

॥ श्रीः ॥

जयकृष्णदास आयुर्वेद ग्रन्थमाला

५६

वैद्यक - शब्दसिन्धुः

आयुर्वेदीय-शब्दौषध-नामनिर्णायको बृहदकोष ग्रन्थः
(लैटिन-संस्कृत-हिन्दी-तैलङ्ग-तामिल-उत्कल-वङ्गादि-भाषाव्यवहृत-
पथ्याय-गुणादिसमलङ्कृतः, विविध-वैद्यक-ग्रन्थेभ्यः
समुद्धृत-प्रमाण-प्रयोगादिसमन्वितश्च)

कविराजउमेशचन्द्रगुप्तकविरत्नेन
सङ्कलितः

कविराजश्रीनगेन्द्रनाथसेनवैद्यशास्त्रिणा
संशोधितः परिवर्द्धितः द्वितीयसंस्करणं

चौखम्भा ओरियन्टालिया

प्राच्यविद्या एवं दुर्लभ ग्रन्थों के प्रकाशक एवं वितरक
वाराणसी

0342-2425114
चौखम्भा ओरियन्टालिया
मिशन, जयपुर एम एम एल रोड, जयपुर 322002
फैसल बाजार नं. 1160
श्रीकृष्ण मिशन के सामने
वाराणसी-221001 (आर.प्र.)

प्रकाशक

चौखम्भा ओरियन्टालिया

पो० बाक्स नं० १०३२

गोकुल भवन, के० ३७/१०९, गोपाल मंदिर लेन

गोलघर, मैदागिन

वाराणसी - २२१००१ (उ०प्र०) (भारत)

टेलीफोन : (०५४२) २३३३४७६, २३३४३५६

टेलीग्राम: गोकुलोत्सव

फैक्स : (०५४२) २३३४३५६

E-mail: covns@sify.com

पुनःमुद्रित पंचम संस्करण : २००५

मूल्य : रु. ७००-००

ISBN - 81 - 7637 - 019 - 3

- १- **सुश्रुतसंहिता** । श्री डहणाचार्य विरचितया निबन्धसंग्रहाख्यव्याख्या निदानस्थानस्य श्री गयदासाचार्य विरचितयान्यायचन्द्रिकाख्य पञ्जिका व्याख्या च समुल्लसिताः। भूमिका प्रियव्रत शर्मा
- २- **अष्टाङ्गहृदयम्** । श्रीमद्वाग्भटविरचितम् । श्री मदरुणदत्तविरचितया सर्वाङ्गसुन्दरारख्या व्याख्या हेमान्द्रिप्रणीतया इत्यादि । भूमिका- आचार्य प्रियव्रत शर्मा
- ३- **शार्ङ्गधरसंहिता** । श्री मत्पण्डितदामोदरसूनु-शार्ङ्गधराचार्य-विरचितया । भिषग्वराढमल्लविरचित दीपिका । पं० काशीराम शास्त्रिणा संशोधिता ।
- ४- **माधवनिदानम्** । मधुकोशाख्यव्याख्या तथा आतङ्कदर्पण व्याख्याया । आचार्यो पाह्नेन त्रिविक्रमात्मजेन यादव शर्मणा संशोधितम् ।
- 5- **Mādhava-Nidānam** (Rōga Viniścaya) of Madhavakar Text with English Translation. By Dr. K. R. Srikantha Murthy.
- 6- **Aṣṭāṅga Samgraha, of Vāgbhata**. Text with English Translation complete I to III Vols By K. R. Srikantha Murthy.
- 7- **Acupuncture Marma other Asian Therapeutic Techniques**. By G. D. Thatte

मुद्रक : चारु प्रिन्टर्स, गोलघर, वाराणसी

JAIKRISHNADAS AYURVEDA SERIES

NO. 56

VAIYDYAKA-ŚABDASINDHUḤ

(Comprehensive Glossary of Āyurvedic Technical Terms with synonyms of Sanskrit, Latin, Hindi, Tamil, Telugu, Bengali etc. and having references of standard Āyurvedic text)

Compiler

KAVIRĀJA UMEŚACHANDRA GUPTA

Revised & Enlarged
Second Edition

By

KAVIRĀJA NAGENDRA NĀTHA SENA

CHAUKHAMBHA ORIENTALIA

A House of Oriental and Antiquarian Books

VARANASI

Note:

The publishers acknowledges with thanks and high sense of obligation the valuable suggestions of Prof. P. V. Sharma of Varanasi.

- 1- Charaka-Saṃhitā, Text with English Translation, and important seventeen classified appendices etc. Editor-translator P. V. Sharma 1-4 vols. complete.
- 2- Clinical Methods in Āyurveda by K. R. Srikanta Murthy
- 3- Śārṅgadhara-Saṃhitā by Pt. Śārṅgadharaāchārya son of Pt. Dāmodara. English translation, critical Introduction and Appendix by K. R. Srikanta Murthy.
- 4- Some Controversial Drugs in Indian Medicine by Bāpāl Vaidya.
- 5- Introduction to Dravyagūṇa by P. V. Sharma.
- 6- Fruits and Vegetables in Ancient India by P. V. Sharma
- 7- Current Trends in the Study of Śārīra (Illustrated) by D. G. Thatte and G. P. Tewari.
- 8- Introduction to Kāyachikitsā By C. Dwarakanath.
- 9- Luminaries of Indian Medicine By K. R. Srikanth Murthy.

ISBN - 81 - 7637 - 019 - 3

Fifth Edition : 2005

Published by Chaukhambha Orientalia, Post Box No. 1032,
Gopal Mandir Lane Varanasi-221001 and printed by
Charu Printer, Golghar, Varanasi-1

उत्सर्गः

सकलमङ्गलालयाखिलसङ्गर्णकनिकेतन-प्रजारञ्जन-

महाराजाधिराज-

मिर्जा-श्रीश्रीश्रीश्रीश्री-आनन्द-गजपति-राज

मन्ये-सुलतान-बहादुर-जि. सि. आइ. इ.-

विजयनगराधीश-देव-श्रीकर-कमलेषु

वैद्यकशब्दसिन्धुरयं

भक्त्या श्रद्धया च सादरमुपहारीकृतः ।

TO

HIS HIGHNESS

MIRZĀ ŚRĪ ĀNANDA GAJAPATI RĀJA

MUNYĀ SULTĀNA BAHĀDURA, G. C. I. E.

MAHĀRĀJA OF VIZAYANAGARAM

THIS WORK

IS MOST RESPECTFULLY

DEDICATED

FOR HIS DISINTERESTED ZEAL AND OPEN-HANDED LIBERALITY
IN HELPING BOTH STUDENTS AND PRACTITIONERS OF HINDU
MEDICINE AND THE MEDICAL PROFESSION GENERALLY
IN THE STUDY OF INDIA'S ONCE PERFECT SYSTEM
OF MEDICINE AND PATHOLOGY

BY

HIS HIGHNESS' MOST OBEDIENT SERVANT,

THE COMPILER.

राजसकाशे विज्ञप्तिः

देव !

साहायकं प्राप्य परं त्वदीयं साकल्यतो वैद्यकसंहिताभ्यः ।
संगृह्य शब्दान् परितः श्रमेण प्रकाशितोऽयं परमात्म्या ते ॥ १ ॥
तस्मिन् प्रभो वैद्यकशब्दसिन्धौ रत्नावली शब्दमयी मया या ।
विगुम्फिता भक्तिगुणेन रम्या बहुप्रयत्नेन समादरेण ॥ २ ॥
तया युतोऽयं शुभपुण्यपात्रे त्वय्येव भक्त्या प्रतिपादनीयः ।
प्रतीच्छतामेष कृपापरेण जनः कृतार्थीक्रियतां कृपालो ॥ ३ ॥

विनीत

श्रीउमेशचन्द्र-गुप्तस्य

May it please your Highness—

It is solely through the munificence of your Highness that I have been able to present to the public with my “Vaidyaka-Sabda-sindhuh”—the fruit of my earnest and long-continued labour in collecting all medical terms of India from various original sources.

2. Herein I have taken great care in stringing together with the thread of my heart's devotion these gems of medical terms into a delightful garland for your Highness' kind acceptance.

3. Now, that it has been brought to a close, I humbly take the liberty to dedicate the compilation to your Highness as a public acknowledgment of the pecuniary obligation I owe to your Highness, and in the fervent hope that your Highness would place me under infinite obligation, by accepting this poor but heart-felt token of a “debt immense of endless gratitude.”

I have the honour to be
Your Highness'

Most Obedient Servant,
Umesachandra Gupta

PREFACE

ANCIENT KOSHAS :—Dictionary or Kosha, as a rule, is a store-house of words in general specifying their applicable meanings and genders. Almost all the old Koshas or Sanskrit Dictionaries hitherto published have been composed in verse and divided into Vargas or groups and classified under different arrangements ; such as Amarakosha, Hemachandrakosha &c.

Dravyābhidhāna Nighantu, Dravyagunābhidhāna and Paribhāṣa &c. are Ayurvedic Medical Dictionaries. There are many of these Dictionaries, but all of them are entirely devoted to the description of synonyms, properties, tastes, irritating and cooling qualities and vipāka or result of assimilation of individual medical drugs, minerals, animals and vegetables. Such works are composed in verse with explanations of drugs and other substances in different languages, viz :—Bengali, Hindi, Mahārāshtra &c. Works under the name of Dravyābhidhāna, such as Ratnamālā, contain only lists of medical drugs, minerals, animals &c. Whilst works included under Dravyagunābhidhāna, such as Rājaballobhiya Dravyaguna, Sabdachandrikā &c. explain the names of medicinal substances with their properties, tastes &c. Paribhāṣa is a treatise on medical technical terms, and general descriptions of Phānta, Kashāya &c. They are Paribhāṣāpradīpa and others.

The words contained in Sanskrit Dictionaries, innumerable as they are, are of seven kinds, so far as their construction and derivation are concerned ; viz. :—रूढि (usage) ; स्वभाव (derivation) ; देशोक्ति (local use) ; बाह्यलक्षण (outward signs of things named) ; उपमान (comparison) ; वीर्य (inherent energy) ; and विदेशनिर्देशनाम (names of foreign origin). Drugs used in medical sciences have their nomenclature in three different ways :—(1) Some are known everywhere by one and the same name, (2) some by names used in hilly tracts of countries where they grow, and (3) others by different names given to them in different countries. The names of material objects are explained in different languages in different dictionaries, so as to render them intelligible to students conversant with any particular language. If however attempts were made to explain the words of material objects in one particular dialect, the result would be to make the vocabulary useless to those unacquainted with that language and thwart the very object of the compilation. It is, for this reason, absolutely necessary, that the names of medicinal drugs and other equally important substances

should be explained in two or three well-known current languages. There are some material drugs grown in hilly tracts mentioned in the Koshas which are never to be seen in the plains; and consequently the physicians know of their names and properties only in words. Some of these are मेदा, महामेदा &c. These substances being scarcely found now-a-days their discoverers have wisely suggested adequate substitutes in अश्वगन्धा, शारिवा &c.

The ancient mode of teaching was to make the pupils get the Kosha by heart as being indispensably necessary for the purpose of studying science in general and the medical science in particular. This process was of course resorted to by the few who happened to be gifted with retentive memory, but to others whose number was far more numerous, it presented an insuperable barrier in the way of their medical study and not unoften dissuaded them altogether from such a pursuit. It cannot, however, be denied that, this process of training proved eminently advantageous to the few medical students who achieved success and began life as the reliever of human sufferings. The boundless fields of material objects, some nectar like, others possessing deleterious properties, some comprising our food affording nourishment both to our body and brain and some possessing healing and cooling properties; whilst others having killing properties. All these formed the exclusive subject of researches of the ancient Rishis—Bharadvāja, A'treya, Agnives'a and others. These Rishis after having ascertained the different properties of different drugs, had them procured through the hermits and others who used to spend their lives in the wilderness. With their wonted zeal and perseverance they carefully verified their efficacious qualities as affecting human system and introduced them in the medical science. They therefore firmly believed that, a thorough knowledge of these drugs formed the most important factor in the attainment of success in medical treatment, and the only way to utilise them as the means of reference was to get their accumulated treasures of experience by heart. They were therefore of opinion that, before commencing his practice the medical student must get Dravyābhidhāna by heart, as the students of the Calcutta Medical College do pathology; for without a complete knowledge of the drugs—both theoretical and practical,—the very object of medical treatment would be defeated.

Thus the idea to get all the above mentioned ancient medical books by heart and to retain them in memory throughout lifetime without losing a single link of the entire chain, is positively impracticable and

decidedly discouraging to many who may be inclined to study the Hindu medical science.

To compile therefore a dictionary of the description just given is indeed a hopeless task. To collect and collate words from different printed books and MSS. of this country, the latter replete with the blunders of copyists, is a task as arduous as it is discouraging. Some times it becomes even hopeless to ascertain the real reading even by consultation with learned physicians. When such difficulties presented themselves in my way, all my endeavours to surmount them with the assistance of others proved fruitless.

It will thus be easy to imagine how very difficult it must be for one of my moderate ability to undertake a task hitherto unattempted by the best Pandits of the country. No one but those who have employed themselves in similar labours can at all realize the amount of tedious toil involved in the compilation of such a work. Indeed the prospect of success began to appear to me more and more gloomy, as I slowly pressed onward. The error and imperfections with which the compilation must abound even if it were destined to be completed, became more and more manifest; and my attempt to complete the work would have been nipped in the bud but for the encouragement I received by the example of old writers on the subject.

It is necessary to add that, in my alphabetical arrangements I have followed the method adopted in the Śābdakalpadrūma and as a mark of my respect to the learned Pandits of my country I have assigned to च a separate space at the end.

For fear of unnecessarily increasing the bulk of the dictionary I have not followed the plan of Śābdakalpadrūma in giving all the synonyms together. I have, however, given the most selected medical terms with their medical meanings which are quite enough for my present purpose. Where a word conveys various meanings, I have endeavoured to show them, as far as practicable, in their respective places. In the description of qualities and medicinal virtues of different drugs, the Rishis of different periods have held different opinions. In such cases, I have taken only two or three authorities generally accepted and avoided mentioning others whose opinions are either obsolete or not well grounded and consequently unnecessary for my present purpose. I have also attached at the beginning of the work a list of abbreviations of words required for reference. Pathology of diseases and the process of preparation of efficacious medicinal Oils, Ghritas and compound medicines have been added by the special desire of the Mahārāja of Vizianagram,

In order to render the names of drugs intelligible to the people of different countries, I have given their meanings and explanations in the following Languages, viz. :—Latin, Bengali, Hindi, Mahārāshtra, Telegu, Kērnātic &c. The Latin synonyms have been taken from Watt's Economic Products of India, Udayachānd Datta's Materia Medica, Professor Wilson's Sanskrit-English Dictionary and Professor Monier Williams' Sanskrit-English Dictionary. Hindi and other synonyms have been collected from Bhāvaprakāśa, Rāja-nighantu, Madanapālanighantu, Dhanvantari-nighantu &c. For Telegu terms I am indebted to Babu Rādhānath Biswās, at whose request the Pandits of the court of His Highness the Mahārājā of Vizianagram have rendered me all the assistance I needed.

Of the authors, both ancient and modern, from whose works I have collected the materials for my dictionary, I would give only a brief history of their lives and writings—

Charakasamhita—a treatise on Kayachikitsā or treatment of general diseases, is generally considered to be older than the Susruta-samhitā, and it is the first medical work of the A treya school. The origin and dissemination of this wonderful work are ascribed to the sage Bharadvāja. At the close of Satyayuga when diseases began to make their appearance to an alarming extent, Bharadvājamuni, as President of the great council of Rishis, brought down Ayurveda, a part of Yajurveda, from heaven and gave instructions to his pupil Krishnātreya. Agnivesā, one of the six pupils of Krishnātreya in common with his other fellow students, wrote a treatise on Kaya-chikitsā in accordance with his instructions, which being found to be the best was published in the name of writer and styled "Agnivesātantra." This work was subsequently re-edited and enlarged with elaborate explanations by Charakāchāryya and published in his own name as "Charakasamhitā." He divided into eight Sthānas or books, such as Sūtrasthāna, Nidānasthāna &c. The whole work contains one hundred and twenty chapters. It is mentioned at the end of the Charakasamhitā, that Drīdhabalamuni of the Punjab completed the book by adding seventeen chapters to Siddhi and Kalpasthānas.

According to Dr. Udayachānd it would seem that, Agnivesātantra was not edited and corrected by Charaka until after the period of Vābhata; he infers this from the mere fact that while mentioning the name of all the learned and celebrated Rishis of the time, Vābhata made no mention of the name of Charaka in his work. This opinion of Dr. Udayachānda Datta does not appear to be correct as Vābhata

mentions Charaka's name in many places of his work. (See चरक p. 110. Vol. I. and pp. 826—827. Vol. II. Bombay Ed.)

Susrutasamhita—a treatise on surgery that ranks next to the Charakasamhitā, but it is more systematically arranged than the latter. It is the oldest Samhita of the Dhanvantari school. In the introduction to that work it is described that; Dhanvantari, the surgeon of heaven, descended to earth in the person of Divodāsa, king of Benares, for the purpose of teaching surgery along with the other branches of medical science. Susruta, the son of Visvāmitra Rishi, accompanied by his other colleagues, proceeded to Benares and attended the Lectures of Divodāsa on Salyatantra or surgery and other kindred subjects. On their return, each of them wrote a treatise on surgery, but the one written by Susruta was found to be the best and most complete. It is said by Dalvanāchāryya, the commentator on the Susruta, that at the time of war between the Bauddhas and Hindus, the Susrutatantra was re-edited and made more comprehensive by the renowned chemist Siddhanāgārjuna with a supplement called Uttaratantra. Since that period it has been known by the name of "Susrutasamhitā." The subjects of मूदगर्भ and जम्बूरी which relate to difficult delivery and operation of stone respectively are treated in so masterly a manner that, Dr. Charles desired to see them. At his request Dr. Durgādāsa Gupta and myself translated them into English and submitted the same for his perusal. Dr. Charles highly praised the process of delivery in difficult cases and even confessed that with all his great experience in midwifery and surgery he never had any idea of the like being found in all the medical works that came under his observation.

Atrisamhitā—a treatise well known in the Punjab, and collected by Atri Rishi, is as old as the Charakasamhitā. The author of it is also an eminent writer of Law books.

Vābhatasamhita—a compilation principally based on works belonging to both A treya and Dhanvantari schools. It is composed by Vābhatāchāryya for the purpose of helping the beginner in understanding medical science. This is stated by himself at the end of his work. (See Uttarabhāga, Chap. 40.) It is said, that Vābhata, formerly a Brāhmin, was persuaded by a Bauddha priest to adopt his religion, which he embraced in the latter part of his life. This opinion is cherished by the learned Pandits of Southern India. But according to the Rājatarangini, he lived at the time of Jayasimha, a king of Kāshmirā, in the twelfth century A. D. or about 1118 to 1140 of the Saka era. The above facts clearly shew that, Vābhata is posterior

to both Charaka and Susruta. His native place, as he states in his *Ashtāngasangraha*, was somewhere in *Sindhudesa*, to the south west of the Punjab.

Arunadatta, son of *Mrigānkadatta*, is the author of a commentary on the *Vābhatāsambhitā*, known by the name of "*Sarvāṅgasundarī*."

Hemādri—the celebrated compiler of the *Chaturvargachintāmani*, has also written a commentary on the *Sūtrasthāna* of the *Vābhata-sambhitā*, which bears the appellation "*A'yurvedarasāyana*."

Chakradattasangraha—a treatise on Pathology and Therapeutics, is widely accepted by medical men as a most useful hand book on the Practice of medicine. The author, Chakrapānidatta, was a native of *Bīrbhum District*, and as stated in the introduction to his work, he was a disciple of *Naradatta*, a renowned physician of the twelfth century. It is also mentioned that, he was appointed by the king of *Gour* as a superintendent of his kitchen department.

Siddhayoga—a work on the treatment of diseases, was compiled by *Vrindakunda*. A commentary on this work styled "*Kusumāvalī*" is the work of *Srīkantha*. Chakrapānidatta quotes in his compilation several passages from *Vrindakunda's* work; hence it is evident that the latter lived before the former.

Rasakaumudi—a work of physician called *Mādhava*, who, according to the old traditions, is supposed by some to have been the author of the *Nidānsangraha*, a well-known compendium by *Mādhavakara*. But there is internal evidence, which militates against the above supposition, *Rasakaumudī* describes, among other things, the use of opium and *Hydrargirum*, which was unknown at the time *Mādhavakara*.

Rasaratnākara—a treatise on the treatment of diseases by mercury. It is composed by *Nityanātha*. This author seems to have been a native of the North-western Provinces and not of Bengal.

Yogachintāmani—a compilation of numerous *Yogas*, i. e. combinations of peculiar drugs to cure diseases. It is written by *Srīharsha*, who, according to the *Rājataranginī*, lived in the century A. D.

Yogataranginī—an authentic work on the use of quicksilver. It is the work of *Trimallabhatta*. This work is not so highly esteemed in Bengal as it is in the North-western Provinces.

Vaidyajīvanam—is of a somewhat recent origin. The author, *Lolimbarāja* has skilfully described the ingredients of medicines while writing in the style of poetry.

Vaidyavrinda and Vaidyāmṛita—two works of *Nārāyana* on the

use of mercury. They are not fully appreciated by the physicians of Bengal. They seem to have been composed in the last century.

Sārakaumudī—a treatise on the Practice of medicine. It is written by *A'nandavarman* in Sanskrit with explanations in Bengali, as it is intended for those medical students who are not versed in Sanskrit. This work dates from the middle of the last century.

Bhaishajyaratnāvalī—a book on the use of quicksilver. It is seldom consulted by our Bengal physicians. It was compiled by *Govindadāsa* about the end of the last century.

Nāḍīprakāśa,—a treatise which deals with arteries, veins and nerves. It is composed by *Sankarasena*, the author of *Vaidyavinoda* and *Rasa-sankara*. He is a descendant of *A'nandasena*, who comes of the *Saktrigotra*.

Rasendrachintāmani—a book on the use of mercury. It is the work of the poet *Rāmachandra*, the author of the *Rādhavinoda Kāvya*. This compilation is held to be the first of the works of similar pretensions. A treatise called *Rasaparijata* is also ascribed to the same author. Another book is said to be extant bearing the name of *Rasendrachintāmani*, but we have not had any opportunity to have a glance at it.

Amarakosha,—a lexicon of undisputed excellence, and of the highest authority. It was written by *Amarasimha* during the reign of *Vikramāditya*. Although opinions of learned Sanskritists in connection with the date of *Vikramāditya* widely differ, still our conviction is that the king *Vikramāditya*, the founder of the *Samvat* era, flourished at 56 B. C.; and that the author of the well-known *Amarakosha* was also one of the jewels of his court. *Amarasimha* is supposed to have been a *Bauddha* by religion, evidence whereof can be obtained from his lexicon. He has divided his work into several *vargas* or books.

The following is a list of commentators on the *Amarakosha* frequently referred to in the present work:—

1. A commentary by *Mathuresa*, the author of *Sabdaratnāvalī*.
2. A commentary by *Kshīrasvāmī*, the tutor of *Jayāpīda*, a prince of *Kāshmir*, who reigned, according to the *Rājataranginī*, during the years 705 to 731 A. D.
3. A commentary by *Rāyamukuta*, who lived at the beginning of the fifteenth century.
4. A commentary by *Bharata Mallika*, son of *Gaurāṅga Mallika*, who was born of a *Baidya* family in the village called *Pātīpārā*, in the District of *Bardwan*. Not more than one hundred and fifty years ago

this learned commentator blessed Bengal with his birth, and glorified his name by writing commentaries on the *Raghuvamsa*, *Kumāra-sambhava*, *Bhāttikāvya* and other master pieces of Sanskrit literature.

Dhanvantarinighantu.—the author of this book is supposed to have been a contemporary with *Amarasimha*. This *Nighantu* is considered as the highest authority by the Benares school.

Hemachandrakosha.—well-known by the name of *Abhidhāna chin-tamani*. It is an excellent lexicon by *Hemachandrachāryya*, who as is said by Prof. Wilson, was a Jaina by religion, and who, after spending the prime of his life at *Pātaliputra*, an ancient city of the Maurya race, devoted the latter part of his life to the furtherance of the Jaina creed in Guzerat. He is supposed to have flourished in the twelfth century, or more approximately in the year 1230 of the Samvat era.

Sabdamāla.—a very brief dictionary, intended by the author, *Rāme-svara Sarmā*, to be supplementary to the *Amarakosha*. It is supposed by Prof. Wilson to have been anterior to *Medinī*. In this book words are explained in the Bengali language.

Nāmamālā.—a lexicon by *Dhananjaya*, who, according to Mr. A. Barua, lived in the tenth century.

Bhūriprayoga.—a dictionary by *Padmanābha Datta*, the author of the celebrated *Supadma Grammar*. It is divided into three chapters. *Padmanābha* is evidently posterior to *Medinīkara*, as he cites the latter in his lexicon.

Sabdaratnāvalī.—a production of *Matnuresa*, the well-known commentator on the *Amarakosha*, who, as Prof. Wilson says, prosecuted his studies under the patronage of a Mahamedan, named *Musha Khān*. The author has rendered his work peculiarly interesting to his readers by giving variant forms of several words. He is supposed to have lived in the sixth century of the Saka era.

Jatādharakosha.—a work of recent date. It is written by *Jatādhara*, a native of *Chittagong*.

Abhidhānaratnamālā.—a valuable production of *Halāyudha*, the learned Pandita in the court of the king *Lakshmiāsenā*. The author was a native of Kerala and a Jaina by religion. He has appended an index at the end of his work, where words importing vegetables and minerals are explained in the Bengali language.

Rājanighantu—otherwise known as *Abhidhānachudmani*. It is composed by *Narahari Pandita* out of the materials of several other lexicons, who gives his explanation in *Mahārashtra*, *Kārnatic* and similar other languages. He is supposed by some to have been a

native of *Kāshmīra*, and by others a *Brāhmaṇa* of the Decan. According to *Udayachand's* conjecture, he lived in the year 1725 of the Samvat era. His work is held in high estimation throughout India, for its full exposition of medical terms and pathology of diseases.

Bhāvaprakāśa.—a comprehensive cyclopædia of medical science. It is written by *Bhāvamisra*, son of *Lataka Miśra*, in the year 1535, or a little after that date. He has described, in his book, with full detail the *Farangaroga* imported to India by the Portuguese, which is considered to be a kind of venereal disease in our countries. Among the vegetable drugs he has included *Topchini* and *Sohārd*, which are said to have been brought to India by the Chinese. It is a work of great practical utility and is frequently made use of by the physicians both of Bengal and Benares schools.

Mādhavanidāna.—a work on Pathology and Diagnosis of diseases. It is written by *Mādhavakara* in the eighth century of the Christian era. It is affirmed by Prof. Wilson that, this book is translated into Arabic and often referred to by the Mahamedan doctors.

Vyākhyāmadhukosha.—a commentary on the above work. It is prepared under the joint authorship of *Vijaya Rakshita* and *Sṛikantha Datta*. The latter is also a commentator on the *Siddhayoga*.

Arkaprakāśa.—a book written by a physician named *Rāvāna*. Here a new system of treatment by means of tinctures is introduced by the author.

Unādikosha.—a part of Sanskrit grammar, which treats of words derived from the suffixes *un* and others.

Chikitsākramakalpavallī.—a work of *Kasīnātha Dvivedi*, a native of Benares. This book is generally used by the physicians in the North-western Provinces.

Asvavaidyaka.—a book on the treatment of the diseases of horses. It is written by a veterinary physician named *Jayadatta*. This work is of the highest importance in connection with the treatment of domestic animals, and published by the Asiatic Society of Bengal under the editorship of myself.

Sarngadharasangraha.—a work of *Sārngadhara*, the well-known author of the *Sārngadharapaddhati*. It is highly esteemed by the people of the North-western Provinces. According to *Burnel's* account, this author is posterior to *Mahesvara*, the writer of the well-known *Visvaprakāśa*.

Rasendrasārasangraha.—a treatise on the various preparations of mercury and on the treatment of diverse diseases by it. It is written

by Gopala Bhatta, who as Aufrecht supposes, lived in the thirteenth century of the Christian era.

Nibandhasangraha—a commentary on the *Susrutasamhitā*, by Dalvanacharyya, who was a native of Ankolā, a village near Mathurā. It is stated in his book, that he was the son of Bharatapāla, a favourite to the prince Nripāla, and obtained material help from the comments, glosses and annotations of many authorities of that time, viz. :—Jejjata, Gayadāsa, Bhāskara, Mādhava and others.

Paribhāshāpradīpa—a work by Govindadāsa Sena, son of Sri-krishnaballabha Sena.

Prayogāmrita—the bulkiest work on the practice of medicine. It is compiled by Vaidyachintāmani, who was a native of Nirol, a village belonging to the Śrīkhandā community. The author is said to have lived one hundred years before the present time.

Sābdachandrikā—a compilation of medicinal vegetables and minerals, with their effects on animal bodies. It is written by Chakrapānidatta, the well-known author of the *Chakradattasangraha*. Names of articles are explained here in the Bengali language, which enhances its practical utility amongst the physicians of Bengal.

Madanapālanighantu—a book, where names of articles are explained in the Hindi language. It was compiled by an anonymous author who called his work after the name of the prince Madanapāla in order to gratify his patron. This work is frequently consulted in the North-western Provinces for the purpose of getting the exact synonyms of medicinal articles. Numerous evidences shew that there were two other Nighantus, one by Bhojaraja, and the other by Sesharāja; but we have not seen them yet.

Visvaparakāsa—a lexicon by Mahesvara, who lived in the twelfth century or more approximately about the year 1111 A. D. He is said by Prof. Wilson to have been born in the family of Śrīkrishna, the family physician of Sahasānka, a king of Gādhipura.

Ajayapālasangraha,—a book by Ajayapāla who was a Jaina by religion and posterior to Medinikara.

Dharanikosha—a lexicon by Dharanidāsa, native of Kanouj.

Trikāndasēsha—a supplement to the *Amarakosha*. It is composed by Purushottamadeva, a Jaina devotee, who divides his work into three chapters which are full of obsolete words.

Harāvalī—a dictionary of synonymous and homonymous words. The author of the book is supposed by Prof. Wilson to have lived in the ninth or tenth century.

Medinikosha—otherwise known as *Abhidhānaratnamālā*,—is a lexicon of practical utility. The author, Medinikara, was posterior to Mahesvara and anterior to Rayamukuta, and lived in the latter part of the fourteenth century. By the surname “Kara” he is supposed by some to have been born in the Vaidya family and a native of Bengal.

Ratnāvalī,—a *Dravyābhidhāna* or a dictionary containing the names of articles of medicinal property in the Bengali Language. It is the production of Mādhava, the author of *Rasakaumudī*. He is said to have been a native of Bengal.

Rājāballabhiyadravyaguna—a work written by Rājāballabha, and edited with notes by Nārāyanadāsa. It is generally read with interest in Bengal. The author of this compilation lived in 1760 A. D.

Ratnamālā—is also a *Dravyābhidhāna* like Ratnāvalī mentioned above. The author is supposed by some to have been a Bengali writer; and Prof. Wilson thinks him to be a Jaina.

In conclusion, the compiler of these pages records his sincerest gratitude towards the Mahārāja of Vizianagram for his disinterested munificence to promote the cause of medical education in India.

His best thanks are also due to Dr. Mahendralala Sarkāra M. D., the prime mover of this plan, and the great helper in carrying into effect.

The compiler is thankful to Bābu Nīlamani Mukerjee M. A., B. L., Prof. of Sanskrit in the Presidency College, for his kind assistance. He is likewise grateful to Pandit Harischandra Kaviratna, Assistant Prof. of Sanskrit in the above college for his untiring labour in correcting proofsheets while carrying the work through the press.

CALCUTTA,
The 24th Sept. 1894.

UMES ACHANDRA GUPTA.

TRUE COPIES OF LETTERS

From Rājī Rājendralāla Mitra and Dr. Mahendra Lal Sircar.

With much pleasure I bear testimony to the Sanskrit Scholarship of Babu Umeshchandra Gupta, Kaviratna, Librarian of the Government Sanskrit College, Calcutta. He is a good grammarian and thoroughly conversant with Hindu Medical literature. The manner in which he has, on my recommendation & under the auspices of the Asiatic Society of Bengal, edited Jayadatta's Asvavaidyaka, a work on veterinary science, reflects great credit on him.

He is now engaged in the compilation of a comprehensive lexicon of Hindu Medical terms with copious references to, or quotations from, standard works. I believe that such a work is a desideratum and will prove a great help to those who study and practise Hindu Medical science as well as to those who direct their attention to Sanskrit literature generally. The leading Sanskrit lexicons do not include such technical terms or supply their precise scientific meanings.

8, Manicktallah,)
February 16, 1888.)

(*Sd.*) Rājendralāla Mitra.

51, Sankaritola, Calcutta.
The 29th Dec. 1888.

While reading Charaka Sanhita some years ago with Kaviraj Umesh Chandra Gupta for purposes of translation, I felt very much the want of a Dictionary of Sanskrit Medical Terms. And I actually formed the idea of compiling one. The terms that we met with in the course of our studies were being arranged in alphabetical order, and the work was proceeding at a pretty satisfactory rate, when from want of leisure on my part, it had to be discontinued. I am glad, however to see, that my friend and colleague did not abandon the idea, but has very commendably persevered in working it out, and he has now the satisfaction of having very nearly completed the compilation. From the first printed sheet before me and from the MS. submitted to my inspection I am glad to be able to certify that much labor and research have been bestowed upon the compilation, and the Lexicon when published will supply a real desideratum.

(*Sd.*) Mahendra Lal Sircar.

विज्ञापनम् ।

इह खलु कोषपरनामधेयं शब्दभाण्डागारभूतं लिङ्गार्थनिर्णायकं शास्त्रमभिधानं नाम। पुरा किलास्मदीये जनपदे संस्कृतभाषायां शास्त्रानुशोलनार्थं सौकर्यातिशयात् अन्यवर्णक्रमेणाभिधानरचनारोतिः प्रचलितासीत्। तत्र प्राचीनकोषविषयकं सन्निपेण किञ्चिदुच्यते। प्राचीन-शब्दसाधारणाभिधानानि रचयितृभेदेन बह्वन्यमरसिंहादिविरचितानि अमरकोषादीनि प्रसिद्धानि। तानि सर्व्वस्येव तात्कालिकरीत्या सुखा-भ्यासलाभार्थं छन्दोपनिबद्धानि। स्वर्ग-मर्त्तादिवासिदेवता-मनुष्यादिवाच-कानां शब्दानां यथाभागं पृथक्श्रेणीविभागेन स्वरादिवर्गविभागान् निर्माय वर्गमध्ये कचिदन्यवर्णक्रमेण, कचिदादिवर्णक्रमेण, कचिच्च क्रम-भङ्गेन शब्दपर्याया गुम्फिताः प्राचीनकोषकारैः। कचित् ते पर्यायाः श्लोकसमापिताः, श्लोकार्धसमापिताः श्लोकपादसमापिताश्च यथाप्रयोजनं दृश्यन्ते।

एवमेव प्राचीनवैद्यकाभिधानानि निघण्टु-द्रव्यगुणादीनि रचयितृ-वेचित्वात् नानाविधानि विविधवैद्यकसंहिता-सङ्गहादि-चिकित्साग्रन्थेभ्यः समाहृतशब्दाद्युपादानैः प्राचीनरीत्या छन्दोपनिबद्धानि, भूलतादिनाना-वर्गेः खण्डैः परिच्छेदैर्वा विभक्तानि। तेषु च वैद्यशास्त्रोपयोगिनामुद्भिज्ज-तत्त्वतादीनां जरायुजाण्डजस्त्रेदजाभां पशु-पक्षि-कीट-पतङ्ग-सरोष्ठपादीनां प्राणिनां खनिजलौहादीनाञ्च सलिङ्गपर्यायनामगुणादीनि सुष्ठु विनिर्णी-तानि। तत्र द्रव्याभिधानम् नाम चिकित्सोपयोगि-सर्व्वविधद्रव्याणां सनामलिङ्गार्थपर्यायसंग्रहः। तानि च रत्नमालादीनि बहूनि वर्त्तन्ते। निघण्टुः द्रव्यगुणाभिधानञ्च द्रव्याणां सनामपर्यायार्थ-गुण-दोष-रसादि-संग्रहः। तेषु च धन्वन्तरि-मदनपाल-राजनिघण्टु-दीनि प्रसिद्धानि। परिभाषा नाम पारिभाषिक-शब्दार्थविनिर्णायको ग्रन्थविशेषः। तत्र परिमाण-काय-कषाय-फण्टोष्णोदक-द्रव्यमात्राः कषायादौ द्रव्यवारिमानं यथानुमण्डादिसाधनलक्षणानि रससाधन-विधान-प्रवैपविधयः क्षीर-स्नेह-

गुडादिपाकसाधनलक्षणानि काथ्य-वारिपरिमाण-लोहमारण-पाकलक्षणानि भावनाविध्यनुपानविधि-बालौषधमात्रा-भेषजमात्रादीनि पञ्चकर्मादीनि च सविस्तरं वर्णितानि। ताश्च ग्रन्थकारभेदेन परिभाषाप्रदीपादयो बह्व्यः सन्ति। एतानि हि बाह्येव समभ्यस्तानि चिकित्सकानां कार्यकाले विशेषोपयोगीनि भवन्ति।

आभिधानिकशब्दा असंख्याः नानोपायसिद्धत्वात् नानाजातीयाश्च भवन्ति। तेषु केचित् नामवाचकाः, केचित् द्रव्यादिवाचकाः, केचित् द्रव्यगुणदिवाचकाः। नानोपायसिद्धेषु पुनः केचित् रुद्धिनिषन्नाः, केचित् स्वस्वप्रकृतिनिषन्नाः, केचन देशोक्तिनिषन्नाः, केचन विभिन्नलाञ्छनोपेताः, केचित् उपमाननिषन्नाः, केचित् स्ववीर्यतः सिद्धाः, केचित् तद-देशनामतः सम्पन्ना इति सप्तप्रकाराः। तदुक्तं राजनिघण्टौ—

“नामानि क्वचिदिह रुद्धितः स्वभावा-
द्देश्योक्ता कचन च लाञ्छनोपमानैः।
वीर्येण क्वचिदितराह्वयादिदेशा-
द्द्रव्याणां भवमिति सप्तधोदितानि॥”

द्रव्याभिधानेषु द्रव्यनामपरिचयस्त्रिधा भवति। यथा—कानिचित् द्रव्याणि नामसाधारण्येन सर्वत्र परिचितानि, कानिचित् पार्वतीय-नामभिः, कानिचिच्च देशभेदेषु नामभेदैः परिचितानि। तथा मेदादीनि यानि कतिपयानि द्रव्याणि, तान्यस्मादौघे देशे दुराधिगमान्, तस्माच्च इदानीन्तनचिकित्सकैः प्रायेणैव न प्रत्यक्षीकृतानि, केवलमेवाभिधाने तेषां पर्यायगुणादिकं पठ्यते। अतः कार्यकाले अनुकल्पतया तत्तरस्थानेषु तत्तत्समगुणानि अश्वगन्धादीनि द्रव्याणि संग्रहादिषु व्यवस्थापितानि। येषाञ्च द्रव्याणां देशभेदेषु नामान्तराणि विद्यन्ते, तेषामवबोधनार्थममुक-भाषया अमुकनामभिः प्रसिद्धानीत्यभिधानकारैरभिधाय परितृप्तिलब्धाः। तथा द्रव्याभिधानेषु द्रव्यनामानि भाषाभेदेन—कुतचित् वङ्गभाषया, कुतचित् हिन्दीभाषया, कुतचित् महाराष्ट्र-कर्णाटादिभाषया—अभि-हितानि।

प्रागुक्तकोषाभ्यासं विना चाव्युत्पन्नच्छात्राणामिष्टशब्दार्थसमुद्भावन-मतीव दुष्करं भवतीति समालोच्य विद्यारम्भे एव सुकुमारमतिशिष्याणां

तदभ्यसनरीतिः चतुष्पाठीषु प्रवर्तिता। अतएव पुरास्मिन् भारतवास्तव्ये-ज्ज्मादौघे जनपदे साहित्य-चिकित्सादिशास्त्राध्यापनरीतिः कालसापेक्षा-प्यतीव फलोपधायिन्युपादेया चासीत्।

विशेषतो वैद्यकद्रव्यगुणनिदानादीनां सम्यग्भ्यसनं चिकित्सकाना-मतीवावश्यकम्। तथाहि—चिकित्साशास्त्रेषु चिकित्सकोपकरण-द्रव्याणि असंख्येयानि, तेषु कानिचित् विषमयानि कानिचिदाहारोपयोगीनि कानिचित् कायपोषणानि कानिचित् प्राणहराणि कानिचिच्च रोगोप-शमनानीति विभिन्नगुणानि दृष्ट्वा, प्रजाहिताय महर्षयो भरद्वाजादयो द्रव्यज्ञानमूलं चिकित्सितमिति विचिन्त्य, द्रव्याणां परीक्षया तद्गुणसर्वो-विपाकादिविज्ञानं सम्यगुपलभ्य, शिष्यपरम्परया कोष-निघण्टादीनि लोके प्रचारितवन्तः। द्रव्यं हि नाम विभिन्नरसाश्रयम्, भिन्नरसाश्रय-त्वाच्च भिन्नगुणम्। तदेव च द्रव्यं चिकित्सकस्य चिकित्सायां प्रधानमुप-करणम्। अतः चिकित्साप्रवृत्तेरादौ रुग्निनिश्चयादिशास्त्रपरिसमा-नन्तरमभ्यासेन द्रव्यनामगुणादिपरिचयं कृत्वा चिकित्सकः सर्वव्यवहारेण द्रव्यगुणादिप्रयोगसाधनं कर्तव्यम्। चिकित्साशास्त्राध्यायिनाम् आदौ कोष-निघण्टाद्यभ्यासेन विना द्रव्यनाम-गुणादिपरिचय-प्रयोगसाधनम् न सुलभं, साकल्येन च न सम्पद्यते। तदुक्तं राजनिघण्टौ—

“निघण्टुना विना वैद्यो विद्वान् व्याकरणं विना।
अनभ्यासेन धानुष्कस्तयो हास्यस्व भाजनम्॥”

अभ्यासेन द्रव्यनामपरिचयाभावे च चिकित्सकस्य प्रमादसम्भावना। द्रव्यगुणाद्यनभ्यासेन च तस्य चिकित्साकर्मणि शास्त्रनिर्दिष्टव्यवस्था-विशेषेषु आशुचिकित्सासिद्धिमूलभूतं द्रव्ययोग-वियोगक्षमत्वम् न हि स्फुरति अस्फुरति च योगवियोगक्षमत्वे न हि सर्वदा सर्वत्र केवले-नैव शास्त्रव्यवस्थापितव्यवस्थाविशेषेण उपक्रमसाफल्यं जायते। एत-दर्थमेव शास्त्रकृद्भिर्महर्षिभिः दिग्दर्शनाय व्याधिविशेषेषु योगविशेषान् व्यवस्थाप्य स्वधिया समुद्भाव्य योग-वियोगक्षमत्वं विदुषामुपदिष्टम्। तदुक्तं चरकेण—

“अल्पबुद्धेरयं यस्मान्नातिसङ्क्षेपविस्तरः।
मन्दानां व्यवहाराय बुधानां बुद्धिबलम्॥”

पञ्चाशत्को ज्ञेयं वर्गः कषायाणां सुदाहृतः ॥
तेषां कर्मसु बाह्येषु योगमाभ्यन्तरेषु च ।
संयोगश्च वियोगश्च यो वेद स भिषग्वरः ॥”

अधुना तु कालवशात् इरेजौशिचारीतिः प्रचारेण सह आद्यवर्णक्रममाभिधानस्याविर्भावात् चतुष्पाठोभ्योऽप्यन्तर्हितप्राया प्राचीनरीतिः हतादरतया वर्तते । अतो वर्णमालानुक्रमणिकाभिधाने द्रव्यादिनिर्वाचनं तथाविधनियमेनैव भवितुमर्हति यथा साधारणोपकृतिः सम्भवति । अतो वर्तमानाभिधाने द्रव्यनामनिर्वाचनमुक्तनियमेनैव सम्पादयितुं यथाशक्ति प्रयासः कृतः । न हि अभिधाने एकभाषया द्रव्यनामनिर्वाचनं विश्वजनीनबोधसुकरं भवति । अतो बहुविधेभ्यः कोषेभ्यः संज्ञितादिभ्यश्च सङ्कल्य भारतस्य सर्वज्ञातिगम्यैः हिन्द्यादिभाषानामभिः वैदेशिक-लाटिनादिभाषाशब्दैश्च द्रव्यादिव्याख्यानं विहितम् ।

अस्मद्देशीयलिपिपुस्तकेषु लिपिकरप्रमादादिसङ्कलेषु पुस्तकसंस्करणेषु च योग्यसमाकलनविरहात् प्रायेणैव भिन्नभिन्नपुस्तकेष्वन्तरान्तरा पाठवैषम्येण प्रकृतपाठं विनिश्चेतुं न शक्यते । स्थलविशेषे च भ्रमनिरासेन पाठसमन्वयं कर्तुं वृथैवाशा हृदये लालिता । अतो विदितमेवैतत् यथा अभिधानप्रणयन-मतौव दुरुहो व्यापारः । तत्रापेक्षा च महामहोपाध्यायेनापि आत्मनोऽभ्यान्तमन्यता मनसि न विधेया । अस्मिन् कार्ये कदाचिद्दुर्दर्शिनोऽपि विदुषो भ्रमप्रमादो जायते, का कथा पञ्चवशादिपण्डितस्येति । अत एवंविधे दुरुह-विषये मादृशानां लेखनीधारणं साहसमिति विजानतापि मया पराङ्मुखतया न स्थीयते । यतोऽत्र यदि अंशतः श्रेयोलाभो भवेत् तदपि वरमिति हृदि कृत्वा बहुपरिकराऽहं याचे—सति भ्रमदर्शने मनस्विभिर्मनोषिभिः परिमार्जनोयमिति ।

अस्य रचनाप्रणाली शब्दकल्पद्रुमस्य प्रणाल्यनुसारिणी । अतः शब्दकल्पद्रुम इव अत्रापि क्षवर्णस्य स्वतन्त्र एव पर्यायः कृतः । “क्ष”कारः क + ष योगेन निष्पन्नत्वात् संयुक्तवर्णो न स्वतन्त्रवर्णः । कादिसंयुक्तवर्णत्वाच्चास्य अभिधानान्तरेषु कवर्गमध्य एव पण्डितैः सन्निवेशः कृतः । स च सन्निवेशो युक्तिसङ्गतः प्रतिभाति । परमेतद्देशोऽयमहामहोपाध्यायः शब्दकल्पद्रुमाभिधाने, महाराष्ट्रदेशीयाश्च विद्वांसो निघण्टुरत्नाकरे, विचार्य यादृश्येव युक्ता चवर्णस्य स्वतन्त्र-

पर्यायं स्वीकृतवन्तः, वयमपि अत्र तदयुक्तानुसारेण तत्प्रमाणानुसारेण वा तेषां मतवैपरीत्याचरणे तद्गौरवसम्पादनभिया वा स्वतन्त्रपर्यायं कृतवन्तः ।

द्रव्येषु यानि देशभेदेषु विभिन्ननामभिः परिचितानि, अत्राभिधाने तेषु द्रव्येषु सर्वदेशीयानां सुखपरिचयलाभार्थम् एता भाषा निर्व्वीचिताः नाना-पुस्तकेभ्यः । यथा लाटिनो, वाङ्गाला, हिन्दो, महाराष्ट्रौ, कर्णाटो, तदनु-प्राणिता च आन्ध्रौ, लाटो, तैलङ्गौ, तामिलौ, श्रीलङ्कौ चेति । तासु मतभेद-भिन्नरूपाणि लाटिननामानि पाश्चात्यवैदेशिकानां बोधाय Dr. Watt's Economic Products of India, Udayachand Datta's Materia Medica, Professor Wilson's Sanskrit-English Dictionary, Professor Monier Willams' Sanskrit-English Dictionary, Jayadatta's Asvavaidyaka प्रभृतिभ्यः समाकलि-तानि । वैद्यपतिनरसिंहपण्डितकृत-राजनिघण्टुतो निघण्टुन्तरतश्च महाराष्ट्र-कर्णाटनामानि तदनुप्राणितान्ध्रलाटादिनामानि च परिगृहीतानि । तदुक्तं तत्रैव—

“व्यक्तोक्ततात्र कर्णाटमहाराष्ट्रीयभाषया ।

आन्ध्रलाटादिभाषास्तु ज्ञातव्यास्तद्वयाश्रयाः ॥”

यानि च हिन्दूनामानि तानि भावप्रकाश-धन्वन्तरि-मदनपालनिघण्टुभ्यो गृहीतानि । तैलङ्गनामानि महाराजश्रीश्रीश्रीश्रीविजयनगराधिपतेः सभा-सद्विदुषामनुग्रहाद्भवानि । वाङ्गालानामानि चास्मद्देशीयविविधकोषशब्द-कल्पद्रुमादिभ्यः संगृहीतानि ।

अत्राभिधाने सर्वमेव सप्रमाणमभिधातुं प्रयत्नः कृतः । द्रव्याणां सर्व-कोषीयपर्यायशब्दाननियमश्च ग्रन्थेऽस्मिन् स्थानाभावात् परित्यक्तः ।

अत्राभिधाने केवलमेवायुर्वेदोपयोगिनः शब्दाः (रश्माश्यामादिशब्दानां स्वर्गस्त्रौतकृष्णार्थान् परिहृत्य) तदुपयोगिनश्च एवार्थाः सङ्कलिताः । द्रव्याणां गुणदोषरसवीर्यविपाकादिवर्णनस्थले द्रव्यगुणाद्यभिधानेषु सुनीनां मतभेदाना-कल्य अतिप्रामाणिकमेकं हे वा क्वचित् त्रीणि वा मतानि सामञ्जस्येनोपात्तानि । सन्निप्तारोगलक्षणानि प्रसिद्धप्रचलितकतिपयघृततैलौषधानि च सपाठव्याख्या-सहितानि विन्यस्तानि । अपिच रसोपरसधातुमणिसुक्तादिशोधनजारणमारणा-दीनि सप्रमाणमुदितानि ।

यथा—

“भिषग्वरो वाभट इत्यभून्
पितामहो नामधरोऽस्मि यस्य ।
सुतोऽभवत्तस्य च सिंहगुप्तः
तस्याप्यहं सिन्धुषु जातजन्मा ॥”

अरुणदत्तो मृगाङ्गदत्तस्य तनयो वैद्यवंशे जातश्च । असौ हि सुप्रसिद्ध-
वाभटसंहितायाः सर्वाङ्गसुन्दर्याख्यटीकाया विरचयिता ।

हेमाद्रिरतिप्रसिद्धो ग्रन्थकारः । असौ वाभटसंहितायाः सूचस्थानस्य
आयुर्वेदरसायनाख्यां टीकामकरोत् । चतुर्वर्गचिन्तामणिनामकः स्मृतिसंग्रहश्च
तस्यैवेति गीयते ।

चक्रदत्तसंग्रहः—चक्रपाणिदत्तविरचितो रोगाणाम् चिकित्सासंग्रहः ।
अत्रासौ माधवकरप्रणीतरुग्निश्चयग्रन्थस्यानुपूर्विकरोगानुक्रमेण ज्वरादि-
रोगाणां चिकित्सा वर्णिता । तत्र रोगाणां तत्प्रणोतसिद्धयोगाः परमदृष्ट-
फला इति संग्रहोऽयं सर्वत्र समादरेण परिगृह्यतो लोकहितं संसाधयति ।

चक्रपाणिदत्तो वीरभूमिदेशवास्तव्यो विश्वतरोध्रबलसंज्ञकदत्तकुले जातो
नारायणदत्तपुत्रो नरदत्तशिष्यश्च । स च विद्याकुलसम्पन्नस्य भिषजो भानु-
दत्तस्यान्तरङ्गभावात् तदनु गौड़राजस्य पाकशालाध्यक्षोऽभूत् । अतस्तस्यादु-
र्भावो द्वादशशताब्दग्रामनुमीयते । श्रूयते च यथा तस्य जन्मभूमावद्यापि तत्-
प्रतिष्ठापितश्चक्रपाणीश्वर इति शिवोऽस्ति । अतोऽसौ धर्मेण श्रेय आसीदिति
बुध्यते । स्वसंग्रहस्य मङ्गलाचरणेऽपि आत्मनः शैवत्वं विज्ञापितम् ।

“गौड़ाधिनाथरसवत्यधिकारिपात्रं
नारायणस्य तनयः सुनयोऽन्तरङ्गात् ।
भानोरनु प्रथितरोध्रबलौ कुलीनः
श्रीचक्रपाणिरिह कर्तृपदाधिकारौ ॥
यः सिद्धयोगलिखिताधिकसिद्धयोगा-
स्तत्रैव निःक्षिपति केवलमुद्धरेद्वा ॥”

सिद्धयोगः—वृन्दकुण्डलतोऽतिप्रामाणिकचिकित्सासंग्रहः । तस्य च कुसुमा-
वली नाम टीका श्रीकण्ठकृता । यतश्चक्रपाणिः स्वग्रन्थे एतस्य ग्रन्थस्य समु-
ल्लेखं चकार, अतोऽयं चक्रपाणेरुद्धृतन इत्यवगन्तव्यम् ।

रसकौमुदी—भिषजा माधवेन कृता । माधवेनात्र रसघटितानि दृष्ट-
फलानि औषधानि नानारसग्रन्थेभ्यः समाहृत्य स्वरचितानि च समायोज्यायं
चिकित्सौषधसंग्रहः कृतः, रोगविशेषेषु च विविधयोगाः स्वयमपि व्यवस्था-
पिताः । ग्रन्थकारोऽयं निदानसंग्रहकारो माधवकर इति वृद्धपरम्परया
श्रूयते । परं माधवाभिधेन केनापि भिषजा कृत इति प्रासङ्गिकलोकैवेत्यपि
सहसा प्रतिपत्तुं न शक्यते । यतो माधवकरस्य समये फणिफेणप्रयोगरसादि-
जारणमारणादिपुरःसरं रसप्रयोगस्य प्रचारो नासौत् ।

रसरत्नाकारो—नित्यनाथविरचितो महान् रसग्रन्थः । तेनात्र रसजारणा-
दिकं सविस्तरं प्रदर्श्य स्वरचितानि संगृह्यतानि च तैलौषधादीनि बहूनि
सन्निवेशितानि । नित्यनाथो न वङ्गदेशवासी, ग्रन्थकृत् परं पश्चिमदेशज
इत्यनुमीयते ।

योगचिन्तामणिः—श्रीहर्षसूरिविरचितः । अत्र सिद्धाः चिकित्सोपयोगिनो
बहवो योगा वर्तन्ते । तस्य समयः ख्रिः एकादशौ द्वादशौ वा शताब्दौ ।
रा.तर. ।

योगतरङ्गिणी—नाम वद्यकरसग्रन्थः त्रिमल्लभट्टविरचितः प्रामाणिकश्च ।
ग्रन्थोऽयं नास्मदीये देशे तथाद्रियते यथा पश्चिमदेश इति ।

वद्यजोवनम्—हि लोलिम्बराजविरचितं नातिप्राचीनञ्च । तेनात्र काव्य-
करणच्छलेन चिकित्सोपकरणौषधानुपानादिकमुपदिष्टम् ।

वैद्यहृन्द-वैद्यामृते—नारायणकृतरसग्रन्थौ । वङ्गदेशीयवैद्यैरनयोः सविशेष-
समादरो न क्रियते ; (समयोऽष्टादशशताब्दौ) ।

सारकौमुदी—नाम आनन्दवर्मकृतावाचीनवैद्यकसंग्रहः, न्यूनाधिकसार्द्ध-
शतवर्षाभ्यन्तरे विरचितः । अत्र मूढानां सुखबोधार्थमौषधादीनि वङ्गभाषया
पत्रोक्तानि । अतः स्वल्पबुद्धौनामियं व्यवहाराय परमोपयोगिनी ज्ञाता ।

भैषज्यरत्नावली—शताधिकवर्षपूर्वं गोविन्ददाससेनेन सङ्कलिता । अर्वा-
चीनोऽयं रसग्रन्थोऽस्मदीये देशे कैश्चिदेव वैद्यैः व्यवह्रियते ।

नाडीप्रकाशो—नाड्योविज्ञानग्रन्थः शक्तृगोत्रजानन्दसेनवंशजेन शङ्करसेनेन
विरचितः । वैद्यविनोदो रसशङ्करश्च तेनेव प्रणीतो ।

रसेन्द्रचिन्तामणिः—राधाविनोदकाव्यकृद्-रामचन्द्रकविकृतो रसग्रन्थः ।
ग्रन्थोऽयं सर्वरसग्रन्थेषु प्राचीन इति लोके गीयते । अस्मिन् रसग्रन्थे

भ्रान्तम्—तत्र भूरिप्रमाणदर्शनात्। See वाभट p. 110. Vol. I. and pp. 826—827. Vol. II. Bombay Ed. वयन्तु अग्निवेशतन्त्रस्य संस्करणं कूटलेखक-
कृतमित्यवगच्छामः।

एवमेव सुश्रुतसंहिता शल्यतन्त्रोपदेशप्रधानाष्टाङ्गमयी धन्वन्तरिसम्प्रदायस्य
आदिमा चरकादधस्तना च। अस्यां काशिराजरूपेणावतोर्यो भगवान् धन्व-
न्तरिवक्ता विश्वामित्रमहर्षिसुतः सुश्रुतः श्रोता, परमरासायनिकः सिद्धनागा-
ज्जनश्च प्रतिसंस्कर्ता। सूत्रादिपञ्चस्थानात्मके पूर्वतन्त्रे चिकित्स्तागद-
रसायनवाजोकरणतन्त्रैः सह सचिकित्सितशल्यतन्त्र प्रधानतो वर्णितम्।
कण्ठे सचिकित्सितविषतन्त्रं। चिकित्सिते च स्थाने रसायनवाजोकरणतन्त्र
वर्णिते। उत्तरे च तन्त्रे शालाक्यकायचिकित्साकौमारभृत्यभूतविद्या वर्णिताः।

एकदा सुश्रुताचार्यः पितृविश्वामित्रस्याज्ञया सहोत्थायिमुनिकुमारेः सह
वाराणसीमागत्य काशिराजदिवोदासादायुर्वेदं यजुर्वेदाङ्गभूतं शल्यतन्त्रप्रधान-
मष्टाङ्गमयमधीत्य सहोत्थायिगणकृतसर्वतन्त्रप्रधानं सर्वशाध्यायशतसम्पन्नं तन्त्रं
स्नान्ना प्रणिनाय। अथ यदा बौद्धाः प्रबला भूत्वा वादेन बुधान् पराभूय
वैदिकाः क्रिया विलोपयितुमारब्धवन्तः, तस्मिन्नेव बौद्धसङ्ग्रामसमये (खुः
सहस्राधिकवर्षपूर्वं) जगति विश्रुतः परमरासायनिको बौद्धपालकः सिद्ध-
नागाज्जुनः सौश्रुतं नाम तन्त्रं प्रतिसंस्करणमुखेन सूत्रादिपञ्चसु स्थानेषु
अर्थवशाद्भिन्नं सविस्तरं विशदश्च व्याख्याय परिशिष्टभूते उत्तरे तन्त्रे शिष्टा-
नर्थान् व्याकृत्य एकामभिनवां संहितां व्यरचयत्, सा सुश्रुतसंहितेति लोके
गीयते। इति उल्लेखाचार्यमतम्। अस्या भाषा प्राञ्जला, रचनारौतिश्च यथा-
भागमानुपूर्विकी। अस्याश्च वर्णितं शारौरास्थिमालाव्याकरणसङ्ग्विनिश्चय-
व्रणचिकित्सितादिविज्ञानं तदा परां कोटिमधिरूढमित्यनिर्विकल्पं स्वीका-
र्यम्। तस्य च मूढगर्भाश्मरीप्रकरणमतीव प्रशस्तमुपादेयश्च निदर्शनभूतम्।
किमधिकं, डाक्तार् (Charles) साहेबमहोदयः श्रीकुचवेहारमहाराणी-चिकित्-
सकेन डाक्तार्दुर्गादासगुप्तेन मत्साहाय्येनानूद्य विलायतभाषया प्रदत्तं मूढ-
गर्भादिप्रकरणं समालोच्य सविस्तरं प्रशंसत्।

अत्रिसंहिता—कुत्रचित् पञ्चनदादिप्रदेशे सुप्रसिद्धा अत्रिसुनिप्रणीता
चरकादिवत् प्राचीना च। संहितेयं नातिसङ्क्षिप्ता नातिविस्तृता च। अयमेवादी
प्रामाणिकः स्तिसंहिताकार आसीत्।

वाभटसंहितापि—आत्रेयसम्प्रदायस्य धन्वन्तरिसम्प्रदायस्य च नानाचिकित्सा-
तन्त्रेभ्य आदावेव स्वयं संगृहीतादष्टाङ्गहृदयसंग्रहादाकृत्य वाभटाचार्येण विर-
चिता। यदुक्तं तत्रैव—

“अष्टाङ्गवेद्यकमहोदधिमन्यनेन

योऽष्टाङ्गसंग्रहमहामृताराशिरासः।

तस्मादनल्पफलमल्पसमुद्यमानां

प्रौढ्यमेतदुदितं पृथगेव तन्त्रम् ॥” वा उ. ४० अ.।

एवमेवासी स्नानान्नाङ्कारादिनानाशास्त्रं रचितवान्। श्रूयते च यद-
सावादी ब्राह्मणधर्मावलम्बी नियतमेव वैदिकाचारमनुतिष्ठतिस्म। अथ
कदाचिदधी बौद्धधर्मतत्त्वं जिज्ञासमानः कमपि बौद्धाचार्यं गुरुत्वेनाङ्गी-
चकार। एवं कियन्तं कालमविचलितचित्तेन तमनुशीलयन् तस्य धर्मस्य
परमरहस्यमवगच्छन् तस्मिन्मतीव अहधानो यदा पूर्वाचार्यसमोपमाजगाम,
तदा गुरुणा तस्य तद्धर्मानुरक्तिभ्रवधारयता तद्धर्मावलम्बनायेवासी समुपदिष्टः।
इति दाक्षिणात्यविदुषां किंवदन्ती (Aufrecht's catalogue)। दाक्षिणात्य-
पण्डिता इममेव वाभटममरसिंहं ख्यापयन्ति। परं काश्मीरराजतरङ्गिणी-
समालोचनया एवमवगम्यते यथा—सिंहगुप्तसुतः परमबौद्धो वाभटाचार्यः
काश्मीरनरपतिजयसिंहस्य प्रजापालनसमये (खुः द्वादशशताब्द्यां, शक १११८—
४०) वर्त्तमान आसीत्। तथा विजयनगराधिपस्य बुक्कराजस्य समसामयिकेन
माधवेन स्वग्रन्थे वाभट उद्धृतः। इदमपि नववर्षशतमतीतम्। अतस्तस्मिन्नेव
समये वाभटः संहितामकरोदिति भाट्टशां मतम्। अतः वाभटसंहिता नाति-
प्राचीना चरकसुश्रुतयोरधस्तना इत्यनुमीयते। अत्र सर्वविधान्येव चिकित्-
सिताङ्गानि तुल्यं व्याख्यातानि। अस्या मुष्टियोगरोगलक्षणादिकञ्च विशेषतः
प्रशंसनीयम्। अस्या भाषा विशुद्धा रचनारौतिश्च मार्जिता। वाभटस्य जन्मनि
नाना किंवदन्ती श्रूयते यथा—केचित्तं धन्वन्तरिमाह, केचित्तं तं सागरमन्यना-
दुङ्गतमेकतमं रत्नम्, केचित्तं तं कलियुगस्य प्रधाननृपिं गौतमबुद्धमाह।

“अत्रिः कृतयुगे चैव ह्यपरे सुश्रुतो मतः।

कली वागभटनामा च.....॥” अत्रिः।

स्वरचिते तु अष्टाङ्गहृदयसंग्रहे स सिन्धुदेशज इति स्वयमेवोक्तम्।

अत्र द्रव्याणां प्रतिपर्यायशब्दं सर्वभाषानामसन्निवेशनस्य औचित्येऽपि स्थानाभावात् पर्यायशब्दानामेकतम एव शब्दे भिन्नभिन्नभाषानामद्रव्यगुणादीनि विनिवेशितानि न तु सर्वत्र । अनेकार्थशब्दानाञ्च भिन्नभिन्नायै प्रयोगस्थलानि यथालाभं सप्रमाणोदाहरणं प्रदर्शितानि । प्रमाणोभूतभूरिभूरिप्रयोज्यशब्दानां पुनःपुनरुक्तेष्वगौरववारणाय सूचीविधानपुरःसरं तत्सूचकवर्णसंक्षेपश्च ग्रन्थादौ विनिवेशितः ।

अधुना ये चास्योपादानभूता ग्रन्था वैद्यकसंहितानिघण्टुसंग्रहकोषादयः प्रमाणत्वेन परिगृहीतास्ते यथावकाशं सङ्क्षिप्तसमालोचनेन प्रदर्श्यन्ते । तेषाञ्च वैद्यकग्रन्थानां समालोचनसमारम्भात् पूर्वं स्तोकं स्थूलवृत्तान्तो वैद्यकसङ्ग्रहाणामुच्यते । एतद्देशीया वैद्यकसङ्ग्रहग्रन्थाः सिद्धयोग-चक्रदत्त-सङ्ग्रहादयो मुशलमानराजत्वात् पूर्वतनहिन्दुराजत्वकाले विरचिता आसन् । यतः तेषु ग्रन्थेषु सर्पादिविषाणां पारदगन्धकलौहानां (कादाचित्कव्यवहारमृते) स्वरणरजतादीनां विदेशोत्पन्नान्यद्रव्याणाञ्च व्यवहारो नैव दृश्यते । अत इदमेव स्फुटं प्रतिभाति यत् तदा वैदेशिका राजानो भारते न समागच्छन्ति । परं वैद्यकरसग्रन्थाश्च रसकौमुदीरसेन्द्रचिन्तामणिभावप्रकाशादयो मुशलमानराजत्वसमये लब्धजन्मानो मुशलमानचिकित्सकमण्डलोषु रसविषादिचिकित्साभिः परां प्रतिष्ठामलभन्त । तेषु च रसग्रन्थेषु तदाऽऽनीतानि विदेशजाताहिफेनसोहारातोपचिनोप्रभृतिद्रव्याणि तद्गुणपरीक्षया औषधत्वे परिगृहीतानि । तेषु च रोगाणां कषायपाचनौषधादिव्यवस्थापुरःसरं चिकित्साप्रणाली सम्प्रदर्शिता । औषधतेलादिनिर्माणञ्च यथा क्रियते तस्य सरला प्रणाली सुखबोधाय दर्शिता । वैद्यकसङ्ग्रहेषु रसग्रन्थेषु च रोगविशेषेण निर्वाचितानि प्रायेण बहूनि औषधतेलादीनि अन्तरान्तरा ईषदैश्वर्यं विना सर्वत्र एकनामानि साधारणानि च दृश्यन्ते । अतो रसग्रन्थेषु रसचटितौषधानि ऋते सर्वान्येव तैलघृतीषधानि चरकादिभ्यश्चक्रदत्तादिसङ्ग्रहभ्यश्च परिगृहीतानि स्वविरचितानि च वर्तन्ते । सिद्धयोगादिषु तु औषधादीनि कानिचित् संहितासङ्कलितानि, शिष्टानि च स्वरचितानि ।

चरकसंहिता हि कायचिकित्साप्रधाना आत्रेयसम्प्रदायस्य आदिमा संहितासु प्रथमा च । अस्यां भगवान् कृष्णात्रेयो वक्ता, अग्निवेशः श्रोता, चरकमुनिः प्रतिसंस्कर्ता च । तस्मादियं गुरुसूत्र-शिष्यसूत्र-प्रतिसंस्कर्तृसूत्र-

मयोत्थर्थतोऽवगन्तव्यम् । पुरा किल कृतयुगान्ते असुरनिषोडिता आर्यास्तत्रैव पञ्चालक्षेत्रे पञ्चनदप्रदेशे समापतिता वारिवायुचेन्नगनदतरुलताद्यशेषविधप्रकृतिसौन्दर्यस्वभावगुणविमोहिताः कृतनिवसतयः क्रमेण समाजबन्धनपुरःसरं तदुपयोगिजौवनोपायभूत-कृषिरोति-नोति-सास्थ्यविधानादिषु सन्ततसमालोचनया क्षत्रियादिसम्प्रदायविभक्ताः स्वस्वकार्येषु निरता आसन् (ऐतरेयब्राह्मणः) । तेषु चिकित्सासम्प्रदायाध्यक्षेण भरद्वाजमहर्षिणा रोगाक्रान्तायां मेदिन्यां लोकाहिताय यजुर्वेदाङ्गभूत आयुर्वेदः स्वर्लोकादानोतः स्वशिष्याय कृष्णात्रेयायोपदिष्टः । सोऽपि तन्मन्त्रिवेशादिशिष्यषट्कायोपदिष्टवान् । अथ ते शिष्याः पृथक् षट् तन्त्राणि चक्रुः । तेषु प्रधानशिष्याग्निवेशकृततन्त्रमुक्तमुपादेयश्चाजनि ।

अथ कदाचिच्चरकमुनिः पञ्चनदप्रदेशे कायचिकित्साप्रधानं तत् सङ्क्षिप्ततन्त्रं प्रतिसंस्करणमुखेन सविस्तरं वर्णयन् स्वनाम्नाभिनवां संहितां प्रचारितवानिति चरकसंहिताया एव लभ्यते । “अग्निवेशकृते तन्त्रे चरकप्रतिसंस्कृते ।” ग्रन्थाद्यष्टाङ्गमयो सा चैयमभिनवा संहिता यथास्थानमष्टभिर्भागेर्विभक्ता । अस्यां च संहितायां खनिजोद्भिज्जप्राणिवाचीनि द्रव्याणि भागत्रयेण विभज्य पुनः प्राणिनो जरायुजादिभागचतुष्टयेन विभक्ताः, उद्भिज्जानि च वनस्पतिवृक्षवोरुधोषधिचतुष्टयेन विभक्तानि । तानि च पुनरुद्भिज्जद्रव्याणि जौवनोपादिपञ्चाशद्गणैः संविभक्तानि । अस्या भाषा न प्राञ्चला, प्राचीनत्वात् विषयरचनाप्रणाली च न मार्जिता परमतौव विज्ञिता । एभिः कारणैः गोमांसस्य च व्यवस्थया संहिताया अस्याः समाजबन्धनस्य बाध्यावस्थायामजातस्मृतिशासनायाम् उत्पत्तिरनुमीयते । अनेन वैदिकब्राह्मणप्रामाण्येन च चरकस्यापि तद्देशवासित्वमसन्दिग्धम् । अस्याः सिद्धिकल्पस्थानद्वयं सप्तदशौषधाध्यायैः संयोज्य सम्पूर्णमकरोत्पञ्चनदपुरवास्तव्यो दृढबल इति अस्या एव संहितायाः सिद्धिस्थानपरिसमाप्तावुक्तम् । यथा—

“अखण्डार्थं दृढबलो जातः पञ्चनदे पुरे ।

कृत्वा बहुभ्यस्तन्त्रेभ्यो विशेषाच्च बलोच्चयम् ।

सप्तदशौषधाध्यायैः सिद्धिकल्पैरप्रूरयत् ॥”

यत्तु उदयचन्द्रेणोक्तं वाभटे अग्निवेशभेलहारीतसुश्रुतकवलादीनामेव उक्ते स्वी दृश्यते न तु चरकस्य, अतः चरकस्य अधस्तनत्वमवश्यं स्वीकार्यमिति, तत्तु

रसजारणादिकं सविस्तरं वर्णितम् । रसधारिजातोऽपि रामचन्द्ररचितः । अन्योऽपि रसेन्द्राचिन्तामाणः दुर्लभकनाथविरचितो वर्तते । परं नास्माभिर्दृष्टः ।

अमरकोषोऽमरसिंहविरचितः । अमरसिंहोऽमरदेवो वा विक्रमादित्यस्य समये प्रादुर्बभूवेति निश्चय एव । परं विक्रमादित्यानां त्रयाणां कस्य समये जात इत्यत्र नानामतं दृश्यते । उडल्फोर्डसाहचर्यमते नव विक्रमादित्याः । सर्वेऽपि ते शालिवाहनादिभिर्युद्धमकुर्वन् । (Dr. K. M. B. विद्याकल्पद्रुमे) परमाधुनिकैतिहासिकरहस्यानुसन्धितुभिः कारणप्रदर्शनपुरःसरं कदाचिदसौ (खृः पूः ५६) प्रथमविक्रमादित्यनरपतेः सभायां नवरत्नेषु* एकतमत्वेन, कदाचित् भोजप्रबन्धं समालोच्य (A.D. ६६५—७०८ Dr. Mitra and A.D. ५७८ Prof. Wilson) धारानगराधिपतेः द्वितीयस्य वृद्धभोजस्य सभायां तथाविधरत्नेषु अन्यतमत्वेन चोपस्थाप्यते । परमेषु कल्पत्रयेषु कः कस्यो मुख्य इति विनिश्चेतुं न शक्यते । अस्माकन्तु संवत्परवर्त्तयिता विक्रमादित्यः A.D. ५६६ अर्द्धे एवासौदिति विश्वासः । अमरसिंहो लोके बौद्धमत-वलम्ब्येति सुप्रसिद्धः । तदीयः कोषः प्राचीनरीत्या छन्दोपनिबद्धः सर्वकोष-श्रेष्ठः परमोपादेयतया जगति सर्वत्रैव समादृतः । स कोषमिमं स्वर्गादि-कतिपयेवर्गैर्विभज्य वर्गमध्ये चान्तरान्तरा वर्णानुक्रमरीत्या विरचितवान् ।

अमरकोषस्य प्रचलितटीकाकृतां मध्ये—

मथुरेशः प्राचीनः शकस्य नरपतेः षष्ठशताब्द्यां प्रादुरासीत् । असौ कस्यचित् मुसलमानवीरस्य साहाय्येन सदैव शास्त्रानुशीलनमकरोत् इति उडल्सनसाहचर्यमतम् । शब्दरत्नावलीकारश्च स एव ।

क्षीरस्वामी काश्मीरपतिललितादित्यस्य राजत्वसमये प्रादुरासीत् । जया-पौडो नाम कश्चिन्नृपतिः अस्मादेव शब्दविद्यामधिगत्य अन्ते ललितादित्य-पण्डित इति प्रसिद्धिमगात् । (खृः ७०५—७३१) रा.तर.४त. ।

रायमुकुटः (१४३० खृः अर्द्धे) प्रादुरासीत् । रा.तर. ।

गौराङ्गमल्लिकात्मजां भरतमल्लिको नातिप्राचीनो ग्रन्थकारटीकाकारश्च ।

* धनन्तरिचपक्षकामरसिंहशत्रुवेतालमष्टवटकर्परकाखिदासाः ।

ख्याती वराहमिहिरो नृपतेः सभायां रत्नानि वै वररचिर्नव विक्रमस्य ॥

कोषसंग्रहः ।

असौ वर्तमानप्रदेशस्य पातिलपक्षीयामे सुकुलौजवेद्यवंशे न्यूनाधिकसार्ध-शतवर्षपूर्वं जातः । कविरयं सुप्रसिद्धः शाब्दिकः, कारकोक्षास्य रचयिता, रघुवंशभट्टिकाव्यकुमारसम्भवादीनां टीकाकारश्च । तत्कृतयामरकोषस्य टीका-यैव तस्य महती कीर्तिर्भारते चिरं स्थास्यति ।

धनन्तरिनिघण्टुरपि अमरसिंहविरचितामरकोषसमसामयिक एवेति प्रमाणतो लभ्यते । असौ तु षट्शतवर्षपूर्वतनः इति मधुसूदनगुप्तस्य मत-मुद्यचन्द्रेण स्वग्रन्थे समुद्धृतम् । तत्प्रणीतो निघण्टुः प्रसिद्धः प्रामाणिकश्च, काशीप्रदेशे च समधिकं समालोच्यो भवति ।

हेमचन्द्राभिधानमभिधानचिन्तामणिनाम्ना ख्यातं विशिष्टरीत्या भाग-द्वयेन विभज्य हेमचन्द्राचार्येण विरचितम् । तयोः प्रथमः स्वर्गादिभिः षड्भिर्भागैर्विभक्तः, शब्दानां श्रेणीविभागश्च अन्यक्रमेण कृतः । द्वितीयश्च नानार्थघटितः । परं हेमचन्द्रोऽवतरणिकायां स्वाभिधानस्य केवलं प्रथम-भागस्य शब्दरचनाप्रणालीमुपवर्ण्य द्वितीयस्य न किमप्युक्तवान् । तथा प्रथम-स्यैव द्वितीयस्य टीकापि न दृश्यते । अतो द्वितीयस्य हेमचन्द्रकृतित्वमाशङ्क-मानैर्बहुभिर्महेश्वरकृतस्य नानार्थवर्गस्य सन्निवेशनं तर्क्यते ।

हेमचन्द्रः हेमाचार्ययतिर्वा प्राचनजैनग्रन्थलेखको जैनधर्मावलम्बी चासीत् । असौ संवत्तयोदशशताब्द्यां (खृः द्वादशशताब्द्यां) पाटलिपुत्रनगरे स्वजीवनस्यादिमं भागं नानाशास्त्ररचनया यापयित्वा अन्तिमे वयसि गुज-राटदेशं गत्वा तत्र जैनधर्मसंसारोचनया परां प्रतिष्ठामलभत, तत्रत्यश्च सप्रकृतिं नरपतिं जैनधर्मं ग्राहयामास । अयमेव च पार्श्वनाथमत्यावलम्बी हेमाचार्ययतिः अस्मिन्नेव समये रजःपूतनरपतिं गुणमरपालमपि जैनधर्मं दीक्षितवान् । एवमपि प्रसिद्धिरस्ति यथासौ हलायुधगुरुः लक्ष्मणसेनस्य सभायामासीत् । (संवत् १२३०) इति उडल्सनसाहचर्यस्य उद्घटनम् ।

शब्दमाला—च रामेश्वरशर्मकृतातिसंक्षिप्ताभिधानसंग्रहः अमरकोषस्य परिशिष्टभूता वङ्गभाषायां व्याख्याता च । इयं मेदिनीकरस्य पूर्वतन इति उडल्सनसाहचर्यमतम् ।

नाममाला—धनञ्जयकृता । तत्र श्रेणीविभागस्याशङ्कावात् प्राचीनैवेय-मित्यनुमीयते । धनञ्जयस्य दशमशताब्द्यां वर्तमान आसीत् इति बहुध्यामतम् ।

भूरिप्रयोगो—दामोदरदत्तपुत्रेण सुप्रसिद्धमुपज्ञव्याकरणकारेण पञ्चनाभ

कोषोऽयमन्यादिक्रमेण सुलभगम्यसुप्रशस्तसुष्टुरीत्या विरचितः । कर इत्युपाधिना वैद्यजातीयोऽयं वङ्गदेशवासो चेत्यनुमीयते । उद्बलसनसाहवमतम् ।

रत्नावली—नाम द्रव्याभिधानं वङ्गदेशवासिना रसकौमुदीकारेण माधवेन विरचितम् । तस्यां द्रव्यनामानि वङ्गभाषया कथितानि ।

राजवल्लभीयद्रव्यगुणः—राजवल्लभकृतः परं श्रीनारायणदासकविराजेन सविस्तरं व्याख्याय प्रतिसंस्कृतश्च । राजवल्लभश्च वैद्यपरम्परागतश्चुत्या अष्टादश-शताब्द्यां (१७६०) वर्त्तमान आसीत् । ग्रन्थोऽयं परिच्छेदषट्कैः अतीवसुष्ठुश्रेण्या विभक्तः प्रयोजनोपयोगौ च । अयं वङ्गदेशे प्रायेणायुर्वेदपाठार्थिभिः पठ्यते ।

रत्नमाला—नाम द्रव्याभिधानं केनापि वङ्गीयग्रन्थकाररचितमिति प्रतीयते । तस्यामुद्भिज्जखनिजद्रव्याणि सपर्यायाणि वङ्गभाषया व्याख्यातानि । उद्बलसनसाहवस्तु बौद्धग्रन्थकाररचितमित्याह ।

उपसंहारसमये मदनुकूल-महाराजाधिराजश्रीश्रीश्रीश्रीविजयनगराधिपतिमहोदयसमोपे विज्ञप्तिरियम्—

महाराजाधिराज !

सामग्रीषु सुसज्जितास्त्रपि यथाभीष्टानुकूलासु च श्रीविष्णोरिव लोकरञ्जनरतेः राजाधिराजस्य ते ।

आशास्यो यदि नाघटिष्यत कृपासंयोग एव प्रभोः

सिन्धोरन्तरलेख्यतैव मथनस्याशालता सा चिरम् ॥

आशंसमानो देवस्य राजन्वत्तामविच्छताम् ।

आयुष्यत्ताञ्च विनयनिवेदनपुरःसरम् ।

याचतेऽयं जनो नित्यं कृतज्ञत्वमनुस्मरन् ।

देवपादाजमूलेषु देहस्यैव विसर्जनम् ॥

साधुहृदय-डाक्टर-श्रीमहेन्द्रलालसरकारमहोदयसमोपेऽपि चिरकृतज्ञता-पाशेन बद्धोऽस्मि । अत्र चाभिधाने प्रेसिडेन्सिकलेजे संस्कृताध्यापकेन श्रीयुक्त नीलमणिन्यायालङ्कारेण मच्छुभाकाङ्क्षिणा महोपकारः साधितः । तथा तत्रैव सहकारिसंस्कृताध्यापकेन श्रीयुक्तहरिश्चन्द्रकविरत्नेन एतस्य सुदृष्टे संशोधने च महान् परिश्रमः कृतः । अतस्तयोर्भयोः सकाशे कृतज्ञोऽस्मि इत्यलं पल्लवितेन ।

सङ्कलयितुः

श्रीउमेशचन्द्रगुप्तस्य ।

द्वितीयसंस्करणस्य विज्ञापनम् ।

इह खलु जगति “कीर्तिर्यस्य स जौवतीति” यदुच्यते तत् सर्वथा सत्यमेवानुभावयति अस्मान् महानुभवस्य लोकोत्तरविहारिणो विद्यारत्नोपा-नामकस्योमेशचन्द्रस्य क्लेशबहुला कृतिः वैद्यकशब्दसिन्धुनामकमभिधानम् । अतीतेष्वपि बहुतिथेषु दिवसेषु एतदेवास्माननिशमनुस्मारयति आयुर्वेदे कृतविद्यस्य विहङ्गरस्य तस्य विद्यारत्नस्य विद्यावत्वं गुणगौरवम् पाण्डित्यं ज्ञानगाम्भीर्यञ्च । न खल्ववगतमनेन महात्मना यदेकेन एव अवदानेन जगतां कौटुम्भान् उपकारः कृतः इति मन्ये । पुरा तु अभिधानेन विना आयुर्वेदस्य अष्टाङ्गनामध्यापकानामनुरागिणाञ्च आयुःशास्त्रालोचना नित-रामसुखकरी आसीत् । इदानीमुमेशचन्द्रेनायुर्वेदमनुशीलयतां दुर्गमं वर्त्म प्रसक्तीकृतम् ।

ग्रन्थस्यास्य रचनाकाले श्रीमता उमेशचन्द्रेण कलिकाता-संस्कृतविद्या-मन्दिरस्य पुस्तकालयस्याध्यक्षपदमलङ्कृतमासीत् । तत्रस्य एवायमायुर्वेदाध्ययनकाले आवात्ममनुभूतस्याभावस्य पूरणार्थमभिधानमेकं रचयितुकामः पुस्तकालयस्थान् बहून् आयुर्वेदग्रन्थानवलोक्य बहुपरिश्रमेण पाण्डुलिपिं सङ्कलय्य विजयनगराधिपतेरर्थानुकूलेन मुद्रितवान् । अस्मद्देशीयायुर्वेद-व्यवसायिनां भाग्यवशाद् वा नियतेरवश्याभावित्वात् वा लोकान्तरमुपागतं उमेशचन्द्रे अभिधानस्यास्य सुदनाशा व्यलुपत् । इदानीं पूर्वमुद्रितपुस्तका-नामभावात् सर्वेषामेवायुर्वेदाध्यायिनां महान्तमसुयोगं मन्यमानैरपि च जौवति वङ्गदेशीय-चिकित्सकसम्प्रदाये वङ्गीयजनकीर्तिग्रन्थरत्नमिदं बहुमूल्यं विलुप्तं चेत् तर्हि चिकित्सकसम्प्रदायानां वङ्गदेशवासिनाञ्च तत् कलङ्ककर-मिति चिन्त्यङ्गिरस्माभिरिव तत्पुत्राणां सकाशात् ग्रन्थस्यास्य वैद्यकशब्द-सिन्धुनामः स्वत्वं सुदुर्लभं क्रीतम् ।

ततश्चैनं संशोध्य सर्वाङ्गसम्पूर्णं कृत्वा पुनर्मुद्रणार्थं यत्ने कृतेऽपि बहु-सम्बलसरा व्यतीताः । कार्यबहुलतया अनवकाशत्वात् अभिधानसंस्करणस्य बहुग्रन्थसाध्यत्वात् शरीरस्यापि व्याधिमन्दिरत्वात् सत्वरं प्रकाशयितुं नाशक्यत ।

श्रीकण्ठदत्तेन च विरचितः। तत्र द्वयोरेव नामदर्शनात् द्वयोरेव टीका-
कर्तृत्वमनुमीयते। श्रीकण्ठः इन्द्रकृतसिद्धयोगस्यापि टीकाकारः। कुसुमा-
वली नाम्ना च सा प्रसिद्धा।

अर्कप्रकाशो—नाम चिकित्सासंग्रहो रावणेन प्रणीतः। रावणेनात्रा
भिनवा रोगाणां चिकित्साप्रणाली केवलेनैवार्केण प्रवर्तिता।

उष्णादिकोषः—सिद्धान्तकौमुदीप्रभृतीनामध्यायविशेषः। यत्र शब्दाः 'उष्' इत्यादिप्रत्यययोगेन सिध्यन्ति।

चिकित्साक्रमकल्पवल्ली—काशीनाथद्विवेदिविरचिता; अयं वैद्यकचिकित्सा-
संग्रहः पाश्चात्यप्रदेशे प्रचलति।

जयदत्तसूरिर्नातिप्राचीनोऽश्ववैद्यकप्रणीता। जयदत्तः शालिहोत्र-नकुल-
भोजराजादिकृताश्वशास्त्रेभ्योऽश्वानां शुभाशुभलक्षणं सखिनिश्चितं चिकित्-
सितञ्च समाकलय्य स्वग्रन्थं रचितवान्। अयं प्रादुर्भावसमयनिरूपणमतीव
दुरुहमिति न चेष्टा कृता। ग्रन्थोऽयं वाङ्मालादेशस्य आसियाटिकसोसाइटी-
सभानुमत्या तत्कृतव्ययेन च संचितटीकासमेतो मया संस्कृतः।

शाङ्गधरसंग्रहः—सुप्रसिद्धशाङ्गधरपञ्चतिकांशेण शाङ्गधरेण विरचितः।
ग्रन्थोऽयं नातिसङ्क्षिप्तः नातिविस्तरश्च, बहुषु पाश्चात्यप्रदेशेषु प्रचलितः।
अयञ्च ग्रन्थकारः विश्वप्रकाशकमहेश्वरादधस्तन आसीत्। (Burnell's
catalogue.)

रसेन्द्रसारसंग्रहः—प्रामाणिकरसग्रन्थः गोपालभट्टेन विरचितः। अत्र रस-
जारणमारणादिपुरःसरं रोगाणामशेषविधरसघटितयोगाः सङ्कलिताः। एतद्-
ग्रन्थकारः त्रयोदशशताब्द्यां वर्तमान आसीत्। (Aufrecht's catalogue.)

उल्लवणाचार्यो निबन्धसंग्रहाख्यायाः सुश्रुतटीकाया रचयिता। एष
श्रीभादालकदेशस्य विद्युतमथुरानगरसन्निहिते अङ्गोलानाम्नि वैद्यस्थाने
सौरवंशोद्यद्विजान्वये जातः। असौ गोविन्दपालस्य प्रपौत्रः जयपालस्य पौत्रः
नृपालभूपतेः प्रियतमस्य श्रीभरतपालस्य च पुत्र आसीत्। तेन जेज्जटगदास-
भास्करश्रीमाधवब्रह्मदेवादीनां टीकापञ्जिकाटिप्पणीः उपजीव्य निबन्धसंग्रहो
रचित इति स्वयमेव स्वकृतटीकायामभिहितम्।

परिभाषाप्रदीपः—श्रीकृष्णवल्लभसेनपुत्रश्रीगोविन्ददाससेनविरचितः।

प्रयोगामृतम्—अतिसुविस्तृतो वैद्यकचिकित्साग्रन्थो नृसिंहधन्वन्तरिशिष्य-

वैद्यचिन्तामणिकृतः। अयं ग्रन्थकारः श्रीखण्डसमाजान्तर्गतं नौरोलग्रामे
शताधिकवर्षपूर्वं जातः। अस्मिन् समालोचिते चिकित्सकानां नानायोगादिषु
सम्यगधिकारो जायते।

शब्दचन्द्रिका—नाम द्रव्यगुणादिसंग्रहः चक्रपाणिदत्तेन प्रणीतः प्रसिद्धश्च।
इयमुद्भिज्जखनिजप्राणिपथ्यापथ्यादीनां कार्योपयोगितया समाकलनात् सर्व्वञ्च
समादरणीया। अत्र द्रव्यनामानि वङ्गभाषया व्याख्यातानि।

भोजराजशेषराजमदनपाला दशमशताब्द्यां वर्तमाना आसन् इति प्रमा-
णतो लभ्यते। एषु आद्यद्वयस्य ग्रन्थावस्माभिनं दृष्टौ। मदनपालनिघण्टुस्तु
सर्व्वत्र प्रसिद्धो विस्तृतः प्रशस्तश्च। निघण्टुरयं मदनपालस्य नरपतेर्विनोद-
नार्थं केनापि विरचितः। अधुनोत्तरपश्चिमप्रदेशे छात्रैरधिकतरमालोच्यते।
अत्र सनामद्रव्यगुणाः सविस्तरं वर्णिताः। द्रव्यनामानि च हिन्दीभाषया
कथितानि।

विश्वप्रकाशो—नाम प्राचीनतरकोषो यदा कान्यकुब्जे विद्योत्साहिताया
अतीव समादरस्तदा महेश्वरेण खूः द्वादशशताब्द्यां सङ्कलितः (शक १०३३)
(A.D. ११११) (११५० वङ्गया)। महेश्वरो गाधिपुरवास्तव्यस्य साहसाङ्ग-
नरपतेः चिकित्साधिकृतस्य श्रीकृष्णस्यान्वये जातः। इति पुरातनस्यविदुर्दल्-
सनसाहचमृतम्।

अजयपालकृतसंग्रहः—संचितः परं बहुप्रमाणभूयिष्ठः। अजयपालो
मेदिनीकरादधस्तनो जेज्जसासीत्। उद्दलसनसाहचमृतम्।

धरणिकोषः—कान्यकुब्जदेशीयेन द्विजधरणिदासेन कृतः। स मङ्गिनाथा-
दूर्ध्वतन आसीत्। उद्दलसनसाहचमृतम्।

त्रिकाण्डशेषः—परमजैनपुरुषोत्तमदेवविरचितः अध्यायत्रयात्मकश्च। ग्रन्थो-
ऽयं अमरादिकोषपरिशिष्टमात्र एवाप्रसिद्धशब्दैः परिपूर्णः।

हारावल्परि—संचिताप्रसिद्धासाधारणशब्दैः अथिता भागद्वयेन विभक्ता
च। तयोः प्रथमो भागः पर्यायसंग्रहः। द्वितीयश्च नानार्थसंग्रहः (समयः
नवमो दशमी वा शताब्दी) इति उद्दलसनसाहचमृतम्।

मेदिनीकोषः—प्राणकरसुतमेदिनीकरप्रणीतः अभिधानरत्नमालेत्यपरनाम्ना
लोके विदितः। मेदिनीकरो महेश्वरादधस्तनः चतुर्दशशताब्द्यां अन्ते
महेश्वररायमुकुटयोर्मध्यवर्त्तिसमये (A.D. IIII—1430) प्रादुरासीत्।

दत्तेन विरचितो भागवतेन विभक्तश्च । पद्मनाभो मेदिनीकरस्याधस्तनः
आसीदिति स्वयमेव स्वग्रन्थे मेदिन्याः उक्तेखात् प्रमाणीकृतम् ।

शब्दरत्नावली—सुशब्दानाभिधेयस्य कस्यचित् सुश्लमानवोरस्याश्रयेण
अमरटीकाकृतशब्दशेखरेणामरकोषस्यैव प्रणाल्या विरचिता । तत्र शब्दानां भिन्न
रूपाः पाठाः निर्णीताः ।

जटाधरकोषः—चट्टग्रामवासिजटाधरेण विरचितः । जटाधरश्च अमर-
कोषादर्शेन खनाम्ना कोषं प्रणिनाय । अयं नातिप्राचीन इत्यनुमीयते ।

अभिधानरत्नमाला—हलायुधप्रणीता । इयं संक्षिप्ता स्वर्गभूतकवारि-
मिश्राख्यैः पञ्चभिर्भागेर्विभक्ता । हलायुधो भट्टभास्करशिष्यः केरलदेशीयो
ब्राह्मणोऽतिप्राचीनो बौद्धधर्मावलम्बी च ख्रुः द्वादशशताब्द्यां वर्तमान आसीत् ।
तस्य चाभिधाने उद्भिज्जद्रव्यखनिजद्रव्याणां मनोरमा सूचो वङ्गभाषया
व्याख्याता । एवञ्च श्रूयते यथा हलायुधो लक्ष्मणसेनस्य सभापण्डित
आसीदिति ।

राजनिघण्टुः—अभिधानचूडामण्यपरनामधेयो वैद्यपतिनरहरिपण्डितेन
वैद्यकसंहितामरविश्वहलायुध-धन्वन्तरिनिघण्टु-मदनपालनिघण्टुभोजराजशेष-
राजादिकृतग्रन्थेभ्यः उपादानानि समाकलय्य आनूपभूमिगुडूच्यादिभिस्त्रयो-
विंशतिवर्गैः संविभज्य महाराष्ट्रकर्णाटादिभाषाभिर्द्रव्यादीनि व्याख्याय च
रचितः ।

“धन्वन्तरीयमदनादिहलायुधादीन्

विश्वप्रकाशमरकोषसंश्लेषराजान् ।

आलोक्ष्य लोकविदितांश्च विचिन्त्य शब्दान

द्रव्याभिधानगणसंग्रह एष सृष्टः ॥”

असौ कस्माच्चित् कश्मीरपरिवाराज्जात इति स्वयमेव स्वग्रन्थे स्वीचकार ।
मतान्तरे त्वसौ दक्षिणायनवसतिब्रह्मण इत्यभिधीयते । अत्र तेन शारीर-
रोगनामौषधद्रव्यद्रव्यगुणादिकं नानायुर्वेदीयाशेषविषयान् सविस्तरमुपवर्ण्य
चिकित्सकानां महानुपकारः साधितः । असौ नरहरिपण्डितो मदनपालादी-
नामधस्तनो, मदनपालादयश्च तदूर्ध्वतना आसन् । तत्रादुर्भावसमयः (संवत्
१७२५) सार्द्धद्विंशतवर्षपूर्वं वासीत् । इति उदयचन्द्रः । नघण्टुयं

संस्करणानन्तरमस्मादीये देशे समादरेण परिगृहीतः सर्वत्रैवानुशीलितो
भवति ।

भावप्रकाशो—लटकमिश्रात्मजभावमिश्रविरचितः । अयमतिविस्तृतः सह-
ग्विनिश्चयचिकित्सितश्चिकित्सासङ्ग्रहो नानाप्राचीनसंहितासङ्ग्रह-कोष-निघण्टु-
समालोचनेन स्वकल्पनया च रोगलक्षणचिकित्सितपथ्यापथ्यद्रव्यद्रव्यगुणरस-
वीर्यविपाकजारणमारणशोधनादीनि समाकलय्य लिखितः । असौ भावमिश्रो
वैदेशिकपटुर्गौजदेशीयैरानौतमुपदंशरोगस्यैव प्रकारान्तरलक्षणसम्पन्नं फरफ-
रोगं स्वग्रन्थे सचिकित्सितं वर्णितवान् । अभिनवानि च तोपचीनोसोहारा-
दीनि कतिचित् वैदेशिकद्रव्याणि सगुणानि तत्र सन्निवेशितानि । तेषु
उपदंशहरं तोपचीनीमूलं चीनदेशीयैर्भारतवर्षस्य गोयाप्रदेशे शतत्रयाधिक-
वर्षादूर्ध्वं ख्रुः (१५३५) समानौतम् । इति श्रियाइजसावस्य मतम् । सुतरा-
मेव भावमिश्रस्याविर्भावस्तत्काले तदनन्तरकाले वासीत् । भावप्रकाशसङ्ग्रहः
काशीप्रदेशे वङ्गदेशे च चिकित्सकैरधिकं पठ्यते ।

माधवनिदानं—माधवकरविरचितम् । अत्र माधवेन विविधप्राचीन
तन्त्रवैद्यकसंहितादिभ्यः कचिदादर्शोद्धरणेन कचिच्च स्वरचितभाषया सारसङ्ग्र-
हेण पर्यायानुक्रमतो विविधरोगनिदानलक्षणादिकं लिपिषु सन्निबध्य भार-
तस्य चिकित्साशास्त्राध्यायिनां छात्राणां महानुपकारः साधितः । इदं
माधवाचार्यविरचितमिति केषाञ्चित् मतम् । तत्र साधु, माधवकरः कर
इत्युपाधिकोऽतिपुराकालीनो वैद्यजातीयो ग्रन्थकार आसीदिति प्रसिद्धिः ।
अन्यच्च चक्रपाणिदत्तो माधवीयनिदानस्य रोगानुक्रमणोपनुसृत्य स्वसङ्ग्रहं
रचितवानित्यसौ ग्रन्थकारश्चक्रपाणिदत्तस्योद्धृतन आसीदिति प्रतीयते । तथासौ
चक्रपाणिः द्वादशशताब्द्यां गौडराजस्य पाकशालाध्यक्षत्वं स्वसंग्रहे लिखित-
वान् । अपिच माधवः स्वग्रन्थे उपसंहारे—यो गोविन्दः बृहभोजस्य पात-
ञ्जलवृत्तिकारस्य समये (सप्तमशताब्द्यां) वर्तमान आसीत् तत्कृतिसूक्ति-
कर्णामृतनामग्रन्थस्य मुक्तावलीकारं गोविन्दाधस्तनं गुरुमङ्गीकृत्यात्मानं तत्
समसामयिकं तदधस्तनं वा प्रतिपादितवान् । तस्य निदानमष्टमशताब्द्या-
मारवीयभाषगानुवादितमारवीयैश्चिकित्सकैरधीतमिति पुरातत्त्वविद उद्बल्-
सनसाहबस्य मतम् ।

व्याख्यामधुकोषो—(माधवीयनिदानस्य टीका) वैद्यकश्रीविजयरक्षितेन

प्रथमसंस्करणे ग्रन्थकृता द्रव्याणां पर्यायाः न प्रदत्ताः । किन्तु चिकित्सा-
शास्त्रे पर्यायपरिचयं विना द्रव्याणां सम्यक् ज्ञानं न भवतीत्यस्माभिरस्मिन्
संस्करणे अतीव प्रयोजनीयतया सन्निवेशिताः पर्यायाः । अपिच प्रमादाद्-
प्रदत्तं शब्दार्थादिकमपि सप्रमाणमस्मिन् संयोजितम् । सर्वेषामेव वैद्यक-
शब्दरत्नाणां लाभावोधार्य ग्रन्थान्तरस्य साहाय्यमनपेक्षैव यथायुर्वेदव्यव-
सायिनः कुशलिनोविद्यार्थिनश्च वैद्यकशब्दसिन्धुमेवाश्रित्य वर्त्तन्तु तथैवं
चिकीर्षुः सर्वथा अचेष्टे । साम्प्रतमाशङ्कहे मनोषिणामयं हृदयहारी ममापि
अर्थश्रमसाफल्यकारो भवेदित्यलं संस्कृतः प्रपञ्चेन ।

उपसंहारकाले सकृत्तन्मेतत् अवश्यं स्वीकर्तव्यं—मदीयप्रियसुहृदा
सर्वशास्त्रार्थतत्त्वज्ञेन सुचिकित्सकेन श्रीमता हरिपदसेनशास्त्रिणा पुस्तकस्यास्य
संस्करण-संशोधनविषये मे यथोचितं साहाय्यं कृतमतस्तत्सकाशे चिरकृतज्ञता-
पाशेन बद्धोऽस्मीति ।

कलिकाता
शकाब्दाः १८३५ ।

सम्पादकस्य—

श्रीनगेन्द्रनाथसेनवैद्यशास्त्रिणः ।

वैद्यकशब्दसिन्धुः ।

VAIDYAKAS ABDASINDHU.

अ

अः । पुं । शिवे । विष्णौ । ए. की. ।
अंशः । पुं । भुजशिरसि, स्कन्धे । Shoulder.
कौश. अम. विभागे च । भांश. ।
अंशमर्मी । स्त्री । स्कन्धस्थित्यमर्मीणि । कृक-
गन्ध. सु.शा. ६अ. ।
अंशलः । त्रि. मांसले । शूल. ।
अंशवान् । पुं । The moonplant or Acid
Sarcostema (S. Viminalis.) सीमलता-
याम् । सु.चि. २६अ. । See सीमः ।
अंशुः । पुं । तृणायाम् । सूर्य. किरणे च । मे.
शङ्किकम् ।
अंशुकम् । स्त्री । (The leaf of Laurus
cassia.) तेजपत्रे । तेजपत्र. हिं तज. मं
दालचिनि । गुणाः—लघु मधुरं पिच्छिलं किञ्चि-
त्तीक्ष्णं कफवातार्शोहृत्तासारविपीनसत्रञ्च । भा.
पू. १भ. । विषघ्नं वस्तिशूलघ्नं सुखमस्तकशोधनञ्च ।
रा.नि.व. ६ । श्लेष्मवस्त्रे । मे. कविकम् ।
अंशुकायः । पुं । प्रवालादौ ।
अंशुपर्णिका । स्त्री । शालपर्ण्याम् । भांशपर्णि. ।
अंशुपर्णी । श.र. । See अंशमती ।
अंशमती । स्त्री । (Hedysarum gange-
ticum) शालपर्ण्याम् । भांशपर्णि, छांशानी ।
हिं सरिवण. मं सालवण. भूँइशेवगा. तें सप्पा-
कपोव. उत् शार्पणि. गुणाः—कासघ्नी शहिणी
कफपित्तघ्नी च । च.द. रसे तिक्ता गुरुणा वातघ्नी
विषमज्वरप्रमेहार्शः शीफसन्तापहरी च । रा. नि. व.
४ । गुरुः कर्दिवरश्चासतिसारघ्नी शीषदीपव्यहारा
रसायनी च । मद.व. १ । धातुवर्द्धनी । भा.पू.ग.
ब । “मेचकं चांशुमत्याः ।” चि.क्र.क.व.ली ।

अंशमतीफला । स्त्री । कदलीफल. कदली-
गोष्ठि. भा.पू. १भ.फ.व. ।
अंशमत्फला । स्त्री । कदलीफल. रा. नि. व.
११ See कदली ।
अंशमान् । पुं । सूर्य. सीमवद्गुणे सीमलतोविशेष. ।
मोशिवता. See सीमः ।
अंशूदकम् । स्त्री । हंसोदके । तच्चाहोरात्रं रवि-
चन्द्रकिरणजुष्टत्वात् निखिलं शैत्यगणयुक्तं भीमं
जलं शरदि प्रशस्तम् । “शस्तं शरदि नादयं नीरसंग-
दकं परम् । दिवाकैकिरणैर्जुष्टं निशायासिन्दु-
रग्निभिः ॥ अरुचमनभिष्यन्दि तत्तुल्यं शरनाम्बुना ॥”
स. म. ४६ अ. वारिव. । भा.पू. १भ. । गुणा-
—बल्यं रसायनं शीतलं लघुच. । मद.व. १ ।
अमघ्नं पितीयादाहविषमूर्च्छागतमदाययेषु क्षितम् ।
रा.नि.व. १४ ।
अंसः । पुं, स्त्री । स्कन्धे । रा. नि. व. १२ भुज-
शिरसि । कौश. शीवाया उभयपार्श्वस्थे ई सायू
अंसावुच्येते । “श्रीवामुभयतः सायू शीवावाङ्गिरी-
ऽन्तरे ।” वा.शा. ४अ. । नि. १५अ. ।
अंशकूटः । पुं । स्कन्धफलकं । वा. शा. ४ अ. ।
ककुदि. वाँड्डर कुँटे ।
अंसपारिकः । पुं । महानिखिल. शरणि. ।
हिं वकाइनि. वै.निघ. ।
अंसफलकम् । स्त्री । स्कन्धफलकं । शरणि.
कृक. भुज. अंसमर्मीणि. सु.शा. ६अ. ।
अंसशोषः । पुं । तन्नामकवातव्याधिविशेष. ।
येनांसस्थी वायुः स्कन्धवन्धनभूतकफं विशीष्य तम्-
त्यादयति । कृक.शुक्रकृष्णशुक्रावक वाँड्डरोग. ।
लक्षणम्—“अंसदेशस्थितो वायुः शीषघ्नं दमबन्ध-
नम् ।” मा.नि. ।

अंहतिः । स्त्री । रोगि । मे तविकं । पीड़ायाम् ।
अम । रा.नि. ।

अंक्रिः । पुं । पादि । तरुमूले । अम. ।

अंक्रिपः । पुं । हवे । हला. ।

अंक्रिस्कन्धः । पुं । गुल्फि । पोश्चैत्र शुक्ल,
शुद्धशुद्ध । हे.च. ।

अकचः । वि. । केशशून्ये । शीत मांशे नेडा ।

अकारा । स्त्री । आमलकीवृक्षे । आगला गीह ।
श.च. । See आमलकी ।

अकाराकरभः । पुं । अककरे । आकरकरा ।
शाङ्गः अकारादि चू.इ.अ. ।

अकाराभकः । पुं । अककरे । आकरकरा ।
वै. निघ. ।

अककरः । पुं । खनामख्याते पण्डित्ये ।
आकरकरा । फा.अककरहा । प्र.

अकलकरः । अकलकरा । गुणाः—वीर्योष्णाः ।
बलकरः कटुः प्रतिश्यायशोथवातघ्नश्च । वै. निघ.

अकर्णः । वि. । वधिरः । काना । हे.च. ।

अकर्त्तनः । वि. । वामन । वौ.७न. ।

अकल्यः । वि. । रुधे ।

अकलः । पुं । अककरे । आकरकरा । अ.टी.
वा. । वै. निघ. २भ.वा.व्या. ।

अकालकुभाण्डः । पुं । अकालजकुभाण्डः ।
असमये जात कुम्भ ।

अकालजम् । वि. । असमयीत्यत्रे । Unsea-
sonable. यथा—“अकालजनु विरसं न धान्यं
गुणवत् स्यात् ।” राज.

अकालभोजनम् । स्त्री । अप्राप्ते काले, अति-
प्राक्, कालेऽतीति वा भोजनम् । असमये भोजनम् ।
तच्च गुणैरसामर्थ्यकारं शिरःपीडाविसृचिकादिव्याधि-
जनकम् । यथा “अप्राप्तकाले भुञ्जानो ह्यसमर्थ-
तनुर्नरः । तांस्तान् व्याधीनवाप्नोति मरणञ्चाधि-
गच्छति ॥” भा. पू. १भ. ।

अकालशयनम् । स्त्री । १ यथायोग्यकाले
शयनम् । असमये शयनम् । वा.सू. ८अ. । गुणाः
“अकालशयनात् श्लेष्मा प्रतिश्यायः प्रपौनसः । चयः
शीफः शिरीऽर्त्तिश्च जायते चाग्निमन्दता ॥” हा.
अविः १ स्थाने २३ अ. ।

अकुप्यम् । स्त्री । सखे । रौथि । हला. ।

अकुलः । वि. । निरस्थिद्रव्ये । वीजशृङ्ग । च.
चि १अ. । लम्बकर्णजटाहीनमध्यमात्रे । यथा
“लम्बकर्णोऽजटश्चैव अकुलः परिकीर्त्तितः ॥” जयद.
६अ. ।

अकूटः । पुं । फलवृक्षविशेषे । आगड फल इति
लीके । रत्ना. ।

अकूपारः । पुं । कच्छपे । तिका ।

अकृताख्ययूषः । पुं । लवणक्षेपकट्टादिपदार्थ-
वर्जित-यूषे । स लघुरिति वै. निघ. ।

अकोटः । पुं । Areca catechu, (Areca-
nut, The betel nut-tree. गुवाकवृक्षे ।

शुपोरिग्रीष् । हिं उत् गुया, शपारी कीटी ।
मं पीकल । तिका । फलगुणाः—गुरु हिमं रुचं

कषायं कफपित्तहरं मोहनं दीपणं रुच्यं सुखवैरस्य-
हरश्च । आर्द्रं तत्—गुरु अभिष्यन्दि अग्निघ्नं दृष्टि-
घ्नश्च । खिन्नं तत्—विदीपनम् । पुष्पं—कषायं

मधुरं गुरु च । मद । गुवाकशिरः—मेदनं मद-
करश्च । च.द. । खादु तित्तं कषायं बल्यं शुक्लं

सूत्ररीगघ्नश्च । राज. । निर्यासः—हिमी गुरुः
विपाके उष्णः वातघ्नः पित्तकरः चारः अस्त्रः मोह-
नश्च । ता. । हिमी गुरुः वातघ्नः कृमिघ्नपित्तल-

येति । रा.नि.व.११ । पूगं सङ्कोचकं कृमिघ्नश्च ।
आमं तत्—कषायं सुखकण्ठशोधनं सरम् उद-

राशानहरं श्लेष्मपित्तरक्तामशमनश्च । शुष्कं पूगं—
कण्ठशोधनं रेचनं पाचनं रुचिकरश्च । पथेन विना

खादितं—पाण्डुवातशीघ्रादिरीगजनकं भवति । रा,
नि.व.११ । स एव पूगस्याष्टमेदानङ्गीकरोति—

शैली-तैल्लण-गौल्य-घोष्टा-चैल्ल-वलिगुल-चन्द्रापुरी-
य-चौल्य इति । तेषु शैली—मधुरा रुचा कटु-

कषायान्ना । तैल्लण—मधुरं लघु दीपनं रसालश्च ।
गौल्य—कटु कषायं पाचनं द्रावकं लघु च ।

घोष्टा—कटु-कषायीणा दीपनी च । चैल्लसंज्ञं
कौकणे प्रसिद्धं—सुगन्धि दीपनं पाचनं पुष्टिकरं

रसालश्च । वलिगुलमपि कौकण एव प्रसिद्धं—
विदीपहरं ग्रास्यं दीपनश्च । चन्द्रापुरीयं—खादु-

कटु-कषायं रुच्यं दीपनं पाचनश्च । चौलीपूगं—
आमृदुशीयं कषायमधुरम् ।

अक्रान्ता । स्त्री, पुं । Solanum Indic-
um) The egg-plant वृक्षोत्पुपे । विकृति,

याकूड़ । हिं वरहृष्टा, भटकटायी । मं कं डीरली
पाण्डरी, वनभण्टी । उत् अक्रान्ति । ते. ब्राह्म-

चिह्न । र.मा. । गुणाः—उष्णवीर्या पाचनी संघा-
हिणी च । चक्र.द. । राज. । कटु-तिक्त-रसा उष्णा
लघुः वातघ्नी ज्वरघ्नी अरौचकामकासघ्नी आसहृद्रोग-
हरो च । रा.नि.व.४ ।

अकथितचौरम् । स्त्री । आमदुग्धे । कौठा
दूध । तत् श्लेष्मप्रकोपि गुरु च । वै. निघ. ।

अक्लिका । स्त्री । The Indigo plant (In-
digofera tinctoria). नीलीवृक्षे । श.च. ।

नीलग्रीष् । हिं नीली । मं नीलीचे भाङ्ग, कं
नीली, तं नल्लवेदु गेरिट, पेडनीलिचेट्टु । सा द्विधा,

नीली महानीली च । गुणाः—कटुतिक्तीष्णा केश्या
कासकफामघ्नी लघुः वातविषोदरगुरुकृमिज्वरघ्नी ।

रा.नि.व.४ । रेचनी मोहभ्रमामवातोदावर्तघ्नी च ।
भा.पू.१भ. । मद.१व. । “महानीली गुणाख्या स्यात्

रङ्गश्रेष्ठा सुवीर्यदा । पूर्वोक्तनीलिका द्रव्या सगुणा
सर्वकर्मसु ॥” रा.नि.व.४ ।

अक्लिन्नवर्त्म । स्त्री । नेत्रवर्त्मजरीगविशेषे । अत
रोगे नेत्रयोः पक्षाभावेऽपि धौतमधौतं वा नेत्रं

पुनः पुनर्लगति । यथा “यस्य धौतान्यधौतानि
सम्बध्यन्ते पुनः पुनः । वर्त्मन्यपरिपक्वानि विद्याद-

क्लिन्नवर्त्म तत् ॥” सा.नि. ।

अक्लीका । स्त्री । नीलीवृक्षे । नीलग्रीष् । श.च. ।

अखट्टः । पुं । (Buchanania latifolia.)
पियालवृक्षे । पेशांशील, पेशांल । देशंर वीज-

के पेशांलवीज ७ चारुनां कट्ट । हिं
चिरीञ्जी । मं चारीली । गुणाः—कफपित्तास्रघ्नः,

तत्-फलगुणाः—मधुरं स्निग्धं रुच्यं वातपित्तघ्नं
गुरु सरं ज्वरदाहृष्टाणहरश्च । तन्मज्ज—मधुरं हृद्यं

वृष्यं वातपित्तघ्नं दुर्जरं स्निग्धं विष्टमि आमवर्ध-
नश्च । अस्य पक्वं फलं—वृष्यं गौल्यं अस्त्रकं गुरु च ।

तद्बीजं—मधुरं वृष्यं पित्तदाहृष्टश्च । रा.नि.व.११ ।
“चारः पित्तकफास्रघ्नस्तत्-फलं मधुरं गुरु । स्निग्धं

सरं मरुत्पित्तदाहृष्टाणहरश्च ॥ पियालमज्जा
मधुरी वृष्यः पित्तानिलापहः । हृद्योऽतिदुर्जरः

स्निग्धो विष्टमि चामवर्धनः ॥” भा. आमादि-व. ।

अखलः । पुं । उत्तमवैद्ये । वै. निघ. ।

अखातम् । स्त्री । देवखातं । देवशर्मा । हे
च.का.४ । पुष्करिण्याम् । अम. ।

अखिलिका । स्त्री । A kind of gourd

(Momordica charantia.) छद्दकारवेल्या ।
उच्छे । हिं करेली कीटी । See कारवल्ली ।

अखूरोटः । पुं । आखीटे । आंथ्रोटे ।

अगः । पुं । पर्वते । हिं बाहाड़ । अगी विविध-
आग्नेय-सौम्यमेदेन । तयोर्विष्य आग्नेयः, हिमालयः

सौम्यः । आग्नेयगिरिजान्यौषधानि अग्निगुणभूयि-
ष्ठानि, सौम्यगिरिजानि च सौम्यगुणभूयिष्ठानि ।

“आग्नेया विष्यशैलाद्याः सौम्यी हिमगिरिः
स्मृतः । अतस्तदीषधानि स्युरनुरूपाणि हेतुभिः ॥”

भा. । वृक्षे । सर्पे । शूयं । हे.च. ।

अगजः । पुं । तुम्बुरी । आर्द्रधान्ये । कौठा
धान्ये । हिं आर्द्रधन्या । मद. । विशेषस्तुम्बुरशब्दे

द्रव्यः । वन्द्याम् । वान्.डा, पत्रग्रीष् ।

अगजम् । स्त्री । Bitumen. शिलाजतुन ।
र.मा. ।

अगदः । पुं । रोगि । A medicament.
औषधे । रा.नि.व.२० । वा.उ.३५अ. । दद्रुघ्नवृक्षे ।

दाग्मर्दन । वि. । रोगमुक्ते । रा.नि.व.२० ।

अगदम् । स्त्री । आरोग्ये । रा.नि.व.२० । वा.
उ.३५अ. ।

अगदङ्करः (ङ्कारः) । पुं । वैद्ये । रा.नि.व.२० ।
A physician. चिकित्सक ।

अगदतन्त्रम् । स्त्री । विषचिकित्साविषयकतन्त्रं
अगदतन्त्रं नाम श्लेष्माद्यविषतन्त्रान्तर्गतवैद्यकाङ्ग-

विशेषः । तच्च सर्पकोटलुतावृश्चिकमूषिकादिदृष्ट-
विषव्यञ्जनार्थं विविधविष-संयोगविषोपहतोपशमना-

र्थम् । स.सू.१अ. ।

अगदनस्यम् । स्त्री । सर्पदष्टादौ नस्यविशेषे ।
सु.कल्प. ।

अगदाञ्जनम् । स्त्री । विषमूर्च्छितादौ अञ्जने ।
सु.कल्प. ।

अगन्धिकम् । स्त्री । Sochal salt. सौव-
चललवणे । मृत्तल लवण । भा. । मद. । See सौव-

चलम् ।

अगरा (री) । स्त्री । A kind of grass,
Deotár. देवदाल्याम् । देशंताङ्ग । अ.टी.
भ. । पीतदेवदाल्याम् । भा. । रा.नि.व.३ । See
देवदाली ।

अगरु । ली। अगरुचन्दने। कृष्णागुरुणि। अश-
त्रांश्च नमन। वा.उ.२७ अ.। See अगरु।

अगरुसारः । पुं। कृष्णागुरी। Aloe wood,
the black variety. काल अञ्जु।

अगस्तिः । पुं। (Sesbana grandiflora.)

वकनामकपुष्पशाकवृक्षे। मे, तत्रिकं। वक्रशूल-
शीर्षे। हिं हतिरा, वक्रजल, वृद्धत् वौलसरी। त-
ल्लयविसेचदु। मं अगस्ता हृदगा। अगस्तिः
श्वेतरक्तनीलपीतमेदेन चतुर्विधः। गुणाः—पित्तकफ-
हारिणं, शीघ्रशमनत्वं हिमत्वं धीनियल्लक्षणाकृष्ट-
शीघ्रनाशिलम्। अन्यच्च—वकीर्तिशिरिस्तितः
मधुरः मदगन्धिः पित्तदाहकफघ्नासशमनी दीपन-
श्च। रा.नि.व.१०। अपरञ्च “मुनिशिरिः सरा
प्रोक्ता बुद्धिदा रुचिरा लघुः। पाककाले तु मधुरा
तिक्ता चैव स्मृतिप्रदा॥ विदोषशूलकफहृत्पाण्डु-
रोगविषापनुत्। शीफगुल्महरा प्रोक्ता सा पक्ता रुच-
पित्तला॥” पर्यन्तु मुनिवृक्षस्य—कटु तिक्तं गुरु
मधुरं किञ्चिदुष्णं कृमिकफकण्डूविषरक्तपित्तघ्नञ्च।
वे. निघ। पुष्पगुणाः—शीतलं गौल्यं विदोषघ्नं
अमघ्नं वलासकासवैवर्ण्यभूतहरं बलघ्नञ्च॥ रा.नि.व.
१०। शीतवीर्यं चातुर्यकञ्चरहरं नक्ताम्यघ्नं तिक्तं
कषायं कटु पीनसकफपित्तवातघ्नञ्च। भा.पू.१भ.
शा. व.।

अगस्तिकुसुमः । पुं। वक्रपुष्पं। वक्रशूल-
विका।

अगस्तिदुः } पुं। वक्रवृक्षे। विका।
अगस्तिदुमः }

अगस्त्यः । पुं। वक्रवृक्षे। विका।

अगस्त्यरसः । पुं। उदररोगघ्ने रसे। रस-
गन्धक-जैपालवीज-लौह-शिलाजतु-ताम-
स-हरिद्राणां प्रत्येकं समभागः, एकाव विकटुभृङ्गराजार्द्रकनिम्ब-
निर्गुण्डीखर्णुलीकायेरेकवारं मयः। अनुपा, गुड-
हरीतकी, कम्प्लचूर्णं वा। र.सा.सं।

अगस्त्यहरीतकी । स्त्री। कासे हिता। तत्-
प्राकविधिः—दशमूलादिकाथ्यद्रव्याणि प्र. ९ प. यवाः
८ श. हरीतकीशतं। हरीतकीयवान् पीटलीकृतान्
एकाव ८० श.जले पक्ता पादशिष्टः जायः कर्तव्यः।
अथ गुडं १२ श. उक्तकाथेन गीलयित्वा कुड्म-
मितवृत्तैलभर्जितनिरस्थिहरीतकीसहितं पक्ता च
पादशिष्टेष्वस्य शीते पिप्पलीचूर्णं ॥ ७ अठे श.

प्रतिपेत्। शीतलं मधु ॥ ७ श. मिश्रयेत्। माता—
हरीतकीद्वयं लेह्यं च ती. २. प्रत्यहं खादेत्।
एतदन्तर्गता चौरपुष्पी—दन्तखडिका। च. द.
कासः। मतान्तरे दशमूलद्रव्यं प्र. ४ ती. दशमूलं
स्वयंगुप्तं शङ्खपुष्पी शटीं बलाम्। हस्तिपिप्पल्य-
पामार्गपिप्पलीमूलचित्रकान्॥ भार्गी-पुष्करमूलञ्च
द्विपलांश्च यवाडकम्। हरीतकीशतञ्चैकं जलपचा-
डके पचेत्॥ यवलिङ्गकषायन्तं पूर्णं तच्चाभया-
शतम्। पचेद्गुडतुलां दत्त्वा कुड्मञ्च पृथक् कृतात्॥
तैलात् सपिप्पलीचूर्णात् सिद्धशीते च मास्ति-
कात्। लिङ्गाद्धं चाभये व्रजं खादेन्नित्यं रसाय-
नात्॥ इति पाठः। र.स.र.। प्रयोगा. हा. अतिः
१२ अ.।

अगाधम् । स्त्री। जले। हं.च. ४ का। छिद्रौ। मे।

अगारधूमः । २। गृहधूमः। शूनं। वा. उ.
३८ अ.।

अगिरः । पुं। चित्रकवृक्षे। जटा। See
चित्रकः।

अगुरु । स्त्री। (Aquilaria agallocha) A
fragrant wood खनामप्रसिद्धसुगन्धिकाष्ठ-
विशेषः। अञ्जुचन्दनम्। हिं अगर। तं हरगुह-
चेदु। मं शिशवाचे भाङ्ग, कृष्णागुरु। तत्पथ्यायाः
—वशिकं, राजाहं, लोहं, क्रमिजं, क्रिमिजं,
जोङ्गकं (अ), अनार्यजं (हं), वंशकं (हा), लघुः,
पिच्छिलं (के), भृङ्गजं, कृष्णं, लोहाख्यं (र), रातकं,
वर्णप्रसादनं, अनार्यकं, असारं, अग्निकाष्ठं,
क्रिमिजम्, काष्ठकं। तच्च कृष्ण-दाह-
खादु-मङ्गल्य-काष्ठागुरु-भेदेन पञ्चविधम्। रा.
नि.व.१२। तेषां विशेषास्तत्पथ्याये मृग्याः। अस्य
सामान्यगुणाः—तिक्तता, उष्णता, कटुता, लेपे
रुचता, व्रणकफवायुवान्तिमुखरीगनाशिलं, लघुं,
पित्तलं, लघु, तीक्ष्णं, कर्षाक्षिरोगघ्नञ्च। रा. नि.
व.१२; वा.चि.४अ.। कृष्णागुरु—गुणाधिकं जले
मज्जति च। एतत्कृष्टः—कृष्णागुरुसमः, भा.
क.व.।

अगुरुः । पुं। Aloe wood (or agallocha.)

अगुरुवृक्षे। अञ्जुचन्दनं। वा.पू.१५ अ. एलादि-
व.। “अगुरुः श्रीवासकं कुडुमम्”। कपिलशिश-
पायाम्। हिं कपिलवर्णं शीसव। भा.पू.१भ. वटा-
दि व.। शिशपावृक्षे। शिशुशीर्षे। मं रत्रिकम्।

अगुरुगन्धम् । स्त्री। हिङ्गुनि। हिङ्गु

अगुरुसारः । पुं। कृष्णागुरुवृक्षे। काल अञ्जु।

See कृष्णागुरुः। लौहं। रत्ना. एकार्थः।

अगुरुसारा । स्त्री। शिशपावृक्षे। भा.

अगुरुशिशपा । स्त्री। (Dalbergia Sisu.)

शिशपावृक्षे। शिशु। हिं शीसव। अ.टी. खामी।

अगूढः । पुं। The castor-oil plant (Ri-
cinus communis.) श्वेतैरण्डः। (धेऊ-

डेरन्ना। हिं एरण्डः। वै.निघ.। See एरण्डः।

अगूढगन्धम् । स्त्री। (Ferula assafoetida.)

हिङ्गुनि। रा.नि.व.६। See हिङ्गु। पलाण्डौ।
मृगनाभौ। लघुने।

अगृह्णः । स्त्री। अभिलाषे। वा. चि. ७ अ.।

अग्रीकाः । पुं। A fabulous animal with
eight legs. शरभे। पक्षिणि। सिंहं। मे.।

अग्निः । पुं। The fire of the stomach.

जाठराग्नी। स चतुर्विधः—मन्दतीक्ष्णविषमसम-
भेदेन। यथा “मन्दस्तीक्ष्णोऽथ विषमः समश्चेति चतु-
र्विधः। कफपित्तानिलाधिकात् तत्साम्याज्जाठरी-
ऽनलः॥ विषमी वातजान् रोगान् तीक्ष्णः पित्त-
निमित्तकान्। करीत्यग्निसंघा मन्दो विकारान्
कफसम्भवान्॥ समा समानेरेणित्वा भावा सम्यग्वि-
पच्यते। स्वल्पापि नैव मन्दाग्नेर्विषमाग्नेस्तु देहिनः॥
कदाचित् पच्यते सम्यक् कदाचित् न पच्यते।
तीक्ष्णाग्निरिति तं विद्यात् समाग्निः श्रेष्ठ उच्यते”॥
मा.नि.। तत्तत्तत्तत्—“वामपार्श्वस्थितं नाभिः कि-
ञ्चित् सोमस्य मण्डलम्। तन्मध्ये मण्डलं सौम्यं तन्म-
ध्येऽग्निर्यवस्थितः। जरायुमावप्रच्छन्नः काचकीश-
स्थदीपवत्”॥ भा.। अपरञ्च—“सूर्यो दिवि
यथा तिष्ठन् तेजोयुक्तैर्गर्भसिभिः। विशेषयति
सर्वान्णि पल्लवानि सरांसि च॥ तद्वच्चरीरिणां भुक्तं
ज्वलनीनाभिमाश्रितः। मयूतैः पच्यते क्षिप्रं नाना-
व्यञ्जनसंस्कृतम्। स्थूलकायेषु सत्त्वेषु यवमातः प्रमा-
णतः। कृमिकीटपतङ्गेषु बालमात्रोऽवतिष्ठते”॥
रस. प्र.। “पाचकं रज्जकञ्चापि साधकालीचकं
तथा। भाजकञ्चेति पित्तस्य नामानि स्थानभेदतः॥
अन्याशये यत्कृत्-श्रीकृतेः हृदये लोचनद्वये। लचि
सर्वेश्वरीरेषु पित्तं निवसति क्रमात्। पाचकं पचते
भुक्तमिति” निदानः। तेजःपदार्थविशेषः। आ.उ.न।
हिं आग। अस्य पथ्यायाः—वैश्वानरः, वह्निः,
वीतिहीनः, धनञ्जयः, कपीटमीनिः, ज्वलनः, जात-

वेदाः, तनूनपात्, तनूनपाः, वह्निश्रमा, वह्निः,
यमा, कृष्णवर्मा, शीचिकेशः, उपवृधः, आशयाशः,
आशयाशः, वृद्धमानुः, कृशानुः, पावकः, अनलः,
रीक्षिताशः, वायुसखा, वायुसखः, शिखावान्,
शिखी, आशुशुचिणिः, हिरण्यरेताः, हुतभुक्,
हव्यभुक्, दहनः, हव्यवाहनः, सताक्षिः, दसुनाः,
यक्रः, चित्रमानुः, विभावसुः, सुचिः, अप्पित्तं,
(अटी), वषाकपिः, जुहवानः, कपिलः, पिङ्गलः,
अरणिः, अगिरः, पाचनः, विश्वप्साः, कृग-
वाहनः, कृष्णाक्षिः, भास्करः, जुहवारः, उदक्षिः,
वसुः, शुभः, हिमारातिः, तमोतुत्, सुशिक्षः,
सप्तजिह्वः, अपपरिकः, सर्वदेवमुखः (ज)।
अग्निताप-गुणाः—वात-कफ-संश्लेषा-शीत - कम्पन्नः,
आमाशयकरः रक्तपित्तकीपनश्च। राज. भा.।
चित्तके, छिटेणीष्ट। सियो. यद्वर्णचि, विलाय-
घृते। वा.सू.१५अ. आरग्वधादि-व.। अग्निजार-
वृक्षे। रा.नि.व.२३। पीतवालके। केशरे। पित्ते।
अग्ने। निम्बुके। रा.नि.व.२१। स्वर्णे। रा.नि.
व.१३। भस्मातके। रा.नि.व.११। रक्त-
चित्तके। रा.नि.व.६। च.द. यद्वर्णचि-कपित्ताष्टके।

अग्निकः । पुं। An insect of scarlet col-
our. इन्द्रगोपकौटविशेषः। आयादुष्टणीका।
सु.मि.अ. ; हं.च.४का। चित्रकवृक्षे। वा.चि.७
अ.। भस्मातकवृक्षे। भा.पू.१भ.ह.व.।

अग्नि कर्णी । स्त्री। वृक्षविशेषः। वै. निघ.२भ.
अभिन्यास-ज्वर-चि.।

अग्निकर्म । स्त्री। ग्रन्थादिरीगेषु दग्धशला-
कादिभिः प्रयोज्ये दाहकार्यं। तच्च चारदाहार्ह-
रीयः क्रियासु, न गुणेषु। तच्चतुर्विधं रोगाधिष्ठान-
भेदात्, यथा—बलयविन्दुविलेखगुप्तशलाकाव-
घर्षणानि। तस्य च कालः शरद्वर्षाभाभ्यामन्यत्र
सर्वत्रैषु प्रशस्तः। तस्य पात्रं—दुर्बलबालवृद्ध-
भीरुप्रभृतिभिन्नाः। तदुपकरणं—पिप्पल्यजशङ्करी-
दन्तशरशलाकाजाम्बवीष्ठेतरलोहाः। चौरगुडवृक्ष-
श्च। सु.सू.१२अ.। वा.चि.१५ अ.।

अग्निकाष्ठम् । स्त्री। (Agallochum)

अगुरी। “अग्निकाष्ठं करीरं स्यात्”। रा.नि.व.२३।
शमीकाष्ठं। रा.नि.व.१२।

अग्निवीलः । पुं। अग्निशिखायाम्। अग्निज्वाला।

अग्नि कुकुटः । पुं। जलदग्धशलाकायाम्।
जगुल्लुङ्गः।

अग्निकुमारः। पुं। अजीर्णाधिकारीतरसा-
यनवटीविशेषः। यथा—“टङ्गणं रसगन्धौ च सम-
भागं तथैव विधात्। कपर्दः सर्जिका चारी (यव-
चारः) मागधी विश्वमेधजम्॥ पृथक् पृथक् कर्ष-
मात्रं वसुभागमिहोपधम्। जम्बीरास्त्रेर्दिनं घृष्टो
भवेदग्निकुमारकः। विसृज्यैश्वर्यावातादिवज्जिमाद्यो-
पशान्तये॥” रस.प्र. रसेन्द्रचि.। भेष. प्रयोगा.सा.
कौ.र.सा.सं.। द्वितीयः ग्रहणधिकारी। पटुपञ्चकं
पञ्चलवणम्। भृङ्गराजादिना प्रत्येकं विधा मर्द-
नम्। र.सा.सं.१११ योगः। तृतीयो ग्रहणायाम्।
अजमोदा वनयमानी। र.सा.सं.१२२योगः, भेष.।
चतुर्थः सन्निपातज्वरे हितः। पारदः ४ती. गन्ध.४
ती. हंसपादी (गोश्लानिशा) रसे दिनेकं मर्द-
यित्वा वटीकरणेन २ ती. विषेण सह काचकृष्णं
निधाय सुखमवकृष्य बालुकायन्त्रेण १२ ग्रह.दीप-
शिखावदशो पाच्यः। श्रौते विषं ॥० ती. मरिचचूर्णं
॥० ती. मिश्रयेत्। मात्रा रक्तिमिता। भा.म.ख.
१ भ.। पञ्चमः अजीर्ण, अत्र भागचयमिति एक-
भागापेक्षया, एवं सर्व्वे। कपर्द-शङ्खं दग्ध्वा
जम्बीररसे शोधनीयम्। षष्ठी वृहदग्निकुमारः।
अत्र रसापेक्षया द्विगुणं गन्धं टङ्गणञ्च देयम्। पटुनि
लवणानि। हादशैतानि फलवयादिपञ्चपटुनानि
द्रव्याणि रसतुल्यानि। र.सा.सं.१३२ योगः,
प्रयोगा.। सप्तमोऽप्यपरवृहदग्निकुमारः। अत्र
जातीफलं जातीफलजातीकोषी। वराङ्ग = गुडलव्।
१३८योगः। अष्टमोऽग्निकुमारः समभागमिति प्रत्येकं
भागैकं, वसुभागमिति भागाष्टकम्। र.सा.सं. १५६
योगः। रस.र.उदरे।

अग्निकुमारलीहम्। स्त्री। श्लेष्माधिकारी
रसः। रासठं = हिङ्गु। तुल्यहिङ्गुटङ्गणसैन्धव-धान्य-
जीरकयमानीमरीचशुण्ठीलवङ्गलाविडङ्गानां प्रत्येकं
१ ती. लौहं सर्व्वसमं रसस्य ४ ती. गन्धकस्य च
४ ती. अनु. घृतं मधु च। र.सा.सं. ३३४
योगः।

अग्नि गर्भः। पुं। अग्निजारवृक्षे। रा.नि.व.६।

अग्नि गर्भा। स्त्री। (Acacia suma.) शस्ती-
वृक्षे। भाँइ शींछ। हिं, मं शनी। गुणाः—
तिक्ता, कटुः, कषाया, शीता, लघुः, रेचनी, कफ-
कासश्मश्वसकुशार्शःक्षमित्री। भा.पू.१भ.। See
शनी। महाज्योतिषतीलतायाम्। वड़ लता-
फट्की। रा.नि.।

अग्निघृतम्। स्त्री। अग्निमान्द्यं घृतम्। घृतं ४
श. पिप्पल्यादिककटुत्रयं प्रत्येकं ४ तो. दधि ४
श. काजिकं ४ श. गुणं ४ श. आर्द्रकरमः ४ श.।
एभिः यथाविधि घृतं पक्वम्। च.द.अग्निमा.चि.
पिप्पली पिप्पलीमूलं चिवको हस्तिपिप्पली।
हिङ्गुव्याजमोदं च पञ्चैव लवणानि च। हौ चानौ
हनुषा चैव दद्यादह्नोऽस्तिनम्। दधिकान्निक-
शक्तानि संहमावासमानि च। आर्द्रकस्य रसप्रभं
घृतप्रस्थं विपाचयेत्॥ इति पाठः।

अग्निचूडः। पुं। ताम्रचूडपक्षिणः। कूकड़ा।
दाहिं कीम्झा, हिं सुगां। स द्विविधः वन्याभ्य-
भेदेन। तयोर्नामः—वृहणः, वृष्यः, बल्यः, गुरुः,
शुक्रकफकृत्, स्निग्धः, उष्णवीर्य्यः, कषायरसश्च।
आरण्यः—स्निग्धः, वृहणः, श्लेष्मलः, गुरुः, वात-
पित्तक्षतवमिविषमज्वरनाशकश्च। भा.। हृद्यं
श्लेष्मघ्नं लघु च। रा.नि.व.११। रुचं स्वादु कषायं
शीतलञ्च। राज.।

अग्निजः। पुं। अग्निजारवृक्षे। रा.नि.व.६।
भल्लातके। सुवर्णं। मांसधात्री।

अग्निजननी। स्त्री। भेषजमेतत् अग्निमान्द्योप-
शसनम्। रस.चि.। पलैकं मूर्च्छितं सूतं
मरिचं हिङ्गु जीरकम्। प्रतिकर्षं वचां शुण्ठीं तक्ष्णं
माकं वद्रवैः। दिनं पिष्टा लिहन्माषं मधुना वज्जि-
दीप्तये। कर्षेकं भक्षयेत्तान् दाडिमं नागरं गुडः॥
माकं वद्रवैः भृङ्गराजरसैः। प्रयोगा.।

अग्निजातः। पुं। अग्निजारवृक्षे। रा.नि.व.६।

अग्निजारः। पुं। A plant used in
medicine of stimulant properties.
पश्चिमसमुद्रप्रसिद्धे खनामख्याते सागरसम्भूतौषध-
विशेषः। अस्य पर्यायाः—अग्निनिर्यासः, अग्नि-
गर्भः, अग्निजः, वड़वाग्निमलः, जरायु-
अर्णवीहवः, अग्निजातः, सिन्धुफलः। स
चतुर्वर्णः। तेषु लोहितवर्णः श्रेष्ठः। “जाराभी
दहनस्यशीं पिच्छिलः सागरे भवः। जरायुस्त-
चतुर्वर्णः तेषु श्रेष्ठः सलोहितः” इति तज्ज-
लणम्। गुणाः—कटुरसः, उष्णवीर्य्यः, लघुपाकः,
कफवायुसन्निपात-शूलरोगघ्नः, पित्तक्षरश्च।
“खादग्निजारः कटुरुष्णवीर्य्यः गुदामय-वातकफाम-
यघ्नः। पित्तप्रदः सोऽधिकसन्निपातशूलतिशीता-
मयनाशकश्च॥” रा.नि.व.६।

अग्निजालः। पुं। अग्निजारे। रा.नि.व.६।

अग्निजिह्वा (जिह्विका)। स्त्री। (Glo-
riosa Superba.) लाङ्गलीवृक्षे। रत्ना.। हेम-
नाङ्गुलिना। हिं करिहारी। मं कललावी।
गुणाः—सरा, तिक्ता, कटुका, तुवरा, तीक्ष्णा,
उष्णा, पित्तला, सचारा, गर्भपातिनी, कुष्ठशीफा-
शौत्रणशूलश्लेष्मकृमिजित्, कफवातघ्नी अन्तःशूल-
निक्तासिनी च। भा.पू.१भ.गु.व।

अग्निज्वाला। स्त्री। Pothos officinalis.
गजपिप्पल्याम्। गजपिप्पली। सा चविकायाः
फलमिति प्राज्ञाः। “चविकायाः फलं प्राज्ञैः
कथिता गजपिप्पली” भा.पू.१भ.। गुणाः—
कटुः, उष्णा, वातश्लेष्महृत्, दीपनी, अतीसार-
श्यासकण्ठामयकृमिघ्नी। लाङ्गलीवृक्षे। अग्निजारे।
जलपिप्पल्याम्। कौटुड़ा। मं जलपिप्पली।
धातकीवृक्षे। रा.नि.व.२३।

अग्नितुण्डोरसः। पुं। अजीर्णाधिकारी रसः।
“अह्नसूतं विषं गन्धमजमोदा फलविकम्। सर्जि-
चारं यवचारं वज्जिसैन्धवजीरकम्॥ सौवर्चलं
विडङ्गानि सामुद्रं चूषणं तथा। विषं सुष्टिममं सर्व्वं
जम्बीरास्त्रेन मर्दयेत्। मरिचाभां वटीं खादेत्
वज्जिमान्द्यप्रशान्तये॥” अत्र वज्जिशिचकः, अज-
मोदा यमानी। विषसुष्टिः, महानिम्बः, अश्वत्थ-
पत्रं वा सर्व्वसमम्। र.सा.सं.१३२ योगः। द्वितीयः
—अमृतवराटकमरिचः द्विपञ्चमभागिकः क्लैतः
क्रमशः। वटिका सुष्ठुसमाना कफपित्ताग्निमान्द्या-
जीर्णहरा॥ अत्र लिप्पाकरसैः वटिका कार्या।
प्रयोगा अजीर्णं। अमृतवटीति भेष.।

अग्निदमनकः। पुं, स्त्री। (Medicinal
plant stimulant and
अग्निदमनी } stomachic, consider-

ed as a small species of Cantacá-
cá) चूद्रकण्टकवृक्षविशेषः। गणिकारीति प्रसिद्धा
गिनीत्री। दुरालभाभेदे। दूराण्ठाभेदे। मं
धमासाभेद, अग्निदवणा। वै. निघ.। शोण।
इति केचित्। अस्याः पर्यायाः—वज्जिदमनी, बहु-
कण्टका, वज्जिकण्टकाङ्गिका, गुच्छफला, चूद्रफला,
चूद्रकण्टकारी, चूद्रदुग्धशर्, चूद्रकण्टकारिका,
मत्तैन्द्रमाता, दमनी। गुणाः—कटूष्णरूचलं, रुचि-
करलं, अग्निदीपकलम्। रा.नि.व.४। वातशूल-
कफघ्नलं, श्लेष्मघ्नलञ्च। वै.निघ.।

अग्निदीपनः। पुं। वरुणवृक्षे। वरुणशीर्षः।
भा.पू.१भ.। [वरुणक।

अग्निदीपनी। वि. अग्निवृद्धिकार्याम्। अग्नि-
अग्निदीप्ता। स्त्री। महाज्योतिषतीलता-
याम्। लताफट्की। मं थोड़ मालकाङ्गनी। हिं
उमिजिनि। रा.नि.व.२। भा.पू.१भ.।

अग्निधमनः। पुं। कटुनिम्बे। कटुनिम्ब,
थोड़ानिम्ब। मं कटुनिम्ब। See महानिम्बः।

अग्निनिर्यासः। पुं। अग्निजारवृक्षे। रा.नि.
व.६। [लोके।

अग्निपत्रौ। स्त्री। अग्निवल्याम्। अग्निशीर्षा इति
अग्निपाली (माली)। पुं। चिवकचुपे।
छिटे। मद.२व.।

अग्निप्रस्तारः। पुं। अग्निजनकपाषाणे। चक-
गकिन्न शीथर। मं गार।

अग्निफला। स्त्री। महाज्योतिषतीलतायाम्।
वड़ लताफट्की। मं थोड़ मालकाङ्गनी। रा.नि.
व.३।

अग्निभः। पुं। सुवर्णं। रा.नि.व.१३।

अग्निभा। स्त्री। ज्योतिषतीलतायाम्। लता-
फट्की। मं चूद्रमालकाङ्गनी। हिं कवुड। See
ज्योतिषती।

अग्निभु। स्त्री। खणं। जले। रा.नि.व.१३।

अग्निमणिः। पुं। सूर्यकान्तमणौ।

अग्निमयनः। पुं। गणिकारिकायाम्। गणित्री
वा अग्नशु। रा.नि.व.२। See गणिकारिका,
अग्निमयः।

अग्निमन्यः। पुं। (Premna Seratifolia)
खनामख्यातवृक्षे। गणित्री, अग्नशु। हिं हरणि,
अग्नेय, गणिआरि। उत् अग्निमय। तें, चिरिनेलु
चिद्रु। अस्य पर्यायाः—गणिकारिका, शीपणं,
कणिका, जया, तेजीमन्यः, हविर्मन्यः, ज्योतिष्काः,
पावकाः, अरणिः, वज्जिमन्यः, मयनः, (र) जयः,
(भा), गिरिकर्णिका (द्रव्याभि), पावकारणिः
(शब्दसा), अग्निमयनः, तर्करी, वैजयन्तिका,

अरणीकेतुः श्रीपर्णी, कर्णिका, नार्दयी, विजया, अनन्ता, नदीजा। अग्निमन्यो विधा चन्द्रवह्नेदेन। तदभयगुणाः—वीर्यीणाः, कटुः, तिक्तः, तुवरः, मधुरः, अमिदः, श्वयथुपाण्डुकफवातहरः, मलरोधविषाम-मेदीरोगहरश्च। लघुस्तु लिपने उपनाहे शीफे च हितः। वै.निघ.। भा.पू.१भा.ग.व.। च.सू.४अ. २६ दश। अग्निवधू इति पूर्वदेशे इति उ.। सु.सू. ३६ अ. संशोधने। वा.उ. २०अ. सर्जवत्।

अग्निमयः। पुं। श्वेतवह्नेदारकं। श्वेत वि-
ताडकं। मं श्वेत वरधारा। वै.निघ.। श्वेततुङ्गा-
याम्।

अग्निमान्द्यम्। स्त्री। मन्दाग्निनामकरीग-
विशेषः। शब्दाग्निः। तस्य कारणमन्यस्तुपानादिसम्भूत-
मजीर्णम्। तत्र स्वल्पापि मावा न पच्यते, कफज-
रोगाश्च विविधा जायन्ते। तवाग्नेः समानता-
स्थापनं, विषमाग्नी वायोरुपशमः, तीक्ष्णाग्नी पित्तस्य,
मन्दे च श्लेष्मणः शोधनं प्रतीकारः। च.द.। निदानं
यथा—“अन्यस्तुपानाद् विषमाग्निनाश्च संधारणात्
स्वप्रविपर्ययाच्च। कालेऽपि सामं लघु चापि भुक्तमन्नं
न पाकं भजते नरस्य॥” तच्च अजीर्णं, घट्ट-
कफादामाजीर्णं, पित्तादिदग्धाजीर्णं, वाताच्च विष्ट-
व्याजीर्णं, रसशेषात् रसशेषाजीर्णम्। दिवा-
रात्रेण औष्णात् दिनपाकि। षष्ठ्यं प्राकृतमिति।
“तत्राग्ने गुरुतीतुः शोथी गण्डाच्छिष्टगः।
उद्गारश्च यथाभुक्तमविदग्धः प्रवर्तते॥ विष्टव्ये शूल-
माधानं विविधा वातवेदनाः। मलवाताप्रवृत्तिश्च
सन्धी मोहाङ्गपीडनम्॥ विदग्धे भ्रमणसूक्ष्मां
पित्ताच्च विविधा रजः। उद्गारश्च सधूमास्त्रः खेदी
दाहश्च जायते॥ रसशेषेऽन्नविशेषः हृदयाशुद्धि-
गौरवे। सूक्ष्मां प्रलापी वमथुः प्रसिकाः सदनं
भ्रमः। उपद्रवा भवन्त्येते मरणं वाप्यजीर्णतः॥”
सा. नि.। पथ्यं यथा—“श्लेष्मिके वमनं पूर्वं पित्तिके
मृदु रेचनं। वातिके खेदनश्चाथ यथावस्थं हितश्च
यत्॥ नामाप्रकारी व्यायामी दीपनानि लघूनि
च। बहुकालसमुपन्नाः सूक्ष्मा लोहितशालयः॥
विलिपी लाजमण्डश्च मण्डो रुद्धरसः सुरा। एषी
वर्ही शशी लावः चन्द्रमत्स्याश्च सर्वशः॥ शालि-
शकं वेवायं वालूकं बालमूलकं। लघुनं वृद्ध-
कुष्माण्डं नवीनकदलीफलम्॥ शीभाञ्जनं पटीलश्च
वार्त्ताकुं नलदम्बु च। कर्कोटकं कारवेक्षं वाहृतश्च
महार्द्रकम्। प्रसारणी मेघशृङ्गं चाङ्गिरीं सुनिषण्णकं।
भाजीफलं नागरङ्गं दाहिमं यवपर्पटाः॥ अस्त्वैतस्य

जम्बीरमातुलुङ्गानि माजिकं। नवनीतं घृतं तक्रं
सौवीरकतुषीदके॥ धान्यान्नं कटुतैलञ्च रामठं
लवणार्द्रकं। यमान्नी मरिचं मेथी धान्यकं जीरकं
दधि॥ तान्मूलं तप्तसलि, कटुतिक्तौ रसावपि।
मन्दाग्नौऽप्यजीर्णेऽपि पथ्यसितवृणां भवेत्॥
अपथ्यमाह। विरेचनानि विण्मूत्रं वायुवेगविधारणं।
अतिरिक्तश्चाप्यशनं जागरी विषमाशनम्। रक्तसुदिं
शमीधान्यं मत्स्यं मांसमुपीदिकां। जलपानं पिष्ट-
कञ्च जाम्बवं सर्वमालुकम्॥ कृत्तिकां मीरठं जीरं
किलाटश्च प्रपानकं। तालास्थि-शस्यं तडालं केहनं
दुष्टवारि च॥ विरुहासात्प्रपानान्नं विष्टभीनि
गुरुणि च। अग्निमान्द्येऽप्यजीर्णे च सर्वाणि परि-
वर्जयेत्॥

अग्निमुखम्। स्त्री। कसुम्भपुष्पे। कुंजुमे।

अग्निमुखः। पुं। चित्रकवत्। चित्तेशोऽहं।
भङ्गातकवत्। डेनां शोऽहं। वि.।

अग्निमुखचूर्णम्। अग्निमान्द्ये हितम्। हिङ्गु-
१भा. वचा १भा. पिप्पली ३भा. शुण्ठी ४भा. यमा-
नी ५ भा. हरीतकी ६ भा. चित्रकं ७ भा. कुष्ठं ८
भा.। च.द. अग्निमा. चि. प्रयोगा. अजीर्णे. भेष.।
सा.को.। अन्यत् खल्वं वृद्धञ्च उदरे। सा.को.रसर.।

अग्निमुखताम्रः। पुं। रसोऽयमस्त्वपित्ताधि-
कारि। “गन्धकेनाश्चमात्रेण स्तुतुल्येन निर्मिता।
कज्जली या तथा लिप्यं ताम्रपवनं तत्कमम्॥
अर्जुनत्वयसैः साङ्गं पक्वोदम्बरपत्रवे। आच्छाद्य
कृष्णलवणैश्चूर्णैश्चापि च मृष्यये। अन्धसूषागतं
धातं तस्मिन् भक्षयेन्नरः। शायकं रक्तिकावृद्धा
मांसमात्रं प्रयोगतः। अन्धपित्तं चयं शूलं जरत्पित्तं
सुदारणम्। सप्तरात्रप्रयोगेण शरीरं निम्बलं
भवेत्॥ रसर.। पञ्चलवणेरिति प्रयोगा।

अग्निमुखमण्डुरम्। स्त्री। शोधाधिकारि।
मण्डुरस्य १२प. गीमूत्रस्य १२श.। प्रचेपाथं—पञ्च-
कोलं देवदारु सुसकं चिकटु विफला विङ्गुञ्च।
प्रत्येकं चूर्णं १प. मावा १ती. अनु.तक्रम्। भेष.।

अग्निमुखरसः। पुं। रसोऽयं शूलरोगीपश-
मनः। अत्र पारदगन्धको समौ पारदाङ्गं स्वत्
ताम्रम्, एकच शाकपत्ररसैः (अञ्जुन) चौरिषी-
रसश्च दिनेकं मह्यित्वा लघुपटेन पचेत्। अनुपा-
यमान्धादिचूर्णसुशोषादकेन पेयम्। रसर.। द्वितीयो-
ऽपि शूलाधिकारि। अयञ्च रसरत्नाकरघृतेन प्रायः
तुल्य एव। अत्र बलिः गन्धः। गगनम् अभः, अकः

ताम्रं। वेतसान्धम् अस्त्वैतसं। सवरमिति विफ-
लया सहितम्। भुजगवल्ली पर्यं। सलिलं बालकं
(बाला)। कनकः धुसूरः। पटुगणः पञ्चलवणानि।
वजी सुही। सुष्टिः घण्टापाटलायां चट्टी वा।
र. सा. सं. २८२ योगः। रसरत्नाकरघृते
द्वितीये। सुष्ठितिका सुष्टीरी। महाराष्ट्री बृहत्तयष्टिः
वाभूनशोऽपि।

अग्निमुखलवणम्। स्त्री। अग्निमान्द्ये।
अत्र—चित्रकमूलं, विफला, दन्तीमूलं, विङ्गुमूलं
कुष्ठम्; एषां प्रत्येकं चूर्णं समं, सर्वसमं सैम्बवं
एकत्र सुहीचौरैः संभाव्य तत्काण्डमध्ये दत्त्वा
पङ्केनालिप्य मृदावधौ क्षिपेत्॥ भेष.।

अग्निमुखलौहः। पुं, स्त्री। अग्निं हितः।
विङ्गुमूलादीनां ८ पलम्। वारि द्रोणमितं (३२
श.) पादावशिष्टः कायः कर्तव्यः। अथ लौहपात्रे
२४प. घृतपुष्पीकृत्य तत्र लौहस्य १२प. दत्त्वा
कायेन सह पचेत्। घनीभूते अवतार्य विङ्गुचूर्णस्य
३प. त्रिकटुचूर्णस्य प्रत्येकं २प. विफलाचूर्णस्य
च ५प. शिलाजतीः १प. मधुनः २४प. शर्करायाः
२४प. मिश्रयेत्। रसेन्द्र. चि.। चक्रमते विष्टता-
दीनां प्रत्येकं पलायकं ६४श. जले पक्वा पादशिष्टः
काथी विधेयः। अत्र अज्भटा भूम्यामलकी।
जटेति पात्रे मूलकम्। अथ विङ्गुस्य पलत्रयं
व्योषस्य च प्रत्येकं षट् तोलकं कल्कीकृत्य तत्,
तथा स्वर्णमात्रिकीय मनःशिलया विकङ्कतेन वा
जारितं लौहचूर्णं १२प. घृतञ्च २४प. तस्मिन्
काये दत्त्वा एकत्र पाच्यम्। घनीभूते शीतले च
शर्कराया मधुनश्च शरावतयं मिश्रयेत्। घृतेन
पेयम्। च.द. अग्निः चि.। अग्निमूलं पथ्य।

अग्निमुखा। स्त्री। भङ्गातक्याम् (अ)। डेनां।
लाङ्गलिकायाम् (वि) ज्ञेयं शोऽहं।

अग्निमुखी। स्त्री। भङ्गातक्याम्। डेनां। भे.
खचतुर्कं। रत्ना.। च.सू. ४अ. भेदनीये। लाङ्गलि-
कायां, ज्ञेयं शोऽहं। भे.खचतुर्कं। भा. पू. २भा.
अ.व.। वक्षटे। कौ.रु.। रा. नि.व.४। भा.पू.ह.

अग्निरजाः। पुं। इन्द्रगीपकोटि। आ.वा. ३
पौ.को. १. च. ४। An in-
sect of scarlet color.

अग्निरसः। पुं। राजयज्ञाणि हितः। अन्ध
चयकासि हितः। तयोः प्रथमः—वज्रहाटवगन्तः।

भक्ष्येकं द्विविष्ट क्रमात्। विकण्टकारसैर्भाव्यं
दिनान्ते तद्विचूर्णयेत्। गुजामात्रं प्रयोक्तव्यं सज्वरे
राजयक्षाणि। सुहीमूलञ्च जम्बीरद्रवैः स्यादुपा-
नकम्।...खादेत् विनिष्कम्...। ह्रीरकस्य १भा.
स्वर्णस्य १भा. रसस्य ३भा. गन्धकस्य च ६भा.। द्वितीयः
—शुद्धसूतं विधा गन्धं कुर्याद्यन्नेन कज्जलीं।
तयोः समं तीक्ष्णचूर्णं मह्ययेत् कतकद्रवैः। द्विधा-
मान्ते कृतं गोलं ताम्रपात्रे विनिःक्षिपेत्। आच्छादै-
रखपत्रेण यामार्द्धेऽप्युष्णता भवेत्। धान्यराशौ
न्यसेत् पश्चात् द्विधामान्ते समुद्धरेत्। संपेयं गालये-
दस्त्रे सद्री वारितं भवेत्। चिकटु विफला चैला
जातीफललवणकम्। एषाञ्च परभागानां समं पूर्व-
रसी भवेत्। संचूर्णालोडयेत् चौद्रभक्ष्यं निष्का-
हयं हयम्। अयमग्निरसो नाम्ना चयकासिनिवृत्तः।
इन्द्रवार्त्तिक्यामूलं अङ्गुलान्तिलैः सह। भक्षयेत्
चयकासातो निष्कामात्रं प्रशान्तये॥ पारदस्य
१भा. गन्धकस्य २भा.। द्वयोः समं तीक्ष्णलौहचूर्णं
निम्बलीफलरसेन कन्यारसेन वा प्रहरदयं संसर्ज्य
गोलकङ्कला परखपत्रे आच्छाद्य ताम्रपात्रे निवेश्य
च धान्यराशौ प्रहरदयं अष्टरात्रं वा न्यसेत्। अथी-
क्षुत् गोलितं जलवद्भवेत्। त्रिकटुदिचूर्णं क्षितितं
पूर्वचूर्णसमं (नवद्रव्यस्य ६भा.) शाल्मम्। रसर.॥
भावप्रकाशे, कतकद्रवैः—कन्यकाद्रवैः। तथा
द्विधामान्ते—अष्टरात्रात्। नवभागीकृतैः भा.पाठः।
अग्निरुहा। स्त्री। मांसरीहिण्याम्। रा. नि.
व. १२।

अग्निरोहिणी। स्त्री। मांसरीहिण्याम्।
मांसरोहिणी। वा.उ. २१अ.। तन्नामकचन्द्ररोग-
विशेषः। सा विदोषजा। पिच्छीलणैर्मलैः ज्वरवतः
मांसदारणाः कक्षाप्रदेशेषु येऽग्निसङ्घाः स्फीटा
जायन्ते साऽग्निरौहिणीत्युच्यते। “मलैः पिच्छीलणैः
स्फीटा ज्वरिणी मांसदारणाः। कक्षाभागेषु जायन्ते
येऽग्न्याभाः साऽग्निरौहिणी। पक्षाहाक्तसराचाडा
पक्षाहा हन्ति जीवित मिति॥” एतस्य चिकित्सितं
वा.उ. ३२अ. मृग्यम्।

अग्निर्लौहः। पुं। अग्निमुखापरनामकोऽग्निर्लोहोऽयं
रसः। यथा—“विष्टवितकानिर्गुच्छीसु हीमुष्ठित-
काश्चटाः। प्रत्येकशोऽष्टपलिका जलद्वारेण विपा-
चयेत्॥ पलत्रयं विङ्गुस्य व्योषं कर्षतयं पृथक्।
विफलायाः पलं पञ्च शिलाजतुपलं न्यसेत्॥
द्विविधविहितस्यापि वैकङ्कतहतस्य वा। पलदादशकं

देयं रुक्मलौहस्य चूर्णितम् ॥ घृताच्चतुर्विंशतिभि-
र्मधुशर्करयोरपि । घनीभूते च शीते च दापयेद्-
वतारिते । एतदग्निदुःखं नाम दुर्नामान्तरः
परः ॥..... रुद्धितिका सुखीरी । अश्रुटा भूया-
मलकी । विहृतादीनां रसनापि पाकव्यवहारः ।
क्वाथः पादावशिष्टः । पाकावतरणकाले प्रत्येपार्थं
विहृतादीनां चूर्णम् विफलायाश्च मिलित्वा
पञ्चपलानि । शिलाजतु १५ (शिवागुडिकीकरीत्या
शीघ्रितम्) । दिव्यौषधिः स्वर्णमालिक-मनःशिले ।
वैकोद्धती वनपालङ्गः । रुक्मलौहं वज्रपाण्डुरादि ।
तच्च रसायनीकरीत्या जारणपुटनादिना मूलचूर्णितं ।
घृतात् चतुर्विंशतिपलानि मधुशर्करयोरपि प्रत्येकं
चतुर्विंशतिः । तप्तपूते लौहं दत्त्वा पश्चात् शर्करा-
सहितं क्वाथं दत्त्वा पाकः कार्यः । अवतारणसमये
विहृतादिचूर्णप्रक्षेपः । शीते पर्युष्मिन् च नष्टं देयं ।
रसः र. अर्शः-चि. ।

अग्निवक्त्रः । पुं । भस्मातकवृक्षे । उल्लङ्घनीयः ।
मदः व. १ । चित्तकचुपे । छिन्नेर्गोष्ठः ।

अग्निवती । स्त्री । आगिया इति लीकप्रसि-
द्धौषधिविशेषः ।

अग्निवर्द्धकः (नः) । वि । अगुाद्दीपके, मरि-
चादी । आग्नेयद्रव्यमात्रे । अक्षिभृक्षिकर । राज. ।

अग्निवल्लुङ्घिः । स्त्री । जठरानलस्य वृद्धौ ।
च. द. अर्शः-चि. ।

अग्निवल्लभः । पुं । Resin. सर्जनीनिशाल-
विशेषः । राले । धूनां । हे. च. । रा. नि. व. ८१२ ।
मदः व. ३ । See सर्जः ।

अग्निवल्ली । स्त्री । लताविशेषः । र. सा. सं.
अभिन्यासज्ज. स्वच्छन्दनायकरसे ।

अग्निबाहः (हुः) । पुं । धूमे । हे. च. ४ का. ।

अग्निविकारः । पुं । तन्नामकरीगर्भेदे । स
चतुर्भेदः । शाङ्ग. पू. ७५. । See अग्निः ।

अग्निविवर्द्धनः । वि । यमान्यादी ।

अग्निविसर्पः । पुं । See अग्निवीसर्पः ।

अग्निवीजम् । स्त्री । सुवर्णं । विका. ।

अग्निवीजः । पुं । अग्निमन्त्रे ।

अग्निवीर्यम् । स्त्री । स्वर्णं । रा. नि. व. ३ ।

अग्निवीसर्पः । पुं । (Pain from a boil.)
विसर्पभेदे—स्वर्णं स्वर्णाङ्गं दीपाङ्गाराकौर्णमिव

भवति, शरीरे च यं यं देशं प्रति चलति स स देशः
शान्ताङ्गारवदसितो नीलो रक्तो वा भवति ।
तथा भट्टिति अग्निदग्ध इव स्फोटैराचिती भवति ।
अङ्गवाथा संज्ञानाशः । निद्रानाशश्च भवति ।
लक्षणं—वातपित्तज्वरच्छर्दिमूर्च्छातीसारहृद्भयैः ।
अस्थिभेदाग्निमदनतमकारीचकैर्युतः । करीति सर्व-
मङ्गलं दीपाङ्गारावकीर्णवत् । यं यं देशं विसर्पं
विसर्पितं भवेत् सः । शान्ताङ्गारासितो नीलो
रक्तो वायुं च चीयते । अग्निदग्ध इव स्फोटैः शीघ्र-
गत्वाद्भूतश्च सः । मर्माङ्गुसारी वीसर्पः स्वादाती-
तिबलसतः । व्यथेताङ्गं हरेत्संज्ञां निद्राञ्च आसमी-
रयेत् । हिक्काश्च स गतोऽवस्थामीडशौ लभते न
ना । क्वचिच्छमारतियस्ती भूमिशय्यासनादिषु ।
चेष्टमानसतः क्षिप्तो मनोदेहश्चमीडवाम् । दुष्प्रकीर्णो-
ऽयुते निद्रां सोऽग्निवीसर्प उच्यते ॥ वा. नि. १३३ ।

अग्निवृद्धिः । स्त्री । अग्निदीप्तौ । कूर्धावृद्धिः ।

अग्निशिखम् । स्त्री । सुवर्णं । रा. नि. व. १३ ।
Safflower (Carthamus tinctorius)
कुसुम्पुष्पे । कूङ्गुमूलः । Saffron (Crocus
sativus) कुङ्कुमे । भा. पू. २३. । मदः व. ३ ।

अग्निशिखः । पुं । कुङ्कुमवृक्षे । कूङ्गुगोष्ठः ।
रा. नि. व. १२ । लाङ्गलिकावृक्षे । विषलाङ्गनिशं
गोष्ठः । रत्ना. । कुसुम्पुष्पे । कूङ्गुगोष्ठः । श. र. ।
पूतिकरञ्ज । गोष्ठः । श. र. । ७७ गोष्ठः । प. सु. ।

अग्निशिखा । स्त्री । (Gloriosa superba).
लाङ्गलिकीर्णधी । विषलाङ्गनिशं । हिं करिहारौ ।
भा. पू. १३. ग. व. ।

अग्निशेखरम् । स्त्री । पुं । कुङ्कुमे । रा. नि.
व. १२ । कुसुम्पुष्पे । लाङ्गलीवृक्षे । विशल्यानाम-
शाकभेदे ।

अग्निष्टोमः । पुं । सीमलतायाम् । सु. चि-
२८३. ।

अग्निष्ठः । पुं । तण्डुलादिभर्जनार्थं लौहमय-
पात्रे । जाडशः ।

अग्निसंस्कारः । पुं । अग्निदाहकर्मणि ।

अग्निसंस्पर्शः । स्त्री । पर्यटीनाम-सुगन्धद्रव्ये ।

सा च उत्तरदेशे प्रसिद्धा । भा. पू. १३. क. व. ।

अग्निसन्दीपनः । वि । अग्निवर्द्धकः । कूर्धा-
वर्द्धकः । Increasing appetite.

अग्निसन्दीपनरसः । पुं । अग्निमान्द्ये रसः ।
यथा—पञ्चकीलं, मरिचं, पञ्चलवर्णं, यवचारः,
टङ्गुणं, सर्जिचारः, जीरकं, कृष्णजीरकं, यमानौ,
बचा, मधुरिका, हिङ्गु, चिवकं, जातीफलं, कुष्ठं,
जातीकीर्णः, विजातकं, तिलिङ्गीलवग्भस्म, अपा-
मार्गभस्म, विषं, गन्धकं, पारदः, अश्वं, लौहं,
रत्नं, लवङ्गं, हरीतकी चेलेषां प्रत्येकमेकैकी भृगः
अमृतस्य २ भा. शंखभस्मनश्च ४ भा. । भेष. ।

अग्निसम्भवः । पुं । (Wild saffron)
अरण्यकुसुम्पुष्पे । वनकूङ्कुमं । रा. नि. व. ४ । अग्नि-
जारवृक्षे । रा. नि. व. ६ ।

अग्निसहायः । पुं । वनपारावते । शूङ्गु ।
मं हीगला पत्नी । रा. नि. व. १८ । वायौ ।

अग्निसादः । पुं । अग्निमान्द्ये । गन्धाग्निः ।
सा. कौ. ज्व. चि. ।

अग्निसाध्यः । वि । अग्निदाहसाध्ये । च. द.
अर्शः चि. ।

अग्निसारम् । स्त्री । (A sort of collyri-
um). रसाञ्जने । रा. नि. व. १३ ।

अग्निसारा । स्त्री । फलशून्यशाखायाम् । रा.
नि. व. २ । मङ्गुयाम् ।

अग्निसुन्दररसः । पुं । अजीर्णाधिकारि रसः ।
यथा—टङ्गुणं भागमेकञ्च मरिचञ्च द्विभागिकम् ।
आर्द्रकस्य रसेनैव भावना चाव दीयते ॥ अनु. लव-
ङ्गम् । प्रयोगः ।

अग्निसेवनम् । स्त्री । अग्निसेवायाम् । आङ्गुन-
पोऽङ्गानं । गुणाः—शीतवातसम्भक्तफेपयुक्तं
रक्तपित्तकरम् आसामिष्यन्दपाचनञ्च । मदः १३३. ।

अग्निहानिः । पुं । अग्निमान्द्ये । वा. नि. १३३. ।

अग्निहोत्रः । पुं । घृते । अग्नौ च । मे. ।

अग्न्या । स्त्री । तित्तिरपक्षिणि । गवि । हला. ।

अग्न्याशयः । पुं । पक्षाशये । प्राक्काशयः ।

अग्रम् । स्त्री । पलपरिमाणे । “परिमाणे पलस्य
च” । मे. रदिकं । वृचाद्यये ।

अग्रकाण्डः । पुं । काण्डाये ।

अग्रजः । पुं । काकविशेषः । भासपक्षिणि ।

अग्रजङ्घा । स्त्री । The fore part of the
leg. जङ्घाग्रभागे । हे. च. ।

अग्रधान्यम् । स्त्री । धान्यविशेषः । जनात्र । वाङ्गरा ।
अग्रपर्णी । स्त्री । A plant cowhage.
शूकशिख्याम् । आङ्गान्कुनी । प. सु. । See आत्म-
गुप्ता । अजलीमा वृक्षे च । र. ।

अग्रपाणिः । पुं । हस्तार्थे ।

अग्रपुष्पः । पुं । वृत्तसहचरे । वेतर्गोष्ठः । प. सु. ।

अग्रमांसम् । स्त्री । The heart. हृदये ।
वुकायाम् । हृदयान्तर्गतमांसवृद्धिरूपरीगविशेषः ।
अर्धशोम । सु. शा. ।

अग्रलोहः । पुं । चिचोटकचुपे । टैट्टको,
छिच्छेडभूज । गुणाः—गुरुपाकः, शीतलः, अजी-
र्णकरश्च । राज. ।

अग्रलोहिता । स्त्री । चिल्लीशाके । रा. नि. व. ७ ।

अग्रवौजः । पुं । वीजः अग्रवचमात्रे । यथा कुर-
ण्टादिः । हे. च. । A viviparous plant
as the Gomphrena globosa, &c.

अग्रव्रीहिः । स्त्री । प्रसाधिकायाम् । नवाङ्ग्रेत्र
धाने । र. मा. ।

अग्रहायणः । पुं । मार्गशीर्षमासे । अर्धशोम
शोम ।

अग्रिमा । स्त्री । लवलीवृक्षे । लोणां गोष्ठः इति
गौडे । श. च. ।

अग्रुः । स्त्री । अङ्गुली । आङ्गुलः ।

अग्र्या । स्त्री । विफलायाम् ।

अघनम् । स्त्री । दधनि । पशे । हला. ।

अघविषः । पुं । सर्पे ।

अघाटः । पुं । अपामार्गः । रा. ।

अघ्रा । स्त्री । गवि । गुरु ।

अघ्न्या । स्त्री । स्त्रीगव्यां । गोष्ठौ ।

अघोरवृत्सिंहरसः । पुं । सान्निपातिकज्वरे
रसः । See घोरवृत्सिंहरसः ।

अङ्गः । पुं । शरीरावयवे । कोणः । रा. नि.
व. १८ । वा. चि. ७३. । चिह्ने, रेखायाम् । पापे ।
दुःखे । मे. कद्विकम् ।

अङ्गतिः । पुं । वायौ । वि. अग्नौ च । वि. ।

अङ्गनः । पुं । अङ्गीटवृक्षे । आङ्कोड गोष्ठः ।

अङ्गपादम् । क्लीं । हागैणाद्यवयवविशेषः । वा. म. १८ अ. ।

अङ्गपाली । स्त्री । धातुनाम् । शीतली । वेदिकाख्यगन्धद्रव्यविशेषः । “धातुवेदिकायोरपि ।” मे लघुत्वं । आलिङ्गने । मे ।

अङ्गलेख्यः । पुं । चित्रीकृतः । चैत्रकोशम् ।

अङ्गलोद्यः । पुं । चित्रीकृतचुम् । चैत्रकोशम् ।
See अङ्गलोद्यः ।

अङ्गशः । पुं । क्रीडस्थ वालके । कोणेर छेदेन ।

अङ्गा (ङ्गी) । स्त्री । सदङ्गविशेषः । शब्दर. ।

अङ्गुरः । पुं । प्ररीहि । पौक । वा. उ. ३६ अ. ।
अस्य पर्यायाः—अभिनवीहिद् (अ) । उद्भिदः, पुरीहः, अङ्गुरः, (रा) । रीहः (ह) । जलं । रुधिरं । लीभिः । सुकुलः । फलः । सर्व्वमे । रत्निकं । अभिनवीहिदि । मे ।

अङ्गुरकः । पुं । पचिवासस्थाने । पांथीर वांग ।

अङ्गुशः । पुं । शूणी । डाङ्ग । छला ।

अङ्गुरः । पुं । अङ्गुरे । हे. च. ४ का. ।

अङ्गोटः (ठः) । पुं । अङ्गीटकहवे । र. मा. ।
(स. मि. अ. ३६) । भा. पू. १ भ. गु. व. ।

अङ्गीटकः । पुं । (Alangium Hexapetalum) खनामख्यातहवे । आंकोड़ गोष्ठ, धना आंकोड़ । हिं डेरा । भा. । रा. नि. व. ८ ।
अस्य पर्यायाः—निकीचकः (अ), निकीठकः (भ), अङ्गीलकः, वीधः, नेदिष्टः, दीर्घकीलकः (ज), अङ्गीठः, रामठः (र), कङ्करीलः, धलण्डः, डड-कण्टकः (श), कीठरः, रेची, गुदपत्रः, गुमकेहः, पीतसारः, मदनः, गुदवल्गिका, पीतः, ताम्रफलः, दीर्घकीलः, गुणाव्यकः, कीलकः, लम्बकर्णः, गन्धपुष्पः, रोचनः, विशालतैलगर्भः । अस्य गुणाः—कटुः, तीक्ष्णः, क्षिप्रः, उष्णः, तुवरः, लघुः, रेचनः, क्षमिश्रुलामशीफलः अविघ्नश्च । तत्फल-गुणाः—शीतलं, खादु, श्लेष्मलं, हृङ्गणं, गुरु, बल्यं, विरेचनं, वातपित्तदाहचयासजित् । मद. व. १ । विषलुतादिदोषघ्नत्वात् वातकफहरः शुद्धिञ्च । रा. नि. व. ८ । च. द. प. सा. चि. ।

अङ्गीठवटकः । पुं । रक्तातिसारे दीध-वटके । यथा—पलमङ्गीठमूलस्य पाठादाव्यञ्जितसमाप्तम् । पिशा तच्छुलतीयेन वटकानचसम्भितान् ॥ ह्याया-

शुक्लाय तान् कुर्यात् तेष्वेकं तदुल्लान्नुना ।
विषयित्वा प्रदद्यात् पानाय * * * ॥ भा. म. ख. ।

अङ्गीलः । पुं । अङ्गीटकहवे । आंकोड़गोष्ठ । रत्ना. । भा. म. ख. १ भ. अतिसा. चि. । “अङ्गीलमूल-कण्ठकः ।” वा. उ. ३८ अ. ।

अङ्गीलकः । पुं । अङ्गीटकहवे । कौक्त्रोल ।
उकड़ा इति च र. सा. सं. ।

अङ्गीलफलसङ्काशः । -पुं । फलविशेषः । पेठ्ठा इति लोके ।

अङ्गीलतैलम् । क्लीं । तन्नामकफलवीजतैले । आंकोड़वीजेन तैलम् । गुणाः—“अङ्गीलतैलं वातघ्नमभ्यङ्गात्त्वगुणापहं । कफनाशकरं प्रीतिं पूर्व्वैद्यैर्महर्षिभिः ॥” वै. निघ. ।

अङ्गीलः । पुं । देवदारुणि । र. नि. व. २३ । वा. उ. ३८ अ. ।

अङ्गीलकः । पुं । अङ्गीटकहवे । आंकोड़गोष्ठ । मद. व. १ ।

अङ्गीलसारः । पुं । मालवप्रसिद्ध-स्यावरविष-प्रसरे । A kind of poison. हे. च. ४ का. ।

अङ्गम् । क्लीं । वीले । शृङ्गक वोल । रा. नि. व. ६ । शरीरे । शरीरावयवे । रा. नि. व. १८ । उप-सर्जनभूते । हे. च. नानार्थः । पुं । भूमौ ।

अङ्गगौरवम् । क्लीं । शरीरगुरुत्वे । गी-भात्र । वा. नि. १३ अ. ।

अङ्गग्रहः । पुं । अङ्गवेदनायाम् । गी-वाथी । वा. नि. १६ अ. ।

अङ्गग्लानिः । स्त्री । Langour. देहनाथे । शरीररज्जुता । वा. चि. २२ अ. ।

अङ्गघातः । पुं । अङ्गाघाते । गी-वेनाग । Bodily pain.

अङ्गचयः । पुं । गुदहवयवीर्मध्यभागे । वै. निघ. ।

अङ्गचेष्टा । स्त्री । अङ्गचालने । अङ्गजागना । वा. नि. १५ अ. ।

अङ्गजम् । क्लीं । रक्ते । मले । मे. जविकं ।

अङ्गजः । पुं । केशः । रोगे । मांसधातौ । मदे । वि. ।

अङ्गज्वरः । पुं । राजयक्षणि । यक्षा रोगः ।

अङ्गणं । क्लीं । अङ्गनभूमौ । उठान्, आङ्गिना ।

अङ्गतिः । पुं । वाथी । अथी । (श) ।

अङ्गतापः । पुं । शरीरशून्यतायाम् । गी-वेन तापः ।

अङ्गदरवम् । क्लीं । पित्तजन्यपोषायाम् ।

अङ्गदाहः । पुं । नावदाहे । गी-आणा ।

अङ्गना । स्त्री । नाथी । मे. गविकं । प्रियङ्गी । भा. ।

अङ्गनाप्रियः । पुं । अङ्गीकतरी । र. मा. । हुनीयले । उलट-कण्ठ । प्र. सु. ।

अङ्गनाप्रिया । स्त्री । प्रियङ्गुनामगन्धद्रव्ये । भा. पू. १ भ. क. व. ।

अङ्गपाकता । स्त्री । पित्तजन्यरोगे । पाक कोषांशु शीत गी-वेन ।

अङ्गपौडा । स्त्री । वायुजन्यरोगे । गी-वाथी ।

अङ्गपूजितः । पुं । अङ्गतरि । मद. व. व. १२ ।

अङ्गप्रसारवम् । क्लीं । कायविसारे । गी-हात मेगान । वा. नि. ४ अ. ।

अङ्गबली । स्त्री । निबली । जिवणि ।

अङ्गभङ्गः । पुं । शरीरस्य भङ्गः । गी-डाङ्ग । वा. उ. २ अ. । गुदहवयवीर्मध्यभागे । रोगे । वायुरोगे ।

अङ्गभेदः । पुं । वायुरोगे । वायुज्ज गी-उज्ज ।

अङ्गमहः । पुं । गाववेदनायाम् । वा. म. ४ अ. ।

अङ्गमहंनम् । क्लीं । गावपीठने । गी-कूटेन ।

अङ्गमेजयत्वम् । क्लीं । अङ्गकम्पने । गी-कौपा ।

अङ्गरक्तः । पुं । कम्पितके । कम्पणाङ्गुडि । अम. ।

अङ्गरक्षिणी । स्त्री । अङ्गनाथे । गी-जोश ।

अङ्गरागः । पुं । अङ्गलेपनद्रव्ये । यथा—कुङ्कुमादि-अङ्गलेपनद्रव्ये । गी-ज्जञ्जुन ज्वय ।

अङ्गरुहम् । क्लीं । रीम्णि । लोङ्ग ।

अङ्गरुहा । स्त्री । लीभिः । केशे । छल ।

अङ्गलाघवम् । क्लीं । कायलघुत्वे । गी-शान्कि ।

वा. उ. १८ अ. ।

अङ्गलेपः । पुं । चन्दनादिद्रव्ये ।

अङ्गलोद्यः । पुं । Ginger (Amomum zinziber). आर्द्रके । आन्ना । चित्रीकृतहवे ।

अङ्गवः । पुं । शुक्रफले । उकण्ठ । श. च. ।

अङ्गवस्त्रोद्या । स्त्री । श्वेतयमान्याम् । योशान ।

अङ्गविकृतिः । पुं । Apoplexy. अपक्कार रोगे । रा. नि. व. २० ।

अङ्गविभ्रंशः । पुं । कायशैथिल्यरूप-वायुज रोगे । भा. ।

अङ्गविक्षेपः । पुं । अङ्गहारि । अङ्गचालने । वा. उ. २ अ. ।

अङ्गशूलम् । क्लीं । गावतीदे । गी-शूलन ।

अङ्गशोथः । पुं । कायशोके । गी-कोणा ।

अङ्गशोषः । पुं । वायुजरीरविशेषः ।

अङ्गशोधनम् । क्लीं । अङ्गस्य शुक्लतायाम् । वा. उ. ३ अ. ।

अङ्गसङ्गम् । क्लीं । मधुने ।

अङ्गसदनम् । क्लीं । शरीरावसादे । वा. नि. १२ अ. ।

अङ्गसादः । पुं । अवसादे । हारा ।

अङ्गसुन्दरः । पुं । ददृष्टहवे । दादमर्दन । अम. ।

अङ्गसुप्तिः । स्त्री । कायस्पर्शाज्जतायाम् । शरीर-स्वापे । गी-वेन अमाङ्गुडा ।

अङ्गसेनः । पुं । अगस्तिद्रुमे । वांक्रम गोष्ठ । रत्ना. ।

अङ्गहर्षः । पुं । रोमाञ्चे । वा. नि. ३ अ. ।

अङ्गहारः । पुं । अङ्गचालने ।

अङ्गहीनः । वि. । विकलाङ्गे, काष्णादी ।

अङ्गहारः । पुं । निर्धुमाग्रिण्डे । अङ्गार । “वृद्धतः काष्ठसमृतीङ्गारः ।” वा. म. ६ अ. अङ्गणः । अङ्गारपूर्णपात्रे । हेमा. । कुरुष्टकहवे । कौटी-विशेषः । गीतवर्ण अङ्गान् वृक्ष । रत्ना. ।

अङ्गारकः । पुं । Yellow or white amaranth. कुरुष्टके । कौटीजाति । अङ्गारि । अङ्गार । मे. कचतुक् । अङ्गराजि । तीक्ष्णराज । रा. नि. व. ४ । भा. पू. १ भ. गु. व. ।

अङ्गारकतैलम् । क्लीं । खनामख्यातविषम-ज्वरघ्नतैलविशेषः । यथा—मूल्या लावा हरिद्रे वे मञ्जिष्ठा सेन्द्रवारुणी । वृद्धती सैन्धवं कुष्ठं वला मांसी शतावरी । आरणा लाटकेनैव तैलप्रस्थं विपाचयेत् । तैलमङ्गारकं नाम सर्व्वज्वरविमोघ-यम् ॥ इति रस. र. । पाकप्रकारः—तिलतैलं / ४ श. मूल्यादि / १ श. । काञ्जिकं १६ श. । पञ्चमं

काञ्चिकेन पक्ता पश्चात् कल्कद्रव्यं च पक्ता समा-
पयेत् । च. द. । इन्द्रवारुणी = राशान-भोग्गुण ।
अन्यत् व्रणशीथे हितम् । मूर्च्छिततिलतेले ४ श. ।
वर्षरी-वाग्नेयजुलजी । १२॥ श. वारि. ६४ श.
पादशिटकांथेन वर्ण्यदीनां १२. कल्केन समं
पाच्यम् । च. द. व्रणशी. चि. । प्रोष्ठिका = सन्धिका ।
अङ्गारकमणिः । पुं । Coral. प्रबाले । रा.
नि. व. १२ ।

अङ्गारककटी । स्त्री । रोटिकायाम् । कृष्ण ।
अगाकड़ी रोटि लिटी इति हिन्दी । यथा—युष्क-
गोधूमचूर्णन्तु सान्धु गाढं विमर्दयेत् । विधाय
वटकाकारं निर्धुमेऽग्नौ शनैः पचेत् ॥ अङ्गारककटी
छोषा वं हृषी शुक्रला लघुः । दीपनी कफकृद्बल्या
पीनसश्वासकासजित् ॥ वैद्य. नि. भा. ।

अङ्गारकुष्ठका । स्त्री । हितावल्याम् ।

अङ्गारधानिका । स्त्री । अङ्गारधारणपात्रे ।
गौजान ।

अङ्गारधूपः । पुं । अङ्गारेण यो धूपः हिङ्गा-
दिना प्रसिद्धः । वा. चि. ८ अ. ।

अङ्गारपरिपाचितम् । स्त्री । (Roasted
food.) शूलादिपक्वमांसं । वि. अङ्गारपके ।

अङ्गारपर्णी । स्त्री । भार्गी । वाग्नेयजि ।
र. सा. सं. ।

अङ्गार(क)पुष्पः । पुं । (Ingua.) जीवपुव-
दुमे । ऐश्वरी । जियापुता इति लोके । श. र. ।

अङ्गारपूरिका । स्त्री । रोटिके । कृष्णे ।

अङ्गारमञ्जरी । स्त्री । A species of Bon-
duc or Bonducella.

अङ्गारमञ्जी । करञ्जविशेषः । श. र. । महा-
करञ्जे । उद्भूत-करञ्ज । रा. नि. व. २ ।

अङ्गारमणिः । पुं । प्रबाले ।

अङ्गारवर्णी । स्त्री । भार्याम् । वाग्नेयजि ।

अङ्गारवल्ली । स्त्री । (Ovieda vertical-
lata.) करञ्जविशेषः । नाटिकरञ्ज इति भाषा ।

अङ्गारवल्ली । स्त्री । महाकरञ्जे, रक्तकरञ्जे च ।
भार्याम् । वा. सु. १५ अ. । सुरसादि । भा. पू. १४ ।

अङ्गारवल्ली । स्त्री । (Ovieda vertical-
lata.) करञ्जविशेषः । नाटिकरञ्ज इति भाषा ।

अङ्गारवल्ली । स्त्री । महाकरञ्जे, रक्तकरञ्जे च ।
भार्याम् । वा. सु. १५ अ. । सुरसादि । भा. पू. १४ ।

अङ्गारवल्ली । पुं । इन्द्रदीवले । भा. पू. १४.
वटा. । रत्ना. । पूतञ्जिया इति च ।

अङ्गारवेणुः । पुं । रक्तवर्णवृक्षविशेषः ।

अङ्गारशकटी । स्त्री । चुल्लाम् । फूला ।

अङ्गारा । स्त्री । हितावल्याम् । इन्द्रदीवले ।
प. सु. । जिज्ञाशूत्र ।

अङ्गारिका । स्त्री । The stalk of the
sugarcane. इन्डुकाण्डे । आर्कगोष्ठे । (Butea
frondosa.) किंशुककीरके । पलाशकणि । मे.
कचतुर्क ।

अङ्गारितम् । स्त्री । The early blossom
of कंशुक । पलाशकलिकीर्दमे । हारा. ।

अङ्गारिता । स्त्री । लतामात्रे । चुल्लाम् । मे.
तचतुर्क ।

अङ्गिका । स्त्री । कचुके । कौटूली ।

अङ्गिरः । पुं । तित्तिरपल्लिणि ।

अङ्गुणः । पुं । वार्ताकौ । वेङ्गुन । श. र. ।

अङ्गुरिः(री) । स्त्री । अङ्गुल्यां । पाणिपादाङ्गु-
ल्याम् । शत-गोत्रेण आङ्गुल । अ. टी. ।

अङ्गुरीयः । पुं, स्त्री । अङ्गुरीयके । आङ्गु. टि. ।

अङ्गुलः । पुं, स्त्री । The thumb. कर-

अङ्गुलिः । पुं, स्त्री । The thumb. कर-

अङ्गुलिः । पुं, स्त्री । The thumb. कर-
पादशाखायां । आङ्गुल । गज-
कर्णिकावले । शतिङ्गु. डे. करिगुण्यभागे ।
ह. च. । वृद्धाङ्गु. डे. उ. । रा. नि. व. १८ । अथा-
ङ्गु. डे. प्रदिशन्त्यौ मध्यमानामिका तथा । कनिष्ठा
चेति पञ्च सुः क्रमेणाङ्गुलयः स्मृताः ॥ रा. नि. व. १८ ।

अङ्गुलिकण्टकः । पुं । नखे ।

अङ्गुलितोरणं । स्त्री । ललाटे चन्दनायङ्गुली-
ङ्गं चन्द्रचिह्नविशेषः । तिलक-विशेषः ।

अङ्गुलित्राणकम् । स्त्री । तन्नामकयन्त्रे । आङ्गु-
लान् वा आङ्गु. टि. । वा. सु. २५ अ. । तस्य लक्षणं यथा,
—“अङ्गुलित्राणकं दान्तं वार्चं वा चतुरङ्गुलम् ।
द्विद्विद्रं गीसनाकारं तद्वक्त्रविहती मुखम् ॥” (आ)

अङ्गुलिपञ्चकम् । स्त्री । कराङ्गुलिपञ्चकं—
यथा, अङ्गुलतर्जनीमध्यमानामिकाकनिष्ठम् ।

अङ्गुलिपर्व्व । स्त्री । अङ्गुलियन्त्री ।

अङ्गुलिफला । स्त्री । श्वेतनिषावे । रा. नि. ।

अङ्गुलिमानम् । स्त्री । अङ्गुल्या योजनपर्यन्त-
माने । ८ यवेः = १ अङ्गुलिः । २४ अङ्गुलिभिः =
१ हस्तः । ४ हस्ते = १ दण्डः । २००० दण्डैः = १
क्रीशः । ४ क्रीशैः = १ योजनम् । इति ।

अङ्गुलिमुखं । स्त्री । अङ्गुल्यग्रभागे ।

अङ्गुलिमोटनम् । अङ्गुलिमर्दनजशब्दे । विका. ।

अङ्गुलिसंज्ञा । स्त्री । यवाग्रां । शो. डे. ।

अङ्गुलिसम्भूतः । पुं । नखे । नथे । रा. नि. व. १८ ।

अङ्गुली । स्त्री । गजकर्णिकायाम् । मे. लविकं ।

अङ्गुषः । पुं । नकुले । नेडेन । वाणे । तीर ।

अङ्गुष्ठः । पुं । वृद्धाङ्गुली । वृद्धे आङ्गुल । रा.
नि. व. १८ ।

अङ्गुष्ठाना । स्त्री । अङ्गुष्ठे । अङ्गुलिचाणके ।

अङ्गुलजी । स्त्री । अङ्गुलजीरीगे । See
अङ्गुलजी ।

अङ्गुः । पुं । द्रुममूले । रा. नि. व. २ । अम. ।
पादे । रा. नि. व. १८ ।

अङ्गुग्रन्थिकम् । स्त्री । पिप्पलीमूले ।

अङ्गुजिह्विकः । पुं । दमनकवृक्षे ।

अङ्गुनामकः(नामन्) । पुं । दमनकवृक्षे ।
वृक्षमूले । रा. नि. व. २ । अम. ।

अङ्गुपः । पुं । वृक्षे । रा. नि. व. २ । हला. ।

अङ्गुपरिका । स्त्री । पृश्निपर्ण्याम् । छां. कु-

अङ्गुपर्णी । पुं । निशा । भा. पू. १ गु. व. ।

अङ्गुबला । स्त्री । पृश्निपर्ण्याम् ।

अङ्गुवस्त्रिः(का) । पुं । पृश्निपर्ण्याम् । छां. कु-

अङ्गुवस्त्री । पुं । निशा । अ. टी. र. ।

अङ्गुषः । पुं । तन्नामकतालुरीगे । See अङ्गुषः ।

अङ्गुसन्धिः । पुं । पादगुल्फे ।

अङ्गुस्कन्धः । पुं । गुल्फे । गोत्रेण गोङ्गानि ।
हे. च. ।

अङ्गुरः । पुं । पादगुल्फे ।

अचरणा । स्त्री । योनिव्यापद्विशेषः, यत्र योनिः
प्रथममेव मैथुनाद्विरता बीजं न गृह्णाति । एवमति-
चरणापि योनिरतिमैथुनात् न बीजं गृह्णाति ।
मैथुनात् पूर्वमेव रजोनिःसारणात् अचरणाति-
चरणीः बीजं नावस्थितं भवतीति केचित् । लज्ज-

णम्—मैथुनेऽचरणा पूर्वं पुरुषादतिरिच्यते ।
बहुशयातिचरणा तथीवीजं न विन्दति । मा. नि. ।
अन्यच्च,—योन्यामधवनात् कण्डू जाताः कुर्वन्ति
जलवः । सा स्यादचरणा कण्डू तयातिनरका-
ङ्गिणी ॥ चरकः ।

अचलत्विट् । पुं । कीकले । श. च. ।

अचिकित्स्यः । वि. चिकित्सितुमशक्यं ।

अचिकुरः । पुं । खालित्ये । टां. कु. ।

अचिन्त्यजः । पुं । पारदे । रा. नि. व. १२ ।

अचिन्त्यशक्तिरसः । पुं । रसोऽयं नवज्वरे
श्वस्थेयः । अथ माता रक्तिहयम् । अवातुपानं
धान्यपिपलीकाथः रसोऽयं बहुधायां बालुका-
यन्त्रेण लघुपुटे पाच्यः । अत्र पारदादिस्पर्शपर्य-
न्तानामेकैको भागः, लौहसार्द्धो भागः, लौहाह्वं
वैक्रान्तं । द्रव्यसुदायं भङ्गराजरीसं संमर्दं
पर्यटिवत् पचेत् । ततो भावनाद्रव्याणां प्रत्येकं
भावनात्रितयं दत्त्वा पचेत् । रसः गन्धकः प्र. २ सा.
कज्जली कार्या । अथ भङ्गराज-केशराज-निर्गुण्डी
(निभिन्नी), मण्डूकी (थूलकुडि), यौगसुन्दरकः
(शिशी), अपराजितामूलं, शालिन्ध्रः, कालमारिषः
(कैटोनिटे), सूर्यावर्तश्चेति द्रव्याणि । एषां प्र. रसं
४ मा. तेन मिश्रयित्वा पश्चात् स्वर्णमात्रिकं १ मा.
मरिचचूर्णं १ मा. दत्त्वा च सुप्ताभा वटी कार्या ।
भैष. ज्व. चि. ।

अचिन्त्यात्मा । पुं । परमात्मनि ।

अचिरपल्लवः । पुं । सप्तपर्णवृक्षे । प. सु. ।

अचिरप्रभा । स्त्री । चपलाग्राम् । विशा. ९ ।

अचेतनः । वि. जडं । सिन्ध्र्यं चेतनं द्रव्यं
निरिन्द्रियमचेतनम् । च. ।

अचेलः । पुं । वस्तुहीने । उलङ्ग. ।

अचेतन्यः । वि. चैतन्यरहितः ।

अच्छः । पुं । गुन्दे । शङ्खके । स्फटिके । मे. कङ्कि-
कम् ।

अच्छभल्ल(लुकः) । पुं । भल्लके । भां. लुक. ।
रा. नि. व. १८ । रत्ना. ।

अच्छर्दिका । स्त्री । बालौ । रा. नि. व. २० ।

अच्छलः । पुं । तिलकवृक्षे ।

अच्छिद्रपत्रः । पुं । शाखोटवृक्षे । शो. डे. ।
गो. ड. । युक्तपत्रवृक्षमात्रे ।

अजुकः । पुं । तन्नामकरजनपुत्रहन् । अष्ट
कुलत्र गौह । तिनिशब्दे । प. सु. ।

अच्युतावासः । पुं । अश्वत्थहन् । रा. नि. व. ११ ।
उदुम्बरहन् ।

अजः । पुं । अग्नि । भा. पू. । स्वर्णमात्रिके । हे.
च. । तन्नामकौषधिविशेषे, अजशब्दोत्पत्तिः ।
अजनामकौषधिरजशब्दोति विश्रायते । च. चि. १ अ. ।

अजकर्णः । पुं । क्वागकर्णवृत्तशालतृ-
अजकर्णकः । विभक्तिः । असन इति र. मा. ।

बालसर्ज इति रत्ना. । पीतशाल इति च नाम्ना
प्रसिद्धे । आप्रभा, शिशोर्भा । हिं आसन् ।
गुणाः—कटुतिक्तकषायः उष्णवीर्यः कफपाशुकर्ण-
रोगप्रमेहकृच्छ्रिषणप्रथय । भा. पू. १ भा. वटा. व. ।
सर्जहन् । रा. नि. व. २ । महासर्जतरी शालमेद
एव । स. सू. अ. २८, ४ गणः ड ।

अजका । स्त्री । अजागलसने । क्वागपुरीषे ।
तन्नामकक्षयगतशीथितजनैवरोगविशेषे । आताम-
पिच्छिलासृदातासपिटिकातिरक् । अजाविट्-
सदृशीक्षयकाशार्णवज्यासृजाजका । वा. उ. १० अ. ।

अजकाजातम् । स्त्री । नेवतारकगतरीगविशेषे ।
तन्नाम व्यथा, रक्तता, पूयसावय नेवतीर्भवति ।
लक्षणं—अजापुरीषप्रतिमी रुजावान् सखीहिती
लीहितपिच्छिलासः । विरुद्ध लक्षणं प्रचयोऽभ्युपैति
तन्नामकाजातमिति व्यवस्थेत् ॥ भा. नि. ।

अजकेशी । स्त्री । नीलीहन् । वै. निष ।

अजगन्धा । स्त्री । वनयमान्याम् । जेव-
अजगन्धिका । यमान्या । अस. । रत्ना. । वन-

यमानौ । (Ocimum gratissimum.)
तत्पर्यायाः—वसगन्धा, खरपुष्पा, अविगन्धिका,
उद्यगन्धा, ब्रह्मगन्धा, ब्राह्मी, पूतिमथुरिका । गुणाः
—कटुः तीक्ष्ण रुचा हृद्या अग्निवर्धनी दृष्टिजास-
करी लघुः शुक्रवातकफघ्नी च । मद. व. १ । वन-
तुलसी । वनतुलसी । हिं ववरी, ववड । तिलीणि ।
मद. । मं रानतुलस, तिलवण । रा. नि. व. ४ ।
गुणाः—लघुः रुचा हृद्या वातकफघ्नी च । मद. व. १ ।
वनयमान्या । च. द. वि. ज्व. । “नीलिनीमजगन्धा ।”
फीफा-न्दी, वनयमानौति । च. सू. ४ अ. च. सू. २ शिरी
वि. । वा. चि. १५ अ. । उ. २२ अ. ।

अजगन्धिनौ । स्त्री । मेघशङ्काम् । गौड़-
शिङ्ग । र. मा. ।

अजगरः । पुं । (Boa constrictor.) सर्प-
विशेषे । मद. १२ । १०६ । विलेशय-सृगविशेषे ।
तत्पर्यायाः—शंयुः, बाहनः (अ) । अयमर्शसि
हितः । सु. सू. ४६ अ. ।

अजगन्धिका । स्त्री । ववरीहन् । वांद्दे
अजगन्धी । पुं । भा. पू. १ भा. पु. ।

सुदरीगान्तर्गतनालरोगविशेषे । स च कफवातज-
भवतीति । वा. उ. ११ अ. । त्रिधाः स्वर्णाः
यथिता नौरुजा मुहसन्निभाः । पिटिकाः कफ-
वाताभ्यां बालानामजगन्धिका ॥ भा. नि. सुदरी. ।

अजघोषः । पुं । तथोदशविधसन्निपातज्वरा-
न्यतमसन्निपातज्वरे । लक्षणं—क्षगलकसमानगन्धः
स्त्वन्धरुजावान्निरुद्धगन्धः । अजघोषसन्निपाता-
दानामाद्यः पुमान् भवति ॥ भा. म. १ भा. ।

अजटा । स्त्री । (Flacourtia cataphracta.)
भूम्यामलक्याम् । ऊँह आग्ना । रसे. चि. अर्श-
अधिसुख-लौह ।

अजडा । स्त्री । भूम्यामलक्याम् । कपिकच्छी ।
आनांकुनी, उग्रशुश । भा. पू. गु. व. । कुमरिचे ।
गङ्गाशिशि । अति. ।

अजडाफलम् । स्त्री । शकशिखीफले । आना-
कूनीफलम् । च. वि. २ अ. हृष्यचिरे ।

अजय्या । स्त्री । A plant, (Yellow jas-
min.) स्वर्णयुधिकायाम् । क्वागसमूहे ।

अजदण्डी । वृक्षदण्डीहन् ।

अजनामकम् । स्त्री । मात्रिके । हे. च. ।

अजन्तुजम् । वि. अकौटभक्षिते । च. द
अ. सा. चि. कुटजपुटपाके ।

अजप्रिया । स्त्री । वदरीहन् । कूलगौह ।
भा. पू. १ भा. फ. व ।

अजबला । स्त्री । क्वागलसाम् । कान्तुलमी ।

अजभक्षः । पुं । ववरीहन् । वांद्दे, वांद्दे ।
रा. नि. । (क्षा) सुदरीगलभायां । रा. नि. व. ४ ।

अजमलः । पुं । गोधूमे । शम्. प. सु. ।

अजमांसम् । स्त्री । क्वागमांसे । See क्वाग
मांसम् । वा. सू. ६ अ. ।

अजमोदः । पुं । दीप्यके । वा. सू. २५ अ. वस-
कादि. व. । “कटुक्षफलाजमोदः ।”

अजमोदा(दिका) । स्त्री । (Pimpinella
Involucrata, Ligusticum ajwaen;
Syn. Apium involucratum.) स्वनाम-
ख्यातपण्डित्ये । त्रिकुनी । हिं अजमद । अज-
मोदा इति महाराष्ट्रकर्णायोः प्रसिद्धा । तं वामं ।
तत्पर्यायाः—खराह्वा, वसमोदा, उद्यगन्धा,
मकटी, मोदा, गन्धदला, हस्तिकावरी, गन्धपतिका,
मायूरी, शिखिमोदा, मोदाद्या, वज्रदीपिका,
ब्रह्मकीशी, विशाली, हृद्यगन्धा, उद्यगन्धिका,
मोदिनी, फलमुल्या, विशल्या । गुणाः—कटुरुणा
रुचा कफवातघ्नी रुचा शूलामानारीचकजठर-
नाशिनौ च । रा. नि. व. ६ । कटुः तीक्ष्ण
दीपनी वातकफघ्नी उष्णा विदाहिनी हृद्या हृष्या
वज्रमला लघुः नेवरीगन्धमिच्छदिहिकावस्तिरुजा-
पहा च । मद. व. २ । कटुः, तीक्ष्ण, आग्नेया,
वातकफघ्नी, उष्णा, विदाहिनी, शुक्रवर्धनी, बल्या,
लघुः, नेवरीगन्धमिच्छदिहिकावस्तिरुजा-
पहा च । भा. पू. १ भा. ह. व. । सि. यी. अग्निमाद्य-चि. । “विकटुक-
मजमोदा ।” यन्त्र-चि. एलादिमन्त्रे । तथा ग्रहणी-
चि. चिचक-गुडं । च. सू. ४ अ. ४५ दश. वनयमान्या ।
यमान्याम् । सु. सू. २८ अ. पि. व. । ड. । च. संयहणी-
चि. चिचकाद्यगुडिकायां । महाषट्पलकष्टते ।
ग्रहणी-कल्याणगुडं ।

अजमोदाख्या । स्त्री । वनयमान्यां । जेव-
यमान्यां । रत्ना. । वृक्षलवङ्गादिचूर्णे । यमान्यां । रा. नि. ।

अजमोदाव्यवटकः । पुं । आमवाते हितः ।
अत्र यमान्यादिचूर्णं प्रत्येकं १ पलं, शुण्ड्याः १०
पलानि, वृक्षदारकस्य १० पलानि, हरीतक्याः ५
पलानि, सर्वचूर्णसमं गुडं दत्त्वा एकत्र विमिश्र-
येत् । च. द. आ. वा. चि. ।

अजम्भः । पुं । मेके । श. र. ।

अजया । स्त्री । विजयायाम् । भङ्गा सिद्धिरिति
भाषा । रा. नि. । [रहिते ।

अजरम् । स्त्री । स्वर्ण । रा. नि. व. १३ । वि. जरा-

अजरकम् । स्त्री । अजीर्णे । सि. यी. कास-चि.
वन्दः । च. द. पाण्डु-चि. योगराजे ।

अजरा । स्त्री । गृहगोधिकायां । टिकुटिकि ।
जीर्णफलीलतायां । वृक्षदारके । रा. नि. व. ७ ।
गृहकन्यायां । शृङ्गमात्री । रा. नि. व. ५ । आत्मगुमा-
याम् । आनांकुनी । भा. पू. १ भा. गु. व. ।

अजलम्बनम् । स्त्री । यातनसीतीक्ष्णने । श.
च. । Antimony.

अजलोमा(मौ) । पुं । शकशिख्याम् । आना-
कूनी । र. मा. । Cowach. See आत्मगुमा ।
महौषधिविशेषे । See औषधिः ।

अजवल्ली । स्त्री । मेघशङ्काम् । गेडाशिङ्गे ।

अजशृङ्गिका । स्त्री । A plant, describ-
अजशृङ्गी } ed as a milky and
thorny plant with a

front crooked figure like a ram's
horn. भा. पू. १ भा. गु. व. ३७ । गेडाशिङ्गे,
गौड़गन्धि, छांगनार्वेटे इति वङ्गभाषा । तित्त-
शाकगन्धीय-स्वनामख्यातवृक्षे । मं मेघसंग । कं
उरियमंर । रा. नि. व. २ । क्वागलविषाणिका
उत्तमारणी सेण्डिकेति । सु. सू. ३८ अ. । तत्पर्यायाः—
मेघवल्ली (भा), विषाणी (अ), विषाणिका, चक्र-
श्रेणी, अजगन्धिनौ, मौर्वी, नेवौषधी, आवर्त्तिनी
(र), मेघशृङ्गी, वस्त्रिका, सर्पदंष्ट्रिका, चक्षुष्या,
तित्तदुग्धा, पुचशृङ्गी, कर्णिका । गुणाः—कटुः
तिक्ता कफाग्नेयशूलशीथघ्नी चक्षुष्या आसहृद्दीग-
विषकारकृष्टनी च । एतत्फलं तित्तं कटुं कफ-
वातघ्नं जठरानलदीप्तिकृत् हृद्यं रुच्यं लवणरसं
अम्लरसञ्च । रा. नि. व. २ । वातला पाके रुचा पित्त-
वृण्णक्षेपनेत्रशूलघ्नी । मद. व. १ । भा. पू. १ भा. गु. व. ।
ककटशृङ्गे, स च पुचजीवसदृशसर्वविशेषः । सु. सू.
३७ ड. भा. ४ भा. रेवतीग्रह-चि. । मेघशृङ्गा, ककट-
शृङ्गा वा । सु. सू. ३८ अ. वल्लीपञ्चके । वा. चि. ८ अ. ।
“अजशृङ्गी-जटाकल्कम् ।” भा. पू. २ भा. अने. व. ।

अजश्री । स्त्री । फटिकारिकायाम् । मा. नि. ।

अजहा । स्त्री । (Corpopogon pruriens).
शकशिख्याम् । आनांकुनी । अ. टी. ।

अजलीरम् । स्त्री । क्वागदुग्धे । वा. उ. १६ अ. ।
See क्वागदुग्धं ।

अजलीरनाशः । पुं । शाखीटहन् । आंण्डा
गौह । रा. नि. व. २ ।

अजा । स्त्री । क्वाग्याम् । तन्नामकमहौषधि-
विशेषे । तदाकृतियथा,—“अजासनाभकन्दा तु
चीरा तु क्षुद्रपिनी । अजा महौषधी ज्ञेया शङ्ख-
कुन्देन्दु-पाण्डुरा ॥” सु. चि. २० अ. See औषधिः ।

अजागरः । पुं । A plant (Eclipta or verbesino prostrata.) अङ्गराजवृक्षे ।
औमराज । श. र. । महासर्पे ।

अजाघृतम् । स्त्री । कागीघृते । गुणाः—अजा-
घृतञ्च चतुर्थं दीपनं बलवर्धनं । हृद्यं पाके कटु
प्रीतं कासश्वासक्षयापहम् । कफार्शोराजयक्ष्माणां
नाशनं परमं मतम् ॥ वै. निघ. ।

अजाजिकः(का) । पुं । पीतजीरके । रा. नि.
व. ६ ।

अजाजौ(जिः) । स्त्री । (Cuminum cymi-
num.) Cumin seed. जीरके । कानाजौरा ।
हिं जीरा, कालाजीरा । स्थूलजीरके । वृद्धजीरे ।
रा. नि. व. ६ । च. द. संयहणी-चि. वृद्धसुक्ते । काकीदु-
म्बरिकायाम् । यक्षुडूमूर । अतजीरके । भा. पू.
१५. ह. व. । च. द. संयहणी-चि. आधामकाक्षिके । र.
सा. सं. माणिक्यरसे । कृष्णजीरके । सि. यो. दिवा-
राविज्वरे वृन्दः । “अजाजी गुडसंयुक्ता विषमज्वर-
नाशिनौ ।”

अजातक्रम् । स्त्री । कागीतक्रे । गुणाः—अजा-
तक्रं लघु तिग्मं दाहगुणाश्च नाशनं । त्रिदीपशीय-
यहणीपाण्डुरोगहरं परम् ॥ वै. निघ. ।

अजातदन्तः । वि. मासपटकातीतिपि यस्य
शिशिर्दन्तौ न भवति ।

अजादनी । स्त्री । A small species of
prickly night-shade. चुद्रदुरालभायाम् ।
रा. नि. व. ४ ।

अजादुग्धम् । स्त्री । कागदुग्धे ।

अजानयः । पुं । A horse of good
breed. उत्तमाश्वे । जयदत्तः ।

अजान्ती । स्त्री । A potherb (Convol-
vulus argenteus.) नीलवुडायाम् । नील-
बोना, छांगलवेण्टे । रत्ना. । तत्पर्यायाः—
नीलवुड्गा, नीलपुष्पी, अतिलोमशा, नीलिनी,
कृगलान्ती, अन्तःकोठरपुष्पी (र.), वल्लान्ती, वृद्ध-
दारकः (रा.) । गुणाः—कटुरसा, कासघ्नी, बीजदा,
गर्भजननी च । रा. नि. व. ३ । वृद्धदारके ।
रा. नि. व. ३ ।

अजापकम् । स्त्री । पक्कघृतविशेषः ।

अजापञ्चकम् । स्त्री । युक्तरोगे घृतम् । काग-

घृतं ४३. कागविहारसः ४३. कागीदुग्धं ४३. काग-
दधि ४३. कागमूत्रं ४३. प्रक्षेपः यवचारः ८ पलं,
यथाविधि पाच्यम् । च. द. यक्ष-चि. । भेष. ।

अजापयः । स्त्री । चांगदुग्धे । वा. उ. १३ अ. ।

अजाप्रिया । स्त्री । वदरीवृक्षे । भा. फ. व. ।

अजामांसम् । स्त्री । कागमांसं । गुणाः—लघुः
तिग्मः किञ्चिच्छीतं रुचिप्रदं मधुरं पुष्टिक्तं बल्यं
वातपित्तघ्नम् । वै. निघ. ।

अजामूचम् । स्त्री । कागीमूचे । गुणाः—कटु
उष्णं रुच्यं नाडीविषघ्नं ग्रीहीदरकफश्वासगुल्मशीफ-
हरं लघु च । रा. नि. व. १५ । वा. उ. २४ अ. ।

अजामेदः । स्त्री । कागवसायाम् । वा. चि. ३३. ।

अजाविट् । स्त्री । कागविष्टायाम् । वा. उ. १० अ. ।

अजाह्वा । स्त्री । आत्मगुप्तायाम् । आणाकुक्षी ।
अ. टी. भ. । See अजह्वा ।

अजाक्षी । स्त्री । काकीदुम्बरिकायाम् । काक-
डूमूर । मं काला उम्बर । रा. नि. व. ११ ।

अजाक्षोरम् । स्त्री । कागीदुग्धे ।

अजिततैन्म । स्त्री । नेचरीगे हितं तैलम् ।
तिलतेलं अईशरावकं, मतान्तरं शरावकम् । आम-
लकीरसः ४३. दुग्धं ४३. कल्कार्यं यष्टिमधु
पलमितम् । च. द. नेचरीग-चि. । अकल्कीऽपि भवेत्
क्षेहः यः साध्यः केवले. द्रवे । क्षेहपाकविधौ यत्र
प्रमाणं नेरितं कचित् । क्षेहस्य कुडवं तत्र पचेत्
कल्कपलेन तु ॥ इति प्र. प्र. ।

अजिनम् । स्त्री । सृगचर्मणि । अम. ।

अजिनपत्ता । स्त्री । A bat. चर्मचक्ष्याम् ।
वांछुं चांमृष्टिकी इति च लोके । रा. नि. व. १८ ।

अजिनपत्रिका । स्त्री । चर्मचक्ष्याम् । वांछुं,
चांमृष्टिकी । हे. च. । पंचके ।

अजिनपत्नी । स्त्री । जतुकायाम् । चांमृष्टिकी ।
रा. नि. व. १८ ।

अजिनयोनिः । पुं । An antelope. हरिणे ।
प. सु. ।

अजिरः । पुं, स्त्री । दर्दुरे । वाते । विषये । तनी ।
सर्व्वव सी. रत्निकम् ।

अजिह्वः । पुं । भेके । चिका. ।

अजीगर्तः । पुं । सर्पे ।

अजीर्णम् । स्त्री । अपाकरोगविशेषः । आमं
विदग्धञ्च यत्तदजीर्णम् । भा. म. ख. १५. अ. अ. मा. ।
तत्रात्यल्पान-विषमभोजन-वेगविधारण-दिवानिद्रा-
रात्रिजागरणादिभिः कारणैरुत्पद्यते । उत्पन्ने
चाजीर्णरोगे यथासमयं देहानुसृतमपि लघु भोजनं
न परिपाकमेति । आदौ तन्निविधम्, आम-विदग्ध-
विष्टआजीर्णभेदेन । तथान्नजरसशेषाहाररसज-
दिनपाकित्वाद्देहयमपि कल्पितम् । तेषु कफ-
कोपादामाजीर्णं, पित्तकोपाद्विदग्धाजीर्णं, वायु-
कोपाच्च विष्टआजीर्णं भवति । रसशेषतया रसशेषा-
जीर्णम् । माधवः । वा. नि. १२ अ. । “गोमांस-
भक्षकी मन्दजठराग्निमंवेन्नरः । प्राजापत्यं चरेत्कृच्छ-
रतिक्लृप्तं तथैव च ॥” इत्यादि कार्मण्यविपाकाः । See
अग्निमान्द्यम् ।

अजीर्णकण्टकरसः । पुं । रसीऽयं अजीर्णं
प्रजोष्यः । रस. र. । र. सा. सं. । सा. कौ. । भा. ।
भेष. । प्रयोगा. ।

अजीर्णजरणः । पुं । कर्चूरः । See कर्चूरः ।

अजीर्णी । वि. अजीर्णरोगयुक्ते ।

अजियः । पुं । अर्जुनवृक्षे । वै. निघ. ।

अज्मटाः । स्त्री । भूम्यामलक्याम् । डूँरे आंगुली ।
हिं भुङ्क्ते आम्बरा । भा. पू. १५. गु. व. ।

अज्मलः । पुं । कीकिले ।

अञ्चकम् । स्त्री । नेचे । रा. नि. व. १८ ।

अञ्जनः । पुं । गृहगोषिकायाम् । टिक्टिकी ।

अञ्जनम् । स्त्री । Anointing or mak-
ing clear, नेत्रप्रसाधने ।
अञ्जनकर्म । काञ्ज, आजनाई, आजन् इति

भाषा । शुभ्रा इति पश्चिमदेशे । “अञ्जनं क्रियते धेन
तद्वयं चाञ्जनं श्रुतम् ।” तत्र पञ्चविधम्—“सीवीर-
मञ्जनं प्रोक्तं रसाञ्जनमतः परम् । सीतोऽञ्जनं तद-
न्यच्च पुष्पाञ्जनकमेव च । नीलाञ्जनचेति ।” तेषु
सीवीरं धूमं रक्तपित्तहरम् । रसाञ्जनं विषहृक्का-
चिरीगन्धं व्रणरोपणशीलञ्च । सीतोऽञ्जनं पीताभं,
पुष्पाञ्जनं सितं, नीलाञ्जनञ्च नीलवर्णमिति । वा. ।
तत्र षड्विधमिति कालिकापुराणे; यथा—“सीवीरं
जाम्बलं तुल्यं मयूरं श्रीकरं तथा । दक्षिणा मेघ-
नीलञ्च अञ्जनानि भवन्ति षट् । सवद्रूपन्तु सीवीरं
जाम्बलं प्रसरं तथा । मयूरं श्रीकरं रत्नं मेघनीलञ्च
तैजसम् ॥ घृततैलादियोगेन ताम्रादौ दीपवर्णिना ।

यदञ्जनं जायते तु दक्षिणा परिकीर्तिता ॥” इति ।
गुणः—नेत्रवर्णमन्त्रकारित्वमेव । पुनस्तत्त्रिविधं रसी
वटी तथा चूर्णमिति । “यथापूर्व्वं बलं तेषु क्षेह-
साहर्मनीषिणः ॥” इति । तत्र पुनः प्रत्येकं त्रिविधं
यथा—“तत्रत्येकं त्रिधा प्रोक्तं लेखणं रोपणं तथा
क्षेहनेत्येति लिङ्गानि..... । लेखनं चारतीक्ष्णाक्ष-
रसैरञ्जनमुच्यते । नेत्रवर्णशिराजालशीलशङ्काटक-
स्थितं । रुखनासाभिर्दीपमुत्क्रिय्य सावयेच्च
तत् ॥ कषायं तित्तकं चापि सक्षेहं रोपणं मतम् ।
क्षेहस्य श्लेष्माहृत्यं स्यादष्टैश्च बलवर्धनं । मधुरं
क्षेहमण्डं तदञ्जनं स्यात्प्रसादनम् ॥ दृष्टि-दीप-
प्रसोदायं क्षेहनायञ्च तद्विज्ञं । एरण्डमावा वृत्तिसु
लेखनी स्यात्प्रमाणतः । साङ्गैकरणुकमिता रोपणी
वृत्तिरिष्यते । क्रियते क्षेहनीवृत्तिर्हि हरिणकमावया ॥
रसाञ्जनस्य मावा तु पिष्टा वृत्तिमिता मता ।
चूर्णन्तु लेखनं वैद्यैर्दृष्टलाकं प्रदीयते । रोपणं
विशलाकं स्यात् चतस्रः क्षेहनाञ्जने ॥” हेमन्ते
शिशिरे मध्याह्ने श्रीमे शरदपरारक्षे वर्षासु वसन्ते
च सर्व्वदैव काल इति । भा. पू. ख. २५. । कञ्जले ।
हे. च. । सि. यो. कामलाचि, रक्तपित्तचि. ।
सीतोऽञ्जने । भा. । सु. चि. २५ अ. । रसाञ्जने ।
च. द. अ. सा. चि. प्रियङ्गुादिः । रक्तपित्तचि. ।
च. ३ अ. प्रदेहष-के । सन्ध्यायोगेच । भा. बालचि. ।
सीवीराञ्जने । वा. सु. १५ अ. अञ्जनादिः । सु. सु. ३ अ. ।
See अञ्जनविधिः ।

अञ्जनः । पुं । ज्येष्ठी नाम प्राणिविशेषः ।
टिक्टिकि ।

अञ्जनकेशिका स्त्री । हडविलासिनीनाम
गन्धद्रव्यं । A vegetable
अञ्जनकेशो perfume. नलिकानाम-

गन्धद्रव्यं उत्तरदेशे प्रसिद्धं । भा. पू. १५. क. व. ।

अञ्जनगुडिका । स्त्री । विस्त्रिकायामौषध-
विशेषः । गुडपुष्परसः, अपामार्गवौजं, अपराजिता-
मूलं, हरिद्रा, त्रिकटु च । अञ्जनं कर्तव्यम् । च.
द. अग्निमान्द्यचि. ।

अञ्जनचयम्(वितयम्) । स्त्री । कालाञ्जन-
सीतोऽञ्जन-रसाञ्जनेषु । “कालाञ्जनसमायुक्तं सीतो-
ऽञ्जनरसाञ्जने ।” रा. नि. व. २२ ।

अञ्जननामिका । स्त्री । वर्मगतनेत्ररोगभेदे ।
आञ्जनौ, आजनाई । अत्र वर्ममध्ये रक्तेन
ताम्बा सुद्रप्रसाणा पिङ्गका भवति । वा. उ. ८. १४ अ. ।

“दाहतीदवती तामा पिङ्का वर्त्मसम्भवा । सद्यै
मन्दरुजा सूत्रा ज्ञेया साञ्जननामिका ॥” मा. नि. ।

अञ्जनभैरवः । पुं । सात्रिपातिकज्वरे रसः ।
यथा,—“सूत-तीक्ष्ण-कणा-गन्धमेकाग्रं जयपालकं ।
गर्वस्त्रिगुणितं जम्भवारिणा च सुषेधितं । नेत्रा-
ञ्जनेन हल्याशु सर्वोपद्रवपुञ्जतम् ॥” भैव. ।
अत्र एकाग्रमिति प्रत्येकमेकाग्रम् । तीक्ष्णं तीक्ष्ण-
लोहम् । र. सा. सं. सात्रिपा. ज्व. । अस्याञ्जनं विधिः ।

अञ्जनयुग्मम् । स्त्री । स्त्रीतोऽञ्जने रसाञ्जने
च । वा. सु. प्रियङ्गादिः ।

अञ्जनरसः । पुं । सात्रिपातिकज्वरे नयम् ।
इह ईशः पारदः । मरिचचूर्णं समम् । र. सा. सं-
ज्व. चि. । अन्यः सात्रिपातिकज्वरदाहः । तत्र वाङ्मिकं
हिङ्गु । रसकं स्फटिकारी ।

अञ्जनविधिः । पुं । नेत्रप्रसाधनभेदे । यथा,
“अथ सप्तकदीपस्य प्राप्तमञ्जनमाचरेत् । अञ्जनं
क्रियते येन तद्व्यं चाञ्जनं मतम् ॥ रसो वटी तथा
चूर्णमिति विविधमञ्जनम् । यथापूर्वं बलं तेषु
क्षेप्तुमाहुर्मनीषिणः ॥ तत्प्रत्येकं विधा प्रोक्तं लेखनं
रोपणं तथा । क्षेप्तुमिति ॥ तेषु लेखनं चार-
तीक्ष्णान्नरसैरञ्जनं नेत्रवर्त्मादिदोषहरम् । रोपणं
सक्षेप्तं कषायं तिलकं दृष्टिवलवर्द्धनम् ॥ मधुरं क्षेप्त-
मखं क्षेप्तं नेत्रक्षेप्तार्थम् । हरिणामां कुर्वीत
वटीं तीक्ष्णाञ्जने भिषक् । रसक्रियात्समा स्यात्
विविङ्गमिता मता । मध्यमा सा विविङ्गका हीना
लेकविङ्गिका ॥ शलाका क्षेप्तने चूर्णे चतस्रः
प्राहुरञ्जने । रोपणे तामु तिस्रः सुखे उभे लेखने
मृते ॥ सुखयोः कुञ्चिता शलाकाष्टाङ्गुली-
न्मिता । अश्रुजा धातुजा वा स्यात् कलायपरि-
मण्डला । सुवर्णरजतीद्रुता शलाका क्षेप्तने मृता ॥
तामलीकाश्रमसञ्जाता शलाका लेखने मता ॥ अङ्गु-
लीतु सदुत्वेन रोपणे कथिता बुधैः ॥ अथातुन्मीलयन्
दृष्टौ अन्तःसञ्चारयेच्छने । अञ्जिते वर्त्मनी
किञ्चित् चालयेच्चैव-मञ्जनं । अपेक्षीषध-सम्बन्धं
निर्वृतं नयनं यदा । व्याधिदीपन्तु योग्याभिरग्निः
प्रक्षालयेत्तदा । दक्षिणाङ्गुलकेनालि ततो कामं
सवाससा । ऊर्ध्ववर्त्मानि संयच्छ शीघ्रं वामेन
चेतरेत् । निश्चि स्वप्ने न मध्याह्नपानोष्णगतस्त्रिभिः ।
अक्षिरीगाय दीवाः सुर्वर्द्धितोत्पीडितद्रुताः । प्रातः
सायक तच्छान्तेरभकेऽतीऽञ्जयेत् सदा । कण्डूजात्ये-
ऽञ्जनं तीक्ष्णं धूमं वा योजयेत् पुनः । तीक्ष्णाञ्जनाभि-

तसेतु चूर्णं प्रत्यञ्जनं हितं । नाञ्जयेद्भीत-वर्मित-
विरिक्ताशितरीणि ॥ सुद्वज्वरितभान्तालि-शरी-
रकृशीषजागरे । अट्टेऽर्के शिरःक्षान्ते पीतयोर्धूम-
मदायीः । अजीर्णैर्धूमस्तमे दिवास्त्रे पिपासिते ।
निर्व्याते तर्पणं योज्यं शुद्धयो मूर्ध्नि काययोः । काले
साधारणे प्रातः सायं नीचानशायिनः । यवमाष-
मयीं पालीं नेत्रकीणादृष्टिः-समां । बाङ्गुलीनां
दृष्टां कृत्वा यथासं सिद्धमावपेत् ॥ भा. ।

अञ्जनादिगणः । पुं । अञ्जनफलनीमासी-
पशीत्यलरसाञ्जनमधुकानागाङ्गुली वर्मः । स च
विषान्तदाहपित्तघ्नः । वा. सु. १५ अ. । सीवीराञ्जनं,
रसाञ्जनं, नागकेशरपुष्पं, प्रियङ्गुः, नीलीत्यलं,
वीरणसूलं, नलिनं, मधुकं, पुन्नागश्चेति । सु. सु. २८ अ. ।

अञ्जनाधिका } स्त्री । लक्षणार्पासचुपे ।
अञ्जनिका } See कालाञ्जनी । अञ्ज-
न्याम् । आञ्जनाई । अञ्जनी लेपकारिणी ।
हारा । हे. च. ४ का । सुद्रमूषिकायाम् ।

अञ्जनाभः । स्त्री । अञ्जनजलि । Liquid
collyrium.

अञ्जनिकः । पुं । गन्धराजायाम् ।

अञ्जनी । स्त्री । कटुकायाम् । कालाञ्जनी । रा.
नि. व. ४ ।

अञ्जलिः । पुं । प्रवृत्तिवधे, ३२ ती प प्र. १ ख ।
कुण्डवमाने । रत्ना. नानार्थः । भा. उ. वाजी. ।
करसम्पुटे । मे. लज्जिकम् ।

अञ्जलिका । स्त्री । लज्जालुकायाम् । सुद्र-
मूषिकायाम् । जटा ।

अञ्जलिकारिका । स्त्री । (Mimosa na-
tans, लज्जालुकायाम् । रा. नि. व. ५ । भा. पू. गु.
व । (Lycopodium imbricatum.) बराह-
क्रान्तायाम् । वराहक्रां ।

अञ्जलिनी । स्त्री । लज्जालुकायाम् ।

अञ्जिष्ठः । पुं । सूर्ये । उ ।

अञ्जीरः । पुं । Ficus carica, Psidium
pomiferum,) खनामख्यातवत् । वटु
प्रेक्षांशं गच्छ । हिं आञ्जीर । तत्पठ्यायः,—
मञ्जलं, काकीदुम्बिकाफलं । फलगुणाः—शीतलं
खादु, गुरु, रक्तपित्तवातघ्नं क्रिमिगल-द्रुतपीडा-
कफ-सुखवैरस्य-नाशित्वम् । मद्. व. ६ ।

अण्डरुपः । पुं । (Justicia adhatoda.)
वासकवृक्षः । र. सा. सं. सूतिकाकारिसे, कन्दर्पसारतैले
च । वा. चि. २ अ. । See वासकः ।

अण्डरुपः } पुं । वासकवृक्षः । र. मा. । च. द.
अण्डरुपकः } रक्तपित्तचि. ।

अण्डवी । स्त्री । अरण्ये ।

अण्डवोलता । स्त्री । कुम्भाटवृक्षः । कुम्भाडुया
इति रत्ना. ।

अण्डिः । पुं । शरारिपक्षिणि । हला. ।

अण्डम् । स्त्री । अन्ने । शुष्के च । मे. टहिकं ।

अण्डः । पुं । चोमे । अण्डेवज्ज । दितल-इष्टकगृहे ।
क्षोतना कोटिवाघ्र ।

अण्डनम् । स्त्री । अन्नभेदे । तिका. ।

अण्डहासः (कः) । पुं । (Jasminum mul-
tiflorum.) कुन्दपुष्पवृक्षः । कुन्द फूलैर्गण्ड ।
रा. नि. व. १० ।

अण्डालकः । पुं । उपरितल-गृहे । क्षोतनाघ्र ।

अण्डालिका । स्त्री । राजीचित-गृहे । भाग
कोटिवाघ्री ।

अण्डगजः । पुं । चक्रमहं । ङाकुम्भे । See.
चक्रमहः ।

अण्डङ्गः । पुं । गोधूमे ।

अण्डहुः । पुं । लज्जुचवृक्षः ।

अणुः । पुं । सूक्ष्मधान्ये । अणुर्ग्रीहिर्विशेषे स्यात् ।
मे. षड्विकं । चीनधान्ये ।

अणुज्योतिः । स्त्री । लोकादृष्टौ । वा. शा. ५ अ.
६२ श्लो. ।

अणुतैलम् । स्त्री । केशगतरीणि तैलविशेषः ।
वा. सु. २० अ. उ. २२ अ. ।

अणुमुष्टिः । पुं । विषमुष्टौ, महानिम्बे । रा.
नि. व. ४ ।

अणुरेवती । स्त्री । (Croton polyandrum).
दन्तीवृक्षः । प. सु. । रा. नि. व. ६ ।

अणुब्रोहिः । पुं । सूक्ष्मधान्ये । रा. नि. व. १६ ।
तत्पठ्यायः—प्रसातिका (र) ।

अण्डम् । पुं, स्त्री । मुष्के । रा. नि. व. १८
डिम्बे । डिम्, आं. ७ । तत्पठ्यायः,—पेशी,

कीषः, (अ) । पेशिः, कीषः, पेशीकीषः, (अ. टी) ।
डिम्बः, मे) । पेशी (के) । गुणाः—कटुपाकि स्वादु
रुचिकरं. शुक्रकरं वातश्लेष्महरम् । गन्धमार्जाराण्ड ।
शोणितं । वै निघ. २ भ. वा. व्या. विषगर्भतैले ।
सृगनाभौ । वीर्ये । वि. ।

अण्डकः । पुं । अण्डकीषः । हे. च. । सुद्र-
डिम्बे ।

अण्डकोटरपुष्पा । स्त्री । अजान्तायाम् । नील-
बुद्धा इति लोके । रत्ना. ।

अण्डकीषः । पुं । कुट्मले । वृष्यं । अण्ड-
कीष । रा. नि. व. १८ । तत्पठ्यायः,—
रुष्कः, वृष्यः, (अ) । अण्डं, पेलं, अण्डकः, (हे ।
सीमा (ज) । फलकीषकः (वि) । फलं (के) ।
बीजपेषिका (रा) । अण्डकीषलक्षणं—रैतः-सूत्र-
समावद्धं कीशगर्भोऽवतिष्ठते । रैतः-वाण्डयुगलं
ग्रन्थाभं चाण्डवर्तुलं । भूण्डोदरवेष्टन्याः पण्डा
उदरगह्वरे । तिष्ठेत्काक्यर्धनाङ्गुलीः कीषमायाति
तद्वयम् । दक्षिणस्यात् स्थूलतरं वामाण्डं निम्नलम्बि
च । वामं रैतसिकं सूत्रं यती दीर्घतरं परात् ।
उपर्युपरिसंस्थानस्तरद्वन्द्वेन निर्धितः । कीषी रैत-
सिके सूत्रे धत्तेऽण्डयुगलं तथा । तनीराभ्यन्तरी
रक्तः । सङ्कीचनगुणान्वितः । तनीर्वाह्यश्चर्ममयी
लीमभिः कतिभिश्चन । तनीर्वाह्यकराण्यन्तरेकया
भिद्यते द्विधा । तद्वर्धयमध्यान्ते पुंसोऽण्डयुगलं
ननु । उदराद्वेत्तसः सूत्रे पञ्चाङ्गागमवाङ्मयीः ।
नियतं समनुप्राप्ते धराजायादिनिर्धिते ॥ अविरिति
कथितम् ।

अण्डकीषकः । पुं । अण्डकीषः । श. र. ।

अण्डगः । पुं । गोधूमे ।

अण्डगजः । पुं । चक्रमहं लुपे । रा. नि. व. ४ ।

अण्डजः । पुं । मत्स्ये । पक्षिणि । भा. पू. २ भ. ।

अण्डजा । स्त्री । शरटे । वि. सर्पे । मत्स्ये ।
पक्षिणि । मे. जविकं । सृगनाभौ । वा. हेमा. ।

अण्डपर्यः । पुं । मलाखतरौ । अति. ।

अण्डपेशी । स्त्री । कीषे । रुष्के । हे. च. ।

अण्डस्कन्दः । पुं । अण्डेऽण्डः स्कन्द इव, अश्वस्याण्ड-
रोगविशेषः । तल्लक्षणं यथा—प्रकीपान्माकृतादीनां
कारणैः पूर्वोद्दिष्टैः । अण्डस्कन्दस्तरङ्गाणां जायते
बहुसंज्ञकः । तस्य रूपं चिकित्साञ्च भेदश्चैव समा-
सतः । प्रवक्ष्यामि यथायोगं वाजिनां हितकायथा ।

वृषणौ दूषयद्वायुः स्निग्धता यस्या संयुतः । तस्य मुक्ताश्लेष्ये की रोगी वाताण्डसंज्ञकः ॥ यदण्डं कम्पतेऽस्य तेन पादेन खल्लति । स्रष्टुष्टस्य तस्याश्च वेदना मुक्तायीर्भवेत् ॥ शून्यता मुक्तायीश्चैव रक्तता कृष्णतापि वा । भवेत् पिच्छेन दुष्टेन पिङ्गकानाञ्च सम्भवः ॥ शूनौ पक्वौ तुरङ्गस्य मुक्ता यस्या सवेदनौ । विकसन्नेन युक्तस्य तस्या पीताण्डमादिशत् ॥ रसशतः कठिनी रुक्षी रूपतश्चैव यौ सद् ॥ वृषणौ यस्या बाहस्य स रक्ताण्डः प्रकीर्तितः ॥ तस्मिन् स्रव्याः प्रयोक्तव्याः क्रियाः पीताण्डबोधिताः ॥ शूनौ तु कठिनी रुक्षी वृषणी मन्दवेदनौ । कृच्छ्रमूत्रस्य बाहस्य सूत्रकीशश्च श्यते । स्निग्धाण्डः स तु बिज्ञेय औपाख्यौ वेधयेच्छिराः । निरुहं कटुतेलेन चाङ्ग खेदश्च कारयेत् ॥ जयदत्तः ५० अ. ।

अण्डहस्ती । पुं । चक्रमई चुपे । रा. नि. व. ५ ।

अण्डालुः । पुं । मखे । श. च. ।

अण्डिका । स्त्री । यवचतुष्टयपरिमाणे । च ।

अण्डिनी । स्त्री । सान्निपातिकयोनिरीगविशेषे । लक्षणं—“अतिकाय-गृहीतायास्तृणया स्तण्डिनो भवेत् ॥” सु. चि. ।

अण्डौरः । पुं । पुरुषे । मे. रचिकं ।

अणवस्थि । स्त्री । मणिवन्मादिस्थे सूक्ष्मास्थि । सु. शा. ।

अण्वी । स्त्री । अङ्गुली ।

अतन्द्रा । स्त्री । काफि इति ख्याते फल । छा. इति च लोके । अत्रि ।

अतरुणदारः । पुं । वृद्धदारके । विज्-

अतरुणदारः(कः) । पुं । ताड़क । हिं विधारा ।

“अतरुणदारराजापुराः ।” भा. म. १ भ. सन्धि-कञ्च. चि. ।

अतलसृक् । स्त्री । जली । हे. च. ४ का ।

अतसौ । स्त्री । (Linum Usitatissimum)

Common flax. चुमावृत्ते । गमिना । हिं तिसि । तेन नक्षत्रयगसिद्धे । तत्पथ्यायाः,—चणका, उमा, चौमी, रुद्रपत्नी, सुवर्चला, (र) । पिच्छिला, देवी, मदगन्धा, मदीत्कटा, चुमा, हैमवती, सुनीला, नीलपुष्पिका, पार्वती । गुणाः—मधुरा कलकारिका कफवातवर्धनी, ईष्यपित्तघ्नी कुष्ठ-पातनी च । रा. नि. व. १६ । शुक्रद्विघ्नी स्निग्धा गुरुः वातास्रजिह्व । मद. व. १० ।

अतसीतैलम् । स्त्री । अतसीजाततैले । गमि-नात्र तैलम् । गुणाः—मधुरं पिच्छिलं वातघ्नं मद-गन्धि कषायं कफघ्नं कासहरञ्च । रा. नि. व. १५ । आग्नेयं क्षिप्त्वा कफपित्तनुत् कटुपाकमचक्षुष्यं वल्यं वातघ्नं गुरु । मलकत् रसतः स्वादु ग्राहि त्वदीयहृदघ्नम् । वस्त्रौ पाने तथाभ्यङ्गे नस्ये कर्णस्य पूरणे । अनुपानविधौ चापि प्रयोज्यं वातशान्तये ॥ भा. पू. तेलव. ।

अतिकटुः । वि. निम्बादिद्रव्ये ।

अतिकण्टः(कः) । पुं । लङ्गुलीचरके । दुरा-लभायाम् । मद. व. १ ।

अतिकन्दः(कः) । पुं । हस्तिकन्दनाममहा-कन्दशकं । रा. नि. व. ७ ।

अतिकायः । वि. । स्थूलदेहे । शून्य शरीर । “अति हाय-गृहीतायास्तृणया-स्तण्डिनी भवेत् ॥” मा. नि. ।

अतिक्रशः । वि. अतिदुर्बले ।

अतिकेशरः । पुं । कुञ्जकापुष्पवृत्ते । कोकण देशीयं पूष्पविशेष । हिं कूजा । रा. नि. व. १० । भा. पू. पु. व. । कण्टकसेवयाम् । कांटा सेउठि ।

अतिक्रान्तावेक्षणम् । स्त्री । यत्पूर्वमभिहितं तत् । यथा चिकित्सितेषु ब्रूयात् “स्त्रीकस्थाने यदीरितमिति ।” सु. उ. ६५ अ. ।

अतिगण्डः । वि. वृद्धगण्डे । मे. डचतुष्कं ।

अतिगन्धः । पुं । A sort of Jasmine (Jasminum zambac.) सुद्वरपुष्पवृत्ते । रा. नि. व. १० । गन्धके । रा. नि. व. १३ । (Michelia champaca.) चम्पकवृत्ते । रा. नि. व. १० । भूतवृत्ते । गङ्गातृण । रा. नि. व. ८ ।

अतिगन्धकः । पुं । हस्तिकर्षपलाशवृत्ते । चम्पक-वृत्ते । रा. नि. व. १० ।

अतिगन्धा(लुः) । स्त्री । पुनदातीलतायाम् । रा. नि. व. ४ ।

अतिगन्धिका । स्त्री । पुनदातीलतायाम् । जिज्ञाश्रुता । रा. नि. व. ४ ।

अतिगुहा । स्त्री । (Uraria logopoedes.) धन्निपण्याम् । छोटि चाकुण । र. मा. । शाल-मण्डा । मद. व. १ । वा. म. २२ अ. । “लक्ष्मी गुहासिगुहाम् ।”

अतिचूर्णता । स्त्री । अतिनिद्रा । भा. म. ४ भ. मरुत्कानि । “दृष्ट्या-दाहातिचूर्णता ।”

अतिचरः । पुं । पल्लिमैत्रे । वृक्षविशेषे ।

अतिचरणा । स्त्री । तन्नामककफजयीनिरीग-विशेषे । अतिव्यवायेन शीघ्रयुक्ता योनिरतिचरणी-च्यते । “सिवातिचरणा शीघ्रसंयुक्तातिव्यवायतः ।” भा. उ. ३३ अ. । See अचरणा ।

अतिचरा(ला) । स्त्री । पञ्चचारिण्याम् । मद. व. ३ । (Hibiscus mutabilis.) स्थूलपश्चि-न्याम् । शृणपत्र । रा. नि. व. ५ । भा. पू. १ म. See स्थूलपत्रम् । भूतवृत्ते ।

अतिच्छत्रः । पुं । रक्तकीकिलावे । तान्मा-थना । उक्त कूलेथोडा । प. म. । रत्ना । छवायाम् । Mushroom. कांटेष्टाडू, पोशाणशोडू । स्थूलवृक्षविशेषे ।

अतिच्छत्रकः । पुं । भूतवृत्ते । प. म. । भूतवृत्ते । गङ्गातृण । रा. नि. व. ८ । वृक्षसाधारणे । वृक्षविशेषे । यस्य मूले पत्रे वा वचाकारः कटुरसश्च । रा. नि. । समपणवृत्ते ।

अतिच्छत्रा । स्त्री । शताह्वयाम् । कुन्फा ।

अतिच्छत्रिका । रा. नि. व. ४ । मद. व. २ । वा. उ. ६ अ. । “अतिच्छत्रा पल्लवः ।” सि. यी. उन्माद-चि. महापैशाचघ्नते । मधुरिकायां । शोरी । च चि. अ. । वृक्षवृत्ते । यस्य मूले पत्रे वा वचाकारः कटुरसश्च । भूतवृत्ते । रा. नि. । विषाणिकायाम् । वा. म. २२ अ. । तन्नामकमहोषधी । See औषधिः ।

अतिजागरः । पुं । नीलकौचे । रा. नि. व. १६ ।

अतिजृम्भः । पुं । वायुरोगविशेषे । वै. निघ. ।

अतिजृम्भिनी । स्त्री । गीरचसुष्ठ्याम् । गौत्रक चाकुणिना । भा. पू. १ भ. गु. व. ।

अतितर्पनम् । स्त्री । अतिहसौ । वा. म. ८ अ. ।

अतितोत्रा । स्त्री । गण्डद्वय्यायाम् । रा. नि. व. ८ ।

अतितोषा । वि. मरिचादी । पुं । शोभाजन-वृत्ते । स्त्री । अजमीदायाम् ।

अतिदमिः । पुं । पित्तजन्यरोगविशेषे । वै. निघ. ।

अतितेजिनौ । स्त्री । विपण्याम् । तेजवत्, उज्ज्वलौ । मद. व. १ ।

अतिदग्धम् । स्त्री । अग्निदग्धरीगे । अतिदग्ध मांसावलम्बनं गालविशेषः शिराकायुसम्यस्थित्या-पादनमतिमात्रं, ज्वरदाहपिपासासूक्ष्माशीपदवा भवति । व्रणशाल चिरेण रोहति रुद्धश्च विवर्णी भवति । मुष्टस्याग्निप्रतपनं कार्यमुष्णं तथोषधम् । इत्यादि । सु. म. १२ अ. ।

अतिदाहः । पुं । अतिसन्तापे । वै. निघ. ।

अतिदीप्तिः । स्त्री । श्वेतसुरसायाम् । श्वेत वांरुहे तुलनी । वै. निघ. ।

अतिदीप्यः(कः) । पुं । रक्तचितके । रा. नि. व. ६ ।

अतिदुष्टः । पुं । गीचुरके । वै. निघ. ।

अतिदेशः । पुं । प्रकृतस्थानागतं साधनम् । यथा—अनेनास्य वायुरुद्धुपतिष्ठते तेनीदावर्चः स्यादिति । सु. उ. ६५ अ. ।

अतिनिद्रता । स्त्री । कफवृद्धिजन्यरोगविशेषे । सु. म. १५ अ. ।

अतिपक्वमांसम् । स्त्री । पाकाधिकसिद्धमांसं । गुणाः—अतिपक्वतु यन्मांसं विरसं वातघ्नं गुरु । वै. निघ. ।

अतिपक्वचीरम् । स्त्री । अतिशतघनदुग्धे । घनोत्तुत दुग्धं । इदम् अतिगुरु । “भवेद्गरीयोऽति-शतम् ।” वा. टी. हैमादौ चारपाणिः ।

अतिपत्रः(कः) । पुं । शाकतरी । शेषुन गीह । रा. नि. व. ८ । उन्माद-चि. महापैशाचघ्नते । हस्तिकन्दनाममहाकन्दे । रा. नि. व. ७ ।

अतिपत्रा । स्त्री । (Sida cordifolia.) बलायाम् । वेढेणा । हिं खरेली ।

अतिपातितम् । स्त्री । अस्थिभङ्गविशेषे । तेनास्थि निःशेषेण भिन्नं भवति । सु. नि. १५ अ. ।

अतिपिच्छः । पुं । श्वेतरक्तालुके । वै. निघ. ।

अतिपिच्छला । स्त्री । कुमाय्याम् । वृद्ध-कूमात्री । वै. निघ. ।

अतिपिञ्जरः । पुं । दुष्टवृत्ते । च. ।

अतिपीडकः । पुं । दुष्टवृत्ते । च. ।

अतिबला । स्त्री । (Sida rhombifolia.) पीतबलायाम् । पीतवर्ण वेढेणा, पीत-वाकुनि । हिं ककहिया । मं पिटारिणी । तत्पथ्यायाः,—बलिका, बल्या, विकङ्कता, वायुपुष्पिका, घण्टा-

शीता, शीतपुष्पा, भूरिवला, हृष्यगन्धिका । गुणाः—तिक्ता कटुः वातघ्नी कृमिघ्नी दाहहृणाविषहृद्दिक्लेदीपशमनी च । रा. नि. व. ४ । शीतला मधुरा बलकान्तिकृत् । क्षिप्वा याहिणी वातरक्त-रक्तपित्तघ्नी च । मद. व. १ । हरिन्महाबला कृच्छं भक्षितातुलीमनी । हन्यादतिबला मेहं पयसा सितया समम् ॥ भा. पू. १ भ. गु. व. । सु. सू. ३६ संशमने । च. सू. ४ अ. । सु. सू. कृमिचि. । चि. क्र. क. वल्ली स्त्रीरोगचि. । वा. उ. ४० अ. । श्वेतवाय्यालके । गोरक्षतुलायां । गोरक्ष चाकुलिश, कालिश विटकी । विष्णु-नारायणतैले । शतावरीयो. सा. कौ. । चि. क्र. क. वल्ली-कैतकादितैले ।

अतिबलिका } स्त्री । वाय्यालके । रा. नि. व. ४ ।
अतिबली }

अतिभारगः । पुं । अश्वतरि । थंछर इति लीके ।
अतिभौ । स्त्री । क्षणप्रभायां । विशु. ९ ।

अतिभोजनम् । स्त्री । अतिमादया भोजने ।
गुणाः—आलस्यगौरवाटीपसादांश्च कुरुतेऽधिकम् ।
सु. सू. ४६ अ. कृतान्नव. ।

अतिमङ्गल्यः । पुं । (Aegle or cratoeva marmeloos.) विल्वह्वे । रा. नि. व. ११ ।

अतिमञ्जुला । स्त्री । कण्टकसेवतीह्वे । हिं सेवती गुलाब । गौर्लाप, ब्रह्म गौर्लाप । भा. पू. १ भ. पु. व. । मद. व. ३ । See सेवती ।

अतिमण्डलः । पुं । भूधामनह्वे । वै. निघ. ।

अतिमन्यः(कः) । पुं । अग्रिमन्युपे ।

अतिमुक्तः(कः) । पुं । Mountain eboney.

अतिमुक्ता } तिनिशब्दे । अम । तिन्दुक-
ह्वे । उँद, गौव । तत्पर्यायाः—पुच्छक, मल्लिनी, भस्मरान्दा, कासुककान्ता । नवमल्लिकामेदे ।
मं. तै. रायविर । राश्रदेव । (Goertnera rocemosa.) माधवीलतायाम् । प. सु. ।
“अतिमुक्तकमिच्छन्ति वासन्ती-माधवीलताम् ।”
हला. ५४ । अतिमुक्तस्तु निःसङ्गे वासन्त्यां तिनिशे-
ऽपि च । मे. तत्तत्तुं । वा. उ. १३ अ. । “तथाति-
मुक्तकैरुण्ड ।” भा. पू. १ भ. । गुणाः—कषायः
शीतलः अमलः पित्तदाहज्वरीत्यादहिकाच्छर्दिघ्नश्च ।
रा. नि. व. १० । See तिनिशः । माधवी मधुरा

शीता लघ्वी दीपवयापहा । भा. पू. १ भ. पु. व. ।
(कः) हरिमन्ये । हारा ।

अतिमुक्ततैलम् । स्त्री । अतिमुक्तकबीजतैले ।
गुणाः—वातपित्तघ्नं केशं श्लेष्मलं गुरु शीतलञ्च ।
वा. टी. हेमा ।

अतिमुक्ता । स्त्री । अतिमुक्तकायाम् । रा. नि. व. १० ।

अतिमोदनी(दिनी) । स्त्री । नवमल्लिकायां ।
रा. नि. व. १० ।

अतिमोदा । स्त्री । (Jasminum arbore-
um.) नवमल्लिकायां । नेउति । रा. नि. व. १० ।
गणिकारीह्वे खनाम्ना कौकणदेशे ख्याते ।
गणिरि । रा. नि. व. १० ।

अतियवः । पुं । निःशुक्रयवे । कृष्णवर्णे यवे ।
मद. व. १० । निःशुक्रोऽतियवः स्मृतः । यवादतियपी
न्यूनः । भा. पू. १ भ. धान्यव. ।

अतियुक्तः । वि । पारंवारं प्रयुक्ते । भा. म. ख. १ भ. अ. सा. । “क्षेद्यायैरतियुक्तः ।”

अतियोगः । पुं । अतिशयितप्रयोगे । वा. सू. १७ अ. ।

अतिरक्तः । पुं । हिङ्गुले । वै. निघ. ।

अतिरक्ता । स्त्री । जवापुष्पह्वे । वै. निघ. ।

अतिरसः । पुं । पौष्ट्रके । श. मा. ।

अतिरसा । स्त्री । मूल्यायाम् । भूतृणां । वै. निघ. २ भ. अप. चि. पलङ्कपातैले । राक्षायाम् । मद. व. १ । वल्लीयष्टिमधुनि । रा. नि. व. ६ । शतमूल्याम् । च. सू. ४ ।

अतिरुहा । स्त्री । मांसरीहिण्याम् । रा. नि. व. १२ । भा. पू. १ भ. । मद. व. १ ।

अतिरुचः । वि । क्षेहशून्ये, कङ्कूकीद्रवादी ।

अतिरेचकः । पुं । काकील्याम् । कौकला । वै. निघ. ।

अतिरोगः । पुं । क्षयरोगे । राजयक्षणि । रा. नि. व. २० ।

अतिरोमशः । पुं । वन्यहाने । हारा ।

अतिरोमशा । स्त्री । नीलवुङ्गायाम् । इंग्रज-
वैण्डे । प. सु. ।

अतिलङ्घितम् । स्त्री । अत्युपवासे । तल्लक्षणे

—पर्वभेदी ऽङ्गमर्दश्च कासः शोषो सुखस्य च ।
क्षुद्राणां शोऽरुचिस्तृष्णा दीर्घव्यं शीवनेतयोः । मनसः
सम्भ्रमी-ऽभीष्ट-सूचं वात-समो हृदि । देहाग्निबल-
हानिश्च लङ्घनेऽतिष्ठते भवेत् ॥ च. द. ।

अतिलम्बी । स्त्री । शताह्वायाम् । भा. पू. १ भ. ।

अतिलोहितगन्धः । पुं । दमनकह्वे । दनी । प. सु. ।

अतिवर्चुलः । पुं । (Sida rhombifolia.)
कलायविशेषे । गेट्ट, वाट्टेना, कड़ाई । र. मा. ।

अतिविदाही । वि । राजसर्षपादी ।

अतिविद्धा । स्त्री । दुष्टव्यधनविशेषे । प्रमाणा-
तिरिक्तविद्यायाम् । सु. शा. ८ ।

अतिविषः(षा) । स्त्री । (A conitum het-
erophyllum.) खनामख्यातोपविषजातीयपण्य-
द्रव्ये । आठईष्ट । हिं आतड्ड । अतिविषा सर्वत्र
भाषा । तं अतिवसवेष्टु । तत्पर्यायाः—घुण-
वत्तभा (भा.) । शङ्किका (शब्दर.) विश्वा विषा प्रति-
विषा उपविषा अरुणा शङ्की महीषधं (अ)
काश्मीरांश्च ता (र) प्रविषा (के) श्वेतकन्दा
भङ्गा भङ्गुरा विरूपा श्यामकन्दा विरूपा वीरा
माद्री श्वेतवचा अमृता । अतिविषा शुक्लकृष्णारुण-
भेदात् विषा रसवीर्यविषाकेषु तुल्या । गुणाः—
कटुणा तिक्ता कफपित्तज्वरघ्नी आमातीसारकासघ्नी
विषघ्नी हृदिघ्नी च । रा. नि. व. ६ । वा. सू. ३५ अ.
वचादि. । नागरातिविषाभयाः । च. द. ज्व. चि.
पिप्पल्याद्यष्टते । मदनपालस्तु श्यामकन्दीपविषयो-
श्चतुर्भेदानाह श्वेत-रक्त-कृष्ण-पीतलात् ते तासां
यथापूर्वं श्रेष्ठा गुणोत्तमा सर्व्वदीपहरा शीथघ्नी
श्लेष्मिक-रोगघ्नी रसायनी च । मद. व. १ । अति-
विषाकटुकौ-प्रभृतीनां पुष्पगोमयजलेन शुद्धिर्जातव्या ।
सा. कौ. ।

अतिवीजः । पुं । वज्जुलकह्वे । वाट्टेनां गौष्ट । वै. निघ. ।

अतिवृहत्फलः । पुं । पनसह्वे । कौटिल
गौष्ट । भा. पू. १ भ. ।

अतिव्यथा । स्त्री । अतिशयितयत्नणायाम् ।
भीडायाम् ।

अतिव्यायामः । पुं । व्यायामाधिक्ये । अधिक
कृच्छि कर्त्तु । अतिव्यायामी न पथः । अति-

व्यायामतः कासी ज्वरश्चर्द्दिः अमः क्षमः । दृष्ट्या
क्षय प्रतमकः रक्तपित्तञ्च जायते ॥ भा. पू. १ भ. ।

अतिशङ्कुली । स्त्री । तिलकृत्तरोटिकायाम् ।
गुणाः—रुचा अमपित्तासघ्नी गुरुः विष्टम्भिनी न
चक्षुष्या च । भा. पू. कृतान्नव. ।

अतिशारिवा । स्त्री । अनन्तायाम् । अनलु-
भूल । र. सा. ।

अतिशूकः । पुं । यवे । यव । प. सु. ।

अतिशूकजः । पुं । गोधूमे । गम । Wheat.

अतिशृतचीरम् । स्त्री । अतिक्रथिते दुग्धे
कवलभीज्यवत् सञ्जाते । डेली क्रीर । तद्गुरु-
तरम् । स्यान्निर्जलं शृतं तद्विचित्रतुरष्टांशशेषितम् ।
तथा शृततमं सारं गुरु बल्यतमं पथः ॥
वा. सू. ५ अ. अरु. टी. खरनादः ।

अतिशोषः । पुं । क्षयरोगे । See क्षयः ।

अतिसय्या । स्त्री । वल्लीयष्टिमधुनि ।

अतिसर्जनम् । स्त्री । वेधे । मे. नपञ्चकं ।

अतिसान्द्रः । पुं । राजमाषे । वाट्टेनां, वरवटी ।
रत्ना ।

अतिसाम्या । स्त्री । कृष्णमुखगुञ्जावत्ताम् ।
लतायष्टिमधुनि ।

अतिसारः । पुं । पर्पटके । मद. व. १ । हिं
पापडा । उदरामयरोगविशेषे । See अतीसारः ।

अतिसारकी । वि । अतिसाररोगिणि ।

अतिसारघ्नः । पुं । क्षेत्तपर्पटके । फेणुपां पडा ।
वै. निघ. ।

अतिसारघ्नी । स्त्री । अतिविषायाम् । वै. निघ. ।

अतिसारभेषजम् । स्त्री । लोभ्रे । तद्रीगनिवारके
औषधे ।

अतिसारवारणरसः । पुं । अतिसार रसः ।
“दरदं कृतकर्पूरं सुसेन्द्रयवसंयुतम् । सर्व्वति-
सारशमनं खाखसीचीरभाषितम् ॥” भै. ।
अत कृतकर्पूरं प्रककर्पूरम् । खाखसीचीरं अहि-
फेनम् । र. सा. सं. ।

अतिसारस्या । स्त्री । राक्षायाम् । वै. निघ. ।

अतिसूक्ष्मः । वि । अतिशयसूक्ष्मे ।

अतिसेवनम् । स्त्री । अधिकमादया सेवने ।

अतिसौम्या । स्त्री । वल्लीयष्टिमधुके । रा. नि. व. ६ ।

अतिसौरभः । पुं । आस्रवश्च । भा. पू. फ. व. ।
अतिस्कन्धा । स्त्री । रक्तकुललके । वै. निघ. ।
अतिस्थूलवर्मा । पुं । दुष्टवर्णविशेषे । च. ।
अतिसिन्धुः । वि. । अत्यन्तसिन्धुः । तस्य लक्षणम्
 —कफप्रसेकः शिरसो गुरुतिन्द्रियविभ्रमः । लक्षणं
 तदतिस्निग्धं रुचं तत् प्रदापयेत् ॥ वै. निघ. ।
 नस्यचि. ।

अतिस्रवा । स्त्री । मयूरवल्ग्वाम् । शूश्रू. ।
 वै. निघ. ।

अतिक्षिप्तसन्धिः । पुं । सन्धिरतिशयविशेषे ।
 सन्धिच्युतं सदुच्चैरवस्थानं । तेन सन्ध्यस्थीरुभयोरेवा-
 तिक्रान्तता वेदना च । सु. नि. १५५ । See भग्नः ।

अतीसारः । पुं । Diarrhoea or dysentery.

अतीव सरति, प्रकृतिमतिक्रम्य गुदमार्गेण सरतीति
 अतीसारः । स्वनामख्यातीदरामयरीगे, बहुद्रवमल-
 निःसरणरीगे । तस्य निदानं गुरुभोजनादिकम् ।
 तस्य निरुक्तिः—रसादिद्रवधातूनामग्निं मन्दीकृत्य
 मलेन सङ्ग मिश्रितानां वायुना चाधःप्रगुणानां
 अतिनिःसरणादतीसार उच्यते । तस्य च पूर्वार्थं
 —हृदयनाभिगुह्योदरादिस्थानेषु मूचीविह्वलेदना,
 कायावसादवायुमलविवन्धतीदराधानापरिपाका-
 दिकञ्च । स षड्विधः वातपित्तकफसन्निपातशीकापरि-
 पाकजमेदाद्भवति । तत्र वातजे मलस्यारुणता
 फेनिलता रुचता प्रकृता तथा गुदे सशब्दवेदनमल्यशी-
 सुहर्निःसरणञ्च लक्षणं भवति । पित्तजे च मलस्य
 हरितपीतलीहितवर्णता तृणामूर्च्छादाहाः मल-
 धारे ज्वाला चतश्च लक्षणम् ; कफजे च शूलगाद-
 सकफामग्निशीतलमला निःसरति, रोगी सरी-
 माचय भवति । सान्निपातिके च वातजादिलक्ष-
 णाणि दृश्यन्ते, प्रायशश्चात्र मलाः शूकरवसा-मांस-
 धावनवारिवद्भवन्ति । शीकजे च गुञ्जाफलसदृश-
 शीणितं केवलं मलमिश्रितं मलरहितं वा सरति,
 तत्र मलसहितं चेत् दुर्गन्धं मलरहितं चेन्नर्गन्धं
 भवति । आमातिसारे च नानावर्णं वारंवारञ्चाति-
 सार्यते, तथा त्वीदरशूलमतीव जायते । अती-
 सारस्य चासाध्यलक्षणं—मलस्य कृष्ण-स्निग्धता,
 यकृतखण्डवत् कृष्ण-रक्तवर्णता, घृततैलवसामज्ज-
 दधिदुग्धमांसधावनवारिसदृशता, कृष्ण-नीलवर्णता,
 श्लेष्मत्कृष्णरुचिकृष्णता, श्लिष्टपुच्छवत् विविधवर्ण-
 चन्द्रकयुक्ता, घनश्वगन्धिमल्लिकाभता, सुगन्ध-
 पतिगन्धबहुलता च, तथा तृणादाहान्यकारदर्शनं,

हिकाश्वासपाश्वश्लेन्द्रियचित्तमोहाः गुह्याभ्यन्तर-
 वलिपाकः प्रलापश्च, तथा गुदसंवरणाक्षमता बल-
 मांसहीनता अतीवीदराधानं शोथः, मलधारस्य
 प्रकृता सत्वेऽपि गावस्य शीतलता उपद्रवाश्च ।
 चिकित्सा—लक्ष्मपथ्यादि प्रदर्शनीया । अतीसारे नाना-
 विधद्रवधातुनिःसरणम् अत्यन्तं केवलमेव कफनिः-
 रणमित्यतिसारप्रवाहिकयोर्भेदः । इति माधवकर-
 संयह्यादतीसारसंयहः । शाङ्गधरस्तु भयजमुक्ता
 सतविधमाह । तस्य सम्प्राप्तिः संश्लेषापां धातुरन्तः-
 क्रशानुं बर्चीमिथी मारुतेन प्रणमः । हृद्वीज्जीवाधः
 सरथेव यस्माद्वाधिं घोरं तं लतीसारमाहः ॥
 हन्नाभिपायूदरकुलितीदगावावसादानिलसन्निरीधाः ।
 विट्कुञ्ज आशानमथाविपाकी भविष्यत्तस्य पुरः-
 सराणि ॥ तस्य निदानम्—गुरुतिक्षिप्तसन्धि-
 द्रवस्थलातिशीतलैः । विह्वलाश्वनाजीरैरसात्मै-
 र्थापि भोजनैः ॥ स्नेहाद्वैरतिशुक्लैश्च मिथ्यायुक्तैर्विषा-
 द्यात् । शोकादुष्णमुमयातिपानात् सास्त्रानुपेक्ष-
 यात् ॥ जलाभिरमणैर्वैगविधातैः कृमिदीपतः ।
 तृणां भवत्यतीसारी लक्षणं तस्य वक्ष्यते ॥ सु. उ.
 ४०अ । स च वातपित्तकफसन्निपातशीकामजमेदात्
 षड्विध इति । अन्धातिसार-लक्षणम्—अनिलेनाथ
 पित्तेन श्लेष्मणा चापि वाजिनः । अतीसारस्तथा
 चान्यः सन्निपातेन जायते ॥ सङ्कीर्तनाहः स्वानेन
 सकर्फं योऽतिसार्यते । अल्पं तनु सशब्दश्च पुरीषं
 बहु वा ह्ययः ॥ तस्य वातात्मकं विद्यादतीसारं
 विचक्षणः । पित्तजश्चैव वक्ष्यामि श्लेष्मजञ्च समा-
 सतः । स्नेहदाहपरीतानां लक्ष्येन्यतिमान् भिषक् ।
 साविण नीलरक्तेन विस्रगन्धेन पित्तजम् ॥ मन्दा-
 हारस्तथा वाही हृष्टरोमातिपीडितः । श्यामैः
 सपिच्छलेभिर्नैर्विद्यात् श्लेष्मसङ्घवम् ॥ सन्निपाता-
 त्मकश्चैव सर्वेषां लक्षणैर्युतम् । विरूपं हन्जं
 ज्ञेयमतीसारं विचक्षणे । अतीसाराः समुद्दिष्टाः
 शालिहीवादिभिः पुरा ॥ ज. ४२अ. ।

अतुलः । पुं । कजे । तिलकवृक्षे । श. च. ।

अतसिः । स्त्री । ततिशयत्वे । अपरितीषे ।

अतेजाः । स्त्री । क्षायायाम् । रा. नि. व. २१ ।

अत्कः । पुं । अङ्गे । उष्णा ।

अन्नः । पुं । सूर्ये । वै. निघ. ।

अत्यः । पुं । अश्वे ।

अत्यग्निः । पुं । क्षुधाधिक्ये । च. द. अग्निमा.
 चि. । भस्मके । विज. र. ।

अत्यन्तपद्मा । स्त्री । कमलिन्याम् । वै. निघ. ।

अत्यन्तशोणितः । वि. । अतिरक्ते । क्ली. ।
 सुवर्णमैरिके । वै. निघ. ।

अत्यन्तसुकुमारः । पुं । (Panicum Ita-
 licum) कन्दलीवृक्षे । कङ्कण्याम् । रा. नि. व. १६ ।

अत्यम्बुपानम् । क्ली. । मातातिरिक्तवारिपाने ।
 तदीषो यथा—अत्यम्बुपानान्न विपच्यतेऽन्नं अनम्बु-
 पानाच्च स एव दीषः । तस्मान्नरी वज्रिविवर्धनार्थं
 सुहृसुहृषारि पिबेदभूरि ॥ इति जलपानलक्षणम् ।
 रा. नि. व. १४ ।

अत्यम्बुः । पुं, क्ली. । (Spondias mangi-
 fera.) वृक्षाक्षे । तैलूज । रा. नि. व. ६ । See
 तिष्ठिङ्गी । वनमातुलुङ्गे । मातुलुङ्गे । वि. अत्यन्ताम्बु-
 रसयुक्ते ।

अत्यम्बा । स्त्री । मातुलुङ्गावृक्षे । वनवीजपूरे ।
 मधुरजैव, मधुरांवा वा मधुरजैव । रा. नि. व. ११ ।
 मशकौकुङ्गी । रत्ना. तिनिड्याम् । श. र. ।

अत्यम्बुपर्णी । स्त्री । वज्रशूरणे लताविशेषे ।
 कडवडवेनि । हेमगोत्रि । रा. नि. व. ३ । तत्पथ्याय,
 —तीक्ष्णा, कण्डूरा, वज्रशूरणः, करवडवल्ली,
 वयस्या, अरुण्यवातिनी । अम्बुलीण्याम् । आशङ्कन ।
 गुण्याः—अत्यम्बुपर्णी तीक्ष्णान्ता ग्रीहशूलविनाशिनी ।
 वातहृदीपनी रुक्षा गुणश्चेष्टामयापहा ॥ रा. नि.
 व. ३ । माता. ३ माषा ।

अत्ययः । पुं । नाशे, दीप्ति, कृच्छ्रे । रत्ना. अने.
 व. । मे. यविकं ।

अत्यर्कः । पुं । शुक्लार्कवृक्षे । श्वेत आकम्
 ग्राह । रा. नि. व. १० ।

अत्यानन्दा । स्त्री । कफजन्यधीनिरीगविशेषे,
 येन स्त्री ग्राम्यधर्मेण सन्तोषं न लभते । अशानन्दा
 न सन्तोषं ग्राम्यधर्मेण विन्दति । भा. म. ख. ४भ.
 योनिरीगचि. ।

अत्यारक्ता । स्त्री । जवापुष्पवृक्षे ।

अत्यालः । पुं । रक्तचिक्क-वृक्षे । रा. ।

अत्युग्रम् । क्ली. । हिङ्गुनि । मद. व. २ ।

अत्युग्रगन्धा । स्त्री । कृष्णगीकर्णायाम् । कृष्णा-
 पराजितायाम् । अजनीदायाम् । मद. व. २ ।

अत्युदीर्णा । स्त्री । दुष्टव्यधनविशेषे । यत्र तीक्ष्ण-
 महामुखश्लेष्म वेधो भवति । सु. शा. ८अ. ।

अत्यूहः । पुं । कालकण्डपविधिः । दात्यूहे ।
 मे. हतिकां ।

अत्यूहा । स्त्री । नीलमेफालिकायाम् । नीलि-
 कायाम् । मे. हतिकां ।

अतिः । पुं । ऋषिदिशेषे ।

अतिगुजातः । पुं । चन्द्रे । हे. ।

अदनम् । क्ली. । भवणे ।

अदन्तः । वि. । दन्तहीने ।

अदलः । पुं । हिज्जलवृक्षे । श. च. । घृते ।

अदला । स्त्री । घृतकुमार्याम् । रा. नि. ।

अदंशः । पुं । महामूलके । वडू भूला ।

अदारिका । स्त्री । वृक्षकमले, वृक्षीत्पले ।
 उल्लेखश्च । वै. निघ. ।

अदितिः । स्त्री । गतिः । के. ।

अटक् । वि. । अस्मे ।

अटग् । पुं । घृते । उ. ।

अटडः । वि. । अस्थिरे । क्ली. । लणविशेषे । वै.
 निघ. ।

अहुतसारः । पुं । खदिरसारः । रा. नि. व. ८ ।

अद्यम् । क्ली. । धान्ये ।

अद्यतनः । वि. । अद्यभवः । आजिकारः ।

अद्यनिः । पुं । अग्ने । उ. ।

अद्यश्विना

अद्यश्वीना } स्त्री । आसन्नप्रसवायां गवि ।

अद्रकः । पुं । महानिम्बवृक्षे । वै. निघ. ।

अद्रिः । पुं । पर्वते । शैलवृक्षे । मे. रविकं ।
 परिमाणविशेषे ।

अद्रिकर्णो । स्त्री । अपराजितायाम् । अतापरा-
 जितायाम् । रा. नि. व. २३ ।

अद्रिका । स्त्री । धान्यके । श्वेत । महानिम्बे ।
 भा. पू. १५. व. ।

अद्रिजः । वि. । गिरिजाते । क्ली. । शिलाजतुनि ।
 र. मा. रत्ना. । तुम्बुवृक्षे । रा. नि. व. ११ । मैरिके ।

अद्रिजतु । क्ली. । शिलाजतुनि । हेमा. । भा. ।

अद्रिजा । स्त्री । सैहलपिप्पलीक्षुपे । रा. नि.
 व. ६ ।

अती. सा. चि. विरुद्धाध्यक्षनाजीर्णः । वा. म. ८ अ.

अधरक्षः । पुं। क्षीरिकावृक्षे । श. र. । महाक-
वृक्षे । चि. प्रत्येकं कर्षाईमाने । सि. य. र. पि. चि.
एलादि-गुटिकायां वृन्दः ।

अधूढा । स्त्री । विवाहितयां स्त्रियाम् । विवा-
हिता स्त्री ।

अधुषितः । पुं। सर्वोच्चरीगे । ति. उपविष्टे ।

अधुषः । पुं। तन्नामकतालुगतसुखरीगे । अत्र
तालुदेशे रक्तदीपजन्यलीहितानतिस्थूलशीयः, तेन
च ज्वरस्त्रीवदना च भवति । मा. नि. । तल्लक्षणं
—शीफलस्यो लीहिततालुदेशे रक्तान्ज्यः सोऽधुषी
रुग्ज्वराद्यः । सु. नि. १६ अ. ।

अध्वः । पुं। वर्त्मनि । पंथः ।

अध्वगः । पुं। उष्ट्रे । अश्वतरे । हे. च. ।

अध्वगभोज्यः (ग्यः) । पुं। आमातकवृक्षे ।
विका. ।

अध्वगवृक्षः । पुं। आमातकवृक्षे ।

अध्वगक्ष्मी । पुं। खेचरे, पक्षिणि । वै. निघ. ।

अध्वजा । स्त्री । स्वर्णलीक्ष्मि । रा. नि. व. ४ ।

अध्वनिषेवणम् । स्त्री । अध्वचलने । वै. निघ. ।
See चक्रमणं ।

अध्वरा । स्त्री । मेदायाम् । भा. पू. १ ह. व. ।

अध्वशल्यः । पुं। अपामार्गे । रा. ।

अध्वशीषः । पुं। पथिश्रमजन्यशीषरीगे अध्व-
प्रशीषी सस्ताङ्गः संश्लेषपरुषच्छविः । प्रसुमगावा-
वयवः शुक्ललोमगलानलः ॥ नि. ।

अध्वसिद्धः । पुं। सिन्धुवारवृक्षे । रा. नि. व. ४ ।

अध्वानुशान्तवः । पुं। श्लोणावृक्षे । श्लो. गी.
गी. हिं नाउया श्लोणाल । श. च. ।

अध्वान्तं । स्त्री । सायंकालि ।

अनंशुमत्फला । स्त्री । कदलीवृक्षे । जटा. ।

अनः । स्त्री । अन्ने । उष्णा. ।

अनग्ना । स्त्री । कार्पास्याम् । का. पो. । वै. ।

अनघः । पुं। गौरसर्पे । रा. नि. व. १६ ।

अनघ्नः । पुं। गौरसर्पे । वै. निघ. ।

अनङ्गम् (कम्) । स्त्री । मनसि । श. र. ।

अनङ्गसुन्दररसः । पुं। वाजीकरणाधिकारि

रसः । सूतस्य पलं गन्धकस्य च पलं रक्तकुसुमदरसैः
दिनत्रयं भावयेत् । ततो बालुकायन्त्रे प्रहरमात्रं
पचेत् । अवतार्य रक्तवकपुष्पश्चेत्तपस्वरसेन दिनैकं
भावयेत् । रा. सा. सं. ।

अनडुजिह्वा । स्त्री । गीजिह्वायाम् । गी. जि. गी.
भा. क. । रा. नि. व. ४ ।

अनडुही । स्त्री । स्त्रीगवि । See अनडुही ।

अनड्वान् । पुं। वृषे । भा. पू. । रत्ना. ।

अनड्वही । स्त्री-गवि । गी. हिं । हला. ।

अनणुः । पुं, स्त्री । सूक्ष्मधान्ये । मरुक्षान् । वै. निघ. ।

अनद्यः । पुं। गौरसर्पे । रा. ।

अनन्तः । पुं। दुरालभायाम् । वै. निघ. २ म.
अनन्तादिचूर्णे, सर्वज्वरे । सिन्धुवारवृक्षे । अध्वक-
धातौ । रा. नि. व. १३ ।

अनन्तकः । पुं। मूलके । नलटणे । हिं. नर-
कट । म. व. १ ।

अनन्तमूलम् । स्त्री । करालाख्यौषधे । सुम-
न्त्यायां । वचामेदे । श. चि. । अनन्तायाम् ।

अनन्तमूली । स्त्री । दुरालभायाम् । रक्त-
दुरालभायाम् । वै. निघ. ।

अनन्तरन्ध्रका । स्त्री । खपरपीलिकायाम् ।
आ. कृ. पि. टे. वै. निघ. ।

अनन्तवातः । पुं। तन्नामकशरीरीगविशेषः ।
लक्षणं—दीपास्तु दुष्टास्त्रय एव मन्थां समौड्य
जाटासु 'अजः' सुतीत्राम् । कुर्वन्ति योऽन्ध्रवि-
श्रद्धदेशे स्थितिं करोत्याय विशेषतस्तु ॥ गण्डस्य
पार्श्वे तु करोति कम्पं हनुयहं लीचनजांशु रीगान् ।
अनन्तवातं तमुदाहरन्ति दीपवयोर्ध्वं शिरसी विका-
रम् ॥ मा. नि. ।

अनन्ता । स्त्री । स्वनामख्यातलतायां । अनन्त-
भूल । हिं अनन्तमूल । सु. मिश्र. अ. । शारिर्वति
उत्तरापथे प्रसिद्धा । रा. नि. व. १२ । See
सारिवा । च. द. पि. ज्व. चि. शिरीषे । "कालिय-
चन्दनानन्ता ।" भा. म. ख. ४ भ. गर्भ-चि. ।
"अनन्ता शारिवा राक्षा ।" भा. म. ख. १ भ.
ज्वरे शारिवादी । "अनन्ता बालकं सुस्तम्" ।
च. सू. ४. ३१ दश. । दूल्यायां । हे. च. ४ ।
स्वर्णलीक्ष्मि । प. सु. । लाङ्गल्यां । प. सु. । भा. पू.
१ ग. व. । दुरालभायां । प. सु. । भा. म. ख. ४ भ.

सु. री. चि. । "कल्कैरनन्ता खदिरारिमेद....." ।
वा. १५ अ. प्रियङ्गादि-व. । प्रियङ्गादि-दूल्यादि-व.
हेमा. अरुणश्च । "दूल्यानन्ता निरुवासात्मयता
पद्माद्वी योजनवत्तानन्ता ।" नीलदुल्यायाम् ।
भा. पू. १ । रा. नि. व. २३ । गीलीस्यां । श्वेतदूल्यां ।
रा. नि. व. ८ । यवासायाम् । भा. म. ४ भ. काकोल्या-
दि, "अनन्तां कुकुटौ विस्वीम् ।" दुरालभाभावे
यवासा याच्या । अभिमन्यवृक्षे । गुड्यायाम् ।

अनभिलाषः । पुं। अन्नविषये । अरीचके ।
रा. नि. व. २० ।

अनलः । पुं। चित्रकानुपे । रा. नि. व. ६ । भा. पू.
१ भ. ह. व. । च. द. संघहृणी-चि. पाठाद्यचूर्णे । रक्त-
चित्रके । रा. सा. सं. । भग्नताकवृक्षे । रा. नि. व. ११ ।
पित्ते । रा. नि. व. २१ । देवधान्ये । म. द. व. १० ।
अग्नौ ।

अनलम् । स्त्री । भग्नताकवीजे । "अनलमरिच-
दूल्यां ।" भेष. कुष्ठ-चि. ।

अनलनामा । पुं। चित्रकवृक्षे ।

अनलप्रभा । स्त्री । ज्योतिष्मतीलतायाम् । रा.
नि. व. ३ ।

अनलविवर्द्धनो । स्त्री । कर्कटिकायाम् ।
कौ. कुड्गोष् ।

अनली (लिन) लिः । पुं। वक्रवृक्षे । विका. ।

अनवस्थानः । पुं। वायौ । रा. ।

अनवस्थितचित्तत्वम् । स्त्री । वायुरीगे । वै. निघ. ।
चित्तचाञ्चल्ये ।

अनशनम् । स्त्री । लङ्घने । मा. नि. । उपवासं ।

अनक्षः । वि. अन्धः ।

अनक्षि । स्त्री । कुचक्षुषि । कू. मित्त. चक्र. ।

अनाक्रान्ता । स्त्री । कण्टकायाम् । रा. मा. ।

अनागतार्त्तवा । स्त्री । कन्यायाम् । अजात-
रजकायाम् । रा. नि. व. १८ । तत्पार्थायः,—
अरजस्ता, गौरी, नक्षिका । (अ) ।

अनागतवेक्षणम् । स्त्री । एतत् वक्ष्यतीत्यर्थे ।
सु. उ. ६५ अ. ।

अनाचारः । पुं। असत्कर्मणि । वै. निघ. ।

अनातङ्गः । वि. अरीगिणि ।

अनातपः । पुं। आतपाभावे । छा. श. ।

अनातुरः । वि. अरीगिणि ।

अनामकम् । स्त्री । अशीरीगे । श. र. ।

अनामयम् । स्त्री । आरीग्ये । रा. नि. व. २० ।

अनामा । पुं। अनामिकाङ्गुली । श. र. ।

अनामिका । स्त्री । तन्नामकाङ्गुली, अङ्गुष्ठा-
चतुर्थाङ्गुली । रा. नि. व. १८ ।

अनार्जवः । पुं। रीगे । रा. नि. व. २० ।

अनार्त्तः । वि. अकालजे ।

अनार्त्तवज्रत्वम् । स्त्री । पौषादिमासचतुष्टय-
भवे वृष्टिजले । तत्र वातादिदीपत्रयकीपनं । यथा
—अनार्त्तव प्रसृजन्ति वारि वारिधरास्तु यत् ।
तन्निदीषाय सर्वेषां देहिनां परिकीर्तितं । भा. पू.
वारिव. ।

अनार्त्तवा । स्त्री । रजःशून्यायां । तन्नामक-
यीन्यापदि रीगे । अनार्त्तवासनी षष्ठी खरस्पृशं
च मैथुने । मा. नि. ।

अनार्थकम् । स्त्री । Aloe wood. अगुरु-
काष्ठे । हला. । काष्ठागुरुणि । रा. नि. व. १२ ।
भा. पू. १ भ. क. व. ।

अनार्थजम् । स्त्री । Aloe wood. अगुरुणि ।
रा. नि. ।

अनार्थतित्तः (कः) । पुं। (Gentiana
cherayta Rox.) भूमिस्त्रे । छिन्नां । अम. ।

अनावंशः । पुं। मर्मविशेषः । के. ।

अनाविलः । वि. निम्बेलि ।

अनासिकः । वि. नासिकाहीने ।

अनाहः । पुं। आनाहरीगे । See आनाहः ।

अनाहतम् । वि. नूतन-वस्त्रे । अ. ।

अनाहारः । पुं। आहाराभावे ।

अनिच्छः । वि. हस्ते । वै. निघ. ।

अनिमिषः । पुं। मक्षे । विका. मे. पचतुक् ।

अनिमेषः । वि. निमेषशून्ये ।

अनिरुद्धम् । स्त्री । पञ्चादिबन्धन-रज्जुविशेषः ।
दृढा ।

अनिरुद्धपथम् । स्त्री । आकाशे । श. ।

अनिर्माल्या । स्त्री । (Medicago escul-
lenta Rox.) पिण्डिकायाम् । पृक्कायाम् ।
पिण्डि. । रत्ना. ।

अनिर्वाणः । पुं । कफि । वै. निघ. ।

अनिलः । पुं । वायौ । शाकतरौ । शौण्डि । रा. नि. व. २३ ।

अनिलकपित्थकः । पुं । स्थूलाकृतके । वै. निघ. ।

अनिलकारकः । पुं । काञ्जिकभेदे । वै. निघ. ।

अनिलघ्नः(कः) । पुं । (Terminalia bele-rica.) विभीतकवृक्षे । रा. नि. व. ११ ।

अनिलज्वरः । पुं । वातिकज्वरे । स च साम-निरामभेदात् द्विविधः । च. द. See ज्वरः ।

अनिलनिर्यासः । पुं । पिथालवृक्षे । शिशा-शीले । सं. विवला । वै. निघ. ।

अनिलपर्ययः । पुं । वायुरोगे ।

अनिलभुक् । पुं । सर्पे । वै. निघ. ।

अनिलरसः । पुं । रसीयं पाण्डुरोगे हितः । रस. र. ।

अनिलरिपुः । पुं । एरण्डवृक्षे । वै. निघ. २८. सन्धि-ज्व. चि. राक्षादिः ।

अनिलहरम् । क्ली. कृष्णामृगणि । वै. निघ. ।

अनिला । स्त्री. नद्याम् । खटिकायाम् । कूल-थङ्गि । रा. ना. ।

अनीलाजीर्णम् । क्ली. वाताजीर्णे । वा. सु. ८३.

अनिलाटिका । स्त्री. रक्तपुनर्वाधाम् ।

अनिलान्तकः । पुं । इङ्गुदीवृक्षे । शिशाशूजी । हि. इङ्गुदी. रा. नि. व. ८ ।

अनिलापहा । पुं । रक्तकुलत्यके । लालकटि । वै. निघ. ।

अनिलामयः । पुं । वायुरोगे । वातव्याधौ ।

अनिलारिरसः । पुं । वातव्याध्याधिकारे रसः ।

“रसेन गन्धं द्विगुणं विमथ्य वातारिनिर्गुण्डिरसैर्दैनिकं । निवेशयेत्तामसये पुटे तत् सर्वं रुदाविष्टं च बालु-काखे । यत्ने पुटे गीमयचूर्णवज्जी स्वभावशीते तु समुद्धरेत् ॥ निर्गुण्डिकावतहराग्नितीयैः संचूर्ण्य यत्नेन विभावयेत् ॥” अत्र वातारिरसैः एरण्डमूल-रसैः । अग्निः चित्तकः । तीयैः क्वाथैः । रा. सा. सं.

अनिलोचितः । पुं । नीलमाषके । वै. निघ. ।

अनिष्टा (ष्ठा) । स्त्री. नागबला । रा. नि. ।

अनिःसारा । स्त्री. कदलीवृक्षे । कर्णाशीछ ।

रा. नि. व. ११ । वै. निघ. ।

अनिचुः । पुं । (Chaccharum sponta-
neus.) इक्षुविशेषे । शौण्डि । रा. मा. आनाखौ । रत्ना.

अनीकस्थः । वि. हस्तिशिखाविचक्षणे । मे. धचतुष्कं ।

अनीली । स्त्री. काशहणे । रा. मा. ।

अनुकः । पुं । कामुके । अ. ।

अनुकदली । स्त्री. कदलीविशेषे । सं. लीख-डीकेल ।

अनुकर्णम् । क्ली. कर्णसमीपे । वा. शा. ४३.

अनुकर्षणम् । क्ली. पानपात्रे । हारा. ।

अनुकल्पः । पुं । An alternative. अभावे तदुपद्रव्यान्तरग्रहणे ।

अनुकूलका । स्त्री. लघुदल्याम् । वै. निघ. ।

अनुकूला । स्त्री. क्लृप्तदन्तीवृक्षे । रा. नि. व. ६ ।

अनुकूलिनी । स्त्री. लघुदल्याम् ।

अनुगः । पुं । परिवारके । रत्ना. ।

अनुच्छ्वासः । पुं । आसरीधे ।

अनुजम् । स्त्री. प्रपौष्टरीक-नाम-गन्धद्रव्यविशेषे शूण्डिशि । रा. नि. व. १२ ।

अनुजा । स्त्री. वायमाणलतायाम् । शौण्डि-निशा लता । रा. नि. व. ५ । वला-डूभूर । भा. पू. १८. गु. व. ।

अनुतक्रम् । क्ली. तक्रानुपाने । जम्भा तक्रं पिबेदनु । सि. यो. पाण्डु. चि. हन्तः ।

अनुतर्षः । पुं । तृणा । सुरापानपात्रे । भैष. मे. धचतुष्कं ।

अनुतल्लेशः । पुं । उत्कृष्टशभावे । च. सं. विमूची. ।

अनुत्थितविद्धा (शिरा) । स्त्री. दुःस्थान-बन्धनात् विपमानायाः यस्याः शिरायाः शोषित-समीही भवति । सु. शा. ८३.

अनुपजः । वि. अनुपदेशजाते । ते च कूले-चरकीषस्थसम्यक्प्रवृत्तादिनी भवन्ति । See अनुपवर्गः ।

अनुपदीना । स्त्री. उपनहिं । जूता, थडन-हेतादि । कला. ।

अनुपशयः । पुं । What increases the disease. उपशयविपरीते व्याध्यसात्म्यौषधान्न-विहारादौ । यथा—हेतुव्याधिविपर्ययसविपर्ययार्थ-कारिणां । औषधान्नविहाराणामुपयोगं सुखावहं । विद्यादुपशयं व्याधेः स हि सात्त्विकमिति स्मृतः ॥ विप-रीतीऽनुपशयो व्याध्यसात्त्व्याभिसंज्ञितः । सा. नि. पञ्चनिदाने ।

अनुपानम् । क्ली. औषधाङ्गपेयविशेषे । अङ्ग-पीन । तच्च औषधपानानन्तरं विलम्ब्य प्रयोज्यं, रात्रौ पुनः पाचनमेव व्यवस्थेयम् । “विलम्ब्य च क्रामस्यमेतदीरितं रात्रौ पुनः पाचनमेतद्विरे ।” रा. नि. व. २० । वातेऽनुपानं त्रिगुणं, श्लेष्मणि रूचीणं, पिते त्रिगुणं, स्नेहपाने उशीदकमित्यादि । मद. व. १३. “चूर्णावलेहगुडिकाकल्कानामनु-पानकं । वातपित्तकफोद्रेके विद्वेकपलमाहरेत्” । शाङ्ग. म. ख. ६ अ. ।

अनुपालुः । पुं । पानीयानुके । वन आंबू । रा. नि. व. ७ ।

अनुपुष्यः । पुं । (Saccharum sara.) शर-हणे । श. च. । खड्गहणे । वेतसे ।

अनुबन्धी । स्त्री. तृणायां । हिक्कायां । मे. ।

अनुभासः । पुं । काकविशेषे । वै. निघ. ।

अनुभूतिः । स्त्री. त्रिहतायाम् । तेउड्डी । हिं निशीत्तर । See त्रिहत् ।

अनुमतम् । क्ली. “परमतमप्रतिषिद्धम् । यथान्धी ब्रूयात् सतरसा” इति सु. उ. ६५ अ. ।

अनुयवः । पुं । यवाग्रानुयवः । वा. निःशूक-यवे । हेमा. । गुणाः—वृष्यः स्त्र्यर्थकारः सूत्रभेदः-पित्तकफघ्नः पीनसश्वासकासीरुस्रभक्षकहृरोगघ्नश्च । वा. शूकधान्यवर्गे ।

अनुहहा । स्त्री. नागरकुसायां । नागंशूत ।

अनुरेवती । स्त्री. लघुदल्याम् । रा. नि. व. ६ ।

अनुलासः । पुं । मधूरपचिणि । शूश्रू ।

अनुलास्यः । पुं । मधूरपचिणि ।

अनुलेपः । पुं, क्ली. चन्दनादौ । गन्धद्रव्या-दिलेपने । चन्दनादि-लेपन ।

अनुलेपनम् । दिलेपने । चन्दनादि-लेपन । गुणाः—अनुलेपस्य वामुच्छादीर्गम्यश्रमवातजित् । सौभाग्यतेजस्त्वर्णप्रीत्यौजीवत्ववर्धनः ॥ मद. व. १३ । अपिच—अनुलेपनकं बल्यं तेजःसौभाग्यदायकम् ।

लच्यं प्रीतिप्रदं प्रोक्तं तन्मुच्छाश्रमनाशनं । दीर्गम्य-वातहं प्रोक्तं पूर्वोच्चार्यैरिदं स्मृतम् ॥ वै. निघ. । प्रीतिकरं, औजस्करं, शक्रवर्धनं, दीर्गम्यहरं, अम-पापतन्दाहरञ्च । राज. ।

अनुलोमनम् । क्ली. अनुलोमकरणे । मलादि-धातूनां यथामार्गं गमनीपाये । गलादि शौण्डि यथापेथे गमनोपायः । यथा—कृत्वा पाकं मला-नाच्च भित्त्वा बन्धमधी नयेत् । तच्चानुलोमनं प्रोक्तं यथा प्रोक्ता हरीतकी ॥ भा. ।

अनुल्की । स्त्री. हिक्कायाम् । तृणायाम् । मे. ।

अनुवासः । पुं, क्ली. सौरभ्ये । स्नेहवस्त्रौ ।

अनुवासनः । पुं, क्ली. सौरभ्ये । स्नेहवस्त्रौ ।

अनुवासनकः । पुं, क्ली. सौरभ्ये । स्नेहवस्त्रौ ।

अनुवासनवस्तिः । पुं । स्नेहवस्त्रौ । मावा-वस्त्रौ । “अनुवासनभेदश्च मात्रावस्तिरुदीरितः” । भा. । स. च. तैलादिस्नेहोपकरणैः स्नेहकाथादिना वा साध्यते गोपुच्छाकारेण स्वर्णादि-निर्मितेन गजदन्तादिभूतेन वा नेत्रेण (पिच्छादौ वा नल) । नेत्र-परिमाणं वयोभेदेन विविधम् । एकवर्षी-यात् षड्वर्षपर्यन्तं षडङ्गुलं । अष्टवर्षे अष्टाङ्गुलं । षोडशवर्षे द्वादशाङ्गुलं । प्रत्येकं च परिणाही यथा-क्रमं कनिष्ठिकानामिकास्थिमध्यमाङ्गुलि-परिमितः । एतेषां च प्रत्येकं यथाक्रमं सार्द्धाङ्गुलं सार्द्धाङ्गुलं सार्द्धाङ्गुलं च वस्तिमुखे सन्निवेश्यम् । वस्तिहार-प्रवेशनीयनेत्रमुखश्च यथाक्रमं कङ्कश्येनमयूरपुच्छ-मध्यनाडीवत् स्थूलं भाव्यम् । येन च द्रव्येणास्थापनं त-परिमाणं पूर्वोक्तवयोऽनुपमेव यथाक्रमं रोगिणी ह्यङ्गुलिपरिमाणं चतुरङ्गुलिमितमष्टाङ्गुलिमितञ्च भाव्यम् । एवमुत्तरोत्तरं वयोऽनुपमेव नेत्रादिसानं वर्धनीयम् । त्रितीयञ्च—पञ्चविंशतिरङ्गुलं नेत्रद्वयं द्वादशाङ्गुलं मूलपरिणाहय अङ्गुलीदरसन्निभौ भाव्यः । षड्विंशतिरङ्गुलं नाडिकावस्त्रागभागः, वदरास्थि-मितं वा कलायपरिमितं वा छिद्रवर्त्म भाव्यम् । वस्तिस्थनार्थञ्च नेत्रमूले कर्णिकादयः (कर्णि) कार्यम् । द्रव्यमानञ्च रोगिणी द्वादशाङ्गुलि । अत्र कल्पे माधुकतेनैव याच्यम् । सु. चि. ३८ अ. । एत-त्करणं सु. चि. ३५ ३६ ३७ अ. स्रग्यं । विरेचना-त्मकरात्रे गते जातवलाय च । भुक्तान्नायानुवासाय वस्तिर्दयोऽनुवासनः ॥ अथानुवासां स्वस्थं उपायम्-

स्वदितं शनैः । भोजयित्वा यथाशक्तं कृतचक्र-
मणं ततः । उत्सृष्टानिलविष्णुं च योजयेत् स्नेह-
वस्तिना । सुतस्य वामपार्श्वेन वामजङ्घाप्रसारिणः ।
कुक्षितापरजङ्घस्य नेत्रं त्रिगुणे गुरे न्यसेत् । बद्धा
वस्तिमुखे स्रवं वामहस्तेन धारयेत् । पीडयेद्दक्षिणेनैव
मध्यवेगेन धीरधीः । जृम्भाकासचवादींश्च वस्तिकाले
न कारयेत् ॥ वै. निघ. वस्तिविधिः । अथाश्वस्य
यथा—अथानुवासनविशेषस्तथैवाश्यापनय च । प्रव-
क्ष्यामि यथायोगं शास्त्रदृष्टेन वर्त्मना ॥ काष्ठैर्दण्डै-
रयोमिथ्य गृह्यवृंशनलादिभिः । हृदयशङ्खलदीर्घान्तु
परिणाहे षडङ्गुलम् ॥ कोलाशिमचच्छिद्रन्तु
कुक्ष्यान्नेवं विचक्षणः । मूलादनुक्रमशः क्त्वामसृणन्तु
विशेषतः । व्यक्ताङ्गुलानि चवारि कणिकालस्य
कारयेत् । पुटकस्य प्रथमाय मूलं द्वे चापि कणिके ॥
अनेनाश्यापनं कुर्यादनुवासनमेव च । यथायोग्यं
भिषक् प्राज्ञः सर्व्वरोगोपशान्तये ॥ अनुवासनविव-
रणम्—विरावं पञ्चरात्रं वा सतरावमथापि वा ।
भोजयित्वा हयं प्राज्ञी रसकलेहमीजनैः ॥ भोजितं
भोजनीकेन दिनान्ते चानुवासयेत् । निरुद्धदेदना-
हारमपराह्णे विचक्षणः ॥ विभिर्वारैः प्रदातव्यो
निरुद्धः शास्त्रकोविदेः । ईषत्तीक्ष्णः प्रयोक्तव्यः
प्रथमं पुटकीविदेः ॥ द्वितीयय तृतीयय तोक्ष्णौ
चैव प्रकीर्तितौ ॥ ज. द. १६ अ. ।

अनुवासनोपगवर्गः । पुं । षड्विंशदशक-
नाम-कषायवर्गः । यथा—रा. ३। सुतदा ६ विल्लमदन-
शतपुष्पवशीरपुनर्नवाश्वदेष्टाग्रिमन्यशोणा का इति
दशमनि... ॥ वशीरः श्व सपुनर्नवा । च. सू. ४ अ. ।
अनुवासाख्यः । पुं । अनुवासने । वै. निघ. ।
अनुवेक्षितम् । क्ली । शाखासु व्रणवन्धनभेदे ।
सु. सू. १८ अ. ।

अनुशयी । स्त्री । क्षुद्ररीगान्तगत-पादरीग-
विशेषः । तल्लक्षणं यथा—गम्भीरामल्पशोयाच्च सवर्णा-
सुपरिस्थिताम् । पादयानुशयीं तान्त्रि विद्यादन्तः-
प्रपाकिनौम् ॥ चि—हरेदनुशयीं वेद्यः क्रियग्रा
श्लेषविद्वेषः । भा. पाद. री. चि. ।

अनुशस्त्रम् । क्ली । त्वक्षारस्फटिककाचजलो-
काद्रिधारनखादिरुपशस्त्रेषु । तानि च शिशुभोरु-
प्रशस्त्रार्थम् । सु. सू. ८ अ. ।

अनुष्णम् । क्ली । उत्पले । नीलपत्रम् । रा. नि. ।

अनुष्णवस्त्रिका । स्त्री । नीलद्रव्यायाम् । रा. नि. ।

अनुष्णवल्ली । नि. व. ८ ।

अनुसार्यकम् । क्ली । सुगन्धद्रव्यविशेषः । भं
कडीला ।

अनूचानः । पुं । उत्तमवैद्ये साङ्गवेदाध्यायिनि ।

अनूपः । पुं । महिषे । मे. पत्रिकं । अन्वप्राय-
देशे । मे. । तल्लक्षणं यथा—“बह्वम्बुर्बहुवचश्च वात-
श्चेभामयावितः । देशोऽनूप इति ख्यातः ॥ तथा
नदीपल्लवशैलाकफुल्लोत्पलकुलैर्युतः । हंससारस-
कारण्डचक्रवाकादिसेवितः । सरी वराहमहिष-
रुक्मरीहिकुलाकुलः । प्रभूतद्रुममुखाब्जौ नाना-
शयफलान्वितः । अनेकशालिकेदारकदलीचुविभू-
षितः । अनूपदेशी ज्ञातव्यो वातश्चेभामयावि-
मान्” । भा. । गुणाः—गुरुः, सान्द्रः, पिच्छिलः,
मधुरः, श्लेष्मलः, क्षिप्तः, प्रमेहगलगण्डक्षीपदक्षि-
करश्च । रा. नि. । राजवल्लभसु क्षिप्तं श्रौतलं
वातश्चेभलं गुरुच्छाह ।

अनूपजम् । क्ली । आर्द्रके । रा. नि. व. ६ । नि. ।
अनूपदेशीयपन्नद्रव्यमातः । पुं । वृक्षविशेषः । आनि-
त्रभ शीष्ट । वै. निघ. ।

अनूपदेशः । पुं । अनूपलक्षणयुक्तप्रदेशः । See
अनूपः ।

अनूपमांसम् । क्ली । अनूपदेशस्थजन्तुमांसं ।
See आनूपमांसम् ।

अनूष्णम् । क्ली । उत्पले । शुनिकूल, शान्ता ।
रा. नि. व. १० ।

अनृजुः । नि. शठे । असरले । पुं । तगरपुष्पवृक्षे ।

अनेकदिग्वायुः । पुं । नानादिग्भवविसंखुलवाते ।
एनेना गेनेना वातांन ।

अनेकः । पुं । गजः । शती । मद. व. ११ ।

अनेकान्तः । पुं । कचित्तथा कचिदन्यथेति यः
सः । सु. उ. ६५ अ. ।

अनेङ्गमूकः । नि. वाक्शुतिरहितः । मे. । अन्धे ।

अनोकहः । पुं । वृक्षे । शीष्ट ।

अन्तःकण्ठश्लेषावलीकिनी । स्त्री । नाडी-
यन्त्रविशेषः । सा च दद्याद्गुला भवति । अत्रिः ।

अन्तःकरणम् । क्ली । अन्तरिन्द्रिये, मनसि ।

अन्तःकुटिलः । पुं । शङ्खे । शीष्ट ।

अन्तःकोटरपुष्पी (प्यिका) । स्त्री । नील-
वृक्षायाम् । शीष्ट । रा. नि. ।

अन्तःपदवो । स्त्री । सुषुम्नाख्यनाडिकायाम् ।

अन्तःसत्त्वा । स्त्री । भक्तातकवृक्षे । गर्भिण्याम् ।
श. च. ।

अन्तकः । पुं । काञ्चनारवृक्षे । वृक्षकाक्षन ।
भा. गु. व. । यमे । सन्निपातज्वरविशेषः । तल्लक्षणं—
यथा—दाहं करोति परितापनमातनीति, मीहं
ददाति विदधाति शिरःप्रकम्पं । हिक्कां करोति
कसनच्च समाजुहोति, जानीहि तं विबुधवर्जित-
मन्तकाख्यम् । भा. म. १५. ।

अन्तरम् । क्ली । अवकाशे । छिद्रे । मध्ये । मे.
रविकं ।

अन्तरापत्या । स्त्री । गर्भिण्याम् ।

अन्तरायामः । पुं । आक्षेपकभेदे । लक्षणं यथा
—अङ्गुलीगुल्फजठरहृद्वचीगलसंस्थितः ॥ स्नायु-
प्रतानमनिलस्तम्भः क्षिपति वेगवान् ॥ विष्टब्धः
स्तम्बहनुर्भग्नपार्श्वः कर्णं वमन् । अभ्यन्तरे धनुर्विव
यदा नमति मानवः । तदा सीऽभ्यन्तरायामं कुरुते
मारुती वली ॥ भा. । मा. नि. ।

अन्तरि(रौ)क्षम् । क्ली । आकाशे । रा. नि.
व. १३. ।

अन्तरिक्षजलम् । क्ली । आकाशजले । वृष्टि-
जलम् । See गगनाब्जम् ।

अन्तरुहा । स्त्री । श्वेतद्रव्यायाम् ।

अन्तर्जठरम् । क्ली । कीर्णे । कुक्षिमध्ये । अस. ।

अन्तर्दधनम् । क्ली । सुरावीजे । श. च. ।

अन्तर्दाहः । पुं । शरीराम्भ्यन्तरदाहे । शीष्टेन
भित्तरे जाला । कीर्णसन्नापे । रा. नि. व. २० ।
सन्निपातज्वरविशेषः । लक्षणं यथा—अन्तर्दाहः
शैत्यं वहिः श्वयथुररतिरपि श्वासः । अङ्गमपि
दग्धकल्यं सीऽन्तर्दाहार्दितः कथितः ॥ भा. म. १५. ।

अन्तर्धूमः । नि. बह्ममुखहृष्टिकाभ्यन्तरे अग्नि-
दग्धे । च. द. ग्रहणी-चि. चिचकचारि ।

अन्तर्मलः । पुं । मलान्तवृक्षे । कश्चिदतिः ।

अन्तर्महानादः । पुं । शङ्खे ।

अन्तर्मुखम् । क्ली । व्रणविस्त्रावणास्तिविशेषः ।
लक्षणं यथा—तद्वदन्तर्मुखं तस्य मध्यमवर्धमङ्गु-
लम् । अङ्गचन्द्राननं चेतत् तथाध्यङ्गोङ्गुलं फलं ॥
कश्चिदतिः ।

अन्तर्मुखी । स्त्री । स्त्रीयोनिरोगविशेषः । तल्ल-
क्षणं—अवायमतिवृत्ताया भजन्त्यास्तत्र पौष्टितः ।
वायुर्मिथ्यास्थिताङ्गाया योनिस्तीतसि संस्थितः ॥
वक्रयत्नाननं योन्याः सास्थिमांसानिलात्तिभिः ।
भ्रशक्तिं मेथुनासक्ता योनिरन्तर्मुखी मता ॥ च. चि. ।
अन्तर्वल्ली । स्त्री । गर्भिण्याम् । अस. ।

अन्तर्वर्मिः । स्त्री । अपरिपाके । त्रिका ।

अन्तर्विद्रधिः । पुं । जठराभ्यन्तरस्थविद्रधिरोगः ।
लक्षणं यथा—पृथक् सम्भूय वा दीपाः कुपिता शुक्ल-
रूपिणः । वल्मीकवत् समुन्नद्धमलः कुर्वन्ति विद्रधिम् ॥
गुदं वस्तिमुखे नाभ्यां कुक्षौ वङ्गयथीस्तथा । बुक्कयोः
ज्वरि यकृति हृदि वा क्लीन्नि चाप्यथ । एषां
लिङ्गानि जानीयाद्वाद्यविद्रधिलक्षणैः ॥ भा. ।

अन्तर्वृद्धिः । पुं । अन्तर्विद्रधिः । See अन्त-
र्विद्रधिः ।

अन्तर्वेधः । पुं । मर्मवेधः । मर्मपीडायाम् ।

अन्तश्शय्या । स्त्री । मरणे । मे. ।

अन्तस्त्रेहफला । स्त्री । श्वेतकण्टकार्याम् ।

अन्तावसायी । पुं । नापिते । मे. ।

अन्तिका । स्त्री । सातलायाम् । चांभरकस्या ।
चुल्लायाम् । मे. कविकं ।

अन्त्यः । पुं । मृतायाम् । मे. ।

अन्त्यपुण्या । स्त्री । धातकीवृक्षे । वै. निघ. ।

अन्त्वम् । क्ली । पुरीतति । नाडीजूंङ्गि । रा. नि.
व. १८. । उक्ताः साङ्गोद्भूयो व्यामाः पुंसामन्त्राणि
मूरिभिः । अङ्गव्यामेन हीनानि योषितीऽन्त्राणि
निर्दिष्टान् ॥ साङ्गोद्भव्यामान्यन्त्राणि पुंसां स्त्रीणा-
मङ्गव्यामहीनानि । सु. शा. ५ अ. । अस्त्रजः श्लेष्म-
णश्चापि यः प्रसादः परो मतः । तं पच्यमानं पित्तं न
वायुश्चाप्यनुधावति । ततोऽस्यान्त्राणि जायन्ते गुदं
वस्तिश्च देहिनः ॥ इति तदुत्पत्तिः । सु. शा. ४ अ. ।

अन्त्वकूजः । पुं । वायुरोगविशेषः । नाडीशङ्खे ।
सु. नि. १ अ. ।

अन्त्वकूजनम् । क्ली । अन्त्वधनौ । अं०१७०का,
वांक्षधरा इति भाषा । नि. ।

अन्त्वपाचम् । क्ली । स्थावरविषालगंतत्वक्षार-
निर्यासविशेषः । सु. कल्प. २ अ. ।

अन्त्ववस्त्रिका । स्त्री । महिषवल्ग्रा । रा. नि. व. ३. ।

अन्त्ववल्ली । स्त्री । सीमवल्लीलतायाम् ।

अन्तर्द्विः । स्त्री । Hernia. स्वनामख्यात-
रोगविशेषः । तल्लक्षणं यथा—वातकीपिमिराहारैः
शीततीयावगाहनैः । धारणं रणभाराध्वविषमाङ्ग-
प्रवर्तनैः ॥ चोभणैः चोभितोऽन्ये च द्रान्तावयवं
यदा । पवनी विगुणीकृत्य रुनिवेशादधो नयेत् ।
कुर्याद्द्विजसन्निस्थी ग्रन्थिग्रामं शययुं तदा ॥ उपे-
त्यमाणस्य च सुकृद्विभम् आधानरुक्ताभवती स
वायुः । प्रपीडितोऽन्तः स्वनवान् प्रयाति प्रकापय-
न्नेति पुनश्च सुक्तः ॥ अन्तर्द्विरसाध्योऽयं वातद्वि
समाकृतिः । मा. नि. ।

अन्वादः । पुं । आभ्यन्तरकर्म । मा. नि. । शाङ्गः
७ अ. । See कृमिः ।

अन्वालजी (मा.) । स्त्री । वातद्विषज्यचुद्र-
अन्वालजी (सु.) । रोगविशेषः । तल्लक्षणं—
घनामवक्रां पिङ्गकासुन्नतां परिमण्डलां । अन्वालजी-
मल्पपूर्वां तां विद्यात्कफवातजाम् ॥ मा. नि. ।

अन्वी । स्त्री । ब्रह्मदारकलतायाम् । अ. टी. ।

अन्यकम् । स्त्री । अङ्गारः । रत्ना. ।

अन्दिता । स्त्री । तुल्याम् । अ. टी. ।

अन्यः । वि. नेचहीने । स्त्री । तिमिरे । मे.
धदिकं । (मस्) अन्ने । रा. नि. व. २० । जले ।
भरतः ।

अन्धकः । पुं । तुम्बुरौ । कौचांशने । भा. पू.
१ म. ह. व. ।

अन्धकाकः । पुं । काकाकारे पक्षिणि । शीत-
कोष्ठि । मं भेदजुया । विका. ।

अन्धकारः । पुं । आलीकाभावे । तत्पर्यायः,
—ध्वान्तं तमिस्त्रं तिमिरं तमः (अ), भूच्छायं (रा),
अन्धतमासं अन्धतामसं सन्तमसं अवतमसं । गुणाः
—भयदृष्टितेजोऽवरोधकरः रोगजनकश्च । राज. ।

अन्धकूपः । पुं । मोहः ।

अन्धता । स्त्री । पित्तरोगः । वै. निध. ।

अन्धपूतना । स्त्री । बालकग्रहपीडाविशेषः ।
लक्षणम्—यो द्वेष्टि स्नानमतिसारकासहिक्काच्छर्द्दी-
भिर्ज्वरसहिताभिर्यमानः । दुर्बलः सततमधःशयो-
ऽसहगन्धितं ब्रूयन्निषजोऽन्धपूतनात्तम् ॥ चि.—
तिक्तद्रुमपत्रसिद्धजलैः स्नानं । सुरादिसाधिततैलम् ।
पिप्पल्यादिसिद्धहृतादिकञ्च । सु. उ. २०।३३ अ. ।

अन्धमूषा । स्त्री । वज्रमूषापरनामके औषध-

पाकार्यं यन्त्रविशेषः । तस्य लक्षणं यथा—अन्धमूषा
तु कर्तव्या गोखनाकारसन्निभा । सैव च्छिद्रान्विता
मध्ये गन्धरी सारणीचिता ॥ द्वौ भागौ तुषदग्धस्य
एका बलीकम्पिका । लौहकिट्टस्य भागैकं श्वेत-
पाषाणभागिकम् । नरकेशसमं किञ्चित् छागीचीरेण
पेषयेत् ॥ यामहयं दृढं मर्दय तैर्न मूषां सुसम्पुटाम् ।
शीघ्रयित्वा रसं क्षिप्वा तत्कल्कैः संनिरीधयेत् । वज्र-
मूषा समाख्याता सत्यक्पारदसाधिका । र. सा. सं. ।
कश्चिदतिः ।

अन्धमूषिका । स्त्री । देवताङ्गुलि । देशांताङ्गुलि ।
लक्षणविशेषः । श. च. ।

अन्धाहिः । पुं । कुचिया-मौने । कूटेशाङ्ग,
जनगेष्टे । विका. ।

अन्धाहली । स्त्री । आहुत्यनामकशिखीफल-
वनस्पतिविशेषः ।

अन्धिका । स्त्री । सर्पध्या । स्त्रीविशेषः । मे.
कलिकं । नेत्ररोगविशेषः । श. र. ।

अन्धुः । पुं । कूपः । चिका. ।

अन्धुलः । पुं । शिरीषवृक्षः । श. च. ।

अन्नम् । स्त्री । शस्ये । ब्रीहियवादी खाद्यद्रव्य-
मात्रे । चर्यचोष्यलेक्षपेयभेदेन अन्नं चतुर्विधम् ।
केऽपि च निषेधचर्चणचोष्यखाद्यभेदेनाष्टधा वर्तते ।
राजनिघण्टुकारोऽपि अन्नमष्टविधमाह चर्यादिभेदेन ।
व. २० । भक्ते । भात । तत्पर्यायः,—भक्तं
अन्नं भिक्षा (अटी), अट्टं कसिपुः जीवातुः (ज),
क्रूरं (रा), जीवनकं (हे), क्रूरं आपूर्ष्टिकं जीवन्ति
प्रसादनं (शब्द. र.) । तच्च तण्डुलपरिमाणपेक्षया
पञ्चगुणजले सिद्धम् । अन्नं पञ्चगुणे साध्यम् ।
च. द. ज्व. चि. । प. प्र. २ ख. । सिन्नतण्डुले
यथा—शस्यक्षेपगतं प्राहुः सतुषं धान्यमुच्यते । आसं
वितुषमित्युक्तं सिन्नमन्नमुदाहृतम् ॥ वशिष्ठः ।
तथा जलदानप्रमाणतोऽन्नं चतुर्विधम् । चतुर्विधं
भवेन्नक्तं जलदानप्रमाणतः । तत्र भक्तं विलेपी
च यवागूः पेयया सह ॥ प्रयोगरत्नाकरः । अन्नगुणाः
—अधिकारं पथ्यं तर्पणं सूचनं लघु च । तत्र
अधीतमन्नमस्तु दानं—शीतलं गुरु वृष्यं कफजनकं ।
सुधीतमन्नं उष्णं विशदं गुणकरञ्च । भृष्टतण्डुलज-
मन्नं—रुच्यं सुगन्धिं कफघ्नं लघु च । अतिकृत्रं
—ग्लानिकरं, तण्डुलान्वितं—दुर्जरम् । मद-
व. ११।६ । धान्यान्ने पाचितं भक्तं लघु अग्निप्रदी-
पकं रुचिप्रदञ्च ॥ वै. निध. । मथितयुक्तं भक्तं—

खादु शीतलं रुच्यं अग्निदीपनं पाचकं पुष्टिकरं
ग्रहण्यशूलघ्नं । रात्रौ भक्षितं—रुच्यं दतिकरं
दीपनमशीघ्रञ्च । सुद्वयूषयुक्तं—कफज्वर, शर्करा-
मिश्रितं—पित्तज्वरं हितम् । लाजभक्तं—लघु शीतल-
मधिकरं मधुरं वृष्यं निद्रारुचिकरं व्रणशीघ्रनञ्च ।
यावकान्नं—गुरु खादु वृष्यं क्षिग्धं गुल्मज्वरकण्ठ-
रोगकासमेहघ्नञ्च । खिचरान्नं—तर्पणं गुरु वृष्यं
धातुवर्धकम् । योग्यस्नानं—गुरु घनं कासश्वास-
घ्नञ्च । कोद्रवान्नं—रुचिकरं मधुरं प्रमेहघ्नं मूत्र-
दीपनं दण्डान्नं कृटिकफवातामदाहघ्नञ्च । श्यामा-
कान्नं—रुच्यं लघु रुच्यं दीपनं बल्यं वातकरं मेह-
गलरोगमूत्रकण्ठघ्नञ्च । नीवारान्नं—रुचिदं लघु
दीपनं गुरुवातघ्नं यकृतग्रीहश्वासघ्नञ्च । कुल-
त्यान्नं—मधुरं रुच्यं उष्णं लघु कटुपाकि दीपनं
कफवातश्लेष्मिन्नासहरञ्च । माषान्नं—दुर्जरं मांस-
वृद्धिकरं गुरुवातघ्नं वृष्यञ्च । शिम्बान्नं—मधुरं रुच्यं
वातपित्तकीपनञ्च । वैदलान्नं—गुरु रुचिकरं ।
आदक्यन्नं—गुरु कफपित्तघ्नञ्च । मस्यौदनं—कफ-
करं तिदीपकरं अग्निमान्यकरञ्च । शाकान्नं—
लेखनं रुच्यमूषणं दीपद्रावकञ्च । मांसीदनं—धातु-
वर्धकं क्षिग्धं गुरु च । यलान्नं (फलान्नं)—रुच्यं
गुरु फलसमगुणञ्च । षष्टिक-साधारणशाल्यन्नं—
दीपनं बल्यं पाचनं तिदीपनं चयविषघ्नञ्च । नवान्नं
मधुरं क्षिग्धं गुरु मलसम्भनं रक्तपित्तघ्नञ्च ।
उष्णान्नं—दीपनं लघु शमकरं मदात्ययरक्तपित्त-
प्रमेहवातकरं कासश्वासकृम्याभानगुल्मजाद्यक्षत-
कासहरञ्च । शीतान्नं—शीतलं लालासावकम्
अग्निमान्यमेहमूच्छादिहरञ्च । वै. निध. । क्षिन्नान्नं
—दुर्जरं ग्लानिकरञ्च ।

अन्नकालः । पुं । भोजनसमये । तल्लक्षणं,—
“क्षुत्तु सन्भवति पक्षेपु रसदीपमलेषु च । काले वा
यदिवाकाले सीदन्नकाल उदाहृतः ॥” भा. ।

अन्नकोष्ठः । पुं । तण्डुलधान्यादिरक्षणाधारे ।
गोला, भण्डारः ।

अन्नगन्धिः । पुं । अतिसाररोगः । विका. ।
गलभेदः । मं हगवणः ।

अन्नजम् । स्त्री । वेदिवसिकान्नमण्डः । मं तिन-
दिवसाचीं शिलीपेजः ।

अन्नजा । स्त्री । हिक्काभेदे । पलान्नै रतिसंयुक्तैः
सहसा पीडितोऽनिलः । हिक्कयत्पूर्वगी भूत्वा तां
विव्यादन्नजां भिषक् ॥ भा. ।

अन्नद्रवशूलः । पुं, स्त्री । परिणामएले । तल्ल-
क्षणं यथा,—यदा जीथैल्यजीथे वा यच्छूलः पु-
जायते । पथ्यापथ्याप्रयोगेन भोजनाभोजनेन च ।
न शमं याति नियमात् सीदन्नद्रव उदाहृतः ॥ मा. नि.
See पक्षिशूलम् ।

अन्नद्रवाव्यः । पुं । अन्नद्रवएले । मा. नि. ।

अन्ननाडी । स्त्री । अन्नपाकनाड्याम् । सा च
२० हसमिता कलापेशीनिर्दिता । तदुक्तं—हस-
विंशतिप्रमाणा कलापेशीनिर्दिता । अन्नपाक-
क्रियायां च पाकनाडी प्रकीर्तिता ॥ ऊर्ध्वशी
सुखनामास्य अधोऽशी गुदनामकः । कण्ठादामा-
शयं यावदन्ननाडी तु कथ्यते ॥ ततश्चामाशयस्तस्मात्
स्थूलान्तः स्थूलमस्तकः । आमाशयात् समारभ्य
भागः प्रथम आन्तिकः । ग्रहणी चाग्न्यधिष्ठानं
बुधैराद्यैः प्रकीर्तिता । ततः पक्वाशयः प्रोक्तः पक्वान्न-
परिधारणात् ॥ स्थूलान्तस्याधोभागः सरलो-
गुदसंज्ञकः । अन्नकिट्टं मलं सर्व्वं वह्निर्निःसारयत्ययम् ॥
श्वासनाद्याः स्थिता पश्चादन्ननाड्यन्तर्वाहिनी । अध-
स्तात् कृष्णलीभूता नाडी चीदरमध्यागा ॥ कण्ठा-
दधोगतिर्नाडी भिन्ना वक्षःस्थलाश्रया । पेशीमुख-
हयवती प्रविष्टेयमधीगुहाम् । इत्यादि । आवेयः ।

अन्नप्राशनम् । स्त्री । षष्ठे अष्टमे वा मासि
बालस्यान्नभोजने । भा. ।

अन्नमण्डः । पुं । भक्तमण्डः । भातेर गाँड़ ।
गुणाः—क्षुधीधनो वस्तिविशीधनश्च प्राणप्रदः शीथित-
वर्धनश्च । ज्वरापहारी कफपित्तहन्ता वायुज्ये-
दष्टगुणी हि मण्डः ॥ च. द. अग्निमा. चि. ।

अन्नमयः । पुं । स्थूलशरीरः ।

अन्नमयकोशः । पुं । शरीरः ।

अन्नमलम् । स्त्री । पुरीषः । मदे ।

अन्नरसः । पुं । भक्तमण्डः ।

अन्नलिप्सा । स्त्री । अन्नभोजनेच्छायाम् । क्षुधा-
याम् । वै. निध. । प्रकृतिगामिसनीऽन्नलिप्सा ।
च. द. ।

अन्नवहा । स्त्री । धम्नीयुगलि । याभ्यां भुक्-
मन्नमुदरं नीयते । सु. शा. ६ अ. । तयोर्मूलसामा-
शयः, अन्नवाहिधमन्यश्च ।

अन्नवाहिस्रोतः । स्त्री । गलनाड्याम् । ग्लानां
नली ।

अन्नविकारः । पुं । Seminal secretion.
भक्तविकृतौ ।

अन्नविपाकनाडी । स्त्री । अन्ननाड्याम् ।
यथा—विचित्रविधना पक्कमन्नं सत्त्वानि जीवयति ।
अन्नयासी रसैः पिथी लालाकिन्नीऽन्ननाडिकाम् ॥
आसरन् नारासरन्नातिक्कम्य सुखं विशेत् ॥
निरुण्डुपजिह्वा सा सर्वथा आसनाडिका । जिह्वा
प्रयाति पथाच्च पाकनाडीं ततोऽभितः ॥ किञ्चि-
दूर्ध्वमुखी भूत्वा पिण्डं यसति यततः । आदरन्-
प्रविष्टं चेदन्नं कासैर्विनिसरेत् ॥ द्वितीयं च व-
धुना लघेन प्रकृतेर्वलात् । अतो नैवातिस्वरणं
श्रेयः पानान्नकर्षणम् ॥ आचयेत् ।

अन्नशेषः । उच्छिष्टाश्च । एतेषां भात ।

अन्नाजीर्णम् । स्त्री । अन्नं भुक्तं तदजीर्णञ्चेति
अन्नाजीर्णम् । भा. म. १. भ. आमातीसा. । “अन्ना-
जीर्णात्प्रदत्ताः जीभयन्तः ।” तन्नामकशूलरोगे ।
अन्नाद्यम् । स्त्री । अन्ने । भा. नि. व. २० ।
धान्ये ।

अन्नाशयः । पुं । उदरे ।

अन्यकारुका । स्त्री । शकृत्कीटे । हारा ।

अन्यतोवातः । पुं । सर्वाङ्गितरोगे । अत
वा अन्यचावस्थितस्य वायोरन्यत्र वेदनीत्यादकला-
त्तथाभिधानम् । लक्षणं यथा—“यस्यावटूकर्ण-
शिरीरुन्मुखः मन्नागती वायुनिलोऽन्नाती वा ।
कुर्व्यादृजं वै भुवि लोचने च तमन्नातीवातमुदा-
हरति ॥” मा. नि. ।

अन्यपुष्टः । पुं । कोकिले । कोकिल ।

अन्यभृत् । पुं । कोकिले । हला । काके । ह. च. ।

अन्यभृत् । पुं । कोकिले । रत्ना ।

अन्यलोहम् । स्त्री । कांस्यधातौ । वै. निघ. ।

अन्या । स्त्री । हरीतक्याम् । वै. निघ. ।

अन्येद्युष्कः । पुं । उरःस्थश्चेभजन्त्ये विषमज्वर-
विशेषे । तल्लक्षणं—“अन्येद्युष्कस्त्वहीरावादककालं
प्रवर्त्तते” इति । मा. नि. ।

अन्वाशनम् । स्त्री । धर्मशास्त्रायाम् । हला ।
शेडवस्ती ।

अन्वासनम् । स्त्री । अनुवासने । अश्वत्थि ।

अन्वाहिकः । विं । प्रात्याहिक ।

अप । स्त्री । जले ।

अपः(स) । स्त्री । जले ।

अपक्वः । वि. आमे, अश्वते । कौंठा । तत्-
पर्यायः,—असिद्धं आम अश्वतं (र) । तैले विपर्ययं
विद्यात् पक्वे चापक्व एव च । प. प्र. ।

अपक्वकदली । स्त्री । अपक्वकदलीयाम् कौंठा
कला । मं जुष केलं । गुणाः—अपक्वकदलञ्चैव
मलसम्भकरं मतम् । तित्तं कषायं कृच्छ्रं रक्तपित्त-
तृषाहरं । मेहाक्षिरीगरक्तातिसारज्वरविनाशकम् ॥
वै. निघ. ।

अपक्वमांसम् । स्त्री । असिद्धमांसं । कौंठा
मांसम् । गुणाः—अपक्वमांसं भवेन्मांसं रक्तदीपकरं
मतम् । वातादिदीपजनकमिति मांसविदा मतम् ॥
वै. निघ. ।

अपक्ववस्तु । स्त्री । असिद्धे अश्वते च वस्तुनि ।
र. मा. ।

अपक्वक्षीरम् । स्त्री । अपक्वदुधे । कौंठा दूधं ।
गुणाः—अभिष्यन्दि गुरु च ।

अपघ्नः । पुं । शरीरावयवे । अङ्गे । अम. ।

अपघातः । पुं । अम्बाभाविक-मरणे ।

अपचायितः । पुं । रोगे ।

अपचारः । पुं । अजीर्णे ।

अपची । स्त्री । गण्डमालाख्यगलरोगविशेषे । तस्या
लक्षणम्—हृन्स्थिकच्छात्तकबाहुसन्धिमन्यागलेषुपचि-
तन्तु र्निदः । यस्मिं स्थिरं वृत्तमथायतं वा विषं
कफश्चात्पक्वजं करोति ॥ तं यस्मिंश्चामलकास्थि-
मात्रं सन्त्यागजालप्रतिमैस्तथायतैः । अनन्यवर्णैरुप-
चीयमानं चयप्रकर्षादपचीं वदन्ति ॥ कण्ठयुताक्षे-
ऽप्यपचः प्रभिन्नाः स्रवन्ति नशन्ति भवन्ति चान्ये ।
निदःकफाभ्यां खलु रोग एष सदुत्सरी वर्धगन्तव्यौ ॥
सु. नि. ११ अ. ।

अपटुः । वि. रीगिणि । रा. नि. व. २० ।

अपतन्त्रः । पुं । स्नानाम्यातवातव्याधिरोगे ।

अपतन्त्रकः । पुं । अत कुपितो वायुर्हृद् चरन्
हृदयशिरःशङ्खमभिप्रपन्नसत्तत्स्थानं पीडयन् देहं
धनुरिव नतमान्त्रितश्च करोति । तेन मूर्च्छां सत्त्वा-
त्ता निःसृजता आसनाडिन्यं कपोतवत्कूजनं व
जायते । लक्षणं—मूत्रः स्रवः कोपनैर्वायुः स्थाना-
दूर्ध्वं प्रपद्यते । पीडयन् हृदयं गला शिरःशङ्खौ च
पीडयन् ॥ धनुर्वन्नमयैर्वावाय्वाचिपेन्मीहयेत्तदा ।
स कक्कादुक्कसेवापि श्लेष्मासीत्य निमीलकः ॥

कपोत इव कूजच्च निःसृजः सीऽपतन्त्रकः । मा.
नि. वा. व्या. । अथापतन्त्रकेनात्तमातुरं नापतर्पयेत् ।
निरुहवर्ति वमनं सेवयेन्न कदाचन ॥ इत्यादि
चिकित्सा ।

अपतर्पणम् । स्त्री । तत्राभावे । लङ्घने । हारा-
च. द. रक्तपित्त-चि । ब्रणोच्छाद्योपशान्त्यर्थमाद्ये
उपक्रमे । सु. चि. १ अ. ।

अपतानः । पुं । वातव्याधिविशेषे । अत
अपतानकः । पुं । हृदिनाशः संज्ञानाशश्च भवति ;
कण्ठस्थानमन्यत्तं कूजति ; वायुर्धृदा हृदयमाक्रा-
मति तदा मूर्च्छा, यदा च हृदयाच्चलति तदा
स्वास्थ्यं जायते । लक्षणम्—हृदि संसृज्य संज्ञाश्च
हृत्वा कण्ठेन कूजति । हृदि सुक्ते नरः स्वास्थ्यं
याति मोहं हते पुनः । वायुना दाहणं प्राहुरेके
तमपतानकम् । मा. नि. वा. व्या. । गर्भपातादि-
निमित्तः सः न सिध्यति । अपतानकिने शनं दश-
मूलौ शतं जलम् । तैलेन मर्दनं स्वेदः तथा तीक्ष्ण
नावनम् । स्त्रीतीविशीधनं पश्चात् सर्पिःपानं हितं
कृतम् ॥ साधारणचि. ।

अपत्यम् । स्त्री । पुत्रे ।

अपत्यजीवः । पुं । पुत्रजीववत् । जिज्ञाश्रुता
गोष्ठ । रा. नि. व. ६ ।

अपत्यदा । स्त्री । पुत्रदालतायाम् । रा. नि. व. ४ ।

अपत्यपथः । पुं । धोनौ । हे. च. ।

अपत्यशतुः । पुं । कर्कटे । श. च. ।

अपत्यसिद्धिस्तु । पुं । पुत्रजीववत् । वै. निघ. ।

अपत्रवल्लिका । स्त्री । महिषवल्ल्यां । मोक्ष-
नताविशेषः । मं लुसीमवल्ली । रा. नि. व. ३ ।

अपत्रा । स्त्री । पुष्पवृक्षविशेषे । नेवतीति महा-
राष्ट्रादौ ख्याते ॥ वै. निघ. ।

अपथम् । स्त्री । धोनौ । श. र. ।

अपथ्यम् । स्त्री । अहिते वस्तुनि ।

अपथ्यज्वरः । पुं । कुपथाज्वरज्वरे । अपथ्यजि-
मदाभावे च हेतुहेतुज्वरे पित्तसुदाहरति । दाहश्च
श्लेष्मश्च शिरीष्यथा च कीष्ठाभिद्विजः कथितोदककृ-
मलातिपातस्तत्तद्वत्तदा च अपथादीषु भवेज्ज्वरे
च ॥ वै. निघ. २ भा. ज्व. ।

अपदः । वि. पादहीने, पङ्क्तौ । पुं । सर्पं ।

अपदरुहा । स्त्री । वन्द्यायाम् । वान्मन्त्रा ।
अपदरोहिणी । स्त्री । मं वादांगुल । वै. निघ. ।

अपदेवता । स्त्री । पिशाचादौ ।

अपदेशः । पुं । अनेन कारणेनेत्यपदेशः । यथो-
पदिश्यते मधुरेण श्लेष्माभिर्वर्तते । सु. उ. ६५ अ. ।

अपवाहुकः । पुं । वातकफज्जि अंसगतवातव्याधि-
विशेषे । लक्षणम्—अंसदेशस्थितो वायुः श्लेष्म-
देशवन्धनं । शिराश्चाकुञ्च्य तत्र स्थी जनयेदपवाहु-
कम् ॥ मा. नि. ।

अपरम् । स्त्री । गजपश्चादहं । मे. रत्निकं ।

अपरा । स्त्री । जरायौ । हिं आंवर । भा. म.
४ भ. प्रपूतोपद्रवचि. । जठरादपरा यदि पञ्च-
तन्मात्रमनीबुद्धाहङ्कारा एवापरैरुच्यते, तेषामेव
प्रकृते रूपवात् ।

अपराजितधूपः । पुं । धूपीऽयं सर्वज्वरघ्नः ।
स च गुग्गुलुगन्धतणवचासर्जनिष्काकागुरुदेवदारु-
कृतः । पुरधामवचासर्जनेत्यादि । च. द. ज्व. चि. ।

अपराजिता ! स्त्री । स्नानाम्यातलतायाम् ।

Clitoria Ternatea.) अर्पत्राजिता । हिं
विष्णुकान्ति । तं नृनेलगुम्फिर । विष्णुकान्ति ।
नल्लविष्णुकान्ति । तत्पर्यायः,—आस्कीता, गिरि-
कर्णी विष्णुकान्ता (अ), गिरिशालिनी (के), दुर्गा
(श), अस्कीटा (अ. टी.), गवाक्षी अश्वत्थुरी श्वेता
श्वेतभरणा गवादनी (र), अद्रिकर्णी कटभी दधि-
पुष्पिका गद्गभी सितपुष्पी श्वेतस्पन्दा भद्रा सुपुवी
विषहन्ती नगपर्यायकर्णी अश्वाह्लादिसुरी । गुणाः
—कटुः तिक्ता कफवातघ्नी श्लेष्मघ्नी कासघ्नी कण्ठघ्ना
च । राज. । विदोषशमनी चक्षुष्या विषदीपघ्नी
पित्तघ्नी हिमा तिक्ता च । रा. नि. व. ५. १. भा.
पू. १ भ. गु. व. । एषा श्वेतनीलमेदेन द्विधा, तयो-
र्विशेषाः श्वेतनीलापराजिताशब्दं स्वग्याः । प्रीत-
निर्गुण्डासु । जयन्तीवत् । श्वेतापराजितायाम् ।
रा. नि. व. २३ । शालपर्ण्याम् । भा. पू. २ भ. ।
श्वेतसिन्धुवारे । श्वेतनिर्मिता । ब्रह्मा । शमीमेदे ।
रा. नि. व. ८ । जयन्तीवत् । रा. नि. व. ४ ।
शेफालिकायां । रा. नि. व. ४ । शङ्खिन्यां । तपुष-
मेदे । हपुषामेदे । रा. नि. व. ४ ।

अपराह्णः । पुं । दिवसशेषभागः । अथवा प्रा-
तलक्षणः । सु. सू. ६ ।

अपरिस्नानः । पुं । रक्तास्नानपुण्यवहे । रा. नि. व. १० ।

अपरेद्युः । अव्ययं । परदिने ।

अपर्वदण्डः । पुं । रामशरे । त्राशवा । रा. नि. व. ८ ।

अपलापः । पुं । तन्नामकशिरामर्शणि । अस्-
कृटाधीभागे पार्श्वपरिचतस्य स्थानं । सु. शा. ६ अ. ।

अपलापिका । स्त्री । पिपासायाम् । हे च ।

अपवनम् । स्त्री । कृत्रिमवने । हे. च. ।

अपवरकः । पुं । गर्भगृहे । हला. ।

अपवर्गः । पुं । अभिव्याप्यापकर्षणे । यथा—
सेह्या विधोपस्था अन्यत्र कीटविषादिति । सु. उ. ६५ अ. ।

अपविषा । स्त्री । निर्विषदये । रा. नि. ।

अपशोकः । पुं । अशोकवृक्षे । रा. नि. व. १० ।

अपसव्यः । वि. दक्षिणे । प्रतिवृत्तौ । मे. ४

अपस्करः । पुं । मलहारे । पुरीषे । धर. ।

अपस्तम्भ(श्च)मर्म्भ । स्त्री । तन्नामकशिरा-
मर्शणि । तस्य स्थानं वक्षस उभयव वायुवाहिन्यौ
नाड्यौ । “उभयतीरसी नाड्यौ वातवहे अपस्तम्भौ
नाम ।” सु. शा. ६ अ. ।

अपस्तम्भिनी । स्त्री । शिवलिङ्गनीलताविशेषे ।
वै. निष. ।

अपस्वरम् । अव्ययं । स्वभावस्वरादपगते ।
हीनस्वरे । वा. शा. ५ अ. ४० श. ।

अपस्मारः (-स्मृतिः) । पुं । Epilepsy.
स्वतामप्रसिद्धवातव्याधी । अपस्मार्तः, मृगी । मं
फ्रिरे । स चतुर्विधः वातविककफसन्निपातेः । अस्य
स साधारणलक्षणं ज्ञानाभावसंस्कारादिकम् । यथा
—तन्मःप्रवेशः संस्मृती दीर्घाद्रेकहतस्मृतेः । अपस्मार
इति ज्ञेयो गदी धीरश्चतुर्विधः ॥ तस्य सनिदान-
सम्प्राप्तिः—चिन्ताशीकादिभिः क्रुद्धा दीषा हत-
स्मृतिसि स्थिताः । कृत्वा स्मृतेरपध्वंससंस्कारं
प्रकुर्वते । हस्तस्य स्थिता सेदी ध्यानं सूच्या प्रमू-
दता । निद्रानाशय तस्मिन् भविष्यति भवत्यथ ॥
इति शा. ५ अ. ४० प. १ वातिकरूपम्—कम्पते प्रदंश-
इत्यं फेणोहमी असित्यपि । परुषारुणकृष्णानि
पश्येद्रूपाणि चानिलात् ॥ पीतफेनाङ्गवक्राच्च पीता-
द्युपदर्शनः । सुहृत्स्थानां लयान्तर्लोकादर्थो च

पैतिकः । स्त्री फेनाङ्गवक्राच्चः शीतहृष्टाङ्गजी
गुरुः । पश्यन् शक्तानि रूपाणि शैथिल्ये सुच्यते
चिरात् ॥ सर्वैरेभिः समस्तेषु लिङ्गे ज्ञेयस्त्रिदोषजः ।
स चासाधीमती यः स्यात् चीणस्यानवकश्च यः इत्यादि ।
सा. नि. । पथ्यापथ्यं यथा—वस्तिर्वातीहवे पूर्वं पैतिके
च विरेचनम् । वमनं श्लेष्मके चापि परं धूपनमञ्ज-
नम् ॥ नस्य शिराव्यधीदानं वासनं वमनं भयम् ।
तर्जनं ताडनं हर्षो घूमपानञ्च विस्मयः । धीधैर्ये-
त्यादि विज्ञानं दानमभ्यञ्जनानि च । लोहिताः
शालयो रक्षा गीधूमाः प्रतनं हविः । कूर्माभिषं
धन्नरसा दुग्धं ब्रह्मीदलं वचा । पटीलं वृक्षलभाण्डं
वातुकं खादु दाडिमम् । श्रीभाजनं पयःपेटी
द्राक्षा धात्री परुषकम् । तैलं खराश्वसूत्रञ्च गगनाम्बु
हरीतकी । अपस्मारगदे वृषो पथमेतदुद्दीरितम् ।
चिन्तां शोकं भयं क्रोधमशुचीन्यशनानि च । समं
मत्स्यं विरुद्धान्नं तीक्ष्णं गुरु भोजनं । अश्वाप-
स्मारे जयदत्तः यथा—“पतत्यकस्माद्यो भूमौ सत्वाद्धी
गतदेतनः । स्वस्थाश्वयोऽपि यः शीघ्रं सीऽपस्मारौति
कीर्तितः ॥ उन्मादीकक्रियां सर्व्या ततः कृत्वा-
द्विचक्षणः । धृतस्यातिपुराणस्य तस्य पानञ्च
शस्यते ॥”

अपांघातुः । पुं । रसजलसूत्रखेदमेदः कफ-
पित्तरक्तादी । भा. म. १ भ. अतिसा. चि. । “संश-
म्यापांघातुरग्निः प्रवृद्धः ।”

अपांपित्तम् । स्त्री । चित्तकवचे । अम. ।

अपाकः । पुं । अजीर्णः । पाकाभावे । उद्वरा-
मये ।

अपाकशकम् । स्त्री । आर्द्रके । आर्द्रा । मं
आर्द्रे । रा. नि. व. ६ ।

अपाङ्गः । वि. अङ्गहीने । मे. । पुं । नेत्रप्रान्ते ।
रा. नि. व. १८ । तिलके । मे. गविकम् । तन्नामक-
मर्शणि । ततस्त्वैकव्यकारमर्शान्तरमसम्भवे वा ।
सु. सा. ६ अ. ।

अपाङ्गकः । पुं । अपामार्गचुपे । आर्द्रा । श. र. ।

अपाटवम् । स्त्री । रोगे । जाड्ये । रा. नि. व. २० ।

अपानः । पुं । गुदापानवायुः । अम. । अपान
पक्वनी सन्धाष्टष्टष्टान्तापानि । हे. च. ४ ।
हृषणी वलितेदं नाभ्युद्वहणी गुदः । अपानस्थान-
अन्तरः युक्तसुशक्तलि. स. । सञ्जोषितवर्गः च

युक्ताः स्थानस्थिताश्च ये । स्वकर्म कुर्वन्ते देही
धार्यते तेरनामयः ॥ च. । स्त्री । गुदे । गणेश्वर ।
रा. नि. व. १८ । वा. सु. ११ अ. ।

अपानदेशः । पुं । गुददेशः । वै. निष. ।

अपामार्गः । पुं । (Achyranthis aspera;
Bidentata.) स्नानाख्यातचुपे । आर्द्रा । हे
लट्जीरा, चिरचिरा । अम्बकुडक इति । सु. सु. २८ ।
शिरो. चि. । तं उत्तरेणी । मं आघाडा । तत्-
पथ्यायः—शैखरिका धामार्गवः मयूरकः प्रत्यक्षपर्णी
कोशपर्णी किनिही खरमुञ्जरी (अ), अपाङ्गकः
किनिः कोशपर्णः चमत्कारः (शब्दर), शैखरेयः
अधामार्गवः केशपर्णी (अ. टी.), स्थलमञ्जरी
प्रत्यक्षपर्णी चारमधः अधोघण्टा शिखरी (र),
दुग्धहा (भा), दुग्धहः अधशल्यः कान्तीरकः मर्कटी
दुरभिषयः वासिरः पराक्षपर्णी कण्टी कर्कटपिप्पली
कटुमञ्जरिका अघाटः चरकः पाण्डुकण्टकः नाला-
कण्टः कुब्जः मालाकण्टः आघाटः । स विधा—
श्वेतकृष्णरक्तमेदात् भिन्नोऽपि गुणैः समश्च । गुणाः
तिक्तोष्णः कटुः कफघ्नः अर्शः कण्डूदुरामघ्नी रक्तघ्नः
याही बान्तिहृत् । रा. नि. व. ४ । सरस्वीच्छो ।
वा. सु. १५ अ. । शिरोविरेचने । च. द. सन्नि-
पातज्वरचि. । “पृथिपर्णी लपामार्गः ।” दीपनः
तिक्तः कटुः पाचकी रोचनः कर्दिकफमेदीवातघ्नः
हृद्दीर्घाभानार्शः कण्डूदिकं हन्ति । भा. पू. १ भ. ।
तत्पथं रक्तपित्तघ्नम् । मद. व. ११ । श्वेतश्वापामार्ग-
कस्तु तिक्तीष्णो याहकः सरः । किञ्चित्कटुः कान्ति-
करो पाचकीऽग्निप्रदीपकः । नस्ये बान्ती प्रश्ला-
स्याकफकण्डूदुरापहः । दुर्नामानं रक्तकृजं मेदी-
रुगदरे तथा । वातसिञ्चापवी-ददुवात्यामानां
विनाशकः । रक्तापामार्गकः किञ्चित्कटुः शीतलः
स्रुतः । मन्वावष्टम्भमिह्नातविष्टम्भकारकः । रुची
वर्णं विषं धातं कफं कण्डूञ्च नाशयेत् । बीजमस्य
रसे पाके दुर्जरं खादु शीतलं । मलावष्टम्भकं
रुचं बान्तिहृत् रक्तपित्तजित् । तीयापामार्गकश्चोक्तः
कटुः शीथकफापहः । कांसं वातञ्च शीषञ्च नाशये-
दिति च स्रुतः । वै. निष. ।

अपामार्गजटा । स्त्री । अपामार्गमूलः । सि. धी.
हतीयकज्वर. श्रीकण्डः । “अपामार्गजटाकीया ॥”
च. द. सन्निपातज्व. चि. । एतद्वन्तं हतीयकज्वर
हितम् । अपामार्गस्य मूलञ्च सन्निपातज्वर-
वधोपायमहस्तेन सर्वज्वरविशोद्धरणम् ॥ वैदाकम् ।

अपामार्गतण्डुलः । पुं । अपामार्गबीजे ।
च. सु. ४ अ. । See अपामार्गः ।

अपामार्गतैलम् । स्त्री । शिरोरोगे । अस्य
पाठः—अपामार्गफलव्योषनिशाचवकरामठैः । सवि-
डङ्गैः शतं सूत्रे तैलं नस्यं कृमीन् जयेत् ॥ अत्र
चवकः = (ईच्छता) । तैलं ४ श. कल्कः १ श. ।
प्रयोगा. । च. द. ।

अपामार्गचारः । पुं । अष्टविधचारान्यतम-
चारे । एष गुणशृङ्गः । भा. पू. १ भ. ह. व. ।

अपामार्गचारतैलम् । स्त्री । कर्णरोगे ।
तिलतैलं ४ श. अपामार्गचारः २ श. वारि १६ श.
एकविंशतिवारान् परिस्त्राय चारवारि कुर्यात् ।
(मतान्तरं तु चारपरिमाणं २६ प. वारि च १२ श. ।
कल्कद्रव्यं शरावमितं । च. द. मेघ. कर्ण-री. चि. ।
अपामार्गचारजले तत्कृतकल्केन साधितं तिलजं ।
अपहरति कर्णनादं वाधिर्यञ्चापि पूरयतः ॥ अपा-
मार्गचारस्य १६ श. जलस्य २४ श. एकविंशति-
वारान् परिस्त्राय तैः १६ श. तैलशीघ्रमयात् जले-
नालीयापामार्गचारकल्को देयः, पिण्डभीतात्
कल्कात् पृथग्भूतं तैलं ग्राह्यं न तु गालनीयम् । इति
प्रयोगा. ।

अपालापमर्म्भ । स्त्री । पृष्ठवंशवच्चःस्थल्यो-
रन्तरालभागे । तथा तथीरेव च पृष्ठोरसीये पार्श्वे,
तथीरुपरिभागयोरसकूटयोरधीऽपालापान्त्रे हे मर्म्भ-
क्षीति ज्ञेयम् । वा. शा. ४ अ. ।

अपासनम् । स्त्री । मारणे । अम. ।

अपीनसः । पुं । नासारोगविशेषः । पीनसत्वांग ।
लक्षणं यथा—“आनद्यते यस्य विधूयते च पाप-
च्यते क्षिद्यति चापि नासा । न वेत्ति यो गन्धरसांश्च
जन्तुर्जुष्टं व्यवस्येत् तमपीनसेन ॥ तन्नालितश्च कर्भवं
विकारं ब्रूयात् प्रतिश्यायसमानलिङ्गः” मिति । सु.
चि. २ अ. । तथा “यौ मस्तुलुङ्गाद्वनपीतपक्तं कफं
सवेद्वातमपीनसः सः ।” च. चि. ।

अपुच्छा । स्त्री । शिंशपावृक्षे । श. र. ।

अपुष्टः । वि. अपरिपक्वे । कठि. ।

अपुष्पः । पुं । उदुम्बरवृक्षे । यच्छूभ्रत ग्रीष् ।

अपुष्पफलदः । पुं । पनसवृक्षे । कौशेनग्रीष् ।
स फणसः । रा. नि. व. ११ । अपुष्पजातफलवच-
सावे । रा. नि. ।

अपूपः । पुं । पिष्टके । हला । श्रुति शिष्टे ।
मं घारणे । गीधूमसूत्रापिष्टं गुडेन युक्तं जलेन
संघटितं । तद्वैद्यो वर्तुलनिभा घृते विपक्वा भवन्ति
चापूपाः । बल्या ह्वया रुचिदा गुरवी ह्वयाश्च
तुष्टिदाः प्रोक्ताः । पित्तानिलशमनकरा मधुराः
प्रोक्ताः । । वै. निघ. । शौण्डिकी । इति च
केचिदाहुः । गीधूमे । रा. नि. व. १६ ।

अपूप्यः । पुं । गीधूमे । गीधूमचूर्णे । श्रुता ।

अपूरणी । स्त्री । शाकलीहृत्वे । शिब्रुलगांश्च ।
श. च. । कार्पासहृत्वे ।

अपेकः । पुं । दुरालभायाम् ।

अपेतरीक्षसी । स्त्री । तुलसीचुपे । रा. नि. व.
१० । कृष्णतुलस्यां । कांल तूगनी । मं काली-
तुलस । भा. पू. १भ. गु. व. वर्त्य्यां । वावूहे ।
र. मा. ।

अपोगण्डः । वि. बलिमे । विकलाङ्गे । पुं ।
शिरो । मे. उचतुक् ।

अप्रादिका । स्त्री । पूतिकाशके । शूरे ।
अष्टी ।

अग्रम् (स) । स्त्री । जले ।

अप्पित्तम् । स्त्री । चितकहृत्वे । अम. ।

अप्रकाण्डः । पुं । काण्डरहितहृत्वे, भिण्डि-
कादी । अम. ।

अप्रकष्टः । पुं । काके । श. र. । वि. अधमे ।

अप्रतिकार्यः । वि. दुश्चिकित्से ।

अप्रसवधर्मी । वि. यः पुरुषः प्रसवधर्मी न
भवति । “बह्वस्तु पुरुषायेतनावन्तोऽगुणा अवीज-
धर्म्मिणोऽप्रसवधर्म्मिणी मध्यस्थधर्म्मिण्येति ” सु-
शा. १अ. ।

अप्रहतः । वि. मालचेचे । केदारं भृङ्गि ।
मं मालभूमि । खिलभूमी । रा. नि. व. २ ।

अप्रिया । स्त्री । शङ्खीमल्ये । शिङ्गी गांश्च ।
वीदालिमल्ये । दोण्डानं गांश्च ।

अप्रेतराक्षसी । स्त्री । तुलसीहृत्वे । र. मा. ।

अप्रोटः । पुं । भारद्वाजाख्यपक्षिणि । वै. निघ. ।

अफलः । पुं । फलहीनहृत्वे । वाडे गांश्च । मं
वांभहृत्वे । हे. च. ४का. । वि. यो न फलति ।
श. च. ।

अफला । स्त्री । भूम्यामलयां । काष्ठधात्रीहृत्वे ।

भा. रा. नि. व. ११ । लघुकारवेङ्गके । आमलकी-
हृत्वे । भा. पू. १भ. । कुमाथ्याम् । घृतकूमात्री ।
श. च. ।

अफेनम् । स्त्री । अहिफेने ।

अफेनफलम् । स्त्री । अहिफेनफले । पोखर
टेंडि । भेष. स्त्री-रीग चि. ।

अफेलम् । स्त्री । आफके । आफिः । मं अपू-
कडरी । फा. कफपू. हिं अपोम । आं लवंगुल
सखास् । वै. निघ. । See अहिफेनम् ।

अवरम् । स्त्री । अन्तर्वस्त्रे । मे. रविकं ।

अवलः । पुं । वरुणहृत्वे । श. च. ।

अवालुकः । पुं । पानीथालुके । रा. नि. व. ७ ।

अविला । स्त्री । मेथ्याम् । ठेड़ी ।

अवेद्यः । पुं । मत्स्ये ।

अजः । पुं । निचुलहृत्वे । शङ्ख । धन्वन्तरौ ।
हिज्जलहृत्वे । सर्व्वत मे. जहिकं ।

अजम् । स्त्री । पद्मे । प. सु. । रा. नि. व. १० ।
See कमलम् ।

अजकर्णिका । स्त्री । कमलवीजकीर्णे । वै.
निघ. ।

अजकेशरः । पुं । पद्मकेशरे । च. द. ।

अजभोगः । पुं । कमलकन्दे । श. च. ।

अजवीजभृत् । पुं । अंतकरीरहृत्वे । वै. निघ. ।

अजाहम् । स्त्री । बालके । वाणां । मं बाला ।
वै. निघ. ।

अजिनी । स्त्री । पद्मिण्यां । पद्मेश्वर शौण्डि ।
रा. नि. व. १० । पद्मसमूहे ।

अब्दः । पुं । सुखायां । सि. यी. ज्वर. किरातादि. ।
च. द. वातज्व. चि. । “किराताब्दास्तेदीदीया ।”
नागरसुखायां । नागरभूता । मं नागरमीथ । भद्र-
सुखायां । मं भद्रमीथ । मद. १व. । मेवे । मे.
दहिकं । स्त्री । अभके । र. मा. ।

अब्दनादः । पुं । मेघनादचुपे । कौटिलिनेटे ।
स्त्री । शङ्खिण्यां, मेघ्यां । मं तानुजल । वै. निघ. ।

अब्दसारः । पुं । कर्पूरमेदे । रा. नि. ।

अब्धिः । पुं । समुद्रे । रवा. ।

अब्धिकफः । पुं । समुद्रफेने । मधुप्रेत फेना ।
भा. पू. १भ. ह. व. । गुणाः—रुचिकरः । लिखन-

स्तुवरी लङ् । “चक्षुषः शीतलयेव पटलादिरुजा-
हरः । सरथ विषदीपन्नः कर्णशूलहरः परः ।
कफश्च कण्ठरीगघ पित्तश्चैव विनाशयेत् ॥” वै.
निघ. ।

अब्धिजः । पुं । समुद्रफेने । रवा. (-जी) ।
अश्विनीकुमारौ ।

अब्धिजा । स्त्री । सुरायां । हे. च. ।

अब्धिङ्गिणी । पुं । समुद्रफेने । वै. निघ. ।

अब्धिफलम् । स्त्री । समुद्रजातफले । महा-
राष्ट्रादी व्याति औषधविशेषे । समुद्रफल इति
लीके । गुणाः—फलं समुद्रस्य कटूष्णकारि वाता-
पहं भूतनिरोधकारि । चिदीषदावानलदीपहारि
कफामयशान्तिविरोधकारि । रा. नि. ।

अब्धिफेनः । पुं । समुद्रफेने । रा. नि. ।

अब्धिमण्डुकी । स्त्री । मुक्तास्तीटे, मुक्तिकायां ।
शिङ्गूक । मद. व. ४ । मं मीतौसीप । हे. च.
४ का. ।

अब्धिवृक्षः । पुं । शाखिमूलहृत्वे । काकाती-
दालीति लीके ।

अब्धिसारः । पुं । रवे । व. निघ. ।

अब्धिहण्डिरः । पुं । समुद्रफेने । रा. नि. ।

अब्धम् । स्त्री । अमधाती । सुखायाम् । रा. नि.

अब्धचर्चकम् । स्त्री । मैथुने । तिका. ।

अभक्तच्छन्दः । पुं । अरीचकमेदे । यत्त नाम्ने
भवेच्छन्दा सोऽभक्तच्छन्द उच्यते । See अरीचकः ।

अभयम् । स्त्री । उशीरे । वीरणमूलं । वेणोत्र
भूल । रा. नि. व. १२ । मद. व. ३ । अम. । भेष.
कुष्ठचि. कन्दर्पसारतैले ।

अभयदा । स्त्री । भूम्यामलयां । भूँहे आभला ।
मं भूम आंवली । वै. निघ. ।

अभयनृसिंहरसः । पुं । रसीयं असीसार-
गृहणीगदधीहितः । साचा १ गुञ्जा । अनुपानं
जीरकचूर्णं मधु च । द्रव्याणि हिङ्गुलविकटुविप-
जीरक-टङ्गण-रसगन्धकाभाणि प्रत्येकं समभागानि
सर्व्वसममहिफेनम् । निम्बुकरसेन मर्हन् । भेष. ।

अभया । स्त्री । (Terminalia chebula ;
chebulic myrobalan.) हरीतकीमेदे । प.
म. । “यच्चाखा चाभया ज्ञेया ।” रा. नि. व. ११ ।
रयं बाहुल्येन चण्यायां जायते । गुणः—चक्षुष्या ।

भा. पू. १भ. । अमृतापरनाकीति अरुण, वा. म.
३५ अ. वचादिव । “नागरातिविषाभया ।”
च. द. कफज्व. चि. आमलकादिः । “आमलका-
भया कृष्णा ।” See हरीतकी । श्वेतनिर्गुण्यां ।
मन्त्रिष्ठायां । जयन्त्यां । जयायां । निक्षि ।
मृणाले । काञ्चिके । काञ्चनहृत्वे । रा. नि.
व. १७ ।

अभयाद्यमोदकः । पुं । विरेचनाधिकारि ।
अत हरीतकादीनां चूर्णं प्रत्येकं पलमितं दन्त्याः ६
तोलकानि, शर्करा १२ पलानि, चिह्नतायाश्च पल-
हयमेकव मधुना मोदकं कुर्यात् । च. द. विरेचना-
धिकारि ।

अभयारिष्टः । पुं । अशोऽधिकारि अरिष्टः । अत
हरीतकी १२॥० श. दाक्षा ६॥० श. मधुकपुष्प १०
प. विडङ्गश्च १० प. वारि २५६ श. शेषः ६४ श.
गुडः १२॥० श. । गीचुरादीनां प्र. चूर्णं २प.
प्रक्षेपः । भेष. ।

अभयालवणम् । स्त्री । औषधमिदं यत्तुशीहा-
धिकारि देयम् । आनिधां, पनांश, आकम्, मिङ्गू,
आपांश, वरुण, आग्गुञ्ज, वांसक, गोक्षूर,
वृश्ती, कण्टकात्री, नाटिकरज्ज वा शकृताङ्गि,
शंपत्रगानी, कूडिचि, पोषां, शूनर्वा, एषां प्रत्येकं
समूलपत्रशाखं समभागं कृष्टवित्वा हृष्टिकाभ्यन्तरे
स्थापयित्वा च तिलनालाभिना दहेत् । ततो भक्ष्य
१६ प. जलं ६४ श. शेषः १६ श. चारविधिना
एकविंशतिवारं निःस्राव्य चारः कार्यः । ततः स
चारः, गोमूत्रं १६ श. सैम्बवं १६ प. हरीतकीचूर्णं
८ प. सर्व्वमेकीकृत्य पक्तव्यं । पाकसिद्धौ घनोभूते
च प्रक्षेपः—कृष्णजीरकं हिङ्गु विकटु यमानौ कुष्ठं
शटी च, एषां प्रति ४ ती. । भा. जी. रस. र. ।
भेष. प्रयोगा ।

अभयावटी । स्त्री । गुल्माधिकारि । “अभया-
मरिचं कृष्णा टङ्गणश्च समाशिकम् । सर्व्वचूर्णं समं
भागं दद्यात् कानकजं फलम् ॥ सूहीचीरेण
संकुर्थाद्दवटीं स्निग्धकलायवत् । वटीद्वयं शिवामेकां
पिष्टा तण्डूलवारिणा ॥” अत कानकजं फलं
जैपालम् । शिवा हरीतकी । र. सा सं. । एषा वटी
भेषज्यरक्षावल्यामुदरे धृता ।

अभयाष्टकम् । स्त्री । अष्टहरीतकीभक्षणे ।
यथा—“द्वि पूर्व्वमयादशनादितो वै हं चापि शुक्ला
तु तथा स्वप्लु । अष्ट प्रयोगादभयाष्टकस्य चिसभ-

रात्रिषु पुनर्युवा स्यात् ॥” इत्यादि प्रयोगा-
रसायन ।

अभावः । पुं । मरणे । असत्त्वे । मे वतिकं ।

अभिघातः । पुं । आघाते । शस्त्रमुष्टिलगुडा-
दिभिर्हने । भा. म. १भ. आगन्तु-ज्वर-लक्षणं ।
“अभिघाताभिषङ्गाभ्याम् ।”

अभिघातज्वरः । पुं । आघातजन्यागन्तु-
ज्वरे । “अभिघाताभिचाराभ्यां—आगन्तुर्जायते ।”
मा. नि. ज्व. । अपिच—“तवाभिघातजी वायुः
प्रायो रक्तं प्रदूष्य च । सव्यथाशीघ्रवैषण्यं करोति
सरुजं ज्वरमिति ॥” च. । अव ज्वरे दीषा
नारम्भाकाः परन्तु पश्चादनुबन्धिनः स्युः ।

अभिघारः । पुं । घृते । सं तूप । रा. नि. व. १५ ।

अभिचारः । पुं । सन्तादिना मारणादिप्रयोगे ।
सन्तादिद्वारा पीडयां वा । र. मा. । कृत्याद्युत्पादने
वा । भा. म. १भ. आगन्तुज्व. । “अभिचाराभि-
शापतः ।” यत्नसन्ताद्ययपीडने । “अभिचाराभि-
शापीत्ये ।” रत्ना । श्येनादिघातज्वरे । “अभि-
चाराभिशापाभ्यां मोहसृष्ट्या च जायते ।” मा.
नि. ज्व. ।

अभिज्ञः । वि । कुशले ।

अभितापः । पुं । सञ्ज्ञाज्ञतापे । अश्वज्वरे ।
गज. वै. ।

अभिनवकामेश्वरः । पुं । वाजीकरणमिदं
भेषजम् । “तोलकैकं समादाय पृथगन्वकसूतयोः ।
रक्तोत्पलदलान्भीमिर्मर्दयेत् दिवसवयं । मर्दयित्वा
पुनर्देयं गन्धं माषचतुष्टयम् । तस्यैव पत्रतीक्ष्णं
पुनर्देत्वा च गन्धकम् । शङ्खित्याश्चापि तीक्ष्णं रुद्धा
काचषटे दृढं । ततस्तु बालुकायन्त्रे पचेद्यामलघं
ततः । काचकूप्याः समाकृत्य सिद्धसूतमतः परं ॥”
रक्तिकापञ्चकं खादेत् । रस. र. ।

अभिन्यासः (काः) । पुं । सन्निपातज्वरविशेषे ।
तल्लक्षणम्—“तयः प्रकुपिता दीषा उरःस्त्रीतीक्ष्ण-
गामिनः । आमाभिर्द्वया ग्रथिता बुद्धीन्द्रियमनी-
गताः । जनयन्ति महाघोरमभिन्यासं ज्वरं दृढम् ॥
युतौ नेत्रे प्रसृतिः स्यान्न चेष्टां काञ्चिदीहते । न
च दृष्टिर्भवेत्तस्य समर्था रूपदर्शने । न प्राणं न च
संस्पर्शं शब्दं वा नैव बुध्यते । शिरो लीठयतेऽभीक्ष्ण-
माहारं नाभिनन्दति । कूजति तुयते चैव परि-
वर्तनमौहते । अल्पं प्रभाषते किञ्चिदभिन्यासः स

उच्यते ॥ प्रत्याख्यातः स भूयिष्ठः कथिदेवं प्रमु-
च्यते ॥ मा. नि. ज्व. । अस्य तन्वात्तरीक्तलक्षणं
भावप्रकाशे स्रग्भ्यम् ।

अभिपीडनम् । स्त्री । अभिचारे ।

अभिमन्यः (मन्युः) । पुं । नेत्ररीगे । तिका ।
See अभिमन्यः ।

अभिमर्दः । पुं । अवमर्दः ।

अभिमर्षणम् । स्त्री । यक्षपिशाचादिभूतकृत-
पीडयां । र. मा. ।

अभिमानितम् । स्त्री । मैथुने । तिका ।

अभिरूपः । पुं । बुधे । रम्ये । मे. पचतुष्कं ।

अभिलकपित्यः । पुं । आस्नातकह्वरे । आंगु-
ली ।

अभिलावः । पुं । छेदे । अम. ।

अभिलाषः । पुं । रमणेच्छायाम् । रत. र. ।

अभिशापः । पुं । द्विजातिभिः क्रोधाद्दुःखाति-
भारधारणे । र. मा. । ब्राह्मणगुरुवृद्धसिद्धादिदत्ते
शापे । भा. म. १भ. । तज्जातागन्तुज्वरलक्षणं—
“अभिचाराभिशापाभ्यां मोहसृष्ट्या च जायते ।”
मा. नि. ज्व. ।

अभिशापज्वरः । पुं । तज्जन्यज्वरे । See
ज्वरनिदानम् ।

अभिषङ्गः । पुं । भूतविषादिसम्बन्धे । यक्ष-
पिशाचादिकर्तृकपीडयां । र. मा. । काम-
शीकभयक्रोधभूतादीनाम् आवेशे । भा. म. १भ.
आगन्तुज्व. लक्षणं । रक्तः प्रसृतिभिरभिधर्षणे । रत्ना ।

अभिषङ्गज्वरः । पुं । ज्वरविशेषे । स च
भूताद्यावेशतो भवति । स कामादिजमेदेन षड्विधः ।
शाङ्ग. । लक्षणं यथा—“अभिघाताभिचाराभ्या-
मभिषङ्गाभिशापतः । आगन्तुर्जायते दीर्घयथास्वं
तं विभावयेत् ॥” मा. नि. ज्व. । कामशीकभयक्रोधे-
रभिषक्तस्य यो ज्वरः । सोऽभिषङ्गज्वरो ज्ञेयः यथ
भूताभिषङ्गजः । च. ज्व. नि. ।

अभिषवम् । स्त्री । काञ्चिके । रा. नि. व. १५ ।
ताडनामसुरायाम् । तांड़ी । सं ताड्याचीदाह ।
पुं । स्नाने । मद्यसन्धाने । मे. वचतुष्कं ।

अभिषुकम् । स्त्री । कावेलादौ प्रसिद्धे फल-
विशेषे । पेंछा । च. चि. च्यवनप्राशः । पुं । तह्वो
सु. ।

अभिषुतम् । स्त्री । षण्डाक्याम् । शंडाकी-
काञ्चिके । अम. ।

अभिषुविक्रान्तम् । पुं । माधवी-सुरायाम् ।
वै. निघ. ।

अभिषेकः पुं
अभिषेचनम् स्त्री } स्नाने ।

अभिष्यन्दः । पुं । नेत्रशूलरीगे । टांक ७७ ।
स चतुर्विधो वातादिभेदेन । See नेत्राभिष्यन्दः ।
अतिवृद्धौ । अस्त्रावे । मे. दचतुष्कं ।

अभिष्यन्दी । वि । दोषधातुमलस्रोतसां क्षेद-
जनने । कुसुमा. टी. ज्वरे । स्त्रीतः स्राविद्रव्ये ।
वा. टी. हेमा. । कफकृत्पदार्थे दध्यादिके । तल्लक्षणं
यथा,—पैङ्गल्याद् गौरवाद् द्रव्यं रुद्धा रसवहाः
शिराः । धत्ते यद् गौरवं तत् स्यादभिष्यन्दि यथा
दधि । भा. नि. ।

अभिसरः । परिवारके । रत्ना । प्राणाभिसर-
उच्यते । च. सू. ८अ. ।

अभिसारः । पुं । शकुलीमल्ले । भांन गौष्ट ।
मद. व. १२ । बले । वल. धर. । मल्ले ।

अभिहिता । स्त्री । जलपिप्पल्यां । वै. निघ. ।

अभीकः । पुं । कामुके । मे. कविकं ।

अभीरणी । स्त्री । दुन्दुभसर्पे । वै. निघ. ।

अभीरुः । स्त्री । Asparagus racemosus.
शतमूल्याम् । हिं शतावर । वा. सू. १५ अ. । दूर्वा-
दिव । गुन्दा भीरुः शतपाकी प्रियङ्गु । अथगन्धा-
मृताभीरुः । सि. यो. यक्ष-चि. तयोदशाङ्गे । महा-
शतावर्ध्याम् । रसे. चि. ८अ. । “प्रलम्बाभीरुवेवा-
यम् ।”

अभीरुपत्नी (तिका) । स्त्री । शतावर्ध्याम् ।
अम. ।

अभीशुः (घुः) । पुं । प्रयहे । नांशो. ग. मे. ।

अभीषङ्गः । पुं । आक्रोशे ।

अभीष्टः । पुं । तिलकक्षुपे । तिन गौष्ट । रा.
नि. व. १० ।

अभीष्टगन्धकः । पुं । माधवीलतायाम् । मद.
व. ३ ।

अभीष्टा । स्त्री । रेशक-गन्धद्रव्ये । टरगू. श. च. ।

अभुक्तः । वि । कृतोपवासे । अभुक्तस्य दिवा
निद्रा पाषाणमपि जीर्यति । वै. निघ. ।

अभुग्णः । वि । अरीगिणि ।

अभेद्यम् । स्त्री । हीरके । रा. नि. व. १२ ।
See वज्रम् ।

अभेषजम् । स्त्री । विपरीतीषधे । उट्टो ७७वध ।
तच्च द्विविधं बाधनं सानुबाधनञ्च । “अभेषजमिति
ज्ञेयं विपरीतं यदौषधम् ।” च. चि. १अ. ।

अभोजनम् । स्त्री । उपवासे अमावभोजने वा
उपोषास वा अशोक आशोत्र । “अजीर्णे भोजनं
येषां जीर्णे येषामभोजनम् । रातावभोजनं येषां
तेषां नश्यति धातवः ॥” संग्रहः ।

अभ्यङ्गः । पुं । तिलकल्ले ।

अभ्यङ्गः । पुं । तैलादिमर्दने । आंभां १ कट्टर'
तेज गौष्ट । “सूक्ष्मं दत्तं यदा तैलं भवेत्स्वाङ्ग-
सङ्गतम् । स्त्रीतीक्ष्णपथेद्वाहू अभ्यङ्गः स उदा-
हृतः ।” च. द. ज्व. चि. । गुणाः—जलसिक्तस्य
वर्द्धते यथासूलेऽङ्गुरासरीः । तथा धातुविद्विर्हि
क्षेहसिक्तस्य जायते । शिरासुखे रीमसूक्ष्ममनौमिथ
तर्पणम् ॥ सुयु. । स जरायुसवातहा । दृष्टिप्रसाद-
पुष्ट्यायुःस्वप्नसुखकदाङ्कतः । वा. सू. १अ. । स च
शिरःश्रवणपादेषु विशेषेणानुशीलनीयः । र. मा. ।
अभ्यङ्गी वातरोगघ्नः धातुसाम्यं बलं सुखं । निद्रा-
वर्णसद्वृत्तिना कृते दृष्टिपुष्टिक्तः । शिरोऽभ्यङ्गः
शिरसृक्तिकेशदाश्चापिपुष्टिक्तः । केशप्रसाधने
केशः रजोजन्यमलापहा । मद. व. ३ । तैलेन
शिरोमर्दने । भा. । सदीपस्य व्रणस्य दीपोपशम-
नार्थं माह्वार्धञ्च उपक्रमविशेषे । सु. चि. १अ. ।

अभ्यञ्जनम् । स्त्री । तैले । हि. च. । तैलमर्दने ।
रा. नि. व. १५ ।

अभ्यन्तः । वि । आतुरे । अम. ।

अभ्यन्तरायामः । पुं । तन्नामकधनुस्तन्मारीग-
विशेषे, अन्तरायामे । येन कूर्पितीबलवान् वायुः
अङ्गुलिबद्धीहृदयगलदेशादिकमभिप्रपन्नः कायुसमूह-
माकर्षन् सोमनवं क्रोडानतं करोति । तत्र चाञ्चि-
स्तथवा हनुस्तन्मादि च जायते । लक्षणम्—
“अङ्गुलीगुल्फजठरहृदयोमलसंश्रितः । कायुप्रतान-
मनिली यदाचिपति वेगवान् । विष्टाचक्षुश्च हनु-
भङ्गपार्श्वः कर्णं वमन् । अभ्यन्तरं धनुर्विव यदा

नमति मानवः । तदास्याभ्यन्तरायामं कुरुते मारुती
वली ॥” मा. नि. वा. व्या. ।

अभ्यमितः । वि. आतुरे । अभ. ।

अभ्यवकर्षणम् । स्त्री । शल्याशुत्पाटने ।
शेन तौना, कौंते तौना । अभ. ।

अभ्यवहरणम् । स्त्री । भोजने ।

अभ्यवहारः । पुं । आहारः । रत्ना. ।

अभ्यान्तः । वि. रोगिणि । अभ. ।

अभ्याहारः । पुं । भक्षणं । स च चर्यचोप-
लक्ष्यभेदेन चतुर्विधः । सु. ।

अभ्युषः । पुं । ईषत्यक्रकलायादी । तत्पठार्थः—
अभ्युषः । (अटी. भ.) अभ. ।

अभ्रम् । स्त्री । सुसाया । भेषे । रा. नि. व. ६ ।
अभ्रकधाती । रा. नि. व. १३ ।

अभ्रकम् । स्त्री । भद्रसुसायाम् । कर्पूरे । सुवर्णे ।
वेवे । Talc. खनामख्यातधाती । अङ्गुष्ठ ।
हिं अभ्रम् । तत्पठार्थः—गिरिजं अभ्रं (अ),
गिरिजामलं गौर्यामलं (खामी), गिरिजावीजं
गरजध्वजं (के), निर्मलं मे), शुभ्रं (ज), घनं
व्योम अद्दं (र), अभ्रं भृङ्गं अल्वरं अन्तरीक्षं
आकाशं बहुपत्रं च अनन्तं गौरीजं गौरीजेयं (रा) ।
गुणाः—गुरु हिमं बल्यं कृष्णमेहविदोषघ्नम् ।
मद. व. ४ । रसायनं द्विधं बलवर्णाग्निवर्धकत्वम् ।
राजः । अभ्रकं चतुर्विधं—श्वेतपीतलोहितनील-
भेदात् भिन्नभिन्नक्रियायां प्रयुज्यते । यथा—श्वेतं
तारे, पीतरक्ते काञ्चने, नीलञ्च व्याधौ प्रजीज्यं
यथोत्तरं गुणाश्च । तेषु नीलाभ्रं दर्दुरनागपिनाक-
वज्रभेदेन चतुर्भेदम् । परीक्षा गुणाश्च यथा—अधौ
क्षिप्तं दर्दुरं भेकरवं नागं फूलारं पिनाकं धनुःस्वनं
वज्रञ्च न धिकारं घत्ते । एषां सेवनेन गुणौ व्रणी
कुष्ठौ च नीरीगो भवति । रा. नि. व. १३ । कुष्ठ-
प्रदं पिनाकं स्यात् दर्दुरं मरणप्रदं । नागं—देहगतं
नित्यं व्याधिं कुर्याद्गन्धर्मम् । रसे रसायने चैव
योज्यं वज्राभ्रकं प्रिये । तस्माद्वज्राभ्रकं याच्यम् ।
र. सा. सं. । अशोधिताभ्रदीपाः—पीडां विधत्ते
विविधां नराणां कुष्ठं चयं पाण्डुगदञ्च शीथं ।
हृत्पाश्व-पीडाञ्च करीत्यशुद्धमभ्रं ह्यसिद्धं गुरुता-
गदं स्यात् ॥ अभ्रशोधनम्—१। वक्त्रपुष्परसेन पिष्ट-
मभ्रकं वन्यशूरणकन्दमध्ये निरुध्य गीरुहभूमितले
मांसं स्थाप्यम् । २। विफलाकायगीमूतदुग्ध-

काञ्चिकेषु भस्माद्यौ पुनः पुनः तप्तं तप्तं सेचितं
शुद्धं भवति । ३। अभ्रं सप्तवारं तप्तं तप्तं वदरीकाधे
निःक्षिप्तं शुद्धं भवति । र. सा. सं. । अभ्रपत्राणि
पृथक्पृथक् चूर्णयित्वा चूर्णयेत् दिनेकं तानि काञ्चिक-
पथ्युषितानि काञ्चिकेन पुनः पेषयेत् । ततो माण-
कादिरसेन प्रत्येकमेकत्र च पुनः पुनर्भावयित्वा
संपिष्य च पुटपाकेन पुनः पुनः दहेत् यावन्न निश्च-
न्द्रतामागच्छति इति । विशेषशुद्धिः अभ्रपिप्ते ।
“आशु-भक्तीदकैः पिष्टमभ्रकं तव संस्थितम् ।
कन्द-माणास्थिसंहार-खण्डकण-रसैस्तथा ॥ तण्डु-
लीयञ्च शालिञ्च कालमारौषजेन च । वृक्षीर-
वृद्धती-भृङ्ग-लक्षणा-केशराजजैः ॥ पेषणं
भावनं कुर्यात् पुटचानिकशो भिषक् । यावन्नि-
अन्द्रकं तत् स्यात् शुद्धिरिव विहायसः ॥”
च. द. । अथ पाठे कन्दं ङल् । कालमारिषः
वृहत्पत्रं टापीनट्टे । अभ्रसारणं—१। अभ्रकं
स्थालिकामध्ये संस्थाप्य कदलीचारिण गीमयाग्निना
तावत् पचेत् यावत् स्थालीवहिः सिन्दूरं न भवेत् ।
तत अवतार्य दुग्धैः संसिच्य सूक्ष्मं चूर्णयेत् । २। रुक्ता-
काथेन, पुनर्णाकाथेन, कासमर्द्वाकाथेन, पर्णरसेन,
अर्कलीरिण च प्रत्येकं मर्द्वायित्वा प्रत्येकं पुटत्रयं
देयम् । तथा वटजटाकाथेन संमथं पुटत्रयं देयं ।
ततो मूषलीकाथेन निः पुटेत् । ततो गीचुर-
काथेन निः, शुकशिल्वीकाथेन निः पचेत् । ततः
सुचुकन्दकीकिलाञ्चकाथेन प्रत्येकं हिरात्रं पचेत् ।
ततः लोप्रकाथेन दुग्धेन दक्षा घृतेन मधुना शर्करया
च प्रत्येकमेकैकं पुटं दत्त्वाभ्रं सारयेत् । ३। रत्नादि-
चारजलेन पिष्टा चक्रीकृतं कदलीदलमध्ये संस्थाप्य
व्यजनानिलेन ज्वालिषु दग्धेभ्यनेषु कुहार्कमूला-
जलेन पुटेत् । र. सा. सं. । अथ विविधाधिकारे
अभ्रकविधिः यथा—कृष्णाभ्रपत्राणि पृथक्पृथक् चूर्ण-
येत् । अथ तच्चूर्णं शिलायां पिष्टा वस्त्रपूतं कार्यम् ।
ततो भेकपर्णी (थूलकूडि) रसे आपीथ्य दिनत्रयं
स्थापयेत् । अथ तदुद्भूतं हैमनिकधान्यकाञ्चि-
केन संपिष्य पुनर्भेकपर्णीरसेनालीय स्यात् पचेत् ।
अथ तदुद्भूतं पिष्टं कृत्वा तालादिपत्रमध्ये निधाय
भस्माद्यौ दहेत् यावदभिर्नीलवर्णं न लभ्येत । अथ
दुग्धे निर्वाप्य दुग्धेन तदनन्तरं जलेन धावयेत् ।
धावनानन्तरं सुपेषितं निश्चन्द्रकं कुर्यात् । च. द.
रसायने ।

अभ्रकपः । पुं । वायौ । पाणिः ।

अभ्रनामकः । पुं । सुसायाम् । श. र. ।

अभ्रपटलः । पुं, स्त्री । अभ्रके । अङ्गुष्ठ । वै.
निघ. ।

अभ्रपुष्पः । पुं । वेतसलतायाम् । भा. पू. १भ.
गु. व. । वारिवेतसे । अभ. । स्त्री । जले ।

अभ्रमांसी । स्त्री । आकाशमांसीलतायाम् ।
शृङ्ग जटोमांसी । रा. नि. ।

अभ्ररोहः । पुं, स्त्री । वैदूर्यमणौ । रा. नि.
व. १३ ।

अभ्रवटिका । स्त्री । रसविशेषोऽयं ज्वरातिसार-
गदे प्रयोज्यः । अत्र व्योषचूर्णं कर्षमानम् । केश-
राजादीनां स्वरसः सूतीन्मिती देयः । शीथ-
सुन्दरकः (गीमां शीक), मण्डूकपर्णी (थूलकूडि)
तस्यायं पाठः—“अथ सूतस्य सुद्धस्य गन्धकस्याभ्रकस्य
च । प्रत्येकं कर्षमेकत्र याच्यं रसगुणैरपि ॥”
ततः कज्जलिकाकृत्वा व्योषचूर्णं प्रदापयेत् । “केश-
राजस्य भृङ्गस्य निर्गुण्डाश्विकस्य च । शीथसुन्दर-
कस्याथ जयन्त्याः स्वरसं तथा । मण्डूकपर्ण्याः
स्वरसं तथा शक्राशनस्य च । श्वेतापराजितायाश्च
स्वरसं पर्णसम्भवं । दापयेत्तव तुल्यञ्च विधिज्ञः
कुशलो भिषक् । रसतुल्यं प्रदातव्यं चूर्णं मरिच-
सम्भवं । देयं रसाङ्गभागेन चूर्णं टङ्गणसम्भवं ॥”
मर्द्वायित्वा कलायप्रमाणा वटी कार्या । रस. र.
र. सा. सं. । भेषज्यरत्नावत्त्राभिमयेव ग्रहण्यां
महाभ्रवटिका उक्ता । इयमेव प्रयोगाम्ने यष्ट्यां
रसाभ्रवटी । शुद्धरसः २ तो, शुद्धगन्धः २ तो.
कज्जली कृत्वा जारिताभं २ तो. मरिचचूर्णं २ तो.
टङ्गणं १ तो. केशराजादिरसस्य प्रत्येकं १ तो., वटी
कार्या । अन्या ग्रहण्याम्—पक्वेष्टकाहरिद्राभ्या-
मगारधूमकेन च । शोधितं पारदञ्चैव कर्षाङ्गं
तुलया धृतम् ॥ भृङ्गराजसेः शुद्धं गन्धकं रस-
सम्मितम् । हाभ्यां कज्जलिकां कृत्वा भावयेत्तत्तु
भेषजैः । सिन्दुवारदलरसे मण्डूकपर्णिकारसे ।
केशराजसे चैव शीथसुन्दरजे रसे । रसेऽपरा-
जितायाश्च सोमराजौरसे तथा । रक्तचिचक-
पत्रोत्थे रसे च परिभाविता । रसमानसमानेन
ह्यायायां शोषयेद्विषक् ॥ वटी सर्षपमिता ।
शुद्धि, ईष्टेकचूर्णं ७ शुद्धशुष्माशित
रस १ तौना, तीग्राज-शोधितं गन्धक
१ तौना, कज्जलि कत्र । निशिता, थूलकूडि,
गिमां, केसुर, अपराजिता, सोमराज,
जालजिह्वेन तप्तं भातना । भेष. ग्रहणी । प्रयो-

गाम्भीर्याभ्रवटिकायामभ्रकस्यकी भागः पारदसम
इति विशेषः ।

अभ्रवाटकः । पुं । आभातकवले । आङ्गु-
शी । रा. नि. व. ११ ।

अभ्रवाटिकः । पुं । भाभातके । जटा. ।

अभ्रसारः । पुं । भीमसेनीकर्पूरे । वै. निघ. ।

अभ्राह्मम् । स्त्री । कुङ्कुमे । मद. व. ३ ।

अभ्रूषः । पुं । तालुरोगविशेषः । तेन सभ्र-
लीहितः शीणितो हः शीथः ज्वरतीव्रवेदनायुक्ती
भवति । तदुक्तं शीथस्तथो लीहितः शीणितोऽथो
जेयोऽभ्रूषः सज्वरस्तीव्ररुक् च । भा. म. ४भ.
मुखरी चि. ।

अभ्रम् । पुं । रोगि । वि. पक्वफलादौ । श. र. ।

अभ्रङ्गलः । पुं । एरण्डवृक्षे । श. च. ।

अभ्रण्डः । पुं । एरण्डवृक्षे । प. सु. । हारा. ।

अभ्रन्दः । पुं । वृक्षे । श. ।

अभ्रमध्यस्थधर्मिणी । वि. या चेतनजडी-
भ्यधर्ममध्यवर्तिनी न भवति । तथाः केवलं
जडमयत्वात् पुरुषस्य च तथात्वात् । सु. शा. १भ. ।

अभ्रमरः । पुं । अस्थिसंहारे । शृङ्गुडा । रत्ना. ।
वज्रीदुमे । जिह्व. मे. रतिकं । रुद्रावे । श. र. ।
पारदे । रा. नि. व. १३ । हस्तिनि । स्त्री ।
सुवर्णे । वै. निघ. ।

अभ्रमरकणा । स्त्री । गजपिप्पल्याम् । वै. निघ. ।
२भ. पाण्डु-चि. भूमिन्वादिगुटी ।

अभ्रमरकणिका । स्त्री । शतावर्था । रा. नि.
व. ४ ।

अभ्रमरकन्दः । पुं । कन्दविशेषः । वै. निघ. ।

अभ्रमरकालिकः । पुं । वृक्षिकाख्याम् । विष्वाती ।
भेष. वा. व्या. सिंहना. गुग्गुली ।

अभ्रमरकाष्ठम् । स्त्री । देवकाष्ठं । देवदारु ।

अभ्रमरकुसुमम् । स्त्री । लवङ्गे । वै. निघ. चयरी
चैलीका-चि रसे ।

अभ्रमरजः । पुं । दुग्धदिरवृक्षे । ङुल्लवाट्ना ।
रा. नि. । देवदारुणि । नदीवटे । वै. निघ. २भ.
गन्ध्यादिः ज्व. ।

अभ्रमरतरुः । पुं । देवदारु । वै. निघ. सा. ज्व.
अर्कादिः । “किरातामरतरुस्यना ।”

अमरदारु । पुं, स्त्री । तैलदेवदारुणि । रा. नि. व. १२ । चि. क्र. क. वल्लो-स्त्रीरी. चि. । तैलदेवदारुहचे । मलश्रादिवर्णाङ्ग ।

अमरद्रुः । पुं । विटखदिरहचे । शुद्धवर्णाङ्ग ।

अमरपुष्पम् । पुं, स्त्री । पुष्पफले । काशहणे । आचे । केतके । मे. पपञ्चकं ।

अमरपुष्पकः । पुं । काशहणे । कृष्णं । प. सु. । काशभेदे । र. मा. ।

अमरपुष्पिका । स्त्री । चौरपुष्पीहणे । छात्र
अमरपुष्पी । काँचकी, छात्र थडिका । र. मा. । काशहणे ।

अमर(ल)रत्नम् । स्त्री । स्फटिके । रा. नि. । काचे ।

अमरवल्ली । स्त्री । आकाशवल्ली । मं अमर-
वेल । हिं अमरवेलि । आलोकावली । भा. पू. १३. ग. व. । मद्. व. १ । सालशेतिख्यात-
लतायां । गुणाः—वृष्यवल्ली बलकरी परं वृष्या
रसायनी । मूलकतु खेदजननी पुष्टिदा काश-
वारिणी । औषदशिकरीगांश रक्तदीप हरेदियम् ॥
वैद्यकम् ।

अमरसर्पपः । पुं । देवसर्पपे । रा. नि. व. १२ ।

अमरसुन्दरी । स्त्री । ज्वराधिकारे रसः ।
पाठो यथा—विकट्ट चिफला चैव यत्किञ्च रेषु-
कानलम् । चातुर्जातं स्तं लौहं पारदी विषगन्ध-
कम् । समभागमिदं चूर्णं तस्माच्च विगुणो गुडः ।
कीलप्रमाणं गुडिकां प्रातःकालाय सेवयेत् ॥
इत्यादि । प्रयोगः ।

अमरा । स्त्री । दूर्वायाम् । मे. रत्निकं । गुडस्थां ।
र. मा. । इन्द्रवारुणीलतायां । रा. नि. व. २ । नीलदूर्वायां । गृहकन्यायाम् । रा. नि. व. ५ । नीलीहचे । मेघशृङ्गाम् । वृषिकाख्यां ।
विशति गाँह । रा. नि. व. २ । नदीवटे । रा. नि. व. ११ । जरायू । मे. रत्निकं । गर्भनाश्याम् ।
शूल । मेघ. स्त्रीरी । नाभिनालायाम् ।

अमराह्वम् । स्त्री । देवदारुकाष्ठे । वा. सु. १५.
एलादि. अरुणः । “शक्तिव्याघ्रनखीऽमराह्वमगुः ।”

अमरी । स्त्री । नीलदूर्वायाम् । कृष्णनिर्गुण्डां ।
पूर्वायाम् । भूर्गा । वे. निघ. ।

अमरफलम् । स्त्री । उत्तरदेशप्रसिद्धफले ।

गुणाः—अमरीश फलं शीतं मलद्रवकरं मतम् ।
सरं दाहं रक्तपित्तं कामलां मूलकच्छकम् । मूला-
अमरीश हन्तीति चक्षुभिः परिकीर्तितम् । वे.
निघ. ।

अमरेन्द्रतरुः । पुं । देवदारुहचे । वे. निघ. २३.
ज्व. निर्गुण्डाधूपे ।

अमलम् । स्त्री । अमृके । मे. लविकं । समुद्र-
फेने । र. मा. । कर्पूरे । वे. निघ. २३. अपघ्ना
चि । रौप्यमात्रिके । पित्ते । कतकहचे । गन्ध-
द्रव्यविशेषे ।

अमलदीप्तिः । पुं । कर्पूरे । च. द. ।

अमलपतञ्जी । (इन्) पुं । हंसे ।

अमलमणिः । पुं । स्फटिके । रा. नि. व. १२ ।
कर्पूरमणौ । कर्पूरगन्धगणिविशेषः ।

अमलरत्नम् । स्त्री । स्फटिके । रा. नि. व. १२ ।

अमला । स्त्री । महानील्याम् । वडू नील ।
रा. नि. व. ४ । सेहृषभेदे । रा. नि. । भूष्या-
लक्याम् । अम. । नाभिनालायाम् । आमलक्याम् ।
आम्ला । प्रयोगः. छदरीग-चि ।

अमलाज्मटा । स्त्री । भूषात्राम् । ऊँई
आम्ला । अ. टी. भ. ।

अमसः । पुं । रोगि । उ. ।

अमानस्यम् । स्त्री । पीडायाम् । दुःखे ।

अमिलातकम् । स्त्री । वेलाख्यं पुष्पे । हला.

अमिलातका । स्त्री । महाराजतरुणीपुष्पहचे
वेला । रा. नि. व. १० ।

अमूला । स्त्री । अभिशिखाहचे । शैष्वाङ्गुलिना
वे. निघ. । अकपव्याम् । के ।

अमृणालम् । स्त्री । लामजके । श्वेत-उन्नीत्र ।

रा. नि. व. १२ । भा. पू. १३. क. व. । मद्
व. २ । उशीरे । वेणात्र गूल । रत्ना । रा.
नि. व. १२ । च. द. अश्वि. प्राणदागुडिका ।

अमृतः । पुं । पारदे । रा. नि. व. १२ । वनसुद्धे ।

रा. नि. व. १६ । See मकुठकः । अति. २ स्थानं.
२ अ. । धन्वन्तरौ । ना धन्वन्तरिदेवयोः । मे.
तत्त्विकं । वाराहीनाममहाकन्दशाके । शुश्रात्र आन्

रा. नि. व. ७ । स्त्री । पीयूषे । सलिले । रा. नि.
व. १४ । हृते । मे. रा. नि. व. १५ । वे. निघ
वा. व्या. भुजङ्गीगुटी । “अमृतं यज्ञशेषे स्यात्

६ (७)

पीयूषे सलिल हृते ।” मे. । विषसामान्ये ।
दुग्धे । रा. नि. व. १५ । अन्ने । हे. च. । औषधे ।
रा. नि. व. २० । शृङ्गीविषे । स्वर्णे । भक्ष्यद्रव्ये ।
हं च ।

अमृतकान्दा । स्त्री । कन्दगुडूचाम् । मं कन्द-
गुलवेले । वे. निघ. । See कन्दगुडूची ।

अमृतकाल्परसः । पुं । अजीर्णाधिकारे रसः ।
शुद्धी पारदगन्धौ च समानौ कञ्जलीकृतौ । तयो-
रर्द्धं विषं शुद्धं तस्मै टङ्ग्यं भवेत् । शृङ्गराजद्रव-
भाय्यं विदिनं यत्नतः पुनः ॥ मात्रा सुहमाना ।
अत्र तस्मैमिति विषसमम् । र. सा. सं. ।

अमृतगुडिका । स्त्री । भेषज्यमितं अजीर्णं
हितम् । कृत्याङ्गम्यविषयोषविफलापारदेः समैः ।
भृङ्गाश्वमर्दितेर्मुद्गमावास्तवटीं शुभास ॥ रसे. चि. ।

अमृतजटा । स्त्री । जटामांस्याम् । रा. ।

अमृतजा । स्त्री । हरीतक्याम् । वे. निघ. ।

अमृतप्राशष्टम् । स्त्री । राजयक्ष्मिण प्रशस्तम् ।
“जीवकर्षभकौ वीरां जीवन्तौ नागरं शटी ।
चतष्टः पर्णि नीमं दे काकोली हं निदिग्धकाम् ।
पुनर्णवे हं अधुकात्मगुणां शतावरीम् । चङ्गिं
परुषक भागीं सृष्टीकां हृतीं तथा । शृङ्गाटक
मामलकीं पयसां पिप्पलीं बलाम् । बदराचीङ्-
वातादखर्जूरामिषुकाणि च । फलानि चैवमा-
दीनि कल्कान् कुर्वीत कार्ष्णिकान् । धात्रीफल-
विदारौक्ष्णमांसरसान् पयः । दत्त्वा प्रस्थोन्मि-
तान् भागान् घृतप्रस्थं विपाचयेत् । प्रक्षतिं मधुनः
शीते शर्कराङ्गुलां तथा । पलाङ्गिकञ्च मरिचलगेला-
पवकेशरम् । विनीय चूर्णयेत् तस्माच्चिह्नान्मात्रां
यथावलम् । अमृतप्राश इत्येष नराणाममृतोपमः ।
सुराष्टतमयं पथं चौरमांसरसाग्निः । नष्टशुक्र-
क्षतचौरदुर्वलव्याधिपीडितान् । स्त्रीप्रसक्तानकुश-
लान् खरहीनांश्च हृदयेत् । कासहिकाज्वरश्वास-
दाहहृणाक्षपित्तनुत् । पुचदी वृद्धि... दाहशूलक्षया-
पहः ॥” अथ पत्नी यथा, सूक्ष्मैतद्व्यष्टं ४ श. ।
कल्पायद्रव्याणि प्रत्येकं कर्षमितानेकतल कल्कीकृत्य
तैः धात्र्यादिरसैः प्रत्येकं प्रस्थमितैश्च घृतं यथाविधि
पाच्यम् । पाकसिद्धौ क्षानधिला मधुनः प्रक्षतिं
शर्करायाः ५० पलानि, मरिचस्य गुडलवः एलायाः
तेजपत्रस्य नागकेशरस्य च प्रत्येकं चूर्णमष्टपलं
(४०) मिश्रणीयम् । कल्मद्रव्यानि यथा—जीव-
कर्षकौ (अभावे गुडूची, वंशलीचना) वीरविदारी

(ऊँईकूगुण) महाबला वा जीवन्ती शुष्की शटी
शालपर्णी धन्निपर्णी सुहृत्पर्णी माषपर्णी मेदा
(अभावे अश्वगन्धा) महामेदा (अभावे शारिवा)
काकोली चौरकाकोली कण्टकारी वृहती रक्त-
पुनर्णवा श्वेतपुनर्णवा यष्टीमधु कपिकच्छुः
(आङ्गुली-मूल) शतावरी चङ्गिः (अभावे बला
वेणुना) परुषकफलं भागीं सृष्टीका शृङ्गाटकं
भूष्यामलकी शृङ्गभूमिकुष्माण्ड पिप्पली वाय्यालकं
बदरफलं अचीटफलं वातादं (वांश) खर्जूरं
अभिषुकं (पेला) च । एवंविधानि अन्यानि
फलानि च । रसाश्च यथा—आमलकीरसः भूमि-
कुष्माण्डरसः इक्षुरसः क्षागमांसरसः दुग्धञ्च ।
प्रयोगः. यक्ष-चि. । अन्यत् ध्वजभङ्गाधिकारे ।
तस्यायं पाठः—“क्षागमांसं बलाच्चैव बाजिगन्धां
तथैव च । जलद्वीये विपक्तव्यं कृत्यात् पादावशेषितं ।
घृतप्रस्थं पचेत्तं न अजाचीरं चतुर्गुणं । सूक्ष्मैतद्व्य-
प्रदातव्यं कुक्षुमञ्च द्विकार्षिकं । बलामूलञ्च गोधूमं
चाश्वगन्धा तथास्तथा । गोक्षुरञ्च कशेरुश्च विकट्टश्च
सधान्यकः । तालाङ्गुरस्तेफलञ्च कस्तुरी वीज-
वानरी । मेदे वे च तथा कुष्ठं जीवकर्षभकौ शटी ।
दाव्यौ प्रियङ्गुर्मज्जिष्ठा नतं तालीशपत्रकं । एलापत्र-
लञ्च नागं जातोकुसुमरेणुकं । सरलं जातिकोषञ्च
सूक्ष्मैलीपलसारिवे । मूलं विलस्य जीवन्ती चङ्गि-
हृष्टी उडुम्बरम् । प्रत्येकं कर्षमात्रानु पेषयित्वा
विनिक्षिपेत् । वल्लपूते सुशीते च सितां दद्याच्छराव-
कम् ॥ भेष. । हा. अति. इत्या. २३. ।

अमृतप्राशवलेहः । पुं । अयं राजयक्ष्मा-
धिकारे उक्तः । तस्य पाठः—“चीरे धात्री च
मज्जिष्ठा चौरिणाञ्च तथा रसेः । पचेत्तमेष्टं तप्रस्थं
मधुरैः कर्षसम्मितैः । द्राक्षादिचन्दनीशीरैः शर्क-
रीतुपलपत्रकैः । मधुकुसुमानलाकाशरीहण-
संज्ञकैः । प्रस्थार्द्धं मधुनः शीते शर्कराङ्गुलां
तथा । पलाङ्गिकांश्च संचूर्ण्य लगेलापत्रकेशरान् ।
विनीय तव सलिलह्यान्मात्रां नित्यं सुयन्तितः । अमृत-
प्राशमित्येतद्विध्यां परिकीर्तितम् ॥ भा. म. ख.
२३. । चीरे काकोलीचौरकाकोली । चौरिणः
वटाश्वलीदुम्बरश्चपारीशः तेषां लव् । हणं
गन्धतणं । चौरादीनां कायैः द्राक्षादीनाञ्च कल्कैः
पचेत् ।

अमृतफलम् । स्त्री । (Nák. Pyrus com-
munis.) The pear tree. लवुविलफला-

कृतौ नास्यातीति प्रमिदं कावुलदेशजफलविशेषः । पञ्जावे च नाक् इति ख्यातिः । गुणाः—गुरु वातघ्न स्वादुष्णं रुचिकृत् शुक्रकृत् । मदः व. ६ । अमृतस्य फलं धातुवर्धकं मधुरं गुरु । रुच्यञ्चाम्नां वातघ्नं विदोषहृत् च शामकम् ॥ वै. निघ. । लघु वृष्यं श्वादु विदोषहृत् । इदञ्च सुदुल्लभं प्रसूरं लभ्यत । भावमिश्रः । पुं । पारदे । हृदिनामकीप्रः । पटील-वत् । रा. नि. व. ३ । धावीवत् । आगन्तीग्रीष् । मदः ।

अमृतफलः । स्त्री । द्राक्षायां । किमृषिम् । हिं किमृषिम् । आमलक्याम् । रा. नि. व. ११ । लघुखर्जुरौवत् । छाटिं थेजुत्तरं ग्रीष् । श्वेत-द्राक्षायां । कीडर्ण उत्तरा उत्तरीति च ख्याता ।

अमृतबन्धुः । पुं । अश्वः । वै. निघ. ।

अमृतभक्षताकावलेहः । पुं । कुष्ठाधिकारिः । व-लेहः । यथा भक्षताकप्रस्थयुगं (४५) क्लिवा द्रोणजले (६४५) क्षिपेत् । प्रस्थद्वयं गुडूच्याम् (४५) चूर्णं तवात्मसि क्षिपेत् । शर्गवसावक सर्पिः (१५) दुग्धं सादादक (१६५) तथा । क्षितां प्रस्थमितां (२५) दद्यात्प्रस्थादं (१५) माक्षिकं क्षिपेत् । सन्वाण्येकच भाण्डे तु पक्वमृ-द्विना शनः । सर्वद्रव्यं घनोभूते पायकादवतार-येत् । तव सेषानि चूर्णानि ब्रूमी विस्त्रविषासताः । वाकुचौ चाप ददुग्धः पिचुमर्दी हरीतकी । अक्षौ धावी च मज्जिष्ठा मरिचं नागरं कणः । यमानौ सैन्धवं सुसं लगेला नागकेशरम् । पर्यटं पत्रकं बालमुशीरं चन्दनं तथा । शीतुरत्य च वीजानि कच्छरी रक्तचन्दनं । पृथक् पलाईमानानां (प्र. ४०) चूर्णमेषामिह क्षिपेत् । पलभावमिदं प्रातः समग्रौ-धाज्जलनहि ॥ विषा अतिविषा, अमृता दडूची । वाकुचौ—सोमराजी । अक्षः । यमोतके । पत्रकं—तज्जपतम् । बालं (बाला) । कच्छरः शटी एकाङ्गी वा । भा. म. ४५. कुष्ठाच ।

अमृतभक्षताकी । स्त्री । रसायनीयं योगः । रसः र. । अत्र पक्वभक्षताकफलं, विदलमिष्टकाचूर्ण-घट्टं प्रचालितञ्च शुष्कं क्लृप्ता पुनस्तद्विलीकृत्य ६४ प. वारि ५१२ प. श्रेष्ठः १२८ प. शीतले चीरं १२८ प. तत्वादेशे शीते च घट्टं ३२ प. ततश्च सुदा-पाकेऽवतार्य, खण्डस्य १६ प. मिश्रयित्वा दिनसप्तकं स्थापयेत् । भक्षताकानां पवनोद्गतानां वलाचु-तानाञ्च यदादकं स्यात् । तत्रेष्टका-चूर्णकणैर्विघृष्य

प्रचालयित्वा विस्त्रजेत्प्रवाते । शुष्कं पुनस्तद्विली-कृतञ्च ततः पचेदप्सु चतुर्गुणम् । तत्वादेशे परि-पूतशीतं चीरेण तुल्येन पुनः पचेत्तम् । तत्वादेशे पुनरेव शीतं घृतेन तुल्येन पुनः पचेत्तम् । तद्वैद्या शर्करया विमिश्रं ततः खजिनोन्मथितं विधाय । तत्सतरावापुजातवीथ्यं सुधासृतादप्यधिकत्वमेति । रसः र. रसायनः । मां कौ. । भेष. कुष्ठाधिकारि । अस्या च विविधाधिकारि—सुपक्वभक्षताकफलं द्विखण्डितं ८५. वारि ३२५. (जले द्वैगुण्याभावात्) पादशेषः ८५. कायी घाञ्चः । अथ दुग्धं ३२५. घृतञ्च शरावद्वयं (४५) दत्त्वा तावत्पचेत् याव-हनतां न गच्छेत् । घनोभूते शर्करायाः १६ पलानि मिश्रयित्वा दिनसप्तकं स्थापयेत् । च. द. रसायनं । पाठी यथा—सुपक्वभक्षताफलानि सस्यक् द्विभा-विदा यादकसम्मितानि । विषाच्य तोयेन चतुर्गुणं चतुर्थश्रेष्ठं व्यपनीय तानि । पुनः पचेत्त चीर-चतुर्गुणेन घृतांशुत्वेन घनं यथा स्यात् । शिती-पलापीऽशभिः पलेसं विमिश्र्य संस्थाप्य दिनानि सप्त इत्यादि । घृताचतुर्गुणं चीरं घृतस्य प्रस्थ-द्वयमेति । च. द. विविधाधिकारि ।

अमृतमञ्जरी । स्त्री । गोरक्षदुग्धीचुपे । रा. नि. व. ५ । सामान्यज्वरे रसविशेषः । “द्विजुलं मरिचं टङ्गं पिप्पलीं विषमेव च । जातीकीर्षं समं सर्वं जम्बीराक्षिर्विमर्दयेत् ॥ सावा २ वा ३ गुञ्जा । अत्र जातीकीर्षं (जम्बिनी) । अन्या कासाधिकारि, पाठ-स्तुल्य एव । र. सा. सं. ।

अमृतमण्डुरः । पुं । परिणामगुलं देयः । पाठः—“मण्डुरस्य पलान्यष्टौ शतावर्था रसन्त्या । चीराज्यं दधि प्रत्येकं पिश्या चतुःपलं पचेत् ॥” इत्यादि । लौह ८ प. शतावर्थादीनां प्रत्येकं चतुःपलञ्च एकत्र पचेत् । रसः र. ।

अमृतमन्यः । पुं । दुग्धादिपरिमोलिते मये । प. सु. २० व. ।

अमृतयोगः । पुं । नक्षत्रयोगविशेषे दिनकरकर-युक्तः सोमसौम्येन वापि तुरगसहितभूमिः सोमपुत्रो-ऽनुराधा । सुरगुरुरपि पुष्य रेवती शुक्रवारे दिनकरसुतयुक्ता रोहिणी सौख्यहेतुः । अत्रि. २ स्था. ६ अ. ।

अमृतरसा । स्त्री । कपिलद्राक्षायां । आशूत्र । इति लोके । मं कालेद्राख । रा. नि. व. ११ ।

अमृतलता । स्त्री । गुडूच्याम् । रा. नि. व. ३ । हा. अत्रि. ।

अमृतलतादिष्टतम् । स्त्री । पाण्डुरोगाधिकारि-घृतम् । तस्य पाठः—अमृतलतारसकल्कं प्रसा-धितं तुरगविद्विषः सर्पिः । चीरं चतुर्गुणमेतद्विद्विष-हलीमकार्त्तम् ॥ भा. म. २५. ।

अमृतवटकः । पुं । सन्निपातानिहारे हितः । हा. अत्रि. ३ स्था. ३ अ. । पाण्डु-चि ।

अमृतवटी । स्त्री । अग्निमान्ये रसविशेषः । अमृतवटाकमरिचैः द्विपञ्चनवभागिकैः क्रमशः । विष २ कडि ५ मरिच ६ ती. । जलेन सुदुसमाना वटी कार्या । भेष. ।

अमृतवर्तिका । स्त्री । सत्यञ्जयतन्वीतरसा-यनवर्त्ती । तत्साधनं यथा—विकटु-विफला-ब्राह्मी-गुडूची-चिचक-नागकेशर-गुण्डी-मङ्गराज-निगुण्डी-हरिद्रा-दारुहरिद्रा-शक्राशन (मिर्चि) लगेला-गाम्भारीलक्-विडङ्ग-वचानां चूर्णं प्रत्येकं २५. कामरूपदेशीयगुडस्य च ५० प्र. एकत्र संमर्द्य ३६० वर्तिकाः कार्याः । प्रत्येकं भोजनात् प्राक् सन्ध्यायां वा शीतलजलेन एकैकं सेव्यम् । भेष. ।

अमृतवल्लरी । स्त्री । गुडूच्याम् । भा. पू. १५. गु. व. । उपोदक्ताम् । वडु शूरे ।

अमृतवल्लिका । स्त्री । चिवकूटप्रसिद्धगुडू-**अमृतवल्ली ।** च्याम् । र. मा. । रा. नि. व. ३ । अत्रि. २ स्था. २ अ. । अमृतस्य च वल्ली सा हितकारिणी विषापहा । किञ्चित्किता जरा-व्याधिहरी कुष्ठामनाशिनी । कामलत्रणशीथघ्नी ऋषिभिः परिकीर्तिता । वै. निघ. जीर्णज्व. हरीतकीपाके ।

अमृतसङ्गमः । पुं । खर्परिकायां । शीपत्र । मं कलखापरी । वै. निघ. ।

अमृतसञ्जीवनी । स्त्री । गोरक्षदुग्धीनामचुपे । रा. नि. व. ५ ।

अमृतसम्भवा । स्त्री । गुडूच्याम् । रा. नि. व. ५ ।

अमृतसहोदरः । पुं । धीटके । जयद. ।

अमृतसारजः । पुं । गुडु । गुडु । मं काकावी । रा. नि. व. १४ । तवराजखण्ड । नवीत । रा. नि. व. १४ । दण्डाज्वरदाहरत्तपित्तज्ञ ।

अमृतसारजा । स्त्री । शर्करायां । छिनि मं खड्गसाकर ।

अमृतसारताम्रम् । स्त्री । रसायनाधिकारि ।

अमृतसोदरः । पुं । धीटके । रा. नि. व. १२ ।

अमृतस्रवा । स्त्री । चिवकूटदेशे स्नानाप्रसिद्ध-लतायां । रुद्रछी नती । अमृतवल्ली । तत् पञ्जीयः—हृत्तुहृत्ता उपवृत्तिता घनवल्ली सितवती । गुणाः—वैषचित्तरसायनी, विषघ्नी, व्रणकुष्ठसंशाम-लाशीकजिञ्च । रा. नि. व. ३ । चायमाणायाम् । रा. नि. व. ५ । सावा ३ सावा ।

अमृतहरीतकी । स्त्री । अजीर्णे । यथा—“धातुकं जीरकञ्चैव सुसक्तं पटुपञ्चकं । यमान्या-मठपञ्च खवङ्ग विकटुन्त्या । प्रत्येकं समभागान् श्लक्ष्णचूर्णानि कारयेत् । सर्वचूर्णसमं दद्यादभय-चूर्णं संस्क्रतम् ॥” सा. कौ. । तस्मै समुत्स्विन्नशिवा-शतानि तद्बीजगुडस्य च कौशलेन । षड्दूषणं पञ्च-पटुनि हिङ्गुचारावजाजीमजमीदकञ्च । चुक्रेण सभाव्य तच्चा समानं क्षिपेत् शिवावीजनिवास-मध्ये ॥ प्रयोगः ।

अमृतक्षारः । पुं । नवसागरे । वै. निघ. ।

अमृता । स्त्री । गुडूच्याम् । रा. नि. व. ३ । र. मा. । आमलक्यां । रा. नि. व. ११ । हरी-तक्यां । प. सु. । “स्थूलमांसासृता स्मृता ।” इयं चम्याजाता । रा. नि. व. ११ । तुलस्यां । काष्ठ-धावीवत् । भा. । मदिरायां । रा. नि. व. १४ । इन्द्रवारुण्यां । रा. नि. व. ३ । पारावतपद्यां । नतीं फण्फौ । रा. नि. व. ३ । गोरक्षदुग्धायां । कृष्णातिविषाशाम् । रक्तविहतायां । रा. नि. व. ६ । दूर्वायां । पिप्पल्याम् । मे. । लिङ्गिन्यां । रा. नि. व. ३ । नीलदूर्वायां । रा. नि. व. ८ । श्वेतदूर्वायां । नागवल्ग्याम् । शीत । राक्षा-याम् । गरुडवल्ग्याम् । वै. निघ. लघ. चि. । सूर्य-प्रभायाम् । खर्वूजतिख्यातलतायाम् । कन्द-गुडूच्याम् । स्फटिकारिकायाम् । मदः व. ४ । प्रयोगः । गुडूचीति चिवकगुडु । वा. म. १५. आरम्भधादिः । निम्बासृता सधरसा युववल्गपाटाः, पञ्चकादी अरुणः । शङ्खप्रसृता दश जीवनसंज्ञाः । चि. १ अ. किरातादिः । किराततित्तममृता । च. द. वातज्व. चि. । किरातास्मृतीदीचः—च. द. पित्तज्व. लोघ्रादिः । च. म. ४ अ. ।

अमृताख्यगुगुलुः । पुं । वातरक्ते । गुडूची २ श. गुग्गुलुः १ श. विफला प्रत्येकं १ श. वारि ६४ श. सङ्ख्य पाच्यम् । पादशिष्टे कानयित्वा

तावन्तु नः पाच्यं यावत् न घनीभूतं भवति । घनी-
भूते दद्याद्विचूर्णं प्रत्येकं ४ तो. त्रिवचूर्णञ्च २ तो.
इषपद्वयतासत्वे प्रक्षिप्य मर्दयेत् । बलाबलं वीक्ष्य
मात्रा देया । च. द. वातरी चि. ।

अमृताख्यलौहः । पुं. स्त्री. । रक्तपक्षाधिकारे
लौहः । पाठी यथा—अमृता विवृता दन्ती शवणी
खदिरा इषं । चित्तकी भृङ्गराज्य कीकिलाक्षः
सपुष्करः । पुनर्णवा बलाकागशिशुमोरटदारकाः ।
गवाक्षी पीवरी कन्दश्विका तालमूलिका ।
नागबला कणामूलं कुष्ठं ब्राह्मणयष्टिका । पलीन्मि-
तानि चैतानि जलद्रोणे विपाचयेत् । अष्ट-
भागावशेषन्तु कषायमवतारयेत् । विफलायास्तथा
प्रस्थं जलाष्टगुणपाचितं । तस्मादष्टावशेषन्तु कषायं
सुपरिस्तुतम् । माचिकेण हतस्यापि पुटितस्य यथा-
विधि । अयस्युणितं पूतं पलपीडशसम्मितम् ।
पलान्यभस्य तावन्ति तावन्ति गन्धकस्य च । द्वे द्वे
पले रसस्यापि खल्लितस्य विधानतः । गुडस्य च
पलान्यष्टौ सितया वाथ पैत्तिके । रक्तपित्ते तु
खण्डेन मस्यष्टा वापि कासवे । गुग्गुलीहिपलं
दत्त्वा प्रस्थमेकान्तु सर्पिषः । एवं पाकविधिस्तु पचे-
न्नौहं समाहितः । शीतेऽवताये मधुनः क्षिपेदष्ट-
पलं भिषक् । माचिकस्य विशुद्धस्य हिपलं रजसः
क्षिपेत् । शिलाजतोसथा चूर्णं पलाहंसमितं
भिषक् । तथेषां प्रक्षिपेच्चूर्णं पलमात्रं पृथक् पृथक् ॥
इत्यादि । अमृतादिब्राह्मणयष्ट्यानां प्रथमं पल-
मितं, वारि ३२ श. शेषः ८ श. । विफला मि. २
श. वारि. ३२ श. शेषः ८ श. । शोधितलौहं १६
प. अभ्रं ४ प. रसगन्धकी ४ प. खण्डः ८ प.
गुग्गुलुः २ प. घृतं २ श. । एकत्र लौहपाकः कार्यः ।
शीतले प्रक्षेप्य मधु ८ प. स्वर्णमाचिकं २ प. शिलाजतु
४ तो. । अत्र शवणी सुखितिका । मीरटमिस्तु-
मूलं । दारकी वृद्धदारकाः । दर्भ उलुमूलं ।
पीवरी रातावरी । गवाक्षी गोरक्षककंटी । नाग-
बला गोरक्षचकुलिषा । कुष्ठपुष्कराभ्यां काण्ड-
यन्त्रिभेदेन ग्रहणम् । अथवा भागद्वयग्रहणम् ।
माचिकेण हतस्य निरुत्यमारितसेल्यर्थः । पुटितस्य
सामान्यविशेषपुटितस्य । पलान्यभस्येत्यत्रापि पुटित-
स्येति सम्बध्यते । तेन प्रथमपरिच्छेदोक्तक्रमेण
रसायनाधिकारे वक्ष्यमाण-वृद्धदस्तसारीक्त-लौहाभ-
समभिहत-वैचित्र्येण वा चूर्णितपुटितस्येत्यर्थः ।
तावन्ति गन्धकस्येति चत्वारि पलानीत्यर्थः । गन्धक-
शुद्धिविधयः यथा—गन्धकान्तु समानीय नवनीता-

मलच्छवि । तसर्पिषि विपक्तव्यं यावत्तैलनिभं
भवेत् । वस्त्रेणान्तरितङ्कुला ढालयेत्तिलाभसि ।
एवं गन्धकसंयुजं तत्तत्कामेसु योजयेत् । अथ
रसस्येति पारदरसस्य पलद्वयं । खल्लितस्य मूर्च्छि-
तस्येत्यर्थः । मूर्च्छनं खल्लितशिलादिषु औषधचूर्णं
रसं वा दत्त्वा विमर्द्य निर्मलीकरणमभिधीयते ।
तत्र तावत् पारदे सिद्धदीपतयनिवारणार्थं विभि-
द्रवैः प्रत्येकं सप्तधा मूर्च्छनं कार्यम् । पटु लवणं
अलम्बुषः कुलाहलं किण्वं सुरावीजं । माचिकस्य
विशुद्धस्येति स्वरूपतः शोधितया ज्ञेयम् । चित्त-
काण्डचूर्णानि प्रत्येकं पलमात्राणि । चतुर्जातका-
दीनां प्रत्येकमर्द्धपलम् । रस. र. रक्तपि. चि. ।

अमृतागुग्गुलुः । पुं. । राजयक्ष्मणि हितः ।
प्रस्थं गुडूच्याः प्रस्थार्द्धं प्रत्येकं विफलापुरं । पक्का
द्रोणेऽभसः शिष्टे पाकाहने ततः क्षिपेत् । कीणे
दन्त्यमृताव्योषविडङ्गविफलारजः । प्रत्येकमर्द्धपलिकं
तद्वचूर्णञ्च कार्ष्णिकम् ॥ रस. र. वा. र. चि. ।
चक्रपाणिमते तु गुडूची ४ श. गुग्गुलुः २ अ. आम-
लकी २ श. विभीतकी २ श. पुनर्णवा २ श. हरि-
तकी २ श. एकत्र कुट्टयित्वा इष्ट शराववारिणि
पक्का १६ शराववारिष्टः काथः काथ्यः । अथ
गालयित्वा पुनः पक्का घनीभूते तत्र दद्याद्विचूर्णं
प्रत्येकं ४ तो. तद्वतः २ तो. प्रक्षेप्यम् । प्रक्षेप्य
इषपद्वयतायां देयः । मात्रा च यथाशिवलं देया ।
च. द. वा. र. चि. । पाठी यथा—अमृतायाथ
द्विप्रस्थं प्रस्थमेकान्तु गुग्गुलीः । प्रत्येकं विफला-
प्रस्थं वर्षाभूप्रस्थमेव च । सर्वमेकत्र सङ्गृह्य काथ-
येन्नल्लयेऽभसि । पुनः पचेत्पादशेषं यावत्तान्द्रव्य-
मागतं । दन्ती-चित्तकमूलानां कणा-विश्वफल-
चिकं । गुडूचीत्वग्विडङ्गानां प्रत्येकमर्द्धपलीन्मितं ।
तद्वतः कर्षमेकान्तु सर्वमेकत्र चूर्णयेत् । सिद्धे
कीर्णं क्षिपेत्तत्र अमृतागुग्गुलीः परमिति ॥ च. द. ।
अयं भावप्रकाशेऽपि वातरक्ते उक्तः । पाठस्य
मन्मार्थस्तुल्य एवेति पाठी न लिखितः । भा.
म. ३५. ।

अमृताङ्गुरलौहः । पुं. स्त्री. । उपदंशे लौह-
विशेषः । तत्रायं पाठः—“पारदं गन्धकं लौह-
मभ्रं तान् सगुग्गुलुं । भक्तातं पलिकं सर्वं
धाव्याः साङ्गं षड्जलं । ह्यत्र पथ्याहरितकी-
लौहात् षोडशिकं हविः । पचेत्प्रस्थं वराकाये
लौहपात्रे विधानवित् । सुसिद्धं तत्समश्रीयात्
सम्पूज्य गुरुदेवता । संमर्द्य मधुसर्पिर्भ्यां गुञ्जावृद्धा

दिने दिने । अत्रानुपानं पयसा नारिकेलीदकेन
वा । कुठीतामृतताङ्गुरलौहादस्य विफलाभागभेदः,
अतः पाठद्वयम् । प्रयोगा. उ. द. चि. । भेषजमिदं
कुठरीगे हितम् । अत्र पलमेकं रसस्येति रस-
सिन्दूरमिति केचित् । अपरे हिङ्गुलीत्यपारदं
व्यवहरन्ति । वृद्धास्तु रससिन्दूरमेव व्यवहरन्ति ।
रसादिसर्वमेकौक्त्य लौहपात्रे विफलाकाथेन
पचेत् । पाकशेषे विफलाचूर्णं देयम् । र. सा.
सं. रस. र. । कुठीतो यथा—“हुताशमुखसंयुजं
पलमेकं रसस्य वै । पलं लौहस्य ताम्रस्य पलं
भक्तातकस्य च । गन्धकस्य पलञ्चैकमभकस्य
च गुग्गुलीः । हरितकीविभीतकीशूणं कर्षद्वयं
इयोः । अष्टमाषाधिकं तत्र धाव्याः पाणितलानि
षट् । घृतं द्वाष्टगुणं लौहात् त्रिंशत्तिलाजलम् ।
एकौक्त्य पचेत्पात्रे लौहे तद्विधिपूर्वकम् । पाक-
मेतस्य जानीयात् पाकत्रः कुशली भिषक्” । इत्या-
दि । हुताशमुखसंयुजः यथा रसार्थवे—रसस्य
पञ्चमांशेन गन्धेन लौहपात्रके । लौहदण्डेन च तथा
दत्त्वेधनवनीतकं । मर्दनात्कज्जलिङ्कुला पिष्टं
शालिञ्चिकाद्वे । वृद्धीच्यास्तु पित्तेन वृष्टयित्वा
निधापयेत् । हृष्टिकाया मुखं लिङ्गा शनैर्मृद्वग्निना
पचेत् । गन्धगन्धं यावत्तया तदुताशमुखं विदुः ॥
कश्चित् हुताशमुखसंयुजमिति गुग्गुलुपुष्ट्यन्तं संब-
ध्नाति । तेन शोधनजारणादिक्रमेण सर्वेषामग्नौ
शोधनमाह हरितकीविभीतकीः साङ्गं षड्वयं
पृथगिति वचनात् । हरितकास्तु ५ तो. विभी-
तकाश्च आमलकाः षट् पाणितलं १२ तो ।
मिलितविफला १६ प. पाकार्थजलं १६ श. शेषः
४ श. घृतं १६ प. लौहपात्रे पाच्यम् । वस्त्रप्रीडितं
यदा न निःसरति सुद्रा च भवति तदावतायं
चूर्णप्रक्षेपः । अत्र पाके सावधानेन भाव्यम् । अमृत-
सारलौहवदस्य क्रिया ज्ञेया । वृद्धपि अमृताङ्गुर-
लौहं कुष्ठे उक्तम् यथा—घृतं हिङ्गुलसभूतं ताम्रं
तद्विगुणं भवेत् । सुजीर्णलौहं तनुल्यमभं भक्तातकं
तथा । ताम्रविगुणगन्धं गुग्गुलुसहिषा मतः ।
विफलायास्तथा चूर्णं प्रत्येकं सूततुल्यकं । ताम्रास्तु-
गुणं सर्पिः तैलमेरुण्डजं विधा । रसाञ्जनचाभतुल्यं
पक्का चैवास्तद्वेदः । चतुर्गुणेष्वृतात्तैलान्निस्तीयमव-
तारयेत्” । इत्यादि । भेष. प्रयोगा कुष्ठचि. । अस्य-
रसिन्द्रसारसंयुजोक्तः पाठः प्रायेण तुल्य एव । केवलं
गन्धकस्य पलञ्चैकमित्यत्र—“अभकस्य पलञ्चैकं
गन्धकस्य चतुःपलमिति ।” कर्षद्वयं इयोरिति
प्रत्येकं कर्षद्वयमिति । घृतं द्वाष्टगुणमित्यत्र—“घृत-

च्चाष्टगुण” मितिभेदः । अभ्रकस्य पलञ्चैव गन्धकस्य
चतुःपलमित्यत्र प्रयोगामृतपाठं न साधु मन्यन्ते
भट्टादयो विशिष्टवैद्याश्चेति । र. सा. सं. टी. । रसरत्ना-
करः प्रयोगामृतेन तुल्य एव केवलं द्वाष्टमाषाधि-
कमित्यत्र अष्टमाषाधिकमिति भेदः । रसिन्द्रचिन्ता-
मणौ च “अष्टमाषाधिकानि” घृतं त्वष्टगुणमिति
पाठभिन्नतासि । रसे. चि. कुष्ठ. । सा. कौ. । अन्य
दक्षपित्ते उक्तम् ।

अमृतादिः । पुं. । कषायद्रव्यसमूहे यथा—
अमृतद्वयपटोलं सुतकं सप्तपर्णं खदिरमसितवेचं
निम्बकं हे हरिद्रं” इत्यादि । अयं विसर्पविस्फो-
टके हितः । असितवेचं श्यामा लता । रस. र. ।
च. द. विसर्प-चि. । सा. कौ. । प्रयोगा. । अपरः
सूत्रकृच्छ्रे यथा—अमृतं नागरं धात्री वाजिगन्धा
विकण्टकं । प्रपिवेद्वातरीगाक्षः सगुली सूत्रकृच्छ-
वान् ॥ भेष. ।

अमृतादिवटी । स्त्री. । विषं २ भा. कपर्द-
भक्ष ५ भा. सरिचं ८ भा. जलेन सुदमाना वटी-
कार्थी । इयं कफे विदीपेऽग्निमान्द्ये च हिता ।
भा. म. १५ ज्वरचि. ।

अमृताद्यगुग्गुलुः । पुं. । अयं मेदीरोगे हितः ।
यथा—“अमृता चुटिवेज्जवत्सकं कलिपथ्यामलकानि
गुग्गुलुम् । क्रमवृद्धमिदं मधुमुतं पिङ्कास्थौल्य-
भगन्दरं जयेत् ।” अत्र तुटिः सूक्ष्मा । वेजं विडङ्गं ।
वत्सकं कुटजलक् । एषां क्रमवृद्धा भागी ग्राह्यः ।
भेष. म. द. । भा. म. ३५ भेदचि. ।

अमृताद्यघृतम् । स्त्री. । वातरक्ते हितं । घृत
४ श. कल्कद्रव्यं १ श. । पाककाले आमलकीरसं
४ श. वारि १२ श. दत्त्वा पाच्यम् । आरग्वधः
शीणालुफलमज्जा । वृक्षीरः श्वेतपुनर्णवा । क्षुरकः
कीकिलाक्षमूलम् । गन्धर्वः एरण्डमूलं । घनः
सुखा । च. द. वातरोग-चि. । भा. म. २५. ।

अमृताद्यचूर्णम् । स्त्री. । आमवाते । गुडूची-
नागरगोक्षुरसुखितिकावरुणचूर्णानि प्रत्येकं सम-
भागानि । भा. म. २५. ।

अमृताद्यतैलम् । स्त्री. । गलगण्डादौ हितम् ।
मूर्च्छिततिलतैलं ४ श. गुडूच्यादीनां शतपलं वारि
६३ श. शेषः १६ श. । उक्तद्रव्याणां मिलितकल्कः
१ श. । तैलपाकविधिना पाच्यम् च. द. गलगण्ड-चि. ।
अथवा गुडूच्यादीनां प्रत्येकं १ प. वारि १२८
प. । तैलं पिबेच्चातृवत्तिलनिम्बहिंसाद्वयीवत्सक-

पियलीभिः। मिहं बलायितसर्दवदारु हिताय
नित्यं गलगण्डरीगी ॥ तैल ४ श. कल्कार्य—
‘गुलफ, निमछान, गुडकाउनी, केलेकड़ा,
कुटजक, पिपुल, वेडेला, वेडन, देवदारु।
मिलित १ श. भैष.। मिहं बलायामिति। च.द.।
अमृताफलः। पुं. स्त्री। पटोले। भा. पू. १ भ.।
काबेलप्रसिद्धफलवृक्षविशेष, रुचिकले वा, नास्याती
इति लोके। म.द.व.७।

अमृतारिष्टम्। स्त्री। अरिष्टमिदं विषम-
ज्वरादी हितं। अत्र गुडूच्याः पलशतं दशमूलस्य
तथा एकत्र द्रोणचतुष्टयजले पक्ता पादरेषं यावत्।
अथ तत्र काथे गुडस्य तुलावयं (७१॥० मेर) गोल-
यित्वा, कृष्णजीरस्य १६ प. पर्यटस्य २ प.। तथा
सप्तपण्यविकटु-सुस्तक - नागकेशर-कटुक्यतिविषेन्द्र-
यवादीनाञ्च प्रत्येकं चूर्णपलं निक्षिप्य आठतपात्रे
भासमात्रं स्थापयेत्। तेनान्तरुत्सिकेनारिष्टं जायते।
भैष.।

अमृताण्वः। पुं। रसीयं अतिसारे ज्वराति-
सारि च हितः। मावा १ मा.। अनुपानं धान्य-
जीरक-शालवीजानां यथालाभं देयम्। द्रव्याणि यथा
हिहूलीयरस-लौह-गन्धक-टङ्गण-शटी-धान्यक-
क्रीवर-सुस्तकान्वाजीरकातिविषाजीरकाणि कागी-
लीरेण सहयेत्। भैष.। रस.र.। अजात्री जीरकम्।
घुणप्रिथा अतिविषा। धान्यजीरकयुषेणेति युषः
प्रतरतरं सुदां ज्ञेयम्। र.सा.सं.अतिसा.चि.।

अमृताण्वरसः। पुं। कासहरीयं रसः।
अत्र अमृता गुडूची। पञ्चकं पञ्चकाष्ठं। र.सा.सं.
कासचि.। रस.र.। भैष.। द्वितीयो रसः वाजो-
करणाधिकारि। अत्र सूतभक्ष रससिन्दूरम्। र.
सा.सं.। अयः कासे—“रास्ना-विडङ्ग-विफला-
रसगन्धकटुचिकं। अमृता पञ्चकं चौद्रं विषतुल्यं
सुचूर्णितम् ॥” मावा २ गुञ्जा। रस.र.कासचि.।
अयः राजयत्नणि—“पारदगन्धकं शुद्धं मृतलौहञ्च
टङ्गणं। रास्ना विडङ्ग-विफला-देवदारु-कटुचयम्।
अमृता पञ्चकं तुल्यं विषञ्चापि विचूर्णयेत्। मधुनाच
वटी काथ्या।” प्रयोगा.। अयः रसिन्दूसारघृते रसा-
यनाधिकारि। “सूतभक्ष चतुर्भागं लौहभक्ष तथा-
ष्टकं। अभ्रभक्ष च षड्भागं गन्धकस्य च पञ्चमं।
भावयेत्विफलाकाथैस्तत्सर्वं भृङ्गजद्रवैः। शिशुवह्नि-
कटुकाथैर्भावयेत् सतथा पृथक्। सर्वतुल्या कणा
वीज्या गुडैर्मिश्रं पुरातनैः ॥” मावा निक्षमिता।
र.सा.सं. प्रयोगा.रसायने।

अमृताण्वलौहम्। स्त्री। कृष्णाधिकारि।
“विकटुविफलालौहं समभागं विचूर्णितं। सर्व-
धामपि चूर्णानामष्टभागं शिलाजतु। गुडूचीखरसे-
र्दया भावना रविरश्मिभिः। वारवयं ततः शुष्कं
घृतेन सह मर्दयेत् ॥” मावा १ मा.मधुना लेह्या।
रस.र. प्रयोगा.। अयम् अमृताण्वरस इति मेह-
ऽप्युक्तः। प्रयोगा.।

अमृतावटिका (गुग्गुलुः)। स्त्री। सद्यो-
ब्रणशी वटिका। ब्रणशीथे इति च.द.। “अमृता-
पटोलमूलविफलाविकटुकमिष्टानाम्। समभागानां
चूर्णं सर्वसमो गुग्गुलीभागः ॥ प्रतिदिवसमेकौकां
गुडिकां खादं दक्षप्रमाणम्। रस.र.।” अल्लमाना-
दधिकं न कर्तव्यं कीडादिकुह्याल्यमपि। प्रयो-
गा.। द्वितीया बृहदभिधाना ब्रणे हिता। यथा—
“अमृतायाः पलशतं दशमूलशतं तथा। पाठा मूर्ध्ना
बला इ च तथा गन्धर्वहस्तकाः ॥ प्रयग्दशपलानेता-
नभयानां शतं तथा। विभीतकशते इ च धात्री-
शतचतुष्टयं ॥ गुग्गुलीः प्रस्थसंयुक्तं जलद्रोणद्वये
निशाम्। एकां पथ्युषितां पक्ता चतुर्थांशवशेषि-
ते ॥ काथे गुग्गुलुमालोद्य लौहपात्रे पचेद्वनं।
शीते चैतानि संचूर्ण्य प्रक्षिपेत्पलिकानि तु ॥
विफलाविठ्ठादलीय्येषिष्ठान्नाशगन्धकान्। विडङ्गं
चित्तकं चीचं सूक्ष्मलां नागकेशरम् ॥” इत्यादि।
पीडलिङ्गगुग्गुलुना सह पर्युषितं कर्तव्यं। ततो
ऽपरदिने काथकरणम्। कौशोरगुग्गुलुवत् सर्व-
सपरं ज्ञेयम्। प्रयोगा.ब्रणचि.। रस.र.कासचि.।
सुल्यएव। तत्र अयं पत्रो यथा—घृतपिष्टितगुग्-
गुलुः १६ प काथार्थं गुडूची १०० प. दशमूलं
१०० प. आकनादी, मूर्ध्ना, वाडियाला, अत-
वाडियालामूलं, परण्डमूलं, प्रत्येकं १० प. साखि-
हरीतकी १००, वहेड़ा १००, आमलकी ४००,
पाकार्थं देयं जलं द्रोणत्रयमितं (१८२श) अत्रैव
पीडलीवज्ज गुग्गुलुं दत्त्वा पाकशेषजलं ४८ श.
कर्तव्यम्। अत्रैव काथे काथस्थापितगुग्गुलुं पिष्टा
पाचनीयम्। सिद्धे प्रलेपार्थं विफला लवणमूलं
विकटु दन्तीमूलं गुडूची अशगन्ध विडङ्गं तेजपत्रं
गुडलक सूक्ष्मला नागेश्वरः गुण्डा, एषां प्रत्येकं
१ प एकीकृत्य द्विगुभां स्थाप्यम्। मावा ८
माषा। उष्णोदकसमुदेयम्। रस.र. ब्रणशीथ-
चि.। भा.२भ.। अन्त्या कुष्ठरोगे वातरक्ते च
हिता। तथा अयं पाठः—अमृतायाः पलशतं
दशमूल्यास्तथाशतं। पाठा मूर्ध्ना बला तिका

दावीं गन्धर्वहस्तकाः। एषां दशपलान् भागान्
विभीतक्याः शतं हरीत्। इ शने च हरीतक्याः
आमलक्यास्तथा शतम्। जलद्रोणतये पक्ता अट-
भागावशेषितं। प्रस्थं गुग्गुलुमाहृत्य प्रस्थद्वयं घृतं
पचेत्। पाकसिद्धौ प्रदातव्यं गुडूच्याः सत्त्वमेव च
पलद्वयं तथा शुष्क्याः पिपल्याश्च पलद्वयम् ॥
इत्यादि। भैष.कुष्ठ-चि.।

अमृताष्टकः। पुं. स्त्री। गुडूच्याद्यष्टद्रव्यसिद्ध-
कषाये। एष पित्तश्लेष्मज्वरे हितः। च.द.चि.।
“गुडूचीन्द्रयवारिष्पटोले कटुरोहिणी। नागरं
चन्दनं सुखं पिप्पलीचूर्णसंयुतम्। अमृताष्टक-
इत्येष पित्तश्लेष्मज्वरापहः ॥” अरिष्टं निम्बलकं।
रोहिणी कटुको। एषां प्रति २० रक्तिकं वारि ३२
तो. शेषः ८ तो.। प्रलेपार्थं पिप्पलीचूर्णं ॥० तो.।
सा.कौ.। [व.४.]

अमृतासङ्गम्। स्त्री। खर्परिकातुल्यं। तत्-
पर्यायः—कर्परिकातुल्यं, अञ्जनं (हे)। म.द.।

अमृतासङ्गमः। पुं। खर्परिकातुल्यं। तूँते।
मं मोरचूत। वैनिघ.।

अमृताहम्। स्त्री। अमृतफलं, नास्यातीति
लोके। हिं अपी। म.द.व.६। गुणाः—गुरु वातघ्नं
खादु चिदीषघ्नञ्च। ‘नास्याती’ सुदृढदेशे प्रचुरं
लभ्यते। भा.। खर्वूजि। म.द.व.६।

अमृताह्वयतैलम्। स्त्री। वातरक्ते तैलम्।
पाठो यथा—“गुडूची मधुकं हस्तपञ्चमूलं पुनर्णवा।
रास्ना सिरण्डमूला च जीवनीयानि लाभतः।
पलानां शतिकं भागैर्बला पञ्चशतं भवेत्। कीलं
विल्लं यवान् माषान् कुलयांश्चादकीन्तान्।
काश्मर्याणाञ्च शुक्लानां द्रोणं द्रोणशतंऽम्भसः।
साधयेज्ज्वरं पूतं चतुर्द्वीणञ्च शेषयेत्। तैलद्रोणं
पचेत्तेन दत्त्वा पञ्चगुणं पयः। पिष्टा विफलिकञ्चैव
चन्दनोशीरकेशरम्। पत्रैलागुरुकुष्ठानि तगरं मधु-
यष्टिकां। मज्जिष्ठार्हपलञ्चैव तत्सिद्धं सर्वयोगि-
कम् ॥” भा.म.२भ.वातरोगचि.।

अमृतिः। स्त्री। जलपात्र-विशेषः।

अमृतेश्वररसः। पुं। अयं रसी यत्प्रणि हितः।
रसभक्षामृतासलं लौहं मधुघृतान्वितम्। अमृते-
श्वरनामायं षड्भुजो राजयत्नणि ॥ भा.म.२भ.। रस-
चि.। प्रयोगा.।

अमृतोत्था। स्त्री। सुधामूलायाम्, सालम्-
मिहरीति भाषा। अत्रि.।

अमृतोत्पन्नम्। स्त्री। तथ्ये। खर्परिकातुल्ये।
खापर.। मं कालखापरी। रा.नि.व.१३। [नि.व.।
अमृतोत्पन्ना। स्त्री। गृहमन्त्रिकायाम्। रा.
अमृतोद्भवः। पुं। धन्वन्तरौ। रत्ना.। स्त्री।
तुल्ये। रा.नि.व.१३। खर्परिकातुल्ये। खापर.। रा.
नि.व.। आमलक्याम्।

अमृतोपमम्। स्त्री। खर्परिकातुल्ये। तूँते।
मं मोरचूत। वैनिघ.। द्रव्ये। वैनिघ.।

अमृतोपहिता। स्त्री। तोपचिनी इति ख्याते
अमेध्यम्। स्त्री। पुरीषे। श.र.।

अमोघा। स्त्री। पाटलावृक्षे। भा.। अतपाट-
लायाम्। हरीतक्याम्। विडङ्गे। मे.। अतपाट-
लायाम्। पञ्चमेदे। रा.नि.व.२३।

अम्वकः। पुं। वकुलवृक्षे। जटा.। स्त्री। नेचे।
हे.च.। ताम्बे। रा.नि.व.१३।

अम्वरम्। स्त्री। कार्पासि। कांशोम। र.मा.।
अम्वधातौ। अउरु। रा.नि.व.१३। भैष.। वसन्त-
कुसुमाकरे। तन्नामकगन्धद्रव्ये। विश्वः।

अम्वरदः। पुं। कार्पासवृक्षे। वैनिघ.।

अम्वरा। स्त्री। कार्पासवृक्षे। प.सु.।

अम्वरातकः (रीयः)। पुं। आमातकवृक्षे।
आमड़ा ग्रांछ। जटा.।

अम्वरि(रीषः)। पुं, स्त्री। आमातकवृक्षे।
भर्जनपात्रे। अम.।

अम्वष्ठः। पुं। देशविशेषः। खोदायां वैश्वकन्यायां
ब्राह्मणाज्जाते ब्राह्मणविशेषः।

अम्वष्ठका (कौ)। स्त्री। (Stephania

अम्वष्टा (ष्ठिका)। hernandifolia. Syn

cissampelas hexandra.) पाठायां।

निभूक। आंक्नादि। रा.नि.व.६। पटांड इति

हिमालये। भार्या। र.मा.। लक्ष्णामूले। भैष.

स्त्रीरोग.चि.पुण्यानुगुर्णं। अम्वलीयाम्। आग्-

रुज्ज। रा.नि.व.५। भा.पू.१भ.। यूथिकायाम्।

यूरे। प.सु.। मयूरशिखायाम्। वा.सू.प्रियङ्गु-
दि.। “अम्वष्ठामधुकं नमस्कारौ” आमातकी।

आमड़ा। चन्द्रचुपविशेषः। अम्वड़ा, अम्वरी इति
च दक्षिणापथे। हिं मोड्या। माचिका, साकु-
रुड इति च पश्चिमदेशे ख्याता। शूनिना। तत्-

पर्यायः,—वाल्मिका वाला शठास्वा अम्बालिका
अम्बिका अम्बा माचिका दृढवल्का मयूरिका
गन्धपत्नी चित्रपुष्पी श्रेयसी सुखवाचिका क्षिप्रपत्नी
भूरिमल्ली । सु. सु. ३८५ । रस. र. पुष्पागुणचूर्णे ।
गुणाः—कषायाम्ना कफघ्नी कण्ठरोगघ्नी वातरोग-
हरी रुच्या दीपनी च । रा. नि. व. ४ ।

अम्बुष्ठादिः । पुं । पाठादिगणविशेषः । यथा—
अम्बुष्ठा-धातुकी रुसुमसमङ्गाकटुकमधु कविल्पेष्टी—
रौप्रासाररौप्राप्रलाशनन्दीवज्रपञ्चकेशराणोति । गुणाः—
“गणौ प्रियङ्गुस्वष्ठादी पक्षातिसारनाशनौ । सन्धा-
नीयौ हितौ पित्तं व्रणानाञ्चापि रीपणौ ॥” सु. सु.-
३८५ ।

अम्बुष्ठी । स्त्री । कटुकामिदे । कृष्टको विशेषः ।
यथा—“रक्तकाण्डे हहाम्बुष्ठी कटुका चापरा-
म्भता ।” द्रव्याभि. ।

अम्बा (लिका) । स्त्री । अम्बुष्ठायाम् । भूदिना ।
पाठायाम् । आं. क्नां. नि. । रा. नि. व. ४ ।

अम्बिका । स्त्री । अम्बुष्ठायाम् । भूदिना । भा.
पू. १३५ । मायाफलवत् । हिं मयनफल । मद व
४ । कटुकाम् । श. च.

अम्बु । स्त्री । जले । रा. नि. व. १४ । बालके । च.
द. ज्वरातिसार-चि. । “किराताम्बु यथासकम् ।”
भैष शीघ्र-चि. पुनर्णवातेले ।

अम्बुकः । पुं । अंताकमन्दारः । रक्तैरण्डः ।

अम्बुकण्टकः । पुं । नक्रः । तिका ।

अम्बुकन्दः । पुं । शङ्काटके । वै. निघ. ।

अम्बुकिरातः (टः) । पुं । नक्रः । तिका ।

अम्बुकोशः । पुं । गोधायाम् । शिशुमारः । तिका ।

अम्बुकुक्कुटो (टिका) । स्त्री । जलकुक्कुट्यां ।
पीनकउड्डी । मं पानकौवड्डी । See प्रव. ।

अम्बुकूर्मः । पुं । गोधायाम् । वै. निघ. ।

अम्बुल्लणा । स्त्री । जलपिप्पल्यां । कौण्डि-
नाम् । वै. निघ. ।

अम्बुकेशरः । पुं । कोलङ्गवत् । जेवू । रा. सा. सं.

अम्बुचरः । पुं । जलचरः । कच्छटे । वै. निघ. ।

अम्बुचामरम् । स्त्री । शैवालः । जटा. ।

अम्बुचारिणी । स्त्री । स्थलपद्मिण्यां । हिं थल-
पद्म । वै. निघ. ।

अम्बुजः । पुं । हिज्जलवत् । अम. । मत्स्यादौ ।

भा. । जलवेतसे । कच्छटे । वै. निघ. । वि. जल-
जातमात्रे । स्त्री । कमले । मे. जत्रिकं । [वै. निघ. ।

अम्बुजः । पुं । हिज्जलवत् । अम. । मत्स्यादौ ।
भा. । जलवेतसे । कच्छटे । वै. निघ. । ति जल-
जातमात्रे । स्त्री । कमले । मे. जत्रिकं ।

अम्बुजामलकी । स्त्री । पानीयामलके ।

अम्बुटः । पुं । अम्बुजकवत् । आवुटा । मं
अपटा । रा. नि. व. ६ ।

अम्बुतालः । पुं । शैवालः । तिका ।

अम्बुदः । पुं । सुतायां । सि. यो. कामला-चि.
मूर्ध्नाथतं हन्तः । “पटोलाम्बुददन्तभिः ।”

अम्बुधरः । पुं । नागरमुतायां । भद्रमुतायां ।
वै. निघ. ।

अम्बुधिः । पु. । सागरः ।

अम्बुधिफेनः । पुं । समुद्रफेने । भा. ।

अम्बुधिश्रवाः । स्त्री । गृहकन्यायाम् । घृत-
कूशात्री । मं कोडफल । रा. नि. व. ५ ।

अम्बुनाम । स्त्री । द्वीवेरे । वानां । भा. । बालके ।

अम्बुपः । पुं । चक्रमर्दः । चाकुन्दः । (वां)
श. । कच्छटे । के. ।

अम्बुपता (त्रिका) (पत्नी) । स्त्री । उच्च-
टायाम् । र. मा. ।

अम्बुप्रसादः } पुं । निर्मलीफलवत् । रा.

अम्बुप्रसादनः } नि. व. ११ । See कतकः ।

अम्बुप्रसादनफलम् । स्त्री । निर्मलीफले ।
वै. निघ. ।

अम्बुभृत् । पुं । मेघः । सुस्तके । अ. । समुद्रे । के. ।

अम्बुमयूरकः । पुं । जलापामार्गे । वै. निघ. ।

अम्बुमातजः । पुं । शम्बूके । हे. च. ।

अम्बुमुक् (च्) । पुं । रुस्तके । मेघः । के. ।

अम्बुयष्टिका । स्त्री । भार्ग्यः । वागशर्णि ।
र. मा. ।

अम्बुरः । पुं । हाराधःकाठः । गोवराट् । (कां)

अम्बुरु (रो) हः । पुं । स्त्री । पद्मे । रा. ।

अम्बुरुहा । स्त्री । पद्मिण्यां । स्थलपद्मिण्याम् ।
वै. निघ. ।

अम्बुवल्मिका । स्त्री । कारवेल्माम् । वै. निघ. ।

अम्बुवल्ली । स्त्री । चुद्रकारवेल्मां । जलपिप्-
पल्यां । वै. निघ. ।

अम्बुवारिणी । स्त्री । स्थलकमलिन्याम् ।
वै. निघ. ।

अम्बुवासिनी । स्त्री । रक्तपाटले ।

अम्बुवासी । पुं । रक्तपाटले । वै. निघ. ।

अम्बुवाहः । पुं । सुस्तके । चि. क्र. क. वल्ली
प्रदर-चि. ।

अम्बुवेतसः । पुं । जलवेतसे । मं लह्नाला
वत्पथ्यायः,—परिव्याधः विदुलः नाद्वी (अ) ।

अम्बुशिरौषिका } स्त्री । जलशिरौषे । वै.

अम्बुशिरौषी } निघ. । तत्पर्यायः,—

शिरौषिका टिष्टिनिका दुर्बला वारिशिरौषिका ।
अज्ञा गुणाः,—विदीपविषकुशाशर्णानाशिनी । भा. ।

अम्बुशुक्तिः । स्त्री । जलशुक्ती । बिहूक । मं
जलशिपी । वै. निघ. ।

अम्बुसर्पिणी । स्त्री । जलौकसि । जौक ।

अम्बुसादनम् । स्त्री । निर्मलीवृजे । वै. निघ. ।

अम्बुसारा । स्त्री । कदलीवृत्ते । भा. पू. १३५-फ. व. ।

अम्बुसाहः । पुं । कुन्दपुष्पसुप्ते । वै. निघ. ।

अम्बूकः । पुं । लकुचवत् । के. ।

अम्बः । पुं । जले । रा. नि. व. १४ । बालनामौषध-
विशेषः । अ. ।

अम्बःपा । पुं । चातकपक्षिणि ।

अम्बःसारः । पुं । सुतायां । वै. निघ. ।

अम्बोसूः । स्त्री । शम्बूके । मं धुके । धूमे । हे ।

अम्बोजम् । स्त्री । पद्मे । वारिवेतसे । पुं ।
पुष्कराहये । सारसपक्षिणि । के. ।

अम्बोजनालः । पुं । पद्मनाले । वै. निघ. ।

अम्बोजा । स्त्री । वल्लीयष्टीसधुनि । वै. निघ. ।

अम्बोदः । पुं । भद्रमुतायाम् । रा. नि. व. ६ ।

च. द. यक्ष-चि. एलादिसन्धे । प्रपौण्डरीके । प. सु. ।
स्त्री । कांक्षे ।

अम्बोधरः । पुं । सुस्तके । मेघः । समुद्रे । शब्दर. ।

अम्बोधिपल्लवः । पुं । प्रवाले । मं पौवले ।
रा. नि. व. ११ ।

अम्बोरुहम् । स्त्री । पद्मे । च. द. र. पि. चि. । पुं ।
सारसपक्षिणि । अ. ।

अम्बोरुहकेशरम् । स्त्री । पद्मकेशरे । च. द.
र. पि. चि. ।

अम्बः । पुं । आम्बवत् । आम्बुगोष्ठः । रा. नि. ।
See आम्बः । माचिकायां । भूदिना । हिं
मोहया । अम्बवेतसे । रा. नि. ।

अम्बम् । स्त्री । आम्बफले ।

अम्बगन्धहरिद्रा । स्त्री । (Curcuma
reclinata.) आम्बहरिद्रायाम् । आम्बगन्धः । हिं
आम्बहल्दी ।

अम्बवेतसः । पुं । अम्बवेतसे ।

अम्बसारः । पुं । अम्बवेतसे । रा. नि. ।

अम्बातः (कः) । पुं । (Spandias man-
gifera) Hogplum. आम्बातकवत् । आम्बु-
गोष्ठः । हिं अम्बाडा । मं अम्बाडाचे भाङ्गः । श.
मा. । तिका. । See आम्बातकः ।

अम्बः । पुं । षड्रसान्यतमरसः । अम्बुजं रसम् । स
च जम्बीरमातुलुङ्गफलादिषु व्यक्तः । गुणाः—लघुः
उष्णः, रुचिकरः, दीतिकरः, हृदयतपणः, वाता-
नुलीमनः, बल्यः, कण्ठदाहकरः । रा. नि. व. २० ।
तद्विपाकीः । तद्विपाकगुणस्तु पित्तकृत् वात-
क्षेमरोगघ्नः । सु. सु. । प्रौतिकरः पाचनः मार्दव-
करः । अतिसेवनात् भान्ति कुष्ठकफपाण्डुकाशकास-
जनकः । रा. नि. व. १२ । पाचनः रुचिकरः पित्तलः
कफजनको रक्तवर्धकः लघुः लेखनः उष्णवीर्यः
स्पर्शशीतलः सङ्कोचनः क्लेदनी वातघ्नः क्षिग्धः
तौल्याः सारकः शुक्रविबन्धानाहृष्टिघ्नः हृषण्यः ।
अतिसेवने—अमलङ्गदाहतिमिरज्वरघ्नः, शीघ्रविस्फोट-
कुष्ठपाण्डुत्वघ्नः । भा. पू. १३५ । लघुत्वं पाचकत्वं
पित्तक्षयवान्तिक्लेदलमुष्णत्वं वातघ्नत्वञ्च । राज. ।

अम्बम् । स्त्री । अम्बवेतसफले । काञ्जिके । घीले ।
रा. नि. । बदरफले । सि. यो. अरोचक-चि. ।
वर्वरचन्दने रा. नि. व. १२ ।

अम्बकः । पुं । लकुचवत् । श. र. ।

अम्बकरञ्जः । पुं । करञ्जविशेषः । टैक्कुरङ्गः ।
तत्फलशुष्काः—पिपासान्नं गुरु रुचिकरं पित्त-
करः । राज. ।

अन्तका । स्त्री । पालङ्गशाकि । शीतल ।
प.सु. । पलाशीलतायाम् । रा. नि. व. ४ ।

अन्तकाञ्चिकम् । स्त्री । काञ्चिकी । कैंजि ।
च.द.ग्रहणी-चि.महापटपलघृते ।

अन्तकाण्डः । पुं । शूलरसीने । वै.निघ. । स्त्री ।
लवणहणे । गौ.प्रा. शीतल । रा. नि. व. ८ ।

अन्तकूचिः । पुं । वृचविशेषः ।

अन्तकेशरः । पुं । मातुलुङ्ग । टांवालेनु-गोष्ठ ।
प.सु. । दाडिमवृक्षे ।

अन्तकेशरी । पुं । अन्तरसनिम्बकवृक्षे । गौ.प्रा.
लेवु. वै.निघ. ।

अन्तकोशः (शाकः) । पुं । तिलिङ्गीवृक्षे ।
मद.व.६ ।

अन्तगोरसः । पुं । अन्ततन्त्रे । टक् शोण. ।
मं अंबटताक । वै.निघ. ।

अन्तचाङ्गेरी । स्त्री । चाङ्गेरीभेदे । टक् आग-
रुण । च.चि.३अ.अगु.तैले. ।

अन्तचुक्रिका । स्त्री । चिचान् । तैत्तुल्लेन
अश्वल । रा. नि. व. ११ । See चिचान्सारः ।

अन्तचूडः । पुं । शाकान् । चिचान्सारि । तैत्तु-
ल्लेन अश्वल । रा. नि. व. ११ । अन्तशाकि । टूका
पीनङ्ग । रा. नि. ।

अन्तजम्बीरः । पुं । अन्तरसनिम्बकवृक्षे ।
टक् लेवु गोष्ठ । मं इडनिम्ब । रा. नि. व. ११ ।
See निम्बकः ।

अन्तटकः । पुं । अन्तकवृक्षे । अम्ब कूष्मिण्डे ।

अन्तत्वक् । पुं । प्रियालवृक्षे । मं चारीली ।

अन्तदोलकः । पुं । चुक्रे । टूका पीनङ्ग ।
मं अंबोती । वै.निघ. ।

अन्तद्रवः । पुं । वीजपूरादिरसि । भा.म.
१भ.जिज्ञाकज्व.चि. । "अन्तद्रवः संशययद्रसज्ञा ।"

अन्तद्रव्यम् । स्त्री । अन्तवेतसि । थैकल । मं
आन्तवेतस । रा. नि. व. ६ ।

अन्तनिम्बकः । पुं । महाअन्तनिम्बके । गौ.प्रा.
लेवु. मं मीटो इडनिम्ब । वै.निघ. ।

अन्तानेशा । स्त्री । शय्याम् । शटी । रा. नि. ।

अन्तपञ्चकम् । स्त्री । १ कीलदाडिमवृक्ष-
वृक्षिकावृक्षसंयुक्तम् । २ जम्बीरनारङ्गावृक्षसंयुक्तम् ।
वीजपूरम् । रा. नि. व. ११ । See पञ्चकम् ।

अन्तपत्रः । पुं । दण्डालुके । थैम् आम् । वै.
निघ. । अन्तकवृक्षे । रा. नि. व. ८ । चन्द्रपत्र-
तुलसीवृक्षे । रा. मा. ।

अन्तपत्रम् । स्त्री । चुक्रशाकि । रा. नि. व. ७ ।

अन्तपत्रकः । पुं । मेण्डायाम् । अन्तकवृक्षे ।
अम्ब कूष्मिण्डे, आम् । रा. नि. व. ८ । मद.व.१ ।
अन्तलोणिकायाम् । आम् । भा. पू. १५ ।

अन्तपत्रा । स्त्री । शूललायां । उक् । प.सु. ।

अन्तपत्रिका । स्त्री । चाङ्गेरीम् । कूप्ते
शुनी । शुनी इति लोके । आविता इति हिन्दो ।
रा. नि. व. ५ ।

अन्तपत्रो । स्त्री । पलाशीलतायाम् । रा. नि. व.
४ । चाङ्गेरीम् । रा. नि. व. ५ । चन्द्राक्षिकायाम् ।
थुप्ते शुनी ।

अन्तपनसः । पुं । लिङ्गचवृक्षे । डेलो,
गौ.प्रा. गोष्ठ । मं ओटीवे भाङ्ग । वै.निघ. ।

अन्तपर्णिका । स्त्री । वृचविशेषः । सुरपण्याम् ।

अन्तपर्णी । भा. गुणाः—अन्तपर्णी वात-
कफशूलस्य च विनाशिका । वै.निघ. ।

अन्तपादपः । पुं । वृक्षान् । तैत्तुल्ल गोष्ठ ।
मं कोव्वी । वै.निघ. ।

अन्तापत्तम् । स्त्री । रोगविशेषः । तन्त्रचणम्—
विश्व-दुष्टाक्षविदाहि - पित्तप्रकीर्ण - पानावसुजी
विदग्धं पित्तं स्वहेतुपचितं पुरा यत्तदन्तपित्तं
प्रवदन्ति सक्तः ॥ अविपाकः क्रमोत्प्लेशः तित्ताक्षी-
हारागौरवेः । हृत्कण्ठदाहादचिभिरन्तपित्तं वदन्ति-
पक् ॥ तत्र द्विधा—अधीगमूर्ध्वगति । मा. नि. ।

अन्तपित्तान्तकमोदकः । पुं । अन्तपित्त-
योगविशेषः । अत्र शुद्धी ८ प. पिप्पली ८ प.
गुवाकचूर्णं ८ प. घृतं ४श. एकव पाकः । पाकसिद्धौ
एषां प्रक्षेपः यथा लवङ्गचूर्णं वचाचूर्णं कुष्ठचूर्णं
नागकेशरचूर्णं यमानीचूर्णं रक्तचन्दनचूर्णं राक्ष-
चूर्णं कृष्णजीरकचूर्णं यष्टिमधुचूर्णं देवदारुचूर्णं
चिफलाचूर्णं तैजपतलगीलाचूर्णं सेम्बं हनुषाफल-
चूर्णं शटीमदनकटफलचूर्णं जटामांसीचूर्णं अर्ध-
रङ्गं रौप्यं तालीशचूर्णं पञ्चकाष्ठचूर्णं मूल्याचूर्णं
वराहक्रान्ताचूर्णं वंशलीचूर्णं पिप्पलीमूलचूर्णं

शतावरीचूर्णं जातीफलचूर्णं काकीलीसूतक-
पिप्पली-कर्पूर-विडङ्ग-वनयमानोनां चूर्णं बला-
गुड-च्यपामागंवीजगीचुरवीजचन्दनदेवताङ्गानां चूर्णं
लोहं कांस्थं चैति द्रव्यजातं प्रत्येकं २ तो. खणं
१ तो. भेषः ।

अन्तपित्तान्तकरसः । पुं । रसोऽयमन्त-
पित्तघ्नः । रसि.चि. । अत्र तुल्यां पथ्यामिति सर्व-
चूर्णं समां हरितकीम् । र.सा.सं. । स्तुतमूर्ता-
लीहानां तुल्यां पथ्यां विसर्जयेत् । माषसाच लिहेत्
चौद्रेरन्तपित्तप्रशान्तये ॥ भेषः ।

अन्तपूरम् । स्त्री । वृक्षान् । रा. नि. व. ६ ।

अन्तपुष्पिका । स्त्री । आरण्यशण्डवृक्षे । वगु
शृणु । मं राणताम । वै.निघ. ।

अन्तपूरम । स्त्री । तिलिङ्गाम् । तैत्तुल्ल ।
मं कोकली । रा. नि. व. ६ ।

अन्तफलः । पुं । आम्रवृक्षे । रा. नि. व. ११ ।

अन्तफलम् । स्त्री । वृक्षान् । तैत्तुल्ल । रा.
नि. व. ६ ।

अन्तफला । स्त्री । कल्याणिकायाम् । मं लघु-
कल्याणी । वै.निघ. ।

अन्तवदरः । पुं । अन्तकीलिकायाम् । टक्
कुल । च.सू. ४अ ।

अन्तभेदनः । पुं । अन्तवेतसि । रा. नि. व. ६ ।

अन्तमारौषः । पुं । अन्तशाकविशेषः । अश्वल
नटिश । हिं सारा । गुणाः—अन्तमारौषको
दोषकोपनी सधरः पटुः । वै.निघ. ।

अन्तमूलकम् । स्त्री । व्युपित्ताक्षिकपत्रमूलके ।
"काञ्चिकं व्युपितं पत्रं मूलकं लक्ष्ममूलकम् ।"
प.प्र.३ख । च.द.संग्रहणी-चि.वृहत्सू.प्र. ।

अन्तमेहः । पुं । पित्तजन्यमेहरीगभेदे । अत्र
रोगी अन्तरसगम्यं मेहति । सु.नि. ६अ. ।

अन्तरुहा । स्त्री । सालवदेशप्रसिद्धनागवल्लीभेदे ।
गुणाः—रुचिकरी दाहघ्नी गुणहरौ मदकरौ अग्नि-
बलवर्द्धिनी आधानहरी च । रा. नि. ।

अन्तलोणिका । स्त्री । (Oxalis cornicu-
lata.) चाङ्गेरीम् । आम् । भा. पू. १५ ।

अन्तलोणी । स्त्री । म. चुका । अ.टी. । तत्पर्यायः—चाङ्गेरी
चुक्रिका दन्तशठा अन्तुष्टा (अ) । गुणाः—दीपनी
रुच्या रुचीणा कफवातघ्नी पित्तला अन्ता

ग्रहण्यः कुष्ठातीसारघ्नी च । भा. पू. १ म. ।
मावा २—३ माषा । पालङ्गविशेषः । टूका-
पीनङ्ग । रा. मा. ।

अन्तवती । स्त्री । चाङ्गेरीम् । आम् । भा. पू. १ म. ।
रा. नि. व. ५ । चन्द्राक्षिकायां । थुप्ते शुनी ।

अन्तवर्गः । पुं । चाङ्गेरी-लकुचा-अन्तवेतस-
जम्बीरक-वीजपूरक-नागरङ्ग-दाडिम-कपित्थान्-
वीजान्ताकावृक्षकार्पूरक-कतिन्दुकाकीलितिलिङ्गीषु ।
अन्तवृक्षसहितं विरतदुरितं पञ्चान्नकं तद्वयं, विज्ञेयं
करमर्द्धं निम्बुकुशुतं श्वादनवर्गाह्वयम् । रा. नि. व.
२२ । अन्तवेतसजम्बीरलुङ्गावृक्षचणकाक्षकाः । नाग-
रङ्गं तिलिङ्गी च विद्याफलस्य निम्बुकम् । चाङ्गेरी
दाडिमश्चैव करमर्द्धं तथैव च । एष चाक्षगणः
प्रोक्तो वेतसान्नसमायुतः ॥ र.सा.सं. ।

अन्तवल्ली (क्षिका) । स्त्री । विपरीकन्दे ।

अन्तवाटकः । पुं । आन्तातकवृक्षे । मं आवा-
टा । वै.निघ. ।

अन्तवाटा । स्त्री । अन्तरसयुक्त-नागवल्ली
अन्तवाटिका । भेदे । अन्नग्रगविशिष्टे पीन-
अन्तवाटौ । विशेषः । मं अंबाडे पर्ण ।

अन्तवाटौ । रा. नि. व. ११ । अस्या गुणाः—अन्त-वित्त-कटु-
रसा-रुचा-उष्ण मुखपाककारिणी विदाहिनी
रक्तपित्तप्रकीपकरी विष्टिभनी वायुनाशिनी । रा.
See नागवल्ली ।

अन्तवानकः (वाङ्कः) । पुं । आन्तातक-
वृक्षे । आम् । गोष्ठ ।

अन्तवाण्यः । पुं । चाङ्गेरीम् । आम् । भा. पू. १ म. ।
मं चुकी । वै.निघ. ।

अन्तवास्तु (स्तू)कम् । स्त्री । चुक्रनामपत्र-
शाकि । अन्तवेतसु टांवालेवृक्षे इति भाषा ।
रा. नि. व. ७ ।

अन्तविदुलः । पुं । अन्तवेतसि । वै.निघ. ।

अन्तवीजम् । स्त्री । वृक्षान् । तैत्तुल्ल । रा.
नि. व. ६ । See तिलिङ्गी ।

अन्तवृक्षं (कम्) । स्त्री, पुं । वृक्षान् । तैत्तुल्ल ।
भा. पू. १ म. ।

अन्तवेतसः (कः) । पुं, स्त्री । (Ruxem
vesicarius) country sorrel. स्वनाम-
ख्यातचुपे । अन्तवेतस । हिं आमलताम् । थैकल

इति च.द.। च.द.ज्व.चि.। सिन्धुचूषणैः सान्त्वितैः। च.सू.२३.। तत्पथ्यायः—अन्तः वीधिः रसान्तः आन्तवेतसः वेतसान्तः अन्तसारः शतवेधी वेधकाः भीमः भेदनः अन्ताङ्गः भेदी राजान्तः अन्तभेदनः रक्तसारः फलाङ्गः अन्तनायकः सदस-वेधी वीरान्तः गुल्मकेतुः वराभिधः शङ्खद्रावी मांस-द्रावी (रा), वराङ्गी (र), चक्रः (अ)। गुणाः—अत्यन्तः कषायीणः वातघ्नः अफार्शीगुल्मारीचक-हरश्च। भोटदेशे प्रसिद्धः। रा. नि. व. ६। लघु दीपनमलम्भं भेदनं हृद्रोगशूलगुल्मघ्नं पित्तलं लोम-हर्षणं रुचि-विष्णुवदोषहरं श्लीहीदावर्तघ्नं हिक्का-नाहारुचि-श्लेष्म-कासाजीर्ण-वातहरं वातकफज-रोगघ्नं कृमिनासद्रवकरं चणकास्तुल्यगुणं लौहचूची-द्रावकञ्च। भा.पू. १भ.। तत्पक्षफलगुणाः—दीपघ्नं गुरु दारकञ्च। राज.। चुक्रे। चूका। पीनङ्। हिं चुके का शाक। प. सु.। अन्तलोण्याम्। च.द. काङ्गाय. गु.।

अन्तशाकम्। स्त्री। वृक्षात्। तैत्तल। रा. नि. व. ६। पुं। चुक्रनामकपत्रशके। अङ्गकूटि, टक पीनङ्, चूका पीनङ्। तत्पथ्यायः—शाकान्तं शुक्लान्तः अन्तचूक्रिका चिघान्तं अन्तचूङ् चिघासारः। गुणाः—अत्यन्तं वातघ्नं दाहघ्नं भक्षञ्च। सशर्करस्य तस्य गुणः—दाहपित्तकफहरत्वम्। रा. नि. व. ७।

अन्तशाकाख्यम्। स्त्री। चुक्रनामकपत्रशके। टक पीनङ्। मं धीरचुका। रा. नि. व. ७।

अन्तष्टा। स्त्री। चाङ्गेय्याम्। मं आवीती।

अन्तसरा। स्त्री। नागवलीभेदे। रा. नि. व. ६।

अन्तसारः। पुं। अन्तवेतसे। रा. नि. व. ६। निम्बुके। रा. नि. व. ११। हिमालयवृक्षे। रा. नि. व. ८।

अन्तसारं (कम्)। स्त्री। काङ्गिके। चुक्र-नामककाङ्गिकभेदे। रा. नि. व. १५।

अन्तस्कन्धः। पुं। अन्तरसान्वित-द्रव्यसमूहे। “अन्ती धात्रीफलान्तीका मातुलुङ्गान्वेतसम्। दाडिमं रजतं तन्मं चुक्रं पारिवर्तं दधि॥ आन्-साम्रातकं भयं कपिलं करमर्दकम्।” वा. सू. १०। २२५।

अन्तस्तम्भिका। स्त्री। तिलिङ्गा। वै. निघ.।

अन्तहरिद्रा। स्त्री। शठ्याम्। रा. नि. व. ६।

अन्तरः। स्त्री। चाङ्गेय्याम्। आंग्रकल। रा. नि. व. ५। वनमातुलुङ्गम्। अन्तवेतसे। रा. नि. व. ६। श्रीवल्लीवृक्षे। वर्षाभङ्गिका। रा. नि. व. ८। तिलिङ्गा। रा. नि. व. ११। भा. पू. १भ. फलव.।

अन्ताङ्गः। पुं। अन्तवेतसे। रा. नि. व. ६।
अन्ताटनः। पुं। महासह्यवृक्षे। मे बांति विशेष। आंग्रना इति च भाषा। हिं कटसरथा लालगुलमखन। आधना इति दक्षिणदेशे। वांभृण इति च गौडं स्थातः। गुणाः—कषायो मधुरस्निग्ध उष्णवीर्यः क्षिप्रश्च। भा. पू. १भ. पु. व. ४ख. स. भ. योनिरी. चि.। चि. मा. क. वल्ली. गर्भवेदना-हरयोगे।

अन्ताढ्यः। पुं। कर्णनिम्बुके। नांरात्रा-नेवृत्र गौड। प. सु.।

अन्तातः (कः)। पुं। अन्ताटनवृक्षे। भा. पू. १भ. पु. व.।

अन्तातकी। स्त्री। पलाशीलतायां। रा. नि. व.।

अन्तादानः। पुं। कुरण्टकवृक्षे। पौयावांसा इति प्रसिद्धे। वाणपुष्प इति गौडं।

अन्तादिः। पुं। तिलिङ्गाम्। रा. नि. व. ६। चुक्रनामकपत्रशके। रा. नि. व. ७।

अन्ताध्युषितः। पुं, स्त्री। सर्वगताक्षिरीगे। लक्षणम्—“श्यावं लोहितपथ्यं सर्वेच्छाक्षि प्रप-च्यते। सदाहृषीयं साक्षातमन्ताध्युषितमन्तः॥” मा. नि.। कर्णनिम्बुके।

अन्तानः। पुं। (Gomphrena globosa.) वसुजीवकवृक्षे। वाङ्गुलीशूफ। तिका। क्षिष्टिका भेदे। अन्तानी क्षिष्टिकाभेदे। विश्व.। अन्ता-टनवृक्षे। आंग्रना इति भाषा। भा. म. ४भ. योनिरी. चि.। “श्वदंष्ट्रमधुकाकुद्रान्ताणैः।” महा-सह्यायाम्। मे. निघ.। महाराजतरणीवृक्षे। रा. नि. व. १०।

अन्तानम्। स्त्री। पद्मे। श. र.।

अन्ताना। स्त्री। महासेवतीपुष्पवृक्षे। उड वन-मेडती। मं धीर राणशेवती। वै. निघ.।

अन्तानिनी। स्त्री। पद्मसमूहे। पद्मिन्याम्। तिका।

अन्तान्ना। स्त्री। चाङ्गेय्याम्। आंग्रकल शीक।

अन्तायनो। स्त्री। मल्लिकामेदे। मं नेवाली। वै. निघ.।

अन्तिका। स्त्री। तिलिङ्गीवृक्षे। प. सु. रा. नि. व. ११। आम्ने। रा. नि. व. ३। पलाशीलतायां। माचिकायाम्। शूदिना। रा. नि. व. २३। श्वेतान्ति-कायाम्। चाङ्गेय्याम्। रा. नि. व. २३। अन्तीहारे। मे.। अशीरीगे तिलिङ्गार्थे, एवं सर्व्व दीपन-योगे। पुरीषसंश्लेषादौ पुनरन्तिका श्यामच्छद-वृक्षदारके। सि. यो. अभिसुखचूर्णे वृद्धः। सि. यो. श्रीच. चि.।

अन्तिकाकन्दः। पुं। मं अन्तनालिकायाम्। वै. निघ.।

अन्तिकापानम्। स्त्री। तिलिङ्गीपानके। तैत्तुलपीना। पक्षतिलिङ्गीकं वारिमर्दितं शर्करा-मरिचलवङ्गकर्पूरमिश्रितं पानकमुच्यते। “अन्ति-कायाः फलं पक्षं मर्दितं वारिणा दृढम्। शर्करा-मरिचं मिश्रं लवङ्गे नुसुवासितम्। अन्तिकाफल-सम्भूतं पानकम् वातनाशनम्।” भा. पू. पानकवर्गः।

अन्तिकावटकाः। षट्कविंशे। अन्नवट्। भीतीवरा इति लोके। “अन्तिकां खेदयित्वा तु जलेन सह मर्दयेत्। तन्नीरे कृतसंस्कारे वटकान् मज्जयेज्जनः। अन्तिकावटकास्ते तु रुच्या वक्रिप्रदी-पनाः॥” भा.।

अन्ती। स्त्री। जलवेतसे। वै. निघ. २भ. मदात्य-चि. खर्जूरदिमथ्ये। चुक्रिकायां। टकपीनङ्। तिलिङ्गाम्। रा. नि. व. ११। भा. पू. १भ. फलव.। चाङ्गेय्याम्। मे. लविकं।

अन्तीका। स्त्री। तिलिङ्गाम्। अ. टी.। “अन्ती-हारे। सु. नि. ६ अ.।

अन्तीकाफलम्। स्त्री। तिलिङ्गीफले। तद्-गुणाः—शुष्कं सन्दीपनं भेदनं दृष्टान्नं लघु कफ-वातयोः पथ्यञ्च। वा. सू. ६ अ.। “अन्ती हि चाक्षफलम-विपक्षं तदक्षपित्तामकरं विदाहि। वातामये शूल-गदे प्रशस्तं पक्षं तथा शीतगुणोपपन्नं॥” अत्रि. १७ अ.।

अन्तीयः। पुं। अन्तवेतसे। वै. निघ.।

अन्तीटकः। पुं। अन्तलकवृक्षे खनासैव प्रसिद्धः। हिं आमरोडा। अङ्गकूटि। रवा.।

अन्तीटजः। पुं। चाङ्गेय्याम्। आंग्रकल-

पीता। च.द.चातुर्थ-ज्व. चि.। “अन्तीटजसहस्रेण दर्लेन॥”

अन्तीत्तमम्। स्त्री। दाडिमे। प. सु.।

अयनम्। स्त्री। माषपट्कं व्याप्य भानीरुदग्द-क्षिणतो वा गतो। मे. निघ.। तच्च द्विविधम्—उत्तरायणं दक्षिणायनञ्च। तयोरायं वर्षाशरद्वृ-न्तात्मकं, तत्र भगवानाप्यायते सीमोऽन्तलवण-मधुराश्च रसा बलवन्तो भवन्त्युत्तरीतरश्च सर्व्व-प्राणिनां बलमभिवर्द्धते। द्वितीयञ्च शिशिरवसन्त-श्रीमात्मकं तत्र भगवानाप्यायतेऽर्कः तिलकषाय-कटकाश्च रसा बलवन्तो भवन्त्युत्तरीतरश्च सर्व्व-प्राणिनां बलमपहृद्यते। सु. सू.।

अयस् } स्त्री। लौहमात्रे। रवा.। च. द.
अयसम् } पाण्डु-चि.। कान्तलोहे। प. सु.।
लुण्डलोहे। रा. नि. व. १३।

अयस्कान्तः। पुं। कान्तलोहे। रा. नि. व. १२। लौहचुम्बुके। कान्तपाषाणे। चूषक पीथत्र। गुणाः—लेखनः शीतो भेदीविषघ्नश्च। म. द. व. ४।

अयस्कान्तशिला। स्त्री। लौहचुम्बुके। चूषक-पीथत्र। वै. निघ.।

अयस्कारः। पुं। जङ्गाशभागे। तिका.।

अयस्कोटः। पुं। लौहकिट्टे। वै. निघ.।

अयानम्। स्त्री। स्वभावे। हारा.।

अयाहम्। स्त्री। कांक्षधातौ। कौमा.। वै. निघ.।

अयुकच्छदः। पुं। सप्तपर्णवृक्षे। छातिम गौड। हे. च.।

अयुग्मकः। पुं। सप्तपर्णवृक्षे। वै. निघ.।

अयुग्मच्छदः। पुं। सप्तपर्णवृक्षे। छातिम गौड। अ. टी.।

अयुग्मपत्रः } पुं। सप्तपर्णवृक्षे। वै. निघ.।
अयुग्मपर्णः }

अयोगः। पुं। विश्लेषे। कठिनोद्यमे। कूटे। मे. गतिकं।

अयोगुडः। पुं। लौहगुडिकायां। “वरमाशी-विषविषं कथितं ताममेव वा। पीतमत्यभिपसन्तो भक्षितो वाय्ययोगुडः॥” च.।

अयोगम्। स्त्री। मूषले। वाणादौ। अखे

अयोधनः । पुं । एकीभूत-लौहपुञ्ज । शूङ्गी । तत्पर्यायः—लौहकूटम् ।

अयोच्छिष्टम् । स्त्री । लौहकट्टे । गङ्गुर । वै. निघ. ।

अयोमलम् । स्त्री । लौहमले । लोहशरं च वा । गङ्गुर । प.सु. । “अयोमलन्तु सन्तर्हः” सि.यो. पाण्डु-चि. वृन्द. । च. द. पाण्डु-चि. ।

अयोरजः । स्त्री । लौहकट्टे । गङ्गुर । लौहचूर्णं । च. द. पाण्डु-चि. नवायसचूर्णं ।

अयोवस्तिः । पुं. स्त्री । वस्तिर्यत्रविशेषः । यथा—एरण्डमूलं निःकाय मधुतैलं ससैखवम् । एष युक्त अयोवस्तिः सवचापिपलीफलः ॥” भा. ।

अरकः । पुं. स्त्री । शैवाल । चारा. । वै. निघ. । जैवपण्डे. रा. ।

अरक्तः । पुं । लाक्षायां । ना. । रा. नि. व. ६ । See अलक्तः ।

अरग्वधः । पुं. (Cassia fistula.) महाकण्ठि-कारकः । वड़ सोमनाथि, नडिशा शोभाण, राथान नडी, वानर नडी इति । सं. वडिलु वाहव्याच भाड । कं. हेगके । तें रत्नचिद्रु । उत्. सुनारि । हिं आमलटा, धनवडिडा । गुणाः—अति-मधुरः शीतलः शूलघ्नः ज्वरकण्डू कुष्ठमेहकफविष्ट-भ्रमश्च । रा. नि. व. ९ । खंसनः गुरुः हृद्रोगतीदी-दावर्त्तनश्च । एतत्फलं खंसनगुणयुक्तं रुच्यं पित्त-क्रशकफघ्नं कीष्ठशुद्धिकरं ज्वरे हितम् । भा. पू. १५. । “पर्णानि रचकानि स्युः कफमेदीहराणि च । पुथानि खादुशीतानि तिक्तानि ग्राहकाणि च । तुवराणि विजानीयात्... । मज्जा च मधुरा पाके जिग्धा चाग्निविवर्द्धनी । रचका पित्तवातानां नाशका सहदाहता ।” द्रव्य. गु. वै. निघ. । See आरग्वधः ।

अरग्वधम् । स्त्री । खर्णालुफले । सि.यो. वृह-दमिसुखचूर्णं ।

अरङ्गः (गा) (गी) । पुं. स्त्री । मत्स्यविशेषः । वै. निघ. । मधुशिशुः । रत्ना. ।

अरङ्गरः । पुं । कृत्रिमविष । वै. निघ. ।

अरङ्गुदी । स्त्री । माधवीलतायाम् । वै. निघ. ।

अरजा । स्त्री । घृतकुमार्याम् ।

अरटः । पुं । अरलवृक्षे । शोभा गीह । अ.टी. ।

अरणः । पुं । चित्रकवृक्षे । वै. निघ. ।

अरणिः । पुं । सुद्राग्रिमन्थवृक्षे । शोष्ठ गगिरि । वा.टी. १५ अ. । हिमा. वीरतन्वादी । अरणिर्वह्नि-मये ना इधीर्निर्मथ्यदारुणि । मे. णविकं । श्लोणाक-वृक्षे । चित्रकवृक्षे । सूर्ये । अमुत्पादक-काष्ठयन्त्रे ।

अरणिक्ता । स्त्री । अग्रिमन्थवृक्षे । वा.सू. १५ अ. वेल्गन्तरादिव. । “वेल्गन्तरारणिरुक्कवृक्षाश्मभेदः...”

अरणी । स्त्री । सुद्राग्रिमन्थे । शोष्ठ गगिरि । सं. लवणेरण । रा. नि. व. ९ ।

अरणीकेतुः । पुं । महाग्रिमन्थवृक्षे । वड़ गगिरि । सं. धीरएरण । रा. नि. व. ९ ।

अरण्यः । पुं । कटफलवृक्षे । कटुकलेत्र गीह । श. च. । शालभेदे । वै. निघ. ।

अरण्यम् । स्त्री । कानने । वन । सं. राण । कं. अटवि । उद्यान-महावनीपवन-प्रमदवनभेदात् तस्यतुर्विधम् । तवीद्यानं यत्र रागिणः स्त्रीहन्ति । रुपांलयेषु अन्तःपुरीचितं वनं प्रमदवनम् । उप-वनं पुरः प्रान्तस्थवनम् । रा. नि. व. ९ । पुं । कटफलवृक्षे ।

अरण्यकः । पुं । महानिम्बे । मशानिम् । सं. वकाननिम्ब । वै. निघ. ।

अरण्यकणा । स्त्री । कटुजीरके । जीरा विशेषः । वै. निघ. । वनपिप्पल्याम् ।

अरण्यकदली । स्त्री । गिरिकदल्याम् । वन-कदल्याम् । वीटकना, वूनो कना, दशा कना इति च भाषा । सं. राणकेल । रा. नि. व. ११ । गुणाः—शीतला मधुरा बल्या वीर्यवर्द्धनी रुचा दुर्जर गुरुः दाहशीघ्रपित्तनाशिनी । तत्फलं तुवरं मधुरं गुरु च । वै. निघ. ।

अरण्यकर्कटी । स्त्री । वनजातकर्कट्याम् । वूनो कौकूड । सं. राणतवसे । गुणाः—“अरण्य-कर्कटी चीणा रसे तिक्ता च भेदका । पाके कट्टी कफक्षमीपित्तकण्डू ज्वरापहा । वै. निघ. ।

अरण्यकाकः । पुं । वनकाकः । ढौड़काक । सं. राणकावला । द्रव्य. गु. वै. निघ. ।

अरण्यकार्पासी । स्त्री । The wild cot- ton. वनकार्पासी । वनकापीनी । सं. राण-कापासी । तें पत्ति । गुणाः—त्रणघ्नी शूलचतघ्नी रुचा च । रा. नि. व. ४ ।

अरण्यकुट्टः । पुं । वनकुट्टे । वनकूट्टे । हिं कोम्डा वनमोगी । सं. राणकौवड् । तन्मांस-गुणाः—हृद्यं लघु श्लेष्महरश्च । रा. नि. व. १७ । वृंहणं क्षिप्तं वीर्योष्णं वातघ्नं गुरु च । मद व. १२ ।

अरण्यकुलित्यिका (त्या) (त्यौ) । स्त्री । कुलत्यायाम् । वन कूडिकुली । रा. नि. व. ५ । A blue stone used as a collyrium. कुलत्याञ्जने । कृत्रिमाञ्जनविशेषः । रा. नि. व. १२ । हिं कालशर्मा । See कुलत्याञ्जनं ।

अरण्यकुसुम्भः । पुं । वनकुसुम्भचुने । वन कूसुम्भ । सं. राणकड्डे, राणकुसुम्भ । गुणाः—पाककटुः श्लेष्मघ्नः दीपनश्च । रा. नि. व. ४ ।

अरण्यकोलिः । स्त्री । वनवदरे । वनकूल

अरण्यगवयः । पुं । वनगवये । अयं कूलचर-

अरण्यघोली (लिका) । स्त्री । वनघोलीति प्रसिद्धपत्रशाकविशेषः । घोलीशाके । रा. नि. व. ६ । मन्थनदण्डे ।

अरण्यचटकः । पुं । वनचटकपक्षिणि । वन चटो पांथि, गुडगुड, नांगरडडूह, छांतीर इति च । तत्पर्यायः—धूसरः भूमिशयः । तन्मांसं—लघु हितावर्द्धं शीतलं शुक्रवृद्धिकारि बलप्रदं चटकसमगुणश्च । वै. निघ. द्रव्य. गु. ।

अरण्यचम्पकः । पुं । वनचम्पके । वनचांपी । गुणाः—शीतलं लघु शुक्रवृद्धिकरं बलकरश्च । रा. नि. व. १० ।

अरण्यकागः । पुं । वनकागे । वूनो छांगल ।

अरण्यजः । पुं । तिलकचुपे । हे. च. ।

अरण्यजार्द्रका । स्त्री । Wild ginger. वनार्द्रके । वन जाद्रा । सं. राणआलि । गुणाः—कटु अम्लं रुचिकरं बल्यं आग्नेयश्च । रा. नि. व. ६ ।

अरण्यजीरम् (कम्) । स्त्री । वनजीरके, कटु-जीरके । वनजीरा । सं. कडुजीरे । तें जीरकत्र गुणाः—“अरण्यजीरकक्षीणं तुवरं कटुकं मत्स्यं । सन्धवातं कफश्च यत्रणश्च विनाशयेत् ।” वै. निघ. द्रव्य. गु. ।

अरण्यतुलसी । स्त्री । वनतुलसी, कृष्णवर्-ण्याम् । वमडुगमी । हिं कालावावरी । सं. राण-तुलस, वैजयन्ती-तुलसी । सा विधा इक्ष-दीर्घ-

भेदात् । गुणाः—“अरण्यतुलसी चीणा कटुका च सुगन्धिका । वात-त्वग्दीघ वीर्य-विषञ्चैव विनाश-येत् ॥ अरण्यतुलसी सुद्रा कट्टी चीणा च तिक्तका । रुचाग्निदीपनी हृद्या विदाह्यो लघुपित्तला । रुचा कण्डू विषच्छर्दिकुष्ठज्वरविनाशिनी । वातं क्षमीन् कफं दद्रुं रक्तदीपश्च नाशयेत् । वीजच्छाया दाहशीघ्रनाशकं परिकीर्तितम् ।” वै. निघ. । द्रव्य. गु. ।

अरण्यतपुसकः । पुं । वनतपुषे । वनकौकूड, वनशर्मा । सं. गोडशेदनी । वै. निघ. ।

अरण्यतपुसी । स्त्री । इन्द्रवारुण्याम् । राथान-शर्मा । महाकाललतायाम् । रा. नि. व. ६ । वै. निघ. अपस्मा. चि. नस्ये ।

अरण्यदमनः । पुं । वनदमन-वृक्षे । के ।

अरण्यधान्यम् । स्त्री । नीवारि । उडिधान । सं. देवभात । रा. नि. व. १६ ।

अरण्यधेनुः । वनजातायां गवि ।

अरण्यपलाण्डुः । पुं । वनजातपलाण्डो । वनपौष्पाज । गुणाः—मुत्वरेचनः श्लेष्महरणी-ऽत्युद्य एव च । मातातिरिकाहवति वानिकृष्णल-भेदनः । अतिमात्रं प्रयुक्तोऽसौ विषवन्मारयेन्नरं । शीघ्रे श्वासे च कासे च सूत्रसङ्के प्रयुज्यते ॥ अतिः ।

अरण्यपिप्पली । स्त्री । वनपिप्पलीनामचुपे । वनपिप्पली । रा. नि. व. ६ ।

अरण्यमक्षिका । स्त्री । Gad fly. वन-मक्षिकायाम् । डी. शर्माहि । श. र. ।

अरण्यमुद्गः । पुं । वनमुद्गे । वोडांगू । रा. नि. व. १६ । See मकुष्ठकः । मुद्गपर्यायम् ।

अरण्यमुद्गा । स्त्री । मुद्गपर्यायम् । मुद्गानि । रा. नि. व. ३ ।

अरण्यमेथी । स्त्री । वनमेथिकायाम् । वन-मेथि । सं. राणमेथि । वै. निघ. ।

अरण्यरजनी । स्त्री । वनहरिद्रायां । वन-हनु । सं. राणहलई । व. निघ. ।

अरण्यवायसः । पुं । Raven. अरण्यकाके । डोमकाक । सं. डोमकावला । रा. नि. व. १६ ।

अरण्यवासिनी । स्त्री । अलक्ष्मपर्यायितायां । अग्र वेण इति लोके । रा. नि. व. ३ ।

अरख्यवास्तुकः । पुं । कुण्डलरुपे । वन-
वेतो । मं राखचाकवत् । रा. नि. व. ५ । See
कुण्डलरुः ।

अरख्यशालिः । पुं । Wild rice. नीवार-
धान्ये । उड़िधान । मं देवभात । रा. नि. व. २३ ।

अरख्यशुनः । पुं । वनकुङ्कुरे । नेकडेरवांश ।
वै. निघ ।

अरख्यशूरणः । पुं । वनजशूरणे । वृन्ना ७७ ।
मं गोड़ाशूरण । रा. नि. व. ७ ।

अरख्यश्वा । पुं । कपी । वानर । हे. च ।
चित्रकव्याप्ति ।

अरख्यसम्भतः । पुं । कर्कटके । कौकरोल ।

अरख्यहलदीकन्दः । पुं । वनहरिद्रायाम् ।

अरख्यहरिद्रा (स्त्री) । वनहलूत । हिं वन-
हर्दि । गुणाः—कुष्ठघ्नः वातरक्तघ्नश्च । भा. पू. १७.
ह. व. । कटुः मधुरा रुचा अग्निदीपनी तिक्ता
कुष्ठवातहा रक्तदीपविषश्वासकासहृत्काश नाशयेत् ।
वै. निघ. ।

अरतिः । स्त्री । अनिच्छायाम् । अस्वास्थ्यं
चिन्तयात्यर्थमरतिः कथ्यते बुधैः । भा. औदासीन्ये ।
पित्तरीगे ।

अरतिः । पुं । निम्बनिष्ठसुष्टौ । वितत कनिष्ठा-
ङ्गुलि शूष्ठि । रा. नि. व. १८ ।

अरमः । पुं । नेवरीगविशेषे । वै. निघ. । अरमं
शब्दं पश्य ।

अरलः । पुं । श्लोणाकवृत्ते । श्लोणी गीछ ।
अम ।

अरला । स्त्री । हंसपद्माम् ।

अरलुः (कः) । पुं । श्लोणाकवृत्ते । श्लोणी
गीछ । हिं अलुं । मं टेटु. दिंडा । श्लोणापाठा
इति भा. म. १७. अतिसा. चि. गङ्गाधरचूर्णे । “नागर-
पाठारलुधातकीकुसुमेः” च. द. गर्भज्वरे । वै.
निघ. अतिसा. चि. अम्बठादिः । वेतसवृत्ते ।

अरलुपुटपाकः । पुं । श्लोणाकलकृतपुटपाके ।
ताधनविधिः कुटजपुटपाकवत् । “अरलुलकृतयैव
पुटपाकोऽग्निदीपनः । मधुमीचरसाभ्याञ्च युक्तः
स्रव्यातिसारजित् ॥” शाङ्गः म. ख. १३. ।

अरविन्दम् । स्त्री । पद्मे । प. सु. । रा. नि. व.

१० । ताम्बू । रा. नि. व. १३ । कीकनदे । रक्तकथल ।
नीलीतपले । रा. नि. व. १० । पुं । सारसपक्षिणि ।
अम ।

अरविन्ददलप्रभम् । स्त्री । ताम्बे । ताम्बे ।
वै. निघ. ।

अरविन्दिनौ । स्त्री । पद्मसमूहे । र. मा. ।

अरालः । पुं । Resin. सर्जरसे । धूना । हिं
धुना । मं राल । शालवृत्ते । मन्तहस्तिनि । मे. ।

अरिः । स्त्री । खनामख्यातखदिरि । थदिरविशेषः ।
मं अरिः । क श्रौगुरि । तत्पठ्यायः—सन्दानिका,
दाली, खदिरपत्रिका । गुणाः—कषाया कटुका
तिक्ता रक्तपित्तघ्नी च । रा. नि. व. ८

अरिपूरिमः । पुं । विट्खदिरि । शुभ्रवाव्ना ।
मं गंधीह्वर । वै. निघ. ।

अरिमः । पुं । विट्खदिरि । शुभ्रवाव्ना ।
रत्ना । भेष. मुखरी. चि. ।

अरिमहः । पुं । कासमहंलुपे । कानकाशना ।
मं कासविंदा । रा. नि. व. ४ । एतत्पत्रं रुचिकरं
वृष्यं विषकासरक्तघ्नं मधुरं वातकफघ्नं पाचकं कण्ठ-
शोधनं विशेषेण कासहरं विषघ्नं धारकं लघु च ।
भा. पू. १७. ।

अरिमहः (कः) । पुं । (Accacia farne-
siana, syn. mimosa.) विट्खदिरवृत्ते ।
विट् थन्नर, शुभ्रवाव्ना, दुर्गकथनिर । मं
गन्धीह्वर । कं करयवेनु । हिं गन्धावुल । प. सु. ।
तत्पठ्यायः—इरिमहः, रिमहः, गोधास्तम्बः,
अरिमहकः, अहिमहः, पूतिमहः, अहिमहः,
विट्खदिरः । गुणाः—कषायः उष्णः तिक्तः भूतघ्नः
शोफातिसारकासघ्नः विसर्पघ्नश्च । रा. नि. व. ८ ।
मुखदन्तरीगघ्नः कण्ठविषघ्नश्च कृमिकुष्ठघ्नश्च ।
मदः व. ५ । कषायः उष्णः तिक्तः भूतविनाशो मुख-
रोगदन्तरीगरक्तदीपकण्ठकृमिकफशोफातिसारकास-
विसर्प-विषकुष्ठघ्नश्च । भा. पू. १७. वटादिः । भेष.
मुखरी. चि. । च. सु. ४३. । मावा १ ती. ।

अरिमहायतैलम् । स्त्री । मुखरीगे हतम् ।
सूचिर्हततैलतैलं ८३ काथायै खखीकृतारिमहदलक
(विट्थनिर, कौटोनागेश्वर वा शुभ्रवाव्ना)
१२॥ श. वारि ६४ श. पादशेषः १६ श. । कल्पा-
द्रव्याणां मन्त्रिणादीनां प्रत्येक १ ती. । तत्प्री कल-

पूतकायकल्पाभ्यां तैलपाकविधिना तैलं पचेत् ।
च. द. मुखरी. चि. ।

अरिष्टः । पुं । Soapberry plant.
(Sapindus trifoliat.) रीठावृत्ते ।
रीठाकरञ्जे । रा. नि. व. ६ । त्रिटे गीछ । मे. ।
गुणाः—“अरिष्टः कटुकः पाके तीक्ष्णशीणश्च
लेखनः । गर्भपातकरः प्रीती लघुः क्षिप्रस्त्रिदीपहा ।
ग्रहपीडादाहयलनाशनश्च प्रकीर्तितः । वै. निघ. ।
लसने । प. सु. । रा. नि. व. २३ । प. सु. वा. सू. १७. ।
निम्बवृत्ते । रा. नि. व. २३ । प. सु. वा. सू. १५ अ.
गुडूच्यादिः । “गुडूची पञ्चकारिष्ट—” च. द. पित्त-
श्लेष्मज्ज. अरुताष्टके—“गुडूचीन्द्रयवारिष्ट—”
सु. सू. ४३ अ. संशोधने । काके । हारा. । कङ्क-
पक्षिणि । मे. । सुराविशेषे । “औषधयुक्तैर्मद्या-
कारैः कृतं मद्यमासवः । स एव कथितौषधैररिष्टः”
वा. टी. हेमाद्रिः । काथसिद्धौ वारिष्टः । शाङ्गः ।
अरिष्टः काथसिद्धः स्यात् । प. प्र. ३ । तद्गुणाः—
यथाद्रव्यगुणोऽरिष्टः सद्यो मद्यगुणाधिकः । ग्रहणी-
पाण्डुकुष्ठार्शः शोषशोफीदरज्वरघ्नः । गुल्मकृमिघ्नः
कषायः कटुवातलघुः वा. मद्यव. । इक्षुविकार-
सहिताभया-चिवका-दन्ती-पिप्पल्यादि-भूरिभेषज-
काथादिसंस्कारवानरिष्टोऽभिधीयते । गुणः—
अर्शः शोथग्रहणीश्लेष्मरीगहरलम् । राज. । आप्लाव्य
सुरयास्यकं द्रव्याणि विविधानि च । सप्ताहान्ते
परिस्त्राव्य रसं वस्त्रेण गालयेत् । एषोऽरिष्टोऽभि-
धानेन भिषग्भिः परिकीर्तितः ॥ अति. । पक्षीषधास्तु-
सिद्धं यत् मद्यं तस्यादरिष्टकम् विदीपघ्नं गर्भ-
सावकं ग्रहदीपघ्नञ्च । भा. पू. मद्य. व. । स्त्री । पाद-
जलेन दिभागदधिकृते तन्ने । षोण । रा. नि. व. १५ ।
सूतिकागारि । रत्ना । आसवे । मरणचिह्ने ।
वि. । अशुभे । सर्वत्र मे. । मद्यसामान्ये ।
रा. नि. व. १४ ।

अरिष्टकः । पुं । फेनिलवृत्ते । सि. यो. दाहज्वरे,
श्रीकण्ठः । “फेनेनारिष्टकस्य च ।” निम्बवृत्ते । अत्र
निम्बकीमलपल्लवः । च. द. पित्त-ज्व. शिरीलेपे ।
रीठाकरञ्जे । मद. व. ५ । सरलदुमे । रत्ना । स्त्री ।
मद्ये । भ. ।

अरिष्टचयम् । स्त्री । खख्यारिष्टं वेधारिष्टं
कीटारिष्टञ्चेति अथारिष्टचये । तत्र खख्यारिष्टं
पञ्चविधं तद्यथा—भोजनारिष्ट-काथायारिष्ट-दर्श-
नेन्द्रियायारिष्ट-अवधेन्द्रियारिष्ट-रसनेन्द्रियारिष्टाः ।

तत्र प्रथमे रोगं विना हीनवर्णता दुर्मनस्कता
भोजनानिच्छा च भवति । द्वितीये काथा-
पराश्रुखता द्विगता सच्छिद्रता वा भवति ।
तृतीयादौ नासामेद्राचिपायुभ्योऽकस्मात् रक्तसावः,
श्ववणादिबाधिर्यं जिह्वा कठिना सत्या च भवति ।
वेधारिष्टः वेधाख्योपसर्गजः । स च शरदि रवि-
तापेन, प्रातश्चि शालाभावाच्च जायते । तस्मिंश्च
जाते सञ्जरता अधीमुखता श्वासकामी सत्या-
ङ्गतादि भवति । कीटारिष्टे वाजिनां जठरे कीट-
गुच्छा जायन्ते, तेन, वाजिनः सौदन्ति । जय-
दत्तः २३-२५ अ. ।

अरिष्टफलः । पुं । कटुनिम्बवृत्ते । रा. नि. व. ६ ।

अरिष्टलक्षणम् । स्त्री । मृत्तुल्लवृत्ते । “रोगिणी
मरणं यस्मादवश्यमवाप्ति लक्ष्यते । तल्लक्षणमरिष्टं
स्याद्विष्टञ्चापि तदुच्यते ।” भा. ।

अरिष्टा । स्त्री । कटुकाम् । रा. नि. व. ६ । च.
सू. ४३. । प. सु. । र. मा. । वै. निघ. २७. । विषमज्व.
पटोलादौ । नागवलायां । रा. नि. व. ४ । मद्ये ।

अरिष्टाहः । रीठाकरञ्जे । त्रीटे । वै. निघ.
२७. उन्मा. चि. ।

अरुः (सु) । पुं । आरग्वधवृत्ते । मोन्माल-
गीछ । रक्तखदिरि । चतव्रणे । मर्मणि । सन्धि-
स्थाने । उ. ।

अरुक् । वि. सुखे ।

अरुग्णः । वि. सुखे ।

अरुङ्गिमेघः । स्त्री । नेवरीगविशेषे ।

अरुचिः । स्त्री । खनामख्यातरीगे । अरुचि,
अत्रोक्त रोगं । सत्यामपि बुभुक्षायां भोजना-
सामर्थ्यं । भोजनानिच्छायाम् । भा. म. १७. श्लेष्मज्ज. ।
See अरीचकः ।

अरुजः । पुं । आरग्वधवृत्ते । वड् मोन्माल ।
रा. नि. व. ६ । स्त्री । कुङ्कुमे । सिन्दूरे ।

अरुणः । पुं । कीकिलचमेदे । कुण्ठेथांङ् ।
अतिविषाधाम् । श्लोणाकवृत्ते । प. सु. । मन्त्रिणायां ।
अर्कवृत्ते । मे. । पुन्नागवृत्ते । रा. नि. व. १० । गुड् ।
रा. नि. व. १४ । चित्रकचुपे । मद. व. २ । रत्नापामार्गे ।
रक्तकरवीरे । वै. निघ. । कुष्ठभेदे । लक्षणम्—
वातेनारुणाभाति तनूनि विसर्पीणि तीदभेदस्वाप-
युक्तानि अरुणानि । सु. नि. ५ अ. । वि. । रक्तवर्णे ।

अरुणम् । स्त्री । अहिमे । वै. निघ. । रक्तोत्पले । रक्तवृतायाम् । वा.टी. हेमाद्रिः । कुङ्कुम । रा. नि. व. १२ । सिन्दूरः । रा. नि. व. १२ । माणिक्यभेदे । वै. निघ. २४. ज्वररोग. त्रैलोक्य-चिन्तामणिरसः ।

अरुणकपिशः । पुं । द्राक्षाभेदे । किम्बिसि-
विशेषः । मं फलोरीद्राच । वै. निघ. ।

अरुणकमलम् । स्त्री । कौकनदे । रक्तकण्ठ । रा. नि. व. १० ।

अरुणचूडः । पुं । ताम्रचूडपत्रिणि । कूकुड । वै. निघ. ।

अरुणतण्डुलीयम् । स्त्री । रक्ततण्डुलीयशके । शोभा नटे । च. द. ।

अरुणनागः । पुं । सुद्राशङ्गे । अवि. ।

अरुणनेत्रः । पुं । पारावते । शीशरी । कौकिले । वै. निघ. ।

अरुणपुष्पी । स्त्री । मधुनीवकवर्णः । राश्रुनि
शूल । मं रक्तपुपारी । वै. निघ. ।

अरुणमञ्जिका । स्त्री । रक्तमञ्जिकायाम् ।
गान्धारी । वै. निघ. ।

अरुणलोचनः । पुं । पारावते । शीशरी ।
किं कपूरः । रा. नि. व. १२ । कौकिले । वै. निघ. ।

अरुणसर्पः । पुं । तक्षकसर्पः । वै. निघ. ।

अरुणसारः । पुं । हिङ्गुलैः । वै. निघ. ।

अरुणा । स्त्री । अतिविषायायाम् । मे. । रा. नि. व. ६ । भा. ४४. वाक्. ज्व. चि. मञ्जुभाजा. गुडः । “जन-
जाण्ड्यायाम्” । मे. प्रदरारिरसः । कुङ्कुम ।
मञ्जुभायां । मे. । रा. नि. व. १ । भा. म. १४. ज्व.
चि. लाक्षाभेदे । “लाक्षा दशाक्षा लक्षणा यद्व्या” ।
प्रपौष्णरीके । प. सु. । निवृत्तायां । मे. । जवायाम् ।
मद. व. २ । अरुणातिविषायायाम् । मञ्जुभा विवृता
च । श्यामालतायाम् । मे. । इन्द्रवारुणीलतायाम् ।
गुञ्जालतायाम् । रा. नि. व. ३ । पुनर्वायां । मुञ्जी-
यायाम् । रवा. ।

अरुणात्मिका । स्त्री । अमरिचः । लङ्गाम्रिष्ठ ।
मं लाक । वै. निघ. ।

अरुणाभम् । स्त्री । वज्रलौहे ।

अरुणाङ्कः । पुं । रक्ताङ्कः । प. सु. । मं मन्दार ।
मं मन्दारः । रा. नि. व. १० । गुणाः—सरः

वातकुष्ठकण्डूविषत्रयः । श्रीहृगुल्माशः कफोदरमल-
जमिहरश्च । कटुतिक्तोष्णः कफघ्नी मेदघ्नी विषघ्नः ।
वातकुष्ठत्रयः श्लेष्मकाण्डूविसर्पहरश्च । पुष्पं मधुरं
तिक्तं शारकं कृमिकुष्ठकफाशौविषरक्तपित्तघ्नं गुल्म-
श्लेष्महरश्च । भा. पू. १४. ।

अरुणोपलः । पुं । अरुणवर्णमणिविशेषः ।
रूनि इति भाषा । पद्मरागमणौ । हे. च. ।

अरुन्धती । स्त्री । जिह्वाये । वै. निघ. ।

अरुषः । पुं । व्रणे । घोटके । वै. निघ. ।

अरुषिका । स्त्री । सुद्रोरीगान्तमकपालरीगे ।
श्रीरीत्रये । अयं कफरक्तजमिकीपतो भवति ।
अरुषि बहुव्रीहिः । बहुलौदीनि सूक्ष्मे तु ।
कफाच्छुक्रमिकीपेन नृणां विद्यादक्षिकाम्” ॥
मा. नि. ।

अरुष्कः । पुं । भस्मातकवर्णः । डेगांशः ।
मं विवरा । भा. पू. १४. । रा. नि. व. ११ ।

अरुष्कारः । पुं । भस्मातकवर्णः । प. सु. । रा. नि.
व. ११ । भा. पू. १४. । मद. व. १ । अरुषिका-
याम् । नि. व्रणजति । मे. रचतुक् ।

अरुष्करम् । स्त्री । भस्मातकफले । च. द.
अश्वि. । मे. कुङ्कुम-चि. पञ्चतिक्तघृते । “सना-
गराक्षररुष्टारकम्” । सि. यो. चतुःसमलौहे ।
च. सु. ४४. कुङ्कुमव. ।

अरुषा (टा) । स्त्री । भूयामलकाम् । डूहे-
आमना । रा. नि. व. ५ ।

अरोकदन्तः । ति. जण्डने । व. निघ. ।

अरोचकः । पुं । अरुचिरीगे । तत्पर्यायः,—
अरुचिः, अश्रुता, अनमिलायः । रा. । स पञ्च-
विधः—वातपित्तकफसन्निपातागनुभेदेन । मा. नि.
ममसापज आगनुक इति शब्दः पू. ७४. ।
लक्ष्यं यथा—प्रस्थितं मुखे चात्रं नलीर्न
स्वदते मुहुः । अरोचकः स विज्ञेयः भक्त-
वेषमयी शयः । चित्तयित्वा तु मनसा दृष्ट्वा शुक्ला
तु भोजनं । वेषमायाति यो जनुभक्तवेषः
स उच्यते ॥ यस्यान्ने न भवेच्छब्दा स भक्तच्छन्द
उच्यते । विजयरचिते भोजः । एते विविधा
अपि रोगा चरकसुश्रुताभ्यां एक एव धृताः ।
वातादिभिः श्लेष्मकायामिहोभक्तोभेदोप-
गम्यः । अरोचकाः सुः परिहृष्टदन्तः कषायवृक्ष-
मतीऽनिलेन ॥ मा. नि. । पथं यथा—वृत्तिः

समीरये पित्ते विरेकी वमनं कफं । सर्व्वज-
सर्व्वकामार्थं हर्षणं स्यादरोचके ॥ भा. । वृत्ति-
रेको वमनं यथाबलं धूमोपसेवाकवृक्षहस्तथा ।
तिक्तानि काष्ठानि च दन्तघर्षणं चित्राप्रपानानि
हितेः कृतानि । गोधूमसुद्राक्षणशालिपटिका मांसं
वराहानशेषसम्भवं । चैत्री भाषाणं मधुरालि-
कैलिशः प्रोक्षी खलेशः कषयी च रोहितः । कर्का-
रुवेवायनवीनमूलकं वाताकुशोभाजनमोषदाहिनं ।
भयं पटोलं हृक्कं घृतं पयो बालानि तालानि
रसोनशरणम् । द्राक्षा रसालं मलदम्बुकाक्षिकं
मयं रसाला दधितक्रमाद्रकम् । ककौलशूर्कर-
पियालतिन्दुकं पतं कपित्थं वदरं विकङ्कतम् ।
तालास्थिमन्त्रा हिमबालुका सिता पथ्या यमागौ
सरिचानि रामठम् । स्वाद्वलितानि च देह-
साधना नगोऽयमुक्तोऽरुचिरीगिणे हितः । इति
पथ्यम् । कासीक्षारशुभाभेज्जवायुवेगविचारणम् ।
अह्वयानमलक्ष्मीं क्रोधं लोभं भयं यक्षम् ।
दुर्गन्धरूपसेवा च न कुर्यादरुचौ नरः ॥ इति
अपथ्यम् ।

अर्कः । पुं (Calotropis gigantea, Syn,
Asclepias gigantea.) खनामख्यातोपवि-
जातीयचुपे । आरुण गीह । हिं मन्दार ।
मं बह । कं अर्कः । तं जिह्वेष्टुवेष्टु । अर्कः
अतस्तभेदेन द्विविधः । तयोर्विशेषास्तत्पर्याय-
क्याः । गुणाः—कटुः उष्णः वातजित् दीपनोयः
श्लेष्मघ्नः व्रणघ्नः कण्डूकुष्ठजमिषश्च । रा. नि. व.
१० । सारकः वातघ्नः कुष्ठकण्डूत्रयश्लेष्मकाशः-
कफोदरमलजमिषश्च । पुष्पं—मधुरं तिक्तं शारकं
कुष्ठजमिकफाशौविषरक्तपित्तगुल्मश्लेष्मघ्नश्च । भा.
पू. १४. । अर्कहयं शुद्धवातकुष्ठकण्डूत्रयघ्नान् ।
निहन्ति श्लेष्मकाशौघलतुश्लेष्मोदरजसोन् । मद.
व. १ । मात्रा २-३ रत्तिः । इति रायचक्र-
चिकित्साशब्दे । ताम् । मे. कश्चिकं । वैलोक्ष-
ज्वररसः । वै. निघ. वा. व्या. चि. चिन्तामणि-
रसः । स्फटिके । मे. कश्चिकं । अरुणाङ्कः ।
प. सु. भा. पू. १४. । आदित्यपञ्चसुपे । रा. नि.
व. ४ । “अर्कोरक्तपुष्पः प्रसिद्धः । सु. सु. ३७
अ. अर्कौदिव । ३६ अ. शिरो. चि. । यन्म-
निकाशिते द्रव्याणां सारभागे । आरुक् ।

अर्ककान्ता । स्त्री । आदित्यभक्तायाम् । हृष्ट-
हृष्टिः । रा. नि. व. ४ । मद. व. १ ।

अर्कगन्धिका । स्त्री । चीरविदार्यायाम् । कुश-
डुम्बिकुशां । प. सु. ।

अर्कचन्दनम् । स्त्री । रक्तचन्दने । रा. नि.
व. १२ ।

अर्कच्छमम् । स्त्री । अर्कमूले ।

अर्कतैलम् । स्त्री । कुशाधिकारे । अत्र कटुतैलं
पलायकं अर्कपत्ररसस्य पलायकं निशायाः पलं
मनःशिलायाश्च पलम् । च. द. कुङ्कुम-चि. । सा. कौ. ।

अर्कदलः । पुं । आदित्यपञ्चसुपे । रा. नि. व. ४ ।
अर्कवर्णः ।

अर्कनामा । पुं । रक्ताङ्कः । गान्धारी । भा. ।

अर्कपत्रः । पुं । आदित्यपञ्चसुपे । रा. नि. व. ४ ।
च. द. । अर्कवर्णः ।

अर्कपत्रा (स्त्री) (त्रिका) । स्त्री । ईश्वर-
मूलवर्णः । जेठपत्र मूल । प. सु. १. मा. ।

अर्कपर्णः । पुं । रक्ताङ्कवर्णः । गान्धारी ।
मं सूर्यमन्दार । भा. पू. १४. ।

अर्कपर्णिका (स्त्री) । स्त्री । माषपर्णायाम् ।
गान्धारी ।

अर्कपादः । पुं । सूर्यकान्तमणौ । निम्बवर्णः ।
वै. निघ. ।

अर्कपादपः । पुं । निम्बवर्णः । त्रिका । अर्क-
चुपे ।

अर्कपुष्पा । स्त्री । चीरकाकोल्यायाम् । चीर-
काकोला । See चीरकाकोली ।

अर्कपुष्पिका । स्त्री । (Gygandropsis
अर्कपुष्पी } centa-phylla, Syn,
Cleome pentaphylla.) सूर्यवर्णायाम् । (अर्क-
हृष्टहृष्टिः । अर्कहृष्टोति भाषा । अर्कसहस्रपुष्पी-
कता । हिं अर्कहृष्टो दधियारु चीरवृक्षः । मं
त्रिरदीही । तत्पर्यायः,—पयसा, सूर्यवर्णः,
सितपर्णः, शीतपर्णः । रा. भा. ४४. भाषारोग-चि. ।
गुणाः—अर्कपुष्पी कृमिश्लेष्ममेहपित्तविकारशूल ।
मद. व. १ । जलिकफमेहमनोविकारघ्नी । भा. पू.
१४. । रक्तापराजितायाम् । रवा. । चीर-
काकोल्यां । रा. मा. ।

अर्कप्रमागुडिका । स्त्री । रसायनाधिकारे ।
अस्याः पाठः यथा—रसं निम्बवर्णं शुद्धं निम्बकं

ताम्रचूर्णकं। चिन्तामूलफलकाये यामं खल्ले
विमद्भवेत्। तद्दीलं बन्धयेदस्ते दीलायन्तेषु
तन्त्रके। चिन्तामूलयुते पञ्चाशत्तुर्यामात् समुद्धरेत्।
वटिकाकप्रभा नाम जराभल्युविनाशिनी। संवसर-
प्रयोगेषु सूर्यतुल्यो भवेन्नरः। पलाशबीजतैलञ्च
कर्षमेकं गवां पयः। अनुपानमिदं पाता दशनाग-
बली भवेत्॥ प्रयोगा. रसायना.।

अर्कप्रिया। स्त्री। आदित्यभक्तायाम्। हृङ्-
हृङिशां गोश्च। जवायाम्। रा. नि. व. १०।

अर्कभक्ता। स्त्री। ब्राह्म्यां। डांश्रीशोक। आदित्य-
भक्तायाम्। हृङ्हृङिशां, ङुट्ङिट् इति च भाषा।
हिं हुलहुल। मं सूर्यफलवल्ली। रा. नि. व.
४। र. मा.।

अर्कभूतिः। स्त्री। ताम्रभस्मनि। वै. निघ. २भ.
चौरताम्ररसे, संग्रहणी-चि.।

अर्कमूर्त्तिरसः। पुं। रसोऽयं सान्निपातिक-
ज्वरे प्रयोज्यः। द्रव्याणि चास्य रसगन्धकलीह-
विषाणि। अत्र लौहस्याष्टौ भागाः पारदस्य भाग-
द्वयं, गन्धकी द्विगुणः, विषस्य च षोडशांशो ग्राह्यः।
अयमेव विदोषदावानलः कथ्यते यदायं ताम्रपात-
स्थापितः पुनः निम्बुकसरपित्तवर्गकण्टकायार्द्रक-
रसेर्भाज्यते। भेष. ज्व. चि.।

अर्कमूलम्। स्त्री। तन्नामकहचमूले। च. द.
अग्निमा. चि. चारगुडे।

अर्कमूला। स्त्री। (Aristolochia Indica.)
इश्वरमूल्याम्। ज्येष्ठेन मूलं। रत्ना.।

अर्कलवणम्। स्त्री। अर्कचारे। वै. निघ.।

अर्कवल्लभः। पुं। बन्धुजीवह्वे। वाङ्मनिर्गुह,
द्रुष्ट्रे ङु। मं दुपारी। रा. नि. व. १०।

अर्कवल्ली। स्त्री। आदित्यभक्तायां। हृङ्हृङ्-
वै. निघ.।

अर्कवेदम् (धम्)। स्त्री। तालीशपत्रे। प
सु.। रा. नि. व. ६।

अर्कसुता। स्त्री। कृष्णापराजितायां। वै. निघ.।

अर्कसुधा। स्त्री। अर्कोत्पसुधायाम्। आक-
न्नेन ङु। गुणः—गुल्मरोगस्य नाशिनी। वै.
निघ.।

अर्कहिता। स्त्री। आदित्यभक्तायाम्। हृङ्-
हृङिशां। मं सूर्यफलवल्ली। रा. नि. व. ४।

अर्कचौरम्। स्त्री। अर्कहचनिर्गोसे। आक-
न्नेन आठि। गुणाः—कमिन्नं व्रणघ्नं कुष्ठार्श-
दरेषु च हितम्। राज.। तित्तलवणमुष्णवीर्यं लघु
स्निग्धं गुलीदरकुष्ठहरं विरेचने हितञ्च। भा. पू.
१भ.। च. द. अश्व-चि.।

अर्कादिगणः। पुं। अर्कालकनागदन्तीविशल्या-
भार्गीराज्ञाहृदिकालीप्रकौट्या - प्रत्यक्पुष्पी - पीत-
तैलीदकौट्याश्चेतायुक्ततापसवृक्षा इति। अर्कालक-
कारज्जहयनागदन्तीमयूरकभार्गीरासेन्द्रपुष्पीबुद्धश्चेता-
महाश्चेताहृदिकाल्यलवणास्तापसवृक्षश्चेति॥ सु. सू.
३८अ.। गुणाः—कफमेदोविषघ्नः कृमिकुष्ठघ्नः
विशेषाद्व्रणशोधनश्च। वा. सू. १५ अ.।

अर्काश्मा। पुं। सूर्यकान्तमणौ। फूनी, पौत्रा
इति च लोके। हला.।

अर्काह्वः। पुं। तालीशपत्रे। सूर्यकान्तमणौ।
अर्कह्वे। अम.।

अर्की। पुं। मयूरे। मयूरा. मं मोरी। वै. निघ.।

अर्केश्वररसः। पुं। रसोऽयं वातव्याधूपशमनो
द्विविधश्च। तृतीयो रक्तपित्ते, चतुर्थश्च कुष्ठाधिकारे।
“रसस्य भागाश्चलारी गन्धकस्य दशैव तु। ताम्रस्य
वाटिकायाश्च दत्त्वा चैनामधीमुखीम्। सत्यक्
निरुध्य तस्याश्च दद्याद्दूर्ध्वं शरावकं। भाण्डे
निरुध्य यन्नेन भस्मनापूर्य भाण्डकम्। अग्निं
प्रज्वालयेद्यामं मुखं तस्य निरुध्य च। स्वाङ्गशैतं
समुच्चल्य तत्ताम्रं चूर्णयेद्गुहम्। भावयेदकन्दुधेन
पुटित्वा दशधा पुनः॥” रसे. चि.। रसेन्द्रसार-
संग्रहे अयमेव कुष्ठे घृतः। विशेषस्तु—तव गन्ध-
कस्य ताम्रचक्रिकायाश्च १२ भागा उक्ताः इति
प्रथमः॥ रसेन गन्धं द्विगुणं विमर्द्य ताम्रस्य
चक्रेण सुतापितेन। आच्छादयित्वा ततः प्रयत्नात्
चक्रे विलम्ब्य ततः प्रगृह्य। सञ्चर्णं च द्वादश-
धाकन्दुधेः पुटेत वज्रिफलाजलैश्च। माचा २२.।
इति द्वितीयः॥ रसे. चि.। “सुताकं घृतताम्रञ्च
घृताम्रञ्च समाचिकम्। अघृतताम्ररसेर्भाज्यं विसक्तक-
पुटे पचेत्। वासाचीरविदारौर्भां चतुर्गुणाप्रमा-
णतः। भचणम्।” अत्र अर्कः ताम्रम्। अघृता
गुडूची। माजिकं स्वर्णमाचिकम्। र. सा. सं. रक्त-
पित्तचि.। इति तृतीयः॥ चतुर्थः कुष्ठाधिकारः।
“पलाशीशस्य चत्वारि बलेर्द्वादश तावती। ताम्रस्य
चक्रिका देया रसस्योर्ध्वं शरावकं। दत्त्वा विषह-
भाण्डस्य पूरयेद्भस्मना दृढं। अग्निं प्रज्वालयेद्याम-

हयं शीतं विचूर्णयेत्। पुटेद्वादशधा सूर्यादुधेना-
लीङ्गितं पुनः। वरापावकभङ्गानां द्रवैस्त्रिभि-
र्विभावयेत्। अयमर्केश्वरी नाम्ना रक्तमण्डलकुष्ठ-
जित्॥” अत्र ईशः पारदः, तस्य चत्वारि पलानि।
बलेर्गन्धकस्य च द्वादशपलानि। र. सा. सं.।

अर्कोत्तमा। स्त्री। वर्वय्याम्। वाङ्मनिर्गुह।

अर्कोपलः। पुं। सूर्यकान्तमणौ। आठम-
पांथर इति लोके। रा. नि. व. १३।

अर्गटः। पुं। आर्तगल इति प्रसिद्धे कण्टकहृत्-
विशेषे। नौगर्वाणि। हिं आर्तगल। मं एरवणी।
गुणाः—शैतं व्रणशोधनरोपणश्च। मद. व. ५।
तथा। “अर्गटस्तुवरः शैतवीर्या व्रणविशोधनः।
व्रणरोपणकञ्चैव पुष्पमस्य मधु स्मृतम्। तित्तञ्च
ज्वरपित्तघ्नं कफरक्तहृजापहम्॥” वै. निघ.।

अर्गलम्। स्त्री। मांसि। वै. निघ.।

अर्घटम्। स्त्री। भस्मनि। हारा.।

अर्घ्यम्। स्त्री। आर्घ्यमधुनि। See मधु।

अर्घ्याटः (लः)। पुं। शक्रलायाम्। उकड़,
छेक। शक्रला चालुपत्रः स्यादर्घ्याटोऽर्घ्याटली
मतः, इति द्रव्याभि.।

अर्घ्यातः। पुं। अर्घ्याटे। उकड़। द्रव्याभि.।

अर्घ्याहः। पुं। मुचुकुन्द-चि.। रा. नि. व. १०।

अर्चिः। स्त्री, स्त्री। का.। अग्निज्वालायाम्।

अर्जकः। पुं। चुद्रासीहृत्तमेदे। वाङ्मनिर्गुह
तूनगी। हिं वावरी। अर्जवला। कं गगैर।
तं तेलगगुगैरचेद्दु। तत्। यि,—अतच्छदः गन्ध-
पत्रः पाता कुठेरकः। “वर्वरिकाकारो लघुमञ्ज-
रीकः सूक्ष्मपत्रः निर्गन्धः अतकुठेरकः (वाङ्मनिर्गुह)।”
सु. सू. ३८अ. सुरसादौ ड.। अतवर्वय्याम्। शीतं
वाङ्मनिर्गुह। भा. पू. १भ.। अतपपर्णासः तोकर्मात्री इति
लोके। सि. यो. विमूची-चि. वमनशाली। अर्जकः अत-
कृष्णरक्तभेदादिभेदः तुल्यगुणश्च। गुणाः—कटूणः
वातकफरोगघ्नः नेत्ररोगहरः रुच्यः सुखप्रसवकरश्च।
रा. नि. व. १०। अतपलाशह्वे। See वर्वरी।

अर्जकर्जः। पुं। असनह्वे। आगनां, पित्रा-
शानं।

अर्जुनः। पुं। (Terminalia Arjuna, or
Pentaptera arjuna.) खनामख्यातह्वे।
अर्जुन गोश्च। हिं कहु, कौह। मं अर्जुनसादडा।

कं सारदील। तं मट्टिह्वे। तत्पथ्यायः,—नदी-
सर्जः वीरतरुः इन्द्रदुः ककुभः (अ), इन्द्रदुमः
(शब्दर.), शम्बरः, पार्थः चित्रवीधी धनञ्जयः वैरातङ्गः
किरीटी गाण्डीवी कर्णारिः करवीरकः कौन्तेयः
इन्द्रसूतः गण्डीरी शिवमङ्गकः सव्यसाची वीरदुः
कृष्णसारथिः पृथाङ्गः फाल्गुनः धन्वी। गुणाः—
कषायोष्णः कफघ्नः व्रणशोधनः पित्तशमनहृणाहरः
वातकोपनश्च। रा. नि. व. ६। शीतलः हृद्यः
क्षतक्षयविषरक्तहरः मेदीमेहव्रणघ्नः तुवरः कफपित्त-
घ्नश्च। भा. पू. १भ. वटादिव.। वा. सू. १५ अ.
न्ययोधादिः। “जम्बूद्वयार्जुनकपीतनसीमवल्कः।”
माता २ ती.। नेत्रशुक्लगतरीगे। लक्षणम्—
“एको यः शशरुधिरपमश्च विन्दुः शुक्लस्थो भवति
तमर्जुनं वदन्ति।” मा. नि.। मयूरे। मे.
तत्तिकां। वि.। अतवर्वे।

अर्जुनम्। स्त्री। लणमात्र। हला.। सुवर्णे
मं. नविकं। कासहणे। र. मा.। दर्भभेदे।

अर्जुनघृतम्। स्त्री। हृद्दीगे हितम्। अत्र
काथार्थमर्जुनत्वक् ६४ प. पाकायं जलं ६४ श.
शेषः १६ श. कल्कः १ श. घृतं ४ श.। सूक्ष्मत-
घृतं ४ श. अर्जुनरसः १६ श. अर्जुनत्वक्कल्कः १ श.
एकत ७. ७. च. द. हृद्दीग-चि.। “पार्थस्य
कल्कस्वरसेन सिद्धं शस्तं घृतं सर्वहृदामयेषु।”
घृतं ४ श. अर्जुनखरसः ४ श. कल्कायं अर्जुनत्वक्
१ श.। सा. कौ.। भेष. भा. रस. र.।

अर्जुनत्वक्। स्त्री। अर्जुनवल्कले। अर्जुन-
ह्वे। च. द. अ. सा. चि. शक्रक्यादिः।

अर्जुननामाख्यः। पुं। अर्जुनह्वे। भा.।

अर्जुनसुधा। स्त्री। अर्जुनीत्यसुधायां। अर्जुन-
कांठेन ङु। गुणाः—“सुधा अर्जुनजा प्रोक्ता
कफस्य च विनाशिनी।” वै. निघ.। द्रव्यगुणे।

अर्जुनाख्यः। पुं। काशहणे। र. मा.। अर्जुन-
ह्वे।

अर्जुनादः। चि.। दर्भकाशहृदक। च. चि.
२ अ.।

अर्जुनाद्यघृतम्। स्त्री। प्रमेहे घृतम्। यथा—
“अर्जुनपट्टीलनिम्बः सवचादीप्यकारसासमञ्जिष्ठैः।
भल्लातकागुरुधनेः सगदानलचन्दनोशीरैः। गोबुरक-
सीमवल्कैः नवपट्टिलैर्हृदिद्रया चिफलाः। अश्व-
न्तकार्जुनाभ्यां दीप्यकयुक्तेन चैव लोषेण। मञ्जिष्ठा-

तिविषायां कल्ककषायैः पचेत्तैलम् । लफवातीत्ये
मेहे पित्तकृते साधयेत्परिः ॥” भा. म. ३८.
मेह-चि.।

अर्जुनी । स्त्री । गवि । गोहे । मे. नविकं ।

अर्जुनोपमः । पुं । शाकदुमे । अ. ७७-गोह ।
र. सा. । शालवृक्षे । रत्ना.।

अर्णः । पुं । शाकवृक्षे । अ. ७७-ग. च ।

अर्णः (सु) । स्त्री । जले । रा. नि. व. १३ ।

अर्णभवः । पुं । शङ्खे । वै. निघ.।

अर्णवः । पुं । समुद्रे । रत्ना.।

अर्णवजः । पुं । समुद्रफेने । रत्ना.।

अर्णवजमलः । पुं । समुद्रफेने । रत्ना.।

अर्णवफेनः । पुं । समुद्रफेने । रत्ना.।

अर्णवमलः । पुं । समुद्रफेने । रत्ना.।

अर्णवोद्भवः । पुं । अधिनारवृक्षे । रा. नि. व. ६ ।

अर्णोदः । पुं । सुतके । रा. नि. व. ६ ।

अर्णोभवः । पुं । शङ्खे । रा. नि. व. १३ ।

अर्णगलः । पुं । नीलकण्ठ्याम् । नीलगण्डि ।

सु. द्रव्यसं. अ. आगद इति ख्याते फलवृक्षे । रत्ना.।

अर्त्तिः । स्त्री । रोगे । रा. नि. व. २० ।

अर्थः । पुं । विषये । धने । आचने । कारणे ।

वस्तुनि । अभिषेधे । निवृत्तौ । प्रयोजने । मे.

यदिकं ।

अर्थचम्पिका । स्त्री । कर्कटशृङ्गाम् । कौकण्ड-
नृको । वै. निघ.।

अर्थप्रसादनी । स्त्री । धामनवृक्षे । वै. निघ.।

अर्थसाधकः । पुं । पुत्रजीववृक्षे । शूजनीया ।

मद. व. १ भा.।

अर्थसाधनः । पुं । पुत्रजीववृक्षे । मद. व. १ ।

रोठाकरवृक्षे । मद. व. ५ ।

अर्थसिद्धः (कः) । पुं । पुत्रजीववृक्षे । शूज-
निर्गुण्डा । कृष्णनिर्गुण्डाम् । रा. नि. व. ४ ।

अर्थपत्तिः । स्त्री । ‘यदकीर्त्तितमथादापयते’ ।

सा. सु. उ. ६५ अ.।

अर्थ्यम् । स्त्री । शिलाजतुनि । मे. यदिकं ।

अर्दनिः । पुं । अग्निरोगे । अ. टी.।

अर्हितम् । स्त्री । तन्नामकवातव्याघ्री । पञ्चा-

षातविशेषः । तस्य लक्षणम्—“उच्चैर्वाहरतो-
ऽत्यर्थं खादतः कठिनानि च । हसती जृम्भती
भाराद्विषमाच्छ्वनाशनात् । शिरीसासौष्ठविबु-
ललाटेक्षणसन्निगः । अर्हयत्यनिलो वक्रमर्द्धितं
जनयेत्ततः ॥ वक्रोभवति वक्रार्द्धं यौवा चाप्य-
वर्त्तते । शिरश्चलति वाक्चञ्चो नेत्रादीनाञ्च
वैकृतम् । यौवाचिवुकदन्तानां तस्मिन् पाशे च
वेदना । तमर्द्धितमिति प्राङ् ।” भा. नि. अ. ३
रोगं यस्मिन् पाशे अर्हितं तस्मिन्नेव पाशे यौवा-
दीनां वेदना भवतीति बोध्यम् । त्रिवर्षातीति
अतिचोणे निमेषगुण्ये च रोगिणि तदसाध्यं भवति ।
अचोपशं—तिलकाल्कयुक्तरीनकल्पादिकम् । “खेद-
पानानि नश्यन् भोज्याभ्यामनिलहन्ति च । उप-
नाहय शस्यन्ते खेदमश्नन् तथाह्निते ॥” “तन्नाम-
काग्ररीगविशेषः । लक्षणं—इत्युच्यते विक्षेपात्
थोषाभेदाच्च बुद्धिमान् । नासापटविकाराच्च अर्हित
रोगमार्गदशत् ॥” जयद. ५५ अ.।

अर्धम् । स्त्री । समांशे । पुं । खले । मे.

अर्धकः । पुं । जलसर्पे । वै. निघ.।

अर्धकपाटसन्धिकः । पुं । बाह्यदोर्ध्वकपा-
लीतरास्यपालिः कर्णमन्त्रनाकृतिविशेषः । सु. म.
१६ अ.।

अर्धकेशिकी । स्त्री । केदनायै प्रलम्बारा-
विशेषः । सु. म. ५ अ.

अर्धखारी । स्त्री । खारीमानाङ्गं । १५ अ.

अर्धचन्द्रः । पुं । सूर्यरश्मिः । सूर्यरश्मिः ।

टांशे । वै. निघ.।

अर्धचन्द्रम् । स्त्री । अर्धचन्द्राक्षरम् । हारा.

अर्धचन्द्रा । स्त्री । विव्रति । रा. नि. व. ६ ।

कृष्णवर्णमिति । कान्तवर्णम् । भा. पू. १८.

अर्धचन्द्राननः । पुं । अक्षरमुखात्मकविशेषः ।

न्यासः । अम.।

अर्धचन्द्रिका । स्त्री । कर्णकोट्यावसायां । रा.

नि. व. ३ । कृष्णवर्णमिति । मद. व. १ ।

अर्धचोलकः । पुं । कर्पासे । कौटुमी । हारा.

अर्धतिक्ता । पुं । किराततिक्ता । नेपाक्षदेशज-

नित्यविशेषः । रा. । भा. पू. १८.

अर्धधारकम् । स्त्री । अक्षरविशेषः । तस्य केदना-

भेदनायम् । सु. म. ५ अ.।

अर्धनारीश्वररसः । पुं । रसोऽयं साम्प्रदायिक-
ज्वरे गुह्यामात्रं नश्यत्कर्षणि धीन्यः । अपरे
जीर्णविषमज्वरे नश्यमित्याहुः । तेन तत्क्षणमेव
नामाङ्गज्वरी नश्यति । अस्य द्रव्याणि रसगन्धक-
विषटङ्गणानि समभागानि कञ्जलीवत् कृत्वा कृष्ण-
सर्पमुखाभ्यन्तरे स्थापयित्वा तन्मुखं खदा संलिप्य
सहस्रं स्थापयेत् । जङ्घांघो लवणदानपूर्वकं ततो
भास्वमावृत्य तीव्राम्नी ४ प्रहरं पचेत् । भेष । अत्र
“द्विकं यादृच्छं तत्कम्” मिति मिलितरसगन्धकयोः
समम् । “जैपालं तत्कममिति” विषतुल्यं जैपालं
देयम् । “मरिचञ्च चतुर्गुणमिति” एकभागादे-
व्या मरिचञ्च चतुर्गुणम् । औकण्डः । सीम-
शरसु मिलितरसगन्धकापेक्षया चतुर्गुणमित्याहुः ।
व्यवहारीऽप्यनेनैव । “रसगन्धौ समौ शुद्धौ विषं
यादृच्छं तत्समं । जैपालं तत्समं यादृच्छं मरिचञ्च
चतुर्गुणम् । विफलाया रसैर्मन्त्रं भावना पञ्चधा
कृता ॥” र. सा. सं. जीर्ण-विषम-ज्व. चि. । अन्यः
पाठः शुद्धसूतं तथा गन्धं विषं ताम्रस्य भक्ष्यं च ।
समभागैश्च संगृह्य वारिणा पेषयेद्दृढं । चक्राकार-
समवृत्त्या सर्पतुल्येन संन्यसेत् । तत्तुल्यलेपनवृत्त्वा
रीद्रे दद्याद्विषक्षणः । स्थाप्यन्ते लवणं किञ्चित्
स्थोपरि च गोलकं । ततो लवणकं दत्त्वा सिक-
ताभिः प्रपूरयेत् । चतुर्भिः प्रहरैर्ज्वालामन्दमध्य-
खरकमात् । शीते तद्गोलकं नीत्वा दूरीकृत्य च
लेपनं । भक्ष्यं संगृह्य यत्नेन खले कुर्याद्विमर्दनं ।
यवमावन्तु तन्मूर्ध्नि नखे दद्यात् सुरेश्वरि ॥” प्रयोगा-
ज्व. चि.।

अर्धपलम् । स्त्री । कर्षये । ४ ती. । स्यात्कर्षा-
भ्यामर्धपलम् । प. प्र. १४ अ.।

अर्धपादा । स्त्री । भूम्याललक्याम् । वै. निघ.।

अर्धपारावतः । पुं । वनकुक्कुटे । चित्रकण्ठ-
पारावते । भृङ्गिणीश्वर । तित्तिरपचिणि । अति.।

अर्धपुष्पा । स्त्री । मन्दावलायाम् । शीतवर्णम् ।
वै. निघ.।

अर्धभोजनम् । स्त्री । अर्धभोजने । आर्त्तपेठि
शीश्वर ।

अर्धमात्रिकः । पुं । निरुहणाधिकारि तन्नामक-
वस्त्रौ । “दशमूलिकायाश्च शतान्नाञ्चं प्रपेषयेत् ।
सैन्धवाच्च मधुनी विपलं विपलं तथा । तैलस्य
पञ्चमेकान्तु फलस्यैकम् योजयेत् । अर्धमात्रिक-

संज्ञोऽयं वसिष्ठेनो निरुहवत् । न च खेचो
न च खेदः परिहारविधिर्न च । आदेशानुसारी
क्षेप सर्वरोगनिवर्हणः । इति च. द.।

अर्धमासूरी । स्त्री । खेखनायमस्त्रधारविशेषः ।
स. सु. ८ अ.।

अर्धरात्रः । पुं । रात्र्यर्धभागे । शूत्रं शीघ्रि ।

अर्धवैरच्छा । स्त्री । कृष्णद्रव्यायाम् ।

अर्धश(स)फरः । पुं । दण्डपालाख्यचन्द्रमख्य-
विशेषः । दौण्डिका वा डान्दकाणां गोह । हारा.।

अर्धशरावः (कः) । पुं । प्रसूतिव्ये । ३२
ती. । प. प्र. १४ अ. । भा.।

अर्धसहः । पुं । पेषके । पीठा । सं. ३३६ ।

अर्धशोनजलम् । स्त्री । अर्धशोणं हीने पक्व-
जले । इदं वातपित्तघ्नम् । रा. नि. व. १४ ।

अर्धालिगः । पुं । जलसर्पे । वै. निघ.।

अर्धभेदकः । पुं । शिरीरोगभेदे । आर्ध-
कर्णाङ्गे शरी । निदानलक्षणम्—“कृष्णशनाध्यशन-
प्राग्वातावश्यायमेधुनैः । वेगसन्धारणायासव्याधामैः
कुपितोऽनिलः । केवलः सकफो बाह्वं गृहीत्वा
शिरसौ बली । मन्याभूशङ्ककर्णोच्चिललाटाङ्गेऽस्ति-
वेदना । शस्त्रारणिनिभां कुर्यात्तौत्रां सोऽर्ध-
भेदकः ॥” भा. नि. । अपिच यस्योत्तमाङ्गा-
मतीव जन्मोः सन्धेदतीदधमयलज्जुष्टं । पचा-
द्दशाङ्गदधवायकक्षात्स्यादभेदं त्रितयाद्वायस्येत् ॥
सु. उ. २५ अ.।

अर्धभोजनम् । स्त्री । अर्धभोजने । श. च.।

अर्धेन्दुः । पुं । नखचिह्ने । अतिप्रौढस्त्रीयोनौ
अङ्गुलियोजने । मे. दविकं ।

अर्धेन्दुशकला । स्त्री । नासारोगविशेषः ।
कपालरोगभेदे । जीष्ठरोगे । अर्जुदरोगे । गल-
रोगे । तालुरोगे । कर्णरोगे । वै. निघ.।

अर्धेदकचौरम् । स्त्री । अर्धेदकश्चतुर्दश ।
अर्धेदकं निहृ शङ्क । “अर्धेदकं पयः शिष्टमा-
माह्वतत्तरं श्वतम् ।” हेमाद्रौ चारपाणिः ।।

अर्भः (कः) । पुं । बालके । रा. नि. व. १८ ।
कुशे । मे. कविकं । पञ्चाजतशिशौ । रा. नि.
व. १८ ।

अर्भा । स्त्री । गुग्गुली । शूत्रं शीघ्रि । “अर्भाचूर्णं
सहयुतम् ।” प्रयोगा. भष-चि.।

अर्मणः । पुं । द्रोणपरिमाणे (३२ सैर) । प. प्र. १६. । च. द. अ. सा. चि. कुटजावलेहे ।

अभ्यन् । स्त्री । नेत्ररोगविशेष । चक्रुर्गोत्र । तच्च पञ्चविधम्—प्रसाध्यर्क्ष, शुक्लार्क्ष, रक्तार्क्ष, मांसार्क्ष, स्नायुर्क्ष इति । लक्षणं स्वस्वपर्याये मयम् ।

अर्यमा । पुं । अर्कवृत्ते । रा. नि. व. १० । सूर्ये ।

अर्वणः । पुं । अश्वे । भा. पू. ।

अर्वा (न) । पुं । अश्वे । भा. पू. ।

अर्वती । स्त्री । वडवायाम् । कुम्भदास्याम् । मे. तविकं ।

अर्वुदः । पुं, स्त्री । पुरुषे । दशकोटिपरिमाणे । मे. दविकं । मांसकीलकाकाररोगविशेष । आत् । हिं रसीली । वातजपित्तजकफजरक्तजमांसजमेदी-जाध्यर्वुदहिरर्वुदमेदेनाष्टौ । लक्षणं—गात्रप्रदेशे क्वचिदेव दीपाः समृच्छिता मांसमष्टक् प्रदूष्य । इतः स्थिरं मन्दरुजं महान्तमनल्पमूलं चिरवृद्ध-पाकं । कुर्वन्ति मांसीच्छुयमत्यगाधं तदर्वुदं शास्त्र-विदो वदन्ति । वातेन पित्तेन कफेन चापि रक्तेन मांसेन च मेदसा वा तज्जायते तस्य च लक्षणानि यथेः समानानि तदा भवन्ति ॥ मा. नि. । सु. नि. ११ अ. । “दीपः प्रदुष्टो रुधिरं शिरास्तु सम्पीड्य सङ्कीच्य गतस्तु पाकम् । संस्त्रावमुत्पद्यति मांसपिण्डं मांसाङ्गुरैराचितमाशु वृद्धिं । सवत्यजसं रुधिरं प्रदुष्टमसाध्यमेतदुधिरात्मकं स्यात् ॥” इति दन्त-रोगभेदे । नेत्ररोगभेदे । तालुमीमे तल्लक्षणं—तालुमध्ये रक्तजं पित्तलक्षणं पद्मकर्णिकावलीसरैरिव पार्श्वतो दीर्घमांसाङ्गुरैर्वेष्टितं शीथं अर्वुदं विद्यात् । “पद्माकारं तालुमध्ये तु शोथं विद्याद्रक्तादर्वुदं पित्त-लिङ्गम् ॥” भा. म. ४म. सुखरी. चि. ।

अर्वुदाकारः । पुं । बहुवारवृत्ते । टाणिता शीघ्र । वै. निघ. ।

अर्वुदाद्रिजः । पुं । मेषशृङ्गाम् । गेडा-शिङ्ग । मं सुरदारशिङ्ग । वै. निघ. ।

अर्व्वरम् । स्त्री । आहुत्यनामचुपे । काश्मीरे तडवटु इति प्रसिद्धे । म. तडवड । वै. निघ. २म. संयहणी-चि. तालीशदिचूर्णे ।

अर्शः (स्) । स्त्री । The piles or hoemo-roids. स्नानामख्यातगुदरोगविशेष । तत्-पर्यायः,—दुर्नामकं (अ), दुर्नाम, गुदकीलः, गुदा-

ङ्गुरः (रा), अनामकं (शब्दर.) । लक्षणम्—दीपास्त्र-ज्ञासगुदसुखादभ्यन्तरतः साईचतुरङ्गुलिमिता या नाडौ गुदमिति कथ्यते, सा गुदनाडौ शङ्खावर्त्तनिभ-यलितयुक्ता । तस्याः साङ्गुलि-मितांशो गुदीष्टः । गुदीष्टादङ्गुलिमितीऽंशः सम्बरणी नाम प्रथमा बलिः तदुपरि साङ्गुलिमितीऽंशो विस-र्जनीनाम द्वितीया, तदूर्ध्वं साङ्गुलि-मितीऽंशः प्रवाहनीनाम तृतीया बलिरुच्यते । तास्त्रेव मांसा-ङ्गुरा जायन्ते । तच्चाशः षड्विधं वातजादिभेदात् । प्रकरणमिदं गुदाशः परं दीप्यम् । तन्निदानं यथा—“दीपास्त्रज्ञासमेदांसि सन्दूष्य विविधाकृतीन् । मांसाङ्गुरानपानादौ कुर्वन्त्यर्शांसि नां जगुः ॥” इति । “पृथग्दीपैः समलैश्च शीणितात् सहजानि च । अर्शांसि षट्प्रकाराणि विद्याद्बलितये ॥” साधा-रणचिकित्सा—अत्र तथान्नपानौषधादिकं सेव्यं येन वायोरनुलीमः अग्निबलवृद्धिश्च जायते । “दत्त्वाथ वेतनं योऽप्येत्यादायापि च वेतनं । अध्यापयेच्च जुहुयाज्जपेद्वाशौयुती भवेत् ॥” इति कर्मविपाकः । पथ्यं—“विरचनं लेपनमसोचः चाराग्रिश्चस्त्राचरितश्च कर्म । पुरातना लोहित-शालयश्च सषष्टिकाश्चापि यवाः कुलत्थाः । गोधासु-सर्पानगजोष्टकृष्ण-श्ववित्-कुलिङ्गाखरीतुकौशाः । तरुचुवाषाश्वशृगालकाका येऽप्येऽपि मांसाः प्रसहाश्च तेऽपि ॥ पटोलपत्तूररसीनवङ्गिपुनर्णवाशूरणवासु-कानि । जीवन्तिका दन्तशठा सुरा च चूटिवंयस्या-नवनीततक्रं । कक्रीलधात्रीरुचकं कपिल्यमौष्टादि-मूलादप्यांसि चापि । भक्तातकं सर्वपञ्च तैलं गोमूत्रसौवीरतुषीदकानि । वातापहं यच्च यदग्नि-कारि तदन्नपानं हितमर्शसिन्धुः ॥” इति । अपथ्यं—आनुपमानिधं मत्स्यं पिण्याकं दधि पिष्टकं । माषान् करीरं निषावं विबुं तुम्बूमुपोदिकां । पक्काम् शालुकं सर्वं विष्टम्भीनि गुरुणि च । आतपं जल-पानानि वसनं वस्त्रिकर्मच । विरुजानि च सर्वाणि मारुतं पूर्वदिग्भवम् । वेगरीधं स्त्रियं घृष्टयानमुत्-कटूकासनं । यथास्वं दीपलक्षान्नमर्शसः परिवर्ज-येत् । यत्पथ्यं यदपथ्यं च वक्ष्यते रक्तपित्तिनां । रक्ताशौरीणिषां तत्तदपि विद्याद्विशेषतः ॥” इति ।

अर्शःकुठाररसः । पुं । रसीऽयं अर्शसि हितः । पाठः—“शुद्धसूतं पलत्रैकं द्विपलं शुद्धगन्धकं । स्ततताम्रं लोहञ्च प्रत्येकञ्च पलत्रयम् । विकटं लाङ्गलीं दन्तीं चिवकं पुष्करं तथा । प्रत्येकं द्विपलं योज्यं यवचारञ्च टङ्गणं । उभौ पञ्चपलौ

योज्यौ सैन्धवं पलपञ्चकं । हाविश्च गवां सूत्र-सूहीचौरं तद्वैकं । सर्वं सहस्रिणा पाच्यं याव-न्नायाति पिष्टताम् ॥” इति मात्रा माषत्रयम् रसः र. प्रयोगः । रसेन्द्रचित्तामणौ रसगन्धौ न धृती । सुहीचौरञ्च गोमूत्रसमं दत्तम् । पुष्करस्थाने पिलुकमिति उक्तम् । अन्यः—“शुद्धसूतं द्विधा-गन्धं स्ततलोहञ्च ताम्रकं । प्रत्येकं द्विपलं दन्तीं चूषणं शूरणं तथा । शुभाटङ्गयवचारसैन्धवं पलपञ्चकं । पलाष्टकं सुहीचौरं हाविश्च गवां जलैः । अपिष्टितं पदद्वयो खादन्नापचयं ततः ॥” र. सा. स. । शुभा वंशलोचना ।

अर्शःसूदनः । पुं । शूरणे । ७म. ।

अर्शम् । स्त्री । अर्शरोगे । श. र. ।

अर्शसः । वि. । अर्शयुक्ते ।

अर्शी । वि. । अर्शयुक्ते । श. र. ।

अर्शीघ्नः । पुं । शूरणे । ७म. । रा. नि. व. ७ । भक्तातके । डेगा । सर्जिचारे । माजिमाटी । तेजवलः । तेजवन । श्वेतसर्पे । श्वेत मृशिया । ऋटुशूरणे । वृत्तो ७म. । वै. निघ. ।

अर्शीघ्नवर्गः । पुं । कुटजविल्वचित्रकनागराति-विषामश्याधन्वत्यासकदाहृदिद्रावचाचव्यागीति । अर्थ-हादशदशकः प्रभावादर्शीघ्नः । च. सू. ४ ।

अर्शीघ्नवल्कला । स्त्री । तेजवलः । तेजवन । वै. निघ. ।

अर्शीघ्नो । स्त्री । तालमूल्याम् । रत्ना । मे. नविकं । भक्तातके । वै. निघ. ।

अर्शीजः । पुं । भगन्दररोगे ।

अर्शीयन्त्रम् । स्त्री । अर्शदग्नेनाथ गोक्षनाकार-यन्त्रं । “अर्शसां गोक्षनाकारं यन्त्रं चतुरङ्गुलं । नाहं पञ्चाङ्गुलं पुंसां प्रसदानां षडङ्गुलं । द्विचिद्रं दर्शने व्याघ्रिः कैचिच्चिद्रन्तु कर्माणि ॥” अति. । जयद. ५३ अ. ।

अर्शीवर्त्मन् । स्त्री । नेत्रवर्त्मगतरीगविशेष । नेत्रवर्त्मनि कर्कटीवीजवत् मन्दवेदनमष्टगतीक्ष्णा या पिडका भवति तत् । “एवावीजप्रमिताः पिडका मन्दवेदनाः । शुक्लाः खराय वर्मस्यासद-र्शीवर्त्म कीर्त्यते ॥” एषा सन्निपातजा । मा. नि. । तदुक्तं—पिडका सन्निपातेन तदर्शीवर्त्म निर्दिशेत् । इति विजयशक्ति—निमित्तः ।

अर्शीहररसः । पुं । रसीऽयं अर्शसि हितः । पाठो यथा—“रसवैकान्तशुद्धाभकान्तभक्ष सग-न्धकं । तुल्यांशं मर्द्धयच्चाद्र्दोऽङ्गिनीत्यैः रसेस्ततः । भक्षयेन्नापमेकान्तु अर्शसां नाशने रसः ॥” र. सा. र. ।

अर्शीहितः । पुं । भक्तातकवृत्ते । विका. ।

अर्हम् । स्त्री । सुवर्णे । गोर्वा । वै. निघ. ।

अर्ही । स्त्री । वायमाणालतायाम् । वनानता । वै. निघ. ।

अलम् (कम्) । स्त्री । हरितालके । रा. नि. व. १३ । सि. यो. कास-चि. मनःशिलादधूमपाने. वन्द. । “मनःशिलालं मरिच” इति । दृष्टिकपुच्छ-पाथके । विष्टेर हन । छे. च. । कङ्काले । वै. निघ. २म. वा. व्या. प्रत्यष्टीला. चि. । भङ्गीयुक्त-के ।

अलकः । पुं । चित्त-कुङ्कुरे । पाण्डुलकुर । चूर्णकुल्ले ।

अलकप्रियः । पुं । कृष्णभक्तातके । काव डेना । मं विवलाजटा । वीजकवृत्ते । हिं विजयसार । भद. व. ५ ।

अलका । स्त्री । वसायाम् । चर्कि । वै. निघ. ।

अलकाह्वयः । पुं । कटुनिम्बे । कटु निम् । वै. निघ. ।

अलताः (कः) । पुं, स्त्री । Lac, the red animal dye so called. लाच्यायाम् । आन्ता, नाश, ज्यो, गाना । हि लाहो । मं अलिता । कं अलतगे । तत्पथ्यः,—राक्षा यावः दुमालयः रक्षा अरक्तः जतुकं यावकः अल-तकः रक्तः (शब्दर.), पलङ्का क्रिमिः वरवणिनी । गुणाः—“तिक्तोष्णः कफवातामयघ्नः कृच्छ्रो ब्रणघ्नश्च । रा. नि. व. ६ । वर्षकरः हिमः वल्यः क्षिप्रः लघु-स्तुवरः अलुणः कफ-पित्त-रक्त-हिका-कास-ज्वरघ्नः ब्रणोराक्षतवीर्यकर्मात्मिकुष्ठहरः । अलतको विश-पेण व्यङ्ग्यः ॥” भा. पू. १म. । अलतको रज्जी-रीधौ रक्तपित्तचयापहः । प्रदरश्चाप्यतीसारं सरक्तं क्षपयेद्बुधम् ॥” अति. ।

अलगणः । पुं । नेत्ररोगविशेष । वै. निघ. ।

अलगर्दः । पुं । सर्पविशेष । खलटोड़ा, खल-वोड़ा ।

अलगर्दा । स्त्री । सविषजलायुकायाश्च विषाङ्ग

श्रीक. सा रोमशा महापाशो कृष्णमुखी च। See जलायुका। सु. सु. १३ अ.

अलगर्धः। पुं। अलगर्धे। अम.

अलङ्कारसुवर्णम्। स्त्री। शङ्कीकनके। हारा.

अलजो। स्त्री। प्रमेहपिडकारीगे। लक्षणम्—“रक्ता सिता स्त्रीटवती दारुणा लज्जो भवेत्। सु. नि. प्रमेहचि. ६ अ.। नेत्रसन्धिजरीगे। स च नेत्रसन्धि प्रमेहधिकारीकालजीलक्षणः शीथः। लक्षणम्—“जाता सन्धि कृष्णश्लेऽलजो स्यात् तन्निरेव स्थापिता पूर्वलिङ्गः।” मा. नि.। शूकदीपविशेषे। एषापि प्रमेहपिडकाया लक्षण-युक्ता। “अलजो लक्षणैर्युक्तामलजो च वितर्कयेत्॥” सु. नि. शू. दी. चि. १४ अ.।

अलङ्कारः। पुं। बहुजलधर-स्यस्यपात्रे। अङ्गा। तत्पथ्यायः—अलङ्कारः माणिकं (अटीभ.)।

अलम्बमुष्ककः। पुं। मुष्ककश्चे। वर्ण-पीठम्।

अलम्बा। स्त्री। तिक्तालायाम्। तिङ्नाडे। स्थावरविधान्तर्गतपत्रविधे। सु. कल्प. २ अ.। See पत्रविधम्।

अलम्बुजा। स्त्री। गोरक्षमुष्का। वै. निघ.

अलम्बुदम्। स्त्री। बालके। वाङ्गा। वै. निघ. जय. चि. शिवगुटी.

अलम्बुषः। पुं। वान्तिरीगे। मं. वचतुष्कं। भूकदम्बे। कूकशिरो ग्रीष्। र. मा. रत्ना.

अलम्बुषा (सा)। स्त्री। A sort of sensitive plant. लज्जालुकाभेदे। कृष्ण शोभा। तत्पथ्यायः—खरलक् भेदः गला। गुणाः—मधुरा लवः कृमिकफपित्तघ्नी च। भा. पू. १ भ. गु. व.। अलम्बुषायाः खरसः पीती विपल-मात्रया। अपचीगण्डमालानां कामलायाश्च माशनः। भूकदम्बे। कूकशिरो। महाश्रावण्याम्। वड् शुण्कुडि। रा. नि. व. ५। वै. निघ. २ भ. वा. व्या. षडशीति-गुगुलौ, तूषणादालौ च। लौहमले। शूषुत्र। च. द. १ भ. आमवाते अलम्बुषाचूर्णम्।

अलम्बुषाचूर्णम्। स्त्री। आमवातघ्नचूर्णमिदम्।—“अलम्बुषां गोक्षुरकं गुडचूर्णं वृद्धदारकम्। पिपपलीं त्रिवृतां रुक्षं वरुणं सपुनर्वसम्। विफलां

नागरक्षेव श्लक्ष्णानि कारयेत्॥” मधुरादिचूर्णं प्रत्येकं समभागमादाय एकत्र संमिश्रणीयं। अनु-पानं—दधिमण्डं काजिकं दुग्धं तत्र मांसरसं वा यथा लाभं दद्यात्। च. द. आमवा. चि.। द्वितीयं यथा—अलम्बुषा गोक्षुरकं विफलानागरा-मृताः। यथोत्तरं भागवद्भा श्यामाचूर्णं च तक्ष-मम्। इति। अलम्बुषा लौहमलं। मतान्तरे सुखीरी। श्यामाचूर्णं वृद्धदारकमूलचूर्णम्। च. द. भा.। तृतीयमपि आमवाते। अलम्बुषा गोक्षुरकं मूलं वरुणकस्य च। गुडचूर्णं नागरक्षेति समभागानि कारयेत्॥” भा.। रस. र.।

अलम्बोर्ध्वस्तनी। त्रि। यस्याः स्तनी न लम्बो नोर्ध्वस्तनी च। सु. शा. १० अ.।

अलम्बोष्ठी। त्रि। यस्याः ओष्ठी लम्बमानो न भवति। सु. शा. १० अ.।

अलमोसः। पुं। मत्स्यभेदे। वै. निघ.

अलर्कः। पुं। (Calotropis gigantea or Procera; अर्कं of white flowers.) श्वेतार्कं। श्वेत आर्कम्। हिं मादार। भा. पू. १ भ.। मे. कचिकं। मन्दार इति हेमा. अलर्का-दिव.। मन्दारार्कं। रा. नि. व. १०। अलर्का-मन्दारार्कः यस्य चौरं न विनश्यति। सु. सु. ३८ अ. अर्कादि. उ.। मन्दाराख्यः श्वेतपुष्पः। वा. सु. १४ अ. अर्कादिव. अरुणः। “अर्कालर्को नागदन्ती विशल्या।” योगीन्द्रादितकुमुदे। मे. कतिकं। कुकुर्ज्वरे। हा. अत्रि. २ ख्या. २ अ.।

अलवणा। स्त्री। ज्योतिषायां। नताफुट्टी। अर्चुलपक्करताफला पीततेला काकम निका। सु. सु. ३८ अर्कादिव. उ.। गुणाः—तीव्रा चाल-वणा सा स्यात् कफ-भेदः-क्षमिप्रणत्। अत्रि.। हरीतक्याम्। मद. व. १।

अलसः (कः)। पुं। पादरोगविशेषे। शौकृहे तल्लक्षणं—“क्षिन्नाङ्गुल्यलरी पादौ कण्डूदाहग-न्विता। दुष्टकर्दमसंस्पर्शादलसं तं विनिर्दिशेत्॥” सु. नि. १३ अ.। विसूचिकाया अवस्थामेदे। स चिधा—विषाजीर्णं रसादेकं दीपेः स्यादलसस्थि। शाङ्गः। प्रयाति नोर्ध्वं नाधस्तात् आहारी न विपच्यते। आमाशयेऽलसीभूतः तेनासी लसको मतः॥ इति निरुक्तिः। वा. सु. ८। तल्लक्षणं यथा—“कुक्षिरान्छतेऽत्यर्थं प्रताप्येत् परिकृजति। निरुद्धो मारुतश्चैव कुचावुपरि भावति॥” See

अग्रिमा.। स्त्री। सुद्रुक्ठरोगभेदे। लक्षणम्—कण्डूमहिः सरागेथ गण्ड रत्नसकं धितम्।” सा. नि.। व्यालजातिज्वरे। गज-वै. जिह्वारोगे। वै. निघ.। वृक्षभेदे।

अलसा। स्त्री। हंसपदीलतायाम्। गोशाण-नता। मे. सविधं।

अलसो। स्त्री। अतस्याम्। तिमि, ग्रमिना। वै. निघ.

अलसेलुका। स्त्री। रक्तलज्जालुकायाम्। कृष्ण शोभा। वै. निघ.

अलातम्। स्त्री। अङ्गारे। कङ्कणा। रत्ना.

अलाबु। स्त्री। (बु; बू;). स्त्री। (Cagenaria vulgaris, Syn, Cucurbita lagenaria.) खनामख्यातफलशाकलतायाम्। नाडे ग्रीष्। हिं लौका, मिठितुम्बी, लवलीआ, गृहलीआ। मं दुधामोप्ला। सा विधा दीर्घा वर्तुला च तत्-पथ्यायः—तुम्बः तुम्बकः तुम्बा तुम्बी पिण्डफला महाफला आलाबुः एलाबुः लाबुः लाबुका (अटी), तुम्बिका आलाबुः तुम्बः अलाबुः तुम्बुकः (शब्दरः)। तत्फलगुणाः—मिष्टं हृद्यं पित्तक्षेपघ्नं वृष्यं रुचि-करं घातुपुष्टिविवर्द्धनम्। भा. पू. १ भ.। मिष्ट-तुम्बीफलं हृद्यं पित्तक्षेपघ्नं गुरु। वृष्यं रुचिकरं प्रोक्तमिति च। द्रव्यगु.। गुरु मधुरं मलभेदकं वातक्षेपकारि रुचं शीतलं पित्तनाशित्वञ्च (राजः)। कटुतुम्बा। तिङ्नाडे। श. र.।

अलाबुकः। पुं। अग्र्य मुखरोगे। अव मुख-दीर्गम्यं ताजुशीफः यासगृहणं विहेषय भवति। ज. द.।

अलाबुका। स्त्री। कटुदुग्धालाबुनि। भा.।

अलाबुनो। स्त्री। कटुदुग्धालाबुनि। तैत्त श्वेतनाडे। कटुतुम्ब्याम्। तिङ्नाडे। मिष्ट-तुम्बीलतायाम्। शिङ्नाडे ग्रीष्। हिं मीठितुम्बी। मद. व. ७।

अलाबुविधिः। पुं। अलाब्या रक्तमीचणे। “अलाबु कटुकं रुचं तीक्ष्णञ्च परिकीर्तितम्। तस्मात् स्नेहोपष्टे तु हितं तदवसेचने।” सु. सु. १३ अ.।

अलाबुसुहृत्। पुं। अन्नवेतसे। वै. निघ.

अलाबूयन्तम्। स्त्री। यन्त्रविशेषे। लक्षणम्—

“स्याद्वादशाङ्गुलाऽलाबुर्नाहि त्वष्टादशाङ्गुला। चतु-स्त्राङ्गुलज्जलाद्यादीमाऽन्तःस्नेहरक्तहृत्॥” कश्चित् अत्रि.।

अलासः। पुं। जिह्वाफोटे। जिह्वागतमुखरोगे। अव दुष्टकफशोणितेन जिह्वातले दाहः शोथो भवति। इति गते जिह्वास्थो जिह्वामूले पाकश्च भवति। लक्षणं जिह्वातले यः श्वयथुः प्रगाढ सोऽलाससंज्ञः कफरक्तसृत्तिः। जिह्वा स तु क्षमयति प्रवृद्धीं सूलं तु जिह्वा भ्रष्टमेति पावाम्॥ सु. नि. १६ अ.।

अलिः। पुं। अमरे। रत्ना। मर्दर। मे. लक्षिकं। वृक्षिकं। हागा। काके। कीकिलि। श. र.।

अलिकः। पुं, स्त्री। कपोले। रा. नि. व. १८। ललाटे। रत्ना।

अलिका। स्त्री। पाटल्याम्।

अलिकामत्स्यः। पुं। अङ्गारे। भिन्नतिले। तेलभट्टभांसे। पिष्टकविशेषः।

अलिकुलप्रिया। स्त्री। काष्ठजवत्यां। काष्ठे गोलाप। वै. निघ.

अलिकुलसङ्कुला। स्त्री। कण्टकशवत्यां। काँटाशेउठी। कुजकावचे। काँकणदेगीश्च शूलशृङ्ग। रा. नि. व. १०। भा. पू. १ भ.।

अलिगर्धः। पुं। जलसर्पे। अनाध, शत्रा, गेडिभात्रा इति च लोके। श. र.।

अलिजिह्वा (हिका)। स्त्री। सुद्रुजिह्विकायाम्। आन्त्रिज इति लोके। श. र.।

अलिञ्जरम्। स्त्री। फलविशेषे। कूटविशेषः। चिरफीटीति महाराष्ट्रे। गुणाः—अलिञ्जरं तु रुचं स्वाच्छीतलं भेदकं मतं। तुवरं मधुरं चारं तिक्तं पाके कटु सृतम्। स्वादिष्टं वातकृच्छासकासक्षेप-विनाशनम्॥ वै. निघ.। बहुजलधर-स्यस्य-पात्रविशेषः।

अलिता। स्त्री। अलक्तके। अनाता। गुणाः—अलितीणा तिक्ता स्यात् कफघ्नपापहा। व्याङ्गाचूचिकण्डूजं व्रणदीपञ्च नाशयेत्। अन्ये गुणाश्च लाचावप्रीकाः पूर्वमहर्षिभिः। वै. निघ.।

अलिदूर्वा। स्त्री। मालादूर्वायां। रा. नि. व. ८।

अलिपकः । पुं । भमरः । कीकिल । कुकुरः । सर्वत्र मे, कचतुर्षु ।

अलिपत्रिका । स्त्री । वृक्षिकायां । विष्टाती । रा. नि. व. ५ ।

अलिपर्णिका (ली) । स्त्री । वृक्षिकायां । विष्टाति, विष्टुति । रा. नि. व. ६ ।

अलिप्रियम् । स्त्री । रक्तोत्पलम् । त्रिका. पुं । धाराकदम्बवृक्षे । आसहृषे । श. र. । कदम्बवृक्षे । भा. पू. भ. ।

अलिप्रिया । स्त्री । पाटलावृक्षे । पीरुक्क गोष्ट । प. सु. । भूजम्बूवृक्षे । वै. निघ. ।

अलिप्सा । स्त्री । अनिच्छायाम् ।

अलिमकः । पुं । मेकः । कीकिल । भमरः । पक्षकेशरः । मधुकवृक्षे । मे. कचतुर्षु ।

अलिमोदा । स्त्री । गणिकारिकायां । गणिवि । रा. नि. व. ८ ।

अलिमोहिनी । स्त्री । केविकापत्रवृक्षे । रा. नि. व. १० । केविकां पश्य ।

अलिम्पकः (स्वकः) । पुं । कीकिल । मधु-मक्षिकायाम् । कुकुरः । पक्षकेशरः । वै. निघ. ।

अलिवल्लभा । स्त्री । रक्तपाटलायां । भा. पू. १ भ. ।

अलिवाहिनी । स्त्री । कीकिलदेशप्रसिद्धे केविका-वृक्षे । केविका इति भाषा । रा. नि. व. १० ।

अलिसमाकुलः । पुं । पुष्पवृक्षविशेषः । दवण-सिक्कीति महाराष्ट्रादौ । वै. निघ. ।

अलो (इन्) । पुं । वृक्षिके । भमरः । मे. ।

अलोकम् । स्त्री । ललाटे । हं. च. ।

अलीकमत्स्यः । पुं । अङ्गारस्त्रिजलितलेखभृष्ट-माषपिष्टके । यथा—“माषपिष्टिकायां लिप्तं नाग-वल्लीदलेर्महत् । तसु संस्तेदयेदुक्ता एवाव्यामङ्गा-रकोपरि । ततो निकामितं खण्डं तिर्यतेलेन भर्जयेत् । अलीकमत्स्य उक्तोऽयं प्रकारः पाक-पण्डितैः । तं वृत्ताकभट्टिवेण वास्तुकेन च भजयेत् ॥ भा. पू. २ भ. ।

अलीनकम् । स्त्री । वङ्गे । हं. च. ।

अलीष्टः । पुं । तिलकवृक्षे । तिल गोष्ट । वै. निघ. ।

अलुः । पुं । स्त्री । गलनिकायाम् । आली । तुलसीवृक्षे । स्त्री । मूले । मे. कविकं ।

अलुकम् । स्त्री । आलकसाधारणे । आलु । गुणाः—आलकं शीतलं आग्नेयं मलसम्पन्नं मधुरं जड़ं रुचं वृष्यं दुर्जरं वल्लवर्द्धनं सारवर्द्धनं मलमूल-प्रफलातः द्विकरं रक्तपिष्टम् । वै. निघ. । एतच्च राजाचरः राजाकुलश्चेत्तत्क्षणवन्धकां आलुमेदेन बहु-विधम् । विषयः पर्याये दृश्यः । आलुवीखार इति प्रसिद्धे काश्मिरदेशीयफले । आनिधि ।

अलोमशः । पुं । मत्स्यविशेषः । तल्लक्षण—वितस्त्रिपरिमितः श्वेताङ्गः मूष्माश्लक्ष्यः । तन्मांसं बलकरं वीर्यकरं पुष्टिकरम् । रा. नि. व. १७ ।

अलोमशा । स्त्री । वृक्षविशेषः । मं काङ्गभाङ्ग । वै. निघ. ।

अलोहितम् । स्त्री । रक्तपत्रे । ईषट्कपत्रे ।

अल्कः । पुं । वृक्षविशेषः । शरीरावयवे । वै. निघ. ।

अल्पकः । पुं । यासचुपे, दुरालभायाम् । रा. ।

अल्पकेशिका । स्त्री । भूतकेश्यां । चांभरकृषा ।

अल्पकेशी । प. सु. । र. मा. रत्ना ।

अल्पगन्धम् । स्त्री । रक्तकैरवे । रक्तकमले । वै. निघ. ।

अल्पगोधूमः । पुं । लण्णीधूमे । प. सु. । मद. व. १० ।

अल्पघण्टिका । स्त्री । ऋक्षशण्डपुष्पाम् । लघु शण्डगोष्ट । मं ल ताग ।

अल्पतनुः । वि. खर्वे । अम ।

अल्पनायिकाचूर्णम् । स्त्री । औषधमिदं यद्वृक्षां हितम् । पाठः—“विशाण पञ्चलवणं प्रत्येकं त्र्युषणं पितु । गन्धकाः साषकानष्टौ चतुरी माषकान् रसात् । इन्द्राशनात्पलं शाण्डितया-धिकमिष्यते । खाद्विष्यथ्रीकृताच्छाण्डमनुपेयच काञ्चिकं ॥” र. चि. ।

अल्पनिद्रता । स्त्री । पित्तजन्यनिद्राल्पतारोगे । वै. निघ. ।

अल्पपत्रः । पुं । क्षुद्रपदतुलसीवृक्षे । र. मा. । स्त्री । रक्तपत्रे । र. मा. ।

अल्पपत्रकः । पुं । गिरिजमधुकवृक्षे । पीशीष्टः । मोल गोष्ट । रत्ना ।

अल्पपत्रिका । स्त्री । रक्तापामागच्छुपे । रा. नि. व. ४ ।

अल्पपत्रा । स्त्री । मिथेयायाम् । दुषल्याम् । तालमूलैः । वै. निघ. ।

अल्पपद्मम् । स्त्री । रक्तपत्रे, रक्तोत्पले । वै. निघ. द्रव्यम् ।

अल्पपर्णिका । स्त्री । क्षुद्रपर्णाम् । भूशानो ।

अल्पपर्णी । वै. निघ. ।

अल्पपुष्पिका । स्त्री । पीतवारवोरि । पीत-पुष्प करवौ । वै. निघ. ।

अल्पप्रमाणकः । पुं । लतापनसि । र. मा. । चेलानके । चेनां तत्रभूजं थत्रभूज इति भाषा । वै. निघ. ।

अल्पमस्तकः । पुं । विवकच्छुपे । वै. निघ. ।

अल्पमक्षिका । स्त्री । मलिकाविशेषः । छोट गोष्टो । वै. निघ. ।

अल्पमानकः । पुं । विलग्नः तुल्ययाम् । र. ।

अल्पमारिषः । पुं । क्षुद्रमारिषे । कैटानटिशा, । टाशानटिशा । हिं अल्पमन्त्रा । मं धीर-ताडुवृक्षा । अम । तत्प्राकगुणाः—ल शीतवायं रुचं पित्तघ्नं कफनाशनं । मलमूत्रनिःसारकं रुच्य दापनं वषः । भा. पू. १ भ. । See तण्डुलीयं ।

अल्परता । स्त्री । हैतवयाम् । रा. नि. व. २३ ।

अल्पवतकः । पुं । तित्तिरपक्षिणि । मद. व. १२ ।

अल्पगुक्रता । स्त्री । पित्तजन्यशुक्राल्पतारोगे । वै. निघ. ।

अल्पशोफः । पुं । सर्वाक्षिरोगे । वै. निघ. ।

अल्पक्षुपा । स्त्री । ऋक्षलज्जालुकायां । वै. निघ. ।

अल्पायुः । पुं । वृद्धागे । वि. । छांशल ।

अल्पार्थि । स्त्री । पक्षकफले । फलमा । रा. नि. व. ११ । भा. पू. १ भ. ।

अल्पिका । स्त्री । वनमक्षिकाजातौ । हं. च. ४ । क्षुद्रपर्णाम् । भा. पू. १ भ. ।

अल्लकः । पुं । कक्रीलविशेषः । कक्ष्थल । धान्यके । धने । वै. निघ. ।

अल्लका । स्त्री । धान्यके । धने । वै. निघ. ।

अल्ला । स्त्री । मातरि । धान्यके । धने ।

अल्लु । स्त्री । आलुके । आलुवार्थीवा इति लोके । मद. व. ६ ।

अवकरः । पुं । समार्जनादिनिक्षिप्तधूल्यादौ । जङ्गल । तत्पर्यायः—सकरः (अ), अवकरः (अटो) सङ्कारः (शदर) ।

अवकुल्यनम् । स्त्री । आकनादे ।

अवकुशः । पुं । गोलाङ्गलवानरः । अयं पर्यङ्गमा जातोयः । सु. सू. ४६ अ. ।

अवकूलनम् । स्त्री । अघातुशीकरणे । च. द. अतिसा. चि. । “अङ्गारिष्ववकूलयेत् ।”

अवकेशो । वि. । अफलवृक्षे । हं. च. ।

अवक्रः । पुं । सरलवृक्षे । मङ्गल गोष्ट ।

अवगच्छः । पुं । गच्छदेशः । वज्रस-फोडा । मं पुटकुली । विका. ।

अवगथः । पुं । मातः । ज्ञाने ।

अवगाहः । पुं । ज्ञाने । मानगृहे ।

अवगाहनम् । स्त्री । ज्ञाने । मञ्जनपुष्पक-ज्ञाने । तत्पर्यायः—अवगाहः वगाहः निमज्जनं शिरःज्ञानं अन्वसि मञ्जन (के.) ।

अवगाहस्त्रेदः । पुं । अवगाहनेन स्त्रेदे । वा. सू. १७ अ. ।

अवगौर्णः । पुं । अपानान्निर्गो द्रव्ये ।

अवगुण्ठनम् । स्त्री । योषित्शिरःप्रावरणे, स्त्रीतुलाच्छादने ।

अवगुण्ठितम् । स्त्री । चूर्णिते । गुंड़ा । विका. ।

अवग्रहः । पुं । गजललाटदेशे । हारा ।

अवग्राहः । पुं । अवहारके । शङ्कर इति लोके ।

अपघातः । पुं । आघात-विशेषः । तण्डुलादि-काष्ठेन, हं. । टाङ्कौड़ा । अपघ्नी ।

अवचूर्णम् । स्त्री । स्थूलचूर्णे । गोटा । गुंड़ा ।

अवचूर्णितः । वि. । चूर्णितः । तत्पर्यायः—अवध्वंसः अपध्वस्तः । अटो ।

अवचूलकम् । स्त्री । चामरे । वि. ।

अवच्चकः । पुं । भक्तिमति रीगिणि । वै. निघ. ।

अवटः (टी) । पुं । नाडीव्रणे । कूपे । मे. ।

अवट्टीटः । वि । नतनासिके । शीर्णा । आम ।
तत्प्रायः—अवनाटः अवभटः । अ ।

अवट्टुः । स्त्री । स्त्री । शीवापश्यागि । रत्ना ।
रा. नि. व. १८ । पुं । वृत्तविशेषे । उ. रन्ध्र ।
कृपे । हे. ।

अवडः । पुं । मस्यापृष्ठभागे । वै. निघ. ।

अवतंसः । पुं. स्त्री । कर्णपुष्पणे । अ. ।

अवतमसम् । स्त्री । अत्यात्मकारि । अ. ।

अवतानम् । स्त्री । चन्द्रातपे । टाटोश ।

अवतापः । पुं । अजाविज्वर । गजवे. ।

अवतारणम् । स्त्री । भूतादिग्रहे । वस्त्राञ्जलि ।
मे. अपचक्रं ।

अवतारणिका । स्त्री । लोकायाम् ।

अवताका (दा) । स्त्री । खवट्प्रभायां गवि,
पतितगर्भायां गवि । हला. ।

अवदन्तः । पुं । बालके । दांता । वै. निघ. ।

अवदेशः । पुं । सुरापानद्विजनकभक्ष्यद्रव्ये ।
छाटे । हला. । शिशुवृत्ते । कृष्णशिशौ । मन्त्रिना ।
वै. निघ. ।

अवदलनम् । स्त्री । मर्दनक्रियायाम् ।

अवदातः । पुं । श्वेतवर्णे । पीतवर्णे च । अ. ।

अवदानम् । स्त्री । उशीरे । अ. टी. । खनित्रे ।
धोखा ।

अवदान्तः । पुं । शिशुवृत्ते । वै. निघ. ।

अवदारणम् । स्त्री । खनित्रे ।

अवदाहं (कम्) । स्त्री । लामलकटणे ।

वेणार शीर्षा शीर्षा तुण । भा. पू. १७. वीरण-
मूले । गुरुवेण । मं. पिवलावाला । वै. निघ. ।

अवदाहेष्टम् । स्त्री । वीरणमूले । गुरुवेण ।
अ. टी. ।

अवदाहेष्टकापथम् । स्त्री । उशीरे । अ.
टी. भ. ।

अवदोर्णम् । वि । द्रवीभुक्तपृतादौ । विदारिते ।
फाटे ।

अवदोहः । पुं । दुग्धे । चिका ।

अवध्वंसः । पुं । अवचूर्णने । छुंटा कटन । मे. ।

अवध्वस्तः । वि । अवचूर्णिते । मे. तत्तत्तुक् ।

अवनम् । स्त्री । प्रीणने । अ. ।

अवना (ना) । स्त्री । चायमाणायां । गोष्ठ-
शालिना, वना गडा । रा. नि. व. ५ ।

अवनाटः । वि । नतनासिके । शीर्णा । अम. ।

अवनीसारा । स्त्री । कदल्याम् । वै. निघ. ।

अवन्ति(न्ती)सोमम् । स्त्री । काञ्जिके । प.
सु. । हारा. । रा. नि. व. १५ ।

अवपाटिका । स्त्री । चूदरीगालगंतशुक्रोने ।
“अल्पीयः खां यदा हर्षाद्वलाद्गच्छेत् स्त्रियं नरः ।
हस्ताभिघातादथवा चर्मखण्डवर्तिते बलात् । यस्या-
वपाट्यते चर्म तां विद्यादवपाटिकाम्” ॥ मा. नि. ।

अवपीडः । पुं । पञ्चविधनस्य कर्मान्तमे शिरो-
नखे । स च श्रीधनस्तन्मनमेदेन द्विविधः । अव-
पीड्यते यस्मात् स अवपीड इति । “वपीड्य दीयते
यस्मात् अवपीडस्ततः स्युतः । कल्पीकृतादौषधायः
पीडितो निस्तोरसः । सोऽवपीडः समुद्दिष्टः
तीक्ष्णद्रव्यसमुद्भवः । स गलरीगादौ शक्तः” ॥ प. प.
४४. “गलरीगे सन्निपाते निद्रायां विषमज्वरे ।
मनोविकारे कृमिषु युज्यते चावपीडनम्” ॥ वै.
निघ. नस्यवि. ।

अववाहुकः । पुं । See अपवाहुकः ।

अवभासिका (नो) । स्त्री । वर्णच्छायाप्रका-
शिकायां लवि । सा च ब्रौह्मरष्टादशभागप्रमाणा ।
शरीरेण बाहिरैर चर्म । सु. शा. ५५. ।

अवभ्रटः । वि । नतनासिके । शीर्णा । इति
लीके । अम. ।

अवमन्यः (कः) । पुं । शूकरीगमेदे । लक्ष-
णम्—“दीर्घा बहस्तु पिडका दीर्घान्ते मध्यतस्तु
याः । सोऽवमन्यः कफासृग्भ्यां वेदना रीमहर्षं
कृत् ॥ सु. नि. १४५. । कर्णपालौरीगमेदे ।
सु. सु. १६ अ. ।

अवमर्हः (नम्) । पुं. स्त्री । पीडने । अम. ।

अवमोटनम् । स्त्री । आमोटने । मोह्दा-
उन । मा. नि. वा. व्या. ।

अवयवः । पुं । शरीरावयवे । रा. नि. व. १८ ।

अवयवस्थानम् । स्त्री । शरीरे । वै. निघ. ।

अवयवी । पुं । पचिषि । वै. निघ. ।

अवरम् । स्त्री । गजपशालादादी । अम. ।

अवरदाहकम् । स्त्री । तन्नामकास्यावरविषा-
न्तगतपत्रविषे । सु. कल्प. २५. । See पत्रविषम् ।

अवरिका । स्त्री । धन्याके । धने । रा.
नि. व. ६ ।

अवरोहः । पुं । वटादिद्वयसाधोविलम्बिकाणां-
कारावयवविशेषे । वटोद्भिन्न नाशान् ।

अवरोहकः । पुं । अश्वगन्धायां । मद. व. १ ।

अवरोहशाखी । पुं । प्रचवले । पाकूड़
गाह । रा. नि. व. ११ ।

अवरोहिका । स्त्री । अश्वगन्धायां । रा. नि. ।

अवरोही (इन्) । पुं । वटवृत्ते । वटोद्भिद् ।
रा. नि. व. ११ ।

अवलम्बः । पुं । मध्यप्रदेशे । गोजा ।

अवलम्बनः (कः) । पुं । श्वेतविशेषे । तस्य
स्थानं हृदयं, त कर्म च स्वशक्त्या हृदयलम्बनं
विकसन्धारणञ्च । भा. ।

अवलक्षः । पुं । श्वेतवर्णे । खामिनि ।

अवला । स्त्री । नाश्याम् । रत्ना. । प्रियङ्गौ ।
प्रयोगा. गलगण्डे । “मधुलीप्रावलासर्ज ।”

अवलुचनम् । स्त्री । मुखने । शैथिल्ये । सु. सु.
२५ अ. ।

अवलेपः । पुं । गव्ने. । लेपने । भूषणे । मे.
पचत्तुक् ।

अवलेपनम् । स्त्री । लेपने । मचये । नेपां,
मांशान् ।

अवलेहः । पुं. स्त्री । लेह्योपधे । छाटिवार

अवलेहिका । पुं. स्त्री । जिह्वया आखादने ।

सायं स्यादवलेहिका । च. द. ज्वर-चि. । काथादेः
पुनः पाकात् घनवसवलेहः । “काथादेर्यः पुनः
पाकाद्वज्रं सा रवक्रिया” ॥ प. प्र. १३. । मावा
च तस्य पलमिता । “सोऽवलेहश्च लेहः स्यात्त-
न्मावा स्यात्तलोन्मिता । सिता चतुर्गुणा काथी
चूर्णाद् द्विगुणो गुडः । द्रवं चतुर्गुणं दद्यात्... ।
सुपके तन्नुमत्त्वं स्यादवलेहीऽसु मज्जति । दुग्धमिचुरसं
युधं पञ्चमूलकषायजं । वासाक्कायं यथायोग्यमनुपानं
प्रयोज्यते” ॥ भा. । अथसूक्ष्मवक्त्रगदहरः सायञ्च
प्रयोज्यः । ऊर्ध्वजनुगदनी या सा सायमव-
लेहिका । च. ।

अवलेहनम् । स्त्री । लेहने । छाटे ।

अवल्कः । पुं । मेघयङ्गाम् । मेघाशिठे,
गोडनशिठे । वै. निघ. ।

अवलाजा । स्त्री । कृष्णसीमराज्याम् । शकूट ।
भेष. भज्जा. गुडे. ।

अवलुजः (जा) । पुं. स्त्री । कृष्णसीमराज्यां ।
सु. चि. २५ अ. । सीमराज्याम् । शकूट ।
भा. पू. १ भ. भेष. कुष्ठ-चि. ।

अवलुजवीजम् । स्त्री । सीमराजीवीजे ।

अवलुजीजम् । स्त्री । सीमराजीवीजे ।

अवशकुशिका । स्त्री । जानुदेशे । पदवन्धन-
वल्गविशेषे ।

अवश्यः । पुं. स्त्री । तुषारे । भा. म. ४ भं.
अवस्था । शिरीरोग-अ विभेदके । प्राग्वा-
तावस्थायमैधुने. । भज्जा. गुडे. ।

अवस्थायः । पुं । शिशिरे । च. द. पि. ज्व
रुद्धीकादि. । “अवस्थायस्थित पाकम्” ॥ तुषारे ।
भा. म. ४ भ. नासारो. । “अवस्थायकमैधुनवास्य-
सेके. ।”

अवस्थायया । स्त्री । कुजभटिकायाम् ।

अवष्टभः । पुं । खर्णे. । मे. ।

अवष्माणम् । स्त्री । भक्षणे । हे. च ।

अवसक्तिका । स्त्री । खट्वायाम् । शीटे ।
तत्प्रायः—पथ्यस्तिका परिकरः पर्यङ्कः । हे. ।

अवसादः । पुं । अवसन्नतायाम् ।

अवसादनम् । स्त्री । उन्नतव्रणस्य निमीकरणे ।
सु. चि. १ अ. ।

अवसादनो । स्त्री । महाकरञ्जे ।

अवसितम् । स्त्री । मर्दितधाये ।

अवसेकः । पुं । रक्तमीचणे । च. चि. ३ अ. ।

अवसेकिमः । पुं । वटके । वड़ा । वै. निघ. ।

अवसेचनम् । स्त्री । जलसेचने । सु. ।

अवस्कन्दः । पुं । अवगाहनज्ञाने ।

अवस्कयनी । स्त्री । बहुदिमानन्तरप्रसूतायां
गवि । केलेन गांहे ।

अवस्करः । पुं । विद्यायाम् । गुह्यदेशे । मे. ।

रचतुष्कः । सकार्जनादिनिचितधूल्यादौ ।
आवर्जना ।

अवस्करकः । पुं । सकार्जनायाम् । षोडश ।

अवहस्तः । पुं । हस्तपट्टं । शृङ्गापरिभाष ।
हे च ।

अवहारः (कः) । पुं । आहारजलजन्तो ।
हार्तर, जनशृङ्गी । मं. रचतुष्क ।

अवहालिका । स्त्री । प्राचीरे । षोडश ।

अवदिप्तसन्धिः । पुं । सन्धिविशेषः । सन्धि-
च्युतं स नीचमुखेनावधानम् । सन्धस्थीरविक्रा-
न्तता वेदना च । सु. नि. १५ अ. ।

अवक्षेपणी । स्त्री । वल्गायाम् । लाङ्गाम् ।
ह च ।

अवाक्पुष्पो । स्त्री । हेमपुष्पा । र. मा. ।
मधुरिकायाम् । शोभौ । रत्ना. । रा. नि. व. ४ ।
शतपुष्पाम् । कुलम् । मं. वङ्गीशोक । रा. नि.
व. ४ । च. द. अर्ध-चि. सुनिषण-चाङ्गेरीष्टने ।
चौरपुष्पाम् । चौरखली चौरथङ्की । रत्ना. ।

अवाक्शौराः (स) । पुं । निक्षिपिरस्ते ।

अवाचानः । वि. विपथ्यस्त । मे. नचतुष्क ।

अवाच्यदेशः । पुं । धीनो । विका ।

अवानम् । स्त्री । शृङ्गफलादौ । श. र. ।

अवारम् । स्त्री । नद्यादेः पूर्वपारे । उपार ।

अवारपारः । पुं । सद्गते ।

अविः । पुं । मेघे । भा. पू. । मूषिके । कम्बले ।
मं. । सत्यमेदे । प्राचीरे । वायी । स्त्री । कुललि-
कायां । वनकुलथ । अविः कुलाली चक्षुष्या
कुम्भकारी कुललिका । र. मा. । मेघ्याम् ।
चिका. । ऋतुसत्यां । अम. ।

अविकम् । स्त्री । ह्रीरके । रा. नि. ।

अविकमांसम् । स्त्री । मेघमांस । वै. निघ. ।

अविगन्धनी । स्त्री । अजगन्धायाम् । वन-
अविगन्धिका । यशान । तिलोष्णीवर्धरीति
अविगन्धो । च लोके रा. नि. व. ४ ।

अविग्नः (घः) । पुं । पानीयामलके । सा. सु. ।
करमर्द्धवे । करमर्द्धां गोष्टं । मं. करवन्द । अम. ।

अवितक्रम् । स्त्री । मेघीतके । डेङ्गार दूधर

घोष । गुणाः—अवितक्रमपथं स्नादस्त्वं दुर्गम-
कारक । दोषन कटुकस्त्रीं लखनं ल पित्तवत् ।
रक्तदीपकरश्चेवः कफवातविनाशकम् ॥ द्रव्यगु. ।

अवित्यजः । पुं । पारदे । शब्दकल्पदमः ।
रा. नि. व. १२ । अत अवित्यज इत्येवं पाठो
राजनिघण्टौ दृश्यते ।

अविदग्धः । वि. अनन्ते । विजयर अजीर्णचि. ।

अविदग्धम् । स्त्री । मेघीदुग्धे । हला । See
अविदुग्धम् । आविकक्षीरम् ।

अविदु(दू)ग्धम् । स्त्री । मेघीदुग्धे । डेङ्गार
दूध । हला. ।

अविद्वकर्णा । स्त्री । पाठायाम् । आकनादि ।
अ टो. । सा. कौ. । जातोफलावधाम् । भट्ट राजे ।
भीमराज । अ टो. ।

अविद्वकर्णिका (र्णी) । स्त्री । पाठायाम् ।
आकनादि । अ टो. । जातोफलावधाम् ।

अविद्धा । स्त्री । दुष्टशिरावधने । “वदुःखता
हीनशस्त्रप्रणिधानेनोपविद्धा ।” सु. शा. ८ अ. ।

अविन्दनः । पुं । वाङ्मनले ।

अविपक्ति (क्ति) करचूर्णम् । स्त्री । अक्षपिता-
धिकारे हितकरं चूर्णम् । प्राठः—“विकटं विकला
कुलं वीर्यं विद्वज्जम् । एलापच ३ सर्वत्र सम-
भागं विचर्चयेत् । यावत्तेतानि चूर्णाणि लवणं तं
भवेत् । सर्वचूर्णं द्विगुणितं त्रिचूर्णं च दापयेत् ।
सर्वचूर्णं कृतं यावत्तावत्करयाम्यतम् । सर्वचूर्ण-
कृतं पात्रे क्षिप्यमाणं निघापयेत् । भोजनादौ
ततोऽन्ते च सध्याज्याभ्यामिदं शुभम् ॥” र. सा. सं. ।
भेष. । प्रयोगा. सा. कौ. । विकट्टादि प्रत्येकं १ तो.
लवणचूर्णं ११ तो. विद्वन्मूलचूर्णं ४४ तो. शर्करा
६६ तो. ।

अविपटः । पुं । ऊर्णमयवस्त्रे, कम्बलादौ ।

अविपाकः । पुं । अपरिपाके ।

अविप्रियः । पुं । श्यामाकटणे । भाषां वाग ।
रा. नि. व. १६ ।

अविप्रिया । स्त्री । श्यामालतायाम् । रा. नि. ।
अतानताचुपे । रा. नि. व. ५ ।

अविभुक् । पुं । व्याघ्रे । मं. लाङ्गमा । वै. निघ. ।

अविमरोष(स)म् । स्त्री । आविचरी । डेङ्गार
दूध । हला. है. च. ।

अविमुक्तः । पुं । माषवीलतायां । वै. निघ. ।

अविमुक्तका । स्त्री । तिलकहस्ते । तैल ।

अविमोचम् । स्त्री । आविकक्षीरे । र. मा. ।

अविला । स्त्री । मेघ्याम् । है. च. ।

अविह्वलः । पुं । मेघमृक्षाम् । मे. डो. भि. ७ ।

अविशिरम् । स्त्री । मूर्ध्निवत्फलं । डेङ्गार
दूध । वै. निघ. ।

अविश्वासा । स्त्री । चिरप्रसूतगवि । श. च. ।

अविषः । पुं । सद्गते । आकाशे ।

अविषा । स्त्री । अतिविषायाम् । रा. नि. व. ६ ।
निर्विषवर्ण । निर्विषी वाग । वै. निघ. ।

अविसोदम् । स्त्री । अविचरी । डेङ्गार दूध ।

अविसम् । वि. पूतिगन्धरहिते । च. चि. २ अ. ।

अवी । स्त्री । वनकुलथे । र. मा. । ऋतुसत्यां
स्त्रियाम् । है. च. ।

अवीजधर्मी । वि. यौ वीजधर्मी न भवति ।
सु. शा. १ अ. ।

अवीजा । स्त्री । गोस्तनीसदृशगुणद्राक्षायां ।
किम्बुम्बे वेदनां इति लोके । “अवीजाया
स्त्वगुणा गोस्तनीसदृशी गुणैः ।” भा. ।

अवोदुग्धम् । स्त्री । मेघीदुग्धे । अ. द. ।

अवोमूलम् । स्त्री । मेघीमूले । च. द. ।

अवुकः । पुं । वृषे । श. र. ।

अवृद्धः । पुं । पुष्यवृद्धमेदे । मं. पत्यरफुल । वै.
निघ. ।

अवेद्यः । पुं । मेघसे । श. र. ।

अवेला । स्त्री । पूगचर्चने । चित्रन उपारि ।

अवोदम् । स्त्री । आर्द्रके । जटा. ।

अब्दः । पुं । वत्सरे । मुक्तके । मेघे । (अटो
रा) । स्त्री । अमे ।

अब्दसारः । पुं । कर्पूरमेदे । रा. ।

अव्यक्तम् । स्त्री । प्रकृतौ । “अखिलस्य जगतः
सम्भवहेतुरव्यक्तं नाम ।” सु. शा. १ अ. । आत्मनि ।
है. च. ।

अव्यक्तरागः । पुं । ईषलोहितवर्णः । तत्-
पर्यायः—अव्यक्तः (अ) तामः गौरः । (ज) ।

अव्यक्ता । स्त्री । कृष्णगीकण्याम् । कां अ-
पञ्जिता । मं. काली गोकर्णी । वै. निघ. ।

अव्यङ्गः । अविकलाङ्गः । स्त्री । शृङ्गशिराम् ।
आर्णकुली ।

अव्यञ्जनः । वि. शृङ्गहीने । हला. ।

अव्यङ्गः (गङ्गा) । पुं, स्त्री । भूम्यामलक्याम् ।
डूँई आगना । कपिकच्छी । आर्णकुली । च.
चि. २ अ. ।

अव्यथा । स्त्री । स्थलकमलिन्याम् । शृङ्गपत्र ।
भा. पू. १ भ. । रा. नि. व. ११ । हरीतक्याम् ।
महाश्यावण्यां । भूषित्री । भा. पू. १ भ. गु. व. ।
आमलक्यां । लक्षणायां । नक्षत्राङ्गुली ।

अव्यथिः (थी) । पुं । अश्वे । वा. सू. ४ अ
प्रजास्था. ।

अव्यथिषः । पुं । समुद्रे । सूर्ये । सि. कौ. ।

अव्यथिषी । स्त्री । पृथिव्याम् । अर्द्धरावे ।

अव्यथ्या । स्त्री । हरीतक्याम् । भा. पू. १ भ. ।

अव्यधा । स्त्री । दुष्टशिरावधने । “अशस्त्रकृता
अव्यधा ।” सु. शा. ८ अ. ।

अव्यया । स्त्री । गौरचमुष्पां । गौरचर्चकुनि ।
मं. गौरचमुष्पी । वै. निघ. ।

अव्ययशुक्तः । पुं । नेत्रस्य कृष्णभागतरीग-
विशेषः । अयमभिव्यन्तजः ज्वालायुक्तः शङ्खेन्दुकन्द-
सदृशवर्णः नभस्तनुमेघाकृतिश्च सुसाध्यः । लक्षणम्
—उष्टेः समीपे न भवेत्, यच्च न चावगादं न
संस्पर्शितं । न वेदनावन्न च युग्मशुक्तं तत्सिद्धिमा-
प्नोति कदाचिदेव । सितं यदा भात्यसितप्रदेशे
स्यन्दात्मकं नातिहगुयुक्तं । विहायसीवाभदलानु-
कारि तद्वर्णं साध्यतमं वदन्ति ॥ सु. च. ५ अ. ।
स्यन्दात्मकं कृष्णगतं सचोर्धं शङ्खेन्दुकन्दप्रति-
मावभासं । वैहायसाभप्रतनुप्रकाशमथान्नं साध्य-
तमं वदन्ति । गम्भीरजातं बहुलच शुक्तं चिरोत्थि-
तञ्चापि वदन्ति कच्छम् । विच्छिन्नमध्यं पिशितावृतं
वा चलं शिराम्भ्रमदृष्टिस्तु । हिलागतं लोहित-
मन्ततश्च चिरोत्थितञ्चापि विवर्जनीयम् ॥ भा. नि. ।
अव्ययशुक्ती । स्त्री । पानीयोपरिजडचे । भा. नि.
र. मा. ।

अशनम् । स्त्री । भोजने । अत्रे । रा. नि. व. २० ।
पुं । पीतशाली । च. सू. ४ अ. ४३ दशकं । चितक-
वृत्ते । भल्लातकवृत्ते । वै. निघ. ।

अश(स)नकः । पुं । असनपुष्पाकारधान्यविशेषः ।
स. सू. ४६ अ. ।

अशनपर्णी । पुं, स्त्री । विजयसार इति प्रसिद्धे
वृक्षे । माराटी इति च पश्चिमदेशे । तत्पर्यायः—
वातकः शीतलः शीतलवातकः असनपर्णी सनपर्णी
शयपर्णी शीतः शीतकः । गोकर्णिलतायां ।
अपराजिता । अम. ।

अशनपुष्पः । पुं । अशनपुष्पाकारशाली । शृङ्गि-
कण्टविशेषः । स. सू. ४६ अ. ।

अशनमल्लिका । स्त्री । आस्मीतायाम् । शपत्र-
माली । च. द. ।

अशना (या) । स्त्री । बुधायाम् । हला ।
शुक्लनिर्यावे । श्वेत वर्दटि वा श्वेत शिम् । रा.
नि. व. ७ ।

अशनिः । पुं, स्त्री । हीरके । शौट्रे । वै. निघ. ।

अशाका (खा) । स्त्री । श्लीढणे । शाखा-
शुक्लतायाम् । रा. नि. व. ८ ।

अशान्तगन्धाख्या । स्त्री । आसहरिद्रायाम् ।
आम आद्रा । सं आविहलद । वै. निघ. ।

अशितम् । स्त्री । भक्षणे । खादने । हे. च. ।

अशितभवः । पुं । अत्रे । भात ।

अशितलता । स्त्री । नीलद्रव्येयाम् । नील-
द्रवी । वै. निघ. ।

अशिरम् । स्त्री । हीरके । रा. नि. व. ११ ।
See वज्रम् ।

अशिशिखो । स्त्री । खनामल्यातशिशिविशेषः ।
श्वेत शिम् । सं धीरश्चेतसावे । गुणाः—मधुरा
कषाया श्लेष्मिपित्तघ्नी त्रणदीघघ्नी शीतला रुचिकरी
च । रा. नि. व. ७ ।

अशिशिका । स्त्री । अनपत्यायाम् । ये जीर
मज्जान नाहे । श. र. ।

अशीता } स्त्री । भूमिकुशाखे । वै. निघ. ।
अशुक्ता }

अशुक्ताजा । स्त्री । वीरीधान्ये । वै. निघ. ।

अशुचिः । त्रि. अपवित्रे ।

अशुकजः (कः) । पुं । सुखशाली । रा. नि.
व. १६ ।

अशृतम् । स्त्री । अपके ।

अशोकः । पुं । (Saraca Indica, Jone-
sia Asoka.) खनामल्यातवृक्षे । अर्णोक्तगोष्ठ ।
मे. । हिं अशीगी । स लोहितकुसुम इति । स.
सू. ३८ लोभादिः । तत्पर्यायः—अङ्गनाप्रियः
वीतशीकः । शब्द. मा. शोकनाशः विशीकः
वज्जुलदुमः वज्जुलः मधुपुष्पः अपशीकः कङ्केलिः
केलिकः रक्तपल्लवः चित्रः विचित्रः कर्णपूरः सुभगः
दीहली ताम्रपल्लवः रोगितकः हेमपुष्पः वामाङ्गि-
यातनः पिण्डीपुष्पः नटः रामा पञ्चवटः (रा),
कान्ताङ्गिदीहदः (वि), चक्रगुच्छः (श) ।
अशीकवृक्षगुणाः—शीतलः हृद्यः पित्तदाहघ्नः गुण-
शूलोदराभानघ्न रक्तरीधकः कृमिघ्नश्च । रा. नि.
व. १० । तिकः शाही वण्यः कषायः अपवी-
टणादाहकृमिशिषविषरक्तघ्नश्च । भा. पू. १ भ. ।
मावा २ ती. । वेतसे । तिनिग । वै. निघ. । स्त्री ।
पारदे । मे. ।

अशोकघृतम् । स्त्री । प्रदराधिकारे प्रयोज्यं ।
पाठः—अशीकवल्कलप्रस्थं तीयादकविपाचितम् ।
पादस्थेन घृतप्रस्थं जीरकत्रायसंयुतम् । तण्डुलाब्ज-
त्वजाजीरं घृततुल्यं प्रदापयेत् । तथैव केशराजस्य
प्रस्थमेकं भिषग्वरः । जीवनीयैः पियालैश्च परुषैः
सरसाङ्गनैः । यथाङ्गनाश्रीकमूलञ्च सहीका च
शतावरी । तण्डुलीयकमूलञ्च कल्केरिभिः पला-
ङ्कैः । शर्करायाः पलाङ्क्यौ सिद्धशीते प्रदा-
पयेत् । जीवकर्षभकौ मेदे काकीली सर्पपर्णिके ।
जीवन्ती मधुकचेति दशकी जीवनी गणः ॥ भेष. ।
प्रयोगः असुरदर-चि. । गव्यघृतं ४ श. काषाथं
अशीकमूलञ्च २ श. जलं १६ श. शेषः ४ श. ।
तथा जीरकं २ श. जलं १६ श. शेषः ४ श. केश-
राजरसः ४ श. तण्डुलीदक ४ श. हागदुग्धं ४ श. ।
कल्कार्थं जीवकचषभक मेदा मङ्गमेदा काकीली
चीरकाकीली मुद्गरपर्णी माषपर्णी जीवन्ती यष्टि-
मधु पियालबीजं परुषकफलं रसाङ्गनं यष्टिमधु
अशीकमूलं द्राक्षा शतावरी तण्डुलीयकमूलचैर्वैषां
प्रत्येकं ४ ती. । पाकान्ते शर्करा मिश्रणीया । भेष-
सा स्त्री ।

अशोकरोहिणी । स्त्री । कटुतिक्तायाम् ।
कट्टेकी । रा. नि. व. ६ । च. सू. ४ अ. संज्ञा-

स्वापने । See कटुकी । लताशीके, सं च अशीक-
दलसदृशदलः । रत्ना. ।

अशोका । स्त्री । कटुरीहिण्याम् । कट्टेकी ।
मे. भा. पू. १ भ. ।

अशोकारिः । पुं । कदम्बवृक्षे । कदम्बगोष्ठ ।
सं कलम्ब. श. च. ।

अशीथनेत्रपाकः । पुं । विनाशीथं नेत्रपाके ।
लक्ष्यम्—शीथहीनानि लिङ्गानि नेत्रपाके लक्ष्य-
यजे । सा नि. । कण्डूपदेहाशुयुक्तः पक्षीदुस्वरनिभः
संरक्षी च भवति ।

अशम । स्त्री । स्वर्णमाचिके । वै. निघ. ।

अशमकदली । स्त्री । कदलीविशेषः । पांशुड-
कला । सं लोखंडकेल । रा. नि. व. ११ ।

अशमकरम् । स्त्री । स्वर्णे । रत्ना. ।

अशमकच्छुहा । स्त्री । वेल्करवृक्षे । सं वेल्-
तूर । वै. निघ. ।

अशमकेतुः । स्त्री । सुद्रपाषाणभेदचुपे । पांशु-
चूर्ण । रा. नि. व. ५ ।

अशमगर्भः । पुं । हरिणस्यौ । पांशु इति लोके ।
भा. पू. १ भ. । स्त्री । मरकतमणौ । हे. च. ।

अशमगर्भकः । पुं । तिनिशवृक्षे । मद. व. ५ ।

अशमगर्भजम् । स्त्री । मरकतमणौ । पांशु ।
रा. नि. व. १३ ।

अशमघ्नः । पुं । पाषाणभेदचुपे । पांशुचूर्ण ।
रा. नि. व. ५ । भा. पू. १ भ. ।

अशमजम् । स्त्री । सुखलौहि । रा. नि. व. ११ ।
च. द. पाण्डु-चि. । शिलाजतुनि । मद. व. ४ ।

हेमा । प. सु. । र. मा. । रा. नि. व. १३ ।
गैरिके ।

अशमजतु (कम्) । स्त्री । शिलाजतुनि । च. ।
द. पाण्डु-चि. योगराजि । रा. नि. व. १३ । सि.
यो. र. पि. चि. खण्डखाद्ये । “शुभाशमजतुकं
त्वचम् ।”

अशमन् । पुं । प्रसरे ।

अशमन्तः (कः) । पुं । पाषाणभेदे । च. सू.
१ भ. । कीविदारवृक्षसदृशस्त्वपने अस्त्रीट इति
लोकप्रसिद्धे वृक्षे । भा. म. ४ भ. गर्भ-चि. ।
“अशमन्तकसिलाः कृष्णाः ।” च. सू. ४ अ. ।

उद्दालकवृक्षे । भा. पू. १ भ. । कीविदारवृक्षे ।
भा. पू. २ भ. । चुके । चूका । र. मा. । लक्ष-
विशेषः । अमृकूटोऽह । स. चि. २५ अ. । खनाम-
ल्यातवृक्षे । आर्द्रो इति च लोके प्रसिद्धे ।
सं अमर । तत्पर्यायः—इन्दुकः कुवाली अम-
पत्रः श्लक्ष्णलक् नीलपत्रः यमलपत्रकः । गुणाः—
मधुरकषायः शीतलः पित्तघ्नः भूतनिवारणश्च ।
रा. नि. व. ८ ।

अशमन्त(क)म् । स्त्री । चुल्लाम् । मे. नविकं ।
दीपाधारकादने । आकांक्षि । मे. ।

अशमपुष्पम् । स्त्री । शैलेजे । शिनांस । अम. ।

अशमभाण्डम् । स्त्री । लौहभाण्डविशेषः ।
शोभांमिच्छी । श. च. । खल्ले । थल इति भाषा ।

अशमभित् । पुं । पाषाणभेदे । पांशुचूर्ण ।
प. सु. रत्ना. । कवाठवक्रवृक्षे । कर्नाडिशा इति
लोके । र. मा. । कवाठचक्रमिति । रत्ना. ।

अशमभेदः (कः) । पुं । (Coleusamboini-
cus, Syn, Coleus aromaticus.) चुप-
विशेषः । पांशुचूर्ण, शिमांशु, शोभांमिच्छी इति
भाषा । स. सू. ३८, ३९ अ. । हिं पाथरचुर ।
तत्पर्यायः—अशमभेदः अशमभित् (र), अशमघ्नः
शिलाभेदः अशमभेदकः श्वेता उपलभेदी उपलभित्
शिलागर्भज नगभित् । संशोधनः । वा. सू. १५,
३६ अ. । “वैल्लन्तारणिक्त-वक्रवृक्षाशमभेदः ।” गुणाः—
शीतलः तुवरः वल्लिशोधनः सारकः तिक्तः
प्रमेहाशः कृच्छ्राशमरीघ्नश्च । मद. व. १ । मधुरसिक्तः
मेहहृत्पादाहमूलकृच्छ्राशमरीहरः शीतलश्च । रा.
नि. व. ५ ।

अशमयोनिः (नी) । पुं, स्त्री । नीलमणौ ।
अ. टी. । अशमन्तकवृक्षे । आर्द्रो । मद. व. १० ।

अशमरी । स्त्री । Stone or Gravel. वलि-
पाषाणरोगः । शिले, पांशुत्री । सं सुखडा । सा
चतुर्विधा श्लेष्माधिष्ठाना च—श्लेष्मणा वातेन
पित्तेन शुक्लेण चेत । तवासंशोधनशीलस्यापथ्य-
कारिणः प्रकृपितः श्लेष्मा सूचसंपृक्तोऽनुप्रविश्य
वलिमशमरीं जनयति । तासां पूर्वैरुपाणि वलि-
पीडारीचकौ सूत्रकृच्छं वलिशिरीसुक्कशफसां वेदना
कृच्छ्रा ज्वरावसादी वल्लगभिलं मूलस्थिति । जातासु
नाभिवल्लिसिधौमेहनेत्रन्यतमसिन् मेहती वेदना
मूलधारासङ्गं सखिरमूलता मूलविकिरणञ्च

गोमैदकप्रकाशमनाविलं ससिकतं विरुजति। धावन्-
लङ्घनप्रवृत्तयानाध्वगमनेऽस्य वेदना भवति।
अथ श्लेष्माश्मरी श्लेष्मलमन्त्रमध्यवहरीत्यर्थमुप-
लिप्याधः परिवर्द्धिं प्राप्य वसिष्ठसुखमधिष्ठाय स्ती-
तिरुणद्धि। तस्य मूत्रप्रतीकाताहाल्यते भिद्यते
निस्त्यत इव च वसिष्ठः शीतय भवति। अश्वरी
चात्र श्वेता स्निग्धा महती कुकुटाण्डाभा मधुक-
पुष्पवर्णाभा च भवति। पिताश्वरी सरक्ता पीता-
वभासा कृष्णा भङ्गातकास्थिप्रतिमा। वाताश्वरी
श्यामा परुषा विषमा खरा कदम्बपुष्पवक्रकण्टका-
चिता च भवति। शुक्राश्वरी शुक्रनिमित्ता भवति
तेन सा मूलकच्छू वसिष्ठेदनां वृषणयोश्च श्वयथुमा-
पादयति पीडितमावक्ष्यते तत्रैव विलयं गच्छति।
प्रतिक्रिया, अश्वरी दारुणी व्याधिरन्तकप्रतिमो
मतः। तरुणी भेषजैः साध्यः प्रहङ्गच्छेदमर्हति।
तस्य पूर्वेषु रूपेषु स्नेहादिक्रम इत्यते। सु. नि.
३ अ.

अश्वरोकच्छूः। पुं। मूलकच्छू। वै. निघ.

अश्वरीघ्नः। पुं। वरुणहन्ते। वरुणं ग्रीह्।
सं वायवरणा। विका.

अश्वरीप्रियः। पुं। महाशालिधाने। ए. म.

अश्वरीभेदः। पुं। पाषाणभेदहन्ते। मद. व. १।

अश्वरीभेदनः। पुं। पाषाणभेदके। पांशत्र-
कृष्ण। वै. निघ.

अश्वरीरिपुः। पुं। वृहच्चणके। वड् षणी।
रत्ना. चेतोचौ। जनार्त्र। हिं मुद्रा।

अश्वरीशर्करा। स्त्री। तन्नामकरीगविशेषः।
शर्करा सिकता मेही भस्माख्योऽश्वरीवैकृतम्।
अश्वर्याः शर्करा ज्ञेया तुल्यव्यञ्जनवेदना। पवनेऽनु-
गुणे सा तु निरेत्युत्था विशिष्यते। सा भिन्नमूर्ति-
र्वातेन शर्करेत्यभिधीयते। हृत्पीडासक्थिसदनं
कुक्षिशूलः सवेपथुः। तृणोर्ध्वोऽनिलः कार्ण्यं
दीर्घव्यं पाण्डुगाढता। अरीचकाविपाकौ तु
शर्करासं भवन्ति च। सूत्रमार्गप्रवृत्ता सा सक्ता
कुर्यादुपद्रवान्। दीर्घव्यं सदनं कार्ण्यं कुक्षिशूल-
मरीचकं। इत्यादि। सु. नि. ३ अ.

अश्वरीहरः। पुं। देवधान्ये। देशान्।
वरुणहन्ते। सं वायवरणा। र. सा.

अश्वर्याहरणयन्त्रम्। स्त्री। तदाहरणयन्त्रम्।
अश्वर्याहरणं सर्पफणावयन्मयतः। कश्चिदतिः।

अश्वलार्हं (चा)। स्त्री। स्त्री। शिलाजतुनि।
र. नि. व. १३।

अश्वसम्भावम्। स्त्री। शिलाजतुनि। र. सा.
सं।

अश्वसारः। पुं। स्त्री। लौहं। अम। लौहादि-
धातौ। सारलौहं। ऐंशां२।

अश्वसारा। स्त्री। काष्ठकदल्याम्। पांशोऽ-
रुणां। वै. निघ.

अश्वसुता। स्त्री। पाठयाम्। आं कर्नादि।
सं पहाडमूल। वै. निघ.

अश्वहा (हन्)। पुं। पाषाणभेदके। पांशत्र-
कृष्ण।

अश्वहृत्। पुं। स्त्री। कवाटवक्रक्षपे। कर्नाडि।
रत्ना. शिलाजतुनि।

अश्वीरः। पुं। मूलकच्छू। उणा।

अश्वीत्यम्। स्त्री। शिलाजतुनि। रा. नि.
व. १३।

अश्वामा। स्त्री। श्वेतिवृत्तायाम्।

अश्वम्। स्त्री। रुधिरं। रुध्रं। अ. टी.
नेदीदके।

अश्वज्ञा। स्त्री। अरीचके। रा. नि. व. २०।

अश्वु। स्त्री। नेत्रजले। उत्तरं जन। अम.
तत्पर्यायः—नेत्राश्वु रीदन् अश्वं अश्वं अश्व-
वासं (अ), लोचं (ज)।

अश्वुनाली। स्त्री। भगन्दररीगे। वै. निघ.

अश्वुपातः। पुं। अश्वस्य चक्षुषीरधःप्रदेशः।
“अश्वुपातः स हिष्ठः प्रदेशश्चक्षुषीरधः। तवावर्त्तो
भवेद्भीमः स्वामिनः कुलनाशनः।” जयद. ३ अ.

अश्वः। पुं। घोटके। घोड़ा। तन्मांसगुणाः

—उष्णं वातघ्नं लघु बलकरं पित्तदाहजनकमति-
सेवनाहवति। रा. नि. व. १७। लवणं वज्रिकफ-
पित्तकरं वातघ्नं वृंहणं चक्षुष्यं लघु मधुरञ्च।
भा. पू. अश्वेन अश्वमगुणाः—वातकीपनाह-
स्यैथ्यवलाग्निकारिवम्। राज. “वासी लुब्धो
दयालुश्च विप्रः स परिकीर्तितः। शरश्च डड-
मन्थश्च क्षत्रियस्तुरगः स्मृतः॥ पापिनः कल्पाः रक्षा
दुष्टा वैश्याः प्रकीर्तिताः। विहृषा विषमाश्चैव
शूद्राश्च उदाहृताः॥” उतासा मध्यमा नीचाः
कनीयांसस्तथापरे। चतुर्धा वाजिनी भूसौ जायन्ते

देशसंश्रयात्॥ ताजिकाः खरशणाश्च उत्तराशी-
त्तमा हृताः। गीजिकाणाश्च कैकाणाः प्रौढाहाराश्च
मध्यमाः॥ भाण्डजाधीतमांसाश्च राजशलाय
मध्यमाः। गोह्वराः शवराश्चैव सिन्धुपाराः कनी-
यसः॥ अश्वदेशीहृवा ये च नीचनीचाश्च ते स्मृताः।
वाजिनी जलजाः केचिद्वज्रजातास्तथापरे॥ समीर-
प्रभवान्श्चैव उलूकस्तृगजास्तथा। जलोद्भवा हिजा-
तीयाः क्षत्रिया वज्रसम्भवाः॥ समीरप्रभवा वैश्या
एणोलूकाश्च शूद्रजाः। विवेकी सृष्टयो विप्रसृजस्त्री
क्षत्रियो बली॥ दुष्टभावस्तथा वैश्यः शूद्रो निःसल-
कातरः। ब्राह्मणः सामवाही च भद्रवाही च
क्षत्रियः॥ उपादानेन वैश्यः स्थाच्छूद्रो दण्डेन
ताडितः। पुण्यगन्धः सदा विप्रः क्षत्रियोऽगुरुगन्धकः॥
घृतगन्धः सदा वैश्यो मीनामीदी च शूद्रकः।
विप्राहं वाजिनः सर्वे क्षत्रियो भूपतेः सदा॥
हौ वैश्यस्याथ शूद्रस्य शूद्र एव सुखावहः। केचिदि-
च्छन्ति भूपानां सर्वेऽश्वा वाहनोचिताः॥ तदर्थं
भूतले यस्माच्छालिहीवेण निरुक्ताः। ब्राह्मणाः
क्षेत्रमृतेषु सिद्धिं गच्छन्ति वाजिनः॥ क्षत्रिया
युद्धकार्येषु वैश्या वित्तार्जने सदा। शूद्राश्चान्येषु
कार्येषु ज्ञात्वेवं वाजिनः सदा॥ आरीहिरण्य-
कार्येषु यदीच्छेच्छाश्वतो श्रियम्।” इति अश्व-
जातिः। नकुल. २ अ. “सप्त वर्णा भवन्तीह
सर्वेषां वाजिनां प्रवृत्ताः। तानहं कीर्तयिष्यामि
भेदेर्जाताननेकधा॥ सितोरं तथा पीतः सारङ्गः
पिङ्ग एव च। नीलः कृष्णोऽथ सर्वेषां श्वेतः
श्रेष्ठतमः स्मृतः। पश्चाहं भूपतिर्वाजी सर्वश्वेतः
प्रशस्यते। तदभावे यथा प्रोक्तास्तथा श्रेष्ठाः
क्रमेण च॥ श्वेतः प्रालेयसङ्गाशी रक्तः कुङ्कुम-
सन्निभः। हरिद्रासटशः पीतः सारङ्गः कर्पूरः
स्मृतः॥ पिङ्गः कपिलकाकारी नीलो दूर्वायसन्निभः।
कृष्णो जम्बूफलकाकारः शास्त्रज्ञैः समुदाहृतः॥
पीताभः श्वेतपादो यस्तथा स्थावि तलीचनः।
चक्रवाकः सः विज्ञेयो राजाहं वाजिसत्तमः॥
सर्वश्वेती ह्यो यस्तु भवेत्येचककर्णकः। स वाजी
वाजिमैधार्हः श्यामकर्णः प्रकीर्तितः॥ सुखे
चन्द्रकसम्बन्धी जम्बूफलसमाकृतः। श्वेतपादः
स विज्ञेयो मन्त्रिनाथः स पूजितः॥” नकुल.
३ अ. “सार्धं यववत् प्रोक्तमङ्गुलस्य तपोधनेः।
प्रमाणं शालिहीनाद्येर्वाग्निशामविशारदेः॥ हस्ती-
ऽङ्गुलानां त्रिंशत्या चतुरक्षरया स्मृतः। चतुर्हस्तैस्तु
विख्यातः शालोक्तेस्तमो हयः॥ अर्धहस्तेन

हीनस्तु भवेन्मध्यस्तुरङ्गमः। सुष्टिश्चैव हस्तेन
हीनश्चाप्यधमः स्मृतः॥ उर्ध्वमानप्रमाणस्तु परि-
णाहं विनिर्दिशेत्। उत्तमाणां च मध्यानां हीना-
नाञ्च वाजिनाम्॥ अर्धसप्तहस्तस्तु श्रेष्ठं
दैर्घ्येण निर्दिशेत्। षड्भिरुष्टिर्विहीनैश्च मध्य-
मश्च विचक्षणः॥ पञ्चहस्तप्रमाणस्तु अधमः सप्त-
दाहृतः। चात्रिंशदङ्गुलं वक्तुं तमाश्रय्य कौर्त्तित-
तम्॥ षष्ठं वचः कटिञ्चैव सुखतुल्यं समादि-
शेत्। अङ्गुलद्वयहीनस्तु सुखादि मध्यमाधमम्॥
निर्दृग्मन्तिमांश्चैव वाजिशस्त्रविशारदः। सप्ताङ्गुल-
खुरश्चैव उत्तमाश्वस्य कौर्त्तितं॥ षडङ्गुली भवे-
न्मध्यो जघन्यश्चतुरङ्गुलः। षोडशाङ्गुलदीर्घा तु
जङ्घा चैवीत्तमा स्मृता॥ चतुर्दशः तथा मध्ये
हीने च द्वादशाङ्गुलः। एवंविधप्रमाणस्तु निर्दिष्टं
शास्त्रशालिभिः॥ अपाङ्गात्पुच्छमूलस्तु दैर्घ्येणाश्च
प्रमाणयेत्। खुरान्तालकुदं धावदूर्ध्वमार्देन बुद्धि-
मान्॥” इति परिमाणानि। जयद. ३ अ.।
“अश्वानां जन्मदेशान्तु प्रवक्ष्याम्यनुपूर्वशः। उत्तमा-
नाञ्च मध्यानां हीनानां यत्त सम्भवः॥ उत्तमा-
साजिकाः प्रोक्तास्तथा पारसिकाश्च ये। कैकाणा-
श्च ये वाहाः पृष्ठजा ये च कौर्त्तिताः॥ तुरौ
जाताश्च कीराश्च भूरुष्टामाण्डजाश्च ये। पार्वताः
सैन्धवा मध्यास्तथा सारस्वता हृताः॥ सम्भलाश्च-
कुलाश्चैव जटदेशीहृवाश्च ये। अधमाष्टङ्गणैः सार्धं
इये प्राग्दक्षिणीहृवाः॥ वृत्तदीर्घाश्चित्तयोवा क्रस्व-
कर्णा महाजवाः। महाकाया महीरक्ता निस्त्रासा-
साजिका मताः॥ अत्यन्तविनतं येषां निर्मांसञ्च
मुखं भवेत्। पीनेन कटिदेशेन सुखराय भवन्ति ते॥
अश्वन्यास महासाराः संयामे चैव पूजिताः। अपि
शस्तहृताङ्गाश्च नैव सुञ्जन्ति सादिनम्॥ पारसीकाः
ताजिकाभाः कैकाणाः केचिदुन्नताः। स्थलाः
अश्वशरीराश्च प्रधाना दीर्घपृष्ठकाः॥ कैकाणादिश-
जातानां मध्यमानाश्च वाजिनाम्। ताजिकैः सटशं
वक्तुं बाहुल्येन विनिर्दिशेत्॥ सुष्ठुचर्दहस्तीच्छाश्च
सप्रमाणेन मध्यमः। तुरजातः समुद्रिष्ठः किञ्चित्-
स्थली मनागजवः॥ अतिस्थूलीऽतितीक्ष्णश्च क्रस्व-
शीवस्तुरुस्तथा। तुरङ्गः कौर्त्तितो वाजी स्थूलवक्र-
मुखश्च यः॥ कैकाणाकारदर्दहस्तु भवेन्माण्डविकी-
हयः। शान्त्या चैव प्रमाणेन केवलं नैव तवमः॥
सिन्धुदेशीहृवो वाजी पृष्ठमश्वश्चकौरकः। आनन-
चापि दीर्घश्च तस्य पृष्ठं प्रकीर्त्तितम्॥ शान्त्या
चैव जवेनापि रणशूरस्वजाघनः। सादिभक्तोऽच्छती

याति ताजिकादधिकस्तथा ॥ परिमण्डलदेहास्तु
तीक्ष्णकर्णमुखा हयाः । पक्वदेशीयवा दृष्टास्तथा
सारस्तथा ये ॥ लम्बकर्णोऽजटयैव आकुलः
परिकीर्तितः । साम्बलः श्लिष्टजानुश्च जटालश्च
कुलीपमः ॥ वर्तुलश्चापि क्रस्त्रश्च टङ्गणः परि-
कीर्तितः । दाक्षिणात्यो भवेद्गुणो योऽध्वन्यः
सर्व्ववाजिनाम् ॥ जवहीना महादुष्टाः पूर्व्वदेश-
समुद्भवाः । वाजिवहेशराणाञ्च देशं विन्याद्विच-
क्षणः ॥ इति जन्मदेशः । “काकुदी कृष्ण-
जिह्वश्च कृष्णशेफालुः । करालो हीनदन्तश्च
शङ्खी चाधिकदन्तकः ॥ एकाण्डयैव जाताण्डः
कधुको चिसरी तथा । मार्जारपादी व्याघ्राभस्त्रि-
कर्णी हिरुरी सनी ॥ यमजो वामनश्चैव कुज-
स्तितिरसन्निभः । (काकतितिरसन्निभः । इति
वा पाठः) । वानराक्षी विडालाक्षी मुषली चन्द्र-
हृक्कः ॥ येषां पृष्ठे हतो भर्ता जातदन्तस्तथैव
च । एते दोषान्विता वाहा न याह्या भूति-
मिच्छता ॥ धनप्राणहरा स्तेते बन्धुवियहकारकाः ।
एषां विज्ञं प्रवक्ष्यामि येन जानन्ति सादिनः ॥
पूर्व्वशास्त्रानुसारेण रुनीनां वचनं यथा । आवर्त्ता
यस्य ककुद्दि काकुदी स उदाहृतः ॥ करालो
चाधरे दन्तो जायते यस्य चीतरा । चतुर्भिः
पञ्चभिश्चैव हीनदन्तः प्रकीर्तितः ॥ सप्तभिश्च
ष्टभिर्दन्तैः श्लाघ्यधिकदन्तकः । अङ्गुष्ठपूर्व्वसङ्काशः
ह्यागशङ्खीपमस्तथा ॥ जम्बूवदरदृपश्च तथाचामल
कीपमः । आमाश्लिषदृशश्चापि हरौतकाः फली-
पमः ॥ दग्धचर्कनिभश्चापि बालुसंस्थान एव च ।
कौलः कर्णान्तरे यस्य केशान्ते चापि दृश्यते ॥
धीरेयः सर्व्वपापानां शङ्खी वाहः स कीर्तितः ।
एवंविदेन शङ्खेन शङ्खी राष्ट्रं वासयेत् ॥ एकेन
लम्बमानेन मुक्तेषुकाण्डसंज्ञकः । अत्यन्तरीमशा-
भ्यान् ताभ्यां जाताण्ड उच्यते ॥ सन्धे वचसि
बाहोश्च अंसदेहे तथैव च । अन्यवर्णो भवेद्वाजो
कधुको स प्रकीर्तितः ॥ यस्यान्यवर्णरेखा स्यात्
पादे कूर्चं च वाजिनः । मार्जारपादः प्रीतीऽसौ
न धन्यः कुलनाशनः ॥ अन्यवर्णस्य वाहस्य शिरः
कृष्णं यदा भवेत् । विसरी नाम स प्रीती भर्तुः
कुलविनाशनः ॥ इत्यादि । सुखरीगोऽन्धिरोगश्च
लिङ्गितः । कर्णरोगश्च कासश्च आसी हिक्का व्रण-
स्तथा ॥ ज. द. ३३. ॥

अश्वकः । पुं । कलिङ्गपक्षिणि । वै. निघ. ।

अश्वकन्दकः । पुं । अश्वगन्धायाम् । रत्ना. ।

अश्वकन्दिका । स्त्री । वनस्पतिविशेषः । अश्व-
गन्धायाम् । र. मा. ।

अश्वकर्णः (कः) (रिकः) । पुं. स्त्री ।

Shorea robusta.) शालवृक्षे । भा. गी. ॥
सु. सु. ३८५. । च. सु. ४५. । सर्जरसभेदे ।
मज्जीम—विशेषः । रा. नि. व. २३. । शाङ्कु
इति च लोके । तत्पर्यायः—जरणदुःखः ताक्ष-
प्रसवः श्लेष्मस्वरणः धन्यः दीर्घपणः कुशिकः
कोशिकः । भा. म. ४५. रवतीचि. । धवाश्वकर्ण-
ककुभः । गुणाः—कटुः तिक्तः क्षिप्तः रक्तपित्तघ्नः
करीविस्फोटकशूलघ्नः । रा. नि. व. २. । कषायः
व्रणसं दकफक्षमिघ्नः । व्रणविद्रधिवाधिर्यथोनिर्कार-
रोगघ्नश्च । भा. पू. १५. वटादिव. । मात्रा
२ मा. । पलाशभेदे । सु. सु. ३६५. । शरीरे ।
लताशाले । शिश्राङ्गि गडा । प. सु. ।

अश्वकर्णम् । स्त्री । काण्डभयनामास्थिभङ्ग-
विशेषः । यवास्थि अश्वकर्णवदुन्नतं तिष्ठति ।
सु. नि. १५५. । See भयम् ।

अश्वकातरा (रिका) । स्त्री । हयकातरा-

अश्वकाथरिवा } याम् । षोड्ढा
काथरा । मं घोडेकाथर । गुणाः—तिक्ता वातघ्नी
दीपनी । काथरा हयपर्यायः काथरा वै प्रकी-
र्तिता । रा. नि. ।

अश्वखरजः । पुं । अश्वतरे । शृङ्गोत्र ।
रा. नि. ।

अश्वखुरः । पुं । नखीनामश्वद्रव्ये । नखी ।
रत्ना. । घोटकखुरे । रा. नि. ।

अश्वखुरा (री) । स्त्री । श्वतापराजितायाम् ।
रा. नि. व. ३. ।

अश्वगन्धा (म्बिका) । स्त्री । (Withania
somniafer or physalis flexuosa.)
स्वनामख्यातचुपविशेषः । अश्वगन्धः । हिं असगन्ध-
वाराहीगोटी । मं आसंध, आसांदु, अंगुर, आसं-
धिका । रा. नि. व. ४. । तत्पर्यायः—अश्व-
कन्दिका कान्बूका अश्ववरीहकः (र, अश्वरीहः
(हिं), हयगन्धा वाजिगन्धा अश्वगन्धिका बल्या
तुरगगन्धा कस्तुका अश्ववरीहिका तुरगौ बलजा
वाजिनी अश्वरीहिका वराहकर्णी हया पुष्टिदा
बलदा पुष्टिः पीवरा पलाशपर्णी वातघ्नी श्यामला
कामरुपर्णी काला प्रियकरौ गन्धपञ्चो हरमिया

वाराहपञ्चो वाराहकर्णी । गुणाः—सा शुक्रवृद्धि-
करत्वात् शुक्रला । तथा कटुणा तिक्ता बल्या
वातघ्नी कासश्वासक्षयव्रणघ्नी च । रा. नि. व. ४. ।
रसायनो वातघ्ने अश्विचशीघ्रघ्नी च । भा. म. ख.
१५. । अश्वगन्धानिलश्च अशीफश्चिचक्ष्यापहा ।
बल्या रसायनो तिक्ता कषायोणातिशुक्रला ॥
मद. व. १. । वातकफघ्नी श्वितशोथक्षयरोगघ्नी
बल्या रसायना तिक्ता कषाया उष्णा अतिशुक्रला
च । भा. पू. १५. । मात्रा २ ती. । तत्शीघ्रन
यथा प्रयोगः—पञ्चपल्लवतीयेन गन्धानां चालनं
तथा । शोषणश्चापि संस्कारो विशेषश्चात्र वक्ष्यते ॥

अश्वगन्धाष्टतम् । स्त्री । प्रथमं बालरीगाधि-
कारे । पाठः—“पादकल्कऽश्वगन्धाया चौरि दश-
गुणे पचेत् । “हृतं ४५. अश्वगन्धाकल्कः १५.
दुग्धं ४५. जलं १६५. । सा कौ. । मतान्तरे
दुग्धं ४०५. । भेष. । द्वितीयं वातव्याधी—
“अश्वगन्धाकषाये च कल्के चौरि चतुर्गुणे । हृतं
पक्वन्तु वातघ्नं ।” अश्वगन्धा ६१०५. वारि ६४
श. शेषः १६५. हृतं ४५. दुग्धं १६५. यथाविधि
पाच्यम् । च. द. वा. व्या. चि. । मतान्तरे हृतं
४५. आर्द्राश्वगन्धामूलं ६४ प जलं ६४५. शेषः
१६५. दुग्धं १६५. अश्वगन्धाकल्कः ८ प. । प्रयोगः
वा. व्या. चि. । तृतीयचतुर्थे वृद्धदम्भाने वात-
व्याधी वृथे च उक्ते । पाठो—“अश्वगन्धापल्लव-
जलद्रोणे विपाचयेत् । अष्टांशेषं गृह्णीयात्
सुपूतं तं रसे तथा । जलद्रोणद्वये ह्यागमांसात्पल-
शतद्वयं । पक्वैकाहेन कर्त्तव्यः काथः पाकाव-
शेषितः । काथद्वये तथा गव्यचौरप्रस्थचतुष्टये ।
काकोल्यौ मधुकं मेदे जीवन्ती जीवकं बला । एला
शतावरी द्राक्षा विदारौ कृष्णजीरकं । सुहृपर्णी
शूकशिल्वी पिप्पल्युषभकं तथा । एतेषां कार्ष्णिकै-
र्भागेः हृतप्रस्थं विपाचयेत् । मितं चतुषलं शीते
क्षिपेन्मधु पलायकम् ॥” प्रयोगः । “अश्वगन्धा-
पल्लवतं शुभदेशसमुत्थितं । पुण्येऽह्नि समुद्रत-
साधयेत् शुष्णकुडितम् । द्रोणेऽभसि शनैस्तावत्
यावत्पादावशेषितं । सर्पिःप्रस्थं पचितेन गव्यं
चौरं चतुर्गुणम् । कषायं ह्यागमांसस्य दद्याच्छत-
द्वयस्य च । कल्कानि शुष्णपिष्टानि कर्षमावाणि
दापयेत् । काकोलीयुग्मवृद्धी हे हे मेदे व च
जीरके । स्वयंगुणाः षष्ठभकौ एला मधुकमेव च ।
वृद्धीकाशर्पण्यौ च जीवन्ती चपला बला । नारा-
यणी विहारी च दत्त्वा सम्यग्विपाचयेत् । सिता-

माक्षिकयोः शीते गृह्णीयात् कुडवे पृथक् । लिङ्गा-
न्याणितलम्..... ॥ अतः ह्यागमांसशतद्वये जलद्रोण-
द्वयं, तुलाद्रव्ये जलद्रोण इति वचनात् । हृतं ४५.
अश्वगन्धा १२१०५. जलं ६४५. पादशेषः १६५.
ह्यागमांसं २५५. जलं १२८५. पादशेषः ३२५.
गव्यदुग्धं १६५. । कल्कार्थं काकोल्यादिकस्य
मितं तत्र शरावः । शर्पण्यौ सुहृपर्णी माषपर्णी
च । पाकसिद्धौ शीते च शर्करा ॥०५. मधुगन्ध
शरावो द्यः । रस. र. । भेष. ।

अश्वगन्धातैलम् । स्त्री । प्रथमं वातव्याधी
हितम् । तिलतैलं ४५. काथार्थमश्वगन्धा १२१०५.
वारि ६४५. शेषः १६५. दुग्धं १६५. श्यामलादि-
कल्कद्रव्याणां मिलित्वा १५. यथाविधि पाच्यम् ।
च. द. प्रयोगः । मिश्रभावेनेदं काश्याधिकारे
उक्तम् । द्वितीय रसायनाधिकारे—अथ कल्का-
याश्वगन्धादीनां मिलितशरावमितं, दुग्धं १६५.
तिलतैलं ४५. । “अश्वगन्धावरीकुडमांसौसिद्धौ-
फलान्वितं । चतुर्गुणेन दुग्धेन तिलतैलं विपाचयेत् ॥
च. द. ।

अश्वगन्धाचूर्णम् । स्त्री । स्वरभङ्गनाशन-
मिदं । यथा—“अश्वगन्धाजमोदा च पाठा चिकटुकं
त्रिकं । शतं च ब्रह्मवीजं सैन्धवश्च समं समम् ।
एतदहं वचा चैव चूर्णितं मधुसर्पिणा । भक्षयेत्-
कर्षमाचन्तु जीर्णौ चौरभोजनम् ॥” अथ ब्रह्म-
वीजं पलाशवीजं सर्व्वचूर्णार्थं शास्त्रम् । रस. र. ।

अश्वगन्धिका । स्त्री । अश्वगन्धा । रा. ।

अश्वगोष्ठम् । स्त्री । वाजिशालायाम् । आच्छा-
दण ।

अश्वघ्नः । पुं । श्वेतकरवीरवृक्षे । श्वेतकरवी
गी. । रा. नि. व. १०. ।

अश्वजीवनः । पुं । चणके । ह्योगा । हिं
चना । वै. निघ. ।

अश्वतरः । पुं । अश्वखरजः । स च अश्वार्थ-
गर्हभाजातः । शृङ्गोत्र षोड्ढा । तस्यासं बल्यं
वृहणं कफपित्तकरञ्च । मद. व. १२. ।

अश्वत्थः । पुं । (Ficus religiosa, Syn,
Urustigmareligiosa.) स्वनामख्यातवृक्षः ।
आर्द्रांशं गी. । हिं पिपर । मं पिपल । रावि-
चेद्र । तं कुलुज्विचेद्र । प. सु. । सु. सु. ३८५.
अश्वोधादिव. । तत्पर्यायः—केशवालयः सैन्धवः

(नि), बोधितः कृष्णावासः (हं) चैत्यवृक्षः (र), नागवन्तुः, देवात्मा महाद्रुमः (श), कपीतनः (मे), बोधिद्रुमः चलदलः पियलः कुञ्जराशनः (अ), अचूतावासः चलपतः पवित्रकः शुभदः बोधिवृक्षः याज्ञिकः गजमल्लकः योमान् चीरद्रुमः विप्रः मङ्गल्यः श्यामलः गुच्छपुष्पः सैव्यः सत्यः शुचिद्रुमः धनुर्वृक्षः। गुणाः—मधुरः कषायः शीतलः कफपित्तघ्नः रक्तदाहशमनः योनिदीपनः अश्वत्थवृक्षस्य फलानि पक्वान्तीव हृद्यानि च शीतलानि। कुर्वन्ति पित्तस्रविषात्तिदाहं विच्छेद्दिशीषाद्विदोषनाशम्॥ रा. नि. व. ११। दुर्जरः शीतः। मद्. व. ५। पित्तश्लेष्मप्रणासजित् गुरुः तुवरक योनिशोधनः वर्णश्च। भा. पू. १५ वटादिव।

अश्वत्यकम्। क्ली। मल्लिकापुष्पदले। मल्लिकार्जुनप्रपञ्जी। वै. निघ.।

अश्वत्यफलका (ला)। स्त्री। हवुषायां। इव्यं रुक्षं। हिं ह्रीह्वर। मं लघुशरीणी। भा. पू. १५।

अश्वत्यभिन्त (भेदः)। पुं। नन्दीवृक्षे। हिं बालियापीपर। भा. पू. १५ वटादिव।

अश्वत्यसन्निभा। स्त्री। अश्वत्थिकायाम्। प्रश्ना अश्वत्थं। रा. नि. व. ११।

अश्वत्या (त्यो)। स्त्री। सुद्रपताश्वत्थवृक्षे। प्रश्ना अश्वत्थं। रा. नि. व. १। श्रीवृक्षोवृक्षे। रा. नि. व. ८।

अश्वत्थिका (त्यो)। स्त्री। सुद्रपताश्वत्थवृक्षे। प्रश्ना अश्वत्थं। हिं पिप्पली। मं अश्वत्थी। कं हेनरलि। तत्पथ्यायः—लघुपत्नी पविता ऋतुपत्रिका पियलीका वनस्या। गुणाः—मधुरा कषाया रक्तपित्तघ्नी विषघ्नी दाहघ्नी गर्भिण्यां हिता च। रा. नि. व. ११।

अश्वदंष्ट्रकः। पुं। गोलुरवृक्षे। वै. निघ.। हिं जजलुविशेषे। सु।

अश्वदंष्ट्रा। स्त्री। गोलुरकी। भा. पू. १५।

अश्वनाला। स्त्री। ब्रह्मसर्पनामकः सर्पविशेषे। वि।

अश्वनाशः (कः) (नः)। पुं। श्वेतकरवीरे। रा. नि. व. १०।

अश्वपर्णिका (र्णी)। स्त्री। भूतकेशीलतायां।

अश्वपालः। पुं। अश्वरक्षके। महिष इति भाषा।

अश्वपुच्छकः। पुं। खड्गलतायाम्। श. च.। तत्रवीर्येण शोभे।

अश्वपुच्छा। स्त्री। पृथिव्यां। चाकुलिशा। माषपर्ण्याम्। रा. नि. व.।

अश्वपुच्छिका (च्छे)। स्त्री। माषपर्णीलतायाम्। गोशोभि। रा. नि. व. ४।

अश्वपुटभावनाः। स्त्री। हातिशूलपरिमितद्रव्यस्य भावनायाम्। वै. निघ.।

अश्वपुत्रौ। स्त्री। सप्तकीवृक्षे। रत्ना। द्रवन्त्या। ऐन्दुरकाणी। वै. निघ.।

अश्ववला। स्त्री। मेथिकायाम्। नारीशके। नारीशोक। गुणाः—शाकमाश्ववलं रुचं बद्धविष्मूत्रमारुतम्। सु। See नारी।

अश्वबालः। पुं। काशवृक्षे। विका।

अश्वभा। स्त्री। सौदामन्याम्। विश्वा९।

अश्वमारकः। पुं। श्वेतकरवीरे। श्वेतकरवी। उपोदिकायां। पू० हे। पालङ्गशाके। सु. चि. १२५। करवीरे। सु. सू. ३८। लाक्षादिव। भा. पू. १५। श्वेतकरवीरमूले। इदञ्च स्थावरविषान्तर्गतमूलविषम्। एवं सुगन्धरीहिषमपि। सु. कल्प. २५। See मूलविषम्।

अश्वमाराख्यः। पुं। (Nerium odorum)। श्वेतकरवीरवृक्षे। श्वेतकरवीरी गीष्। रा. नि. व. १०।

अश्वमालः। पुं। सर्पविशेषे। वै. निघ.।

अश्वमूत्रम्। क्ली। घोटकमूत्रे। घोड़ार मूत्रं। गुणाः—तिक्तीष्णं तीक्ष्णं विषघ्नं वातकीपशमनं पित्तकरं दीपनञ्च। रा. नि. व. १५। भेदि कफद्रुक्मिघ्नञ्च। मद्. व. ८।

अश्वमूत्रिका (त्री)। स्त्री। शङ्खकीवृक्षे। नटा।

अश्वमोहकः। पुं। श्वेतकरवीरे। वै. निघ.।

अश्वयानम्। क्ली। अश्वेन भ्रमणे। घोड़ार चढ़ा। गुणाः—घोटकारीहणं वातपित्तप्रशमकृन्तनं। मेदीवर्णकफघ्नञ्च हितं तत्रलिनां वरम्॥ दिनचर्या।

अश्वयुजः। पुं। आश्विनमासि। सु. सू. ६५।

अश्वरक्षकः। पुं। अश्वपाल। घोड़ार महिष।

अश्वरिपुः। पुं। करवीरवृक्षे। महिषे। भा.।

अश्वरोधकः। पुं। श्वेतकरवीरवृक्षे। श्वेतकरवीरी गीष्। रा. नि. व. १०।

अश्वरोहका (हा)। स्त्री। अश्वगन्धायां।

अश्वलम्। क्ली। सुद्रव्यविशेषे। घोड़मृग। “अश्वलवृक्षं बल्यं रुच्यं पशुहितावहम्।” वै. निघ.।

अश्वलोमा। पुं। सर्पविशेष। चिका।

अश्ववराहः। पुं। वाराहीकन्दे। वै. निघ.।

अश्ववर्चः (स्)। क्ली। अश्वविष्टायाम्। घोड़ार नाद।

अश्ववहः (वाहः)। पुं। अश्ववाहके। जटा।

अश्ववारणः। पुं। गवये। हं. च.। [हीवादी]।

अश्ववैद्यः। पुं। अश्वशास्त्र-प्रणेतारि शालि-

अश्ववैद्यकम्। क्ली। अश्वचिकित्साशास्त्रं। तच्च बहुविधं शालिहीचनकुलभीजजयदत्तादिप्रणीतम्।

अश्वशाला। स्त्री। मन्दुरायाम्। हला।

अश्वहनः। पुं। करवीरवृक्षे। रत्ना। भेष. भय. चि. निशाद्यते।

अश्वहा। पुं। श्वेतकरवीरवृक्षे। मद्. व. १।

अश्वक्षुरा (रिका) (री)। स्त्री। श्वेतापराजितायाम्। कृष्णापराजितायाम्। वै. निघ.। नखीनामगन्धद्रव्यविशेषे।

अश्व। स्त्री। अजमोदायां। अश्वगन्धायां। अपामार्गे। इन्द्रवारुण्यां। राशौलभा। घोटकां।

अश्वतक्रम्। क्ली। घोटकीतक्रे। घोड़ार श्वेतं रौन। गुणाः—अश्वतक्रन्तु तुवरं किञ्चिद्वातकरं सत्। अग्निदीप्तिकरं रुचं नेत्रं मूर्च्छाकफापहम्॥ वै. निघ.।

अश्वान्तकः। पुं। श्वेतकरवीरे। रा. नि. व. १०।

अश्वारिः। पुं। करवीरवृक्षे। भेष. कुष्ठ-चि.। मरिचाद्यते। महिषे। जटा.।

अश्वारोहः (कः)। पुं। अश्वगन्धायां। रत्ना.।

अश्वारोहा। स्त्री। इन्द्रवारुण्यां। राशौलभा। अश्वगन्धायां। मे.।

अश्वालः। पुं। उशीरे। सुद्रकाशवृक्षे। रा. नि. व. ८।

अश्वारोहकः (हिका)। पुं. स्त्री। अश्वगन्धायां। र. मा.।

अश्वसना। स्त्री। ऋक्षौ। घोटकायाम्। वै. निघ.।

अश्वह्वा। स्त्री। अश्वगन्धायाम्। व. निघ. वा. व्या. शतावरीतैले, नारायणतैले।

अश्वह्वादिकुरा (री)। स्त्री। श्वेतापराजितायाम्। रा. नि. व. ३।

अश्वान्तः। पुं। देवसर्पपत्रे। अम.। वृक्ष-भेदे। रा. नि.।

अश्विजी। पुं। अश्विनीकुमारौ।

अश्विनौ। स्त्री। जटामांसायाम्। वै. निघ.।

अश्विनी। पुं। अश्विनीकुमारद्वये। रत्ना.।

अश्विभेषजम्। क्ली। लघुभेषजम्। (मृदा-भिद)। वै. निघ.।

अश्वौष्टतम्। क्ली। घोटकीचीरीत्यनवनीतजघृते। गुणाः—कटु मधुरं कषायम् ईषद्दीपनं गुरु मूर्च्छाहरं वाताल्पकरञ्च। रा. नि. व. १५।

अश्वौदधि। क्ली। घोटकीदुग्धजातदधि। घोड़ार दधे। मं घोड़िचंदहि। कं कुदिरियसो सरु। गुणाः—“मधुरकषायरुचं कफरीगमूर्च्छाहरं ईषद्वातलं दीपनं नेत्रदीपनञ्च।” रा. नि. व. १५।

अश्वौनवनीतम्। क्ली। घोटकीदुग्धजातनवनीतं। घोड़ार श्वेतं ननी। गुणाः—कषायं वात-कफघ्नं चक्षुष्यं कटु उष्णं ईषद्वातलञ्च। रा. नि. व. १५।

अश्वीयम्। क्ली। अश्वसमूहे। वि. अश्वहितेः से. यतिकं।

अश्वीक्षीरम्। क्ली। घोटकीदुग्धे। गुणाः—उष्णं रुचं बल्यं वात-कफघ्नं—एकशफलीरमात्रं लवणाक्षं लघु खादु च। मद्. व. ८।

अश्वेता। स्त्री। कृष्णापराजितायाम्। कृष्णातिविषायाम्। वै. निघ.। शाम्भारीवृक्षे। रा. नि.।

अष्टकटुरतैलम्। क्ली। तैलमिदं वातरक्ते ज्वरस्य च हितम्। तैलं ४ श. दधि ४ श. तक्रं ३२ श. पिप्पलीशुष्कीः प्रत्येकं पलद्वयं (सप्तारु)।

मिलितपलहयम् । यथाविधि पाच्यम् । च. द. ज. स. चि. । अस्तेहदधि अष्टतत्तं ग्राह्यम् । रस. र. ।

अष्टकर्म । स्त्री । अष्टादश रसकर्मणां मध्ये खेदनादि-दीपनपथ्यत्वे दृढाष्टविधसंस्कारणं । खेदनं मर्दनञ्चैव मूर्च्छनीत्यापनतथा । पातनं बोधनञ्चैव नियामनमतःपरम् । दीपनञ्चेति संस्काराः मृत्स्थाष्टौ प्रकीर्तिताः ॥ र. सा. सं. । चिकटु-विफला चित्तककन्यायुक्ते काञ्जिके चतुर्गुणवर्धने दिनं खेदनम् । गृहमेष्टकाजाजीदग्धोष्णीगुड-सैन्धवैः षोडशान्शैः सकाञ्जिकैः विदिनं मर्दयेत् । विफला चित्तककन्या वा मूर्च्छना । इत्यादि ।

अष्टका । स्त्री । वृक्षमृदे । हे. च. ।

अष्टगधः । पुं । जर्णनाभे । ग्रीकण्डभा । शर्म ।

अष्टगुणमण्डः । पुं । अष्टसुदृढतण्डुलान् चतुर्दशगुणं तोये पक्त्वा, तत्र हिङ्गुसैन्धवधान्यशुद्धी-मरिचपिप्पलीचूर्णानि संमिश्रा असिक्थके गृहीते मण्डे । गुणाः—लुधावर्द्धनः बलकरः वसि-शोधनश्च । वै. निघ. । अत्र तण्डुलस्याष्टभागाः सुदृढश्च चत्वारः ।

अष्टधातुः । पुं । स्वर्णरौप्यताम्रशीषपित्तलरङ्ग-कान्तलौहमुखलौहतीक्ष्णलौहेषु । र. सा. सं. टी. ।

अष्टपटौ । स्त्री । वेल इति ख्याते पुष्पक्षुपे । देनकुनेर ग्रीह । गुणाः—शीता लघु कफपित्त-विषघ्नी च । मद. व. २ ।

अष्टपलम् । स्त्री । शरावमाने । एक मेरु । भा. ।

अष्टपक्षतम् । स्त्री । यक्ष्णोरीगे । पाकविधिः—मरिचादि १ प. गुडं १ प. घृतं ८ प. वारि ३२ प. एकल पाच्यम् । च. द. ।

अष्टपात् (दः) । पुं । काष्ठीरदंश्रीयशर्म । मद. व. १२ । जर्णनाभे । हे. च. ४ का. ।

अष्टपादपः । पुं । वृक्षमृदे । वै. निघ. ।

अष्टपादिका । स्त्री । शारदमल्लिकायाम् । काष्ठमल्लिका । रत्ना. । आस्तीतायां । शीत-ग्रीणी । प. सु. व. ११ ।

अष्टभावः । पुं । सन्ध-खेद-रीमाञ्च-खरभङ्ग-वैखर्य-कम्प-वैवर्ण्याश्रुपतिषु । वै. निघ. ।

अष्टमङ्गलः । पुं । पुच्छीरःखुरकेशस्यैः शुक्ले वाजिनि । हे. च. । यस्य पादाः सिताः सर्वे पुच्छं

वक्षी मुखं तथा । मूर्ध्नाञ्च सिता यस्य तं विद्या दष्टमङ्गलम् ॥ ज. द. ३ अ. । स्त्री । ब्राह्मणगवाभि-खण्डतस्यैवाष्टपचारचर्चया । वै. निघ. ।

अष्टमङ्गलघृतम् । स्त्री । बालरोगशमने सर्पिषि । तस्माद्यौषधिपक्वं बालानां हितम् । वचाकुष्ठ-ब्राह्मोसर्पशारिवासैन्धवपिप्पलीकल्केनाष्टमं घृतं घृतपाकविधिना पाच्यम् । घृतं ४ श. कल्कद्रव्य-वचादीनां मिलितशरावं दद्यात् जलाढकेन पाच्यं । च. द. बाल. चि. । भा. रस. र. ।

अष्टमधुजातिः । स्त्री । मात्स्यिक-भामर-चौद्र-पोत्तिक-क्वावकाव्याह्वलदाक्षिण्यु । वै. निघ. ।

अष्टमानम् । स्त्री । प्रकृतिवये, ३२ ती. । अर्क मेरु । प. प्र. १ ख. ।

अष्टमिका । स्त्री । तोलचतुष्टयपरिमाणं । प. ।

अष्टमी । स्त्री । चौरकाकील्याम् । वै. निघ. ।

अष्टमूत्रम् । स्त्री । गोच्छागममहिषाश्चहसु-गर्दभीसूत्रेषु । वै. निघ. ।

अष्टमूलम् । वि. । लवणसंशिराक्यायुस्त्रिसन्धि-कोष्ठामर्कमूलेषु । सु. चि. १ अ. ।

अष्टमौक्तिकस्थानम् । स्त्री । शङ्खहस्तिप-मस्यमेधवंशशकरशक्तिषु । वै. निघ. ।

अष्टलौहकम् । स्त्री । स्वर्णरौप्यताम्ररङ्गशीष-पित्तलकान्तलौहसुखलौहतीक्ष्णलौहेषु । पञ्चलौह-समायुक्तं कान्तसुखकर्तृलौहकम् । कल्पितः कथितो धीरेरष्टलौहाभिधौ गणः ॥ राज. नि. व. २२ ।

अष्टवर्गः । पुं । A class of eight principal medicaments, Rishabhaka &c. मेदाद्यष्टौषधिगणे । यथा—मेदामहामेदाजीवकर्ष-भकः ऋद्धिहृदिकाकीलीचौरकाकीलीषु । प. सु. । जीवकर्षभकौ मेदे काकील्याहृद्धिहृदिकौ । एकल मिलितैरेतेरष्टवर्गः प्रकीर्तितः ॥ रा. नि. व. २२ । गुणाः—“शीतलोऽतिशुक्लः वृंहणः दाहपित्त-शोधनः सान्यक्तुर्गर्भदायकः ।” मद. व. १ । “रक्तपित्तत्रणवायुपित्तनाशकश्च ।” राज. । “हिमः स्वादुः वृंहणः गुरुः भग्नसन्धानकृत् कामबलासबल-वर्द्धनः तृणादाहज्वरमेहक्षयहरश्च ।” भा. पू. १ भ. ।

अष्टवर्गप्रतिनिधिः । पुं । मेदादीनामभावे तत्तुल्यगुणद्रव्यग्रहणे । तच्च मेदामहामेदाभावे शतावरी, जीवकर्षभकस्थाने भूमिकुपाण्डमूलं, काकीलीचौरकाकील्याभावे अश्वगन्धमूलं, ऋद्धि-

हृदियस्थाने वाराहीकन्दं तत्तुल्यगुणं चिपेत् । भा. पू. १ भ. । “मेदाभावे अश्वगन्धा महामेदे च शारिवा । जीवकर्षभकभावे गुडूचौ वंशलोचना । ऋद्धिभावे बला देया वृद्धाभावे महाबला ।” इति च मतान्तरम् ।

अष्टविधानम् । स्त्री । चर्वणीयलेह्यपेयखाद्य-भोज्यभक्ष्यनिषेधरूपे भोजनद्रव्ये ।

अष्टाङ्गम् । स्त्री । आयुर्वेदस्य स्थानाष्टके । तद्यथा—शूल्यं, शालाक्यं, कायचिकित्सा, भूत-विद्या कौमारभृत्यं, अगदतन्त्रं, रसायनं, वाजो-करणञ्चेति । कायबालयहोर्वाङ्मश्रुत्यदंशजरा-वृषान् । अष्टावङ्गानि तस्याहुः । वा. म. १ अ. । द्रव्याभिवान-गदनियय-शूल्य-काय-भूतनियह विष-नियह-रसायन-बालचिकित्सासु च । वैद्यकम् ।

अष्टाङ्गघृतम् । स्त्री । वाजोकरणमिदं घृतम् ।

अष्टाङ्गधूपः । पुं । ज्वरघ्नायं धूपः गुग्गुलु-निम्बपत्र-वचा-कुष्ठ-हरीतकी-यव-श्वेतसर्प-घृतकृतः । पलङ्काधूना निम्बपत्रं वचा कुष्ठं हरीतकी । सर्पपाः सयवाः सर्पिर्धूपनं ज्वरनाशनम् ॥ च. द. ।

अष्टाङ्गयोगः । पुं । योगविशेषः । तद्यथा—कट्फलं पौकरं शङ्खी व्योषं यासश्च कारवी । इति मंत्रहः ।

अष्टाङ्गरसः । पुं । अशीऽधिकारि । लोहकिटं मण्डूरं फलत्रयं विफला । र. सा. सं. । गन्धं रसञ्च मृत्तलौहकिटं फलत्रयं चूषणवर्द्धिभङ्गम् । कृत्वा समं शट्मलिकागुड-चौरसेन यामनितयं विमर्शः । माता त्रिकमिता । र. सा. सं. ।

अष्टाङ्गलवणम् । स्त्री । कफजन्यमदान्यथे योगविशेषः । यथा—“सौवर्चलमजाजी च वृक्षान् सान्द्रवेतसं । त्वग्गलामरिचाङ्गं शर्कराभागयोजि-तम् । एतज्जवणमष्टाङ्गमसिन्दूपनं परं । मदात्यथ कफप्राये दद्यात्सोतीविशोधनम् ॥” चर. मदात्यथ-चि. । अजाजी जीरकं वृक्षान् महाद्रुकम् । र. सा. सं. । सौवर्चलकृष्णजीरकासन्द्रवेतसान्द्रलोणिकानां प्र-चूर्णं समं त्वग्गलामरिचानां प्रत्येकमङ्गभागः । शर्कराया भागैकं एकल मिश्रयेत् । च. द. मदात्यथ-चि. ।

अष्टाङ्गवैद्यकम् । स्त्री । शालाक्यकायभूता-गदबालविषवाजीरसायनेषु अष्टाङ्गवैद्यकेषु ।

अष्टाङ्गहृदयम् । स्त्री । वामट-विरचिते वैद्यक-ग्रन्थे । अष्टौ च तानि अङ्गानि तेषां प्रत्येकं हृदयं

सारतरसंयहणात् । “क्रियतेऽष्टाङ्गहृदयम् ।” वा. म. १ अ. ।

अष्टाङ्गावलेहः (हिका) । पुं. स्त्री. । सन्नि-पातज्वरहिकाशासदौ हितः । कट्फलं कुष्ठं कर्कटशङ्खी शुण्ठी पिप्पली मरिचं दुरालभा कृष्ण-जीरकं, एषां समभागचूर्णं आर्द्रकरसेन लिङ्गं । भेष. ज्वर. चि. । लंही न मधुना तस्य शीतापचारितात् । “सन्निपातेषु सर्वेषु न चौरदमवचारयेत् । शीतोप-चारि चौरं स्याच्छीतञ्चाव विरुध्यते ॥” भा. म. १ भ. । सा. कौ. । च. द. ।

अष्टादशधान्यम् । स्त्री । कलायगीधूमादकी-यवयावनालशालिचणकमसूरातसौमुद्रतिलकुल्य-श्यामाकमाधराजमाधवतुलहरिककजुतेरणीषु । वै. निघ. ।

अष्टादशमूलम् । स्त्री । विल्लाप्रिमम्यश्लोका-गाम्भारीपाठापुनर्णवावाग्यालकमाधवर्णीजीवकैरख-र्षभक-जीवनी-शतावरी-शरेतुर्दभकास-शालिधान्य-मूलेषु । वै. निघ. ।

अष्टादशशतिकमहाप्रसारणीतैलम् । स्त्री । वातव्याधी हितं । समूलपत्रप्रसारणी ३०॥० श. शतावरी १२॥० श. अश्वगन्धा १२॥० श. कैतकी १२॥० श. दशमूलं प्रत्येकं १२॥० श. वाय्यालकं १२॥० श. भिण्डी १२॥० श. एकल शतद्रीणे जलं पक्त्वा द्रीणावशेषे काथीऽवताप्यः । काञ्जिकस्य द्रीण-त्रयं । दधिदुग्धशक्तेचुरमच्छागमांसरसानां प्रत्येकं ८ श. एकल कल्केन सह तैलद्रीणं ३२ श. पाच्यम् । कल्कद्रव्यं प्रत्येकं पलवयम् । ग्रीवासी नवनीत-खोटी । कुन्दुरः कुन्दुरखोटी । च. द. वा. व्या. चि. ।

अष्टादशाङ्गः । पुं । सन्निपातज्वरं कषाय-विशेषः । स चतुर्विधः—दशमूल्यादिः भूनिम्बादिः द्राक्षादिः मूलकादिषेति । तत्र प्रथमः—“दश-मूली शटी शङ्खी पौकरं सदुरालभा । भार्गी कुटज-वीजञ्च पटोलं कटुरोहिणी । अष्टादशाङ्ग इत्येषः सन्निपातज्वरापहः—” “द्वितीयो यथा—“भूनिम्-दाहदशमूलमहीषाब्द-तिकेन्द्रवीज-धनिकेभकषा-कषायः । तन्नाप्रलापकसनारुचिदाहमीहृन्वासादि रक्तमखिलं ज्वरमायु हन्ति ॥” तृतीयो यथा—“द्राक्षाश्रुता शटी शङ्खी सुस्तकं रक्तचन्दनं । नागरं कटुका पाठा भूनिम्बं सदुरालभम् । उशीरं पञ्चक धान्यं बालकं कण्टकारिका । पुष्करं पिप्पुमर्दश्च सद्यो जीणज्वरापहः ॥” चतुर्थो यथा—“सुसा पपटवीशीरदेवदारुमहीषधं । विफला धन्वन्तरश्च

नीली कम्पिग्रकं विहन् । किराततितकं पाठा
वचा कटुकरीहिणी । मधुकपिपलीसूलं सुसाद्यो
गण उच्यते ॥ च. द. । भेष. ।

अष्टादशाङ्गलीहम् । स्त्री । पाण्डुधिकारे लौहं ।
तस्य पाठः—“किराततिका सुरदारु दावीं सुसा
गुडूची कटुका पटोलम् । दुरालभा पपटकं
सनिम्बं कटुचिकं वङ्गि फलविकञ्च । फलं विडङ्गस्य
समाशिकानि सर्वैः समं चूर्णमयायसञ्च । सर्पि-
मधुभ्यां वटिका विधेया तक्रानुपानाङ्गिषा प्रयोज्या ।
निहन्ति पाण्डुचे”त्यादि । भा. म. २. भ. ।

अष्टापदः । पुं । शरमे । मकंटे । महासिंह ।
धुसुरे । रा. नि. व. १८ । स्त्री । सुवर्णे । रा. नि. व.
१२ । स्त्री (दी) । चन्द्रमङ्गिकायां ।

अष्टावक्ररसः । पुं । रसायनाधिकारे रसः—
पारदस्य १ भ. गन्धकस्य २ भ. स्वर्णस्य १ भ.
रोष्यस्य ॥ ० भ. शीषकस्य ॥ ० भ. रजस्य ॥ ० भ.
ताम्रस्य ॥ ० भ. खरपस्य च ॥ ० भ. वटाङ्गुरसेन
कुमारौरसेन च प्रह्वरं मईयित्वा रससिन्दूरवत्
पाच्यं । माचा २ र. नागवल्लीरसेन सेव्यम् । भेष. ।

अष्टिः (छिः) । स्त्री । अष्टां । औष्टि ।

अष्टौषधिः । स्त्री । ब्रह्मसुवर्चलादित्यपर्णीनारी-
काशगीधासर्पासोमपद्माननील्य इत्यष्टौ । च. चि.
१. अ. । इत्यासामष्टानामौषधीनां यां यामिषौषधिं
कमेत तस्यास्तस्याः खरसस्य सौहृद्व्यं गत्वा क्लृप्त-
भावितायामार्द्रप्रलाशदोष्यां सपिधानायां शयीत ।
ततः प्रलीयते षष्ठासेन पुनः पुनः सभवति ।
तस्यानं पयः प्रत्यवस्थापनम् । षष्ठासेन देवतानु-
कारी भवति वयोवर्णखराकृतिवत्प्रभाभिः । स्वयं
चास्य सर्ववाचीगतानि प्रादुर्भवन्ति । दिव्यञ्चास्य
चक्षुः श्रोत्रं भवति योजनसहस्रगति दशवर्षसह-
स्राण्यायुरनुपद्रवञ्च । च. चि. १. अ. ।

अष्टिला स्त्री । वायुरोगविशेषे । उत्तरा-
पथप्रसिद्धे वर्तुलाकारपाषाण-
खण्डे (जेन्जरः) । कर्षकांशदित्र
अष्टौलिका (जोशदाधि वा (गयदासः) ।

नाभेरधस्तदाकारयन्त्रभूतरोगे । स च चली वाचली
वा क्लृप्तं विस्तृतीकृतम् । तेन च वातादिरोगो
भवति । लक्षणम्—“नाभेरधस्तासञ्जातः सञ्चारी
यदि वाचलः । अष्टौलावहनी यन्त्रिर्ज्वरमायत
उन्नतः । बाताष्टौला विज्ञानीयाद्विहर्माणुरीधि-
नीम् ॥” मा. नि. वा. व्या. ।

अष्टि(ष्टी)वान् । पुं । श्करीगविशेषे । लक्ष्यं
यथा—“कठिना विषमैरुण्डैर्मौरुतस्य प्रकीर्ततः ।
श्कैश्च विषसंयुक्तैः पिङ्गकाष्ठैलिका भवेत् ॥” सु.
नि. १४. अ. । जानुनि । रा. नि. व. १८ ।

असंक्लिन्नः । चि । न सम्यगार्द्रः । भा. पू. १. भ. ।
“पिण्डीकृतमसंक्लिन्नम् ।”

असनः । पुं । (Termenalia tomentosa
Syn. Pentaptera tomentosa.) क्वागकण-
वत्पत्रशालवृक्षविशेषे । पीतशाल इति प्रसिद्धे । प.
सु. । विजयसार इति प्रसिद्धे । भा. पू. १. भ. वटादि
व. । असन इति प्रसिद्धे । र. मा. रत्ना. । पित्र-
शील । हिं असना । मं असणा, वडिलुरिया ।
तत्पथ्यायः—परमायुधः (श) महासर्जः सौरिः
वधूकपुष्पः प्रियकः वीजवृक्षः नीलकः प्रियसालकः
अजकणः वनेसर्जः । “असनीवीजकः कटाख्यः
स्वनामख्यातः ।” सु. मू. ३८. अ. । गुणाः—कटु-
रूपाः तिक्तः वातघ्नः सारकः गन्धदीपकश्च । रा.
नि. व. १। २३ । कुष्ठ-विसर्ग-श्वित-प्रमेह-गुल्मकिम-कफ-
रक्तपित्तघ्नः लघुः केश्य रसायनश्च । भा. पू. १. भ.
वटादिव. । सि. यो. रा. य. चि. एलादिमन्त्रे. वृन्दः ।
“निम्बासनशालसारान् । वा. मू. १५. अ. असनादिव. ।
“असनतिनिशमूर्जः ।” भा. म. ३. भ. योनिरोग-चि. ।
“स्वर्जिकीयासनं त्राहम् ।” जीवकदुमे । मे.
नविकं । वकवले । वीरतन्वादी । स्त्री । क्षेपणे
मे. नविकं ।

असनपर्णिका (णी) । स्त्री । अपराजिता
याम् । अपराजिता । माराटोति अ. टी. भ. ।

असनपुष्पः (कः) । पुं । षष्टिकंधान्यजाति-
भेदे । सु. मू. ४६. अ. ।

असनादिगणः । पुं । असनतिनिशमूर्जश्चैत-
वाहप्रकीर्त्यखदिरकदरभण्डौ-शिशपामेषशङ्खौचन्दन-
चयतालपलाशजीङ्गशकशालक्रसुकधवकुलिङ्गकाग-
कर्णाश्वकर्णात्मको गणः । स श्विक्कुष्ठकफकुमिहरः
पाण्डुप्रमेहमेदीघ्नश्च । वा. मू. १५. अ. ।

असरः । पुं । भूकदम्ब । कूकुरौष्ठी । श. च. ।

असलम् । स्त्री । लीहे । अस्ले । वै. निघ. ।

असात्म्यः । चि । प्रकृत्यसुखावहे । स्त्री । सात्म्य-
वैपरीत्ये ।

असारम् । पुं, स्त्री । काष्ठागुरुणि । रा. नि. व.
१२ । अ. गुरुणि । जेपाभ । ऐरण्डवले । श. च. ।

असारदधि । स्त्री । गृहीतनवनीत-दधनि ।
गुणाः—असारदधि संघ्राह्य शीतलं वातलं लघु ।
विष्टभि दीपनं रुच्यं ग्रहणीरोगनाशनम् ॥ भा. पू.
दधिव. ।

असारा । स्त्री । कदलीवृक्षे । वै. निघ. ।

असिकम् । स्त्री । चिबुकोष्ठमध्यभागे । हे. च. ।

असिक्तिका (क्ती) । स्त्री । अह्वान्तःपुर-
प्रेष्यायाम् । मे. नविकं । दास्याम् । जटा. ।

असिगण्डः । पुं । चुट्टोपाधाने । छोटो
वानिज । जटा. ।

असितः । पुं । धववृक्षे । शं. ७. ग्रीष्. । र.
मा. । रत्ना. । स्त्री । काष्ठागुरुणि । वै. निघ. । चि.
कृष्णवर्णे ।

असितजफलः । पुं । नारिकेलवृक्षे । वै. निघ. ।

असिततिलः । पुं । कणतिले । च. द. अश्वचि. ।

असितद्रुमः । पुं । कृष्णताले । वै. निघ. ।

असितपल्लवा । स्त्री । भूमिजम्बुम् । नदी-
जम्बूवृक्षे ।

असितफलः । पुं । मधुनारिकेले ।

असितवल्ली । स्त्री । नीलद्रव्यायां । वै. निघ. ।

असितवेतम् । स्त्री । श्यामालतायाम् । वा. र.
अमृतादिकषाये । [तेन ग्रीष्. । वै. निघ. ।

असितसारः (कः) । पुं । तिलुकवृक्षे ।

असिता । स्त्री । क्रसनीलीवृक्षे । रा. नि. व. ४ ।

See अश्लिका । कालातिविषायायाम् ।

असिताञ्जनी । स्त्री । कृष्णकार्पाश्याम् । रा.
नि. व. ४ । See कालाञ्जनी ।

असिताननः । पुं । कपो । हे. च. ।

असितावलमोटा । स्त्री । कृष्णजयन्त्याम् ।

कांज जयञ्जी । गुणाः—असितावलमोटातु रसा-
यनकारी मता । गुणाश्चान्यं जयन्तीवत् । वै. निघ. ।

असिताभ्रशखरः । पुं । नीलीवृक्षे । तिका. ।

असितालया । स्त्री । नीलद्रव्यायाम् । श्यामा-
लतायाम् । वै. निघ. ।

असितालुः । पुं । नीलाली । रा. नि. व. ७ ।

असितोत्पलम् । स्त्री । नीलीवृक्षे ।

उनि । रा. नि. व. १० ।

असिदंष्ट्रः (कः) । पुं । मकरे । तिका. ।

असिदन्तः । पुं । मकरे । कुम्भीरे । वै. निघ. ।

असिद्धः । वि. आमे । कौंज । अपक्वे । मिक्ष
करो नञ् । रत्ना. [ह. च. ।

असिधेनुः (क) । स्त्री । कुरिकायां । हला.

असिपत्रः । पुं । सिंहखड्गवृक्षे । मनसा ग्रीष्. ।

मद. व. १ । इक्षो । आ. थ. । प. सु. । तिका. ।

गुण्डवृक्षविशेषे । रा. नि. व. ८ । (क) श्वेतदर्भे ।

रा. नि. १४ ।

असिपत्रवृणम् । स्त्री । गुण्डावृक्षे । तृण-

विटभ्यः । गुण्डागवतः । रा. नि. व. ८ । गुणाः—

शीतं मधुरं कफवातनुत् । रक्तदीपातिसाराणां

नाशकं दाहनुत्पारं । हिप्रकारं दीर्घलघुभेदेः दीर्घं

गुणाधिकम् ॥ वै. निघ. ।

असिपुच्छः (कः) । पुं । जलचरविशेषे ।

कुङ्कु । हारा. ।

असिमेदः । पुं । खदिरचुपे । विटखदिरः ।

उत्प्रेषावृण । मं खैराचेभाङ्ग । श. र. ।

असितकम् । स्त्री । काष्ठागुरुणि । भा. म. २. भ.
आ. वा. ।

असितका । स्त्री । कृष्णापराजितायाम् । नील

अपराजिता । मं कालीशेकणी । वै. निघ. ।

असितकादिचूर्णम् । स्त्री । आमवातघ्नं चूर्णं ।

पाठः—“असीतकं मागधिका गुडूची श्यामा

वराही गजकर्णशृङ्गौ । समा घृताः कृष्णमिदं तु

चूर्णं पिवेत्तदुणोदकमण्डयूषे ॥” मा. नि. म. २. भ. ।

असुः । पुं । प्राणे । अम. । स्त्री । चित्ते । उणा. ।

असुखम् । स्त्री । दुःखे । हे. च. । [अम. ।

असुधारणम् । स्त्री । जीवने, जीवनधारणे ।

असुभृत् । पुं । प्राणिमात्रे ।

असुरम् । स्त्री । सासुद्रलवणे । मद. व. २ । पुं ।

देवदारुवृक्षे । वै. निघ. । जीर्णज्व. लवङ्गादि. ।

असुरग्रहः । पुं । भूतग्रहविशेषे । मा. नि. ।

तदाविश्लक्ष्यं यथा—“संखेदी द्विजगुरुदेवदीप-

वक्ता जिह्वाची विगतभयो विमार्गदृष्टिः । सन्तुष्टो

न भवति चान्नपानजातैर्दुष्टात्मा भवति स देवशु-

चुष्टः ॥ मा. नि. ।

असुरसा । स्त्री । वर्व्यायाम् । वायुहे तूजनी ।

असुरा । स्त्री । रजण्याम् । रात्रि । हरिद्रायां ।
मे. रविकं ।

असुराह्वम् (ह्वा) । स्त्री । कांस्ये । हे. च. ।

असुराह्वपतङ्गः । पुं । तेलपायिपतङ्गः । (तेला-
पोका आर्णोना । "असुराह्वपतङ्गस्य विट्चूर्णं
मधुसंयुतम् ।" वैद्यकम् ।

असुराह्वविट् । पुं । कांस्यमलं । वै. निघ. २भ.
ज्व. असुराह्वजने । [अ. टी. भ. ।

असुरी । स्त्री । राजिकायां । रा. इ. म. त्रि. या. ।

असुस्थः । चि. रोगयुक्तं ।

असृक् । स्त्री । स्युक्तानामगन्धद्रव्ये । कुङ्कुमं । रा.
नि. व. १२ । रक्ते । रा. नि. व. १८ ।

असृकरः । पुं । शरीरस्तरसधाती । हे. च. ।

असृक्पः (पा) । पुं, स्त्री । जलौकायाम् । अ. टी. भ. ।

असृगुल्यः । पुं, स्त्री । केशरं ।

असृगदः । पुं । कीटः । वै. निघ. ।

असृग्दरः । पुं । असृग्दर्यते च्यव्यते अनेनेति
भा. रक्तप्रदरे । अ. प. त्र. रोगः । हि. परदीक्षा । लक्षणं
"विरुद्धमथाध्यशनादजीर्णाहर्भ्रपातादतिमेषुनाह ।
यानाध्वशीकादतिकर्षणाच्च भाराभिधाताच्छयना-
हिवा च ॥ असृग्दरं भवेत्सर्वं साङ्गमर्द्धं सवेदनम् ।
तथातिवृत्तौ दाह्यत्वं भ्रमो मूर्च्छा मदसृषा ।
दाहः प्रलापः पाण्डुलं तन्द्रा रोगाश्च वातजाः ।"
सा. नि. । वातजादिभेदात् स चतुर्विधः । ऋतु-
कालभिन्नान्यकालेऽपि अधिकात्तवसावीऽसृग्दर एव ।
सु. शा. २२ । यद्यथं यदपथ्यं वा रक्तपित्तेषु कौर्त्ति-
तं । प्रदरेऽपि तथा दीर्घं तत्तन्नारी भजेत्यजेत् ॥
इति पथ्यापथ्यम् ।

असृग्दरशैलेन्द्रसः (सर्वाङ्गसुन्दरः) ।

पुं । रक्तप्रदरीतरसे । पाठी यथा—गगनं शीघ्रितं
ग्राह्यं पलेकमिष्टकासमं । टङ्गणं स्वाचतुर्थींशं
शाण्डां विसुर्गात्सकं । कर्पूरनलद्वयं वा जातीकीर्षं
फलं घनं । नागेश्वरं लवङ्गञ्च कुष्ठं सचिफलं तथा ।
जलन वटिका काष्ठी छायायां शीघ्रयेत्तु ताम् ।
... प्रदरस्य विनाशाय उष्टः सर्वाङ्गसुन्दरः ॥ प्रयोगः ।
अ. दर. चि. ।

असृग्ध (ग्धा) रा । स्त्री । चर्मणि । अ. टी. भ. ।

असृणम् । स्त्री । स्वर्णगैरिके । स्वर्णं गिरि-
गोष्ठी । हि. सोनगैरु । वै. निघ. ।

असृतम् । चि. असिद्धे । अपक्वे । रत्ना. ।

असृपाटौ । स्त्री । रक्तधारायाम् । अ. टी. सा. ।

अस्तम् । स्त्री । स्रव्यौ । हे. च. ।

अस्तमती । स्त्री । शालपर्ण्याम् । श. र. ।

अस्तम् । स्त्री । आयुधे, चापे । करवाले । मे.
रविकं । व्याघ्रनखे ।

अस्तचिकित्सकः । पुं । अस्तवैद्ये । सु. ।

अस्तचिकित्सा । स्त्री । अस्तादिना व्रणक्षतादि-
प्रतिकारि । सु. । [इति भाषा. रत्ना. ।

अस्तजित् । पुं । कवाटवक्रहने । कवाटवैद्ये ।

अस्तवैद्यः । पुं । अस्तचिकित्सके । वै. निघ. ।

अस्ताघातः । पुं । अस्तप्रयोगे । अञ्जकत्रा ।
वै. निघ. ।

अस्थि (कम्) । स्त्री । बीजे । मेदीजधाती ।

शङ्खः । रा. नि. व. १८ । अस्थिस्वरूपं—मेदी यत्
स्वाग्निना पक्वं वायुना चातिशीघ्रितम् । तदस्थिसंज्ञां
लभते स सारः सर्ववियुहे ॥" तत्कर्म च धारणं ।
तत्संख्या च मानवदेहे ३०० । तेषां १२० शाखासु,
११० शीणिपाश्वृष्टीदरीरः सु, ६२ शीवायां प्रत्यु-
र्ध्वं ति । एकैकस्यास्यादाङ्गुल्यां त्रीणि त्रीणि तानि
पञ्चदश । तल्लक्षं गुल्फसंस्थितानि दश । पाण्ड्या-
मेक, जङ्घायां द्वे, जागुन्यं एकमूराविति । विंश-
देवमेकस्मिन् सकृदिनि भवन्ति । एतेनेतरसकृदि-
बाह्व च व्याख्यातौ । शीण्यां पञ्च तेषां गुदभग-
नितम्बेषु चत्वारि विकसंस्थितमेकं, पार्श्वं षट्-
त्रिंशत्, एवमेकस्मिन् द्वितीयोऽप्येवं षट् चिंशत् ।
अष्टावुरसि । द्वे अक्षकसंज्ञे । शीवायां नवकं ।
कण्ठनाड्यां चत्वारि, द्वे हन्तीः, दन्ता हाविंशत्,
नासायां त्रीणि, एकं तालुनि, गण्डकर्णशङ्खेषु एकै-
कं, षट् शिरसि । तत्र पञ्चचिधम्—कपाल-रुचक-
तरुण-वलय-नलकभेदेन । तत्र जानुनितम्बस्वस्थ-
तालुशङ्खमस्तकास्थीनि कपालपदवाच्यानि । दन्तास्थि
रुचकमिति, नासायोवाकर्णनेवास्थीनि तरुणमिति,
हस्तपादपार्श्वं ष्टीदरवचोऽस्थीनि वलयमिति, अव-
शिष्टानि च नलकमिति उच्यते । सु. शा. ५ अ. ।

अस्थिकत् । पुं । मेदीधाती । हे. च. ।

अस्थिगतज्वरः । पुं । तदाश्रितज्वरः । लक्षणं
यथा—मेदीऽस्थ्यां कृज्जनं श्वासी विरेकश्चर्दिरिव
च । विक्षेपणञ्च गात्राणां विद्यादस्थिगते ज्वरे ॥"

वै. निघ. । वान्तिग्रीवधं, वस्तिकर्म, अभ्यङ्गीवर्त्तने
च प्रतीकारः ।

अस्थिग्रन्थिः । पुं, स्त्री । ग्रन्थिरीगः ।

अस्थिच्छलितम् । स्त्री । तन्नामककाण्डभया-
स्थिविगंधः । वृद्धदन्तः । चन्द्रखण्डच्युती । 'पार्श्वयो-
रस्थि हीनोद्धतम् ।' सु. नि. १५ अ. । See भयम् ।

अस्थिजः । पुं । मज्जायाम् । रा. नि. व. १८ ।

अस्थिजननौ । स्त्री । वसाधातौ । मेदीधातौ ।
वै. निघ. ।

अस्थितुण्डः । पुं । पक्षिविगंधः । श. मा. ।

अस्थितोदः । पुं । अस्थिनि । मृत्तुविहवदेदना-
याम् । अस्थिपोडायाम् । वै. निघ. ।

अस्थिपञ्जरः । पुं । कङ्कालः । रा. नि. व. १८ ।

अस्थिफलः । पुं । पनसहने ।

अस्थिभङ्गः । पुं, स्त्री । तन्नामधियरीगः । अस्थि-
विश्लेषः । स द्विविधः सन्निभुक्तकाण्डभयभेदेन ।
तयोः सन्निभुक्तः षड्विधः । काण्डभयश्च दादश-
विधः । सु. नि. १५ अ. । विगंधाः स्वस्वपार्श्वे स्रग्माः ।
अस्थिसंहारः । शङ्खोऽङ्गः । See भयम् ।

अस्थिभक्षः । पुं । कुङ्कुरः । शृगालः । हारा. ।

अस्थिभक्षा । स्त्री । शीघ्रविश्लेषः । घाघमारो
इति महाराष्ट्रादी । वै. निघ. ।

अस्थिमर्म । स्त्री । तददृष्टस्थकम् । तत्र कटौ
तरुणसंज्ञके द्वे, नितम्बे द्वे, अंसफलके द्वे, शङ्ख-
योय द्वे इति । सु. शा. ५ अ. ।

अस्थिराक्षिकः । पुं । हिमालयवृक्षः ।

अस्थिशृङ्खला (लिका) । स्त्री । अस्थि-
संहारि । शङ्खोऽङ्गः । हि. अस्थिशृङ्खलः । गुणाः
—वृष्या श्लेष्मला मधुरा पित्तरक्तानिलघ्नी च ।
मद. व. ११ ।

अस्थिसङ्घातः । पुं । अस्थिमेलनस्थलेषु ।
तानि अष्टादश—'गुल्फे पञ्च जानुन्येकम् वङ्गणं
कटिदेशे मस्तके चैकैकम् । चतुर्दशास्थ्यां सङ्घाताः ।
तेषां तयो गुल्फजानुवङ्गणेषु । एतेनेतरसकृदिबाह्व
च व्याख्यातौ । विकशिरसोरैकैकः ।" सु. शा. ५ अ. ।

अस्थिसन्धानकरः । पुं । लघुने । वै. निघ. ।

अस्थिसन्धानजननौ । स्त्री । अस्थिसंहारि ।
शङ्खोऽङ्गः । वै. निघ. ।

अस्थिसन्धिः । पुं । अस्थिसंमेलनस्थाने । मर्म-
स्थानेषु । तं द्विधा स्थिरा अचलाश्चेति । सु. शा.
५ अ. । See सन्धिः ।

अस्थिसन्धिकः । पुं । अस्थिसंहारि । भैष. ।

अस्थिसमुद्भवः । पुं । मज्जनि । वै. निघ. ।

अस्थिसम्बन्धनः । पुं । रालः । धू. नो. । वै.
निघ. ।

अस्थिसम्भवः । पुं, स्त्री । मज्जनि । शृङ्खलातौ ।
वै. निघ. ।

अस्थिसम्भवस्नेहः । पुं । मज्जनि । वै. निघ. ।

अस्थिसंहतिः । पुं । अस्थिसंहारः । मद. व. ७ ।

अस्थिसंहारः (कः) । पुं । Vitis quad-
rangularis, Syn. Cissusquadrangu-
laris.) स्नानाग्न्यातवने । शङ्खोऽङ्गः, शङ्खोऽङ्गः,
शङ्खोऽङ्गः । हि. हरसङ्करी. हरजोडी. हरसंहारि.

तत्पार्श्वः—वज्रवल्ली गन्धमान् कुलिशं अमर
(र), शिरालकः (श), अस्थिसंहारी वज्राङ्गो
अस्थिशृङ्खला । गुणाः—शीतलः । वृष्यः । वातघ्नः
अस्थिसन्धानकश्च । मद. व. १ । अस्थिशोचनः । वात-
घ्नं पहरः । उष्णः । सरः । क्षमिन्नः । नेत्ररोगघ्नः । रुचः
स्वादुः । वृष्यः । लघुः । पित्तलघुः । भा. पू. म. । काण्ड-
त्वग्विरहितमस्थिशृङ्खलायः । माषाङ्गं द्विदलमकच्युक्तं
तद्वत्सं सन्निभं तदनु तत्तल्लिख्य तैलं सम्पक्वं
वटकमतीव वातहारि ॥ भा. । च. द. अ. पि. भ. म.
शङ्खः । माषाङ्गं चतुर्वर्णं १८ र. । हस्तिशृङ्खलाम् ।
शङ्खोऽङ्गः । इति लोके ।

अस्थिसंहारिका (रौ) । स्त्री । अस्थि-
संहारि । भा. पू. १ म. ।

अस्थिसंहत् । पुं । अस्थिसंहारः । च. द. । भैष.
भय. चि. ।

अस्थिसारः । पुं । मज्जायाम् । रा. नि. व. १८ ।

अस्थिसारस्थिता । स्त्री । मज्जायां ।

अस्थिस्नेहः । पुं । मज्जनि । रा. नि. व. १८ ।

अस्थिस्नेहसंज्ञः । पुं । मज्जायाम् । शृङ्खला
इति लोके । रा. नि. व. १७ ।

अस्थिस्नेहसञ्चारः । पुं । मज्जनि । शृङ्खला ।

अस्थिग्धदार (कम्) । स्त्री । देवदारुणि ।
देवदारुविश्लेषः । रा. नि. व. १२ ।

अस्यर्षा । स्त्री । आकाशवल्ग्रा । आर्णोक्त-
नता । रा.नि.व.२ ।

अस्मोतः । पुं । काञ्चनह्वे । वै.निघ. ।

अस्मन्तम् । स्त्री । चुल्लाम् । उन्नन, आंका ।
इति लोके । मं चुल । अ.टी.भ. ।

अस्मितः । वि । विकसिते । फुट्टे । वै.निघ. ।

असम् । स्त्री । शोणिते । रा.नि.व.१८ । केशरे ।
कुम्कुम् । च.द. । नयनजले । रत्ना. । पुं ।
आसावे । विज.र. । कोणे । केशे । मे. ।

असकण्टः । पुं । वाणे । हे. । वां ।

असखदिरः । पुं । रक्तखदिरह्वे । गौण
थयैर । मं रक्तखिर । रा.नि.व.८ ।

असन्नः । पुं । तेजवले । तेजवण । वै.निघ. ।

असजम् । स्त्री । मांसे । रा. नि. व. १७ ।

असजित् । पुं । वनस्पतिविशेषः । कपाटि-
वेष्टु इति भाषा । र.मा. ।

असपः । पुं । जलीकायाम् । ज्यौंक । मल्लुगे ।
छात्रपांका, उकून । रा.नि.व.२३ ।

असपत्रः (कः) । पुं । भेण्डाह्वे । रा.नि.व.४ ।

असपा । स्त्री । जलीकायाम् । ज्यौंक । मे. ।

असफला (ली) । स्त्री । शङ्खकोह्वे । शीनूहे
गोष्ट । रा.नि.व.११ ।

असमाटका । स्त्री । रसधात्री । रा.नि.व.१८ ।

असरेणुः । पुं । सिन्दूरे । मे. ।

असरोधिका (नौ) । स्त्री । लज्जालुका-
लतायाम् । लज्जावती नता । रा.नि.व.५ ।

असविन्दुच्छदा । स्त्री । लक्षणाकन्दे । रा.
नि.व.५ । [वै.निघ. ।

असशिखी । स्त्री । रक्तशिख्यां । रांठीशिम ।

अससायकः । पुं । नाराचास्त्रे । लोहांशं वां ।

अससुतो । स्त्री । रक्तसावे । वै.निघ. ।

असाजकः । पुं । रक्ततुलसीह्वे । रांठी-
तुलसी । स्त्रितुलसाम् । शीनू तुलसी । मं पांङ्गरी
तुलस । वै.निघ. ।

असाहः । पुं, स्त्री । कुङ्कुमे । मद.व.३ ।

असु । स्त्री । नेववारिणि । असुनिरीधात् पीनसा
द्युत्पत्तिः । वा.सू.४अ. ।

असुकः । पुं । अचौरह्वे । आउट गोष्ट । रत्ना. ।

असुवाहिनी । स्त्री । असुवाहके धमनीह्वे ।
सु.शा.८अ. ।

अस्वन्तः । पुं । चुल्लाम् । उन्नन ।

अस्वास्थ्यम् । स्त्री । पीडायाम् ।

अहः । स्त्री । दिवसे । अम. ।

अहङ्कारः । पुं । जेतप्रपुरुषस्य चेतने, इन्द्रि-
यादिनिखिलशरीरव्यापी योऽहंभावसाहिष्यप्रवृत्ति-
रिव । स च त्रिविधः वैकारिकातेजसभूतभेदेन ।
“तल्लिङ्गाद्य महत्तल्लिङ्ग एवाहङ्कार उत्पद्यते ।
तत्र वैकारिकादहङ्कारात् तेजससहायात्तल्लक्षणा-
न्येव एकादन्द्रियाणि उत्पद्यन्ते । भूतादेरपि-
तेजससहायात्तल्लक्षणां पञ्चतन्मात्राणि उत्प-
द्यन्ते ।” सु.शा.१अ. ।

अहतम् । स्त्री । नूतनवस्त्रं । हला. ।

अहरटक् । पुं । गृध्रे । शकुनि । वै.निघ. ।

अहर्जवः । पुं । सम्भरः । के. ।

अहर्षणः । पुं । मांसे । हारा. ।

अहर्वाभ्यवः । पुं । अर्कह्वे । हे.च. । [हे.च. ।

अहर्मणिः । पुं । अर्कह्वे । आकन्द गोष्ट ।

अहर्मुखम् । स्त्री । प्रातःकाले ।

अहल्यः । वि । अनाकण्ट-भूमौ ।

अहस्करः । पुं । अर्कह्वे । हे.च. ।

अहस्यति । पुं । अर्कह्वे । सूर्ये । अम. ।

अहिः । पुं । शीघके । शीषां । प्रयोगा, वसन्त-
कुसुमाकररसे । र.सा.सं. । सर्पे । मद.व.२२ । उद-
रावर्त्ते । हारा. । चञ्जीह्वे । ननशी शिखू । हे.च. ।

अहिंसा । स्त्री । (*Capparis sepiaria*)
कण्टकपालीह्वे । कौंटे । गुडकौंटेनी । रत्ना. ।
आमवातप्रलेपे । गुणाः—विषशीघ्रहरत्वं । राज. ।

अहिकः (का) । पुं, स्त्री । शाकलीह्वे ।
शिमूल गोष्ट । मं सांवरी । श.च. ।

अहिकान्तः । पुं । वायौ । हे.च. ।

अहिकुटी । पुं । भारद्वाजपत्तिणि । वै.निघ. ।

अहिगन्धफला । स्त्री । सल्लकीह्वे । रा.नि.
व.११ । [मं सापगंध । वै.निघ. ।

अहिगन्धा । स्त्री । सर्पगन्धायाम् । रांशविशेषः ।

अहिच्छत्रः । पुं । मेघशङ्खा । मेघाभिच्छे ।
हे.च. ।

अहिच्छत्रा । स्त्री । शताह्वाचुपे । शोरी ।
कुङ्कु । रा. नि. व. ४ । शर्करायाम् । टिनि ।
रा.नि.व.१४ । [वै.निघ. ।

अहिजाहकः । पुं । लकलासे । कौंकनां ।

अहिजिह्विका । स्त्री । महाशतावय्याम् ।
वडु शतभूनी । वै.निघ. ।

अहितद्रव्यम् । स्त्री । सभावात एवाहित-
द्रव्येषु । यथा—शिश्वौधान्येषु शीघ्रे माषकलायः
फलेषु डहुकाः, शाकेषु सर्पपशुकाम्, मांसेषु
गोमांसं, वसासु माहिषी, दुग्धेषु मेघीदुग्धं, तैलेषु
कुसुमैर्ल, इक्षुविकारिषु फणितश्च । भा.पू.१भ. ।

अहितपदार्थः । पुं । वृद्धरमण्यां, पूतिमांसे,
प्रभातनिद्रायां, मैथुने, दधनि चेत्यादी ।

अहिताहारः । पुं । अहितकरद्रव्यभक्षण्ये ।
गुणाः—पीडाजनकत्वम् । वा.सू.७अ. ।

अहित्यः । पुं । वनमेधिकायाम् । वनमेधि ।
अहित्योऽल्पगुणसहजाजिनां स तु पूजितः । मद.
व.२ ।

अहिहिट् । पुं । नकुले । मयूरे । मं. पचतृष्कं ।

अहिनिर्मोकः । पुं । सर्पनिर्मोके । भा. ।

अहिपत्रकः । पुं । निर्विष-सर्पविशेषः ।

अहिपुत्रकः । पुं । तराली । हारा. ।
नोकाविशेषः ।

अहिपुष्पम् । स्त्री । नागदेशरपुष्पे । च.द. ।
कुम्भीकातैले । सु.चि.३७अ. ।

अहिपूतनः (ना) । पुं, स्त्री । बालरोगान्य-
तमे रोगविशेषे । शिशुर गुह्यशत । यथा—
“शक्तम्बुचसमायुक्तेऽधीतेऽपाने शिशोर्भवेत् । स्त्रि-
वासाप्यमाने वा कण्डू रक्तकफोद्भवा ॥ कण्डूयना-
ततः क्षिप्रं स्त्रीटः स्रावश्च जायते । एकीभूतं व्रणं
घोरं तं विशादहिपूतनं ॥” मा.नि. चन्द्ररोगः ।

अहिफलः (ला) । पुं, स्त्री । दोषककर्कटिका-
याम् । लशं कौंकुड । मटरकांकडी ।

अहिफेनम् (कम्) । पुं, स्त्री । Opium
poppy, Papaver somniferum. स्नान-
स्नानसारजवर्गीयपविषः । प.सू. । आकिम् ।

हिं अफिम । मं अफूकडरी, अफून । आफन इति
मालवे प्रसिद्धं । तै नलमंडु । “उक्तं खसफलचौर-
माफूकमहिफेनकम् ।” भा.पू.१भ. । अहिफेनं
चतुर्विधं जारण-मारण-धारण-सारणभेदात् । तत्र
श्वेतवर्णं जारणं, लक्षणवर्णं मारणं, पीतवर्णं धारणं,
कर्णूरं सारणञ्च । जारणमन्त्रं जारयेत्, मारणं
मृत्युं कारयेत्, धारणं वयस्त्वयं, सारणं मलसार-
णञ्च करोति । सामान्यतो गुणाः—सन्निपातघ्नं
वृष्यं बल्यं मोहदह्यं । रा.नि.६ । आफकं शीघ्रं
याहि शेषमत्र वातपित्तकरञ्च । मद.व.१ ।

अहिफेनवटिका । स्त्री । योगोऽयं रक्ताति-
सारः । खर्जूरं पिण्डखर्जूरम् । र.सा.सं. । [थाकि ।

अहिफेनवोजम् । स्त्री । खसखसे । शूख,

अहिफेनासवः । पुं । आसवोऽयमतीसार-
विस्तृच्छितः । सावाङ् माषकमिता । अत्र मधुक-
मयस्य (मृदुशरीरं मृद) पलशतं (१२॥० मेत्र) ।

अहिफेनं ४ प. सुसक्तं जातोफलैर्द्वयवैलानां प्रत्येकं
पलमेकवाहतपात्रे सासमेकं स्थापयेत् । भैव. ।

अहिभयदा । स्त्री । भूम्यामलक्याम् । डूँहे
आंगुली । रा.नि.व.५ ।

अहिभुक् । पुं । मयूरे । रा.नि.व.१८ । तार्त्त्ये ।
मे. । चद्रसापसंद इति प्रसिद्धं ह्वे । नाकुलीनाम-
महाकन्दशके । रा.नि.व.७ । गन्धनाकुल्याम् ।
रा.नि.व.७ । See नाकुली ।

अहिमर्दनी । स्त्री । गन्धनाकुल्याम् । रांश-
विशेषः । अहिलताविशेषः । सापसंद इति पाञ्चाल्ये ।
रा.नि.व.७ । See नाकुली ।

अहिमारः (कः) । पुं । विट्खदिरः । गुह्य
वां वली । मं गन्धीह्वर । रा.नि.व.८ ।

अहिमेदः (कः) । पुं । विट्खदिरः । गुह्य
वां वली । मं गन्धीह्वर । रा.नि.व.८ ।

अहिरिपुः । पुं । मयूरे । रत्ना. ।

अहिलता । स्त्री । सापसंद इति ख्यातलता-
याम् । गन्धनाकुल्याम् । रा.नि.व.७ । See
नाकुली । ताम्बूल्याम् । पीन गोष्ट । रा.नि.व.११

अहिलोक्रिका । स्त्री । भूम्यामलक्याम् । डूँहे
आंगुली । वै.निघ. । [वै.निघ. ।

अहिल्या । स्त्री । वनमेधिकायां । वनमेधि ।

अहिवल्ली । स्त्री । नागशङ्खा । मेघ.श्व.भ.चि. ।

अहिषापहा । स्त्री । अहिलतायाम् । सासंसद । वै.निष. ।

अहिस्कन्धः । पुं । गुल्फे । पीत्रेण गुल्फे ।

अही । स्त्री । गवि । गौडी ।

अहीन्द्रः । पुं । शारिवायाम् । अनञ्जुल । च. द.यक्ष.चि. लवङ्गादिचूर्णे ।

अहीरणिः । पुं । हिमुखसर्पे । अहिनी इति लोके । हारा ।

अहीरुहः । पुं । शाकवृक्षे ।

अहीरः । स्त्री । शतमूल्याम् । अम. ।

अहीराचम् । स्त्री । दिवाराचे ।

अह्याटः । पुं । उक्ता इति प्रासङ्गे चपे । प.मु. ।

अह्याला । स्त्री । भस्मातकवृक्षे । डेला गौड । श.च. ।

अक्षः । पुं । (Teminalia belerica.) A tree bearing medicinal fruit.

विभीतकवृक्षे । वज्रङ्गा गौड । हिं तिनाश । रा. नि.व.६ । भा.म.४भ. अक्षने, “जम्बूचकाष्ठैर्मल-मयसन्तु ।” सि.यी. सिद्धमतयोगे कृ.काम.वन्द. ।

८ ग. एलादिमन्त्रे वन्द. । कर्षपरिमाणे । प.प्र. । इन्द्राक्षे । सर्पे ॥ मे. । रुद्राक्षवृक्षे । भा.अने.व. ।

आसे । ऋषभके । देवशिरीषवृक्षे । शिरीषविशेष । रा.नि.व.८ । स्त्री । विषयेन्द्रिये । रा.नि.व.१८ ।

वा.शा.३५. । सौवर्णलवणे । तुल्यके । तू.ते । मे.षडिकं । पञ्चवीजे । विभीतकफले । रा.नि. व.११ ।

अक्षकः । पुं । विभीतकवृक्षे । भा.पू.१भ. । तिनिश्वरे । र.मा. । “विश्वमक्षसं पिबेत् ।” च. द.अवरातिसा.चि. । रुद्राक्षवृक्षे । श.र. । इन्द्राक्ष-वृक्षे । सर्पे । तोलकद्वयपरिमाणे । मे.षडिकं ।

अक्षकारका । स्त्री । वृत्तकुमार्याम् । वृत्त-कुमारी । वै.निष. । [पाण्डु.चि. ।

अक्षकाष्ठम् । स्त्री । विभीतककाष्ठे । च.द. ।

अक्षगणः । पुं । श्रीवादीन्द्रियसङ्घाते ।

अक्षगन्धिनो । स्त्री । अतिबलायां । वै.निष. ।

अक्षतः । पुं । यवे । (वहु) आतपतण्डुले । रा. नि.व.१६ । शस्यमात्रे । अ.टी.भा.नु. । स्त्री । लाजिषु । थरे । मे. । यवे । प.मु. । “लाजिषु विष-हिंसिते । यवेऽपि कषित् ।” मे.तविकं । केषितु

अखण्डतण्डुला अक्षतमित्याहुः । वि. । अत्रणे । अहिंसिते । मे. । अखण्डिते । श.र. । [व.४ ।

अक्षतण्डुला । स्त्री । महासमहाचपे । रा.नि. ।

अक्षतरोगः । पुं । उपनखरोगः । आङ्गु-ल-शङ्का । लक्षणं—“कुर्यात्पित्तानिलं पाकं नख-मांसं सखज्वरं । चिप्यमक्षतरोगश्च विद्यादुपनखस-तम् ॥” वा.उ.११अ. । [श.च. ।

अक्षता । स्त्री । कर्कटशङ्का । कौकडांशुश्री ।

अक्षतैलम् । स्त्री । विभीतकतैले । वज्रङ्गा-वौज्जैर तैले । वा.उ.१३अ. । See विभीतक-तैलम् ।

अक्षधरः । पुं । (Trophis asper.)

शाखोटवृक्षे । शङ्का गौड । भूरिप. ।

अक्षधूर्तः (तिलः) । पुं । बाँड़ । हिं-वैल । हारा ।

अक्षपाकः । पुं । सचललवणे । वै.निष. ।

अक्षपिण्डः । पुं । शङ्खपुण्याम् । वै.निष. ।

अक्षपीडः । पुं । अतवुङ्गायां । अतवुङ्गामूल ।

रसेन्द्र.चि.८अ. । दुरालभायां । सु.चि.८अ. ।

अक्षपीडका (डा) । स्त्री । अतवुङ्गायां । प. मु. । यवतिलकलतायाम् । रा.नि.व.३ ।

अक्षमः । पुं । स्थूलमूलके । वनचटके । वै. निष. । स्त्री (मा) । अचाली । ईर्ष्यायाम् । श.र. ।

अक्षरः । पुं । अपामार्गे । हि.च. । स्त्री । जले ।

अक्षरुचकम् । स्त्री । सत्तिकावर्ण्ये । मोद्रा-मं सोरमिट । वै.निष. ।

अक्षवीर्यवान् । पुं । अतकरवौरे । वै.निष. ।

अक्षशिरोधिजा । स्त्री । मन्थास्थिशिरायां । वै.निष. ।

अक्षसस्यम् । स्त्री । कपित्थफले । सं क्विड । वै.निष. ।

अक्षारलवणम् । स्त्री । अक्षविमसेत्यादी ।

यथा—“नीचीरं गोघृतस्यैव धान्यं मुद्राक्षिला यवाः । सामुद्रं सैखवच्चैव अक्षारलवणं धृतम् ।”

हारलता ।

अक्षि । स्त्री । नेत्रे । रा.नि.व.१८ ।

अक्षिकः । पुं । (Dalbergia oujensis.) रञ्जनवृक्षे । आउट गौड । रमा ।

अक्षिकूटः (कः) । पुं । Eye ball. ईषि-कायां । चक्रेण तारा । वा.सू.२अ. । गजाचि-पुटके । हि.च. ।

अक्षिकूणितम् । स्त्री । अपाङ्गड्यौ ।

अक्षिगोलः । पुं । The ball or globe of the eye. नेत्रतारके ।

अक्षिच्छादनम् । स्त्री । अक्षिवर्त्मनि । रमा ।

अक्षिपञ्चकम् । स्त्री । शीतं लक् रसना नेत्र-नासा चेति । रा.नि.व.१८ ।

अक्षिपटलम् । स्त्री । A coat of the eye. नेत्रपटले ।

अक्षिपद्म । स्त्री । The eye-lash. नेत्र-लोम्नि । चक्रेण तारा । लोम्नि ।

अक्षिपाकात्ययः । पुं । कृष्णगते अक्षिरीग-विशेषे । लक्षणम्—“उष्णाश्रुपातः पिङ्गका च नेत्रे यस्मिन् भवेत् सुहृन्निभश्च शुक्लम् । तदप्यसाध्यं प्रव-दन्ति केचित् अन्यच्च यत्तिरिपचतुल्यम् । अतं समाक्रामति सर्व्वतो हि दीर्घेण यथासितमण्डलश्च । तमक्षिपाकात्ययमक्षिरीगं सर्व्व्वत्मा वज्रयितव्य-माहुः ॥” मा.नि. ।

अक्षिपोलुः । पुं । महानिखे । वै.निष. ।

अक्षिभेषजम् । स्त्री । अतलोम्ने । मद.व.१ । पट्टिकारोत्रे । रा.नि.व.६ ।

अक्षिरोगः । पुं । नेत्ररोगे । See नेत्ररोग ।

अक्षिवः । पुं । (Guilandina or Hyper anthera morunga.) शीभाञ्जनवृक्षे । अक्षनी । हिं शिषु । मरिचे । रा.नि.व.७ । स्त्री । सामुद्र-लवणे । अ.टी.भ. ।

अक्षिविचूर्णितम् । स्त्री । अपाङ्गड्यौ । हि.च. ।

अक्षिवैराग्यम् । स्त्री । नेत्रविरक्ततायां ।

“चकीरस्याक्षिवैराग्यम् ।” वा.सू.७अ. । [अ. ।

अक्षिसेचनम् । स्त्री । नेत्रनिक्षीदे । वा.सू.२३ ।

अक्षिहुण्डनम् । स्त्री । नेत्रयुदासे । मा.नि. विज.र. । [रमा. ।

अक्षीकः । पुं । वृक्षविशेषे । आउट । इति लोके ।

अक्षीवः । पुं । वचिरे । वृक्ष । शीभाञ्जनवृक्षे ।

गङ्गिनी । मे. वचिकं । च.सू.४अ. क्षमिन्न.व. । चि. ३अ. । महानिखे । भा.पू.१भ. । वि. अमत्ते । मे. ।

स्त्री । सामुद्रलवणे । गौड । भा.पू.१भ. । मरिचे ।

अक्षेयः । पुं । रक्ताक्षे । अर्कमन्दारि । वै.निष. ।

अक्षोटः (कः) (की) । पुं, स्त्री । (Jug- lans regia.) गिरिजपौलौ । आक्त्रोट

इति लोके । आखोट इति हिमवति प्रसिद्धः । प्रा. अक्षीड । कौ. अखीड । हिं खरीटनासपाती ।

तत्पथ्यायः—अक्षीटः, अक्षीटकः, आखिटः, पर्व्वत-पीलुः, कर्पूरालः, कन्दरालः, आक्षीडः (ख), आक्षीटकः (शा.र.) । गुणाः—मधुरः, बल्यः

क्षिप्रः, वातपित्तघ्नः, रक्तदीर्घहरः, शीतलः, कफ-कोपनश्च । रा.नि.व.११ । मधुरं बल्यं गुरु उष्णं

सारकं वातघ्नश्च । मद.व.६ । अक्षीटकोऽपि वातादसङ्गः कफपित्तघ्नः । भा.नि. ।

अक्षीटतैलम् । स्त्री । अक्षीटफलतैले ।

आक्त्रोटैर तैले । गुणाः मूलकतैलवत् ।

अक्षीडकः । पुं । अक्षीडवृक्षे । र.मा. ।

अक्षीहारः । पुं । मधुखर्जूर्याम् । वै.निष. ।

अक्ष्यम् । स्त्री । सौवर्णलवणे ।

आ ।

आकारः । पुं । खनौ । धनि । अम. ।

आकारजम् । स्त्री । रत्ने । वै.निष. ।

आकर्णनम् । स्त्री । अवर्णने । कां, शोनां ।

आकर्षः । पुं । इन्द्रिये । मे. षडिकं ।

आकर्षकः । पुं । शिलामेदि । चूचुक-पाथत्र ।

शमा. ।

आकली । स्त्री । चटकायां । चडाहे । वै.निष. ।

आकल्पः । पुं । रोगः । हि.च. ।

आकल्पकः । पुं । तमसि । मीहे । यथौ ।

उत्कलिकायाम् । मे. कचतुष्कं ।

आकलः (कः) । पुं । अकर्करायां । आक-क-रा । वै.निष. २भ. अरी.चि. आकलकादिचूर्णे ।

आकषः । पुं । निकषप्रसर । श.र. ।
आकारः । पुं । आकृतो । मूर्त्ति । अम. ।
आकारकरभः (भा) । पुं, स्त्री । अकराभके ।
 आकरकरा । भा.म.१भ. चरणीवटी. (शङ्ख.) ।
आकाशः । पुं, स्त्री । अभधातो । रा.नि.व. १२ ।
 पञ्चभूताव्यतमभूत । शृङ्ग, आकाश । तत्पथ्यायः—
 द्यौः द्यौः अभं व्योम पुंकरं अस्वरं नभः अनलं सुर-
 वर्म अनरीचं अन्तरिक्षं गगनं खं विद्यत् विशुपदं
 विद्यायः (अ), नाकः अनङ्गं नभसं मेघवेगं महा-
 विलं (ज), मरुदवर्मन् मेघवर्मं विपिष्टं (शब्दर.) ।
 अस्य विशेषगुणः शब्दः, स नित्यः अशरीरो च,
 तस्येन्द्रियं कर्णः ।
आकाशपटलम् । स्त्री । अभधातो । वै.निघ. ।
आकाशमांसी । स्त्री । Small variety
 of जटानांसी produced in Kedāra
 mountain. मृजजटानांसी । आकाशजटि-
 मांसी । तत्पथ्यायः,—निरालम्भा खसम्भवा मृज-
 पत्री गौरी पर्वतवासिनी प्रभमांसी । अस्या
 उत्पत्तिः केदारभूमी । गुणाः—शीतला शोफघ्नी
 व्रणनाडीघ्नी लूतागृह्भजालादिरोगघ्नी वर्णकरी
 च । रा.नि.व.१२ । प.मु. ।
आकाशमूली । स्त्री । जलौषधी । पीना ।
 हारा ।
आकाशवल्लरी (ल्लिका) (ल्लो) । स्त्री ।
 Cassayta filiformis. खवल्लीविशेष ।
 आलोका लता, आकाशवेण । कौ.अमरवेल् ।
 आकाशवेलि, नल्लदवेलि इति च पादाले ।
 खवल्ली दुःस्पर्शा व्योमवल्लिका अमरवल्लरी ।
 गुणाः—वाहिणी तिक्ता पिच्छिला नेत्ररोगघ्नी
 अभिवर्धनी हृद्या पित्तश्लेष्माननाशिनी च । भा.पु.
 १भ. । मद.व.१ ॥ मधुरा कटुः पित्तघ्नी शुक्र-
 वृद्धिकरी रसायनी बल्य । रा.नि.व.३ ।
आकाशसलिलम् । स्त्री । आन्तरीचजलि ।
 वर्षादेके । शृङ्गिज्जल । मं पावसाचेपाणी । गुणाः—
 मधुरं रुच्यं दीपनं पथ्यं दृढाणं अमघ्नं मेह-
 घ्नं च । तथा “सद्यो वृष्टिस्तु भूमिस्थं कदुषं दीप-
 दायकं । चिरस्थितं तु स्वच्छं पथ्यं स्वादु सुखाव-
 हम् ।” रा.नि.व.१४ ।
आकुञ्चनम् । स्त्री । सङ्कोचने । सु.स.२५अ. ।
आकुलः । पुं । अशमेदे । See अशः ।

आकुलकृत । स्त्री । अकर्करायाम् । आकर-
 कर्ता । भा.म.१भ. जिम्भकज्व.चि. । “किरात-
 तिकाकुलकृत-कुलिङ्ग ।”
आकुला । स्त्री । तहापकगोधूमादी । शृङ्गा-
 पोडा । इति भाषा । “तर्पणपङ्कगोधूमराकुला
 परिकीर्तिता । आकुला गुरवो ह्यथा मधुरा बल-
 कारिणः ।” रा.नि.व.१६ ।
आकृतिः । स्त्री । रूप । शरीर । लक्षणम् । मे.
 तचिकं ।
आकृतिच्छत्रा (त्री) । स्त्री । जलौषधी ।
 पीना । कीषातकीलतायां । श्वेत धोषा । र.मा. ।
आक्रन्दः । पुं । क्रन्दने । आह्वाने । मन्दविकं ।
आक्रीडः । पुं । शमालीयाने । अम. ।
आक्रोषः (नम्) । पुं, स्त्री । अभिषङ्ग । शाप ।
 हे.च. । अम. ।
आक्लेदिभावः । पुं । आर्द्रकारित्वगुणहेतौ ।
 च.द.विदग्धाजीर्ण-चि. ।
आखनिकः । पुं । शकरं । मूषिके । मे. ।
आखुकः । पुं । मूषिके । रत्ना । वन्यमूषिके ।
 मद.व.१२ । शकरे । हे.च. । देवताङ्गवर्णे । र.मा. ।
आखुकर्णपर्णिका । स्त्री । सुदमूषिककर्ण ।
 हेन्दूरकाणी, मूषाकाणी । मं लघुउदीरकाणी ।
 वै.निघ. ।
आखुकर्णी । स्त्री । Salvinia cucullata.
 जलजमूषिककर्णम् । हेन्दूरकाणी पीना, मूषा-
 काणी इति भाषा । हिं मं भोपली । वं वल्लीहरुहे ।
 तत्पथ्यायः,—कृषिका द्रवन्ती उन्दुकर्णी न्ययोधी
 मूषिकपर्णी हृदिकर्णी बहुकर्णिका माता रूमीचरी
 चण्डा शम्बरी बहुपादिका प्रत्यक्षेणी हवा पञ्च-
 श्रेणी अद्रिभः चित्रा सुवर्णी शतमूलिका आखु-
 कर्णिका मूषिकपर्णी प्रतिपर्णशिका सहस्रमूषी
 विक्रान्ता पञ्चश्रेणी । सा विधा क्रूरा दीर्घा च ।
 क्रूरागुणाः—कटुश्चा कफपित्तहरी आनाहज्वर-
 गुलानिहरी पाचनी च । रा.नि.व.३ । दन्तीचुप ।
 कान्तुली । रा.नि.व.५ । दन्तीमेदे वृद्धली ।
 गुणाः—कटुतिक्तकषाया शीता लघुः कटुविपाका
 मूत्रकफकृमिघ्नी च । भा.पु.१भ. । लटुका तिक्ता
 उष्ण शीतला रसायनी सरा लघुः कषाया कृमि-
 यन्त्रिमूत्रकृमिघ्नी कुष्ठघ्नी च । वृद्धती शीतला
 मधुरा रसवन्तनी चण्डा रसायन शूलघ्नी ज्वर

कमित्राखुविषघ्नी च । वै.निघ. । राज. । सि.
 यो.कृमि-चि. कमिष्टपूपिकायां श्रीकण्ठ ।
आखुगन्धो । स्त्री । कर्पूरहरिद्रायां । वै.निघ. ।
आखुजित् । स्त्री । भूम्यामलक्याम् ।
आखुपर्णा (र्णिका) (र्णी) । स्त्री । खल-
 मूषिककर्ण । वृद्ध हेन्दूरकाणी । हिं मूषाकाणी
 वा उन्दुरकत्री । रत्ना । क्रूरा दन्ती ।
 कृष्णदन्त्या । कान्तुली । र.मा. । वृद्धल्याम् ।
 भा.पु.१भ. । मण्डूकपर्णाम् (शूलकृङ्गि) । च.द.
 कृमि.चि. ।
आखुपाषाणः (कः) । पुं । A kind of
 mineral, loadstone. लौहचुम्बुके । चूषुक-
 पोथर । आखुपाषाणनामाऽयं लौहसङ्करकारकः ।
 रा.नि.व.१२ गुणाः—क्लिश्यः पारदस्य नियामकः ।
 लौहमेदकरश्चैव वीर्यकृत कान्तिवर्धनः । विदीपसर्व-
 व्याधीनां नाशकः परिकीर्तितः । अशुद्धः स तु
 विज्ञेयः सप्तधातुविनाशकः । दाहं चित्तभयश्चैव
 लालास्रावं तथा मृतिं । अनेकवेदनाश्चैव बहु-
 व्याधिं हृषां तथा । करोत्यतो मूर्खहन्ते न दातव्यः
 कदाचन । तस्मैपि नैव वाच्यः प्राणघातकरो
 ह्यसौ ॥ वै.निघ. ।
आखुफला । स्त्री । क्रूरादल्याम् । वै.निघ. ।
आखुमुक् । पुं । रक्तापामार्गे । विडालि । मद.
 व.१२ । [मूषिकः ।
आखुमांसम् । स्त्री । मूषिकमांस । See
आखुविषम् । स्त्री । दाहनीचि । दाहशूल ।
 प.मु. ।
आखुविषजित् । पुं । सप्तपर्णवृक्षे ।
आखुविषहा (पापेहा) । पुं । देवताङ्ग-
 वृक्षे । प.मु. । पीतदेवदालीलतायां । रा.नि.व.३ ।
आखुश्रुतिः । स्त्री । सुदमूषिककर्ण । छोटि
 हेन्दूरकाणी । रा.नि.व.३ ।
आखेटः (क) । पुं । मृगयायां । अम. । श.र. ।
आखेटशौर्षकं । स्त्री । कुट्टिमभेदे । शृङ्ग ।
आखोटः (ङः) । पुं । अचीटवृक्षे । आक्-
 रोटि । रा.नि.व.११ । See अचीटः ।
आखोटकः । पुं । मृगयाकुशल-कुङ्कुरे ।
 भिंकात्री कुङ्कुर । तत्पथ्यायः—विश्वकटुः । हा. ।
आगतिः । स्त्री । सम्प्राप्ती । मा.नि. ।

आगन्तुः (कः) । चि । आगमनशीले । अम. ।
आगन्तुकज्वरः । पुं । अभिघाताद्युत्पन्ने ज्वरे ।
 “एवं गणित आगन्तुज इति । आगन्तुजशब्दे नाभि-
 घातादयो हेतव उच्यन्ते । कुतश्चिदाशयः कार्य-
 कारणयोरेभेदीपचारादागन्तुजा अभिघाताद्यनेक-
 कारणयोगादनेके भवन्ति । तथाप्यागन्तुजत्वे न
 साध्यादागन्तुकोऽप्यत्रैक एव गणितः । अभिघाता-
 भिषङ्गाभ्यामभिचाराभिशापतः । आगन्तुजायते
 दोषैर्यथा स्वं तं विभावयेत् ॥ ये भूतविषवायुभि-
 जतभङ्गादिसम्भवाः । रागद्वेषभयाद्यैश्च तं स्मृत्वाग-
 न्तवो गदाः ॥ भा.म.१भ.ज्व.चि. । आगन्तुर्हि
 व्यथापूर्वो जायते पश्चाद्विज्ञेयोदीर्घैरनुबध्यते इति ।
 चर. ।
आगन्तुव्रणः । पुं । सद्योव्रणे ।
आगमः । पुं । शास्त्रे । “आगमनादागमः
 शास्त्रम् ।” सु.स.४०अ. ।
आगमावर्त्ता । स्त्री । वृथिकालीचुपे । विष्ठाति
 शीघ्र । रा.नि.व.४ । सुदमेषशृङ्गाम् । वै.निघ. ।
आगस्थम् । स्त्री । वकपुष्पे ।
आगारम् । स्त्री । गृह । अ.टी. । [सु.चि.१अ. ।
आगारगोधिका । स्त्री । गृहगोधिकायां ।
आगारधूमः । पुं । गृहधूम । ब्रूण । वै.निघ.
 २भ.वा.व्या.त्वक्सुप्ततायाम् ।
आगारधूमाद्यतैलम् । स्त्री । उपदेशे हितं ।
 गृहधूमः १भ. हरिद्रा २भ. सुराकिटं (गदप्र
 छांको) ३भ. एभिः पलत्रयं तैलं पचत् । च.द.
 उ.द.चि. । [वीगुनशोभि । सु.चि.१अ.भ. ।
आगारलोमिका । स्त्री । गृहलोमिकायां ।
आग्नेयम् । स्त्री । सुवर्णं । रा.नि.व.१३ । हृते ।
 पाणिनिः । रक्ते । हे.च. । पुं । वासायां । वै.निघ.
 ज्व.लाचातैलं । चि । पिच्छीहीपके, लुधाजनने ।
 तच्च कटुस्त्रलवणम् । सु.स. ।
आग्नेयवायुः । पुं । अग्निकीणस्यसमीरणे ।
 अग्निदकोत्पन्न वायु । “आग्नेयदाहकद्रुचः ।” भा. ।
आग्नेयी । स्त्री । अश्वस्य शुभसूचकच्छायायाम् ।
 “पद्मरागाख्या चैवसाग्नेयी परिकीर्तिता ।” ज.द. ।
आग्रमासः । पुं । चित्रकवृक्षे । [अम. ।
आग्रहायणिकः । पुं । अग्रहायणमास ।
आघट्टकः । पुं । रक्तापामार्गचुपे । रा.नि.व.३ ।

आघाटः । पुं । अपामार्गः । रा.नि.व.४ ।
आघातः । पुं । हनने । छेदने । छादि नां ।
आघातज्वरः । पुं । अभिघातजन्यज्वरे । See
 आगन्तुज्वरः ।
आघारः । पुं । छते । हला ।
आघ्राणम् । स्त्री । नासया घ्राणग्रहणे । (गौकां
 तसौ । हे.च. ।
आघ्रातः । वि । शिद्धिते । मे. । तसे । हे.च. ।
आङ्गम् । वि । कीमलाङ्गे । विक्रा. ।
आङ्गारम् । स्त्री । अङ्गारसमूहे । अ.टी.रा. ।
आङ्गिकः । पुं । अश्वत्यवृत्ते । रा.नि.व.११ ।
आङ्गुष्ठिः । स्त्री । अङ्गुरीयके । आं.टी. ।
आचः । पुं । आच्छाक-उपग्रहे ।
आचमनम् । स्त्री । स्त्रीवेरे । वां. । भोजनान्त-
 मुखचालने । औ.टी. । म.द.व.२ ।
आचमनकः । पुं । निष्ठीवनपात्रे । भिक्षुनि,
 डॉ.व. ।
आचान्तः । वि । कृताचमने ।
आचामः । पुं । आचमने । श.र. । भक्तमण्ड-
 रत्ना ।
आचामनकः । पुं । कठकीले । भिक्षुनि ।
 तत्पर्यायः,—ग्रीष्मः कठकीलः पतदग्रहः, (हा) ।
 हारा. ।
आचारः । पुं । सदाचरणे । “मे.टी. सङ्गः समं
 कृत्यात् स्नेहं सत्सु च सर्वथा । संसर्गं साधुभिः कृत्या-
 दिव्यादि ।” भा. ।
आचारी । स्त्री । हिलमीचिकायाम् । शिक्ष-
 णीक । इर.इर. इति लोके । गुणः—शोधकृष्ट-
 कफपित्तघ्नी । भा.पू.१भ. ।
आचितम् । स्त्री । दशभारमितमानविशेषे ।
 २६ शर्. । अम. । दायुतपले । “पलानामयुतद्वये ।”
 मे. तत्विकं ।
आचुः । पुं । आच्छुकवृत्ते । आच्छुकनेत्र ग्रीष्. ।
 भेष. कन्दर्पसारतैले । [र.मा.]
आच्छकः । पुं । रज्जुकटुमे । आच्छुकनेत्र ग्रीष्. ।
आच्छादः । पुं । वस्त्रे । कां.प. ।
आच्छादनम् । स्त्री । कार्पासि । वस्त्रे । रत्ना. ।
 पिधाने । मे. नचतुष्कं ।

आच्छादनफला । स्त्री । रक्तकार्पासि ।
आच्छादनी । स्त्री । कार्पासाम् ।
आच्छुकः । पुं । (Morinda letrofolia,
 and morinda citrifolia, and morinda
 tinctoria.) खनामेख्यातवृत्ते । आच्छ. आच्छ.
 ग्रीष्. । हिं. आल. र.मा. ।
आच्छोदनम् । स्त्री । खगयायाम् । अम. ।
आजम् (कम्) । स्त्री । छते । जटा. । छाग-
 छते । च.चि.र.पि. ।
आजनवनीतम् । स्त्री । छागदुग्धजातनवनीते ।
 गुणाः—मधुरं कषायं विदोषणं चक्षुष्यं दीपनं
 बल्यञ्च । रा.नि.व.१५ । नवीत्यं नवनीतं चय
 कासघ्नं बल्यं नेत्ररोगघ्नं कफघ्नं दीपनञ्च । अवि.
 ८म. । See छागनवनीतम् ।
आजन्मसुरभिपत्रः (त्रा) । पुं. स्त्री । मरुवक-
 वृत्ते । गुरुकुलमी । नां.ग.द.नां इति च लोके ।
 रा.नि.व.१० ।
आजमूत्रम् । स्त्री । छागमूत्रे । म.द.व.८ ।
आजरसः । पुं । छागमांसकाये । च.द.य.ज. ।
आजवत्तः । पुं । वनतुल्यसाम् । वनतुलमी ।
 हि. अंतर्वर्ती । मं. राणतुलसमेद. प्रा. आजवला ।
 गुणाः—“आजवत्तः कटुशीणः शीतो दाहकरः
 प्रियः । रुचो रुच्यो दीपकः स्यात्तुषः पाके च
 पित्तलः । तिक्तश्च मधुरश्चैव सुखप्रसवकारकः । त्र्यक्षी
 वातहरश्चैव कफनेत्ररुजापहः । मूत्रकृच्छ्रावृत्तिविष-
 कामलाकुम्भकामलाः । आनाहवातशूलामिमान्य-
 रुग्णविषरुक्मिनीन् । रक्तदीपश्चासकासददुहत्याश्च रुग्-
 ज्वरान् । कण्डूकुष्ठवर्मोश्चैव नाशयेदिति कीर्तितः ।
 सुगन्धाजवत्तः प्रीतः कटुशीणश्च तमिक्तः । सुगन्धः
 पित्तकृन्निद्राजनको वान्तिवातनुत् । गृहवाधा-
 पाशशूलकासश्वास-कफाजयेत् । शोधकाङ्गस्य
 दौर्गन्ध्यं नाशयेदिति कीर्तितः ।” वै.निघ. ।
आजचौरम् । स्त्री । छागदुग्धे । गुणाः—आजं
 गव्यगुणं ग्राही दीपनं लघु चयाशोऽतीसारप्रदरास-
 धमज्वरघ्नं । एतच्च दुग्धं सर्वरोगघ्नम् । म.द.व.८ ।
 छागं कषायं मधुरञ्च शीतं ग्राहि लघु पित्त-
 क्षयापह्णारि । कामज्वराणां रुधिरातिसारे हितं
 पथ्यागलजं विदोषजित् । अवि. ८म. । वा.टी.
 हेमा ।
आजानेयः । पुं । कुलीनाश्च । हे.च. । तदुक्तं

—“शक्तिभिर्भिन्नहृदयाः स्वलन्तीऽपि पदे पदे ।
 आजानन्ति यतः संज्ञामाजानेयास्ततः स्मृताः ।”
 शालिहीनः ।
आज्यम् । स्त्री । छते । रा.नि.व.५ । श्रीवासे ।
 टार्पिन ठेज इति कश्चित् । शब्दकल्प. ।
आज्जिनेयः । पुं । जन्तुविशेषे । आज्ज्नाहे,
 आज्ज्नि । श.मा. ।
आटरुषः । पुं । (Justicia adha-
 teru) वासकवृत्ते । छाटि वांसक, गंधु
 वांसक वा वांसली । हिं. अरुषा । मं. अडुलसाः ।
 रा.नि.व.४भा.पू.१भ. । सि.यो.र.पि.चि.स.भान
 योगे । “अटरुषकनिर्युहे ।” “राजवृत्ताटरुषकैः ।”
 सि.यो.ज्वरे । See वासकः ।
आटिः (ठो) । पुं. स्त्री । (Turdus gin-
 ginianus) शरारिपक्षिणि । अत्रां.प्रां.पि. ।
 मं. वगलीपक्षी । म.द.व.१३ । See आडो ।
आटीकरः । पुं । वृषे । वै.निघ. ।
आठोमुखम् (वदनम्) । स्त्री । त्रणविखा-
 वणाय अस्त्रविशेषे । सु.सू.८क. । शरारिचक्षुवदा-
 कारत्वात् तथाभिधीयते । “कुशाटीवदने साव्ये
 वृष्टुलं स्यात्तथैः फलम् ।” अवि. ।
आटोपः । पुं । उदरमध्ये सवेदनगुडगुडाशब्दे ।
 स च वायुज्वरौ भवति । मा.नि. । “आटोपो गुड-
 गुडाशब्दः प्रीतो जठरसम्भवः ।” भा. ।
आडम्बरः । पुं । Eyelid. नेत्रच्छदे । छ'कुर
 पां. ।
आडिः । पुं । शरारिपक्षिणि । अत्रां.प्रां.पि. ।
 म.द.व.१२ । मत्स्यविशेषे । आड ग्रीष्. । गुणाः—
 गुरुः क्षिप्तः वातक्षेपकीपनः बलकरः शुक्रमेषा-
 यिवर्द्धकश्च । राज. ।
आडिका (डो) (डोको) । स्त्री । शरालि-
 पक्षिणि । म.द.व.१२ । गुणाः—“आडो वात-
 विकारकासहननी बल्या हृषा दीपनी ।” अवि.
 १२अ. ।
आदकः । पुं. स्त्री । अमीधान्यविशेषे । अत्रहृत् ।
 हिं. टोर. । प.मु. । अष्टशरावमिते धान्यमानविशेषे ।
 आडि. । मं. पायली । प्रस्थचतुष्टये । “चतुः-
 प्रस्थमथादकम्” पुष्कलचतुष्टयमिते मा.वे. । पुष्क-

लानि तु चत्वारि आदकः परिकीर्तितः । तत्-
 पर्यायः,—भाजनं पात्रं कांसपात्रं चतुःषष्टिपलम्
 भा. ।
आदका । स्त्री । सुराष्ट्रज-आदकीविशेषे ।
 टू.भूर. । तत्पर्यायः—कांसोद्भवा । द्रवद्रीचतुर्थ-
 भागे (८ वा १७ मर.) । See आदकी ।
आदकिकः (कीनः) । वि । आदकसित-
 वपनयोग्यवृत्ते । अम. ।
आदकिका । स्त्री । आडकां । वै.निघ. ।
आदकी । स्त्री । (Cajanus indicus,
 syn. cytissus cajan.) शिखीधान्यविशेषे ।
 अडुर, अहेत्रि । हिं. रहर, टर, तुवरौ, दुसुर ।
 हेमा. । तत्पर्यायः,—तुवरौवर्था करवीरभूजा
 वृत्तवोजा पीतपुष्पा (रा), मृत्तालं (शब्दर.), काची
 मृत्का तुवरिका मृत्तालं सुराष्ट्रजं (अ), मृत्तालकं
 (अ.टी.) । सा अंतरत्तपीतमेदाक्षिधा । तव साधा-
 रणादकीगुणाः—कषाया मधुरा कफपित्तजित् ईष-
 वातकरी रुच्या गुरुः ग्राहिणी च । इति विदला-
 दकीगुणाः । रा.नि.व.१६ । “आदकी तुवरा रुच्या
 मधुरा शीतला लघुः । ग्राहिणी वातजननी बल्यो-
 पित्तकफाक्षजित् ॥” भा.पू.१भ. । “मृदुः कषाया
 च सरक्तपित्तं मृतं कफं हन्ति मुखत्रणञ्च । गुरु-
 ज्वरारोचककासच्छिद्वद्गोदुर्गमहरादकी स्यात्” ।
 अवि. १५अ. । अंतोदकी दीपकरी । रत्ना—बल्या
 रुच्या पित्ततापघ्नी च । पीता—दीपनी पित्त-
 दाहघ्नी च । रा.नि.व.१६ । परिमाणमेदं । आडि. ।
 मे. कलिकं । सौराष्ट्रमृत्तिकायाम् । हे.च. । गीषी-
 चन्दने । तन्नामकगन्धद्रव्ये । अ.टी. ।
आदकीयूषः । पुं. स्त्री । तुवरौयूषः । अडु-
 रेर.को. । गुणाः—बल्यम् । रा.नि.व.१६ ।
 “भवेदादका मधुरञ्च यूपं विशेषणं वातनिवा-
 रणञ्च । अंतोपहं पित्तहरं नराणां ॥” अवि.
 १३अ. । [हरिद्रादौ ।
आच्छापवनः । पुं । जरुसम्भरीगे, वा वचा-
आच्छावातः । पुं । वातरक्तः, वातरोमभेदे ।
 लक्षणं—“चलः क्षिप्तः मृदुः शीते शीकोऽडेभु
 मृदुस्तथा । आच्छावात इति ज्ञेयः सकृच्छी मेदसा-
 वतः ॥ च. ।
आच्छा । स्त्री । अजमीदायाम् । आङ्गुली ।
 वै.निघ. ।

आणिः । पुं, स्त्री । तन्नामकसमस्थानि । इदं स्नायुसम् । तस्य च स्थानम् जानूहोभयपार्श्वतोऽङ्गुलिभयमितम् । सु.श्रा.६.अ. ।

आतङ्कः । पुं । ज्वरः । रोगः । रत्ना । सत्तापि । शङ्कायाम् । मे. कविकं ।

आतञ्चनम् । स्त्री । तर्पणम् । अम. । उपद्रवे । निक्षेपे । सु.प्रतीवापे ।

आतनम् । स्त्री । दर्शनम् ।

आतपः । पुं । रौद्रे । तत्पर्यायः—किरणं तेजः (नि.), रौद्रं प्रकाशः व्योतः (ख), दिनज्योतिः सूर्यालोकः दिनप्रभा रविप्रकाशः प्रद्योतः तमारिः तापनः द्युतिः । एतन्मेव स्वं दसूक्तारक्तवर्णा-दाहशमकरं पित्तवैवर्ण्यकरञ्च । मद.व.१२ । कटुः रुचः नेत्ररोगप्रकीपनश्च । रा.नि. ।

आतपतण्डुलः । पुं । असिद्धतण्डुलः । आंलो-टां ।

आतपलम् (कम्) । स्त्री । कृत्वे । रत्ना ।

आतपर्णिका (णी) । स्त्री । चीरिकायाम् ।

आतर्पणम् । स्त्री । तृप्ति । मे. ।

आतपशुष्कः । वि । रौद्रशुष्के ।

आतपाभावः । पुं । क्वायायाम् ।

आतापिः (पी) । पुं । चिह्नपक्षिणि । टिग-पक्षी । मं शशमारौ । हला ।

आतायी । पुं । चिह्नपक्षिणि । टिग । अम. ।

आतिः । पुं । शरारि-पक्षिणि । हला ।

आतुः । पुं । उडूपे । डेना, मोर ।

आतुरः । वि । रोगिणि । रा.नि.व.२० । अति-निर्देशकारित्वमभीरुत्वमथापि वा । ज्ञापकत्वञ्च रोगाणामातुरस्य गुणा मताः ॥ भेष. ।

आतप्यः । पुं । (Annona reticulata.) The custard apple tree आता इति प्रसिद्धफलवृक्षः । आंतां शीङ् । हिं सरीफा । मं सितफलीचेभाङ् । स्त्री । तत्फलम् । फलगुणाः—हृत्तिजनकं रक्तवर्णकं स्वादु शीतलं हृद्यं बल्यं मांसकरं दाहकपित्तवातघ्नञ्च । राज. ।

आत्मगन्धकः । पुं । गन्धवीलः । मं रत्नावीलः । वै. निघ. ।

आत्मगन्धहरिद्रा । स्त्री । कर्परहरिद्रा-याम् । मं कापूरहलदी । वै. निघ. ।

आत्मगुप्ता । स्त्री । (Mucuna pruriens, Carpopogon pruriens.) कपिकच्छी । आंलाकुशी, मन्ना, धुनार उडु, गुग्गुलिनी इति च । हिं कौच । मं कुहिरौ । तें दुलगुडि । गुणाः—शुक्रवर्द्धनी मधुरतिक्ता मांसवर्द्धका गुरुः वातघ्नी बल्या कफपित्तरक्तघ्नी च । तद्बीजं—वात-घ्नम् अतिशुक्रवर्द्धकञ्च । भा.पू.१.भ.मद.व.१ । तत्-फलं स्त्रीषु हर्षजनकत्वात् वाजीकरणम् । वा.सू. १५.अ. दूर्वादिब. । स्वादुः वृष्या वातघ्नी शीतपित्तो-खघ्नी व्रणघ्नी च । रा.नि.व.३ । दूर्वान्नान्निम्बवास-त्मगुप्ता । शतावय्याम् । रा.नि.व.३ ।

आत्मघाही । वि । कुचिभरौ, स्त्रीदरपूरके ।

आत्मघोषः (षा) । पुं, स्त्री । काके । हारा ।

आत्मजः । कुकुटे । श.च. ।

आत्मजा । स्त्री । कन्यायाम् । शूकशिख्याम् । च.चि.३.अ. ।

आत्मनौनः । पुं । पथे । रा.नि.व.३० । पुं । प्राणधारे । पुत्रे ।

आत्ममूली । स्त्री । दुरालभायां । मं धामासा । श.मा. ।

आत्मभरिः । वि । आयुने । अम. ।

आत्तरत्ना । स्त्री । महेन्द्रवारुणीलतायां । वडु-भाकान रुज लडा । रा.नि.व.३ । मद.द.व.१ ।

आत्मवत् । वि । यत्नवति, धृतिमति ।

आत्माविज्ञानम् । स्त्री । योगाभ्याससमाधिना परमात्मस्वरूपविज्ञानम् । वा.सू.१.अ. ।

आत्मशल्या । स्त्री । शतावय्यां । शतभूनी । रा.नि.व.४ ।

आत्महत्या । स्त्री । स्वेनैव स्वकीयप्राणनाशे । आत्मघाते ।

आत्मा । पुं । शरीरे । मे.मविकं । जीवे । वायौ । अग्नौ । हे.च. । मनसि । मे. ।

आत्माशी (इन्) । पुं । मत्स्यविशेषः । तिका ।

आत्मोद्भवा । स्त्री । (Glycine debilis.) माषपर्ण्या । गोषाणी । वनमुद्गे । रा.नि.व.३ । कन्यायाम् ।

आत्युकः । पुं । वक्त्रे ।

आत्युहः । पुं । Gallinule. दात्युहपक्षिणि ।

आत्रेयः । पुं । An essential juice of the body. शरीरस्य रसधातौ । हे.च. ।

आत्रेयिका (यी) । स्त्री । ऋतुमत्यां स्त्रियां । हला । मे. यतिकं ।

आदर्शः । पुं । दर्पणे । टीकायां । प्रतिपुस्तके । मे. श्रविकं ।

आदर्शमण्डलः । पुं । मण्डलिजातीयसर्प-विशेषः । सु.कल्प.५.अ. । See सर्पः ।

आदानम् । स्त्री । अश्वालङ्कारविशेषः । हे.च. । निदाने । रोगलक्षणे । रा.नि.व.२० ।

आदाना (नी) । स्त्री । हस्तिघोषायाम् । धूम्रम् । हिं लोषा ननुवा । र.मा. । भेष.चुदरी. चि.महानीलतैले ।

आदिकारणम् । स्त्री । निदाने । अम. ।

आदित्यः । पुं । अर्कचुपे । अर्कचुपे । आर्कन् शीङ् । सूर्ये । अम. ।

आदित्यकान्ता । स्त्री । आदित्यभक्तायाम् । हृङ् हृङ्शि । वै. निघ. ।

आदित्यतेजा । स्त्री । आदित्यभक्तायां । ब्राह्मी-शाके ।

आदित्यपत्रः (काः) (त्रा) । पुं, स्त्री । आदित्यभक्ताभेदे । हृङ् हृङ्शि । डेन । गुणाः—कटुः उष्णवीर्यः कफघ्नः वातरोगघ्नः दीपनः जाठर-गुल्मघ्नः अरौचकघ्नश्च । रा.नि.व.४ । अर्कवृक्षे ।

आदित्यपर्णिका (नो) (णी) । स्त्री । आदित्यभक्तायाम् । हृङ् हृङ्शि । तन्नामकौषधि-विशेषः । त्रांशोपप्ल. । “या सूर्यकान्तेति भण्यते, चीरञ्च यस्याः सुवर्णम्, पुष्पाणि च सूर्यमण्डलाका-राणि ।” च.चि.१.अ.सु.चि.१५.अ. । तथा “सपञ्च-कीमलदलहिमालयजमूलप्रधानचुपे । सूर्यमुखीति लोके ।” सूर्यमुखीलक्षणं यथा—“मूलिनी पञ्चभिः पत्रैः सुरतांशुककीमलैः । आदित्यपर्णिनी ज्ञेया सदादित्यानुवर्तिनी । आदित्यपर्णिनी ज्ञेया तथैव हि हिमचये ॥” सु.चि.३०.अ. ।

आदित्यपाक (गुडूचो) तैलम् । स्त्री । एतत्तैलं कुष्ठहरं । मज्जिष्ठा लाक्षा-विफला-हरिद्रा-मनःशिला-हरिताल-गन्धकचूर्णैः समभागैः तैलं पाच्यम् । अत्र जलं विना पाकानुपपत्तेः तैलसमं

जलं दत्त्वा जलशीघ्रपर्यन्तं सचूर्णं तैलमातपे स्थाप्यम् । तैलं १ श. द्रव्यं । १० शरावांशः । च द.चुद्र-री.चि. । अन्यत् केशरीपणे हितम् । तैलमिदं बटाक्षुर-भूकेशीचूर्णेन गुडूचीस्वरसेन रौद्रपक्वं करणीयम् । र.स.र.चुदरी.चि. ।

आदित्यपुष्पा । स्त्री । धातकौपयचुपे । शी-फूल । चीरकाकील्यां ।

आदित्यपुष्पिका (ष्पी) । स्त्री । अर्कवृक्षे । लोहितार्कचुपे । ब्रह्माकम् । मं अर्कपुष्पी । र.म. ।

आदित्यबन्धुः (न्या) । पुं, स्त्री । पद्मे । सूर्यावर्त्ते । हृङ् हृङ्शि ।

आदित्यभक्ता । स्त्री । (Cleome viscosa, Polanisia icosandra.) सनामख्यातचुपे । वन शल्लते उल्लेखे, हृङ् हृङ्शि इति भाषा । हिं हृल्लहृल्ल । मं सूर्यफलवल्ली । आदिता आदित्यभक्ति इति च देशविशेषमात्रा । तत्पर्यायः,—वरदा अर्क-भक्ता सुवर्णला सूर्यलता सूर्यावर्त्ता अर्ककान्ता मण्डूकपर्णी सुरसम्भवा सूरि सतंजा अर्कहिता वरिष्ठा मण्डूकी सननामा देवी मार्कण्डेयभक्त-विक्रान्ता भास्करिष्ठा । सा अर्कतपीतभेदेन द्विधा । गुणाः—शीतला तिक्ता कटुः कफघ्नी लम्बोष्णकण्डू-व्रण-कुष्ठ-भूतयह-शीतज्वरघ्नी च । रा.नि.व.४ । तथा स्वादुपाकरसत्वं गुरुत्वं क्षाररसत्वं अपित्त-वर्द्धकत्वं विष्टभित्तं वातहरत्वञ्च । कर्णशूलघ्नी च. द. । हिमा रुचः स्वादुपाका सरा गुरुः कटुः रपित्तला क्षारा विष्टभक्तफवातघ्नी । अपरा च तिक्ता कषाया उष्णा सरा रुक्षा लघुः कटुः कफ-पित्तरक्तश्यासकासरविज्वरघ्नी । विस्फोटकुष्ठमेहा-सद्योनिरीगकृमिपाण्डुघ्नी च । भा. ।

आदित्यवल्लभा (ल्लिका) (ल्लो) । स्त्री । आदित्यभक्तायाम् । वै. निघ. ।

आदिवलप्रवृत्तः । वि । शुक्रशोणितान्वयजं । ये रोगाः शुक्रशोणितान्वयाः कुष्ठार्शःप्रमत्तयः । तेषां पुनर्निविधा साटजाः पित्तजाश्चेति । सु.सू. २४.अ. । एते आध्यात्मिकाः इति कथ्यन्ते ।

आदिमा । स्त्री । भूमौ ।

आदिवृक्षः । पुं । अश्वत्थकवृक्षः । मं आपटा । वै. निघ. ।

आदीनवः । पुं । दीपः । हारा । केशि । अम. ।

आद्यः । पुं । अङ्गुष्ठ । रत्ना । ली । धान्ये । रा. नि.व.१६ । वि । भक्षणीयद्रव्ये ।

आद्यधातुः । पुं । शरीरस्थरसधातौ । वै.निघ. ।

आद्यपुष्पम् । ली । विभागकुङ्कुमीपितक्रीवर-चन्दने । “विभागकुङ्कुमीपितं तदुक्तञ्चाद्यपुष्पकम् ।” रा.नि.व.२२ ।

आद्यमाषकः । पुं । पञ्चगुञ्जापरिमितमाष-माणे । ६ त्रुडि । अम. । ८० गुञ्जायां । वै.निघ. ।

आद्यमाषा । स्त्री । माषपर्णीलतायाम् । भाषाणि ।

आद्या । स्त्री । भूमौ । वै.निघ. ।

आद्यूनः । वि । औदरीके । अम. ।

आर्द्र (कम्) । ली । (Zingiber officinale.) Common ginger. मूलविशेषे । आर्द्र । हिं अदरक् । ते. अन्न । गुणाः—“कफ-वातघ्नं स्वरकरं विषमामाहशूलघ्नं कटुणं रुच्यं हृद्यं वृष्यञ्च ।” सु.सू.४५अ. । पुं । जलमाजरी ।

आधमनम् । ली । स्त्रीतौ ।

आधानम् । ली । गर्भाधाने । [का. ।

आधानिकम् । ली । गर्भधारणसंस्कारे । नि.

आधारः । पुं । अधिकरणे । आलवाले । मे. ।

आधिः । पुं । मनीष्यायां । प्रत्याशयां । मे. ।

आधिदैविकः । वि । देवताधिकृते ।

आधिभोगः । पुं । अश्वगवादापभोगे ।

आधिभौतिकः । वि । चित्यादिसम्भूते ।

आधिमन्यवः । पुं । ज्वराग्रौ । हारा. ।

आधिशमी । स्त्री । शमीभेदे । वै.निघ. ।

आधोरणः । पुं । हस्तिपके । हला. ।

आधातः । पुं । वायुरीगभेदे । मे.तविकं ।

ली । उदरस्त्रीतौ । च.द.अग्निमा.चि.पथ्यातिके । वि । दग्धे । स्त्रीते ।

आधानः । पुं, ली । वातव्याधिविशेषे । आनाहि उदरस्त्रीतौ । णेटे खींणी । स्वरूपं यथा—साटीपमत्युग्ररुजमाधातमुदरं भृशम् । आधान-मिति जानीयाद्घोरं वातनिरोधजम् । आधाने लङ्घनं पूर्वं दीपनं पाचनं ततः । फलवर्तिक्रियां कुर्याद्वसिक्तम् च शोधनम् ॥ सु.नि.१अ. ।

आधानी । स्त्री । नलिकानामवधिगुद्रव्ये । रा. नि.व.१२ ।

आध्या (नम्) । स्त्री, ली । स्मृतौ । चिन्तायाम् । अम.श.र. ।

आध्यात्मिकः । वि । आत्मसम्बन्धीये ।

आनः । पुं । अन्तर्मुखश्वासे । उच्छ्वासे । वहि-संमुखश्वासे । हे.च. । [भा. ।

आनन्दः । पुं । सम्भवे । मध्ये । राजजन्मवृत्ते ।

आनन्दपटम् । ली । नवीदावस्ते । हारा. ।

आनन्दप्रभवम् । ली । रेतसि । वीर्ये । हे.च. ।

आनन्दभैरवः । पुं । श्रीताङ्गसन्निपाते रसः । व्योषं विकटु, पिप्पल्या मरिचस्य च पृथग्भागद्वयम् याच्यम् । “हिङ्गुलच विषं व्योषं मरिचं टङ्गणं तथा । जातौकोषं समं चूर्णं जम्बीरद्रवमर्द्धितम् । रक्तिमानां वटीं कुर्यात्...।” द्वितीयः ज्वराति-सारि । “हिङ्गुलच विषं व्योषं टङ्गणं गन्धकं सम । जम्बीररससंयुक्तं मर्द्धयेद्यामकद्वयम् ॥” मावा १२ । तृतीयः प्रमेहाधिकारे । अच रसः पारदभस्म । “वङ्गभस्म मृतं स्वर्णं रसं चोद्रे विमर्द्धयेत् । द्विगुञ्जं भक्षयेन्नित्यम्...।” र.सा.सं. ।

आनन्दभैरवी (वटी) । स्त्री । श्रीताङ्गसन्नि-पाते रसः । हिङ्गुलं विषं विकटु मरिचं टङ्गणं (मोक्षिणी) पिप्पली जातौकोषं (अग्निवी) द्रव्याणि समभागानि । विषं विकटुकं गन्धं टङ्गणं मृत-शुल्कं । धूसूरस्य च वीजानि हिङ्गुलं नवमं स्मृतम् । एतानि समभागानि दिनेकं विजयाद्रवेः मर्द्धये-च्चणकाभातुं वटीञ्चानन्दभैरवी । भक्षयेच्च पिबेच्चानु-वरीमूलकषायकं ॥” र.सा.सं. ।

आनन्दमयकोषः । पुं । कारणशरीरे । सुषुप्तौ ।

आनन्दा । स्त्री । विजयायां । मित्रि । हिं भाङ् । वार्षिकौपुष्पवृत्ते । देवजूल । हिं वेला । भा.पू.१भ.पुव. । आरामशीतलायाम् । रा.नि.व. १० । सुहृदपण्याम् । वै.निघ. ।

आनन्दी । स्त्री । आकन प्रांता इति प्रसिद्धं वृत्ते । श.च. । आरामशीतलायाम् । रा.नि.व.१० ।

आनन्दोदयरसः । पुं । पाखुरीगे रसः । “पारदं गन्धकं लौहमशकं विषमेत च । समांशं मरिचं चाट टङ्गणञ्च चतुर्गुणम् । अङ्गराजरेः

सप्त भावनाश्चास्तदाङ्गिनैः । गुञ्जाहृद्यं पर्णखण्डं खादंस्वायं ।” भैष पाण्डु.चि. ।

आननम् । ली । मुखे । रा.नि.व.१८ ।

आनयः । पुं । उपनयने ।

आनर्त्तः । पुं । जले । मे.तविकं ।

आनाखुः । पुं । इक्षुतुल्यायाम् । प.सु. ।

आनाहः । पुं । विष्णुवरोधकव्याघ्रौ । गूढा । तस्य लक्षणं—“आमं शकृदा निचितं क्रमेण भूयो विवहं विगुणानिलेन । प्रवर्त्तमानं न यथास्वमेनं विकारमानाहमुदाहरन्ति ।” भा. । मा. नि ।

आनीलः । पुं । नीलवर्णाश्च । रङ्गे । मं कथिल । हे.च. । वि । ईषत्रीलवर्णं ।

आनुलोमनः । वि । अनुलोमकारिणि । च. द.अर्श.चि. ।

आनुलोम्यम् । ली । सारल्ये । च.द.अर्शः ।

आनुवासनिकम् । ली । अनुवासनवसौ । च. चि.३अ. । See अनुवासनवसिः ।

आनूपः । पुं । महिषे । जटा । अनारस इति ख्याते वृत्ते । हिज्जलवृत्ते । दृष्टजलगांश्च । प.सु. । अनूपदेशवासिप्राणिमात्रे । देशविशेषे । ली । भीम-जलविशेषे । तन्निरुक्तिगुणाः—“रहस्यबहुवृक्षश्च वातश्चाभाम्यान्वितः । देशीऽनूप इति ख्यातः । आनूपं तद्वज्जलम् ॥ इति । See अनूपः । जलि । रा.नि.व.१४ । See जलम् ।

आनूपजलम् । ली । अनूपदेशस्थजले । तद्गुणाः—स्वादु स्निग्धं गुरु पित्तहरं पामाकणूवात-कफज्वरकरञ्च । रा.नि.व.१४ ।

आनूप-जाङ्गल-साधारणमांसम् । ली । कुरु-हरिण-सृगमोड सारङ्गाणां मांसेषु । तच्च लघु स्वादु बल्यं वृष्यं रुच्यञ्च । रा.नि.व.१७ ।

आनूपपक्षिमांसम् । ली । सारसहंसचक्र-वाकादिमांसं । गुणाः—शीतलं स्निग्धं वात-कफघ्नं गुरुञ्च । रा.नि.व.१७ ।

आमूपभूमिः । स्त्री । सजलभूमौ । See अनूपः ।

आनूपमांसम् । ली । कूलचर-प्लव-कीशस्थ-पादिमत्स्यानां मांसेषु । ते च गवय कुरु-कागमोड-गण्डकादयः । रा.नि.व.१७ । गुणाः—मधुरं स्निग्धं

गुरु अग्निमान्द्यकरं कफकरं मांसपीषकं अभिषन्दि प्रायेण हितञ्च । भा.पू.१भ. । सि. यो. वा.व्या शालण-खेदः ।

आनूपवर्गः । पुं । तद्देशस्थप्राणिवर्गे । आनूप-वर्गस्तु पञ्चविधः । तद्यथा—कूलचराः प्लवाः कीशस्थाः पादिनी मत्स्याश्चेति । तत्र नजगवयादयः कूलचराः पशवः । तन्मांसं वातहरं वृष्यं मधुर-मित्यादिगुणयुक्तम् । हंससारसादयः प्लवाः सङ्घात-चारिणश्च—तन्मांसं रक्तपित्तादिहरम् । शङ्ख-शङ्खनखादयः कीशस्थाः—तन्मांसं स्वादुरसपाक-त्वादिगुणम् । कूर्मकुम्भीरादयः पादिनश्च । सु. सु.४६अ. । आनूपमांसेषु विज्ञेयाः श्लेष्मला वात-कीपनाः । अति.२०अ. ।

आन्तरि (री) जलजम् । ली । आकाश-सलिले । तच्चतुर्विधं भवति धार-कार-तौषार-हैम-भेदात् । तेषु धारं वर्षोद्भवं, वर्षोपलीडनं कारम्, नीहारतीयं तौषारं, तथा प्रातर्हिमोद्भवं हैममिति । धारमपि द्विविधं सासुद्रगाङ्गभेदात्—तथीगाङ्गं गुणाब्जमदीषं पाचनञ्च । तदुक्तं आश्विने स्वाति-विशाखस्थे रवौ मेघो यद्वर्षति वारि तद्गाङ्गं, तथा मार्गशिर्षादिनक्षत्रेषु मेघो यद्वर्षति तीर्थं तस्मात्सुद्रं ज्ञेयम् । तत्परीक्षा दधिलिने रौप्यपात्रे शाखी-दनपिण्डं विन्यस्य वर्षायां धृतेन विकारमेति सुह-र्त्तं न तदा गाङ्गं ज्ञेयम् । तच्च जलं गाङ्गं स्वादु शीतलं रुचिप्रदं कफ-पित्तघ्नं निर्दोषं स्वच्छं लघु नित्यगुणाधिकञ्च । तथा सासुद्रजलं शीतं गुरु कफवातकरं । यथा चिचानचले पतितं तद्गुणाब्जं गाङ्गवद्भवति, तथोभयविधमेव वारि रसाश्रय-वशाद्गुणैः पतितं नानारसत्वं याति । रा.नि.व.१४ । See गगनान्म् ।

आन्त्रम् । ली । अन्त्रे ।

आन्त्रिकः । वि । अन्त्रसम्बन्धीये ।

आन्दोलनम् । ली । कम्पे ।

आन्त्रसिकः । वि । पाचके । अम. ।

आन्त्रदेशपूगम् । ली । तद्देशीयपूगफले । गुणाः—पाके मधुरं किञ्चिदस्त्रं तुदरं वातकफघ्नं मुखजाद्यकरञ्च । वै.निघ. ।

आपः । (स) ली । जलसमूहे । पुं । अष्टवस्त्व-तमे । स्त्री । बालके । दांती । अम. ।

आपक्तम् । वि । ईषत्यक्ते कलायादी । अम. ।
रोटिका इति केचित् ।

आपगाजलं (वारि) (सलिलम्) । क्ली ।
नदीजलं । गुणाः—“नार्दयं दीपनं रुचं वातलं
लघुं लिखनं” । मद्.व.८ । See नदी ।

आपणः । पुं । हृष्टे । पण्यविक्रयस्थाने । अम. ।

आपतिकः । पुं । श्रेणपक्षिणि । वाङ्मयश्री ।

आपनम् । क्ली । मरिचि । श.च. ।

आपनिकः । पुं । इन्द्रनीलमणौ ।

आपन्नसत्त्वा । स्त्री । गर्भवतीनायां । रा.नि.
व.१८ ।

आपस्तम्बिनी । स्त्री । लिङ्गिनीलतायाम् ।
रा.नि.व.३ ।

आपाकः । पुं । पायान् इति कुम्भकारस्य आर्द्र-
शुष्कसत्त्वावदाहस्थाने । जटा. ।

आपानम् । क्ली । पानभूमी । हला. ।

आपालिः । पुं । केशकौटे । ऊकृण । अम. ।

आपिञ्जरम् । क्ली । खर्णे । मोर्षा । रा.नि.
व.१३ ।

आपीतः । पुं । तृणीवृत्ते । ऊँद गौंश्च ।
गुणाः—कटुः कषायी मधुरः लघुः तिक्तः याही
हिमी वृष्यः व्रण-कुष्ठ-रक्तपित्तघ्नः । भा.पू.१८. ।
क्ली । रीष्यमाक्षिकधाती । खर्णमाक्षिके । रा.नि.
व.१३ । पञ्चकेशरे । मद्.व.३ ।

आपीनम् । क्ली । उधसि । हला. । सुवर्ण-
सुख्याम् । मोर्षाशूथी । अम. । पुं । कृपे ।

आपुपः (पूपः) । पुं । पिष्टके । रत्ना. ।
आनूपजन्तुमात्रे । राज. ।

आपूयः । पुं । शक्तुके । चूर्णके । छात्र, गश्पती,
वेभम् । विका. ।

आपूर्यमाणः । पुं । शुक्लपर्वे ।

आपूषम् । क्ली । रङ्गे । उाँ, उअ । रा.नि.व.१३ ।

आसः । वि । विश्वस्तवाचि । “रजस्तमीभ्यां
निर्मुक्ता तपीज्ञानबलेन ये । येषां चिकालममलं
ज्ञानसव्याहृतं सदा । आसः शिष्टा विबुधास्तै तेषां
वाक्यमशंसयम् ॥” चर. ।

आसा । स्त्री । जटायाम् । हारा. ।

आप्यम् । क्ली । कुडौषधौ । कूड । अ.टी. ।

भा.पू.१८. । वि । जलविकारजे फेनादी ।

आप्यायनम् । क्ली । तर्पणे । ग्रीष्मणे । रा.नि. ।

आप्त(प्ता)वः (प्लुतम्) । पुं, क्ली । काने ।
अम. । हे. च. ।

आफिङ्गम् । क्ली । अहिफेने । श.चि. ।

आफौनम् । क्ली । अहिफेने । वै.निघ. ।

आफु(फू) कम् । क्ली । अहिफेने । आफिम् ।
भा.पू.१८. ।

आबाधा । स्त्री । पीडायाम् ।

आब्दिका । स्त्री । तिलिद्याम् । श.र. ।

आभा । क्ली । वव्वले । वांद्वा । मं वाभूल ।
भा.पू.१८.वटादिव. । च.द.भग्न.चि.वा.व्या.एरण्ड-
पाके । भा.विक.गूल.चि. । महाशतावर्ध्याम् । See
वर्वरः ।

आभागुगुलुः । पुं । भग्नाधिकारे, भग्नस्थाने
च हितकरः । आभावव्यूलि । वांद्वा । “आभा-
फलचिकव्योषैः सर्वैरेभिः समीकृतेः । तुल्यो गुग्-
गुलुरायोज्यो भग्नसन्धिप्रसाधकः ॥” च.द.भग्न.चि. ।

आभौलम् । क्ली । शरीरपीडायाम् । वै.निघ. ।

आमः । पुं । व्याधिसात्रे । मे. । मलवैषम्यरीगे ।
रा.नि.व.२० । अपक्वान्नजरसे । सि.यो.अजी.चि.
वन्दः । तन्नक्षत्रं यथा—“आहारस्य रसः सारी यो
न पक्वोऽभिलाषवात् । आमसंज्ञां स लभते बहु-
व्याधिसमाश्रयः । आममन्नरसं केचित् केचित्तु मल-
सञ्चयम् । प्रथमां दोषदुष्टं वा केचिदामं प्रचक्षते ॥
उष्णणीऽल्परसत्वेन धातुमायमपाचितम् । दुष्ट-
मामाश्रयगतं रसमामं प्रचक्षते ॥” इति । विज.र. ।
षट्प्रकाराजीर्णरीगेषु । See अजीर्णम् ।

आमकः । पुं । कुभाण्डे ।

आमगन्धिः । वि । विश्वगन्धयुक्ते । औम्ट्टे
गकशुख । अम. ।

आमगन्धिहरिद्रा । स्त्री । (Curcuma
reclinata.) आम आदा । हिं आमहलदी ।
वै.निघ. ।

आमघ्नी । स्त्री । कटुकाराम् । रा.नि.व.६ ।

आमचनकः । पुं । अपक्वचणके । कौंठा
छांवा । मं कंचे अदि, श्रीलेहरमरे । कं रहिला.

हसियवकले । गुणाः—शीतलः रुच्यः सन्तपणः
दृष्टादाहहरः गौल्यः अमरीशीषघ्नः कषायः ईष-
क्तुवीर्ययः । रा.नि.व.१६ ।

आमज्वरः । पुं । अपक्वज्वरे । कौंठा ज्वर ।
“लालाप्रसीको हृत्तासहृदयाशुद्धारीचकम् । तन्द्रा-
लस्याविपाकाय वैरस्यं गुरुगावता”... इत्यादि
आमज्वरस्य लिङ्गम् ॥ सा.नि. ।

आमण्डः (कः) । पुं । एरण्डवृत्ते । प.सु. ।
शुक्लैरण्डे । रा.नि.व.८ । भा.पू.१८. ।

आमण्डवासः । पुं । आसवे । वै.निघ. ।

आमतन्तिङिः (डौ) । स्त्री । अपक्वतिलि-
याम् । कौंठा तैतुन ।

आमनस्यम् । क्ली । वैमनस्ये । दुःखे, पीडा-
याम् । अम. ।

आमपत्रिका । स्त्री । चिल्लीशाके । मं चिविल ।
वै.निघ. ।

आमपीनसम् । क्ली । कफे । कफाक्रमणे ।
मर्दि ६७८ ।

आमयः । पुं, क्ली । कृष्णागुक्णि । र.मा. । कुष्ठे ।
कूड । रा.नि.व.११ । सि.यो.अप.चि. । “शिरौष-
लशुनामयैः ॥” भा.म.१८.ज्व.चि. शालुरपण्यादि-
मूलामयमधुप्रुता । रोगे । उष्ट्रे । रा.नि.व.२० ।

आमयव्यासः । वि । रोगिणि ।

आमयावौ । वि । रोगिणि । रा.नि.व.२० ।

आमरक्तम् । क्ली । रक्तामाश्रयरीगे । मा.नि. ।
See अतिसारः ।

आमरसः । पुं । अपक्वरसे । सि.यो.अजी.चि.
श्रीकण्डः ।

आमलः (कः) । स्त्री । आमलकां । आम्ना-

गौंश्च । वामकवृत्ते । वांमक गौंश्च । श.च. । काष्ठ-
धातीफलं । कौंठा आम्ना । See काष्ठधाती-
फलम् । पञ्चकाष्ठे ।

आमलकचूर्णम् । क्ली । रसायनाधिकारे ।
च.चि.१अ. ।

आमलकशुण्डः । पुं । काष्ठामलके । “सुह्राम-
लकशुण्डयोः ॥” अ.द.ज्व.पञ्चदुष्टिः ।

आमलका (कौ) । स्त्री । (Phyleanthus
emblica. Syn. Emblica officinalis.)

सनामख्यातवृत्ते । आम्ना-गौंश्च । हिं अशीरा ।
मं आवले । कं नेलि । उत्त, मंडा । तत्-
पर्यायः,—तिष्यफला अमृता वयस्था वयःस्था
कायस्था (अ), अकरा (श), बहुफली (मे),
श्रीफली धातिका शिवा शान्ता धात्री अमृतफला
वृष्या वृत्तफला रीचनी (रा), पञ्चरसा
(शब्दमा.), कर्षफला तिष्या (र) । आमलकी-
गुणाः हरीतकीतुल्याः । विशेषस्तु रक्तपित्त-
प्रमेहशान्तिकरी स्वास्थ्यकरी रसायनी अम्लरसा
च । मद्.व.१ । भा.पू.१८. । कषायान्ना
मधुरा शीतला लघुः दाह-पित्त-वमि-मेह-शीघ्रघ्नौ
रसायनी च । रा.नि.व.११ । अस्याः फलमपि
अम्लत्वादायुं माधुर्येण पित्तं रुच-कषायत्वात्
कफघ्नं हन्ति इति विदीषणं । मद्.व.१ । आम-
लस्य फलं शुष्कं तिक्तमम्लं कटुं क्षुतम् । मधुरं
तुवरं केश्यं भग्नसन्धानकारकम् । तथा आमलक्यास्तु
वृक्षस्य मज्जातु तुवरा मधुः । वमिक्तहातपित्तघ्नौ
चान्ये तु फलवद्गुणाः । वै.निघ. । अम्लमामलकं
सुदुशीतवीर्यत्वात् पित्तं शमयति । सु.सू.४५अ. ।
तान् गुणांस्तानि कस्मापि विद्यादामलकीष्वपि ।
यान्युक्तानि हरीतक्या वीर्यस्य तु विपर्ययः ॥
च.चि.१अ. । काष्ठधातीफलं खादे कषायं कटुं
शीतपित्तालदीषघ्नञ्च । भूम्यामलक्याम् ।

आमलकायसम् । क्ली । रसायनविशेषे । इदं
ब्रह्मरसायनमपि कथ्यते । आमलकं निरस्थि यथोक्त-
विधिना शुष्कं पञ्च, जीवनीयादिकं मिलितं पञ्च,
दशगुणवारिणा क्वाथयित्वा पादशेषे पुतं क्वाथं
याच्यम् । तेन चूर्णं यथाविहितान्निना साध्यम् ।
च.चि.१अ. ।

आमलकावलेहः । पुं । रसायनविशेषे ।
च.चि.१अ. रसायनाधिकारे ।

आमलकीपत्रम् । क्ली । तालीशपत्रे । वै.निघ. ।

आमलक्यादिः । पुं । तदादिवर्गे । आमलकी
हरीतकी पिप्पली विभीतकश्चेति । आमलक्यादि-
रित्येष गणः सर्वज्वरपहः । चक्षुष्यो दीपनो वृष्यः
कफारीचकनाशनः ॥ सु.सू.३८अ. ।

आमलक्यादिचूर्णम् । क्ली । सर्वज्वरे हितं
भेदि दीपनञ्च । आमलं चित्रकं पथ्या पिप्पली
सैन्धवं तथा । चूर्णितोऽयं गणो ज्ञेयः सर्वज्वरहरः
परः ॥ भा.म.२८.ज्व.चि. ।

आमलच्छदः । पुं । तालीशपत्रे । वै.निघ. ।

आमलाद्यलौहम् । स्त्री । रक्तपित्त रस-विशेषः । अव लौहं सर्वचूर्णसमं । आमला-पिपलीचूर्णं तुल्यया सितया सह । रक्तपित्तहरं लौहं योगराजमिदं स्मृतम् ॥ र.सा.सं. ।

आमलो । स्त्री । मूत्रामलक्याम् । वै.निघ. ।

आमवातः । पुं । Acute rheumatism. स्खलच्चणविशिष्टवातरोगविशेषः । आश्रयात् ।

“अङ्गमर्दोऽरुचिसृग्णा चालस्य गौरवं ज्वरः । अपाकः शूलताङ्गानामामवातस्य लक्षणमिति तन्मा-लारम् । विरुद्धाहारचेष्टाभ्यां मन्दाग्नेर्निश्चलस्य च । क्षिप्तं भुक्तवती ह्यन्नं व्यायामं कुर्वन्तस्तथा ॥ वायुना प्रेरितो ह्यामः स्नेहस्थानं प्रधावति । तेना-त्यर्थं विदग्धोऽसौ धमनीः प्रतिपद्यते । वातपित्त-कफैर्भूयो दूषितः सोऽन्नजी रसः । स्त्रीतांसभिय-न्दयति नानावर्णोऽतिपिच्छिलः । जनग्रत्याशु दौर्लभ्यं गौरवं हृदयस्य च । अधीनामाश्रयो ह्येष आमसंज्ञोऽतिदारुणः । युगपत्प्लुपितावन्तस्त्रिक-सन्धिप्रवेष्टकौ । सन्धे वा कुरुतो गात्रं आमवातः स उच्यते ॥” मा.नि. ।

आमवातगजसिंहमोदकः । पुं । आमवाते हितकरः । अवादी खण्डं किञ्चिज्जलच संमिश्र सह-प्रिसलापि उष्णीकृत ततश्चूर्णादि सर्वं प्रक्षिप्य मोदकवत्पचत् । ततो घृतं मधु च प्रक्षिपेत् । “शुष्की-चूर्णस्य प्रत्येकं यमान्याश पलायकं । जीरकस्य पले हे च धान्यकश्च पलद्वयं । पलैकं शतपुष्पायाः लवङ्गस्य पलं तथा । टङ्गणस्य पलं षट् मरिचस्य पलानि च । विहताविफलाचारपिपलीनां पल-तथा । शङ्खो ला तेजपत्रश्च चविकानां पलं तथा । अभं लौहं तथा वङ्गं प्रत्येकश्च पलं पलम् । एतेषां सर्वचूर्णानां खण्डं दद्यात् गुणवयं । घृतेन मधुना मिश्रं कर्षमावन्तु मोदकं ॥ र.सा.सं. ।

आमवातारिगुडिका (वटिका) । स्त्री । आमवाते रसः । रस गन्धक सीङ्गागा सैन्धव लौह ताम्र शङ्खभक्ष—एषां प्रति १ तो. गुग्गुलीः १४ तो. विफलाचूर्णं ३॥ तो. चिवकचूर्णं ३॥ तो. सर्वं घृतेन विमर्द्य वटो कार्या । सा.कौ. । रस.र. । रसगन्धकलौहाभं तुल्यं टङ्गणसैन्धवं । समभागं विचूर्णय्य चूर्णाङ्गिगुग्गुगुलुः ॥ गुग्गुलोः पादिकं देयं विहतामूलवल्कलम् । तत्समं चित्रकं देयं घृतेन परिसर्जयेत् ॥ खादन्माषद्वयं चास्य विफला-चूर्णयोगताः ॥ इति । रसगन्धौ वरावर्जिर्ग-

गुलुः क्रमवर्द्धितः । एतदेरुण्डतैलेन मर्दयेदति-चिकणम् ॥ इति च । र.सा.सं. । पाठान्तरे—रस-गन्धकलौहाकर्कतुल्यटङ्गणसैन्धवान् इति । तथा—रसगन्धकलौहाकर्कशङ्खटङ्गणसैन्धवान् इति च ।

आमवातेश्वररसः । पुं । आमवाते रसः । अत्र गन्धकादिसर्वं द्रव्यं पञ्चाङ्गुलरसे इति एरुण्ड-मूलरसे । पुनः पुनरिति समवारं भावयेत् । ततः सञ्चूर्णं पञ्चकीलकायैः २० वारान् भावयेत् । ततः टङ्गणादिसर्वं धोय्यम् । पाठः—गुडगन्धं पलायञ्च मृतताम्रञ्च तत्समं । ताम्राहं पारदं गुडं रसतुल्यं मृतायसं । सर्वं पञ्चाङ्गुलैर्नैव भावयेत् पुनः पुनः । सञ्चूर्णं पञ्चकीलकैः कायैः सर्वं विभावयेत् । रौद्रे विंशतिवारं गुडं चीनां रसेर्दृष्टं । षट् टङ्गण-चूर्णेन तुल्येन सह मेलयेत् । टङ्गणाहं विडं देयं मरिचं विडतुल्यकं । तिलिङ्गिचारतुल्यञ्च सूत-तुल्यञ्च दन्तिकं । विकटु विफलञ्चैव लवङ्गं चाहं-भागिकं । आमवातेश्वरी नाम विष्णुना परि-कौर्त्तितः ॥ र.सा.सं. ।

आमशूलः । पुं । The cholic pain arising from indigestion. आमजन्य-शूलरोगभेदे । तल्लक्षणं यथा—“आटीपह्लास-वमोगुल्लसै मित्यमानाहकफप्रसैकैः । कफस्य लिङ्गेन समानलिङ्गमामोहवं शूलमुदाहरन्ति ॥” इति निदानम् ।

आमाजीर्णम् । स्त्री । आमरसाजीर्णं ।

आमातीसारः । पुं । Dysentery. षड्-धातीसारान्यतमे रोगविशेषः । अस्य सम्प्राप्तिः—अन्नाजीर्णाद्भुताः क्षीभयन्तः कीडं दीषा धातु-सङ्गान् मलांश्च । नानावर्णं नैकशः सारयन्ति श्ली-पेतं षष्ठमेन वदन्ति ॥ संसृष्टमेभिर्दोषैश्च न्यस्तमप-स्ववसौदति । पुरीषं भृशदुर्गन्धि पिच्छिलचाम-संज्ञितम् ॥” मा.नि. ।

आमानुबन्धः । पुं । आमसातव्ये । सर्वदा आमसञ्चये । च.द.यह-चि.गुण्डादिः ।

आमानम् । स्त्री । अपक्वान् । कौंठा वा आठण चाण्डेल ।

आमानम् । स्त्री । बालाम् । कटि आम् । गुणाः—“कषायमन्तरसं रुच्यं वातपित्तवर्धकञ्च ॥” भा.पू.१भ. ।

आमावस्था । स्त्री । अपक्वावस्थायाम् ।

आमाश्रयः । पुं । आमस्थाने । स च नाभि-स्तनवीर्यमध्यभागे । “नाभिलान्तरं जन्तीरामाश्रय-इति स्मृतः ॥” रा.नि.व.१८ । च. । प्रवाहिका-रीने । आश्रयां शीर्षा । See प्रवाहिका ।

आमिषम् । स्त्री । मांसधातौ । मांसं । रा.नि. व.१० । भोग्यवस्तुनि । मेषविकं । विका. ।

आमिषकरम् । स्त्री । शीणिते ।

आमिषगन्धिनी । स्त्री । पूतन्या । श्रुतिना ।

आमिषप्रियः । पुं । कडपलिशि । वाक् प्रक्षी, कंकप्रक्षी । रा.नि.व.१२ । वि. मांसभक्षके ।

आमिषभूक(प्राशो) । वि. मत्स्यमांसभक्षके ।

आमिषस्नेहः । पुं । वसायाम् ।

आमिषी । स्त्री । जटामास्याम् । अ.टी.भ. ।

आमि(मी) चा । स्त्री । चौरसायाम् । ह्येना इति लीके । तक्रकूर्षिकायां । सन्तानिकायाम् । “तते पके च पर्यसि दधियोगेन जातायां दुग्ध-विकृतौ । श्रुते चौरं दधि क्षितमाभिचा कथ्यते बुधैः ॥” हला. ।

आमिचीयम् । स्त्री । दधनि ।

आमुपः । पुं । (Bambusa Spinosa.) कण्टकयुक्त-वंशविशेषः । टेण्डेण्डे रीश । श.च. ।

आमोदः । पुं । दूरगामिगन्धे । शतावय्याम् ।

आमोदकः । पुं । यमानिकायां । वै.निघ. ।

आमोदजननी । स्त्री । नागवज्रा । शीन । वै.निघ. ।

आमोदा । स्त्री । शतावय्याम् । शूलफायाम् ।

आमोदी । वि. सुखवासने । कर्पूरादिवटिका-कृतसुखगन्धे । अ.टी. ।

आम्बोली । स्त्री । रक्तकुरण्टकभेदे, कीङ्कण-देशे खनाम्ना ख्याते । ब्रह्मसौंष्टीविशेषः । (प्राकृत-शब्दः) ।

आम्बसिकः । पुं । मत्सेरा । वि. जलसम्बन्धीये ।

आम्बः । पुं । (Mangifera indica) Man-go tree, खनामख्यातवृक्षे । आम् गौह । मं चावाफल । कं माविनफल । तं माविङ्गि । तत्पर्यायाः,—चूतकः (म), पिकवल्गभः (भा), अम्बः (शब्द. र.), फलश्रेष्ठः फलीतृपतिः मृषालकः (श), चूतः रसालः सौरभवेत् सङ्कारः (अ),

माकन्दः षट्पदातिथिः मधुदूतः वसन्तदुः पिकप्रियः स्त्रीप्रियः गन्धवन्तुः अलिप्रियः (शब्द-र.), शरैष्टः मदिरासखः (ज), पिकवन्तुः (वि), केशवायुधः कीर्षी परपुष्ट-महीतृसवः (शब्दसा.) कामशरः कामवल्गभः कामाङ्गः कौरैष्टः माधवदुमः मृङ्गा-भीष्टः सौधुरसः माधुलौ कीकिलीतृसवः वसन्तदूतः अन्नफलं मोदाख्यः मन्मथालयः मन्धावासः सुमदनः पिकरागः वृषप्रियः प्रियन्तु कीकिलावामः । आम्बः पञ्चविधः साधारणाम्-कीशान्न-राजान्न महाराजान्न-रसालाम्नाम् । एषां विशेषाः स्वस्वपर्याये मृग्याः । बालास्नादिगुणाः यथा—कषायाभ्ररसं सुगन्धि कण्डरोगघ्नम् अपिकरञ्च । याङ्गि मेहरक्त-कफपित्तत्रणघ्नञ्च । मद. व. ६ । पित्तप्रकीपवातरक्त-करं लवणादिना रुचिकरञ्चेति । मृदास्थि पित्ता-निलकफकरं बालवदेव । पक्तं तन्निदीषश्मनं खादु पुष्टिकरं गुडं धातुवृद्धिकरं सन्तर्पणं कालि-कारि दृष्टान्नमन्त्रञ्च । रा. नि. व. ११ । वा. म. १५ अ. न्ययोधादिः । तरुपक्ताम् गुरु वातहरं मधु-रान्नं पित्तप्रकीपनञ्च । क्षतिमपक्तं पित्तघ्नम् । पर्युषिताम् रुच्यं बल्यं बौध्यकरं लघु शीतलं वात-पित्तहरं सारकञ्च । गालितामररसः बल्यः गुरुः वातहरः सारकः अह्वयः अतितर्पणः वृहणः कफ-वर्धनञ्च । आमस्वस्वर्णं गुरु अतिरीचनं दुर्जरञ्च । दुग्धाम्बं वृष्यं वण्यं खादु गुरु शीतलं रुच्यं वृहण्यं बल्यञ्च । आमातिथीगे मन्दाग्निं विषमज्वरं रक्ता-मयं बहुगुदीदरं नेवामयञ्च करोति । भा. पू. १भ. । अपक्वामां फलमेव शूलं संयाङ्गि पित्तासृजि कीपनञ्च । तथा विपक्तं मधुरञ्च चान्नं भेद्यं सपित्ता-मयनाशनञ्च ॥ अति. १७अ. । स्त्री । आमफलं पले, ८ तो. । प. प्र. १ ख. ।

आम्बगन्धकः (धृत) । पुं । समशीलचुपे । मं कीतुवा । रा. नि. व. ४ ।

आम्बगन्धा । स्त्री । कर्पूरहरिद्रायाम् । आम्-आम् । हि कर्पूरहर्हि । भा. पू. १भ. ।

आम्बगन्धिहरिद्रा । स्त्री । आमहरिद्रायां ।

आम्बतैलम् । स्त्री । आम्बास्थितैले । आम्बत्र कुशीर तैलज । गुणाः—ईषचित्तं मधुरं नाति-पित्तकृत् वातकफहरं रुच्यं सुगन्धं विशदञ्च । मद. व. ८ । सङ्कारतैलमीषतिक्तमतिमुगन्धि वात-कफहरं रुच्यं मधुरं कषायमेववातरक्तपित्तकरञ्च । अति. १४ अ. ।

आम्रत्वचा। स्त्री। आम्रत्वक्कले। आम्रेश्वर
होन। गुणः—कषाया। रा. नि. व. ११।

आम्रनिशा। स्त्री। आम्रहरिद्रायां। वै. निघ.।

आम्रपल्लवः। पुं. स्त्री। आम्रकिसलयः। च.
स. कृष्ण। गुणः—रुच्यः कफपित्तघ्नः। भा. पू.
१भ.।

आम्रपुष्पम्। स्त्री। आम्रमुकुले। आम्रेश्वर
वोन। गुणः—रुच्यं दीपनम्। रा. नि. व. ११।
अतीसार-कफपित्तप्रमेहघ्नं रक्तदुष्टिकरं शीतं वात-
लघु। भा. पू. १भ.।

आम्रपेयिका (शी)। स्त्री। शुक्राम्रखण्डे।
आम्रहृत्, आम्रग्री। मं. आंवीशी। गुणः—अम्ल-
मधुरा कषायरसा भेदिका वातकफघ्नी च। भा. पू.
१भ.।

आम्रफलम्। स्त्री। आम्रं।

आम्रफलपानकम्। स्त्री। आम्रफलकृत-
पानकविशेषः। आम्रेश्वर पीना। “आम्रमामं जले
खिन्नं मर्दितं दृढपाणिना। सिताशीतान्मुस्युक्तं
कर्पूरमरिचान्वितं। प्रपाणकमिदं श्रेष्ठं भीमसेनेन
निर्मितं। सद्यो रुचिकरं वल्यं शीघ्रमिन्द्रियतर्पणम्॥”
भा. पू. १भ.।

आम्रमयः। वि। आम्रकृते।

आम्रमूलम्। स्त्री। आम्रशफायां। आम्रेश्वर
शिकड़। गुणः—सुगन्धि रुच्यं संयाहि शीतलघु।
रा. नि. व. ११।

आम्रसाकृतिः। पुं। रसालाभेदे। किञ्चि-
त्कुङ्कुमसंयुक्ता विमलसुदधिगालिता। सशर्करं
भवेत्पीता पक्वामरससन्निभा॥ पीता शिखरिणी
या सा लघ्वी वर्णवती हि सा। सुरुच्या मधुरा
वल्या वातपित्तहरापरिण॥

आम्रलेहः। पुं। आम्रकृतलेहः। हिं रायते।
आम्रेश्वर टाटे। “तद्व्यामं भर्जयित्वा मर्दयेद्गुड-
शर्करं। सैन्धवं मरिचं हिङ्गु भर्जितं तत्र
निःक्षिपेत्। रुचिकृत्तमलेहोऽयं मधुराक्षुभिकारकः।
हृद्यः क्षिण्णी गुरुशोक्तः पाकविद्याविशारदः॥”
वै. निघ.।

आम्रवन्दः। पुं। आम्रवन्दायाम्। आम्र-
गोष्ठेर वाग्नरा। वै. निघ. २भ. ज्व. चि.।

आम्रव(वा)टः। पुं। आम्रातके। मद. व. ६।

आम्रवीजम्। स्त्री। आम्रास्थिनि। आम्रेश्वर
आंजि वा कूणी। हिं कीडलीया। गुणः—कषायं
कृद्गतीसारघ्नं ईषदमं मधुरं हृदयदाहघ्नम्। भा.।

आम्रवेतसः। पुं। अम्रवेतसे। रा. नि. व. ६।

आम्रहरिद्रा। स्त्री। आम्रनिशायाम्। आम्र-
इन्जूर। गुणः—“तिक्ता चाम्ना रुचिप्रदा।
लघुमृदीपनी चोष्णा तुवरा च सरा मता। कफ-
क्षीघ्रघ्नं कासं श्वासं हिक्कां ज्वरं तथा। सुखरीगं
रक्तदीपं नाशयेत्॥” वै. निघ.।

आम्रातः (कः)। पुं। The hogplum
(Spondias mangifera.) खनामप्रसिद्धे
वृक्षविशेषः। आम्रडा गोंछ। हिं आम्राडा। मं
इरशालआंवा, आंवाडे। तत्पर्यायः—पीतनः
कपीतनः वर्षपाकौ (र), मधुराम्रकः (श),
पीतनकः कपीचूता अम्रवाटिकः भङ्गीफलः रसाद्यः
तनुचौरः कपिप्रियः अम्ररातकः कपिचूतः अम्र-
रौषः (ज), आम्रातः अम्रातः (शब्द. मा.)
अम्रातकः अध्वगभीष्यः (वि)। फलगुणः—
“आम्रातमल्पवातघ्नं गुरुणं रुचिकृत्परं। पक्वम्
तुवरं स्वादुरसपाकं हिमं स्मृतं। तर्पणं स्नेहलं
क्षिण्णं हृष्यं विष्टम्भि हृद्घ्नं। गुरु वल्यं मरुत्पित्त-
क्षत-दाह-क्षयासजित्। आमं फलं कषायाम्नं।
पक्वं तत् मधुराम्नं क्षिण्णं पित्तकफघ्नम्। रा. नि.
व. ११। आम्रावर्त्तं। आम्राष्ट्रे, आम्रमख
इति ख्याते। “पक्वस्य सहकारस्य कटे विस्तारितो
रसः। चर्मशुष्की सुहृद् त्वं आम्रातक इति स्मृतः॥”
स्त्री। आम्रातकफले। आम्रडा। राजाम्। भा.
प. १भ.।

आम्रातकः। पुं। पलाशिकायाम्। रा. नि. व.
२३। च-सू. ४ अ.।

आम्रावर्त्तः। पुं। Insipissated mango
juice. आम्रातके। आम्राष्ट्रे, आम्राष्ट्रे, अम्रावटे
इति च प्रसिद्धे। हिं अम्रवट। मं आविरसा-
चौपीशौ। विधिः—पक्वाम्रासः पटे विस्तारितः
रोद्रशुष्कः आम्रावर्त्त उच्यते। गुणः—तृणाच्छर्दि-
वातपित्तघ्नः सारकः रुच्यः लघुश्च। भा. पू. १भ.।

आम्रास्थि। स्त्री। आम्रवीजशस्ये। आम्रेश्वर
आंजि। च. मृ. ४ अ.।

आम्रः। पुं। तिलिङ्गाम्। ठैजुन गोंछ।
अम्रवेतसे। मद. व. ६। वै. निघ. २भ. वा. व्या. प्रत्य-

ठीला चि. वि.। अम्ररसे। “अम्रस्तु पाचको रुच्यः
लघुः पित्त-कफप्रदः। लेखनीयः क्षेदनश्च वाक्त्रं
शीतलताकरः। विजरीमुष्णं हृष्यदश्च वातनाशकरी
मतः। अस्यातिसेवनेनैव तिमिरं दाहवृद्धिभयाः।
ज्वरकण्डुपाण्डुरोगविसर्पस्फोटकुष्ठहृत्॥” वै. निघ.।

आम्रका। स्त्री। नागरदेशप्रसिद्ध-पलाशी-
लतायाम्। वै. निघ.।

आम्रटकः। पुं। चुक्रचुने। फूका। र. मा.।

आम्रपञ्चकम्। स्त्री। अम्ररसयुक्तफलपञ्चके। यथा
—कील-दाडिम-वृक्षा-चुक्रिका-म्रवेतसेः पञ्चाम्र-
फलम्। जलीर नारिङ्गाम्रवेतस तिलिङ्गो-वीज-
पूरकमिति वा फलाम्रपञ्चकम्। रा. नि. व. २२।
पञ्चाम्रं।

आम्रपत्रकः। पुं। चुक्रायां। टुक पीलङ्गु।
वै. निघ.।

आम्रपत्री। स्त्री। पलाशीलतायां। वै. निघ.।

आम्रपित्तम्। स्त्री। खनामव्यातरोगविशेषः।
See आम्रपित्तं।

आम्रफलम्। स्त्री। कपिल्यफले। वै. निघ.।

आम्रलोठिका। स्त्री। चुद्रचिन्नायाम्। वै.
निघ.।

आम्रलोणिका। स्त्री। अम्रलोणिकायाम्।
आम्रकण।

आम्रवक्त्रत्वम्। स्त्री। पित्तज्वररोगविशेषः।

आम्रवती। स्त्री। अम्रलोणिकायाम्। मं
आववन्ती। वै. निघ.।

आम्रवर्गः। पुं। आम्रवर्गे। See आम्रवर्गः।

आम्रवल्ली। स्त्री। आवटवेल इति महाराष्ट्र-
प्रसिद्धलतायां। गुणः—“आम्रवल्ली दीपनी
स्यात्तौष्ण्यान्ना रुचिदा मता॥” वै. निघ.।

आम्रवास्तुकः। पुं। चुक्रिकायां। फूका
वेठो। वै. निघ.।

आम्रवेतसः। पुं। अम्रवेतसे। See अम्र-
वेतसः।

आम्रा। स्त्री। तिलिङ्गीकायाम्। लिङ्गिनी-
लतायाम्। श. र.। औषधाम्। रा. नि. व. ८।

आम्रातकः। पुं। आम्रातके। र. मा.।

आम्रातको। स्त्री। पलाशीलतायां। रा.
नि. व. ४।

आम्रानोक्तः। पुं। पीतकिण्टीचुपे। र. मा.।

आम्रि(स्त्री)का। स्त्री। आम्रिकायाम्।
ठैजुन गोंछ। अम्रीद्वारे। श. मा.।

आयतः। वि। दीर्घे। विलुते।

आयतच्छदा। स्त्री। कदलीवृक्षे। मद. व. ५।

आयतनम्। स्त्री। अधिष्ठाने। आशये।
हेतो। भा.।

आयतपत्रा(त्री)। स्त्री। कदलीवृक्षे। वि. का.।

आयसम्। स्त्री। तीक्ष्णलौहे। रा. नि. व. १३।
लौहसामान्ये। र. मा.।

आयसमलम्। स्त्री। मण्डुरलीहे। च. द. पाण्डु-
चि.। लौहमले।

आयस्तः। वि। तेजिते। चिमे। मे. तत्तिकां।

आयामः। पुं। वातरोगभेदे। स विधा अम्य-
न्तरायामः वाह्यान्तरासामथेति। देव्यै। अम.।
सङ्कुचितायदेशस्य व्रणस्य दीर्घाकरणे सु. चि. १ अ.।

आयामकान्तिकम्। स्त्री। यङ्गुलधिकारि
निस्तुपदरदलितयवे चतुर्गुणजलसाधितयवमण्डं १६
श. (यवः ८ प. जलं ७४ श. श. १६ श.) यव-
शक्तु ८ श. मध्यविधमूलकानि ६४ वारि ६४ श.
एकच स्थापनीयम्। ततो यवचारादिकं प्रत्येकं
पलद्वयं (१६ ती.) तथा पिप्पल्यादीनां प्रत्येकं
पलमितं (८ ती.) तत्र दत्त्वा विशुद्धधते पञ्चदश-
दिन यावत् स्थापयेत्। च. द. यङ्गु. चि.। भेष.।

आयासः। पुं। शान्तौ। हि. च.।

आयुः। पुं. स्त्री। जीवितकालः। जटा.। औषधे।
घृते। रा. नि. व. १५। वसायाम्। रा. नि. व. १८।

आयुशेषः। पुं। मृत्यौ।

आयुधदीघपृष्ठः। पुं। सपें। हारा.।

आयुधधर्मिणी। स्त्री। जयन्तीचुपे। श. च.।

आयुर्द्रव्यम्। स्त्री। औषधे। र. मा.।

आयुर्यागः। पुं। औषधे। रा. नि. व. २०।

आयुर्वेदः। पुं। ऋग्वेदस्योपवेदविशेषः, अथर्व-
वेदोपाङ्गे श्रद्धादिस्थानाटकसम्पन्ने धन्वन्तर्यादि-
प्रणीतचिकित्साशास्त्रे। “इह खल्लायुर्वेदी नाम
यदुपाङ्गमथर्ववेदस्यानुयायेव प्रजाः श्लोकशतसह-

खमथायसहस्रं कृतवान् स्वयम् । तन्निकृतिः
यथा—आयुरास्मिन् विद्यते अनेन वा आयुर्विन्द-
तौल्यायुर्वेद इति । सु.सू.१३.१. आयुर्विदाहितं
व्याधेः निदानं श्रमनं तथा । विद्यते यव विद्वद्भिः
स आयुर्वेद उच्यते ॥ वैद्यशास्त्रे । हिताहितं सुखं
दुःखमायुस्तस्य हिताहितं । मानञ्च तच्च यतोक्तमायु-
र्वेदः स उच्यते ॥ च.सू.१३.१. ।

आयुर्वेदमयः । चि । आयुर्वेदाभिज्ञः ।

आयुर्वेदो । पुं । वैद्यः । रा.नि.व.२० ।

आयुष्करः । चि । परमायुर्जनकः ।

आयुष्मान् । पुं । हतौययोगी । औवकमहाकुपे ।

रा.नि.व.५ । वि । दीर्घजीविनि ।

आयुष्यम् । चि । पथ्यः । आयुर्हितकरः । रा.
नि.व.२० ।

आयुम् । स्त्री । जीवितकालः । अम. ।

आरः (कः) । पुं । हरिताले । रेफल इति
गौडदेशख्याते मधुराक्षफलवत् । र.मा. । स्त्री ।
मुखलौहि । रा.नि.व.१३ । “आरं कांस्यं मृतं
ताम् ।” मेघनादरसे । पित्तले । भा. ।

आरकूटः । पुं, स्त्री । ताम्र-यशदयो रूपधातौ
पित्तले । शिथल । हिं पीतरी । रा.नि.व.१३ ।

आरक्तम् । स्त्री । रक्तचन्दने । वि । ईषत् सम्यक्
वा रक्तवर्णः ।

आरक्तपुष्पो । स्त्री । बन्धुजीवकवृक्षे । वाङ्मूली ।

आरग्वधः । पुं । (Cassia fistula) अरग्वध-
वृक्षः । वड़ शोभाङ्ग, शोभाङ्ग, शोभाङ्गनङ्गी,
वानरनङ्गी । हिं आमलतासू, धनवहेडा, शीष-
हाली । सं धोरवाहावा । तं रेहलेदु । सुवर्णालु-
फले वा पत्रे । तत्पर्यायः—चक्रपरिव्याधः (वे),
जठरतुल (श्री), राजवधः सम्पकः चतुर्गुलः
शम्पाकः आरिवतः व्याधिव्रातः कृतमालः सुवर्णकः
(ख), मन्थानः रीचनः दीर्घफलः वृषट्टमः प्रयङ्गः
हिमपुष्पः राजतरुः कृतघ्नः महाकर्णकारः ज्वरा-
न्तकः अरुजः खर्णपुष्पः खर्णदुः कुष्ठवृद्धनः कर्णा-
भरणकः महाराजदुग्धः कर्णिकारः खर्णङ्गः ।
तत्र अन्तःपरिमार्जने फले, वधिःपरिमार्जने
कुष्ठदोषं याच्यम् । सि.यो.पित्त. ज्व.राचादौ
श्रीकण्डः । सुवर्णालुफले । च.द.पित्त.ज्व.चि. ।
“द्राक्षारग्वधधीशामि ।” च.द. वात. श्लेष्म. ज्व.
आरग्वधादिः । “आरग्वधयन्यिकसुसुतिता ।”

आरग्वधः चिरमालकः । उ. । सु.सू.३.२५. । आर-
ग्वधपत्रे । च.सू.३.२५. स.प.ल. । See अरग्वधः ।

आरग्वधपञ्चकम् । स्त्री । वातकफज्वरे कषाय-
विशेषे । यथा—आरग्वधस्तित्तकरीहिणी च हरी-
तकीपिप्पलिसूक्ष्मकृता । हा.अति.स्थानं २३. ।

आरग्वधादिः । पुं । आरग्वधेन्द्रयव-पाटलकाक-
तित्ता-निम्बामृता-मधुरसा-सुवर्णचपाटाः । भूमिस्व-
सैय्यज पटोल-करञ्जयुग्मं समच्छदाग्नि-सुषवोफल्-
वाणघोष्टा । इत्यात्मकी गणः कटि कुष्ठविषमज्वरघ्नः
कफकण्डूतिप्रमहदुष्टघ्नशोधनः विशेषतो बलास-
घ्नश्च । वा.सू. १५.अ. । सु.सू. ३.२५. । आरग्वधादि-
पञ्चद्रव्यकृतकषाये वातश्लेष्मज्वरे । च.द. । आरग्वध-
यन्यिकसुसुतिता हरीतकीभिः कथितः कषायः ।

आरग्वधाद्यतैलम् । स्त्री । योनिव्यापदधि-
कारि तैलम् । सर्पपतैलं ४३, गृहं भस्मं ४३, आर-
ग्वधमूलतलक १५, शङ्खचूर्णं २५ हरितालं २५, एकत्र
पाच्यम् । च.द.योनिव्या.चि. । कुष्ठरीमे च तैलं ।
आरग्वधतलक वटतलक कुष्ठं हरितालं मनःशिला
हरिद्रा दारुहरिद्रा च, एषां मिलितपादिककल्केन
तैलप्रस्यं विपचेत् । च.द.कुष्ठ.चि. ।

आरट्टजः । पुं । तद्दे शीशोः । आर्द्रवी
घोड़ा । जटा. ।

आरणालम् (कम्) । स्त्री । काञ्चके । आम्बानी
कौञ्चि । यच्च निस्तुषीकृतैः आमैर्गोधुमैः संहितं
तदारणालमुच्यते । प.प्र. ३५. । आरणालस्तु
गोधुमैरामैः स्यान्नीस्तुषीकृतैः । पक्वैरासन्वितं
तत्तु सौवीरसदृशं गुणैः ॥ भा.पू.सन्धान. ।

आरणिः । पुं । कुलहलके आवर्तः । हारा. ।

आरण्यगोमयः । पुं । वन्यगोमये । वनस्पृष्टे ।
च.चि. १३. ।

आरण्यपशुः । पुं । वनजपशौ । स सवधा,—
कृत्त-महिष-वानर-सरीसृप-रुह-पृषत-सगाः ।

आरण्यमक्षिका । स्त्री । दंशके । डोंशमाछि ।
रत्ना. ।

आरण्यमुद्रा । स्त्री । मुद्रपण्याम् । भृङ्गानौ ।
रा.नि.व.३. ।

आरण्यविम्बिका । स्त्री । तुङ्गीकायाम् ।
बूना तेलीकूच । रा.नि.व.२३. ।

आरख्योपलभस्म । स्त्री । वनकरीवभस्मनि ।
विनस्पृष्टे शोशे । वै.निघ.२.भ.ज्व.भस्मेश्वर-रसे ।

आरतिः । स्त्री । स्वस्थचित्तले ।

आरभः । पुं । उद्यमे । वधे । दर्पे । मे. ।

आररः । पुं । शब्दे । धनौ ।

आरस्यम् । स्त्री । विस्मदे ।

आरक्षः । पुं । गजकुम्भाधोभागे । हला. । हि.च. ।
गजकुम्भसन्धिभागे । विका. ।

आरा । स्त्री । चर्मभेदकास्त्रे । सा व्यधनप्रयो-
जना । लक्षणं—“आराङ्गाङ्गुलवृत्ता स्यात्तत्रवेशा-
त्तथोर्वतः चतुरस्रा... ॥ अचि.सु.चि.१३. । आरा-
मुखी नाम जलपक्षिणि । अम. ।

आराग्रम् । स्त्री । चर्म्मचन्द्रायस्त्रमुञ्जे । “आरा-
ग्रस्तु मुखं तेषाम् पुष्पपत्रादिभेदतः ॥” हला. ।

आराधनम् । स्त्री । पवने । मे.नचतुक्तं ।

आरामः । पुं । उपवने । “नगरान्नातिदूरेण
यः सङ्गिरुपरीपितः । तरुष्वष्टः स आरामसायीपवन-
सच्यते ॥” हला. ।

आरामघोलिः (लिका) । स्त्री । पत्रशाक-
विशेषः, पश्चिमदेशे प्रायेण । गुणाः—“आराम-
घोलिका चाक्षुहृच्छा रुच्यानिलापहा । पित्तश्लेष्म-
करी चान्द्या सूक्ष्मा जीर्णज्वरापहा ॥” रा.नि.व.७ ।

आरामवह्निका । स्त्री । मल्लिकाविशेषः ।
रा.नि.व.२३. ।

आरामशोतला (लौ) । स्त्री । रामशालीदि-
महाराष्ट्रख्याते सुगन्धपत्रशाकविशेषः । आराम-
शोतलापि पश्चिमदेशे कथ्यते । बवंध्यादिगणे
हता । गुणाः—तिक्ता शोतला पित्तघ्नी दाहशीष-
हरा व्रणविस्फीटकघ्नी च । रा.नि.व.१० । शोता
कटुः पित्तकफाक्षणी च । मद.व.१ ।

आरामुखम् । स्त्री । व्यधनार्थशस्त्रविशेषः । सु.
सू.८.५. ।

आरालिकः । पुं । पाचके । अम. ।

आरिः (री) । पुं । कण्टकवृक्षे । खदिरसारः ।
श्वेत्प्र. । गुणाः—कटुः तिक्तोष्णः कफवातघ्नः व्रण-
कण्टरीग्नः रुच्यः दीपनश्च । रा.नि.व.८. ।

घार । पुं । (Lager stroemia rigia)
वृक्षविशेषः । कर्कटे । शूकरे । मे.रत्निकं । कुम्भाख-
लतायाम् । अलाञ्जाम् ।

आरुकम् । स्त्री । हिमालयदेशजाते स्वनामकौ-
पधिविशेषः । आड़ इति भाषा । तत्पर्यायः—वीर-
सेनं वीरं वीरारुक् । पत्रपुष्पादिभेदेन तस्य चातु-
र्जालः सर्वाण्येव गुणैः तुल्यानि । गुणाः—“जारकं
वातमेहार्शः कफघ्नश्च । मद.व.६ । मधुरं हिमं
अशः प्रमेहगुल्मरक्तदोषघ्नश्च । रा.नि.व.११. । पुं ।
कानेलदेशे आलुबुखार इति ख्याते खाद्यद्रव्ये ।
गुणाः—“आरुकी यादितुवरी हृद्यः शीतो गुरुः
क्षृतः । मलावष्टम्भको ग्राही भेदी वीणः कफा-
पहः । पित्तहृत्पाचकास्त्री मधुरश्च सुखप्रियः ।
सुखस्वच्छकरश्च मेहगुल्माश्रनुत्पारः । रक्तवातरुजां
हन्ता स पक्वो मधुरो गुरुः । कफपित्तकरशोणी
रुच्यो धातुविवर्धकः । वै.निघ. ।

आरुष्करः । पुं । भज्जातकवृक्षे । वै.निघ. ।

आरुटपकः । पुं । वासायाः । च.चि.३.भ. ।

आरिवतः । पुं । स्थूलारग्वधवृक्षे । वड़ शोभाङ्गान् ।
रा.नि.व.२. । भा.स.१.भ. चित्तभमज्व चि. । “पथ्या-
रिवतरामसेनकरजी ।” सु.सू. ३.२५. लाक्षादिव. ।
स्त्री । आरिवतवृक्षफले । श्वेत्पूरावेदेश्य । अम. ।

आरोग्यम् । स्त्री । रोगनिर्मुक्तौ । आरोग्यं
वर्जिवर्जनं । रा.नि.व.२० । “बलाधिष्ठानमारोग्यं ।”
चर. ।

आरोग्यपञ्चकम् । स्त्री । पथ्यारग्वधतित्ता-
चिह्नदामलकेषु । एतत्किञ्च पाचनं सामं जीर्णज्वरे
हेतुम् । भा.स.१.भ.ज्व.चि. ।

आरोग्यशाला । स्त्री । चिकित्सालये ।

आरोग्यशिखी । स्त्री । आरग्वधवृक्षे ।
शोभाङ्गानि । हिं धनवहेडा । सं खडुवाहावा ।
मद.व.१ ।

आरोग्याम्बु । स्त्री । पादशेषीणजले । “पाद-
शेषान्नु यतोयं आरोग्याम्बु तदुच्यते ।” भा. ।

आरोहः । पुं । अवरीहे । वरस्त्रियाः शीष्णा ।
रा.नि.व.१७. परिमाणविशेषः । हि.च. । गजाद्या-
रीहके । मे.हत्तिकां ।

आरग्वधः । पुं । आरग्वधवृक्षे ।

आर्यम् । स्त्री । तन्नामप्रसिद्धमधुभेदे । “मधूक-
वृक्षनिर्गम्यं जरत्कार्वायमीडराः । श्ववत्यार्यं तदा-
ख्यातं श्वेतकं मालवे पुनः । तौक्ष्ण्येष्टास्तु या पीता
मक्षिकाः षट्पदीपमाः । आर्यास्तान्नामकं यत्त-
दार्यमित्यपरे जगुः ।” गुणाः—“चक्षुषं कफपित्तघ्नं

कटु कषायं पाके तिक्तं बलपुष्टिकरञ्च । अस-
दीपञ्च" मिति । भा. । मलिकासोत्पुण्ड्रा यास्तथा
षटपदसन्निभाः । तद्रूपं तं यदाध्याह्ने तदार्घ्यं मधु-
वर्णते । एतद्विज्ञानवर्णम् । रा.नि.व.१४ ।

आर्घ्यशर्करा । स्त्री । आर्घ्यमधुमिश्रितशर्करायां ।
इयं गुणैराध्यमधुतुल्या । रा.नि.व.१४ ।

आर्घ्या । स्त्री । मधुमलिकाविशेषे । सा च पीत-
तुल्या भ्रमरसदृशा । रा.नि.व.१४ See आर्घ्यं ।

आर्त्तः । वि । पीडिते ।

आर्त्तगलः (ला) । पुं, स्त्री । (Barleria
coerulea.) नीलभिष्टा । नीलवर्णा । हिं
कटसदृशा । मं कालाकीराष्टा । रा.नि.व.१० ।
च.द. अश्व चिकषायघृते । सु.सू.३३८, ३९ संशो-
धने । See नीलाजानः । गुणाः—“उष्णः तिक्तः
कटुः वात-कफघ्नः शोथकषूयलक्ष्णघ्नश्च ।”
वै. निघ । भैष. सुखरोचि । रत्नभिष्टावृक्षे ।
भा.पू.१भ. ।

आर्त्तवम् । स्त्री । स्त्रीपुष्पे । तस्य प्रवृत्तिनिवृत्ति-
कालः द्वादशवर्षादिपञ्चाशद्वर्षमितः । तच्च प्रति-
मासमुपचितं वायुर्योनिमुखं नयेत् धमनीद्वयेन ।
सु.शा.१भ. । तत्स्वरूपं—“रसादेव रजः स्त्रीणां
मासि मासि ब्रह्मं सवेत् । तद्वर्षाद्द्वादशाहं याति
पञ्चाशतः चयं ॥ मासनीपचितं काले धमनीभ्यस्त-
दात्तव । ईषद्विवर्षं कृष्णं वायुर्योनिमुखं नयेत् ॥
अश्वसृक्प्रतिमं यच्च यदा लाञ्छारसीपमं । तदात्तं वं
प्रशंसन्ति यदासी न विरजयेत् ॥” इति गर्भात्तं व-
लक्षणम् । भा. । पुष्पे । वि । ऋतुजे । मे.रविकं ।

आर्त्तवी । स्त्री । घोटक्याम् । रा.नि.व.११ ।

आर्त्तिः । स्त्री । पीडायां, वेदनायां । रा.नि.व. ।

आर्द्रः । वि । सज्जले वस्तुनि । तिष्ठति । हिं
गोला । मं श्रीलं । तच्च सरसनीरसभेदेन द्विधा ।
तयोर्वास्तकायम् आर्द्रम् । नीरसमपि सदुग्ध-
गुप्तरसभेदात् द्विधा । तयोः वटाश्रयायं नीरसम् ।
सदुग्धमपि द्विधा सदुत्तीक्ष्णभेदेन । तयोः शातलाया-
सौख्याः दुग्धिकायाः सद्व इति यथा—“आर्द्रं
द्रव्यं द्विधा प्रोक्तं सरसं नीरसं तथा । सदुग्धं गुप्तर-
सकं द्विधा नीरसमुच्यते । वास्तुं सार्धं शाकं
निर्गुणैरप्युपकारैरम् । धनुरायमिदं सर्वमाद्रं
खरसमुच्यते । वटाश्रयकरीरायं आर्द्रद्रव्यं नीर-
सम् । सदुग्धं द्विधा प्रोक्तं सदुत्तीक्ष्णमिति

क्रमात् । शातलावज्जरीहृष्टसौरिण्याद्यास्तु तीक्ष्णताः ।
दुग्धिकाकैचीरीकाया सदुद्गुधाः प्रकीर्तिताः ।”
प.पू. । तिष्ठे । मे. ।

आर्द्रकम् । स्त्री । (Zingiber officinale)

Common Zinger, खनामख्यातकन्दशाक-
विशेषे । आर्द्रा । हिं आदरख । मं पाले । कं
अल्ल, अद्रका । तत्पर्यायः—शङ्खवेरं कटुभद्रं
कटुकटं (क), गुल्ममूलं मूलजं कन्दरं वरं महीजं
सेकतेष्टं अनुपजं अपाकशाकं आन्द्राख्यं राहुकं
सुशाकं शाङ्गं आर्द्रशाकं सच्छाकं । गुणाः—
शुष्कीसमगुणं कटुकमपि पाके मधुरं शमीजनम्
सलवणं सेवितं अग्निदीपनं रुचिकरं जिह्वाकण्ड-
शीधनञ्च भवति । योमे शरदि च न सेव्यम् ।
भा.पू.१भ. वा. । आर्द्रकं नागरगुणं भेदनं दीपनं
गुरु । मद.व.२९ ।

आर्द्रकखरसः । पुं । आर्द्रकस्य खरसे ।
आर्द्रात्तं रस । च.द.ज्व.चि.कवलधारणे ।

आर्द्रचिकणम् । स्त्री । आमचिकणगुणाके ।
कौंठा चिकित्ता । रा.नि.व.२१ ।

आर्द्रजम् । स्त्री । शुष्काम् । रा.नि.व.१ ।

आर्द्रदाडिमनिर्ग्यासः । पुं । आर्द्रदाडिम-
फलखरस । सि.यो.अरीच.चि.श्रीकण्डः ।

आर्द्रमरिचम् । स्त्री । आममरिच । कौंठा
मरिच । गुणाः—“आर्द्रं मरिचं किञ्चिद्वर्णं
पाके रसे मधु । अपित्तलघु कटुकं गुरु चापि-
प्रदीपनम् । तिक्तञ्च रुचकं खादु कफवातहरं परं ।
हृद्दीगञ्च कर्मीश्वेव नाशयेत्... ।” वै.निघ. ।

आर्द्रमाषा । स्त्री । Leguminus shrub,
(Glicine debilis.) वनसुहृदं, माषपण्याम् ।
रा.नि.व.२ ।

आर्द्रवटकः । पुं । आर्द्रावट । इति प्रसिद्धे
भीज्यद्रव्ये । तत्पर्यायः यथा—सुद्रपिष्टरचितान्
वटकासैलपाचितान् हस्तचूर्णितान् कृत्वा तत्र
भट्टहिङ्गमरिचार्द्रकजीरकचूर्णं निखरुं रसं यवानीच-
युक्त्या दत्त्वा मिश्रयेत् । अथ तद्व्यसं पूरकं दत्त्वा
सुद्रपिष्टानि पचेत् । तानि च पिष्टकानि कथित-
जले निमज्ज्यानि । “सुद्रपिष्टा विरचितान् वटासै-
लेन पाचितान् । हस्तेन चूर्णयेत्सर्वम् । तन्निधुं
विनिक्षिपेत् । भट्ट हिङ्गार्द्रकं सुहृदं मरीचं जीरकं
तथा । निखरुं रसं यवानीचयुक्त्या सर्वं विमिश्रयेत् ।

सुद्रपिष्टं पचेत् सस्यक् स्थाल्यामासारकोपरि ।
तस्यान्तु गोलकं कुर्यात् तस्यै पुरणं विपेत् । तैले
तान् गोलकान् पक्त्वा कथितायां निमज्जयेत् ।
गुणाः—“गोलकाः पाचकाः प्रोक्तास्तेनार्द्रवटका
अपि ।” भा.पू.१भ. ।

आर्द्रशाकम् । स्त्री । आर्द्रकं । रा.नि.व.६ ।

आर्द्रा । स्त्री । कृष्णातिविषायां । षडनक्षत्रे ।
आर्द्रा है । रा.नि.व.६ ।

आर्द्रास्यम् । स्त्री । आर्द्रकं ।

आर्द्रिका । स्त्री । सुद्राद्रकं । भा.पू.१भ. ।

आर्द्रं धनिकायां । कौंठा षट्मं । गुणाः—“तिक्त-
मधुरा मूत्रला पित्तघ्नं न करोति ।” आर्द्रका
भेदिनी गुर्वी तीक्ष्णोष्णा दीपनी च सा । कटुका
मधुरा पाके रक्षा वातकफापहा ।” वा.सू.६४ ।

आर्षभो । स्त्री । कपिकच्छुलतायाम् । आर्षा-
द्वि । रा.नि.व.२ । See आर्षगुहा ।

आरामम् (कम्) । स्त्री । हरिताले । प.मु. शाङ्गः ।

आरगई । पुं । Species of cobra.
अलगई । जलसर्पे ।

आरदूषकः । पुं । तन्नामकप्रतुदपचिषि ।
सु.सू.४६अ. ।

आरवालं । स्त्री । तरुमूलादौ जलमेचनायं
उच्चवेष्टनविशेषे । आन ।

आरविषः । पुं । यस्य आते (छ्म) विषमसि ।
ते च वृश्चिकविषश्चररात्रीवमत्स्योश्चिचक्षाः स द्र-
व्यिकाश्च । सु.कल्प.३अ. ।

आरविषा । स्त्री । कृष्णसाध्वलताभेदे । सु-
ल ८अ. ।

आरस्यम् । स्त्री । अलसतायां । सामर्थ्येऽपि
कर्मस्यनुत्साहे । तत्पर्यायः—अलसता तन्द्रा
कौशेयं (हं), मन्दता कार्यप्रदेशः । तत्तत्तत्तं
यथा—“अतस्तु चाप्यनुत्साहः कर्मस्वालयसुच्यते ।”
भा. भ. १भ. ज्व. चि. । “आलयं मधुरादता ।”

आलातम् । स्त्री । अक्षरं । रा.नि.व.२० ।

आलानम् । स्त्री । गजबन्धनसम्भे । हला ।
रत्नी । मे. ।

आलानुः (बूः) । स्त्री । अलानाम् । गाडे
गाह । अ.र. ।

आलावर्तम् । स्त्री । वस्त्रव्यजने । क।पेडेर
पांथा । हे.च. ।

आलास्यः । पुं । कुक्षीर । हे.च. ।

आलिः । पुं । वृश्चिके । भ्रमरे । मे.लविकं ।

आलिङ्गनम् । स्त्री । आल्लंघि । रता. ।

आलिङ्गरः । पुं । अलिङ्गर । आना । तिका ।

आलिम्पना । स्त्री । लप्ती । तिका ।

आलिक्कणा । स्त्री । हलिम् इति लीके ।
आशालवीज इति गुर्जरे । वै.निघ.२भ.वा.व्या.
कटिवा.चि. ।

आलो । स्त्री । कफोष्णी । मे. लविकं । वृश्चिके ।
षटी.भ. । सीती । शब्दर. ।

आलीढम् । स्त्री । लङ्घने । अशिते ।

आलानकम् । स्त्री । रङ्गे । रा.७ । हे.च. ।

आलुः । पुं । कौण्डिण्यप्रसिद्धकन्दविशेषे ।
कांगान् । मं कांसात् । शरणे । आलुके । पेषके ।
रा.नि.व.७ । स्त्री । सुद्रजलाधारे । गलनिकायां ।
तिका. । स्त्री । मेलके । मूलं । तिका. । गौण
आलु इति ख्याते कन्दविशेषे । मे. । गुणाः—
रक्तपित्तघ्नं गुरु खादु शीतलं सान्य-शुक्रकरञ्च ।
द्रव्याभि. ।

आलु(लू)कः । पुं, स्त्री । An esculent
root, (Arum campanulatum.) कन्द-
शाकविशेषे । आलू गौह । स बहुधा—काशालुक-
शङ्खालु-हलालु-रत्नालु-पिण्डालु-मध्वालु-भेदात् ।
तव काशालुकं काठिन्ययुक्तं (हिं कठारं), शङ्खालु-
लुकं श्वेततायुक्तं (शङ्खारं इति लीके), हलालुकं
दीर्घतायुक्तं महाशरीरम्, रत्नालुकञ्च (रत्नाकर-
तण्डा), पिण्डालुकं (हिं वत्तुलसुधनी), मध्वालुकं
मिष्टं रीमयुक्तं (हिं दीर्घसुधनी) इति च । गुणाः—
मलमुत्रविःसारकं रुचं दुर्जरं रक्तपित्तघ्नं वात-
कफघ्नं बल्यं हृद्यं सान्यवर्द्धनञ्च । भा.पू.१भ. ।
आलुकं शीतलं सर्वं विष्टम् मधुरं गुरु । राज. ।

आलुको । स्त्री । रत्नालुभेदे । रा.७ । आनू ।
हिं अरुह । या दीर्घा कठिना तन्वी च । गुणाः—
बलकृत् किम्बा गुर्वी हृदयकफघ्नी विष्टम्नी
तेलमजितात्यन्तरुचिकरी च । भा.पू.१भ.शा.व. ।

आलुकम् । स्त्री । अलवालुके । आलुके । रा.
नि.व.४ ।

आलेपः (नम्) । पुं, स्त्री । जातमात्रशीथत्रणादी यथाकौषधलेपे । सु.चि.१अ. ।

आलेयम् । स्त्री । पत्रकाष्ठे । वै.निघ. ।

आलेशः । पुं । अश्वसुखरीग । तत्र हनुदन्ती न सम्यगुद्वेगं यत्नानामुत्पादयति, तेनाश्वोऽस्वस्थः अनिच्छया स्तोकं खादति भग्नकासी चीणवलय भवति । “हनुदेशे यदा दन्तो भवत्यभ्यन्तराश्रयः । आलेश इति तं विद्यात् स्नेहरक्तसमुद्भवम् ॥ तेनाश्वो दुर्मनात्यर्थं सन्दं पिबति खादति । जजरं कासते चैव बलाच्च परिहीयते ॥” ज.द.२६अ. ।

आलोकः (नम्) । पुं, स्त्री । दर्शने । प्रथी । दीपे । म. ।

आलोचकः । पुं । तन्नामकाश्री । तस्य स्थानं नेचं । स च रूपादिं दर्शयति । सु.पु.१अ. । स्त्री । तन्नामकपित्रे । भा. ।

आलोचनम् । स्त्री । दर्शने ।

आलोडनम् । स्त्री । मिश्रणे । उत्तेजने ।

आलोलः । पुं । कम्पे । वि । कम्पिते । लम्बमाने ।

आलुकम् । स्त्री आलुके । आनू । हिं अलु, आलुवीखर । गुणाः—रसतः शीतः स्वादुः वातपित्तकरश्च । म.द.व.६ ।

आवहजः । पुं । उत्तमाश्व । पारसीकाश्वे । पारश्व घोडा । चिका. ।

आवपनम् । स्त्री । भास्वे । वीजवपने । अभ. ।

आवरकः । वि । आच्छादके ।

आवर्तः । पुं । भ्रम । भा.म.३भ.उदा.चि. । राजावर्तमणौ । रा.नि.व.१३ । तन्नामकमन्त्रस्थाने । स्थानं च तस्य भूदयोपरि निरुदेशः । तत्रस्थे वैकल्यकारमन्त्रेऽप्येव । सु. शा. ६अ. । शुभाशुभसूचकेऽप्यस्य रोमावर्तः । ते च पञ्चवर्तप्रकाराः । तद्यथा—“विंशतिस्तु शुभाः प्रोक्ताः षट्सप्तत्यधिकाः स्मृताः । उत्तरौष्ठं प्रपाणं स्यात् तवावर्तः शुभावहाः ॥ सङ्कपीय तथा प्रोक्ताः सर्वकामफलप्रदाः । तथैवायं चत्वारो वाजिनो यस्य रोमजाः । जे वा ललाटेऽपि यस्य स तु धन्यतमः स्मृतः ॥ आनुपूर्व्या स्थिताशीर्षं ललाटे रोमजास्तथा । निःशेषी नाम सा स्थाता भर्तुः सर्वार्थसाधनी ॥ शिरःकेशान्तयोर्मध्ये श्वी नामाभिधीयते । तत्रावर्तः अतोऽप्यस्य भर्तुर्जयविवर्धनः ॥ वष्टाव्यसमी-

पस्थी निगालः कौर्त्तिती बुधैः । तस्मिन्नेव मणिर्नाम रोमजः शुभकृत् स्मृतः । कर्णमूले तथा बाह्वीः केशान्ते मस्तके तथा । आवर्तः पूजिता नित्यं विशेषेण तु मस्तके ॥ आवर्तः यस्य चत्वारो वाजिनो वक्षसि स्थिताः । एकः कण्ठे भवेत् स्पष्टः स धन्यः सर्वकामदः ॥ रन्ध्रे चैव यदा भर्तुः रीसितार्थप्रदी भवेत् । उपरन्ध्रे भवेच्चैव रोमजाः शक्तिपूजितः ॥ शङ्खचक्रगदावज्रशक्तिपद्मीपमाश्रये । विशेषेण शुभाः प्रोक्ता रोमजाः शुभदेशजाः । अत ऊर्ध्वं प्रवक्ष्यामि रोमजानतिनिन्दितान् । भर्तुः केशवह्नां सर्वान् धनप्राणापह्नाकान् ॥ नासिकापुटयोर्मध्ये प्रदेशः प्रोथ उच्यते । तत्र भर्तुर्विनाशाय रोमजस्य प्रकौर्त्तितः ॥ ऊर्ध्वे नासिकाच्छिद्रात् स्वामिनः क्लेशकारकः । गण्ठयोश्चैव भर्तारं हन्त्यावर्तौ दुरासदः ॥ अश्रुपातः समुद्दिष्टः प्रदेशश्चक्षुषोरधः । तवावर्तौ भवेद्भीमः स्वामिनः कुलनाशनः ॥ अपाङ्गाद्गुले चैव प्रदेशः शङ्ख उच्यते । तस्मिन् भर्तुर्विनाशाय भवेदाहस्य रोमजः ॥ भूप्रदेशसमुद्भूत आवर्तौ नैव पूजितः । सुहृद्वियोगकृत् सः स्याद्भर्तुर्थावसादकः ॥ मन्त्रां गीर्वां शिरी विन्यात्तत्रावर्तस्य कुम्भितः । कचयोः अपि संग्रामे स्वामिनश्चाश्रु घातयेत् । चिबुकस्य समीपस्थो वामदक्षिणभागतः । प्रदेशस्तु हनुर्नाम तत्रावर्तौ हि दारुणः ॥ अधरौष्ठस्य त्राघस्तास्त्रिवर्तं हि प्रसिद्धकम् । तस्मिन् पापोभवेद्भर्तुः कर्णयोः अपि रोमजः ॥ कण्ठस्याथ निगालस्य मध्ये गलक उच्यते । तत्रावर्तः स्मृतः पापः स्तम्भसन्निगतश्च यः ॥ अधस्ताज्जयोश्चैव ग्रन्थिः कूर्च इति स्मृतः । तत्रावर्तः स्मृतो भर्तुः संग्रामे जीवितान्तकृत् ॥ कूर्चादष्टाङ्गुलं चीर्धं पार्श्वयोस्तु कला स्मृता । तत्र भर्तुः शराघातेर्जीवितान्तश्च रोमजः ॥ कज्जद इव भस्त्रेव सुव्यक्तमुपलभ्यते । वाजिनो यस्य तत्र स्यादावर्तः स्वामिनाशनः ॥ कज्जदस्य पुरोभागे समीपे वष्ट उच्यते । भर्तुः सुतसमेतस्य तस्मिन्नाशाय रोमजः ॥ कौकसे तु च यस्य स्यादावर्तस्य दाहकः । रणे हतः समं भर्ता क्रव्याद्विः स विलप्यते ॥ क्रीडे देवासने चापि हृदये चैव जानुनि । आवर्तः स्वामिघाताय भवत्येव न संशयः ॥ पार्श्वयो रोमजो यस्य स चाश्वी नयति चयम् । स पञ्चचाश्रु भर्तारं नीहारास्तु यथा रविः ॥ कूर्चस्याधः प्रदेशस्तु कुष्ठिकः परिकौर्त्तितः । अधन्यस्तत्र वाहस्य जङ्घयोर्जानुनोश्च यः । नाभिजो मुखजश्चैव चिकजश्च विशेषतः । पूष्कमुखस्थितश्चापि गेव

धन्यः प्रकौर्त्तितः । कुक्षी व्याधिं नियच्छन्ति रोमजाः कुक्षिसम्भवाः । पायुस्रीविनिमयस्या नैव धन्यास्तु कौर्त्तिताः ॥ क्लिक्पिण्डे स्थूरे चैव यस्यावर्तौ हि वाजिनः । लिङ्गावर्तः स विख्यातो भर्तुः सर्वार्थनाशकः ॥ शतपादीति विख्यातस्तथा वे मुकुलीऽपरः । आवर्तश्चैव सङ्घातः पादुकथाङ्गपादुकः ॥ शक्तिश्चैव वक्त्रोद्वेग आवर्तः कौर्त्तितीऽप्यथा । वाजिदेहगतः सम्यक् शुभाशुभनिवेदकः ॥ शतपादीसमाकारः शतपादीति कौर्त्तितः । जातौ मुकुलसङ्घाशौ मुकुलः समुदाहृतः ॥ आवर्तौ भूमिर्वालेः सङ्घातो रोमपुञ्जकः । शक्तिश्च शक्तिस्थानैः रोमभिर्यत्नलक्षणैः ॥ वसावलीढकाकारोऽवलीढः परिकौर्त्तितः । पादुकः पादुकाकारस्तथा चैवाङ्गपादुकः ॥ बाले विशेषस्थाने निर्दिष्टेऽन्तर्निमान् भिषक् । शास्त्रमागनुसारेण यथा प्रोक्तं विचक्षते ॥ एतेषामेव सर्वेषामावर्तानां तपोधनेः । रोमजैति कृता संज्ञा वाजिलक्षणवेदिभिः ॥ शुभाशुभौ तु यत्र द्वौ तत्रैको न फलप्रदः । एको हिना दहेत्यापं तेन दोषो न दुष्यति ॥ अथवा विजसुख्याय वेगादिगुणवान् हयः । दत्त्वा गान्धः क्रयणैव दुरावर्तस्तु काकुदी ॥ शीतलो रोमजश्चैव रोचमानस्तथैव च । अङ्गदी मुषली चैव राज्यरत्नप्रदः सदा ॥ प्रपाणे मारुतं विन्यात्तलाटं च हुताशनम् । उरसि चाश्विनौ देवौ चन्द्रसूर्यौ च सूर्यनि ॥ रन्ध्रे स्कन्दविशाखौ च उपरन्ध्रे हरी हरिः । इत्येव पूजिता ह्येते दशवर्तसु वाजिनः ॥ अथ केन विहीनाश्चैवैवयुरशुभासदा ॥ स्त्री । स्वर्णमाचिके । रा.नि.व.१३ । तरङ्गे । रा. ।

आवर्तकः । पुं । कौटविविशेषे । तद्वष्टे वायुजन्मरीगा जायन्ते । सु. कल्प. ८अ. । राजावर्तमणौ । रा.नि.व.१३ । स्त्री । स्थलपद्मे । रोप्यमाचिके । रा.नि.व.१३ ।

आवर्तकी । स्त्री । खनामन्यातलतायां कोकणादिदेशे आहूतो तलाङ्गवल्ली भगतवल्ली इति च प्रसिद्धायां । मोर्गाश्वी । तत्पर्यायः—तिन्दुकिनी विभाण्डो विधाणिका रङ्गलता भनीजा रक्तपुष्पी मरुताली पीतकौला चम्बरङ्गा महाताली । गुणाः—कषायोष्ण सारा तिक्ता रसासनी हृष्या वातामवातरक्त शीथमेहघ्नी । म.द.व.१ । कषावास्त्रा शीतला पित्तघ्ना । रा.नि.व.१३ । वृहद्व्याम्, भद्रद्व्याम् । रा.नि.व.६ ।

आवर्तनम् । स्त्री । आर्त्ताङ्गे दुःखादीनाम् आर्त्तानां धातुगालने । अ.टी. ।

आवर्तनो । स्त्री । (Helicteres Isora.) आर्त्तमोडा इति ख्याति द्रव्यं । औ.१मोडा । हि सरफली । धातुगालनपात्रे । भूशौ । श.र. । तत्पर्यायः—तैजसावर्तनी सुषा भूषः ।

आवर्तपूलिका । स्त्री । पूलिकामिदं ।

आवर्तमणिः । पुं । राजावर्तनामकीररत्नं । रा.नि.व.१३ ।

आवर्त्तिनी । स्त्री । अजशङ्कीवती । र.मां. ।

आवलीकन्दः (कः) । पुं । मालाकन्दे । रा. नि.व.७ ।

आव(ब)ल्यम् । स्त्री । दौर्बल्ये ।

आवसयः । पुं, स्त्री । गृहे । हे.च. ।

आवसितम् । स्त्री । निर्वृषीकृतधान्ये । व.७मान धान । हे.च. । परिपक्वमहिं तधान्ये । भरत. ।

आवस्थिकः । वि । अवस्थोचिते । सु.चि.३अ. ।

आवा(वा)धाः । स्त्री । पौड्यायाम् । श.र. ।

आवापः । पुं । आलवाले । कल्के । प.प्र.१अ. । नि.नेपे । सु.चि.१अ. । निम्नोन्नतभूमौ । अज. । पात्रे । शब्द. ।

आवारि । स्त्री । हृष्टहृष्टे । शा.टी.नि. । उणा. ।

आवासः । पुं । गृहे । हे.च. ।

आविः । पुं । पक्षिणि । वै.निघ. ।

आविकः । पुं । कम्बले । हे.च. । हला. । वि । मेघसम्बन्धिनि । स्त्री । मेघमांसादी । मेघीदुग्धे ।

आविकघृतम् । स्त्री । मेघीनवनीतजातघृते । भेड्डीर घृतेरपि । गुणाः—लघुपाकं पित्तकोपनं धीनिदीपकं कफे वाने शोफे कम्पे च हितम् । रा.नि.व.१५ । पाके लघ्वाविः सर्पिः सर्वरोगविनापहं । दीपनं कफघातनं कुष्ठगुणोदरापहम् ॥ अत्रि. ८अ. ।

आविकदधि । स्त्री । मेघीदुग्धकृतदधनि । भेड्डीर घृते । हिं मेढीकै दधि । गुणाः—गुरु सुस्निग्धं कफपित्तकरं वाते रक्तघाते च पथ्यं शोफत्रणघ्नञ्च । रा.नि.व.१५ । सुखरीगे परं हितं, दृष्टफलं । आविकं पित्तकृतातशमनं कफकोपनं । गुणाः—कुष्ठरीगे च रक्तपित्तं न शस्यते । अत्रि. ८अ. ।

आविकनवनीतम् । स्त्री । मेघीदुग्धजात-
नवनीतम् । डेढ़ीर दुग्ध ननि । गुणाः—पाके
हिमं लज्जु सारकं योनिगुलं कफे वाते अशंसि च
सदा हितम् । एडकं नवनितं क्लिष्टगन्धं शीतलं
मेवाहन् गुह पुष्टिस्थीत्यमन्दाग्निदीपनञ्च । रा.
नि.व.१५ ।

आविकमांसम् । स्त्री । मेघमांसम् । डेढ़ीर
मांसम् । गुणाः—मधुरं देहदुग्धं बलकरञ्च । आज
सांसादिपरीतगुणं तेन अयुष्मन् त्रिगुणं गुह सदीर्घं
अभिषन्दि च । वा.सु.६ अ. ।

आविकमूत्रम् । स्त्री । मेघोमूत्रम् । डेढ़ीर
मूत्रम् । गुणाः—तिक्तं कटुकम् उष्णं कृष्णम् अर्ध-
गुलीदर-रक्त-शीफ-मेह-विषप्रञ्च । रा. नि. व. १५ ।
शीफकुष्ठार्धमेहवर्चोयहप्रञ्च । मद.व.८ ।

आविकचौरम् । स्त्री । मेघीदुग्धम् । डेढ़ीर
दुग्धम् । मं मेहविषं दुग्धम् । गुणाः—खादु अक्षपाकं
निगुणी गुह भित्तकफोत्थं हृदयं हिक्काश्वासा-
निलप्रञ्च । वा.टी चारपाणिः । लोमशं गुह कफ-
पित्तहरं स्थूलघ्नं मेहघ्नं वातप्रकोपे पथ्यं अनिलजे
कांसि हितञ्च । रा.नि.व.१५ । वातव्याधिहरं
हिक्काश्वासनिक्तकफप्रदञ्च । वा.सु.५ अ. । औरभं
मधुरं रुच्यं वातकफावरं । न शूलं रक्तपित्तानां
वातिकानां हितं भवेत् । अवि. ८ अ. ।

आविकौ । स्त्री । कम्बली । भाग । शल्लकायां ।
वे. निघ. ।

आविग्नः । पुं । करमद्द्वेजे । पाणि आग्ना ।
श.रु. अ.टी.सा. ।

आविटः । हृत्तविशेषः । हिं आवुटा । मं आपटा ।

आविधः । पुं । वेधनास्ते । डोगर, तूरपून ।
अम. ।

आविरः । पुं । प्रसववेदनायाम् । मा.नि.सू.दुर्गमं ।

आविलम् । स्त्री । काविलदेशीयफलविशेषः ।
सेन्नी इति लोके । मं धीरसेवफल । पि. कलुषे ।

आविलकन्दः । पुं । मालाकन्दः । रा.नि.व.१ ।

आविलमस्यः । पुं । मस्यविशेषः । तल्लक्षणं
यथा—शुभाङ्गः ताम्रपत्रः स्थूलाङ्गुष्ठः । गुणाः—
अतिरुच्यः मधुरः बल्यः वीर्यपुष्टिवर्धनः गुणाक्यश्च
रा.नि.व.१७ ।

आविला । स्त्री । मस्य । चाङ्गे ८५ । आग
रुणं । मं आवीली । अम. ।

आविहचः । पुं । मेघशृङ्गम् । मेघानिहृत् ।

आविष्टः । वि । प्रेतादिभिरुच्यते । डेढ़
भांशः । हारा ।

आवी । स्त्री । प्रसववेदनायाम् । सु.नि.८ अ. ।

प्रसवलिङ्गे मूत्रकफप्रसिकादौ । विज.र. ।

आवेगो । स्त्री । हृद्द्वारकलतायां । वीज-
तांरक । रा.नि.व. । र.मा. । मद.व.१ ।

आवेशः । पुं । अपकाररोगे । हे.च । भूतसञ्चारे ।
रा.नि.व.२० ।

आवेशनम् । स्त्री । शिल्पशालायाम् । हला. ।
भूतावेगे । मे. नचतुष्कं । मन्त्रेण भूतमाकृष्य शिरसि
सन्निवेशने । “बन्धावेशनताडनेः ।” च.द.ज्ज.चि. ।
क्रोधे । धरणिः ।

आवेशनमन्त्रः । पुं । येन मन्त्रेण भूतादयः
शरीरे विशन्ति । अवि.१५ अ. ५ अ. ।

आवेशिकः । वि । आगन्तुके । अम. ।

आवेष्टकः । पुं । प्राचीरादौ । पौचिन. वेङ्ग ।

आवोधनं । स्त्री । ज्ञाने । बुद्धौ ।

आशनः । पुं । असनद्वये । विरूप-कीषः ।

आशयः । पुं । आधारे । अभिप्राये । पनसद्वये ।
मे. । अजीर्णे । Organs or receptacles.

कीष्ठागारे । अजयपालः । आशयाः सप्त—वात-
पित्त-कफ-रक्त-पुक्क-सूचामाशयाः, स्त्रीणामतिरिक्तौ
गर्भाशय इत्यष्टौ । सु.शा.५ अ. । वायुः स्वस्थिति-
हेतोरशयं करोति । आशयाभ्यासयोगेन करोत्या-
शयसम्भवम् । सु.शा.४ अ. । तत्र उरी रक्ताशयः,
तदधः श्लेष्माशयः तदधः आमाशयः, तदधः
पक्वाशयाद्दृष्टं यद्वर्षी नाम या कला सैव पाचका-
शयः । नामेष्टुर्द्वयमशयः मध्यभागे स्थितः ।
तस्योपरि तिलं तदधी वाताशयः । तदधः पक्वाशयः
स एव मलाशयः । तदधी वस्तिः स एव मूत्राशयः ।
भा.पू. । वामेष्टुर्वा नाथ्याशय आशया अधिका
उच्यन्ते, ते च गर्भाशयः स्त्री च । तत्र गर्भाशयः
पित्तपक्वाशयान्तरे, प्रवृद्धौ स्त्री सन्त्याशयो च ।

आशयफलम् । स्त्री । पनसे । विषः ।

आशयाशः । पुं । वायौ । अग्नौ । अ.टी. ।

आशा । स्त्री । दृष्टायाम् । अम. ।

आशादः । पुं । पलाशदण्डः । अ. । तृतीय-
मासः । विरूप. । अ.टी. ।

आशापुरसम्भवः । पुं । भूमिजगुग्गुली ।
आशापुरी धूप इति लोके । रा.नि.व.१२ ।

आशावन्धः । पुं । मर्कटजालके । गोकुण्डशोर
जाल । शि.धचतुष्कं ।

आशितः । वि । मुक्ते । अशिते । जटा. । स्त्री ।
भीजने ।

आशितम्भवम् । स्त्री । अन्नादौ । पुं । तृतीय । मे. ।

आशिता । वि । अतिशयभोक्तारि । हे.च. ।

आशिरः । पुं । अग्नौ । उष्णा ।

आशी (शीः) । स्त्री । सपंदले । मे. । सपं-
दले । श.र. । आशी तानुगता दंष्ट्रा तथा दंष्ट्रा न
कीवति विधविद्या । दृष्टिनामकीषधे । रा.नि.व.५ ।

आशीतः (कः) । पुं । अद्विज्ञक इति ख्याति
पुण्यवचनविशेषः । रत्ना. ।

आशीविषः । पुं । सपें । मद.व.१२ । अम. ।
दर्वीकरसपें । सु.कल्प.४ अ. ।

आशुः । पुं, स्त्री । धान्यसामान्ये । र.मा. । वर्षा-
भव-षटिकादित्रीहिविशेषः । आउंश धान । मे.
शक्तिं । “आशुभक्तोदकैः पिष्टम् ।” च.द.अ.पि.
चि.अम.पृ.३ । गुणाः—मधुरः पाकेऽन्नः पित्तकरः
गुरुश्च । राज. ।

आशुकारी । पुं । पित्तीक्ष्णसन्निपातज्वरे ।
लक्षणं—“अतिहारी भस्मी मुष्ठादुष्णमाकस्येव
च । गात्रे च विन्द्वी रक्ता दाहोऽतीव प्रजायते ।
पित्तीक्ष्णस्य लिङ्गानि सन्निपातस्य लक्ष्यते ॥”
आ.म.१ भ. ।

आशुकोपितः । पुं । मध्यदेशजातवक्त्रकशाली ।
धकीर धान इति प्रसिद्धः । रा.नि.व.१६ ।

आशुगः । पुं । वायौ । अम. ।

आशुतौल्यकम् । स्त्री । ताम् ।

आशुपः । पुं । वंशविशेषः । वेणुड वंश ।
श.च. ।

आशुपती । स्त्री । शल्लकीलतायां । कून्तुरकी
गता । रत्ना. ।

आशुमण्डः । पुं । आशुभक्तमण्डः । आउंश-
ठांलेश मण्ड । गुणाः—वाही मधुरः कफकरः तपणः
जयदीपनः शुक्लवर्णश्च । अवि.१५ अ. १५ अ. ।

आशुग्रीहिः । पुं । वीरीधान्ये । रत्ना. । आशु-
धान्ये । अ.टी.भ. ।

आशुशुक्षणिः । पुं । अग्नौ । रत्ना. ।

आशुकुटी । पुं । पञ्जते । श.मा. ।

आशुतनम् । स्त्री । नेत्रसेचने । वा.टी.हेमा. ।
चक्रपुरणे । प्रयोगा. । तस्य लक्षणं—“अथ आशुती-
तनं कार्यं निशार्था न कथञ्चन । उन्मीलिते-
ऽक्षिद्वयार्थे विन्दुभिर्द्व्यङ्गुलाहितम् । कायबीदासव-
क्षेहविन्दूनां यत्तु पातनं । यत्राङ्गुलीप्रति नेत्रे
प्रोक्तमाशुतनं हि तत् ॥” इति । माषा च लेखने
८ विन्दवः, स्नेहने १० विन्दवः, रीपणे १२ विन्दवः,
शीते चोष्णा यौष्म च शीता विन्द्वी भवेयुः ।
तत्र वाते तित्तां, पित्ते त्रिगुणं, कफे च तित्तीक्ष्ण-
रुचं हितम् । वै.निघ. ।

आश्रयः । पुं । आधारे । जटा. । गृहे । हे.च. ।

आश्रयाशः । पुं । चितकवले । अग्नौ । अम. ।

आश्रवः । पुं । जलश । अ. ।

आश्रवः । पुं । आश्रित्वे । रत्ना. ।

आश्रयम् । स्त्री । अश्रयफलम् । अम. ।

आश्रयजः । पुं । वृक्षमासे, आश्रिते मासि ।

आश्रिनः । अत रवेः अन्त्याराश्रित्विति ।
आश्रित मास । अम. ।

आश्रिनेयी । पुं । अश्रिनीकुमारौ । अम. ।

आश्रीनम् । स्त्री । एकमासेन एकदिनमस्य
पथि । अम. ।

आषाढः । पुं । खनामख्याततृतीयमासे । यत्र
रवेर्मधुनराशिरिति । अम. । पलाशदण्डः । मे. ।

आषाढकम् । स्त्री । पलाशबीजम् ।

आसङ्गा । स्त्री । सीराष्टमस्तिकायां । रा.नि.
व.१२ ।

आसङ्गिनी । स्त्री । चक्रवायी । पूरुणि
वाताग्न । तिका. ।

आसङ्गिमः । पुं । कर्णवन्धनाज्ञातिविशेषः । स
चाभ्यन्तरदोषकपालिः । सु.स.१६ अ. ।

आसत्तिः । स्त्री । सक्तम् । म. ।

आसनः । पुं । जीरकद्रुमे । मे. शक्तिं । स्त्री ।
गजस्तम्भः । हला. । पीठिकायां । शिङ्गि ।

आसनपर्णी । स्त्री । अपराजितायां । मं
गीकर्णवल्ली । वै.निघ. ।

आसन्दः । पुं । खट्वाभिदे । मे. दत्तिका ।

आस्तरः । पुं । करिकम्यले । हे, च, ।

आस्फोतका (ता) । स्त्री । (*Clitoria tar-
natea.*) अपराजितासामान्ये । प, सु, । भा, पू,
१भ, विषतैले । भा, म, ४भ, पूतनायह, चि ।
“आस्फ ता चैव योन्याः स्युः” । लताविशेषे ।
हृषीकेशानी इति ख्याति । तं अङ्गविमल्लेतिगि ।
गुणाः—कुष्ठविषरीगन्नी । राज, । कन्दर्पसार-तैले ।

आहुल्यम् । लौ । कास्मीरदेशे 'तरवट्'

इति स्थाते क्षुपविशेषे। हिं भुजितखड्ग। मं तर-
वङ्ग, आविर। तत्पथ्यायः—हलराख्यं तगरं
तरवटं शिखीफलं सुपुष्पं पीतपुष्प काञ्चनपुष्पकं
रुपमाङ्गल्यकं शरत्पुष्पं। गुणाः—आहुल्यं तिक्त-
शीतं चतुर्थं पित्तदाहघ्नं सुखरीगघ्नं कुष्ठकण्डूति-
घ्नन्-शूलघ्नघ्नघ्न। रा, नि, व, ४।

आहूरफेनम्। स्त्री। अहिफेने। भैष, शीथ-चि,
केतपालरसे।

आहेयम्। स्त्री। विषे। ति। अहिसम्बन्धिनि।

आहिकम्। स्त्री। भोजने। हारा, मे।

आचारणा। स्त्री। मेथुनं प्रत्याक्रोशं। छेनालि
अपवाद। अम।

आचिकः। पुं। आच्छुकावले। आच्छुकावले
गोष्ठ। र, मा,। कागज्वरे। गज, वै,।

आचिकशीधुः। पुं। विभीतकगुहकृते धातकी-
पुष्पकृततीक्ष्णमथे। गुणाः—आचिकः पाण्डुरोगघ्नः
ध्वजः संघाहको लघुः। कषायमधुरः शीधुः पित्तघ्नो-
ऽसृक्प्रसादनः॥ सु, सू, ४५ अ।

आचिकी(सुरा)। स्त्री। विभीतकलक्ष्णालि-
तण्डुलकृतसुरायाम्। सा च पाण्डुशीफार्शःपित्ता-

सकफकुष्ठनी किञ्चिदातकरी रुचा दीपनी रचनी
लघुश्च। मद, व, ८। तनिश्रुतसुरति केचित्।

आचोवः। पुं। शीभाञ्जनवले। मजिना गोष्ठ।
अ, टी, रा,।

आचोपः(काः)। पुं। वातरोगविशेषे। कुपितो
वायुधर्मनीं प्राप्य रुहुः सचरणार्हं चालयन्
आचोपकं जनयति। लक्षणम्—यदा तु धर्मनोः
सत्त्वाः कुपितोऽभ्यति मारुतः। तदा क्षिपत्याशु
रुहुः रुहुर्देहं रुहुश्चरः। रुहुर्मुहुसाचोपादाचोपक
इति स्मृतः। मा, नि, वा, व्या,। स चतुर्थी—वाता-
दिभेदेन। गदाधरस्तु आचोपकमेकमेव कारणभेदा-
स्तुविधं कथयति। पित्तघ्ने साचिती वायुर्वायु-
रेव च केवलः। कुर्यादाचोपकं चान्यथतुर्थमभिधा-
तजः॥ आचोपके शिरां विध्यत् कुर्यादातहरीं
क्रियां। तीक्ष्णः प्रथमनैनस्ये स्यात् संज्ञां स विन्दति॥
इति। अश्वत्थोपकलक्षणं यथा—“गला यः
पूर्वकादिन पुनः पश्चाच्च गच्छति। स आह्वी वेद-
नार्त्तय तस्याक्षिपकमादिशत्॥” ज, द, ५५ अ।

आचोटः। पुं। गिरिजाचोटवले। आचोटो
गोष्ठ। इति लोके। श, र,। See अचोटः।

आचोडः। पुं। आचोटवले। अ, टी, भ,।

इ।

इः। पुं। पुरुषीचमे। इला,।

इकटः। पुं। वंशाकुरे।

इकटः। पुं। लघुविशेषे। ऐकड़। प, सु,।
तत्पथ्यायः—इङ्गमूलः (वि), कीशार्कः इत्कटः
(ह्वा), बहुमूलकः (भा)। वदरवले। रत्ना,।

इङ्गः। ति। जङ्गमे। हे, च,।

इङ्गलः। पुं। इङ्गदीवले। जिशांशुता। हिं
गणवेटे। वै, निघ,।

इङ्गुदः(दी)। पुं, स्त्री। खनामख्यातमदगन्धि-
वले। ऐङ्गोटे इति प्रसिद्धे। सु, सू, ३९ अ।
तत्पथ्यायः—इङ्गुदः तापघ्नकः (अ), इङ्गुलः
(भ), इङ्गुपत्रः विषकण्टः अनिलान्तकः गौरलक्-
तनुपत्रः शूलारिः विसङ्कटः तापसदुमः तीक्ष्णकण्टः

तैलफलः पूतिगन्धः विगन्धकः क्रीडुफलः। कफ-
शमने। “पुचजीवकी पुतजीवकफले।” जिशांशुता।
सि, यी, कास, चि, मनःशिलादिधूमपाने हन्तः।
“सुखेङ्गुदेः पिबेत्।” हन्तः। गुणाः—मदगन्धिः
कटुरुणा फेनिला लघुः रसायनी क्षमिवातकफ-
घ्नघ्नी च। रा, नि, व, ८। कुष्ठभूतयङ्गवण
विषकमिघ्न उष्णः श्वित्गुलघ्नः तिक्तः कटुश्च।
भा, पू, १ भ, वटादिः। मद, व, ५। “अस्य पुष्पान्
मधुरं क्षिग्धक्षीणश्च तिक्तकं। वातं कफं नाशयति
च।” वै, निघ,। तत्फलं—“क्षिग्धीणं तिक्तमधुरं
वातघ्नं मधुमेङ्गुदम्।” सु, सू, ४६ अ,। पारावत-
पथां। लताफुटकी। प, सु,।

इङ्गुदीतैलम्। स्त्री। इङ्गुदीफलतैले। गुणाः
—क्षिग्धं मधुरं पित्तघ्नं शीतलं वैल्यं कान्तिदं
क्षिग्धं केशवर्धनञ्च। रा, नि, व, १५।

इङ्गुदीचारः। पुं। तन्नामकवृक्षचारि। च, चि,
१ अ,।

इङ्गुलः(ली)। पुं, स्त्री। इङ्गुदीवले। रा, नि,
व, ८। स्त्री। हिङ्गुले। मा, नि, विज, र,।

इच्छामेदी। पुं। मेदकरसविशेषे। “तुल्यं
टङ्गणपारदं समरिचं तुल्यांशकं गन्धकं। विश्वा च
हिगुणा ततो नवगुणं जैपालचूर्णं क्षिपेत्। गुञ्जेक-
प्रतिमो रसी हिमजलेः संसेवितो रचयेत्।”
अथ प्रत्येकमेकभागतुल्यं जैपालचूर्णं नवगुणलं।
द्वितीये पाठे जैपालाष्टौ भागाः गन्धकस्य द्वौ
भागाः। स यथा—“जैपालाष्टौ द्विकौ गन्धक-
गुणद्वौ मरिचं द्विकं। एकः सूतः सोहर्गका गुञ्जा-
मात्रा वटीकृता” इत्यादि॥ तृतीये गदहुरारौच्छा-
मेदिरसे बलिगन्धके, गगनमन्त्रे, अर्कसाक्षे, जैपाल-
चूर्णं सञ्जचूर्णसमं भृङ्गराजरसेः दिनद्वयं मर्दयम्।
पाठी यथा—“रसबलिगगनाकं शुद्धतालं विषञ्च
विकटुविफलमेतत् टङ्गणं भृङ्गमेभिः। सममिह
जयपालीहृतचूर्णं विमर्दय हिनिशमनिशमेतद्भृङ्ग-
राजीत्यवारा॥” चतुर्थी यथा—“शुद्धी मरिच-
संयुक्तं रसगन्धकटङ्गणं। जैपालास्त्रिगुणाः प्रीतिः
सञ्जमेकव चूर्णयेत्। इच्छामेदी हिगुञ्जः स्यात्
सितया सह दापयेत्। यावन्तशुक्लाः पीतास्तावद्
वारान् विरचयेत्॥” तन्नामदं खादितव्यम्। र,
सा, सं, विरेकाधिकारि।

इच्छामेदी(गुडिका)। स्त्री। मेदकरसभेदे
अथ जैपालचूर्णं सञ्जमेकव यान्। “पारदं गन्धकं
कुर्यात्सौभाग्यं पिप्पलीसमं। समानि जयपालानि
क्रियन्ते रचनाय च। शीतेन रचयेत् सम्यगुशेनैव
प्रशाम्यति।” र, सा, सं।

इच्छुकः। पुं। मातुलुङ्गवले। टोवा लेवू गोष्ठ।
श, च,।

इज्जलः। पुं। (Barringtonia acuta-
ngula, Syn, Eugenia acutangula.)
हिज्जलवले। हिज्जल। समुद्रफले इति च लोके।
गुणाः—“शीतलः संघाहो वातकीपनः विशेषेण
विषघ्नश्च। मद, व, ५। कुष्ठहृत् वातकीपनश्च। भा,
पू, १ भ,। इज्जलिरिति। हे, च,। See हिज्जलः।

इञ्चाकः। पुं। मन्त्रविशेषे। एञ्चला गोष्ठ।
विका,।

इञ्चुकः। पुं। इञ्चाकमन्त्रे। हारा,।

इट्चरः। पुं। षण्डे। षाँड़। अम,।

इडवः। पुं। गोपती। षाँड़। हे, च,।

इडा। स्त्री। शरीरवामभागस्थनाद्यां। वाम-
सुखाधः स्या धनुर्वक्त्रा वामनासिकापथ्यन्तगता या
नाडी सा इडा इत्युच्यते। हे, च,। स्त्रीगवि।
पृथिव्यां।

इडाचिका। स्त्री। वरटायाम्। वान्ता।
श, च,। गन्धीलाम्।

इडाजातः। पुं। भूमिजगुगुलौ।

इडिकाः(कः)। पुं। वन्यच्छागे। वानरे। हारा,।

इडिका। स्त्री। पृथिव्याम्। शब्दर।

इडुरः। पुं। षडे। अ, टी,। स्वामिनि।

इण्डुरो। स्त्री। पक्वान्निविशेषे।

इल्काठः(रः)। पुं। खनामख्यातक्षुपविशेषे।
ऐकड़, उकड़ा, ऐकड़ इति च। र, मा,। च,
सू, ४ अ,। तत्पथ्यायः—बहुमूलः वाटीदीर्घः
खरच्छदः। (रः)।

इल्काटा। स्त्री। सूक्ष्मपत्रिका-दीर्घलीङ्गितयष्टिका-
काष्ठविशेषे। वा, सू, १५ अ, वेङ्गलरादिव,।
गोकोणकेल्लकटसहाचरवाणकाशाः।

इल्किला। स्त्री। गीरोचनाख्यगन्धद्रव्ये। श, च,।

इदङ्गार्या। स्त्री। इरालभायाम्। श, च,।

इहम्। स्त्री। रौद्रे। दीप्ती। मे,।

इधम्। स्त्री। अग्निदीपनकाठे। ज्ञानान्निर्वाणं।
अम,।

इनानी। स्त्री। वटपत्रीवले। आंशुत्रकृता-
विशेष। रा, नि, व, ५।

इन्दम्बरम्। स्त्री। (Nymphaea coeru-
lea.) नीलकमले, नीलपद्मे। श, मा,।

इन्दिरः। पुं। भमरे। त्रिका,।

इन्दिरा। स्त्री। लक्ष्मां। त्रिका,।

इन्दिरामन्दिरम्। स्त्री। विष्णौ। राज,।

इन्दिरालयः। पुं। (Nymphaea lotus)
पद्मे। श, र,।

इन्दिरावरम्। स्त्री। नीलपद्मे। प, सु, श, र,।

इन्दि(न्दी)वरम्। स्त्री। नीलपद्मे। नीलशुक्ति।
प, सु, श, मां,। एतत् श्वेतपद्मादिगुणयुक्तं

परं किञ्चिद्दीनगुणम् । भा. पू. १ भ. । See नीलीत्यलम् ।

इन्द्रोवरः । पुं । स्थलपशवत् । सु. सु. ३८ अ. । कुरुक्षेत्रकर्मदे । “कुरुक्षेत्रकर्मदेः दीर्घपत्नी बहुलपुत्रः ।” ड. सु. चि. ७ अ. ।

इन्द्रोवरा (रो) । स्त्री । शतमूल्याम् । प. सु. रा. नि. व. १० । अजयज्ञानम् । ति. ९ पू. ३ । प. सु. । इन्द्रचिन्मया । रा. नि. व. ३ । कदलीवत् । वै. निघ. । See इन्द्रवारुणी ।

इन्द्रोवरिणी । स्त्री । उत्पलिन्याम् । कुरुक्षेत्रकर्मदे । रा. नि. व. १० ।

इन्द्रोवारम् । स्त्री । नीलपत्रे । मे. राज. ।

इन्द्रुः । पुं । कर्पूरे । अम. रा. नि. व. ८ । भा. म. ४ भ. नेवरीग. चि. । “स्फटिकशङ्खनाभीन्दवः ।” भा. म. १ भ. तन्निज. चि. । “तुरङ्गलालालवणीतमेन्द्रुः । लवङ्गेन्दुसुवासितम् ।” भा. पू. पानकव. ।

इन्द्रुकः । पुं । अमृतकवले । रा. नि. व. ६ । केसुककन्दे । वै. निघ. ।

इन्द्रुकमलम् । स्त्री । कुसुदे । श्वेतोत्पल, श्वेत कुन्दि फूल । रा. नि. व. १० ।

इन्द्रुकलिका । स्त्री । केतकीवत् । केश-गात्र । श्वेतकेतक्याम् । रा. नि. व. १० ।

इन्द्रुकान्तः । पुं । चन्द्रकान्तमयी । रा. नि. व. १३ । स्त्री । रावौ । हे. च. ।

इन्द्रुखण्डा । स्त्री । कर्कटशृङ्गा । कौकुडांशु । रा. नि. व. ६ ।

इन्द्रुचन्दनम् । स्त्री । हरिचन्दने । वै. निघ. ।

इन्द्रुपत्रः । पुं । भूर्जवत् । संग्रहः ।

इन्द्रुपुष्पिका (ष्पी) । स्त्री । लाङ्गलीवत् । ऐश्वर्याङ्गुल । रा. नि. व. ३ ।

इन्द्रुपोदकी । स्त्री । विलिकायां । लताविशेष । रा. नि. व. २३ ।

इन्द्रुफलः । पुं, स्त्री । आमातकी । आम्बु-गात्र, आम्बु । वै. निघ. ।

इन्द्रुमुखो । स्त्री । पद्मिन्याम् । पद्मत्रय बाण्ड । वै. निघ. ।

इन्द्रुरः । पुं । मूषिके । अयं विलेशः, विलेश-

यत्नार्थतन्मांसं वातघ्नं मधुरं वृंहणं बहुविण्मूत्रं वीर्योष्णञ्च । भा. पू. १ भ. ।

इन्द्रुकर्णिका (र्णी) । स्त्री । आसुकर्णी-लतायाम् । इन्द्रुकर्णी । हिं मूषाकाणी ।

इन्द्रुरत्नम् । स्त्री । मुक्तायाम् । प. सु. रा. नि. व. १३ ।

इन्द्रुरसा । स्त्री । पिष्टकर्मदे । आं. नि. ग. । यथा—“पिष्टकानाञ्च शालीनां पिष्टं द्वांशाञ्च शर्करा । किञ्चिद्दध्ना च संमद्वा द्वितीये दिवसे ततः । वर्तुलान् धटकान् कृत्वा घृते पक्त्वा प्रयत्नतः । गुणाः—तेतिशोताश्च हृद्याश्च बलपुष्टिकरा मताः ।” वै. निघ. ।

इन्द्रुरा । स्त्री । सीमराज्याम् । वै. निघ. ।

इन्द्रुराजिः (जो) । स्त्री । सीमराज्यां । वै. निघ. ।

इन्द्रुलेखा । स्त्री । (Asclepias acida.) गुडूच्याम् । विका । सीमराज्याम् । वै. निघ. । सीमलतायाम् । मे. खचतुक्तं । यमान्यां । श. मा. ।

इन्द्रुलोहकम् । स्त्री । रौप्ये । रा. नि. व. १३ ।

इन्द्रुवल्गिका (स्त्री) । स्त्री । सीमलतायाम् । गुडूच्यां । जटा । सीमराज्यां । यमान्यां । वै. निघ. ।

इन्द्रुशकला । स्त्री । सीमराज्यां । वै. निघ. ।

इन्द्रुशफरी । स्त्री । अमृतकवले । रा. नि. व. ६ ।

इन्द्रुरः । पुं । मूषिके । रा. नि. व. ६ ।

इन्द्रुः । पुं । देवराजि । मे. । कृटजवत् । भा. पू. १ भ. । इन्द्रयवे । भैष. भक्तात-गुडू । च. द. पित्त-श्लेष्मा. ज्व. चि. कण्टकाद्यादिः । “नागरिन्द्रयवासकम् ।” भा. म. ४ भ. सप्त. चि. । “विफलन्द्रयवासकम् ।” चन्द्रे । रत्ना. । योगभेदे । मे. रत्निकं । अन्तरा-त्मनि । स्थावरविषभेदे । हे. च. । ऋक्समहाकाश-लतायां । वै. निघ. ।

इन्द्रकर्णकः । पुं । रक्तैरण्डे । लाल डेरैण्डा ।

इन्द्रकोषः । पुं । निर्यूहे । निर्यासि । तमङ्गके । गौजला । हे. च. हला ।

इन्द्रगुप्तम् । स्त्री । उशीरे । वेणोर भूल । अ. टी. भ. ।

इन्द्रगोपः । पुं । (Coccinella of various kinds.) शुक्रगोपे । तत्पथ्यायः—अग्निराजाः वैराटः तितिभः अग्रिकाः (हे.) शक्रगोपः वर्षाभूः

रक्तवर्णः (रा.), कौटिलः (ज.), कौटिरः (मे.), ताम्रकिमिः (हा.) । तीज वीरवहुद्री इति च । ति. हे. । मखमली, छोटि केकूहे इति लीके । हारा । रा. नि. व. १६ ।

इन्द्रचन्दनम् । स्त्री । हरिचन्दने । रक्तचन्दने । रा. नि. व. १२ ।

इन्द्रचिभिटा (टी) । स्त्री । इन्द्रवारुणीलतायां । युग्मफललतायां । रा. नि. व. ३ । सं. ल. व. कांवरल । तत्पथ्यायः—इन्द्रोवरा युग्मफला दीर्घवृत्ता उत्त-मारणी पुष्पमञ्जरिका द्रोणी करभा नलिका । गुणाः—कटुः शीता पित्तश्लेष्मासदीघत्रणकृमिघ्नी चक्षुष्या च । रा. नि. व. ३ ।

इन्द्रच्छन्दम् । स्त्री । सहस्रगुच्छहारे । हे. च. ।

इन्द्रजः । पुं । इन्द्रयवे । वै. निघ. २ भ. ज्व. चि. यस्यादिकषाये । कृटजवत् । वै. निघ. अ. सा. चि. कृटजचूर्णे ।

इन्द्रजतु । स्त्री । शिलाजतुनि । वै. निघ. ।

इन्द्रजम्बूकवत्पात्रा । स्त्री । कण्टसारिवायां । भा. पू. १ भ. । See कण्टसारिवा अनन्ता च ।

इन्द्रजिह्वा । स्त्री । लाङ्गलीवत् । ऐश्वर्याङ्गुल ।

इन्द्रतकः । पुं । अर्जुनवत् । वै. निघ. ।

इन्द्रतूलकम् । स्त्री । आकाशे उड्डीयमान-सत्वे । आकाशशूडित शूटा । कार्पाति । अर्कवत्-तूलके । विका ।

इन्द्रदारुः । पुं । देवदारुवत् । तैलदेवदारुवत् । भा. पू. १ भ. ।

इन्द्रद्युति । स्त्री । चन्दने । वै. निघ. ।

इन्द्रदुः (मः) । पुं । अर्जुनवत् । श. र. । अम. । कृटजवत् । रा. नि. व. ६ । देवदारुवत् । भा. पू. अने. ।

इन्द्रनीलः । पुं । मरकतमयी । नीलकांष्ठमणि, पीता । हे. च. । भा. पू. १ भ. । “चीरमध्ये चित्रेनीलं चीरच्छेदनीलतां व्रजित् । इन्द्रनीलमिति ख्यातम् ।” इति परीक्षा । (क) श. र. ।

इन्द्रपर्णी । स्त्री । इन्द्रवारुणी । रा. नि. व. ३ । लाङ्गलिकायां । ऐश्वर्याङ्गुल । सु. चि. १७ अ. ।

इन्द्रपुष्पम् । स्त्री । लवङ्गे । र. सा. सं. पूर्णचन्द्ररसे ।

इन्द्रपुष्पा (ष्पिका) (ष्पी) । स्त्री । लाङ्गली-वत् । ऐश्वर्याङ्गुल । प. सु. रत्ना. । पूतीकरञ्जे ।

नीले । कण्टकीकणपुष्पकरञ्जः, कलिकारिकेत्येव । सु. म. ३७ अ. अर्कादि. ड. ।

इन्द्रब्रह्मवटो । स्त्री । अपस्माराधिकारे । अत्र तारं रौप्यम् । ताप्यं स्वर्णमात्मिकम् । पाठः—“सुतसुताभक्तं तोच्छ तारं ताप्यं विषं समं । पञ्च-केशरसंयुक्तं दिनैकं सह यैद्वयैः । सुच्छाशिविजयैरख-ववानिषावशूरणैः । निर्गुण्डाश्च द्रवैर्मथं तद्गोलं प्राचयेत्युत । कङ्कणीसर्पपीत्येन तैलेन गन्धसंयुतं । ततः पक्त्वा समुद्धृत्य चणमात्रा वटीकृत्वा ।” अनु-पानमाद्र्करसः । र. सा. सं. । रसगिम्बू, अज. नोश्, कृपा, श्वर्गशांक्षिक, विष, पद्मकेशर समभाग । र्भर्दनजवा - मनशीमिज्जु, छिते, मिक्कि, एरुण्ड, वट, शिभ, उल एव निमित्ता-रुम ।

इन्द्रभेषजम् । स्त्री । शुण्डाम् । श. र. ।

इन्द्रमदः । पुं । तरुगुल्मज्वरे । गजवै. ।

इन्द्रमहाकामुकः । पुं । कुकुरे । विका ।

इन्द्रयवः (वम्) । पुं, स्त्री । (Seed of ho-larrhena antidysenterica.) कृटजबीज-इन्द्रयव । हिं उत् इन्द्रयव । सं इन्द्रयव, कुट्जो-चेवी । कं कीडसिमेयवीज । तत्पथ्यायः—कलिङ्ग-भद्रयवं (अ.), कलिङ्गकः (र.), शक्राहः शक्र-बीजं वत्सकः वत्सकबीजं कलिङ्गबीजं कृटजः कृटज-बीजं भद्रजः । इन्द्रशब्दपर्यायमात्रं कृटजवाचकम् । धवलरिः । भा. पू. १ भ. । वा. सु. १५ अ. । “आरन्ध्रधेन्द्रयवप्राटलिकाकितिका ।” च. द. पित्तज्व. चि. । “तिक्तान्द्रेन्द्रयवैः कृतम् ।” गुणाः—कटुः तिक्तः शीतलः कफवातरक्तपित्तहरः दाहातीसारघ्नः नानाज्वरघ्नः शूलघ्नश्च । रा. नि. व. ६ । विदीषन्नं धारकं कटुशीतं दीपनं ज्वरातीसाररक्तार्शोविम-वीसर्पकुष्ठवातरक्तकफशूलघ्नञ्च । भा. पू. १ भ. । इन्द्रयवा इति राजनिघण्टुः ।

इन्द्रलुप्तकम् । स्त्री । Baldness. रसयु-केशघ्नरीगे । टाक् रोग । सं चाइरोग । तत्-पथ्यायः—इन्द्रलुप्तकः केशघ्नः इन्द्रलुप्तः (रा.), इन्द्रलुप्तकं (भू) । तस्य लक्षणम्—“रोमकृपातुर्ग-पित्तं वातेन सह सूक्ष्मं । प्रच्यावयति रोमाणि ततः श्लेष्मा सशोषितः । रुणद्धि रोमकृपांश्च ततोऽन्येषामसम्भवः । तदिन्द्रलुप्तं खालित्यं रुज्येति च विभाव्यते । सु. नि. १३ अ. । इन्द्रगुण्युक्त

रसयुधि भवति खालित्यं शिरीरुहेव रुज्या
सवेदेनेति कार्त्तिककण्डः। सा. नि. विज. र.।
रुहेति। विज. र. भोजः। पुं। रा. नि. व. २०।

इन्द्रलोहकम्। स्त्री। रीयः।

इन्द्रवचा। स्त्री। इन्द्रयवे। रा. नि. व. २।

इन्द्रवटी। स्त्री। प्रमेहाधिकारे। पाठः—“सूतं
सूतं सूतं वज्रमज्जन्त्य लवानितं। तुल्यांशं मर्दयेत्
खत्रे शाकल्या मूलजद्रवः। माता १ मा.। र.
सा. सं.। सा. कौ.। रसमिन्द्र, वज्र एवम् अञ्जु-
होत्र मगडांग।

इन्द्रवल्ली। स्त्री। इन्द्रवारुणीलतायां। राशाल-
शशा। रा. नि. व. ३। वै. निघ. २४. कर्णक-
सन्निपात-रीहितकादिर्लघु।

इन्द्रवल्लीका (स्त्री)। स्त्री। इन्द्रवल्ली। (मां-
गता। सु.।

इन्द्रवस्तिः। पुं। तन्नामकसंस्थाने। पीयूष-
डिम्ब। तस्य स्थानं प्रतिपादयति। जडयोः सन्धिः। सु.
शा. ६ अ.।

इन्द्रवारुणिका (गो)। स्त्री। (Eucumis
madraspatanus, cunnis melo. ऐन्द्री-
नामलतायाम्। प. सु.। राशाल नाडू, राशाल-
शशा, कूंदरुकी। हिं इन्द्रारुण, वज्री इन्द्रफला।
मं इन्द्रवारुणी। तत्पण्यायः—विशाला (अ),
ऐन्द्री चित्रा गवाक्षी गजविर्मिता भटा मृगशिरः
पिटङ्गीकी मृगादनी (र.), चित्रफला (ज), इन्द्र-
वारुणिका (श). इन्द्रा अरुणा गवाक्षी सुप्रसङ्गा
इन्द्रविर्मिता सूर्या विषव्री गणकर्णिका अमरा
माता सुकर्णी सफला तारका हपभाक्षी पीतपुष्पा
इन्द्रवल्ली हंसपुष्पी वृद्धफला वारुणी वालकप्रिया
रुक्मिणीः विषलता शक्रवल्ली विपापहृता अमृता
विषवल्ली। गुणाः—तिक्ता कटुः शीता रेचनी
गुष्मापिपीदीरक्षेभक्तमिक्तज्वरघ्नी च। रा. नि.
व. ३। सा ह्रस्वदीर्घभेदेन द्विधा। लघुः उष्णा
कामलापित्तकफघ्नी ह्रीदरश्वासकासकृमिनाशयित्रण-
प्रमेहमृदगर्भगलघ्नी विषघ्नी च। भा. पू. १४.।
“लघ्वीन्द्रवारुणी प्रीक्षा पाके कटु च तिक्तः।
शीता सरीसृपघ्नी च लघ्वी चैव प्रकीर्तिता।...।
अमृता इन्द्रवारुणी कण्ठरुजघ्नी श्लापदं तथा। नाशये-
दिति संप्रोक्ता गुणाश्चान्ये तु पूर्ववत्। रसे वीर्ये

च पाके चाधिका चीक्षा गुणेरियम् ॥” वै. निघ.।
शीरुचकं क्क्याम्। च. द. लाक्षितिले।

इन्द्रवि(वृ)द्धा। स्त्री। वातपित्तजन्य वृद्धरोगाल-
ग्नतन्त्रणरीगविशेषः। लघु—“पञ्चकर्णिकवन्मध्ये
पिङ्का पिङ्काचिताम्। इन्द्रवृद्धान् तां विद्या-
वातपित्तोद्यतां भिषगिति ॥” मा. नि.। तन्नाम-
काश्चरीगः। See इन्द्रवृद्धः।

इन्द्रवीजम्। स्त्री। इन्द्रयवे। च. द. सि. यो.
माद्विपातिकाज्व. चि. अष्टादशङ्के। “तित्तेन्द्रवीज
धनिकेभज्जणाकवायः ॥”

इन्द्रवृद्धः। पुं। सुखवर्जितकुलक्षणाश्च विशेषः।
लक्षणं यथा—“विरोधं नैव यो याति दृष्टां
मुक्कवर्जितः। इन्द्रवृद्धः स विद्यातो भर्तुश्च कुल-
नाशनः ॥” ज. द. ३४.।

इन्द्रवृक्षः। पुं। देवद्रावृक्षे। जटा.। श्वेतकटज-
वृक्षे। अर्जुनवृक्षे। भा. म. ४४.। “सोमवल्लीमिन्द्र-
वृक्षम् ॥”

इन्द्रसुतः। पुं। अर्जुनवृक्षे। रा. नि. व. २।

इन्द्रसुरसः (सा)। पुं, स्त्री। निर्गुणोद्भवे।
निभिन्ना ग्रीष्म। रत्ना. See निर्गुणः।

इन्द्रसुरा। स्त्री। गौरचककटिकायां। राशाल-
शशा। सु. चि. ३० अ.। “गुडूचीन्द्रसुरा।”

इन्द्रसुरिषः (सा)। पुं। निर्गुणोद्भवे। निभिन्ना-
ग्रीष्म। मौ. डी इति काश्याम्। र. मा. ४४.।

इन्द्रसूतः। पुं। अर्जुनवृक्षे। रा. नि. व. २।

इन्द्रस्वरसः। पुं। वटिजलं। च. द. अर्श. चि.
नागार्जुनयोः।

इन्द्रा। स्त्री। फणिज्भक्तवृक्षे। कौ. टि. जाशौत्र।
मं. र. दिकं। भा. म. ३४. मेद. चि.। इन्द्रवारुण्यम्।
रा. नि. व. ३।

इन्द्राग्निधूमः। पुं। हिमे। हारा.।

इन्द्राणिका। स्त्री। निर्गुणोद्भवे। प. सु.।
नीलसिन्दुवारे। रा. नि. व. ४.। जातीफलद्विष्ट-
कायां।

इन्द्राणिकापत्रम्। स्त्री। निर्गुणोद्भवे। जाती-
फला, वटी।

इन्द्राणी। स्त्री। (Vitex nigundo.) कण-
निर्गुण्यम्। कौ. निभिन्ना। हिं शम्भु।
स्त्रीन्द्रिये। “इन्द्राणी कारणं स्त्रीणां पौलोमीन्द्र-

वारधीः।” मे. यविकं। सूक्ष्मलायां, सूक्ष्मलायाम्।
रा. नि. व. ६।

इन्द्राधः। पुं। कन्दविशेषः।

इन्द्राभा। स्त्री। कण्डपक्षिभेदे। वै. निघ.।

इन्द्रायुधम्। स्त्री। वज्रकमणौ। शौरक.। रा.
नि. व. ११.। स्थावरविषालगंतकन्दविषे। वा. उ.
३५ अ.। च. चि. २६ अ.। स्त्री। इन्द्रायुधवृद्ध-
राजि-सविषजलायुकायाम्। सु. सु. १३ अ.। See
जलायुका।

इन्द्रार्घपादपः। पुं। क्रमुकवृक्षे। शुभां-
गीष्म। रा. नि. व. ११.। See अकीटः।

इन्द्राशनः (कः)। पुं। (Abrusprecato-
rius.) संविदावृक्षे। मिक्षिगीष्म। जातीफलदि-
व्यां। गुञ्जायाम्। कूट। कुक्षीषधे। कूट।
हारा.।

इन्द्राह्वा। स्त्री। इन्द्रवारुणीलतायाम्। मद.
व. १।

इन्द्राक्षः। पुं। मृषभकनामलताकन्दे। श्व-
भक्त. भा. पू. १४. ह. व. मद. व.।

इन्द्रियम्। स्त्री। (Organs of senses.)
ज्ञानकर्मादिसाधनेषु चक्षुरादिषु। ज्ञानं उ कर्म-
माधनेन उपायभूतं चक्षुः प्रवृत्तिः। इन्द्रियाणि
विविधानि बुद्धीन्द्रियकर्मेन्द्रियात्तरिन्द्रियभेदेन, तेषु
श्रोत्र-त्वक्-चक्षु-रसना-ग्राह्याभिधानानि ज्ञानेन्द्रियाणि,
वाक्-पाणि-पायु-पादोपस्थनामानि कर्मेन्द्रियाणि,
एतदुभयात्मकं मनः, समष्ट्या एकादशेन्द्रियाणि।
तथाहि—“वैकारिकादहङ्कारात्तैजससहायात् तल्ल-
क्षणात्वेवैकादशेन्द्रियाण्युत्पद्यन्ते। तद्यथा—श्रोत्र-
त्वक्चक्षुर्जिह्वाग्राह्यगन्धस्पर्शपायुपादमनांसीति।
तत्र पूर्व्याणि पञ्च बुद्धीन्द्रियाणि। इतराणि पञ्च
कर्मेन्द्रियाणि। उभयात्मकं मनः। भूतादेरपि
तैजससहायात्तल्लक्षणात्वेव पञ्चतन्मात्राण्युत्पद्यन्ते।
तद्यथा—शब्दतन्मात्रं स्पर्शतन्मात्रं रूपतन्मात्रं
रसतन्मात्रं गन्धतन्मात्रमिति। तेषां विशेषाः
शब्दस्पर्शरूपरसगन्धास्तेभ्यो भूतानि व्योमानि लानल-
जलोर्वाः। एवमेषा तत्त्वचतुर्विंशतिव्याख्याता।
तत्र बुद्धीन्द्रियाणां शब्दादयो विषयाः। कर्मेन्द्रि-
याणां यथासंख्यं वचनादानानन्दविसर्गविहरणानि।
अव्यक्तं महानहङ्कारः पञ्च तन्मात्राणि चेत्यष्टौ
प्रकृत्यः, शेषाः षोडश चित्काराः। स्वस्वेषां

विषयोऽधिभूतं। स्वयमध्यात्ममधिदेवतञ्च। अथ
बुद्धेर्ब्रह्मा, अहङ्कारस्तेजः, मनसश्चन्द्रमाः, दिशः
श्रोत्रस्य, त्वचो वायुः, सूक्ष्मचक्षुषीः, रसनस्यापः,
पृथ्वी ग्राह्यस्य, वचसोऽग्निः, हस्तयोरिन्द्रः, पादयो-
र्विष्णुः, पायोर्मितं, प्रजापतिरुपस्थस्येति। आयुर्वेदे
भीतिकानीन्द्रियाणीन्द्रियाणां वङ्गाः।” सु. शा.
१ अ.। अन्तरिन्द्रियाणि पुनः चलारि मनोबुद्धि-
हङ्कारचित्तानि। मनस्तावदिन्द्रियनियामकं। एवं
चतुर्दशेन्द्रियाणां नियन्त्रायतुर्दशदेवताः। तत्र
कर्णस्य देवता दिक्, त्वचो वातः, नेत्रस्य सूर्यः,
रसनाया वरुणः ग्राह्यस्याश्विनौ, वाचो वह्निः, हस्त-
स्येन्द्रः, पादस्य विष्णुः, पायोर्मितं, उपस्थस्य
प्रजापतिः, मनसश्चन्द्रः, बुद्धेश्चतुर्मुखः, अहङ्कारस्य
शिवः, चित्तस्याच्युतः। इति वेदान्तः। रेतसि।
रा. नि. व. १८. मे. यविकं। चिका.। भा. म.
३४. उ. व. चि.।

इन्द्रियकर्म। स्त्री। चक्षुरादीनां शब्दाकर्ण-
स्पर्शग्रहण-रूपदर्शन-रसग्रहण-गन्धग्रहण-वचनादान-
विसर्गमनानन्दारूपानि। सु. शा. १ अ.।

इन्द्रियगोचरः। त्रि। इन्द्रियविषये।

इन्द्रियग्रामः। पुं। शरीरे। वै. निघ.। इन्द्रिय-
समूहे।

इन्द्रियघ्नः। पुं। चक्षुरीगविशेषः। चक्षुरं हन्ती।

इन्द्रियज्ञानम्। स्त्री। इन्द्रियजन्यज्ञाने।

इन्द्रियबुद्धिः। स्त्री। इन्द्रियजन्यज्ञाने।

इन्द्रियवर्गः। पुं। एकादशेन्द्रियेषु, इन्द्रिय-
समूहे। See इन्द्रियम्।

इन्द्रियवैकल्यम्। स्त्री। इन्द्रियदुर्बलताया।
वै. निघ.।

इन्द्रियसन्तापः। पुं। इन्द्रियवैकल्ये।

इन्द्रियस्वापः। पुं। प्रलये। निद्रायाम्। चैष्टा-
नाशे। रा. नि. व. २०.।

इन्द्रियागोचरः। त्रि। अतीन्द्रिये।

इन्द्रियायतनम्। स्त्री। शरीरे। हे. च.।

इन्द्रियार्थः। पुं। इन्द्रियजन्यज्ञानविषयेषु। यथा
रूपरसगन्धस्पर्शशब्दाः। अम.।

इन्द्रोत्तरसायनम्। स्त्री। इन्द्रकथितरसायन-
धर्मः। ऐन्द्रां। राशालशशा। महाशायवङ्गायाम्।
वड् शुनकुडि। च. चि. १ अ.।

इन्द्रोपलम् । ली । नीलहीरके । प. सु. ।
इन्धनम् । ली । काष्ठे । अग्निज्वालनार्थदणकाष्ठं ।
 अम. ।
इभः । पुं । हस्तिनि । अम. । नागकेशरः । च. ।
इभकणा । स्त्री । (*Pothos officinalis*)
 गजपिप्पल्याम् । र. मा. । भा. पू. १भ. । च. द.
 सि. धी. सान्निपातिकज्व. अष्टाङ्गकषायः । 'धनिकेभ-
 कणाकषायः ।'
इभकणाः (ष्णा) । पुं, स्त्री । गजपिप्पल्यां ।
 भेष. च. द. यक्षणी-चि. कल्याणगुडं ।
इभकेश(स)रः । पुं । नागकेशरवृक्षे । भेष. ।
 ली । नागकेशरपुष्पे । चि. क्र. क. प्रदरचि. ।
 सु. चि. ३८ अ. ।
इभगन्धा (न्धिका) । स्त्री । स्थावरविषान्त-
 गततन्नामकफलविषे । सु. कल्प. २अ. ।
इभदन्ता । स्त्री । हस्तिशृङ्गीवृक्षे । शक्तिशुद्धे ।
 रत्ना. । नागदन्त्याम् । र. मा. ।
इभदन्ताह्वा । स्त्री । चिल्लीश्राके । वै. निघ. ।
इभपत्रिका । स्त्री । चिल्लीश्राके । वै. निघ. ।
इभपुष्पम् । ली । नागकेशरः । भेष. सु. री. चि.
 वृहत्. खदिरवृक्षां ।
इभपोटा । स्त्री । करिशावके ।
इभबला । स्त्री । नागबलायां । वै. निघ. चय-चि.
 वासायुधते ।
इभमज्जकः । पुं । पुतदाचौलतायां । वै. निघ. ।
इभमाचलः । पुं । सिंहे ।
इभमूलकम् । ली । हस्तिमूलके । गन्धवृक्षे ।
 वै. निघ. ।
इभशुण्डी । स्त्री । हस्तिशृङ्गाम् ।
इभषा । स्त्री । सख्यचौरीवृक्षे । जोगीशिकृष्टे ।
 र. मा. ।
इभाख्यः । पुं । (*Musaferrea*) नागकेशर-
 वृक्षे । चिका. ।
इभावती । स्त्री । कटपत्तीवृक्षे । पीथरकूष्ठा ।
इभी । स्त्री । हस्तिनाम् । शक्तिनी ।
इभीषणा । स्त्री । गजपिप्पल्याम् । श. च. ।
इभ्या । स्त्री । (*Boswellia thurifera* or
serrata) शल्लकीवृक्षे । करिष्णां । मे. यक्षिकं ।

इरणम् । ली । जषरभूमौ । अ. टी. र. । रा.
 नि. व. २ ।
इरा । स्त्री । सुरायाम् । भूमौ । जले । मे. ।
इराचरम् । ली । करकायाम् । वर्षात्र नील ।
इरावतः । पुं । नागरक्षे । नांराका ।
इरावती । स्त्री । वटपत्तीपाषाणभेदे । वड़
 पीथरकूष्ठा । रा. नि. व. ५ ।
इरावेक्षिका । स्त्री । इरिवैक्षिकायाम् । See
 इरिवैक्षिका ।
इरिकीलः । पुं । अङ्गोलवृक्षे । औटकाङ् ।
 वै. निघ. ।
इरिणम् । ली । जषरभूमौ । जोगीशिकृष्टि ।
 अजय. । रा. नि. व. २ ।
इरिमः । पुं । अरिमिदे । छुट्टे वाट्वा ।
इरिमिदः (कः) । पुं । अरिमिदे । विष्टे थनिर ।
 रा. नि. व. ८ । भा. पू. ४भ. सु. री. चि. । "कल्के-
 रनलाखदिरिमिदः..." । See अरिमिदः ।
इरिवैक्षिः (का) । स्त्री । सन्निपातजन्य शिरी-
 जातत्रणजन्यपीडाविषे । तस्य लक्षणम्— "पिङ्गका-
 सुत्तमाङ्गस्थां वृत्तासुयुरुजाज्वरा । सर्वात्मिकां
 सर्वलिङ्गां जानीयादिरिवैक्षिकां ॥" निदानम् ।
इर्म(म) । ली । त्रणे । चते । अम. ।
इर्वारः । पुं, स्त्री । कर्कटीनामफलश्राके । तत्-
 पर्यायः,—उर्वारः (भ), ईर्वारः (शब्दः) ।
 कौकूड गीष्ट । प. सु. । अस्या गुणाः—खादुलं
 अजीर्णकारित्वं शीतलत्वञ्च । पक्वफलगुणाः,—दाह-
 कृद्भि-दृष्टा-कान्तिनाशित्वञ्च । See कर्कटी ।
 रोमशकर्कटीति । उ. । सु. सू. ४२ अ. मधुरव. ।
इर्वारशुक्तिः (का) । स्त्री । फुटीतिव्यात-
 निर्भिन्नकर्कट्याम् । कूष्ठा । हारा. ।
इर्वारुः । पुं, स्त्री । कर्कटिकायाम् । कौकूड ।
 अ. टी. रा. ।
इला । स्त्री । स्त्रीगवि । पृथिव्याम् । मे. ।
इलि(ली)(लि)शः । पुं । मत्स्यविषे । ऐजीश
 गीष्ट । हिं हिलसा । हारा. । तत्पर्यायः,—
 वारिकपूरः गाङ्गेयः शफराधिपः जलतालः (वि.),
 इलीशः राजशफरः इलीशः जलतापी जलतापिकः
 (शब्दः) । गुणाः—इलीशी मधुरः क्षिण्णो रीचनी

वज्रिवर्धनः । पित्तकल्मषकल्मषक्षिण्णवृक्षोऽनिला-
 पङ्कः । भा. पू. २भ. । पित्तक्षेमाधिर्वर्धकः मधुरः
 हृदयश्च । राज. ।
इली । स्त्री । करवालिकायाम् । छूत्रि, कांटीरि ।
 अ. टी. रा. ।
इल्ललः । पुं । पचिमिदे । श. च. ।
इल्ललः । पुं । मय्यमिदे । मे. लविकं ।
इशि(शी)का । स्त्री । गजाक्षिगीलके । शर-
 काण्डे । शरकांटी । अ. टी. भ. ।
इषः । पुं । आश्विनमासि । अम. ।
इषिका । स्त्री । गजाक्षिगीलके । अ. टी. रा. ।
इषिरः । पुं । अग्नौ ।
इषोका । स्त्री । काशवृक्षे । हला. । शरकाण्डे ।
 अ. टी. भ. ।
इषुः (कः) । पुं । शरवृक्षे । प. सु. ।
इषुगोलकः । पुं । कोकिलाचवृक्षे ।
इषुपत्रिका (ली) । स्त्री । अर्कमूलायाम् ।
 जेथेन गूल । र. मा. ।
इषुपुङ्खा (ह्विका) । स्त्री । शरपुङ्खायाम् ।
 वन नील । हिं शरपीका । रा. नि. व. ४ ।
इष्टः । पुं । एरुवृक्षे । श. च. । ली । उशीरि ।
 अ. टी. भ. ।
इष्टका । स्त्री । गृहादिनिर्माणार्थदग्धस्तुखण्डे ।
 तत्पर्यायः,—इष्टिका । ईष्टे । संयह ।
इष्टकापथम् । ली । लामज्जके, वीरणमूले ।
 वेणीत्र गूल । रा. नि. व. १२ ।
इष्ट(ष्टि)कापथकम् । ली । लामज्जके । भा.
 पू. १भ. । मद. व. ३ ।
इष्टकालयं । ली । दग्धस्तुत्तिकाखण्डरचित-गृह-
 विषे । तद्गुणाः,—शीतकाले भवेदुष्णं ग्रीष्म-
 काले च शीतलम् । चाणक्यः ।
इष्टगन्धः । वि. सुगन्धौ । अम. । ली । बालु-
 कायां । मे. धचतुष्कं ।
इष्टा । स्त्री । शमीवृक्षे । रा. नि. व. ८ ।
इष्टुः । स्त्री । इक्ष्वायाम् । उ. ।
इष्मः । पुं । वसन्तकाले । सि. कौ. ।
इथ्यः । पुं । वसन्तकाले । हिं ।

इहामृगः । पुं । इहावृक्षे ।

इहावृक्षः । पुं । कुकुरप्रमाण-कपिलवर्ण-हरिणप्र-
 हिंसजन्यविषे । धोष ।

इक्षवः । पुं । इक्षुसाधारणे । श. र. ।

इक्षुः । पुं । Sugarcane. (*Saccharum
 officinarum*) खनामख्यातमधुरवृक्षे । अर्क
 गीष्ट । हिं गाण्डा, उख, ते चेरुक् । प्रा. ज. सु. ।
 स दादशविधः—पौष्टकः, भीरुकः, वंशकः,
 शतपीरकः, कान्तारः, तापसेचुः (काण्डेचुः),
 काष्ठेचुः, सूचिपत्रकः, नैपालः, दीर्घपत्रकः, नीलकः
 कीशकचेति । भा. पू. २भ. । श्वेतपुण्ड्रकरज्जकण्ठरक्त-
 भेदात्यन्तवृक्षः । रा. नि. व. १४ । स वर्षतः षड्भेदः,
 श्वेतकृष्णताम्ररसालिप्तकृष्णमिश्रवर्ण इति । स च
 पौष्टकानुवासिकशतपर्ज्यकान्तारनैपालदीर्घपत्रादि-
 भेदाहवृक्षः । वा. टी. हेमा. । एतद्विषयास्तत्त-
 पर्यायि द्रष्टव्याः । सा. गुणाः—"इक्षुदण्डौ रसे पाके
 मधुरौ वातकारकः । क्षिण्णौ गुरुमूलकश्च शीतो
 वृक्षो बलप्रदः । कफपुष्टिद्विभक्तिकामान्दान्तकरः
 सरः । रक्तव्यातपित्तानां नाशनी सुनिभिः स्मृतः ॥"
 वै. निघ. । "अमुक्ते पित्तहायेते मुक्ते वातप्रकीपनाः ।
 भुक्तमर्थे गुरुतरा इतीक्ष्णां गुणास्तयः ॥ पित्त-
 दाहहरी वृक्षस्तेजीबलविवर्धनः । वृथो रक्तासपित्त-
 अमशमनपटुः शीतलः स्नेहदीप्तक्षिण्णो हृदयश्च
 रुच्यो रचयति च मुदं मूलशुद्धिं विधत्ते । कान्तिं
 देहस्य दत्ते बलमतिकुरुते वृहणस्तुतिदायी दन्ते-
 निष्पीड्य काण्डं सदुद्यति रसितो मोहनश्चेत्तु-
 दण्डः ॥" रा. नि. व. १४ । इक्षुः मूलं मध्यं च
 मधुरः, अग्रे यस्यां च लवणरसः । बाले च कफ-
 करी मेदीमेहकरश्च । युवा च वातघ्नः खादुः
 पित्तघ्नः ईषतीक्ष्णश्च । भा. राज. । मूलादूर्ध्वं
 मधुरा मध्येऽतिमधुरास्तथा । इक्षुवस्तेऽयमग्रेषु
 क्रमाज्जवणनीरसाः । इति क्षुद्रदण्डमूलमध्यायगुणाः ।
 रा. नि. व. १४ कोकिलाचवृक्षे । कूलेथाङ् ।
 रा. नि. व. ४ ।

इक्षुकः । पुं । इक्षु । इक्षुगन्धायां । काशेष्टुं ।
 भूमिकुभाण्डे । काकोल्यां । वै. निघ. ।

इक्षुकण्डिका । स्त्री । इक्षुकाण्डे । काकोल्यां ।
 भूमिकुभाण्डे । वै. निघ. । वा. टी. हेमा. ।

इक्षुकान्दा । स्त्री । श्वेतभूमिकुभाण्डे । वै. निघ. ।

इक्षुकाण्डः । पुं । काशहणे । कृ० । रा. नि. व. ८ । सुजायाम् । शत्रुगोत्रं । श. च. ।

इक्षुकाशः । पुं । काशहणे । म. व. १ ।

इक्षुकीयः । वि. इक्षुयुक्तदेशे ।

इक्षुगण्डिका । स्त्री । काशहणे । वै. निघ. ।

इक्षुगन्धः । पुं । काशहणे । भा. । क्षुद्रगीक्षुरक-
वृत्ते । रा. नि. व. ४ ।

इक्षुगन्धा (न्धिका) । स्त्री । कीकिलाचे ।
कूलेथोड़ा । म. व. १, मे. । गीक्षुरके । प. सु.
भा. । क्षीरविदाय्याम् । छूँहेकुम्भ । म. व.
१ श. र. । रा. नि. व. ७ । वाराहीकन्दे, काश-
हणे । भा. पू. १४, मे. । श्याल्याम् । भा. अने. ।
मे. धत्तुर्का । श्वेतभूमिकुम्भाखे । अम. मे. ।
भूमिकुम्भाखे । श. र. ।

इक्षुजटा । स्त्री । इक्षुमूले । वि. क्र. क. प्र. र. चि. ।

इक्षुतुल्या । स्त्री । इक्षालिकायां । आनाथ,
ईक्षुविशेष, थोड़ा । प. सु. । काशहणे । र. मा. ।
यावनाले । शो० श्रौत्र, यनोत्र ।

इक्षुदर्भा । स्त्री । खनामख्यातवर्णविशेष । नट ।
मं आशालु । तत्पर्यायः—सुदर्भा पत्रालुः लघु-
पत्रिका । गुणाः—मधुरा स्निग्धा ईषत्-कषाया
कफपित्तघ्नी रुच्या लघुः सन्तर्पणी च । रा.
नि. व. ८ ।

इक्षुनेत्रम् । स्त्री । इक्षुमूले । येनेक्षुः पुनरुत्पद्यते ।
आंकेर मूल, आंकेर उग्रां वा टोकर ।
रा. नि. व. १४ ।

इक्षुपत्रः (कः) । पुं । यावनाल इति शिखी-
धान्ये । जीर्णायारा इति लीके । रा. नि. व. १६ ।

इक्षुपत्री (शी) । स्त्री । वचायां । शुक्तभूमि-
कुम्भाखे । वै. निघ. ।

इक्षुपाकः । पुं । गुड ।

इक्षुपुष्पा । स्त्री । शरपुष्पायाम् । रा. नि. व. ४ ।

इक्षुप्रः । पुं । शरहणे । रा. नि. व. ८ ।

इक्षुवालिका । स्त्री । खाण्डिकायां । थोड़ा ।
रा. नि. व. ८, च. सू. ४५, शूलचि. । कीकिलाचे ।
कूलेथोड़ा । हिं तालमाखना । भा. पू. १४, मे. ।
म. व. १ । इक्षुतुल्यायाम् । र. मा. । काशहणे ।
रा. नि. व. ८ ।

इक्षुभक्षिका । स्त्री । इक्षुरसनिष्कासयन्त्र ।
आंकाण्डा कल । वै. निघ. ।

इक्षुमद्यम् । स्त्री । इक्षुविकारजमये । “इक्षुदण्ड”
मरीचश्च वदरश्च तथा दधि । शेषे तु लवणं दत्त्वा
इक्षुमद्यं प्रकीर्तितम् ॥” वै. निघ. ।

इक्षुमूलम् । स्त्री । इक्षुमूले । आंकेर मूल ।
रा. नि. व. ४ अ. ।

इक्षुमेदः । पुं । इक्षुवाटिकायां । आंकाण्डा ।

इक्षुमेहः । पुं । तन्नामककफजमूचदोषविशेष ।
लक्षणं—“इक्षोरसमिवात्यर्थं मधुरश्चेत्तुमेहतः ।”
मा. नि. ।

इक्षुयोनिः । पुं । पुण्ड्रकीचौ । करङ्गशाखि-
नामिचौ । अथ पुण्ड्रकमेदः । रा. नि. व. १४ ।

इक्षुरः (कः) । पुं । कीकिलाचे । कूलेथोड़ा ।
हिं तालमाखना । र. मा. भा. उ. ख. । “द्राक्षा
सेक्षुरगीक्षुराश्च महती ।” अथ तदीजं याद्यम् ।
सा. कौ. । महाकामेश्वरमोदके । च. सू. ४५ ।
इक्षौ । गीक्षुरके । श. र. । काशहणे । कृ० ।
स्थूलशरे । रा. नि. व. ८ । “स्वयङ्गुतेक्षुरकयोः ।”
सु. चि. २६ अ. । भा. म. १४, सू. चा. चि. ।
शरहणे । काशहणे । रा. नि. व. ८ । कृष्णेक्षौ ।
रा. नि. व. १४ ।

इक्षुरबीजम् । स्त्री । कीकिलाचबीजे । भेष. ।
ध. भ. चि. ।

इक्षुरसः । पुं । काशहणे । भा. पू. १४, गु. व. ।
इक्षौः रसे । आंकेर रस । तद्गुणाः—स मधुरः
वातं वर्धयति शीतवीर्यलात् सु. सू. ४० अ. । “इक्षौ
रक्षी गुरुः स्निग्धी वृंहणः कफमूचकत् । इत्थः
शीतोऽसपित्तघ्नः स्वादुपाकरसः सरः ।” चारपाणिः ।
एतदशभागरसगुणाः—“सोऽग्रे सलवणः । मध्य-
काण्डेषु माधुर्यमिचौर्मूलाग्रपर्वसु । माधुर्यं सान्द्र-
लवणं विदाही तेन शालिकः ।” हिमाद्री. चार-
पाणिः । दन्तपीडितरसगुणाः—दन्तपीडितः शर्करा-
समः दाहघ्नलादिभिर्गुणैः । वा. टी. हिमा. । यन्त्र-
पीडितरसगुणाः—“विदाही गुरुर्विदग्धी च ।”
वा. टी. हिमा. । “यन्त्रेण पीडितरसः कषिती
गुरुश्च इत्थः कफश्च कुर्वतेऽयं सुशीतलश्च । पाके
विदाहिवलकश्च सुशीमनश्च संस्रिवीति रुधिर-
पित्तवृजं निहन्ति ॥ दन्तेर्निपीडितरसो रुचिकृद्-
गुरुश्च सन्तर्पणी बलकरः कफघ्नश्चमनः । विदग्ध-

कारि रुधिरस्य तथैव पित्तदीपं निहन्ति सकलं
वमनञ्च शीघ्रम् ॥” अथ पर्युषितरसगुणाः—रसः
पर्युषितो नेष्टस्वापहैकमते गुरुः । कफपित्तकरः
शीघ्रो मेदनी वायु मूलकः ॥ अथ पकरसगुणाः—
पक्वो गुरुतरः स्निग्धः सुतीक्ष्णकफवातघ्ना । पित्तघ्नी-
ऽपि विशेषेण गुलावीसारकासहा ॥ अथ फाणित-
रसगुणाः—फाणितः गुर्ध्वभिष्यन्दि वृंहणं शुक्रलवणं
तत् । पित्तघ्नश्च अमहरं रक्तदीपनिसूदनं ॥”
अत्रि. १० अ. । पीयूषीपमितलिदीपशमनः स्यादन्त-
निर्घोडितः । यन्त्रजो रसः स्तोकं वान्तिहरः
वातजननः नाड्यकरः प्रतिश्यायकरश्च । तथा
पर्युषितः स कफवातकरश्च भवति । पक्व इक्षुरसः
स्निग्धः कफवातघ्न अतिगुरुः अविपाकेन विदाही ।
रा. नि. व. १४ ।

इक्षुरसकायः । पुं । इक्षुगुड । हे. च. ।

इक्षुरसविकारः । पुं । इक्षुगुड । इक्षुरसस्य
समूलचोऽर्धाङ्गुलमलविकारः फाणितगुडमत्स्यारिष्टका-
शर्करामेदात् पञ्चविधः । गुणाः—“क्षतबीणहिता
वृथा रक्तपित्तानिलापहाः । मत्स्यारिष्टकाः खण्ड-
सिताः क्रमेण गुणवत्तराः ॥” वा. टी. हिमा. ।

इक्षुरसशुक्तम् । स्त्री । इक्षुरसेन सतैलेन कन्द-
शकफलेराश्रयतमन्त्रतां गतमिक्षुरसशुक्तम् । प. प्र.
१४, गुणाः—गुरु अनभिष्यन्दि च । सु. सू.
४५ अ. ।

इक्षुरालिका । स्त्री । इक्षालिकायाम् । आनाथ ।
रता. । च. चि. २५, वृंहणीवर्त्या ।

इक्षुवल्गुको (रो) (स्त्री) । स्त्री । कृष्णक्षीरविदा-
य्याम् । कांन छूँहेकुम्भ । रा. नि. व. ७ ।

इक्षुवाटिका (टी) । स्त्री । पुण्ड्रकीचौ । थूँड़ि
आथ । करङ्गशाखीचौ । रा. नि. व. १४ ।

इक्षुविकृतिः । स्त्री । खण्ड । थोड़ा । रता. ।

इक्षुविदारिका (रो) । स्त्री । भूमिकुम्भाखे ।
प. सु. ।

इक्षुवेष्टः (लः) । पुं । सुज्जहणे । भा. पू. १४,
गु. व. ।

इक्षुशाकट(किन)म् । स्त्री । इक्षुचेने ।

इक्षुसारः । पुं । इक्षुगुड । आंथर खण्ड ।
रा. नि. व. १८ ।

इक्षुरक(बीज)म् । स्त्री । कीकिलाचबीजे ।
कूलेथोड़ा वीज । योगरत्न. केशरपाके महा-
कामेश्वरमोदके च ।

इक्ष्वाकुः । स्त्री । A bitter gourd emi-
tic. तिक्ततुम्ब्याम् । ति० ना० । प. सु. सू. ४३
अ. भा. म. ४४, यो. व्या. चि. । “इक्ष्वाकुवीजदन्तो ।”
See कटुतुम्बी ।

इक्ष्वादः । वि. इक्षुभक्षके । च. चि. २५, १ ।

इक्ष्वारिः (कः) । पुं । काशहणे । रा. नि. व.
८ म. व. १ ।

इक्ष्वालिः (कः)(का) । पुं, स्त्री । काशहणे ।
म. व. १ । र. मा. । वै. निघ. कास. चि. इक्ष्वायव-
लेहे । इक्षुविशेष । आनाथ, थोड़ा इति केचित् ।
वनखण्डिकायां । च. द. तथा. सि. यो. यक्ष. चि.
बलाद्यष्टते । “इक्ष्वालिका विषयान्ति ।”

ई ।

ईर्वा । स्त्री । भूमौ । गवि. वै. निघ. ।

ईड़ा । स्त्री । नाड्याम् । नाड़ीविशेष ।

ईर्वा । स्त्री । भूम्यामलक्याम् । वै. नि. ज्व. चि. ।
“गोपीध्यामलकी ।”

ईतिः । स्त्री । डिम्बे । मे. । राज्योपद्रवविशेष ।
सा षड्विधा—अतिवृष्टिरनावृष्टिः शूलभा मूषिकाः
शुकाः । अत्यासन्नाथ राजानः षड्भेदे ईतयः स्मृताः ॥

ईस्मितफलः । पुं । नारिकेलवृत्ते । वै. निघ. ।

ईरिणम् । स्त्री । जषरचेने । गोर्णा जाग्रणी ।
“ईरिणं तूषरे ।” मे. षतिकं ।

ईरितः । वि. कम्पिते । चिते । अम. ।

ईर्मम् । स्त्री । व्रणे । हारा. चते । या. । अम. ।

ईर्वाकः । पुं, स्त्री । कर्कश्याम् । कौकूड़ गोष्ट ।
सुव्याम् । कृ० । श. र. ।

ईर्वाहशुक्तिः। स्त्री। खर्जूर इति प्रसिद्ध-
फलवतायाम्। वै. निघ.।

ईर्ष्यकः। पुं। दृष्टियोन्याय्यस्त्रीवे। लक्षण—
“दृष्टा व्यवायसन्धेया व्यवाये यः प्रवर्तते। ईर्ष्यकः
स तु विज्ञेयो दृष्टियोनिश्च स स्मृतः॥” सु.।

ईशः। पुं। पारदे। अन्ननरसे। र. सा. सं।
पञ्चवक्त्ररसे। वै. निघ. ज्व. चि.।

ईशलिङ्गिनी (ङ्गी)। स्त्री। भवलिङ्गीलतायां।
पञ्चगुलि इति पाशाल्ये। भा. म. ४ भ. यो व्या.
चि.। “विश्वभ्रान्तेः लिङ्गिनी।”

ईशा। स्त्री। लाङ्गलदण्डे। मे. शविकं।

ईशादन्तः। पुं। हस्तिदन्ते। श. र.। (नः, लीं)
उदयदन्तिनि। हे. च.। विका.।

ईशानः। पुं। शमीवृक्षे। रा. नि. व. २३।

ईशानवायुः। पुं। तद्विम्भवति। स च कटुकः।
वै. निघ.।

ईशाना (नी)। स्त्री। शमीवृक्षे। रा. नि. व. ८।

ईशावसः। पुं। कर्पूरभेदे। गुणाः—“भेदी वृष्यो
मदापहः। अतिशुभोन्माददृष्टाश्रमकासकमिच्छयान्।
स्वेदश्चेवाङ्गदाहञ्च नाशयेत्॥” वै. निघ.।

ईशिरः। पुं। अग्रौ। विका.।

ईश्वरः। पुं। पारदे। भेष. ध्व. भ. चि. चन्द्रीदय-
मकरध्वजे। पित्तले। रस. र. एकादशायसे।

ईश्वरमल्लिका। स्त्री। वक्रवृक्षे। वै. निघ.।

ईश्वरमूलकः। पुं, स्त्री। तर्भेदे। जे. शत्रु मूल।
भेष. कुष्ठ-चि. कन्दर्पसारतैले।

ईश्वरी। स्त्री। बन्ध्याकर्कोटकीलतायाम्। वै.

निघ. २ भ. वा. व्या. महाविषगर्भतैले। लिङ्गिन्याम्।
जीवन्याम्। नागदमन्याम्। नाकुलीकन्दे। रुद्र-
जटायाम्। जटोन्नका। रा. नि. व. ३।

ईषः। पुं। आश्विने मासि। अ. टी. भ.।

ईषत्पाण्डुः। पुं। धूपरवर्णे। अम.।

ईषदुष्णः। त्रि। कवीर्णे। अन्न उष्टु। हे. च.।
वै. निघ.।

ईषहोर्ध्वम्। स्त्री। वातामफले। वातांश रुक्म।
वै. निघ.।

ईषवीजा। स्त्री। वेदाना इति ख्यातफलवृक्षे।

ईषादन्तः। पुं। दीर्घदन्तगजे। हे. च.।

ईषिका। स्त्री। अचिकूटे। गजाचिगीलकी।
तूलिकायाम्। हे. च.।

ईषिकास्तम्। स्त्री। अस्तविशेषे। येन वासवी-
ऽश्वाणां पलच्छेदः कृतः। “ईषिकास्तं समुद्रज्य
पलच्छेदं व्यधादयम्॥” नकुलः १ अ.।

ईषीका। स्त्री। वीरणादिशलाकायाम्।

ईषः। पुं। वसन्तकाले। उषा.।

ईहा। स्त्री। चिष्टायां। वाञ्छायां। विका.।

ईहामृगः (वृकः)। पुं। कीर्के। रत्ना.। कुकुर-
वद्विषघातिकपिलवर्णजन्तुविशेषे। श्यांश.। रा.
नि. व. १८। (वृकः)। श. र.।

ईक्षणम्। स्त्री। नेत्रे। रा. नि. व. १८। दर्शने।
मे. शविकं।

ईक्षणिकः। पुं, स्त्री। इक्षुरेखायवलीकनेन
शुभाशुभकथनजीविनि। शृंगक.।

ईक्षा। स्त्री। दृष्टौ।

उ

उकनाहः। पुं। पीतरक्तवर्णघोटके। हे. च.।
लक्षण—“रक्तपीतकषायोत्पन्नजी यस्य दृश्यते।
उकनाहः स विख्यातो वर्षो वाङ्मय देहजः॥” ज.
द. ३ अ.।

उकुणः। पुं। शिरःकोटे। माथीं उकून।

उक्तीदः। पुं। वमौ।

उख(ष)रम्। स्त्री। बारभूमौ। यवीतं वीजं न
रीहति। चारुस्तिकायाम्। मोर्रा.। वै. निघ.।
रा. नि. व. २।

उख(ष)रजम्। स्त्री। पांशुलवणे। मोर्रा.।
रीमकनामि अयस्मान्भेदे। लवणे। रा. नि. व. २०।

उखर्वलः। पुं। शि.। हिं उखल।

तत्पथ्यायः—उखलः भूरिपतः सुतणः तृणीतमः।
गुणाः—वृद्धः रुचिजनकः। पशूनां सदा हितयः।
रा. नि. व. ८।

उखलः। पुं। उखर्वलवृक्षे। रा. नि. व. ८।

उखा। स्त्री। रत्नस्थाल्याम्। राक्षिवांश
ईडी। हिं भरथियाभाहू। अम.।

उख्यः। त्रि। उखासंस्कृते, मांसदौ। हिं हाण्डि
कावाव। अम.।

उयम्। स्त्री। वसनाभनामकविषे। रा. नि. व. ६।
पुं। श्रीभाजनवृक्षे। श. च.। पृष्ठयन्तौ। त्रि।
उक्कटे। कटुते। तीक्ष्णे। रौद्रे। मे.।

उयकाण्डः (कः)। पुं। कारवृक्षके। कटुत्तनां
गोष्ठे। रा. नि. व. ३, मद. व. ७। काण्डवृक्षां।
See काण्डवृक्षी।

उयगन्धः। पुं। शुक्तरसीने। रा. नि. व. ७।
कटुफलवृक्षे। रा. नि. व. २। रक्तसीने। अर्जक-
वृक्षे। सुद्रतुलसीवृक्षे। रा. नि. व. १०। रसीनमात्रे।
भा. पू. १ भ. ६, व.। चम्पकवृक्षे। श. च.। स्त्री।
हिङ्गुनि। रा. नि. व. ६। त्रि। उक्कटगन्धयुक्ते।

उयगन्धा (न्धिका)(न्धी)। स्त्री। वन-
यमान्याम्। वनयुग्मानि। भा. पू. १ भ., मद. व. २।
अजमीदायाम्। राक्ष्णौ। भा. पू. १ भ.। वचायां।
वृ. प. सु., रा. नि. व. ६, भा. अ. २. वै. निघ.
सा. ज्व. अर्कादौ। महाभरीवचायाम्। हिं कुलि-
ञ्जन। भा. पू. १ भ. ६, व.। इयं स. भवचाप्युच्यते।
हिक्किकायां। ईष्टेता। मे.। गन्धायां। रा.
नि. व. ४। (गन्धिका) अजमीदा.। वनयुग्मानि।
रा. नि. व. ६। सि. यो. यन्त्र-चि. एलादिमन्त्रे।
(गन्धी) शुक्तरसीने। मद. ७।

उयनासिकः। त्रि। दाधनासिके। नेको.।
हे. च.।

उयपत्रकः। पुं। महानील्याम्। वै. निघ.।

उयभा। स्त्री। गीणसध्वज्याम्। वै. निघ.।

उयवीर्यम्। स्त्री। हिङ्गुनि। रा. नि. व. ६।

उथा। स्त्री। धन्याके। धने.। रत्ना.। यमान्यां।
रा. नि. व. ४। संविदामञ्ज्याम्। गोष्ठां। अवि.।

वचायाम्। भा. म. १ भ. कर्णकज्व. चि.। “कटु-
त्रिकोशाघनकुष्ठलीभिः। वै. निघ. उ. चि.

वचादिचूर्णे, कटजलेहे। हिक्किकायाम्। ईष्टेता।
हे. च.।

उङ्गुणः। पुं। उल्कुणे। उङ्गुण.। श. मा.।

उचितः। त्रि। अभ्यसे। परिमिते। मे. तत्रिकं।

उच्चः। पुं। नारिकेलवृक्षे। रा. नि. व. ११।
सरलदेवदारौ। त्रि। उन्नते।

उच्चटः। पुं। वृक्षे। वै. निघ.।

उच्चटा। स्त्री। (Abrus precatorius.)
स्वनामख्यातचुपे। उक्कुडा, उक्कुटा-मूल, कूँठ-
गोष्ठे। इति च प्रसिद्धे। ते गुडतुंगमुसे। रत्ना.।
महाभक्तातकगुडे। लघुनभेदे। हे. च. सु. चि.
२६ अ.। रक्तगुञ्जायाम्। रा. नि. व. ३, वै.
निघ. २ भ. चय. चि. इत्यादिभेदके। भूधात्रायाम्।
डूँहे आम्बला। रा. नि. व. ५। नागरमुसायाम्।
रा. नि. व. ६। श्वेतगुञ्जायां। “श्वेतगुञ्जीचटा
प्रोक्ता।” भा. म. १ भ. गु. व.। तृणविशेषे।
निर्विषी वा चैच्छा। तत्पथ्यायः—चूडाला
चक्रला (अ), अन्वुपचा जटिला शुक्ला उत्तानकः
शुक्ला (र.)। अ. टी. भ.।

उच्चटापत्रः। पुं। सुद्रताक्षीशपत्रे। वै. निघ.।
स्त्री। चिच्छोटकपत्रे।

उच्चटाफलम्। स्त्री। रक्तगुञ्जायां। लाङ्गकूँठ,
उक्कुडा फल। भेष. कुष्ठ-चि. महाभक्तातकगुडे।

उच्चटामूलम्। स्त्री। चिच्छोटकमूले। चैच्छ-
कोर मूल, उक्कुडा मूल। सु. चि. २६ अ.।

उच्चतरः। पुं। नारिकेलवृक्षे। रा. नि. व. ११।

उच्चन्द्रः। पुं। निशाचतुर्धप्रहरे। श. र.।

उच्चयः। पुं। परिधानवस्त्रयन्तौ। हे. च.। राशौ।

उच्चलम्। स्त्री। मनसि। हे. च.।

उच्चललाटा (टिका)। स्त्री। मरुण्डायां।

हारा.। उच्चललाटविशिष्टायाम्। विका.।

उच्चाठनम्। स्त्री। उत्खातने। उन्नामकरण।
षट्कर्मात्मनगताभिचारकर्माविशेषे। तन्त्रम्।

उच्चारः। पुं। विष्टायाम्। रत्ना.।

उच्चिङ्कटः। पुं। उच्चिङ्ङनामकौटे। उक्किङ्कट.
तृणगडमन्त्रे। मे. टचतुर्णं।

उच्चिङ्कटः। पुं। A sort of cricket.
उच्चिङ्कटे। उक्किङ्कट.। रा. नि. व. १६। वात-

प्रकृति कीटविशेषः। तद्विष-लक्षणम्—“हृष्टलीमो-
चिदिङ्गेन सखलिकी मृशार्तिमान्। दष्टः शीती-
दकेनैव सिक्तान्यङ्गानि मन्यते॥” तद्वष्टे वातजन्य-
रोगा भवन्ति। सु. कल्प. ८५. १।

उडुलः। पुं। ध्वजोडुसुखकूर्चं। हे. च.।

उडुःश्रवाः। त्रि। वधिरः। पुं। घोटकमेदे।

उडुदानम्। स्त्री। गन्धद्रव्येन शरीरमार्जने।
अ. टी.। तत्पर्यायः—उत्सादनं उद्वर्तनम्।

उडुलीन्मृम्। स्त्री। गोमयच्छन्नाके। कौण्डक
ह्यती। भागवते।

उडुष्टमोदनम्। स्त्री। सिक्थके। रा. नि. व.।

उडुर्षकम्। स्त्री। उपाधाने। तार्किश।
हला.। पुं। श्यादीषविशेषः। सु. चि. २६ अ.।

उडुनः। त्रि। स्त्रीति। वडिते।

उडुदेः। पुं। उडुलने।

उडु(च्छा)यः। पुं। उडुतायां। अम.।

उडुक्षितः। पुं। सरलदेवदारुवृक्षे। वे. निघ.।

उडुक्षितः। त्रि। प्रफुल्ले, विकसिते। हे. च.।

उडुक्षासः। पुं। प्राणने। मे. सत्रिकं। अन्तर्मुख-
श्वासि। हे. च.।

उडुजासनम्। स्त्री। मारणे। अम.।

उडुभितः। त्रि। प्रफुल्ले। स्त्री। चेटायां। अम.।

उडुजल(न)म्। स्त्री। सुवर्णे। रा. नि. व. १३।
पुं। धान्यमेदे। च.।

उडुजला। स्त्री। कुसरिचे। लक्ष्मिगिरि। अत्रि.।

उडुजाटा। स्त्री। मूयामलकायां। डूई आग्ला।

उडुक्षः। पुं। उडुक्षिले। जटा.।

उडुः। पुं। शुक्लवर्णे। वे. निघ.।

उडुजा। स्त्री। पानीयशालायां। पण्डशालायां।
वे. निघ.।

उडु(डि)का। पुं. स्त्री। नीवारधान्ये। उडि
धानं। मद. व. १०। गुणाः—“उडिका तव
कथिता बल्या श्लेष्मविषहनी।” राज.।

उडुङ्गम्। स्त्री। मूचे। अस्त्रमेदे।

उडु। स्त्री। उदके। अ. टी. भ.।

उडुपः। पुं. स्त्री। मेलके। डेला, माड़। तत्-

पर्यायः—डूवः कीलः (अ), मेलकः उडुपः तरणः
तारणः तारकः (शब्दर).। पुं। चन्दे।

उडुपतिः। पुं। सीमलतामेदे। सु. चि. २६ अ.।
See सीमः। चन्दे।

उडुपप्रिया। स्त्री। कमलिन्यां। पट्टमर बाण्ड।
मद. व. ३।

उडुपथं। स्त्री। आकाशि। (हे)।

उडुस्वरः। पुं. स्त्री। उडुस्वरवृक्षे। यक्षडुमूर
गोष्ठि। अम.। तत्पर्यायः—क्रमिककण्टकं क्रमि-
कण्टकं क्रिमिकण्टकं (मे), पानिभुक् पुष्पहीना
(श), जलुफलः यज्ञाङ्गः हेमदुग्धकः (अ), ब्रह्मवृक्षः
(र), हेमदुग्धी यज्ञफलः यज्ञोडुस्वरः (शब्दर.),
सदाफलः चौरवृक्षः सुचक्रुः श्वेतवल्कलः (ज)।
अस्य गुणाः हिमः रुचः गुरुः पित्तकाक्षनुत् मधुरः
तुवरः वण्णः व्रणशोधनरोपनः। कुष्ठरोगविशेषः।
मे.। लक्षणम्—“उडुस्वरफलाभासं कुष्ठमोडुस्वरं
वदेत्॥” मा. नि.। तामे। प. सु. कर्षमाने
(२ ती).। प. प्र.।

उडुस्वरदला। स्त्री। दन्तीवृक्षे। रा. नि. व. ६।

उडुस्वरपर्णी। स्त्री। दन्तीवृक्षे। श. च.।

उडुडामरं। त्रि। श्रेष्ठे।

उडुडामररसः। पुं। पित्तगुल्माधिकारे रसः।
पाठः—“शुद्धसूतं समं गन्धं सूतांशं सूतताम्रं।
पञ्चांशं शाकवृक्षस्य द्रव्यैर्मयं दिनद्वयम्। सर्पास्त्रीत्यै-
र्द्रव्यैश्चाङ्गि रुद्धा गजपुटे पचेत्। पञ्चधा भूधरे
वाथ चूर्णं जैपालतुल्यकं। त्रिगुल्लं भक्षयेच्चाज्यैः
पित्तगुल्मप्रशान्तये। द्राक्षाहरीतकीकाष्ठमनुपानं
प्रकल्पयेत्॥” रस. र. गुल्म-चि.। पौर्वा १७.
गर्भक १७. तात्र १०. सिकि ७.। शेष ७. वा
शिरैश्च एव नान्तेष्वरेर रस मर्दनौय ज्वार
पक्ष्मशांशं द्वात्रा दूहे दिन मर्दनपूर्वकं गज-
पुटे भूधरयस्त्रे पाकं करिष्या दिवाभागे चूर्ण
कर। नीतल हईले परे उषध-मगडांशं जम्-
पानचूर्णैर सहित मिश्रित करिष्या ७ कूट
मांजाय सुते मांजिना सेवन करिष्ये।

उडुः(पुष्पः)। पुं. स्त्री। जवापुष्पवृक्षे। जवा-
पुष्पे। वे. निघ.।

उडुः। पुं. स्त्री। जवापुष्पवृक्षे। जवापुष्पे। जवा,
चीनदेनीय गोलापं। Wil.

उल्कुकः। पुं। मलाशये। सु. शा. ५ अ.। स
चान्ददेशस्यः शोणितकिटप्रभवः। सु. शा. ४ अ.।
“कुसुसस्यावरण्यौ. हे ऊर्ध्वतसद्वयं तयोः। उल्कुकः
शैशवे मध्ये मथ्यान्ते महतां न हि॥” अत्रि.।

उल्कटः। पुं। (Sachharum sara.)
शरकाण्डे। अत्र गोष्ठि। रा. नि. व. ८। लुद्र-
चुपविशेषः। उल्कट, कानिशाविसर। प. सु.।
इक्षौ। रक्तेचौ। रा. नि. व. १४। मदे। श. र.,
मेघ. ने. रो. चि.। मत्तहस्तिनि। हारा.। स्त्री।
Woody cassia or its bark, वृक्षमेदे।
लताविशेषः। शीतला। Wil. गुडलचि। पौर्वा-
चिनि। प. सु., रा. नि. व. ६। हारा.। गण्ड-
कुसुमे। हारा.। तेजपत्रे। अ. टी. भ.। त्रि।
उत्तले। तीव्रे।

उल्कटा। स्त्री। सिंहलीपिप्पल्याम्। वनपिप्पुल।
हिं श्वेतवृक्षे। मं राणपिपलि, उल्कटारा।
गुणाः—“सिंहली कटुरुणा च जलुव्री दीपनी
परा। कफश्वाससमीरात्तिशमनी कीडशोधनी॥”
रा. नि. व. ६। “उल्कटा रुचिदा चीणा तिका
व्याप्य दाहता। मूलकृच्छ्रं पित्तवातं मेहं तथाञ्च
हृदजं। विस्फोटकं नाशयति वीजमस्यास्तु शीतलं।
वर्धं तनिकरश्चैव मधुरश्च प्रकीर्तितम्॥” वे. निघ.।

उल्कटा(टुका)सनम्। स्त्री। कठिनासने।
निरासनस्थिती। सु. चि. ६ अ.।

उल्कण्टकम्। स्त्री। उल्कट इति ख्याते वृक्ष-
मेदे। च. चि. ३ अ.।

उल्कण्डा। स्त्री। इष्टलाभे कालविपासहिणु-
तायां। अम.।

उल्कता। स्त्री। (Pothos officinalis.)
गजपिप्पल्याम्। श. च.। उल्कण्डायाम्।

उल्कारः। पुं। रक्तेचौ। उल्क हेम्। रा. नि. व.
१४। धान्यादिराशौ। अम.। उल्कारिकायाम्।
पुष्टिम्। मेघ. शल. चि.।

उल्कार्यः। पुं। वायुजन्याश्चरोगे। अवाशस्य
कर्णपुच्छगात्राणि सञ्जीभवन्ति। “कर्णौ सञ्जी तथा
पुच्छं सञ्जं गात्रमकिञ्चनं। वातात्मकेन वाहस्य
भवेदुल्कार्येकेन हि॥” ज. द. ५४ अ.।

उल्कार्पनम्। स्त्री। अघोगतस्य ऊर्ध्वकर्षणे। सु
चि. १५ अ.।

उल्कलिका। स्त्री। उल्कण्डायाम्। हारा.।
कलिकायाम्। कूडि। त्रिका.।

उल्काका। स्त्री। प्रतिवर्षप्रसूतायां गवि। श. च.।

उल्कारिका। स्त्री। रोटिकायां। कृष्णे। वा.
टी. हेमा.। यवमाषैरखण्डवैजातसौकुसुम्भवीजादिभिः
पिष्टसिन्धैर्लक्षिकाकृतियः। खेदनीपायः स उल्का-
रिका। पुष्टिम्। अरुणः, वा. सु. १७ अ.। गुटिका-
याम्। वडि। सु. चि. २६ अ.। लक्षिकायां।
काहे, गौशनडोणं। सु. चि. १४ अ.।

उल्कासः (नम्)। पुं. स्त्री। कासे। उल्कासि।
च. द. यक्ष. चि.।

उल्कश्चिः (का)। पुं. स्त्री। (Nigela in-
dica. स्थूलकणजीरके। मोटा कृष्णजीरे।
रत्ना.। कुलिजनवृक्षे। मशंभरी वट।

उल्कम्। स्त्री। उत्तानशयने। चि. इहेग्रा
अग्रन। हारा.।

उल्कुणः। पुं। केशकीटे। उल्कुण। हे. च.।

उल्कूटः। पुं। उल्कवारणं। हारा.। छांता।

उल्कोठः। पुं। कीटरोगमेदे। लक्षणं यथा—
“असम्यग्वमनोदीर्घपित्तश्लेष्मानिलयहैः। मण्डलानि
सकण्डूनि रागवन्ति बहूनि च। साधुवन्धस्तु स
प्राज्ञे रुकोठ इति कथ्यते।” भा. म. ४८. शी.
पि. चि.।

उल्कान्तिः। स्त्री। मल्लौ।

उल्कोशः। पुं। पेशके। वे. निघ.। सत्यघाति-
पक्षिणि। गोष्ठरांशं पांथी। रत्ना.। गुणाः—
रक्तपित्तघ्नः शीतलः क्षिप्रः वृष्यः वातकरः रसे
पाके च मधुरः। सु. सु. ४६ अ.। कुरुरपक्षिणि।
कर्कटे पांथी। हला.।

उल्कितवर्त्म। स्त्री। क्षिप्तवर्त्मनामरोगविशेषः।
See क्षिप्तवर्त्म।

उत्केशः (दः)। पुं। शरीरस्यदीर्घस्य उपस्थित-
वमनलमिव। वमनेच्छायां। च. द. ज्व. चि.।
“उत्केशश्चोपशस्यति।” वमनोपस्थितिरिव। भा.
म. भ. श्ले. म. ज्व. चि.। “गौरवं शीतमुत्केशः।”
“उत्केश्यान्न न निर्गच्छेत्प्रसक्तो वनेरितः। हृदयं
पीडयते चास्य तमुत्केशं विनिर्दिशेत्॥” सु.
शा. ४ अ.।

उत्केशकः । पुं । अग्निप्रकृतिकीटविशेषः । तेन दष्टं पित्तज्वरीया भवन्ति । सु. कल्प. ८३. ।

उत्केशनवस्तिः । पुं, स्त्री । वस्तिभेदः । यः पूर्वम् एरण्वीजादिकल्पोन उत्केशनार्थं दीयते । “दद्यादुत्केशनं पूर्वम्—एरण्वीजं मधुकं पिप्पली सैन्धवं वचा । हवुषाफलकल्कश्च वस्तिरुत्केशनः स्मृतः ॥” वै. निघ. वस्तिविधिः ।

उत्खला । स्त्री । सुरानामगन्धद्रव्यं । शृंगारः । श. च. ।

उत्तः । वि । आर्द्रद्रव्ये । डिङ्गा ऊवा । अम. ।

उत्तमम् । स्त्री । शुष्कमांसं । वि । तस्मै । क्राते । मे. ।

उत्तमः । वि । उत्कृष्टः । पुं । अश्वविशेषः । लक्षणं—“अध्वान्वा महासाराः संग्रामे चैव पूजिताः । अपि शस्त्रहताङ्गाश्च नैव मुञ्चन्ति सादिनं ॥” ज. द. ३३. ।

उत्तमफलनी । स्त्री । (Aclepias rasea.) दुग्धिकायाम् । छोटि थिरुहे । प. सु. ।

उत्तमवारि । स्त्री । तण्डुलीदके । च. द. मधुकादौ । उत्कृष्टजले ।

उत्तमवैद्यः । पुं । कृतसाङ्गवेदाध्ययने दैव्ये ।

उत्तमा । स्त्री । दुग्धिकायाम् । छोटि थिरुहे । प. सु. रत्ना । मनःशिलायाम् । प. सु. । भूयामलक्याम् । वै. निघ. । चिफलायां । भा. म. १३. सन्धिकाज्व. चि. । “शटीमुरतस्तत्तमा ॥” सुसायां । हे. च. । तन्नामकशुकदोषविशेषः । “रुद्धमाषोपमा रक्ता पिङ्का रक्तपित्तजा । उत्तमैषा तु विज्ञेया शुकाजीर्णनिमित्तजा ॥” सु. नि. श. दी. चि. १४३. ।

उत्तमाङ्गम् । स्त्री । मसके । रा. नि. व. १८. । वि । उत्कृष्टाङ्गे ।

उत्तमारणी । स्त्री । इन्द्रोवरालतायाम् । इन्द्रचर्मिण्यां । रा. नि. व. ३. इन्द्रवारुण्याम् । वा. उ. ३७३. । योधामल्लिकायां । यूहे । सु. चि. ६३. ।

उत्तरकालः । पुं । भाविकालः ।

उत्तरङ्गम् । स्त्री । द्वारलोपरित्यक्ताष्टविशेषः । “उत्तरङ्गं मतं तिर्यक् द्वारलोपरि दाहयत् ॥” हला ।

उत्तरच्छदः । पुं । उत्तरीये । आच्छादनवस्त्रे ।

उत्तरवस्तिः । स्त्री । निरुद्धोत्तरद्वयवस्ती । निरुद्धेश्वरं पत्रं देयं पिङ्गकिरि । निरुद्धादुत्तरं

दानादुत्तरवस्तिसंज्ञा । तत्र नैवपरिमाणं १२ अङ्गुलम् । तच्छिद्रं मालतीवृत्तच्छिद्रपरिमितं । स्नेहमात्रा पञ्चवर्षीये बाले अर्धं प. तदूर्ध्वं १ प. । स्त्रीणाञ्च कनिष्ठिकास्थूलं दशाङ्गुलं नेत्रं । स्नेहमात्रा च. १ प. । तदुक्तं—“दादशाङ्गुलकं नेत्रं मध्ये च कृतकर्णिकं । मालतीपुष्पवृत्ताभं छिद्रं सर्पपनिर्गमं । बालानां पञ्चवर्षाणामथो मातार्धपालिनी । तदूर्ध्वं पलमात्रा च स्नेहस्योक्ता भिषग्वरैः । अद्यास्थापनशुद्धस्य तस्य स्नानभोजनैः । स्थितस्य जानुमात्रेण चापि क्षिप्रशलाकया । क्षिप्रया मेदुर्मार्गश्च ततो नेत्रं नियोजयेत् । शनैः शनैर्घृताभ्यक्तं मेदुरन्ध्राङ्गुलानि षट् । ततश्च पौड्येदस्तिं शनैर्नेत्रञ्च निर्वरेत् । ततः प्रत्यागते स्नेहे स्नेहवस्तिरुक्तो हितः । स्त्रीणां कनिष्ठिकास्थूलं नेत्रं कुर्याद्दशाङ्गुलं । शनैर्निष्कम्पमाधेयं सूक्ष्मं नेत्रं विचक्षणैः । योनिमार्गेषु नारीणां स्नेहमात्रां द्विपालिकी । उत्तानाये स्निग्धे दद्यादूर्ध्वजान्त्रे विचक्षणः । अप्रत्यागच्छति भिषक् वस्त्रावुत्तरसंज्ञितः । भूयो वस्तिर्विधातव्यः संयुक्तैः शोधनैर्गणैः । फलवर्चं निदध्याद्वा योनिमार्गे दृढां भिषक् । मूत्रैर्विनिःसृतां क्षिप्रं शोधनद्रव्यसंयुताम् । दह्यमाने तथा वस्ती दद्यादस्तिविशारदः ॥” शाङ्गः । पलाङ्गमुत्तरी वस्तिः मातारवस्तिः पलहयं । यापनास्नेहवस्ती च दावेतो षट्पलान्वितौ । पिच्छावस्तिः संवेत्प्रस्थः पादीनः कौत्सितोऽपरः ॥ आनन्दखानः ।

उत्तरवायुः । पुं । तद्विग्नभवमारुते । स च शीतः क्षिप्रः दीपप्रकीर्णकरः क्षेदनः प्रकृतिस्थानां बलदः स्रष्टुः क्षतबीणविघातार्त्तां विशेषेण गुणकरश्च । मद. व. २३. ।

उत्तरवारुणी । स्त्री । इन्द्रवारुण्याम् । शार्थान्-शर्मा । रा. सा. सं. वैक्रान्तमारणे । भैष. कुष्ठ. चि. । “शिला चोत्तरवारुणी ॥” ज्व. चि. कुलवधूरसे । उत्तमारणीति वा. उ. ३७३. वै. निघ. १३. कासचि. वारुणीपत्रधूमि ।

उत्तरायणम् । स्त्री । मकरसंक्रान्तिके । मिथुनसंक्रान्तिसमाप्तिपर्यन्तकाले, सवितुरुत्तरमार्गगतिरूपे वा काले । तदादानं जानीयात्, यतस्तदा नृणां प्रतिदिनं सारमादत्ते, आदित्यपवनयोः भुवः सौम्यगुणहरत्वात् । वा. सू. ३३. ।

उत्तरासङ्गः । पुं । उत्तरीयवस्त्रे । उड्डुनि । अम. । तत्पठ्यायः—उत्तरीयं प्रावारः उत्तरासङ्गः वृद्धिका संव्यानं (अ), कच्छा (क) ।

उत्तरिणी । स्त्री । उत्तमारण्याम् । गुणाः—

“उत्तरिणी तु कटुका शीता नेत्रा लघुः स्मृता । उष्णा क्षिप्रया सारका च तुवरा व्रणरीपणी । कासव्रणक्षमिन्नासज्वरपित्तप्रमेहकान् । कफकुष्ठप्रलापांश्च वातं तन्द्राञ्च दद्रुकं । चयकासं सूत्रकृच्छ्रं योनिरीगञ्च शीथकं । नाशयेदिति सम्प्रोक्ता सुखप्रसवकारिणी । शकास्वसाश्चोष्णवीर्यां तित्ता कर्म्यशःकुष्ठहृत् । कफवातहरा भीता फलं त्वस्थाः पटु स्मृतं । तित्तमुष्णञ्च कटुकं लघु चाग्निप्रदीपकं । पित्तकीपकरश्चैव शिवदे विघ्नाशनम् ॥” वै. निघ. ।

उत्तानः । वि । ऊर्ध्वस्थयिते । छिन्ने इहेशां शोशा । मे. नविकं । स्त्री । जले । हे. च. ।

उत्तानकः । पुं । (Cyperus.) रुक्माभेदः । नाश्वरभूता । उच्चटायां । छैटूशा, निर्विषी । रा. मा. । रत्ना. ।

उत्तानपत्रः (कः) । पुं । रक्तैरुच्छे । रा. नि. व. ८. भा. पू. १३. गु. व. । मद. व. १. श्वेतैरुच्छे । वै. निघ. ।

उत्तानशयः । पुं । स्तन्यपादिशरी । अतिशरी । अम. ।

उत्तानशायी । वि । उत्तानशायिनि । वै. निघ. ।

उत्तापः । पुं । तेजसि । उष्णतायाम् ।

उत्तापनम् । स्त्री । उष्णताकरणे ।

उत्तारः । पुं । वमने ।

उत्तालः । पुं । मर्कटे । मे. लविकं । वि । उत्कटे ।

उत्तुङ्गः । वि । उच्चैः ।

उत्तुङ्गको । स्त्री । करञ्जके । वै. निघ. ।

उत्तुङ्गितः । वि । निगते । सु. चि. २३. ।

उत्तुषः । पुं । लाजायाम् । थै । हारा ।

उत्तेजि(रि)तम् । स्त्री । अश्वस्य मध्यवेगगतिविशेषः । इयं चतुर्थपञ्चमगतिः । “उत्प्लुत्योत्प्लुत्यगमनं कीपादिषाखिलैः पदैः ॥” हे. च. ।

उत्तोलनम् । स्त्री । उत्प्रेषणे ।

उत्थानम् । स्त्री । मलीरुर्ध्वे । रत्ना. । मलीरीगे । पौरुषे । हर्षे । हे. च. मे. नविकं ।

उत्थितः । पुं । सरलहले । रा. नि. व. १२. वि । उत्थम् । मे. तविकं ।

उत्थिताङ्गुलिः । पुं । चपटे । छापड़ । श. च. ।

उत्थतः । पुं । पचिणि । तिका. ।

उत्थतनम् (पत्तिः) । स्त्री । उत्पत्तौ । ऊर्ध्वगमने । मे. नचतुष्कं । जन्मनि ।

उत्थल(क)म् । स्त्री । Blue lotus. नीलकमलं । नीलपत्रम् । रा. नि. व. १०. सु. सू. ३८३. उत्थलादौ उ. । च. सू. ४३. । च. द. र. पि. चि. । कुष्ठे । कुडु । तं चेगलिकीहृ. । प. सु. विश्व. । प्र. कस्तूरीमीदके । रा. सा. सं. । च. द. पि. ज्व. लीप्रादिः । “लीप्रीत्यलासृतापत्रम् ।” लाक्षादितैले । वै. निघ. अर्शः-चि. स्त्रीवेरुहते । शालूके । प. सु. । खनामख्यातकमलजातीयपुष्पं । कुन्नि-फूल, इला-फूल । हिं कीजि । मे. उत्थल । सु. चि. ३३. । गुणाः—कषायं मधुरं शीतलं पित्तकफरक्तघ्नञ्च । राज. । शीतलं स्वादु रक्तपित्तघ्नं दाहशमवमि-भान्तिकमिहृच्छ । रा. नि. व. १०. सामान्ये-नीत्थलं शीतं स्वादु दाहहरं मतं । रक्तदीर्घं अमं वान्ति भान्ति जूर्ति कमीन् जयेत् । द्रव्यगुणः । नीलीत्यले । नीलकुन्नि । सि. यो. र. पि. चि. सिद्धतमयोगे, श्रीकण्ठः । “वासा कषायोत्थल-सृष्टियङ्गु ॥” सि. यो. यक्ष-चि. चयनप्राप्ते । वा. सू. १५३. अञ्जनादि । पञ्चकाष्ठे । “पथ्योत्थल-धान्यरीहिणीविश्वैः ॥” च. द. ज्वराती. चि. घनजलादि. पुष्पे । मे. । जलजातपुष्पमात्रे । अम. ।

उत्थलः । वि । मांसशून्ये । हे. च. ।

उत्थलकः । पुं । चैवकरीषे । वनपूँटे । प्र. र. सा. सं. रुप्यमारणे । नीलीत्यले । नीलकुन्नि । रा. नि. व. १०. ।

उत्थलकन्दः । पुं । शालूके । रत्ना. ।

उत्थलकुष्ठकः । पुं । कुष्ठौषधी । वै. निघ. ।

उत्थलकेशरम् । स्त्री । पञ्चकेशरे । भैष. क्षुद्ररी. चि. कनकतैले ।

उत्थलगन्धिकम् । स्त्री । अतिसुरभिचन्दनविशेषः । श. मा. ।

उत्थलगोपा । स्त्री । श्वेतशरिवायाम् । श्वेतशार्थान्गता । वै. निघ. ।

उत्थलदलम् । स्त्री । तन्नामकास्त्रविशेषः । तच्च क्षेदने भेदने च प्रयुज्यते । लक्षणं यथा—“उत्थला-ध्यर्धधाराख्ये भेदने क्षेदने तथा ॥” अति. ।

उत्थलपत्र(क)म् । स्त्री । वैद्यकास्त्रविशेषः क्षेदने भेदने च । तत्परिमाणं षडङ्गुलम् । सु. सू. ८३. ।

मद. व. १४ अ. तिलके। धरणिः। कुवलयपत्रे।
हे. च।

उत्पलमेयकः। पुं। वृत्तायतसमीभयपालि-
कर्णवन्धनाकृतिविशेषे। सु. सू. १६ अ.।

उत्पलमृत्। स्त्री। सौराष्ट्रनृत्तिकायां। च. द.
र. पि. चि.।

उत्पलशारिवा। स्त्री। श्यामालतायाम्। प.
सु.। र. मा.। अनन्तमूलं। अम.। भेष. ध्व.
भ. चि.।

उत्पलषट्कम्। स्त्री। योगविशेषे। “उत्पलं
धान्यकं शुद्धं पृथिवीं बलायुतं। बालविल्लं गवां
तक्रेणायुधेन च पेषयेत्। तेन लाजकृतं मण्डं
देयमानाय शीतलम्। ज्वरातिसारशमनं कुताशन-
बलप्रदम्॥” हा. अति. ३३ अ.।

उत्पलादिः। पुं। कषायवर्गविशेषे। उत्पल-
रक्तीत्यल्लुङ्गदसौगन्धिकुवलयपुण्डरीकानि मधुक-
चेति। गुणाः—“उत्पलादिरयं दाहपित्तरक्तप्रणा-
शनः। पिपासाविषहृद्दीगच्छद्भिर्मूर्च्छाहरी गणः”
इति॥ सु. सू. ३८ अ.। भावप्रकाशे लव्यविधः।
यथा—“उत्पलं नीलमारक्तं कङ्कारं कुमुदं तथा।
यथाभीजच्च मधुकुमुदलादिरयं गणः॥ सुशीतली
हरत्येवं दाहं तथा हृदामयम्। रक्तपित्तञ्च
मूर्च्छाञ्च तथा कृद्भिर्मरीचकम्॥” इति।

उत्पलिनी। स्त्री। कुमुदपत्रे। शुक्तिफुल्लेन
बाधे। लघुकमलिन्यां। हिं कीजिकीटी। गुणाः
—हिमा तित्ता रक्तामयौ पित्तघ्नी तापकफकास-
हृणाश्रमविघ्नी च। तथा बीजगुणाः—खादु
रुचं हिमं गुरु च। रा. नि. व. १०।

उत्पली। स्त्री। तुषचपेय्याम्। तूयैरु चपेय्याम्।
मे. लविकं।

उत्पाटः (तः)। पुं। कर्णपालीगतरीगे। तल्ल-
चयं—“शुक्लाभरणसंयोगात्ताडनादुपपन्नादति। शीथः
पाल्यां भवेच्छावः दाहपाकरुजान्वितः। रक्ती वा
रक्तपित्ताभ्यामुत्पातः स गदी मतः॥” मा. नि.।
कर्णपाल्या उपद्रवेः। सु. उ. २० अ.।

उत्पाठनम्। स्त्री। वायुजन्त्रणवेदनाविशेषे।
उन्मूलनेः। सु. सू. २२ अ.।

उत्पादकः। पुं। शरमे। हे. च.।

उत्पादशयनः। पुं। टिडिभपचिणि। हे. च.।

उत्पादिका। स्त्री। उपजिह्विकायाम्। हारा।
हिलमीचिकायाम्। शिष्टे। उपोदिकायां। पूं हे।
विका.। दृष्टिकानामकौटविशेषे। श. च.।

उत्पारः। पुं। शुद्धते।

उत्पाली। स्त्री। आरीग्ये। श. च.।

उत्पिञ्जलः। वि। भृशमाकुले। हे. च.।

उत्पिष्टसन्धिः। पुं। सन्धेरुत्पिष्टे, अस्थिसन्धौ
घर्षणे। तेन सन्ध्यावुभयतः शीघ्री वेदना च भवति।
सु. नि. १५ अ.। See भग्नम्।

उत्पौडः। पुं। सुरामण्डे। फेने।

उत्पुटकः। पुं। कर्णपालीगतरीगविशेषे। सु.
सू. १६ अ.। कर्णपालीविधीपद्रवे। सु.।

उत्प्राणः। पुं। श्वासे। वै. निघ.।

उत्प्रवर्नः। स्त्री। उल्लङ्घने। नाफान।

उत्फालः। पुं। उल्लङ्घने।

उत्फुल्लः। वि। विकसिते। हे. च.। स्त्री।
स्त्रीन्द्रिये। मे.।

उत्सः। पुं। प्रसवके।

उत्सङ्गः। पुं। क्रीडे। रा. नि. व. १८। “क्रीड-
मङ्गलधीत्यङ्गः प्राग्भागी वपुषः स्मृतः।” राज.।
व्रणवस्तुप्रदेशे। सु. चि. १ अ.। पर्वतमध्यदेशाकार-
व्रणवन्धविशेषे। वा. सू. २८ अ.।

उत्सङ्गपिङ्का। स्त्री। लचयं—नेत्रवर्णगत-
रीगविशेषे। नवाधीवर्त्मनि सञ्जातपिङ्कायां। सा
च स्थूला कण्डूमती, अधीवर्त्मनि सीत्सङ्गा वर्त्मा-
भ्यन्तरमुखी, वह्निस्त्वान्तःपूया च। “अभ्यन्तर-
मुखी ताम्रा बाह्यती वर्त्मनय या। सीत्सङ्गीत्यङ्ग-
पिङ्का सर्वं स्थूलकण्डुरा॥” मा. नि.।

उत्सङ्गी। पुं। नाडीव्रणविशेषे। नाडीयां। सु.।

उत्सर्गः। पुं। त्यागे, दाने। वर्जने। हे.।

उत्सर्जनम्। स्त्री। दाने। अम.।

उत्सर्जनी। स्त्री। गुदस्य द्वितीयबली। लचयं
यथा—“उत्सर्जनी तु तदधः सा साङ्गाङ्गुल-
सम्भिता॥” भा.।

उत्सर्था। स्त्री। प्राप्तप्रजननकालायां गवि।
पील नष्टेवात्र योगा गीर्वा। जटा.।

उत्सवः। पुं। इच्छाप्रसवे। उत्सके। उत्साहे।

.क्रोधे। मे वचिकं।

उत्सादनम्। स्त्री। उद्वर्तने। भा. म. ४ भ. ने-
री. चि.। “ताः प्रोक्षणीत्सादनलेपनादीन्।”
“उत्सादनाद्भवत् स्त्रीणां विशेषात्कान्तिमदपुः।” सु.
चि. २४ अ.। उत्सवे। रत्ना. अने.। समुल्लेखने।
मे. तचतुष्कं। निम्नस्य व्रणस्य उन्नतोकरणे।
सु. चि. १ अ.।

उत्सादितः। वि। निर्मलीकृते।

उत्साहः। पुं। मनस उल्लासे। अम.।

उत्साहयुक्तः। पुं। शरमे। मद. व. १२।

उत्साही। पुं। भक्तरीगिणि।

उत्सिंहनम्। स्त्री। नासया ऊर्ध्वश्वासधारणे।
वा. सू.।

उत्सुकः। वि। उत्कण्ठिते। व्यर्थे।

उत्सूरः। पुं। सन्ध्याकाले, दिनावसाने। हे. च.।

उत्सृष्टः। वि। त्यक्ते। अम.।

उत्सेचनं। स्त्री। ऊर्ध्वसेके। उपगान।

उत्सेधः। पुं। शरीरीरुन्ने। देहे। अम.।

उत्स्रयः। पुं। मन्दहासे। वै. निघ.।

उत्स्रिसः। पुं। धुस्फुरफले। श. च.।

उत्स्रिमिका। स्त्री। आतड्विशेषे। हे. च.।

उत्स्रेपणम्। स्त्री। व्यनने। धान्यमर्दनवस्तुनि।
हे. च.।

उत्स्रेपमर्मम्। स्त्री। शङ्खद्वयोपरिकीशप्रान्तस्थ-
मर्मणि। तत्र विशल्यमर्मणां युगलं तन्नामैव
तिष्ठति। सु. शा. ६ अ.।

उद(क)म्। स्त्री। जले। श. र., रा. नि. व. १४।
पुं। करिशङ्खलायाम्। हला.।

उदकप्रक्षेपणम्। स्त्री। जलप्रक्षेपेण जलस्य
शीतीकरणीपाये। सु. सू. ४५ अ.।

उदकमञ्चिका। स्त्री। जलप्रसाधनार्थमाधार-
विशेषे। सु. स. ४५ अ.।

उदकमञ्चरीरसः। पुं। रसीयं निरामञ्जरे
देयः। सावा-२ र, अनुपानं आर्द्रकरसः। अत्र
ऊषणं मरिचं शर्करा विधं। मतान्तरे शर्करा
सर्वद्रव्यसमा। विराचं २४ प्रहरपर्यन्तम्। पाठः
—“रुती गन्धद्रव्यः सोषणः स्यादेतैस्तुल्या शर्करा
मत्स्यपित्तैः। भूयो भूयो भावयेच्च विराचं वल्ली
देयः शङ्खवेरस्य वारा॥” पीत्रा १७ गङ्गक १

उ. मोक्षार्थं १७ १७. ग्रन्थि १७. विष ४
उ.। केह केह छिनि ४ भाग वनेन। अत्र
शर्करास्थाने मनःशिलादानेन चन्द्रशेखररसी भवति।
र. सा. सं.।

उदकमेहः। पुं। कफीत्यमेहविशेषे। लचयं
—“अच्छं बहु सितं शीतं निर्गन्धमुदकोपमं। मेह-
त्युदकमेहेन किञ्चिदाविलपिच्छलम्।” मा. नि.।

उदकवहस्रोतः। स्त्री। जलवहनाद्यां। ते
च हे तथोर्मूलं तालु क्रीम च। सु. शा. ६ अ.।

उदकवहा। स्त्री। मूत्रवस्तिमभिप्रपन्ने धमनी-
वये। तथोर्मूलं तालु क्रीम च। सु. शा. ६।

उदकषट्पल(घृत)म्। स्त्री। अर्शरीगे। तिल-
तैलं ४ श. वारि १२ श. दुग्धं ४ श. यवचारादीनां
प्रत्येकं पलं कल्कं दत्त्वा पचेत्। पाठः—“सचारैः
पञ्चकीलैस्तु पालिकैस्त्रिगुणीदके। समचीरं घृत-
प्रस्थं ज्वराशःप्लीहकासहृत्॥” घृत ४ श. जल
१२ श. दुग्धं ४ श. पञ्चकानं, यवचारा
प्रत्येक १ प. (८ तो.)। ईश कक. च. द.
अर्शः-चि.।

उदकिका। स्त्री। बलानामनुपे। वेदङ्गना।
रा. नि. व. ४।

उदकी। स्त्री। पाठायाम्। आकुनादि। वै.
निघ यह चि. २ अतिविषादिः।

उदकीर्णः (र्यः)। पुं। मन्दाकरञ्जे। उश्त्र-
करञ्ज। हिं अरारि। रा. नि. व. ६। र. मा.
भा. पू. १ भ. गु. व.।

उदकीर्या। स्त्री। पूतीकरञ्जे। नाटीकरञ्ज।
वा. टी. हेमा.। वा. सू. १५ अ. अर्कादिः।
“प्रत्यक्पुष्पीप्रीततैलीदकीर्या।” च. सू. २ अ. वमने,
फलनीव. १ अ.। सु. सू. २६ अ. कफशमने।

उदकोदरम्। स्त्री। जलीदरनामरीगे। See
दकीदरम्।

उदक्या। स्त्री। रजःस्रवायाम्। अम.।

उदगयनम्। स्त्री। उत्तरायणे। अम.।

उदगदन्। वि। मन्दादन्तरिणि। हे. च.।

उदगुखः। वि। उत्तरमुखे।

उदचनम्। स्त्री। पिधाने। टांकनी। हला.।

उदण्डपालः। पुं। मत्स्यविशेषे। डानकाणां
गोह.। मे. लपचकं।

उदद्या । स्त्री । तैलपिपीलिकायाम् । जाल-
पिपिपे । रा. नि. व. १६ ।

उदधिः । पुं । समुद्रे । रत्ना. । [अग्नि कफः ।

उदधिकफः । पुं । समुद्रफेने । च. द. । See

उदधिफलम् । स्त्री । स. द्रफेने । वै. निघ. ।

उदधिफेनः । पुं । समुद्रफेने । च. द. रस. र.
बाल. चि. । See अग्नि कफः ।

उदधिमलः । पुं । समुद्रफेने । राज. ।

उदधिलवणम् । स्त्री । सासुद्रलवणे । भा. ।

उदधिशुक्तिः । स्त्री । सुक्तास्तीटे । मयूक्षेत्र
क्षिपूक ।

उदधिसम्भवम् । स्त्री । सासुद्रलवणे । पीङ्गा
नवण. भा. पू. १४. ।

उदन्तिका । स्त्री । दन्ती. हारा. ।

उदन्या । स्त्री । पिपासायाम् । रा. नि. व. २० ।
See दृष्टा ।

उदपर्णी । पुं । कृषान्विशेषे । सु. सू. २८ अ. ।

उदपानः । पुं. स्त्री । कूपे । अम. ।

उदमन्यः । पुं । उदकप्रधानमन्ये । च. सू. ६ अ. ।
जलालीङ्गितसद्युतशक्ती । स च यौगं सेव्यः । भा. ।
प. सु. ।

उदमानम् । स्त्री । वारिमानादके ।

उदम्बरः । पुं । शरीरजलमिमेदे । शाङ्ग. ७ अ. ।
See कृमिः । स्त्री । ताम्बे । ताम्बे. । अ. टी. ।

उदयः । पुं । उत्पत्तौ ।

उदयभास्करकर्पूरः । पुं । खनामख्यात-कर्पूरे ।
स च पक्वः । सदलनिर्दलमेदेन विभेदः । गुणाः
—“पीतः सरः स्वच्छकः समीकः कठिनः कटुः
समुदितः स्वाद्वीपकीर्णः । शीतः पित्तकरः
कफक्षमिषिषान् वातश्च नाशायुति जालासावगल-
ग्रही च शमयेत् जिह्वाजडवापहः ।” वै. निघ. ।

उदयभास्कररसः । पुं । कुहाधिकारे रसः ।
अत्र केवलं गन्धकेन सृतं ताम्बं दशभागम् । अमृतं
विषं, तस्य द्वौ भागौ । र. सा. सं. । पाठः—
“गन्धकेन सृतं ताम्बं दशभागं समुद्धरेत् । उषणं
(षा) पञ्चभागं (गा) स्वादस्यैव विभागिकं । शृङ्गा-
चूर्णैकं सर्वं रक्तिकैकप्रमाणतः । दातव्यं कुष्ठिने

.....॥ उषणं स्थाने वृषणमिति । रसे. चि. ।
“पिप्पली पञ्चभागा स्वादिति ।” सा. कौ. । ताम्बा
१० तो. पिप्पली ५ तो. शृङ्गीविष २ तो.
जलेन पिष्टा रक्तप्रमाणा वटी कार्या । मतांशुते
पिप्पलीमूल ५ तो. अजगते खिकटू ५ तो. ।
अन्यः हिक्काश्वासे । पाठः—“धान्याभं सूतकं गन्धं
श्वेतापामार्गजदवैः । तुल्यांशं मर्दयेच्चाम्रियले पाता-
लके पचेत् । ऊर्ध्वलघुसु संयाज्यौ रसौ हृदय-
भास्करः । श्वासं पञ्चविधं हन्ति विगुञ्जसनुपानतः ॥
रस. र. । अज. पीप्रा, गन्धक मगानभागे धेत
आपीररम गांङ्गि पातानयच्छे पीक करिजे
यच्छे उर्ध्वभागे ये वृक्ष नागे, तांश
उदयभः, हृत्-रस ।

उदरम् । स्त्री । नाभिस्तनमध्यभागे । पेट ।
तत्पार्थीयः—पिचिष्ठः कुचिः कुचौ जठरः तुन्दः
तुन्द (अ) । रा. नि. व. १८ । तन्नामकरीगे ।
उदरि रोगे । तद्विषयम्—वातपित्तकफसन्नि-
पातैः चतुर्विधं प्रोहजनं मलसञ्चयजनं सतजनं
जलसञ्चयजनञ्चेति । अथ निदाट—अधिसान्द्या-
जीर्णमलसञ्चयादिकम् । कुपितवातादिभिः स्वेद-
वह्निमुवहस्रोतसि रुद्धे, तथा प्राणापानाभ्यामग्नौ
दृष्टिं तदुत्पद्यते । साधारणलक्षणं—“आधानं
गमनेऽशक्तिर्दीर्घव्यं दुर्लभाप्रिता । शोफः सदन-
मङ्गानां सङ्गी वातपुरीषयोः । दाहदृष्टा च सर्वेषु
जठरेषु भवति हि ॥” सु. नि. ७ अ. । “सर्व-
मन्वीदरं प्राये दीपसंज्ञितं मतं । अती वातादि-
शमनौ क्रिया सर्वा प्रशस्यते ॥ वज्रिमन्दलमायाति
कुचौ दीपप्रपूरिते । अजीर्णालिनेयान्नैर्मन्दाग्नौ
मलसञ्चयात् ॥ रुद्धाः स्वेदान्मुवाहिन्यो जनयन्त्युदरं
दृष्टा । आधानसामतात्त्वं गतिरत्या कृशाङ्गता ॥
शोथः सदनमङ्गानां दाहसन्दा विवर्णता । विड्वात-
सङ्गः पादाभ्यां शीथश्वाशभलक्षणम् । पूर्वकृपम् ।
औदकानुपजं मांसं प्राकं पिष्टकृतं तिलाः । व्याधा-
माध्वादिवासप्रतापानं विवर्जयेत् ॥ तथोष्णलवणा-
न्नानि विदाह्येति गुरुणि च । मायादन्नानि जठरी
तीयपानं विवर्जयेत् ॥ रस. र. ।

उदरग्रन्थिः । पुं । अग्ररीरीगे । गुल्मीरीगे ।
ह. च. । अन्ले. औंङ्गौ । ग्रीकि. Wil.

उदरवाणं । स्त्री । उदरवन्धन-वस्त्रादौ । ह. ।

उदरधिः । पुं । समुद्रे । मयू. ह. ।

उदरनाडो । स्त्री । अन्तनाड्याम् ।

उदरपरीक्षा । स्त्री । जठरपरीक्षायाम् ।

उदरपिशाचः । पुं । सर्वान्नभक्षके । ह. च. ।

उदरपौडा । स्त्री । उदरामये ।

उदरभङ्गः । पुं । अतिसाररीगे ।

उदररसः । पुं । उदरस्थपाचकरसे ।

उदरव्याधिः । पुं । उदरामये ।

उदरस्फुटा । स्त्री । नागवज्राम् । वै. निघ. ।

उदराग्निः । पुं । जठराग्नौ ।

उदरानलपत्रकः । पुं । लघुतालीशपत्रे । वै.
निघ. ।

उदरामयः । पुं । अतिसाररीगे । See
अतिसारः ।

उदरामयकुम्भकेशरी । पुं । ग्रीहाधिकारे
रसः । अत्र शुल्बं ताम्बं, कटुकं विकटुकम्, लव-
णानि पञ्चलवणानि, कणामूलं पिप्पलीमूलम् ।
अत्र रुद्धाः चर्चं चित्रकचूर्णञ्च न प्रयच्छन्ति ।
पाठः—“रसगन्धकभक्षतामकं कटुकचारुतं सट-
ङ्गणं । कणामूलकचर्चचित्तकं सयमानि लवणानि
रामतं । समभागमिदं विभावयेत् खरताये लघु
जम्बुवारिणा । उदरामयकुम्भकेशरी रस एव प्रथि-
तोऽस्य माषकः ॥ सुरवार्यंनु दापयेद्विषक्..... ।
र. सा. सं. । पीप्रा, गन्धक, ताम्बा, खिकटू, यव-
क्रात्र, मोहांशुत्र, थै, पिप्पलीमूल, चै, चितार
मूल, पञ्चलवण, यमान एव हिं-प्रोत्ताक
मगान भाग । जेवुर रस मर्दन । मांदा
१ भाग ।

उदरारिरसः । पुं । उदराधिकारे रसः ।
वज्रीचौरिण सुह्रीचौरिण । पाठः—“पारदं शुक्ति-
तुल्यञ्च जैपालं पिप्पलीसमं । आरग्वधफलाम्बजा
वज्रीचौरिण मर्दयेत् ॥ माषमात्रां वटीं खादेत् स्त्रीणां
जलोदरं जयेत् । चिचाकखरसञ्चानुपथं दध्यो-
दनं हितम् ॥” र. सा. सं. ।

उदगवर्तः । पुं । नाभौ । रा. नि. व. १८ ।

उदरावेष्टः । पुं । शरीरकमिमेदे । पीठिकृमि ।
शाङ्ग. ७ अ. । See कृमिः ।

उदरिणी । स्त्री । गर्भवत्या । ह. च. ।

उदरिलः । वि । महीदरशुक्ते । तूँडौशूक ।
ह. च. ।

उदरो । वि । उदरिले । ह. च. ।

उदकः । पुं । धूसुरह्वे । मदनकाण्डके । मगनां
कौंटा । मे. कविकं ।

उदार्चः । पुं । अग्नी । मे. ।

उदर्दः । पुं । Erysipelas. रोगविशेषे । तन्ना-
चणं यथा—“वरटीदृष्टस्थानः शीथः सञ्जायते
वह्निः । सकण्डं स्तीदुद्गुहः कर्द्दिज्वरविदाहवान् ।
उदर्दमिति तं विद्याच्छीतपित्तमथापरे । वाताधिकं
शीतपित्तमुदर्दञ्च कफाधिकम् ॥” मा. नि. ।

उदर्दप्रशमनवर्गः । पुं । उदर्दशमनयोगविशेषे ।
यथा—तिन्दुक-पियाल-वदर-स्वदिर-कदर-सप्तपर्णा-
श्वकर्णाजुनासनारिमेदा इति दश । तैल, पिप्पली,
कुल, थमिद्र, धेतथमिद्र, छातिग, शाल,
अर्जुन, पीतशाल विट्थमिद्र । च. सू. ४ अ. ।
उदर्दः । पुं । Scarlet fever. ज्वरविशेषे ।
Wil.

उदलावणिकः । वि । लवणीदकसिद्धव्यञ्जने ।
हला. ।

उदश्वित् । स्त्री । अर्द्धजलतन्ने । अर्द्धक जलशुक्ते
शौल । र. सा. अम. । “दध्यम्बसी यदि समे
तदुदश्विताहुः ।” रा. नि. व. १५ । प. प्र. २ ख. ।
गुणाः—लेपेन कुष्ठनाशनं दृष्टादाहखुशोषघ्नञ्च ।
राज । पित्तघ्नेष्वप्यम् । रा. नि. व. १५ ।

उदात्यूहः । पुं । जलकाके । पीनकोडौ ।
वै. निघ. ।

उदानः । पुं । कण्डस्थवायौ । “उदानः कण्ड-
देशस्थः ।” भा. । “उदानस्य पुनः स्थानं नाभ्यु-
कण्ड एव च । वाक्प्रवृत्तिः प्रयत्नोर्ज्वलवर्णादि-
कम् च ॥” च. । “उदानी नाम यस्मिन्मुपैति
पवनोत्तमः । तेन भाषितगीतादिविशेषोऽभिप्रव-
र्तते । ऊर्ध्वजलगतान् रोगान् करोति च विशे-
षतः ॥” सु. नि. १ अ. । “तत्कम्ब ऊर्ध्वनयनम् ।”
वा. सू. ११ अ. । उदरावर्तं । सर्पे । नाभौ । मे.
नविकं । पञ्चणि. श. र. ।

उदारः । पुं । दीर्घशाली । अञ्जलिशेष ।

उदावर्तः । पुं । नाभौ । सर्पविशेषे । Dis-

ease of the bowells, iliac passion. रोगविशेषे । भूताने । मे । हे, च । रोगेणानेन मलमूत्रवायुरीषी भवति । तस्य निदानं सम्प्राप्तिश्च । “वातविण्मूत्रजृम्भासूक्ष्मबीजहारवमीन्द्रियक्षुण्णोच्छ्रासनिद्राणां धृत्योदावर्त्तसम्भवः ॥” क्रमेण लक्षणं यथा—वातमूत्रपुरीषाणां सङ्गीभानं क्षमोरुजा । जठरे वातजाश्चान्ये रोगाः स्युः वातनिग्रहात् ॥ आटीपशूलौ परिकर्तिका च सङ्गः पुरीषस्य तथोद्भवतः । पुरीषमास्यादयवा निरति पुरीषवेगेऽभिहते नरस्य ॥ वसिमेहनयोः शूलं सूत्रकच्छुं शिरीरुजा । विनामो वङ्गणानाहः स्यात्सङ्गं सूत्रनिग्रहे ॥ मन्यागलस्तम्भशिरीविकारा जृम्भीपघातात् पवनान्मकाः स्युः । तथाचिनासावदनामयाश्च भवन्ति तीव्राः सहकर्णरोगे । आनन्दजं वाय्वय शोकजं वा नेत्रोदकं प्राप्तमसुच्यते हि । शिरीरुगुलं नयनामयाश्च भवन्ति तीव्राः सह पीनसेन ॥ मन्यास्तम्भः शिरःशूलं आर्द्रताह्वावमेदकौ । इन्द्रियाणाञ्च दीर्घल्यं चवथोः स्याद्विधारणात् ॥ कण्ठास्यपूर्णत्वमतीव तीव्रः कूजश्च वायोरथवाप्रवृत्तिः । उद्गारवेगेऽभिहते भवन्ति घोरा विकाराः पवनप्रसृताः ॥ कण्डू-कोठाश्च व्यङ्ग्यं शोथ-पाण्डुमयज्वराः । कुष्ठवीसर्पहृत्तासाः कृद्भिर्निग्रहजा गदाः ॥ सूताशये वै गुदमुष्कयोश्च शोथोरुजा सूत्रविनिग्रहश्च । शुक्रास्मरी तत्स्ववर्णं भवेच्च ते ते विकारा विहते च शुक्ले ॥ तन्द्राङ्गमर्दावर्चः अमस्य उधाभिघातात् कुशता च दृष्टेः । कण्ठास्यशोथः श्ववणावरीधः तन्वाभिघातात् हृदये व्यथा च ॥ आन्तस्य निश्वासविनिग्रहेण हृद्ग्रीवमीहावयवापि गुल्मः । जृम्भाङ्गमर्दोऽन्तिशिरोऽतिजाह्वं निद्राभिघातादयवापि तन्द्रा ॥ वायुः कोष्ठानुगो रुच्येः कषायकटुतिक्तकैः । भोजनैः कुपितः सत्य उदावर्त्तं करोति च ॥ वातमूत्रपुरीषासृक्कफमेदीवधानि वै । सीतांस्युदावर्त्तयति पुरीषं चातिवर्त्तयेत् ॥ ततो हृदसि शूलान्तः हृत्तासारतिपीडितः । वातमूत्रपुरीषाणि कृच्छ्रेण लभने नरः ॥ इति । भा. नि. । “विष्वत् सुधापचतिलादिशाकयाथोदकानूपरसैर्यवान्नं ॥ अन्येषु सृष्टानिलविडभिरयात् तथा प्रसन्ना-गुडशीधुपायी ॥ रस, र ।

उदावर्त्ता (वृत्ता) । स्त्री । Difficult menstruation. वायुजन्मस्त्रीयोनिरोगविशेषे । सा कष्टेन सफेनिलं रजो मुच्यति । “सफेनिल-रुदावर्त्ता रजः कृच्छ्रेण मुच्यति ।” भा. म. ४४, यो री, चि. ।

उदितः । पुं । नीवारि । उडिधान । प. सु. ।
उदीच्यम् । स्त्री । ज्वरे । स्तृण्क्वाणां । प. सु. । रा. नि. व. १० । तं कुरुवेरु । सि. यो. ज्व. चि. षडङ्गपानीये । “चन्दनीदीच्यनागरैः ।” सि. यो. ज्व. चि. किरातादौ । “चन्दनीदीच्यवस्त्रकैः ।”
उदीच्यकाष्ठम् । स्त्री । तीपचिनीतिख्यातद्रव्ये । वै. निघ. ।

उदीच्यणम् । स्त्री । दमने ।

उदु (दू)खलम् । स्त्री । गुग्गुलौ । म. । लौह-भाण्ड । शांगगदित्ते इति लोके । तखुलकण्डनार्थपात्रे । उथ्नी इति च लोके । अम. ।

उदुम्बरः । पुं । Glomerous fig tree, (Ficus glomerata.) यज्ञाङ्गवे । तत्पर्यायः,—चौरवृक्षः हेमदुग्धः सदाफलः कालस्तम्भः यज्ञयोग्यः यज्ञीयः सुप्रतिष्ठितः शीतवल्कः यज्ञसारः जन्तुफलः पुण्यशून्यः पवित्रकः सौम्यः शीतफलः क्लमिकण्टकं क्लमिकण्टकं क्लमिकण्टकं (मे), पाणिभुक् यज्ञाङ्गः ब्रह्मवृक्षः यज्ञोदम्बरः (शब्दर) सुचक्षुः श्वेतवल्कलः (ज) । यच्छुभ्रुर्ग्रीष् । गुर्ज, हिं गुलार । मं उम्बराचेभाङ्ग । उत्, उदुम्बर । ज. द. । सु. म. २८ अ. न्ययोधादिः । गुणाः—“उदुम्बरः शीतलः स्याद्भस्मानकारकः । ब्रणरीपणकटुचो मधुरस्तुवरो गुरुः । अस्थिसन्धान-कृद्दण्डो कफपित्तातिसारकान् । योनिरीगं नाशयति वल्कलैवाप्य शीतलं । दुग्धदं तुवरं गर्भं ब्रणनाशकरं स्मृतं । कीमलचास्य च फलं स्तम्भकतुवरं मतं । हितकारि तृषापित्तकफरक्तरुजापहं । मध्यमं कीमलं खादु शीतलं तुवरं मतम् । पित्ततृषामोदकरं रक्तसुतिवमीहरम् ॥ वै. निघ. । ब्रण्यः गुरुः कफपित्तघ्नश्च । हिमः रुच्यः पित्तकफासजित् मधुरः वण्यः ब्रणशोधनरीपणश्च । मद, व. ५ । भा. पू. १४, वट-दिग । तथा अस्थ पक्वफलगुणाः मधुरं हिमं क्लमिकरं रक्तपित्ततृषादाहमूर्च्छाघ्नश्च । सुपक्वफलगुणाः—अतिशीतलं मधुरं पित्तश्रमशोषघ्नश्च । अपक्वफलगुणाः—कषायलं दीपनलं रुचिकरत्वं मांसकरत्वं शोणितविकारजनकत्वञ्च अस्थ वल्कलगुणाः—शीतं कषायं ब्रणघ्नं गर्भसंरक्षणं सत्यजनकञ्च । रा. नि. व. ११ । कुष्ठविशेषे । तामे । रा. नि. व. १२ । जन्तुफले । भा. पू. अने. । स्त्री । कर्षे, २ ती. । प. प्र. १ ख. । तामे । मद,

व ४ । तीलमात्रे । वै निघ. पाना, चि. विफलादि-लेहे । मेदु । चिका. ।

उदुम्बरच्छदा । स्त्री । ऋसदलीहवे । मद, व. १० ।

उदुम्बरदला । स्त्री । ऋसदलीहवे । रा. नि. व. ६ ।

उदुम्बरपर्णी । स्त्री । दन्तीहवे । प. सु. । र. मा. । लघुदलीहवे । भा. पू. १ भ. ।

उदुम्बरमशकः । पुं । मृषिके । वै. निघ. ।

उदुम्बरी । स्त्री । काकीदुम्बरिकायाम् । मं कालाडवर । रा. नि. व. ११ ।

उदुखलम् । स्त्री । तखुल्लादि कण्डनार्थ काष्ठपात्रे । उथ्नी । गुग्गुलौ । मे. लविकां ।

उदुखलसन्धिः । पुं । उदुखलाकार-योवीरु-गत सन्धौ । भा. । कचावङ्गणदशनसन्धिः । सु. शा. ५ अ. ।

उदुदः । वि. स्थूल । मे. ।

उदुगमः । पुं । वान्ती । वशि. वै. निघ. ।

उदुगमनोयम् । स्त्री । धौतवस्त्रे । अम । धौश काण्ड ।

उदुगारः । पुं । उदुगमने । कण्डमार्जने । ऽकूर इति भाषा । जटा. । “ग्लानेरीजः यथादुःखादजीर्णञ्च यमोद्भावात् । उदानकीपादाहार-सास्थिरत्वाच्च यद् भवेत् । पवनस्योद्गमनं तसुद्गारं प्रचक्षते ॥” शाङ्ग. २५ अ. । कृद्याम् । रा. नि. व. २० ।

उदुगारकमणिः । पुं । प्रवाले । अला । मं पोवले । रा. नि. व. १२ ।

उदुगारणम् । स्त्री । उदुगारकरणे ।

उदुगारशुद्धिः । स्त्री । उदुगारानवरीधे, सधूमा-स्त्रीद्वाराभावे ।

उदुगारशोधनः । पुं, स्त्री । श्वेतजीरके । कृष्ण जीरके । भा. पू. १ भ. ।

उदुगारशोधिनी । स्त्री । जीरके । वै. निघ. ।

उदुगीरणम् । स्त्री । उदुगारि । वमने । विज. र. ।

उदुगाहः । पुं । उदुगारि । ऽकूर । वै. निघ. ।

उदुवः । पुं । देहस्य वायो । मे. घटिकां । हस्त-पुटे । हं. च. ।

उदुघटम् । स्त्री । वार्त्ताकुप्रथे । वै निघ. ।

उदुघर्षणम् । पात्रादिघर्षणे । इष्टकखण्डे मोद-घर्षणे कण्डुकोठनाशः शिरासुखकारकत्वञ्च । राज ।

उदुघसम् । स्त्री । मांसि । हारा. ।

उदुघाटक(न)म् । स्त्री । कृपाञ्जलीतीलनार्थ सरज्जुघटे । तत्पर्यायः—घटीयत्वम् । अ. ।

उदुघातः । पुं । पादस्वलने । कालभेदे । मे. तत्रि । पवनाभ्यासयोगाय कृष्णकादिभ्ये । विश्व. तत्रिकम् । अस्त्रे । चिका. ।

उद्गः । पुं । मत्स्ये । उकूण । हं. च. ।

उद्गण्डपालः । पुं । मत्स्यविशेषे । नाडिका-गाश्च । सर्पविशेषे मे. ।

उद्गानकः । पुं । शिरीषवृक्षे । रा. नि. व. ६ । तं कौडगीगुप्लु । चुक्राम् । विश्व. ।

उद्गानम् । स्त्री । चुक्राविशेषे । उद्यमं । वाङ्-वाद्यौ ।

उद्गनुरः । वि. उत्कटदन्त, करालदन्ते । मे. ।

उद्गारदा । स्त्री । शाकतरौ । शेषुन । मं साग । वै. निघ. ।

उद्गारा (रौ) । स्त्री । गुडूच्याम् । श. च. ।

उद्गालः (कः) । पुं । (Cordia myxa or Latifolia.) बहुवारवृक्षे । चानिता ग्रीष् । हिं बहु आरि, लसोडा । प. सु. । अम. रा. नि. व. ११ । See बहुवारः । आरण्यकीद्वे । मद. व. १० ।

उद्गाला । स्त्री । आरी इति महाराष्ट्रे ।

उद्दिष्टः । पुं । वदरवृक्षे ।

उद्दीपः (प्रः) । पुं । गुग्गुलौ । अ. टी. भ. ।

उद्दीपकः । वि. । सोषाकारिणि ।

उद्देशः । पुं । गिरिगण्डकूपे । हारा. । समास-कथने । “समासकथनमुद्देशः, यथाश्रम्यमिति ।” सु. उ. ६५ अ. । उपदेशे । हारा. ।

उद्देशिका । स्त्री । उत्पादिकायां । वालवी इति ख्याते महाराष्ट्रीयकीटविशेषे । पोटो पौका । हारा ।

उद्दमः । पुं । कष्टशसे ।

उद्घर्षणम् । स्त्री । रोमाञ्च ।

उद्धानम् । स्त्री । चुल्लाम् । अ. टी. भ. ।
 उद्धान्तः । पुं । निर्मदकरिणि । अम. ।
 उद्दारा । स्त्री । गुडूच्याम् । श. च. ।
 उद्दलनम् । स्त्री । सतललवङ्गकर्पूरकसूरीमरिच-
 लक्चूर्णेणु । पाकराजः ।
 उद्दूषणम् । स्त्री । रोमाञ्चे । हला. ।
 उद्दृतः । वि. परिभुक्तीज्जिते । मे. तविकं ।
 उद्दवः । वि. विकसिते । हे ।
 उद्दटः । पुं । कच्छे । शर्पे । मे. टविकं ।
 उद्दवः । पुं । उत्पत्तौ । अम. ।
 उद्दवः । पुं । उष्णि ।
 उद्द्विजः । वि. उद्द्विजे । अ. टी. र. ।
 उद्द्विज्जः । वि. उद्द्विदी जाते । इन्द्रगोपमण्ड-
 कादौ । अम. ।
 उद्द्वित् (द) । वि. गुकादौ । तत्र पञ्चधा—
 तरुः गुल्मः लता वल्ली तृणञ्च । अम. ।
 उद्द्विदम् । स्त्री । भूमिमुद्गिय उद्दमज्जलस्थाने ।
 वा. टी. हेमा. । सामुद्रलवणे । पाण्डो नवण ।
 र. मा. । Culinary salt साम्बिलवणे । रस.
 र. अर्गः-चि. । वि. तवादी ।
 उद्द्वतः । वि. उत्पन्ने, जाते ।
 उद्द्वेदः । पुं । अङ्कुरे । रा. नि. व. २ ।
 उद्द्वमः । पुं । उद्द्वेगे । अम. ।
 उद्द्वमः । पुं । उद्योगे ।
 उद्द्वानम् । स्त्री । उपवने । उद्द्वानं स्वयमपरैः
 समन्तु लीकैरन्धेषां विभक्तवताञ्च पुण्यवाटी । हला. ।
 उद्द्ववः । पुं । मिश्रणे । संयोजने ।
 उद्द्वोगः । पुं । चेष्टायाम् ।
 उद्द्वोतः । पुं । ज्योतिषि, आलीके । ह. ।
 उद्द्वः । पुं । जलमाजारे । उद्द्विङ्गल । हारा. ।
 जलनकुले । श्रेष्ठे इति भाषा । विका. ।
 उद्द्वथः । पुं । वृक्षविशेषे । कूकुराणां ।
 ताम्रचूडे । कूकुरा । मे. । पाचके ।
 उद्द्वान्तः । पुं । रक्तचितके । वै. निघ. ।
 उद्द्विक्तचित्ता । स्त्री । पानात्ययरीगे । मत्त-
 तायाम् । रा. नि. व. २० ।

उद्देकः । पुं । रजोगुणे । रा. नि. व. २१ । महा-
 निम्ब । भा. म. १४. ।
 उद्दत्तरः । पुं । संवत्सरे । हे. च. ।
 उद्दमनम् । स्त्री । उद्दिरणे, बालौ । वमिकरा ।
 उद्दत्तनम् । स्त्री । विलेपने । वर्षणे । मे. नच-
 तुष्कं । तद्गुणाः—“उद्दत्तनं वातहरं कफमेदोऽनि-
 लापहम् । स्थिरीकरणमङ्गानां लक्षप्रसादकरं
 परं । उद्दत्तनं हरिद्राद्यैः कण्डूवैवर्ण्यरौल्यजित् ।
 तिलनीहत्तनं कण्डूरौचल्यदोषनाशनम् ॥” राज. ।
 “उद्दत्तनं कफहरं मेदसः प्रविलापनम् । स्थिरी-
 करणमङ्गानां लक्षप्रसादकरं परम् ॥” वा. सू. २३. ।
 “उद्दत्तनं वातहरं भाजकानलदीपनं । गावस्थिर-
 लमुखितालक्षप्रसादकरदुल्लभम् ॥” मद. व. १३ ।
 महर्ने । च. द. विसृचि. ।
 उद्द्वहः । पुं । पुत्रे । उदानवायो । स्त्री । कन्या-
 याम् ।
 उद्द्वान्तः । पुं । निर्मदगजे । वि. उद्द्वमि ।
 मे. तविकं ।
 उद्द्वसनम् । स्त्री । मारणे, वधे । अ. ।
 उद्द्वहनौ । स्त्री । वराटके ।
 उद्द्विङ्गलः । पुं । जलविङ्गलि । उद्द्विताल इति
 भाषा । श्रेष्ठे इत्यपि क्वचित् ।
 उद्द्वत्तः । वि. उल्लिते ।
 उद्द्वेगम् । स्त्री । गुवाकफले । रा. नि. व. ११ ।
 पुं । आशङ्कयाम् । विका. । चाञ्चल्ये ।
 उद्द्वस् । स्त्री । आपीने । गांभीर्ये ।
 हला. ।
 उद्द्वस्यं । स्त्री । दुग्धे ।
 उद्द्वान(र)म् । स्त्री । चुल्लाम् । अ. टी. भ. ।
 उद्द्वकः । पुं । धवलयावनालि । आंता जनार,
 यउग्रां । रा. नि. व. १६ ।
 उद्द्वरः । पुं । मूषिके ।
 उद्द्विरमारी । स्त्री । मूषिकार्थ्या, तन्नाम्ना
 कोङ्कणे प्रसिद्धाया । ईन्द्रगोत्री । गुणाः—“मूषि-
 कारौ तु कटुका नेत्रा चाक्षुविषापहा । ब्रणदीषं
 नेत्ररोगं नाशयेदिति च स्मृतम् ॥” रा. नि. व. ४. ।
 उद्द्वकः । पुं । शरीरैकदेशे । भा. ।
 उद्द्वरः । पुं । मूषिके ।

उन्दुरः (कः) । पुं । मूषिके । वन्यमूषिके ।
 रत्ना. ।
 उन्दुरकर्णा (र्णिका) (र्णी) । स्त्री । आखु-
 कर्णलतायाम् । ईन्द्रगोत्री । रा. नि. व. ३ ।
 दन्तीमेदे । उन्दुरकर्णा द्रवतीति ड. ।
 उन्दुरपर्णी । स्त्री । आखुकर्णा । रा. नि. व. ३ ।
 उन्दूरम् । स्त्री । ताम्बे । भा. ।
 उन्द्रः । पुं । कूलचरपशुमेदे । उद्दिङ्गल । सु.
 शा. २८ अ. । See कूलचरः ।
 उन्मम् । स्त्री । सुरते । वि. क्लिप्ते । मे. नविकं ।
 उन्माहम् । स्त्री । काञ्चिके । अम. ।
 उन्मत्तः । पुं । श्वेतधूसरे । श्वेत धूत्रा । धूसूर-
 हत्ते । प. सु. । र. मा. २, रा. नि. व. १० । सुचु-
 कुन्दवृक्षे । वि. उन्मादविशिष्टे । मे. ।
 उन्मत्तकारिणो } स्त्री । दुग्धिकायाम् । हिं
 उन्मत्ता } दुग्धियार ।
 उन्मत्तरसः । पुं । शीताङ्गसन्निपाते रसः “रस-
 गन्धकतुल्यांश्च धूसूरफलजद्रवैः । मर्दयेद्दिनमेकान्तु
 तुल्यांश्च चिकटुं चिपेत् ॥” चिकटुमिति चिकटुचूर्णं
 प्रत्येकं रसतुल्यं ॥ र. सा. सं. शीताङ्ग, सान्निपात-ज्व. ।
 उन्मनः । पुं । उन्मादवायौ । द्रोणपरिमाणे
 (१६ श.) । प. प्र. १४. ।
 उन्मनायितम् । स्त्री । उन्मादे । रा. नि. व. २० ।
 उन्मन्यकः । पुं । कर्णपालौगतरीगविशेषे । तन्त्र-
 चणं—“कर्णं बलाद्वर्धयतः पाल्यां वायुः प्रकु-
 प्यति । कर्णं संगृह्य कुरुते शीघ्रं सस्वमवेदनम् ।
 उन्मन्यकः सकण्डूकी विकारः कफवातजः ॥ मा.
 नि. । सु. चि. २५ अ. ।
 उन्माथः । पुं । सगादिबधीपयुक्त-कूटयन्त्र-विशेषे ।
 फौद । अ. ।
 उन्मादः । पुं । (Mania.) वायुरोगे । पांगल
 रोगे । स च मानसिकी व्याधिः षड्विधश्च वात-
 पित्तकफसन्निपातदुःखविषसेवनाङ्गवति । सम्प्राप्तिः—
 मदन्यन्तुन्मादा दोषा यस्मादुन्मागमिनः ।
 मानसोऽयमतो व्याधिर्न्माद इति कीर्तितः ॥
 एकैकशः सर्वश्रेष्ठ दोषैरत्यर्थमूर्च्छितः । मान
 सेन च दुःखेन स पञ्चविध उच्यते ॥ विषाङ्गवति
 पष्ठश्च यथास्वं तत्र भेषः । स चाप्रवृत्तस्वरूपो
 मदसंज्ञा विभक्तिश्च ॥ रुद्धदृष्टाश्चिभीजनानि

प्रधर्षणं देवगुरुद्विजानां । उन्मादहेतुर्भयहर्षपूर्वको
 मनीविषातो विषमाश्च चेष्टाः ॥ इति तद्देनिदा-
 नम् । मा. नि. । यद्युन्मादः समुद्दिष्टः स्नेहपित्त-
 समुद्भवः । तथापि न विना वातादुन्मादी जायते
 ध्रुवम् ॥ पथ्यं यथा—अभ्यञ्जनं स्वापनमासनञ्च
 निद्रा सुशीतान्यनुलेपनानि । गोधमसुङ्गारुण-
 शालयश्च धारीणदुग्धं शतघृतसर्पिः ॥ घृतं नवी-
 नञ्च पुरातनञ्च कृष्णमिषं धन्यरसा रसालं ।
 पुराणकुम्भाखण्डफलं पटीलं ब्रह्मीदलं वास्तुतण्डु-
 लीयं ॥ खराशुमूत्रं गगनाम्बु पथ्या सुवर्णचूर्णानि
 च नारिकेलं द्राक्षा कपिल्यं पनसञ्च वैद्यैः
 विधेयमुन्मादगदेषु पथ्यम् ॥ राज. । अश्वसीन्माद-
 रोगे । लक्षणं यथा—“प्रकीपकारणैः प्रोक्तैः
 कुपिते मातरिश्चनि । उन्मादी जायतेऽस्य तस्य
 रूपञ्च वक्ष्यते । यातुमिच्छति यः स्थित्वा रज्जुं
 दन्तैश्च खादति । खादत्यक्ष्माद्यवसं पुनश्चैव न
 खादति । कदाचिद्विबुध्यते संज्ञां कदाचिच्च न
 बुध्यते ॥” ज. द. ५६ अ. । उन्मादरस्ते । अ. टी. ।
 उन्मादगजाङ्गुशः । पुं । उन्मादाधिकारि
 रसः । अत्र महाराष्ट्री ब्रह्मयष्टिः । वाग्भूतशर्मा ।
 विषमुष्टिः । कूचिना । अर्कचक्रिका, ताम्रचक्रि-
 कायां । पाठः—विदिनं कनकाद्रवैः महाराष्ट्रीद्रवैः
 पुनः । विषमुष्टिजलैः सूतं समुत्पाद्यार्कचक्रिकां ।
 कृत्वा तत्रां सगन्धं तां युक्त्या बन्धनमाचरेत् ॥
 तत्समं कानकं वीजसम्भक्तं गन्धकं विषं । मर्दयेच्चि-
 दिनं सर्व्वं वल्गमात्रं प्रयोजयेत् ॥..... । पांता यथेच्छ
 परिगोले नहेशा धूत्रा, वाग्भूतशर्मा एव
 कूचिनां रसे एक एकं दिन उक्तापान
 करिषे । पत्रे तांशं महितं समभागं गन्धक
 मिश्रीद्रव्यं वक्त्रार्थं अर्कचक्रिकां राशिना अन्न
 पूटे दिवे । पत्रे उशं महितं समभागं
 धूत्रावीज, अज, गन्धक एव विष दिश्या
 एकत्र जले मर्दनं करिषे । र. सा. सं. ।
 उन्मादपर्पटीरसः । पुं । उन्मादाधिकारि
 रसः । अत्र पर्पटीरसः चैवपर्पटीरसः । फे०-
 पाण्डुर रस । “कृष्णधूसूरजैर्वीजैः पञ्चभिः
 पर्पटीरसः । सम्प्रयोज्यः प्रशान्त्यर्थमुन्मादं भूत-
 सम्भवम् ॥” र. सा. सं. ।
 उन्मादभञ्जनरसः । पुं । उन्मादाधिकारि ।
 अत्र किरातं मूनिम्बं । इन्द्रवास्वी गोरचक्रकटी ।
 राशौलशर्मा । पाठः—चिकटु विफला चैव गज-

पिप्पलिका तथा। विडङ्गश्च देवदारु किरातं कटुकी तथा। कण्टकारी च यटीन्द्रयवं चिक-
मेव च। बला च पिप्पलीमूलं मूलञ्च वीरणस्य
च। श्रीभाञ्जनस्य वीजानि विहता चेन्द्रवारुणी।
वङ्गं रूप्यमभकञ्च प्रवालं समभागिकं। सर्व्वचूर्ण-
समं लौहं सलिलेन विमर्दयेत् ॥.....। र.सा.सं.।

उन्मादभञ्जिनो। स्त्री। उन्मादाधिकारे रस-
विशेषे। अत्र कटुरोहिणी कटुकी। गिरिमल्ली-
वीजं कुटजवीजं। पाठः—“शङ्खं मनःशिलाचूर्णं
सैन्धवं कटुरोहिणी। वचा शिरीषवीजञ्च हिङ्गु च
श्वेतसर्षपं। करञ्जवीजं विकटु मूलं पारावतस्य
च। एतानि समभागानि गोमूत्रैर्वटिकां कुरु।
गिरिमल्लीवीजसमां ह्यायाशुष्काञ्च कारयेत्। प्रातः-
सम्यानिशकाले चतुषोरञ्जनं हितम्। मधुरादि-
रसे चाङ्ग्यं रात्रावपि जलेन च ॥”.....। र.सा.सं.।

उन्मादाङ्गुशरसः। पुं। उन्माद रसः। पाठः
—चिदिमं कनकद्रावैर्महाराष्ट्रीरसे पुनः। विष-
सुष्टिद्रवैः सुतं समुत्पाप्याकंचक्रिका। कृत्वा तस्यां
सगन्धानां युक्त्या बन्धनमाचरेत्। तत्समं कानकं
वीजमभकं गन्धकं विषं। मर्दयेच्चिदिमं सर्व्वं वज्र-
भावं प्रयोजयेत्। कनकं धुसूरवीजं। महाराष्ट्री
जलपिप्पली भागी वा। विषसुष्टिः कुचेलकं।
एभिर्द्वैपातनं कार्य्यं। पारदादिकं समभागं
याच्यम्। उन्मादगन्धाङ्गुश इति नामान्तरम्। भैष.
रसे. चि.।

उन्मादिनी। विजयायाम्। मिक्लि।

उन्मानम्। स्त्री। द्रव्यतोलेकपरिमाणे। पुं।
द्रोणपरिमाणे। प. प्र. १४.।

उन्मार्गो। पु। पञ्चविधभगन्दरात्यतमभगन्दर-
रोगविशेषे। अर्शभगन्दर। तस्य लक्षणम्—
“मूढेन मांसलुब्धेन यदस्थिशल्यमन्त्रेण सहाभ्यव-
हृतं यदावगादेपुरीषोन्मिश्रमपानिनाधःपेरितं अस-
म्यगागतं गुदं क्षिणीति, तदा क्षतनिमित्तः कोष्ठ-
चपजायते। तस्मिन् क्षते पूयरुधिरावकीर्णमांस-
कीर्णं भूमाविव जलप्रक्षिन्नायां क्षिप्तमयः सञ्जायते।
ते भ्रमयन्तो गुदमनेकधा पार्श्वतो दारयन्ति, तस्य
तैर्मांसैः क्षमिन्तैः वातमूत्रपुरीषरैस्तांसि अतिनिः-
सरन्ति तं भगन्दरं उन्मार्गमित्याचक्षते ॥” सु.
नि. ४ अ.।

उन्मीलनम्। स्त्री। उन्मेषे। हे. च.।

उन्मुखः। वि। ऊर्ध्वमुखे।

उन्मूलितं। वि.। उत्पाटितं। हे.।

उन्मेषः। पुं। नेत्रोन्मीलने। हे. च.।

उपकण्ठम्। स्त्री। अश्वस्यास्फान्दिते। कण्ठ-
समीपे। हे. च.।

उपकरणम्। स्त्री। उपादाने।

उपकारिका। स्त्री। मूषकार्यकायाम्। वै.
निघ. २ भ. अर्शं चि. विडङ्गादिचूर्णलेहे।

उपकारः। पुं। विकीर्णपुण्यादौ। हे.।

उपकारिका। स्त्री। पिष्टकभेदे। मे. कपलकं।

उपकारी। स्त्री। राजग्रहे। भरत. वि. की.।
वि। उपकारके।

उपकार्या। स्त्री। राजग्रहे। अ.। धान्यरक्षण-
स्थाने। ग्री.।

उपकालिका। स्त्री। जीरकभेदे। श्वेतजीरके।
कलीञ्जीजीरके। मद. व. २। कृष्णजीरके।
भा. पू. १ भ.। पिप्पल्याम्।

उपकुञ्चः (कः)। पुं। कृष्णजीरके। वै. निघ.।

उपकुञ्चिः (का) (चौ)। स्त्री। कलीञ्जी
जीरके। वृहज्जीरके। सूक्ष्मलायाम्। अम.। कृष्ण
जीरके। खल्वजीरके। छोटि जीरा। भा. पू.
१ भ. रत्ना.। गुणाः—“तिक्ता कट्टी चीणा च
दीपनी। वृष्या चाजीर्णशमनी गर्भाशयविशीधनी।
आधानवातगुल्मञ्च रक्तपित्त क्लींसया। कफं पित्तं
चामदीर्घं वातं शूलञ्च नाशयेत् ॥” वै. निघ.।

उपकुम्भा। स्त्री। दन्तीवृक्षे। वै. निघ.।

उपकुल्या (का)। स्त्री। दन्तीवृक्षे। वै. निघ.।
सु. रा. नि. वं. ६। च. द. अश्व. चि. एलादौ।

उपकुशः। पुं। Gum boil. तन्नामकदन्त-
वैष्टजपित्तरक्तजरीरोगविशेषे। तत्र वैष्टदाहभाकदन्त-
चलनं आघटिते रक्तसाववेदने, सुते च रक्ते
स्त्रीतिमुंखपूतिता च जायते। लक्षणं—“वैष्टपु
दाहः पाकश्च ताभ्यां दन्ताश्चलन्ति च। आघटिताः
प्रस्रवन्ति शीणितं मन्दवेदनं। आघातयन्ते सुते रक्ते
मुखं पूति च जायते ॥” भा. म. ४ भ. सु. री. चि.।
अश्वमुखरोगे, तत्र दन्तमांसाद्गुधिरसावः दन्त-
चलनञ्च भवति। न. द.।

उपकूपः। पुं। दीर्घिकायाम्। हे. च.।

उपकोलिका। स्त्री। कृष्णजीरके। भा.।

उपक्रमः। पुं। चिकित्सायाम्। रा. नि. व. २०।
आरम्भे। मे. मचतुक्।

उपक्रोष्टा। पुं. स्त्री। गर्दभे।

उपगृह्ण। स्त्री। आलिङ्गने। अ.।

उपघातः। पुं। रोगे। रा. नि. व. २०।

उपघातकः। पुं। आरम्भघटने। वै. निघ.।

उपघ्नः। पुं। निकटाशये। अम.।

उपचक्रः। पुं। हं. विशेषे। ट. को.। “चकी-
रानुपचक्रकान् ॥” च. चि. ३ अ.। तन्मांसगुणाः—
“कषायः स्वादुलवणस्त्वचः केश्यो रुचिप्रदः ॥” सु. सु.
४६ अ.। हृद्यं लघु उष्णवीर्यं कटुपाकि बलाग्निवर्ध-
कञ्च। राज.। See चक्रवाकः।

उपचर्या। स्त्री। चिकित्सायाम्। सेवायाम्।
रा. नि. व. २०। हला.।

उपचतुः। स्त्री। चतुःप्रतिनिधौ। चश्मा इति
भाषा।

उपचारः। पुं। चिकित्सायां। सेवायाम्। रा.
नि. व. २०। हे. च.।

उपचार्यः। पुं। चिकित्सायाम्। हे. च.।

उपचितः। वि। दग्धे। मे.। पुष्टे।

उपचितः (त्रा)। पुं. स्त्री। उपचितः इति
मद. व. १। धृष्टिर्णोचने। टांकुनिश। रा. नि.
व. ४। दन्तीवृक्षे। प. सु.। र. मा.। आशु-
कल्याम्। हेमूत्रकांक्षी पीना। मे.। वृहद्वृत्त्यां।
भा. पू. १ भ.। वै. निघ. वा. व्या. विषगर्भतैले।

उपचित्रका। स्त्री। ज्ञसदन्त्याम्।

उपचिह्नी। स्त्री। श्वेतचिह्नीशांके। श्वेतचिह्नी
(वेष्टेभोक्)। रा. नि. व. ७।

उपजिह्वा (ह्विका)। स्त्री। जिह्वागतमुख-
रोगे। दुष्टकफरक्ते जिह्वाभ्रमस्य निम्नतो लाला-
सावकण्डूदाहशोथानुत्पादयतः। मा. नि.। लक्ष-
णम्—“जिह्वाग्रहपः श्वयधुर्हि जिह्वाभ्रमस्य जालः
कफरक्तधीनिः। प्रसिककण्डूपरिदाहयुक्ता प्रकथ्यते-
ऽसावुपजिह्विकेति ॥” सु. नि. १६ अ.। कीट-
विशेषे। पेदा. पो. कां। हे. च.। मूलजिह्वा-
याम्। आनजिद। रा. नि. व. १८। अश्वस्य
मुखरोगभेदे। अत्र जिह्वाधःस्त्रीतिः। लक्षणम्—
“अधस्तादथ जिह्वायाः श्वयधुर्यस्य जायते। तं विन्द्या-

दुपजिह्वाख्यं मुखरोगान्तु वाजिनाम् ॥” ज. द.
२६ अ.।

उपतप्ता। पुं। रोगे। अ. टी. भ.।

उपतापः। पुं। रोगे। उक्तापे। मे. पचतुक्।

उपदग्धः। वि। ईषदग्धे। औ. कां। सु. सु.
४६ अ.।

उपदन्तः। पुं। कुसुमुरी। कौ. का. धनं।

उपदंश। पुं। The venereal disease.
समशीलक्षणे। रा. नि. व. ४। शिशु वृक्षे। मज्जिनां
गोष्ठे। रा. नि. व. ७। चक्षणे। टां.। हला.।
सि. यो. मदा चि.। “स्त्रवो सभक्तां पिशितोप-
दंशम् ॥” व्यञ्जने। रा. नि. व. २०। मेदुरीरोगे।
वां. ट. को.। निदानादि—“हस्ताभिघातान्नखदन्त-
पातादधावनादपुसिवनाद्वा। योनिप्रदीपाञ्च भवन्ति
शिश्वे पक्षीपदंशा विविधापचारैः ॥” स च वातादि-
भेदात्पञ्चधा। तल्लक्षणं—“सतीदभेदेः स्फुरणैः
सङ्गणैः स्फोटैर्व्यवस्थितवनीपदंशं। पीतैर्बहुक्ते दयुतैः
सदाहैः पित्तेन रक्तात्पिशितावभासैः। स्फोटैः
सङ्गणैः रुधिरं खवन्तं रक्तात्मकं पित्तसमानलिङ्गं।
सकण्डुरैः शीथयुतैर्महङ्गिः शुक्लैर्धनैः सावयुतैः
कर्फेन। नानाविधस्त्रावकजीपपन्नमसाध्याहुस्त्रि-
मलोपदंशम् ॥” मा. नि.। “अतिमैधुनादतिब्रह्म-
चर्याद्वा तथा ब्रह्मचारिणो चिरीतुष्टां रजस्रलां
दीर्घरीमां कर्कशरीमां सङ्कीर्णरीमां निगूढरीमां-
मल्पद्वारां महाद्वारामप्रियासकामां अचौत्स्यसलिल-
प्रक्षालितयोनिमं शालितयोनिं योनिरीगीपष्टां
स्त्रभावतो वा दुष्टयोनिः विद्योनिं वा नारीमत्यर्थ-
सुपसिवमानस्य तथा करजदशनविषशुकनिपातना-
दहं नाहस्ताभिघाताच्चतुष्टादी-गमनादचौत्स्यसलिल-
प्रक्षालनादवपीडनाच्छुभ्रमूत्रवेगविधारणान्मैथुनात्
वाप्रक्षा नादिभिर्मैधुमार्गस्य प्रकुपिता दीपाः क्षतेऽ-
क्षते वा श्वयधुमुपजनयन्ति तमुपदंशमाचक्षते ॥”
सु. नि. १२। असाध्यलक्षणं। विशीर्णमांसं
क्षमिभिः प्रजग्धं सुखावशेषं परिवर्ज्येत्तत्सु....।
पथ्यं यथा—ऊर्ध्वं विरेकी ध्वजमध्यानाङ्गौवेधी
जलीका-परिपातनञ्च। सेकः प्रलेपो यवशालयश्च
धन्वाभिषं सुद्वरसी घृतानि। कठिञ्जकं शिथुफलं
पटीलं शालिञ्जशाकं वनमूलकञ्च। तित्तं कषायं
मधु कूपवारि तैलञ्च हन्यादुपदंशरीरम् ॥ इति।
अपथ्यं यथा—“दिवानिद्रां मूत्रवर्गं गुल्मं नैधुनं

गुडम् । आयासमन् तत्र च वर्जयेदुपदेशवान् ॥”
पथापथम् ।

उपदेशक्षमः । पुं । शिशुवत् । वै. निघ. ।

उपदलम् । स्त्री । पुष्पदले । कृत्वा प्रोपङ्गी ।

उपदी । स्त्री । वन्द्ये । गान्ध्या । नं वादा-
गुल । रा. नि. व. ५ ।

उपदौका । स्त्री । उपजिह्वाकीट । हे. च. ।

उपदेवता । स्त्री । यक्षभूतपिशाचादी ।

उपदेशः । पुं । रुक्ते । हे. च. । स्थितकथने ।

एवमित्युपदेशः यथा—“तथा न जाययाद्रात्रौ
दिवास्वप्नश्च वर्जयेत् ॥” सु. उ. ६५ अ. ।

उपदेहः । पुं । उपलेपे । अलेप, गलम् । वै.
निघ. ।

उपदेहिका । स्त्री । उपजिह्वाकीट । हे. च. ।

उपद्रवः । पुं । उपसर्गे । तल्लक्षणम्—“रोगार-
भकदोषस्य प्रकीपादुपजायते । योऽन्यो विकारः
स बुधैरुपद्रव इहोदितः ॥” भा. ।

उपधातुः । पुं । Secondary secretion.
देहस्य सप्तविधधातुषु । यथा—“स्त्र्यं रजो वसा
खेदी दन्ताः केशास्तथैव च । ओजश्च सप्तधातूनां
क्रमात्क्रमोपधातवः ॥” भा. । स्त्र्यं रजो वसा खेद-
दन्तकेशोऽसि धातूनां सप्तोपधातव इति शार्ङ्गः ।

A semi-metal. स्वर्णमात्रिकादिगौणधातुषु ।

ते च सप्तविधाः—स्वर्णमात्रिकं, तारमात्रिकं,
तुल्यं, कांस्यं, पित्तलं, सिन्दूरं, शिलाजतु र्कति ।

तत्र स्वर्णमात्रिकं स्वर्णस्य, तारमात्रिकं रौप्यस्य,
तुल्यं ताम्रस्य, कांस्यं ताम्र-रज्जुयोः, पित्तलं ताम्र-
यशदयोः, सिन्दूरं शीषकस्य, शिलाजतु च लौह-
स्योपधातुः । मतान्तरे तु मात्रिकतुल्यकाश्चनीला-
ज्जनरसाज्जनमनःशिलाहरितालीषु । गुणाः—“उप-
धातुषु सर्वेषु तत्तद्भातुगुणा अपि । सन्ति किं तेषु
तेऽवीनास्तत्तद्देशाल्यभावतः ॥” भा. म. १४ धातुव. ।

उपधानम् । स्त्री । विषे । उपवर्हे । वानिभं ।
मे. नचतुल्यं ।

उपधानोयं । स्त्री । उपधाने । शब्दर. ।

उपधूपितः । वि. । आसन्नस्नानये । हारा. ।
आसन्नस्नानये । मे. ।

उपनखम् । स्त्री । चिप्पतुल्यरीगे । आङ्गुल-
शङ्का । लक्षणं—“नखमांसमधिष्ठाय पित्तं वातश्च

वेदना । करोति दाहपाकौ च तं व्याधिं चिप्प-
मादिशेत् । तदेव चतुरोगाख्यं तथोपनखमित्यपि ॥
सु. नि. १३ अ. ।

उपन (ना) यः । पुं । उपनयने । हे. ।

उपनयनम् । स्त्री । वर्णवयाणां यज्ञसूत्रधारण-
रूपसंस्कारविशेषः । ऐतरेय ब्र. ७. ३. ३. । त्रिका. ।

उपनाहः । पुं । खेदविशेषः (शाल्यादी) ।
मे. क. । वचाकिण्वशताह्वादेवदाह्यादिभिः यः
क्रियते खेदः स उपनाहः । वा. टी. हे. भा. । लेपे ।

विश्व. हचतुल्यं । नेत्रसन्निरोधे । कृष्णमण्डलदृष्टि-
मण्डलसन्निरोधे । ईषत्याकी स्त्र्यवेदनः कण्डूवहली
यन्यजायते ॥ लक्षणम्—“यन्निर्नाल्यो दृष्टिसन्नि-
वपाकी कण्डूप्रायो नीरुजस्तूपनाहः ॥” मा. नि. ।

हरिद्रायाम् । विश्व. ।

उपनाहनम् । स्त्री । लेपने । च. द. वा. व्या. चि. ।

उपनाहखेदः । पुं । उपनाहजन्यघर्षे । वात-
कफजन्यशीफयोः रूपक्रमभेदे । “अथोपनाहखेदश्च
कुर्याद्वातहरौषधैः । प्रदिह्य देहं वातात्तं क्षीर-
मांसरसान्तैः ॥ आत्मपित्तैः सलवणैः सुखीकृतैः
खेदसंयुतैः ॥” एवमेव महाशाल्यादिर्जैः । सु.
चि. १ अ. ।

उपपुष्पिका । स्त्री । हाफिकायाम् । शङ्खे ।
हारा. ।

उपप्लवः । पुं । विप्लवे । उ९पाठ ।

उपप्लुता । स्त्री । Morbid sensibility
of the uterus. योनिरीगे । लक्षणं यथा—
“गर्भिण्याः स्नेहलाभ्यासात् कटिं श्वासविनियन्तात् ।
वायुः कुड्मः कफं योनिमुपनीय प्रदूषयेत् ॥ पाण्डु-
सतीदमासावं श्रुतं सवति वा कफम् । कफवाता-
मयव्यासा सा स्याद्योनिरुपप्लुता ॥” चर. ।

उपभूती । स्त्री । महानील्या । वै. निघ. ।

उपभोगः । पुं । भोगे । भोजनाधिकभोगे ।
अम. ।

उपमाता । स्त्री । धात्र्या । शङ्खे ।

उपमेतः । पुं । शालवत् । श. च. ।

उपयन्त्रम् । स्त्री । पञ्चविंशतिविधशल्याहरणी-
पाययन्त्रभेदेषु । तानि प्रायशी लौहानि-भवन्ति ।
तानि च रज्जुवैष्णिकापट्टकान्तवल्कलतावस्त्रा-
ष्टीलाश्चसुहृत्पाणिपादतलाङ्गुलिजिह्वादन्तनखमुख-

बाह्याश्च कटकशस्त्राणीव न प्रवाह्यहर्षायैकान्तमयानि
चाराग्निमेषजानि । सु. सू. ७ अ. ।

उपय (या) मः । पुं । विवाहे । अ. ।

उपरक्तः । वि. । पीडायुक्ते ।

उपयोगः । पुं । औषधक्रियायां । औषधसेवने ।
आतुल्ये ।

उपरत्नम् । स्त्री । गौणरत्ने । भा. । गोमिद-पद्म-
राग-वेदूथप्रभालेषु । प. सु. । काच-स्फटिक-शुक्ति-
शङ्खेषु । “उपरत्नानि काचय कर्पूराश्मा तथैव च ।
सुक्ता शुक्तिस्तथा शङ्खः इत्यादीनि बह्वन्यपि ॥” गुणाः—
रत्नतुल्याः किन्तु किञ्चिद्वीनाः । भा. पू. १४. ।

उपरन्ध्रम् । स्त्री । अश्वस्य उदरगह्वरोपरिभागे ।
ज. द. २ अ. ।

उपरसः । पुं । A secondary mineral.
गौणरसेषु, उपधातुगणे । ते च हिङ्गुलाभतालक-
शिलाक्षीतीऽज्जन-टङ्गण-राजावर्तक-चुम्बुक-स्फटिक-
शङ्ख-खटौ-गैरिक-कासीसर-रसक-कपर्द-सिकता-
वीलाः कडुष्ठकं सौराष्ट्री च । गुणैः सूतश्च किञ्चि-
दुष्णयुताः । भा. पू. १४. धातुव. । यथा—“खेचरा-
ज्जनकडुष्ठगन्धालं गैरिकं चितः । शैलयाज्जन-
संमिश्राः संशत्युपरसा बुधाः ॥ कम्पितगौरी-
चपलाकपर्दसंश्लेसिन्दूरकवज्जिजान् । पाषाणि-
नोवादरशङ्खयुक्तानित्यष्टकं सूतसमानमाहुः ॥ रा.
नि. व. २२ । गन्धकं वज्रवेकान्तं । क्षीरकं दग्ध-
क्षीरकश्च वज्राभं तालकं शिला । खर्परं शिख-
तुण्डश्च विमलं हेममात्रिकम् । काशीप्रं कान्त-
पाषाणं वराटाज्जनहिङ्गुलम् ॥ गैरिकं शङ्खभूनागं
टङ्गणश्च शिलाजतु । एते चोपरसाः प्रोक्ताः... ।
र. सा. सं. ।

उपरोधकम् । स्त्री । गर्भग्रहे । श. च. ।

उपलः । पुं । पाषाणे । रत्ना. । मे. ।

उपलभित् । पुं । पाषाणभेदके । रा. नि. व. ५ ।

उपलभेदः (दे) । पुं । करज्योडिपाषाण-
भेदके । रा. नि. व. ५ ।

उपलवीरुत् । स्त्री । गुल्मिन्याम् । हे. च. ।

उपला । स्त्री । शर्करायां । बालुकायाम् । मे. ।

उपलाख्यकः । पुं । दद्रुवत् । दाहशर्दिनो ।

उपलालिका । स्त्री । दृढायाम् । वै. निघ. ।

उपलासिता । स्त्री । खटौशर्करायां । वै. निघ. ।

उपलिङ्गम् । स्त्री । उपद्रवे । अरिष्टे । हे. च. ।

उपलेपः । पुं । चन्दनादिलेपने । सुखलितता-
याम् । सु. चि. २३ अ. ।

उपलेपनम् । स्त्री । गोमयादिलेपने । त्रिका. ।

उपलौहम् । स्त्री । खर्णादिधातुविशेषेषु । यथा—
“स्वर्णं तारं ताम्रनागं रसं कान्तश्च तौल्यकं ।
सुखान्तमध्या लौहं कांस्यारं घोषकं तथा । उप-
लौहाः समाख्याताः... ॥ वै. संयह ।

उपवटः । पुं । पियालवृक्षे । चारवत् । रा. नि.
व. ११ । See अखटः ।

उपवनम् । स्त्री । वहिरुद्याने । अम. ।

उपवनस्थः । पुं । तुरुके ।

उपवह्निका (स्त्री) । स्त्री । अमृतसवालता-
याम् । रा. नि. व. ३ ।

उपवर्हः (एम्) । पुं, स्त्री । उपधाने । वानिभं,
तांकिश । हला. ।

उपवस्तम् । स्त्री । उपवासि । अम. ।

उपवासः । पुं । लङ्घने । क्रीडादिपरित्यागे ।
“उपावृतस्य पात्रस्य सङ्घवासी गुणैर्हि यः । उप-
वासः स विज्ञेयो न शरीरस्य शीषणः ॥” च. सू.
१ अ. ।

उपवाह्यः । पुं । राजवाहकहस्तिनि । हे. च. ।

उपविषम् । स्त्री । कृत्स्नविषे । हे. च. । गौण-
विषमिति । भा. । तत्पर्यायः—चारं, गरः (हे.) ।
एकं सविषं दूषोविषसंज्ञं अपरं अविषं तदेव गर-
संज्ञकं । तच्च अष्टविधं ।

उपविषपञ्चकम् । स्त्री । सुहृत्कर्करवीरलाङ्गुली-
कुचेलकेषु । रा. नि. व. १२ । करवीरान्धसूर-
लाङ्गुलीगुञ्जाहिफेनं वज्रश्च । प. सु. । अर्कक्षीरं
सुहृत्क्षीरं लाङ्गुली करवीरकः । गुञ्जाहिफेन-
धूसूरश्चेति सप्त । भा. । दुग्धपूर्णपात्रे दीलायन्नेषु
पाचितं तद्वर्जं शोधितं भवति । र. सा. सं. ।

उपविषा । स्त्री । रक्तातिविषायाम् । अतिवि-
षायाम् । रा. नि. व. ६ ।

उपविषाणिका । स्त्री । कृष्णातिविषायाम् ।
मद. व. ।

उपविष्टः । वि. । आसीने । दमा ।

उपविष्टकः । पुं । गर्भजरीगे ।

उपवीतम् । क्ली। यज्ञमूत्रे। अम।
उपवेदः । पुं। आधुर्वेदे।
उपवेशः । पुं। उपवेशने।
उपवेशनम् । क्ली। स्थितौ। वना। गुणाः—
 मेदीदीप्तिश्लेष्मसौकुमाय्यसुखकरम्। राज।
उपव्याघ्रः । पुं। चित्रके। छिन्ने वाघे। रा
 नि. व. १२।
उपशमः । पुं। शान्तौ। हे. च।
उपशमक्रमः । पुं। साधारणौषधे। वै निघ।
उपशयः । पुं। व्याधिज्ञानहेतौ। लक्षण—
 “हेतुव्याधिविपर्यस्त-विपर्यस्तार्थकारिणाम्। औष-
 धान्न-विहारानामुपयोगं सुखावहं। नृणामुपशयं
 विद्यात् स हि सात्म्यमिति स्मृतः॥” भा. नि.
उपशान्तिः । स्त्री। शरीर्ये।
उपशायिता । स्त्री। रोगशक्तिसाधनभूतपथ्ये।
उपशौषकः । पुं। बालरीगे। कपालरीगे।
उपसन्नवर्तनम् । क्ली। दुष्टवर्णविशेषे। चर।
उपसम्पन्नम् । क्ली। तप्तौ। हला। वि।
 निहते। सुसंस्कृते। “उपसम्पन्नमुद्दिष्टं निहते च
 सुसंस्कृते।” मे. नपञ्चकं।
उपसंव्यानम् । क्ली। परिधानवस्त्रे। अम।
उपसत्तिः । स्त्री। सेवायाम्। मे. तचतुष्कं।
उपसरः । पुं। प्रथमगर्भधारणे।
उपसर्गः । पुं। पिशाचादिवाधायां। मिश्ररीगे।
 मे. गचतुष्कं।
उपसर्ग्या । स्त्री। वर्षप्रसविन्यां गवि। वृद्ध-
 विडेनी गौडी। हला।
उपसूर्यकः । पुं। खद्योते। ज्योतिष्मा पोका।
 क्ली। चन्द्रसूर्यमण्डले। अ।
उपसृष्टम् । क्ली। मैथुने। विका।
उपसेकः । पुं। व्यञ्जने। येन दनं भुज्यते। वा।
उपस्कारः । पुं। वेसवारि। वाट्टेना। हला।
उपस्थः । पुं। शिष्ये। योनी। रा. नि. व. १८।
 मलहारि। श. र.। क्रीडे। मे.।
उपस्थपत्रम् । क्ली। अश्वत्थपत्रके। “पित्तश्लेष्मणि
 शस्यन्ते रूपे वा प्रलेपेषु चेति।” चर।
उपस्थाता । पुं। परिचारके। रत्ना।

उपस्नेहः । पुं। उपलेपे। स्नेहयुक्ततायां। स ह-
 युक्तान्नरसे। सु. नि. ६, ७अ.।
उपस्पर्शः । पुं। स्पर्शे। आचमने। मे. शचतुष्कं।
उपहतः । वि.। नष्टे। अशुद्धद्रव्ये।
उपह्वरं । क्ली। निर्जनस्थाने। निकटे। पुं।
 रये। अ।
उपाकृतः । पुं। उपद्रवे। हे.। यज्ञे सतपशी
उपाङ्गः । पुं। चित्रके। जटा.। तिलके।
उपाङ्गचिकित्सा । स्त्री। छिन्नादिप्रतीकारे।
 यथा—“छिन्नं भिन्नं तथा भग्नं चतुर् पित्तितमेव च।
 तेषां दम्भप्रतीकारः प्रोक्तश्चोपाङ्गसंज्ञकः॥” वै.
 निघ.। अचि. १स्था. २अ.।
उपाञ्जनम् । क्ली। अतुल्यपने।
उपात्तः । पुं। अमदगजे। हला.।
उपाधानम् । क्ली। उपधाने। वाणिज्ये।
उपानद्धारणम् । क्ली। चर्मोपादुकाधारणे।
 जूते। पत्रा। गुणाः—“उपानद्धारणं नेत्रा-
 मायुष्य पादरोगहृत्। सुखप्रचारमीजस्य हृष्यच
 परिकीर्तितम्। पादाभ्यामनुपाद्व्यां सदा चक्रमणं
 दृष्ट्वा। अनारोग्यमनायुष्यमिन्द्रियमदृष्टिदम्॥”
 वै निघ.।
उपाश्रयः । पुं। मत्तहस्तिनि। हला.।
उपासः । पुं। उपवासे।
उपासनम् । क्ली। सुद्रुपायाम्। अम.। आसने।
 मे.।
उपासना । स्त्री। सेवायां। अम.।
उपास्तिः । स्त्री। सेवायां। हे. च.।
उपास्थि । क्ली। कीमलास्थिनि। कटि शङ्फ.।
 अम.।
उपेक्षा । स्त्री। त्यागे। अनादरे।
उपोती (दका) (दकी) । स्त्री। A po-
 thorb. Basella rubra or lucida.)
 पूतीकायाम्। वड़ पूँडे शीक.। सं राजगिरा,
 माड़वी, रुदवेलि, मयाला खण्डपालकेति च
 ख्याता। तत्पथ्याः—उपोदिका (राज.) उपो-
 दीका (भ.) उपोती (शब्दर.) वृथिकप्रिया (शब्दमा.)
 अपोदिका (अ. टी. खा.), पूतीका (अ. टी.
 भ.) कलकी पिच्छिला पिच्छिलच्छदा मोहनो

मदशाकः विशाला बलिपोदकी पूतिका। गुणाः—
 गुर्वी सरा मदघ्नी च। वा. सू. ६अ.। कषायीणा
 कटुका मधुरा निद्रालस्यकरी रुच्या विष्टम्भकरी
 च। रा. नि. व. ७। स्वादुपाकरसा हृष्या वातपित्त-
 मदापह्ना। उपोदिका सरा क्षिग्धा बल्या श्लेष्म-
 करी हिमा॥ सु. सू. ४५ अ.। उपोदकी विधा
 सामान्या क्षुद्रपत्रा वनजा चेति। द्वितीया रस-
 वीर्यविपाकेषु पूर्वसमा। ततोया तिका कटूणा
 रीचनी च। रा. नि. व. ७। “सारकलं क्षिग्धत्वं
 बल्यत्वं श्लेष्मकरत्वं हिमलक्ष्णं” राज.।
उपोदि(दी)का । स्त्री। उपोदक्याम्। वड़
 पूँडे। पुदिनिति च ख्याता। च. सू. २अ.। See
 उपोदकी।
उपोदिकातैलम् । क्ली। क्षुद्ररीगे हितं।
 उपोदकीनां चारः २श. वारि १६ श. एकविंशति-
 वारं विस्त्राय चारीदकं कार्यम्। तैलं ४ श.
 लवणं १श. एकल पाच्यम्। च. द. क्षुद्ररी. चि.।
उपोषः । पुं। उपवासे।
उपोषणम् । क्ली। उपवासे।
उप्तः । वि.। कृतवपने।
उप्यम् । क्ली। वपनवेले। रा. नि. व. २। [भा.।
उभयकण्टका । स्त्री। वदरवृक्षे। कूलशीछ.।
उभयभागहरम् । क्ली। ऊर्ध्वाधोभागहरौषधे।
 वांशक ७ त्रेचक ७श. सु. सू. ४१ अ.।
उभयलिङ्गिनौ । स्त्री। लिङ्गिन्याम्। पञ्चगुडि-
 येति लोके प्रसिद्धा। चि. क्र. क. बन्धा. चि.।
उमा । स्त्री। अतस्याम्। गणिना। रा. नि. व.
 १६। हरिद्रायाम्। कान्तौ। मे. संहिकं।
उमाकटः । पुं। उमाधूलौ। गणिनात्र धूलि।
उम्मा(म्पिका)(शालिः) । स्त्री। शालिधान्य-
 विशेषे। गुणाः—मधुरा क्षिग्धा सुगन्धा कषाय
 पित्तश्लेष्मघ्नी रुच्या वातघ्नी च। रा. नि. व. १६।
उम्बरः । पुं। उदुम्बरवृक्षे। खड्डूभूत्र शीछ.।
 हे. च.। गुणाः—क्षिग्धः स्वादादिगुणयुक्तः उष्ण-
 वीर्यः कफपित्तकरी गुरुश्च। वा.।
उम्बिका (म्बी) । स्त्री। यमान्याम्। अर्द्ध-
 पक्व-दण्डाजलसंश्लेष-यवगीधूमसंश्लेषम्। गुणाः—
 “कफकरत्वं बलकरत्वं लवणं पित्तानिलापहृष्टि-
 लक्ष्णं। भा.।

उम्यम् । क्ली। Field of linseed. (Lin-
 um utila tissimum) अतसीचने। हरि-
 द्राचने। भ. विरूपाक्षरकीषय।
उरः । क्ली। वक्षसि। अम.। “नाभिविस्तृतिमात्रञ्च
 कण्ठदेशात् षडङ्गुलं। उरसस्तद् विज्ञानीयात्
 श्लेष्ठे तु हृदयं मतम्।” भा.। वि.। श्रेष्ठे। मे.।
उरःक्षतम् । क्ली। उरोव्रणे। चयरीगे।
उरःक्षतकासः । पुं। चयकासरीगे। श्मश्रु
 श्रुत काम। “अतिव्याधय-भाराध-युद्धाश्रयज-
 नित्यैः। रुचस्थिरः क्षतं वायुर्गृहीत्वा कासमाव-
 हति॥” निदानम्।
उरगः (ङ्गः) (ङ्गमः) । पुं। सर्पे। क्ली।
 शीषके। मद. व. १४। रस. र. ह. चि. एकादशा-
 यसे। नागकेशरवृक्षे।
उरगगृहम् । क्ली। सर्पगृहे।
उरगारिः । पुं। श्लेष्मपचिणि।
उरगाशनः । पुं। गरुडे। जटा.।
उरगेन्द्रसुमनः । क्ली। नागकेशरे। भा. स. ४
 भ.। “व्योषाक्षीददलीरगेन्द्रसुमनः।”
उरङ्गः (मः) । पुं। सर्पे। अ. टी. रा.।
उरच्छः । पुं। गुन्द्रे। गैदपटेर इति पाश्चा-
 त् भाषा। भा. पू. १भ.।
उरणः । पुं। मेघे। अम.। क्ली। रौप्ये।
उरणा । स्त्री। मेघम्। डेडी।
उरणाख्यः (क्षः) कः । पुं। दद्रुवृक्षे। दाद-
 गदन। हिं एडाचि। टांकना शीछ इति च
 केचित्। अ. टी. खा.। श. र.। आरम्भधवले।
उरभः । पुं। मेघपशौ। प. सु.।
उरभमारिका । स्त्री। वातप्रकृतिकौटविशेषे।
 तदृष्टे वधुजरीगा भवति। सु. कल्य. ८अ.।
उरसिजः । पुं। स्तने। रा. नि. व. १८।
उराहः । पुं। क्षणजान्नीषत्याण्डुवर्णाश्चे। लक्षणं
 —“उराहः क्षणजान्नु मनाक्पाण्डुस्तु यो भवेत्।”
 ज. द. ३अ.।
उरीहा । स्त्री। कारवेकके। कडला, उच्छे।
उरुकालः (कः) । पुं। महाकाललतायाम्।
 मांकानलक्षेत्र शीछ.। विका.।
उरुमालः । पुं। फलशाकविशेषे। माभीफल

इति पाश्चात्यभाषा। तत्पर्यायः—क्षिप्रफलः। फलगुणाः—“उल्लमालं पियालञ्च वृंहणं गुरुशीतलं। स्वादुपाकरसं क्षिप्रं विष्टम्भि कफशूलकृत् ॥” वा।

उल्लुकः । पुं। श्वेतैरण्डे। एरण्डवृक्षे। अम।
उल्लुकः । र. सा. सं.। उदरवृक्षौ। रत्नैरण्डे।
उल्लुकः । रा. नि. व. ८।

उल्लुस्तम्भा । स्त्री। कदलीवृक्षे।

उरीयहः । पुं। हृदयरीगविशेषे। अशुभांश इति भाषा। लक्षणं यथा—“अथभिल्वन्दिगुर्वस्व-शुक्लपुष्पामिषाशनात्। सान्नं मांसं यक्तृप्रीक्रीः सद्यो वृद्धिर्यदा भवेत्। उरीयहं तदा कुक्षौ कुरुतः कफमारुतौ ॥ न वामपार्श्वे न च दक्षिणांशे वृक्षस्य मध्ये परिवृद्धिमिति। उरीयहं तं प्रवदन्ति रोगं वृक्षाग्रतस्तस्य शिरातनुत्वं ॥ दीर्घत्वं दुर्जला-श्लेष्म काशं मांसाभिकाङ्क्षितम्। जायते क्षणवर्णत्वं पीतकञ्चापि जायते। द्विजिह्वसदृशः कश्चित् कश्चित्क्षुब्धपसन्निभः। ज्वरोऽरुचिः पिपासा च शीथश्यातिप्रकीर्णने ॥” नि.। हृदयवेदनायां।

उरीजः । पुं। सने। हे. च.।

उरीघातः । पुं। हृदये। च. द.।

उर्णनाभः । पुं। See ऊर्णनाभः।

उर्णा । स्त्री। See ऊर्णा।

उर्णायुः । पुं। See ऊर्णायुः।

उर्दः । पुं। जलविडालि। उडिडालि। श. र.।

उर्मीकफः । पुं। समुद्रफेने।

उर्वी । स्त्री। शीषके।

उर्वीरुः । पुं। इर्वीरुके। कौकुड। भरतः विरूपकोषय। भा. म. ३५. अम. चि. वरुणगुड।

उर्वी । स्त्री। तन्नामकमर्मस्थाने। तच्च स्थान-मूरुमध्यदेशः। सु. शा. ६५.। वैकाल्यकरमन्मान्य-तममर्मस्थाने। सु. शा. ५५.।

उल्ल(लु)पः । पुं। प्रतानवत्यां लतायां। सा तु लपुषीश्लातास्तुलीप्रसूतिः। तत्पर्यायः—वीरुत् गुक्षिनी (अ.) प्रताना (ज.) प्रतानिनी वीरुधा वरुत् (शब्दर.) अ. टी. सा.। स्त्री। लक्षविशेषे। उल्लुथङ्। विश.। मे.।

उल्ल(लु)पी । पुं। शिशुके। उल्लोक। अम.। तदाकारस्त्रीने। श. र.। उपल्ल इति ख्याति मध्ये।

शिशुमारारुक्तिमन्त्यभेदे, स कलिङ्गादिदेशेषु दृश्यत। शीशु इति ख्यातमस्ये। भांगल इति च केचित्। शिशुमार इति सज्ज्वले। “तुलपः शिशुमारः स्यात् उल्लुपी शिशुकस्तथा।” अ. टी. भ.।

उल्लुम्बा । स्त्री। यमान्याम्। वे. निघ.।

उल्लुकः । पुं। पंचके। पौंठा। मे. कचिकं। प. सु.। र. मा.। तन्मांसं—“उल्लुकजन्तु यन्मांसं पित्तलं भान्तिकारकं। वातप्रकीर्णनचैव.....।” वे. निघ.। स्त्री। खनामख्यातवृक्षे। उल्लुथङ्। तत्पर्यायः—सूच्यः स्थूलकः दम्भः जूणीयः खरच्छदः उल्लपः उल्लुपः। रा.।

उल्लुकपादः । पुं। अश्वस्य पादरीगविशेषे। लक्षणं—“कूर्चमाह्वयः शीथो जहायामुपजायते। उल्लुकपादो विज्ञेयः।” ज. द. ३२ अ.।

उल्लुखल(क)म् । स्त्री। उल्लुखले। भर.। गुग्गुली। अम.।

उल्लुखलसन्धिः । पुं। कक्षावङ्गणदशनसन्धिषु। सु. शा. ५५.।

उल्लुतः । पुं। अजगर सपे। वि.।

उल्लामुखौ । स्त्री। शृगालीविशेषे। हारा.। शीथलेश्याल। तत्पर्यायः—शृगालिका लीमा-लिका दीप्तजिह्वा किचिः। वि.।

उल्लुकम् । स्त्री। ज्वलदङ्गारे। हारा.। उल्लुकायां। के.।

उल्लङ्गनं । स्त्री। अतिक्रमणे। डिङ्गान।

उल्लसः (नकम्) । पुं, स्त्री। रोमाञ्चे। हे. च.।

उल्लाघः । पुं। रोगमुक्तौ। रा. नि. व. २०। मरिचे।

उल्लापः । पुं। कातरध्वनौ।

उल्लो । स्त्री। पलाण्डौ। रा. नि. व. ७।

उल्लुसम् । वि.। निरन्तरं हृदनातिशयेनानुप-च्छिन्नत्वात् पिष्टमिवोत्पिष्टम्। सु. उ. ६४ अ.।

उल्लेखनम् । स्त्री। वमने। र. मा. खनने।

उल्लोचः । पुं। चन्द्रातपे। हला.।

उल्लोलः । पुं। महातरङ्गे। वडु. उटे। तत्-पर्यायः—कल्लोलः।

उल्लम् । स्त्री। जरायौ। अम. कलले। सु. शा. १० अ.।

उल्लणम् । स्त्री। वातादिजन्यविकारे।

उल्लिक् । पुं। छते।

उशी । स्त्री। वाङ्मयां। उ.।

उशीरः (कः) । पुं, स्त्री। The root of a fragrant grass. (Andropogon muricatum.) खनामख्यातसुगन्धवृक्षमूलं। वीरण-मूलं। खस् वा लामज्जक इति पाश्चात्ये। गङ्गा-वेणारं मूलं। मं वाक्ता। तं वट्टिवेलु। च. सू.। तत्पर्यायः—अभयं नलदं सव्यं अस्थनालं जलाशयं लामज्जकं लज्जमयं अवदाहं इष्टकापथं उशीरं मृणालं लज्जु लयं अवदानं इष्टं कापथं अवदाह-इष्ट-कापथं इन्द्रगुप्तं (अ. टी.), उशीरकं (र.), जलवासं हरिप्रियं वीरं वीरणं समगन्धिकं रणप्रियं वीरतहः शिशिरं शीतमूलकं वितान-मूलकं जलामोदं सुगन्धिकं सुगन्धिमूलकं सुगन्धिमूलं कम्बु (रा.)। गुणाः—शीतलं तिक्तं दाहहरं अमघ्नं पित्तज्वरघ्नं जलसौगन्धकरञ्च। रा. नि. व. १२। उशीरं स्वेद-दीर्घव्यादाहपित्तासरीगजित्। राज.। पाचनं शीतलं स्तम्भनं तिक्तं मधुरं ज्वरघ्नं वान्तिघ्नं उन्म-त्ताहरं कफपित्तदण्डघ्नं रक्तघ्नं वीसर्पदाहमूल-कघ्नघ्नञ्च। भा. पू. १५.। मद. व. ३। बालके। वांता। सुखाद्यष्टादशङ्गे।

उशीरादिः । पुं। तृतीयकज्वरे कषायः। “उशीरं चन्दनं सुखं गुडं चोषान्यनागरं। अम्रसा कथितं पेयं शर्करामधुयोजितं ॥ भेष. जीर्णज्व. चि.। द्वितीयः ज्वरातीसारः। तस्य द्रव्याणि—उशीरं बालकं सुखं धन्याकं शृङ्खौ वराहकाला धातकी रीप्रं विल्वपेक्षी च। सा. कौ.।

उशीरी । स्त्री। चुद्रकाशृण्डे। छोटि केटभ। तत्पर्यायः—मिषिः गुड्वा अश्वाल. नीरुजः शरः। गुणाः—मधुरशीता पित्तदाहचयघ्नी च। रा. नि. व. ८।

उषः । पुं। गुग्गुली। रा. चि. शेषे। मे. षड्विकं। चारुस्तिकायाम्। श. र.। स्त्री। पांशुजलवणे। पौंठां फुला नवण। प. सु.।

उषकः । पुं। टङ्गणचारि। मोशंगा। रत्ना.। सत्तिकायाम्। प. सु.।

उषणम् । स्त्री। शृण्डाम्। मरिचे.। रत्ना.। भा. पू. १५.। उदकमञ्जरी। च. द. अ. सा. चि.। “विलोषणदिः।” सि. धी. अप्रिमा. चि. वृह. चुक्रसन्धाने। पिप्पलीमूलं। रा. नि. व. ६।

“वचीषणकणाः समा.।” त्रिकटुके.। वे. नि. व. २५. ज्व. वि. सैन्धवायुज्जने।

उषणा । स्त्री। पिप्पल्याम्। कषाबासुषणा स्त्रियाम्। मे. षड्विकं। शृण्डाम्। चविकायाम्। र. मा.। गजपिप्पलीमूलं। अम.। भा. पू. १५.। कटफलं। मरिचे। सन्निपातज्व. चणकाद्युज्जने। गजपिप्पल्याम्। वे. निघ. २५. जिह्वकसन्निपा ज्व. चि.।

उषपः । पुं। सूर्ये। अश्वी। उ.।

उषप्रसूतं । स्त्री, पुं। चारविशेषे। के.।

उषरा । स्त्री। चारुस्तिकायाम्। क्रात्रिगां। रत्ना.।

उषर्वुधः । पुं। रक्तचित्तके। रांशिता.। श. च.।

उषस् । स्त्री, स्त्री। प्रत्युषे। मे. सत्तिका।

उषसी । स्त्री। सन्ध्याकालि। मे.।

उषा । स्त्री। गवि। गांहे। हे. च.। राचौ। मे. राविशेषे। अ.। खाल्याम्। अ. टी. रा.।

उषाकलः । पुं। कुकुटे। त्रिका.।

उषाचारः । पुं। टङ्गणे। मोशंगा। चार-स्तिकायाम्। रत्ना.।

उषितः । वि.। दग्धे। व्युषिते। मे. तत्तिका।

उषोरः । पुं, स्त्री। वीरणमूलं। अ. टी. रा.। च. द. र. पि. वि. दूष्यायते।

उष्ट्रः । पुं। खनामख्यातपशुविशेषे। उटे। हि उट्। तत्पर्यायः—क्रमेलकः मयः महाङ्गः (अ.), दीर्घगतिः बली करभः दासीरकः धूसरः लम्बीठः वरणः महाजङ्घः जवौ जाहिकः दीर्घः शृङ्खलकः महान् महाशीवः महानदः महाध्वगः महापृष्ठः बलिष्ठः (रा.), दीर्घजङ्घः शीवी धूसकः शरभः (ज.), क्रमेलः कण्टकाशनः भोलिः बहुकरः अध्वगः मरु-द्विपः वक्रशीवः (शब्दर.), वासन्तः कुलनाशः कुश-नामा मरुप्रियः विकलत् दुर्गलङ्घनः भूतघ्नः दासीरः दीर्घशीवः केलिकीर्णः (हे.) कुवाहुलः वणिग्गृहः (श.), दीर्घध्वगः (मे.)। तन्मांसगुणाः—विदीष-शमनं बलपुष्टिप्रदं रुच्यं मधुरं वीथ्यवर्द्धनञ्च। रा. नि. व. १७.। शीतलत्वं लघुत्वं विदीषहरत्वं पुष्टि-करत्वं रुच्यं वीथ्यवर्द्धनञ्च। रा. नि. व. १५.। कटु शीषकामविषहरं दीपनं वातकफघ्नं कुष्ठगुकी-दरघ्नञ्च। भा. पू. १५.।

उड्डकण्टकः। पुं। सकण्टकगुणविशेषः। ठीकूर-
कौण्डे। च. द.। गीतुरे। भेष. मसूवा. चि. “उड्ड-
कण्टकसुलं।”

उड्डकाण्डिका (गुडी)। स्त्री। पुष्पवृक्षविशेषः।
उड्डाण्डि इति भाषा। मं उड्डकटारा, उड्डांटी।
तत्पठ्यायः—रक्तपुष्पी करभकाण्डिका रक्ता
लोहितपुष्पी वर्णपुष्पी। गुणाः—तिक्ता उष्णा रुच्या
हृद्रोगहरी। तद्वैजं मधुरं शीतं वृष्य सन्तपणञ्च।
रा. नि. व. १०।

उड्डग्रीवः। पुं, स्त्री। पित्तजन्यभगन्दरोगभेदे।
“पित्तस्य प्रकुपितं अनिलेनाधःप्रणुनं पूर्ववदवस्थितं
रक्तं तत्त्वैरुच्छितासुष्ठुवाकारां पिडकां जन-
यति। सास्य कण्डूदौर्न वेदनाविशेषान् जनयति।
अप्रतिक्रियमणा च पाक पैति। त्रणय कठिनः
संरक्षी कण्डूप्रायः पिच्छिलमजसमासावं स्रवति।
उपेक्षितश्च वातमूलपुरीषरतांसि विरुजति। तं
भगन्दरं परिस्राविणमित्याचचते।” सु. नि. ४ अ.।
प्रकीपणैः पित्तमतिप्रकीपितं करोति रक्तं पिडकां
गुदागताम्। तदाशुपाकां हिमपूतिवाहिनीं भग-
न्दरं तूष्प्रिरीधरं वदति ॥ नि.।

उड्डधूसरपुच्छिका। स्त्री। वृक्षिकाल्याम्।
विष्ठाति। र. मा.।

उड्डपादिका। स्त्री। मदनमालत्याम्। मदन-
माली, शंभरमाली च इति लोके। र. मा.।
तत्पठ्यायः—शीतभौरः भद्रवल्ली भूमिमत्ता अष्ट-
पादिका (रा.)।

उड्डप्रमाणः। पुं। काश्मीरदेशीयशरभे। मद.
व. १२।

उड्डप्रियः। पुं। मधुमिजातकण्टकवृक्षविशेषः।
ठीकूरकौण्डे ग्रीष्। हिं करील, टाउर। गुणाः
करीरशब्दे सग्याः। भा. पू. १ भ.।

उड्डभक्षिका। स्त्री। क्षुद्रदुरालभायां। रा.
नि. व. ४।

उड्डभक्ष्यः। पुं। वंशकरिरे। वौशेप्र कौण्डे।
प. सु.।

उड्डमूत्रम्। स्त्री। उड्डस्य मूत्रं। गुणाः—कटु
तिक्तीष्णं लवणं पित्तकीपनं बल्यम् उदररोगघ्नं
वातदीपनञ्च। रा. नि. व. १५।

उड्डशिरोधरम्। स्त्री। उड्डग्रीवभगन्दर।

उड्डिका (ट्टी)। स्त्री। वृक्षिकालिचूपे। विष्ठाति।
रा. नि. व. ६। सङ्गाण्डविशेषः। हारा। उड्ड-
भाय्यायाम्। उड्डिनौ। मे. कविकं। तत्चीर-
गुणाः—कुष्ठशोथपित्ताग्निः कफाटीपानाद्दीर्घरस्यजन्तु-
गुणश्चासनाशिलम्। इषडूचीणलवणं, कुष्ठशोफघ्नं
पित्तघ्नं अशोघ्नं कफाटीपघ्नं आनाहृहरं कृमिगुली-
दरश्यासघ्नञ्च। रा. नि. व. १५। लघु स्वादु
लवणं दीपनं तथा कृमिकुष्ठकफानाहृशीर्षादरहरं
परम्। भा. पू. भ.। रुचं तथीष्णं लवणं कफस्य
निवारणं वातविकारहारि। लघु प्रशस्तं कटुकं।
दधिगुणाः—अग्निः—कुष्ठ-कृमि - शूलोदररोगनाशिलं
कटुलं स्वादुलञ्च। नवनीतगुणाः—विपाके शीतलत्वं
लघुत्वं त्रणकृमिकफकासवातविषघ्नञ्च। घृतगुणाः
—शीतमधुरत्वं विपाके कटुलं कृमिकुष्ठगुलीदर-
नाशिलञ्च। पाके कटु शीघ्रकृमिविषघ्नं दीपनं
वातकफघ्नं कुष्ठगुलीदरघ्नञ्च। अचि. ८ अ.।

उड्डिचीरम्। स्त्री। उड्डिदुग्धे। See उड्डि।

उष्णः। पुं। ग्रीष्मे। वि। उष्णस्यर्धे। उष्णवीर्ये।
पलाण्डौ। रा. नि. व.। स्त्री। शूरणविशेषः। उष्णं
वातकफौ हन्यात्। भा.।

उष्णकः। पुं। पूगवृक्षे। ज्वरे। ग्रीष्मर्तौ। वि।
अतुरे। धर.। मे.।

उष्णगणः। पुं। भद्रदाक्षीदौ। पिप्पल्यादौ।
सु. चि. १७ अ.।

उष्णगन्धा। स्त्री। क्लिञ्जनवृक्षे। गशोन्नरी
वट्। वै. निघ.।

उष्णजलम्। स्त्री। See उष्णोदकं।

उष्णफला। स्त्री। लताविशेषः। कून्तूरकौ।
मं गीड़ितोडली। वै. निघ.।

उष्णमल(मूत्र)त्वम्। स्त्री। पित्तजन्यरोगे।

उष्णरश्मिः। पुं। अर्कवृक्षे। अम.। सूर्ये।

उष्णवल्ली। स्त्री। सारिवायाम्। अनलुभूज।

उष्णवातः। पुं। मूत्राघातविशेषः। लघुश्च यथा
—“व्यायामाध्वातयैः पित्तं वस्तिं प्राप्यानिहातं।
‘वस्तिं मेढ्रं गुदश्चैव प्रदहन् सावयेदधः। मूत्रं
हारिद्रमथवा सरक्तं रक्तमव वा। कृच्छ्रात्युनः पुन-
र्जलीरुणवातं वदन्ति तम् ॥” भा.।

उष्णवारणम्। स्त्री। कृत्रे। हारा।

उष्णवाप्यः। पुं। नेवजले। खेदे। वै. निघ.।

उष्णविदग्धदृष्टिः। पुं। दृष्टिगतरोगविशेषः।

उष्णवोर्धः। पुं। शिशुमारि। हे. च। स्त्री।
कटुस्त्रदव्याश्रयधन्। गुणाः—“लघु कफवातघ्न पित्त-
करं-वृष्यं भ्रमरकुलानिखेददाहाशुपाकतां करोति।
सु. सू. ४१ अ.। वि। तीक्ष्णवीर्ये।

उष्णसुन्दरः। पुं, स्त्री। विभीतकवृक्षे। विभीतके।

उष्णस्निग्धः। वि। तत् यदातघ्नं वस्तु। सु.
सू. ४१ अ.।

उष्णा(सा)। स्त्री। चयरीगे। सत्तापे। पिचे।
वै. निघ.। रा. नि. व. २०।

उष्णा(भि)गमः। पुं। ग्रीष्मकाले। अम.।

उष्णाङ्गत्वम्। स्त्री। पित्तजन्यरोगे।

उष्णान्नम्। स्त्री। उष्णभक्ते। See अन्नम्।

उष्णाम्बु। स्त्री। सुखीदके। “उष्णाम्बु च
सुखीदकम्।” प. प्र. ३ ख.। See उष्णीदकम्।

उष्णासहः। पुं। शरत्काले।

उष्णिका। स्त्री। यवाभ्याम्। शांटे। रत्ना.।

उष्णीषः। पुं, स्त्री। शिरस्त्राणे। प्रांशुङ्गी। हिं
पाग। धारणगुणाः—शुचिदं केश्यं रजीवातातप-
घ्नञ्च। मद. व. ११। चतुर्थमायुर्वर्द्धकत्वं शीतोष्णादि-
निवारणञ्च ॥ राज.।

उष्णोदकम्। स्त्री। अष्टमांशवशिष्टे, चतु-
र्भागावशिष्टे, अर्धशिष्टे वा पक्वजले। प. प्र. १ ख.।
तच्च त्रिविधं पादहीनार्द्धहीनत्रिभागहीनत्वात्।
“तत्पादहीनं वातघ्नमर्द्धहीनन्तु पित्तनुत्। कफघ्नं
पादशेषस्थं पानीयं लघु दीपनम् ॥” पादहीनं
हेमन्ते, पादाद्धीनं शरदि, तथाद्धीनं शेषितं प्राण-
वसन्तशीघ्रेषु हितं पथ्यञ्च। विशेषाः स्वस्वपथ्याधिषु
सग्याः। गुणाः—सदापथ्यं कासज्वरविषमकफ-
वातघ्नं दीपनं वस्तिशीघनञ्च। रात्रौ तत्र श्लेष्मन्तं
वातकफिलं अजीर्णजारकलञ्च। दिवातत्र वारि-
नक्तं जाड्यं गच्छति अतस्तत्र रात्रौ पेयं। एवं रात्रि-
तप्तमपि दिवा गुरु स्यात्, अतस्तदपि दिवा न पेयं।
तदालम्बेन तत्र जलं सदा पेयम्। रा. नि. व. १४।
“कफमेदीर्घनिर्लामघ्नं दीपनं वस्तिशीघनं। आस-
कासज्वरहरं पथ्यमुष्णोदकं सदा ॥ यत् काय्यमानं
निर्व्येगं निष्फेनं निष्कलं लघु। चतुर्भागावशिष्यन्तु
ततोर्वं गुणवत् स्मृतम् ॥ नच पथ्येषितं देयं कदा-

चिद् वारि जानता। अस्त्रीभूतं कफीत्क्लेशि न
हितं तत् पिपासवे ॥ मद्यपानात् समुद्भूते रोगे
पिनीत्येते तथा। सन्निपात-समुत्थे च श्वेतशीतं
प्रशस्यते ॥ सुश्रु. ॥”

उष्णोपगमः। पुं। ग्रीष्मकाले। अम.।

उष्मः (कः)। पुं। नारि। र. मा.। चयरीगे।
रा. नि. व. २०। ग्रीष्मर्तौ। अम.। वसन्तकाले।
उष्णतायां। आतुरे। मे. कविकं।

उष्मजम्। स्त्री। लवणसाधारणे। रत्ना.।

उष्मभ्यः। पुं। सूर्ये।

उष्मस्वेदः। पुं। उष्मजन्यघर्मे। यथा—“उष्म-
स्वेदः प्रतीकृत्यः लौहपिण्डे टिकादिभिः। प्रतप्तै-
रन्तसिक्तैश्च काये रज्जुकेवैष्टिते ॥ अथवा वातजि-
ह्वं-द्रव्यकाधरसादिभिः। उष्णैर्घटं पूरयित्वा
पार्श्वे छिद्रं निधाय च। विमुद्याश्च तिखण्डाच्च
धातुजां काष्ठवृक्षजां।। सुखीपविष्टं
स्वभक्तं गुरुप्रावरणाढतं। हसिगुण्डिकया नाद्या
स्वेदयेद्वातरोगिणम् ॥ अत्र वातघ्नद्रव्यभागाः—
शालपर्णी १ भ. पृश्निपर्णी २ भ. कण्टकारी ३ भ.
वृहती ४ भ. गीचुरं ५ भ. विल्वं ६ भ. गणिकारी
७ भ. श्येणाकः ८ भ. पाटलिः ९ भ. गाम्भारी
१० भ.। वै. निघ. स्वेद.।

उष्मा (फन)। पुं। सन्तापे। पित्ते। चयव्याधी।
रा. नि. व. २०। ग्रीष्मर्तौ। अ. टी. नीलकण्ठः।

उष्मागमः। पुं। ग्रीष्मकाले। उक्षापे।

उष्मः (सा)। पुं, स्त्री। वृषे। अर्जुन्यां।
गारे। उपचिताधाम्। आखकण्ठ्याम्। ईन्तूर-
काणी। मे. रक्षिकं।

उक्षीया। स्त्री। गवि। के।

उक्षः। वि। धौते। सिक्ते।

उक्षणम्। स्त्री। संचने।

उक्षतरः। पुं। महावृषे। हे. च.।

उक्षा (न)। पुं। वृषभे। भा. पू. १ भ.। कृषभ-
कौषधे। रा. नि. व. ५।

उक्षाभद्रः। पुं। वृषे। वै. निघ.।

उक्षाालः। पुं। वानरे। वै. निघ.।

ज

जची । स्त्री । भट्टद्रव्यविशेषे । शरापोडः इति लोके । See जम्बी ।

जज्ज । पुं । बलि । चर ।

जध । स्त्री । आपीने । अम ।

जधस्यम् । स्त्री । दुग्ध । रा. नि. व. १५ ।

जम्बी । स्त्री । यवगोधूमयोरुपक्रमञ्जरी दण्डा-
यिना भर्जिता जम्बीत्युच्यते । “मञ्जरी लवङ्गपत्रा या
यवगोधूमयोर्भवेत् । दण्डानलेन संभृष्टा बुधैर्हन्वीति
सा जम्बी ॥ गुणाः—कफदा हल्या नष्टी पित्ता-
निलघ्नी च । भा. पू. १४ ।

जरणः । पुं । मेघे । प. सु. ।

जरुः । पुं । जानूपरिभागे । उद्ग. रा. नि. व. १८ ।

जरुपर्वा । पुं । स्त्री । जानी । हँट्टे । अम ।

जरुमाणः । पुं । मायोफले । सु. सू. ४६ अ. ।
See जरुमालः ।

जरुसन्धिः । पुं । जानूपरिस्थसन्धस्थाने । सु. ।

जरुस्तम्भः । पुं । Paralysis of the
lower extremities. वातकफज्वररोगविशेषे ।
आव्यात इति केचित् । निदानं सम्प्राप्तिः
तथा—“शीतोष्णद्रवसंयुक्तगुरुक्षिप्तैः । निवेदितैः ।
जीर्णजीर्णैः तथायाससङ्गीभक्षप्रजागरैः—सन्धैश्च-
मेदः पवनः साममल्यर्थसञ्चितम् । अभिभूयैतर्
दोषसूक्तं चेत्प्रतिपद्यते । सक्थस्थिनी प्रपूर्व्यान्तः
श्लेष्मणा क्षिप्तेन च । तदा सञ्जाति तनीरु-
स्तम्भौ शीतावचेतनी ॥ इति । परकोषाविव गुरु
स्यातामतिभ्रष्टव्यथौ । ध्यानाङ्गमहं सैमित्यतन्द्राङ्ग-
रुचिज्वरैः । संयुक्तौ पादसदनकृच्छ्ररुणसुनिभि ।
तमुरुस्तम्भमित्याहुराव्यातमथापरे ॥” इति रूपम् ।
भा. नि. । जरुस्तम्भे विधिः कार्थी वातकोपी
कफापहः । युक्ता जिला कफं रुचैः पश्चाद्वातं
जयेद्भिषक् । पुराणशालिश्यामाकयवकोद्रवमोदनं ।
अष्टतेजोर्ल्लेभैः तथाचालवणैर्हितम् । बालूक-
वायसीमिववेवायुजलकादिभिः । शुक्लमूलकयुष्णे
पटीलस्य रसेन वा । कफचयार्थं व्याधामेवेनं
शक्तेषु योजयेत् । स्थानान्याक्रामयेत् प्रातः प्रति
कीर्ती नदीनरेत् ॥ पथम् । रस. र. ।

जरुस्तम्भा । स्त्री । कदलीवृक्षे । रा. नि. व. ११ ।

जर्जः (कः) । पुं । बलि । कार्तिकमासे । हे. च. ।
स्त्री । जले । श. र. ।

जर्जः । पुं । उत्साहे । वा. सू. २ अ. ।

जर्जनाभः । पुं । मर्कटके । शं. क. उ. भा. । अम ।

जर्जनाभिः । पुं । जर्जनाभे । श. र. ।

जर्णा । स्त्री । मेघलोम्नि । “जर्णा मेघादिलोम्नि
स्यात् ॥” भूमध्यावर्त्ते । “अन्तरावर्त्तके भुवोः ।”
मे. णविकं ।

जर्णायुः । पुं । कम्बले । मेघे । प. सु. । जर्ज-
नाभौ । हे. च. ।

जर्जकण्टा (गिटका) (गट्टी) । स्त्री । महा-
शतावर्धाम् । रा. नि. व. ४ ।

जर्जका । स्त्री । वायुजन्यरोगविशेषे । उर्जक ।

जर्जगः । पुं । अस्थिभङ्गरोगे ।

जर्जगुणभूयिष्ठः । वि. । वमनद्रव्यमात्रे । सु.
सू. ४१ अ. ।

जर्जगुदः । पुं । गुदीर्जगरी ।

जर्जग्रहः । पुं । अश्वस्य ग्रहदोषजन्यरोगविशेषे ।
तस्य लक्षणं—जिह्वास्पर्शकण्ठं दर्शनस्मरणनाशश्चेति ।
“श्यामं जिह्वामुखं यस्य नष्टदृष्टिस्मृतिर्भवेत् । जर्ज-
ग्रहकृतं दोषं तस्य दीनस्य निर्दिशेत् ॥” ज.
५७ अ. ।

जर्जजलु । स्त्री । स्तम्भसम्बद्धभागः । शृङ्गमस्ति
उर्जजलु । “जर्जजलु रोगिणी । तच्च रोगिणी ॥”
च. द. ज्व. ।

जर्जजानुः । वि. । जर्जजौ । उपरिस्थजानुके ।
भा. ।

जर्जज्ञः । वि. । जर्जजानी ।

जर्जतिक्तः (कः) । पुं । नेपालनिम्बे ।

जर्जनाडौ । स्त्री । नाडीविशेषे ।

जर्जपातनम् । स्त्री । रसखीर्णीत्वेपणकर्मणि
यथा—रस २ भ. ताम्र १ भ. जम्बीररसेन ताव-
न्महयेत्, यावन्न पिष्टतां गच्छति । अथ जर्ज-
पातनायन्तं विद्याधरयन्तं वा परिकल्प्य तं पिष्टं
तलस्थभास्ते संस्थाप्य तदुपरिस्थभास्ते जलं दत्त्वा

यन्तसन्धिं सम्यक् निरोधयेत् । अथ तदधः वज्रि-
ज्वालयेत् । “स्थालीवज्रिं जलं दत्त्वा वज्रिं प्रज्वा-
लयेदधः । एतद्विद्याधरं यन्तं पातनायन्तमित्यपि ॥”
पातनायन्तमित्युक्तं पातनायन्तम् । “हृष्टिकोपरि-
तलभागेऽन्यां हृष्टिकाचीर्जुः खीं विन्यस्याधीहृष्टि-
काम्यन्तरे पाच्यसूतादिकं निवेश्य च दधौः सन्धिं
निरोधयेत् । तत उपरितलस्थाल्यां जलं दत्त्वा
अधी वज्रिं प्रज्वालयेदिति । र. सा. सं. । एकटी
हँडिर भित्तं भिषितं मतांश्च रसं राशिश्च
तांश्च भूथे आत्र एकटी हँडि वसांश्च
उत्तमंश्च मक्षिभूथं उत्तमंश्च लेपिश्च शुक्ल
करिबे । पट्टे उपरिश्च हृष्टिकांश्च जलं पूरणं
करिश्च ज्ञानं दिवे । निम्नं हरेत् नानांश्च
हँडिरं गात्रे च धूयां नाशिश्चोद्दे, तांश्च यत्ने
नयेत् तांश्च हरेत् पात्रं वाहिरं करिबे ।

जर्जपादः । पुं । काश्मीरदेशीयशरभस्वर्ग । अष्ट-
पादपशुविशेषे ।

जर्जभागहरः । वि. । वमनद्रव्यं । सु. सू. १ अ. ।
See वमनं ।

जर्जरेताः (म्) । पुं । अस्त्रलित-शृङ्गविशेषे ।
मैथुनादौ यस्य शृङ्गस्त्रलनं न भवति ।

जर्जवर्त्तिः । पुं । तन्नामकाश्चक्षुरोगे । लक्षणं
यथा—“यवसङ्गादनञ्चैव यी वाजी खादितं पुनः ।
मुखेन प्रोक्षित्वा यत् तं विद्यादूर्जवर्त्तिनम् ॥” ज. द.
४२ अ. ।

जर्जवातः । पुं । वायुरोगमेदे । उद्गारे । उद्गूर ।
लक्षणं—“अधःप्रतिहती वायुः श्लेष्मणा मारुतेन
च । करोत्युद्गारबाहुल्यमूर्जवातः स उच्यते ॥”
निदानम् ।

जर्जवायुः । पुं । जर्ज गतवायौ । उद्गारबाहुल्ये ।
आसरीगे । भा. ज्व. चि. ।

जर्जशोधनम् । स्त्री । अरिष्टकफले । श्रौंठा
फलं । वमने ।

जर्जश्वासः । पुं । आसरीगेमेदे । जर्ज शसिति
री दीर्घं न च प्रत्याहरत्यधः । श्लेष्मावृतमुखकोता
मुद्गमवद्वादिताः ॥ जर्जदृष्टिर्विपश्यंश्च विभान्ताच्च
तसतः । प्रमुह्यन् वेदनात्तस्य श्लेष्माखीरति-
गोहितः । जर्जश्वासे प्रकुपिते ह्यधःश्वासी निरुध्यते ।
मुह्यन्तस्मात्तस्योर्ध्वं श्वाससख्यैव हन्यन् ॥” भा.
नि. । See श्वासः ।

जर्जस्थितिः । पुं । अश्वखीर्जावर्त्ते । चिका ।
जर्जसितः । पुं । कारविल्ले । कर्जना उल्हे ।
विका ।

जर्जणः । पुं । द्रोणपरिमाणे । -

जर्जिः । पुं, स्त्री । तरङ्गे । दुःखे । वेदनायां ।
पीडायां । वेगे । भङ्गे । मे. मविकं ।

जर्जिकः । पुं । अश्वस्य पादरीगमेदे । लक्षणं
—“जर्जिकजीर्णसंस्थानैर्बलिभिः खुरसम्भवेः ॥”
ज. द. २६ अ. ।

जर्जिका । स्त्री । उत्कण्ठया । तरङ्गे । भङ्ग-
नादे । वल्लभङ्गे । अङ्गुलीयके । हे. ।

जर्ज्वः । पुं । वाडवाग्रौ ।

जर्ज्वरा । स्त्री । सर्वशस्याख्यायां भूमौ । शब्द र ।

जर्ज्वी । स्त्री । उरुस्थमर्कमेदे । सु. ।

जर्ज्वम् । स्त्री । गोमयच्छत्रिकायाम् । शुद्धं
छात्रं । हारा ।

जर्जा । स्त्री । देवताङ्कवृक्षे । श. च. ।

जलुपी । पुं । शिशुमारि । अ. टी. ।

जलूकः । पुं । पंचके । अयं प्रसहजातीयः ।
एतन्मांसम् उच्यते । एतन्नक्षत्रात् शीघ्रभक्ष-
कीन्मादाः क्षीणशक्ताश्च जायन्ते । भा. पू. १४ ।
“उलूकपल्लवं भान्तिकारं वातप्रकोपकरञ्च”
मद. व. ।

जषः । पुं । चारुस्तिकायां । अम । सन्ध्यायः
रम्भे । मे. । स्त्री । प्रभाते । श. र. ।

जषकः । पुं । कर्कर इति प्रसिद्धे वृष्यकन्दे ।
वा. सू. १५ अ. जषकादिः । “जषकस्तुल्यकं हिङ्गु”
चारुस्तिकायाम् । “जषकः चारुस्तिका, वारा-
णसीसमीपे वमनदेशे राहुल्येन भवति । अन्ते
तद्वत् द्रव्यान्तरमाहः ॥” सु. सू. २८ अ. ड. । स्त्री ।
प्रत्युषे । श. र. ।

जषकादिगणः । पुं । जषकस्तुल्यकहिङ्गु-
कासीसद्वयसैवशिलाजतनीति गणः । गुणाः—
मूलकच्छ्राशरीगुल्ममेदःकफघ्नः । “जषकस्तुल्यकी
हिङ्गुकाशीसद्वयसैव संशिलाजतु ॥” वा. सू. १५
अ. । च. द. कषायघृते ।

जषणम् । स्त्री । मरिचे । “जषणं मरिचे स्त्रीवम् ॥”
मे. णविकं । प. सु. । भा. प. १ भ. ड. व. । पिप्प

पल्वाः। च. द. कफज्व. चि. सिन्दुवारदिः।
“सिन्दुवारदलकायः सोषणः कफजे ज्वरे।”
शुण्डाम्। भा. पू. १ भ. ह. व.। पिप्पलीमूले।
भा. पू. १ भ. ह. व.। पुं। चितकठवे। भा. पू.
१ भ. ह. व.।

ऊषणा। स्त्री। पिप्पल्याम्। रा. नि. व. ६।
भा. पू. १ भ. ह. व.। चविकायाम्। प. सु.। See
चव्यम्। शुण्डा। वै. निघ.

ऊषरः। पुं। चारभूमौ। रा. नि. व. २।

ऊषरक(ज)म्। स्त्री। औषरके। पांशुलवणे।
औषरलवणे। रोमकनामायस्कान्तमेदे। रा.
नि. व. ११।

ऊषरहणम्। स्त्री। खनामख्यातवणे, घास-
विशेषे। गुणाः—बलदं रुचं पयसां हितञ्च। रा.
नि. व. ८।

ऊषवान्। वि। ऊषरे। अम.।

ऊषसूतम्। स्त्री। सत्तिकावणे। “ऊषसूतं
वालुकैलं शलमूलाकरोद्भवं। लवणं कटुकं केदि
विहितं कटु चीचते॥” सु. सू. ४६ अ.।

ऊषचारः। पुं। चारसत्तिकायाम्। वाणि-
शोणे। गुणाः—“उष्णीऽनिलघ्नः प्रलेदी ऊषचारी
बलापहः।” सु. सू. ४६ अ.।

ऊषाकरः। पुं। कुकुटे। श. र.।

ऊषापानम्। स्त्री। प्रत्यषजलपाने। तस्य
विधिगुणाः—अभसः प्रसूतीरष्टौ रवावनुदिते
पिवित्। वातपित्तकफान् जिवा जीवेद्वर्षशतं
सुखीति॥ तथा—अश्वःशोधयहृष्यो ज्वरजठरजरा-
कुष्ठमेदोविकाराः मूत्राघातास्तु पित्तशयणगलशिरः-
श्रोणिग्लान्तिरोगाः। ये चान्ये वातपित्तचतज-
कफकृता व्याधयः सन्ति जलोष्णोष्णान्ध्यासयो-
गादपहरति पयः पीतमन्त्रे निशयाः॥ विगतघन-
निशीथे प्रातस्तथाथ नित्यं पिवति खलु नरो यो
नासरभ्युष वासि। स भवति मतिपूर्णश्चक्षुषा
तार्क्ष्यतुल्यो बलिपलितविहीनः सर्वगात्रैर्विसुक्तः॥”
भा.।

ऊषकः। पुं। पित्तं। रा. नि. व.। औषकृतौ।
ज्यैष्ठाषाढौ औषकृतुः।

ऊषा। पुं। उष्णतायाम्। चयरीगे। वै. निघ.।

ऊषापहः। पुं। हेमन्तकृतौ। वै. निघ.।

ऊहः। पुं। तर्कं।

ऊहिनी। स्त्री। सम्प्राज्ज्याम्। शीते।

ऊह्यम्। स्त्री। “यदनिर्दिष्टं बुद्धिमता तदह्यम्।”
सु. उ. ६५ अ.।

ऋ

ऋकथम्। स्त्री। खर्णं। धने। अम.। सु. सू.
३८ अ.।

ऋकथः। पुं। धने।

ऋचौ(जी)षम्। स्त्री। भाटे। तांशु। ह. च.।

ऋचौकः। पुं। धूमि।

ऋजुश्रेणी। स्त्री। मूर्वायां। रत्ना.।

ऋजुसर्पः। पुं। सर्पविशेषे। दर्शकसर्पे।
सु. कल्प. ४ अ.। See सर्पः।

ऋञ्जासनः। पुं। मेषे। सिद्धा कौ.।

ऋतम्। स्त्री। जले। मे.। उज्जशीले।

ऋतुः। पुं। वसन्तादिषड्विधकाले। रवे राशि-

संक्रमात् यत दीषाणां चयकोपसमा भवन्ति ते
ऋतव उच्यन्ते। “चयकोपसमा यस्मिन् दीषाणां
संभवन्ति हि। ऋतुषट्कं तदाख्यातं रवे राशिषु
संक्रमात्॥” भा. पू. १ भ. ऋतुचर्या। ते च
शिशिर - वसन्त-ग्रीष्म - वर्षा-शरद्धेमन्तसंज्ञाः दीषो-
पचयप्रकोपोपशमननिमित्तानि भवन्ति। तदुक्तं
—“माषादयो द्वादशमासा द्विमासिकऋतुङ्गुला
षट्पतवो भवन्ति। ते शिशिरवसन्तग्रीष्मवर्षा-
शरद्धेमन्ताः। तेषां तपस्तपस्यौ शिशिरः,
मधुमाधवौ वसन्तः, शुचिशुक्रौ ग्रीष्मः, नभो-
नभस्यौ वर्षाः, इषोर्गौ शरत्, सहस्रस्यौ
हेमन्त इति। भाद्रपदाश्वयुजौ शरत्, कार्तिक
मार्गशौषौ हेमन्तः, पौषमाघौ शीतः, फाल्गुनचैतौ

वसन्तः, वैशाखज्येष्ठी ग्रीष्मः, आषाढश्रावणौ प्राव-
र्द्धिति” च मतान्तरं। सु. सू. ६५.। ग्रीष्मौ
मेषवर्षौ प्रोक्तः प्रावर्द्धित्युनक्तौटी। सिंहकान्ये
कृता वर्षाः तुल-वर्षिकयोः शरत्। धनुर्ग्रीष्मौ
च हेमन्तौ वसन्तः कुम्भमीनयोः। भा.।
कृता तु तस्य भेदचय स्वीकृत्यन्ति यथा—शीत-
ग्रीष्मयोः। तव फाल्गुनादिव्यैष्णान्तः ग्रीष्मः,
आषाढाश्रावणान्ता वर्षाः, कार्ति-कादिश्रावणान्तः
शीत इति। ऋतुलक्षणादिकं यथा—तत्र वर्षा-
स्वीधयस्तत्तुल्यवैष्या अप्रशान्तानाः चित्ति-
मलप्रायास्ता उपयुज्यमाना नभसि मेघावतते जल-
प्रक्षिप्तायां भूमौ क्षिन्नदेहानां प्राणिनां शीतवात
विष्टाधीनां विदह्यन्ते, विदाह्यन्ति सञ्चयमापा-
दयन्ति, स सञ्चयः शरदि प्रविरलमेवे विद्यत्युप-
श्रयति पङ्केऽर्ककिरणप्रविलापितः पेतिकान् व्याधीन्
जनयति। ता एवौषधयः कालपरिणामापरि-
णतवैष्या बलवत्यो हेमन्ते भवन्त्यापश्य प्रसन्नाः
क्षिप्त्वा अत्यर्थं गुरुंस्ता उपयुज्यमाना मन्दकिरण-
त्वज्ञानीः सतुषारपवनोपक्षिप्तमितदेहानां देहिना-
मविदग्धाः स्नेहाच्छेत्वाद्वातदुपलेपाच्च स्नेषणः
सञ्चयमापादयति, स सञ्चयः वसन्तेऽर्ककिरणप्रविला-
पित ईषत् सञ्चयदेहानां देहिनां शैथिलिकान् व्याधीन्
जनयति। ता एवौषधयो निदाघे निःसारा रुक्षा
अतिमात्रं लघ्वी भवन्त्यापश्य ता उपयुज्यमानाः
सूर्यप्रतापोपशीतितदेहानां देहिनां रौत्याल्लगुला-
हेश्याच्च वायीः सञ्चयमापादयन्ति, स सञ्चयः
प्रावर्द्धि चाल्यर्थं जलोपक्षिप्तायां भूमौ क्षिन्नदेहानां
प्राणिनां शीतवातवर्षेरिति वातिकान् व्याधीन्
जनयति।...तत्र पूर्वार्द्धे वसन्तस्य लिङ्गं मध्याह्ने
ग्रीष्मस्यापराह्णे प्रावर्षः प्रदीपे वार्षिकं शरदमर्द्ध-
रात्रे प्रत्युषसि हेमन्तमुपलक्षयेत्। एवमहीराव
मपि वर्षमिव शीतोष्णलक्षणं दीषोपचयप्रकोपोप-
शमनोनीयात्। ऋतूनामत ऊर्द्धमव्यापन्नानां लक्ष-
णानि यथा—वायुव्यात्युत्तरः शीतो रजोधूमा-
कुला दिशः। कृत्स्नसुषारः रुधिरा हिमान्हा
जलाशयाः॥ दर्पिता ध्वाङ्ग-खङ्गाहमहिषीरभ-
कुञ्जराः। रोधप्रियङ्गुपुन्नागाः पुषिता हिमसाह्वये॥
शिशिरे शीतमधिकं वातवृष्टाकुला दिशः। शेषं
हेमन्तवृक्षवै विज्ञेयं लक्षणं बुधेः॥ दिशौ वसन्ते
विमलाः काननैरुपशीमिताः। किंशुकाभीजवकुल-
चूताशीकादिपुष्पिताः॥ कीकिलाषट्पदगणैरुप-
गीता मनोहराः। दक्षिणानिलसंवीताः सुमुखाः
पल्लवीज्वलाः॥ ग्रीष्मे तीक्ष्णांशुरादित्यो मारुती

नैऋतोऽसुखः। भूस्तता सरितस्तनो दिशः प्रज्व-
लिता इव॥ भान्तचक्राहयुगलाः पयःपानाकुला
मृगाः॥ ध्वस्तवीरुचृणलता विपरीक्षितपादपाः॥
प्रावर्ष्यस्वरमानद्धं पश्चिमानिलकर्षितैः। अन्वुद-
विद्युदुद्यीतप्रसूतैस्तुलसर्पैः॥ कीसलश्यामश्याव्या
शक्रगीपोज्ज्वला मही। कदम्बनीपकुटजसर्ज्ज केतकि-
भूषिता॥ तत्र वर्षासु नद्यभःपूरीह्यतटद्रुमाः।
वाप्यः प्रोतफुल्लसुन्दरीलीपलविराजिताः॥ भूर-
व्यक्तस्थलश्रभा बहुशस्योपशीमिता। नातिगर्जत्-
स्वप्नोघनिरुद्धाकांशह नभः॥ बभ्रुरणः शरदकः
श्वेताभविमलं नभः। तथा सरांस्यन्वुद्वैर्भान्ति
जंसांसघटिताः॥ पङ्कशृङ्गमाकीर्णा निनीत्रतसमेषु
भूः। वाणसताह्वभृक्काशासनविराजिता॥ स्वगुणै-
रतियुक्तेषु विपरीतेषु वा पुनः। विषमेष्वपि वा
दीषाः कृष्यन्त्युत्तुपुं देहिनां॥ हरिदसन्ते स्नेषाणं
पित्तं शरदि निर्हरेत्। वर्षासु शमयेद्वायुं प्राग्वि
कारसमुद्भवात्॥” सु. सू. ६५.। स्त्रीकुसुमे
अम। See पुष्पं, आचंचवञ्च।

ऋतुजन्मा। स्त्री। पुनर्नवायाम्।

ऋतुपरौक्षा। स्त्री। आचंचपरौक्षायाम्। तद्यथा
—“ऋतौ कण्डूयन् योनौ क्वचिदङ्गे च वेदना।
बाहुल्यं सख्यता वापि चातुबन्धितमस्य वा। संरीधः
सर्वथा वापि वेद्यान्वेतानि यत्नतः। आमयेष-
खिलेष्वेव भिषग्भिर्योषितां सदा॥” अति.।

ऋतुमती। वि। रजःखलायां स्त्रियाम्। तत्-
पर्यायः—रजखला स्त्रीधर्मिणी अवी आचयेयी
मलिनी पुष्यवती उदका। अ.। तल्लक्षणं यथा
—“पीनप्रसन्नवदनां प्रक्षिप्तात्मसुखद्विजां। नरकामां
प्रियकथां सख्यकुल्यचिर्मूर्ध्निजाम्॥ स्फुरद्भुजकुच-
श्रीणिनाभ्युज्जघनस्त्रिचं। हृषीत्सुक्यपराञ्चापि
विद्यादृतुमतीमिति॥ नियते दिवसेऽतीते सङ्कुच-
त्यन्वुजं यथा। ऋतौ व्यतीते नाय्यास्तु योनिः
सन्निधये तथा॥ मासेनीपचितं काले धमनीभ्यां
तदार्त्तवम्। ईषल्लृणं विदग्धञ्च वायुयोनिसुखं
नयेत्॥ यद्वर्षाद्वादशाकाले वत्मानमसृक् पुनः।
जरापक्वशरीराणां याति पञ्चाशतः चयम्॥” सु.
शा. रा. ३ अ.।

ऋतुराजः। पुं। वसन्तकृतौ। रा. नि. व. २१।

ऋतुविपर्ययः। पुं। ऋतुव्यापदि। वसन्तादि-
स्थाने शरदादिषड्विधकृतौ।

ऋतुवृत्तिः। पुं। यत्सरे। वि.।

कृतुवैषम्यम् । स्त्री । कृतुचर्याविपरीताचरणे । भा. म. ४भ. । “क्रीषत्तुवैषम्यशिरिभितापैः ।”

कृतुशूलम् । स्त्री । कृतुकाले रजोरोधजन्य-शूलरोगे । “पुष्यस्य वातादिभिर्हतं तस्य कारणं । बहुलं पिच्छलं क्षिप्रं धनं सवति शीघ्रितं । योनौ नाभौ तु शूलानि कृतौ परमदारुणम् ।” रस. र. धौ. व्या. चि. ।

कृतुषट्कम् । स्त्री । हिमशिखरवसन्तशीघ्रवर्षा-शरत्सु । “वयकोपसमा यस्मिन् दीपाणां सन्ध-यन्ति हि । कृतुषट्कं तदाख्यातं रवेराशिशु संक्र-मात् ॥” भा. ।

कृतुसन्धिः । पुं । कृतुव्यसंज्ञे षसमये । स च कृतुव्यस्यायन्तसमाह्वयः । तदुक्तं “कृतोरन्त्या दिसमाह्वयकृतुसन्धिरिति श्रुतः । तव पूर्वोविधि-स्थायः सेवनीयः परी विधिरिति ॥” वा. ।

कृतुसन्धिता । स्त्री । सुनिखर्जूरिकायाम् । वै. निघ. ।

कृतुस्नाता । स्त्री । रजोदर्शनाच्चतुर्थेऽङ्गे स्नाता-याम् । “पूर्वं पश्येत्तुस्नाता यादृशं नरसङ्गना । तादृशं जनयेत् पुत्रं ततः पश्येत्पतिं प्रियं ॥” सु. शा. २ अ. ।

कृतुहरीतकौ । स्त्री । कृतौ कृतौ हरीतको-भक्षणविधौ । यथा—सिन्धुत्यशकराशुखीकणा-मधुगुडैः क्रमात् । वर्षादिष्वभया सेव्या रसायन-गुणविषा ॥” च. द. । भट्टारस्तु यौषमधिकृत्याह । यौषे तुल्यगुडौ सुसेव्यवयुतौ मेधावनहान्तरे साङ्ग-शर्करया शरवमलया शुष्कद्रा तुषारागमे । पिप्-पल्या शिशिरे वसन्तसमये चौद्रेण संयोजितामित्यं प्राश्य हरीतकौमिव रुजो नश्यन्तु ते श्रववः ॥ प्रयोगा वाजी ।

कृडम् । स्त्री । सम्पन्नधान्ये । अम । पक्वमर्दित-धान्ये । निर्बुधैकृतधान्ये । अ. टी. ।

कृष्टिः । स्त्री । कौश्यामलप्रसिद्धे कृष्टिहृत्तीति च गौडप्रसिद्धे खनामख्यातलताकन्दे । तदुक्तं “कृष्टिर्हृत्तु द्वौ कन्दौ भवतः कौश्यामले । श्वेत-रोमान्वतः कन्दौ लताजातः सरन्धकः । तल्लयस्य समा कृष्टिर्वाभावर्णफला च सा । प्रयोगेऽन्यथोरिक्तं यथास्मात् प्रयोजयेत् ॥ रा. नि. व. ५ । तत्पथ्यायः—योग्यं सिद्धिः लक्ष्मी(अ), प्राणप्रदा हृत्ता (र.), प्राणदा जीवदादी सिद्धा योग्या चेतनीया रथाङ्गी महत्त्या

लीककाला जीवश्रेष्ठा यशस्ता । गुणाः—हृत्तिगुण-तुल्या बल्या विदीपनी । शुक्रला मधुरा गुरु-वलेय्यकरी मूर्च्छारक्तपित्तहरी च । भा. पू. १भ. । महाश्रावण्या । वा. सू. १५ अ. पञ्चकादी-अरुणः । “पञ्चकपुष्पाहृत्तिगुणैः एतदभावे वाराही योज्या ।”

कृष्टिजा । स्त्री । सर्पगन्ध्या । गन्धराज्ञाया । प. सु. । अस्याः कन्दोयाह्वः । भा. म. १भ. ।

कृष्टुक्षः । पुं । वज्र । खर्ग । रायसु. ।

कृष्ट्यः (थः) । रुगे । रुग्णगे । “कृष्ट्यो नौला-ख्यौ लीके स रोर इति कौत्तितः ।” भा. म. १भ. । तन्मांसगुणाः—कषायं मधुरं वातघ्नं पित्तघ्नं हृद्यं तीक्ष्णं वस्त्रशोधनञ्च । सु. सू. ४६ अ. ।

कृष्टभः । पुं । कृष्टभके । कर्णरन्ध्रे । कुम्भीर-पुच्छे । मे. सु. चि. १७अ. वल्लीवर्द्धे । वृष । मांस-गुणाः—अतिगुरु क्षिप्रं पित्तघ्नं मूत्रवर्द्धनं हृद्यं वातघ्नं बल्यं पीनस्रञ्च । भा. पू. १भ. ।

कृष्टभकः । पुं । One of the eight medicaments, carpopogon pru-riens. खनामख्यातौषधे । कृष्टभ इति गौडे काश्मीरे च प्रसिद्धः । श्वश्रुतः । तत्पथ्यायः—वृषः कृष्टभः वीरः (र.), पृथिवीपतिः (मे.) । गोपतिः धीरः विषाणो दुर्धरः ककुद्धान् पुङ्गवः वाढा गङ्गा वृषभः धूम्रः भूपतिः कामी रुचप्रियः उच्च लाङ्गलौ गौः वन्धुरः वन्धुरः गोरक्षः वनवासी । जीवकर्षभकयोरुत्पत्तिमाह मिश्रभावः—“जीवकर्ष-भकौ ज्यौ हिमाद्रिशिखरीह्वौ । रसोनकन्द-वल्कन्दौ निःसारौ सृक्षपत्रकौ । जीवकः कूर्चका-कारः कृष्टभो वृषग्रहवत् ॥” गुणाः—जीवकर्ष-भकौ बल्यः शीतौ शुक्रकफप्रदौ । एतदभावे विटारौमूलं प्रयोज्यम् । भा. प. १भ. । मधुरः शीतः पित्तरक्तविरक्ततुल्य । शुक्रश्लेष्मकरी दाह-क्षयज्वरहरश्च सः । रा. नि. व. ५ । “कृष्टभकौ वृषभकः ।” सु. चि. ८अ. ।

कृष्टभो । स्त्री । कपिकच्छुलतायाम् । आभा-कृष्णौ । र. मा. । नराकारयोर्विति । शिरालायाम् । विषवायाम् । मे. भविकं ।

कृष्टिः । पुं । गोरचनाया । वै. निघ. ।

कृष्टिकम् । स्त्री । लताविशेषः । सिन्धुजलता । प. सु. ।

कृष्टिकुल्या । स्त्री । नद्यां । हे. ।

कृष्टिजाङ्गलकः (ला) (लिका, की) ।

स्त्री । कृष्टगन्धायाम् । मर्षगङ्गा । रत्ना. ।

कृष्टिपुत्रकः । पुं । दमनकवृक्षे । वै. निघ. ।

कृष्टिप्रोक्ता । स्त्री । माषपर्णीलतायां । प. सु. ।

कृष्टिश्रेष्ठः । पुं । पुण्डरीकवृक्षे । कृष्टौ ।

कृष्टिश्रेष्ठाः । स्त्री । कृष्टौ । वृष्टौ । वै. निघ. ।

कृष्टिश्रेष्ठा । स्त्री । कृष्टौ । मद. व. १ ।

कृष्टीकः । पुं । काश्तणे । मद. व. १ ।

कृष्ट्यः । पुं । हरिणे । श्वेतकृष्टे । गव्यरुगे । नौलहरिणे । एतन्मांसं कफघ्नं पित्तघ्नं किञ्चिदात-वर्द्धकं लघु बल्यञ्च । भा. पू. १भ. ।

कृष्ट्यगता । स्त्री । माषपर्ण्या । श्रावणी । श. र. ।

कृष्ट्यगन्धा (न्धिका) । स्त्री । कृष्टिजाङ्गलायां । र. मा. । तत्पथ्यायः—कृष्टगन्धा कृष्टि-जाङ्गलिकौ वृद्धदारकः । अतिबलायाम् । चौर-विदार्या । श. र. । श्वेतशर्कराकन्दे, रक्तशर्करा-कन्दे । वै. निघ. ।

कृष्ट्यजिह्व(क)म् । स्त्री । महाकुष्ठमेदं । तस्य लक्षणम्—“कृष्ट्यजिह्वा-प्रकाशखरत्वानि कृष्ट्य-जिह्वानि ।” सु. नि. ५अ. ।

कृष्ट्यपुष्पो । स्त्री । अतिबलायाम् । वै. निघ. ।

कृष्ट्यप्रोक्ता । स्त्री । श्वेतवाञ्छालके । प. सु. ।

शतमूल्याम् । महाशतावय्याम् । महाबलायाम् ।

कपिकच्छुलतायाम् । भा. पू. १भ. गु. व. । पीत-वाञ्छालके । रत्ना. । माषपर्ण्याम् । च. सू. ४अ. । “कृष्ट्यप्रोक्ताशतावय्वितिवलाशुकाशिविषु ।” मे. तचतुर्कं ।

कृष्ट्याह्व । स्त्री । नागबलायाम् । बलायाम् । वे. निघ. ।

कृष्ट्यः । पुं । भङ्गुके । रा. नि. व. १८ । तन्मांस-गुणाः—क्षिप्रं गुरु हृद्यं खादु उष्णं वातघ्नम् । नद. व. १२ । हरिणे । हला. । कृतवेधने । शोषा-वृत्ता । मे. पक्षिकं । श्लोषाकवृक्षे । रा. नि. व. ८ ।

कृष्ट्यगन्धा । स्त्री । वृद्धदारकवृक्षे । वौज-ताड़क । कृष्टिजाङ्गलायां । र. मा. च. सू. ४अ. वृद्धये । श्वेतभूमिकुष्माख्ये । वै. निघ. ।

कृष्ट्यगन्धिका । स्त्री । कृष्ट्यभूमिकुष्माख्ये । वृद्ध-दारकलतायां । वै. निघ. ।

कृष्ट्यप्रियः । पुं । कृष्टभकचुपे । रा. नि. व. ५ ।

कृष्ट्यमुख्यन्त्रम् । स्त्री । सन्दंशतुल्ये यन्त्रविशेषे । अत्रि. ।

कृष्ट्यरं । स्त्री । वारिधारायाम् । मे. ।

कृष्ट्यविट् । स्त्री । तेलपाविषिष्ठायाम् । आर्णो-धात्र नादि । वै. निघ. २भ. अर्थः चि. कृष्ट्यशिरौष-लेपे ।

कृष्ट्यार्हा । स्त्री । महामेदालताचुपे । रा. नि. व. ५ ।

कृष्ट्येपः । पुं । चन्द्रे । ह. ।

ए

एककन्दः । पुं । पानीयालुके । पाणशाह इति प्रसिद्धि कन्दशके । शोणालाकू । प. सु. ।

एककुष्ठम् । स्त्री । चुद्रकुष्ठमेदं । लक्षणम्—अस्वेदनं महावास्तु यन्मल्यशकलीपमं । तदेक-कुष्ठम् । मा. नि. । एककुष्ठं चर्मदलमिति केचित् । कृष्णारुणं धेनु भवेच्छरीरं । तदेककुष्ठं प्रवदन्त्य-साध्यम् । सु. नि. ५अ. ।

एकचरः । पुं । गण्डके । शोणाला । तिका. ।

एकटक् (ष्टिः) । पुं । काके । हला । वि. काणे । काणी । हे. च. ।

एकपत्रः (कः) । पुं । चण्डालकन्दविशेषः । रा. नि. व. ७ । श्वेततुलस्यां । र. मा. ।

एकपत्रा (तिका) । स्त्री । सुगन्धशक्याम् । शङ्खशैले । मालवे पलाश इति ख्याते गन्धपत्रवृक्षे । रा. नि. व. ६ । पाण्डुरतुलसीवृक्षे ।

एकपत्नी । स्त्री । नागवल्लीलतायाम् । वै. निघ. ।

एकभक्तत्रतं । स्त्री । रात्रिभोजनाभाव-विशिष्ट-
दिवाभोजने । “दिनाईसमयेऽतीते भुज्यते नियमेन
यत् । एकभक्तमिति प्रोक्तं रात्रौ तत्र कदाचन ।”
स्तन्द पु. ।

एकमूलः । पुं । पुण्डरीकवृक्षे । पू. उ. रि. ।

एकमूला । स्त्री । शाखपण्याम् । अतस्याम् ।
गणिना । संग्रहः ।

एकरजः । पुं । भृङ्गराजवृक्षे । भृङ्गराज ;
भेङ्गराज । जटा. ।

एकरन्ध्रः । पुं । नदीवटे । वै. निघ. ।

एकवर्णा । स्त्री । वाद्यभेदे । तत्पर्यायः—
करताली । कङ्कमाला कलङ्कषा । शब्दर. ।

एकवर्षीया । स्त्री । एकवर्षीया गवि । एक
वह्नेर वाङ्मूर । छे. च. ।

एकवाद्यः । पुं । डिण्डिम-वाद्ये । शब्दर. ।

एकविंशतिगुगुलुः । पुं । कुष्ठरोगे । च. द.
कुष्ठ-चि. । चित्रकं चिफलां व्योषमजार्जौ कारवीं
वचाम् । सैन्धवातिविषे कुष्ठं चयैलायावश्चकजम् ।
विडङ्गान्यजोदाच सुसान्यमरदारु च । याव-
न्येतानि चूर्णानि तावन्मावन्तु गुग्गुलुः । सङ्गुभ्य
सर्पिषा सार्द्धं गुडिकां कारयेद्विषक् । प्रातर्भोजन-
काले च भक्षयेत् यथावलम्..... । टितामूल,
खिकला, खिकटू, जीरे, कृष्णजीरे, वट,
मैसकव, आठईष्ट, कूड, चै, एलाईष्ट, यव-
कार, विडङ्ग, यमानी, मूत्रा, देवदारु
अथोक समभाग । सर्पचूर्णसमानं गुग्गुलु
घृतेर सहितं मर्दनं पूर्वकं गुडिकां करिषे ।

एकवीरः । पुं । स्त्रनामख्यातवचविशेषे । एक-
वीर । गंडुविकेक । तत्पर्यायः—महावीरः
सहवीरः सुवीरकः । गुणाः—कटुकः तीक्ष्णतप्तः
उष्णः रसः कटिगुलाभिघातघ्नः । रा. नि. व. ८ ।

एकवीरा । स्त्री । बन्ध्याकौश्याम् । गुणाः—
“एकवीरा स्मृता तित्ता चाल्युणा वातहा स्मृता ।
पचाघातं पृष्ठकटीशूलचैव विनाशयेत् ॥” वै. निघ. ।

एकवृन्दः । पुं । तन्नामककण्ठरोगविशेषे । येन
दुष्टकफशोषिताभ्यां कण्ठे दाहकण्डूमदीषत्याकी-
षच्च सद्वृद्धती वृत्तश्च शोथो जायते । लक्षणं—
“वृत्तीवृत्तीयः श्वयथुः सदाहः कण्ठवितोऽपाक-
सदुर्गुरुश्च । नासैकवृन्दः परिकल्पितोऽसौ व्याधि-

र्वासासत्तजप्रसृतः ॥” सु. नि. १६ अ. । मा. नि. ।

एकवृक्षः । पुं । गलरीगे । वै. निघ. । स्थान-
भेदे । चतुःशोशान्ते—यच्च वृक्षान्तरं नेत्यते ।

एकशफः । पुं । घोटके । चिका. । एकखुर-
जन्तुमात्रे । यथा—“खरोऽश्वोश्चतरी गौरः शरभ-
श्चतरी तथा । एते चैकशफाः खराताः ।” भा. ।

एकशफचौरम् । स्त्री । अहिभागखुरपशुदुग्धे ।
शूरयोडा पशुमोखर दुग्ध । गुणाः—उष्णं त्वेक-
शफं लव शाखावातहरं सास्त्रमीषलवणं जडता-
करमिति । वा. टी. हेमा. । “बल्यमेकशफं पयः”
इति चरकः ।

एकशिखा । स्त्री । पाठायाम् । आकनादि ।
प. सु. ।

एकशृङ्गः । पुं । गण्डके । गण्डार. । वै. निघ. ।

एकसूत्रः । पुं । डमरु-वाद्ये । शब्दर. ।

एकहस्ती । स्त्री । अश्वस्य शीमनवल्गुभेदे ।
“हिहस्ती चैकहस्ती च शुभगा शीमना मता ।”
ज. द. ७ अ. ।

एकहायनी । स्त्री । एकवर्षीयायां गवि । अस. ।

एकाङ्गम् । स्त्री । चन्दने । हारा. ।

एकाङ्गवातः । पुं । पञ्चवधरोगे । पञ्चाघात ।
मा. नि. । See पञ्चवधः । अश्वस्य वातव्याधिरोग-
विशेषे । “एकः प्रलम्बते कर्णः शरीराईश्च श्रुति ।
शूनो भवति चाश्वस्य रोगे एकाङ्गसंज्ञके ॥” ज.
द. ५५ अ. ।

एकाङ्गो । स्त्री । सुरामांस्यां । मूत्रांशो
नामकं गन्धद्रव्याविशेष । गुणाः—तिक्ता हिमा
खादी लघुः वातपित्तघ्नी ज्वरभूतरक्तरोघघ्नी कुष्ठ-
कासघ्नी च । भा. पू. १ भ. । कटुः कषायो भस्म-
सूच्छाटणाविषदाहघ्नी च । रा. नि. व. १२ ।

एकाण्डः । पुं । तन्नामकदीपावित्ताश्च । “एकेन
लम्बमानेन सुक्ष्मेकाण्डसंज्ञकः । ज. द. ३ अ. ।

एकादशशतिकमहाप्रसारणोत्तैलम् । स्त्री ।
वातव्याधी । “शाखामूलदलेः प्रसारणितुलासिर्लेः
खुरण्डीतुले, छिन्नायाश्च तुले तुले रुबुकती राक्षा-
शिरिषातुला । देवाह्वाच सकेतकाहटशते निःकाय्य
कुम्भांशिके, तीये तैलघटं तुषाणुकलसी दत्त्वादकं
मस्तुनः ॥ शक्ताच्छागरसादयेच्चरसतः चौराच्च
दत्त्वादकं, पृष्ठाकर्कटजीवकायविकषा काकीलिका-

कच्छुराः । सूक्ष्मला-घनसारकुन्दसरला-काश्मीर-
मांसीनलैः, कालीयोत्पलपत्रकाहयनिशा-ककीलक-
यन्त्रिकैः ॥ चाम्पेयामयेचोचपूगकटुकानातीफला-
भीरुभिः, श्रीवासामरदारुचन्दनवचाशैलेयसिन्धू-
ह्वैः । तैलाभोदकटभराङ्गिनलिनावधोरकचौरकैः,
कसुरी-दशमूल-केतक-नत-श्यामाश्वगन्धाम्भिः ।
कीली-तार्चजशङ्ककौफल-खण्ड्यामा शताह्वाभ्यैः,
भल्लात-विफलाज-केशर-महाश्यामा-लवङ्गावितैः ।
सव्योषेस्त्रिपलैर्महोदयसि पचेन्मन्देन पावेऽग्निना ॥”
तिलतैल ७४ भ. काथार्थं समूलपत्रांशौ गन्ध-
भाङ्गनिशा ७१ ॥ १० भ. नौलकीं गुलक, एरु-
मूल अथोक २५ भ. रात्रा, शिरीषशान,
देवदारु, केसूर मूल अथोक ७० भ. जल
७४०० भ. शेष ७४ भ. कौञ्जि ७४ भ. दक्षिण
१७ भ. कुल १७ भ. छागमांस ८ भ. जल ७४ भ.
शेष १७ भ. इक्षुरस १७ भ. दुग्ध १७ भ. ।
कक्षार्थं पिङ्गफल, कौकडांशु, जीवनीय
दशक वा अष्टवर्ग, काकोली, मञ्जिष्ठा, कौस-
काकोली, आनाकुशीर मूल, छोट एलाईष्ट,
कर्पूर, कुन्दकथोटी, मरुकाष्ठ, कूकुर,
जटामांसी, नथी, कृष्णशुक्र, नीलोत्पल, पद्म-
काष्ठ, हरिद्रा, कट्कोल, गैठेला, टापाकलि
वा नागेश्वर, वेणार मूल, गुडश्च, गुपारि,
जायफल, लताकुसुमी, शतमूली, लवणथोटी,
देवदारु, श्वेतचन्दन, वट, शैलज, मैसकव,
शिलारस, मूत्रा, गन्धभाङ्गिमूल, पुनर्नवा,
नानूका, गन्धशटी, मृगनाभि, दशमूल, मयना-
फल, अश्वजु, शाल, केसूर, तगरमूल, अश्व-
गन्धा, वाला, रेणुका, रमाजान, शिबूमूल, कट-
फल, अण्डक, श्यामालता वा अनन्तमूल, कूड,
भेनार मूत्रा, खिकला, गुल्फा पद्म, नागेश्वर,
लवङ्ग, खिकटू अथोक ७ भ. प्रयोग, भैष. ।
ध्याममिति पाठे गन्धद्रवम् ।

एकादशायसः । पुं । ब्रह्मवैवर्तिकाः पाठः—
“मृतायः पुरुषः शुलं खगी दरदगन्धकौ । गगनं
पुष्पराजश्च शोणितश्चेत्तरीरौ । विडङ्गविफला-
हिङ्गुयमानीजीरकद्वयं । सर्जोफलवचाशङ्गी मरिचं
पिप्पलीद्वयं । चवी दुरालभा वङ्गिः शुण्डीद्रावै-
र्विमर्दयेत् ॥” पुरुषः रसः । खगः स्वर्णमासिकम् ।
पुष्परागः तन्नामकमणिः रसाञ्जनं वा । शोणितं
कुङ्कुमं । ईश्वरः पित्तलं । रस र ब्रह्मचि. ।

प्रयोगाद्वते तु शुलस्थाने शुङ्गः, शुण्डीद्रावैर्विमर्दये-
दित्यत “भावयेदाद्र्कद्रवैः” इति पाठान्तरं । प्रयोगा-
द्वते पुरुषः गुग्गुलुः । पुष्परागं रसाञ्जनं । शोणितं
ताम्ब । ईश्वरः रसः । जारितलीहं पारदः गन्धः
ताम्बं स्वर्णमासिकं अश्वं हिङ्गुलं कुङ्कुमं पीपुलाज-
मणिः शोषं पित्तलं विडङ्गं विफला हिङ्गु यमानी
जीरकं कृष्णजीरकं पिप्पलीफलं वचा कर्कटशङ्गी
मरिचं पिप्पली गजपिप्पली चवी दुरालभा
चित्रकमूल एषां प्रति-समभागः । आद्र्ककरसेन
भाष्यं ।

एकादशेन्द्रियम् । स्त्री । शीतलक्चचूरसन-
प्राणवाक्पाणिपादपृष्ठपादमनःसु । एषु प्रथमं
पञ्चज्ञानेन्द्रियं, अन्यच्च कर्मेन्द्रियं । सु. शा. १ अ. ।

एकादिवीरः । पुं । एकवीरवृक्षे । वै. निघ. ।

एकान्तः । पुं । यदवधारणीयते । यथा—
“विद्वद् विरेचयति मदनफलं वामयतीति ।” सु. उ
६५ अ. ।

एकाष्टी । स्त्री । कार्पास्यां । कार्पासबीजकोषे ।
वै. निघ. ।

एकाष्टीका । स्त्री । पाठायाम् । आकनादि,
निभुका । वै. निघ. ।

एकाष्टीलः (ला) । पुं, स्त्री । वकहच । अस. ।
हि हह्वील, सरी । भा. पू. १ भ. । (ला) पाठायाम् ।
र. मा । रा. नि. व. ६ । वनतिलिकायाम् । मे.
लचतुष्कं । पुष्पहचभेदे । भा. पू. १ भ. । See
अगस्त्यः ।

एकाह्वा । स्त्री । एकवर्षीया गवि । अस. ।

एकाक्षः । पुं । काके । वि. एकनेत्रे । कर्णां ।
श. च. ।

एकैषिकतैलम् । स्त्री । तन्नामकतैले । गुणाः
—हिमं पित्तघ्नं वातघ्नं मज्जकं । मद. ।

एकैषिकोशिका । स्त्री । वकपुष्पवृक्षे ।
पाठायाम् । आकनादि । विहतायाम् । “एकै-
षिकाजशङ्गी च” । सु. सू. ३६ अ. चि. १७,
१८ अ. । तत्तैलं मधुरम् अतिशीतं पित्तहरं वात
कोपनं स्नेहवर्द्धनम् । सु. सू. ४५ अ. ।

एकैषी । स्त्री । पाठायाम् । आकनादि । मं पहाड़-
मूल । वै. निघ. ।

एकोशि(षि)का । स्त्री । पाठायाम् । आक-
नादि । र. मा. । वकहच इति केचित् ।

एङः । वि । बधिरः । काना । अम ।

एङकः (काख्यः) । पुं । पृष्ठशृङ्गमेषः । डेडो ।

प. म. । वनच्छगलः । तिका । “एङकः पृष्ठ-
शृङ्गः स्यान्मिदः-पुच्छस्तु दुम्बकः । एङकस्य पलं
त्रयं मेवामिष-मं गुणैः । मेदःपुच्छीह्वं मांसं
हृद्यं हृद्यं यमापहम् । पित्तक्षीपकं किञ्चित्वात-
व्याधिविनाशनम् । भा. पू. १४. मांसव. । तण-
विशेषः । शोणं । सु. चि. ७३. । मज्जिष्ठायं च ।

एङकवृत्तम् । स्त्री । एङकनवनीतीत्यष्टे ।
गुणाः—अतिगुरुत्वाद्यर्थं सुकुमारारण्यम्, बुद्धिपाटव-
करं बलकरञ्च । रा. नि. व. १५ ।

एङका । स्त्री । मेषा । डेडो । अ. टी. रा. ।

एङगजः (जा) । पुं. स्त्री । चक्रमईचुपे ।
ठाकना गाँह, ठाँठाकाँठा इति च भाषा । रा.
नि. व. ५ । भा. पू. १४. सीमराजतैले । च. म.
३ अ. । बन्देलायां । वन एनाठ । च. द. कुष्ठचि. ।

एङमूकः । वि । बधिरः । वाक्शुतिवर्जितः ।
काना बोवा । मे. कचतुष्कं ।

एङहस्ती । पुं । चक्रमई । ठाकना गाँह ।

एङुकः । वि । बधिरः । मे. ।

एणः । पुं । हरिणे । रा. नि. व. १२ । कृष्णसृग-
विशेषः । कृष्णभार इति । हिं करीसाइलहरिणः ।
अयं जङ्गलजातीयः । अस्य मांसगुणाः—कषायं
मधुरं हृद्यं रक्तपित्तकफवातघ्नं रुचिकरं धारकं
बल्यं । सु. सू. ४६ अ. । भा. पू. १४. । विशेषतः
ज्वरे प्रशस्तिमिति चक्रपाणिः । लघु शीतलं हृद्यं
विदोषहरं षड्रसजं रुच्यञ्च । रा. नि. व. १७ ।
“शृङ्गानां हरिणः श्रेष्ठः बल्यो रीचनदीपनः ।
विदोषघ्नो लघुः पाके मधुरो ज्वरिणो हितः ॥ च
क्षयाशंसिः पाण्डावरीचकनिषेडितः । कासश्वासा-
तुराणाञ्च एणमांसं सुखावहम् ॥” अत्रि. २० अ. ।

एणकः । पुं । हरिणे । श. र. । कृष्णसारे ।

एणीदाहः । पुं । सन्निपातज्वरविशेषः । लक्षणं
—“परिधावतीव गात्रे रुक्पात्रे भुजङ्गपतङ्ग-
हरिणगणः । वेपथुमतः सदाहस्यैणीदाहज्वरात्स्य ।”
भा. म. १४. । रुक्पात्रे पीडाभाजने, गात्रस्य
विशेषणमेतत् ।

एणीपदः । पुं । मण्डलिसर्पः । सु. कल्प. ४ अ. ।
See सर्पः ।

एणीपदी । स्त्री । असाध्यलूतामिदं । सु. कल्प
८ अ. । See लूता ।

एनः । पुं । हरिणे । श. र. । घोटके ।

एतनः । पुं । निशासि । हे. च. ।

एतशः । पुं । घोटके ।

एता । स्त्री । हरिण्याम् । वे. निघ. ।

एधतुः । पुं । पुरुषे ।

एरकम् । स्त्री । हीगलहणे । शोणं । वे.
निघ. । See एरका ।

एरका । स्त्री । रुसाहणे । तणविशेषः । शोणं ।
मं मोधीहण । च. म. ३ अ. । तत्पथ्यायः—
गुन्द्रसूता शिखी गुन्द्रा शरी । गुणाः—हिमा
शुक्रहृदिकरी चक्षुष्या वातकीपना । मूलकृच्छाशरी-
दाहपित्तशोणितघ्नी च । रा. नि. व. ८ । शीता
हृष्या चक्षुष्या वातकीपनी मूलकृच्छाशरीदाहपित्त-
शोणितघ्नी च । भा. पू. १४. ।

एरङ्गः (ङ्गी) । पुं. स्त्री । मकरमेदः । अरङ्गा
गाँह, एलेगं गाँह, रांगकड़ा । हिं अरङ्गा ।
गुणाः—मधुरः क्षिप्रः विष्टम्भी शीतलः गुरुश्च ।
भा. पू. १४. मकरप्रव. । मज्जिष्ठायाम् । च. ।

एरण्डः । पुं । Castor oil plant. (Rici-
nus communis.) खनामख्यातवर्षविशेषः ।
डेरेशी गाँह । हिं एरण्ड, रेडि । ते आनिद-
पुच्छे । तत्पथ्यायः—विपुटी-फलः (हा),
रुबूक् (र.), व्याघ्रपुच्छः गन्धर्वहस्तकः उरुबुकः
रुबुकः चिवका, चञ्चुः पञ्जाङ्गुलः मण्डः वर्द्धमानः
व्यङ्ग्यकः (अ.), एरण्डकः (भ.), इष्टः असङ्गलः
तुच्छद्रः व्रणहः शूलशत्रुः (श.), विपुटी व्याघ्रदण्डः
(शब्द. रा.), उरुबुकः रुक्कः रुबुकः रुवकः रुव
अमण्डः आमण्डः व्यङ्ग्यनः (अटी. भ.), दीर्घ-
दन्तकः (ज.), कान्तः तरुणः शुक्रः वातारिः
दीर्घपक्वः । एरण्डः विविधः स्थूलशूलरक्तमेदेन
गुणाः—मधुरीणः गुरुः शूलशीघ्रकटिशूलव्रणशूल-
शिरःशूलोदरज्वरप्रक्षयासकफानाहकासकुष्ठामदीष-
वातहरश्च । तत्कीमलपत्रं शुक्रवर्धकशूलकफवायु-
क्षमिहृद्विघ्नम् । तन्मज्जगुणाः—मर्मलमेदकः वात-
कफोदरघ्नश्च । भा. पू. १४. गु. व. । श्वेतेरण्डस्य
मूलगुणाः—शूलवायुकफनाशिलं शुक्रजनकत्वं ।
आमवातनाशिलं अतिदीपनत्वं पित्तकीपनत्वञ्च ।
राज । श्वेतादीनां गुणाः स्वस्वपथ्यायै नम्याः ।

एरण्डकः । पुं । एरण्डः । भरतः ।

एरण्डजम् । स्त्री । एरण्डतैले । वा ।

एरण्डतैलम् । स्त्री । Castor oil. एरण्ड-
बीजीह्वेतैले । प्रा. एरतैले । डेरेशी गाँह ।
हिं रेडिका तैले । गुणाः—मधुरगुरुक्षेपवर्द्धकत्वं
वातरक्तगुल्महृदीगाजीर्णज्वरघ्नत्वञ्च । राज. । ईष-
न्तिकं ईषकटुकं रेचकं गुल्मानिल ५ फोदरमुक्ताहृदि-
विषमज्वरकट्यादिशोथरुजय जयेत् । तीक्ष्णोष्णं
पिच्छिलं विस्त्रेति रक्तैरण्डजतैलगुणाः । वा. टी.
हेमा. तैलेव. । एरण्डतैलं कृमिदोषनाशनं वाता-
मयघ्नं सर्वाङ्गशूलघ्नं । कुष्ठघ्नं खादु रसायने श्रेष्ठं
पित्तकीपनं अतिदीपनञ्च । रा. नि. व. १५ । “ए-
रण्डं घनञ्चापि शीतमेव स्रुदु स्मृतं । हृदयजङ्घा-
कङ्कुरुशूलानाहविविधमुत् ॥ तैलमेरण्डजं बल्यं
गुरुणं मधुरं तथा । तीक्ष्णोष्णं पिच्छिलं विस्त्र-
रक्त-
मैरण्डसम्भवम् ॥ अत्रि. १४ अ. ।

एरण्डतैलमूर्च्छा । स्त्री । मूर्च्छादव्याणि—
मज्जिष्ठा सुसक्तं धान्यं विफला जयन्तीपत्रं बालकं
वनखज्जूरी वटशृङ्गा हरिद्रा दारुहरिद्रा नलिका
केतकी (केसरी नागान्) दधि काष्णकश्च ।
हरिद्रादिपथ्यायेन पूर्ववत् मूर्च्छा कार्या ।

एरण्डपत्रविटपा (त्रिका) (त्री) । स्त्री ।
ऋसदन्तीह्वे । रा. नि. व. ६ ।

एरण्डफला । स्त्री । ऋसदन्तीह्वे । रा. नि.
व. ६ । भा. पू. १४. ।

एरण्डमूलम् । स्त्री । एरण्डशफायां । च. द.
विषमज्ज. चि. “एरण्डमूलसिद्धं वा ।”

एरण्डरौजम् । स्त्री । एरण्डफले ।

एरण्डशिफा । स्त्री । एरण्डमूले । भा. वा. व्या. ।

एरण्डसप्त(द्वादश)कः । पुं । शूलरीणि । अत्र
चारादीनां साधचतुष्टयं प्रच्येयम् । पाचनादि-
द्रव्याक्तर्षादिकः । प्रचेपः पादिकः काथ्यात् ।
तथा माषिकं द्विजुसिन्धुं जरणायास्तु शाणिकाः ।
इति परिभाषानियमात् । पृथिवीर्णोदयस्यैका चाकु-
लिया, अन्या कलम्बीपचतुष्टयदोषपत्रा च । च. द.
शूल. चि. । एरण्डमूल, वेणुशूल, ठाकूनिशा,
सिंहशूष्णीठाकुलिशा, छोलशूल, पाथरकुचि,
गोक्षूर एतौके २० रति । यवक्षार, हिङ्गु,
मैकव, एरण्डतैल एतौके १ माषा । इति
एरण्डसप्तकः । एरण्डबीज, एरण्डमूल, वृहती,

कण्टिकारी, गोक्षूर, शोणपाणि, ठाकूनिशा,
शूगानी, माषाणि, डानकुनी, सिंहशूष्णीठाकु-
लिशा, पाथरकुचि एतौके १० र. । एरण्डप-
त्रक्षार ४ मा. । एरण्डद्वादशकः ।

एरण्डा । स्त्री । वृहदन्तीह्वे । मद. व. १ ।
पिप्पल्याम् । श. च. ।

एरण्डादिः । पुं । तदादिद्रव्यवर्गे । यथा—
“एरण्डशारिवाद्राक्षा शिरीषश्च प्रसारणी । माष-
मुद्राण्यपिण्डी विदारीकन्दकेतकी । एरण्डादि-
गणो हौष वातपित्तविकारमुत् ॥” रसचन्द्रिका ।
एरण्डमूल, अनन्तमूल, किम्विम्, शिवीष,
गङ्गाशूलनिशा, शूगानी, माषाणि, डूँडेकुम्डा,
केतकीमूल एतौके १८ र. ।

एव्वारः (रुका) । पुं. स्त्री । कर्कटीलतायां ।
कौकुड वा कूटी गाँह । हिं फुट । ते नकदीस ।
शीघ्रकर्कटी । विज. र. । तत्पथ्यायः—व्यालपत्रा
लीमशा स्थूला तीक्ष्णफला हृदिदन्तफला कर्कटी ।
सा महत्-क्षुद्रमेदेन हिविधा । गुणाः—पित्तहरी
शीतला मधुरा मूत्ररोधघ्नी रुचिकरी सन्तापमूर्च्छा-
हरी च । अतिसेवनात् वातकीपकरी च । रा.
नि. व. ७ । शीतला रुचा मधुरा ग्राहिणी गुरुः ।
आमा सा रुचा पित्तघ्नी च । पक्ता तूणाग्रिपित्तकरी
च । भा. पू. १४. शा. व. । कीमलैव्वारुक्तं तित्तं
लघु खादितिसूचकम् । शीतं रुचं रक्तपित्तमूल-
कृच्छ्रासदीपनं । तत्पक्व पित्तलं चाग्निदीपनञ्च
दृष्टापहं । उष्णं विदोषशमनं कृमिदाहहर मतम् ।
गृहे जीर्णान्तु तज्ज्ञेयमुष्णं पित्तकरं मतं । कफ-
वायूनांशकरं प्रोक्तमायुर्विदेर्जनैः । क्षुद्रमेव्वारुक्तं
शीतं मधुरं रुचिकारकं । कासपीनसकारि स्यात्
पाचकं शमपित्तञ्च । आधानवायुः शमनं । वे.
निघ. । विलिख्यमृगे ।

एव्वारुकम् । स्त्री । कर्कटीकफले । कौकुड ।

एव्वारुतैलम् । स्त्री । कर्कटीबीजतैले । कौकुड-
वौक्षर तैल । गुणाः—विभीतकतैलगुणम् ।
वातपित्तघ्नं केशं श्लेष्मकरं गुरु शीतलञ्च । वा.
तैलेव. ।

एलः । पुं । एलायां । एलवालुके । सि. यो.
अरीच. चि. श्रीकण्डः । “राक्षसहृङ्गुलवणीत-
मानां ।” च. द. पात. ज्व. राक्षसादिः ।

एलकः । पुं । मेषः । रा. नि. व. १६ ।

एलाङ्गः । पुं । मन्त्रविशेषः । रायकड़ा । रात्रि-
शीङ्गा, एलाङ्गः । गुणाः—मधुरी वषट् । याही
कफवातघ्नः मेधाप्रिपुष्टिकरः शीतलः गुरुश्च । रा.
नि. व. १८ ।

एलबालम् । स्त्री । एलबालुके । भा. म. ४४.
ने. री. चि. सामान्याङ्गने । “सैम्बवं चैलबालम् ।”

एलबालु (कम्) । स्त्री । Name of a
perfume, a red powder sold under
these names, seed of some plant.
स्नानामप्रसिद्धगन्धद्रव्यविशेषः । अम. । श. र. ।
काङ्गोलसदृशं कुट्टगन्धि । भा. म. १४. । एला-
वानूक । हिं एल्वा । मं कलगडले । ते कुतुरं-
बुडमचेट्टु । तत्पर्यायः—बालुः (उ) ऐलियं
सुगन्धि हरिबालुकं बालकं (अ.), हरिवासुकं (अ.
टी.), ऐलबालुकं ऐलबालु (शब्द. र.), बालुकं
ऐलबालुकं कपिल्यलकं गन्धलकं कुपाम्नी कपिल्य-
गन्धालकं । गुणाः—कटुपाकं कषायं लघु शीतलं
कण्डूकुष्ठकृमिघ्नं तणाच्छर्दि कफपित्तरक्तमूत्रहरं ।
भा. पू. १४. । मद. व. १ । अत्युषं कषायं कफ
वातनुत् मूर्च्छाज्वरदाहघ्नं रीचनञ्च । रा. नि.
व. ४ । वा. सू. १५ अ. रीध्रादि । कुष्ठघ्नं
कृमिघ्नं विषघ्नं हृद्दीगहरञ्च । प. सु. । सेल-
बालुपरिपेलवमीचाः ।” तेजवज इति च सू.
४५. । बाणके । वीणा । वे. निघ. २४ र. पि.
चि. दूष्याद्यष्टे ।

एला । स्त्री । Cardamom, the seed of
Elettaria cardamomum. स्नानामख्यात-
पण्यद्रव्ये । एलाहेट । हिं इलाचीपूरवी । मं
एलची । ते यवडुलकि, एलुकचेट्टु । तत्पर्यायः—
निष्कुटी (अ. टी.), चर्मसम्भवा (हा.) दिवीहवा
(के बहुलगन्धा ऐन्दी ट्राविडी कपीतपर्णी बाला
बलवती हिमा चन्द्रिका सागरगामिनी गन्धालीगर्भः
एलीका कायस्था । एला दिधा—सूक्ष्मा स्थूला
च । सूक्ष्मा गुजराटी, स्थूला च वडएलाचि इति
भाषा । एतदुभयगुणाः—शीतलतिक्तौष्ण-सुगन्धि
पित्तघ्नं कफघ्नं हृद्दीगहरं मलार्चिवान्तिपुल्लघ्नं ।
रा. नि. व. ४ । पित्तकफनाशिलं शूलकीष्ठवद्धता-
तणाच्छर्दिवायुनाशिलम् । राज. । सूक्ष्मला-
विशेषगुणाः—सूचककुनाशिल कफप्रासकासाशी-
हरतञ्च । स्थूलेला कटुका पाके रसे चानल-
कलघ्नः । रुचीणा औषधिनालकण्डूश्वासतषा-

पद्माः । हलासविषवस्त्रासशिरीरुग्मनिकासनुत् ॥
भा. पू. १४. । नील्याम् ।

एलागन्धिकम् । स्त्री । एलबालुके । रा. नि.
व. ४ ।

एलादिगुडिका । स्त्री । रक्तपित्ते हिता ।
मधुना तोलकइयं भक्ष्यं । एलापतलचोड्डाचाः
पिप्पल्यङ्गपलं तथा । सितामधुकखर्जूररुन्दीकाश्च
पलीन्मिताः । सञ्चूयं मधुना युक्ता गुडिका कारये-
द्भिषक् ॥ च. द. । रस. र. । एलावीजं, तेजपत्रं,
कुडुङ्गकं अटोक् १ तो. पिपुल ४ तो.
शर्करा युष्टिमधु, पिपुथेजूर, लाङ्का अटोक्
८ तो. सञ्चूयं मधुना गुडी कार्या । सा. को ।

एलादिगणः । पुं । एलादिद्रव्यवर्गः । स च
एलायुग्मतुरुक्क-कुष्ठफलिनो-मांसी-जल-धामकस्थका-
चौरक-चीच-पत-तगर-स्थौलिय-जातीरस-शुक्ति-
व्याघ्रनखामराहगुरुश्रीवासककुडुमचण्डा-गुग्गुलु-
देवधूपखपुरपुन्नागनागाहयात्मकः । गुणाः—वात-
कफघ्नी विषघ्नी वर्णप्रसादनः कण्डूपिटिकाकीठ-
घ्नश्च । वा. सू. १५ अ. वा टी. हिमा ।

एलादिचूर्णम् । स्त्री । कर्षधिकारे । च. द.
भैष. पाठः—“एलालकं मरिचं शुण्ठी पिप्पली
नागकेशरं । यथोत्तरं भागहृद्वा चूर्णन्तु सितया
ममं ॥” रस. र. राजयज्ज. चि. ।

एलादितैलम् । स्त्री । वातव्याधौ । तिलतैलं
४ श. एलादीनां कल्कः मिलितशरावमितः दुग्धं
१६ श. दधि १६ श. वाय्यालककायः १६ श.
वाय्यालकं १२० श. जल ६४ श. शेष १६ श.
एला सुरामांसी सरलकाष्ठं शैलजं देवदारु रेणुकं
चीरपुष्पी शटी जटामांसी चम्पककली नागकेशरं
ग्रन्थिपर्णं गन्धरसः खट्वासी तेजपत्रम् उशीरमूलं
चन्दनं कुन्दरुखीटी नखी बालकं गुडलकं कुष्ठं
कालागुरु सुसकं सामुद्रककण्टः श्वेतचन्दनं मञ्जिष्ठा
जातीफलं कुडुमं पिङ्गुपुष्पं शिलारसः अगुरु
एषां प्रति २ ती. । च. द. ।

एलादिमन्यः । पुं । यक्षरोगे । एलादीनां
(एला यमानौ आमलकं हरीतकी विभीतकं
खदिरसारः निम्बः पीतशालः शालः विडङ्गः भङ्गा-
तकास्थि चिवकमूलं विकटुकं सुसकं पङ्कपपट्टी
प्रत्येकं ८ प. एकत्र १५ श. जलेन साधयित्वा
३॥० शरावावशिष्टं कायं वस्त्रपूतं यावत् । तेन
घृतं (३१ प.) विपाच्य पाकशेषे शकरायाः ३० प.

वश्लीचनायाः ६ प. मधुनः ३२ प. प्रक्षिप्य सन्ध्या
दण्डेनालोडयेत् । च. द. रा. य. चि. । इयं
वामटीक्ता प्रक्षिया ज्ञेया । मतान्तरे तु एलादीनां
प्रत्येकं ३ प. ६ ती. ८ र. जलं ६४ श. ।

एलानम् । स्त्री । फलविशेषः । नाटदृष्टा जेबू ।
मं हिरेवेफाल । गुणाः—“आमसेलानमस्तं” स्यात्करं
चोष्णं गुरु स्मृतम् । वातघ्नञ्चैव सग्रीतां प्रकं तन्नी
तलं मधु । बलकृदातपित्तघ्नविभिः परिकीर्ति-
तम् ॥ रा. नि. व. ११ ।

एलापत्रः । पुं । सर्पविशेषः ।

एलापर्णी । स्त्री । वृक्षविशेषः । कौटो आग-
रुगौ, एलांनि । राजायां । भा. पू. १४. ।

एलाफलम् । स्त्री । एलबालुके । रा. नि. व. ४ ।
पुं । मधुकवले । गडेल गौष्ट । वे. निघ. ।

एलाबालुकम् । स्त्री । एलबालुके । रा. नि. व. ४ ।
कुष्ठगन्धिफलसङ्गं । कटुकमृदुमधुनं । सु. सू. ३७ अ. ।

एलावूः । स्त्री । अलावूम् । लांटे । अ. टी. ।

एलायुग्मम् । स्त्री । एका सूक्ष्मा अया स्थूला
च । छोटि एलाच, वड एलाच । वा. सू. १५ अ.
एलादिः । “एलायुग्मतुरुक्ककुष्ठफलिनौ ।”

एलालु (कम्) । स्त्री । एलबालुके । रा. नि.
व. ६ । भा. पू. १४. ।

एलाहम् । स्त्री । एलबालुके । रा. नि. व. ४ ।

एलीका । स्त्री । सूक्ष्मलायाम् । रा. नि. व. ६ ।

एलोयः । पुं । एलबालुके । वे. निघ. ।

एलुकम् (काख्या) । स्त्री । स्त्री । एलबालुके ।
सु. चि. १८ अ. ।

एल्वम् । स्त्री । एलबालुके । सु. चि. १८ अ. ।

एल्वबालु(ल्लालु)कम् । स्त्री । एलाबालुके ।
रा. नि. व. ४ । मद. व. २ ।

एल्वालु । स्त्री । एलबालुकायाम् । भा. ।

एषणः । पुं । सल्लकीवृक्षः । वे. निघ. ।

एषणिका । स्त्री । स्वर्णादिपरिमाणतुलायाम् ।
मिडि । अम. ।

एषणो । स्त्री । Probe. व्रणमागानुसारिशला-
कायाम् । सा च गण्डपदाकारमुखी । गतिरन्वे षणे
शलाका गण्डपदमुख्यैषिणी । भेदनाथेऽपरा सूची-
रुखा मूलनिविष्टा । इति ॥ सु. सू. ८५. । तुला-
भिदि । मिडि । “एषणीव्रणमागानुसारिण्याश्च
तुलाभिदि ।” मे. श्रविकं ।

एष्यः । वि । एष्यार्हे । नाडादी रोगे ।

एष्या । स्त्री । आमलकीवृक्षे । राजा ।

ऐ

ऐकशफम् । स्त्री । गर्दभीष्टे । सु. । See
गर्दभीष्टतम् । वि । एकशूरसम्भवीये । [भवे ।

ऐकाहिकः । वि । एकदिनसम्पन्ने । एकदिनान्तर-

ऐकाहिकज्वरः । पुं । एकदिनान्तरगतज्वरे ।
See अन्येयुक्तः । [अम. । भैष. ।

ऐङ्गुदः । पुं । इङ्गुदीफलं । स्त्री । इङ्गुदीफलं ।

ऐङ्गुकं । स्त्री । ऐङ्गुके । छिटेटेटडा ।

ऐणः(णियः) । वि । ऐणस्यगन्धमादौ ।

ऐणिकः । वि । ऐण-स्यगन्धमादौ । व्याक. ।

ऐणियकम् । स्त्री । एलबालुके ।

ऐन्दवो । स्त्री । सोमराज्याम् । रा. नि. व. ४ ।

ऐन्द्रः । पुं । देवसर्पपर्वणे । स्त्री । मूलविशेषः ।

वन आदी । गुणाः—कटुकं रुचिबलाधिकारञ्च ।
रा. नि. व. ८ ।

ऐन्द्रयवः । पुं । इन्द्रयवे । मद. व. १ ।

ऐन्द्रलुप्तिकः । वि । इन्द्रलुप्तिकविशेषः । टेटकां ।

ऐन्द्रवारुणो । स्त्री । इन्द्रवारुणीलतायाम् ।
राशौलभशा । मद. व. १ ।

ऐन्द्रिः । पुं । काके । मे. रदिकं ।

ऐन्द्री । स्त्री । स्थूलेलायाम् । सूक्ष्मलायाम् । रा.
नि. व. ६ । वे. निघ. २४. तालीशादिचूर्णं । इन्द्र-
वारुणां । राशौलभशा । प. सु. रा. नि. व. ३,
च. सू. ४५. । गौरचककण्यां । च. सू. ४५. प्रजा-
स्थापने । भा. अने. ।

ऐन्द्रीफलम् । स्त्री । इन्द्रवारुणीफलं । राशौलभशां
फलं । च. द. उ. भा. वि. । “पक्षेन्द्रीफलमूत्रजम् ।”

ऐन्द्रीरसायनम् । स्त्री । रसायनविशेषः । अत्र
ऐन्द्री (गोत्रकफाकुले), मल्याची (तथुलीय-

भूल), ब्रह्मसुवर्चला (स्वर्चला (भूम), शङ्खपुष्पी (डानकूनी), ऐन्द्रादिविधानानां प्रत्येकं यववेद्यं केवलं स्वर्णं यववेद्यं विषस्य तिलं घृतस्य च पलं। च. चि. १३।

ऐभी। स्त्री। हस्तिघोषालतायाम्। रा. नि. व. ३।

ऐरावतः। पुं। लङ्कुचवर्च। गान्धार। नागरज्ज्व। नाग्राज्ज्व। नेबू। सं. तत्तुष्कं। रा. नि. व. ११, प. सु.। चन्द्रहीनान्तरखर्जूरैः। स्त्री। एलाकरः वीरैः। रत्ना। ऐरावतफलं। तत्फलं अन्नरत्नपित्त-कृदन्तश्च। सु. सु. ४६ अ.।

ऐरावतकः। पुं। हस्तिशृङ्गां। शक्तिशृङ्गे। च. चि. ३३। नागरज्ज्वले। वै. निघ.।

ऐरावतपद्मी। स्त्री। काकजङ्घायाम्। महा-ज्योतिषतीक्ष्णतायाम्। दड़ लताफुट्टकी।

ऐरावती। स्त्री। वटपत्रपाषाणभेदचुपे। दड़ पार्श्वरकुटि। रा. नि. व. ५। नागरज्ज्वले। भा.। गुणाः—“ऐरावती रसे पाके त्वक्तीणा च सुगन्धिका। वातं कासं श्वासरुजं नाशयेदिति कीर्त्तिता ॥” वै. निघ.।

ऐरिणम्। स्त्री। सैन्धवजवणे, पांश-लवणे। रा. नि. व. ५।

ऐरियम्। स्त्री। मये। वै. निघ.। एलवालुके। पम.।

ऐर्वारः। पुं। कर्कटीविशेष। दड़ कौकूड़। मद. व. ७। च. द. प्रदर. चि.। See एर्वारः, कर्कटी।

ऐलवालुकम्। एलवालुके। श. र.।

ऐलेय(क)म्। स्त्री। नलुकायाम्। एलवालुके। अम.। “ऐलेयविश्वधन्याकम्।” सि. यो., च. द. र. पि. चि. वासाखण्डकुशाखे।

ऐल्वालु। स्त्री। एलवालुके। मद. व. ३।

ऐशमूलम्। स्त्री। लाङ्गलीमूलं। जेम्नाञ्जलि-श्रीर भूल। रस. र. बाल. चि.।

ऐशानः। पुं। ईशानकीर्णभववायी। स. च. कटुकः शीतल्य। भा.।

ऐश्वर्यम्। स्त्री। श्वेतधूलुरी। व. निघ.।

ऐषिका। स्त्री। पाठायाम्। विहतायाम्। वै. निघ.।

ऐल्वम्। स्त्री। इक्षुविकारि, गुड़ादी। इक्षु-मये। जटा.।

ऐल्वी(सुरा)। स्त्री। इक्षुरसकृतमये। तन्मय-गुणाः—शीतलं अतिमादकञ्च। रा. नि. व. १५।

ओ

ओकः। पुं, स्त्री (कम्)। रट्टं। आश्रये। अम.।

ओकणः। पुं। केशकौटे। उकुण। श. र.।

ओकणिः (नो)। पुं, स्त्री। उकुणे। श. र.।

ओकुलः। पुं। गीधमज्जत-तमापके खाद्यविशेषे। तद्गुणाः—गुरुः त्वयः सधुरः बलकारी रक्त-वाता-पहः सिग्धः हृद्यः मदविषहृन्। रा.।

ओकोदनी। स्त्री। यूके। उकुण। श. र.।

ओकणी। स्त्री। उकुणे। श. र.।

ओजः (स्)। स्त्री। बलि। मे सचिकं। तेजसि। रसादिसञ्चालुसारभागधातुविशेषे। गुणाः—सर्व-शरीरस्थितलं सिग्धलं शीतलं स्थिरलं शुक्लवर्णलं कफालकलं शरीरबलपुष्टिकारिलञ्च। हृदि तिष्ठति यच्छुद्धं रक्तमीषसपीतकं। ओजः शरीरे

सञ्जातं तन्नाशान्नाशश्चकति। निघ.। अष्टाष्टिन्दु प्रमाणं तदीषट्कं सपीतकं। अग्निमीमांसकलेन दिरूपं वर्णितञ्च तत्॥ चर.। ओजस्य तेजोधातुनां शुक्लान्तानां परं स्मृतम्। हृदयस्थमपि व्यापि देह-स्थितिनिवन्धनम्॥ वा.। दीप्ती। मे.।

ओजस्करः। वि. ओजीधातुवर्द्धके।

ओड़िका (ड़ी)। स्त्री। नीवारैः उड़िधाञ्च। प. सु.। तत्पर्यायः—नीवारः ओड़ी (र.)। गुणाः—शीषणी रुचा कफवायुवृद्धिकरी पित्त-नाशिनी च। राज.। See नीवारः।

ओड़ः (कः)। पुं। The China rose. (Flibiscus mutabilis.) जवाकुमुमवले। जवाकुलेन गीहं। हिं वीड़ुल। मं जासविन्द। रा. नि. व. १०। गुणाः—संघाही केशवृद्धिञ्च। भा

पू. १म. पुष्यव.। मलमूवसम्भनरञ्जनस्य। राज.। कटुरूपः इन्द्रलुप्तहरः विच्छिद्भिर्जन्तुजनकः सूर्या-राधनस्य। रा. नि. व. १०। माता इमा.।

ओड़(डा)काख्या। स्त्री। जवापुष्पवले। रा. नि. व. १०।

ओड़पर्यायः। पुं। सूर्यकालपुष्पवले खनाम-ख्याते। जवा। अम.।

ओड़पुष्पम्। स्त्री। जवाकुसुमं। वृद्धजवा-कुलं। प. सु.। See ओड़ः।

ओड़पुष्पा। स्त्री। जवावले। वै. निघ.।

ओड़ापलङ्गवा। स्त्री। गीरचण्ड्याम्। वै. निघ.।

ओतुः। पुं, स्त्री। विड़ालि। विड़ालि। अम.। वनविड़ालि। वै. निघ.।

ओदः। पुं। अग्ने।

ओदनः। पुं। अद्वये सिकथे। स च मण्डादिभ्यो गुहः। वा. टी. हेमा.। स्त्री। भक्ते। प. सु.। अग्ने। रा. नि. व. २०। पिष्टुलि। सा. कौ. ज्व. बलिः।

ओदनपाकी। पुं। नीलभिगण्याम्। च. चि. ३३. चन्द. तैले।

ओदना (निका) (नो)। स्त्री। महासमङ्गा-याम्। वेडेलविशेषः। वा. १०। वेडेल। रा. नि. व. ४।

ओदनाह्वया (ह्वा)। स्त्री। महासमङ्गायां। रा. नि. व. ४। वा. १०। हिं खिरिहिटी। मद. व. १।

ओलः (लः)। पुं। खनामख्यातकन्दशके। उल गीहं। र. मा., भा. पू. १म.। गुणाः—अधिकरः कफघ्नः रुचिकरः लघुः अर्शसि पथ्यः। शाल्यकन्दस्य दीपल इति। राज.। See शूरणः। वि. अर्दे। मे. लङ्किं।

ओल(ल)कन्दः। पुं। शूरणे। उल। र. मा.। वनीजं। दुर्गा उल। पानीयभक्तव्याम्।

ओषः। पुं। दाहं। ओषः ओषः इति पर्यायशब्दः। अम. भरतः।

ओषणः (णिः)। पुं। कटुकरसि। खीज। हे. च.। (श्री) पुरातिशके। पूरतिशोक। गुणः—कफवायुनाशिलम्। राज.। पुनर्नवायाम्।

ओषधम्। स्त्री। ओषधि।

ओषधिः। स्त्री। फलपाकान्तवृक्षादौ, कदली-धान्यादिके। हे. च.। द्रव्येषु। तानि पुनरीषधयः। ताश्च द्विविधाः स्यावराः जङ्गमाश्च। तासां स्यावराः चतुर्धा यथा—दनस्यति, हचः, वीरुत्, ओषधि-येति। तासु अपुष्पफलवान् वनस्यति, पुष्प-फलवान् हचः, प्रतानवती लता, फलपाकनिष्ठा च ओषधिः। जङ्गमा अपि चतुर्धा जरायुजाण्डजस्वेद-जीह्वज्ज्वभेदेन। तत्र पशुमनुष्यव्यालादयो जरा-युजाः। खगसर्पसरोरुपप्रभृतयोऽण्डजाः। कृमिकौट-प्रभृतयः स्वेदजाः। मण्डूकादयः उद्भिजा इति सु. सु. १३।

ओषधिगणः। पुं। रासायनिकौषधिगणे। ताः सोमसमवीर्या सहीपधय इति ख्याताः। तासाञ्च सोमवत्क्रियाशोःस्तुतयः शान्ते कथिताः। ताश्चाष्टादशधा—अजगरी श्वेतकापीतौ कृष्णकापीतौ गीनसी वाराही कन्या कृता अतिच्छेत्ता करेणः अजा चक्रका आदित्यपर्णिनी ब्रह्मसुवर्चला श्रावणी महाश्रावणी गीलीमी अजलीमी महाविगयली चति। एताश्चार्जुदगिर्यादिषु लब्धाः—“आसाञ्च याः चौरवल्क्षासां चौरं कुड्वमितं सकृदेव उप-भुञ्जीत। यास्तु अचौरा मूलवल्काः तासां प्रदेशिनी-प्रमाणानि वीणि काण्डानि प्रमाणमुपयोगे। श्वेत-कापीतौ समूलपत्रा भक्षयित्वा। गीनस्यजगरी-कृष्णकापीतौनां सनखमुष्टिं खण्ड्यः कल्पयित्वा चौरिण विषाच परिस्रावितमभिहतञ्च सकृदेवोप-भुञ्जीत। चक्रकायाः पयः सकृदेव। ब्रह्मसुवर्चलाः सतरात्रमुपभोक्तव्याः। भव्यकल्पेन शेषाणां पञ्च-पलानि चौरादककथितानि प्रख्येऽवशिष्टेऽवसार्य परिस्राव्य सकृदेवोपभुञ्जीत। सोमवदाहारविहारौ व्याख्यातौ, केवलान्तु नवनीतमभ्यङ्गार्थे श्वेतं सोम-वदानिर्गमादिति। अथासां पृथग्विज्ञानमुच्यते—मण्डलैः कपिलैश्चैः सर्पाभा पञ्चपर्णिनी। पञ्चारत्निप्रसाणा वा विज्ञेयाजगरी बुधैः॥ निष्पत्ता कनकाभासा मूलं ब्रह्मलसम्भिता। सर्पाकारा लोडितानां श्वेतकापीतोरुच्यते॥ द्विपर्णिनी मूलभ-वामरुणा कृष्णमण्डला। इतरत्निमात्रां जागीयाद्-गीनसी गीनसाकृतिः॥ सचौरा रोमशां सही रसे-नेक्षसमीपमां। एवं रूपरसाच्चापि कृष्णकापीतिमा-दिभ्यः॥ कृष्णसर्पस्वरूपेन वाराही कन्दसम्भवाः एकपत्रा महावीर्या भिन्नाञ्जनसमप्रभा॥ कृताति-च्छेदके विद्यात् रचोने कन्दसम्भवे। जरासन्ध-

निवारिणी श्रुतकापीतिसंस्थिते ॥ कार्त्तिकार्द्रशभिः
पञ्चमयुराङ्गहोषमैः । कन्दजा काञ्चनचौरी
कन्यानाम महौषधी ॥ करेणुः सुवहुचौरा कन्देन
मज्जपिणी । हस्तिकर्णपलाशस्य तुल्यपर्णा द्विप-
र्णिनी ॥ अजासनाभकन्दा तु सचौरा चुपकपिणी ।
अजा महौषधी ज्ञेया शङ्खकुन्देन्दुपाखुरा ॥ श्वेतां
विचित्रकुसुमां काकादयः समां चुपां । चक्रकामी-
र्षधं विद्याज्जराख्यनिवारिणीम् ॥ मूलिनी
पञ्चभिः पत्रैः सुरक्तां शुक्रकमलैः । आदित्यपार्श्विनी
ज्ञेया सदादित्यानुवर्तिनी ॥ कनकाभा जलालेषु
सञ्चतः परिसर्पति । सचौरा पञ्चनीप्रख्या देवी
ब्रह्मसुवर्चला ॥ अरविमावचुपका पञ्चद्वन्द्व-
सन्धितः । पुष्पनीलोत्पलाकारैः फलैश्चाञ्जनसन्निभिः ।
आवणी महती ज्ञेया कनकाभा पथकिनी ॥
आवणी पाखुराभासा महाश्रावणिलक्षणा ।
गोलीमी चाजलीमी च रोमः कन्दसम्भवे । हंस-
पादौव विच्छिन्नैः पत्रैर्मूलसमुद्भवैः । अथवा शङ्ख-
पुष्पी च समाना सर्वरूपतः ॥ वेगन महताविष्टा
सर्पनिर्झरकसन्निभा । एषा वेगवतीनाम जायते
ह्यम्बुदक्ष्ये ॥...देवसुन्दे रुद्रवरे तथा सिन्धो
महानदे । दृश्यते च जलालेषु मध्ये ब्रह्मसुवर्चला ॥
आदित्यपार्श्विनी ज्ञेया तथैव हि हिमचयः । दृश्यते-
ऽजगरी नित्यं गीनसी चाम्बुदागमे ॥ काश्मीरेषु
सरो दिव्यं नाम्ना चुपकमानसम् । करेणुस्तव
कन्या च कृवातिच्छत्रिके तथा ॥ गोलीमी चाज-
लीमी च महती आवणी तथा । वसन्ते कृष्ण-
सर्पाख्या गीनसी च प्रदृश्यते ॥ काश्मीरं सरितं
तीर्त्वा सञ्जयन्त्यास्तु पूर्वतः । क्षितिप्रदेशे वक्रोक्ते-
राचिती योजनत्रयं ॥ विज्ञेया तव कापीता श्वेता
वक्रोक्तमूर्धसु । मजये नलसीतौ च वेगवत्यौषधी
ध्रुवा ॥ कार्त्तिक्या पार्श्वमास्याञ्च मजयेपापुपो-
षितः । सोमवशात् वर्त्तत फलं तावच्च कार्त्ति-
तम् ॥ इत्यादि । गुणाः—युवानं सिंहविक्रान्तं
कान्तं श्रुतनिगादिनं । कुर्युरेताः क्रमेणैव त्रिसहस्र-
युषं नरम् ॥ अङ्गदी कुण्डली मौली दिव्यसम्-
चन्दनान्तरः । चरलमीषसङ्ख्यो नमस्यस्युददुर्गमः ॥
ब्रजन्ति पन्थिणो येन जललक्ष्म्याः तीव्रदाः । गालः
सौषधसिद्धस्य सोमसिद्धगतिः परा ॥ सु. चि.
२० अ. ।

ओषधी । स्त्री । ओषधी । भरतः । लघुवर्चः ।
वै. निघ. ।
ओषधीपतिः । पुं । कर्पूरः । हे. च. ।
ओषधीशः । पुं । कर्पूरः । अम. ।
ओष्ठः । पुं । दन्तच्छदः । उपरतौष्ठः । रा. नि.
व. १८ ।
ओष्ठधरः । पुं । ओष्ठः । ठौष्ठः । तत्पार्थिवः—
रदनच्छदः दशनवासः (अ.) । दन्तवासः दन्तवर्चः
रदच्छदः (रा.) ।
ओष्ठपाकः । पुं । तन्नामकरीगविशेषः । उष्ट्रलघु ।
मा. नि. ।
ओष्ठपुष्पः । पुं । वसुजीवपुष्पवर्चः । वाङ्मनी गांश्च ।
रा. नि. व. १० । See वसुजीवः ।
ओष्ठप्रान्तः । पुं । रुक्मभागः । राजा. ।
ओष्ठफला (भा) । स्त्री । विन्वीलतायाम् ।
तेनाकुठा । भं गोडतोडली । वै. निघ. ।
ओष्ठरञ्जनो । स्त्री । ताम्बूलः । पां. प. सु. ।
ओष्ठरोगः । पुं । ओष्ठांशगतरीगविशेषः, ओष्ठ-
त्रणादौ । वातजपित्तजर्माभिकसान्निपातिकरतज-
मः सजर्मादजाभिवातजर्मदादष्टविधः । तत्र कर्कशत्वा-
दिलक्षणा वातजाः, पिङ्गकाचित्वादिलक्षणा
पित्तजाः, कण्डू मत्वादिलक्षणा कफजाः, कृष्णपीत-
श्वेतत्वादिसंयुतलक्षणपुत्राः सन्निपातजाः स्ववद्रत-
खर्जूरफलवर्णत्वं दिलिङ्गा रक्तजाः, गुरुस्थूलत्वा-
दिलक्षणा सः सङ्गाः, दिर्मण्डलवर्णत्वादिलक्षणा
मेदोजाः, क्षतजातत्वादिलक्षणा वभिघातजा इति ।
भा. म. ४८. सुखरौ. चि. । “आनुपपिष्टितचौर-
दधिमत्स्रातिसेवनात् । मुखपथ्यो गदान् कथ्युः
क्रुद्धा दीपा कफोत्तराः ॥ इति । मा. नि. ।
ओष्ठा (ष्टी) । स्त्री । लिम्बा । तेनाकुठा ।
प. म. ।
ओष्ठाधरी (रं) । पुं । स्त्री । ओष्ठधरः ।
ओष्ठा । स्त्री । विन्वीफलः । तेनाकुठा ।
ओष्ठीपमफला (लिका) । स्त्री । लिम्बिकायां ।
तेनाकुठा गांश्च । हिं कुण्डू. भा. पू. १८. ।

ओष्ठ्यं । स्त्रि. स्थालीपके अन्नादौ ।

ओड़(डु)स्वरम् । स्त्री । कुष्ठरोगविशेषः मे. ।
तस्य लक्षणं—“रुग्दाहरागकण्डूभिः परीतं रोम-
पिञ्जरं । औदुम्बरफलाभाघं कुष्ठमोडुस्वरं वदेत् ॥”
मा. नि. । ताम्बे । जटा. । उदुम्बरफलं । वि. ।
उदुम्बरसम्बन्धिनि ।

ओड़पुष्पम् । स्त्री । जवापुष्प । हे. च. ।

ओलुक्थम् । स्त्री । उल्लुक्थायाम् । हे. च. ।

ओदनिकः । पुं । सूकरः । अम. । [पेटुङ्ग ।

ओदरिकः । वि. क्षुब्धः । उदरमावधुतधीलः ।

ओदर्यम् । स्त्री । ताम्बे । मदनफलं । उदुम्बर-
फलं । [हे. च. ।

ओदश्वित(क्व)म् । स्त्री । अर्द्धजलधुतधीलः ।

ओदुम्बरम् । स्त्री । ताम्बे । हारा. । महाकुष्ठ-
रोगविशेषः । गुणाः—“पित्तेन पङ्कीदुम्बरफलाकृति-
वर्णानि औदुम्बराणि ।” सु. नि. ५ अ. । उदुम्बर-
फलं । वि. । उदुम्बरसम्बन्धिनि ।

ओदुम्बरच्छदः । पुं । दन्तीवर्चः । वै. निघ. ।

ओदुम्बरो । स्त्री । लमिमिदं ।

ओद्दाल(क)म् । स्त्री । स्वर्णवर्णं वक्रोक्तकारि-
कौटकतमधुनि । उद्देश्यः । रा. नि. व. १५ । गुणाः—
कषायघ्नं कटु कुष्ठविषम. शि च । राज. ।
राजनिघण्टुस्तु भूमिः उद्दालनात् औद्दालकामिधा-
कपिल कौटाः तैः वक्रोक्तसमीपं सञ्चितं मधु ।
औद्दालाः कपिला कौटा भूमिः उद्दालनात् स्मृताः
वक्रोक्तान्तस्तदुत्पन्नमौद्दालकमुद्दाल्यते । कुष्ठादि-
दीपघ्नं सर्वसिद्धिदश्चेति ।” रा. नि. व. १४ ।
प्रायोवक्रोक्तमध्यस्थाः कपिलाः स्वल्पकौटकाः ।
कुर्वन्ति कपिलं स्वल्पं तस्यप्रादौदालकं मधु ॥”
रुच्यं स्वर्थं कुष्ठविषघ्नं कषायं उष्णमस्त्रं कटुपाकं
पित्तकरञ्च । भा. पू. १८. मधुव. ।

ओद्दालकशकरा । स्त्री । अद्दालमधुतकतशर्क-
रायां । सा गुणैरौद्दालमधुसदृशी । रा. नि. व. १४ ।

ओङ्गिजम् । स्त्री । पांशुलवणे । मोर्रा । रा.
नि. व. ६ । शास्त्ररिलवणे । [राज. ।

ओङ्गिदम् । स्त्री । ओङ्गिदलवणे । मोर्रा ।

ओङ्गिदजलम् । स्त्री । उङ्गिदी जाते जले ।

प्रसरसन्धिलि । तस्य गुणाः—मधुरं पित्तघ्नमनं अवि-

दाहि च । राज. । लघु. । रा. नि. व. १४ ।
“विदाय्य भूमिं निष्ठां यत् महत्यां धारया सवेत् ।
तत्तीक्ष्णमोङ्गिदं नाम यदन्तोवि महर्षयः ॥ ओङ्गिदं
वारि पित्तघ्नं अविदाद्यतिशीतलं । प्रोषणं मधुरं
वत्समीषदातकरं लघु ॥” भा. पू. १८. वारि ।
वर्षासु ओङ्गिदं पथ्यम् । मद्र. ।

ओङ्गिदद्रव्यम् । स्त्री । उङ्गिदश्च पृथिवीं जायते
द्रव्यम् । तत्र वनस्पतिजतावानस्पत्यौषधानाम् ।
See च. सू. १ अ. वनस्पत्यादिः ।

ओङ्गिदलवणम् । स्त्री । पांशुलवणापरनाम-
धेयलवणे, यङ्गुर्भतः । स्वयमुत्पद्यते । मोर्रा । सि
यो. यङ्ग. चि. चिवगुडिकायां । च. द. महाषट्पल-
एते । गुणाः—चारयुक्तं गुरु कटु क्षिप्रं शीतं
वातघ्नञ्च । भा. पू. १८. व. २ । रत्नलं सूक्ष्मं लघु
वातातुलीमनञ्च । सु. द. व. २ । तीक्ष्णं उत्क्लेद-
जनकं चारयुक्तं कटु तिक्तं कीटवद्धतानाहशल-
घ्नञ्च । राज. ।

ओधस्यम् । स्त्री । पशुदुग्धे ।

ओनीतम् । स्त्री । अश्वरीगविशेषः । गुरुभीज-
नाभिषन्दिग्रासग्रहणाशीसिवावर्जनात् शुक्रं स्वस्था-
नस्थुतं मेहनें प्रातहन्त्यं, तेन सूत्रकृच्छं भवेत् ।
ततः शीघ्रितं कुपितं मेहने शूलं जनयति । मेहनञ्च
क्षिप्रं पक्वं कण्डू मतिङ्कायुक्तं मलिकावतं भवति,
स्वस्थानञ्च न प्रविशति । ज. द. ५१ अ. ।

ओन्दुवरम् । स्त्री । ताम्बे । भा. म. १८. ।

ओपधेयम् । स्त्री । रथचक्रे ।

ओपरोधिकः । पुं । पौलुदण्डः । हे. च. ।

ओपवस्तम् । स्त्री । उपवासः । लङ्घने । हे. च. ।

ओपसर्गिकः । पुं । सन्निपातादिरोगविशेषः ।
तस्य लक्षणं—“कफोऽनुलोमवातेन यदि पित्तानुलो-
मवेत् । स्वेदश्चेत्यादिभिर्जुष्टस्तदा भवति मानवः ।
पतिलोमः पुनस्तेन स्वास्थमायाति तत्तच्छात् ।
ओपसर्गिक एवाव्यः सन्निपात उदाहृतः ॥”
वेद्यशास्त्रं ।

ओपस्थम् । स्त्री । उपस्थंन्द्रियसुखं ।

ओपौनम् । स्त्री । उप्यचेत् । रा. नि. व. २ ।

ओमोनम् । स्त्री । अतसोच्चैः । शशिनाम् । श्वेत. ।

ओरभः (कः) । पुं । कम्बलवर्णः । तत्पार्थिवः,

—ऊर्णायुः आनिकः रज्जकः। हे। मेवे। हे। च। ली। मेवमांस। ग्रांड़ांशं। मं मेडी-करमांस। गुणाः—सधुरं शीतलं गुरु विष्टम्। हृदयश्च। मेवसमूहः। ऊर्णावस्ते। रा. नि. व. १७।
औरिणम्। ली। मृत्तिकालवणे। यवचारि। गोत्रा। वै निघ।

औरुवुकम्। ली। एरुवतैलं। च. द.।

और्वम्। ली। मृत्तिकालवणे। यवचारि। पांशुलवणे। रा. नि. व. ६।

औलम्। ली। श्वेतशूरणे। वै. निघ।

औलूकम्। ली। उलूकसमूहः। जटा।

औशीरम्। ली, पुं। बालके। दां। चामर-दण्डे। आसने। च। उशीरजः। मे. रतिकं।

औषणम्। ली। कटुरसः।

औषधम्। ली। शुण्डाम्। रा. सा. सं. औषध-मारणगणे। रोगघ्नद्रव्ये। उषध। तत्पर्यायः—मेवजं मेवज्य अगदः जायुः (अ.) जैवं आयु-योगः गदारातिः अमृतं आयुर्द्रव्यं (वै.)। “वेद्यो व्याधिं हरेद्येन तद्रव्यं प्रीतसीषधम्”। अति। औषधं पञ्चविधम्। यथा—रसचूर्णकषायवल्लि-कल्काः। “तत्र पञ्चविधं प्रीतं स्वसंयोगविशेषतः। रसचूर्णं कषायवालेहः कल्क इत्यपि ॥” तत्र पुनः द्विविधं शोधनशमनलक्षणं। तयोः शोधनरूपं वस्तिविरिकवमनम्। क्षुपितदोषान् वह्निःसार्थं रोगोपशमनं करोति। शमनरूपं तैलघृतसमूहं स्वस्थानस्थितानामेव साम्यहेतुः। वा. टी. अरुणः। तत्र वातस्य वस्तिः (गुदप्रणिधियस्तेहादि)। पित्तस्य विरेकः (मुखपीतं गुदमार्गेणान्तः स्थितस्य निःसार-णम्)। कफस्य वमनं (मुखेन पीतं तेनैव दोषस्य निःसारणम्)। शमनं—वातस्य तैलं, पित्तस्य घृतं, कफस्य च मधु। विष्यशैलजानि औषधानि क्रियाविधौ प्रशस्तानि तथा वनोपवनजानि। वनोपवनजानादिजानि न याच्याणि। औषधद्रव्याङ्ग-यहणं यथा—खदिरादीनां सारः, निम्बादीनां लवकं, दाडिमादीनां फलं, पटोलादेश्च रुद्धः ग्राह्यः। सारः स्यात् खदिरादीनामित्यादि। शाङ्गधरमते न्ययीधादिः लवकं वीजकादिः सारः तालीशार्दः पत्रं विफलादेश्च फलं ग्राह्यमिति। काष्ठगर्भमहा-मूलानां वल्कलं रजसमूलानां सर्वशो ग्राह्यमिति।

अतिस्थूलजटायास्त्वचः तथा सूक्ष्ममूलानि सर्वशो याच्याणि। यत्र द्रव्याङ्गावयवो यादृशी निर्दोषः, तत्र तादृश एव ग्राह्यः। यथास्तदादिकषायि अमृतादीनां पत्रमेव ग्राह्यम्। अङ्गसामान्योक्तौ मूलवल्कलम्, “अङ्गोऽप्यनुक्ते विहिततनु मूल” मिति वचनात्। विषयभेदे मृत्तुद्रव्यग्रहणम्—शरदि स्वरसीषधं सर्वकार्यार्थं, विरेकवमनार्थं वसन्ते। शिशिरं मूलं, ग्रीष्मं पत्रं, वर्षावसन्तयोः लवकन्दौ, शरदि चौरं यथर्तुपुष्प फलञ्च हेमन्ते सारञ्च ग्राह्यम्। सामान्योक्तौ—मृत्पात्रं, उत्पले नीली-त्यलं, शक्रप्रसे गीमयरसः, चन्दने रक्तचन्दनं, सर्पपं सिद्धार्थः, लवणे सैन्धवं मूत्रे गीमूत्रं, घृत-दुग्धेषु गव्यमेव, चतुष्पदे स्त्रीः, पक्षिणि पुमान्, वयस्यजाङ्गलानां चर्मादि हिला ग्राह्यम्। मांसं कथिते आजं लीवञ्च गृह्णीयात्। अनुक्ते ग्रहणं यथा—कालेऽनुक्ते प्रभातं, अङ्गेऽनुक्ते जटा, भागेऽ-नुक्ते साम्यं, द्रवेऽनुक्ते जलं। प. प्र. १ख। चूर्ण-लेहासवकार्यं तु श्वेतचन्दनं काथप्रलेपे रक्तचन्दनं ग्राह्यम्। भक्षणीयौषधविधानि—अजमीदीकी यमानी, बाह्यप्रलेपे तु वचा ग्राह्या। भा.।

औषधकालः। पुं। औषधसेवनस्य समयः। स च दशविधः—“निर्भक्तं प्राग्भक्तमधीभक्तं मध्य-भक्तमन्तराभक्तं सभक्तं सारङ्गं मुहुर्मुहुर्ग्रासं यासा-न्तरञ्चेति। तत्र निर्भक्तं केवलमौषधमुपयुज्यते। प्राग्भक्तं तनु प्राग्भक्तस्योपयुज्यते। अधोभक्तं यज्ञकाले पीयते। मध्यभक्तं यन्मध्यं भक्तस्य पीयते। अन्तराभक्तं नास यदन्तरा पीयते पूर्वा-परधीभक्तयोः। सभक्तं औषधेषु यस्याध्यते भक्तम्। सारङ्गं नाम यज्ञकालस्यादावन्ते च पीयते। मुहुर्मुहु-र्ग्रासं सभक्तमभक्तं वा यदौषधं मुहुर्मुहुर्मुहुरपयुज्यते। यासान्तरं यत्पिच्छव्यामिश्रम्।” तत्र निर्भक्तगुणाः—“वीर्याधिकं भवति मेवजमन्नहीन” मित्यादि। प्राग्भक्तस्य यथा—“शीघ्रं विपाकमुपयाति बलं न हिंसादित्यादि।” अधोभक्तस्य यथा—“पीतं यदन्नमुपभुज्य तद्द्रव्यकाये हत्याङ्गदानं बहुविधंश्च बलं दधाति।” मध्यभक्तस्य यथा—“मध्यं तु पीतमुपहत्यविसारि भावाद् ये मध्यदं हन्मिभूय भवन्ति रोगाः।” अन्तराभक्तस्य यथा—“हृद्यं मनोबलकरन्वतिदीपनीयम्।” सभक्तस्य यथा—“पथ्यं सभक्तमबलावलयोहिं नित्यमित्यादि।” सु. उ. ६४ अ.।

औषधालयः। पुं। औषधग्रहः। उषधेयं यत्र।

औषधिः (धी)। स्त्री। गुडूयां। राक्षसां। दूर्वायाम्। श्वेतदूर्वायाम्। हरीतक्याम्। मध्ये। औषधिः। रत्ना। फलपाकान्तहृदादौ। हे. च.।

औषधिगन्धः। पुं। आघ्राणेन ज्वरादिकरौष-धीनां गन्धः। च. द. ज्वरातिसार-चि.।

औषधिप्रतिनिधिः। पुं। यदौषधं न लभ्यते तस्य स्थाने तत्समगुणद्रव्यान्तरग्रहणे। यथा—मेदाभावे ह्यश्वगन्धा महाभेदे च शारिवा। जीव-कर्षकाभावे गुडूची वंशलोचना इत्यादि। चित-काभावे दन्ती अपामार्गचारो वा, धन्वशासाभावे दुरालभा, तगराभावे कुष्ठं, मूर्वाभावे जिङ्गिनीलवकं, अहिंखालक्षणाभावे मानकमयूरपुच्छग्रहणं वकुला-भावे कङ्करीत्यलपद्मग्रहणम्। नीलोत्पलाभावे लवङ्गं, अर्कादिचौराभावे तत्पत्ररसः, पुष्करमूला-भावे कुष्ठं, लाङ्गलकौयम्पिण्याभावे कुष्ठञ्च ग्राह्यं। भा. पु. १भ.। चविकाभावे गजपिप्पली, पिप्-पलीमूलम्, सोमराज्यभावे चक्रमर्दफलम्, दार्ढ्य-भावे हरिद्रा, रसाङ्गनस्याभावे दार्वीकाषः, सौराष्ट्रदृढभावे फटिकारो, तालीशभावे स्पर्शताली, भार्यभावे तालीशं कण्टकारीमूलं वा, कचकस्या-भावे पांशुलवणं, यष्टीमध्वभावे धातकौपुष्पम्, अश्ववेतसाभावे चुक्रं टाक्षाभावे गाम्भारीफलम्, तदभावे पीतशालपुष्पं, नखाभावे लवङ्गम्, कस्तुर्य-भावे काकोली, तदभावे जातीपुष्पम्, कर्पूराभावे श्यपिपर्णी (गौण्डिवाला) सुगन्धिमूलकं वा, कुङ्कुमा-भावे कुसुमं, शीखण्डचन्दनाभावे कर्पूरम् तदुभया-भावे रक्तचन्दनं ग्राह्यं। मध्यभावे जीर्णगुडः, पुरातनाभावे यामचतुष्टयशुष्कः गुडः, चौराभावे मौद्गी मासुरश्च रसः, शर्कराभावे खण्डः, शाल्य-भावे षट्पिकं, दाडिमाभावे हृत्नाम्न, सौराष्ट्रमृद-भावे पङ्कपपट्टी, लोहाभावे तन्मूलं, चय्यगर्जपिप्-पल्यभावे पिप्पलीमूलं, रुज्जिकाभावे तालमूलं ग्राह्यम्। मानुफलमिति केचित्। प. प्र. १ख.।

औषधिवीर्यम्। ली। शीतीयादिरूपे। तत्र शीतमुष्ण रुचं त्रिगुणं तीक्ष्णं मृदु पिच्छिलं तीव्रं विशदञ्चेति। तदुक्तं “वीर्यं द्विविधमुष्णं शीतः, चाग्निमीमीयलाजगतः। केचिदष्टविधमाहुरूपं शीतं त्रिगुणं रुचं विशदं पिच्छिलं मृदु तीक्ष्णञ्चेत्य-तानि वीर्याणि स्वबलगुणीकृषाद्रसमभिभूयामकस्य कर्त्तव्यमिति।” सु. सू. ४० अ.।

औषधीपञ्चामृतम्। ली। गुडूचीगोक्षुरमुषली-मुण्डाशितावरीषु।

औषधर(क)म्। ली। अयस्कान्तभेदे। पांशु-लवणे। मृत्तिकालवणे। यात्री रून्। तत्पर्यायः—सोऽप्यगुणं सर्वरसं सर्वसंसर्गलवणं ऊपरजं ऊष-रकं साम्बरं बहुलवणं मेलकलवणं मिश्रकं। सैन्धव-लवणे। ऊपरदेशजलवणे। गुणाः—चारं तित्तं वातकफघ्नं विदाहि पित्तघ्नं ग्राहि मूत्रशोधकञ्च। रा. नि. व. ६। चारिः। मद. व. २।

औष्टकम्। ली। उष्टसमूहः।

औष्टतक्रम्। ली। उष्ट्रीदुग्धजातघोले। गुणाः—“औष्टं तक्रानु विरसं गुरु हृद्यञ्च दीपलम्। पीनसश्चासकांसपु शस्तसुक्तम्।” वै. निघ.।

औष्टनवनीतम्। ली। उष्ट्रीदुग्धजातनवनीतं। गुणाः—लघुपाकं शीतलं व्रणहन्मिकफरक्तदोषघ्नं वातघ्नं विषघ्नञ्च। रा. नि. व. १५।

औष्टमूत्रम्। ली। उष्ट्रमूत्रे। गुणाः—उन्माद-शोफार्शःक्षमिश्रलीदरघ्नञ्च। मद. व. ८।

औष्टचीरम्। ली। उष्ट्रीदुग्धे। See उष्ट्री।

औष्ट्रीघृतम्। ली। उष्ट्रीनवनीतजघृते। गुणाः—सधुरं पाके कटु शीतलं क्षमिकुष्ठहरं वातकफ-गुणोदरघ्नञ्च। रा. नि. व. १५।

औष्यम्। ली। उष्यतायाम्।

क

कम्। ली। जलै। रा. नि. व. १४। सुखे। मे.। केशे। धर। पुं। अघ्नौ। वायौ। यमे। सूर्ये। आत्मनि। मयूरे। मे.। मनसि। शरीरे। काले। मने। शब्दे। इति अनेकार्थकोषः।

कंसः। पुं, ली। कंसमाचिके (महाद्रावके)। पानपत्रे। अ. टी.।

कंसम्। ली, पुं। ताम्रवज्रयोरुपधातौ, कांस-

धाती। कौं। प. स.। आदकपरिमाणे (८५)।
भा.। तैजसपावमात्रं। विका.।

कंसकम्। स्त्री। पुष्पकाशी। इदं श्वेतवर्णम्।
हे. च.। कांक्षि।

कंसहरीतकौ। स्त्री। शीघ्राधिकारि। हरी-
तकौ १०० शतं, दशमूलं प्रत्येकं ५ प. १॥०
माश मिलितं ६४ प. बारि ५१२ प. (६४५) ग्रि.
१२८ प. (१६५) पुरातनगुडः १०० प.। पक्ता
लेहवहूने, शुष्कीचूर्णं ८ तो. मरिचचूर्णं ८ तो.
पिपपलीचूर्णं ८ तो. यवचारः ८ तो. गुडत्वक् २
तो. तेजपत्रं २ तो. एलाचूर्णं २ तो. प्रलेपी
द्वयः। मधु २ श. वा १६ प.। सतान्तर कायः
८ श.। पाठः—“द्विपञ्चमूलस्य पच्यत्वकायं कंस-
भयानाच्च शतं गुडाच्च। मेहे सुसिद्धी च विनीय
चूर्णं व्योषं विसौगन्धसुपस्थिते च। प्रस्थाईमानं
मधुनः सुशीते किञ्चिच्च चूर्णादपि यावदुष्कात्,
एकान्ततः प्राप्य ततश्च लेह्यात् शुक्तिं निहन्ति
श्वयधुं प्रवृद्धं” मित्यादि। सा. कौ.।

कंसास्थि। स्त्री। कांक्षधाती। कौं। “कंसं
तु कांक्षं कंसास्थि”। विका.।

कंसोद्भवा। स्त्री। सौराष्ट्रसत्तिकायाम् हे. च.।

ककन्दः। पुं। खणं। उणा.।

ककरीमुखः। पुं। केजे। रा. नि. व. १८।

ककारपूर्वद्रव्यम्। स्त्री। ककारपूर्वकद्रव्येषु।
तानि यथा—कटुकः, कालशाकः, क्माण्डः,
कर्कटः, कर्कसुः, कर्कोटकः, कलिङ्गः, करमईः,
करीरः, कतकः, कशेरुः, काञ्जिकञ्जिति रक्तपिप्पे
वर्ज्यम्। भा. म. र. पि. चि.।

ककुङ्गिनी। स्त्री। ज्योतिषतिलतायाम्।
गताफट्टकी। भा. म. १५.।

ककुञ्जलः (ला)। पुं स्त्री। चातकपचिणि।
राज.।

ककुण(न)कः। पुं, स्त्री। बालरीगविशिष्टः।
See ककुणकः।

ककुत् (दः)। स्त्री, पुं, स्त्री। वृषाङ्के। वौ. ६८२
वृ. ६। प्राधान्ये। अम.। ध्वजे। मे। दर्वीकर-
सर्पमेदे। सु. कल्प. ४५.। See सर्पः।

ककुञ्जती। स्त्री। कटौ। शीघ्रं, निवृत्तं।
अम.। वि.। ककुञ्जिष्टे।

ककुञ्जान्। पुं। कृषभकक्षपे। रा. नि. व. ५।
वृजे। हे. च.।

ककुन्दरम्। स्त्री। नितम्बगर्भाधिष्ठाने वैकोन्ध-
करे वृषसन्धिसंज्ञये। मेरुदण्डोभयतः पार्श्वजघन-
वर्धभागि ईषदधस्तस्य स्थानम्। तत्र स्पर्शान्नान-
मधकाये चिष्टोपघातय। सु. शा. ६५.। ककुन्दरौ
तु सर्वेषां स्यातां जघनकूपयौ। रा. नि. व. १८।
पुं। वृचविशेषः। गुणाः—“ककुन्दरः कटुस्तिक्तः
ज्वरघ्नश्चैव कृन्मत्तः। रक्तकृष्णफदाद्यानां
तथायाश्च विनाशनः॥” अस्यार्द्रमूलश्च र. खि धारितं सुखदीप-
नम्। वै. निघ.।

ककुप्। स्त्री। चम्पकमालायां। प्रवेण्याम्। मे.
भक्तिकं।

ककुभः। पुं। अर्जुनवृक्षे। प. सु.। वृषे।

ककुभत्वक्। स्त्री। अर्जुनवृक्षत्वक्ले। च. द.।
सि. यो. यक्ष. चि. ककुभादौ।

ककुभशाखा। स्त्री। भाग्याम्। रत्ना

ककुभादनी। स्त्री। नखीनामकगन्धद्रव्यं। श.
च.।

ककुणकः। पुं, स्त्री। शिशोर्नैववर्त्मजरीगे।
क्रेता। हिं कोथुआह। लचणं यथा—“ककुणक
चौरदीपाच्छिन्नामचिवर्त्मनि। जायते तेन तत्र च
कण्डूरश्च सवेन्दुहः। शिशुः कृत्याङ्गलाटाच्छिन्न-
नासावधर्षणं। शक्ती नार्कप्रभां द्रष्टुं न वत्सोन्मील-
नचमः॥ मा. बालरी. नि.। ककुणकं चौर-
दीपाच्छिन्नामचिवर्त्मनि। जायते सखं नेत्रं
कण्डूरश्च सवेन्दुहः॥ भा. म. ४५.।

ककूल (क) म्। स्त्री, पुं। गोशृङ्गादिचूर्ण-
सन्तः। वा. टी. अरुणः। अपूपपचनार्थं सख्य-
पात्रे। “ककूलं शङ्खुभिः कौर्णे स्वमे ना तु तुषा-
नलः। तेन च सख्यसुत्तानमपूपपचनपात्रं
लक्ष्यते”। वा. टी. हेमा।

ककोरुकः। पुं। कृमिमेदः। See कृमिः।

ककोलः (कः)। पुं, स्त्री। (Possibly
the fruit of cocculus indicus.)
काकीलीतिख्याते सुगन्धद्रव्यमेदः। कौ. कला। हिं
शीतलचिनि। तत्पर्यायः—ककोलः (राज.),
कीशफलं कोलकं कोषफलं फलं (अ.), कीरक
(मे), काकीलं गन्धव्याकुलं तैलसाधनं (श), कतफलं
कटुकफलं द्वेय स्थूलमरिचं ककोलं माधवीचितं

कटुफलं कालं मरिचं। गुणाः—“ककोलः कटुको
हृद्यः सुगन्धिः कफवातजित्।” राज. अनुलेपे.
कटुतिक्तोष्णं सुखमाद्यहरं दीपनं पाचनं कष्यञ्च।
रा. नि. व. १२। “ककोलं कोलकं प्रोक्तं तथा
कोषफलं स्मृतं। ककोलं लघु तीक्ष्णोष्णं तिक्तं
हृद्यं रुचिप्रदं। आस्यदीर्गम्यहृद्रोगकफवातामयास्थ-
दृत्।” भा. म.। च. द. यक्ष. चि. लवङ्गादौ,
मावा ररतिः। गन्धशर्मा। च. द. वा. व्या.
एकादशशक्तिप्रसारणीतेले।

ककलटः। वि. कठिने। पुं। खटिकायाम्।
थङ्गीगाँ, फूलथङ्गि। अम.।

ककलटपत्रकः। पुं। (Corchorus olito-
rius.) वृचविशेषः। पाँटे गाँ, कोष्टे। तत्-
पर्यायः—पट्टः राजशयः शाणिः चिमिः। शब्दसा.
तच्छाकगुणाः—मधुरं दुर्जरं गुरुपाकि च। राज.
शा. व.।

ककलटी। स्त्री। खटिकायाम्। थङ्गि। विका.
शैलव.।

ककिल्यः। पुं। कपिल्यकः। अ. टी.।

कङ्कः। पुं। महाराजचूतः। रा. नि. व. १८।
चन्दने। पचिविशेषः। कौ. पांथि, हाँडगला।
मं. कङ्किकं। हारा.। तत्पर्यायः—लीहपृष्ठः
(अ), सन्दश्वदनः खरः रणालङ्करणः क्रूरः आभिष-
प्रियः (रा), अरिष्टः कालपृष्ठः किंसारः लीहपृष्ठकः
(ज), दीर्घपादः दीर्घपात (शब्दर.) कमलच्छदः
कोलपृष्ठः (हे.) महाराजचूतः (रा.)। गुणाः—
वृथी वीर्यविवर्धनः कफहरः कङ्कस्तथा भासकः।
अवि. २२ अ.।

कङ्कटः (कः)। पुं। कदरे। थङ्गि। हारा।

कङ्कटेरी। स्त्री। हरिद्रायाम्। वै. निघ.।

कङ्कणम्। स्त्री। हस्तभूषणं। तत्पर्यायः—
करभूषणं (अ.), कौन्तकं (शब्दर.), हस्तभूष-
मण्डनं शंखर (वि.)। वै. निघ.।

कङ्कतः। पुं। वृचविशेषः। भेषाङ्गुल, वैरेटौ।
वै. निघ. २५. अतिसा. पथ्ये। स्त्री। केशमार्जने।
कौ. कुरे। हला.। तत्पर्यायः—प्रसाधनी (अ.),
कङ्कती कङ्कतं प्रसाधनं (अ. टी.) केशमार्जनं (ज.)
फणिः फणिका (शब्दर.)। गुणाः—धूलीजन्तु-
मलकण्डूशिरोरीगघ्नम्। “कङ्कती कान्तिजननी

कण्डूशी सूर्धरीगजित्। केशप्रसादनी केशा-
रजोजन्यमलापहा॥” राज.।

कङ्कति(ती)का। स्त्री। केशप्रसाधनार्थद्रव्यं।
टि. नि.। कौ. कुरे। अम.। अतिबलायाम्।
नागमलायां। शीघ्रकृष्णकूनिश। भा. पू. १५.
गु. व.।

कङ्कलोटः (टिः)। पुं। खनामख्यातमक्षे।
कौ. किला गाँ. विका.। हारा.। जटा.।
खनिशमख्ये। थनिशा गाँ. श. र.। तत्पर्यायः,
जलव्याधः (वि) जलसूचिः। (ज.)

कङ्कदम्। स्त्री। सुवर्णे। वै. निघ.

कङ्कपुरीषम्। स्त्री। कङ्कविष्टायां। इदं व्रण-
दारणम्। सु. सू. २६ अ.।

कङ्कभोजनः। पुं। अर्जुनवृक्षे।

कङ्कमुखः। पुं, स्त्री। सन्दर्शे। शौ. पांथि। हे.
च.। “शब्दं प्रवृत्तीद्वरे च यस्मात् यन्नेष्वतः
कङ्कमुखं प्रधानम्।” सु. सू. ७ अ.।

कङ्करम्। स्त्री। कङ्करे। तत्पर्यायः। हे. च.।
ति. कृमिति।

कङ्करालः। पुं। पिला इति प्रसिद्धं वृक्षे। (पे. ५)
गाँ. वै. निघ.।

कङ्करोलः। पुं। (Alangium hexapeta-
lum.) निकोचकवृक्षे। औ. को. पाँ. गाँ. अ.
च.। लताविशेषः। कौ. कट्ठा.।

कङ्कलोडम्। स्त्री। चिञ्चोटकमूले। चै. को.
टि. को. डगूल. राज.।

कङ्कशतुः। पुं। पृथ्विपर्यायम्। श. च.।

कङ्कशायः। पुं। कुकुरे। श. मा.।

कङ्का। स्त्री। गोशीर्षचन्दने, पद्मगन्धे। “गोशीर्ष-
चन्दनं कण्ठतालमुत्पलगन्धिकम्। कङ्का” श. मा.।

कङ्कालः। पुं। शरीरास्थिनि। समुद्रितशरी-
रास्थिखड्गाते तस्मात्सरहिते। अ. टी. भ.। तत्-
पर्यायः—करङ्कः अस्थिपङ्कजः। (वै.)।

कङ्कावोजम्। स्त्री। गोशीर्षचन्दनवोजे। योग.
रव. उ. ख. केशरपाके।

कङ्करातम्। स्त्री। कुरुरके। वृद्धवृत्ति।
हला.।

कङ्कुः। पुं। कङ्कुटये। द्विरुपकोषः।

कङ्क(क)म्। स्त्री। हिमवत्यादिशखरजे हरितालव्यापाणविशेषः। वृषिम इति। र. सा. सं.। पार्वतीयसृष्टिकाविशेषः। तत्पण्यायः— कालकुष्ठं विरङ्गं रज्जुदायकं रचकं पुनकं शोधिकं कालपालकं। भद्रगुणाः—“कङ्कुष्ठं द्विधा प्रोक्तं तारहमाभक्तया। कटूणां कफवातघ्नं रचकं व्रणशूलहृत्॥” रा. नि. व. १२। तथा हिमवत्यादिशखरे कङ्कुष्ठमुपजायते। तत्रैकं रक्तकालं स्यात्तदन्यदण्डकं स्मृतम्॥ पीतप्रभं गुरु तिग्मं श्रेष्ठं कङ्कुष्ठमादिशत्। श्यामं पीतं लघु त्यक्तसत्वं नेष्टं तथाण्डकं।” शोधनं शङ्खशब्दे स्मर्यम्। भा. पू. १४.।

कङ्कः। पुं। काकविशेषः। वक्रपक्षिणं तिका।

कङ्कलः (लिः)(लिः)। पुं। अशोकः। हला। रा. नि. व. १०। तिका।

कङ्कलः। पुं। वास्तुकशाके। श. मा.।

कङ्कलिः। पुं। अशोकवृक्षः। हे. च.।

कङ्कल(क)म्। स्त्री। खनामख्यातसुगन्धपञ्चद्रव्ये। शीतलचिनीति लोके। भा.। गुणाः— कटुतिक्तौष्णं सुखजाद्यहरं दीपनं पाचनं रुच्यं कफवातघ्नं। रा. नि. व. १२। लघु तीक्ष्णं हृद्यं हृद्रोगान्वाहकं। भा. पू. १४.। “कङ्कलीकफलं पृक्ता”। अभावे जातीपुष्पं, तदभावे लवङ्गम्। भा. म. ४४. कर्णरी, चि. सामान्याङ्गने। “शुण्ठी-कङ्कलीकांस्त्य...”।

कङ्कलीकी (तिक्ता)। स्त्री। कङ्कलीवृक्षः। कङ्कली कङ्कलीति पश्चिमदेशः। गुणाः—“तिक्त-कङ्कलीकी याहिण्युष्णा रुचिकरी मता। मलाव-ष्टम्भकरणी पित्तघ्ना चाग्निदीपनी। कफं प्रमेहं कुष्ठञ्च जन्तून् च विनाशयेत्॥ वै. निघ.।

कङ्कः (काः)। पुं। लोभिः। हे. च.।

कङ्कः। पुं, स्त्री। (Panicum Italicum.) प्रियङ्गुपरनामधेये दण्डधान्यविशेषः। कांश्नि धानं वा दांनं। तं प्रोक्तायुचेदु, कीदृशं। प. सु.। तत्पण्यायः—प्रियङ्गुः (अ.) कङ्कः प्रियङ्गुः (अ, टी.)। श्वेतपीतकण्ठरक्तमेदास्तुषी। भग्नसन्धानी वृंहणी गुरुश्च। वा. टी. हे. धान्यव.। धातुशोधनी पित्तघ्नी क्षुधा वातवर्धकापुष्टिकरी गुरुः भग्नसन्धानकरी च। राज.। मधुरः रुच्यः कषायः स्नादुः शीतलः वातघ्नपित्तदाहघ्नः रुच्यः भग्नसन्धान-

कञ्च। रा. नि. व. १६। “कङ्कधान्यं धातुवृद्धि-करं वातकरं गुरु। अस्थिसन्धानकद्रुक्षमश्वानाञ्च हितावहम्। कफघ्नञ्च गुणाधिक्यं पीतं मुनिभि-रौरितम्॥” वै. निघ.। “स्त्रियां कङ्कः प्रियङ्गुः हे कणा रक्ता सिता तथा। पीता चतुर्विधा कङ्क-सासां पीता वरा स्मृता। कङ्कुस्तु भग्नसन्धान-वातकृद्वृंहणी गुरुः। रुचा श्लेष्महरातीव वाजीनां गुणकृद्वृंहणम्॥” भा.।

कङ्कुका। स्त्री। कङ्कः। प्रियङ्गुः। रत्ना।

कङ्कुणिका (णी)। स्त्री। महाज्योतिष्मती-लतायां। रा. नि. व. ३। कङ्कुणीनामदण्डधान्ये। कांश्निनी धानं। रा. नि. व. १६।

कङ्कुणीपत्रः (चा)। पुं, स्त्री। पण्यसन्धानम-दण्डविशेषः। रा. नि. व. ८।

कङ्कुनी। स्त्री। प्रियङ्गुः। कङ्कुणीधान्ये। रा. नि. व. १६।

कङ्कुनीका। स्त्री। कङ्कुनीधान्ये। चक्र।

कङ्कुलः। पुं। हले। श. च.।

कङ्कुः। स्त्री। कङ्कुधान्ये। अ. टी.।

कचः। पुं। बालके। वां। भा. म. १४. तन्त्र-क. ज्व. चि.। “मरिचकचपचम्पचावचारुक्।” रा. नि. व. १८। केशे। अम.। शुक्लद्रव्ये। मे. चक्रिकं। वस्त्रे। जटा.।

कचङ्गलः। पुं। ससुद्रे। तिका.।

कचटम्। स्त्री। कचटशके। भा. पू. १४.। दण्डे। पत्रे। उष्णा.।

कचदग्धिका। स्त्री। अलावाम्। नाडे।

कचद्रावी। पुं। अश्वेतसि। प. सु.।

कचपक्षः। पुं। केशसमूहे। अम.।

कचमालः। पुं। धूमे। हारा.।

कचरिपुफला। स्त्री। महाशमीवृक्षे। वड-भांहे ग्रीष्म। रा. नि. व. ८।

कचहस्तः। पुं। केशसमूहे। अम.।

कचा। स्त्री। हस्तिनाम्। मे. चक्रिकं।

कचाकुः। पुं। विलिशये। सपे. मे. चक्रिकं।

कचाटुरः। पुं। पक्षिविशेषः। उड्क.। दाल्यूह-पक्षिणि। तिका.।

कचामोदम्। स्त्री। जीवरे। वां। रा. नि. व. १०.।

कची। स्त्री। कुचाधिवीजे। रस. र. बाल. चि.।

कचुः। स्त्री। An esculent root, (Arum colocasia and other kinds.) खनामख्यातवृक्षे। कूटु ग्रीष्म।

कचूरकम्। स्त्री। कचूरः। कूटु। वै. निघ. २४. अश्व. चि. पिपीलिकातेले।

कचेरुकः। पुं। कर्णरी। केशुद्र. र. मा.।

कचोरः। पुं। कचूरः। वै. निघ. २४. अश्व. चि. भग्नवातक-हरीतक्यां।

कचोरा। स्त्री। शालिधान्यविशेषः। सा पित्तघ्नी। अति. १५. अ.।

कचटम्। स्त्री। जलपिप्पल्याम्। कौटु.।

कचरम्। स्त्री। तन्त्रे। मे. रविकं। वि. मल्लिने।

कचूरः। पुं। कचुनामककन्दशके। कूटु ग्रीष्म।

कचोरम्। स्त्री। श्याम्। प. सु.।

कचोरकः। पुं। गन्धश्याम्। चक्र.।

कच्छः (काः)। पुं। जलप्रायदेशः। कांश्नि.। See अनूपः। तुन्नकदम्बे। कूटु ग्रीष्म। मे. छदिकं। नन्दीवृक्षे। परिधानाञ्चले। कांश्नि.। हे. च.। जलप्राप्ते। अम.।

कच्छकाण्डनः। पुं। अश्वत्थमेदः। गन्ध. अश्वत्थ.।

कच्छ(च्छा, च्छो)टिका। स्त्री। कच्छे। कांश्नि, कौटु.। श. र.।

कच्छपः। पुं। खनामख्यातजन्तुविशेषः। कांश्नि-कुम्भि, कांश्नि, वां. कौटु.। मं. कांसव.। तत्-पण्यायः—कृष्णः कमठः (अ.), क्रीडापादः चतुर्गतिः दौलियः (हे.), गृद्धाङ्गः धरणीधरः कच्छेष्टः पल्लवा-वासः कठिनपृष्ठकः (रा.), भाषादः पञ्चगुतः क्रीडाङ्गः (शब्दर.), जलविलः (च.), उड्कटः (मे.), क्रीडाङ्गिः पञ्चाङ्गगुतः (वि.), पञ्चनखः गुह्यः पीवरः जल-गुल्मः (ज.). एतन्मांसगुणाः—वातहरं शुक्रदं चक्षुष्यं बल्यं मेधासृष्टिकरं पथ्यं शीथलञ्च। तच्चर्मं पित्तहरं। तत्पादः कफघ्नः। तदण्डः स्नादु वाजीकरञ्च। रा. नि. व. १६। “कच्छपी मधुरः स्नादुः शुक्रवृद्धिकरी मत्तः। वातघ्नः भग्नजननी

वृंहणी रुच एव च।” अति. २२. अ.। नन्दीवृक्षे। कूटु ग्रीष्म। रा. नि. व. १२। मदिरायन्त्रे। श. च.। श्लेष्मजन्यतालुर्गविशेषः। तत्र कृष्ण-वद्वस्त्रोऽवेदनः नातिशीघ्रोऽतिशीघ्र जायते। “कृष्णोऽवेदनीऽश्लेष्मजन्यता रोगो ज्ञेयः कच्छपः श्लेष्मलः स्यात्।” भा. म. ख. ४४. मुखरी. चि.।

कच्छपयन्त्रम्। स्त्री। श्लेष्मपकायन्त्रविशेषः। लक्षणं—“जलपूर्णपात्रमध्ये दत्त्वा खर्परन्तु विसृष्टं। तदुपरि रसविहिः स्याद्यः सूती रुदः कुण्ड्याम्॥ लघुलौहकोटिरिकया कृतपट्टमन्त्रिलिपमास्थाय। देशा तदुपरि सिकता चैकाङ्गुलिपरिमाणापि॥ तत् खर्परं पूर्य चाङ्गारकवनीपलेनीपचितम्॥” अति.। “जलपूर्णपात्रमध्ये कृत्वा पुटकपर्पं सुवि-लौहं। तदुपरि विडमध्यगतः सूतः स्याद्यः कोष्ठां॥ लघुलौहकोटिरिकया कृतपट्टमन्त्रि-माच्छाद्य। पूर्णान्तरपुटखर्परमध्ये अङ्गारैः खदिर-काष्ठभवेः॥ स्र दन्तो मर्दनतः कच्छपयन्त्रस्थितौ रसो जयति।” इदमेव कच्छपयन्त्रं आकण्डभूनि-वेशितं जलपत्रनिकासुस्थितशरावे दत्त्वा रस-मन्येन प्रकीर्णवदनेन सर्वमाच्छाद्य उपरि सिकता-भिरङ्गुलिमानेनाच्छाद्य भूमिभागैः कुकुटपुटादयः कच्छपयन्त्रोऽयमीरिता।

कच्छपिः। पुं। क्षुद्ररोगे। तालुरोगे।

कच्छपिका। स्त्री। विषसुष्टी। महानिम्बे। रा. नि. व. ४। कणनिर्गुण्ड्याम्। वै. निघ.। वातघ्नः श्लेष्मजन्य - प्रमेहपित्तकानाम - क्षुद्ररोगविशेषः। ग्रन्थयः पत्र वा षड् वा दाहणाः कच्छपीनताः। कफानिलाभ्यां पिडका ज्ञेया कच्छपिका बुधैः॥” इति। निदा.।

कच्छपी। स्त्री। क्षुद्ररोगे। मे. पक्षिकं। कच्छ-पिकायाम्। ग्रीष्मि कांश्नि. अम.।

कच्छपोलिः (का)। स्त्री। जलवेतसे। वै. निघ.।

कच्छरा। स्त्री। दुरालभायाम्। के.।

कच्छरुक्षा। स्त्री। दूष्यायाम्। जटा.। नागर-कुसायां। “नागरीत्या कच्छरुक्षा।” रा. नि. व. १३।

कच्छलकारकः। पुं। काशहणे।

कच्छा। स्त्री। भद्रसुखायाम् श्वेतदूष्यायाम्। चौरि (डि)कायां। विंविं पोका। वाराहीकन्दे। मे. छदिक.।

कच्छाटिका। स्त्री। परिधानाच्चली। कांछा।
कच्छान्तरुहा। स्त्री। श्वेतद्वन्द्वयाम्। श्वेत
पूर्वा। रा. नि. व. ८।

कच्छारुहा। स्त्री। खण्डकेतक्याम्। वै. निघ.।
कच्छालङ्कारकः। पुं। काश्चणे।

कच्छु(च्छूः)। स्त्री। खजूरीगे। छूनकोना।
तल्लक्षण—“सूच्या बह्वः पिङ्गकाः साववत्यः
पामेलुक्ताः कण्डुमयः सदाङ्गाः। सैव स्तोटेस्तौत्र-
दाहैरुपेता ज्ञेया पाण्ड्यः कच्छुरुया स्फिचोश्च।”
मा. नि.।

कच्छुकान्तनः। पुं। अहिंसायां। गया-
अश्वत्थे। के.।

कच्छु(च्छू)न्ना(न्नी)। स्त्री। पटोली। हनुषा-
फलक्षुपे। रा. नि. व. ४।

कच्छु(च्छू)मती। स्त्री। शुकशिम्व्यां। श. च.।

कच्छु(च्छू)रः। वि. कच्छुरोगयुक्ते। थोम-
रोगी। पुं. खले। मे. रत्तिकं।

कच्छु(च्छू)रा। स्त्री। कपिकच्छी। आना-
कुशी। रा. नि. व. ३। रक्तदुरालभायां।
शूरान्ता विमेष। कर्पूरशब्दाम्।- आसहृदि-
द्रायाम्। महाबलायाम्।

कच्छुरालः। पुं। श्लुवने।

कच्छुरो। स्त्री। धातक्याम्। धाईशूल।

कच्छेष्टः। पुं। कच्छपे। रा. नि. व. १८। स्त्री।
भद्रसुखायाम्।

कच्छेष्टिका। स्त्री। परिधानाच्चली।

कच्छोत्था। स्त्री। सुखायां। रा. नि. व. ६।

कच्छोरम्। स्त्री। शब्दाम्। र. मा.।

कचुटं। स्त्री। जलपियल्याम्। वै.।

कचुरं। स्त्री। तन्ने। मे.।

कचू। स्त्री। खनामल्यात-कन्दविशेषे। कू.।

कजम्। स्त्री। कमले। अस्तते। मे. जद्वि.।

कज्जलम्। स्त्री। नीलकमले। अञ्जने। काञ्ज।
हे. च.। तिका, सि. यो. कामला पुं। चि.।
कज्जल्याम्। अवि.।

कजं। स्त्री। पक्षे। रा.।

कज्जलं। स्त्री। अञ्जने। काञ्ज। पुं। मेघे।
शब्दमा.।

कज्जलध्वजः। पुं। दीपाधारे। पिलसूज।
तत्पर्यायः—कज्जलरीचकः कौस्तुभद्वयः दीप-
ध्वजः शिखातरुः दीपध्वजः (ज), ज्योत्स्नाध्वजः
(वि. :)।

कज्जला (लिः) (लिका) (ली)। स्त्री।
मीनविशेषे। Sulphuret of mercury.
(Aethiop's mineral.) मर्दितरसगन्धके
कज्जलीति लीके। श. र.। “एषा कज्जलिका ख्याता
हृत्पथी वीर्यवर्द्धनी। नानानुपानयोगेन सर्वव्याधि-
विनाशिनी॥” वै. निघ. २८। “जपापचरसेनाथ
वर्द्धमानरसेन च। रसं संशोधयेत्तेन तत्समं शोध-
येद्वलि॥ अङ्गराजरसेः पिष्टा शोधयेदन्तरिमभिः।
समथा वा विधा वापि पथाङ्गणञ्च कारयेत्।
चूर्णयित्वा समं तेन रसेन सह मर्दयेत्। नष्टसूतं
यदा चूर्णं भवेत्कज्जलसद्भिन्म॥” भा. म. १८।
“शुद्धसूतं गन्धकञ्च समं सक्कर्मयेद्दिनं। निश्चन्द्रं
कज्जलीभूतं ततो योगेषु योजयेत्॥ पृथग्योगेषु
यदीकौ समौ पारदगन्धकौ। तव भागद्वयं योज्यं
कज्जलस्येति निश्चयः॥ यावान् स्यादधिकः सूतात्
तावन्तं गन्धकं पुनः। क्षिपेद्योगे विधानज्ञो नात्र
कार्यं विचारणा॥ यत्र सतीऽधिको योगे गन्ध-
पाषाणतो भवेत्। तत्र तन्मानतः कर्त्यादादावेव
हि कज्जलं॥” अजि.।

कचटः (डः)। पुं। स्त्री। गजपिपल्याम्।
वै. निघ.। जलतण्डुलोयापरनाम खनामल्यात-
शक्ते। कौटुङ्गा दाश. र. मा.। हि चवडाइभेद।
कलाटिवाशक्ते। च. द.। सि. यो. कचटादिः।
चोराइशाकभेदे। भा. म. १८. अ. सा. चि.।
तत्पर्यायः—जलभूः छाङ्गुली लाङ्गुली (श),
शारदी तीर्थपिपली शकुलादनी (र), जल-तण्डु-
लीयं। गुणाः—घारकत्वं हिमत्वं पित्तरक्तनाशित्वं
लघुत्वञ्च। राज.। वातघ्नत्वं तिक्तत्वञ्च। भा.
पू. १८. शा. व.। कचडो हि कचटभेदे।

कचटपत्रकम्। स्त्री। कचटच्छेदे। कौटुङ्गा
पाता। र. र. यक्षणीकवाटरसे।

कचटपल्लवः। पुं। कचटे। सि. यो. यक्ष. चि.
जम्बादिः।

कचटादिः। पुं। अतिसारे। कषायविशेषे।

अत्र कचटादीनां पत्रं शास्त्रम्। “कचटदाडिम-
जम्बूकचटकपत्रकौवैर। जलधरनागरसहितं गङ्गा-
मपि वेगिनीं रुन्ध्यात्॥” च. द. अ. सा.।
कौटुङ्गा पाता, दाडिमपाता, जागपाता,
शिङ्गेडा पाता, बाना, मूता, डुंटे, थोलाके
२० र. खल / १० अ. शेष ०/० आदि पौष्ट्या।

कचटावलेहः। पुं। यक्ष्णधिकार—अत्र
कचटश्च (कौटुङ्गादाश) १ श. तालमूल्याः १ श.
जलं १६ श. शेष ४ श., काथे शर्करा १ श. पक्का
पादश्लिष्टे तत्र वराहकान्ता-धातकौ-पाठा-विल्वपेक्षी-
पिप्पली-भङ्गापचातिविषा-यवचार - सौवचल-रसा-
ञ्जन-मीचरसानां प्रत्येकं चूर्णं कर्षमितं दत्त्वा
पाकश्लिष्टं कुर्यात्। शीते मधुनः कुडवाहं दयम्।
च. द.। सा. कौ.। कौटुङ्गा १५ तालमूली १
अ. खल १७ अ. शेष ४ अ. चिनि १ अ. पाक
करिष्य। पाकश्लिष्टं इहेले, तांशते वराकान्ता,
धाईशूल, आकुनामिशूल, वेणुशुंटे, पिप्पल,
मिर्चि, आतैह, यवकांर, मृत्तल लवण, रसा-
ञ्जन एवं गोचरम थोलाकेर चूर्ण २ तोला
दिग्वा पाक शेष करिष्ये। शीतल इहेले मधु
१ पौष्ट्या दिवे।

कचडः। पुं। कचटप्रभेदे। तत्पर्यायः—
कचटः काचः चक्रमर्दः अल्पः (श)।

कचनः। पुं। काचनवने। वै. निघ.।

काचिकां। स्त्री। काञ्जिके। कौञ्जि। अ. टी. भ.।

काचिका। स्त्री। वेणुशाखायां। कश्चि. श.

च.। तत्पर्यायः—काञ्जिका वणः। (श)।
चन्द्रस्फुटि। रा. नि. व. २०।

कचुः (क)। पुं। सर्पलचि। मापेन थोलाश।
हे. च.। उट्टे। चोलके। कौटुङ्गा। औषधविशेषे।
मे. कविकं।

कचुकशाकः। पुं। शाकविशेषे। गुणाः—
“कचुकी शाकवृक्षसु वातला याद्विणी मता।
क्षलरी कफपित्तानां नाशिनौ परिकीर्तिता॥”
वै. निघ.।

कचुका। स्त्री। अश्वगन्धायाम्। कचुकशाके।
वै. निघ.।

कचुकालुः। पुं। सर्पे। कालसर्पे। केडेटे
गापे। श. च.।

कचुकिः। पुं। यवे। रा. नि. व. १६।

कचुकौ। पुं। चण्डवने। सर्पे। यवे। रा.
नि. व. १८। जङ्गकवने। मे. मचतुक्। तन्नामक-
दीर्घान्वितघोटके। लक्षणं यथा—“कन्धे वचसि
वाहीश्व अंसदेशं तथैव च। अन्यवर्णी भवेद्वाजौ
कचुकी सः प्रकीर्तितः॥” ज. द. ३ अ. स्त्री।
जीरीश्वने। र. मा.। कौटुङ्गा। र. सा. सं.।
उत्तरीरसागर। जीरकचुकीति रम. र. वङ्ग-
भद्रातके, महाभद्रातकगुडं। शरपुङ्गायाम्।
कचुकशाके। औषधविशेषे। मे.।

कचुलिका। स्त्री। अङ्गरक्षिण्याम्। काचुलीति
भाषां। हे. च. नाना।

कचुलः। पुं। केशे। मे. जद्वि.। स्त्री। अमृतं
पत्रे। वै. निघ.।

कचुलकः। पुं। पक्षिविशेषे। मग्नना पाथि,
काञ्जना। श. च.।

कचुलनः (लः)। पुं। कचुकपक्षिणि। श. च.।

कचुलमूलम्। स्त्री। कमलकन्दे। वै. निघ.।

कचुयोनिः। पुं। शालूके। कचुस्य पञ्चस्य
योनिहव्यतिः। श. च.।

कचुरः। पुं। गजे। केशे। स्त्री। धातक्याम्।
पाटलायाम्। उदरे। मे. रत्तिकं।

कचुलिका। स्त्री। अङ्गरक्षिण्यां। कौटुङ्गा।
हे. च.।

कचुरः। पुं। जडरे। गजे। मे. रत्तिकं।

कचुलिकम्। स्त्री। काञ्जिके। अ. टी. भ.।

कचुलिका। स्त्री। भार्या। वाभूनशोटी। श. र.।

कटः। पुं। करिगण्डस्थले। किलिङ्गके। मांशुर,
मृगमा, मृगाश्वर वड। मे. टदिकं। तणे।
धरणिः। कटिप्रदेशे। श्वे. नलि. समये। हे. च.।
स्त्री। अश्वचालनाय रचितभूमौ। ज. द. ७ अ.।

कटकः। पुं, स्त्री। सासुद्रलवणे। कडुकट।
रत्ना। परिहार्यं। हारा। हसिदन्तमण्डने।
मे. कविकं। पर्वतसागुभूमौ। वि.।

कटकी। पुं। गजे। श. र.। पर्वते।

कटकोलः। पुं। निडौवनपात्रे। शिक्मानि।

कटखदिरः। पुं। काके। शगाले। मे.।

कटखादकः। पुं। काचलवणं। काचकलसं। बलिपुष्टे। जम्बुके। शेषाण। मं. कपचकं।

कटङ्कटः। पुं। अग्रौ। दारुहरिद्रायां। भेष. सु. री. हृत् खदिरवटी।

कटङ्कटा। स्त्री। आचुकवले। आचुकनर गीष्ट। द्रव्याभि.। तत्पथ्यायः—महाभद्रा पीत-भद्रा पीतदारु विदारिका।

कटङ्कटौ। स्त्री। दारुहरिद्रायाम्। वै. निघ.।

कटङ्कटेरी। स्त्री। दारुहरिद्रायाम्। प. सु.। हरिद्रायाम्। त्रिका।

कटपञ्चकम्। स्त्री। अश्वचालनाय पञ्चविध-भूमिषु। एका मण्डलाकारा, द्वितीया चतुरस्रा, तृतीया गोमूवा, चतुर्थी अर्धचन्द्रा, पञ्चमी नाग-पाशा चेति। तदुक्तं नकुलेन। “धनुर्षादश योज्यं वाजिनां मण्डलं क्रमात्। सङ्कीर्णयोज्यं यावद्यावत्कटकपञ्चकम्। तदूर्ध्वं मण्डली योज्या गोमूवा तदनन्तरम्। ऋजुवर्गसु वर्त्तौ च गोमूवा सर्व्वकर्मसु। युज्यमाना न दृश्यन्ते प्रायशी हि विचक्षणैः। ज. द. ७५।

कटप्रोथः। पुं। स्फिचि। कट्याम्। श. चि.।

कटभङ्गः। पुं। हलेन शस्यच्छिदे। हारा.। शते भञ्ज तोणा। शृङ्गार्या। त्रिका.।

कटभिः (भौ)। स्त्री। कटकशिरीषे। कौण्डिनिरीषे। रत्ना. लताशिरीषे। श्वेत अप-राजिता। प. सु.। लवज्योतिषकीलतायाम्। लताकटुकौ। रा. नि. व. ३, २३। वै. निघ. २५. उन्मा. चि. निशादिष्टते। सुषल्यां। तालभूलौ। रा. नि. व. २३। अपराजितायाम्। अप. चि. अतिसागररसे। किण्वहोत्परनामधेयवृक्षविशेषे। सा द्विविधा कृष्णश्वेतमेदेन। तयोः श्वेता पुनः महाद्रुखमेदेन द्विविधा। कृष्णाया गुणाः—कटुणा गुणघ्नी विषाधानशूलघ्नी वातकफाजीर्णहरी च। श्वेता तत अधिकगुणयुक्ता। रा. नि. व. २। “कटभी कटुका चीणा तुवरा तित्तका मता। नाङ्गीव्रणं रक्तवज्रं प्रमेहश्च विषं क्लीनं। श्वेतकुष्ठं कफश्चैव चिदीषश्च ब्रूयन्तथा। शिरीरीगमजीर्णश्च नाशयेदिति कीर्त्तिता। फलस्यास्या आतुवद्विकरं कफवर्द्धकश्च। “निर्यासीत्या गुणवर्धो गल्थो वातविनाशनः।” इति महाश्वेतकटभी-तत्फल-निर्यासगुणाः। “इदा च कटभी चीणा कटुका

कुष्ठहा मता। कफहा रक्तदोषघ्नी मेदीरोगहरा परा। नाङ्गीव्रणं विषं मेहं क्लीनं विनाशयेत्। कटभीवत्फलगुणा ज्ञेयाः...।” ऋसकटभीगुणाः। वै. निघ.।

कटभीत्वक्। स्त्री। कटभीत्वक्ले। च. द. उन्मा. चि.।

कटमालिनौ। स्त्री। मदिरायाम्। श. च.।

कटम्ब(म्भ)रा (टुम्भरा)। स्त्री। कटुकां। कर्कटौ। मे.। र. भा. भा. पू. १५. गु. व.। कटभी भट्टाली च। सि. यो. उन्मा. चि. श्रीकण्ठः। “कटम्भरा हस्त्रिकाली।” गन्धप्रसारण्या। गङ्गाशुनि। दन्तीवृक्षे। गोधयां। बध्ना। हारा.। श्लोणाकवले। भा. पू. १५. अने. करिण्याम्। कलम्बिकायां। मूल्यायां। पुन-र्णवायां। मे. रचतुक्। राजवलायां। अम। महाबलायाम्। रा. नि. व. ४।

कटम्भारः। पुं। श्लोणाकवले। रा. नि. व. २। कटभीवृक्षे। वै. निघ.।

कटशर्करा। स्त्री। गाङ्गेष्टीलतायाम्। नटौ। इति गौडि। हारा.। औषधिविशेषे।

कटसारिका। स्त्री। भिण्टीसामान्ये। खैणि। हिं कटशरैया। भा. पू. १५.।

कटाकुः। पुं। पञ्चिविशेषे। उणा.।

कटायणम्। स्त्री। वीरणे। वेणी। श. च.।

कटाहः। पुं। कूर्मकर्परे। मे. हतैकं। जाय-सानविषाणयभागे महिषशिरी। हारा.। तैल-पाकपात्रे। कड़ा। श. च.। सुवे। त्रिका.।

कटाहकः। पुं। मातुलङ्गादेरभ्यन्तरस्यान्त-वज्जागे। आति। अवि. सू. १७५.।

कटाहयम्। स्त्री। पञ्चकन्दे। शृङ्गार (गैण्डा)। रा. नि. व. १०.।

कटाक्षः। अपाङ्गहटी। अम. अश्वस्य शङ्ख-कर्णधीरन्तरभागे। ज. द. २५.।

कटिः। पुं, स्त्री। शीण्याम्। कौकाण। रा. नि. व. १८. तत्पथ्यायः—शीष्णफलकं श्रीषी ककुशती कटः (अ), कटौ श्रीष्णः श्रीष्णफलं (अ. टी.), फलवं कटौर काञ्चीपदं (हे), करभः (ज.)।

कटितटम्। स्त्री। नितम्बे।

कटितम्। स्त्री। रसनायाम्। मे. रतिकं। कटीवस्त्रे। सुद्रवणिकायां। पू. पू. के.।

कटिदेशः। पुं। कट्याम्। कौकाण।

कटि(टी)प्रोथः। पुं। स्फिचि। रा. नि. व. १८. कटिदेशस्थमांसपिण्डे। शृङ्गार (गैण्डा)। अम.।

कटिरोहकः। पुं। रिपयाङ्गारोहके। श. मा.।

कटिलम्। स्त्री। कारवेण्डफलं। भा. पू. १५.।

कटिलकः। पुं। कारवेण्डके। कटुना। प. सु.। रक्तपुननवायाम्। मे. कचतुक्।

कटिशोर्षकः। पुं। कटिदेशे। कौकाण। हला.।

कटिशूलः। पुं। कटिदेशस्थे शूलरोगे। कृग्नौ इति भाषा।

कटिशुङ्गला। स्त्री। कटिकिङ्ग्याम्। के. द. १३३. शृङ्गार। हारा.।

कटिसूचम्। स्त्री। कटिभूषणविशेषे।

कटि (इन्)। पुं। हस्तिनि। खदिरवृक्षे। रा. नि. व. ८. स्त्री। श्रीष्णफलके। कौकाण। अम.। पिप्पल्याम्। मे. टडिकं। मिकप्रदेशे। रत्ना.।

कटौकतरुणम्। स्त्री। नितम्बगतं सन्धिमर्माणं। तत्स्थानं पृष्ठदण्डोभयतः जघनपात्रं वह्निर्भागं ईषणीचैः। पृष्ठवंशीभयतः प्रतिशीणीकाण्डं अस्थिनी। अम.। स. शा. ६५.।

कटौकपालम्। स्त्री। कटौफलके। विज. र.।

कटौघः। पुं। कटौगतवातरीणि। (कौग-त्रेण वात। लक्षण—“वायुः कट्यास्थितः सन्धः सानो वा जनयेद्भजम्। कटिघः स एवीतः पङ्कः सकृद्योर्ध्वीर्वाधात्।” भा. म. १५.।

कटौरः। पुं, स्त्री। जघनस्थले। जटा.। कटि देशे। कौकाण। हे. च.। कटिपात्रे। अ. टी.।

कटौरकः। नितम्बस्थले। रा. नि. व. १८.।

कटुः। स्त्री। लतायाम्। राजिकायाम्। मे. टडिकं। कटुक्याम्। कटुकी। रा. नि. व. ६। कटुवज्जां। लताविशेषः। रा. नि. व. ३।

श्रियङ्गुवृक्षे। हे. च.। कटुपटीले। डि. ९५५०। वै. निघ. २५. उन्मा. चि.। चम्पकवृक्षे। अर्कवृक्षे। श. च.। जलजलणविशेषे। कवकविधे। छात्रा-विषे। श. र.। कटुजतरौ। राजसर्पे। हारा.। चीनकर्पूरे। रा. नि. व. १२.। वायुगुणभूयिष्ठे षड्रसान्यतमरसे। खोजराम्। मे. तिखट्। स मरिचादौ व्यक्तः। रा. नि. व. २०.। तस्य लक्षणं—“यो जिह्वायं बाधते उद्वेगं जनयति शिरी गृह्णीते नासिकाश्च स्वावयति स कटुकः।” सु. सू. ४२ अ.। अपिच “सवेदेद्यो रसनां निपाते तद-तीव च। विदहन्मुखनासाच्च संसावः स कटुः स्मृतः।” चर.। गुणाः—उष्णलघुत्वः मुख-शीघ्रनः प्राणाच्चिविरेचनः क्षमिहरश्च। तद्विपाकीऽपि कटुः। तद्विपाकगुणाय वातला कफ-पित्तघ्ना वायुगुणभूयिष्ठाय। सु. सू. ४२ अ.। कफकण्ठ-दोष-शोफ-मन्दानिल-श्वित्रीरोगघ्नः। अतिसेवितश्चेत् क्षयवीथ्येव लक्ष्यश्च करोति। रा. नि. व. २०.। कटुगुणाय तीक्ष्णश्च विषदो वातपित्तघ्नः। श्लेष्मकृमि-रात्रेयः। कृमिकण्डूविषापहः। रुचस्तन्वहरश्चापि मेदःस्थौल्यापकर्षणः। अशुदो नासिकास्याच्चिः जिह्वागोहेजको मतः। दीपनः पाचनी रुच्यः नासिकाशोषणी भृशम्। केदमेदीवसामज्जशक्-न्मूत्रोपशोषण इति मतान्तरम्। सोऽतियुक्तौ भान्तिदाहमुखतालोष्ठशोषणम्...।” भा. म. १५.। चि.। कटुनि. ति. रसे। रत्ना.। सुगन्धे। मे.। दुर्गन्धे। तै. चि.। अ. टी. स्वा.।

कटुकः। पुं। तन्नामकरसपाके। सु. सू. ४० अ.। कटुरसे। कटुपटीले। वै. निघ. २५. ज्व. चि.। कटुफलादौ। सुगन्धवृक्षे। श. र.। कटुजवृक्षे। अर्कवृक्षे। श. च.। आर्द्रके। राजसर्पे। हारा.। लशने। मे.। स्त्री। त्रिकटौ। मे. कटिकं। मरिचे। रा. नि. व. ६। भा. म. १५. कण्डुकज. स. ज्व. चि.। “कटुकटुफलाभीधरेः।” कटुकां। च. द. कफज्व. चि.। “कटुकं चित्तकं निम्बम्।”

कटुकण्टकः। शाक्यलीवृक्षे। रा. नि. व. ८.।

कटुकतयम्। स्त्री। त्रिकटौ। च. द. ज्व. चि.। कवलधारणे। “सैन्धवं कटुकतयम्।”

कटुकन्दः। पुं। शिशुवृक्षे। मज्जिनां गीष्टं। आर्द्रके। आर्द्रा। लशने। मे. दचतुक्। स्त्री। मूलके। गुणां। प. सु.।

कटुकन्दरी । स्त्री । गोविन्दीति कोङ्कण प्रसिद्धा । प्रा. वाघेची । गुणाः—“कटुकन्दरीका चीणा तित्ता वातकफापहा । विसर्वादीनाशयति ।” वै. निघ. ।

कटुकफलम् । स्त्री । ककोलके । ककोल । रा. नि. व. १२ । वै. निघ. २३. वा. व्या. । महा-राजादौ ।

कटुकरसः । पुं । षड्रसायतमरसविशेष । बालरस । See कटुः ।

कटुकरोहिणी । स्त्री । कटुक्याम् । कटुकी । वा. चि. १३. पटीलादी । “पतं कटुकरोहिणी ।” च. द. ज्व. चि. सुसाद्यगणे । “बलाकटुकरोहिणी ।”

कटुकवर्गः । पुं । कटुकद्रव्यसमूहः । यथा—शिशुमधुशिशुमूलकलशुनसुमुखसितशफिकुण्डद्वेदकर-हरणुकावल्लगुजफल चण्डागुगुलु-सुसलाङ्गलिका-यकनासापीलुप्रभृतीनि पिप्पल्यादिगणः सालसा-रादिगणः सुरसादिगणश्चेति । मञ्जिना, रक्त-मञ्जिना, गुला, रक्तुन श्वेततुलसी, मोरी, कूड़, देवदारु, रेणुक, सोमराजौवीज, शङ्ख-पूषी, गुग्गुलु, भूता विषनाङ्गुलि, शोण-पात एवम् औलु प्रभृतिः पिप्पल्यादि (पिप्पल, पिप्पलमूल, चै, छिन्नकमूल, कुंठ, मरिच, गजपिप्पली, रेणुक, एला, यमानी, ईल्यव, आकनादि जीरक, सर्षप, घोडा-निम्ब, मदनफल, हिङ्गु, वायुनशो, मूल्यामूल, आतईच, वट, विडङ्ग एवम् कटुकी), खुर-सादि (तुलसी, श्वेत तुलसी, गुरुपलाश, वायुई तुलसी, गुरुतण, मृगगुरुतण, राई-मरिषा, वनवायुई कासमर्द, हेंचैता, वन-तुलसी, विडङ्ग, कटुक, श्वेतनिशिन्ना, नीलनिशिन्ना, कुरुराणाका, इन्दुरकाणी पाना, वायुनशो, केडुगार्डूटी, कुडुकाडनी, घोडानिम्ब) उ शालमारुदिगणके (शाल, पिप्पला, खदिर, श्वेतखदिर, विट्खदिर, गुपारि, भृङ्गपत्र, मेघशृङ्गी, तिल्लूक, चन्दन, रक्तचन्दन, शिबु, शिरीष, वक, धव, अर्जुन, ताल, शैव, करज, नाटकरज, कृष्णकुङ्कु, अङ्गुर, लताशाल) कटुवर्ग कहे । सु. सू. ४२ अ. ।

कटुकवल्ली । स्त्री । कटुनामलताविशेष । कटुकी । तें रेमट्टु । गुणाः—कटुः श्रिता कफ-आसघ्नी नानाज्वरहरा रुचा राजयक्ष्मि । रा. नि. व. ३ ।

कटुकशर्करा । स्त्री । पित्तश्लेष्मज्वरे कटुरोहिणी शर्करायोगे । अत्र प्रत्येकं तीलकमितं । वैद्यप्रसारके कु. टी. । चक्रलु कटुरोहिण्या १२ मा सित-याश्च ४ मा ।

कटुकस्नेहः । पुं । सर्षपसे । वै. निघ. ।

कटुका(की) । स्त्री । (Picrorrhiza kur-roa) कटुक्याम् । कटुकी । हिं कुटकी । तें नल्लकीलकर । केदारकटुकीति दान्तिनाथे प्रसिद्धा । रा. नि. व. ६ । तत्पथ्याः—जननी तित्ता रोहिणी तित्तरुहिणी चक्राङ्गी मत्स्यपित्ता नकुला शकुलादनी सादनो शतपत्न्या विजाङ्गी मलमेदिनी अशोकरोहिणी कृष्णा कृष्ण-भेदा कृष्णभेदी महौषधी कटुी अञ्जनी काण्डरुहा कटु रोहिणी केदारकटुका अरिष्टा पामघ्नी धन्वन्तरिपथ्या वान्तिदा (श), कटुम्बरा कटुम्बरा अशोका (अ), काण्डरुहा तित्तरुहि-णिका (र). तित्तिता । द्रव्याभि. । “कटुका-मुखावारिणा ।” च. द. पित्तश्लेष्मज्व. चि. । “सितां कटुकया युक्तां पीत्वा चीथेन वारिणा ।” आयुर्वेदसारे । गुणाः—सारककृच्छकफघ्नी । राज. । तित्तातिकटुः श्रिता पित्तरक्तदाहबलासारोचकघ्नी च । वा. । आसज्वरभेदनी (अर्थात्) बह्म-बड वा मलपिष्टं मलादिकं भित्ताधः पातयति । चक्र. द. । कटुः तित्ता रुचा श्रिता लघुः भेदका दीपनी हृदयशोषी कफपित्तज्वरप्रमेहश्वासकासरक्त-दाहकुष्ठकृमिघ्नी च । भा. पू. १३. ह. व कटुतुम्ब्याम् । तिङ्नाडे । सुद्रुषुचुपि । रा. नि. व. ३४. । पीतरोहिण्या । नेत्रपाषाण इति लोके । रत्ना. । लताकलुष्याम् । च. द. वा. व्या. चि. ।

कटुकाख्या । स्त्री । कटुक्याम् । सु ।

कटुकायलीहम् । स्त्री । शीथधिकारि । पाठः—कटुकं चूर्णं दन्ती विडङ्गं चिफला तथा । चिचकी देवदारुश्च विडङ्गारणपिप्पली ॥ चूर्णानि तानि तुल्यानि द्विगुणं स्यादथोरजः । क्षीरेण तुल्यमेतच्च त्रैलोक्यं श्रययुनाशनं ॥ भैर. रस. शीथ. चि. । खिकटु, कटुकी, लड्डीमूल, विडङ्ग, खिफला,

तिङ्गार मूल देवदारु, तेडुडुमूल, गजपिप्पल, मृगदाय मगान भांग । सर्षपिष्ठा लोहचूर्ण ।

कटुकापाली । स्त्री । कटुकपाली । हिं । कौटाकुडकौडेनी । रत्ना. । प. सु. ।

कटुकारोहिणी । स्त्री । कटुका । रा. नि. व. ६ । च. द. पित्त. ज्व. चि. महीकादौ । “कटुका-रोहिणी समा ।”

कटुकालावुः । पुं । तित्ततुम्ब्याम् । तिङ्नाडे । र. मा. ।

कटुको । स्त्री । कटुकायाम् ।

कटुकीटः (कः) । पुं । मशके । शशा । जटा. ।

कटुकाणः । पुं । टिड्मि । तित्तिर पाथी । हि. च. ।

कटुग्रन्थि । स्त्री । पिप्पलीमूले । शृङ्गाम् । रा. नि. व. ४ । लघुने । वै. निघ. ।

कटुङ्गता । स्त्री । नित्यकर्मसमाचारनिष्ठुरवे । हारा. ।

कटुचातुर्जातकम् । स्त्री । समभागलगेता-पत्रमरिचेषु । “एलावकपत्रकैस्तुल्यैर्मरिचैः सम-वितैः । कटुपूर्वमिदञ्चातुर्जातकमुच्यते ॥” रा. नि. व. २२ ।

कटुच्छदः । पुं । तगरहवे । श. र. । सुगन्धा-र्जके । गुरुतुलसी । वै. निघ. ।

कटुजीरकः । पुं । जीरके । रा. नि. व. ५ ।

कटुता (त्वम्) । स्त्री । (स्त्री) । तीक्ष्णतायाम् । शोण । दीर्गमे ।

कटुतित्तः (कः) । पुं । किराततित्तके । छिन्नता । भा. पू. १३. महाशयहवे । वड् शण । शणचुपि । रा. नि. व. ४ ।

कटुतित्त(क्ति)का । स्त्री । महाशये । प. सु. । कटुतुम्ब्याम् । तिङ्नाडे । श. र. ।

कटुतित्ता । स्त्री । कटुतुम्बा । तिङ्नाडे । कटुतुम्ब्याम् । कटुतुम्बा वै तिङ्पत्ता । रा. नि. व. ३ ।

कटुतिन्दुकः । पुं । कुचेलके । कुँठिनी । श. च. ।

कटुतुण्डिका (गुडी) । स्त्री । तित्ततुम्बा । कटुतराई, तिङ्पत्ता, तैत कुन्तुकी । मं

कं कडुतीडली, कहितीई, तीतकुंदर, वन-टिंडुराकडुआ । गुणाः—कटुः तित्ता कफनाति-विषघ्नी अरोचकरक्तपित्तघ्नी रोचनी च । रा. नि. व. ३ । विष्णुगाम् । तैनांकुषा ।

कटुतुम्बि(स्त्री)का । स्त्री । Wild variety of lagenaria vulgaris. तित्तालावाम् । तिङ्नाडे । हिं कडुतुम्बा, तुम्बी, तीतुलीकी । मं कं कडुभोपला, कडुदुधी, कहिसीरे । तें चेत-आनव । तत्पथ्याः—फलनी चरः पिण्डफला (ज), लम्बा (मे.), इलाकुः (अ.), तित्ततुम्बी कटुकालावुः टपात्मजा (र.) तित्तका कटुतित्तिका वृहत्फला राजपुत्री तित्तवीजा तुम्बिका । गुणाः—पाण्डुकमिकफवातनाशिलं लघुपाकिलञ्च । राज. । “कटुतुम्बी रसे पाके कटुईया च श्रौतला । तित्ता वान्तिकरी आस-कास-हृच्छीधनी मता । वातशोफणविषशूलपित्तज्वरापहा । पर्णं पाके तु मधुरं सूत्रशीघ्रनसुत्तमम् । पित्तशान्तिकरं त्रैलोक्यं फले पर्णसमा गुणाः ॥” वै. निघ. ।

कटुतुम्बिनी । स्त्री । तित्तालावाम् । रा. नि. व. ३ ।

कटुतैलम् । स्त्री । सार्पतैले । मरिषात्र तैल । हिं कडुयातेल । मं शिरशेल । गुणाः—कटु तित्तं तथा याहि उष्णं स्या कफवातनुत् । कृमिपाण्डू-शीघ्रनं स्यात्पित्तकृष्णार्पणं क्षुत्तम् । कर्णरोगे कृमि-रोगे तथा वातामयेषु च । कण्डुकुष्ठामये चैव कफ-मेदीगुणेषु च । प्रशस्यं सार्पपत्रैश्च रोगाणाञ्च विभावयेत् । वस्तिकर्मणि नो शस्तं पित्तदाहकरं महत् ॥ अत्रि. सू. १४ अ. । कटुणं तीक्ष्णं लघु कफघ्नानिलहरं पित्तासृक्कीटकुष्ठार्शोत्रिणजन्त-विघ्न । वा. टी. हेमा. तैलव. । “सार्पपत्रं तित्त कटुणं वातकफविकारघ्नम् । पित्तासृदोषदं कृमि-कुष्ठघ्नं तिलजवच्च चक्षुष्यम् ॥” रा. नि. व. १५ ।

कटुतैलमूर्च्छा । स्त्री । सफेनतामसादिदीप-नाशार्थमासतैलस्य पाकेन निष्फेनीकृतस्यावसाथं सजलहरिद्रादिवारिरेपेण शनैः शनैः शीतलीकरणे । तेन पाककाले स्त्रीत्याद्युपद्रवो न जायते । मूर्च्छा द्रव्याणि यथा—आमलकी हरिद्रा सुस्ता विन्मलकं दाडिमलकं नागकीशरं कृष्णजीरकं बालकं मन्थ-विभीतकञ्च । “वयस्या रजनीमुस्तविन्मलकादि-केशरैः । कृष्णजीरकक्रीवरनलिकैः सनिषीतकः ॥ एतैः समाश्रैः प्रस्ये च कपसां प्रयोचते ।

अरुणाद्विपलं तत्र तीर्थधादकसम्भितम् । कटुतैलं पचेत्तेन आमदीषहरं परम् ॥” भेष. ज्व. चि. । तैल ४०. पाक करिषा निष्कन हरेण, नागहेश अथ मज्जलहरिद्रा ताशिर पर मज्जलमज्जिष्ठा तत्परे अथाश्रु जवा क्रमे क्रमे अक्षेप द्वारा उक्थ तैलक शटेनः शटेनः शीतन करिषे । परे १७०. जले पाक करिषे । मज्जिष्ठा २५ ७ अथाश्रु जवा अथोक २ तैला निवे ।

कटुवय(विक)म् । स्त्री । विकटुके । ७०, पिप्पुल, गरिष्ठ । रा. नि. व. २२ । भा. ।

कटुदला । स्त्री । कर्कटिकायाम् । कौकूड । रा. नि. व. ७ ।

कटुदुग्धिका । स्त्री । तित्तालायां । वै. निघ. ।

कटुनिष्पावः । पुं । नदीनिष्पावधान्ये । श. च. ।

कटुपत्रः (कः) । पुं । पपटे । क्ण९पापडा । सितार्जके । श्वेतपत्रं कूज्जुनगी । रा. नि. व. ५ ।

कटुपत्रिका (त्री) । स्त्री । लउउउउउपे । कारीरवे । रा. नि. व. ८ ।

कटुपर्णिका (र्णी) । स्त्री । चीरिण्यां । यन्मूलं चोक् इति उच्यते । “कटुपर्णी हैमवती हैम-चीरी हिमावती । हैमाहा पौतदुग्धा च तन्मूलं चोकमुच्यते । गुणाः—हैमाहा रचनी तित्ता भेदिन्युत्कृष्टकारिणी । कृमिकण्डूविधानाहकफ-पित्तासृक्कुष्ठमुत् ॥” भा. म. १४. ।

कटुपर्णिका (र्णी) । स्त्री । चीरिण्यां । यन्मूलं चोक् इति उच्यते । “कटुपर्णी हैमवती हैम-चीरी हिमावती । हैमाहा पौतदुग्धा च तन्मूलं चोकमुच्यते । गुणाः—हैमाहा रचनी तित्ता भेदिन्युत्कृष्टकारिणी । कृमिकण्डूविधानाहकफ-पित्तासृक्कुष्ठमुत् ॥” भा. म. १४. ।

कटुपर्णिका (र्णी) । स्त्री । चीरिण्यां । यन्मूलं चोक् इति उच्यते । “कटुपर्णी हैमवती हैम-चीरी हिमावती । हैमाहा पौतदुग्धा च तन्मूलं चोकमुच्यते । गुणाः—हैमाहा रचनी तित्ता भेदिन्युत्कृष्टकारिणी । कृमिकण्डूविधानाहकफ-पित्तासृक्कुष्ठमुत् ॥” भा. म. १४. ।

कटुपर्णिका (र्णी) । स्त्री । चीरिण्यां । यन्मूलं चोक् इति उच्यते । “कटुपर्णी हैमवती हैम-चीरी हिमावती । हैमाहा पौतदुग्धा च तन्मूलं चोकमुच्यते । गुणाः—हैमाहा रचनी तित्ता भेदिन्युत्कृष्टकारिणी । कृमिकण्डूविधानाहकफ-पित्तासृक्कुष्ठमुत् ॥” भा. म. १४. ।

कटुपर्णिका (र्णी) । स्त्री । चीरिण्यां । यन्मूलं चोक् इति उच्यते । “कटुपर्णी हैमवती हैम-चीरी हिमावती । हैमाहा पौतदुग्धा च तन्मूलं चोकमुच्यते । गुणाः—हैमाहा रचनी तित्ता भेदिन्युत्कृष्टकारिणी । कृमिकण्डूविधानाहकफ-पित्तासृक्कुष्ठमुत् ॥” भा. म. १४. ।

कटुपर्णिका (र्णी) । स्त्री । चीरिण्यां । यन्मूलं चोक् इति उच्यते । “कटुपर्णी हैमवती हैम-चीरी हिमावती । हैमाहा पौतदुग्धा च तन्मूलं चोकमुच्यते । गुणाः—हैमाहा रचनी तित्ता भेदिन्युत्कृष्टकारिणी । कृमिकण्डूविधानाहकफ-पित्तासृक्कुष्ठमुत् ॥” भा. म. १४. ।

कटुपर्णिका (र्णी) । स्त्री । चीरिण्यां । यन्मूलं चोक् इति उच्यते । “कटुपर्णी हैमवती हैम-चीरी हिमावती । हैमाहा पौतदुग्धा च तन्मूलं चोकमुच्यते । गुणाः—हैमाहा रचनी तित्ता भेदिन्युत्कृष्टकारिणी । कृमिकण्डूविधानाहकफ-पित्तासृक्कुष्ठमुत् ॥” भा. म. १४. ।

कटुपर्णिका (र्णी) । स्त्री । चीरिण्यां । यन्मूलं चोक् इति उच्यते । “कटुपर्णी हैमवती हैम-चीरी हिमावती । हैमाहा पौतदुग्धा च तन्मूलं चोकमुच्यते । गुणाः—हैमाहा रचनी तित्ता भेदिन्युत्कृष्टकारिणी । कृमिकण्डूविधानाहकफ-पित्तासृक्कुष्ठमुत् ॥” भा. म. १४. ।

कटुपर्णिका (र्णी) । स्त्री । चीरिण्यां । यन्मूलं चोक् इति उच्यते । “कटुपर्णी हैमवती हैम-चीरी हिमावती । हैमाहा पौतदुग्धा च तन्मूलं चोकमुच्यते । गुणाः—हैमाहा रचनी तित्ता भेदिन्युत्कृष्टकारिणी । कृमिकण्डूविधानाहकफ-पित्तासृक्कुष्ठमुत् ॥” भा. म. १४. ।

कटुपर्णिका (र्णी) । स्त्री । चीरिण्यां । यन्मूलं चोक् इति उच्यते । “कटुपर्णी हैमवती हैम-चीरी हिमावती । हैमाहा पौतदुग्धा च तन्मूलं चोकमुच्यते । गुणाः—हैमाहा रचनी तित्ता भेदिन्युत्कृष्टकारिणी । कृमिकण्डूविधानाहकफ-पित्तासृक्कुष्ठमुत् ॥” भा. म. १४. ।

कटुभरा । स्त्री । प्रसारण्याम् । गकडाशनित्रा ।

च. द. वा. व्या. एकादशशतिकाप्रसारणीतैल ।

कटुरम् । स्त्री । तन्ने । घाण । जटा. ।

कटुरवः । पुं । मेके । रा. नि. व. २ ।

कटुरा । स्त्री । आर्द्रहरिद्रायां । कौठा हरिद्रा ।

कटुरुणा । स्त्री । विहतायां । रवा. ।

कटुरोहिणी । स्त्री । कटुक्याम् । र. मा. ।

रा. नि. व. ६ । वा. सू. १५ अ. पटोलादिः । च

द. पित्त. ज्व. चि. दुरालभादिः । “भनिम्बवासा-

कटुरोहिणीनाम् ।” च. द. कफज्व. चि. सुसादिः ।

“विफला कटुरोहिणी ।” अष्टादशाङ्गकषाये ।

“पटोलं कटुरोहिणी ।” च. द. ज्व. चि. श्रव्यादिः ।

कटुलता । स्त्री । कटुक्याम् । कटुकौ । भेष. ।

कटुवार्त्ताकी । स्त्री । तित्तावार्त्तायां । तैत्त

वेष्टन । श्वेतकण्टकायाम् । रा. नि. व. ४ ।

(किनी) । चुद्रवहल्याम् । वं. निघ. ।

कटुवाष्पिका । स्त्री । महाराष्ट्राम् । प. सु. ।

कटुविपाकः । पुं । द्रव्यय पाककटुले । तदा-

श्रयश्च कटु, तित्ताकषायरसद्रव्यमावम् । कटुविपाकं

वस्तु ला वातलं शुक्रं कफपित्तं च । सु.

सू. ४० अ. ।

कटुवोजा । स्त्री । पिप्पल्यां । रा. नि. व. ६ ।

कटुवौरा । स्त्री । (Capcici) Capcicum.

कुमरिचे । जङ्गमरिष्ठ, गोष्ठमरिष्ठ, राण गोष्ठ ।

हिं लालमरिच । गुणाः—“कटुवौराग्निजननी

दाहिनी बलासघ्नी अजीर्णविमूचित्रणक्लेदघ्नी तन्दा-

मीहप्रलापस्वरभङ्गारीचकघ्नी । सन्निपातजडीभूतं

हृतेन्द्रियश्च नरं जीवयति ।” अवि. ।

कटुशृङ्गाट(ल)म् । स्त्री । चित्तकूटदेशप्रसिद्ध-

गौरसुवर्णशके । रा. नि. व. ७ ।

कटुसिंहपुत्री । स्त्री । चुद्रप्रप्रिपर्ण्याम् ।

कटुसिंहो । स्त्री । कटुवार्त्तायाम् ।

कटुसेहः । पुं । (Sinapis dechotoma.)

सर्षपवृक्षे । चिका. । कटुतैले । भेष. बाल. चि. ।

गौरसर्षपे । रा. नि. व. ७ ।

कटुहुच्ची । स्त्री । कारवेले । उष्ट्र गोष्ठ । रा.

नि. व. ७ । कर्कश्याम् ।

कटुत्वट(क)म् । स्त्री । शुष्काम् । आर्द्रके ।

आपा । र. मा. ।

कटुदरी । स्त्री । गीविन्दीति कोङ्कणे ख्यातौ-
पत्रे । गुणाः—विसूचिघ्नी कटुणा कफवातहा ।
वै. निघ. ।

कटुपणम् (णा) । स्त्री । पिप्पलीमूले ।

शुष्काम् । रा. नि. व. ६ । पिप्पल्यां । वै. निघ. ।

कटोरम् । स्त्री । मृत्पात्रे । कटोरा । श. च. ।

कटोरा । स्त्री । खनामख्यातपात्रे । टाँटि, कटोरा ।
श. च. ।

कटोलः । पुं । कटुरस । उष्णा. ।

कटुकं । स्त्री । कतकफलं । निर्गन्धकण ।

कटुरतैलम् । स्त्री । ज्वरे विदाहे च हितम् ।

मूर्च्छिततिलतैलं ४५ कल्कद्रव्याणि समष्ट्या १-श-

तक्रं २४ श. यथाविधि पाच्यम् । सचललवणं

शुष्कौ कुष्ठं मूल्यामूलं लाक्षा हरिद्रा मज्जिष्ठाचेति

द्रव्याणि । “सुवर्चिका नागरकुष्ठमूल्यालाक्षानिशा-

लोहितशटिकाभिः । तैलं ज्वरे षड् गुणतक्रसिद्ध-

मथ्यजनाच्छीतविदाहमुच्च ।” वै. निघ. ।

कटारः । पुं । चुद्रखड्गे । कटोरी ।

कटुलम् । स्त्री । गन्धले । सि. यो. वा. व्या.

चि. माषवलादिः । सुगन्धरोहिषलणं । शोणकपूरं ।

वा. उ. ३७अ. । See कचृणम् ।

कटुफलः । पुं । (Myrica sapida.) खनाम-

ख्यातवृक्षे । कटुल, कटुलान । हिं कायफरं ।

सं कं कायफलं, किरुसिवात्रि । ते पापरुडम् ।

प. सु. । र. मा. । तत्पण्यां, —यौपर्णिका

कुदिका कुम्भी कौट्यः (अ), काफलः कुम्भीपाकी

(भा.) पक्षः कु. दी (शब्दर.), त्वक्फलं (द्रव्याभि.),

सोमवल्कः सोमवृक्षः रोहिणी (र.) नासातुः अरण्यः

(श.), कृष्णगर्भः प्रचेतसौ भद्रावती महाकुम्भी राम-

सेनकः कसुदा उग्रगन्धः भद्रारङ्गगन्धः लघुकाशस्थः

यौपर्णी । गुणाः—कटुः उष्णः कासश्वासज्वरघ्नः

उग्रदाहहरः रुच्यः सुखरीगशान्तिकरश्च । रा. नि.

व. २ । सु. सू. ३८ अ. लोभादि. ड. । सु. सू.

३८ सुरसादौ. ड. । वार्त्ताकवृक्षे । वै. निघ. ।

स्त्री । कटुफले । गुणाः—तुवरं तित्तां कटु वात-

कफज्वरघ्नं आसारं प्रमेहकासकण्ठमयारुचिघ्नञ्च ।

भा. । मद्. व. १ । सि. यो. कफज्वरावलेहे ।

वा. सू. १५ अ. । परुषकादौ अरण्यः । “कटु-

फलं कतकफलम् ।” वा. सू. १५ अ. रोभादि.

अरण्यः । “जिह्विनीसरलकटुफलयुक्ताः ।” वा.

सू. १५ अ. सुरसादिः । “खरवुसवृषकुर्णी कटु-
फलं कासमहः ।” च. द. पित्त. ज्व. कलिङ्गादिः ।
“कलिङ्गं कटुफलं सुसम् ।” कङ्काले । रा.
नि. व. १२ ।

कटुफला । स्त्री । गाभारीवृक्षे । र. मा. । रा.
नि. व. २ । वृक्षं । काकसाच्याम् । वार्त्तायां ।
रा. नि. व. ४ । देवदाल्यां । देशांताङ्ग । रा.
नि. व. ३ । सुगैर्ज्वरके । रा. नि. व. ७ ।

कटुफलादिः । पुं । कासरीगे कषायविशेषे ।
पाठः—“कटुफलं कचृणं भार्गी सुसं धान्यं वचा-
भया । शङ्खी पपटकं शुण्ठी सुराहच जले शृतं ।
मधुहिङ्गुतुतं पियम् . . . ॥”-अथ प्रलेप्यहिङ्गुमधुनी-
माषः । उत्तमादौ पलांशादिकं दीयम् । माषिकं
हिङ्गुसिन्धुमिल्यादि परिभाषावचनात् । च. द.
कास चि. ।

कटुफलादिपानम् । स्त्री । दीर्घकालानुबन्धि-
ज्वरे हितं । गुणाः—चिदीषदाहलणान्नाम् । कटुफलं
विफला देवदारु रक्तचन्दनं परुषकफलं (फलम्) ।
कटुकौ पञ्चकाष्ठं उग्रोरश्चेति द्रव्याणि एषां प. १६
रक्तिकं वारि २५ श. १ श. । भा. म. १४. ज्व. चि. ।

कटुकं । स्त्री । कतकफले । निर्गन्धकण ।

कटुङ्गः । पुं । तिलुकवृक्षे । तैद गोष्ठ । वा.
टी. वल्कादिगणे. हैमाद्रिः । श्योणाकवृक्षे ।
शोभापांता । रा. नि. व. २ । भेष. स्त्रीरी.
पुष्पागुगचूर्णं । च. सू. ४५, ३१ दशके । वै. निघ.
अप. चि. कटुभादितैले । वा. सू. ३५ अ. अश्व-
ठादौ । “कटुङ्गः कमलोद्भवं रजः ।” सु. सू.
३८ अश्वठादिः । स्त्री । टुण्डुकफले । शोभाकण ।
“कटुङ्गफलाजमोद... ।”

कटुखरा । स्त्री । प्रसारण्याम् । ज. द. ।

कटुरम् । स्त्री । Butter-milk. दधिलेहे ।
विका. । दधिसरे. । र. मा. । तन्ने । ‘तन्ने कटुर-
मिथ्यते । प. प्र ३५. व्यङ्गने । उष्णा. ।

कटुरतैलम् । स्त्री । See कटुरतैलम् ।

कटु । स्त्री । कटुकां । कटुकौ । रा. नि. व. ६ ।
वै. निघ. २४, कण्ठकुष्ठज्व. चि. । भेष. कुष्ठ चि.
भल्लातकगुडः । सु. सू. ४० अ. । कटुकवल्गा ।
कटुकीर्णताविशेषः । रा. नि. व. ३ । तत्पण्यां,
—कटुकवल्गो सुकाशं काष्ठवल्गिका सुवल्गो महा-

वल्ली पशुमीहिका कटुः। गुणाः—मधुरत्वं शीतलं रुचिकारित्वं कफ-श्वास-क्षयनिवारणत्वञ्च।

कटरः। वि। कठिने। जटा।

कठा। स्त्री। करिण्याम्। श. च.।

कठाकुः। पुं। पक्षिणि।

कठाहकः। पुं। A gallinule. दाण्डूह पक्षिणि। श. र.।

कठिका। स्त्री। तुलसीवृक्षे। खटिकायाम्। वै. निघ.।

कठिञ्जरः। पुं। (Ocimum sanctum.) अर्जकवृक्षे। कूटतुलसी वृक्षे। रा. नि. व. १०। पर्णसि। काण तुलसी। भा. पू. १३. पुं. व.।

कठिनम्। स्त्री। यवाव्यजाजीविककटुभूनिम्बादि-द्रव्येषु। श. च.। स्थाल्याम्। वि। सखे मे.।

कठिनपृष्ठः(कः)। पुं। कूर्मः। रा. नि. व. १२।

कठिनफलः। पुं। कपिलवृक्षे। रा. नि. व. ११।

कठिना। स्त्री। गुडशर्करायाम्। मे. नविकं। काकीदुम्बरिकायाम्। रा. नि. व. ११।

कठिनिका। स्त्री। खटिकायाम्। थड़ी। हारा.।

कठिनो(कः)। स्त्री. पुं। खटिकायाम्। थड़ी। र. मा.। प. सु. वि. का.। मे. नविकं।

कठिनोपलः। पुं। कौटुम्भीशालौ। भा. नि. व. १६।

कठिष्ठः(कः)। पुं। कारवेल्लके। कुरगा, उच्छे। प. सु.। भा. पू. २३.। कर्कटे। कौकरोन, वनकौकरोन। प. सु., च. चि. ३५.। “कर्कटोऽरण्यसम्भूतः कठिष्ठः शठघातकः।” वै. निघ.। पुनर्नवायाम्। रा. नि. व. ५। भैष. मध्यमनारायण-तैले। रक्तपुनर्नवायां। भा. पू. २३.। तुलसी-वृक्षे। वि. का.।

कठिष्ठ(क्षि)का। स्त्री। (Momordica chanartia.) कारवेल्लवृक्षे। उच्छे गौह.। तुलस्यां। रक्तपुनर्नवायां। गौदाशूण्ये। न. द. १२. अ.।

कठोरः(लः)। वि। कठिने। अ. टी.।

कड़कम्। स्त्री। सासुद्रलवणे। कड़कठ.। र. मा.।

कड़करः। पुं। तुषे। वै. निघ.।

कड़ङ्गः। पुं। सुरविशेषे। उष्णा.।

कड़ङ्गरः। पुं। तुषे। तूष, आण्डा.। हे. च.।

कड़म्बः(कः)। पुं। कलन्धिका। शाक-नाडिकायाम्। डौंठा.। See कलन्धी।

कड़म्बो(म्बुका)। स्त्री। कलन्धीशाके। श. र.।

कड़ारः। पुं। पिङ्गलवर्णे। अम.।

कड़ुहुच्ची। स्त्री। क्षुद्रकारवेल्ले। छोट उच्छे। रा. नि. व. ७।

कणः। पुं। पिप्पल्यां। वा. सू. १५. अ. शोधनव.। “कणलवणवचैला...।” कणोऽतिसूक्ष्मे धान्यांशे। मे. नविकं। लिशे. हे. च.। वनजीरके। रा. नि. व. ६।

कणगुगुलुः। पुं। श्वेतजीरके। खनामख्यात गुग्गुली। गुग्गुलुविशेष कणगुग्गुलु। तत्-पथ्यायः—गन्धराजः स्वर्णवर्णः सुवर्णः कनकः वंशपीतः सुरभिः पलङ्कषः। गुणाः—कटुणः सुरभिः वातघ्नः रसायनयः। रा. नि. व. १२।

कणजिह्विका। स्त्री। महासप्तम्यायाम्। वड़ वेड़ेला। सारिवायाम्। बहुपुत्रिकायाम्। शतभूनी वा डूँई आम्ना। रा. नि. व. २२।

कणजीरः(कम्)। पुं. स्त्री। शुक्लजीरके। म. द. व. २। शुद्धजीरके। श. च.। रा. नि. व. ६।

कणजीर्णा। स्त्री। श्वेतजीरके। रा. नि. व. ६।

कणनिर्यासः। पुं। गुग्गुली। रत्ना.।

कणप्रियः। पुं। सूक्ष्मचटके। वै. निघ.।

कणभः। पुं। पुष्पवृक्षविशेषे। कुनठिन्ना। रत्ना.। तन्नामककीटे। तद्दण्डलक्षणम्—विसर्पः श्वयथुः शुलं ज्वरकृद्दिश्यापि च। लक्षणं कणभेद्द दंशश्चैवावसीदति॥ मा. नि.। अग्निप्रकृतिकीट-विशेषे। तेन दष्टे पित्तरोगा भवन्ति। अन्य-जातीयकीटे। स चतुर्विधः—“त्रिकण्टकः कुणी हस्तिकचः अपराजितश्चेति। तैर्दंष्ट्रेषु श्वयथुरङ्ग-मर्द्दी गुरुता गावाणां दंशः कृष्णता च भवति। सु. कल्प. ८५.।

कणभक्षकः। पुं। श्यामचटके। भारितपक्षिणि।

वांरूहे, भांरूहे। रा. नि. व. १८।

कणमूलम्। स्त्री। पिप्पलीमूले। पञ्चतित्तपृष्ठे।

कणही। स्त्री। लताशरीरे। प. सु.।

कणा। स्त्री। पिप्पल्याम्। प. सु. रा. नि. व. ६। जीरके, शुक्लजीरके, कृष्णजीरके। भा. पू. १३.। कुम्भीरमक्षिकायाम्। कुम्भीर पोका। हारा.। “कणा जीरककुम्भीरमक्षिकापिप्पलीषु च।” मे. नविकं।

कणाजटा। स्त्री। पिप्पलीमूले। वै. निघ. २. भ. अजीर्णवृद्धानलक्षणे।

कणाटीनः(रः, कः)। पुं। खञ्जनपक्षिणि। वि. का.। श. र.।

कणादिगणः। पुं। पिप्पल्यादिगणे। स च—पिप्पलीपिप्पलीमूलचव्यचित्रकनागरं। मरिचै-लाजमोदेन्द्रपाठारेणुकजीरकम्। भागीमहानिम्ब-फलं हिङ्गु रोहिणिसर्पम्। विडङ्गातिविषे मूर्च्छा-चैल्यं कीर्त्तिते गणः॥ च. द. कफज्व. चि.।

कणादिवटी। स्त्री। श्लोपदाधिकारे। “कणा-वचादासपुनर्नवानां चूर्णे सविल्लं समहृद्ददारकम्। सम्मर्द्दा चैतस्य निहन्ति वल्लः सकाञ्जिकः श्लोपद-सुगवेगम्॥” पिप्लुन, वट, देवदारु, श्वेत-शृङ्गा, वेणुछान, वृक्षदारुकीज, अत्रोत्केर-चूर्णं मगडांग। गांवा ७ रति। अरूपान-कौञ्जि। र. सा. सं.।

कणादीप्यः। पुं। श्वेतजीरके। रा. नि. व. ६।

कणाद्यलीहम्। स्त्री। अतिसाराधिकारे। योगरत्नाकरस्य। अत्र “त्रिवर्गद्वितीयेन चैति” विकटुचिमद्विफलाभिः। र. सा. सं.। “कणा-नागरपाठाभिलिखितवर्गद्वितीयेन च। विल्लचन्दनकीवेरेः समं लौहं प्रदापयेत्। सर्वातीसारशमनः संशु-शुद्धणीहरः॥” विवर्गद्वितीयं त्रिमद्विफले। पिप्लुन, शृङ्गा, आकनादि, आम्ना, वट, इन्दी-तकी, शूता, छिन्ते, विडङ्ग, रक्तचन्दन, वेण-शृङ्गा, वांला मगडांग। मर्द्दचूर्णमगान मोह.। जल मर्द्दन। र. स. र.। र. चि. ८५.।

कणाह्वा। स्त्री। श्वेतजीरके। रा. नि. व. ६।

कणिकः। पुं। पिप्पल्याम्। शुष्कगोधूमचूर्णे। रा. नि. व. १६।

कणिका। स्त्री। अग्निमयवृक्षे। अतिसूक्ष्मवस्तुनि। मे. नविकं। “शुष्कगोधूमचूर्णं कणिका समुदा-हता।” रा. नि. व. १६ कणायां। तच्छुल-विशेषे। अ. टी. रा.।

कणितम्। स्त्री। आर्त्तनादे। हे. च.।

कणिशम्। स्त्री। शस्त्रमञ्जयाम्। शांशाक्षि-नीष.। अम.। हे. च.।

कणो। स्त्री। हयकण्डलतायाम्। श. र.। कणिकायां। अ. टी. भ.।

कणोकां। वि। अल्लयं। उ.।

कणीचम्। वि। अल्लयं। उ.।

कणीची। स्त्री। गुञ्जायाम्। किरांचीति ख्याता-याम् पुण्डितलतायाम्। शाटके। मे. चविकं।

कणीनिका। स्त्री। नेवतारकायाम्। छक्र-तात्रा।

कणेरः। पुं। कर्णिकारवृक्षे। कण्ठे-कूल, टीनेत्र करवी। उष्णा.।

कणैरा। स्त्री। हस्तिन्याम्। श. च.।

कणैरुः। पुं। कर्णिकारवृक्षे। मे.।

कण्टः। पुं। वज्रलवणे।

कण्टकः। पुं. स्त्री। गोक्षुरचुपे। र. स. नि. व. ४। मदनवृक्षे। मगनाकौंठा। रत्ना.। मत्स्यादि-कौकसे। मगनाक्षि कौंठा। दुमाङ्गे। गौछेर-कौंठा। मे. नविकं। विल्लवृक्षे। इन्दुदीवने। वनसुद्धे। भूगानी। वर्चुरकवृक्षे। वांला गाह.। रोमाञ्चे। वि. का.। पञ्चवीजे। वेणो। हे. च.।

कण्टककरञ्जः। पुं। करञ्जमेदे। कौंठा-करञ्ज, गौंटेकरञ्ज। अ. टी. भ.।

कण्टककिंशुकः। पुं। कण्टकीपारिजाते। पाणिशांशाक्षि। म. पाङ्गारा। वै. निघ.।

कण्टककोटः। पुं। कण्टकयुक्त-कीटविशेषे। शृङ्गा पोका।

कण्टकच्छदः। पुं। श्वेतकीटकवृक्षे। वै. निघ.।

कण्टकवयम्। स्त्री। कण्टकारीवृक्षे। रा. नि. व. २२। वृहती कण्टकारी गोक्षुरञ्च। गुणाः—“कण्टकवितथं प्रोक्तं विदोषभमनाशकम्। ज्वर-पित्तञ्च हिङ्गाच्च तन्मालापञ्च नाशयेत्॥” वै. निघ.। See कण्टकारीवयम्।

कण्टकदला। स्त्री। केतकीवृक्षे। वै. निघ.।

कण्टकदुमः। पुं। शालकीवृक्षे। रा. नि. व. ८। खदिरवृक्षे। र. मा.।

कण्टकपञ्चमूलम् । स्त्री । स्वल्पमहचृणवलो-
कण्टकसंज्ञकपञ्चमूलेषु । सि. यो. तृणा. चि.
श्रीकण्टः । सु. सू. ३८, चि १७ अ. विसर्परोगे ।
एतत्तु पक्षाशयशोधनं वातकफहरणं । करमर्द-
गोचुरहिंसाभिगृहीततावरणेषु । “करमर्दः श्वदंष्ट्रा
च हिंसा भिगृहीत शतावरी । कण्टकाश्च पञ्च-
मूलम् ।” प. प्र. ३ ख. । हिंसा (कण्टकफला) ।
“रक्तपित्तहरं ह्येतच्छोफचयविनाशनम् । सर्वमेह-
हरञ्चैव शुक्रदोषविनाशनम् ।” सु. सू. ३८ अ. ।
कण्टकपाली । स्त्री । (Caparis sepiaria.)
खनामख्यातवृक्षे । कानिशा कड़ा । हिं हिन्म् ।
प. सु. ।
कण्टकप्रावृता । स्त्री । घृतकुमार्याम् । रा.
नि. व. ५ । कण्टसेवयाम् । वै. निघ. ।
कण्टकफलः (ला) । पुं, स्त्री । पनसवृक्षे ।
कौठान् ग्राह्य । अ. टी. भ. । गोचुरे । र. मा. ।
कण्टकार्याम् । एरण्डवृक्षे । धुसूरवृक्षे । देव-
दाल्याम् । कुसुम्भवृक्षे । ब्रह्मदण्डीवृक्षे । करञ्जवृक्षे ।
कण्टकभुक् । पुं । उद्रे ।
कण्टकलता । स्त्री । चपुषायां । कर्कटिकायां ।
कण्टकवृन्ताकी । स्त्री । वार्ताकीवृक्षे । वेणुग-
ग्राह्य । रा. नि. व. ७ ।
कण्टकशिरीषः । पुं । कण्टकयुक्त-शिरीषवृक्षे ।
कण्टकश्रेणी । स्त्री । कण्टकार्याम् । श. च. ।
कण्टका । स्त्री । कण्टकारिकायाम् । दुरा-
लभायां । वनमुद्गे । कर्कटिकायाम् । वै. निघ. ।
कण्टकागारः । पुं । श्रुटे । शिर्षागिटे ।
रा. नि. व. १८ । शङ्खक्याम् । शङ्खारु ।
कण्टकाव्यः । पुं । कुजकाव्ये । कोङ्कणदेश-
ख्यातपुष्पवृक्षविशेषे । देवफूल । हिं बेल । रा.
नि. व. १० । विल्ववृक्षे । स्त्री । शाकलिङ्गवृक्षे ।
वै. निघ. ।
कण्टकारिः (का) । स्त्री । कण्टकार्याम् ।
कण्टिकारी । च. द. विषमज्ज. चि. । “विश्वौषध-
कण्टकारिकाज्ञायः ।” श्वेतकण्टकार्याम् ।
कण्टकारित्वम् । स्त्री । कण्टकारीचये ।
कण्टकारी । स्त्री । (Solanum xantho-
carpum. Syn. solanum Jaquinif.)
खनामख्यातवृक्षकण्टपविशेषे । कण्टिकारी ।

हिं कण्टेलि, रिङ्गिनी, भटकरैया, नेनगुल्लु ।
त्राकुडिचेडु । उत्. कण्टमारिष । तत्पर्यायः,—
कण्टकश्रेणी कासघ्नो (श), निदिग्धिका सहो-
व्याघ्री वृक्षो प्रचोदनी कली चूदा दुःस्पर्शा
राष्ट्रिका (अ.), अनाक्रान्ता भण्डाकी सिंहो धाव-
निका (र.), कुलिः (शब्दर.) कण्टकारिका कण्टा-
किनी दुष्पुष्पविशेषी निदिग्धा धावनी चूदकण्टिका
बहुकण्टा चूदफला कण्टालिका चिचफला । सा
विधा, सामान्य-श्वेतमेदात् । तव सामान्यगुणाः—
कण्टा दोषनी आसकासघ्नी प्रतिश्यायघ्नी कफ-
वातज्वरघ्नी च । सरा तिका कटुपाका लघुः
रुचौष्णा पाचनी पौनसघ्नी पार्श्वपोडाघ्नी क्षमि-
हृद्रोगघ्नी । फलम्—रस पाके कटुकं शुक्ररेचनं
मेदि तित्तं पित्ताग्निक्षलघु कफ-वात-कण्डू कास-मेद-
क्षमिज्वरघ्नं लघु च । शुक्ला सा गर्भदा च । भा.
पू. १ भ. । शाकालीवृक्षे । जटा । विकङ्कतवृक्षे ।
वैशेष्टि ग्राह्य । श. रा. ।

कण्टकारीवृक्षम् । स्त्री । खरमेदे द्वितं ।
“व्याघ्रीखरसविपकं राक्षवाद्यालगोचुरव्योषेः ।
सर्पिः खरीपघातं हन्यात्कासञ्च पञ्चविधम् ॥”
घृत ४ श. खरसम्भावे काथार्थकण्टकारी १२१०
श. वारि ६३ श. शेष. १६ श. राक्षश्वेतवाद्याल-
गोचुरविकटूनां षट्कल्कद्रव्याणां मिलितं ८ प. ।
“शुक्रद्रव्यमुपादाय खरसानामसम्भवे । वारिण्यट-
गुणे साध्यं यावत् पादावशेषितम् ॥” इति वच-
नात् । च. द. ख. मे. चि. ।

कण्टकारीवृक्षम् । स्त्री । वृक्षतीगणिकारी-
दुरालभासु । “वृक्षो चाग्रिमनो दुष्पर्शा चंति
तु वयम् । कण्टकारीचयं प्रीतं...” रा. नि.
व. २२ । सिद्धयोगे तु गणिकारीस्थाने गोचुर-
माह । “कण्टकारिचयं तन्नाप्रणापभमनाशनम् ।
पित्तं ज्वरं विदोषञ्च नाशयेत्...” वै. निघ. ।
कण्टकारीदुः (मः) । पुं । विकङ्कतवृक्षे ।
वैशेष्टि । वै. निघ. ।

कण्टकारीवृक्षम् । स्त्री । वृक्षतीकण्टकारीति
वृक्षम् । भा. म. सान्निपात-ज्व. ।

कण्टकारीफलम् । स्त्री । कण्टकार्याः फले ।
कण्टिकारीर फल । गुणाः—“कण्टकारीफलं
दित्तं कटुकं दीपनं लघु । रुचौष्णं आसकासघ्नं
ज्वरानिलकफापहम् ।” भा. पू. १ भ. शाकव. ।

कण्टकार्यः । पुं । कुटजवृक्षे ।

कण्टकार्या । स्त्री । कण्टकारीवृक्षे । रस. र.
बाल. चि. । “कुसुमेः कण्टकार्यायाः...” ।

कण्टकार्यादिः । पुं । पित्तश्लेष्मज्वरे कषायः ।
कण्टकारी अक्षता ब्राह्मणयष्टिः शुद्धी इन्द्रधनुः
दुरालभा चिराता रक्तचन्दनं सुप्तं पटोलं कटुकी
प्रत्येकं १४ र. वारि ३२ ती. शेष. ८ ती. भेष. ।
अव. नागरेन्द्रयदासकमिति नागरं शुद्धी इन्द्रः
इन्द्रधनुः यवासकः दुरालभा, द्रव्यं २ ती. वारि
कुडवमितम् । च. द. ज्व. चि. ।

कण्टकालः । पुं । पनसवृक्षे । श. च. ।

कण्टकालिका । स्त्री । कण्टकार्याम् । भा.
पू. १ भ. ।

कण्टकालुकः । पुं । दुरालभायां । यासचुपे ।
रा. नि. व. ४ ।

कण्टकाशनः । पुं । उद्रे । हे. च. ।

कण्टकाष्ठः । पुं । शाकालीवृक्षे । शिशुन ।

कण्टकाष्ठोलः । पुं । कुलिशमक्ये । तिका. ।

कण्टकिन् । पुं । मत्स्ये । श. र. । मदनवृक्षे ।
कौठिमश्रुना । प. सु. । खदिरवृक्षे । श. मा. ।
गोचुरचुपे । रा. नि. व. ४ । सु. सू. ३८ अ. ।
वदरवृक्षे । रा. नि. व. ११ । वंशवृक्षे ।
वेणुवृक्षे । रा. नि. व. ७ । विकङ्कतवृक्षे ।
वैशेष्टि ग्राह्य । सु. चि. ८ अ. ड. । विट्खदिर ।
शुशुवावृक्षे । प. सु. । विल्ववृक्षे । पारिभद्रवृक्षे ।
वै. निघ. ।

कण्टकिनी । स्त्री । वार्ताकीचुपे । कण्टकारि-
कार्या । रा. नि. व. ४ । रक्तभिगृहीतवृक्षे । रा. नि.
व. १० । मधुखर्जूरवृक्षे । रा. नि. व. ११ ।

कण्टकि(की)फलः । पुं । समशीलचुपे ।
रा. नि. व. ४ । पनसवृक्षे । कौठान् ग्राह्य ।
अ. टी. भ. । स्त्री । वपुषफल । श. भा. ।

कण्टकि(की)फला । स्त्री । कर्कश्यां । कौड़ ।
वै. निघ. ।

कण्टकिलः । पुं । वंशविशेषे । वेणुवृक्षे ।
श. च. ।

कण्टकि(की)लता । स्त्री । कर्कश्याम् ।
कौड़ ग्राह्य । चपुषीलतायाम् । श. भा. ग्राह्य,
श्रीरा जटा । रा. नि. व. ७ ।

कण्टकिला । स्त्री । वंशविशेषे । वेणुवृक्षे ।

कण्टकी । स्त्री । शमीवृक्षे । प. सु. । वृक्ष्याम् ।
म. व. । कण्टकवार्ताक्याम् । कौठान् ग्राह्य ।
गुणाः—कटुतिक्तोष्ण । रक्तपित्तकोपना कण्डू कक्-
हरी च । राज. ।

कण्टकीद्रुमः । पुं । खदिरवृक्षे । रत्ना. ।
मदनवृक्षे । र. । वंशे । वदरवृक्षे ।

कण्टकीपारिजातः । पुं । पारिभद्रके ।
पान्ठे भान्द्रात्र । हिं पांगारा । वै. निघ. ।

कण्टकौशरपुष्पा । स्त्री । शरपुष्पामेदे । इयं
कटुष्णा क्षमिशूलघ्नी च । वै. निघ. ।

कण्टकौ(कि)शुकः । पुं । पारिभद्रवृक्षे ।
पानिशा ग्राह्य । वै. निघ. ।

कण्टकुरण्डः । पुं । पीतभिगृष्ट्याम् । वै. निघ. ।
भिगृहीतवृक्षे । कौठि ग्राह्य । रा. नि. व. १० । See
भिगृहीत ।

कण्टतनुः । स्त्री । वृक्ष्यां । रा. नि. व. ४ ।

कण्टदला । स्त्री । केतकीवृक्षे । केशा ग्राह्य ।
रा. नि. व. १० । श्वेतकेतक्याम् । वै. निघ. ।

कण्टपत्रः । पुं । विकङ्कतवृक्षे । वैशेष्टि ग्राह्य ।
श. मा. ।

कण्टपत्रफला (त्रा) । स्त्री । ब्रह्मदण्डीवृक्षे ।
रा. नि. व. ५ ।

कण्टपत्रिका । स्त्री । वार्ताकीवृक्षे । रा. नि.
व. ७ ।

कण्टपादः । पुं । विकङ्कतवृक्षे । वैशेष्टि ग्राह्य ।
रा. नि. व. ८ ।

कण्टपुष्पा (डुका) । स्त्री । कण्टकशरपुष्पा-
याम् । गुणाः—“कण्टपुष्पा कटुष्णा च क्षमि-
शूलविनाशिनी ।” रा. नि. व. ४ ।

कण्टफलः । पुं । देवताडवृक्षे । देशाताडा ।
रा. नि. व. ३२३ । चूदगीचुरके । रा. नि. व. ४ ।
पनसे । रा. नि. व. ११ । धुसूरके । रा. नि.
व. १० । लताकरञ्जे । रा. नि. व. ८ । एरण्डे ।
नयाम् । रा. नि. व. ४ । कुसुम्भवृक्षे । ब्रह्मदण्डी ।
रा. नि. व. २३ ।

कण्टफला । स्त्री । देवदालीलतायां । रा. नि.
व. ३ । लघुकारवेणुयाम् । रा. नि. व. ७ । ब्रह्म-

दण्डोवच । रा. नि. व. ५ । कर्कोद्याम् ।
कौटुम्भ । रा. नि. व. ७ । वृद्ध्या । रा. नि.
व. ४ ।

कण्टलः । पुं । वावलवचे । वावला गीह । श.
च. वै. निघ. ।

कण्टवल्ली । स्त्री । शीवल्लीवचे । वाघेयटीति
कीङ्गणे प्रसिद्धतायां । वै. निघ. ।

कण्टवल्ली । स्त्री । शीवल्लीवचे । रा. नि. व. ८ ।

कण्टावार्त्ताको । स्त्री । कण्टकयुक्तवार्त्ताकां ।
कौटुम्भेन गीह । रा. नि. व. ७ ।

कण्टवृक्षः । पुं । तेजःफलवृक्षे । तेजफल इति
पार्जतोये । रा. नि. व. ११ ।

कण्टसारका । स्त्री । श्वेतफिण्टीवृक्ष । वै.
निघ. ।

कण्टकारी । स्त्री । पनसवृक्षे । वै. निघ. ।

कण्टाकुम्भाडुः । पुं । कण्टकलताविशेषे ।
कुमिरके इति भाषा । च. द. ।

कण्टाफलः । पुं । धूलूरवृक्षे । रा. नि. व. १० ।
पनसवृक्षे । कौटुम्भेन गीह । रा. नि. व. ११ ।

कण्टारवी । स्त्री । वासायाम् ।

कण्टारिका । स्त्री । अग्निदमनीवृक्षे । कण्ट-
कार्याम् । रा. नि. व. ४ ।

कण्टार्गलः (तर्गला) । पुं, स्त्री । नील-
फिण्ट्याम् । रा. नि. व. १० । See नीलान्नान् ।

कण्टार्हलता । स्त्री । नीलफिण्ट्याम् ।

कण्टालः । पुं । मदनवृक्षे । रा. नि. व. ८ ।
पनसवृक्षे ।

कण्टालिका (ली) । स्त्री । कण्टकार्याम् ।
वै. निघ. ।

कण्टालुः । पुं । वर्धूरकवृक्षे । रा. नि. व. ८ ।
वर्धे । रा. नि. व. ७ । वृद्ध्या । वाचाकौवृक्षे ।
रा. नि. व. ४ । कर्कोटीमदे । रा. नि. व. ७ ।

कण्टाह्वयम् । स्त्री । पञ्चकन्दे । रा. नि. व. १० ।

कण्टिका । स्त्री । अतिशलायाम् । वै. निघ. ।

कण्टी । पुं । श्वेतापामर्गे । अपामर्गे । रा. नि.
व. ८ । गोचुरे । लुदगोचुर । रा. नि. व. ४ ।
खदिर ।

कण्टः । पुं । गले । रा. नि. व. १८ । मदनवृक्षे ।
मे. उदिकं । खरे । हारा ।

कण्टकुजः (कः) । पुं । सन्निपातज्वरविशेषे ।
लक्षणं यथा — “शरीरं कण्टकुजद्वारा हृन्मूत्र-
ज्वरं रक्तसमीरणं । हृन्मूत्रद्वारा पवित्राणाम् कर्मा-
न्नात् कण्टकुजः खलु कष्टसाध्यः ॥” भा. ज्व. चि. ।

कण्टकुजनम् । स्त्री । गलकुजने । गला-डाका ।

मा. नि. । “प्रतलं कण्टकुजनम् ॥”

कण्टकूलिका । स्त्री । वीणानामक-वाद्ययन्त्र-
विशेषे । हे. ।

कण्टग्रहः । पुं । कण्टकुजके । भा. म. १४
ज्य. । इह द्वौ कर्णकण्टग्रहौ ।

कण्टतलासिका । स्त्री । अश्वत्थान्नरज्जी ।
श. मा. ।

कण्टनाडी । स्त्री । कण्टनाल्याम् । गलात्र-
नजी । भा. ।

कण्टनीडकः । पुं । चित्तपक्षिणि । चित्तपक्षी ।
सिका ।

कण्टनीलकः । पुं । उल्कायाम् । शमीन ।
श. मा. ।

कण्टपाशकः । पुं । करिगलवृष्टनरज्जी । श. मा. ।

कण्टवन्धः । पुं । करिगलवन्धनरज्जी । हे. च. ।

कण्टमणिः । पुं । श्वेतमणौ । चिका. ।

कण्टरोहिणी । स्त्री । गलरोहिणीनामक कण्ट-
गत-रोगविशेषे । सुश्रु. ।

कण्टलता । स्त्री । कण्टभ्रपणे । अश्वत्थने ।

कण्टशालुकः (शूकः) । पुं । कण्टगतमुख-
रोगविशेषे । अत्र कफकोपात्कण्ट शालुककन्द-
वृद्धरास्याकृतिः खरस्पर्शः कठिनश्च यन्निर्भवति ।
अयं कण्टकशूकवहेदनां जनयति शस्तसाध्यश्च ।
मा. नि. । लक्षणम् — “कोलाश्रमावः कफसम्भवी
यो यन्निर्गले कण्टकशूकभूतः । खरः स्मिरः शस्त-
निपातसाध्यस्तं कण्टशालुकमिति ब्रुवन्ति ॥” सु.
नि. १६ अ. ।

कण्टशुण्डी । स्त्री । गलशुण्डीनाम-कण्टगत-
रोगविशेषे । सुश्रु. ।

कण्टशुद्धिः । स्त्री । गलम्य कफाद्यन्त्रित्वे ।
गलां शुक्लान् ।

कण्टशोषः । पुं । पित्तजन्यरोगविशेषे ।

कण्टा । स्त्री । गलदेशे ।

कण्टाग्निः । पुं । पक्षिणि । चिका. ।

कण्टालः । पुं । ग्रन्थे । उष्ट्रे । मे. गोपी-
प्रभेदे । मे. ।

कण्टालहारः । पुं । काश्मि. केरुण शोभ ।
रा. नि. व. ८ ।

कण्टाला । स्त्री । जालगोणिकायां । चिका. ।

कण्टालुः । स्त्री । कण्टपुष्पायां । विपरीतनामके
कन्दशाके । रा. नि. व. ७ ।

कण्टिका । स्त्री । कण्टमालायाम् ।

कण्टो । स्त्री । गले । अ. टी. भ. । अश्वकण्ट-
वृष्टनरज्जी (चम्पादौ) । श. मा. ।

कण्टो (न) । पुं । कलाये । मट्टे । रा. नि.
व. १४ ।

कण्टोरवः । पुं । प्रसङ्गनातीये सिंह । हारा ।
पारावते । रा. नि. व. १७ ।

कण्टोरवौ । स्त्री । वासकपुष्पपत्रे । वासक
गीह । रा. नि. व. ४ ।

कण्टोलः । पुं । क्रमेलके । उष्ट्रे । मे. खविकं ।

कण्टाला । स्त्री । द्रोणीमदे । मे. खविकं ।

कण्टाः । वि. Expectorants. खरचरे ।

कण्टावर्गः । पुं । स्वस्थमहाकषायवर्गे चतुष्कस्य
तृतीयदशके । यथा — “सारिवेकुमूल-सधुकपिप-
पली-द्राक्षा-विदारो - कौटुम्भ-हंसपादौ-वृद्धती-कण्ट-
कारिका” इति दशेमानि कण्टानि भवन्ति ।
अनसुमूल ऐक्यमूल, यष्टिमधु, शिशुमूल, द्राक्षा,
कुण्डू, ऐक्यमूला, कटुकल, शूलकूट, विरुद्धी,
कण्टेकपत्रौ । च. सू. ४ अ. ।

कण्टकाः । पुं । काशामयविशेषे । वै. निघ. ।

कण्डनम् । स्त्री । निखलीकरणे । कौटुम्भे ।
च. च. ।

कण्डनौ । स्त्री । उलूखले । सुषले । चिका. ।

कण्डरवणः । पुं । वृणरीगे । हृन्मूत्रे
वै. निघ. ।

कण्डरा । स्त्री । अस्थिवत्-खूलशिरायाम् ।
महाकायी । वड शोभ । रा. नि. व. १८ । सा
च शरीरे सङ्गत्या षोडश । यथा — पादयोः चतस्रः,
हस्तयोः चतस्रः, पृष्ठ चतस्रः, शीवाद्याश्च चतस्रः
इति । करपादस्थकण्डराणां प्ररोहकृता नखा
जायन्ते । पृष्ठकटिकण्डराभ्यो विस्मः, शीवाङ्ग-
कण्डराभ्यो मेरुश्च जायते । सु. शा. ५ अ. । मध्यः
सायवः प्रोक्ता कण्डरास्तासु षोडश । प्रसारणा-
त्तु चतस्रः इष्टं तासां प्रयोजनम् ॥ भा. ।

कण्डवल्ली । स्त्री । काण्डवल्लीनाम् । कण्डगां ।
वै. निघ. ।

कण्डोरः । पुं । लघुकारवृक्षके । च. चि. ३ अ.
अगस्त्ये । पीतसुते ।

कण्डुः (खडू) । स्त्री । बायुजन्यकण्डुशब्दे ।
तत्पर्यायः — खडूः कण्डुया (अ.) कण्डुतिः
(अ. टी.) कण्डुयाम् (रा.) हूलकना, पौष्पादि ।
कण्डरोगविशेषे । शकृन्निस्त्राम् । आलाकुम्भी ।
रा. नि. व. १० ।

कण्डुघ्नः । पुं । श्वेतसर्पे । वै. निघ. । आरग्वध-
वृक्षे । रा. ।

कण्डुरः । पुं । कारवेक्षलतायाम् । कुन्दरवृक्षे ।
रा. नि. व. १ ।

कण्डुरा । स्त्री । कपिकच्छुलतायाम् । कर्पूर-
कन्दोरककन्दे । रा. नि. व. १० । अत्यक्षपण्याम् ।
वल्लीगुग्गुलु । रा. नि. व. १ ।

कण्डू(खडू)ला(ली) । स्त्री । अत्यक्षपण्याम् ।
रा. नि. व. १ ।

कण्डूकारी । स्त्री । शकृन्निस्त्रितायां । आला-
कुम्भी । रा. नि. व. १० । वा. सू. १५ अ. विद्वा-
र्यादिः । “कण्डूकारी जीवनरक्षसंज्ञः ॥”

कण्डुका । स्त्री । काकतुण्डां । कूट वा द्रुक-
कश्ल । वै. निघ. ।

कण्डूघ्नः । पुं । आरग्वधवृक्षे । वड शोभान् ।
रा. नि. व. १ । श्वेतसर्पे । रा. नि. व. १३ ।

कण्डूतिः । स्त्री । खडूनाम् । शूकानि । रा.
नि. व. २० ।

कण्डूमका । स्त्री । कौटविशेषे । सा च कण्ठ-
सारः कुडकः इति रक्तः यत्र वर्णाभः भूकुटौ
कौटिकश्च लघुविधा । तैदं रक्तं दंशकण्डू भवति पीत-
फेनागमश्च वक्रात् । तद्वष्टे च रोगी पीताङ्ग-
शब्दं शीसारज्वरादिभिरभिज्ञयते । सु. कल्प ८ अ.

कण्डूयनम् । स्त्री । कण्डू । खन्वा । फूलकृन् ।
रा. नि. व. २० ।

कण्डूयना । स्त्री । कण्डूयनाम् । फूलकृन् ।
अम. ।

कण्डूया । स्त्री । कण्डूयने । रा. नि. व. २० ।

कण्डूरः । पुं । माणके । प. सु. ।

कण्डूरा । स्त्री । शकशिवीलतायाम् । आला-
कृन् । अ. टी. ।

कण्डूलः । पुं । शरणे । वृत्ता ७७ । रा. नि.
व. ७ । ति. कण्डूयुक्ते ।

कण्डूला । स्त्री । अत्यस्त्रपणीलतायाम् । वक्षौ
७७, अश्वत्थे । वै. निघ. ।

कण्डेरः । पुं । तण्डुलीये । भा. ।

कण्डोघः । पुं । शककौटि । छत्रा प्रोका ।

कण्डोलः । पुं । उष्ट्रे । उणा. । शीर्षोर्ध्वे ।
वंशादिनिमित्तधान्यरक्षणभाण्डे । डोल । अम.
तत्पर्यायः—पिटः पिटकः पेटकः । भ. ।

कण्डोलकः । पुं । कण्डोलः । डोल । छ. च. ।

कण्डोलवीणा (ली) । स्त्री । चण्डालवीणायां
कैफ़ड़ा । अम. । तत्पर्यायः—चण्डालिका
चण्डाला वक्षकौ कटोलवीणा (भ.) कण्डोली ।
शब्दर. ।

कण्डोघः । पुं । शककौटि । छत्रा प्रोका ।
श. च. ।

कण्व । स्त्री । शकः ।

कतः (कः) । पुं । (Strychnos potator-
nm.) The clearing nut plant. निर्मली-
फलवृक्षे । निर्मली वृक्ष । मं कं चोलु, चित्ति-
कायि । तत्पर्यायः—चम्पूप्रसादः कतः तितफलः
रुच्यः छेदनीयः गुच्छफलः कतकफलः तितकरिचः ।
गुणाः—कटुतिक्तोष्णः चक्षुष्यः कृमिदीपकः रुचि-
कृत् शूलघ्नश्च । तक्षीज मलप्रसादनम् । रा. नि.
व. ११ । “कतकस्य फलं नेत्रं मलनिर्मलताकरम् ।
वातघ्नोऽप्यहं शीतं मधुरं तुवरं गुरु ॥” भा. म.
आख्य. । कासमर्दे । कुचेलके । र. मा. । च.
४. ४ च. विषघ्नः । ज्वरीरुहे । निघा. ।

कतकम् । स्त्री । कतकफलं । निर्मली वृक्ष ।

कतकफलः । पुं । कतकवृक्षः । निर्मली वृक्ष ।
रा. नि. व. ११ । तमालवृक्षः । स्त्री । वारिप्रसादन-
फलं । निर्मली । वा. सु. १५. अ. परुषकादिः ।
सु. सु. ३८ परुषकादीः । “कटुफलं कतकफलम् ।
शशकपुत्रीप्रतिमकैजमम्बुप्रसादनम् ॥” ड. ।

कतृणम् । स्त्री । (Andropogon schoe-
nanthus.) गन्धर्वः । शमकपुष्पः । प. सु. ।
हिं रोहिंस, सोधिया च । ते कामचिगण्डि,
तृटिकूर । मं कं लाहानुरोहिंस । किङ्गजनि ।
द्वितीयं रोहिंसपत्रं, वाटुरोहिंस । हरियगंजिनि ।
तत्पर्यायः—पौरं सौगन्धिकं ध्यामं देवगन्धर्वं
रौहिणं (अ.), सुगन्धं लणश्रीतं सुशीतलं रोहिंसपत्रं
कातृणं । भृति भृतिर्कं श्यामकं ध्यामकं पृति
युदगलं क्रसदीर्घमेदात् तद्विविधम् । गुणाः—
हृत्कटुतिक्तं कफघ्नं शूलशूल्यादिदोषघ्नं बालशूल-
घ्नञ्च । दीर्घं तिक्तं कटुणं कफघातघ्नं भृत्तय-
विषदीपकं व्रणक्षतरोपणञ्च । रा. नि. व. ८ ।
तुवरं तिक्तं कटुपाकं हृत्तंगकण्ठरोगपित्तरोगघ्नं
रक्तदीपकशूलकासकफज्वरघ्नञ्च । भा. पु. १२. गु.
व. । “रोहिणं कटुकं पाके तिक्तोष्णं तुवरं जयेत् ।
हृत्ति मारुतपित्तघ्नं चण्डालासकफज्वरान् ॥”
मद. व. १ । च. सु. ४४. सत्यजनने । सि. यो.
च. द. कास. चि. कटुफलादी । पृश्निपर्ण्याम् ।
छाकूले । मं. यति. । “कतृणं लणभित्पृश्नीः ॥”

कतोयम् । स्त्री । मये । मेरेये । चिका. ।

कस्यवरम् । स्त्री । कस्ये । कौश. श. च. ।

कथरी । स्त्री । कथार्याम् । रा. नि. व. ८ ।

कथाप्रसङ्गः । पुं । विषयवेद्ये । छ. च. । ति.
वातुले । चिका. ।

कथिका । स्त्री । तक्रादिसाधितखाद्यद्रव्यविशेषः ।
कदोति महाराष्ट्र । प्रकरणम् यथा—नाल्यम्
मधुरं तक्रं सेवनेन तथा युतम् । पिटं मरीचं
चाणक्यं निःक्षिप्य सुनिधाय च । तमस्याख्यां
घृतं वाय तेलं तथा च निःक्षिपेत् । तस्मिन्निशां
रामठञ्च पश्चात् स्थालीं पिधाय च । तक्राञ्च निःक्षि-
पेत्तस्यां पिधाय च पुनः क्षिपेत् । बुद्बुदोत्पत्तिपर्यन्तं
पक्ता सा कथिकाभिधा । कथिका पाचनी रुच्या
लघ्वी च वज्रिदीपनी । कफानिलविवन्धनी किञ्चित्
पित्तप्रकीपनी ॥ वै. निघ. ।

कदनम् । स्त्री । मारणे । जटा. ।

कदम् । स्त्री । कुसिताम् । कदर्याम् । जटा. ।

कदम्बः । पुं । (Anthocephalus Kada-
mba, Syn. Nauclea Kadamba.)

खनामखातवृक्षः । कदम्ब ग्रीष्म । मं कल्लु । कं
कडुव । ते कडिमिचेदु । तत्पर्यायः—नोपः
प्रियकः हृत्प्रियः अश्रीकारिः निपः (श.) ।
कादम्बः (अ. टी.), षट्पदेषः प्रावपेयः हरिप्रियः
(र.), जालः (मे.), वृत्तपुष्पः सुरभिः ललनाप्रियः
कादम्बव्यः सौधपुष्पः नीरुपूर्यः महाकाः कर्णपूरकः ।
र. मा. । साधारणगुणाः—मधुरः शीतः कषायः
क्षवणः गुरुः सरः विष्टम्भकः रुचः कफसन्तानिल-
प्रदश्च । “कदम्बलितकटुकः कषायो वातनाशनः ।
शीतलः कफपित्तादिनाशनः शुक्रवर्धनः ॥ रा. नि.
व. ८ भा. पू. १२. । कदम्बिका तु मधुरा शीतला
तुवरा गुरुः । मलसूक्ष्मकरी चारा रुक्षास्तन्यकफ-
प्रदा । वातला सुनिभिः प्रीता फलं लस्यासु
शीतलं । तुवरं मधुरं पित्तरक्तदीपघ्नं मत्तम् ॥
वै. निघ. । अत्र साङ्गः—“नीपी महाकदम्बः
स्याद्वाराकदम्ब इत्यपि । द्वितीयोऽल्पप्रसारश्च वृत्त-
पुष्पः कदम्बकः” इति भेदेः तथा रत्नेऽपि “हारि-
द्रक्षु रजोबलः । धूलिकदम्बकी धाराकदम्बः षट्-
पदप्रियः वृत्तपुष्पः केशराकाः प्रावपेयः कदम्बकः ।
नीपी महाकदम्बोऽपि तथा बहुफलो मतः ॥”
अ. टी. भ. । सु. सु. ३८ अ. लीप्रादी । वा. सु.
१५ अ. न्ययोधादी । सर्पपहणे । मे. देवताङ्गवृक्षे ।
रत्ना. । स्त्री । माचिके । छ. च. ।

कदम्बकः । पुं । कदम्बवृक्षे । चिका. वक्षी. ।

हरिद्रुवृक्षे । रा. नि. व. ८ । सर्पपहणे । प. सु.
छ. च. । अश्वस्य पादरोगमर्दे । लक्षणं—“कदम्ब-
फलमात्रसु मण्डूकीमध्यस्थितः । मांसादुरः
कदम्बाख्यः स्त्रीमशोषितसम्भवः ॥” ज. द. ३९ अ. ।

कदम्बका । स्त्री । कलहस्याम् । वै. निघ. ।

कदम्बदः । पुं । सर्पे । श. च. ।

कदम्बनिर्ग्यासः । पुं । कदम्बस्य वेष्टके ।

कदम्बेन आटे । च. सु. ४ अ. ।

कदम्बपुष्पः । पुं । हरिद्रुवृक्षे । स्त्री । कदम्ब-
कुसुमे ।

कदम्बपुष्पगन्धः । पुं । कलमशाली । कदम्ब-
शान् । रा. नि. व. १६ ।

कदम्बपुष्पा । स्त्री । महाश्रावण्याम् । गोरच-
मुष्णैति प्रसिद्धा । शूठीत्री । रा. नि. व. ५ ।

कदम्बपुष्पिका (घो) । स्त्री । महाश्राव-
णिकायां । शूठीत्री । हिं गोरचमुष्णै । भा. पू.
१२. । सु. चि. १९ अ. । “कदम्बपुष्पी मन्दारी ॥”

कदम्बवायुः । पुं । सुगन्धवायौ ।

कदम्बा (स्त्री) । स्त्री । देवदालीलतायाम् ।
रा. नि. व. ३ ।

कदम्बिका । स्त्री । कदम्बवृक्षे । वै. निघ. ।

कदरः (रा) । पुं, स्त्री । A white sort
of mimosa. श्वेतखदिरः । शीतलवृक्षः ।
ते तल्लतुम्बचेदु, वेणुतुम्बचेदु । तत्पर्यायः—
सीमवल्कः (अ.), ब्रह्मशूलः खदिरपत्रः ।
वर्धूरकवृक्षः । कौटि वाव्ना ग्रीष्म । र. मा. ।
“खदिराक्षतिः श्वेतसारः ॥” वा. सु. १५ अ.
असनादिव । “खदिरकदरमण्डली ॥” कदरः
खदिराकरः श्वेतसारः । सु. सू. ३८ अ. ड. । च.
सू. ४४. ४१ दशके । क्रकचे । मे. ।

कदरम् । स्त्री । व्याधिमर्दे । कृष्ण आंति, कफा,
जांशु । मे. रचिकं । लक्षणम्—“शर्करोन्मथिते
पादे चते वा कण्टकादिभिः । शयिः कीलवदुत्-
सन्नी जायते कदरं हि तत् ॥” मा. नि. सु. जि.
१९ अ. । पायसमर्दे । श. मा. ।

कदलः (का) । पुं । कदलीवृक्षः । प्रविषण्णः ।
छाकूणिना । मे. । श. र. ।

कदलम् । स्त्री । नरादुरः कपाले । मे. लविकं ।

कदला । स्त्री । कदलीवृक्षे । पृश्निपर्ण्याम् ।
छाकूणे । शांललीवृक्षे । डिम्बिकायां । मे. लविकं ।

कदलिका (ली) । स्त्री । (Musa sapien-
tum) खनामखातवृक्षः । कना ग्रीष्म । हिं कैरा,
सवेज, केलापिड् । ते अरटिचेदु, वुरुगचेदु,
दीङ्गतीने । तत्पर्यायः—वारणवृषा रुक्षा नीचा
अश्वत्थफला काठीला (अ.), कदलः वारवृषा
वारवृषा (अ. टी.), सुफला सुकुमारा सकृत्फला
सुफला हृत्विषाणी गुच्छदलिका निःसारा
रुष्टा बालकप्रिया उरुसन्धा भातुफला वनलक्ष्मी
(तत्पत्नी नगरीषधिः (अ.) कदलकः मोचकः
(क) लोचकः वारवृषा (शब्दर) वारवृषाभा
रुक्षी भातुवच्छदा तन्नुविश्रद्धा (वि.) । कदली

बहुधा—काष्ठकदली, गिरिकदली, सुवर्णकदली, मङ्गलकदली, कण्ठकदली चेति । “माषिण्य-मर्त्यामृतचम्पकाया मेदा कदल्या बहुवोऽपि सन्ति । उक्ता गुणास्तथापि भवन्ति निर्दोषता स्यान्नृता च तेषाम् । रा. नि. व. ११ । अमृतचम्पक-मर्त्यमाषिण्यदयः इति । भा. आसां विशेषाः तत्तत्पथ्यायि द्रष्टव्याः । सामान्यतः कदलीगुणाः— शीत ता गुर्वी हृत्वा क्षिप्वा मधुरा पित्तरक्तविकार-योनिदोषाग्मरौरक्तपित्तघ्नी । कदलीफलं मधुरं शीतं विष्टम्भि कफकरं गुहृ क्षिप्वं पित्तालवङ्गदाह-चतस्यवातहरश्च । पक्वफलं—कषायं मधुरं शीतल पित्तालघ्नं गुहृ मन्दाग्री अपथ्यं शुक्रवर्धनं क्लमहृणा-हरं कान्तिदं दौषाग्री सुखदं कफरीगकरं दुर्जरं सन्तर्पणचेति । “द्वयं मनोज्ञं कफहृत्कारि शान्तं च सन्तर्पणमेव बल्यम् । रक्तं सपित्तं शसलश्च दाह रक्षाफलं हृन्ति सदा मर्यामा ॥ संयाद्य-पक्वश्च सुशीतलश्च कषायकं वातकफं करोति । विष्टम्भि बल्यं गुहृ दुर्जरश्च आरख्यरक्षाफलमेव तद्वत् ॥” अत्रि. १७ अ. । कदलीमृगे । कृष्णगौर । पश्रिपय्णी । ठाकुनिग्न । मे. ।

कदलि(लो)चता । स्त्री । कर्कटीभेदे । वै. निच. ।

कदलीकन्दः । पुं । रक्षामूले । कर्णात्र एते । हिं किराकन्द । ते अरटिदुप । गुणाः—“शीतलः कदलीकन्दो बल्यः केश्याऽन्तपित्तजित् । वज्रिहृद्दाह-हारी च मधुरी रुचिकारकः ॥” मद. व. ६ ।

कदलीकुसुमम् । स्त्री । रक्षामुष्मे । कर्णात्र मोहा वा कुल । गुणाः—“कदल्याः कुसुमं क्षिप्वं मधुरं तुषरं गुहृ । वातपित्तहरं शीतं रक्तपित्तघ-प्रणत् ॥” वै. निच. ।

कदलीजलम् । स्त्री । कदलीरसे । कर्णात्र जल । गुणाः—“कदल्यास्तु जलं शीतं श्राद्धकं मूत्रकृच्छ्रहृत् । मेहं तृषां कर्षणीयं चातिसारश्च नाशयेत् ॥ अस्थिस्त्रावं रक्तपित्तं विस्फोटं रक्त-पित्तकं । योनिदोषश्च दाहश्च नाशयेत् ॥” सारः कदल्याः संयाही चाप्रियी गुहृशीतलः । तङ्गदाह-मूत्रकृच्छ्रातिसारमेहं च सोमकम् । अस्थिस्त्रावं रक्तपित्तं विस्फोटं च नाशयेत् ॥” वै. निच. ।

कदलोदण्डः (नालः) । पुं । थोड इति ख्याते मोवाहचगर्भस्थकीमलदण्डवद्भागे । श. च. । गुणाः—“योनिदोषहरी दण्डः कादल्योऽसृन्दरं

जयेत् । रक्तपित्तहरः शीतः सुवर्चोऽग्निप्रवर्धनः ॥” **कदलोमूलम् ।** स्त्री । कदलीमूले । गुणाः—बल्यं वातपित्तघ्नं गुहृ च ।

कदलोमृगः । पुं । श्वलमृगे । “सः प्रायशः पूर्वदेशे प्रसिद्धः । स तु हृत्तमविद्यालसमानाकारी विलेशयः ॥” सु. चि. पञ्च. ।

कदलीवल्कलम् । स्त्री । प्रसिद्धायां कदली-लव । कर्णात्र पेटो । गुणाः—तिक्तं कटु कषु वातहरश्च । वै. निच. ।

कदलोमारः । पुं । कदलीरसे ।

कदलीच्या । स्त्री । फललताभेदे । भर्मा ग्राह, कौकुड ग्राह ।

कदम्बः । कुसिताम्बे ।

कदाख्यम् । स्त्री । कुक्षीषधी । कूड । श. च. ।

कदाचि (न) । स्त्री । कुत्तसितनेचे । टेट्रा ।

कदुष्णम् । वि. ईषदुष्णे । अम. स्त्री । उष्ण-तायाम् । अम. । सत्पथ्यायः—कोथं कवोष्ण मन्दोष्ण ।

कद्रुः । पुं । पिङ्गलवर्णे । प्रियालवर्णे । अ. टी. ।

कनकाः । पुं । कावमर्दुचे । रा. नि. व. ४ । जयपालवर्णे । रक्तपलाशवर्णे । च. चि. १ अ. । नामकेशरवर्णे । रक्तकाशमङ्गलेश ग्राह । चम्पक-वृत्ते । कौटोनिग्रीपा वा ठापाकुलेश ग्राह । कण्ठागुहृत्वे । मे. कविकं । धूसरवृत्ते । प. सु. । “निशाकनककल्काभ्यां ॥” कनकगुग्गुली । रा. नि. व. १२ । लाघातरी । श. मा. । कण-धूसरे । रा. नि. व. १० । कनकधुतुरा । मेघ-वातरक्तचि. विषतिन्दुले । स्त्री । स्वर्णं टङ्गणे ।

कनककन्दपरसः । पुं । वाजीकरणे औष-धम् । अयं हेमाङ्गसुन्दरतुल्य एव केवलमत्र स्वर्णं वेकान्तं काललोहश्च रसपादं द्रव्यम् । पारा, गन्धक एतौक समभाग । काञ्चनोह, वैक्राड, एवञ्च श्वर्ण एतौक पारार चतुर्थांश । अग्रे कञ्जलि करिषा ताम्र-पात्रे काकडुमुरेश रस, मरिषार तैल, काल धुतुरार रस पारा एतौक त्रिं दिन नाडिबे । शुकाहेने वाङ्कायस्त्र मन्त्र मन्त्र पाक करिषा, वाङ्का तथै हहेने ज्ञान निवा-हेवे । शीतल हहेने नामाहेरा उषध एवञ्च

करिषे । अङ्गुलीन इत छिनि ७ मधु । रस. र. ।

कनकगेरिकम् । स्त्री । अत्यन्तरक्तगेरिकी । मोनागेरि । भा. म. ४ भ. विषधि. ।

कनकचम्पकः । पुं । चम्पकविशेषे । कनक-ठापा ।

कनकजोम्बवः । पुं । रालि । धूना । रा. नि. व. १२ ।

कनकतैलम् । स्त्री । सुदरीगाधिकारि तैलम् । “मधुकस्य कषायेन तैलस्य कुड्वं पचेत् । कल्केः प्रियङ्गु मञ्जिष्ठाचन्दनीत्यलकेभ्यः । कनकं नाम तत्तैलं सुखकान्तिकरं परम् । अमौरुनीलिकाव्यङ्ग-राधनं परमाश्चितम् ॥” च. द. । तिलतैलं १ श, क्वाथार्थं—यष्टीमधु १ श, जलं १६ श. शे. ४ श. । कल्कार्थं—प्रियङ्गु मञ्जिष्ठा रक्तचन्दन-नीलीत्यलकाग्नि-हराणां प्र. ४ तो. ।

कनकपरागः । पुं । सुवर्णरेणु ।

कनकपलः । पुं । स्वर्णादिपरिमाणवीजश-मापके । १७ भांवा । हारा. ।

कनकपुष्पिका (घ्यौ) । स्त्री । गणिकादि-कायाम् । हुमीपले । उगटे कषण । वै. निच. ।

कनकप्रभः । पुं । सीमलताभेदे । सु. चि. २८ । अ. । See सीम. ।

कनकप्रभा । स्त्री । मङ्गालीतिशतौलतायाम् । वड्जलाफट्टकी । रा. नि. व. २ । पीतयूथिकायां । स्वर्णयूथिकायाम् । वूहे । रा. नि. व. १० । ज्वरातिसारीके रसविशेषे । अम सुवर्णवीजं कण-धूसरवीजम् । मरालपादं धानकुनीति ख्यातं । जयादिः विजयाकायेः । “सुवर्णवीजं मरिचं मराल-पादं कषा टङ्गणकं विषञ्च । गन्धं जयादिर्द्विषसं विमर्षे गुग्गाप्रमाणां वटिकां विदध्यात् ॥” काणधुत-रार वीज, मरिच, धानकुनी, पिप्पल, मोहागार थै, विष, गन्धक समभाग । मिक्षिर रसे मदन र. सा. सं. ।

कनकप्रसवा । स्त्री । अर्पकतकीवृत्ते । रा. नि. व. १० ।

कनकप्रसूनः । पुं । भूलीकदम्बे । वै. निच. ।

कनकमोचा । स्त्री । स्वर्णकदल्याम् । ठापा-कणा ।

कनकरम्भा । स्त्री । सुवर्णकदल्याम् । कणा । रा. नि. व. ११ ।

कनकरसः । पुं, स्त्री । हरिताले । रा. नि. व. १२ ।

कनकलोम्बवः । पुं । सर्जरसे । धूना । रा. नि. व. १२ ।

कनकवतोरसः । पुं । अर्शोऽधिकारि रसः । पाठः—“शुद्धसूतं समं गन्धं तालसिन्धूत्याङ्गुली । फलतुम्बीपलेकैकं लघुनञ्च चतुष्पलं । कारवेक्ष्मा द्रवैर्मर्द्यं दिनैकं वटकीकृतं । गुग्गामात्रं सदा खादेत् पायुज्जापि नाशयेत् । रक्तवातकफीत्यानि अर्शोसि नाशयेद्भुवम् । वटी कनकवती नाम अनुपाणश्च कथ्यते । भक्षातचिफला दन्ती वज्रिचूर्णं समं समं । सैन्धवं सर्वतुल्यं स्याज्जयेत् खर्परे शिरं । मृद्वग्निना भवेत्किञ्च । कर्षतर्जं पिबेन्नरः ॥ पारा, गन्धक, हरिताल, गैरकवर्णवर्ण, जेम्माङ्गुलिग्रा, ऐङ्गुयव, त्रिङ्गाडे एतौक १ अण, रञ्जन ४ अण, उच्छेष्टांतात्र रसे मदन । वटी १ कूट रस. र. ।

कनकवीजम् । स्त्री । धूसरवीजे । कनकसुन्दर-रसे । See कनकसुन्दररसः ।

कनकसङ्कोचरसः । पुं । कुष्ठाधिकारि रसः । पाठः—“सतस्वर्णाभकं शुद्धं शुद्धसूतं विभिः समं । अन्नेर्मर्द्यन्तु तद्ग्रीवं पिष्टा तुल्यञ्च गन्धकं । कटुतैल-युतं पाच्यं लौहं च मृदुनाग्निना । द्रवे जीर्णे विचू-र्यांश्च वज्रिमूलकटुचिकैः । त्वनिवृद्धविषैस्तुल्यै-स्त्रिगुणं चिफला विषात् । अजामूचे दिनं पिष्टा गुञ्जैका भक्षयेद्वटीम् ॥” क्रमिण २ गुग्गा । अनुपाणं वाकुचीतैलं निष्कमितं । रस. र. । श्वर्ण, अज, शुठ एक एक भाग, पारा ७ भाग, गन्धक ७ भाग, अम्लरस पेषण ७ गोलकीकरणपूरकं नेहं गोलक मोहपात्रे मर्षपट्टेनेर सहित पाक करिषा, ताजा ताजा हहेने नामाहेरा चूर्ण करिषे ७ तांशते चितामूल, जिङ्गु, उडुङ्ग, विङ्ग, विष एतौक एक एक भाग ७ जिङ्गना ७ भाग मिश्रा हागमूत्रे माडिग्रा वटी करिषे ।

कनकसुन्दरसः । पुं । ज्वरातिसाराधिकारि रसः । विजयाद्रवेः शक्राश्वकपायैः । कनकस्य बीजं धूसरवीजम् । अथ टङ्गणस्थाने अर्धकं पठान्ति केपित । शुद्धसूतं समं गन्धं मरिचं टङ्गणं तथा ।

खर्णवीजं समं सर्वैः भार्गोद्वैदिनाईकं । सूततुल्यं
नृत्तचार्थं रसः कनकसुन्दरः ॥ साचा २२ । अन्यः
—“हिङ्गुलं सरिचं गन्धं पिप्पलीं टङ्गणं विषं ।
कनकस्य च बीजानि समांशं विजयाद्रवः । मईये-
याममावन्तु चणमात्रा वटी कृता ॥” हिङ्गुल, गरिष्ठ,
गन्धक, पिप्पुल, मोशंशोरि थै, विष, धूतुरा-
वीज समान भागं मिकिर काथे गर्दन
करिषे । वटी चणकप्रमाणं । भेष । तृतीयः
यक्षाधिकारः । तत्र—कृशावः चित्रकः । तुर्यभागिन
चतुर्थभागिन । पाठः—रसस्य तुर्यभागिन इममभक्ष
प्रयोजयेत् । मनःशिला गन्धकश्च तुल्यं माचिक-
तालकं ॥ विषं टङ्गणकं सर्वं रसतुल्यं प्रदापयेत् ।
मईयेस्त्वमेकैव खल्लपाने च निष्कले । जयन्ती-
भङ्गराजोत्थः पाठाया वासकस्य च । अगस्तिलाङ्ग-
लाघोनां स्वरसेच पृथक् पृथक् । भावयित्वा विशी-
य्याथ पुनश्चाद्रकवारिणा । सप्तधा भावयित्वा च
रसः कनकसुन्दरः ॥ गुञ्जाहयं तयं वायु राजयक्ष-
प्रशान्तये । मधुना पिप्पलीभिर्वा सरिचैर्वा घृता-
न्वितं ॥ सन्निपाति प्रदातव्यमार्द्रकस्य रसेन वै ॥
जयपालरजोभिर्वा गुल्मिने शुलरीगिणे । अम्लवर्ज्यं
भवेत्पथ्यम्... ॥ र. सा. सं. । पीरा, मनुहाण
गन्धक, तूते, शर्गशाफिक, हरिताल, विष,
मोशंशो अतोत्के समान भाग, पीरांर
चतुर्थांश शर्ग । जयन्ती, चित्ते, वासक, वक,
जेशनाञ्जलि, जैमराज, आकान्ति हेहादेर
रसे एक एक भावना । परे आदोर रसे
१ भावना ।

कनकस्तम्भा । स्त्री । सुवर्णकदलीहृत् । टीपा
कना गीह । रा. नि. व. ११ ।

कनकचारः । पुं । टङ्गणचारः । मोशंशोरि
थै । रा. नि. व. १२ ।

कनकक्षीरी । स्त्री । सुवर्णक्षीर्याम् । शोशान-
काँटी, मोशंशोरिथै । पीतकण्टकधूसुरे । सात-
लायाम् ।

कनकान्त(र)कः । पुं । कीविदारहृत् । रक्त
काँकन वृक्ष । रा. नि. व. १० । See काञ्चनारः ।

कनकारिष्टम् । स्त्री । अशौचिकारि चरकीक
अरिष्ट विशेषः । ग्रहणी रोगोऽपि प्रशस्तमेतत् ।
चर. वि. ६३ अ. ।

कनकाशुका । स्त्री । सुवर्णचक्रारि । हला ।

कनकासवः । पुं । द्विकाशसि आसवः । पाठः
“संस्तुय कनकं शाखासुलपत्रफलेः सह । ततस्तुल्यं
यास्य हृषसुललचस्तथा । मधुकं मागधी व्याघ्री
केशरं विश्वभेषजं । भार्गो तालीशपत्रच सच्चूर्णं वा
पलहयस्व । संगृह्य धातकीप्रस्थं द्राक्षायाः पल-
विंशतिम् । जलद्वीपहयं दत्त्वा शर्करायामुलां तथा ।
बौद्रस्याईतुलाचापि सर्वं संमिश्रय यत्नतः । भाण्डे
निक्षिप्य चाह्वय निदध्याम्नासमावकम्...” ॥ धूतु-
रांर फल मूल पत्र शीथं मिश्रित ४ प. वासक-
मूलंर छांन ४ प. पिप्पुल, शङ्खुधु, कण्टिकारी,
नागेश्वर, शूठ, वायुनशाजी, तानीशपत्र
प्रतोत्केर चूर्ण २ प. शईकूल १७ प. जाँक
२० प. जल १२७ अ. शर्करा १२॥० अ. मधु
७० मेर एकत्र कलसे १ मांस राशिशा
हौकिशा नईदेव । भेष. ।

कनकाह्नः (यः) । पुं, स्त्री । श्वेतधूसुरे ।
तण्डुलीयशक्ति । वै. निष. । जैपालहृत् । प. सु. ।
धूसुरहृत् । रा. नि. व. १० । नागकेशरहृत् ।
रा. नि. व. ६ । र. मा. ।

कनकोद्भवः । पुं । महासर्जहृत् । वै. निष. ।

कननः । वि. काणे । कांण । अ. च. ।

कनिक्या । स्त्री । समितायाम् । अ. चि. ।

कनिकिचः । स्त्री । शूरणे । उल । प. सु. ।
गुञ्जायां । कूँठ ।

कनिष्ठकम् । स्त्री । शूकहृत् । अ. च. ।

कनिष्ठा । स्त्री । अङ्गुष्ठात्यन्तमाङ्गुली । कटु
आञ्जुल । रा. नि. व. १८ ।

कनो । स्त्री । कन्यायाम् । इ. च. ।

कनोचिः । स्त्री । गुञ्जालतायां । कूँठ गीह ।
अ. र. । सपुष्पलतायां । उणादिकोषः ।

कनोनिका (नो) । स्त्री । अक्षितारकी । रा.
नि. व. १८ । अश्वस्य नासासमीपभागे । अ. द.
२ अ. । कनिष्ठाङ्गुली । मे. कचतुर्ध. ।

कनोयसम् । स्त्री । ताम्बे । इ. च. ।

कनोयान् । पुं । सीमलताभेदे । सु. वि. २६
अ. । See सीमः । ति. अनुजे । त्रिका. ।
अत्यल्पे । मे. ।

कनोयःपञ्चमूलम् । स्त्री । त्रिकण्टकहृत्तीदय

पृथक्पृथक्विदारिगन्धासु । त्रिकण्टकं गीहुरे ।
विदारिगन्धा शाल्मली । सु. स. ३८ अ.

कनेरा । स्त्री । हस्तिन्याम् । वै. निष. ।

कन्नुः । पुं । हृदये । वै. निष. ।

कन्वा । स्त्री । सूतकपटे । काँथ । अम. ।
पीरे । तूलपूर्णगावस्ते । जेप. ।

कन्दारी । स्त्री । खनामख्यातहृत् । कर्णमनसा ।
मं कं काथारी, कांतर, फणौनिषडुंग कौङ्ग ।
गुणाः—कटुतिक्तीष्णा वातकफघ्नी शोथघ्नी दीपनी
रुचिकरी रक्तयथिरुजाघ्नी ज्वरघ्नी च । रा. नि.
व. ८ ।

कन्दः । पुं, स्त्री । (Arum campanula-
tum) A bulbous or tuberous root.
फलहीनोषधिमूलं । योनिरीगविशेषः । योनिरुक्त
त्रोश । See कन्दरीगः । इन्द्रीवरे । रा. नि.
व. २३ । रक्तमूलकं । कासालुकं । श्वेतशङ्खा-
वहृपुटकन्दविशेषः । सपेक्षचकमिति लोके । ड. ।
सु. सू. ३६ अ. पित्तशमने । हस्तिकन्दे । वै. निष.
अलसं. चि. हस्तिकर्णयोग. । गूरुषकन्दे । र. सा.
मं. । मि. शी. भाडुशालयुडे । च. द. अ. पि. चि.
अधशुद्धिः । शालूके । प. सु. । शलगम इति
प्रसिद्धं मूलविशेषः । गृह्णने । रा. नि. व. ७ ।
सुगन्धितविशेषः । रामकपूर । प. सु. । गुडे,
शर्करायां । दन्तो, डूरे । च. द. अर्थः. चि.
काडायनमोदके । पिण्डालुके । सुखनौति ख्याति
कन्दे । शस्यमूले । मं. दहिकं ।

कन्दकः । पुं । सुखाली । रा. नि. व. ७ । वन-
शूरवे । वन उल । भेष. कुष्ठ. चि. कन्दपसारतैले ।

कन्दगुडुची । स्त्री । गुडुचीविशेषः । गुणाः—
“कन्दोद्भवा गुडुची च कटुष्णा सन्निपातहा ।
विषघ्नी ज्वरभतघ्नी बलीपलितनाशिनी ॥” रा.
नि. व. ३ ।

कन्दघन्धिः । पुं । पिण्डालुनामकन्दशक्ति । रा.
नि. व. ७ । श्वेतशालूके । वै. निष. ।

कन्दजविषम् । स्त्री । कन्दजातविषं । तच्चाष्ट-
विधम् । यथा—“शक्तुकं सुस्तकं कौश्री दर्वीकं
सर्षपं तथा । सैकतं वत्सनाभञ्ज शङ्खी चैव विश-
षतः ॥ इति । एतानि औषधार्थं शास्त्राणि । अप-
राणि च द्रव्यं नामानुरूपानि न भेषज्यरसायने
प्रयोज्यानि । तन्मुद्रिः—“विषभामांशयकवत् खलान्

हाला तु भाजने । तव गीमूतकं चिन्ता प्रत्यहं
नित्यमूतनं । श्रीवधेतिदिनं पूर्वं धत्वातीवातये
ततः । प्रकीर्णेषु प्रवृत्तौ भागमानेन तद्विषम् ॥”
इति ।

कन्दटम् । स्त्री । बलीयस्की । श्वेतकुम्भि ।
कौली इति पश्चिमदेशे । अ. र. ।

कन्दटणम् । स्त्री । अश्वनिश्वे । उड्डण ।
वै. निष. ।

कन्दनालका । स्त्री । गीजिह्वायां । वै. निष. ।

कन्दपञ्चकम् । स्त्री । तेषामन्याङ्गिकैककन्द-
सुकन्दकौडकन्दरुदनीकन्देषु । गुणाः—“कन्दस्य
पञ्चकं प्रोक्तं तामादिरुमारुतं । सर्वरोगहरं
प्रोक्तमेतदं त्रिषुपञ्चकम् ॥” वै. निष. ।

कन्दपत्रः । पुं । महातालीश्वरवे । वै. निष. ।

कन्दफला । स्त्री । बुद्रकारवेणके । उड्ड
गीह । विदार्या । डूँडेकुम्फा । रा. नि. व. ७ ।

कन्दबहुला । स्त्री । विषर्षीनामकन्दे । वन
काँपीनी । रा. नि. व. ७ ।

कन्दमूलम् । स्त्री । मूलके । मूला । हिं मूल ।
रा. नि. व. ७ ।

कन्दरः । पुं । श्वेतखदिरः । बुद्ररीगविशेषः ।
See कदरः । स्त्री । आद्रके । शृङ्गा । रा. नि.
व. ६ । गिरिशुहायाम् ।

कन्दरालः (कः) । पुं । प्रचहच । पीकूड
गीह । गद्भाखहच । गालीभाट इति भाषा ।

कन्दरुलः । पुं । कटुशूरणे । वै. निष. ।

कन्दरोगः । पुं । An affection of the
feminine organ considered as a
fleshy excrescence, but apparently
prolapsus uteri. योनिरीगविशेषः । योनि-
रुक्तम् । स च वामादिभेदेन चतुर्विधः । तस्य
निदानलक्षणं—दिवाविद्रातिमैधुनादि - कारणैः
दोषाः प्रकुपिताः पूरकतां मन्दारफलसदृशं कन्द-
मुत्पादयन्ति । “दिवाद्रातौ दिक्रीडायायामादति-
मैधुनात् । अताश्च नखदन्ताद्यैर्वातायाः कुपिता
यदा ॥ प्रयशोऽप्येतसङ्काशं लज्जुकाकृतिसन्निभं ।
उत्पद्यते तदा योनी नाम्ना कन्दः स योनिजः ॥
रुचं विवर्णं स्फुटितं वातिकं तं विनिर्द्दिशेत् । दाह-
राज्जरयुतं विद्यापित्तकण्ठं तम् ॥ नीलपुष्पप्रती-

काशं कण्डू मूलं कफात्मकं। सर्वलिङ्गसमायुक्तं
सन्निपातात्मकं विदुः॥ मा. नि.।

कन्दरोहवा। स्त्री। कुद्रपाषाणभेदहन्त्रे।
पाथररूठा। रा. नि. व. ५।

कन्दरोहिणी। स्त्री। कन्दगुडूच्यां। रा.
नि. व. ३।

कन्दर्पकूपः। पुं। योनी।

कन्दर्पजीवः। पुं। कामजवृक्ष। रा. नि. व. ५।

कन्दर्पज्वरः। पुं। कामि।

कन्दर्पमुशलः। पुं। Membrum virile.
लिङ्गे। विका।

कन्दर्पसारतैलम्। स्त्री। कुठाधिकारे तैलम्।
यथा—कटुतेज ४ भ.। कांथार्थ—छातिम-
हान, कालिनाकड़ा, गुणक्ष, निमहान, शिरीष-
हान, घोड़ानिम्ब वा तिङ्गलता, जयश्री-
पत्र, तिङ्गलाडे, राथानशशांग मूल वा
गौरकचाकुले, हरिद्रा प्रोत्तेके १० प.
जल ७४ भ. शेष. १७भ.। गोमूत्र १७ भ.
शोणानुपाता, भीमराज, जयश्रीपत्र, धूतुरा-
पाता, हरिद्रा वा आम्ला, सिद्धि, थङ्कुर-
पत्र, गोमय, आकन्दपत्र, सिद्धेर पाता
प्रोत्तेकेर सरस ४भ.। कदार्थ—शाकालफल,
वट, त्रिकोणाक, तिङ्गलाडे, चितामूल, गोम-
लिङ्गा, कूचिना, मनहान, आम्ला, थुपेनटे,
गोटेल, शोणानि, आकन्द-आटा, काल-
कान्ता, जेशेर मूल, आउठ, मञ्जिष्ठा, घोड़ा-
निम्ब वा तिङ्गलता, राथानशशांगमूल, विह्वति-
मूल, गन्धताहलिङ्गा, हापरमाली, मूर्खा,
छातिमहान, कूड़चिहान, निमहान, घोड़ा-
निम्ब, गुणक्ष, मोमराजीमूल, हाकूचवीज,
ठाकन्दावीज, ध'ने, भीमराज, यष्टिमधु, कून्-
रुथोटी, (कन्दकान्ति पाठे) वन गुल, मट्टी,
कटुकी, नारहरिद्रा, तेउडी, पञ्चकाष्ठ,
पिप्लुमूल, अण्डक, कूड़, कटुफल, जटामांसो,
कर्पूर, सिद्धि पाता, एलाच, उडुङ्क,
टुमारफल, हरीतकी, बहेड़ा प्रोत्तेके
२ तोला। सा. की. मेघः पाठः संग्रह हृद्यः।

कन्दला। पुं। कपाले। कनके। परधिः।
कणसारश्मि। ह. व.। स्त्री। शिलीमृपुष्ये।

विका। कमलबीजे। कदलीपुष्ये। चार्द्रके।
रा. नि. व. ६। शूरणे। भा. पू. १भ. शा. व.।
गण्डस्थले। अङ्कुरे। नीमलशाखायाम्।

कन्दलता। स्त्री। मालकन्दे। रा. नि. व. ७।
कुद्रकारवल्गाम्। वै. निघ.

कन्दलिन् (ली)। पुं, स्त्री। पद्मबीजे। पट्टन्न
बीज। रा. नि. व. १०। सु. सू. ३८ अ. पिप्प-
शमने। मृगविशेषे। गुणभेदे। म. लज्जिकं।

कन्दलीकुसुमम्। स्त्री। शिलीमृ। काफक-
छाता। श. च.।

कन्दवर्गः। पुं। कन्दजातिमाने। गेंडो,
गेंडू। यथा—विदारो कन्दशतावरीमृणाणविस-
कर्षकशृङ्गाटपिण्डालुसम्भालुहलालुकाशालुशङ्खालु-
रत्नालुकन्दोवरीत्यलकन्दसिद्धि। गुणाः—रत्नापिप्प-
हराणि शीतानि मधुरानि गुरुणि बहुशक्तकराणि
सन्धिवृद्धिकराणि च। सु. सू. ४६ अ.। “शूरणः
पिण्डपिण्डालू पलायुर्गृह्णन्सथा। तान्मूलवर्ण-
कन्दः स्यात् हस्तिकन्दस्तथा परः। वराहकन्दः
अप्यन्यः कन्दस्याङ्गा इमे स्मृताः॥” अत्रि. १६ अ.।

कन्दवर्जनः। पुं। Esculent root. शूरणे।
रा. नि. व. ७। कटुशूरणे। वै. निघ.

कन्दवल्ली। स्त्री। बन्धाककोटिकाम्। रा. नि.
व. ३। भूमिकुसाण्डे। वै. निघ.

कन्दविषम्। स्त्री। यस्य कन्दे विषं वर्तते।
कालकूट-वत्सनाभ - सर्षप-पालक - कर्दम-वैराटक-
सुस्तक-शङ्खी-पुष्परीक-मूलक-हलाहल - महाविष-
कर्कटकानोति तयोदश कन्दविषाणि। एषु वत्स-
नाभानि चत्वारि, सुस्तके द्वे, सर्षपानि त्रय, शिष्टानि
एकैकमेवेति। “गुणाः—कन्दजानि तु
सौष्ण्येण तेषां वक्ष्यामि विस्तरं। स्वर्शान्नं
कालकूटे वेपथुः सन्ध एव च। शोवासस्यो वत्सनाभे
पौतविष्य तनेचसा। सर्षपे वातवेगुष्णमानाङ्गी
यन्निजता च। शोवादीर्घव्याकङ्क्षी पालकेऽनु-
सत्ताविद्ध। प्रसेकः कर्दमाव्ये तु विद्धमेदो नेच-
पौतता। वैराटकेनाङ्गदुःखं शिरीरीमय जायते।
माचसस्यो वेपथुश्च जायते सुस्तकेन तु। शङ्खीविष-
याङ्गसाददाहोदरविषयः। पुष्परीकेण रक्तल-
मन्धीर्ब्रह्मिस्तयोदरे। वैवर्ण्यं मूलकैश्चर्द्धिर्हिक्का-
शोफाप्रसूदता। चिरपीच्छसिति श्यावी नरी
हलाहलिन द्वे। महाविषेण हृदये यन्निजलीहमी

भृशम्। कर्कटेनोत्पत्तयुद्धं हसन्दनान्दशत्यपि।
कन्दजानुषवीर्याणि प्रयुक्तानि तयोदश। रक्तमुष्णं
तथा तीक्ष्णं सूक्ष्मागुणवायि च। विकाशे विशद-
चेव लघुपाकि च तत् स्मृतं। सर्वेषां कुशलैर्ज्ञेया-
न्येतानि दशभिर्गुणैः॥” सु. कल्प. २अ.।

कन्दशाकः। पुं। See कन्दवर्गः।

कन्दशालिनो। स्त्री। बन्धाककोटिकाम्।
वै. निघ.

कन्दशूरणः। पुं। शूरणकन्दे। गुल, कटु गुल।
रा. नि. व. ७।

कन्दसंज्ञम्। स्त्री। (Prolapsus uteri.)
योम्यंशे। योनिशूलद्रोशे। विका। See
कन्दः and कन्दरीगः।

कन्दा। स्त्री। कन्दगुडूच्याम्। वै. निघ.

कन्दाब्जः। पुं। धारणीनाममहाकन्दशाके।
धरणीकम्। रा. नि. व. ७। वै. निघ.

कन्दासता। स्त्री। कन्दगुडूच्यां। रा. नि.
व. ३।

कन्दाहः। पुं। कन्दशूरणे। रा. नि. व. ७।

कन्दालुः। पुं। विपरीलतायाम्। कासालुके।
धारणीनाममहाकन्दशाके। रा. नि. व. ७।

कन्दरी। स्त्री। लज्जालुकायाम्। श. चि.

कन्दो। पुं। कटुशूरणे। रा. नि. व. ७।

कन्दुः। पुं, स्त्री। लौहमयमुजपात्रे। तांशे।
तत्पर्यायः—खेदनी। अ.। हला.। सुराकरण-
पात्रे। गेष्कुके।

कन्दुकम्। स्त्री। पूगफले। अङ्कुरे। वै. निघ.

कन्दुपक्वः। वि। जलोपसकं विना केवलपात्रे
अपिना भृष्टतण्डुलादौ। यथा—“कन्दुपक्वानि
तैलानि पायसं दधि शक्तवः। विजरेतानि भीज्यानि
शुद्धमेहकृतान्यपीति” स्मृतिः।

कन्देक्षुः। पुं। काशभेदे। कटुभा. वै. निघ.

कन्दोटः। पुं, स्त्री। शक्तीत्यले। कुमुदे।
नीलीत्यले। श. र.।

कन्दोतः। पुं। कुमुदे। विका। अंतपद्मे।
श. र.।

कन्दोत्यम्। स्त्री। नीलीत्यले। नीलशक्ति।
रा. नि. व. १०।

कन्दोद्गवा। स्त्री। कन्दगुडूच्यां। रा. नि.
व. ३। कुद्रपाषाणभेदायास्तु। रा. नि. व. ५।

कन्दोषधम्। स्त्री। आर्द्रके। वै. निघ.

कन्धः। पुं। मेघे। शब्दर.। अभकधातो। के.।

कन्धरः। पुं। सारिषशाके। मेघे। स्त्री। सवा-
रस्य दध्नः तन्मं कन्धरमित्यते। कु. टी. श्रीकण्डः।
सन्नेहं दधि कन्धरं। सि. धी. षट्कन्धरतैले।

कन्धरा। स्त्री। मानविशेषे। वै. निघ.। शोभा-
याम्। रा. नि. व. १८।

कन्धिः। स्त्री। शोवायाम्। हारा.। पुं।
समुद्रे।

कन्धुकः(कः)। पुं। भूमिवदरे। भारखवदरे।
वन कुल। वै. निघ.

कन्धम्। स्त्री। सूक्ष्मायाम्। श. मा.।

कन्धका। स्त्री। गृहकन्यायाम्। वृत्कुमात्री।
रा. नि. व. ५। कन्यायाम्। हट्टी।

कन्धसा। स्त्री। कनिष्ठाङ्गुली।

कन्धा। स्त्री। वृत्कुमार्याम्। वृत्कुमात्री।
रा. नि. व. ५। खूलेलायाम्। रा. नि. व. ६।
वाराहीनाममहाकन्दशाके। रा. नि. व. ७।
कुमार्यां। रा. नि. व. १८। नाय्याम्। महाविष-
विशेषे। See श्रीषधिः। बन्धाककोटिकाम्। रा.
नि. व. ३। (Aloes perpoliata.) भूषस्वर
इति ख्यातद्रव्ये। बन्दायां। वान्तरा। कन्द-
गुडूच्यां। वै. निघ.

कन्धाटः। पुं। जम्पटे। काभूक। हारा.।
आभ्यन्तरगृहे।

कन्धिका। स्त्री। कन्धकायाम्।

कन्धुषम्। स्त्री। वक्षपुच्छे। हारा.। बन्धा-
ककोटिकौफले। भा. पू. १भ.।

कपटम्। स्त्री। चीडादेवहावणि।

कपटचोड़ा। स्त्री। चीडानामदेवहावणिषे।
रा. नि. व. १२।

कपटा। स्त्री। व्रसवह्वयाम्।

कपटिनी। स्त्री। चीडानामगन्धद्रव्ये देवदारो
वा। रा. नि. व. १२।

कपटो। स्त्री। पटिसाभभेदे। एक औकाट।
श. र.।

कपटेश्वरी। स्त्री। शतकण्टकायाम्। रा. नि. व. ४। कसबहत्याम्। वै. निघ.

कपटः। पुं। वराटके। कटि। तत्पञ्चायः—
सवाहो (ह) वराटः वराटकः कपटः
वराटिका चरावरः चरः वज्राः बालक्रीडकः।
तद्देदा यथा—सुवर्णवर्णा भिन्ना धूवर्णा व्याघ्री
रीतपृष्ठा सितोदरा चमो श्वेतवर्णा हंसी विदका
नातिदीर्घा च। गुणाः—कटुतिक्ती, कर्णशूलव्रण
गुल्मशूलनेत्रदीपनाशित्वानि। रा. नि. व. १३।
“कपटः कटुकशीलो वृष्यशाम्रप्रदीपनः। तित्तः
श्वेतः कर्णशूल-व्रणनेत्रजापहः। यक्षणी-गुण-
शूलानि परिशामं चर्चं तथा। वातकफं नाशयती-
त्वेवं प्रीतो मनोविभिः॥” वै. निघ. शोधनं
ब्रह्मशब्दे सत्यम्।

कपटकरसः। पुं। रक्तपित्ताधिकारि रसः।
“सुतं वा मूर्च्छितं सुतं कापामपुष्यजैर्द्रवैः। मद्दय-
दिनमेकान्तु तेन पुण्या वराटिका। निरुध्य चाभ्य-
सूषायां भास्ते रुद्धा षट्पचेत्। उद्धृत्य चूर्णके-
च्छुल्लं मरिचद्विगुणैः सह। गुल्मकं कं हृत्तैलैः
रक्तपित्तं निवर्द्धति। कपटकरसो नाम असाध्यं
साधयत्यलम्। उद्धृत्करफलं पक्वं हृतैः पाच्यं
सितायुतं। मन्त्रध्वनिचर्चुक्तमनु साद्रक्तपित्तनुत्॥”
रस. र.। कापासकृत्स्नं रसे एकदिनं मूर्च्छितं
मूर्च्छितं पारद २ तो. कटिंर भित्तंर भद्रिग्रा
कटिंर. मुखं रुक्मं कटिंरवे। पत्रे मेहं
कटिंर अक्रमूषायाश्च रात्रिग्रा प्रुटोपाक करिबे।
नीतल हहेले तुलिग्रा ४ तो. मरिचैर सज्ज
एकल हूर्ण करिबे। मांदा १ कूट।

कपटर्हा। स्त्री। वराटके। वै. निघ.

कपटर्हिः। पुं। कपटके। रा. नि. व. १२।

कपटर्हिका। स्त्री। वराटिकायाम्।

कपटर्हिकाक्षः। पुं। कावाक्षपक्षिणि।

कपाटम्। लो। द्वाराच्छादके। क्पाटि।
तत्पञ्चायः—अररं (अ.) कवाटः कपाटी कैवाटी
अररी अररिः (अ. टी.) द्वारकण्टकं असारं
(शब्दर.)।

कपाटशयनम्। लो। उत्तानशयने। सु. चि. २ अ.

कपाटसन्धिकः। पुं। अभ्यन्तरदीर्घकपालि-

रितराज्यपालिरित्येवं कर्षवन्मनाकतिविशेषे। सु. २६ अ.

कपाटिनौ। स्त्री। कौबानामर्हदामर्हदे।
शक्रकाष्ठविक्रयः। रा. नि. व. १२।

कपालः। पु. लो। वृष्यघटादिखण्डे। शीपङ्गा,
शीलाकूटि। रा. नि. व. १८। भा. म. ४ अ.
सु. रो. चि.। मलकायस्थिषु। तानि च मितल-
तालुशंसदंश - मलक-गण्डस्थल-जानु-शङ्ख-वज्र-
शिरोःस्थानि। सु. शा. ५ अ.। काकादनौहचे
कोकिलाचहचे।

कपालकुष्ठम्। लो। महाकुष्ठभेदे। अथ
लक्षणम्—“कृष्णकपालिका - प्रकाशानि कपाल-
कुष्ठानि।” सु. नि. ५ अ.। “कृष्णारुणं कपालाभं
यदुच्छं परुषं तनु। कपालतोदवाहुल्यं तत् कुष्ठं
विषमं स्मृतम्॥” भा.

कपालनालिका। स्त्री। तर्कुर्ध्या। टेल्का।
तिका।

कपालरोगः। पुं। शिरोरोगे।

कपालस्थि। लो। खनामस्थ्यातश्चरीरमध्यस्थ-
कर्णरसदृशस्थिनि। “जानुनितल्लसतालुमल्ल-
शिरोःस्थानि तन्नामाभिधीयन्ते”। सु. शा. ५ अ.।

कपालिका। स्त्री। दन्तरीगविशेषे। तल्लचर्चं
—कपालस्थिव दीर्घसु दन्तानां सैव शर्करा।
कपालिकेति पठिता सदा दन्तविनाशिनौ॥ मा.
नि. सु. नि. १६। श्वकर्परिकायाम्। सु. चि. १ अ.।

कपाली। स्त्री। बिडङ्गायाम्। रा. नि. व. ६।
द्वारीपरिस्थितकाष्ठविशेषे।

कपिः। पुं, स्त्री। वानरे। रत्ना। सिङ्गके।
शिनांस्रम। रा. नि. व. १२। आमातके। शूक-
शिव्याम्। करजविशेषे। श. च.

कपिकच्छुः (च्छूः)। स्त्री। शूकशिव्याम्।
आनाकूनी। सि. यो. उन्मा चि.। “कपिकच्छु-
धवा तमम्।” See आत्मगुप्त।

कपिकच्छुफलम्। लो। शूकशिव्याः फले।
आनाकूनीर वौज।

कपिकच्छुफलोपमा। स्त्री। अनुक्तायाम्।
जमुकारीति मालवे। रा. नि. व. ६।

कपिकच्छुरा। स्त्री। शूकशिव्याम्। प्र. सु.।
See आत्मगुप्त।

कपिकन्दुकम्। लो। शिरोऽस्थिनि। शशंर
शूनी। श. च.

कपिका। स्त्री। नीलसिन्धुवारहवे। रा. नि. व. ४। अर्कहवे। रत्ना।

कपिकोलिः। पुं। श्यामलीलिङ्गायां। शेषा-
कूल। र. मा.।

कपिगन्धिका। स्त्री। गजपिप्पल्याम्।

कपिचञ्चलः। पुं। तुरुकी। शिनांस्रम।
शब्दर.

कपिचूडः (डू)। पुं, स्त्री। आमातकहवे।
आमड़ा गोष्ट। रा. नि. व. ११।

कपिचूतः। पुं। अश्वत्थभेदे। पक्षाक्षिपूज।
गजहृच्छसहीरा इति। भा. पू. १ भ. चटा. व.।
आमातकहवे। चिका.

कपिजः। पुं। सिङ्गके। शिनांस्रम। रा.
नि. व. १२।

कपिजङ्घिका। स्त्री। तैलपिपेनिकायाम्।
श. च.

कपिञ्चलः। पुं। A bird, the franco
line partridge. चातकपक्षिणि। कटि कञ्ज
पांथि। गौरतिन्निरी। पाशांनाडा पांथि।
कपिञ्चल इति प्राञ्जैः कथितो गौरतिन्निरी। भा.।
तन्मांसगुणाः—शीतलं मधुरं लव अतएव रक्तपित्ते
रक्तक्षयेष्वधिकारि मन्दवातविकारि च प्रशस्तं। चक्रा.
द.। तथा एतस्य मांसं चटकमांसाच्छीतलं। हृष्यं
रोचकञ्च। रा. नि. व. १०। शिलारसे। शिना-
ंस्रम। काकातुया इति स्मृति पक्षिणि। वैचि.।

कपिञ्चला। स्त्री। शक्तिधाव्यविशेषे। सा
अशकरी। अवि. १५ अ.।

कपितैलम्। लो। शिलारसे। रत्ना। तुरुका-
नामकगन्धद्रव्यं। भा.।

कपि(वि)त्यः (कः)। पुं। (Feronia ele-
phantum.) खनामस्थ्यातहवे। कटेश गोष्ट।
हिं कोइय्। मं कंविठ। कं वेनलु। टें वेनगचेह।
प. सु.। तत्पञ्चायः—दधित्यः शङ्खो तस्यधः
दधिफलः पुष्पफलः दन्तशटः (अ.), कगित्यः (ग.),

कवित्यः (अ. टी.), देवपादायः (शं.), मालुरः
मङ्गल्यः नीलमल्लिका याहिफलः चिरपाकौ गन्धि-
फलः कुचफलः कपीष्टः गान्धफलः दन्तफलः
करभवल्लभः काठिन्यफलः करजफलकः। गुणाः
—मधुरास्त्र कषायः तिक्तः शीतलः हृष्यः
पित्तानलघ्नः स्याही व्रणघ्नः। आम कपित्यम-
न्तोष्णं कफघ्नं याहि वातलं। दीपत्यहरं पक्व
मधुरास्त्ररसं गुरु। अपिच. आमं जिह्वाजाड्यकर
विदीपवर्धनं विषघ्नं रोचकं स्याहि। पक्वं आर-
वमिश्रमक्तमहर्ं हिकोपनोदयम्। रा. नि. व. ११।
“कपित्यमन्तं मधुरं कषायं विशदं गुरु। कासाति-
सारहरीय कश्चि कफकजापहम्। कपित्यं मधुरं
शीतं कषायं ग्राहकं लघु”॥ अवि. सू. १० अ.।
तत्फलसम्पन्नं कषायं शमयति हृष्यवीर्यलात्। सु.
सु. ४० अ.। अपिच—“कपित्यमानं स्याहि कषायं
लघु खलनं। पक्वं गुरु तपादिह्लाशमनं वात-
पित्तजित्। कादस्तु तुवरं कण्ठशोधनं याहि
दुर्ज्वरम्”॥ भा.। अश्वत्थवर्ज.

कपित्यतैलम्। लो। कपित्यवोजनेलं। गुणाः
—“कपित्यतैलं मधुरं कषायं कफघ्नं वातघ्नं
पित्तघ्नं शीतलं हृष्यं। तत्फलसम्पन्नं कषायं शमयति
हृष्यवीर्यलात्। सु. सु. ४० अ.। अपिच—“कपित्यमानं स्याहि कषायं
लघु खलनं। पक्वं गुरु तपादिह्लाशमनं वात-
पित्तजित्। कादस्तु तुवरं कण्ठशोधनं याहि
दुर्ज्वरम्”॥ भा.। अश्वत्थवर्ज.

कपित्यत्वक्। लो। एतत्पिपेनिकायाम्।
श. च.

कपित्यपत्रा (शी)। स्त्री। वृष्यविशेषे। कपि-
त्याकोति कवटपत्नीति सहाराहं। शक्रविरजोत्र
गोष्ट। रत्ना। गुणाः—“कपित्यपत्रा तीक्ष्णोष्णा
पाके कट्टी च तूषणा। रसे तिक्ता कृतिक्फनेदनेह-
विषं जयेत्। काशुरोगं नाशयति...” वै. निघ.

कपित्यानी। स्त्री। कपिलध्वज्याम्।

कपित्याम्नः। पुं। आकभेदे। वै. निघ.

कपित्यार्जकः। पुं। श्वेतार्जके। तुवकीभेदे।
सद. व. ३।

कपित्याश्वा। पुं। वानरविशेषे, नीलाङ्गुलि।
मूषपोड़ा। वै. निघ.

कपित्याष्टकचूर्णम्। लो। दृढव्यधिकारि।
अथ यथाग्यादीनां पत्रा कसेकेकं भागं, महाप्रकादि-
दाङ्गिमा तावां प्रत्येकं सायतयस्, शर्करायाः षष्ट-
भागान् कपिलशुद्धचूर्णस्य चाष्टभागानि कल मेल-
येत्। शर्कराया अष्टोत्तरशतभागानि इति वा. टी.।
कश्चि “कञ्जुसिने कपित्याष्टकम्” इति। सुसर्प
तन्नाते यथाग्यादीनामिषेकभागान् कपित्याष्टा
भागान् कपित्याष्ट षड्भागान् मित्रा इवमिति। अपिच

ष सर्वेषूपिचया पञ्चयसिता अष्टगुणकपित्यचूर्णं ददति । च. द. । अग्निः चिवके । जलं बालके । यमान्नी, पिप्पुलुम्, गुडपत्र, तेजपत्र, एलाईच, नागेश्वर, शूठ, मरिच, चित्तूर मूल, बाण, जौरक, धन, गोवर्चनमण आत्रोत्केश १ भाग, तिष्ठिङ्गी, धाईकुल, पिप्पुल, वेणु-शूठ, पाटिग्री लोष, दाडिमहाण आत्रोत्केश ७ भ. चिनि ७ भ. कपिचूर्ण ८ भ. ।

कपिनामा । पुं । शिलारसे । रत्ना. ।

कपिपिप्पली । स्त्री । रक्तापामार्ग । भा. पू. २भ. । वानरपिप्पल्या । वे. निघ. । सूत्र्यावर्त्तनुपे । र. मा. ।

कपिपुच्छिका (च्छी) । स्त्री । कपिकच्छु-लतायाम् ।

कपिप्रभा । स्त्री । शूकशिख्या । आनाकुशी । श. र. ।

कपिप्रियः । पुं । आम्नातकवृक्षे । रा. नि. व. ११ । कपित्यवृक्षे । भा. ।

कपिभूतः । पुं । पारिशाश्वत्ये । वे. निघ. ।

कपिरसः । पुं । शिलारसे ।

कपिरसाव्यः । पुं । आम्नातकवृक्षे । रा. नि. व. ११ ।

कपिरोमफला । स्त्री । कपिकच्छू । रा. नि. व. ३ ।

कपिरोमा । स्त्री । कपिकच्छू । रेशकायां । रा. नि. व. ६ ।

कपिलः । पुं । शिलारसे । रत्ना. । कुकुरे । हारा । पित्तले । मूषिकमेदे । तदृष्टे ब्रणकीयः ज्वरः ग्रन्थिद्वयः । सु. कल्प. ६ अ. । वि. पिङ्गलवर्णः ।

कपिलच्छाया । स्त्री । मृगनाभी । भा. म. । See कसुरिका ।

कपिलद्राक्षा । स्त्री । कपिलवर्णवृक्षद्राक्षाविशेषे । आङ्गुर इति यस्याः प्रसिद्धिः । आङ्गुर । तत्-पथ्यायः—सृष्टिका गोक्षनी कपिलफला अमृतरसा दीर्घफला मधुवल्ली मधुफला मधुली हरिता हार-हारा सुफला सृष्टी हिमोत्तरा पथिका हैमवती शतवीर्या काश्मीरा । गुणाः—मधुरा शीतला हृद्या मदहर्षदा दाहमूर्च्छाज्वरश्यासलणाहलासत्री च । रा. नि. व. ३ । अमृतरसे ।

कपिलद्रुमः । पुं । काशीनामसुमन्धकाष्टे । श. च. ।

कपिलफला । स्त्री । कपिलद्राक्षायाम् । आङ्गुर । रा. नि. व. ३ ।

कपिललोहम् । स्त्री । पित्तले । हे. च. वे. निघ. ।

कपिलशिशपा । स्त्री । Tawny-leaved sisu. (Dalbergia sisu.) कपिलपत्रशिशपर वृक्षे । कपिलपत्र शिशु ग्राह्य । मं क पिवला शिशव । ह्यौवदवोड । तत्पथ्यायः—कपिला पीता सारिणी कपिलाक्षी भग्याभ्यां कुशिशपा । गुणाः—तिक्ता शीतवीर्या यमघ्नी वातपित्तज्वरघ्नी कर्द्विहृक्कानिवारणी च । रा. नि. व. ६ । कटुका तिक्ता कषाया शीघ्रघ्नी उष्णवीर्या मंद कुष्ठ-श्वितवमिहामिहरी वस्तिरुजात्रणदाहरक्तवलासघ्नी गर्भपातिनी च । भा. पू. १भ. वटा, व. ।

कपिला । स्त्री । पित्तले । भा. म. १भ. । राज-रोती । पित्तलविशेष । गृहकन्यायाम् । रा. नि. व. ५ । रेशकायाम् । द्रव्यकवीज । रा. नि. व. ६ । कपिलशिशपायां कान शिशु । रा. नि. व. ६ । निर्विषजलायुकायाम् । निर्विषज्जौक । सु. सू. १३ अ. । See जलायुका । स्नानवर्णकामधेनुमेदे । मे. लविकं । कृच्छसाध्यलूतामेदे । See लूता ।

कपिलाधिका । स्त्री । तैलपिपीलिकायाम् ।

कपिलार्जकः । पुं । कपिलवर्णतुलसोवृक्षे । पाङ्गुपत्र जूगनीवृक्ष । वे. निघ. ।

कपिलाक्षी । स्त्री । कपिलशिशपायाम् । रा. नि. व. ६ । मृगेवायके । रा. नि. व. ७ ।

कपिलिका । स्त्री । शतपदोमेदे । पिपीलिका-विशेषे । सु. कल्प. ८ अ. । See शतपदो, पिपी-लिका ।

कपिलोमफला । स्त्री । कपिकच्छाम् । आना-कुशी । रा. नि. व. ३ ।

कपिलोमा (ला) । स्त्री । रेशकवीजे । द्रव्यक । रा. नि. व. ६ ।

कपिलोहम् । स्त्री । पित्तले । हे. च. । राज-रोती । भाग पित्तल ।

कपिलकः । पुं । कपिलक कर्मणां शूद्रि । वे. निघ. ।

कपिलिका । स्त्री । औषधिविशेषे । गजपिप्पुल वा कर्मणां शूद्रि । र. मा. ।

कपिवदान्यः । पुं । अम्नातकवृक्षे । आम्ना-ग्राह्य ।

कपिवल्लिका (ल्ली) । स्त्री । गजपिप्पुल्याम् । भा. पू. १भ. । कपित्यवृक्षे ।

कपिवासः । पुं । पारिशाश्वत्ये । पनांशपिप्पुल ।

कपिविरोचनम् (विरोधि) । स्त्री । मरिचे । रा. नि. व. ६ ।

कपिवीजम् । स्त्री । शूकशिखीबीजे । आना-कुशीबीज । मेघ. कामेश्वरमीदके ।

कपिवृक्षः । पुं । पारिशाश्वत्ये । वे. निघ. ।

कपिशः । पुं । सिङ्गकनामगन्धद्रव्ये । शिना-रुप-द्राक्षामये । वे. निघ. । वि. श्यामवर्णः । मे. शविकं ।

कपिशा(शौ,शिका) । स्त्री । सुरायां । विका. । माधवीलतायाम् । मे. शविकं ।

कपिशायनम् । स्त्री । मयविशेषे । विका. ।

कपिशोर्षकम् । स्त्री । हिङ्गुले । श. च. ।

कपिहस्तकः । पुं । कपिकच्छू । रस. र. ।

कपोकच्छुः । पुं । कपिकच्छुलतायाम् । आना-कुशी । श. र. ।

कपौज्यः । पुं । क्षीरिकावृक्षे । जटा. ।

कपोतः । पुं । श्वेतवृक्षवृक्षे । र. मा. ।

कपोतकः । पुं । वृक्षवृक्षे । रा. नि. व. ११ । शिरोषवृक्षे ।

कपोतनः । पुं । उदुम्बरवृक्षे । यङ्गुडुमूर । हिं गुलार । ज. द. । आम्नातके । आम्ना. । वा. सू. १५ अ. । न्यग्रोधादी । च. सू. ४ अ. । शिरोषवृक्षे । रा. नि. व. ६ । अश्वत्थवृक्षे । मे. नचतुक् । गुवाक-वृक्षे । विल्ववृक्षे । श. र. । गण्डमुखे । गङ्गाशुनि । रत्ना. । वृक्षवृक्षे । रा. नि. व. २३ ।

कपोन्द्रः । पुं । हनुमति । श. र. ।

कपोष्टः । पुं । राजादनोवृक्षे । वे. निघ. । कपित्य-वृक्षे । रा. नि. व. ११ ।

कपोतः । पुं । पारावतपक्षिणि । गृहकपोते । पान्ना, कश्चेत्तु । मं परेवा । हिं कवुतर । तत्-

पथ्यायः—कलरवः पारावतः (च.) पारापतः केयः रक्तलोचनः (रा.) रक्तदक् (कै.) गृह-कुकुटः । तन्मांसगुणाः—बलवीर्यवर्द्धनं खादु कफपित्तासदीपजिह्व । रा. नि. व. १७ । कपोत-मांसं पाण्डो रज्यं । च. द. पाण्डु. चि. योगराज । पारावतो गुरुः क्षिप्रः रक्तवित्तानिलापङ्कः । संयाही शीतलसज्जः कथितो वीर्यवर्द्धनः ॥ भा. पू. २भ. । रसे पाके च खादु कषायं विषदह । राज. । कपोतो वृंहणो बल्यो वातपित्तविनाशनः । तपेयः शुक्रजननी हृत्ती नृणां गुणप्रदः ॥ अति. २१ अ. । See पारावतः । पक्षिविशेषे । यूपु. मे. विश. तविकं । तत्पथ्यायः—चिवकपङ्कः (मे.) कीकदेवः धूसरः धूसलोचनः दहनः अग्निसहायः भीषणः गृह-नाशनः । तन्मांसगुणाः—बलवीर्यवृद्धिकारत्वं शीतलं कषायखादुलं कफ-पित्तासनाशित्वं विरुद्धत्वञ्च । मूषिकमेदे । सु. कल्प. ६ अ. । कपोतम्मुहे । पारदे । सर्जिचारे । पक्षिमात्रे । पारोश्ववृक्षे । पनांशपिप्पुल । भा. ।

कपोत(क)म् । स्त्री । Antimony सोबी-राज्जने । रा. नि. व. १३ । कपोतराज्जने । मे. तविकं ।

कपोतकनिषादी । पुं । अश्वस्य वातव्याधि-मेदे । लक्षणं यथा—“कृच्छ्रादुत्थापितश्चापि पुनर्यो-याति मेदिनी । कपोतकनिषादीति स ज्ञेयः कृच्छ्रजीवनः ॥” ज. द. ५५ अ. ।

कपोतचक्रः । पुं । कवाटचक्रवृक्षे । रत्ना. ।

कपोतचरणा । स्त्री । मलीनामगन्धद्रव्ये । ननूका । जटा. ।

कपोतपर्णी । स्त्री । एलायाम् । एलाईच ग्राह्य । रा. नि. व. १२ ।

कपोतपुटम् । स्त्री । औषधपुटविशेषे । लक्षणं यथा—“यत् पुटं दीयते खाते अष्टसङ्ख्यावर्त्तनीपलैः । कपोतपुटमेतत्, कथितम्...” ॥ भा. म. १भ. ।

कपोतपुरोषः । पुं । पारावतविष्टायां । एष ब्रणदारणः ।

कपोतवक्त्रा (क्त्रा) । स्त्री । काकमाचाम् । केउआठ्ठी, ठी । कड्ड । च. द. क्षरी. चि. कषाद्य-तैले ।

कपोतवङ्गा । स्त्री । ब्राह्म्या । भा. म. ४ भ. पूतना. यङ्ग. चि. । “कपोतवङ्गाश्चीनाकः” खतामदकीति प्रसिद्धायां लतायां । सु. सू. ३८ अ. ।

“कपोतवहासुवर्णा। अन्ये “शरीरसदृशपदस्य विटपदचे” इति द्रव्यानरनाडुः। उ.। सु. चि. ७५।

कपोतवर्णा (णीं)। स्त्री। सूजेवायाम्। रा. नि. व. ६।

कपोतवाणा। स्त्री। नलुकायाम्। रा. नि. व. १२।

कपोतविष्टा। स्त्री। पारावतपुरीषे। इयं व्रणदारणी। सु. सू. २६ अ.।

कपोतवेगा। स्त्री। ब्राह्मीनाममहाक्षुपे। रा. नि. व. ५।

कपोतसारम्। स्त्री। सीतोऽङ्गने। रा. नि. व. १३।

कपोताक्षिः। स्त्री। नलिकायाम्, गन्धद्रव्य-विशेषे। अम.।

कपोताञ्जनम्। स्त्री। नीलाञ्जने।

कपोताण्डोपमफलम्। स्त्री। निम्बमैदे। वै. निघ.।

कपोतारिः। पुं। श्येनपक्षिणि। अ. र.।

कपोतिका। स्त्री। चाणक्यमूलके। कीमल-मूलके। वै. निघ.।

कपोलः। पुं, स्त्री। मसके। गण्डस्थले। शी. ग. रा. नि. व. १८। स्त्री (लीं)। जाल्यभागे।

कपोलफलकम्। स्त्री। प्रशस्तगण्डस्थले।

कप्याख्यः। पुं। सिद्धके। शिनात्रम।

कप्यासः। पुं। वानरगुदे।

कफः। पुं। Phlegm. शरीरस्थसौम्यधातु-विशेषे। (अश्व)। तत्पर्यायः—क्लेदनः (श.) श्लेष्मा सङ्घातः सौम्यधातुः घनः बली। गुणाः—“श्लेष्मा गुरुः श्लेष्मसदुः प्रसक्तुः क्षिप्रः पटुः शीतजडश्च गौल्यवान्। शीते वसन्ते च भृशं निशामुखे पूर्वोऽङ्गि भुक्तोपरि च प्रकुप्यति॥ रा. नि. व. २१। तत्प्रकीपकारणम् यथा—“गुरुमधुररसातिक्षिप्तदुग्धेक्षुभक्त्यद्रवदधिदिननिद्रा-पूप-सर्पिःप्रवरैः। तुहिनपतनकाले श्लेष्मणः सम्प्रकीपः प्रभवति दिवसादौ मुक्तमात्रे वसन्ते॥ इति। तत्कर्म्म यथा—स्नेमित्य मधुराख्यतां शिशि-रता शोक्तां प्रसेकी मलप्राचुर्यं स्थिरतां रमय-लवणं कषूयतिलस्यता। आलस्यं चिरकारिता

कठिनता शीघ्रास्त्विक्षिप्तता। तन्नाहमपदं-कासगुरुता एताः कफोऽप्युक्ताः॥ इति। तच्छान्तिहेतुयथा—“गुरुशीतसदुक्षिप्तमधुरस्थिर-पिच्छिलाः। श्लेष्मणः प्रशमं यान्ति विपरीतगुणै-र्गुणाः॥ इति। माधुर्यात्पिच्छिलत्वाच्च प्रकृते दि-त्वात्तथैव च। आमाशये सम्भवति श्लेष्मा मधुर-शीतलः। श्लेष्मा श्वेतो गुरुः क्षिप्रः पिच्छिलः शीत एव च। मधुरस्त्वविदग्धः स्याद्विदग्धो लवणः स्मृतः॥ सु. सू. २१ अ.। श्लेष्मा श्वेतो गुरुः क्षिप्रः पिच्छिलः शीतलस्तथा। तमोगुणाधिकः स्याद्विदग्धो लवणो भवेत्॥ इति स्वरूपम् तस्य। स्थानभेदेन तस्य नामानि यथा—क्लेदन-आलम्बनो रसनः स्नेहनं चेति स्थानभेदेन। तानि च स्थानानि यथाक्रमं आमाशयहृदयकण्डशिरः-सन्धयः। तत्स्थानगतानाञ्च तेषां कर्माणि यथा—क्लेदनः क्लेदयत्यन्नमन्वानि च श्लेष्मस्थानानि च दकर्मणानुगृह्णाति। रसयुक्तात्मनोऽप्येव हृदय-स्थालम्बनम्। त्रिकसन्धारणञ्चापि विदधान्य-लम्बनः॥ उभावपि ततः सौम्यौ तिष्ठतश्चान्तिके-यतः। यतो रसान्विजानीतो रसगारसनी समौ॥ क्लेदनः क्लेददानेन समसन्निधयतर्पणः। श्लेष्मणः सर्वसन्धीनां संश्लेषं विदधान्यमौ॥ भा. म. १५.। अवलम्बन इत्येकः क्लेदकः श्लेष्मकोऽपरः। बोधक-सर्पकश्चेति श्लेष्मा पञ्चविधः स्मृतः इति॥ तेषां लक्षणानि—कफधान्तात् श्लेष्माणं यत्करोत्यव-लम्बनं। ततोऽवलम्बनव्याप्तिं श्लेष्मा प्राप्नोत्युर-स्थितः। आमाशयाश्रितः सीऽन्नतः दनात् क्लेदकः स्मृतः। श्लेष्मकः श्लेष्मणातः सन्धेः स च सन्धौ व्यवस्थितः। रसनावस्थितस्तेषु बोधको रसबोध-नात्। शिरसि प्रस्थितश्चासौ तर्पकः। वा. टी.। श्लेष्मधान्ताच्च श्लेष्माणं यत्करोत्यवलम्बनं। अतोऽ-वलम्बकः श्लेष्मा यत्स्वामाशयसंश्रितः। क्लेदकः सीऽन्नसङ्घातक्लेदनाद्रसबोधनात्। बोधको रसमा-स्थायो शिरःसंस्थोऽचितर्पणात्। तर्पकः सन्धि-संश्लेषात् श्लेष्मकः सन्धिषु स्थितः॥ वा.। कपित्य-वृत्ते। रा. नि. व. ११। समुद्रफेने। च. द. अश्व. चि. प्रलपे।

कफकूर्चिका। स्त्री। लाजायाम्। भूषणं लालं, धूर्तुं। हे. च.।

कफकेतुरसः। पुं। कफरोगाधिकारे रसः। मातङ्गी पिप्पली। र. सा. सं. १ पाठः—“टङ्ग-मागधी शङ्खं वसनाभं समं समं। भार्गवश्चरुः

नाथ दाप्येहावनावयम्। गुञ्जामात्रं प्रदा-तव्यम्...॥” इतीये यथा—“दग्धशङ्खं विकटुक्तं टङ्गणं समभागिकं। विषञ्च पञ्चमितुल्यमाद्र-तोदनं मर्दयेत्। वारतयं रक्तिकाञ्च वटीं कुट्या-द्विचक्षणः।” सायं प्रातराद्रकरसेन देयं। भेष-कफज्व. चि.।

कफगण्डः। पुं। गलरीगे। तस्य लक्षणम्—“स्थिरः सवर्णो गुरुश्च कण्डूः शीतो महाशोषि-कफात्मकस्तु। पाठ्ययुक्तश्चिरद्विपाकी यदृच्छया पाकमियात् कदाचित्। वैरस्यमास्यस्य च तस्य जन्तोर्भवेत्तथा तान्मगलप्रशेषः॥” मा. नि.।

कफगुल्मः। पुं। श्लेष्मजगुल्मे। तस्य रूपं—“स्नेमित्य-शीतज्वर-गात्रादहन्नास-कासारुचिगौर-वाणि। श्रेयं रुग्णत्वा कठिनोन्नतत्वं गुल्मस्य रूपाणि कफात्मकस्य।” शीते गुरुक्षिप्तमचेष्टनञ्च सम्पूर्णं प्रत्यपनं दिवा च। गुल्मस्य हेतुः कफसम्भवस्य सम्भू-दुष्टो निवच्यते।” च. चि. १५.।

कफघ्नः। वि। श्लेष्मनाशके।

कफघ्नी। स्त्री। शुकनासायाम्। ह्रस्वाभेदे। रा. नि. व. ४।

कफज्वरः। पुं। श्लेष्मज्वरः। See. ज्वरः।

कफ(फो)णिः (णो)। पुं, स्त्री। भुजमध्य-ग्रन्थौ। कणूहे। रा. नि. व. १८.।

कफनाडो। स्त्री। दन्तमूलगतरीगविशेषे। नाटत्र-गोऽङ्गार कफज्जु नाडी। यथा—दन्त-मूलगता नाड्यः पञ्च ज्ञेया यथैरिताः। ज्ञेया कफादहृधनार्जुनपिच्छिलास्ता सञ्चा सकण्डुररुजा रजनौप्रवृद्धाः॥ मा. नि.।

कफप्रकृतिः। स्त्री। स्थिरचित्तताक्षिप्तकेश-त्वादौ। कफोऽति।

कफमन्दिरम्। मण्डभेदे। मा. ५, ५५.।

कफरुहा। स्त्री। नागरसुसायाम्।

कफरोगः। पुं। कफजन्यरोगमात्रे।

कफरोहिणी। स्त्री। कफजन्यगलरोगविशेषे। तस्य लक्षणं यथा—“सीतोनिरीधन्यपि मन्द-पाका स्थिराक्षुरा या कफसम्भवा सा। मा. नि.। See गलरोहिणी।

कफवर्धकः। वि। श्लेष्मवर्धके।

कफवर्धनः। पुं। पिच्छीतमरवृक्षे। चिका.। वि.। कफवर्धके।

कफविरोधि। स्त्री। सरिचे। रा. नि. व. ६। वि.। श्लेष्मरोधके।

कफसंशमनवर्गः। पुं। कफशान्तिकरद्रव्य-गणेषु। यथा—“रुचचारकषायतितकटुकव्यायान-निष्ठो वनं धूमाद्युष्णशिरौ विरेकवमनस्वेदोपवासा-दिकम्। स्त्रीरिवाध्वनिगुह्यजागरजलक्षौडान्ना-सेवनं पानाहार-विहार-भेषजमिदं श्लेष्माणसुरं जयेत्॥” भा. पू. २५.।

कफसम्भवः। वि। कफोऽर्थे।

कफस्थानम्। स्त्री। कफाशयेषु, आमाशयोरः-कण्डशिरःसन्धिषु। सु. सू. २१ अ.।

कफस्त्रावः। पुं। नेत्रसन्धिगतरीगविशेषे। लक्षणं यथा—“पाकः सन्धौ संस्रवेद्यस्तु पूर्वं पूषासावीऽसौ गदः सञ्जस्तु। ततः सान्द्रं पिच्छिलं संस्रवेदि श्लेष्मासावीऽसौ विकारी मतस्तु॥” मा. नि.।

कफातिसारः। पुं। कफजन्यातिसारे। सा. चिकित्सा—“श्लेष्मातिसारे प्रथमं दितं लङ्घन-पाचनं। योज्यशामातिसारघ्नी यथोक्तौ दीपनी गणः॥” तस्य लक्षणं यथा—युक्तं सान्द्रं सकफं श्लेष्मयुक्तं विस्रं शीतं दृष्टरोमा मनुष्यः। मा. नि.।

कफान्तकः। पुं। वर्धकवृक्षे। वा. १०। रा. नि. व. ८.।

कफापहा। स्त्री। कौरके।

कफारिः। पुं। आद्रके। शृङ्गा। रा. नि. व. ६।

कफो (इन्)। वि। कफयुक्ते। अमः। पुं। गजे। शोते।

कफेलुः। वि। कफयुक्ते। उषा.।

कफोत्कटः। वि। कफप्रधाने। च. द. सान्नि-पातिकज्व. चि.। “कणया च कफोत्कटे।”

कफोत्क्षिष्टः। पुं। नेत्ररोगभेदे। लक्षणम्—कफेन पश्येद्रूपाणि क्षिप्तानि च सिताणि च। सलिलश्रावितानौघ परिजात्यानि मानवः॥ मा. नि.।

कफोलिः। पुं। स्त्री। भुजमध्यग्रन्थौ। कणूहे।

कफोत्क्षेपः। पुं। कफस्य वमनोपस्थितौ।

कफोदरम्। स्त्री। कफजन्योदररोगे। लक्षणं—“यक्ष्मोत्तलं शुक्लशिरावमदं गुदं स्थिरं शुक्लः

नखाननस्य । लिग्धं सहस्रीफयुतं ससादं कफी-
दरं तच्च चिरामिदं ॥” सु. नि. ७५. ।

कवन्थम् । क्ली। जले। रा. नि. व. १४। पुं।
उदरं। मे।

कवित्यः । पुं। कपित्थवृक्षः। अ. टी।

कम् । अव्ययं। मल्लिके। श. चि.।

कमठः । पुं, क्ली। कच्छपे। भाण्डविशेषे। मे.
ठतिकं। शल्लभा। भोजारु। धरणिः। पंथे। श. र।

कमठी । स्त्री। कच्छप्याम्। अम.।

कमण्डलुः (तकः) । पुं, प्रचवने। पीकूड
गोष्ठे। प. सु.। करके। मृगशीर्षे। गोष्ठे।
मे. लचतुष्कं। अश्वत्थमेदि। गजहृष्टसहोरा। पञ्च-
पिशुन। भा. पू. १५. वटा. व.।

कमण्डलूफलः । पुं। पवीतकवृक्षे। (पौ. प.)

कमनः । पुं। अशीकवृक्षे। मे. नविकं। मदने।
वि। कामुकै।

कमनच्छदः । पुं। कङ्कपक्षिणि। हे. च.।
कौचपक्षिणि।

कमन्थम् । क्ली। जले। अ. टी. रा.।

कमलम् । क्ली। *Nelumbium speciosum*
or *Nymphaea nelumbo*. पद्मसामान्ये।

पद्म। ते तामर। तच्च अतस्तत्तनोत्तमेदेन विवि-
धम्। तत्पर्यायः,—पद्मं पाथोजं नलं नलिनं
अभीजं अम्बुजम् अम्बुजं शीः अम्बुरोहं अम्बु-
पद्मं सजलं अभीरुहं सारसं पद्मजं सरसीरुहं कुटपं
पद्मरुटं पद्मजम् पद्मरुहं पाथोहं पुष्करं वाजं
तामरसं कुशशयं कुजं कजं अरविन्दं शतपत्रं विस-
कुसुमं सहस्रपत्रं महोत्पलं वारिरोहं सरसिजं
सलिलजं पद्मरुहं राजीवम्। कमलगुणाः—शीतलं
वर्णकरं मधुरं पित्तकफघ्नं दृष्टादाहरत्तविस्फीटक-
विप्रविसर्पहरं। अतं शीतलं मधुरं कफपित्तघ्नम्।
रक्तनीले तु तस्मादल्पगुणे भवतः। भा. पू. १५.।
पुं। मृगविशेषे। मे. लविकं। सारसविहङ्गमे।
अम.। ताम्रे। क्लीभि.। मेघजे। मे. लविकं।
पद्मकाष्ठे। कुडुमे। मृगशये। जले। रा. नि.
व. १४। पुं। मृगविशेषे।

कमलानन्दः । पुं। शालूके। पञ्चरत्न (गै. फे.)।

गुणाः—“शालूकः कटुकशोक्तः तुषरी मधुरी
गुरुः। अलसशक्ती रुचो नेत्री हृष्यश शीतलः।
दुर्जरी ग्राहकी रक्तपित्तं दाह दृषां कफं। पित्त-
वातघ्न गुल्मघ्न पित्तं काशं क्लीप्तथा। मुखरीणं
रक्तदोषं नाशयेदिति च स्मृतः।” वै. निघ.।

कमलकर्णिका । स्त्री। पद्मवीजकोशे। पञ्चरत्न
छाकि। गुणाः—“वीजकीशस्तु मधुरः तुषरः
शीतलो लघुः। तिक्तो मुखस्त्वकारौ रक्तदोष-
दृष्टाहरः॥” वै. निघ.।

कमलकेसरः । पुं, क्ली। पद्मकिञ्जल्के। पञ्च-
रत्नरत्न। गुणाः—“शीतलः ग्राही मधुरः कटुः
रुचः गर्भस्थैर्यकरः रुच्यश्च॥” वै. निघ.।

कमलच्छदः । पुं। कङ्कपक्षिणि। पद्मदले।

कमलनालम् । क्ली। पद्मनालायाम्। पञ्चरत्न
छाकि। वै. निघ.। See मृगालम्।

कमला । स्त्री। वरस्त्रिणि। मे. लविकं। निम्बुक-
विशेषे। कम्बुल (जम्बू, मरवती जम्बू। तल्ल
सारः।

कमलाक्षः । पुं। कमलबीजे। पद्मवीजः।
गुणाः—“स्वादुरुच्यः पाचनः कटुकः स्मृतः।
शीतलस्तुवरस्त्रिक्तो गुरुर्विष्टम्भकारकः। गर्भस्थिति-
कारी रुचो हृष्यो वातकरी मतः। कफघ्नो हृष्यो
ग्राही बल्यः पित्तविनाशनः। रक्तहृष्यमिदाहासा-
पत्यनाशकरी मतः॥” वै. निघ. छद्दि. चि. वमना-
मृतयोगे।

कमलिनी । स्त्री। पद्मिन्याम्। गुणाः—शीतला
गुरुः मधुरा लवणा रूचा पित्तकफघ्नी वात-
विष्टम्भकारिणी च। भा. पू. १५. पुष्यव.। तत्-
कृदः—“शीतस्तुवरी मधुरी मतः। तिक्तः पाके-
ऽतिकटुकः लघुर्वै ग्राहकी मतः। वातघ्नत् कफ-
पित्तानां नाशको सुनिभिः स्मृतः॥” वै. निघ.।

कमलोत्तरम् । क्ली। कुसुमपुष्पे। हे. च.।

कमा । स्त्री। शीमायाम्। रा.।

कमोदपुष्पम् । क्ली। जलपुष्पविशेषे।

कम्पः । पुं। वेपथी। रा. नि. व. २०।

कम्पनः । पुं, क्ली। कम्पे। मे. नविकं। शिशिर-
काले। रा. नि. व. २१। तन्नामकञ्चोलील्लणसन्नि-
पातज्वरे। लक्षणम्—“जडता गद्गदा वाणी
राक्षी निद्रा भवत्यपि। प्रसङ्गे नयने चैव मुख-
माधुर्यमेव च। कफील्लणस्य लिङ्गानि सन्निपातस्य
लक्षणम्।... कम्पनसंज्ञकः॥” भा. म. ख. १भा.।

कम्पलक्ष्मा । स्त्री। वायी। श. र.।

कम्पवायुः । पुं। वायुरोगविशेषे। “सर्वाङ्ग-
कम्पः शिरसी वायुर्वेपथसंज्ञकः।” मा. नि.।

कम्पाकः । पुं। वायी। हे. च.।

कम्पितम् । क्ली। चलने। श. र.। वि। कम्प-
युक्ते।

कम्पिलः । पुं। अतविहतायाम्। वै. निघ.
२ भ.।

कम्पिला । स्त्री। कुमाय्याम्। शूतकूमात्री।

कम्पिलः (कः) । पुं। रेश्वरहुण्डारीचन्याम्।
कम्पिलोष्ठि। रा. मा.। रा. नि. व. १३।

तत्पर्यायः,—कम्पिलकः रक्ताङ्गः रेचो, रेचनकः
रञ्जकः लोहितारङ्गः रक्तचूर्णकः। गुणाः—विरे-
चकत्वं कटुत्वं उष्णत्वं लघुत्वं व्रण-कफ-तनुक्षि-
नाशिलञ्च। रञ्जनके। वा. सू. १५ अ विरेचने।
कुडुमे। च. द. ज्व. चि. मुस्तादिगणे।... नीली
कम्पिलकं विहत्। कम्पिलकी रोचनिकः स्नाना-
ख्यातः॥” ड.।

कम्पिलमालकः । पुं। वकुलभेदे।

कम्पः । वि। कम्पयुक्ते। अम.।

कम्बरः । पुं। कम्बूरवणं, चितवणं। शब्दर.।

कम्बलः । पुं। लीणिकाशाके। वनशुनिना।
प. सु.। मेवादिरीमजातवस्त्रादी। कम्बल। अम.।

तत्पर्यायः,—रञ्जकः (अ.) वेशकः रोमधीनिः
वेशका (शब्दर.) प्रावारः (ज.)। सास्त्रायाम्।
रत्ना.। नागराजि। क्लमौ। उत्तरासङ्गे। मे.
लविकं। मृगभेदे। जटा. क्ली। जले। मे.
लविकं।

कम्बलांशुकः । पुं। लीनिकाशाके।

कम्बलिवाहकम् । क्ली। हृषवाह्यशकटे।
गङ्गागङ्गा। अम.। तत्पर्यायः,—गन्त्री (अ.)
गान्त्री (अ. टी.)।

कम्बलायी (न) । पुं। शङ्खचिह्ननाम पक्षि-
विशेषे। के.। भञ्जिनि।

कम्बिः । स्त्री। दर्व्याम्। श. च.। वंशशे।
वै. निघ.। रा. नि. व. २१। तन्नामकञ्चोलील्लणसन्नि-
पातज्वरे। लक्षणम्—“जडता गद्गदा वाणी
राक्षी निद्रा भवत्यपि। प्रसङ्गे नयने चैव मुख-
माधुर्यमेव च। कफील्लणस्य लिङ्गानि सन्निपातस्य
लक्षणम्।... कम्पनसंज्ञकः॥” भा. म. ख. १भा.।

कम्बुः (कः) । पुं, क्ली। शङ्खे। भौक.। रा.
नि. व. १३। शङ्खके। वलये। गले। मे. बहिकं।
शीषितवहनायाम्। शीवायां। नलके। नलि,
शोडि। हे. च.। मानभेदे।

कम्बुकाकुसुमा । स्त्री। शङ्खपुष्प्याम्।

कम्बुका । स्त्री। अश्वगन्धावृक्षे। रा. मा.।

कम्बुकाष्ठा । स्त्री। अश्वगन्धावृक्षे। रा. नि.
व. ४।

कम्बुकिनी । स्त्री। चिरीशृङ्गे।

कम्बुकी । स्त्री। चिरीशृङ्गे।

कम्बुग्रीवा । स्त्री। शङ्खाकृतिरेखावयवग्रीवा-
याम्। रा. नि. व. १८।

कम्बुजः । पुं। शङ्खे।

कम्बुपुष्पो । स्त्री। शङ्खपुष्पीलतायाम्। रा. नि.
व. ३।

कम्बुमालिनो । स्त्री। शङ्खपुष्पीलतायाम्।
रा. नि. व. ३।

कम्बू । स्त्री। शङ्खे। वलये।

कम्बूपूतः । पुं। शङ्खे। भौक.। रा. नि.
व. १३।

कम्बोजः । पुं। शङ्खविशेषे। हस्तिविशेषे। मे.
नविकं।

कम्बुतायी (इन्) । पुं। शङ्खचिह्ने।

कम्बारो । स्त्री। गाभ्यायां। गाभ्यां गोष्ठे।
रा. नि. व. २।

कम्बु । क्ली। उशीरे। रा. नि. व. १२।

कम्बः । वि। मेघुनेच्छायुक्ते। अम.। कांशुक।

कायस्था । स्त्री। हरीतक्यां। काकील्यां। अ.
टी. खा.। सूक्ष्मलायां। च. द. उन्मा. चि. महा-
पेशाचष्टे।

कयाहः । पुं। पक्कतालसदृशवर्णाश्चे। लक्षणं
यथा—“पक्कतालनिभो वाजी कयाहः परि-
कौचितः॥” ज. द. ३अ.।

करसहा । स्त्री। स्वर्णचोरीलतायाम्।

करः । पुं। आहृत्यचुपे। तवरु, इति काश्मीरे।
रा. नि. व. ४। वर्षांपले। रश्मौ। पाणौ। शुण्ड-
दण्डे। मे. रविकं। हस्ते। रा. नि. व. १८।

करकः । पुं। दाडिमवृक्षे। रा. नि. व. ११।
पलाशवृक्षे। हारा.। वकुलवृक्षे। कीविदारवृक्षे।
रुद्रकाक्षेनवृक्षे। रा. नि. व. १०। See काञ्च-
नारः। करवीरवृक्षे। रा. नि. व. ८। नारिकेल-
वृक्षे।

स्थिति। गीता। रा. नि. व. ११। नाटा इति प्रसिद्धे करज्जवे। हे. च.। कुसुमजवे। पवि-विशेषे। मे. कविकं। कौ। करज्जे। गीमथच्छवे। चिका।

करकचः। पुं। नखे। वै. निघ.।

करकटः। पुं। भरहाजपक्षिणि। वै. निघ.।

करकण्टकः। पुं। नखे। तिका।

करकशालिः। पुं। रसालिनी।

करका। स्त्री। कारवल्गाम्। करज्ज। रा. नि. व. ७। वर्षीपले। अम.।

करकाजलम्। स्त्री। दिव्यजलभेदे। “दिव्य-वायुप्रसंयोगात् संहताः स्वातन्त्र्यं याः। पाषाण-खण्डवन्नापसाः। कारकोऽस्त्वतोपमाः। करकाजं जलं हृत् विशदं गुरु च स्थिरं। दारुणं शीतलं सान्द्रं पित्तहृत्कफवायुहृत्॥” वैद्यके।

करकासु। स्त्री। करकजले। वै. निघ.।

करकाश्वाः। पुं। नारिकेलवृक्षे। चिका। स्त्री। करकजले।

करकुडमलम्। स्त्री। कराङ्गुली।

करकृष्णा। स्त्री। जीरके। वै. निघ.।

करगः। पुं। श्येनपक्षिणि। शिक्रेण भीथी।

करग्रहः। पुं। विवाहे। तिका। करग्रहणे।

करघर्षणः। पुं। दधिमन्यनदण्डे। श. च.।

करघर्षी। पुं। चन्द्रमन्यानदण्डे। छोटि गडुनि। हिं कीटीरथी।

करघाटः। पुं। तन्नामकस्यावरविषभेदे, यस्मिन् लचि निर्यासे च विषं वर्तते। अयं मूलविषोऽप्यु-च्यते। सु. कल्प. २२।

करङ्कः। पुं। मसके। विश्व. कविकं। अशस्य-नारिकेलफलास्थिति। नारिकेलज्जं थोण, गीता। श. च.। कङ्काले। रा. नि. व. १८।

करङ्कशालिः। पुं। करङ्कनामिनी। सं रस-दात्रि। कं रसालं सं। गुणाः—मधुरः शीतलः रुचिहृत् हृदः पित्तघ्नः दाहहरः हृष्यः तेजो-बलवर्धनश्च। रा. नि. व. १४।

करङ्गीभूतः। वि। अस्थिमात्रण स्थितः। भा. म. ४८, गभं. चि.। “करङ्गीभूतगीमृर्द्धा।”

करचन्द्रः। पुं। नखे। शब्दर.।

करच्छदः। पुं। शाखोटवृक्षे। ८१७७। गीह-हिं गिहीडा। भा.।

करच्छदा। स्त्री। सिन्दूरपुष्पा। रा. नि. व. १०। शाकतरौ।

करजः। पुं। करज्जवे। उश्नकरज्जं गीह-नखे। स्त्री। व्याघ्रनखे। नथी। मे. कविकं।

करजाख्यः। पुं। नखीनामगन्धद्रव्ये। नथी।

करज्योडिः। पुं। हस्तज्योडिमहाकन्दशाके। शोङ्कोडि। रा. नि. व. ७। काष्ठपाषाणभेदे।

करज्योडिकन्दः। पुं। तन्नामकवृक्षकन्दे। एषां गुणः रसवन्धुवृक्षश्च। रा. नि. व. ७।

करञ्जः (कः)। पुं। (Pangamia glabra. Syn. galedupa Indica.) स्वनामख्यात-वृक्षे। उश्नकरञ्जं गीह, उश्नकरञ्जं गीह। हिं करंजुवा करोदा। कण्टकरेजी। तं कानुग-चिदु। स च षड्विधः—तलैकः उश्नकरञ्ज, द्वितीयः नाटिकरञ्ज, तृतीयः कौटि वा गौटे-करञ्ज, चतुर्थः गौडकरञ्ज, पञ्चमः विषकरञ्ज, षष्ठः अन्नकरञ्ज इति वङ्गे कथ्यते। कण्टकरेजा-करञ्जः। चोराकरञ्जः। भा.। तत्र प्रथमस्य पर्यायः—चिरयिलो नक्तमालः करञ्जश्च करञ्जके। द्विती-यस्य यथा—प्रकीर्यः प्रतिकरञ्जः प्रतिकः कलि-कारकः। तृतीयस्य—षड्विधः। चतुर्थस्य—मकटौ। पञ्चमस्य—अङ्गारवल्गरी। षष्ठस्य—करमर्द्दी वने-चुद्रा कराङ्कः करमर्द्कः इति। गुणाः—कटुकः तीक्ष्णः वीर्योष्णः अनिलघ्नः कुष्ठोदावर्तगुणार्शो-व्रणक्षमिकफघ्नः। करञ्जपत्रं कफवातार्शः क्षमि-शीथहरं भेदनं पाककटुकं वीर्योष्णं पित्तलं लघु च। तत् फलं कफवातघ्नं मेहराशः क्षमिगुणघ्नश्च। घृतपूर्णकरञ्जोऽपि करञ्जसदृशी गुणैः। भा. पू. १८, गु. व.। तत्पुष्पं—उष्णवीर्यं पित्तवात-कफघ्नश्च। तदङ्गुराः—अग्निदीपना रसे पाके च कटुकाः पाचनाः कफवातार्शः कुष्ठ-क्षमि-विषघ्नाः शीथहराश्च। वै. निघ.। केचित्तु महाकरञ्जघृत-करञ्ज-प्रतिकरञ्ज-गुच्छकरञ्ज-करञ्जिकादिभेदानाह। तेषां गुणाः स्वस्वपर्याये स्युः। अङ्गुराणि। जटा। करञ्जफले। सि. यो. वृहदग्निमुखचूर्णे।

करञ्जतैलम्। स्त्री। तन्नामकफलीत्यतैले। करञ्जतेजः। गुणाः—तित्तं नाल्युपच। वा. टी.। नेत्ररोगघ्नं वातरोगघ्नं तीक्ष्णगुणं कुष्ठकण्डूति-

करञ्जतैलम्। स्त्री। तन्नामकफलीत्यतैले। करञ्जतेजः। गुणाः—तित्तं नाल्युपच। वा. टी.। नेत्ररोगघ्नं वातरोगघ्नं तीक्ष्णगुणं कुष्ठकण्डूति-

वेचर्विंकारं लेपेनः नानाविधचर्मा रोगघ्नश्च। रा. नि. व. १५। कितिमन्त्रं क्षमिन् रूचिपित्तदोष-करञ्जः राज.।

करञ्जद्वय(युग्मम्)। स्त्री। उश्नकरञ्ज, नाटि-करञ्ज इति द्वये। “एकश्चिरविलः द्वितीयः कण्टकौविटपकरञ्जः।” वृचविटपकरञ्जौ। सु. सू. १८ अ. उ. श्यामादिः। सि. यो. उमा. चि.। “करञ्जौ देवदारु च।” (एकः प्रतिकरञ्जश्चिर-विल्लाख्यः, द्वितीयः नक्तमालाख्यः।) वा. सू. १५ अ. आरम्भवादिः। “भूनिस्त्वमेत्येकपटोलकरञ्जयुग्मम्।”

करञ्जफलः (कः)। पुं। कपित्थवृक्षे। रा. नि. व. ११।

करञ्जतेजः। पुं। करञ्जतैले। रा. नि. व. ८। See करञ्जतैलम्।

करञ्जाव्यष्टतम्। स्त्री। उपदेशे। पाठः—“करञ्जनिस्त्वार्जुनशालजम्बूवटादिभिः कल्ककषाय-सिद्धं। सर्पनिहन्त्यादुपदेशदोषं सदाहपाकं सुति-रागयुक्तम्।” वटादीनां लक्षणाधेन तेषामेव कल्केन तैलं पाच्यं। तैलं ४ श. काथ्यद्रव्यं ४ श. जलं ६४ श. श. १६ श. कल्कः १ श.। च. द.।

करञ्जिका। स्त्री। कौटिकरञ्ज इति लोके। गुणाः—कण्टयुक्तः करञ्जः के कटुश्च त्वरः। दाहकशीथवीर्यः स्यात्तित्तः प्रोक्तश्च मेहहृत्। कुष्ठार्शोव्रणवातानां क्षमोष्णं नाशनः परः। पुष्पन्तु वीर्यं चीर्णं स्यात्तित्तं वातकफापघ्नम्॥ वै. निघ.। नक्तमालफले। सु. चि. २५. सद्योव्रणे।

करञ्जो। स्त्री। महाकरञ्जे। श. च.। उश्न-करञ्जः। हिं अरारि। गुणाः—सन्धनी तित्ता-तुवरौ कटुपाका वीर्योष्णा पित्तार्शोविक्रमिकुष्ठ-प्रमेहघ्नी च। भा. पू. १८, करञ्जवल्गाम्।

करटः (कः)। पुं। कुसुमजवे। रत्ना। करि-गण्डस्थले। हला.। वायसे। मे.।

करटवो। स्त्री। वृचमूषिकायाम्। रस. र. अन्ववृद्धि. चि.।

करटा। स्त्री। दुःखदीक्षायां गवि। हे. च.।

करटो(टिनौ)। पुं, स्त्री। हस्तिनि। हस्तिन्याम्। हे. च.।

करटुः। पुं। कर्करटुपक्षिणि। कर्कटिग्रां भक्षी। हे. च.।

करणः। पुं। अम्बीरवृक्षे। हला.। स्त्री। हेतो।

गात्रे। विषयेन्द्रिये। “क्रियाभेदेन्द्रियचेतकाय संवेशनेषु च। कायस्य साधने कौवम्।” मे. णविकं।

करणत्रायम्। स्त्री। मसके। हे. च.।

करणा। स्त्री। करुणानिम्बुके।

करणाधिपः। पुं। जीवे।

करणटकः। पुं। पञ्चकन्दे।

करणटुः। पुं। लोणिकाशाके। वनशूनिग्रां प. सु.।

करण्डः। पुं। मधुकीषे। गोटांक। दलाढके। करण्डा। शूनेत्र गात्रि। मे. उविकं। कारण्डव-पक्षिणि। हारा.।

करण्डफलः (कः)। पुं। कपित्थवृक्षे। रा. नि. व. ११।

करण्डा। स्त्री। यज्ञति। कालखण्डे।

करण्डो (डन)। पुं। मस्ये। तिका.।

करतलः। पुं। हस्ततले। शोतेर तेनो। हिं हथेली। “ऊर्ध्वं करतले स्मृतं।” रा. नि. व. १८।

करताली। स्त्री। वाद्यविशेषे। कठालं। हस्ततलध्वनी। शोतताली।

करतण्डम्। स्त्री। श्वेतकेतके।

करतोयम्। स्त्री। वर्षीपलजले। शीनेत्र जलं।

करटुमः। पुं। कारस्तरवृक्षे। कूटिनी। रा. नि. व. ८।

करपत्रम्। स्त्री। ककचाखे। कर्वात, कौटि। सु. सू. ८ अ.। तत्र छेदनलेखनकक्षीणि प्रयुज्यते। यथा—“भेदेऽस्यां करपत्रन्तु खरसारं दशाङ्गुलं। विस्तारं द्वाङ्गुलं सूक्ष्मदण्डलसरुदन्तनम्॥” अत्रि.।

करपत्रवान्। पुं। तालवृक्षे। श. च.।

करपत्रिका। स्त्री। जलम्रीङ्गायाम्। जटा.। तिलपण्याम्।

करपर्णः। पुं। भिण्डावृक्षे। रा. नि. व. ४। रत्नेरण्डे। रा. नि. व. ८।

करपत्रवः। पुं। अङ्गुली। शब्दकल्प.।

करपात्रम् (तिका)। स्त्री, स्त्री। जलम्रीङ्ग-याम्। हारा.।

करपा(वा)लिका। स्त्री। एकधारासू। अ. टी. सा.।

करपुटः। पुं। एकद्वीकृतकरतलयुगले। अङ्गुली।

करमडावल्ली। स्त्री। अत्यन्तपण्याम्। हिं वल्लीपूरण। रा. नि. व. ३।

करवालः। पुं। नखे। श. मा.। खड्गे।

करभः। पुं। गजपिप्पल्यां। प. सु.। उद्रे। रता.। उद्रेयावकी। सूर्यावर्ते। गजशिशौ। अ. टी. सा.। करिगुच्छे। नखीनामगन्धद्रव्ये। रा. नि. व. १२। See नखः। मणिवन्धात् कनिष्ठा-कुलिपर्थ्यन्तद्वयवर्द्धिभागे। मे. भविकं।

करभकाण्डिका। स्त्री। उद्रेकाण्डिके। रा. नि. व. १०।

करभञ्जि(ण्ड)िका। स्त्री। महाकरञ्जे। उद्रेकरञ्जं। हिं अरारि। भा. पू. १३। लता-करञ्जे।

करभप्रियः। पुं। चद्रपीलुवृक्षे।

करभप्रिया। स्त्री। दुरालभायां। चद्रदुरालभायां। रा. नि. व. ४।

करभवल्लभः। पुं। कपिलवृक्षे। चद्रपीलुवृक्षे। रा. नि. व. ११।

करभवारुणी। स्त्री। उद्रेकगुच्छे। “स्थितं करभवारुणी” रस. र. वाजी.।

करभा। स्त्री। वृक्षकाल्यां। विष्टाति गीष्ट। रा. नि. व. ६।

करभादनिका (नौ)। स्त्री। चद्रदुरालभायां। रा. नि. व. ४।

करभौ(इन्)। पुं स्त्री (भौ)। हस्तिनि। उद्रेयां। भा. म. १३. मू. घा. चि.। जलमेघशृङ्गायाम्। अंतापराजितायां।

करभौरः। पुं। सिंहे। श. र.।

करमडः। पुं। गुवाकवृक्षे। त्रिका.।

करमध्यम्। स्त्री। कर्षे, २ तो.। प. प्र. १४.।

करमहः। पाणीयामलकवृक्षे। शीतश्रीगन्गा। अटी. सा.। करमहा। हिं करौदा इति च भाषा। मं कं करवन्दे, करिजिगे। रा. नि. व. ११। सहिविधो महाचद्रमेदेन। रणाः—“करमहं फल-धामं तित्तज्ञाप्रिप्रदीपकं। गुरु पित्तकरं याहि

चान्नसुखं रुचिप्रदं। रक्तपित्तं कफश्च वदंयेतहि-
नाशकम्। तत्पक्वं मधुरं रुच्यं लघु शीतञ्च पित्तहं।
रक्तपित्तं तिदीपञ्च विषं वातञ्च नाशयेत्। तत्पक्वं
पक्वसदृशं गुणैर्ज्ञेयं विषयैः। अत्यन्तस्य गुणायैव
ज्ञेया आमकरञ्जवत्” ॥ वै. निघ.। “पिपासाञ्च गुरु
रुचिकरं पित्तकरञ्च। राज। “करमहं इयं
लाममन्त्रं गुरु द्रव्यपहं। उष्णं रुचिकरम्योक्तं
रक्तपित्तकफप्रदम्। तत्पक्वं मधुरं रुच्यं लघु
पित्तसमीरजित्” ॥ भा.। च. सू. ४७.।

करमहं(का)। पुं, स्त्री। करमहं वृक्षे।
लताविशेषे।

करमहिका। स्त्री। पर्वतगद्राचासदृश्याम्।
करौदीति लोके ख्यातायाम्। द्राचा पर्वतजा
यादृक् तादृशी करमहिका। भा. पू. १३.
आम्नादिव.।

करमही। पुं, स्त्री। करञ्जवृक्षे। करमहं वृक्षे।
रवा.।

करमालः। पुं। खतमाले। धूमे. हे. च.।

करमूलम्। स्त्री। मणिवन्धे। रा. नि. व. १८.।

करम्बी। स्त्री। कलन्बीशाके। See कलम्बी।

करम्भः। पुं। दधिसत्तुनि। प. सु. उत्तमार-
णीति। वा. सू. १५. अ. वीरतरादिः अरुणः।
“भङ्गू कभीरटकुरण्टकरम्भपायाः” स्त्री। तन्नामक-
लक्ष्मणनिर्यासल्लोवरविषे। प्रियकुफले। इदं
स्थावरविषान्तगतफलविषं। पुष्पविशेषश्च। सु. कल्प.
२ अ.। See फलविषम्।

करम्भकः। पुं। अंतकविष्टायाम्। स्त्री। दधि-
मिश्रितसत्तुनि। हारा.।

करम्भा। स्त्री। शतावध्याम्। प्रिष्टज्ञौ। रा. नि.
व. १२। इन्दीवरायां। रा. नि. व. ३।

कररौ। स्त्री। करिदन्तमूले। हला.।

कररुहः। पुं। नखे। रा. नि. व. १८.। नखी-
नामगन्धद्रव्ये। नखीति भाषा। रा. नि. व. ११।
See नखः। अगर्व्यादिधूपे। वै. निघ. २३.।

कररेखा। स्त्री। करखरेखायाम्। “रेखाः
सासुद्रिके ज्ञेयाः शुभाशुभनिवेदकाः” रा. नि.
व. १८.।

करलः। पुं। कपिलवृक्षे।

करवालिका। स्त्री। करपालिकायाम्।

करवी। स्त्री। हिङ्गुपत्रायाम्। तं कीपु। भा.
पू. १३. गु. व.। यमान्यां। राजिकायां। सु. सू.
४६ अ.।

करवी(र)भुजा। स्त्री। आदकीवृक्षे। आश्विनी।
रा. नि. व. १६.।

करवीरः। पुं। (Nerium odorum.)
Sweet-scented oleander. उपविषकातीय-
खनामध्यातवृक्षे। करवीरी गीष्ट। हिं कण्ठेली।
मं कण्ठेरु, कन्नेर। कं वाफणलिंगे। तं गन्नेरु।
स चतुर्षां श्वेतरक्तपीतवर्णभेदेन। तत्र श्वेतकरवीर-
गुणाः—कटुः तीक्ष्णः कुष्ठकण्डूघ्नः व्रणविषविस्सीटघ्नः
इत्युद्भिप्रदश्च। रा. नि. व. १०.। सु. सू.
३६ अ. शिरोविरेचने। रक्तवर्णः शीघ्रकः स्यात्कटुः
पाके च तिक्तकः। कुष्ठादिनाशकी लेपात् इति
रक्तगुणाः। निघण्टौ पाटलभेद उक्तः—अथ
पाटलवर्णकः। शीघ्रपौष्ठां कफं वातं नाशयेदिति
कौत्तितः। रक्तादिचतुर्भेदगुणाः श्वेतद्वयारिवत्।
वै. निघ.। अर्जुनवृक्षे। मुनादकीवृक्षे। टोडर
रुग्नां गीष्ट। प. सु.। हिङ्गुपत्रे। सीमलताभेदे।
सु. चि. २६ अ.। See सीमः।

करवीरकः। पुं। श्वेतकरवीरवृक्षे। तन्मूल-
विषे। हे. च.। अर्जुनवृक्षे। रा. नि. व. २.।

करवीरकन्दसंज्ञः। पुं, स्त्री। A species
of onion or bulb. तैलकन्दे। शर्णां-
विशेषः। रा. नि. व. ७.।

करवीरका। स्त्री। मनःशिलायां। वै. निघ.।

करवीरणी। स्त्री। करवीरणी ककरखिरणी
इति कीदृशदेशप्रसिद्धे पुष्पवृक्षविशेषे। या रक्त-
पुष्पा शीघ्रे जायते। गुणाः—“तिक्ता क्षीणा च
कट्वी च कफवातविषापह्ना। आम्नानवाते कट्वि च
कट्वैश्चासङ्गमौञ्जयेत्। इत्येवं करवीरण्या गुणाः
प्रोक्ताः”...। वै. निघ.। रा. नि. व. १०.।

करवीभुजा। स्त्री। आदक्याम्। हिं रहर।
रा. नि. व. १६.।

करवीरा। स्त्री। मनःशिलायाम्।

करवीराव्यतैलम्। स्त्री। भगन्दराधिकारे
तलम्। पाठः—“करवीरनिशादनीलाङ्गुलीलवणा-
प्रभिः। मातुलुङ्गाकंवत्साहैः पचेत्तैलं भगन्दरे ॥”
तिलतैलं ४श. करवीरादिकल्कः १श. वारि
१६ श. एकच पाच्यम्। च. द. रस. र.। अन्यत्

नासारोगे—“रक्तकरवीरपुष्पं नासावाधमन-
मल्लिकायाश्च। एतैः समनु तैले नासाग्रौनाशनं
श्रेष्ठम् ॥” च. द.। अशनः पीतमाले (भिन्नाभां)।
पाकः पूर्ववत्।

करवीरानुजा। स्त्री। आदक्यां। हिं रहर।
वै. निघ.।

करवीरिका। स्त्री। मनःशिलायां। र. सा. सं.।

करवीरी। स्त्री। श्रेष्ठगव्याम्। मे.।

करवीर्यः। पुं। चिकित्सकविशेषे।

करशाखा। स्त्री। अङ्गुली। रा. नि. व. १८.।

करशीकरः। पुं। वमने। करिगुच्छनिर्गत
जलकण्ठे। हला.।

करशूकः। पुं। नखे। त्रिका.।

करशोथः। पुं। (Oedematous swell-
ing of hand.) हस्तशोथे। शोठत्र कञ्जा
फोण।

करसम्भवम्। स्त्री। रोमकलवणे। जाडत्रि-
लवणं। रवा.।

करसादः। पुं। हस्तदीर्घल्ये।

करहा [न]। पुं। मदनवृक्षे।

करहाटः (कः)। पुं। मदनवृक्षे। प. सु.,
रा. नि. व. ८.। योगरत्न, उ. ख. केशरपाके. सु.
कल्प ७. अ.। महापिच्छीतरौ। रा. नि. व. २.।
सु. चि. १८ अ.। पञ्चकन्दे। मे.। अककर्करायां।
आकुरकुरा। श्वेतमदने। वै. निघ.।

करहाटकं। स्त्री। खर्णे. अ.।

कराग्रम्। स्त्री। करिपुष्करे। हला.।

कराग्रपल्लवः। पुं। अङ्गुली।

कराघातः। पुं। वृद्धाङ्गुली।

कराङ्गुशः। पुं। नखे। शब्दर.।

कराङ्गणम्। स्त्री। वृद्धे. हारा.।

कराचीनः। पुं। खड्गने। हिरूपकीयः।

करामहः। पुं। करमहं वृक्षे। श. र.।

कराम्बुकः। पुं। पानीयामलकवृक्षे। श. च.।

करान्तः (क)। पुं। करमहं वृक्षे। प. सु.।

करायिका। स्त्री। पक्षिभेदे। चद्रवकी। वै. निघ.।

करालः (कः)। पुं, स्त्री। पर्णसि। कृष्णतृणौ।

प. सु. भा. पू. १५. वि. दन्तुरे, तुङ्ग, भीषणे।
पुं। सर्जरसतेले। शृङ्गनतेन। मे. लविकं।
तन्नामकदन्तरीगे दन्तोपरिदन्तोद्देशेन रूपे। ढौतेर
उपरि ढौत ७४। तल्लचणम्—शनेः शनैः प्रकुरुते
वायुदन्तसमाश्रितः। करालान् विकटान् दन्तान्
कराली न स सिध्यति॥ मा. नि. कसूरीन्धने।
सु. सू. ४६ अ. गुणाः—जङ्गलवत्। स्त्री। कृष्ण-
जंके। कृष्णवर्णकै। तैलेन घृतेन वा कृते वेसवारी।
इति पाकराजः।

करालकलिकः। पुं। कुन्दपुष्पवत्। प. सु.।

करालत्रिपुटा। स्त्री। लङ्कानामश्विनीधान्ये।
ते७७। धान। रा. नि. व. १६।

कराला। स्त्री। अनन्तमूलै। अनलभूल। प. सु.।
विडङ्गायाम्।

करालाङ्गम्। स्त्री। विडङ्ग। वै. निघ.।

करालास्यः। वि. दन्तुरवदने।

करालिकः। पुं। वृत्ते। छे. च.।

कराली। स्त्री। अग्निजिह्वायाम्। पुं। (लिन्)
महादीषान्विताश्चे। यस्य नीचत ऊर्ध्वं वा एको
दन्तुरी दन्तो जायते स कराली। ज. द. ३५.।

करिकः। पुं। विट्खदिरै।

करिकया। स्त्री। गजपिप्पल्याम्। भेष. वाजो.
कामेश्वरमोदके।

करिकणावल्ली। स्त्री। चविकालतायाम्।
छे शीह। रा. नि. व. ६।

करिकर्णपलाशः। पुं। इक्षिकर्णपलाशे।
भेष. अ. पि. सर्वतोभद्ररसे।

करिकवलः। पुं। विधाने। हारा।

करिका। स्त्री। कारीवृत्ते। कटिकाशी।
रा. नि. व. ८। नखवृत्ते।

करिकुम्भः। पुं। गजकुम्भे।

करिकुम्भकः। पुं। नागकेशरचूर्णे। हारा।

करिकुसुम्भः। पुं। नागकेशरवृत्ते। नागकेशर-
चूर्णे। हारा।

करिकृष्णा। स्त्री। गजपिप्पल्याम्।

करिकेसरम्। स्त्री। नागकेशरे। वै. निघ. चाण-
पि. चद्रावलेहे।

करिचर्म। स्त्री। गजचर्मपि।

करिच्छदम्। स्त्री। तालीशपत्रे। रा.।

करिजः। पुं। गजशावके। श. भा.।

करिणी। स्त्री। इक्षिन्याम्। अम.। तत्पर्यायः,
—वेणुका वशा (अ.), कुञ्जरी (श.) गणेरुः (मे.),
करेणुः करेणुः करेणुका रेणुका वासिता वासा
इक्षिनी (शब्दर.), कटभरा पुष्परिणी कषा
गणिका गजयोषित् (ज.), पञ्चिनी (अ. टी.)।

करिदन्तः। पुं। गजदन्ते।

करिदन्ताभम्। स्त्री। मूलके।

करिदन्तौ। स्त्री। नागदन्त्याम्।

करिदमनः। पुं। नागदमने। नाश्रमन।
भेष. स्त्रीरोगवि.।

करिदारकः। पुं। सिंहै। श. च.।

करिनासिका। स्त्री। यन्त्रविशेषे।

करिपत्र(क)म्। स्त्री। तालीशपत्रे। ठानी-
पत्र। रा. नि. व. ६।

करिपिप्पली। स्त्री। गजपिप्पल्याम्। गज-
पिप्पल। प. सु. भा. पू. १५.।

करिपोतः। पुं। करिशावके। हला।

करिभः। पुं। अश्वत्थवृत्ते। चैत्यवृत्ते। चिन्ता।

करिमाचलः। पुं। गजमाचले। सिंहै। विज्ञा.।

करियादः। स्त्री। जलइक्षिनि।

करिरः। पुं। स्त्री। वंशादुरै। वौत्थन कौण्ड।
अरुजगुके।

करिवल्ली [क्षिका]। स्त्री। गजपिप्पल्याम्।

करिशावकः। पुं। दशवर्षपर्यन्तइक्षिशिरी।
श. भा.।

करिस्कन्धः। पुं। गजांशुखले।

करी (इन्)। पुं। इक्षिनि। रवा।

करीरः। पुं। स्त्री। वंशादुरै। वौत्थन कौण्ड।

गुणाः—कटुतिक्तान्नं कषायं लघु शीतलं पित्त-
रक्तदाहक्षुद्रं रुचिकृच्छ। एतत्पत्रं निर्गुणं। रा.
नि. व. ७। (Capparisaphylla.) मरुज
उद्ग्रथितवृत्ते। करीर, कचड़ा इति लोके। न
भेषती। कं निचयतिगे। ते एगुहन्तमुनीहृत्।

रा. नि. व. ८। तत्पर्यायः,—क्रकरः क्रकचः
(अटी), यन्त्रिणः निचयिका करिरः गूढपत्रः
करकः तीक्ष्णकण्टकः। गुणाः—करीरमात्राज

करकः तीक्ष्णकण्टकः। गुणाः—करीरमात्राज

करकः तीक्ष्णकण्टकः। गुणाः—करीरमात्राज

करं कषायं कटूश्मैतत्कफकारि भूरि। आसा-
निलारोचकसर्वशूलहृदक्षिखर्जूरणदीपहारि।” रा.
नि. व. ८। गुरु भेदि श्लेष्मलश्च। म. व. ७।
श्लेष्मनाशित्वं कषायत्वं दाहजनकत्वश्च। राज.।
घटे। मे.। स्त्री। करीरफले।

करीरकुणः। पुं। करीरफलकाले।

करीरफलम्। स्त्री। करीरबीजे, टोट इति
ख्यातफले।

करीरा। स्त्री। इक्षिदन्तमूलै। चीरिकायाम्।
क्षिंक्षिं (गोका) उष्णा। मनःशिलायाम्। छे. च.।

करीरिका। स्त्री। इक्षिदन्तमूलै। त्रिका.।

करीरी। स्त्री। इक्षिदन्तमूलै। चीरिकायाम्।
मे. रविकं.।

करीषः। पुं। स्त्री। शुष्कगोमये। वनभवकरीषे
वा। विण्घूटे। सि. यो. म. दा. चि.। “वनकरीष-
प्राणात् जलपानात्।”

करीषाग्निः। पुं। गोमयाग्नौ। घूटेन जातः।
हारा।

करुणः। फलितवृत्ते। करुणस्तु रसे वृत्ते। मे.।
मञ्जिकावृत्ते। छे. च.। (Citrus Decumana.)
स्वनामख्यातनिम्बकवृत्ते। करुणाजम्बु शीह।
प. सु.। गुणाः—कफवायाममेदीर्घं पित्तकोपनञ्च।
राज. ३५.।

करुण(णा)मल्लो। स्त्री। The plant
Jasminum Sambac. नवमञ्जिकायाम्।
श. च.।

करुणा। स्त्री। दयायाम्। जगलात्ते। वै. निघ.।

करुणी। स्त्री। शीघ्रपुष्प्याम्। पुष्पवृत्तविशेषे।
तत्पर्यायः,—शीघ्रपुष्पी रक्तपुष्पी चारिणी राज-
प्रिया राजपुष्पी सूक्ष्मा ब्रह्मचारिणी। रा. नि. व.
१०। See करवीरुणी।

करुणकम्। स्त्री। फलविशेषे।

करेठः। पुं। नखे। त्रिका.।

करेठव्या। स्त्री। धनच्छूपचिणि। धानमश्रौ।
त्रिका.।

करेटुः (कः)। पुं। कर्कटेरी। कर्कटिश्री शीथी।
रवा.। नखे। त्रिका.।

करेटुकः। पुं। करेटुपचिणि। कर्कटे।

करेणुः (कः)। पुं। गजे। स्त्री। इक्षिन्यां।
मे. पत्रिकं। कर्णिकारवृत्ते। विश्व.। महीषवि-
विशेषे। सचौरगजाकारकन्दवृत्तविशेषे। यथा—
करेणुः सवहुचीरा कन्देन गजरूपिणी। इक्षि-
कर्णपलाशस्य तुल्यपर्णा द्विपर्णिनी॥ सा च सोम-
रसतुल्यगुणा। सु. चि. ३० अ.। See भीषचिः।
करेणुकम्। स्त्री। कर्णिकारफले। तच्च विषमय
मिति ज्ञेयम्।

करेणुका। स्त्री। इक्षिन्याम्। शब्दरः।

करेणुभूः। पुं। पालकाख्यमुनी। त्रिका.।

करेणुसुतः। पुं। पालकमुनी। त्रिका.।

करेणुः। पुं, स्त्री। इक्षिनि। इक्षिन्याम्।
अ. टी. रा.।

करेनरः (वरः)। पुं। मूषिके। सिद्धके।
शिनात्रस। वै. निघ.। रा. नि. व. १२।

करेन्दुकः। पुं। भूखण्डे। रा.।

करोटः (टिः, का, टी)। पुं, स्त्री। शिरी-
स्थिनि। रा. नि. व. १८।

करोत्तमः। पुं। मयमण्डे। छे.।

करोद्देजनः। पुं। कृष्णसर्पे। वै. निघ.।

कर्कः। पुं। शुक्लवर्णाश्चे। ज. द.। कुलीरके।
दपणै। घटे। मे. कविकं। कर्कटवृत्ते। कौकट्रान्।
रा. नि. व. ११। कङ्कपचिणि। मानभेदे। वृ-
विशेषे। काके। शिरीषवृत्तवृत्ते। छे. च.। कङ्करी।
वदरीवृत्ते। विल्ववृत्ते। गन्धके। वै. निघ. २५.
ग्रहणीकवाटरसे। अश्वी।

कर्कचिर्भिटिका (टी)। स्त्री। Small
cucumber. चिर्भिटायाम्। कर्कटीभेदे। रा.
नि. व. ७।

कर्कटम्। स्त्री। विषभेदे। प. सु.। See
कर्कटकम्।

कर्कटः। पुं। The Numidian crane.
कर्कटेरी। कर्कटि शीथी। गुणाः—वातघ्नः शुष्क-
प्रदः श्रमघ्नश्च। अत्रि. २२ अ.। स्वनामख्यातवृत्ते।
कौकट्रान्। तत्फलगुणाः—रुच्यं कषायं अति-
दीपनं कफपित्तकरं यादृ चक्षुष्यं लघु शीतलञ्च।
रा. नि. व. ११। शाकलीफले। बालुक्याम्। मे.
टविकं। कुलीरके। सामुद्रकर्कटे। च. द. बा

व्या. एलादितैले। सन्निपातविशेषे। See कर्कटकः। पद्मकन्दे। जटा। विल्वह्वे। रस. र. बालचि.। कांटे आम्र। इति ख्यातव्यविशेषे। तत्पठ्यायः—कर्कः। चन्द्रधारी चन्द्रामलकसंज्ञः कर्कफलं। रा.। नीचुरे। कर्कटशृङ्गे। कौंकड़ाशृङ्गे। च. द. वा. व्या. एकादशशतिका महाप्रसारणीतैले।

कर्कटकम्। स्त्री। काण्डभग्ननामास्थिभङ्गविशेषे। तत्र “समुद्रसुभयतोऽस्थि मध्यभग्नं यन्त्रि-रिवोन्नतम्।” सु. नि. १५ च.। See भग्नम्। त्रयोदशविधस्यावरकन्दविधान्यतमविधे। सु. कल्प. २ अ.। See कन्दविषम्।

कर्कटकः। पुं। इक्षी। रा. नि. व. १४। कर्कटे। कौंकड़ा। रत्ना.। अपत्यश्रुतः (श), वहिः कुटी-चरः (नि.), धोइशङ्खः, वहिश्चरः (हे.), कर्कटः कुलीरकः कुलीरकः सदर्शकः पङ्कवासः तिर्यग्गामी। गुणाः—कर्कटः। स्रष्टविष्णुतः सन्धातानिलपित्त-जित्। राज.। ताम्रेक्षी। वै. निघ. २४. वा. व्या. एलादितैले। पक्षिविशेषे। कर्कटे। काष्ठास-लके। मध्यहीनप्रवृत्तवातादिजन्यसन्निपातज्वरे। तेन व्याधिवेपथ्यादिदण्डादाहादिगौरवाग्रिमन्यादि रोगा जायन्ते तथा लदाहवाक्यनिरोधादयश्च भवन्ति। भा. म. १४.। कर्कटशृङ्गे। कौंकड़ाशृङ्गे। भेष. अ. पि. चि. ब्रह्मचर्यावलीगुडिकायां।

कर्कटकास्थि। स्त्री। कुलीरकास्थिनि। कौंकड़ांशुं।

कर्कटकी। स्त्री। कर्कटशृङ्गाम्। वा. चि. १५.। कर्कटस्त्रियाम्। पीतघोषायाम्। र.।

कर्कटचरणः। पुं। कुलीरकपादे। कौंकड़ांशुं। रस. र. बाल. चि.।

कर्कटच्छदा। स्त्री। पीतघोषायाम्। शीत-घोषा। वै. निघ.।

कर्कटवल्ली। स्त्री। गजपिप्पल्याम्। शूक्र-शिल्प्याम्। अपामार्गं। वै. निघ.।

कर्कटशृङ्गिका। स्त्री। कर्कटशृङ्गाम्। मद. व. १।

कर्कटशृङ्गी। स्त्री। (Rhus succedanea. Syn. Acuminata.) खनामख्यातकर्कटशृङ्गा-कारीषी। कौंकड़ाशृङ्गी। हिं ककड़ाशृङ्गी

ककर्शं। सं. काकड़ासिंही। कं ते कर्कटशृङ्गी। तत्पठ्यायः—कर्कटशृङ्गिका (शब्दर.), कर्क-टाख्या महाघोरा शृङ्गी कुलीरशृङ्गी चक्राङ्गी कुलिङ्गी कासनाशिकी (र.), घोषा वनसूत्रा चक्रा शिखरी कर्कटाङ्गा कर्कटौ विषाणिका कोलिरा चन्द्रासदा नवाङ्गा। गुणाः—गुरुत्वा तित्ता वातघ्नी हिक्कातीसारकासघ्नी आसरक्तपित्तघ्नी च। रा. नि. व. ६। कषाया वमिघ्नी ज्वरघ्नी वृष्या चयकासघ्नी ऊर्ध्ववातघ्नी च। मद. व. १। लघ्नारुचिघ्नी। भा. पू. १४.। महाघोषायाम्। वड़ घोषा।

कर्कटा। स्त्री। कर्कटशृङ्गाम्। भेष. बालचि. कर्कटादि.।

कर्कटाख्यः (चः)। पुं। ककाटकालतायां।

कर्कटाख्या (ङ्गा)। स्त्री। कर्कटिकायां। कौंकड़ा। र. मा.। रा. नि. व. ६। सि. धो. हि. आ. चि. द्राक्षाक्षे। वै. निघ. ज्व. चि. कुलत्याद-ष्टते। कर्कटशृङ्गा। वै. निघ. चय. चि. लघु-शिवशृटी। सु. चि. २५.। वा. चि. ४५.। भेष. शिलाजतुवटी.।

कर्कटादिलेहः। पुं। बालरीगे। “कर्कटाति-विषाणुहीधातकीविल्वबालकं। सुखं मज्जा च कीलस्य मधुना सह लेहयेत्॥ इति ज्वरमतीसारं दुर्वारं ग्रहणीगदम्।” रस. र. बाल. चि. भेष.। कर्कटशृङ्गी, आतहेष्ट, शूट, धोइशूल, वेण-शूट, वांग, मूत्रा, कूल-आंतिर शञ्जूर्य मज्जा-तांग।

कर्कटाङ्गः। पुं। विल्वह्वे। रा. नि. व. ११।

कर्कटाङ्गा। स्त्री। कर्कटशृङ्गां। रा. नि. व. ६।

कर्कटिः (का)। स्त्री। A kind of cucumber (Cucumisutilatissimus Rox.) खतामख्यातलतायां। कौंकड़ा शीह। ते नकदीस। हिं कौंकड़ा। उत्. फुटिकौकड़ा। तत्पठ्यायः—कर्कटः (शब्दर.), कटुदला कर्कट पनिका पीनसा मूत्रफला त्रुषा इक्षिपर्णी लोमश-काण्डा मूत्रला बहुकन्दा (रा.), कर्कटाक्षः शालवः (र.), चिर्मटौ बालुकी एव्वाहः त्रुषी (हे.)। सा द्विधा ऋसदीर्घमेदः। गुणाः—खादुः गुरुः अजीर्णकारी शीतला च। तत्पठ्यायं दाह-च्छर्दिहृणात्मान्निघ्नं। राज. १ प.। लघायां कटुका तित्ता पाचकाग्निप्रदीपनी। अथवा

याद्विची प्रीता मूत्रदीपाग्ररीहरा॥ मूत्रज-वर्णि दाहं ग्रमहेव विनाशयेत्। सा पक्ता रक्त-दीपस्य कारिण्युष्णा बलप्रदा॥ इति प्रथमा। द्वितीया त्रुषी कर्कटी (तौहिकाङ्गी)। गुणाः—रूपा मधुरा वातकारी शीता मूत्रप्रदा गुर्वी कफकृद्दाहनाशिकी। वर्णि पित्तं भस्मं मूत्रकृच्छं मूत्राग्ररी हरति॥ वै. निघ.। सर्वाः कर्कटिका वनांशरदि जाता न हिताः। परन्तु हेमन्तजा रुचिकरी पित्तघ्नी च भोज्या। सा चार्द्रपक्ता न भक्ष्या तेन पीनसं जनयति। सम्यक्पक्ता मधुरा कफघ्नी च। भा. म. १४. अश्म. चि.। See एवम्।

कर्कटिनी। स्त्री। दाहहरिद्रायां। शार्करिद्रायां। रा. नि. व. ६।

कर्कटौ। स्त्री। कर्कटस्त्रियाम्। वनकर्कटिका-याम्। रा. नि. व. २३। कर्कटिकालतायां। रा. नि. व. ७। हे. च.। बालुकीति हला.। वदय्याम्। कूल गौह.। मद. व. ५। चय्यावदरे। पञ्चकण्ठि-कायाम्। कोमलशोफली। वै. निघ.। देवदाव्यां। भा. पू. १४. गु. व.। गोरक्षकर्कटिकायाम्। र. सा. सं. रसशोधने। शालजलीफले। मी.। कर्कट-मज्जा। रा. नि. व. ६। सपे. श. र.।

कर्कटौवीजम्। स्त्री। कर्कटीफलबीजे। शूटिर-वीज। च. द. अश्म. चि. कुशावलेहे।

कर्कटुः। पुं। करेटुपक्षिणि। कर्कटि शोथी। श. र.।

कर्कडुः। पुं। छटिकायां। शङ्खिमांति। र. मा.।

कर्कन्दुः (न्युः, न्यूः)। पुं, स्त्री। (Zizyphus jujuba.) चूद्रवदरह्वे। रा. नि. व. २३। सि. धो. कास. चि. नवाङ्गयूषे वचादिगुणे च। ‘यवामलकदाडिमककंभुमूलकशुण्डकेः।’ शृगाल-कील्यां। शिवाङ्गुल। च. स. ४५.।

कर्कन्दु(क)म्। स्त्री। वदरीफलं। छोटि कूल। गुणाः—मधुरं-रिक्मिंशं गुरु पित्तानिलघ्नं वातपित्त-हरणं। मद. व. ६। विस्फली। वेण. वै. निघ.।

कर्कन्दुको। स्त्री। वदरीमेदः। मद. व. ६। चूद्रवदरह्वे। छोटि कूल। र. मा.। रा. नि. व. २३।

कर्कफलः। पुं। कर्कटह्वे। कौंकड़ां। रा. नि. व. ११।

कर्करः। पुं। कडरे। कौंकड़ा। मुदरे। हारा.। अस्थिनि। स्त्री। चूर्णजनकपाषाणखण्डे। शूटि.। दर्पणे। हारा.। तरुणे पशौ। हला.।

कर्करटः। पुं। पक्षिविशेषे। कर्कटे।

कर्कराङ्गः। पुं। कालकण्ठपक्षिणि। श. मा.।

कर्कराटुः (कः)। पुं। कटावे। जटा.। कर्करेटुपक्षिणि। श. र.।

कर्करान्ध(न्ध)कः। पुं। अन्धकूपे। चिका.।

कर्करालः। पुं। चूर्णकुन्तले। हे. च.।

कर्कराक्षः। पुं। खड्गनपक्षिणि। हारा.।

कर्करिका। स्त्री। चतुःखज्ज्याम्। ङाक्-कर्कर कर।

कर्करी (रिका)। स्त्री। सनालजलपात्रे। शोत्री। अम.। उष्णा.। तत्पठ्यायः—आलुः गलनिका (च.), आलुः आरुः (च. टी.)। तच्छुल्लघावनपात्रे। गलनिकायां। भाण्डविशेष.। शृङ्गे। दर्पणे। मे. रत्निकं।

कर्करः। पुं। कुभाण्डे।

कर्करेटुः। पुं। करेटुपक्षिणि। कर्कटे शोथी। रत्ना.।

कर्कवल्ली। स्त्री। अपामार्गह्वे। गजपिप्प-ल्याम्। शूक्रशिल्प्याम्। वै. निघ.।

कर्कशः। पुं। इक्षुमेदः। मे. श्रविकं। कम्पिङ्गं। कर्मणां शङ्खि.। अम.। कासमेदं। पटीले। प. सु. रत्ना.। गुडलचि.। वै. निघ.। नि. अम-सुथे। निर्दये। मे. श्रविकं।

कर्कशच्छदः। पुं। पटीले। रा. नि. व. १। पाटलह्वे। शार्कर गौह.। शाखीटह्वे। चिका. वनी.। शाकह्वे। कणकुभाण्डे। वै. निघ.।

कर्कशच्छदा। स्त्री। घोषायां। सिंहा गौह.। हिं तोरह.। दग्धाह्वे। रा. नि. व. २।

कर्कशदलः। पुं। पटीलफलह्वे। र. मा.।

कर्कशदला। स्त्री। दुग्धिकायाम्। कीकृ-कुरहीति ख्याता। रा. नि. व. २।

कर्कशपत्रिका। स्त्री। कर्कशदलायाम्।

कर्कशा। स्त्री। रुचिकाक्षीह्वे। विशाति-गौह.। रा. नि. व. २। ऋसमेघशृङ्गाम्। वन-वदरे। वै. निघ.।

कर्कशिका । स्त्री । वनकोल्या । वृन्ना कुल ।
र. सा. ।

कर्कसारम् । स्त्री । दधिशतौ । हारा ।

कर्काकः । पुं । कर्कटिकायाम् । कौकूड ।
पथ्यापथ्ये ।

कर्कारः । पुं । (Benlinkasa cerifera.)
कुषाण्डभेदे । विनाति कुम्भ । उत्. कखाड ।
कुषाण्डवीजं कुषावलेहे । कलिङ्गलतायाम् ।
तत्रभूज वा थभूज । रत्ना. । अतिचुद्रकुषाण्डे ।
हिं कोइडी, कोइडी । तं गुम्फडितोगे । कुषाण्डौ
तु भ्रं लघ्वी कर्कारः परिकीर्तिता । गुणाः—
कर्कारः यादृशी शीतला रक्तपित्तघ्नी गुरुः ।
पक्वा तित्ताग्निजननी संचारा कफवातघ्नुत् । भा.
पू. १४. शाकव. । तैलगुणाः विभीतकतेजवत् ।
स्त्री । कुषाण्डौलतायाम् । इला. ।

कर्कारकः । पुं । (Convolvulus Pan-
culatus.) कालिन्दहले । तत्रभूज । मं खड्डुया ।
रत्ना. । कुषाण्डे । प. सु. । सु. चि. १८ अ. ।

कर्कारः । स्त्री । कुषाण्डौलतायाम् ।

कर्कोतनः (रः) । पुं । रत्नविशेषे । क्षिप्ता
विशुद्धाः समरागिणश्च आपीतवर्णा गुरुवी विचित्राः ।
चास-व्रण-व्याधि-विवर्जिताश्च कर्कोतनास्ते परमाः
पविताः ।" गारुड. । विषशाल्यर्थे वीथ्यवद्विषभेदे ।
"कर्कोतनं सरकतं ।" वा. च. ३६ अ. ।

कर्कोधुको । स्त्री । भूवदर्थ्याम् । वै. निघ. ।

कर्कोटः (कः) । पुं । विलहले । मे. कच-
तुक् । कौकरील इति प्रसिद्धफलशालतायाम् ।
च. द. ज्व. चि. शाकविधौ । "कर्कोटकं पपट-
कम् ।" एतत्फलञ्च स्यावरविषान्तर्गतफलविशेषे
वर्त्तते । सु. कल्प. २४. । See फलविषम् । एत
दुभयगुणाः—कफपित्तघ्नं शुक्रनाशनं रुचिकरञ्च ।
"कर्कोटकं फलं ज्ञेयं कारवेत्तकवद्वृणैः ।" राज.
३५. । कर्कोटकं तिदोषघ्नं रुचिकरमधुरं तथा ।
अचि. १६ अ. । इन्द्रदण्ड. । रा. नि. व. १४ ।
सर्पविशेषे । मे. ।

कर्कोटका (को) । स्त्री । फलशाकविशेषे ।
गौण कुम्भ । मं कोइले । गुणाः—सूताघात-
हर् प्रमेहघ्नं कृच्छ्राश्रमरौमेदनं विष्णू वल्लभं तृषा-
तिशमनं पुष्टिकरं वृष्यं स्वादु अरोचकं बल्य
पित्तघ्नञ्च । रा. नि. व. ७ । कर्कोटकी रुचि-

करी कटुः शीपनी तिकीष्वा वातकफघ्नी विष-
पित्तघ्नी च । वै. नि. । पीतघोषायाम् । शीतघोषा
वा शिङ्ग । मं कटौली, काकली । रत्ना. ।
कीशतक्याम् ।

कर्कोटकीफलम् । स्त्री । घोषाफले । वृत्त-
कुषाण्डे । भिङ्गाफले । वै. निघ. । कर्कोटफले ।
कौकरोल ।

कर्कोटजः । पुं । फललताविशेषे । कौकरोल ।

कर्कोटपत्रम् । स्त्री । कर्कोटदले । कौकरोल-
पाता । एतद्वनं हितम् । वा. ज्व. चि. १४. ।

कर्कोटमूलम् । स्त्री । कर्कोटकमूले । कौक-
रोलभूज । सि. यो. कास. चि. । "नस्य कर्कोट-
मूलं स्यात् ।" च. द. पाण्डु-चि. ।

कर्कोटिका । स्त्री । कुषाण्डौलतायां । विनाति
कुम्भ । तत्पर्यायः—कुषाण्डौ कर्कोटी ।
कर्कोटके । कौकरोल । रा. नि. व. ७ ।

कर्कोटिकाकन्दरजः । स्त्री । खेकसामू-
चणम् । भा. म. १४. शीतलाङ्ग. सा. ज्व. चि. ।
"कर्कोटिकाकन्दरजः कुलत्यः ।"

कर्कोटी । स्त्री । कर्कोटिकायां । कौकरोल ।
देवताङ्गले । देवताङ्गा । वै. निघ. ।

कर्कोलम् । स्त्री । कङ्काले । कङ्काल । रा. नि.
व. १२ ।

कर्चरिका (री) । स्त्री । कचुडीति प्रसिद्ध
पिष्टकभेदे । पाकराजः ।

कर्चु(चू)रम् । स्त्री । सुवर्णे । मे. रविकं । हरि-
तालविशेषे ।

कर्चुर(कः) । पुं । एकाङ्गीनामवशिष्टद्रव्यं ।
एकाङ्गी । हिं कचूरा । तं श्रीकान्तकचुडा । मं
कं कचोरा । योग-रत्ना. वाजीक. । तत्पर्यायः—
द्रावितः काशः दुर्लभः गन्धमूलकः वेधसुखाः गन्ध-
सारः कर्शः कटालः । गुणाः—कटुः तिक्तोष्णः
कफकासघ्नः मुखवैशद्यकरः गलगण्डघ्नः । रा. नि.
व. ६ । दीपनः रुच्यः सुगन्धी कटुपाकः कुष्ठार्शो-
व्रणकासघ्नः लघुः श्वासगुल्मनिघ्नश्च । भा. पू.
१४. । कर्चुरकन्द. । (का.) आमहरिद्रायाम् ।
कौण्डिन्नु । अ. टी. सा. । शय्याम् । मे. रविकं ।
वै. निघ. २४. ज्व. चि. । See शठी ।

कर्णः । पुं । स्वनामप्रसिद्धदीर्घपञ्चक. । काना-
धोडां ग्राह. । च. द. वि. ज्व. चि. । "दीर्घपञ्चक-
कर्णाख्यनेत्रं खदिरसंयुतम् ।" अवधेन्द्रिये । रा. नि.
व. १८. । सुवर्णाली । शौर्णाव. । "सुवर्णाली युता-
वपि ।" मे. रविकं । मधुरत्वचि । शौर्णिनि । अर्क-
मन्दारि । वै. निघ. ।

कर्णकः । पुं । मत्स्यविशेषे । तन्नामकसन्निपात-
विशेषे । कर्णभूमी । लक्षण— "दीर्घतथैव जनिता
किल कर्णमूले तीव्रा ज्वरे भवति तु श्वयथुर्व्यथा
च । कण्ठग्रही वधिरता असनं प्रलापः प्रसेदमोह-
दहानि च कर्णिकाख्ये ।" भा. ज्व. चि. ।

कर्णकण्डुः (ण्डूः) । पुं, स्त्री । कर्णस्त्रीतोगत-
रोगविशेषे । तस्य निदानं यथा— "मारुतः कफ-
संयुक्तः कर्णकण्डुं करोति च ।" मा. नि. ।

कर्णकदली । स्त्री । मृगविशेषे । कै. ।

कर्णकिटम् । स्त्री । कर्णमले ।

कर्णकौटा (टी) । स्त्री । (Julus corni-
fex.) कर्णजलीकायाम् । शतपद्याम् । कर्ण-
कोटिग्री, केन्नुहे । हिं काणसलाह. । हि. च. ।
तत्पर्यायः—कर्णजलीका शतपदी (हि.)
चिदाङ्गी प्रथिका कर्णदुन्दुभिः ।

कर्णकुहरः । पुं । कर्णरन्ध्रे । काणेर छिद्र ।

कर्णस्लेङः । पुं । कर्णरोगविशेषे । काणेर
भित्तं अर्द्धतः भौं भौं भक्त. । तस्य लक्षणं—
"वायुः पित्तादिभिर्युक्तः वेणुघोषसमं स्वनम् ।
करोति कर्णयोः स्लेङः कर्णस्लेङः स उच्यते ।"
मा. नि. । अत्र वायुः पित्तादिसहितः कर्णे वेणु-
घोषवच्चन्दसुत्पादयति ।

कर्णगूथः । पुं । कर्णमले । काणेर शोथः ।
हारा. ।

कर्णगूथकः । पुं । कर्णरोगविशेषे । यथा—
"पित्तोष्णशीघ्रितः श्लेष्मा जायते कर्णगूथकः ।"
मा. नि. ।

कर्णछिद्रम् । स्त्री । कर्णरन्ध्रे ।

कर्णजलूका । स्त्री । (Julus.) कर्णजलीका-
याम् । श. र. ।

कर्णजलीका (काः) । स्त्री, पुं । शतपद्याम् ।
काणकोटिग्री । हिं काणसलूरा । हि. च. ।
अ. टी. म. ।

कर्णजालूकः । पुं । कर्णजलीकायाम् ।
केन्नुहे ।

कर्णजार्शः । स्त्री । कर्णाशरीरोगे । काणेर
अर्श. । "प्रकृपिता दोषाः श्रोत्रादिप्राणवद्वेषेषु
अर्शांस्तु पविष्यन्ति । तव कर्णजेषु बाधित्यं
पूतिर्कर्णता च ।" सु. नि. २४. ।

कर्णजहम् । स्त्री । कर्णमूले ।

कर्णजीरकम् । स्त्री । चुद्रकीरके । रत्ना. ।

कर्णज्योतिः । स्त्री । कर्णकोटायाम् । वै.
निघ. ।

कर्णदुन्दुभिः । स्त्री । शतपद्याम् । केन्नुहे ।

कर्णधारिणी । स्त्री । हस्तिका । शतिनी ।

कर्णनादः । पुं । कर्णस्त्रीतोगतरोगे । काण
शौं शौं शौं । कर्णस्त्रीतोगतवायुः कर्णे मेरी-
सदृशशब्दवन्नादमहर्निशसुत्पादयति । मा. नि. । "यदा
तु नाडीयु विमार्गमागतः स एव शब्दाभिव्यक्त्या
तिष्ठति । शब्दोति शब्दान् विविधान् तदा नरः
प्रणादमेनं कथयन्ति चामयम् ॥" सु. उ. २० अ. ।

कर्णनिघर्षकः । पुं । कर्णशीघ्र्याम् । काण-
शुक्ति ।

कर्णपाकः । पुं । कर्णस्त्रीतोगत-रोगविशेषे ।
काणपाका. । "कर्णपाकास्तु पित्तेन कोषविक्लेद-
कृत्तवत् ।" मा. नि. ।

कर्णपात्रकः । पुं । कर्णवाह्यभागविशेषे ।
काणेर पात्रा ।

कर्णपाली । स्त्री । कर्णपालीगतरीगे । काणेर
पात्रांशः शौं । स पञ्चविधः—परिपीटीत्यासी-
नान्यदुःखवर्धनपरिलेहिभेदेन, एषा लक्षणानि कस-
पथ्याये स्रग्याणि । सु. चि. २५ अ. ।

कर्णपुत्रिका । स्त्री । कर्णशृङ्गुल्याम् । गोरट-
लतायाम् ।

कर्ण(कीर्ण)पुष्पः । पुं । नीलकिष्क्याम् ।
मीरटे. । रा. नि. व. ३ ।

कर्णपुष्पिका । स्त्री । उड्काश्याम् । उ. ।

कर्णपूरः । पुं । बालग्रहे । र. भा. । शिरीषहले ।
नीलोत्पले । मे. । अशोक. । रा. नि. व. १० ।
नदीहले । तिका. ।

कर्णपूरकः । पुं । कदम्बहले । समन ग्राह. ।

रा.नि.व.६। अशोकवृक्षे। रा.नि.व.१०। तिलके।
वै.नि.६।

कर्णपूरणम्। स्त्री। तैलादिभिः कर्णपूरणे।
काण.तेज.६७३। “कर्णं प्रपूरयेत् सम्यक्
क्षेप्यै मात्रया भिषक्। नीचैः श्रुतिर्न बाधियं
स्यामिन् कर्णपूरणम्॥ रसाद्यैः पूरणं भोजना-
त्पाक् प्रशस्यते। तैलाद्यैः पूरणं कर्णे भास्करेऽसु-
पागते॥ स्नेहयेत्कर्णदेशं तु परिवर्त्तनशायिनः।
मूत्रैः क्षेप्यैः शीथैः पूरयेच्च ततो भिषक्॥
स्वस्थस्य पूरितं रचेत् मावाशतमवेदने। शतमात्रं
श्रोत्रगदे शिरोरोगे तथैव च॥” वैद्यकम्।

कर्णप्रतिनाहः। पुं। कर्णरोगविशेषः। “स-
कर्णग्रथो द्रवतां यदा नतो विहायितो प्राणसुखं
प्रपद्यते। तदा स कर्णप्रतिनाहसंज्ञितो भवेद्विकारो
शिरसोऽसंभजत्। मा.नि.।

कर्णफलः। पुं। (Ophiocephalus kur-
rawey.) मत्स्यविशेषः। काण.नि.गो.३। गुणाः
—अजीर्णकफकरः। राज.३५।

कर्णवन्धनाकृतिः। स्त्री। कर्णवैधनानन्तरं
तद्वन्धनाकृतिः। सा पञ्चदशविधा। यथा—नेमि-
सन्धानकः, उल्लसमेयकः, वल्लूरकः, आसङ्गिमः,
गण्डकर्णः, आह्वयः, निर्वधिमः, व्यायोनिमः,
कपाटसम्भिकः, अर्धकपाटसम्भिकः, संचिमः,
हीनकर्णः, वल्लीकर्णः, धटिकर्णः, काकौष्ठक इति
सु.सु.१६५। विशेषाः स्वस्वपथ्ये सृग्याः।

कर्णभूषणम्। स्त्री, पुं। अशोकवृक्षे। नाग-
केशरे। प.सु.।

कर्णमहुरः। पुं। (Silurus unitus.) मत्स्य-
भेदे। काण.गो.३। वै.नि.६।

कर्णकलम्। स्त्री। कर्णग्रथे। हाराः।

कर्णमूलम्। स्त्री। कर्णस्य मूलदेशः। कर्णमूली।
मा.ज्व.नि.।

कर्णमोचकः। पुं। कर्णस्फीटायाम्। काण-
हि.३। वै.नि.२५.२.पि.चि. दूष्यायतेले।

कर्णमोटा। स्त्री। वर्वरुह्ये। वै.नि.६।

कर्णमोरटः। पुं। कर्णस्फीटायाम्। काण.हि.३,
काण.३। रसेन्द्र. चि. सूर्य.पातकताम्। काण-
हि.३। “जलस्य लभः कर्णमोरटः।” सा.कौ-
दूष्यायतेले।

कर्णरोगः। पुं। कर्णवैधनाधी। काण.तेज.
२०१। तस्य निदानादि।—नादोऽतिरक्तं कर्ण-
मलस्य शीथः सावस्तुश्रवणं नातात्।
शीथः सरागोदरणं विदाहः सपीतपूतिस्रवणं च
पित्तात्। वैशुल्यकण्डूस्थिरशीथश्रवणं च तिस्र-
रजः कफाच्च। सर्वाणि रूपाणि च सन्निपातात् सावय
तत्राधिकदोषवर्धः।” मा.नि.। कर्णरोगाः साक-
ल्येनाष्टाविंशतिविधाः। यथा—“कर्णशूलं प्रणा-
दश्च बाधियं स्नेह एव च। कर्णखावः कर्णकण्डूः
कर्णग्रथस्तथैव च। क्लमिकर्णप्रतिनाहो विद्रधि-
विधस्तथा। कर्णपाकः पूतिकर्णः तेष्वाम्यश्चतुर्वि-
धम्। तथावुदं सप्तविधं शीफश्चापि चतुर्विधः।
एते कर्णगता रोगा अष्टाविंशतिरिति।” वै.
नि.६।

कर्णलतिका। स्त्री। Lobe of the ear.
कर्णपाली। काण.तेज.३०१। वै.च.।

कर्णवंशः। पुं। मध्वे। हाराः।

कर्णवर्जितः। पुं। सपे। श.च.। चि.। कर्ण-
हीने।

कर्णवशः। पुं। मत्स्यविशेषः। काण.व.३। तस्य
लक्षणं—वृक्षः गोलः कणः शृङ्गवांश्च। तन्मांस-
गुणाः—दीपनं पाचनं पथ्यं हृष्यं वल्लुपुष्टिकरञ्च।
वैद्यकम्।

कर्णविद्रधिः। पुं। Ulceration of the
ear. कर्णस्फीतस्फीटके। स द्विविधः दोष-
जागन्तुजमेदेन। तेन तोदधूमनिर्गमवत्योडा हाह-
सनापा अरुणसावाय भवन्ति। मा.नि.। अपिच
“क्षताभिघातप्रभवस्तु विद्रधि” भवेत्तथा दोषकृती-
ऽपरः पुनः। सरक्तपीतारुणमसमाखवं प्रतीद-
ध्मायनदाहचोषवान्।” सु.उ.२०५।

कर्णविधिः। पुं। कर्णक्षेदनादौ। तद्विधिः
यथा—“स्नेहयेत् कर्णदेशं तु किञ्चिद्गुः पार्श्व-
शायिनः। मूत्रैः क्षेप्यैः शीथैः प्रपूरयेत्।
कर्णं च पूरितं रचेत् शतं पञ्चशतानि वा। सङ्घ-
वापि मात्राणां शीथकण्डूशिरोरगे। मूत्राद्यैः पूरण-
ं भोजनात्पाक् प्रशस्यते। तैलाद्यैः पूरणं
भास्करेऽसुपागते॥” भा.।

कर्णवैधनिका (नी)। स्त्री। कर्णवैध-
नानास्ते। हाराः। कर्णवैधनास्ते। यथा—“कर्ण-
पालीच बहुलां बहुलायाश्च शस्यते। सुचिद्विभाह-
सुचिरा त्राकुला कर्णवैधनी॥” चि.।

कर्णव्यधः। पुं। कर्णवैधने। काण.तेज.३।
“व च रचाभुधननिमित्तः, पठे सप्तमी वा मासि
कर्तव्यः अथवा न जन्मकालादहं किन्तु संवत्स-
रादिमासपदाद्यः षष्ठः मासः सप्तमी वा फाल्-
गुनशक्निन् वेद्यः।” सु.सु.१६५।

कर्णशूलः। स्त्री। कर्णमूलके। कर्णमध्य-
वर्तिनि आकाशे। वै.च.।

कर्णशूलम्। पुं, स्त्री। Ear ache. कर्ण-
स्फीतगतीरोगविशेषः। काण.भू.३, काण.कां-
३। तत्र शीथमाकृतः प्रतिलोभं विचरन् दारुणं
शूलमुत्पादयति। कुपितरक्तं कफेन पित्तं न वा
येन केनचिदाहतं भवेत्, तल्लक्षणमपि प्रदर्शयति।
मा.नि.। तदुक्तं—“समीरणः शीथगतीरोगाच्चरः
रक्तमलः शूलमतीव कर्णयोः। करोति दोषेण
वशास्त्रमाहतः स कर्णशूलः कथितो दुराचरः॥
सु.उ.२०५। इतुशङ्कशिरोरोगं यस्य भिन्दन्ति-
नानि। कर्णयोः कुरुते शूलं कर्णशूलं
तदुच्यते॥” सु.नि.१५०।

कर्णशूली। वि। कर्णशूलयुक्ते।

कर्णशेखरः। पुं। शालवृक्षे। रत्नाः।

कर्णशोथः (कः)। पुं। कर्णस्फीतगतीरोग-
विशेषः। “कर्णशोथोऽनुदासीति जानीयादुक्त-
लक्षणेः।” मा.नि.। “तेषु रक्तं पूतिकर्णं
वधिरलक्षणावते।” वा.उ.१७५।

कर्णसंस्त्रावः। पुं। The discharge of
pus from the ear. कर्णस्फीतगतीरोगविशेषः।
काण.तेज.३। तस्य निदानरूपाणि—“शिरो-
ऽभिघातादथवा निमज्जतो जले प्रपाकादथवापि
विद्रधेः। खवेत्ति पूयं श्वयोऽनिलाहतः स कर्ण-
संस्त्राव इति प्रकीर्तितः॥” मा.नि.।

कर्णसमीपः। पुं। शङ्खदेशे। रा.नि.व.१८।

कर्णसूटी। स्त्री। कौटविशेषः।

कर्णस्फीटा। स्त्री। खनामख्यातलतायाम्।
काण.हि.३, काण.कां.३। स काणकीडी।
गुणाः—कटुतिक्तहिमा विषघ्नी गृध्रभृतादिदोषघ्नी।
रा.नि.व.२। “कर्णस्फीटा तु कंदुका चीणा चाग्नि-
प्रदीपनी। वातशुक्रोदररजोऽप्यत्र विषापहा।
कफपित्तज्वरानाहकफशूलविनाशिनौ। सा तु
पीता बुधेज्ज्या चाक्षने च प्रशस्तिका॥” वै.चि.।

कर्णखावः। पुं। कर्णसंस्त्रावे।

कर्णोत्थः। पुं। श्वेतकिष्क्याम्। वै.नि.६।

कर्णाक्षलिः। पुं। कर्णशूलस्याम्।

कर्णाटी। स्त्री। इंसपादोच्चये। रा.नि.व.५।

कर्णान्दुः (न्दू)। स्त्री। कर्णपाख्याम्। काण-
उ.३। इति भाषा। वै.च.।

कर्णाभरणकः। पुं। आरवधवृक्षे। वड
गोभांशु। रा.नि.व.६।

कर्णामोटः। पुं। खनामख्यात-वृक्षविशेषः।
काण.गो.३। चक्रः।

कर्णाराः। स्त्री। कर्णवेदन्याम्। चि.का.।

कर्णारिः। पुं। अजुगवृक्षे। नदीसंज्ञकः।

भाजन् इति लोके। रा.नि.व.६।

कर्णवुदः (श)। पुं। कर्णस्फीतगतीरोग-
विशेषः। “कर्णशोथोऽनुदासीति जानीयादुक्त-
लक्षणेः।” मा.नि.।

कर्णिकः। पुं। कर्णकारिकायाम्। पद्मकीये।
सन्निपातज्वरविशेषः। लक्षणं—“दोषत्रयेण जनिता
क्लि कर्णमूलं तीव्रा ज्वरे भवति तु श्वयु-
ज्या च। कर्णमूलं वधिरता असनं प्रलापः
प्रसेदमोहदहनादि च कर्णिकाख्ये।” भा.म.१५।

कर्णिका। स्त्री। दारुणपीडायां। वा.उ.३५
च.। महाप्रिमन्यवृक्षे। वड आंशुगुलु। रा.नि.
व.६। वै.नि.२५.२.कासरोग.रुद्रपर्वस्याम्। करि-
शुष्काप्रभागरूपाकुली। करमध्याकुली। वै.च.।
क्रमुकादिच्छदांशे। वौ.३। मे.कतिकं। पद्मनी-
नाले। वै.च.। स्त्रीयौ कर्णिकाकारे मांसप्रस-
रूपरोगे। भा.म.४५.योनिरौ। लक्षणं—
“कर्णिका कर्णिका योनी स्त्रे फासृग्भ्याजजायते।”
मा.नि.। कठिन्याम्। शतपथ्याम्। अष्टेति
गुणाव। वीजमादकायाम्। वीजकीये। वीजकीयस्तु
कर्णिका। पञ्चरात्रि वा काण.गो.३। हाराः।
गुणाः—तिक्ता कषाया मधुरा हिमा मुखवैशद्यकृत्
लघ्वी दृष्यास्वकफपित्तघ्नी च। भा.पु.१५।

कर्णिकारः (कः)। पुं। A sort of
cassia (Cassia fistula.) चद्रलक्षणांलुह्ये।
छोटो गोभांशु गो.३। स लघुवाहवा। ते किर-
गके। तत्पथ्यायः—दुमीत्यलः परिध्यायः (अ.),
हचीत्यलः (रः)। गुणाः—तिक्तारसः कटुश्चः
कफशूलघ्नः उदररुग्निनिहन्तः व्रणघ्नः शुक्लघ्नः।

रा.नि.व.२। (Pterospermum aceri-folium.) दुमोयली। उमृष्ट कश्म। हिं कलि-भार, कनिभार। तें रेड्चेदु, कौडगोचुदु, गोयुचेदु। गुणाः—कटुतिक्तः लघुः शीघ्रनस्त्वरः रज्जनः सुखदः शीथलः शरत्तणकुष्ठहरः। रा. नि.व.२। स्थलपत्रे। र.मा.। उडुके। उडुभा। रमा।

कर्णिकारिका। स्त्री। हरिद्रावृत्ते। वै.निघ.।

कर्णिकी (रुन)। पुं। गजे। जटा।

कर्णिनः। वि। विवहकणे।

कर्णिनी। स्त्री। Disease of the Uterus or Polypus uteri. स्त्रीजन्यस्त्रीयोनि-रोगविशेषः। यव योनौ स्त्रीषास्त्रजा कर्णिकाकार-ग्रन्थिजायते। भा.म.४भ.योनिरोचि.। 'कर्णिका योनौ स्त्रीषास्त्रजा प्रजायते' सु.उ. ३८८. 'अकाले वाहमानाया गर्भेण पिहितो-ऽमिलः। कर्णिका जनयेद्योनौ स्त्रीषरत्तेन सूचितः। रक्तमार्गविरोधिन्या सा तथा कर्णिनी मता' च.।

कर्णी। पुं। आरग्वधवे। रा.नि.व.२३। शीवा-पात्रभागे। गणिकारिकायाम्। वै.निघ.। वि। प्रशस्तकर्णे। कर्णयुक्ते।

कर्णरथः। पुं। स्तम्भवाहयाने। ऋषांगी, श्वरि, डूनी। अ.टी.भ.।

कर्णवान्। पुं। आरग्वधवे।

कर्णेजपमन्त्रः। पुं। विषनाशनमन्त्रविशेषः। 'नीं हर हर नीलवीर्यशेताङ्गसङ्ग-जटाग्रमण्डित-खण्डेन्दुसूक्तमन्त्ररूपाय विषमुपसंहर उपसंहर हर हर नास्ति विषं नास्ति विषं नास्ति विषं उच्छिरे उच्छिरे उच्छिरे। इति कर्णेजपमन्त्रेण वारं वारं तालुमुखं सिञ्चेत् शीतवारिणा वार-षट्कम्।' अवि.३स्थान.५६५.।

कर्णेन्द्रियम्। स्त्री। श्रवणेन्द्रिये। कर्ण। 'अत आकाशतन्माचनिर्मितम्।' सु.शा.१५.।

कर्णेर्णम् (र्णी)। स्त्री। कर्णरोनि।

कर्त्तनम्। स्त्री। छेदने। मे.नविकं। तर्कटे। विक्ता।

कर्त्तरी। स्त्री। कृपायाम्। कांठात्रि। श्मशु-कर्त्तनीपयुक्ते शस्त्रे। कौंठी, कूर्त अर्जुति। सु. चि. अ. यथा च 'आयुस्त्रिभङ्गस्थानां केवाही

नाञ्च कर्त्तने। विविधाकृतयो योज्याः कर्त्तयः कर्त्तरीनिर्भाः' अचि.।

कर्त्तरीयम्। स्त्री। स्थावरविषालगंतलक्षार-निर्घासविषभेदे। सु.कल्प.२अ.।

कर्त्तरीयुगम्। स्त्री। सिन्धुवारहये। निम्बिना-वृक्ष।

कर्त्तिका। स्त्री। मध्यमाङ्गुली। हस्ति-गुण्डाग्रभागे।

कर्हः। पुं। कर्हमे। श.र.।

कर्हटः। पुं। करहाटे। पङ्के। मे.उविकं। गृणाले। जलजटणसाचे।

कर्हनम्। स्त्री। कुचिशब्दे। षेट्टेर डाक। हे.च.।

कर्हमम्। स्त्री। गन्धराजे। रा.नि.व.१२। सुचि.२५अ.। मांसे। श.च.। त्रयोदशविधकन्द-विषान्यतमविषभेदे। प.सु.सु.कल्प.२अ.। See कन्द विषं। वर्त्मकर्हं साध्यनेवरोगे। See वर्त्मकर्हं मः।

कर्हमः (कः)। पुं। पङ्के। कर्हा। तत्-पथ्यायः, —निषङ्गरः जन्वानः पङ्कः सादः (अ.), दमः (मे.)। गुणाः—'कर्हं मो दाहपित्ताग्निं शीथलः शीतलः सरः।' भा.। शालिधान्यविशेषः। भा.पू.१भ.शाकव.। See शालिः। पञ्चनी-कर्हमे। 'पुनर्गवा कर्हं मकण्डकार्यौ।' सु.चि. २५अ.। राजिमत्सर्पविशेषः। सु.कल्प.४अ.। See सर्पः। अत्रे। वै.निघ.।

कर्हमविसर्पः। पुं। विसर्परोगभेदे। लक्षणं यथा—'कफपित्ताज्वरस्तम्भो निद्रा तन्द्रा शिरो-रुजा। अङ्गावसादविक्षेपी प्रलेपारीचकभ्रमाः। मूर्च्छाप्रिहानिर्भेदीऽसृग्नां पिपासैन्द्रियगौरवम्। आमोपवेशनं लेपः स्रोतसाच्च विसर्पति। प्रायेणा-माशयं गृह्णन्ने कर्हं न चातिरुक्। पीडकैरव-कौर्णोऽतिपीतलोहितपाण्डुरः। क्षिप्तोऽसितो मेच-काभी मलिनः शीफवान् गुरुः। गम्भीरपाकः प्राज्योष्मा स्पृष्टः क्षिप्तोऽवदीर्यते। पक्ववच्छीण-मांसश्च स्पृष्ट सायुशिरागणः। शवगन्धी च वीसर्पः कर्हं काव्यसुशन्ति तम्' मा.नि.।

कर्हमाटकः। पुं। विष्ठादिनिक्षेपस्थाने। श.र.।

कर्हमो। स्त्री। सुद्धरवे। शूलाद्रुक्तेनग्राह। रा.नि.व.१०.।

कर्पटः (कः)। पुं। लतके। लता इति लीके। नेठा, नेकड़ा। अम.।

कर्परः। पुं। खपरं। सङ्कटखण्डे। ज्वालातत कपाले। तथु काटि.श्रीग। वा.चि.१अ.। 'स्वभाकारमपूपपचनपात्रं न्युजं कर्पर इत्युच्यते।' तां.३श. वां.ठा. वा.टी.हेमा.। कपोले। विक्ता। शर्करायां। उदुम्बरवृत्ते। श.च.। मसकास्थिनि. मांशान् धूनि। कटाहे। अलभेदे। मे.रविकं।

कर्परांशः। पुं। सत्कपालखण्डे। शोभाङ्गुली। श.र.।

कर्परालः। पुं। अवीटवृत्ते, गिरिजपीलुवृत्ते। आक्रीट इति भाषा। भा.।

कर्परिकातुल्यम्। स्त्री। खपरं। शोभनं। वै.निघ.। तुल्यविशेषः। जू.उ.। हे.च.।

कर्परौ। स्त्री। A collyrium extracted from the Amomum anthorhiza. कायोन्नवतुल्यं, तुल्यक्षने। दाक्षरिज्यां काथेत्र जूतिश्री।

कर्परौतुल्यम्। स्त्री। खपरं। कर्परिकातुल्यं, रसके। जूतिश्रीविशेषः। हिं खपरियाधीया। 'कर्परौतुल्यं तुल्यदन्त्यं तद्रसकं स्मृतं। ये गुणा-स्तुल्ये प्रीतास्ते गुणा रसके स्मृताः।' वैद्यकं।

कर्पासः (कः)। पुं। खनामख्यातवृत्ते। कांशंगी। हे.च.। मद.व.१.।

कर्पासफलम्। स्त्री। कर्पासबीजे। कांशंगीम्र रोज। 'कर्पासफलमितुक्तं कषायं मधुरं गुरु। वातश्चैव हरं रुच्यं विशेषेणास्थिवर्जितम्'।

कर्पासी। स्त्री। कर्पासवृत्ते। मद.व.१.।

कर्पूरः (कः)। पुं, स्त्री। (Cinamomum, camphora,) Camphor. खनामख्यातपुष्प-द्रव्यं शुभ्रतन्निर्घासरूपे। कर्पूरं। हिं कापुर। तें कर्पूरसु। तत्पर्यायः,—सीससंज्ञं सिताक्षकं (र.), तरुसारः (जा.), भस्माह्वयः (वि.), हनुः हिमाह्वयः चन्द्रभस्म वेधकः रेषसारकः (शब्दर.), शीतमरौचिः भस्मवेधकः विधुः शीतमयूखः (मे.) घनसारः चन्द्रसंज्ञः जैवाटकः स्त्रीः कुमुदवासवः सिताक्षः हिमवालुका शीघ्रशीघ्रः इन्दुः हिजराजः नक्षत्रेशः निशापतिः यामिनीपतिः प्रशधरः सीसः

चपाकरः (अ.), हिमाक्षः चपापतिः (के.), सिताक्षः (अ.टी.), घनसारकः सितकरः शीतः शशाङ्कः शिला शीतांशुः हिमवालुकः हिमकरः शीतप्रभः शाश्वतः शुभांशुः स्फटिकाक्षः हिमांशुः कारमिहिका ताराक्षः चन्द्रार्द्रकः चन्द्रः लीक-तुषारः गौरः कुमुदः। स कर्पासकमेदाद्विविधः। तथोरपक्वं गुणवत्तरं भवति। स च पीताक्ष-भीम-सेन-सितकर-शङ्करावास-पाण-पिप्पलीसार-हिम-वालुक-जुतिक तुषार-हिम-शीतल-पक्षिकाक्ष इति बहुभेदाः गुणाः—शीतलः तिक्तः सिन्धोषः कटुः श्लेष्मरत्तपित्तघ्नः दृष्यादाहकण्टदीघघ्नः। स तिक्तः सुरभिः शीतः कर्पूरी-लघुलक्ष्मणः। दृष्यादाह-शोषे च वैरस्ये चापि पूजितः॥ सु.सु.४६अ.। तत्र नूतनकर्पूरः सिन्धुसिक्तं दृष्यादाहप्रदः। पुरातनः दाहशोथघ्नः। धीतः स शुभदः, इति। स पुनः शिरोमध्यतलजमेदंनं विविधः। तत्र शिरी-जातः कर्पूरः सन्ध्यायजातः। मध्यजः पञ्चजातः। तलजः तलजातः। तथा सन्ध्यागर्भस्थितः श्रेष्ठः। सन्ध्यावाहस्थितो मध्यमः। तथा शिरीजी भास्वान् विदर्शपुलकः। मध्यजः सामान्यपुलकः स्वच्छः। तलजः गौरवर्णः। यक्षभस्ममध्यजः स स्वच्छः शुभ-ईषत् हरिद्राभय स्यात्। यो वाह्यजातः स सुद्धः शुभरुचः पुलकञ्च जनयेत्। इति कर्पूरलक्षणम्। तदुक्तं पीताक्षी-भीमसेनसदनुसितकरः शङ्करावास-संज्ञः, पाणः पिप्पलीसारसदनु हिमयुवा वालुका-जुतिका च। पश्चादस्याक्षुषारसदुपरि सङ्गिनः शीतलः पक्षिकाक्षः (पक्षिकाक्षः) कर्पूरभेदः। अपिच कर्पूरी नूतनसिक्तः सिन्धुशोषाक्ष दाहदः। चिरस्थो दाहशोषघ्नः स धीतः शुभकृत्परः। शिरी-मध्यं तलक्षेति कर्पूरनिविधं स्मृतम्। शिरःसन्ध्या-सञ्जातं मध्यं पञ्चदले तलं। भास्वविदर्शपुलकं शिरीजातन्तु मध्यमं। सामान्यपुलकं स्वच्छं तले चूर्णं नूत गौरकं। सन्ध्यागर्भस्थितं श्रेष्ठं सन्ध्यावाह्ये च मध्यमम्। स्वच्छमोषत् हरिद्राभं शुभं तन्मध्यजं स्मृतम्। सुद्धं शुभरुचश्च पुलकं वाह्यजं वदेत्। अपि च स्वच्छं भङ्गारपत्रं लघुतरविशदं तोजने तिक्तं चेत्, खादं श्रेष्ठं सुद्धं बहुलपरिमलामोद-सौरभ्यदायि। निःक्षेपं दाहदापनं शुभतरमिति चेत् राजयोग्यं प्रशस्तम्। कर्पूरं चान्यथा चेत् बहुतर-शमने स्फीटदायि ब्रूयात्॥ पा.नि.व.१२। कर्पूर-कन्दे। अग्निं। आर्द्रहरिद्रायाम्। कौंठाङ्गु। अ.च.।

कर्पूरतुलसी । स्त्री । कर्पूरमयितुलसीभेदे ।
कर्पूरमानी तुलसी । वै.निघ. ।

कर्पूरतैलम् । स्त्री । कर्पूरतैले । कर्पूरर-
तेन । गुणाः—कटुषण्वं वातरोगघ्नं कफाम-
हरत् दन्तदाहकरत् पित्तहरत् । रा.नि.व.१५।
श्रीवेर । रा.नि. ।

कर्पूरनालिका । स्त्री । पक्वान्नविशेषे । कर्पूर-
नाली, नै.उ.नाली इति च ख्याता । यथा—
“हृताब्ज्या समितया कृता लम्पुटं ततः । खड्गी-
वक्कपूरं यतया सितयान्वितं । पचेदाज्येन सिद्धं
श्रिया कर्पूरनालिका । संयावसदृशौ श्रिया गुणैः
कर्पूरनालिका ॥” भा. ।

कर्पूरमणिः । पुं । पाषाणभेदे । अष्टर-
विधेः । गुणाः—मणिः कर्पूरकस्तितः कटुशीघ्री
त्रयापहः । लघ्दीपवातदीपादीन् नाशयेत् । रा.
नि.व.११ ।

कर्पूररसः । पुं । रसविशेषेऽतिसाराधिकारे ।
“हिङ्गुलम् अक्षिपेन च सुखकेन्द्रयं तथा । जातो-
फलं च कर्पूरं सर्वं संमहं यतः । जलेन वटिका
काया हिङ्गुलापरिमाणाः ॥” इत्यादि । भेष. अति-
सा.चि. । रसकर्पूरः । रसकर्पूरः । तत्करणाविधिः—
“यज्जलसमं कुर्यात् प्रत्येकं गैरिकं सुधीः ।
पुष्टिकां खटिकां तद्वत् स्फटिकां सिन्धुजम् च ।
बक्रीकं चारुलवणं भाण्डरकमस्तिकां । सर्वान्ये-
तानि सङ्गृह्य वाससा चापि शोधयेत् । पम्बुषे-
युतं दत्तं यावद्यामं विमहं येत् । तत्र चूर्णं सततं
स्वालीमये परिचिपेत् । तस्याः स्थाव्याः सुखे
स्वालीमपरां धारयेत्समाम् । सवस्त्रं कृष्टितमदा
सुद्वेदगदीमुखं । संशीष्य सुद्वेदगदीभूयः संशीष्य
सुद्वेदयेत् । सन्निविशोऽथ सुद्रां तां स्थावीं चूर्णां
विधारयेत् । अग्निं निरन्तरं दद्यात् यावद्दिन-
चतुष्टयं । अङ्गारोपरि तद्वत् रत्नेयमादहर्निशं ।
अनेककालेऽप्येवमस्वालीमगत् रसः । कर्पूरवत्-
सुखिमलं गृह्णीवाहुषवत्तरम् । तदेव कुसुमचन्दन-
कस्तुरीकुङ्कुमैर्युक्तं । खादन्हरति फिरङ्गं व्याधिं
सोपद्रवं सपदि । विन्दति वज्रं दीप्तिं पुष्टिं वीर्यं
बलं विपुलं । रमयति रमणीयतवं रसकर्पूर-
सेवकः सततम् ॥” भा. । गिरिगोपी, विष्णु-
कृष्णपङ्क्ति, कटुकिरि, नै.कवणवण, उद्देशाटी,
श्रीनिवण, रा.भा.गोपी अथोक्तं पूर्ण एक

एक भागं, एकभागं पात्रात्र गरुड एक
अक्षरं भाण्डिना शोनीयते पाकं करिष्ये ।

कर्पूरहरिद्रा । स्त्री । खनामन्त्रातद्रव्ये ।
अग्निं आता । हिं कर्पूरहरिद्रौ । तं कर्पूर-
हरिद्रमनेवस्त्वविशेषः । गुणाः—शीतला वातला
मधुरा पित्तघ्नी तिक्ता सर्वकण्ठघ्नी च ।
भा. पू. १म. ।

कर्पूरा । स्त्री । तरुणा ।
कर्पूरादितैलम् । स्त्री । योनिरीगे हितम् ।
पाठः—“कर्पूरभङ्गातकश्चूर्णं चारो यथानाश
मनःशिला च । तैलं विपक्वं हरितालमिश्रं रोमाणि
निमूलयति चक्षुः” । कर्पूरादिभिः कल्कः ।
सिद्धे हरितालचूर्णं पादिकं प्रचेयम् । तिनोतेन
१म. कक—कर्पूर, डेनात्र मूटी, अक्षरुण,
यवकांर एव मनहान् अथोक्तं ४ डोना,
जल ४म. । पाकं सिद्धं हेने, हरितालचूर्ण
एक पोत्रा वा २० डोना अथोक्तं दिवे ।

कर्पूराशमा । पुं । उपरवविशेषे । हिं कर्पूर-
चीनिया । स्फटिके । वै.निघ. ।

कर्कः । पुं । मूषिके ।
कर्करः । पुं, स्त्री । पुष्पकेचौ । शूद्रिहेक् ।
रा.नि.व. १४ । खर्क । धसूरवे । व्यात्रे ।
मै. रत्रिकं ।

कर्करौ । स्त्री । प्रगाढ्या । व्यात्रा । मै. रत्रिकं ।
हिङ्गुपत्राम् । जटा. ।

कर्कुदारः (कः) । पुं । नीलकिष्क्याम् । ज.
च. । अतकाचने । प.सु., च.सु. ४म. । गुणाः—
यादित्वं रक्तपित्तं हितं । राज. । अतस्तु काचनो
यादौ तुवरी मधुरः अतः । रक्तो रक्तः आसका-
पित्तरक्तविकारहा । चतुप्रदरुष्योक्तौ गुणायां
तु रक्तवत् ॥ वै.निघ. । च. । (क) अतमानकवे ।
ठा.भा.गोष्ट. । सु.सु. ४२म. ।

कर्कुरम् । स्त्री, पुं । खर्क । हि.च. । हरिताले ।
अम. । (र.) धसूरवे । गन्धश्यां । प.सु. ।
आमहरिद्रायां । कौठा इत्युक् । वै.निघ. ।
जले । मै. ।

कर्कु(र्व)रः (कः) । पुं । (Curcuma Zer-
umbet Rox.) गन्धश्यां । अम. । आम-
हरिद्रायां । हिं कर्कुहरिद्रौ । अ.डी.भ.श.र. ।
नदीनिवायवान् । रा.नि.व. १६ ।

कर्कुरफलः । पुं । साकुलखटवे । रा.नि.व. ६ ।

कर्कुरा । स्त्री । सविषजलायुकाभेदे । तदाकृति-
यथा,—वर्षिमन्त्रवदायता छिन्नीद्रतकुचिः । सु.सु.
१३म. । See जलायुका । पाटलावले । वल्ले-
य्याम् । वायुहेतुगनी । मै.रत्रिकं ।

कर्कुरम् । स्त्री । खर्क । हरिताले । तिक्ता. ।

कर्म । स्त्री । यत् कुर्वन्ति तत्कर्म । सु.सु. ४१
अ. । तत्र विविधं पूर्वकर्म प्रधानकर्म पञ्चात्मकं
चेति । सु.सु. ५म. ।

कर्मकण्टः । पुं । पर्यटे । कै. ।

कर्मकारी । स्त्री । मूर्ख्यायां । वै.निघ. । निष्कि-
लतायां । मै.रत्रिकं ।

कर्मकारः । पुं । इषे । श. ।

कर्मजः । पुं । वटवे । जटा. ।

कर्मपुरुषः । पुं । जीवे, “यस्मिन् चित्कि-
वन्तं स एव कर्मपुरुषश्चित्किताधिकारः” सु-
शा. १म. ।

कर्मफलम् । स्त्री । कर्मफलम् । रत्ना. ।
कर्मविपाकं । लघुचुष्कं । सुखे । दुःखे । तिक्ता. ।

कर्मभूः । स्त्री । कर्मितभूमौ । हि. ।

कर्ममूलम् । स्त्री । कुशे । कुश । श.च. ।
शरत्वे ।

कर्मरङ्गः । पुं । (A verrhoa arambola.)
खनामन्त्रातद्रव्ये । कांशरांशु गौष्ट. । मं कर्म-
राचंभाङ् । तत्पथ्यायः,—शिरालः, इहदन्तः,
बलाकरः (श), कर्मरः, कर्मरकः, पीतफलः,
कर्मरः, सुद्वरः, धराफलः, कर्मरकः । फल-
गुणाः—अमूलम् उष्णत्वं वातहरत् पित्तजनकत्वं ।
पक्वस्य मधुरास्त्वं बल-पुष्टि-रुचि-करत्वं । रा.नि.
व. ११ । कटुपाकित्वं अक्षपित्तकारित्वं तीक्ष्णत्वं ।
रा.नि. २प. । “कर्मरस्य फलञ्चामं ग्राह्यं वात-
नाशनं । उष्णं पित्तकरश्चैव तत्पक्वं मधुरं मतं ।
अमूलं बलपुष्टीनां रुचेश्चैव तु वर्द्धकम् ॥” वै.
निघ. । “कर्मरङ्गं हिमं ग्राहि स्वादुक्तं कफ-
नातहत् ॥” भा. ।

कर्मरौ । स्त्री । The manna of the
bamboo. वंशलोचनायाम् । वै.निघ. ।

कर्मविपाकः । पुं । पूर्वजन्मतयभाषमफल-
भूते रोगादौ ।

कर्मरः । पुं । वंशे । कर्मरकः । रा.नि.व. ११ ।

कर्मरकः । पुं । कर्मरङ्गवे । वै.निघ. ।

कर्मरङ्गः । पुं । मनुष्ये ।

कर्मरिक्तः । पुं । शाखीटवे ।

कर्मन्द्रियम् । स्त्री । कर्मसाधनेन्द्रिये पायादि-
पञ्चके व्यक्ते समसे च । यथा,—वाक्, पाणिः,
पादः, पायुरपस्थश्च । वै. ।

कर्कः । पुं । मूषिके । कामि । उष्ण. ।

कर्करः । पुं । व्यात्रे । मै. ।

कर्करौ । स्त्री । हिङ्गुपत्राम् । कै. । व्यात्रायां । मै. ।

कर्करिका । स्त्री । कर्कर्याम् ।

कर्कुरः । पुं । कर्कुरे । आग् आता । हिं कर्कुर ।
रा. नि. व. ६ ।

कर्षः । पुं । औषधमचपादौ माशधीमाने । स च
पाङ्गमाषात्मकः । १६० र. । च. । तालकद्वयात्मक-
परिमाणादमाने । “कोलद्वयस्य कर्षः स्यात् ॥”
प.प्र. १ख. । तत्पर्यायः—सुवर्णं अक्षः विहास
पदकं पितुः पाण्डित्यं—उडुकरं विन्दुः कवः-
यहः । वै. । दशमाषकात्मककालिङ्गमाने ।
“कर्षः स्यादशमाषकः ॥” शाङ्ग.पू. भ. । सुश्रुतस्य
पञ्चरक्तिमाषमुक्ता १६माषात्मकं कर्षं कथयति ।
धरणादशमाषकान्नोद्धादिमाने ५०० र. । विभीतक-
वे । श. र. । स्त्री । सुवर्णे ।

कर्षकः । पुं । अयस्कान्तमणौ ।

कर्षणम् । स्त्री । कर्षणकरे । हि. च. ।

कर्षणिः । स्त्री । अतसीवे । मणिना गोष्ट. ।
उष्ण. ।

कर्षणो । स्त्री । चीरीणीचुपे । रा.नि.व. ५ ।
अतवचायां । वै.निघ. ।

कर्षणीया । स्त्री । काशदणवीजे । वै.निघ. ।

कर्षफलः । पुं । विभीतकवे । वटहृष्टं रुक् ।
रा.नि.व. ११ । भा.पू. १म. । भलातकवे । वै.निघ. ।

कर्षफला । स्त्री । आमलकवे । आग्ना
गौष्ट. । रत्ना. ।

कर्षार्धम् । स्त्री । तालकपरिमाणे । प.प्र. १ख. ।

कर्षिका । स्त्री । काशवीजे । वै. निघ. ।

कर्षिणी । स्त्री । चीरीणीचुपे । कौकरे गोष्ट. ।
रा.नि.व. ५ । वै.निघ. ।

कर्पूः । पुं । करीपाद्यौ । जीविकायाम् । मे-
वर्तिकं ।

कर्पूः । स्त्री । अथनरप्रसूतोऽङ्गीर्षुसुखे स्वात-
विशेषे । च.सू.१४७. । करीपाद्यौ । वै.निघ. ।
नदीमात्रे । २ ।

कर्पूखेदः । स्त्री । खेदविशेषे । लघुच' यथा—“खान-
वेच्छयनस्याथः कर्पू' स्थानविभागवित् । दीर्घ-
धूमैरङ्गारेः तां कर्पू' पूरयेत्ततः । तस्यासुपरि
शय्यायां स्वप्नं लियति ना सुखम् ॥” च.सू.
१४७. ।

कलः । पुं । शालवृक्षे । भांगगाह । रा.नि.
५.८. । स्त्री । युक्ते, रेतसि । मे. लघुच' ।
यदरीगुणी । वै.निघ.२४.संयङ्गौ- चि. व्योमादि-
पूणे । वि. चलोच' । मे. ।

कलकः । पुं । मृकलमत्ये । छे.च. । वेतसवृक्षे ।

कलकण्ठः । पुं । छे. । पारावते । कीकिले ।
मे.उपतुक्तं । यत्कपचिचि । टेट्रा प्राथी । प.सू. ।
उंसे । कलभनौ ।

कलकफलः । पुं । दाहिसवृक्षे ।

कलकलः । पुं । सज्जनिगोष्ठे । धूनो । मे.
लघुच' ।

कलघण्टा । स्त्री । श्यामालतायाम् ।

कलघण्टिका । स्त्री । लघुच'परिवायाम् ।
श्रीमान्ता । भा.पू.१४. । See अनन्ता ।

कलघोषः । पुं । कीकिले । श.र. ।

कलङ्गः । पुं । लौहमले । क्रीडे । अपवादे ।
मे.कचिच' । मध्यमेदे । वै.निघ. । चिङ्ग । दांश ।

कलङ्गः । पुं । सिङ्गे । श.मा. ।

कलङ्गी । वि. । लौहमलमुक्ति ।

कलङ्गुरः । पुं । आबर्त' । वि. ।

कलजः । पुं । कुटुटे । वै.निघ. ।

कलजातः । पुं । कलमशाली । कन्या धान ।

कलज्जः । पुं । ताम्रकूटे । लोङ्का ताम्रक,
वर्षीन ताम्रक । हिं ताम्राक, सुरती । धूमपणी-
धूमपानगुणः—“कलज्जसंवेष्टनधूमपानात् स्यादन्त-
रुद्धिर्लुहरीगुणः । कलज्जमामन्तराङ्गानिजस्य
गान्धर्वविद्यापन्नं कसेयम् ॥ इति विष्णुसिद्धान्त-
सारावली । छंज्याविशेषे यथा—“सञ्जाको प्रोच्यते

युक्ता सा तिलीरुपक' भवेत् । रुपकेदंज्रभिः प्रोक्तः
कलज्जी नाम नामतः ॥” युक्तिकल्पद्रुमः । वेत-
सतायाम् । विषालवृक्षतन्मपचिचिः । वि.का. ।

कलटम् । स्त्री । गृह्णाच्छादने । णि ।

कलतूलिका । स्त्री । कासुकायाम् । वि. ।

कलत्रम् । स्त्री । शीपी । रा.नि.५.१५. ।
भाष्यायाम् । मे. रत्निक' । भने । वि.का. ।

कलधूतम् । स्त्री । रौप्ये । कृपा । रा.नि.
५.१३. ।

कलधौतम् । स्त्री । रजते । कृपा । स्वर्णे ।
गोपा । रा.नि.५.१२. ।

कलध्वनिः । पुं । मयूरे । पारावते । कीकिले ।
मे. नचतुक्त' ।

कलनः । पुं । वेतसे । वेतगाह । रा.नि.५.
८. । स्त्री । एकमासिकगर्भे । गर्भवेष्टने । हला. ।

कलनादः । पुं । कलहंसे । वै.निघ. ।

कलन्धुः । पुं । चीलीशके । रा.नि.५.७. ।

कलभः । पुं । पञ्चवर्षपर्यन्तकरिशावके । छे. ।
हला. । धुसूरवृक्षे । रा.नि.५.१०. ।

कलभवज्जभः । पुं । पीलुवृक्षे । रा.नि.५.११. ।

कलभवज्जभा । स्त्री । पिक्या । रा.नि.५.२१. ।

कलभौ । स्त्री । चचुचुपे । रा.नि.५.४. ।

कलसः (शालिः) । पुं । शालिधान्यविशेषे ।
द्रोणश्री धान । रा.नि.५.१६. । मगधादिषु प्रसिद्धे
धान्यविशेषे । कन्या धान । स एव महातल्लु-
इति काश्मीरदेशे ख्यातः । “कलसः कालविख्यातः
नायते स हृद्वने । काश्मीरदेश एवीती महा-
तल्लु एव च ॥” भा. । कलमकः । के. ।
कलामकः । छे. । गुणाः—अयं महती ह्रीन-
गुणाः स्वादुपाकरसत्वादियुक्तः । वा.सू.६५. ।
हेमाद्रि. धान्यवर्गे । पित्तश्च भृकरः वृष्यः मधुरश्च ।
रा.नि.५. १६. । कलमोऽसृक्निदीपप्रश्नचुष्यश्च
कषायवान् । राज. १५. ।

कलमा । स्त्री । शालिधान्ये । सा च श्रृंषपित्त-
हा । अन्या च लघुः पथ्या वातश्लेष्मवर्दिनी च ।
अचि.१६५. ।

कलमोत्तमः (मा) । पुं । स्त्री । सुगन्धशाली ।
रा. नि. ५. १६. ।

कलम्बः (कः) । पुं । कदम्बवृक्षे । विश्वः । शाक-
नाडिकायाम् । अम. । शरे । मे. वनिकं । सर्पे ।
धाराकदम्बे । (कनिकदम्ब । रा.नि.५.८. ।

कलम्बकम् । स्त्री । कालीयके । शीतलम्बन ।
कन्या ।

कलम्बशालिः । पुं । शालिधान्यविशेषे ।
कन्या धान ।

कलम्बिकः । पुं । पचिविशेषे । छेक पक्वौ ।
वै.निघ. ।

कलम्बिका । स्त्री । कलम्बीशके । कन्या-
शोक । श.र. । शीवापशान्नायाम् । छे.च. ।

कलम्बिकौ । स्त्री । पचिवीमेदे ।

कलम्बौ । स्त्री । Convolvulus repens.
स्वनामखानातजलजशाकविशेषे । कन्याशोक । हिं
करे'वु । तं तोमेवञ्चलिचेदु । प.सू. । तत्-
पथ्यायः—कलम्बी कलम्बः कलम्बिका । शब्दर. ।
गुणाः—सत्यदुग्धशुक्रश्लेष्मकरत्वं मधुरत्वं कषायत्वं
गुरुतरलञ्च । राज. १५. । “कलम्बी सत्यदा प्रोक्ता
मधुरा शुक्रकारिणी ॥” भा. । उपोदक्याम् ।
पू'हेमांक । रा.नि.५. ७. ।

कलम्बुः (म्बुः) । पुं, स्त्री । कलम्बीशके । श.
२. । See कलम्बी ।

कलम्बुका । स्त्री । जलजशाकविशेषे । कन्या-
शोक । मेघ.श्लचि. शम्बुकादिगुडौ ।

कलम्बुटम् । स्त्री । हैयङ्गवीने । नवनीते ।
हारा. ।

कलम्बूः । स्त्री । कलम्ब्याम् । श. ।

कलयञ्जः । पुं । सर्जंसे । धूनो । वै.निघ. ।

कलरवः । पुं । गृहपारावते । अम. । कीकिले ।
रा.नि.५.१८. । वनकपोते । वै.निघ. ।

कललः । पुं । जरायौ । स्त्री । मिथिव-शुक्र-
शोथितरूपगर्भे ।

कललजः । पुं । रालि । धून । रा.नि.५.१२. ।

कललजोद्भवः । पुं । शालवृक्षे । रा.नि.५.८. ।

कलविङ्गः । पुं । चटकपचिचि । अम. रत्ना.६. ।
कलिङ्गकवृक्षे । पारावते । शाम्यचटके । मे.
कचतुक्त' । कणचटके । सु.सू.४६५. । श्ल-
घानरे

कलशः (सः) । पुं । शीघ्रपरिमाणे । ७२.नेत्र ।
जलपातविशेषे । छे. । प.प्र.१४. । तत्पथ्यायः—
घटः, कूटः, निपः (चः), कलसं, कलसिः,
कलशी, कलशं (च.टी.), कुम्भः करीरः (छे.) ।

कलशिः (शी) । स्त्री । शस्त्रिपण्याम् । ठाकु-
निश । रत्ना. ।

कलसिः (सौ) । स्त्री । Hemionitis cor-
difolia. शस्त्रिपण्याम् । ठाकुनिश । प.सू. ।
रा.नि.५.४. । सु.सू.३८५. सि.यो. । च.द.व्व.चि.किरा-
तादौ । यच्च.चि.बलाद्यष्टते । वा.चि.१५. । “कोल-
सूक्ष्मान् कलसौ ॥”

कलसिका । स्त्री । शस्त्रिपण्याम् । मे. ।
कलसे । के. ।

कलहः । पुं । मुण्ड्याम् । हिं मुण्डीरी । वा.सू.
सुरसादिव. ।

कलहंसः । पुं । राजहंसे । कादम्बे । वा.नि-
हंम । रत्ना. । “पञ्चराधूसरेहंसाः कलहंसा इति
श्रुताः ॥” हला. । पीतवर्णहंसे । जलकुटुटे ।
वै.निघ. । तत्पथ्यायः—कादम्बः (ख), कलनादः
मरालकः (रा.) ।

कलहंसकम् । स्त्री । शरीचकाधिकारे कवल-
मावम् । अस्य कवले धृते मुखवैशद्यं रुचिश्च
भवति । च.द.चरी.चि. । “अष्टादशशिशुपुलानि
दश मरिचानि विंशतिश्च पिप्पल्यः । माद्रकपञ्च
गुडपलं प्रस्थत्रयमारणाख्य । विडलवणसहित-
मेतत् खजाकतं सुरभिगन्धकां । व्यञ्जनसम्प्रापाति
त्रये स्नेहं सुखमुद्विजत् ॥” रस.र. ।

कलहः । पुं । खड्गे । मे. ।

कलहनाशनः । पुं । कुटजवृक्षे । पूतीकरभे ।
नाणे । श.मा. ।

कलहप्रिया । स्त्री । सारिकायां । भांगिक
प्राथी । रा.नि.५.१८. ।

कलहाकुला । स्त्री । शारिकायाम् । वै.निघ. ।
कला । स्त्री । विश्लक्षाष्टात्मके कालपरिमाणे ।
सू.सू.६५. । स्त्रीरजसि । Cellular tissue
and fascia of the body. शरीरप्रत्यङ्ग-
विशेषे । ताः सप्त—मांसधरा (शिराजायादि-
स्थाने), रक्तधरा (मांसान्धराः यज्ञतृष्णीका-
नौ च), मेदीधरा (सूक्ष्माधरापरिसरकपिच्छिलपदार्थः),

श्लेषधरा (सन्धिल्यानेषु श्लेषवर्णितलपदार्थेषु),
पुरीषधरा (या पक्षाशयस्थानहारजन्यमलरचिणी),
पित्तधरा (यत्र भुक्तद्रव्याणि चामाशयात्पक्षाशयं
प्राप्य तिष्ठति), शुक्रधरा (सर्वकायव्यापिनी)।
सु.शा.५.अ.। कलास्वरूप—“सायुभिश्च प्रति-
कृद्धान् सन्तताश्च जरायुना। श्लेषाश्च वैष्टिताश्चपि
कलाभागास्तु तान् विदुः। धावाशयान्तरे धातोर्यः
को दस्तुषितिष्ठति। देहोभयाभिपक्षश्च सा कलेः
भिधीयते॥” भा.म.१.भ.। वाजिनी जङ्घापाश-
भागे। ज.द.२.अ.। मनःशिलायाम्। चन्द्र-
योङ्गशशि। वही। तिका। अ.शे। मे.खडिकं।

कलाकरः। पुं। वृचविशेषे।

कलाकुलम्। स्त्री। विषे। रा.नि.व.६।

कलाङ्गुरः। पुं। The bird Ardea
Sibirica. सारसपक्षिणि। चिका।

कलाङ्गुलिः। पुं। शालिधान्यविशेषे। अ.सू.
२७.अ.।

कलाचिका (ची)। स्त्री। प्रकीर्णं। कफोक्षे-
रधी मणिवन्धयन्ते। हे.च.। अश्वस्य ज्ञानुनी-
ऽग्निमे भागे। ज.द.२.अ.।

कलाजाजो। स्त्री। कारव्याम्। कृष्णजीरके।
काणजौत्रे। हिं कलीजो मङ्गरेला।

कलाटकाः। पुं। गह्वशाली। रा.नि.व.१६।

कलाटीनः। पुं। The white water-
wagtail. खड्गनपक्षिणि। हारा।

कलादः। पुं। स्वर्णकारे। चिका।

कलाधिकः। पुं। कुकुटे।

कलानुनादो (न)। पुं। कलविज्ञे। चटके।
चातके। भमरे। मे.नष्टकं।

कलापः। पुं। मधुरपुच्छे। हला। संहती।
काष्ठग्राम्। मे.पत्रिकं। स्त्री। पञ्चवीजे। वंशवीजे।
वे.निघ.।

कलापकः। पुं। करिकण्डवन्धे। हे.च.।

कलापिन् (पो)। पुं। मधूरे। हला।
कोकिले। प्रचवले। पीकूङ्ग गीष्। मे.नचतुक्।

कलापिनी। स्त्री। नागरसुलायाम्। मांशत्र
मूत्रा। रा.नि.व.६। रा.नी।

कलासकः। पुं। कलमधान्ये। हे.च.।

कलायः। पुं। (Pisum sativum.)

Name of various leguminous
seeds. मटर इति ख्याते शिल्लीधान्ये। र.मा.।
माषकापरनामधेये शिल्लीधान्यविशेषे। वै.ट्टेना
मटर, तेउडा मटर। हि. कैराव। मे.पेहृन्ने।
तत्पर्यायः—सतीलकः, हरिणः खडिकः (क),
त्रिपुटः, अतिवर्तुलः (र), मुखचक्रः, शमनः,
नीलकः, कण्टी, सतीलः, सतीनः हरिणकः, सती-
नकः। स द्विविधः—त्रिपुची वर्तुलश्च। गुणाः—
अतिवातलः। वा. सू. शिल्लीधान्यव.। शि.१.१२-
कफघ्नः शीतः कषायः रुचिपुष्टिप्रदः आयुदीप-
करश्च। रा.नि.व.१६।

कलायकः। पुं। कलमशाली। कनका शन।
रा.नि.व.१६। गुणाः—“किञ्चित्कषायः मधुरः
प्रदिष्टा रक्तप्रशान्तिं जनयन्ति बल्लाः। किञ्चित्
सवातं विनिघ्नन्ति पित्तं कलायका मुद्गसमान-
रूपाः॥” अचि.१.५.अ.।

कलायका। स्त्री। मल्लाह्या। शि.१०। गह्व-
दूर्वायां। वे.निघ.।

कलायखजः (खण्डः)। पुं। वायुरोगमेदे।
लक्ष्यम्—“कम्पते गमनारम्भे खजनिव च
लक्ष्यते। कलायखजं तं विद्यान्मुक्तस्त्विप्रबन्धनम्॥”
सु.नि.१.अ.। “क्रमः कलायखजस्य खजपट्टोरिव
छूतः। विशेषात् खजं कर्म कायमप-
विचक्षणः॥”

कलायशाकम्। स्त्री। शाकविशेषे। हिं
कैराउशाक। गुणाः—“कलायशाकं मेदि-
स्याज्जु तित्तं चिदीषजित्”। भा.पू.१.भ.शाकव.।
“कलायशाकं पित्तघ्नं कफघ्नं वातलं गुरु। कषाया-
नुरसञ्चैव विपाके मधुरश्च नत्”। सु. सू. ४६.अ.।

कलायसूपः। पुं। कलायकसूपः। गुणाः—
“कलायसूपः कथितो लघु याही सुशीघ्रलः।
रुच्यो मेध्यः पाककाले स्वादसगदपित्तनुत्।
अरीचकहरयासौ ककनाशकरा मतः॥ वे.निघ.।

कलाया। स्त्री। गह्वदूर्वायाम्। अतदूर्वायाम्।
अतदूर्वा। रा.नि.व.८। कृष्णचक्रके। कां
छोना। प.सु.।

कलायहा। स्त्री। स्वर्णकैतकीवले। रा.नि.
व.१०।

कलालापः। पुं। भमरे। रा.नि.व.८।

कलाविकाः। पुं। कुकुटे। चिका।

कलाविकलः। पुं। चटके। श.र.।

कलाविद्धः। पुं। कलविद्धपक्षिणि। के.।

कलिः। पुं। विभीतकवले। भा.म.३.भ.मेद.
चि. स्त्री। कलिकायाम्। मे.लविकं। अत-
धुसूरके। भग्नतकवले। वे.निघ.।

कलिकः। पुं। क्रौञ्चपक्षिणि। (कौटवक।
वंशधान्यमेदे। वै.ट्टेना शन।

कलिका। स्त्री। वृश्चिकायाम्। विष्टतिगोष्ठे।
रा. नि. व. ८। शरपुष्पायाम्। पुष्पकोरके। क्रस-
नीलिकायाम्। वे. निघ.। पुष्पविशेषे। कनक
कृम।

कलिकारः। पुं। धूम्राटपक्षिणि। सि.१०।
पोतमल्लकपक्षिणि। करञ्जवले। मे.। जलपिप्प-
ल्याम्। वे. निघ.।

कलिकारकः। पुं। प्रतिकरञ्जे। लट्टाकरञ्जे।
नाटोकरञ्ज। अम.।

कलिकारिका। स्त्री। लाङ्गलीवले। विश-
गांशनिम्न। वे. निघ.। तत्पर्यायः—वज्रवक्रा
(भा), लाङ्गली हलिनो गर्भपातिनी दीप्ता विशल्या
अग्निमुखी हली नक्ता इन्द्रपुष्पिका विद्युज्वाला
अग्निजिह्वा व्रणहृत् पुष्पसौरभा स्वर्णपुष्पा वज्र-
शिखा इन्द्रपुष्पिका।

कलिकाशितम्। स्त्री। अशोके। के.।

कलिकोत्तमः। स्त्री। पुं। लवङ्गे। गन्धशाली।

कलिङ्ग(क)म्। स्त्री। इन्द्रयवे। च. द. पि. ज्व.
कलिङ्गादि.। कलिङ्गं कटफलं सुखं पाठा तित्त-
करोहिणी” च.द. ज्वराति. चि.। श.र.। “दारु-
पाठाकलिङ्गकम्।”

कलिङ्गः(कः)। पुं। प्रचवले। पीकूङ्ग गीष्।
कुटजवले। कूङ्गि गीष्। शिरीषवले। रा. नि.
व. ८। इन्द्रयवे। रत्ना. ८। र. सा. सं. सि. यो.
राचिज्वरे। कलिङ्गकसामलकी। सि. यो.
पिप्पल्यादिष्टते। प्रतिकरञ्जे। पक्षिविशेषे। सि.१०।
मे. गतिकं। वा. चि. १.अ.। तरन्नुजे। तत्रगृष्।
गुणाः—मधुरः शीतलो वृथो बल्यः पित्तदाहघ्नः
सन्तर्पणः वीर्यकरश्च। रा. नि. व. ७। चातक-
पक्षिणि। हला.। विभीतकवले। तिका.।

कलिङ्गजः। पुं। इन्द्रयवे। वे. निघ.।

कलिङ्गद्रुः। पुं। कुटजवले। भा. म. १२.
कास. चि.। “कलिङ्गद्रुफलं रजः॥”

कलिङ्गयवः। पुं। इन्द्रयवे। च. द.। सि. यो.
लवणोत्तमायचूर्णं।

कलिङ्गवोजम्। स्त्री। इन्द्रयवे। रा. नि. व. ८।

कलिङ्गशुण्ठी। स्त्री। तद्देशज-शुण्ठीविशेषे।
गुणाः—तित्ता बलकरो अग्निदीपनी अजीर्णहरी
बालकातिसारहो। सा यवचारयुक्ता गर्भिण्या
वाग्निं हरेत्। अचि.।

कलिङ्गा। स्त्री। कर्कटशङ्खग्राम्। र. मा.।
अतद्विहतायाम्। प्र. च.।

कलिङ्गादिकाषायः। पुं। “कलिङ्गाकाः पटो-
लस्य पत्रं कटुकोहिणी” इत्येतद्व्यक्तकषाये।
स च सन्ततादीनां शमनः। वा. चि. १.अ.। कषा-
योऽयं पित्तज्वरघ्नः। च. द. पित्तज्व. चि.।

कलिङ्गाद्यगुडिका। स्त्री। ज्वरातिसारे।
पाठः—“कलिङ्गविल्व(निम्ब)जम्बूाम्बकपित्तं सर-
साज्जनं। लाक्षा हरिद्रं ज्रीवेरं कटफलं शुक्र-
नासिका। लोभ्रं मोचरसं शङ्खं धातकी वटशुङ्गकं।
पिप्पा तण्डुलतोयेन वटकानक्षसन्निधानं। छाया-
शुक्लान् पिष्ट्वा...। इन्द्रयवादीनां प्रत्येकं समभागं
गृहीत्वा तण्डुलोदकेन विमर्द्य वटीं कार्या छायायां
शोषणीया च। शुक्रनासिका श्लोषाकत्वक्। च.
द. भेष.। चर्मकषेति केचित्। “जलमष्टगुणं दत्त्वा
फलं कण्डिततण्डुलात्। भावयित्वा ततो याज्यं
तण्डुलोदककर्मणि॥” प. प्र. ३.प.।

कलिङ्गः। पुं। कुलिङ्गे। वे. निघ. २.भ.
जिह्वकज्व. चि.। कटे। गीष्।

कलितकः। पुं। विभीतकवले। वे. निघ. खर-
मेदचि.।

कलिद्रुः(मः)। पुं। सरलदेवदारौ। भग्न-
तकवले। विभीतकवले। रा. नि. व. ११.भा.म.१.भ.
कण्डकुज. ज्व. चि.। “किरातकटुकाकषाः कुटज-
कण्टकारीशटीकलिङ्गकलिमाभयाः॥”

कलिन्दः। पुं। सूर्ये। विभीतकवले। रा. नि.
व. २३। मेलकवले। सरलदेवदारौ। वे. निघ.।

कलिन्दकः। पुं। कर्कारी। तरन्नुजे। वे
निघ.।

कलिप्रदः। पुं। मयशालायाम्। व. निघ.।

कलिप्रियः । पुं । वामने । श. र. ।
 कलिफलम् । स्त्री । विभीतकवृक्षे । च. द. ।
 कलिमः । पुं । शिरीषवृक्षे । वे. निघ. ।
 कलिमारः (कः) । पुं । पूतिकरञ्जे । कण्टक-
 वृत्ति करञ्जे । च. टी. र. ।
 कलिमालः (ल्यः) कः । पुं । पूतीकरञ्जे ।
 नाटिकरञ्ज । रा. नि. व. २ ।
 कलियुगालयः । पुं । विभीतकवृक्षे । भा.
 पू. १ भ. ।
 कलियुगावासः । पुं । विभीतकवृक्षे । भा. ।
 कलिहृत्तः । पुं । विभीतकवृक्षे । हे. च. ।
 कलिसोदरा । स्त्री । अस्त्रिसंहारिणी नाम
 लतायाम् । शाङ्गोपा. ।
 कलिहारो । स्त्री । लाङ्गल्याम् । विषनाङ्ग-
 निम्न । हिं करिहारो । भा. पू. १ भ. । वे. निघ.
 वा. व्या. मन्त्राविषमर्तैले ।
 कली । स्त्री । कलिकायाम् । च. टी. भ. ।
 कलुः । पुं । गरुडशाली । अक्षिप्राञ्ज शङ्ख ।
 रा. नि. व. १६ ।
 कलुजा । स्त्री । उल्कायाम् । मदिराग्रहे ।
 कलुषः (घा) । पुं, स्त्री । मद्धिषे । रा. नि. व.
 १६ । मण्डलिसर्पे । सु. कल्प. ४ प. । See सर्पः ।
 कलुषमञ्जरौ । स्त्री । जिह्व्याम् । वे. निघ. ।
 कलेवरम् । स्त्री । शरीरे । रा. नि. व. १८ ।
 कलोद्भवः । पुं । कलमशाली । कमलाक्षि ।
 रा. नि. व. १६ ।
 कल्काः (ल्कम्) । पुं, स्त्री । रसपिष्टद्रव्यपिष्टे ।
 जटन वाटो ज्वरा । यत्पिष्टं रसपिष्टानां तत्कल्कं
 परिकीर्तितम् । च । मन्त्रादिपेषितद्रव्ये । “कल्को
 मन्त्रादिपेषितः ।” रा. नि. व. २० । तस्य मात्रा
 कर्षमिता । तव मधुघृततैलमात्रा विगुणा, सिता-
 गुडं समं, द्रवाश्च चतुर्गुणाः यास्याः । प. प्र. १ ख. ।
 घृततैलादिशेषे । मे. कविकं । घृततैलादिपाके
 द्रवदि पेषिते द्रवद्रव्ये । “द्रव्यमात्रं शिलापिष्टं
 शुक्लं वा जलमिश्रितं । तदेव सुरभिः पूज्यैः कल्क-
 इत्यभिधीयते ॥” प. प्र. १ ख. । द्रव्यमात्रं शिला-
 पिष्टं शुक्लं वा सजलमिवेत् । प्रविष्टं गालयेद्वस्त्रे
 तन्मात्रकधंसमितम् ॥ भा. । “यः पिष्टयाद्रं

पिष्टानां स कल्क इति कीर्तितः । द्रव्यैश्च यः
 साक्षात्कल्को द्रवदि पेषितः ॥ मात्रा पिष्टमिव
 तव विगुणं साचिक्रादिकम् । सितां गुडं समं
 दद्याद्वा द्रव्याश्चतुर्गुणाः ॥” इति कल्कविधिः ।
 कर्षमले । श. र. । तुरकनामगन्धद्रव्ये । शिवाग्रिम ।
 रा. नि. व. १२ । See सिद्धकः । विष्टायाम् ।
 किष्टे । मे. कविकं । करिदन्ते । वे. निघ. ।
 कल्काफलः । पुं । दाडिमवृक्षे । रा. नि. व. ११ ।
 कल्कारोधः । पुं । पट्टिकारोधे । रा. नि. व. ६ ।
 कल्किहृत्तः (धर्मज्ञः) । पुं । विभीतकवृक्षे ।
 रा. नि. व. ११ ।
 कल्पः । पुं । विषी । रोगमुक्तौ । कल्पवृक्षे ।
 रा. नि. व. २० । स्त्री । मये ।
 कल्पकः । पुं । नापिते । श. मा. । तर्जुरे ।
 भा. पू. १ भ. ।
 कल्पतरुः । पुं । कल्पवृक्षे । क्रमुकवृक्षे । रा.
 नि. व. ११ । तन्नामकज्वरहरि । पाठः—“रसं
 गन्धं विषं ताम्रं समभागं विचूर्णयेत् । भावयेत्
 पञ्चभिः पित्तैः क्रमशः पञ्चवासरम् ॥ निर्गुण-
 खरसेनैव मर्दयेत्सप्तवासरम् ॥ आद्रं कस्य रसे-
 नैव भावयेच्च त्रिधा पुनः ॥ सप्तधाभा वटी काय्या
 कायया परिशीलिता ॥” कीर्णज्वरे विषमज्वरे
 च २१ वक्ष्यः प्रयोज्याः । कज्जलीपिप्पलीशुक्लमुष्ण-
 जलं पाययेत् । शर्करया दधि दियं क्षापयेच्च ।
 भेष. ज्व. चि. ।
 कल्पद्रुः (मः) । पुं । कल्पतरी । कृष्णारजव-
 र्वृक्षे । जोगांशु गाह् । वे. निघ. ।
 कल्पनम् । स्त्री । कृती । कर्त्तृने । त्रिका. ।
 कल्पना । स्त्री । हस्तिज्जायाम् । अम. । रच-
 नायाम् ।
 कल्पनौ । स्त्री । कर्त्तृयाम् । कौटौ । हे. च. ।
 कल्पपादपः । पुं । कल्पवृक्षे । विभीतकवृक्षे ।
 कल्पहृत्तः । पुं । विभीतकवृक्षे । कल्पपादपे ।
 अम. । रजा. ।
 कल्पा । स्त्री । यं तजालीवृक्षे । चेतोऽयमौ ।
 मये । वे. निघ. ।
 कल्पाङ्कः । पुं । पपंटे ।
 कल्पान्तः । पुं । प्रलयकाले । अम. ।
 कल्पितः । पुं । सज्जित-हस्तिनि । मे. ।

कल्पयम् । स्त्री । पापे । करपुच्छे । त्रिका. ।
 कल्पाणः । पुं । सुगन्धद्रव्यौ । रा. नि. व. १६ ।
 कल्पपाण्डुरवर्णः । कल्पवर्णः । राक्षसं ।
 कल्पम् । स्त्री । सुरायाम् । हला. । प्रभाते । मे.
 यविकं । मधुनि । हे. च. । वि. वायुतिरहिते ।
 नीरीने । सु. चि. २६ प. । “कल्पस्योदयवयवः ॥”
 दवे । मे. यविकं ।
 कल्पजग्धिः । स्त्री । प्रातर्भोजने । जटा. ।
 कल्पत्वम् । स्त्री । चारीयं । ज. ।
 कल्पद्रुमः । पुं । विभीतकवृक्षे । वे. निघ. ।
 कल्पपत्रिका (त्रौ) । स्त्री । रक्तापामर्गे । मे. ।
 नाग आंगां ।
 कल्पवर्त्तः । पुं । प्रातराग्ने । त्रिका. ।
 कल्या । स्त्री । मये । मे. यविकं । इतीतक्याम् ।
 श. र. ।
 कल्याङ्कः । पुं । पपंटेवृक्षे । के० पां. पङ्क. ।
 रा. नि. व. ५ ।
 कल्याणम् । स्त्री । सुवर्णे । सुखे । रा. नि. व.
 ११ । पुं । लघुसज्जं वृक्षे । भाग गाह् ।
 कल्याणकः । पुं । पपंटेवृक्षे । के० पां. पङ्क. ।
 वे. निघ. ।
 कल्याणगुडः । पुं । यक्षप्लविकारे । पाठः—
 “प्रत्ययवैशामलकीरसस्य गुडस्य दक्षार्धतुलां
 गुडस्य । चूर्णीकृतैश्चैककीरचव्यव्यभिभक्त्या-
 हवृषाजनीदेः । विहङ्गसिन्धुत्रिफलायमानौपाठाभि-
 चान्यैश्च पलप्रमाणैः । दत्त्वा विहङ्गपलानि
 चाष्टावटी च तैलस्य पचेद् यथावत् । तं भक्षये-
 दक्षफलप्रमाणं यथेष्टचेष्टं चिसुगन्धियुक्तम् ॥”
 पाकनियमः—आमलकीखरसाः १२ श. इच्छुगुडाः
 ६० श. यथाविधि एकत्र पचेत् । श्रिष्टप्राये पाके
 पिप्पलीमूलादीनां प्रत्येकं पलं (८ तो.), चिहृत्तुर्गस्य
 शराव ८ प. तैलस्य च शराव ८ प. प्रक्षिपेत् ।
 तथा चिसुगन्धस्य पृथक् पलं मिश्रयेत् । तथा
 विहृता तैलभज्जिता दद्याद् इति वृत्ताः । प्रचेप-
 द्रव्याणि—पिप्पलीमूलं जीरकं चयं त्रिकटु-
 गजपिप्पली हवृषा वनयमानी विहङ्गं सेमवं
 त्रिफला यमानी पाठा चित्तकमूलं धान्यकच । च.
 ह. यक्ष. चि. । रस. र. । भेष. ।
 कल्याणघृत(यानीय)म् । स्त्री । विषघृते

उन्मादे च । पाठः—“विहङ्गसिन्धुत्रिफलायमानौपाठाभि-
 चारीयः । तालीमपतमसिहाकिशरीरव्यवपक ।
 दाडिम मासतीपुष्पं रजनी शारिने स्थिरे । प्रियङ्गु-
 सगरं कुष्ठं हृत्तौ चेलवालुकं । सचन्दनमवाचीमि-
 रतेः सिद्धं विषापहं । सर्पिः कल्याणक ।
 त्राधानमना, जिह्वा, त्रेणूक, देवदारु,
 एगवानूक, भागपाणि, तगत्रपांशुका, हरिद्रा,
 दारुहरिद्रा, अनसुमन, आमांशता, शिबज्ज,
 नीलोत्पल, एणाट, मज्जिठा, मञ्जी, दाडिम,
 नागेश्वर, तानीशपत्र, वृहती, मानतीशुम्भ,
 विहङ्ग, चाकुनित्रा, कूफ, रक्तचन्दन, पञ्चकाष्ठि,
 अथोत्क २ तो. घृत ७२ ग. जल १७ ग. ।
 एतच्च घृतं विगुणं जलं चतुर्गुणं च दुग्धं दत्त्वा यदा
 पचेत् तदा चौरकल्याणमुच्यते । सा. को. उन्मा.
 चि. । सु. कल्प. ७ प. । भेष. । अन्यत् दाडिमिकारे
 मधत् कल्याणकं घृतम् । पाठः—“चतुर्गुणं यथा-
 वयं रसे चौरं चतुर्गुणं । सर्पिः प्रस्थं यवाजानी
 मज्जिठा पीवरी निशा । काकीकौ मधु मेदे । ह
 चट्टी ह देवदारु च । एवामष्टपलेः कल्केः
 पचेत्कल्याणकं मधत् । घृत ४ ग. शतभूगौरम
 १७ ग. दुग्ध १७ ग. कक्ष—जीरा, चेत वेणुज्जा,
 मज्जिठा, अशगका, हरिद्रा, काटकांगी, कीर-
 काटकांगी, वडिमधु, मेवा, महात्मना, क्षुदि,
 वृद्धि, के० पां. पङ्क. । अथोत्क ७ तो. । रस. र. ।
 कल्याणलेहः । पुं । वातव्याध्याधिकारे चिका-
 खासे च । पाठः—“सहरिद्रा वचः कुष्ठं पिप्पली
 विषभेषजं । अजानी चाननीदा च यष्टीमधुक-
 सेम्वम् । एतानि समभागानि श्लाघूर्णानि
 कारयेत् । तच्चूर्णं सर्पिषाक्षीय प्रत्यङ् भक्षये-
 त्तरः । एकविंशतिरात्रेण भवेच्छुतिधरी नरः ॥”
 अजानी जीरके, अजनीदा यमान्याम्, यष्टी-
 मधु, मधुकं मधुकपुष्पं । मडुगङ्ग । च. द. वा.
 व्या. चि. । रस. र. । भेष. ।
 कल्याणवोजः । पुं । मधुरवृक्षे । रा. नि. व. १६ ।
 कल्याणसुन्दराभ्रम् । स्त्री । राजयक्ष्मि
 रसः । पाठः—“वज्राभमेकपलिकं पुटनेः सुवीर्यं
 धात्री-पयोद-वृहती-शतमूलकेच । त्रिफलाप्रमन्य-
 ललवासक-कण्टकारी-श्लोवाक-पाटलिबलाश्च रसे-
 रनीषाम् । सप्ताहं तं पक्वमिरेः प्रयोज्यमथ ।
 गुग्गुलुमा सुवलिता वटिका कृता च ॥”
 वारिष्ठ अथ तोणा, आम्ना, मूला,

वृक्षी, शतमूली, ईक्षु, विषगज, गणित्ति, वाणा, वासकगज, कटिकारी, शोभा, पांरुन, वेलेण्डा, एथोत्कर १ पलमित रसे मर्दन। भेष।

कल्याणिका। स्त्री। मनःशिलायाम्। रा.नि. व. १२।

कल्याणिनी। स्त्री। बलानामचुपे। वेलेण्डा। रा.नि. व. ४।

कल्याणो। स्त्री। रालवले। सजंठले। वै. निघ.। गवि. रा. नि. व. १८। माषपण्ड्याम्। रा. नि. व. ३। स्वर्णपत्रिकायाम्। मोषापाता। मोषाभूषो।

कलः। वि. धधरे। चिका।

कलता (त्वम्)। स्त्री। वाधिये। खरमेदे। ह. च.।

कवकः। पुं। घासे। कवले। ह. च.। स्त्री। छवाके।

कवचः। पुं, स्त्री। पर्यटके। “कवचः स्यात् पर्यटके।” रा. नि. व. ५। २१। वचा कवच-कच्छुरा ...।” गर्हभाण्डवले। गाञ्जोभाट इति लोके। लचि। प्रांरिचिनि। भूर्जवले। गन्दो-वले। मे. चचिकं।

कवचनामकः। पुं। पर्यटके।

कवचपत्रम्। स्त्री। भूर्जपत्रे। श. च.।

कवचाख्यः। पुं। अश्वखुरे। नखौनामगन्धद्रव्ये।

कवचोयन्त्रम्। स्त्री। औषधपाकार्यं यन्त्र-विशेषे। तद्यथा—“नातिरुखां काचकुपीं न चातिमहतीं दृढां। वाससा कर्हमात्तेन परिहृत्य समन्ततः। संलिप्य चदुष्टत्वाभिः शीघ्रैश्चातु-रग्निना। निधाय मेघजं तव सुखमाच्छादयेत्ततः। कठिन्वा दृढया वापि पचेद्यन्त्रे विधानतः। कवचो-यन्त्रमेतद्धि रसादिपचने मतम्॥” आचयेयः।

कवटी। स्त्री। कवाटे।

कवडः। पुं। कवले। गुण्ड। रजा.।

कवडग्रहः। पुं। कर्षे। २ इहे ठोला। प. प्र. १ख.। च. द. खदिरवटी।

कवयिः (यौ)। स्त्री। (Coius coboius.) मत्स्यविशेषे। कहे माह। तत्पय्यायः,—क्रकच-

पृष्ठौ (वि.)। कविका (भा.)। कवची (क्र.)। गुणाः—मधुरा क्षिप्वा कषाया रूचा ईषत्पित्तकरी बल्या वातघ्नी च। भा.। हारा.।

कवरः। पुं, स्त्री। कव्याम्। वनतुलसी। विका.। लवणे। अन्ने। मे.। ह. च.। सासु-लवणे। र. मा.।

कवरा (री)। स्त्री। वर्वरायाम्। वावूहे। इति भाषा। श. र.। वनतुलस्याम्। अम.। वर्वरकवले। वावना ग्राह.। रक्तकरवीरे। मनःशिलायाम्। द्विद्वपत्रायाम्। रा. नि. व. ६। केशविन्यासे।

कवरोकः। पुं। सुगन्धपत्रविशेषे। कुलांन तुलसी। यथा—“कलूरिकास्ते इगन्धः कवरीकः खनामकः।” इति द्रव्याभिधानम्। यश्चनने। के.। कावरी छोना।

कवरोकला। स्त्री। मनःशिलायाम्।

कवरोकूटकः। पुं। कव्याम्। विका.।

कवलः। पुं। चिलिचिममले। वेलेण्डा माह। श. च.। यासे। रजा.। मण्डूषयद्ये। कूलकूठा, कूल कुरा। सा माचा या मुखे धृता सुखं सञ्चा-र्यते। “सुखं सञ्चार्यते या तु सा मावा कवले हृताः॥” भेष.। See गण्डूषः।

कवलग्रहः। पुं। कर्षपरिमाणे। सु.। मुखे कवलस्य यद्यो धारणम्। तस्य विधियथा—“तत्र विकटुकवचा सर्पपट्टरीतकौकलमालोद्य तैलशक्त-सुरामुवचारमधूनामन्यतमेन सलवणमभिप्रतप्तमुप-स्त्रिन्नदितं गलकपीलजलाटप्रदेशे धारयेत्। तावच्च धारयितव्योऽन्यमनसोन्नतदेहेन यावद्दीप-परिपूर्णकपीलत्वं नासासोतीनयनपरिप्रावश्य भवति, तदा विमीक्तव्यः पुनश्चान्यो गृहीतव्यः” इति। सु. चि. ४० अ.। गुणाः—“कवलः कुरुते काङ्गां भजेतु इरते कफम्। तृषां शोषक वैरस्य दन्तचालक नाशयेत्॥” वै. निघ.। स चतुर्विधः—केही प्रसादी शीघ्री रोपणयेति। तत्र वाति केही क्षिण्यैर्द्रव्यैः, प्रसादनी पित्ते खादुशीतेः। शोधनः कफे कटुलवणेः रुचीर्येयः। रोपणो व्रणे कषायतित्तमधुरैः कटुण्येयः। तस्य माचा सा या सुखसचारिणी भवेत्। “चतुर्षां कवलः केही प्रसादी शोधरोपणौ। क्षिण्येयैः केही वाति खादुशीतेः प्रसादनः। पित्ते कटुलवणैः रुचीर्येयः

शोधनः कफः। कषायतित्तमधुरैः कटुण्यैः रोपणो व्रणे। तथा, सुखं सञ्चार्यते या तु मावा सा कवले धृता॥” सु. चि. ४० अ.।

कवलिका। स्त्री। Bandage. व्रणवन्धना-यम्। उदुम्बरादिवल्कले। सु. सू. १८अ.। चि. ३अ.।

कवलितः। वि. वदरीवले। हला.।

कवली। स्त्री। भुक्ते। ज.।

कवसः। पुं। कण्टकगुल्फे।

कवाटच(व)क्रम्। स्त्री। खनामल्यातवले। ते कराडिया, कवाटवेटु। वेणुषा इति च भाषा। र. मा.। तत्पय्यायः,—वक्राद्यं कपीत-वक्रः। अस्त्रजित्। र.।

कवारम्। स्त्री। पक्षे। विका.। पुं। (Tan- talus falcinellus.) पक्षिविशेषे। कर्नात्र पांथी। वै. निघ.।

कविः (कम्)। स्त्री, स्त्री। खलीने। नागार्थम्।

कविका। स्त्री। केविकापुष्पवले। केरव इति कोडणदेशे प्रसिद्धे। रा. नि. व. १०। ते पुष्प-विशेषसु, खलिने। हिं कडिभाली। नागार्थम्। कवधौमले। ते मत्स्यविशेषसु। विका.।

कविच्छुः। पुं। पक्षिविशेषे।

कवि(गि)त्यः। पुं। कपिलवले। अ. टी.।

कवियम्। स्त्री। खलीने।

कविराजः। पुं। वैद्ये। कविश्रेष्ठे।

कवेलम्। स्त्री। उत्पले। नौलपत्रम्। श. च.।

कवोडवक्रः। पुं। कवाटवक्रवले। र. मा.।

कवोष्णम्। वि. ईषदुण्ये। अम.। स्त्री। उष्ण-तायाम्।

कषा। स्त्री। अश्वदिताडन्याम्। ह. च.। मास-रोडिण्याम्। भा. पू. १अ. गु. व.।

कशिका। स्त्री। चर्मकषायाम्। छाम्रकण। च. द. शू. वि. लौहान्ते।

कशिपुः। पुं। भक्ते। वले। रा. नि. व. २०।

कशेरु(रु)कः। पुं, स्त्री। पृष्ठकौकसे। पृष्ठा-स्थिति। शिठेर पांठा। हला.। स्त्री। खनाम-ल्यातवासे। केकुत्र। र. मा.। See कशेरुः।

कशेरु(रु)कम्। स्त्री। कशेरुपि। केकुत्र। प. सु.।

कशेरु(रु)का। स्त्री। पृष्ठास्थिति। पृष्ठवंशे। रजा.। वै. निघ.। कशेरु। केकुत्र। अम.।

कश्मलम्। स्त्री। मूच्छायाम्। मोहं। अम.। पापे। शब्दर.।

कश्मीरजम् (म्)। स्त्री, पुं। कुडुमे। अ. टी. रा.।

कश्यम्। स्त्री। मद्ये। पुं। अश्वे। मे. यदिकं। कषाहेऽश्वे। ह. च.। अश्वमज्जभागे। वै. निघ.।

कश्यपः। पुं। मत्स्यभेदे। विश्वः। सगविशेषे। मे.।

कषः। पुं। कषपट्टिकायाम्। कष्टिपांथर।

कषणः। पुं। शलाटी। स्त्री। कण्डूयने। वि. अपक्वे। श. च.।

कषपाषाणः। पुं। स्यग्रमणौ।

कषायः। पुं। कपिलवले। महासर्जवले। वै. निघ.। मण्डलिसर्पे। सु. कल्प. ४अ. Decoction of infusion. कथितैर्वस्तुभिः कृते कायमात्रे। षोडशगुणात्मसा पक्वः चतुर्भागावशिष्टकायः कषाय उच्यते। र. मा.। “पादश्लिष्टः कषायः स्याद् यः षोडशगुणात्मसा।” भा.। अष्टभागावशिष्ट इति। शाङ्गः १अ.। कषायाः पञ्चविधाः खरसक्त-कायस्त्रिमास्यभेदेन यद्योत्तरं लघवश्च भवन्ति। श्लोषाकवले। शोभा ग्राह.। धरणिः। धववले। धांशु ग्राह.। लकुचवले। डेलो ग्राह.। रा. नि. व. २। निर्यासे। विलेपने। अङ्गरागे। मे.। पुं, स्त्री। An astringent flavour. षड्रसा-न्यतमरसविशेषे। कषा। स पूगोफलादौ स्वाद्यः। रा. नि. व. २०। स च भूयस्त्रिगुणवहुलः हिमगुह-रुचः सन्धी शमनः याही सुखशुद्धिनिहासन्नादि-कृत् तद्विपाकीऽपि कटुः, तद्विपाकगुणश्च वातकृत् कफपित्तघ्नश्च। दीपनः पाचनः शीफरोषकः शैथिल्यकरः अतिसेवितः पाण्डुं करोति च। यो वक्तुं शीघ्रयति जिह्वां सन्धयति कण्ठं वध्नाति दृढयं कर्षति पीडयति स कषायकः। सु. सू. ४२अ.। अन्यच्च। कषायः शीषणः सन्धी व्रणपाकार्ति-नाशनः। कफशीघ्रितपित्तघ्नी रुचः शीतो गुरु-क्षया॥ राज.। वैषयं सन्धजाद्यैर्वा रसनं योजये-द्रसः। नष्ठातीव च सः कण्डू कषायः स विना-

अपि ॥ च. । अतिशुक्लस्य तस्य गुणः—सोऽतिशुक्लः
शुक्लाभान्नस्योपादेयपणादिकृतः । भा. । कषायस्य
कल्पनं पञ्चविधम्—खरसकल्कश्चतुर्गुणः फाष्टमेदेन
एवाञ्च तथापूर्व्वं बलाधिक्यम् । च. सू. ४५. ।
“खरसः खरसः प्रोक्तः कल्को दृग्दि पेषितः ।
क्षयितस्य श्वेतः शीतः शर्व्वरौमुषिती मतः । चितीण-
तोये च्छदितः फाष्ट इत्यभिधीयते । पञ्चैतास्तु
समुद्दिष्टाः कषायाणां प्रकल्पनाः ॥” प. प्र. १४. ।
कषायपाकविधिः । “तत्र कैचिदाहुः लक्ष्मणमूला-
दीनां भागसप्ततुगुणजलमावाप्य चतुर्भागावशेषं
निःकाष्यापहरत् । अथवा तसौदकद्वीये लक्ष्मण-
मूलादीनां तुलामावाप्य चतुर्भागावशेषं निःकाष्या-
पहरत् ।” सु. चि. २१. च. । वि. सुगन्ध-
विका. ।

कषायकृतः । पुं । रक्तलोत्रे । जटा. ।

कषायजलम् । लो. । प्रचाश्वत्योदुम्बरशरीष-
वटसिद्धे जले ।

कषायदन्तः (दशनः) । पुं । सूक्ष्ममेदे ।
अस्य यन्त्रं यत्र पतति तत्र शीघ्रकीयादयो जायन्ते ।
वा. उ. १८५. । सु. कल्प. ६५. ।

कषायनित्यः । नि. । नित्यमस्तिमानकषायरस-
सेविनि । च. ।

कषायफलम् । लो. । पूगफले । वै. निघ. ।

कषाययवनालः । पुं । तुवरयावनालधान्ये ।
जनार्द्रविशेषः । रा. नि. ४/१६. ।

कषाययोनिः । स्त्री । कषायाधिकरणे । सा.
च पञ्चधा—मधुरकषायः अम्लकषायः कटुकषायः
तिक्तकषायः कषायकषायश्चेति । च. सू. ४५. ।

कषायवर्गः । पुं । कषायरसद्रव्यगणे । कषा-
विनिवेश्य वर्गः । विफला श्लक्ष्णी जम्बू समवकुल-
तिन्दुषफलानि न्ययोषायस्वष्टादिप्रियङ्गादिलोम्रा-
दिशालसारादीनि कतुकषायाकषायाश्चमेदकवनस्यति-
फलानि कुरवककीविदारकजीवन्तोषिष्ठीपालङ्गा-
सुनिषणादिनीवारकादयः सुहृदादयश्च समासेन
कषायवर्गः । सु. सू. ४२. च. ।

कषायवृक्षः । पुं । वटामलकादिकषायलक्ष-
णवृक्षे । च. चि. ४५. ।

कषायस्कन्धः । पुं । प्रियङ्गादिकषायद्रव्यकृता-
स्यापनविशेषः । च. चि. ८५. ।

कषाया । स्त्री । रक्तदुराभायाम् । पुद्गुरा-

लभायाम् । रा. नि. व. ४. । चाक्षातके
खर्जुरीरुचे । वै. निघ. ।

कषायौ (रु) । पुं । सर्जवृक्षे । धूम्राग्र ग्राह-
शालवृक्षे । रा. नि. व. ८. । जटा. । खर्जुरीरुचे ।
धेङ्गुर ग्राह । लकुचवृक्षे । रा. नि. व. ११. ।
शालवृक्षे । सुद्रपनसे । वै. निघ. ।

कषिका । स्त्री । पक्षिमाती । चक्षा. ।

कषेरुका । स्त्री । कशेरुकायाम् । गुंठाहि. । च
टी. रा. ।

कष्टम् । लो. । पीडायाम् । वै. च. ।

कष्टकारकः । वि. । पीडाकरे । तिका. ।

कष्टस्थानम् । लो. । पीडाजनकस्थाने । चारा. ।

कष्टिः । स्त्री । पीडायाम् । वै. निघ. । कषपट्टि-
कायाम् । कै. ।

कष्टीरम् । लो. । रज्ज् । रज्ज् । रजा. ।

कसका । स्त्री । कासमहं । वै. निघ. २५.
कुलत्याद्युच्यते ।

कसनम् । लो. । कासे । वेदनाविशेषे । च. इ.
र. पि. चि. ।

कसनमहंनः । पुं । कासमहं वृक्षे । कां-
कामना । वै. निघ. ।

कसना । स्त्री । कञ्जसाध्यलूताविशेषे । See
लूता ।

कसनोत्पाटनः । पुं । वासकवृक्षे । वाक्य-
ग्राह । श. च. ।

कसिपुः । पुं । अग्ने । जटा. ।

कसेरुः । पुं, स्त्री । Back bone. पृष्ठास्थिनि ।
मेरुमण्डु । रा. नि. व. १८. । सुसायाम् । “कसेरु-
मंद्रमुलके । रा. नि. व. ६।२१. (Scirpus
kysoor.) खनामख्यातव्यविशेषे । केकुत्र ।
मं कं कसेरुवा । सेकिनगङ्गे । तंगगङ्गे । ते र्हि,
कीति । तत्र द्विविधं राजकसेरुर्कं चिच्छीदध ।
तयोः चिच्छीदं सुखाकृति लघु च । सा. गुष्ठाः—
“कसेरुकश्च शीतं मधुरं तुषरं गुरु । पित्तशोथित-
दाहघ्नं नयनामयनाशनम् ॥” भा. । कषायः अल्प-
मधुरः कटुतिक्तकः रक्तपित्तघ्नः शीतः दाहघ्नमघ्नः ।
रा. नि. व. ८. । पुष्पशाख कामलाह्वरं पित्तनाशकरम् ।
वै. निघ. । गुरु विट्पि शीतलम् । राज. ३५. ।
च. क्र. ।

कसेरुकः । पुं । कसेरी । नागरमुलके । सु. चि.
३०. च. ।

कसेरुका । स्त्री । कसेरी । केकुत्र । रा. नि.
व. ८. । पृष्ठास्थिनि । गुंठमण्डु । रा. नि. व. १८. ।

कस्तोरम् । लो. । पिचटे । भिङ्गुटी । वङ्गे ।
इ. च. ।

कस्तोरणम् । लो. । रज्ज् । रज्ज् । प. सु. ।

कस्तु(स्त्रु)रिका (रौ) । स्त्री । स्रगनाभी ।
गृगनाभिः । हिं कस्तूरी । ते कस्तूरिपिप्पि ।
तत्पण्यायः—मदाहः (वि.) । स्रगनाभिना । गन्ध-
धुलिः (इ.) । स्रगमदः । कस्तूरी (च.) । स्रगः ।
स्रगौ । नाभिः । मदः (म) । अण्डजा (वि.) ।
कस्तुरिका । नाभि । लता । योजनगन्धा । मर्गः ।
गन्धमोषिका । कालाङ्गी । धूपसंचारी । मिश्रा ।
गन्धपिशाचिका (शब्दर.) वातामीदः । योजन-
गन्धिका (रसमः) । मदनो । गन्धकेलिका । वेध-
मुख्या । माङ्गारी । सुभगा । बहुगन्धदा । सङ्घ-
वेद्यौ । श्यामा । कामान्धा । स्रगाण्डजा । कुरङ्ग-
नाभिः । खलिता । श्यामला । मोदिनी । सा
त्रिधा—कामरूपीहवा, नेपाली, काश्मीरी च ।
तत्र प्रथमा कृष्णा श्रेष्ठा च, द्वितीया नीलवर्णा
मध्यमा च, श्रेष्ठा चषमा । भा. । गुष्ठाः—“कस्तूरी
हृदि दीर्गम्यरक्तपित्तकफापहा । राज कटुः
तिक्ता उष्णा शुक्ला गुरुः शीतघ्नी वातशोषका
संचारा चेति ।” भा. । “चतुष्ठा सुखदीपघ्नी
किलासकुष्ठघ्नी च ।” मद. । तथा “कपिला
पिक्वला कृष्णा कस्तूरी विविधा क्रमात् । नेपालीऽपि
च काश्मीरे कामरूपे च जायते ॥ सायं का
खरिका ततश्च तिलका त्रयो कलित्यापरा
पिक्वलापि च नायिकेति च परा या पञ्चमेदा-
भिषा । सा शुद्धा स्रगनाभिः क्रमवशादिषा
चितीशोषिता पलेत्यादिदिनवर्षेषु जनिता कस्तू-
रिका लुयते ॥ पूर्णाकृतिसु खरिका तिलका-
निलामा कील्यवोजसदृशी च कुलितिका च ।
सूक्ष्मा ततः कियदियं किल पिक्विकाख्या तस्याश्च
किञ्चिदधिका यदि नायिका सा ॥” इति कस्तूरी-
निकरलक्षणं । “खादे तिका पिक्वरा केतकीर्णा
गन्धं धत्ते लाघवं तोलने च । यासु न्यस्ता नैव
नैवध्वंसीयात् कस्तूरी सा राजभीम्या प्रश्ला ।
अपिच या गन्धं केतकीर्णमपहरति मर्दं सिन्दुरा-
चाद्य वचं खादे तिका कटुर्वा लघुरप्य सुखिता

महिता चिकवा स्यात् । दाहं वा नेति वज्री
शिमिशिमिति चिरं चक्ष्मेगन्धा इतांशे सा कस्तूरी
प्रश्ला वरस्रगतगुणा राजते राजभीम्या ।” इति
कस्तूरीपरीक्षालक्षणम् । अन्यच्च “बाले जरति
च हरिणे चीरे रीगिणि च मन्दगन्धयुता । कामा-
तुरे च तरुणे कस्तूरी बहुलपरिमला भवति ।”
कस्तूरीस्रगलक्षणम् । या क्षिप्त्वा धूमगन्धा वहति
विनिहिता पीततां पावकैऽन्तर्निःशेषं या निविष्टा
भवति इतवह भस्मसादेव सदा । या च न्यस्ता
गुलायां कलयति गुरुतां महिता रुचताश्च त्रयो
कस्तूरिकैश्च खलु कृतमतिभिः कृचिमा नैव सेव्या ॥”
कृचिमकस्तूरीलक्षणम् । रा. नि. व. १९. । (रौ)
धुस्तरुचे । वै. निघ. ।

कस्तूरि(रौ)कः । पुं । करवीरवृक्षे ।

कस्तूरिस्रगाण्डजः । पुं । स्रगनाभी । रजा. ।

कस्तूरीभैरवरसः । पुं । शीताङ्गसन्निपाते
रसः । “हिङ्गुलच विषं टङ्गं भातीकोषफलं तथा ।
सरिचं पिप्लवी चैव कस्तूरी च समाश्रिताः ॥
रक्तिहयं खादेत् ॥” हिङ्गुल, विष, मोहाङ्गीत्र
रैव, आङ्गकन, अग्निजी, मरिच, भिङ्गुल, गृग-
नाभि जगताङ्ग । जटने मर्दन । र. सा. सं. । भेष.
ज्व. चि. । उच्यते यथा—“स्रगमदश्रित्त्या
धातकी शूकशिश्वी रजतकनकमुक्ता विद्रुमी लोह-
पाठाः । कृमिरिपुष्यविश्रा वारिताश्चाभयानाः
रविदलरसपिष्टं कस्तूरीभैरवोऽयम् । आद्रकस्य
रसैः पेयी विषमज्जरनाशनः । गृगनाभि,
कर्पूर, ताम्र, धादेङ्ग, आङ्गाङ्गीवीक, कृपा,
मोहाङ्गी, शूङ्गा, श्रवण, मोह, आङ्गनाभि-
मूल, विडङ्ग, मूत्रा, गुंठ, वाना, हरिडान,
अल एवम् आङ्गना जगताङ्ग । आङ्गनाजगताङ्गे
मर्दन । मोहाङ्गी १ त्रिति । रस. र. ज्व. चि. ।
भेष. ।

कस्तूरीमल्लिका । स्त्री । स्रगनाभी । वै.
निघ. । मल्लिकापुष्पचर्ममेदे (या स्रगमदवासा
भवति) । गुणैः वार्षिकादितुल्या । रा. नि.
व. १०. ।

कस्तूरीमृगः । पुं । Musk deer. ख-
विशेषः । यस्याखे कस्तूरी जायते । वै. निघ. ।

कस्तूरीमोदकः । पुं । प्रमेहाधिकारे । पाठः
—“कस्तूरी नमिता शुद्धा विफला जीरकवयम् ।
कदलीनां फले पक्व खर्जूरं कण्ठतीक्ष्णं । कीकि-

लाचस्य वीजस्य माधमात्रं समं समं। यावन्नेत्राणि
चूर्णानि दिगुणा सितशर्करा। धावरीसेन पयसा
कुशाण्डखरसेन च। विपचेत् पाकविद्द्वयो मन्दमन्देन
वक्रिना।। मात्रा अचमिता। अत्र
वनिता प्रियङ्गुः, चुद्रा कण्टकारी, जीरकद्वयं
जीरकं क्षणजीरकं। सर्वचूर्णात् चतुर्गुणेन
धात्रादि रसेन पचेत्। र. सा. सं.

कस्तूरीहरिणः। पुं। मृगनाभिहरिणे। वै.
निघ.

कस्थम्। स्त्री। सरायाम्। हला।

कङ्कधम्। स्त्री। कङ्कारे। शुक्तिफलम्। भा. पू.
१२. गु. व.

कङ्कारम्। स्त्री। (Nymphaea lotus.)
कुसुमपुष्पे। श्वेतशुक्ति, शोभा नाग, नीलशुक्ति,
शोभाशुक्ति। ते कीदृगापरगावृद्धि वासनगलकु-
ब। तत्पर्यायः—सौगन्धिकं (च.)। रा. नि.
व. १०। चि. क्र. क. केशरपाके। “कङ्कारपत्नी-
त्यलचन्दनाम्।” गुणाः—श्रीतलं ग्राहि विष्टभि
गुरु रुच्यं। भा. पू. १२. पु. व.। कषायमधुरं
श्रीतलं कफपित्तरक्तघ्नम्। राज.। “कङ्कारं
ग्राहि-विष्टभि चातिश्रीतं तथा मतं। गुरु रुचं
समुद्दिष्टम्।” वै. निघ.। रक्तोत्पले वृद्धत्वके
इति लोके। अन्य तु सौगन्धिकोत्पलमाहुः।
स. स. ३६ अ.। ईषत् श्वेतरक्तकमले। कमल-
साधारणे। वै. निघ.

कङ्काराद्यष्टम्। स्त्री। वृद्धीगाधिकारि।
पाठः—“कङ्कारमुत्पलं पञ्च कुसुमं मधुयष्टिका।
पल्लवम् नाथ तत्काये जीवनीयोपकल्पिते। घृतं
पक्वं नञ् पीतं रक्तपित्तसङ्गुलमुत्।” रस. र.

कङ्कः। पुं। वक्रपक्षिणि। अम.

कचः। पुं। अङ्गाधःकोटरे। कौकवगन्।
रत्ना। सहिषे। लतायाम्। अम.। मे. षड्विं.
गुग्गुली। वै. निघ.। शुक्रदण्डे। घ.। शुक्रवने।
पापे। हे.। कच्छे। अरण्ये। गृहप्रकोष्ठे।
पाथे।

कचधरमर्षः। स्त्री। मर्षस्थानविशेषे। यत्र
वैकल्यकारमर्षणां हयमधिवसति। यस्य च स्थानं
वचःकचयोर्मध्यभागः। सु. शा. ६ अ.

कचरुहा (क्षोत्वा)। स्त्री। नागरसुक्षायाम्।
रा. नि. व. ६।

कचशयः। पुं। कुकुरे। वै. निघ.

कक्षा। स्त्री। बाह्योर्मले। रा. नि. व. १८। पित्त-
कोपजन्यचुद्ररीगविशेषे। कौकविड्गलि। लक्ष-
णम्—“बाहुपाशंसकलेषु कृष्णक्षोटां सवेदनां।
पित्तप्रकोपसम्भूता कक्षामित्यभिनिर्दिष्टे।” मा.
नि. चुद्ररीग. चि.। तथा यज्ञीपवीतप्रतिमाः
प्रभूताः पित्तानिलाज्जानिभास्तु कक्षाः।” च.।
कचेति कक्षासन्नेषु प्राथीदेशेषु सामिलात्। वा. उ.
३१ अ.।

कक्षान्तरे। स्त्री। अन्तर्गृहे। गर्भागारे।

कक्षापटः। पुं। कौपीने। हला।

कक्षोत्था। स्त्री। भद्रसुखायाम्। हे.।

कक्षाफलः। पुं। कृष्णोदम्बरफले। काकडूभूर।
वै. निघ.

कक्ष्या। स्त्री। वृद्धिकायां। हे. च.। काक्ष्यां।
हर्म्यप्रकोष्ठे। अम.। मये। करिबन्धने। अ. टी.
भ.। मे. यद्विकं। गुञ्जालतायाम्।

कांक्ष(स्य)नीलः। पुं। मृषातुल्ये। हे. च।
तुल्ये। जूँठे। प. सु.। तुल्याञ्जने।

कांसपात्रम्। स्त्री। आदकपरिमाणे। भा.।

कांसिका। स्त्री। सुद्रपण्याम्। रा. नि. व. ३।

कांसो। स्त्री। सौराष्ट्रमृत्तिकायां। प. सु.।
कांसधातो।

कांसौयम्। स्त्री। कांसधातो। रा. नि. व. १३।

कांस्य(क)म्। स्त्री। पानपात्रे। मे यद्विकं।

White copper or brass, Queen's
metal. ताम्ररङ्गयोरुपधातो। कौंमा। हिं
कांसा। मं कं कंसे कंचु। भा.। तत्पर्यायः—
कंसं। कंसास्थि। ताम्राङ्गं (नि.)। प्रकाशं। वज्र-
शूलजं। विद्युत्प्रियं। चण्डाशब्दं। असुराङ्गं
(हे.)। सौराष्ट्रकं। घोषं। घोरपुण्यं। घोरपुण्यं
दौष्टिः। कांसं। “ताम्रं तपुनमाख्यातं कांसं
घोषश्च कंसकम्। उपधातुर्भवेत्कांसं द्वयोस्तस्मिन्-
रङ्गयोः। कांस्यस्य तु गुणाः ज्ञेयाः स्वयोनिसदृशा
जनैः। संयोगजप्रभावेन तस्यान्येऽपि गुणाः स्मृताः।
कांस्यं कषायं तिक्तोष्णं लेखनं विशदं सरं। गुरु
नेचक्षितं रुचं कफपित्तहरं परं।” तच्छीघ्रणम्
—“पतलीकृत्य पत्राणि कांस्यस्यापि प्रतापयेत्।
निषिद्धेक्षतमानि तैले तन्ने च काञ्चिके। गोमूत्रे

च कुलत्थानां कषाये च विधा विधा। एवं कांस्यस्य
रीतिश्च विद्युद्विः सम्प्रजायते॥” मारणविधिः—
“अर्कवीरेण सन्धिष्टी गन्धकलेन लेपयेत्। समेन
कांस्यपत्राणि शुद्धान्यस्त्रद्रवैर्मुहुः। ततो मृषापुटे
धृत्वा पचेद्भजपुटेन च। एवं पुटद्वयात्कांस्यं
रीतिश्च सिध्यते भुवम्॥” भा. पू. १२.। शुद्धस्य
गुणाः—“कांस्यन्तु तित्तमुष्णचक्षुष्यं वातकफविका-
रघ्नं। रुचं कषायरुच्यं लघुदीपनपाचनं पथ्यम्॥
श्वेतं दीप्तं मृदुज्योतिः शब्दाद्व्यं क्षिप्तिनिर्गलं।
घनाधिसदृशताङ्गं कांस्यसुत्तमनौरितम्॥” रा.
नि. व. १३।

कांस्यनीलः। पुं। नीलतुल्ये। तत्पर्यायः—
मृषातुल्यं। डमतारं। वितुन्नकं। हे.।

कांस्यपात्रम्। स्त्री। आदकपरिमाणे। भा.।
आटेभूर। कांस्यनिर्मित-पात्रसमूहे।

कांस्यपिष्टीरसः। पुं। पाण्डुधिकारि। पाठः
—“सुताप्यश्चाकंतयैकं जला पिष्टिं सगन्धकां।
सुताग्नेः नागवज्राग्रश्च द्रवैः पिष्टा प्रलेपयेत्। ताम्र-
पत्रौ प्रलिप्येतां रुहा गजपुटे पचेत्॥” दिगुञ्जं
चूषणेन सेव्यम्। र. चि. ६ अ.। शीघ्रा ६ उ.
तांमा ७ उ. गन्धक ६ उ.।

कांस्यालुकम्। स्त्री। कासालुके। See
कासालु।

काकः। पुं। वायसे। वायसभेदे। (डा)मकां।
तत्पर्यायः—करटः। अरिष्टः। बलिपुष्टः।
सक्रतप्रजः। ध्वाङ्गः। आत्मघोषः। परभृत्।
बलिभुक्। वायसः। वातजवः। बलः। दीर्घायुः।
सूचकः। कृष्णः। यामीनः। पिशुनः। कटखादकः।
दिकः। कागः (ज.)। गृहबलिभुक् (के.)। एक-
द्वक्। अन्यभृत्। घृकारिः (हे.)। एकाक्षः (श.)।
काणूकः (उ.)। कारवः। नगरीकः। परभृत्यः।
शक्रजः। सत्यवाक् (वि.)। काणः। धूलिजङ्घः।
निमित्तकृत्। कौशिकारिः। कौशिकारातिः।
चिरायुः। सुखरः। खरः। महालीलः। चिर-
जीवी। चलाचलः (रा.)। करटकः। नागवीरकः।
गृदमेयनः। लुण्ठाकः। श्रावकः। सरः।
शक्रजातः। यमदूतकः। मलभुक्। दिककारः।
अप्रकृष्टः। वातज्वरः (शब्दः)। कटखदिरः
(ने.)। एतौ प्रसहजातीयौ। तन्मांसगुणाः—
अयहरं चक्षुष्यं वृंहणं लघु दीपनम्। रा. नि.
प. ७। शीघरीगे हितः रसवीर्यविपाकेषु सिद्धा-

दिभिः समः। सु. सू. ४६ अ.। काकजहायां।
कौंठांशुडकौंठेनौ। ज्योतिषम्याम्। मठाकृष्णौ
काकील्यां। गुञ्जायाम्। कीकिले। वै. निघ.।
पीठसर्पिणि। (शौं)। परिमाणभेदे। शिरः-
चालने। काकीदुम्बरवृक्षे। स्त्री। काकसमूहे।
मे. कद्विकं। काकमांसस्य चक्षुष्यं लघु चाग्नि-
प्रदीपनम्। धातुवृद्धिकरं बल्यं क्षतरीगं चयं
हरेत्। कृष्णकाकस्य मांसस्य ज्ञेयं काकसमं
गुणैः॥ वै. निघ.।

काककङ्कः। पुं। चीनक इति प्रसिद्धायां।
हे. च.। सर्ज्जरसे। वै. निघ.।

काककर्कटी। स्त्री। खजूरीवृक्षे। भा.।

काककण्टकः। पुं। जलचरपक्षिविशेषे।
पानटकोडि। वै. निघ.।

काककला। स्त्री। काकजहावृक्षे। (के)उग्रा-
ठेडा। जटा.।

काककुञ्जलम्। स्त्री। नीलपत्रं। वै. निघ.।

काककुष्ठम्। स्त्री। ककुष्ठे।

काकक्षौ। स्त्री। महाकरञ्जवृक्षे। रा. नि.
व. २।

काकचिञ्चा (चिः, चो)। स्त्री। गुञ्जायां।
कूँठ। चिका.। रक्तगुञ्जायां। भा. प. १२. गु. व.।

काकच्छदः (दिः, दिः)। पुं। खञ्जन-
पक्षिणि। श. र.। चापपक्षिणि। नीलगर्भपाथी।
विका.।

काकजङ्घा। स्त्री। गुञ्जायां। र. मा.। (Leea
hirta.) खनामख्यातचूर्णे। (के)उग्राठेडा,
कौंठांशुडकौंठेनौ। मसीति पाथात्। र. मा.।
तत्पर्यायः—काकाङ्गी। काकाञ्ची। काक-
नासिका (शब्दः)। काका (मे.)। काकनासा।
काकफला (ज.)। कषीबलः (र.)। काकाङ्गा (अ.
टी.) धाङ्गजङ्घा। काकाङ्गा। सुलोमशा। पारो-
क्षतपदी। दासी। नदीकान्ता। सा चतुर्पथीगिनी
च। गुणाः—तिक्तोष्णा क्षमिषणकफापहा वाधि-
थ्यघ्नी अजीर्णघ्नी जीर्णविषमज्वरनाशिनी। रा.
नि. व. ४। “काकजङ्घाजटा निद्रां जनयेच्छि-
रसि स्थिता। हिमा कषाया तित्ता कफपित्तघ्नी
ज्वरपित्तास्रव्रणकण्डूविषहृन्मित्री च।” भा. पू.
१२.। “एतद्वनं एकादिकज्वरे हितम्।” च.
द. च. चि.।

लाचस्य वीजस्य माधमात्रं समं समं। यावन्तत्राति
चूर्णाणि द्विगुणा सितशर्करा। धातोरसेन पयसा
कुशाण्डखरसेन च। विपचेत् पाकविहैथी सन्दमन्देन
वज्रिना।। मात्रा अचमिता। अत्र
वनिता प्रियङ्गुः, चुद्रा कण्टकारी, जीरकद्वयं
जीरकं कृष्णजीरकं। सर्वचूर्णात् चतुर्गुणेन
धात्रादि रसेन पचेत्। र. सा. सं.

कस्तूरीहरिणः। पुं। सगनाभिहरिणे। वै.
निघ.

कस्थम्। स्त्री। सुरायाम्। इला।

कङ्कधम्। स्त्री। कङ्गारि। उन्निङ्ग। भा. पू.
१५. गु. व.

कङ्कारम्। स्त्री। (Nymphaea lotus.)
कुसुमपुष्पे। श्वेतशुक्लि, शीतं नागं, नीलशुक्लि,
श्रीगन्धि। ते कीदृगापरगावुडि वासनगलकलु-
ब। तत्पर्यायः—सौगन्धिकं (अ.)। रा. नि.
व. १०। चि. क्र. क. केशरपाके। “कङ्कारपञ्चो-
त्पलचन्दनाम्।” गुणाः—श्रीतलं गहि विष्टम्भि
गुरु रुच्यम्। भा. पू. १५. पु. व.। कषायमधुरं
श्रीतलं कफपित्तरक्तघ्नम्। राज.। “कङ्कारं
गहि विष्टम्भि चातिश्रीतं तथा मतं। गुरु रुचं
समुद्दिष्टम्।” वै. निघ.। रक्तोत्पले वृद्धत्वके
इति लोके। अन्य तु सौगन्धिकोत्पलमाहुः।
सु. स. ३६ अ.। ईषत् श्वेतरक्तकमले। कसल-
साधारणे। वै. निघ.

कङ्काराद्यष्टम्। स्त्री। हृदीगाधिकारि।
पाठः—“कङ्कारमुत्पलं पञ्चं कुसुमं मधुयष्टिका।
पक्ताम्बुनाथ तत्काथे जीवनीयोपकल्पिते। घृतं
पक्वं नखं पीतं रक्तपित्तासृगुलमुत्।” रस. र.

कङ्कः। पुं। वकपक्षिणि। अम.

कक्षः। पुं। अङ्गाधःकोटरे। कौकवगम्।
रत्ना। सहिषे। लतायाम्। अम.। मे. षड्विं.
गुग्गुली। वै. निघ.। शुक्रदण्डे। घ.। शुक्रवने।
पापे। ह.। कच्छे। अरखे। गृहप्रकोष्ठे।
पाथे।

कक्षधरमर्षः। स्त्री। मर्षस्थानविशेषे। यत्र
वैकल्यकारमर्षणां हयमधिवसति। यस्य च स्थानं
वक्षःकक्षयोर्मध्यभागः। सु. शा. ६ अ.

कक्षरहा (क्षोत्वा)। स्त्री। नामरसुक्षायाम्।
रा. नि. व. ६।

कक्षयः। पुं। कुकुरे। वै. निघ.

कक्षा। स्त्री। बाह्योर्मले। रा. नि. व. १८। पित्त-
कोपजन्यचुद्ररीगविशेषे। कौकविड्गलि। लक्ष-
णम्—“बाहुपाशंसकलेषु कृष्णस्तीटां सवेदनां।
पित्तप्रकोपसम्भूतां कक्षामित्यभिनिर्दिशेत्।” मा.
नि. चुद्ररीग. वि.। तथा यज्ञीपवीतप्रतिमाः
प्रभूताः पित्तानिलाज्जानिभासु कक्षाः।” च.।
कक्षेति कक्षासन्नेषु प्राथीदेशेषु सानिलात्। वा. उ.
३१ अ.।

कक्षान्तरे। स्त्री। अन्तरं हे। गर्भागारे।

कक्षापटः। पुं। कौपीने। इला।

कक्षोत्वा। स्त्री। भद्रसुखायाम्। हे.।

कक्षाफलुः। पुं। कृष्णोदुम्बरफले। कौकडूभूर।
वै. निघ.

कक्षा। स्त्री। वृद्धिकायां। हे. च.। काक्षायां।
हर्म्यप्रकोष्ठे। अम.। मये। करिबन्धने। अ. टी.
भ.। मे. यद्विकं। गुञ्जालतायाम्।

कांक्ष(स्य)नीलः। पुं। मृषातुल्ये। हे. च.।
तुल्ये। ऊँ. उ.। प. सु.। तुल्याज्जने।

कांसपात्रम्। स्त्री। आदकपरिमाणे। भा.।

कांसिका। स्त्री। सुद्रपण्याम्। रा. नि. व. ३।

कांसौ। स्त्री। सौराष्ट्रवृत्तिकायां। प. सु.।
कांसधातौ।

कांसौयम्। स्त्री। कांसधातौ। रा. नि. व. १३।

कांस्य(क)म्। स्त्री। पानपात्रे। मे यद्विकं।

White copper or brass, Queen's
metal. ताम्ररङ्गयोरुपधातौ। कौंसा। हिं
कांसा। मं कं कंसं कंचु। भा.। तत्पर्यायः—
कंसं। कंसास्थि। ताम्राङ्गं (वि.)। प्रकाशं। वज्र-
शस्त्रजं। विद्युत्प्रियं। घण्टाशब्दं। असुराङ्गं
(हे.)। सौराष्ट्रकं। घोषं। घोरघुर्थं। घोरपुष्पं।
दौतिः। कांसं। “ताम्रं तपुजमाख्यातं कांस्यं
घोषश्च कंसकम्। उपधातुर्भवेत्कांस्यं इथीश्वरशि-
रङ्गयोः। कांस्यस्य तु गुणाः ज्ञेयाः स्वयोनिसदृशा
जनैः। संयोगजप्रभावेन तस्यान्येऽपि गुणाः स्मृताः।
कांस्यं कषायं तिक्तोष्णं लिखनं विशदं सरं। गुरु
नेचक्षितं रुचं कफपित्तहरं परं।” तन्वीधनम्
—“पतलीकृत्य पत्राणि कांस्यस्याधौ प्रतापयेत्।
निविष्टेक्षतमानि तैले तन्ने च काञ्चिके। गोमूत्रे

च कुलत्थानां कषाये च विधा विधा। एवं कांस्यस्य
रीतिश्च विगुह्यः सम्प्रजायते।” सारणविधिः—
“अर्जुनीरेण समिष्टी गन्धकसेन लेपयेत्। समेन
कांस्यपत्राणि शुद्धान्ध्रवेसु डः। ततो मृषापुटे
धृत्वा पचेद्भजपुटेन च। एवं पुटइयात्कांस्यं
रीतिश्च नियते भुवम्॥” भा. पू. १५.। शुद्धस्य
गुणाः—“कांस्यन्तु तिक्तमुष्णचक्षुष्यं वातकफविका-
रघ्नं। रुचं कषायरुच्यं लघुदीपनपाचनं पथ्यम्॥
श्वेतं दीप्तं सन्दुज्योतिः शब्दाद्व्यं क्षिप्पनिर्गलं।
घनाधिसहस्रताङ्गं कांस्यसुतममौरितम्॥” रा.
नि. व. १३।

कांस्यनीलः। पुं। नीलतुल्ये। तत्पर्यायः—
मृषातुल्यं। हेमतारं। वितुन्नकं। हे.।

कांस्यपात्रम्। स्त्री। आदकपरिमाणे। भा.।
आटेमत्र। कांस्यनिर्मित-पात्रसमूहे।

कांस्यपिष्टीरसः। पुं। पाण्डुधिकारे। पाठः—
“सुताप्यश्चाकंस्यैकं कृत्वा पिष्टिं सगन्धकां।
सुतांशैः नागवज्रग्राथ द्वयैः पिष्टा प्रलेपयेत्। ताम्र-
पत्रौ प्रलिप्येतां रुद्धा गजपुटे पचेत्।” द्विगुञ्जं
चूषणेन सेव्यम्। र. वि. ६ अ.। आत्रा ६ उ.
तामा १७. गङ्गक ६ उ.।

कांस्यालुकम्। स्त्री। कासालुके। See
कासालु।

काकः। पुं। वायसे। वायसमेदे। (डोमकाकः।
तत्पर्यायः—करटः। अरिष्टः। बलिपुष्टः।
सक्तप्रजः। ध्वाङ्गः। आत्मघोषः। परभृत्।
बलिभुक्। वायसः। वातजवः। बलः। दीर्घायुः।
सूचकः। कृष्णः। यामौनः। पिशुनः। कटखादकः।
द्विकः। कागः (ज.)। गृहबलिभुक् (के.)। एक-
टक्। अन्यभृत्। घृकारिः (हे.)। एकाक्षः (श.)।
काणूकः (ज.)। कारवः। नगरीकः। परमृत्युः।
शक्रजः। सत्यवाक् (वि.)। काणः। धूलिजङ्घः।
निमिचक्रत्। कौशिकारिः। कौशिकारातिः।
चिरायुः। सुखरः। खरः। महालीलः। चिर-
ज्योती। चलाचलः (रा.)। करटकः। नागवीरकः।
गृदमेधनः। लुष्टाकः। आवकः। सरः।
शक्रजातः। यमदूतकः। मलभुक्। द्विककारः।
अप्रकटः। वातज्वरः (शब्दर.)। कटखदिरः
(मे.)। एतौ प्रसङ्गजातीयौ। तन्मांसगुणाः—
अयस्वरं चक्षुष्यं वृहणं लघु दीपनच। रा. नि.
८. ७। शीपरीगे हितः रसवीर्यविपाकेषु सिङ्हा-

दिभिः समः। सु. सू. ४६ अ.। काकजङ्घायां।
कौंठां शुङ्गकौंठेनौ। ज्योतिषम्याम्। गताङ्गकौ
काकील्यां। गुञ्जायाम्। कीकिले। वै. निघ.।
पीठसर्पिणि। (शौंठा)। परिमाणमेदे। शिरः-
चालने। काकीदुम्बरवृत्ते। स्त्री। काकसमूहे।
मे. कविकं। काकमांसान् चक्षुष्यं लघु चाग्नि-
प्रदीपनम्। धातुवृद्धिकरं बल्यं क्षतरीगं चयं
हरेत्। कृष्णकाकस्य मांसन्तु ज्ञेयं काकसमं
गुणैः॥ वै. निघ.।

काककङ्कः। पुं। चीनक इति प्रसिद्धायां।
हे. च.। सज्जरसे। वै. निघ.

काककर्कटी। स्त्री। खर्जूरीवृत्ते। भा.।

काककण्टकः। पुं। जलचरपक्षिविशेषे।
पानटकोडि। वै. निघ.

काककला। स्त्री। काकजङ्घावृत्ते। (केउग्रा-
ठेडा)। जटा.।

काककुञ्जलम्। स्त्री। नीलपत्रे। वै. निघ.

काककुष्ठम्। स्त्री। कजुष्ठे।

काकक्षौ। स्त्री। महाकरञ्जवृत्ते। रा. नि.
व. ८।

काकचिञ्चा (चिः, चो)। स्त्री। गुञ्जायां।
कूठ। चिका.। रक्तगुञ्जायां। भा. प. १५. गु. व.।

काकच्छदः (दिः, दिः)। पुं। खञ्ज-
पक्षिणि। श. र.। चाषपक्षिणि। नीलकण्ठपाथी।
विका.।

काकजङ्घा। स्त्री। गुञ्जायां। र. मा.। (Leea
hirta.) खनामख्यातचुपे। (केउग्राठेडा,
कौंठां शुङ्गकौंठेनौ। मसीति पाथाय। र. मा.।
तत्पर्यायः—काकाङ्गी। काकाक्षी। काक-
नासिका (शब्दर.)। काका (मे.)। काकनासा।
काकफला (ज.)। कषीबलः (र.)। काकाङ्गा (अ.
टी.)। धाङ्गजङ्घा। काकाङ्गा। सुलोमशा। पारा-
वत्तपदी। दासी। नदीकान्ता। सा क्षतीपथीगिनी
च। गुणाः—तिक्तोष्णा क्षमिष्यकफापहा वाधि-
थ्यघ्नी अजीर्णघ्नी जीर्णविषमज्वरनाशिनी। रा.
नि. व. ४। “काकजङ्घाजटा निद्रां जनयेच्छि-
रसि स्थिता। हिना कषाया तिक्ता कफपित्तघ्नी
ज्वरपित्तासृज्वरकण्डूविषक्षमिनी च।” भा. पू.
१५.। “एतद्वनं एकादिकज्वरे हितम्।” च.
द. ज्व. चि.।

काकजम्बुः (म्बुः) । स्त्री । (Ardisia solanacea.) खनामख्यातजम्बुवृक्षविशेषः । भूमिजम्बुवृक्षः । भूदेखाम्, वनखाम्, छोटो काम्-गोह । मं नदीतीरजम्बु । कं तोरेनेरिलु । तत्पथ्यायः,—काकफला । नादेशी । काकवल्गुभा । भङ्गुटा । काकनौला । आङ्गुलम्बुः । घनप्रिया । गुष्पाः—कषाया चक्षा गुरुः पाके मधुरा दाह-अमासिसारणी वीर्यपुष्टिबलदायक । रा. नि. व. ११ । र. मा. । नागरद्वन्द्वे । वै. निघ. ।

काकजानु । स्त्री । काकजहायाम् । चक्र. ।

काकजानुका । स्त्री । काकजहायाम् । भेष. स्त्रीरोग. चि. । रस. र. प्रदरे ।

काकजिन्नी । स्त्री । गुष्पायाम् । के. ।

काकडम्बुरः । पुं । कण्डुम्बुरे । कूजुडुम्बुरः ।

काकश्म । स्त्री । A leprosy with black and red spot. महाकुष्ठरोगविशेषः । तन्म-चक्षुष्यथा—काकश्मलिकाफलसदृशानि चतीव रक्त-रङ्गानि काकश्मलानि । शीघ्रशीघ्रादीनि सामान्य-विज्ञानि । लक्ष्मीचमेदस्वपनाङ्गसादाश्च भवन्ति । सु. नि. ५५. ।

काकणवटो । स्त्री । कुष्ठशीघ्रः । पाठः—**काकणवटो** विषं वट्टि कटुका निकटवर्त्यं । तुल्यांशं चूर्णितं भाव्यं क्रायेणानेन तद्दिनं । पथ्यान्नि-विषकानि खदिरं वासकोऽप्यता । गलेरुष्टावशेषं तत्कषायं भावने हितं । मासमात्रं लिहेत् चौद्रेः काकश्मं हन्ति तद्वटी । रस. र. । गोह, विष, छितार मूल वा डेला, कटुकी, त्रिकुणा, त्रिकटु एवं जिम्बु प्रत्येक एकं नानि भाग । तावना जवा—श्रीतकी, निमहाण, विडङ्ग, धमिर, वागीशान, गुणक ।

काकणन्तिका (न्ती) । स्त्री । रक्तगुष्पाया । गुष्पाया । सु. चि. १८५. । प. सु. । रक्तकन्तल-वृक्षः । वै. निघ. ।

काकशान्तकः । पुं । सिन्दूरः । वै. निघ. ।

काकण्डा । स्त्री । काकनासायाम् । कूजु चेत कूट । रा. नि. व. १ ।

काकतित्ताका (त्ता) । स्त्री । लताकरश्मि । वै. निघ. । वा. कू. १५५. । काकजहायाम् ।

भा. पू. १५. । श्वेतगुष्पायाम् । श्वेत कूट गोह । र. मा. ।

काकतिन्दुः (कः) । पुं । (Diospyros tomentosa.) तिन्दुकविशेषः । माकड़ा गोव, कूटिना गोह, ठेन, माकड़ा ठेन । भा. । तत्पथ्यायः,—काकेन्दुः । कुलकः । काकपीलुकः (च.) । काकपीलुः । काकण्डः । काकशूलः । काकाहः । काकबीजकः । फलगुष्पाः—गुरु कषा-याश्च वातविकारघ्नं मधुरम् । पक्वः वमिषित्त-मौषल्फकरश्मि । रा. नि. व. ११ ।

काकतुण्डः । पुं । कण्ठागुच्छः । छे. च. । मल-चरपक्षिविशेषः । वै. निघ. । च. सु. २७५. । श्वीवीह-गतकफतुण्डाकारसन्धी । स च हनुवदसन्धिः । भा. ।

काकतुण्डफला । स्त्री । काकनासायाम् । कूजु चेत कूट, चेत केउग्राहूँटी वा रक्त-कषण, वड चेत शुङ्कौडनी । भा. पू. १५. ।

काकतुण्डा (ण्डिका) । स्त्री । श्वेतगुष्पा-याम् । श्वेत कूट । महाश्वेतकाकमायाम् । वड चेत शुङ्कौडनी । वै. निघ. । काक-विज्ञायाम् । कूट गोह । हला. ।

काकतुण्डो । स्त्री । गुष्पायाम् । वै. निघ. । राजरीती । पिडनविशेषः । रा. नि. व. ११ । लघुरक्तकाकमायाम् । वै. निघ. २५. भूतज्व. चि. । खनामख्यातलतायाम् । केउग्राहूँटी, चेत कूट । तत्पथ्यायः,—काकपीलुः । काकशिली । रक्तला । व्याह्वानो । वक्रशल्या । दुर्गोहा । वायसादनी । ध्याङ्गनखी । वायसो । काकदन्तिका । ध्याङ्ग-दन्ती । काकादन्ती । काकादनी । र. सा. सं. । गुष्पाः—कटुतिक्तोष्ण रसायनी वातदीपनी रक्षा पलितघ्नी च । रा. नि. व. १ ।

काकदन्तिका । स्त्री । काकादनीलतायाम् । चेत वा रक्तकूट । दन्तीवृक्षः । रक्तकाकमाया । रक्त शुङ्कौडनी । वै. निघ. ।

काकदुमः । पुं । वृक्षविशेषः ।

काकध्वजः । पुं । वाङ्गवायी ।

काकनामा । पुं । वक्रवृक्षः । वक्रकूटनेत्र गोह । र. मा. ।

काकनासः । पुं । विकण्डकवृक्षः । रा. नि. व. ११ ।

काकनासा । स्त्री । (Solanum indicum) महाश्वेतकाकमायाम् । वड चेत शुङ्कौडनी । चिं केउग्राहूँटी, केउग्राहूँटी । मं वैडिलिकड्डलि, डिडियाकागदीके । टे' वेलुम-सन्दिचेदु, पुसगुलिविन्दचेदु, काकिदीकेदु । तत्पथ्यायः,—काकाहो । काकतुण्डफला । गुष्पाः—मधुरा शीतला पित्तघ्नी रसायनी दाह्यकरी विशि-षतः पलितघ्नी । रा. नि. व. १ । कषाया उष्णा रसपाकयोः कूटुः कफघ्नी वान्तिकरी तिक्ता शीथार्थः श्वेतकुष्ठवृक्षः । भा. पू. १५. । (शा.) वक्र-वृक्षः । रवा. । काकजहायाम् । मटा. ।

काकनासिका । स्त्री । रक्तविश्वतायाम् । रा. नि. व. ६ । काकजहायाम् । कंटी शुङ्कौडनी । चम. । रा. नि. व. ४ । गलनाफले । जेजटेस्तु वासाफलबद्धयते । सि. यो. यज्ञ. चि. चवन-प्राश. । सा. को. । “काकोलीकाकनासिका ।” **काकनिद्रा** । स्त्री । चयनिद्रायाम् । काक-तज्ञा ।

काकनौला । स्त्री । काकजम्बुवृक्षः । वनखाम् । रा. नि. व. ११ ।

काकन्ती । स्त्री । कण्ठागुच्छायाम् । कांशभिम् । र. मा. ।

काकन्दी । स्त्री । विज्ञायाम् । ठेङ्गून ।

काकपदम् । स्त्री । कपालीपरिशिरःपर्यन्तं मुखं काकपदमुच्यते । “मूर्ध्नि काकपदमुच्यते ।” सु. कण्ठ २५. ।

काकपर्णी । स्त्री । मुद्रपथ्याम् । शृङ्गानो । भा. ।

काकपक्षः । पुं । शिखण्डके । जूभि. । बाला-नानु शिखा प्रोक्ता काकपक्षः शिखण्डकः । चम. ।

काकपीलुः (कः) । पुं । काकादनीलताया । रक्त शुङ्कौडनी । श्वेतगुष्पायाम् । चेत कूट । रा. नि. व. १ । रक्तगुष्पायाम् । भा. पू. १५. । काकतिन्दुके । माकड़ा गोव, कूटिना, माकड़ा केन्म । भा. । चम. ।

काकपुच्छः (ष्टः) । पुं । कीकिले । श. र. । छे. च. ।

काकपुष्पम् । स्त्री । यन्त्रिपथं । सुगन्धवृक्षः । वै. निघ. ।

काकप्राणा । स्त्री । काकनासायाम् । महा-

श्वेतकाकमायाम् । वड चेत शुङ्कौडनी । रा. नि. व. १ ।

काकफलः । पुं । निम्बवृक्षः । काकजम्बुम् । वनखाम् । रा. नि. व. २१२ ।

काकफला । स्त्री । काकजम्बुवृक्षः । रा. नि. व. ११ ।

काकवन्ध्या । स्त्री । एकमात्रप्रसवायां नाथ्या ।

काकभण्डो । स्त्री । श्वेतगुष्पायाम् । वै. निघ. ।

काकभाण्डो । स्त्री । महाकरश्मवृक्षः । रा. नि. व. ६ । लघुरक्तमाषिकायां । गान् शुङ्कौडनी । वै. निघ. ।

काकभोरः । पुं । पेशके । रवा. । तिका. ।

काकमहुः । पुं । दाल्यूपपक्षि । डाहक । हारा. । चिका. । “काकमहुर्गलरहे ।”

काकमहः (कः) । पुं । महाकावल्यायाम् । मांकाणकनेत्र गता । प. सु. ।

काकमांसम् । स्त्री । वायसमांसि । See काकः ।

काकमाचिका (ची) । स्त्री । खनामख्यात-पत्रशकविशेषः । केउग्राहूँटी, कंटी शुङ्कौडनी । हारा. । चिं कवेषा कावह । काके । मं कं कवया । रा. नि. व. ४ । तत्पथ्यायः—वायसी (च.) । काकमाचिका (श्वन्द.) । काका (ने.) । घनाघना (श.) । ध्याङ्ग-माची । वास-साह्या । सर्वतित्ता । बहुफला । कटुफला । रसायनी । गुच्छफला । काकमाता । सादुपाका । सुन्दरी । तिक्तिका । बहुतिक्ता । गुष्पाः—तिक्ता रसीणा कफघ्नी श्लार्थः शीफघ्नी कुष्ठघ्नी कण्डूघ्नी विदोषघ्नी क्षिण्णोष्ण खरदा शक्रदा रसायनी शीथगुष्पाश्चोन्मेषघ्नी कटुः चक्षुष्या विज्ञाण्डहि-हृद्दीपघ्नी च । भा. पू. १५. । तिक्ता सा पित्तं वर्धयति उष्णवीर्यतात् । सु. सु. ४०५. । काक-माची श्वेतरक्तमेदिन विद्या । तयोः श्वेता महा-श्वेता काकमाची (मं काङ्गुलीली थीरश्चेतकावली), द्वितीया लघुरक्तकाकमाची, रक्तकाङ्गुली लघु रक्तकावलीति महाराष्ट्रदो ख्याता । तयोः श्वेता—“मधुरा च रसायनी । शीता कषाया कटु च तिक्ता थीणा वमिषदा । तनीर्दाह्यकरी प्रोक्ता कफघ्नी शार्थमाश्रिणी । मलीपलितपित्तघ्नी श्वे-

कुशापहा मता" इति । "तुर्वरोणा रसायनी । कटु-
तिक्ता रुचिकरी वातकुष्ठविनाशिनी । पाण्डुप्रमेह-
कफहा हृदि कृमिज्वरापहा । पलितस्य च हृत्नी
स्यात् ।" रक्तकाकमाचौ गुणाः । वै. निघ. ।
जोवन्तो वातकफकृत् पित्तसंशमनी तथा ।
विदोऽशमनी वृथा काकमाचौ रसायनी ॥ अति.
१५५. । च. द. य. च. चि. । मृष्टफला । सु. सु. ३७
सुरसादि. उ. । गुडफला । वा. सु. १५५. । चवक-
सुरसि भागी कासुका काकमाचौ । काण्डिडा इति
ख्याति शक्ते । क. प. हि. डा. । प. सु. ।

काकमाचौतैलम् । क्ली. । बहुषिकादौ
हितम् । पाठः—“काकमाचौरसे सिद्धं कटु-
तैलं चतुष्पञ्चम् । मनःशिलासोमरानीवीजसिन्दूर-
गन्धके. । शाण्मावे सद्यः कृत्वा ह्यवश्यमरुषिकान् ।”
रस. र. ।

काकमाता । स्त्री. काकमाचौचुपे । शुङ्-
कौण्डेनी । रा. नि. व. ४ ।

काकमाटका । स्त्री. काकमाचाम् ।

काकमुखयन्त्रम् । क्ली. काकमुखसदृश-
शृङ्गोदरयोऽप्ययन्त्रविशेषः । भा. । जौड़ाणि
विशेषः ।

काकमुक्ता । स्त्री. गुडपण्याम् । शृङ्गानी । रा.
नि. व. ३ ।

काकयवः । पुं. शयस्त्रीनधान्ये । आंगड़ा ।

काकयानम् । क्ली. कीडण्णदेश्याति हासा-
नामवचविशेषः । वै. निघ. ।

काकरिपुः । पुं. उलूके । पौंठा ।

काकरुहा । स्त्री. बन्दावले । परगाहा ।
विका. ।

काकरुकः । पुं. उलूके । निम्बवले । चि.
भौते । स्त्रीजिते । मे. कचतुक् ।

काकलम् । क्ली. कण्डमणी । तिका. । पुं.
द्रोणकाके ।

काकलकः । पुं. कण्डमणी । शोबाया उन्नत-
प्रदेशे । षट्किवाभ्याजतिभेदे । गुणाः शालिवत्
कटुकवच । सु. सु. ४६५ ।

काकलौद्रापा । स्त्री. दाचाविशेषः । वेदानां
किमिदम् । शुद्धि. । तत्पथ्यायः—जम्बूका ।
कृष्णतमा । लघुद्राचा । निर्वीजा । सुवना ।

रसाधिका । गुणाः—मधुरा रसता रसिका रुचि-
करी आसहज्जासनी । रा. नि. व. ११ ।

काकलौमृगः । पुं. भूमिशयनगविशेषः ।

काकलीरवः । पुं. कीकिले । रा. नि. व. १२ ।

काकवल्गुभा । स्त्री. काकजम्बूवले । वनजाम् ।
रा. नि. व. ११ ।

काकवल्ली । स्त्री. खर्णवल्गाम् । भा. पू. १५. ।
पौतकावने । वै. निघ. ।

काकविष्ठा । स्त्री. काकमले ।

काकवीजकः । पुं. काकतिन्दुके । मांङ्का-
गाव ।

काकवृन्ता । स्त्री. रक्तकुलत्थके । वै. निघ. ।

काकशान्तिका । स्त्री. गुडायाम् ।

काकशालिः । पुं. कृष्णशालिधान्ये । वै. निघ. ।

काकशिखी । स्त्री. रक्तगुडायाम् । रक्तकाक-
माचाम् । जालशुङ्कौण्डेनी । रा. नि. व. ३ ।

काकशीर्षः । पुं. वकवले । वागना गांश्च ।
प. सु. । See अगलिः ।

काकसस्यः । पुं. तन्नामकपत्रविशेषः । कां-
कूठ पांथी । वै. निघ. ।

काकसादौ । पुं. अशुभलक्षणाश्च । आग्नेये ।

काकस्फूर्जः । पुं. काकतिन्दुकवले । मांङ्का-
गाव । मं काकटेभुषी । वै. निघ. ।

काका । स्त्री. श्वेतविविधे । काकीदुम्बरिका-
याम् । कांङ्कडूभूर । काकीलीवले । कांङ्का
गांश्च । काकजहाया । गुडालताया । मलपुडवले ।
निम्नीया । काकमाचाम् । श्वेत शुङ्कौण्डेनी ।
मे. कविकं ।

काकाङ्गा (क्ली) । स्त्री. काकनासायां ।
केडेगांठूटे, श्वेत शुङ्कौण्डेनी । भा. पू.
१५. । काकजहायाम् । वै. निघ. ।

काकाक्षी । स्त्री. काकजहायाम् । श. र. ।

काकाण्डः । पुं. काकतिन्दुके । मांङ्का गाव ।
महानिम्ब । षोडानिम् । रा. नि. व. २ । क्ली.
काकपत्रिडिम्बे ।

काकाण्डफलम् । क्ली. शकरशिखीफल ।
आलकूमी कृण । काकतिन्दुकफले । मांङ्का
गाव । सु. सु. ४६५. । कपिकण्डुगुणः ।

काकाण्डा (गङ्गी) । स्त्री. कीलशिख्याम् ।
रा. नि. व. ५. । महाज्योतिषमतीलतायाम् । वड
गठाकृष्टी । रा. नि. व. ३. । असाध्यलूता-
विशेषः । सु. कल्प. ८. अ. । See लता ।

काकाण्डाला । स्त्री. कीलशिख्यां । आंला-
कूमी । रा. नि. व. ७. । कटुभ्याम् । गठाकृष्टी ।
इयञ्च माषवद्गुणविशेषः । अरुणः ।

काकादनकः (नो) । पुं. स्त्री. (Ardisia
solanacca.) श्वेतगुडायाम् । श्वेतकूँठ । भा.
म. पूतना. चि. । रक्तगुडायाम् । वृक्षकूँठ । सु.
चि. ३२५. । र. मा. । उत् काउशीष्टिया ।
मं कं साङ्गीकडुङ्गिनि । किरियकागिदौङ्गे । तत्-
पथ्यायः—हिंसा । गृध्रनखी । तुखी । काला ।
अहिंसा । कटुका । पानिः । कपालः । कुलिकः ।
रा. । गुणाः—कटुष्णा तिक्ता रसायनी वात-
दोषहरी रुचा पलितनाशिनी च । रा. नि. व. ३ ।
विषरीगन्नी शोथघ्नी च । राज. । कण्टकपाली-
लतायाम् । कानिशाकडा । कुमिरके इति च
भाषा । प. सु. । सु. सु. ३२ अ. कफशमने । रक्त-
काकमाचाम् । जाल शुङ्कौण्डेनी । रत्ना. ।
काकतिन्दुकायाम् । सु. चि. १४१८ अ. ।

काकान्तो । स्त्री. रक्तगुडायाम् । भा. पू.
१५. ।

काकान्नः । पुं. समशीलचुपे । रा. नि. व. ४ ।

काकायुः । पुं. खर्णवल्गाम् । खर्णलता । वा.
पू. १५. । See खर्णवल्ली ।

काकारिः । पुं. पेचके । हे. च. ।

काकालः । पुं. द्रोणकाके । श. र. । वस्त्रनाभ-
विषे । हे. च. ।

काकास्या । स्त्री. महाश्वेतकाकमाचाम् ।
श्वेत शुङ्कौण्डेनी । वै. निघ. ।

काकाह्वा (ह्वाना) । स्त्री. काकमाचाम् ।
रा. नि. व. ४ । सु. चि. २५. । वनसुद्धे । वै.
निघ. ।

काकाक्षा । काकनासायाम् । रा. नि. व. ३ ।

काकिणी । स्त्री. रक्तिकायाम् । कूँठ । एक-
वराटिकायाम् । एककडा । पणचतुर्धांश्च ।
५ गणं । मानदण्डे । “काकिणी पणचतुर्धांश्च
१८

माणदण्डेऽपि दृश्यते । कृष्णलैकवराक्षीः स्यात् ।”
मे. पत्रिकं ।

काकी । स्त्री. वायस्याम् । काकील्याम् । रा.
नि. व. ३ । श्वेतकाकमाचाम् । श्वेत शुङ्-
कौण्डेनी । वै. निघ. ।

काकुः । स्त्री. जिह्वायाम् । विका. ।

काकुद् (दम्) । क्ली. तालुनि । रा. नि.
व. १८ ।

काकुदी । पुं. ककुदावर्त्ते महादीपान्विताश्च ।
“आवर्त्ता यस्य ककुदि काकुदी स चदाहृतः”
ज. द. ३ अ. ।

काकुरुतम् । क्ली. विज्ञतशब्दे ।

काकुलोमृगः । पुं. चतुर्विधविलेशयन्त्रे ।
वै. निघ. ।

काकेक्षि (क्षु) कः । पुं. वृक्षगन्धये । खागडे ।
खागड़ा । र. मा. । विका. । कासहणे । के. जे. ।
रा. नि. व. ८. । कौकिल्लाचुपे । भा. पू. १५. ।

काकेन्दुः (कः, कौ) । पुं. (Diospyros
melanoxylon.) काकतिन्दुके । मांङ्का
केन्द्र । अम. । कटुतिन्दुके । कूठिना । प. सु. ।

काकेवुकः । पुं. वृक्षविशेषः । सुशु. ।

काकेष्टः । पुं. निम्बवले । रा. नि. व. २ ।

काकेष्टा । स्त्री. रेणुकायाम् । काकमाचाम् ।
वै. निघ. ।

काकोचिकः (चौ) । पुं. स्त्री. काउचीति
प्रसिद्धे मस्यविशेषः । काउच माह । हारा. ।

काकोडु (दु) स्वरः । पुं. काकीदुम्बरिकायाम् ।
कांङ्कडूभूर । प. सु. ।

काकोड (दु) स्वरिका । स्त्री. (Ficus his-
pida, opposite-leaved figtree, Syn.
Ficus oppositifolia.) खनामख्यातवले ।
कांङ्कडूभूर । हिं तटमिला, (गीउडुस्वरा । र.
मा. १) (कटुधरी । भा. १) मं कालाउंव । तं
ब्रह्मसेडिचेदु । तत्पथ्यायः—फलः । मस्युः ।
जघनेफला (अ.) । बहुफला (ज.) । खरदला (श.) ।
मलयुः । फल्यफला । काकोडुस्वरः (शब्दर.) ।
कृष्णीदुम्बरिका । खरपत्री । राजिका । कुट्टी-
दुम्बरिका । कुठनी । फल्युवाटिका । अजाजी ।

फलुनी। चित्रभेषजा। आङ्गनाली। गुणाः—
चित्रनी उदुम्बरगुणा च। मृद. व. ५। पक्कफलं
श्रीतलं गौल्यं च कटु त्वग्दीपकं रक्तपित्तघ्नं।
तद्वत्कलं चतिसारघ्नम्। तथा—उदुम्बरत्वक्
श्रीतला कषाया व्रणघ्नी गर्भरक्षणे हिता सन्त्यदा
च। रा. नि. व. ११। तिका श्रीतला तुवरा
सम्भनकरी कफ पित्त-व्रण श्वित्त-कुष्ठ-पाण्डुर-
कामघ्नी च। गुदः पादेषु श्रीतला खादुः
दमिकरी च। राज.। फलगुणाः—विष्टभि
मधुरं लिङ्गं तप्यं गुद च। सु. सू. ४६ च.।

काकोदरः। पुं। सपें। अम.।

काकोदुम्बरिकाफलम्। स्त्री। अक्षरी.
वै. निघ.।

काकोनालकः। पुं। प्रवजातीयपक्षिविशेषः।
गुणाः प्रवत्।

काकीलः। पुं, स्त्री। द्रोणकाकि। पाँड़काक।
हृत्वा। काकील्याम्। धरणि। कृष्णवर्णस्यावर-
विषमेदे। रवा.। काकीलसुयतेजः स्यात् कृष्ण-
वर्णमहाविषम्। वै. निघ.। सपें। वनशूकरे।
व. र.।

काकोली। स्त्री। Berry of the calcu-
lus indicus. It is brought from Na-
pal and Morung. Tizyphus napeca.
चौरकाकोलीसदृशकन्दविशेषः काकोलीभिन्ने।
मेदस्य कैवलं चौरकाकोल्याः किञ्चित् कृष्णता।
कौकुणा। मं कटुवतिगे, काचली। तें तेलुसणि-
चेडु। उत्. काकीलि। तत्पर्यायः—पयस्या।
श्रीतपाको (र.)। कायस्या (अ. टी.)। वायसी-
लिका (शब्दर.)। वायसीली। चौरा। आङ्गिका।
वीरा। शुक्ला। धीरा। मेदुरा। आङ्गोली।
खादुमासी। वषस्या। जीवनी। शुक्लचौरा। पय-
स्विनी। एषा चौरकाकोलीत्युत्पत्तिस्थान एव जायते।
“जायते चौरकाकोली महामेदोवृष्यले। यच्च
स्यात् चौरकाकोली काकोली तव जायते।
चौरासीसदृशः कन्दः स चौरप्रियगन्धवान्। सा प्रोक्ता
चौरकाकोली काकोली लिङ्गमुच्यते। यथा स्यात्
चौरकाकोली काकोलीपि तथा भवेत्। एषा
किञ्चिद्वेत् कृष्णा मेदीयसुभयोरपि ॥ भा.।
गुणाः—श्रीता मधुरा लिङ्गा अयपित्तानिलाति-
मुत्। रक्तदाहज्वरघ्नी कफशूलवर्जनी च। रा.
नि. व. २। चौरकाकोल्याम्। फलवृत्ते।

काकोलीहयम्। स्त्री। काकोली चौरकाकोली
च। “काकाकोली कवडीसन्ना, अन्था चौर-
काकोली पयस्विनीसन्ना।” वा. सू. १५ अ.
जीवत्यादि। जीवन्तीकाकोली मेदे हे मुद्रमाष-
पथ्यौ। एतद्व्याभावे। अश्वगन्धामूलं दिगुणं ग्राह्यम्।
भा. म. ४४, कर्णरोग, चि.।

काकोल्यादिः। पुं। तन्नामकौषधद्रव्यगणे।
अयं नाष्टवर्गसंज्ञितः। सि. यो. शाल्वणखेदे।
“काकोली-चौरकाकोलीजीवकपंभकमुद्रपथ्यौमाष-
पथ्यौमिदामहामेदाच्छिद्रुहाककंटाशुकीतुगाचौरी-
पन्नकप्रपोखरीकाङ्गिहृदिसहिकानीवत्यो मधुकच।
काकोल्यादिरयं पित्त-श्रीषितानिल-नाशनः।
जीवनी वृद्धयो ह्यः सत्यः श्लेष्मकरस्तथा ॥”
सु. सू. २८ अ.। अपि च। “काकोली चौरकाकोली
जीवकपंभकौ तथा। अङ्गिहृदिसथा मेदा मन्ना-
मेदा गुडुविका। मुद्रपथ्यौ माषपथ्यौ पन्नकं
वैशलोचना। शङ्खी प्रपोखरीकच जीवन्ती मधु-
यष्टिका। द्राक्षा चैति गण्यो नाम्ना काकोल्यादि-
रुदीरितः ॥” गुणाः—“सत्यकृद्बृहणी ह्यः पित्त-
रक्तानिलापहः ॥” भा.।

काकोल्यादिष्टतम्। स्त्री। वातरक्तेष्टतम्।
काकोलीगुणमधुकं सशिव च धात्री जीवन्ती मेद-
युगलावपि दृष्टिपथ्यौ। द्राक्षा सपन्नकतुगा च
कुलीरशङ्खी हौ चौरकावपि समस्तचतुषुलाख्यां
षट्ठीं विचूर्ण्य विपचेच्च शनेघंटेऽपि प्रस्यं दृप्तस्य च
तथा सरसं गुडूच्याः। दृप्तस्य पादं पुरमेव दत्त्वा
पुनः पचेत् वैद्यवरी विधिज्ञः। रस. र.।

काको(कौ)ष्ठः (कः)। पुं। कण्वरुणा-
कृतिविशेषः। स च निम्बोससङ्गितायाश्चश्रीषित-
पालिः। सु. सू. १६ अ.।

कागः। पुं। काकि। जटा.।

कागदः। पुं। कागज इत्यावरवीयभाषाप्रसिद्धि
श्रणपत्ते। कागज।

कागारिः। पुं। पेशके।

काङ्गा। स्त्री। काकजङ्गायाम्। काकोल्याम्।

काङ्गायनगुडिका। स्त्री। गुल्मरोगे दृष्ट-
फलोषधे। प्रक्रिया स्रष्टा। अन्नवेतसः अस्त-
लोष्यामिति केचित्। शङ्खी, कूड, मडौ, चिता-
मूल, टुमुरि, गुट्टे, वट, तेडुडौ, अत्रोत्तरे
१ पं. हिङ्गु ३ पं. श्वक्का २ पं. अन्नवेतस

वा आम्रक २ पं. धन, शमान, जीरा, अत्रि
अत्रोत्तरे २ तो. कृष्णजीरा ४ तो. वन-
शमान ४ तो. टावारसेन कीलास्थिमाना बटी
काय्या। च. द.। सा. कौ.। रस. र.।

काङ्गायनमोदकः। पुं। अश्वरीगे। पथा-
दीनां द्रव्याणां चूर्णानि यथाभागमेकत्र सम्मिश्रयेत्।
हरीतकी ५ प. जौरक १ प. मरिच १ प. पिप्-
पली १ प. पिप्पलीमूल २ प. चविका ३ प.
चित्रकमूल ४ प. शङ्खी ५ प. यवचार २ प.
भज्जातक ८ प. गुडकण्ड (थोड़) १६ प. (अभावे
शकरा वा मत्स्याण्डौ)। सर्वचूर्णदिगुणो गुडः। च.
द. अश्व. चि.।

काङ्गा। स्त्री। वचायाम्। श. च.।

काङ्गुकः। पुं, स्त्री। षष्ठिकधान्यमेदे। कांशनी
घेष्टे धानविशेषः। गुणाः—रसे पाके च मधुरः
वातपित्तशमनः शालिवर्णः। सु. सू. ४६ अ.।

काङ्गुत्। पुं। कौष्ठपक्षिणि। वै. निघ.।

काङ्गा। स्त्री। आहारिकायाम्। सु. नि. ६ अ.।

काङ्गोरः। पुं। कङ्कपक्षिणि।

काचः। पुं। Affection of optic nerve
or gutta serena. नराशयोः तृतीयपटल-
गतनेत्ररोगविशेषः। नेत्रे शुक्लांशुं ज्ञानं विन्दु।
हिं मोतिबाविन्दु। दोषे तृतीयपटलं गते काच-
संज्ञको नेत्ररोगो जायते। “लक्षणं यथा—“प्राप्नोति
काचतां दोषे तृतीयपटलाश्रिते। तेनोद्भूतोक्षते
नाधः तनु चैलावतोपमं। यथावर्णं च रज्येत दृष्टि-
र्ज्ञेयं च क्रमात् ॥” वा. उ. १२ अ.। अस्मिन्नपि
बभौभूते नातिरुद्धं महागदे। चन्द्रादित्यौ सनच-
वान्तरिक्षे च विद्युतः। निर्मलानि च तेजांसि
आजिण्णान्यथ पश्यति। स एव चतुर्थपटलगतः
लिङ्गनाशः नीलिकासंज्ञा भवति। “स एव लिङ्ग-
नाशश्च नीलिका काचसंज्ञितः ॥” वातेन चापि
रूपाणि भ्रमन्तीव च पश्यति। आबिलान्यरूपा-
भानि व्याविहान्तीव मानवः। पित्तं नादित्य-
खद्योतचक्रचापतडिङ्गणान्। दृश्यतश्चैव शिखिनः
सर्वं नीलञ्च पश्यति। कफेन पश्येद्रूपाणि
क्षिण्णानि च सितानि च। पश्येद्रूपाणि च
व्यभवेनाभ्रसंज्ञम् ॥ इत्यादि। सलिलप्रावता-
नीव परिजाद्यानि मोनवः। पश्येद्रूकेन रक्तानि
तमोसि विविधानि च। सलिलान्यथ कृष्णानि

पीतान्यपि च मानवः। सन्निपातेन चित्राणि विभू-
तानि च पश्यति। बहुधा च विधा बापि सर्वा-
ण्येव समन्ततः। हीनाज्ञान्यधिकान्ज्ञानि व्यती-
थपि च पश्यति ॥ मा. नि.। शिखे। मणौ।
मे. चक्षिणं। सृत्तिकाविशेषः। कांठ। गुणाः—
आररसः उष्णवीर्यः अज्जनादृष्टिकरः। राज.।
अश्वस्य पेटिकाचिरीगे। श्रीसाभिष्यन्दिनोऽश्वस्य
शूलं साशुविलोचनं। काचः सञ्जायतेऽश्वस्य पाण्डुता
चापि चक्षुषः ॥” ज. द. ३० अ.। कष्टमेदे।
श. च.। चारि। हे. च.। स्त्री। सिक्कणे।
काचलवणे। विट्पत्रेण। रा. नि. व. २१।

काचकम्। स्त्री, पुं। काचलवणे। स्फटिके।
काचमणौ। वै. निघ.।

काचकूपी (घटौ)। स्त्री। काचनिर्मित-
स्थाल्याम्। कांठेन निम्नि मेघ.।

काचजः। पुं। काचलवणे। वै. निघ.।

काचतिलिङ्गौ। स्त्री। आसतिलिङ्गायाम्।
कांठां तैलुगं। भा. पू. १४ अ. फलव.।

काचतिलकम्। स्त्री। काचलवणे। रा. नि.
व. ६।

काचनम्। स्त्री। कचायाम्।

काचभवः। पुं। काचलवणे। वै. निघ.।

काचभाजनम्। स्त्री। काचनिर्मितपात्रे।
कांठेन वागन। विका.।

काचमणिः। पुं। काच। अ. भा. ८ अ.।

काचमलम्। स्त्री। काचलवणे। कांठ जवण।
रा. नि. व. ६। काचलवणे। कर्णकंठ जवण।

काचमालिका। स्त्री। मये। विका.।

काचलवणम्। स्त्री। Black salt, a
medicinal salt prepared by cal-
cining fossile salt and the fruit of
the emblic myrobalan together.
It consists of muriate of soda
with a proportion of sulphur,
iron and lime. खनामस्यातलवणे। काच-
लवण इति महाराष्ट्र-कर्णाटदेशे ख्यातम्।
कृष्ण जवण, कांठा जवण। गोत्रा इति मय.।
मं वांगडखार। तत्पर्यायः—नीलं। काचोद्भवं।
काचं। नीलकं। काचसम्भवं। काचनीचलं।

कण्डलवर्णं। पाकजं। काचोत्थं। हृद्यगन्धं। काञ्चलवर्णं। कुरुविन्दं। काचमलं। कचिमं। नीलम्। गुणाः—रूचं दृढतृचार् पित्तलं दाहकं कफवातघ्न दीपनं गुणशूलनुचं। रा. नि. व. ६।

काचकयन्त्रम्। स्त्री। अकारादिनिष्काशनाय काचनिमित्तवकयन्त्रे।

काचविन्दुः। पुं। नेत्ररोगविशेषः। See काचः।

काचसम्भव(सौवर्चल)म्। स्त्री। काचलवर्णे। रा. नि. व. ६।

काचस्थाली। स्त्री। काचपात्रे। पाटलावले। श्रीराम गौडः। अम.। प. सु.। श्वेतपाटले। वै. निघ.।

काचा। स्त्री। काचमयौ। “काचा तु सारका लघ्वी व्रणनेवहिता खेखनी शूलहृत्पीता...”। वै. निघ.। वयोनिरुपिका अश्वस्य दन्तेषु पञ्चदशादादरभ्य सप्तदशपर्यन्तं जाताः सर्षपाकाराः शुभा रेखाः। ज. द. ४५.।

काचाह्वा। स्त्री। हरिद्रायाम्। वै. निघ. २५. अ. प. चि.।

काचाक्षः। पुं। वृद्धके। गुणाः—प्रचवत्। पञ्चकन्दे। वै. निघ.।

काचि(जि)घः। पुं। काञ्चने। मूषिके। म. घटिकं। शिल्पीधान्यादौ। वै. निघ.।

काचिच्चिकः(लिन्दिः)। पुं। काकचिञ्चायाम्। कूट गौडः।

काचितः। त्रि। शिक्कारीपिते (पदार्थे)। शिकारि तौला (जवा)। अम.।

काचिमः। पुं। देवकुलीवृक्षे। त्रिका.।

काचोत्थम्। स्त्री। काचलवर्णे। रा. नि. व. ६।

काचोद्भवम्। काचलवर्णे। रा.।

काजुतः। पुं। जावीचुपे महाराष्ट्रादौ ख्याते। गुणाः—“तुवरः मधुरीणी लघुः क्षुतः। धातुवृद्धिकरी वातकफशूलोदरज्वरान्। कृमिप्रणाग्निमान्यानि कुष्ठश्च श्वेतकुष्ठकं। संयङ्गशर्मानाहान् नाशयेत्...”। वै. निघ.।

काञ्चजम्। स्त्री। काचलवर्णे। वै. निघ.।

काञ्चन(क)म्। स्त्री। पुन्नागपुष्पे। वै. निघ.। पञ्चकेशरे। म. घटिकं। स्वर्णे। नागधेश्वरपुष्पे।

रा. नि. व. ६। वै. निघ. २५. द्विका. चि.। हरिताले। रा. नि. व. १२।

काञ्चनः(कः)। पुं। (Bauhinia variegata &c.) खगामख्यातवृक्षे। काञ्चनवृक्षः। प. सु.। हि कचनारः। मं कं कांचनु, कीचाने। तै देवकांचन। स त्रिविधः पीतरक्तश्च तमेदेन। श्वेतस्य तस्य पर्यायः,—काञ्चनालः, कर्वूदारः, पाकारिः (रः)। रक्तस्य तस्य पर्यायः,—रक्तपुष्पः, कीविदारः, युग्मपत्रः, कुण्डलः। गुणाः—याही रक्तपित्ते पथ्यश्च। राज.। See कीविदारः। काञ्चनारः कर्वूदारश्च। चम्पकवृक्षे। नागकेशरवृक्षे। उदुम्बरवृक्षे। धूसूरवृक्षे। म.। वै. निघ. श्वीतज्व. चि. श्वीतारिरसे। सु. सू. ३२. अ.। शालिनातिविशेषे। सूवर्णशालि। भा. पू. १५. धान्यक.। See शालिः। श्वेतकाञ्चनवृक्षे। रत्ना.। कीविदारवृक्षे। मद. व. १.। श्रव्याम्। सु. स ३२. अ.। पुन्नागवृक्षे। वै. निघ.।

काञ्चनकदली। स्वर्णकदल्याम्। टांणी कला। मं सोयकेल। कदलीविशेषे। कौंछकला। रा. नि. व. ११।

काञ्चनकारिणी। स्त्री। शतमूल्याम्। श. च.।

काञ्चनगुडिका। स्त्री। गलगण्डाधिकारे। पाठः—“विफलायास्तथी भागाः व्योषाञ्च द्विगुणी मतः। तस्माच्च द्विगुणं त्र्यंशं काञ्चनारस्य बल्लकम्। एकीकृते तु चूर्णेऽष्टान् समी दीयौष्य गुग्गुलुः। चौद्रं दशगुणन्द्याक्षिफलाचूर्णतो भिषक्। सर्वास्तु गण्डमालासु गलगण्डे तथैव च।” त्रिकुणा अत्रोत्तरे १ तो. करिष्ठा चूर्ण ७ तो. त्रिकटु अत्रोत्तरे २ तो. करिष्ठा चूर्ण ७ तो., रक्तकाञ्चनछाल चूर्ण १२ तो. शुग्गुल सर्कसमानं। रस. र.।

काञ्चनगैरिकम्। स्त्री। सुवर्णगैरिकधातौ। सोर्णा गेरि। सि. यो. द्विका. श्वास. चि.। “विक्काकाञ्चनगैरिकम्।”

काञ्चनपत्रिका। स्त्री। कण्ठमुपल्ल्याम्। वै. निघ.।

काञ्चनपुष्पकम्। स्त्री। आह्वल्यचुपे। रा. नि. व. ४।

काञ्चनपुष्पिका। स्त्री। पीतमाल्याम्।

काञ्चनपुष्पी। स्त्री। गणिकारिकायाम्। गणिक-

कारीपुष्पवर्णं खनामा कीङ्कणे प्रसिद्धे। मं गणेरौ। रा. नि. व. १०।

काञ्चनभूषा। स्त्री। स्वर्णगैरिके। वै. निघ.।

काञ्चनमाक्षिकः। पुं। स्वर्णमाक्षिके। महाद्रावके।

काञ्चनमोहनरसः। पुं। गुल्माधिकारि रसः। पाठः—“सुतं सुतं सुतं ताम्रं काञ्चनं मर्दयेत्समं। अर्कवज्जोरसैव दिनाले वटकीकृतम्। गुञ्जैकं गुडसंयुक्तं तथा गन्धसुवर्चलं। निष्कैकं गुलाशाल्यर्थं रसः काञ्चनमोहनः। विशाला कटुका सुखं कुष्ठमिन्द्रियं समं। चूर्णयेद्देवदारुञ्च कर्षिकं मधुना लिङ्गत्”। रससिन्दूर, ताम्राञ्च ७ श्वर्ण-तन्त्र समभागं। आकन्दरसे ७ मिजूर रसे मर्दनं। मांझा १ रति। रस. र.।

काञ्चनरसम्। स्त्री। हरितालविशेषे। See गोदन्तम्।

काञ्चनसूपः। पुं। काञ्चननामक-हिदलधान्य-साधितसूपे। तद्धान्यं सार्धपतलेन उदत्तं उष्णं शुक्ताक्ष्मास्त्वधीनां दालिकागदाय श्वीतीदकेन मन्दाग्नौ पचेत्। वै. निघ.।

काञ्चनक्षीरो। स्त्री। स्वर्णक्षीरिणीचुपे। क्षीरिण्यां। थिरुहे, सोर्णाथिरुहे। हि चौक। मं पिसौरा। रा. नि. व. ५। पीतदुग्धवृक्ष-त्वक्वर्णवतितायाम्। सु. चि. ६. अ.। कङ्कुष्ठे। गिरिमाक्षीविशेषः। च. द. गुल्म. चि.। “विफला काञ्चनक्षीरो।”

काञ्चनाभ्ररसः। पुं। यक्षाधिकारि रसः। र. सा. सं.। पाठः—काञ्चनं रससिन्दूरं मौक्तिकं लौहमभ्रकं। विद्रुममभया तारं कसुरी च मनःशिला। प्रत्येकं विन्दुमात्रञ्च सर्वं मर्दय प्रयततः। वारिणा वटिका काञ्चना द्विगुणाफलमानतः। अनुपानं प्रयोज्यं यथादीपानुसारतः॥ नागारोगप्रशमनं सर्वोपद्रवसमुत्तमं। चयं हन्ति तथा कांसं श्लेष्मपित्तहरं तथा॥ विन्दुमात्रं कर्षमितं। श्वर्णतन्त्र, रससिन्दूर, मूलाञ्च, गोह, अज, अवाल, हरीतकी, रोपा, मृगनाभि, मनछाल, अत्रोत्तरे २ तोला। जले मर्दनं। र. सा. सं.। वृद्धकाञ्चनासः यथा—काञ्चनं रससिन्दूरं मौक्तिकं लौहमभ्रकं। विद्रुमं सप्तवैक्रान्तं तारं ताम्रञ्च रज्जुकम्॥ कसुरिका लवङ्गञ्च जाति-

कोषेलवालुकाः। प्रत्येकं विन्दुमात्रञ्च सर्वं मर्दय प्रयततः॥ कान्यानीरे तु सप्तमर्दय केशरानरसेन च। अजाक्षीरेण सप्तमर्दय प्रत्येकं दिवसवयम्॥ चतुर्गुणाप्रमाणेन वटिकां कारयेद्विषक्। अनुपानं मदातव्यं यथादीपानुसारतः॥ श्वर्णतन्त्र, रससिन्दूर, मूलाञ्च, गोह, अज, अवाल, वैक्राञ्च, रोपा, ताम्रा, वज्र, मृगनाभि, लवङ्ग, अग्निजी, एलवालुक, अत्रोत्तरे २ तो.। श्वतकूमात्री, केतुरेर रस, हांगुञ्ज अत्रोत्तरे ३ दिन मर्दनं। मांझा ४ रति। रस. र.।

काञ्चनारः(कः)। पुं। (Bauhinia variegata &c.) Mountain ebony. रक्तकाञ्चनवृक्षे। हि कचनारः। मं कांचनु। कं कीचाले। तत्पर्यायः,—रक्तपुष्पः। कीविदारः। युग्मपत्रः। कुण्डलः। गुणाः—कषायः संघाही व्रणरीपणः दीपनः कफवातघ्नः मूत्रकृच्छ्रघ्नश्च। रा. नि. व. १०। काञ्चनारो हिमो याही तुवरः श्लेष्म-पित्तनुत्। कमिकुष्ठयुद्धमंशगण्डमालाव्रणापहः। पुथं लघु क्षुतं रुचं संघाहि पित्तासप्रदरचय-कासनुत्। भा. पू. १५.। च. द. र. प. चि.। See कीविदारः। श्वेतकाञ्चनवृक्षे। रत्ना.।

काञ्चनारगुग्गुलुः। पुं। गण्डमालागलगण्डा-पच्युदादौ हितः। पाठः—“काञ्चनारस्य यक्ष्णीयात् त्वचं पञ्चपलीनिस्तां। नागरस्य कषायाय मरिचस्य पलं पलं। पथ्याविभीतषाचौषां पलमर्दय पृथक् पृथक्। वरुणस्याचमेकञ्च पत्र-कैलालचा पुनः। टङ्गं टङ्गं समादाय सर्वाण्येकत्र चूर्णयेत्। यावच्चूर्णमिदं सर्वं तावानेवाव गुग्गुलुः। सङ्कुञ्च्य सर्वमेकत्र पिण्डं कृत्वा विधारयेत्॥ मावा शायमिता।” रक्तकाञ्चनछाल-चूर्ण ५ प., श्वट, पिपूल, मरिचचूर्ण अत्रोत्तरे १ प., हरीतकी, आमला, बहेड़ाचूर्ण अत्रोत्तरे ४ तो., वरुणछालचूर्ण २ तो., शुङ्ग-तक, तेजपत्र, एलाचूर्ण अत्रोत्तरे १ तो., अर्कचूर्ण रसमान शुग्गुल, एकत्र मर्दनं करिषे। मांझा १० तो. पर्याप्तं। भा.।

काञ्चनालः। पुं। श्वेतकाञ्चनवृक्षे। र. सा.। आरव्यवृक्षे। वै. निघ.।

काञ्चनाल्यः। पुं। नागधेश्वरवृक्षे। नागधे-

श्वर टां। नागकेशरी। अम.। पञ्चकेशरी।
वे. निघ.

काञ्चनिका। स्त्री। गणिकारीपुष्पवत् स्नानाका-
कोष्ठे प्रसिद्धे। रा. नि. व. १०।

काञ्चनो। स्त्री। हरिद्रायाम्। मे.। वे. निघ.
अश. चि.। गोरीचनयाम्। रा. नि. व. १२। स्वर्ण-
चौरिण्याम्। शिग्रहे। रा. नि. व. १२१।

काञ्चनौया। स्त्री। हरिताले। श. चि.। गोरी-
चनयाम्। रा. नि. व. १२।

काञ्चिः। स्त्री। रसनायाम्। छत्रशत्रु। उणा.
तत्पर्यायः,—मेखला। सप्तमी। रसना। सार-
सम् (अ.)। काञ्ची। रशना। कची। कच्चा।
सप्तका। सारशनं। रसनं। बन्धनं (शब्दर.)।
कैचित्—“एकयष्टीभवेत् काञ्ची मेखला लष्ट-
यष्टिका। रसना प्रोङ्गश्च ज्ञेया कलापः पञ्चविंशकः।
अ. टी.।

काञ्चिकम्। स्त्री। काञ्चिक। कौञ्जि। छ. च.।

काञ्ची। स्त्री। गुप्तायाम्। छ. च.। रसनायाम्।
अम.।

काञ्चीपदम्। स्त्री। जघनदेशे। इला.।

काञ्चिकम्। स्त्री। Sour gruel, the
water of boiled rice in a state of
spontaneous fermentation. स्नान-
व्याधयाम्। कौञ्जि। हिं सं काञ्जी। तत्-
पर्यायः,—आरणाषकं। सौवीरं। कुष्माण्डं। अभि-
पुतं। अवन्तिनीसं। धान्यान्। कुक्षलं (अ.)।
सिद्धजलं (इ.)। सिद्धसजिलं (चि.)। कुष्मासं।
कुष्माभिपुतं। काञ्चिकं। काञ्चीकं। काञ्चिका।
काञ्चिका। काञ्चिकं। काञ्ची। भक्तवारि। धान्य-
मूलं। धान्यधीनि। तूषाण् (अ. टी. भ.)। गृहान्नं।
महारसं (र.)। तृषोदकं। यतं। पुत्रं। वातुत्र।
उन्नाहं। रबीन्द्रं। कुण्डगोलकं। सुवीरान्नं
(इ.)। पञ्चवारि (अ.)। वीरं। अभिषर्वं। अन्न-
सारकं। कुष्माधधान्यमण्डादिसंहितं काञ्चिकम्।
आहं। “बाधधान्यं चोदितं बालमूलान्
खण्डशः। कृतं ग्रस्यमितं पात्रं जलं तत्रादकम्
क्षिपेत्। तावन्मन्त्राय संरक्षेद्यावदन्नलमागतम्।
काञ्चिकं तस्य विज्ञेयमेतत् सर्वत्र पूजितम्॥” वर.।
“तुलामितं पष्टिकतखलस्य प्रगृह्य चात्र विधि-
विधाय। द्रोणेऽभसि चित्तमथ चित्रासक्तम

रचेत् पिष्टितं प्रयत्नात्। तत्रैव कल्कं सकलं
निरस्येत् ततः काञ्चिकं कथ्यते आरणाषकम्॥”
अचि. ११ अ.। तच्च पुत्र-सन्धान-तृषोदक-सौवीरक-
सुवीरान्न-वज्रिक-गोधूमसौवीर-यवसौवीर-तृष-
सौवीरारणालधान्यान्ममेदेन बहुधा। गुणाः,
—भेदकं, तीक्ष्णं। पित्तशोधकं वसिशीधकं
रुचिकरमाशेयं स्पर्शशीतलं श्वसत्तमहरत्। पुरा-
तनं तत् हृत्वाण्डुकिमिरोग्रं दीपनचि.। राज.।
तच्च मेदि लघु पाचनञ्च। अचि. ११ अ.। तीक्ष्णं
मेदि पित्तहृत् स्पर्शशीतलं श्वसत्तं रुच्यं दीपनं
वान्तिशूलघ्नं वसिशीधघ्नं आस्त्रापनं हृद्यं लघु वात-
कफघञ्च। वा. सू.। “काञ्चिकं वातशोफघ्नं पित्तघ्नं
ज्वरनाशनं। दाहमुच्छ्वासमघ्नञ्च श्लाघानविष-
मघ्नम्॥” रा. नि. व. १५। “काञ्चिकं मेदि
तीक्ष्णं रीचनं पाचनं लघु। दाहज्वरहरं
स्पर्शानादातकफापघ्नं। माषादिवटकैर्युक्तं क्रियते
तद्गुणाधिकम्। लघु वातहरं तत्तु रीचनं पाचनं
परं। श्लाघाजीर्णविषमामनाशनं वसिशीधनम्।
शोषमुच्छ्वासार्तानां मदकण्डूविशोषिणम्। कुष्ठिनां
रक्तपित्तीनां काञ्चिकं न प्रशस्यते। पाण्डुरोगे
यन्मषि च तथा शोषातुरेषु च। अतस्त्रोणे तथा
शान्ते मन्दज्वरनिषीदिते। एतेषामु हि तं प्रोक्तं
काञ्चिकं दोषहारकम्॥” भा.। अचि.।

काञ्चिकवटकः। पुं। खाद्यद्रव्यविशेषः।
कौञ्जीवटः। तत्पाकप्रणाली यथा—“मन्यनी
नूतना धान्यं कटुतैलेन लिपितम्। निर्मलेनानुगा
पूर्व्या तस्यां चूर्णं विनिक्षिपेत्। राजिकाजीरलवण-
हिङ्गुयष्टीनिश्चाकृतं। निक्षिपेद्वटकांलव भाण्डस्या-
स्य च सुदयेत्। ततो दिनत्रयादूर्ध्वमन्नाः सुवर्णका
भूवम्॥” अयं रुच्यो वातघ्नः श्वसत्तमश्च। भा.।

काञ्चिकवटपल्लवम्। स्त्री। आमवाते
घृतम्। पाठः—“हिङ्गु विकटुकं चयं माषिमयं
तथैव च। कल्कान् कला च पलिकान् घृतप्रस्थं
विपाचयेत्। आरणाषादकं हत्वा तत्सर्पिण्डरा-
पहं।..... घृत ४ अ. कौञ्जि १७ अ.। कद-
दि, उट्टे, पिशुन, मरिच, हरे एवः ढैनस्रव-
नवण अतोऽक १ अ.। एकल पाकः। च. द.।

काञ्चिका। स्त्री। काञ्चिके। रा. नि. व. १५।

लघुजीवल्याम्। पलाशीलतायाम्। रा. नि. व. ५।

काञ्चितैलम्। स्त्री। काञ्चिकविशेषः। गुणाः

—“काञ्चिकं काञ्चितैलञ्च बलितं वानकारकं।

दाहकं गात्रशैथिल्यं भक्षयान्न च मर्दनात्॥” रा.
नि. व. १५।

काञ्चिपत्रिका। स्त्री। कण्डवन्तीचुपे। कां
नखी। र. मा.।

काञ्चो। स्त्री। महाद्रीणपुष्पाम्। वट्ट वन-
वर्णा। रा. नि. व. ५। काञ्चिके। अ. टी.। भाग्याम्।
वाभूमशो। र. मा.।

काञ्चीकम्। स्त्री। काञ्चिके। अ. टी. भ.।

काटुकम्। स्त्री। कटुतायाम्।

काठः। पुं। पाषाणे। त्रिका.।

काठिनः। पुं। खड्गं रत्ने।

काठिन्यफलः। पुं। कपित्थवत्। रा. नि.
व. ११।

काठीडुम्बरः। पुं। काठीडुम्बरिकायाम्।
कांठडुम्बर। र. सा. स. कुष्ठ. चि.।

काणः। पुं। काकै। चि.। एकचक्षुषि। “काणः
काकैकचक्षुषि।” मे. अष्टिकं।

काणकपोतः। पुं। कपोतभेदे प्रतदनातोयः।
त्रांशुषू वा कांठकूना। गुणाः—“कषायः स्वादु-
लवणः गुणः काणकपोतकः।” सु. सू. ४६ अ.।

काणभागः। पुं। विभागे। भेष. कालाग्रिमैरच-
रसे।

काणा। स्त्री। काकील्याम्। काकिन्याम्।
पिपपल्याम्। च. द. दावादी। “काणाकृष्ण-
किरातः।”

काणु(णू)कः। पुं। करटे। वांशे। हंसभेदे।
कुण्डे। वायसे। उणा.।

काण्येयः (रः)। चि.। काणे। पुं। एकमेव-
स्त्रियः पुत्रे।

काण्डः। पुं, स्त्री। तस्यकाण्डः। गात्रेण उच्छि-
रा. नि. व. २। दीर्घास्थिनि। नशा हाफ।
शरे। प. सु.। जले। मे. उदिकं। धान्यनाले।
इ. च.।

काण्डकः। पुं। बालुककंक्याम्। वे. निघ.।

काण्डकटुकः। पुं। कारवेत्तके। उच्छिगोष्ठि-
रा. नि. व. २।

काण्डकण्डः (कः)। पुं। अपामार्गचुपे। रा.
नि. व. ४। अंतापामार्गे। वे. निघ.।

काण्डक(का)ण्डकः। पुं। वदरीवृक्षे।

निघ.। काण्डके। कृष्ण.। रा. नि. व. ८।

काण्डका। स्त्री। (Cucumis utilissimus.)
करालविपुटायाम्। उच्छिगोष्ठि। बालुकानामकंक-
व्याम्। अलाव्याम्। रा. नि. व. १६।

काण्डका(कौ)रम्। स्त्री। गुवाके। श. मा.।

काण्डकौलकः। पुं। The tree called
symplocos Recemosa. लीप्रदुने। रा.
नि. व. ६।

काण्डखेटः। चि.। अथम। इला.।

काण्डगुडः (गुडः)। पुं। गुण्डवत्। रा. नि.
व. ८। विधारावत्। वे. निघ.।

काण्डगोचरः। पुं। नाराचे। लीङ्मयवाये।
चि.।

काण्डचिचा। स्त्री। सर्पनातिभेदे। वा. उ.
२६ अ.।

काण्डणौ। स्त्री। सूक्ष्मपर्णीलतायाम्। त्राम्पूठी।
श. च.।

काण्डतित्तः (कः)। पुं। A kind of
gentian. (Gentiana cherayta.) किरात-
तित्तं। छिन्नत। रा. नि. व. २।

काण्डनौ। स्त्री। रामदूत्याम्। नागवल्लीलता-
याम्।

काण्डनीलः। पुं। लीमे। रा. नि. व. ६।

काण्डपटः। पुं। तिरस्करिण्याम्। इ. च.।

काण्डपुङ्गा। स्त्री। अरपुङ्गायाम्। रा. नि.
व. ४।

काण्डपुष्पम्। स्त्री। (Artemisia Indica.)
दीना इति प्रसिद्धे सुगन्धपुष्पविशेषे। दोनापुष्पं।
श. च.।

काण्डभग्नः। पुं, स्त्री। A fracture or
dislocation of the bones or limbs.
A fracture of either of the extremi-
ties. अस्थिभङ्गविशेषः। तदादशविधं—कंकट-
शक्यं-चूर्णितपिष्टितास्थि-क्षलितकाण्डभग्नमन्ना-
गतातिपातितवक्त्रि-व्रपाटितस्फुटितभेदेन। तेषां
विशेषं पर्याये दृश्यम्। ‘खल्लेन प्रकम्पमानं काण्ड-
भग्नम्। अथयुवाहृत्यं सन्दनविषर्जनस्यार्शसि-

शुलभवपीयमाने शब्दः सत्ताङ्गता विविधवेदना-
प्रादुर्भावः सर्वस्ववस्थायु न शर्म्यलाम्ब्य ।' सु. नि.
१५ अ. ।

काण्डभङ्गः । पुं । अस्थिभङ्गः ।

काण्डमध्या । स्त्री । काण्डवल्ग्याम् । वै. निघ. ।

काण्डरुहा । स्त्री । कटुक्याम् । प. सु. ।

काण्डरोहिका (शी) । स्त्री । कटुकायाम् ।

काण्डलो । स्त्री । रामदूतीनाम तुलसीविशेषः ।
श. ।

काण्डवः । पुं । कैमुकश्चकन्दे । वै. निघ. ।

काण्डवल्ली । स्त्री । कारवल्लीलतायां । कर्णना,
उच्छेद गच्छ । काण्डवेलि इति महाराष्ट्रादौ
ख्याता । हिं काण्डवेलं । मं काण्डवेलि, मणि-
गुह्यवलि । सा विधारा चतुर्धारा चेति विभेदा ।
सा. गुणाः—“कटुका तिक्ता चीणा सरा मता ।
पित्तला च कफ गुल्मं लतां दुष्टघ्नं तथा । शीघ्रो-
दराग्रिमाम्बानि शूलं वातश्च नाशयेत् । मलसन्ध-
हरा चैव...॥” विधारागुणाः—“सरा लघ्वुभि-
दीपनी । रुचीणा मधुरा वातकृम्यशः कफनाशिनी ।
गुणान्तरं तु विज्ञेयाः पूर्वोक्तकाण्डवलिवत् ॥”
चतुर्धारागुणाः—“भूतीपद्रवश्चलहा । अत्युष्णाम्बान-
वातश्च तिमिरं वातरक्तकं । अपकारं वातरीगं
नाशयेत् ॥” वै. निघ. । रा. नि. व. ३ । See कार-
वेलः ।

काण्डशाखा । स्त्री । मन्दिषवल्ग्याम् । रा. नि.
व. ३ । सोमवल्ग्याम् । वै. निघ. ।

काण्डसन्धिः । पुं । गन्धौ । गांव, गिंटे ।
रा. नि. व. ७ ।

काण्डहिता । स्त्री । लोषवेली । वै. निघ. ।

काण्डहोमः । पुं । लोषः । रा. नि. व. ६ । लौ ।
भद्रमुसायाम् । श. च. ।

काण्डा । स्त्री । सुषण्यां । ठांगशूनी । प. सु. ।

काण्डालः । पुं । अस्त्रागरे । गौगा वा
मराहे ।

काण्डालुः । स्त्री । चपुसायाम् । रा. ।

काण्डिकः (का) । पुं, स्त्री । लङ्गानामधान्य-
विशेषः । ते० उ० । रा. नि. व. १६ । अलाव्याम्
(का) पलाशौलतायाम् । वै. निघ. ।

काण्डिनी । स्त्री । हस्तिशृङ्गीलतायाम् ।
शती० उ० । प. सु. ।

काण्डीरः । पुं । अपामार्गे । कारवल्लीलतायां ।
उच्छेद गच्छ । रा. नि. व. ३ । च. चि. ८ अ. ।

काण्डोरा (रौ) । मन्दिषायाम् । र. मा. ।
कारवल्लीके । अष्टतन्त्रवायाम् । वै. निघ. ।

काण्डेरः । पुं । तण्डुलीयशके । नटे, कौंटी-
नटे । भा. पू. १ भ. शाकव. ।

काण्डेरी । स्त्री । नागदन्तीवृक्षे । भौकाण-
रुमेन गच्छ । र. मा. ।

काण्डेरुहा । स्त्री । कटुक्याम् । र. मा. ।

काण्डेचुः । पुं । श्वेतेश्वरी । रा. नि. व. १४ । अयं
तापसेचुगुणः वातकोपनश्च । भा. । कृष्णेचौ ।
काण्डेन हेतुः । सु. सू. ३८ अ. । काण्डेनमेदि ।
र. मा. । खगुङ्ग । शौगडा । प. सु. । कीकि-
लाचवृक्षे । कूलेनशोडा । हिं ताकमाखना । अम. ।
लटा इति । च. सू. ४ अ. ।

काण्डोलः । पुं । उष्ट्रे ।

कातरः (लः) । पुं । (Cyprinus catla.)
मत्स्यविशेषः । कांशना गच्छ । श. र. । गुणाः—
मधुरी गुरुः विदोषघ्नश्च । रा. नि. व. १२ । उष्णी
मधुरः गुरुपाकः विदोषघ्नश्च । राज. ।

काटणम् । स्त्री । कचुण्णे । रोहिततण्डुले । शूगक-
ट्टण, शौगकशूत्र । रा. नि. व. ८ ।

कातोली । स्त्री । कीडलसुरायां । “यवमाषादि-
पिष्टोल्या कातोली कीडला सुरा ।” वाचस्पतिः ।

कात्यायनी । स्त्री । काषायवस्त्रे । मे. नचतुष्कं ।

कादम्बः । पुं । कदम्बवृक्षे । वै. निघ. । कल-
हंसे । स च प्रववर्गैः कृष्णधूसरपक्षः । वागर्होम ।
हिं करवा । मांसगुणाः—शीतं क्षिप्तं रक्तपित्तघ्नं
वृष्यं वातघ्नञ्च । सु. सू. ४६ अ. । वातरक्तपित्तघ्नं
भेदकं युक्तलञ्च । राज. । स्थावरविधान्तर्गतता-
मकपुष्पविशेषः । सु. काव्य. २ अ. । See पुष्पविषम् ।
लौ । कदम्बपुष्पः ।

कादम्बकरः । पुं । कदम्बवृक्षे । वै. निघ. ।

कादम्बरः । पुं, स्त्री । नानाद्रव्यकदम्बकृते मये ।
“नानाद्रव्यकदम्बेन मयं कादम्बरं कृतं ।” राज.
गुणः—मधुरं पित्तघ्नममदघ्नञ्च । रा. नि. व. १४ ।

कदम्बपुष्पोत्थमये । मे. । लौ । दधिसारे । हि. च. ।
शोषी । विश्व. ।

कादम्बरी । स्त्री । नानाद्रव्योत्थमयसामान्ये ।
रा. नि. व. १४ । प्रसन्नायाः सुराया घनतरा
कादम्बरी । यथा—“कादम्बरी तु कथिता नाना-
द्रव्यकदम्बजा । कादम्बरी समधुरा अमपित्त-
प्रणाशिनी ॥” अत्रि. । “तव कादम्बरी घना ।”
प. प्र. ३ अ. । वाक्पौसुरायाम् । कीकिलायाम् ।
शारिकापचिण्याम् । मे. रचतुष्कं । कदम्बपुष्पोत्थ-
मये । समुपकदम्बतरकोटरस्थवृष्टजले ।

कादम्बरीवोजम् । स्त्री । सुरावोजे । शप्तेन
येता । र. मा. ।

कादम्बर्थः । पुं । धाराकदम्बे । वै. निघ. ।
कदम्बवृक्षे । रा. नि. व. २ । जटा. । लौ । पद्मे ।

कादम्बा । स्त्री । कदम्बपुष्पायाम् । शूलीश्री ।
श. च. ।

कादम्बिकः । वि. । भोज्यद्रव्यकारके ।

कादम्बिनी । स्त्री । मेघमालायाम् । (अ.) ।
अथमग्नम् ।

कादिरम् । स्त्री । खदिरसारे । रा. नि. व. ८ ।

काद्रवेयः । पुं । सपे । रङ्गे । मे. ।

कानकम् । स्त्री । जैपालवोजे । अश्रुपाण ।
धुलूरवोजे । द्रव्याभिधानम् ।

कानकचूर्णम् । स्त्री । सुखरोगे हितं । गृह-
धूमौ यवचारः पाठा व्योषं रसाञ्जनं । तेजोहा
विफला लोहं चित्रकञ्जेति चूर्णितं । सचौद्रं धारये
दास्ये... । शूल, यवकांश, आरुनादिशूल,
जिकट्टे, त्रमांशन, छहे, खिरुणा, जात्रितनोह
वा अञ्जक, छितांशुन मग्नभांग । सा. कौ. ।

काननम् । स्त्री । वने ।

काननारिः । शमीवृक्षे । भौहे गच्छ । श. च. ।

काननौका । पुं । कपी । वानरे ।

कानौनः । पुं । लोषवृक्षे । श. च. ।

कानूकः । पुं । कुकूटे । हंसमेदि । वावुड इति
ख्यात पक्षिविशेषः । के. ।

कान्तम् । स्त्री । कुङ्कुमे । कान्तलौहे । रा. नि.
व. १२।१३ । पुं । नन्दीवृक्षे । तून् गच्छ । रा. नि.
व. १२ । चक्रवाके । रा. नि. व. १६ । चुम्बक-

लौहे । कृष्कटनोह । भा. । वर्षावसन्तयोः । रा.
नि. व. ११ । हिज्जलवृक्षे । रा. नि. व. ८ । चन्द्रे ।
श. र. । चन्द्रकान्तमणौ । सूर्यकान्तमणौ । मे. ।

कान्तः । पुं, स्त्री । चन्द्रे । श. र. । चन्द्रकान्त-
सूर्यकान्ताभस्मान्तेषु । मे. । कृष्णलौहे । कुङ्कुमे ।
रा. नि. व. १२ । लौहे । रा. नि. व. १३ ।

कान्तक्रामकम् । स्त्री । भद्रमुसके । चक्र. ।

कान्तपक्षौ (इन्) । पुं । मयूरे । श. च. ।

कान्तपाषाणः । पुं । Load stone. चुम्बक-
नामप्रसारे । कृष्कट पांशुश्च । गुणाः—शीती लेखनी
विषदीपहा । मेदं पाण्डुं चयं कण्डूं मोहं मूर्च्छां च
नाशयेत् । वै. निघ. । तज्जुह्विः यथा—कान्तपाषाणं
चूर्णीकृत्य मन्दिषोदुग्धेन गव्यघृतेन च लौहपात्रे
पचयेत् । विषाद्य लवणे चारि शोभाञ्जनरसे च
चिपेत् । अथ दीलायन्ते मन्दिषोच्चौरादिभिः वार-
ह्यं पचयेत् । अथान्नरसेन रौद्रे दिनेन भावयेत् ।
“चूर्णितं कान्तपाषाणं मन्दिषोच्चौरसंयुतं । विपचे
दायसे पात्रे गोघृतेन समाहितं । लवणे च तथा
चारि शोभाञ्जनरसे चिपेत् । अन्नवर्गस्य तीयेन
दिने घर्षे विभावयेत् । तथैव दीक्षिकायन्ते हिवारं
पाचयेत्सुधीः । कान्तपाषाणशुद्धौ तु रसकर्षं
उपाचरेत् ॥” चन्द्रिका । र. सा. सं. ।

कान्तपुष्पः । पुं । कीविदारवृक्षे । रत्नकांक्षेन
वृक्षः । रा. नि. व. १० । See काञ्चनारः ।

कान्तलेकः । पुं । (Cedrela Toona.)
तुल्यवृक्षे । तून् । नन्दीवृक्षे । शशा अर्थश्च । प. सु. ।

कान्तलो(ली)हः । पु, स्त्री । खनामप्रसिद्ध-
लौहे । काञ्चिदगोह । तच्च भामकचुम्बकरोमक-
खेदजमेदेन चतुर्धा । तस्य लक्षणम्—यत्पात्रे न
प्रसरति जले तैलविन्दुः प्रतसे हिङ्गुर्गन्धं त्यजति च
निजं तिक्ततां निम्बकाल्कः । तप्तं दुग्धं भवति
शिखराकारकं नैति भूमिं कृष्णाङ्गः स्यात् सजल-
चणकः कान्तलौहं तदुक्तम् ॥” रा. नि. व. १३ ।
“स्वादुर्यत्र भवेन्नित्त्वकाल्को रात्रिनिद्रोपप्रितः । कान्तं
तदुत्तमं यच्च रुष्येणावर्तितं मिश्रितं ॥ पात्रे यस्मिन्
विसरति जले तैलविन्दुर्न सितो हिङ्गुर्गन्धं विस्त-
कति निजं रुषितं निम्बकाल्कः । पात्रं दुग्धं भजति
शिखराकारतां नैति भूमौ कान्तं लौहं तदिद-
मुदितं लक्षणोक्तं न चात्यत् ॥” इति परीक्षा ।
मुखवीधः । गुणाः—गुणोदराग्ः शूलामसामवातं

भगन्तरं, कामलाशोधकुष्ठानि चयं कान्तमयी
हरेत् । शीतानमन्त्रपित्तघ्नं यत्नचापि शिरीरुजम् ।
सर्वान् रोगान् विजयते कान्तलीहं न संशयः ।
बलं वीर्यं वपुःपुष्टिं कुरुतेऽग्निं विवर्धयेत् ॥” भा.
पू. १३. धातुव. ।

कान्ता । स्त्री । विसन्धिपुष्पवृक्षे । कृष्णकनि ।
रा. नि. व. १० । श्वेतदूर्वायाम् । वाराहीकन्दे ।
आकाशबल्लाम् । आलोकाकृतता । मूषिकपर्णाम् ।
शूषाकाणी । वै. निघ. । प्रियङ्गु । मे. तद्विकं ।
रेशकायाम् । त्रेणूक । नागरसुसायाम् । स्थूले-
लायां । रा. नि. व. ६ । नाथ्यां । अम. ।

कान्ताङ्घ्रि(चरण)दोहदः । पुं । अशीक-
वृक्षे । त्रिका. ।

कान्तायसम् । स्त्री । कान्तलीह । अयस्त्रांते ।
रा. नि. व. १२ ।

कान्तारः (कः) । पुं, स्त्री । रक्तकाञ्चनवृक्षे ।
रा. नि. व. १० । रक्तचुविशेषे । काञ्चनी आश् ।
हिं कातारि । प. सु. । इक्षुसाधारणे । वंशे । रा.
नि. व. १४ । आरम्भवृक्षे । वै. निघ. । स्त्री ।
विलि. छिद्रं । मे. । औपसर्गिकरीगे । पञ्च-
न. छे. च. ।

कान्ताराश्मजम् । स्त्री । कान्तलीह । वै.
निघ. ।

कान्तारिः (रिका)(रौ) । पुं, स्त्री । मल्लिका-
विशेषे । सु. कल्प. पञ्च. । See मल्लिका । इक्षु-
विशेषे । काञ्चनी इक्षु. । राज. ।

कान्तारिस्तुः । पुं । इक्षुविशेषे । काञ्चनी इक्षु. ।
हिं कातारि । ते गोपयडवि । गुणाः—कषाय-
रसः शतपर्वकाजीनगुणः । गुरुः दृढः शुक्लः
श्लेष्मलः वृद्धः सरस्व. भा. । वंशकेतुगुणः इति ।
सु. सू. ४६५. । मधुरः लघुः चाररसः कफघात-
करश्च । राज. । वा. ।

कान्तालकः । पुं । नन्दीवृक्षे । तुम्भ, गन्ध
अश्वथ. वै. निघ. ।

कान्तिः । स्त्री । वाराहीकन्दे । महासर्जवृक्षे ।
वै. निघ. ।

कान्तिदम् । स्त्री । पिप्पे । श. च. ।

कान्तिदा । स्त्री । सोमराज्याम् । शकु. ।
रा. नि. व. ४ । See वाकुची ।

कान्तिदायकम् । स्त्री । कालीयकचन्दनवृक्षे ।
जटा. । वि. शोभादायके ।

कान्तिवृक्षः । पुं । महासर्जवृक्षे । वै. निघ. ।

कान्तोली । स्त्री । कुष्माण्डसुरायाम् । वै. निघ. ।

कान्दम् । स्त्री । पक्काविशेषे । मिठाई । श. च. ।

कान्दपिकम् । स्त्री । वाजीकरणे । श. च. ।

कान्दविकः । वि. आपूपिके । अम. ।

कान्दाविषम् । स्त्री । विषमेदे । श. चि. ।

कान्यजा । स्त्री । नलीनामगन्धद्रव्ये । श. च. ।

कापथम् । स्त्री । उशीरे । अ. टी. भ. ।

कापालम् । स्त्री । अष्टादशकुष्ठान्तर्गतवातिक-
कुष्ठे । See कपालकुष्ठ. । पुं । कण्टकलतायाम् ।
कालियाकड़ा इति लीके । र. मा. । कपाला-
स्थिति. । कर्कटीमेदे । वै. निघ. ।

कापाला । स्त्री । रक्तविसन्धिकायाम् । नाग
मोषाणि । वै. निघ. ।

कापालिः । पुं, स्त्री । अहिंसायाम् । कौंटे
शुङ्कौडेनौ । रत्ना. ।

कापालिकम् । स्त्री । कुष्ठरीगविशेषे । See
कपालकुष्ठ. ।

कापालिका । स्त्री । कापाल्याम् । शुङ्
कौडेनौ ।

कापाली । स्त्री । विडङ्गे । रा. नि. व. ६ ।
कण्टकपाल्याम् । कौंटे शुङ्कौडेनौ । प. सु. ।

कापिलेक्षणः । पुं । कीकिलाचक्षुषः । कुल-
शोभा । रा. नि. व. ५ ।

कापित्यम् । स्त्री । कापित्यफले ।

कापिशम् । स्त्री । द्राक्षामयविशेषे । छे. च. ।

कापिशायनम् । स्त्री । मयविशेषे । मधुनि ।
इला । जटा. । द्राक्षाकृतमये । वै. निघ. ।

कापिशायनः । वि. द्राक्षानिर्मिते ।

कापिशायनी । स्त्री । द्राक्षायाम् । वै. निघ. ।

कापातः । पुं । सज्जिचार । माण्डकात्र ।

र. मा. । स्त्री । रुचकलवणं । मठन मयण ।

मे. तद्विकं । सीतोऽङ्गने । नौजाङ्गने । शर्मा ।
छे. च. ।

कापोतवक्रकः । पुं । कपोतवङ्गायां । अथ
श्रीरौप्यसदृशस्वल्पच. । उन्मौशीक । च. द. वीर-
तरादौ ।

कापोताञ्जनम् । स्त्री । सीवीराङ्गने । सीतोऽ-
ङ्गने । नौगशर्मा । भा. । अम. ।

काफलः । पुं । कटुफलवृक्षे । श. र. । अति. २
स्थान. २५. ।

काबावशर्करा । स्त्री । विडङ्गवत् फलविशेषे ।
कावावठिनि । सुप्तकादिमोदके ।

कामः । पुं । मदने । इच्छायाम् । रत्ना. । दम-
नकवृक्षे । मनी. प. सु. । महाराजचूतवृक्षे । रा.
नि. व. ११ । वागतापरिवृद्धादौ । च. सू. १५. ।
स्त्री । शक्ते । मे. तद्विकं ।

कामकला (वटौ) । स्त्री । वातरक्ते द्विता ।
पाठः—“अङ्गोलमूलं चिफला कुण्डली मरिचं
निशा । सप्तच्छदा कुटी कुष्ठं प्रत्येकं कार्ष्णिकमवेत् ।
विडङ्गं सुप्तकं काचं तालकं टङ्गणं विवृत् । रस-
ग्रन्थकलीहानां प्रत्येकाष्टफलं चिपेत् ॥ गुग्गुलुं
विपलं दत्त्वा घृतेन परिपेषितम् । वटौ कामकला
नाम गङ्गानन्दभाषिता । चतुर्मासा वटौ खाद्या
गोमूत्रेण जङ्गीकृता ॥” अङ्गोलमूलादिचूर्णं प्र. २
ती. विडङ्गादिचूर्णं प्र. ४ ती. शोधितगुग्गुलुः
२४ ती. एकत्र घृतेन मर्दनम् । कुण्डली गुडूची,
कुटी सुरामांसौ, काचः क्षणलवणं । रस. र. ।

कामकलाख्यरसः । पुं । वाजीकरणौषधविशेषे ।
पाठः—“सूतसूताभक्तं स्वर्णं वाजिगन्धामृतारसेः ।
सुषणीकदलौकन्दद्रवैस्तु मर्दयेद्दिनम् । रुद्धा
लघुप्रिणा पचात् मयं पूर्वोक्तकैर्द्रवैः । पुनर्दयं
पुनर्मयं मेवमष्टपटैः पचेत् । शाल्वलीजातनिर्यासे-
श्चतुर्मासश्च भक्षयेत् । नीचीरैर्मर्कटीबीजेः पलाहं
पाययेदनु ॥” रस. र. वाजी. चि. ।

कामकान्ता । स्त्री । राजनैपाङ्गा । गन्धान् ।
मल्लिकापुष्पवृक्षे । मल्लिकाविशेष. वै. निघ. ।

कामकाली । स्त्री । जलचरपक्षिविशेषे । च. सू.
२०५. ।

कामकेली । स्त्री । रतिक्रियायाम् ।

कामखण्डला । स्त्री । सुवर्णकैवल्याम् । रा.
नि. व. १० ।

कामगा । स्त्री । कीकिलायाम् । वै. निघ. ।

कामचारिणी । स्त्री । सुगन्धलताविशेषे । शार्ङ्गा ।
वै. निघ. ।

कामचारौ (इन्) । पुं । कलविङ्गे । वै. निघ. ।

कामजज्वरः । पुं । कामजनज्वरे । लक्ष्यं—
“कामजे चित्तविभ्रंशस्तन्मालसमभोजनम् ।” मा
नि. ज्व. ।

कामजननी । स्त्री । नागवङ्गायाम् । वै. निघ. ।

कामजा । स्त्री । कर्णाटकान्तःप्रसिद्धमहाक्षुपे ।
तस्या बीजे च । गुणाः—“कामजा मधुरा बल्या
कामवृद्धिकरी मता । इन्द्रियाणां तृप्तिकरी कथ्या
चैव प्रकीर्तिता ॥” वै. निघ. । तद्वीजनमपि तद्गुणम् ।
रा. नि. व. ५ ।

कामजानः (निः) । पुं । कीकिले । श. र. ।

कामजालः । पुं । कीकिले । शब्दर. ।

कामजित् । स्त्री । भाग्यम् ।

कामठः । पुं । कच्छपे । कूर्माकारजलजन्तु-
विशेषे । के. । कौंटेकड़ा ।

कामतरुः । पुं । वन्दाकवृक्षे । अत्रशार्ङ्गा । वै.
निघ. ।

कामतालः । पुं । कीकिले । त्रिका. ।

कामदा । स्त्री । कामधेनी । नागवङ्गीलतायाम् ।
हरीतक्याम् । मे. ।

कामदीपकरसः । पुं । वाजीकरणौषधविशेषे ।
तस्य पाठः—“सितपुनर्नैवामूलं शाल्वलीसत्त्वभाषितं ।
शाल्वलीसत्त्वनिर्यासं दद्यादत्र रसं समं । गन्धकं
तत्समं दद्याद्द्वयैस्तुभ्यमानकं । अनुपानं प्रकुर्वीत
गवां चौरपलहयम् । अथ चाण्डालिकी योगोऽ-
प्यगम्यापि च गम्यते ॥” श्वेदपुष्पांश्च भृङ्ग,
योऽत्ररु, पांशु, शङ्खक, मयडांग ; आम्बुलीर
ह्रींनेत्र रुद्रम शोडिश वटौ कज्जिरे । रस. र. ।

कामदुघा । स्त्री । कामधेनी ।

कामदूतरसः । पुं । वाजीकरणे द्वितः । पाठः
—“सूतं गन्धं कान्तभस्मापि तुल्यं यामं नीरैः
शाल्वलीसत्त्वबीजैः । गोलङ्गुला वेष्टयित्वाभ्युष्ण-
राज्यं पक्वा काचकृष्या निधाय । भक्तुष्माण्डं
नागवङ्गीच पिष्टा तीर्थं दद्याद्वर्तमानान्तु यन्मात् ।
सिद्धः सूतः कामदेवस्य वज्रं मध्याज्याभ्यां योजये-
त्तद्विषमं ॥ खण्डं दुग्धचातुपाने च दद्यात् ॥”... ।
रस. र. ।

कामदूता । स्त्री । मनःप्रियाया । के. निघ. ।

कामदूतिः (का) (तो) । स्त्री । मनःप्रियाया । पाटलवृक्षे । श. र. । कोकिलायाम् । (का) नागदन्तीवृक्षे । प. सु. ।

कामदेवधृतम् । स्त्री । रक्तपिप्पे । काष्ठद्रव्यं —अश्वगन्धा १०० प, गोजुरं ५० प, शतवरी-भूमिज्जम्बालपत्राणां वलाशयशृङ्गापत्रवीजपुनर्नवा-गाभारीफलमाषवीजानीति नव द्रव्याणि प्रत्येकं १० प, वारि २५६ श, पाकशेषः ६४ श. । पुष्पकेशुरसः १६ श, दुग्धं १६ श. । कल्कद्रव्यं —द्राक्षादिजीवनीयान्तानां प्रत्येकं २ तो, शर्करा २ प, एभिर्गन्धावल् धृतप्रस्थं (४ श.) पाच्यम् । जीवनीयं जीवनीयद्रव्यकम् ; यथा—जीवक-वृष-भक-भेदाम्बावेदा-काकीली-चौरकाकोलीजीवनी-मधुकच्छि-वृद्धयः । द्राक्षा-पद्मकाष्ठ-कुष्ठ-पिप्पली-रक्तचन्दन-बालक-नागकीशर-शुकशिल्वीवीज नीली-त्वलश्यामानन्तमूलानि च । च. द. र. पि. चि. । रस, र. ।

कामदेवरसः । पुं । वाजीकरणीषधे । रस-सिन्दूर ७ तो. शर्गुभञ्ज १ तो. शिंशुलमृज्जोर रसे ७ कर्णार एटेर रसे एक एक दिन गाड़िबे ; पत्रे उशर सहित चिनि, ज्राक्षा, डालमूली, गोकुरवीजचूर्ण अथोत्ते ७ तो. मिश्रशैश्या मधु, दूध ७ हेक्कुरसे गाड़िया तापे षष्ठ करिबे ; कुलथाड़ावीजचूर्ण, आमनांर रस ७ मधु मिलित १२ तोला मिश्रशैश्या मधु शिंशुलेर रसे एकत्र मर्दन करिबे । काष्ठा ८ मा. । अरूपान गवाक्ष्म ।

कामधेनुः । स्त्री । खनामल्यात-स्त्रीगवि । के. ।

कामना । स्त्री । इच्छायाम् । हला. । वन्दाके । वै. निघ. ।

कामनीडा । स्त्री । कसूरिकाया । शृगनाभि । वै. निघ. ।

कामपर्णिका (का) । स्त्री । आहुल्यचुपे । हिं आहुल्य । वै. निघ. ।

कामपा(फ)लः । पुं । महाराजचूते । रा. नि. व. ११ ।

कामप्रियकरी । स्त्री । अश्वगन्धायाम् । वै. निघ. ।

कामफलः । पुं । महाराजचूते । रा. ।

कामफला । स्त्री । कदलीवृक्षे । वै. निघ. ।

काममलोलुपः (भः) । पुं । सवैधे । वै. निघ. ।

कामभोदो । स्त्री । कसूर्याम् । शृगनाभि । रा. नि. व. १२ । अत्र स्थाने कीदृशीति पुस्तकान्तरै इत्यते ।

कामयाना । स्त्री । गर्भिण्याम् ।

कामराजमोदकः । पुं । वाजीकरणीषधे । द्रुक्कशोधितं सवीजं निक्षिर्णं ॥ ० भ. वृत्त ॥ ० भ. शशिवृद्ध ४ भ. चिनि २ भ. एकत्र पाक करिष्या पाक शेष शरेण, जौरक, शृङ्गा, धने, शृङ्गक, तेजपत्र, एलाहेच, मरिच, जायफल, जसिदी लवङ्ग, मउरौ, पिपुलचूर्ण मिलित ७२ तो. विक्कडकवीजचूर्ण ७ तो. लोह, अज, पांरा ७ गन्धक (कज्जलि) अथोत्ते २ तो. अथैप मिश्र मधुर सहित गाथिशा गाथिबे । प्रयोगः ।

कामरूपिणी । स्त्री । अश्वगन्धायाम् । रा. नि. व. ४ ।

कामरूपो (इन्) । पुं । शूकरे ।

कामरूपोद्भवा । स्त्री । कृष्णकसूर्याम् । कांज कज्जरी । वै. निघ. ।

कामलः (ला) । पुं, स्त्री । A complaint called jaundice. रोगविशेषः । शंवा, काँडल । हिं मं कावील । पाण्डुरोगिणीऽतिपित्त-करद्रव्यसेवनं बाहुल्येन कारणम् । निचलकुम्भादि-हारिद्रं लक्षणम् । सा विधा कीडाशया रक्तादि-धालाशया च । तन्निदानसम्प्राप्तिलक्षणं—“पाण्डु-रीगी च योऽत्यर्थं पित्तलानि निधेवते । तस्य पित्तमसृज्यासं दग्धा रोगाय कल्पते । हारिद्रनेचः स मधु हारिद्रलङ्गुखाननः । रक्तपित्तशक्नुवी मेकवर्णो हतेन्द्रियः । दाहविपाकदौर्बल्यसदना-रुचिकर्षितः । कामला बहुपित्तेषा कीडप्राणा-शया मता । कालान्तरात् खरीभूता कृच्छ्रा-स्यालुम्बकामला ॥” मा. नि. । “यवगोधूम-शाल्यैररक्षौज्जलजैर्हितैः । सुद्रादकीमसुराद्यैरेषु भोजनमिष्यते ॥” पथ्यम् । पुं । वसन्तकाले । मरुदेशे । मे. ।

कामलता । स्त्री । जताविशेषः । शिमे । हिं थ ।

कामलाव्याधिहन्त्री । स्त्री । नागदन्तीवृक्षे । नागदन्तीति लोके । शक्तिशुद्धे । वै. निघ. ।

कामलिका । स्त्री । कसूर्याम् । श. चि. ।

कामली (इन्) । वि. कामलारीगवति ।

कामवती । स्त्री । दाहहरिद्रायाम् । रा. नि. व. ६ ।

कामवल्लभः । पुं । आम्रवृक्षे । आम्र ग्राह । रा. नि. व. ११ । सारसपक्षिणि । रा. नि. व. १६ । स्त्री । गुडलचि ।

कामवल्लभा । स्त्री । ज्योत्स्नायां । रा. नि. व. २१ ।

कामवृक्षः । पुं । वन्दाके । वान्करी । रा. नि. व. ५ ।

कामवृष्टिः । पुं, स्त्री । कामजा-नाममहाचुपे । See कामजा ।

कामवृन्ता । स्त्री । पाटलवृक्षे । श. मा. ।

कामशरः । पुं । आम्रवृक्षे । आम्र ग्राह । रा. नि. व. ११ ।

कामसखः । पुं । वसन्तकाले । रा. नि. व. २१ । आम्रवृक्षे । वै. निघ. ।

कामाग्निसन्दीपनरसः । पुं । व्याधिकारे ।

रसः । पाठः—“कर्षो रसो गन्धकमधकच द्विचार-चित्रं लवणानि पच । शटीयमानौहयकौट-हारितालीशपवाणपरं द्विकर्षं । जीरं चतुर्जात-लवङ्गातीफलच कर्षतयमेव चान्यत् । सहजदारं कटुकवयच तथा चतुर्कर्षमितं विबोध । धन्याक-यष्टीमधुरी-कशेरु-फलं पृथक् पच वरी विदारी । बलिभकर्षेभवलात्मगुहाफलं तथा गोजुरकस्य बीजं । सवीजपचेन्द्रजः समानं समा सिता जीवधृतच तुल्यम् । कर्षेकमिन्दोरपि मोदकच कामाग्नि-सन्दीपनमेतदुक्तम् । व्यात्यारं वृथतमं प्रदिष्ट-मेतन्निषेध मनुजः प्रमदासहजं । गच्छेन्न मीद-शियिल्लमवापुष्याच नामाधिपं विनयते वसतः प्रमत्त ॥” इत्यादि । रस, गन्धक, अज, शवकांर, गांठिकांर, चितामूल, पंक्तनवण, शटी, यमानी, वनयमानौ, विडङ्ग, तालीशपत्र, अथोत्ते २ तो. जौरा, नागेश्वर, शृङ्गक, तेजपत्र, एलाहेच, लवङ्ग, जायफल अथोत्ते ४ तो. बीजताडकबीज, जिक्कट्ट अथोत्ते ७ तो. धने, शठिमधु, मोरी, केकरिशा, जिक्कना

अथोत्ते ८ तो. (मतादरे जिक्कना १० तो.) शतभूनी, डूमिक्कना, वेनेडा, इति-कर्षणान, गोरकशाकूले, अनाकुनी एवं गोकुरवीज अथोत्ते १० तो. सवीज-निक्षिर्णं मर्षचूर्णमान । चिनि, शृङ्ग ७ मधु अथोत्ते मर्षचूर्णमान । कर्पूर २ तो. । कशेरुमूलमिति श्यपाठः । प्रयोगः । सा. की. । मेघ. । रस, र. ।

कामाकुशः । पुं । नखे । शिमे । निका. ।

कामाङ्गः । पुं । महाराजचूते । जटा. । आम्र-वृक्षे । रा. नि. व. ११ । स्तेनपक्षिणि । वान्करी । वै. निघ. ।

कामाङ्गनानायकरसः । पुं । वाजीकरणीषधे । “शुद्धतं समं गन्धं रक्तोत्पलदलद्रवैः । यामं मयं पुनर्गन्धं पूर्वोदहं विनिक्षिपेत् । पचगुह्यामितं सार्जं रसोऽयं मदनीदयः । समूलं शतवीजच सुषली शर्करां समं । मवाङ्गीरेण तलेयं पलाई-मनुपानकं ॥” रस, र. ।

कामाची । स्त्री । लघुकाकमाथ्याम् । वै. निघ. ।

कामाता । स्त्री । वन्दायाम् । वान्करी । काकमाथ्याम् । वै. निघ. ।

कामान्वः । पुं । कीकिले । रा. नि. व. १६ ।

कामान्वा । स्त्री । कसूर्याम् । शृगनाभि । रा. नि. व. १२ ।

कामायुः । पुं । गृध्रे । वै. निघ. ।

कामायुधः । पुं । महाराजचूतवृक्षे । रा. नि. व. ११ । स्त्री । शिमे ।

कामारिः । पुं । विद्याचीकधाती । हिं थ ।

कामालिका । स्त्री । मये । वै. निघ. ।

कामालुः । पुं । रक्तकाशने । श. च ।

कालाह्वः । पुं । राजासे । भा. ।

कामिकः । पुं । कारखवपक्षिणि । श. र. ।

कामिनी । स्त्री । मिथ्याम् । वन्दाकनामचुपे । रा. नि. व. ५ । दाहहरिद्रायाम् । मदिरायाम् । रा. नि. व. ६१४४ ।

कामिनीदर्पणः । पुं । अजभञ्जे रसः । पारदः १ तो. गन्धकः १ तो. कज्जलीकृत्य तथा धुसूर-

व. १०। सिन्दुवारहचे। निमिन्ना। सि. यो उन्मा-
चि. अप. चि. मझपैशाचवृते। “कायस्थ्याशूकरी-
च्छता।”

कायस्थ्यादिधूपनम्। स्त्री। शीतज्वरे हितं।
हरीतकी राक्षा कटुकी गुडूची गुग्गुलुः चौरक-
नामगन्धद्रव्यं वाय्वालयकं वचा कुष्ठमित्येषां सम-
भागेन धूपः लेपी वा देयः। अथ अनेनैव कल्केन
सयवधारलवणेन सकाञ्चिकं तैलं यथाविधि पक्वं
शीतज्वरघ्नम्। भा. म. १८, ज्व. चि.।

कायस्थाली। स्त्री। रक्तपाटलवृक्षे। वै. निघ.।

कायस्थिका। स्त्री। काकील्यां। भा. पू. १८.।

कायान्मिः। पुं। पाचकाग्नौ। वैद्यकम्।

कायिकः। वि। शरीरे।

कारः। पुं। हिमशिलायाम्। मे.।

कारकम्। स्त्री। यमान्याम्। वै. निघ. २८.
कास. चि. पिप्पल्यादिकषायि। वदरे। वै. निघ.।
वर्षाप्रलीङ्गवजले। रा. नि. व. १४।

कारजः। पुं। गजबालके। वै. निघ.।

कारजसुधा। स्त्री। कारजचूर्णे। कर्जुरज-
रुणं। गुणाः—कारजं तु रुचिप्रदा। वै. निघ.।

कारणम्। स्त्री। हेतौ। रीगहेतौ। तच्च सन्नि-
कृष्टविप्रकृष्टभेदेन द्विविधं। तयोः सन्निकृष्टं वातादि,
विप्रकृष्टं विरुद्धाहारादि। भा. नि.। वधे।
इन्द्रिये। देहे। रजकोषः। ज्ञानेन्द्रिये। वै. निघ.।

कारणशरीरम्। स्त्री। सत्वप्रधाने अज्ञाने।

कारणा। स्त्री। गादवेदनायां। दुःखे। अम.।

कारण्डः। पुं। कारण्डव-पक्षिणि। भा.।

कारण्डवः। पुं। हंसविशेषः। थड़ा हंस।
दीर्घचरणकृष्णवर्णपक्षिणि। अजनिभि। मांस-
गुणाः—प्रवजातीयपक्षिमांसवत्। सु. सु. ४६अ.।

कारन्धमी (इन्)। वि। धातुपरीचके। हारा.।

कारमिहिका। स्त्री। कर्पूरे। रा. नि. व. १२.।

कारम्भा। स्त्री। प्रियङ्गी। अम.।

कारवः। पुं। काके। तिका.।

कारवल्ली। स्त्री। (Momordica, charan-
tia.) चूदकारवेल्ले। छोटि करुणा, उच्छे।
हिं छोटीकरेली। मं लघुकारली। गुणाः—तिक्ता
उष्ण दीपनी कफवातघ्नी अरीचकघ्नी रक्तदीपघ्नी

च। रा. नि. व. ७। अथवा रुच्या कफपित्तघ्न
च। राज.। फलगुणाः—हिंसं भेदि लघु तिक्तं
अवातलं पित्तरक्तकामलापाण्डु कफमेहकामिघ्नम्।
मद.। लघुः दीपनी च। भा. पू. १८.। कटु-
हृद्यम्। उच्छे। रा. नि. व. २३.। तद्गुणाः
कारवल्ली स्याद्विशेषादीपनी लघुः।

कारवारि। स्त्री। करकाजले। भिन्नैरज्जु।
गुणाः—“कारोदकानु विषदं गुरु रुचं स्थिरं
घनं। कफकृद्वातलं चातिशीतं पित्तविनाशनं॥”
वै. निघ.।

कारवो। स्त्री। कृष्णजीरके। रवा.। कौल
खीरा। हिं कलौजीरक। भा. पू. १८.। “व्योषं
यास्य कारवी।” च. द. अभिन्या. ज्व. चि.।
मधुरिकायाम्। मोघ्री। तेजपत्रे। गुडलचि।
मे. वतिकं। शताह्वयाम्। शुल्का। प. सु.।
रा. नि. व. ४। अजमीदायाम्। वनयमोनौ,
त्राक्षूनौ। रा. नि. व. २३.। चन्द्रशेरे। भा. पू.
१८.। मेथिकायाम्। सूक्ष्मकृष्णजीरके। च. द.
यह. चि. व्यायामकाञ्चिके। हिङ्गुपत्राम्। अ.
टी. भ.। चूदकारवल्गाम्। रा. नि. व. ७।

कारवेल्लः (कः)। पुं। (Momordica cha-
rantia, Syn. M. muricata.) खनाम-
ख्यातफलश्राकलतायाम्। वड करुणा उच्छे
गोह. हिं करेली। ते काकरचिदु। उत्.
शलरा। तत्पर्यायः—कठिलका, सुषवी (अ.),
कारवेल्लकः राजवल्ली (र.), शुषवी (अ टी.), ऊर्द्धा-
सितः (चि.) तीक्ष्णवल्ली, कण्डूरः, काण्डकटुकः,
सुकाण्डः, उग्रकाण्डः कठिलः, नासासंवेदनः, पटुः।
तत्फलगुणाः—“कारवेल्लचातितिकमभिद्रोमिकरं
लघु। उष्णं शीतं भेदकञ्च खादु पथ्यं समीरि-
तम्। अरुचिञ्च कफं वातं रक्तदीपं ज्वरं क्षिमीन्।
पित्तं पाण्डुञ्च कुष्ठञ्च नाशयेत्...। वृद्धकं कारवेल्लं
कटु तिक्तञ्च दीपकं। अथर्वं भेदकं खादु रुच्यं
चारं लघुं शूतम्। अवातलं पित्तघ्नं रक्तघ्नं
पाण्डु रोगघ्नम्”.....। वै. निघ.। तत्पुष्पे धारके
रक्तपित्ते हिते च। “कारवेल्लं हिंसं भेदि लघु-
तिक्तमवातलं। ज्वरपित्तकफासघ्नं पाण्डुमेहक्षमीन्
हरीत्।” कारवेल्लश्च वातघ्नः कफघ्नः पित्तघ्नरक्तः।
उष्णो रुचिकरः शोथो रक्तदीपकरो मृशाम्॥”
अवि. १६ अ.।

कारवेल्ली। स्त्री। चूदकारवेल्ले। छोटि उच्छे।
भा. पू. १८, शाकव.।

कारव्यादिः। पुं। कषायभेदे। कषायोऽयम-
भिन्यासज्वरे हितः। “कारवीपुष्करैरुडवायन्ती-
नागरामृताः। दशमूलौशटौशङ्खौयासभार्गीपुन-
र्नवाः। तुल्या मूत्रेण निष्काष्य”...। मेघ.।
कृष्णजीरकं कुष्ठं एरुण्डमूलं चायन्ती (वर्णापुष्प)।
शुद्धौ गुडचौ दशमूलं शटौ कर्कटशङ्खौ दुरालभा
भार्गी पुनर्नवा प्र. ८ र. गोसूत्रं ३२ ती. शे. ८ ती.।

कारस्करः। पुं। कुपीलवृक्षे। विषतिन्दुके।
कुंङ्गल। मं काजिरा। कं काजिवार, मकारतं-
दुष्वा. माकडाकंदे। तत्पर्यायः—किम्बिका,
विषतिन्दुः, विषद्रुमः, करद्रुमः, रस्यफलः कुपीलः,
कालकूटकः। गुणाः—कटुरुष्णः तिक्तः कुष्ठघ्नः
वातरक्तघ्नः कण्डु तिकफामाशौत्रघ्नश्च। रा.
नि. व. ८। “अस्य चासफलं ग्राहि तूवरं वात-
क्षलप। शीतलञ्च समुद्दिष्टं तत्त्वकं विषदं गुरु।
पाके च मधुरं शोथं कफं वातं प्रमेहकं। पित्तं
रक्तविकारञ्च नाशयेत्।” वै. निघ.। त्रिदिनं
काञ्चके क्षिप्तं शुद्धं स्याद्विषतिन्दुकम्।
इति शुद्धिः। शीतलक्षितः वातमदकरः लघुः
वेदनाहरः याही कफपित्तघ्नश्च। भा. हृच
सामान्य. तिका.।

कारस्कराटिका। स्त्री। कर्णजलीकायाम्।
काणटकाटोत्री, केन्डाहे। तिका.।

कारा। स्त्री। पीडायाम्। दुःखे। हारा.।

कारायिका। स्त्री। सारस्यां। बलाकायाम्।
जटा.।

कारिका। स्त्री। यातनायाम्। मे.।

कारवेल्लः। पुं। काठिलकवृक्षे। करुणा।
ह. च.।

कारो। स्त्री। खनामख्यातचुपे। कण्टकारी
आकर्षकागोदि द्विधा। मं कं करीकारे। तत्-
पर्यायः—कारिका, कार्या, गिरिजा, कटु-
पत्रिका। गुणाः—कषाया मधुरा पित्तघ्नौ दीपनी
संयाहिणी रुच्या गुरुः। कण्डुशोथनौ। रा. नि.
व. ८. एतत्फलानु गुवरं पटुञ्च दीपघ्नञ्च।
वै. निघ.।

कारोरम्। स्त्री टीट इति प्रसिद्धे करीरफले,
तत्पुष्पे च। गुणाः—“कारोरं कटुकं ग्राहि फल-

सुष्णं रुचिप्रदं। कफपित्तकरं किञ्चित्कषायं वात-
हृदरम्। कारोरं कुसुमं भेदि कटुकं कफनाशनं।
पित्तकुटुचिरं भव्यं कषायं पथ्यदं भृशं।” वै. निघ.।

कारोषम्। स्त्री। करीषसमूहे। घूँटेर राशं।

कारु (कः)। पुं। कश्मेरवृक्षे। श. चि.।

कारुककर्म। स्त्री। सपकारकर्मणि। ब्रह्मन.।

कारुजः। पुं। इक्षिशिखौ। वामलुरे। मे.।
नागकेशरे। फेने। गेरिके। ह. च.।

कारुण्डिका (गड्डी)। स्त्री। जलीकायाम्।
हारां। श. च.।

कारुण्यसागरः। पुं। ज्वरातिसाराधिकारे
रसः। गन्धकी द्विगुणः। रसभक्षणीभावे शुद्ध-
सूतस्य भागेकम्। विपाचयेत् बालुकायले मृत्पट्टे
वा पाचयेत्। मार्कवमूलं भृङ्गराजमूलम्। सम-
भागानि त्रिःचारादिविडङ्गानानि पञ्चदशद्रव्याणि
प्रत्येकं मिलितरसादीनां समानि मिश्रयेदित्यर्थः।
पौत्राश्व १ तो. (अभावे शुक्लाश्व १
तो.)। गङ्गक २ तो. अज २ तो. मर्षपट्टेले
मर्द्धन करिशा तुलसीकरमे पेषण करिशा
प्रथमकाल पाक करिषे। पत्रे ताहाते
यवकांर, मांछकार, सोहाशा, विट्टे, सैकव,
मठन, माञ्जूर, करुणचनवण, जिहूटे, चित्तोर
मूल, विष, खीरा, विडङ्ग मिलित ६ तो.
द्विदे। र. सा. सं।

कारोत(त्तर)ः। पुं। सुरामण्डे। अम.।

काकटः (कः)। पुं। कर्कटवृक्षे। कौकटशोण।
रा. नि. व. ११.।

कार्कणः। पुं। वनकुक्कुटे। वै. निघ.।

कार्कश्यम्। स्त्री। कर्कशतायाम्।

काणम्। स्त्री। कर्णमले। वि। कर्णसम्बन्धीये।

कात्तस्वरम्। स्त्री। सुवर्णं। धूसूरफले। अम.।

कात्तञ्जोरो। स्त्री। खण्डीय्याम्।

कार्तिकः। पुं। स्कन्दे। कर्त्तिकायुक्तमासि।

कार्तिकशालिः। पुं। कार्तिकपक्षे शालि-
धान्यभेदः। कार्तिकशाल शान.।

कार्तिकिकः। पुं। कार्तिके मासि। वै. निघ.।

कार्हः। वि। पङ्क्तिः। शौकशुद्धि.

कार्पटः । पुं । Lac. जटुनि । को, गीना ।
न ।

कार्पासः (कः) । पुं । कार्पासीरुपे । कार्पास
ग्रीह । गुणाः—कार्पासी लघुपाकीणः मधुरः
वातघ्नः । तत्पलाशं वातघ्नं रक्तकृत् सूचकं कर्ण-
पिण्डकामादपूयसावविनाशकृत् । तद्दीर्घं सत्व-
रुचं गुरु च । भा. पू. १५. वनकार्पासां । सु. सू.
१६ अ. ।

कार्पासकी । स्त्री । कार्पासां । भा. पू. १५. ।

कार्पासकोकसम् । स्त्री । कार्पासबीज ।

कार्पासतेलम् । स्त्री । माडीत्रये हितम् । पाठः—
“कार्पासमूल-रजनीककं दत्त्वा जले शतं
तेजम् । पूरणमात्राद्विरजं माडीत्रयमायुः
यति ॥” त्रिगतेज, ४५. जल २७ अ. । कक
कार्पासमूल ७ हरिद्रा १५. । रस. र. ।

कार्पासनासिका । स्त्री । तर्की । टेक ।

कार्पासास्थि । स्त्री । कार्पासबीज ।

कार्पासी (सिका) । स्त्री । (Gossypium.
hirsutum, herbaceum.) Cotton plant.
रक्तकार्पासीरुपे । रक्त कार्पास । सं रक्तकापुसी ।
नं इति । तं पति । तत्पश्यायः—वदरा
तुलिकरी, समुद्राला (अ.), पट्टः, बादरा,
सुवपुष्पा, बदरी, कार्पासिका (शस्त्रः), कार्पासी
(अ.), कार्पासः (अ. टी.), सापिणी, चया,
गुहा, गुहः, तुलिकिका, मरुहवा, पिचुः,
बादरः । गुणाः—“कार्पासी मधुरा शीता
लघुहृदिकरी मृता । किञ्चिद्व्या च बल्य च
कषाया च खडुः खृता । कफपित्तवृषादाहभसः
शमयतीहर । मुष्काहरो च समोक्ता वायुर्वद-
विशारदे ॥ कार्पासिकाफलमोक्तं सूचकं च विरु-
क्षम् । वातं रक्तजङ्घपिटिकां कर्णनादकं
लघुपूयघ्नं शमयेत् ॥” रा. नि. व. ४ ।

कार्म(र्मु)कः । पुं । अतस्त्रिरे । हिज्जल-
हवे । रा. नि. व. ८ । महाजिह्वहवे । रा. नि.
व. २ । चोपचिनोतिव्यातये । वै. नि. च. ।
माधवीलतायां । वंश. नि. ६. च. ।

कार्मणः । वि । मन्त्रतन्त्रादियोजने कर्मठे च ।
नि. चि. च. ।

कार्मरी । स्त्री । ईशरोचनायाम् । रा. नि.
व. ६ ।

कार्यम् । स्त्री । इती । प्रवीजने । नि. ।

कार्य(प्र)हेषः । पुं । आलस्य । रा. नि. व. २० ।

कार्यपुटः (धनिः) । पुं । अपचके । वि.
उन्मते । अनर्थकरे । हारा ।

कार्या । स्त्री । कारोहवे । रा. नि. व. ८ ।

कार्मरी । स्त्री । कार्मरीहवे । गीमार् ग्रीह ।
अ. टी. म. ।

कार्म(सं)र्यः । पुं । गाभारीहवे ।

कार्यः (र्यः) । पुं । कर्चुरकी । अ. टी. रा. नि.
व. ६ । गाभारीहवे । लज्जुहवे । डेटो, डेटो
ग्रीह । रा. नि. व. २ । सुद्रपणां । आलस्ये ।
अ. टी. म. । आलस्ये । वै. नि. च. । स्त्री ।
कर्मतारी । तल्लक्षणं यथा—“वाती रक्षा-
पानानि लक्षणं प्रमिताशनं । वयातियोगः शोकश्च
वेग-निद्रा विनियमः । नित्यं रोगोऽरतिर्नित्यं
व्याधौ भोजनान्धता । भौतिधनादिभ्यश्च
कार्यकारणमौरितं ॥” भा. ।

कार्यहरलोहः । पुं । रसायनाधिकारे ।
अथ सर्वद्रव्यं समभाग, सर्वसमं लोहच ।
श्वेतपूष्पा, प्रलीमूल, अश्वगन्धमूल, जिह्वा,
जिकटू, जिह्म, अतुमूल, श्वेतवेटोना,
अतोत्तक मगडांग । मर्कसमानं मोहकम् ।
भौमराक्षरज मर्दनं करिरे । र. सा. सं. ।

कार्पापयः । पुं, स्त्री । कर्षपरिमाणे । स्वर्णं
१६ माषकाः । रौप्यं १६ पञ्चानि । ताबे ८०
रत्निकाः । १६ पणे । नि. ।

कार्षिकः । पुं । कार्पापये । अ. । कर्षपरि-
माणे । नि. ।

कार्षः । पुं । कृष्णसारमणे । स्त्री । कृष्णम-
चक्षुषि । वै. नि. च. ।

कार्षा । स्त्री । लघुशतावयाम् । वै. नि. च. ।

कार्षायसम् । स्त्री । कृष्णायसी विकारे ।

कार्षा । स्त्री । शतावयाम् । रा. नि. व. ४ ।
अम. ।

कार्षा(अं)म् । स्त्री । लीहमले । मत्तु
गोह । रा. नि. व. १२ । कृष्णवचतायाम् ।
वि । कृष्णसारचक्षुषिनिमित्ते ।

कार्षायसः । वि । कृष्णायसनिमित्ते । स्त्री ।
जीह ।

कार्यः । पुं । आलस्ये । अ. ।

कार्यवनम् । स्त्री । आलस्ये ।

कार्युः । पुं । (Sohoria robusta.) सर्ज-
तरी । अम. । कृष्णसारमणे ।

कालम् । स्त्री । लोहे । अ. टी. म. । ककौल-
फले । रा. नि. व. १२ । कृष्णगुहणि । श. च. ।

कालः । पुं । कोकिले । रा. नि. व. १६ । रक्त-
चितकचुपे । कासमर्दचुपे । रा. नि. व. ६ ।
व्याघ्रनखे । रा. नि. व. १२ । मूल्यो । मं. । राले ।
धूना । द्रोणकाके । कृष्णगोषनायाम् । कृष्ण-
खने । अस्थिपञ्जरे । वै. नि. च. । सम्पाते रौपाधिक-
भेदे । “नक्तं दिनर्तुमुक्तश्रेयधिकालो यथा-
मलम् ॥” भा. नि. । सत्ये । मगध । खण्डयडादौ,
द्रव्याणि यदा कुर्वन्ति स काल इति । सु. सू.
४१ अ. । अक्षयवृक्षमणेनाविरतगमनशीलत्वभावः
सर्वभावपरिणतिहेतुः कालः । च. द. । अतोता-
नागतवर्त्तमानरूपस्त्रिविधः, वर्षादिमोक्षरूपः तथा
उदयास्तमध्यमरूपः प्रवर्त्तरूपः पालकरूपः संह-
रकरूपश्च कालः । यथा—“यः कर्माणि प्रपश्येत्
प्रकर्षे वर्त्तमानके । कालः कालयते लोकं कालः
कालयते जगत् । कालः कालयते विश्वं तेन
कालो विधीयते । कालस्य वशगाः सर्वे देवर्षि-
सिद्धिभिराः । कालो हि भगवान्देवः स साक्षात्
परमेश्वरः । सर्वपालनसंहर्ता स कालः सर्वतः
समः । येन मृत्युवशं याति कृतं येन लयं व्रजेत् ।
संहर्ता सोऽपि विश्वेयः कालः स्यात्कलनापरः ।
कालः सृजति भूतानि कालः सहरते प्रजाः ।
कालः सपिति जागर्ति कालो हि दुरतिक्रमः ।
.....तथा वर्षादिमोक्षायाम् काला इमे
मताः । तथा त्रयोऽन्ये विज्ञेया उदयमध्यास्तमेव
च ॥” अवि. ४५. ।

कालकः । पुं, स्त्री । जलसर्पे । जलजोड़ा,
जलवोड़ा । श. र. । जलुकी । जलु । अम. ।
स्त्री । कालशके । भा. शाकव. । यज्ञति । ६. च. ।
नेवतारके । शस्यभेदे ।

कालकः । पुं, स्त्री । जलसर्पे । जलजोड़ा,
जलवोड़ा । श. र. । जलुकी । जलु । अम. ।
स्त्री । कालशके । भा. शाकव. । यज्ञति । ६. च. ।
नेवतारके । शस्यभेदे ।

कालकः । पुं । गिलोचफलहवे । सु. सू.
४२ अ. ।

कालकः । पुं । गिलोचफलहवे । सु. सू.
४२ अ. ।

कालकः । पुं । गिलोचफलहवे । सु. सू.
४२ अ. ।

कालकचूर्णम् । स्त्री । सुखरी । पाठः—
“गृहधुमा यवचारः पाठा व्योषरमाञ्जनं । तेजोवा
विकला लोहचितकचैति चूर्णितं । सचोदं धारये-
दास्यं गन्धरोगविनाशनम् । कालः नाम तच्चूर्णं
दन्त्यास्यगन्धरोगनुत् ॥” च. द. ।

कालकरुकरसः । पुं । वातव्याधी रसः ।
पाठः—“वज्रतुलाभ्रमाकंतीकामण्डं क्रमोत्तरं ।
मारितं मर्दयेदम्बवर्गणं दिवसचयम् । चिचार्
पञ्चलवर्णं मर्दितं सप्तमत्तं । दत्त्वा निर्गलिका-
द्रात्रं मर्दयेदम्बवर्गणम् । शक्नोते तच्चूर्णाय विष-
खाद्याष्टमशतः । टक्कं विषतुल्यां दत्त्वा जम्बू-
रजद्वयः । भावयेद्दिनमेकम् रक्षंयं काल-
करुकरः ॥” भा. २ गुह्या आर्द्रकरसेन पेयः ।
होरकतन्त्र १७. पौरा २७. अत्र ७७.
श्वर्ग ४७. भा. ६७. लौकिक मोहकृष्टे ७७.
अम्बवर्गं तिन दिन मर्दन । एवकार,
माङ्गिकार, मोहांगी, पञ्चमवर्ग उक्तं मर्दित
द्रव्येण ममानं महेष्वा ऐश्वर्यं रमे एकत्र
७ दिन मर्दिते । शुक्र हरेण चूर्णं करिष्या
चूर्णं अष्टमः च विषचूर्णं, मोहांगी च हरे
विषेण ममानं, ऐश्वर्यं मिश्रितं करिष्या नेद्वर
रमे १ दिन मर्दन करिरे । र. चि. ६५. ।

कालकण्ठः (कः) । पुं । (Terminalia
Tomentosa.) पोतशाली । मयूरे । खन्ने
कलविडे । ८५१ हे. नि. । जलजलुटे । कासमर्द-
हवे । अम. काके । वै. नि. च. । (कः) दान्ता ।
अम. ।

कालकन्दः । पुं । महाकन्दे । रत्ना. ।

कालकन्दकः । पुं । जलसर्पे । जलजोड़ा,
जलवोड़ा । श. र. ।

कालकन्या । स्त्री । जरायाम् ।

कालकमुष्कः । पुं । कृष्णपुष्पपाटिका-
कायाम् । च. द. अश्व-चि-चारविधाने ।

कालकर्म (क्रिया) । स्त्री, स्त्री । मूल्यो ।

कालकलायः । पुं । Phaseolus max.)
कृष्णकलाये । कान्जिकलाय ।

कालकस्तुरी । स्त्री । (Hibiscus abel-
moschus.) कस्तुरीहृदयविधे । काल कस्तुरी ।
कालकस्तुरी । स्त्री । कस्तुरीहृदयविधे । काल कस्तुरी ।

कालकाष्ठा । स्त्री । अशीकडचे । के. ।

कालकुष्ठम् । स्त्री । पार्यतौयवृत्तिकाविशेषे ।
रा.नि.व.१३. See ककुष्ठम् ।

कालकूटः । पुं । kind of poison. तथो
दशविधकन्दविषान्यतमविषे । स मधुवर्णः इति ।
अति. स्था.५.६अ. । कठविष तं कर्कोटक
विषम् । प.सु. । स.कल्प.२अ. । See कन्दविषम् ।
तत्स्वरूपं यथा—“देवासुररणे देवैर्हृतस्य पृथु
मालिनः । दैत्यस्य रुधिराज्जातस्वरश्चल्यसन्निभः ।
निर्यासः कालकूटोऽस्य सुनिभिः परिकौर्तितः ।
सीऽहिचेवे शङ्खवेरे कोङ्कणे मलये भवेत् ॥” भा.
भा. पू.१भ. विषव. । स्त्री । विषसामान्ये । वीले ।
गङ्कटवाण । वल्लभाभविषे । हे.च. ।

कालकूटकः । पुं.स्त्री । कारस्करवृक्षे फले च ।
कृष्णि ग्राह्ये । रा.नि.व.२ ।

कालकूटरजोद्भवः । पुं । रालि । रञ्जन ।
वै.निघ. ।

कालकृत् (तः) । पुं । सूर्ये । त्रिका । श.र. ।

कालकेशो । स्त्री । नील्याम् । छेष्टि नौण ।
भा.पू.१भ. ।

कालकोठः । पुं । पानशर इति प्रसिद्धे
कन्दशाकविशेषे । कोमरकोठो गच्छ । प.सु. ।

कालकौतकः । पुं । नीलीवृक्षे ।

कालखञ्ज(न)म् । स्त्री । यकृति । हे.च. ।

कालखण्डम् । स्त्री । यकृति । रा.नि.व. १८ ।
यकृद्गोमेदे । वै.निघ. ।

कालगन्धः । पुं । Kind of cobra de-
capella. सर्पविशेषे ।

कालग्रन्थिः । पुं । संवसरे । चारा ।

कालघण्टा (गिटिका) । स्त्री । घण्टापाटली-
वृक्षे । द्रव्याभि. । शष्ठी । प्राक्कन ।

कालङ्गतः । सुवर्णमुख्याम् । वै.निघ. । कास-
महं । कानकागन्ता । रत्ना. ।

कालचक्रम् । स्त्री । निमेषादि युगपथ्यन्तः
कालचक्रवर्त्यवर्त्तमानः कालचक्रमुच्यते । अथवा
भाद्रपदाश्रयणी वर्षाः, कार्तिकमागशीर्षी शरत्,
श्रीशमासी हेमन्तः, फाल्गुनचैतौ वसन्तः, वैशाख

ज्येष्ठौ शीतः, आगादश्रावणी प्रावृष्टि च । सु.
सू. अ. ।

कालघ्नः । पुं । कुकुटे । रा.नि.व.१२ ।

कालज्ञानम् । स्त्री । चिकित्साशास्त्रविशेषे येन
काला ज्ञायत । रुग्निनिश्चयशास्त्रविशेषे शम्भुनाथ
कृते ।

कालतालः । पुं । तमालवृक्षे । रा.नि.व.२ ।

कालतन्दुः (कः) । पुं । कुपीलौ । (कम्बू वा
आवृण्व ।

कालतुण्डम् । स्त्री । कृष्णागुरुनि । वै.निघ. ।

कालत्रयम् । स्त्री । वर्त्तमानभूतभविष्येषु ।

कालदोला । स्त्री । नीलीवृक्षे । भा. ।

कलधर्मः (मीन) । पुं । खलौ । अम. ।

कालनिर्यासः । पुं । गुग्गुलौ । शुग्गुलन ।
रा.नि.व.१२ ।

कालपत्रौ । स्त्री । तालीशपत्रे । वै.निघ. ।

कालपर्णः । पुं । तगरवृक्षे । श.र. ।

कालपर्णिका (पी) । स्त्री । कृष्णविहति ।
कान्तेडोडो । भा.पू.१भ. ।

कालपालकम् । स्त्री । ककुष्ठवृत्तिकायाम् ।
रा.नि.व.१३ ।

कालपाशो । स्त्री । श्यामालतायाम् । रत्ना. ।

कालपौलुकः । पुं । कुपीलौ । भा. ।

कालपुच्छः (कः) । पुं । कूलचरगणविशेषे ।
च.चि.३अ. । अयं कूलचरगणः । सु.सू.४६अ. ।
कृष्णचटके । वै.निघ. ।

कालपुष्पम् । स्त्री । कलायवृक्षे ।

कालपृष्ठः । पुं । मृगविशेषे । कृष्णमात्र इन्निग ।
हे.च. । कङ्कपाक्षिणि । मी. ठचतुक्क ।

कालपेशिका । स्त्री । मञ्जिष्ठायाम् । कृष्ण-
जौरके । वै.निघ. । श्यामालतायाम् । रत्ना. ।

कालपेषो । स्त्री । श्यामालतायाम् । आश-
मता । रत्ना. ।

कालप्रभातम् । स्त्री । शरदती । त्रिका. ।

कालप्ररुद्धः । वि. । अतिपक्व ।

कालाप्रया । स्त्री । अश्वगन्धायाम् । रा.नि.व.४ ।

कालबलप्रवृत्तः । पुं । आधिदैविकरीममात्रे ।

ये श्रोतोश्चातवर्षादिनिमित्ताः, तेष्वपि च विधा
व्यापन्नतुक्ताः । अथवापन्नतुक्ताश्च । सु.सू.४४अ.

कालबालः (लुकः) । पुं । कङ्कष्टे । प.सु. ।

कालयण्डा । स्त्री । अतगुञ्जायाम् । वै.निघ. ।
मञ्जिष्ठायाम् । रा. ।

कालभाण्डिका । स्त्री । मञ्जिष्ठायाम् । रा.
नि.व.६ ।

कालभृत् । पुं । मूर्त्ये ।

कालमल्लिका (लौ) । स्त्री । कृष्णार्जके । वै.
निघ. ।

कालमानम् । स्त्री । कालविषयिणि परिमाणे ।
यथा—१८ निमेषे १ काष्ठा, ३० का. १ कला,
३० कलाः १ क्षणः, १२ क्ष. १ मुहूर्तम्, ३० सु.
१ अहोरात्रः (दिनं), १५ दि. १ पक्षः, २ पक्षौ
१ मासः, २ मा. १ ऋतुः, ३ ऋ. १ अयनम्, २
अय. १ वर्षः ।

कालमानः (लः, कः) । पुं । कृष्णपत्रचुद्र-
गुल्लयाम् । कानिपाठा छेष्टि तुल्यौ । प.सु. ।
कृष्णमल्लिकायाम् वर्वरिकेति लोके । वा.दृष्टे । सु. ।
सू. ३७अ. । भा.पू.१भ. । च.चि.३अ. । वा.
सुरसादिः ।

कालमारिषः । पुं । बृहत्पत्रतुल्यलीयशाके ।
चुद्रमारिषे । वडू चापानटिशा, कौटानटिशा,
छेष्टि नटिशा । भेष. । च.द.अक्षपित्त. चि. अक्ष-
यक्षौ । र.सा. ।

कालमाला । स्त्री । कृष्णार्जके । वा.सू.१५
अ. । “सुरसयुगफणिश्रुत्कालमालाविहङ्गम् ।”

कालमुखः । पुं । वानरे । रा.नि.व.१२ ।

कालमुष्कः (कः) । पुं । (Bignonia in-
dica.) घण्टापाटलवृक्षे । प.सु. । कृष्णपुष्पघण्टा-
याम् । च.द.सि.यो.चारविधिः । “तीर्थे कालमुष्क-
कस्य विपचेत् ।” अतपुष्पः कृष्णपुष्पः पीतपुष्प-
सम्येव च । पीतो रस्यो वरलेषु कालमुष्काः प्रकी-
र्तिताः ।” कुटी. । विश्वामित्रः ।

कालमूलः । पुं । रक्तचिचके । उरुचिचि ।
रा.नि.व.६ ।

कालमेषिका । स्त्री । मञ्जिष्ठायाम् । अ.
टी.रा. ।

कालमेषिका (घौ) । स्त्री । श्यामाचिचिता-
याम् । भा.पू.१भ. । मञ्जिष्ठायाम् । वै.निघ.२भ.
उन्मा.चि. । कृष्णजौरके । विहतायाम् । रा.नि.
व.६ । वाकुच्याम् । रा.नि.व.४ । हरिद्रायाम् ।
रा.नि.व.२३ । अतजौरके । वै.निघ. । श्यामा-
लतायाम् । प.सु. ।

कालमेहः । पुं । तन्नामकमेहरीणे । तेन मसी-
निभं मेहति । मा. नि. ।

कालरातिः । स्त्री । भीमरथिनि । चारा. ।

काललवणम् । स्त्री । काचलवणे । मट्ठल लवण ।
रा. नि. व. ६ । विडलवणे । विट्टेनलवण । प. सु. ।
च. शा. ८अ. ।

काललीहम् । स्त्री । तीक्ष्णलीहे । तीक्ष्ण
(गोह) । र. मा. । तत्पर्यायः—कृष्णायसम्, रक्तं,
तीक्ष्णम् । रा. ।

कालवङ्कः । पुं । कालियाकड़ा इति ख्याते
क्षुपे । रसेन्द्र. चि. क्षुधावतीगुडौ ।

कालवस्तिः । पुं । वर्षादौ वाताद्युपशमार्थं वस्त्रौ ।
स च पञ्चदशविधः—आदौ क्षेहवस्तिरेकः, ततो
निरुहवस्तिरेकः पुनः क्षेहवस्तिः ततः निरुहवस्तिः,
एवं हादशवस्तीन्यतरक्रमेण कृत्वा अन्ते त्रयः
क्षेहवस्त्रयः कार्य्याः । च. सिद्धि. १अ. ।

कालवानरः । पुं । कृष्णमुखवानरे । रा. नि.
व. १२ ।

कालवाहनः । पुं । महिषे । वै. निघ. ।

कालविध्वंसनरसः । पुं । पाण्डुरीने हितः ।
पाठः—“शुद्धसूतं हेम तारं ताम्रं तालच मर्हयेत् ।
जम्बीरनोरसंयुक्तं आनपे मर्हयेद्दिनं । सर्वतुल्यं
पुनः सूतं क्षिप्वा पिष्टिं प्रकल्पयेत् । धुसूरफल-
मध्यस्थं दीलायन्ते त्रहं पचेत् । धुसूरच्छद्वैरेव
भाण्डे चूर्णं प्रपाचयेत् । आदाय बन्धयेद्वस्त्रे
इष्टिकायन्तगं पचेत् । जास्वीरैर्गन्धकं पिष्ट्वा अध-
ज्ज्वं प्रदापयेत् । तुल्यं तुल्यं पुनर्द्वयं रुद्ध्वा लघु-
पुटे पचेत् । शतधा गन्धकैः जीर्णं तदुद्धृत्य
विचूर्णयेत् । लौहभस्मा समाश्रय दत्त्वा मर्धं द्रव्य-
दिनम् । कण्टकायां ब्रह्म्याश्च तथाग्रीनां द्रव्येपि ।
प्रतिद्रव्यैर्दिनं मर्धं पुटेपचमिद्वत्तले । एवं त्रयपुटे
द्वयं द्रावे द्रावे विधा विधा । वङ्गरक्तचिरविलानां
द्रव्येस्त्रिपुटे पचेत् । अश्वमुषागतं पश्चात् आदाय
चूर्णयेत् पुनः । दशांशेन विषं योज्यं गुञ्जामात्रं

प्रयोजयेत्। कालविषयस्य नाम रसः पाञ्च-
नयापहः।" शुद्धपारदं स्वर्णं रौप्यं ताम्रं हरि-
तालं समभागं समर्धं सर्वसमं पारदं पुनर्दत्त्वा
जम्बोरसः चातपे दिनं पेषयित्वा पिष्टं कुरु।
पिष्टं धुसूरफलस्य संख्याय. दोषायां द्राहः
पक्वा चूषयेत्। तत्र चूषं धुसूरसेन भास्व पक्वा
वस्त्रवस्त्रं कृत्वा पुनर्दृष्टिकाग्रक्षेप पचेत्। ततः
जम्बोरसपिष्टं गन्धं प्रतिवारं सर्वसमं ऊर्ध्वाधो
दत्त्वा शतवारं लवणपुटे पचेत्। तथा चूषयित्वा
सर्वसमं लौहभस्म दत्त्वा कष्टिकायांदोषां प्रत्येकं
रसेन विधा समर्धं पचकरौषः २ पुटा देयाः।
पुनश्च प्रत्येकं चित्रकादिरसेन सद्रूपयित्वा २ पुटा
देयाः। अन्त्यमुपासमदशमांशविधं संमिश्र १ गुञ्जा
प्रयोजयेत्। रस. र.

कालविषाणिके। स्त्री। काकीली-चौर-
काकीलीः। वा. उ.

कालवोजकाः। पुं। मन्त्रानि। काकतिन्दुके।
वै. निघ.

कालवृन्तः (वृः)। पुं। कुलवृन्तः। कूर्ति-
कनाक्षेत्रं ग्राह। "कुलवृन्तः कालवृन्तः।"
इ. च.

कालवृन्ता (नितिका)। स्त्री। रक्तपाटलवृन्ते।
राज.। पेटिकायां। पेटोत्रि ग्राह। रत्ना.
See कुवेराची।

कालवृन्ताकः। पुं। पेटिकायां। पेटोत्रि।
कालवृन्ती। स्त्री। पाटलावृन्ते। पौर्ण ग्राह।
रा. नि. व. १०।

कालवृन्तः। पुं। कलायविशेषे। आधुनि
कनां।

कालवेला। स्त्री। शनैश्चरवेलायाम्।

कालशाकम्। स्त्री, पुं। A sort of po-
thorb. चुचुशाके। हिं नरिचा। ते करिवे-
पवेहु। तत्पर्यायः, —नारीकम्। गुणाः—
आग्नेयं गुह्यं शोषणं। राज. १५। "कालशाकः
कटुशक्तः पटुरग्निप्रदीपनः। पाचकी भेदको
रुच्यो वातलोपः सरः क्षुतः। कफशोषविघ्नाशनां
नाशनः परिकीर्तितः।" शरपुङ्गायाम्। वै. निघ.
१३. उन्मा. चि.। कुलवृन्ताके। तुलसीवृन्ते।

कालयात्रिः। पुं। कण्ठशाली। कांश शनि।
रा. नि. व. १६।

कालशे(से)यम्। स्त्री। पादजलिन विमान
दक्षिणते तन्ने। (घांन। रा. नि. व. १५। जाले।
हरितालं।

कालसङ्घर्षा। स्त्री। नववर्षीयकन्यायाम्।

कालसर्पः। पुं। कण्ठसर्पः। तिका.

कालसारम्। स्त्री। पीतचन्दने। कर्षवक
इति लोके। भा. पू. १३.। पुं। कण्ठसारमन्त्रे।
कण्ठागुरुणि। तिन्दुके। वै. निघ.। हरितालके।

कालस्कन्धः। पुं। (Diospyros embry-
opteris.) तिन्दुकवृत्ते। उर्ध्व ग्राह, नीच ग्राह।

र. मा.। गुणाः—कालस्कन्धस्य मधुरो बल्यो
वृथो गुरुः क्षुतः। धातुवृद्धिकरः श्रौतः श्रमदाह-
कफापहः। पित्तशोथस्य विस्फोटं पित्तश्चैव विना-
शयेत्॥" वै. निघ.। विट्छदिने। उद्भवार्त्तना।
उदुम्बरवृत्ते। रा. नि. व. ८। ११। जोषकदुमे।
तमालपत्रवृत्ते। उज्जयिनीतरे ग्राह। वै. निघ.।
कालशाली। मे.

कालस्करः। पुं। तिन्दुकवृत्ते। अम.। तमाल-
वृत्ते। उज्जयिनी ग्राह। रा. नि. व. ८।

कालस्थाली। स्त्री। पाटलवृत्ते। भा. पू. १३.।

कालहारकः। पुं। महाकाललतायाम्।

कालहोनः। पुं। लोप्रवृत्ते।

काला। स्त्री। विवृति। रा. नि. व. ६। कण-
विवृति। मे.। पिप्पल्याम्। नागवलायाम्। वै.
निघ. १३. वा. व्या.। नीलिन्याम्। च. चि.
१३.। मञ्जिष्ठायाम्। चद्रकण्ठनीरके। सु. सू.
मिश्र. च.। चङ्गिलायाम्। काणिशोकड़ा। रत्ना.
मेव. नाङ्गोत्रणचि.। अश्वगन्धायाम्। पाटलायाम्।
भा.

कालाग(गु)ह। स्त्री। कण्ठागुरुणि। रा. नि.
व. १२।

कालाग्निः। पुं। पञ्चवक्त्ररुद्रावृत्ते। के.

कालाग्निभैरवः। पुं। च्चरे रसः। अन्न पारद
१ भ. गन्धक २ भ. कज्जलीं विधाय जीवुरकायेन
भाषयेत्। शुक्ले चूर्णयित्वा चूर्णसमं ताम्रचूर्णं,
ताम्रस्याष्टांशं विधं, हिङ्गुलं १ भ. धुसूरवीजं २ भ.
हरितालं ५ भ. मनःशिला ५ भ. टङ्गणं २ भ.
खपरं ३ भ. जैपालं ५ भ. स्वर्णमाषिकं ५ भ.
जीर्णं १ भ. वक्त्र १ भ. सर्वमर्कजीरेण मर्दयेत्।

पञ्चाङ्गमूलपञ्चमूलीः कायेन वचाश्लमन्युरेकं
समर्धं चण्डकाभा बटो कार्या। मेघ. ज्व. चि.।
रस. की.।

कालाग्निरसः। पुं। भगन्दरे रसः। पाठः—
"शुद्धसूतं समं गन्धं नूतनां सतुल्यकं। जोरक
सम्बन्धं तुल्यं तिकाकोशतकोद्वेः। पिष्टं तत्र
पनाहन्ति भक्षयन्ति भगन्दरम्॥" मात्रा २ गुञ्जा।
रस. र.

कालाग्निरुद्ररसः। पुं। कुष्ठाधिकारे रसः।
पाठः—"सूतकान्ताभतीक्ष्णाणां भक्ष साचिकगन्धकं।
बन्धाककोटिकौकन्दे चित्ता लिप्ता वृद्धा वृद्धिः।
भूषणार्थे पुटे पञ्चाङ्गिर्नकं तद्विचूर्णयेत्। दश-
मांशं विधं योज्यं मासमावन्तु भक्षयेत्। रसः
कालाग्निरुद्रोऽयं दशाङ्गेन विस्पर्णतु। पिप्पली-
मधुसंयुक्तमनुपानं प्रकल्पयेत्॥" अन्त्यः ज्वरे।
यथा—"मरिचं गन्धतुल्यं च चित्ता पित्तैर्विभाषयेत्।
मायूरमस्यावाराहच्छागमाक्षिपकैरपि। समस्तैरथवा
व्यसः द्विनेकं भाषयेद्दशं। सयोज्यं गरलञ्चापि
वटिकां कारयेद्दुधः। रसः कालाग्निरुद्रोऽयं दिगुच्छं
भक्षयेत्ततः॥" खानं पथ्य। रस. र. ज्व. चि.

कालाजाजो। स्त्री। कण्ठनीरके, मङ्गरेकायां
च। भा. न. १. आगन्तुन्व. चि.। "कालाजाजौ
तु सगुहा।"

कालाञ्जनो। स्त्री। कण्ठकापांसुपे। कालाञ्ज-
नीति सम्बन्धं प्रसिद्धा। कांश कांशानि। तत्-
पर्यायः, —चञ्जानो. रचनी, शिलाञ्जनी, नीला-
ञ्जना, कण्ठाभा, काली, कण्ठाञ्जनो। गुणाः—
कटुः चण्डा अस्त्रा आमकमित्री अपाणावत्तं शमनी
जठराभयघ्नी च। रा. नि. व. ४। कण्ठकापां-
सिका प्रोक्ता कटुी हृदीगनाशिनो। मलञ्चाम-
हनीषेव चक्षुराक्षकं हरेत्॥" नील्या। वै. निघ.

कालाण्डजः। पुं। कोकिले।

कालादिकः। पुं। वैशाखमासः। रा. नि. व. ११।

कालानुनादो। पुं। कलविद्धे। उफारे।
अपिस्त्रल। चातके। मे.। वनकुष्ठे। वै. निघ.।
उद्भृत्कण्ठमन्त्रिकायाम्।

कालानुशा(सा)रिवा। स्त्री। कण्ठशारि-
वायाम्। सु. चि. १०. च.। तनरपादिके।
उज्जयिनीग्राह। पीतवीजदायां। निजेनी-

(होप। च. द. नूनाधात. चि.। "वसा काशागु-
सारिवा।"

कालानुसारकम्। स्त्री। तगरपुष्पे। रा. नि.
व. १०। पीतचन्दने। भा. पू. १३.।

कालानुसारिः (रौ)। पुं। शिंशपावृत्ते।
मृषिके। वै. निघ.। शैलजे। रा. नि. व. १२।
अगुरुणि। सु. चि. १५.।

कालानुसारिणो। स्त्री। पिप्पलीतनरे। श्वेत-
शारिवायाम्। कण्ठशारिवायाम्। वै. निघ.

कालानुसाय्य कोम्। स्त्री, पुं। शिंशपावृत्ते।
शिशु। मे.। कण्ठचन्दने। मे.। च. चि. २१५.।
(कम्) शैलजे। रा. नि. व. १२। अम.। पीत-
चन्दने। सु. सू. १६. व.। तनरे। भा.। पिप्पली-
तनरे। वै. निघ.

कालानुसार्या। स्त्री। तनरे। सु. चि. १५.।

कालान्तकरसः। पुं। काशाधिकारे रसः।
पाठः—"हिङ्गुलं मरिचं व्योषं टङ्गणं गन्धकं समं।
जम्बोरससंयुक्तं मर्दयेद्यामसाचकम्।.....।
गुञ्जामात्रप्रदानेन सर्वं नाशाय तत्क्षयात्॥"
इति। द्वितीयः यक्षाधिकारे धृतः यथा—"कुथ्या-
लौहमयी मूषा ऊर्ध्वतो दादशाङ्गुला। मर्दितं
स्वर्णवाराहो गृह्णकन्यारसैः समम्। लघुनेयाम-
मात्रं पिष्टं कृत्वा निवेशयेत्। पूर्वोक्तायाश्च
मूषायां सूतपादश्च गन्धकम्। निर्गुण्डीरससन्धिष्टं
मूषायां तं विनिक्षिपेत्। आक्ताय लौहचक्रेण
वकयन्नेन कारयेत्। एवमष्टपुटेः कौर्णं समुद्रुत्य
विचूर्णयेत्। पञ्चगुञ्जामितं खादं दनुपानं सगाह-
वत्। दैवः कालान्तको नाम्ना रसोऽयं राजयञ्ज-
गुत्॥" रस. र.

कालान्तरप्राणहरमर्मम्। स्त्री। तन्मर्मस्थानं
यदाहते पञ्चान्ते वा मासान्ते वा मरणं भवेत्।
तानि च सोम्याग्नेयानि अग्निगुणेषु आह्वय्य
कसीय च सोमगुणेषु कालान्तरेण उपयन्ति। तानि
१२। तेषां वचसि ८, (खनमूलं २, खनरोहितं २,
अपलापि २, अपलाव २.) खनन्ते ५, तलहृदये
४, चिमि ४, इन्द्रवसो ४, कटि. २, पात्रं योः
२, उदरयो २, नितम्बे च २। सु. भा. १५.।

कालान्तरविषः। पुं, स्त्री। मृषिकादी।
मूषादी च। इ. च.

कालापः। पुं। शिरःकेशे। मांशोर हून्।
संप्रकाशयाम्। धरणिः।

कालात्मम्। स्त्री। शक्ते। वै. निघ.

कालायसम्। स्त्री। कान्तलीह। प. सु.

कालावकृतः। पुं। काला ओकड़ा इति
प्राचिन्ने श्रीषविशेषे। के.

कालाङ्गः। पुं। काकतुङ्गा। काकतिन्दुके।
वै. निघ.

कालि(लोकः)। पुं। जलकुण्डे। गीन-
कोटि। (कः) कौशपक्षिणि। श. र.। स्त्री।
कणचन्दने। श. च.

कालिका। स्त्री। वयोनिरूपके वाजिदन्ताय-
रेखाविशेषे। सा वक्रा कणा च। षष्ठे सप्तमऽष्टमे
वाक्के क्रमाद्भवति। “वक्रा तु कालिका रेखा
कणा दन्तायसंस्थिता। षष्ठे च सप्तमे वर्षे चाष्टमे
च भवेत् क्रमात्।” ज. द.। हिमालयम्। काको-
ल्याम्। रा. नि. व. ३। ककटशृङ्गाम्। रा. नि. व.
६। यकृतखण्डे। कणजौरके। भा. पू. १ भ.।
खण्डोवे। जटा.। चौरकोटे। रोमावज्जाम्।
हारा.। वृश्चिकपत्रवत्ते। एलायाम्। वै. निघ.।
पटोलशाखायाम्। मांश्यां। काकायां। शिवायां।
मे.। सौराष्ट्रवृत्तिकायाम्। ककटीलतायाम्।
कालशके। वै. निघ.। मयविशेषे। हे. च.।
कणचटके। भा. नि. व. १२। गोलहले। मद.। कुजकटिकायाम्। अंटी.
भ.। विशिरोद्धरीतकां। सा गन्धयोगकरणे
प्रयुक्ता। राज.। कर्णसंतीविशेषे।

कालिकाशकः। पुं। कालशके। वै. निघ.

कालिकास्थि। स्त्री। नेमास्थिविशेषे। वै. निघ.

कालिङ्गतः। पुं। कासमहं हले। प. सु.

कालिङ्गः (ङ्गिन्)। पुं. स्त्री। Water
melon. कालिङ्गफले। उन्नयुक्। अचि.। इन्द-
यवे। गजे। वै. निघ.। भूमिककारौ। विनाति
कुम्भ। उत्. वेताड्.। सयं। मे.। अङ्गोत्तारि।
हे. च.। कुटजहले। भा. पू. १ भ.। लोहमेदं यथा—
“कालिङ्गो लिङ्गवान् यः स्याद्वनः स्यात्तान्त्रिको
मतः।” सुखवीचः।

कालिङ्गमानम्। स्त्री। कलिङ्गदेश-प्रचलिते
मागधादरे श्रीषधादिभक्ष्यविषयिणि मानमेदं।

यथा—१२ सर्षपः १ यवः, २ य. १ गुञ्जा, ३ गु.
१ वज्रः, ८ गुञ्जा १ माषः, ४ मा. १ श्राणः निष्कः
टङ्गी वा, ६ मा. १ गद्याणः, १० मा. १ कर्षः,
४ क. १ पलम्। यवी द्वादशभिर्गौरसर्षपैः
प्रोच्यते बुधेः। यवद्वयेन गुञ्जा स्यात् त्रिगुञ्जी वज्र-
उच्यते। माषो गुञ्जाभिरष्टाभिः सप्तभिर्वा भवेत्
कचित्। स्यात्तुर्माषकैः श्राणः इत्यादि। भा.
पू. १ भ.।

सर्षपादिमानम्।

८ सर्षपाः = १ यवः। २ यवी = १ रत्तिः।
२ रत्ती = १ वज्रः। ४ वज्राः = १ माषः।
४ माषाः = १ श्राणः। २ श्राणी = १ कर्षः।
२ कर्षा = १ शुक्तिः। २ शुक्तौ = १ पलम्।
२ पले = १ प्रसूतिः। २ प्रसूतो = १ कुङ्कुवः।
२ कुङ्कुवौ = १ मानिका। २ मानिके = १ प्रस्थः।
४ प्रस्थाः = १ आदकः। ४ आदकाः = १ द्रोणः।
२ द्रोणौ = १ शूर्पः। २ शूर्पौ = १ खारिका।
१०० पलानि = १ तुला। २० तुलाः = १ भारः।

परमाणादिमानम्।

३० परमाणवः = १ वसरेणः। ६ व. = १ मरीचिः।
६ मरीचयः = १ राजिका। ३ रा. = १ सर्षपः।
८ सर्षपाः = १ यवः। ४ यवाः = १ गुञ्जा।
५ गुञ्जाः = १ पणः। ६ गुञ्जाः = १ माषा।
४ माषाः = १ श्राणः = १० तो.
२ श्राणो = १ कोलः = १ तो.।
२ कोली = १ कर्षः।
२ कर्षी = १ अर्धपः = २ तो.।
२ अर्धपौ = १ पलम् = ४ तो.।
२ पले = १ प्रसूतिः = ८ तो.।
२ प्रसूती = १ कुङ्कुवः = १६ तो.।
२ कुङ्कुवौ = १ मानिका = २२ तो.।
२ मानिके = १ प्रस्थः = ६४ तो.।
४ प्रस्थाः = १ आदकः = ५६ तो.।
४ आदकाः = १ कलसः = १० ४ तो.।
२ कलसौ = १ शूर्पः = २०४८ शे.।
२ शूर्पौ = १ द्रोणः = ४०८६ शे.।
४ द्रोण्यः = १ खारो = १६३८४ शे.।
१०० पलानि = १ तुला = ४०० तो.।
२००० पलानि = १ भारः = ८००० शे.।

द्रोणादिमानम्।

४ द्रोण्यः = १ गुञ्जा। ५ गुञ्जाः = १ पणः।
८ पणाः = १ धरणिः। २ धरणी = १ कर्षः।

४ कर्षाः = १ पलम्। १०० पलानि = १ तुला।
२० तुलाः = १ भारः।

कालिङ्गिका (ङ्गी)। स्त्री। विवृति।
छेडेङ्गी। रा. नि. व. ६। राजकलङ्ग्याम्। मे.
गविकं।

कालिन्द(क)म्। स्त्री। (Cucumis utila-
tissimus) Water melon. कालिङ्गे।
कलीदा इति ख्याते फलविशेषे। उन्नयुक्। हिं
तरवज्ज। उत्तरपुज्ज। सु. सू. ४६ अ.। तत्-
पर्यायः—कालिङ्ग, कालिन्दकं, कणवीजं,
फलवत्तुलम्। गुण्याः—शीतलं याहि स्वादुपाक-
रसं गुरु विष्टम्। मद.। तस्य पक्षस्य गुण्याः—
पित्तवृद्धिकरम् उष्णं कफघातनाशनं। वै. निघ.।
कालिङ्गं याहि कफपित्तशूलहृच्छीतलं गुरु।
अनि.। दृष्टिशूलपित्तनाशि कफघातकारिलम्।
तत्पत्रगुणाः—द्विधरास्यापनं तिक्तम्। “पक्वम्
सीष्णं सखारं पित्तलं कफघातनिम्।” भा.।

कालिन्दिका (न्दी)। स्त्री। अरुणविवृति।
रा. नि. व. ६। श्वेतकटभीहले। रा. नि. व. २।
See कटभी।

कालिन्दिसूः। पुं। सूयं। विका.।

कालिमा। स्त्री। कण्ठतायाम्।

कालि(लौ)य(क)म्। पुं. स्त्री। (यः) कण-
सर्षविशेषे। (यकः) कण्ठागुरुणि। कांन अग्रात्र।
२. मा.। च. वि. ३५। पीतचन्दने। कलम्बक
इति लोके। गुणैः रक्तचन्दनसदृशगुणम् विशेषेण
व्यङ्गनाशनम्। भा. पू. १ भ.। रक्तदीपहरं विशे-
षेण वातघ्नम्। मद. व. २। भा. म. ४ भ. नीलिका-
न्यङ्ग. चि.। दाहहरिद्रायां। श. र.। वै. निघ.
२ भ. अप. चि. वा. व्या. एलादितैले। मलेन्द्री-
काष्ठे। यगङ्गा प्रवर्णाङ्ग। “कालीयकरसीपे-
तम्।” सि. यो. च. द. वा. व्या. एलादितैले।
सु. सू. १८ अ.। शिलाजतुनि। वै. निघ.।
लोहे।

कालौ। स्त्री। नीलिन्यां। रावी। पाटलायां।
कणविहतायां। मञ्जिष्ठायां। कणवेचं। वै. निघ.।
कणकापास्याम्। रा. नि. व. ४। कणजौरके।
प्रणीतायां। विवृति। रा. नि. व. ६। वृश्चि-
काख्याम्। रत्ना.। चौरकोटे। मे. लविकं।
श्वेतजौरके। कणकपास्याम्। केनकङ्गा।

भेष. अक्षपि. चि. उह. सुधावत्यां, कन्दपसार
तैले।

कालीकः। पुं। Horon. क्रीचं। (कौ. ८-
व. ३. र.।

कालीची। स्त्री। यमविचारभूमी। विका.।

कालीतनयः। पुं। मन्त्रिणे। हे. च.।

कालीयम्। स्त्री। कणचन्दने। श.। पीत-
चन्दने। भा.।

कालीयकम्। स्त्री। पीतवर्ण-सुगन्धि-काष्ठ-
विशेषे। कानिष्ठा वा कण्ठा। तत्पर्यायः—
जायकं, कालानुस्रायं (अ.) ; जाषकं, कालियं,
वर्णदं, कान्तिदायकं, कणचन्दनम्। श.। दाह-
हरिद्रायाम्। रा.।

कालीयका। स्त्री। दाहहरिद्रायाम्। भेष.।

कालीयकक्षौदः। पुं। कुङ्कुमे।

कालीयागुरु। स्त्री। कण्ठागुरुणि। कलम्ब-
कटु इति लोके। भा. उ. बाजी. चि. चन्दनादि-
तैले।

कालौरसा। स्त्री। कदलीहले। वै. निघ.।

कालुष्यम्। स्त्री। रजोगुणकर्षकलुपतायाम्।
रा. नि. व. २१।

कालिय(क)म्। स्त्री। कुङ्कुमे। पीतचन्दने।
मलेण्डीचन्दनमिति लोके। रा. नि. व. १२। सु. सू.
३६ अ.। कणचन्दने। कुम्भाङ्गु। प. सु.। च
द. पित्तघ्न. चि.। यकृति। मे.। हरिचन्दने
रा. नि. व. २३। पुं। दाहहरिद्रायां। रा. नि.
व. ६। कुङ्कुरे। रा. नि. व. १८। कामलरीग-
मेदं। कुम्भाङ्गु। पीतवर्णसुगन्धिकाष्ठे।
नीलकमले। शिलाजतुनि। वै. निघ.।

काकोष्यम्। स्त्री। कमलबीजे।

कालीत्तरम्। स्त्री। सुरामन्त्रे।

काकोलः। पुं। द्रोणकाके। विषमेदं। मे.।

काश्यः (ख्यः) (कः)। पुं। (Curcuma
zerumbet.) मन्त्रशठ्यां। प. सु.। व्याघ्रनखे।
नखी। वै. निघ.। आमहरिद्रायां। आमं भातां।
अम.। श. र.। तत्पर्यायः—कसूरः, द्रावि-
डकः, द्राविडभूतकः। मन्दर.।

काश्यम्। स्त्री। प्रत्युषे। हे. च.।

कात्या। स्त्री। गर्भयष्ट्यप्रसक्तालायां रजः-
स्त्रायां गवि। रातीन ग्राहे। प्रतिवर्षप्रसव-
शीलायां गवि। वृद्धविडौ ग्राहे। इला।

कावारम्। स्त्री। An aquatic plant.
(Vallisneria.) शैवले। ज. ७७। दारा।

कावारो। स्त्री। दण्डादिचि। टो। चिका।

कावकः। पुं। कुकुटे। पीतमलकपत्रिणि।

कीकपत्रिणि। मे. कविकं।

कावेरम्। स्त्री। कुडुमे। जटा।

कावेरो। स्त्री। हरिद्रायाम्। इन्। मे.
रविकं। खनामप्रसिद्ध भारतवर्षीय-दाचिण्या-
नयाम्। एतज्जलं खादु अमघ्नं लघु दीपनं दह-
कुष्ठं मेधाबुद्धिचिप्रदम्। रा. नि. व. १४।

काशः (कः)। पुं, स्त्री। A species of
grass. (Saccharum spontaneum.)
खनामख्यातदण्डविशेषे। “चामरपुष्पः” इति। सु.
सू. २८७। “श्वं तचामरकः इति।” वा. सू. १५५।
“गोकण्टकीकटसङ्घाचरवाणकाशाः।” के. ८।
शाम। हिं कास। मं कं काउंसु, काजलु। तं
रेलु। कीं कसाड़। तत्पथ्यायः—इच्छुगन्धा,
पोटगलः (अ.), कासः (भ.), कर्मसूत्रम् (श.),
इच्छुवालिका (के.), इषीका (हे.), अश्ववालः
(चि.), चामरपुष्पः (मे.), चामरपुष्पकः (अ. टी. भ.),
काशी (मुकुटः), काशा (नयानन्दः), वायसेचुः,
काण्डेचुः, अमरपुष्पकः (र.) काशकः, वन-
हासकः (शब्दर.), इचारिः, काकेचुः, इचुरः,
इचुकाण्डः, शारदः, सितपुष्पकः। नादेयः,
दर्भपत्रः, लेखनः, काण्डकाण्डकः, कच्छल-
कारकः। स द्विविधः, तत्र प्रथमः उशीरीति
कशाड़ इति च लोके ख्यातः। गुणाः—मधुरः
तिक्तः खादुपाकः हिमः सरः सूचकश्चाश्मरीदाह-
रक्तदीपकश्चपित्तरोघ्नश्च। भा. पू. १७। शीतलः
गोष्ठ्यः, रुचिजनकः दृष्यः पित्तादाहघ्नः तमिकरः
वर्त्यः शुक्लः अमशीथकफघ्नश्च। द्वितीयः—मधुरः
शीतः पित्तादाहघ्नश्च। रा. नि. व. ८। पुं। कण्ड-
कव्यने। जुते। श. र.। रोगविशेषे। See
कासः। काशिराजपित्रि सुचीने।

काशनाशनः। पुं। कर्कटशृङ्गाम्। रवा।

काशनाशिनो। स्त्री। निगुण्डिकायाम्।
निमित्तम्

काशपुष्पकम्। स्त्री। स्थावरविधान्तर्गतकन्द-
विषे। वा. उ. ३५५।

काशमहः। पुं। कासमहं जुपे। कांजकांजम्।
अ. टी. रा.।

काशा (शी)। स्त्री। काशहणे। अ. टी. भ.।

काशात्मलिः। स्त्री। A kind of silk
cotton tree. (Bombax hepta phyl-
lum.) कूटशात्मल्याम्। कूशिशून्। जटा।

काशिः। पुं। धन्वन्तरिपतिरि सुचीने। सूर्ये।
के.।

काशिकन्या। स्त्री। काशितनयायाम्।

काशि(शी)काप्रियः। पुं। दिवोदासे,
धन्वन्तरौ। श. र.।

काशियहः। पुं। अश्वस्य दुष्टग्रहविशेषे। लक्षणं
यथा—“अकम्पायस्य लोमानि शीथ्यन्ते यस्य
लङ्गति। शून्यपश्चिमपादस्य तस्य काशियहं वदेत्॥
ज. द. ४७५।

काशि(शी)राजः। पुं। धन्वन्तरौ। तिका।

काशिलः। वि। काशहणमये। काशनिमित्ते।

काशी। वि। कासरीणि। राजः।

काशोश(ष)(स)म्। स्त्री। Green sul-
phate of iron. खनामख्यातोपधातुविशेषः।
हिट्टकम्। हिं मांगफूल, कौशीश। सत्पथ्यायः,
—नेत्रौषधम्। भ.। प्रयोगः वृद्धश्लेष्माग्निरसि।
काशीषं द्विविधं धातुपुष्पमेदात्। धातुकाशीषं
हरितं लोहितञ्च, अन्यत् शुक्लं कण्ठश्च। र. मा.।
पुष्पकाशीषं किञ्चित्पीतं, भगवत् सृष्टिकाक्षं धातु-
काशीषं। गुणाः—“काशीषं धातुकाशीषं पांशु
काशीषमित्यपि। तदेव किञ्चित्पीतं पुष्पकाशीष-
मुच्यते। काशीषमुष्णमक्षतं तिक्तञ्च तुवरं तथा।
वातघ्नं पित्तघ्नं केशं नेत्रकण्डूविषप्रणत्। सूचकश्चा-
श्मरीश्चिचिनाशनं परिकीर्तितम्॥” भा.। शीतलं
क्षिप्तं पित्त-नेत्ररुजापहं। पित्तापकारश्च मन-
रसवद्गुणकारकम्॥” संग्रहः। कषायलं विष-
कुष्ठकमिखल्युनाशिलं चक्षुषं कान्तिकरञ्च। रा.
नि. व. १३। तच्छुद्धिं भृङ्गराजसेनं सकृत्
सेदिनं भवति। तत्र निमीलं क्षिप्तं चित्तनेत्ररोग-
घ्नं पित्तापकारं रसवद्गुणकारञ्च। र. सा. सं.।
पुं। गुवाकहणे। के.।

काशोशत्रितयम्। स्त्री। काशीश-धातुकाशीश-
पुष्पकाशीशेषु। भेष, व्रीहचि, महाद्रावके।

काशीशाखतैलम्। स्त्री। स्त्रीरोगे हितम्।
“काशीश-तुरगगन्धा-शावर-गजपिप्पलीविपक्वेन।
तेलेन यान्ति वृद्धि स्नानकर्णवराङ्गलिङ्गानि।”
काशीषं (हिट्टकम्)। तुरगगन्धा अश्वगन्धा।
शावरी रौध्रः। अत्र तैलस्य शरावः। कल्कस्य च
तैलपादांशः। च. द.।

काशोसभूतः। पुं। पारदे। र. सा. सं.।
पार्वतीरसे।

काशुकारः। पुं। गुवाकहणे। वै. निघ.।

काशेच्छुः। पुं। काशि। भा. पू. १७.।

काश्मरी। स्त्री। कपिलद्राचायाम्। रा. नि.
व. ३। स्रगनाभी। शृङ्गनाभि। भा.। गाभारी-
वृत्ते। रा. नि. व. २। गाभारीफले। च. द.
वातपित्तज्व. चि.। “काश्मरीपत्रकं लोध्रम्।”
पुष्करमूले। वै. निघ.।

काश्मरीफलम्। स्त्री। गाभारीफलमञ्जयां।
सि. यो. पित्तज्व. चि.।

काश्मर्यः। पुं, स्त्री। गाभारीवृत्ते। शृङ्गात्र
गोष्ठे। रा. नि. व. २। “सारिवीशीरकाश्मर्यः।”
कायफलवृत्ते। पुष्करमूले। वै. निघ.। स्त्री।
गाभारीफले। शृङ्गात्र फलं। गुणाः—हृद्यं सूच-
विषमघ्नं पित्तादाहघ्नं वातनाशनं। केश्यं रसायनं मेध्यं
काश्मर्यं फलमुच्यते॥ सु. सू. ४६५। सि. यो.
ज्व. चि. द्राचादो। “द्राचागुडूलीकाश्मर्यवाय-
राणाः।” च. सू. ४५५।

काश्मर्यफलवायः। पुं। गाभारीफल-
कषाये। च. द. पि. ज्व. चि.। “काश्मर्यस्यायवा
पुनः।”

काश्मर्या। स्त्री। ज्ञसगाभारीवृत्ते। वै. निघ.।

काश्मर्योद्भवपर्णिका। स्त्री। ज्ञसगाभारी-
वृत्ते। छोटं शृङ्गात्र गोष्ठे। वै. निघ.।

काश्मोरम्। स्त्री। (Costus speciosus)
कुष्ठमेदे, पुष्करमूले। अश्वभूल वा कुडुविराज्य।
कुडुमे। च. द. एकादशशती-महाप्रसारणीतैले।
कसूयाम्। रा. नि. व. २३। पुं। गाभारीवृत्ते।

काश्मीरजम्। स्त्री। कुडुमे। रा. नि. व. २२।

कुष्ठमेदे। मे. जचतुक्। पुष्करमूले। विषः।
अतिविषायाम्। वै. निघ.।

काश्मीरजम्। स्त्री। कुडुमे। प. सु.।

काश्मीरजा। स्त्री। अतिविषायां। आंउइष्ट।
मे.।

काश्मीरजौरकम् (का)। स्त्री, स्त्री। गल-
जौरके। रा. नि. व. ६।

काश्मीरपुष्पम्। स्त्री। गाभारीकुसुमे। सु.
चि. २५५।

काश्मीरफलम्। स्त्री। गाभारीफले। च. द.
र. पि. चि. शतावरीवृत्ते।

काश्मीरा। स्त्री। कपिलद्राचायाम्। आंउइष्ट।
रा. नि. व. २२। अतिविषायां। आंउइष्ट। प. सु.।
स्थलपत्रिन्याम्। वै. निघ.।

काश्मीरी। स्त्री। गाभारीवृत्ते। हे. च.। भा.।
कपिलस्रगनाभी। वै. निघ.।

काश्यः। पुं। काशिराजे। स्त्री। मये। रा.
नि. व. १४।

काश्यपः। पुं। स्रगविशेषे। मे.। मन्त्रविशेषे।
स्त्री। मांसे। हे. च.।

काश्मरी। स्त्री। ज्ञसगाभारीवृत्ते। विरूपकोषः।
भरतः।

काषायवासिकः। पुं। सविषमौषकोटमेदे।
तेन दष्टे स्नेहजन्यरोगा नायन्ते। सु. कल्प. ८५.।
काषायो। स्त्री। सविषमचिकविशेषे। सु.
कल्प. ८। See मक्षिका।

काष्ठम्। स्त्री। दारुणि। काष्ठे। मे. उदिकं।
दारुहरिद्रायां। वै. निघ.।

काष्ठकम्। स्त्री। कृष्णागुरुणि। वै. निघ.।
अगुरुणि। काष्ठागुरुणि। रा. नि. व. १२।

काष्ठकदली। स्त्री। Wild plantain,
(Musa sapientum.) वन्यकदलीविशेषे।
यूना कणा। स काष्ठकेले। सत्पथ्यायः—
सुकाष्ठा, वनकदली, काष्ठिका, शिलारम्भा,
दारुकदली, फलाद्या, वनमीषा, अश्वकदली।
गुणाः—रूक्षा रतपित्तघ्नी शीतला गुरुः
मन्दाधिकरी दुर्जरा अतिमधुरा च। रा.
नि. व. ११। दण्डादाहघ्नमृदुरक्तपित्तघ्नी विस्की
टकास्त्रिरोनहरी च। वै. निघ.।

काष्ठकोटः । पुं । पुष्पे । इ. च. ।

काष्ठकु(कूटः)टकः (कुटः) । पुं । A sort of woodpecker, (Picus Bengalensis.) पक्षिविशेषः । काष्ठकोटः प्राचीनः । त्रिका. गुणाः—“तथा लघुवर्तकः काष्ठकूटोऽपि वृक्षे । वातश्चेत्तु अधिको ज्ञेयः शीतलः शुक्रवर्धनः । अस्मरौ हन्ति विशदी वनजम्भासतचणः ॥” अवि. २१ अ. ।

काष्ठगोधा । स्त्री । तन्नामकोषधिविशेषः । काष्ठाकारगोधासुते । च. चि. १ अ. ।

काष्ठजम्बुः (जम्बुः) । स्त्री । भूमिजम्बु इति । वनजम् । रा. नि. व. ११ ।

काष्ठतन्तुः । पुं । काष्ठतन्तुः । छोटोपाका । हारा. ।

काष्ठतल्लकः । पुं । काष्ठतन्तुः । श. र. ।

काष्ठदारुः । पुं, स्त्री । The tree Pinus Deodar. (Uvaria longifolia.) देवदारु-भेदे । देवदारुविशेषः । रा. नि. व. १२ । See देवदारुः ।

काष्ठद्रुः । पुं । A tree called Butea Frondosa. पलाश इति । रा. नि. व. १० ।

काष्ठधात्री । स्त्री । काष्ठामलकौष्ठे, छद्राम-लके । भा. पू. १ अ. ।

काष्ठधात्रीफलम् । स्त्री । The fruit of the plant (Emblia officinalis.) छद्रामलकफले । गुणाः—कषायं कटु शीतलं रक्त-पित्तघ्नम् । रा. नि. व. ११ ।

काष्ठपाटला (लिः) । स्त्री । सितपाटलि-कायाम् । श्वेत्तु प्राचीनं ग्राह्यं । रा. नि. व. १० ।

काष्ठपुष्पः । पुं । केतकी इति । के. ग्रा. ग्राह्यं । प. सु. ।

काष्ठमयौ । स्त्री । श्वदाह्वयाने ।

काष्ठमल्लः । पुं । श्वयाने । गङ्गाकांशं भाटं ।

काष्ठमल्लिका । स्त्री । खनामल्यातपुष्प इति । काष्ठं मल्लिका । प. सु. ।

काष्ठमार्जारिका । स्त्री । काष्ठविडालिका-याम् । काष्ठविडालि । भेष. ।

काष्ठरजनी । स्त्री । दारुहरिद्रायां । वै. निघ. ।

काष्ठलेखकः । पुं । पुष्पे । हारा. ।

काष्ठलोही (न) । पुं । लोहयुक्त-सुन्दरी । तत्पर्यायः वाताहिः । (वि.) ।

काष्ठवल्कि (लो) । स्त्री । कटुकां । कटुकी । कटुकवल्कि । नटाविशेषः । रा. नि. व. ३ ।

काष्ठवास्तुकः । पुं । वास्तुकशास्त्रभेदे । वै. निघ. ।

काष्ठविवरम् । स्त्री । तरुकोटरे । श. चि. ।

काष्ठशरिवा । स्त्री । उत्तरापथप्रसिद्धे शरि-वाभेदे, श्वेतशरिवायां, अनन्तायाम् । अनन्तमूलं । मद. व. १ । See शरिवा ।

काष्ठशालिः । पुं । रक्तशाली । ग्राही शान । रा. नि. व. १६ ।

काष्ठसौरिवा । स्त्री । श्वेतशरिवायाम् । मद. व. १ ।

काष्ठा (ष्ठो) । स्त्री । कालपरिमाणे (१० कलाः) मे. ठङ्गिकं ।

काष्ठागारः । पुं । दारुमयगृहम् ।

काष्ठागुरु । स्त्री । पीतवर्णागुरुणि । पीत-अगुरु । गुणाः—कटुं लेपे रुचं कफघ्नम् । रा. नि. व. १२ ।

काष्ठामलकी । स्त्री । काष्ठधात्र्याम् ।

काष्ठाम्बुवाहिनौ । स्त्री । काष्ठनिर्मितजल-सेचन्याम् ।

काष्ठालुः । पुं । शुभालुके । वै. निघ. ।

काष्ठालुकम् । स्त्री । काष्ठवल्किने कन्दविशेषे । काष्ठे आलु । वै. निघ. ।

काष्ठाननः । पुं । पुष्पे । रत्ना. ।

काष्ठाननम् । स्त्री । दारुनिर्मितानने । भिडि, ङोकां ।

काष्ठिका । स्त्री । काष्ठकदली इति । वनरुमणौ । रा. नि. व. ११ ।

काष्ठिरसा । स्त्री । कदली इति । वै. निघ. ।

काष्ठिका । स्त्री । कदली इति । राजाकं । वै. निघ. ।

काष्ठीलः । पुं । राजाकं । राजाकम् । रा. नि. व. १० । See राजाकं । कुलिशमल्लं ।

विष्ठा. ।

काष्ठोला (लिका) । स्त्री । राजाकं । वै. निघ. । कदली इति । राजा ग्राह्यं । रा. नि. व. ११ ।

काष्ठेक्षुः । पुं । श्वेतेश्वरी । रा. नि. व. १४ । गुणाः—कान्तारतुल्यगुणः वातकोपनम् । सु. सू. ४५ अ. ।

काष्ठोदुम्बरिका । स्त्री । काकोदुम्बरिकायां ।

कासः । पुं । तन्नामकरोमे । का. नि. हिं खांसि । तस्य निदानलक्षणं—मुखनासिकाधूलिप्रवेशादिना दुष्टोदानवायुनृगतप्राणवायोः कफपित्तं मेलनम् । स दीपतयजः चतनः धातुचयजयेति पञ्चविधः । तदुक्तं “धूम्रोपधातात्रजसस्यैव व्यायामरुचाग्रनिधे-वनाह । विमार्गगत्वादि भोजनस्य वेगावरोधात् चवयोस्यैव । प्राणो ह्युदानानुगतः प्रदिष्टः सन्निभ-कांस्वनतुल्यधोषः । निरेति वक्तास्वहा सदीपो मनोविभिः कास इति प्रदिष्टः । पञ्च कासाः धृता वातपित्तश्चैव चतस्र्यैः । चयाधोपेक्षिताः सर्वे बलिनश्चोत्तरोत्तरमिति ॥ तेषां भविष्यतां रूपद्वये कष्टुरोचकः । शूकपूर्णासकण्ठं तत्राधो विहृती-ग्लितः । ऊर्ध्वं प्रवृत्तः प्राण्योरसस्त्रिं कण्ठे च संसृजन् । शिरःक्षोतांसि सम्युच्य ततोऽङ्गान्युत्-क्षिपन्ति च ॥” इत्यादि पूर्ववत् । भा. । शेषाणां लक्षणानि स्वस्वपर्याये नृग्याणि । कफे । काश-द्वये । के. ग्रा. ग्राह्यं । अ. टी. भ. । शीमाञ्जन इति । श. च. ।

कासकन्दः । पुं । कीडणप्रसिद्धकासालुके । रा. नि. व. ७ ।

कासघ्नः । पुं । इरीतकीकणाशुलीमरिचगुग्-गते मोदकविशेषे । विभीतक इति । रा. नि. व. ११ । कासमहं । कण्टकायाम् । वै. निघ. ।

कासघ्नधूमः । पुं । पञ्चविधधूमपानान्यतमे धूमे, येन पीतेन कासी नश्यति । तस्योपकरणं हृत्तु-कण्टकारी विकटकासमहं हिङ्गुद्विद्विद्विद्विद्विद्विद्वि-प्रभृतीनि कासहराणि द्रव्याणि, तैः कल्पीकृतैः धूमपानं । सु. चि. ४० अ. ।

कासघ्नी । स्त्री । भाग्याम् । कण्टकायाम् । वंशलोचनायां । प. सु. ।

कासजित् । स्त्री । (Clerodendrum siphomanthus.) भाग्याम् । वासनशो । रा. नि. व. ६ ।

कासनाशिका । स्त्री । अरुणचिह्नि । गान

तेडुडि । रा. नि. व. ६ । कर्कटग्रह्याम् । रा. मा. ।

कासनाशिनो । स्त्री । कर्कटग्रह्याम् । कौकडा-शुशौ । प. सु. ।

कासन्दोवटिका । स्त्री । कफघ्नोषधे, वेश-वारविशेषे । का. नि. गुणाः—द्रव्या रूच्याधि-जननी वातमलानुलोमनी वातश्लेष्मणी च । राज. ।

कासभञ्जनः । पुं । पटोले । भा. पू. १ अ. ।

कासमहः (कः) । पुं । (Cassia or sen- na esculenta, Cassia sophora.) खनामल्यातपदशाकविशेषे । का. नि. का. नि. हिं कसौदी, कासिदा । सं. कं कासविदा । तं कसि-विद्वेदु । प्रयोगः—अञ्जनरसः । तत्पर्यायः—ककेशः, कालङ्गतः, विमहः, अरिमहः, कासारिः, कासमहकः, कासः, कनकः, जरणः, दीपनः, (रा.) काशमहः (अ. टी.) । गुणाः—अग्नि-दीपनः स्नादुयः । राज. । तिक्तोष्णः मधुरः कफ-वातघ्नः । अजीर्णघ्नः कासपित्तघ्नः कण्टशोधनम् । रा. नि. व. ४ । “विविधवातविट्कृता मूत्रवात-कफे हितः । मधुरः कफवातघ्नः पाचनः कण्ट-शोधनः । विशेषतः पित्तहरः इत्युक्तः कास-महकः ॥” अवि. १६ अ. । “मधुरः कफवातघ्नः पाचनः कण्टशोधनः । विशेषतः पित्तहरः सतिक्तः कासमहकः ॥” सु. सू. ४६ अ. । पथं—पाके कटु वृष्यसुष्णं लघु आसकासारचिह्नं । पुष्पानु-आसकासघ्नमूर्धवातविनाशनं ॥ वै. निघ. । वेश-वारविशेषे । का. नि. अ. टी. भ. । भा. न. ४ अ. । पटोले । हारा. । कासघ्नोषधे ।

कासमहकपत्रम् } स्त्री । कासमहकदले ।

कासमहदलम् } का. नि. का. नि. ग्राह्यं ।

कासमहं नः । पुं । पटोले इति । रा. नि. व. ३ ।

कासमहिंका । स्त्री । कासमहं । वै. निघ. ।

कासरः । पुं । मङ्गि । हारा. ।

कासरोगः । पुं । रोगविशेषः । See कासः ।

काससंहारभैरवः । पुं । कासाधिकारे । “रस-गन्धकतामाधशङ्खटङ्गणलीहकं । मरिचं कुष्ठतालीशं जातीफलज्वरकम् । कार्ष्णिकं धूपमादाय द्रवे-रेषाद्य महं येत् । मेकधर्षोकिशराजनिर्गुह्योकाक-साचिकाः । द्रोणपयो च शाकडी शीघ्रसुन्दर

एव च । भार्गो हरीतकी वासा कार्षिकैः पत्रजैः रसेः । वटिकां कारयेद्वैद्यः पञ्चगुणप्रमाणकाम् ।
..... वासाशुष्कीकण्टकारीकायेन पाचये
दुधः ।" रस. र. । अथ भेकपर्णादीनां खरसः
प्रत्येकं कर्षपरिमितः । भेकपर्णा—शानकूनि,
शूणकूणि । र. सा. सं. ।

कासहरवर्गः । पुं । द्राक्षाभयामलकपिप्पली-
दुरालभाशङ्खीकण्टकारिकावस्थीरपुनर्नवातामलक-
इति दशद्रव्ये । च. सू. ४५. ।

कासहा । पुं । कण्टकारीकृते पिप्पलीचूर्ण-
सहिते कासहरकाये । तन्नामकधूमपाने । तत्र धूम-
नाडी १६ अङ्गुलिमिता । धूमद्रव्यं च द्रुतकीषणं
भाव्यम् । भा. ।

कासान्वकारसः । पुं । कासाधिकारे । पारद-
गन्धक-गुहविष-शालपर्णी धान्यकानां चूर्णं प्रत्येकं
समभागं, सर्वचूर्णसमं भरिचूर्णम् । ४ गुञ्जा
मधुना सेव्यम् । र. सा. सं. ।

कासारम् । स्त्री । खनामध्यातपक्वान्निविशेषे ।
पुं । सरोवरे । वै. निघ. ।

कासारिः । पुं । कासमहं चूपे । रा. नि. व. ४ ।

कासालुः । पुं, स्त्री । An esculent root
a sort of yam, खंवर इति कोङ्कणदेशप्रसिद्धं
आलुकविशेषे । अथर्द्धे च खाम्बालु इति
कथ्यते । मं कासालु । तत्पठ्यार्थः—कासकन्दः,
कन्दालुः, आलुकः, आलुः, विशालपत्रः, पवालुः ।
गुणाः—कण्डूघ्नः विषघ्नः स्नेहघ्नः अरोचकघ्नः
खादुः पथ्यः दीपनश्च । रा. नि. व. ७ ।

कासिका । स्त्री । कफे । वनसुद्धे । वै. निघ. ।

कासी । वि. कासरोगवति । वै. निघ. ।

कासौष्ठ्यतिका । स्त्री । सौराष्ट्रस्थिकायाम् ।
अङ्गपर्यङ्गि । रा. नि. व. १३ ।

कासौयम् । स्त्री । कांसे । कौशा । वै. निघ. ।

कासीसम् । स्त्री । काशीसे । शिटरकम् ।
माचिकसुराविशेषे । तुल्यके । वै. निघ. । कासीसं
भक्ष्यसदृशं किञ्चिदन्नं लवणरसं । ड. । See
काशीशम् ।

कासीसद्वयम् । स्त्री । धातुकासीसपुष्पकासी-
सयोः । धातुकाजीम ७ शूणकाजीम । वा. द. १५
अ. । एकं पशुधातुसंज्ञं, अपरं पुष्पकासीसा-

ख्यम् एकं भक्ष्यसदृशं किञ्चिदन्नं लवणरसं, द्वितीयं
पुष्पकासीसमीपस्थितं तुवररसम् । ड. ।

कासु(स्व)न्दः । पुं । कासमहं । कान-
कासम् । भेष. कुष्ठचि. कन्दर्पसारतैले ।

कासुभौ । पुं । कौसुभौशाली । रा. नि. व. १६ ।

कासुरः । पुं । मङ्गिरे । इला. ।

कासूः । स्त्री । विकलवाक्ये । मे. सविकं । रोगे ।

कासेच्छुः । पुं । क्लृप्ताकासहणे । वै. निघ. ।

कासोलौ । स्त्री । अतिनलायाम् । गौत्रक-
ठाकूले । वै. निघ. ।

कास्तीरम् । स्त्री । तीक्ष्णलोहि । तीक्ष्ण । र. मा. ।

काहलः । पुं । कुकुटे । हारा. । विडालि ।
श. मा. । स्त्री । अत्यक्तवाक्ये । हे. च. । वि. शुक्ले ।
मे. ।

काहलापुष्पः । पुं । श्वेतधूसरवर्चे । रा. नि. व. १० ।

काहौ । स्त्री । कुटजवर्चे । रा. नि. व. २ ।

काहः । पुं, स्त्री । अपाङ्गदर्शने । तिका. ।

काहौ । स्त्री । गोपीचन्दने । सौराष्ट्रस्थिका-
याम् । र. मा. । तुवरिकायाम् । उश्न. । हे. च. ।

काहौरो । स्त्री । वंशलोचनाभेदे । रत्ना. ।

काहौवः (कः) । पुं । शोभाजनवर्चे । अम. ।
श. र. ।

किंशा(सा)रुः । पुं, स्त्री । शय्यशुके । उ. शा. ।
अम. । रोटके । बाणे । कङ्कपक्षिणि । मे. रविकं ।

किंशुकः । पुं, स्त्री । (Butea frondosa.)
पलाशवर्चे । पञ्चाशं ग्राह. । हिं टाक. । तं मीडुग ।
रा. नि. व. १० । च. द. गुल्फ. चि. । "व्याघ्रीकिंशुक-
पारिभद्र ।" नन्दोवर्चे । रा. नि. व. १० । शालाली-
वर्चे । प. सु. ।

किंशुकतैलम् । स्त्री । पित्तशोथघ्ने पलाश-
बीजतैले । पञ्चाशं ग्राह. । उश्न. । वा. ।

किंशुकचारः । पुं । पलाशचारि । च. वि. १५. ।

किंशुका । स्त्री । पलाशवर्चे । ज्योतिषालाम् ।
नन्दोवर्चे । रा. नि. व. २२ ।

किंशुकादिगणः । पुं । त्रिदोषहरद्रव्यसमूहे ।
यथा—"किंशुकः काश्मरी विश्वप्रियमं चिक-
टकः । स्त्रीषाकः शाखपर्णी च सिङ्गपुञ्जी

हयं स्थिरा । पाटला कण्टकारी च हृत्वी विल-
एव च ।" र. सा. सं. ।

किंशुलुकः । पुं । इलिकर्षपलाशे । श. र. ।

नीलकण्ठपक्षिणि । वै. निघ. ।

किकिः । पुं । Blue Jay. चापपक्षिणि ।

श. मा. । नारिकेलवर्चे । रा. नि. व. ११ ।

किकि(कौ)दि(दौ)वः (विः) । पुं । चाप-
पक्षिणि । सुवर्णचातके । सोमं चट्टा, नीलकण्ठ
पक्षौ । भरत. । श. मा. । अम. ।

किकिदोषितिः । पुं । कुकुटे । इला. ।

किकिरः । पुं । कीकिले । पक्षिणि । अथ ।
वै. निघ. ।

किक्को (इन्) । चापपक्षिणि । वै. निघ. ।

किक्किशः (सः) । पुं । केशादिघ्नकीटविशेषे ।
टाकटोपाका, दौतेय पोका अश्रुति । मांस-
दारणरोगे । च. शा. ५५. ।

किक्सिदः । पुं । राजिमक्षरपविशेषे । सु.
कल्प. ४५. । See सपं. ।

किखिः । पुं । वानरे । स्त्री । लघुशृगाले ।
श्याकनिम्बानौ । हे. च. । तिका. ।

किङ्किनिः (नो) । पुं, स्त्री । विकङ्कतवर्चे ।
वै. निघ. । रा. नि. व. २ । भेष. शिरीरीग. वि.
किङ्किनीतैले । अन्नद्राचायाम् । वै. निघ. ।

किङ्किरः । पुं । विकङ्कतवर्चे । वै. निघ. ।
रा. नि. व. २ । कीकिले । घोटके । स्त्री । करि-
कुम्भे । वृद्धकुम्भमक्षिकायाम् । उश्न. । शब्द-
कल्प. ।

किङ्किरा (री) । स्त्री । रक्ते । सारसतः ।
विकङ्कतवर्चे । वै. निघ. ।

किङ्किराटः । पुं । ववूरकवर्चे । वावणा ग्राह. ।

गुणाः—"किङ्किराटो भवेच्छीतो मेदकी याङ्गकी
मतः । कफकुष्ठमिविषनाशकः समुदाहृतः ।"
वै. निघ. ।

किङ्किरातः । पुं । (Barleria prionites)
Lin, A species of Amaranth. स-
कण्ठक पीतपुष्पाश्चक्रिच्छीच्छेपे । शीतलानि,
कौठा वीणि । हे. च. । वाणपथ इति गौड. ।

हिं कटसरेषा । मं पीतवासीरटा । कं डोमक-

गीरटे । तं कौङ्गौगु । गुणाः—कषायोष्णः तिक्तः
कफघातघ्नः दीपनः शोफकण्डूत्वग्दीपकघ्नश्च । रा.
नि. व. १० । हिमः तिक्तः कषायः कफपित्तघ्नः रक्त-
दीपवमिक्तमीन्द्रन्ति । भा. पू. १५. । रक्तास्त्रानि ।
गान्धौणि । जटा. । ववूरकवर्चे । वावणा ग्राह. ।
भा. । अशोकवर्चे । अट्ठाश ग्राह. । रक्तसृति-
कायाम् । गान्धौ ग्राह. । कीकिले । शुक्लपक्षिणि ।
टेशा पांथी । सारसतः ।

किङ्किरालः (यः) । पुं । ववूरकवर्चे ।

किङ्किरी । पुं । विकङ्कतवर्चे । वै. निघ. ।
जटा. ।

किङ्किलासः । पुं । अशोकवर्चे । प. सु. ।

किङ्किनः । पुं । इलिकर्षपलाशे । श. र. । व्य. ।
वसुनि । वै. निघ. ।

किङ्किचौरितपत्रिका । स्त्री । शाकवर्च-
विशेषे । पाणशोका । वै. निघ. ।

किङ्कित् । वि. चतुर्थंशे । वै. निघ. ।

किङ्कित्याणि । पुं । कर्षमितमाने । २ तीला ।
प. प्र. १५. ।

किङ्किदुष्णः । वि. ईषदुष्णे ।

किङ्किलिकः } पुं । Earth worm. गण्ड-
किङ्किलिकः } पदे । कौटो । तिका. ।
किङ्किलुकः }

किङ्कम् । स्त्री । विचल्ले । रा. नि. व. १० ।
मृणाले । नागकेशरपुष्पे । पञ्चकेशरे । वै. निघ. ।

किङ्कलः । पुं । पञ्चकेशरे । श. च. । किङ्कल-
मात्रे ।

किङ्कलकः । पुं, स्त्री । कुष्ठे । नागकेशरवर्चे
तत्पुष्पे च । वै. निघ. । च. द. अथ. चि. चाङ्गरी-
वृते । हे. च. । पञ्चकेशरे । "किङ्कलकः केशरः
प्रीतः ।" केशाकारस्पर्शभवेष्टने, पञ्चवरटे । च.

द. वा. वा. व्या. अथगन्धायतैले । गुणाः—शीतलो
वृष्यः कषायी याङ्गी कफपित्ताद्यादाहृक्ताशो-
विषशोथघ्नश्च । भा. पू. १५. । मधुरः कटुः
मखुरः शरीरं रक्तः पित्तघ्नः शोथघ्नः ।
रा. नि. व. १० ।

किङ्कलालका । स्त्री । कङ्कले, पार्श्वकीय-
वृत्तिकाविशेषे । वै. निघ. ।

किटिः (टी) । पुं । वनशुकरे । जम. । वाराही कन्दे । वै. निघ. ।

किटिदंष्ट्रा । स्त्री । शकरदंष्ट्राया । वै. निघ. ।

किटिभः । पुं । केशकीटे । निधि. । इ. च. । कुष्ठरोगभेदे । स्त्री । तुल्यके । वै. निघ. ।

किटिमः । पुं । सौम्यकीटविशेषे । तेन दष्टे स्रग्जन्तुरीगा भवन्ति । सु. कल्प. ८५. । स्त्री । चन्द्रकुष्ठभेदे । तल्लक्षणम्—“श्यावक्षिणखरस्यशं परुषं किटिमं स्मृतम् ।” मा. नि. । “यत् खावि हतं घनसुयकण्डु तत् क्षिण्डकण्डुं किटिमं वदन्ति ।” सु. नि. ५५. ।

किटिमूलकः (कामः) । पुं । वाराहीकन्दे, शकरकन्दे । वै. निघ. ।

किट्ट(क)म् । स्त्री । पुरीषे । रा. नि. व. १८. । कर्णमले । यक्षे । लौहमले । मधुर. । तच्च किट्टं शबलपर्णैर्मुत्तमं यश्चीतिवार्धिकं मध्यमं वष्टि-वार्तिकमधमं ततो ह्येनं विषतुल्यम् । “आय-मानस्य लौहस्य मले मण्डूरमुच्यते । यक्षोहं यद्गुणमोक्तं तत्किट्टमपि तद्गुणम् ॥” भा. पू. १५. । पातुव. । तस्य शोधनं यथा—किट्टं विभोतक-काष्ठानलैः दग्धव्यं । यदाग्निवर्णं भवति तदा गोमूत्रे निर्व्यापयेत् । एवं सप्तवारं दह्या शोधयेत् । “अच्छास्त्रारैर्भस्मिकिट्टं लौहजं तद्गुणं जलेः । स्वेद्येत्तप्ततप्तसप्त सप्तवारं पुनः पुनः ॥ चूर्णयित्वा तत्रः काये दिगुणे चैफलोद्भवे । आलोच्य मज्जथेहो मण्डूरं जायते वरम् ॥” सा. को. । गुणाः—“यि गुणा मारिते मुखे ते गुणा मुख-किट्टके । तस्मात्सर्व्वेव मण्डूरं रोगशान्त्यै प्रयी-जयेत् ॥ विचूर्ण्य लौहं मधुना चिरेण कुम्भाद्वयं पाण्डुगदं निहन्ति ।” र. मा. सं. । मधुरं कटु-कषयं कृमिवातघ्नं पक्षिशूलवायुशूलनेहगुल्फ-शोकघ्नम् । रा. नि. व. ११. ।

किट्टवर्जितम् । स्त्री । यक्षे । इ. च. ।

किट्टालः । पुं । लौहगुणे । मधुर. । ताम्रक. । मे. खविकं । स्त्री । नाम्ने । वै. निघ. ।

किट्टिमम् । स्त्री । द्रवद्रव्यविशेषे ।

किष्णः । पुं । मांसयन्त्री कड़ा, घेंटे । जम. । पुषे । इषी । करीरे । कौशाक्षे । हारा. । मवि-तोपरिखफेनामवस्तुनि । वा. उ. १०५. । योनि-कन्दरीगे । वै. निघ. । चिका. ।

किष्णिः । स्त्री । अपमार्गचवे । श. र. ।

किष्णिहिः (हो) । स्त्री । *Achyranthes aspeaa*. श्वेतापमार्गे, अपमार्गे । हिं चिर-चटा । रा. नि. व. ४. । घ. मृ. ४५. । कृष्णकटभौहवे । रा. नि. व. २. । सु. सु. २८५. । श्वेतगीकण्ड्याम् । श्वेतापमार्गजिता । वै. निघ. ।

किण्व(क)म् । स्त्री, पुं । सुरावीजे । मदन-येता । प. म. ३५. । पक्षोद्धतसारः मेदकः किण्वः । सु. सु. १६५. । भा. म. ४५. । योनिरीगे । तस्यावशिष्टं तत् प्रोक्तं सुरावीजन्तु किण्वकम् ॥ वैद्यकम् । पिण्याके । रत्ना. ।

किण्वमूलकः । पुं । वज्रलवचे । वै. निघ. ।

किण्वी । पुं । अश्वे ।

कितवः । पुं । रीचनानामगन्धद्रव्ये । रा. नि. व. १२।२१. । धूसूरवचे । रा. नि. व. १०।२१. । यन्त्रिपणं । वै. निघ. ।

कितवराजः । पुं । धूसूरवचे । वै. नि. २५. । दृणा. चि. ।

किनौ । स्त्री । ज्रस्ववच्चया । वै. निघ. ।

किन्तनुः । पुं । ऊर्णनाभे । शकडुषा । चिका. ।

किन्दौ(न्धौ) (इन) । पुं । घोटके । चिका. ।

किम्पाकः । पुं । महाकाललताया । शकडुषा लता । र. मा. । विषतिन्दुकवचे । कूटिणा । रा. नि. व. २. । See कारस्करः । रोगे । ज्वरे । मलादि-निर्गमे । रत्ना. । वि. अपके । स्त्री । महाकाल-फल ।

किम्भरा । स्त्री । नलीनामगन्धद्रव्ये । श. च. ।

कियाहः । पुं । शगले । रक्तवर्णाश्वे । “पक्क-तालनिभो वाजी कियाहः परिकीर्तितः ।” ज. द. २५. । इ. च. ।

किरः । पुं । बराहे । जम. ।

किरटा । स्त्री । कुसुम्भवीजे । वै. निघ. ।

किरमालः । पुं । चारगवधवचे । सु. चि. २५. ।

किराटिका । स्त्री । सारिकापक्षिणि ।

किरातः (कः) } पुं, स्त्री । The
किराततित्तः (कः) } plant *Agatho-*
tes chirayta. भूमिन्वे । छिन्नता । हिं
चिरातता । तै मेजवेसु । तत्पण्याः,—भूमिन्वे,

अनार्थतित्तः, किरातकः, चिरतित्तः, चिरातित्तः, तित्तकः, सुतित्तकः (शब्दः), चिराटिका (वै.), कटुतित्तः रामसेनकः (ज.), किरातम्, कैरातम्, काण्डतित्तकः (र.), (मे.), कैरातः, हैमः, काण्डतित्तकः । “किराततित्तममृता ।” च द. पि. ज्व. चि. । गुणाः—वातिकः तित्तः कफ-पित्तज्वरघ्नः व्रणरोपणः पथ्यः कुष्ठकण्डूशोषघ्नः । रा. नि. व. २. । सारकः रुच्यः शीतलित्तः लघुः सन्निपातज्वरघ्नः कफपित्तरक्तदाहकाशशोथदृणा-कुष्ठज्वरघ्नः कृमिघ्नः । भा. पू. १५. । सि. यो. च. द. ज्व. चि. । “किराताब्दावृत्तीदौच्य ।” हारा. त. । “किरातं विश्वभेषजम् ।” वि. । अल्पशरीरे । “स्यात्किरातस्तु भूमिन्वे स्नेच्छे चात्यवनावपि ।” विश्व. । अश्वरचके ।

किरातकान्तम् । स्त्री । कीदृशप्रसिद्धे श्वर-चन्दने । रा. नि. व. २२. ।

किराततित्तादिः । पुं । वातपित्तज्वरे कषाय-किरातादिः । विश्वे । “किराततित्त-ममृता-दाचामामलकौ शटी । निष्कायः पित्तानि-लजं कायन्तं सगुड्भिषेत् । अयं चतुभद्रकोऽ-प्युच्यते ।” भा. म. १५. । अपिच—“किरातको महानिम्बः कुसुम्भुरः शतावरी । पटोलं चन्दनं पद्मं शालावृक्षौ दुस्वरौ जटा ॥” र. स. च. । अन्यः—“किरातं नागरं सुखा गुडचो चेत ।” सि. यो. सा. ज्व. चि. । भा. । “किराताब्दावृत्तीदौच्यद्वितीय-शोचुरं । शालपर्णी पृश्निपर्णी शण्डीति ।” कषा-योऽयं वातज्वरे—चित्राता, शूता, गुणक्ष, वाना, बृहती, कण्टकारी, शोण्ड, शालपर्णि, टाकूले, गुट्टे अथोत्तरे १७ रति, जन. ७२ तोनी, शेष ८ तोनी । अन्यथ कण्डुकजसन्नि-पाते हितः । चिराथिताकटुकोपिप्पलीकुटजकण्ट-कारोशटीविभोतक-देवदारुहरीतकी-मरिचसुखा-कटुफलातिविषामलकौ-पुष्करमूल-चित्रक-ककट-शङ्खवासानां तीलकवयं कषायं कृत्वा शण्डी-चूर्णं ॥० तो. प्रक्षिप्य भक्षयेत् । भा. म. २५. ज्व. चि. ।

किरातादिचूर्णम् । स्त्री । दुर्जलदोषज्वरे हितम् । चिराथिता विहता वाय्वालकं पिप्पली विडङ्गं कटुको शण्डी चेत द्रव्याणि । यथा सम-भागचूर्णं मधुना लेह्यम् । भा. मा. १५. १५. ज्व. चि. ।

किरातादितेलम् । स्त्री । ज्वरे सक्तवस-

तादौ हितम् । मूर्च्छितकटुतेलं ४ श. दधिमस्तु-४ श. काज्जिकं ४ श. किराततित्तकायः चित्रा-तात्र काश ४ श. । कल्पाय—मूल्यामूल जाचा हरिद्रा दाहहरिद्रा मन्त्रिष्ठा इन्द्रवारुणौ (शाला-न-अनात्र भूज) कुष्ठं बालकं (वाना) राक्षा गज-पिप्पली विकटु पाठा इन्द्रयवः सैन्धवं सचल-लवणं विटलवणं वासालकं श्वेतार्कमूलकं श्यामालता देवदारु महाकालफलञ्च (शकडुषा रुण) मिलितं १ श. । भेषज. ज्व. चि. ।

किरातनी । स्त्री । जटामांस्याम् । श. र. ।

किरिः । पुं । शकरे । रात्रा. । वाराहीकन्दे । वै. निघ. ।

किरिटिः (टी) । पुं । अर्जुनवचे । रा. नि. व. २. । खजूरवचे । शङ्खपुण्याम् । अपराजिता । स्त्री । हिमालफले । चिका. ।

किरोटः । पुं । कुसुम्भवचे । वै. निघ. ।

किर्मी । स्त्री । पलाशवचे । मे. सहिकं ।

किर्मोरः (खक) । पुं । कर्वरे । नागर-वचे । के. वृ. शो. । मे. चिका. ।

किर्याणो । स्त्री । वनशुकरे ।

किलपादिका । स्त्री । चन्द्रलज्जालुकायाम् । वै. निघ. ।

किलाटः । पुं । *Inspissated milk*, नष्टदुग्धस्य पिण्डे । हारा. । हाना । गिजरी इति प्रसिद्धे दुग्धविकारे । र. भा. । कूर्चिका-चौरशाकधीर्घनभागः पृथग्भूतः किलाटः । वा. चौरव. । तथा “नष्टदुग्धस्य पक्वस्य पिण्डः प्रोक्तः किलाटकः । अपक्वमेव यन्नष्टं चौरशाकं हि तत्पथः ॥” भा. । “पक्वं दध्ना समं चौरं विज्ञेया दधिचूर्चिका । तत्रोक्तं तत्राक्षरं स्यात्तयोः पिण्डः किलाटकः । गुरुः किलाटोऽनिलहा पुंस्त्वनिद्रा-प्रदः स्मृतः ॥”

किलाटो (इन) । पुं । वंशे । वी. भा. । एरख-वचे । हारा. । स्त्री । चौरविक्रतो । इ. च. ।

किलातः । वि. । वामने, क्रस्ने ।

किलालम् । स्त्री । गोमूत्रे । वै. निघ. ।

किलासम् । स्त्री, पुं । A blotch, a white leprous spot. चन्द्रकुष्ठरोगविशेषे । इन्दी,

ध्वज, मालपाकड़। रा. नि. व. २०।
तत्त्वविधं वातादिभेदेन। लक्षणम्—“कुष्ठक-
सम्भवं शिवं किलास वारुणं भवेत्। निर्दिष्टमपरि-
क्षावि विधातुं वसंशयं। वातादृचारण पित्तात्मा
कमलपत्रवत्। सदाहं रोमविध्वंसि कफाच्छतं घनं
गुरु॥” मा. नि.।

किलासघ्नः। पुं। कर्षाटके। कैंकराज।
हे. च.।

किलासनाशनः। वि. किलासघ्ने।

किलासो (इन्)। वि. किलासोरोगिणि।
अम.।

किलि। व्य. कण्डूजिते।

किलिञ्चम्। स्त्री। सूक्ष्माष्टे। जटा.।

किलिञ्चनः। पुं। राले। ब्रजन। मीनभेदे।
वे. निघ.।

किलिञ्चः (कः)। पुं, स्त्री। वीरणादिकट।
सूक्ष्माष्टे। विका.। सु. चि. १० अ. महाकृष्टे।

किलिमः। पुं, स्त्री। A kind of Fir or
Pine. देवदारुवृक्षे। देवदारु ग्राह.। भा. म.
१४. ज्व. चि.। च. शा. ८ अ.। “कलिदु, किलि-
माभया।” धूनके। वे. निघ.। तैलदेवदारुणि।
च. द. वा. व्या. प्रसारणीतैले।

किल्विषम्। स्त्री। रोगे। पापे। मे. पविकं।

किल्वो। पुं। घोटके। विका.।

किशरा। स्त्री। कशरायाम्। हिरण्यकोवः।

किशरोमा। पुं। शुक्रशिव्याम्। वे. निघ.।

किशलम्। स्त्री। कोमलपत्रवे। शब्दर.।

किशलयः। पुं, स्त्री। कोमलपत्रवे। विका.।

किशोरः। पुं। घोटकशिखी। तैलपण्यां। मे.
रविकं। सूर्य.।

किष्कुः। पु, स्त्री। (Arundo Tibialis.)
हादशाङ्गुलपरिमाणे। हस्ते। वितस्ती। रजा.।
प्रकोष्ठे.। मे. कदिकं। शालवृक्षे। वंशे। इक्षुभेदे।

किष्कुपर्वा। पुं। इक्षौ। वंशे। नले। ने.।

किसरम्। स्त्री। सुगन्धिद्रव्यविशेषे।

किसलः (यः)। पुं, स्त्री। कोमलपत्रवे। अम.।

कोकटः (कः)। पुं। घोटके। विश्व.। तद्देश-
काष्टे। विश्व.।

कोकटो (इन्)। पुं। वन्यवराहे। वे. निघ.।

कोकशः (सः)। पुं, स्त्री। कमिजातो। मे.।

अस्थान। रा. नि. व. १८।

कोकसमुखः (सास्यः)। पुं। पक्षिविशेषे।
हारा.।

कोकिः। पुं। चापपक्षिणि। अ. टी.।

कोचकः (काह्यः)। पुं। रन्ध्रवृक्षे। कौपी
वै. निघ.। नले। नलशङ्कः। रा. नि. व. ७८।

कोटः (कः)। पुं। लोहकट्टे। विद्यायाम्।
कमिजातो। शर.। ते सर्पाणां शुक्रविण्मुत्रशव-
पूत्यसम्भववाङ्मिधाः वायुग्राह्यपक्षतयः। तत्र
चतुर्विधाः सुधीराः। “कुम्भीनससृङ्गिकेरी शङ्खी
शतकुलीरकः। उद्विडिङ्गोऽग्रनामा च चिचि-
टिङ्गो मयूरिका। आवर्तकस्थीरभसारिका सुख-
वदलो। शरावकुर्होऽभीराजो परुषशिवश्रीपंकः।
शतग्राह्य यथापि रक्तराजिः प्रकीर्तितः। अष्टा-
दशति वायव्याः कोटाः पवनकीपनाः। इति।
कौण्डिल्यकः कणभको वरटी पत्रहृत्किः। विना-
सिका ब्रह्मणिक्ता विन्दुली भमरस्तथा। वाह्यको
पिचिटः कुम्भी वचं कोटोऽरिभेदकः। पद्मकोटो
दुन्दुभिको मकरः शतपादकः। पञ्चालकः पाक-
मल्यः कणतुण्डोऽथ गर्हभो। कौतः कमिसरारौ
च यथाप्युनक्तेशकः स्मृतः। एते छप्रिपक्षतयः
चतुर्भिः प्रकीर्तिताः। तैभवन्तीह दष्टानां रोगाः
पित्तनिमित्तजाः॥ इति। विश्वम्भरः पञ्चशुक्लः
पञ्चशुक्लोऽथ कोकिलः। सैर्यकः प्रचलको वलभः
किटिमस्तथा। सूचोमुखः कणगोधा यश्च काषाय-
वासिक। कोटगर्हभकश्च तथा दोटक एव च।
तथोदशेने सौम्याः स्युः कोटाः श्लेष्मप्रकीपणाः।
तैभवन्तीह दष्टानां रोगाः कफनिमित्तजाः। इति।
तुङ्गोनातो विचिलकसालको वाहकस्तथा।
कोठगारी कमिकरो यश्च मण्डलपुच्छकः। तुङ्ग-
नाभः सर्पिकोऽवलगुलो शस्त्रकस्तथा। अग्नि-
कोटश्च घोराः स्युः हादश प्राणनाशकाः।
तैभवन्तीह दष्टानां वेगज्ञानानि सर्पवत्। सामान्यतो
दष्टलिङ्गैः साध्यासाध्यक्रमेण च।... इति।
विकण्टकः कुणो चापि हलिकलीऽपराजितः।
चलार एते कणभा व्याख्याताः सौत्रवेदनाः। तैर्दष्टस्य
अथयत्नमर्हत् गुरुता गात्राणां दंशः कणश्च भवति।
प्रसिद्धः पिङ्गभासो बहुवर्णो महाधिराः। तथा

मिहपमथापि पञ्च गोनेरकाः स्मृताः॥” इत्यादि।
सु. कल्प. ८ अ.।

कोटकः। पुं। निम्बे। ज.।

कोटगर्हभकः। पुं। सौम्यकोटविशेषे। तेन
दष्टे श्लेष्मन्यरोगा जायन्ते। सु. कल्प. ८ अ.।

कोटघ्नः। पुं। गन्धके। रा. नि. व. १३।

कोटजम्। स्त्री। देवशम्, उमर इति ख्याति
इत्ये.।

कोटजा। स्त्री। लाचायाम्। न. ११। र. मा.।

कोटनामा। स्त्री। रक्तलज्जालुकायाम्। वे.
निघ.।

कोटपादिका (दो)। स्त्री। The plant
(Cissus Pedata.) हृत्पादोदतायाम्।
गोष्ठाटनवृत्ता। रा. नि. व. ५। रक्तलज्जालु-
कायाम्। वे. निघ.।

कोटमणिः। पुं। Butterfly, पतङ्गभेदे।
अक्षरपति। खद्योते।

कोटमर्हरसः। पुं। कस्यधिकारि रसः। अत्र
ब्रह्मदण्डो भागी तद्वीजम्। र. सा. सं.। विष-
सृष्टिः कूटिली। “शुद्धमूर्तं शुद्धगन्धमज्जमोदा विडङ्गकं।
विषमुष्टो ब्रह्मदण्डो यथाक्रमगुणोत्तरं। चूषयेत्
मधुना मिश्रं निम्बैकं कमिजिह्वैव॥ सुखाक्रान्ति-
मनुपिबेत्.....।” भेष.।

कोटमाता (रो)। स्त्री। हंसपादोदतायाम्।
भा.। रा. नि. व. ५। (रौ) रक्तलज्जालुकायाम्।
वे. निघ.।

कोटमेषः। पुं। मृगचिरा इति प्रसिद्धे कोटे।
अयं नदीतीरे सिकतामध्ये जायते।

कोटवामः। पुं। मज्जफले। भ. ५ अ.। के.।

कोटरिपुः (शत्रुः) (हारिः) (टारः)।
पुं, स्त्री। विडङ्गः। वे. निघ.। संयहणौ। चि.
कल्याणगुडे।

कोटारिः। पुं। दद्रुमर्हवृक्षे। आ.।

कोटारिरसः। पुं। कमिजिह्वे। पाठः—
“शुद्धतमिन्द्रियवञ्जामोदा मन शिला। पलाश-
वीजं गन्धश्च देवदारुणा द्रवेर्दिन। मन्त्रं भक्ष्ये
त्रितयं मुहूर्तपर्यन्तं सह। सितापुक्तं पिबेच्चानु कमि-
पातो भवत्यलम्॥” भेष.।

कोटारिष्टम्। स्त्री। अश्वस्य कीटवेधरीमे।

“कोटवेध प्रवक्ष्यामि यथाशास्त्रं समासतः। शर-
न्निदायथोद्यैव वाहानां घर्षसंवेनात्॥ वाजिनां
कोटवेधस्तु भवेन्निरुपचारतः। घनकाले च
तःथानां सेवनाच्छालया विना॥ कीटकाण्डासदा-
यानां भवन्ति जठरे स्थिराः। ज्यैष्ठशुक्लद्वितीयायां
तैम्यः कीटा भवन्ति च॥” ज. द. २५ अ.।

कोडेरः। पुं। तण्डुलीयशके। कौटोन्नतिश्री।

कोतनिका। स्त्री। यष्टीमधुनि। वे. निघ.।

कोनम्। स्त्री। मांसघातौ। निघ.।

कोनाशः। पुं। वानरविशेषे। अ. टी. खा.।

कोरम्। स्त्री। मांसि। रा. नि. व. १६। पुं।
शुक्रपक्षिणि। हला.।

कोरकः। पुं। वृक्षभेदे। धरणिः।

कोरटः (टा)। पुं, स्त्री। वृक्षघातौ। वे.
निघ.।

कोरतनूफला। स्त्री। तूफकवृक्षे। आकम्।
निघ.।

कोरनासा। स्त्री। शुकनासायाम्। वे. निघ.।

कोरपणम्। स्त्री। स्त्रीण्यके। गैटेली।
हि धुनियार। के.।

कोरमणिः। पुं। धूम्राटपक्षिणि। फिटेली।
वे. निघ.।

कोरवर्णकम्। स्त्री। स्त्रीण्यकनामगन्धद्रव्ये।
गौठिना। रा. नि. व. १२।

कोरिष्टः। पुं। निम्बवृक्षे। रा. नि. व. ६।

आमवृक्षे। आखोटवृक्षे। जलमधूके। रा. नि.
व. ११।

कोरुपुष्पः। पुं। चौरमीरटे। जठाकड़ा।
रा. नि. व. ३।

कोत्तनो। नीलीवृक्षे। वे. निघ.।

कोत्तिः। स्त्री। यशसि। पङ्के। विश्व.।

कोत्तिशेषः। पुं। सरणे। जटा.।

कोलः (कास्यः)। पुं। योनौ संसक्ते मूद-
गर्भविशेषे। भा. म. ४ अ. गर्भ. चि.। “सङ्गी च
श्री भवति कीलकवत् स कीलः।” मा. नि.। शस्त्र-
ज्वा नायाम्। कफोष्ठी। शङ्खी। मे.। भयसन्ता-
नार्थं काष्ठफलके।

कीलकः । पुं । ककीली । वै. निघ. ।
कीलपादिका । स्त्री । हंसपादीचुपे । रा. नि. व. ५ ।
कीलशायी । पुं । कुकुरे । हे. च. ।
कीलसंस्पर्शः । पुं । तिलकवृत्ते । शीव शीष्ट. श. च. ।
कीलाटः । पुं । नटकीरपिच्छे । हारा. ।
कीलालम् । स्त्री. पुं. शलकीरसे । “कुन्दुर-स्त्रीकागन्धः स्यात्कीलालः शलकीरसः” इति शब्दा-र्थः । मधुनि. श. र. । जले । रक्ते । रा. नि. व. १८ ।
कीलालधिः । पुं । ससुदे । शब्दर. ।
कीशः । पुं । वानरे । हला. । पचिणि । श. र. । सूर्ये । वै. निघ. ।
कीशपर्णः (शी) । पुं. स्त्री. अपामार्गवृत्ते । श. र. । अम. ।
कीशफलम् । स्त्री । ककीली । वै. निघ. ।
कीशरोमा । स्त्री । कपिकच्छी । आनाङ्गी । रा. नि. व. ३ ।
कुक् । पुं । चक्रवाकपचिणि । वै. निघ. ।
कुक्कम् । स्त्री । मयविशेषे । श. च. ।
कुक्क(कु)रः । पुं । ययिपर्णीलतायाम् । नि. रोगादिना कुक्षितहसे । चिका. । अम. । पुं । (कुरः) । कुकुरे । उया. ।
कुक्काचनम् । स्त्री । पित्तले । प. सु. ।
कुक्कुटः । पुं । (Marsilea quadrifolia.) सितावरचपे । शुशुनिर्णय । शाकलीवृत्ते । रा. नि. व. ४ ।
कुक्कुटो । स्त्री । ऋषभके । शाकलीवृत्ते । रा. नि. व. ८ ।
कुक्कु(र)दुः । पुं । कुकुरदुः । कूकुरभौका । वै. निघ. ।
कुक्कुन्दः (रः) । पुं । कुकुरदुः । कूकुर-भौका, कूकुरभूठा । हिं कुकुरौदा । भा. पू. १४. । स्त्री । The cavities of the loins. पाश्चात्यजघनयोः वह्निर्भागे पृष्ठवंशसुभययोः नाति निम्ने समंभये, नितम्बस्थकूपकद्वये, पृष्ठवंशयोः गर्भये । सु. शा. १५. । अम. ।

कुक्कुन्दनी । स्त्री । ज्योतिषातीलतायाम् । वै. निघ. ।
कुक्कुन्दरमेचकः । पुं । गीरचतण्डुल्याम् । गोत्रकृष्णानि । रस. र. स्तनरोग. चि. ।
कुक्कुभः । पुं । कुक्कुभपचिणि । वै. निघ. ।
कुक्कुरजिह्वा । स्त्री । Acheiris Kookor zibha. मयविशेषे ।
कुक्कुरन्दः । पुं । कुकुरदुः । कूकुरभौका । वै. निघ. ।
कुक्कुवाक् । पुं । कुक्कुभपचिणि । वै. निघ. ।
कुक्कुटम् । स्त्री । मयूरपुच्छे । वै. निघ. ।
कुक्कूणकः । पुं । Weakness of the eyes in infants. शिशूनां नेत्रवर्णगतरीणि । केटल । हिं कीयन्नाह । भा. म. ४४. । “कुक्कूणकः शीरदीपाच्छिन्नामन्त्रिर्वा नि जायते स रुजं नेत्रं कण्ठं प्रसवेदुः । शिशुः कृष्याल्लाटाचिकुट-नासाप्रघर्षणं । शक्ती नाकप्रभां द्रष्टु न चाव्यु-न्मोलनचमः ॥” मा. नि. । पादरीगमेदं ।
कुक्कुलः । पुं । तुषानले । रत्ना. । स्त्री । श्वभे । हारा. ।
कुक्कुलम् । स्त्री । कीलीवृत्ते । कृष्ण शीष्ट. श. च. ।
कुक्कुटः (कः) । पुं । ताम्रचूडपचिणि । कुक्कुट । सुर्गा । तं कीडि, कुक्कु. भा. पू. १४. । तत्-पर्यायः,—काडकः (वि), कुक्कुस्वनः, निशावेदी, विहताचः (हि), कुक्कुस्वरः (हा), निशाकरः (शब्दर.), प्रकाशकज्ञाता (श.), यामघोषः (शब्दमा.), ककवाकः, ताम्रचूडः, चरणायुधः (अ.), कलाविकः रात्रिवेदी (वि), कालज्ञः, निषोद्धा, विस्तरः, नखरायुधः, दक्षः, यामनादी, शिखण्डिकः (रा), ताम्रशिखी (ज.), रात्रिवेदः, ऊषाकरः, वृताचः, काहनः (शब्दर.) । See अग्निचूडः । कुक्कुभपचिणि । कूका पाथी । मे. । श. र. । अग्निक्वये । हे. च. । (कः) सुनिषण्णशक्ते । भा. पू. १४. शाकव. सुण्डुणा रान्माठ इति कीडये । प्रा. कुरुडु, देवकुरुडु । गुणा.—“कुक्कुटशोक्तस्तुवरो राक्षसोत्तरसायनः । मेधावचिकरः श्रौतः रुजशमिप्रदीपकः । अवि-दाही लघुः स्वादुः हृद्यो हृद्यस्त्रिदीपजित् । ज्वर-मेघश्वासदाहमेदः कुक्कुभमापहः । अरोचकं नाशय-

तीर्त्थवस्तुतं पुरातनैः ॥” वै. निघ. । See शुनि-षणः । शाकलीवृत्ते ।
कुक्कुटपादपः (पादी) । पुं. स्त्री । देवसर्पे । गुणाः—“सरा कुक्कुटपादयुक्ता मूल रक्ता च रुचदा । गन्धे चोष्ठा सन्निपात-कफ-कात-विनाशिनौ ॥” वै. निघ. । कटूणाः कफघ्नः रुच्यः सुखरोगघ्नश्च । रा. नि. व. २ ।
कुक्कुटपुटः । पुं । हस्तप्रमाणखाते दशवनकरीष-कतोषधपुट । मतान्तरे लक्षणं यथा—“वितस्ति-मावके खाते कथितकौकटं पुटम् ॥” मतान्तरे तु, “षोडशाङ्गुलके खाते कथितं कौकटं पुटम्” इति भा. । अपरे तु, “अधः षडङ्गुलं खातं चतुर्दिक्षु च ताड्यं । एतत् कुक्कुटनामानं पुटं विद्याद्विषयवरेः ॥” वैद्यकान्तरे ।
कुक्कुटपुटभावना । स्त्री । मिलितपलहय-रसेन भावनां दत्त्वा कुक्कुटपुटेन शीषणे । वैद्यकम् ।
कुक्कुटपेटकः । पुं । कुक्कुटपिच्छे । वै. निघ. ।
कुक्कुटमञ्जरी । स्त्री । चविकायाम् । छे. । रा. नि. व. ४ ।
कुक्कुटमहका । स्त्री । आरामशीतलायाम् । वै. निघ. ।
कुक्कुटमस्तकम् । स्त्री । चये । रा. नि. व. ६ । मारचमेदं । वै. निघ. ।
कुक्कुटशिखः । पुं । कुसुमवृत्ते । श. च. ।
कुक्कुटा । स्त्री । पीतमिष्टायाम् । वै. निघ. ।
कुक्कुटाण्डः (कः) । पुं । तदण्डतुल्यतण्डु-ले त्रीह्रिधान्ये । कुक्कुटाण्डाकृतित्रीहिः कुक्कुटाण्डक उच्यते । भा. पू. १४. धान्यव. । स्त्री । कुक्कुट-डिम्बे ।
कुक्कुटाण्डकपालम् । स्त्री । कुक्कुटाण्डा-वरणे । कूकुराड डिमर (थोना) । सुशु. ।
कुक्कुटाण्डदलम् । स्त्री । कुक्कुटावरणे । सुशु. ।
कुक्कुटाण्डसमः । पुं । तदाकारवर्णवार्त्ताको । वै. निघ. ।
कुक्कुटाभः (हिः) । पुं । कुक्कुटसदृशवर्णचरण-सर्पमेदं । कुक्कुटादिरिति लोके । हे. च. । स्त्री ।

कुक्कुटडिम्बकपाले । कूकुराड डिमर (थोना) । व्रणोत्पादने हितम् । सु. सू. ३१ अ. ।
कुक्कुटिका । स्त्री । ज्वरचर-पचिनिशेषे । सुशु. ।
कुक्कुटो (इन्) । पुं । कुक्कुटे । कुक्कुभपचिणि । तदण्डाकारकन्द । मे. । स्त्री । Silk cotton tree. शाकलीवृत्ते । रा. नि. व. ८. भा. पू. ४४. सूत्राष्टकतैले । श्रितिवारके । वा. च. ५ अ. । स्त्री । कुक्कुटे । सूत्रग्री । चन्द्रदृग्गोषिकायाम् । टिक्टिकि । श. र. । उक्तवृत्ते । श्वेत कुक्कुटा, कागिशिविषय । प. सु. । उच्चटामूले । “उच्चटा बहुलिङ्गी स्यात्सो वीता कुक्कुटौ क्वचित् ॥” रत्ना. ।
कुक्कुटोमूलम् । स्त्री । शाकलीमूले । ज. द. ।
कुक्कुटोरगः । पुं । गोणसर्पे ।
कुक्कुभः । पुं । A wild cock. (Phasianus Gallus.) पचिनिशेषे । कूका पाथी वा पांशुक । अम. । वनकुक्कुटे । हारा. ।
कुक्कुरः । पुं । सारभये । कूकुर । हि कुक्कुता । रत्ना. । स्त्री । ययिपर्णे । गौटिणी । मे. ।
कुक्कुरदुः । पुं । वृचविशेषे । कूकुरभौका । हिं कुकुरौदा । तत्पर्यायः,—कुक्कुन्दः, ताम्र-चूडः, सूत्रपत्रः, कटुच्छदः । गुणाः—कटुत्वं तिक्तत्वं ज्वरशोणितकफघ्नत्वं । मद. । तन्मूलमाद्रं सुखे धृतं मुखशोषघ्नञ्च । भा. ।
कुक्कुरमेघुका (ण्डकः) । स्त्री । गीरच-तण्डुलायाम् । गोत्रकृष्णानि । भेष. स्त्री-रोग. चि. । “कुक्कुरमेघुकमूलम् ॥”
कुक्कुरी । स्त्री । कुक्कुरपत्रायाम् । श. र. ।
कुक्कुवाक् । पुं । सारङ्गवृत्ते । रा. नि. व. १८ ।
कुयामः । पुं । कुसितयामि । “धनिनः श्रीविद्यो राजा नदी वैद्यस्तु पञ्चमः । पञ्च यत् न विद्यन्ते तत्र वासं न कारयेत् ॥”
कुङ्कुमम् । स्त्री । Saffron. (Crocus sa- tivus.) तन्नामकवृत्ते । खनामख्यातगन्धद्रव्ये । कूकुरम् । हिं जाफरान् । मे. कुम्कुम्केसर । तं कुकुम । तत्पर्यायः,—कुसुमात्मकं (हा) । शोणिताह्वयम् (र.), पीतकं, घमं, रक्तसंज्ञं (वि.), सङ्कोचपद्मनं (भा.), हरिचन्दनं, खलं, रजं, दीपकं, लोहितं, सौरभं, चन्दनं (शब्दर.),

काशीरजः, अग्निशिल, वरं, बाह्यकं, रक्तचन्दनं (अ. टी.), अग्निशिल, अरुण, काशीरज, पीतकं, काशीरं, रुचिरं, शठं, शोणितं, रुच्यं, वरेण्यं, अरुणं, कालियकं, जागड़, कातं, वल्लि-
शिल, केशररं, गौर, केशरं। कुङ्कुमं काशीर-
जमेव सत्त्वकेशर रक्तवर्णं पद्मसुगन्धिमेवम्।
यच्च बाह्यकं शक्यते तत् पाण्डुवर्णं केशकीर्णं
सुगन्धं तद्वत्त्वम्। पारस्यजं मधुगन्धमीषत्-
पाण्डुवर्णं स्थलकेशरं तद्वत्त्वम्। गुणाः—
‘कटुकं तिक्तं तिग्मं शिरोरोगघ्नं मित्तं वर्यकरं
वमिहं व्यङ्ग्यं विदोषघ्नं। भा. पू. १५५।
रिचकं वैवर्ण्यं कण्डूघ्नं। राज.। हास्यकरमुष्णं
बल्यं। मट. व. ३। सुरभि तिक्तकटुणां काम-
वातकफकण्ठरोगघ्नं। शिरःशूलविषदोषघ्नं रीचनं
कान्तिकरं। रा. नि. व. १२।

कुङ्कुमरेणुः। पुं, स्त्री। कुङ्कुमरेणुके।

कुङ्कुमशालिः। पुं। खनामव्यातशालिधन्य-
विशेषः। गुणाः—मधुरः शीतलः रक्तपित्ताति-
सारघ्नः। रा. नि. व. १६।

कुङ्कुमा। स्त्री। शालिह्वे। वै. निघ.

कुङ्कुमागुरुकः। पुं। पीतकं हृदिचन्दनं।
गुणाः—श्रातक्षितः पित्तशमापकः। शोषघ्नं
द्वयुक्तं वा नाशयेदिति कीर्तिः। खनिभोग्यो मनु-
ष्याणां दुर्लभः परिकीर्तितः। वै. निघ.

कुङ्कुमायतेलम्। स्त्री। न निष्कापिडकादी-
हितम्। तैलं १ श.। कायार्थं—कुङ्कुम रक्त-
चन्दन-लाक्षा-मञ्जिष्ठा-यष्टिमधु-कुङ्कुमागुरु-वीरगमूल-
पद्मकाष्ठ-नीलीतपल-वटाङ्गुर-पकंठौष्ठका पद्मकेशर-
दशमलानां प्रत्येकं पल, बारि १६ श. शि. ४ श.,
काथेन, मञ्जिष्ठायष्टिमधुमधुकलाचाररक्तचन्दनानां
प्रत्येकं कर्षमात्रं कल्कनं कागदुग्धेन शरावहयेन
च पचेत्। कषायोक्तमपि कुङ्कुमं पाकमिदं पचि-
पति कैचित्। अन्यथा—‘कुङ्कुमं किण्वक लाक्षा
मञ्जिष्ठा रक्तचन्दनं। कालीयक पद्मकञ्च मातु-
लुङ्गस्य केशरम्। कुसुमं मधुयष्टौ च फलिनो
मदयन्ति। निरे गारोचना पद्मसुगन्धं मनः
शिला। काकोल्यादिमसागुनीरेतेरस्मिन्मैभिषक्।
लाचारसपशोभ्याश्च तलप्रस्थं विपाचयेत्। कुङ्कु-
मायमिदं तैलमभ्यङ्गात्काञ्चनोपमं। करोति....’
अ. द.। रस. र.।

कुङ्कुमारणः। वि. रक्तवर्णः।

कुङ्कुना। स्त्री। महाज्योतिषतोस्तथायाम्। वङ्ग-
न ५१ फुटो। रा. नि. व. ३।

कुचः। पुं। स्तने। सनादभागे, चूचके। रा.
नि. व. १८।

कुचण्डिका (ण्डो)। स्त्री। मूर्धायाम्। मूर्धा।
श. च.।

कुचतटायम्। स्त्री। चूचके।

कुचन्दनम्। स्त्री। (Pterocarpus santa-
linus. रक्तचन्दनविशेषः। र. मा.। Sappan
or loeg wood. पत्राङ्गे। वक्त्रं काष्ठं।
वङ्गुमे। श. च.। Leguminus Pavo-
nina. मलेन्द्रौचन्दनं। सु. सु. २८ अ.।
प्रियङ्गा द.।

कुचफलः। पुं। Pomegranate. कपित्थ-
फलं। दाडिम्बह्वे। रा. नि. व. ११। तत्फलं।

कुचमुखम्। स्त्री। चूचके। अम.

कुचायम्। स्त्री। सनादभागे। खननं (वै. निघ.)

कुचाङ्गेरी। स्त्री। A kind of wood
sorrel (Rumex Vesicarius.) चुक्के।
हृत्पात्रात्। र. मा.

कुचिः। पुं। अष्टाद्विपरिमितमाने। वै. निघ.

कुचिकः। पुं। (Unibranchapertura
cuchiya.) मन्त्र विशेषः। कूटशोभा। एत-
द्वट गो संयते।

कुचिकणः। पुं। तन्नामकं रोगमेदं। तत्र
वातादभ्यन्तरे शक्नुवौ सङ्गच्छता भवति। वा. उ.
१७ अ.।

कुचिका। स्त्री। रिपुघातिन्याम्। कूटशो-
भा।

कुचिच्चा। स्त्री। सूर्यावर्त्तं।

कुचिलम्। स्त्री। कुचेलि। कूटशोभा। वै. निघ.

कुचिला। स्त्री। तगरपादिकायाम्। विष-
तिन्दके।

कुचोका। स्त्री। भूमिशयनविशेषः।

कुचला। स्त्री। पाठायाम्। मी.

कुचुटकः। पुं। जलशकविशेषः। वै. निघ.

कुचेलः (ला)। पुं, स्त्री। कनकफलह्वे।
कूटशोभा। कुठ. चि. कन्दपसारतले। वि.
कुचितवस्त्रे। मी.

कुचेलिका (लो)। स्त्री। पाठायाम्। आक्-
नामि। प. सु.। रा. नि. व. ६।

कुच्छम्। स्त्री। कुतुदं। श. च.। श्वेतपत्रे।

कुच्छायम्। स्त्री। शरीरे। वै. निघ.

कुच्छुटः। पुं। वस्त्रकह्वे। वै. निघ.

कुजः। पुं। ह्वे। रा. नि. व. २। स्त्री। पत्रे।

कुज्जि (ज्ज)शः। पुं। कुडिभस्त्रे। कूटशो-
भा। See कुडिभः।

कुज्जटिः (का) (टो)। स्त्री। कुज्जटिकायाम्।

कुज्जिका (ज्जो)। स्त्री। कुशा, कुशागा।
श. र.।

कुचनम्। स्त्री। नेत्रवर्त्तनरोगविशेषः। तस्य
लक्षणं यथा—‘वाताया वत्सं सङ्कोचं जनयन्ति यदा
मलाः। तदा द्रष्टुं न शक्नोति कुचनं नाम
तद्विदुः।’ मा. नि.। पादरोगमेदं।

कुचफला। स्त्री। कुशाण्डिकायाम्। कूटशो-
भा।

कुच्चिः। पुं। अष्टाद्विपरिमाणे। ‘अष्टाद्वि-
परिमाणे कुच्चिः।’ प. प्र.।

कुच्चिका। स्त्री। मेथिकायाम्। रा. नि. व. ६।
वै. निघ. अश्व. चि. हनुषा. तकारिष्टे। कुण-
जीरके। जटा.। गुडायाम्। कण्टकुचाइ इति-
ख्याते हृद्यविशेषः। कश्चिकायाम्। कूटशो-
भा। श. च.। वचायाम्। मन्त्रमेदं। कूटशो-
भा।

कुच्चितम्। स्त्री। तगरपुष्पे। तगरपादिका।
रा. नि. व. १०। पिण्डीतगरं। वि. वस्त्रे। अम.

कुच्चो। स्त्री। जीरके। हृद्यजीरके। भा. पू. १५५।

कुच्चः। पुं, स्त्री। निज्जि। हनुष्ये। हस्तिदन्ते।
मी. जटिकं।

कुच्चप्रियः। पुं। जवाह्वे। वै. निघ.

कुच्चरः। पुं। हस्तिनि। कण्टकुचाइ इति
विख्याते ह्वे। रवा। अश्वत्थह्वे। विक्का।
कीरे। मी.

कुच्चरकया। स्त्री। गजपिप्पल्याम्।

कुच्चरपादपः। पुं। जलशकविशेषः। वै. निघ.

कुच्चरपिप्पली। स्त्री। गजपिप्पल्याम्। श. मा.
कुच्चरपटः। पुं। गजपटं। र. सा. सं.।

कुच्चरवारमूलम्। स्त्री। मूलके। मूला।
रा. नि. व. ७।

कुच्चरा (रो)। स्त्री। धातकीह्वे। भादेयज-
गाह। र. सा.। पाटलह्वे। पाण्डुगाह।
मी. रचिकं। (रौ) हस्तिन्याम्। श. च.।

कुच्चरारातिः। पुं। शरमे। वै. च.।

कुच्चरालुकम्। स्त्री। आलुकविशेषः। श्याम-
श. च.।

कुच्चरायनः। पुं। अश्वत्थह्वे। अम.

कुच्चरका। स्त्री। सज्जीह्वे। वै. निघ.

कुच्चलः। पुं। रसुभेदं। स्त्री। कान्तिके। प. सु.।

कुच्चलसरो। स्त्री। निज्जिकान्धह्वे। रा. नि.
व. ८।

कुच्चिका। स्त्री। कुणजीरके। जटा.। निज्ज-
िकाह्वे। रा. नि. व. ८।

कुटः। पुं, स्त्री। कोटे। गङ्गा। घटे। मी.
चिवकह्वे। वै. च.। शिलाकुटं। पाठशाला।
पर्वते। हा.। आलये। शङ्के। की.।

कुटकः। पुं। कुटजह्वे।

कुटङ्कः (ङ्कः)। पुं। गृहकादने। टाण।
(कः) कुटीरे। कूटं। तल्लतागह्वे। अ. टी.।

कुटचः (जः)। पुं। (Wrightia an-
tridysenterica,) (Holarrhena antidy-
senterica,) (Echites antidy-
senterica) खनामव्यातह्वे। कूटशोभा। हिं मं
कवेषा, कुङ्कु। क कूडिभेयमरु। तं अकुङ्कु-
चिदु, अगिश्चिदु, तुम्बिकचिदु। उत, कुडिया।
श. र.। सत्पथ्यायः—शक्रः वत्सकः गिरि-
मञ्जिका (अ.), पाण्डरः (शब्दः), कटकाः,
शक्राणनः (अ), कौटजः (अ. टी.), तित्ताः,
रक्तनाशकः (द्रव्याभि.), हृद्यकः, शक्राह्वयः, शक्र-
पथ्यायः (र.), कूटजः, काही. कालिङ्गः, मञ्जिका-
पुष्पः, प्राह्वयः, शक्रपादपः, वरतिकः, यवफलः,
संयाहो, पाण्डुरदुमः, प्राह्वेयः, महागन्धः, इन्द्रदुः।
स तु द्विविधः सितामितमेदं। गुणाः—
‘कटुतिक्तोष्णः कषायः अतिसारघ्नः। तत्र अश्वि-
पित्तघ्नः सन्ध्यावर्त्तनघ्नः। रा. नि. व. ६। अश्व

इति। राजः। “कुटजः कटुको हृत्तो दीपन-
सुखरो हिमः। अश्वीरोगघ्नः। कुटजलक १२॥०
श. वारि ६४ श. शे. काथः ८ श.। वस्तुतः काथं
सपराणगडं (२५) पक्ता लीहीभूत, अवतार्य
तत्र मेलकादीनां चूर्णं प्रत्येकं १ प. प्रक्षिप्य यथा-
विधि पाकशेषं कुर्यात्। चूर्णानि यथा—रक्त-
चन्दनं विडङ्गं चिकटु विफला रसाञ्जन चितक-
मूलं इन्द्रयवः वचा अतिविषा विलपेशो च। च. द.
अश्व. चि.। कमलि. वै. निघ.।

कुटजत्वक् (फलम्)। स्त्री, स्त्री। कुटजमूल-
त्वचि। कूडचिर मूलर छान। च. द. ज्वराति-
सा. चि.। “कुटजत्वक्फलेः स्मृतम्।” इन्द्रयवे।
सि. धो. अश्व. चि. कुटजाद्यष्टे।

कुटजपुटपाकः। पुं। सन्निपातरक्तातीशारे
हितः। कुटजमूलत्वक् ३२ तो. तण्डुलोदकेन
सम्पिष्य तद्गालकं जम्बूपचेष्वाविष्टं सुविष्वाविष्टयेत्।
अथ तत्पिष्टगोधूमेनालिष्य तदुपरि सत्तिकालेपनं
दत्त्वा करीषाग्नौ पचेत्। यावज्जीवो रक्तवर्णः ताव-
दवतार्य रसं गालयेत् मधुना च पलमितो रसो
हितः। भा. म. १४, रक्तातिसा. चि.। सा. कौ.।
भेष.। “सिग्धं घनं कुटजवल्कलमजन्तुजम्भामादाय
तत्क्षणमतोव च पोथयित्वा। जम्बूपलाशपट-
तण्डुलतोयसिक्तं वज्रं कुशेन च वक्षिष्यपङ्कलिष्यम्।
सुखिन्नमेतदवपीड्य रसं गृह्णीत्वा च द्रव्यं युक्तमति-
सारवते प्रदद्यात्। तान्ना कूडचिर मूलर छान
कुटिना चेलूनोर जटन गांधिया जामपाताय
कुश द्वारा वाक्त्रिणा मृत्तिका लेपनपूर्वक
पाक करिषे। लेपनमृत्तिका नाल हईले
पाक शेष हईवे।

कुटजमसो। स्त्री। वृचविशेषे। कूडचिगन्धिका।

कुटजरसक्रिया। स्त्री। अश्वीरोगघ्नी। कुटज-
त्वक् १०८ प. आकाशवारि (अभावे भीमवारि)
६४ श. शे. १६ श. (मतान्तरं अष्टभागशुष्टः)।
काथे पुनः पक्ता लीहीभूते तत्र मोचरस-वराह-
क्रान्तापिषडिन्द्रयवानां प्रत्येकं चूर्णं विपलिकं दत्त्वा
पुनः पचेत्, पक्ता च दर्वीलिपयोग्ये सञ्जाते पाक-
शेषकृत्वावसारयेत्। कूडचिछान १॥० श. जल
७४ श. शे. १७ श. वा ८ श.। पाक करिषा

लेहवत् हईले, मोचरस, वराहक्रान्ता, पिषडि,
इन्द्रयव अतोत्के ७ पल अत्केप निवे।

कुटजलेहः। पुं। अश्वीरोगघ्नः। कुटजलक १२॥०
श. वारि ६४ श. शे. काथः ८ श.। वस्तुतः काथं
सपराणगडं (२५) पक्ता लीहीभूत, अवतार्य
तत्र मेलकादीनां चूर्णं प्रत्येकं १ प. प्रक्षिप्य यथा-
विधि पाकशेषं कुर्यात्। चूर्णानि यथा—रक्त-
चन्दनं विडङ्गं चिकटु विफला रसाञ्जन चितक-
मूलं इन्द्रयवः वचा अतिविषा विलपेशो च। च. द.
अश्व. चि.।

कुटजवोजम्। स्त्री। इन्द्रयवे। रा. नि. व. ८।

कुटजसुधा। स्त्री। कुटजचूर्णं। कूडचिर चूर्णं।
“कौटजा शोषनाशिनौ।” वै. निघ.।

कुटजक्षीरम्। स्त्री। रक्तातीशारे प्रशस्तम्।
कुटितकुटजमूलत्वक् १६ तो. वारि ४ श. शे. १
श. छानयिचा तत्र काथे छागीपयः पलद्वयं दत्त्वा
पक्ता च क्षीरशेषमवतारयेत्। भा. म. १४.
अतिमा चि.।

कुटजा (भिधम्)। स्त्री, स्त्री। इन्द्रयवे। रा.
नि. व. ८।

कुटजाटिकाथः। पुं। रक्तातीशारे हितः।
“कुटजातिविषा सुप्ता बालकं लोघचन्दनं। धातकी
दाडिमं पाठा काथमेषां समाचिकं। पिवेद्रक्ता-
तिसारेषु दाडिमं प्रशानये।” भा. म. १४.
रक्तातिसार.। द्वितीयः—“कुटजं दाडिमं सुखं
धातकी विलबालकं। लोघचन्दनपाठाथ कषायं
मधुना पिवेत्॥” कूडचिछान, आंतेह, मृता,
वाला, लोथ, रक्तचन्दन, धाईकुल दाडिमछान,
आकनामिमूल अतोत्के ११५० रति। जल
॥० श. शे. ८ अर्क पोथया। द्वितीय
पूर्ववत् केवळ आंतेह शाने वेणुगुंठ।
भेष.।

कुटजाद्यष्टतम्। स्त्री। अश्वीरोगे हितम्।
घृतं ४ श. कल्कद्रव्याणां समष्टिरष्टपलं, वारि ४ श.
एकल पचेत्। द्रवान्तौ जलदानविधानात्।
अनुक्तो द्रवकार्यो तु सर्वत्र सलिलं मतम्। प. प्र।
घृत ४ श. जल ४ श.। ककुद्रवा कूडचिर
छान, इन्द्रयव, नागेश्वर, नीलोत्पल, लोथ-
काष्ठ, धाईकुल अतोत्के १०॥० तो. एकल
पाक करिषे। च. द. अश्व. चि.।

कुटजावलीहः। पुं। अतीशारे हितः। कुट-
जमूलत्वक् पलद्वयं वारि ६४ श. शे. १६ श.
पादश्लिष्टकाथः पुनर्लेहवत् पाथः पाकशेषे जाते
अवतार्य सौवर्चलादीनां चूर्णं पलद्वयं प्रक्षिप्यम्।
“शतं कुटजमूलत्र्यं लुखं तोयामेधे पचेत्। काथे
पादावशेषेऽस्मिन् लीहं पूते पुनः पचेत्। सौवर्चल-
यवचारविडसैखवपिपलो। धातकीन्द्रयवानाञ्जी-
चूर्णं दत्त्वा पलद्वयं। लिङ्गाददरसावस्तु शीतं
क्षौद्रेण संयुतम्॥” कूटजलक १२॥० श. जल ७४
श. शे. १७ श.। हौकिशा ए काथ पुनः
पाक करिषा लेहरे मत्त हईले, तांशते
मचन, विट, मैकव, यवकांर, पिपूल, धाई-
कुल, इन्द्रयव ७ औरा उशादेर चूर्ण एकल
१७ तोना मिश्रा नागेश्वरे। गांजा १ तोना,
मधुर सहित। च. द. अतीसा. चि.।

कुटजाष्टकम्। स्त्री। अतिसाररोगोपधम्।
कुटजमूलत्वक् १०० प. वारि ६४ श. शे. १६
श.। अथ शाकल्यादीनां प्रत्येकं पलं गृह्णीत्वा
एकल सम्पिष्य तत्र काथे दापयेत्। अथ पुनः
पक्ता पाकशेषः काथः। केचित् शाकल्यादीनां
चूर्णमभिपन्ति। अन्ये च पाठादिकं दत्त्वा याव-
द्वर्जालम् न भवति तावत्पचन्ति। पाकशेषं मोच-
रसचूर्णं प्रक्षिपन्ति। प्रक्षेपद्रव्यं यथा—आकनादि,
वराहक्रान्ता, आंतेह, मृता, वेणुगुंठ, धाई-
कुल, मोचरस अतोत्के ८ तोना। च. द.।

कुटजाष्टकावलीहः। पुं। अतिसारे हितः।
कुटजत्वक् ५० प. वारि ६४ श. शे. १६ श.।
अथ काथं वस्तुतः दत्त्वा पुनः पचेत्। पाकशेष-
प्राये अवतार्य लज्जालुका धातकी विलशलाटुः
पाठा (आकनादि) सुखकमोचरसौ अतिविषा चेति
द्रव्याणां चूर्णं प्रत्येकं पलं प्रक्षेप्यम्। भा.
म. १४.।

कुटजीवः। पुं। पुनर्जीववत्। वै. निघ.।

कुटजोद्भवः (वा)। पुं, स्त्री। इन्द्रयवे। वा.
टी.। हे. च.।

कुटनौ। स्त्री। महाज्योतिषतीलतायाम्। मे.।
कुटन्नक(ट)म्। स्त्री, पुं। भद्रसुखायाम्।
नागरमृता। प. म.। केशराजे। केकुल।
च. टी.। पुं। विकटतटवत्। वै. निघ.। गौड।
सोषाकवत्। रा. नि. व. ८। स. सू. २८ अ.।

कैवर्तसुखके। वितुन्नकनाली वृचविशेषस्य त्वचि
(गडवज्जी इति लीके)। भा.।

कुटन्नटा। स्त्री। पालङ्गशाके। सु. चि. २० अ.।

कुटपः। पुं। कुडवमानभेदे। गृहसमीपीयाने
कुडवाइमाने। हे. च.। स्त्री। पञ्चे। रा. नि.
व. १०।

कुटपिनी। स्त्री। पश्चिमाम्। अष्टमर बाण्ड।
रा. नि. व. १०।

कुटम्बकम्। स्त्री। सुगन्धरोहिषद्रव्ये। वै.
निघ.।

कुटर(रि)(क)णा (र(रि)णी)। स्त्री।
विहतायाम्। तेउडी। प. स.। अरुणमूल-
विहति। शक्तविहति। वा. सू. १५ अ.। “क्रमुक-
कुटरणी शङ्खिनी चर्मसाक्षा।”

कुटरवाहिनी। स्त्री। श्वेतविहति। वै. निघ.।

कुटरः। पुं। पट्टहं कानात्। उणा.।

कुटरम्। स्त्री। पटलं। चरत्र छान। हारा.।

कुटरास्मान्तः। पुं। रोहितकवत्। के.।

कुटामोदः। पुं। गन्धमाज्जीराखे। वै. निघ.।

कुटारः। पुं। वृक्ष। शब्दर.।

कुटिः। पुं। वृक्षे। श. र.। शरीरे। उणा.
स्त्री। सुरामांशाम्। मद. व. ३। गृहे। अ. टी. भ.।

कुटिकः। पुं। खत्फल्यं, कुष्ठे। कूड।
हारा.।

कुटिचरः। पुं। जलशकरि। शुशुक्। श. र.।

कुटि(ठि)ञ्जरः। पुं। पत्रशाकविशेषे, वन-
वास्तुके। गुणाः—“कुटिञ्जरः स्वादुपाकः चारी
रुचय शीतलः। गुरुर्मलसम्भक्तो दोषोत्पादन-
कारकः।” वै. निघ.।

कुटि(टो)रम्। स्त्री। सुदृग्दृष्टि। जटा.।

कुटिलम्। स्त्री। वनवास्तुके। वै. निघ.। पिच्छी-
तगरे, तगरपादिकायाम्। तगरपाश्रुका। प.
सु.। पुं। शङ्खे। शब्दके। रा. नि. व. १३।
नि। वक्तुं। शब्दर.।

कुटिलपुष्पिका। स्त्री। तगरपादिके। प. सु.।
स्पृकानामगन्धद्रव्ये। रा. नि. व. १२।

कुटिलसप्तकम्। स्त्री। चव्ये। मे.।

कुटिला। स्त्री। मृकानाम-गन्धद्रव्यं। See कटिलपुष्पिका।

कुटी। सुरानामगन्धद्रव्यं। दूराभासौ। रा. नि. व. १२। चन्द्रादिरहितसिक्थके। प. प्र. २ ख.। श्वेतकटजवृक्षे। मन्वकवृक्षे। वे. निघ.।

कुटोका। स्त्री। भूशयपत्रे। च. सू. ४५.

कुटोप्रावेशिकम्। स्त्री। कुटी गृहं, तत्प्रवेश-योग्यं (विश्वरसायनायतनं)। च. चि. १२। स. चि. ४५। वा. च. १२५।

कुटोस्त्रे। पुं। स्त्रेविशेषे। च. सू. १४५.

कुटुङ्कः। पुं। वृक्षलतागहने। गृहच्छादने। कुटीरे। च. टी. सा.।

कुटुम्बकः। पुं। भूतये। शक्रतृणविशेषः। रा. नि. व. ८।

कुटुम्बिनो। स्त्री। रुनामप्यातमहाचपे। तत्पर्यायः,—पयसा, चौरिणी, जलकामुका, वक्रशल्या, दुराधर्मा, क्रूरकम्भा, सिरिष्टिका, शीता, प्रहरकटवी, शीतला, जलरुद्धा। गुणाः—मधुरा यादृिणी कफपित्तघ्नी त्रण-रक्तदीप-कण्ठघ्नी रसायनी च। रा. नि. व. ५।

कुटेरः। पुं। कुटीरे।

कुट्टकः। पुं। पानीयकाके। पानिकोडी। वे. निघ.।

कुट्टनम्। स्त्री। कुट्टने। कोठे। कुम्बने। तापने।

कुट्टमलः। पुं, स्त्री। पथकीरके।

कुट्टल(क)म्। स्त्री। नीलीतपले। नीलकुम्भि। रा. नि. व. १०।

कुट्टारम्। स्त्री। सुरते। मे.। कम्बले। वि.।

कुट्टितमांसम्। स्त्री। मांसव्यञ्जनभेदे। मांस-कावात्। श. चि.।

कुट्टिमः। पुं। दाडिम्बवृक्षे। दाडिम ग्राह। रा. नि. व. ११। वज्रभूसौ। वाकान (मे. ख.) हला।

कुट्टलः। पुं। मकुले। अम.। कीधे। जटा.।

कुठः। पुं। चित्रकचपे। रा. नि. व. ६। वृक्षे। अम.।

कुठरः। पुं। दण्डविशेषः। अम.।

कुठरिणी। स्त्री। श्वेतवृक्षताराम्।

कुठाकुः। पुं। Wild pecker. पक्षिविशेषः। काठेठोकरा। हिं. खुटकुवईया। उषा., विष.।

कुठाटङ्कः। पुं। कुठारे। जटा.।

कुठारः। पुं। कुठेरकवृक्षे। र. सा. खं.। चक्र-विशेषः।

कुठारकतेलम्। स्त्री। शरीरद्रव्ये तैले। पाठः—“कुठारकात्पलशतं क्राशयेदुल्लेखेभ्यसि। तेन पादावग्रेषेण तेलप्रस्थं विपाचयेत्। कल्केः कुठारापामागं मेष्ठिकामश्मिकासु च। एतत् कुठारकं नाम त्रयशोधनरोपणम्। नाडीषु परमो-ऽभ्यङ्गः.....।” अतः मन्त्रिकेत्यत्र चिङ्गडीमस्य इति केचिदन्ति। कुठाचिकामस्य इति। श्रीकण्ठ.। रस. र.।

कुठारच्छिन्ना। स्त्री। कन्दगडूयाम्। हिं. क्रिया। वे. निघ. चयरोग. लोहरसायने।

कुठारिका (री)। स्त्री। कुठारे। कूडून। हिं. कुलहाडी। शस्तकर्मयोग्यव्यधनास्तविशेषः। यथा—“पृष्ठः कुठारी गौदनसदृशाङ्गुलाभना। तथोद्दलनया विधेदुपर्यस्थौ शिरा स्थिताम्।” स. शा., स. ८५.।

कुठारः। पुं। कुठेरकवृक्षे। कौशे. मे.

कुठिः। पुं। वृक्षे। उषा.।

कुठिकः। पुं। कुटीषधी। कूडू। हारा.।

कुठिलकः। पुं। रक्तपुमर्गवायाम्। वे. निघ.।

कुठेरः (कः)। पुं। A kind of Basili-cum. सितार्कवृक्षे। कूडूपल्लव-पत्रतुल्यमो. वायूहे-तुल्यमो. रा. नि. व. १०। भेष. अग्नि-दग्ध. चि. रुद्रतैले। पणसि। कान वायूहे, कान तुल्यमो. रा. नि. व. १०। च. सू. २५.। भा. नन्दोवृक्षे। रा. नि. व. २३। गुलसीवृक्षे। उषा.। अम.।

कुठेरजः। पुं। (Ocimum Gratiissi-cum.) श्वेतगुलस्थाम्। वायूहे तुल्यमो. श. र.।

कुठेरः। पुं। चावरवाते। चाभट्टर वाताज।

कुडपः (वः)। पुं। परिमाणविशेषः। हावि-म-नीलके ८ वा ४ प.। प्रत्युत्थामञ्जलिः स्यात् कुडवोऽष्टशरावकः। प. प्र. १ ख.। सद्वृक्षविशेष-लोहादिभाण्डं यच्चतुरङ्गुलं। विस्तीर्णं च तथोद्दल-

तन्मानं कुडवं स्मृतम्॥ कुडवाह्वं शरावादि-मानानां हेतुगुण्यम् याज्ञम्। निश्चलकरमते तु कुडवस्यापि हेतुगुण्यम्। तत्र दन्तौघते कुडुमाय-तैले दृश्यते न-नारिकेलखण्डे। “आर्द्रद्रव्यस्य कुडवः पलेरटाभिरिव च। शुक्रद्रव्यचतुर्केण कुडवः समुदाहृतः॥” हारीतः।

कुडूलो। पुं। काञ्चनारभेदे। मद. व. १।

कुडिः। पुं। देहे। उषा.।

कुडिङ्गः। पुं। Cyprinus curchius.) मत्स्यविशेषः। कूडूणी ग्राह. वांटे ग्राह. गुणाः—मधुरी हृद्यः कषायोऽग्निदीपनः लघुः क्षिप्रः वाते पथ्यः रीचनी वल्यः कीष्ठवन्धकरः। राज.।

कुडुहुच्चो। स्त्री। चन्द्रकारवेल्लके। छोटो उच्छे.। लताफलगुणाः—कटुः उष्णतिक्त्या दीपनी वातरक्तकारी च। तक्षन्दः अर्शोहरः मलशोधनः योनिदीपनश्च। रा. नि. व. ७।

कुडुलः। पुं। सुकुले। मे.। स्त्री। नीलीतपले।

कुडुलकम्। स्त्री। नीलीतपले। रा.।

कुडुम। स्त्री। विलेपने। मे.। गृहभित्ती।

कुडुकोटकः। पुं, स्त्री। गृहगोपिकायाम्।

कुडुमत्सो (त्यः)। टिक्टीको। हे. च.। श. र.। च. शा. ८५.।

कुणः। पुं। प्रावारकोटे। ज.।

कुणकः। पुं। बालके, सद्योजातशिशौ। श. चि.।

कुण(णि)ञ्जः (रः)। पुं। A kind of chenopodium.) अरण्यवास्तुविशेषः। दन्-वेतुश्च। मे. कुणजिक, गीरजे। तत्पर्यायः,—कुणञ्जा, कुणञ्जः, अरण्यवासुकः। गुणाः—मधुरः रुच्यः दीपनः पाचनश्च। रा. नि. व. ५। तच्छाकं विदोषन्नं मधुरं रुच्यं दीपनं ईषत्कषाणं संग्राहि लघु। रा. नि. व. ७।

कुणञ्जा (ज्जो)। स्त्री। कुणञ्जरुपे। रा. नि. व. ५।

कुणटी। स्त्री। मनःशिलाविशेषः। गन्धान-विशेषः। कुणटी तु मनःशिला। रा. नि. व. ११। २३। धानके। भा. पू. १५.।

कुणपः। चि.। शयगन्धी। ‘मञ्जप्रकाशकुणपं विदोषम्।’ भा. म. ४ भ.। दुर्गन्धे। पुं, स्त्री। यक्षदीपे, आर्चवदोपे। स्वतःशरीरे। अम.।

कुणपगन्धः। पुं। शयगन्धे।

कुणपा (पो)। स्त्री। विटशरिकायाम्। उट्ट-शानिक, उट्टशनाकुडा। हारा.।

कुणारो। स्त्री। कुठरोगविहितभक्षद्रव्ये, यव-पपटीति ख्याते। सु. चि. १० अ.। कोणाङ्गि-केति कश्चित्ठति।

कुणालः। पुं। पक्षिविशेषः।

कुणिः। पुं। The tree cedrela Toona. तुन्नवृक्षे। तून् ग्राह. अम.। मे.। वि.। कुम्भित-करे। “कुणिस्तुन्नकवृक्षे। कुकरे।” मे.। तन्नाभकमन्त्रस्थाने, कूर्परे। सु. शा. ६ अ.।

कुणो। पुं। कणभजातीयकोटे। सु. काल्य. ८ अ.। See कणभः।

कुण्टम्। स्त्री। अज्जं के। गुण्टवृक्षे। वे. निघ.।

कुण्टकः। चि.। खूलं। गोठा। श. मा.।

कुण्टकुरण्टः। पुं। क्षिण्ट्याम्। बाँजि। वे. निघ.।

कुण्डम्। स्त्री। मानभेदे। हला.। जलाशय-विशेषः। इन्दोत्रा. छोवाछा। जलगुणाः—रुच-मधिकरं कफकरं मधुरं लघु च। रा. नि. व. १४। श्याल्याम्। शीनौ। अम.। पुं। कौचे। हला.। जारजपुत्रे। वारिपात्रे।

कुण्डगोलकम्। स्त्री। काञ्चिके। काञ्जि. हे. च.।

कुण्डङ्गः (कः)। पुं। कुञ्जं। हे. च.।

कुण्डलः। पुं। रक्तकाञ्चनवृक्षे। र. मा.। स्त्री.।

कर्णभूषणं। पाशं। वलयं। मे. लज्जिकं।

कुण्डलपत्रः। पुं। दन्ता इति ख्यातवृक्षे। वे. निघ.।

कुण्डलिका (नो)। स्त्री। जिल्वी इति ख्याते मिष्टान्ने। तन्निर्माणविधिः यथा—“शीघ्रस-प्रखवितयस्य कृत्वा सुक्ष्माः कणाः प्रखमिताः सुनित्पुषाः। दुग्धेन क्लिन्नास्तु तथैव भार्गवं वासत-सदन्तलसुपेयुरीषत्। उड्डृत्य दुग्धेन द्रवं सुष्ठु सन्धिद्रव्यानेन च शीफलस्य। धारां हृत्वे कुण्ड-लिकाकृतिं सजन् पक्वेदशोद्धृत्य सुगन्धैरायाः। पाके निमज्जितासाहः मर्जं कुण्डलिकाभिधाम्। सा सुकला हृद्यस्या इन्द्रियाणां सुनिर्दिष्टा।

पुष्टि-कान्तिकरी बल्या द्वितीयायाः कतिमता ॥
वै. निघ.। गुडूचाम्। रा. नि. व. ३।

कुण्डलिनायकः। पुं। पिङ्गलसर्पे।

कुण्डला (इन्)। पुं। सर्पे। हारा। वरुणे।
मयूरे। मे। नृगविंशे। इति अजयपालः।
आरग्वधवे। स्त्री (लां, लीं)। गुडूचाम्। भा.
म. १भ. कर्णकज्ज. चि। “कटुतिकोयाधन-
कुण्डलीभिः।” काञ्चनवृत्ते। मे.। सर्पिणीवृत्ते।
गङ्गादे शोक। रा. नि. व. ५। कपिकच्छी।
रा. नि. व. ३। कुमायाम्। वृद्धकूमात्री। कुण्ड-
लिकायाम्। जिह्मवौ। भा.।

कुण्डलोचालनः। पुं। सर्पिणीवृत्ते।

कुण्डिका। स्त्री। कमण्डली। हे. च.।
पिठरे। श. च.।

कुण्डो। स्त्री। शक्त्युधिकायाम्। वै. निघ.।
कमण्डली। अ.। ख्यात्याम्। अ. टी. भ.।
(इन्) पुं। अश्वे।

कुण्डोरः। पुं। मनुष्ये। धरणी।

कुतकम्। स्त्री। रसाजने। प. सु.।

कुतपः। पुं, स्त्री। *Poa Cynosuroides*.
दर्भविशेषे। कूशं। छागकम्बले। मे.। वृषे।
अश्वी। सूर्ये। हे. च.। दिवसस्याष्टमसुहृत्ते।
वि.। ईषदुर्ण।

कुतपकालः। पुं। मध्याह्नकाले। अत्यूष्ण-
काले। के.।

कुतपसमकम्। स्त्री। कृणतिले। रौप्ये।
दर्भे। कर्णावस्ते। वै. निघ.।

कुतित्तिरिः। पुं। तित्तिरपचिविशेषे। सु. सू.
४६ अ.।

कुतुः (पः)। पुं, स्त्री। चर्मपात्रे। कूशे। अम.।

कुतुम्बा (म्बिका)। स्त्री। द्रोणपुष्पीचुपे।
रा. नि. व. ६।

कुतुम्बुरु। स्त्री। कुक्षिततिन्दुकीफले। तैज.।
श. च.।

कुतूष्णकः। पुं। बाह्यरोगविशेषे। See कुक्ष-
णकः।

कुटणम्। स्त्री। काहणे। गङ्गादे। रा. नि.
व. ८। कुम्भिकायाम्। हारा.।

कुत्सम्। स्त्री, पुं। कुष्ठौषधौ। रा. नि. व. १२।
स्तवके। हारे। चिका.।

कुत्सला। स्त्री। नीलीवृत्ते। नील ग्राह।

कुत्सशिखी, कुत्सा। स्त्री। शिखीभेदे।
त्रुक्षुभिः। वै. निघ.।

कुत्सितम्। स्त्री। दीर्घरोहिणे। वङ्ग गङ्गादे।
वै. निघ.। कुष्ठौषधौ। रा. नि. व. १२।

कुत्सितशाल्मली। स्त्री। कृष्णशाल्मल्याम्।

कुत्सिताम्बः। पुं। कदम्बवृत्ते। वा. सु. १५. अ।

कुथः (था)। पुं, स्त्री। कुशवृत्ते। कूशं। प.
सु.। शक्तदर्भे। वै. निघ.। (था) हस्तिप्रस्थ-
कम्बले। शक्तिर पिठेर दूतं। अम.।

कुथितः। वि.। पूतिशक्ते। अष्टा। सु. चि.
१८ अ.।

कुदलिः। पुं। अस्मन्तकवृत्ते। ठागिता।

कुदारः (लः)। पुं। कोविदारवृत्ते। त्रुक्षुकाक्षन।

र. मा.। रा. नि. व. १०। आरग्वधवे।
वै. निघ.। कीद्वधधान्ये। कोट्ठा शानं। प. सु.।

कुदेहः (कः)। पुं। कुक्षितदेहे। महाशाल-
वृत्ते। वै. निघ.।

कुहालः। पुं। गिरिकाचने।

कुदम्। स्त्री। कुड्ये, भित्तौ। अ. टी.।

कुद्रवः (वलः)। पुं। कीद्वधे। कोट्ठा शानं।
वै. निघ.।

कुद्रङ्गः। पुं। मञ्जीपरिस्थ-मण्डपे। तत्पर्यायः,
—उद्घाटः, पिठरः। वि.।

कुद्रङ्गः। पुं। गृहविशेषे। मञ्जीपरिस्थ-मण्डपे।

कुधरः। पुं। पर्वते। रा. नि. व. २।

कुधान्यम्। स्त्री। लघुधान्ये, चुद्रधान्ये। कोर
द्रुषकश्यामाकनीवार-शालानु-तुवरकीहालकप्रियङ्गु-
मधुलिका-नन्दीमुख-कुर्वन्दिग्वेधक-वरुकीदपथी-
सुकुन्द-वेणुज-प्रभृतयस्तद्वर्गाः। गुणाः—कषायः
मधुरा रूचाः कटुपाकाः श्लेष्माः सावरीधकाः
वातपित्तप्रकीपकराश्च। सु. सू. ४६ अ.। वातात्मकाः
शीतलाश्च। रा. नि. व. १५।

कुध्रः। पुं। पर्वते। हे.।

कुनखः। पुं, स्त्री। चुद्ररीगविशेषे। तल्लक्षणे

यथा—“नखसंसमधिष्ठाय वातः पित्तच देहिनां।
कुर्वते दाहपाकी च तं व्याधिं चिप्पमादिशति।
तदेवात्यतरैर्दोषैः परुषं कुनखं वदेदिति ॥” मा.
नि.। वि.। कुक्षितनखयुक्ते।

कुनखो। वि.। कुनखरीगयुक्ते। सङ्कुचितनखे।

कुनटः। पुं। पृथुशिश्व-श्लेष्माकवृत्ते। वङ्ग
कोटि। कोणा ग्राह। रा. नि. व. ८। पीत-
लोत्रे। वै. निघ.।

कुनटो। स्त्री। Red arsenic (*Corian-
drum Sativum*.) मनःशिलायाम्। मन-
हान। र. मा.। धान्याके। भा. पू. १भ.।
नेपालदेशजननःशिलायाम्। भरत.।

कुनलो (इन्)। पुं। वकवृत्ते। वङ्ग वांरुमग्राह।
विका.।

कुनाभिः। पुं। निधौ। हे. च.। वातमण्ड-
ल्याम्। विका.।

कुनालः। पुं। कीकिले।

कुनालिकः। पुं। कीकिले।

कुनाशकः। पुं। दुरालभायाम्, रक्तयवासे।
अम.।

कुनासः। पुं। ऊर्ध्वे। वै. निघ.।

कुनोलो। स्त्री। तेरणे। रा. नि. व. ४।

कुन्तः। पुं। *Coix Barbata*.) गवेधुकायां।
गङ्गादे। मे.। चुद्रनलो। विश्व.।

कुन्तलः। पुं। केशे। रा. नि. व. १८। चषके।
यवे। मे.। लविकं। जौवेरे। वांणा। अम.।
लाङ्गले। वि.।

कुन्तलवर्धनः। पुं। भृङ्गराजवृत्ते। डीम-
ग्राह। रा. नि. व. ४।

कुन्तलिका (ली)। स्त्री। दध्यादिच्छेदन्याम्।
तेन काणे इत्रो। हारा.। वृचभेदे। आर्गुटे।
वै. निघ.।

कुन्तलोशीरम्। स्त्री। जौवेरे। वांणा। रा.
नि. व. १०।

कुन्तो। स्त्री। गुग्गुलुवृत्ते। “गुग्गुलुपृथयौश्च
शालुक्याम्।” मे. तविकं। शङ्खकीवृत्ते।

कुन्दः (कः)। पुं। (*Jasminum Mul-
tiflorum*.) खनामख्यातपुष्पवृत्ते। कूम्भकूटज

ग्राह। मं कुन्दे। क. सुरगि। तें मील। मे.,
स्त्री। तत्पर्यायः,—माध्यं (अ) शक्तपुष्पः (रा.)
दलकोषः (शब्दमा.), वरटं, वीरटं (शब्दर.),
मकरन्दः, महामोदः, मनोहरः, सुक्तापुष्पः, सदा-
पुष्पः, तारपुष्पः, अष्टपुष्पकः, दमनः, वनहासः,
मनोज्ञः। गुणाः—अतिसधुरः शीतः कषायः
केशभावनः कफपित्तहरः सरः दीपनः पाचनश्च।
रा. नि. व. १०। तत्पुष्पे। पुष्पं शीतं लघु
श्लेष्म शिरोवेदना-विष-पित्तघ्नश्च। भा. पू. १भ.।
श्लेष्मालं ग्राहि च। राज.। कुन्दरुखीयां। भा. पू.
१भ.। रा. नि. व. १२। श्वेतकरवीरवृत्ते। रा. नि.
व. १०। मदनवृक्षविशेषे। कौटो। मयना।
प. सु.। See पिचुकः। निधिविशेषे। यन्त्रभेदे।
मे.। (कः) कुन्दरुके। रा. नि. व. ८।

कुन्दमः। पुं। साजारे। चिका.।

कुन्दरः। पुं। तन्नामकवृत्ते। कूम्भरा। तत्-
पर्यायः,—कण्डूरः, किण्टो, दीर्घपत्रः, खरच्छदः,
रसालः, चैवसम्भूतः, सुतणः, नृगवृक्षभः। गुणाः
—“गौल्यकुन्दरमूलश्च शीतं पित्तातिसारनुत्।
प्रशस्तं ग्रीधनानाञ्च बलपुष्टिविवर्धनम् ॥” रा. नि.
व. ८।

कुन्दरिका। स्त्री। सङ्ख्याम्। रा. नि. व. ११।

कुन्दसाक्षा, कुन्दा। स्त्री। श्वेतयुधिकायाम्।
वै. निघ.।

कुन्दालः। पुं। महारग्वधवृत्ते। वै. निघ.।

कुन्दिनी। स्त्री। पञ्चसमूहे। चिका.।

कुन्दुः। स्त्री। कुन्दरुखीयाम्, कुन्दरुनामगन्ध-
द्रव्ये। रा. नि. व. १२। च. द. वा. व्या. एका-
दशशतीप्रसारणीतैले। पुं। सूषिके। श. र.।

कुन्दुकुन्दुकः। पुं। कुन्दरुखीयाम्। रा. नि.
व. १२॥

कुन्दुखोटो। स्त्री। कुन्दरुखीयां। भेष. वृद्ध-
विण्णतैले।

कुन्दुरः (रः, कः)। पुं, स्त्री (की)। सङ्ख-
क्याम्। धूपभेदे, गुग्गुलुभेदे। हिं वेरीजा। वै.
निघ.। कुन्दरवृत्ते। रा. नि. व. २३। The resin
of the plant (*Boswellia thurifera*.)
खनामख्यातगन्धद्रव्ये, शङ्खकीनियंसे। कूम्भकू-
टो। तत्पर्यायः,—पालङ्गा, सुकुन्दः, कुन्दः

(अ.), पालङ्गी, मुकुन्दः, कुन्दः, कुन्दुरः (अ. टी. भ.), तोल्यगन्धः, बली (ज), कुन्दुरकाः, सौराष्ट्रः, शिखरी, कुन्दकः, तोलाः, मोपूरकः, बहुगन्धः, पालिन्दः, भौषणः। गुणाः—मधुरः तिक्तः कफ-पित्त-दाहघ्नः प्रदरघ्नः पाने लेपे च शीतलः। मधुर-तिक्ततोष्णकटुकः लघुः ज्वरस्वेद यक्ष्मदीप-सुखरीग-कफ-वातघ्नश्च। भा. पू. १ भ.। रा. नि. व. १२। खेदवातघ्नोपमधुरज्वरहरः। मद्. व. २।

कुन्दुरकी। स्त्री। शल्लकीवृत्ते। अम.। शल्लकी-निर्वासे। वै. निघ.। खनामख्यात-फललता-विशेषे।

कुन्दुरखोटो। स्त्री। खनामख्यातगन्धद्रव्ये, कुन्दुरी। प. सु.। सा. की. शतावरीभोदके।

कुपः। पुं। भारद्वाजपक्षिणि। वै. निघ.।

कुपथ्यम्। स्त्री। अस्वास्थ्यकरे पथ्ये।

कुपनसः। पुं। पनसवृत्ते। कैटिलग्राह्यः। प. सु.।

कुपाकः। पुं। कुपोली। वै. निघ.।

कुपाणिः। चि। कुकरे, वक्रहस्ते। कोपां। हिं टुण्डा। जटा।

कुपिनो। स्त्री। खालुद इति गौडभाषाप्रसिद्धायां स्वल्पमन्त्रधान्याम्। श. र.।

कुपिन्दः। पुं। वस्त्रनिर्मातरि। वै. निघ.।

कुपि(पो)लुः। पुं। काकपौली, कारस्करवृत्ते। गार्कड़ा ग्राव, शूत ग्राव, कूटिना। रा. नि. व. ९। तत्पथ्यायः—जलजः, दीर्घपत्रः, कुलकः, कालतिन्दुकः, दीर्घपत्रकः, कालपौलुकः, काकेन्दुः, विषतिन्दुः, मर्कटतिन्दुकः। गुणाः—शीतलत्व, तिक्तत्व, लघुत्व, वात-मदकारित्वं, लघुत्वं व्यथाहरत्वं, याहिन्त्वं, कफपित्तघ्ननाशित्वञ्च। See कारस्करः।

कुप्य(क)म्। स्त्री। Tutenag. सीसरङ्गमिश्रधातौ, अष्टधातुमध्ये दसा इति ख्याते धातौ। सुवर्णरजतमिश्रधातौ। रत्ना।

कुप्यधीतम्। स्त्री। रौप्ये। रा. नि. व. १३।

कुप्यलवणम्। स्त्री। लवणविशेषे। च. नि. ८८।

कुप्यशाला। स्त्री। धातुद्रव्यनिर्माणशालायां।

कुवाहुलः। पुं। उष्ट्रे। श. च।

कुवे(वे)रः (कः)। पुं। नन्दिवृत्ते, तूतवृत्ते। तूत वा गन्धो अन्धः। अम.। प. सु.। वै. निघ. २ भ. वा. व्या. कुवेरपाके। चि। कुशरीरे। चिका।

कुवेरनेत्रः (राक्षः)। पुं। पाटलवृत्ते। लता-करञ्जः। वै. निघ.।

कुवेराह्वयः। पुं। नन्दीवृत्ते। वै. निघ. २ भ. यक्ष्मी. चि.।

कुवेराक्षी। स्त्री। पाटलावृत्ते। प. सु.। काष्ठ-पाटलायाम्। सितपाटलायाम्। श्वेत श्राकम्। रा. नि. व. १०। पेटिकायाम्। पेटोत्रि। रत्ना। सु. सू. ३९ अ.। भा. म. ४ भ. बाल. चि.। “कुवेराक्षी च धीम्याः ख्युः।” लताकरञ्जे। वै. निघ.।

कुजः। पुं। वनचटके। (Bola cuja.) मन्त्र-विशेषे। अपामार्गे। रा. नि. व. ४। तन्नामक-वातव्याधिविशेषे। कूङ्ग। लक्षणं—“हृदयं यदि व प्रष्टुमन्नं क्रमशः सकृत्। कुडीवायुयुग्मा कुर्यात्तदा तज्जुजमादिशेत्॥” मा. नि.। “वातघ्नैर्दशमूल्या च नरं कुजमुपाचरेत्। केहेमांसरसे-यापि प्रवृत्तं तं विवर्जयेत्॥” चि। उन्नतप्रष्टे। कूङ्गे। हे. च.।

कुजकः। पुं। An aquatic plant, (Trapa bispinosa.) कोङ्कणदेशख्यातपुष्पवृक्ष-विशेषे। श्वेत गौणां प. हिं कृजा। मं काटि-श्वेतो। तत्पथ्यायः—वारिकण्टकः (चि), भद्रतरुणी, वृत्तपुष्पः, अतिकेशरः महासहः, कण्ट-काश्याः, खर्वः, अलिकुण्डलः। गुणाः—सुरभिः शीतलः रक्तपित्तहरश्च। पुष्पं शीतलं बल्यं दाहघ्नं वातपित्तघ्नञ्च। रा. नि. व. १०। “कुजकः सुरभिः स्वादुः कषायः सुरसः सरः। विदोषशमनो वृष्यः शीतहर्त्ता च स स्मृतः॥” भा.। शङ्काटके। चिका। पीतकिण्टायां। र. मा.।

कुजकण्टकः। पुं। White mimosa. श्वेतखदिरः। रा. नि. व. ८।

कुजका। स्त्री। कुजकवृत्ते। हिं गुल्लाव। रा. नि. व. १०। मद्.।

कुजकिरातः। पुं। कुजः।

कुजवामनः। पुं। कुजः।

कुजत्वम्। स्त्री। वायुरोगभेदे। कूङ्ग।

कुजपुष्पः। पुं। पीतकिण्टीवृत्ते। शीतपुष्प-शीति। र. मा.।

कुजप्रसारणोत्तैलम्। स्त्री। वातव्याधिवि-कारे। तिलतैलम् १६ श. काथार्थ—प्रसारणी-काथः १०० प. जलं ६४ श. शे. १६ श.। दधि १६ श. काज्जिकं १६ श. दुग्धं ३२ श.। कल्काय—चित्तकमूलपिप्पलीमूलयष्टिमधुसंयवचागुलफा-देवदारुतालागजपिपलीगन्धमादुलिमूलजटामांसी-भेलक (अभाव) रक्तचन्दनानां प्रत्येकं २ प.। गन्धद्रव्यं यथालाभं दैवम्। च. द.।

कुजा। स्त्री। वनचटकायाम्। वै. निघ.।

कुजम्। स्त्री। वने। उ.। कुण्डे। कुण्डले। तलो। शकटे। संचितसा.।

कुभुक्तम्। स्त्री। कदव्यांने।

कुमरिचः। पुं। (Capsicum) मरिचवृक्ष-विशेषे। अङ्गाग्रीष्ठा। हिं लालमरिच। उत्-नोकीमरिच।

कुमरोयकः। पुं। दग्धावृत्ते। के.।

कुमारः (कः)। पुं। सप्तदशवयः विंशद्वर्षपर्यन्तं पुरुषे। रा. नि. व. १८। पञ्चवर्षीयबालके। हे. च.। (कः) वरुणवृत्ते। वरुण ग्राह्यः। रा. नि. व. ९। समुद्रवृत्ते। रक्षांशमुज्ज। रत्ना। शुक्र-पक्षिणि। अश्ववारके। मे.। स्त्री। जाल्यकाश्चने। शीटिमांश। मे.। नेत्रतारके।

कुमारकल्याणघृतम्। स्त्री। बालरोगाधि-कारे। पाठः—“शङ्खपुष्पी वचा ब्रह्मी कुष्ठ विफ-लया सह। द्राक्षा सशर्करा शुण्ठी जीवन्ती जीरकं बला। शटी दुरालभा विल्वं दाडिमं सुरसः स्थिरा। सुतं पुष्करमूलञ्च सूक्ष्मला गजपिप्-पली। एषां कर्षसमेभिर्गैर्धृतप्रस्थं विपाचयेत्। कषाये कण्टकायार्थांश्च क्षीरे सन्नाक्षतुगुणे। एतत्-कुमारकल्याणम्॥ घृतं ४ श. कल्कानां शङ्ख-पुष्पादीनां प्रत्येकं २ तो.। कण्टकारी १२॥० श. जलं ६४ श. शे. काथः १६ श. दुग्धं १६ श.। च. द.।

कुमारजीवः (ज्योवसंज्ञः)। पुं। पुत्रजीवका-वृत्ते। श्रुतजिज्ञा ग्राह्यः। र. मा.।

कुमारतन्त्रम्। स्त्री। रावणकृते बालरोग-प्रवन्धे। प्रथमे दिवसे मासि वर्षे वा नन्दा मातृका,

द्वितीये दिवसे मासि वर्षे वा सुनन्दा, तृतीये दिवसे मासि वर्षे वा पूतना, चतुर्थे दिवसे मासि वर्षे वा सुखसुखितिका, पञ्चमे... कटपूतना, षष्ठे... शकुनिका, सप्तमे... शुक्लरवती, अष्टमे... आर्यका, नवमे... सूतिका, दशमे... निर्वृता, एकादशे... पिलिपिच्छिका, द्वादशे च दिने मासि वर्षे वा कामुका नाम मातृका शिशुं गृह्णाति। सर्वभिरिव गृह्येतमाचस्य च ज्वरीदयो भवन्ति। च. द.।

कुमारभृत्या। स्त्री। गर्भिण्याः परिचर्यायाम्, बाकतन्त्रे। चिका.।

कुमारललिता। स्त्री। शिशुस्त्रीझायाम्।

कुमारवाही (रु)। पुं। मधूरे। श. र.।

कुमारा। स्त्री। त्रिसन्धिपुष्पवृत्ते। वै. निघ.।

कुमारिका (रौ)। स्त्री। अनागतार्त्तवायां कन्यायाम्। रा. नि. व. १८। घृतकुमार्याम्। घृतकुमारौ, यौकाक्षन। हिं चित्तुमारौ। मं कं कुवारि, नीयसर, चिकुवार। ते पित्रग्रीरि-यटकलवद। विरजाजितोगे। गुणाः—हिमा तिक्ता कफघ्नी पित्तकास-विष-आस-कुष्ठघ्नी रसायनी च। रा. नि. व. ५। मेदिनी शीतला तिक्त-मधुरा चक्षुष्या रसायनी वृक्षणी वातविषघ्नी गुल्मघ्नी हृत्त-दृष्टि कफज्वर-यन्त्रि-विस्फीटाग्निदग्ध-रक्तपित्त-चर्म्भ-रोगघ्नी च। भा. पू. १ भ.। (रौ) जियत्पक्षीति ख्याते वृत्ते। प. सु.। तरुणोपुष्पवृत्ते। गौणां प. रा. नि. व. १०। अपराजितायाम्। मे.। कृष्ण-चटकायाम्। शीशां पीथी। रा. नि. व. १९। वाराहीकन्दे। खूलेलायाम्। बन्धाकर्कोश्याम्। रा. नि. व. २३। नवमल्लिकायाम्। प. सु.। वटपत्नीमल्लिकायाम्। वेणु फूल। सप्तपर्णवृत्ते। महाजम्बूवृत्ते। वै. निघ.। पतङ्गविशेषे। कुशीट्रे पो। के। नेत्रप्रतिफलिते दृष्टवस्तुनः प्रतिविम्बे। च. इन्द्रिय, ७ अ.।

कुमारिकावर्त्तिः। पुं। नेत्ररोगे रीपणीवर्त्तिः। “अश्रोतिस्तिलपुष्पाणि षष्टिः पिप्पलितण्डुलाः। जातीकुसुमपञ्चाशत् मरिचानि च षोडश। एषा कुमारिकावर्त्तिर्गतं चक्षुर्निवर्त्तयेत्॥” तिलपुष्पं ८० पिप्पलीरौआ ६० जातीपुष्पं ५० मरिचं १६।

कुमारौकन्दः। पुं। कुमार्थाः कन्दे। श्वेत-कूमांशुगुण। वै. निघ. २ भ. कामला. चि. नखे।

कुमारौपुत्रः । पुं । [स्त्री] स्त्री । पुत्रजीववृत्ते ।
जिज्ञाश्रुती ।

कुमारौरससम्भवः । पुं । वीरास्त्रावे । भूज-
वत् ।

कुमुसः । पुं । शूकरे ।

कुमुत् (दम्) । स्त्री । (Nymphaea Escu-
lenta) (Nymphaea Lotus.) चन्द्रविका-
शिनः खनामख्यातपुष्पे । (देशां फूल, नालि
फूल, श्वेत शुक्ल । हिं कीदृ । मं पादरे उत्पल ।
कं विलिखनेइदितु । च. सू. ४ अ. । तत्पर्यायः,
—कौरवं (अ), कन्दीतः (चि), कच्छं (श), कुवं
(हि.), गन्धसोमं (शब्दर.), चन्द्रकान्तं, गह्वंभं,
कुमुत् (र.), धवलौत्पलः, कङ्कारं, शीतलकं,
शशिकान्तं, इन्दुकमलं, चन्द्रिकान्जम् । गुणाः—
शीतलं खादु पाके तिक्तं कफघ्नं रक्तदोषहरं दाह-
शमपित्तघ्नम् । रा. नि. व. १० । पिच्छिलं तिग्मं
मधुरं शीतवीर्यं ह्लादनञ्च । भा. पू. १ भ. (Nymphaea Rubra.) रक्तपद्मे । मे. ।
रक्तौत्पले । विका. । रौप्ये । हे. च. । पुं ।
गाभारीवृत्ते । शाखावृत्ते । मे. । अवि. २० अ. ।
कुमुदकन्दे । गुग्गुलो. सर्पभेदे । श्वेतौत्पले ।
हे. च. । कर्पूरे । रा. नि. व. १२ । कुम्भिकायाम् ।
पाना. । कटफलवृत्ते । वै. निघ. ।

कुमुदकः । पुं । प्रपौष्टरीके । शूत्रिज्ञा । हिं
पुण्ड्रिया । वै. निघ. ।

कुमुदघ्नो । स्त्री । तन्नामकस्यावरविधे । यस्य
चौरि विषं वर्त्तते । सु. कल्प. २ अ. ।

कुमुदप्रियः ।

कुमुदवान्धवः । पुं । कर्पूरे । चन्द्रे । वै. निघ. ।

कुमुदसहत् ।

कुमुदरागा । स्त्री । धातकीवृत्ते । वै. निघ. ।

कुमुदवोजम् । स्त्री । कुमुदवौजम् । (उत्पल-
विधि । हिं भेटवेरा । गुणाः—खादु गुरु रुचं
हिमञ्च । भा. ।

कुमुदा । स्त्री । कुम्भिकायाम् । पाना. । गाभारी-
वृत्ते । हे. च. । शालपर्ण्याम् । धातक्याम् । शङ्ख-
फूल । कटफलवृत्ते । रा. नि. व. ४।६।८ ।

कुमुदाभिख्यम् । स्त्री । रुच्ये । हे. च. ।

कुमुदावासः । पुं । कुमुदप्रायदेशि । हे. ।

कुमुदिका । स्त्री । कुमुदिन्याम् । अम. । कट-
फलवृत्ते । भा. पू. १ भ. ।

कुमुदिनो । स्त्री । चन्द्रप्रियायाम् । (जोता) ।
उत्पलिन्याम् । शुक्लीयाङ्ग, (छोट शुक्ली) । कुमुद-
लतायाम् । कूमुदयाङ्ग । ते कलुवलंते कोलिनु ।
कलुवपुष्पुलु । रा. नि. व. १० । इयं कमलिनी-
गुणयुक्ता ज्ञेया । भा. पू. १ भ. । कमलिन्याम् ।

कुमुदिनौवोजम् । स्त्री । कुमुदवौजम् । वै.
निघ. ।

कुमुदो । स्त्री । कटफलवृत्ते । मद. व. १ ।
गाभारीवृत्ते । रा. नि. व. ८ ।

कुमुदेश्वररसः । पुं । यक्षाधिकारे । पाठः—
“हिमभस्मरसभस्मस्तुल्यकं मौक्तिकान्तु रसपादटङ्गणं ।
गन्धकं कुरुत सर्वस्तुल्यकं काङ्क्षिकेन परिमण्डं
गोलको । स्तुतया च परिवेष्टा शीघ्रतं भाण्डके
सखवणे यथा पचेत् ।” द्वितीयसृष्ट्याधिकारे ।
स्तुतयाम् २ भ. वङ्गभस्म १ भ. यष्टीमधुकायेन भाव-
यित्वा शोषयित्वा च माषाङ्गं सेव्यम् । र. सा. सं. ।

कुमुदती । स्त्री । कुमुदिन्याम् । शुक्ली वा
कूमुदकुल्लेन याङ्ग । रा. नि. व. १० । कुमुद-
लतेति प्रसिद्धस्यावरविषान्तर्गतफलविधे । सु.
कल्प. २ अ. । See फलविषयम् ।

कुमुदतौवोजम् । स्त्री । कुमुदवौजम् । “भवेत्-
कुमुदतौवौजं खादु रुचं हिमं गुरु ।” वैद्यकम् ।

कुमुदान् । चि । कुमुदविशिष्टे (देशे) । मे. ।

कुम्पः । पुं । बाहुकुण्डे । (कां) । जटा. ।

कुम्भम् । स्त्री । पुं । विहवायां । हे. च. । गुग्-
गुलो. अम. । “निकुम्भकुम्भविफला गवाक्षी ।”
चन्द्रप्रभाव्या । पुं । सर्पमाने । ७४ अत्र । प.
प्र. १ ख. । जप्रपालवृत्ते । कटफलवृत्ते । पृश्नि-
पर्ण्याम् । पाटलावृत्ते । मे. । कलसे । करिशिरःस्थ-
पिण्डयोः । “सूक्ष्मं पिण्डौ अतौ कुम्भौ कुम्भयो-
रन्तरं विदुः ।” हला. ।

कुम्भकः । पुं । जयपालि । के. ।

कुम्भकरचना । स्त्री । जैपालवृत्ते । वै. निघ. ।

कुम्भकामला (पादः) । स्त्री । A sort
of Jaundice. कामलामेदि । कालाधिक्येन

कामला खरीभूता कुम्भकामलायां परिणमति ।
वम्यरोचकज्वरादिकं तदसाध्यलक्षणम् । मा. नि. ।

कुम्भकारः । पुं । कुम्भपचिणि । हे. च. ।

कुम्भकारकुक्कुटः । पुं । (Phasianus
Gallus.) चूडकुक्कुटविशेषे ।

कुम्भकारिका (रो) । स्त्री । कुलत्याघने ।
रा. नि. व. ११ । वनकुलत्यायाम् । प. सु. । जन-
शिलायाम् । जटा. ।

कुम्भकालुकम् । स्त्री । घोले । वै. निघ. ।

कुम्भजः । पुं । वकवृत्ते । वककुल्लेन गाह ।
प. सु. ।

कुम्भडिका । स्त्री । कुम्भाण्डशाली । रा. नि.
व. १६ ।

कुम्भतुम्बो । स्त्री । वृक्षतुम्बा । (गोम नाडे
तत्पर्यायः,—कुम्भालावू. गोरक्षतुम्बो, गोरखा,
नागालावू. घटामिधा, घटालावः । गुणाः—
“कुम्भतुम्बा तु मधुरा शानला तर्पणी गुरुः ।
रक्षा पुष्टिकरी यक्षवर्जिनी तु बलप्रदा । पित्त-
नाशकरी गर्भपोषणी पित्तनाशिनी । फल तु
बल्लावत् पाक्ता गुणाय ।” वै. नि. व. १० । शीतपित्त-
नाशकफाज्वरकासनाशिका वत्या च । रा. नि.
व. ७ ।

कुम्भपर्णी । स्त्री । कुम्भाण्डौलतायाम् । प. सु. ।

कुम्भपुटा । स्त्री । श्वेतविहवायाम् । वै. निघ. ।

कुम्भपुष्पो । स्त्री । रक्तपाटलावृत्ते । वै. निघ. ।

कुम्भफला । स्त्री । महाकुम्भाण्डायाम् । रा. नि.
व. ७ ।

कुम्भयोनिः (का) । स्त्री । द्रोणपुष्पीचुपे ।
इलकश । रा. नि. व. ६ । वकवृत्ते । वै. निघ. ।

कुम्भरेता । पुं । अघौ ।

कुम्भला । स्त्री । सुखिण्यां । शूलीवृत्ते । र. मा. ।

कुम्भवारणो । स्त्री । सुखिरोमेदि । प. सु. ।

कुम्भवोजः (कः) । पुं । अरिष्टफलवृत्ते ।
त्रौठा गाह । रा. नि. व. ८ ।

कुम्भशालिः । पुं । खनामख्यातशालिषा-
विशेषे । गुणाः—मधुरा तिग्मा वात-पित्तघ्नी च ।
रा. नि. व. १६ ।

कुम्भसन्धिः । पुं । करिकम्भवयमध्यभागे । विका. ।

कुम्भसर्पिः । स्त्री । एकादशोत्तरशतवर्षिके
पुराणवृत्ते । गुणाः—रवीन्द्रम् । सु. सू. ४५ अ. ।

कुम्भा । स्त्री । उखायाम् । कटफलवृत्ते । पृश्नि-
पर्ण्याम् । पाटलावृत्ते । मे. । द्रोणपुष्पायाम् । वै.
निघ. । श्वेतविहवायाम् । तुम्बायाम् । वै. निघ. ।

कुम्भाख्या । स्त्री । रक्तपाटली । वै. निघ. ।

कुम्भाटः । पुं । कुम्भायुया इति ख्याते वृत्ते । रत्ना. ।

कुम्भाण्डः । पुं । कुम्भाण्डे । रा. ।

कुम्भाण्डो । स्त्री । Pumpkin Gourd
कुम्भाण्डायाम् । कूमुदा गाह । रा. नि. व. ७ ।

कुम्भारौ (द्रा, द्री) । स्त्री । कुम्भाण्डायाम् ।
वै. निघ. ।

कुम्भालावुः । स्त्री । महाकुम्भालायाम् । वै.
निघ. ।

कुम्भाह्वयः । पुं । कुम्भकामलायाम् । च. ह.
पाण्ड. चि. ।

कुम्भि(म्भो)कः । पुं । पुत्रागवृत्ते । र. मा. ।
अथ. नाडीवृत्ते चि. कुम्भायतेले । सप्तपर्णवृत्ते ।
प. सु. । बारिपर्ण्याम् । पाना. । भूर्जवृत्ते ।
वृक्षगण गाह । “रोमशः शूलतलक् कुम्भोनामा
वृक्षो यस्य तलक् वल्लाकारा भवति ।” सु. सू. १५
अ. प्रियङ्गादि । सु. । See भूर्जः । पाटलावृत्ते ।
वल्गुविशेषे । हिलकश । लक्षणं यथा—“स्त्रे गुह्ये
ब्रह्मचर्यादयः स्त्रीषु पुं प्रवर्त्तते । कुम्भीकः स
च विज्ञेयः ॥” सु. चि. १७. ।

कुम्भि(म्भो)का । स्त्री । (Pistia stratiotes.)
वारिपर्ण्यायाम् । (जेका) पाना. । रत्ना. ।
वा. उ. ८ अ. । रक्तपाटलायाम् । रा. नि. व.
१० । तन्नामकमेववर्त्तजरीगविशेषे । कुम्भीका-
बीजसदृशाकारत्वात्तथोच्यते । एषा पान्तथा
विदोषा च खवति पुनश्च पूर्णा भवति । लक्षणं
यथा—“वर्त्मान्ते पिङ्का धाता भिद्यन्ते च खवन्ति
च । कुम्भीकबीजसदृशा कुम्भिका सन्निपातका ।”
मा. नि. । कटफलवृत्ते । वै. निघ. । पाटला-
वृत्ते । प. सु. । द्रोणपुष्पायाम् । इलकश । रा.
नि. व. ६ । गुग्गुलो. शूकदोषविशेषे । लक्षणम्
—“कुम्भीका रक्तपित्तोत्था जाम्बवास्थिनिभा
शभा ।” सु. नि. शू. सू. १४ अ. ।

कुम्भिकायतेलम् । स्त्री । नाडीवृत्त्याधिकारे ।
तेलं ४ अ. । काषार्थ—कुम्भीका (पानात्र मूल)

खजूरीकपिलविलानां तथा ऊदुस्वरस्यपुष्पफल-
हवाणां फलशलाटुकल्कं ४ श. वारि ३२ श. शि.
८ श. । उक्तकायेन सुस्तादीनां कल्कं शरावं
(१ श.) दत्त्वा तैलं पाच्यम् । कल्कद्रव्याणि—
सुस्तकसरलकाष्ठप्रियङ्गु-त्वगीलापवननागकेशरमीच-
रसजातीकोष-लोभधातकीपुष्पाणि । “कुम्भीक-
खजूरीकपिलविलवनस्यतीनानु शलाटुवर्गे । कृत्वा
कषायं विपचेच्च तैलमावाप्य सुस्तासरलप्रियङ्गु ॥
सौगन्धिकामोचरसाहिपुष्पलोभ्राणि दत्त्वा खलु
धातकीञ्च ।” अथ कुम्भी पक्षी, दुरालभा वा ।
वनस्पतयो वटायाः सव्यषां शलाटु आमफलम् ।
रस, र ।

कुम्भितान्नरः । पुं । तित्तिरपक्षिभेदे । वै.
निघ. ।

कुम्भिनी । स्त्री । मृगैर्वाकृततायाम् । रा. ।
राशालम्भा ।

कुम्भिनीफल(वोज)म् । स्त्री । जैपाले । रा.
नि. व. ६ ।

कुम्भिपाकी । स्त्री । कटफलवृक्षे । भा. ।

कुम्भिमदः । पुं । हस्तिमदे ।

कुम्भिलः । पुं । शालमखे । मे. लविके ।

कुम्भी (इन्) । पुं । हस्तिनि । हला. । गुग्गुलु-
वृक्षे । जटा. । सविषपतङ्गभेदे । कूशौरक. ।
मत्स्यभेदे । बालग्रहविशेषे । कुम्भीरे । हे. च. ।
स्त्री । पृथ्विपण्याम् । पाटलायां । मे. । कटफले ।
रा. नि. व. २ । वारिपण्याम् । टोकां पीना ।
रा. नि. व. ६ । दन्तीवृक्षे । रा. नि. व. ५ । पुष्प-
वृक्षविशेषे कीङ्कणदेशे प्रसिद्धे । तत्पर्यायः,—
रीमालुविटपी, रीमशः पर्यटद्रुमः । गुणाः—कटुः
कषाया उष्ण वातकफघ्नी संधाही च । रा. नि.
व. २ । वातपित्तज्वरदाहकफरक्तातिसारघ्नी योनि-
दोषविघ्नी च । वै. निघ. । अग्निप्रकृतिकोटभेदे ।
तेन दष्टे पित्तजा रोगा भवन्ति । सु. कल्प. ८ अ. ।
श्वेतविधति । जैपालवृक्षे । वै. निघ. अन्तकसन्नि-
पात चि. ।

कुम्भीनसः । पुं । क्रूरसर्पे । मे. । वातप्रकृति-
कोटभेदे । तेन दष्टे वातनिमित्तजा रोगा
जायन्ते । सु. कल्प. ८ अ. ।

कुम्भीपाकः । पुं । सन्निपातज्वरभेदे । लक्षणे
—“वीर्याविवरजभरद्वहृषीयाक्षितलोहितं सान्द्रं ।

विलुण्ठनसकमभितः कुम्भीपाकेन पीडितं
विद्यात् ॥” भा. म. १ भ. ।

कुम्भीपुटः । पुं । गजपुटे । र. सा. सं. ।

कुम्भीफलः । पुं । जैपालवृक्षे । कुम्भीवृक्षे वै.
कुम्भीवोजः । निघ. । स्त्री । जैपालवोजे । रा.
नि. व. ६ ।

कुम्भीमुखः । स्त्री । दुष्टग्रणविशेषे ।

कुम्भीरः (लः) । पुं । The crocodile of
Ganges. जलजन्तुविशेषे । कूशौर । रत्ना. ।
अ. टो. । तत्पर्यायः,—कुम्भी, जलशूकरः,
तालुजिह्वः, द्विधागतिः, पिङ्गचक्षुः, महामुखः,
शङ्खमुखः (हे.), जलजिह्वः (हा.), नक्रः (अ),
कुम्भीलः (अ, टो.) गिलयाहः, महाबलः (रा),
वाउटः, अम्बुकिरातः, अम्बुकण्ठकः (शब्दर) ।
तस्मात् पाके खादु वातघ्नं क्षिप्रं शीतलं पित्त-
रोगे हितं मलवर्धनं श्लेष्मकारकं । सु. । कुम्भीवृक्षे ।
वै. निघ. ।

कुम्भीरमक्षिका । स्त्री । मक्षिकाविशेषे ।
कूशौरां पीका । हारा. ।

कुम्भीरवल्कः । पुं । कायफलवृक्षे । वै. निघ. ।

कुम्भीरुः । पुं । सुरपुत्राणि ।

कुम्भीवोजम् । स्त्री । नयपाले । रा. ।

कुम्भीवृक्षफलम् । स्त्री । कायफले । वै. निघ. ।

कुम्भीखेदः । पुं । वातहरकाथादिभिः काक्षि-
कादिभिर्वा घटस्थितः खेदः । भागुदासः ।
च. सू. १४ अ. ।

कुम्भीज्वतरुः । पुं । अगस्त्यवृक्षे । वक्रकूटमन्त्र
गोष्ट. । भा. म. १ भ. चित्तविभ्रम. ज्व. चि. ।

कुम्भीलुः (लूकः) । पुं । पेषकभेदे ।

कुम्भीलूखलकाः । पुं । गुग्गुली । वै. निघ. ।

कुम्भिवः । पुं । कुक्षितयवे ।

कुरका । स्त्री । सल्लकीवृक्षे । रा. नि. व. ११ ।

कुरङ्ग(ङ्ग)रः । पुं । The Indian crane.
सारः पक्षिणि । हे. च. । हारा. । क्रौञ्चपक्षिणि ।
वै. निघ. ।

कुरङ्गः (कः) । पुं । Indian antelope.
खल्वहरिणे । रत्ना. । “न कृण्वे न च तामे हरिण-

विशेषे ।” सु. सू. ४६ अ. । च. चि. १ अ. । (कः)
अकर्करायाम् । वै. निघ. ।

कुरङ्गनाभिः । पुं । मृगनाभौ । रा. नि. व. १२ ।

कुरङ्गमः । पुं । हरिणविशेषे । कूडङ्ग । तिका. ।

कुरङ्गमांसम् । स्त्री । मृगविशेषस्य मांसे । एत-
न्मांसं रक्तपित्ते हितम् । तथा कफघ्नं मधुरं
पित्तघ्नं मांसवर्धकञ्च । सि. यो. र. पि. चि. खण्ड-
काद्यष्टे ।

कुरङ्गिका (नो) । स्त्री । सुदृढपर्णाम् । ग्रीनो ।
रा. नि. व. ३ ।

कुरङ्गो । स्त्री । कुरङ्गपत्रायाम् । श्विनी ।

कुरचिह्नः । पुं । कर्कटे । हे. च. ।

कुरण्डः । पुं । सितिवारवृक्षे । छुत्तुनि शोक ।
वा. सू. १५ । “मल्लूकमोरटकुरण्डकरम्भपार्थाः ।”
श्वेतकिण्ट्याम् । रा. नि. व. १० । कुटजवृक्षे ।
वै. निघ. ।

कुरण्डकः । पुं । पीतकिण्टीचुपे । शीतशूल
बीजे गोष्ट. । र. मा. । “पीतपुष्पः कण्टाश्लेषुया
इति प्रसिद्धः ।” सु. सू. ३८ अ. । ड. । पीतपुष्पा-
म्भाने, रक्तकिण्ट्याम् । मे. । वै. निघ. ।

कुरण्डमूलम् । स्त्री । पीतपुष्पकिण्टीमूल ।
भा. म. ४ भ. योनिरो. चि. ।

कुरण्टिका । कुटजवृक्षे । साकुलवृक्षवृक्षे । रा.
नि. व. १० । सुनिषककशाके । वै. निघ. ।

कुरण्टो । स्त्री । सिंहपिप्पल्याम् । वै. निघ. ।

कुरण्डः । पुं । Hydrocele. सुक्लवृद्धिरीगे ।
कोश्रक्त, पोता । हे. च. । तस्य सम्प्राप्तिपूर्वकं
लक्षणं यथा—“कुङ्क्षोऽनूङ्गतिर्वायुः श्रोथशूलकर-
श्चरन् । सुम्बो वङ्गणतः प्राप्य फलकोषाभि-
वाहिनीः ॥ प्रपीच्य धमनीर्वाहिं करोति फल-
कोषयोः । दोषासमेदीमूचान्तेः स वृद्धिः सप्तधा
गदः ॥” भा. नि. ॥ अचोटवृक्षे । वै. निघ. ।
गुर्जरदेशस्थिते साकुरण्डवृक्षे । रा. नि. व. ६ ।

कुरण्डकः । पुं । मदगवृक्षे, श्वेतमदने । वै.
निघ. । कुरण्डकवृक्षे । अ. टो. । च. द. माषतैले ।

कुरण्ड(ण्ड)का । स्त्री । वृक्षविशेषे । गुणाः
—“सरा वक्ष्या गुर्वी चाग्निप्रदीपनी । नाशिनो
कफवातानां वैद्यैः परिकीर्तिता ॥ हृत्कुरण्डिका
शीता पाके साध्वी कटुः शूल । तिक्ता चारा च

कृत्वा च सरा वक्ष्या जडा मता ॥ वातला पित्तला
वक्षी वातकारी कफापहा । रक्तदीर्घं सूचकञ्च
नाशयेदिति कीर्तिता ॥” वै. निघ. ।

कुरवाहुकः । पुं । पक्षिविशेषे । कुरङ्कुरा
पीथी । अयं लघुशीतकषायः । सु. सू. ४६ अ. ।

कुररः । पुं । An osprey. प्लवङ्गातीक्ष्णपक्षि-
विशेषे खनामख्याते, उत्क्रोशपक्षिणि । कुरङ्ग,
कर्कटिणी । हला. । तस्यांसगुणाः—रक्तपित्तघ्नं
शीतल क्षिप्रं हृद्यं वातघ्नं रसे पाके च मधुरम् ।
सु. सू. ४६ अ. ।

कुररवः । पुं । पारावते । वै. निघ. ।

कुरराक्षिः । पुं । देवसर्पे । रा. नि. व. ९ ।
रक्तमूलके ।

कुररो (वो) । स्त्री । मेध्या । छेछी । हे. च. ।
कुररपक्षिण्यां । अम. । (वी) सिंहपिप्पल्याम् ।
हे. च. ।

कुरलः । पुं । उत्क्रोशपक्षिणि । हला. । चूर्ण-
कुल्ले । धरणी ।

कुरवः (कः) । पुं । श्वेतार्कः । रा. नि. व. १० ।
रक्तान्धानपुष्पवृक्षे । वृक्षबीजे । श. र. । किण्टी-
शाके । कुरङ्गे शोक । रा. नि. व. १० । पीत-
किण्ट्याम् । हे. च. । षट्किषान्यजातिभेदे ।
सु. सू. ४६ अ. । गुणाः कङ्गुकवत् । केशे । रा.
नि. व. १८ ।

कुरवाहुकः । पुं । पक्षिविशेषे ।

कुरसः । पुं । आसवे । मयविशेषे । हारा. ।
कुक्षितरसे । वि. । कुरसयुक्ते ।

कुरसा । स्त्री । गोजिह्वाजलायाम् । गोजिह्वा
जला । श. च. ।

कुरालः । पुं । कुलाहघोटके, ईषत्याहुकुण्ण-
कुराहः । जङ्घघोटके । हे. च. ।

कुरी । स्त्री । यमुनातीरप्रसिद्धे लघुधान्यविशेषे ।
गुणाः—मधुरं बलप्रदं हरितं वा पक्वं वा हृद्यं वा
वाजिपुष्टिदायकञ्च । रा. नि. व. १५ ।

कुरीरम् । स्त्री । मेधुने । उषा. ।

कुरुः । पुं, स्त्री । सिद्धोदने । वै. निघ. । काष्ठ-
कारिकायाम् । श. च. ।

कुरुकन्दकम् । स्त्री । मूलके । गुणाः । श. मा. ।

कुरुचिह्नः । पुं । कर्कटे । वै. निघ. ।

कुरुटः । पुं । सितावरशाकचुपे । कुञ्जि शीक ।
रा. नि. व. ४ ।

कुरुटी (इन्) । पुं । अश्व ।

कुरुण्डः (कः) । पुं । Yellow amaranth, yellow barleria. पीतभ्रिण्डग्राम् । शीत-
बौंटी । रा. नि. व. १० । च. द. प्रदर. चि ।
तत्पथ्यायः—सहचरी, सहचरः (अ.), कुरुण्डकः
(भ.) । दारुपत्र्याम् । अज्ञानवृक्षमेद । बौंटी-
विशेष । मे. । कुटजवृक्षे ।

कुरुण्डका । स्त्री । पीतभ्रिण्डग्राम् । च. द.
अश्वरी, चि. ।

कुरुण्डका (ण्टो) । स्त्री । साकुरुण्डवृक्षे ।
रा. नि. व. १० । कणसूक्ष्मफला शिरवालिता इति
लीके । सु. सू. ३८ अ. । ड. । भ्रिण्डग्राम् । बौंटी ।
हस्तिशृण्डग्राम् । शीतबुंटे । रत्ना. । शिफालि-
कामेदे । सु. चि. ७ अ. । काष्ठपुत्रलितायाम् । मे. ।

कुरुण्डः । पुं । कुरुण्डकवृक्षे ।

कुरुनाशः । पुं । उष्ट्रे । वै. निघ. । पीत-
भ्रिण्डग्राम् । सु. सू. ३८ अ. ।

कुरुवाहुः । पुं । पक्षिविशेष । कूरुर । कुरुकुरु
इति पाश्चात्ये । वै. निघ. ।

कुरुम्बम् । स्त्री, पुं । कुलपालके, नागरज्जविशेषे ।
कर्मनागम् । श. च. ।

कुरुम्बा (म्बिका) । स्त्री । द्रोणपुत्र्याम् । रा.
नि. व. ५ ।

कुरुम्बी । स्त्री । सेंहलीवृक्षे । रा. नि. व. ५ ।

कुरुरी । पुं । कुररपक्षिणि । भालस्थ-चूर्ण-
कुरुलः । कुललि । हे. च. । वै. निघ. ।

कुरुवकः । पुं । Crimson amaranth,
(Barleria cristata.) रक्तभ्रिण्डग्राम् । गान
बौंटी । हिं कटसरैश्च । अम. । पीतपुष्पभ्रिण्डग्राम् ।
मे. । स्त्री । कुरुवकशकि । प. सु. ।

कुरुविन्दः । पुं । कुरुचेवनव्रीहिमेदे, कुलाषे ।
अयं कृषान्वर्गीयः । कुलत्य । सु. सू. ४६ अ. ।
भद्रमुखायाम् । नागत्रयुता । ज. द. । मुखायाम् ।
रा. नि. व. ६ । सु. सू. ३६ अ. । माषे ।
माषकनांश । प. सु. । रा. नि. व. १६ । सु. सू.
४६ अ. स्त्री । हिङ्गुलि । हे. च. । पञ्चरागमणौ ।

माषिक । काचलवणे । रा. नि. व. ६ । रत्नमेदे ।
रा. नि. व. १३ । कण्णवणे । "जानीयात् कुरु-
विन्दकं यद्वर्णं स्यात् ।" ज. द. ।

कुरुविन्दकः (न्दाख्या) । पुं, स्त्री । A
kind of Dolichos Biflorus. वनकुल-
त्यके । भद्रमुखायाम् । नागत्रयुता । अम. । ज.
द. १२ अ. ।

कुरुविल्वः (लः, कः) । पुं । नागरमुखा-
याम् । ज. द. १२ अ. । पञ्चरागमणौ । विका. ।
वनकुलत्ये । रत्ना. । कुलत्याञ्जने । र. ।

कुरुविस्तः । पुं । सुवर्णपले । ४ त्वा. । मणि ।
अम. ।

कुरुधोरकः । पुं । अजुनवृक्षे । रा. नि. व. ६ ।

कुरुप्यम् । स्त्री । रज्जे । रा. नि. व. १३ ।

कुरुटः । पुं । कुकुटे ।

कुरुः । पुं । श्यामरुगे । कूरुर । अ. टी. रा. ।

कुरुचिका । स्त्री । सूच्याम् । हूँ । विका. ।

कुरुकम् । स्त्री । पटोललतायाम् । पटोल-
गोष्ठ । श. चि. ।

कुरुजः । पुं । कुलिजनवृक्षे, गन्धमूले । रा. नि. व. ६ ।

कुरुपरः । पुं । कफोनौ । कुरुहे । हे. च. ।

कुरुपसः (कः) । पुं । स्त्रीणां सनाच्छादन-
वस्त्रे । कौटुलि । अम. ।

कुलम् । स्त्री । वदरे । देहि । कण्णवृक्षे । विका. ।

कु(कू)लकः । पुं, स्त्री । रसनामले । हारा ।
भोग्यवस्तुनि । विका. । सा. कौ. ज्व. चि. । सर्प-
विशेषे । हस्तिभ्रमर्षे । रा. नि. व. १३ । वलीके
मे. । कुपीली । कूँहलम् । भा. पू. १५. । च. द.
ज्व. चि. । शाकविधौ । "कुलकङ्कारवृक्षकम् ।"
"निम्बकुलकयूषस्तु ।" रसवकवृक्षे । मञ्जनां गोष्ठ ।
र. मा. । स्त्री । पटोललतायाम् । भृत्ता । मे. ।

कुलकर्कटो । स्त्री । चीनकर्कट्याम् । रा. नि.
व. ७ ।

कुलकाः । स्त्री । पटोललतायाम् । भृत्ता ।
मेष. अश्व. पि. चि. । चूषावतीगुडौ । मनःशिलायाम् ।
(कन्दर्पसारतैले) ।

कुलकात् । पुं । अककरे । आकन्नकरा । वै.
निघ. निघ्नक. ज्व. चि. ।

कुलङ्गः । पुं । कणसर्पविशेषे । वै. निघ. ।

कुलङ्गो । स्त्री । मेषशृङ्गाम् । कौकङ्गाशृङ्गौ ।
वै. निघ. ।

कुल(लि)ञ्जः । पुं । कुलञ्जनवृक्षे । रा. नि.
व. ६ । प. सु. ।

कुल(लि)ञ्जनः । पुं, स्त्री । An aromatic
plant. (Alpinia Galanga.) खनामख्यात-
द्रव्ये, गन्धमूलके । महाभैरवीवचायाम् । कूङ्-
विशेष, यशोभरी वृक्ष । गुणाः—कटुतिक्तोष्णः
दीपनः सुखदोषनुत् । रा. नि. व. ६ । कुलञ्जनश्च
स्वरस्य हृत्कारस्य मुखशोधनः । अर्क. चि. । "कुलि-
ञ्जनडटु तिक्तमुष्णश्चाग्निप्रदीपनः । रुच्यं स्वयंश्च
हृद्यश्च सुखकण्ठविशुद्धिजकः । सुखदोषरूपश्चैव
कासं वातकफं हरति । वृहत्कुष्ठं गुणैर्ज्ञेयं न्यून-
मखादिति स्मृतम् ॥" वै. निघ. ।

कुलटो । स्त्री । मनःशिलायाम् । र. मा. ।

कुलटपम् । स्त्री । दमनके । नागदना । प. सु. ।

कुल(लि)त्यः (कः) । पुं । A sort of
pulse. (Dolichos biflorus, Syn.
Dolichos uniflorus.) शिम्बिधान्यविशेषे ।
कूर्तिकुलाश । हिं कुलत्थी । तं चीलवल् ।
तत्पथ्यायः—कालवन्तः, ताम्रवन्तः, कुलत्थिका
(र.), ताम्रवन्तः (वि), ताम्रवीजः, सितवन्तः ।
कण्णवन्धमेदेन स द्विविधः । ताम्रवन्तः कण्णगुणाः—
कषायः उष्णः रुचः वात कफघ्नः रक्तपित्तकारः
श्वासकासवीर्यवृद्धिप्रदः । रा. नि. व. १६ । "उष्णो
अयेन्मारातपीनसांश्च कासप्रतिश्यायविबन्धगुणान् ।
द्विकौ स रक्तसु बलासपित्तं निहन्ति मेदश्च
कुलत्थकोऽयं ॥" अत्रि. १५ अ. । उष्णवीर्यः
पाकेऽन्नः शुक्राशरीपीनसघ्नः काशाशः कफवातघ्नः
पित्ताखदश्च । वा. । रसतः कषायः विपाके
कटुश्च । हेमाद्रि । शिम्बीधान्यवर्गे । कषायः
कटुक उष्णवीर्यत्वात् वातं शमयेत् । पाकेन
कटुत्वं । सु. सू. ४० अ. ।

कुलत्यगुडः । पुं । द्विकाशासाधिकारे । कुल-
त्यस्य १०० प. दशमूलस्य समष्ट्या १०० प. भाग्याः
१०० प. एकल पृथग्वा वारि प्र. द्रोणमितं (६४ अ.)
पादश्लिष्टः कायः कार्यः । गुडस्य ५० प. एकल
पक्षा लिह्यते, प्रचेपः—मधु ८ प. वंशरीचना ६
प. पिप्पली २ प. गुडत्वक् तेजपत्रं एला प्र. २

तो. । च. द. । "कुलत्थी दशमूलश्च तथैव द्वि-
यष्टिका । शतं शतञ्च संगृह्य जलद्वारे विहा-
चयेत् । पादावशेषे तस्मिन् गुडस्याहं तुलाहिमेत् ।
शीतोष्णं च पक्वं च मधुनोऽष्टौ पलानि च ।
षट्पलञ्च तुगाचीर्याः पिप्पल्याश्च पलद्वयं । तिसृ-
गन्विमग्नं तं खादं दधिबलं प्रति ॥" रस. र. ।

कुलत्ययूषः । पुं । आमकुलत्यसाधितकाये ।
प. सु. । गुणाः—वातानुलीमकः गुल्मसूक्ष्मीघ्नः
प्रतितूष्णीघ्नश्च । वा. । "वीर्योष्णी मधुरोऽग्निप्रदीपनः ।
कषायो गुल्मकफहृत्वायुर्गन्धश्चासकासघ्ना । वातानु-
लीमसूक्ष्मीमेहमेदोविनाशनः ।" वै. निघ. । कुलत्य-
यूषो मधुरः कषायो भवेत् स वातस्य कफस्य
हन्ता । महाशरीरावायुजर्गहहन्ता सन्दीपनी मेद-
विशेषणश्च ।" अत्रि. ।

कुलत्यषट्पलघृतम् । स्त्री । द्विकाशासाधि-
कारे । "कुलत्थादशमूलाश्च भाग्याः प्रस्थं पृथक्
पृथक् । काथयित्वा जलद्वारे पादशेषे विपाचयेत् ।
द्विचौरं सर्पिषः प्रस्थं सचारेः पञ्चकीलकैः ।
पलिकैस्तज्जयेत् सिद्धं ॥" काशार्थ—कून्थ २
अ. दशमूलमिश्रित २ अ. भाग्योष्ण २ अ. खज
७४ अ. अ. १७ अ. घृत ४ अ. ह्रीगुडश्च ४ अ.
गन्धकश्च ४ अ. । कर्कार्थ—पञ्चकान् ७ यव-
क्षारं अथवा १५ प. । रस. र. ।

कुलत्यसूपः । पुं । भट्टकुलत्यसिद्धयूषे । गुणाः
—"कुलत्यसूपो वातघ्नः कटुः पाके कषायकः ।
काफाविरोधी शुक्रासकरीश्वश्वासकासनुत् । शुक्रा-
शरीरहरः पित्तकारकः कथितोऽयम् ॥" वै. निघ. ।

कुलत्या । स्त्री । कुलत्याञ्जने । कान् कुर्मा ।
रा. नि. व. १३ । वनकुलत्यायाम् । वनकुलथं ।
मं रानकुलत्या । कं काङ्गुलिगं । तत्पथ्यायः—
टक्प्रसादा, अरण्यकुलत्थिका, कुलानी, लोचन-
हिता, चक्षुष्या, कुम्भकारिका, कुलत्थिका (रा.),
कुलपः, कुरुविल्वकः (र.) । गुणाः—कटुः तिक्ता
अर्शःशूलघ्नी विबन्धाधानघ्नी चक्षुष्या व्रणरोपणी
च । रा. नि. व. ५ ।

कुलत्याञ्जनम् । स्त्री । A blue stone
used as a collyrium. खनामख्याताञ्जन-
विशेषे, कुलत्याकाराञ्जनप्रसारविशेषे । कृत्तिश
अञ्जनविशेष । हिं कालाशर्मा, खापरिया ।
तत्पथ्यायः—कुम्भकारी, प्रलापहा । गुणाः
—"कुलत्थिका तु चक्षुष्या कषाया कटुका हिमा ।

विविक्खोटकण्डूतिन्नदीपनिवहिणी ॥” रा. नि. व. १२।

कुलत्यादिलेपः। पुं। कर्णसूत्रशोधे हिते लेपे। कुलत्यः कटफलं शुद्धी कृण्वोरकश्च सम- भागं जलेन पेषयित्वा ईषदुणी लेपः। भा. म. १३. ज्व. चि.।

कुलत्याद्यधृतम्। स्त्री। अश्वयधिकारे। “कुलत्यसिन्धुत्वविडङ्गसारं सशर्कराशीतलियावशु- कम्। वीजानि कुषाण्डकगीचुराणां घृतं पचेद् वरुणस्य सोमे।” घृतं ४ श. वरुणत्वक् १२॥० श. (मतान्तरे ८ श.) वारि ६४ श. पादांशः १६ श. कुलत्यादिकल्कः ८ प. एकत्र पाच्यम्। मतान्तरे— शुत ४ श. वरुणछां ४ श. जल १७ श. ८ श. ४ श.। कर्कार्थ—कुलथ, मैसूर, विडङ्ग, चिनि, शिडेनिछोप, शक्कर, कुशांशुवैज, गोंगूरवैज, अत्रोटक ८ तो.। सा. कौ.। च. द.।

कुलत्यान्नम्। स्त्री। तत्कृतभक्षे। गुणाः— “कुलत्यान्नसु मधुरं तुवरं रुच्यमुष्णं। लघु तृप्ति- करं प्राके कटुकश्चाग्निदीपनम्। कफघातकृमि- श्वासनाशनं परिकीर्तितम् ॥” वै. निघ.।

कुलत्थिका। स्त्री। कुलत्याजने। रा. नि. व. १२। रत्ना.। कुलत्ये। वनकुलत्ये। वनकुर्ति। र. मा.। हे. च.। रत्नकुलत्ये। भा.। शीतला- देव्याम्। वै. निघ.।

कुलत्यौ। स्त्री। कुलत्थिकायाम्।

कुलनाशः। पुं। उष्ट्रे। हे. च.।

कुलपत्रः (कः)। पुं। दमनकवृक्षे। जना.। रा. नि. व. १०।

कुलपालकम्। स्त्री। कुलम्। कश्चल। जेवू.। श. च.

कुलवधूरसः। पुं। सन्निपातज्वरे। अत्र तुल्यांशं एकभागतुल्यं। यद्यपि न्यसुक्तं तथाप्यङ्गनव्यवहारः। र. सा. सं.। पारदशेषक- नाम्नमनःशिलातुल्यकानि द्रव्याणि। इन्द्रवारुणी (त्रांशोऽंशं) रसेन चणकाभा वटी कार्या। मे. रत्नावली।

कुलभृत्या। स्त्री। गभिणीपथ्युपासनायाम्।। अटा.

कुलयो। स्त्री। वृक्षविशेषे। शीतला खादुः **कुलो।** वातकृत् गुरुश्च। “कुलयौ शीतला खादुः वातला कफकृद्गुरुः।” वै. निघ.।

कुलराहः (कः)। पुं। सिराहापरनाम्नि पोषुषवर्णांश्च। “कुलराहः कुलराहसु सिराहः सुरराहकः।” ज. द. ३ अ.।

कुलकः। पुं। तालमर्दने। हारा.।

कुलवर्णा। स्त्री। रक्तसूलायां चित्रति। गान् दे. उ.। रा. नि. व. ६।

कुलसञ्चयम्। स्त्री। परिपेलि। (कउटेभूत)।

कुलसीरभम्। स्त्री। मरुवकावृक्षे। हिं मरुभा.। श. मा.।

कुलहण्टः (ण्डकः)। पुं। जलावर्त्ते। हारा.।

कुल(ला)हलः। पुं। (Coryza Terebinthina or Celsia Coromandelina.) भूकदम्बे। कृष्णिमा.। र. मा.। “कुलहलविषसुष्टौ भूसृष्टौ भूतकेशौ।” बा. भू. १५ अ.। महाश्रावणिकायाम्। भूतीरौ। मद. व. १।

कुलहला। स्त्री। गोरचमुखीचुपे। वै. निघ.।

कुलक्षया। स्त्री। कर्पूरशय्याम्। वै. निघ.। कपिकच्छाम्। श. च.।

कुला। स्त्री। मनःशिलायाम्। वै. निघ.। शक- शिख्याम्।

कुलाटः। पुं। चुद्रमस्यविशेषे। श. मा.।

कुलायः। पुं। पचिनीडे। स्थानमात्रे। मे.। स्त्री। शरीरे।

कुलायस्थः। पुं। पचिणि। श. च.।

कुलायिका। स्त्री। पचिशालायाम्। विका.।

कुलालः। पुं। वनकृकटपचिणि। कृकभ- पचिणि। हारा.। मे.। कुम्भौरे। वै. निघ.।

कुलालिका (ली)। स्त्री। नीलीत्पलविशेषे। अन्नान्तरे, कुलत्याज्जनप्रसरविशेषे। मे.। रा. नि. व. १२। वनकुलत्थिकायाम्। रा. नि. व. ५।

कुलासकः। पुं। दुरालभायाम्। प. सु.।

कुलाहः (कः)। पुं। ईषत्योतवर्णकणजानु- षोटके। हे. च.। “ईषत्योतः कुलाहसु यो भवेत् कणजानुकः।” ज. द. ३ अ.। रत्नकीकिलानि।

नान कुलधां। गुणाः—आमवातघ्नः रक्त- रोगघ्नश्च। राज.। ककलासे। श. र.।

कुलाक्षिका (क्षुता)। स्त्री। शय्यां। कूडि।

कुलिः (ली)। स्त्री। चविकायाम्। छे.। रत्ना.। कण्टकायाम्। कण्टकात्रौ। मे.। पुं। काञ्चनारमेदि। रत्नकाञ्चन। मद. व. १। हले.। शंत। विका.। चटकपचिणि। वै. निघ.।

कुलिः। पुं। कण्टकपालीवृक्षे। (कण्टकड़ा, कौटा)। कुड़कौडनी। भेष.। अश्वकर्णशाले। गतांशान्। रत्ना.।

कुलिकच्छः। पुं। नन्दीवृक्षे। गन्ना अश्वथ गाह, तृण। प. सु.।

कुलिका। स्त्री। मेषशय्याम्। वै. निघ.।

कुलिङ्गः (कः)। पुं। चटकपचिणि। रत्ना.। तत्पर्यायः—कलिङ्गः, धूम्याटः, फिङ्गकः (शब्दमा.) शङ्खः (अ.)। च. चि. २ अ. वृष्ययोगे। गृहकुलिङ्गमांसं रक्तपित्तघ्नं अतिशीतलञ्च। रा. नि. व. १२। कुलिङ्गो स्निग्धः कफशूलविघ्नः। रक्तपित्तघ्नो वृष्य- कुलिङ्गसुतिशीतलः। सुश्रु.। सविषमूषिक- विशेषे। तद्दृष्टे रजः शोफी राज्यश्च देशमखले भवन्ति। सु. कल्प. ६ अ.। Fork tailed shrike. फिङ्गकपचिणि। फिङ्गा पांथी हिं गरगैया। तन्मांसगुणाः—कुलिङ्गो मधुरः स्निग्धः कफशूलविघ्नः। सु. सू. ४६ अ.। मधुरं स्निग्धं कफपित्तकारकम्। राज.।

कुलिङ्गा (ङ्गी)। स्त्री। कुलिङ्गपचिस्थियाम्। कर्कटशङ्खीवृक्षे। कौकड़ाश्वौ गाह। प. सु.। च. सू. ४ अ.।

कुलिङ्गाक्षी। स्त्री। पेटिकावृक्षे। पेटोत्रि गाह। अतोचटायाम्। थेत ओकड़ा। रत्ना.।

कुलित्या। स्त्री। रत्नकुलत्ये। वै. निघ.।

कुलित्तिका। स्त्री। वनकुलत्ये। विहवायाम्। मूर्धिकादेव्याम्। वै. निघ.।

कुलिरः। पुं। कर्कटे। कौकड़ा। विका.।

कुलिशः। पुं। लताशाले। र. मा.। खण्ड- कर्णवृक्षे। “हस्तिकर्णपलाशस्य कुलिशस्य तथैव च।” रसेन्द्र. चि. ८ अ.। अस्थिसंहारवृक्षे। प. सु.। भेष. अक्षपि. चि. ८ अ.। र. मा. लीह-

मारणे। हीरकप्रभमस्यविशेषे। विका.। मे.। स्त्री। वज्र.। शैत्रे। रा. नि. व. १२।

कुलिशतरुः। पुं। अश्वकर्णशाललतायाम्। गतांशान्। रा. नि. व. ६।

कुलिशद्रुमः। पुं। कुहीवृक्षे। मनमा दृक्। हिं मूहर। वै. निघ.।

कुलिशमस्यः। पुं। कुडिशमस्ये। राज.।

कुलीनः। पुं। कुनखनामचुद्ररोगे। See कुनखः। योष्ठघोटके। हे. च.।

कुलीनकः। पुं। वनमुहं। गुगनी। कर्कटे। प. सु.।

कुलीनसम्। स्त्री। जले। हे. च.।

कुलीयकम्। स्त्री। नेत्रसन्धौ। वै. निघ.।

कुलीरः (कः)। पुं। कर्कटशय्याम्। वै. निघ.। कर्कटे। चुद्रककंटे। कौकड़ा। रत्ना.। रस. र. बाल. चि.। कुलीरमांसगुणाः—“कुलीरकस्य मांसस्य शीतं घातुविवर्धकं। वृष्यं रक्तप्रवाहञ्च स्त्रीणां शस्यति क्षणात् ॥” वै. निघ.। सृष्ट- विष्णुत्वं भयसन्धानकृत् वातपित्तघ्नम्। “कुलीरोऽ- तिबली वृष्यः पाण्डु लघुविनाशनः। शीफातिसार- यक्षणीस्थविराणां स्त्रियां हितः ॥” अति.।

कुलीरविषाणिका (शी)। स्त्री। कर्कट- शय्याम्। कौकड़ाश्वौ। भा. पू. १३।

कुलीरशङ्खी। स्त्री। कर्कटशय्याम्। प. सु.। **कुलीरा।** भा. कर्णक. ज्व. चि.। च. सू. ४ अ.।

कुलीरात्। पुं। कर्कटशय्यौ। कौकड़ा वार्षा। विका.।

कुलीशम्। स्त्री, पुं। वज्रं। अ. टी. सा.।

कुलुकम्। स्त्री। जिह्वामले। हे. च.।

कुलुकगुञ्जा। स्त्री। उल्काग्रौ। हारा.।

कुलुलम्। स्त्री। तुषानले। मे.।

कुलेचरः। पुं। छक्कमेदि। वै. निघ.।

कुलोत्कटः। पुं। कुलीनघोटके। श. च.।

कुलोत्थिका। स्त्री। कुलत्ये। वै. निघ.।

कुल्फः। पुं। गुल्फे। कुल्ले। रोगे। उष्णा.।

कुल्माषः। पुं, स्त्री। काञ्जिके। रा. नि. व.

२१। कुल्ये। गन्धशाली। प. सु.। यावके।
शांटे। मे.। अर्द्धखिन्नधान्यगोधूमादी। घृष्टुमी।
“अर्द्धखिन्नास्तु गोधूमा अन्येऽपि चणकादयः।
कुन्नाप इति कथ्यन्ते। कुन्नापा गन्धो रुचा
धातुना भिन्नवर्णः।” भा.। कौटिल्यमाषे। शूक-
धान्ये, यवादी। वै. निघ.। वंशे। रा. नि. व.
२१। जटामास्याम्। वनकुल्ये। र. मा.।
काश्मोरे तुलसीमेदे। स्त्री। धान्यविशेषे।
वोटाशो धानं। राजमाषे। वर्दणि। यवौदने।
सु. चि. ६ अ.। यवपिष्टमाषे। सु. चि. १० अ.।

कुन्नापाभिभवम्। स्त्री। काञ्चिके। “कुन्ना-
कुन्नापाभिपुतम्। षादिभिरर्द्धखिन्नैरभिषूयते
अ।” अ. टी. खा.।

कुन्नासम्। स्त्री. पुं। कुन्नाषे। विश्व.।

कुन्नाम्। स्त्री। अस्थि.। शङ्। द्रोणाष्टकपरि-
माणे। आभिषे। कौकसे। शौकर.। मे.।

कुन्ना। स्त्री। द्रोणाष्टकमाने। जीवत्याम्। मे.।
खलवात्तायाम्। वङ् वेङ्ग.। र. मा.। पयः-
प्रवाल्याम्। अ.।

कुन्नाकम्। स्त्री। जिह्मले। वै. निघ.।

कुन्नाम्। स्त्री। वारिजपुष्पमात्रे। पद्मे। हे. च.।

कुन्नाकालुका। स्त्री। घोलौशाके। रा. नि.
व. ७।

कुन्नाकम्। स्त्री। शोषके। नीटम.। रा. नि.
व. १२।

कुन्नाकम्। स्त्री। वैक्रान्तमर्णा। रा. नि. व. १२।

कुन्नाम्। पुं। तुवररसे। शौकर.। अ. टी.।

कुन्नाम्। पुं। (Ziziphus Jujuba.) वदरी-
हवे। कूण गीह.। र. मा.। स्त्री। पद्मे।
उत्पले। मे.। वदरफले। कूण। मंद. व. ६।
वदरदरे च. ४ अ.। सुताफले। प. सु.।

कुन्नास्त्री। स्त्री। शक्तीहवे। वै. निघ.।

कुन्नाकुणः। पुं। कीलिफलकाले।

कुन्नालयम्। स्त्री। उत्पले। नीलोत्पले। नील
उत्पले। हिं कौजी। रा. नि. व. १०। श. र.।
“ईषन्नौलधवलं कुन्नालयम्।” उ.। अतपद्मे।
नीलपद्मे। वै. निघ.। अतकुमुदे। भा. पु. १५.।

कुन्नालयिनो। स्त्री। उत्पलिन्याम्। उत्पले वा
कूमुदेर वाङ्। रा. नि. व. १०।

कुन्नाला। स्त्री। सुक्ताविशेषे।

कुन्नालो। स्त्री। कीलिहवे। कूण गीह.। हे. च.।

कुन्नालो। स्त्री। अम्लन्तकहवे। रा.। आवाङ्।

कुन्नासः। पुं। दुर्गन्धे। के.।

कुन्नाहलः। पुं। ऊर्ध्वे। श.।

कुन्नाहम्। स्त्री। विङ्गलवणे। रा. नि. व. २१।

कुन्नाहत्तकत्। पुं। पूतिकायाम्। करञ्जमेदे।
कौंठे करञ्ज.। श. च.।

कुन्नाहो। स्त्री। मन्थधानिकायाम्। थानूहे।

कुन्नाहः (काः)। पुं। तुन्नहवे। ऊर्ध्वे। मे.।

कुन्नाहो। स्त्री। पाटलाहवे। अ.। सिता-
पाटलिकायाम्। लताकरञ्जे। पेटिकाहवे। रा.।

कुन्नाहम्। स्त्री। कुवलये। पशु. हे. च.।

कुन्नाहः। पुं। कुत्सितवेद्ये।

कुन्नाहः। पुं, स्त्री। जले। मे.। Sacrificial
grass. (Poa cynosuroides.) खनाम-
ख्यातहवे। कूण। हिं दम्। कुचदम् उक्ता-
कुश। तत्पथ्यायः—कुणः, दम्, पवित्र (अ.),
याज्ञिकः, ऋक्सगर्भः, वह्निः, कुतुपः (शब्दर.)।
कुशो द्विविधः, ऋक्सदीर्घमेदेन। तयोर्दीर्घपवकुश-
एव सितदम् उच्यते। स एवाधिकगुणः। ऋक्षो-
ऽपि प्रायेण सितदम्तुल्यगुणः। “दम्भौ हौ च गुण
तुल्यौ तथापि च सिताऽधिकः। यटि अतकुशा-
भावे त्वपरं धोजयेद्विषक्॥” रा. नि. व. ८।
“दम्भद्वयं चिदीषन्नं मधुरं तुषरं हिमं। मूचकच्छा-
शरीरं वा वस्तिरुक्प्रदरासजित्॥” भा. पू.
१५.। कुशो ऋक्सदम् इति।” सु. सु. ३८ अ.।
उ.। लघुपञ्चमूले कुशासने च। च. द. प्रमेह-चि।
कुन्नाहयम्। स्त्री। खलसूचदम्भदये। वा. सु.
१५ अ. वीरतरादि.। “वृत्तादनोनलकुशहयगुण-
गुन्नाः।”

कुन्नाहमा। पुं। ऊर्ध्वे। हे. च.।

कुन्नाहपः। पुं। पानपावविशेषे। उषा.।

कुन्नाहपत्र(क)म्। स्त्री। तदाकारपत्राविशेषे-
तच्च विस्वावणे प्रयोज्यम्। “कुशाटीवदने साव्ये
वृद्धुलं स्यात्तयोः फलमिति।” सु. सु. ८ अ.।

कुशपुष्पम्। स्त्री। यन्त्रिपर्णं। शौकर.।
प. सु.।

कुशमुत्तोलो। स्त्री। कुशमय्यां सुटिकायाम्।
कुशानां रचनाविशेषी सुत्तोलोच्यते। वा. कल्प.
१ अ. अरण्य.।

कुशमूढः। पुं। कुशनिर्मितपटके। सु. सु.
४३ अ.।

कुशमूलम्। स्त्री। दर्भमूले। गुणाः—हिमं
रुच्यं मधुरं पित्तघ्नं रक्तज्वरहृणाश्वत्थकामलाहृत्तं।
रा. नि. व. ८।

कुशरौरः। पुं। मन्थशालहवे। वै. निघ.।
त्रि। कुत्सितशरीरे।

कुशलः। चि। निपुणे। पुं। कुकुरे। हे. च.।
महानलवेतसे। मन्थमेदे। वै. निघ.। स्त्री।
पर्याप्तौ। अम.।

कुशलो। स्त्री। अम्लन्तकहवे। चूडान्निकायाम्,
चाक्षुर्याम्। आशकन। भा. भू. १५. शाकव.
कुमार्याम्। शूतकूमात्री। वै. निघ.।

कुशलोदरम्। स्त्री। भव्यफले। ङान्ता।

कुशस्तवः। पुं। कुशगुच्छे।

कुशस्त्रम्। स्त्री। कुत्सितास्त्रे। शौकर.। अत्र।
यथा—“अज्ञान-लीभाहितवाक्ययोग - भय - प्रसीहै-
रपरेश भावेः। यदा प्रयुज्येत भिषक् कुशस्त्रं
तदा स शेषान् कुरुते विकारान्॥” सु.।

कुशा। स्त्री। रज्ज्वाम्। मे.। मधुकर्कश्याम्।
श. च.। वल्गायां। नागांम्। हे. च.।

कुशाकरः। पुं। अश्वौ। शब्दमा.।

कुशाग्रः। पुं। वानरे। सूर्ये। अश्वौ। के.।
स्त्री। कुशहृत्तया।

कुशाङ्गुरम्। पुं। कुशहृत्तयाङ्गुरे।

कुशादिशालिपर्णः। स्त्री। लघुपञ्चकमूलं
विदारिगन्धादिगणे च। सि. यो. दाह. चि.।

कुशाद्यष्टतम्। स्त्री। अम्लवर्धिकादि। कुशा-
दिकाद्यष्टव्याणां समष्टिः १२॥० श. वारि ६४ श.
पादश्लिष्टः कायः १६ श. शिलाजलादीनां कल्कः
१ श. छतप्रस्थं ४ श. पचेत्। कायद्रव्यं यथा—
कुशमूलं काशमूलं शरमूलं इत्यष्टमूलं (इकड
मूल) इत्यष्टमूलं पाषाणमेदः उलुमूलं भूमिकुशाण्डः
वाराहीकन्दः वराहक्रान्ता वा शालिधान्यमूलं

गीतुरं श्योनाकः पाटला पाठा (आकनादि)
शालिचक्राकं पीतभिरुष्टी श्वेतपुनर्नवे शिरौष-
मेवेति। कल्कद्रव्यं यथा—शिलाजलं यष्टिमधु
इन्द्रीवरवीजं (चूडवीज) चपुषवीजं (अश्ववीज)
कर्कटीवीजं (कौकडवीज)। सर्वैरेव कायकल्क
इत्यर्थः। च. द. अम्लरौ. चि.।

कुशाद्यतैलम् (घृतञ्च)। स्त्री। दाह्यधिकारे।
तिलतैलं घृतं वा ४ श.। काथार्थं कुशकाशशरीर-
श्रीरशालपर्णानां मिलितपल्लवतं वारि ६४ श.
श्लिष्टकायः १६ श. जीवकादीनां मिलितपल्लवक-
मितं कल्कं दत्त्वा एकाव पचेत्। च. द. दाह.
चि.। “कुशादिशालपर्णादिकौषकाद्येन साधितं।
तैलं घृतं वा दाहघ्नं वात-पित्त-विनाशनम्॥”
काथार्थं कुशादिपञ्चलघु-खल्पपञ्चमूलञ्च मिलित्वा
३२ प.। कल्कार्थं जीवकाद्यष्टवर्गः मि. १ श.।
रस. र.।

कुशात्मलिः (लो)। पुं, स्त्री। (Ander-
sonia Rohitaka. रक्तरोहीतके। रोही-
तकहवे। शौकर.। श. नि. व. ८।

कुशावलेहः। पुं। प्रमेहाधिकारे औषध-
विशेषः। पाठः—“वीरणश्च कुशः काशः कण्ठं च।
खागडस्तथा। एषां दशपलान् भागान् जलद्वये
विपाचयेत्। मधुकं कर्कटीवीजं कर्कशं चापुष-
न्तथा। शुभामलकपत्राणि एलात्वङ्नागकीशरं।
वरुणासुतपियङ्गुनां प्रत्येकमचसमितम्॥” सा.
कौ.। द्रव्याणि—वीरणमूलं (वेगार मूल) कुश
मूलं काशमूलं कण्ठमूलं खगडमूलञ्च, एषां
प्र. १० प. वारि ६४ श. श. ८ श.। तेन खण्डं
२ श. संमिश्र पचेत्, लेहभूते प्रक्षेपी द्रव्यः।
तद्रव्यपरिमाणञ्च प्र. २ तो.। प्रक्षेपद्रव्याणि—
यष्टीमधुकं कर्कटीवीजं (कौकडवीज) कुशाण्ड-
वीजं वपुषवीजं (अश्ववीज) वंशलोचना आम-
लकपत्रं एला त्वक् (दाहिकनी) नागकीशरपत्रं
वरुणत्वक् गुडचौ प्रियङ्गश्च। च. द.।

कुशासनम्। स्त्री। कुशनिर्मितासने।

कुशाक्षः। पुं। वानरे। श. मा.।

कुशिशपा। स्त्री। कलिषवर्णशिशपायाम्।
कापलवर्ण शिशुगीह.। रा. नि. व. ६।

कुशिः। पुं। पंचके। रा.।

कुशिकः। पुं। सज्जं हन्तुं। शौकर.। श. नि. व. ६।

विभीतकहृत् । ह. च. । अश्वकर्महृत् । जठ्रा-
शान । रा. नि. व. २ । तैलशेषे । विश्व. । फालि ।
काण । भस्मातकहृत् । वदरे । वै. निघ. । ति ।
टैरा । श. मा. ।

कुशिशिपितः । चि. । जलमिश्रिते । उषा. ।

कुशिश्वः (स्त्री) । पुं. स्त्री । शिम्बीविशेषः ।
गुणाः— ज्ञेया विपाके मधुरा रसे च बलप्रदाः
पित्तनिवहृणाश्च । वैद्यकं ।

कुशो । स्त्री । फालि । लौहविकारे । मे. ।

कुशोदम् । स्त्री । फालि । रक्तचन्दने । सुख-
मालातलम् ।

कुशोपुः । पुं. अग्ने । वै. निघ. ।

कुशूलः । पुं. तुषाग्री । जटा. । अन्नकोष्ठ,
धान्यकोष्ठ । हला. ।

कुशेशयः । पुं. स्त्री । पक्षे । प. सु. । कर्णिकार-
हृत् । कटुकशूलेश ग्रीष्म । श. च. । सारस-
पक्षिणि । अम. ।

कुशेशयकरः । पुं. सूर्ये ।

कुषकः । पुं. विभीतकहृत् । वै. निघ. ।

कुषाकुः । पुं. वानरे । चण्डौ । विश्व. ।
अर्के । मे. ।

कुष्ठः । पुं. स्त्री । (Sausurea auriculata.
Syn. Aplotaxis auriculata.) खनाम-
ख्यातमध्यमगन्धमेषजविशेषः । कूड । हिं कूड । तै
चे'गलिकोष्ठ, चंगलकोष्ठ । प. सु. । तत्पर्यायः,
—कदाख्यं, दुष्टं (श.), व्याधिः, परिभाष्यं,
व्याप्य, उत्पलम् (अ.), वाप्यं, आध्यं (अ.टी.),
जरणम्, गदाख्यम् (र.), गदाह्वम्, गदाह्वयम्,
कौवेरम्, भासुरम् (शब्दर.) काकलम्, नौरजम्
(ज.), कुठिकाः (हा.), रुजा, गदः, आमयः, पारि-
भद्रकं, रामं वाणीरजम्, पावनं, कुत्सितम्,
पाकलं पञ्चकम् । गुणाः—“कुष्ठसुष्ण कटु स्वादु
शुक्लं तिक्तक लव । हन्ति वातास्रवोमर्षकासकुष्ठ-
मरुत्कफान् ॥” भा. पू. १भ. । विशकण्डूखर्जू
ददुष्टकान्तिकरश्च । रा. नि. व. १२ । वा. सू.
१५ अ. । कुष्ठरोगे । पुष्करमूलं । कूडविशेष
विषभेदः । ह. च. । कुलिङ्गनहृत् ।

कुष्ठकण्टकः । पुं. खदिरहृत् । वै. निघ. ।

कुष्ठकालानलरसः । पुं. कुष्ठं हितः । पाठः

—“गन्धं रसं टङ्गणतामलौहं भस्मीकृतं मागधिका-
समेतं । पञ्चाङ्गनिम्बेन फलवयेण विभाषितं
राजतरोलस्यैव । निधोजयेद्वज्रकयुग्ममानं कुष्ठेषु
सर्वेष्वपि रोगसह ॥” र. चि. ८अ. ।

कुष्ठकुठाररसः । पुं. कुष्ठाधिकारे । सूतभक्ष
१ भ. गन्धक. १ भ. सतायःप्रभृति-शिलाजलत्तानां
प्रत्येकं १६ भ. करञ्जवोजचूर्णं ६४ भ. अभस्य च
६४ भ. । चूर्णानुपघृतमधुभ्यां विलोडयेत् ।
“भस्मसतसमो गन्धो सतायसामुगुगुलू । विफला
च महानिम्बःश्वेतकश्च शिलाजतु । इत्येतच्चूर्णित-
कुष्ठोत्पल्येकं शाण्डोदृश । चतुःषष्टिं करञ्जस्य
वोजचूर्णं प्रकल्पयेत् । चतुःषष्टिं सतञ्चाभ मध्वा-
न्याभ्यां विलोडयेत् ॥” रस. र. । र. सा. सं. ।

कुष्ठकेतुः । पुं. भूम्याह्वलक्षणे । भूमिथत्था ।
रा. नि. व. ४ ।

कुष्ठगन्धा (न्विनी) । स्त्री । अश्वगन्धायाम् ।
भा. पू. १भ. ।

कुष्ठगन्धि । स्त्री । (Feronia Elephan-
tum.) एलबालुके । अम. ।

कुष्ठग्नः । पुं. पटीललतायाम् । रा. नि. व. २ ।
हितावज्ञायाम् । खदिरहृत् । वै. निघ. ।

कुष्ठघ्नी । स्त्री । काकीदुम्बरिकायाम् । रा. नि.
व. ११ । काकमाचाम् । वाक्कुचाम् । सोमराज ।
हितावल्याम् । वै. निघ. ।

कुष्ठतोदनः । पुं. रक्तखदिरहृत् । रा. नि.
व. ८ ।

कुष्ठदलनरसः । पुं. कुष्ठाधिकारे रसः । पाठः
—“गन्धं रसं वाक्कुचिकोत्पलवोजं पलाशवोजञ्च
कुष्ठानुशुण्ठौ । श्लक्ष्णाणि मध्वाज्ययुतानि कृत्वा
सिवेत कुष्ठौ च हिताशननु ॥” शक्रक, उम,
सोमराजौ, पञ्चानवौज, टिडक, शुष्ठी,
अत्रोटकर चूर्ण समभागं । रस. र. ।

कुष्ठदोषापहा । स्त्री । वाक्कुचाम् । रा. नि.
व. ४ ।

कुष्ठनाशनः । पुं. कुष्ठहरहृत् । गौरसर्पे ।
रा. नि. व. १६ । चारौशहृत्, चौरकचुकीति
लोकै । रवा । वाराहीनाममहाकन्दे । रा. नि.
व. ७ । रक्तखदिरहृत् । आरग्वधहृत् । वै. निघ. ।

कुष्ठनाशिनो । स्त्री । वाक्कुचा । सोमराज ।
प. सु. । काकमाचाम् । रा. नि. व. ४ ।

कुष्ठनोदनः । पुं. रक्तखदिरहृत् । वै. निघ. ।

कुष्ठमयः । चि. । कुष्ठरोगिणि ।

कुष्ठरोगः । पुं. Leprosy. (Elephantia-
sis.) मन्त्राव्याधिनामरोगविशेषः । मन्त्राव्याधि
कूष्ठवाधि । लक्षणदिकं यथा—मिथ्याहारविहा-
राचारस्य विशेषाद्गुह्यविज्ञासात्माजीर्णाहिता-
ग्निः स्नेहपीतस्य वान्तस्य वा व्याधामशाम्यधर्म-
सेविनी श्यामानुपौदकमांसाणि वा पयसाभीक्ष्णम-
श्रतो यो वा मज्जत्यपसूमाभितप्तः सहसा कर्हि वा
प्रतिहन्ति तस्य पित्तश्लेष्माणौ प्रकृपितौ परिगृह्या-
निलः प्रवृद्धस्त्रिगुणा शिराः सम्प्रतिपद्य ससङ्ख्य
वाह्यं मार्गं प्रति समन्ताद्विचिपति, यत्र यत्र च दोषो
विचिप्यो निःसरति, तत्र तत्र मण्डलानि प्रादु-
र्भवन्ति, एवमुत्पन्नस्त्रिचि दीघस्तत्र च परिगृह्यं प्राप्या-
प्रतिक्रियमाशौऽभ्यन्तरं प्रतिपद्यते धातुदूषयन् ।
तस्य पूर्ववृत्ताणि त्यक्त्वापान्यादौनि । स महाकुष्ठ-
भेदेन द्विविधः, तत्र सप्त महाकुष्ठान्येकादश कुष्ठा-
णीति अष्टादश । अरुणौदुम्बरयजिह्वकपाल-
काक्षकपुण्डरीकदद्रकुष्ठानीति महाकुष्ठानि ।
खलूलाकृक्महाकुष्ठं ककुष्ठचर्मदलविसर्पसिन्धुपासा-
विचिच्चि काकिटिमपरिसर्पसकाशेति कुष्ठानि ।
सु. नि. ५ अ. । “पुराणधाव्यानि च जाङ्गलानि
मांसानि सुज्ञाञ्च पटीलयुक्ताः । यवादयश्चात्र
हिताः पुराणाः घृतानि शकानि च तित्तकानि ॥”
इति पथ्यम् । “अलोमिकां गन्धिमसौ तथा वा
व्रणसंयुता । लघुङ्कुष्ठमहारोगः करोत्यश्वस्य दारु-
णाम् ॥ गवां मूत्रपुरौषाभ्यां खदस्तु व्रणिनो
हितः । कुष्ठरोगेषु सर्वेषु सन्धीपे वेधयेच्छिराम् ॥”
इति अश्वस्य कुष्ठम् । ज. द. ४८ अ. ।

कुष्ठवैरी (इन्) । पुं. हृत्विशेषे, चालसुगरा
इति भाषा । गुणाः—“कुष्ठवैरी शैलरीही महा-
गदमहोरुहः । वैवस्वतद्रुमः स स्याद्वल्लक्ष्णं रसा-
यनः । पामाविचिच्चिकाकण्डूसिद्धद्रुविपादिकाः ।
हृत्पामावतं वातामं कुष्ठानि च विषेधतः ॥”
अति. ।

कुष्ठशैलेन्द्रवज्ररसः । पुं. कुष्ठाधिकारे रसः ।
पाठः—“तालकं मरिचकुष्ठं काचटङ्गनिशवचाः ।
निर्गुण्डी निम्बकरलावोजं वा दलमेव वा । प्रत्येकं
तीलकं चूर्णं चूर्णतुल्यन्तु गुग्गुलुः । वाक्कुचाः
पलिकं गार्ग्यं पलं सूतञ्च गन्धकं । लौहस्य द्विपल
वात विफलाजलशोधितं । वण्णावा वटिका काव्यां

गोमूत्रेण निषेविता । कुष्ठशैलेन्द्रवज्राख्यौ लौही-
ऽयममृतोपमः ॥” रस. र. । हरितालं मरिचं
कुष्ठं (कूड) काञ्चलवणं टङ्गणं (दोशंगी)
हरिद्रा वचा निर्गुण्डी । निम्ब-कारवेल्गयोः बीजं
पत्रं वा, एषां प्र. १ तो. सर्वचूर्णसमं गुग्गुलुचूर्णं
सीमराजोचूर्णं ८ तो. पारदगन्धकयोः चूर्णं मिलितं
१६ तो. विफलाशुद्धलौहं १६ तो. एकत्र गोमूत्रेण
वटौ ६ मा. कार्या ।

कुष्ठसूदनः । पुं. आरग्वधे । वडु टोणाग्नौ ।
रा. नि. व. ८ ।

कुष्ठहन्ता । पुं. हस्तिकन्दनाममहाकन्दशक्ते ।
रा. नि. व. ७ ।

कुष्ठहन्त्रो । स्त्री । वाक्कुचाम् । सोमराज ।
हाकुच् । रा. नि. व. ४ ।

कुष्ठहरतालेखरः । पुं. कुष्ठाधिकारे । रसो-
ऽयं ताम्रकोटरे कृत्वा पट्टपाकविधिना प्रहरषट्कं
पचनीयम् । शुद्धहरितालं १२ भ. गन्धकं ६ भ.
पारद ७ भ. कृष्णाम्भक्ष ७ भ. एकत्र अङ्गो-
त्काथेन सैङ्गुलचौरिण अर्कचौरिण करवीरकाथेन
उदुम्बरकाथेन च मर्दनीयः । अथ ताम्रपात्रे कृत्वा
६ प्रहरं पाच्यः । र. सा. सं. ।

कुष्ठहा । पुं. पटीलहृत् । भा. पू. १भ. शाकव. ।

कुष्ठहृत् । पुं. खदिरहृत् । अत्रेण ग्रीष्म ।
विका. ।

कुष्ठाद्यतेलम् । स्त्री । जरसम्भे । कटुसेलं
४ श. कल्कीभूतकुष्ठादीनां प्रत्येकं ८ तो. वारि
१६ श. तलपाकविधिना पाच्यम् । श्रौवेष्टः धूपः ।
अजगन्धा कीफान्दौ । अन्यत् कर्णरोगे—“कुष्ठ-
हिङ्गुवचादारुशताह्वाविश्वभेषजैः । पूतिकर्णापहं
तैल वस्त्रमूत्रेण साधितम् ॥” शताह्वा शतमूली ।
तिलतैलं १ श. कुष्ठं (कूड) हिङ्गु वचा देवदारुः
शतमूली शुष्की मिलितं १६ तो. छागमूत्रं ४ श. ।
च. द. ।

कुष्ठाद्युद्धर्तनम् । स्त्री । कुष्ठरोगे उद्धर्तने ।
“कुष्ठं हरिद्रे सुरसं पटीलं निम्बाश्वगन्धे सुरदारु-
शिशू । ससधं तुम्बु कृषान्यवत्यं चण्डाञ्च चूर्णां न
समानि कुर्वीत् । तैलकपिष्टैः प्रथम शरीर तला-
कमहर्षयितुं यत्त ।” सुरसं तुलसी, बल्यं केवल-
सुसकं, चण्डा चौरपथी (चौरथडूटक) च. द. ।

कुष्ठान्तकरसः । पुं. कुष्ठाधिकारे रसः ।

पाठः—“शुद्धसूतं विधा गन्धं निर्गुणं वागुचीरसैः ।
दिनेकं मृद्वैल्याचं यामं लवणयन्त्रके । उद्धृत्य
चूर्णयेत् तुल्यैस्त्रिफलावाकुचीफलैः । तुल्यांशं भृङ्ग-
चूर्णं च सस्त्रमेकत्र पाचयेत् । पलाशखदिरकाथैः
गोमूत्रैर्लोहभाजने । दिनेकान्ते वटीकुड्यान्निष्काकं
भक्षयेत्सदा । कुष्ठं विस्फोटकं हन्ति नाम्ना कुष्ठा-
न्तको रसः । मृद्वं भातुतैलेन आतपे कारये-
त्सदा ॥” रस. र. ।

कुष्ठारिः । पुं । (Acacia Farnesiana.)
विट्खदिरः । रा. नि. व. ८ । पटीलि । रा. नि. व. ३ ।
गन्धके । रा. नि. व. १३ । (Acacia Cate-
chac). खदिरः । आदित्यपचयः । रा. नि. व.
४ । भस्मरारि-नामपुष्पवृक्षे मालवदेशे प्रसिद्धे ।
रा. नि. व. १० ।

कुष्ठारिसः । पुं । कुष्ठाधिकारि । अत्र बला-
चयं श्वेतबलापौतबलानागबला ग्राह्याः । ब्रह्मदण्डो
(भागी) । काकडुमुर, वासुनशनिभूत, श्वेत
बेलगुडा, पीत बेलगुडा, गोरक्षकाकुल
अथवा केरु चूर्णमग्राग । मधुर सहितं छात्रिणा
थाह्वे । र. सा. सं. ।

कुष्ठिकम् । स्त्री । अश्वस्य किण्वो मध्यभागे ।
“किणं तत्रैव मध्यस्थमधोभागे च कुष्ठिकम् ।”
ज. द. २ अ. ।

कुष्ठो । चि । कुष्ठरोगयुक्ते ।

कुष्णोषः । पुं । सरीसृपज्वरे । गज. वै. ।

कुष्णलम् । स्त्री । छेदने । उणा. ।

कुष्माण्डः (कः) । पुं । A kind of
Pumpkin gourd. (Benincasa ceri-
fera.) खनामख्यातफलशके । कुम्भड़ा गौह ।
हिं कुम्भड़ा । तं गुम्भड़ि । उत्. कखाडू, पानौ-
कखार । तत्पर्यायः,—घूणावासः, तिमिषः,
ग्राम्यकर्कटी (त्रि.), पुष्पफलः (र.), कर्कारः
(अ.), कुष्माण्डः, शिखिवडकः (शब्दर.), कुष्माण्डः,
कुष्माण्डी, कर्कोटिका, कुष्माण्डी, वृद्धफल, सफला,
कुष्ठकला, नागपुष्पफला, शुनी, कुष्माण्डः,
वल्लीफलवृष्टं । तत्फलं विविधं बालमध्योत्तममिति ।
गुणाः—“वातघ्नं रोचकं बालं, मध्यमं स्यान्निदोष-
हृत् । शीतं वातकफं हन्ति रक्तपित्तनिवर्धकम् ॥”
अचि. १६ अ. । वृद्धं वृष्यं गुरुत्वात् स्नेहलं
पित्तघ्नं वातघ्नम् । बालं तत् पित्तघ्नं शीतलं मध्यमं

कफकरं । वृद्धं नातिहिंसं स्वादु सचार दीपनं
लघु वस्तिशोधकं चेतोरोगहृत् ॥ भा. पू. १ भ.
शाकव. । तन्मध्यफलं कफकरं गुरुपाकं च ।
तत्पक्वफलं—लघु उष्णं चाररसं अग्निदीपनं वस्ति-
शोधनं हृद्यं चित्तविकारणाञ्च पथ्यम् । तस्य
लताशार्कौ—मधुरौ सचारौ गुरु रक्षौ रुचिकरौ
वातकफाश्मरीशर्कराहरौ च । तन्मज्ज—शुक्रलं
पित्तघ्नं वस्तिशोधनम् । राज. ३ प. । मूलाघात-
हरं प्रमेहमूत्रकृच्छ्राश्मरीशं विष्णुचूचलपनं शुक्रवृद्धि-
करं तणाहरं जोषाङ्गपुष्टिकरं स्वादु अरोचकहरं
बल्यं पित्तघ्नम् । रा. नि. व. ७ । “कुष्माण्डकस्य
खरसो गुडं न सह योजितः । कुष्ठको द्रवसज्जातं
मदं पानाद्वापोहति ॥ शाङ्ग. म. १ भ. ।

कुष्माण्डकघृतम् । स्त्री । अपस्माराधिकारि ।
घृतं ४ श. यष्टिमधुकल्कः १ श. कुष्माण्डरसः ७२
श. च. द. अपस्मा. चि. ।

कुष्माण्डकशिफा । स्त्री । कुष्माण्डमूले । वै.
निघ. आस. चि. ।

कुष्माण्डकवटी । स्त्री । कुष्माण्डदिक्तवटिका-
याम् । कुम्भड़वटी । कुष्माण्डकवटी ज्ञेया
पूर्वोक्ता वटिकागुणाः । विशेषात् पित्तरक्तघ्नी
लघुच कथिता बुधैः । भा. ।

कुष्माण्डखण्डम् । स्त्री । रक्तपित्ताधिकारि
घृतम् । “कुष्माण्डकं पलशतं सुस्निग्धं निष्कलीकृतं ।
पचेत्तप्तं घृतप्रस्थं शनैस्त्रासमये दृढे । यदा
मधुनिभः पाकः तदा खण्डशतं न्यसेत् । पिप्पली-
शङ्खवेराभ्यां द्वे पले जीरकस्य च । त्वगेलापन्न-
मरिच-धान्यकानां पलाङ्कं । न्यसेत्सूक्ष्णोक्तं तत्र
दर्द्र्या सङ्घटयेत् पुनः । तत् पक्वं स्यापयेद्वाण्डं दत्त्वा
चौद्रं घृताङ्कं । तद्यथाग्निबलं खादित् रक्त-
पित्ता जतचयी ॥” त्वग्नीजान्त्वं विरहितं निष्कली-
कृतमुच्यते । निष्कलीकृतकुष्माण्डं १०० प. घृतं
४ श. कुष्माण्डजलं १६ श. शर्करा १०० प. पाक-
सिद्धौ पिप्पलीचूर्णं १ प. शुण्ठीचूर्णं १ प. जीरक-
गुडलक्तेजपचैलामरिचधन्याक चूर्णं प्र. ४ तो. मधु
२ श. । सा. कौ. वा. चि. ३ अ. ।

कुष्माण्डगुडकल्याणकम् । स्त्री । गृहण्य-
धिकारि । रुद्धानां वस्त्रारोतानाम् । निष्कूल-
लवचां बुक्कावीजवल्कलरहितानाम् । कुष्माण्डं स्तोक-
जलेन पिष्ट्वा निष्पीडनेन नोरसङ्कुला रौद्रे शोष-
येत् । एवं कुष्माण्डं १०० प. घृतं ३२ प. तिष्ठ-

तेलं ८ प. एकत्र भज्जयेत् । गुडः (पुरातनः) २५
प. आमलकौरसः १०० प. उत्तरसेन शर्करा
गीलथिला भर्जितकुष्माण्डेन सह तावत् पचेत्
यावत् पाकी दर्वीलितो न भवति । पाकशेषे
पिप्पल्यादिचूर्णप्रक्षेपो देयः । यथा—यमानौ
जीरकम् । पिप्पली पिप्पलीमूलं चित्तकमूलं
गजपिप्पली धान्यकं विडङ्गं मरिचं चिफला वन-
यमानौ इन्द्रयवः सैन्धवं एषां प्रति चूर्णं ८ तो.
तिष्ठन्मूलचूर्णं ८ प. । च. द. गृहण्यौ. चि. ।

कुष्माण्डग्रहः । पुं । भूतग्रहविशेषः । लक्षणं
—“बहुप्रलापदृष्ट्यासं प्रविलम्बितयायिनं । शून-
प्रलम्बवृषणं कुष्माण्डाधिष्ठितं वदेत् ॥” वा.
उ. ४ अ. ।

कुष्माण्डतैलम् । स्त्री । कुष्माण्डबीजतैले ।
कुम्भड़ावटिरे तेल । गुणाः—वातपित्तघ्नं
स्नेहलं गुरु शीतलम् । वा. तैलव. ।

कुष्माण्डनाडिका (डो) । स्त्री । कुष्माण्डस्य-
नाडिका । कुम्भड़ा डोंटा । गुणाः—“कुष्माण्ड-
नाडिका गुर्वी शर्कराश्मरिनाशिनी ।” राज.
३ प. ।

कुष्माण्डवटकः । पुं । कुष्माण्डकवटिके ।
कुम्भड़ावटि । यथा—“कुष्माण्डं कर्तयित्वा
जलं निष्काशयन्नतः । कुसुम्बुनिशामाषचूर्णं
सतिलसैन्धवं । निचिप्य वटकाः कार्या आतपे
शोषयेत्ततः । रुचिदा वातहन्तारस्तिलतैले सुपा-
चिताः ॥” वै. निघ. ।

कुष्माण्डशालिः । पुं, स्त्री । खनामख्यातशालि-
धान्यविशेषः । गुणाः—मधुरा गुरुः सुगन्धा पीता
दुर्गन्धः स्थूलतण्डुला कीमला च । रा. नि. व. १६ ।

कुष्माण्डसुरा । स्त्री । कुष्माण्डकृतसुराविशेषः ।
कुम्भड़ासुरा । गुणाः—“कुष्माण्डस्य सुरा गुर्वी
धातुवर्द्धनकारिणी । अग्निमान्यकरी वृष्या प्रोक्ता
दृष्टिप्रदा बुधैः ॥” वै. निघ. ।

कुष्माण्डचारः । पुं । कुष्माण्डभक्षोत्पत्तयः ।
“कुष्माण्डं तनु कृत्वा तु चित्रा घर्षे विशीषयेत् ।
स्यात्स्यां विचित्र्य तत्सर्वं पिधानेन पिषाय च ।
चुष्मन्निवेश्य वज्रं च ज्वालयेत् कुशलो जनः ।
यदा तत्र भवेत्तस्य किन्त्वङ्गारी दृढो भवेत् । तदा
निर्वापयेच्छीतं सर्वथा चूर्णितम् तत् ॥” भा. म.
१ भ. शलचि. ।

कुष्माण्डो । स्त्री । कर्कोटिकायाम् । विनाडी
कुम्भड़ा वा कौक्त्रोण । कुष्माण्डलतायाम् ।
कुम्भड़ा गौह । रा. नि. व. ७ ।

कुष्माण्डोन्मादः । पुं । भूतोन्मादभेदे । स
च कुष्माण्डग्रहजातः । शाङ्ग. पू. ७ अ. । लक्षणं—
“बहुप्रलापदृष्ट्यासं प्रविलम्बितयायिनं । शून-
प्रलम्बवृषणं कुष्माण्डाधिष्ठितं वदेत् ॥” वा. उ. ४ अ. ।

कुसिम्बा । स्त्री । कुसिम्बीलतायाम् ।

कुसिम्बी । स्त्री । रक्तशिम्बीलतायाम् । शिम् गौह ।
रा. नि. व. १६ ।

कुसुमम् । स्त्री, पुं । पुष्पे । स्त्रीरजसि । Oph-
thalmia नेत्ररोगविशेषः । मे. । लवङ्गे । वै.
निघ. २ भ. अर्थ. चि. ।

कुसुमफलम् । स्त्री । जातीफल । वै. निघ. ।

कुसुममध्यम् । स्त्री । भव्यफल । छात्रिता ।
श. च. ।

कुसुमवती । स्त्री । रजःखलायाम् ।

कुसुमसारः । पुं । मधुनि । “घृतकुसुमसार-
लोदः ।” च. द. यज्ञ. चि. गर्भाधि. ।

कुसुमा । स्त्री । मालतीपुष्पवृक्षे । रक्तपाटला-
याम् । जातीपुष्पवृक्षे । रत्ना. ।

कुसुमाकरः । पुं । वसन्तसमये ।

कुसुमाञ्जनम् । स्त्री । पुष्पाकाररौतमलसम्भवे
अञ्जने । श्रृङ्गाञ्जन । रा. नि. व. १३ । तत्-
पर्यायः,—पोषकं रौतिपुष्पं पुष्पकेतुः (अ.) ।

कुसुमात्मकम् । स्त्री । कुडुमे । हारा. पुं ।
केशं । वै. निघ. ।

कुसुमाधिपः । पुं । चम्पकवृक्षे । श. र. ।

कुसुमाधिराजः (राट्) । पुं । महानागकेशर-
चम्पकवृक्षे । नाटगेश्वरगौणी । त्रिका. ।

कुसुमावलिः । स्त्री । वन्द्यतसिद्धयोगटीका-
याम् ।

कुसुमासवम् । स्त्री, पुं । मधुनि । रा. नि.
व. १४ ।

कुसुमोदरम् । स्त्री । भव्यफल । छात्रिता ।
प. सु. ।

कुसुम्बः (अः) । पुं, स्त्री । कुडुमवृक्षे । पूर्य-
करञ्जे । नाटोकरञ्ज । सु. । See-पूरीकः ।

(Safflower carthamus tinctorius.)

खनामप्रसिद्धवृक्षः। कूश्मशूणश्च ग्राह्यः। स कटुः ईष्ये भाङ्गः। तैलत्तुः क, लक्ष्म, रंगारसः। स विविधः सहाजस्ववर्णकसुम्भमेदात्। सायकुकुम्भ (वि.) कमलोत्तम, वज्रिशिख, महारजन (अं), कुक्कुटशिरः (शः), पावकः, पोतः, पञ्चोत्तरः, रक्तः, लोहितं, वस्तरजनं अग्निशिखम्। गुणाः— “कुसुम्भो वातलो रुचो विदाही कटुकः शृतः। मूलकच्छक रक्तपित्तघ्नं विनाशयेत्॥ कुसुम्भ-पुष्पं सुखादु विदोषघ्नं भेदकं। रुच्यमुष्णं पित्त-लघु केशरजनकारकं। कफनाशकरं चैव लघु प्रोक्तं मनौषिभिः॥” वै. निघ.। वातलं मूल-कच्छरक्तपित्तकफघ्नम्। भा. पू. १४. तच्छाकं मधुरं कटुं विषमूलदोषघ्नं दृष्टिप्रसादनं रुच्य-समिकरञ्च। रा. नि. व. ७। “कुसुम्भपत्रं मधुरं नेत्रासुषु” कटु शृतम्। अग्निदोषिकरञ्चाति-रुच्यं रुचं गुरु शृतं। सरं पित्तकरञ्चात् गुद-रोगकरं मतं। कफविण्मूत्रमेदानां नाशकं परमं मतम्॥” वै. निघ.। कुसुम्भं रुचिज्जातं हन्ति बल्यं रुचिप्रदं।...खादु विपाके च कफा-पहम्॥ किञ्चिच्चान्नं भवेत् चारम्यशक्तमग्नि-मान्यके। मेदनं रुच्यमधुरं कषायमतिवातलम्॥” अचि. १६ अ.। स्वर्णं। मे.।

कुसुम्भतैलम्। लौ। कुसुम्भबीजसेहे। कूश्म-वौक्षर ७८ न। गुणाः—“कुसुम्भतैलमस्त-स्यादुष्णं गुरु विदाहि च। चक्षुर्भामहितं बल्य-रक्तपित्तकफापहम्॥” वै. निघ.। कृमिघ्नं तेजो-बलकरं राजयक्ष्मं मलघ्नं विदोषकरं पुष्टिनाशनं मलचयकरं दृष्टिकण्डूतिजनकञ्च। रा. नि. व. १५। कुसुम्भतैलसुष्णान्तु विपाके कटुकं गुरु। विदाहकं विशेषेण सर्वदोषप्रकोपनं॥” अचि. १४ अ.।

कुसुम्भपत्रम्। लौ। कुसुम्भशके। See कुसुम्भः।

कुसुम्भबीजम्। लौ। कुसुम्भवृक्षफलः। कूश्म-शूणश्च वौक्षः। हिं वरै। गुणाः—कटुपावं दृक्-शक्तहरञ्च। वा. पुष्पव. मधुरं तिग्मं रक्तपित्त-कफघ्नं कषायं शीतलं गुरु वृष्यं वातघ्नञ्च। भा.।

कुसुम्भला। स्त्री। दारुहरिद्रायां। वै. निघ.।

कुसुम्भः। पुं। किञ्चुलुके, गण्डपूदे। हे. च.।

कुसुम्भ(सु)रो(रः)। स्त्री। A pungent

seed used in condiment. घन्याके। रा. नि. व. ६। (रौ) The plant coriander. आद्रघन्याके। कौठा धने। सं कोथिम्बोर। “गुडूचोनिम्बकुसुम्भरूपञ्चकम्” सि. यौ. अग्निमा. चि.। “चयं चित्तकपाठां चौरं कस्तुरुरुणि च।” च. द. चय्यादिष्टे। गुणाः—“आर्द्रा कुसुम्भरी कुर्यात् खादुदौर्गन्धहृता। सा शुक्ला मधुरा पाके तिग्मा तड् दाहनाग्निनी। दोषघ्नी कटुका किञ्चित्तिक्ता खीतीविशीधनी॥” स. सू. ४६ अ.।

कुसुम्भः। पुं। कुम्भितस्त्रे।

कुहम्। लौ। राजवदरफलः। मद. व. ६। पद्मे। नीलपद्मे। वै. निघ.।

कुहकः। पुं। मण्डूकजातीयकौटभेदः। सु. कल्प. ८ अ.। ग्रन्थिपर्णवृक्षे। (गैठेना)। वै. निघ.।

कुहकस्वनः। पुं। Phasianus Gallus.

कुहकस्वरः। वनकुट्टे। हे. च.।

कुहनः। वि। ईर्ष्यालो। हारा। पुं। मूषिके। सर्पे। हे. च.। लौ। सङ्गाण्डविशेषः। काच-पात्रे। मे.।

कुहरः। पुं। नागविशेषः। कर्णे। कण्ठे। कण्ठ-शब्दे। अजयपालः। लौ। छिद्रे। मे.। भटान्ने। श.।

कुहलिः। पुं। सज्जितवाल्मीके। गार्गापान। पूगपुष्पिकायाम्। विका.।

कुहा। स्त्री। गोपचीष्टाधाम्। भग्नकूल। वै. निघ.। कटुका। श. च.। वदरवृक्षे। भा.।

कुहकम्। लौ। ग्रन्थिपर्णं। श. चि.।

कुहकः (कण्डः) (सुखः) (रवः)। पुं। कौकिले। चिका.। (वा) स्त्री। कौकिलायाम्। वै. निघ.।

कुहलम्। लौ। सशल्यभूरुम्। ज.। गार्गापान गृहं।

कुहेडिका (डो) (लिका)। स्त्री। कुम्भ-टिकायाम्। हारा.। चिका.।

कुचः। पुं। कुचौ। कौक्। उणा.।

कुचिः। स्त्री। उदरे। रत्ना.।

कुचिम्बरिः। वि। खोदरपूरके। अम.।

कुचिरन्तः। पुं। नले। रा. नि. व. ८।

कुचिशूलम्। लौ। वातव्याधौ। मा. नि.।

कूः। स्त्री। पिशाच्याम्। शब्दमा.।

कूकुरः। पुं। कुकुरे। वै. निघ.।

कूचः। पुं। कुचे, लने। उणा.।

कूचिका। स्त्री। अन्धादिमन्त्रे। विका.। चटुकुचिकायाम्। दुग्धपाचिते कृतमर्जित-तण्डुले। वै. निघ.।

कूचौ। स्त्री। तक्रकूचिकायाम्। दुग्धकूचि-कायाम्। वै. निघ.।

कूजः। पुं। अव्यक्तशब्दे।

कूजनम्। लौ। कुम्भनम्। भा. म. १४. ज्व-चि.। “कूजनञ्चातिवेगम्यम्।”

कूजितम्। लौ। पचिरवे। हे.।

कूटः। पुं। भग्नशृङ्गवृक्षे। हला। गृहे। श. र.। अचि. २० अ.। वृक्षविशेषः। लौ। लौह-सारः। पित्तले। प. सु.। वारिपाचे। वै. निघ.।

कूटकः। पुं, लौ। सुरानामगन्धद्रव्यं। श. मा.।

कूटगृहम्। लौ। जेलाकगृहे। च. शा. ३४.।

कूटजः। पुं। कूटजवृक्षे। कूटि ग्राह्यः। भा. पू. १४.। श्वेतकुटजे। वै. निघ.।

कूटजीवः। पुं। पुचजीववृक्षे। रा. नि. व. ८।

कूटतुला। स्त्री। कुम्भिततुलायाम्। शार्गाप-निष्ठि.।

कूटपाकः। पुं। सन्निपाते। पैत्तिकज्वरे। वै. निघ.।

कूटपाकलः। पु.। हस्तिनः पैत्तिकज्वरे। विदोषाल्लणसन्निपातज्वरे। लक्षणे—“सर्वदोषो-ल्लणो यस्य सन्निपातः प्रकुप्यति। यथायामपि दोषाणां तस्य रूपाणि लक्ष्यन्ते।...। केवलो-च्छासपरमः सत्वाङ्गः सत्त्वलोचनः। विराचीपरमे तस्य जलोहरति जीवितम्॥...। सन्निपातमिम-म्याहुः भिषजं कूटपाकम्॥” भा. म. १४.।

कूटपालकः। पुं। पित्तज्वरे। कुलालस्य पवने। कूमाद्रेय गार्गा.। हारा.।

कूटप(पू)र्वः। पुं। हस्तिनस्त्रिदोषज्वरे। चिका.।

कूटमानम्। लौ। कुम्भितमाने।

कूटलमस्तकः। पुं। चविकायां। वै. निघ.।

कूटयन्त्रम्। लौ। सृगपचिवन्धनाययन्त्रविशेषः। कौट.। तत्पथ्यायः उल्यायः (अ.।)

कूटशाकालिः। पुं। रक्तरोहितकवृक्षे। रा. नि. व. ८। A species of Simul silk cotton tree. कृष्णशाकालीवृक्षः। काशि-माला जीवनीकापला इति भाषा। तत्पथ्यायः—कुत्तितशाकालिः प्रीतीरोचनः कूटशाकालिकः। गुणाः— तिक्तः कटुः भेदकरो मतः। उष्णः कफघ्न वातघ्न घ्नौघ्नं गुलां यक्षुद्रुजं। विषदीप-भूतभाषां मलसम्भं विनाशयेत्। भेदञ्च रक्तदोषघ्न-शूलघ्नं विनाशयेत्॥” वै. निघ.।

कूटस्थम्। लौ। नखीनामकगन्धद्रव्यं। वाङ्म-नथौ। रा. नि. व. १२.।

कूटार्थासङ्घिकत्। पुं। पुचजीववृक्षे। वै. निघ.।

कूष्णः। वि। रोगादिना कुञ्चितकरे। शृङ्गा.। अ. टी.।

कूष्णिका। स्त्री। पशुशृङ्गे। हे. च.। कलिका-याम्। श. चि.।

कूथनम्। लौ। कुम्भने। वै. निघ.।

कूहालः। पुं। कुहालवृक्षे। अ. टी. र.।

कूपः (कः)। पुं। गम्भीर-सङ्कीर्णकटादिबद्ध-पुरुषकृतजलाशये। कूमा, पातकूमा, इन्द्रात्रा। तत्पथ्यायः—असुः, प्रहिः, उदपानं (अ.), अवटः, कोटारः (ज.), कात्तः कर्तः, वजः, काटः, खातः, अवतः, क्रिविः, सूदः, उत्सः, कृषदात्, कारीतरात्, कुशेषः, केवटः। वा. टी. हेमा, वारिव.। तस्य लक्षणं—“भूमौ खातोऽल्पविहारो गम्भीरो मण्डलाकृतिः। बद्धोऽ-वजः स कूपः स्यात्तद्वधः कौपमुच्यते॥ जल-गुणाः—कौपम्यथो यदि खादु विदोषघ्न हिमं लघु। तत्चारङ्गफातघ्नं दीपनं पित्तघ्नं परम्॥” भा.। लघु पित्तकरं कफघ्न चारञ्च। रा. नि. व. १४.। वातकफघ्नं दीपनं लघु पित्तकरं सचारं लवणरसं काले काले शीतलसुष्णञ्च। राज.। तैलादिरञ्चाथ पातविशेषः। कूष्णा.।

कूपकच्छपः। पुं। कूपस्थकच्छपे।

कूपजः। पुं। केशे, खीणि।

कूपजलम् । स्त्री । कूपसलिले । (का) शत्रु जल । निर्भरजले । M. Williams.

कूपददुरः । पुं । कूपस्थमेके । (का) शत्रु वेष्ट ।
कूपमण्डकः । पुं । रोमाचे । श. र. ।

कूपान्नः । पुं । रोमाचे । श. र. ।

कूपिका । स्त्री । नदीजलगतोपले । मे. ।

कूपो । स्त्री । पावविशेषे । कपिकच्छाम् । आन-
कूनी । वे. निघ. ।

कूपोदकम् । स्त्री । कूपजले ।

कूप्यम् । स्त्री । रौप्ये । माणिक्ये ।

कूभ(म)म् । स्त्री । अल्पसरीवरे । जटा. ।

कूरः । पुं । अत्रे, भक्ते । रा. नि. व. २० ।

कूर्चम् । स्त्री, पुं । केशादिकृतमाज्जान्या । कूँटि । मे. । इन्द्रलुप्तदिशिषु प्रथीज्ये यन्त्रविशेषे, यद्वत्-
माने वृक्ष इति भण्यते । “कूर्चं इत्येकपृष्ठस्थाः
सूचयः ताः सुबन्धनाः । संयोज्यं नीलिकाव्यङ्ग-
केशशतैषु कुट्टने ॥” अचि. । मस्तके । सुवी-
मंध्ये नासिकीपरिभागे । शशुषि । मे. । “कूर्चांश्च
शिरालायास्थिमांससम्भवा ज्ञेयाः ।” भा. । तन्नामक-
वैकल्यकरज्ञायुमर्शवटके । तस्य च स्थानं अङ्गुष्ठा-
कुलिमध्यस्थोपरिभागे । हे. च. । चिम्रोपर्युभय-
पार्श्वे वा । “चिम्रोपरिष्ठात् उभयतः कूर्चां
नाम । कूर्चां हस्तपादयोवामेद्वेषु षट्, हस्तयोर्दो-
यीवामेद्वयोरेकैकः ।” सु. शा. ६ अ. । अश्वस्य
पादहस्तयोरेकतः पञ्चाङ्गाणि । क. द. २ अ. ।

कूर्चकः । पुं । जीवके । जाङ्गलपक्षिविशेषे ।
अति. २० अ. । भू. मध्यादिदेहांशेषु । स्त्री । दन्त-
धावनकुक्षिकायाम् । वे. निघ. ।

कूर्चपर्णी । स्त्री । मेषशृङ्गाम् । गेडांनिठ ।
वे. निघ. ।

कूर्चभाक् । स्त्री । भूर्जपत्रे । वे. निघ. ।

कूर्चमर्म । स्त्री । तन्नामकज्ञायुमर्शवटके । See
कूर्चम् ।

कूर्चलः । पुं । प्राणिनां पुनर्दन्तोद्भेदकाले ।

कूर्चशिरः । स्त्री । अङ्गुष्ठस्थे । षुङ्गुडा ।
तन्नामकज्ञाकारज्ञायुमर्शवटके । तस्य च स्थानं
गुष्पसन्धेरधीभागे उभयपार्श्वतः । सु. शा.
६ अ. ।

कूर्चशोषः । (कः) । पुं । जीवकीषधौ । र.
मा. । ज. द. १२ अ. । नारिकेलवृक्षे । भा. ।

कूर्चशेखरः । पुं । नारिकेलवृक्षे । रा. नि.
व. १० ।

कूर्चिकः । (का) । पुं, स्त्री । चीरविजती ।
श्रौत्रगा. । अम. । “दध्ना तन्नेष वा सह पाकात्
प्रथमभूतघनद्रवभागद्वीरं कूर्चिकेतुच्यते ।” वा.
टी. हेमा. । च. सू. ५ अ. । सा द्विविधा—“दध्ना
सह च यत् पक्वं चीरं सा दधिकूर्चिका । तन्नेष
पक्वं यत् चीरं सा भवेत्तन्नामकूर्चिका ॥” भरत. ।
सूचिकायाम् । शृङ्ग. वे. निघ. । कुङ्गले । कूँडि ।
तूळिकायाम् । कूँटि । हे. च. । मे. ।

कूर्चिकापिण्डः । पुं । किलाटे । छाना ।
र. मा. ।

कूर्दनम् । स्त्री । शिशुक्रीडायाम् । अम. ।

कूर्पम् । स्त्री । सुवोमध्यभागे । हे. च. ।

कूर्परः । (रा) । पुं, स्त्री । भुजमध्यभागे ।
कूर्परे । रा. नि. व. १८ । कफोष्णी, नासुदेशे ।
मे. ।

कूर्परमर्म । स्त्री । तत्स्थानस्थिते तन्नामकमर्म-
हये । सु. शा. ६ अ. ।

कूर्पासः । (कः) । पुं, स्त्री । अर्द्धतोलके । चोले ।
स्त्रीणां कक्षुलिकायाम् । Bodice. हे. च. ।

कूर्मः । पुं । उन्मीलननिमीलनकरे शरीरस्थ-
वायुविशेषे । श. चि. । कच्छपे । रत्ना. । स्त्री
(कूर्मी) । कच्छप्याम् ।

कूर्मपित्तम् । स्त्री । कच्छपित्ते ।

कूर्मपृष्ठः । पुं । अस्नानवृक्षे । खींति । श. च. ।
स्त्री । कूर्मपृष्ठदेशे ।

कूर्मपृष्ठकम् । स्त्री । शरावे । अत्रा । हिं
सकोरा । श. च. ।

कूर्मपृष्ठकास्थि । स्त्री । कच्छपास्थिनि । काहि-
मेत्र (शोभा) । एतत्स्वेदः वातव्याधिहरः ।

कूर्ममांसम् । स्त्री । कच्छपमांसे । See शृङ्ग. ।

कूर्मशोषकः । पुं । जीवकवृक्षे । रा. नि. व. ५ ।

कूलम् । स्त्री । तीरे, तटे । अम. । जलाशये ।

कूलकम् । स्त्री, पुं । पटीलपत्रे । “निम्बकूलक-

यूषसु ।” सि. धी. ज्व. वि. । पटोलै । भा. पू.
१ अ. शाकव. । वलीके । उद्देष्टिणि । मे. ।

कूलहण्डकः । पुं । जलावर्ते । चि. ।

कूला । स्त्री । दन्तोवृक्षे । वे. निघ. ।

कूलालम् । स्त्री । एलाकरवीरे । रत्ना. ।

कूलिका । स्त्री । ओषधिविशेषे । शङ्खुयोडा ।
तन्मूलनस्थेन कालदण्डोऽपि जीवति । च. द. ।

कूलचरः । पुं । पञ्चविधानूपालगतपशुवर्गे ।
स च वर्गः ललापादिपशुपरः । यथा— ललाप-
गण्डवाराहचमरौवारणादयः । एते कूलचराः
प्रोक्ता यतः कूलं चरत्यपाम् ॥ गुणाः— कूलचरा
मरुत्पित्तहरा हृष्या बलावहः । मधुराः शीतलाः
स्निग्धाः सुवलाः स्नेहवर्धनाः ॥ इति ॥ भा. । “गज-
गवयमहिषकृचमरुत्तमरुत्तरोहितवराहखङ्गि-गोकर्ण-
कालपुच्छकोट्यङ्गुवनगवयप्रभृतयः ।” “वातपित्त-
हरा हृष्या मधुरा रसपाकयोः । शीतला बलिन.
स्निग्धा सुवलाः कफवर्धनाः ॥” सु. सू. ४६ अ. ।

कूवरः । पुं । कुलके । मे. ।

कूषाण्डः । (कः) । पुं । कुषाण्डलतायाम् ।
कूम्डा गीह । हे. च. ।

कूषाण्डको । स्त्री । भुमिकुषाण्डे । कुषाण्ड-
लतायाम् । वे. निघ. ।

कूषाण्डवटिका । स्त्री । कलायकुषाण्डशस्य-
कृते वटीविशेषे । कूम्डावटि । कुषाण्डवटिका
ज्ञेया पूर्वोक्तवटिकागुणा । विशेषातिशयतन्त्रो-
लघौ च कथिता बुधैः ॥”

कूषाण्डिका । (को) । स्त्री । पीतालायाम् ।
वे. निघ. ।

कूषाण्डो । स्त्री । कर्कारो । “कुषाण्डो तु भृशं
लघौ कर्कारपि कौर्त्तता ।” हे. च. ।

कूहा । स्त्री । कुक्षटिकायाम् । कूशना । हिं
कुहासा । श. र. ।

कृकः । पुं । गले । गला । हे. च. ।

कृकणः । पुं । क्रकपक्षिणि । कयार इति लोके ।
अम. । कसौ । हारा. ।

कृकरः । (लः) । पुं । चयनामनुष्ये । उटे । रा.
नि. व. ६ । (Perdix Sylvatica.) पक्षि-
विशेषे । कर्कटे प्रांथौ । हिं कृवार । सं कर-
दौक । गुणाः—“लघुश्च कृकरो ज्ञेयः कायाग्नि-

वर्धनी भृशम् ।” अति. । करवीरवृक्षे । रा. नि.
व. १० । (लः) कुल्कारे शरीरस्थवायुविशेषे ।
तलम् ।

कृकरा । (ला) । स्त्री । पिप्पल्याम् । रा. नि. व. ६ ।

कृक(कु)लाशः । (सः) । पुं । सरटे । शिब-
शिबटे, कौकुलाश । रत्ना. । गृहगीधायाम् ।
तत्पर्यायः— सरटः (अ.), वेदारः, क्रकचपातः,
टणाञ्जनः, प्रतिमूर्त्यः, (त्रि), प्रतिमूर्त्यकः, हत्तिस्थः,
कण्टकागारः, दुरारीहः, दुमाशयः (रा), अण्डजः
(वे) । कृकलाशः (त्रि), कृकलासः, सरटः (अ.
टी.), सरटः (च) ।

कृकवाकुः । पुं । Gallinaceous fowl.
कुकुटे । रत्ना. । मयूरे । चिका. । सरटे । हारा. ।
स्त्री । गृहगीधिकायाम् ।

कृकषा । स्त्री । कङ्कणहारिकपक्षिणि ।

कृकाटिका । स्त्री । ग्रीवापश्चाद्भागे । पाङ्क.
रा. नि. व. १८ । तत्स्थानस्थतन्नामकवैकल्यकार-
मर्महये । सु. शा. ६ अ. ।

कृकालिका । स्त्री । पक्षिमेदे ।

कृकुवुल्या । स्त्री । मकंटे । वे. निघ. ।

कृकूलासः । पुं । कृकलासे । अ. टी. ।

कृकरः । पुं । करीरे । रा. नि. व. ८ ।

कृच्छम् । स्त्री । कष्टे । मूलवृक्षकुरीगे । रा. नि.
व. २० । सत्तापे । मे. ।

कृच्छसाध्यः । वि. । कष्टसाध्यः ।

कृच्छहरः । पुं । पाषाणमेदे । वे. निघ. ।

कृच्छारिः । पुं । विस्त्रान्तरवृक्षे । रा. नि. व. ८ ।

कृच्छोन्मीलः । पुं । चक्षुरीगविशेषे । तस्य
लक्षणं यथा—“चलन्तु गरलस्तत्र प्राप्य वत्सांशयाः
शिराः । सुमीलितस्य कुरुते वत्सलम् सवेदनं ।
पांशुपूर्णाभनेत्रलं कृच्छोन्मीलनममुच । विमर्दनात्-
स्याच्च समः कृच्छोन्मीलं वदन्ति तम् ॥” वा. ।

कृणञ्जः । पुं । कुणञ्जरे ।

कृतम् । स्त्री । फले । हे. च. । हिंसिते । मे. ।

कृतक(ण्टक)म् । स्त्री । रसाञ्जने । रा. नि.
व. १३ । विङ्गलवणे । विङ्गलवण । रा. नि. व. ६ ।

कृतकः । वि. । कृत्रिमे । उणा. ।

कृतच्छाया । स्त्री । शतकीषातक्याम् । रत्ना. ।

कतच्छिद्रा । स्त्री । कीषातकीलतायाम् ।
क्षिद्रा, षोडशान्ता । रा. नि. व. ३ ।

कतन्नः । पुं । कुकुरे । मे. ।

कतला । स्त्री । वायमाणायाम् । रा. ।

कतत्राणा । स्त्री । वायमाणायाम् । गोशोणे
गता । रा. नि. व. ५ ।

कतपिण्डीतः (कः) । पुं । शिलारसे ।
निघ. ।

कतफलम् । स्त्री । ककीलफले । रा. नि.
व. १२ ।

कतफला । स्त्री । कीलशिख्याम् । आनाकुनी ।
रा. नि. व. ७ ।

कतवन्धनम् । स्त्री । कीषातकफले । षोडश ।
भा. म. ४४. प्रस्ता. चि. । "कतवन्धनसर्पः ।"

कतमालः । पुं । ऋसारग्वधे कर्षिकारहर्षे ।
गोशोण, गोशोण । च. सू. ४ अ. । तत्फलं
संसर्गं (अर्थात् कीषातं) श्लिष्टमलादिकमपक्वैव
अधो नयति । सङ्घातचारिपक्षिविशेषे । सङ्घात-
चारिगणेषु । सु. सू. ४६ अ. ।

कतयूषः । पुं । प्रमथ्यायाम् । वा. चि. ८ अ. ।

कतरसः । पुं । जेहशुगण्डाश्रित्युक्ते कृते तद्वि-
परिते च अकृते मांसरसे । तदुक्तं—“कागलं
सकृदिनं मांसं निरस्थि तैस्त्रिं तथा । चतु-
ष्पलान्वितं सूक्ष्मं कल्पितकालितं जले । पिप्पली-
पिप्पलीमूलमृष्योषिवकषायकैः । दिशाणैः संयुते
तोषे काथं साक्षादकीकृते । मांसिऽस्मिन्निपलं
तत्र दाडिमाम् कुटितान् क्षिपेत् । तं रसं महितं
पूतं हिङ्गुसेन्धवजौरकैः । युक्तं प्रधूपितमप्यथ
शङ्खानां शुद्धिकाङ्गणाम् ॥” वा. टी. ।

कतवेधः (कः) । पुं । कीषातकाम् । श्वेत
षोडश । रा. मा. ।

कतवेधनः । पुं । श्वेतपुष्पकीषातके । श्वेत
षोडश । आरग्वधके । सु. सू. ३२, ४५ अ. ।
ज्योत्स्निकायाम् । गताकुटीकी । च. सू. २ अ. ।
च. द. गभाधि. ।

कतवेधना । स्त्री । Plant with white
flowers, Emetics. राजकीषातकीलता-
याम् । क्षिद्रा, षोडशान्ता । प. सु. । श्वेतघोषा-
याम्, कटुपीषायाम् । रजा. ।

कताख्ययूषः । पुं । लवणकैश्चकटुकादिकृत-
यूषे । अयं गुरुगुणः । वैद्यकम् ।

कताक्षलिः । स्त्री । लज्जावतीलतायाम् ।
धरणि. । “ब्रह्मदण्डाकृताक्षलिः ।” च. द. ज्व.
चि. । एतद्वन्धनं एकादिकज्वरघ्नम् । “रक्तसूत्रेण
संवेष्ट्य बन्धादेकादिकं नयेत् ।” मे. स्त्रीरोग चि. ।
रस, र. सानरी, चि. ।

कतान्तः । पुं । यमे । अम. ।

कतान्ता । स्त्री । रेणुकामगन्धद्रव्ये । (द्रवुक ।
श. च. ।

कतान्नम् । स्त्री । लड्डुकादौ ।

कतालयः । पुं । मेकै, मण्डूकै । तिका. ।

कतिः । स्त्री । करणे । हिंसायाम् । मे. । (का)
स्त्री । भूर्जवृक्षे । नकुल. १२ अ. ।

कती (रन्) । चि. । कुशले ।

कत्तम् । स्त्री । विन्ने । चेष्टिते । हे. च. ।

कत्तिः (का) । स्त्री । कणसारादिचर्मणि ।
लचि । भूर्ज । कत्तिश्चर्मलचोर्भूर्जः ।” सु. ।

कत्तिकाभवः । पुं । चन्द्रे । श. ।

कत्तिवासाः । पुं । शिवे । अम. ।

कत्या । स्त्री । आभिचारिकदेवतायाम् । सि.
यो. उन्मा. चि. । “कत्यालक्ष्मीज्वराम्पद्म् ।”
क्रियायाम् । मे. ।

कत्योन्मादः । पुं । कत्याजातभूतोन्मादरोगे ।
शाङ्ग. ।

कत्रिम(क)म् । स्त्री । विडलवणे । रा. नि. व.
६२३ रसाङ्गणे, कत्रिमरसाङ्गणे । रजा. । चीन-
कर्पूरे गन्धराज्जि । कस्तूरिकायाम् । रा. नि. व.
१२ । पुं । सिङ्गके । शिनात्रम । मे. । पीतचन्दने ।
वे. निघ. ।

कत्रिमधूपकः । पुं । षोडशान्धके । अम. ।
तत्पर्यायः—वृक्षधूपः (अ.) ।

कत्रिमरत्नम् । स्त्री । काचे । वै. निघ. ।

कत्रिमविषम् । स्त्री । विषदीप्ति । वै. निघ. ।

कत्त(त्त)म् । स्त्री । जले । कुचौ । मे. ।

कदरः । पुं । धान्यादि-रचार्य-माधारविशेषे ।
गोशो. चि. की. ।

कन्तत्रम् । स्त्री । लाङ्गले । सि. की. ।

कन्तनम् । स्त्री । छेदने ।

कन्तानिका । स्त्री । कुरिकायाम् ।

कपणः । पुं । कर्मौ । “कपणस्तु कर्मौ पुंसि ।” मे. ।

कपणा । स्त्री । सविषकौटविशेषे । सु. कल्प.
८ अ. ।

कपाणः । पुं । खड्गे । अ. ।

कपाणिका(णो) । स्त्री । कर्तव्याम् । कांठात्रि ।
कुरिकायाम् । मे. ।

कपोटम् । स्त्री । उदरे । तोषे । मे. । वने ।
काष्ठे । श. र. ।

कपोटपालः । पुं । वायौ । श. र. ।

कपोटयोनिः । पुं । अग्रौ । हे. च. ।

कमिः । पुं । कीटे । कैंटा, पोका । अम. ।
तत्पर्यायः—नीलाङ्गः (अं.), नीलाङ्गः, क्रिमिः
(अ. टी.), पुण्ड्रः (ज.) । पतङ्गमात्रे । पिपौलिङ्गा-
याम् । कीटाख्यौ लाक्षायाम् । “कमिर्ना
“कमिवकीटे लाक्षायां कमिले खरे ।” मे. । ऊर्ध्व-
नामे । हे. च. ।

कमिकम् । स्त्री । पूगफले । पुं । क्षुद्रकर्मौ ।

कमिकण्टकम् । स्त्री । विडङ्गे । उदुम्बरे ।
यङ्गुलभूष । मे. । चिवायाम् । हेमूत्रकाणि । हे. च. ।

कमिकारः । पुं । सविषकौटभेदे ।

कमिकार्यः (कः) । पुं । कौटविशेषे । काण-
कोठात्रि । कर्षरीगविशेषे । काण कोण-
कोठात्रि । “यदा तु मूर्च्छत्यथवापि जन्तवः
सृजन्तपल्यान्धवापि मन्त्रिकाः । तदञ्जनत्वाच्छ्रवणे
निरुच्यते, भिषग्भिराद्यैः कमिकार्यकस्तु सः ॥”
सु. उ. २० अ. । वा. उ. १७ अ. ।

कमिका । स्त्री । गन्धिपर्णाम् । राजिकायाम् ।
त्राहे वा काण मन्त्रिणा । शोधे । वै. निघ. ।

कमिकालानलरसः । पुं । कमिघ्नौषधे ।
विडङ्ग २ प. विषचूर्णे १ प. लौह ४ तो. पारद
२ तो. गन्धक २ तो. कागदुग्धे मर्दनं । रा. सा. सं. ।

कमिकुम्भा । स्त्री । महाकाललतायाम् ।

कमिकोशः (कः) । पुं । फलविशेषे । गोजू-
फलं । तत्पर्यायः—संघाही, पूगफलः, पञ्च-
फलः, कषायौ, अक्षरौषकः । तच्च संघाहि तिल

रक्तरोधनं ज्वराशःप्रदरातीसारघ्नं कण्ठरोगघ्नञ्च ।
वै. चन्द्रिका ।

कमिकोषोत्थम् । स्त्री । कौषधे । (रश्मि)
काण्ड ।

कमिकोष्ठकः । पुं । अश्वस्य रोगविशेषे । लक्षणं
यथा—“कृशस्य यश्च वाहस्य जन्तुभिः परिवेष्टि-
तम् । पुरीषं जायते भिन्नं तं विद्यात् कमिकोष्ठ-
कम् ॥” ज. द. ४६ अ. ।

कमिगुहा । स्त्री । इन्द्रवारुणीलतायाम् । मद.
व. १ ।

कमिग्रन्थिः । पुं । नेत्रसन्धिगतरोगे । लक्षणं
—“कमिग्रन्थिर्वर्त्मनः पञ्चमस्य कण्डूषुर्युः कमयः
सन्धिजाताः । नानारूपा वर्त्मशक्तस्य सन्धौ चरन्ती-
ऽन्तर्ग्रन्थं दूषयन्ति ॥” सु. उ. २ अ. ।

कमिघातिनौ (गुडो) । स्त्री । कमिघ्ने रसे ।
पाठः—“रसगन्धानामोदानां कमिघ्नब्रह्मवैजयोः ।
एक-द्वि-त्रि-चतुः-पञ्च तिन्दीर्वैजस्य षट् क्रमात् ।
सचूर्णं मधुना सर्वं गुडिकाङ्गुलिघातिनीं । खादन्
पिपासुसौम्यं सुखानाङ्गमिश्रान्तये । आखुपर्णी-
कषायञ्च पिबेच्चानु सशर्करम् ॥” गोशो. १७.
गन्धक २७. वनस्पतौ ७७. विडङ्ग ४७.
पलाशपत्रावला ८७. तैलवौक्ष ७७. रा. चि. ।

कमिघाती । पुं । विडङ्गे । चि. । कमिनाशके ।

कमिघ्नः । पुं । पारिभद्रवृक्षे । पाण्डु शोभात्र ।
रा. नि. व. ८ । कटुनिम्बे । पलाण्डौ । कील-
कन्दे । वदरमूले । रा. नि. व. ७ । भङ्गावकवृक्षे ।
रा. नि. व. ११ । विडङ्गे । प. सु. । हरिद्रायाम् ।
भा. वि. । कमिनाशके ।

कमिघ्नरसः । पुं । कस्यधिकारं रसः । विडङ्गं
पलाशवृक्षं निम्बवृक्षं रससिन्दूरं, एषां चूर्णं समं ।
रा. सा. सं. ।

कमिघ्ना (घ्नो) । स्त्री । हरिद्रायाम् । लाक्षा-
याम् । विडङ्गायाम् । वै. निघ. । धूसपत्रायाम् ।
तांशक । रा. नि. व. ५ । सीमराज्याम् । श. च. ।
कमिज(ग्ध)म् । स्त्री । अगुरुकाष्ठे । अम. ।
लाक्षायाम् । वि. । कमिजाते ।

कमिजलजः । पुं । कमिघ्ने । रा. नि. व. १३ ।

कमिजा (जाह्वा) । स्त्री । लाक्षायाम् ।
नाशे, आन्ता । रा. मा. ।

कृष्णकायः । पुं । मङ्गिषे । वै. निघ. ।

कृष्णकाष्ठ(क)म् । स्त्री । कृष्णागुरुणि । रा. नि. व. १२ ।

कृष्णकुटजः । पुं । कृष्णपुष्पकुटजवृक्षे । निघ. अतिसा. चि. कुटजपुटपाके ।

कृष्णकुठेरकः । पुं । कृष्णतुलस्याम् । के. ।

कृष्णकुलत्थः (कः) । पुं । कुलत्थमेदः । कांन कूर्हिकनाम् । गुणाः—“कृष्णकुलत्थको याही रक्तपित्तकरी मतः । रसे च तुवरः पाके कटुः कफहरी मतः । वातशुक्राश्रमरीगुल्फपीनश्वासकासजित् । आनाहृगदकौलाश्रमिदधातुविनाशकः ॥” वै. निघ. ।

कृष्णकुलत्थिका । स्त्री । वनकुलत्थके । वै. निघ. ।

कृष्णकुसुमः । पुं । कृष्णकरवीरे । रा. नि. व. १० ।

कृष्णकेलिः । स्त्री । केलिकदम्बेति प्रसिद्धे पुष्पवृक्षे । के. ।

कृष्णगन्धः (गन्धः) । पुं, स्त्री । शोभाञ्जनवृक्षे । मञ्जिना गीह । रा. मा. । मद्. । च. सू. १, ३५. । वा. चि. ५ अ. ।

कृष्णगर्भः । पुं । कटुफलवृक्षे । रा. नि. व. ६ ।

कृष्णगन्धः । पुं । कुक्षुभपक्षिणि । कूटकां पाथी । वै. निघ. ।

कृष्णगोकर्णी । स्त्री । Black kind of Murvá. (Sansevieria Zeylanica) कृष्णकुसुममूर्वालातायाम् । कांन भूर्ग । हिं काला-सुरहरा । मं सुपली । गुणाः—“कृष्णा गोकर्णिका तिक्ता रसे क्षिप्वा विदोषहा । श्रौतवीथ्या वातपित्तज्वरदाहश्रमापहा । पिशाचवाधारक्ताति-सारीन्मादमदापहा । अतिकासश्वासकफकुष्ठजन्य-चयापहा । अन्ये गुणास्तु सुश्रुतगोकर्णसिद्धि-मताः ॥” वै. निघ. ।

कृष्णगोधा । स्त्री । सविषसौम्यकोटमेदः । तद-ष्टस्य श्लेष्मज्वरोगा जायन्ते । सु. कल्प. ८ अ. ।

कृष्णचणकः । पुं । कृष्णवर्णचणकचुपे । कांन छोना । मं करियाचणा । कं करियकाडले । गुणाः—सधुरः कासपित्तघ्नः पित्तातिसारकासघ्नः बल्यः रसायनश्च । रा. नि. व. १६ ।

कृष्णचक्रुकः । पुं । चणकवृक्षे । छोना गीह । रा. नि. व. १६ ।

कृष्णचटकः । पुं । श्यामाकपक्षिणि । भांभां पाथी ।

कृष्णचन्दनम् । स्त्री । पौतचन्दने । हरिचन्दने । कांन चन्दन । प. सु. ।

कृष्णचूडा । स्त्री । The plant Caesalpinia Pulcherrima. खनामप्रसिद्धपुष्पवृक्षे । रुक्मरूपा गीह । गुल्तुरा इति यवनाः । तत्पुष्पं पौतरक्तवर्णं दीर्घवर्णं दशदलमौषधगुणं वर्षास्त्रेव प्रचुरं भवति । काञ्चनशिखीतुल्यमिति । कल्प-द्रुमः । रक्तगुञ्जायाम् । रा. नि. व. ३ ।

कृष्णचूडिका । स्त्री । गुञ्जालतायाम् । रा. नि. व. ३ ।

कृष्णचूरकः । पुं । चणकवृक्षे । छोना गीह । प. सु. ।

कृष्णचूर्णम् । स्त्री । लौहमले । मधुर । रा. नि. व. १३ ।

कृष्णजग्धम् । स्त्री । कृष्णगुरुणि । वै. निघ. ।

कृष्णजटा । स्त्री । सुगन्धजटामांस्याम् । जटो-भांभी । रत्ना. । वा. अञ्जनादिव. ।

कृष्णजयन्ती । स्त्री । कृष्णवर्णजयन्तीचुपे । कांन जयन्ती । सा रसायनी । रा. नि. व. ४ ।

कृष्णजिह्वः । पुं । अशुभाश्वे । ज. द. ३ अ. ।

कृष्णजीरः (कः) । पुं । (Nigella sativa or Indica.) खनामप्रसिद्धे जीरकवृक्षे । कांन जीरे । हिं मङ्गरइल । मं कालिजीरे । ते नल्ल-जीरे । तत्पर्यायः,—सुषवी, कारवी, पृथ्वी, पृथुः, काला, उपकुक्षिका (अ.), कुक्षिका (ज.), पति-स्वरा (श.), सुषवी, कुक्षिका (अ. टी.), उपकुक्षिः (र.), सुसवी, पृथुका, पृथिवी, मेघजं (शब्दर.), कृष्णा, जरणा, शाली, बहुगन्धा । तद्विविधं खूलसूक्ष्मेदन । गुणाः—“कृष्णजीरश्च चतुर्थं रुच्यञ्जीरं सुगन्धिकं । शाहकं कटुकं रुचं दीपकं जीर्णजूर्तिनुत् । कफं शीघ्रं शिरीरीगदुष्टञ्चैव विनाशयेत् ॥” वै. निघ. । “जरणा कटुकृष्णा च कफशीघ्रनिग्रहनी । रुच्या जीर्णज्वरघ्नी च चतुर्थ्या शाह्विणी परा ॥” रा. नि. व. ६ । तैलं मूलक-

तैलवत् । जीरकमेदः । हिं साहाजीरा, कलीजी । भा. म. ४ म. नासारी. चि. ।

कृष्णतण्डुला । स्त्री । विडङ्गायाम् । वै. निघ. । कण्ठस्तीटालतायाम् । रा. नि. व. ३ । पिपल्याम् ।

कृष्णताम्बूलवल्ली । स्त्री । कृष्णनालनागवल्ली । कांन भांन । गुणाः—“तिक्तोष्णा कटुका मता । कषाया च मलसन्धकारिणी दाहकारिणी । मुखजाडकरौ प्रोक्ता”... ॥ वै. निघ. ।

कृष्णताम्रम् । स्त्री । गोशीघ्रचन्दने । श. मा. ।

कृष्णतारः । पुं. हरिणे । रा. नि. व. १६ ।

कृष्णतिलः । पुं । Black Sesamum. खनामख्यातवृक्षे । रुक्मठिन गीह । रा. नि. व. १६ । See तिलः ।

कृष्णतीक्ष्णा । स्त्री । कृष्णजीरके कांन जीरे । वै. निघ. ।

कृष्णतुण्डः । पुं । अग्निप्रकृतिकोटे । तेन दष्टस्य पित्तजन्यरोगा जायन्ते । सु. कल्प. ८ अ. ।

कृष्णतुलसी । स्त्री । कृष्णपत्रतुलसीवृक्षे । राम तुलसी वा कांन तुलसी । गुणाः—कासवात-कमिषमिभूतघ्नी । रा. नि. व. १० ।

कृष्णत्रिवृत् (ता) । स्त्री । कृष्णमूलविहतायां । कांन तेउडै । हिं श्यामपलिलर, कालानिशि ओर । गुणाः—श्वेतया ईषज्जीनगुणा, विशेषतस्तु तीव्रविरचनौ मूर्च्छादाहमत्तताभान्ति कण्डोक्थता-जननो च । भा. पु. १ म. ।

कृष्णत्वक् । पुं । वकुलवृक्षे । वै. निघ. ।

कृष्णदन्ता । स्त्री । काश्मरीवृक्षे । गांभां गीह । रा. नि. व. ६ ।

कृष्णदेहः । पुं । अमरे ।

कृष्णधान्यम् । स्त्री । कृष्णवर्णपटिकधान्ये । कांनिकी धान । श्यामाके । वै. निघ. । च. सू. २७ अ. ।

कृष्णधुत्तूरकः । पुं । (Datura fastuosa.) कृष्णपुष्पधुत्तूरवृक्षे । कांन धुत्तूरा, कनक धुत्तूरा । मं कालाधुत्तूर कं करियमदकुषिणी । तत्-पर्यायः,—सिद्धः, कनकाः, सचिवः, शिवः कृष्ण-पुष्पः, विषारातिः, क्रूरधूतः । अयं गुणैर्धुत्तूरतुल्यः प गुणाब्जः... “कटुकृष्णश्च कालिकारौ त्रया-

तिनुत् । लम्बोषधञ्जकण्डूतिज्वरहारी. श्रम-प्रदः ॥” रा. नि. व. १० ।

कृष्णपर्णी । स्त्री । कृष्णतुलस्याम् । कांन तुलसी । रा. मा. ।

कृष्णपल्लवा । स्त्री । कृष्णकलम्ब्याम् । कांन कलम्बी । प. सु. ।

कृष्णपाकः (पाकफलः) । पुं । करमहक-वृक्षे । करका गीह । श. र. ।

कृष्णपिण्डारः (कः) । पुं । पियारा इति प्रसिद्धे फलवृक्षे । रत्ना. ।

कृष्णपिण्डोतकः (ण्डोरः) । पुं । कृष्ण-पिण्डारी । पेशांभा गीह । रत्ना. । कृष्णमदन-वृक्षे । कांन मयना गीह । प. सु. ।

कृष्णपिपीलिका (लो) । स्त्री । कृष्णवर्ण-पिपीलिकायां । कांन पिपेड, डेट्रा । रा. नि. व. १६ ।

कृष्णपुच्छः । पुं । शङ्खहोने हरिणतुल्यवन्धन-विशेषे कोहणप्रसिद्धे । हिं लोम्डी । वै. निघ. ।

कृष्णपुष्पः । पुं । कृष्णधुत्तूरके । रा. नि. व. १० ।

कृष्णपुष्पी । स्त्री । प्रियङ्गुवृक्षे । श. च. ।

कृष्णपूतिफला । स्त्री । सोमराज्याम् । रत्ना. ।

कृष्णप्रियः । पुं । कदम्बवृक्षे । वै. निघ. ।

कृष्णफलः (फलपाकः) । पुं । करमहक-वृक्षे । करका । हिं करीन्दा । अ. टी. भ. । हि. कोषः ।

कृष्णफला । स्त्री । श्वेतशुक्राश्रित्याम् । श्वेत आनां कृणी । भा. पू. १ म. शाकव. । सोमराज्याम् । अम. । प. सु. । छद्रकारञ्ज । वै. निघ. ।

कृष्णवर्म्बरः । पुं । कृष्णवर्म्बके । कांन वादूहे । रा. नि. व. १० । वैजयन्तीनामतुलसीवृक्षे । वै. निघ. ।

कृष्णवालुकम् । स्त्री । कडुष्ठे । वै. निघ. ।

कृष्णभस्म । स्त्री । Black sulphide of mercury. पारदस्य भस्मीकरणेन कृष्णता-पादने । धान्याभकं १ प. पारदः १ प. मारकद्रव्य-रसे दिनं मर्दयित्वा, ततो मारकद्रव्यकल्केन वस्त्र-खण्डं लिप्वा तेन वस्त्रं कुर्व्यात् । अथ तां वस्त्रं परखण्डेनैनाप्लाव्य पुनः पुनः प्रज्वाल्य च यदधः पतति, तदधुतभावे गृह्णीयात् । तदेव कृष्णभस्मेत्यु-च्यते । तच्च पुनर्नियामकैः गणैः मर्दयित्वा कन्द-

काष्ठे यन्ने दिनेकं पातयेत् । एतत्प्रणाली र. सा. सं. दृष्ट्या ।

कृष्णभूकुम्भाण्डः । पुं । कृष्णवर्णपत्रभूमि-कुम्भाण्डः । श. चि. ।

कृष्णभूभवा । स्त्री । कारवेक्षिकायाम् । वै. निघ. ।

कृष्णभूमः (मिः) । पुं. स्त्री । कृष्णसंज्ञये देशः । हे. च. । रा. नि. व. २ ।

कृष्णभूमिजा । स्त्री । भूमिविकाहणे । रा. नि. व. ८ ।

कृष्णभूषणम् । स्त्री । मरिचे । वै. निघ. ।

कृष्णभेदा (दौ) । स्त्री । कटुकायाम् । रा. नि. व. ६ ।

कृष्णमणिः । पुं । राजावर्त्तमणौ । वै. निघ. ।

कृष्णमन्त्रः । पुं । कष्टकयुक्तमन्त्रभेदे । सु. स. ४६ अ. ।

कृष्णमदनः । पुं । कृष्णवर्णमदनवृत्ते । कांन भयना गीष्ट । गुणाः—“कृष्णः श्वेतस्तु मदनः श्वेतलो मधुरः श्वेतः । कटुस्तिक्तश्च तुवरः वान्ति कटु कफनाशनः । पक्वमाशयशुद्धये कारकः पित्तनाशकः ॥” वै. निघ. ।

कृष्णमधुरज्वरः । पुं । मधुरज्वरभेदे । वै. निघ. ।

कृष्णमक्षिका (क्षौ) । स्त्री । कृष्णार्ज्ज्वकवृत्ते । कृष्णपत्रं कृष्णं तुल्यौ । रा. नि. व. १० । See अर्ज्ज्वक । पण्यसि । कांन वावृष्टे । भा. पू. १५. । See ववरो । वनवर्ष्याम् । कांन तुल्यौ वै. निघ. ।

कृष्णमक्षिका । स्त्री । मक्षिकाविशेषे । कांन गीष्टि । वै. निघ. ।

कृष्णमालुकः । पुं । कृष्णार्ज्ज्वके । कृष्णपत्रं कृष्णं तुल्यौ । रा. नि. व. १० ।

कृष्णमाषः । पुं । कृष्णकलाये । कांन कलाय । गुणाः—“कृष्णमाषो बलकारी रुच्यो दोषत्रयापहः ॥” वै. निघ. ।

कृष्णमुखः । पुं । वानरे । भूथपोडा । रा. नि. व. १६ ।

कृष्णमुखा । स्त्री । कृष्णशारिवायां । वै. निघ. ।

कृष्णमुखी । स्त्री । अलगर्दजलोकायाम् । सु. स. १३ अ. ।

कृष्णमुद्गः । पुं । (Phaseolus max.) खनामख्यातश्विन्धुधान्ते, मुद्गविशेषे । वसुधैव कुटुम्बकम् । कांन भूगं । मं. करियासुंग । कं. करियहेसक । तत्पर्यायः,—वासन्तः, माधवः, सुराङ्गजः । गुणाः—विदीषन्नः मधुरः वातघ्नः लघुः दीपनः पथ्यः बलवैद्यैः पुष्टिदश्च । रा. नि. व. १६ ।

कृष्णमुष्कः । पुं । कृष्णचण्डापाटलिकायाम् । कांन शण्टोपाङ्गल । गुणाः—“कटुश्चास्ती रुचि कृष्णचकः श्वेतः । यकृद्बुद्धोदरहरी गुणायाम् च श्वेतवर्णः ॥” वै. निघ. ।

कृष्णमूला (लो) । स्त्री । कृष्णमूलशारिवा विशिषे । रा. नि. व. १२

कृष्णमूषिकः । पुं । मूषिकभेदे । “कृष्णेना-सृक् ऋद्धयति दुर्दिनेषु विप्रपतः । शिरोषफल-कुष्ठन्तु दिवेत्ति शुक्लभयना ॥” सु. कल्प. ६४ ।

कृष्णमृगः । पुं । कृष्णहरिणे । कांन मात शरिण । वै. निघ. ।

कृष्णमृत् (त्तिका) (स्त्रा) । स्त्री । कृष्णवर्णं सुरभिस्तिकायाम् । शृङ्गक कांन गीष्टि । हि करियामाटी । मं. कालीमाती । गुणाः—“कृष्ण-मृत्तिका रक्तदोषप्रदरक्तदाहहा । मूत्रकृच्छ्रकफ-भित्तं नाशयेदिति कौर्त्तितम् ॥” वै. निघ. । “कृष्णमृत्तिकादाहप्रदरक्तपित्तनुत् ॥” रा. नि. व. २ । च. चि. १३. । वा. चि. २४. । कृष्ण-भूमौ । वै. निघ. ।

कृष्णमृत्तिकः । पुं । कृष्णभूमौ । हे. च. ।

कृष्णमेहः । पुं । तन्नामकप्रमेहरीणे । “काल-मेहो मसौनिभम् ॥” भा. । सा. नि. ।

कृष्णरङ्गम् । स्त्री । श्वेतधातौ । वै. निघ. ।

कृष्णरश्मा । स्त्री । रश्माविशेषे । कांन कला । वै. निघ. ।

कृष्णरसः । पुं । पारदस्य कृष्णीकरणे । तत्-प्रकरणं—“लौहपात्रेऽथवा ताम्रं पत्रेकं शुद्धमन्यक । श्वदग्निना द्रुते तस्मिन् शुद्धसूतं बलवत्तयं । चित्रा च चालयेत्किञ्चिद्दद्यात् पुनः पुनः । गोमये कदलीपत्रं तस्योपरि च ढालयेत् । इत्येवमन्यत्रैतन्मन्त्रेणैव योजयेत् ॥” अचि. ।

कृष्णराजः । पुं । कृष्णशिशुवृत्ते । कांन मज्जना गीष्टि ।

कृष्णराजिका । स्त्री । कृष्णसर्पे । कांन मन्त्रिणी । वै. निघ. ।

कृष्णरुहा । स्त्री । जतुकालतायाम् । रा. नि. व. ३ ।

कृष्णलः (कः) । पुं । रक्तिकायाम् । इति । धुंघुंटी, चिरम्टी इति च पाश्चात्ये । गुञ्जायाम् । कूट । कृष्णगुञ्जायाम् । वै. निघ. ।

कृष्णलवणम् । स्त्री । Muriate of soda with a proportion of sulphur and iron. काचलवणे । सौवर्चलवणे । मज्जना लवण । रा. नि. व. ६ ।

कृष्णला । स्त्री । श्वेतगुञ्जालतायाम् । भा. पू. १५. । गुञ्जालता । भा. रा. नि. व. ३ । भुजादक्याम् । टोण्डोर कलाय । प. सु. । कृष्णगुञ्जायाम् । वै. निघ. ।

कृष्णलो (लो)हम् । स्त्री । कान्तलोहे । रा. नि. व. १३ । लोहलोहे । सु. स. ३८ अ. ।

कृष्णवक्त्रः । पुं । श्याममुखे वानरे । हला. ।

कृष्णवनालुकम् । स्त्री । वन नक्षत्रालुकविशेषे । वृत्तो कांन अङ्गु । गुणाः—“कृष्णं वनालुकं रुच्यं महासिद्धिकरं पर । सुखनाशहरमोक्तं मुनिभिस्तत्त्वदर्शिभिः ॥” वै. निघ. ।

कृष्णवर्णः । पुं । वाराहमदनवृत्ते । कांन भयना गीष्टि । रा. नि. व. ८ । कलूरिकायाम् । सुला-याम् । रौठाकरजे । कालशाके । मन्त्रभेदे । स्त्री । लले । लवङ्गे । कृष्णागुण्ये । वै. निघ. । स्त्री (णी) । असाध्यसविषलूताविशेषे । सु. कल्प. ८४. ।

कृष्णवर्त्मा । पुं । अश्वौ । चित्रकवृत्ते । चित्ते गीष्टि । अम. । भङ्गातकवृत्ते । वै. निघ. ।

कृष्णवर्वरकः । पुं । वर्वरवृत्ते । रा. कांन वावृष्टे तुल्यौ ।

कृष्णवल्मीकः । पुं । स्त्री । कृष्णवर्णवल्मीके । सु. कल्प. ८४. ।

कृष्णवल्मिका । स्त्री । जतुकालतायाम् । रा. नि. व. ३ ।

कृष्णवल्ली । स्त्री । (Ocimum pilosum.) कृष्णतुलस्याम् । कांन वावृष्टे । प. सु. । कृष्णसारि-वायाम् । रा. नि. व. १२ ।

कृष्णवानरः । पुं । गोलाङ्गुली वानरे । भूथ-पोडा वानर । रा. नि. व. १६ ।

कृष्णवार्त्ताकुः । पुं । कृष्णवर्णवार्त्ताकौ । कांन वेष्टन । रस. र. ज्वराति, यक्ष. कवाटरसे ।

कृष्णवीजः । पुं । रक्तशिशौ । कांन मज्जना गीष्टि । जटा. । स्त्री । कालिङ्गे । तन्नभूज । रा. नि. व. ७ ।

कृष्णवृन्ता (न्तिका) । स्त्री । पाटलावृत्ते । गाम्भारीवृत्ते । रा. नि. व. २३ । माषपर्णीलतायाम् । प. सु. । कुवेराचीनुपे । पोण्डिरि गीष्टि । रा. मा. ।

कृष्णवेनः । पुं । कैलेलता इति प्रसिद्धलतायाम् । भेष. महाभङ्गातकगुड । “कृष्णवेनोच्छटाफलम् ॥” रस. र. वज्रकवृत्ते ।

कृष्णवीलः । पुं । कृष्णविवीलभेदे । भूथखन्न, कांन गङ्गावर्ण । गुणाः—“कृष्णवीलः कटुः शीतः भेदको रसशीघ्रनः । श्लाघानकफान्वात-क्लमिगुलौ च नाशयेत् ॥” वै. निघ. ।

कृष्णव्रीहिः । पुं । कृष्णवर्णतुषतण्डुले व्रीहि-धान्यविशेषे । कांन धान, आठिण्टकणे । स च सर्वव्रीहियेष्ठ इति । सु. । “कृष्णव्रीहिः स विज्ञेयो यः कृष्णतुषतण्डुलः” इति । भा. पू. १५. ।

कृष्णशठः । पुं । दुर्लक्षणाश्चे । ज. द. ।

कृष्णशणः । पुं । कृष्णपुष्पशणवृत्ते । कांन भण । भेष. चुद्र. रो. चि. महानीलतेले । च. चि. २७ अ. ।

कृष्णसारः । पुं । Black antelope. खनाम-प्रसिद्धे मृगे । कांन मात शरिण । अ. टी. र. ।

कृष्णशारिवा । स्त्री । कृष्णसारिवायाम् । आंशो वान । See कृष्णसारिवा ।

कृष्णशालिः । पुं । खनामख्यातशालिधान्ये, कृष्णधान्ये । कांन हेमन्त धान । तत्पर्यायः,—श्यामशालि कालशालि, सिततरः । गुणाः—मधुरः बलकृत् पुष्टिवैद्यवर्धनः वर्णदः कान्तिदः, चिदीषघ्नश्च । रा. नि. व. १६ ।

कृष्णशिशपा । स्त्री । कालागुर्वपरनामशिशपा-वृत्ते । कांन शिशु गीष्टि । मं. काचासिन्धपा । कं

करियद्वौह । गुणाः—तिका कटुरणा कफ-
वातघ्नी दीपनी शोथानिसारघ्नी च । रा. नि. व. २ ।
“तिका कटुः शोथानिदीपनी । तुवरा कफवातघ्नी
शोफातोसार-कुष्ठहा । श्वेत् मेदङ्गुलीच्छर्दि-
वक्षिरोगममेहकः । रक्तदोषघ्नः त्रणपीनसगर्भमुत् ।
अजीर्णनाशिनी प्रोक्ता” — वै. निघ. । “श्विप्रपा
कृष्णसागः” सु. सू. २६ अ. ।

कृष्णशिखिकम् । स्त्री । अगुरुकाष्ठे । वै. निघ. ।

कृष्णशिशुः । पुं । शोभाजनवर्णे । कान् मज्जिना
गोह । रा. नि. व. ७ ।

कृष्णशिश्या । स्त्री । कुलत्वं मेदि । कान् कून्थ ।
वै. निघ. ।

कृष्णशिश्विका (खो) । स्त्री । *Dolichos*
virens.) कृष्णवर्णायां शिश्विकायाम् । कान्
मीम । रा. मा. ।

कृष्णशृङ्गः । पुं । मद्भिषे । हे. च. ।

कृष्णशैरोयकः । पुं । कृष्णपुष्पभिग्टीचुपे ।
कान् वौणि । भेष, क्षुद्रोदगचि मद्यानीलतेले ।

कृष्णश्वेता । स्त्री । पाटलवर्णे । गान्धारीवर्णे ।
वै. निघ. ।

कृष्णसंज्ञकम् । स्त्री । सौवर्जलवर्णे । वै. निघ. ।

कृष्णसखः । पुं । अर्जुनवर्णे ।

कृष्णसखी । स्त्री । जीरके । श. च. ।

कृष्णसर्जनः । पुं । अश्वकर्णशालवर्णे । वै.
निघ. ।

कृष्णसर्पः । पुं । दर्व्यकरसर्पविशेषः । रुहेटे
माथे । सु. कल्प. ४ अ. । See सर्पः ।

कृष्णसर्पा । स्त्री । कृष्णकामोतिकायाम् ।

कृष्णसर्पः (पा) । पुं, स्त्री । राजसर्पे,
राजिकायाम् । कान् मज्जिना । गुणाः—“कृष्णा
तु राजिका चातितीक्ष्णा ज्ञेया वयैः सदा । गुणा-
स्त्वयं राजिकावत् ।” वै. निघ. । रा. नि. व. १६ ।
See राजिका ।

कृष्णसारः । पुं । हरिश्चरिषिषे । कान्मात्र
हरिण । तत्पर्यायः—कृष्णसारः (अ. टी.), कृष्ण-
सारकः (के.) । रत्ना. । सुद्धीवर्णे । श्विप्रपावर्णे । सि.
खदिरवर्णे । श. र. । वक्षविशेषः । आरन्ध्र ।
वै. निघ. ।

कृष्णसारका । स्त्री । कृष्णश्विप्रपावर्णे । हारा ।

कृष्णसारकः । पुं । कृष्णसारवर्णे । के. ।

कृष्णसारथिः । पुं । अर्जुनवर्णे । रा. नि. व. २ ।

कृष्णसारमांसम् । स्त्री । खनामल्यातम-
मांसं । कान्मात्र हरिणवर्णं मांसम् । सि. बी.
रक्तपि. चि. खण्डकावे । गुणाः—रक्तपित्ते
हितम् । संग्राहि रुचिकरं वलकरं ज्वरघ्नम् ।
राज. ।

कृष्णसारा । स्त्री । कृष्णश्विप्रपावर्णे । कान्
मिण् गोह । हिं सौश्व । रा. मा. ।

कृष्णसारिवा । स्त्री । श्यामालतायाम् । श्यामा
मता । हिं कारिभासांवा । नं कालौघपलवरी ।
उत्. शीमांवा । कलहृष्टापलसदृशच्छदा, चन्दन-
गन्धा कालवेलि इति लोके सु. चि. ८ अ. । ड. ।
इन्द्रजम्बूवत्वा कृष्णसारिवेति । भा. पू. १ भ. ।
गुणाः—“कृष्णा तु सारिवा शौठा वत्या तु मधुरा-
वता । कफघ्नी चैव सन्ध्याक्ता गुणान्यान्वे तु पूर्व-
वत् ॥” वै. निघ. । See अनन्ता ।

कृष्णसूक्ष्मफला । स्त्री । शारिवामेदि । गुणाः
—खादुः क्षिग्धा गुरुः शुक्रजननी अग्निमान्द्या-
रुचिश्चासकासामविषनाशिनी दीपवर्धनी रक्तदोष-
प्रदरज्वरातीसारघ्नी च । वै. निघ. ।

कृष्णस्कन्धः । पुं । तमालवर्णे । उमान् गोह ।
अ. टी. भ. ।

कृष्णस्रोतः । स्त्री । रसाज्जने । रत्ना. ।

कृष्णा । स्त्री । कृष्णवर्णी कृष्णवर्णेति खनाम-
प्रसिद्धायां भारतवर्षीयनयाम् । तज्जलगुणाः—
जात्यकरं खादु पवित्रं पित्तान्नकोपनम् । रा.
नि. व. १४ । सविषजलौकामेदि । सु. सू. १२ अ. ।
See जलायुका । कृष्णशतपादौमेदि । सु. कल्प.
८ अ. । सु. १२ अ. । See शतपदी । मरिचे ।
च. द. वातरक्त. चि. । “पित्ते कृष्णा कफाधिके ।”
पिप्पल्याम् । प. सु. । “कृष्णा च मधुना सह ।”
“आमलक्यभया कृष्णा ।” च. द. कफघ्न. चि.
आमलक्यादिः । वक्षुक्ते । नीलीवर्णे । रा. नि.
व. ४ । द्राक्षाजलायाम् । रा. नि. व. २३ ।
नीलपुनर्नवायाम् । रा. नि. व. ५ । गान्धारीवर्णे ।
रा. नि. व. २ । कृष्णजीरके । कटुकायाम् ।
इन्द्रयवे । रा. नि. व. ६ । राजसर्पे । रा. नि.
व. १६ । सीमरायाम् । रा. नि. व. २३ । कृष्ण-

शारिवाविशेषः । रा. नि. व. १२ । च. द. यच्चा,
चि. । कृष्णतुलसीवर्णे । रा. नि. व. १० । शिरीष-
वर्णे । पटीलि । पर्यायाम् । भा. । शतपलाम् ।
मेहेठी । भा. पू. १ भ. । जटामांस्या । वै. निघ.
अर्थः चि. कृष्णाशिरौषलेपे । कटुवर्णे । दूर्वा-
याम् । कृष्णनिर्गुण्डाम् । वनकुलये । कस्तूर्याम् ।
कृष्णचटकायां । वै. निघ. । कांकील्याम् । जटा ।
कृष्णाख्या । स्त्री । नीलपुनर्नवायाम् । रा. नि.
व. ५ ।

कृष्णागुरु । स्त्री । खनामल्यातकृष्णवर्णसुगन्धि-
काष्ठे । कृष्णशृङ्ग । हिं कालागर । प. सु. ।
तत्पर्यायः—काकतुण्डः (हे.), अगुरु, शृङ्गारम्,
विश्वरूपकम्, शीर्षम्, कालागुरुः, केसं, वसुकम्,
कृष्णकाष्ठः, घृषाहम्, वल्लरम्, मिश्रवर्णम्, गन्धम् ।
गुणाः—कटुष्णं तिक्तं कषायं लेपे शीतलं पाने
पित्तघ्नं विदोषघ्नं सुखरोगवान्तिवातहरम् । रा.
नि. व. १२ ।

कृष्णाङ्गम् । स्त्री । जीरकमेदि । हिं कलौञ्जी ।
वै. निघ. ।

कृष्णाजटा । स्त्री । पिप्पलीमूले । वै. निघ.
२ भ. वा. व्या. पचवध. चि. ।

कृष्णाजाजौ । स्त्री । कृष्णजीरके । च. द.
संगणै. चि. ।

कृष्णाजिनम् । स्त्री । कृष्णसारचर्मणि ।

कृष्णाञ्जनी । स्त्री । कालाञ्जनीचुपे, कृष्ण-
कापांसे । रा. नि. व. ४ । वै. निघ. ।

कृष्णादकी । स्त्री । कृष्णपुष्पादक्याम् । कान्
वृश्त्र । गुणाः—“कृष्णा तु तुवरी बल्या चाभि-
दीप्तिकरी मता । पित्तदाहप्रशमनी ऋषिभिः
परिकीर्तिता ॥” वै. निघ. ।

कृष्णातण्डुलम् । स्त्री । पिप्पलीबीजे । सि.
यो. छर्दि. चि. । “सकृष्णातण्डुली लहः ।”

कृष्णात्रेयः । पुं । वैद्यकसंहिताप्रणेतारि मध्वे ।

कृष्णादिगणः । पुं । पिप्पल्यादिद्रव्यवर्गे ।
यथा—“कृष्णा चित्तकषण्ड्या वासकं विकसा
धनं । यन्त्रिकेले चातिविषा रेणुकश्च कटुनिकम् ।
यमानौ गोखनौ ब्रध्नौ भूनिस्व विल्वचन्दनं । भागी
श्यामा शिवा धात्री स्थिरा मूर्ध्ना सजीरका ॥”
भा. ।

कृष्णाद्यतेलम् । स्त्री । नेत्ररोगे हितम् ।
“कृष्णाविडङ्गमधुरयष्टिकसिन्धुजम्बूविश्वीषधैः पयसि
सिद्धमिदं कृमल्याः । तेलं यथा तिमिरशक्तशिरी-
ऽक्षिशूलपाकाख्यानं जयति नखविधौ प्रयुक्तम् ॥”
तिलतेले १ श. पिप्पल्यादिकल्कः १० पी, वारि
४ श. कागदुग्धं १ श. । च. द. ।

कृष्णाद्यमोदकः । पुं । शीपदाधिकारि । अथ
पिप्पलीमूलचूर्णं २ ती. चित्तकमूलचूर्णं ४ ती.
दन्तीमूलचूर्णं ८ ती. हरीतकीचूर्णं २० ती. तच्चूर्ण-
मेकत्र पलद्वयगुडं न मोदकः कार्यः । मोदकी
मधुना लेह्यः । पाठः—“कृष्णाचिचकदन्तीनां
कर्ममर्दपलम्पलम् । श्वित्तश्च हरीतक्याः गुडस्य
च पलद्वयम् ॥” रस. र. । सा. बी. ।

कृष्णाद्यलीहम् । स्त्री । शूले लीहम् । पाठः
—“कृष्णाभयालीहचूर्णं लेहयेन्मधुसर्पिषा । परि-
शामद्रवं शूलं सर्वं हन्ति विदोषजम् ॥” र. चि.
२ अ. । रस. र. ।

कृष्णाभा । स्त्री । कालाञ्जल्याम्, कृष्णकापांसे ।
रा. नि. व. ४ ।

कृष्णाभम् । स्त्री । नीलाभे । कान् अद्य ।
See अभकम् ।

कृष्णामिषम् । स्त्री । लीहे । हे. च. ।

कृष्णामूलम् । स्त्री । पिप्पलीमूले । वै. निघ. ।

कृष्णायः । पुं । कालालौहे । रा. नि. व. १३ ।

कृष्णायसम् । कृष्णवर्णलीहे, पिप्पलीवजादि-
व्यतिरिक्तलीहे । कांछुगोह, शृङ्गात । रत्ना. ।
तौच्छालौहे । लीशा गोह । रा. मा. । मृण्डलीहे ।
रा. नि. व. १३ ।

कृष्णाचिः । अश्वी । चिचकवर्णे । वै. निघ. ।

कृष्णार्जकः । पुं । कृष्णपत्रचुद्रतुलस्यां । कान्
जुगमौ । सं कालाञ्जलवला । रा. नि. व. १० ।
तत्पर्यायः—कालमालः, मालूकः, कृष्णमालूकः,
कृष्णमल्लिका, कृष्णवल्ली, गरुडः, वनवर्धनः, वल्लरी,
जातिः । गुणाः—कटुलं, उष्णत्वं, कफवातामय-
नेत्ररोगनाशित्वं रुचिसुखप्रसवकारित्वम् । रा. ।

कृष्णालुः । पुं । केन्दुवर्णे । कृष्णवर्णालुके । वै.
निघ. ।

कृष्णालुकः । पुं, स्त्री । नीलाञ्जली । गुणाः—

“कृष्णालुकां मधुरं शीतवीर्यं अमापहं । पित्त-
दाहहरच्चैव रुचिभिः परिकीर्तितम् ॥ एतदेव
बल्यं रुचिकरं सुखजाडहरम् ॥” वै. निघ. ।
मधुरः शीतः पित्तदाहशमापहश्च । रा. नि. व. ७ ।

कृष्णावासः । पुं । अश्वत्थवृक्षे । हे. च. ।

कृष्णिका । स्त्री । राजिकायाम् । शिशिरविश ।
अम. ।

कृष्णी । स्त्री । रात्री ।

कृष्णोकरणम् । स्त्री । श्वेतादेः कृष्णतासम्पा-
दने । सु. चि. १ अ. ।

कृष्णेन्द्रियम् । स्त्री । कदम्बे । वै. निघ. ।

कृष्णेक्षुः । पुं । श्यामेक्षुः । काञ्चिज्जात् ।
मं कालाजसं । कं करिष्यकवु । तत्पर्यायः—
कालारकः (अ.), श्यामलेक्षुः, कोकिलेक्षुः, कोक-
लाक्षुः । गुणाः—पाके मधुरः स्वादुः रसवहुलः
कटुकः मिदीषणः बलकरः वीर्यप्रदश्च । रा. नि.
व. १४ । “तद्वत्तु कृष्णी भवते गुणानां हृषी
भवेत्तत्पणदाहहृन्ता, चारः स किञ्चिन्मधुरी रसेन
शोषापहतां व्रणशोफकारी ।” अवि. १० अ. ।
तच्छर्करागुणाः—हृष्या तृप्तिजननी बलदा अमहरा
जीवनी च । च. द. प्रमेहचि. ।

कृष्णोदरः । पुं । दर्शिकरसपे. कृष्णयूक्त
मर्ष । सु. कल्प. ८ अ. । See सर्पः ।

कृष्णोदुम्बरः (रिका) । पुं, स्त्री । काको-
दुम्बरिकायाम् । काकूडशृङ्ग । रा. नि. व. ११ ।

कृसरः । पुं । तुल्यतिलान्ने । “तिलतण्डुलसम्पन्नः
कृसरः सोऽभिधीयते ।” हे. च. ।

कृसरा (यवागूः) । स्त्री । यवागूमेदे । शोडे-
विशेष्य । लक्षणगुणाः—“तिलतण्डुलमाषाणा-
मथवा तिलतण्डुलात् । पञ्चगुणं जलं दत्त्वा साध-
नीया यवागूः ॥ सा जरा दुर्जरा बल्या मदपुष्टि-
प्रदा मता । कफपित्तमलसम्पन्नकृकृदातनाशिनी ॥”
वै. निघ. ।

कृसधूपः । पुं । सिद्धके । भिन्नोत्तम । जटा. ।

केकारः । पुं । निम्बोन्नताक्षिपुरुषे । टेन्ना, गङ्गा ।
हिं ऐच्छाताना । अम. ।

केका । स्त्री । मधुरवाण्याम् । अम. ।

केका(क,का)णः । पुं । तद्देशजाताश्च । See
अश्वः ।

केकाबलः । पुं । मधुरः । श. च. ।

केकिकः (को) । पुं, स्त्री । मधुरः । रत्ना. ।

केकिशिला । स्त्री । मधुरशिलायाम् । रा. नि.
व. ५ । भेष, बाल. चि. ।

केचुकः । पुं, स्त्री । (Colocasia Antiquo-
rum.) तन्नामकवृक्षे । कूटु शोड. शाकविशेषे ।
कूटु शोड. नि. का. । केमुके । केडु ।

केचुकाकन्दः । पुं । केचुके । कूटु । सु. चि. ८
अ. । “केचुकाकन्दनिर्यासम् ॥”

केलिका । पटावसि । ठावू ।

केतकः (की) । पुं, स्त्री । Pandanus
odoratissimus.) स्नानाख्यातसुगन्धपुष्पवृक्षे ।
केडु शोड. हिं केवडा । मं केतकी । ते
मीगलिचेट्टु । कं केदगे । तत्पर्यायः—सूचि-
पुष्पः, हलीनः, जम्बूलः (र.), चामरपुष्पः (म.),
केतकः, सूचिकापुष्पः, जम्बूकः, क्रकचच्छदः (भा.),
तोष्णपुष्पा, विफला, धूलिपुष्पिका, मेध्या, कण्ट-
दला, शिवहिष्टा, नृपप्रिया, क्रकचा, दीर्घपचा,
स्थिरगन्धा, गन्धपुष्पा, इन्दुकलिका, दलपुष्पा,
पाण्डुला । केतकी विधा श्वेतस्वर्णमेदेन । गुणाः—
मधुरत्वं तिक्तत्वं कफघ्नत्वं कटुत्वं लघुत्वं च ।
तत्पुष्पं वर्यं केशदोर्गन्धघ्नं । सुवर्णा—तिक्तोष्णा
लघुः नेचहिता कटुः मधुरा विषरोगकफघ्नी च ।
तत्पुष्पं सुखकरं कामोद्दीपकं वृंहणं किञ्चिदुष्णं
कटुतिक्तं सुगन्धं नेचहितञ्च । स्नानः—अतिशीतलः
देहदाह्यकरः कटुः रसायनी वर्यः पित्तकफघ्नश्च ।
रा. नि. व. १० । फलं केशरश्च पूर्वोक्तगुणम् ।
“श्वेतश्च कटुकः स्वादुः लघुः तिक्तः कफापहः
उष्णः तिक्तः रसा ज्ञेया चक्षुष्या हेमकेतकी ॥” भा.
पू. १ भ. । श्वेतकेतकीफलं किञ्चिदुष्णं स्वादु मेह-
वातकफघ्नञ्च । वै. निघ. । “केतकी वातला
हृष्या तन्द्रा-निद्राकारी मता ।” अवि. १६ अ. ।
जातीपुष्पवर्त्त । जाम्बवीशृङ्ग शृङ्ग । रा. नि.
व. १० ।

केतकफलम् । स्त्री । कुचेलके । कुंठिना ।
च. द. अमरीचि, कषा, घृते । केतकीफले । तच्च
विदीपविषघ्नम् । च. सु. २७ अ. ।

केतकाद्यतेलम् । स्त्री । वातश्यायधिकारे ।
तेलं ४ श. कायार्थं—केतकीमूलं वाय्वालकाति-
बलानां प्र. ४२ प. २ कथं १० भा. पाकार्यं जलं

१२८ श. प्र. १६ श. काञ्चिकं १६ श. यथाविधि
तेलं पचेत् । तैलमिदमकास्कात्वात् तुल्येन कायेन
तुषोदके साध्यं भवति । च. द. वा. व्या. चि. ।

केतनम् । स्त्री । चिह्ने । स्थाने । हे. च. ।

केतुः । पुं । अग्निमये । र. मा. । रोणे । पौडा-
याम् । उत्पाते । चिह्ने । हे. ।

केतुग्रहवल्लभम् । स्त्री । वेदव्यर्थे । भा. पू.
१ भ. ।

केतुतारा । स्त्री । धूमकेतौ ।

केतुभः । पुं । मेषे । शब्दमा. ।

केतुरजम् । स्त्री । वेदव्यर्थे । प. सु. ।

केतुवसनः । पुं । पताकायाम् ।

केदारः । वि. काणे । टेरेके । श. र. । पुं ।
वनस्वतिविशेषे । अम. ।

केदारः । पुं । अद्री । कण्टके । उषा कण्ट ।
मालभूमिविशेषे । आलवाले । मं । केदारशाली ।
आश्विन । वै. निघ. ।

केदारकः । पुं । केदारजातषष्टिकधान्यजाति-
मेदे । सु. सू. ४६ अ. । गुणाः—कटुकः । See
केदारशालिः ।

केदारकटुका । स्त्री । कटुका । रा. नि. व. ६ ।

केदारखण्डम् । पुं । बृहत्कालवालविशेष ।
वीथ ।

केदारजम् । स्त्री । पञ्चकाष्ठे । रा. नि. व. १२ ।

केदारजलम् । स्त्री । तद्देशस्थजले । गुणाः—
विपाके स्वादु गुण दोषदह । तद्देव बहसुक्तं
विशेषेण दोषदं भवेत् । रा. नि. व. १४ ।

केदारभूमिः । स्त्री । मालवे ।

केदारशालिः । पुं । केदारचन्दनशालिधान्ये ।
उन्नतशृङ्ग शालिधान्ये, आश्विन शान, (वाटे
शान) । गुणाः—मधुरा हृष्या बल्याः पित्तवर्धनाः
इषक्तपाथा अल्पमला गुरवः कफघ्नाश्च । रा. नि.
व. १६ । धान्यं—मधुरं शीतलं रुचिकरं सन्ध-
वर्धनम् । वै. निघ. । “केदारप्रभवा रुचा वात-
पित्तविनाशिनः । रक्तपित्तविकारघ्नाः वातलाः
कफकारकाः ॥” अवि. १५ अ. ।

केना (नौ) । स्त्री । पतशाकविशेषे । गुणाः—
मधुरा शीता रुचा सन्धवर्धनी च । वै. निघ. ।

केनारः । पुं । शिरःकपोलसन्निधौ । मे. ।

केनिपातः (कः) । पुं । अरिने । शब्दर. ।

केन्दुः (कः) (रः) । पुं । (Diospyros
Glutinosa.) तिन्दुके । ठेण, गांव । श. र. ।
श. च. ।

केमुकः (का) । वि. केमुककन्दे उत्तरदेश-
ख्याते । केण्डे गाड । हिं कीवी, केमुआ ।
तत्पर्यायः—पेचुकः, पेचुनी, पेचुः, पेचिका,
दलसारिणी, केचुकः । र. । प्र. चिकट्टाद्यमीदके ।
गुणाः—मधुरा हृष्या कटुपाका तिक्ता शीता लघुः
पाचिका दीपनी याहिणी हृद्या वातला कफपित्त
ज्वरघ्नी प्रमेहकुष्ठकासघ्नी रक्तरोगघ्नी पित्तभ्रमं
पिपासाञ्च नाशयेत् । वै. निघ. । मूलं—
“केमुकं कटुकं पाके तिक्तं याहि हिंसं लघु ।
दीपनं पाचनं हृद्यं कफपित्तज्वरापहं । कुष्ठकास-
प्रमेहनाशनं वातलघुटु ॥” भा. पू. १ भ. कफ-
पित्तघ्नं रोचनं अग्निदीपनञ्च । राज. । मधुरं
रुचमच्छं शीतलं मेदकं ग्राहकं रुच्यं गुरुपित्त-
कफघ्नं वातघ्नञ्च । वै. निघ. ।

केम्बुकम् । स्त्री । पूगे । भा. म. २ भ. सू. क. चि. ।

केयूरम् । स्त्री । अलङ्कारविशेषे । तत्पर्यायः
—अङ्गदम् (अ.) । ताड, तांश, अनख ।

केलटम् । स्त्री । कुसुमवीजे । वै. निघ. ।

केलटकः । पुं । केमुककन्दे । वै. निघ. ।

केलासः । पुं । स्फटिकमणौ । वै. निघ. ।

केलिः । स्त्री । पृथिव्याम् । शब्दर. ।

केलिकः (किलः) । पुं । अशीकवृक्षे । वै.
निघ. ।

केलिकदम्बः । पुं । कदम्बविशेषे । के. । See
कदम्बः ।

केलिकिणः (कीर्णः) । पुं । उष्ट्रे । वै. निघ. ।
हे. च. ।

केलिपिकः । पुं । कीकिले ।

केलिहृत् । पुं । केलिकदम्बे । केनिकम् ।
श. र. ।

केलूट(क)म् । स्त्री, पुं । कन्दशाकविशेषे ।
केभूरुक्कम् । जलीदुम्बरे । वै. निघ. ।

केवलद्रव्यम् । स्त्री । मरिचे । श. र. ।

केवा (विका)। स्त्री। केवार् इति कीङ्गदेशे
ख्याते पुष्पवृक्षविशेषे। तत्पथ्यायः—कविका,
केवी, भृङ्गारः वृषवृक्षभा, भृङ्गमारी, महागन्धा,
राजकन्धा, अलिवाहिनी। गुणाः—मधुराशीतलो
दाहपित्तशमनी वातशोथघ्नो हृदि शोच। रा. नि.
व. १०।

केवु(वू)कः (का)। पुं, स्त्री। पत्तरे। आनिष्।
सि. यो. क्रमि. चि। केमुके। कौडे, केउताश।
च. सू. ४अ. क्रमिघ्नगणः।

केशः। पुं। ज्वरे। वां। प. सु. कुन्तले।
मे.। बाले। हृण। रा. नि. व. १८। स तु गभंश्च
शिशोरष्टाभिर्मांसैः जायते। सुखशोधः।

केशकारः। पुं। इक्षुविशेषे। हिं कुशियार।
गुणाः—गुरु शीतः रक्तपित्तघ्नयज्ञश्च। भा.।

केशकारौ। स्त्री। रोहिण्याम्। वै. निघ.।

केशकौटः। पुं। Louse. उकुणे।

केशगर्भकः। पुं। कवथ्याम्। चिका.। श्लोनाक-
वृक्षे। छागे। उत्कुणे।

केशघ्नम्। स्त्री। इन्द्रलुप्तरोगे। टैङ्क पोका।
रा. नि. व. २०।

केशच्छित्। पुं। नापिते। श. मा.।

केशटः। पुं। उकुणे। छागे। मे.। श्लोनाक-
वृक्षे। चिका.।

केशधारिणी। स्त्री। दुर्गपुण्याम्। श.।
केशशुद्धे।

केशष्टत्। पुं। मस्तके। भूतकेशे। श. च.।

केशनाम। स्त्री। ज्वरे। वां। अम.।

केशपक्षः। पुं। केशसमूहे। अम.।

केशपर्णी। स्त्री। अपामार्गवृक्षे, रक्षापामार्गे।
भा. पू. १भ.।

केशपाशः। पुं। केशभारे। अम.।

केशपाशी। स्त्री। शिरोमध्यस्थशिखायाम्।
हृङ्। अम.।

केशफला। स्त्री। कोषफलायाम्। के.।
राजकोषांतकी।

केशभूः (भृत्)। स्त्री. पुं। मस्तके। रा. नि.
व. १८।

केशमथनी। स्त्री। शमीवृक्षे। भौरे शां।
रा. नि. व. ८।

केशमार्ज्जक(न)म्। स्त्री। कज्जलिकायाम्।
कौकुरे, छिद्रुणी। हला.।

केशमुष्टिः (कः)। पुं। विषमुष्टिनामपत्रशाक-
चुपे, महानिम्बे। पोण्डानिम्ब.। मं वकानीनिव।
रा. नि. व. ४८।

केशयन्त्रम्। स्त्री। उपविषादिशोधनार्थं यन्त्र-
विशेषे। लक्षणं यथा—“धान्यपरितसुखाख्यां
सुसुखायां सुखोपरि। सुदुग्धेनोरिकेलस्य खर्परे
विसमर्हयेत्। केशी दुग्धे भूतो यस्मात् केशयन्त्रं
तथा स्मृतम् ॥” वै. चन्द्रिका।

केशरः। पुं, स्त्री। नागकेशरवृक्षे। मे.। च. सू.
५ अ.। वकुलवृक्षे। सु. सू. २८ अ. एलादि.।
पुन्नागवृक्षे। हारा.। किञ्जल्के। भा. पू. १भ.।
सिंहकेशे। मे.। हिङ्गुवृक्षे। च. टौ. भ.।

केशरङ्गः। पुं। केशराजे। भृङ्गराजे।

केशरङ्गिनौ। स्त्री। सहदेवीलतायाम्।

केशरञ्जनः। पुं। भृङ्गराजे। भौमराज.।
रा. नि. व. ४। नीलभित्तिनाम्। वै. निघ.।

केशरपाकः। पुं। वाजीकरणपाकविशेषे।

केशरा। स्त्री। नागरसुलायाम्। रा. नि. व. ६।

केशरागः। पुं। भृङ्गराजवृक्षे। भा. गण्डमा. चि.।

केशराजः। पुं। खनामख्याति शाकविशेषे।

केकुत्रे। हिं मेगरिया। उत्. कलाकेशदुरा।

सा. कौ.। तत्पथ्यायः—भृङ्गराजः, भृङ्गः, पचक्रः,
मार्कुरः, मार्कः (र.), मार्कवः (अ.), नागसारः,
परकः, भृङ्गसीदरः (वि), केशरञ्जनः, केशः,
कुन्तलवर्जनः (वै.), अङ्गारकः, एकरजः, करञ्जकः,
भृङ्गरजः, भृङ्गारः (ज), अजागरः, भृङ्गराजः,
मार्कुरः (शब्दर.) भृङ्गाहः, पितृप्रियः। गुणाः—
तिक्तोष्णः चक्षुष्यः केशरञ्जनः कफामशोथविघ्नः।
तव नीली रसायनः। रा. नि. व. ४। आग्नेयः केशः
चक्षुर्हितः पाण्डुकफघ्नः रसायनश्च। राज.। भृङ्ग-
राजि। भौमराज.। र. मा.।

केश(स)रान्नः। पुं। मातुलुङ्गवृक्षे। जटा.।

केशराह्वयम्। स्त्री। बालके। वां। स. चि.
६ अ.।

केश(स)रौ (श्न)। पुं। पुन्नागवृक्षे। नागकेशरै.
घोटके। मे.। जलचरपक्षिविशेषे। च. सू.
२७ अ.। रक्तशिशौ। रा. नि. व. ७। मातुलुङ्ग-
वृक्षे। मद. व. ६। सिंह.। रत्ना.। वानरभेदे
वै. निघ.।

केशरुहा। स्त्री। भद्रदन्तवृक्षे। वड् मञ्जोशां।
रा. नि. व. ६। महाबलायाम्। शौरङ्गकाकु-
निशा। महानील्याम्। वै. निघ.।

केशरुदकः। पुं। कासमद् वृक्षे। वै. निघ.।

केशरूपा। स्त्री। वन्ताकनामचुपे। अत्रशां।
रा. नि. व. ५।

केशवः। पुं। सरपुन्नागवृक्षे। वायसे। “वायसे
केशवेऽर्जुने” मे.। नागकेशरवृक्षे। प. सु.।

केशवन्धम्। स्त्री। केशविन्यासे। पोण्।

केशवप्रिया। स्त्री। गीरीचनयाम्। प. सु.।

केशवर्धिनौ। स्त्री। महाबलालतायाम्। रा.
नि. व. ४।

केशवायुधः। पुं। आसवृक्ष.। श. मा.।

केशवालयः (वासः)। पुं। अश्वत्थवृक्षे।
चिका.। जटा.।

केशशौक्ताम्। स्त्री। पलिते। रा. नि. व. १८।

केशसौमन्तकज्वरः। पुं। असाध्यज्वरविशेषे।
यस्मिन् ज्वरे केशाः सौमन्तकता भवन्ति स ज्वरः।
“ज्वरः क्षीणस्य शूनस्य गम्भीरो देघराचिकः।
असाध्यो बलवान् यस्य केशसौमन्तकज्वरः ॥” मा.
नि.। “केशाः सौमन्तिनी यस्य सङ्घिसे विनते
भुवी। लुनन्ति चाक्षिपन्त्याणि सोऽचिराद्याति
मृत्यवे ॥” तन्नान्तरात्। विज. र.।

केशहन्नि(हत्)फला। स्त्री। महाशमीवृक्षे।
वै. निघ.।

केशहन्तौ। स्त्री। शमीवृक्षे। रा. नि. व. ८।

केशहस्तः। पुं। केशसमूहे। अ.। हृन्मत्र
गोश.।

केशा। स्त्री। जटामास्याम्। वै. निघ.।

केशाख्यम्। स्त्री। ज्वरे। वां। रत्ना.।
“भृङ्गकेशाख्यनिगुच्छी” मेघ. अचिल्यशक्तिरसि।

केशादः। पुं। कौ.। वै. निघ.।

केशापहा। स्त्री। शमीवृक्षे। वै. निघ.।

केशारिः। पुं। नागकेशरै.। वै. निघ.।

केशारुहा। स्त्री। महाबलाचुपे। रा. नि. व. ४।

केशार्हा। स्त्री। महानीलीचुपे। वड् नील।
रा. नि. व. ४।

केशालिः। पुं। भृङ्गराजे। भौमराज.। वै.
निघ.।

केशाह्वम्। स्त्री। बालके। वां। वै. निघ.।

केशिकः। पुं। केशरौ। केकुत्र.। प. सु.। चि।
प्रशस्तकेशयुक्ते। अम.।

केशिका। स्त्री। शताव्याम्। रा. नि. व. ४।

केशिनी। स्त्री। जटामास्याम्। रा. नि. व. १२।
बन्धायाम्। वै. निघ.।

केशी। स्त्री। शूकशिव्याम्। आनाकुनी।
र. मा.। जटामास्याम्। कुटुम्भ.। रा. नि.
व. १२। च. द.। सि. यो. महापेशाचष्टे। वा.
उ. ६ अ.। महाशताव्याम्। आमातके। वै.
निघ.। नीलीवृक्षे। रा. नि. व. ६। चौरपुण्याम्।
अम.।

केशोच्चयः। पुं। केशसमूहे। हे.।

केश्यः। पुं। सार्वचुपे। भौमराज.। रा. नि.
व. ४। असनशालि.। वै. निघ.। स्त्री। कथा-
गुण्णि.। रा. नि. व. १२। ज्वरे.। वां।
रा. नि. व. १०।

केशरम्। स्त्री. पुं। नागकेशरपुष्पे। रा. नि. व.
६। वै. निघ.। वा. व्या. षड्शीतिगुण्णुलौ।
किञ्जल्के। अश्वकेगत्र.। सि. यो. कल्याणष्टे।
वकुलवृक्षे। रा. नि. व. १०। कासीसे। स्वर्णे।
रा. नि. व. ११। पुन्नागवृक्षे। अम.। मातुलुङ्ग-
वृक्षे। लेव् शां। रा. नि. व. ११। हिङ्गुनि।
सिंहच्छटायाम्। मे.।

केशरवरम्। स्त्री। कुङ्कुमे। रा. नि. व. १२।

केशरान्नः। पुं। वीजपूरके। रा.। दाहिल्ये।
के.।

केशरिका। स्त्री। महाबलाचुपे। रा. नि.
व. ४। सहदेवीलतायाम्।

केशरिसुतः। पुं। हनूमति.। हे. च.।

केशरौ (न)। पुं। सिंह.। घोटके। पुन्नागवृक्षे।
नागकेशरवृक्षे। रक्तशिशौ। रा.।

कैसरोच्छटा । स्त्री । सुखायां । नागरसुखायाम् ।
वै. निघ. ।

कैसूरः । पुं । कशेरु । केसुर । कैसूरः स्यात् ।
पौतरसी गौरी इत्यः कशेरुकः । द्रव्याभि. ।

कैङ्कः । पुं । गरगण्ड इति ख्याति इति । गर-
गण्ड । सु. सू. २६ अ. ।

कैटजः । पुं । कुटजवृक्षे । कुडुचि ग्राह ।
भा. पू. १५. ।

कैट(ङ्)र्थः । पुं । स्वनामप्रसिद्धे महानिख-
विशेषे । फलितमहानिख, गोरानिख । कं कथाद्विवेच
वै. निघ. अपस्मा. चि. वचाद्यष्टते । गुणाः—कटु-
तिक्तकषायः शीतलो लघुः तापघ्नः शीघ्रकुष्ठरक्त-
क्षमिभूतविषघ्नश्च । रा. नि. व. २ । शीतलस्तिक्तः
कटुः तुवरः लघुः दाहघ्नः कृमिघ्नः सन्ताप-
विषघ्नश्च । श्वेतपाटलवृक्षे । वै. निघ. । कटुफलवृक्षे ।
रा. नि. व. २ । च. सू. ४ अ. । भा. म. बाल-चि. ।
मदनवृक्षे । रा. नि. व. ८ महाभस्मातकगुडः ।
पूतीकरञ्जे । कृष्णकटभीवृक्षे रा. नि. व. २ ।
घृतकरञ्जे । कामुकै । लघुकाश्मर्याम् । रा. नि.
व. २२ ।

कैतकम् । स्त्री । कैतकीपुष्पे । राज. । शृगाल-
कोल्याम् । अंग्राकून् ।

कैतवम् । स्त्री । कुसुदे । वैदूर्यमणौ । रा. नि. व.
१२ । राजिकायाम् । रा. नि. व. १२ ।

कैदारः । पुं । कैदारशालिधान्ये । आश्विन शान ।
षष्टिकथान्ये । षष्टे शान । गुणाः—कैदारा
मधुरा हृद्या बल्याः पित्तनिवर्हणाः । ईषत्कषाया-
स्तरसा गुर्वः कफशकलाः । सु. सू. ४६ अ. । स्त्री ।
पञ्चकाष्ठ । प. सु. ।

कैपीला । स्त्री । कृष्णचिह्नतायाम् । वै. निघ. ।

कैरली । स्त्री । विडङ्गायाम् । रा. नि. व. ६ ।

कैरवम् । स्त्री । विडङ्गे । कुसुदे । श्ना फूल,
आलूक फूल । रत्ना । श्वेतपत्रे । हे. च. ।
श्वेतकुसुदे । श्वेत कुन्दि । भा. पू. १५. । रा.
नि. व. १० ।

कैरविका । स्त्री । कुसुदिन्याम् । छोटिकुनौर
काङ् । भा. पू. १५. ।

कैरविणी । स्त्री । उत्पलिन्याम् । कुन्नी वा
कुशुदफूलरुखाङ् । रा. नि. व. १० ।

कैरविणीफलम् । स्त्री । कुसुदबीजे । तेलो
वौचि, डेटे । हिं मेट । भा. ।

कैरवौ । स्त्री । मेथिकायाम् । मेति । प. सु. ।
चन्द्रिकायाम् । मे. । (विन्) पुं । चन्द्रे ।

कैरवौकन्दः । पुं । तैलकन्दे । रा. नि.
व. ७ ।

कैराटः (कः) । पुं । करवीरवृक्षे, स्थावरविष-
भेदे । हिं. च. ।

कैरातः (कः) । पुं । जलपत्तिविशेषे । च. सू.
२७ अ. । भुनिखे । छिन्नता । रा. नि. व. २ ।
बलवति पुरुषे । हारा । स्त्री श्वरचन्दने । रा.
नि. व. १२ ।

कैरातचन्दनम् । स्त्री, पुं । नातिपीतचन्दने
कोङ्कणं ख्याते । श्वरचन्दनम् । गुणाः—“शीतलश्च
तिक्तः कान्तिकरी मतः । विचर्चिकाकुष्ठकण्डूकफ-
दहविषाघ्नः । रक्तपित्तकृमिघ्नपित्तघ्नज्वर-
दाहदः ॥” वै. निघ. । See श्वरचन्दनम् ।

कैरालम् । स्त्री । विडङ्गे । वै. निघ. ।

कैरालौ । स्त्री । भुनिखे । विडङ्गायाम् । रा.
नि. व. ६ ।

कैवर्त्तः । पुं । महानिखे । वै. निघ. ।

कैवर्त्तम(सु)स्त(क)म् । स्त्री । कैवर्त्तिकायाम्,
जलजमुस्ताभेदे । केकुटभूता, केकुटभूता ।
श. र. । तत्पर्यायः,—वन्, सितपुष्पं (ज),
कैवर्त्तसुस्तकं, कैवर्त्तसुस्तकं (शब्दर.), कुटनटं,
दशपुर्, वालिच, परिपेलवं, पुर्व, गोपुरं, गोनहं
(अ.), कैवर्त्ती (वै.), दाशपुर्, दासपुर्, परिपेलं,
परिपेलं, कैवर्त्तसुस्तकं, वनसम्भवं (र.), धान्यं,
शीतपुष्पं, जीर्णपुष्पं । गुणाः—हिंसं तित्तं कषायं
कटु कान्तिकरं कफघ्नं पित्तघ्नं रक्तदोषवैषर्पकुष्ठ-
कण्डूघ्नश्च । इदं विवृतकनानी इत्यस्य त्वक्
मुस्तकाकृतिः । “मुस्तावत्येवमुपशुक्ताभं स्यादि-
तुन्नकमिति” भा. पू. १५. ।

कैवर्त्तिका (ती) । स्त्री । (Cyperus ro-
tundus.) A kind of fragrant grass.
माखवे स्वनामख्यातजलजमुस्तायाम् । केकुटभूता,
केकुटभूता । अ. टी. भ. । गुणाः—लघुः हृद्या

कषाया कफघ्नी कास-श्यासघ्नी मन्दाग्रिहरी च ।
रा. नि. व. २ ।

कैवर्त्त(ती)मुस्त(क)म् । स्त्री । कैवर्त्तिका-
याम् । भा. पू. १५. ।

कैवलम् । स्त्री । विडङ्गे । रा. ना. ।

कैशिकम् । स्त्री । कैशसूत्रं । अ. ।

कैशिकौ । स्त्री । अधनीपयोग्यस्त्रधारायाम् ।
सु. सू. ८ अ. ।

कैशोरम् । स्त्री । एकादशान्दात्यस्यदशपर्यन्ते
वयसि । रा. नि. व. १८ ।

कैशोरको (गुग्गुलुः) । पुं । वातरक्तं हितः ।
पीटलीवृक्षगुग्गुलुः २ श. चिकित्सा २२. गुडूचौ
४ श. (एकच) वारि २६ श. अर्द्धशितः काथः (४८
श.) कर्त्तव्यः । काथं वस्त्रपूतङ्गत्वा तेन घृतमर्दित-
गुग्गुलुं गोलयित्वा पुनः पाकं कुर्यात् । घनोभूते
पाके श्वताय्ये तच्च चिकित्साचूर्णं प्र. ४ तो. विकट-
चूर्णं प्र. ४ तो. विडङ्गचूर्णं ४ तो. विडङ्गचूर्णं २ तो.
दन्तीमूलचूर्णं २ तो. गुडूचौचूर्णं ८ तो. प्रक्षेपी
देयः । च. द. सा. की. ।

कैषि(षो)का । स्त्री । आमातके । श्वरभूलमिति
केचित् । च. चि. ३ अ. ।

कैषौ । स्त्री । पाठायाम् । आकनादि । वै. निघ. ।

कोकः । पुं । खर्जूरवृक्षे । ज्येष्ठिकायाम् । भेके ।
मे. । ईडाभ्ये । षोडश षोडश । रा. नि. व. १६ ।
चक्रवाके । चिका. ।

कोकङ् । पुं । चमरपुच्छे । ज्येष्ठिकायाम् । कहु-

कोकवाचः । पुं । खर्जूर इति भाषा । तत्पर्यायः,—
जविनः, कोकवाचः, विलेशयः, चमरपुच्छः, लोमशः,
धूम्रवर्णकः । तन्मासगुणाः—आसानिलकासहरः
पित्तदाहकरश्च । रा. नि. व. १६ ।

कोकदन्ता । स्त्री । हस्तरञ्जके । श्वेतोपांता ।

कोकदेवः । पुं । अपोते । वनकपोते । रा. नि.
व. १६ ।

कोकनदम् । स्त्री । (Nelumbium spe-
ciosum.) रक्तपत्र । रक्तपत्रम् । रत्ना. । गुणाः—
कटु तिक्तं सधुवं शीतलं रक्तदोषघ्नं कफपित्त-
रातशमनं भस्मर्पणं हृद्यश्च । रा. नि. व. १० ।
“कोकनदमुक्तं मधुरं शीतं त्वर्यं कटु-तिक्तम् ।

हृद्यं तमेः करणं विस्कोटकरक्तदोषदाहहरं । वटः
कफपित्तविषर्पविषसन्तापघातनाशकरम् ॥” वै. निघ. ।

कोकबन्धुः । पुं । सूर्ये । श. । चक्रवाकपक्षिणि ।

कोकाग्रः । पुं । समशीलतुपे । रा. ।

कोकाहः । पुं । पाण्डुवर्णघोटके । कर्कश्यपर-
नामधेये शृङ्गाय । “श्वेतः कोकाह इत्युक्तः ।”
ज. द. ३ अ. । “सिते तु कर्ककोकाही ।”
हे. च. ।

कोकिलः । पुं । (Cuculus Indicus.)
खनानख्यातपक्षिणि । कोकिल । हिं कीडला ।
रत्ना. । तत्पर्यायः,—वनप्रियः, परभृतः, पिकः,
काकपुच्छः, कलघोषः, अलिभ्रुकः, कामजालः,
पञ्चमासः, मधुखरः, कुहूकण्डः, घोषयिदुः
(शब्दर.), कलध्वनिः, गातुः, अलिमकः, अलि-
पकः (मे.), अन्यभृतः, अचलवित्, मधुवनः (श.),
कासतालः, कुहूमुखः, मधुकण्टः, काकपुष्टः
(चि.), आहपुष्टः (दा.), मधुघोषः (शब्दमा.),
वसन्तघोषी (के.), परपुष्टः, कालः, वसन्तदूतः,
ताम्राक्षः, गन्धर्वः, मधुगायनः, वासन्तः, कलकण्ड,
कालाभ्यः, काकलीरवः, कुहूखरः, अन्यपुष्टः,
मत्तः, मदनपाठकः, कलखरः । रा. । तन्मासगुणाः—
“कोकिलः श्लेष्मलो ज्ञेयः पित्तसंशमनो मतः ।”
अति. २१ अ. । सविषसीस्यकौटभेदे । तद्दृष्टस्य
कफनिमित्तजा रोगा भवन्ति । सु. कल्प. ८ अ. ।
स्त्री । वदरीफलं । जटा. ।

कोकिलनयनः । पुं । कोकिलाचक्षुषे । कुलिश-
खाङ् । अ. टी. र. ।

कोकिला । स्त्री । काकोल्यां । कोकिलस्त्रियाम् ।
वै. निघ. ।

कोकिलानन्दः (वासः) । पुं । राजासहजे ।
रा. नि. व. ११ ।

कोकिलावर्त्तिः (ती) । स्त्री । नेवरीगे वर्त्ति-
विशेषे । “व्योषायथूर्णसिन्धुचिकित्साज्ञानसंयुता ।
गुडिका जलपिष्टेयं कोकिला तिमिरापहा ॥”
च. द. ।

कोकिलावासः । पुं । आसहजे ।

कोकिलाचः (कः) । पुं । (Hygrophila
spinosa Syn. Ruellia longifolia.)
अनामख्यातवृक्षे । कुलखाङ्, कुलकांटा,
गुलमर्दन । हिं कोकिलानिलखरः कोकिलाः तद्दीन

तालमाखना । सं कोलिसा । कं कुलुगीलिके । तं गोलिसिङ्गिचेट्टु, गोळिचेट्टु । उत्, कुलिरखा, माखुरेण । मद, । तत्पर्यायः,—इलुगन्वा, काण्डेचु, इचुर, चुरः (अ.), श्माली, श्माली, श्मालः, श्मालघण्टी, वज्रास्थि, श्माला, वज्र-कण्टकः, इचुर, इचुरकः, वज्रः, श्मालीका, पिके-चणा, पिक्किला (र.), कोकिलनयनः, कोकि-लाचकः (अ. टी.) । स तु श्वेतरक्तभेदेन द्विविधः । श्वेतस्य तस्य पर्यायः,—वीरतकः, विचुरः, चुरकः, श्मालपुष्पः, कुलाङ्कः । रक्तस्य तस्य पर्यायः,—कवकः, अतिच्छवकः । गुणाः—आमवातारक्तघ्नः । राज. । मधुरः शीतः पित्ततिसारजित् हृद्यः कफघ्नः बल्यः रुच्यः सन्तर्पणश्च । रा. नि. व. ५ । शीतलः वृष्यः स्वादुपित्तलः तिक्तः आमवातशीथा-श्मरीटणावातरक्तघ्नश्च । भा. पू. १५. । तद्बीज गुणः—शीतलं स्वादु कषायं तिक्तं गुरु गर्भस्थपनं हृद्यश्च । वै. निघ. ।

कोकिलाची । स्त्री । कोकिलाचबीज । कुण-थाङ्गवीज । हिं तालमाखना । श. र. ।

कोकिलेष्टा । स्त्री । महाजम्बूहचे । बड़ जाम गौह । रा. नि. व. ११ ।

कोकिलेक्षुः (कः) । पुं । कण्ठेचो । काजना हेरू । कोकिलाचक्षुपे । रा. नि. व. १४।५ ।

कोकिलोत्सवः । पुं । आमवचे । रा. नि. व. ११ ।

कोकुराहः । पुं । सुखपुण्ड्रकयुक्तश्वेताश्च । “कोकाहः पुण्ड्रकेणाशः कोकुराहः ।” ज. द. ३५. ।

कोङ्कणः । पुं । कोङ्कणदंशजीवमाश्च । ज. द. ६५. ।

कोचिला । स्त्री । कुचेलके । कुँटल । भेष, ज्व. चि. पानीयव्याम ।

कोटः । पुं । कोठरीगे । गुवाकवचे । चिका, ।

कोटजः । पुं । कुटजवचे । कुड़ुचि गौह । रा. नि. व. ८ ।

कोटरः । पुं, स्त्री । वज्रगह्वरे । भाँछेर कोट्टेर । अम. । तत्पर्यायः,—निष्कुहः (अ.), निर्गूढः, कोटरः (शब्दर.), प्रान्तरं, तरविवरम् (ज.) ।

कोट(ठ)रपुष्पो । स्त्री । वज्रदारकलतायाम् । बीजतात्रक । रा. नि. व. १ ।

कोटरवासिनो । स्त्री । श्वेतचिह्नतायाम् । वै. निघ. ।

कोटरी । स्त्री । नद्यायाम् स्त्रियाम् ।

कोट(ह)वी । स्त्री । नमस्त्रियां । नेस्टो मेद्रे । अम. ।

कोटिः (का) । स्त्री । सृक्कायाम् । पिङ्गि-शोक । रा. नि. व. १२ । वेदिकाख्ये गन्ध-द्रव्ये । मे. ।

कोटिकः । पुं । मण्डूकजातीयसविषकोटभेदे । स. कल्प. ८५. । See मण्डूकः । इन्द्रगोपकोटि । आवाङ्गे पोका । जटा. ।

कोटिबालिका । स्त्री । सरटे । वै. निघ. ।

कोटिरः । पुं । नकुले । इन्द्रगोपकोटि । मे. ।

कोटि(टी)वर्षा । स्त्री । पिङ्गिशाके । पिङ्गि-शोक । श. र. ।

कोटिहचकः । पुं । कुटजवचे । मद. व. १ ।

कोटिशः । पुं । लोभमेदने । टै. भरत. ।

कोटी । स्त्री । कुटजवचे । कुड़ुचि गौह । वै. निघ. । सृक्कायाम् । श. र. । शस्त्रायभागे । अ. टी. ।

कोटीरः (वः) । पुं । जटायाम् । विका. । किरौटे । हे. ।

कोटोडुम्बरः । पुं । यज्ञोदुम्बरे । भेष, स्त्रीरी, चि. ।

कोटारः । पुं । कूपे । हारा. । पुष्करिण्याः पाटके । मे. ।

कोठः । पुं । Aspecies of leprosy. Ringworm. चन्द्ररीगान्तगतचर्मरोगविशेष । तत्पर्यायः,—मण्डलकं (अ.), दुग्धमा, लग्दीषः चर्मदूषिका । रा. । तस्य लक्षणं यथा—“असम्यग् वमनोदीर्घपित्तञ्च आत्रनियतैः । मण्डलानि सक-खूनि रागवन्ति बह्वि च । उल्कोठः सानुबन्धु-कोठ इत्यभिधीयते ॥” मा. नि. । “वरटीदष्ट-कण्डूमांस्त्रिदोषकफपित्तात् । क्षणिकोत्पाद विनाशः कोठ इति विगद्यते ॥” भल्लुकीतन्त्रात् ।

कोठरः । पुं । वज्रीवचे । जौटकाङ्ग गौह । रा. नि. व. ८ ।

कोठरपुष्पो । स्त्री । वज्रदारके । रा. ।

कोणः । पुं । अस्त्रायभागे । अम. ।

कोणकुणः । पुं । उत्कुणे । उकुण । हे. च. ।

कोणः । वि. कुनखे । अ. टी. ।

कोथः । पुं । पूतीभावः । शू. भा. म. ४५. नासारो, चि. । “विह्वेदकोथावथवापि यव ।” नेत्ररीगभेदे । (कटो.) मे. । दुर्गन्धभेदे । पाके । सु. नि. ४५. । वि. मथिते । शठिते । हे. च. ।

कोदकारः । पुं । अश्वाकारमृगभेदे । वै. निघ. ।

कोदण्डः । पुं, स्त्री । अ. वि. । जू. म. ।

कोदालकः । पुं । (Paspalum scrobicu-

कोदवः । पुं । (Paspalum scrobicu-

latum.) कोरदूषकापरनामधेय-

धान्यविशेष । कोदो धान । सं कोदव । कं

हारक । तत्पर्यायः,—कोरदूषः (अ.), कुदवः

(अ. टी.) कोरदूषकः, कोरदूषः (शब्दर.), कोदारः,

कोदालः (सुश्रु.), कुदालः, मदनायकः, उदालः,

वनकोदवः । देशविशेषे तस्य नाना भेदाः कृताः ।

गुणाः—वातलो याही हिमः पित्तकफघ्नश्च । भा. ।

अतिग्राहि वातलश्च । राज. । “कोद्वो रुचो

ग्राही स्यात् रक्तपित्तविशोधनः । नात्यन्तकफघ्नत्-

प्रोक्तो रुच्यः स्वादुः प्रकीर्तितः ॥” अ. वि. ५५. ।

सन्धिवन्धशिथिलकरत्नात् विकाशौ याही स्रग्-

शीतलो विषापहश्च । वा. धान्यव । मधुरः तिक्तः

ब्रणिको पथ्यः कफपित्तहरः रुच्यः वातलः गुरुः

मोहजघ्नश्च । रा. नि. व. १६ । “ग्लानिमुच्छी-

करं सद्यः कोद्वं न हितं मतम् ॥” अ. वि. १२५. ।

कोद्वमण्डः । पुं, स्त्री । कोद्वधान्यकृतमण्डे ।

कोदो धानेन मण्ड । गुणाः—मूर्च्छाग्लानि-

जननः । वै. निघ. ।

कोद्विकम् । स्त्री । सौवर्चललवणे । वै. निघ. ।

कोद्वभक्तः । पुं, स्त्री । कोद्ववान्ने । कटोत्र

भा. । सं हरकाचाभात । गुणाः—“कोद्वभक्तो

रुचिकरी मधुरस्तु प्रमिहहा । सूवदीषट्पाच्छर्हि-

कफवातामदाहनुत् ॥” वै. निघ. ।

कोनफलम् । स्त्री । रक्ताली । वै. निघ. ।

कोना(नी)लः । पुं । वर्तिकाख्ये जलपक्षिणि ।

वै. निघ. ।

कोनालिः । स्त्री । कुष्ठविहितमन्त्रद्रव्ये । सु.

चि. १० अ. ।

कोपः । पुं । क्रोधः । अम. ।

कोपनः । पुं । ग्रन्थिपर्णे । गौटैना । वि.

कुर्व । जटा. । वै. निघ. ।

कोपनकः । पुं । चौराख्यगन्धद्रव्ये । गौटैना ।

हिं चोरा । रा. नि. व. १२ ।

कोपना । स्त्री । रक्तकरवीरि । वै. निघ. ।

कोपलता । स्त्री । कर्णकोटलतायाम् । कर्ण-

छिद्र, कर्णकोट । रा. नि. व. ३ ।

कोपि(पो)नः । पुं । जलकपीते । रा. नि.

व. १८ ।

कोमम् । स्त्री । पिपासास्थाने । अ. टी. ।

कोमलम् । स्त्री । जले । मे. । वि. अकठिने ।

तत्पर्यायः,—सुकुमारः, मृदुलः, मृदुः (अ.),

पेलवः (ज.) ।

कोमलकम् । स्त्री । मृणाले । पट्टमर डौठा ।

श. र. । पद्मकाष्ठे । वै. निघ. ।

कोमलकदलम् । स्त्री । बालकदलफले । कठि-

कला । सं कोमलकैले । गुणाः—शीतमधुर-

कषायरुच्यान् पित्तघ्नश्च । वै. निघ. ।

कोमलदलम् । स्त्री । पद्मे । वै. निघ. ।

कोमलनारिकेलम् । स्त्री । बालनारिकेल ।

कोमलपत्रकः । पुं । शिग्रो । मज्जिना गौह ।

रा. नि. व. ७ ।

कोमलप्रसवः । पुं । श्वेतस्निग्धा । वै. निघ. ।

कोमलवल्कला (लो) । स्त्री । लवलीवचे ।

लोण्डाङ्ग । भा. ।

कोमला । स्त्री । चौरिकायाम् । शीकरे । श.

च. । चौरिण्यां । शिनी । खर्जूरिकायां । वै. निघ. ।

कोमलेक्षुः । पुं । इक्षुविशेष । कठि हेरू ।

गुणाः—“कोमलेक्षुर्मेदकफमेहकारी च कीर्तितः ।

तरुणस्तु मधुः प्रोक्तः किञ्चित्कटुश्च वातघ्नः । पित्तं

नाशयतीत्येवं स वज्री वीर्यवर्द्धकः । रक्तपित्तहरी

बल्यो चतनाशकरी मतः ॥” वै. निघ. ।

कोमासिका । स्त्री । जालिकायाम् । फट्णर

जालि । हारा. ।

कोयष्टिः (कः) । पुं । जलकुम्भे । कौंठा

पांथी । अयं प्रतुदगुणः । सु. सू. ४६ अ. । च.

स. २७ अ. ।

कोरकः । पुं. लो. काकाव्याम्. कौकली।
कण्ठे। कौण्ड। अम. शृणालि। मे. चकोर-
पक्षिणि। वै. निघ.। कोरनामगन्धद्रव्ये। जटा।
कोरकवृक्षः । पुं। इडुदीवले। वै. निघ.।
कोरकरीकः । पुं। भद्रसुक्तके। नागप्रभृता।
कोरङ्गी । स्त्री। सूक्ष्मायाम्। रा. नि. व. २३।
पिप्पल्याम्। रा. नि. व. ६।
कोरङ्गी । स्त्री। कोरङ्गिकायां। कौण्ड। नाम्।
वै. निघ.।

कोरङ्गटो । स्त्री। वदरीवृक्षे। मद. व. ६।
कोरदूषः (पकः, थः) । पुं। कीदवे। रा.
नि. व. १६। च. द. र. पि. चि.। कीदवधान्ये।
कफो धान वा छोटो भूटो। रत्ना. गुणाः—
“कोरदूषस्तु मधुरः शीतो याही गुणमत्तः। तिलो
ब्रण्यथ कक्षय कफपित्तविषापहः। मूत्रकृच्छरः
श्रीक्री जोषयार्थं खलुः स्मृतः॥” वै. निघ.।
कोरदुष्कः । पुं। कीदवे। शब्दर.।
कोरसन्धिः । पुं। गत्तं। गत्तकारसन्धौ।
“अङ्गुलिमणिवन्धुसुखफलातुर्धरं कोरसन्धिः॥”
सु. शा. प्र. अ.।
कोरिमदः । पुं। कासमहं। प. सु.।
कोर्दवः । पुं। कीदवे। शब्दर.।

कोल(क)म् । स्त्री। तिलकमाने। १. तौला।
प. प्र.। “अयस्मिन् चूषणकोलभागेः॥” सि. यो.
पाण्डु. चि.। मरिचै। चव्ये। रा. नि. व. ६।
वदरफले। रत्ना. क्रीडं। मेलके। चितके।
ककीले। मे.। रा. नि. व. १२। १६। वै. निघ. २४.
पाण्डु. चि. लोहादिचूर्णं। अङ्गीले। गजपिपल्याम्।
पिप्पल्याम्। राजवदरे। नखि. पुं। वदरवृक्षे।
कुल गाह्। र. मा.। वा. चि. १५.। “कोल-
सूक्ष्माक्षकलशी।” वदरास्थिशले। “कोलवक्-
मज्जा।” रस. र. बाल. चि.। च. द. पाण्डु.
चि.। “वृषणकोलभागेः॥” टङ्गद्वयपरिमाणा।
“नङ्गयङ्गुल उच्यते।” प. प्र. १५.। यराहं।
रत्ना. कुण्डले। सा. कौ. गुदभं. चि. चाङ्गीरी-
घृते। अङ्गीलवृक्षे। बहुवारवृक्षे। जटा.।

कोलकन्दः । पुं। खनामख्यातमहाकन्दशक-
विशेषे। पुटालुरिति काश्मीरे ख्यातः। उश्नात्र
आनु। मं. पुटगेडु। तत्पर्यायः—क्रिमिन्नः,

पञ्जलः, वस्त्रपञ्जलः, पुटालुः, सुपुटः, पुटकन्दः।
गुणाः—कटुः लघुः क्षुमिन्नः दान्तिन्नः कर्हिन्नः
विषदीपकः। रा. नि. व. ७।

कोलकर्कटिका (टो) । स्त्री। मधुखर्जुरि-
कावृक्षे। रा. नि. व. ११।

कोलका । स्त्री। शुक्लशुक्रशिव्याम्। वै. निघ.।

कोलगजिनो । स्त्री। गजपिपल्यां। वै. निघ.।

कोलङ्कः । पुं। आमलकवृक्षे। वै. निघ.।

कोलतैलम् । स्त्री। वदरीबीजतैले। गुणः विमो-
तकतैलवत्।

कोलदलम् । स्त्री। नखीनामगन्धद्रव्यं। अम.।

कोलद्वयम् । स्त्री। कर्षे। इहे तौला। भा.।

कोलनाशिका । स्त्री। वङ्गनीवृक्षे। हारा.।

कोलपुच्छः । पुं। कङ्कपक्षिणि। “कोलपुच्छस्तु
कङ्कः स्यात्॥” हारा.।

कोलबालुकः । पुं। कुङ्कुमं। वै. निघ.।

कोलमज्जा । पुं। वदरास्थिशले। कुलगाह्
आंतित्र शीम। सि. यो. हि. आस. चि.। “कोल-
मज्जाजन लाजा।” गुणाः—“कोलमज्जा तु मधुरः
पित्तच्छर्दिहृत्क्षपहः॥” राज.। “वषायो मधुरो
मज्जा कोलानां पित्तनाशनः। तृणाच्छर्दोनि-
घ्नश्च॥” सु. मू. ७६. अ.।

कोलमूलम् । स्त्री। पिप्पलीमूलं। रा. नि.
व. ६।

कोलमूला । स्त्री। पिप्पलीमूलं। रा.।

कोलवल्लिका (लौ) । स्त्री। (Scindapsus
officinalis. Syn. Pothos officinalis.)
गजपिपल्याम्। प. सु.। चव्ये। रा. नि. व. ६।
च. चि. ३५.।

कोलाशम्बिः (म्बो) । स्त्री। कपिकच्छौ।
आनाकुशी गाह्। हिं सुरवाग्नेवि। मद. व. १।
शिल्वीभेदे। उद्देश्यात्रे शिम्, कटोत्रा शिम्।
तत्पर्यायः—कृतफला, खट्टा, एकरपादिका,
काकाण्डोष्ठा, दधिपुष्पो, काकाण्डा, पर्यङ्क-
पादिका। गुणाः—वातघ्नी गुरुक्षणा वातकफघ्नी
शुक्राग्निमान्द्यहृत् बल्या रुचिजनत्। भा.। वातघ्नी
गुरुः उष्णा कफपित्तकरी च। रा. नि. व. ३।

कोला । स्त्री। वदरीवृक्षे। श. र.। पिप्पल्याम्।

रा. नि. व. ६। अद्यावद्व्याम्। (श्रीशक्रमुष्ठी।
रा. नि. व. ५। चव्ये। भा. पू. १४.।

कोलात्मजः । पुं। वदरफले। वै. निघ.।

कोलादिमण्डुरम् । स्त्री। परिणामशु-
द्धितम्। कोला चविका, यथिकं पिप्पलीमूलं,
चपला पिपला, चारी धवचारः, सुरभिजलं
गोमूत्रं, स्पष्टम्। च. द. परिणामशु. चि.।
शोधितमण्डुरं १० तौ. शुद्धोपिपलीचव्यपिपली-
मूलयवचाराणां प्र. २ तौ. गोमूत्रं ८० तौ. (१३.।

कोलास्थि । स्त्री। वदरास्थिनि। कुलगाह् आंति-
त्र, यो. कर्हि. चि.।

कोलाहलः । पुं। भूकदम्बे। कुक्षिशिम्।
वै. निघ.।

कोलिः (लौ) । पुं, स्त्री। वदरीवृक्षे। कुल-
गाह्। विका.। अ. टौ. भ.।

कोलिका । स्त्री। घण्टावदरे। शशाङ्कम्।
वै. निघ.।

कोलिपत्रम् । स्त्री। वदरीपत्रे। नखीनाम-
गन्धद्रव्ये।

कोलो । स्त्री। कोलिवृक्षे। अ. टौ. भ.।

कोल्या । स्त्री। पिप्पल्याम्। र.।

कोविदः । पुं। तिलकवृक्षे। वै. निघ.।

कोविदारः (कः) । पुं। (Bauhinia va-
riegata.) A species of ebony. काञ्च-
नारभेदे, रक्तकाञ्चनभेदे। भा.। ब्रह्म काञ्चन
भेदः। हिं कचनारभेदः। मं. क काञ्चु, कीचाले।
ते देवकाञ्चन। तत्पर्यायः—चमरिकः, कुहालः,
युगपचकः (अ.) युगपत्रः (हं), काञ्चनालः, ताम-
पुष्पः, कुहारः, रक्तकाञ्चनः (ज.), चम्पः (शब्दमा.),
विदलः (शब्दर.), काञ्चनारः, कनकारकः, काञ्च-
पुष्पः, करकः, काण्डारः, यमच्छदः। गुणाः—
“दोषनः स्यात् कषायो ब्रणरोपणः। संघाही
सारकः स्वादुः पर्यशकैषु चोत्तमः। मूत्रकृच्छ-
विदोषघ्न शोध दाहं कफ तथ। वातं हरेत् पुष्प-
गुणा रक्तकाञ्चनपुष्पवत्॥” वै. निघ.। धारकः
रुचिकरः रक्तपित्ते पथ्यश्च। राज.। तैलगुणाः
विमोतकतैलवत्। See काञ्चनारः।

कोशः (कः) । पुं। चर्मकोशः। भा. म. ४ भ.।
“मनेरधस्ताकोशस्तु॥” कुल्ले। पात्रे। जाति-

कोशे। वै. निघ. २४. चव्ये, चि. सूर्यप्रभायु.।
पेश्याम्। शब्दसंग्रहे। मे.। खर्चं। कथ्ये। अम.।
(कः) ब्रणवन्धनविशेषः। स च अङ्गुष्ठाङ्गुलिपर्वसु
विधेयः। सु. सु. १८ अ.। “कोशकथं स
विज्ञेयः व्यधेर्वन्धनं वर्जितः॥” “व्यधेः सूचीव्यधने-
रहितः बन्धेन वर्जितः कोशकारः” इति। छ.।
अष्टे। श. र.।

कोशकारः । पुं। कोषकारिणी। हिं करिया,
कुशिया।

कोशकालो । स्त्री। जलचरपक्षिभेदे। वै.
निघ.।

कोशकृत् । पुं। कोषकारि। वै. निघ.।
कथ्येचौ। भा.।

कोशफलम् । स्त्री। चपुष्याम्। अभा.। देव-
दाव्याम्। घोषायाम्। शशाङ्कम्। रा. नि. व.
२३। ककीले। अम.। वदरे। वै. निघ.।

कोशफला । स्त्री। महाकोषातक्याम्। वडु-
धोषा वा धुनून्। देवेदाक्षौलतायाम्। शशा-
ताङ्ग। रा. नि. व. ३। पीतघोषायाम्। रत्ना.।
श्वेतविहतायां, कृष्णविहतायाम्। वपुष्याम्। अभा.
गाह्। रा. नि. व. ७।

कोशवतो । स्त्री। घोषायाम्। घोषा। सु.
चि. १८ अ.।

कोशवासो [न] । पुं। शम्बूके। तन्नुकोटे।
स्फटिकविशेषे। के.।

कोशस्थः । पुं। शङ्खशृङ्गादौ। सु. सु. ४६ अ.।
कोशस्थमांसम् । स्त्री। शङ्खशृङ्गादिमांसं।
गुणाः—मधुरं शीतलं क्षिप्तं शुक्रकरं वृष्यं विडु-
वर्धकं बलवृद्धिकरं वातपित्तघ्नश्च। वै. निघ.।

कोशा । स्त्री। मयं। वै. निघ.।

कोशाङ्गम् । स्त्री। इल्लटे। हारा.।

कोशा(षा)तकः ।। घोषके। घोषा। मे.।

कोशा(षा)तको । स्त्री। खनामख्यातफल-
शकै। घोषा लता। हिं करइतरइ। ते वौर,
उत्तरणि। मं. कडुदीडकी, काहीरे। तत्पर्यायः,
—कृतकिट्टा, जालिनो, कृतवेधना, चुडा,
सुतिता, घण्टाली, मदङ्गफलिनी, कर्कशच्छदा।
श्वेतपीतभेदेन विधा। फलगुणः—कफाशौघं।
पक्वफलगुणः—आमाशयशुद्धिकरम्। तैले मूलक-

तल्लगुणम्। राज.। च. द. अश. चि.। (Luffa pentandra or amara, and L. Acutangula.) अन्यविषफलशाकविशेषे, ज्योत्स्नि कायाम्। सिं.। हिं नौकी भिमनी, तरु, चिसरु। उत्. जनी। तत्पर्यायः—राजकोशा-तकी, धामार्गवः, पीतपुष्पः जालिनी, कृतवेधनः। गुणाः—शिशिरा कटुः अल्पकषाया वातपित्तकफघ्नी मलाशानशोधिनी। रा. नि. व. ७। महाकोषा-तक्याम्। वडू धुन्तू। हिं नेनुषा। तत्पर्यायः—महाकोशातकी, महाघोषातकी, हस्तिघोषा, महाफला, धामार्गवः, घोषकः, हस्तिपर्णः। गुणाः—“महाकोशातकी क्षिग्धा सरा पित्ता-निलापह्ना।” तत्फलं खादु मधुरं वातपित्तघ्नं प्रोक्ते कफघ्नं ज्वरे शलक्ष। अत्रि १६ अ.। See राजकोषातकी। तित्तफलजलाविशेषे। ति९-पञ्च। महाकालजलायाम्। अतघोषायाम्। रत्ना। पटील्याम्। पटेल ग्राह्। मे.। अपा-मार्गं। वै. निघ.।

कोशा(षा)मः। पुं। वनामृद्विशेषे, चुद्राम्। जलपौष्टि, के०७। हिं कोशम। मं भारी-आवा। कं नूरिमाचु। तत्पर्यायः—कोषामः, कमिष्ठः, सुकोशकः, (रा.), घनखन्धः, वनामृः, जन्तुपादः, चुद्रामः, रत्नामः, लाचारवः, सुरक्तकः (रा.)। गुणाः—“कोषामः कुष्ठशोषा-पित्तव्रणक्षफापहः। तत्फलं ग्राहि वातघ्नमस्त्रीणं गुरुपित्तलं। पक्वन्तु दीपनं रुच्यं लघूणक्षफात-नुत्॥” भा। फलं—अन्नं वातहरं कफपित्त-करं गुरु विदाहशोफहरश्च। रा. नि. व. ११। विरेचनमिति। सु. चि. ३१ अ.। अन्नो गुरुः विदाही पित्तलः कफफलोष्ठशोधनश्च। फलं ग्राहि उष्णं पित्तलं गुरु अन्नं वातघ्नश्च। किञ्चित्क अन्नं रुच्यं दीपनश्च। पक्वफलरसः क्षिग्धी रोच-नश्च। वै. निघ.। तन्मज्जगुणाः—खादुपाकी-ऽग्निवज्जलत् क्षिग्धः पित्तानिलापहः। सु. सू. ४६ अ.।

कोशा(षा)म्रतेलम्। क्ली। केचोडा इति प्रसिद्धतरुफलजतेले। के०७। तैलम्। गुणाः—सारकं कमिष्ठव्रणघ्नं तित्तं अक्षमधुरं बल्यं पथ्यं रोचनं पाचनश्च। रा. नि. व. १५।

कोशिला। स्त्री। सुदृढपर्णम्। शृंगीनी। रा. नि. व. ३।

कोशी। स्त्री। व्याघ्रमखे। नथौ। रा. नि. व. १२। उपानहि। हारा। धान्यादिशुद्धायाम्। हिं. च.। पुं (नू)। नखौनालगमद्रव्ये। रा.।

कोषः (कः)। पुं, क्ली। जातौकोषे। जाग्र-रुण। पाचे। मे। कुञ्जलि। कुँड़ि। वषणे। श. र.। शिञ्जे। अण्डे। कृताकृतस्वर्णरौप्ये। अम.। योन्याम्। शिख्याम्। हिं. च.। पनसादि-फलस्थान्ते। घरणि.।

कोषकारः। पुं। इक्षौ। इक्षू। श. र.। इक्षु-विशेषे। हिं कुषारि, कुशिया, कुसिभार। ते कोव्वरिचेदु। भा. म. ३४. मूत्राघात. चि.। गुणाः—गुरुः शीतलः रक्तपित्त-क्षयघ्नश्च। राज.। “कोषकारी गुरुः शीतो रक्तपित्तक्षयापहः।” भा.। अयं मूले मध्ये च मधुरः। सु. सू. ४५ अ.। कौटभेदे। कुटिपोंका। जटा.।

कोषकारजम्। क्ली। कोषिये। (रत्नम्)। रत्ना.।

कोषकालः। पुं। घोषायाम्।

कोषचक्षुः। पुं। सारसपक्षिणि। श. मा.।

कोषफलम्। क्ली। कर्पूरगन्धिकली। भा. पू. १४.। पुं। घोषकलतायाम्। (घोषा) नता। जटा.। (ला) स्त्री। पीतदेवताङ्गवे। रा. नि. व. ३। पीतघोषायाम्। प. सु.। लिम्पाके। पौतिलेगवू।

कोषला (ह्वा)। स्त्री। जीवशकि। प. सु.।

कोषवतौ। स्त्री। कोषातक्याम्। (घोषा), सिं.। द्विधा घण्टालिका। एका धामार्गवः द्वितीया राजकोशातकी। वा. सू. १५ अ.।

कोषवृद्धिः। स्त्री। कुरण्डे। कोट्रान्। श. र.। See वृद्धिः।

कोषस्थः। चि। कोषवासिप्राणिमात्रे, यथा—शङ्खशुक्तिशङ्खनखशङ्खककर्कटादी। गुणाः—“शङ्ख-कूर्मादयः खादुरसपाका वातघ्ना शीताः क्षिग्धा पित्ते हिताः स्नेहवर्जनाश्च।” सु. सू. ४६ अ.। “कोषस्था रुधिराः क्षिग्धाः पित्तवातहरा हिमाः। वृंहणा बहुवर्जनाः वृथाश्च बलवर्जनाः॥” भा.।

कोषा (घिन्)। स्त्री, पुं। पादुकायाम्। श. र.। शुद्धायाम्। उड। हिं. च.। आम्रवृक्षे। श. मा.। पीतघोषायाम्।

कोषाम्बी। स्त्री। महाकोषातक्याम्। (रत्ना)-कणाश्च। प. सु.।

कोषातक्याद्यतेलम्। क्ली। उपदेशे तैलम् पाठः—“यस्य लिङ्गस्य मांसञ्च शीथ्यते क्षमिभिचि-तम्। तस्य कोषातकौलम्बावीजनागरसाधितम्। तैलं हन्यचिरादीरं दुष्टव्रणभगन्दरम्॥” कोषा-तकी घोषकः (घोषा), लम्बा तित्तालावूः। तैलं ४ श. कोषातक्यादिकल्कः १ श. वारि १६ श.। रस. र.।

कोषौफला। स्त्री। पीतघोषायाम्।

कोष्ठम्। क्ली। कुष्ठोषधौ। कूड़। गुणाः—उष्णं कटुं तित्तं खादु हृष्यं शुक्रकरं कुष्ठविषविषप-हरम्। वै. निघ.। See कुष्ठम्। पुं। कुशले। खकुचौ हृदयाद्विषयन्ते। मे.। Any viscus. आमाशिसूत्ररुधिरस्थानादौ। यथा—“स्थाना-न्यामाशिमपेकानां मूत्रस्य रुधिरस्य च। हृदयकु-फुक्षुषश्च कोष्ठ इत्यभिधीयते।” स चिचिधः स्रुदः क्रूरो मध्यमश्चेति। तच्च बहुपित्तो स्रुदः स्रुदग्धेनापि विरिच्यते। बहुवातश्चेन्मा क्रूरः, स दुर्विरेचः। समदीपो मध्यमः स साधारण इति। तच्च सदी मावा सदी, तीक्ष्णा क्रूरे, मध्ये मध्या च कर्तव्येति। सु. चि. ३२ अ.।

कोष्ठपुष्पः। पुं। चौरमूर्खायाम्। वै. निघ.।

कोष्ठभेदः। पुं। तन्नामकरीगे। वै. निघ.।

कोष्ठसन्तापः। पुं। अन्तर्दाहं। रा. नि. व. २०।

कोष्ठागारिका। स्त्री। मत्तिकाविशेषे। कूशौरे ग्राहि। वै. निघ.।

कोष्ठागारौ (इन्)। पुं। प्राणघातककौटविशेषे। कूशौरे पोंका। तेन दष्टे सान्निपातिकरीगा जायन्ते। सु. कल्प. ८५। See कौटः।

कोष्ठाग्निः। पुं। पाचकाग्निर्नाम यौऽग्निर्जठरे अत्र पचति। पाँचकाग्निः। निदानम्।

कोष्ठाङ्गम्। क्ली। नाभिहृदयादिपञ्चदश-विधाङ्गे। च. भा. ७ अ.।

कोष्ठिकयन्त्रम्। क्ली। लौहकारस्य धमन-यन्त्रविशेषे। कामाद्रेर शंपत्र। लक्षणं—“घोडशाङ्गुलविक्षीर्णं हस्तमावायतं समम्। धातु-सत्त्वनिपातार्थं कोष्ठिकं परिकीर्तितं॥ परिपूर्णं

हृद्वाङ्गारैरधी वातेन कोष्ठिके। मावया ज्वाल-मार्गेण ज्वालयेच्च हुताशनम्॥” अत्रि.।

कोष्ठिका। स्त्री। मूषायाम्। मा.।

कोष्ठेक्षुः। पुं। अतेक्षौ।

कोष्णम्। वि। ईषदुष्णे। रत्ना.।

कोहलः। पुं। यवसक्तुजलमयविशेषे। रत्नर-मय। गुणाः—“विदीपन्नश्च वृषश्च कोहली वदन-प्रियः। सु.। कोहलः शक्तुभिर्देशे वाह्यौके क्रियते यवेः।” वाचस्पतिः।

कोहली। स्त्री। कुष्माण्डसुरायाम्। गुणौ—वृहणी गुर्वी च। वै. निघ.।

कौकिस्थः। पुं। कौकिलाचक्ष्वे। वै. निघ.।

कौकुटः। वि। कुकुटसम्बन्धिनि। वा. चि. ३५.।

कौकुत्यम्। क्ली। अनुतापे। तिका.।

कौकुटपुटम्। क्ली। पुटविशेषे। “वितलि-मात्रके खाने कथितकौकुटं पुटम्। घोडशाङ्गुलके खाने कस्यचिक्कौकुटं पुटम्॥” भा.।

कौकुटिकः। पुं। अदूरप्रेरिताचे। मे.। पचिविशेषे। (शोण) प्रक्षौ। वै. निघ.।

कौकुटिकन्दलः। पुं। सर्पविशेषे। (घोडा) माप। तिका.। तत्पर्यायः—भाण्डपुष्पः। चि.।

कौङ्कः (क्षिणः)। पुं। कौङ्कणदेशे। श. र.।

कौटः। पुं। कुटजवृक्षे। भा. पू. १४.।

कौटकिकः। वि। मांसविक्रेतरि। श. र.।

कौटजः। पुं। इन्द्रयवे। प. सु.। कुटजवृक्षे। कूड़ि ग्राह्। अ. टी. रा.।

कौटजलेहः। पुं। अशीऽधिकारि लेहः। कुटजलक् पलशतं जलद्वीये विपाचयेत्। अष्ट-भागावशेषन्तु कषायमवतारयेत्। वस्त्रपूतं पचेत्तेन गुड्वात् चिंश्ल्यलानि च। घृतस्य कुड्बं दत्त्वा ततो लेहलमागतं। वचाव्योषविडङ्गेन्द्रतिफलाधिरसा-ञ्जनं। भस्मातातिविषाविल प्रत्येकच पलं पलं। चूर्णीकृत्य प्रदातव्यं मधुनः कुड्बं तथा। मूष लेहः शमयति चाशीं रक्तसमुद्भवम्॥” कुटजलक् १०० प. पाकायजलं ६४ श. शि. ८ श. पुराणगुडः ३० प. घृतं ८ प. प्रक्षेपाय वचादीनां चूर्णं प्र. पलं, मधु ८ प. अनुपातं घृतं मधु तत्रां जलं दुग्धञ्च। सा. कौ.।

कौटजवीजम् । कौ । इन्द्रयवे । बृहन्नवकादि-
चूर्णे ।

कौटिकः । वि । मांसविक्रेतरि । कशाहे ।
अम ।

कौटिल्यम् । कौ । चाणक्यमूलके । रा. नि. व. ७ । ८५ कश्चौ ।

कौटिल्यकः । पुं । अग्निप्रकृतिकौटविशेषे । तेन
दृष्टे वातनिमित्तजा रोगा जायन्ते । सु. कल्य. ८५ ।

कौटौ । स्त्री । कुटजवृक्षे । वै. निघ. ।

कौडविकः । वि । कुडवपरिमिते । ४ अण ।
च. द. यज्ञ. चि. सर्पिर्गुण्डे । कुडवमितवीजवपन-
योग्यत्वेन । अ. टौ. रा. ।

कौणपः । वि । कुणपगन्धौ । च. द. १३ अ. ।

कौण्डिन्या । स्त्री । मांसरोहिण्याम् । वै. निघ. ।

कौण्यम् । कौ । कुण्डिले । कूडि । सु. नि. ५ अ. ।

कौतुकम् । कौ । भोजनकावे । हे. च. । हर्षे ।
विवाहसूत्रे । मे. ।

कौद्रविकम् । कौ । Sochal salt. सौवर्चल-
लवणे । मृज्ज नवण । रा. नि. व. ६ ।

कौनव्यम् । कौ । कुनखरीगे ।

कौन्तो । स्त्री । रेणुकायाम् । त्रयूक । भा. म. १ अ. ज्व. चि. लाक्षादितेले ।

कौन्तेयः । पुं । अर्जुनवृक्षे । रा. नि. व. ६ ।

कौप(जल)म् । कौ । कूपदके । पातुटकार
अण भा. ।

कौपौनम् । कौ । उपस्थे । गुह्यदेशे । अम ।
मेखलावद्ध-परिधेय-वस्त्रखण्डे । कपूनि ।

कौवौ(वौ)रा । स्त्री । भूम्यामलक्यम् ।

कौवे(वे)रः । पुं, कौ । कुष्ठे । कूडः । मद. व. १ । (री) उत्तरदिशि ।

कौवेरयङ्गः । पुं । अश्वजातैष्टुष्टयविशेषे ।
लक्षणं—“खिन्नाङ्गी वेपमानस्य जानुभ्यां यथ
विधिति । कौवेरयङ्गसंयुष्टं तं विद्यात्कृत्वा वि-
नम् ॥” ज. द. ५७ अ. ।

कौमारम् । कौ । पञ्चवर्षपर्यन्ते काले । कौमारं
पञ्चमाब्दान्तम् । रा. नि. व. १८ ।

कौमारभृत्यम् । कौ । तन्नामकान्यतमतन्त्रे,

बालभृत्यायाम् । भि००५१ । “कौमारभृत्यं नाम
कुमारभरणवाचीचौरदोषसंश्लेषार्थं दुष्टसन्त्यय-
संज्ञानानाद्य व्याधीनासपशमनार्थम् ।” सु. स. १ अ. ।

कौमारौ । स्त्री । वाराहीनामकन्दे । रा. नि. व. ७ ।
वंशलोचनमेदे । वृत्तकुमार्याम् । वै. निघ. ज्व. चि. ।

कौमुदः । पुं । कार्तिकमासे । त्रिका. ।

कौमुदौ । स्त्री । ज्योत्स्नायाम् । अ. ।

कौमुदौजीवनः । पुं । चकीरपक्षिणि । वै. निघ. ।

कौमुदौवृक्षः । पुं । दौपवृक्षे । भिजभेज ।
हारा. ।

कौम्भृतम् । कौ । शताब्दिकघृते । वै. निघ. ।
स्थितं वर्षं शतं श्रेष्ठं कौम्भं सर्पिर्नदुच्यते । चक्र. ।

कौम्भम् । कौ । विषमेदे । “कौम्भाकृति भवेत्
कौम्भम् ।” वै. ।

कौलत्यः । वि । कुलत्यसम्बन्धिनि । वा. चि. ७ अ. ।

कौलथ्योनः । वि । कुलथ्योत्पादके (जेचादी) ।
अ. टौ. भ. ।

कौलालकम् । कौ । सत्पावविशेषे ।

कौलौनम् । कौ । गुह्ये । उपस्थे । मे. ।

कौलीरा । स्त्री । ककटशृङ्गा । कौकडांशुश्री ।
रा. नि. व. ६ ।

कौलेयकः । पुं । कुकुरे । हला. ।

कौल्माषोणः । वि । कुल्माषोत्पादके (जेचादी) ।
अ. टौ. रा. ।

कौवलम् । कौ । Jujube. कीलीफल । कूज ।
विहू. कीषः ।

कौवेरम् । कौ । कुष्ठौषधौ । शब्दर. । कूड ।

कौशिकः । पुं । गुग्गुली । शुग्गुण । प. सु. ।
अश्वकर्णशाललतायाम् । लताशाल । रा. नि. व. ६ । पेचके । रत्ना. । व्यालि । गहि । नकुलि । मे. ।

कौशिकारिः । श. र. । मज्जायाम् । हे. च. ।

कौशिकफलः । पुं । नालिकेरवृक्षे । श. र. ।

कौशिका । स्त्री । यन्त्रिपर्वोत्तुपे । गैर्गैर्गै ।
सुरायाम् । वै. निघ. । पानपात्रे । हे. च. ।

कौशिकारातिः (कारिः) । पुं । काके ।
रा. नि. व. १६ ।

कौशिकारिः । पुं । काकपक्षिणि । रा. ।

कौशिकौ । स्त्री । नदीविशेषे । मे. ।

कौशिक्यः (क्या) । पुं, स्त्री । शाखोटवृक्षे ।
शा०७३ गौह । रा. नि. व. ६ । गुणाः—“पित्तला
चोष्णा तित्ता वातविनाशिनौ ।” वै. निघ. ।

कौशिक्योज्यः । पुं । शाखोटवृक्षे । रा. ।

कौशोरम् । कौ, पुं । नखीनामगन्धद्रव्यं ।

कौशे(षे)य(क)म् । कौ । क्रमिकोशीत्यवस्थे ।
त्रयशौ कपड । रत्ना. । काशटये । वै. निघ. ।

कौषम् । कौ । कमले । पञ्च । वै. निघ. ।

कौषिकः । पुं । कौशिके । मे. । आहितुष्टिके ।
रत्ना. ।

कौसीयम् । कौ । तन्दायाम् । आलस्ये । हे. च. ।

कौसुमम् । कौ । पुष्पाञ्जने । रा. नि. व. २२ ।

कौसुभम् । कौ, पुं । वनकुसुमे । रा. नि. व. ४ ।
क्षत्रिमाञ्जने ।

कौसुभतेलम् । कौ । कुसुभवीजीवतेले ।
कूशश्वौज्ज्वर उठन । तच्च कटु सचारं वातघ्नं
कफपित्तहरञ्च । वा. टौ. । See कुसुभतेलम् ।

कौसुभशाकम् । कौ । कुसुभशाके । गुणाः—
कौसुभं मधुरं रुच्यमुष्णं श्लेष्महरं लघु । See
कुसुभपत्रम् ।

कौसुभशुण्डिकः । पुं । खनामख्यातशाली ।

कौसुभशालिः । गुणाः—लघुपाकः वात-
पित्तघ्नः । रा. नि. व. १६ ।

कौस्तम् । कौ । दशाब्दिकघृते । रत्ना. ।

कौच्यकः । पुं । खड्गे । अ. ।

क्रकचः । पुं, कौ । करपत्रे । कृशां । केत-
क्याम् । यथिलतरौ । गैर्गैर्गै । मे. । प्रवृ-
ह्नीनमध्यवातादिजनितसन्निपातज्वरे । लक्षणम्—
“प्रलापायाससम्भोडाः कम्पमुच्छ्वारतिभमाः । मन्वा-
लक्षणेन सत्युः स्यात् तत्ताप्येतद्विशेषतः । भिषग्भिः
सन्निपातीत्यं क्रकचः सम्यक्कीर्तितः ॥” भा. म. १ अ. ।

क्रकचच्छदः । पुं । केतकीवृक्षे । कृशां गौह ।
प. सु. ।

क्रकचपत्रः । पुं । शाकवृक्षे । अंशुन गौह ।
रा. नि. व. ६ ।

क्रकचपात् (पादः) । पुं । Chameleon.
ककचासि । शिर्गिटे । हारा. ।

क्रकचपृष्ठी । स्त्री । (Coius cobojinus.)
कवचीमत्स्ये । टैक गौह । हारा. ।

क्रकचा । स्त्री । केतकीवृक्षे । कृशां गौह ।
रा. नि. व. १० । होग्गलटये । शैर्गौ । रत्ना. ।

क्रकणः । पुं । तित्तिरपक्षिणि, क्रकरपक्षिणि ।
कृशां गौह । अम. ।

क्रकरः । पुं । क्रकचे । कृशां । वंशकरौरे ।
वींशेर कौड । प. सु. । करौरवृक्षे । उट्टेकटात्र
गौह । अम. । (Perdix sylvatica.) पक्षि-
विशेषे । कर्कटेश । हिं कयार । मं करटौक ।

तत्पर्यायः,—क्रकणः, क्रकणः (अ), क्रकरः
(शब्दर.) । गुणाः—“वातपित्तहरा हृष्या मेध्याग्नि-
बलवर्धनाः । लघवः क्रकरा हृष्या तथा वै चोप-
चक्रकाः ॥” सु. स. ४६ अ. । तन्मांसगुणाः—लघु
हृद्यञ्च । रा. नि. व. १६ । रक्तपित्ते हितं । सि. यो.
र. पि. चि. खण्डखाद्यलौहे ।

क्रकराटः । पुं । भरहाजपक्षिणि । वै. निघ. ।

क्रकौष्ठः । पुं । पक्षिविशेषे । कर्कटेश । वै.
निघ. ।

क्रतुपशुः । पुं । घोटक । हारा. ।

क्रथनम् । कौ । मारणे । अम. । सहसा श्वासा-
वरोधे । नि. ।

क्रथनकम् । कौ । श्वेतागुरुकाष्ठे । श. च. ।

क्रन्दनः । पुं । विडालि । श. मा. । कौ । रोदने ।
श. र. ।

क्रन्दितम् । कौ । रोदने । अ. ।

क्रमः । पुं । पादे । रा. नि. व. १८ । अनुक्रमे ।
शक्तौ । कल्पे । आक्रमणे । मे. ।

क्रमणः । पुं । चरणे । हे. च. ।

क्रमपूरकः । पुं । वकवृक्षे । रा. नि. व. १० ।

क्रमिः । पुं । क्रिमौ । भ. । क्रमिरीगे ।

क्र(क्रि)मिकण्टकम् । लो । विडङ्गे । उडु-
स्वर । मे ।

क्रमिघ्नम् । लो । विडङ्गे । र. मा. ।

क्र(क्रि)मिजम् । लो । अगुरुकाष्ठे । अम. ।

क्र(क्रि)मिजा । स्त्री । लाचायाम् । र. मा. ।

क्रमिरिपुः (शत्रुः) । पुं । विडङ्गे । र. मा. ।
प्रवालतरौ । वै. निघ. ।

क्रमिहा । स्त्री । लाचायाम् । र. ।

क्रमोलकः । पुं । वनमुद्धे । शृंगानौ । प. सु. ।

क्रमुः । पुं । गुवाकवृक्षे । भ. ।

क्रमुकम् । लो. पुं । पूगफले, वृक्षे च । मे. ।
रा. नि. व. ११ । भद्रमुक्तके । कार्पासीफले ।
पट्टिकालोभे । देवदारुणि । मे. । रक्तरोध्रे ।
पारिषाद्वले । शृंगी अश्वथे । अम. । तूतवले
फले च । कुं९ गीष्ट वा फल । भा. । रा. नि.
व. ६ ।

क्रमुकप्रसूनः । पुं । धूलोकदम्बे । रा. नि. व. ६ ।

क्रमुकफलम् । लो । गुवाके । रा. नि. व. ११ ।
सन्धिवन्धविश्लेषकरत्वात् विकाशि । शाङ्ग. ।

क्रमुको । स्त्री । गुवाके । श. र. ।

क्रमेलः (कः) । पुं । उष्ट्रे । प. सु. । हला. ।

क्रमोद्देगः । पुं । वृक्षे । वै. निघ. ।

क्रयशोषम् । लो । कपिशोषे । त्रिका. ।

क्रयसदः । पुं । क्षात्रे । शब्दर. ।

क्रयारोहः । पुं । हृष्टे । त्रिका. ।

क्रयिकः (क्रयी) । पुं । क्रैतरि । अम. ।

क्रय्यम् । लो । मांसि । रा. नि. व. १७ ।

क्रय्यघातनः । पुं । मृगे । श. च. ।

क्रव्यात् । पुं । रक्षसि । त्रि. मांसाश्रिनि । मे. ।

क्रव्यादः । पुं । राक्षसी । अम. । श्वेनपक्षिणि ।
विह. । रा. नि. व. १८ ।

क्रव्यादरसः । पुं । अजीर्णाधिकारे रसः । पाठः
—“पलं रसस्य हिपलं बलेः स्यात् शुल्कायसौ
चाईपलप्रमाणे । सञ्चूर्णं सर्वं द्रुतमग्नियोगादंरुद्ध-
पत्रं विनिवेशनीयम् । पिष्टा तथा पर्पटिकां विधाय
लौहस्य पाने वरपूतमस्मिन् । जम्बीरजं पक्क-
रसं पलानि शतं तल्लस्याग्निमथात्यमल्पं । जीर्णं

रसे भावितमेतदेतैः सुपचकोलीङ्गवारिपूतैः ।
सवेतसाम्नैः शतमत्र योज्यं समं रजटङ्गणजं
सुभृष्टं । विड तद्वर्द्धं मरिचं समञ्च तत्सतवारं
चणकास्त्रवारं । क्रव्यादनामा भवति प्रसिद्धी रसस्तु
मन्यानकमैरवीकृतः ॥” भोजनान्ते २ मा. सैन्धव-
तक्षणं पेष्यम् । रसः १ प. गन्धकः २ प. ताम्रं
४ तो. लौहं ४ तो. सर्वं चूर्णयित्वा सर्वं लौहपात्रे
मृद्वग्निना द्रुतमेरुखपत्रे ढालयित्वा पर्पटौवत्
कार्यं । ततो जम्बीररसस्य पलशतं शनैः लौह-
पात्रे पाच्यम् । शुक्ले रसे पञ्चतोलकाथेन पञ्चाशत्
अक्षवेतसरसेन च पञ्चाशत् भावना देयाः । ततः
सर्वचूर्णसमं मृष्टटङ्गणचूर्णं (४प.) तद्वर्द्धं विडचूर्णं
(२प.) सर्वद्रव्यसमं मरिचचूर्णं (१०प.) । तत-
श्चणकचारजलेन ७ भावना दातव्याः । शकल-
चणकशिःशरं चणकजलम् । पञ्चकोलकाथो यथा—
पिपलीपिपलीमूलचञ्चित्रकशुण्डोनां समभागम्
अष्टशुण्डजलेन पक्ता चतुर्थांशेषः कार्यः । सा. कौ. ।
अन्यः रसायनाधिकारे । पाठः—“हिपलं गन्धकं
शुद्धं द्रावयित्वा विनिक्षिपेत् । पारदं पलमानेन
मृतशुल्कायसो पुनः । तेन मानेन सन्धिया पञ्चाङ्गुल-
दलं क्षिपेत् । ततो विचूर्ण्य यत्रेन ज्वालयेन्मृदु-
नानलम् । पातमात्रं रसं सम्यक् जम्बीरस्य प्रयो-
जयेत् । सञ्चूर्णं पञ्चकोलीत्यैः कषायेः चान्नवेतसैः ।
भावना खलु दातव्याः पञ्चाशत्प्रमितास्तथा । मृष्ट-
टङ्गणचूर्णेन तुल्यं सङ्गमलेयत् । तद्वर्द्धं शुण्डलवर्णं
सर्वतुल्यं मरीचकं । सतथा भावयेत्पञ्चाङ्गक-
चारवारिणा । ततः संशीथं कृष्यास्तु जठरे तं
विनिक्षिपेत् ॥” रस. र. । पूर्वोक्त पाठान्तरमेव
ज्ञेयम् । रसायनाधिकारे उक्तः ।

क्रव्यादा (दो) । स्त्री । जटामांस्याम् । रा.
नि. व. १२ ।

क्रशिमा । पुं । कशतायाम् ।

क्रशयान् । त्रि. अतिक्रमे । क्षीणि ।

क्रान्तः । पुं । क्रान्तमणौ । धोटके । त्रिका. ।

क्रान्ता । स्त्री । वृद्ध्याम् । विकृती । स्थूलैला-
याम् । रा. नि. व. ४६ ।

क्रान्तिः । स्त्री । सूर्यगत्यर्थं खगोलमध्यस्थतिर्यग्-
गोलरखायाम् । सूर्यसि. ।

क्रान्तुः । पुं । पक्षिणि । उणा. ।

क्रामकः । पुं । क्रामुकमूल । शृंगीत्रिभूत । र.
सा. स. लौहपुटपाके ।

क्रामणः । पुं । टङ्गणचारि । (मांशग) । र.
सा. सं. ।

क्रिमिः । पुं । घृणे । रत्ना. । लाचायाम् । रोग-
विशेषे । क्रमी । कौटे. । अ. टी. भ. ।

क्रिमिकरः । पुं । प्राणहरकौटभेदे । सु. कल्प
८५. ।

क्रिमिकर्णकः । पुं । कर्णस्त्रीतीगतरोगविशेषे ।
कर्णाभ्यन्तरे मांसशीणितपचनात् क्रिमिरूपयते ।
मर्चिकाभिर्द्विप्रसवेन वा । काण्टकाटोत्रि ।
मा. नि. ।

क्रिमिग्रन्थिः । पुं । सन्धिजनेत्ररोगे । See
क्रमिग्रन्थिः ।

क्रमिघ्नः । पुं । कोलकन्दो नाम महाकन्द-
शके । रा. नि. व. ७ । See क्रमिघ्नः । लो ।
विडङ्गे । अ. टी. र. ।

क्रमिमिन्ना (घ्नो) । स्त्री । विडङ्गे । हरिद्रायाम् ।
लाचायाम् । वै. निघ. । धूमपत्रायाम् । तांशक ।
रा. नि. व. ५ । सोमराज्याम् । श. च. ।

क्रमिजम् । लो । अगुरौ । अ. ।

क्रमिजग्धम् । लो । अगुरुकाष्ठे । रा. ।

क्रमिमिजा । स्त्री । लाचायाम् । र. ।

क्रमिमिजित् । लो । विडङ्गे । चक्र. ।

क्रमिदन्तकः । पुं । क्रमिजदन्तरोगविशेषे ।
यत्र दन्ते कृष्णच्छिद्रं चलत् दन्तमूले शोथो वेदना
लालासावोऽकस्माद्देवनाधिक्यञ्च भवति । मा. नि. ।
सु. नि. १६ अ. । See क्रमिदन्तः ।

क्रमिरिपुः (शत्रुः) । पुं । विडङ्गे । सा.
कौ. बाहुशालगुड् । प्रवाले । पालिधावृक्षे । ज. च. ।

क्रमिशालवः । पुं । A fetid mimosa.
(M. farnesiana.) विट्खद्विरे । श. च. ।

क्रमिशिरोरोगः । पुं । क्रमिजशिरोरोगे ।
लक्षणम्—“निस्त्यजेत यस्य शिरोऽतिमात्रं सन्ध्या-
माणं स्फुरतीव चान्तः । प्राणाश्च गच्छेत्सलिलं
सपूयं शिरोऽभितापः क्रमिभिः स घोराः ॥” मा. नि. ।

क्रमिशैलः । पुं । वल्लीके । त्रिका. ।

क्रमिहरम् । लो । मरिचे । विडङ्गे । कृष्ण-
लवणे । वै. निघ. । त्रि. क्रमिघ्ने ।

क्रमिहा । स्त्री । लाचायाम् ।

क्रिया । स्त्री । चिकित्सायाम् । रा. नि. व. २० ।
या ह्युदीर्षे शमयति नाभ्यं व्याधिङ्करोति च ।
सा क्रिया न तु या व्याधिं हृत्यन्यमुदीरयेत् ॥”
भा. । उपाये । चेष्टायाम् । आरम्भे । सम्प्रधारण-
कर्त्तव्ये । मे. ।

क्रियाक्रमः । पुं । चिकित्सीपक्रमे ।

क्रियातियोगः । पुं । वमनाद्यतियागे । भा.
म. ३५. कास, चि. ।

क्रियावस्तिः । स्त्री । वमनादिपञ्चकर्म्मसु प्रयोज्य-
वस्तिषु । च. ।

क्रियासाधनम् । लो । चिकित्सासाधने ।

क्रियेन्द्रियम् । लो । कर्मेन्द्रिये । वाक्पाण्या-
दिषु । हि. च. ।

क्रौडारत्नम् । लो । मेथुने । त्रिका. ।

क्रुड् (चुः) । पुं । वक्त्रपक्षिणि । वक् । रत्ना. ।

क्रुत् (धा) । स्त्री । क्रोधे । त्रांश । अम. ।

क्रुद्धः । त्रि. । रुष्टे । प्रकृपिते ।

क्रुश्व । पुं । शगले । उणा. ।

क्रुष्टम् । लो । रीदने । अ. ।

क्रूरः । पुं । चक्रवर्त्तके । (हैरुतां गीष्ट । रक्त-
करवीरवृक्षे । कडुपक्षिणि । रा. नि. व. ६। १०। १६।
कृष्णधूसुरे । श्वेतपुनर्नवायाम् । भक्ते । भां ।
त्रिका. ।

क्रूरकः । पुं । रक्तपुनर्नवायाम् । रा. नि. व. ६ ।

क्रूरकस्त्री । स्त्री । कुटुम्बिनीनाममहाचुपे । रा.
नि. व. ५ । अर्कपुष्पीक्षुपे । भा. पू. १५. । चि ।
वृक्षाचारिणि ।

क्रूरगन्धः । पुं । गन्धके । रा. नि. व. १३ ।

क्रूरगन्धा । स्त्री । कथारिवृक्षे । रा. नि. व. ८ ।

क्रूरदर्शना । स्त्री । श्वेतकाकमाच्याम् । वै. निघ. ।

क्रूरधूर्तः । पुं । कृष्णधूसुरे । रा. नि. व. १० ।

क्रूररवः । पुं । काके । कर्करेड-पक्षिणि ।

क्रूररावी । निघ. । द्रोणकाके । रा. नि. व. १०. ।

क्रूरलोचनः । पुं । शनैश्चरे । हारा. ।

क्रूरवः । पुं । शगले । वै. निघ. ।

क्रूरा । स्त्री । रक्तपुनर्नवायाम् । रा. नि. व. ५ ।

क्रूरालापौ। स्त्री। द्रोणकाके। वै. निघ.।
 क्रूचः। पुं. स्त्री। श्मश्रुणि। मांङि।
 क्रौञ्चः। पुं। क्रौञ्चपक्षिणि। वै. निघ.।
 क्रोडम्। स्त्री। उल्लङ्घे। क्राञ्। रा. नि. व. १८।
 क्रोडः (कन्या)। पुं. स्त्री। वाराहीनाम महा-
 कन्दशक। रा. नि. व. ७। वनवराहे। रत्ना.।
 क्रोडकन्दः। पुं। वाराहीकन्दे। वै. निघ.।
 क्रोडकशे(से)कः (कः)। पुं। भद्रसुखायाम्।
 व. निघ.।
 क्रोडचूडा। स्त्री। मण्डूकपर्णाम्। वड् धृञ-
 कृङि। रा. नि. व. ५।
 क्रोडपर्णी। स्त्री। कण्टकारिकायाम्। श. च.।
 क्रोडपादः। पुं। कच्छपे। हे. च.।
 क्रोडपुच्छौ। स्त्री। पृश्निपर्णाम्। वै. निघ.।
 क्रोडा (डो)। स्त्री। वाराहीकन्दे। रा. नि.
 व. ७।
 क्रोडाङ्गः। पुं। कच्छपे। शब्दर.।
 क्रोडाङ्गिः। पुं। कच्छपे। विका.।
 क्रोडौ। स्त्री। वाराहीकन्दे।
 क्रोडौकन्या। स्त्री। वाराहीकन्दे। वै. निघ.।
 क्रोडौमुखः। पुं। गण्डके। गङ्गात्र. रा. नि.
 व. १८।
 क्रोडेष्टा। स्त्री। सुसायाम्। रा. नि. व. ६।
 क्रोथः। पुं। हनने। हे. च.।
 क्रोधः। पुं। कोपे। स च वातपित्तशीथित-
 कोपनः। “क्रोधशोकौ व्युतौ वातपित्तरक्तप्रको-
 पनौ।” विदेहः।
 क्रोधजः। पुं। मोहे। गीता.।
 क्रोधज्वर। पुं। क्रोधजन्यज्वरे।
 क्रोधनः। वि। क्रोधयुक्ते। हे. च.।
 क्रोधना। स्त्री। शयिपर्णीलतायाम्। वै. निघ.।
 क्रोधमूर्च्छितः। पुं। चौरानामगन्धद्रव्ये।
 श. र.। वि। अतिमुञ्चे।
 क्रोधी। पुं। मङ्गिषे। रा. नि. व. १८। वि।
 क्रुडि।
 क्रोशः। पुं। ४००० हस्तपरिमाणे। १ क्राञ्।

क्रोशतालः (धनिः)। पुं। टकायाम्। डा.।
 क्रोष्टपुच्छिका। स्त्री। पृश्निपर्णाम्। वै. निघ.।
 क्रोष्टा (ष्टुकः)। पुं। शगाले। शृगाललील्याम्।
 शेषाङ्ग. प. सु.।
 क्रोष्टुकपुच्छिका (च्छिका, च्छौ) (मू-
 लिका) (मेखला)। स्त्री। पृश्निपर्णाम्।
 ङाङ्गनिशा, त्राशवांशक. रा. नि. व. ४। गीली-
 मिकायाम्। हिं पाथरी गोधूमी। रा. नि. व. ५।
 क्रोष्टुक(क)शोषः। पुं। तन्नामकवातव्याधिविशेषे।
 लक्षणम्—“वातशीथितजः शोथो जानुमध्ये
 सङ्घातजः। शोथः क्रोष्टुकशोषस्तु स्थूलः क्रोष्टुक-
 शोषवत्॥” मा. नि. वा. व्या. चि.। “गुग्गुलुं क्रोष्टु-
 शोषे तु गुडचीं चिफलाभसा। चौरैरखण्डतैलं वा
 पिवेदा हृद्ददारुकम्॥” वै. निघ.।
 क्रोष्टुघण्टिका। स्त्री। अस्थिसङ्घातके। मद.
 व. १।
 क्रोष्टुफलः। पुं। इङ्गुदीवले। रा. नि. व. ८।
 क्रोष्टुविन्ना। स्त्री। पृश्निपर्णाम्। र. मा.।
 वृक्षविशेषे। त्राशवांशक. विडालङ्गाजि, विडाल-
 हाँचीति यस्याः प्रसिद्धिः। अ. टी. भ.।
 क्रोष्टुहितः। पुं। चौरानामगन्धद्रव्ये। गैठङ्गा।
 क्रोष्टूः। स्त्री। वृश्चिकायाम्। विहाँडी। प. सु.।
 क्रोष्टे च्छुः। पुं। पुण्ड्रकेचौ, श्वेतचौ। रा. नि.
 व. १४।
 क्रोष्ट्री। स्त्री। शुक्लभूमिजुभाण्डे। अम.। लाङ्ग-
 लिकायाम्। शृगाल्याम्। पिप्पल्याम्। मे.।
 वाराहीकन्दे। रा. नि. व. ७। वृश्चिकायाम्।
 रत्ना.।
 क्रौञ्चः (कः)। पुं। A kind of heron.
 (Ardea jaculator.) ब्रह्मातीयवक्षपक्षिणि।
 कौञ्चक. अम.। तत्पर्यायः—कुङ्, कुञ्चः,
 कुञ्चा, क्रौञ्चा (अ.), कालिकाः, कलीवकः,
 कलिकः (शब्दर.)। गुणा—ज्वरे हितः। च.
 द.। “क्रौञ्चो वृश्चोऽतिवृश्चिकदस्मरौ हन्ति
 नित्यशः। शोषमूर्च्छाहरो बल्यो हन्ति कासमरोच-
 कम्॥” अचि. २१ अ. पञ्चवीजे। वै. निघ.।
 कुररपक्षिणि। रा. नि. व. ८।
 क्रौञ्चनायकः। पुं। पञ्चवीजे। वै. निघ.।

क्रौञ्चलोहितम्। स्त्री। हिङ्गुले। वै. निघ.।
 क्रौञ्चा। स्त्री। पञ्चवीजे। रा. नि. व. १०।
 क्रौञ्चस्त्रियाम्। कटा.। गुणः—अस्मरीशुकदोषघ्नी।
 अचि. २१ अ.।
 क्रौञ्चादनः। पुं. स्त्री। शगाले। हारा.।
 पिप्पल्याम्। श. र.। घेजुलुके। वै. च.
 चि. १५.। चिञ्चोटके। ङे.।
 क्रौञ्चादनी। स्त्री। पञ्चवीजे। प. सु.।
 रा. नि. व. २०।
 क्रमः। पुं। क्रान्ती। लक्षणं—“यो नायासयमो
 देहे प्रवृद्धः आसवर्जितः। क्रमः स इति विज्ञेय
 इन्द्रियार्थप्रवाधकः॥” वै. निघ.।
 क्रमथः। पुं। आयासे। अम.।
 क्रान्तः। वि। शान्ते।
 क्रान्तिः। स्त्री। क्रमे।
 क्रिन्नः। चि. आर्द्र.। डि. अम.।
 क्रिन्नवर्मा। पुं। क्रिन्नवर्मांशे।
 क्रिन्ना। स्त्री। श्वेतकण्टकायाम्। रा. नि. व. ४।
 क्रिन्नाक्षः। चि.। Blear-eyed. श्वेतादिना
 क्रिन्नचक्षुषि। पि. टि. टि.। स्त्री (चि)। क्रिन्न-
 नेते। अम.।
 क्रिशितः (क्रिष्टः)। वि। क्रोशयुक्ते। अम.।
 क्रिष्टवर्म। पुं. स्त्री। Excess of the
 lachrymal discharge. तन्नामकश्लेष्मरक्तज-
 नेत्रवर्मांशे। लक्षणं—वर्मांशे अकस्मात्
 रुदु अल्पवेदनं ताम् यद्वर्मां सममेव च। अकस्माच्च
 भवेद्रक्तं क्रिष्टवर्मंति तद्विदुः॥” मा. नि.। “श्लेष्म-
 रक्तेन दुष्टेन क्रिष्टं मांसमिवोन्नतं। बन्धुजीव-
 निभं वर्मं क्रिष्टवर्मं तदुच्यते॥” विदेहः।
 क्रिष्टिः। स्त्री। क्रेशे। सेवायाम्। धरणि.।
 क्रौतः। पुं। अग्निप्रकृतिकौटे। तेन दष्टे पित्त-
 जन्यरोगा जायन्ते। सु. कल्प. ८५.।
 क्रौतकम्। स्त्री। यष्टिमधुनि। प. सु.। भा.
 म. ४५. कण्ठरोग. चि.। “श्रिवाक्रौतकं राज-
 वर्तम्॥” भा. म. १५. रक्तघ्नीवृज्ज. चि.।
 “क्रौतकनिम्बयुतं परिपक्वम्॥” A kind of
 plant with poisonous root. (Gly-

cyrrhiza Glabra.) नीलमूलयष्टिमधुनि।
 इदं स्थावरविषयान्तर्गतमूलविषयम्। सु. कल्प. २५.।
 क्रौत(ति)का(तनी)। स्त्री। नीलीवृक्षे।
 रा. नि. व. ४। पृश्निपर्णाम्। वै. निघ.।
 क्रौतन(नौय)(क)म्। स्त्री। जलजयष्टिमधु-
 भेदे। वल्ली यष्टिमधु. जलजस्थलजभेदेन सा
 द्विधा। गुणाः—मधुरं रुच्यं बल्यं हृष्यं व्रणहं
 शीतलं गुरु चक्षुष्यं रक्तपित्तघ्नम्। रा. नि. व. ६।
 भा.।
 क्रौवः। वि। Impotent. बलहीने। रत्ना.।
 पुं. स्त्री। स्त्रीपुरुषेतरं। नृशून्मक, शिखर.।
 लक्षणं—“क्रौवः स्यात्पुरुषाशक्तः सहावः क्रौव्य-
 मुच्यते।” भा.। न मूत्रं फेनिलं यस्य विष्टा
 चापसु निमज्जति। मेट्रीयोन्मादशक्राभ्यां हीनः
 स क्रौव उच्यते। उदाह.।
 क्रौदः (कः)। पुं। शरीराद्रस्तायाम्। कफे।
 वि. आर्द्र.।
 क्रौदनः। पुं। चतुरंशावशिष्टकषाये। “क्रौदन-
 शतुरंशसु।” रा. नि. व. २०। कफभेदे। तस्य
 स्थानमाशाशयः तत्कर्मा चान्नपाकः श्लेष्मास्थाना-
 नासुदककर्माणां अनुशादकश्च। भा.। चि.। क्रौद-
 जनने।
 क्रौदा (दुः)। पुं। चन्द्रे। सन्निपाते। उणा.।
 क्रौशः। पुं। दुःखे। क्रोषे। व्यवसाये। मे.।
 क्रौततिकम्। स्त्री। मद्यविशेषे। श. च.।
 क्रौव्यम्। स्त्री। Absence of virility.
 पुरुषकारहीनत्वे, स्त्रीपुंभिन्नत्वे, ओजःप्रवृत्तिधातु-
 चयकषायेत्यर्थे। यच्च षड्विधं मानसजं, धातुचयजं,
 शुक्रचयजं, उपवातजं, सङ्गजं, स्थिरशुक्रजञ्चेति।
 तत्र रिरंसीरप्रियभावात् हेयस्त्रीसंयोगाच्च क्षुण्णं
 मानसम्। कटुस्त्रीणलवणातिसिक्तात् सौम्यधातु-
 चयरूपं धातुचयजम्। वाजीकरणं विनातिस्त्री-
 सेवाजन्यं शुक्रचयजम्। वीर्यवाहिशिराच्छेदात्
 पुरुषकारव्याधातजन्यम् उपवातजम्। आजन्म-
 क्रौव्यात् सङ्गजम्। अतिबलिष्ठस्य अरविकारा-
 दित्तविकारे ब्रह्मचर्येण वा शुक्रे रुद्धे स्थिरशुक्रजं
 क्रौव्यं भवति। तदुक्तम्—“तैस्त्रैर्भावेरुद्धैस्तु रिरंसी-
 र्मेनसि चते। ध्वजः पतत्यतो नृणां क्रौव्यं समु-
 पजायते। हेयस्त्रीसम्प्रयोगाच्च क्रौव्यं तन्मानसं
 व्युतम्॥ कटुकास्त्रीणलवणैरतिमात्रोपसिक्तेः।

सौम्यधातुचयी दृष्टः क्लैव्यं तदपरं स्मृतम् । अति-
व्यवायशीलो यो न च बाजीक्रियारतः । ध्वजमङ्ग-
मवाप्नोति स शुक्रचयहेतुकम् । महता मेदुरीणि
मन्त्रेच्छेदेन वा पुनः । क्लैव्यमेतच्चतुर्थं स्यात्तृणां
पुंस्त्वोपघातजम् ॥ जन्मप्रभृति यः क्लौवः क्लैव्यं
तत्सङ्गं स्मृतम् । बलिनः क्षुब्धमनसो निरीधा-
हृत्क्षयार्थः । षष्ठं क्लैव्यं मतं तत्तु स्थिरशुक्र-
निमित्तजम् ॥” सु. चि. २६ अ. । तत् उपघातजं
सङ्गजं साध्यं ज्ञेयम् । इतरेषां हेतुविपक्ष्यः
बाजीकरणञ्च पथ्यम् ।

क्लोमन् । क्लौ । Bladder. पिपासास्थाने,
फुफुसे । तत्र हृदयाधो दक्षिणभागस्थम् । (फौफुरा
फुगयत्रा, फुम्फुमि । सु. शा. ५ अ. । भरतः ।
“अधस्तु दक्षिणे भागे हृदयात् क्लोमं तिष्ठति । जल-
वाहिशिरामूलं तृणाच्छादनकृतम् ॥” भा. ।
बाह्योर्ध्वोर्मध्ये वक्त्रः तन्मध्यं हृदयं तत्पार्श्वं क्लोमं
पिपासास्थानमिति वैयाः । मस्तिष्के । रा. नि.
व. १८ ।

क्लङ्गः । पुं । कङ्गो । हे. च. ।

क्लणनः । पुं । जलाधारविशेषः । छेति हँडि ।
विका. ।

क्लथितेक्षणः । पुं । गृध्रे । वै. निघ. ।

क्लथनम् । क्लौ । काथकरणे ।

क्लथिका । क्लौ । काथे । वै. निघ. ।

क्लथितः । वि । पक्ते, स्रुते (पाचनादौ) । प. प्र. ।
क्लौ । माधवीमये । काथे, कषाये ।

क्लथितजलम् । क्लौ । उष्णोष्णमिति पारि-
भाषिकं नाम । तन्निविधं—पादावशेषं अर्द्धावशेषं
त्रिपादावशेषश्चेति । गुणाः—पादावशेषं कफघ्नं
लघुप्रेयं, अर्द्धावशेषं पित्तघ्नं, त्रिपादावशेषञ्च
वातघ्नमिति । एवमेव पादावशेषं वसन्ते, अर्द्धावशेषं
शरदि शीमे च, त्रिपादावशेषं हेमन्ते शिशिरे च
प्रशस्तं । अष्टभागशिष्टं वर्षायां प्रशस्तं । “काथ्यमा-
नन्तु निर्व्यङ्गं निष्कणं निर्मलञ्च यत् । तत्तत्तत्तत्
क्लथितं ज्ञेयं दीपघ्नपाचनं लघु ॥” वैद्यकम् ।

क्लथितद्रव्यम् । क्लौ । अरिष्टे । वै. निघ. ।

क्लाथः । पुं । दुःखे । व्यसने । हे. च. । Decoc-
tion. कषाये । तत्पथ्यायः,—निष्कः (अ.),
कषायः, निर्युद्धः, काथः, श्रुतः (वै.) । स समधा
—पाचन-शोधन-क्लोदनसंश्रमन-दीपन-तर्पण-शोधन-

भेदेन । तेषु अर्द्धावशेषः पाचनः, द्वादशांशकः
शोधनः, चतुरंशकः क्लेदनः, अष्टांशकः संश्रमनः,
षड्शको दीपनः, पञ्चमांशकसर्पणः, शोधनश्च
षोडशांशकः इति । रा. नि. व. २० । कुशद्रव्यस्य
पलं, वारि (द्रव्यापेक्षया) षोडशगुणं सृत्वा चे स्र-
ग्निना अष्टभागावशेषितः काथः । पानीयं षोडश-
गुणं कुशे द्रव्यपले क्षिपेत् । सृत्वा ते काथयेद्-
याज्ञमष्टमांशावशेषितम् । तज्जलम्यायेद्भौमान्
कोणं स्रग्निमाधितम् । श्रुतः काथः कषायश्च
निर्युद्धः स निगद्यते ॥ काथे क्षिपेत्सिताम्रं चतु-
रष्टकषोडशैः । वातपित्तकफातङ्गे विपरोतं मधु
स्मृतम् ॥” काथे जीरकगुग्गुलुचारलवणशिला-
जतुहिङ्गुलिकटुकानां प्रक्षेपे उक्ते श्रावणमितं
(४ गांश) ग्राह्यम् । शार्ङ्ग. म. २ अ. । तथांस्तीतं
—“पाचनी दीपनीयश्च शोधनः श्रमनस्तथा । तर्पणः
क्लेदनः शोधः काथः सप्तविधोत्तमः ॥ पाचनः पचते
दीपनी दीपनैर्दीप्यतेऽनलः । शोधनी मलशोधो स्यात्
श्रमनः श्रमते गदान् ॥ तर्पणस्यार्थं धातून् क्लेदी
हृत्क्लेदकारकः । विशोषी शोधमादत्ते तस्मात्
काथान् परीक्षयेत् ॥ विशोषिक्लेदिनी ज्ञात्वा
वमनं कारयेद्बुधः । पाचनीऽर्द्धावशेषः स्याच्छोधनी-
ऽर्द्धरसांशकः । क्लेदनश्चतुरंशश्च श्रमनीऽष्टावशेषितः ॥
दीपनीयो दशांशस्तु तर्पणस्तु षड्शकः । विशोषी
षोडशांशश्च काथभेदाः प्रकीर्तिताः ॥ पाचयेदातुरं
सायं पाचनं सप्तमेऽहनि । श्रमनेनाथ वा दृष्ट्वा
निरामं समुपाचरेत् ॥ निशामु पाचनी दीपो ज्ञात्वा
दीपवलावलम् । तत्सन्नवज्वरे पीतः दीपकश्च च
दीपहृत् ॥ काथपाने क्लमी मूर्च्छां वैहृत्वा वा
शिरोव्यथा । यदा सञ्जायते चाशु वामयेद्दोषिणं
तथा ॥ षोडशाष्टचतुर्भागं वातपित्त-कफार्तिषु ।
चौद्रं कषाये दातव्यं विपरीताय शर्करा ॥”
आत्रेयः । “जरणीषण्युगृह्यादि शाणिकं हिङ्गु-
माषिकं । गुडचौरसितादीनां कर्षं काथे विनि-
क्षिपेत् । नखेषु च प्रयोक्तव्यं माक्षिकं हिङ्गु-
सैन्धवम् ॥” कश्यपः । व्योषं शिलाजतु चारं
लवणं हिङ्गु जीरकं । क्षिपेद्द्विजितं काथं
तैलजीरं घृतं गुडम् ॥ पूर्वोक्ते श्रमनी दीपो-
ऽपराक्ले दीपनस्तथा । तर्पणयोक्तेऽनलश्च कल्यं
पानाय दापयेत् ॥ निशीथे शोधणी दीयः क्षैणिके
प्रथमेऽहनि । दद्यात् सूर्योदयात् पूर्वं शोधनीयं
भिषक्तम् ॥ वरसाशीविषं नैव क्लथितं ताम्रभाजने ।
पीतमल्यसिक्तता भक्षिता वा पयोगुडाः ॥” सुश्रु. ।

वमनार्थं ताम्रपाचं प्रसिद्धं । प्रकाथ्य शीतो
निर्युद्धः पुनस्तप्तो भवेद्यदि । पानीयं वा पुनस्तप्तं
विषवह्निमानवम् ॥ घृतं तैलञ्च पानीयं कषायं
व्यञ्जनादिकं । जलक्षेक्षोषधानाञ्च प्रमाणं यत्र
नोदितम् । तत्र स्यादौषधात् केहः केहातोयं
चतुर्गुणम् ॥ केहाचतुर्गुणं द्रव्यमादाय केहसम्बिधौ ।

चतुर्गुणं जलं दत्त्वा काथः काथ्यसमो मतः ॥ केहा-
चतुर्गुणं काथ्यं काथातोयं चतुर्गुणम् । काथः काथ्य-
समः काथ्यः कल्कश्च केहपादिकः । इत्येषा
केहपाकार्यम्पीता काथस्य कल्पना ॥” चरकः ।
काथोद्भवम् । क्लौ । कर्परोत्पत्तिके, क्वविसरसा-
ज्जने, कुलत्थाज्जने । अम. ।

ख ।

खम् । क्लौ । अश्वधातो । अर्द्धद्व. रा. नि.
व. ११ । इन्द्रिये । मे. । पुं । सूर्ये । हे. ।

खक्वटः । पुं । खड्गिकायाम् । थड्डीमाटी ।
अ. टौ. रा. ।

खख्वासः । पुं । हृत्तमेदे । शूख गाह । प्रथोगा.
उ. मा. चि. मदनरसे ।

खखोल्कः । पुं । सूर्ये । वै. निघ. ।

खगः । पुं । पक्षिणि । मे. । चक्रवाकपक्षिणि ।
पारदे । वै. निघ. । शलभे । अ. टौ. म. । सूर्ये ।
वाणे । स्वर्णमाक्षिके । वायो (ग्र.) ।

खगखानम् । क्लौ । हृत्तकोटरे । श. ।

खगम् । पुं । पक्षिणि ।

खगवक्त्रः । पुं । लङ्कुचवक्त्रे । श. च. ।

खगवतो । क्लौ । पृथिव्याम् । ज. ।

खगशत्रुः । पुं । पृथिव्याम् । श. च. ।

खगस्थानम् । क्लौ । हृत्तकोटरे । श. च. ।

खगान्तकः । पुं । धूम्राटपक्षिणि । फिरेड ।
व. निघ. । श्यनपक्षिणि । वाङ्ग पाथौ, भिक्त्रे ।
रा. नि. व. १२ ।

खगेन्द्रः । पुं । गृध्रे । वै. निघ. ।

खगो(ग)ङ्गः । पुं । A kind of reed
(Saccharum spontaneum.) खनाम-
ख्यातव्यविशेषः । थागङ्गा, कषाङ्ग, केरुण ।
र. मा. ।

खगगटः । पुं । कोकिलाचवक्त्रे । कुलत्थाङ्गा
गाह । वै. निघ. ।

खङ्गाहः । पुं । खङ्गाहापरनाम्नि श्वेतपीताम्नि ।
खङ्गाहः श्वेतपीतकः । ज. द. ३ अ. ।

खचमसः । पुं । चन्द्रे । विका. ।

खचरः । पुं । पक्षिणि । वायो । सूर्ये । वै. निघ. ।
मेवे । श. । क्लौ । काशीशे । हे. ।

खजः (कः) । पुं । दर्व्याम् । शता । अ. टौ.
म. । मय्यनदण्डे । मडेनि । हे. च. । सि. यो.
यज्ज. चि. ।

खजपम् । क्लौ । घृते । उषा । पुं । मय्यान-
दण्डे । हे. ।

खजलम् । क्लौ । तुषारे । निभिन्न । विका. ।
आकाशजले । तत्तु अगस्त्योदयात्माक् न सैवम् ।
यथा—“वर्षासु चरन्ति घनेः सहोरगाः विद्यति
कीटलूताश्च । तद्विषजुष्टमपेयं जलमगस्त्योदयात्
पूर्वम् ॥” राज. ।

खजा (का) । क्लौ । दर्व्याम् । शता । अम. ।
मये । मडग्रे । हे. च. । मारणे । श. र. ।

खजाकः । पुं । पक्षिणि । उषा ।

खज्योतिः । पुं । खद्योते । रा. नि. व. १२ ।

खज्जः (कः) । पुं । वायुरोगभेदे । तज्जल्यं
यथा—“वायुः कव्याश्रितः सकृत्पुः कण्डरामाक्षि-
पेद्यदा । खज्जसदा भवेज्जन्तुः पङ्क्तुः सकृद्धोर्ध्वो-
र्ध्वात् ॥” मा. नि. । वि. विकलगतौ । (थोङ्गा) ।
अम. । तत्पथ्यायः—खोङ्गः (अ.), खोलः
(शब्दर.), खोरः, खज्जकः (हे.), खोटः ।

खज्जकारिः । पुं । सुकायाम् । (थोङ्गा) ।
रा. नि. व. १६ ।

खज्जखेटः (लः) । पुं । खज्जनपक्षिणि । श.
मा. । विका. ।

खज्जनः (कः) । पुं । A species of wag-
tail. (Montacilla alba.) खनामख्यात-

पक्षिणि। छात्रक पांथी। श. मा.। तत्पर्यायः—**खजरीटः** (अ.), कणाटीनः, काकच्छदिः, खजखेलः, तातनः, सुनिपुक्तः, भद्रनामा, रज-निधिः (वि.), खजखिटः, गूढनौडः, तखकः, चरः (शब्दमा.), काकच्छदः, नीलकण्ठः, कन्याटीरः, कन्याटीरकः (शब्दर.), भण्डुकः (ज.)। गुणाः—स्नेहपित्तघ्नी लघुः रुचः विवस्वत्प्रस-राजः।

खजना (निका)। स्त्री। क्षुद्रखजनाजाती हापुचिकायाम्। कांटांथी। मे.।

खजनाकृतिः। पुं। खजनायाम्। श. च.।

खजनिका। स्त्री। पद्मप्रिय-दीर्घतुण्ड-खजनाकार-पक्षिविशेषे। कांटांथी। तत्पर्यायः—हापुविका, तुलिका, स्फोटिका, सप्रैषी (त्रि.), खजनाकृतिः (श.), राजभट्टिका, गोभण्डोरः, पङ्कौरः (वि.)।

खजरीटः। पुं। खजनापक्षिणि। अम.।

खटः। पुं। कफि। कतृणे। लघि। हे. च.। अन्धकृपे। स्नेहनि। टङ्गे। मे.।

खट(टि)कः। पुं। कुजितपाणी। शृंगे। श. मा.।

खटखादकः। पुं। काके। काचपात्रे। शृंगाले। वै. निघ.। चि. भक्तके।

खटालः। पुं। तण्डुलीयवृक्षे। कांटांथी। वै. निघ.।

खटिका (टिनी)। स्त्री। कठिन्याम्। थड़ि। कण्ठरन्ध्रं। गन्धवीर्ये। विश्व.। रा. नि. व. १३। खड्डीतणे। वै. निघ.।

खटो। स्त्री। Chalk. कठिन्याम्। थड़ि, छाथड़ि। हिं खरी, गौरखरी। तत्पर्यायः—खटिनी, खटिका, धवलसत्तिका, श्वेतधातुः, पाण्डुसत्तिका, सितधातुः, पाण्डुसूत (रा.), कक्खटो, वर्णलेखा, वर्णरेखा (वि.), पाकशुक्ला, अनिलाधातुः, खड्डी, कठिनी, वर्णलेखिका (र.), शुक्लधातुः (हे.), धातूपलः, कठिनिका, वर्णिका। (झ.)। गुणाः—मधुरा तिक्ता श्रौतला पित्तदाह-व्रणदोषघ्नी कफरक्तनेत्ररोगहरी च। रा. नि. व. १३। “खटिका दाहजिह्वीता मधुरा विष-शोधयित्री। लेपादेतद्गुणा प्रीक्ता भविता सत्तिका

समा। खटो गौरखटो हे च गुणैस्तुल्ये प्रकी-र्तिते॥” भा. पू. १भ.।

खट्टनः। वि। खर्वे। हे. च.।

खट्टा। स्त्री। खट्टायाम्। थॉटि। श. श.।

खट्टाङ्गनामिका। स्त्री। वटपव्याम्। रा.।

खट्टाशः (शो) (सः)। पुं, स्त्री। The civet or zebet cat. (Viverra zibetha.) सुगन्धमाज्जारे। यस्याखं न तैलं सुवासितं क्रियते। शकृत्शोकूल, थॉटि। त्रिका.। जटा.। तत्पर्यायः—गन्धोतः, वनवासनः (त्रि.), खट्टाशौ, वनाखः (शब्दर.), खट्टाशः, गन्धमाज्जारः, वनश्वा, शालिः (ज.), पुष्पलकः (र.), स्रग्वेत्कः (शब्दमा.)। तस्याखं खट्टाशौ इति उच्यते। तदखं शुद्धियथा—“यथा लाभमपामार्गस्तु ह्यादिचारलेपितं। वाय-स्वेदेन संस्लेष्य पूतिं निर्लामतां नयेत्। दोलापाकं पचेत्पश्चात्पक्षपक्षवारिणि। खलः साधुभिर्वीक्ष्य ततो निःसृजतां नयेत्। आजशोभाञ्जनजलेः भावयेच्च पुनः पुनः। शिगुमूलन केतक्याः पुष्पपत्रैः पुटेच्च तम्। पचेद्देवं विशुद्धस्य स्रग्वनाभिसमी भवेत्॥ स च वृत्तो मांसलश्च प्रशस्तः।” खट्टाशम् अपा-मार्गस्य सुच्छा वा चारिण संलिप्य वायस्वेदेन लोमरहितं कृत्वा आनजम् कपित्थमातुलुङ्गविल-पक्षवजले दोलापाकेन पक्त्वा निःसृजं विधाय च कागसूत्रेण शोभाञ्जनकायेन वा पुनः पुनः भाव-येत्। अथ शिगुमूलन केतकौपुष्पपत्रैः सपुटीकृतः शुद्धी स्रग्वनाभिसमी भवति। च. द.। भैष. वा. व्या. चि.।

खट्टिकः। पुं। शाकुनिके। पांथीगारा। श. मा.। सहिषीचौरफेने।

खट्टिका। स्त्री। क्षुद्रखट्टायाम्। त्रिका.।

खट्टेरकः। वि। खर्वे। श. मा.।

खट्टा। स्त्री। पथ्येङ्गे। तच्च शयनं वातकरमिति। राज.। क्षुद्रखट्टगण्डेषु व्रणवन्धनाकृतिविशेषे। सु. सू. १८अ.। लघुविशेषे। वै. निघ.। कोलशिल्प्याम्। आनूक्षी। रा. नि. व. ३।

खट्टाङ्गनाम(मि)का। स्त्री। वटपवपाषाण-भेदे। वड् पाथरकुठा। रा. नि. व. ३।

खट्टाङ्गपादो। स्त्री। कीलशिल्प्याम्। आना-कूषी। वै. निघ.।

खट्टाबन्धः। पुं, स्त्री। व्रणवन्धनाकृतिविशेषे। तल्लक्षणं—“खट्टा तु बहुपादा स्याच्चौराभिर्बहुभि-र्वता।” सु. ड.।

खडः (कः)। पुं। लघुतणे। श. र.। खडयूषे।

खडयूषः। पुं, स्त्री। यूषविशेषे। यथा—तत्र कपित्थचाङ्गेरीमरिचाजानिचितकैः। सुपक्वं खड-यूषोऽयं...। च. द. अ. सा. चि.। तत्र ८ तो. जलं २४ तो. कपित्थादीनां तोलकद्वय पादावशिष्टं कार्यम्। अन्यत्—“सुद्धयूषरसं तत्र शान्त्यौ रक्त-संयुतं। सैत्स्ववं सहितं दद्यात् खडयूषमिति श्रुतम्॥” भा.।

खडिका (डो)। स्त्री। खटिकायाम्। फूल-थड़ि। जटा.। शकृत्तिकायाम्। थड़िगति। श. च.।

खडुः। पुं। मृत्तव्यायाम्। उणा.।

खड्गः (काः)। पुं। गण्डके। गोंगां। त्रिका.। गण्डकशङ्गे। थॉगु. मे.। चौरकनामगन्धद्रव्ये। गोंटेली। रा. नि. व. १२। अस्त्रे। खगगड-तणे। थॉगु। र. मा.। स्त्री। लौहे। तीक्ष्ण-लौहे। रा. नि. व. १३।

खड्गकोषः (पत्रः)। पुं। (Scirpus ma- ximus.) खड्गलतायाम्। श. च.। तत्पर्यायः—खड्गपत्रः, खड्गमारः, अश्वपुच्छकः (श.), खड्गा-धारः। के.।

खड्गटः। पुं। (Saccharum spontane- um.) वृहत्लाशतणे। हारा.।

खड्गधेनुः। स्त्री। गण्डकत्रियाम्। गोंगि-गोंगां। कुरिकायाम्। मे.।

खड्गपुत्रिका। स्त्री। कुरिकायाम्।

खड्गमांस(झामिष)म्। स्त्री। गण्डमांसं। गोंगांमांसं। See खड्गी।

खड्गस्रगः। पुं। गण्डके। गोंगां। रा.।

खड्गरीटः। पुं। फलके। छां। मे.।

खड्गलता। स्त्री। खड्गकोषे। के.।

खड्गशिल्पी। स्त्री। अशिशिल्प्याम्। रा. नि. व. ७।

खड्गाकः। पुं। दाचे। हां, कांटां।

खड्गामिषम्। स्त्री। सहिषमांसं।

खड्गिकः। पुं। सहिषीचौरफेने। शशिशृङ्गेश्वर-ननौ। मे.।

खड्गमारः। पुं। खड्गकोषलतायाम्। श. च.।

खड्गी (इन्)। पुं। गण्डके। गोंगां। तत्पर्यायः, गण्डकः, खड्गः (अ.), खड्गस्रगः, क्रोडो, युग्मः, तुङ्गमुखः, बली, वज्रचर्मा, वाङ्मनिखः, खनीत्-साहः (रा.), एकचरः, गणोत्साहः (त्रि.), गण्डः (शब्दर.)। अस्त्र मांसगुणाः—“कफघ्नकृष्णिपिशितं कषायमनिलापहं। पेटं पवित्रमायुष्यं बद्धभूत-निवारणम्॥” सु. सू. ४६ अ.। कफवातघ्नं कषायं पित्ततर्पकं पवित्रमायुष्यं मृतवन्धकरं रुच्यं। राज.। बलकृत् वृद्धं गुरु च। रा. नि. व. १७।

खड्गीकम्। स्त्री। दाचे। हां। शब्दर.।

खण्डकः। पुं। देवतावृक्षे। देवतांठा। प. सु.।

खण्डः (कः)। पुं, स्त्री। इक्षुविकारविशेषे। थॉड, डूट्रा, पोटा, थडोमाकर, गानथणु। गुणाः—“खण्डस्तु मधुरी वृष्यश्चक्षुषी वृद्धयो-हिमः। वातपित्तहरः क्षिणो बल्यो वान्तिहरः परः।” भा.। वृष्यं चक्षुषं वातपित्तहरश्च। राज.। वातपित्तहरं श्रौतं क्षिणं बल्यं मुखप्रियं। चक्षुष्यं श्लेष्मकृत्कोतं खण्डं वृष्यतमं मतम्॥ अत्रि. १० अ.। मणिदोषे। मे.। शर्करायाम्। वै. निघ.। विड्गलवणे। विट् लवणं। रा. नि. व. ६। इक्षुजातिभेदे। अंशे। अम.।

खण्डकार्णः [कन्दः]। पुं। Sweet pota- tos. आलुविशेषे। मकरकन्दं आलू। तत्पर्यायः, —वज्रकन्दः। गुणाः—“कटुपाको खण्डकार्णः कफपित्तविनाशनः।” राज. ३प.। शाकविशेषे। रोट्टेकोणशोफु। च. द.।

खण्डका। स्त्री। यवासशर्करायाम्। वै. निघ.।

खण्डकायलीहम्। स्त्री। रक्तपित्ते हितम्। काथार्थ—शतावरी गुडूची वासा सुखीरी बला तालमूली खदिरकाष्ठं चिफला भागीं पुष्करमूलं एषां प्र. ५ प. वारि ६४ श. शे. ८श. मनःशिलाया वा खण्डमाचिकेण वा नारितलीहचूर्णं १२ प. शर्करा १६ प. घृतं १६ प. गुडपाके आयसेन वा ताम्रमयेण वा पात्रेण सिद्धे शिलाजतुलककर्कट-शङ्खीविड्गप्रियलीशुखीजातोफलानां चूर्णं प्र. ८ तो. प्रचेद्यः। मधु २ श. चिफलाधान्यपत्राणां प्र.

२ तो. शतमूलौ, गुलक, वासकहाल, मुण्डिरी, वेलेडा, तालमूलौ, धदिरकाष्ठ, त्रिफला, वामनहाटी, कुड अथोक ५प. पाकार्थ जल ७४ श. शे. ८ श. मनःशिला वा स्वर्णमाक्षिक-योगे जारित मोह १२ प. चिनि १७ प. घृत १७ प. एकत्र पाक करिमा घन हईले, शिलाजतू, गुडवृक्ष, कौकडाशुश्री, विडङ्ग, पिपुल, गुठ, जाम्बुक अथोक १प. त्रिफला, धने, तेजपात अथोक २ तो. अक्षेप दिवे। मधू २ से.। रस. र.।

खण्डकालु(क)म्। स्त्री। खण्डकर्णालुकी। रा. नि. व. १४।

खण्डकुष्माण्डम्। स्त्री, पुं। रक्तपित्त-
खण्डकुष्माण्डावलेहः। हितम्। खण्डशः कृतं निष्कलीकृतपुराणकुष्माण्डशस्य १०० प. पाकार्थ वारि २०० प. शी. १०० प. तस्मादुद्धृत-कुष्माण्डखण्डानि पेषयित्वा रोद्रे शोषयित्वा च घृतेन २ श. भज्जयितव्यम्। मधुवर्णं तव तज्जलं तुलासितशर्करया सह (१०० प.) दत्त्वा लेहवत् पचेत्। शीते प्रलेपः—पिपलीशुण्ठीजराकाणां प्र. १६ तो. लगेलापवमरिचधान्यकानां प्र. ४ तो. मधु १ श.। अन्यत् रक्तपित्ताक्षपित्तयोः हितम्।—कुष्माण्डोदकं १०० प. गव्यदुग्ध १०० प. शर्करा ८ प. एकत्र पक्ता लेहभूते तव धात्रीचूर्णं ८ प. प्रक्षिप्य अवतारयेत्। अक्षपिपुल्लं अन्यस्मिन् अवलेहे केवलं घृतस्य पलद्वयमधिकं दीयते। भा.।
खण्डखर्जूरम्। स्त्री। खनामख्याति पक्ता-विशेषे। वैद्यकम्।

खण्डजः (जा)। पुं, स्त्री। खण्डे। ८।
गुड। (जा) यवासशर्करायाम्। रा. नि. व. १४।
खण्डजोद्धवजः। पुं। तवराजोद्धवखण्डे। रा. नि. व. १४।

खण्डधारा। स्त्री। कर्तव्याम्। कौटि। श. मा.।

खण्डनम्। स्त्री। छेदने। भेदने।

खण्डनौलः। पुं। खण्डकर्णालुकी। शकर-कन्द आलू। र. मा.।

खण्डपरशुः (पशुः)। पुं। खण्डामलकमेषज्ये।

खण्डपालः। पुं। मोदके। मग्नरा। हारा.।

खण्डपाशः। पुं। धातवीपुण्यशर्कराजाति मये। वै. निघ.।

खण्डपिपली। स्त्री। अक्षपित्ते पिपलीखण्डे। कणाचूर्णं ३२ तो. घृतं ४८ तो. शतावरीरसः ६४ तो. ८ श. (५१२ तो.) खण्ड १२८ तो.। पाकसिद्धौ—धान्यशुण्ठीजरीरकवय-हरीतकीमुस्तक-वंशरीचना-जटामांसी-वा-आमलकीलगेलापनायां चूर्णं प्र. १२ मा. नागकेसरखदिरमरिचानाञ्च प्र. चूर्णं ६ मा. प्रलेपः। मधु २४ तो.। पिपुलचूर्णं ॥० सेर वा ७२ तो. घृत ४८ तो. शतमूलौरस ७४ तो. दुग्ध ८ श. थोड़ २ श. एकत्र पाक करिमा पाकसिद्ध हईले, धनिष्ठा, गुठ, जौरे, कृष्णजौरे, हरीतकी, मूत्रा, वंशलोचन वा जटामांसी, आमला, गुडवृक्ष, एलाइचूर्ण, तेजपात अथोक १२ मा. नागेश्वरचूर्ण, धदिरचूर्ण एवं मरिचचूर्ण अथोक ७ मा. अक्षेप दिवे। मधू २४ तो.। रस. र.। मांसोस्थाने वंशोति पाठः। नागकेसरञ्च न घृतम्। भेष.।

खण्डफणः। पुं। दर्जीकरसर्पे। सु. कल्प. ४ अ.। See सर्पः।

खण्डमोदकः। पुं। यवासशर्करायाम्, तव-राजे। रा. नि. व. १४.।

खण्डरः। पुं। यवासशर्करायाम्।

खण्डराजौ। स्त्री। वाक्त्रायाम्। वै. निघ.।

खण्डलवणम्। स्त्री। विडलवणे। रा. नि. व. ६।

खण्डवल्ली। स्त्री। काण्डवल्लीयाम्। करणा। वै. निघ.।

खण्डविकारः। पुं। शर्करायाम्। वै. निघ.।

खण्डविन्दुः। पुं। सर्पजातिभेदे। अत्रि. ५६ अ. ३ स्थान.।

खण्डशर्करा (सिकता, सिता)। स्त्री। शर्करायाम्। चिनि। वै. निघ.।

खण्डशाखा। स्त्री। महिषवल्लीयाम्। लता-विशेष.। रा. नि. व. ३।

खण्डशालुकम्। स्त्री। इक्षुविकारि। शिहरि।

खण्डशुण्ठी (शुण्ठीखण्ड)। स्त्री। अक्ष-

पित्ते हिता। शुण्ठीचूर्णं ३२ तो. शर्करा १२८ तो. घृतं ६४ तो. दुग्धं ८ श.। प्रलेपः—कणाधात्री-लगेलापवमरिचनजीरकजौरेहरीतकीमुस्तकानां प्र. १२ मा. मरिचचूर्णं ६ मा. नागकेसर-चूर्णं ६ मा. मधु २४ तो.। गुठचूर्णं ७२ तो. चिनि १२८ तो. घृत ७४ तो. दुग्ध ८ श.। अक्षेप—पिपुलचूर्ण, आमलाचूर्ण, गुडवृक्ष, एलाइच, तेजपात, वंशलोचन, जौरे, कृष्ण-जौरे, हरीतकी, मूत्रा, धनिष्ठाचूर्ण अथोक १२ मा. मरिचचूर्ण ७ मा. नागेश्वरचूर्ण ७ मा. मधू ७ प. वा २४ तो.। रस. र.।

खण्डस(सा)रः। पुं। यवासशर्करायाम्। रा. नि. व. १४.।

खण्डसिता। स्त्री। मधुजात शर्करायाम्।

खण्डा। स्त्री। खण्डे। खाँड़ इति लोके। वै. निघ. रक्तपि. चि. कुष्माण्डावलेहे।

खण्डामलकम् (की)। स्त्री, स्त्री। आम-लकीखण्डे। आमलांशु मोग्रस्या। वै. निघ.। परिणामशुली औषधविशेषे।—पिष्टनिष्पीडितपुराण-कुष्माण्डशस्य ५० प. घृतं १६ प. एकत्र भज्जयेत्। शर्करा ५० प. आमलकरसः ३२ प. (खरसाभावि आमलकी २ श. वारि १६ श. शी. ४ श.) कुष्माण्डरसः ३२ प. अवलेहवत्पचेत्। प्रलेपः—पिपलीजरीरकशुण्ठीनां चूर्णं प्र. २ प. मरिच-चूर्णं १ प. तालीशधान्यकलगेलापवनागकेसर-मुस्तकचूर्णं प्र. २ तो.। पिष्टनिष्पीडित मूत्रा-तन कुष्मागुञ्ज ५० प. घृत १७ प. चिनि ५० प. आमलकीरस ४ श. (७२ प.) (श्वर-मातावे आमलकी २ श. (१७ प.) जल १७ श. शे. ४ श.)। कुष्मागुञ्ज ४ श.। आमल-पाक—पिपुल, कृष्णजौरा, गुठ अथोक २ प. मरिच १ प. तालीशपात, धने, गुड-वृक्ष, एलाइच तेजपात, नागेश्वर, मूत्रा अथोक २ तो. शीतल हईले मधू अक्षेप २ श.। सा. कौ.।

खण्डाम(क)म्। स्त्री। वाजीकरणीषधभेदे। सुपकमधुरामरसः ६४ श. शर्करा ८ श. घृत ४ श. शुण्ठीचूर्णं ३२ तो. पिपलीचूर्णं १६ तो. वारि ८ श. (५१२ तो.) एकत्र पचेत्। खण्डपाक-सिद्धे प्रलेपः—तेजपातचूर्णं ३२ तो. ग्रन्थिपर्ण-

चिवकमुस्तकधान्यकजीरकइधतिकटुजातीफलत्वगीला-नागकेसरचूर्णानां प्र. ८ तो. शीते मधु ४ श.। सा. ४ तो.। वै. निघ.।

खण्डिकः। पुं। कले। कौश.। हे. च.। कलाय-विशेषे। थेमांशि। मा. पू. १भ.। गुणाः—“लघवः शीतमधुराः सकषाया विरुचणाः। पित्त-क्षीमाणि शस्यन्ते सूपेष्वालिपनादिषु॥” च. सू. २७ अ.।

खण्डाली। स्त्री। तैलमानपात्रे। वै. निघ.।

खण्डिका। स्त्री। खण्डशर्करायाम्। वै. निघ.।

खण्डितकर्णः। पुं। खण्डकर्णाली। शकर-कन्द। खार्कोण इति ख्याति शाके। रसेन्द्रगुडौ.।

खण्डौ (इन्)। पुं। वनमुद्गे। मृगानी। हे. च.।

खण्डौरः। पुं। पीतमुद्गे। मृगानी। हे. च.।

खण्डोपला। स्त्री। खड्गशर्करायाम्।

खण्डोष्ठः। पुं। ओष्ठरोगभेदे। वर्ण—“तत्र खण्डोष्ठ इत्युक्तौ वातेनौष्ठो द्विधा कृतः।” वा. उ. २१ अ.।

खतमालः। पुं। धूमे। मे.। मेघे। मे.। अग्नौ। शब्द.।

खदनम्। स्त्री। भोजने। रा. नि. व. २०.।

खदिका। स्त्री। खधौ। ठै.। चिका.।

खदिरः। पुं। (Acacia cateehu. Syn. Mimosa catechu.) खनामख्यातवले। थंमर ग्राह्। उत्. खैर। ते चंडचेदु। तत्पर्यायः—गायत्री, बालतनयः, दन्तधावनः (अ.), पथिद्रुमः (मे.), तित्तसारः, कण्टकौद्रुमः (र.), प्रसखः (श.), यूपद्रुः (वि.), बालपुत्रः, रक्तसारः, कर्कटी, जिह्मशल्यः (ज.), कुष्ठहृत्, बालपत्रकः, यूपद्रुमः (शब्दर.), बालपत्रः, खयपत्रो, क्षिति-चमः, सुशल्यः, वक्रकण्टकः, यत्राङ्गः, जिह्मशल्यः, कण्ठी, सारद्रुमः, कुष्ठारिः, दहसारः, मेघः। स विधा श्वेतरक्तविड्भेदात्। विशेषः तत्तत्पर्यायि द्रष्टव्यः। सा. गुणाः—तित्तः शीतः पित्तकफघ्नः पाचनः कुष्ठकासासशीफकण्डूव्रणघ्नश्च। रा. नि. व. ८। “खदिरः शीतलो द्रव्यः कण्डूकासारुचि-प्रणत्। तित्तः कषायो भेदीघ्नः क्षमिमेहज्वरघ्नश्चान्। श्वित्रशोथामपित्तासपाण्डु कुष्ठकफान्दरेत्॥” भा.। विसर्पवेदनासिद्धमेदीघ्नः। राज. ३प.। चन्द्रे। मे.। शाकभेदे। गज्जानूक, वराकान्ता। अ.टी.भ.।

खदिरपत्रिका (त्री) । स्त्री । अरिखदिर । रा. नि. व. ८ । लज्जालुकायाम् । रा. नि. व. ५ ।

खदिरवटी । स्त्री । सुखरोगहृत्कारायाम् । खदिरः १०० प. पाकार्यजलं ६४ श. श्रे. ८ श. पुनः पक्ता घनीभूते प्रक्षेपः जयित्रीकपूरगुवाक-काकीलीजायफलचूर्णानि प्र. ८ तो. सा. कौ. ।

खदिरवल्ली । स्त्री । अरिखदिर । हिं महिक-फल । (स्त्री) दुग्धोत्पले । वै. निघ. ।

खदिरसारः (रीडूतः) । पुं । खदिरनिर्गोसि । थंश्चर । मं कात । रस. र. । गुणाः—कटु-तिक्तोष्णः कफवातघ्नः व्रणकण्ठरोगघ्नः रुच्यः दीपनश्च । रा. नि. व. ८ ।

खदिरा । स्त्री । लज्जालुकायाम् । रा. नि. व. ५ ।

खदिराङ्गारः । पुं । खदिरकाष्ठाङ्गारः ।

खदिरादिपञ्चतन्त्रकष्टतम् । स्त्री । कुष्ठ-कष्टतम् । कृतं ४ श. । काथार्थ—पञ्चतन्त्रकं प्र. १० प. वारि ६४ श. श्रे. ८ श. । कल्कार्थ—खदिरारखण्डयोष-विषस्त्रिवक-दन्तीपटील-चिफलानिम्ब-हरिद्रा-सीमराजी-कटुकातिविषापाठावायन्ती-दुरालभाकुष्ठकरञ्जबीज-शारिवाहयैन्द्र्यव-ल्लातकास्थि-विडङ्गगुग्गुलूनां प्र. २ तो. । घृत ४ अ. काथार्थ—निमग्नान्, पटोणपत्र, कण्टकाद्री, गुलक, वासकछाल अथवा १०० प. जल ७४ अ. श. ८ अ. । कर्कार्थ—थदिरकाष्ठ, सोमनाथनर आठा, कुष्ठ, पिपुल, गरिच, तेउडो, चिडा-मूल, मखीमूल, पटोणपत्र आमला, हरीतकी, बहेडा, निमबीज, हरिद्रा, वाङ्गुजीबीज, कटुकी, आतईच, आकनादि, गोण्डाले-नता, झ्रान्गला, कूड, करञ्जबीज, श्रान्गानता, अनन्तमूल, ऐल्यव, डेलार मूटी (अर्थात् वरकचन्दन), विडङ्ग एवं गुग्गुल अथवा २ तो. । रस. र. ।

खदिराष्टकः । पुं । मसूरिकाधिकारि कषायः । “खदिरविफलारिष्टपटीलासुतवासकैः काथोऽष्ट-काङ्गी जयति रोमान्तिक्मसूरिकाः ॥” च. द. ।

खदिरिका । स्त्री । लाच्यायाम् । रा. नि. व. ६ । लज्जालुकायाम् । वै. निघ. ।

खदिरी । स्त्री । वराहक्रान्तायाम् । प. सु. । लज्जालुकायाम् । रा. नि. व. ५ ।

खदिरीबीजम् । स्त्री । अशोकबीज । च. द. “जलेन खदिरीबीजम् ।”

खदिरोपमः । पुं । (Acacia Arabica.) वर्चुरकवृक्षे । वाङ्गो ग्रीष् । वै. निघ. । कदरे । श्वेत थदिर । र. मा. ।

खदूरकः । पुं । वामने ।

खद्योतः (तनः) । पुं । ज्योतिरिङ्गणे । जनाकि-पोका । हिं पटबीजना । अम. ।

खद्योतकम् । स्त्री । तन्नामकसविषफलमेदं । सु. कल्प. २ अ. । See फलविषम् ।

खद्योतनः । पुं । सूर्ये । ज. ।

खनकः । पुं । मूषिके । चिका. । वनमूषिके । वै. निघ. ।

खननम् । स्त्री । विदारणे ।

खनयित्री । स्त्री । मृत्खननोपयोग्यस्त्रविशेषः । शृङ्गो । के. ।

खनिः (नी) । स्त्री । खर्पाद्याकरे । अम. । तत्पर्यायः—आकरः (अ.), खानी, खनी, खानिः (शब्द.), गङ्गा । हि. ।

खनिजौषधम् । स्त्री । Inorganic medicine. रसोपरसधातुलवणरत्नाख्येषु पञ्चविधेषु खनिजद्रव्येषु । वैद्यकम् ।

खनित्रम् । स्त्री । अस्त्रविशेषः । क्लृप्तान्, थञ्ज । अम. ।

खनिसम्भवः । पुं । सूर्ये । वै. निघ. । चि. । खनिजे ।

खपु(पू)टः । पुं । व्याघ्रनखे । नखौ । वै. निघ. ।

खपुरः । पुं । (Areca catechu.) गुवाक-वृक्षे । गुपान्नि ग्रीष् । र. मा. । शल्लकीनिर्गोसि । वा. टी. हेमा. । भद्रमुस्तके । अलसकरोगे । मे. । बालके । वाङ्गो । रसोने । वै. निघ. ।

खपुष्पः । पुं । पनसवृक्षे । वै. निघ. ।

खभ्रान्तिः । पुं । चिल्लपक्षिणि । चिका. ।

खमणिः । पुं । सूर्ये । वै. निघ. ।

खमीलनम् । स्त्री । तन्नायाम् । श. र. ।

खमूलः (का) । स्त्री । An aquatic plant. (Pistia stratiotes.) कुम्भिकायाम् । पोना । श. र. ।

खरः । पुं । यसि । झ्रान्गला । रा. नि. व. ४ । नखीनामगन्धद्रव्ये । वै. निघ. । कङ्कपक्षिणि । कुररपक्षिणि । काके । रा. नि. व. १६ । अश्वतरि-तिका. । गहंभे । चि. । तीक्ष्णे । अम. ।

खरकः । पुं । चित्रपर्वण्याम् । रा. नि. व. ४ ।

खरकाष्ठिका । स्त्री । बलायाम् । रा. नि. व. ४ ।

खरकुटिः (टी) । स्त्री । नापितशालायाम् । नापितवाङ्गी । तिका. ।

खरकी(का)णः । पुं । तित्तिरपक्षिणि । हि. च. ।

खरगन्धनिका (निभा) (गन्धा) । स्त्री । नागबलायाम् । जटा. । रा. नि. व. ४ । वन-तुलस्याम् । वै. निघ. ।

खरगृहं(ग्रहः) । स्त्री, पुं । गहंभशालायाम् । चिका. । गेहे । श. र. ।

खरघातनः । पुं । नागकेशरवृक्षे । श. च. ।

खरच्छदः । पुं । उलूकनामवृक्षे । उलूथड । इल्लकनामवृक्षे । उलूथड, हेकड । र. मा. । कुन्दवृक्षे । रा. नि. व. ८ । मूसीसहवृक्षे । भा. । शाकवृक्षे । श्वेत्तुन ग्रीष् । शाखोटवृक्षे । श्रान्गोडा-ग्रीष् । रत्तापामार्गे । वै. निघ. ।

खरच्छदा । स्त्री । विपुरमल्लिकायाम् । प. सु. । चिचिल्लिकायाम् । छिल्लो शाक । रा. नि. व. ५ ।

खरटो । स्त्री । रज्ज्वातो । वै. निघ. ।

खरतुण्डकः । पुं । लज्जालुकायाम् । भा. ।

खरत्वक् । स्त्री । अलखुषायाम्, लज्जालुका-मेदे । भा. ।

खरदंष्ट्रा । स्त्री । गीचुरचुपे । ज. द. ।

खरदण्डम् । स्त्री । पद्मे । धरणि. ।

खरदला । स्त्री । श्यामालतायाम् । काष्ठीदु-स्वरे । श. च. ।

खरदूषणः । पुं, स्त्री । धूसूरवृक्षे फले च । श. च. ।

खरधन्विका । स्त्री । गीरचतण्डुलायाम् । गीरकृष्णकृष्ण । प. सु. ।

खरनादिनी । स्त्री । रेणुके । श. च. ।

खरपत्रः । पुं । चद्रपत्रतुलसीवृक्षे । शाकतरौ । श्वेत्तुन ग्रीष् । र. मा. । तामतुलसीवृक्षे ।

गङ्गजुनगौ । भूर्जवृक्षे । वै. निघ. । यावनालि । रा. नि. व. ८ । मरुवकवृक्षे । गङ्गजुनगौ । रा. नि. व. १० ।

खरपत्रकः । पुं । तिलवृक्षे । श. च. ।

खरपत्री (णिनी, र्णी) । स्त्री । गीजिह्वा-नामचुपे । गीजिह्वा । रा. नि. व. ४ । काकी-दुम्बरिकायाम् । काकडूभूर । रा. नि. व. ११ ।

खरपल्लवः । पुं । शाखोटकवृक्षे । श्रान्गोडा-ग्रीष् । प. सु. ।

खरपाच्यः । पुं । कपिलवृक्षे ।

खरपात्रम् । स्त्री । लौहपात्रे । तिका. ।

खरपादाव्यः । पुं । कपिलवृक्षे । श. च. ।

खरपुष्पः । पुं । मरुवकवृक्षे । गङ्गजुन ग्रीष् । र. मा. ।

खरपुष्पा (प्यो) । स्त्री । वर्च्य्याम् । वाङ्गो । भा. म. ४४. । “कटफलं खरपुष्पा च ।” वनतुल-स्याम् । वनवाङ्गो । सु. सू. ३७ अ. ।

खरप्रियः । पुं । पारावते । श. मा. ।

खरमञ्जरी । स्त्री । अपामार्गचुपे । रा. नि. व. ४ । रसेन्द्र. चि. । बुधावतीगुडौ । श्वेतापामार्गे । वै. निघ. ।

खरमुखः । पुं । वर्च्य्याम् । वाङ्गो ।

खरमूलम् । स्त्री । गहंभमूले । ग्रीष् । गुणाः—कटुश्च चारं तिलकफघ्नं मन्दावातघ्नं कम्पौन्मादहरश्च । रा. नि. व. १५ । “गहंभं नावनं मूलं तैलं योज्यं क्वचिद्वैत् । सचारं तिल-कटुकसुन्मादकुष्ठरीगतत् । कारभं खरमूलं च तैले नस्ये विषायकम् ॥” अचि. ।

खरयाष्टिका । स्त्री । लघुवाय्यालके । वै. निघ. ।

खरवाहः । पुं । सुखपुष्पकेण युक्ते खड्गाह्वये “खरवाहश्च खड्गाहः ।” ज. द. ३ अ. ।

खररोमा । पुं । नागविशेषः ।

खरवल्गिका । स्त्री । गीरचतण्डुलायाम् ।

खरवल्गरिका । स्त्री । गीरकृष्णकृष्ण । र. मा. ।

खरवुकः (सः) । पुं । मरुवकवृक्षे । “खरवु-वृक्षकणौ कटुफलं ।” वा. सू. १५ अ. । हेमा. टी. ।

खरशब्दः । पुं । कुररपक्षिणि । कर्कटिणी । रा. नि. व. १६ ।

खरशाकः । पुं । भाग्याम् । भा. ।
खरशूकः । पुं । पीतशलि । वै. निघ. ।
खरशुवा । स्त्री । आरखमल्लिकायाम् । विपु-
 मल्लिकायाम् ।
खरसोन्दः । पुं । लौहपात्रमेदं । त्रिका. ।
खरस्कन्धः (न्या) । पुं, स्त्री । प्रियालवले ।
 खर्ज्जरीवले । रा. नि. व. ११ ।
खरस्पर्श । स्त्री । पीतदेवतायाम् । भा. ।
 See अगरी । वि (शः) । गोजिह्वादिवत्खरे ।
 मा. नि. ।
खरखरा । स्त्री । वनमल्लिकायाम् । र. मा. ।
खरा । स्त्री । पीतदेवता । भा. ।
खरागरी । स्त्री । पीतदेवतावले । अ.टी.रा. ।
खरागिः । पुं । अर्कनिष्काशनाथं तोष्णाग्नि-
 विशेषे । रावण. ।
खराब्दाङ्गुरम् । स्त्री । वैदूर्यमणौ । रा. ।
खराश्वा । स्त्री । रुद्रजटायाम् । अ. टी. भ. ।
 अजमोदायाम् । क्लृप्तशर्मानो । भा. पू. १भ. ।
 गुणाः—“खराश्वा कफवातघ्नी वसिरीगरुजापह्ना ।”
 च. सू. २७ अ. । च. द. अमरौचि. ।
खराह्वा । स्त्री । अजमोदायाम् । वनशर्मानौ ।
 रा. नि. व. ६ ।
खरिका । स्त्री । नेपालजचूर्णाकृतिकसूरीमेदं ।
 रा. नि. व. १२ । See कसूरी ।
खरः । पुं । घोटके । दन्ते । वि । श्वेते । त्रिका. ।
खरुवकः । पुं । श्वेतमरुवकवले । वै. निघ. ।
खर्ज्जिका । स्त्री । अवदेशे । ऋटि । श. च. ।
खर्ज्जः (ज्जः) । पुं । पिण्डीखर्ज्जुरवले । उणा. ।
 खर्ज्जाम् । रा. नि. व. २० ।
खर्ज्जघ्नः । पुं । चक्रमहं हृषे । रा. नि. व. ४ ।
 अर्कवले । आकन गीह । धूसूरवले । श्वेत
 धूतुरा । रा. नि. व. १० ।
खर्ज्जु (ज्जु) रम् । स्त्री, पुं । हरिताले । हे.
 च. । वृश्चिके । खनामकवले । मे. । रौघ्ये । क्रुपा ।
 प. सु. । खर्ज्जूरफले । पिण्डीखर्ज्जुरे । च. द.
 र. पि. चि. ।
खर्ज्जूरपत्रकम् । स्त्री । तदाकारप्रणच्छेदविशेषे ।
 सु. चि. ८अ. ।

खर्ज्जूरफलम् । स्त्री । खर्ज्जूरफले । तत्र रक्त-
 पित्ते हितम् । सि. यो. रक्तपि. चि. ।
खर्ज्जूरफलकः । पुं । गोधूमविशेषे । वै. निघ. ।
 खर्ज्जूरफले ।
खर्ज्जूरिका (रौ) । स्त्री । खर्ज्जूरवले । प. सु. ।
 थैजुरे गीह । मं सिधी । कं इचिलु । तत्पथ्यायः ।
 —खरस्कन्धा, दुग्धधर्मा, दुरारुहा, निःश्रेणी,
 कषायी, यवनेष्टा, हरिप्रिया । तत्फलगुणाः—
 अपका कषाया, पका मौल्या कषाया पित्तघ्नी
 कफकरी कृमिजननी हृष्या वृंहणी च । रा. नि.
 व. ११ । सा मधु-भूपिण्ड-राजखर्ज्जूरौमेदेन
 चतुर्धाभवति । एषां गुणाः सखपथ्यायै मृग्याः ।
 यथा—“भूमिखर्ज्जूरिका स्वादौ दुरारोहं सदु-
 च्छेदा । तथा स्तम्भफला काककर्वटी स्वादुमस्तका ॥
 पिण्डखर्ज्जूरिका त्वन्या सा देशे पश्चिमे भवेत् ।
 खर्ज्जूरौ गीसनाकारा पराहोपादिहामता । जायन्ते
 पश्चिमे देशे सां वीहारेति कीर्तते ॥” सा, गुणाः
 —“खर्ज्जूरौवितथं शीतं मधुरं रसपाकयोः ।
 क्षिग्धं रुचिकरं हृद्यं चतुर्धरं गुरु ॥ तर्पणं
 रक्तपित्तघ्नं पुष्टिविष्टम्भशुक्रदं । कीडमारुतजिह्वं
 वान्तिवातकफापहम् । ज्वरातिसारक्षुण्णश्यास-
 कासनिवारकम् । मद-सूक्ष्म-मरुत्पित्त-मयोद्भूत-
 गदान्तकम् । खर्ज्जूरौतद्वीर्ययुतं मदपित्तकरं भवेत् ।
 वातघ्नेष्वहं रुच्यं दीपनं बलशुक्रकम् ॥” भा. ।
 मस्तिष्कगुणाः—स्वादुः तिक्तः कषायः सूवरोगघ्नः
 बलप्राणशुक्रवृद्धिकरश्च । राज. । “अपका खर्ज्जूर-
 फलं विदोषशमनं मतम् । पक्वमेव हितं श्रेष्ठं
 विदोषशमनं परम् ॥” अत्रि. १७ अ. । मधुरं शीतलं
 गुरु चयाभिघातदाहवातपित्तेषु हितं वृंहणं शुक्र-
 कारकम् । च. सू. २७ अ. । कृष्णमुशल्याम् । वै.
 निघ. ।
खर्पतुल्यम् । स्त्री । खर्परौतुल्ये । वै. निघ. ।
खर्परम् । स्त्री । खनामल्यातोपधातुविशेषे ।
 थापत्र । हिं खापरिया । मं कलखापरौ । प. सु. ।
 तस्य शोधनं यथा—“पुष्पाणां रक्तपीतानां रसेः
 पिष्टेयं भावयेत् । नरमूत्रैश्च गोमूत्रैः यवाक्लेन
 ससम्भवे । सप्ताहं विदिनं वापि पश्चाच्छुध्यति
 खर्परम् । तन्मारणं वज्रवत् ज्ञेयम् । खर्परं पारदे-
 नेव बालुकायन्त्रं पचेत् । चूर्णयित्वा दिनं यावत्
 शोभनं भस्म जायते ।” अथवा पतलौकृतं खर्परं
 लवणान्ननिधाय पचेत् ॥ मतान्तरे गुणाः—खर्परं

कटु चारं कषायं वामकं लघु लेखनं मेदनं
 शीतलं चक्षुष्यं रक्तपित्तहरं विषाग्मरौकुष्ठवाङ्मू-
 द्रश्च । भा. । पुं । मृत्पात्रमेदं । थापत्र । प. सु. ।
 खम्भाकारापूपपचनादिपात्रे । तांशु, ऋष्टि ।
 वा. टी. हेमा. । कपालास्थनि । मांशांशुनि ।
 रा. नि. व. १८ । नेवाञ्जनमेदं । कवे । त्रिका. ।
खर्परवटिका । स्त्री । गृहस्थधिकारे । “पक्वे-
 टका हरिद्राभ्यामागारधूमकेन च । शोधितं पार-
 दक्षेव कषाई तुलया द्रवम् । मञ्जरारसेः शुद्ध-
 न्धकं रससम्भितं । द्वाभ्यां कज्जलिकाकुला भावये-
 त्तु मेघजैः । सिन्धुवारदलरसे मण्डूकपर्णिकारसे
 (मधुकपुष्पजै रसे इति वा पाठः) । केशराजरसे
 चापि शीघ्रसुन्दरजे रसे । रसेऽपराजितायाश्च
 सोमराजरसे तथा । रक्तचित्रकपदीत्ये रसे च
 परिभावितम् । रसमानसमानेन द्वायायां शोषये-
 द्विषक् ॥” वटौ सर्षपाभा, अनु. दक्षिणम् । इष्टेक-
 पूर्ण, हरिद्रापूर्णं च तुल्यं महितं शुद्धं पात्रां १
 तो. । भोगराज्रमेन शुद्धं गुरुक १ तो. ।
 कज्जलि करिवे । पत्रे निशितापांतां रस,
 थूलकूडिर रस, वा मोलकूलेर रस वा काथ,
 केसुरेर रस, गिरेशाटकर रस, अपरा-
 जितापांतां रस, सोमराजका । एवम् रक्त-
 चित्रकपत्ररस एतोक १ तोला द्वात्रा
 माङ्गिशा मर्षपत्रा वटी करिवे । रस, कौ. ।
 मेघ. ।
खर्परालः । पुं । अश्वत्यविशेषे । मं लाखौपिपरौ ।
 वै. निघ. ।
खर्परिका(रौ)तुल्यकम् । स्त्री । A sort
 of collyrium. नेत्रप्रसाधनविशेषे । तुल्याञ्जने,
 कृमिहरसाञ्जने । तत्पथ्यायः—खर्परौ, रसकं
 चक्षुष्यं, असतोत्पन्नं, तुल्यं, खर्परिका । गुणाः
 —कटु तिक्तं चक्षुष्यं रसायनं लवणोपघ्नं दीपनं
 बलपुष्टिकरम् । रा. नि. व. १३ । खर्परे । थापत्र ।
 मं कलखापरौ ।
खर्परीयकम् । स्त्री । खर्परौतुल्ये । खर्परे ।
 वै. निघ. ।
खर्परीरसकम् । स्त्री । खर्परौतुल्ये । रुद्धिम
 रसाञ्जनम् । रा. नि. व. १३ । खर्परे । वै. निघ. ।
खर्ब्बः (वर्ब्बः) । पुं । कुञ्जकपुष्पवले । रा. नि. व.
 १० । वि । ऋषे । अम. ।

खर्ब्बशाखः । वि । वामने । हे. च. ।
खर्ब्बा । स्त्री । नागबलायाम् । रा. नि. व. ४ ।
खर्ब्बु(वर्ब्बु)रः । पुं, स्त्री । नदीनिध्यावे । रा. नि.
 व. १६ ।
खर्बु(वर्ब्बु)रा । स्त्री । तरदीवले । रा. नि. व. ८ ।
खर्बुजम् । स्त्री । तन्नामकफलविशेषे । थंशुम्भ ।
 गुणाः—“मूचलं बल्यं कीडशुद्धिकरं गुरु । क्षिग्धं
 स्वादुतरं शीतं हृद्यं पित्तानिलापहम् । तेषु
 यश्चात्ममधुरं सचारश्च रसाद्भवेत् । रक्तपित्तकरं
 तत्तु सूचकच्छकरम्परम् ॥” भा. ।
खर्म्मम् । स्त्री । पटवस्त्रे । पौषे । मे. ।
खर्म्पत्रा (त्रौ, त्रिका) । स्त्री । द्रोणपुष्प-
 वले ।
खलम् । स्त्री । कल्के । मे । शस्यस्थाने । त्रिका. ।
खलः (कः) । पुं । सुव्यं । धूसूरवले । रा. नि.
 व. १० । माखवे व्यञ्जनविशेषे । “मालुधानीयपुष्पै-
 र्योऽतिगुणः स खल इत्युच्यते । फलमूलैर्घनाहानं
 व्यञ्जनं पाकतो घनं । लिहवत् खल इत्यने दोषलाः
 स्वस्थोनिवत् । कल्को विल्लशलाटूनां तिलकल्कय
 तत्समः । दध्नः सरोऽन्नः सल्लहः खली हन्ति प्रवा-
 हिकाम् ॥” श्रीकृष्णः अपराजितश्च नाम परो
 खलावपि । वा. चि. २१२ अ. मृग्यः । तमाहवले ।
 श. च. । वि । नीचे । अधमे । मे. ।
खलकः । पुं, स्त्री । गुग्गुली । भ. ।
खलकाम्बलिकः । पुं । तिलकल्के । वै. निघ. ।
खल(लि)तिः । पुं । इन्द्रलुप्तरीगिणि । टेटेक ।
 हे. च. । त्रिका. ।
खलमूर्तिः । पुं । पारदे । श. च. ।
खलयूषः । पुं । खड्गयूषे ।
खलाधारा । स्त्री । तैलपायिकायाम् । तेला-
 पोका । जटा. ।
खलिः । पुं । तिलकिट्टे । रा. नि. व. १६ । खल
 इत्यपि पाठोऽस्ति ।
खलिद्रुमः । पुं । सरलदेवदारौ । वै. निघ. ।
खलि(लौ)नः । पुं, स्त्री । खलीने । लांश्रां ।
 अ. टी. रा. ।
खलिनो । स्त्री । कृष्णतालमूल्याम् । वै. निघ. ।
 खलसमूह । अम. ।

खलिशः । पुं । (Tricopodus colisa.)
खलेशयः । मत्स्यविशेषः । थल्लेशं गांछ । हारा ।
 तत्पर्यायः—कङ्कटोत्तः, खलेशयः (शब्दर.),
 खलेशः (हा.) ; खशेटः (वि.) । गुणाः—शालिलं
 कषायत्वं वायुकोपनत्वं रुचत्वं लघुत्वं शूलहरत्वं
 किञ्चिदामलत्वञ्च । राज. ३ प. । रा. नि. व. १९ ।

खलुरेषः । पुं । मृगविशेषः । श. च. ।

खलेधानी । स्त्री । खले पशुबन्धनदारुणि ।
 जटा. ।

खलेवाली । स्त्री । खले गोबन्धनकाष्ठे । श्रेष्ठे
 काष्ठे । हे. च. ।

खल्लः । पुं । चातकपक्षिणि । मे. । चर्मणि ।
 थान् । विका. । औषधमर्द्दनपात्रे । थन । कौ. ।
 वाजिदन्तायस्य निम्नकण्ठाले ।—“निम्नङ्गुणञ्च दन्तायं
 खल्लमित्यभिधीयते ।” ज. द. ४ अ. ।

खल्लकी । स्त्री । शर्करायाम् । थान् । वै. निघ. ।

खल्लिका । स्त्री । पिष्टकादिभर्जनपात्रे । श. च. ।

खल्लि(कौ)टः । चि. । खलती । श. र. । विका. ।

खल्ली । स्त्री । हस्तादी शिरामोटने । थान् ।
 सि. थो. विमूची, चि. । “खल्ली तु पादजङ्घीरकर-
 मूलावमोटनी ।” सरलदेवदारी । वै. निघ. वा.
 व्या. चि. ।

खल्लोवर्धनः । पुं । दन्तवेष्टजरीगविशेषः । सारुते-
 नाधिको दन्तो जायते तीव्रवेदनः । खल्लोवर्धन-
 संज्ञोऽसौ सञ्जाते रुक् प्रशाम्यति ॥ भा. स. ४ अ.
 मुखरी. चि. ।

खल्लोशः । पुं । खलिशमत्ये ।

खल्लटः । पुं । कासरीगे । मं खोक्ला । वै.
 निघ. ।

खल्लाटः । पुं । खलती । हे. च. ।

खल्लुका । स्त्री । नाभिग्रहे । र. सा. सं. ।

खवल्ली । स्त्री । आकाशवर्णायाम् । रा. नि. व. ३ ।

खवारि । कौ. । आन्तरिक्षोदके । रा. नि. व. १४ ।

खवायः । पुं । हिमे । हारा. ।

खवन्दाक्षुरः । पुं, कौ. । वैद्यमणौ । रा. नि.
 व. १३ ।

खशा । स्त्री । सुरामांस्याम् । मं सरवा । श. च. ।

खशेटः । पुं । खलिसमन्त्रे । विका. ।

खश्वासः । पुं । वायौ । विका. ।

खसः । पुं । पामायाम् । थोम् ग्रां । वीर-
 मूले । वै. निघ. वा. व्या. चि. ।

खसकन्दः । पुं । वाराहीकन्दे । वै. निघ. ।
 चौरौशब्दे । कौशौभं गांछ । प. सु. । चौर-
 कचुकीवदे । र. मा. ।

खसगन्धः । पुं । चौरकचुक्याम् । कौश-
 कङ्गा । र. मा. ।

खसतिलः । पुं । खकसि । पोण्ड गांछ ।
 गुणाः—“तिलमिदः खसतिलः कासश्वासहरः स्मृतः ।
 स्याद्वा खसफलोद्भूतं वल्कलं श्रौतलं लघु । ग्राहि
 तिकङ्कषायञ्च वातकृत्तकफासहत् । धातूनां शोषक
 रुचं मदकृद्वाग्निवर्धनम् । सुहृत्सोऽङ्गकं रुच्यं सेवनात्
 पुंस्त्वनाशनम् ॥” भा. ।

खसफलम् । कौ. । खकसि । पोण्ड, टैङ्गि ।
 वै. निघ. ।

खसफेनचौरम् । कौ. । अहिफेने । भा. ।

खसम्भवा । स्त्री । आकाशमांस्याम् । शृङ्ग जटो-
 भांशौ । रा. नि. व. १२ ।

खसपर्ववटो । स्त्री । गृहण्यधिकारि । See
 खपर्ववटिका ।

खसवक्त्रः । पुं । लल्लुचफले । श. ।

खसवोजम् । कौ. । खकसि । पोण्डगां ।
 हिं खाखसदाना । गुणाः—वल्कलं दृश्यं सुगुरु
 कफकरं वातशमनञ्च । भा. ।

खकवसः । पुं । खनात्ता सालवदेशे प्रसिद्धः ।
 थान् । पोण्डगां । गुणाः—पाके
 मधुरः कान्तिवैय्यवलप्रदश्च । रा. नि. व. ४ ।

खकवसरसः (सारः) (चौरः) । पं. कौ. ।
 अहिफेने । वै. निघ. ।

खस्फटिकः । पुं । चन्द्रकान्तमणौ । सूर्यकान्त-
 मणौ । वै. निघ. ।

खस्तनी । स्त्री । पृथिव्याम् । चि. ।

खाखसः (तिलः) । पुं । खसतिले । थान् ।
 पोण्ड गांछ । See खसतिलः ।

खाखसतिलोद्भूतम् । कौ. । खकसि । पोण्ड ।
 वै. निघ. ।

खाजिकः । पुं । लाजायाम् । थ. । हारा. ।

खाटिः । स्त्री । कण्ठे । मे. ।

खाड(खड)वः । पुं । मधुराक्षलवणनानासुगन्धि-
 द्रव्यकृतखाद्यविशेषः । “खाडवाः फलमधुराक्षलवणाः
 सुगन्धिद्रव्यजाः नानाविधा” इति शिवदासः ।
 ह्रीपान्तरखर्जूरैः । वै. निघ. ।

खात(त्र)म् । कौ. । पुष्करिण्याम् । अम. ।

खातकम् । कौ. । परिखायाम् ।

खातभूः । स्त्री । प्रतिकूपे । परिखायाम् । हा. ।

खादनः । पुं । दन्ते । हे. च. । कौ. । आहारि ।
 वै. निघ. ।

खादनकोष्ठकम् । कौ. । अश्वस्य हिहस्तोत्रत
 भोजनपात्रे । नकु. १८ अ. ।

खादिरः । पुं । विट्खदिरि । खदिरसारि ।
 रा. नि. व. १८ ।

खादिरसारः । पुं । खदिरि । थ. यत्र । तत्-
 पर्यायः—खादिरः, अद्भुतसारः, रङ्गदः, रङ्गः,
 सत्सारः । कण्ठपाण्डुदिग्देन स बहुविधः । सा.
 गुणाः—कटुत्वं तिक्तत्वं उष्णत्वं कफवातत्रणकण्ठामय-
 नाशित्वं रुचिकरत्वं दोषनलञ्च । रा. नि. व. ८ ।

खाद्यम् । कौ. । अष्टविधाहारान्यतमाहारे ।
 थावात्र क्षिनिष । रा. नि. व. २० ।

खाद्यपत्रौ । स्त्री । खदिरवृक्षे । रा. नि. व. ८ ।

खानिः । स्त्री । खनौ । हे. च. ।

खानिकम् । कौ. । कुड्यक्ये । देवशांतेन
 गर्भे । विका. । रत्ने । वै. निघ. ।

खानिष्कम् । कौ. । अतिशुष्कमांसि । वै. निघ. ।

खानोदकः । पुं । नारिकेलि । विका. ।

खापगा । स्त्री । गङ्गायाम् । हे. च. ।

खारः । पुं । खारीपरिमाणे ।

खारयिका । स्त्री । मत्स्यधान्याम् । थान् ।

खारिः (रो) । स्त्री । परिमाणविशेषः । स च
 द्रोणचतुष्टयपरिमाणे, शताधिकाष्टविंशतिशराव-
 परिमाणे वा (१२८ श.) । “चतुरादको भवेद्दीर्घः
 खारी द्रोणचतुष्टयम् ।” वै. निघ. ।

खारिकः । पुं, कौ. । पुष्करतीर्थसमीपे प्रसिद्धे
 महापारिवतफले वने च । वड् थ. यत्र । रा. नि.
 व. ११ ।

खार्जूरसुरा । स्त्री । खर्जूरधातकीपुष्पकृत-
 सुराविशेषः । वै. निघ. । खर्जूरमये । थ. यत्र ।
 यत्र । गुणाः—“साङ्गीकान्मान्तरं किञ्चित् खार्जूरं
 वातकोपनं । तदेव विशदं रुच्यङ्गफलरूपं लघु ।
 कषायं मधुरं हृद्यं सुगन्धीन्द्रियबोधनम् ॥” सु. सू.
 ४६ अ. । पिण्डखर्जूरविकृतिभवं खार्जूरमुच्यते ।
 मतान्तरम् । “तालसिन्दोलखर्जूरसूक्ष्मांशुच्छिद्य
 गृह्यते । यद्रसं तत्तदाख्यं हि विज्ञेयं तत्परायणैः ॥”
 तोड्, ब्रह्मशौनकः ।

खालित्यम् । कौ. । कपालरीगे । टाकट्रां ।
 लक्षणं यथा—“तेजोऽनिलाद्यैः सह केशभूमिं दग्ध्वा
 कुर्यात् खलतिन्नरस्य । किञ्चित् दग्ध्वा पलितानि
 कुर्याद्विरपलुञ्च शिरोरुहाणाम् ॥” च. ।

खाश्मरी । स्त्री । गाभारोष्ठे । वै. निघ. ।

खिखिः । पुं । शगालविशेषः । थान् । क्षिणिशो
 मं कोह्वा । मे. ।

खि(क्षि)क्षिरः । पुं । खिखौ । थान् । क्षिणिशो ।
 मे. । वारिबालके । गङ्गजवाविशेष, जलवागा ।
 विश्व. हे. च. ।

खिच्चा । स्त्री । खचरिकान्त्रे । वै. निघ. ।

खिदिरः । पुं । चन्द्रे । वै. निघ. ।

खिद्रः । पुं । रोगि । उणा. ।

खिरहिट्टो । पुं । महासमझनामचुपे । रा.
 नि. व. ४ ।

खिलः । वि. । अप्रहते (भूम्यादी) । रा. नि.
 व. २ ।

खिलाहः । पुं । पाण्डुकेसरपुच्छे कपिलवर्णाश्च ।
 “खिलाहः कपिली वागी पाण्डुकेसरबालधिः ।”
 ज. द. ३ अ. ।

खुड्गाहः । पुं । श्वतपीतवर्णाश्च । “खुड्गाहः
 श्वतपीतकः ।” ज. द. ३ अ. ।

खुज्ज(ज्जा)कः । पुं । देवकाङ्गवृक्षे । र. मा. ।

खुडः । पुं । वातरक्तरीगे । वै. निघ. ।

खुडकः । पुं । गुल्फ । सु. नि. १ अ. ।

खुडवातः । पुं । वायुरोगमेदः । व. निघ. ।

खुड्डाकः । वि. । चूदे । ऋक्षे । अनिष्ठे । च. ।

खुड्डाकपञ्चकतैलम् । कौ. । वातरक्ते तैलम् ।
 पाठः—“पञ्चकोशीरथष्टाङ्गरजनीकाथसाधितम् ।
 सात् पिष्टेः सज्जं मज्जिषावीराकाकीलिचन्दनैः ।

खुड्डाकपञ्चकमिदं तैलं वातासदाहनुत् ॥” रच.
र. च. चि. २९अ.।

खु(क्षु)रः। पुं। शफे। अंशान्नित्रं थुं।
अमशुच्छेदनास्ते। कृत्र। श. र.। कोलदले।
कूलपाता। नखीनामगन्धद्रव्ये। मे.। खड्गादि-
पादे। थूत्रा। धरणि.।

खु(क्षु)कः। पुं। तिलहले। श. च.। कोकि-
लाचक्षुषे। कूलशोभा। क्ली. उत्तमवङ्ग। वै.
निघ. २८. जीर्णज्व. चि.।

खुरणसः। चि.। चिपिटनासिके। चेट्ठा-
नाकशुद्ध। अम.।

खुरप्रः। पुं। वाणविशेषे। थुं।

खुरसाना। स्त्री। खोरासनीयमान्याम्। वै.
निघ.। पुं। खोरासानदेशीयोत्तमाश्वे। “तानिकाः
खुरसानाश्च तुषाराश्चोत्तमा हयाः।” नकुलः।

खुराकः। पुं। यवनालि। ऊनां। प्रशी। वै.
निघ.।

खुरानकः। पुं। लौहमयवाणे। शब्दमा.।

खुरालिकः। पुं। नापितमण्ड्याम्। नापि-
तेर भौं। उपधाने। मे.।

खुरासनी-वचा। स्त्री। तद्देशीयवचायाम्।
श्वेत वट। मं श्वेतवेखल। वै. निघ.।

खुरासानी-यमानो। स्त्री। यमानोभेदे।
खुरमाण इति महाराष्ट्रदेशी। गुणाः—“खुरासानी-
यमानो तु कटुः रुचा च पाचिका। यादृक्कोष्ठा
मादिका च गुर्वी वातकरो मता। कफनाशकरो
प्रोक्ता गुणास्त्वयं यमानिषत् ॥” वै. निघ.।

खुरिः। स्त्री। श्वेतापरानितायाम्।

खुरिकापत्रः। पुं। केनीनामपत्रशके।
मं केनी.। वै. निघ.।

खुरो। स्त्री। कुरिकायाम्। हे.।

खुलकः। पुं। जडापादयोः सन्धौ। सु. चि.
१८अ.।

खुल(ख्व)का। स्त्री। नाभिश्ङ्गे। र. सा.
सं.।

खुल्लम्। क्ली. नखीनामगन्धद्रव्ये। श. च.।

खुल्लकः। वि. खल्ले। अ. टी.।

खेखोरकः। पुं। शब्दकारिणि यष्टिविशेषे।
शङ्करात्रौ वागी। हा.।

खेगमनः। कालकण्ठपक्षिणि। श. मा.।

खेचरः। पुं। पारदे। पक्षिणि। क्ली. खेच-
रात्रे। वै. निघ.। काशीषे। शिरकम। र.
सा. सं.। संस्कृत-पारदविशेषे। रा.।

खेचरा। स्त्री। आकाशवल्ग्याम्। वै. निघ.।

खेचराञ्जनम्। क्ली. काशीषे। शिरकम।
वै. निघ.।

खेचरान्नम्। क्ली. खेचरिकायाम्। थिऊड़ी।
पाकराज.।

खेटः। पुं। कफे। मे.। अश्वे। क्ली. दण्डे।
श. र.। लण्डे। चर्म.। टाण.।

खेदः। पुं। शोके। हा.। अवसादे। ज.

खेदिनौ। स्त्री। अशनपर्णीवृक्षे। श. च.।

खेयम्। क्ली. परिखायाम्। अ.।

खेलनम्। क्ली. क्रीडने। ह.।

खेलनौ। स्त्री। शारिफले। हे.।

खेला। स्त्री। खनामख्यातचुपे। केना।
गुणाः—मधुरा शीता सन्धदा रुचिकञ्च। रा. नि.
व. ५। क्रीडायाम्।

खेलिः। स्त्री। वाणे। सूर्य.। पक्षिणि। जलौ।
अज.।

खेसरः। पुं। अश्वतरे। थच्छात्र। रा. नि.
व. १९।

खोङ्गा(ङ्गा)हः। पुं। श्वेतपिङ्गलवर्णाश्वे।
हे. च.।

खोटः(कं)। पुं, क्ली। यमक, फुट इति ख्याते
रसजारणद्रव्ये। तज्जचणं यथा—“खोटकं स्वर्ण-
संतुल्यं समावर्त्तञ्च कारयेत्। कुकुटाखनिभं
मृतं पटुं भेदि भवेद्यदा। आवर्जितं पुनस्तद्वत्
खोटवद्वरसाकृति। अचयं कठिनं श्वेतं शिखिना
मृदुना पचेत्। श्वेतपीतगुरुत्वञ्च मृदुसिक्थक-
सन्निभम्। अग्निमध्यं यदा तिष्ठेत् पोटवद्वत्
लव । नानावर्णसंयुता खच्छी धृती योऽप्यौ
जलौकवत्। वईते मृतको यथ जलौकावद्व-
लक्षणम् ॥”

खोटिः(टी)। पुं, स्त्री। कन्दुरुखोटौ। च.
द. वा. व्या. चि.। पालङ्गौवृक्षे। श. च.।

खोडः(रः)(लः)। वि. खड्गे। अम.।

खोडकः। पुं। शीर्षे। हिङ्गुले। वि.।

खोडशीर्षकः। पुं। हिङ्गुले।

खोरकः। पुं। गह्वं भज्वरे। गजवै.।

खोलकः। पुं। वलीके। उद्देशिणि। शिर-
स्त्राणे। पांगुडौ। तिका.। पूगकोषे। शूपात्रि-
थोना। मे.।

खीलिः। स्त्री। तूषे। श. सा.।

खोषाह्वः। पुं। जीवशाके। थोमशा.। खोषाह्वः
शाकवीरश्च जीवशाकः प्रवालकाः। द्रव्याभि.।

गगनम्। क्ली. अभधातौ। अज.। मेघे। रा.
नि. व. २३। कनकसुन्दरसे।

गगनध्वजः। पुं। मेघे। हा.। सूर्य.। हे.।

गगनमारकगणः। पुं। अभमारकद्रव्येषु।

गगनसुन्दरः। पुं। यदृष्ट्या रसः। रसः १
तो, गन्धकं २ तो, अभं ८ तो, जलेन वटी
कार्या। मा. २—४ र.। र. चि.। अन्यः
ज्वरातिसारे—टङ्गणहिङ्गुलगन्धकाभं प्र. समम्।
चीरिणीरसेन (थिऊड़े) ३ भावनाः। भैष.।

गगनस्पर्शः। पुं। वायौ। वै. निघ.।

गगनादिलौहम्। क्ली। सीमरीमे हितम्। “गगनं
चिफला लौहं कुटजङ्गदुकवयम्। पारदो गन्धक-
श्चैव विषटङ्गणसर्जिकाः। खगेला तेजपत्रञ्च वङ्गं
जीरकयुग्मकं। एतानि समभागानि स्रक्चूर्णानि
कारयेत्। तदहं चित्तकचूर्णम्...” अज.। खिफला,
लोह, कुङ्कुम, जिङ्गुल, पात्रा, गन्धक, विष,
मोहांगार, थै, मांजिरी, गुडुञ्जक, एला,
तेजपत्र, वङ्ग, जीरा, कृष्णजीरा, प्रोत्तोकेर
पूर्ण मगडांग। मर्कटचूर्णं चिक्कमूलचूर्णं।
र. सा. सं.।

गगनादिवटौ। स्त्री। वातरीगे। अभक-
पारदगन्धकतामकसुण्डलौहसीङ्गलीहस्वर्णमाचिकं
एषां प्र. समभागं यष्टीवासकद्राचाभूकषाण्डकाथेन
महयेत्। मा. २ र.। अज.। पात्रा, गन्धक,
तांश, गुडु ७ त्रीङ्गलोह, स्वर्णमाचिक
प्रोत्तोकेर मगडांग; यष्टिमधुर काथ, वांसा-
काथ, किमिमेर काथ ७ भूमिकुशांकाथे
मर्दन। मांश २ रति। अरूपान शृत ७ मधु।
र. सा. सं.।

गगनाध्वगः। पुं। सूर्य.। हे.।

गगनाम्बु (नोदकम्)। क्ली। नौहारजले।
आकाशवारिणि। गुणाः—चिदीषत्तं बल्यं रसा-
यनं मेध्यं रचोन्नं शीतलम् आह्लादकं ज्वरदाह-
विषघ्नञ्च। सु. सू. ४६ अ.।

गङ्गा (ङ्गा, का)। स्त्री। खनामख्यातनद्याम्।
तत्पर्यायः—विष्णुपदी, जङ्गुतनया, सुरनिम्बगा,
भागीरथी, विपथगा, विखोताः, भोमसुः (अ.),
अर्घ्यतीर्थ, तीर्थराजः, चिदशदीर्घिका, कुमारसूः,
सरिहरा, सिद्धापगा, खरापगा, खर्गरापगा,
खापगा, चक्षिकुल्या, हैमवती, खर्वापी, हर-
शेखरा, (हे.), सुरापगा, धर्मद्रवी, सुधा, गान्धिनी,
नन्दिनी, अलकानन्दा, सितसिन्धुः (ज.), सुर-
सरित् (हला.), पुरन्दरा (हा.), सुरजा (हा.),
सुरसिन्धुः, सरिताम्बरा, निलिम्पनिर्भरी, पावनी,
हिसवत्सवा (के.), अध्वगा, उग्रशेखरा, सिद्ध-
सिन्धुः (वि.), मन्दाकिनो, जाङ्गवी, पुण्या,
समुद्रसुभगा, खर्नदी, सुरदीर्घिका, सुरनदी,
खर्धुनी, ज्येष्ठा, शुभा, शैलेन्द्रजा, सुरेश्वरी,
भवायना (शब्दर.)। तज्जलगुणाः—शीतं खच्छं
खादु अतिरोचकं पथ्यं पाचकं पावनं दन्तामोहघ्नं
दीपनं प्रज्ञाकरञ्च। रा. नि. व. १४। लज्जालु-
कायाम्। वै. निघ.।

गङ्गाचिक्ली। स्त्री। चित्तविशेषे। पांटीवै.
हारा.। तत्पर्यायः—देवटी, विश्वका, जल-
कुकुटी। हा.।

गङ्गाटयः। पुं। चिह्नटमखे। चिङ्गि माह.
तत्पर्यायः—गलानिलः (चि.), गलालिकः,
गलाविलः (हे.)। चिका.। See चिङ्गटः।

गङ्गाधरकाथः। पुं। अतीसारे कष्टटावपर-

नामकपाये। “कचटदाडिमजम्बूझाटकपत्र-
वर्हिष्ठं। जलधरनागरसहितं गङ्गामपि वेग-
वाहिनीं कथ्यात् ॥” कौटु, मांझि, जाम,
शिवाड़ा (हेशादेर) पांता, वांता, मूता, शुंठ
अथोक २२॥० र. भा.।

गङ्गाधरचूर्णम् (वृहत्)। स्त्री। अलोसारि
औषधम्। सुप्ताश्लीषाकशुण्ठीधातकीपुष्पलोध्र-
बालकविलशलाटुमीचरसपाठिन्द्रय-कुटजलगाभा-
स्थिवराहकान्तातिविषाणां प्र. चूण समभागम्।
मूता, श्लोभा, शुंठ, धौहकूल, लोध, वांता,
वेणुशुंठ, मोचरस, आकनादि, ऐल्यव,
कूड़िछान, आब्राहि, वराहकांठा, आतइठ
अथोकेर चूर्ण समभाग। अन्ययथा—सुखेन्द्र-
यमीचरसविलशलाटुधातकीलोध्राणि प्र. सम-
भागानि। गुडं न सव्यम्। मूता, ऐल्यव, मोच-
रस, वेणुशुंठ, धौहकूल, लोधचूर्ण अथोक
समभाग। अपरं यथा—मीचरससुप्तकशुण्ठी-
पाठाश्लीषाकधातकीपुष्पाणि प्र. समभागानि।
दक्षिमसुना सव्यम्। मोचरस, मूता, शुंठ,
आकनादि, श्लोभा, धौहकूलचूर्ण, अथोक
समभाग। भा. म. १५॥

गङ्गापत्नी। स्त्री। स्नानमत्स्यातपवशाकविशेषे।
मं गङ्गावती। कं वृद्धगन्धारी। तत्पथ्यायः—
पत्नी, सुगन्धा, गन्धपत्रिका। गुणाः—कटुः उष्ण
वायवी प्रणरीपणी च। रा. नि. व. १०।
र. सा. स. अशमारणे। लज्जालुकायाम्। वै. निघ.

गङ्गापालङ्कः। पुं। वन्यपालङ्कशक।

गङ्गिका। स्त्री। गङ्गायाम्।

गङ्गुकः। पुं। धान्यविशेषे। सुयु।

गङ्गोदकम्। स्त्री। गङ्गानलि।

गच्छः। पुं। वृक्षे। हं. च.।

गजः। पुं। हस्तिनि। अयं जलचरलातद्रुणः।
नागकेशरवृक्षे। नागेश्वर गौहं। वै. निघ.।
गजपिपल्याम्। पञ्चतिलकृतम्। गजपटे। प्रयोगा।
गजकणा। स्त्री। गजपिपल्याम्। र. मा.।
सा. को. बाहुशालगुडं।

गजकन्दः। पुं। हस्तिकन्दनाममहाकन्दशक।
नि. व. ७।

गजकर्णा (णी)। स्त्री। कारकर्णवत्ये कन्द-

शाकविशेषे। हिं हस्तिकर्णा। मं वृक्षीकन्द।
गुणाः—तिक्ता उष्ण वातकफहरा पाके स्वादुः
शीतज्वरघ्नी पाण्डु शीथकृमिघ्नीहृद्युक्तानाहोदरघ्नी
वनशूरणवत् गृह्यश्रीं च। भा. पू. १५॥
शाकव.। आखुकर्णीलतायाम्। रा. नि. व. ३।

गजकर्णिका। स्त्री। कर्कटिकायाम्। कौटु।
वै. निघ.। इन्द्रवारुणीलतायाम्। राशानशनी।
रा. नि. व. ३।

गजकुसुमः। पुं, स्त्री। नागकेशरवृक्षे तत्पुष्पे
च। नागेश्वर गौहं वा तांशर फूल। भेष.
सुखरो. चि. अरिमेदा. गुडो.।

गजकृष्णा। स्त्री। गजपिपल्याम्। भा. रुद्रतैले।
“गजकृष्णा कटुवातश्लेष्मनुद्विग्वर्धनी। उष्णा निहन्त्य-
तीसारं श्वासकण्ठामयक्रिमौ ॥” भा.।

गजकेश(स)रः। पुं। नागकेशरः। नागेश्वर।
सि. यो. कृहिं. चि. एलादिगुडो.। “लवङ्गगज-
केशरकीलमज्जाः।”

गजकेश(स)रीरसः। पुं। आमन्वरादी रसः।
“शुद्धसुतं विषङ्गत्वं व्योषं चिफलमेव च। जयपाल-
समङ्गत्वा भङ्गतीयेन मद्ध्यते ॥” भा. ११॥
रस. की.।

गजचक्षुः। वि.। विकृतचक्षुषि। टेट्रा।

गजचिर्म(भि)टः (टा)। स्त्री। इन्द्रवारु-
ण्याम्। राशानशनी, गौरकृष्णाडू। प. सु.।
रा. नि. व. ३। च. द. गुण. चि. (टः) गौडम्बाया।
गौमक.। तिका.।

गजजार्तः। स्त्री। हस्तिनाती। सा विधा
भद्रः मन्द्रः सुगन्धेति। रा. नि. व. १६।

गजदन्तः। पुं। गजपरिमाणे। सुगन्धी।

गजदन्तः। पुं। करिदन्ते। शतित्र दौत।
वै. निघ.। एतन्मशी शिवघ्नी।

गजदन्तफला। स्त्री। उङ्गरीनामफलशाक-
लतायाम्। रा. नि. व. ७।

गजदन्तवत्। स्त्री। मूलके। वै. निघ.।

गजदन्तिका। स्त्री। हस्तिदन्तायाम्। वा.
उ. २६ अ.।

गजदानम्। स्त्री। हस्तिमदे। रा.।

गजद्रुमः (पादपः)। पुं। नन्दीवृक्षे। गन्ध.
अथथं। हिं बालियापिपल। भा.।

गजपादः। पुं। खालीवृक्षे। वेनिशापिपत्र।

गजपिपली। स्त्री। (Scindapsus offi-
cinalis.) Syn. Pothos officinalis.

स्नानमत्स्यातपवे। अङ्गपिपुस तं गजपिपली।
तत्पथ्यायः—करिपिपली, इमकणा, कपिवल्ली,
कपिकिका, कपिपुष्पिका, श्रेयसी, वसिरः, गजाहा

(र.), कीलवल्ली, इमोषणा (श.), कुञ्जरपिपली
(शब्दमा.), वसिरः (अ. टी.), गजोषणा, चव्यफले,
चव्यजा, छिद्रवेदेही, दीर्घम्या, तैजसी, वसुली,
स्थूलवेदेही। सा चविकायाः फलमिति केचित्।

“चविकायाः फलम्याज्ञैः कथिता गजपिपली।”
इति। गुणाः—दीपनी पाचनी उष्णलाद्रमशीघ्रनी

याहिणी कटुणा रुचा सन्धिविह्विनी च। रा. नि.
व. ६। तत्फलं विष्टमि दुर्जरं रुचं शीतलं वात-
कोपनं विपाके मधुरं रक्तपित्तघ्नं। सु. सु.

४६ अ.।

गजपुटम्। स्त्री। औषधपुटनार्थं सपादहस्तपरि-
मितनिम्नायतवृक्षवृत्ते। उक्ता १।० शत, अत्रित
१।० शत। “सपादहस्तमानेन कुण्डे” निम्ने

तथायते। वनोपलसहस्रेण पूर्णं मध्ये विधारयेत्।
पुटनद्रव्यसंयुक्ताङ्गोष्ठिकां सुदृढां सुखे। अथाङ्गानि

करुणानि अङ्गान्युपरि निःक्षिपेत्। एतद्गजपुटमोक्तं
ख्यातं सर्वपुटोपमम् ॥” भा.। “गजप्रमाणगन्धौरं

शुषिरं क्रमशस्तं। वितस्तिद्वितयमुखं विवितस्तिद्वयं
तथा। एवं विधाय यन्त्रेन विशिरक्तकरीरवत्।

तस्य पादचयं सम्यक् पूरयित्वा वनीपलेः। भेषज्य-
कोष्ठिकां तत्र स्थापयित्वा ततः पुनः। वनीपलेः

संवण्णयादेतद्गजपुटं स्मृतम् ॥” गौडो २ शत वा
१५० शत, ७ विगुत तला, २ विगुत मूथेन

कौडं गौडं। अचि.। हस्तप्रमाणगन्धो यः पुटः स
तु गजाह्वयः। इति प्रयोगः।

गजप्रिया। स्त्री। शलकीवृक्षे। शान्तिविशेषः।
हं. च.।

गजवला। स्त्री। गोरच्याम्। गौरकृष्णाङ्ग-
निशा। “नयति गजवला मूलं” च. द. कास. चि.।

गजभक्षः (च्यः) (कः)। पुं। तालवृक्षे।
अथलवृक्षे। रा. नि. व. २। ११।

गजभक्षा (च्या)। स्त्री। The gum oil-
banum tree. शलकीवृक्षे। प. सु.।

गजमदः। पुं। हस्तिमदे। वै. निघ.।

गजमदहरणी। स्त्री। शिवलिङ्गिनीलता-
याम्। वै. निघ.।

गजमाचलः (मोटनः)। पुं। सिंहे। हारा.।
श. मा.।

गजमुक्ता। स्त्री। करिगण्डखसुकायाम्। वै.
निघ.।

गजल(ले)ण्डः। पुं। हस्तिविशयायाम्। शतीत्र
मधनं। भेष. कुष्ठ. चि.। सु. चि. ६ अ.।

गजवत्तभा। स्त्री। गिरिकदलीवृक्षे। वृत्ना
कना। शलकीवृक्षे। रा. नि. व. ११।

गजवाजिप्रिया। स्त्री। भूमिकुष्माण्डे। हृ-
कुम्भ। वै. निघ.।

गजवैद्यकम्। स्त्री। पालकाय(व्य)कृतगज-
चिकित्साशास्त्रे। चर.।

गजाव्यः। पुं। चक्रमहं चूपे। टाकना गौहं।
रा. नि. व. ४।

गजाव्यम्। स्त्री। पिच्छमूलके। रा. नि. व. ७।

गजादनः। पुं। अश्वत्थवृक्षे। र. मा.।

गजादिनामा। स्त्री। गजपिपल्याम्। “गजादि-
नामाकरुष्टाङ्गुष्ठैः।” सु. चि. १८ अ.।

गजारिः। पुं। गजमादनशलकीवृक्षे। “गजारि-
सकृद्विह्वोः।” हड्डचन्द्रः।

गजाशनः। पुं। कमलकन्दे। वै. निघ.। अश्वत्थ-
वृक्षे। मद. व. ५। शालवृक्षे। र. मा.।

गजाशना। स्त्री। भङ्गायाम्। डाड, जिहि।
श. च.। शलकीवृक्षे। पञ्चमूले। र. मा.। श्वे-
वृक्षे। वै. निघ.।

गजाह्वः। पुं, स्त्री। नागकेशरवृक्षे तत्पुष्पे च।
च. द. अश. चि. बाहुशालगुडं।

गजाह्वया। स्त्री। यूथकाचूपे। श्वेत यूथे।
रा. नि. व. १०। गजपिपल्याम्। भा. पू. १५॥

गजाह्वा। स्त्री। गजपिपल्याम्। “गजाह्वा
व्याधिघातका।” भा. पू. १५॥

गजिष्टा। स्त्री। भूमिकुष्माण्डे। रा. नि. व. ७।

गजोपकुल्या। स्त्री। गजपिपल्याम्। वै. निघ.
२५. गृहणी. चि.। भेष. कुष्ठचि.।

गजोपमः। पुं। कुमाय्याम्। वृत्तकृपात्री। वै.
निघ.।

गजोष्णा । स्त्री । गजपिप्पल्याम् । रा. नि. व. ५ ।

गञ्जा (ह्वा) (ञ्जिका) । स्त्री । मद्यभाण्ड । श. र. । मदिरागृहे । अम. । रत्नखनौ । मे. । गाँजा इति प्रसिद्धे वणिग्द्रव्ये । गुञ्जायाम् । वै. निघ. ।

गञ्जायिका । स्त्री । शक्राशने । मित्रि, भाँड ।

गठो(डो)त्यम् । स्त्री । साभरापरपर्याये लवणे । माशत्र लवण । रा. नि. व. ६ ।

गङ्गः (कः) । पुं । मत्स्यभेदे । गङ्गुहे गङ्ग । मे. । गुणाः—मधुरः रुचः कषायः शीतः लघुश्च । राज. ३५. । स्त्री । साभरलवणे । रा. नि. व. ६ ।

गङ्गदेशजम् । स्त्री । साभरलवणे । रा. नि. व. ६ ।

गङ्गलवणम् । स्त्री । साभरदेशजलवणे । माशत्र लवण । गङ्गादिलवणं शुभं पृथ्वीजं गङ्गदेशजं । गङ्गीत्यत्र महारक्षं साभरं सभरोद्भवम् ॥ गुणाः—लवणं शैषदन्त मलघ्नम् उष्णं दीपनं कफवाताशौंशं कोष्ठशोधनञ्च । रा. नि. व. ६ ।

गङ्गाख्य(दिलवण)म् । स्त्री । साभरलवणे । रा. नि. व. ६ ।

गङ्गिः । पुं । तरुणवृक्षे । युवां गङ्ग । रा. नि. व. १९ ।

गङ्गिशः । पुं । तन्नामकमत्स्यविशेषे । गुणाः—गङ्गिशो मधुरो ग्राही बल्यो वज्रिप्रदी गुरुः । राज. ३५. ।

गङ्गुः (ङ्गुः) । पुं । पृष्ठग्रन्थौ । कूङ्ग । रा. नि. व. २०. । गलगण्डे । पृष्ठगङ्गे, स च घाटामस्त-कयोर्मध्ये मांसवृद्धिः । अ. म. । शल्यास्त्रे । श. र. । किञ्चुलुके । चिकी । मन्थास्तम्भरीणि । वै. निघ. । वि. कुले । मे. ।

गङ्गुकम् । स्त्री । जलपातविशेषे । गङ्गु ।

गङ्गुरः (लः) । वि. कुले । कूङ्गो । श. र. ।

गङ्गु(ण्ड)पदः । पुं । किञ्चुलुके । कैँटा । मं दाया । अम. ।

गङ्गेरः (लः) । पुं । मेघे । वि. ।

गङ्गीत्यम् । स्त्री । गङ्गलवणे । रा. ।

गङ्गीलः । पुं । गुङ्गे । उषा । यासे । हे. च. ।

गङ्गु(ङ्गु)कः । पुं । सौवर्णशृङ्गारि । गोपीश गङ्गु । श. र. ।

गङ्गा(द्या)ण(ल)कम् । स्त्री । ४८ अथवा ६४ रत्निकमाने । लौलावती । वैद्यकम् । शाण-षट्के शताधिकदिनवतिरत्निकासु वा । २ ङोणा । “गङ्गाणीमाषकैः षड्भिः । त्रिभिः शाणैर्भवेत्तोला षड्भिर्गङ्गाणकं विदुः ॥” तोडनानन्द. ।

गणः । पुं । अजमोदायाम् । शक्रुणौ । मं किर-माणोष्मिन्वा । वै. निघ. । चौरनामगन्धद्रव्यं । मे. ।

गणकर्णिका । स्त्री । इन्द्रवाक्छाम् । रा. नि. व. ३ ।

गणद्रव्यम् । स्त्री । साधारणद्रव्ये । द्रव्यसमूहे ।

गणपर्वतः । पुं । कैलासपर्वते । वि. ।

गणपौठकम् । स्त्री । वचसि । श. च. ।

गणरूपः (कः) । पुं । अर्कवृक्षे । आकम् गङ्ग । अम. । अर्तार्कवृक्षे । र. मा. । मन्दा-राके । ब्रह्मार्क । रा. नि. व. १०. । See राजार्कः ।

गणरूपौ (ङ्गु) । पुं । अर्तार्कौ । श्वेत आकम् । र. मा. । अर्कवृक्षे । वै. निघ. । रत्तार्कः । रा. नि. व. १०. ।

गणवतौसुतः । पुं । दिवोदासे । “धन्वन्तरि-दिवोदासः काशिराजः सुधीश्च । पालिकाख्या गणवती करिणश्चिरासुतः ॥” पालकाय्ये । चिकी ।

गणहासः (कः) । पुं । चौरनामकगन्धद्रव्यं । चोरा इति पश्चिमदेशे । गौँटोना । मं गठोला । रा. नि. व. १२. । चण्डालकन्दे । अजमोदायाम् । शक्रुणौ । वै. निघ. ।

गणिका । स्त्री । यूथिकापुष्पवृक्षे । यूँहेरूग्नत्र गङ्ग । र. मा. । श्वेतयूथिकायाम् । श्वेत यूँहे गङ्ग । रा. नि. व. १०. । पौतयूथिकायाम् । वै. निघ. । गणिकारिकायाम् । गणित्रि । श. र. । हस्तिन्याम् । जटा. ।

गणिकारिका । स्त्री । (Premna serati-
folia. Syn. P. Spinosa.) क्षुद्राग्रिमले ।
छोटे गणित्रि । ते चिरिनेल्लिवेदु । तत्पर्यायः,
—श्रीपर्ण, अग्रिमलः, कर्णिका, जया (अ.),
तेजीमलः, हविर्मलः, ज्योतिष्कः, पावकः, अरणिः,

वज्रिमलः, मधनः (र.), जयः (भा.), गिरिकर्णिका (द्रव्याभिः), पावकारणिः (शब्दमा.), अग्रिमलः, तर्करी, वैजयन्तिका, अरणीवेलुः, श्रीपर्णी, कर्णिका, नाद्वी, विजया, अनन्ता, नदीजा । गुणाः—कटूश्णतिक्तवातकफशोफशोषाग्निमान्दाशौ-मलविष्टश्वसमहरी । रा. नि. व. ९. । See अग्रि-मलः । गणिकारौपुष्पवृक्षे । वै. निघ. ।

गणिकारौ । स्त्री । पुष्पवृक्षविशेषे, कीङ्कण-देशे खनामा प्रसिद्धे । रांमञ्जोक्कूग्नत्र गङ्ग । मं गणेरी । तत्पर्यायः,—काञ्चनिका, काञ्चन-पुष्पी, गन्धकुसुमा, अलिमोदा, वसन्तदत्तौ, वासन्ती, मदनमादिनी । गुणाः—अतिसुरभिः विदोषघ्नी दाहशोषहरा कानोद्दीपनी च । रा. नि. व. १०. । गणिकारिकायाम् ।

गणेरुः । पुं । कर्णिकारवृक्षे । कर्णिकारूग्नत्र गङ्ग । पारिभटवृक्षे । वै. निघ. । स्त्री । हस्तिन्याम् । मे. ।

गणेरुकः (का) । पुं, स्त्री । गणिकारिपुष्प-वृक्षे । वै. निघ. ।

गणेशः (कुसुमः) । पुं । रक्तकरवीरवृक्षे । रा. नि. व. १०. ।

गणेशप्रियः । पुं । रक्तकरवीरे । “गणेशप्रिय-मूलानि ।” अर्कप्रकाशः ।

गणेशभूषणम् । स्त्री । सिन्दूरे । रा. नि. व. ११. ।

गणोत्साहः । पुं । गण्डके । गङ्गा । चिकी ।

गण्डः (कः) । पुं । खड्गिनि । गङ्गा । मे. । कपोलदेशे । गङ्गा । रा. नि. व. १८. । रोगविशेषे । “निबद्धः श्वयथुर्यथ सुक्खवत्तन्वते गले । महात्वा यदि वा ऋक्षस्तं गण्डमिति निहिंशत् ॥” सु. नि. ११ अ. । कर्णिकपोले । अम. । शय्यौ । चिकी । पिटके । मे. ।

गण्डकर्णः । पुं । वाह्यदौर्घेकपालिकर्णे । सु. स. १६ अ. ।

गण्डकारौ । स्त्री । बराहक्रान्तायाम् । बरा-क्रांता । श्वेतलज्जालुकायाम् । नञ्जिवडौ । रा. मा. । खदिरौवृक्षे । अम. । श. च. ।

गण्डकाली । स्त्री । खदिरौवृक्षे । अम. । काक-जङ्गायाम् । कुरङ्गोळे । शल्लकीवृक्षे । वै. निघ. ।

गण्डकौ । स्त्री । इन्द्रदण्डे । आंश । नकुल. १२ अ. । खनामख्यातनदीविशेषे । मे. ।

गण्डकुसुमम् । स्त्री । जनमे । हारा. ।

गण्डगात्रम् । स्त्री । (Annona squamio-
sa.) आतापिफले । आंता, गोना । हिं शरीफा । मं श्रीताफल । गुणाः—“गण्डगात्रं हिमं वृष्यं वातपित्तनिन्दनं । श्लेष्मलं तर्षणमनं वान्युत्क्षे-
नपीडनम् ॥” अति. । श. च. ।

गण्डगोपालिका । स्त्री । आम्बवाटिकाख-कौटविशेषे । आम्बोका । हिं गण्डगुयारि । भा. ।

गण्डदूर्वा । स्त्री । जलोपरिजायमानदूर्वा-विशेषे । दूर्वाविशेष, गौँटे दूर्वा । हिं गण्डरि दुविपाच । मं गण्डरदूर्वा गाढीहरियाली । कं मौनगत्ते । तत्पर्यायः,—गण्डाली, अतितीव्रा, मत्स्याची, शयिला, शयिपर्णी, वारुणी, मौननेचा, श्यामयन्त्रिः, सूचिपत्रा, श्यामकान्ता, जलस्था, शकुलाची, कलाया, चिवा । गुणाः—मधुरा शीतला वातपित्तज्वरघ्नी हन्तदोषघ्नी भमतृणा-ग्रहघ्नी च । रा. नि. व. ८. । “गण्डदूर्वा हिमा लोहद्राविणौ ग्राहिणी लघुः । तिक्ता कषाया मधुरा वातकृत्कटुपाकिनी । दाहहृत्वाबलासाह-कुष्ठपित्तज्वरापहा ॥” भा. ।

गण्डपोलिका । स्त्री । कौटभेदे । गङ्गुश ।

गण्डप्रपालौ । स्त्री । कौटविशेषे ।

गण्डफलकः । पुं । प्रशस्तगण्डस्थले । अंशत्र गङ्गा । वै. निघ. ।

गण्डमाला । स्त्री । Inflammation of the glands of the necks &c. खनामख्यात-गलरोगविशेषे । गङ्गा । तस्य सम्प्राप्तिरूपे—“कर्कशकोलामलकप्रमाणैः कक्षांसमन्यागलवङ्ग-रोधु । भेदः कफाभ्यां चिरमन्दपाकैः स्याद्गण्डमाला बहुभिन्न गण्डः ॥” मा. नि. । “भेदस्याः कण्ड-मन्याचकचावङ्गणगा मलाः । सवर्णान् कठिनान् क्षिग्धान्वाक्ताकामलकाज्जतीन् । अवगाढीन् बहून् गण्डान् चिरपाकांश्च कुर्वते । पच्यन्ते ऽल्परुजस्तन्ये स्ववन्त्येऽतिकण्डूराः । नश्यन्त्ये भवन्त्ये दीर्घ-कालानुपश्विनः । गण्डमालापची चैवं दूर्वेव चय-वृद्धिभाक् । तां त्यजेत् सञ्चरच्छर्दिपाश्र्वरुकास-पीनसाम् ॥” वा. उ. २९ अ. । “हृदिर्विरचनं खेदो नखं धूमः शिराव्यधः । अग्निकर्म चारयोगः प्रलेपो लङ्घनानि च । पुराणघृतपानञ्च जीर्णलोहित-शालयः ॥” इति पथ्यापथ्यम् ।

गण्डमालिका । स्त्री । गण्डमालायाम् । लज्जालुकायाम् । रा. नि. व. ५ ।

गण्डरोगः । पुं । अश्वस्य सुखरोगभेदे । गण्डाभ्यन्तरगी गण्डः गण्डरोग इति स्मृतः । ज. द. २८ अ. ।

गण्डशैलः । पुं । ललाटे । हे. च. ।

गण्डस्थलम् । स्त्री । कपोलदेशे । वै. निघ. ।

गण्डाङ्गः । पुं । खड्गिनि । गण्डाङ्ग । श. च. ।

गण्डारिः । पुं । कीविदारवृक्षे । ब्रह्मरक्ष्मणगोष्ठे । भा. सत्यविशेषे । वै. निघ. ।

गण्डारो । स्त्री । मञ्जिष्ठायाम् । के. ।

गण्डालजी । स्त्री । गण्डजरीगे । लक्षणे—“गण्डालजी स्थिरः शीफः गण्डे दाहज्वरान्वितः ॥” वा. उ. २१ अ. ।

गण्डालिनी (लौ) । स्त्री । गण्डदूर्वायाम् । रा. नि. व. ८ । अतदूर्वायाम् । अम. । सर्पात्याम् । शृङ्गक्षत्राज्ञा । भा. ।

गण्डास्थि । स्त्री । कपोलास्थिद्वये । च. शा. ७ अ. । सु. शा. ५ अ. ।

गण्डः । पुं । वपुषे । कण्ठमणौ । तरुशाखायाम् । वै. निघ. । तरुकाष्ठे । हे. च. ।

गण्डरिका । स्त्री । सुहीवृक्षे । चक्र. ।

गण्डोरः । पुं । शाकविशेषे । गण्डिनी, आनिष्ठ, अमृष्ट आक, अमृष्टिग्रा । अ. टी. भ. । च. सू. ४ अ. । मञ्जिष्ठायाम् । सुहीवृक्षे । रा. नि. व. ८ । कटुशूरणे । वै. निघ. ।

गण्डोरायतैलम् । स्त्री । मण्डलकटिमादिः कुष्ठरोगेषु हितम् । “गण्डोरिकाचिचकमाकंवाकं-कुष्ठदुमल्लवणैः समूतैः । तैलमपचेत्”..... । तैल ४ अ. गौशूत्र १७ अ. । कृष्ण शूरी-कोर वृ. मञ्जिष्ठा, छिन्नकमूल, उज्ज्वलाङ्ग, आकम्प-वाटो, कूड, कूटैकवृक्ष वा नोर्गो-हान् एव १६ क्व वारण मिश्रित १ अ. । च. द. ।

गण्डोरिका (री) । स्त्री । सुहीवृक्षे । मनसा मिष्ट, तैकटो मिष्ट । रा. नि. व. ८ । च. द. गण्डोरायतैले । मञ्जिष्ठायाम् । प. सु. । शाक-विशेषे । भा. स. प्रमह. वि. । इक्षी । रक्तकाचन-वृक्षे । वै. निघ. संयद्धयो. वि. चाङ्गेरीवृक्षे ।

गण्डुः । पुं, स्त्री । गन्धौ । वै. निघ. । उपधाम् । जटा ।

गण्डूपदः । पुं । किञ्चुलके । कै. टी. । अम. ।

गण्डूपदभवम् । स्त्री । शीषके । हे. च. ।

गण्डूपदादृतैलम् । स्त्री । वणरीगे हितम् । कटुतैले ४ अ. पाकार्थजले १६ अ. कल्कार्थगण्डूपदः (कै. टी.) १ अ. । अथवा कटुतैले १ अ. कल्कार्थगण्डूपददशकं (कै. टी. १० टी.) च. द. ।

गण्डूपदो । स्त्री । जलपिपल्याम् । वै. निघ. । चुद्रकिञ्चुलकायाम् । अम. । तत्पथ्यायः—शिलो (अ.), मिलो (अ. टी. भ.) ।

गण्डूलो । स्त्री । गण्डदूर्वायाम् । वै. निघ. ।

गण्डूषः (धारणं) । पुं, स्त्री । तुलके । गण्डूष । स्नेहचौरकषायादिद्रवैर्मुखापूरणं गण्डूषः । आपूर्य च मुखेन धारणं गण्डूषधारणमुच्यते । तस्य द्रव्य-मात्रा द्रवद्रव्यं पलमात्रं सूक्ष्मचूर्णस्य च कोलपरि-माणम् । तद्वारणमात्रा—“आसद्यथा तु या मात्रा गण्डूषे सा प्रकीर्तिता ॥” च. द. । तच्च गण्डूषधारणं तावत्कार्यं यावत्कफपूर्णास्थिता दोष-च्छेदः नेत्रप्राणसुतिश्च भवेत् । गण्डूषश्चतुर्विधः स्नेहश्चर्मनशीघ्रनरीपणभेदेन । “निग्धोष्णैः स्नेहिकी वाते स्वादुशीतैः प्रसादनः । पित्तं कटुस्त्रवणैरुष्णैः संशीघ्रनः कफे । कषायतिक्तमधुरैः कटुस्त्री रोपणो व्रणं । इति । दद्याद्भेषु चूर्णं च गण्डूषे कोल-मात्रकम् । कर्षप्रमाणः कल्कश्च कवले दीयते बुधेः । धार्यन्ते पञ्चमाहर्षाङ्गणः कवलादयः । व्याधेरपचयस्तुष्टिवैशद्यं वक्तृलाघवं । इन्द्रियाणां प्रसादश्च गण्डूषे विद्यते भवेत् ॥” भा. आसचारी सुखे पूर्णं गण्डूषः कवलीत्यथा । द्रवेषु दद्याच्चूर्णं हि गण्डूषे कर्षमात्रकम् । पलमात्रं द्रवं सर्व्वं गण्डूषे दापयेद्बुधः । द्रवेषु कार्थ्यं गण्डूषः कल्केन कवले स्मृतः । कल्कः शकलरूपः स्यान्न तु सूक्ष्मं प्रदापयेत् ॥ एकद्वित्रिचतुःपञ्चवारान् कृत्यादना-लसः ॥ करिण्डाद्यङ्गणे । प्रसूतिपरिमिते । मे. ।

गण्डूषा । स्त्री । गण्डूषे । अ. ।

गण्डूलः । पुं, स्त्री । गुड । विष्ठा । शर्क-रायाम् । यासि । वै. निघ. ।

गतशोकः । पुं । अशीकवृक्षे । वा. सू. १५ अ. । रोध्रादि ।

गतमन्त्रकः । पुं । निर्मद-इतिनि । श. ।

गतार्त्तवा । स्त्री । निवृत्तरजस्वायां वृद्धायां स्त्रियाम् । रा. नि. व. १८ ।

गतासः । वि. । स्तुति ।

गतिः (कः) । स्त्री, पुं । नाडीभेदे । नाडी । नाडीव्रणे । मे. । अश्वस्य गतिविशेषे । (वाटोत्राण, कण्ठम । प्र. । तद्यथा—“सङ्कीर्णा विकट-भटावक्रा सौष्ठववर्जिता । अत्यूर्द्धा बलिता चैव वाजिनां निन्दिता गतिः ॥ षोडशच्छोटिकाभिस्तु करवेष्टितजानुभिः । शतं द्विगुणितङ्गुला हस्तानां पुनरिति यः ॥ स शीघ्रगतिरित्युक्ता वाजो धन्य-सपीधनेः । दश ह्येना भवत्येते मध्यमाधमगा-ध्याः ॥ दूरसत्त्विय यः पादास्ताङ्गारान् स्थ-न्निव । पुनर्धाति सुसंघट्टी वाजो भद्रगतिस्तु सः ॥ पूजिता वृषमातङ्गसिंहशार्ङ्गलगाभिनः । अतोऽन्य-गतयो नेष्टाः सर्व्वदेव तुरङ्गमाः ॥” ज. द. ७ अ. । “गतयः षड्विधा धाराः स्तुदितं रेचितं भूतम् । धीरितकं बलिताश्च तासां लक्षं पृथक् पृथक् ॥” इति शुकः । “धीरितं बलितं भुत्सुत्तेजितेति-तानि च । गतयः पञ्च धारास्तुरङ्गानां क्रमा-दिमाः ॥” हे. च. । “गतिः भूता चतुष्का च तदन्तर्गजवापरा । पूर्णवेगा तथा चान्या पञ्च धाराः प्रकीर्तिताः ॥” “गतिरेका भूता चास्य चातुरीया द्वितीयका । वेगसन्निवृत्तीया च धारा वेगवती तुरी ॥ धारा तु पञ्चमी प्रोक्ता न श्योति न पश्यति । सर्व्वकर्मक्षयो वाजो तस्मात्तां परि-वर्जयेत् ॥” नकुलः ।

गतिता । स्त्री । नदीविशेषे । उ. ।

गदम् । स्त्री, पुं । विषे । कुष्ठौषधी । कूड । रा. नि. व. ६।१२ । वै. निघ. अन्तकसन्निपात-चि. । रोगे । रा. नि. व. २० ।

गदघ्नः । पुं । नन्दीवृक्षे । वै. निघ. ।

गदनिश्चयः । पुं । माधवीय-रोगनिश्चयकग्रन्थे ।

गदसुरारिः । पुं । ग्रीदामञ्जरे रसः । “रस-बलिशिल्लोहव्योषतामाणि तुल्यान्यथ सदरदनागं भागमेतत् प्रदिष्टं भवति गदसुरारिश्चास्य गुञ्जाहयं ॥” उम, गङ्गक, मनहान, गोह, जिकटू, तांय, शिङ्ग, नीवा अथोत्तक मगडाग । र. सा. सं. ।

गदविनोदनिघण्टुः । पुं । वैद्यकनिघण्टु-भेदे ।

गदहरः (री (इन्)) । पुं । वैद्ये । वै. निघ. ।

गदा । स्त्री । पाटलवृक्षे । श. च. ।

गदाख्यम् । स्त्री । कुष्ठे । कूड । र. सा. ।

गदागदौ । पुं द्वि. । अश्विनौ कुमारौ । तिका. ।

गदाग्रणोः । पुं । चयरीगे । रा. नि. व. २० ।

गदाम्बरः । पुं । मेघे ।

गदायुधः । पुं । लगुडे । नाडी ।

गदारातिः । पुं । औषधे । रा. नि. व. २० ।

गदार्त्तिका । स्त्री । गोजिह्वायाम् । पीथत्र कूटि । वै. निघ. ।

गदाह्वयम् । स्त्री । कुष्ठे । कूड । श. र. ।

गदो (इन्) । वि. । रोगिणि । वै. निघ. ।

गददः । पुं । वातव्याधिविशेषे । टो. ९१ । सु. सू. १३ । See मिन्नः ।

गद्याणः । पुं । षट्माषके । कालिङ्ग ।

गद्यान(ल)कम् । स्त्री । अष्टचत्वारिंशद्-गुञ्जामाने । लीला । चतुःषष्टिक-गुञ्जामाने । के. ।

गन्ता । वि. । संवरणशैले । सु. शा. १३ ।

गन्तो । स्त्री । गोशकटे । अ. । गङ्गत्र गौडौ ।

गन्धम् । स्त्री । अगुरुणि । कृष्णागुरुणि । रा. नि. व. १२ ।

गन्ध (कः) । पुं । (Sulphur.) खनामख्यात-खनिजोपधातौ । गङ्गक । हिं गन्धक । फार्श गोमिदं । तत्पथ्यायः—गन्धाग्र, सौगन्धिकः (अ.), गन्धिका, सुगन्धिकः (अ. टी.), गन्ध-पाषाणः, पामान्नः (र), पामारिः, शुल्मारिः (हे), गन्धी (शब्दर.), गन्धमीदनः, पूतिगन्धः, वरः, सुगन्धः, दिव्यगन्धः, गन्धः, रसगन्धकः, कुष्ठारिः, क्रूरगन्धः, कौटिल्यः, शरभूमिजः । “श्वेतवर्णं पुरा देव्या क्रौडित्या रजसाभूतं । दुर्गन्धं तेन वस्त्रेण स्नातायाम् चौरनीरधौ । प्रसूतं यद्रजसास्त्राङ्गन्धकः समजायत ॥” भा. । स च रक्तपीतश्वेतकृष्ण-त्वात् चतुर्विधः । पीतः औषधेषु, श्वेतः चर्म-रोगेषु वास्त्रप्रयोगेषु च व्यवहर्त्यः । र. सा. सं. । “चतुर्धा गन्धकः प्रोक्ता रक्तः पीतः सितोऽसितः । रक्तो हेमक्रियासूक्तः पीतश्चैतौ रसायने । व्रणादि-

लेपने श्रुतः कृष्णः श्रेष्ठः सुदुर्लभः ॥ गुणाः—
कटुकः, वीर्यसुवरः, सरः। पित्तलः कटुकः
पाके कण्डूवीसर्पजन्तुजित्। हन्ति कुष्ठचयग्रीह-
कफवातान् रसायनः ॥ अशोधितो गन्धक एष
कुष्ठं करोति तापं विषमं शरीरे। शोषश्च रूपं
बलं तथोजः शुक्रं निहन्त्यैव करोति चासम् ॥”
भा. पू. १८८। तच्छुद्धिः—“लोहपात्रे विनिक्षिप्य
घृतमग्नौ प्रतापयेत्। तमे तस्य समानच नि-
क्षिपेद् गन्धकं रजः। विद्रुतङ्गस्य च जाला दुग्ध-
मध्ये निधापयेत्। एवं गन्धकशुद्धिः स्यात्सर्व-
कार्येषु योजयेत् ॥” एवं विफलाजलभङ्गराज-
श्वरसादौ निक्षिपेदिति मतान्तरम्। सा. की।
शुद्धगन्धकगुणाः—“शुद्धगन्धो हरेद्रोगान् कुष्ठमृता-
ज्वरादिकान्। अग्निकारी मृदानुषो वीर्यवृद्धिं
करोति च ॥” र. मा. सं. ५ अ. आनीदं।
विश्व.। चूडरीगे। वै. निघ.। शोभाचनञ्जलि।
श. र.। गन्धरसे। वै. निघ.।

गन्धककज्जलिः। पुं। सन्निपातज्वरे देयः।
पाठः—“कण्टकारी सिन्धुवारलथा नाटकरज्जकं।
अमोघा रसमादाय कला खर्परखण्डके। प्रक्षिप्य
गन्धकं तत्र ज्वालां मृदग्निना दह्येत्। गन्धके स्नेह-
तापत्रे पारदं तस्मिन्निक्षिपेत्। मिश्रीकृत्य ततो
हाभ्यां द्रवं तमवतारयेत्। आमहं देवता तन्तु
यथा स्यात् कज्जलप्रभम्। ततस्तु रत्तिकामस्य
कीरकस्य च माषकं। माषकं लवणस्यापि पर्णं
कला प्रदापयेत्। ज्वरे विदोषजे घोरि जलमुष्णं
पिबेदतु ॥” रस. र.।

गन्धकतैलम्। स्त्री। कर्णेनाद्यां हितम्।
“निशगन्धपले हे तु कटुतैलं पलायकं। धूर्तपव-
रसे सिद्धं कर्णेनाङ्गीजिदुक्तम् ॥” कटुतैलं ८
प. धूसूपचरसः ८ प. कल्कः—हरिद्रा १ प.
गन्धकः १ प. एकच पचेत्। रस. र.।

गन्धकद्रावकम्। अर्कोक्तगन्धकविशेषः। आ.।
See गन्धद्रावम्।

गन्धकन्दकः। पुं। कशरी। रा. नि. ३८।

गन्धकली। स्त्री। प्रियङ्गु। च. द. विष. चि.।
चम्पककलिकायाम्।

गन्धकसुरिका। स्त्री। खनामल्यात-गन्ध-
द्रव्यविशेषः।

गन्धकारी। स्त्री। श्रुतं ज्वालायुके। शङ्खकी
इव। वै. निघ.।

गन्धकाष्ठम्। स्त्री। अगुरुकाष्ठं। विका.।
श्वरचन्दने, ईषतीचन्दने। रा. नि. व. १२।
कृष्णागुरुणि। वै. निघ.।

गन्धकी। स्त्री। सल्लक्याम्। शानूरे। च. द.
वा. व्या. एकादशशती. प्र. तैल.।

गन्धकुटी। स्त्री। मुरामास्याम्। रा. नि. व. १२।

गन्धकुसुमा। स्त्री। कोङ्कणदेशे ख्याते गण-
कारीपुष्पञ्चैव। रा. नि. व. १०।

गन्धकेलिका। स्त्री। कस्तूर्याम्। रा. नि.
व. १२। गन्धमालत्याम्। वै. निघ.।

गन्धकोलिका। स्त्री। गन्धमालतीतुल्ये गन्ध-
द्रव्यविशेषः। गुणाः—“क्षिप्रोष्णा कफघ्निका
सुगन्धा गन्धकोलिका। गन्धकोलिकया तुल्या
विज्ञेया गन्धमालती ॥” भा. क. व.।

गन्धखेड़(क)म्। स्त्री। गन्धवीरणे। शङ्ख-
वेण। तत्पर्यायः—गन्धवीरणं, मृदणं, सैद्धिं,
गोमयप्रियं (र.), गन्धतणं, सुगन्धमृदणं, सुरसः,
सुरभिः, सुगन्धिः, सुखवासः। एतच्च सुगन्धि
ईषत्तिलं रसायनं क्षिप्रं मधुरं शीतलं कफपित्त-
शमहरञ्च। रा. नि. व. ८।

गन्धगर्भः। पुं। विलम्बे। वै. निघ.।

गन्धगुहा। स्त्री। मुरामास्याम्। वै. निघ.।

गन्धग्राही। स्त्री। नासिकायाम्। वै. निघ.।

गन्धचन्दनम्। स्त्री। सन्धरचन्दने। श्रुत-
चन्दने।

गन्धचेलिका (ली)। स्त्री। लताकस्तूर्याम्।
प. सु.। कस्तूर्याम्। मृगनाडि। विका.। जवादि
कस्तूर्याम्। थाटोशी। वै. निघ.।

गन्धजातम्। स्त्री। तेजपत्रे। श. र.।

गन्धज्ञा। स्त्री। नासायाम्। हे. च.।

गन्धतण्डुलः। पुं। सुगन्धशाली। रा. नि.
व. १६।

गन्धतिरियः। पुं। तिरियनाम-शालिधान्य-
विशेषः।

गन्धतुलसी। स्त्री। सुगन्धतुलसीचपे। इग-
डुनगौ, गोनागडुनगौ। प. सु.।

गन्धतूर्यम्। स्त्री। वाद्यविशेषः। तत्पर्यायः—
रबतूर्यं, महाखनः (शब्दर.)।

गन्धतणम्। स्त्री। Andropogon schoe-
nanthus.) खनामल्याततण्ये सुगन्धमृदणे वा।
शङ्खकुण्ठ, शृङ्गकि कुण्ठ। गुणाः—सुगन्धि ईष-
त्तिलं रसायनं मधुरशीतं कफपित्तशमनञ्च। रा.
नि. व. ८। बालके। वै. निघ.।

गन्धतैलम्। स्त्री। पक्वतैलविशेषः। आवर्त्तमान-
दुग्धे गन्धकरजो दत्त्वा तज्जातदधिजं घृतं गन्ध-
तैलमुच्यते। इदं गल्लकुष्ठं लेपनभक्षणाहितम्।
“आवर्त्तमाने पयसि दत्त्वा गन्धकजं रजः।
तज्जातदधिजं सर्पिर्गन्धतैलं वदन्ति हि। गन्धतैलं
गल्लकुष्ठं हन्ति लेपाच्च भक्षणात् ॥” अत्रि.।
मतान्तरं यथा—“अर्कचौरैः सुहीचौरैर्देहं लेप्यन्तु
सप्तधा। गन्धकं नवनौतेन पिष्ट्वा वस्त्रं प्रक्षिपयेत्।
तद्वर्त्तित्वालिता दण्डे घृता धार्या लघोमुखी।
तैलं पतत्यधः पात्रे शास्त्रं योगेषु योजयेत् ॥”
भैष.। अन्यत् भग्नरीगे हितम्। सु. चि. ३ अ.
सृग्यं। अपरं सत्रणभग्नाधिकारि। चतुःशरावी
चित्तकृष्णतिलान् गृहीत्वा वस्त्रेण पीड्यलौक्यान्
कला सोतोजलि निमज्ज्य रात्रौ स्थापयेत्। ततो
दिवसे आतपे शीघ्रवेदिनसप्तकं यावत्। तत्तिल-
तुल्यपरिमादे गन्धदुग्धे रात्रौ तिलान् प्रक्षिप्य
दिवा प्रसार्य आतपे शोषयेत्। तदनुभाव्यद्रव्य-
समयष्टिमधुकायेन ततः पुनः चौरिण विभाव्य
शोषयित्वा चूर्णयेत्। अथ काकोल्यादिचूर्णं तिलचूर्ण-
चतुर्धांश्च वा समं वा गृहीत्वा तिलचूर्णेन मेलयेत्।
ततः एलादिगन्धद्रव्यशतं चौरं तावन्मानं शास्त्रं
यावता पीडनार्थं समस्तं तिलादिचूर्णम् आर्द्रं भवेत्।
(इति वृद्धीपदेशः।) एवंविधं निष्पीडितं तैलं
काकोल्यादिशतपुष्पात्सु एलादिशङ्काटकान्तः
कल्कद्रव्यैः तैलचतुर्गुणजलेन यथाविधि पाच्यं।
चौरशुक्ला चौरविदारो, अनन्ता दूर्वा, मधूलिकं
नर्कोटहस्तिदण्डम्। च. द.।

गन्धत्वक्। स्त्री। एलबालुके। रा. नि. व. ४।

गन्धदला। स्त्री। अजमोदायाम्। वनश्रीनी।
रा. नि. व. ६।

गन्धद्रव्यम्। स्त्री। पक्वतैलसुवासनद्रव्ये।
शङ्ख भग्नी। तानि यथा—“एलाचन्दनकुङ्कुमा-
गुरुसुराककोलमांसी-शटीश्रीवासच्छदयस्थिपक्षिश-
भृत्तुषीध्वजोशीरकम्। कस्तूरीनखपूतिगन्धजल-
सुखे धीलवङ्गादिक गन्धद्रव्यमिदं प्रदेयमखिलं
श्रीविष्णुतैलादिषु ॥” च. द.। अन्यच्च यथा—

कुष्ठञ्च नालिका पूतिरुशीरं श्वेतचन्दनं। जटा
मांसी तेजपत्रं नखी सृगमदः फलं। ककोरं
कुङ्कुमचोचं लताकस्तूरिका वचा। सूक्ष्मला
गुरुसुखच कर्पूरं यथिपर्णकम्। चीवासः कुन्दरु
दैवकुसुमङ्गलसाटका। सिङ्गको मिषिका मेथी
भद्रसुखं तथा शटी। जातौकीषः शैलजञ्च देव-
दारु सजीवकम्। एतानि गन्धद्रव्याणि ॥”
तच्छुद्ध्यादिकं पञ्चपञ्चवतोयेन भवति। “आम्र-
जम्बूकपित्तानां वीजपूरकविल्योः। गन्धकस्येपि
सर्वत्र प्रचापि पञ्चपञ्चवम् ॥” भैष.। गुणाः—
रुच्यं दीपनं पाचनं सुखदीर्गमहरं मेदःशमनञ्च।
रा. नि. व.।

गन्धद्रावकम्। स्त्री। अर्कोक्तगन्धविशेषः।
द्रावकविशेषः। साधनविधिः यथा—“काशीधं
गन्धकं वापि सन्दहेद् यत्नयोगतः। सीरकञ्चापि
(मोत्रा) सन्दह्य द्योर्धूमं विमिश्रयेत्। शीश-
पात्रेऽम्बुवाष्पेण द्रावकं तेन जायते ॥ निज्जलं
तत्र सेवेत परं दाहकरं हि तत्। चतुर्दशगुणै-
स्त्रोयेयुतं विन्दुमितं पिबेत् ॥” अत्रि.।

गन्धधूमजः। पुं। खादुनि अगुरुसारि। शङ्ख
अशुक्। रा. नि. व. १२।

गन्धधूलिः (ली)। स्त्री। कस्तूर्याम्। हे. च.।

गन्धनकुलः। पुं। कुकुन्दर्याम्। छूँटा।
छारा।

गन्धनाकुली। स्त्री। राजायाम्। अम.।
(Ophioxylon serpentinum.) नाकुली-
नामकन्दशाकमेदः, गन्धराजायाम्। शृङ्ग
नाकुली, शृङ्गनाश। हिं नाश। तत्पर्यायः—
महासुगन्धा, सुवह्वा, सर्पाची, फणिहल्ली, नकु-
लाङ्गा, अहिभुक्, विषमहंनिका, अहिमहंनौ,
विषमहंनौ, महाहिगन्धा, अहिलता। गुणाः—
“नाकुली तुवरा तिका कटुकीणा विनाशयेत्।
भोगिलुताहयिकाखुविषज्वरकामित्रणान् ॥” भा.।
कटुतिक्तोष्णा विदोषघ्नी नकुल्या ईषच्छेष्टा च।
रा. नि. व. ६।

गन्धनामा (जी)। पुं। रक्तपुष्पतुल्यसाम्।
सं सुवासिका ओषधिविशेषः। र. मा.। स्त्री (जी)।
तन्नासकं चूडरीगेमेदः। शृङ्गुत (फाड़)। “ताडशी
महती लेका गन्धनामेति कीर्तिता ॥” वा. उ. ३१
अ.। लक्षणं यथा—“एकामेताडशीं दृष्ट्वा पिङ्कां

स्फोटसन्निभां । स्वगजातां पित्तकीपेन गन्धनाम्नीं प्रचक्षते ॥” मा. नि. भा. म. ४८.।

गन्धनालिका (ली) । स्त्री । नासिकायाम् । त्रिका.।

गन्धनिलया । स्त्री । नवमल्लिकायाम् । सं वट-
रीगरी । श. च.।

गन्धनिशा । स्त्री । गन्धहरिद्रायाम् । आंश-
आता । सं आंवेहलद । रा. नि. व. ६।

गन्धपत्र(क)म् । स्त्री । तेजपत्रे । वै. निघ. अश्व. चि. कनकार्णवरसे । सगन्धपत्रविशेषे । पठां पठां । “गन्धाद्या सौरभेयी च गन्धपत्रं नपुंसकं ।” गुणाः—गन्धपत्रं वातहृत् शीतलं वज्रिवर्धनम् । रा. नि. व. १०। प्रसारणीयते । गन्धभाण्डेन पठां । सुदर्शनचूर्णं. ज्व. चि. पुं । अंततुल्यम् । मरुचकहृत् । गन्धतुल्यम्, नांशमना इति केचित् । बर्वरे । कांज वांवेहे । रा. नि. व. १०। नागरहृत् । विल्लहृत् । रा. नि. व. ११।

गन्धपत्रा (त्रिका) (त्री) । स्त्री । मालवे प्रसिद्धगन्धपत्राश्याम् । पलाशनाश इति दाक्षि-
णात्याः । अष्टाविंश, गन्धश्री, आंश आंश । अजमीदायाम् । वनयमानौ । रा. नि. व. १०। गन्धपत्राश्याम् । गन्धश्रीविशेषः । रा. नि. व. १०। अश्वगन्धायाम् । अश्वगन्धायाम् । आंशनादि । रा. नि. व. ४।

गन्धपर्णम् । स्त्री । काकपुष्पे ।

गन्धपर्णी । स्त्री । अश्वगन्धायाम् । अश्वगन्धायाम् ।

गन्धपलाशजा (शिनी) । स्त्री । दंशलोचन-
मेदे । वै. निघ.।

गन्धपलाशिका (शी, सी) । स्त्री । (Cur-
cuma amhaldi zerumbet.) गन्धश्याम् । तन्नामकसुगन्धद्रव्ये । गन्धपलाशीति काश्मीरे प्रसिद्धा । गन्धश्री, आंशनादि । सं कापूर-
काचरी, आंवेहलद । गुणाः—“अवेहलदपलाशी तु कषाया यादृषी लघुः । तिक्ता तीक्ष्णा च कटुकानुष्णास्यमलनाशिनी । शीयकासत्रणश्या-
सलक्षिकायहापहा ॥” भा. । कटुः स्वादुः तीक्ष्णोष्ण वातकफघ्नी कासच्छर्दिघ्नी पित्तकीपनी च । रा. नि. व. ६। (का) हरिद्रायाम् । हारा.।

गन्धपल्लवा । स्त्री । गन्धपलाश्याम् । अष्टावेह । वै. निघ.।

गन्धपाषाणः । पुं । गन्धके । रा. मा. । भैष. कुष्ठ. चि.।

गन्धपिण्डिका । स्त्री । गन्धकजारणमारणार्थं सगन्धकपिण्डौ । “शुद्धसूतपलेकान्तु कर्षेकं गन्धकस्य च । स्विन्नखल्लं विनिक्षिप्य देवदालीरसमुत्तम् । मर्दयेच्च कराङ्गुल्या जायते गन्धपिण्डिका ॥” रा. चि. ५ अ.।

गन्धपिण्डीरः । पुं । कृष्णमदनहृत् । कांज “गन्धनां ग्राह् । सं कालिगेल । वै. निघ.।

गन्धपिशाचिका । स्त्री । धूपे । छे. च. । कुच्छुन्द्याम् । वै. निघ.।

गन्धपोता । स्त्री । गन्धपत्रायाम् । रा. नि. व. ६। गन्धश्याम् । वै. निघ.।

गन्धपुष्पः (कः) । पुं । (Calarpus Ro-
tang.) वेतसहृत् । वेत ग्राह् । बहुवारहृत् । रा. नि. व. ११। अष्टावेह । आंशनादि । जटा. । अशीकहृत् । नीलीहृत् । वै. निघ.।

गन्धपुष्पा । स्त्री । गणिकारिकापुष्पहृत् । केत-
क्याम् । केशनां ग्राह् । रा. नि. व. १०। नील्याम् । रा. नि. व. ४।

गन्धपूतना । स्त्री । पूतनामेदे ।

गन्धप्रियङ्गुः । पुं, स्त्री । प्रियङ्गुमेदे । अश्वजु-
नता । हिं फुलप्रियङ्गु । सं गन्धला । गुणाः—
तीक्ष्णः तिक्तः वृष्यः शीतलः केश्यः वान्तिभान्तिदाह-
पित्तरक्तज्वरमोहसेदककुष्ठमुखजाह्नकाहृत् । वातं गुल्मं विषं मेदं मेहं च नाशयेत् । वीजं—कषायं मधुरं शीतलं रुचं यादृ गुरु रक्तपित्तघ्नं मल-
विष्टसि बल्यं पित्तघ्नं कफघ्नम् आधानकरच । वै. निघ.।

गन्धफणिज्जकः । पुं । रक्ततुलसीहृत् । रा. मा. ।

गन्धफलः । पुं । कपित्थहृत् । विल्लहृत् । तेज-
फलहृत् । रा. नि. व. ११।

गन्धफला । स्त्री । प्रियङ्गुहृत् । श. रा. । मेथि-
कायाम् । शल्लकीहृत् । रा. नि. व. ६। ११। सुरामांस्याम् । वै. निघ.।

गन्धफलिका । स्त्री । स्थूलेलायाम् । रा. नि. व. ६।

गन्धफलो । स्त्री । प्रियङ्गु । वै. निघ. । चम्पक-
कलिकायाम् । टां पौर कनि । रा. नि. व. १०।

गन्धबधूः । स्त्री । श्वयाम् । सं कापूरकाचरी,
कचोरा । चिरानामगन्धद्रव्ये, चौड़ानामदेवदाह-
मेदे । रा. नि. व. १२।

गन्धबन्धा । स्त्री । नासिकायाम् ।

गन्धबन्धुः । पुं । आम्बहृत् । रा. नि. व. २३।

गन्धबह(हु)लः । पुं । सुगन्धशालिधान्ये । वै. निघ. । सितार्जकहृत् । श्वेतपत्रं कृष्णं तुल्यम् । रा. नि. व. १०। स्त्री । अतार्जके । वांवेहे । सं अतार्जकवला । गौरचचिन्तायाम् । रा. नि. व. ५।

गन्धभद्रा । स्त्री । प्रसारणायाम् । गन्धभाण्डेन । सं गन्धलौलता । श. च.।

गन्धभाण्डः । पुं । गन्धभाण्डहृत् । श. रा. । आम्बतके । आम्बता । च. सू. ४ अ.।

गन्धभेदकः । पुं । कटके । काचके । लौहे । तिलके । रा. नि. व. २३।

गन्धमांसो । स्त्री । A kind of Indian
spikenard. सुगन्धजटामांस्याम् । सं कं बहुल-
गन्धजटामांसौ । तत्पर्यायः—केशी, भूतजटा,
पिशाचौ, पिशाचिका (रा.), भूतना, भूतकेशी,
लोमशा, जटाला, लघुमांसौ । गुणाः—तिक्ता
शीता कफघ्नी कण्ठरोगघ्नी रक्तपित्तहृत् विषघ्नी
भूतज्वरघ्नी । रा. नि. व. १२।

गन्धमाह(त्रि)का । स्त्री । गन्धमात्रेति प्रसिद्धे
वणिग्द्रव्ये । भैष. स्त्रीरोग. उत्पलादिः ।

गन्धमादनः । पुं । गन्धके । अमरे । वानर-
विशेषः । मे. । लतादिकौटविषघ्नगदविशेषः । “नत-
रोधवचाकट्टीपाठेलापचक्रुद्धमेः ।” वा. च. ३७ अ.।

गन्धमाद(दि)नौ । स्त्री । चौड़ानामदेवदाह-
मेदे । आम्बहृत् । रा. नि. व. १२। २३। लाचा-
याम् । रा. नि. व. ६। वन्दाके । सुरामांस्याम् ।
रा. नि. व. १२। सुराविशेषः । त्रिका.।

गन्धमाद्रिका (द्री) । स्त्री । गन्धमात्रायाम् ।
के.।

गन्धमार्ज्जारः । पुं । The civet cat-
लोमशमार्ज्जारः । गन्धभाण्डेन । जटा. । मार्ज्जारी-
नामौषधी ।

गन्धमार्ज्जारवीर्यम् । स्त्री । गन्धमार्ज्जारा-
खीरवकसूयाम् । थांशौ । गौरासाखमेदे । हिं
आंशौ । गुणाः—“वीर्यकाकफवातहृत् । कण्डू-
कुष्ठहरं नेत्रं सुगन्धं सेदगन्धतुत् ॥” भा.।

गन्धमालती । स्त्री । गन्धकीकिलानामगन्धद्रव्य-
विशेषः । भा. । गन्धकीकिलया तुल्या विज्ञया
गन्धमालती ।

गन्धमाला । स्त्री । क्षुद्ररीममेदे । See गन्ध-
नाम्नी ।

गन्धमालिनो (ल्या) । स्त्री । सुरामांस्याम् ।
जटा. । सुगन्धशालौ । रा. नि. व. १६।

गन्धमुण्डः । पुं । पारौषाश्वत्ये । गन्धभाण्डेन,
गन्धभाण्डेन विदग्धः, गन्धभाण्डेन । हिं गन्धिया-
भाण्डं, गन्धमुण्डः । भा. । तत्पर्यायः—नन्दीहृत्,
तामपाकी, फलपाकी, पीतकः, गन्धभाण्डः, चिप्र-
पाकी । वै. । See पारौषाः ।

गन्धमूलः (कः) । पुं । कुल्लहनहृत् । रा. नि.
व. ६। बालके । वांशा । वै. निघ. । श्वयाम् ।
श. रा. ।

गन्धमूला । स्त्री । श्वयाम् । शल्लकीहृत् । रा.
नि. व. ११। शल्लकमलिन्याम् । राक्षायाम् ।
वै. निघ.।

गन्धमूलिका (ली) । स्त्री । गन्धश्याम् ।
माकन्याम् । रा. नि. व. ६। ७। अम.।

गन्धमूषिकः (षिका) (षी) । पुं, स्त्री ।
कुच्छुन्दरे । कुच्छु. । त्रिका. । छे. च.।

गन्धमृगः । पुं । खट्वाशे । गन्धभाण्डेन, थांशौ ।
सं जवादीमांजार । श. मा.।

गन्धमृत्पुष्पः । पुं । कदम्बहृत् । कपम ग्राह् ।
वै. निघ.।

गन्धमेदिनौ । स्त्री । चम्पककलिकायाम् ।
टां पौर कनि । वन्दाके । वांशना । रा. नि.
व. १०।

गन्धमैथुनः । पुं । हृषमे । वांशौ । त्रिका.।

गन्धमोदनः । पुं । गन्धके । रा. नि. व. १३।

गन्धमोदि (हि) नौ । स्त्री । चम्पककलि-
कायाम् । वै. निघ. । वन्दायाम् । रा. नि. व. १२।

गन्धरसः । पुं, स्त्री । सुगन्धवेलि । थूतथांशानि,

कूलमङ्गलं गङ्गायाः । त्रिका. । तत्पर्यायः—
बोलः, प्राणः, पिण्डः, पिण्डलः, गोपः, रसः (अ.),
रसगन्धः, गोसः, पिण्डगोसः, श्रमः, गोसश्रमः
(अ. टी.), गन्धान्नं, मसिवहनं (चि.) गोपरसः,
बोलजः, गोपजः, गोपकः (शब्दर.) । खण्डासि-
कायाम् । थाटोनी । च. द. वा. व्या. एलादि-
तेलि । (सा) स्त्री । सुरामांस्याम् । वै. निघ. ।

गन्धरसाङ्गकः । पुं । श्रीविष्टनाम-गन्धद्रव्ये । रा. ।

गन्धराजः (काः) । पुं, स्त्री । सुद्वरपुष्पवले ।
गङ्गायाः कूलं गङ्गा रा. नि. व. १० । खनाम-
ख्यातद्रव्ये । थाटोनी, गङ्गायाः See जवादिः ।
कण्ठगुग्गुली । श्रीखण्डचन्दने । श्वेत चन्दन ।
कृष्णगुग्गुलि । रा. नि. व. १२ । नखौनामगन्धद्रव्ये ।
वै. निघ. ।

गन्धराजतैलम् । स्त्री । वातव्याधौ तैले ।
पाठः—“तिलतैलादके चिन्ता तन्त्रं तत्परिमाणकम् ।
वचाचतुष्पलं दत्त्वा शुक्तं तच्च चतुर्गुणम् ॥ विफ-
लायाः पलान्यष्टौ मज्जिष्टायामथैव च । पुनरष्ट-
पलान्यस्या अर्द्धदग्धानि दापयेत् ॥ पूरयेत्तुलसीपत्र-
शरणांशुददारुणः । पलान्यष्टौ विनिक्षिप्य घृतस्य
तु पलद्वयम् ॥ आये पाके पचेदित्यं तैलं याव-
च्चतुर्गुणं । गालधिलापरदुर्गन्धं तत्र पाकयन्त्युधः ।
चण्डादलमरुच्छ्वात्कपर्प कोलशैलजं । विषाण-
वीर्यगन्धिदेवताकुसुमानि च ॥ प्रत्येकमेषाञ्चत्वारि
पलान्यादाय गान्धिकः । पाकं द्वितीयं तैलस्य
कारयेत् क्रमयोगतः ॥ पृष्ठा मांसी सुरा बालं मदनं
क्षजिकामली । न गुरु काष्ठखोटी च चम्पकुन्द-
प्रियङ्गवः ॥ एषां खण्डासिकायाश्च प्रत्येकं पल-
द्वयम् । आदाय कारयेत्पाकं तृतीयद्वयकोविदः ॥
फणिलावलताकोलफलेलागुग्गुलिः । त्वक्कोषा-
कैर्हिपलिकैरिति पाकश्चतुर्थकः ॥ वेधः पलद्वयेने-
न्दीमदस्य लघुभिः पलेः । गन्धराजाह्वयं तैलमिदं
वृषमनोहरम् ॥” तिलतेतन १७ भ. तत्र १७ भ.
कौञ्जि ७० भ. कर्पूरं—यथाविधि वट ४ प.
त्रिफला, मज्जिष्ठा, अर्कद्रुष्टे मज्जिष्ठा प्रत्येक
८ प. श्वेतपुष्पायक, तेजपत्र, शटी, सरल-
काष्ठ, मृता, देवदारु मिश्रित ८ प. कुन्द-
थोटी २ प. ईशानेन द्वारा प्रथमं गङ्गापाकं
करिष्वे । शोधितं चोरहनी, तेजपत्र, मरु-
वां भोरी, श्वेतपुष्प, धना, शिनांस, एला,
कुड, देवहनी, गेठेली, उशीर प्रत्येक

४ प. पूरककृष्णं ईशानेन २ प. गङ्गा-
पाकं करिष्वे । श्वेतपुष्प, जटामांसी,
मुरांसी, वाना, नवज, छत्रीपुष्प (छना),
डूँडे आमला, अण्डक, नवगन्धोटी, चम्पक-
पुष्प, कून्पुष्प, श्रियङ्गु, थाटोनी प्रत्येक
२ प. ७ प. गङ्गापाक । श्वेत चन्दन, नवजगता,
कडूनी, कट्फाल, काशकण, एला, अण्डक,
शिनांस, श्वेतपुष्प, जम्बू, कून्पुष्प प्रत्येक
२ प. ४ प. गङ्गापाक । ईशानेन कर्पूर १७ तै.
मृगनाभि ७४ तै. मिश्राहेतव । रस. र. ।

गन्धराजो । स्त्री । नखाम् । नवी । श. च. ।

गन्धराट् (ज) । पुं । धूमके । धना ।

गन्धरुहा । स्त्री । वनमल्लिकायाम् ।

गन्धर्वः । पुं । श्वेतकरवीरे । श्वेतैरण्डे । च. द.
वा. रक्त. चि. अस्तव्याहते । कसूरौहरी । अर्थे ।
अम. । कीकिलि । रा. नि. व. २३ । स्त्री ।
कैरवे ।

गन्धर्वगन्धः (गन्धः) । पुं, स्त्री । अथगन्धायाम् ।
भा. म. ४ भ. सायुरीगे । उ. ख. वाजो. ।

गन्धर्वग्रह । पुं । उन्मादविशेषः । हृष्टात्मा
पुलिनवनान्तरीपसिवौ स्वाचाः प्रियगीतगन्धमाल्यः ।
वृत्त्यन् वै प्रहसति चारु चालग्रहं गन्धर्वग्रहपरि-
प्रीतिं मनुष्यः ।” भा. नि. ।

गन्धर्वतैलम् । स्त्री । एरण्डतैले । भा. ।

गन्धर्वभूषणम् । स्त्री । सिन्दूरे । वै. निघ. ।

गन्धर्वशाका । स्त्री । भाग्याम् । वाग्नशोणि ।
र. मा. ।

गन्धर्वहस्तः (काः) । पुं । एरण्डवले । हारा. ।

गन्धर्वहस्तकतैलम् । स्त्री । ब्रध्नवद्वयधिकारे
तैलम् । पाठः—“शतमेरुगन्धमूलस्य पले शुण्ठ्या
यवादकम् । जलद्वये विपक्षस्य यावत्पादावग्रेषितम् ।
तेन पादावग्रेषणं पयसा तस्मिन् च । प्रत्यमेरु-
तैलस्य तन्मूलाच्च चतुष्पलम् । विपलं शङ्खवेरञ्च
सर्वं दत्त्वा विपाचयेत् ॥” रस. र. ।

गन्धर्वी । स्त्री । कीकिलायाम् । वै. निघ. ।

गन्धलः । पुं । सुगन्धि त्रीहिमदे ।

गन्धलता । स्त्री । प्रियङ्गी । भा. म. १ भ. रक्तशो-
चि. ।

गन्धला । स्त्री । प्रियङ्गी ।

गन्धलोलुपा । स्त्री । मल्लिकायाम् । श. र. ।

गन्धवती । स्त्री । विपुलमल्लिकायाम् । प. सु. ।
वनमल्लिकायाम् । मेडोती । र. मा. । सुरामांस्याम् ।
रा. नि. व. १२ । सुरायाम् । स. । तालीशपत्रे ।
वनयमान्याम् । वै. निघ. ।

गन्धवर्णा । स्त्री । महावलायाम् । वै. निघ. ।

गन्धवल्कलम् । स्त्री । गुडलङ्कामगन्धद्रव्ये ।
दात्रिणि । रा. नि. व. ६ ।

गन्धवल्लरी (वल्ली) । स्त्री । महावलायाम् ।
प. सु. । पीतपुष्पदण्डोत्पलायाम् । डानिर्गोमा ।
र. मा. ।

गन्धवहः (वाहः, काः) । पुं । कसूरौहरी ।

गन्धव(वा)हा । स्त्री । नासिकायाम् । रा. नि.
व. १८ । छे. च ।

गन्धवाकुचौ । स्त्री । लताकसुख्यौ ।

गन्धवासिनौ । स्त्री । सुरामांस्याम् । वै. निघ. ।

गन्धवाहो (वन्) । पुं । वाधौ । रा. नि. व. २१ ।

गन्धविह्वलः । पुं । गीधूमे । वै. निघ. ।

गन्धवोजः । पुं । कुलिन्नहवे । वै. निघ. ।
(जा) स्त्री । मेथिकायाम् । रा. नि. व. ६ ।

गन्धवीरा । स्त्री । सङ्गवीहवे । वै. निघ. ।

गन्धवृक्षः (काः) । पुं । शालहवे । सर्जहवे ।

रा. नि. व. ९ । शकतरौ । वरुणहवे । वै. निघ. ।

गन्धवे (वो) धिक्रा । स्त्री । कसूर्याम् । वै.
निघ. ।

गन्धवेष्टः । पुं । धूमके । धना ।

गन्धव्याकुलम् । स्त्री । ककौले । श. च. ।

गन्धशटी । स्त्री । खनामख्यातीवधौ । गन्धपला-
श्याम् । गङ्गापाक, गङ्गापाकौ । श. र. । See
गन्धपलाशी ।

गन्धशाकम् । स्त्री । गौरसुवर्णशाके । रा. नि.
व. ७ ।

गन्धशालिः । पुं । सुगन्धशालिधान्विशेषः ।
सृगक्ष धान, कलमांशानि । प. सु. । तत्पर्यायः,
—कषाणः, गन्धालुः, कलमीतमः, सुगन्धिः, गन्ध-
वहलः, सुरभिः, गन्धतण्डुलः, सुगन्धिशालिः ।
गुणाः—मधुरः अतिवृष्यः पित्ताहारुचिश्चमरक्त-

शान्तिकरः सन्धकरः गर्भस्थिरतादायकः ईषहात-
करः पुष्टिकरः ईषक्कफकरः बलदयः । रा. नि.
व. १६ ।

गन्धशुण्डिनी । स्त्री । कुकुन्द्याम् । रा. नि.
व. १९ ।

गन्धशिरः । पुं । कसूर्याम् । मृगनाभि ।
हारा. ।

गन्धसम्भवा । स्त्री । सुगन्धशाली । रा. नि.
व. १६ ।

गन्धसारः । पुं । चन्दनसामान्ये । प. सु. ।
श्रीखण्डचन्दने । श्वेत चन्दन । रा. नि. व. १२ ।
“घनसारी गन्धसारः ।” सा. कौ. । गन्धश्याम् ।
रा. नि. व. ६ । सुद्वरपुष्पवले । रा. नि. व. १० ।
गन्धके । वै. निघ. ।

गन्धसारणः । पुं । वृद्धनख्याम् । र. मा. ।

गन्धसूचौ । स्त्री । आसातवी । सं आंवाङ्गी ।
वै. निघ. ।

गन्धसूयो । स्त्री । सुद्रकुकुन्द्याम् । वै. निघ. ।

गन्धसेवि । स्त्री । रोहिषहवे । राशकपुष्प ।
वै. निघ. ।

गन्धसोमम् । स्त्री । कुशुदे । गोशकुल । श्वेत-
कमले । त्रिका. ।

गन्धसोमजम् । स्त्री । रक्तकैरवे । रक्तकक्षल ।

गन्धहारिणी । स्त्री । तुलस्याम् । भा. ।

गन्धा । स्त्री । मङ्गल्यागुग्गुलि । श्याम् । रा.
नि. व. १२ । अजमीदायाम् । रा. नि. व. ६ ।
शालपण्याम् । अ. टी. भ. । वनतुलस्याम् ।
वंशलीचनानेदे । कुकुन्द्याम् । प्रियङ्गी । वै.
निघ. । सुवर्णचम्पककलिकायाम् । श. र. ।

गन्धाखुः । पुं । कुकुन्द्याम् । छूँटा । हारा. ।

गन्धागुरु । स्त्री । मङ्गल्यागुग्गुलि । वै. निघ. ।

गन्धाजीवः । पुं । गन्धवणिजि । जटा. ।

गन्धाज्ञता । स्त्री । गन्धानुभवे । वै. निघ. ।

गन्धाव्यम् । स्त्री । चन्दने । श्रीखण्डचन्दने ।
श्वेत चन्दन । गन्धराजि । थाटोनी । रा. नि.
व. १२ । वकुलपुष्पे । वै. निघ. । पुं । नाग-
रङ्गके । रा. नि. व. ११ ।

गन्धाव्या । स्त्री । खण्डयुधिकायाम् । तरुणी

पुष्पवत् । आरामशीतलायाम् । श्लेष्मिकविशेषः ।
रा. नि. व. १०। वनबीजपूरवत् । वृन्तो जेव् ।
सुरामांस्याम् । रा. नि. व. ११। १२। सुगन्धशाली ।
रा. नि. व. १६। गन्धाल्याम् । शीथानि । श. च।
कस्तूर्याम् । शृंगनाभि । जवादिकस्तूर्याम् । अरुण-
शेवल्याम् । कृशविशेषः । जातीपत्रायाम् । वै. निघ. ।
गन्धपत्रायाम् ।

गन्धादि । स्त्री । लणकेश्वरे । वै. निघ. ।

गन्धाधिकम् । स्त्री । लणकुडुमे । रा. नि. व. १२।

गन्धाधि(रि)का । स्त्री । महाशताह्वयाम् ।

लृङ्गा, वडिगोप । रा. नि. व. ४।

गन्धानो । स्त्री । सुगन्धशाली । धूमपत्रायाम् ।
रा. नि. व. १६। २३।

गन्धानुः । पुं । सुगन्धशाली । रा. । दण्डाली ।
द्रव्याभि. ।

गन्धान्नः । पुं । गन्धशाली । प. सु. ।

गन्धास्तुरसः । पुं । वाजीकरणोक्त-रसविशेषः ।
“भक्ष्यसतं हिधा-गन्धं क्षण्डन्यां विमर्दयेत् । रुद्धा
लघुपुटे पच्याल्लेहयेन्मधुसर्पिषा । निक्षमाचं जरा-
मृत्युं हन्ति गन्धास्तुरसः ॥” रस. र. ।

गन्धास्तु । स्त्री । गन्धिदेके । चक्र. ।

गन्धारिः (री) । स्त्री । दुरालभायाम् । रक्त-
दुरालभायाम् । गन्धपत्राश्याम् । आसहरिद्रायाम् ।
वै. निघ. ।

गन्धारिका । स्त्री । शटीभेदे । भा. ।

गन्धालः (लुः) । पुं । गन्धशाली । रा. नि.
व. १६। दण्डालुके ।

गन्धाला । स्त्री । अग्निमयक्षुपे । वै. निघ. ।

गन्धालिः (लिका) (ली) । स्त्री । गन्ध-
श्याम् । प. सु. । (ली) प्रसारणायाम् । श्लेष्मिकविशेषः ।
तत्पठ्यायः—प्रसारणी, भद्रपणी, कटम्भरा (र.),
शरणा, शरणी (शब्दर.), गन्धाल्या, गन्धभद्रा (श.),
सरणा, राजवला, भद्रवला (अ.), गन्धोली,
सारणी (ज.), सारणीः (उ.), सरणी (अ. टी.)
सा, की. । जातीफलयायाम् । कीटविशेषः । कुशीले
गोका । वै. निघ. ।

गन्धालोर्गर्भः । पुं । सूक्ष्मलायाम् । रा. नि.
व. १२।

गन्धाश्मा । पुं । गन्धके । श्लेष्मिक । रा. नि. व.
१२। यहणीकवाटरसे । च. द. रसमण्डूरे ।

गन्धाश्वः । पुं । अश्वगन्धायाम् । भेष. कुष्ठ. चि. ।

गन्धाष्टकम् । स्त्री । सुगन्धाष्टकगणे । तत्र
नानाविधम् । तत्र मांसादिगुणसुगन्धीकरणार्थं
यथा—जातीपत्र-लवङ्गलवंगला-नागकैसर-मरिचसुग-
नाभयः । रावण. । देवतादितुष्टार्थं यथा—चन्दन-
कर्पूर-नागकेश्वर-बालक-नागर-सुसा-देवदारु-गीरी-
चना-कुसुमानि । तथा चन्दनागुरुकर्पूररीचना-
कुडुमसुगमदचन्दनजीवेराणि गणपतिप्रीत्यर्थम् ।
चन्दनागुरुकर्पूर-तमालक्रीवेर-कुडुमकुशीदकुष्ठानि
शिवस्य । “चन्दनागुरुकर्पूरचीरकुडुमरीचनाः ।
जटामांसी कपियुता शक्तेर्गन्धाष्टकं विदुः ॥” “चन्द-
नागुरुक्रीवेरकुष्ठकुडुमसैव्यकाः । जटामांसी सुरा-
चेति विष्णोर्गन्धाष्टकं विदुः ॥”

गन्धाह्वा । स्त्री । प्रियङ्गी । सु. चि. ९ अ. ।

गन्धि । स्त्री । लणकुडुमे । रा. नि. व. १२।

गन्धिकः । पुं । गन्धके । भा. ।

गन्धिका । स्त्री । अजमीदायाम् ।

गन्धिनी । स्त्री । सुरामांस्याम् । अम. । पीत-
सूल्याम् । रेचनीति केचित् । रुमीमस्तुरीति च
अन्यः ।

गन्धपर्णः । पुं । सप्तपर्णवत् । रा. नि. व. १२।

गन्धिरसः । पुं । गोपके । निशादग ।

गन्धिला । स्त्री । सुसायाम् । रा. नि. व. ६।

गन्धो (इन्) । पुं । कस्तूरीमृगे । वै. निघ. ।
गन्धके । शब्दर. । कीटविशेषः । श्लेष्मिकगोका ।

गन्धोग्रा । स्त्री । वचायाम् । च. द. वा. चि. ।

गन्धोतुः । पुं । सुगन्धमालारि । श्लेष्मिकगोका ।
लिका. ।

गन्धोत्कटः (टा) । पुं. स्त्री । दमनकवत् ।
पना गौह । रा. नि. व. १०। सुरामांस्याम् ।
वै. निघ. ।

गन्धोत्तमा । स्त्री । मदिरायाम् । अम. ।

गन्धोपला । स्त्री । गन्धके । वै. निघ. ।

गन्धोलिः (ली) । स्त्री । श्लेष्मिक । श. र. ।
वरटायाम् । वानडा । अम. । मल्लिकाविशेषः ।
कुशीला गौह । कर्कटीभेदे । वै. निघ. ।

गन्धोलिकः । पुं । मसूरे ।

गन्धोषधम् (धिः) । स्त्री. पुं । सुगन्धद्रव्यरूपी-
पथी अगुरुकृष्णादी । सि. यो. वा. व्या. चि. । च.
सू. १३. ।

गन्धोस्तिः । पुं । किरणै । स. । सूर्य. ।

गन्धोलिङ्गः । पुं । मसूरे । हारा. ।

गन्धूर्च्छा । स्त्री । मरुता इति ख्यातवत् । र. सा. ।

गन्धारिका (री) । स्त्री । वृक्षविशेषः । शीथानि ।
गौह । तत्पठ्यायः—सर्वतोभद्रा, काश्मरी,
मधुपर्णिका, शीपणी, भद्रपणी, काश्मर्या, काश्मर्य,
काश्मरी (अ.) काश्मरी, “गन्धारिका (के.),
भद्रा, गोपभद्रा, कुसुदा, सदाभद्रा, कण्ठफला,
कटफला, कण्ठवन्तिष्ठा (र.) कण्ठवन्ता ह्रीरा,
सर्वतोभद्रिका, क्षिप्रपणी, सुभद्रा, कश्मारी,
गोपभद्रा, क्षीरिणी, विदारिणी, महाभद्रा, मधु-
भद्रा, स्वरभद्रा, कण्ठा, अश्वेता, रोहिणी, गट्टि,
स्थूललचा, मधुमती, सुफला, मोदिनी, महाकुसुदा,
सुदृढलचा । गुणाः—कटुत्वं तिक्तत्वं उष्णत्वं गुरुत्वं
अमशोथज्वरहृणाविषदाहनाशिलत्वं । रा. नि.
व. २। गुषरा तित्ता वीथ्योथा मधुरा गुरुः
दीपनी पाचनी मेघ्या भेदिनी अमशोषणी लक्ष्णम-
शूलाशीविषदाहज्वरघ्नी च । भा. । फलगुणाः—
तिक्तं गुरु मधुरं ग्राहि केश्यं रसायनं मेघ्यं शीतलं
पित्तदाहघ्नं । राज. । वृक्षं वृक्षं गुरु केश्यं
रसायनं वातपित्तलक्षणास्तत्रयमूत्रविषहृत् स्नादु-
पाकं हिमं क्षिप्रं तुवरान्नं दाहहृणावातरक्तपित्त-
क्षतक्षयघ्नम् । तथैवैतलं—मधुरं कषायं कफपित्त-
घ्नम् । सु. सू. ४५ अ. । मूलं—अत्युष्णं चित्त-
रोगे हितम् । राज. ।

गन्धोरः । पुं । पक्कजन्वीरे । उष्णा. । शाकुण्ड-
वत् । मातुलुङ्गवत् । शिरीषवत् । वै. निघ. । स्त्री ।
पङ्कजे । वसनाभविषे ।

गन्धोरकः । पुं । फणिश्लोकवत् । वै. निघ. ।

गन्धोरज्वरः । पुं । अन्तर्गन्तर्दाहयुक्तज्वरे ।
“गन्धोरस्तु ज्वरी ज्येष्ठा ह्यन्तर्दाहिन हृत्तया । आन-
द्वलेन दीपाणां श्वासकासीहमेन च ॥” निदान. ।

गन्धोरदृष्टिः । पुं । नेत्ररोगविशेषः । वै. निघ. ।
See गन्धोरिका ।

गन्धोरपाकः । पुं । अन्तःपाके । वै. निघ. ।

गन्धोरवेदो (न्) । पुं । दुर्दन्तहस्तिनि । नि. ।

गन्धोरा । स्त्री । तन्नामकहिकायाम् । “नाभि-
प्रवृत्ता या हिक्का धीरा गन्धोरनादिनी । शृङ्गास्य-
कण्डजिह्वा स्थाक्कासकासकजाकरी । अनेकीपद्रव-
वती गन्धोरा नाम या स्मृता ॥” निदान. ।

गन्धोरिका । स्त्री । वातजन्यनेत्ररोगभेदे ।
लक्षणं यथा—“दृष्टिर्दृष्ट्या स्वसनीपसृष्टा सङ्कु-
च्यतेऽभ्यन्तरतः प्रयति । रुजावगाढा च तमचि-
रोमं गन्धोरिकेति प्रयदन्ति धीराः ॥” भा. ।

गरः । पुं । उपविरे । वयानाभविषे । रोगे । हं.
च. । विजघ्नीषधे । निर्धिवद्रव्ययोगजे क्लिप्तविषे ।
तेनात्तःपाशुः कश्चोऽल्पाभिः कासश्चासश्चराह्नि तस्य
भवति । वा. । यथा—“संयोगजत् त्विविधं
तृतीयं विषमुच्यते । गरः स्याद्विषस्यैव मविष-
क्लृप्तं यतः ॥” हृत्तकाश्याप. । “दंष्ट्राविषे मूल-
विषे समरे क्लिप्ते विषे ॥” च. । “नानाप्राण-
समलविरुद्धीषधभक्षणाम् । विषाणाञ्चात्यवैर्याणां
योगो गर इति स्मृतः ॥” वा. उ. ३५ अ. ।

गरघ्नः । पुं । कण्ठाज्जीके । कृष्णपत्रं मूलं तुलसी ।
कण्ठपत्रवर्धनं । कांज वांरुहे । रा. नि. व. १०।
टङ्गणचारि । वैजयन्तीतुलसाम् । वै. निघ. ।

गरघ्नी । स्त्री । मल्लविशेषः । श्रृङ्गे गौह । गुणाः
—मधुरा कषाया वातपित्तकफघ्नी रुचिवलवैर्य-
करी दीपनी लघुया । भा. ।

गरजध्वजम् । स्त्री । अश्वके । वाचस्पतिः ।

गरणम् । स्त्री । निगरणे, वमने ।

गरदम् । स्त्री । विषे, गरले । रा. नि. व. ६।
चि. । विषदायिनि ।

गरदिग्धः । चि. । क्लिप्तविषलिप्ते । च. सि.
स्था. २ अ. ।

गरदुःमः । पुं । कारस्करवत् । कूटिना गौह ।
रा. नि. व. २।

गरध्वजम् । स्त्री । अश्वे । अज. ।

गरनाशिनो । स्त्री । देवदालिकायाम् । देवना-
डा । मं देवडङ्गरी । वै. निघ. ।

गरभः । पुं । गर्भे । हं. च. ।

गरलम् । कौ । अहिमेने । वै निघ । विधि ।
अम । सर्पविधि । दण्डपुलके । वीरमण्ये ।
हे. च । जङ्गमविधि । विका ।

गरला । स्त्री । मधुमक्षिकायाम् । वै. निघ ।

गरलारिः । पुं । सरकतमणौ । रा. नि. व. १३ ।

गरव्रतः । पुं । नयरे । श. र. ।

गरहा । पुं । कालशके । विका ।

गरा (रौ) । स्त्री । देवताङ्गणे । शौटपाशा ।

अ. टी. स्वा. । गिराणे । धरणी ।

गरागरी । स्त्री । लाचायाम् । रा. ।

गरात्मकः । पुं, स्त्री । श्रीभाजनपत्ते, तद्दीजे
च । श. च. ।

गराधिका । स्त्री । लाचायाम् । रा. मा. ।

गराधिका । स्त्री । लाचायाम् । रा. मा. ।

गरारिवटिका । स्त्री । कासे द्विता । पाठः
—भागेकः विफलाच्छात् विभागस्तु कटुतयात् ।
तालीशस्य विभागः स्वादभवावाधतुष्टयः । यावत्प्रे-
तानि चूर्णानि तावानेव गुडी भवतः । मधुना
वटिका कार्या हिमाषा सुखधारिणी ॥ प्रयोगा-
कास. चि. ।

गरौ । स्त्री । देवतारवले । रा. ।

गरुडः । पुं । खनामख्यातपक्षिणि । स्वर्ण
माचिके । श्वर्णशङ्खिके । रा. सा. सं. । गरुडशाली ।
रा. नि. व. १६ ।

गरुडवलिः । पुं । बालरीगशाल्ययं वलिविशेषे ।
श्रीं नमी भगवते गरुडाय चरन्वकाय स्वाहा ।
च. द. बाल. चि. ।

गरुडवेगा । स्त्री । वृक्षविशेषे ।

गरुडशालिः । पुं । खनामख्यातशालिधान्य-
विशेषे । अक्षिशोण शीत । गुणाः—गन्धकारी
लघुपाककरः कफपित्तहरः स्वादशुष्कवासनिवारणः
यह्मणीशुक्लकुष्ठघ्नः शुक्लशोधनः ॥ रा. नि. व.
१६ । “गरुडान्या च वातघ्नी पित्तमूत्रमदापहा ।”
अचि. १५ अ. ।

गरुडाङ्गितम् । स्त्री । सरकतमणौ । रा. नि.
व. १३ ।

गरुडश्मा । पुं । सरकतमणौ । जटा. ।

गरुडाहृतः । पुं । सीमन्तगर्भे । सु. चि.
२२ अ. ।

गरुडो । स्त्री । गुडूच्याम् । रा. र. निघ. चि. ।

गरुडोत्तो(ज्ञो)र्धम् । स्त्री । सरकतमणौ ।
रा. नि. व. २३ ।

गरुत् । पुं । पक्षिणि । पांशो । अम. ।

गरुत्मान् । पुं । स्वर्णमाचिके । रसकौ । शेष.
वा. रक्त. चि. वादशायके । पक्षिणि । से. । गृध्रे ।
वै. निघ. ।

गरुद्योधो (ग्न) । पुं । आरतोपक्षिणि ।
उङ्कुरे । विका. । लावपक्षिणि । वै. निघ. ।

गर्गरः (कः) । पुं । A kind of fish,
(Pimelodons gagora.) शल्यविशेषे । गर्गश्च
गर्गः । स पीतवर्णः पिच्छिलाङ्गः पृष्ठे बहुरेखा-
युक्तः, तथा गर्गरशब्देन वशीकरणीयत्वात् गर्गर
इत्युच्यते । गुणाः—शीतलः कफघ्नोत्प्रेषकः । रा.
नि. व. १७ । मधुरः क्षिप्रः वातपित्तघ्नः । राज.
३५ । “गर्गरः पित्तलः किञ्चिद्वातजित् कफ-
कोधनः ।” भा. ।

गर्गरकम् । स्त्री । स्थावरविधान्यगंतखनामक-
मूलविषभेदे । सु. कल्प. २७. ।

गर्गरौ । स्त्री । मस्यत्याम्, दधिमस्यनपावे ।
अम. । कलसे ।

गर्गाटः । पुं । गर्गरमस्ये । तत्पठ्यायः—
योगनाविकः । हारा. ।

गर्जकः । पुं । मस्यविशेषे । गर्जाङ्ग, भांज
गर्ज । तत्पठ्यायः—शालः, शालकः । श. र. ।

गर्जरम् । स्त्री । A carrot. खनामख्यात-
मूलशकं । गर्जश्मूल । सं कं वाटुलामूला ।
वटुमूलं । तत्पठ्यायः—पिण्डमूलं, पीतकन्द,
समूलकं, स्वादुसूल, सुपीतं, नारङ्गं, पीतमूलकं ।
गुणाः—मधुरं शल्यं दृषत्कटु कफघ्नं आशानकमि-
शूलघ्नं दाहपित्तघ्नापहन् । रा. नि. व. ७ ।
रक्तारणेने ।

गर्जरौ । स्त्री । रक्तलयने । वै. निघ. ।

गर्जफलः । पुं । विकटशृङ्गवे । रा. नि.
व. ११ ।

गर्जितः । पुं । मत्तहस्तिनि । अ. ।

गर्तः । पुं । श्वेते । गर्डा । तत्पठ्यायः—
अवटः (अ), अवटः (शब्दर.), आवटिः, सूरध्वं,

दरः, श्वभं (ज.) । जटा. । कुकुन्दर । से. ।
रोगविशेषे । श. र. ।

गर्तकलम्बुका । स्त्री । गण्डूल्यायाम् ।
मस्यत्याम् । वै. निघ. ।

गर्तकः । पुं । वनमूषिके । वै. निघ. ।

गर्तिका । स्त्री । तन्तुशालायाम् । ठौ. २५३ ।
हे. च. ।

गर्हभः । पुं । खनामख्यातपक्षौ । गर्हा ।
तत्पठ्यायः—चक्रोवान्, बाल्यः, रासभः, खरः
(अ), राशभः (अ. टी.), वेशरः, धूसरः (ज), खर-
अर्थः, चिरमेहो, पशुचारिः, चरपुङ्गवः, चारटः,
यास्याशः (शब्दर.), शुद्ध-जहः, शुद्धकर्णः,
भारगः, भूरिगमः, धूसराह्वयः, सांशुगुणाः—
किञ्चिद्भृशं बलप्रदम् । वनगर्हभसांसं रुच्यं
श्रव्यकरं बहुबोध्यवत्करम् । मूत्रगुणाः—कटुत्वं
तिक्तत्वम् उष्णत्वं क्षीरत्वं कफमहावातभूतकम्पो-
न्मादहरत्वम् । रा. नि. व. १७ । विकारघ्नं तीक्ष्णं
यक्षणीरोगनुत् । “दापनं गर्हभं मूत्रं क्षमिवात-
कफापहम् ।” सु. सू. ४१ अ. गर्मेदोगन्धे ।
हे. च. । कौ. । कुमुदे । प. सु. । अतकुमुदे ।
हे. च. । विडङ्गे । रा. मा. ।

गर्हभकम् । स्त्री । अतीत्यले । पृष्ठपत्र । हे. ।

गर्हभगदः । पुं । ज्वालागर्हभरोगे । लक्ष्ण
ज्वालगर्हभशब्दे द्रष्टव्यम् । रा. नि. व. २० ।

गर्हभगन्धिका । स्त्री । भाग्याम् । वासन-
हानि । वै. निघ. ।

गर्हभमांसम् । स्त्री । गर्हभस्य पिष्टितं । रा.
नि. व. १७ ।

गर्हभमूत्रम् । स्त्री । खरमूत्रे । See गर्हभः ।

गर्हभशकः (का, खा, खौ) । पुं, स्त्री ।
भाग्याम् । वासनहानि । जटा. । रा. नि. व. ६ ।

गर्हभाः । स्त्री । अतकण्टकायाम् । भा. ।

गर्हभाण्डः । पुं । (Thespesia popul-
nea. Syn. Hibiscus populnes.)
प्रचवचे । गर्कुङ्ग गर्ह । रा. नि. व. ११ ।

(Thespesia populneoides.) पारी-
पाशव्ये । गर्हा अश्वत्थं, पनांशं अश्वत्थं । अम. ।
स च पवकाण्डफलादिभिरश्वत्थवृक्षाकारः । गन्ध-
पिपल इति च कैचित् । भ. । गर्हपिपलीति

सारसुन्दरी । सं पारसपिपल पिपरी । गन्धसुख
इति गन्धोभाट इति सा. कौ. । तत्पठ्यायः—
कन्दरालः, कपोतनः, सुपाशकः, प्रलः (अ.),
शङ्खो, प्रवः, कमण्डलुः (ज.) । गन्धभाण्डः, प्रवेशः,
कन्दरालकः (शब्दर.), भाण्डः (श.), गन्ध-
सुखः, नन्दोवचः, फलपाकौ । रा. ।

गर्हभाह्वयः । पुं । कुमुदे । पृष्ठे । हे. च. ।

गर्हभिका । स्त्री । वातपित्तजघ्नीरोगविशेषे ।
तल्लक्षणं—“मण्डलं वृक्षसुखं सरतं पिङ्गकाचितं ।
रुजाकरौ गर्हभिकां तां विद्यावातपित्तजाम् ॥”
भा. ।

गर्हभो । स्त्री । कटुभ्याम् । रा. नि. व. २१ ।
अंतापराजितायाम् । अतकण्टकायाम् । रा.
नि. व. ३४ । गर्हभस्त्रियाम् । दुग्धगुणाः—बल-
कारलं वातश्लासहरत्वं मधुरांस्ररसत्वं रुच्यत्वं
दीपनत्वम् । दधिगुणाः—रुच्यत्वं वातघ्नत्वम् ।
नवनीतगुणाः—कषायत्वं वातकफघ्नत्वं बल-
करत्वं दीपनत्वम् लघुपाकित्वं सूत्रदीपकत्वम्
उष्णत्वम् । घृतगुणाः—बल्यं दीपनं सूत्रदीपकम्
लघुपाकम् उष्णवोर्यं कषायं कफघ्नम् । रा.
नि. व. १५ ।

गर्हः । पुं । गर्हभाण्डवत् । श. च. ।

गर्हभाण्डः । पुं । गर्हभाण्डवत् ।

गर्भः । पुं । भूणे । तेजःसंयोगात् शुक्रं तरलीभूतं
च्युतं सत् अनिलसंयोगात् योनिमुखं पतितम्
आतवेन युक्तं गर्भसंज्ञां लभते । ततोऽग्निसीम-
संयोगात् संसृज्यमानो गर्भो गर्भशयमनुप्रतिपद्यते ।
लक्षणं यथा—“गर्भशयगतं शुक्रमास्रवं जीव-
संज्ञकं । प्रकृतिः सविकारा च तत्सर्वं गर्भसंज्ञकं ।
कालिनं वर्जितो गर्भः यदाङ्गीपाङ्गसंयुतः भवेत्तदा
स मुनिभिः शरीरीति निगद्यते ॥” भा. । कामा-
न्मिथुनसंयोगे शुद्धशीघ्रतशुक्रजः । गर्भः सञ्जायते
नाथोः सञ्जातो बाल उच्यते ॥ शाङ्ग. ६ अ. ।
आधिक्ये रजसः कन्या पुनः शुक्राधिक्यं भवेत् ।
नृसकं समलेन यथेच्छा पारमेश्वरी ॥ भा. ।
“प्रथमे मासि द्रवीभूतं शुक्रास्रवं तिष्ठति, द्वितीये
चनः, तृतीये हस्तपादशिरसां पञ्च पिण्डका
निर्धत्तन्ते, अङ्गप्रत्यङ्गविभागश्च सूक्ष्मो भवति,
चतुर्थे सर्वोङ्गप्रत्यङ्गविभागः प्रव्यक्ततरी भवति ।
गर्भद्वयप्रव्यक्तभावाच्च तनाधातुरभिव्यक्तौ भवति
कक्षातत्स्थानत्वात्कक्षाद्वर्धनचतुर्थे मास्यभिप्रायमिन्द्रि-

धार्यु करोति, यच्च मनः प्रतिबुद्धतरं भवति, पठे बुद्धिः, सप्तमं सर्वज्ञप्रत्यक्षविभागः प्रत्यक्षतरः, अष्टमं शिरोमयति ओजसव जातये न जीवेन्निरी- जलान्नेष्टं तभागवत्वात्, ततो वलिं मांसौदन- मर्धं दापयेत्, नवमं दशमेकादशद्वादशनामन्यत- मस्मिन् जायते। अतोऽन्यथा विकारी भवति। भातुस्तु खलु रसवद्वायां नाद्यां गर्भनाभिनाडी प्रतिबद्धा, सास्य मातुराहाररसवीर्यमभिवहति। तेनोपप्लव्हेनास्याभिर्वाह्यभवति। गर्भस्य हि सम्भवतः पूर्व शिरः सम्भवतीति श्रौतम्, हृदय- मिति कृतवीर्यः बुद्धेर्ननस्य स्थानत्वात्। नाभि- रिति पाराशर्यस्तो हि वर्जते देही देहिनः। पाणिपादमिति मार्कण्डेयः तन्मूलत्वाच्चेष्टाया गर्भस्य। मध्यशरीरमिति सुसूतिर्गौतमस्तन्नि- यद्वात् सर्वगावसम्भवस्य, तच्च न सम्यक्सर्वज्ञ- प्रत्यक्षानि युगपत्सम्भवन्तीत्याह धन्वन्तरिः गर्भस्य सूक्ष्मत्वोपलब्धये वंशाङ्कुरवत् दूतफलवच्च। तद्यथा चूतफले परिपक्वे केशरमांसस्थिमज्जानः पृथग्दृश्यन्ते कालप्रकर्षात्तान्येव तरुणे नोप- लभ्यन्ते सूक्ष्मत्वात्तेषां उच्चाणां केशरादीनां कालः प्रत्यक्षतां करोति। एवं गर्भस्य तादृश्ये सर्वेष्वङ्ग- प्रत्यङ्गेषु सत्स्वपि सौक्ष्मादुपलब्धिः। तान्येव कालप्रकर्षात्प्रत्यक्षानि भवन्ति। गर्भस्य केशरसमु- लोमास्थि-नखदन्त-शिरास्त्रायुधमनो-रतः-प्रभृतीनि स्थिराणि पितृजानि। मांसशोणितमेदीमज्ज- ह्रन्नाभियुक्तप्रीहान्तगुदप्रभृतीनि सृष्टूनि मातृजानि। शरीरोपचयी बलं वर्णः स्थितिर्हानिश्च रसजानि। इन्द्रियानि ज्ञानं विज्ञानमायुः सुखदुःखादिक- ज्ञातजानि। वीर्यमारोग्यं बलवर्णौ मेधाच- सात्मजानि। तत्र यस्या दक्षिणे स्तने प्राक् पयोदर्शनं भवति दक्षिणाधिमहत्त्वञ्च पूर्वञ्च दक्षिणं सज्ज्युत्कर्षति बाहुल्याच्च पुन्नामधेयेषु द्रव्येषु दौहद- मभिधायति। स्वप्नेषु चोपलभते पञ्चोत्पलकुटुदा- भातकादीनि पुन्नामान्येव प्रसन्नमुखवर्णा च भवति तां ब्रूयात् पुनर्मयं जनयिष्यतीति तद्विषये कन्या। यस्याः पार्श्वद्वयसुन्नतं पुरस्त्राग्निरुत्तमुदरं प्रागभिहितलक्षणञ्च तस्या नपुंसकमिति विद्यात्। यस्या मध्ये निम्नं द्विणीप्रभृतमुदरं सा युग्मं प्रसू- यते। सु. शा. ३३। तस्य खल्वेवं प्रवृत्तस्य शुक्रशोणितस्याभिपच्यमानस्य चौरस्वेव सन्तानिकाः सप्त त्वचो भवन्ति। तासां प्रथमा अवभासिणी नाम सर्व्ववर्णानवभासयति, द्वितीया लोहिता नाम धौडशभागप्रमाणा तिलकालकावधिष्ठाना,

तृतीया श्वेता नाम द्वादशभागप्रमाणा चम्पदलाय- धिष्ठाना, चतुर्थी ताम्राष्टभागप्रमाणा कुण्डाधि- ष्ठाना, पञ्चमी वेदिनी नाम त्रीह्रिप्रमाणा यस्या- यधिष्ठाना, सप्तमी मांसधरा नाम त्रीह्रिप्रमाणा भगन्दरावधिष्ठाना। कलाः खल्वपि सप्त धावा- श्यान्तरमर्थादाः। ततश्च गृहीतगर्भाणामार्त्तव- वद्धानां स्त्रीतसां कर्मान्यवस्थ्यते गर्भेण तस्माद्गृहीत- गर्भाणामार्त्तव न दृश्यते। ततश्च हृदयः प्रतिहत- सूईमागतमपरस्त्रीपच्यमानमपरित्यज्यते। श्ल- षोद्धूतसमागतं पथीधरावभिप्रतिपद्यते। तस्याह- गर्भिण्यः पीनीन्नतपथीधरा भवति। गर्भस्य यकृत्- प्रीहानो शोणितजो शोणितफेनप्रभवः फुफुसः शोणितकिट्टप्रभव उच्छुक्तः। अस्तनः श्लेष्मणश्च पि- यः प्रसादः परो मतः। तं पच्यमानं पित्तेन वायु- श्चाप्यनुधावति। ततोऽस्थान्नाणि जायन्ते गुदं वलित्य देहिनः सदरे पच्यमानानामाधानादुक्ता- सारवत्। कफशोणितमांसानां सारी जिह्वा प्रजायते। यथार्थसुषणा वृक्की वायुः स्त्रीतांसि दारयेत्। अतुप्रविश्य पित्तं वैशीर्विभजते तथा। मीदसः केहमादाय शिरास्त्रायुलमाप्नुयात्। शिरा- णाञ्च स्रुः पाकः कायूनाञ्च ततः खरः। आश्र- व्याभ्यासयोगेन करोत्याश्रयसम्भवम्॥ रक्तमेदः- प्रसादाद्बुद्धौ, मांसाच्छकफमेदःप्रसादाद्दृष्टौ, शोणित- कफप्रसादजं हृदयं यदाश्रया हि धमन्यः प्राणवद्वा, तस्याधी वामतः प्रीह्वा फुफुसश्च दक्षिणतो यकृत्- क्लोम च। तद्वदयं विशेषेण चेतनास्थानमनस्तस्मिन्- स्तमसावते सर्व्वप्राणिनः स्वपन्ति। सु. शा. ४४। सद्यो गृहीतगर्भाया लिङ्गाणि त्रयो ग्लानिः पिपासा सक्थिसदनं शुक्रशोणितयोरवबन्धः स्फुरणञ्च योनिः। स्तनयोः क्षणसुखता रोमराज्युद्गमस्तथा। अक्षि- पक्षाणि चाप्यस्याः समीप्यन्ते विशेषतः। अकाम- तस्कृद्दयति गन्धादुद्दिजते शुभात्। प्रसेकः सदनं- चापि गर्भिण्या लिङ्गसुच्यते॥ तदा प्रभृत्वेव व्यायामं व्यायामपतनंमतिकर्षणं दिवास्वप्नं रश्मि- जागरणं शोफं यानावरीहणं भयमुल्लङ्घनं कान्त- चैकान्ततः केहादिप्रियां शोणितनीचणं चाकाली वेगविधारणञ्च न सेवेत। दोषाभिघातेर्गर्भिण्या यो यो भागः प्रपीड्यते। स स भागः शिशोस्तस्य गर्भस्थस्य प्रपीड्यते॥ सु. शा. ३३। आमुषोऽभि- मुखः श्वेते गर्भो गर्भाशये स्तिथाः। स यीनि शिर- सा याति स्वभावात्प्रसवमिति॥ सु. शा. ५५। शिशौ। सन्धौ। पणसकण्टके। कुचौ। पेटे। मे। अश्वाया गर्भज्ञानलक्षणे—यीन्यां वीजयद्दे

दतिः लोचनाविलता तथा। सगर्भा ताडयेदश्वं गर्भस्य परिलक्षणम्॥ काचिन्मुक्ता जङ्गीमुक्ता निर्विकारा ल्यजेद्वृषम्। काचिच्छूयमानाश्वा गर्भिण्यपि प्रहर्षति॥ काचिद्रागवशाद्वापि समुत्ता ताडयेद्वृषम्। रुणद्धि परुषा काचित् अश्वा पुच्छेन योनिकाश्॥ विन्यस्तकर्णौ क्रीडाया वृषं दुष्टाप- सर्पिणो॥ शूनावीथीनिभागा च सदा कान्तिविधा- रिणो॥ प्रशस्तरन्ना स्निग्धाङ्गी निविडोदरवन्धना। गर्भोऽप्रलितपार्श्वा च वड्वा गर्भिणी मता॥ ज. द. ८ अ.।

गर्भकम्। स्त्री। रजनीद्वये। द्रुहे शब्धिः।

हे. च.। पुं। केशनव्यस्थितमाख्ये।

गर्भकण्टकः। पुं। पनसवृक्षे। हे निघ.।

गर्भकरः। पुं। पुत्रजीववत्। भा.।

गर्भकोशः (पः)। पुं। गर्भाशये। वे. निघ.।

गर्भगृहम्। स्त्री। अन्तरं हे।

गर्भवातिनी। स्त्री। लाङ्गलीनामनुपि। जे. ग- लाङ्गुनि। रा. नि. व. ४।

गर्भचिन्तामणिः। पुं। गर्भाधिकारे रसः।

स चतुर्विधः। १मः—सूतिकाविनोदरसे तुल्य- स्थाने स्वर्णदानेन चिन्तामणिर्भवति। र. सा. सं.। २यः—जातोफलं टङ्गञ्च (गोश्रीश्री, विकटु- हिङ्गुलं प्र. समभागः। जम्बीररसेन वटी कार्या समभागः। ३यः—रसः रौप्यं खौहं प्र. २ तो. अम्भे ६ तो. (मतान्तरे ४ तो.) कर्पूरं वङ्गं ताम्रं जातो- फलं अथिनी गोक्षुरवीजं शतावरी बला (छेत्त- यवा) गोरक्षतण्डुला (गोश्रीश्रीश्री) प्र. १ तो. जलेन वटी कार्या। मा २२.। ४यः— रसः गन्धकः स्वर्णं खौहं रौप्यमात्रिकंहरितालं वङ्गं अम्भं प्र. समभागः। ब्रह्मो-वासा-भृङ्गराज- क्षेचपपटो-दशमूलानां प्र. ६ रसेन ७ भावना देयाः। वटी १ र.। वृहच्चिन्तामणिः।

गर्भचर्या। स्त्री। गर्भोपचारकर्मणि।

गर्भच्युतिः। स्त्री। गर्भसावे।

गर्भजरोगः। पुं। स्त्रीरोगे। त्रिका.।

गर्भगुहः। पुं। नाभिगुहके। नास्त्रेण गौं। वि. का.।

गर्भदः (दा)। पुं, स्त्री। पुत्रजीववत्। रा. नि. व. ८। श्वेतकण्टकायाम्। भा.।

गर्भदात्री (त्रिका)। स्त्री। पुषदात्रीतुपे। तत्पर्यायः—पुवदा, प्रजादा, अपत्यदा, सृष्टि- प्रदा, प्राणिमाता, तापसद्रुमसन्निभा, प्राणदाता। के.। गुणाः—मधुरा शीता स्त्रीपुषदोषपित्त- दाहश्रमघ्नी गर्भदा च। रा. नि. व. ४।

गर्भद्रुतिः। स्त्री। वज्रव्यतिरेकेऽपि रसयासी- क्तानां लोहानां द्रवले। श्रीमान्छत्र श्रीरात्रि मश्ति शर्वादित्र ज्वरश्च। “जम्बीरबीजपूरक- चाङ्गोवेतसाम्भसंयोगात्। चारा भवन्ति सुतरां गर्भद्रुतिजारणे शक्ताः॥” र. चि. ३३।

गर्भधारिणी। स्त्री। मातरि।

गर्भष्टकः। त्रि। गर्भधारिण्याम्। वे. निघ.।

गर्भनाडी। स्त्री। (Umbilical cord.)

गर्भप्रणाल्याम्। वे. निघ.।

गर्भनाशः। पुं। गर्भपाते।

गर्भनाशना। स्त्री। अरिष्टकवले। त्रिष्टो- ग्राह्। वे. निघ.।

गर्भनुत्। पुं। लाङ्गलिकायाम्। विषणाङ्गुनि। सं. कललावी। भा.।

गर्भपरिखवः। पुं। (Secondines.) गर्भ- वेष्टने। गर्भपूष्णं। वे. निघ.।

गर्भपाको (रु)। पुं। षष्टिकत्रोहो। षेटे- क्षोणं। हे. च.।

गर्भपातः। पुं। गर्भजरीगविशेषे। येन पञ्चम- षष्ठमासिकगर्भस्य पतनं भवेत्। “मतः स्थिर- शरीरस्य पातः पञ्चमषष्ठयोः” सु. नि. २७ अ.। See गर्भसावः।

गर्भपातकः। पुं। रक्तशीभाङ्गनवत्। जटा.।

गर्भपातनः। पुं। रौठाकरञ्जे। त्रिष्टो. भा.।

गर्भपात(ति)नी। स्त्री। कलिकारीवत्। विषणाङ्गुनि। रा. नि. व. ४।

गर्भपोषणवत्तोरसः। पुं। स्त्रीरोगाधिकारे रसः। “सूतो गन्धं तथा स्वर्णं खौहं रजत- माचिके। हरितालं वङ्गभस्माप्यभक्तं समभागिकं। भावना खलुदातव्या रसेरेसां पृथक् पृथक्। ब्रह्मो वासा भृङ्गराजपपटं दशमूलकं। सप्तधा भावयेद्वैद्यः गुडामानां वटीचरेत्॥” रौप्य स्वर्णमाचिकञ्च। मेघ.। See वृहद्गर्भचिन्तामणिः।

गर्भपोषणम्। त्रि। गर्भपुष्टिकरणे।

गर्भभाण्डकः । पुं । प्रवृत्तः । मद. व. ५ ।

गर्भरूपः । वि. । तन्मयः ।

गर्भवती । स्त्री । ससत्त्वायां स्त्रियाम् । आशक्तिः । तत्पर्यायः—अन्तर्वह्नी, मुक्षिणी, गर्भिणी, ससत्त्वा, आपत्तसत्त्वा, दोहदवती (शब्दः), दोहदावती । इ. । पुत्रगर्भवतीलक्षणं—पुत्रगर्भयुक्तायां नाभ्यां द्वितीये मासि गर्भशयनस्थे गर्भे पिण्डाकारो लक्ष्यते, दक्षिणाक्षिमण्डलं प्राग्दक्षिणक्षेत्रे प्रसङ्गसुखवर्णता दक्षिणीरी. पुटिः, निद्रायां पुत्रानपेक्ष्य श्रमिलताः आम्बादिप्रलम्बाः इति । कान्थागर्भलक्षणं उक्तविपरीतलक्षणं ज्ञेयम् । नपुंसकगर्भे गर्भोऽप्युदाहृतः पाश्चात्त्यशुभ्रतं पुरस्ताच्च महदिति । मा. । See गर्भिणी ।

गर्भविच्युतिः । स्त्री । रोधादिना गर्भस्य अक्षालपतने, गर्भघातादौ । “क्षमिताभाभिघातेषु तद्विपद्यते फलं । पतत्यकालेऽपि यथा तथा स्याद्गर्भविच्युतिः ॥” सु. नि. ८५ ।

गर्भविनोदरसः । पुं । सुतिकाधिकारी रसः । विकटु २ ती. हिङ्गुल ४ ती. जयित्ती लवङ्गच ५ ती. खण्डमाचित्रं २ ती. अलिन चणकाकारा वटी काय्या । र. सा. सं. ।

गर्भविलासतैलम् । स्त्री । गर्भाधिकारे गर्भस्यापनतेति । तिलतैले सूचितं १ श. कल्कार्थं—भृकुभाण्डं दाडिमपत्रं आमहरिद्रा (कौंठा शूल) १ श. डाटकपत्रं विफला जातीपुष्पं शतावरी नीलोत्पलं पद्मपुष्पच ५. १४० ती. (वा मिलितं १६ ती.) पाकार्थं वारि ८ श. शैव. ।

गर्भविलासरसः । पुं । गर्भिणीज्वरे रसः । रसगन्धकतुल्यकानां प्र. सम जस्वीरचिकटुरसाभ्यां प्र. दिग्बन्धं भावयेत् । पीत्रा, शक्रक, कूटुडभञ्ज (कोटिक मन्त्रां) खड्गोदरम (गौंड़ा लेवू) ३ दिन ७ छिकटुरमे ३ दिन लावना दिव । र. चि. २ अ. ।

गर्भविस्त्राविणी । स्त्री । एलायाम् । वै. निघ. ।

गर्भशङ्कुः (कः) । पुं । स्वतर्गर्भनिःसारणास्त्रं । वै. निघ. । तल्लक्षणं यथा—नतोऽप्ये शुभ्रना तुल्यो गर्भशङ्कुरितिसृत् । अष्टाङ्गुलाग्रतलेन सूदगर्भं हरेत् क्षियाम् ।

गर्भशय्या । स्त्री । Uterus. पक्षाशयनव्यवर्ति गर्भोत्पत्त्याशये । यथा वेष्टिती गर्भः कुक्षौ तिष्ठति ।

गर्भान्नम् । तस्य रूपम्—“शङ्खनाभ्याकृतियौनि-स्त्रावर्णां वा च कीर्तिता । तस्यासुतीये स्वाधत्तं गर्भशय्या प्रकीर्तिता । यथा रोहितमस्यस्य सुख-मयवति रूपतः । तत्सत्त्वाच्च तथाह्वां गर्भशय्यां विदुर्मुधाः ॥” भा. ।

गर्भशय्यम् । स्त्री । गर्भवेदनाशयः, गर्भशयि । च. शा. ८ अ. ।

गर्भशतनम् । स्त्री । सप्तजिन गर्भपातने । नेत्रे शनान् । शतनश्रवतिभिः विरुपैः बन्धनान्-सुच्यते गर्भः ।” सु. नि. ८५ ।

गर्भशेषः । पुं । गर्भस्य शेषतारिणी ।

गर्भसम्भवा । स्त्री । स्थूलेलायाम् । वै. निघ. ।

गर्भस्थली । स्त्री । गर्भाशये ।

गर्भस्थानम् । स्त्री । गर्भाशये । अन्तःपुरे । वै. निघ. ।

गर्भ(भ्री)स्थापनम् । स्त्री । गर्भरक्षणं । गर्भ-रक्षणयोगि । च. शा. ८ अ. ।

गर्भस्फुरणम् । स्त्री । गर्भस्फन्दने । सु. शा. १० अ. ।

गर्भस्त्रावः । पुं । Abortion. गर्भविच्ये । चतुर्थमासपर्यन्तं शोथितरूपस्य गर्भस्य विच्युतौ । ग्रा. थमा, पेठे थमा । स च भयाभिघाततीक्ष्णपा-पानाशनसेवनादिभिर्भवति । गर्भस्त्रावनिदानलक्षणे यथा—“भयाभिघाततीक्ष्णपापानाशननिषेवणात् । गर्भे पतति रक्तस्य सगुलं दर्शनम्वेत् । ग्रास्यधर्माध्व-गमनयानायासप्रपीडनेः । ज्वरीप्रवासपतनप्रहारा-जीर्णघातनेः । वमनाच्च विरेकाच्च क्षुत्त्यागर्भपात-नात् । तीक्ष्णधारीणकटुकतित्तरुचिनिषेवणात् । वेगाभिघातादिषमादासनाच्छयनाज्ञयान् । आच-तुर्धाततो मासात् प्रसवेद्गर्भविद्रवः ॥” भा. ।

गर्भस्त्रावो (इन्) । पुं । हिन्नालवच । शौंठाल ग्राह । रा. नि. व. २ ।

गर्भागारम् । स्त्री, पुं । शयनगृहं । अन्तर्गृहं । गर्भाशये । रा. नि. व. १६ ।

गर्भाधानम् । स्त्री । प्रथमचतुस्मानादूर्द्धमनुष्ठये दशसंस्कारान्तगतप्रथमसंस्कारः । तत्क्रमः—“अथास्मै पञ्चविंशतिवर्षाय दादशवर्षी पत्नीभावहेतुं पित्रा-धर्माधिकारप्रजाः प्राप्तातीति । जनपीडश्रवणार्था-भयात्. पञ्चविंशतिम् । यथाधे प्रमान गर्भे

कुक्षिस्थः स विपद्यते ॥ जाती वा न विरज्जीव-जीवेदा दुर्बलेन्द्रियः । तस्मादत्यन्तावाजायां गर्भा-धानं न कारयेत् ॥” सु. शा. १० अ. ।

गर्भाभः । पुं । गर्भस्थलं । गान्धुकि । वा. उ. १ अ. ।

गर्भारिः । पुं । सूक्ष्मेलायाम् । रा. नि. व. ६ ।

गर्भावक्रान्तिः । स्त्री । गर्भावतरणक्रियायाम् । सु. शा. ३ अ. । See गर्भः ।

गर्भाशयः । पुं । गर्भशय्यायाम् । जरायौ । See गर्भशय्या ।

गर्भाष्टमः । पुं । गर्भजननमावादष्टममासः । चिका. ।

गर्भिणी । स्त्री । चीरावीहजे । क्रौंरुहे ग्राह । श. च. । गर्भवत्याम् । लिङ्गं यथा—“स्तनयोर्मुख-कार्ण्यं स्याद्रीमरात्युद्गमस्तथा । अक्षिपक्षाणि चाप्यस्याः सखीलन्ते विशेषतः । कृद् येत्यर्थं सुक्तापि गत्यादुद्भिजते शुभात् । प्रसेकः सदनचेव गर्भिण्या लिङ्गमुच्यते ॥” भा. । See गर्भः । तत्कृत्यं यथा—“गर्भिणी प्रथमदिवसात् प्रवृत्तिं नित्यमृष्टा शुच्यलङ्घता शुक्लवसना शान्तिमङ्गलदेवताज्ञाप-गुरुपरा च भवन्मलिनविकृतज्ञानगात्रानि, न स्पृशेन् दुर्गन्धदुर्गन्धानि, परिहरेदुर्वेजनीयाश्च कथाः, शुक्लं पर्युषितं कुथितं क्लिन्नं चान्नं नीपमञ्जित । बहिर्निष्क्रमणं श्रुत्यागारचैत्यमशानवधाययान् क्रीधभयङ्कराश्च भावानुचैर्भाष्यादिकं परिहरेत् यानि च गर्भे व्यापादयन्ति । न चाभीच्छं तैलाभ्यङ्गीकृताद-नादीनि निषेवेत । न चायस्त्रिचरैर् पूर्वोक्तानि च परिहरेत् । शयनासनं महास्तरणं नाल्युच्चम-पाशयोपेतमसम्बाधं विदध्यात् । हृद्यं द्रव्यं मधुर-प्रायं क्षिणं दीपनीयसंस्कारं भोजनं भोजयेत् । सामान्यमेतदाप्रसवात् । विशेषतस्तु गर्भिणी प्रथम-द्वितीयतृतीयमासेषु मधुरशीतद्रवप्रायमाहारसुप-सेवेत, चतुर्थे पयोनवनीतसंसृष्टमाहारयेज्जाङ्गल-मांससहितं हृद्यमन्नं भोजयेत्, पञ्चमे चौरसर्पि-संसृष्टं, षष्ठे शृङ्गासिद्धं सर्पिणी माषां पाययेत् यवागुं वा, सप्तमे सर्पिः पृथक्पृथक्दिसिद्धमेव-मायायते गर्भः, अष्टमे वदरीदकेन बलातिबला-शतपुष्पलपयोदधिमस्तुतेल-लवणमदनफल-मधु-घृतमिश्रेण स्थापयेत् पुराणपुरीषशृङ्गाधर्मं अनुलोम-नार्थं च वायोः, ततः पयोमधुरकषायसिद्धं न तैले नातुपासविद्रव्येति वि वायो सुखमनुपपन्ना प्रसूते,

नवमे मासि सतिक्कारमेनां प्रविश्येत् । प्राप्त-प्रसवालक्षणं—“जाते हि शिशिले कुक्षौ सुक्ते हृदयवन्ने । सखि जघने नारी ज्ञेया सा तु प्रजायिनी ॥ ततोपस्थितप्रसवायाः कटीशृङ्गस्युति समन्ताद्देवना भवन्मभीच्छं पुरीषप्रवृत्तिः मूर्धं प्रसि-च्यते योनिमुखात् स्त्रेष्वा च ॥” सु. शा. १० अ. ।

गर्भिण्यवेक्षणम् । स्त्री । कुमारव्यायाम् । Midwifery. गर्भिणीपरिचर्यायाम् । चिका. ।

गर्भी (इन्) । पुं । पुत्रजौवज्जि । वै. निघ. ।

गर्भेपाकणिकः । पुं । षट्कधान्ये । रा. नि. व. १६ ।

गर्भु(मो)टिका (टी) । स्त्री । लवणतण-विशेषः । गाङ्गुशा घागविरश्च वा शन । हिं जरडि । सं गोडालवणतण । तत्पर्यायः—गर्भु-च्छदः । र. गुणाः—मधुरा शीता सारणी दाहनी रक्तदाघ्नी रुचा पथ्ना दुग्धदायिनी । रा. नि. व. ८ । र. सा ।

गर्भुत् । स्त्री । तणधान्यविशेषः । गङ्गुगङ्ग, यग्रना । अम. । सुवर्णे । नलि । मे ।

गर्वालावः । स्त्री । पातालगरुडिनाम लता-विशेषः ।

गलः । पुं । कण्ठे । गला । रा. नि. व. १५ । सर्जरसे । शूना । मे । गङ्कमीने । श. र. ।

गलकः । पुं । गङ्कमत्स्यः । श. र. ।

गलकम्बलः । पुं । साक्षायाम् । गङ्कत्र गन्-शित कण्ठाकृति मांस अम. ।

गलकीलः । पुं । गलगुणीनामरीने । वै. निघ. ।

गलगण्डः । पुं । Goitre. गलरोगविशेषः । गङ्गुगङ्ग । तस्य निदानं—“वातः कफथापि गले प्रदुष्टौ मध्ये तु संसृत्य तथैव मेदः । कुर्वन्ति गण्डं क्रमशः खलिङ्गः समाचितं तं गलगण्डमाहुः ॥ लक्षणं—निबद्धः स्वयंपुर्यस्य सुक्लवल्ग्वस्ते गले । मङ्गान्वा यदि वा क्रुखी गलगण्डं तमादिशेत् ॥” मा. नि. । पक्षिविशेषः । शङ्गुगिण ।

गलगोड़ि(लि)का (लो) । स्त्री । सर्पिकोट-विशेषः । यस्य दंशनान् दाहस्वेदशोफकरी तु गलगोड़िका ।” च. । निर्विषसर्पविशेषः । सु. कल्प. ४ अ. ।

गलगण्डः । पुं । मल्लवद्यापरमान्धे व्यञ्जने ।

गोहृष्टं च। श. च. गलरोगविशेषे। गज-
धरा। "तस्य श्लेष्मा प्रकुपितः तिष्ठत्यन्तर्गले स्थिरः।
आस्य सञ्जनयेच्छीफं जायतेऽस्य गलगण्डः॥" च. सू.
१८ अ.। अश्वस्य गलरोगविशेषे। ज. द. २६ अ.।

गलग्राहः। पुं। मकरे। वै. निघ.।

गलकुष्ठारिरसः। पुं। गलकुष्ठे रसः। पारद
गन्धक-तामसक-गुग्गुलु-चित्रकशिलाजतुकुचिला-
वचानां (पाठान्तरे वचास्थाने विफला) प्रसमभागः।
अम्र ४ भ. करञ्जबीजं ४ भ. घृतमधुभ्यां बटी
कार्या। पारा, गन्धक, ताम्रा, गोहृ, गुग्गुलु,
चित्रामूलचूर्ण, शिलाजतु, कुचिला, वच (पाठा-
न्तरं विफला) प्रत्येक १ भ. अज ४ भ.
करञ्जबीज ४ भ. घृत ७ मधु क्षारा गर्दन।
वा. १ तोः। भा.। र. सा. सं.।

गलग्निका। स्त्री। कर्कश्याम्। वज्रक्षारा।
अम.।

गलभङ्गः। पुं। खरभङ्गे।

गलमेखला। स्त्री। गलसूत्रे। हारा। तत्-
पर्यायः—सूचाली। हा.।

गलरोगः (हिण्णी)। पुं, स्त्री। कण्ठगतसप्तदश
रोगभेदे। तत्र वातपित्तकफसन्निपातशोणितज-
भेदेन रोहिणी पञ्चधा भवति। अपरे गलग्रालूक-
तुण्डिकेरिका-गलौघ-वलय-गलायुक्त-शतघ्नी गल-
विद्रधि-गलावृद्धिः वह्निगलगण्डः वातज-कफज-
भेदोद्भेदेन सरस्वतीति द्वादश। रोहिण्यः पञ्च
कण्ठशालूकधि-जिह्ववलय-वलासैकवन्दद्वन्द्वतन्त्री-
गिलायुगलविद्रधिगलौघखरप्रसांसतानविदार्य इति
अष्टादश। लक्षणं—“गलऽनिलः पित्तकफौ च
मूर्च्छितौ पृथक्कमसाश्च तथैव शोणितं। प्रदूष्य
मांसं गलरोधिनीऽङ्गुरान् सृजन्ति यान् सासुह्वरा
तु रोहिणी॥” सु. नि. १६ अ.। कण्ठास्यशोषक-
हातात् सा हतुश्रीचरुक्षरी। पित्ताज्वरीपाटण्डीह-
कण्ठधूमायनान्विता। कफेन पिच्छला पाण्डुः
असृजा स्फोटकाचिता। गभीरपाकानिचयास्व-
लिङ्गसमन्विता॥ वा. उ. २१ अ.। लक्षणाणि
स्वस्वपर्यायि स्युयानि।

गलरोहिणी। स्त्री। कण्ठगत-रोगविशेषे।
“गलऽनिलः पित्तकफौ च मूर्च्छितौ। पृथक् सम-
स्माच्च तथैव शोणितम्। प्रदूष्य मांसं गलरोधिनीऽ-
ङ्गुरान् सृजन्ति यान् सासुह्वरा तु रोहिणी॥” सुयु.।

गलविद्रधिः। पुं। गलरोगभेदे। कण्ठविद्रधिः।
लक्षणं—“सर्वज्वलं व्याप्य समुत्थितो यः शोफी
रुजी यत्र वसन्ति सर्वाः। स सर्व्वेदीषी गलविद्र-
धिसु तस्यैव तुल्यः खलु सर्व्वजस्य॥” सु.
नि. १६ अ.।

गलव्रतः। पुं। मयूरे। त्रिका.।

गलग्रालूकः। पुं। अश्वस्य सुखरोगविशेषे।
ज. द. २६।

गलग्रण्डिका (गुल्ली)। स्त्री। The mvula.
अलिजिह्विकायाम्। आगजिव, गन्धार उडिन
रा. नि. व. १८। च. शा. ७ अ.। तत्पर्यायः—
मुधास्रवा, घण्टिका, लम्बिका (हे.), रसाङ्गा,
प्रतिजिह्विका, माध्वी, अलिजिह्विका, रसतांकाकः
(शब्दर.)। जिह्वाप्रवन्धजाः कण्ठे दारुणा मार्ग-
रोधिनः। मांसान्दुराः शीघ्रचया रोहिणी शीघ्र-
कारिणी॥ कण्ठगुल्लीपरनामधेयौ तालुजरीग-
विशेषे। लक्षणं यथा—“श्लेष्मासृग्भ्यां तालुमूलात्
प्रवहन्ती दीर्घः शोथो फातवन्तिप्रकाशः। तृणाशस-
कासकृत् तं वदन्ति व्याधिं वेद्याः कण्ठगुल्लीति
नाम्ना॥” भा. म. ४ भ. सुखरी. चि.।

गलग्रथोयः। पुं। गलग्रस्तौती। गलांकांला।
“सनागरं देवदारु चञ्चलितकपेक्षितं। प्रलेपनमिदं
श्रेष्ठं गलग्रथोयनाशनम्॥” भेष. ज्व. चि.।

गलग्रस्तनः। पुं। गलग्रण्डरीग। रा. नि. व. २०।
ह्यागगलग्रस्तने। वै. निघ.।

गल(ले)स्तनी। स्त्री। काग्याम्। हे. च.।

गला। स्त्री। अलम्बु प्रायाम्। भा.। मृगशोला।

गलाङ्कुरः। पुं। A disease of the
throat. रोहिणीत्यपरपर्यायि गलरोगविशेषे
गण्डमालायाम्। गृग्गुणा। हे. च.।

गलानिकः(विलः)। पुं। गङ्गाट्टेयमतस्ये।
गङ्गाट्टिण्डि। त्रिका.।

गलायुक्तः। पुं। गलरोगभेदे। लक्षणं—“मांस-
कोलो गले दीर्घरेकोऽनेकोऽथवात्सरकः। कच्छो-
च्छासाभ्यवहतिः पृथुसूली गलायुक्तः॥” वा. उ.
२१ अ.।

गलावृद्धम्। स्त्री। गलरोगभेदे। गलात्र आव्।
लक्षणम्—“जिह्वावसाने कण्ठादावपाकं स्वयथुं
मलाः। जनयन्ति स्थिरं रक्तं नौरुजं तद्गला-
वृद्धम्॥” वा. उ. २१ अ.।

गलितकुष्ठम्। स्त्री। Incurable lep-
rosy. गलतकुष्ठे।

गलितदन्तः। चि। दन्तहीने।

गलुः। पुं। मणिविशेषे। महा भा.।

गलेगण्डः। पुं। मर्कटपक्षिणि। त्रिका.।
गलगण्डरीगे। रा. नि. व. २०।

गलेस्तनी। स्त्री। स्त्रीकाणि। रा.।

गलोद्भवः। पुं। रीचमानाश्च। त्रिका.।

गलोघः। पुं। गलरोगविशेषे। तस्य लक्षणं
यथा—“शीफी महान्नजलावरोधी तीव्रज्वरी
वातगतेर्निहन्ता। कफेन जातो रुधिरान्वितेन गले
गलोघः परिकीर्त्यतेऽसौ॥” सु. नि. १६ अ.।

गल्लः(कः)। पुं। गण्डे। गोज। हे. च.।

गल्लचातुरी। स्त्री। उपधानविशेषे। गोज-
दागिर्ग। जटा.।

गल्लिरः। पुं। चम्पन्यामककर्णपालीगतरीगे।

गल्लर्कः। पुं। वेदुष्यमणौ। इन्द्रनीलमणौ।
त्रिका.। सुरापानपात्रे।

गवयः। पुं। गलकम्बलस्य गोसङ्घे कूलचर-
पशौ। तत्पर्यायः—गोसङ्घः (हे.), गवालूकः
(वि.), वनगौः, वलभद्रः, महागन्धः। तन्मांसगुणाः—
हृहृणं बल्यं रुच्यं द्रव्यञ्च। रा. नि. व. १७।
हिम्नं मधुरं कासघ्नं विपाके मधुरं व्यायवर्द्धनञ्च।
सु. सु. ४६ अ.।

गवयो। स्त्री। गवयपत्न्याम्। वृत्तां गौहे।
रा. नि. व. १६। तत्पर्यायः—वनधेनुः, भिल्ल-
गवी। रा.।

गवयोद्भवः। पुं। तवचीरे। वै. निघ.।

गवराजः। पुं। महाहथे। श. च.।

गवलम्। स्त्री। सहिष्यहृत्। अम.। विषे।
अ.। पुं। वनमहिषे। हे. च.।

गवाचो(टी)। स्त्री। (Macrognathus
pancalus.) पङ्कालमत्स्ये। गौर्गज गौहृ।
अस्य गुणाः—अजीर्णकारिलं गुरुलं श्लेष्मकोपन-
लञ्च। राज. ३ प.।

गवादनम्। स्त्री। घासे। श. च.।

गवादनौ। स्त्री। इन्द्रवारुणीलतायाम्। त्रार्थान-
शौ। वै. निघ. अपस्मा. चि.। अतिपराजिता-

याम्। अचोडहृत्। वै. निघ.। अपराजितायाम्।
नीलापराजितायाम्। रा. नि. व. ३।

गवालूकः। पुं। गवये। त्रिका.।

गवाधिका। स्त्री। लाचायाम्। र. मा.।

गवाक्षः। पुं। गोक्षुरके। वै. निघ.। वातायने।
अम.।

गवाक्षिका। स्त्री। गवाक्ष्याम्। अपराक्षिता।
र. मा.।

गवाक्षितः। वि। विरचिते। “वेगवाक्षितमिदं
शरीरम्।” भा.।

गवाक्षी। स्त्री। शाखोटहृत्। शांठुं गौहृ।
रा. नि. व. ८। महाधलायाम्। रा. नि. व. २३।
इन्द्रवारुणीलतायाम्। त्रार्थानशौ। गौहृ।
सु. कल्प. ७ अ.। भा. म. १ भ. तन्द्रिकञ्च. चि.।
“निकुम्भकुम्भविफलागवाक्षी।” गोडुम्बायाम्।
त्रार्थानशौ। च. सू. २ अ.। गोरचककंठ्याम्।
त्रार्थानशौ। सि. यो. कास. चि.। अपराजि-
तायाम्। प. सु.। सु. सू. ३६ अ.। अतिपुष्पेन्द्र-
वारुणायाम्। सु. सू. ३६ अ. अधःसंश्रमने।

गविनः। पुं। कीकङ्कनामकविलेशयस्ये। जविन
इत्यपि पाठः। रा. नि. व. १६।

गवेडुः। स्त्री। धान्यविशेषे। गड्गड्, देधान।
अम.।

गवेधुः(कः)। पुं। घुलुचहृत्। देधान।
च. सू. २ अ.। गोरचतण्डुलायाम्। गौर्गज गौहृ।
लिशौ। च. द.। सि. यो. हृदि. चि.। विण्णतैले,
महानारायणतैले। स्त्री (कम्)। गैरिके। त्रिगि-
गाणि। रा. नि. व. १२।

गवेधुका। स्त्री। (Coix barbata.) गवई।
देधान। हिं गरहृड् आ। तत्पर्यायः—गवेडुः
(अ.), गवेधुः, गवेडूका (अ. टी.), कुण्डः (मे.),
चुद्रा, गोजिह्वा, गुन्द्रः, गुल्फः (व.)। च. सू. २ अ.
यवाग्याम्। गुणाः—गवेधुः कटुका स्वादौ काश-
घ्नत् कफनाशिनी। भा. पू. १ भ. धान्यक.। नाग-
बलायाम्। गौर्गज गौहृ। रा. नि. व. ४।
भेष. वा. व्या. चि.। स्वल्पविण्णतैले। काशमूले।
वा. व्या. शता. नारायणतैले।

गवेरि(रु)कम्। स्त्री। गैरिके। त्रिगिगाणि।
त्रिका.।

गवेश(शि)का । स्त्री । गोरक्षीवृक्षे । श. च. ।
गव्यम् । स्त्री । गोष्ठे । गोरीचनायाम् । गव्य-
 दधि । गोदुग्धे । विका. । वि. गोसम्बन्धीये ।
गव्यघृतम् । स्त्री । गव्यनवनौतजातघृते । गो०श्र०
 शि. गुणाः—बुद्धिकान्तिघृतिदं बलमेधावर्द्धकं
 पुष्टिकरं वातश्लेष्मघ्नं श्महरं पित्तघ्नं हृद्यम् अग्नि-
 करं पाकमधुरं वृष्यं देहस्थैर्यकरच । रा. नि.
 व. १५ ।
गव्यतक्रम् । स्त्री । गोदुग्धभवधौले । शक्र-
 घ्राण । गुणाः—“गव्यं विदोषशमनं पथ्ये श्रेष्ठं
 तदुच्यते । दीपनं रुचिक्रमेव्यं अर्शोदरविकार-
 जित् ॥” अति. ८ अ. ।
गव्यदधि । स्त्री । गोदुग्धजातदधनि । गुणाः—
 अतिपवित्रं शीतलं स्निग्धं दीपनं बल्यं मधुरम्
 अरोचकघ्नं याहि वातरोगघ्नच । रा. नि. व. १५ ।
 आत्मं स्वादुरसं याहि गुरुणं वातरीगजित् ।
 मेदःशूलवलयं श्मरक्तपित्ताग्नि-शोफघ्नत् । स्निग्धं
 विपाके मधुरं दीपनं रुचिवर्द्धनं । वातापहं पवित्रच
 दधि गव्यं रुजाकरम् ॥” अति. ८ अ. ।
गव्यनवनौतम् । स्त्री । गोदुग्धजननवनीते ।
 गो०श्र० ननी । सर्व्वदीपघ्नं बलकृत् पुष्टिवर्द्धनच ।
 रा. नि. व. १५ ।
गव्यमांसम् । स्त्री । गोमांसं । सु. सू. ४६ अ. ।
गव्या । स्त्री । गोरीचनायाम् । रा. नि. व. १२ ।
गव्यूतिः । पुं, स्त्री । क्षीरवृक्षे । हे. च. ।
गहनम् । स्त्री । वने । दुःखे । पीडायाम् । वै.
 निघ. ।
गह्वरम् । स्त्री, स्त्री । विडङ्गे । प. सु. । गुहा-
 याम् । अ. । वने । मे. । रोदने । हे. । पुं ।
 निकुञ्जे । मे. ।
गाङ्गम् । स्त्री । गङ्गोदके । वै. निघ. ।
गाङ्गटः (कः) । पुं । मत्स्यविशेषे । चिडि
 गाह् । श. र. ।
गाङ्गटयः । पुं । गाङ्गटमत्स्ये । श. र. ।
गाङ्गेयम् । स्त्री । भद्रमुत्सायाम् । भूता । सुवर्णे ।
 रा. नि. व. ११ । र. चि. ६ अ. । धसुरे । कशरी ।
 अम. । पुं । इक्षीरमत्स्ये । विका. । स्त्री (यी) ।
 मुस्तके । “अथवा वृषगाङ्गेयी ।” वा. चि. १ अ. ।

गाङ्गेरिका । स्त्री । नागवलायाम् । गोत्ररू-
 षाङ्गेनी । वै. निघ. ।
गाङ्गेरुः (कः) । पुं । काकाण्डीनुपे । जठा-
 रुष्टेकी, आमाकुली । वै. निघ. ।
गाङ्गेरुकम् । स्त्री । गोरक्षतण्डुलबीजे ।
गाङ्गेरुको । स्त्री । गुडशर्करके । प. सु. ।
 गोरक्षतण्डुलायाम् । गोत्ररूषाङ्गेनी । अम. ।
 “गाङ्गेरुकीमूलरसैर्जायते गतवेदनः ।” भा. म.
 १ भ. । तत्फलद्वयायं हिमं स्वादु कफघातघ्नच ।
 सु. सू. ४६ अ. ।
गाङ्गेरुहो । स्त्री । नागवलायाम् । रा. ।
गाङ्गेष्टी । स्त्री । कटशर्करालतायाम् । नटी ।
 चारा. ।
गाङ्गौघम् । स्त्री । गङ्गाक्षीतसि ।
गाजरम् । स्त्री । गृज्जने । भागश. भा. पू. १
 भ. शाकव. ।
गाञ्जि(ञ्जी)कायः । पुं । वर्त्तिकपक्षिणि ।
 रा. नि. व. १८ ।
गाडवः । पुं । मेषे । वि. ।
गाढम् । वि. बहुकालजाते । बद्धमूले । सान्दे ।
 सु. नि. ६ अ. ।
गाढमुष्टिः । पुं । खड्गे । मे. ।
गाढलवणम् । स्त्री । सभरदेशजलवणविशेषे ।
 मथुरा नवण । रा. नि. व. ६ ।
गाण्डोरम् । स्त्री । शाकविशेषे । अशठं आक ।
 सु. सू. ४६ अ. ।
गाण्डोवी (इन्) । पुं । अज्जुनवृक्षे । रा. नि.
 व. ८ ।
गातुः । पुं । कीकिले । समरे । मे. । गन्धर्व्वे ।
 के. ।
गात्रम् । स्त्री । देहे, शरीरावयवे । रा. नि. व.
 १८ । करिणः पूर्व्वजङ्गादिप्रदेशे, अग्रपादादि
 समुखभागे । मे. ।
गात्रकण्डूः । स्त्री । कण्डूरीगविशेषे ।
गात्रघर्षणम् । स्त्री । शरीरमाञ्जने ।
गात्रभङ्गा । स्त्री । शूकशिल्प्याम् । श. च. ।
 गन्धशय्याम् । वै. निघ. ।

गात्रमार्ज्जनो । स्त्री । अङ्गमार्ज्जनाध्वस्त्रे ।
 गोमहा ।
गात्रविच्छेपः । पुं । अङ्गचालने, अङ्गविच्छेपणे ।
 वै. निघ. ।
गात्रशोषः । पुं । पूतना नामवालरीगविशेषे ।
 श्रू०श्र० गो०श्र० । वै. निघ. ।
गात्रसङ्कोची (इन्) । पुं । जाह्नकजनी । कृष्ण
 ककलासे । कौकलास, वक्षशी । रा. नि. व.
 १८ । गीनससर्पे । वै. निघ. ।
गात्रसम्पुवः । पुं । प्रवजातीयपक्षिणि, हंसादौ ।
 हे. च. ।
गात्रसादः । पुं । शरीरावसादे । पित्तीरीगे ।
 वै. निघ. ।
गात्रानुलेपनी । स्त्री । गात्रानुलेपनयोग्ये
 छटपिष्टे सुगन्धिद्रव्ये । अम. ।
गात्रोत्सादनम् । स्त्री । गात्रानुलेपनं ।
गाधः । पुं । स्थाने । लामेच्छायाम् । हे. च. ।
गाध्यण्डा । स्त्री । भूस्यामलक्याम् । के. ।
गानिनो (लो) । स्त्री । वचायाम् । वै. निघ. ।
गान्त्री । स्त्री । गोशकटे । अ. टी. रा. ।
गान्धारम् । स्त्री । गन्धरसे । शकटोऽत्र । विका. ।
 पुं । सिन्दुरे । मे. । देशविशेषे ।
गान्धारी (रिका) । स्त्री । कण्टकाय्याम् ।
 वै. निघ. । दुरालभायाम् । भा. । रा. नि. व. ४ ।
 गञ्जिकायाम् ।
गान्धिकः । पुं । कौटविशेषे । गो०शि गो०का ।
 श. र. । लेखके । नाना ।
गान्दिनी । स्त्री । गङ्गायाम् । शब्द. ।
गान्धारिका (री) । स्त्री । गान्धारीवृक्षे ।
 गो०शर गो० । मं कं सीवनो । तं गान्धारि ।
 प. सु. ।
गान्धीर्यम् । स्त्री । गन्धीरतायाम् ।
गायत्री (इन्) । पुं, स्त्री । खदिरवृक्षे । भ. ।
 अम. । च. द., सि. यो. रक्त. पि. चि. खण्डकाय-
 लीहे । “तालमूली च गायत्री ।” खदिरकाष्ठसारि ।
 च. द. यक्ष. चि. एलादिमन्ये ।
गायत्रीसारः । पुं । खदिरसारि । चक्र. ।

गायत्रः । पुं । सोमलताभिर्दे । “गायत्रस्त्रे-
 णुभः ।” सु. चि. २८ अ. ।
गारिचम् । स्त्री । धान्यविशेषे । वै. निघ. ।
 श्रीदने । उणा. ।
गारुडम् । स्त्री । स्वर्णे । मे. । मरकतमणी ।
 रा. नि. व. १२ । तन्नामाविषमन्त्रे । जटा. ।
गारुडिकः । पुं । विषदैव्ये । श. र. ।
गारुडी । स्त्री । पातालगर्ुडोवृक्षे । रा. नि. व. ३ ।
गारुत्मक(त)म् । स्त्री । मरकतमणी । रा. नि.
 व. १२ । वै. निघ. चय. चि. । नवरत्नराज-
 स्रगाङ्गे ।
गारुत्मतपत्रिका । स्त्री । गङ्गापत्रायाम् । गो०
 जठा । रा. नि. व. १० ।
गार्ज्जरम् । स्त्री । गर्जरमूलके । गो०श्र० गृणा ।
 रा. नि. व. ७ ।
गार्धः । वि. आयूने । स्त्री (र्द्ध) । आयूनतायां ।
गार्भः (भिंकः) । वि. गर्भसम्बन्धिनि ।
गालः । पुं । मदनवृक्षे । प. सु. । वा. ज्व. चि.
 १ अ. । “पिप्पलीभिर्धृतान् गालान् ।”
गालनम् । स्त्री । वस्तुपूतकरणे । छाँका ।
गालफलम् । स्त्री । मदनफले । वै. निघ. ।
गालवः । पुं । लोप्रवृक्षे । मे. । अतलीध्रे । अ.
 टी. भ. । केन्दुकवृक्षे । के०श्र० गो० । श. च. ।
गालितः । वि. । द्रवीकृते ।
गालोडनम् । स्त्री । उन्मादरोगे ।
गालोडितः । वि. । उन्मत्ते । रुग्णे । के. ।
गालोडम् । स्त्री । पद्मबीजे । रा. नि. व. १० ।
गाहितः । वि. । कम्पिते । स्नाते । वै. निघ. ।
गाक्षीरी । स्त्री । क्षीरशक्तायाम् । प. सु. ।
गिरणम् । स्त्री । भक्षणे । वै. निघ. ।
गिरिः । पुं । चक्षुरीगविशेषे । मे. । पर्व्वते ।
 रा. नि. व. २ । स्त्री । गिलने । अम. । बालसूषि-
 कायाम् । अ. टी. र. । पारददीपविशेषे । रत्ना. ।
गिरिकः । पुं । गिरिनिम्बे । मशानिष ।
 वै. निघ. ।
गिरिकदम्बः । पुं । धाराकदम्बे । रा. नि. व.
 २ । वा. उ. २ अ. ।

गिरिकदली। स्त्री। पार्वतीयकदलीवृक्षे। तत्पत्न्यायः—गिरिरश्मा, पर्वतमोचा, अरण्य-कदली, बहुबीजा, वनरश्मा, गिरिजा, गजवल्लभा। गुणाः—मधुरा हिमा बल्या वीर्यवर्धनी रुचा लघ्नापित्तदाहशोषहरी गुरुः दुर्जरा च। रा. नि. व. ११।

गिरिकर्णः (णी)। स्त्री। इन्द्रवारुण्यम्। रा. नि. व. २३। पाण्डुरापराजितायाम्। रा. नि. व. ३। See अंतपराजिता। कृष्णापराजितायाम्। कर्ण अपराजिता। गुणाः—श्रीतला तिका पित्तोपद्रवघ्नी चक्षुष्या विषदोषघ्नी त्रिदोषघ्नी। भा.। अंतकणिष्ठीवृक्षे। पृथिव्याम्। आस्तीतायाम्। शंभुश्री। रा. मा.। दुरालभायाम्। श. च.।

गिरिकर्णिका। स्त्री। अपराजितायाम्। अपराजिता। सु. सू. ३२ अ.। अंतकटभौवृक्षे। रा. नि. व. ६। अंतकणिष्ठायाम्। आरग्वधवृक्षे। रा. नि. व. २३।

गिरिका। स्त्री। बालसूषिकायाम्। छूँछा। अम.।

गिरिकाणः। वि. गिरिरोमेणैकचक्षुर्हर्नि। उणा.।

गिरिकौटजफलम्। स्त्री। इन्द्रवै. वै. निघ. २८, अतिसा, चि. सुसादिचूर्णे।

गिरिगुडः। पुं। गेखूके। गेखू. छे.।

गिरिगोचरः। पुं। अंतमर्वटे। वै. निघ.।

गिरिजम्। स्त्री। शिलाजतुनि। भा.। अभधाती। लौहे। मे.। गैरिके। रा. नि. व. १३। पुं। गिरिजमधूकवृक्षे। पोशोडे गोन ग्रीह। रा. मा.। तत्पत्न्यायः—गौरशाकः, मधूलः, खल्पपत्रकः। रा.। काञ्चनारवृक्षे। रत्न काञ्चन ग्रीह। रा. नि. व. १०।

गिरिजतु (न्म)। स्त्री। शिलाजतुनि। रा. नि. व. १३। वै. निघ. चय. चि. सूर्यप्रभागुडौ।

गिरिजधातुः। पुं। गैरिके। गिरिशर्पि। वै. निघ.।

गिरिजा। स्त्री। मल्लिकापुष्पवृक्षे। मल्लिका मूलत्र ग्रीह। रा. नि. व. १०। मातुलुङ्गवृक्षे। प. सु.। अंतबुद्धायाम्। वायसाणलतायाम्।

रा. नि. व. ५। गिरिकदलीवृक्षे। लघुपाषाण-भेदे। लौहे। रा. नि. व. २३। रासायाम्। कुन्द-पुष्पवृक्षे। वै. निघ.।

गिरिजातेजः। स्त्री। अभधाती। वै. निघ.।

गिरिजामलम्। स्त्री। अभधाती। अ. टी. रा.।

गिरिजावीजम्। स्त्री। गन्धके। भेष, गृहणी-कवाटरसे। अभके।

गिरिजाह्वयम्। स्त्री। शिलाजतुनि। वै. निघ.।

गिरिज्वरः। पुं। वज्र। श. र.।

गिरिधातुः। पुं। गैरिकधाती। रा. नि. व. १३।

गिरिध्वजः। पुं। वज्र।

गिरिनिम्बः। पुं। महानिम्बवृक्षे, कैटर्ननिम्बे। रा. नि. व. ६।

गिरिपत्रः। पुं। गिरिनिम्बे। गशनिभ। हिं वकाणनिम्बे। वै. निघ.।

गिरिपादिका। स्त्री। कपिककुम्। आंश-कूनी। सं गौडीकुडिडी। वै. निघ.।

गिरिपीलुः। पुं। परुषकवृक्षे। रा. नि. व. ११।

गिरिपुष्प(क)म्। स्त्री। शैलजे। टैमलज्ज। सं दगडफूल। रा. नि. व. १२।

गिरिप्रिया। स्त्री। चमरीगव्याम्। रा. नि. व. १६।

गिरिभित्। पुं। पाषाणभेदचुपे। भा.। श्मैरि-वृक्षे। छा'। आ.।

गिरिभूः। स्त्री। चद्रपाषाणभेदे। रा. नि. व. ५।

गिरिभेदः। पुं। पाषाणभेदचुपे।

गिरिमनोहरः। पुं। आरग्वधवृक्षे। वै. निघ.

गिरिमल्लिका (स्त्री)। स्त्री। कुटजवृक्षे। अम। सि. यो. रक्ताति. चि. (कुटजाष्टके)।

गिरिमानः। पुं। गज। श. र.।

गिरिमालः। पुं। आरग्वधवृक्षे। वै. निघ.।

गिरिमालपञ्चकम्। स्त्री। आरग्वधायपर-नामयोगविशेषे। आरग्वधायि ग्रीह। "आर-ग्वधयन्त्रिकसुसुतिकाहरीतकीभिः कथितः कषायः।" सि. यो. वातकफज्व. चि.।

गिरिमृत् (द्रवम्)। स्त्री, स्त्री। गैरिके। त्रिका.। रा. नि. व. १३।

गिरिभेदः। पुं। विट्खदिरि। रा. मा.। इरि-भेद इत्यपि पाठः।

गिरिय(या)कः। पुं। गेखूके। छे.।

गिरिरश्मा। स्त्री। गिरिकदल्याम्। तौट-कनी। रा. नि. व. ११।

गिरिवर्त्तिका। स्त्री। पार्वततित्तिरिपचिणि। वै. निघ.।

गिरिवासौ (इन्)। पुं। हस्तिकन्दनाममहाकन्द-शक्ति। रा. नि. व. ७।

गिरिशान्तकः। पुं। लौहमारकत्रिफलादि-गणे। रा. मा. सं.।

गिरिशाथी (इन्)। पुं। पार्वतपत्तिविशेषे। वै. निघ.।

गिरिशालाह्वः। पुं। प्रतुदपत्तिणि। सु. सू. ४६ अ.।

गिरि(श)शालिनी। स्त्री। अपराजितायाम्। पुराणे।

गिरिशेखरः। पुं। महावकुलं। वै. निघ.।

गिरिसर्पः। पुं। दर्जीकरसर्पविशेषे। सु. कल्प. ४ अ.। See सर्पः।

गिरिसानुगा(जा)। स्त्री। वायसाणायाम्। वै. निघ.।

गिरिसारः। पुं। लौहे, वज्रं। मे.।

गिरिसिन्दु(न्धु)कः। पुं। कृष्णनिगुण्डायाम्। वै. निघ.।

गिरिस्वेदः। पुं। शिलाजतुनि। वै. निघ.।

गिरिह्वा। स्त्री। बालसूषिकायाम्। अ. टी. रा.। सु. कल्प. ५ अ.।

गिलः। पुं। जम्बीरवृक्षे। श. च.।

गिलयाह्वः। पुं। नक्तं। वै. निघ.।

गिलनम् (लिः)। स्त्री, स्त्री। गलाधःकरणे, भक्षणे। अ. टी.।

गिलायुः। पुं। गलरीगे। तल्लक्षणं यथा—“ग्रन्थिर्गले लामलकास्थिमात्रः स्थिरीत्यस्य क्स्यात् कफरक्तमूर्त्तिः। संलज्यते सक्तमिवाशनञ्च स शस्त्रसाध्यस्तु गिलायुसंज्ञः॥” सु. नि. १६ अ.।

गिलोडः। पुं। शणपवाकाराधययुक्तफल-विशेषे। गिलोट इति लोके। सु. सू. ४२ अ.।

गीर्लता। स्त्री। महाज्योतिषमतीक्ष्णतायाम्। रा. नि. व. ३।

गोव्वाणकुसुमम्। स्त्री। लवङ्गे। रा. नि. व. १२।

गुग्गुलुः। पुं। (Burseraceae. Balsamo-dendron mukul.) खनामख्यातपण्डद्रव्यं। शुग्गुलु। तं गुग्गुलुचेडु। वा. सू. १५ अ.।

तत्पत्न्यायः—कुम्भ, उल्लुखलकं, कौशिकः, पुरः (अ.), कुम्भीलुखलकं, गुग्गुलुः (भ.), जटायुः, कालनिर्यासः, देवधूपः, सर्वसङ्घः, महिषाक्षः, पलङ्का (र.), उषः, उदुखलकं, कुत्तो (म.), कुम्भी (ज.), उद्दीपः (अ. टी. भ.), यवनहिष्टः, भवामीष्टः, निशाटकः, जटालः, पुटः, भूतहरः, शिवः, शान्भवः, दुर्गः, यातुघ्नः, महिषाक्षकः, देवेष्टः, मरुदिष्टः, रचीहा, रुचगन्धकः, दिव्यः। स विविधः—साधारणगुग्गुलुः, कण्ठगुग्गुलुः, भूमिजगुग्गुलुश्च। विशेषाः पर्याये द्रष्टव्याः। रा. नि. व. १२। महिषाक्ष-महानील कुसुद-पञ्च-हिरण्या इति पञ्चभेदमिच्छन्ति भावमिश्रा-दयः। तेषु भृङ्गाञ्जनसवर्णः महिषाक्षः, महा-नीलवर्णो महानीलः, कुसुदाभः कुसुदः, साणिक्यसवर्णः पद्मः, हेमामय हिरण्य इति। तत्र प्रथमो द्वितीयश्च हस्तिनां, कुसुदी चयानां, पद्म आरोग्ये, कनकय नरस्य हितः। भा.। शुद्धिः—उष्णे पूते च दशमूलकाये गुग्गुलुं प्रक्षिप्यालोड्य वस्त्रपूतं विधाय पश्चाद्विशोष्य घृतं दत्त्वा पेषितो याव्यः। सा. कौ.। गुणाः—

जराव्याधिरहलाद्रसायनः। कटुतिक्तोष्णः कफ-वातकासघ्नः कृमिवातोदरघ्नी हृशोफाशीघ्नः। रा. नि. व. १२। नवी हृष्यो हृहणः सुगन्धः पिच्छलः शक्ती दुर्गन्धः। पुराणय अतिलिखणी वीर्यहीनश्च। भा.। गुग्गुलुपाकः गुडपाकवत्। See गुडपाकः।

गुग्गुलुवटकः (आदित्यपाकः)। पुं। वातव्याधौ। विफलाचूर्णे प्र. ४ तो. पिप्पलीचूर्णे ३ तो. गुडलगेलाचूर्णे प्र. २ तो. शोधितगुग्गुलुः २० तो. एकव दशमूलान्ना भाव्यम् (दशमूल ४० तो. वारि ६० तो. श्रे. २० तो.)। “भाव्य-द्रव्यसमं काथं काथोऽष्टांशस्तु तेन च।” च. द.। प. प्र.।

गुच्छः। पुं। सर्वके। चिका.। भूतणे। गुच्छा सिनीदणे। वै. निघ.। सपूरुगुच्छे। मे.।

गुच्छकः। पुं। गुच्छकन्दे। तैलशरु इति लोके। गज. वै.। रीठाकरञ्जवे। रा. नि. व. ९। स्त्री। ग्रन्थिपर्णे। भा.।

गुच्छकच्छदः। पुं। ग्रन्थिपर्णम्। वै. निघ.।

गुच्छकण्ठः। पुं। रागीधान्ये। रा. नि. व. १६।

गुच्छकन्दः। पुं। कन्दशके। तैलशरु इति लोके। मं कुलीहालु। कं मुकुलियागड्डे। गुणाः—मधुरः शीतलः हृष्यः दाहघ्नः तर्पणः। रा. नि. व. ७।

गुच्छकरञ्जः। पुं। करञ्जवृक्षविशेषः। तत्-पथ्यायः,—स्निग्धदलः, गुच्छपुष्पकः, नदी, गुच्छी, स्निग्धपत्रकः, सानन्दः, दन्तधावनः। गुणाः—कटु-तिक्तौष्णः विषघातकण्डूविचर्चिकाकुष्ठस्यर्ण-लग्दीपघ्नश्च। रा. नि. व. ९।

गुच्छगुल्लिका। स्त्री। सुहीहृत्विशेषः। इष्य-रुग्निनमविशेषः। वै. निघ.।

गुच्छदन्तिका। स्त्री। कदलीवृक्षे। रा. नि. व. ११।

गुच्छपत्रः। पुं। तालवृक्षे। तालगोष्ठे। रा. नि. व. ९।

गुच्छपुच्छः (कः)। पुं। गुच्छकरञ्जे। रा. नि. व. ९।

गुच्छपुष्पः (कः)। पुं। सप्तपर्णवृक्षे। अशोक-वृक्षे। रा. नि. व. १०। (कः) गुच्छकरञ्जे। रीठाकरञ्जे। रा. नि. व. ९।

गुच्छपुष्पी। स्त्री। शिगुडीनामचुपे। धातकी-वृक्षे। रा. नि. व. ४।

गुच्छफलः। पुं। रीठाकरञ्जे। रा. नि. व. ९। कतकवृक्षे। राजादनवृक्षे। स्त्री। वृक्षः। रा. नि. व. ११। जलवेतसे। वै. निघ.।

गुच्छफला। स्त्री। अग्निदमनीनामचुपे। काकमाच्याम्। रा. नि. व. ४। द्राक्षायाम्। कदलीवृक्षे। रा. नि. व. ११। निषाद्याम्। रा. नि. व. ७।

गुच्छबुध्ना। स्त्री। गुण्डालाचुपे। रा. नि. व. ५।

गुच्छमूल(लि)का (ला)। स्त्री। गुण्डा-सिनीवृक्षे। रा. नि. व. ८। गुण्डालाचुपे। वै. निघ.।

गुच्छसङ्घा। स्त्री। क्षुद्रधातक्याम्। वै. निघ.।

गुच्छार्धः। पुं। चतुर्विंशतियष्टिका-हारविशेषः। अ.।

गुच्छालः। पुं। भूतणे। रा. नि. व. ८। भूक-दम्बे। प. सु.।

गुच्छाह्वकन्दः। पुं। गुलुच्छकन्दे। रा. नि. व. ७।

गुच्छी। स्त्री। गुच्छकरञ्जवे। रा. नि. व. ९।

गुञ्जः। पुं। गुच्छे। श. र.।

गुञ्जकत्। पुं। समरे। श. र.।

गुञ्जनम्। स्त्री। भमरादेर्गुणगुणध्वनौ।

गुञ्जरत्नमाला। स्त्री। वैद्यकग्रन्थभेदः।

गुञ्जा। स्त्री। (Abrus precatorius.) खनामस्यातोपविषजातीयमूलविषलतायाम्। कूँट-गोष्ठे। हिं शीणकौडच विरमिति। मं कं गुल-गुञ्जे, एरडु। उत्. रुञ्ज। सु. कल्प. २ अ.। तत्पथ्यायः,—गुञ्जिका (श.), काकचिची, कण्ठला (अ.), शाङ्गुठा, रक्तिका, काकणलिका, काका-दनी, काकतिका, काकजङ्घा, शिखण्डिनी (र.), काकतुण्डिका, कचा (हे.), कनौचिः (शब्दर.), काका, काकिनी (अ. टी.), काची (वि.), चूडा-मणिः, सौम्या, शिखण्डी, अरुणा, ताम्रिका, शीतपाकी, उच्चटा, कण्ठचूडिका, रक्ता, कास्वीजी, भौलभूषणा, वन्या, श्यामलचूडा, काकचिचिका। गुञ्जा द्विधा श्वेतरक्तभेदात्। द्वयीगुणाः—फलं तिक्तौष्णं चवकरं शिरीर्षिनाशनम्। शिफा-वातिकरी पत्रं शूलघ्नं विषहृत्। वक्ष्ये श्वेतञ्च शस्यते। रा. नि. व. ३। “गुञ्जाद्वयन्तु केश्यं स्यात्वातपित्तज्वरापहं। सुखशीघ्रभक्ष्यासृष्टणामद-विनाशिनं। नेत्रामयहर हृष्य बल्य कण्डूघ्नं हरेत्। कर्मोद्बलसकुष्ठानि रक्ता च धवलापि च॥” भा.। श्वेतगुञ्जायाम्। र. सा. सं.। सुखायाम्। रा. नि. व. ६। मद्यशालायाम्। श. र.। यव-चतुष्टयात्मके माने। गुञ्जा स्यात्तत्तुष्टयम्। प. प्र. १ ख.। यववयमाने। वृचिद्वैद्यके। गोधूमद्वय-माने। रा. नि. व. २१ अ.।

गुञ्जाकिनी। स्त्री। गुञ्जायाम्। भैष. ज्व. चि. पानीयभक्तवक्ष्याम्।

गुञ्जागर्भरसः। पुं। हृद्ग्री रसः। पाठः—“निष्कृतं रसस्य स्याद्व्यक्तस्य भागिकः। गन्धकेन

जयाचूर्णे निम्बुबीजं समानकम्। गुञ्जाबीजं तद्वर्गं स्यात्तद्वर्गं जयपालकं। निम्बुद्रव्येण सम्मर्द्य काक-माच्या दिनान्तकम्। धुतूरकजयन्तीभ्यां गुडिकां कारयेत्सुधीः। गुञ्जागर्भरसी नाम्ना दातव्यो घृत-संयुतः। हिङ्गुसैन्धवसंयुक्तं मण्ड पथ्याय दापयेत्॥” पात्रा १॥० तो. गन्धक, जयन्तीबीज वा इरी-तकी, निम्बुबीज आठोत्ते ७ तो. कूँटर बीज ७ तो. जयपाल १॥० तो. निम्बु, काकशाकी, धुतूरा एवञ्च जयन्ती रसेन गाडिशो वने कत्रिरे। र. चि.।

गुञ्जातैलम्। स्त्री। कुष्ठे, गण्डमालायां तैलम्। “गुञ्जामूलफलैः तैलं विपक्वं हिगुणाम्भसा।” कटु-तैलं ४ श. गुञ्जामूलं फलञ्च प्र. ४ प. वारि ८ श.। भा.। अन्यत्—“गुञ्जाफलैः शतं तैलं धृङ्गराज-रसेन च।” कटुतेत ४ श. कूँटफल ८ प.। तीक्ष्णज्वर ८ श.। सा. की.।

गुञ्जाद्यतैलम्। स्त्री। गलगण्डाधिकारे। गुञ्जा-मूलं करवीरमूलं बीजताडकमूलं, अर्कमूलं वा निर्यासः, सर्षपं। एषां प्र. ४ तो. तैलं १ श. (८० तो.) गोमूत्रं ८ श. पक्ता श्लेषयेत्। तत्र पिप्पलीपञ्चलवणमरिचचूर्णं २० तो. प्रक्षेपः। रस. र.।

गुञ्जाफलम्। स्त्री। गुञ्जाबीजे।

गुञ्जाभद्ररसः। पुं। ऊरुस्तम्भे हृद्ग्री च हितः। पारदः १॥० तो. गन्धकं ६ तो. गुञ्जबीजं ३ तो. जयन्तीबीजं निम्बुबीजं जैपालबीजं प्र. अर्द्धतोलकं। जयन्तीधूसूरपत्रजम्बीरकाकमाची-रसेन प्रत्येकं विभाव्य घृतेन मर्दयित्वा वटी कार्या। मा. ४ र.। र. सा. सं.। भैषज्यरत्नावल्यां जयन्ती निम्बुनालि।

गुञ्जिका। स्त्री। गुञ्जायाम्। कूँट। विषव-परिमाणे। श. च.।

गुञ्जितम्। स्त्री। गुञ्जने।

गुटिकः। पुं। मक्ष्मण्ड्याम्। मिष्टि। ज. द. १२ अ.।

गुटिका। स्त्री। वटिकायाम्। शुनि। गुञ्जा-याम्। कूँट। ज. द.।

गुटिकाञ्जनम्। स्त्री। विविधाञ्जनान्यतमे-ऽञ्जने। See अञ्जनम्।

गुटिकाह्वयः। पुं, स्त्री। लवणविशेषः। के.।

गुण्डः। पुं। लवणविशेषः। ककुत्त। रा. नि. व. ८। सुगन्धरीहृषट्वे। वै. निघ.। दाक्षिणा-त्याये। “दाक्षिणात्यो भवेद्गुण्डो योऽध्वन्यः सर्व-वाजिनाम्।” ज. द. ६ अ.।

गुड़ः। पुं। इत्वादिरसविकारि। शुद्ध। तत्-पथ्यायः,—इक्षुसारः, मधुरः, रसपाकजः, खण्डजः, द्रवजः, सिद्धः, मोदकः, अमृतसारजः, शिशुप्रियः, सितादिः, अरुणः, रसजः (रा.), इक्षुरसकायः, गण्डोलः, मधुबीजकः (वै.), गण्डोलं, गुलः, खादु-खण्डः (शब्दर.), खादुः (चि.)। स सामान्यत-श्चतुर्भेदः धौताधीतपुराणनभेदात्। तेषु धौतो नातिश्लेषलः मलानुलोमश्च, अधीतः प्रभूतकमि-मजास्त्रेदीमांसकरः, पुराणी हृद्यः स्वस्थदितश्च, नवश्च स्त्रेमात्रिमाम्यकृत्। वा. टी. हेमा.। सा. गुणाः—हृष्यो गुरुः स्निग्धः वातघ्नः सूक्ष्मधीनः नातिपित्तहरः मेदःकफकृमिघ्नदश्च। भा.। पुरा-तनस्य गुणाः—अधिकगुणः रक्तपित्तप्रसन्नवलकरी च। राज.। “गुड़ो जीर्णो लघुः पथ्यो नाभि-व्यन्यप्रिष्टिकृत्। पित्तघ्नो मधुरो हृष्यो वातघ्नो-ऽसृक्प्रसादनः॥” भा.। यावनालगुडश्च कटुः चारो मधुरः वातकफघ्नः पित्तजनकः नित्यसेवनेन कण्डूकुष्ठजनयति असविदाहञ्च करोति॥ रा. नि. व. १४। “बल्यो हृष्यो गुरुः स्निग्धः वातघ्नो सूक्ष्मधीनः। स पुराणोऽधिकगुणो गुल्माशोऽरीच-कापहः। जये कासं क्षतचीरे पाण्डुरीरोऽसृजः चये। हितो योग्येन संयुक्तो गुड़ः पथ्यतमो मतः॥” “गुदामये कामलशीपमेहे गुल्मामये पाण्डु-इलीमके च। वाते सपित्तसृजि राजरोगे रुचिप्रदी रोग-हरी गुरुः स्यात्॥ कासं शोषे गुड़ो नेष्टः अन्यत्रापि हितो मतः। योग्युक्तोऽपि सर्वत्र हितो गुण-गणालयः॥ चामचामक्षतरुजात्रासमूर्च्छानुरीणि-णाम्। अध्वान्तिश्रममदविषमूलकच्छाश्रमरीणाम्। जीर्णचामज्वरविषमगे रक्तपित्तप्रकोपे लघ्नादाह-क्षयरुधिरगे सर्वरोगान् निहति॥” अत्रि. १० अ.। सुहीहृवे। भनभाशिङ्गु। प. सु.। कार्पाश्याम्। कार्पाशम्। अ. टी.। यासि। हे. च.।

गुड़कः। पुं। गुड़पत्रौपधमात्रे। षण्मासं यावत् अस्य पुष्पवैद्यलम्। वै.।

गुड़काष्ठः। पुं। इक्षौ। वै. निघ.।

गुड़कुष्माण्डकम्। स्त्री। वाजीकरणाधिकारे

प्रशस्तम् । लगादिहीनं किञ्चिज्जलीत्स्नित्रं शिला-
पिष्टं किञ्चिदातपशीषितं पुष्पकुशाण्डपलशतं तैल-
घृतेन भज्यते यथा मधुवर्णं भवति । स्निग्धगालित-
कुशाण्डद्रवे पुराणगुडं दत्त्वालोष्य पूत्वा च तेन
जलेन कुशाण्डकं पचेत् । बाहुशालीकगुडपाकः
चिह्ननावतारिते कोणे लक्ष्मपावादिचूर्णं प्रवे-
ष्टव्यम् । कुशाण्ड १०० प. घृतं ८ प. तिलतैलं ८
प. गुड १०० प. लघ्वतेजपत्रं धान्यं त्रिकटु जीरक-
द्वयं एलाद्वयं चित्रकं पिप्पलीमूलं चयं गजपिप्पली
शुण्ठी शङ्खाटकं कशेरू तालाङ्गुरं तालमसकञ्च
एषां प्र. चूर्णं ८ प. मधु ८ प. । रस. र. ।

गुडखण्डः । पुं । गुडकृतखण्डे । शौण्डिगुड,
पाण्डेनि । गुणाः—“गुडखण्डश्च मधुरः सितश्च
वातपित्तहृत् । किञ्चिच्छीतगुणोपेतो बल्यो हृथो
रुचिप्रदः ॥”

गुडगुडा । स्त्री । यावनालशर्करायाम् । रा. नि.
व. १४ ।

गुडची । स्त्री । गुडूचाम् । अ. टी. भ. ।

गुडचक्रम् । स्त्री । गुडकृतचक्रविशेषः । शुङ्-
कृत मिराङ्ग । यथा—“गुडाम्बुना सतैलेन कन्द-
शकफलैश्च । सञ्चितस्नान्तां यातङ्गुचक्रं तदु-
च्यते ॥” भा. ।

गुडदणः (त्रिणः) । पुं, स्त्री । इक्षौ । रा. नि.
व. १४ । गुडदणे । श. र. ।

गुडत्वक् । स्त्री । स्नानाम्ब्यातगन्धव्ये । दात्र-
तिनि । तत्पर्यायः—सूतकटं, भृङ्ग, लक्ष्मणं,
वराङ्गकं, लवच, चील, लवा, पत्रं, हृथं, सुरभि-
वल्कलं (शब्दर.), उत्कटं, चीचं (अ.), गुडत्वचं
(श.), लवक्, पत्रं (अ. टी.). तच्च लघूष्णं स्वादु
तिक्तं रुचं पित्तवर्द्धकं अरुचिकण्डूहृदसिवातार्शः
क्षिपीनसप्तच. भा. । कफशूलामवातघ्नं मधुरं
क्षटुं चिति । राज. ।

गुडत्वचम् । स्त्री । गुडत्वचि । जातीकीपे ।
जम्बिनी । श. च. ।

गुडदारुः । स्त्री । इक्षौ । त्रिका. ।

गुडपाकः । पुं । औषधस्य गुडपाके । तल्लक्ष-
णम्—“यदा दूर्वाप्रिलपः सात् यदा वा तन्तुली-
भवेत् । तीथपूर्णं च पात्रे तु चिह्नो न भवति गुडः ।
चिमसु निश्चलसिष्ठत्वतस्तु न शीथ्यति । एष
पाको गुडादीनां सर्वेषां परिकीर्तितः । सुखमहः

सुखस्य श्री गन्धर्वरसान्वितः । पीडितो भजते
सुद्रां गुडपाकः सुपाकतः । गुडवदगुग्गुलीः पाकः
रसगन्धविशेषतः । श्रेष्ठमध्यमहीनेषु द्वादशाष्टचतु-
ष्टयैः । माषकेः गुग्गुलीमांसां व्याधिं वीक्ष्य प्रयो-
जयेत् ॥ रसक्रियाया ये लेह्या गुडाश्चैव प्रकीर्तिताः ।
तेषां विन्दुजंले न्यस्तो न शीथ्यत्पाकलक्षणं ॥” प.
प्र. ३ ख. ।

गुडपात्रकः । पुं । इक्षौ । वै. निघ. ।

गुडपिप्पली । स्त्री । पिप्पलीचूर्णं १ भ. गुडस्य
च भागद्वयं जीर्णज्वरे शस्तम् । अन्या यथा—
विडङ्गं त्रिकटुं कुष्ठं हिङ्गु पञ्चलवणं यवचारः
सर्जिचारः टङ्गणचारः समुद्रफेनः चित्तकमूलचूर्णं
गजपिप्पली कृष्णजीरकं तालजटाचारः कुशाण्ड-
नालभसा अपामार्गचारः तिलिङ्गीचारः प्र. सम-
भागः । सर्वचूर्णसमं पिप्पलीचूर्णं । पुनः सर्व-
चूर्णद्विगुणः पुरातनगुडः एकत्र सम्मिश्रम् । भा.
॥ ० ती. । भेष. ।

गुडपुष्पः (कः) । पुं । मधुकवचे । गडेल गाँह ।
हिं महुया । र. मा. । यकुलपुष्पवत् । अ. ।

गुडपुष्पसारः । पुं । मधुकपुष्पसारे । च. द. ।

गुडफलः । पुं । पीलवत् । भा. । वदरवत् ।
रा. नि. व. ११ ।

गुडफला । स्त्री । ऋसकाकमाचाम् । वै. निघ. ।

गुडभस्मातकम् । स्त्री । अशीरीगे । कथार्थ-
—मन्मथ, शुण्ठक, वासनशो, गोक्षुर,
छिता, गौ अट्टाटक १ प. भस्मातक १०० टो,
खल ७४ अ. गौ. १७ अ. । अट्टकपार्थ—मधु ८
प. पिप्पली ४ प. एतदुत्तेज ८ प. शुङ्गुल,
एला, मरिच अट्टाटक १ पौण्ड्र्या । च. द. ।

गुडभा । स्त्री । यावनालशर्करायाम् । रा. ।

गुडमक्षरी । स्त्री । जिह्वित्याम् । वै. निघ. ।
कृष्णशाल्मल्याम् । एतन्निर्गमनस्येन स्नानासक
नश्यति । वा. उ. ४० अ. ।

गुडमण्डूरम् । स्त्री । अन्नद्रव्ये । पुराणगुड
१ प. आमलकचूर्णं १ प. हरीतकीचूर्णं १ प.
शुद्धमण्डूरं ३ प. घृतमधुभ्यां सम्मिश्रं २ ती. भोज-
नायमध्यावसानेषु सेव्यम् । रस. र. ।

गुडमूलः (कः) । पुं । खल्यमारिषशके । श.
च. । इक्षौ । भा. ।

गुडयोगफला । स्त्री । मधुरालाब्जां । वै. निघ. ।

गुडलम् । स्त्री । गौडीमदिरायाम् । श. च. ।

गुडवोजः । पुं । मसुरे । रा. नि. व. १६ ।

गुडशर्करा । स्त्री । शर्करायाम् । त्रिका. ।
तत्पर्यायः—पिप्पटा (त्रि.), कठिना (त्रि.).
गुणाः—“हृष्याः क्षीण-क्षतहिताः सक्ते ह्य गुड-
शर्कराः ।” च. सू. २७ अ. ।

गुडशिशुः । पुं । रक्तशीमाञ्जने । श. च. ।

गुडशुक्तम् । स्त्री । सतैलगुडाम्बुना कन्दशाकादि
एकत्र सञ्चितमक्षरसं गुडशुक्तमुच्यते । प. प्र. ३
ख. । गुडाम्बुना सतैलेन सन्धानञ्जितकान्तु यत् ।
कन्दशाकाफलैर्युक्तगुडशुक्तं तदुच्यते ॥” शार्ङ्गः ।

गुडा । स्त्री । सुहीवत् । र. मा. । गुडिकायाम् ।
मे. । उशीर्याम् । रा. नि. व. ८ । गुडूचाम् ।
वै. निघ. ।

गुडाका । स्त्री । निद्रायाम् ।

गुडाख्यः । पुं । सुहीवत् । रा. नि. व. ८ ।

गुडादिवटिका । स्त्री । शोथे रसः । शुण्ठी-
चूर्णं ३ प. पिप्पलीचूर्णं ३ प. शुद्धमण्डूरं १ प.
तिलं १ प. पलतयगुडं वटी कार्या । शुङ् ७
प. शुङ्गुल ७ प. पिप्पलीचूर्णं ७ प. शुङ्गुल ७
१ प. तिल १ प. । भा. ।

गुडाम्बु । स्त्री । गुडकृतजले । “गुडयोगाद्गुडाम्बु-
स्याङ्गुडवर्णरसान्वितम् ।” प. प्र. ३ ख. । वा.
चि. ६ अ. ।

गुडारिष्टम् । स्त्री । मदिरायाम् ।

गुडाशयः । पुं । अक्षीटवत् । रा. नि. व. ११ ।

गुडाष्टकम् । स्त्री । उदावर्त्ते अजीर्णे च ।
त्रिकटु पिप्पलीमूलं विहन्मूलं दन्तीमूलं चित्तकमूलं
एषां प्रति चूर्णं तुल्यभागं गुडं न प्रातर्भक्षयेत् ।
मात्रा यथाशक्ति दद्यात् ।

गुडासवः । पुं । गुडकृतासवे । गुणाः—“हृष्टो
भिन्नशङ्कातो गौडसर्पणदीपनः ।” च. सू.
२७ अ. ।

गुडिका । स्त्री । गुडिकायाम् । प. प्र. । गुडिका
वटिका वेति संज्ञावान्तरभेदतः । वैप. ।

गुडी । स्त्री । सुहीवत् । गुडूचाम् । वै. निघ. ।

गुडचिका (ची) । गुडूचाम् । चर. । भ. ।

गुडूची । स्त्री । (Tinospora cordifolia.
Syn. Menispermum cordifolium.)

स्नानाम्ब्यातपत्रशकलतायाम् । शुण्ठकशोभा ।
हिं गुडच, चडच । मं गुलवेलि । कं अमरदवेनि ।
ते तिययीगे । काय्यकुके गुरुची । गुजरे गली ।
तत्पर्यायः—वत्सादनी, छिन्नरुहा, तन्विका,
अमृता, जीवन्तिका, सोमवल्ली, विशल्या, मधुपर्णी
(अ.), गुडूची (अ. टी.), वातरक्तारिः, पामरीहरा,
पित्तघ्नी, उझारा (श.), तल्ली, निर्जरा (मे.),
गुडूची (भ.), कुण्डली, चक्रलक्षणा (र.), अमृत-
वल्ली (वरा.), ज्वरारिः, श्यामा, सुरकता मधु-
पर्णिका, छिन्नीववा, अमृतलता, रसायनी, छिन्ना,
सोमलतिका, भिषक्प्रिया, कुण्डलिनी, व्यग्रशा,
नागकुमारिका, छद्मिका, चन्द्रासा, अमृत
सम्भवा । रा. । गुणाः—“गुडूची कटुका तिक्ता
स्वादुपाका रसायनी । संयादिष्वी कषायीणा लक्ष्मी
बल्याग्निदीपनी । दीपवयामतङ्गदाहमेदःकासाश्च
पाण्डुता । कामलाकुष्ठवातासृग्ज्वरक्षिप्रमिवमीन्
हरति । प्रमेहश्वासकाशः कृच्छ्रहृद्दीगवातनुत् ॥”
तदुच्यते—पुरा यदा राक्षसपरिवृती रासुः सीता-
पहारिणं रावणं जघान तदा हतान् वानरानिन्द्रो-
ऽमृतवर्षेण जीवयामास । तदा च्युता रक्तविन्दवः
गुडूची जाताः । भा. ।

गुडूचीवृत्तम् । स्त्री । वातरक्ते । गव्यघृतं ४
श. काथार्थ—गुडूची १२॥० श. जलं ६४ श. शि.
१६ श. कल्पाय—गुडूची १ श. । अन्यत् आम-
वाते—गव्यघृतं ४ श. काथार्थ—गुडूची ६४ प.
जलं ६४ श. शि. १६ श. कल्पाय शुण्ठी १ श. ।
च. द. ।

गुडूचीतैलम् । स्त्री । वातरक्ते तैलम् । खल्यं
यथा—तिलतैलं ४ श. काथार्थ—गुडूची १००
प. जलं ६४ श. शि. १६ श. । मतान्तरे गुडूची ४
श. जल १६ श. शि. ४ श. । सा. कौ. । भेष. ।
मध्यमं यथा—तिलतैलं ४ श. गुडूचीकाथः १६
श. दुग्ध ४ श. । भेष. । हृत् यथा—तिलतैलं ८
श. काथार्थ—गुडूची १०० प. जलं ६४ श.
शि. १६ श. कल्पाय—शुल्फा हरीतकी त्रिकटु
रासा सुखा वनयमानी हरिद्रा दारुहरिद्रा कुष्ठं
धान्यं पञ्चकाष्ठं विडङ्गं तेजपत्रं वचा जटामांसी,
एषां प्रति ४ ती. रक्तचन्दनं ८ ती. । अपरं यथा
—तिलतैलं १६ श. गुडूची १२॥० श. जलं ६४

श. श. १६ श. दुग्धं ६४ श. कल्पायै—यष्टिमधु
मन्त्रिष्ठा ऋद्धिः (अभावे बला) वृद्धिः (अभावे
गौरववाचली) मेदा (अभावे अश्वगन्धा) मद्दामेदा
(अभावे अनन्ता) जीवकः (गुडूची) ऋषभकः
(अभावे वंशरीचना) काकोली चौरकाकोली
जीवन्ती कुष्ठम् एला अगुरु द्राक्षा जटामांसी
पञ्चनखी शटी रेणुकं विकङ्कतजटा (वैशेचित्र
चूम्नि) शुण्ठी पिप्पली मरिचं शुलुफा श्यामालता
अनन्तमूलं गुडलक् तेजपत्रं चयं ब्राह्मकान्ता
भूम्यामलकी शालपर्णी तगरपादुका नागेश्वरं पद्म-
काष्ठं सौगन्धिकं (शुण्ठी) रक्तचन्दनं एषां प्रति
२ ती. सा. कौ.।

गुडूचीपत्रम् । कौ.। पत्रं गुडूचाः शाकार्ये।
गुणाः—आग्नेयं सत्वज्वरहरं लघु कटु कषायं
तिक्तं खादुपाकं रसायनं बल्यमुष्णं संघाह्नि हृणाघ्नं
प्रमेहघ्नं दाहघ्नं कामलाकुष्ठपाण्डुघ्नं च। भा।

गुडूचीसत्वम् । कौ.। गुडूचीसारं। (शुण्ठीपाट्ना)
शौ.। भेष.।

गुडूचादिगणः (कषायः) । पुं। गुडूची-
पत्रकारिष्ठधानकारक्तचन्दनात्मके गणे। स च
पित्तश्लेष्मज्वरच्छर्दिदाहहृणाघ्नः अग्निक्वच। वा. सू.
१५ अ.। गुडूचीशरीरावाद्याशतपुष्पापुनर्नवाभिः
कृते कषाये। च. द.। अन्यः—“गुडूचातिविषा-
धान्यशुण्ठीविल्वान्दवालकैः पाठाभूनिम्बकुटज
चन्दनीशरीरपत्रकैः। कषायः शीतलः पेषः ज्वराती-
सारशान्तये ॥” भेष.।

गुडूचादिलीहः । पुं। वातरक्तं रसः। पाठः
गुडूचीसारसंयुक्तं विक्कवययुतत्वयः। वातरक्तं
निहन्त्याश...। गुडूचीसारः (शुण्ठीपाट्ना)
चिकटु विफला विडङ्गं सुसा चिवकमूलं—एषां
प्र. १ ती. लीहं १० ती. माषप्रमाणा वटी कार्या।
र. चि.।

गुडेरः (कः) । पुं। घासे। शासे। उणा.।

गुडोदकम् । कौ.। गुडान्मुनि।

गुडोद्भवा । स्त्री। शर्करायाम्। रा. नि. व. १४।

गुडोद्भूता । स्त्री। शर्करायाम्।

गुड्डकः । पुं। गरुडशाली। रा. नि. व. १६।

गुणः (कः) । पुं। इन्द्रिये। मे.। लघ्वादी धर्मे।

ते च लघुगुरुक्षिप्ररुचतीक्षा इति यथाक्रमम्
आकाशचित्तिजलाशीनां गुणाः। तत्र लघु—पथ्यं

कफघ्नं क्षिप्रपाकि। गुरु—वातघ्नं पुष्टिर्लभकश्चिर-
पाकि च। क्षिप्रं—वातघ्नं श्लेष्मकारि वृष्यं
बल्यञ्च। रुचं वातकरं कफघ्नञ्च। तीक्ष्णं—पित्त-
करं लेखनं कफवातघ्नञ्च। सुशुतस्तु विंशतिगुणा-
नाह यथा—लघुगुरुक्षिप्ररुचतीक्षाक्षिप्रस्थिरसर-
पिच्छिलविशदशीतीक्ष्ण-सुदुर्गन्धस्थूलसूक्ष्मद्रवशुष्का-
लमृदा इति।

गुणकर्णिका । स्त्री। इन्द्रवारुणीलतायाम्।
रा. नि. व. ३।

गुणचयम् । कौ.। सत्वरजस्तमःसु। लक्षणं—
“सत्वं रजस्तमश्चेति पुंसामुक्तान्त्ययी गुणाः। तत्र
सत्वं श्लेष्मा रजः पित्तं तमश्च वायुः। सत्त्वं श्लेष्मा
रजः पित्तं तमश्चापि समीरणः। द्रव्यस्य मानसु-
द्रिक्तं पुंसि पुंस्यनुवर्तते ॥” रा. नि. व. २१।

गुणमहोदधिः । पुं। कासाधिकारि। पारदः
गन्धकं लौहं विष लक् (गुडलक्) ताम्रं वङ्गं
अभं—एषां प्रति १ ती. चिकटु तेजपत्र मुस्तकं
विडङ्गं नागकेशरं रेणुकं एला पिप्पलीमूलञ्च एषां
प्र. २ ती. बालकपिप्पलीकायेन जम्बीररसेन च
भावना दातव्या। मावा चणकाभा। रस. कौ.।

गुणलयनिका (नी) । स्त्री। पटनिर्मितगृहे।
तौ.।

गुणवतीवर्त्तिः । स्त्री। व्रणरीगे हिता। धूनकं
लीधं सिन्दूरम् अतिविषा हरिद्रा विभीतकफलं
कम्पिलकं श्रीवासः गुग्गुलुश्च, एषां प्र. समभागं
घृततैलाभ्यां सम्मिथ तं पिष्टं तुल्यधिक्यकं
(श्रीमं सहस्रिना पक्वा सम्मिश्रितं जाला उड-
रेत्। रस. र.।

गुणवत्तरा । स्त्री। जीवन्तीशाके। प. सु.।

गुणसूः । स्त्री। कार्पासीचुपे। रा. नि. व. ४।

गुणा । स्त्री। द्रव्यायाम्। मांसरीक्षिण्याम्।
मद्यसामान्ये। रा. नि. व. ८। १२। १४।

गुणाक्यकः । पुं। अङ्गुलीवृत्ते। वै. निघ.।

गुणारिष्टम् । कौ.। मये। रा.।

गुणी (इन्) । पुं। आवर्त्तकाम्। आण्डो।
वै. निघ.। वि. शब्दावाधारे आकाशादौ। च.।

गुणोज्ज्वला । स्त्री। चन्द्रश्चेतयुधिकायाम्।
वै. निघ.।

गुणः । पुं। वृत्तवृत्ते। वा. सू. १५ अ.। “वृत्ता-

दनीनलकुशद्वयगुणगुन्दाः।” दाक्षिणात्यचोटक-
भेदे। See अश्वः।

गुण्डः । पुं। (Scirpus kysoor.) कसेरु-
तण्डे। अश्व कन्दः कसेरुवृत्तिः। (ककुत्त वाग, गौटो ककुत्त) कैउटीति श्लोके। मं बलहातीनि।
कं मूरुगुरु। तत्पथ्यायः—काण्डगुण्डः, दीर्घ-
काण्डः, त्रिकोणकः, कवगुच्छः, असिपत्रः, नील-
पत्रः, विधारकः। गुण्डस्त्रिविधः—वृत्तगुण्डः लघु-
स्थूलगुण्डौ च। सा. गुणाः—मधुराः शीताः कफ-
पित्तातिसारघ्नाः दाहहरितादराशयः। मध्ये स्थूलतरी-
ऽधिकगुण्य। रा. नि. व. ८। सुगन्धरौहिणवृत्ते।
वै. निघ.।

गुण्डकः । पुं। चूणे। भेष.।

गुण्डकन्दः । पुं। कश्मीरे। (ककुत्त)। रा. नि.
व. ८।

गुण्डता । स्त्री। यावनालशर्करायाम्। रा.
नि. व. १४।

गुण्डसः । पुं। सर्पजातिभेदे। अत्रि. ३ स्थान.।

गुण्डा । स्त्री। काशहृणभेदे। (छाटे ककुत्त)।
रा. नि. व. ८।

गुण्डाफली । स्त्री। देवदाव्याम्। श्रीउ. १।
वै. निघ.।

गुण्डारोचनिका (नी) । स्त्री। खनामख्यात-
गन्धद्रव्ये। कश्मीरौडि। रा. मा.।

गुण्डाला । स्त्री। खनामख्यातचुद्रचुपे। गुण्डाला,
गोडाल। तत्पथ्यायः—जलोद्भवा, गुच्छवध्ना,
जलाशया। गुणाः—कटुतिक्तौष्णा शीथव्रणघ्नी
च। रा. नि. व. ५। गुण्डासिनीवृत्ते। रा. नि.
व. ८।

गुण्डासिनी । स्त्री। खनामख्यातवृत्तविशेषे।
तत्पथ्यायः—गुण्डाला, गुडाला, गुच्छमूलिका,
चिपिटा, वृषपत्रौ, यवासा, पृथुला, विष्टरा।
गुणाः—खादकटुः तिक्तौष्णा पित्तदाहशमनी पशुघ्नी
व्रणदीपघ्नी च। रा. नि. व. ८।

गुण्डिकः । पुं। तण्डुलादिचूर्णे। शू. १।

गुण्यः । पुं। गवेधकायाम्। रा. मा.। भा. म.
अश्व. चि.। गुडूच्याम्। च. द. अतिसा. चि.।

गुण्यकम् । कौ.। गन्धिपथ्ये। (गौटो)। रा. मा.।

गुणः (कः) । पुं। अग्निपथ्यवृत्ते। शि.। गुक्ते।

गुण्यपुष्पः । पुं। सप्तच्छदवृत्ते। जटा.।

गुदम् । कौ.। The anus. मलत्यागद्वारे।
मलद्वारे जटा.। स्थूलान्तरप्रतिवृत्तसाहचर्यजुलं
गुदपरिमाणम् तत्र बल्यः तिक्तोऽश्वर्द्धाङ्गुलान्तर-
भूताः...। चतुरङ्गुलायताः सव्यास्तियेकाङ्गुली-
क्षिताः...। सु. नि. २अ.। भावप्रकाशस्तु साह-
चर्यजुलमाह। तल्लक्षणं यथा—“गुदस्य मानं
सर्वस्य साहचर्यं स्याच्चतुरङ्गुलं। तत्र सुर्वल्यस्तिस्रः
शङ्खावर्त्तनिभास्तु ताः। प्रवाहिणी भवेत् पूर्व्या
साहचर्यजुलमिता मता। उल्लङ्घनी तु तदधः सा
साहचर्यजुलमिता। तस्याधः सत्वरणी स्यादेका-
ङ्गुलसमा मिता। अर्द्धाङ्गुलप्रमाणान्तु बुधैर्गुद-
कुलं मतम्। मलीकृगस्य मार्गोऽयं पायुर्देहं विनि-
मितः ॥” भा.। तदुत्पत्तिरन्तश्चन्द्रे मय्या।

गुदकोलः (कः) । पुं। अश्वरीगे। रा. नि.
व. २०।

गुदकुट्ट(न्दः)कः । पुं। शिशोर्गुदजतामवर्ण-
व्रणविशेषे। लक्षणम्—“मलीपलेपात् खेदादा-
गुदे रक्तकफोद्भवः। ताम्रवर्णोऽन्तःकाण्डूमान् जायते
शुष्येपद्रवः। केचित्तं मातृकादीर्षं वदन्यन्त्येऽपि
पूतनम्। प्रष्टारगुदकुट्टश्च केचित्तं तमनासिकम् ॥”
वा. उ. २अ.।

गुदग्रहः । पुं। उदावर्त्तरीगे। हे. च.। पायु-
वेदनायाम्। च. इन्द्रिय. १०अ.।

गुदजघ्नः । पुं। कटुशरणे। वै. निघ.।

गुदजारिः । पुं। देवतावृत्ते। वै. निघ.।

गुदपाकः । पुं। गुदकुन्दरीगे। वै. निघ.।

गुदबलिः । स्त्री। शङ्खावर्त्तवत् गजतालुसवर्णाः
पायुस्थबलित्वे। See गुदम्।

गुदभ्रंशः । पुं। (Prolapsus ani.) गुद-
निर्गमरीगविशेषे। शत्रिष.। तस्य लक्षणं यथा—
“प्रवाहणातिसाराभ्यां निर्गच्छति गुदं वह्निः।
रुचदुर्लभलेहस्य गुदभ्रंशं तमादिशत् ॥” मा. नि.।

गुदाङ्गुरः । पुं। अश्वरीगे। हे. च.। मा. नि.।

गुदामयः । पुं। अश्वसि। रा. सा. सं.।

गुदामयहरः । पुं। कटुशरणे। वृ. १।
वै. निघ.।

गुदास्थिः । कौ.। पायुस्थानि। च. शा. ७अ.।

गुदीष्टः। पुं। मलहारमूले। “रोमान्तेभ्यो यवाध्यर्द्धं गुदीष्टः परिकीर्तितः।” सु. नि. २५.।

गुन्यफलः। पुं। नारिकेलवृक्षे। वै. निघ.।

गुन्दगुच्छकाः। पुं। गुच्छकारकं। वै. निघ.।

गुन्दा(न्द्रा)लः। पुं। जीवजीवपक्षिणि। टकात्रि। हे. च.।

गुन्द्रः। पुं। पाटकाख्यशरे। अत्र ग्रांछि। हिं गन्द्रपटरे। तत्पर्यायः—पटरकाः, अच्छः, शङ्खवेराह-मूलकः। गुणाः—काषायत्वं मधुरत्वं हिमत्वं रक्तपित्तमूलकच्छनाशित्वं सत्वमूत्ररजः-शोधकत्वञ्च। भा.। शरदण्ये। अम.। सुस्तक-दण्ये। वै. निघ.।

गुन्द्रकः। पुं। गुन्द्रशरे। प. सु.। भा. म. अश्वरी. चि.।

गुन्द्रमूला। स्त्री। एरकादण्ये। भा.। सुस्तक-दण्ये। वै. निघ.।

गुन्द्रा। स्त्री। गवेधकायाम्। पटरके, गीदर इति लोके। गृङ्गु। सु. सू. ३८५.। देवधान्ये। र. मा.। रीचनिकायाम्। सि. यो. कृमि. चि.। भद्रसुस्तके। चिका.। प्रियङ्गी। अम.। गुडूच्याम्। च. सू. ४५.। चि. ३५.। एरकादण्ये। शिरीष-वृक्षे। दर्भे। वै. निघ.। एरकादण्ये। भा.।

गुन्द्रालः। पुं। जीवजीवपक्षिणि। हे.।

गुप्तगन्धिः। स्त्री। एलबालुके। रा. नि. व. ४।

गुप्तपत्रकः। पुं। मध्वालुके। शो आनू. प. सु.।

गुप्तपुष्पः। पुं। सतपर्णवृक्षे। वै. निघ.।

गुप्तफला। स्त्री। काकजहायाम्। गुडूकौटलि. वै. निघ.।

गुप्तबीजम्। स्त्री। दण्ये। वै. निघ.।

गुप्तसोहः (ही (इन्))। पुं। अङ्गीटवृक्षे। आटकाटि ग्रांछि। रा. नि. व. ११।

गुप्ता। स्त्री। कपिकाच्छी। रा. नि. व. ३। चन्दन-विशेषे। दूत्रा। वै. निघ.।

गुप्तागुरुः। स्त्री। शूकशिख्याम्।

गुप्ताफलम्। स्त्री। शूकशिखीबीजे। आना-कूमीय बीजं। सु. चि. २६।

गुप्तिः। स्त्री। अवकरस्थाने। रचये। मे.। यमे। हे. च.।

गुम्हटो। स्त्री। दणधान्यभेदे। गृङ्गु। गुणाः श्यामाकवत्। च. सू. २७५.।

गुम्फः। पुं। स्मशुणि। गौ. प.। श. र.।

गुरवकः। पुं। गरुडशाली। रा. नि. व. १६।

गुरुः। पुं। पिष्णाली। प. सु.। स्त्री। काप-कच्छी। रा. नि. व. ३। ति. अलघुद्रव्ये, द्रुपच-द्रव्ये पृथिवीसोमगुणभूयिष्ठे। तच्च त्रिविधं—स्वभावगुरु, मातागुरु, संस्कारगुरु चेति। स्वभाव-गुरु तत् यत्प्रकृत्या गुरु तच्च माषादिकं, तन्मात्रा-गुरु यत् सुद्धादिकं, संस्कारगुरु च पिष्टानादि। यथा—“मन्दानलकरं द्रव्यं मातागुरु विवर्जयेत्। स्वभावतश्च गुरु यत्तत्तु संस्कारतो गुरु। मातागुरु तु सुद्धादि माषादि प्रकृतेर्गुरु। संस्कारगुरु पिष्टान्न प्रीकमित्युपलक्षणम्॥ गुरु वातघ्नं पुष्टिभू-कश्चिरपाकि चेति” भा.। शीसधातो। वै. निघ.।

गुरुकण्टकः। पुं। तिलमयूरे। ति.

गुरुकोष्ठः। ति. गुरुपाकिकोष्ठे।

गुरुगन्धिकम्। स्त्री। अगुरुणि। वै. निघ.।

गुरुगुणः। ति. यच्चिरेण पक्वं तद्गुरुगुणं। वा. टी. हेमा.।

गुरुघ्नः। पुं। गौरसर्पे। रा. नि. व. १६।

गुरुगुणकः। पुं। तिलमयूरे। चिका.।

गुरुतण्डुला। स्त्री। उन्माशाली। रा. नि. व. १६।

गुरुता। स्त्री। गौरवे। जाड्ये। मा. नि.।

गुरुत्वम्। स्त्री। गौरवे। जाड्ये।

गुरुपञ्चमूलौ। स्त्री। वृहत्पञ्चमूलौ, सा विल-श्लोणाक-गाभारी-पाटला-गणिकारिका इति पञ्च-मूलात्मिका वातकफे हृता। च. द. ज्व. चि.। “पञ्चमूल्या लघ्वीयस्या गुर्व्या ताभ्यां सधान्यथा।”

गुरुपत्रम्। स्त्री। वक्त्रे। हे. च.।

गुरुपत्रा। स्त्री। तिनिङ्गीवृक्षे। श. र.।

गुरुपाकः। ति. यः पक्वः विष्णुने रुजति असाणञ्च करोति स गुरुपाकः। वा. टी. हेमा.। रुष्टविष्णुवतया कफोत्क्षेपेनानुमेयम्। सु. सू. ४१५.।

गुरुपुष्पः। पुं। कसुकवृक्षे। गुप्तात्रि ग्रांछि। वै. निघ.।

गुरुतन्म। स्त्री। पुष्परागमणौ। रा. नि. व. १२।

गुरुवर्चोघ्नः। पुं। लिम्पाकवृक्षे। कांशजी वा शोतिनेवृत्र ग्रांछि। श. च.।

गुरुवीजः। पुं। मसूरे। रा. नि. व. १६।

गुरुशिशपा। स्त्री। शिशपावृक्षे। वै. निघ.।

गुरुश्रेष्ठम्। स्त्री। वक्त्रधातौ। वृत्रं। वै. निघ.।

गुरुसः। पुं। गरुडशाली। रा. नि. व. १६।

गुरुसारा। स्त्री। शिशपावृक्षविशेषे।

गुरुस्कन्धः। पुं। कीरिणीवृक्षे। वै. निघ.।

गुरुखेदः। पुं। अश्वस्य खेदविशेषे। लक्षणं—“यत्र क्राधेन यः खेदः गुरुखेदः स उच्यते।” ज. द. १८५.।

गुर्वचनम्। स्त्री। पूज्याचने। गुणाः—“स्वयं यशसमायुष्यम् अलक्ष्मीकविनाशनम्। धनधान्यकरं नित्यं गुरुदेवविजार्चनम्॥” राज. २५.।

गुर्विणो। स्त्री। गर्भवत्याम्। रा. नि. व. १८।

गुर्वी। स्त्री। गुवाकवृक्षे। गर्भिण्याम्। मे.।

गुलः। पुं। गुड्डी। मे.।

गुलकः। पुं। गुण्डतृणे। वै. निघ.।

गुलञ्चकान्दः। पुं। गुच्छकान्दे। कूनी। मे. कुलीहाल। तत्पर्यायः—गुच्छालकान्दः, वलाह-कान्दः, निर्धण्डिका। गुणाः—मधुरत्वं शीतलत्वं वृथलं तपणत्वं दाहघ्नत्वञ्च। रा. नि. व. ७।

गुलदावदो। स्त्री। खलपत्रभेदे। गौ. न. क. फू.। हिं गीलावड्डी।

गुला। स्त्री। लुङ्गीवृक्षे। मे.।

गुलालः। पुं। भूदण्ये। गङ्गावृक्षविशेषः। रा. नि. व. ८।

गुलावः। पुं। पुष्पविशेषे। गौ. ना. प. फू.।

गुलिका (ली)। स्त्री। गुडिकायाम्। रीम-विशेषे। वसुञ्ज ग्रांछि। मे.।

गुलिकालवणम्। स्त्री। गुटिकावृक्षे। वै. निघ.।

गुलुच्छः (च्छः)। पुं। पुष्पसवके। चिका.।

गुलुच्छकान्दः। पुं। गुच्छकान्दे। वै. निघ.।

गुलोरिका। स्त्री। गुम्फे। वै. निघ.।

गुल्फः। पुं। पादशय्यौ। पांश्वर गुल्ल, गौ. डांजी। हे. च.। “जङ्गाद्विस्मयिणी तु घटिका गुल्फ इत्यपि।” रा. नि. व. १८। जङ्गास्थ-मर्मविशेषे। सु.। तत्पर्यायः—घटिका (फ.), चरणशय्यः, घटिकाः, घण्टकाः, घण्टः (हे.), घटिः, घटौ (हि.)।

गुल्फास्थि। स्त्री। पादघटिकास्थनि। गुल्लर हाड़। च. शा. ७५.।

गुल्मः। पुं। झीङ्गायाम्। रीगविशेषः। स च पञ्चस्थानेषु पञ्चविधः वातादिभेदेन। कारणपूर्वकं सा. लक्षणं यथा—“दुष्टा वातादयोऽप्यर्थं मिथ्या-हारविहारतः। कुर्वन्ति पञ्चधा गुल्मं कीष्टान्त-र्यनिरूपिणं॥” सा. लक्षणं—“हृन्नाभ्योरन्तरे यत्निःसञ्चारी यदि वाचलः। इतश्चयापचयवान् स गुल्म इति कीर्तितः।—स व्यलेजायते दीर्घः समसौरपि चीच्छितैः। पुरुषाणां तथा स्त्रीणां ज्ञेयो रक्तेन चापरः॥” आर्त्तवजमाह—“आर्त्तवादपि गुल्मः स्यात् स तु स्त्रीणां प्रजायते। अन्यस्त्वष्टमवः पुंसां तथा स्त्रीणां प्रजायते। तत्स्थानमाह—तस्य पञ्चविधं स्थानं पार्श्वहृन्नाभिवन्धयः।” पूर्वरूपं—“उद्गार-बाहुल्यपुरीषवत्-तुम्राचमत्वान्निकृज-नानि। आटीपमाधानमपक्तिगुलमासन्नगुलस्य वदन्ति चिह्नम्॥ अरुचिच्छुविष्णुचवातत्वचान्न-कृजन्। आनाद्विहीतुवातश्च सर्वगुलेषु लक्ष्यते॥” भा.। तस्य चापकृताकारणे सुमुतः। “तुल्यदीर्घ समुत्थानात् विद्रधिगुलकस्य च। कक्षान्न पच्यते गुल्मो विद्रधिः पाकमेति च। गुल्मरूपाः स्वयं दीर्घा विद्रधिर्मुंसशोणिते। तस्मान्न पच्यते गुल्मो विद्रधिः पाकमेति च॥” इति। यत्निर्णयवृक्षे। गौ. टि. ना। काण्डशूलवृक्षजातौ। कौ. प. बांड़ि वन। घटभेदे। चिका.।

गुल्मकः। पुं। रक्तकरवीरवृक्षे। वै. निघ.।

गुल्मकालानलरसः। पुं। गुल्माधिकारे रसः। पारदं गन्धकं ताल ताम्रकं टङ्गणं यवचारं प्र. तीलकद्वयमितं सुस्तकं पिप्पली शुण्ठी हरीतकी वचा कुष्ठं प्र. तीलकं चूर्णयेत् सर्वमेकीकृत्य पपट-सुस्तकशुण्ठपामागं पाटाकायेन भावयित्वा शकङ्गला चूर्णयेत्। माचा गुल्माचतुर्थं। भैष.। टङ्गण-स्थाने लौहमिति रसेन्द्रसारः। महान् यथा—गन्धकं तालकं ताम्रं तथैव तीक्ष्णबीजकं समांशं

गुह्यीला घृतकुमारीरसेन दृढं मर्दयित्वा गजपुटे पचेत् । शीते च ससुद्धरेत् । मांवा. २ र. १. रा. सा. सं. ।

गुल्मकेतुः । पुं । अक्षवेतसे । रा. नि. व. ६ ।

गुल्मगणः । पुं । गुल्मवृक्षाणां वृक्षे । यथा—
“बलाचतुष्टयं पथीपक्षकचाग्रिमयकः । पाठा-
यवासा वात्ताकी कीकिलाची गणो दिधा । अपा-
मार्गद्वयं सूत्रा चाहिमान् शरपुष्पिका । काक-
नासा काकाजङ्घा मेषशङ्खौ च भङ्गकम् । बन्धा-
कङ्कोटकी तेषां वर्ज्यैरुलसी दिधा । वज्रदन्तौ
दिधा जालौ नान्धा गुल्मगणस्त्वयम् ॥” अर्कः ।

गुल्मगवेषुका । स्त्री । गवेषुकायाम् । गङ्-
गण्डे । प. सु. । देवधान्ये । र. मा. ।

गुल्मघ्नम् । स्त्री । हिङ्गुनि । रा. नि. व. ६ ।

गुल्ममूलम् । स्त्री । आर्द्रके । रा. नि. व. ६ ।

गुल्मवज्जिणो (वटिका) । स्त्री । रक्तगुले
हिता । “रसगन्धकताम्रच कांश्च” टङ्गणतालकं ।
प्रत्येकं पलिकं ग्राह्यं मर्दयेदतिथवतः । तद्यथाभि-
बलं खादेत् रक्तगुल्मप्रशान्तये ॥” ब्रह्म, शंकर,
ताम्र, कौम, मोहंगा, हरिताल अथोत्पल
८ तो. जले मर्दन । र. सा. सं. ।

गुल्मवल्ली । स्त्री । सीमलतायाम् । रा. नि.
व. २ ।

गुल्मशाहूलरसः । पुं । गुले रसः । रसगन्धक-
लौहगुल्म-विहतापिपली-शुद्धीशटीधन्याक-जीर-
कानि प्र. ८ तो. जेपालवौज. ४ तो. सञ्चूर्णं घृतेन
वटी कार्या । मांवा २ र. १. रा. सा. सं. ।

गुल्मिकः । पुं । रक्तकारवीर्ये । वै. निघ. ।

गुल्मिनो । स्त्री । उलुपे । उलू । विस्तृत-
लतायाम् । अम. ।

गुल्मी (इन्) । पुं । कण्टकपालीवृक्षे । प. सु. ।
स्त्री । आमलक्याम् । एलायाम् । मे. । गृध्रनखी-
वृक्षे । गुडकौण्डिनी । श. च. ।

गुल्यः । वि. मधुरे । हे. च. ।

गुवाकः । पुं । The betel-nut tree.
स्नानाम्प्राप्तवृक्षे । गुग्गुली । हिं शुपारि ।
तत्पथ्यायः—घोष्टा, पूगः, क्रसुकः, खपुरः (अ.),
गुवाकः (अ. टी.), कपीतनः (मे.), क्रसुः (भा.),
क्रसुकी (शुद्धर.), पूगवृक्षः, दीर्घपादपः, दृढवल्कलः,

वल्कलः, चिकणः (रा.), पूगी (भा.), अकोटः,
तनुसारः, सुरजनः, गोपदलः, राजतालः, कटा-
फलः, करमटः (वि.) । अस्य फलपथ्यायः—
क्रसुकफलं, पूगं, चिकणी, चिका, चिकणं, शृङ्गाकं,
उद्देशः, पूगफलं (रा.), पूगीफलं (भा.) । गुणाः—
कषायलं शीतलत्वं दीपनत्वं गुरुपाकित्वञ्च । राज. ।
तत्फलगुणाः—पूगं गुरु हिमं रुचं कषायं कफपित्त-
जित् । मोहनं दीपनं रुचं आस्यवेरस्यनाशनम् ॥
आर्द्रं तद्गुल्ममिथ्यदि बह्निदृष्टिद्वरं स्मृतम् ।
खिन्नं दीपयत्येदि दृढमस्य तदुत्तमम् ॥” भा. ।
अस्य मस्तिष्कगुणाः—सादुत्तकषायलं, बलप्राण-
शक्तवर्धकत्वं, मेदमदकारित्वं सूचरीगनाशित्वञ्च ।
राज. । See अकोटः ।

गु(गु)ष्टिः । स्त्री । गान्धारीवृक्षे । वै. निघ. ।

गुह्यः । पुं । चपलघोटके । श. र. । कङ्कुधान्ये ।
वै. निघ. २भ. अतिसा. चि. गोकण्टकादिकषायि ।

गुह्या । स्त्री । सिंहपुच्छीनामष्टप्रिण्याम् । मिश्र-
शुष्की चाकुनिश । रा. नि. व. ४ । नकुलः १२भ. ।
वा. सू. १२ अ. । शालपर्णीनामनुपे । भा. पू.
१भ. ।

गुह्याशयः । पुं । गुह्याशयस्यमात्रे । सिंहव्याघ्र-
वृक्षतत्त्वद्वौष्ट्रचमार्ज्यारगालस्यगोर्वाकप्रवृत्तिषु ।
तन्मांसगुणाः—मधुरं गुरु क्षिप्तं बल्यं वातघ्नसुण-
वीर्यं नेत्रार्थसां हितम् । सु. सू. ४६ अ. । “सिंह-
व्याघ्रवृक्षकचतत्त्वद्वौष्ट्रचमार्ज्यारगालस्यगोर्वाक-
प्रवृत्तिषु । सुगुह्याशयाः ॥” भा. । वनस्पतिके । सप्त-
पर्णवृक्षे । चक्रवाके । वै. निघ. । व्याघ्रे । रा. नि.
व. १६ । वि. गुह्याशयिनि ।

गुहिनम् । स्त्री । वने । श. र. ।

गुहिलम् । स्त्री । धने । उणा. ।

गुहेरः । पुं । लौहकारि । उणा. ।

गुह्यम् । स्त्री, पुं । कमठे । मे. । पाथी । भगे ।
विका. । लिङ्गे । अम. ।

गुह्यदीपकः । पुं । खद्योते । श. च. ।

गुह्यनिथन्दः । पुं । मूत्र । रा. नि. व. १८ ।

गुह्यपतः (पुष्पः) । पुं । अश्वत्थवृक्षे । रा. नि.
व. ११ ।

गुह्यरोगः । पुं । शुकदीवापरनामस्य उपदंशादि-
तयोर्विशतिविधरीगेषु । तत्र उपदंशाः पञ्च ।

सर्पपिकादयः अष्टादश । See शुकदीवः । निदा-
नम्—“स्त्रीव्यायनिवृत्तस्य सहसा भजतीऽथवा ।
दीवाधुषितसङ्कीर्णमलिनानुरजःपथाम् । अन्य-
योनिमनिच्छन्तीमगम्यां नवसृत्तिकां । दूषितं सृष्ट-
तस्तीर्थं रतालेष्वपि नैव वा । विवर्धयिषया तोष्णान्
प्रलेपादीन् प्रयच्छतः । सुष्टिदन्तनखीवीडाविष-
वच्छुक्रपातनैः । वेगनिग्रहदीर्घातिखरस्पर्शविघटनैः ।
दीवा दुष्टा गता गुह्यं तथोविशतिमामयान ।
जनयन्त्युपदंशादीन् ॥” वा. उ. ३३ अ. ।

गुह्यवौजः । पुं, स्त्री । भूदण्डे । शुकवृक्षविशेषः ।
रा. नि. व. ८ । दण्डमात्रे । वै. निघ. ।

गूः । पुं । विष्टायाम् ।

गूढम् । स्त्री । गुह्ये । मे. । चि. संवते । अम. ।

गूढकामी (इन्) । पुं । काके । वै. निघ. ।

गूढगर्भकः । पुं । गर्भजरीगविशेषः । वै. निघ. ।

गूढनौडः । पुं । खड्गरीटपक्षिणि । श. मा. ।

गूढपतः (त्रा) । पुं, स्त्री । अङ्गोलीवृक्षे । कररी-
वृक्षे । रा. नि. व. ८ ।

गूढपथः । पुं । अन्तरात्मनि । हे. च. ।

गूढपात् (दः) । पुं । सर्पे । अम. । श. र. ।
कच्छपे । वै. निघ. ।

गूढपुष्पः (कः) । पुं । वज्रलवले । रा. नि. व. १० ।

गूढफलः । पुं । वदरवृक्षे । रा. ।

गूढफला । स्त्री । गृध्रनख्याम् । गुडकौण्डिनी,
कानिशाकड़ा । वै. निघ. ।

गूढमल्लिका । स्त्री । अङ्गोलीवृक्षे । “अङ्गोली
गूढमल्लिका ।” रा. नि. व. २३ ।

गूढमैथुनः । पुं । काके । विका. ।

गूढवर्चाः । पुं । मेके । विका. ।

गूढवल्किता (स्त्री) । स्त्री । अङ्गोलीवृक्षे । रा.
नि. व. २३ ।

गूढाङ्गः । पुं । कच्छपे । रा. नि. व. १६ । उपस्थे ।
वै. निघ. ।

गूढाङ्घ्रिः । पुं । सर्पे । रा. नि. व. १६ ।

गूथम् । स्त्री । विष्टायाम् । अम. ।

श. च. ।

गूथलक्तः । पुं । पक्षिविशेषः । गुह्यशान्तिक ।
श. च. ।

गूनः । वि. कृतपुरीषीसर्गं । अम. ।

गूवाकः । पुं । गुवाके । श. र. ।

गूषणा । स्त्री । मयूरपिच्छचन्द्रके । श. च. ।

गृध्रनखी (क)म् । स्त्री । रक्तमूलकविशेषः । भांज
शंर । हिं गाजर । मं सेठीमूल । कं चण्डिकेय-
मूलं गि । तत्पथ्यायः—शिखालं, यवनेष्टं,
वत्तुलं, गन्धिमूलं, शिखाकन्दं, कन्दं, भिण्डीर-
मोदकं । गुणाः—कटूष्णं कफघातनं रुच्यं
दीपनं हृद्यं दुर्गन्धगुल्मघ्नञ्च । रा. नि. व. ७ ।
विषदिग्धपथीमोदं । मे. । वा. चि. ४ अ. । (कम्)
हरीतकीमेदि । वा. चि. ६ अ. “यूषं गृध्रनखस्य
वा ।” पुं । Garlic. रसीने । रक्तारसीने । नांज
रञ्जन । हिं लसण । रा. नि. व. ७ । गुणाः—हरीरेव
उष्णकटुपिच्छिलक्षिग्धगुरुस्वादतिबलवृद्धयत्वं मेघा-
स्त्रवणं चक्षुर्भ्रमं प्राणसंस्थानकरत्वं तीक्ष्णत्वं हृदीम-
नीर्णज्वरकुचिशूलविवन्धगुल्माद्विमुचकच्छन्नत्वं अर्घ्यः
कुष्ठवातकुम्भिकाफरोगघ्नत्वञ्च । रा. नि. व. ७ ।
रक्तशिवी । गङ्गायाम् । वै. निघ. ।

गृध्ररः । पुं । गज्जरे । शीकर । वै. निघ. ।

गृध्रीवः (रः) । पुं । महाशृगाले । वडू
भेषांज । हे. च. ।

गृधूः । पुं । अपाने । उणा. ।

गृध्रः । पुं । पक्षिविशेषः । अङ्गुनि, श्विनी ।
रा. नि. व. १६ । प्रसङ्गवर्गीयः काकसमगुणश्च ।
सु. सू. ४६ अ. । चि. लोमयुक्ते । विका. ।

गृध्रनखी । स्त्री । कण्टकपालीवृक्षे । गुड-
कौण्डिनी, केलेकड़ा । तं गेह्मरुचिदु । र. मा. ।
कोलिहले । कुमगोष्ठ । विका. । वै. निघ. २भ.
वा. व्या. चि. महाराजादी । नखीनामगन्धद्रव्यं ।
वै. निघ. ।

गृध्रनखोदयम् । स्त्री । श्वेतलोहितपुष्पमेदात्
अहिंसाहये, कालीयकहये । श्वेत वृद्ध केले-
कड़ा, गुडकौण्डिनी । “हे गृध्रनखी राज्ञा च ।”
सि. यो. च. द. वा. व्या. वाजिगन्धादिकषायि ।
वदरीहये, वदरी वनवदरी चिति । विका. ।
वै. निघ. २भ. ज्व. चि. दशमूलादिकषायि ।

गृध्रपत्रा । स्त्री । धूमपत्रा-नामरुखचुपे । रा.
नि. व. ५ ।

गृध्रपुरीषः। पुं। गृध्रपक्षिविष्टायाम्। गुणाः—त्रणदारणत्वम्। सु. सू. ३६ अ.।

गृध्रमलः। पुं। गृध्रपक्षिविष्टायाम्। चक्र.।

गृध्रसौ। स्त्री। Rheumatism, affecting the loins. वातरोगविशेषः। चोत्रशैवातं। तल्लक्षणम्—“स्फिक्पूर्वा कटिपृष्ठोरु-जानुजङ्घापदं क्रमात्। गृध्रसौ स्तम्भरुतोदेः गृह्णाति स्यन्दते सुहः। वाताहातकफातन्द्रागौरवारीचका-न्विता॥” मा. नि.। वाताहातकफाभ्यां सा विज्ञेया द्विविधा पुनः। वातजायां भवेत्तोदी-देहस्यातीव वक्रता। जानुजङ्घीरुसन्धीनां स्फुरणं स्तम्भता भ्रमं। वातश्लेष्मिन्वायास्तु गौरवं वज्रि-वर्धनं। तन्द्रा मुखप्रसेकश्च भक्तवेषस्तथैव च॥” भा.। “पाणिप्रत्यङ्गुलीनान्तु कण्डरा यानिला-दिता। सकृद्भीः क्षेपं निगृह्णीयात् गृध्रसौति हि सा मृता॥” सु. नि. १ अ.। गृध्रस्यान्तु नरं सम्यक्प्रेक्ष्य वमनेन वा। ज्ञात्वा निरामं दीप्ताग्निं वस्त्रिभिः समुपाचरेत्॥

गृध्राकारः। पुं। भाषपक्षिणि। वै. निघ.।

गृध्राणौ। स्त्री। धूमपचानामनुद्वेगौ। रा. नि. व. ५।

गृष्टिः (ष्टिका)। स्त्री। वाराही-नामक-महा-कन्दशाके। गुणत्रि. आनु. रा. नि. व. ७। शूक्यां। सु. चि. २६। १७ अ.। सङ्गतप्रसूतायां गवि। हे. च.। गाक्षारीहचे। रा. नि. व. ८। वराहकान्तायाम्। अम.। शूकभूकपाण्डे। वै. निघ.। वदरहचे। मे.।

गृष्टिचौरम्। स्त्री। सङ्गतप्रसवादुग्धे। भा. म. ३ भ.।

गृहम्। स्त्री। निकेतने। यज्ञ.।

गृहकच्छपः। पुं। पेषणशिलायाम्। श. र.।

गृहकन्या। स्त्री। कुमाय्याम्। श्रुतकूमात्री। रा. नि. व. ५।

गृहकपोतः (कः)। पुं। पारावते। पौश्ररा। त्रिका.। See कपोतः।

गृहकर्ता। पुं। धूसरवर्णस्तिसूक्ष्मचटके। वावूहे। रा. नि. व. १८। तत्पथ्यायः—धान्यभक्षणः, चमः, भीरुः, कपिहिंसः। कण्ठप्रियः। रा.।

गृहकारी (इन्)। पुं। कौटविरुषे। कूमीरा। पौका।

गृहकुक्कुटः। पुं। कपोतपक्षिणि। सार.।

गृहकुलिङ्गः। पुं। गृहचटके।

गृहकूलकः। पुं। चिचिण्डायाम्। छिच्छि। भा. पू. १ भ.।

गृहगोधा (धिका)। स्त्री। ज्येष्ठ्याम्। टिक्टिकि। हिं क्षिपकली, विषखापरा। र. मा.। तत्पथ्यायः—श्ली, मूषली, विशम्बरा, ज्येष्ठो, कुडमत्स्यः, पल्लिका, गृहगोधिका (रा.), गृह-गोलिका, माणिक्या, भित्तिका, गृहोलिका (हे.), गृहालिका (हा.)। तद्विषयलक्षणम्—“विदाहं श्रयधुं तोदं खेदश्च गृहगोधिका...जनयेत्।” मा. नि.। (लिका) इति हे. च.।

गृहचटकः। पुं। गृहपालितचटके। श्रीमा। छि। गुणाः—“गृहस्य चटकी वृथः बलशुक्र-विवर्धनः। सर्वदोषहरश्चापि दीपनी मांसवर्धनः॥” अति. २१ अ.। “रक्तपित्तहरी वेद्यकुलिङ्गस्त्वति-शुक्लः।” सु. सू. ४६ अ.।

गृहचूलिमृत्। स्त्री। चुल्लीमृत्तिकायाम्। उन्नमनरागाणि। चि. क्र. क.।

गृहस्थौ। स्त्री। पलाण्डौ। वै. निघ.। काञ्जिके। त्रिका.।

गृहतटो। स्त्री। गृहवैधिकायाम्। हा.। वावूशी।

गृहद्रुमः। पुं। मेषशृङ्गीनामवृक्षे। प. सु.। शाकवृक्षे। शेषुन गौष्ट.। रा. नि. व. ८। स्त्री (मा)। मेदुशृङ्गायाम्। र.।

गृहधूमः। पुं। आगारधूमे। ब्रूण। सा. कौ.। यद्वणी. चि.।

गृहधूमायतैलम्। स्त्री। नासारोगे तैलम्। “गृहधूमकणादारुचारनताहसैन्धवैः। सिद्धं शिखरि-वीजैश्च तैलं नासाशंसां हितम्॥” त्रिगुणैतल १ भ.। ब्रूण, पिप्पल, दाक्षश्रिङ्गा, यवकांर, करञ्जवीज, सैन्धव, बांशुनशृङ्गीवीज एतेष्वेक २ तो. ४ मा. ७ र.। सा. कौ.। अन्यत् उप-दंशचते—गृहधूमनिशाकिट्टैरेकद्विवंशकैः क्रमात् ...। ब्रूण १ प. २ तो. ५ मा. ७ र. हरिद्रा २ प. ५ तो. २ मा. ७ र. शृङ्गावीज ७ प. १ तो. १ मा. ७ र. तैल ४ भ. जल चतुर्गुणं। रच. र.। आगारधूमायतैलं।

गृहनाशनः। पुं। कपोते। रा. नि. व. १८।

गृहनौडः। पुं। चटकपक्षिणि। हारा.।

गृहपालः। पुं। कुकुरे।

गृहपुतिका। स्त्री। गोधापदीलतायाम्। के.। गौशालेन गता।

गृहपुतिका। स्त्री। घृतकुमाय्याम्। भेष.। कुष्ठ. चि. कन्दपंसा. तैले। वायमाणायायाम्। गौशालेन। सा. कौ.।

गृहबलिप्रियः। पुं। चटके। काके। वै. निघ.।

गृहबलिभुक्। पुं। वके। श. र.।

गृहमणिः। पुं। प्रदीपे। त्रिका.।

गृहमाचिका। स्त्री। चर्मचय्याम्। टां-छिकि। त्रिका.।

गृहमृगः। पुं। कुकुरे। हे. च.।

गृहवारिका। स्त्री। काञ्जिके। के.।

गृहशायी (इन्)। पुं। पारावते। पौश्ररा। वै. निघ.।

गृहस्थूणम्। स्त्री। गृहस्तम्भे। अ.।

गृहापिका। स्त्री। गृहगोधायाम्।

गृहाब्जु (म्ब)। स्त्री। काञ्जिके। त्रिका.। च. द. गर्भं चि.।

गृहा(हो)लिका। स्त्री। ज्येष्ठ्याम्। हारा.। हे. च.।

गृहाशया। स्त्री। ताम्बूलिलतायाम्। श. च.। पूगोवृक्षे। वै. निघ.।

गृहाशो (न्)। पुं। सप्तपर्णवृक्षे।

गृहाशमा। पुं। पेषणशिलायाम्। शिल.। श. र.।

गृहिणौ। स्त्री। काञ्जिके। त्रिका.। भाय्या-याम्। हे. च.।

गृह्यम्। स्त्री। गुदे। मे.।

गृह्यकः। पुं। गृहासक्तमृगादौ। अम.।

गृह्युः (कः)। पुं। कन्दुके। ज.।

गृयप्रियः। पुं। सुहृदपुष्पवृक्षे। शृङ्गावीज गौष्ट.। रा. नि. व. १०।

गृहधूमः। पुं। गृहधूमे। ब्रूण। च. द.।

गृहपक्षी। पुं। पारावते। वै. निघ.।

गैरिक(रिय)म्। स्त्री। सुवर्णे। रा. नि. व. १३। वै. निघ. द्विका. चि.। शिलाजतुनि। गिरि-मृत्तिकायाम्। गैरिमाणि। हिं गेरु, सुवर्णगेरु। तत्पथ्यायः—रक्तधातुः, गिरिधातुः, गवेषुकां, धातुः, सुरङ्गधातुः, गिरिम्बुध्रं (रा.), वनालतां, गवेषुकां, प्रत्यश्म, गिरिमृत् (नि), लोहितमृत्तिका, गिरिजम्। तच्च गैरिकस्वर्णगैरिकमेदेन द्विविधम्। तयोः गैरिकं स्वर्णगैरिकात् रक्ततरम्। तस्य पथ्यायः—सुवर्णगैरिकं (र), स्वर्णधातुः, शिला-धातुः, सुरङ्गकः, सन्ध्याभ, बभ्रुधातुः। गुणाः—“गैरिकद्वितयं क्षिग्धं मधुरं तुषरं हिमं। चक्षुष्यं दाहपित्तास्रकफहृक्काविषापहम्॥” भा. पू. १ भ.। निश्मलं क्षिग्धं नेचतेजस्करम्। राज.। शोधनं शूलशोधनवत्। भा. ४ भ. पादस्कीट, चि. मधु-सिक्थकगैरिकचत...।

गैरिकाक्षः। पुं। जलमधूकवृक्षे। रा. नि. व. ११।

गैरो। स्त्री। लाङ्गलिकवृक्षे। विषणाञ्जलि। र. मा.।

गैरियम्। स्त्री। शिलाजतुनि। अ.। गैरिके। भा.।

गोः। पुं। स्वर्णं। सूर्यरश्मी। वज्र.। चन्द्रे। सूर्य.। चक्षुभौषधे। स्त्री। शोभायाम्। चक्षुषि। प्रथिव्याम्। के.।

गोकण्टः (कः)। पुं। चन्द्रगोक्षरचुपे। रा. नि. व. ४। च. द. वा. व्या. माषतैले। विकण्टक-वृक्षे। रा. नि. व. ११।

गोकण्टो। स्त्री। गोपवीण्यायाम्। वै. निघ.।

गोकर्णः। पुं। अश्वगन्धायाम्। मद. व. १। अश्वतरे। मे.। कूलचरमृगमेदे। अम.। गुणाः—गोकर्णमांसं मधुरं क्षिग्धं मृदु कफघ्नं विपाके मधुरं रक्तपित्तघ्नम्। सु. सू. ४६ अ.। सर्पविशेषे। मे.। अनामिकायुक्त-मुष्टिपरिमाणे।

गोकर्णा। स्त्री। अश्वगन्धायाम्। वै. निघ.।

गोकर्णिका (र्णी)। स्त्री। वाजिवलामेदे। ज. द. ७ अ.। सूक्ष्मायाम्। रा. नि. व. ३। दृणविशेषे। कान् अपराजितादिशेषः। गुणाः—कट्टी शीता तिक्ता वृद्धिदा चक्षुष्या तुवरा सरा विषघ्नी विदोषघ्नी शिरःशूलघ्नी आम-पित्तरीग-शोध-कमि-कफघ्न-कफ-यक्ष्मोद्घा-सर्पविषहरी च। वै. निघ.।

गोकिरा(रो)टिका (टो)। स्त्री। सारिकायाम्। शानिक शी। हे. च.। रा. नि. व. १८।

गोकि(की)लः। पुं। लुपले। हली। हारा।

गोकुलिकः। स्त्री। काणे। कां। वै. निघ.।

गोक्ततम्। स्त्री। गोमये। श. च.।

गोखरौ (खुरः)। पुं। गोखरुपे। श. र.। स्त्री। गोशफे। श. च.।

गोगृष्टिः। स्त्री। सकृत्प्रसूतायाम् गवि। के.।

गोग्रन्थिः। पुं। गोजिह्विकौषधी मे. करीये, शुक्लगीमये। तिका.।

गोघृतम्। स्त्री। गव्यघृते। गौ०श्रा. शि.। गुणाः—विपाके सधुरं शीतलं घात-पित्त-विषघ्नं चक्षुष्यं बल्यं शोषकं। सु. सू. ४ अ.। See गव्यघृतम्। वर्षीपले। तिका.।

गोचन्दना। स्त्री। गोवृषणवद्धीभाने द्विधाकृतिसविप्रजलायुक्ताभेदे। जौंक। सु. सू. १९ अ.। सु. चि. २८ अ.।

गोचरविभ्रमः। पुं। रूपस्यायथायदृश्ये। भा. म. ४ अ. नेचरी. चि.।

गोचर्म। स्त्री। गोलेचि.।

गोचर्मकण्टकः। पुं। पर्यटके। वै. निघ.।

गोचण्डाली। स्त्री। खनामख्यात-वृक्षविशेषे।

गोच्छगलः। पुं, स्त्री। गोमये। वै. निघ.।

गोच्छालः। पुं। अलम्बुषत्तुपे। कूक्षिम. गौ. र. मा.।

गोच्छाला। स्त्री। गोरक्षमुखायाम्। वै. निघ.।

गोजलम्। स्त्री। गोमूत्रे। रा. नि. व. १५।

गोज्ञा। स्त्री। गोलोमिकायाम्। रा. नि. व. ५। भा. म. २ अ. सू. घा. चि.।

गोजागरिकः। पुं। कण्टकारीचुपे। मे.।

गोजापणी। स्त्री। दुग्धफेनौवृक्षे। श्रुतिश्रा. रा. नि. व. ५।

गोजिः (जौ) (जिका)। स्त्री। गोजिह्वालतायाम्। सु. चि. १८२२ अ.। भा.। शास्त्रीटवृक्षे। सुशु.।

गोजिकाणः। पुं। मध्यमाय। See अश्वः।

गोजिह्वा। स्त्री। Elephantopus scaber. खनामख्यातपर्वशाकचुपे। दांड़ि शीक। हिं पाथरी, गोभी, दांडीशाक, गोजियांलता। तें येदुनालुकचेदु, भरिलिकचेदु। तत्पर्यायः—दायिका (अ), दयिका (भ.), कुरसा (श.), दायिपविका (र.), दयि, गोजिह्विका (शब्दर.), खरपत्री, वातोन्म, अधोमुखा, अनड्डूजिह्वा, अधःपुण्यो। च. द. “गोजिह्वा बालमूलकम्।” गुणाः—लघुः कुष्ठमेहसकृच्छ्रज्वरघ्नी। भा. पू. १ अ. शा. व.। कटुका तोत्रा शीतला पित्तघ्नी व्रणरोपणी। सर्वदन्तविषापहा च। रा. नि. व. ४। “गोजिह्वा वातला शीता याद्विणी कफ-पित्तनुत्। हृद्या प्रमेहकासास्रवणज्वरहरी लघुः। कोमला तुवरा तिका स्वादुपाकरसा स्मृता॥” सु. गुन्दायाम्। गौड़गौड़। देवधात्रे। देधान। र. मा.।

गोजिह्विका। स्त्री। गोजिह्वायाम्। श. र.। जिह्वारूपकायप्रत्यङ्गविशेषे। च. शा. ७ अ.।

गोडं। पुं। नाभौ संवृद्धमासगुडके। गौड़। मे.।

गोडस्त्री। स्त्री। भलातकबीजे। वै. निघ.।

गोडवास्तुकः। पुं। वास्तुकशाकविशेषे। वै. निघ.।

गोडुम्बः। पुं। कालिञ्जलतायाम्। उन्नय-गौ. मे.।

गोडुम्बा (म्बिका)। स्त्री। (Cucumis madraspatanus. Cucumis melo.) फलशाकलताविशेषे। गौश्रुक, राज्ञगौश्रुक। र. मा.। तत्पर्यायः—विवा, गवाची (अ.), गोडुम्बिका (र.), विशाला, वृषवृक्षभा। द्रव्याभि.।

गोणमञ्जरी। स्त्री। मनःशिलायाम्। के.।

गोणा। स्त्री। मनःशिलायाम्। रा. नि. व. १९।

गोणी। स्त्री। द्रोणीपरिमाणे। प. प्र.। छिन्न-वस्त्रे। हे.। धान्यादिवहनाधारविशेषे। सुश्रु. व. ७, श्रु. ८।

गोण्डः। पुं। गोडं। गौड़। अम.।

गोतीर्थकः (च्छेदः)। पुं। गोथीन्याकार-च्छेदने। सु. चि. ८ अ.। काव्यगतगोमूत्रिका-कारच्छेदे। वा. उ. २८ अ.। “पाशोदागत-प्रक्षेप केदी गोतीर्थको मतः।” भा. म. भगन्दरे।

गोतेलम्। स्त्री। गोवसायां। भेष. छुदरी. चि.।

गोत्रम्। स्त्री। कुले। गव्ये। तिका.। शरीरे। छत्रे। वै. निघ.।

गोत्रद्रुमः (पुष्पः, कः)(विटपो)(वृक्षः)। पुं। धत्वनवृक्षे। भा.। वै. निघ.।

गोत्रधृत्। पुं। पर्वते। रा. नि. व. २।

गोत्रवृक्षः। पुं। गोत्रद्रुमे। हे.।

गोत्रेष्टम्। स्त्री। शीषके।

गोदः। पुं। मस्तकलं हे, मस्तिके। हे. च.।

गोदधि। स्त्री। गव्यदधनि। See गव्यदधि।

गोदन्तम्। स्त्री, पुं। हरिताले। रा. नि. व. १३। तन्नामकहरितालविशेषे। गौदन्त हरिताल। भेष. ज्व. चि. कालाग्रिभे. रसे।

गोदन्ता। स्त्री। दाहमोचभेदे। दांशूज। प. सु.। तन्नामकहरिताले। भेष. ज्वीह. चि. शब्दद्रावके।

गोदाशरो। स्त्री। विष्वस्य दक्षिणप्रसिद्धभार-तोयनयाम्। तत्पर्यायः—गोदा, तपनी (हे.), गौतमसम्भवा, ब्राह्माद्रिजाता, गौतमी। तज्जल-गुणाः—पित्तरीगहरं रक्तदोषहरं वातहरं पथ्यम् अतिदीपनं पापघ्नं कुष्ठादिदुष्टरीगघ्नं दृष्ट्याहरञ्च। रा. नि. व. १४।

गोदुग्धम्। स्त्री। गोक्षीरे। गौश्रु. तत्-प्रशस्ता—“निर्दूषाबालवत्सायाः पयो दीषल-मोरितं। वस्त्रेकवर्षयोः शस्तं धवलौकण्यधीरपि। इत्यादा माषपण्यांदा जडैश्चैव च या भवेत्। तासां गवां हितक्षीरम्।” राज. १ प.। गुणाः—पथ्यं अतिरुच्यं स्वादु क्षिणं वातपित्तरीगघ्नं कान्तिकरं प्रज्ञाजनकं बुद्धिमैधाङ्गपुष्टिदं वीर्य-वर्धकञ्च। रा. नि. व. १५। “गव्यं पवित्रञ्च रसायनञ्च पथ्यञ्च हृद्यं बलपुष्टिदं स्यात्। आयुः-प्रदं रक्तविकारपित्तविदोषहृद्गीमविषापहं स्यात्॥” अत्रि. ८ अ.। गोदुग्धग्रहणकालनिर्णयः—“गव्यं प्रलूषसि क्षीरं गुरु विटम्भि दुर्जरं। तस्मादभ्यु-दिते सूर्ये यामं यामाह्नमव वा। समुत्तार्य ततो याञ्च तत्पथ्यं दीपनं लघु॥” राज. १ प.।

गोदुग्धदा। स्त्री। चणिकारवृक्षे। रा. नि. व. ८।

गोदुग्धा। स्त्री। गोडुम्बायाम्। राज्ञगौश्रुक। इन्द्रवारुणीलतायाम्। चिर्मटिकायाम्। वै. निघ.।

गोद्वः। पुं। गोमूत्रे। रा. नि. व. १५।

गोधजः। पुं। गोधायाम्। वै. निघ.।

गोधनः। पुं। खूलायवाणे। हरिव.।

गोधना। स्त्री। ऋद्धौषधौ। वै. निघ.।

गोधा। स्त्री। खनामख्यातजन्तुविशेषे। गौ-जां। हिं गोही। तत्पर्यायः—गोधिः, निहिका, गोधिका (अ.), दाहमुखाह्वा। सा द्विधा नलजन्तुलजमेदात्। अस्या मांसगुणाः—वातकासश्वासनाशिलम्। रा. नि. व. १७। पाक-मधुरत्वं कषायत्वं कटुत्वं पित्तघ्नत्वं रक्तशुक्ल-करत्वञ्च। राज. १ प.। “रक्तपित्तहरा वृष्या निग्धा मधुरशीतला। श्वासकासहरा प्रोक्ता गोधा चाशीहिता तथा॥” अत्रि. २० अ.। च. सु. २ अ.। वटपत्रीपाषाणभेदे। वै. निघ.। मनः-शिलायाम्। भा.।

गोधाकारा। स्त्री। काष्ठगोधा-नामीषधि-विशेषे। मे.।

गोधाख्यः। पुं। गोधासर्पे। गोधासदृश-सर्प-भेदे। चर.।

गोधाङ्गिः। स्त्री। गोधापयाम्। भ.।

गोधापदिका (दो)। स्त्री। (Vitis pedate. Syn. Cissus pedatus.) हंसपदयाम्। गौश्रांले लता। तें हंसपादिकेदु। तत्पर्यायः—सुवह्वा (अ.), हंसपदी, गोधाङ्गिः, विफला (भ.), विपदी, सधुसवा, हंसपादी (र.), गोधापदिका (शब्दर.), विदला, हंसवती, (ज.), चितपदा (शब्दमा.), कौटमाता (भा.), हंस-पादिका, हंसाङ्गिः, रक्तपादी, विपदा, घृतमण्ड-लिका, विश्वयन्त्रिः, विपदिका, विपादी, कौट-मारी, कर्षाटी, ताम्रपादी, विक्रान्ता, ब्रह्मादनी, पदाङ्गी, शीताङ्गी, सूतपादिका, सञ्चारिणी, पदिका, प्रह्लादी, कौटपादिका, धार्तराष्ट्रपदी, गोधापदिका। गुणाः—कटुरुणा विषघ्नी भूतघ्नी भान्तिघ्नी अपस्मारहरी रसायनी च। रा. नि. व. ५। र. चि. वृक्ष. पानौषधमक्तगुडायाम्। “हंसपादी गुरुः शीता हन्ति रक्तविषत्रयान्। विसर्पदाहघातौ-सारलूताभूताग्निरौहिणीः॥” भा.। ताल-मूल्यायाम्। रा. नि. व. ७। रक्तलज्जालुकायाम्। वै. निघ.।

गोधामांसम् । स्त्री । गोधाया मांसं । (गो-मांसेन गोशं । See गोधा ।

गोधावती । स्त्री । वटपचीनामपाषाणभेद-विशेषः । वै. निघ. । गोधापद्याम् । गोशांते । च. द. ।

गोधावल्ली । स्त्री । हंसपदीलतायाम् । प. सु. ।

गोधासुतः । पुं । गोधेरकी । अयं चतुष्पात् । वा. उ. ३६ अ. ।

गोधास्कन्दः (स्यः) । पुं । अरिमेदहृत् । विट्थलिर । रा. नि. व. ८ ।

गोधिः । पुं । ललाटे । रा. नि. व. १८ । गोधा-याम् । श. र. ।

गोधिका । स्त्री । गोधायाम् । अम. ।

गोधिकात्मजः (सुतः) । पुं । गोधाशिशु-वदाकारकोटरस्थलगीधायाम् । सा. सु. ।

गोधिकासूदनः । पुं । गोधेरकी । जलगोधा । वै. निघ. ।

गोधिनौ । स्त्री । चविकानामवहत्याम् । रा. नि. व. ४ ।

गोधु(धूमः) । पुं । (Triticum vulgare.) Common wheat, खनामख्यातशूकधान्यं ।

गंय । हिं गे'ङ् । तं गोधुमतु । तत्पर्यायः,—सुमनः (अ.), गोधूमः (श.) बहुदुग्धः, अपूपः, क्लृच्छभीजनः निस्तुषचौरः, रसालः, सुमनाः । स त्रिधा—महागोधूम - मधुली - निःशूकभेदेन । “महागोधूम इत्याख्यः पश्चाद् शास्त्रमागतः । मधुली तु ततः किञ्चिदल्पं सा मध्यदेशजा । निःशूकी दीर्घगोधूमः क्वचिन्नन्दीमुखामिधः ॥” मधुली शीतला क्षिग्धा पित्तघ्नी मधुरा लघुः । शुक्राला वृद्धणी पथ्या तद्वन्नन्दीमुखः स्मृतः ॥” भा. पू. १ भ. धान्यव. । गुणाः—वृष्यः शीतो गुरुः क्षिग्धः जीवनः वातपित्तघ्नः सन्धानकारी मधुरः स्थैर्यं कृत् सरसः । वा. सू. । मधुरी गुरु-विष्टभी वृष्यो बल्योऽथ वृद्धणः । ईषत्कषायमधुरी गोधूमः स्वादु-शीतलः । जीवनी वृद्धणी वृष्यः क्षिग्धस्थैर्यकारी गुरुः ॥ च. सू. २७ अ. । पित्तदाहकृत् स्नेहाम-जनकः रुचिकरश्च । रा. नि. व. १६ । तत्काञ्चिक-गुणाः—“सन्दीपनं शूलहरं रुचिप्रदं गोधूमजातं कथितं कषायं । सन्दीपणं स्याज्जरणं कफघ्नं समीरदीपं हरते ततोऽपि । पीतं जरयते चामं

वाह्यदाहश्रमापहं । स्याच्च तत् कुष्ठकण्डूघ्नं तैलयुक्तं समीरजित् ॥” अति. ११ अ. ।

गोधूमकः । पुं । राजिमसर्पविशेषः । सु. कल्प. ४ अ. । See सर्पः ।

गोधूमचूर्णम् । स्त्री । चूर्णीकृतगोधूमे । भग्ना । गोधूमगुणम् ।

गोधूमजः । पुं । तवचौरः । वै. निघ. ।

गोधूमफलम् । स्त्री । गोधूमं । वै. निघ. ।

गोधूममण्डः । पुं, स्त्री । गोधूमकृतमण्डः । गन्धमृगं । गुणाः—“तद्वन्नन्दीमुखसम्भूतं मधुरं पित्तवारणम् ॥” अति. १२ अ. ।

गोधूमसम्भवम् । स्त्री । सौवौरकाञ्चिके । रा. नि. व. १५ ।

गोधूमसारः । पुं । गोधूममध्यस्थ-सारभागे । गन्धमृगं । तन्निष्काशनविधिर्यथा—“निस्तुष-गोधूमसुदूखले कण्डयित्वा षोडशांशजलेन तं भाजने रात्रौ स्थापयेत्, प्रभाते उपरिस्थं जलं क्रमेण त्यक्त्वा, नोचस्थं सारं रौद्रेण शोषयेत् । पाकराजः ।

गोधूमसौवौरम् । स्त्री । गोधूमजातकाञ्चिके । वै. निघ. ।

गोधूमचौरिका । स्त्री । गोधूमपायसी । कुञ्जिर गोशं । गुणाः—“गोधूमपायसी बल्यः कफभेदकरी गुरुः । शीतलः पित्तशमनो वात-कृच्छुक्रवर्धनः ॥” वैद्यकम् ।

गोधूममाद्यष्टतम् । स्त्री । रसायनाधिकारे । घृतं ४ श. दुग्धं १६ श. काथार्थं—गोधूमः १०० प. वारि ३२ श. शे. ८ श. । कल्पाय—गोधूमः सुखाफलं (अभावे तालमसकं) माषकलायः द्राक्षा परुषफलं काकीली चौरकाकीली जीवन्ती शत-मूली अथगन्धा पिण्डीखर्जूरं मधुकफलं (मडुल) चिकटु शर्करा भज्जातकं (अभावे रक्तचन्दनं) आत्मशुभाफलं मूलं वा (आर्णाकूली) एषां प्रति १॥० तो. ४॥० र. । प्रलेपद्रव्यं—गुडलक् एला पिप्पली धान्यकं कर्पूरं नागकेशरं एषां प्रति १०॥१० तो. शर्करा ८ प. मधु ८ प. इल्लकाञ्चन आलोडयेत् । मात्रा १—२ प. च. द. ।

गोधूमिका (मी) । स्त्री । गीलीमिकायाम् । रा. नि. व. ५ ।

गोधूलिः (लो) । स्त्री । सूर्यास्तवेलायाम् ।

गोधेरकः । पुं । गोधेरकी । वै. च. । सर्पो गोधेरकी नाम गोधाखाः स्याच्चतुष्पदः । कणसर्पेण तुल्यः स्यान्नाना सुर्मिश्रजातयः ॥ चर. ।

गोनन्दी । स्त्री । सारसपक्षिणि । हारा ।

गोनर्हम् । स्त्री । कैवर्त्तमुस्तके । मे. । परिपेक्ष-तणे । रा. नि. व. ८ । पुं । तन्नामकपक्षिणि । मे. । च. सू. २७ अ. ।

गोनाडीचः । पुं । चक्षुःशक्रे ।

गोनाथः । पुं । वृषे । रा. ।

गोन(ना)सः । पुं, स्त्री । वैक्रान्तमणौ । रा. नि. व. १३ । तन्नामकसर्पे । मण्डलोवोड्डे । वोड्डा मांषं, मण्डलौ वोड्डा । विक्रमादित्यः । तत्पर्यायः,—तिनित्सः (अ.), गोनासः, चीनसः (हे), मण्डलोवोड्डः (के), वोड्डः (शब्दरः) । मण्डलिसर्पे । गोशूत्रा मांषं । इति केचित् ।

गोनसी । स्त्री । महौषधिविशेषः । तदाकृति-लक्षणं यथा,—द्विपरिणनीं मूलभवामरुणां कण मण्डलां । हरजिमातां जानीयात् गोनसीं गोनसा कृतिम् । सा तु अश्वत्था समे देशे बहुलं दृश्यते । सुशु. । See औषधिः ।

गोनिश्चन्दः (नोरं) । पुं, स्त्री । गोधूमे । रा. नि. व. १५ ।

गोपः (कः) । पुं । वणिग्द्रव्यभेदे, रक्तवोले । अम. । शारिवायाम् । वै. निघ. । सारजवर्गीयौषधे नरसारः निशोदन । श. र. । चि. । उपकारके । श. च. ।

गोपकन्या । स्त्री । काष्ठसारिवायाम् । रा. नि. व. १२ । अतसारिवायाम् । भा. पू. १ भ. । वा. उ. ३७ अ. । चि. २ अ. ।

गोपकर्कटिका । स्त्री । गोपालकर्कटिलता-याम् । कुण्डूक, मांशकौकुड । रा. नि. व. ३ ।

गोपकोलिः । पुं । कर्कशौ । भोगां कुल । “गोपकोलि गोणघण्टा वदरं वदरीत्यपि ।” द्रव्याभि. ।

गोपघण्टा । स्त्री । गोपघोण्यायाम् । वै. निघ. ।

गोपघातौ । स्त्री । विकङ्कतवृक्षे । हस्तिकोलि-नाम वदरीविशेषः । रा. ।

गोपघोण्या (ण्टिका) । स्त्री । विकङ्कतवृक्षे ।

वैहेछी गोष्ट । रा. नि. व. २ । कर्कोल्याम् । भोगां कुल । भोगां कुली । श. र. सु. सु. ३८ अ. । पूगभेदे । सु. चि. ८ अ. ।

गोपतिः । पुं । ऋषभकौषधी । रा. नि. व. ५ । वृषे । मे. ।

गोपदलः । पुं । गुवाकवृक्षे । तिका ।

गोपनम् । स्त्री । तेजपत्रे । यथिपर्णे । वै. निघ. ।

गोपपत्नी । स्त्री । शारिवायाम् ।

गोपबधूः । स्त्री । शारिवायाम्, कणशारिवा-याम् । भा. पू. १ भ. ।

गोपभद्रम् । स्त्री । शालूके । श. च. ।

गोपभद्रा (द्रिका) । स्त्री । गाभारीवृक्षे । गोमात्र गोष्ट । प. सु. ।

गोपयः (स्) । स्त्री । गोदुग्धे ।

गोपरसः । पुं । वीले । निशोदन । श. र. ।

गोपवह्निः (स्त्री) । स्त्री । मूल्यायाम् । अन-लायाम् । अनलुग्न । प. सु. । श्यामालतायाम् । रा. नि. व. ११ ।

गोपसुता । स्त्री । सारिवायाम् । वा. सू. १५ अ. ।

गोपा (पौ) । स्त्री । श्यामालतायाम् । भेष. कुठ. चि. महाभज्जातगुडं । अनलायाम् । प. सु. । काष्ठशारिवायाम् । रा. नि. व. १२ ।

गोपाङ्गना । स्त्री । अतसारिवायाम् ।

गोपानौयम् । स्त्री । गोमूत्रे । वै. निघ. ।

गोपालकर्कटिका (टी) । स्त्री । खनाम-ख्यातारण्यकर्कटीलतायां । कुण्डूककी, कुण्डू । हिं गोबभा, गोपालकाङ्की । तत्पर्यायः,—वन्धा, गोपकर्कटिका, कुट्टेव्वाकः, कुट्टफला, गोपाली, कुट्टचिभिटा । गुणाः—शीतला मधुरा पित्तघ्नी मूयकृच्छ्राशरीमेहदाहशोषघ्नी च । रा. नि. व. ३ ।

गोपालप(पु)त्रिका । स्त्री । चिभिंटायाम् । “गोपालपत्रिकामूलम् ।” वै. निघ. २ भ. विषम-ज्व. चि. ।

गोपालका । स्त्री । इन्द्रगोपकीटभेदे । हि. च. । शारिवायाम् ।

गोपालौ । स्त्री । गोरीचीनाममहाक्षुपे । गोशूत्र-

छाकुल। रा. नि. व. ५। गोपालकर्मटीलता-
याम्। रा. नि. व. ३।
गोपिका। स्त्री। कृष्णकारिकायाम्। वै. निघ.।
गोपित्तम्। स्त्री। गोरीचनायाम्। प. सु.।
गोपित्तजा। स्त्री। गोरीचनायाम्। वै. निघ.।
गोपिनौ। स्त्री। श्यामानतायाम्। श. त्र.।
गोपौचन्दनम्। स्त्री। सौराष्ट्रसत्तिकायाम्।
शुभसत्तिकायाम्। वै. निघ.।
गोपौजलः। पुं। गुल्माधिकारे रसः। “जैपा-
लाष्टी द्विको गन्धः शुण्ठीमरिचचिचकं। एकः
रसः ससौभाग्यः गोरीजल इति स्मृतः॥” र. सा. सं.।
गोपौभद्रा। स्त्री। शारिकायाम्।
गोपौवत्तभः। पुं। प्रबाले। पंजा। प. सु.।
गोपुच्छः। पुं। वानरविशेषः। गवां लाङ्गुले।
वै. निघ.। हारभेदे।
गोपुटः। पुं। क्षुद्रमुखायाम्। वै. निघ.।
गोपुटा (टी)। स्त्री। स्थूललायाम्। दण्ड-
एणां। रा. नि. व. ६।
गोपुरम्। स्त्री। कौवर्गमुखायाम्। मे.।
गोपुरकः। पुं। कुन्दुरी। कुम्भकृत्पाणे।
रा. नि. व. १२।
गोपुरीषम्। स्त्री। गोमये। रा. नि. व. १५।
गोपुष्टम्। स्त्री। पक्षिपेक्षणे। रा. नि. व. ८।
गोप्रियम्। स्त्री। पलाशे। पौष्पांशु थङ्ग।
वै. निघ.। पुं। द्वे।
गोप्रेरकः। पुं। पक्षिविशेषः। काष्ठवट इति
महाराष्ट्रे। वै. निघ.।
गोफणा। स्त्री। यक्षभेदे, फिडा इति लोके,
यथा पाषाणगुडिका दूरे चिह्नन्ते। तदाकारे
चिबुकनासीठादिगत-व्रणवन्धनविशेषः। सु. सू.
१८ अ.। चि. २ अ.। वा. चि. ६ अ.। “पाषाण-
गुडिकोत्प्रेरकाणि गोफणां विदुः॥” इति।
गोवन्धना (नो)। स्त्री। गोवन्धनायाम्, पीतपुष्प-
द्रव्योन्धनायाम्। डान्कूनी। र. मा.।
गोवन्धः। पुं। श्वेतदावनाले। वै. निघ.।
गोव्वाल्धी। स्त्री। चमरीधरी। वै. निघ.।
गोभङ्गीरः। पुं। जलकुक्षुभपक्षिणि। तिका.।

गोभिरामा। स्त्री। रामतरण्याम्। वै. निघ.।
गोभी। स्त्री। गोजिह्वायाम्। वै. निघ.।
गोमतम्। स्त्री। रक्तबीले। वै. निघ.।
गोमतल्लिका। स्त्री। सुशीलायां गवि; गोशेठे।
हला.।
गोमतौ। स्त्री। गोरीचनायाम्। वै. निघ.
कनकतैले। खनामख्यातनशेभेदे।
गोमत्स्यः। पुं। नादेश्यगोमीने। See मत्स्यः।
गोमन्तः। पुं। पर्वतभेदे। ज.।
गोमन्दरः। पुं। पारिभटजातीय-वृक्षभेदे।
गोमयः। पुं, स्त्री। गोशक्तित्। गोवत्र। रा.
नि. त्र. १५। तत्पर्यायः,—गोविट् (घ.),
गोक्तं, भूमिलेपनं (श.), जगलं, गोहन्नं, गोशक्तं
(र.), गोपरीषं, गोविष्टा, गोमलम्। रा.।
गोमयचूर्णयः। वि.। गोमयचूर्णमधिकृत्य
कृते चरकोयाध्याये। च. इन्द्रिय. १२ अ.।
गोमयच्छतम्। स्त्री। करके। कौण्डक-
छाता। तिका.। तत्पर्यायः,—दिलीरं, शिलौ-
म्बकं (दा.), उच्छिलोम्ब (के.)।
गोमयच्छत्रिका। स्त्री। गोमयच्छत्रे। हारा.।
गोमयतेलम्। स्त्री। चरकोमये तिमिरे च तैलम्।
“गवां शक्तृकायविपक्रमुत्तमं दित्तं तैलं तिमिरेषु
नक्षतः॥” तिल तैल १ अ. गोमयत्रय १ अ.।
भैष.।
गोमयप्रियम्। स्त्री। मूत्रणे। शकथङ्ग।
र. मा.। बालके। ताना। वै. निघ.।
गोमयाद्यष्टम्। स्त्री। तिमिराल्यनेवरीग
ष्टम्। पाठः—“गवां शक्तृकायविपक्रमुत्तमं
दित्तं तैलं तिमिरेषु नक्षतः। दित्तं दित्तं केवलमेव
पेक्षितं स्थाजाविकं यन्मधुरैर्विपाचितम्॥” छां-
ग्यत ४ अ. गोमयत्रय ४ अ.। कर्कार्थं काटिकानी,
कीरकाटिकानी, जीवक, श्वशुभक, मूलपनी,
मांषाणी, मेना, महामेना, गुलक, कौण्ड-
शुशी, वःशलोचन, पत्रकाष्ठ, पूषुरिशा, शक्ति,
शक्ति, किम्बिस, जीवडी, यष्टिमधु भिन्नि १
अ. जल १७ अ.। रस. र.।
गोमयोथा। स्त्री। गोमयजातकोटे। शुद्धे
पौका। इ. च.। तत्पर्यायः,—गर्दभी। इ.।

गोमयोद्भवः। पुं। आरग्वधे। श. च.।
गोमयोपलम्। स्त्री। करीवे। वनधूटे वा
विनधूटे।
गोमरौ। स्त्री। वार्ताकुक्षेदे। त्रासद्वेषण।
गोमर्हः। पुं। सारसपक्षिणि। तिका.।
गोमलम्। स्त्री। गोमये। रा. नि. व. १५।
गोमल्लिका। स्त्री। मल्लिकाविशेषः। डौंश-
गोश्री। श. र.।
गोमांसम्। स्त्री। गोभवमांसं। गोवत्र गोमं।
तच्च पवित्रं गुरु वात-कफजनकञ्च। रा. नि. व.
१७। “गव्यं पवित्रमायुष्यं असद्वसन्नितापहम्॥”
राज. १ प.। “गव्यं देवखवातेषु पौनसे विपन-
ज्वरे। शुक्कासश्रमात्यभिमांसस्य दित्तञ्च यत्॥”
च. सू. २७ अ.। “कासश्वासप्रतिश्यायविषसञ्चर-
नाशनं। अमाल्यभिहितं गव्यं पवित्रमनितः पहम्॥”
सु. सू. ४६ अ.।
गोमायुः। पुं। शृगाले। शेषांशु। प. सु.।
(युस्) स्त्री। शृगालीचनायाम्। वै. निघ.।
गोमाचौ। स्त्री। कर्णकोटायाम्। वै. निघ.।
गोमौ (इन्)। पुं। शृगाले। मे.।
गोमोनः। पुं। मत्स्यविशेषः।
गोमुखः। पुं। नग्रे। इ. च.। स्त्री। लिपने।
तिका.।
गोमूत्रम्। स्त्री। गोजले। टोना। तत्पर्यायः,
—गोजलं, गोश्वः, गोनिन्दः, गोदवः। गुणाः—
कट तिक्तम् उष्णं कफ-वातहरं लघु पित्तकारं
दीपनं त्वग्दीपहरं मध्यमं। रा. नि. व. १५।
गोमूत्रवोजकः। पुं। रक्तवोजासनवर्जः। रा.
नि. व. ९।
गोमूत्राभः। पुं। मन्दविषविशेषः। सु.
कल्प. ८ अ.।
गोमूत्रिका। स्त्री। खनामख्यातलक्षे। तावङ्ग,
गोदवि इति पश्चिमदेशे। तत्पर्यायः,—रक्ततृणा,
क्षेत्रजा, कृष्णभूमिजा। गुणाः—मधुरा उष्णा
गोदुग्धदा। रा. नि. व. ८।
गोमूली। स्त्री। रक्तकुलालिकायाम्। वै. निघ.।
गोमेदः (कः)। पुं। खनामख्यातोपरजविशेषः,
लोहितमणौ। गोमेशद। वै. निघ. २ अ. चय.

चिः नवरत्नराजमृगाङ्गे। सु. नि. ३ अ.। तत्-
पर्यायः,—गोमेदः, पीतरत्नकं (रा.) बाहुरज
तमोमणिः, खर्मानवः, पिङ्गकटिकः। गुणाः—
अम्ल उष्णः वातकोपहरः दीपनः पाचनः धारणे
पापघ्नः। रा. नि. व. १२। See माणिक्यम्।
स्त्री। तेजपत्रे। भा. वृद्धरीगे। “पत्रं दलाह्वये
वासी गोमेदं वसनाह्वयम्॥” धन्वन्तरिः।
गोमेदसन्निभा। स्त्री। दुग्धपाषाणे। फूल-
थङ्गि। प. सु.।
गोमोटी। स्त्री। वृक्षभेदे।
गोम्बु (म्बः)। स्त्री। गोमूत्रे। रा. नि. व. १५।
गोरकः। पुं। विषधरसर्पविशेषः। अति. ३
स्थान।
गोरङ्गः। पुं। जलकुक्षुटे। पीनकोटि। मे.।
गोरटः। पुं। विट्खदिरवृक्षे। रा. नि. व. ८।
गोरण्टकः। पुं। कीङ्कणदेशप्रसिद्धविक्रयक
वृक्षे। रा. नि. व. ११।
गोरण्डी। स्त्री। गोधापदीलतायाम्।
गोरमा। स्त्री। गोप्रियतण्डुलविशेषः। शकथङ्ग।
गोरसः। पुं। दुग्धे। चतुर्धाशजलतन्त्रे। पीत-
जल षोण। दधनि। इ. च.।
गोरसजम्। स्त्री। पादजलिन विभागदधिकृते
तन्त्रे। रा. नि. व. १५।
गोरस्तः। पुं। चतुर्धमकौषधौ। रा. नि. व. ५।
नागरङ्गवृक्षे। मे.।
गोरस्तकर्कटौ। स्त्री। इन्द्रवायुण्याम्। त्राशोर्ण
भगा। चिर्मटिकायाम्। कौण्ड। भा.।
गोरस्तजम्बूः। स्त्री। चोष्टावदरीवृक्षे। शेषां-
कूल। जटा.। बलायाम्। वै. निघ.। गोघ्नी।
गोरस्तजम्बूकायाम्। विश्व.।
गोरस्ततण्डुला। स्त्री। Hedysarum
lagopodioides.) नामधेयानाम्। गोवत्रक-
छाकुलिशा। प. सु.।
गोरस्ततुष्ठी। स्त्री। खनामख्यातकलशाक-
विशेषः। कुषातुल्यायाम्। गोरवतुष्ठी, गोरखदुहिते
इति च देशविशेषख्याते। गोर्ण बाण्डे। गुणाः—
सधुरा शीतला पित्तहा गुरु सन्तर्पणी रुक्षा वीर्य-
पुष्टिबलदा। रा. नि. व. ७।

गोरक्षदुग्धा (ग्धी) । स्त्री । गोरक्षीनामचुद्र-
चुपे । तत्पर्यायः,—गोरक्षी, ताम्रदुग्धा, रसा-
यनी, बहुपत्री, अमृता, जीवा, अमृतपञ्जीवनो ।
गुणाः—मधुरा शीतला वृष्या वयस्करी संघाहिणी
रसे सिद्धिदा । रा. नि. व. ५ ।

गोरक्षो । स्त्री । खनामख्यातमहाचुपे । तन्नामैव
मातृवदेशे प्रसिद्धा । तत्पर्यायः,—सर्पदण्डी,
दीर्घदण्डी, सुदन्तिका, चिचला, गन्धबहुला,
गोपाली, पञ्चपर्णिका । गुणाः—मधुरा तिक्ता
शीता दाहपित्तघ्नी विस्फोट-बालि-ज्वरातीसारघ्नी
च । रा. नि. व. ५ । क्षयभक्ते कुम्भतुम्बाम् ।
रा. नि. व. ७ । गोरक्षदुग्धायाम् । रा. नि. व. ५ ।

गोराङ्गी । स्त्री । गोधापदी-लतायाम् ।

गोराटो (रिक्ता) (रिका) । स्त्री । शारिका-
पक्षिणि । शानिक शीथी । हे. च. । रा. नि.
व. १६ ।

गोरक्षो । स्त्री । गोरक्षनायाम् । वै. निघ. ।

गोरोचम् । स्त्री । हरिताले । रा. नि. व. १२ ।

गोरोचनम् (ना) । स्त्री । खनामख्यात-
सारजवर्गीयद्रव्ये । तत्पर्यायः,—चन्दनीया (वि.),
बन्धा, रोचना (भा.), रुचिः, शोभा, रुचिरा,
शोभना, शुभा, गौरी, रोचनी, पिङ्गा, मङ्गल्या,
मङ्गला, शिवा, पीता, गौतमी, गव्या, चन्दनीया,
काञ्चनी, मेघ्या, मनोरमा, श्यामा, रामा । सा
च न गोसाधारणहृदयाधारा गोविशेषेषु कदाचित्
लभ्यते । प. सु. । गोमस्तकस्थ-शुक्लपित्तमिति
साधवः । गोमूत्रनिर्मितमिति केचित् । गुणाः—
शीतला विषदोषघ्नी रुचा पाचनी क्षमिकुष्ठघ्नी
भूतयक्ष्मशान्तिकरी शङ्करमङ्गलकरी जनमोहनी
च । रा. नि. व. १२ । “गोरोचना हिमा तिक्ता
वृष्या मङ्गलकान्तिदा । विषालक्ष्मीयहोन्मादगर्भ-
सावचतासङ्गत ॥” भा. । वै. निघ. २भ. सर्वज्व.
चि. गोरोचनादिचूर्ण. ।

गोर्दम् । स्त्री । शिरीमले । मसिके । शार्थत्र
पि. अम. ।

गोलः । पुं । सुमन्वली । शृङ्गवान् । जटा. ।
मदनवृक्षे । र. मा. । मणौ । विका. ।

गोलकः । पुं । कालसुष्ककवले । शृङ्गोपाङ्गुल.
मणौ । विका. । रक्तसुमन्वली । र. मा. । कलायि ।

गोत्र. । श. च. । गुडि । हे. च. । सुगन्धरीहिष-
वणे । वै. निघ. । पिङ्गे । हे. च. ।

गोलफलः । पुं । मदनवृक्षे । मयना गीह् ।
रा. नि. व. ८ ।

गोलवत् । स्त्री । पुष्पप्रियङ्गु । हिं फुलप्रियङ्गु ।
वै. निघ. ।

गोला । स्त्री । मनःशिलायाम् । मे. ।

गोलाङ्गुलः । पुं । कपौ । मूथटपोडा । विका. ।

गोलासः । पुं । गोमयच्छचके । कोङ्कण्डात् ।
हारा. ।

गोलिका । स्त्री । घोषायाम् । शैशाङ्गुल.
रा. नि. व. ८ ।

गोलिहः (लौहः) । पुं । कालसुष्ककवले ।
शृङ्गोपाङ्गुल. अम. ।

गोली । स्त्री । गोमिह्यायाम् । शैशाङ्गुल. वै. निघ. ।

गोलीमिका (मो) । स्त्री । (*Corydalis*
govaniana) खनामख्यातमहाचुपे । शृङ्गुल.
हिं पाथरी । हट्गिरे । तत्पर्यायः,—गीष्मी,
गोजा, क्रोष्टुकपुच्छिका, गोलीमो, गोसम्भवा,
प्रसरिणी । गुणाः—कटुः तिक्ता हिमा विदोषघ्नी
मूलदोषामदोषघ्नी दीपनी याहिणी च । रा. नि.
व. ५ । ववायाम् । रा. नि. व. ३ । श्वेतदूर्वा-
याम् । रा. नि. व. ८ । भा. स्कन्दापक्षा. चि. ।
भूतकेश्याम् । हृ. हे. के. । “अनलकेशो च गोलीमो
भूतकेशो च केश्यपि । द्रव्याभि. । प. सु. च. सू.
४५. । महीषविशेषे । See श्रीषधिः । नील
दूर्वायाम् । जटामांस्याम् । अककौरायाम् ।
वै. निघ. ।

गोल्हः । पुं । कशेरौ ।

गोवत्सादौ (न) । पुं । वृके ।

गोवत्सारिः । पुं । ईहास्ये । शार्थ. । रा. नि.
व. १६ ।

गोवन्दनो । स्त्री । प्रियङ्गुवृक्षे । अम. । पीत-
दण्डोन्मलायाम् । गौत डान्कनौ । र. मा. ।

गोवरम् । स्त्री । गोखुरचुष्यगोष्ठस्थशुक्लगोमयचूर्णे ।
“गोष्ठान्तर्गोखुरचुष्यशुक्लं गोमयचूर्णितं गोव-
तत् समाख्यातं वरिष्ठं रससाधने ॥” भा. ।

गोवरपुटम् । स्त्री । श्रीषधस्य पुटविशेषे ।

“गोष्ठान्तर्गोखुरचुष्यं शुक्लं चूर्णितगोमयम् । गोवरं
तत्समाख्यातं वरिष्ठं रससाधने । वृहत्सामुद्रिक-
यैव गोवरेदीयते पुटम् । तद्विवरपुटस्योक्तं भिषग्भिः
सुतभस्मनि ॥” भा. ।

गोवर्णी । स्त्री । अश्वगन्धायाम् । वै. निघ. ।

गोवशा । स्त्री । बन्ध्यायां गवि । वै. निघ. ।

गोवारि । स्त्री । गोमूत्रे । वा. उ. ३६ अ. ।

गोविट् (ष्ठा) । स्त्री । गोमये । अम. । रा. ।

गोविन्दः । पुं । गोमिदमणौ । वै. निघ. ।

गोविन्दिनो । स्त्री । प्रियङ्गु । रा. नि. व. १२ ।

गोविराटी । स्त्री । शारिकापक्षिणि । वै. निघ. ।

गोविषाणाह्वा । स्त्री । वज्रूलवृक्षे । वाङ्मा
गीह् । वै. निघ. चिका. चि. धूमि. ।

गोविष्टा । स्त्री । गोमये । रा. नि. व. १५ ।

गोवृक्षः । पुं । वलीवर्जः ।

गोवृषः । पुं । वृषे । श. र. ।

गोवेष्टम् । स्त्री । श्रीषके । शीथी । प. सु. ।

गोशक्त । स्त्री । गोमये । जटा. ।

गोशाड्वलः । पुं । यन्त्रिपर्यायम् । शैशाङ्गुल. ।
वै. निघ. ।

गोशालम् । स्त्री । गोयह् ।

गोशीर्षः (कः) । पुं । (र्षः) प. सु. । (कः)
र. मा. । द्रोणपुण्याम् । शनघमिश्रि. । स्त्री ।
श्रीखण्डचन्दने । श्वेत चन्दन । प. सु. । गोम-
स्तके । चन्दने । रा. नि. व. १२ ।

गोशृङ्गः । पुं । वज्रूरकवले । वाङ्मा गीह् ।
रा. नि. व. ८ । वै. निघ. यक्षणी. चि. । स्त्री ।
गीह् ।

गोष्ठम् । स्त्री । गोस्थाने । अ. ।

गोष्ठकुटः (गोचरः) । पुं । भासपक्षिणि ।
काकविशेषे । वै. निघ. ।

गोष्ठीखरः । पुं । चट्टखरे । गज. वै. ।

गोसः । पुं । रक्तगन्धवीले । शून्यात्रापी । मे. ।
प्रत्युषसि । भू. ।

गोसङ्गः (गः) । पुं । प्रभाते । हारा. । च.
इन्द्रिय. ८अ. ।

गोसहजः । पुं । गवयस्ये । हे. च. ।

गोसम्भवा । स्त्री । गोलीमिकायाम् । श्वेत-
दूर्वा । रा. नि. व. ५ ।

गोसदृशः । पुं । रक्तवीले । शून्यात्रापी ।
अ. टी. रा. ।

गोस्त्रना । स्त्री । द्राचायाम् । अ. टी. च. द.
सि. धो. रक्त. पि. चि. । “पथ्याखज्जूरगोस्त्रनाः ।”

गोस्त्रनाकारा । स्त्री । मधुखज्जूरौवृक्षे । वै.
निघ. ।

गोस्त्रनिका (नी) । स्त्री । द्राचायाम् ।
मनका । वै. निघ. २भ. पाण्ड. चि. आमलक्य-
वलीह् । गुणाः—वृष्या गुर्वी कफपित्तघ्नी च । भा. ।

गोस्त्रनोभवः । पुं । द्राचासवे । क्षोकात्र
अशिव । वै. निघ. ।

गोस्त्रवः । पुं । अनामिकाकुष्ठयुतकरविस्तारि ।
रा. नि. व. १८ । गोमूत्रे । रा. नि. व. १५ ।

गोहन(स्र)म् । स्त्री । गोमये । र. मा. ।

गोहरीतकी । स्त्री । विल्ववृक्षे । प. सु. ।

गोहला । स्त्री । गोधापदीलतायाम् ।

गोहालिया । स्त्री । गोधापद्याम् । “पीतं गोहा-
लियामूलं तिलदध्याज्यसंयुतम् । विबद्धमूत्रं कथितं
प्रवर्तयति शङ्कर ॥” गा. ।

गोहितः । पुं । घोषालतायाम् । विल्ववृक्षे ।
श. च. ।

गोहिरः । पुं । अधमजातीयाश्च । नकुल. । स्त्री ।
पादमूले । हे. च. ।

गोहलः । पुं । गोशीर्षके । के. ।

गोक्षीरः । पुं । गोक्षुरके । शैशाङ्गुल. । रा. नि.
व. ४ । स्त्री । गोदुग्धे ।

गोक्षुरः (कः) । पुं । (*Zygophylleæ*.
Tribulus terrestris. Syn. *T. Lanugi-
nosus*.) खनामख्यातचुपे । शैशाङ्गुल. । चूद्रचुप-
विशेषे । हिं गोक्षुरमूल. । उत्. गोक्षुरा । वेडिली-
सराटी । गोक्षुर इति च प्रसिद्धः । तत्पर्यायः,—
विकण्डः, खलशङ्काटः, गोक्षण्डः, विकण्डकः,
त्रिपुटः, कण्टकफलः, क्षुरः (र), गोक्षुरकः, पल-
ङ्गुषा, इक्षुगन्धा, श्वदंष्ट्रा, स्वादुकण्टकः, गोक्षण्टकः,
वनशङ्काटः (अ.), गोक्षुरिः (श.), विकण्टकः
(शब्दमा.), गोक्षुरः, विकण्टः, विकः, इक्षुरः,

(शब्दर.), चुरकः, मन्थकण्टः, इधुगन्धिका (भा.), चुराङ्गः, श्वदङ्गः, कण्टकी, भद्रकण्टः, व्यालदङ्गः, चुरकः, षडङ्गः, कण्टी। स च महाचुरमेदाहिधा। सा, गुणाः—शीतलं मधुरलं बल्यलं वृंहणलं कृच्छ्राशरीरसिंहविदाहृत्तलं रसायनलं च। “गोचुरः शीतलः स्वादुः बलकृच्छ्राशरीरधनः। मधुरो दीपनी वृष्यः पुष्टिदशाशरीरहरः। प्रमेहश्वासकासारः कृच्छ्रद्विग-वातनुत् ॥” भा.। चार-गुणाः—“चारस्तु गोचुराणान्तु मधुरः शीतलो मतः। स्त्रीतोविशीधनश्चैव वातघ्नी वृष्य एव च ॥” वै. निघ.। तच्छाकगुणाः—तित्तं वृष्यं स्त्रीतोविशीधनञ्च। राज. १५.। वीजगुणाः—वीजं गोचुरकं शीतं मूललं शीथवारणम्। वृष्यमायुस्करं शक्रमेहनुत् कृच्छ्रनाशनम् ॥ वै. निघ.।

गोचुरादिगणः। पुं। लोहमारकवर्गमेदे। यथा—गोचुरः चुरको व्याघ्री सिंहपुच्छी कुशिम्विका। गोचुरादिरिति प्रोक्ती वातशेफहरी गणः ॥” रस. च.।

गोचुराद्यष्टतम्। स्त्री। सूत्राघाते षट् तम्। “धान्यगोचुरककायकल्कसिद्धं षटं हितम् ॥” षटं ४ श. काथार्थं धन्यां ४ प. गोचुरः ४ प.। श्रुत ४ श. काथार्थं धने २ श. जल १७ श. श. ४ श. कर्कार्थं धने ४ प. गौचूर ४ प.। धा. कौ.। अन्यत् राजयक्षणि। गन्धघटं ४ श. काथार्थं दुरालभा गोचुरः शालपर्णी पृथ्वीपर्णी (चाकूले) सुद्रपर्णी मापपर्णी श्वेतवाय्यालकं चैवपट्टी पर्णा प्र. १ प. जल ४० श. श. ४ श.। कल्कार्थं शटी पुष्करमूलं पिप्पली बला भूस्यामलकी चिरायता इन्द्रियवः अनन्तमूलं पर्णा प्र. २ तो. दुग्ध ८ श.। च. चि. ८ श.।

गोचुरी। स्त्री। गोचुरे। गोथुरी। रा. नि. व. ४।

गोचुरः (रिः)। पुं। गोचुरे। कृकलासे।

गोचो(त्वे)ङ्गः (कः)। पुं। गोचङ्ग पक्षिणि मारुत प्राथी। सु. सू. ४६ अ.।

गौः। पुं, स्त्री। सनामक्यातपशौ। गौः। अम.। पुं। स्वर्गं। मे.। चण्डिकादण.। रा. नि. व. ८। ऋषभके। रा. नि. व. ५। स्त्री। लोम्बि। अ. टी. भानु.। रम्भौ। वज्र.। मे.। चन्द्रे। सूर्य.। अ. टी.। स्त्री। नेत्रे। वाक्ये। राहियाम्। जले। मे.। भूमौ। चिक।।

गौडः। पुं। गुडविकारि। गुडेर. मर्दं। स. च. पाचनी दीपनश्च। सु.।

गौड(र)वास्तुकः। पुं, स्त्री। चिल्लीशके। वृहत्पवरक्तवास्तुके। रा. नि. व. ७। लाल वेतो शोक.। “तदेव तु वृहत्पवरक्तं स्वाक्षीरवास्तुकं ॥” भा. पू. १ भ. शाकव.। See वास्तुकम्।

गौडसीधुः। पुं। गुडकृततीक्ष्णमये। गुणाः—“कषायो मधुरः सीधुर्गौडः पाचनदीपनः ॥” सु. सू. ४५ अ.।

गौडारसः। पुं। शूले रसः। रससिन्दूरं ५ भ. खतलीहं ५ भ. शतावरी आमलकी गुडचो-क्ताये मर्दयेत्। रससिन्दूर ५ भ. श्रुतलोह ५ भ. शतावरी, आमलकी एवं गुडचोक्ताये ७ दिन भावना दिव। मांजा ४ र.। अनुपातं श्रुत ७ मधु. रस र.।

गौडासवः। पुं। गुडकृतासवे। गुडेर. मर्दं। गुणाः—सृष्टमूलशक्तं तपणी दीपनश्च। वा. टी. हेमाद्रिः। धातकीरगुडसंघर्षमेदे गौडः प्रकौत्तितः। तोडः द्रव्यगुणमात्रा।

गौडिकम्। स्त्री। गुडकृतमयविशेषे। नि. गुडसंस्कृते। भा. उदावत्. चि.।

गौडी। स्त्री। गुडकृतमये। तत्पथ्यायः बाल्कली। चिक।। धातकीरसगुडादिकृतास्त्रमये। गुणाः—तोष्णा उष्णा मधुरा वातघ्नी पित्तजननी बलकारी पथ्या कान्तिजननी तपणी च। रा. नि. व. १४। “गौडी कषाया मधुरास्त्रशीता सन्दीपनी शूल-मलापहन्ती। हृद्या विदीष शमयत्यजीर्णं पाण्डू-मधार्शः शसनं निहन्ति ॥” अति. १६ अ.।

गौणविम्बी। स्त्री। विम्बीमेदे। वै. निघ.।

गौणौ। स्त्री। लोणिकाशके। लूनिशांशक। प. सु.। सनाशिलायाम्। र. सा. सं.।

गौण्यः। पुं। कश्चिके। के. श्रुत।

गौत(त्त)मः। पुं। स्थावरविषमेदे। हे. च.।

गौतमी। स्त्री। गोरोचनायाम्। रा. नि. व. १२।

गौधारः (धेयः) (धेरः, कः)। पुं। गोधि-कात्मजे। गोधा इति ख्याते। स च दर्वी-कारविषयं तुल्यस्वरं जातवान्। “गौधामुतस्तु गोधेरी विषे दर्वीकरैः समः। चतुष्पात्यन्त-रान् विद्याद्विषासैव सङ्गरात् ॥” वा. उ. ३६ अ.।

स पचविधः—“प्रतिवृत्त्यः विज्जभासी बहुवर्णो महा-धिराः। तथा निरुपमश्चापि पञ्च गोधेरकः कृताः। तेष्वन्यतो ह दृष्टानां वेगज्ञानानि संपवत्। रुजश्च विविधाकारा यययय गुदाश्याः ॥” सु. कल्प ८ अ.। “तदुत्पत्तिर्यथा—कृणसंपण गोधायां भवे-ज्जन्तुशतुषदः। सर्पो गोधेरकोनाम तेन दृष्टो न जीवति। सर्पो गोधेरकोनाम गोधायाः स्वाद्यत-यदः। कृणसंपण तुल्यः स्यात् नाना सुमिश्र-जातयः ॥” च.।

गौरः। पुं। श्वेतसर्पे। रा. नि. व. १६। See सिद्धार्थः। धववृक्षे। शीतग्रीष्मांशु.। रा. नि. व. ८। कर्पूरे। रा. नि. व. १२। करञ्जवृक्षे। खद्विरे। वै. निघ.। गौरधान्ये। च. सू. २७ अ.। स्त्री। सौग-न्धिकदण्डे। त्रामकपर्ण.। रा. नि. व. ८। हरि-ताल.। रा. नि. व. ११। पद्मकेशरे। मे.। कङ्कुमे.। रा. नि. व. १२। स्वर्णे। रा. नि. व. १२। गौर-सुवर्णशके। वै. निघ.।

गौरकः। पुं। गिरिचत्तिकायाम्। गेरिग्रीष्म.। वै. निघ. ज्व. चि. लाचातेन. लावपक्षिणि। वै. निघ.।

गौरकदम्बः (कः)। पुं। हारिद्रके। हर्दुआ कदम्ब इति लीके। भा. म. ४ भ. रेवती. य. चि.।

गौरखटो। स्त्री। श्वेतखटिकायाम्। श्वेत थडि। वै. निघ.।

गौरचणकः। पुं। धवभचणकवृक्षे। भांदा छोला। सं. श्वेतचणा। कं विलियकङ्कने। गुणाः—मधुरः बल्यः रोचनः वातकर. पित्तघ्नः शीतलः गुरुश्च। रा. नि. व. १६।

गौरजोरकः। पुं। श्वेतजोरके। भांदा जीरे, मां जीरे। तत्पथ्यायः—अजाजी, श्वेतजोरकः, कणाहा, कणजोरः, कणा, सितदोष्यः, दीर्घकणा, सितजाजी, गौराजाजी। गुणाः—हिमो रुचि-करः कटुर्मधुरः दीपनः कृमिविषाशानहरः चक्षु-य्यश्च। रा. नि. व. ६।

गौरतित्तिरः (रिः)। पुं। तित्तिरपक्षिणि। तित्तिर प्राथी। वै. निघ.। See तित्तिरः।

गौरत्वक्। पुं। इह्रुदौवृक्षे। जीशाप्रुत्। रा. नि. व. ८।

गौरदुः। पुं। हरिद्रावृक्षे। वै. निघ.।

गौरधान्यम्। स्त्री। शालिधान्यविशेषे। भांदा धान। च. सू. २७ अ.।

गौरपाषाणम्। स्त्री। श्वेतखटिकायाम्। फूल-थडि। वै. निघ.।

गौरमाख्यः। पुं। गिरिजमधूकवृक्षे। पांशाडे ग्रउण ग्रीष्म.।

गौररम्भा। स्त्री। सुवर्णकदलीवृक्षे। टांभा कणा। रा. नि. व. ११।

गौरवम्। स्त्री। कफजरीमे, गुरुले। लक्षणे यथा—“आर्द्रचर्मविवर्द्धं हि यो गावमभिमन्यते। तथा गुरुशिरोग्रस्यैव गौरवं तद्विनिर्दिष्टम् ॥” सु. शां. ४ अ.।

गौरवर्णवती। स्त्री। हरिद्रायाम्। वै. निघ.।

गौरवल्ली। स्त्री। प्रियङ्गुजतायाम्। रा. नि. व. १२।

गौरव्रीहिः। पुं। गौरशाली। वै. निघ.।

गौरशाकः। पुं। मधूकवृक्षमेदे। गिरिज ग्रउणविशेष.। र. मा.।

गौरशाखो (इन्)। पुं। जलमधूके। वै. निघ.।

गौरशालिः (कः)। पुं। श्वेतवर्णशालिधान्य-विशेषे।

गौरषष्टिकः। पुं। षष्टिकशालिधान्यमेदे। श्वेतवर्ण षष्टे धान। गुणाः—रूच्यः शीतलः दोषघ्नः बल्यः पथ्यः दीपनः वीर्यवृद्धिकरश्च। रा. नि. व. १६।

गौरसर्षपः। पुं। (Brassica juncea. Syn. Sinapis romasa.) श्वेतसर्षपे। श्वेत मत्तिया। हिं राह.। तं तेजावान्। प. सु.। तत्पथ्यायः—गौरः (मे.), अनर्थः, सिद्धार्थः, भूतशानः, कटुलेहः, गृहघ्नः, कण्डूघ्नः, राजिका-फलः, गुणघ्नः, तोष्णकः, दुराधर्षः, रचीघ्नः, कुष्ठनाशनः, सिद्धप्रयोजनः, सिद्धसाधनः, सित-सर्षपः। गुणाः—कटुतिक्तीणः वातरक्तघ्नः गृह-दीपलक्ष्मीविषभूतघ्नघ्नहरः हृद्यस्तीक्ष्णः कफकण्डूकुष्ठ-कीटहन्निघ्नः रक्तपित्ताग्निवर्धकश्च। भा.।

गौरसुवर्णशकः। पुं, स्त्री। श्वेतकृटदेशे खनामप्रसिद्धशकावशेषे। नटिशविशेष.। तत्-पथ्यायः—स्वर्णं, सुगन्धिकं, भूमिजं, वारिज,

ह्रस्व, गन्धशकं, कटुशुष्कालं, चूर्णशकाङ्गः। गुणाः—शीतलं कफपित्तज्वरघ्नं दाहहारविभान्तिरक्त-
श्रमघ्नञ्च। रा. नि. व. ७।

गौरा। स्त्री। सुवर्णकदलीवृक्षे। टांशो कना।
रा. नि. व. २१। श्वेतसर्पपत्रे। गौरीचनायाम्।
वै. निघ.

गौराङ्गी। स्त्री। सुल्लेलायाम्। गुञ्जराणि
एणां। रा. नि. व. ६।

गौराजाजो। स्त्री। श्वेतजीरके। भांदा
जीरे। रा. नि. व. ६।

गौराटः। पुं। श्वेतखदिरः। वै. निघ.

गौराटिका। स्त्री। शारिकापक्षिणि। भांनिक
प्रांथी। वै. निघ.

गौराद्यं घृतं (तैलञ्च)। स्त्री। गव्यघृतं तिल-
तैलं वा ४ श. क्वाथार्थं—अश्वत्थवटीदुस्वरज्ज-
वेतसानां त्वक् मिलित्वा ६४ प. वारि ६४ श.
शे. १६ श.। कल्पाय—हरिद्रा दाहहरिद्रा
मञ्जिष्ठा पुण्डरीकं जटामांसौ यष्टिमधु बालकं
सुखकं रक्तचन्दनं जातीपत्रं निम्बपत्रं पटोलपत्रं
करञ्जबीजं कटुकौ सिक्तयकं यष्टिमधु अनन्तमूलम्
एषां मिलित्वा ८ प.। गवायुत वा तिलतेन
४ श. क्वाथार्थं अश्वत्थ, वट, यज्जडुमूर, श्लक्ष्णक,
वेतस मिलित ७४ प. जल ७४ श. शे. १७
श.। कर्कार्थ—हरिद्रा, दाहहरिद्रा, मञ्जिष्ठा,
पुण्डरीका, जटामांसौ, यष्टिमधु, बाला, मूत्रा,
रक्तचन्दन, जातीपत्र, निम्बपत्र, पटोलपत्र,
करञ्जबीज, कटुकौ, भग, यष्टिमधु, अनन्तमूल
एहेमकन मिलित ८ प.। च. द.

गौरार्द्रकः। पुं। स्थावरविषमेदः। हे. च.

गौराभः। पुं। हरिद्रावृक्षे। वै. निघ.

गौरामलकम्। स्त्री। परिणामलके। भांका
आम्रिकी। रस, र.। प्राचीनामलके। भांनि
आम्रना।

गौरास्यः। पुं। नीलवानरे। रा. नि. व. १६।

गौराहिकः। निर्विषसर्पविशेषः। सु. कल्प.

गौरिका। स्त्री। जलमधूके। जलज मोडभा।
“यवाह्नगौरिकीन्मिश्रैः।” सु. चि. २० अ. अलस,
चि.। शारिकापक्षिणि। वै. निघ.। अष्टवर्षीय-
कन्यायाम्। श. र.

गौरिणी। स्त्री। तिरणनुपे। वै. निघ.

गौरि(री)लः। पुं। राजिकायाम्। श्वेत
मन्त्रिया। लौहकिट्टे, लौहचूर्णे। मे.

गौरी। स्त्री। मञ्जिष्ठायाम्। रा. नि. व. २३।
हरिद्रायाम्। रा. नि. व. ६। सु. चि. १७ अ.।
प्रियङ्गी। रा. नि. व. १२। दाहहरिद्रायाम्।
प. सु.। नीलदूर्वायाम्। श्वेतदूर्वायाम्। रा.
नि. व. ८। मल्लिकापुष्पकुपे। रा. नि. व. १०। २३।
तुलसीवृक्षे। रा. नि. व. १०। गौरीचनायाम्।
रा. नि. व. १२। सु. चि. १७ अ.। आकाश-
मांसाम्। सूक्ष्मजटामांसाम्। रा. नि. व. १२। २३।
अनागतान्वायां कन्यायाम्। रा. नि. व. २३।

गौरीकेशः। पुं, स्त्री। अभघातौ। प. सु.

गौरीजम्। स्त्री। गन्धके। प. सु.। अभघा-
तौ। रा. नि. व. १३।

गौरीजयम्। स्त्री। अभघातौ। रा. नि. व. १३।

गौरीतेजः। स्त्री। अभघातौ। प. सु.

गौरीपाषाणम्। स्त्री। शुकपाषाणे। वै. निघ.
२भ. अश्व. चि.

गौरीपुष्पः। पुं। प्रियङ्गुवृक्षे। रा. नि. व. १२।
श्वेतकरवीरवृक्षे। रा. नि. व. १०।

गौरीरजः। स्त्री। गन्धके। चि. क. कल्प.

गौरीललितम्। स्त्री। हरिताले। रा. नि. व. १३।

गौरीबीजम्। स्त्री। पुं। गन्धके।

गौजरः। पुं। मेषशृङ्गायाम्। येडाशिङ्गे।
वै. निघ.

गौर्यम्। स्त्री। तमालपत्रे। वै. निघ. अर्कचि.
गण. संख्याशतके।

गौर्यशमा। पुं। शुकपाषाणे। शूलथङ्गि। वै.
निघ.

गौर्यामलम्। स्त्री। अभके। अल. अ. टी.
स्वा.

गौलिकः। पुं। कालमुष्ककवृक्षे। यन्तांशोकरुण।
रा. नि. व. ११।

गौल्यम्। स्त्री। चिकणपुष्पफले। चिकिण्डीप्रांती।
हिं चिकण्डीशपारी। रा. नि. व. ११। See
अकोटः। स्त्री। मद्यविशेषः। रा. नि. व. २०।

स्त्री। विन्वीलतायाम्। तैनां कूठा, कूटकरुकी।
वै. निघ.। मधुररसे। रा.

गौल्या। स्त्री। यावानलशर्करायाम्। मेना।

ग्रथितम्। स्त्री। लवङ्गे। वै. निघ. कौशब्ज, चि.
लवङ्गादिकषायि। शुकदीपमेदः। लवणं—तत्
कफोत्थितं शशत् शुकपूरितञ्च भवेत्। सु. नि.
१४ अ.

ग्रन्थः। पुं। गुल्फे।

ग्रन्थिः। पुं। वंशदेः सम्भू। गौंहेटे। अम.।
तत्पर्यायः—पर्व, पर्वः (अ.), काण्डसन्धिः (रा.)।
भद्रमुखायाम्। रा. नि. व. ६। पिच्छाली।
रा. नि. व. ७। ग्रन्थिपण्डिते। गौंटेना।
मे.। पिप्पलीमूले। वै. निघ. २भ. ज्व. चि.
ग्रन्थादिकषायि। पादग्रन्थी। आर्तवदीपे।
वै. निघ.। तन्नामकशोथरोगे। निदानसम्प्राप्तौ

यथा—“वातादयो मांसमसृक् प्रदुष्टाः सन्ध्य
मेदश्च कफानुविद्धा। वृत्तान्तं विवर्धयन्तु शीथं
कुर्वन्त्यतो ग्रन्थिरिति प्रदिष्टः॥ आग्रस्यते व्यथ्यत
एति तीदं प्रत्यस्यते क्लृप्त एति मेदः। कृष्णी
रुदुर्वस्तिरिवाततश्च भिन्नः सवेज्ञानिलजोऽसमच्छम्।
दन्द्यते धूयति चातिमात्र पापच्यते प्रज्वलतीव
चापि। रक्तः सपीवीऽप्यववापि पित्ताग्निः सवेदुष्ण-
मतीव चास्त्रं। शीतो विवर्णोऽप्यरुजोऽतिकण्डुः
पाषाणवत् संहननोपपन्नः। चिराभिद्विष्य कफ-
प्रकोपात् भिन्नः सवेच्छुक्लवर्णश्च पूर्य। शरीरवृद्धि-
च्यवृद्धिहानिः क्षिण्यो महानल्परुजोऽतिकण्डुः।
मेदःक्रतो गच्छति चातिभिन्नं पिच्छाकसर्पिःप्रतिमन्तु
मेदः”। सु. नि. ११ अ.। स नवधा भवति दोषास्त्र-
मांसमेदोऽस्थिशिरात्रणभवः। वा. उ. २६ अ.।
तेषां रक्तमांसशिरास्थित्रणभवानां लक्षणानि स्वस्व-
पर्याये स्मर्याणि। तत्र दोषास्त्रमेदोऽजाः साध्याः।
मर्ककण्ठोदरस्थाः स्थूलाः खराः चलाश्च न साध्याः।
ग्रन्थि(न्यौ)कम्। स्त्री। पिप्पलीमूले। रा. नि.
व. ६। च. द. कामला. चि. मण्डरवटके।
गुग्गुली। मे.। पुं। कर्णपालीगतरोगे। सु. सु.
१६ अ.। ग्रन्थिपर्णे। गौंटेना। मेघ. कुष्ठ. चि.
कन्दपंसारतैले। अज्जुनवृक्षे। चिक।। करीरे। मे.।
ग्रन्थिका। स्त्री। ग्रन्थिपर्णे। गौंटेना। वचा-
याम्। वै. निघ.। गोधापुदीलतायाम्।
ग्रन्थिकोषः। पुं। ग्रन्थिपर्णे। गौंटेना।
च. द. वा. व्या. चि.। “ग्रन्थिकोषो मरुवकम्।”

ग्रन्थिखेटी। स्त्री। गन्धमात्रायाम्।

ग्रन्थिखेडम्। स्त्री। गन्धमात्रायाम्। “ग्रन्थिलम्
ग्रन्थिखेडञ्च माला लणकमात्रिका।” द्रव्याभि.

ग्रन्थितकः। पुं। शुकरीगे। वै. निघ.। See
ग्रथितम्।

ग्रन्थिदला। स्त्री। मालाकन्दे। रा. नि. व. ७।
चोरके, ग्रन्थिपर्णे। वै. निघ.

ग्रन्थिदूर्वा। स्त्री। वल्लीदूर्वायाम्। गानां दूर्वा।
रा. नि. व. ८।

ग्रन्थिनिका। स्त्री। महाश्रावणिकायाम्।
सुखौरी। रा. नि. व. ५।

ग्रन्थिनी। स्त्री। कदलीवृक्षे। वै. निघ.

ग्रन्थिपत्रः। पुं, स्त्री। चोरकनामगन्धद्रव्ये।
गौंटेना। रा. नि. व. १२।

ग्रन्थिपर्णः। पुं, स्त्री। चोरकनामगन्धद्रव्ये।
गौंटेना। रा. नि. व. १२। स्त्री। खनामख्यात-
वर्णिगृह्ये। गौंटेना। हिं (गणितवर्ण)। मद.।
तत्पर्यायः—शुकं, वर्द्धिपुष्पं, स्त्रीवेयं, कुकुरं,
वर्द्धिपुष्पं, वर्द्धं, शुकवर्द्धं (अ. टी.), स्त्रीवेयकं,
कुशपुष्पं, सुखकं (र.), वर्द्धिकुसुमं (श.),
विश्वीर्णाखरं, खारामगुच्छकं, शुकपुच्छं, शुकच्छदं,
ग्रन्थिकं, काकपुष्पं, गुच्छकं, नीलपुष्पं, सुगन्धं, ग्रन्थि-
पर्णकम्। “ग्रन्थिकः पाण्डुरः किञ्चित् कनिष्ठः सर्व-
सम्मतः। उत्तमः कृष्णवर्णो यः स्थूलोऽतीव च निन्दितः॥
मेघ. यष्टिणी. चि. शतावरीमीदके। गुणाः—तिक्तं
तीक्ष्णं कटुं लघु दीपनं कफ-वात-विष-श्लासकं शूल-
घ्नञ्च। भा.। शोधनं गोमूत्रेण। (र्षा, र्थी) स्त्री।
जतुकालतायाम्। रा. नि. व. ३। गण्ड-
दूर्वायाम्। रा. नि. व. ८। ग्रन्थिपर्णे। वै. निघ.

ग्रन्थिफलः। पुं। मदनवृक्षे। ग्रन्थि गौंछ।
रा. नि. व. ८। कपित्थवृक्षे। कण्ठे वेलेन
गौंछ। रा. नि. व. ११। साकुण्डवृक्षे। रा.
नि. व. ६।

ग्रन्थिभा। स्त्री। अस्थिसंहारवृक्षे। शङ्खोजा।
वै. निघ.

ग्रन्थिमत्फलः। पुं। लुदकण्टालिकायाम्।
वै. निघ.। लकुचवृक्षे। रा. नि. व. ६।

ग्रन्थिमान्। पुं। अस्थिसंहारवृक्षे। शङ्खोजा।
प. सु.। भा.

অন্যমূলম্। ক্লী। তালমূল্যাম্। লগ্নে।
বৈ. নিঘ.। রজনে। গাঁজর। রা. নি. ব. ৩।

অন্যমূলা। ক্লী। বলিদূর্য্যাম্। মালাদূর্য্য।
রা. নি. ব. ৮।

অন্যল।। পু। বিকণ্টকহবে। রা. নি. ব. ১১।
বিকণ্টকহবে। বৈ. চি. বৃক্ষ। রা. নি. ব. ৫।
করবীরহবে। অম। তণ্ডুলীয়চুপে। কঁটিনটিয়া।
রা. নি. ব. ৫। চীরকনামগম্ভর্য্য। গোটেনা।
রা. নি. ব. ২২। পিছালৌ। রা. নি. ব. ৩। বংশ-
করীরে। বঁশের কঁড়। প. সু. ক্লী। পিপলী-
মূল। রা. নি. ব. ৬। আদ্রকী। শ. চ.। করীরা-
খরীপ্রিয়গুণে। রা. নি. ব. ৮। গম্ভমালায়াম্।
প. সু.। বিলুহবে। শুকদোষমেদে। বৈ. নিঘ.।

অন্যলা। ক্লী। মদ্রহস্যাম্। রা. নি. ব. ৬।
বলিদূর্য্যাম্। গাঁজর। রা. নি. ব. ৮।

অন্যবজ্রকম্। ক্লী। বজ্রলৌহে।

অন্যবর্হী (ন)। পু। অন্ত্রপর্ণহবে। শ. চ.।

অন্যবি(বৌ)সর্পঃ।। পু। বিসর্পেরোগমেদে।
লচণ যথা—“কফেন রক্তঃ পবনী মিতা তং
বহুধা কফ। রক্তচ বহুরক্তস্য লক্ষ্মিরাশ্রয়-
মাংসং। দূষয়িত্বা তু দীর্ঘাণ্ডবচস্থলসরাভ্যনাং।
অন্যনাং কুরতে মালাং রক্তানাং তীব্রগুণ্ডরাং।
শ্বাসকাসাসিতসারাং শ্লোষদিক্কাবমিধমে। মৌহ-
বৈবর্ধ্যমুচ্ছাঃ প্রসঙ্গপ্রসঙ্গদনৈশ্চ। ইত্যয়ং অন্যবৌসর্প-
বাতস্ত্রৈশ্চকোপজঃ।” সা. নি.।

অন্যসংহতা। ক্লী। নলুকায়াম্। বৈ. নিঘ.।

অন্যোকম্। ক্লী। পিপলীমূল। হি.।

অহন্নঃ।। পু। গৌরসর্পে। রা.।

অহজিত্।। পু। শীড়ানামদেবদারুমেদে। গন্ধ-
জবাবিগেষ। রা. নি. ব. ১২।

অহশম্। ক্লী। নেত্র। ইন্দ্রিযে। রা. নি. ব.
১৮। করি. মে।

অহণী (ণিঃ)। ক্লী। অগ্নিবহনম্যাম্।
প. প্র. ৪ খ.। তস্যাঃ স্থানং যথা—“ষষ্ঠী পিত্ত-
ধরা নাম যা কলা পরিকীর্ণিতা। পক্কামাশয়-
মথ্যস্থা অহণী সা প্রকীর্ণিতা। অহণীবলমসিহি-
স চাপি অহণী সতঃ। তস্মাদগ্নৌ প্রদুষ্টে তু
অহণ্যপি প্রদুষ্যতি ॥ সু. শ্রা.। তথা—“অগ্ন-
বিধানমন্ত্রস্য গৃহণাৎ গৃহণী সতঃ। নামৈরুপরি-

সা অগ্নিবলৌপসম্ভবহিতা। অপ্রক্কং ধারয়ন্ত
পক্কং ত্যজতি চাপ্যধঃ”। চ.। তন্নামকৌ-
দরাময়বিশিষ্টে। তথ্য সম্ভাতিযথা—“অতী-
সারি নিবর্তেঃপি মন্ডাগ্নৌরহিতাশ্বিনঃ। মূষঃ
সন্দুধিতৌ বজ্রিঃ হৃদীশ্বপিতৃ দুধয়েত্”। সামান্য-
লচণ যথা—“একৈকশঃ সর্বশস্য দীর্ঘৈরত্থ-
মুচ্ছিতৈঃ। সা দুশা বহুশী মুক্তমামমেব
বিসৃজতি। পক্কং বা সরুজং পুতি সহুর্ভবং সুহুর্ভবং।
অহণীরোগমাহুস্তমায়ুর্বেদবিদৌ জনাঃ। পূর্বরূপন্ত
তস্মৈদং তথ্যালস্যং বলচয়ঃ। বিদাহোঃস্তস্য পাকশ
চিরাচ্চাযস্য গৌরবং ॥” নিদানং যথা—কটুতিক্ত-
কষায়াতিবৃদ্ধসংদুঃখভোজনে। প্রমিতানশ্রমাত্ম-
বেগনিয়মমৈথুনে। সারুতঃ কুপিতৌ বজ্রিঃ সংশয়
কুরতে গদান্। বাতগ্রাহকং যথা—“তথ্যান্নং পচ্যতে
দুঃখং শুক্তপাকঃ খরাঙ্গতা। কণ্ডাস্থশোষঃ স্তনু-
শা তিমিরং কণ্ঠ্যঃ স্ননঃ। পার্শ্ববজ্রাণ্ডীবারগ-
মোচ্ছাঃ স্মিমুচ্ছিকা। হৃদীড়া কাশ্যদৌর্জল্যং
বৈরস্যং পরিকৃষ্ণিকা। রক্তিঃ সর্বরসানাশ
মনসঃ সদনন্তথা। জীর্ণ জীর্ণ্যতি চাধানং মুক্তে
স্বাস্থ্যমুপৈতি চ। স বাতগুণ্ডদ্রোগগ্নৌহাশ্বজী চ
মানবঃ। চিরাহুঃখং দ্রবং শুক্ত তল্যম শব্দ-
ফেণবত্। পুনঃ পুনঃ সৃজেৎ চঃ কাসম্ভাসাদিতৌঃ-
নিলাত্ ॥” পিত্তজালচণ—“কটুজীর্ণবিদাহুস্ত-
চারায়ৈঃ পিত্তমূল্যং। আত্মাবয়দ্রাব্যনলং জল-
ন্যমিধানলম্। সৌণ্ডীর্ণ নীলপীতাম পীতামঃ
সার্থ্যতে দ্রবং। পুণ্ড্রকৌহলকণ্ডদাহাচি-
তড়িতঃ। কফজীর্ণ্যতি—গুণ্ডিতিক্তিশ্বশীতা-
ভোজনাদতিভোজনাৎ। মুক্তমামস্য চ স্বপ্নাৎ
হন্ত্যগ্নিঃ কুপিতঃ কফঃ ॥” ইত্যাদি। সা. নি.।
“অহণীমায়িতং দীর্ঘমজীর্ণবদুপাচারেত্। লঙ্ঘন-
দীপনীয়েষ সদাতীসারমেধজৈঃ”। অহণ্যাম্
আহারৌ অহণীস্থিতপাককপিত্তস্নেহ বজ্রিনা
পচ্যতে। পচ্যমানঃ সঃ অহণীস্থিতস্য কটুরসস্য
পিত্তস্য সংযোগাৎ কটুভবতি।

অহণীকপাটরসঃ।। পু। রসীদয়ং অহণ্য
হিতঃ। স ষড়্ভিধঃ। প্রথমৌ যথা—পারদ-
গম্ভক-টঙ্কণ-যবচার-জাতীফল-খদির-জীরক-
শুকধূনক-মকটীবীজ-বিল্বশলাটু-বকপুশ্যানাং প্র.
১০। তী. বিল্বপত্র-কাপাস-শালিষ-চৌরিশী-কচ্ছট-
কটুপত্রাণাং রসেন মর্দয়েত্। বটী ১ রং।
পাঁরা, গন্ধক, সোহাগা, ববফার, জায়ফল,
খদির, জীরা, শ্বেতধূনা, আলাকুশীর বীজ,

বেলগুঁঠ, বকপুশ্য প্রত্যেকের চূর্ণ ১০ তোলা,
বিষপত্র, কাপাসফল, শালিষশাক, খিরুই,
কাঁছড়াপাতা, কুড়চিহাল বা পত্র ইহাদের
রসে মর্দন। বটী ১ রং। রস. ২। মৈষ.।

দ্বিতীয়ো যথা—পারদগম্ভকযী: প্র. ১ তো. কজ্জলি:
কাথ্য কটুজলকম্ভ ৪ তো. সর্বসেকক আদ্রক-
রসেন মর্দয়েত্। মাচা ৪ গুজা। পাঁরা ১ তো.
গন্ধক ১ তো. কজ্জলি করিবে। পরে
কুড়চির ছালের ভস্ম ৪ তো. মিশাইয়া
আদার রসে মাড়িবে। ছাগগুঁঠ বা
কুড়চির কাথের সহিত ৪ রতি সেবন
করাইবে। তৃতীয়ো যথা—পারদগম্ভকজাতী-
ফললবঙ্গানাং চূর্ণ প্র. ১০। তোলকং বিল্বপত্রমুখ্য-
বচনশঙ্কটকপত্রাণাং প্র. পলমানরসেন যথাক্রমং
মর্দয়েত্। মাচা ২ গুজা। পাঁরা, গন্ধক, জায়-
ফল, লবঙ্গ প্র. ১০ তো. একত্র চূর্ণ করিয়া
বিষপত্র, ছড়ছড়িয়া, পাণিফলপাতা ইহা-
দের প্রত্যেকের রস ১ পল সহ যথাক্রমে
মর্দন করিবে। মাচা ২ রতি। অস্থপান
দধি। চতুর্থো যথা—শুকধূনকরসগম্ভকানাং
প্র. ৪ মা. মুখ্যবচন-বিল্বশঙ্কটকপত্ররসেন প্র.
পলমিতেন যথাক্রমং মর্দয়েত্। মাচা ১ গুজা।
শ্বেতধূনা, পাঁরা, গন্ধক প্রত্যেক ৪ মাষা
একত্র চূর্ণ করিয়া ছড়ছড়িয়া, বিষপত্র এবং
পাণিফলপত্র ইহাদের প্র. ১ পল রসে
মর্দন করিবে। মাচা ১ রতি। দ্বন্দ্বমী যথা
সংযজ্ঞা—মুক্তামম - সর্বমম - গম্ভক - পারদ-
টঙ্কণামক-কপটকম্ভবিধাণাং প্র. ১ তো. শঙ্কমম
৮ তো. অতিবিষাক্রাথেন মর্দয়েত্বা গোলকং বিধায়
পুটপাকেন প্রহরতয়ং পচিৎ। ভজ্জল ধুসুরচিতক-
তালমূলীরসেন ভাবয়েত্। মাচা ২ গুজা।

মুক্তাভস্ম, স্বর্ণভস্ম, গন্ধক, পাঁরা, সোহাগা,
অত্র, কড়িভস্ম, বিষ প্র. ১ তো. শঙ্কভস্ম
৮ তো. আতাইচের কাথে মাড়িয়া গোলা
করিয়া ২ প্রহর পুটপাক করিবে। শীতল
ইহলে তুলিয়া লৌহপাত্রে ধুতুরা, চিতা
এবং তালমূলীর রসে ভাবনা দিয়া ২ রতি
বটী করিবে। মৈষ.। ষষ্ঠী যথা—রৌপ্যমম
১ ম. মুক্তামম ১ ম. স্বর্ণমম ১ ম. গম্ভক
২ ম. পারদ: ২ ম. সর্ব কপিথরসেন সম্যক

সম্যক চিত্রা পচিৎ। অথ বলারসে ৩, অপা-
মার্গরসে ২, লৌহাতিবিষাসুসাদাতকৌন্দ্রযবগু-
ধীনাং রসে প্র. ২ মাষনা: দিযা:। রৌপ্যভস্ম
১ ভ. মুক্তাভস্ম ১ ভ. স্বর্ণভস্ম ১ ভ. গন্ধক
২ ভ. পারদ ৩ ভ. কপিথরসে মর্দন করিয়া
মৃগশৃঙ্গে ভরিয়া পাক করিবে। পরে বলা-
রসে ৭, অপামার্গরসে ৩, লৌহ, অতিবিষা,
মুতা, ধাতকী, ইল্লয়ব, শুভ্রচীর রসে প্র.
৩ ভাবনা দিবে। রস. বি.।

অহণীগজেন্দ্রবটিকা। ক্লী। অহণ্যধি-
কার রসঃ। রস গম্ভক লৌহ-শঙ্কমম-টঙ্কণচার-
হিতু-শ্রী-তালীশ - কুস-ধান্যক - জীরক-সৈন্ধব-
ধানকী প্রতিবিষা-শ্রুতী-শ্রুতধূন-হরীতকী-মল্লাতকা
স্থি (অমাবি রক্তচন্দন) তৈলপত্র-জাতীফল-লবঙ্গ-
লগীলা-বালক-বিল্বশলাটু-মৈথিকা মল্লানাং প্র.
সমভাগঃ। ছাগদুগ্ধেন মর্দনম্। রস, গন্ধক,
লৌহ, শঙ্কভস্ম, সোহাগার থই, হিং, শটী,
তালীশপত্র, মুতা-ধনে, জীরে, সৈন্ধব লবণ,
ধাইফল, আতাইচ, গুঁঠ, বুল, হরীতকী,
ভেলার মুটা, (অভাবে রক্তচন্দন), তেজপত্র,
জায়ফল, লবঙ্গ, শুভ্রক, এলাইচ, বালা,
বেলগুঁঠ, মেতি, সিদ্ধি প্রত্যেক সমভাগ।
ছাগদুগ্ধের সহিত মর্দন। রস. র.।

অহণীমিহিরতৈলম্। ক্লী। অহণীরোগে
তৈলম্। তিলতৈল ৪ শ. তন্ন ১৬ শ.। কটুজলক
২ শ. বারি ১৬ শ. শি. ৪ শ.; ধান্যক ২ শ.
বারি ১৬ শ. শি. ৪ শ.। সন্তালি কটুজলক
১২১০ শ. বারি ৬৪ শ. শি. ১৬ শ. ধান্যক
১২১০ শ. বারি ৬৪ শ. শি. ১৬ শ. তন্ন ১৬
শ. এবং গৃহণীহরদ্রব্যানামন্যেণাং যথালব্ধ কাথ:
১৬ শ.। কল্যার্থ—ধান্যক-ধানকী-লৌহ-বরাহ-
কাল-অতিবিষা-হরীতকী-বীর্যমূল-মুস্ত-বালক-
মৌচরস-রসাজন-বিল্বশলাটু-নীলোৎপলপত্র - নাগ-
কেশর-পদ্মকেশর-গুড়-কৌন্দ্রযব-শ্যামালতা-পদ্মকাঠ-
কটুকী-নগর-জটামাংসী-মজ্জারাজ - কেশরাজ-পুনর্ন-
বাম-জল-কদম্ব-কটুজলক-যমানী জীরকাণা প্র.
২ তো.। তিলতৈল ৪ শ. ঘোল ১৬ শ. কুড়চি-
ছাল ২ শ. জল ১৬ শ. শে. ৪ শ., ধনে ২
শ. জল ১৬ শ. শে. ৪ শ.। মতান্তরে কুড়চি-
ছাল ১২১০ শ. জল ৬৪ শ. শে. ১৬ শ.;

धनिष्ठा १२॥० शं. जल ७४ शं. शेष. १७ शं.;
बौल १७ शं. एहिरूप ग्रहीहर अष्टाष्ट ये
कोन द्वयोर क्वाथ १७ शं. दिवे। कर्कार्थ
—धनिष्ठा, धाईकुल, लोध, बराक्रांता,
आतईच, हरीतकी, वेणार मूल, मूता, बाला,
मोचरस, रसांजन, बेलकुंठ, नीलोत्पल,
तेजपत्र, नागेश्वर, पद्मकेशर, गुलक, इन्द्र-
यव, श्यामलता, पद्मकाष्ठ, कटुकी, तगर,
जटामांसी, भीमराज (वा दांरुचिनि),
केकुते, पुनर्नवा, आमछाल, जामछाल,
कदमछाल, कुड़छाल, यमानो, जीरा
अथोक २ तो।। हृत्ती यथा—तिलतैल ४
श. तम् १६ श.। काथार्थ—कुटजमूलक
धान्यकं प्र. १०० प. जलं प्र. ६४ श. शेष. १६ श.।
कल्कार्थ—धनीयकं धातकीपुष्पं लोघं बराहकान्ता
अतिविषा हरीतकी लवङ्गं बालकं शङ्काटकपत्रं
रसाञ्जनं नागकेशरपुष्पं पद्मकाष्ठं गुडूची इन्द्रयव
प्रियङ्गुकं कटुकी पङ्ककेशरं तगरं शरमूलं सङ्ग-
राजः केशराजः पुनर्नवा आमलकं जम्बूलकं
कदम्बलकं एषां मिलित्वा १ श. स्वल्पपाकविधिना
पाच्यम्। रस. र.। भेष.।

ग्रहणीरुक्। स्त्री। गृहणीरीगे। संग्रहगृहण्याम्।
अम.।

ग्रहणीवज्रकवाटः। पुं। गृहण्यां रसः।
“हतसूताभक्तं गन्धं यवचारं सटङ्गणं। अग्निमन्यं
वचां कुर्वात्सुतुल्यानिमान् सुधीः। ततो जयन्ती-
जम्बीरभङ्गद्रवैर्विमर्दयेत्। विवासरं ततो गोलं
कृत्वा संशोष्य धारयेत्। लौहपात्रे शरावच्च दलो-
परि विमुद्रयेत्। अधो बद्धं शनैः कुर्वात् यामाङ्गं
तत उद्धरेत्। रसतुल्यामतिविषां दद्यान्मोचरसं
तथा। कपिलविजयाद्रवैः भावयेत् सप्तधा पृथक्।
धातकीन्द्रयवासुसालोघप्रतिविषामुताः। एतद्भवे-
र्भाविथला दिनेकञ्च विशोषयेत्। रसं वज्र-
कवाटाख्यं माषैकं मधुना लिहेत्। वज्रि शुण्ठीं
विङ्गं विल्लं लवणं चूर्णयेत् समम्। पिवेदुष्णान्बुना
चातु सर्व्वजां गृहणीं जयेत्॥” र. चि.।

ग्रहणीशादेलवटिका। स्त्री। गृहण्यां रसः।
जातीफलं लवङ्गं कुष्ठं टङ्गणं विङ्गलवणं जीरकं
लक् एला धुसुरवीजं अक्षिफेनञ्च प्र. समभागं
आदाय प्रसारणीरसेन मर्दयेत्। जाग्रफन, लवङ्ग,
कुड़, मोहशीर खई, विट्जवण, जीरा,

कुड़रुक्, एला, धुसुरवीज, आफिम प्र.
समभागं, गङ्गाजलिनार रसे मर्दनं। भेष.।

ग्रहणीहरम्। स्त्री। लवङ्गं। श. च.। चि.।
ग्रहणीहरद्रव्यमात्रे।

ग्रहद्रुमः। पुं। शाकतरु। रा. नि. व. ६।

ग्रहनायकः। पुं। सूर्ये।

ग्रहनाशः (शनः)। पुं। सप्तपर्णवृक्षे। र. मा.।

ग्रहनेमिः। पुं। चन्द्रे।

ग्रहपतिः। पुं। अर्कवृक्षे। आकन्द गौड।
अम.।

ग्रहपुष्पः। पुं। अशोकवृक्षे।

ग्रहपूषः। पुं। सूर्ये। हि.।

ग्रहभौतिजित्। पुं, स्त्री। चीडानामगम्भद्रव्ये।
रा. नि. व. १२।

ग्रहराजः। पुं। सूर्ये। चन्द्र. मे.।

ग्रहागमः। पुं। भूतसञ्चारे। रा. नि. व. २०।

ग्रहाङ्गम्। स्त्री। स्वर्णरजतताम्रवपुष्कणलौहपु।
रा. नि. व. २२। See पञ्चलोहम्।

ग्रहापहा। स्त्री। गोरीचनायाम्। वै. निघ.।

ग्रहामयः। पुं। यक्षपीडायाम्। रा. नि. व. २०।

ग्रहाशौ (इन्)। पुं। सप्तपर्णवृक्षे। श. र.।

ग्रहाह्वयः। पुं। भूताहुशब्दे। है. छेता।
रा. नि. व. ६।

ग्रहिणी। स्त्री। ग्रहणीरीगे। अ. टी.।

ग्राम(स्य)कन्दः। पुं। ग्रामजौह्व। ७७।
तत्पर्यायः स्थलकन्दः। कचुरिति ख्याते कन्द-
शक्ते। कूटू. र. मा.।

ग्रामकोलः। पुं। ग्रामशूकरे। वै. निघ.।

ग्रामकोडः। पुं। ग्रामशूकरे। वै. निघ.।

ग्रामजनिष्पावो। स्त्री। नखनिष्पाव्याम्।
वर्दणि। रा. नि. व. ७।

ग्रामजा। स्त्री। खर्जूरवृक्षे। प. सु.।

ग्रामणीः। पुं। नील्याम्। नील गौड। हि. च.।

ग्राम(स्य)महुरिका। स्त्री। शङ्खीमत्स्ये।
शिङ्गि गौड। मे.। हारा.।

ग्राम(स्य)मृगः। पुं। कुकुरे। श. र.। गवादि-

ग्रामवासिपशुर्गो। यथा—अष्टाश्वतरगोखरीश्व-
रलीरभमन्दःपुच्छप्रभृतयः। तन्मांसं वातसंग्रहणं
कफपित्तघ्नं रसे पाके च मधुरकं दीपनं बल-
वर्धनञ्च। सु. सू. ४६ अ.।

ग्रामिणी। स्त्री। नीलीवृक्षे। नील गौड।
जटा.।

ग्रामी(मि)णः। पुं। ग्राम्यशूकरे। रा. नि.
व. १६। काकिः कुकुरे। मे.।

ग्रामीणा। स्त्री। नीलीवृक्षे। भा. पू. १३।
पालङ्कशक्ते। रा. नि. व. ७।

ग्राम्यकर्कोटो। स्त्री। कुष्माण्डे। तिका.।

ग्राम्यकुक्कुटः। पुं। प्रतुदन्तातीयपक्षिविशेषे।
श्रीशकुक्कुटः। तन्मांसं स्निग्धं वातघ्नं दीपनं गुरु।
रा. नि. व. १७।

ग्राम्यकुङ्कुमम्। स्त्री। कुङ्कुमे। कूङ्कुमफलं।
विका.।

ग्राम्यकोशा। स्त्री। हस्तिकोशातस्याम्।
धून्मूल। रा. नि. व. ७।

ग्राम्यचटकः। पुं। भक्षानामपक्षिविशेषे। हि.
नाट.।

ग्राम्यधर्मः। पुं। मैथुने। अम.।

ग्राम्यपशुः। पुं। गवादिग्रामवासिपशुः। See
ग्राममृगः।

ग्राम्यवराहः। पुं। ग्रामशूकरे। ग्रीष्मो-
ष्णशत्रु। तत्पर्यायः—विट्चरः (अ.), विङ्ग-
वराहः, ग्रामीणः, ग्रामकोडः, ग्रामकोलः, विष्कलः,
दारकः। तन्मांसं मिदीबलवीर्यवर्धकं वनवराह-
मांसाद्बलं च। रा. नि. व. १७।

ग्राम्यवल्गुमां। स्त्री। पालङ्कशक्ते। प. सु.।

ग्राम्यशूकरः। पुं। ग्राम्यवराहे। रा. नि.
व. १७।

ग्राम्या। स्त्री। नीलीवृक्षे। नील गौड। निपावि.
गट्टर। रा. नि. व. ७। तुलसीवृक्षे। वै. निघ.।

ग्राम्यातथोगः। पुं। अल्यन्मैथुने। मा. नि.।

ग्राम्याश्वः। पुं। गर्दभे। तिका.।

ग्राम्योदकम्। स्त्री। ग्राम्यजले। वै. निघ.।

ग्रावा(न्)। पुं। प्रसरे। अम.। मेवे। व.।

ग्रावारिः। पुं। पाषाणभेदे। आंश्वरकूटि।
प. सु.।

ग्रामः। पुं। घासे। कवले। कलं। अम.।
पारदस्य धातुयमनयोग्यनारणे। आंश्वर श्वर्ण-
ग्रामः। स चतुर्विधः—“चतुःषष्ट्यंशकयासात्
दण्डधारी भवेद्रसः। जलोका च द्वितीयेन ग्राम-
योगे सुरेश्वरि। ग्रामेन तु तृतीयेन काकविष्टासभो
भवेत्। ग्रामेन तु चतुर्थेन दधिमण्डसमी भवेत्।”
र. चि. ३ अ.। (विवरणं पारदशब्दे सख्यम्)।

ग्राहः। पुं। शिशुमारः। कुङ्कुम। रा. नि.
व. १६। नन्के। शङ्कर, जलशृङ्गी। अ. टी. भ.।

ग्राहकः। पुं। शितावरुपे। कुङ्कुम शङ्क।
रा. नि. व. ४। घातः पक्षिणि। दाङ्ग आंश्वरी।
श. र.।

ग्राहलोमशा। स्त्री। वचोयाम्। वट.। रा.
नि. व. ६।

ग्राहिणी। स्त्री। हस्तदुरालभायाम्। शूङ्ग-
द्वर्णज्वा। प. सु.। जीरिण्याम्। शिकरं।
र. मा.। शृङ्गलज्जालुकायाम्। श्वेतं लज्जालुकी।
वै. निघ.। श्वेतपक्षिण्याम्। ज.।

ग्राहिफलम्। स्त्री। कपिलफलम्। कट्टर.। (वै. नि.
रा. नि. व. ११।)

ग्राहिवस्तिः। पुं। निरुद्धवस्तिभेदे। पिठ-
कांक्षोविशेषः। स च अन्वष्टादिप्रियङ्गुादिकादिभि
चौद्रष्टतयुक्तेन साध्यते। यथा—“प्रियङ्गुादिगण-
काये अन्वष्टायेन संयुताः। सचौद्राः सप्ततार्थव
ग्राहिणी वस्तयः स्मृताः। एतेष्वेव च योगेषु कोष्टाः
सिद्धाः पृथक् तथा। समलोचयथा सस्यक् विज्ञेयाः
स्त्री हवस्तयः॥” सु.।

ग्राहो (इन्)। पुं। कपिलवृक्षे। प. सु.। रक्त-
कापसं। वि. सन्धने। वा. टी. हेमा.। धारकः।
मलवस्करः। यद्विदीति करं पाचकं तत् ग्राहो-
लुच्यते। यथा—“दीपनं पाचनं यत् स्यादुष्णत्वा-
द्बवशेषकं। ग्राहि तत्र यथा शुण्ठी जीरकं गन्ध-
पिपलीति॥” भा.।

ग्राह्यः। पुं। अन्वितसं। प. सु.।

ग्रीवा। स्त्री। कृकाटिकायाम्। शङ्क। अम.।
भा. स. ४३ क्षुरीग-चि.। मन्वायाम्। शोडश
भिन्ना। मे.। तत्पर्यायः—श्रीरोधिः, कयरा
(अ.), कथिः, श्रीरोधरा (रा.)।

ग्रीवारोगः। पुं। ग्रीवाज्वररोगे ग्रीवास्वादादौ।
च. नि. २५।

ग्रीवास्थि। स्त्री। कसेरुकोष्ठस्थतदाकारास्थि।
घाट्टेन हाँड। तानि १५ प्र.। च. शा. ६५।

ग्रीवी (इन्)। पुं, स्त्री (विनी)। उट्टे। जटा।

ग्रीष्मः। पुं। घर्मो ऋतौ। ग्रीष्मकालः। तत्-
पर्यायः—उष्णकः, निदाघः, उष्णोपगमः, तपः,
उष्णः, उष्णगमः (भ.), घर्मः, तापनः, उष्णोपगमः,
उष्णकालः (रा.)। स वैशाखज्येष्ठमासयोः भवति।
ग्रीष्मो मेषवृषौ प्रोक्तः। गुणाः—ग्रीष्मो रुचीः ति-
क्तुकः पित्तकृत्कफनाशनः। उष्णतायाम्। मे-
तात्कालिकं जलम् अभिष्विन्दि। रा. नि. व. १४।

ग्रीष्मकर्कटी। स्त्री। ग्रीष्मजकर्कटीविशेषः।
वे. निघ.

ग्रीष्मका। स्त्री। पुष्पविशेषः। मल्लिका, वन-
मल्लिका। वे. निघ.

ग्रीष्मजा। स्त्री। अवलौहचे। गोष्ठी गाछ
प्र. च.

ग्रीष्मपुष्पो। स्त्री। कोदण्डदेशे करवीरपुष्पे
प्रसिद्धे पुष्पवृत्ते। रा. नि. व. १०।

ग्रीष्मभ(सोड)वा। स्त्री। नवमल्लिकायाम्।
सेउति। रा. नि. व. १०।

ग्रीष्मसुन्दरकः। पुं। सूक्ष्मपत्रशाकविशेषः।
ग्रीष्मो भाक। तत्पर्यायः—घूर्णः (ग्र.), ग्रीष्म-
सुन्दरः (हे.)। गुणाः—तिक्तं रुचिकरं कफपित्त-
दीपनञ्च। राज. २५।

ग्रीष्महासा। स्त्री। इन्द्रतूलके। त्रिका।

ग्रीष्मा। स्त्री। लोप्रउचे। वे. निघ.। नवमल्लि-
कायाम्। रा. नि. व. १०।

ग्रीवम् (वेयम्)। स्त्री। कण्ठभूषणे। शब्दर.

ग्रीष्मिका (सो)। स्त्री। नवमल्लिकायाम्।
सेउति। प. सु.

ग्लानः। वि. रोगिणि। रा. नि. व. २०।

ग्लाना। स्त्री। बलहीनतायाम्। हे. च.। रोगे।
राज.

ग्लानिः। स्त्री। व्याधी। रा. नि. व. २०।
ओज्ययादिजन्यदेहजाये। “ग्लानिरोगः स्या-
द्दृष्टादजीर्णस्य समाह्वयेत्।” शाङ्ग. पू. ६५।
“वक्त्रे मधुरता तन्द्रा हृदये विष्टेन भ्रमः। न चान्नं
रोचते यस्मै ग्लानिं तस्य विनिर्दिशेत्।” भा-
सु. शा. ४ प्र.

ग्लानुः। वि. रोगिणि। रा. नि. व. २०।
ग्लानिं भ्रमः।

ग्लौः। पुं। कर्पूरः। भ्रमः। चन्द्रः।

घ.

घः। पुं। घट्टायाम्। मे.

घंसः। पुं। दिने। वेद. नि.

घटः। पुं। कलसे। भ्रमः। द्रोणपरिमाणे।
६४ प्र.। प. प्र.। करिगण्डस्थले। मे.। कुम्भ-
परिमाणे, द्रोणविंशता।

घटकः। पुं। विना पुष्पं फलवति वृत्ते, उद्गुल-
रादौ।

घटदेशजम्। स्त्री। गडलवणे। रा. नि. व. ६।

घटराजः। पुं। कलसे। घा.

घटा। स्त्री। मधुरकर्कटिकायाम्। मिष्टे नेवू।
मद. व. ६। श्वेतगुडायाम्। के.

घटाभिधा। स्त्री। घटाकारशृङ्खलाभूमेदौ,
कुम्भतुल्याम्। गोष्ठी नाँडि। वे. निघ.

घटालासुः (बूः)। स्त्री। कुम्भतुल्याम्। रा.
नि. व. ७।

घटालिका। स्त्री। मधुरकर्कट्याम्। मिष्टे
नेवू। मद. व. ६।

घटिकम्। स्त्री। नितम्बे। प्र. च.

घटिका। स्त्री। सूक्ष्मपरिमाणे। श्वेतम्।
जटा। पादगुल्फौ। प्र. र.

घटिकालवणम्। स्त्री। विट्कलवणे। विट्
जवण। वे. निघ.

घटी। स्त्री। चुद्रघटे। सुग्धवो.

घटीयन्त्रग्रहणी। स्त्री। ग्रहणीरोगभेदे।
लक्षणं यथा—“प्रसुप्तिः पार्श्वयोः शूलं तथा जल
घटीभ्रमः। तं वदन्ति घटीयन्त्रमसाध्यं ग्रहणी-
गदम्॥” भा. नि.

घट्टगा। स्त्री। दाक्षिणात्यनदीविशेषः। एतज्जलं
गुणैः कृष्णसदृशम्। स्वादुतरं पथ्यं कान्तिदत्तं।
रा. नि. व. १४।

घण्टः। पुं। शकादिभिर्द्रव्यजनविशेषः। भाटकर
घण्टे, नेत्रेश्वर घण्टे। गुणाः—वर्णः रुचिकरः
वातघ्नश्च। राज.

घण्टकः। पुं। चुद्रघुपविशेषः। घण्टेकुल,
घण्टे गौश्च। घण्टेकुलं। सा. कौ.। तत्पर्यायः,
—घण्टकर्णः (रा.), घण्टकर्णकः (भा.)।
तस्य मूलगुणाः—कफघ्नं कटुपाकि पित्तकरञ्च।
राज.। घण्टापाटलवृत्ते। ज. द.

घण्टकर्णः। पुं। चुद्रघुपविशेषः। घण्टेकुलं।
भेष. अन्नपित्तचि.

घण्टकेश्वरः। पुं। खनामख्यात-पुष्पवृक्षविशेषः।
घण्टा। स्त्री। अतिमलायाम्। रा. नि. व. ४।
जवापुष्पवृत्ते। जवागौश्च। र. मा.

घण्टाकः। पुं। घण्टापाटलवृत्ते। घण्टे-
पाकुलं। ज. द.। जालिन्याम्। विट्। वे.
निघ.

घण्टाकर्णः। पुं। घण्टकघुने। घण्टेगौश्च।
घण्टेकुलं। प. सु. ग्रहणी. चि नित्यानन्दरसे।

घण्टापाटलिः। स्त्री। खनामख्यातवृत्ते।
घण्टेपाकुलं। हिं मोखा। प. सु.। तत्पर्यायः,
—गोलौहः, भाटलः, मोचः, मुक्कः (भ.),
गोलिहः घण्टा, पाटली (अ. टी.), घण्टाकः
भाटः (शब्दर.), तीक्ष्णः, घण्टकः (रत्नको.),
मोचकः, काष्ठपाटली, कालास्थाली, काष्ठस्थाली
(भा.), कालघण्टा, मुक्कः (द्रव्याभि.)।
See मुक्कः।

घण्टारवा (घी)। स्त्री। वनशृणवृत्ते। भृगु
गौश्च। हिं भृगुभ्रमिया। भ.। तत्पर्यायः—
शृणुपुष्पिका, शृणुपुष्पी (भ.)।

घण्टालः। पुं। सदनवृत्ते। शृणुगौश्च। रा.
नि. व. ८।

घण्टालिका। स्त्री। मधुरमातुलुङ्गवृत्ते। म.
द. व. ६।

घण्टालो। स्त्री। क्रीषातक्याम्। घोसा।
रा. नि. व. ३।

घण्टावीजः। पुं। जैपालवृत्ते। जयपाल
गौश्च। रा. नि. व. ६। शृणवृत्ते। वे. निघ.। स्त्री।
शृणवीजे।

घण्टाशब्दम्। स्त्री। कांस्यधातौ। कौम्पा।
हे. च.

घण्टाशीता। स्त्री। अतिमलायाम्। रा. नि.
व. ४।

घण्टाशीला। स्त्री। महाशृणवृत्ते। वे. निघ.

घण्टाश्रेणी। स्त्री। क्रीषातक्याम्।

घण्टिकः। पुं। पादिजलजन्तुविशेषः। अर्कचि.

घण्टिका। स्त्री। सूक्ष्मजिह्वायाम्। आद्य-
जिह्वि। रा. नि. व. १८। मलधर्षकादौ रोगे।
रा. नि. व. २०। शृणुपुष्पायाम्। भृगुकुलं। वे.
निघ. २ भ. अण्णा. चि. द्राक्षावलेहं। कुमरिचे।
लक्ष्मीगण्डि। वे. निघ.

घण्टिनीवीजम्। स्त्री। जैपालवीजे। रा.
नि. व. ६।

घण्टः। पुं। करिकण्ठभूषणे। उष्णा। उष्ण-
तायाम्। वे. निघ.

घण्डः। पुं। मधुमल्लिकायाम्। भ्रमरे। उष्णा।

घनः। पुं। सुस्तायाम्। भूती। रा. नि. व. २३।

घि. धो. कास चि. पय्यादिगुडौ। नागरसुस्तायाम्।
च. द. पित्तचि. विशादि.। शरीरे। रा. नि. व. १८।
अभ्रके। मेष. रा. नि. व. २३। कफे।
रा. नि. व. २१। लवि। शुद्धि. रा. नि.
व. १२। वज्रे। गुडि। वे. निघ.। स्त्री। लौहि।
हे. च.। वल्कले। रा. नि. व. २। वि।
निविडि। भ्रम.

घनकफः। पुं। करकायाम्। शिञ्ज. त्रिका.

घनकालः। पुं। वर्षर्तौ। प्र. र.

घनगोलकः। पुं। खण्डे, रौप्ये च। सज्जि-
रजतमुष्णं। हे. च.

घनचन्दनादिः। पुं। वातपित्तघ्नरे कषायं।
“घनचन्दनपत्रकं कटुकं सुमृणालघटीददत्तं

सजलं। श्वेतशीतसितायुतपित्तहरं ज्वरहृदिहृषा-
रुचिदाहहरम्।" मूत्रा, शङ्खचन्दन, फेन्-
गोपङ्का, कटुकी, वेणीर मूल, पञ्चता, बाला
एतोक १४ व्रति। जल ॥ ० श. ०. ०/०
पोषा। अक्षेप—चिनि ४ गोवा। सा. कौ.।
घनच्छदम्। स्त्री। तालीशपर्व। रा. नि. व.
६। शिथुवले। मजिनी गीह। वै. निघ.।
घनजम्बालः। पुं। चुलुके। गंधूव। त्रिका.।
घनजीवनः। पुं। चातकपक्षिणि।
घनज्वाला। स्त्री। मेघदीप्ती। शब्दर.।
घनता(तो)लः। पुं। चातकपक्षिणि। सारङ्ग-
पक्षिणि। जटा.। त्रिका.।
घनत्वक्। पुं। शूकरीमे। श्वेत लोभ.।
है. निघ.।
घनद्रुमः। पुं। विकण्टकवृक्षे। रा.।
घनध्वनिः। पुं। मेघगज्जे। सुप्तायाम्। र.
गा. सं. रसनियामके।
घननाभिः। पुं। धूमे। शब्दर.।
घनपत्रः। पुं। पुनर्नवायाम्।
घनपल्लवः। पुं। शिथुवले। मजिनी गीह।
है. निघ.।
घनपाषण्डः। पुं। मयूरे। श. मा.।
घनपाषाणः। पुं। कान्तपाषाणे। अमके।
रस. र. महाज्वराकुशे।
घनप्रभः। पुं। राजावर्तमयी। वै. निघ.।
घनप्रिया। स्त्री। *काकजम्बूवृक्षे। वनजोग।
रा. नि. व. ११। नदीजम्बूम्। वै. निघ.।
घनफलः। पुं। विकण्टकवृक्षे। रा. नि. व. ११।
तरुज्जि। उन्नगुज गीह। वै. निघ.।
घनफेनिला। स्त्री। काकमायाम्। षुड-
कागै। वै. निघ.।
घनमूलः। पुं। मीरडलतायाम्। जंठाकड़ा।
रा. नि. व. १।
घनमूलाः। स्त्री। काकमायाम्। लीरमूर्त्वा-
विशेषे। वै. निघ.।
घनरवः। पुं। मयूरे। वै. निघ.।
घनरसः। पुं। मीरजे। जंठाकड़ा। मी.।

सूर्यायाम्। मूत्रा। र. मा.। जले। कर्पूरे।
पीलुपर्ण्याम्। कषाये। सान्निध्यासे। सम्यक्-
सिद्धरसे। मे.। रा. नि. व. १४।
घनरूपा। स्त्री। खटीशर्करायाम्। फूलथड़ि।
वै. निघ.।
घनयलः। पुं। मीरडलतायाम्।
घनयल्लिका (स्त्री)। स्त्री। अमृतसवालतायाम्।
रा. नि. व. ३।
घनवासः। पुं। कुभाखे। हारा.।
घनशृङ्गो। स्त्री। मेघशृङ्गाम्। वै. निघ.।
घनश्यामः। वि. निविडकृष्णवर्णे।
घनसंज्ञा। स्त्री। सुप्तायाम्। वै. निघ.।
घनसमयः। पुं। वर्षाकाले।
घनसारः (कः)। पुं। कर्पूरे। रा. नि. व.
१२। र. सा. सं.। वसन्ततिलकरसे। भा. उ.
वाजी.। ज्व. चि. अग्न्यादिधूपे। वै. निघ. दाह.
चि. रसादिगुण्याम्। भा. म. २५. मू. धा. त्रि.।
जले। धरणि.। दक्षिणावर्तपारदे। मे.।
चन्दने। वै. निघ.।
घनसूनः। पुं। मीरडलतायाम्। जंठा-
कड़ा। रा. नि. व. ३।
घनस्कन्धः। पुं। कीशामन्त्रे। जलपाई,
काण्डा। रा. नि. व. ११।
घनस्वनः। पुं। तण्डुलीयशकचुपे। कैंठा-
नट्टेन बाड़। रा. नि. व. ५।
घना। स्त्री। मधुपर्णीलतायाम्। रुद्रजटायाम्।
रा. नि. व. ३।
घनाकरः। पुं। वर्षायाम्। वै. निघ.।
घनाग्निसहम्। स्त्री। उत्तमकांसे। वै. निघ.।
घनावटा। स्त्री। काकजम्बूयाम्। केउझा
टौड़ी। श. च.।
घनाघनः। पुं। मत्तहस्तिनि। अम.।
घनाघना। स्त्री। काकमायाम्। श. च.।
घनात्ययः। पुं। शरद्वती। ह. च.।
घनान्तः। पुं। शरद्वती।
घनापहा। स्त्री। काकमायाम्।
घनामयः। पुं। खजूरवृक्षे। त्रिका.।

घनामलः। पुं। पुनर्नवायाम्। चन्दनवटे।
वै. निघ.। (Chenopodium album.)
वास्तूकशके। त्रिका.।
घनारावः। पुं। चातकपक्षिणि। वै. निघ.।
घनावहा। स्त्री। काकमायाम्। कर्ण-
कोटायाम्। काण्डि। प. सु.।
घनाश्रयः। पुं। (Aether.) आकाशे।
घनाहम्। स्त्री। अमघाती। प. सु.।
घनेतरम्। स्त्री। दधनि। दहे. अ.।
घनोद्भवम्। स्त्री। लूईकौटि। गंधूव। वै.
निघ.।
घनोपलः। पुं। करकायाम्। ह. च.।
घरङ्गः। पुं। पेषणवन्ते। बाँठा।
घर्घटः। पुं। (Pimelodus gagora or
P. tengara.) मस्यमेदे। टोश्रा गीह।
श. र.।
घर्घरः। पुं। पेषके। पेंछी। त्रिका.। तुषा-
नले। ह. च.। (कः) नदविशेषे। तण्डुलं रुचं
शेतलं दीपनं पथ्यं बल्यं क्षीणाङ्गपुष्टिकरञ्च।
रा. नि. व. १४। वि. स्वरविशेषे। मे.।
घर्घरिका। स्त्री। घर्घरनदे। अष्टधान्ये।
थे। ह. च.। चन्द्रघण्टिकायाम्।
घर्घरो। स्त्री। किङ्किन्याम्। शूङ्गुद्र।
घर्घर्घा (घा)। स्त्री। तन्नामककोटे, यमकोटे।
शूङ्गुद्रिणी पोका। र. मा.।
घर्मः। पुं। खेदे। बाँग। रा. नि. व. १८।
तत्पठ्यायः—भिदाघः, खेदः (अ.), सिमः (ज.),
खड्गं (शब्दर.), तनुरसः (हा.) प्रसवणः (त्रि.),
प्रखेदः (मयू.)। आतवे। उष्मणि। त्रिका.।
गोशर्तौ। ह. च.।
घर्मचर्चिका। स्त्री। घर्मविकायाम्। बाँगाठी।
यथा—“खेदबाहोनि दुष्यन्ति क्षीयशीकमयैस्तथा।
ततः खेदः प्रवर्तते दुर्गन्ता घर्मचर्चिका। राजिका-
कृतिरथीत्या यतो घर्मचर्चिका॥” प्रयोगः।
घर्मजः। पुं। जवादिफलसूरिकायाम्। थोटीनी।
वै. निघ.।
घर्मदुघः (द्युतिः)। पुं। सूयै।
घर्मदोषः। पुं। खेदाधिक्ये। गार.।

घर्मपयः। स्त्री। घर्मजले। उष्णोदके। वै. निघ.।
घर्मविचर्चिका। स्त्री। घर्मचर्चिकायाम्।
घर्मन्तः। पुं। वर्षर्तौ। रा. नि. व. २१।
घर्मन्तकामुको। स्त्री। पक्षिविशेषे। वङ्गनी
वक.।
घर्माम्बु (अः)। स्त्री। घर्मै। बाँग। रा. नि.
व. १८।
घर्मः। पुं। कर्करिकायाम्। कर्कर कर्ता।
च. द. आश्रीतने।
घर्मणम्। स्त्री। घर्मकर्मणि। यमा। “घर्मणा-
दभिधातावो।” नि.।
घर्मणालः। पुं। सुपले, शिलापुत्रे। गोंडा।
त्रिका.।
घर्मणो। स्त्री। हरिद्रायाम्। त्रिका.।
घलम्। स्त्री। तन्ने। श.।
घसिः। पुं। अग्ने। आहारि। ह. च.।
घस्मरः। पुं। अग्ने। उष्णक। अम.।
घसम्। स्त्री। कुडुमे। त्रिका.। पुं। दिवसे। मे.।
घाटः। पुं। घाटायाम्। बाँड़। श. र.।
घाटा। स्त्री। नागवलायाम्। रा. नि. व. ४।
शिरःपयासयो। बाँड़। रा. नि. व. १८। तत्-
पठ्यायः—अवटः, ककाटिका (अ.), शिरःपयान्,
सन्धिः (रा.), घाटः, ककाटो (शब्दर.), घाटिका
(श.).।
घाटालः। वि. बलुरे। स. नि. २५.।
घाटिका। स्त्री। घाटायाम्। बाँड़। श. च.।
घाण्टिकः। पुं। (Datura metel, also
fastuosa.) धूलूरुवृक्षे। हारा.।
घातजम्बूम्। स्त्री। सूतकच्छरोमे। नि.।
घात(ति)पक्षी (इन्)। पुं। A hawk or
falcon. श्वेनपक्षिणि। बाँज पीथी। हारा.।
घारः। पुं। प्रोक्षणे। ह. च.।
घार्त्तिकः। पुं। हतपूरे। विण्ड। ह. च.।
घासः। पुं। तथे। शम्भे। बाँग। अम.। तत्-
पठ्यायः—यवसं (अ.), जवसं, यवसः (भ.), गदाद-
नम् (अ.), यवोश्च, यवस. (शब्दर.).।
घासिः। पुं। अग्ने। त्रि.।

सुः । स्त्री । नासायाम् । वै. निघ. । ध्वनी । ज. ।

सुसुकत् । पुं । वनकपोते । ध्रुव । वै. निघ. ।

सुसुलारवः । पुं । पारावते । वै. निघ. ।

सुटः । पुं । पादयन्त्रौ । पादयन्त्रौ । वै. निघ. ।

सुटिः (टी) (कः, का) । पुं, स्त्री । जहाङ्गि-
सन्धियन्त्रौ । सुट् । "जहाङ्गिसन्धियन्त्रौ तु
सुटिका गुल्फ इत्यपि ।" वै. निघ. । रा. नि. व. १८ ।

सुणः । पुं । काष्ठक्रिमी । सुण । लिङ्गसंज्ञे भरतः ।
तत्पर्यायः—काष्ठवेधकः (भा.), काष्ठलेखकः
(भू.), घणः, काष्ठकौटः (ह.), क्रिणः । भमरे ।
वै. निघ. ।

सुणदयिता । स्त्री । अतिविषायाम् । आतरेष्ठ ।
वै. निघ. ज्व. चि. अर्कादिः । "पक्षीपणसुण-
दयिता ।"

सुणप्रिया । स्त्री । अतिविषायाम् । कथाति-
विषायाम् । (अष्टतारुवरसि) । वा. सु. ६५ अ. ।
"कटुका मरिचं सुणप्रिया च गङ्गीरम् ।" च. द.
पाण्डु. चि. । ऋषदन्तीवत् । वै. निघ. ।

सुणवल्लभा । स्त्री । कथातिविषायाम् । कां
आतरेष्ठ । भा. ।

सुणा । स्त्री । कालातिविषायाम् । वै. निघ. ।

सुण्टः (कः) । पुं । गुल्फे । श. मा. । हं. च. ।

सुण्टा । स्त्री । सुटवदरे । वै. निघ. ।

सुण्टकम् । स्त्री । वनकरीषे । निघट्टे ।
श. च. ।

सुण्टका । स्त्री । सिंहपुच्छिकायाम् । छाटे
ठाकूले । गुल्फे । निङ्गित्याम् ।

सुण्डः । पुं । भमरे । उणा. ।

सुर्धुरः (कः) (री) । पुं, स्त्री । भमरे । कौट-
विशेषे । सुर्धुरिणा पोका । विका. । (कः) ।
शब्दविशेषे । गंगा चङ्ग चङ्ग कर्ता । च. द.
१० अ. ।

सुलक्षः । पुं । गवेषकायाम् । गङ्गुङ्ग । रा. मा. ।

सुलसुलारवः । पुं । पारावतभेदे । रा. नि. व.
१८ ।

सुसृणम् । स्त्री । कुडुमी । विका. । सि. यो. च.
द. वा. व्या. चि. । "सुसृणैः पलाङ्गैः ।"

सूकः । पुं । उलूके । हं. च. ।

सूकारिः । पुं । काके । हं. च. ।

सूकावासः । पुं । शाकभेदे । वै. निघ. ।

साहोडवत् । श्रीगङ्गा गीह । रा. नि. व. २ ।

सूर्णः । पुं । शीतसुन्दरके । गीशा । श. च. ।

सूर्णनम् । स्त्री । भमरे । हं. ।

सूर्णिः । स्त्री । सूर्णने । सुकृनि । हं. च. ।

सृणावासः । पुं । कुमाण्डे । विका. ।

सृणिः (णी) । पुं । वनशूकरे । वै. निघ. ।
किरणे । (अ.) । सूर्ये । जल । गी. । अश्वरीग-
विशेषे । तेनाश्वस्य नासाभ्यन्तरे ब्रणपिङ्गकशोफा
भवन्ति । नासिकाभ्यन्तरे यस्य पिङ्गकानां
समुद्भवः । ब्रणं वा यदि वा शीतस्तस्य विद्याङ्गुणी-
रुजम् ॥" ज. द. ३८ अ. ।

सृतम् । स्त्री । नवनोतजमदार्ये । वि. सुत ।
तत्पर्यायः—आज्यं, हविः, सर्पिः (अ.), पुरोडाश
(आक.), आजं (ज.), शीयदं (मे.), वज्रभोग्यं
(श.), पीथं (उ.), पवित्रं, नवनोतकं, अष्टतं, अभि-
चारः, हौस्यं, आयुः, तेजसं (रा.) । सृतं दशविधं
गन्धमाहिषाजाश्वगार्दभौश्राविकैडुकमानुष्यहस्तिक-
भेदेन । तेषां गुणादिकं तत्पर्यायेषु स्यम् ।
सा. सृतगुणाः—"आयुर्वैकं देहदाकारं
सौकुमार्यकान्तिबुद्धिस्मृतिबलकरं शीतघ्नं बाल्य-
शौक्लवाहकेषु प्रधानबलकरं पश्यच्च । रा. नि.
व. १५ । पुराणसृतगुणाः—"सर्पिर्जीर्णश्चैव सन्तु-
च्ये च सूर्क्षाक्कोन्मादकर्णाक्षिशुले । शोफा-
शंसोर्यानिदोषत्रयेषु शस्तं सर्पिर्जीर्णमेव दृष्ट्वा
स्यात् ॥ नवस्य गुणाः—"बलचये तर्पणभोजनेषु
अमे च पित्ताजि रेणुशुक्ते । नेत्रामये कामल-
पाण्डुरोगे च ये नवं सर्पिर्ददाहरन्ति ॥ ऊवरे
विषयेषु विप्रचिकायामरीचके वा श्रुतिं तथाग्री ।
पानाशये वापि सदाशये वा शस्तं न सर्पिर्वैकुण्ठते
च ॥" अत्रि. २ अ. । पक्षसृतं—वर्षापरं हीन-
वीर्यं ॥ भा. । तर्पणनेत्रोगघ्नं दाहनुत्पथसा
सृतम् । यथा—सृतप्रथमप्रिपक्षं निक्षीनं स्थिराक्षौ
चार्यं किञ्चित् शीतं हरिद्रामातुलुङ्गरसमुक्ताम-
लकौहरीतकौविभीतकानां कल्कोक्तानां यथाक्रमे
प्रत्येकं पलेन मूर्च्छयेत् । यथा—"धात्रीपथ्याविभी-
तेर्जलधररजनीमातुलुङ्गद्रवैस्तु सञ्चरेतेः सुपिष्टैः
पलकपरिमितैर्मन्दगन्धानलेन । आज्यप्रस्यं निक्षेपेन

परिपचनशतं मूर्च्छयेद्दक्षिणः तस्मादामोपदीर्घं
त्यजति च सहसा वीर्यवत्सौख्यदायि ॥" भेष. ।

सृतकरञ्जः । पुं । करञ्जविशेषे । पित्रा करञ्जम् ।
तत्पर्यायः—प्रकीर्यः, सृतपर्णकः, क्षिप्रपत्रः,
तपस्वी, विषारिः, क्षिप्रश्राकः, विरेचनः । गुणाः—
कटुः वातघ्नः ब्रणनाशनः लम्बोपन्नः अशीर्णश्च ।
रा. नि. व. २ ।

सृतका । स्त्री । सृतकुमार्याम् । वै. निघ. ।

सृतकुमारिका (रौ) । स्त्री । सनामख्यात-
क्षुपे । सृतकुमारी । हिं चित्तकुमारी । तत्-
पर्यायः—कुमारी, तरणिः, सदा (शब्दर.),
अफला (श.), बहुपत्रौ, सुवहा, सुरसा (द्रव्याभि.),
कन्यका, दीर्घपत्रिका, स्थलेच्छा, सृष्टः, कन्या,
अमरा, अजरा, कण्टकप्रावता, विपुलस्त्रवा,
ब्रह्मक्षी, बीरा, श्लेष्ठा, तक्षणी, रामा, कपिला,
अश्वधिसवा, सुकण्टका, स्थूलदला, सृष्टकन्या,
अदला । गुणाः—हिमलं तिलं मदगन्धिलं कफ-
पित्तकासविषशसकुष्ठनाशिलं रसायनञ्च । रा. ।
अपिच "कुमारी भेदिनी शीता तित्ता नेवरा रसा-
यनी । मधुरा हं हृषी वल्ल्या वल्ल्या वातविषप्रणत् ।
गुल्फ्रीहायकदहृक्कफज्वरहरी हरेत् । गन्धाधि-
दग्ध-विस्फोट - पितरक्त - लगामयान् ॥" भा. ।

See सृष्टकन्या ।

सृतपर्णकः । पुं । सृतकरञ्जे । रा. नि. व. २ ।

सृतपशुः । पुं । सृते । वै. निघ. ।

सृतपूरः (कः) । पुं । चन्द्रपुलोति विधीङ्
अति च ख्याते पिष्टकविशेषे । तत्पर्यायः—
पिष्टपूरः, सृतवरः, चान्तिकः । हं. । तत्-
प्रणाली—"मर्दितां समितां चोरनारिकेलवृता-
दिभिः । अवगाह्य सृते पक्ता सृतपूरः स्युच्यते ।
सृतपूरौ गुरुहृष्यः कफघ्नः रक्तमांसदः । रक्तपित्त-
हरो हृष्यः स्वादुः पित्तहरोऽग्निदः ॥" भा. ।
प्रकारान्तरं यथा—"गोधूमचूर्णं सूक्ष्मं सूक्ष्मं
तस्मिन् सृतं लिप्तेत् । यावत्तत् पिष्टतां गच्छेत्
पश्चाद्गुण्ये विमर्दयेत् । फेनयित्वा द्रव्यभूते ततः
पात्रे सृतं न्यसेत् । सशब्दे सृते तस्य तस्य धारा-
मपाक्षेत् । यावच्च व्याय तत्पात्रं प्रहरिः सृत-
पूरकः । यत्किञ्चित्तामतां याते खण्डपङ्के निम-
ज्जयेत् ॥" गुणाः—"स हृषी गुरुहृष्य बल-
कहातुषर्हः । कफाक्ष्मांसलकरी वातपित्तघ्नं
हरेत् ॥" वै. निघ. ।

सृतपूर्णः । पुं । सृतकरञ्जे । भा. ।

सृतमण्डः । पुं । अत्रे, भक्ते । वै. निघ. । सर्पि-
मण्डे । गुणाः—मधुरः सरः योनिश्रीवाक्षिशिरसां
शूलघ्नः वस्तिनस्याक्षिपूरणेषूपदिश्यते । स. सू.
४५ अ. ।

सृतमण्डलिका । स्त्री । हंसपादीक्षुपे । रा.
नि. व. ५ । रक्तलज्जालुकायाम् । काकजङ्घायाम् ।
वै. निघ. ।

सृतमण्डा । स्त्री । मधूक्षी । मागकौक्षी,
माकड्का । रा. मा. श. च. । रक्तलज्जा-
लुकायाम् । वै. निघ. ।

सृतवरः । पुं । सृतपूरे । मोहनभीमे । हं. च. ।

सृतहेतुः । पुं । नवनीते । ननि । वै. निघ. ।

सृता । स्त्री । काकजङ्घायाम् । श. च. । काक-
तुण्डिकायाम् । कटुप्राङ्गुणे । वै. निघ. ।

सृताङ्गः । पुं । सरलद्रवे । मृगनशीच्छ्रेष्ठ आर्ते ।
विका. ।

सृताची । स्त्री । एलायाम् । वै. निघ. । राक्षी ।
वेद. ।

सृताची(गर्भ)सम्भवा । स्त्री । स्थूलेलायाम् ।
वृद्ध एलाहे । रा. नि. व. ६ ।

सृताभ्यङ्गः । पुं । सृतमर्दने । सृतमर्दनम् । तत्र
विधिविधौ—"वाते पित्ते कफे रक्ते सन्निपाते
कृशाङ्गके । मदसूर्क्षाप्रलापेषु दण्णादाङ्गरेषु च ।
सन्तमे सन्तते जीर्णं क्षाध्यशान्ते विशिषतः । बाल-
मध्यमजीर्णानां सृताभ्यङ्गः प्रशस्यते ॥ गुल्फ्रीहा-
प्रिसदन-कामला-सातिसारिषु । आसक्ताधीदर-
च्छर्दिपाण्डुसर्वाङ्गशोषिषु ॥ विद्रवौ पात्रं श्लेषु
गुल्फालातुदादिषु । शीतज्वरे प्रमेहे च सृता-
भ्यङ्गी न शस्यते ॥" वृद्धाः ।

सृताङ्गः । पुं । वकधूपे, कचिमधूपे । सरल-
निर्यासि । विका. ।

सृतिला । स्त्री । सृतिपण्याम् । चाकूनिशा ।
प. सु. ।

सृतेली । स्त्री । तैलपायिकायाम् । तेलना-
पोका । हं. च. ।

सृष्टम् । स्त्री । सद्योन्नयविशेषे । घेयन्न नाग्निश्री
चा वा ऋत । "विगतलक् यदङ्गं हि सङ्घर्षाद-
न्यापि वा । उषासावाहितं तत्, सृष्टमित्युप-

दिश्यते ॥" सु. चि. २ अ. १ पुं। गोधूमे। वै. निघ.

घृष्टतलः। पुं। अश्वस्य पादरीगविशेषे। लचणं यथा—“घृष्टं भूमौ तलं यस्य ताम्रीभवति वाजिनः। तस्य घृष्टतली नाम पादरीगः प्रकीर्तितः ॥” ज. द. २८ अ.।

घृष्टिः। पुं। शूकरे। प. सु. १ (ष्टी) स्त्री। वराह-क्रान्तायाम्। वाराहीकन्दे। चांग्र आन्। अम.। वर्षणे। अपराजितायाम्। मे.।

घृष्टिला। स्त्री। घृष्टिपण्याम्। चाङ्गुलिश। र. मा.।

घृष्टिः। पुं। वनवराहे। वै. निघ.

घृष्टुलिका। स्त्री। (Arumorinense.) कौचादने। घेंचू। र. मा.।

घोटः (कः)। पुं। अश्वे। प. सु.। See अश्वः।

घोटकारिः। पुं। महिषे। वै. निघ.। करबौरे।

घोटकौदुग्धम्। स्त्री। अश्वीदुग्धे। यूडीत्र दुधं। गुणाः—रुचमन् लवणं दोषनं लघु दृढ-स्थयिकरं बल्यं गौरवकान्तिकञ्च। रा. नि. व. १५। See अश्वीचौरं।

घोटगलः। पुं। काशतणे। वै. निघ.

घोटिका। स्त्री। बड़वायाम्। हड़लीषीशके। बड़ हूनी। तत्पथ्यायः—ककंटो, तुरङ्गो, चतुरङ्गा। गुणाः—कटूणं मधुरं वातत्रणकण्डू-कुष्ठरक्तशोधकञ्च। रा. नि. व. ५। See लीषी।

घोटिकान्ता। स्त्री। लीषीशके। भा.।

घोटौ। स्त्री। घोण्यायाम्। श्रेयाङ्गुल। रा. नि. व. ८। ऋषवदरहन्ते। वै. निघ.

घोणकः। पुं। गीनाससर्पे। वै. निघ.

घोणसा। स्त्री। लताविशेषे। वै. निघ.

घोणा। स्त्री। नासिकायाम्। रा. नि. व. १८।

अश्वस्य नासाच्छिद्राक्षिमध्यभागे। ज. द. २ अ.। छिक्कियाम्। हेंछेता। वै. निघ.

घोणान्तभेदनः। पुं। आरण्यशूकरे। वन-शूकर। वै. निघ.

घोणौ (रु)। पुं। शूकरे। वनशूकरे। प. सु.।

घोण्टा। स्त्री। (Zizyphus jujuba.)

गोपघण्यायाम्। श्रेयाङ्गुलं गीहं। मं कं घोटौ।

गीह्यौ। तत्पथ्यायः—वदरं, गोपघण्या, शगालकोलिः, कपिकोलिः, हस्तिकोलिः, वदरी-कदा, कर्कसूः। गुणाः—कटुः उष्णः मधुरः वातघ्नी व्रणकण्डू-तिकुष्ठशयघ्नी च। रा. नि. व. ८। पूगीह्ये। गुपीति गीहं। रा. नि. व. ११। वा. सु. १५ अ.। मदनहन्ते। नागबलायाम्। शाकहन्ते। शैथनं गीहं। वै. निघ.

घोण्टाख्यः (स्थः)। पुं। मदनहन्ते। मग्नना गीहं। रा. नि. व. ८।

घोण्टाफलम्। स्त्री। पूगफले। गुपीति। वै. निघ.। वदरीफले। सु. चि. १७ अ.।

घोनसः। पुं। गीनाससर्पे। तिलिक्सर्पे। छे. च.।

घोरम्। स्त्री। विषे। रा. नि. व. ६। पुं। वस्ति-कुण्डले। नारेकुण्डलं। वि. मारके। भा.।

घोरकुण्डहा। स्त्री। द्वितालीतिष्ठातलतायाम्। वै. निघ.

घोरपुष्पम्। स्त्री। कांसे। रा.।

घोरण्टः। पुं। पूगवृक्षे। गुपीति गीहं। मद. व. ६।

घोरदर्शनः। पुं। उलूके। तरचौ। ठेंफो वांश। रा. नि. व. १८।

घोरनृसिंहरसः। पुं। सन्निपातचरः रसः। “भागैकं सततासस्य विभागं सतलीहकम्। विभागस्य सतरसः चतुर्भागं सताभकम्। मानिकं रसगन्धी च तथा शृङ्गा मनःशिला। चलाय्यं तानि तामस्य प्रत्येकं तुल्यमेव च। गरलञ्चाभतुल्यं स्यात् विकटुयाभतुल्यकः। एतस्मैसमं देयं विषमाख्यं तथैव च। एतस्मैस्य द्रव्यस्य दिगुणं कालकूटकं। माख्यमाहिषमायूरहृदिपित्तैर्विभावयेत्। चित्रकस्य द्रव्येणैव प्रत्येकं याममात्रकम्। सर्वपाभा वटी कार्या.....। दापयेद्वटिकामेकां पयःपेटीरसेन च ॥” मेघ.। विषमाख्यं कुचेलके।

घोरपुष्पम्। स्त्री। कांसे। रा.।

घोरप्रदा। स्त्री। गोघायाम्। गोमांश। वै. निघ.

घोररासनः (रासी)। पुं। शगाले। चिका.।

घोरा। स्त्री। देवदाल्याम्। देवताङ्ग। रा. नि. व. ३।

घोलम्। स्त्री। सक्तेहजलमयिते दधनि।

पोण। सु. सू. ४५ अ.। तत्पथ्यायः—दण्डा-हतम्, कालसेयम्, अरिष्टं, गोरघः, घलं, मलिनं, केवलं, भग्नसायिकं (शब्दर.)। विजल-मयिते दधनि। र. मा.। पादजलविभाग-दधिकृते तले। रा. नि. व. १५।

घोलवटकः। पुं। घोलकृतवटके। घोण-वट। वै. निघ.

घोलिः (ली)। स्त्री। पदशाकविशेषे। शोक-विशेषः। हिंघीली, लौडघोलि, किहूगोलि। तत्पथ्यायः—घोलिका, घोलिः, कलभूः, कुवलाकुला। घोलौ द्विधा जेवजारासघोलि-भेदात्। गुणाः—लेवशाकं लवणं रुच्यम् अम्लं वातकफघ्नञ्च। आरामघोलिशाकम् अम्लं रुच्यं रुच्यं वातघ्नं पित्तघ्नं भकरं जीर्णज्वरापहम्। रा. नि. व. ६।

घोलिका। स्त्री। घोलि। वै. निघ.

घोषः। पुं। कांसे। ताम्रं ७ दण्डात्र निर्मितं शङ्खं। प. सु.। घोषालतायाम्। मे.। मशके। पटीले। अमरे। तिका.।

घोषकः। पुं। कीशातक्याम्। हस्तिघोषालता-याम्। घोषा, मधुलता। तत्पथ्यायः—धामा-गवः, (अ.), घोषः, घोषालता (शब्दर.), कोषफलः (ज), घोषकाकृतिः, आदाली, देव-दाली, तुरङ्गकः। भा. पू. १ म. शाकव.। See कीशातकी।

घोषका। स्त्री। घोषालतायाम्। वै. निघ.

घोषकाकृतिः। पुं। घोषायाम्। घोषा-लता। र. मा.।

घोषणः। पुं। कीकिले। श. र.।

घोषपुष्पम्। स्त्री। कांसे। रा. नि. व. १३।

घोषयिदुः। पुं। कीकिले। चिका.।

घोषवती। स्त्री। शताह्वयाम्। गुल्फा। वै. निघ.। वीणायाम्। छे.।

घोषा। स्त्री। (Anethum sowa.) शता-ह्वयचुपे। मडुनी, गुल्फा। रा. नि. व. ४। ककंटशृङ्गायाम्। रा. नि. व. ६। विडङ्गे। वै. निघ.

घोषातकी। स्त्री। श्वेतकीशातक्याम्। श्वेत-घोषा। र. मा.। तत्पथ्यायः—सदङ्गी, जालिनी, जलवेधकः, श्वेतपुष्पा, आकृतिच्छवा, ज्योत्स्ना। र.।

घोषितः। पुं। शिशुमारि। गुलुक। वै. निघ.

घोषिलः। पुं। वनशूकरे। वै. निघ.

घ्राणम्। स्त्री। खनामख्यातेन्द्रिये। नासिका। रा. नि. व. १८। आघ्राणे। मा. नि.।

घ्राणतर्पणः। वि। घ्राणेन्द्रियतमिजनके। अम.।

घ्राणदुःखदा। स्त्री। छिक्कियाम्। हेंछेता। भा.। नासारीगे। शैचि। वै. निघ.

घ्राणपाकः। पुं। नासापाके। वा. उ. १८ अ.। “सदाहः श्वययुः सपाकः स्यात् घ्राणपाकोऽपि रक्तपिकात् ॥” चर.।

घ्राणेन्द्रियम्। स्त्री। नासिकायाम्। वै. निघ.

घ्राणोदकम्। स्त्री। नासारन्ध्रेण प्रातर्निशी-योदकपाने। नाटकं जलं शौण्डि। गुणाः—तार्क्ष्णेचलं खर्गाचार्यसदृशमलशालिलं बुद्धिमत्त-मन्थिनीकुमारसदृशत्वं शिरीरीगनाशित्वं बलि-पलितविहीनत्वञ्च। रा. नि. व. १४।

घ्रातिः। स्त्री। नासिकायाम्। श. च.।

च ।

चः । पुं । कच्छपे । चन्द्र । मे ।

चकीरः (कः) । पुं । खनामख्यात-पक्षिविशेषः । तत्पथ्यायः—चकीरकः, जीवज्जीवः (अ.), जीवजीवः (शब्दर.) । कीरज्जीवकः (के.), चखचक्षुः, ज्योत्स्नाप्रियः, विषदशकः (ह.), चन्द्रिकापाथी, कौमुदीजीवनः । अस्य मांस-गुणाः चटकमांसवत् । “चटकं शीतलं रुच्यं वृष्यं कपिजलाभिषं । तद्वचकीरजं मांसं वृष्यञ्च बलपुष्टिदम् ॥” रा. नि. व. १८ ।

चक्रम् । स्त्री । तगरपादिके । तगरपादिके । नकुल. १२ अ. । सु. कल्प. ५ अ. । अति. २ स्थान २ अ. । विषमेदि । प. सु. । रक्तकुलये । काज्जिमेदि । कौजि । वै. निघ. । पुं । चक्रवाक-पक्षिणि । चक्राचक्रि । अम. ।

चक्रकः । पुं । राजिमल्लपर्वविशेषः । सु. कल्प. ४ अ. । See सर्पः ।

चक्रकरः । पुं । स्थलचक्रवाके । भूचक्रवाक् । वै. निघ. ।

चक्रका । स्त्री । खनामख्यातमहौषधी । सु. चि. ३० अ. । See औषधिगणः ।

चक्रकारकः । पुं, स्त्री । नखीनामगन्धद्रव्ये । नथी । वै. निघ. ।

चक्रकुल्या । स्त्री । पृथ्विपर्णाम् । चाकूनिश । श. च. । कण्ठतुल्यम् । वै. निघ. ।

चक्रगजः । पुं । चक्रमर्द्दचुपे । चाकन्ता । रा. नि. व. ४ ।

चक्रगण्डः । पुं । वचुलोपाधाने । हि. । गौल वालिनि ।

चक्रगुच्छः । पुं । अशोकवृक्षे । श. च. ।

चक्रगुल्मः । पुं । उद्रे । वै. निघ. ।

चक्रतैलम् । स्त्री । सद्यनिष्ठीडिततैले । चाट्टिका तेल ।

चक्रदंष्ट्रः । पुं । वराहे । रा. ।

चक्रदन्ता (न्ती) । स्त्री । जैपालवृक्षे । जग्र शील । प. सु. ।

चक्रदन्तोवीजम् । स्त्री । जैपालवीजे । जग्र शीलविधि । रा. नि. व. ६ ।

चक्रधरः । पुं । सर्पे । तिका. ।

चक्रधारम् । स्त्री । अर्द्धधारास्त्वविशेषः । तच्चा-टाङ्गुलायतम् उरसि अङ्गुलविस्तारं द्वाङ्गुलफलञ्च । सु. सु. टो. ८ अ. ।

चक्रनखः (नायकः) । पुं । नखीनामगन्ध-द्रव्ये । नथी । रा. नि. व. १२ ।

चक्रनामा (न) । पुं । माचिकधातो । श्वर्ण-माचिक । नखीमेदि । नथी । प. सु. ।

चक्रनायकः । पुं । व्यालनखे । रा. । वाट्यत्र नथ ।

चक्रपद्माटः । पुं । चक्रमर्द्दचुपे । चाकन्ता । श. र. ।

चक्रपरिव्याधः । पुं । आरम्भवृक्षे । गौलनाल गांश्च ।

चक्रपर्णा (र्णी) । स्त्री । कण्ठतुल्यम् । कान्ठतुलनी । वै. निघ. । प्रक्षिपपर्णम् । चाकू-निश । श. च. ।

चक्रपाणिः । पुं । खनामख्यातप्रकटसंयन्त्रादि-कारे । स गौडराजस्य पाकशालाध्यक्ष आसीत् । “गौडार्धिनाथरसवत्यधिकारिपतम्” । च. द. ।

चक्रपादः । पुं । हस्तिनि । रथे ।

चक्रपुन्नाटः । पुं । चक्रमर्द्दवृक्षे ।

चक्रफलः । पुं । श्योनाकवृक्षे ।

चक्रवन्धना । स्त्री । वनमल्लिकायाम् । वै. निघ. ।

चक्रवाला । स्त्री । आमातकवृक्षे । आगङ्गा गांश्च । वै. निघ. ।

चक्रवालिकः । पुं । अश्वस्य पादरोगमेदि । “क्षियन्ते वज्रयो यस्य खुरसन्धिसमुद्भवाः । अक्षिन्ना वायु सरुजः तं विद्याच्चक्रवालिकम् ॥” ज. द. ।

चक्रमेदिनी । स्त्री । रात्री ।

चक्रमण्डली (म्) । पुं । मण्डलिसर्पजाति-मेदि । हि. च. ।

चक्रमर्द्दः (कः) । पुं । (Cassiatora.) खनामख्यातचुपे । चाकन्ता, चाट्टिका, एङ्गाकी । हिं चक्वङ् । सं तरवटा । कं चगचे । तं चुप-विशेषम् । तत्पथ्यायः—तर्किणं, तर्किलः, प्रपन्नङः, नेपाचिकसुमः (रा.), प्रपुन्नालः (हि.), एङ्गजः, अङ्गजः, गजाख्यः, मेषाह्वयः, एङ्गस्तो, व्यावक्तकः, चक्रगजः, चक्रो, पुन्नाटः, पुन्नाङ्गः, विमर्द्दकः, दद्रुघ्नः, तर्वेटः, चक्राह्वः, शुक्रनाशनः, दद्रुवीजः, प्रपुन्नाङ्गः, खर्ज्वृक्षः, प्रपुन्नाटः (रा.), चक्रमर्द्दकः, पन्नाटः, उरणाख्यः (अ.), उरणा-ख्यकः, प्रपुन्नाङ्गः, प्रपुन्नाङ्गः, उरणाचः (अ. टी.), उरणाचकः, चक्रपन्नाटः (शब्दर.) । गुणाः—कटुः तीव्रः मेदोवातकफघ्नः व्रणकण्डूकुष्ठदद्रु-पामादिहरश्च । रा. नि. व. ४ । लघुः स्वादुः रुचः वातपित्तघ्नः हृद्यः हिमः कफश्वासदद्रुकुष्ठकमि-हरश्च । तत्फलं उष्णं कुष्ठकाण्डूदद्रुविषवातघ्नं शुक्रकासश्लेष्मिन्नासघ्नं कटु च । तत्पथ्यम् अक्ष-दद्रुघ्नं वातकफघ्नं कण्डूकासश्लेष्मिन्नासकुष्ठघ्न-भा. । (दं.) काचटमेदि । श. च. । स्त्री (मर्द्दिनी) । अलक्तके । रा. नि. व. ६ ।

चक्रमुखः । पुं । शूकरे । वै. निघ. ।

चक्रयन्त्रम् । स्त्री । औषधपाकार्थयन्त्रविशेषः । लक्षणं यथा—“गर्तवाद्ये भवेद्गर्तं मध्यगर्तं रसं कुरु । चक्रयन्त्रमिदं सिद्धं वाद्ये गर्तं ब्रह्म-पुटम्” ॥ अत्रि. ।

चक्ररथः । पुं । चक्रवाकपक्षिणि । वै. निघ. ।

चक्ररदः (दंष्ट्रः) । पुं । शूकरे, वनशूकरे । वै. निघ. ।

चक्ररिष्टा । स्त्री । वल्लुलापक्षिणि । रा. ।

चक्ररेणुका । स्त्री । रक्तकरवीरे । रक्तकरवी ।

चक्रसः । पुं, स्त्री । रक्तकुलये । गान् कुलथ । वै. निघ. ।

चक्रलताम्बः । पुं । बहुरसाललताम्बे । रा. नि. व. ११ ।

चक्रलक्षणा (णिका) । स्त्री । गुडूच्याम् । रा. मा. ।

चक्रला । स्त्री । उच्चटायाम् । उकड़ा । अम. । नागरमुसायाम् । वै. निघ. ।

चक्रवक्त्रः । पुं । वराहे ।

चक्रवर्त्तनम् । स्त्री । शाकविशेषः । हिं चक्वद ।

चक्रवर्त्तिः (र्त्ती, र्त्तिनी) । पुं, स्त्री । वास्तुक-शाके । वेत्ती शीक । प. सु. । लाचायाम् । जटानांस्थाम् । रा. नि. व. १२ ।

चक्रवल्लरी । स्त्री । वृक्षीमेदि । रुविगनगा । वै. निघ. ।

चक्रवाकः । पुं । (Anas casarca.) Rudygoose. खनामख्यातपक्षिवातीयपक्षि-विशेषः । चक्राचक्रो, रामचक्रा । तत्पथ्यायः—कावकः (वि.), विद्योगी (श.), कीकः, चक्राः, रथाङ्गाह्वयनामकः (अ.), सुरिप्रेमा, इन्द्रधारौ, सहायः, कान्तः, कामी, राविविश्वगामी, रामा-वचीजीपमः, कामुकः । तन्मांसं लघु क्षिप्रं बलदं अग्निकरं सर्वशूलघ्नमुष्णं वातरोगघ्नञ्च । रा. नि. व. १८ । कटु हृद्यम् उष्णवीर्यं कटुपाकि बल-वृद्धिकरञ्च । राज. । अश्वविशेषः । नकुल. । (का, की) स्त्री । चक्रवाकपत्न्याम् । चक्रवाकी । वृहत्याम् । विकृती । प. सु. ।

चक्रवाकुलः । पुं । चक्रशकुलमख्ये । गजांत गांश्च ।

चक्रवार्त्ताको । स्त्री । वृहत्याम् ।

चक्रवीजम् । स्त्री । जैपालवीजे । रा. नि. व. ६ ।

चक्रवैधकम् । स्त्री । चुक्रनामककाञ्चिके । गिर्कीन्ना । रा. नि. व. १५ ।

चक्रशकुलः । पुं । शालमख्ये ।

चक्रशल्या । स्त्री । काकतुण्डायाम् । रा. ।

चक्रश्रेणी । स्त्री । अजग्रङ्गाम् । मेढांशुडी । रा. मा. ।

चक्रसंज्ञम् । स्त्री । वज्र । हिं. च. ।

चक्रा । स्त्री । कर्कटग्रङ्गाम् । कौकुड़ाशुश्री । नागरमुसायाम् । नागेश्वरभूता । रा. नि. व. ६ ।

चक्राकी (ङ्गी) । स्त्री । हंस्याम् । शब्दर. ।

चक्राङ्गा । स्त्री । नागरमुसायाम् । रा. नि. व. ६ । सुदर्शनायाम् । उन्नतीश्वरती । पद्मगुड-याम् । पद्मगुणञ्च । वै. निघ. ।

चक्राङ्गः । पुं । हंसे । अम. ।

चक्राङ्गा (ङ्गी (ङ्ग))। स्त्री, पुं। सुदर्शन लतायाम्। उरतीभूतती। हिं दृश्यति। कटुक्याम्। कटुकी। रा. नि. व. ६। कर्कटशङ्काम्। कौण्डिन्शी। प. सु.। हिलमोचिकायाम्। शिक्छे। तिका। हंस्याम्। श. र.। मञ्जिष्ठायाम्। रा. नि. व. ६। वास्तुके। वै. निघ.।

चक्राटः। पुं। विषवैद्यः। मे.।

चक्राधिवासी। पुं। नागरङ्गवृक्षे। टांवा वृक्षः। चिका।

चक्रालुः। पुं। महारसालाङ्गी। शीम आम। वै. निघ.।

चक्राङ्गः (यः)। पुं। चक्रमहं चूपे। टांकन्। रा. नि. व. ४। भेष, कुष्ठ चि.। चक्रवाकपक्षिणि। रा. नि. व. १२।

चक्राङ्गा। स्त्री। सुदर्शनाख्यलतायाम्। भा.। पञ्चगुण्यम्।

चक्रिकः। पुं। रक्तकुल्यः। वै. निघ.।

चक्रिका। स्त्री। मातुनि। ईष्टु। रा. नि. व. १८। श्वेतगुञ्जायाम्। मांता कूट। रक्तकार्पास्याम्। नांकापांज। चक्रमहं। टांकन्। वै. निघ.।

चक्रिपत्नी। स्त्री। चक्रवाकस्त्रियाम्। चक्रवाकी। श्वेततुल्याम्। वै. निघ.।

चक्रो (ङ्ग)। पुं। कोकपक्षिणि। चक्रवाक। चक्रमहं। टांकन्। तिमिश्रवत्। मादन गीह। काके। गहं मे। व्याघ्रनखे। नशीविशेष। दधनि। रा. नि. व. २१। स्त्री। लचि। मारुचिनि। वै. निघ.।

चक्रोवान्। पुं। गहं मे। अम.। चक्रवाके। चक्र। वै. निघ.।

चक्रेन्द्रकः। पुं। देवसर्पपङ्खे। त्राहे। वै. निघ.।

चक्रेश्वरी। स्त्री। वसनाङ्गिकायाम्। वै. निघ.।

चक्रोत्थः। पुं। कुकुटपादौलतायाम्। गता कटुकी। वै. निघ.।

चङ्ग(ङ्ग)रः। पुं। वृक्षे। मे.।

चङ्गमणम्। स्त्री। भमणे। भूतः भूतर्षणम्। गुणाः,—“अनारोग्यमनायुषं चक्षुरूपधातुतत्त्वं। पादाभ्यामनुपानङ्गाम् सदा चङ्गमणं वृणाम् ॥” सु. चि. २४ अ.। “यत्तु चङ्गमणं नातिदेहपीडा करं भवेत्। तदायुर्वैलम्बेधमिन्द्रियबोधनम् ॥ अथमेदः कफस्त्रीत्यसौकुमार्यविनाशनम् ॥” राज. २ प.।

चचण्डी। स्त्री। चन्द्रजिह्वायाम्। आनजिह्व।

चचेण्डला। स्त्री। चिचिण्डायाम्। चिचिण्ड। वै. निघ.।

चचेण्डा। स्त्री। चिचिण्डायाम्। चिचिण्डा, हौं। तत्पथ्यायः,—वेस्मकूलः, श्वेतराजी, वृहत्फलः। रा.। गुणाः—शीघरीणि हितं पटोलाङ्गीनगुणश्च। मद.।

चच्चत्कुठाररसः। पुं। अशंसि रसः। रसः गन्धकः लौहं प्र. २ भ.। विकटु दन्तीमूलं कुष्ठं प्र. १ भ. विषलाङ्गलिकामूलं ६ भ. यवचारः सैन्धवं टङ्गणचारः प्र. ५ भ. गीमूलं कुहीचीरं प्र. ३२ भ.। यः वृत्तिष्ठं मृद्विना पचेत्। र. सा. सं.।

चच्चरी (ङ्ग)। पुं, स्त्री (रौ)। मधुमक्षिकायाम्। भमरे। जग्नः। वै. निघ.।

चच्चरीकः। पुं। भमरे। चिका।

चच्चलः। पुं। वायी। चि.। अस्थिरे। अ.।

चच्चलतैलम्। स्त्री। शिलारसे। चिका।

चच्चला। स्त्री। पिप्पल्याम्। श. च.। सौदामन्याम्। श.।

चच्चिमूचिः। पुं। कारणवपक्षिणि। मांजस। थड़ा ईंस। चिका।

चच्चुः। पुं, स्त्री। चन्द्रचुचुपे। चच्छा शीक। गीनाङ्गीचे। नाङ्गी शीक। रा. नि. व. ४। हिं चिनुना। तत्पथ्यायः,—विजला, चच्चुः, कलभी, चौरपविका, चच्चुरः, चच्चुपवः, सुशाकः, श्वेतसम्भवः। गुणाः—मधुरत्वं, तीक्ष्णत्वं, कषायत्वं, मलशोधनत्वं, गुकीदरविषमार्श्याङ्गणीनाशिलत्वं। तद्बीजगुणाः—कटुत्वं, उष्णत्वं गुणः गुलीदरविषलगुदीष-कण्डूखञ्जुकुष्ठनाशिलश्च। रत्नैरखे। रा. नि. व. ८। एरखसामान्ये। मे.। मृगे। श. र.। पक्षिणः शीठे। पांथिर ठौटि। अम.।

चच्चुकः (का, की)। पुं, स्त्री। चुचुचुपे। चच्छुका। भा. रा. नि. व. ४। स्त्री (का, की)। पक्षिचक्षुः। श. र.।

चच्चुतैलम्। स्त्री। एरखतैले।

चच्चुपत्रः (पत्राख्यः)। पुं। चुचुशाके। रा. नि. व. ४.।

चच्चुरः। पुं। चुचुशाके। रा. नि. व. ४।

चच्चुलुः। पुं। रत्नैरखे। वै. निघ.।

चच्चुसूचिः (कः)। पुं। पक्षिविशेषः। कांता शौर्णा। कारणवपक्षिणि। तिका। हे. च.। तत्पथ्यायः,—सुगृहः, पीततुण्डः (चि), मरुणः। (शब्दर.)।

चच्चूः। स्त्री। पक्षितुण्डे। पांथिर ठौटि। हे. च.। चच्चुशाके। रा.।

चटकः। पुं। sparrow. चन्द्रपक्षिविशेषः। चट्टाई शीथी। हिं चवुडैया। मं चिमणा। तत्पथ्यायः,—कलविद्धः (अ), चिचपृष्ठः, गृहनीडः, वषायणः (ह्वा), बहुश्रुः (श्रः), कामुकाः, कालकण्टकः, नीलकण्टकः (रा), कामचारी, कलाविकलः (शब्दर.), कुलिङ्गकः (हे), गृहवलिभूक् (हे)। स द्विविधः गृहगण्डमेदात्। प्रथमस्य मांसगुणाः—शीतं लघु वृष्यं बलदञ्च। द्वितीयस्य मांसगुणाः—लघु पथ्यदञ्च। रा. नि. व. १७। तदखगुणः—हंसवत् ज्ञेयः। कणचटके। शीशो शीथी। राज.। स्त्री (का)। पिप्पलीमूले। अ. टी.। चटकस्त्रियाम्। अम.।

चट(कि)का। स्त्री। चटकपत्रायाम्। मांति चट्टाई। इला। रक्तगुञ्जायाम्। गोल कूट। च. द. उन्मा. चि.। पिप्पलीमूले। अ. टी.।

चट(टि)काशि(शी)रः। पुं। पिप्पलीमूले। रा. नि. व. ६।

चटाफलः। पुं। नारिकेलवृक्षे। श. र.।

चटि(टी)का। स्त्री। चटकस्त्रियाम्। पिप्पलीमूले। वै. निघ.।

चटुः। पुं। उदरे। मे.।

चटुला। स्त्री। सौदामन्याम्। ज.।

चट्टिका। स्त्री। जलोकायाम्। जौंक। वै. निघ.।

चट्टः। पुं। लौहपात्रविशेषः। टाट्टु।

चणः(कः)। पुं। (Cicerariatinum.)

Gram or chick pea. खनामख्यातशिखी-धान्ये। छोनांर गीह। हिं चणा, चाणा। मं चणा। कं कडले। तत्पथ्यायः,—हरिमन्यकः (अ), हरिमन्यजः (अ. टी.), चणः, हरिमन्यः, सुगन्धः, कणचच्चुकः, बालभीज्यः, वाजिभक्ष्यः, कच्चुकी (भ.), बालभेषज्यः। गुणाः—रक्तपित्तं हितः। सि. यो. र. पि. चि.। “रक्ते कफे पीनसके च कण्डे गलामये वातरुजे सपित्तं। शीतप्रतिश्यायकमीनं निहन्ति शुक्लस्यार्द्रशृणकः प्रशस्तः।” अत्रि. १५ अ.। मधुरः रुच्यः मेहघ्नः वातपित्तकरः दीप्तिवर्णकरः बलकरः रुच्यः आधामकरश्च। तद्युग्गुणाः—मधुरः कषायः कफघ्नः वातविकारकरः आसीद्धकासपीनघ्नः बलदोपनयः। रा. नि. व. १६। कषायः कटुकशीणी वातघ्नः कफदोषघ्नः। रक्तपित्तं निहन्त्याश्च चणानां युष् उच्यते ॥ अङ्गारमृष्टस्ते लघुश्च वान्पुण एव। आर्द्रमृष्टः बली रुचिकरश्च। शुक्लमृष्टस्तु रुची धातुकुष्ठप्रकोपनः। खिन्नः पित्तघ्नः कफघ्नश्च। तत्सूपः क्षीमकरः। आर्द्रासितिकोमलः रुच्यः पित्तशूलघ्नः शीतलश्च। भा. पू. १ अ. धान्यव.। तत्शाकं रुच्यं दुर्जरं कफवातघ्नं अन्नं विष्टम्भजनकं पित्तघ्नं दन्तशीथहरश्च। भा. शाक. व.। पथ्युपित्तचणकजलगुणाः—शीतं प्रायः पीतं पित्तरसद्वयं पुष्टिदं सन्तर्पणश्च। रा. नि. व. १६।

चणकरीटिका। स्त्री। चणकचूर्णकरीटिकायाम्। छोनांर रुक्ती। गुणाः—रुचा विष्टम्भकरी गुरुः श्लेष्मपित्तरक्तघ्नी च.। भा.।

चणकलोणी। स्त्री। चणकाङ्गे। गीह छोनां।। टांशीशौक। वै. निघ.।

चणकशक्तुः। पुं। चणककृतशक्ती। छोनांर छातू।

चणकचारः। पुं। चणकपुष्पे। रसकौ. क्रव्यादरसे।

चणका। स्त्री। अतस्याम्। शशिना। र. सा. सं.।

चणकान्नकम्। स्त्री। पिप्पलीमूले। चणकचारः। छोनांर शीक, गीह छोनां। हिं चणकलोणी। गुणाः—“चणकान्नकमत्यक्तं दीपनं

दन्तद्वयं लवणानुरसं रुच्यं शुलाजीर्णविषयतुत् ।
भा. र. सा. सं. अन्नवर्गे ।

चण्णकाम्बवाः । स्त्री । ज्वलन्त्यफलवच्चणकपत्र-
शीतलजली । रत्ना ।

चण्णकम् । स्त्री । चाणक्यमूलके । वैद्यकम् ।

चण्डुमः । पुं । चन्द्रगीचुरे । छोटि गोश्री ।
रा. नि. व. ४ ।

चणपत्रकः (पत्रो) । पुं, स्त्री । रुदनौष्ठे ।
रुदनौष्ठि उल्लेखे । रा. नि. व. ५ । गोचुरके ।
गोश्री । वै. निघ ।

चणिका । स्त्री । लणविशेषे । चोणार शीक ।
तत्पथ्यायः, —गोदुग्धदा, सुनीला, ज्वला,
हिमा । गुणाः—वृथा बल्या मधुरा शैत्यैर्लघुय
पशुहिता । रा. नि. व. ८ ।

चणोदुमः । पुं । चन्द्रगीचुरे । रा. ।

चण्डः । पुं । तिलिङ्गीवृक्षे । मे. । रक्तकरवीरे ।
आरख्यशकरे । वै. निघ । ग्रन्थिपर्णम् । गैटेन ।
हिं चोरा । रा. नि. व. १२ ।

चण्डकः (को (इन्)) । पुं । रक्तकरवीरे ।
सयूरे । वै. निघ ।

चण्डका । स्त्री । वचायाम् । वै. निघ ।

चण्डचुक्रा । स्त्री । तिलिङ्गाम् । वै. निघ ।

चण्डरुद्रिका । स्त्री । रसजारणादिज्ञाने ।
वैद्यकम् ।

चण्डहासा । स्त्री । गुडूक्याम् । रा. नि. व. ३ ।

चण्डा । स्त्री । (Andropogon acicu-
lum.) चोरनामगन्धद्रव्ये । चोरा । तं लिमि
दौड । अम. । अजमोदायाम् । वै. निघ. । शङ्ख-
पुष्प्याम् । चोरपुष्प्याम् । डाट्टि, डान्कुनी ।
मे. । लिङ्गिन्याम् । हिं पञ्चगुडिया । कपिकच्छौ ।
आनाकुनी । आखुकण्याम् । ईनूरकाणि । रा.
नि. व. ३ । अतद्व्यायाम् । रा. नि. व. ८ ।

चण्डाख्या । स्त्री । दाहहरिद्रायाम् । वै. निघ. ।

चण्डातः (कः) । पुं । करवीरे । अम. रुदनौ-
ष्ठे । वै. निघ. ।

चण्डालः (कः) । पुं । रक्तकरवीरे । तण्डु-
लीयशके । टापीनटिग्रा, कौटानटिग्रा । वै.
निघ. ।

चण्डालकन्दः । पुं । खनामल्यातमहाकन्द-
शके । चण्डालकन्द । मं चण्डालकन्द । कं माद-
गिगटे । स एकपत्रविपत्रचतुपत्रपञ्चपत्रभेदेन
बहुधा । गुणाः—मधुरः कफपित्तरक्तदीपघ्नः विष-
भूतादिदीपघ्नः रसायनश्च । रा. नि. व. ७ ।

चण्डालवक्त्रकी । स्त्री । चण्डालवृणायाम् ।
वन टाङ्गान । अ. ।

चण्डालिका । स्त्री । करवीरे । चण्डालवक्त्र-
क्याम् । वन टाङ्गान । मे. ।

चण्डाली । स्त्री । शिवलिङ्गिन्याम् । लिङ्गिनी
नता । रा. नि. व. १३ । रस. र. प्रमेहचि. मेह-
हिरदसिंहरसे ।

चण्डिका । स्त्री । अतस्याम् । गणिना । चिका ।

चण्डिलः । पुं । वास्तुकशके । रा. ।

चण्डी । स्त्री । चिडादेवदारौ । शिवलिङ्गिन्याम् ।
शिवलिङ्गिनी नता । रा. नि. व. ३ । स्त्रीमहिषे ।
प्रकायाम् । के. ।

चण्डीकुसुमः । पुं । रक्तकरवीरवृक्षे । रा. नि.
व. १० ।

चण्डीगोमयम् । स्त्री । सहिषीविषायाम् ।

चण्डोलता । स्त्री । ग्रन्थिपर्णभेदे । गैटेन ।
हिं चोरा । वै. निघ. ।

चण्डुः । पुं । मूषिके । श. च. ।

चण्डेश्वररसः । पुं । नवज्वरे रसः । “रसं गन्धं
विषं ताम्रं मर्दयेदेकयामकं । आद्रकं खरसेनैव
मर्दयेत् सप्तवारकम् । निर्गुण्डाः खरसे पश्चात्
मर्दयेत् सप्तवारकम् । गुञ्जकार्दं रसेनैव दली हन्ति
ज्वरं चणात् ॥” रस, गङ्गक, विष, त्राय
प्रत्येक समभाग, प्रतिदिन आदार रसे १
ग्रहर मर्दन करिष्य १ भावना दिवे ।
ऐक्यनिर्गुण्डारसे १ भावना दिवे । मात्रा
१ र. अष्टपान आदार रस । रसकौ. ।

चतुरः । पुं । काके । हि. च. ।

चतुरङ्गः । पुं । कलायभेदे । तेण्डु । वै.
निघ. ।

चतुरङ्गा । स्त्री । घोटिकावृक्षे । शैलाकुल ।
रा. नि. व. ८ ।

चतुरङ्गावलेहः । पुं । ज्वरे अयलेहः । स च
समभागद्राचामलकशृङ्गीमधुजतः । भा. ।

चतुरङ्गुलः । पुं । आरम्बविशेषे । वड
मोषाणू । हिं घनवहेडा । प. सु. । स्त्री ।
पटीलसदृशफलतथायाम् । ति० पलता । स. स.
३२ अ. शीतल्याम् । शिडेनीछोप ।

चतुरम्बम् । स्त्री । अम्बचतुष्टये । यथा—कील-
दाडिमवैतसञ्चान्द्रम् । (वचान्द्रं आमातके ।)
अम्बवैतसञ्चान्द्रवृक्षस्त्रीरनिम्बुकेषु । अम्बवैतस,
आम्बडा, गौडा लेवू, कांगझौ नेवू । भा. ।

चतुरङ्गुपातः । पुं । शरभमृगे । वै. निघ. ।

चतुरङ्गणम् । स्त्री । कणामूलसहिते तूषणे ।
“तूषणं सकणामूलं कथितं चतुरङ्गणम् । व्योष-
स्यैव गुणाः प्रोक्ता अधिकाश्चतुरङ्गणम् ॥” वैद्यकम् ।

चतुर्गतिः । पुं । कच्छपे । हि. च. ।

चतुर्जातम् । स्त्री । चातुर्जातके । षुडुङ्क्
तेजपत्र एलाईच नागेश्वर । वै. निघ. २ भ.
वा. व्या. लघुपनाके ।

चतुर्थकः । पुं । विषमज्वरभेदे, चातुर्थकज्वरे ।
द्वये दिन अन्तरं ज्वर ।

चतुर्थिका । स्त्री । पलमाणे ४ वा ८ ता ।
प. प्र. ।

चतुर्दंष्ट्रा । स्त्री । गोचुरचुपे । गोश्री । वै.
निघ. ।

चतुर्दलः । पुं । सुनिषन्नशके । शुशुनिशक ।
भा. ।

चतुर्दंशाङ्गः । पुं । सान्निपातिकज्वरे कषाय-
भेदे । सदृशमूलकिरातितक्तादिगणे । दशमूलं
चिरादता गुडूचौ सुस्ता शृङ्गी मिलित्वा २ ती. ।
प्रविषः तद्वर्णं ४ माषा । दशमूल, चिरेता,
शुलङ्ग, मूला, शुँठ, शिन्ति २ ती. । अक्षेप
तेण्डुलीचूर्ण ४ माषा । सा. कौ. ।

चतुर्दंशो । स्त्री । ज्वरनिर्गुण्डायाम् । श्वेत
निर्गुण्डा । वै. निघ. ।

चतुर्द्वयः । पुं । चतुर्गुणद्रव्ये । सि. यो. ।

चतुर्द्वारो । स्त्री । चतुर्धाराकाण्डवृक्षायाम् ।
करणाविशेष । वै. निघ. ।

चतुर्भङ्गा । स्त्री । शृङ्गाददारके । श्वेतवीज-
ताङ्क । वै. निघ. ।

चतुर्भद्रः । पुं । समभागेषु सुस्तकातिविषागुडूची-
शृङ्गीषु । वैद्यकम् ।

चतुर्भद्रिकावलेहः । पुं । चातुर्भद्रावलेहः ।

चतुर्मुखः । पुं । वातव्याधौ रसविशेषे । रस-
गन्धकौडामाणि प्र. समभागानि स्वर्णभस्म सूत-
तुल्यं कुमारीरसेन मर्दयित्वा एरण्डपत्रैः वेष्ट-
यित्वा धान्यराशौ दिनचर्यं व्यापयेत् । रा. सा. सं. ।

चतुर्वर्णः । पुं । कलायभेदे । तेण्डु । वै.
निघ. ।

चतुर्विंशतिकः । पुं । पुरुषे । च. शा. १ च. ।

चतुर्विधाञ्जम् । स्त्री । चर्यचौषधिलेखपत्रेषु ।
See अन्नम् ।

चतुर्वीजम् । स्त्री । मेथिकादित्रीजचतुष्टये ।
“मेथिका चन्द्रसूरच कालाजाजी यवानिका ।
एतच्चतुष्टये युक्तं चतुर्वीजमिति स्मृतम् । तच्चूर्णं
भक्षितं नित्यं निहन्ति नयनामयं । अजीर्णं शूल
माकानं पार्श्वशूलं कटिव्यथाम् ॥” भा. ।

चतुष्कदः (दा) । पुं, स्त्री । चाङ्गीर्याम् ।
आमरुज । सुनिषन्नशके । शुशुनि । वै. निघ. ।

चतुष्की । स्त्री । मशहय्याम् । गशात्रि । मे. ।
पुष्करिणीभेदे । के. ।

चतुष्कुवलयम् । स्त्री । कुवलयस्य नासकन्द-
दलकेसरिषु । पद्मर उँटी, मूल, पीता ७
केसर । वा. उ. ३८, सिद्धरसायनघृते ।

चतुष्पत्रः (त्रो (इन्)) । पुं । चण्डालकन्दे ।
रा. नि. व. ७ । चन्द्रपाषाणभेदचुपे । छोटि पांथर-
कूटि । रा. नि. व. ५ । सुनिषन्नशके । शुशुनि
शीक । हिं चौपत्तिशक । चाङ्गीरसदृशः पत्रैः
चतुर्दल इति स्मृतः । शाकी जलाविनं दंश्च चतु-
ष्वतीति चोच्यते ॥” मिष्टायाम् । बाँटी । अ. टी. ।

चतुष्पदः (प्यात्) । पुं । मिष्टाचुपे । रा. नि.
व. ४ । पथी गजाद्यादौ । मे. ।

चतुष्पदा । स्त्री । मिष्टायाम् । वै. निघ. ।
जलजपुष्पविशेषे । अर्कचि. ।

चतुष्पर्णी । स्त्री । चूडान्निकायाम् । आमरुज ।
रा. नि. व. ५ ।

चतुष्पाटी । स्त्री । नवाम् । शब्दमा ।

चतुष्पादः । पुं । चिकित्सायाः पादचतुष्टये ।
“भिषगद्व्याख्युपस्थाता रोगी पादचतुष्टयम् ।”
वैद्यकम् ।

चतुष्पुटोदग । स्त्री । पीतपुष्पकरवीरवृक्षे ।
वै. निघ. ।

चतुष्पुण्ड्रः । पुं । भिष्ठाक्षुपे । रा. नि. व. ४ ।

चतुष्फला । स्त्री । नामवलायाम् । गौतम-
छात्राणि । रा. नि. ५. ५ ।

चतुस्समः । पुं । आमज्वरे योगविशेषे । षोड-
शविंश । हरीतकीलवङ्गसैन्धवयवानीसमभागेषु ।
मिलितचन्दनागुरुकसूरीकुङ्कुमेषु । हे. च । जाती-
फललवङ्गजीरकटङ्गणेषु । गुणाः—“आमशूल-
विषमन्त्रं पाचनं दीपशीघ्रणुत् ।” च. । आमाति-
सारशूले जातीफलं लवङ्गं जीरकं टङ्गणं समभाग-
चूर्णं माक्षिकसितासहितं लिङ्गात् ।

चत्वरम् । स्त्री । अङ्गने ।

चत्वालः । पुं । दर्भमेदे । गर्भाशये । वै. निघ. ।
हीमकुण्डं । मे. ।

चदिरः । पुं । हस्तिनि । कर्पूरे । सपं । उषा. ।

चनः । स्त्री । भक्ते । भात । वै. निघ. ।

चन्दकः । पुं । मत्स्यविशेषे । टांता मांछ ।
तत्पर्यायः,—चलत्पूर्णिमा, चन्द्रचञ्चला, चन्द्रिका ।
शब्दर. । तन्मांसम् अनभिव्यन्दि मधुरं बलकारकम् ।
रा. नि. व. १६ ।

चन्दनः । पुं, स्त्री । Sandal. (Sirium
myrtifolium.) खनामख्यातवृक्षे । यस्य काष्ठं
परमसुगन्धि । चन्दनं गीष् । तत्पर्यायः,—
गन्धसारः, मलयजः, भद्राश्रीः, (अ.), एकाङ्गः
(द्वा.), पटीरः, वर्णकः, भद्राश्रयः सव्यः, रौहिणः
(शब्दर.), याव्यः, सर्पेष्टः, पीतसारः (ज.), श्रीखण्डं,
महाह्रं, श्वेतचन्दनं, गोशीर्षं, तिलपर्णं, मङ्गल्यं,
मलयोज्ज्वलं, गन्धराजं, सुगन्धं, सर्पावासं, शीतलं,
गन्धाब्जं, भोगिवल्लभं, पावनं, शीतगन्धं (रा.), तैल-
पर्णिकः, चन्द्रद्युतिः (सा.), सर्पेष्टं, भद्राश्रयं, सितं,
हिमं (र.). स सममेदः—श्रीखण्डश्वरपीतपत्त-
रक्तचन्दनवर्णहरिगन्धमेदेन । श्रेष्ठचन्दनलक्षणं—
“खादि तित्तं कषे पीतं छिदि रक्तं तनी सितं ।
यत्किंकोटरसंयुक्तं चन्दनं श्रेष्ठमुच्यते ॥” भा. । सा.

गुणाः—“चन्दनानि च सर्वाणि सदृशानि रसा-
दिभिः । गन्धेन तु विशेषोऽस्ति पूर्व्यं श्रेष्ठतमं
गुणैः । चन्दनं शीतलं रुचं तित्तमाह्लादनं लघु ॥”
रा. नि. व. १२ । “हृद्यं बल्यं विषशोषणपित्तान्ध-
दाहजित् ॥” म. द. । स्त्री । रक्तचन्दने । मे. ।
पुं । वानरविशेषे । हे. च. । कुङ्कुमे ।

चन्दनगोपा (पी) । स्त्री । शारिवाविशेषे ।

कृष्ण शारिवा, श्यामा लता । रा. नि. व. १२ ।

चन्दनद्रुमः । पुं । रक्तचन्दनवृक्षे । सर्जतरी ।
वै. निघ. ।

चन्दनहयम् । स्त्री । श्वेतचन्दन-रक्तचन्दने ।

चन्दनपुष्पम् । स्त्री । लवङ्गे । रा. नि. व. १२ ।

चन्दनमूलम् । स्त्री । चन्दनतन्मूले । इदं
जङ्गमविषमन्त्रम् । नकुल. १६ अ. ।

चन्दनमूलिका । स्त्री । कृष्णशारिवायाम् ।
श्यामानता । वै. निघ. ।

चन्दनशारिवा । स्त्री । गीवीचन्दने । तिनक-
मांछे । कृष्णशारिवायाम् । रा. नि. व. १२ ।

चन्दनसारः । पुं । वज्रचारि । रा. नि. व. ६ ।

चन्दना । स्त्री । कृष्णशारिवायाम् । रा. नि. व.
१२ । श्वेतशारिवायाम् । भा. ।

चन्दनादिगणः । पुं । चन्दनप्रभृति-सुगन्धिद्रव्य-
समके । “चन्दनञ्च तथोशीरं कर्पूरो गन्धवाकुची ।
एला गुडूची समेतै—” सर्वेषु पित्तरीगेषु चन्द-
नादिः प्रशस्यते । रा. ।

चन्दनादितैलम् । स्त्री । राजयक्षाधिकारि ।

तिलतैलं ४ श. दधिमसु १६ श. लाचारसः ४
श. (लाक्षा १६ प. वारि १६ श. शि. ४ श.) ।
कल्कार्थं—रक्तचन्दनं बालकं नखी कुष्ठं यष्टिमधु
शैलजं पद्मकाष्ठं मज्जिष्ठा सरलकाष्ठं देवदारु शटी
एला खाद्याशी नागकेशरं तेजपत्रं शिलारसः
सुरामांसी जटामांसी काकोली प्रिपङ्गुः सुसा
हरिद्रा दारुहरिद्रा श्यामालता अनन्ता लताकसूरी
लवङ्गं अगुरु कुङ्कुमं गुडलकं रेणुकं नलुका प्र. २
तो. । तिनटेडन ४ अ. दधिमसु १७ अ. नाकारस
४ अ. (लाक्षा १७ प. ज्वन १७ अ. ट. ४ अ.) ।
कल्कार्थं—रक्तचन्दनं, वांला, नथी, कूड, यष्टि-
मधु, तैलज, भगकाष्ठं, मज्जिष्ठा, मरुनकाष्ठं,
देवदारु, शठी, एलाईच, थोनी, नागेश्वर,

तेजपत्र, शिनांस, मुरांमांसी, जटामांसी,
काकोली, प्रिपङ्गु, मूता, हरिद्रा, मांकरिद्रा,
श्यामानता, अनन्तमूल, लताकसूरी, लवङ्ग,
अगुरु, कुङ्कुम, गुडलक, रेणुक, नानुका,
अतोका २ इहे तोला । च. द. ।

चन्दनादिलौहम् । स्त्री । जीर्णज्वरघ्नं । “रक्त-
चन्दनहीवरपाठीशीरकणाश्रिवाः । नागरीत्यल-
धावीभित्तिमदेन समन्वितं । लौहं निहन्ति विवि-
धान् समस्तान् विषमज्वरान् ॥” रक्तचन्दन,
वांला, आकनादिमूल, देवांश मूल, पिपूल,
हरीतकी, कुष्ठ, नीलोत्पल, आमला, मूता,
छितार मूल, विडङ्ग, अतोका समभाग ।
मर्कसमोन गोश, एकत्र जले भाण्डिते ।
र. सा. सं. ।

चन्दनाम्बु । स्त्री । सुगन्धजलमेदे । वैद्यकम् ।

चन्दनोया । स्त्री । मोरीचनायाम् ।

चन्दिरः । पुं । कर्पूरे । उषा. । हस्तिनि । मे. ।

चन्द्रः । पुं । निशाकरि । अम. । कर्पूरे । जले ।
मे. । काम्पिलके । कम्बलाकुण्डि । रा. नि. व. १२ ।
भा. म. १२. सन्ततज्वर. चि. । रौप्ये । स्वर्णे ।
रा. नि. व. १३ । रक्तसुक्ताफले । र. चि. ३२. ।
ह्रीरके । भा. । गैरिके । शुक्लचिह्नायाम् । वै.
निघ. ।

चन्द्रकः । पुं । मत्स्यविशेषे । टांता मांछ । गुणाः—
“चन्द्रकखनभिव्यन्दी मधुरी बलवर्धनः ।” राज.
३५. । मेचके । मधुरशृङ्गेर टांदा । अम. ।
नखे । श. च. । स्त्री । श्वेतमरीचे । रा. नि.
व. ६ । चन्दने । स्त्री । मेधिकायाम् । श्वेति ।
कपिकच्छो । आंशाकुली । वै. निघ. ।

चन्द्रकला । स्त्री । वाचामत्सेरा । वांछा मांछ ।
श. र. ।

चन्द्रकवान् । पुं । मयूरे । वै. निघ. ।

चन्द्रकान्तः । पुं । खनामख्यातमणौ । छल-
काष्ठ मणि । तत्पर्यायः,—चन्द्रमणिः, चान्दः,
चन्दोपलः (हे.) इन्दुकान्तः, चन्द्राश्मा, संज्ञोपलम्,
श्रीताश्मा, चन्द्रिकाद्रावः, शशिकान्तः । गुणाः—
शीतलः क्षिपः रक्तपित्तापहरः शिवप्रौतिकरः
यह्वालज्जोदरकृत् खच्छय । तत्परीक्षा—“क्षिपं
श्वेतं पीतमावासमं तद्वत्ते चित्ते खच्छतां यन्मुनी-

नाम् । यच्च स्वावं याति चन्द्रांशुसङ्गाज्जात्यं रत्नं
चन्द्रकान्ताख्यमेतत् ॥” रा. नि. व. १३ । तदुल्ल-
जलगुणाः—लघु गङ्गाभ्युसदृशं पित्तघ्नं निम्बलं
मूर्च्छादाहरकपित्तकासमदात्ययेषु हितम् । रा.
नि. व. १४ । स्त्री । श्रीखण्डचन्दने । कौरवे ।
प. सु. । स्त्री । निर्गुण्डाम् । वै. निघ. । रात्री ।
श. च. ।

चन्द्रकान्ति । स्त्री । रुप्ये । कृष्ण । वै. निघ. ।

चन्द्रको (इन्) । पुं । मयूरे । विका. । स्त्री ।
लिङ्गनाशरीरे, हृष्टापसर्गविशेषे । यथा—“हृष्टिः
कायममच्छाया चन्द्रको चन्द्रकाकृतिः ।” वा. उ.
१४ अ. ।

चन्द्रकुन्दः । पुं । सुदृढचन्द्रकमत्स्यमेदे । टांदा-
कूटो मांछ । गुणाः—चन्द्रकुन्दो मधुरोऽप्यो
मधुरो वातपित्तजित् । राज. ।

चन्द्रगन्धा । स्त्री । श्यामा । भट्टे । वै. निघ. ।

चन्द्रगोलिका । स्त्री । चन्द्रकमौने । टांदा
मांछ । वै. निघ. । ज्योत्स्नायाम् ।

चन्द्रचक्रम् । स्त्री । चन्द्रवक्त्राकारच्छेदकमणिः ।
सु. चि. ८२. ।

चन्द्रचञ्चलः । पुं । खलिशमत्स्ये । श्वनभिश्वा
मांछ । विका. । चन्द्रकमत्सेरा । टांदा मांछ ।
जटा. ।

चन्द्रचन्दनम् । स्त्री । कुङ्कुमागुरुचन्दने । वै.
निघ. ।

चन्द्रचूडः । पुं । खनामख्यातवृक्षमेदे ।

चन्द्रजोपलः । पुं । चन्द्रकान्तमणौ । रा. नि.
व. १३ ।

चन्द्रटः । पुं । विंशक्तीकौव्याख्याकारि ।

चन्द्रतरुः । पुं । महासीमवल्ग्वाम् । वै. निघ. ।

चन्द्रद्युति । स्त्री । चन्दने । वै. निघ. ।

चन्द्रनामा (न) । पुं । कर्पूरे । रा. नि. व. १२ ।

चन्द्रनायकम् । स्त्री । शङ्खनय्याम् ।

चन्द्रपर्णी । स्त्री । प्रसारण्याम् । भा. ।

चन्द्रपादः । पुं । चन्द्रकिरणे ।

चन्द्रपुष्पम् । स्त्री । रौप्ये । वै. निघ. । (पा,
थी) स्त्री । श्वेतकण्टकार्याम् । रा. नि. व. ४ ।
श्वेतसीमराज्याम् । ज्योत्स्नायाम् । रा. ।

चन्द्रप्रभा । स्त्री । वाङ्मयम् । शोभनाञ्च । रा. नि. व. ४ । कर्चुरके । शोभ । वै. निघ. । पायसविशेषः । शोभनविशेषः । लक्षणं—तत्प्रणाली यथा—“आतततुल्लो धौतो परिभृष्टी घृतेन च । खण्डयुक्तेन दुग्धेन पाचितः पायसी भवेत् । भृष्टजोर-चतुर्जातचन्द्रविन्दुसरोचनः ॥” राज. ३५ । अश्वसि प्रमेहे च औषधविशेषः—विडङ्गं चित्तकमूलं त्रिकटु त्रिफला देवदारु च वी किराततित्तकं पिप्पलीमूलं सुसा शटी वचा शुद्धस्वर्णमाचिकं सैन्धवं यवचारः सज्जिचारः हरिद्रा दाह्यै धान्यकं गजपिप्पली अतिविषा प्र. २ ती. शुद्धशिलाजतु ८ प. (३२ ती.) शुद्धगुग्गुलुः २ प. शर्करा ४ प. वंशरोचनादिहता-दन्तोमूलत्वगलापलाणां प्र. १ प. । अत्र पलप्रमाणं रसगन्धकथोरपि केचिद्ददति । मात्रा वदरास्थि-ममा । रस. र. ।

चन्द्रवाला । स्त्री । खल्लैलायाम् । वड् एना-हेच । अम. ।

चन्द्रभस्म । स्त्री । कर्पूरे । त्रिका. ।

चन्द्रभा । स्त्री । श्वेतकण्टकायाम् । वै. निघ. ।

चन्द्रभागा । स्त्री । भारतवर्षेयनदीविशेषः । तत्पर्यायः,—चन्द्रभागी, चन्द्रिका, चान्द्रभागा । शब्दर. । तज्जलगुणाः—सुशौतलं पित्तदाहघ्नं वात-करञ्च । रा. नि. व. १४ ।

चन्द्रभूतिः । स्त्री । रौप्ये । रा. नि. व. १३ ।

चन्द्रमणिः । पुं । चन्द्रकान्तमणौ । हे. च. ।

चन्द्रमल्लिका (स्त्री) । स्त्री । मल्लिकामेदि । चञ्चल्लिका ।

चन्द्रमसो । स्त्री । योनिमध्यस्थनाडीविशेषः । यथा—“या चापरा चान्द्रमसो च नाडी कन्दर्प-गर्भे भवति प्रधाना । सा सुन्दरौ योषितमेव स्ते ... ॥” भा. ।

चन्द्रमा । पुं । सोमलतामेदि । सु. चि. २६ अ. । (सु) पुं । चन्द्रे । अ. ।

चन्द्ररश्मिनः । पुं । चकोरपक्षिणि । वै. निघ. ।

चन्द्रराजो । स्त्री । वाङ्मयम् । शंक्रुच । रा. नि. व. ४ ।

चन्द्ररूक् । स्त्री । चन्द्रकमल । टांता मोह । वै. निघ. ।

चन्द्ररे(ले)खा । स्त्री । सोमराज्याम् । प. सु. ।

वाङ्मयीजी । शंक्रुच । वा. नि. ३ अ. कन्दर्पसार-तैले ।

चन्द्रलता । स्त्री । एलाततायाम् । वै. निघ. ।

चन्द्रलोह(क)म् । स्त्री । रौप्ये । रा. नि. व. १३ ।

चन्द्रवल्गु । स्त्री । (री) सोमलतायाम् । रा. नि. व. २३ । ब्राह्मीचुपे । ब्राह्मी शोक । अ. टी. भ. । (भा, स्त्री) प्रसा-रण्याम् । शंक्रुच । माधवीलतायाम् । रा. नि. व. ५१० । चन्द्रमल्लिकायाम् । वै. निघ. ।

चन्द्रविहङ्गमः । पुं । वक्रपक्षिणि । त्रिका. । सारसपक्षिणि । वै. निघ. ।

चन्द्रशकला । स्त्री । वाङ्मयम् । शंक्रुच । वै. निघ. ।

चन्द्रशालिका । स्त्री । प्रासादशिरोरुहे । हारा. ।

चन्द्रशू(स्)रम् । स्त्री । पशुमेहनकारिकायाम् । शनिम, टांताम् । वै. निघ. २ भ. हिका. चि. चन्द्रसूरकषाये । तत्पर्यायः,—चन्द्रिका, चर्म-हन्त्री, पशुमेहनकारिका, नन्दिनी, कारवी, भद्रा, वासपुष्पा, सुवासरा । भा. । गुणाः,—“चन्द्रशूरं हितं हिकावातश्लेष्मातिसारिणाम् । अम्लवातगदहृषि वलपुष्टिविबर्धनम् ॥” भा. ६. वर्गः । वनमेधिकायाम् । वै. निघ. ।

चन्द्रशेखररसः । पुं । शीताङ्गसन्निपातज्वरे रसः । रसगन्धकमरिचटङ्गनानि प्र. समानि सव्यतुल्या शुद्धमनःशिला मस्यपित्तेन ३ दिनं भाव-येत् । र. सा. सं. ।

चन्द्रसंज्ञः । पुं । कर्पूरे । अम. ।

चन्द्रसम्भवा । स्त्री । सूक्ष्मायाम् । श. च. ।

चन्द्रहासम् । स्त्री । रौप्ये । रा. नि. व. १३ । पुं । खड्गं । अ. ।

चन्द्रहासा । स्त्री । लसिकामेदि । मोहन-डोह । भा. । गुडूचाम् । रा. नि. व. ३ । कन्द-गुडूचाम् । प्रसारण्याम् । श्वेतकण्टकायाम् । वै. निघ. ।

चन्द्रा । स्त्री । कर्कटशङ्काम् । कौकुडांशुजी । रा. नि. व. ६ । एषावाम् । श. र. । गुडूचाम् ।

यन्त्रिपणं । गौटेना । श्वेतकण्टकायाम् । वै. निघ. ।

चन्द्रातपः । पुं । विताने । टांताम् । तत्-पर्यायः,—उल्लोचः, वितानं, चन्द्रा (शब्दर.) । ज्योत्स्नायाम् । हे. ।

चन्द्रापुरपूगम् । स्त्री । तत्स्थानजातपूगफले । चन्द्रापुरी उपनि. रा. नि. व. ११ ।

चन्द्राजम् । स्त्री । कुमुदपुष्पे । श्वेत शुक्ति, श्वेतोत्पल । रा. नि. व. १० ।

चन्द्राभिधा । स्त्री । वाङ्मयम् । वै. निघ. ।

चन्द्राभ्यतरसः (लोहश्च) । पुं । राजयन्त्रा-धिकारे रसः । पारदः १ भ. गन्धकः २ भ. सैन्धवं १ भ. शमीश्वेतापराजितापवरसेन एकत्र सम्यग् गोलकीकृत्य नागवल्लीदलैर्वेष्टयित्वा पातालयन्त्रे पचेत् । दिनान्ते च उडृत्य यन्त्रोद्धृत्य कूपि-याद्यम् । मात्रा ३ रक्तिः । अनु. सृगनाभिः । अन्यः कासी—रसः गन्धकः लौहं प्र. २ ती, टङ्गण-चारः ४ वा ८ ती, मरिचचूर्णं २ वा ४ ती, त्रिकटु त्रिफला धान्यकं जीरकं सैन्धवलवणं च त्रिका-एषां प्र. चूर्णं १ ती, छागोदुग्धेन पेषयेत् । मात्रा ६ र. । र. सा. सं. । अन्यः बृहच्चन्द्राभ्यतरसः राजयन्त्राणि—रसः १ ती, गन्धकः १ ती, अभ्रं २ ती, (मतान्तरे ४ ती.) कर्पूरं ॥० ती. स्वर्णभस्म १ ती, तावभस्म १ ती, लौहभस्म २ ती, बृहदारक-बीजं जीरकं भृङ्गफण्डः शतमूली कीकिला-बीजं बला कपिकच्छुमूलं गीरक्षतण्डुलीमूलं जातीफलं जयित्री लवङ्गं सिद्धिबीजं श्वेतधूतकं प्र. ॥० ती. मधुना मर्दयेत् । र. सा. सं. ।

चन्द्रार्द्रकः । पुं । कर्पूरे । रा. ।

चन्द्रार्द्रम् । स्त्री । भगन्दरस्य अर्द्रचन्द्राकार-च्छेदने । सु. चि. ८ अ. ।

चन्द्रालोकः । पुं । कर्पूरे । वै. निघ. ।

चन्द्राश्मा (न्द्रिकाद्रावः) । पुं । चन्द्रकान्त-मणौ । रा. नि. व. १३ ।

चन्द्रासदा । स्त्री । कर्कटशङ्काम् ।

चन्द्रिका । स्त्री । खल्लैलायाम् । कर्णसीटायाम् । कर्णशिङ्ग । श्वेतकण्टकायाम् । रा. नि. व. ४ । सूक्ष्मायाम् । मल्लिकापुष्पहले । ज्योत्स्नायाम् । चन्द्रशरे । भा. ।

चन्द्रिकापायी (इन्) । पुं । चकोरे । रा. नि. व. १६ ।

चन्द्रिकासुजम् । स्त्री । कुमुदे । श्वेतोत्प-ल वा श्वेत शुक्ति । रा. नि. व. १० ।

चन्द्रिलः । पुं । नापिते । वाङ्मयशक्रे । म. ।

चन्द्रो । स्त्री । वाङ्मयम् । रा. नि. व. ४ ।

चन्द्रेष्टम् । स्त्री । कुमुदपुष्पे । वै. निघ. ।

चन्द्रेष्टा । स्त्री । उत्पलिन्याम् । कुशुदिनी । रा. नि. व. १० ।

चन्द्रोदयः । पुं । चन्द्रातपे । टांताम् ।

चन्द्रोदयमकरध्वजः (रसः) । पुं । रसा-यनाधिकारे रसः । शुद्धकण्टकवेष्ट्यसुवर्णपत्रं १ प, शुद्धरसः ८ प, शुद्धगन्धकः १६ प, एतानि रक्त-कार्पासपुष्पैः मर्दयित्वा पुनः घृतकुमारोरसेन मर्द-येत् ततो हृदकाचकूप्यां स्थापयेत् । अथ तां कूपीं मृत्तिकावस्त्रखण्डेन लेपयित्वा हृदकादिना मुखं रोधयेत् । ततो मन्दमध्यातिशयवाङ्मना यथाक्रमं दिनवयं बालुकायन्त्रेण पचेत् । तत उडृत्य कूपि-कीर्णलघ्नसिन्दूरस्य १ प. कर्पूरं ४ प. जातीफलं पिप्पली लवङ्गं कसूरी (सृगनाभिः) एषां प्रति ४ भा. एकत्र मर्दयित्वा माषकप्रमाणा वटिका कार्या पणानुपानतो भीतव्या च । रस. र. । तनुद्धत्—ध्वजभङ्गाधिकारे । शुद्धसूक्ष्मसर्पदलं १ प, शुद्ध-पारदः ८ प, एकत्र सम्यक् सम्यग् १६ प, शुद्ध-गन्धकेन एकत्र कज्जली कार्या । अथ रक्तकार्पास-पुष्परसेन कुमारोरसेन च उक्तां कज्जलिकां सुभाव्य शुष्कीकृत्य समतलविलेपितकाचकूपिकायां स्थाप-यित्वा खटिकया कूपीमुखं निरोधयेत् । ततस्तां कूपीं तलमध्ये सच्छिद्रहृष्टिकाभ्यन्तरे संस्थाप्य बालुकायन्त्रयोगेन दिवसवयं पचेत् । शोते अवतार्य कूपीकण्डलघ्नमौषधं गृहीत्वा तस्य १ प. कर्पूरस्य च ४ प, तथा जातीफललवङ्गत्रिकटुसृगनाभीनां प्रत्येकं ४ भा. गृहीत्वा एकत्र मर्दयेत् । मात्रा ५ र. पणं भवणीयम् । स्वल्पः—ध्वजभङ्गे रसः । तस्य प्रणाली यथा—कर्पूरजातीफलमरिचलवङ्गानां प्र. १ ती. सृगनाभिः स्वर्णं प्र. तीलकाष्टमभागं (१ मा.) रससिन्दूरं सर्वसम गृहीत्वा एकत्र मर्द-येत् । मात्रा ४ र. अनु. पर्यसरः । भेष. ।

चन्द्रोदयवर्त्तिः । स्त्री । नेतरोमे हित्वा । हरीतकी वचा कुष्ठं पिप्पली मरिचं विभीतिकास्थि-

भेदे। अर्ध, शत्रिभू। सम्प्राप्तिः—“व्यानस्तु प्रकृपितः श्लेष्माणं परिगृह्य बहिःस्थिराणि कौलवद-
शांसि निश्चयन्ति तानि चर्मकीलान्यशांसि
आचक्षते ॥” सु. नि. २ अ.। “वातेन तोदयाव्ये
पित्तादतिस्फुरता। श्लेष्मणा क्षिप्तता चास्य यथि-
तत्वं सवर्णता ॥” मा. नि.।

चर्मघटिका। स्त्री। जलौकायाम्। जौंक।

चर्मवट(टि)का (टो)। स्त्री। चूर्मचव्याम्।
चर्मवटिका। चिका। हे. च. श. र.।

चर्मचित्रकम्। स्त्री। श्वितकुष्ठं। श्वन।
रा. नि. व. २०।

चर्मजम्। स्त्री। रक्तधातौ। लोमि। रा. नि.
व. १८।

चर्मजा। स्त्री। मसूरिकाभेदे। चामरगोटीति
लोके। “स्फोटानां मिलनादिषा बहुस्फोटापि
दृश्यन्ते। एकस्फोटा च कृष्णा च बोद्धव्या चर्मजा-
भिषा” भा.।

चर्मटो। स्त्री। जलौकायाम्। जौंक। वे.
निघ.।

चर्मखतो। स्त्री। कदलोवले। मे.। नदी-
विशेष.।

चर्मतरङ्गः। पुं। लक्ष्मीचे। मांशटानां।
रा. नि. व. १८। चर्मकीलरोगे। औंठिल।
वे. निघ.।

चर्मदण्डः। पुं। उपस्थे। कशायाम्। चावूक।
रा.।

चर्मदलम्। स्त्री। सुद्रकुष्ठभेदे। लक्ष्णं—
“रक्तं सशूलं कण्डूमत् सस्फोटं दलयत्यपि। तत्र च-
दलमाख्यातं स्पृशत्यासदनञ्च यत् ॥” भा.। अन्यच्च
—सूर्येण कण्डूव्यथनोपचोषासल्लेषु तत्र चर्मदलं
वदन्ति ॥” सु. नि. ५ अ.।

चर्मदूषिका। स्त्री। चर्मरोगविशेषे। कौठ
रोगे। रा. नि. व. २०। खज्जाम्। फूलकुनि।
वे. निघ.।

चर्मद्रुमः। पुं। भूर्जवृक्षे। रा. नि. व. २३।

चर्मनालि(सि)का। स्त्री। कशायाम्। (सि)
शब्दर.।

चर्मनाशकः। पुं। चन्दुरे। शनिम। भा.।

चर्मन्। स्त्री। वृक्षवल्कले। गौडिद्रु शां।
लघिन्द्रिये, यत् अखण्डरा नामकलिति सङ्गितासु
ख्यातम्। चांमूडा। रा. नि. व. १९।

चर्मपत्रा (चौ)। स्त्री। पुं (च.; च.)। चर्म-
चटिकायाम्। चांमूटिकी। जटा.। रा. नि.
व. १९।

चर्मपिङ्का। स्त्री। मसूरिकारोगभेदे। चर्म-
पङ्क वमस्तु। लक्ष्णं—“कण्ठरोधावचित्तश्च-
प्रक्षाल्यारतिसंयुता;। दुश्चिकित्सा; समुद्दिष्टाः
पिङ्काश्चर्मसंज्ञिताः ॥” मा. नि.।

चर्मपुटकः। पुं। चर्मनिर्मित-पातविशेषे। मे.।
कूटणी, मशक.।

चर्मप्रसेवकः। पुं। अग्निमनुचणार्थं चर्ममय-
यन्त्रविशेषे। जौंता। अ.।

चर्मप्रभेदिका। स्त्री। चर्मप्रभेदनाले।
पोण्ड। अम.।

चर्मबन्धनम्। स्त्री। मरिचे। वे. निघ.।

चर्मयष्टिः (का)। स्त्री। कशायाम्। चावूक।
शब्दर.।

चर्मरङ्गा। स्त्री। भावर्तकौलतायाम्। औं-
गोडा। रा. नि. व. २।

चर्मरो। स्त्री। तन्नामकफलविशेषभेदे। सु. कल्प.
२ अ.। See फलविषयम्।

चर्मरेखा। स्त्री। लक्ष्मणोचरीमे।

चर्मविन्दुका। स्त्री। शीतपित्तोदहं कीठ-
रोगेषु। वे. निघ.।

चर्म(र्मि)वृक्षः। पुं। भूर्जवृक्षे। सु. कल्प.
५ अ.। चर्मलौहि। सु. चि. ११ अ.।

चर्मव्रणः। पुं। चर्मरोगभेदे, लूतारोगादी।
वे. निघ.।

चर्मसंज्ञा। स्त्री। चर्मकषायाम्।

चर्मसम्भवा। स्त्री। एलायाम्। हारा.।

चर्मसा। स्त्री। जलौकायाम्। वे. निघ.।

चर्मसारः। पुं। शरीरस्थरसधातौ। अन्नरसम्।
रा. नि. व. १८।

चर्महन्त्रो। स्त्री। चन्दुरे। शनिम। भा.।

चर्माख्यम्। स्त्री। सुद्रकुष्ठभेदे। “अखण्डं

महावास्तु यन्मन्त्रशकलीपमं। तदेककुष्ठं चर्माख्यं
बहुलं गजचर्मवत् ॥” भा.। (खग) स्त्री।

समलायाम्। चांमत्र शोम। प. सु.।

चर्मनुरञ्जनम्। स्त्री। हिङ्गुले। वे. निघ.।

चर्माभः। पुं। रसधातौ। रा. नि. व. १८।

चर्माभः (स्)। पुं। रसे। रा.।

चर्मारकः। पुं। शुक्लहिङ्गुले। वे. निघ.।

चर्माह्वयः। पुं। पपटके। क्लेशपीवडा।
वे. निघ.।

चर्मा(र्मसा)ह्वा। स्त्री। समलायाम्। चांमत्र-
कषा। वा. सू. १५ अ.। श्यामादिगणे। हेमा.।
त्राक्षायाम्। वा. टो. अक्षय.।

चर्मो (रन्)। पुं। भूर्जपत्रवृक्षे। अम.। भृङ्ग-
रोटी। मोठा। श. र.। चर्मचटके। वे. निघ.।

चर्मणम्। स्त्री। अष्टविधानान्यतमे अन्ने।
चर्मणम्। रा. नि. व. २०। भक्षणे। दन्तभक्षणे।
चिनां। हे. च.।

चर्मितः। वि। दन्तैः भक्षिते। अम.।

चर्माम्। स्त्री। चर्मणोपयोगि-खाद्यद्रव्ये।
“चर्मं चिपिटयान्यादि” भा.।

चर्मणिः। पुं। मनुष्ये। वे. निघ.।

चलः। पुं। शिलारसे। र. मा.। च. द. व्या.
महाराज. प्र. तैले। सुवर्णचर्मके। नखे। नथी।
वे. निघ.। बायुरोगे। कौंशा। मे.।

चलघ्नो। स्त्री। स्यूकायाम्। पिङ्गि.। वे. निघ.।

चलचक्षुः। पुं। चकीरपक्षिणि। हे. च.।

चलच्छदः। पुं। रोहितकवृक्षे। श.। अश्वत्थ-
वृक्षे। के.।

चलत्पूर्णमा। स्त्री। चन्द्रकमलम्। चांता
शोह। चिका.।

चलदङ्गः (कः)। पुं। मसूरभेदे। चन्द्रशोह।
गुणाः—“चलदङ्गोऽनभिष्यन्दी हितो वाते च
रोचनः ॥” राज. १ प.।

चलदलः (पत्रः)। पुं। अश्वत्थवृक्षे। मद. व.
५। रा. नि. व. ११।

चलद्रुमः। पुं। गोचरवृक्षे। वे. निघ.।

चलाह्वयः। पुं। कीकिले।

चलनम्। स्त्री। कम्पने। भ्रमणे। मे.। पुं।
हरिणे। जटा.। पादे। हे. च.।

चलपुच्छः। पुं। खड्गरीटे। वे. निघ.।

चला। स्त्री। सिद्धके। भिन्नाराम.। र. मा.।

चलाचलः। काके। रा. नि. व. १९। वि.।
चक्षले। अम.।

चलातङ्कः। पुं। वातव्याधौ। रा. नि. व. २०।

चलापहः। पुं। वरुणवृक्षे। वरुण गोह.।
रक्तकुलव्ये। नाग कुष्ठि.। वे. निघ.।

चलिः। पुं। राजमाषि। उत्तरीयवस्त्रे।

चलुः। पुं। गच्छुषे। हे. च.।

चलुकः। पुं। प्रसृतिमाने। मे.।

चविः (वौ)। स्त्री। चविकायाम्। चहे।
श. र.।

चविकम्। स्त्री। चविकायाम्। भ. रुद्र.।

चविका। स्त्री। चव्ये। चहे। रा. नि. व. ६।
गजपिप्पल्याम्। तन्मूले। वे. निघ.।

चविकाशिरः। स्त्री। पिप्पलीमूले। वे. निघ.।

चवो। स्त्री। चविकायाम्। शब्दर.।

चव्य(क)म्। स्त्री। (Piper chaba. Syn.
Chavica officinarum.) खनामखानातकट-
लतायाम्। चहे गोह.। तं सेवासु। तत्पथ्यायः,
—चविका, चव्या, चविकं, चवौ (भ.), चविः
(शब्दर.), पुरन्दरं, तेजोवती, कोला, माकुली,
उषणा, चव्यकं, वशिरः, गन्धनाकुली, वल्लो,
कोलवल्ली, कोलं, कुकुटमलकं, तीक्ष्णं, करि-
कणावलो, ककरः, कुटिलसप्तकम्। गुणाः—
घणं कटुकं लघु दीपनं रुच्यं श्यासकासशूलघ्नम्।
रा. नि. व. ६। पिप्पलीमूलसदृश गुदजरागे
हितम्। भा. पू. १ भ.। भेदकं कफघ्नञ्च।
राज.। हृत्पिप्पलीमूलं। सु. सू. ३८ अ.।
कापसि। गजपिप्पल्याम्। गुडायाम्। कूँठ।
वे. निघ.।

चव्यजा। स्त्री। गजपिप्पल्याम्। रा. नि. व. ६।

चव्यफलम् (लो)। स्त्री। स्त्री। गजपिप्पल्याम्।
रा. नि. व. ६।

चव्या। स्त्री। कापोलाम्। कांशांज। रा. नि.

व. ४। चय्ये। छे। रा. नि. व. ६। वचायाम्।
 गे। पिपल्याम्। वै. निघ।
चषकम्। क्ली. पुं। सुरामिदे। मधुविशेषे। मे।
 सुरापानपात्रे। हे. च।
चषतिः। पुं। जीर्णतायाम्। भक्षणे। उणा।
चषालः। पुं। मधुकोषे।
चक्षणम्। क्ली। अवदंशे। छे। हे. च।
चक्षुः। क्ली। नेत्रे। रा. नि. व. १८। मेघशङ्की-
 वजे। र. मा।
चक्षुःपुष्पः। पुं। पाठायाम्। आकुनादि।
 प. सु।
चक्षुकः। पुं। तिनिशब्दे। जादन। प. सु।
चक्षुर्जलम्। क्ली। नेत्रजले। के।
चक्षुर्दन्तः। पुं। पार्श्वदन्ते।
चक्षुर्धावनम्। क्ली। नेत्रधावने। छक्
 षोडश।
चक्षुर्बहुलः। पुं, क्ली। मेघशङ्कीवजे। मेडा-
 शिडे, जिउल। र. मा।
चक्षुर्बिलेपनम्। क्ली। नेत्राञ्जने।
चक्षुर्वेष्टनम्। पुं। भद्रसूत्रे। रागशत्रु।
चक्षुश्चवाः (स)। पुं। सपे। अ।
चक्षुष्यम्। क्ली। खपरिधातौ। थापत्र। प.
 सु। प्रयौष्ठरीकविशेष। पूंश्रिवाविशेष।
 र. मा। खपरितुल्ये। तूँते। स्थलपत्रे।
 सौवीराञ्जने। नीलशुभ्र। रा. नि. व. १२।
 निर्मलौवीजे। निर्मली। पत्रे। वै. निघ।
 पुं। शोभाञ्जनवत्। मजिना गीष्ट। रा. नि. व.
 ७। कतकवत्। मे। रसाञ्जने। हे. च। वि।
 चक्षुर्हितकरे।
चक्षुष्या। स्त्री। कुल्लिकायाम्। कुल्ल
 कलाय। मे। अरण्यकुल्लिकायाम्। वन
 कुल्लथ। रा. नि. व. ५। अजगृह्याम्। मेघ-
 शङ्क्याम्। मेडा शिडे। रा. नि. व. २।
 नीलाञ्जने। होरकमणौ। केतकवत्। विका।
 कुल्लयाञ्जने। अञ्जनविशेष। रा. नि. व. १२।
चाकचिका (चा)। स्त्री। अतिवृद्धायाम्।
 श्वेतवोषा। र. मा।

चाङ्गः। पुं। चाङ्गध्याम्। अटी. रा।
चाङ्गेरो। स्त्री। Wood sorrel, (Oxalis
 monadelph.) अम्लीयिकायाम्। आगुरु
 शोक। हिं चौपतिया। सं आववती। कं
 पुल्लुपिसे। शाकगुणाः—कटु रोचनं पाचनं
 रुच्यं अत्युष्णं दीपनं कफनाशाग्निहृत्पित्तसार-
 णम्। रा. नि. व. ७। च. सू. ३३। पित्तला
 अस्त्रा कुष्ठघ्नी च। भा. पू. १२. शाकव. उणा
 कषाया मधुरा अग्निदीपनी च। अति. १६ अ.।
 र. उा. सं. चाङ्गेरोष्ठे। भा. अतिसा. चि।
 निम्बकवत्। मेघ. चुद्रोग. चि। पालकशके।
 पौलशोक।

चाङ्गेरोष्ठम्। क्ली। चुद्रोगाधिकारे गुद-
 भंगे च। गत्युष्टं ४ श. चाङ्गेरोष्ठल्लदध्ना रसः
 प्र. १० प. ५ तो ३ मा.। कल्पाये—शुद्धीयव-
 चारयोः प्र. ४ प.। श्रुत ४ अ. आगुरुलेत्र
 रस, कुल्लेथर रस एव अन्न दधि अतोक्त
 १० प. ५ तो ३ मा। कर्काश—शुद्धी
 यवक्रान्तर अतोक्त ४ प.। सा. कौ. च. वि.
 क्रितीयो यथा—शुद्धो पिपलीमूलं चित्तकमूलं
 चविका गोक्षुरः पिपली धान्यकं विल्लमूलं पाठा
 मूलं यमानी एषां मिलित्वा १ श. घृतं ४ श.
 अम्लदधिमत्तु १६ श. चाङ्गेरोष्ठः १६ श.।
 च. द.।

चाङ्गेरोष्ठशपत्रः। पुं। सुनिषण्णकशके।
 शुशुनि शोक। भा. पू. १२. शाकव.।

चाटकैरः। पुं। चटकशिशौ। वै. निघ.।

चाटुकर्त्ता। पुं। पारावते। वै. निघ.।

चाणक्य(मूलक)म्। क्ली। चणकमूलोत्ति-
 ख्राते मूलकमेदे। मूलानिधाय। सं धोरमूला।
 कं दीडमूलकं तत्पथ्यायः—वानेयं, विष्णुगमकं,
 स्थूलमूलं, महाकन्दं, कौटिल्यं, मरुसम्भवं, शालाक-
 कटुकं, मिश्रं। गुणाः—उष्णं कटुकं रुच्यं दापनं
 गुरु ग्राहि कफनातक्रमिगुणम्। रा. नि. व. ७।

चण्डाला (लिनो)। स्त्री। लिङ्गिन्याम्। रा,
 नि. व. ३। र. सा. सं. रसमारकवर्ग।

चातकः। पुं। तन्नामकपक्षिणि। रुटिकुल
 पक्षी। हिं तीका। तत्पथ्यायः—वर्षाभूः,
 पारणजतः (के.), वरिषाप्रियः (शब्दर.), मेघ-

चिन्तकः (प्र.), लोचकः (अ.), शारङ्गः (भ.),
 लोचः, कालानुनादी (मे.), घनतीलः, वर्षाप्रियः
 (वि.)। तन्नामं लघु शीतलं रक्तपित्तकफघ्नम्
 अधिकरञ्च। राज.। वृष्यं बलपुष्टिदञ्च। रा. नि.
 व. १६।

चातकानन्दः। पुं। वर्षाकाले।

चातुर्जातकम्। क्ली। समभागलगेलापव-
 केसरिषु। शुद्धशक्, एलाचि, तेजपत्र, नागेश्वर
 मयभांगे। गुणाः—“चातुर्जातमिदं वर्षे वज्रि-
 कञ्च विषापहम्।” रा. नि. व. २२।

चातुर्थ(र्थ)कः। पुं। चतुर्थदिनभवविषम-
 ज्वरमेदे। २ दिन अलुत्र ज्वर। “चातुर्थिकी दर्श-
 यति प्रभावं द्विविधं ज्वरः। जङ्गाभ्यां श्लेष्मिकः
 पूर्वं शिरसोऽनिलसम्भवः॥” मा. नि.। “चातु-
 र्थिकी नाम गदी दारुणी विषमज्वरः। शीघ्रः
 सर्वधातूनां बलवर्णाग्निनाशनः। विदोषजो विकारः
 स्यादस्थिमज्जगतोऽनिलः। कुपितं पित्तमिवन्तु
 कफश्चैवं स्वकालतः। शीतदाहकरस्तीव्रस्त्रिकाल-
 मनुवर्त्तते। स सन्निपातसम्भूतो विषमी विषमज्वरः।
 ऊर्ध्वं कायस्य गृह्णाति यः पूर्वं सोऽनिलात्मकः।
 पूर्वं गृह्णात्यधःकायः श्लेष्मपूर्वज्वरश्च सः॥”
 हारीतः।

चातुर्थकविपर्ययः। एकान्तरदिनव्यभवविषम-
 ज्वरमेदे। एकदिन अलुत्र दृष्टेदिन ज्वर।
 “मध्येऽहनि ज्वरयति त्वादावन्ते च सुचति।”
 भा.।

चातुर्भद्र(क)म्। क्ली। कफाधिकपित्तश्लेष्म
 ज्वरे योगमेदे। शुद्धी अतिविषा मुस्ता गुडूचौ
 चैत चतुष्टये। “नागरातिविषा मुस्ता त्रयमेत-
 त्तिकाधिकं। गुडूच्या मिलितं तच्च चातुर्भद्रक-
 मुच्यते॥” रा. नि. व. २२।

चातुर्भद्रकपञ्चमूलम्। क्ली। तत्पञ्चमूली-
 किरातादिगणकते सान्निपातिकज्वरे योगविशेषे।
 सि. यो.।

चातुर्भद्रावलेहिका। स्त्री। कासश्वासहरे
 कफघ्नेऽवलेहमेदे। “कटुकं पौकारं शङ्खी कणा
 च मधुना सह।” “घनकणाकणाशङ्खी चूर्णं चौद्रेण
 संयुतं। शिशोज्वरातिसारघ्नम्।” च. द.।

चात्वालः। पुं। गह्वरे। उ.।

चान्द्रम्। क्ली। रौप्ये। पुं। चन्द्रकान्तमणौ।
 हे. च.।

चान्द्रकम्। क्ली। शृण्णाम्। रा. नि. व. ६।

चान्द्रा। स्त्री। अतिविषाधाम्। आतिहे।
 रा. नि. व. ६।

चान्द्राख्यम्। क्ली। आर्द्रके। आपा। रा.
 नि. व. ६।

चान्द्री। स्त्री। सीमराज्याम्। सोमराज।
 श्वेतकण्टकाय्याम्। रा. नि. व. ४। ज्योत्स्नायाम्।

चाप(व)पटः। पुं। पियालवत्। पेशाशील।
 जटा.।

चामरः। पुं। चमरीमृगे। गण्डस्थले। गीन।
 मे.। गत्युपपे.। वै. निघ.। चमरीलीमव्यजने।
 तदायुगुणाः—ओजस्करः सत्विकादिवारकश्च।
 राज.।

चामरपुष्पः (कः)। पुं। गुवाकवत्। आम-
 वत्। केतकवत्। केसा गीष्ट.। (कः) काशे।
 केके. चास। मे.।

चामरा (री)। स्त्री। चामरे। अ. टी. भ.।
 (री इन्) पुं। अश्वे। विका.।

चामली। स्त्री। अन्नमण्डे। प. सु.।

चामोकरम्। क्ली। सुवर्णे। रा. नि. व. १२।
 धुलुरे। अम.। नागकेशरपुष्पे। प. सु.।

चाम्पेयः। पुं, क्ली। नागकेशरवत्। नागेश-
 वत् गीष्ट.। रा. नि. व. ६। चम्पकवत्। टापीत्र
 गीष्ट.। प. सु.। च. द. वा. व्या. चि.। पद्मकेशरे।
 भा.। सुवर्णचम्पके, नागचम्पके। नागेश्वर टापी।
 वै. निघ.। क्ली। स्वर्णे। विका.।

चाम्पेयकम्। क्ली। किञ्चल्कं। पेशाटकमृग।
 रा. नि. व. १०।

चारम्। क्ली। कृत्विमविषे। हे. च.।

चारः (कः)। पुं। पियालवत्। अस्य बीजं
 ‘चारदाना’ इत्युच्यते। पेशाशील। ईश्वर
 बीजदेकं चारदानां पेशावबीजं कहे। सं
 चारली। कं चारबीज। गुणाः—पक्वं फलं वृष्यं
 गोव्यं गुरु। तद्बीजं मधुरं वृष्यं पित्तदाहघ्नञ्च।
 रा. नि. व. ११।

चारटः। पुं। गह्वरे। के.।

चारटिका (टी)। स्त्री। नौलीनामचुपे। नील गीष्। रा. नि. व. ४, पैशाचघृते। नलीनाम-गन्धद्रव्ये। रा. नि. व. १२। गुञ्जाधाम्। वा. उ. २६ अ. भा. उपदण्ड चि. (टी) स्थलपद्मिण्याम्। शूलपत्रम्। वा. उ. ६ अ., च. द. उन्मा. चि. महा-पैशाचघृते। शूयामलक्याम्। रा. नि. व. ५।
चारणो। स्त्री। करवीरपुष्पघृते। स्थलपद्मिण्याम्। शूलपत्रम्। वै. निघ.।
चारवायुः। पुं। शीतलसुरभिवाते। त्रिका.।
चारवोजम्। स्त्री। पिथालबीजं। पेशान्विचि। हिं चारदाभा। रा. नि. व. ११।
चारिका। स्त्री। तैलपायिकायाम्। तेल-पोका।
चारिणी। स्त्री। करुणीपुष्पघृते। रा. नि. व. १०।
चारित्रा। स्त्री। तिलिङ्गीघृते। श. र.।
चारिलः। पुं। शशघातिनि। शशात्रि। सु. सू. ७ अ.।
चारिवाक्। स्त्री। अजशङ्काम्। वै. निघ.।
चारो। स्त्री। हिलमोचिकायाम्। शिक्छे। भा. पू. १ भ. शाकव.।
चारु। स्त्री। पत्रकाष्ठे। केशरे। कूक्षुम्। पुं। शालतरौ। वै. निघ.।
चारुकः। पुं। शरबीजं। गुणाः—“चारुको मधुरो रुचो रक्तपित्तकफापहः। शीतलो लघु-वृष्य कषायो वातकोपनः॥” भा. पू. १ भ. धान्यव.। स्त्री। रक्तचन्दने। वै. निघ.।
चारुकेश(स)रा। स्त्री। नागरसुसायाम्। तरुणोपुष्ये। रा. नि. व. १०।
चारुकेशा। स्त्री। वनमल्लिकायाम्। वै. निघ.।
चारुदर्शनः। पुं। प्रचवचे। पांऊड़ गीष्। म. व. ५।
चारुदारुः। पुं। प्रचवचे। वै. निघ.। स्त्री। कर्पूरहरिद्रायाम्।
चारुधाम। स्त्री। आसहरिद्रायाम्। वै. निघ.।
चारुनालकम्। स्त्री। रक्तपत्रं।
चारुपत्रिका (वो) (णी)। स्त्री। प्रसारि-ण्याम्। शक्रभाषिणि। रा. नि. व. ५। म. व. १।

चारुफला। स्त्री। द्राक्षाजलायाम्। रा. नि. व. ११।
चारुमोदा। स्त्री। पीतयूथिकायाम्। वै. निघ.।
चारुयूथी। स्त्री। शक्रयूथिकायाम्। वै. निघ.।
चारुलम्। स्त्री। स्पर्शे। वै. निघ.।
चारुलोचनः। पुं। हरिणे। त्रिका.।
चारुवर्त्तिनो। स्त्री। लाचायाम्। वै. निघ.।
चारुवर्जना। स्त्री। नाय्याम्। रा.।
चारुवृक्षः। पुं। प्रचवचे। म. व. ५।
चारुशिला। स्त्री। रत्ने। त्रिका.।
चारुष्कः। पुं। जङ्गलजातीय-चुद्रमगविशेषे।
चालः। पुं। इक्षौ। स्वर्णचूडपक्षिणि। वै. निघ.। दन्तचालरीगे।
चालनम्। स्त्री। पित्ते। वै. निघ.। स्थानात् स्थानान्तरणयने। सु. सू. ७ अ.।
चालनी। स्त्री। खनामख्यात-शलादिचालन-पात्रमेदे। चालनी। तत्पर्यायः—तित्तः (अ.), चालनं, बहुकिद्रा (भ.), पाटोरः (ज.), चालनिका (विज.), शतपोनकः (नि.)।
चाषः (सः)। पुं। तन्नामकपक्षिणि। किं०७। (पथ्यापथ्य) च। स्वर्णचातके। मोर्गाचिड़ा वा नीलकण्ठे पाथी। अ. टो. भ.। (सः) इक्षौ। मे.।
चाक्षुकः। पुं। तिलिशवचे। प. सु.।
चिकः (कः)। पुं। कुकुन्द्याम्। छूँछे। त्रिका.। (कः) स्त्री। गुवाके। चिकि शशात्रि। वै. निघ.।
चिक(कु)रः। पुं। केशे। रा. नि. व. १२। वृक्षमेदे। त्रिका.।
चिकित्सकः। पुं। वैद्ये। रा. नि. व. २०। स द्विविधः—एकः प्राणाभिसरः रोगहन्ता, अन्यः रोगाभिसरः प्राणहन्ता च।
चिकित्सा। स्त्री। रोगनिदानप्रतिकारि। “चिकित्सा तत्प्रतीकारः” रा. नि. व. २०। “या क्रिया व्याधिहरणी सा चिकित्सा निगद्यते। याभिः क्रियाभिर्जायन्ते शरीरे धातवः समाः। सा चिकित्सा विकाराणां कश्चै तद्विषजां मतम्॥” भा.। सा विधा यथा—“आसुरी मातुषी देवी चिकित्सा त्रिविधा मता। शस्त्रैः कषायेर्लीहायेः

क्रमेणात्या सुपूजिता॥” भेष.। सा च पुन-रपधा—“कचिद्वर्गः कचिन्मैत्रं कचिदर्थः कचिद-यशः। कश्चाभ्यासः कचिच्चापि चिकित्सा नास्ति निष्फला।” वैद्यकसर्वस्वे १ अ.।
चिकित्साकलिका। स्त्री। वैद्यकसंग्रह-विशेषे।
चिकित्साङ्गम्। स्त्री। चिकित्साया अङ्गसूतके, रोगी दूतो भिषक् आयुः द्रव्यं सेवकः सदोषघ-ञ्चति। भा.।
चिकित्साञ्जनम्। स्त्री। वैद्यकग्रन्थमेदे विद्या-पतिज्ञते।
चिकित्सादीपकः। पुं। धन्वन्तरिज्ञात-चिकित्साग्रन्थे।
चिकित्सादीपिका। स्त्री। वङ्गसेनकृत-चिकित्सासंग्रहे।
चिकित्साप्राभृतः। पुं। वैद्ये। च. सू. १६ अ.। चिकित्सा प्राभृतमुपायनं यस्येति विग्रहः।
चिकित्सासूतम्। स्त्री। चिकित्सासंग्रहमेदे।
चिकित्सार्णवः। पुं। सदानन्दशक्तकृत-चिकित्साशास्त्रे।
चिकित्सितम्। स्त्री। चिकित्सायाम्। र. मा.।
चिकित्स्यः। वि.। चिकित्साहं। चिकित्स्यार योर्गा। तद्गुणाः—“निजप्रकृतिवर्णाभ्यां युक्तः सत्वेन चक्षुषा। चिकित्स्यो भिषजां रोगी वैद्यभक्तो जितेन्द्रियः॥” भा.।
चिकिरम्। स्त्री। बालुकामयभूमिजात-जले। “नद्यादिनिकटे भूमि र्या भवेद् बालुकामयी। उद्भाव्यते ततो यत् तज्जलं चिकिरं विदुः॥” भा.। गुणाः—चिकिरं शीतलं स्वर्णं निर्दोषं लघु च क्षुत्तं। तुवरं खादु पित्तघ्नं चारं तत् पित्तलं मनाक्॥ भा.।
चिकिलः। पुं। पङ्क। हे.।
चिकुरः। पुं। केशे। सपें। पश्चिमेदे। वृक्ष-विशेषे। पर्वते। मे.।
चिकुरपक्षः (पाशः)। पुं। केशसमूहे। अ.।
चिकूरः। पुं। केशे।
चिकूलः। पुं। दन्तीवृक्षे। वै. निघ.।
चिकणः (पूगः)। पुं। पूगवृक्षे। शशात्रि-

गीष्। स्त्री। पूगफले। रा. नि. व. ११। त्रिगन्ध-वृक्षनादौ। चिकुणी। अम.।
चिकणा (खो)। स्त्री। पूगफले। चिकि-शुशीत्रि। रा. नि. व. ११। श. र.।
चिकसः। पुं। यवचूर्णे। हे. च.। यवपिष्टके। वै. निघ.।
चिक्रा। स्त्री। पूगफले। रा. नि. व. ११। See अकीटः। गन्धसूक्ष्मिके।
चिक्रिणा। स्त्री। पूगवृक्षे। वै. निघ.।
चिकिरः। पुं। सूक्ष्मविशेषे। तद्दृष्टे—“चिकि-रेण शिरोदुःखं शोफो हिकावमौ तथा।” सु. कल्प. ६ अ.।
चिकटः (डः)। पुं। मर्यामेदे। मोर्गाचिड़ि, गङ्गा चिड़ि। तत्पर्यायः—महाशङ्कः (हा.), जलहंसिकं (वि), चिङ्गडः (शब्दभा.), वृक्षच्छलः (ज.)। गुणाः—“चिकटस्तु गुरुर्घाहो मधुरो बल-वर्धनः। मेदःपित्तासजिह्वयो रीचनः कफवातलः॥” राज. ३ प.। श. मा.।
चिकटो। स्त्री। चद्रचिकटे। घुसचिड़ि। गुणाः—मधुरा हृद्या वातघ्नी गुरुः श्लेष्मकरी च। राज. ३ प.।
चिचण्डः (गुडा) (गुडिका)। पुं, स्त्री। (Trichosanthes anguinae.) फलशाक-विशेषे। चिचिणा, चिचिणु। तत्पर्यायः—श्वेतराजिः, सदोषः, गृहकुलकः। गुणाः—वात-पित्तघ्नः बल्यः पथ्यः रुचिप्रदः शोथे हितः गुणैः पटोलत ईषज्जोनश्च। भा. पू. १ भ. शाकव.। शोषरोगे हितः पटोलाभ्यूनगुणः। म. द.।
चिचिः। पुं। चिचकवृक्षे। गुणाः—दोषनः पाचनः आमसाचनश्च। शाङ्ग.।
चिचिटिङ्गः। पुं। वायव्यकौटविशेषे। सु. कल्प. ८ अ.। See कौटः।
चिञ्चः। पुं। चञ्चुशाके। के.।
चिञ्चा (चिका)। स्त्री। Tamarindus Indica.) Tamarind tree. तिलिङ्गीवृक्षे। तैलुल गीष्। रा. नि. व. ११। म. व. ६। नाडीचवत्पत्रशाके, चुञ्चुशाके। चैट्टि। वै. निघ.।
चिञ्चातैलम्। स्त्री। तिलिङ्गीबीजभवतैले। कौडीवीक्षेत्र तेल। गुणाः—कटुपाकं लेखनं

वातकफघ्नं रुच्यं नातिशीतलं कषायघ्नं । रा. नि. व. १५ ।

चिञ्चाम्लम् । स्त्री । (Rumex vesicatorius.) अम्लशक्तिः । चूका शीक । चिञ्चासारः । तैत्तल्लेन अक्षल । रा. नि. व. ११ ।

चिञ्चासारः । पुं । (Rumex vesicatorius.) अम्लशक्तिः । चूका शीक । अम्लसारः । तैत्तल्लेन मार, अन्नवत् वा अक्षल । गुणाः—अम्लः वातघ्नः कफघ्नः । शर्करामिश्रः स पित्तदाहकफघ्नः । रा. नि. व. ११ ।

चिञ्चितिका । स्त्री । तिन्निडीहत्वे । च. सू. २७ अ. ।

चिञ्ची । स्त्री । गुञ्जायाम् । कूट ।

चिञ्चुका (को) । स्त्री । चिञ्चोटके । चै. निघ. ।

चिञ्चोट(कः) । पुं । (Marsilea dentata.) चुचुत्तपे, सुस्नाकतिलवृक्षस्यैव मूलशक-विशेषः । चै. निघ. । गुणः कसिरुतुल्यः । भा. पू. १ भ. शाकव. । गुणाः—गुरुत्वम् अजीर्णकरत्वं शीतलत्वम् । राज. ३ प. । See चुचुः ।

चिटिका । स्त्री । आरामशीतलायाम् । वै. निघ. ।

चिडा । स्त्री । खनामकदेवदारौ । वै. निघ. ।

चिता । स्त्री । श्वदाहनचुक्रौ । तत्पथ्यायः—चिता (च), काष्ठमटो, चैत्यं, चिताचूडकं, चित्यं (वि.), चितिः, संहतिः (मे.) ।

चितागन्धः । पुं । श्रीवेष्टके । धूना ।

चित्तम् । स्त्री । मनसि । रा. नि. व. १८ ।

चित्तभ्रमसन्निपातः । पुं । खनामख्यात-सन्निपातज्वरविशेषः । यथा—“गायति नृत्यति हसति प्रलपति विवृतं निरीक्षते मुञ्चेत् । दाह-व्याधयार्त्ता नरस्तु चित्तविभ्रमे ज्वरे भवति ॥” भा. स. १ भ. ।

चित्तविप्लवः (भ्रमः) । पुं । उन्मादे । वै. च. । अम. ।

चित्रः । पुं । एरण्डवृक्षे । तैत्तल्लेन गीह । प. सु. । सा. को. सिंहादगुगुली । अशोकवृक्षे । रा. नि. व. १० । अतैरण्डे । रा. नि. व. ८ । तरण्डे । तन्नमूज । लावपचिणि । वै. निघ. ।

चित्रकवृक्षे । रा. नि. व. ६ । वृक्षविशेषः । सु. कल्प. ८ अ. । See वृक्षिकः ।

चित्तहारो(न) । पुं । शोभाजनवृक्षे । अज्जने ।

चित्र(क)म् । स्त्री । चित्रके । तिलके । मे. ।

चित्रः । पुं । कर्कशवर्णः । अ. टी. भ. । एरण्डवृक्षे । अशोकवृक्षे । चित्रके । व्याघ्रमेदे । के. ।

चित्रकः । पुं । (Plumbago Zeylanica.) खनामख्यातचुपे । चित्ते गीह । हिं चिता । मं चित्रकु । ते चित्रमूलम् । उत्. रक्तचिता, ध्रुवचिता । तत्पथ्यायः—कृष्णवर्णा, जातवेदाः, वह्निः, विभाकरः, विभावसुः, वृद्धभासुः, वैश्वानरः, शिखावान्, शुचिः, शुभा, समर्द्धः, हिमारातिः, हिरण्यरेताः (अ.), अग्निः, शार्ङ्गलः, चित्रः, पाठी-कुटः, शम्बरः, पाठी, हौपी, चित्ताङ्गः, दाहकः, शूरः । “चित्रकीऽनलनामा च पाठी व्यालसथीषणः ।

चित्रकः कटुकाः पाके वज्रकृत् पाचनो लघुः ॥ रुचोष्णो गृहणी कुष्ठ-शोफार्शो-क्षमि-कासनुन । वातघ्नो मृदुरो ग्राही वातार्शः क्षेमपित्तहृत् ॥ भा. । स विधा शुक्लावर्णमेदेन । तथोः रक्त एव प्रशस्तः । वाभटस्तु विविधं चित्रकमाह श्वेतपोत-कृष्णमेदेन । “यथास्त्रं चित्रकः पुष्पैः ज्ञेयः पीत-सितासितैः । यथोत्तरं स गुणवान् बीधनाय रसा-यनम् ॥” वा. उ. ३२ अ. । गुणाः—कासगृहणी-कफशोषघ्नः रुचः उष्णः कुष्ठशोधाशः क्षमिघ्नः वात-क्षेमहरः क्षेमपित्तघ्नः पाके कटुकः अग्निकरः पाचनः लघुश्च । भा. पू. १ भ. । एरण्डवृक्षे । वै. च. । अतैरण्डे । अम. । अग्निमन्थवृक्षे । के. । तित्तिरपचिणि । तित्तिरपाथी । मुचुकुन्द-वृक्षे । भूक्कुन् । वै. निघ. । चित्रवर्णपथ्याग्रे ।

चित्तिवाप । मण्डलिसर्पविशेषः । सु. कल्प. ४ अ. । See सर्पः । शूरणे । शूरणमोदके ।

चित्रकजावो । पुं । जीवके । वै. निघ. ।

चित्रकण्टकः । पुं । गोचुरके । वै. निघ. ।

चित्रकण्डः । पुं । पारावते । जटा. । सारस-पचिणि । वै. निघ. ।

चित्रकम्बलः । पुं । विचित्रकम्बले । गीलिङा ।

चित्रकम्बरः । पुं । पवित्रविशेषः । वै. निघ. ।

चित्रकर्मा । पुं । तित्तिरवृक्षे । श. च. ।

चित्रकाण्डाली । स्त्री । गीनसवत्तयाम् । वै. निघ. ।

चित्रकायलीहम् । स्त्री । शोधाधिकारि ।

चित्रकमूलम् । पुं । खनामख्यातपर्वतमेदे । इन्दुल-खण्डप्रदेशे ।

चित्रकूल । स्त्री । ऋषदन्तोवृक्षे । वै. निघ. ।

चित्रकृत् । पुं । तित्तिरवृक्षे । अम. ।

चित्रकोलः । पुं । आञ्जने । आञ्जनी । तिका. ।

चित्रगन्धम् । स्त्री । हरिताले । रा. नि. व. १३ ।

चित्रगन्धा । स्त्री । शुकनासायाम् । गीमोत्र । वै. निघ. ।

चित्रगुडिका । स्त्री । वातग्रहण्याम् । “चित्रकं पिप्पलीमूलं हौ चारौ लवणानि च । व्योमं हिङ्गुज मोदाञ्च चय्यन्ते कच चूर्णयेत् । गुडिका मातुलुङ्गस्य दाडिमस्य रसेन वा ॥” च. द. । भा. ।

चित्रग्रोवः । पुं । सारसपचिणि । वै. निघ. ।

चित्रटम् । स्त्री । वङ्गे । वै. निघ. ।

चित्रतण्डुलम् । स्त्री । विडङ्गे । प. सु. ।

चित्रतण्डुला । स्त्री । विडङ्गचुपे । रा. नि. व. ६ ।

चित्रतनुः । पुं । लावपचिणि । वै. निघ. ।

चित्रत्वक् । पुं । भूर्जवृक्षे । रा. नि. व. ८ ।

चित्रदण्डकः । पुं । शूरणचुपे । उल गीह । र. सा. सं. वनपूरणे । कार्पासवृक्षे । वै. निघ. ।

चित्रदेवो । स्त्री । महेंद्रवारणोलतायाम् । वड् माकान । रा. नि. व. ३ ।

चित्रदेहः । पुं । लावपचिणि । वै. निघ. ।

चित्रनेत्रा । स्त्री । सारिकायाम् । आनिक-पाथी । हारा. ।

चित्रपत्रः । पुं । भूर्जवृक्षे । वै. निघ. ।

चित्रपत्रकः । पुं । मयूरे । निघ. ।

चित्रपत्रिका । स्त्री । द्रोणपुष्पायाम् । धन्-वर्षा । रा. नि. व. ५ । पृथ्विपण्याम् । ठाकूनिशा । वै. निघ. । कपिलपण्याम् । र. मा. ।

चित्रपत्री । स्त्री । महाराष्ट्रीनामचुपे, जल-पिप्पल्याम् । कौण्डि । रा. नि. व. ४ । पृथ्वि-पण्याम् । वै. निघ. ।

चित्रपदा । स्त्री । गोषापदीलतायाम् । श. मा. ।

चित्रपर्णिका (शी) । स्त्री । पृथ्विपण्याम् । ठाकूनिशा । जलपिप्पल्याम् । र. मा. । रा. नि. व. ४ । कर्णस्त्रीटालतायाम् । कर्णफोडा । रा. नि. व. ३ । मञ्जिष्ठायाम् । प. सु. ।

चित्रपद्मः । पुं । वनकुट्टे । तित्तिरपचिणि । तित्तिरपाथी । तिका. । जटा. ।

चित्रपाठी (लो) । पुं । चित्रके । वै. निघ. ।

चित्रपादा । स्त्री । शारिकायाम् । हारा. ।

चित्रपिच्छः (कः) । पुं । मयूरे । तिका. । च. चि. २७ अ. ।

चित्रपुङ्खः । पुं । शरे । तिका. ।

चित्रपुष्पो । स्त्री । अम्बुष्ठायाम् । रा. नि. व. ४ । पुं । आसातकवृक्षे । वै. निघ. ।

चित्रपृष्ठः । पुं । चटकपचिणि । हारा. ।

चित्रप्रिया । स्त्री । हरिताले । वै. निघ. ।

चित्रफलः (कः) । पुं । तरण्डवृक्षे । तिका. । (Mystus chitala.) चिलानेतिलग्रातफल-विशेषः । चित्तलमत्स्ये । चित्तल गीह । गुणाः—गुरुः स्वादुः क्षिप्रः हृद्यः बल्यश्च । राज. ३ प. ।

चित्रफला । स्त्री । महेंद्रवारणस्याम् । वड् माकान । लिङ्गिन्याम् । हिं पञ्चगुडिया । रा. नि. व. ३ । चिर्मिठायाम् । कण्टकायाम् । भा. ४ भ. पूतनायह चि. । वात्ताकौ । रा. नि. व. ४ । पटोलि । मत्स्यमेदे । रुण्डे मांछ । तत्पथ्यायः—राजयोवः, फलकी, महीनादः । श. र. ।

चित्रभानुः । पुं । चित्रकवृक्षे । भज्जातकवृक्षे । अर्कवृक्षे । श. र. ।

चित्रभेषजम् (जा) । स्त्री । काकी-दुम्बरिकायाम् । रा. नि. व. ११ । मद. व. ४ ।

चित्रमण्डलः । पुं । मण्डलिसर्पविशेषः । सु. कल्प. ४ अ. । See मण्डली ।

चित्रमृगः । पुं । चित्रवर्णमृगे । च. ।

चित्रमेखलः । पुं । मयूरे । तिका. ।

चित्रयोधो (हनु)। पुं। अर्जुनहन्त्रे। रा. नि. व. ८। लावपचिणि। वै. निघ.

चित्ररञ्जकम्। स्त्री। वङ्गे। वै. निघ.

चित्ररथः। पुं। सूर्ये। मे.

चित्रलः। पुं। कर्णूरवर्णे। शब्दर.

चित्रलता। स्त्री। मञ्जिष्ठायाम्। रा. नि. व. ६।

चित्रला। स्त्री। गोरक्षायाम्। रा. नि. व. ५। राजिकायाम्। ग्राहे। वै. निघ.

चित्रलेखिनो। स्त्री। तूलिकायाम्। चारा.

चित्रलोचना। स्त्री। शारिकापचिणि। जटा.

चित्रवदालः। पुं। मत्स्यभेदे। चित्तल ग्राह। जटा। वदालमत्स्ये। बोधान ग्राह। छे.

चित्रवर्त्तिनो। स्त्री। रेणुकवीजे। वै. निघ.

चित्रवस्त्रिकम्। स्त्री। तरङ्गजफले। तत्र-गुज। पुं। वदालमत्स्ये। छे. च.

चित्रवह्नौ। स्त्री। महेन्द्रवाहणीलतायाम्। वडु गोकान। रा. नि. व. १। मृगैर्वारी.

चित्रवीजः। पुं। रत्नैरखे। (जा) स्त्री। विडङ्गे। रा. नि. व. ८।

चित्रवीर्यः। पुं। रत्नैरखे। रा. नि. व. ८।

चित्रव्याघ्रः। पुं। चित्रकव्याघ्रे। रा. नि. व. १६।

चित्रशीर्षः। पुं। वायव्यकौटविशेषे। सु. कल्प. ८ अ. See कौटः।

चित्रशोकः। पुं। अशोकहन्त्रे। वै. निघ.

चित्रसर्पः। मालुधानसर्पे। श. र.

चित्रसारा। स्त्री। हरिताले। वै. निघ.

चित्रलुपः। पुं। द्रोणपुष्पाम्। वलवमिश्रा। रा. नि. व. ५।

चित्रांशः। पुं। गुग्गुली। ज. द. १२ अ.

चित्रा। स्त्री। इन्द्रवाह्याम्। त्रांशालशशा। दन्त्याम्। दन्तौमूले। च. द. अपस्या. वि. च. सू. ४ अ. विडङ्गायाम्। विडङ्ग। मञ्जिष्ठायाम्। गोडुल्यायाम्। राज. गौमक. प. सु. वृहद्व्याम्। भा. आखुकर्णिलतायाम्। मृषाकाणि। रा. नि. व. ३। वा. सू. १५ अ. शतश्रेण्याम्। रा. नि. व. ४। द्रवत्याम्। रा.

नि. व. ५। गण्डद्व्यायाम्। रा. नि. व. ८। सर्पभेदे। यवनिकायाम्।

चित्राङ्गम्। स्त्री। हरिताले। विडङ्गुले। रा. नि. व. १३।

चित्राङ्गः। पुं। चित्रकहन्त्रे। रक्तचित्रके। रा. नि. व. ६। सर्पविशेषे। चित्तिनाथ। रा. नि. व. १६। हरिणविशेषे। गुणाः—“चित्राङ्गो वात-शमनो वृंहणो बलकृन्त्यतः। श्लेष्मलः कथितो वापि दुर्जरो मेदवर्धनः॥” अवि. २०। वृश्चिके। विश। वै. निघ.

चित्राङ्गा (ङ्गो)। स्त्री। मञ्जिष्ठायाम्। रा. नि. व. ६। राजसुषयाम्। ग्रांशं कर्णला। प. सु. कर्णजलोकायाम्। रा. नि. व. १६।

चित्राटोरः। पुं। चन्द्रे। मे.

चित्रानम्। स्त्री। खेचरात्रे। वै. निघ.

चित्रापूपः। पुं। अपूपविशेषे। चित्ताहे पित्रा। तिका.

चित्राम्बररसः। पुं। गृहण्यधिकारि। पारदः १ भ. ताम्रं १ भ. गन्धकः १ भ. दिनं मर्दयेत्। अथ घृताभ्यक्ते लोहपाके मृदयिना प्रचुरं पचैत् लोहदण्डेन चालयेच्च। अथ ताम्रं जोरककाथेन दिनत्रयं भावयेच्च। माता १ माषा।

चित्रायसम्। स्त्री। तीक्ष्णलोहे। रा. नि. व. १३।

चित्रालो। स्त्री। तिलकुसुमे।

चित्राक्षो। स्त्री। शारिकायाम्। आलिक। आथी। तिका.

चित्राक्षुपः। पुं। द्रोणपुष्पाम्। रा.

चित्रिकः। पुं। चैत्रमासे। श. र.

चित्रिणी। स्त्री। पश्चिमादि-चतुर्विधानगन्त-सीनगन्ता—स्त्रीविशेषे। तल्लक्षण यथा—भवति रतिरसज्ञा नातिदोषा न खर्व्या तिलकुसुम-सुनासा क्षिप्रदेहोत्पलाक्षी। कठिनघनकुशाख्या सुन्दरी या सुशीला सकलगुणविचित्रा चित्रिणी चित्रवक्त्रा॥ रतिम.

चित्रेशः। पुं। चन्द्रे। श.

चित्रौदनम्। स्त्री। विचित्रात्रे। चैत्रश्राव.

चिनिचोपः। पुं। तोपचिनीतिख्याते वणिग्-द्रव्यविशेषे। के.

चिन्तामणिचतुर्मुखः। पुं। वातव्याधी रसः। रससिन्दूर २ तो. लौहं १ तो. अर्धं १ तो. स्वर्णं ॥० तो. घृतकुमारोरसेन समंघं एरण्डपत्रैराविष्टा धान्यमन्त्रे ३ दिनं स्थापयेत्। भेष.

चिन्तामणिरसः। पुं। जौर्णज्वरे रसः। हरि-तालं शक्तिचूर्णं (वा ताम्रचूर्णं) तुल्यकं समभागं जलेन पिष्टा चक्रिका कार्या। अथ शरावसपुटे गजपुटेन रात्रौ पचैत्। र. सा. सं.

चिन्तिडा (डो)। स्त्री। तिलिङ्गाम्। दि. कोषः।

चिन्नः। पुं। चीनधान्ये। चीना धान। श. च.

चिपिटः। पुं। अश्वस्य नेत्ररोगविशेषे। छट्कुर पित्रुजे श्राव। ज. द. ३० अ. चिपीटके। चिङ्ग। छे. च.

चिपि(पो)टकः। पुं। पृथुके। चिङ्ग। चिं चूडा। तत्पथ्यायः—पृथुकः (छे.), चिपीटकः (शब्दर.), चिबिटः (अ. टी.), चिपुटः, धान्यचमसः (चि.)। अस्य प्रस्तुतविधिर्यथा—शालयः सतुषा आर्द्रा खटा अस्फुटिताय तत् कुष्ठिताधिपिटाः प्रोक्तास्ते क्षृताः पृथुका अपि। सक्षीरा वृंहणा हृष्या बल्या भिन्नमलाय ते। भा. गुणाः—गुरुः क्षिप्रः वृंहणः कफवर्धनश्च। राज. See पृथुकः।

चिपिटा। स्त्री। गुण्डासिनीहन्त्रे। रा. नि. व. ८। वनकुलवृक्षे। वै. निघ.

चिपुटः। पुं। चिपिटके। रुद्रकोषः।

चिप्पटम्। स्त्री। वङ्गे। वै. निघ.

चिप्यः। पुं। नखमांसमिश्रितक्षुद्ररोगे। आङ्गुल-शाङ्ग। वेडवा इति भा. म. ४ भ. चिप्यलक्षण—“नखमांसमधिष्ठाय वातः पित्तञ्च देहिनाम्। करोति दाहपाको च तं व्याधिं चिप्यमादिशेत्॥” सु. नि. १२ अ.

चिमः। पुं। पट्टशके। आंटीशोक। श. मा. कक्खटपत्रे।

चिमिः (कः)। पुं। तिमिमत्स्ये। पट्टशके। श. म. शुकपचिणि। श. र.

चिमिचिमिः। स्त्री। वातजपीडायाम्। किन्-किनीति लोके।

चिरम। स्त्री। स्वर्णे। वै. निघ.

चिरजीवकः। पुं। असनहन्त्रे। जीवकहन्त्रे। जटा।

चिरजीविनी (का)। स्त्री। शालाली-हन्त्रे। वै. निघ.

चिरजो(ञ्जी)वो। पुं। जीवके। रा. नि. व. ५। शालालीहन्त्रे। रा. नि. व. ८। काके। मे. छे. च. स्पृकायाम्। पिङ्गि.

चिरज्वरः। पुं। दौर्घकालानुबन्धज्वरे। वा. चि. १ अ. वरुणः।

चिरटो। स्त्री। प्रातरजस्त्रायाम् स्त्रियि। रा. नि. व. १८।

चिरतित्तः। पुं। किराततित्तके। चित्तरता। श. र. (ता) स्त्री। तित्तककटिकायाम्। ति-कौकडी। वै. निघ.

चिरन्तनम्। स्त्री। पुष्करमूले। वै. निघ.

चिरपत्रकः। पुं। सुदसज्जहन्त्रे, लघुशालहन्त्रे। वै. निघ.

चिरपत्रा (त्री)। स्त्री। भूमिगन्धहन्त्रे। वन-जोग। वै. निघ.

चिरपत्रिका। स्त्री। चुचुशके। वै. निघ.

चिरपणः। पुं। सर्जवृक्षे। शाल ग्राह। वै. निघ.

चिरपाको। पुं। कपित्थहन्त्रे। रा. नि. व. १२। वि। चिरकालेन पक्के रोगे।

चिरपुष्पः। पुं। वकुलवृक्षे। रा. नि. व. १०।

चिरपोटा। स्त्री। वासुकभेदे। वेतूशा विशेव। वै. निघ.

चिरमेहो। पुं। गर्दभे। तिका. छे. च.

चिरम्भः(णः)। पुं। चित्रपचिणि। चित्रपाथी। तिका.

चिरविल्वः (कः)। पुं। करजहन्त्रे। उश्च करज। रा. नि. व. ६। च. सू. ४ अ. सु. चि. २ अ.

चिरवीर्यः। पुं। रत्नैरखहन्त्रे। रा.

चिरसुता। स्त्री। चिरप्रसूतायाम् गवि। केलेन ग्राहे। तत्पथ्यायः वस्त्रयनी। अ.

चिरा। स्त्री। स्वनामख्यातगन्धद्रव्ये। चिङ्ग। देवदारु। जलोकायाम्। जौक। वै. निघ.

चिराटिका । स्त्री । श्वेतपुननवायाम् । अंश
श्रुणा । रा. नि. व. ६ । लौहचटिकायाम् । भेष.
शूल चि. विवासराभे । चटिकायाम् । पीठाङ्गौ ।
वैद्यकसंघः ।

चिरातच्छदा । स्त्री । कदलीवृक्षे । वै. निघ. ।
चिरातित्तः । पुं । चिरातित्तके । त्रिभा ।
श. र. ।

चिरायुः । पुं । तालवृक्षे । रा. नि. व. ६ ।
चिरिः । पुं । चिल्लपत्रिणि । छिल पांथी ।
वै. निघ. । शकपत्रिणि । छिन्ना पांथी । चिका. ।

चिरिट्टी । स्त्री । प्रतुदपत्रिविशेषे । च. सू.
२७ अ. ।

चिरिण्टिका । स्त्री । युवतीस्त्रियाम् ।
चिरिण्टी । स्त्री । शङ्खपुष्पाम् । रा. नि. व. ३ ।
युवत्याम् । छ. ।

चिरिपत्रः । पुं । चद्रकारवृक्षे । वै. निघ. ।
चिरिल्लः । पुं । महामत्स्यभेदे । वै. निघ. ।

चिरिविल्लः । पुं । करञ्जवृक्षे । उद्गर करञ्ज ।
अ. टो. म. ।

चिरु । स्त्री । बाहुसम्बन्धे । श. च. ।
चिकणा । स्त्री । पूगफले । श्रुपात्री ।

चिर्मटम् । स्त्री । राजसुषव्याम् । उच्छे
कट्टणम् ।

चिर्मट्टी । स्त्री । राजसुषव्याम् । गन्ना करणा ।
प. सु. । फलशाकविशेषे । कौकूड, गौशूक,
फूटौ । हिं मुकुर । मं वेलेधेधाकं अरमिक्के ।
तत्पर्यायः—सुचिता, चिचकला, चिचिर्मिट्टा,
पाण्डुफला, पथ्या, रोचनफला, चिर्मिट्टिका,
ककचिर्मिट्टा । गुणाः—वाल्मे तित्ता ईशदस्त्रा
च, पाके दीपनो । शुष्का रुचा श्लेष्मवातारुचिर्नो
जाड्यो रोचनी दीपनो च । रा. नि. व. ७ ।
“चिर्मिट्टं मधुरं रुचं गुणपित्तकफापहम् । अशुणं
ग्राहि विष्टम्भि पक्कल्लणच पित्तलम् ॥” भा. पू.
१५, आसव. । पुष्पच चिर्मिट्टं चैव दीपचयकारं
स्मृतं । अपक्व जीर्णकफहृत् पक्व किञ्चिद्विशिष्यते ॥”
अति. १६ अ. ।

चिर्मिट्टः । पुं, स्त्री । चिर्मिट्टिकायाम् । फूटौ ।
रा. नि. व. ७ ।

चिर्मिट्टा (टिका) (टी) । स्त्री । चिर्मिट्ट्याम्,
ककटिकायाम् । फूटौ, कौकूड । रा. नि. व. ७ ।

चिल्लमोलिका । स्त्री । खद्योते । मे. । सौदा-
मस्याम् ।

चिल्लि(लौ)चि(चौ)मः (मिः) । पुं । मत्स्य-
भेदे । ननां चेलो, वेलेणुं गुडुं गुडुं गौह ।
तत्पर्यायः—नलमीनः, चिल्लोचिमः, चिल्लीचौमः,
तलमीनः, चेलीचौमः, चिल्लीमः, चिल्लिमीलकः,
चिल्लिचौमिः, कवलः, विलीटकः । भ. । स लघुः
रुचः अनभिष्यन्दी वातकारः कफघ्नश्च । चेङ्गमीने ।
छांश् गौह । गुणाः—लघुः रुचः अनभिष्यन्दी
वातवर्द्धकः कफघ्नश्च । राज. ३५. । अ. टो. म. ।
इन्द्राके । एङ्गला गौह । भ. ।

चिल्लिमौलकः (लिका) । पुं, स्त्री । चिल्लि
चिममत्स्ये । अ. टो. म. ।

चिल्लिम्बः । पुं । वृक्षवृक्षे । पाकूड गौह ।
वै. निघ. ।

चिल्लः । पुं । तन्नामकपत्रिणि । छिल पांथी ।
तत्पर्यायः—आतायी (अ.), शकुनी, आतायी
(हे), अस्मानिः कण्ठनीडकः, चिरमणः (वि.)
विषयारो (शब्दमा.) । अयं प्रसङ्गातोयः काक-
समगुणः । सु. सू. ४६ अ. । चन्दनवृक्षे । वै.
निघ. । क्लिन्ननेत्ररोगे । अम. ।

चिल्लका । स्त्री । क्लिन्निकायाम् । श. च. ।

चिल्लभक्ष्या । स्त्री । नखीनामकवृक्षे । श. र. ।

चिल्लिः (ल्लि(लौ) का) (लौ) । स्त्री । ख-
नामख्यातपत्रशाकं, लघुपत्रगौरवास्तुके । शोभा
वेतो शोभ । हिं चिल्लारो । तत्पर्यायः—
चिल्लिका, तुनो, अश्लोहिता, सुदुपवी, चारदला,
चारपत्रा, वास्तुकी, महदुला, गौडवास्तुकः ।
सा विधा अंतरक्तशुनकभेदेन । अतश्चिल्लोगुणाः
—मधुरा अनारा शोतला विदीपनी पथ्या ज्वरघ्नी
च । इयं भागोरयोर्नोरे ख्याता । रक्तचिल्लोगुणाः
—वास्तुकतुल्या सलवणा श्लेष्मपित्तघ्नी प्रमेहसूच-
कच्छघ्नी पथ्या रुचिरा च । शुनकचिल्लोगुणाः—
कटुः तोच्छा कष्टूषो व्रणघ्नी च । रा. नि. व. ७ ।
लघुपवी तु चिल्लो या सा वास्तुकसमा मता ।
च. द. । “तद्विल्ली तु विज्ञेया वातपित्तविका-
रिणाम् ।” अचि. १६ अ. । लोभ्रवृक्षे । चिल्ल-
पत्रिणि । गौदा छिल, अंथ छिल । वै. निघ. ।

क्लिन्निकायाम् । श. । भुवि । रा. नि. व. १८ ।

चिविः (वुः) । चवुके । जटा. भ. ।

चिविः । पुं । अ. टो. ।

चिवाक्षका । पत्रमिलि मं कं
निविलि । किरुं । पत्रार्थः—रक्तदला,
चुद्रघोलो, मधुमा. गुणाः—कटुः
कषाया ज्वरे अतिसारे च हिता रसायनी च ।
रा. नि. व. ५ ।

चिवुकः । पुं । सुचुकुन्दवृक्षे । रा. नि. व. १० ।
लो. । ओठाधरभागे । थूति । रा. नि. व. १८ ।

चिङ्गम् । स्त्री । रूपे, लक्षणे । अ. टो. भ. ।
“लक्षणं चिङ्गमाकृतिः ।” मा. नि. । पताकायाम् ।

चिङ्गधारिणी । स्त्री । श्यामालतायाम् । श. च. ।

चिङ्गः (कः) । पुं । वृक्षविशेषे । छिल्ला ।
हिं चिल्ल । गुणाः—“चिङ्गको वातनिर्हारः
श्लेष्मघ्नो घातुपुष्टिहृत् । आग्नेयो विषवयस्य फल
मत्स्यनिसूदनम् ॥” मा. ।

चोडा । स्त्री । खनामख्यातदेवदारुविशेषे । सा
पञ्चावदेशीया अतिसुगन्धिः । छोडा देवदारु,
गकुलवाविशेष । तत्पर्यायः—दाहगन्धा, गन्ध-
बधूः, गन्धमादनी, तरुणी, तारा, भूतमारी,
मङ्गल्या, कूपटिनी, गृहभौतिजित् । गुणाः—
कटुणा कासघ्नी दीपनी, अतिसंविता पित्तशमहरा ।
रा. नि. व. १२ ।

चोडागन्धः । पुं । श्वेष्टनामकगन्धद्रव्ये । रा.
नि. व. १२ ।

चौनम् । स्त्री । शीषके । पुं । लौहविशेषे ।
तीक्ष्ण लोह । हरिणभेदे । मे. । षटिकाक्षीनगुणे
शालधान्यविशेषे । चीनांशु । च. सू. २७ अ. ।
अपाङ्गव्रणवन्धनभेदे । सु. सू. १८ अ. ।

चौनकः । पुं । काकजङ्गी । कांशी धान-
विशेष । तत्पर्यायः—कङ्गुः (हे.) । गुणाः—
शीषणं वायु-इन्द्रं पित्तश्लेष्मघ्नं रुचञ्च । रा. नि.
व. १६ । कङ्गुसमगुणः । भा. । धनके । चौन-
कर्पूरे । चीनेत्र कर्पूर । रा. नि. व. १२ ।

चौनकर्काटिका (टो) । स्त्री । कर्काटोविशेषे ।
चीनाकौकूड । वै. निघ. ।

चौनकर्पूरः । पुं । खनामख्यातकर्पूरः । चीनेत्र
कर्पूर । तत्पर्यायः—चौनकः, क्वचिमः, धवलः,
३०

कटुः, मेघसारः, तुषारः, वीपकः, कर्पूरजः ।
गुणाः—तित्तः कफचयकुष्ठकण्डू वमिहरः कटुतित्तः
ईषच्छीतः पाचनश्च । रा. नि. व. १२ ।

चौनजम् । स्त्री । लौहलोहे । रा. नि. व. १३ ।

चौनापष्टम् । स्त्री । सौसके । रा. नि. व. १३ ।
सिन्दरे । हे. च. ।

चौनवन्धः । पुं । अपाङ्गव्रणवन्धनविशेषे ।
छोडा कांश । बहुभिश्चौराभिर्हतो गन्धिवन्ध-
रहितश्चौराभिरेव वेष्टिताभिर्वन्धनयुक्तश्चौनवन्धः ।
ड. । “चौनवन्धं विज्ञानीयात् चौराभिर्वन्धितं”
इति लक्षणम् ।

चौनवङ्गम् । स्त्री । शीषके । मिमा । रा. नि.
व. १३ ।

चौना (कः) । स्त्री, पुं । चौनकर्काट्याम् ।
सर्जरसे । धुना । वै. निघ. ।

चौनाकर्काटो । स्त्री । चिचकूटदेशप्रसिद्ध-
खनामख्यात-कर्काटिकायाम् । चीना कौकूड ।
तत्पर्यायः—राजकर्काटो, सुदीर्घा, राजफला,
बाला, कुलकर्काटो । गुणाः—रुच्यं शीतलं पित्त-
दाहशीघ्रं मधुरं तप्तं हृद्यञ्च । रा. नि. व. ७ ।

चौनौचोपः । पुं । तोपचौनी इति ख्याते
वणिग्द्रव्ये । भेष. वाजी ।

चौरम् । स्त्री । वल्कले । गौष्ट्रेर छात्र ।
जीर्णवस्त्रखण्डे । (सुभूतिः) । सौसके । हे. च. ।
गोक्षने । मे. ।

चौरपत्रा (त्रिका) । स्त्री । चिल्लिशके ।
चुचुशके । रा. नि. व. ७ ।

चौरपर्णः । पुं । सर्जवृक्षे । शोभ गौह ।
रा. नि. व. ६ ।

चिरायुः (सु) । पुं । तालवृक्षे । रा. ।

चारिः । स्त्री । नेताशुके । श. र. । पर्फोत्र
कापड ।

चौरिका (रो) । स्त्री । क्लिप्त्याम् । हे. च. ।
कच्छे । कांश ।

चौरितच्छदा (पत्रिका) । स्त्री । पालङ्क-
शाके । पाणश् शोभ । भा. ।

चौरकम् । स्त्री । चेंचर इति ख्याते फले । गुणाः
—रुचिकरं दाहकरं कफकरं पित्तकरं अम्लञ्च ।
राज. ३ प. ।

चोरुका । स्त्री । क्लिष्टाम् । अ. टी. ।
चौर्णपर्णः । पुं । निम्बवृक्षे । खर्जूरवृक्षे । मे. ।
चोर्लिका । स्त्री । चौरिकायाम् । श. र. ।
चीलका । स्त्री । क्लिष्टाम् । श. र. ।
चीलिका । स्त्री । चिल्लीशके । वै. निघ. ।
चौवरम् । स्त्री । शाकविशेषः । उणा. । कौपिने. ।
चुक्रम् । स्त्री । Distilled vinegar. अन्न-
 काञ्चिकविशेषः । मिकी. । "विनष्टमन्नं मद्यं वा
 मधुरद्वयः पुनः संक्षिप्तयुक्तम् ।" शाङ्गः । गुणाः—
 तिक्तान्नं खादु कफपित्तघ्नं नासारोगशिरीरोग-
 दुर्गन्धघ्नम् । रा. नि. व. १५ । सन्धानविशेषः ।
 मधुसूक्त. । "यन्मन्त्रादि शुचौ भाण्डे सगुडचौद्र-
 काञ्चिकम् । यथर्तुं धान्याशिशं सक्तं चुक्रं
 तदुच्यते ॥" प. प्र. ३४. । "गुडमाक्षिकघान्यान्नं
 मन्त्रस्य द्विगुणं क्रमात् । संशान्तिं चुक्रसिद्धये
 किञ्चित्सिद्धकालान्तरम् ॥" तोड़. । उच्चाह्ने
 महादंके । मेशो आदि. । रा. नि. व. ६ । जटा. ।
 चुक्रवास्तुकनामपत्रशके । चूका वेतो. । स चुका
 वडिलि. । भाववती, हलिकर्कोत इति कर्णाटादौ
 ख्यातम् । गुणाः—अन्नपत्रं लघु उष्णं वातगुल्लघ्नं
 रुच्यं दीपनं पथ्यम् ईषत्पित्तकरञ्च. । रा. नि.
 व. ७ । अन्नवेतसे. भा. ।
चुक्रः । पुं । अन्नरसः । अन्नपालङ्गे । टक. पीलङ्ग. ।
 प. सु. । अन्नवेतसे. मद. व. ६ ।
चुक्रकम् । स्त्री । चुक्रे. चूका पीलङ्ग. । प. सु. ।
 तत्पर्यायः—चुक्रवास्तुकं, लिङ्गचं, अन्नवास्तुकं,
 क्लान्नं, अन्नशाकाय, अन्नादि, हिलमोचिका ।
 गुणाः—दुर्जरं मेदि वातघ्नं पित्तकरं गुरु च ।
 राज. ३५. । पुं । अन्नवेतसे. वै. निघ. ।
चुक्रकेतुः । पुं । अन्नवेतसे. वै. निघ. ।
चुक्रचण्डिका । स्त्री । तिलिङ्गोवृक्षे । मद. व. ६ ।
चुक्रफलम् । स्त्री । उच्चाह्ने । आग्ना. ।
 रा. नि. व. ६ ।
चुक्रवास्तुकम् । स्त्री । महान्नवास्तुके. चूका
 पीलङ्ग. । भा. ।
चुक्रवेतसः । पुं । अन्नवेतसे. वै. निघ. ।
चुक्रवेधकम् । स्त्री । काञ्चीविशेषः । मिकी. ।
 रा. नि. व. १० ।

चुक्रशाकः । पुं । चुक्रपालङ्गे । चूका पीलङ्ग. ।
 वै. निघ. ।
चुक्रा (क्रौ) । स्त्री । Indian sorrel.
 (Rumex vesicarius) चाङ्गेर्याम् । आग्ना-
 र्कण. । रा. नि. व. ५ । अन्नपालङ्गे. चूका पीलङ्ग. ।
 हिं चुका । गुणाः—चुक्रा लम्बतरा खादौ वातघ्नो
 कफपित्तघ्नः । रुच्या लघुतरा पाके हृन्ताके
 नातिरोचनौ ॥" भा. पू. १३. शाकव. । तिलिङ्गा. ।
 रा. नि. व. ११ ।
चुक्राक्षम् । स्त्री । उच्चाह्ने । तैत्तू. । रा. नि.
 व. ६ । चिञ्चान्ते. तैत्तू. लत्र अश्व. । रा. नि.
 व. ११ । अन्नकाञ्चिके. मिकी. ।
चुक्रान्ता । स्त्री । अन्नलोणिकायाम् । See
 चाङ्गेरौ. चिञ्चायाम् । काञ्चिकमेदे. मिकी. ।
 वै. निघ. ।
चुक्रि (क्रौ) का । स्त्री । चुक्रनामकाञ्चिके ।
 मिकी. । रा. नि. व. १५ । अन्नलोणिकायाम् ।
 रा. नि. व. ५ । "चुक्रिका खातू पत्राक्षा रोचनौ
 शतवेधनौ ।" भा. पू. १३. शाकव. । कुठारिया
 इति च. द. तणा. चि. । "चुक्रिका चुक्रिकारसः ।"
 चुक्रपालङ्गे. चूका पीलङ्ग. । रा. मा. । भा. पू.
 १३. शाकव. । तिलिङ्गाम् । रा. नि. व. ११ ।
 मद. व. ६ । आमातकफले. वै. निघ. ।
चुक्रुः । स्त्री । तिलिङ्गाम् । शब्दर. ।
चुचुः । पुं । सुनिषण्णकशके. वि. ।
चुचु (चू) कम् । स्त्री । सनायभागे. रा. नि. व.
 १८. श. र. ।
चुचुन्दरः । पुं । कुकुन्दरे. छूँटा. । वै. निघ. ।
चुचूः । पुं । सुनिषण्णकशके. तिका. । पत्र-
 शाकमेदे. गुणाः—पाके लघुः जन्तुघ्नः पिच्छिलो
 त्रणिनां हितः कर्षायः मधुरो याहो विदोषश्च ।
 सु. सू. ४६ अ. । "पालङ्गावत् शृतः चुचुः स तु
 संयङ्गान्तकः ।" वाग्भ. ।
चुचुः । पुं, स्त्री । (Marsilea dentata.)
 पत्रशाकविशेषः । छेच्छका. । हिं चेवना । ते
 चिलचिदु. सा विधा चद्रचुचुमहाचुचुमेदिन ।
 सा. गुणाः—मधुरा तोष्णा कषाया मलशोधनी
 गुल्मीदरविषमार्शोयहरी च । महाचुचुः
 कटूष्णा कषाया मलरोधनी गुल्लश्लोदशोविषघ्नो

रसायनी च । चद्रचुचुः मधुरा कटूष्णा कषाया
 दोषघ्नी गुल्लश्लोदरघ्नो विषमार्शो विषमार्शो
 कटूष्णा गुल्लश्लोदरघ्नो विषमार्शो लघुघ्नो कण्डूघ्नो
 कुष्ठघ्नो आलुविषघ्नो च । रा. नि. व. ४ । रक्त
 रण्डे. रा. नि. व. ८ । कुकुन्दर्याम् । हारा ।
चुचुपत्रः । पुं । चुचुचुपे. रा. नि. व. ४ ।
चुचुरः । पुं । चुचुचुपे. रा. नि. व. ४ ।
चुचुरौ । स्त्री । तिलिङ्गीवृक्षकोषे. वि. ।
 कांश्चिद्विचित्रं थोला ।
चुचुली । स्त्री । चुचुल्याम् ।
चुण्डा (ण्टी) । स्त्री । रुदे. कृविमज्जलाशय-
 मेदे. च. व. । कूपे. तिका. ।
चुतः (तिः) । पुं, स्त्री । अपानद्वारे. गलवात्र ।
 योनी. श. र. ।
चुम्बकः । पुं, स्त्री । कान्तलौहविशेषः । चूचूक ।
 हिं चुम्बक. रा. नि. व. १३ । तत्पर्यायः—
 कान्तपाषाणः, अयस्कान्तः, लौहकर्षकः । गुणाः—
 शीतलो लेखनो मेदोविषगरञ्च. भा. पू. १३.
 उपरस व. ।
चम्बनम् । स्त्री । सुखसंयोगे. चूमा. । तस्य
 विहितस्थानानि,—सुखे स्नने ललाटे च कण्ठे
 च नेत्रयोरपि । गण्डे च कर्णयोश्च कर्चोर-
 भगमूर्धसु । चम्बनस्थानमित्युक्तं विज्ञेयं कामुका-
 रिह ।" कामशा. ।
चुम्बला । स्त्री । सुण्डा. । शूङ्गीश्री. वै. निघ. ।
चुरवः । पुं । कर्मौ. वै. निघ. ।
चुरो । स्त्री । उपकूपे. सत्यजलाशये. च. व. ।
चुलको । स्त्री । शिशुमारजन्तो. शुशुक्र. मे. ।
चुलुकः । पुं । प्रवृत्तिपरिमाणे. च. व. ।
 गण्डूषे. घनपङ्के. तिका. । स्त्री । माषमज्ज-
 नले. ।
चुलुको (इन्) । पुं । गोधामत्से. चडिगान-
 गाह. श. र. ।
चुलुम्पा । पुं । बाललालने. जटा. ।
चुलुम्पा । स्त्री । छाग्याम्. तिका. ।
चुलुम्पौ । पुं । शिशुमाराकृतिमत्से, उत्पल-
 मत्से. ।
चुल्लः । पुं । क्लिष्टनेवतारीने. अम. ।

चुल्लको । स्त्री । शिशुमारि. कोलीमेदे. मे. ।
 श. र. ।
चुल्लिः । स्त्री । पाकायमग्निस्थाने. उन्नान. ।
 अ. टी. । तत्पर्यायः—अश्लक्ष्णं, उन्नान, अधि-
 श्यणो, अल्लिका (अ.), उन्नान, उन्नारं, चुल्लो,
 अल्लिका (अ. टी.), उन्नानः । शब्दर. ।
चुल्लिका । स्त्री । शिशुमारविशेषः । शुशुक्र. ।
 वै. निघ. ।
चल्लिकालवणम् । स्त्री । लवणविशेषः. वै.
 निघ. ।
चुल्लो । स्त्री । गुवाकपुष्पे. च. द. वा. व्या. महा-
 राजप्र. तैले. चितायाम्. मे. ।
चुलुकः । पुं । अधरोष्ठाधीभागे. सुखे. वै. निघ. ।
चुस्तः । पुं, स्त्री । खालीपत्रमांसि. पनसफल-
 खासारभागे. तूति. विज्ञप्तं. भ. । कूपे. ।
 तिका. । मयूरशिखायाम्. अम. ।
चूचकम् । स्त्री । सनायभागे. रा. नि. व. १८ ।
चूडकः । पुं । कूपे. वि. ।
चूडा । स्त्री । मसके. श्वेतगुञ्जायाम्. वै. निघ. ।
 शिखायाम्. मयूरशिखायाम्. ।
चूडामाणः । पुं । गुञ्जालतायाम्. रा. नि. व.
 ३ । रक्तगुञ्जायाम्. वै. निघ. ।
चूडान्तम् । स्त्री । उच्चाह्ने. रा. नि. व. ६ ।
चूडालम् । स्त्री । मसके. श. र. । स्त्री । श्वेत
 गुञ्जायाम्. रा. नि. व. ३ । उच्छायायाम्. अम. ।
 ज. द. १२ अ. । नागरसुखायाम्. रा. नि. व. ६ ।
चूतः (कः) । पुं । आसवृक्षे. रा. नि. व. ११ ।
 पाथौ. श. र. । कूपे. मे. ।
चूर्णः । पुं, स्त्री । क्षुण्वस्तुनि. शुण्डा. । "चूर्णं
 वस्तुभिः क्षुण्वैः" अम. । रा. नि. व. २० । तत्-
 पर्यायः—रजः, चोदः (भा.) । लक्षणं—अत्यन्त-
 शुष्कं यद्वयं सुपिष्टं वस्त्रगालितम् । तस्याच्च
 रजः चोदस्तस्यावाकषसमिता । चूर्णे गुडं समो
 देयः शर्करा द्विगुणा भवेत् । चूर्णे भर्जितं हिङ्गु
 देयं नीतुल्लेदकञ्चवेत् । लिङ्गैश्चूर्णं द्रवैः सर्वैः
 छतायैः द्विगुणोन्मिदैः । पिबेच्चतुर्गुणैरेव चूर्णमालो-
 दितं द्रवैः ॥" शाङ्गः ६ अ. । अस्य पूर्णवीर्यत्वं
 पञ्चवयस्यर्थात् तिष्ठति. वै. प. । चारविशेषः ।
 चूर्ण. । गुणाः—वातघ्नोऽपः मेदोघ्नः । शूलान्न-

पितृगृहणीवृत्तिमित्रश्च । शङ्खचूर्णगुणाः—कटुः
चारः उष्णः क्षमिष्ठश्च । राजः । चूर्णजलगुणाः—
“सदुग्धं चूर्णसलिलं मधुमेहे हितं मतं । अस्त्वपि ते
च शूलं च पथ्यमप्यौषधश्च तत् ॥” तत्करणविधिः
—“चतुःकर्षमिमे चूर्णे तोयपञ्चशरावके । क्षिप्तं
चूर्णोदकं तत् स्यात्प्रहरद्वयसंस्थितम् ॥” अत्रिः ।

चूर्णकः । पुं । सटतण्डुलकृतपिष्टे । वै. निघ. ।
षट्कधान्यभेदे । स त्रीहृत्तनगुणः । सु. सु. ४६
अ. । च. सु. २७ अ. । धान्यज्वरे । गजवेद्यकम् ।
सक्तौ । छात्रु । चिका । क्ली । गुण्डायाम् ।
उड्डा । च. इ. १० अ. ।

चूर्णकोलः । पुं । अश्वस्य पादरोगभेदे । “सूक्ष्म-
चूर्णतलश्चैव चूर्णकोलः ।” ज. द. ३८ अ. ।

चूर्णकुन्तलः । पुं । अलके । अम. ।

चूर्णखण्डः । पुं, क्ली । कङ्करी । कौकुर ।
शूष्णि । हारा ।

चूर्णपारदः । पुं, क्ली । हिङ्गुलं । रा. नि. व.
१३ । भा. ।

चूर्णवज्रम् । क्ली । वैक्रान्तमणौ । रा. नि. व. १३ ।

चूर्णमणौ । स्त्री । मसोविशेषे । कृष्णसर्पो दह्य-
माना यदा कृष्णत्वं गच्छति तदा चूर्णमसीत्युच्यते ।
सु. चि. ८ अ. ।

चूर्णशाकाङ्कः । पुं । गौरसुवर्णशाके । रा. नि.
४. ७ ।

चूर्णाञ्जनम् । क्ली । विविधाञ्जनान्यतमे अञ्जने ।
उड्डा काञ्ज । भा. ।

चूर्णाङ्गः । पुं । पवनालि । देधान । भा. ।

चूर्णिः (र्णो) । स्त्री । कपर्दके । उष्णा. । मे. ।

चूर्णिका । स्त्री । सक्तौ । छात्रु ।

चूर्णतम् । क्ली । तन्नामककाण्डभस्मेऽस्थिभङ्ग-
रोगे । See भग्गम् ।

चूर्णोदकम् । क्ली । चूर्णोपरिस्थ-सच्छजलि ।
अत्रिः । “चतुःकर्षमिमे चूर्णं तोयपञ्चशरावके
क्षिप्तं चूर्णोदकं तत् स्यात् प्रहरद्वयसंस्थितम् ॥”

चर्धरः । पुं । ऋषभके । रा. नि. व. ५ ।

चूलः (कः) । पुं । केशे ।

चूला । स्त्री । गृहीपरिस्थग्रहे । दोताला शर ।
शब्दः ।

चूलिकम् । क्ली । लीचिकायाम् । वृत्ती । श.
च. । गुणाः—ग्राहि वातश्लेष्मघ्नं पाके किञ्चिदस्त्र-
कारि रुचम् आमयग्रहणोकासृग्घ्न । वैद्यचन्द्रिका ।

चूलिका । स्त्री । हस्तिकर्णमूले । अम. ।

चूलिकालवणम् (क्षारः) । क्ली । चुल्लिका-
लवणं नि. कुल. १३ अ. । वं. निघ. ३५. अर्श-वि.
राजवल्लभरसे ।

चूषणम् । क्ली । चोषणे, पाने । रा. नि. व. २० ।

चूषा । स्त्री । चूषणे । कल्यायाम् । काश्च दडि ।
अम. ।

चेउलपूगम् । क्ली । कीङ्कणदेशख्याते पूगफल-
विशेषे । रा. नि. व. ११ । See अकोटः ।

चेतः । क्ली । चित्ते । अम. ।

चेत(न)को । स्त्री । हिमालयजनिशिरहरीत-
क्याम् । प. सु. । See हरीतकी । जात्याम् ।
जातीकुल । रा. नि. व. १० ।

चेतनः । पुं । मनुष्ये । आत्मनि । रा. नि.
व. १८ । स्त्री । विशिरहरीतक्याम् । भङ्गातक-
वृत्ते । वै. निघ. ।

चेतनाधिष्ठा(स्था)नम् । क्ली । हृदये । च.
शा. ७ अ. ।

चेतनिका । स्त्री । चेतकीहरीतक्याम् । रा.
नि. व. ११ ।

चेतनौया । स्त्री । ऋद्धौ । शक्ति । रा. नि. व. ५ ।

चतिका । क्ली । जातौपुष्पवृत्ते । वै. निघ. ।

चेदारः । पुं । सरटे । वै. निघ. ।

चेलम् । क्ली । वस्त्रे । अ. ।

चेलकत्वक् । स्त्री । गुवाकपुष्पत्वचि । शुभात्रि-
फुलेन वाकड़ा । च. द. वा. व्या. चि. । “व्याघ्री-
वचाचेलकत्वक् ॥”

चेलानः (लः) । पुं । लतापणसे । तद्रमूख ।
तत्पर्यायः—अल्पप्रमाणकः (अ.), चित्रफलः,
सुखाशः, राजतिनिषः, लतापनसः, नाटासः,
मेढः । चिका । गुणाः—गुरु मधुरं विष्टम्भि
कफवातकरञ्च । राज. ३५ ।

चेलिका । स्त्री । पटवस्त्रविशेषे । ऐलिनर कापड़ ।

चेलिचौमः । पुं । चिलीचिममत्स्ये ।

चेलीमः । पुं । मत्स्याविशेषे । वै. निघ. ।

चेष्टकः । पुं । तपस्विमत्स्ये । तपुमि गोष्ट ।
श. च. ।

चेष्टा । स्त्री । कायिकव्यापारि । आयासे । वाङ्मनः-
शरीरप्रवृत्तौ ।

चेष्टानाशः । पुं । इन्द्रियस्वापि । प्रलये । रा.
नि. व. २० ।

चेष्टितम् । क्ली । चेष्टायाम् । मे. ।

चेतम्यम् । क्ली । चेतनायाम् । प्रकृतौ । रा. नि.
व. २० ।

चेतसष्टतम् । क्ली । उन्मादे घृतविशेषे । पाठः

—“पञ्चमूल्यावकाशमर्थ्या व्याघ्रैरण्डविहद्वलाः ।
मूल्या शतावरी चेति कायेर्द्विपलिकोरमैः । कल्या-
णस्य चाङ्गन तद्वृत्तं चेतसं स्मृतम् । सर्वचतौ-
विकाराणां शमनं परमं मतम् ॥” काथार्थ—कण्ट-
कारो, शालपाणि, वृश्ती, चाकुले, गोक्षूर,
वेणुछान, शोभाछान, पाकलछान, गगारि-
छान, राशो, एरुगुल, तेउडी, वेणुछा, शूरी,
शतभूनी, अतोके २ प. जल ७४ अ.
शे. १७ अ. घृत ४ अ. । ककार्थ—राशाल-
शशा, खिफली, ऐगूक, देवदारु, एलवागूक,
शालपाणि, तगरपाङ्का, हरिद्रा, दारुहरिद्रा,
अनसुमूल, आशालता, प्रियङ्गु, नीलेः-
पल, एलाहेच, मज्जिष्ठा, दन्तौ, दाडिम,
नागेश्वर, तालीशपत्र, गालतौफल, विडङ्ग,
चाकुले, कूड, रक्तचन्दन, पद्मकाष्ठ अतोके
२ तो. २ मा. ४ र. । सा. कौ. भेष. । च.
द. भा. ।

चेत्यम् । क्ली । चितायाम् । पुं । विलहने ।
पूजाहं प्राम्यहचविशेषे ।

चेत्यदुः (मः) (वृक्षः) । पुं । अश्वत्थवृत्ते ।
प. सु. । रा. नि. व. ११ । र. मा. ।

चेत्यमुखः । पुं । कमण्डलौ । वि. ।

चेत्रः (कः) । पुं । चित्रानचतयुक्तमासे । अम. ।

चेत्रवृक्षः । पुं । आसहचे । वै. निघ. ।

चोक(ख)म् । क्ली । खण्चौरीमूले । शशाङ्ग-
कौण्डिन मूल । “कटुपर्णो हिमवती हिमचौरी

हिमावती । हिमाहा पीतदुग्धा च तन्मूलं चोक
सुच्यते ॥” भा. ।

चोचम् । क्ली । लचि । उड्डङ्क । र. मा. ।
(सञ्चेतामहरसे) । कदलीफलं । (सारसन्दरी) ।
नारकैल । भा. तालफल । भ. पत्रे । तेजपात्र ।
चम्पणि । धरणिः । वल्कले । लवङ्गे । हीप-
खर्जुरे । वै. निघ. । भुक्तफलाद्यवशेषे । चित्वा,
छोछो ।

चोचकम् । क्ली । वल्कले । श. र. ।

चाटो । स्त्री । शाय्याम् । हे. । शोड़ी ।

चोडा । क्ली । महाश्रावणकायाम् । वड्ड थूल-
कूडि ।

चोतकम् । क्ली । वल्कले । शब्दः । गुडलचि ।
सुशु. ।

चोदनागुडः । पुं । कन्दुके । कैश्च । चि. ।

चोदनो । स्त्री । दुरालभायाम् । वै. निघ. ।

चोपचिनो । स्त्री । तोपाचनोतिख्यात वणिग्-
द्रव्ये । भा. ।

चोरः । पुं । चोरके । गैटेल । कृष्णश्याम्
(हड्डचन्द्रः) । पारसीकयमान्याम् । वै. निघ. क्षमि.
चि. निम्नादिचूर्णं । शिरीरीगविशेषे । लक्षणं—
“हृत्कदातिसरणं वसनं तथैव आभानघूर्णनञ्च
प्रशोर्विधाय । यः आसमावपरिचितजावयोगी
रीगो बहुभिर्हृदितः स हि चोरनामा ॥” रस.
र. बाल. चि. ।

चोरकः । पुं । प्रकायाम् । प. सु. । चण्डायाम् ।
छोत्रकौण्डिक । वा. उ. ६ अ. । च. सु. ४ अ. ।
खनामख्यातगन्धद्रव्ये । ग्रन्थिपर्यवस्यैव भेदः भटेउर
इति नेपालदेशे, गाठिवना इति महाराष्ट्रादौ,
चौरा इति पार्वत्यैवदेशादौ प्रसिद्धे । वा. उ.
२ अ. महालाचादितैलं । तत्पर्यायः—दुल्लुलीनः,
क्षीधसूक्ष्मितः, विरोधः (शब्दः), कीरकः (ज.),
धनहरी, चण्डा, चिमः, राक्षसो, गण्डासकः (अ.),
शङ्कितः, खड्गः, दुष्पलः, चेमका, रिपुः, चपलः,
क्रितवः, धूर्तः, पटुः, नोचः, निशाचरः, गण्डासः,
कीपनकः चोरः, फलचोरकः, दुल्लुलः, यन्त्रिलः,
सुयन्त्रिः, पर्यचोरकः, ग्रन्थिपर्यः, ग्रन्थिदलः, ग्रन्थि-
पत्रः । गुणाः—तीव्रगन्धः उष्णः तिक्तः वातकफघ्नः
नासारोगमुखरोगघ्नः अजीर्णक्षमिष्ठश्च । रा. नि.
व. १२ ।

चोरकण्टकः । पुं । शङ्खिनीवृक्षे । वै. निघ. ।
चोरकपत्रः । पुं । लाक्षावृक्षे । सु. सु. ३८ अ. ।
चोरका । स्त्री । चोरपुष्पाम् । चोरहनी ।
 च. द. उन्मा. चि. महापैशाचघृते ।
चोरपुष्पिका (षो) । स्त्री । शङ्खिन्याम् ।
 चोरहनी । श. र. । वा. व्या. महाराजप्रसारणी-
 तैले । तत्पर्यायः,—शङ्खिनी, केशिनी (अ.)
 चोरपुष्पिका । शब्दर. । अपि च “अवाक्पुष्पी
 लघुपुष्पी मङ्गल्यामरपुष्पिका । केशिनी शङ्खिनी
 चोरपुष्पी राजौच हेटली ।” द्रव्याभि. ।
चोरभण्डि(खि)का । स्त्री । बाचाकौ । वै.
 निघ. ।
चोरशुण्ठो । स्त्री । श्वेतकिण्ठिन्याम् । वै. निघ. ।
चोरस्नायुः । स्त्री । श्वेतकाकजङ्घायाम् । काक-
 नासायाम् । रा. नि. व. ३ ।
चोरा । स्त्री । चोरपुष्पाम् । श. च. ।
चोलम् । स्त्री । गुडलवि ।
चोलकम् । स्त्री । वल्कले । श. र. । पुं ।
 कवचे । हा. ।
चोलको । पुं । शङ्खिन्याम् । वै. निघ. । करीरे ।
 नारङ्ग । किष्कुपर्वणि । मे. ।
चोलण्डुकः । पुं । शिरीषेष्टने । त्रिका. ।
चोली । स्त्री । कञ्जुलिकायाम् । कौटुम्बी । त्रि. ।
चोलापूगम् । स्त्री । आमुदंशमरपूगफले । मं.
 चोलौपीफल । क. चोलियअडके । रा. नि. व. ११ ।
 See अकोटः ।
चोषः । पुं । चूषणवत्यीडायाम् । पार्श्वज्वाला-
 याम् । भा. ।
चोष्यम् । स्त्री । अष्टविधानान्यतमे अन्नं । रा. नि.
 व. २० ।
चौञ्ज(ण्ड,ण्ड)म् । स्त्री । जलाशयविशेषे ।
 तस्य लक्षणं यथा—“शिलाकौण्डं स्वयं श्वभं नीला-
 जलसमीदकं । लतावितानसम्पन्नं चौञ्जमित्यभि-
 धीयते ॥” भा. ।
चौरः (कः) । पुं । खर्परि । वै. निघ. । यत्थि-
 पणं । गैटेली । रा. नि. व. २० । वै. निघ.
 अपसा. चि. वचाघृते ।

चौरिकः । पुं । चोरानामगन्धर्व्ये । चौर-
 पुष्पाम् । चोरहनी । च. द. वा. व्या. चि.
 अष्टादशशतौ प्र. तैले ।
चौरौ । स्त्री । यत्थिपर्णवृक्षे । वै. निघ. ।
च्यवनप्राशः । पुं । राजयन्त्राधिकारे । दश-
 मूल वला सुप्रपर्णी माषपर्णी पिप्पली कर्कटशङ्खी
 भूयामलकी द्राक्षा जीवन्तो कुष्ठ अमृग हरीतकी
 ऋद्धिः (अभावे वला) वृद्धिः (अभावे महावला)
 जीवकः ऋषभकः (अभावे गुडूची वंशरोचना)
 शटी सुखा पुनर्नवा मेदा (अभावे अश्वगन्धा)
 लुद्रेला उत्पलं रक्तचन्दनं भृङ्गसाण्ड वासामूलं
 काकीली काकजङ्घा प्र. १ प. पोडलीवृद्धा आम-
 लकी ५०० शतं, काथार्थं जलं ६४ श. श. १४ श. ।
 अथ काथ गालयत् । आमलकानि निष्कुलीकृत-
 पिष्टानि कारयेत् । आमलकभज्जनार्थं तिलतैलं
 ६ प. घृतं ६ प. सिता ५० प. एकत्र पक्ता लिहपाके
 सिद्धे शीतले च प्रचपः मधु ६ प. वंशलीचना ४
 प. पिप्पलीचूर्णं २ प. लगेलापचनागकेशराणां
 चूर्णं प्र. २ तो. । दशमूल, वेलेङ्गा, मृगानो,
 मांसाणी, पिप्पल, कौकडाशङ्खी, लूई आमला,
 ज्राक्षा, जीवन्तो, कुड, अमृग, हरीतकी,
 ऋद्धि, वृद्धि, जीवक, ऋषभक, शटी, मुता,
 पुनर्नवा, मेदा, छोट एलाच, उन्पल, रक्त-
 चन्दन, भूमिकुशाण्ड, वासकमूल, काकोली,
 काकशृङ्गी प्रत्येके १ प. पोडलीवृद्ध
 आमलकी ५०० शत, काथार्थं जल ७४ श. श. १४
 १७ श. । छाँकिम्रा काथं लहेवे । एवं
 पोडलीवृद्ध आमलकी आँटी फेलाईम्रा दिम्रा
 शृङ्ग बाँटिमा लहेवे । आमलकी उर्जनाथ
 तिलतैल ७ प. घृत ७ प. मिहुरि ५० प.
 एकत्र पाक करिमा लेहपाक सिद्ध हहेले
 एवं शीतल हहेले, प्रोक्सेप मधु ७ प. वंश-
 लोचन ४ प. पिप्पल २ प. गुडूक्, एलाच,
 तेजपत्र, नागेश्वर प्रतौकेर चूर्ण २ तो. ।
 च. । सा. को. ।
च्युतिः । स्त्री । भगे । हि. च. । पाथी । मगद्वोर ।
 श. र. ।
च्युपः । पुं । मुखे । सिद्धान्तको. ।
च्युरवः । पुं । कफजलनिर्गमे । च. वि. ७ अ. ।

कृ ।

कृगः । पुं । कृगि । त्रिका. ।
कृगणः । पुं, स्त्री । करीषे । त्रिका. ।
कृगलः (कः) । पुं, स्त्री । कृगि । अम. । मे. ।
कृगला । स्त्री । वृद्धदारकलतायाम् । वीज-
 ताडक । श. र. ।
कृगलाङ्गु (गङ्गी) । स्त्री । वृद्धदारकलता-
 याम् । रा. मा. । सु. सू. २९ अ. । कृगलान्नीलता-
 याम् । छाँगलदेवटे । अ. टी. र. ।
कृगलान्त्रिका (न्त्री) । स्त्री । वृद्धदारक-
 लतायाम् । रा. नि. व. ३ । नीलवृद्धायाम् ।
 प. सु. । सु. सू. २९ अ. । गुणाः—कषाया तिक्ता
 खादुः रक्तपित्तघ्नी लघुः कफघ्नी वातवर्धनी संघा-
 द्विणी च । सु. सू. ४६ अ. ।
कृगली । स्त्री । वृद्धदारकी । प. सु. । काग्याम् ।
 विश्व. ।
कृच्छिका । स्त्री । सनवनीततन्त्रे । ननि जूनि-
 वारं योन । वै. निघ. ।
कृटा (डो) । ग्रीनफलवृक्षे । शब्दमा. ।
कृटाफलः । पुं । नारिकेलवृक्षे । तालवृक्षे ।
 वै. निघ. । गुवाकावृक्षे । त्रिका. ।
कृटाता । स्त्री । सौदामन्याम् । हा. ।
कृत्रम् । स्त्री । आतपत्रे । छाँता । तत्पर्यायः,—
 आतपत्रम् (अ.), कायामित्रं, पटोतजं (शब्दर.),
 जलवा (हा.), आतपवारणं (ज.) । तत्र वृष्ट्यातप
 निवारणार्थं व्यवह्रियते । कृत्रधारणगुणाः—
 वृष्ट्यातपधूलिवायुहिमनाशि वर्णकरं चक्षुष्यं गुप्ता-
 वरणमङ्गलकारि च । राज. २ प. । “वर्षानिलरजो-
 वर्णहिमादीनां निवारणम् । वल्य चक्षुष्यमौलसं
 शब्दं कृत्रधारणम् ॥” सु. चि. २४ अ. ।
कृत्रः (कः) । पुं । रक्तकीकिलावृक्षे । लाल
 कुलिशांथाडा । मूलैः पर्वण वचाकारवृक्षे ।
 छाँतात्रिमा विष । रा. मा. । तत्पर्यायः,—
 अतिच्छत्रः, कटुः (र.) । जलकाके । मत्सरङ्ग-
 पक्षिणि । माहुरांशो पाथी । श. च. । भूटये ।
 गङ्गा । रा. नि. व. ८ ।

कृत्रकी । स्त्री । लिङ्गनाशरीरे, वृष्ट्यातपसं-
 विशेषे । यथा—“कृत्राभा नैकवर्णा च कृत्रकी नाम
 नीलिका ।” वा. उ. १४ अ. ।
कृत्रगुच्छः । पुं । गुच्छवृक्षे । हिं वलहा । रा.
 नि. व. ८ ।
कृत्रधान्यम् । स्त्री । धन्याके । धनिम्रा । वै.
 निघ. ।
कृत्रपत्र(क)म् । स्त्री । स्थलपत्रे । त्रिका. ।
 पुं । भूर्जपत्रवृक्षे । भूर्जपत्र गीह । रा. मा. ।
 सप्तपर्णवृक्षे । मानके । कश्चित् ।
कृत्रपर्णः । पुं । सप्तपर्णवृक्षे । रा. नि. व. २३ ।
कृत्रपर्पटो । स्त्री । सीराष्ट्रमृत्तिकायाम् । पङ्क-
 पर्पटो । प. सु. ।
कृत्रपुष्प(क)म् । स्त्री । तिलकपुष्पे । वै. निघ. ।
कृत्रपुष्पो । स्त्री । स्थूलशताह्वयाम् । वै. निघ. ।
कृत्रवृक्षः । पुं । खनामख्यातवृक्षे । छाँतात्रिमा
 विष । रा. मा. । सुवृक्षवृक्षवृक्षे ।
कृत्रा । स्त्री । खनामप्रविष्टीषधी । “कृत्राति-
 कृत्रके विद्यात् रचोत्रे कन्दसम्भवे । जरा-
 मृतादिनाशिन्यौ च तकापीतिसंस्थिते ॥ सु. चि.
 ३० अ. । See औषधिगणः । शताह्वयवृक्षे ।
 गुल्फा । रा. नि. व. ४ । वा. सू. २९ अ. ।
 अजाज्या । मधुरिकायाम् । मोर्री । रा. नि. व.
 ४ । च. वि. ८ अ. । “अजाजौ मधुरिका वा ।”
 च. द. सि. यो. उन्मा. चि. महापैशाचघृते ।
 “कायस्था शूकरो कृत्रा ।” भूटये । गङ्गातृण ।
 शिलीमू । कौडकछाँता । मे. । धन्याके ।
 धनिम्रा । “कृत्राधान्य वितुन्नकम् ।” मद. व. २ ।
 मञ्जिष्ठायाम् । रा. नि. व. ६ । आमलक्याम् ।
 वै. निघ. २४ अ. चि. कृत्रादिचूर्णे ।
कृत्राकः । पुं । जालवर्षुरकवृक्षे । वावना-
 विशेषः । रा. नि. व. ८ । आमलकवृक्षे । वै.
 निघ. ।
कृत्राकौ (चौ) । स्त्री । रात्रायाम् । अम. ।

छत्राङ्गम् । स्त्री । हरितालविशेषे । गौदन्त
हरिताल । प. सु. । See गौदन्तम् ।

छत्रातिच्छत्रः (त्रा) । पुं, स्त्री । सुगन्धाख्य-
तण्डुलविशेषे । स जलजः छत्राकारश्च भवति
काश्मीरस्थदिव्यसरसि दृश्यते । श. र. । तत्-
पर्यायः,—छत्रातिच्छत्रा, पालघ्नः, अतिच्छत्रा,
सुगन्धा, छत्रकः, कटुकः, कटुः (शब्दर.) ।
(वे) द्रोणपुष्पीद्वये । छोट वडु घनघमिन् । सि.
यो. उन्मा. चि. पैशाचघृते । श्रीकण्ठः ।

छत्राधान्यम् । स्त्री । धन्याके । रा. ।

छत्रिका । स्त्री । शिलीमुखे । कौण्डकछात्रा,
पातान्कोड़, डूँई कोड़ । तत्पर्यायः,—
गोमयछत्रिका, दिलौर शिलीमुख, वसारीह,
गोलास, उध्यङ्ग (हा.) उच्छिलीमुखम् । सा
नानास्थानजमेदित बहुधा । सा. गुणाः—श्रीता
कषाया खादुः पिच्छिला कर्षति सारज्वरकफ-
रोगकरी गुरुश्च । पलालजा तु खादुपाका रुचा
च । च । तथा रणजगोष्ठजशुचिस्थानजकाष्ठज-
श्चेतुलिकाश्च दोषकर्तृः निन्दिताश्च । राज. ।

छत्रो (इन्) । पुं । सप्तपर्णवृक्षे । वै. निघ. ।
नापिते । श. र. । चि. छत्रविशिष्टे ।

छत्ररः । पुं । गृहे । के. ।

छदः । पुं । यन्त्रिपर्णवृक्षे । गौण्डेला । तमाल-
वृक्षे । पत्रे । पाता । मे. । तेजपत्रवृक्षे । भेष, वा-
व्या, गन्धकयने ।

छदनम् । स्त्री । तमालपत्रे । तेजपत्र । रा.
नि. व. ६ । त्वचि. गुडुङ्गक. वै. निघ. । पत्रे ।
पत्रे । मे. ।

छदपत्रः । पुं । भूर्जवृक्षे । र. मा. ।

छदवल्गुः । पुं । यन्त्रिपर्णमूल । गौण्डेलात्र
मूल । वं. निघ. ।

छदिः (स्) । स्त्री । गृहाच्छादने, पाटलि.
छान् ।

छद्मद्विजः । पुं । कङ्कपक्षिणि । कौक प्रांशी ।
मे. ।

छद्मा । स्त्री । मच्छिषायाम् । रा. नि. व. ६ ।

छद्मिका । स्त्री । गुडूच्याम् । रा. नि. व. ३ ।
मच्छिषायाम् । वै. निघ. ।

छद्वरः । पुं । दन्ते । वै. निघ. ।

छन्दः । पुं । विषे । श. र. ।

छमिः । पुं । ऊर्णनाभौ । माकण्डा । वै. निघ. ।

छरिषा । स्त्री । दाहहरितायाम् । वै. निघ. ।

छद्मम् । स्त्री । वमनवेगे, वमने । हे. च. ।

छद्मनः । पुं । निम्बवृक्षे । मदनवृक्षे । मग्नना
गोष्ठ । प. सु. । अखम्बुषे । ति० नाडे । के. ।
स्त्री । वान्ती । मा. नि. ।

छद्मापनिका । स्त्री । कर्कटिकायाम् । कौकुड ।
रा. ।

छद्मिः (स्) । स्त्री, स्त्री । वान्ती । वमन ।
रा. नि. व. २० । तत्पर्यायः,—प्रच्छिदिका, छद्म,
वमथु, वमनं, वमिः (हं.), छद्मिका, छद्मिका,
वान्तिः, उद्धारः (रा.), उत्कासिका, छद्मनं
(शब्दर.), छद्मिः (उ) । उा पञ्चधा । यथा—
“दुष्टे दीपः प्रथक्सर्वः बीभत्सालीकनादिभिः ।
छद्मयः पञ्च विज्ञेयास्तस्यै न चक्षुषमुच्यते । अतिदू-
रतिस्त्रिगुणरह्यैर्लवणरति । अकालं चातिमात्रं च
तथासाक्षात् भोजनं । अमात्रयातयोद्दिगा-
दजीर्णात् क्षमिदोषतः । नाय्यापन्नसत्वाया-
स्तथातिद्रुतमन्नतः । बीभत्से ह्येवमिषायां द्रुतमुत्-
क्षिप्तो बलात् । छादयन्नानन वेगेरहं यन्नङ्ग-
भजनः । निरुच्यते छद्मिरति दीपो वक्त्रे प्रधा-
वितः । हस्तासोद्धारसरोधः प्रसक्तौ लवणलवः ।
हेषोत्प्राप्ते च भृशं वमनीनां पूर्वलक्षणम् ॥”
मा. नि. ।

छद्मिका । स्त्री । विष्णुक्रान्तायाम् । अपत्रा-
जिता । रा. नि. व. ५ । वान्ती ।

छद्मिकारिपुः । पुं । सूक्ष्मलायाम् । श. च. ।

छद्मिर्भरिपुः । वै. निघ. ।

छद्मिन्नः । पुं । निम्बवृक्षे । र. मा. ।

छद्मरापनिका (नो) । स्त्री । कर्कटिकायाम् ।
कौकुड । वै. निघ. ।

छलिः । स्त्री । चर्मणि । छागु । (शब्दर.) ।

छलम् (कम्) । स्त्री । वल्गुले । नि. शब्दर. ।

छल्लः (ल्लो) । स्त्री । चर्मणि । छाग । श. र. ।
वृक्षविशेषे । भवसालोति महाराष्ट्रे । वै. निघ.
२३. अतिसा. चि. जम्बूदिचूर्ण । पुष्प-
विशेषे । मे. ।

छविपत्रकः । पुं । वृक्षिकाख्याम् । विज्ञाति ।
भेष. कुष्ठ. चि. कन्दर्पसारतैले ।

छाः । पुं । शवके । एकाक्षर. ।

छागः । पुं । खनामख्यातपशौ । छाग्न ।
तत्पर्यायः,—यज्ञपशुः (शब्दमा.), परिक्रमसङ्घः
(वि.), पादचलरः (मे.), वलः, वृगलकः, अजः,
स्तुतः, वृगः, वृगलः, सप्तः, शुभः (अ. टी.), सूर्यकः
(श.), लघुकायः, क्रयसदः, वक्त्रः, पर्यभाजनः,
लल्लकर्णः, मेनादः वृकः, अत्यायुः, शिवप्रियः
(शब्दर.), चतुकाः, मेघः, पशुः, पशुलः, मेकः ।
गुणाः—“नातिशीतो गुरुः क्षिणः मन्दपित्तकफः
क्षतः । वृगलस्तनभिर्यन्दी तेषां पीनसनाशनः ॥”
सु. सू. ४६ अ. ।

छागकर्णः । पुं । सर्जतरौ । शीत गोष्ठ ।
शक्ततरौ । शैलुन गोष्ठ । वै. निघ. ।

छागघृतम् । स्त्री । छागीनवनीतघृते । छाग-
घृत । गुणाः,—घृत्युयं दीपनं बलवर्धनं कास-
श्वासकफरोगराज्यक्षयं हितम् । रा. नि. व. १५ ।

छागणः । पुं । करोषाग्रौ । यूटेर आगुन ।
विका. ।

छागदधि । स्त्री । छागीदुग्धकृतदधनि । छाग-
दधेय दधे । गुणाः,—वातकफघ्नं लघु उष्णं नेव-
रोगे हितं अग्नेश्वासकासघ्नं रुच्य दीपनं पाच-
नम् । रा. नि. व. १५ । “आजं दधि भवेद्योणं
चयवातविनाशनं । दुर्नामश्वासकासिषु हितमग्नि-
प्रदोपनम् ॥ विपाके मधुं हयं रक्तपित्तप्रसादनं ।
अक्षं प्राभातकं प्रोक्तं वातपित्तनिर्हणम् ॥” अवि,
८ अ. ।

छागदुग्धम् । स्त्री । अजादुग्धे । छागलदुग्ध ।
मं शिलीदुग्ध । कं पुडुआङ्गिनहालु । गुणाः,—कषायं
मधुरं शीतं गाढं लघु पित्तचयापहारि कास-
ज्वरघ्नं रुधिरातिसारे हितं विदोषघ्नम् । अवि.
८ अ. । लघुकायत्वात् नानाद्वयनिषेवणात्
नायव्युपानात् व्यायामात् सर्वव्याधिहरं, क्षीणा-
जदुग्धं गोदुग्धवैर्यादधिकगुणं क्षीणदेहेषु
पथ्यतमम् । स्थलाजदुग्धं गुणैः किञ्चिद्भूतम् ।
रा. नि. व. १५ ।

छागनवनीतम् । स्त्री । छागीदुग्धीनवनीते ।
छागलदुग्धे ननी । गुणाः,—लघु मधुरं कषायं
विदोषघ्नं चक्षुष्यं दीपनं बल्यं सदाहितम् ।

प्रत्ययनवनीतं चयकास-नेवरोग-कफघ्नं बल्यम्
अतिदीपनम् । रा. नि. व. १५ ।

छागभोजी (इन्) । पुं । ईहाद्यगे । वृके ।
रा. नि. व. १८ । वि. छागभचके ।

छागमांसम् । स्त्री । छागलमांस । सि. यो. ।
गुणाः,—लघु क्षिणं नातिशीतं रुचिप्रदं निर्दोष-
वातपित्तघ्नं मधुरं बलदं पुष्टिदम् । छागपीतभवं
मांसं लघु शीतलं प्रमेहघ्नम् । लघुचारिच्छागपीत-
मांसम् ईषलघु बलदम् । रा. नि. व. १७ । “छाग-
मांसं परं हयं वृहणं बलवर्धनं । क्षिणं मृदुनभि-
ष्यन्दि नायव्यु धातुसायकम् ॥” राज. । निष्का-
सिताच्छागमांसगुणाः—कफघ्नं गुरु क्षीतः-
शुद्धिकरं बलकरं मांसवर्धकं वातपित्तघ्नम् । वृद्ध-
च्छागमांसगुणाः—वातलं रुच्यं । तदण्डं रुचि-
प्रदम् । भा. । शुक्रवर्धकमिति दृष्टफलम् ।

छागमूलम् । स्त्री । छागीमूत्रे । गुणाः—आजं
कषायं मधुरं पथ्यं दीपं निहन्ति च । अ. ।

छागलः (कः) । पुं । छागे । रा. नि. व. १८ ।
मल्यविशेषे । आङ्ग गोष्ठ । तस्य लक्षणं—“अतं
सुकायं समदीर्घवृत्तं निःशल्कं छागलकं वदन्ति ।
गले हिकण्ठः किल तस्य पृष्ठे कण्ठः ।” तन्मांस-
गुणाः—सुपथ्यः रुचिदः बलप्रदः । रा. नि. व. १७ ।

छागला (निका, न्नी) । स्त्री । वृद्धहारक
लतायाम् । प. सु. । रा. नि. व. ३ । वृके ।

छागलान्तः (रिः) । पुं । ईहाद्यगे । रा. नि.
व. १८ ।

छागलाक्षः । पुं । मल्लिकाकुसुमवृक्षे । प. सु. ।

छागलो । स्त्री । छाग्याम् । चर. ।

छागवाहनः । पुं । अग्रौ. वि. ।

छागशक्त । स्त्री । छागविषायाम् । छाग्न-
नादि ।

छागशतुः । पुं । ईहाद्यगे । वै. निघ. ।

छागशृङ्गो । स्त्री । अजशृङ्गाम् । भा. म. ३३.
मूवकच्छ. चि. ।

छागक्षौरम् । स्त्री । छागदुग्धे । चक्र. ।

छागाद्यष्टतम् । स्त्री । यक्षरोगे हितम् ।
पाठः—“छागमांसतुलां गृह्य साधयेद्दोषलोयतः ।
पादशेषेण तेनैव सर्पिःप्रस्थं विपाचयेत् । छद्मि-
वृद्धिश्च मेदे दे जीवकर्मभक्तौ तथा । काकोली

क्षीरकाकोली पृथक् कल्हेः पलोन्मिः। सम्यक् सिद्धिं चावताप्य शीते तस्मिन् प्रदापयेत्। शर्करायाः पलान्यष्टौ मधुनः कुडवं क्षिपेत्॥ कागमांसं १०० प. वारि ६४ श. प्र. १६ श. घृतं ३२ प.। कल्कार्यं--हृदिः हृदिः मेदा महामेदा जीवकः ऋषभकः (उक्तद्रव्याणामभावे यथा गोरचतण्डुला अश्वगन्धा अनन्तमूलं गुडूची वंश-लोचना) काकोली क्षीरकाकोली प्र. १ प.। छांगमांसं १०० प. जल ७४ श. शेष १७ श. घृत ७२ प.। कल्कार्यं--शुक्ति (अर्थात् वेडेला), रुक्मि (अर्थात् गोरक्ष चाकु-लिना), मेद, महामेद (अर्थात् अश्वगन्धा, अनन्तमूल), जीवक, श्वभक (अर्थात् शूलक, वंशलोचन), काकोली, क्षीरकाकोली अर्थात् १ एक प.। सा. को.। च. द.। हृद्यथा--"कागमांसतुलाश्चैव दशमूल्याः शतं पलं। अश्वगन्धापलशतं वाय्वालकशततथा। जलद्रोणे विपक्तव्यं प्रत्येकं पादशेषित। घृतादकं पचेत्तेन क्षीरं सर्पिःसंसं ततः। शतावरीरसस्तत्र दातव्यो घृततुल्यकः। ताम्रपावे हृदे चैव शनै-हृदिना पचेत्। अस्वीषधस्य सिद्धस्य कल्काः स्याच्छुक्तिसंमितः। जीवनी मधुकं द्राक्षा काकोली नीलमुल्लम्। सुसज्ज चन्दनं राक्षा पर्णिनीहय-शारिरे। मेदि ह च तथा कृष्टं जीवकपंभको शटी। दार्जी प्रियङ्गुः विफला नतं तालीश-पत्रकी। एला पत्रं वरी नागं जातीकुसुम-धान्यके। मञ्जिष्ठा दाडिमं दाह एलबालुक-रेणुके। विडङ्गं जीरकश्चैव पेषयित्वा विनि-क्षिपेत्। वस्त्रपूते सुशीते च शर्कराप्रस्यसंयुतम्॥" मूर्च्छितं गव्यं घृतं १७ श. नपुंसक-छांगेर मांसं १०० प. काथार्थं दशमूलं अर्थात् १० प. अश्वगन्धा १०० प. वेडेला १०० प. जल प्र. ७४ श. शेष १७ श.। उक्त छांग-मांसमिदं अर्थात् काथं घृतेन सज्जं पाकं करिष्वे। हृत् १७ श. शतमूलोत्तरं १७ श.। कल्कार्यं--जीवती, यष्टिमधु, द्राक्षा, काकोली, क्षीरकाकोली, नीलोत्पल, मृता, रज्ज-चन्दन, राक्षा, शालपात्री, चाकुले, श्यामा-लता, अनन्तमूल, मेद, महामेद (अर्थात् अश्वगन्धा, अनन्तमूल), कुड, जीवक, श्वभक, (अर्थात् शूलक, वंशलोचन), शटी, दाह-

श्रिङ्गी, प्रियङ्गु, विफला, तगरपाङ्क, तालीशपत्र, पद्मका एलाई, तेजपत्र, शतमूली, नागेश्वर, जातीपुष्प, धनिशा, मञ्जिष्ठा, दाडिम, देवदारु, एलबालुक, रेणुक, विडङ्ग, क्षीरा अर्थात् केरु ४८०. वस्त्रे छांकिना अर्थात् शर्करा १७ प.। सा. को.। रस. र.। अन्यत् वातश्यामी। आजं चर्मविनिर्मुक्तं त्यक्तमृष खुरादिकम्। पञ्चमूली-हयचैव जलद्रोणे विपाचयेत्। तेन पादावर्षेण घृतप्रस्य विपाचयेत्। जीवनीयैः स्यष्टाहः क्षीरश्चैव शतावरी। कागलाद्यमिदं नाम्ना सर्व-वातविकारनुत्। द्रोणे द्रव्यतुला श्रुत्या स्याच्छाग-दशमूलयोः। पृथक् तुलाईं यष्टाहयं हयं द्विचोक्तितः॥ छांगमांसं ५० प. दशमूल ५० प. जीवनीयमादि दशकप्र ४८०। १ मा. १ र. यष्टिमधु १०० तो. १ मा. १० र.। च. द. वा. व्या.। कागलचयं यथा--"नातिबाला न मृताय न वृद्धा न च रोगिणः। मध्यस्थारुण्या याच्या कृथा वृथा विशेषतः॥ तुलाद्रव्यं जल-द्रोण इति वाक्यबलादिह। पृथक् तुलाईं चक्रीष्टं दशमूलजमांसयोः॥" तुलाईं पचाशत्पलानि। कागमांसं ५० प. दशमूलं ५० प. जलं ६४ श. प्र. १६ श.। "काथ्याश्चतुर्गुणं वारीत्यादिवाक्यबलात् पुनः। चतुःषष्टिपलं काथं हृत्कुण्डस्य सम्यतम्॥" एतन्मतेन कागमांसं ३२ प.। एत-च्चाकृतिलाभादिति वक्तुलः। दशमूलस्य प्रत्येक-मष्टरत्तिकीपितं दादशमाषाधिक-पलचयम्। यत्र दशमूलस्य प्र. ३ प. १२ मा. ८ र.। जलं पूर्ववत्। चक्रमतेन प्रायः प्रचारः। पृथगेव जल-द्रोणादन मांसकायमेकाहेन कृत्वा व्यवहरन्ति वृद्धाः। दशमूलिन सङ्ग कायकरणे तु व्युपितोऽपि मांसकायो ने दीपलः। तदुक्तं "केवलज्जोहिप्राण्यङ्ग-काथी व्युपस्तु दीपल" इति। क्षीरं घृतसमं। क्षीर-साहचर्यान् शतावरीया रसोऽपि घृतसमः। जीव-नीयं जीवनीयदशकं। अत्र प्रविष्टमपि यष्टिमधु पुनः केन भागहययष्टयार्थं। यदुक्तं "घृततेले च योगे च यष्टय" पुनहच्यते। तज्ज्ञातव्यमिदं यष्टय भागती द्विगुणेन च॥" इति। जलस्थलजमेदात् यष्टिमधुहययष्टयमिति तु चक्रः। रस. र.।

कागिका (गो)। स्त्री। कागलियाम्। धाङ्गि छांगल। तत्पर्यायः--अजा, पयस्विनी, भीरः

मेध्या, गवेक्षनी (रा.), कागिका, मञ्जा, सर्व-भवा, गलसनी (हे.), चुलम्पा (वि.), वल्गुः, सञ्जा, सुखविलुष्टिका (शब्दर.)। मांसगुणाः--मधुर शीतल ग्राहि दीपणं रक्तपित्तहरं चयकास-हरं कषायं लघु अतिसारज्वरघ्नं। अप्रसूतामांसं पीनसत्र शुष्कासोऽरुचौ शोथे च हितम् अग्नि-दीपनम्। भा.।

कागोतक्रम्। स्त्री। कागोचोले। छांगलक्ष्मण-धोण। गुणाः--"कागले लघु सङ्निध विदोष-ग्रसनं परं। गुल्माशौषहणीशूलपाण्डुमयविना-शनम्॥" अवि. ८ अ.। See अजा-तक्रम्।

कागीमूत्रम्। स्त्री। अजामूत्रे। See अजा-मूत्रम्।

कागोक्षीरविनाशनः। पुं। शाखोटवृक्षे। छांउड़ा गाँह। वै. निघ.।

कातः। वि.। दुर्बले। अ.।

काव(क)म्। स्त्री। सरषाभिः वरटाभिर्वा कृते क्वाकारपटलसञ्चिते मधुनि। वोंन्ताठाकेर मधु। तत्र आपीतवर्णम्। "क्वाकारान्तु पटलं सरषाः पीतपिङ्गलाः। यत् कुर्वन्ति तदुत्पन्नं मधु क्वाकमौरितम्॥" गुणाः--विविधनेहकमिहं गुणोत्तरञ्च पीतिकात्। रा. नि. व. १४। क्षमि-शिवरक्तपित्तहरं गुरु च। राज.। "वरटाः कपिलाः शीताः प्रायो हिमवती वने। कुर्वन्ति क्वाकाकारं तज्ज क्वावमधु स्यूतम्। क्वाकं स्याच्च कपिलं पिच्छलं शीतलं गुरु। स्वादुपाकं क्षमि-शिवरक्तपित्तप्रमेहजित्। भ्रमरकृमोहविषहत् तर्प-णञ्च गुणाधिकम्॥" भा.।

कावदर्शनम्। स्त्री। प्रत्ययघृते, हैयङ्गवीनघृते। टाटिका घृत। श. च.।

कावशर्करा। स्त्री। कावमधुकृतशर्करायाम्। गुणैश्चावमधुसङ्गता। रा. नि. व. १४।

कादम्। स्त्री। गृह्णाकादने। ज.। वस्त्रे। शब्दर.।

कायनम्। स्त्री। पत्रे। अ. टी. भ.। पुं। नीला-म्बानवृक्षे। नील बाँटि। रा. नि. व. १०।

कादौ। स्त्री। चर्मणि। टामड़ा। शब्दर.।

काया। स्त्री। प्रभायाम्। वर्णप्रभायिता या सा काया। सा चित्यायाश्चमेदेन पञ्च भवति। च. ४० अ.। कायाः श्यावलोहितनीलपीतादयो

रोगिणी मरणसूचका भवन्ति। सु. सू. ३१ अ.। रौद्रशून्यतायां। छां। तत्पर्यायः--भावातुगा, भूमयी (वि.), श्यामा, अतेजः, भीरः, अना-तपः, आभोतिः आतपाभावः, भावानीला। सा-गुणाः--शीतला मधुरा दाहयमहरा। वा.। यमभ्रममूर्च्छासन्तापघ्नीति मेघच्छाया। राज. २५-वटच्छाया बलवर्णप्रसादनी। च.।

कायातरुः। पुं। कायाप्रधानवृक्षे, वटादौ। त्रिका.। सुरपुत्रागवृक्षे। ज.।

कायाभृत्। पुं। चन्द्रे। हे.।

कायामित्रम्। स्त्री। कवे। श. र.।

कायामृगधरः। पुं। चन्द्रे। वि.।

कायावृक्षः। पुं। अश्वत्थवृक्षे। वै. निघ.।

कावो। स्त्री। सुरपुत्रागवृक्षे। हविशानं कृण।

क्विकक(ण)म् (क्वा)। स्त्री, स्त्री। चवथौ। हाँचि। वै. निघ.।

क्विकणौ। स्त्री। क्विकन्याम्। हैँछेता गाँह। भा.।

क्विकरः। पुं। नाङ्गलजीवविशेषे। गुणाः--"क्विकरो लघु वृद्धौ च मधुरो दीपनाशनः। तुल्यो हरिणमांसिनं ज्वरेष्वपि प्रशस्यते॥" अवि. २० अ.।

क्विकिका (नी)। स्त्री। (Artemisia sternutatoria,) खनामख्यातलतायाम्। हैँछेता गाँह। हिं नाक्विकनी। तत्-पर्यायः--उद्या (हे.), उद्यगन्धा (ने.)। गुणाः--कटुका रुच्या तीक्ष्णीणा वज्रपित्तहत् वातरक्तहरी कुष्ठकृमिवातकफापहा च। भा.।

क्विकिपत्रा। स्त्री। क्विकन्याम्। हैँछेता। वै. निघ.।

क्वितिः। पुं। करञ्जवृक्षे। श. च.।

क्विकम्। स्त्री। वज्र। उ.।

क्विदा। स्त्री। केदने। सुग्धवो.।

क्विदिः। स्त्री। कुठारे। के.।

क्विदिरः। पुं। अग्रौ। रज्जौ। करबाले। कुठारे। मे.।

क्विद्रम्। स्त्री। कीतसि। रा. नि. व. १८। रत्ने.।

छिद्रवेदेही । स्त्री । गजपिपल्याम् । गज-
पिप्लु । रा. नि. व. ६ ।

छिद्रान्तः । पुं । नले । नन ग्राह । रा. नि.
व. ८ ।

छिद्राफलः । पुं । मायाफलवत् । वै. निघ. ।

छिद्रोदरम् । स्त्री । चतुर्दरोगी । कृत जञ्ज
उदरौ । तस्य लक्षणं चरके यथा—“तदधो
नाभ्याः प्रायोऽभिनविर्त्तमानमुदकोदरस्य च यथा-
बलञ्च दोषाणां रूपाणि दर्शयति । अपिचातुरः
सलोहितपौतपिच्छल-कुणपगन्धमबर्च उपवेशते
हिक्काश्वासकास-तृणाग्रमहारोचकाविपाकदीर्घल-
परीतश्च भवति । एतच्छिद्रोदरं विद्यात् ।”

छिन्नम् । स्त्री । सद्योन्नयविशेषः । “तिरश्चीन-
ज्जुर्वापि यो व्रणशायतो भवेत् । गात्रस्य पातनं
चापि छिन्नमित्युपदिश्यते ॥” सु. चि. २७. स्त्री ।
काण्डभग्रास्थिनामभङ्गरोगमेदः । अन्यतरपार्श्व-
विशिष्टमिति तल्लक्षणम् । सु. नि. १५. तत्र द्विधा
एकं विदीर्णं संलग्नञ्च । अन्यत् विदीर्णं द्विधा-
भूतञ्च । भा. म. ३७. ।

छिन्नग्रन्थिनिका । स्त्री । विपरिणिकायाम् ।
रा. नि. व. ७ । गोरचमुष्णाम् । वै. निघ. ।

छिन्नपत्रा (त्री) । स्त्री । अन्वष्टायाम् । पुदिना ।
रा. नि. व. ४ ।

छिन्नपत्रिका (त्री) । स्त्री । आमातकवत् ।
वै. निघ. ।

छिन्नपुष्पकः । पुं । तिलकवत् । भा. ।

छिन्नपुष्पा । स्त्री । तिलकवत् । तिन ग्राह ।
वै. निघ. ।

छिन्नरुहः । पुं । तिलकचुपे । रा. नि. व. १० ।

छिन्नरुहा । सप्तकीवत् । रा. नि. व. ११ । गुड-
चाम् । रा. नि. व. ३ । “छिन्नरुहातिकरोहिणी ।”
चि. धी. कफज्व. चि. । स्वर्णकैतकीवत् । रा.
नि. व. १० ।

छिन्नरुद्रशालिः । पुं । रोपितशाली । त्रोग्र
धान । See शालिः ।

छिन्नरोहा । स्त्री । गुडूचाम् । वा. सू. श्यामा-
क. व. ।

छिन्नलता । स्त्री । गुडूचाम् । वै. निघ. २७.
कासचि. चिकटुकादिचूर्णे ।

छिन्नवेशिका । स्त्री । पाठायाम् । आकनादि ।
श. च. ।

छिन्नश्वासः । पुं । पञ्चविधश्वासान्यतमे श्वास-
रोगे । छिन्न श्वासाग्रोऽङ्ग । लक्षणं—“यस्य श्वासि-
विच्छिन्नं सर्वप्राणेषु पीडितः । न वा श्वाति
दुःखात्तौ मर्मच्छेदरुग्निहृतः । आनाहस्तेदमुच्छ्वात्तौ
दह्यमानेन वक्षिना । विप्रुताच्च परिचोषः श्वसन्
रक्तैः क्लीचनः । विवेताः परिश्रुष्कास्तौ विवर्णः
प्रलपन्नरः । छिन्नश्वासेन विच्छिन्नः स शीघ्रं विज-
ह्यात्मन् ॥” भा. नि. ।

छिन्नाशुका । स्त्री । लिङ्गनाशरोगी, दृष्ट्युप-
सर्गविशेषः । “विषमच्छिन्नदग्धाभा सरक् छिन्नाशुका
भूता ।” वा. उ. १४. अ. ।

छिन्ना । स्त्री । गुडूचाम् । रा. नि. व. ३ ।
महानौलकण्डरसे । महाश्रावणिकायाम् । रा.
नि. व. ५ । सप्तकीवत् । रा. नि. व. ११ । कन्द-
गुडूचाम् । वै. निघ. ।

छिन्नाङ्गी । स्त्री । गुडूचाम् । वै. निघ. ।

छिन्नोद्गता । स्त्री । गुडूचाम् । रा. नि.
व. ३ । सि. धी. जीर्णज्वरे ।

छिन्नोन्नतकुचिः । स्त्री । सविषजलौकामेदः ।
छिन्ने जौक । सु. सू. १३. अ. ।

छिलिहिरण्यः (गडः) (गटी) । पुं, स्त्री ।
पातालगरुडौलतायाम् । हिं छिरिहिरिता । मद.
भा. ।

छिली । स्त्री । छिलिहिरण्ययाम् । वै. निघ. ।

कुकुन्दरः (री) । पुं, स्त्री । चुचुन्त्याम् ।
छू. छो । हिं कुकुन्दरः । तत्पर्यायः,—गन्धमूषी
(हे.), चिकः, वेसनकुलः, पुंषः, गन्धमूषिकाः
(वि.), गन्धमूषिका (ह.) राजपुष्पैः, प्रतिमूषिका,
सुगन्धिमूषिका, गन्धशुण्डिनौ, शुण्डिमूषिका (रा.),
गन्धालुः, गन्धनकुलः, चुषः (हा.) । तद्वटं
विड्मेदः शौवास्तभौ जृम्भनञ्च भवति । सु. कल्य.
६. अ. ।

कुरम् । स्त्री । कपिककुमुले । आनाकुशीर मूल ।
वै. निघ. ।

कुरण्डः । पुं । पक्षिणि । शब्दर. ।

कुरा । स्त्री । सुषायाम् । पू. । हाग. ।

कुरिका । पुं । सप्तपर्णवत् । प. सु. ।

कुरिका । स्त्री । बन्धायाम् गवि । पालङ्गशकै ।
भा. । अल्लभेदे । छूत्रि । तत्पर्यायः,—शस्त्रो,
असिपुत्री, असिपुत्रका (अ.), कुरी (भ.), खुरी,
कुरी, कृपाणिका, धेनुपुत्री (हे.), कुरिका शब्दर. ।

कुरिकापत्रो । स्त्री । श्वेतानामचुपे । रा. नि.
व. ५ ।

कुरिपत्रिका । स्त्री । वक्षिकालीलतायाम् ।

कुरौ । स्त्री । कुरिकास्त्रे । हे. । छूत्री ।

कुरैः । पुं । गृहसप्तपक्षिणि । मृग. मी. ।

कुरेदः । पुं । खण्डे । विका. । व्रणादिच्छेदने । स
चतुर्विधः गोतीर्थकः सर्वतोभद्रः दललाङ्गलकः
लाङ्गलकाख्यः । “पार्श्वं गतेन शस्त्रेण कुरेदो
गोतीर्थकी मतः । सर्वतः सर्वतोभद्रः पार्श्वं कुरेदो-
ऽङ्गलाङ्गलः । पार्श्वं हये लाङ्गलकः ॥” तत्र
गोतीर्थकः काव्यगत-गोमूषिकाकारः । सर्वतो-
भद्रः भद्रकाव्याकारः । य एकस्मिन् पार्श्वे कुरेदः
दललाङ्गलकः । कुटासहितहन्ताकारः पार्श्वं हये
यच्छेदः स लाङ्गलकाख्यः रुम्पुण्डलाकारः । वा.
उ. २८. अ. अरण्यः ।

कुरेदकम् । स्त्री । कान्तलीहे । रा. नि. व. १३ ।

कुरेदनम् । स्त्री । विधाकरणे, कर्णने । वायुजन्म-
व्रणवेदनायाम् । सु. सू. २२. अ. । कफादिनाशको-
पधवर्गे । यथा विकटु ।

कुरेदनीयः । पुं । कतकवत् । निर्यनी । रा.
नि. व. ११ ।

कुरेदारः । पुं । शस्त्रको-नाम जन्तुमेदः । शब्दर.
मज्जरु ।

कुरेदो । वि । विज्ञेयकरे । वा. सू. टी. हेमा. ।
पुं । कतकवत् । वै. निघ. ।

कुरेद्यः । वि । निःशेषं कुरेदाहे । ते च भगन्दरा-
दधो रोगाः । सु. सू. ५. अ. । पुं । कपोत-
पक्षिणि । र. ।

कुरेदकण्ठः । पुं । पारावते । रभ. ।

कुरेलिका । स्त्री । छाग्याम् । भा. ।

कुरेलुः । पुं । सीमराज्याम् । श. च. ।

कुरेटिका । स्त्री । अङ्गुलिध्वनी । तूडि । हिं
चुटकी । भा. ।

कुरेदः । पुं । चूर्णे । सि. धी. दाह. चि. । “चन्दन-
च्छीदवारिणा ।”

कुरेलङ्गः । पुं । मातुलुङ्गवत् । टीवा नेवु.
प. सु. ।

कुरेद्वारा । स्त्री । शुक्लमहाखज्जुरे । खज्जुरी
गोखनाकारा परवोपादिङ्गागता । जायते पश्चिमे
देशे सा कुरेद्वारिति कौत्तरते ॥” भा. । See
खज्जुरी ।

ज ।

जः । पुं । मलुङ्गये । मे. । विषे । तेजसि । श. र. ।

जकुटम् । स्त्री । वार्त्ताकुपुष्पे । वेणुनकुल ।
अचि. ३. स्थान. ५६. अ. । पुं । कुकुरे । मे. ।

जकुटः । पुं । मलयपर्वते । कुकुरे । मे. ।

जगच्चतुः (स) । पुं । सूर्ये । हे. ।

जगत् । स्त्री । सौराष्ट्रवक्षिकायाम् । अङ्ग-
पञ्चि । भेष. क्व. चि. प्राणेश्वररसे । प्रथिव्याम् ।

जगत्प्राणः । पुं । वायो । अ. ।

जगत्साक्षी (न) । पुं । सूर्ये ।

जगती । स्त्री । प्रथिव्याम् । मे. । गवि. के. ।

जगतीरुहः । पुं । वृक्षे ।

जगदुन्मादका । स्त्री । सुरायाम् । वै. निघ. ।

जगन्तुः । पुं । अग्रो । कीटमेदः । विश्व. । श. र. ।

जगलः । पुं । कादम्बवर्त्यः सुराया घनतरभागी ।

जेडो वा पीठी मर । शाङ्ग. । गुणाः—पाचनी
याही रुचः मेदः कृतं विष्टम्भी दीपपाचनञ्च । वा.
टी. हेमा. । सुराकल्क । मदेद्र मेडो । तत्-
पर्यायः,—मेदकः (अ.), मद्यपङ्कः (हे.) ।
गुणाः—“याद्युष्णी जगलः प्रीती रुचस्तद्वक्त्र-

शोफहम् ॥” सु. सू. ४६ अ. । मदनविवे । मयना
गोह । पिष्टकसुरायाम् । मे. । क्री. । गोमये ।
र. मा. ।

जङ्घम् । वि. । भुक्ते । अ. ।

जङ्घिः । स्त्री । भोजने । रा. नि. व. २० ।

जङ्गिमः । स्त्री । वायी । के. ।

जङ्गनः । पुं । शरीरावयवे, कटिप्रदेशे । नितम्ब-
शरमं शोषेः स्त्रीणां जङ्गनमयतः ।” रा. नि. व.
१८ । कव्यधःस्थानि । वे. निघ. ।

जङ्गनकूपकौ । पुं । सम्बलजडये । हला. ।

जङ्गनफला । स्त्री । काकीदुस्करिकायाम् ।
कांकडूभूर । अम. । ज. द. ११७. ।

जङ्गन्यम् । स्त्री । शिशे । मे. ।

जङ्गमकुटी । स्त्री । टणादिच्छ्वे । विका. ।

जङ्गमविषम् । स्त्री । सर्पादिविषे । तच्चाश्रय-
मेदेन षोडशधा । ते चाश्रयाः दृष्टिनिःश्वासदंष्ट्रा-
नखसूत्रपुरीषयुक्त-लाजात-व-सुखसन्दर्शविश्वित-
गुदास्थिपित्तप्रकृशवादयः । तत्र दृष्टिनिःश्वास-
विषाः दिव्याः सर्पाः, भौमा दंष्ट्राविषाः, माज्जोरश्च-
वानरादयो दंष्ट्रानखविषाः, चिपिटादयो मूत्रविषाः,
सूषिकाः शुक्रविषाः, हूताश्च लालासूत्रपुरीष-
युक्तासंवादिविषाः, दृष्टिकादय आलविषाः, विष-
हतास्थिसर्पकण्टकधरटामस्यास्थीनि चेति अस्थि-
विषाणि, शकुलीमस्यादयः पित्तविषाः । सु. कल्प.
१७. ।

जङ्गलम् । स्त्री । मांसि । निर्जन्मदेशे । विका. ।

जङ्गलम् । स्त्री । रज्ज्वद्रव्यमेदे । जङ्गलम् । अ. ।
अर्क. वि. ६ शतकं । केदारे । तत्पर्यायः,—
आलिः, सेतुः (ज.) ।

जङ्गुलम् । स्त्री । विषे । विका. । जालिनीफले ।
श. र. ।

जङ्घा । स्त्री । गुल्फोर्ध्वजालधीभागे । जङ्घ ।
रा. नि. व. १८ । तत्पर्यायः,—प्रचता (अ.),
टङ्गा, टङ्गु, टङ्गिका (शब्दर.) ।

जङ्घाज्व । स्त्री । जङ्गमज्वपर्वणि । वे. निघ. ।

जङ्घापण्डिका । स्त्री । जङ्घावये । उड्ड-
जङ्घा । अ. शा. ७७. । इन्द्रवल्ली । पौनरे-
डिम् ।

जङ्घालः । पुं । जङ्गलमृगमेदे, ए-० हरिष्य-
कुरङ्गकरालकृतमाल-शरभश्चदंष्ट्र-पृषतचारुकरमृग-
माहकाप्रभृतिषु मृगेषु । तन्मांसं कषायं मधुरं
लघु वातपित्तघ्नं तीक्ष्णं हृद्यं बलशोधनञ्च । सु. सू.
४६ अ. ।

जङ्घालवर्गः । पुं । जङ्घालजातीय मृगसमूहे ।
हरिष्यकुरङ्ग-वातायुर्मृगमाहकाः । राजीवः
पृषतश्च जङ्घालाः शरभादयः ॥ भा. ।

जङ्घाशूलम् । स्त्री । वातव्याधिमेदे । नि. ।

जङ्घास्थि । स्त्री । जङ्घानलकास्थिनि, ते च द्वे ।
जङ्घात्र नग । अ. शा. ७ अ. ।

जटारः । पुं । उदरे । हि. कोषः ।

जटा । स्त्री । भूयामलक्याम् । रा. नि. व. ५ ।
रुद्रजटाजटायां । रा. नि. व. ३ । जटामांस्याम् ।
रा. नि. व. १२ । शतावल्याम् । रा. नि. व. ४ ।
वा. उ. ५ अ. । तद्रमूले । वे. निघ. । कपि-
कच्छी । र. मा. ।

जटाजूटः । पुं । जटासमूहे ।

जटाज्वालः । पुं । प्रदीपे । हा. ।

जटान्ता । स्त्री । जटामांस्यां । भूयामलक्यां ।
वे. निघ. ।

जटामांसी । स्त्री । (*Valeriana jatá-*
mámsi) खनामस्यातगन्धद्रव्यविशेषे । जटो-
मांसी । तत्पर्यायः,—नलदं, बङ्गनी, पेघो,
मांसी. कणजटा, जटौ, किंरानिनी, जटिला,
कीमशा, तपस्विनी (र.), मिषिका (अ. टी.),
भूतजटा, (भा.), क्रव्यादी, पिष्टिता, पिशी, पेशी,
पेशिनी, जटा, हिंसा, मांसिनी, जटासा, नलदा,
मेवी, तामसी, चक्रवर्तिनी, माता, अमृतजटा,
जननी, जटावती, मृगभवा (रा.), जङ्गमांसी,
मिंसिः, मिंसिः, मिसी, मिंसिका, मिषिः (शब्दर.) ।
सा विषा—साधारणजटामांसी सुगन्धजटामांसी
सूक्ष्मजटामांसी चेति । विशेषाः पर्यायं स्यात् ।
सा गुणाः—सुरभिः कषाया कटुः शीतला कफ-
हृत् भूतघ्नी दाहघ्नी पित्तघ्नी च । रा. नि. व.
१२ । तदनुलेपनं ज्वरघ्नं रुचताम्रञ्च । राज. ।
तिका कषाया मेघ्या कान्तिदा बल्या खादुर्हिमा
विदीपकदाहनीसर्पकुष्ठघ्नी च । भा. । रूपं बद्धा

—“ससूक्ष्मकेशरा विंधा मांसी पिष्टजटाकविः ॥”
मेघ. ।

जटामांस्यादिः । पुं । कफरीगे तदादिसुरभि-
द्रव्यगणे । जटामांसी-नक्षी-पवी-लवङ्ग-तगर-
शिलारस-गन्धपाषाणेषु । रा. नि. व. ।

जटामूला । स्त्री । शतशल्याम् । शतमूली ।
रा. नि. व. ४ ।

जटायुः । पुं । गुग्गुली । गुग्गुज । प. सु. ।

जटावदा । स्त्री । रुद्रजटायाम् । रा. नि. व.
१ । सुगन्धजटामांस्याम् । शक्रमांसी । रा. नि.
व. १२ ।

जटालः । पुं । कर्चुरे । गुग्गुली । रा. नि. व.
१२ । सुक्ककवे । वृष्टीपौकल । वटवृत्ते । रा.
नि. व. ११ ।

जटाला । स्त्री । जटामांस्याम्, गन्धमांस्याम् ।
सूक्ष्मकृष्णमांसी । रा. नि. व. १२ ।

जटावती । स्त्री । जटामांस्याम् । रा. नि. व. १२ ।

जटावल्ली । स्त्री । रुद्रजटायाम् । गन्धमांस्याम् ।
रा. नि. व. ३ ।

जटिः (टो) (इन्) । स्त्री, पुं । प्रचट्टमे ।
पाकूडं गोह । श. र. । प्रतुदपलिविशेषे । जटोश्च ।
अ. सू. २७७. । स्त्री । जटामांस्याम् । प. सु. ।

जटिका । स्त्री । गुञ्जालतायाम् । वे. निघ. ।

जटिलः । पुं । वटवृत्ते । प्रचट्टवे । गुग्गुली ।
वे. निघ. । कर्चुरे । रा. नि. व. ६ । दमनकचुपे ।
रा. नि. व. १० । तिखे । रा. नि. व. १६ । सिंहे ।
अ. च. । स्त्री । पिप्पल्याम् । मे. । उच्चटायाम् ।
र. मा. । शुक्लवचायाम् । वचायाम् । रा. नि.
व. ६ । श्वेतपुनर्नवायाम् । सुगन्धजटामांस्याम् ।
वे. निघ. । जटामांस्याम् । रा. नि. व. १२ । वा.
उ. ६ अ. महापेक्षाचवृत्ते । अ. सू. ४७. ।

जटु(ङ्)लः । पुं । पिष्टी । जङ्गु । अम. इ. ।
अ. । See जतुमणिः ।

जठरः । पुं, स्त्री । कुक्षौ, उदरे । रा. नि. व. १८ ।
कर्कटे । मे. । उदररीगे । वि. वृद्धे । मे. ।

जठरघ्नः । पुं । जलोदरे । रा. नि. व. २० ।

जठरज्वाला । स्त्री । उदरशूलं । पेटज्वाला ।
वे. निघ. ।

जठरनुत् । पुं । चारुवधवे । पौनः गोह ।
अ. च. ।

जठरयन्त्रणा । स्त्री । गर्भयातनायाम् ।

जठरव्यथा । स्त्री । उदरशूलं । उदरवेदना ।
वे. निघ. ।

जठरानलः । पुं । कोष्ठाग्नौ ।

जठरामयः । पुं । जलोदररीगे, उदररीगे ।
अन-उदरौ, उदरौ । रा. नि. व. २० ।

जठ(ङ्)रो । स्त्री । गर्भोदिकावृत्ते । जृण-
विट्पथ । रा. नि. व. ८ ।

जडम् । स्त्री । शौषके । रा. नि. व. १३ । जले ।
अ. टी. रा. । पुं । शरदि । वे. निघ. ।

जड़ता । स्त्री । जाड्ये । रा. नि. व. २० ।

जड़सम्भवम् । स्त्री । शीतलजले । वे. निघ. ।

जड़ा । स्त्री । शुक्रशिल्प्याम् । आनाकुनी ।
प. सु. । भूयामलक्याम् । र. मा. ।

जतु(क)म् । स्त्री । जतुके । स्त्री । लाचायाम् ।
गोशं । मे. । वे. निघ. २७. अय. चि. लक्ष्मीविलास-
तैले । शिलाजतुनि (कम्) द्विजुनि । शि. भा. ।

जतुका । स्त्री । लाचायाम् । हारा. । वासुके ।
वे. निघ. । चर्मचव्याम् । छात्रिकी । श. र. । च.
द. अपस्या चि. । जनीनामगन्धद्रव्ये । अ. टी. ।
पपंटीनामगन्धद्रव्ये । भा. । मालवे प्रसिद्धलता-
विशेषे । रा. नि. व. ३ । See जनुका ।

जतुकाजननी । स्त्री । मच्छिकाविशेषे । वे.
निघ. ।

जतुकारी । स्त्री । जनुकालतायाम् । रा. नि.
व. ३ । अलतके । आनृता । वे. निघ. ।

जतुकाश्मोरम् । स्त्री । कुडुमे । वे. निघ. ।

जतुकाह्वा । स्त्री । लाचायाम् । वे. निघ. ।

जतु(न्तु)कृत् । स्त्री । जनीनामगन्धद्रव्ये ।
अम. । लाचायाम् । वे. निघ. ।

जतुकृष्ण । स्त्री । पपंटीनामगन्धद्रव्ये, जनुका-
लतायाम् । भा. ।

जतुनी । स्त्री । चर्मचटिकायाम् । विका. ।

जतुपत्रिका । स्त्री । चाङ्गेयाम् । रुद्रपाषाण-
मेदे । वे. निघ. ।

जतु(न्तु)मणिः । पुं । चन्द्ररीगविशेषः । जतुक, जतुङ् । लक्षणं यथा—“नोरजं समसुत्पन्नं मण्डलं कफरक्तजम् । सहजं रक्तमीषञ्च अक्षयं जतुमणिं विदुः ॥” सु. नि. १२ अ. ।

जतुमुखः । पुं । रक्तमुखशालिधान्यविशेषः । लक्षणं यथा—“लाक्षावर्णं मुखं यस्य त्रयो जतु-मुखस्तु ८ः ।” भा. पू. १८. धान्यव. । अथ त्रौह-र्हणगुणः ।

जतुरसः । पुं । अलक्तके । आन्ता । रा. नि. व. ६ ।

जतुशिला । स्त्री । शिलाजतुनि । वै. निघ. २८. जनि. चि. विडङ्गादितेले ।

जतुकर्णः । पुं । तन्त्रकारभेदे ।

जतूका । स्त्री । अजिनपत्रायाम् । चांशटिका । पांशो । श. र. । जनीवले । अम. । वासूक-भेदे । वै. निघ. ।

जतु(क)म् । स्त्री । स्तम्भकचयोः सन्धौ । पांशूना । रा. नि. व. १८ ।

जतुस्थि । स्त्री । स्तम्भकचासन्धस्थनि । पांशू-नां शोऽ । ते च वै. च. शा. ७५. ।

जत्वश्मक(ज)म् । स्त्री । शिलाजतुनि । रा. नि. व. १२ । मनःशिलायाम् । वै. निघ. ।

जनः । पुं । लोके । मनुष्ये । अम. ।

जनकम् । स्त्री । पञ्चाङ्गचन्दने । वरुणभेदे । रा. नि. व. १२ ।

जनकारौ (इन्) । पुं । अलक्तके । रा. नि. व. ६ ।

जनचा । स्त्री । कवे । वै. निघ. ।

जननम् । स्त्री । जन्मनि, उत्पत्तौ । मे. ।

जननिः (नी) । स्त्री । मञ्जिष्ठायाम् । कटुका-याम् । अलक्तके । रा. नि. व. ६ । जटामांस्याम् । रा. नि. व. १२ । जन्तुकालतायाम् । रा. नि. व. ३ । जनीनामकगन्धद्रव्ये, पर्णटीनामकगन्धद्रव्ये, पपरीति उत्तरदेशे । जटा. । श. र. । चर्म-चय्याम् । चांशटिका । तिका. । वासूके । मञ्जि-कायाम् । वै. निघ. । यूथिकायाम् । यूँहे फूलव्र गीह । श. च. ।

जनप्रियः । पुं । श्रीभाजनवले । मञ्जिना गीह ।

रा. नि. व. ७ । गीधुमे । नागरवृक्षे । नात्रका-नेव । वै. निघ. । धान्यके । धने । रा. नि. व. ६ ।

जनप्रिया । स्त्री । कुसुमयाम् । कौंठा धने । हिं कोथलीर । रा. नि. व. २३ । हिलमीचि-कायाम् ।

जनरक्षकः । पुं । वनवासूके । वै. निघ. ।

जनरक्षनी । स्त्री । जन्तुकालतायाम् । जनी-नामसुगन्धद्रव्ये । वै. निघ. ।

जनवक्षभः । पुं । श्वेतरीहितकवले । श्वेत-श्रोङ्ग । रा. नि. व. ८ ।

जनाशनः । पुं । ईहाशने, वृक्षे । रा. नि. व. १८ ।

जनाश्रयः । पुं । गृहे ।

जनिः (नी) । स्त्री । वासूके । वेतो । वै. निघ. । उत्पत्तौ । अम. । खनामख्यातगन्धद्रव्ये । अ. टी. रा. । जन्तुकायाम् । कटुकायाम् । कटुकी । रा. नि. व. ६ । (नी) सातलायाम् । वै. निघ. ।

जनिनीलिका । स्त्री । महानील्याम् । वड़-नील । रा. नि. व. ४ ।

जनिष्ठा (नेष्ठा) । स्त्री । हरिद्रायाम् । रा. नि. व. ६ । जातीपुष्पवले । रा. नि. व. १० । ऋद्धौ । रा. नि. व. ५ । जन्तुकालतायाम् । रा. नि. व. ३ ।

जनेष्टः । पुं । गन्धराजपुष्पवले । गन्धराज फूलव्र गीह । रा. नि. व. १० ।

जनोत्तमः । पुं । शाकवले । शैलान । प. सु. ।

जन्तवम् । स्त्री । विडङ्गे । वै. निघ. २८. अश्वः-चि. ।

जन्तुः । पुं । वाद्याभ्यन्तरक्रिमी । वा. टी. हेमा. । प्राणिमात्रे । अम. ।

जन्तुकः । पुं । हिङ्गु । अ. द. १२५. । जन्तुका-याम् । वै. निघ. ।

जन्तुकम्बुः (कः) । पुं । कमिशङ्गे । रा. नि. व. १८ ।

जन्तुका । स्त्री । लाचायाम् । रा. नि. व. ६ । मालवदेशप्रसिद्धखनामख्यातलायाम् । हिं पापङ्गी । तत्पथ्यायः—जन्तुकारी, जननी, अक्षवर्तिनी, तिथ्यक्षला, निशाया, सुपविका, बड़पुनी,

राजवचा, जनेष्टा, कपिकच्छूफलीपमा, रक्षनी, सूखवल्ली, भमरी, कण्ठवल्लीका, विज्जुलिका, कण्ठवृक्षा, गन्धिपर्णा, सुवर्चिका, तद्वल्ली, दोर्ध-फला । गुणाः—शिशिरा तिका रक्तपित्तकफघ्नी दाहवृणावमिहारा रुचिकृत् दीपनी च । रा. नि. व. ३ । नाड़ीहिङ्गु । पवदायाम् । भमर्याम् । त्वचि । रा. नि. व. २३ ।

जन्तुकारी । स्त्री । जन्तुकालतायाम् । रा. नि. व. ३ । नाड़ीहिङ्गु । अलक्तके । रा. नि. व. ६ ।

जन्तुघ्नम् । स्त्री । हिङ्गुनि । विडङ्गे । प. सु. । पुं । वीजपूरवले । टी. रा. गीह । रा. नि. व. ११ ।

(घ्नी) स्त्री । विडङ्गायाम् । रा. नि. व. ६ । जन्तुकालतायाम् । वै. निघ. ।

जन्तुजित् । पुं । जम्बीरवले । जम्बीर गीह । रा. नि. व. ११ ।

जन्तुतन्तुः । पुं । शण्वीजे । वै. निघ. ।

जन्तुनाशनम् । स्त्री । हिङ्गुनि । शि. रा. नि. व. ६ । पुं । विडङ्गे । पारसीकयमान्याम् । वै. निघ. ।

जन्तुपादपः । पुं । कोषामवले । जलपांशे । रा. नि. व. ११ ।

जन्तुफलः । पुं । उदुम्बरवले । खड्डुपूर । रा. नि. व. ११ । स्त्री । उदुम्बरफले । चि. क्र. क. अष्टावभेदः चि. ।

जन्तुमत्फलः । पुं । उदुम्बरवले । खड्डुपूर । वै. निघ. ।

जन्तुमाता । स्त्री । लाचायाम् । वै. निघ. । रक्तजकमिभेदे । च. वि. ७५. ।

जन्तुमारौ । स्त्री । निम्बुकवले । गौंङ्गाजवू-गीह । रा. नि. व. ११ ।

जन्तुरसः । पुं । अलक्तके । आन्ता । रा. नि. व. ६ ।

जन्तुला । स्त्री । जन्तुकालतायाम् । जनोन्ता । वै. निघ. । काशवले । तिका. ।

जन्तुवृक्षः । पुं । कोषामवले । जलपांशे । उदुम्बरवले । वै. निघ. ।

जन्तुशत्रुः । पुं । विडङ्गे । चि. क्र. क. केश-रक्षने ।

जन्तुहनन(रण)म् । स्त्री । विडङ्गे । वै. निघ. ।

जन्तुहन्त्रो । स्त्री । विडङ्गायाम् । रा. नि. व. ६ ।

जम्बवल्प्रवृत्तः । पुं । असौ रोगविशेषो यो मातुरपचाररतवृद्ध-जात्यन्व-वधिर-सूक्ष्मशिरावामन-प्रभृतयो जायन्ते । स पुनर्दिविधी रसकली दौष्ट-दापचारकृतयेति । सु. म. २४ अ. । एष आध्या-त्मिकः ।

जम्बवर्त । स्त्री । भगे । तिका. ।

जन्तुः । पुं । जीवे । अश्वौ । मे. ।

जपा (ख्या) । स्त्री । श्रीङ्गपुष्पवले । खवां-फूलव्र गीह । तत्पथ्यायः—जवा (के.), श्रीङ्ग-पुष्पं, तिसम्भ्रा । सा विधा श्वेतरक्तभेदेन । गुणाः—कटूणा इन्द्रजित्वा स्त्री कमिच्छद्दिक्करी च । रा. नि. व. १० ।

जपाकुसुमसन्निभम् । स्त्री । हिङ्गुले । वै. निघ. ।

जपापुष्प(प्रसून)म् । स्त्री । जवायाम् । खवां-फूल । तच्च अगर्भसम्पादनगुणं । चि. क्र. क. गर्भ-चि. ।

जपारक्तम् । स्त्री । जवापुष्पे । पुं । जपावृक्ष ।

जमनम् । स्त्री । भोजने । अ. टी. भ. ।

जम्बः । पुं । जम्बीरवले । जम्बीर गीह । र. सा. सं. ।

जम्बा । स्त्री । जम्बूफले । जाम् । अम. ।

जम्बालः । पुं । केतकवले । श. र. । शैबाली । पक्षे । तिका. । हारा. । स्त्री । सुगन्धवले । वै. निघ. ।

जम्बालिनी । स्त्री । पञ्चिन्त्याम् । शब्दर. । नयाम् । हे. ।

जम्बि (स्त्री, स्त्री)रः (कः) । पुं । (Citrus medica, Citrus acida.) खनाम-ख्यातफलवले । गौंङ्गाजवू गीह, जम्बीर । हिं जम्बीरी, निम्बू । मं इड । कं कंचिले । ते निम्बवेडु । म. द. व. ६ । तत्पथ्यायः—दन्तशूटः, जम्बः, जम्बीरः, जम्बलः (अ.), जम्बकः, जम्बरः (श.), दन्तवर्षणः, दन्तवर्षणः, गम्भीरः, जम्भीरः (शब्दर.), रेतवः, वक्तृशीघ्री, दन्तवर्षकः (ज.), जम्भी, रीचनकाः, मुखशीघ्री, धाचारिः । स

द्विविधः जम्बीरखल्यजम्बीरमेदेन । गुणाः—
“जम्बीरः पाचनशीलः कृमिवातकफापहः । सुरभि-
र्दीपनी रुच्यः सुखवैशद्यकारकः । कफानिलविष-
श्रासकासदीर्घानाशनः । पित्तकृत् पाश्वशूलघ्नः
सुरसः समुदाहृतः ॥” सु. सू. ४६ अ. । “खल्य-
जम्बीरिका तद्वत् तृणाच्छिन्निवारणी” भा. ।
तत्फलमन्तसधुरं वातघ्नं पित्तकृत् पथ्यं पाचनं
रीचनं बल्यमाप्रेयं । पक्वं तत् मधुरं कफदमनं
पित्तरक्तदीपघ्नं वण्यं वीर्यवर्धनं रुचिकृत् पुष्टिकृत्
तर्पणञ्च । रा. नि. व. ११ । अत्यस्त्रं गुरु सुगन्धि-
दुर्जरञ्च । राज. । मरुवकवृक्षे । शकं तूणगी,
नाशपना । अज्जं कवृक्षे । कूपं तूणगी ।
सिताज्जं के । धेनुपत्रं कूपं तूणगी । रा. नि.
व. २० । च. द. बाल, चि. ।

जम्बीरिका । स्त्री । जम्बीरमेदे । भा. ।

जम्बुः । पुं, स्त्री । जम्बूवृक्षे । जाम्बु ग्रीष् ।
क्षुद्रजम्बूवृक्षे । वन जाम्बु ग्रीष् । र. सा. सं. ।
नागदमन्याम् । ‘गोलापजाम्’ इति ख्याति इति ।
वै. निघ. । स्त्री । जम्बूफले । जाम्बु । अम. ।
तत्पर्यायः,—जम्बू, जाम्बवम् । अ. ।

जम्बुकः । पुं । ‘गोलापजाम्’ इति ख्याति इति ।
श. र. । केतकवृक्षे । प. सु. । शृगालि । रा. नि.
व. १६ । श्लोणाकमेदे । रा. नि. व. २ ।

जम्बुकटणम् । स्त्री । गन्धहृत् । भा. ।

जम्बुङ्गिका । स्त्री । खिन्नमाषि । रावणकुमार-
तले ।

जम्बु(म्बू)लः । पुं । केतकवृक्षे । केशा ग्रीष् ।
र. मा. । जम्बूवृक्षे । जाम्बुगुण । मे. । कर्णपालौ-
गतरोगविशेषे । सु. सू. १६ अ. ।

जम्बुवनजम् । स्त्री । श्वेतजवापुष्पे ।

जम्बूः । पुं, स्त्री । (Ugenia jambolana,
Syn. Syzigium jambolanum.)
खनामख्यातमहातरी । जाम्ब ग्रीष् । हिं जाम् ।
मं जाम्बुक । कं मेरिलुसा । तं मेरुवेडु । तत्-
पर्यायः,—जम्बूः (अ. टी. भ.), जम्बूलः (मे.),
सुरभिपत्रा, नीलफला, श्यामला, महाकाश्या,
राजाह्वा, राजफला, शकप्रिया, मोदमोदिनी
(रा.) । राजजम्बू काकजम्बू-भूमिजम्बूमेदेन
विधे । तासां विशेषास्तत्पर्याये द्रष्टव्याः ।
सा. गुणाः—कषायमधुरा श्लेष्मिपित्तदाहकण्ठशोषघ्नी
कृमिघ्नी श्वासातिसार-कफ कासघ्नी त्रिष्टम्भिनी

पाचनी च । रा. नि. व. ११ । तत्फलगुणाः—
“अत्यर्थं वातघ्नं शान्तिं जाम्बवं कफपित्तजित्”
सु. सू. ४६ अ. । गुरु स्वादु शीतलम् अग्निदुष्टि-
करं रुचं वातलघु । राज. । “जम्बूश्रीही
मधुरकफघ्ना रीचनी वातहारी” अवि.
१० अ. । च. द. ज्वरातीसा. चि. कलिङ्गाय गु.
जम्बूस्थिशस्ये । पृथुश्लेष्मश्लोषाकवृक्षे । वड़
श्रीणी ग्रीष् । रा. नि. व. १० । नागदमन्याम् ।
रा. नि. व. ५ ।

जम्बूकः । पुं । शृगालि । ब्राह्मणा । वृक्षी शोक ।
मत्स्याख्या । वाराहीकन्दे । रा. नि. व. २३ ।
पीतलोम्बे । वै. निघ. । (का) स्त्री । कपिल-
द्राक्षायाम् । रा. नि. व. ११ ।

जम्बूद्वयम् । स्त्री । महाजम्बूः राजजम्बूश्चेति-
द्वये । अरुणसु एका जम्बूद्वयतफला अन्या
रुखफला काकजम्बूश्च । “जम्बूद्वयाज्ज-
न-कपीतनसीमवल्काः ॥” वा. सू. १५ अ. । सु. सू.
३८ अ. । न्ययोधादिः ।

जम्बूराजः । पुं । वृहत्फलजम्बूमेदे ।

जम्बूलः । पुं । जम्बूवृक्षे । केतकपुष्पवृक्षे । मे. ।

जम्भः (का) । पुं । जम्बीरवृक्षे । जाम्बीर ग्रीष् ।
रा. नि. व. ११ । श. च. । वै. निघ. कास चि-
लीकनाथपोष्टलोरसे । शुक्लम किं । हस्तदेशे ।
ह. च. । दन्ते । वका । मे. स्त्री । अन्न ।
पुं (का) पीतलोम्बे । व. नि. । तूणे ।

जम्भका । स्त्री । जम्भायाम् । शई तोला ।
रा. नि. व. २० ।

जम्भनः (लः) । पुं । अकंठले । आकम्ब ग्रीष् ।
रा. नि. व. १० । मरुवकवृक्षे । तूणगीवृक्षे ।
वै. निघ. । स्त्री । मेथुने । (ल) जम्बीरवृक्षविशेषे ।
प. सु. चिका. । मद. । रा. नि. व. ११ ।

जम्भरः । पुं । जम्बीरे । श. ।

जम्भला । स्त्री । सुखप्रसवधरणराक्षसीविशेषे ।
तथा—“समुद्रस्थोत्तरे तीरे जम्भला नाम राक्षसी ।
तस्याः धरणमात्रेण विशल्या गर्भिणी भवेत् ॥”
राजमातङ्गः । तूले । तूणा । वै. निघ. ।

जम्भा । स्त्री । जम्भायाम् । शई तोला ।
कथित् । रा. नि. व. ११ ।

जम्भारिः । पुं । अघ्नौ । वज्रे ।

जम्भी (इन्) । पुं । जम्बीरवृक्षे । श. च. ।

जयः । पुं । अग्निमन्त्रपुत्रे । शिबित्री । भा. ।
पीतमुद्गे । शोभी ग्रीष् । वै. निघ. ।

जयकारिका । स्त्री । लज्जालुकायाम् । गज्ज-
वती वता । वै. निघ. ।

जयतम् । पुं । नन्दीवृक्षे । वै. निघ. ।

जयदेवः । पुं । रसाहतसंयुक्तकारि ।

जयदुमः । पुं । वन्द्यायाम् । वांनङ्गा । वै. निघ. ।

जयनालः । पुं । यावनालि । जनात्र । वै. निघ. ।

जयन्तः । पुं । चन्द्रे । वि. ।

जयन्तिका । स्त्री । हरिद्रायाम् । रा. नि. व. ६ ।

जयन्ती । स्त्री । (Eachynomene ses-
ban or Sesbania aculeata.) खनाम-
ख्यातकिशिकाक्षौद्रधनुषे । जङ्गिरी ग्रीष्, धनुष
ग्रीष् । मं कं सोरिरी, तोगरसे । तत्पर्यायः,—
जया, तकारो, नादेयी, वैजयन्तिका (अ.), जैवी
(शब्दर.), बला, मोटा, हरिता, विजया, सूक्ष्म-
मूला, विकान्ता, अपराजिता । गुणाः—गल-
गण्डानिलभूतघ्नी तिक्ता कटुः उष्णा च । रा. नि.
व. ४ । तत्पत्रं गरुडोषघ्नं चतुर्थं मधुरं हिमञ्च ।
राज. ३५ । See बलमोटा । (कन्दपंसारतैले,
महाभवव्याम्) । स. कौ. । कपिकच्छौ ।
आङ्गकूशी । रा. नि. व. १ । हरिद्रायाम् ।
जयायाम् । विजयायाम् । रा. नि. व. २३ । अग्नि-
मन्त्रे । आङ्गुष्ठ । भा. । श्वेततक्तकाञ्चनवृक्षे ।
वचायाम् । मञ्जिष्ठायाम् । काञ्जिके । हरीतक्या ।
श्वेतनिगुण्डायाम् । श्वेतजयन्तीमूलस्य शिरसि
धारणात् सर्वज्वरनाशी भवति । च. द. ज्वर-
चि. । “मूलं जयन्त्याः शिरसि धृतं सर्व-
ज्वरापहम् ॥”

जयपालः । पुं । खनामख्यातवृक्षे । जङ्गुग्रीष्
शुष्कः जिवाल, जामालगोटा इति च भाषा ।
तत्पर्यायः,—जैपालः (दिः), सारकः रेचकः,
तिलिङ्गीफलं, दन्तीबीजं, मलद्रावि, बीजरचनं,
कुम्भीबीजं, कुम्भिनौबीजं, घण्टाबीजं, घण्टिनी-
बीजं, निकुम्भाख्यबीजं, शोधनीबीजं, चक्रदन्तीबीजं ।
बीजगुणाः—तीक्ष्णमुष्णं सारकम् उत्तुक्तेदकरम् ।
कटुगुणः कृमिघ्नः विरेचनः दीपनः कफवातघ्नः
उदरामयघ्नश्च । रा. नि. व. ६ । “जयपालबीजशस्यं
तत्रै सुधयोग्यस्वरसे च । सनापितमुच्छूनं

विश्यादनवयतां तदेवास् ॥” अनवयतां शुद्धलम्,
उच्छूनं सिद्धमित्यर्थः । सा. कौ. अपि च । “खिन्नं
गोमयतोये वा दुग्धे वा जयपालकं । खर्परे
मृदु भृष्टं तत् निःक्षिप्तं शुद्धिमृच्छति ॥” अचि. ।
जयपालबीजं निस्तुषं द्विधातुल्यं बीजमध्यस्थपत्रञ्च
परित्यज्य अष्टमांशटङ्गचूर्णं विमिश्र्य च कैश-
यन्त्रेण दुग्धसंयुतं विवारं भाज्यम् । तत्तैलं सार्ध-
पादितैलवत् तैलपीडनयन्त्रे निष्काश्यम् । गुणाः—
अत्युत्तरेचकम् आनाहीदरघ्नं धनुषसंन्यास-
शिरिरीगघ्नं ज्वरघ्नमुन्मादहरमाभवातशोधकसाङ्ग-
रोगघ्नं मर्दानात् हन्ति कासञ्च हरति । अवि. ।
एरण्डवृक्षे ।

जयमङ्गलरसः । पुं । विषमज्वरघ्ने औषध-
विशेषे । पाठः—हिङ्गुलसम्भवं सूतं गन्धकं टङ्गणं
तथा । ताम्रं वङ्गं माचिकञ्च सैन्धवं मरिचञ्च तथा ।
एतन्मांशमात्रेण द्विगुणं स्वर्णभस्मकं । तद्वै
कान्तलोहञ्च रूप्यभस्म च तत्समं । एतत् सर्वं
विचूर्णय्य भावयेत् कनकद्रवे । शिफालिकादलेर्वापि
दशमूलरसेन च । किराततित्तकैः क्वाथैस्त्रिवारं
भावयेत् सुधीः । भावयित्वा ततः पश्चात् गुल्मा-
हयवटीकृता । अनु. मधु नीरकचूर्णञ्च । सा. कौ. ।
अन्वः—हिङ्गुलोत्पारदः गन्धकः टङ्गणचारः
ताम्रं वङ्गं स्वर्णमाचिकं सैन्धवलवणं मरिचचूर्णं प्र-
समं, स्वर्णभस्म एतत्सर्वद्विगुणं स्वर्णभस्माहं
कान्तलोहं तद्वै रौप्यञ्च । एकव दधुत्तरपत्ररसेन
शिफालिकापत्ररसेन दशमूलकाथेन किराततित्त-
कादिगणकाथेन च प्र. वारवयं भावयेत् । दशमूलं
भाज्यद्रव्यपारदादिसमं वारि अष्टगुणम् अष्टमांश
शिष्टं यावत् । एवं किराततित्तकादेरपि । अपरः
—रससिन्दूरं अम्भं रौप्यं सुखलोहं तीक्ष्णलोहं
हरितालं स्वर्णमाचिकं चित्तकमूलं टङ्गणचारं
विकटुकं प्र. समभागं । पाठानिगुण्डीयटिसधुविल-
मूलकपाथेन दिनं मर्दयित्वा सूषया सूधरे पुटे
पचेत् । अनु. दशमूलकाथः । अस्याञ्जनं नखसपि
द्वितम् । र. चि. रस. कौ. ।

जया । स्त्री । विजयायाम् । शिक्ति । भा. नासा-
रोगचि. जवापुष्पवृक्षे । ब्राह्मणा । महादन्तीवृक्षे ।
कपिकच्छाम् । वै. निघ. । अग्निमन्त्रवृक्षे । रा. नि.
व. ६ । भा. कर्णकज्व. चि. । वा. उ. ६ अ. । शनी-
वृक्षे । रा. नि. व. ८ । नीलदूर्वायाम् । जयन्ती-
वृक्षे । रा. नि. व. ४ । भेष. कुष्ठ. चि. कन्दपंसार-
तैले । च. द. यज्ज. चि. रसैन्द्रगुडौ । हरीत-

क्याम् । रा. नि. व. ११ । वै. निघ. संयुद्धणी चि. तालीशचूर्णं । अपराजितायाम् । मद. व. १ । शालालीढे । वै. निघ. २३. चय. चि. कनक-सिन्दूर ।

जयाञ्जन(मल)म् । स्त्री । स्त्रीतोऽञ्जनविशेष । जह्मपाथर इति पश्चिमदेशे । “स्त्रीतोऽञ्जनं नदी-जच्च कृष्णस्त्रीतो जयाञ्जनम् ।” प्र. सु. ।

जयाद्वयम् । स्त्री । तकारो हरीतकी चेति द्वये । वा. सू. १५ अ. ।

जयापुष्पम् । स्त्री । जयापुष्पे । वै. निघ. ।

जयावटी । स्त्री । जराधिकारी । “विषं विक-टुकं सुखं हरिद्रा निम्बपत्रकं । विडङ्गमट्टं चूर्णं छागमूत्रं समं समम् । चणकोभा वटी कार्या स्याज्जया योगवाहिका ॥” अथ जयन्तीमूलचूर्णं तुल्यांशं देयं योगवाहिकात्वात् । र. सा. सं. ।

जयावहा । स्त्री । नीलदूर्वायाम् । रा. नि. व. ८ । भद्रदन्तीढे । दृष्टौ । रा. नि. व. ६ ।

जयाश्रया । स्त्री । गर्भटिकाढे । रा. नि. व. ८ ।

जयाह्वा । स्त्री । भद्रदन्तीढे । रा. नि. व. ६ ।

जरकम् । स्त्री । पुं । हिङ्गुनि । वै. निघ. ।

जरठः । चि । पाण्डौ । कठिने । मे. । जीर्णे । हे. च. ।

जरङ्गी । स्त्री । गर्भटिकाढे । शान्तिविशेष । हिं जह्म । तत्पर्यायः—गर्भटिका, गर्भोटिका, सनाला, जयाश्रया । गुणाः—मधुरत्वं शीतत्वम् सारकत्वं रुचिकरत्वं रक्तदीपदाहनाशित्वं पथ्यानां दुग्धवर्द्धकत्वञ्च । रा. नि. व. ८ ।

जरणः । पुं, स्त्री । स्थूलजीरके । वड़ जीरा । रा. नि. व. ६ । च. द. वातघ्नञ्च ज्व. चि. । कृष्ण-जीरके । कासमहं । कान्काजना । हिङ्गुनि । रा. नि. व. २३ । सौवर्चलत्वणे । मृदुल ज्वर । श. र. । कुष्ठौषधौ । कूड़ । र. मा. । पीतजीरके । च. द. ज्व. चि. । स्त्री । कृष्णजीरके । रा. नि. व. ६ ।

जरणद्रुमः । पुं । अश्वकर्षणामलताशाली । लता शील । रा. नि. व. ६ ।

जरती । स्त्री । वृद्धायाम् । रा. नि. व. १८ ।

जरत्पित्तशूलम् । स्त्री । परिणामशूल । “वाक्-सात्रे जरत्पित्ते शूलमायुः प्रशस्यति ।” रस. र. ।

जरदुग्धः । पुं । गृध्रपक्षिविशेष ।

जरदुग्धवः । पुं । वृद्धवः ।

जरन्तः । पुं । मक्षिणे । त्रिका. ।

जरमानः । पुं । मनुष्ये । उषा. ।

जरा । स्त्री । वार्धक्ये । अम. । चौरिकाढे । श. ।

जराक्लेश्यम् । स्त्री । जराजन्यक्लेश्योगविशेष । तस्य निदानलक्षणं यथा—“अथ प्रवयसां शक्लं प्रायशः चौधते वृणां । रसादीनां चयाश्चैव तथेवा-वृष्यसेवनात् । बलवीर्येन्द्रियाणाञ्च क्रमेणैव परि-चयात् । परिचयादायुषस्याप्यनाहाराच्छ्रमात् क्लमात् । जरासम्भवजं क्लेशमिहैतेरेतुभिर्दृष्टम् । जायते तेन सोऽत्यर्थं चौषधातुः सुदुर्लभः । विवर्णो विह्वलो दीनः क्षिप्रं व्याधिमथायुते ॥” च. ।

जरायुः । पुं । अग्निजारवृक्षे । रा. नि. व. ६ । गर्भाशये । गर्भस्थनि वा औष्ठे । रा. नि. व. १८ । स चर्मोकारः सूक्ष्मश्च । तस्य स्थानञ्च गुद-मूत्राशयमध्यभागः । यथा—“गुदमूत्राशयान्तःस्थो जरायुर्गर्भमन्दिरं । जरायुपात्रं नाञ्चौ हे डिम्ब-नाञ्चौ प्रकीर्तिते ॥” अत्रि. । “या तु चर्मोक्ततिः सूच्या जरायुः सा निगद्यते ।” तन्नालरम् ।

जरायुजः । वि । जरायुजाते प्राणिमात्रे, पशु-मनुष्यव्यालादौ । अम. । “शुक्रशीथितयोर्गोमल-खिन् सञ्जायते यतः । तत्र गर्भो भवेद्यस्मात्तत्र प्रोक्ता जरायुजः ॥” तन्नालरम् ।

जरायुदोषः । पुं । गर्भजरोगभेदे । वै. निघ. ।

जरालक्ष्म । स्त्री । पलिते । रा. नि. व. १८ ।

जराशोषः । पुं । वार्धक्यजन्यक्षीणतारोने । लक्षणं—“जराशोषी कृशी मन्दवीर्यबुद्धिबलेन्द्रियः । कम्पनोऽरुचिसान् भिन्नकांसपातहतस्वरः । शीवति श्लेष्मणा ह्रीनं गौरवाकचिपीडितः । सम्यक्तुलास-नासाच्च शुक्लरुचमलच्छविः ॥” मा. नि. ।

जरुथम् । स्त्री । मासे । त्रिका. ।

जर्जरः । पुं । रक्तरोशिने । मद. व. ७ । स्त्री । शैवाल । शैलजे । मे. वि. वृद्धे । रा. नि. व. १८ ।

जर्जरीकः । वि । बहुहिङ्गद्रव्ये । शौण्डि. मे. ।

जर्णः । चि । जीर्णे । हे. च. । पुं । वृद्धे । चन्द्रे । मे. ।

जर्तः (र्तुः) । पुं । करिषि । योनी । उषा. ।

जर्त्ति(र्हि)लः । पुं । आरुण्यतिलके । वृन्ना-तिन । हे. च. । रा. नि. व. २३ ।

जलम् । स्त्री । बालके । दाया । च. सू. ३ अ. । भा. बालज्व. चि. । वा. सू. १५ अ. एलादौ । जलवेतसे । उदके । जल । तत्पर्यायः—मेघ-प्रसवः (रा.), आपः, वाः, पारि, सलिलं, कमलं, पयः, कौलालं, अमृतं, जीवनं, भुवनं, वनं, कवचं, उदकं, पाथः, पुष्करं, सञ्जतीमुखं, अन्धः, अर्णः, तीर्थं, पानीयं, नीरं, चीरं, अम्बु, सत्वरं, मेघ-पुष्पं, घनरसः (अ.), प्रजाहितं (शब्दमा.), प्राणदं (हे.), आपम्, सरिलं, सलं, जङ्घं, कं, अन्धं, कमलं, उदं, दकं, नारं, शम्बरं, अम्बुपुष्पं, घन-रसं, घृतं (भ), पाथं, कृतकं (मे.), पयं, (वि.), प्रीथं, यादीनिवासः, जीवनीयं, कुलीनसं, कुलीनं (हे.), पिपलं, कुशं, विषं, काण्डं, सवरं, सरं, कपीटं, चन्द्रीरसं, सदनं, कर्वूरं, व्योम, सत्वरं, सरः, इराः, वाजं, तामरं (ज), कम्बलं, सन्दनं, सत्बलं, जलपीथं, चरं, चृतं, जज्जं, कीमलं, सीमं, नारा (शब्दर.), कृतकं (के.), चङ्गा, चीदः नमतः, मधु, पुरीषं, रेतः, कशः, जम्ब, वृवकं, वृसं, तुग्या, वर्वूरं, सुसेन, धरुणं, सुरा, अर-विन्दानि, धम्मन्तु, जामि, आयुधानि, चपः, अहिः, अचरं, सीतः, तपिः, रहसः, रसः, मेघजं, सङ्घः, शरः, षडः, भीजाः, सुखं, ज्वं, आरयाः, शुभं, यादुः, भूतं, भविष्यत्, आपः, मङ्गत्, व्योम, यशः, नङ्गः, सण्णीकं, खतीकं, सतीनं, गहनं, गभीरं, गम्भलं, ईं, अन्नं, हविः, सङ्घ, योनिः, ऋतुस्योनिः, सलं, रियः, सत्, पूर्णं, सल्लं, अचितं, वहिं, नाम, सर्पिः, अपः, पवित्रं, इन्द्रः, हेम, खः, सर्गाः, सत्वरं, अम्बु, वपुः, अम्बु, तूर्यं, तीर्थं, शुक्रं, तेजः, स्वधा, दम्भं, जलापं (वेदनि.) । जलस्य षड्दीपा भवन्ति—स्यग्रं-रूप-रस-गन्ध-वीर्य-विपाकाख्याः । तत्र स्यग्रदीपे खरता पेच्छित्य-मुष्णता, रूपदीपे पङ्क्तिताशैवालबहुवर्णता च, रसदीपे व्यतारसता, गन्धदीपे अनिष्टगन्धता, वीर्य-दीपे दृढादिकं सेवनात्, विपाकदीपे च विष्टम्भा-दिकं जनयति । जलस्य कलुषताप्रसाधनं सप्त—कतक-गोमेद-विषयन्त्रि-शैवालमूल-वल्-सुक्ता-मणय इति । जलस्य निक्षेपणं पञ्च । फलादिशीतीकर-णञ्च सप्त-प्रवातस्यापनादि । स. सू. ४५ अ. । सा-गुणाः—मधुरं शीतलं दृढाणं शीघ्रमोहभ्रान्तिघ्नं

शुक्ताप्रपाचकं निद्रालस्यहर्षं विषघ्नं अमहर्षं रुचि-जनकं धीबलवीर्यतुष्टिप्रदकरञ्च । “साधारणं जलं रुच्यं दीपनं पाचनं लघु । असदृशापहं वातकफमेदघ्नपुष्टिदम् ॥ पाचदेशादिभेदेन जल-गुणाः यथा—“जातं ताम्ररुदसदिव सलिलं वातादि-दीपप्रदं देशाज्जाकरञ्च दुर्जरतरं दीपावहं धूसरम् । वातघ्नं तु शिलाश्रीरीटममलं पथ्यं लघु स्वादु च श्रेष्ठं श्यामरुदस्त्रिदीपशमनं सर्वाभयघ्नं पथः ॥” रा. नि. व. १४ । “तच्चादौ द्विविधमान-रीचभीमभेदेन । तयोरात्तरौचं जलमनिर्दृश्य-रसम् एकान्ततः पथ्यतमञ्च । तदेवावनिपतित-मन्यतमं रससुपलभते स्थानविशेषाद्व्यादिष्ववस्थित-मिति । तत्र स पृथिव्यादीनामन्योन्यानुप्रवेष्टकतः सलिलरसः भवत्युत्कर्षोपकारेण, तत्र स्वगुणभूयि-ष्ठायां भूमौ लवणमन्त्रञ्च भवति, अम्बुगुणभूयिष्ठायां मधुरं, तेजोगुणभूयिष्ठायां कटुकं तिक्तञ्च, वायुगुण-भूयिष्ठायां कषायं, आकाशगुणभूयिष्ठायामव्यक्त-रसचेति ।” स. सू. ४५ अ. । अन्तरीचीवर्णं जलं पुनः धारं कारकं तीक्ष्णं हैममिति चतुर्धा । तत्र धारमदविषम्—“धारं पृथिव्यां पतितं पथस्तु तदेव जातं गुणभेदभिन्नं । नानाविधैर्भेदगुणैश्च सम्यक् जातं जलञ्चाष्टविधं वदन्ति । नद्यौहिदे प्रास्ववणञ्च चौष्टां कौपं तङ्गां सरसीभवञ्च वायु-ज्ञं तत्प्रवदन्ति धीराः ।” नदीजलम् औहिदा-दिकञ्च पथ्याये दृश्यम् । तत्र कारं जलं यथा—“स्वर्णयाः शीतवातेन मेघविस्फूर्जं सङ्कुलम् । शीताम्बु कठिनं भूत्वा शिलं जातं हिमेन तु । पश्चात् सुसूयसन्तापाक्लिष्टिदु वै द्रवते जलम् । वमन्ति मेघाः सलिलं शकलं शीतलं मतम् ॥ गुणाः कारं शीतगुणैः अमीपशमनं शीघ्रान्तिनिर्नाशनम् मूर्च्छामोहश्रीरोऽतिनाशनकरं हिंसावमेवार्णं । शोफानां त्रणिनान्तु दोषशमनं पित्तात्मिकानां हितं संसत्सु प्रवरं गुणैः प्रतिदिनं तस्मान्न दूरे कृतम् ॥” इति । “तीक्ष्णं लघु शीतलं अमहर्षं पित्तातिशान्तिप्रदं दीपाणां शमनं जला-तिहननं सर्वाभयघ्नं परं । कुष्ठशीपदवर्जिका-विषहर्षं पासाविसर्पापहं चौष्णानां क्षतशीविणां हितकरं संसेव्यते मानवैः ॥” हैमजलगुणाः—“हैमं घनञ्च मधुरञ्च कफात्मकञ्च मूर्च्छातिशमन-मामविनाशनञ्च । पित्तासृजः प्रशमनं रुचिर-क्षतञ्च शान्तकरोति हिमसम्भववारि सदा ॥” भूमि-विशेषे जलगुणाः—“भूमिः पचविधा ज्ञेया कृष्णा रक्ता तथा श्वेता । पीता नीला भवेद्यान्या गुणा-

कासां प्रकीर्तिताः । सघनं मधुरं नीरं कृष्णभूमि-
परिभूतं । पीताश्रितकृषायच्च रक्तायाः चारमाध-
रम् । सितायामात्ममधुरं भूमिभागेन लक्ष्येत ॥”
गुणाः—“ताड्यां वातलं खादु कषायं कटुपाकि
च । चौष्टाश्चाग्निकरं रुचं मधुरं कफकारकं ।
नैर्भरं लघुपाकश्च दीपनं कफनाशनं । सारसं लघु
तृणाघ्नं बल्यं खादु कषायवत् । पाल्लवं गुर्वभि-
ष्यन्दि विष्टम्भि दीपलं परं ॥” इति । अथ स्वच्छ-
जलगुणाः—लघु हृद्यं गुणवत् । अथाविलजल-
गुणाः—पिच्छलं क्लमिलं विषयैः क्लिन्नं सान्द्रं विरसं
दुर्गन्धं अहितम् । अथ शरदादिजलगुणाः—
शारदं लघु अनभिष्यन्दि च । हैमन्तं क्लिग्धं हृद्यं
बल्यं गुरु हितम् । शैशिरं वातकफघ्नं हैमन्तादौ-
षघ्नम् च । वासन्तं मधुरं कषायं बल्यं रुचिम् ।
ग्रीष्मश्च अनभिष्यन्दीति । सुगन्धजलगुणाः—तृणाघ्नं
सुशैतलम् अव्यक्तरसम् । शीतलजलगुणाः—मदघ्नं
सूक्ष्माह्वरं कृद्दिनाशनं पित्तज्वरश्मसक्तमृणादाह-
मदात्ययविषघ्नम् । श्वेतशीतलजलगुणाः—चिदीष-
घ्नम् । सुवासितमृत्पातस्थितजलं रुचिकरं अजीर्णं
क्षौषधतुल्यं जीर्णं बलदं भोजनकाले आयुष्यम् ।
रात्रौ च भुक्तान्नोपरि अहितम् । राज. । हैम-
न्तादौ जलपानविधिः—हैमन्ते तडागं सारसं
वा हितं । इदमेव शिशिरे प्रशस्तम् । ग्रीष्मवसन्तयोः
वाप्यं वा कौपं वा नैर्भरं वा प्रशस्तम्, नादेयश्च
साकल्यतो वर्ज्यम् । श्रौद्धिदं वान्तरौचं वा कौपं
वा प्रावृट्काले । दि नादेयम् अंशूदकश्च
हितम्, तथागच्छीदयात् स्वच्छं जलं प्रशस्तम् ।
“दीपे वारि सरो जातं माघे तत् तडागजं ।
फाल्गुने कूपसम्भूतं चैवे चौष्टा हितं मतम् ।
वैशाखे नैर्भरं नीरं ज्येष्ठे शलं तथौद्धिदं ।
आषाढे शल्यते कौपं श्रावणे दिव्यमेव च । भाद्रे कौपं पयः
शस्तमाग्निने चौष्टासेव च । कार्तिके मार्गशीर्षे
च जलमात्रं प्रशस्यते ॥” वारियह्नकालः—
भौमानामभसां प्राथी यद्यहं प्रातरिष्यते । शीतलं
निर्मललवं यतस्तेषां महान् गुणः ॥ ब्रह्मसुशुतः ।
पुनश्च जलं चतुर्विधम् । पापीदकं रोगोदकम्
अंशूदकम् आरोग्योदकम् । पापीदकं यथा—
“विष्टायुक्तं याहि नीरं क्लमिकीटसमाकुलम् । समलं
नीलशैवालं पापान् नर्हति तथेयत् । स्नाने पाने न
तच्छस्तं नराणां वाह्वेषु च । स्नानेन लग्भवान्
रोगान् कण्ठकुष्ठविसर्पकृत् । पानेन कफगुल्मानां
क्लमीणां वग्भवान् । करोति विविधान् रोगान्
तस्मात्तत्परिवर्जयेत् ॥” रोगोदकं—“बहुवृक्षता-

कुञ्जे व्वायकूपीत्येवा सरः । अव्ययचेदधीष्येवं
क्लमिशैवालसंयुतम् । क्लिन्नं सपिच्छलकृष्णं वृक्ष-
मूलाश्रितं भवेत् । बहुवृक्षपर्युक्तं दुर्गन्धं सूत-
गन्धवत् । रोगोदकं विज्ञानीयात्करोति विषमान्
गदान् । शूलकुष्ठश्च कण्ठश्च सेवितेन करोति हि ॥”
अंशूदकं पर्यायि दृश्यम् । आरोग्योदकं—“पाद-
शेषान् कथितं तच्चारोग्यजलं विदुः । कासश्वासहरं
पथ्यं सारतच्चापकर्षति । सद्योज्वरं हरत्याशु समेद-
कफनाशनम् । प्रतिश्यायं पाचयति शूलगुल्माश-
नाशनम् । दीपनञ्च हुताशस्य पाण्डुश्रीफोदराप-
हम् । अजीर्णञ्च जरत्याशु पीतमुष्णोदकं निशि ॥”
अत्रि. ७५. गवीगर्भाशये । वै. निघ. ।

जलकङ्कः । पुं । हस्तिनि । श्वन्दर ।

जलकाण्टकः । पुं । शङ्काटके । शानिकुल ।
प. सु. । कुम्भीरे । हारा. ।

जलकदली । स्त्री । खनामख्यातजलजकन्द-
विशेष । जलकदली । प. सु. ।

जलकन्दः । पुं । शङ्काटके । शानिकुल । वै.
निघ. । (न्दा) स्त्री । जलकदल्याम् । प. सु. ।

जलकपिः । पुं । शिशुमारे । कुशुक । हारा. ।

जलकपोतः (कः) । पुं । जलपक्षिविशेष ।
जलपिपि । वै. निघ. ।

जलकरङ्कः । पुं । नारिकेलफले । पद्मे । शङ्के ।
त्रिका. । हारा. । जललतायाम् । मे. ।

जलकर्णा । स्त्री । कर्णमोठायाम् । कर्णछिडा,
कर्णछिद्रा । च. द. यक्ष. चि. रसिन्द्रगुडी. ।

जलकल्कः । पुं । जलाले । ७३७, बाँजि ।
हारा. । कर्हमे ।

जलकाकः । पुं । जलचरपक्षिविशेष । शान-
कोड़ी । तत्पर्यायः—दाल्यङ्कः, कालकण्टकः ।
तन्मांसगुणाः—क्लिग्धं गुरु हिंसं वातहरम् । रा.
नि. व. १७ ।

जलकाङ्कः (ङ्किः) । पुं, स्त्री । हस्तिनि ।
हारा. ।

जलकामः । पुं । जलवेतसे । ज. द. २२अ. ।

जलकामा । स्त्री । अमाहुल्याम् । वै. निघ. ।

जलकामुकः । पुं, स्त्री (का, की) । कटुस्विनी-
नामसुपे । रा. नि. व. ५ ।

जलकिराटः । पुं । नन्ने । शिशुमारे । हारा. ।

जलकुकुटः । पुं । उडुके । डाक भाँशी ।
कारखवे । वै. निघ. ।

जलकुकुभः । पुं । जलकुकुटे । कोड़ा भाँशी ।
हे. च. । तत्पर्यायः—कोयष्टिः, शिखरी ।

जलकुकुटो । स्त्री । गङ्गाचिल्लीपक्षिणि ।
भाँशीन । हारा. ।

जलकुण्ड(न्त)लः । पुं । शैवाले । भूरिप. ।

जलकुजका । स्त्री । शङ्काटके । शानिकुल ।
कुम्भीरे । वै. निघ. । पुं । शैवाले ।

जलकुम्भो । स्त्री । (कः) पुं । कुम्भिकायाम् ।
शाना । मे. । चक्र. ।

जलकूपी । स्त्री । पुष्करिण्यां । हारा. । रूपे ।

जलकूर्मः । पुं । शिशुमारे । कुशुक । त्रिका. ।

जलकेशः । पुं । शैवाले । हारा. ।

जलगण्डः । पुं । शङ्के । के. ।

जलगुल्मः । पुं । चन्द्रसरीवरे । मे. । कच्छपे ।
हारा. ।

जलगोजकम् । स्त्री । पिप्पला इति ख्याते
काविलदेशजफले । वै. निघ. ।

जलङ्गः । पुं । महाकाले । रा. नि. व. ।

जलचत्वरः । पुं । तडागे ।

जलचरः (चारो (इन्)) । पुं । शङ्के । मत्स्ये ।
श. च. । पुं, स्त्री । जलचरप्राणिमात्रे । हंससारस-
कादम्बवक्रकौशादौ । प. सु. । “कुरर-वक्र-मकराः
कङ्क चटक पिक भङ्ग-सारसाः । आङ्गि दाल्यङ्क-हंसा
जलकरटि-कपिङ्ग-टिडिभावाय । जलचरा विह-
ङ्गास्ते ॥” अत्रि. २० अ. । मांसगुणाः—गुरुणां
क्लिग्धं मधुरं वातघ्नं शुक्लञ्च । रा. नि. व. १७ ।

जलजः । वि. जलवासिजन्तुमात्रे । पुं । हिज्जल-
वृक्षे । रा. नि. व. ८ । मत्स्ये । श. च. । शैवाले ।

जलवेतसे । कुचेलके । काकतिन्दुके । जलमधुके ।
रा. नि. व. १३ । स्त्री । सौत्तिके । चारे. । लवणे ।
लवङ्गे । देवधान्ये । वै. निघ. । पद्मे । शङ्के ।
मवरत्नराजमृगाङ्के । वै. निघ. २५. चय. वि. ।

जलजन्तुः । पुं । जलवासिप्राणिमात्रे । अम. ।

जलजन्तुका । स्त्री । जलौकायाम् । भ. ।

जलजन्म । स्त्री । पद्मे । हे. च. ।

जलजम्बूका । स्त्री । भूमिजम्बूवृक्षे । दन-
जाय । भा. । See चन्द्रजम्बू. ।

जलजसुमनाः । स्त्री । शङ्खपुष्पां । वै. निघ. ।

जलजा । स्त्री । वल्लीयष्टिमधुनि । रा. नि. व. ६ ।
सोमराज्याम् । वै. निघ. ।

जलजातः । पुं । जलवेतसे । वै. निघ. ।

जलजाता । स्त्री । कुडुमशालौ । शानिकाश-
विशेष । रा. नि. व. १६ ।

जलजिह्वः । पुं । शिशुमारे । कुम्भीरे । हारा. ।

जलजौविनो । स्त्री । जलौकायाम् । जौक ।
वै. निघ. ।

जलडिम्बः । पुं । शक्ती । शिबूक । शम्बूके ।
शामूक । हारा. ।

जलतण्डुलौयम् । स्त्री । कण्टे । कौण्डा-
दाय । भा. ।

जलतापिकः (तापौ) । पुं । मत्स्यविशेष ।
हेनिश भाँह । काचकमत्स्ये । श. र. ।

जलताजः । पुं । इन्द्रोश्मत्स्ये । त्रिका. ।

जलतित्त(क्ति)का । स्त्री । शल्लकीवृक्षे । रा.
नि. व. ११ ।

जलत्रा । स्त्री । कवे । छाँडा । हारा. ।

जलदः । पुं । कुसुके । च. द. वा. व्या. चि.
एलादितैले । पीतवालके । पीठ वाँगा । कार-
खारवृक्षे । कूचिना भाँह । भा. ।

जलदागमः । पुं । वर्षाकाले । रा. नि. व. २१ ।

जलदाशनः । पुं । शाके । शालवृक्षे । श. च. ।

जलधरः । पुं । मुस्तायाम् । अम. । च. द. अति-
सा. चि. कञ्चटादिः । तिनिशवृक्षे । रा. नि. व. ९ ।

जलधराधारः । पुं । पीतोशीरे । वै. निघ. ।

जलधिः । पुं । समुद्रे । लीला. ।

जलधिगा । स्त्री । नवाम् । हे. ।

जलनकुलः । पुं । जलमाज्जारे । उड्डिङ्गल ।
त्रिका. । तत्पर्यायः—उड्डः, जलमाज्जारः,
जलाखः, जलवृक्षः, (वि.), जलविङ्गलः, नीराखः
(हा.), पानीयनकुलः, वमी (हे.), नीरजः, नकुलः
(श्वन्दर.) ।

जलनिधिः । पुं । समुद्रे । अ. ।

जलनीलः । पुं । शैवाले । भ. ।

जलनोलिखा (ली) । स्त्री । शैवाले । रा. नि. व. ८ । भा. ४ म. नाडीवर्णः ।

जलनेत्रः । पुं । जलमधुके । वै. निघ. ।

जलपटात्मिका । स्त्री । जलौकायाम् । जौक । शब्दर. ।

जलपत्रिका । स्त्री । पद्मिन्याम् । पद्मेत्र बाड़ । वै. निघ. ।

जलपक्षी । पुं । हंसादिजलचरपक्षिषु । तन्मांसं क्षिप्रं हिंसं गुरु द्रव्यं वातहरञ्च । रा. नि. व. १७ ।

जलपाकः । पुं । वारिपाके । सिद्ध जल । “कर्षं गृहीत्वा द्रव्यस्य क्वाथयेत्प्रास्थिकेऽभ्यसि । अद्धं गतं प्रयोज्यं जलपाके त्वयं विधिः ॥” वा. चि. २५. ।

जलपादपः । पुं । हंसे । वै. निघ. ।

जलपारावतः । पुं । जलकप्रेते । रा. नि. व. १६ । तत्पथ्यायः,—कीपी, जलकपीतः (रा.) ।

जलपिप्पली । स्त्री । महाराष्ट्रीचुपे । कौंठड़ा बांस । हिं पाणिसगा, जलपिपरी । रा. नि. व. ४ । तत्पथ्यायः,—महाराष्ट्रा, शावरदी, तीय-वल्गरी, मल्यादनी, मल्लगन्धा, लाङ्गली, शकुला-दनी, अग्निज्वाला, चित्तपत्नी, प्राणदा, दणशीता, बहुशिखा । गुणाः—जलपिप्पलिका हृद्या चक्षुष्या शुक्लाला लघुः । संघाहिणी हिमा रुचा रक्तदाह-व्रणापह्ना । कटुपाकरसा रुचा कषाया वज्रि-वर्जिनी ॥” भा. पू. गुणव. । कटुः तीक्ष्णा कषाया मलशुद्धिकरी व्रणकौटादिदीपसदीपघ्नी च । रा. नि. व. ४ ।

जलपौथम् । स्त्री । जले । शब्दर. ।

जलपुष्पम् । स्त्री । जलजातपुष्पे । यथा— “अष्टधा कमलानि स्युर्जलवासी चतुष्यदा । जल-जीवी च कुम्भीका जलपुष्पगणस्त्वयम् ॥” अक. ।

जलपृष्ठजा । स्त्री । शैवाले । श. च. ।

जलप्रदः । पुं, स्त्री । पीतवालेके । वै. निघ. ।

जलप्राणौ । पुं । जलजन्तौ । वै. निघ. ।

जलप्रियः । स्त्री । धन्याके । रा. नि. व. ६ । चातकपक्षिणि । श. र. । मल्ले । श. च. ।

श्रीभाजनवले । रा. । स्त्री । हिलमीचिकायाम् । शिङ्गे । प. सु. ।

जलप्रायम् । स्त्री । अनूपदेशे । अम. ।

जलप्लवः । पुं । जलमाज्जारी । उद्दिङ्गान । हारा. ।

जलफलम् । स्त्री । शङ्काटके । पाणिफुल । भा. ।

जलफेनः । पुं । समुद्रफेने । वै. निघ. ।

जलवन्धः (वन्धुः) । पुं । मल्ले । श. च. ।

जलवन्नौ । स्त्री । बाकुचाम् । सोमव्राज । वै. निघ. । हिलमीचिकायाम् । शिङ्गे । विका. । हारा. ।

जलभूः । पुं, स्त्री । कचटे । कौंठड़ा । श. च. ।

जलमण्डपिका (पी) । स्त्री । शैवाले । वै. निघ. । वारिपण्याम् । पांथ । रस. कौ. ज्वाला मुखरसे ।

जलमहुः । पुं । मकररङ्गपक्षिणि । गोह्मराडा । हारा. ।

जलमधु(धू)कः । पुं । जलजातमधुकवले । जलमधुः । तत्पथ्यायः,—मङ्गल्यः, दीर्घपत्रकः, मधुपुष्पः, चौद्रमियः, पतङ्गः, कीरेष्टः, गैरिकाख्यः । गुणाः—मधुरः व्रणघ्नः वान्तिघ्नः बल-शुक्रवर्धनः रसायनः शीतलश्च । रा. नि. व. ११ । “मधूक-पुष्पं मधुरं शीतलं गुरु वृंहणं । बलशुक्रकरं प्रोक्तं वातपित्तविनाशनम् । फलगुणाः—शीतं गुरु स्वादु शुक्लं वातपित्तघ्नम् । अह्वयं हृन्ति पित्तस-दाहश्चासक्तचयान् ॥” भा. ।

जलमसिः । पुं । मेघे । हा. ।

जलमल्लिका । स्त्री । वारिमल्लिकायाम् । जलकमी । विका. ।

जलमार्जारः । जलविडाले । उद्दिङ्गान । विका. ।

जलमीनः । पुं । मल्लमेदि । वै. निघ. ।

जलमुक् (च) । पुं । मेघे । अ. । मुखके ।

जलमुस्तम् । स्त्री । जलजमुस्तायाम् । वै. निघ. ।

जलमूर्त्तिका । स्त्री । करकायाम् । श. च. ।

जलमोदम् । स्त्री । उशीरे । रा. नि. व. १२ ।

जलयष्टिः । पुं । वल्लीयष्टिमधुनि । वै. निघ. । जलयष्टिविषच्छर्दि-दण्णान्निचयापहः । अकर्म. ।

जलरङ्गः । पुं । वकपक्षिणि । वक पांथी । हे. च. ।

जलरङ्गुः । पुं । हरिणे । वै. निघ. । दाव्यूह-पक्षिणि । डांक पांथी । हारा. ।

जलरञ्जः । पुं । वकपक्षिणि । हे. च. ।

जलरण्डः । पुं । जलमर्पमेदि । जलविल्ली । हे. च. । श. र. ।

जलरसः । पुं । लवणं । हारा. । सौवर्चललवणे । चारलवणे । हारा. ।

जलरुट् (हम्) । स्त्री । पद्मे । हे. च. ।

जलरुहा । स्त्री । कुङ्कुमशाली । दैर्घ्यल्लिक शान्तिविशेष । रा. नि. व. १६ ।

जलरूपः । पुं । मकरे । विका. ।

जललता । स्त्री । जलतरङ्गे । हा. ।

जलवरण्टः । पुं । जलवसन्तरीमे । पांनवमल्ल । हारा. । तत्पथ्यायः,—भीमः । हा. ।

जलवल्कलः । पुं । कुम्भिकायाम् । पांन । हारा. ।

जलवल्ली । स्त्री । शङ्काटके । पाणिफुल । रा. नि. व. ७ ।

जलवायसः । पुं । जलकाके । पांनकोड़ि । हे. च. ।

जलवालिका । सौदामन्याम् । विश्वा. ।

जलवासः (साः) । पुं । विश्वकान्दे । रा. नि. व. ७ । गुण्डासिनीदणे । रा. नि. व. ८ । स्त्री । उशीरे । रा. नि. व. १२ ।

जलवाहः । पुं । मेघे । हे. ।

जलविक्रमा । स्त्री । सल्लकीवले । रा. नि. व. ११ ।

जलविडालः । पुं । जलमाज्जारी । उद्दिङ्गान । हारा. ।

जलविन्दुजा । स्त्री । यावनालीशकरायाम् । रा. नि. व. १४ ।

जलविल्वः । पुं । कर्कटे । पञ्चाङ्गः । जल वल्कले । पांन । हारा. ।

जलवृश्चिकः । पुं । इच्छाकमल्ये । उच्छा माष्ट । हारा. । चिङ्गटस्तस्ये । चिङ्गट्टीमाष्ट । वि. ।

जलवेतसः । पुं । जलजातवेतसविशेषे । जल-वेत । सं वल्लाल । कं वैस्यमरण । प. सु. । तत्पथ्यायः,—नकुञ्जकः, परिव्याधः, नादेयो । गुणाः—तिक्तशीतलः तण्णशीघ्रः कफरक्तपित्तघ्नः संघाही कषायो रक्षीघ्नश्च । रा. नि. व. ६ ।

जलव्यधः । पुं । कङ्कवीटमल्लमेदि । कौंकिना माष्ट वा पांनकोड़ि । हारा. ।

जलव्यालः । पुं । जलमर्पं । अम. ।

जलशिरोषः (षिका) । पुं, स्त्री । शिरोष-मेदि । हिं टिटिनी । “विदीपविषकुशाशीहरी वारिशिरोषिका ।” भा. ।

जलशुक्तिः । स्त्री । शम्बूकायाम् । क्षिण्क । जलसिपी इति च ख्याते । तत्पथ्यायः,—वारि-शुक्तिः, क्षमिशुक्तिः, पुष्टिका, तीयशुक्तिका, चुद्र-शुक्तिका, शम्बूका, नरशुक्तिः । गुणाः—“कटुः क्षिप्रया दीपनी गुल्मशूलविषदीपहरी रुचा पाचनी बल्य च ।” रा. नि. व. १२ ।

जलशुचिः । पुं । शङ्काटके । पाणिफुल ।

जलशूकम् । स्त्री । शैवाले । हे. च. ।

जलशूकरः । पुं । शिशुमारे । कुङ्कु । हारा. । कुम्भीरे । हे. च. ।

जलश्यामाकः । पुं । दण्णधान्यविशेषे । गुणाः—श्यामाकवत् ।

जलमन्त्रासः । पुं । कङ्कुरदंशजरीमविशेषे । येन जलं दृष्ट्वा चक्षति । वा. चि. ।

जलसम्भवः । पुं । जलवेतसे । रा. नि. व. ८ ।

जलसपिण्णो । स्त्री । जलौकायाम् । जौक । हे. च. ।

जलसूकरः । पुं । कुम्भीरे । वनसूकरे । वै. निघ. ।

जलसूचिः । पुं । व्रीह्यपक्षिणि । कङ्कवीट-मल्ले । जटा. । शङ्काटके । शिशुमारे । म. । काके । हे. च. । स्त्री । जलौकायाम् । जौक ।

जलस्था । स्त्री । गण्डद्वीपायाम् । रा. नि. व. ८ ।

जलहासः । पुं । समुद्रफेने । विका. ।

जलाका । स्त्री । जलौकायाम् । जौक ।
जलाखु । पुं । जलमार्जारि । विका ।
जलाख्या । स्त्री । जलमधूकवृत्ति । वै. निघ. ।
जलाञ्जलम् । स्त्री । शैवालि । ५७०वा । मे. ।
जलाटन । पुं । कङ्कपक्षिणि । कौक पीथी ।
 स्त्री (नी) । जलौकायाम् । मे. ।

जलाण्टकः । पुं । शिशुमारि । नक्रराजि । हारा ।
जलाण्डकम् । स्त्री । रोहितादिशिशौ । गोह्रत्र
 ५०१वा । हारा ।

जलात्मिका । स्त्री । जलौकायाम् । श. र. ।
जलाधारम् । स्त्री, पुं । पीतोशीरी । वै. निघ. ।
 जलाशये । अम. ।

जलाबु(खु)का । स्त्री । जलौकायाम् । वै. निघ. ।
जलामोदम् । स्त्री । उशीरे । रा. नि. व. १२ ।
जलाम्बिका । स्त्री । कूपि । हा. ।

जलायु(वु)का । स्त्री । जलमस्या आयुरिति
 जलौकायाम् । जौक । मं जलु । सु. सू. १३५. ।
 तत्पर्यायः—रक्तपा, जलौकसः (अ.), जलुका,
 जलोका, जलौकाः, जलोरीगो, जलायुका,
 जलिका, जलासुका, जलजन्तुका, वेणी, जला-
 लोका, जलौकसी (भ.), जलौकसं, जलौकस्
 (अ. टी. रा.), रक्तपायिनी, रक्तसन्धिका, तौल्या,
 वमनी, जलजीवनो, (रा.), रक्तपाता, वेधनी,
 जलसर्पिणी, जलसूचिः, जलाटनी, जलाका, जल-
 पटात्मिका, जलालुका (शब्दर.) अक्षपा (हे.),
 अम्बूसर्पिणी, पटालुका, वेणिवेधनी, (नि), जला-
 म्बिका, कारुण्डी (श.), जलौकः (के.) । सा द्वादश-
 विधा । सविषाः षट्, तावत्य एव निर्विषाः । तत्र
 सविषाः कृष्णा कर्कुरा अलगदा इन्द्रायुधा सासुद्रिका
 गोचन्दना चेति । ताम् अज्ञानचूर्णवर्णा पृथुशिराः
 कृष्णा । वर्धिमत्प्रवदायता क्षिप्रोन्नतकुचिः कर्कुरा ।
 रोमशा महापाया कृष्णमुखी अलगदा । इन्द्रायुध-
 वदूर्ध्वराजिमिश्रिता इन्द्रायुधा । ईषदसित-
 पीतिका विचित्रपुष्पाकृतचिवा सासुद्रिका ।
 गोवर्णवदधीभागे विधाभूताकृतिः अणुमुखी
 गोचन्दनेति । आभिर्दष्टे ज्वरादिर्भवति । निर्विषाः—
 कपिला पिङ्गला शङ्खुमुखी मूषिका पुण्डरीकमुखी
 सारविका चेति । तत्र मनःशिलारजिताभ्यामिव
 पाश्याभ्यां पृष्ठे क्षिप्रमुद्वर्णा कपिला । किञ्चि-

द्रक्ता हस्तकाया पिङ्गाशुभा च पिङ्गला । यत्कृष्णा
 शीघ्रपायिनी दीर्घतीक्ष्णमुखी शङ्खुमुखी । मूषिका-
 कृतिवर्णा अनिष्टगन्धा च मूषिका । मुद्वर्णा
 पुण्डरीकतुल्यवक्त्रा पुण्डरीकमुखी । क्षिप्रः पञ्च-
 पलवर्णाष्टादशाङ्गुलप्रमाणा सारविका पञ्चर्धे ।
 सु. सू. १३५. ।

जलाद्रः (द्रा) । पुं, स्त्री । आद्रवस्ते । डिजे
 कांफु । विका । हे. च. । आद्रतालवन्ते ।
 माघ. ।

जलार्णवः । पुं । वर्षाकालि । त्रि. ।
जलार्बुदः । पुं । वातकफजौष्ठरीग । “जल-
 बुद्बुदव्हातकफादीष्टे जलार्बुदम् ।” वा. उ. २१ अ. ।

जलालु । पुं । पानीयालुकि । रा. नि. व. ७ ।
जलालुकम् । स्त्री । पञ्चकन्दे । भा. पू. १ भा.
 शाकव. ।

जलालु(लो)का । स्त्री । जलौकायाम् । श. र. ।
 अ. टी. भ. ।

जलाशयः । पुं । सरोवरे । शङ्काटके । स्त्री ।
 उशीरे । अम. । लामज्जके । गन्ध वेणी । रा.
 नि. व. ८ । स्त्री । गुण्डालायाम् । रा. नि. व. ५ ।

जलाश्रयः । पुं । शङ्काटके । रा. नि. व. ७ ।
 गुण्डलणे । रा. नि. व. ८ । ईहाद्युगे । रा. नि.
 व. १५ । स्त्री । गन्धोटीकादण्डे शूलोदण्डे । रा.
 नि. व. ८ । स्त्री । लामज्जके । रा. नि. व. १२ ।

जलाठोला । स्त्री । पुष्करिण्याम् । हारा ।

जलासुका । स्त्री । जलौकायाम् । भ. ।

जलाह्व(य)म् । स्त्री । बालके । वाना । उत्पले ।
 शुक्ति शूल । रा. नि. व. १० ।

जलाक्षौ । स्त्री । जलपिप्पल्याम् । पीपिगर्गा ।
 श. र. ।

जलिः (का) । स्त्री । जलौकायाम् । अ. टी. भ. ।

जलु(लू)का । स्त्री । जलौकायाम् । श. र. ।
 हे. च. । चम्पेचटिकायाम् । वा. उ. ६ अ. ।

जलेचरः । पुं । जलचारि-जीवधूमृद्वे ।

जलेच्छया । स्त्री । हस्तिशृङ्गीवृत्ति । श. र. ।

जलेजात (रह)म् । स्त्री । पद्मे । श. र. ।

जलेन्धनः । पुं । वाङ्मयी । भ. ।

जलेरुहा । स्त्री । कुडम्बिनीजुपे । रा. नि. व. ५ ।

जलेवाहः । पुं । जलकुक्कुटे । वै. निघ. ।

जलेशयः । पुं । जलचारिमत्स्यादौ ।

जलोका । स्त्री । जलायुकायाम् । हारा । अम. ।

जलोदरः । पुं, स्त्री । तन्नामकीदररीगभेदे ।
 जल उदरी । निदानलक्षणं यथा—“यः स्नेह-
 पीतोऽप्यनुवासितो वा बालो विरक्तोऽप्यथवा
 निरुद्धः । पिबेज्जलं शीतलमाशु तस्य स्तोतासि
 दूष्यन्ति हि तद्वह्निनि । स्नेहोपलितेष्वथवापि
 तेषूदकोदरं पूर्व्ववदभ्युपैति । क्षिप्रं महत्तत्परि-
 वृत्तनाभि समाततं पूर्णमिवास्त्व ना च । यथा दृतिः
 क्षुभ्यति कम्पते च शब्दायते चापि दकोदरं तत् ॥
 जन्मनोदरं सर्व्वं प्रायः कृच्छ्रतमं मतं । बलिन-
 सादजाताम्बु यत्रसाध्यं नवीयितम् ॥” इति ।
 भा. नि. ।

जलोदरारिरसः । पुं । जलोदराधिकारि रसः ।
 रसगन्धकौ प्र. २ तो. (मतान्तरे गन्धकः ४ तो.)
 मनःशिला हरिद्रा जयपालवीजं चिफला विकटु
 चिवकामूलं एषां प्रति १ तो. दन्तीरसेन सु. ही-
 चीरेण (मिजूर आठा) भङ्गराजरसेन च पृथक्
 ७ भावयित्वा संशोष्य च वटो कुर्यात् । माता
 २ र. ।

जलोद्भवः । पुं । शङ्खे । भौक । वै. निघ. । स्त्री ।
 लघुवृक्षौशकि । कुडुमशाली । रा. नि. व. ५।१६ ।

जलोद्भूता । स्त्री । गुण्डालायाम् । रा. नि. व. ५ ।

जलोरीगो । स्त्री । जलौकायाम् । जौक ।
 अ. टी. ।

जलोलूका । स्त्री । पञ्चवीज । रा. नि. व. १० ।

जलौकः । पुं । जलवेतसे । वै. निघ. ।

जलौकसः । पुं । (सौ) स्त्री । जलौकायाम् । अ. ।

जलौका । स्त्री । जलायुकायाम् । हारा ।
 जौक । सा द्वादशविधा । अलगदा,
 इन्द्रायुधा, गोचन्दना, कर्कुरा, सासुद्रिका, एताः
 षट् सविषाः । कपिला, पिङ्गला, शङ्खुमुखी,
 मूषिका, पुण्डरीकमुखी, सारविका, एताः षट्
 निर्विषाः । जलौकाशोभनाविधेया—“चिरन्तन-
 जलौकायां तामपात्रेण रचयेत् । चतुर्मासं निशा-
 चूर्णं जलाष्टपलके क्षिपेत् । तस्मिन् क्षिपेत् जलौकां
 तां स्वयं लाला परित्यजेत् । सुकलाया जलौकाया

सा योज्या रक्तमोक्षणे ॥” अनुपयोग्या-जलौका-
 लक्षणं यथा,—लोमपृष्ठा च कपिला नातिस्थूला
 न दुर्बला । वर्ज्जनीया प्रयत्नेन भिषजा कीर्त्ति-
 मिच्छता ।” रस. च. । See जलायुका ।

जलौकाविधिः । पुं । तथा रक्तमोक्षणकार्य्ये ।
 जौक धनान् । “अथ जलौकावसेकसाध्यव्याधित-
 सुपवेश्य संवेश्य वा विरक्त्य चास्य तमवकाशं सद्गो-
 मयचूर्णैर्यथारुचेः स्यात् । गृहीताश्व ताः सर्षपरजनी-
 कल्कोदकप्रदिग्धगात्रीः सलिलरसकमध्ये सुहृत्त-
 स्थिता विगतक्लमा ज्ञात्वा ताभ्योरीगं ग्राहयेत् ।
 सूक्ष्मशुक्लाद्रपिचुल्लोतावच्छन्नां कृत्वा सुखमपावणया-
 दगृह्णत्ये चौरविन्दुं शोणितविन्दुं वा दद्याच्छस्त्र-
 पदानि वा कुर्वीत । यद्येवमपि न गृह्णीयात्
 तदान्यां ग्राहयेत् । यदा च निविशतेऽश्वसुरवदा-
 ननं क्लवीन्नमय च स्नानं तदा जानीयात् गृह्णा-
 तीति गृह्णीतौचांद्रवस्त्रावच्छन्नां धारयेत् सेवयेच्च ।”
 इत्यादि । तस्य गुणाः—“शीताधिवासा मधुरा
 जलौका वारिसम्भवा । तस्मात्पिचोपष्टे तु हिता
 सा लवसेचने ॥” सु. सू. १३ अ. ।

जलोदनम् । स्त्री । सजलात्रे । भा. कुष्ठचि. ।

जवनः । पुं । अश्वे । श्रीकारिहरिणे । रा. नि.
 व. १५ ।

जवनालः । पुं, स्त्री । धान्यविशेषे । ज्वनात्र ।
 तवीजगुणाः—खादु शीतलं वातलं कफपित्त-
 नञ्च । राज. ।

जवनी । स्त्री । खनामख्यात-श्रीधविशेषे । हे. ।

जवलो । स्त्री । कषायफलवृत्ति । ज्वग्रात्र ।
 तस्याः फलगुणाः—“कषायं कफपित्तं किञ्चि-
 त्तित्तं रुचिप्रदम् । हृद्यं सुगन्धि विशदं जवली-
 फलमुच्यते ॥” सु. ।

जवसम् । स्त्री । लण्णे । घासे । श. र. ।

जवसाहा । स्त्री । यमान्याम् । मद. व. २ ।

जवा । स्त्री । शोडूपुष्पवृत्ति । अवांशुवेत्र गीह ।
 तत्पर्यायः—शोडूपुष्प (अ.), शोडू (म.), जपा,
 शोडाख्या, रक्तपुष्पी, अर्कप्रिया, रागपुष्पी,
 प्रतिका, हरिवल्लभा । गुणाः—कटुत्व, उष्णत्व,
 इन्द्रियप्रविनाशकत्वं, सलमूवस्तम्भन-रञ्जनकारि-
 त्वञ्च । राज. । रा. नि. व. १० । घृतभर्जित-
 जवापुष्पम् आर्तवकरम् । च. द. ।

जवादि । स्त्री । गन्धराजे । शक्रराज, शोडूशी ।

मं जवादीकसूरी। तत्पर्यायः—गन्धराजं, कतिमं, मृगधर्मजं, समृद्धगन्धं, गन्धार्थं, क्षिप्रं, सन्नायि-
कर्म, सुगन्धैकनिर्यासं, कटुमीदं। गुणाः—
क्षिप्रगुणं सुखकरं वातघ्नित्तं। तन्त्रचरणं—
“जवादि मोलं सुक्षिप्रसीपत्पीतं सुगन्धिदं। आतपे
नहुलामीदं राजा योग्यं न चान्यथा ॥” रा. नि.
व. १२।

जवानो। स्त्री। यमान्याम्। मद. व. २।

जवापुष्पम्। स्त्री। श्रीपुष्पम्। जवा फूल।
श. र.।

जवाह्वा। स्त्री। यमान्याम्। मद. व. २।

जविनः। पुं। विलेशयस्यविशेषे, कीकडस्ये।
रा. नि. व. १८।

जवी (इन्)। पुं। अर्थः। उष्ट्रे। रा. नि. व. १८।

जसदम्। स्त्री। यशदे। दृष्टा। वै. निघ.।

जसुरिः। पुं। वज्र। उ.।

जहा। स्त्री। सुष्ठितिकायाम्। भूतीत्री।
श. च.।

जक्षणम्। स्त्री। भक्षणे। रा. नि. व. २०।

जक्षः (क्ष्मा (न))। पुं। चयरीगे। यक्षा।
त्रोत्रं। अ. टी. भ.। See यक्षा।

जागतः। पुं। सीमलताभिदे। सु. चि. २८ अ.।

जागरः (णम्) (री)। पुं, स्त्री। निद्रा-
भावे। जाग्रिशां थोका। अम.। पुं। कवचे।
अ. टी.।

जागुडम्। स्त्री। कुडुमि। रा. नि. व. १२।

जागुविः। पुं। अघ्नौ। हे.।

जाघनी। स्त्री। ऊरी। त्रिका.।

जाङ्गमद्रव्यम्। स्त्री। जङ्गमजातद्रव्यगणेषु,
मधु-गोमूत्र-पित्त-वसा-मज्जासृक्सांसविष्णु-त-चर्म्मरैतो
ऽस्थिराद्युद्गन्धनखसुरकेशरोचनालोमसु ॥ च. सू.
१ अ.।

जाङ्गलः। पुं। कपिलपत्रिणि। गौरि तिष्ठि
प्राथी। मे.। मरुप्रायवातलदेशे। मरु-प्राय
वेतो देशं। “मरुप्रायसु यो देशः स चीतो
जाङ्गलाभिधः।” रा. नि. व. २। “अल्पीदकोऽल्प-
पित्त-रक्तामयान्वितः। ज्ञातव्यो जाङ्गलो

देशः ॥” गुणाः—वातपित्तकरः उष्णः रुच्यः।
राज.। अपिच—“आकाशशुभ उच्चय ततश्च
सत्यपादपः। शमीकरीरविल्लाकपीलुककान्सकुलः।
हरिष्येणर्चपृषतगीकर्णखरसङ्कुलः। सुखादुफल-
वान्दशो वातलो जाङ्गलः क्षुतः ॥” भा.। तज्जल-
गुणाः—खादु विदीपनं रुच्यं पथ्यम् आयुर्वलवीर्य-
पुष्टिकान्तिकरश्च। रा. नि. व. १४। स्थूलजपश-
वगे। सोऽष्टविधः यथा—जङ्गला विक्षिराः
प्रतुदा गुहाशयाः प्रसहाः पर्यन्तगा विलेशया
यास्याश्च। तत्र जङ्गलविक्षिरी प्रधानतमौ तावेष-
हरिष्येणर्चकरङ्ग-कराल कृतमाल-शरभ-श्वदंष्ट्रापृषत-
चारुकरस्यमाहकाप्रसृतयो जङ्गलाः कषायमधुरा
लघवश्च। “शृङ्गलावकावाटा गोधा हरिष्य-
कूटकाः। छिक्कराद्यास्तथाचान्ये तित्तिराद्याश्च
कूर्चकाः। भारद्वाजास्तथा श्येना सृषका वरवा-
रणाः। इत्येते जाङ्गला जीवा ये जलेन विना
स्थिताः ॥” अचि. २० अ.। स्त्री। मांसि। रा.
नि. व. १७।

जाङ्गलमांसम्। स्त्री। शिखिरादिजलमांसि।
रा. नि. व. १७।

जाङ्गलयुक्तम्। स्त्री। जाङ्गलपशुयुक्ति। तत्र
रक्तपित्तहरम्। वा. चि. २ अ.।

जाङ्गला (ली)। स्त्री। शुकशिख्याम्। आला-
कूनी। मे.।

जाङ्गुडम्। स्त्री। कुडुमि। त्रिका.।

जाङ्गुलम्। स्त्री। विषे। जालिनौफले। शब्दर.
मांसि। हे.।

जाङ्गुलिः। पुं। विषवेद्ये। मांशूढे। श. र.।
(स्त्री) स्त्री। विषविद्यायाम्। हे. च.।

जाङ्गिकः (काह्यः)। पुं। श्रीकारिह्वे।
उष्ट्रे। रा. नि. व. १८। चि.। मे.। जङ्गा-
जीविनि।

जाजो। स्त्री। जीरके। भा. म. ४ भ. प्रद. चि.।
“दध्ना सीवर्चलं जीजा”।

जाटलिः। पुं। पटोललतायाम्। अम.।

जाठरः। पुं। जठरानले। वै. निघ.।

जाठरग्रन्थिः। पुं। गुल्मरोगे। रा. नि. व. २०।

जाडम्। स्त्री। अङ्गजडायाम्। रा. नि. व. २०।

जाड्यारिः। पुं। जम्बीरवृक्षे। गौड़ो नेत्र
गोह। रा. नि. व. ११।

जातकध्वनिः। पुं। जलीकायाम्। वै. निघ.।

जातकर्म। स्त्री। शिशौ भूमिष्ठे कर्तव्ये
कर्मणि। नाड़ीच्छेदम्। सूतिकापूजादौ।

जातघ्नौ। स्त्री। पुत्रघ्नौनामयोनिदोषे। वा. उ.
३३ अ.। See पुत्रघ्नौ।

जातरूपम्। स्त्री। सुवर्णे। रा. नि. व. १२।
धुसूरे। अम.।

जातरूपप्रभम्। स्त्री। हरिताले। वै. निघ.।

जातवेदाः। पुं। अघ्नौ। चितकवचे। अम.।

जातसारा। स्त्री। जिह्विन्याम्। वै. निघ.।

जातापत्या। स्त्री। प्रसूतायाम् स्त्रियि। अम.।

जातिः। स्त्री। जन्मनि। आमलक्याम्। मालती-
पुष्पलतायाम्। जातीफले। मे.। च. चि. ३ अ.
गुह्यारोचन्याम्। काम्पिलके। कर्मणां शुद्धिं।
विश्व.। रोगसम्प्राप्तौ। मा. नि.। जातीपुष्पवने।
च. द. वा. व्या. चि.।

जातिकाफलम्। स्त्री। जातीफले। जाग्रफन।

जातिकोश(ष)म्। स्त्री। जातीपत्राम्।
अग्निद्वी। जातीफले। भा.। सु. सू. ४६ अ.।
हे. च.।

जाति(ती)कोशा (षो)। स्त्री। जाती-
पत्राम्। अग्निद्वी। रा. नि. व. १२। वै. निघ.
२ भ. सुदृशन्चूर्णे।

जातिजम्। स्त्री। जातीफले। वै. निघ.।

जाति(ती)पत्र(क)म्। स्त्री। जातीफले।
“जातीपत्रसुपत्रपत्रकयुतं।” भा. उ. वाजो. चि.।
वै. निघ. २ भ. वा. व्या. चि. एरण्डपाके। जाती-
हचपत्रे। छामिनीय प्रांता। रस. र. बाल. चि.।

जातिपत्रिका(त्नौ) (र्णी)। स्त्री। जाती-
फलचि। अग्निद्वी। हिं जावची। कं जाइपती।
तत्पर्यायः—जातिकोषी, सुमनःपत्रिका, मालती-
पत्रिका, सीमनसायनी। गुणाः—कटुतिक्त-
सुरभिः कफजाड्यहरी सुखवैशद्यजननी च। रा.
नि. व. १२। दुर्गन्धहरी। राज.। “जातीफलस्य
त्वम् प्रोक्ता जातीपत्री भिषग्वरैः। जातीपत्री लघुः

खादुः कटूष्णा रुचिर्वर्णकत्। कफकासवमिश्रास-
ट्ठणाकमिविषापहा ॥” भा.।

जातिपुष्पिका। स्त्री। जातीपुष्प्याम्। अग्निद्वी।

जाति(ती)प्रवालः। पुं। जातिकिसलये।
जातिपाता। च. सू. ४ अ.।

जातिफलम्। स्त्री। जातीफले। जाग्रफन।
हे. च.।

जाति(ती)फलत्वक्। स्त्री। जातीपत्राम्।
अग्निद्वी। वै. निघ.।

जाति(ती)रसः। पुं। रक्तबीले। निभापन।
वै. निघ.।

जाति(ती)शस्यम्। स्त्री। जातीफले। जाग्र-
फन। रा. नि. व. १२। वै. निघ. २ भ. अतिसा.
चि. मोचरसपुटपाके।

जाति(ती)सारम्। स्त्री। जातीफले। रा.
नि. व. १२।

जाति(ती)सुतः। पुं। जातीफले। वै. निघ.।

जातिहिङ्गुलकम्। स्त्री। हिङ्गुले। वै. निघ.।

जातो। स्त्री। (Jasminum Grandiflo-
rum.) खनामख्यातपुष्पवृक्षे। जाति रा
छामिनी फूलग्र गोह। हि चव्वेली, खणजाती।
मं जाइ। कं जाजि। तत्पर्यायः—सुरभिगन्धा,
सुमनाः, सुरभिप्रिया, चितकौ, सुकुमारा, सन्ध्यापुष्पी,
मनोहरा, राजपुत्री, मनोज्ञा, मालती, मेल-
भावनी, अनेष्टा, हृद्यगन्धा। गुणाः—शीता
तिक्ता कफघ्नी सुखपाकघ्नी च। तत्कुशलं जैव-
रोगघ्नं त्रणविस्फोटकघ्नं कुष्ठघ्नं च। रा. नि.
व. १०। “जातीयुगं तित्तसुष्णं तुवरं लघु दीर्घ-
जित्। शिरोऽस्त्रिसुखदन्तात्ति विषकुष्ठानिलास-
जित् ॥” भा.। मालत्याम्। सु. सू. ३८ अ.।
जातीफलवृक्षे। वै. निघ.।

जातीकन्दः। पुं। जातीमूले। सु. सू.
मिश्र. अ.।

जातीको(श)पम्। स्त्री। जातीफले। हे. च.।

जातीकोषफलम्। स्त्री। जातीपत्राम्, जाती-
फले च। वै. निघ. २ भ. अतिसा.
चि. वार्जरसे।

जातीजातम् । स्त्री । जातीकोषफले । वै. निघ. ।

जातीतेलम् । स्त्री । कर्णरोगाधिकारि । “जाती-पत्रसे तल विपक्षं पूतिकर्णजित् ।” कटुतेलं ४ श. जातीपत्रसः १६ श. (ब्रह्मपदेशात्) कल्पायं जातोपच १ श. । सा. को. ।

जातीदलम् । स्त्री । जातीकोषे । जै. खी । वै. निघ. २भ. रक्तपि. चि. कर्पूरादिचूर्णे । जातीपत्रे ।

जातीद्वयम् । स्त्री । जातीकोषफले । जात्र-फल ७ जात्रां जीवकद्वयमिति तालीशादिचूर्णे । ब्रह्मपदेशः ।

जातोपत्रिका (त्रो) (र्णी) । स्त्री । जाती-कोषे । भा. उ. वाजीकरणे ।

जातीफलम् । स्त्री । खनामंख्यातसुगन्धफले । जात्रफल । तत्पठ्यायः—जातीकोषं (अ.), फलं, जाती, जातिः, कोषक, कोश, कोष, जातिकोषं (शब्दर.), राजभोग्य (श.), जातीकोश, जाति फल (अ. टी.). जातिशस्यं, शालूक, मालतीफलं, मञ्जसारं, जातिसारं, पुटं, सुमनःफलम् । “जाती-फलं सशब्दश्च सिग्धं गुरु च शस्यते । लघुकं शब्दहीनञ्च रुचाङ्गमिति निन्दितम् ॥” भैष. । गुणाः—तिक्तं कटु कफघ्नं लघु दण्णाग्नं सुख-क्षौद्रदीर्गमृदुञ्च । सु. सू. ४६ अ. । कषायोष्णं कटु कण्ठामयघ्नं वातातिसारमेघघ्नं वृष्यं लघु दीपनञ्च । रा. नि. व. १२ । दण्णाग्नलघुम् । राज. । रसे तिक्तं तीक्ष्णं रोचनं ग्राहि खरकरं क्षेपवातमुखवैरस्यमलदौर्गन्ध्यघ्नं कृमिकासवनि-श्यासशीघ्रपोनसहृद्रोगहरञ्च । भा. । “तेलं जाती फलीकृत समुत्तं जनमघ्नदम् । जीर्णातिसारशमनम् आभ्रानालपण्डितम् । आमवातहरं बल्यं दन्त-वेष्टप्रणातिर्नुत् ॥” अत्रि. । जातीकोषवद्गुणम् । सु. सू. ४६ अ. ।

जातीफला । स्त्री । आमलकीवृक्षे । आम्रणां गीह । रा. नि. व. ११ ।

जातीफलादिवटी । स्त्री । अजीर्णे वटी । जातीफलं लवङ्ग पिप्पली निर्गुण्डी (निशिका) विषं शुद्धो धुसुरवीजं हिङ्गुलं टङ्गणचारः (मोहाग्रात्र थै) एषां प्र. समभागः जलोत्तरसेन वटी कार्या । मा. २१९ रक्ति. । र. सा. सं. ।

जातीफलाद्या (वटिका) । स्त्री । गृहण-धिकारि । शुद्धपारदः ४मा. गन्धकः ४ मा. कज्जली कार्या । जातीफलं मोचरसः सुस्तकं टङ्गणचारः (मोहाग्रात्र थै) अतिविषा जीरकं सरिचं एषां प्र. ४मा. विषं १ मा. एकत्र सञ्चूय, वंश आमः काष्ठटः कौटुङ्गा प्रसारणी (गकडांशुनि) निर्गुण्डी विजया (मिक्कि) जम्बू (जात्र) जयन्तो (जडि) दाडिमः केशराजः (केशुल) पाठा (आकनादि) भृङ्गराजः एषां पत्ररसेर्भावित्वा सम्यग् च कोलास्थिमात्रा वटी कार्या । अन्या यथा—जातीफलं टङ्गणचारः अभ्रं धुसुरवीजं एषां प्र. १ ती. अहिफेनं २ ती. प्रसारणीरसेन सम्यग् वटी चणकाभा कार्या । प्रथमे अभ्रकस्यापि माषचतु-ष्टयं दीयते । र. सा. सं. ।

जातुकम् । स्त्री । हिङ्गी । श. च. ।

जातुकपर्णिका । स्त्री । वृक्षभेदे । सुशु. ।

जातुजः । पुं । दीहृदे, गर्भिण्या अभिलाषि । र. ।

जातुषम् । स्त्री । जातुधिकारि । गीर्णा ।

जातोक्षः । पुं । युवावृषे ।

जात्यन्धः । त्रि. जन्मात्से । जन्मकांक्षी ।

जात्युत्पलम् । स्त्री । श्वेतरक्तकमले । वै. निघ. ।

जानु । स्त्री । जङ्गीरमध्यभागे, चक्रिकायां, अष्टी-वह्नागे वा । शैट्टि. । “जान्नीवञ्च चक्रिका ।” रा. नि. व. १८ ।

जान्वस्थि । स्त्री । जानुदेशस्थानि । शैट्टि. शङ् । ते च वै. च. शा. ७अ. ।

जामाता । पुं । बजपिपल्याम् । प्र. सु. । सूर्या-वत्ते । छुट्टु. । मे. । भैष. अस्त्रपि. चि. क्षुधा-वत्याम् । धववृक्षे । मे. ।

जाम्बवम् । स्त्री । खण्डे । रा. नि. व. १३ । जम्बूफले । जात्र फल । अम. । पुं । जम्बूासवे । जात्रेण आमव । “जाम्बवः चौद्रसहितो जम्बू-रसगुडोद्भवः ।” तीङ्. वृक्षसु. । गुणाः—“जाम्बवी बह्निन्यन्दस्तुवरी वातकोपनः ।” सु. ।

जाम्बवती (वी) । स्त्री । नागदन्तम्याम् । नागदन्ता । रा. नि. व. ५ ।

जाम्बविः । पुं । वज्रे । ज. ।

जाम्बवीष्टम् । स्त्री । क्षतविशोधनशलाकाविशेषः ।

“जम्बू फलायसदृशसुखायास्तृपापाणरचितवर्ती ।” सु. सू. ५अ. ।

जाम्बूनदम् । स्त्री । सुवर्णे । रा. नि. व. १३ । धुसुरे । रा. नि. व. १० ।

जाम्बवीष्टम् । स्त्री । जाम्बवीष्टे । सु. चि. १८अ. ।

जायक्रमम् । स्त्री । कलिया इति ख्यातपीतसुगन्धि-चन्दने । अम. ।

जाया । स्त्री । शमीवृक्षे । वै. निघ. २भ. कर्णक-ज्व. चि. ।

जायाघ्नम् । स्त्री । तिलकालके । वै. निघ. ।

जायानुजीवो (इन्) । वक्रपक्षिणि । मे. ।

जायुः । पुं । औषधे । रा. नि. व. २० ।

जारगर्भा । स्त्री । क्षुद्ररोगविशेषे । वै. निघ. ।

जारणः । पुं । कासमर्दघ्ने । कांजकांमन्ता । रा. नि. व. ४ । जीरके । वै. निघ. । स्त्री । स्थूल-जीरके । मोटा जीरे । रा. नि. व. ६ ।

जारणवोजम् । स्त्री । रसजारणार्थं वीजद्रव्य-भेदे । र. चि. ।

जारी । स्त्री । जाडौतिख्याते औषधविशेषे । जाडि । मे. । “आममात्रफलं पिष्टं राजिका-लवणान्वितं । भृष्टहिङ्गुयुतं पूतं घोलितं जारी उच्यते ॥ जारी हरति जिह्वायाः कटुलं कण्ठ-शोधनी । मन्दमन्दसु पीता सा रोचनी वङ्गि-वीधनी । भा. ।”

जालः । पुं । कदम्बवृक्षे । मे. । (क) शूलगत-नेत्ररोगभेदे । See जालसंज्ञकः । सु. उ. ४अ. । स्त्री । लोचनपित्ते । शरीरस्थजालवत् पदार्थे । तानि च शिरास्त्रायुस्थिमसिन्धुः सम्भवन्ति । तथा प्रत्येकं चत्वारि चत्वारि-सत्यया षोडश भवन्ति । भा. । चारके । जालि कुन्ती । मे. ।

जालकम् । स्त्री । कुभाष्टाद्यतिक्षुद्रफले । जालि । सा. सु. । कुटुम्बिनीचुपे । वै. निघ. । स्नेहकफले । मे. । पुष्पकोरके । म. । पुं । गवाले । **जालकारकः ।** पुं । मर्कटे । मांकड्भा । छे. च. ।

जालकिनो । स्त्री । मेथाम् । त्रिका. ।

जालगर्हभः । पुं । क्षुद्ररोगविशेषे । अग्नि-वाते । तस्य लक्षणं यथा—“विषपर्वत् सर्पति यी

दाहज्वरकरलनुः । अपाकः श्वयधुः पित्तात् स ज्ञेयो जालगर्हभः ॥” सु. ।

जालपात् (दः) । पुं । हंसे । त्रिका. । के. ।

जालमोटा । स्त्री । शूलयुथिकायाम् । वै. निघ. ।

जालवर्वरकः । पुं । वर्वरकवृक्षभेदे । वांस्ना विशेषः । पुलङ्ग, जालि । तत्पठ्यायः—कृतातः स्थूलकण्टकाः, सूक्ष्मशाखाः, तनुच्छायाः, रन्ध्रकण्टः । गुणाः—रुचः वातरोगघ्नः पित्तघ्नः कषायोष्णः कफघ्नः दाहकरश्च । रा. नि. व. ८ ।

जालवव्वूलिका । स्त्री । वव्वूलविशेषे । वै. निघ. ।

जालविन्दुजा । स्त्री । यावनालीशकंरायाम् । रा. नि. व. १४ ।

जालसंज्ञकः । पुं । शूलगतनेत्ररोगविशेषे । छथे जालि पडा । लक्षणं—“जालाभः कठिन-शिरामहान् सक्तः सन्तानः क्षत इह जालसंज्ञि-तस्तु ।” सु. उ. ४ अ. ।

जालक्षौनम् । स्त्री । तन्नामकवृक्षस्य क्षौरूप-विषे । सु. कल्प. २अ. । See चारविषं ।

जालिः । स्त्री । खाद्यद्रव्यविशेषे । जालि । हिं जारी । “आममात्रफलं पिष्टं राजिका-लवणान्वितं । भृष्टहिङ्गुयुतं पूतं घोलितं जालि-रुच्यते ॥” गुणाः—जिह्वाकण्डूशो कण्ठशोधनी च । भा. ।

जालिकः (कारः) । पुं । मर्कटे । मांकड्भा । छे. च. ।

जालिका (की) । स्त्री । कोषातक्यां । सिङ्गे । रा. नि. व. ३ । जलोकायाम् । लौह । वस्त्र-भिदि । मे. ।

जालिकिनो । स्त्री । जलोकायाम् ।

जालिनो । स्त्री । महाकोषतक्याम् । सिङ्गे । रा. नि. व. ३ । वै. निघ. कामला, चि. । घोषा-लतायाम् । घोषालता । र. सा. । सु. चि. २अ. । देवदाल्याम् । देशाताडा । दाहहरिद्रायाम् । वै. निघ. । प्रमेहपिट्टिकाभेदे । लक्षणं—“जालिनो तीव्रदाहा तु मांसजालसमाहता ।” सु. नि. ६अ. । असाध्यलूताभेदे । सु. कल्प. ८अ. । See लूता ।

जालिनीफलम् । स्त्री । धोषाफली । धोषा-
फलजं तौष्ठि वा किष्ठेन तौष्ठि । च. द.
पाण्डुचि. । गुणाः—शिरोरोग-पाण्डुरीमहरं च-
करञ्च । अति. ।

जाली । स्त्री । पट्टीलजवायाम् । रा. नि. व. ७ ।
धोषायाम् । प. सु. । ज्योत्स्नाम् । शिष्टी ।
अम. ।

जावकः । पुं । अलकके । वै. निघ. ।

जाषकम् । स्त्री । कालीयचन्दने । शीत चन्दनम् ।
अ. टी. सा. ।

जाह्नः । पुं । कृष्णसरटे । कांन शिखिगिष्टे ।
रा. नि. व. १२ । गोनाससर्पे । जलौकायाम् ।
दे. निघ. विडालि. । श. र. । त्रिका. । घोडे ।
घोश. । मे. । तत्पर्यायः—गात्रसङ्कीर्ण, मण्डली,
बहुवृक्षः, कामरूपी, विरूपी, विलवासः । रा. ।

जाह्नकध्वनिः । पुं । घोडे । घोश. । जलौ-
कायाम् । जौक । हारा. ।

जिगतुः (तुः) । पुं । उच्छ्वासि । प्राणवायी ।
उषा. ।

जिघक्षा । स्त्री । चुषायाम् । हे. च. ।

जिङ्गिनी । स्त्री । गुडमज्जिकायाम्, गुलदुली
इति ख्याता । मेघ. योनिव्यापत्वि. । सु. सू.
लीप्रादि. । “जिङ्गिनी कृष्णशाल्मली ।” वा. सू.
१५ अ. रीप्रादि. । च. वि. ८ अ. । गुणाः—“मधुरा
सोष्णा कषाया योनिशीघ्रनी । कटुका त्रणहृद्रोग-
वातातोसारहृत्पटुः । तमालशालवईथी दाह-
विस्फोटहृत् पुनः ॥” भा. वटादि. ।

जिङ्गिः (ङ्गौ) । स्त्री । मज्जिष्ठायाम् । प. सु. ।
कन्दर्पसारतैले । च. द. मेघ. वि. । गुडमज्ज-
निकायाम् । सु. सू. ३८ अ. ।

जिङ्गासा । स्त्री । परीक्षायाम् । यथा—“मेघज-
परीक्षीतरकालमुपदिच्यते ।” च. वि. ८ अ. ।

जितवः । पुं । घोटके । भा. ।

जितेन्द्रियाहः । पुं । कासरुद्धिनामचुपे ।
रा. नि. व. ४ ।

जिनयानिः । पुं । हरिके । श. र. ।

जिम्ब ह्यमोहनः । पुं । मेके । श. र. ।

जिम्बशब्दः । पुं । खदिरः । रा. नि. व. ८ ।

जिम्बा (म्भिका) । स्त्री । जृम्भिकायाम् ।
शहे. । रा. नि. व. २० ।

जिवाजिवः । पुं । जीवजीवपक्षिणि । श. र. ।

जित्रिः । पुं । पक्षिणि । उषा. ।

जिह्वम् । स्त्री । तगरपादुके । प. सु. । रा. नि.
प. १० । ज. द. १२ अ. । पिच्छीतमरे । वै. निघ. ।
पुं. स्त्री । जिह्वायाम् । अटी. भ. । पुं. सपे. ।

जिह्वगः । पुं । सपे. । जिह्वकसन्निपाते ।

जिह्वकः (ह्वगः) । पुं । तन्नामकसन्निपातज्वर-
विशेषः । खल्लम्—“असनकासपारतापविह्वलः
कठिनकण्ठकठतीक्ष्णजिह्वकः । बधिरभूकवलहीन-
लक्षणी भवति कष्टतरसाथ एष वै ।” वै. निघ. ।
अस्य तन्नामरीक्तलक्षणं भावप्रकाशे स्मर्यम् ।

जिह्वा । स्त्री । रसनेन्द्रिये । जिह्वा. । रा. नि. व.
१८ । तत्पर्यायः—रसजा, रसना (अ.), रशना,
रसनं, जिह्वः (अ.टी.), रसालः, सुधास्वा, रसिका,
रसाह्वा (शब्दर.), रसा, लोला, रसाला, रसला,
ललना (ज.) । सा च उदरे पचमानकफशीणित-
मांससारभूता । सु. शा. ४ अ. । तत्पर्यायं यथा—
वातेन—शाकपत्रनिभा रक्षा स्फुटना च । पित्तेन
—रक्ता श्लावा च । कफेन लिता आर्द्रा धवला
च । विदोषेण—परिदग्धा खरस्पृशा कृष्णा च ।
दोषद्वयाधिक्येन—दोषद्वितयलक्षणा च । भा. ।

जिह्वानिलेखनम् । स्त्री । जिह्वामलहरदशा-
ङ्गुलकाष्ठिकायाम् । चिद्यङ्गि जिह्वलीला इति
लीके । “जिह्वानिलेखनं रौप्यं सौवर्णं वार्ष्णेय
च । तन्मलापहरं शस्तं ऋदुल्लङ्घा दशाङ्गुलम् ॥”
सु. चि. २४ अ. । “निहन्ति वक्त्रवैरस्यं जिह्वा-
दन्ताग्रितं मलम् । आरोग्यं रुचिमाधत्ते सद्यो
दन्तविशीघ्रनम् ॥” राज. १ प. ।

जिह्वापः । पुं । विडालि । कुकुरे । भङ्गके ।
श. र. । चिदकव्याप्ति । विश्व. ।

जिह्वाप्रबन्धः । पुं । जिह्वासूले । वा. उ. २१ अ. ।

जिह्वामलम् । स्त्री । रसनामले । त्रिका. ।

जिह्वारदः । पुं । पक्षिणि । हारा. ।

जिह्वारोगः । पुं । जिह्वामरोगे । जिह्वेद्र घा-
त्रावृत्ति । नि. । स पञ्चधा—“वातजः पित्त-
जश्चापि कफजीलानसंज्ञकः । उपजिह्विका च
गदा जिह्वायाः पञ्च कीर्तिताः ॥ जिह्वानिलेन

स्फुटिता प्रसूता भवेच्च शाकच्छदनप्रकाशा ।
पित्तात् सदाहृषपचोयते च दीर्घः सरक्तैरपि
कण्ठकैश्च । कफेन गुर्वी बहुलाचिता च मांसीच्छयेः
शाकालिककामेः । जिह्वातलं यः श्वयथुः प्रगाढं
सींशलासंज्ञः कफरक्तमूर्तिः ॥” इत्यादि । सा. नि. ।
अधिजिह्विकोऽपीति षड्विधमाह वामटः । यथा—
“शाकपत्रखरा सुता स्फुटिता वातद्रुषिता । जिह्वा
पित्तात् सदाहृषा रक्तमांसाङ्गुरैश्चिताः । शाकाली
कण्ठकामेस्तु कफेन बहुला गुरुः । कफपित्ता-
दधःशीफो जिह्वास्तम्भकदुन्नतः । मत्स्यगन्धिभवेत्
पक्वः सोऽलसो मांसशतनः । प्रबन्धनेऽधी जिह्वायाः
शीफो जिह्वायसन्निभः । साङ्गुरः कफपित्ताक्षः
लालीबास्तम्भवान् खरः । अधिजिह्वः सरक्तच्छू-
र्वाक्याहारविघातकृत् । ताड्येवोपजिह्वस्तु जिह्वाया
उपरिस्थितः ॥” वा. उ. २१ अ. ।

जिह्वालिट् । पुं । कुकुरे । वै. निघ. ।

जिह्वास्तम्भः । पुं । खनामख्यातवातव्याधौ ।
जिह्वा एडादेशो वा ७ अ. । “वाग्वाहिनौशिरा-
संस्थो जिह्वा स्तम्भयतेऽनिलः । जिह्वास्तम्भः स
तेनारपणनवाक्येष्वनौशता जिह्वास्तम्भे यथावस्थं
वातव्याधिचिकित्सितम् । सामान्योक्ताः क्रिया-
श्चावाहिनस्तस्यापि हिता मताः ॥” अश्वस्य सुख-
रोगे । ज. द. २२ अ. । See सुखरोगः ।

जिह्वास्वादः । पुं । लेहने । टाटे । हे. ।

जीनः । पुं । वडे । रा. नि. व. १८ ।

जीमूतः (व) । पुं । मुक्तायाम् । शूता ।
रा. नि. व. ६ । पीतदेवदाल्याम् । भा. । देव-
दाल्याम् । देशांताङ्ग । रा. नि. व. १ ।
धोषकलतायाम् । धोषा नता । हे. च. । स्त्री ।
धोषाफले । च. स. २ अ. ।

जीमूतकतेलम् । स्त्री । कीशतकीतैले ।

जीमूतकूटः । पुं । पर्वते । हा. ।

जीमूतमूलम् । स्त्री । श्यामा । प. सु. ।

जीमूतवाहो (न्) । पुं । धूमे । हे. ।

जीमूताह्वा । स्त्री । देवदाल्याम् । देशांताङ्ग ।
जलमुक्तायाम् । वै. निघ. ।

जीरः (कः) (णः) । पुं, स्त्री । (Cuminum
cyminum.) Cumin seed. खनामख्यात-
चुपे । वड़ जीरे, भांग जीरे । हिं जीरा ।

ते जीलकर. तत्पर्यायः—जरणः, अजाजी,
कखा (अ.), दीप्यकः (ज.), जीर्णः, जीरः, दीप्यः,
जीरणः, अजाजिका, वज्रसखः, मागधः, दीपकः ।
गुणैः—कटुकणः वातघ्नः दीपनः गुल्माधानाति-
सारघ्नः ग्रहणीकामिहृत् । रा. नि. व. ६ । जीरकाः
पञ्च, तत्र श्वेतकृष्णखलूसूक्ष्ममेदाचतुर्धा, वनजीर-
कश्च इति पञ्च । भावप्रकाशस्तु विभेदानाह शुक्ल-
कृष्णकलोजीमेदेन । गुणाः—दीपनं पाचनम्
उष्णत्वाद्वयशोषकं याद्वि च । शार्ङ्ग. । लघु संयादि
गर्भाशयशुद्धिकरं ज्वरघ्नं पाचनं वृष्यं बल्यं रुच्यं
कफघ्नं चक्षुष्यमतिसारघ्नञ्च । भा. । विशेषाः पर्याये
दृश्याः । एतत्तेलं मिषितैलगुणं ज्ञेयम् । अचि. ।

जीरकद्वयम् । स्त्री । शुक्लपीतजीरके । गुणाः
—“तीक्ष्णोष्णं कटुकं पाके रुच्यं पित्ताग्निवर्द्धनम् ।
कटु स्नेहानिलहरं गन्धाढ्यं जीरकद्वयम् ॥”
सु. सू. ४६ अ. ।

जीरका । स्त्री । शालिधान्यविशेषः । सा च
वातपित्तघ्नी । अचि. १५ ।

जीरकादिमोदकः । पुं । ग्रहण्यधिकारे ।
जीरकचूर्णं ८ प. घृतभज्जितसिद्धिवीजचूर्णं ४ प.
लौहम् अश्वं वज्रं मधुरिका तालीशपत्रं जयिनी
जातीफलं धान्यकं आमलकी हरीतकी विभीतकं
गुडत्वक् तेजपत्रम् एला नागकेशरं लवङ्गं शैलजं
सारचन्दनं रक्तचन्दनं जटामांसी द्राक्षा शटी
टङ्गणधारः कुन्दरुखोटो यष्टिमधु वंशरोचना
काकोली बालकं गोरक्षो शुण्ठी पिप्पली मरिचं
धातकीपुष्पं विल्वेशी अजूनवल्क शूलफा देवदारु
कर्पूरं प्रियङ्गुः जीरकं मोचरसः कटुकी पञ्चकाष्ठं
नलिका एषां प्रतिचूर्णं २ तो. सर्व्वचर्णद्विगुणा
शर्करा एकत्र पचेत् । भावा १ तो. ।

जीरकाद्यघृतम् । स्त्री । त्रणशोधाधिकारे ।
“जीरकपत्रं पश्चात् सिक्थसर्जरसमिश्रितं हन्ति ।
घृतमभ्यङ्गात्पावकदग्धजदुःखं क्षयाङ्गनम् ॥” गन्ध-
घृतं ४ श. पाकार्यजलं १६ अ. । कल्कार्यजीरकं
८ प. । सिद्धं सिक्थसर्जरसयोः (शश ७ धूना)
४ प. प्रलेपः । अन्यत् अक्षपित्ताधिकारे—“पिष्टा-
जाजी सधान्याकां घृतप्रस्थं विपाचयेत् ।” गन्धघृतं
४ श. कल्कः १ श. जलं १६ श. । च. द. ।

जीरणः । पुं । जीरके । रा. ।

जीरिका । स्त्री । वंशपवीर्ये । रा. नि. व. ८ ।

जीर्णः । पुं । जीर्णः । रा. नि. व. ६ । क्ली. शैलजे । रा. नि. व. १२ । चि. वृद्धे । पक्वे । रा. नि. व. १८ ।

जीर्णज्वरः । पुं । पुरातनज्वरः । श्रुतातन ज्वरः । द्वादशदिवसातीते वा तद्विगुणातीते वा एकविंशदिवसातीते वा तनुभावं गतो यो ज्वरः काये तिष्ठति । तत्र द्वादशदिवसातीते ज्वरः जीर्णः इति जातुकर्णः । एकविंशदिवसातीते इति सि. यो. । र. सा. सं. । “विस्तारो ज्येष्ठो तु ज्वरोयस्तनुतां गतः । द्विहाप्रसादं कुरुते स जीर्णज्वर उच्यते ॥” “यो द्वादशदिवसातीते कर्णं दोषवयः सद्भिगुणैश्च कर्णं । दृष्ट्वा तनौ तिष्ठति मन्दवेगो भिषग्भिरुक्तो ज्वर एव जीर्णः ॥” भा. ।

जीर्णदाहः । पुं । वृद्धदारकविशेषः । कालविच्छादकः । तत्पठ्यायः—जीर्णफक्षी, सुपुष्पिका, अजर, सूक्ष्मपर्णा । बीजगुणाः—गोर्लं पिच्छिलं कफवातकासामदोषघ्नं बल्यम् । रा. नि. व. ३ ।

जीर्णपत्रः । पुं । पट्टिकारोमे । रा. नि. व. ६ ।

जीर्णपत्रिका । स्त्री । वंशपत्नीत्यर्थः । रा. नि. व. ८ ।

जीर्णपर्णः । पुं । पट्टिकारोमे । कदम्बवृक्षे । विका. । पुरातनपत्रे ।

जीर्णफक्षी । स्त्री । कृष्णवृद्धदारके । रा. नि. व. ३ ।

जीर्णबालः (लुकः) । पुं । कृष्णवृद्धदारके । रा. नि. व. ३ । खलुजीरके । रा. नि. व. ६ ।

जीर्णबुधः । पुं । पट्टिकारोमे । प्राति-
शाणागोषः । रा. नि. व. ६ । सुप्तायाम् । वै. निघ. ।

जीर्णबुधकम् । क्ली. परिप्लवणे । कुरु-
गुडा । रा. नि. व. ८ ।

जीर्णवज्रम् । क्ली. वैक्रान्तमणौ । रा. नि. व. १२ ।

जीर्णा । स्त्री । खलुजीरके । रा. नि. व. ६ ।

जीर्णाहारः । पुं । आहारस्य जीर्णवस्थायाम् । आसन्न-अग्निपाक अवस्था । लक्षणं—“उद्गार-
श्लिषकाद्यो वेगोत्सर्गो यद्येचितः । लघुता च-
पिपासा च जीर्णाधारस्य लक्षणम् ॥” भा. ।

जीर्णः । स्त्री । जीर्णतायाम् । अ. ।

जीर्विः । पुं । कुठारे । पाशौ । शकटे । शरीरे, काये । सङ्घिष. उर्णा. ।

जीवः । पुं । जीवकचुपे । जिग्रस्यष्टि. । प. सु. । प्राणिनि, जन्तो । चिका. । कर्णे । धरणिः । जीविते । मे. । महानिस्ववृक्षे । के. ।

जीवकः । पुं । *Pentaptera tomentosa*. A medicinal plant, commonly called *jivaka*. अष्टवर्गान्तर्गतस्खनामख्यातः कृष्णवृक्षः । जीवकः । हिं जीवकः । तं वेगिसपुच्छे । तत्पठ्यायः—कृष्णश्रीषः, मधुरकः, शङ्खः, कृष्णः (अ.), चिरजीवकः (ज.), जीवनाः, दीर्घायुः, प्राणदः, जीव्यः, मृदाह्नः, प्रियः, चिरजीवः, मधुरः, मङ्गल्यः, कृष्णश्रीषकः, वृद्धिदः, आयु-
मान्, जीवदः, बलदः । अस्य स्वरूपं यथा,—
“जीवकर्षभकौ त्रयो हिमाद्रिप्रखरोदभवौ ।
रक्षीकन्दवत् कन्दो निःसारी सूक्ष्मपत्रकौ ।
जीवकः कृष्णकाकारी चपभो वषट्कवत् ॥” भा. ।
गुणाः—मधुरः शीतः रक्तपित्तघ्नः वातघ्नः वयदाह-
ज्वरघ्नः शुक्रघ्नोऽपवर्धनश्च । रा. नि. व. ५ । See
कृष्णभक्तः । एतदभावे गुडूची याच्या । मतान्तरे
विदारौ मूलं । असनवृक्षे । पेश्याभ्यां । तन्नामक-
पत्रिणि । मे. ।

जीवकद्रुमः । पुं । जियत्पष्टीतिव्याति द्रुमे । प. म. ।

जीवकादिः । पुं । जीवनीयगणे । स च जीव-
कर्षभकमेदामहामेदहिं वृद्धिकाकीलीचीरकाकीली
सर्पपर्णीद्वयात्मकः । रा. नि. व. २२ । जीवकर्ष-
भककाकीलीचीरकाकीली सर्पपर्णी माषपर्णीमदा
वृक्षरुहाजटिलाकुलिङ्गाः । एतानि शुक्रजननानि
प्रभावात् । च. सू. ४५. ।

जीवजो(क्षो)वः । पुं । प्रवजातीयं चकीर-
पत्रिणि । चिका. । वृक्षभेदे । मे. ।

जीवत्तिका । स्त्री । जीवत्पुत्रिकायाम् । हे. च. ।

जीवयः । पुं । मधुरः । कच्छपे । प्राणि. उर्णा. ।

जीवदः । पुं । वेद्यः । जीवके । वै. निघ. ।

जीवदा (वौ) । स्त्री । जीवत्याम् । रा. नि. व. १ । चट्टी । रा. नि. व. ५ ।

जीवदृष्टा । स्त्री । जीवन्तीवृक्षे । रा. ।

जीवद्वन्द्वम् । क्ली. जीवके कृष्णभके च ।
“जीवद्वन्द्वसविश्वमूषणम् ।” भैष. वाजी. ।

जीवधनम् । क्ली. गवादिपशौ । वि. ।

जीवनः । पुं । वाते । जीवकचुपे । रा. नि. व. ४ । वेद्यः । पुत्रे । हे. । जीवनीयद्रव्यसमूहे । के. ।
चन्द्रफलवृक्षे । श. । क्ली. । अन्ने । रा. नि. व. २० ।
जले । प्राणधारणे । मे. । मज्जायाम् । रा. नि. व. १८ । सद्योष्ठे । श. च. । दुग्धे । शरीर-
जीवयोः संयोगे । वि. । आयुर्द्वन्द्वे ।

जीवनकम् । क्ली. अन्ने । हे. च. ।

जीवनदशकम् । क्ली. जीवनीयगणोक्तदश-
द्रव्येषु । वा. सू. १५५. ।

जीवनपञ्चसूत्रम् । क्ली. अभीरुर्वीरा जीवन्ती
जीवकर्षभकौ चेति । वा. सू. १५५. ।

जीवना । स्त्री । सिंहपिप्पल्याम् । रा. नि. व. ६ ।
मेदायाम् । मे. । जीवन्तीलतायाम् । जिज्ञातौ ।
अम. ।

जीवनाघातम् । क्ली. वक्तुनामि विषे । श. च. ।

जीवनाथम् । क्ली. जले ।

जीवनान्तम् । क्ली. मृत्यौ ।

जीवनार्हम् । क्ली. दुग्धे । धान्ये । वै. निघ. ।

जीवनिका । स्त्री । जीवन्त्याम् । हरितक्याम् ।
काकील्याम् । रा. नि. व. ११ ।

जीव(वि)नौ । स्त्री । मेदायाम् । मृदा । महा-
मेदायाम् । मृदा । रा. नि. व. ५ । काकी-
ल्याम् । जीवन्तीशके । रा. नि. व. ३ । डोडी-
चुपे । रा. नि. व. ४ । यूथिकायाम् । यूहे ।
श. च. ।

जीवनीयम् । क्ली. वृते । जले । हे. च. ।
वि. प्राणधारणे । वा. टी. हे. ।

जीवनीयगणः । पुं । जीवत्यादिगणे । स च
जीवन्ती काकीली चीरकाकीली मेदा महामेदा
सर्पपर्णी माषपर्णी जीवकः कृष्णभक्तः मधुकच्छेति ।
च. सू. ४५. । “अष्टवर्गस्य पर्णित्वे जीवन्ती मधुकं
तथा । जीवनीयगणः प्रोक्तो जीवनस्य पुनस्ततः ॥”
प. प्र. ३५. । गुणाः—स्वादुः गर्भसन्धानकृत् गुरुः
सत्यकृत् वृद्धणः वृष्यः जिग्धः शीतः लघुघ्नः रक्त-
पित्तचयशोषज्वरदाहवातघ्नश्च । शाङ्ग. स. ६५. ।

जीवनीया । स्त्री । स्वर्णजीवन्त्याम् । रा. नि. व. ३ । हरितक्याम् । मद. व. १ ।

जीवनेत्रा (वौ) । स्त्री । सिंहलीपिप्पल्याम् ।
रा. नि. व. ६ ।

जीवनौषधम् । क्ली. जीवनीयौषधे । अम. ।
अन्ने । वै. निघ. ।

जीवन्तः (कः) । पुं । जीवशाके सालवर्देश-
प्रसिद्धे । गुणाः—मधुरः वृद्धणः वसिष्ठोषधः
दीपनः पाचनः बल्यः वृष्यः पित्तहरश्च । रा.
नि. व. ७ ।

जीवन्ति । क्ली. अन्ने । के. ।

जीवन्तिका । स्त्री । वृक्षोपरिजातवृक्षे । वान्मृदा ।
गुड्याम् । जीवशाके । मे. । भा. शरीरोगचि. ।
हरितकीमेदे । रा. नि. व. ११ । “जीवन्तिका
स्यादथ जीर्णरोगजित् ।”

जीवन्ती । स्त्री । खनामख्यातशकविशेषः,
जीवशाक इति लोके । या शर्करावन्मधुरपुष्पा
व्रतति, “जियत्पष्टी” सा रक्तपित्ते वर्ज्या
इति । भा. । स्वर्णनाड इति चक्रपाणिः ।
तन्मते मधुरामधुरमेदेन द्विविधा तत्र मधु-
रायाः त्रिदोषहन्तृत्वम् अमधुरायाः सन्नातपित्त-
हरत्वम् । आवास्य रसो मधुरः वीर्यं शीतलं
तथा पाकीऽपि मधुर एव । प्रभावश्चक्षुष्यः सर्वदोष-
घ्नश्च । एषा शाकेषु श्रेष्ठा ‘वरा शाकेषु जीवन्ती’
इति । वा. सू. १५५. । वै. निघ. आस. चि.
शृङ्गादिचूर्णे । गुड्याम् । रा. नि. व. ३२३ ।
वन्दायाम् । हरितक्याम् । भा. । डोडीशाक-
चुपे । रा. नि. व. ४ । मेदायाम् । काकील्याम् ।
हरित्याम् । रा. नि. व. २३ । मधुकवृक्षे । शनौ-
वृक्षे । वै. निघ. । (*Celtis orientalis*.)
लताविशेषः । जीवन्ती जीवहे, जिज्ञाती ।
मं कं लाहानिहरिणवेलि, किरियहाले । तत्-
पठ्यायः—जीवनी, जीवनीया, जीवा, मधुः,
रक्ताङ्गौ (मे.), जीवना, सवा, मधुसवा
(अ. टी.), मङ्गल्यनामधेया (भा.), पयसिनी,
जीव्या, जीवदा, जीवदावी, शाकश्रेष्ठा,
जीवभद्रा, भद्रा, मङ्गल्या, चन्द्रजीवा, यशस्या,
शङ्काटी, जीवदृष्टा, काङ्गिका, ग्रशश्चिन्विका,
सुपिङ्गला, पुषभद्रा (रा.), मधुचासा, जीववृषा,
सुखहरी, मगराटिका, जीवपत्री, जीवपुष्पी ।

सा ऋषदीर्घसर्गवर्षभेदेन विधा। "जीवन्ती स्वर्ण-
वर्णाभा सुराङ्गना च। जीवन्तीयोगात् जीवन्ती
नाम।" मद. व. १०। गुणाः—मधुरा श्रीरा
रक्तपित्तवासस्यदाहज्वरघ्नी कफवर्धनी वीर्यवर्धनी
च। अन्या रसवीर्ययोः ऋस्तुल्या भूतविद्रावणी
रसनियामका च। स्वर्णवर्णा ह्यस्या चक्षुष्या
मधुरा श्रातला वातपित्तरक्तदाहघ्नी बलवर्धनी च।
रा. नि. व. ३। अपिच श्वासकासधातुक्षयघ्नी
स्वरकरी च। राज.। "जीवन्ती शीतला स्वादुः
क्षिप्ता दीपवयापहा। रसायना धलकरी चक्षुष्या
याहिणी लघुः।" भा.। "चक्षुष्या सत्वदीपघ्नी
जीवन्ती मधुरा हिमा।" अवि. १६ अ.। तैल-
गुणः विभौतकतैलवत्। जीवन्तीयाव्ये गणे। वा.
सू. १५ अ.। See जीवनीयगणः।

जीवन्त्यादिवर्गः। पुं। जीवनीयगणे। वा.
सू. १५ अ.।

जीवपत्रो। स्त्री। जीवन्त्याम्। के.।

जीवपुत्रकः। पुं। इक्षुदीवचे। श. र.। हिङ्-
वृत्ति। वे. निघ.।

जीवपुष्पा। स्त्री। वृद्धजीवन्त्याम्। रा. नि.
व. ७।

जीवपु(पु)ष्ठा। स्त्री। जीवन्तीशक्ते। वृद्ध-
जीवन्त्याम्। रा. नि. व. १।

जीवप्रिया। स्त्री। इरीतक्याम्। रा. नि. व. १२।

जीवभद्रा। स्त्री। वृद्धीषधी। रा. नि. व. ५।

जीवशक्ते, जीवन्तीलतायाम्। रा. नि. व. १।

जीवमन्दिरम्। स्त्री। शरीरे। श. र.।

जीवरत्नम्। स्त्री। पुष्परागमणौ। प. सु.।

जीवला। स्त्री। सिंहपिप्पल्याम्। रा.।

जीववती। स्त्री। चीरकाकील्याम्। वे. निघ.।

जीववत्सा। वि. जीवत्पुत्रायाम्। च. शा.
८ अ.।

जीववर्धिनो। स्त्री। ऋद्धौ। शक्ति। वे. निघ.।

जीववज्रो। स्त्री। चीरकाकील्याम्। रा. नि.
व. १। काकील्याम्। वे. निघ.।

जीववृषा। स्त्री। जीवन्त्याम्। रा.।

जीववृद्धः। पुं। जीवकवृद्धे। जियापुता इति
लोके। "जीवपुत्रः पुत्रजीवो जीववृद्धश्च जीवः।

कुमारोपुत्रः स ज्ञेयः सुपुत्रो जीवकद्रुमः।"
द्रव्याभिधानम्।

जीवशकः। पुं। शकविशेषे। खीषरा इति
लोके। प. सु.। जीवशक इति मालवदेशे।
तत्पर्यायः—खीसाहः प्रवालकः (द्रव्याभि.),
जीवन्तः, रक्तनालः, ताम्रपत्रः, प्रवालिकः, शक-
वीरः, सुमधुरः, मेघकः। गुणाः—वृद्धः मधुरः
दीपनः पाचनः वृद्धिः वृद्धिशीघ्रः पित्तघ्नश्च।
रा. नि. व. ७।

जीवशक्ता। स्त्री। चीरकाकील्याम्। रा. नि.
व. ३।

जीवशोणितम्। स्त्री। जीवन्तीषकशुद्धशोणिते।
जीवन्तीषाक विभक्तं ब्रूयुः। जीवशोणितरक्त-
पित्तयोः मिश्रसाधये पित्तघ्नोत्तं वा क्षिपेत्, यद्युष्णी-
दकप्रचालितमपि वस्त्रं रक्षयति तज्जीवशोणित-
मवगन्तव्यम्। समतलश्च श्वेने दद्यात् शक्तुमिश्रं वा,
स यदुपभुञ्जीत तज्जीवशोणितमवगन्तव्यम्। सु.।

जीवश्रेष्ठा। स्त्री। ऋद्धौ। रा. नि. व. ५।

जीवसंज्ञः। पुं। कामवृद्धिपुत्रे। रा. नि. व. ४।

जीवसाधनम्। स्त्री। धान्ये। धाने। रा. नि.
व. ६।

जीवस्थानम्। स्त्री। मन्त्रस्थि। मन्त्रस्थाने।
रा. नि. व. १८। वृद्धे। वे. निघ.।

जीवा। स्त्री। जीवन्तीलतायाम्। रा. नि.
व. ३। ऋद्धौ। प. सु.। वचायाम्। मे.।
जीवके। रा. नि. व. २३। इरीतक्याम्।
वे. निघ.।

जीवाख्यम्। स्त्री। मारिषाकारशकभेदे।

जीवागारम्। स्त्री। मन्त्रस्थाने। रा. नि. व. १८।

जीवातुः। पुं। जीवनीयोषधे। अन्ने। मे.।

जीवात्मा। पुं। देहिनि। हे. च.।

जीवादानम्। स्त्री। जीवशोणितनिर्गमे। च.
सू. १५ अ.।

जीवाधारः। पुं। चेचे। हे. च.।

जीवानन्दा। स्त्री। खनामस्थानवृक्षविशेषे।

जीवापगमः। पुं। षड्धातुविभागे। च. शा.
४ अ.। [व. ५]

जीवाला। स्त्री। सेंडलीपिप्पल्याम्। रा. नि.

जीविका। स्त्री। जीवन्त्याम्। मे.।

जीवितम्। स्त्री। जीवने। प्राणधारणे। हे.
च.। च. सू. १५.। जले।

जीवितकालः। पुं। आयुषि। अम.।

जीवितज्ञा। स्त्री। शरीरान्तःस्थनायाम्,
शिरायाम्। रा. नि. व. १८।

जीविता। स्त्री। जलपिप्पल्याम्। वे. निघ.।

जीविताभिसरः। वि. जीवन्तीषाकर्तृति
(वेद्य)। च. सू. ११ अ.।

जीवितेशः। पुं। यमे। चन्द्रे। सूर्ये। शब्दर.।

जीविनो। स्त्री। काकील्याम्। रा. नि. व. ३।

जीविकुपे। रा. नि. व. ४।

जीव्यः। पुं। जीवकौषधी। रा. नि. व. ५।

जीव्या। स्त्री। जीवन्त्याम्। रा. नि. व. ३।

इरीतक्याम्। गोरक्षदुग्धायाम्। रा. नि. व. ११५।

जुगुप्सितम्। स्त्री। श्वेतजम्बुने। वे. निघ.।

जुग्धम्। पुं। जीवनाले। खनात्र। वे. निघ.।

जुङ्गः (कः)। पुं। वृद्धदारकलतायाम्। रा.
नि. व. १।

जुङ्गा। स्त्री। वृद्धदारकलतायाम्। प. सु.।

जुमरः। पुं। शोषधिविशेषे।

जुलानः। पुं। पवनाले। भा.।

जुहुवानः। पुं। अग्नौ। वि.। चन्द्रे। च.।
वृत्त। के.।

जुष्ककः। पुं। युष्। खोज। श. च.।

जूटि(ति)का। स्त्री। कर्पूरविशेषे। जौगमनौ।
रा. नि. व. १२। शिखायाम्। शब्दर.।

जून(त्त)लः। पुं। धवलथावनाकाव्यशिल्पी-
धान्ये। देशान्। रा. नि. व. १६।

जुनाख्यः। पुं। उल्कवृद्धे। उन्। प. सु.।

जूर्णाख्यः। पुं। उल्कवृद्धे। र.।

जूर्णाङ्गः (यः)। पुं। धवलथावनाले। देशान्।
रा. नि. व. १६। हे. च.। च. सू. २७ अ.।

जूर्णिः (र्त्तिः)। पुं। शरीरे। उष्ण। ज्वरे।
अम.। सूर्ये।

जूषः। पुं। स्त्री। काय। भ.। युष्। भ.।

जूषणम्। स्त्री। धातकौपुषे। श. च.।

जूषः (णम्)। पुं। स्त्री। जूषायाम्। श. हे.
श. र.। मा. ज्व नि.।

जूषा (भिका नी)। स्त्री। जूषकायाम्।
श. हे.। रा. नि. व. २०। तत्पर्यायः—जूषणं,
जूषा, जूषा, जूषिका, (रा.), जूषितम् (हे.।)
"चैतन्यश्रितिल्लावलीत्वेकं श्रासमुद्भवेत्। विदोष-
वदनः श्रासं जूषा सा कथ्यते बुधेः॥" शाङ्ग
पू. ६ अ.। "पीलेकमनिखीच्छासमुद्भेदन् विक्ता-
ननः। यन्मुञ्चति सनेवास् सा जूषा इति
संज्ञितः॥" सु. शा. ४ अ.। एखापण्याम्।
श. च.।

जिन्ताकः। पुं। स्वेदविशेषे। स तु कूटागार-
स्थान्तः-कन्दुसंस्थान-बहुसंक्षिप्तान्तिमन्त्रयाङ्गार-
कोष्ठकक्षे श्रयित्वा यद्धणीयः। च. सू. १४ अ.।

जिमनम्। स्त्री। लिपे। वे. निघ.। आहारे।
अम.।

जैवः। पुं। पारदे। रा. नि. व. १३। स्त्री।
श्रीषधे। रा. नि. व. २०।

जैवो। स्त्री। जयन्तीवृक्षे। श. र.। जातीकीषे।

जैपालः। पुं। जयपालवृक्षे। हिरुपकीषः।

जैवाटकः। पुं। कर्पूरे। चन्द्रे। अम.। दधे।
श्रीषधे। हे. च.। वि. कृष्णे। दीर्घायुषि।
विका.।

जोङ्गकम्। स्त्री। अगुरुषि। विका.। वा. चि.
६ अ.। काकमायाम्। च. चि. १५ अ.।

जोङ्गटः। पुं। गर्भिल्लभिलाषे। गंध। हारा.।

जोङ्गलः। पुं। कण्ठवृद्धदारके। वे. निघ.।

जोङ्गी। स्त्री। पीतचोषायाम्।

जोन्ताला। स्त्री, पुं. (लः)। देवधान्ये। देशान्।
हे. च.।

जोषा। स्त्री। योषायाम्। शब्दर.। नांजी।

जोषिका। स्त्री। नवाङ्गुरे। वे. निघ.। जालि-
कायाम्। कजि, जालि। श. र.।

जोषिता। स्त्री। योषायाम्।

ज्ञानेन्द्रियम्। स्त्री। नेतादिषड्बुद्धीन्द्रिये।

ज्या। स्त्री। वसुधायाम्। मे.। धतुर्गुणे। च.।

जयावा । स्त्री । धनुर्गुणे । शब्दर. ।
 ज्येष्ठतोयान्तरम् । स्त्री । काञ्चिके ।
 ज्येष्ठमन्त्रा । स्त्री । महाबलायाम्, सङ्घेय्याम् ।
 रा. नि. व. ४ ।
 ज्येष्ठा । स्त्री । कदलीवृक्षे । गृहगोधिकायाम् ।
 टिक्टिकि । चिकी । तज्ज्याम् । वै. निघ. ।
 ज्येष्ठामलकः । पुं । निम्बवृक्षे । रा. नि. व. ५ ।
 ज्येष्ठामूलोयः । पुं । ज्येष्ठमासे । वै. निघ. ।
 ज्येष्ठाम्बु (म्बः) । स्त्री । तण्डुलोदके । षण्-
 निग्रज्ज । च. द. उन्मा. चि. । प्रस्तुतप्रणाली
 यथा, —कुट्टितं तण्डुलपलं जलेऽष्टगुणिते क्षिपेत् ।
 भावयित्वा जलं यावत् दीयं सर्वसु कर्मसु ॥ शालि-
 तण्डुलपानीयं ज्ञेयं ज्येष्ठाम्बुसंज्ञितम् ॥ वै. ।
 “श्रुताज्येष्ठाम्बुनिर्मितम् ।” सुष्टे । त्रिका. ।
 वा. उ. १६ अ. ।
 ज्येष्ठो । स्त्री । गृहगोधिकायाम् । टिक्टिकि ।
 त्रिका. । तत्पर्यायः, —मूषली, सुसली, कुञ्ज-
 मत्स्या, गृहगोधिका, मूली, कुकुटो, शकुनजा,
 गृहपिका । शब्दर. ।
 ज्येष्ठोमधु । स्त्री । यष्टिमधुनि । वै. निघ. ।
 ज्योतिः (स्) । पुं । चिचकवृक्षे । स्त्री । रक्त-
 चन्दने । वै. निघ. । मेथिकायाम् । रा. नि. व. ६ ।
 हृष्टी मे. । स्त्री । ज्योतिषतौलतायाम् ।
 ज्योतिःसोमम् । स्त्री । रक्तचन्दने । मद. ।
 ज्योतिरङ्गः (णः) । पुं । खद्योते । श. र. ।
 धूम्राटपक्षिणि । वै. निघ. ।
 ज्योतिर्लता । स्त्री । ज्योतिषतौलतायाम् ।
 गताफट्टकी । रा. नि. व. ३ ।
 ज्योतिर्वीजम् । स्त्री । खद्योते । त्रिका. ।
 ज्योतिषौ । स्त्री । तारकायाम् । हे. ।
 ज्योतिष्कः । पुं । अप्रिमये । श्वित्रि । र. मा. ।
 चिचकवृक्षे । मेथिकावीजे । रा. नि. व. ६ । स्त्री
 (का) । ज्योतिषायां । अ. टी. खा. । सु. चि. २ अ. ।
 वचायाम् । वै. निघ. ।
 ज्योतिषतौ । स्त्री । (Cardiospermum
 halicacabum.) खनामख्यातलतायाम् ।
 गताफट्टकी, वन उच्छे. । ते वैकुण्ठतुती ।
 हिं मं मालकंगुणी, काकुमईनिका । ककुन्दलौति

डः । सु. स. ३२ अ. । तत्पर्यायः, —पाराकसाहि-
 कटभी, पिन्वा (अ.), ज्योतिष्का (अ. टी. खा.),
 निफला (भा.), पारावतपदी, लगणा, स्फुटवन्तनी,
 पूतितेला, इडुदी (र.), खणलता, अनलप्रभा,
 ज्योतिः, लता, सुपिङ्गला, दीपा, मेथ्या, सतिदा,
 दुर्जरा, सरस्वती, अमृता । सा दिवा लघुदीर्घ-
 भेदेन । सा. गुणाः—अतितिता किञ्चित्कटुः
 रुचा वातकफघ्नी दाहप्रदा दीपनी च । विशेषण
 द्वितीया मेधाप्रज्ञावृद्धिकरी । रा. नि. व. ७ ।
 तौल्या व्रणविस्फोटघ्नी । राज. । “ज्योतिषतौ
 कटुस्तिक्ता सरा कफसमीरजित् । अलुणा वामनी
 तौल्या वृद्धिद्विजितप्रदा ॥” भा. ।

ज्योतिषतौलम् । स्त्री । तत्पर्यायैस्ते ।
 गताफट्टकीरैतेन । गुणाः—तिक्तीणं वातघ्नं
 पित्तघ्नं मेधाप्रज्ञावृद्धिद्वन्द्वम् । रा. नि. व. १५ ।

ज्योतीरथः । पुं । निर्विषसर्पविशेषे । सु. कल्प.
 ४ अ. । See सर्पः ।

ज्योत्स्ना (स्त्रिका) (स्त्री) । स्त्री । ज्योति-
 षायां । गताफट्टकी । रेणुकवीजे । श. च. ।
 चन्द्रिकायाम् । छलकिरणे । गुणाः—विदोषघ्नी
 दाहासकपित्तनाशिनी । राज. । कोषातक्याम् ।
 श्वेत षोष । र. मा. । पटोलिकायाम् । त्रि. अ. ।
 अम. ।

ज्योत्स्नाप्रियः । पुं । चकोरे । हे. च. ।

ज्योत्स्नावृक्षः । पुं । दीपाधारे । शिगुञ्ज ।
 वि. । प्रदीपे । शब्दर. ।

ज्यो(ज्यौ)त्स्नी । स्त्री । पटोलिकायाम् । अ. ।
 पटोले । रा. । रेणुकः । श. ।

ज्वरः । पुं । सर्वरोगप्रधानरोगविशेषे । ज्वर ।
 हिं बीखार, ज्वर । ज्वरीत्यतिः—दद्यापमानस-
 कुड्गुद्रनिःश्रासेन सम्भूतत्वात् ज्वरः स्वः वात्
 पैत्तिक इति बीजव्याः, यत उक्तं चरकेण । “क्रोधा-
 त्यति” मित्यादि । तेन सर्वज्वरेषु पित्तोपश्रमनी-
 चिकित्सा कर्तव्या । भा. । ज्वरस्य मूर्तिः—
 सर्वभूततापनः चिपात् चिशिराः सङ्घोदः कपिल-
 वर्णो व्याघ्रचर्मवासा माल्यधारी पिङ्गलजैतः सु-
 तरजङ्घः विकृताकारी भस्मभूषिताङ्गो महाबल-
 वान् लोकनाशाय लोकेऽवतिष्ठते । सु. । तस्य
 प्रकृतिः—“तस्य प्रकृतिरुद्दिष्टा दीपाः शरीर-
 मानसाः । देहिर्न न हि निहर्षे ज्वरः समुप

सेवते ॥” ज्वरस्य संख्यारूपसम्प्राप्तिः—ज्वरीऽष्टधा,
 वातिकः पैत्तिकः श्लैष्मिकश्चेति त्रयः, इन्द्रजाश्च
 त्रयः—वातपैत्तिकः वातश्लैष्मिकः पित्तश्लैष्मिकश्चेति,
 सान्निपातिकः आगन्तुकश्चेति साकल्येन षष्टधा ।
 सान्निपातिकज्वरः त्रयोदशविध इति । चर. ।
 See सान्निपातज्वरः । शार्ङ्गधरस्तु पञ्चविंशति-
 भेदानाह यथा—पृथग्दीपैस्त्रिधा, इन्द्रजमेदेन च
 तथा, सान्निपातेन चैकः ; विषमज्वरः पञ्चधा—
 सन्ततसततायेद्युष्मदतीत्यकचातुर्थकमेदेन ; आगन्तु-
 रेक एवेति त्रयोदशविधः ; आगन्तुः पुनस्त्रिधा,
 अभिघातजः चतुर्धा, अभिषङ्गजश्च पञ्चविध इति
 पञ्चविंशतिधा । शार्ङ्ग. पू. ख. ७ अ. । ज्वरस्य
 विप्रकटकारणं—मिथ्याहारविहारदि—तेन वाता-
 दय आमाशयगता ज्वरं जनयन्तीति सम्प्राप्तिः । तस्य
 रूपं—अमारतिविवर्णता सुखद्वैरस्यनेचप्लवताजुष्मा-
 क्कमई - गुरुतारोमहर्षावचि - तमोऽप्रहर्षशीतादिकं
 शीतवातातपेषु सुहृदिच्छादेषु च भवन्ति । तस्य
 सामान्यलक्षणं—खेदावरीधादि । सामान्यतो ज्वर-
 चिकित्सा—सामान्यतो ज्वरे पूर्व निवर्तानलये
 वासः । व्यजनानिलः तालपत्रवातः वंशव्यजनज-
 वायुः चामर-वल्ल-मयूरपुच्छ वेतसव्यजनवायुश्च ।
 तथा गुरुणवसनावरणं यथार्त्तं-पक्वपानीयव्यव-
 हारश्च । ज्वरे वज्रं स्नानप्रदेहादिकम् । भा. म.
 १ अ. । ज्वरादौ लङ्घनं मध्ये पाचनं अन्ते च भेषजं
 प्रयोक्तव्यम् । प्राणिभेदे तदसाध्यता—“असाध्यो-
 ऽयं ज्वरी व्याधिः गीमहिषाश्चक्रुर्जर । किञ्चित्
 कृच्छ्रतमो नृणामन्येषां जीवघातकः ॥ यथा मृगाणां
 मृगयुर्वलिष्ठः तथा गदानां प्रबलो ज्वरीऽयम् ।
 नान्योऽपि शक्ते मनुजं विहाय सीदु” भुवि प्राण-
 धतः सुरायाः ॥” नरस्य ज्वरसङ्घले कारणं—
 “कर्मणा लभते यस्माद्द्वैवलं मानुषो दिवि ।
 ततश्चेवाच्युतः स्वर्गान्मानुष्यमभिवर्तते । तस्मान्
 स देवभावानु सङ्घते मानुषो ज्वरमिति ॥” अत्रि. ।
 प्राणिविशेषे ज्वरनाम यथा—“पालकः स तु
 नागानामभितापस्तु वाजिनाम् । गवाभीश्वर-
 संस्तु मानवानां ज्वरी मतः । दारिद्र्यो महिषा-
 षाश्च मृगारोगो मृगेषु च । अजावीनां प्रलापास्त्रयः
 करमेखलसो भवेत् । शुनीऽलकः समाख्यातो
 मत्स्यश्चिन्मत्तो मतः । पक्षिणामभिघातस्तु व्यालि-
 ष्वेचितसंज्ञितः । गुलस्य नलिका प्रायो भूमेरुषर-
 नामतः । वृक्षस्य कीटराजस्तु ज्वरः सर्वत्र
 दृश्यते ॥” अत्रि. २ खान. २ अ. ।

ज्वरकुञ्जरपारीन्द्रसः । पुं । विषमज्वरे
 रसः । यथा—“सूक्ष्मं रसकर्मैकं तदहं जारि-
 त्वाभकं । तारं ताप्यश्च रजतं रसकं ताम्रकं तथा ।
 नौक्तिकं विद्रुमं लौहं गिरिजं गेरिकं शिला ।
 गन्धकं हेमसारश्च पलोऽहं पृथक् पृथक् । चीराद्यौ
 सुरवल्ली च शीथली गणिकारिका । काटामला
 ज्योतिष्का च सतिक्ता च सुदर्शना । अपि-
 जिह्वा पूतितेला सर्पपर्णी प्रसारणी । प्रत्येकं
 खरसं दद्यात् महर्षेर्दिनावधि । भक्तयेत्यर्थं खल्वेन
 चतुर्गुणप्रमाणतः ॥”..... । मूर्च्छित रस २
 तो. ज्वरित अज १ तो. श्वर्गमाफिक, श्वर्ग,
 श्रोण्या, थापन, ताल, गुल्फाभ्य, अवाण-
 भ्य, लोहभ्य, शिलाजतु, गिरिमाटी, मन-
 हान, गन्धक, तूतेभ्य अ. २ तो. । धिरुई,
 तुलसी, श्वेतपुष्पा, गर्भिरि, तुई आमला,
 चित्राता, पद्मकुलक, जेशनाञ्जुलिना, लता-
 फट्टकी, पटोल, गुग्गुली, गन्धशूलना,
 अथोत्केश रसे ७ दिन माडिबे । र. सा. सं. ।

ज्वरघ्नः । पुं । वासुकमेद । स्त्री । गुडूच्याम् ।
 रा. नि. व. ७ । २१ । मञ्जिष्ठायाम् । वासुके ।
 वै. निघ. ।

ज्वरघ्नी । स्त्री । श्व तचिन्नीशान्के । रा. । मञ्जि-
 ष्ठायाम् ।

ज्वरघ्नो(वटिका) । स्त्री । ज्वर रसः । शुद्ध-
 जंपालवीजं १ तो. कटुकी २ तो. गेरिक १ तो.
 घृतकुमारोरेसेन मर्दयेत् । शुद्ध ज्वरपौलवीज
 १ तो. कटुकी २ तो. गेरिमाटी १ तो.
 घृतकुमारोरेसेन मर्दन । बटी १ कलाय ।
 भा. । अन्या—रसः १ तो. शिलाजतु पिपली
 हरीतकी अकंकरा(वचा) कटुतेलशुद्धगन्धकं इन्द्र-
 वातवीजं प्र. ४ तो. इन्द्रवातवीरेसेन मर्दयेत् ।
 पात्रा १ तो. शिलाजतु, पिपूल, हरीतकी,
 आकरकरा वट, कटुतेले शुद्ध गन्धक एव
 राधाशूलशीर फल प्रत्येक १ तो, राधाश-
 लशीरूलैर रसे मर्दन । बटी १ मायकड़ाई ।
 शार्ङ्ग. । अपरा—पारदः १ तो. गन्धकः २ तो.
 हिङ्गुलं ३ तो. जंपालवीजं ४ तो. दन्तीकायेन मर्दयेत् ।
 पात्रा १ तो. गन्धक २ तो. हिङ्गुल ७ तो.
 ज्वरपौलवीज ४ तो. पञ्जीकाथे मर्दन ।
 रस. र. ।

ज्वरविशती। स्त्री। ज्वरनिदानचिकित्सा-संग्रहे शास्त्रपरकृते।

ज्वरनाशनः। पुं। पपेटके। क्र०पा०पडा। स्त्री (शिनौ)। मज्जिष्ठायाम्। गुडूच्याम्। वै. निघ.।

ज्वरहन्त्री। स्त्री। मज्जिष्ठायाम्। रा. नि. व. ६।

ज्वराग्निः। पुं। ज्वरसन्नापे। ज्वरत्र तां।

ज्वराङ्गी। स्त्री। भद्रदन्ताम्। मत्तौ। रा. नि. व. ६।

ज्वरातङ्कः। पुं। ज्वररोगे। रा. नि. व. २०।

ज्वरातिसारः। पुं। ज्वरयुक्तातिसाररोगे।

ज्वराधिष्ठानम्। स्त्री। शरीरे मनसि च। “कैवलं समनस्तच्च ज्वराधिष्ठानमुच्यते।” च. चि. १५.।

ज्वरान्तकः। पुं। किराततित्तके। चित्रेता। चारग्वधवे। रा. नि. व. २।

ज्वरान्तकरसः। पुं। ज्वरे रसः। ताम्रं गन्धकः पारदः सोराष्ट्रमूत् (पञ्चपत्रिणि) लौहं स्वर्णमाक्षिकं हिङ्गुलं टङ्गणचारः (मोहाशगात्र १६) रसाञ्जनं स्वर्णभक्ष्यं प्र. समभागं चित्तकादीनां (चित्तक-गुडूची-सुसा-गुण्डीनां प्र. १० तोलं वारि ॥० श.) पादावशिष्टं न कायेन मर्दयेत्। रस. को.।

ज्वरापहा। स्त्री। विल्वशलाटी। श.। वेणुवृं०।

ज्वरारिः। पुं। गुडूच्याम्। रा. नि. व. २३। ज्वरे रसविशेषः। पारदः गन्धकः हिङ्गुलं ताम्रं शीघ्रं टङ्गणं (मोहाशगात्र १६) विडलवर्णं मनः शिला एषा प्र. समभागः। चारग्वधपत्ररसेन १० भावना देयाः। मेघ.। अन्यः—पारदः १ भ. गन्धकः २ भ. हिङ्गुलं ३ भ. धूसूरबीजं ४ भ. दन्तीकायेन मर्दयेत्। रस. को.।

ज्वरारि (अभ्रम्)। स्त्री। जीर्णज्वरे रसः। अभ्रं ताम्रं पारदः गन्धकः विषं, एषां समभागः। धूसूरबीजम् एकभागपेक्षया द्विगुणं तिकटु मिलित-पञ्चगव्यं जलेन वटी कार्या। अज.। ताम्रा, पोत्रा, शक्क, विष प्रेतोक्तं समभागं, धूतू-त्रात्र वीक्ष २७. त्रिकटु मिलित ५०. जलेन माडिदे। र. सा. सं.।

ज्वराग्निः। पुं। विषमज्वरे रसः। रसः गन्धकः सन्धवं विषं ताम्रं प्र. समभागः, सर्वसमं लौहचूर्णं लौहसमम् अभ्रम्। लौहपात्रे लौहदण्डेन निर्गुण्डीरसेन सन्धवं त्रेण सह पारदसमभागं मरिचचूर्णं मिश्रयेत्। रस, शक्क, सैकव, विष, ताम्रा प्रेतोक्तं समभागं। सर्वसमानं लौह-चूर्णं, लौहसमानं अभ्रम्। लौहपात्रे लौहदण्डे निशिनारसमाडिमा ताहार सहित पोत्रात्र समानं मरिचचूर्णं मिश्रितं करिदे। र. सा. सं.।

ज्वरिः। पुं। ज्वररोगे। रा.।

ज्वरितः। वि। ज्वरात्ते। रा.।

ज्वरो (इन्)। वि। ज्वरयुक्ते।

ज्वलः। पुं। के.। अग्निशिखायाम्।

ज्वलप्रभा (स्त्री)। स्त्री। कृष्णसर्पे। वै. निघ.।

ज्वलनः। पुं। चित्तकवचे। अभ्र.। भा. ४ भ.। नाडीवर्ण-चि.। अग्नी।

ज्वलनात्मा (श्मा)। पुं। सूर्यकान्तमणौ। प. सु.। रा. नि. व. १२।

ज्वलनाभः। पुं। गन्धतणे। वै. निघ.।

ज्वल(लि)नो। स्त्री। सूर्यायाम्। मूर्त्ति। रा. नि. व. २। अग्निशिखायाम्। हे.।

ज्वाला। स्त्री। धातकीवचे। चित्तकवचे। वै. निघ.। दग्धान्न.। श. च.।

ज्वालाखरगदः। पुं। जालगद्भकरीगे। नि. २।

ज्वालागद्भकः। पुं। जालगद्भकरीगे।

ज्वालाजङ्घः। पुं। अग्नी. हे.।

ज्वालानलरसः। पुं। अग्नीषाधिकारि सज्जि-चारः यवचारः पारदः गन्धकः पञ्चकीलम इति नव द्रव्यं प्र. समं, सर्वतुल्या जया (सिद्धि) जयाईं शिशुलक (सज्जिनार हान) चूर्णं। जया-शिशुचिचकभङ्गराजसेन प्र. दिनचयं भावयित्वा यक्षाः लघुपुटेन पाच्यः। उद्धृत्य आर्द्रकरसेन ७ भावना देयाः। र. सा. सं.। मतान्तरे टङ्गणमपि याज्यम्। भावप्रकाशे चारग्वधं पादः।

ज्वालामरिचकः। पुं। कटुवीरायाम्। ग्राह्य मरिच। See कटुवीरा।

ज्वालामुखरसः। पुं। गृह्यधिकारि। “गृह्य-सूतं समङ्गन्धं सुवर्णं मरिचं समं। रक्तचित्रकजै-द्रावैः जलमण्डपिकाद्रैः। दिनैकं मर्दयेत् खल्वं चतुर्गुणाच्च भक्षयेत् ॥” पोत्रा, शक्क, खर्ग,

मरिच प्रेतोक्तं समभागं, ब्रह्मचिंतात्र रस ७ पोत्रात्र रसे १ दिनं मर्दनं करिदे। रस. को.।

ज्वालामुखी। स्त्री। सूर्यावर्ते। वै.। अग्नि-संख्याम्। उल्कामुखीनाम श्मालभेदे।

ज्वालारासभकः। पुं। जालगद्भकरीगे। रा. नि. व. २०।

भा।

भटा (आमला)। स्त्री। भूम्यामलक्याम्। डूँहे आमनी। सा. नि.। वै. निघ.।

भाटिः। पुं। चन्द्रवचे। उ.।

भण्टो। स्त्री। कुन्दवचे। वै. निघ.।

भम्पाकः (कः)। पुं। वानरे। मर्कटे। वै. निघ.। श. र.।

भम्पाशो (इन्)। पुं। जलकाके। पानकोड़ी। वै. निघ.। मत्सरवदे। जटा.।

भम्प्यो (इन्)। पुं। वानरे। श. र.।

भरः। पुं। (रा, रौ) स्त्री। निर्भरे। अ.।

भर्भरः। पुं। सुगन्धिद्रव्यभेदे। शब्दविशेषे। अ.। नदविशेषे। मे.।

भर्भरिका। स्त्री। धूमस्याम्। मालेन कृते। गुणाः धूमसौशब्दे मृग्याः।

भर्भरीकः। पुं। शरीरे। उषा.।

भला। स्त्री। भिक्षिकायाम्। वै. निघ.।

भलिः। स्त्री। क्रसुके। कुपारि। वै. निघ.।

भल्लकण्डः। पुं। पारावते। चारा.।

भल्लिका। स्त्री। उद्धर्षणपटे मले च। मे.।

भषः (सः)। पुं। मत्स्ये। अभ्र.। जलचरभेदे। वा. उ. ५।

भषनीचना। स्त्री। मत्स्यायाम्। वै. निघ.।

भसश्रेष्ठः। पुं। रोहितमत्स्ये।

भषा (सा)। स्त्री। गीरचतण्डुलायाम्, नाग-वलायाम्। प. सु.। अभ्र.।

भषाशनः। पुं। शिशुमारि। त्रिका.।

भाटः। पुं। व्रणमार्जने। मे.। घण्टापाटल-वचे। शब्दर.।

भाटलः। पुं। घण्टापाटलायाम्। घण्टापाटल-अभ्र.।

भाटा (आमला)। स्त्री। भूम्यामलक्याम्। अभ्र.। ज्वरकुञ्जरपारोद्धरसे मृग्या। यूथिकायाम्। यूँहे। श. च.।

भाटिका (टो)। स्त्री। भूम्यामलक्याम्। श. च.। जातौपुष्पवचे। वै. निघ.।

भामकम्। स्त्री। दग्धेकायाम्। शांशा हेटे। चारा.।

भालिः। स्त्री। व्यञ्जनभेदे, भारीति भाषा। तत्काधनं यथा—“आनमासफलं पिष्टं राजिका-लवणान्वितं। भट्टहिङ्गयुतं पूतं घोलितं भालि-रुच्यते। भालिर्हरति जिह्वाया कुण्ठलं कण्ठ-शीघ्रनी। मन्दं मन्दं निपीता सा रीचनी वज्जि-वीधनी ॥” भा.।

भावः (कः, का)। पुं, स्त्री। वचविशेषे। शांटे ग्राह्य.। श. र.। तत्पथ्यायः—पिचुलः, भावः, भावः (शब्दर), आकलः, बहुयन्त्रिः (श.।)

भिक्षाकम्। स्त्री। कर्कटीभेदे। फलशाक-विशेषे। विष्ठा ग्राह्य.। खटर, भिक्षनीति पाथ्याये। गणाः—तित्त मधुरम् आनवात-मन्दाग्रिकरश्च। राज. १ प.।

भिक्षिनी (झो) (स्त्री)। स्त्री। जिह्विन्याम्। शिष्टे। भा.। वै. निघ.।

भिन्निनो । स्त्री । जिह्व्याम् । किं० ।
वै निघ ।

भिन्निरिण्टिका (ष्टा) (रोटा) । स्त्री ।
खनामध्यातचुपविशेष । भिन्निरिटा इति लोके ।
तत्पर्यायः—फला, पीतपुष्पा भिन्निरा, रोमा-
शयफला, हत्ता । गुणाः—शीता कषाया रक्ताति-
सारघ्नो सन्तपणी हृष्या महिषीदुग्धवर्द्धनी च ।
रा. नि. व. ४ ।

भिण्टिका (ण्टी) (रोटिका) । स्त्री ।
(Barlaria crstata, or B. Prionitis.)
पुष्पवृक्षविशेष । बाँगी गोंछ, कुनबाँगी । हिं
कटसरैया । तत्पर्यायः—सौर्यकः (अ.),
कण्टकुण्डः, सैर्यकः, भिण्टिका (रा.) । श्वेत-
नील पीत-रक्तपुष्पभेदेन सा चतुर्धा । सैर्यकः
श्वेतपुष्पः सैर्यः कटसारिका । सहाचरः सहचरः
स च भिन्नापि कथ्यते ॥ कुण्डकीऽत पीतः स्यात्
रक्तः कुण्डकः स्मृतः । नील बाणाद्योक्तो दासि

आतंगलश्च सः ॥” भा. । सा. गुणाः—कटुकाः
तिक्ता दन्तरीगणः शूलगणः वातकफशीफकास-
लग्दीपशमन्यश्च । रा. नि. व. १० । “सैर्यः
कुष्ठवातासकफकण्डूविषापहः । तिक्तोऽपि मधुरी-
ऽनन्तः सुखिग्धः केशरञ्जनः ॥” भा. । दण्डान्य-
भेदः । गुणाः श्यामाकवत् । च. सू. २७ अ ।

भिन्निकण्डः । पुं । पारावते । विका ।

भिन्नो । स्त्री । कीटविशेष । किं० । तत्पर्यायः,
—भिन्निका, भिन्निका, भिन्निका, भिन्निका,
भिरी, चीलिका, चिन्निका, चिन्नी, चीलका
(शब्दर.), चीरी, भिन्नो (अ.), चिन्का (अ.
टी.), करीया (उ.), कच्छा, भीरुका (मि) ।

भुण्डः । पुं । सन्धि । गुल्मी । बाँड़ । श. ।

भूनिः । पुं । क्रसुके । शुभांनि गोंछ । मे. ।

भिण्डूः । स्त्री । तन्नामकचुपे । रा. नि. व. ५ ।

भोड़ः । पुं । क्रसुकवृक्षे । शुभांनि गोंछ ।
भूरिप्र. ।

ट ।

टः । पुं । वामने । पादे । मे. ।

टम् । पुं । करङ्गे । नात्रिकेण्ड्र मोगी ।

टक्कदेशीयः । पुं । वासूकशका । वि. । जङ्गा-
याम् । शब्दर. ।

टगरः । पुं । टङ्गणचारि । मोशंगी । वि.
केकराचे । मे. ।

टङ्गः (कः) । पुं । धरणे, श्राणमाने, २४ रत्तिके
वा । प. प्र. १ ख. । लौ । नीलकपिल्ये । मे. ।
गुणाः—“शीतं कषायं मधुरं टङ्गं सारुतकद्रुम्”
स. सू. ४६ अ. । टङ्गणचारि । मे. । ज्व. चि.
पञ्चवक्त्ररसे । जङ्गायाम् । छे. च. । राजाक्षी ।
शोम आम । भा. । रजतसुद्रायाम् । पाषाण-
दारणे ।

टङ्गणः । पुं । टङ्गणचारि । मोशंगी । छे. च. ।
वै. निघ. ज्व. चि. सतसञ्जीवन्याम् ।

टङ्कदेशजः (श्रीयः) । पुं, स्त्री । वासूकशका-
विशेष । टङ्कदेशीय वेतो । प. सु. ।

टङ्कनलः । पुं । चाम्ने । वै. निघ. ।

टङ्गा । स्त्री । जङ्गायाम् । मे. ।

टङ्गानकः । पुं । वृक्षविशेष । ब्रह्मदारवृक्षे ।
तूँ९ गोंछ । श. च. ।

टङ्गारौ । स्त्री । खनामध्यातचुपविशेषे
टेकारौति भाषा । गुणाः—“टङ्गारौ वातजित्तिक्ता
श्लेष्मणी दीपनी लघुः । शीथीदरव्यथाहन्ती हिता
पीठविसर्पिण्याम् ॥” भा. ।

टङ्गः । पुं । स्त्री । टङ्गणचारि । श. । चतुर्माषक-
परिमाणे । वै. । खनिचे । जङ्गायाम् । मे. ।

टङ्गणः (नः) । पुं, स्त्री । खनिजोपरसविशेष ।
मोशंगी । हिं मं टङ्गणचार । तत्पर्यायः—
पाचनकः, मालतीतोरजः, लोहश्लेषणः, रस-
शीघ्रनः (छे.), टङ्गः (मि.), टङ्गणचारः, रङ्गः,
चारः, रङ्गदः, रसाधिकः, लोहद्रावी, रसग्नः,
सुभगः, वत्तूलं, कनकं, चारं, मलिनं, धातुवर्द्धनं,
कनकचारः (रा.), द्रावकः, लोहश्लेष्मकारकः

(भा.), स्वर्णपाचकः (र.), टङ्गः, टङ्गणः । वै. । रस.
र. यङ्गणीकवाटरसे । स द्विविधः साधारणश्चैत-
भेदेन । प्रथमगुणाः—अग्निकरी रुचः कफघ्नः
वातपित्तघ्नः । भा. पू. १ भ. धातुव. । कटुः उष्णः
कफघ्नः स्यावरादिविषघ्नः कासश्वासघ्नश्च । द्वितीय-
गुणाः—क्षिग्धः कटुः उष्णः वात-कफघ्नः आमचय-
हरः श्वासविषकासमलहरश्च । रा. नि. व. ६ ।
श्लेष्मवातघ्नः चाररसः तीक्ष्णः उष्णः अग्निवर्द्धकः ।
रुचः भेदकः बलवर्द्धनश्च । “टङ्गणः कामण्टङ्गः
सम्यक् चारश्च पाचनः । सुभगो मालतीजातो
द्रवो लोहविशुद्धिदः ॥” तच्छुद्धिः—“आदौ
टङ्गणमादाय काञ्जिकास्ते विनिचिपेत् । एक-
रावात् समुद्धृत्य रौद्रयन्त्रे विभावयन्त । नरमूत्रगतं
टङ्गं गवां मूत्रगतं तथा । दिनान्ते तत् समुद्धृत्य
जम्बीरान्मूत्रगतं ततः । जम्बीरान्मात् समुद्धृत्य
नारिकेलस्य पात्रके । मरीचचूर्णसंयुक्तं चालये-
च्छीतलाम्बुना ॥” र. सा. सं. ।

टङ्गाणः (कः) । पुं । वृक्षविशेष । तूम् गोंछ ।
श. र. ।

टङ्गिणी । स्त्री । पाठायाम् । श. च. ।

टङ्गनो । स्त्री । गृहगोधिकायाम् । टिक्ठिकि ।

टङ्गरो । स्त्री । पट्टवाद्ये । मे. ।

टङ्गुकः । पुं । पीतलोभ्रे । वै. निघ. ।

टलनम् । स्त्री । हद्रोगे । वै. निघ. ।

टा । स्त्री । पृथिव्याम् । एकाचरको ।

टाङ्गमाध्वीकम् । स्त्री । मद्यभेदे । “शतावरी
टङ्गमूलं लक्षणपञ्चमिव च । मधुना सह सन्धानात्
टाङ्गमाध्वीकमीरितम् ॥” तन्मं ।

टारः । पुं । अश्वे । छे. च. ।

टिटि(ट्टि)मः (कः) । पुं । पक्षिविशेष ।
तिडिन्न शांशी । अ. टी. । तत्पर्यायः—
टौटौमकः, टिटिमकः (शब्दर.), टिटिमः (कि.),
टिटिमकः, कोयटिकः (अ.), टिटिमकः (अ.टी.) ।

टिण्टिनिका (नी) । स्त्री । जलशिरौषे ।
भा. ।

टिण्टुकः । पुं । श्लोषाकवृक्षे । वा. उ. ३७ अ. ।
पीतलोभ्रे । वै. निघ. ।

टिण्डिशः । पुं । डिण्डिशे । टेंडुशे । हिं
डेङ्गशी, भिण्डो, रामतरङ्ग । भा. ।

टौटिमकः । पुं । टिटिमपक्षिणि । श. र. ।

टुण्डु(ण्ड)कः । पुं । श्लोषाकवृक्षे । अम. ।
श्लोषाकभेदे । रा. नि. व. २३ । ज. द. १२ अ. ।
च. द. माषतैले । स्वर्णलोभ्रे । मोशंगी ।
वै. निघ. । पक्षिविशेष । टून्टूनी शांशी ।
श. र. । कृष्णखदिर । श. च. ।

टुण्डुका । स्त्री । पाठायाम् । आकुनादि ।
टङ्गिनौवृक्षे । श. च. ।

टुनाका । स्त्री । तालमूल्याम् । श. च. ।

टेंदुकः । पुं । श्लोषाकवृक्षे । मोशंगी, मोशंगी ।
वैद्यकम् ।

टेरः (कः) । वि. । काणे । वक्रनेत्रे । टेट्रा ।
श. र. ।

टोलाफलः । पुं । मधुकवृक्षे । वै. निघ. ।

ठ ।

ठः । पुं । शिवे । चन्द्रमण्डले । सूर्यमण्डले ।
महाध्वनी । एकाचरको ।

ठक्कदेशीयः । पुं । वासूके । विका ।

ड।

डः। पुं। वाङ्वायी। मे।

डङ्ग(ङ्गा)रिः(री)। स्त्री। फलशकलता-
विशेषे। डोंगो, डिङ्गा। सं डंगर। कं
डंगर। तत्पर्यायः—डाङ्गरी, दीर्घवीरः,
दण्डरी, डङ्गारी नामगुणौ, गजदन्तफला।
गुणाः—शीतला रूच्या वातपित्तरक्तदीपघ्नौ शोषघ्नी
जायमूत्ररीचरी तपघ्नी गौल्या। बालफलगुणाः
—सुमधुर शीतलं पित्तघ्नं तणादाहघ्नं रुच्यं
सन्तपणं पुष्टिकरं वीर्योद्वेककरं बलकरं भ्रमघ्नं
अमहरं। पक्वं तत् गुह तणादाहरक्तच कुरुते।
रा. नि. व. ७। See चिचिण्डः।

डङ्गमत्स्यः। पुं। मत्स्यविशेषे। डोंडिका ग्राह।
वे. निघ.।

डमरुयन्त्रम्। स्त्री। औषधपाकार्यं डमरुका-
कारयन्त्रविशेषे। तल्लक्षणं यथा,—“यन्त्रं डमरु
संज्ञं स्यात्तत् स्यात्वीर्यद्रिष्टे सुखे।”

डम्बकम्। स्त्री। वंशनिर्मितपात्रे। डोंगो।

डल्लणः। पुं। निबन्धसमूहकारे।

डहुः(हः)। पुं। लकुचवृक्षे। डेहूग्रा फल,
डेहो ग्रांशोत्र। श. र.। तत्पर्यायः—लकुचः,
लिकुचः(अ.)। फलगुणाः—गुरु विष्टम्भि विदोष-
शुक्रदोषकरश्च। राज.।

डाङ्गरः(री)। पुं, स्त्री। अलावविशेषे। वे.
निघ.। डङ्गरीफल। डोंगो। रा. नि. व. ७।

डालिमः। पुं। दालिम्बवृक्षे। डोंडिम ग्राह।
अ. टी. भ.।

डाङ्गकः। पुं। दाल्यूहपक्षिणि। ज.।

डाङ्गकः। पुं। हरिणविशेषे। वे. निघ.।
दाल्यूहपक्षिणि। जटा.।

डिडिमः। पुं। प्रत्यङ्गातीयपक्षिणि। सुशु.।

डिडि(ण्डि)माणक। पुं। प्रतुदपक्षिजाती।
स. सू. ४१ अ.। च. सू. २७ अ.।

डिण्डः(ण्डिकः)। पुं। रत्नैरण्डे। वे. निघ.।

डिण्डिमः। पुं। करञ्जवृक्षे। वे. निघ.। कण-
पाकफले। पीनी आशना।

डिण्डि(ण्डी)रः। पुं। समुद्रफेने। ह. च.।
नकुल. १२ अ.।

डिण्डिशः। पुं। फलशकलविशेषे। टेंडुश।
सं डेडुशेफल। वे. निघ. २भ. अतिसा. पथ्य.।
तत्पर्यायः—रीमशफलः, तिन्दिशः, मुनिनिर्मितः
(रा.), डिण्डिशः। गुणाः—रुचिकृत् भेदनः पित्त-
श्लेष्मघ्नः शीतलो वातलः मूचलः अमरीचरी
रुचश्च। भा. पू. १भ. शाकव.।

डिण्डोरमोदकम्। स्त्री। गजने। गोंधर।
रा. नि. व. ७। लघुने। रक्तमूलके। वे. निघ.।

डितिका। स्त्री। बालरीगे। वे. निघ.।

डिम्बः(भः)। पुं। शिशौ। रा. नि. व. १८।
उदरीगे। मृदाशये। गभाशये। वे. निघ.।
स्त्री। फुफुसे। हारा.। अण्डे। ड्रीङ्गि।
पिले। मे.।

डिम्बिका। स्त्री। जलमल्लिकायाम्। वे. निघ.।
श्रीणाकवृक्षे। कामुक्याम्। श. र.।

डिम्भा। स्त्री। अतिबालिकायाम्। रा. नि.
व. १८।

डुङ्गरी। स्त्री। अलावभेदे। टेंडुश। वे. निघ.।

डुण्डुः। पुं। हिमखसर्पे। तिका.।

डुण्डुभः। पुं। जलसर्पे। टेंडुश ग्रांश.। अम.।
तत्पर्यायः—राजिनः (अ.), दुण्डुभः (भ.),
नागभृत्, डुण्डुः (वि), धीङ्गः (शब्दर.।)

डुण्डुनः। पुं। हृद्रपेचके। रा. नि. व. १८।
तत्पर्यायः—हृद्रोचकः, शाकुनेयः, पिङ्गलः,
वृक्षाशयी, वृक्षरात्री, विशालाक्षः भास्करः।

डुन्दुकः। पुं। हरिणभेदे। पक्षिभेदे। डोंक
पाथी। वे. निघ.।

डुम्बुरः। पुं। काकीदुम्बरिकायाम्।

डुम्बुरपर्णी। स्त्री। दन्तीवृक्षे।

डुलिः। स्त्री। कच्छयाम्। अम.।

डुलिका। स्त्री। खड्गरीटाकारपक्षिविशेषे।
जटा.।

डुली। स्त्री। चिल्लीशके। रा. नि. व. ७।
कच्छयाम्।

डोडी। स्त्री। जीवन्तीवृक्षे। तत्पर्यायः—
जीवन्ती, शाकश्रेष्ठा, सुकालाका, बहुवल्ली, दीर्घ-
पत्नी, सुन्नपत्नी, जीवनी। गुणाः—मलवद्धकरी
वातला रूक्षा दुर्जरा च। राज.।

डोड़ि(ण्डि)का। स्त्री। फलशकलविशेषे।

हिं करेका। सं हरणदीडी। गुणाः—पुष्टि-
करी रूक्षा दीपनी लघुः पित्तकफाशौघौ कृमि-
गुणघ्नी च। भा. पू. १भ. शाकव.।

डोरडो। स्त्री। वृक्षयाम्। रा. नि. व. ४।

डोलाफलम्। स्त्री। फलविशेषे। वे. निघ. २
भ. वा. व्या.।

ठ।

ठः। पुं। ठकायाम्। कुकुरे। कुकुरलाङ्गुलि।

ठकः। पुं। अभिलषि। वे. निघ.।

ठका। स्त्री। वाद्यविदेशे। अ.।

ठङ्गणम्। स्त्री। शैबाले। वे. निघ.।

ठ(ठा)मरा। स्त्री। हंसे।

ठालम्। स्त्री। फलके। टांन।

ठिण्डणिका(णी)। स्त्री। जलशिरिषे।
वे. निघ.।

ठोलः। पुं। वाद्यविशेषे। के.।

ठोलसमुद्रिका। स्त्री। ठोलसमुद्र इति ख्याते
वृक्षविशेषे। सा कौटादिविषहरी। अचि.।
“ठोलसमुद्रिका प्रोक्ता कौटादीनां विषप्रणुत्।”
आ.।

त।

तः। पुं। अमृते। पुच्छे। क्रीडे। मे.। गभे.।
शब्दर.। वृक्षे। के.।

तकिलम्(ला)। स्त्री, स्त्री। औषधे। वे.
निघ.। उणा.।

तकोलम्। स्त्री। ककीले। कौकला। वे. निघ.।

तक्रमम्। स्त्री। पादजलघोले। र. मा.। प. प्र.
२ ख.। रा. नि. व. १५। घोलसामान्ये। षोण.।
तत्पर्यायः—गीरसज, घोलं, कालसेयं, विली-
हितं, दण्डाहतं, अरिष्टं, अन्नं, उदयित्, मथितं,
द्रवः, प्रमथितं (रा.), कटुरं (ज.), अम्बरं,
कटुरं, कटुरं (हे.)। तक्रं चतुर्विधं मत्स्यमथितो-
दयिदघोलभेदेन। क्विका चेति पञ्च। तेषां नाम-

गुणाः—“ससरं निर्जलं घोलं मथितं लसरीदकं।
तक्रं पादजलमथितमुदयिदघोलं। क्विका

तक्रं पादजलमथितमुदयिदघोलं। क्विका

सरहीनं स्यादच्छा प्रचुरवारिका॥” तक्रगुणाः—
“तक्रं विदोषशमनं रुचि दीपनीयं रुचं वमिशम-
हरं क्लमहारि मस्तु। वर्णप्रदं पवननाशमुदयिदाख्यं
शक्तं कफशमनरुहमनेषु घोलम्। अन्नेन वातं
मधुरेण पित्तं कफं कषायेण निहन्ति सद्यः।
आमातिसारे च विस्तृचिकायां वातज्वरे पाण्डुषु
कामलेषु। प्रमेहगुल्मीदरवातशले नित्यं पिबेत्
तक्रमरीचके च॥ शीतकालेऽग्निसाम्ये च कफे
पाण्डूमायेषु च। मार्गोपरोधे कुष्ठादिव्याधौ तक्रं
प्रशस्यते। वातोदरी पिबेत्तक्रं पित्तलीलवणान्वितं।
शकरामरिचोपेतं खादु पिचोदरी पिबेत्। जवानो-
सैन्धवाजाजीव्योपयुक्तं कफोदरे। सन्निपातोदरे
तक्रं त्रिकटुचारसैन्धवम्॥ इति तक्रसेवन-
स्थानम्। तक्रं दद्यान्न अते नोष्णकाले नो
हीन्येन्ये नो दृषामुच्छिते च। नैव आनी नैव

प्रित्तसदोषे नैतद्व्यात् सुतिकायां विशिषात् ॥
इति वक्ष्यस्थानम् । “तक्रं हि दान्तिं तन्नामिद्रा-
जाड्यप्रदं गुरु । अर्धवर्षिष्ठं सामान्यं निःशर्षं लघु
पथ्यदम् ॥” रा. नि. व. १५ । “समुद्धृतं तक्रं
तक्रं पथ्यं लघु विनैपतः । बल्यं खोकोद्धृतं तक्रं
गुरु इत्थं कफावहम् । अनुद्धृतं सान्द्रं गुरु
पुष्टिकफप्रदम् ॥” इति उद्धृतानुद्धृतस्त्वोद्धृत-
तक्रतक्रगुणाः । आमपक्रतक्रगुणाः—“तक्रसामङ्गफ-
लोष्ठे हति कण्ठे करोति च । पीनसम्प्रासासादौ
पक्रमेध प्रयुज्यते ॥” गन्धादितक्रविशिश्रुणाः—
“यान्युक्तानि दधीन्यष्टौ तद्रूपं तक्रमादिशित् ।”
भा. । “उदश्चित् कफकृद्बल्यं यमघ्नं परमं सतम् ।
कृमिका शीतला लघु पित्तशयनपाहरी । वात-
शूल कककृत् सा तु दीपनी खवणान्विता ॥” इति
तक्रमेदगुणाः ।

तक्रकूर्चिका(ची) । स्त्री । दुग्धविकारविशेषे ।
छां । गुणाः—ग्राहिणी वातला रुचा दुर्जरा
च । सु. सू. ४५ अ. दधिव. । “तक्रेण पक्व
यत् सोरं सा भवेत्तक्रकूर्चिका ।” प. प्र. १५ ।

तक्रजननी । स्त्री । घीर्णि । वै. निघ. ।

तक्रजम्भ । स्त्री । दधनि । वै. निघ. ।

तक्रपर्याया । स्त्री । तक्राचुपे । रा. नि. व. ४ ।

तक्रपिण्डः (गिण्डका) । पुं, स्त्री । तक्र-
कूर्चिकाशम् । छां । नष्टदधिपिण्डे । नष्ट दुध
इति देशभेदे । लक्षणं यथा—“दघ्ना तक्रेण वा
नष्टं दुग्धं बद्धं सुवाससा । द्रवभावेन सहितं तक्र-
पिण्डः स उच्यते ॥” गुणाः—उष्णः ह्रस्वः बल-
वर्धनश्च । भा. ।

तक्रभक्षा । स्त्री । तक्रायाम् । रा. नि. व. ४ ।

तक्रभित् । पुं । कपिलवृक्षे । वै. निघ. ।

तक्रमांसम् । स्त्री । यवनदेशप्रसिद्धवृक्षनिविशेषे ।

‘एस्नी’ इति पारस्यभाषा । तक्राघनविधिः—
“पाकपात्रे घृतं दत्त्वा हरिद्रादिद्रुमं भज्जयेत् ।
आगादः सकलस्यापि खण्डान्यष्टौ च भज्जयेत् ।
सिद्धयर्थं जलं दत्त्वा पक्ष्मादुतं यथा । जीर-
कादिभ्युते तक्रे मांसखण्डानि धारयेत् ॥” गुणाः—
“तक्रमांसं वातघ्नं लघु रुच्यं बलप्रदं । कफघ्नं
पित्तलज्जिस्त्रिस्त्रीकारस्य पाचनम् ॥” भा. ।

तक्रवटकः । पुं । तक्रसज्जिमपित्तविशेषे ।
चोपतडा ।

तक्रविद् । पुं । खनामख्यातफलभेदः ।

तक्रा । स्त्री । खनामख्यातचुपे । गुणाः—कटुः
क्षमिघ्नो व्रणघ्नो च । रा. नि. व. ४ ।

तक्रारिष्टम् । स्त्री । गृह्यामरिष्टौषधविशेषे ।

“यमानौ आमलकं हरीतकी मरिचानि प्र. चिपला-
शकानि पञ्चलवणानि पलाशानि एकत्र चूर्णयित्वा
तक्राद्रकयुतानि तक्रारिष्टं भवति ।” च. द. ।

तक्राह्वा । स्त्री । तक्राचुपे । रा. नि. व. ४ ।

तगर(पादिक)म् । स्त्री, पुं । (Taber-
naemontana coronaria.) जलजातवृक्ष-
चुपे । तगरपर्णीष्का, शिडेनि छां । हिं

तगरचष्ठी । तं नन्दिवर्द्धनचटु, मधितगरपुचटु ।

उत्. पाणिफलरा । तत्पर्यायः—कालानुशारिवा,

वक्रं, कृटिलं, शठं, महीरगं, नतं, जिह्वा, दीपनं,

तगरपादिकं (र), विनमं, कुचिदं, चक्रं, नहु-

षाव्यं, दण्डहस्तं, बह्वर्णं, पिण्डीतगरकं, पार्थिवं,

राजहर्षनं, कालानुसारकं, चक्रं, दीपनं । तत्र

हिविधं तगरं पिण्डीतगरश्च । पिण्डीतगरं कील्लण-

देशे प्रसिद्धम् । गुणाः—उष्णं क्षिप्तं स्वादु लघु

विषापसारमूर्धाचिरोगविदोषघ्नश्च । शीतलं तिक्तं

हृष्टिदोषघ्नं पथ्यश्च । रा. नि. व. १० । तगराभावे

कुष्ठं याच्यम् । च. सू. ४ अ. । च. द. एलादितैले ।

वा. सू. १५ अ. । आहुल्यचुपे । मदनवले । रा. नि.

व. ४१८ । पुष्पवृक्षविशेषे । ऐगर्ग ग्राह् । तत्पर्यायः

—सितपुष्पः, कालपर्णः, कटुच्छदः । श. र. ।

तङ्गः । पुं । स्त्री । पाषाणदारणालभेदे । टांस्त्री ।

तज्जी । स्त्री । हिङ्गुपत्रायाम् । रा. नि. व. ६ ।

तडाकः (गः) । पुं, स्त्री । पुरुषकृतसरीसृपः ।

श. र. । तत्पर्यायः—पद्माकरः (अ.), तडाकः,

तटकः (शब्दः), तडगः (हि.) । तल्लक्षणं—

प्रशस्तमभिभागस्थी बहुसंस्वररोषितः । जलाशय-

खड्गागः स्यात् तडागं तल्लं स्मृतम् ॥” भा. ।

जलं स्वादु कषायं वातकरश्च । रा. नि. व. १४ ।

पाके कटु शीतलं हेमन्ते प्रशस्तश्च । राज. । यल-

कूटके । मे. ।

तडाका । स्त्री । नदीसमुद्राणां तटभागः । उ. ।

तडागजः । पुं । कालकोठे । कोशरत्नोप-

कृ. । प. मु. ।

तड़ित्वान् । मुक्तके । शूत्र । अम. । मेघे । अ. ।

तण्डुकः । पुं । फेने । खड्गनपत्त्रिणि । मे. ।
रोगि । वै. निघ. ।

तण्डुरीणः । पुं । कीटसामान्ये । वै. निघ. ।
तण्डुलजले । मे. ।

तण्डु(न्दु)लः (कः) । पुं । तण्डुलीयशके ।
कौटानटे श. र. । भा. म. ४ म. प्र. द. चि. । विडङ्गे ।

मे. । (Oryza sativa.) Rice. धान्यनिकरे ।

छान । हिं चाउल । मं ताखुल । ते विषयम् ।

गु. चोखा । दा. चमोयल । ता. अविशि ।

गुणाः—मेहघ्नः क्षमिघ्नः । नवः सोऽतिदुर्जरश्च ।

भा. । मृष्टं तत् सुक्षिप्तं कफघ्नं रुचं पित्तकरश्च ।

राज. । अष्टसर्षपमितमाने । च. कल्प. १२ अ. ।

तण्डु(न्दु)लधावनम् । स्त्री । तण्डुलीदके ।

छेन्ननिजल । रा. नि. व. १५ । वै. निघ. ।

तण्डुलनामा (न) । पुं । तण्डुलीयशके ।

छांनटे । रा. ।

तण्डु(न्दु)ला । स्त्री । विडङ्गायाम् । रा. नि.

व. ६ । महासमङ्गायाम् ।

तण्डु(न्दु)लाम्बु । स्त्री । तण्डुलीदके । रा. नि.

व. १५ । तत्पर्यायः—जिष्ठाब्जु, तण्डुलीदकं,

तण्डुलीयं ।

तण्डु(न्दु)ली । स्त्री । तण्डुलीयशके । छां ।

नटिग्रा । रा. नि. व. ५ । यवतिक्तायाम् । यवेची

इति लीके । रा. नि. व. ३ । शशाङ्गुलीकर्कश्याम् ।

रा. नि. व. ७ ।

तण्डु(न्दु)लीयः (कः) । पुं, स्त्री । विडङ्गे ।

मे. । (Amarantus(thus) spinosus or

Amblogina polygonoides.) Prickly

Amaranth. खनामख्यातपत्रशाकचुपे । वन-

तण्डुलीयके । कौटानटे, गौशान नटे, क्रुदे

नटे । हिं अल्यमश्सा, चवडाह । म तादुलिना ।

कं किंरुशाले । दा. काण्डेमाट । ता.

मुकुकिर । तत्पर्यायः—अल्पमारीषः (अ.),

तण्डुलीकः, तण्डुलः (शब्दः), तण्डोरः, तण्डुली,

तण्डुलीयकः, यन्त्रिलः, बहुवीर्यः, मेघनादः, घन

खनः, सुमाकः, पथ्यशाकः, स्तल्लंघुः, खनिता-

ह्वयः, वीरः, तण्डुलनामा । गुणाः—शिशिर-

मधुरविषयः रुचिकरोपनः पित्तदाहघ्नप्रशस्तः । रा.

नि. व. ५ । मृष्टमलमूत्रो विषहारकश्च । भा. पू. १

म. शाकव. । रसे मधुरः, वीर्यं शीतपाकी मधुरः,

प्रभावश्च रक्तपित्तविषहरः । च. द. । ‘मधुरो रस-

पाकाभ्यां रक्तपित्तमदापहः । तेषां शीततमी

रुचिलश्च, लीयो विषापहः ॥” सु. सू. ४६ अ. । तन्मूल-

गुणाः—“तण्डुलीयकमूलं स्यादुष्णं श्लेष्मविना-

शमं । रजोरोधकरं रक्तपित्तप्रदरसहरम् ॥”

अचि. । विशेषतः शूलघ्नम् । तच्छाकगुणाः—

हिमम् अश्लेषितरक्तविषकासघ्नं ग्राहि मधुरं दाह-

शोषघ्नं रुच्यश्च । रा. नि. व. ७ । “स्वादुपाकमष्टक-

पित्तविषघ्नं तण्डुलीयकम् ॥” अचि. १६ अ. ।

तण्डु(न्दु)लीयका । स्त्री । विडङ्गायाम् ।

विडङ्ग । रा. नि. व. ६ ।

तण्डुलीयदलम् । स्त्री । तण्डुलीयशके । रा.

नि. व. ७ ।

तण्डुलीयमूलम् । स्त्री । तण्डुलीयकजटायां ।

कौटानटेन भिरुड । अचि. ।

तण्डु(न्दु)लीवीजः । पुं । तण्डुलीयशके ।

भा. पू. शाकव. ।

तण्डुलीयशाकम् । स्त्री । शाकभेदे । कौटि

नटिग्रात्र शीक । रा. नि. व. ७ । सि. धो. र. पि. चि. ।

तण्डुलुः । स्त्री । विडङ्गे । श. र. ।

तण्डु(न्दु)लेरः (कः) । पुं । तण्डुलीयशके ।

भा. पू. १ म. शाकव. ।

तण्डु(न्दु)लोत्थ(दक)म् । स्त्री । प्रचालित-

तण्डुलजले । छेन्ननिजल । तस्य विधिः—

तण्डुलपलं कण्ठः कृत्वा चतुर्गुणजलेन चाल्यम् ।

प. प्र. १ ख. । शीतकषायमानेन वा तण्डुलीदक-

कल्पना इति केचित् । अष्टगुणजलमिति शाङ्गः ।

“कुट्टितं तण्डुलपलं जलेऽष्टगुणिते क्षिपेत् । भाव-

यित्वा जलं याच्यम् ॥” “जलमष्टगुणं दत्त्वा पल

कण्डिततण्डुलात् । भावयित्वा ततो दीयं तण्डुली-

दककर्मणि ॥” तन्नाम्नरम् । गुणाः—कषायं

मधुरं लघु संघाहि विषच्छर्दिहणादाहनाशनम् ।

रा. नि. व. ५ । [श. च. ।

तण्डुलीघः । पुं । वेष्टकवर्षे । वेष्टेड् वींश्च ।

ततः । पुं । वायौ । वै. निघ. ।

ततपत्नी । स्त्री । कदलीवृक्षे । श. च. । हिङ्गुपत्नी-

वृक्षे । के. । [निघ. ।

तत्काललवणम् । स्त्री । सौवर्चलवणे । वै.

तत्पदः । पुं । अश्वत्थवृक्षे । वै. निघ. ।
तत्फलः । पुं । अतपस्ते । कुष्ठे । कूङ् । चौरा-
 नामगन्धद्रव्ये । धरणिः । रीद्विषहृषे । वै. निघ. ।
तत्त्वम् । क्ली । परमात्मनि । स्वरूपे । वस्तुनि-
 त्तिका । चित्ते । धरणिः ।
तद्रूपम् । क्ली । पातलदधनि । शीतला दरे ।
 रा. नि. व. १५ ।
तद्विद्यसम्भाषा । स्त्री । विजिगीषुणा स्पृष्टया
 सारीह्वारपूर्व गुह्यार्थप्रकटने । च. वि. ८५. ।
तनयः । पुं । पुत्रे । स्त्री । कन्यायाम् । कृष्ण-
 तुल्यसाम् । श. च. । पृश्निपण्याम् । वै. निघ. ।
तनुः (नूः) । स्त्री । त्वचि । शक् । नार्याम् ।
 मे. । शरीरे । रा. नि. व. १८. । (स्) क्ली । शरीरे ।
 वि. । अल्पे । कृशे । मे. ।
तनुकम् । क्ली । धातुकौपुष्ये । विभीतके । त्वचि ।
 दांरुचिनि । वै. निघ. ।
तनुकूपः । पुं । रोमकूपे । वै. निघ. ।
तनुच्छायः । पुं । ज्वालावर्धकवृक्षे । कूट-
 वांला । रा. नि. व. ८ ।
तनुता । स्त्री । चीणतायाम् ।
तनुत्वक् । पुं । तिलाशरु इति ख्याते वृक्षे ।
 प. सु. । सुखलचि । दांरुचिनि । वै. निघ. ।
तनुत्वचा । स्त्री । क्षुद्राग्रिमये । छोट गणिनि ।
 रा. नि. व. ८ ।
तनुपत्रः । पुं । इक्षुदीवृक्षे । रा. नि. व. ८ ।
 क्ली । वंशपत्रहरिताले । वै. निघ. ।
तनुभस्त्रा । स्त्री । नासिकायाम् । श. र. ।
तनुरसः । पुं । खंदि । श्याम । हारा ।
तनु(नू)रुट्(हम्) । क्ली । रोमि । केशे । श.
 र. । मे. ।
तनुवौजः । पुं । राजवदरे । नांरुक्ले कूल ।
 रा. नि. व. ११ ।
तनुव्रणः । पुं । वल्लीकनामरीगे । श. र. ।
तनुसञ्चारिणी । स्त्री । बालिकायाम् । श. र. ।
तनु(नू)रुदः । पुं । पाथी, गुदे । मन्वांर ।
 चिका ।
तनुचौरः । पुं । आमातकवृक्षे । आंमड़ा शीष्ट ।
 रा. नि. व. ११ ।

तनूनः । पुं । वाथी । वै. निघ. ।
तनूनपम् । क्ली । घृते । श. च. ।
तनूनपात् । पुं । चित्तकवृक्षे । अथी । अम. ।
तनोनुः । पुं । षष्टिकशाखी । षष्टे धान-
 विभ्रव । वै. निघ. ।
तनुः (कः) । पुं । वनशूकरे । सायुरीगे ।
 भा. म. ४५. । जलजली । हे. च. । सन्तती । सूत्रे ।
 अम. । मखलिसर्पभेदे । सु. कल्प. ४५. । सपपवृक्षे ।
 अ. टी. रा. ।
तनुको । स्त्री । शिरायाम् । शरीरान्तर्भा-
 रा. नि. व. १८. १८. । नाडीशाकभेदे । राजिकायां ।
 रा. नि. व. १८. । वै. निघ. ।
तनुकौटः । पुं । कौटविशेषे । कुटीरिका ।
 जटा. ।
तनुणः (नागः) । पुं । गृहे । शंश्र ।
 हे. च. ।
तनुनाभः । पुं । जर्णनाभी । शंकुश्री ।
तनुनिर्यासः । पुं । तालवृक्षे । श. र. ।
तनुभः । पुं । अतसर्पपक्षि । प. सु. ।
तनुर(ल)म् । क्ली । मृणाले । श. र. । हे. च. ।
तनुवापः (यः) । पुं । लूतायां । शंकुश्री ।
 अम. ।
तनुविग्रहा । स्त्री । कदलीवृक्षे । तिका. ।
तनुसारः । पुं । गुवाकवृक्षे । तिका. ।
तन्त्रम् । क्ली । औषधे । मे. । द्रव्ये । अग्निवेशादि-
 कृतषट्संख्यवैयकशास्त्रभेदे । च. सु. १५. । वस्त्रे ।
 पुं । जर्णनाभी । पुत्रे । वै. निघ. । गृहे । के. ।
तन्त्रकारः । पुं । अग्निवेशादिषट्संख्यतन्त्र-
 कारेषु । यथा—“अग्निवेशश्च भेलश्च जतुकर्णः परा-
 शरः । हारीतः चारपाणिश्च जगद्गुरुनेव च ।
 तन्त्रस्य कर्त्ता प्रथममग्निवेशो यतोऽभवत् । अथ
 भेलादयश्चक्रुः स्व स्व तन्त्रज्ञानं च । आवयामासु-
 रादेवं सर्षिसहं सुमेधसः ॥” च. सु. १५. ।
तन्त्रयुक्तः । स्त्री । असहादिप्रयुक्तवाक्यप्रति-
 धेधनेन स्ववाक्यपीषकशास्त्रयुक्तौ । तस्याः प्रतीयजनं ।
 वाक्ययोजनमर्थयोजनञ्च । “असहादिप्रयुक्तानां
 वाक्यानां प्रतिधेधनम् । स्ववाक्यसिद्धिरपि च क्रियते
 तन्त्रयुक्तिः ॥ व्यक्ता नोक्ताश्च ये ह्यर्था लीना ये

चाप्यनिसंलाः । तंशोक्ता ये कचित्तन्त्रे तेषाञ्चापि
 प्रसाधनम् ॥ यथाल्पज्वनास्याकः प्रदीपी वेस्मनी
 यथा । प्रवीध्यस्य प्रकाशार्थास्तथा तन्त्रस्य युक्तयः ॥”
 सु. उ. ६५. ।
तन्त्रवायः । पुं । लूतायाम् । शंकुश्री । अ. टी. ।
तन्त्रिका (न्त्री) । स्त्री । गुडूच्याम् । ज. द.
 १२. । र. सा. सं. पुटपाकप्रकरणे । कर्णपालीगत-
 रोगविशेषे । लक्षणे—“कृशा दृढा च तन्त्रीवत्
 पाली वातेन तन्त्रिका ॥” वा. उ. १७. । सैहली-
 पिपल्यां । वै. निघ. । शोणितकादिशिरायां । मे. ।
तन्द्रा । स्त्री । विषयाज्ञाने । रा. नि. व. २० । सा
 च श्लेष्मतमोऽनिलसम्भूता । “तन्द्रा श्लेष्मतमोऽनि-
 लेः ॥” शाङ्ग. पू. ६. । लक्षणे—“इन्द्रियाद्येभ्यः सं-
 वित्तिः गौरवं जम्भणं क्लमः । निद्रातस्यैव यस्येहा
 तस्य तन्द्रा विनिर्दिशेत् ॥” स्म. नि. । निद्रावत्-
 क्लान्ती । च. सु. १६. । तत्पर्यायः—प्रमीला,
 तन्द्री (अ.), तन्द्रिः (अ. टी.), सन्धिका, विषया-
 ज्ञानं (रा.) ।
तन्द्राकफः । पुं । तज्जनकश्चैषिकरोगभेदे ।
 निदानम् ।
तन्द्रालुः । पुं । निद्रालुः ।
तन्द्रिः (का) । स्त्री । निद्रायां । आलस्ये ।
 उणा. । च. सु. १६. ।
तन्द्रिकः । पुं । तन्त्रामकसन्निपातज्वरे । लक्षणे
 —“प्रभूता तन्द्रातिज्वरकफपिपासाकुलतरा भवे-
 ज्यामा जिह्वा पृथुलकठिना कण्टकहता । अतो-
 सारः श्वासः क्लमपुपरितापी शुनिरुजो भृशं कण्ठे
 जाड्यं शयनमनिशं तन्द्रिकगदे ॥” ज्वरे प्रथममु-
 त्पन्ने चक्षुर्भ्यां नैव पश्यति । निदा. ।
तन्त्रिः (न्विः) । स्त्री । चक्रकुल्यावनस्पतौ ।
 कांश जूलगी । र. मा. ।
तन्त्रतुः । पुं । रातौ । उ. ।
तन्त्री । स्त्री । शालपर्ण्यां । शालपात्रि । हिङ्गु-
 पत्रां । रा. नि. व. ४६. । वि. । कृशाञ्चाम् । चक्र-
 कुल्यायाम् । द्रव्याभि. ।
तपः । पुं । शीघ्रतौ । शीघ्रं । अम. ।
तपःकरः । पुं । तपस्विमत्वे । उभगी शीष्ट ।
 श. र. ।
तपनः । पुं । शृङ्गाकवृक्षे । श्वेत आकम् ।

रा. नि. व. १० । भस्मातकवृक्षे । रा. नि. व. ११ ।
 सूर्यकान्तमणौ । रा. नि. व. १३ । शीघ्रतौ । हे. च. ।
 क्षुद्राग्रिमये । क्ली । चक्षुषि । रा. ।
तपनकः । पुं । शालिधान्यभेदे । वा. सु. ६५. ।
 See शालिः ।
तपनच्छदः । पुं । आदित्यपत्रक्षुपे । छुडछुड ।
 रा. नि. व. ४ ।
तपनतनया (येष्टा) । स्त्री । महाशमीवृक्षे ।
 रा. नि. व. ८ । वै. निघ. ।
तपनमणिः । पुं । सूर्यकान्तमणौ । रा. नि. व. १३ ।
तपना । स्त्री । क्षुद्राग्रिमये । छोट गणिनि ।
 रा. नि. व. ८ ।
तपनी । स्त्री । पाठायाम् । वै. निघ. ।
तपनयी(क)म् । क्ली । स्वर्णं । अम. । रा. नि.
 व. १३ । अन्ने । पुं । शालिधान्यभेदे । च. सु. २७. ।
तपनेष्टम् । क्ली । ताम्रे । रा. नि. व. १३ । (ष्टा)
 क्ली । शमीभेदे । इक्षु शमी । वै. निघ. ।
तपसः । पुं । चन्द्रे । वि. पक्षिणि । सि. कौ. ।
तपस्यः । पुं, क्ली । कुन्दपुष्पवृक्षे । श. च. । पुं ।
 फाल्गुने मासि । अम. ।
तपस्वी । पुं । घृतकरज्जे । रा. नि. व. ८ । मत्स्य-
 भेदे । उभगी शीष्ट । श. च. । हिङ्गुपत्रां । दम-
 नकवृक्षे । वै. निघ. ।
तपस्विनी । स्त्री । जटामांस्याम् । रा. नि. व.
 २३ । कटुकां । हे. च. । सुखीयां । भूतीरी ।
 भा. । जिह्वायां । वि. । वै. निघ. । महाश्याव-
 निकायाम् । वडू थूलकूडी ।
तपस्विपत्रः । पुं । मदनकवृक्षे । दना । रा.
 नि. व. १० ।
तपाः । पुं । शीघ्रतौ । अ. टी. । माघमासि ।
 मे. । शरदि । च. सु. १५. । च. द. ।
तपात्ययः । पुं । वर्षाकाले । हे. च. ।
तपुः (स्) । पुं । अथौ । सूर्ये । उ. ।
तपोधनः । पुं । आवणीनाममहाक्षुपे मदनक-
 वृक्षे । रा. नि. व. १० । क्ली (मा) । सुखीयां ।
 भूतीरी । मे. । आवनिकायाम् । थूलकूडी ।
तप्त(क)म् । क्ली । रौप्ये । रा. नि. व. १३ ।
 मादिकनानोपधातौ । अर्गभाक्किकादि । र. सा. सं. ।

तमकः। पुं। ताम्रपात्रविशेषः। के. लौहपात्र-
विशेषः। तां०। भा.।

तमखलः। पुं। कागशक्लमिश्रतुषाग्री उष्णी-
कतखलः। शत्रुघ्नश्च। तद्यथा—“अजाशक्लत्पा-
प्रिच चालयित्वा भुवि क्षिपेत्। तस्योपरिस्थितः
खलस्तमखल इति स्मृतः।” अत्रि.।

तमराजतैलम्। क्ली। शिरीरोगे तैलम्।
सर्पपतैलं ४ श. गोमूत्रं १६ श.। कायार्थ—धूसर-
कारञ्ज-मिण्टी-जयन्ती-निगुण्डो शिरीष-हिज्जलबीज-
शियु-दशमूलानां प्र. २ श. जलं ६४ श. शी.
१६ श.। कल्कद्रव्यं—सदनफल-विकटु-कुष्ठ-कण-
जीरक-शुण्ठी-कटफल-वरुणत्वक्-सुमा-हिज्जल-
विल-हरिताल-जवापुष्प-विष-मनःशिला-ककट-
प्रङ्गी-रक्तचन्दन-शियु-यमानो-विकटुतलचां प्र. २
तो.। भेष.।

तमरूप(क)म्। क्ली। रौप्ये। रा.नि.व.१३।

तमलोमशः। पुं। काशीवे। शिवाकम्।
वै.निघ.।

तमाश्वः। क्ली। उणसलिले।

तमः। पुं। कागः। अ.टी.।

तमम्। क्ली। अश्वकारि। शब्दर.। पादाग्रे। श.।

तमः। पुं। तमालवृक्षे। श.च.। अश्वकारि।
तदगुणाः—तमीभयावहं मोहदुःखमोज्जनकं भवेत्।
पित्तहृत् कफहृत् कासवर्धनं क्लमकच तत्॥
भा.। अश्वकारदर्शने। सु.चि.२२अ.। क्ली.। वात-
कफजे प्रकृतेरन्यतमगुणे। वै.निघ.। चित्तीन्नेष-
हृदयावरणे। विमोहने। रा.नि.व.२१। व्याघ्री।
रा.नि.व.२०।

तमःप्रवेशनम्। क्ली। अश्वकारप्रविष्टस्य वास-
विश्वी। मा.नि.। तमःस्थस्यैव यदज्ञानं तत्तमः
कथ्यते वृधेः।”

तमकश्वासः। पुं। श्वासरोगभेदे। तमक-
श्वासः। लक्षणं—“प्रतिलोमं यदा वायुः स्तोतांसि
प्रतिपद्यते। शोवां शिरश्च संगृह्य श्लेषासं समु-
दीर्य च। करोति पौनसं तेन रुद्धी घुर्धुरकं
तथा। अतोव तौत्रवेगश्च श्वासं प्राणप्रपीडकं।
प्रताप्यति सवेगेन दृश्यते सन्निरुध्यते। प्रमोहश्चास-
मानश्च स गच्छति सुदुर्मुहः। श्लेषाण्यमुच्यमाने तु
भृशं भवति दुःखितः। तस्यैव च विमोह्यान्ते
सुदुर्लभं लभते सुखं। तथासौक्ष्म्येन कण्डः कण्डा-

च्छतीति भाषितम्। न चापि लभते निद्रां शयानः
श्वासपीडितः। पार्श्वे तस्यावगच्छति शयानस्य
समीरणः। आसीनो लभते सौख्यमुण्णैर्वाभि-
नन्दति। उच्छ्वातो ललाटेन स्त्रियता श्वासमर्त्ति-
मान्। विद्युत्वासी सङ्गः श्वासो सुहृद्यैवावधम्यते।
मेघान्मुश्रोते प्राग्वातेः श्लेषलैश्च विवर्द्धते। स
यावत्तमकः श्वासः साध्यो वा स्यान्नवील्यतः॥”
मा.नि.।

तमका। स्त्री। भूम्यामलक्याम्। वै.निघ.।

तमरम्। क्ली। शीषधातौ। वज्रं। हे.च.।

तमसम्। क्ली। अश्वकारि। वि.।

तमसः। पुं। कूपे। अश्वकारि। सं.सा.।

तमराजः। पुं। शर्कराविकारि। “नवात् गुडं”
इति भाषा। गुणाः—तणाज्वरदाहरक्तपित्तघ्नः।
राज.।

तमस्वती। स्त्री। रात्रौ। रा.। [अम.।

तमस्विनी। स्त्री। निशायाम्। हरिद्रायाम्।

तमा। स्त्री। भूधात्र्याम्। ऊँहे आम्ना।
काकील्यां। कौकला। रात्री। हे.च.। तमाल-
वृक्षे। श.च.।

तमालः (कः)। पुं। (Xanthochymus
Pictorius.) खनामख्यातवृक्षे। तमाञ्च ग्रीष्म।
सं तमालु। कं कदालु। तत्पथ्यायः—काल-
स्नायः, तापिच्छः (अ.), तापिष्ठाः (भ.), कणस्नायः
(अ.टी.भ.), तमः, तमा (श.), नीलतालः, तमा-
लका, नीलध्वजः, कालतालः, महावलः। गुणाः
—मधुरः, बल्यः, वृष्यः, शीतलः, गुरुः, तणादाहकरः,
कफपित्तकरः, अमशान्तिकरश्च। वरुणवृक्षे। वरुण
ग्रीष्म। रा.नि.व.२। कणखदिरैः। श.च.।
स्थलपत्रे। कणतिले। त्रिका.। वंशत्वचि।
वौधेयप्रश्नक.। अम.। श.र.। यथासशर्करा-
याम्। खड्गे। तापिच्छे। त्रिका.। क्ली.। श्वेत-
सुनिषण्णकशाके। तेजपत्रे। रा.नि.व.६। मे.।
सु.स.२२अ.। शिरोविरिके। त्वचि। छुडुश्च।
वै.निघ.।

तमालकम्। क्ली। सुनिषण्णशाके। स्थलपत्र-
पुष्पवृक्षे। वि.। तेजपत्रे। रा.।

तमालका (कौ)। स्त्री। भूधात्र्याम्। ऊँहे
आम्ना। वै.निघ.।

तमालच्छदम्। क्ली। तेजपत्रे। वै.निघ.।

तमालपत्र(क)म्। क्ली। तेजपत्रे। रा.नि.
व.६। च.चि.३अ.। तमालवृक्षे, दारुचिनीति
स्थिते। तिलके। मे.।

तमालिका (नौ) (लौ)। स्त्री। भूम्यामल-
क्याम्। रा.नि.व.५। ताम्रवल्ग्याम्। गृज्जिष्ठे।
रा.नि.व.३। “भूधात्र्यान् तमालिनी” रा.नि.
व.२३। (लौ) वरुणवृक्षे। रा.नि.व.८।

तमालो(न)। पुं। वरुणवृक्षे।

तमाली। स्त्री। ताम्रवल्ग्याम्। भूम्यामल-
क्याम्। रा.।

तमाह्वयम्। क्ली। तालीशपत्रे। वै.निघ.।

तमिः (मो)। स्त्री। हरिद्रायाम्। रात्री।
अम.।

तमिस्रम्। क्ली। अश्वकारि। अ.। क्रीषि। मे.।

तमिस्रा। स्त्री। हरिद्रायाम्। अश्वकार-
रात्री। अ.।

तमी। स्त्री। रात्री। हरिद्रायाम्। अ.।

तमोज्योतिः (भित्)। पुं। खद्योते।
ज्जोनाकि ग्रीष्म। वै.निघ.। श.र.।

तमोदर्शनम्। क्ली। पित्तजरीगे अश्वकार-
दर्शने। मा.।

तमोनूदः। पुं। मूत्रं। शब्दर.।

तमोभिद्। पुं। खद्योते। शब्दर.।

तमोमणिः। पुं। गोमिदरले। प.सु.। खद्योते।
त्रिका.।

तमोविकारः। पुं। रोगे। रा.नि.व.२०।

तमोव्रणः। पुं। वल्लीके। त्रिका.।

तमोहरः। पुं। चन्द्रे। शब्दर.।

तम्पा(म्बा)। स्त्री। गवि। हे.च.।

तम्बुरः। पुं। तम्बुरी। नेपांलि शब्दे, रा.
नि.व.११।

तरः। पुं। वृक्षे। भूरिप.। अग्नौ। तरुणे। मे.।

तरः (सु)। क्ली। वने। तटे। प्रवणे। शब्दर.।
मांसि। के.।

तरङ्गः। पुं। वल्गे। जम्बी। छेडे। तत्-
पथ्यायः—भङ्गः, जम्बिः, शौचिः (अ.), उष्णी,

वीची, विचिः, लहरौ, लहरिः, हली, विलिः
(भा.), सृष्टिः (झ)। उत्कलिका, जम्बिका
(ज.), विची। दि.।

तरटः। पुं। चक्रमईचुपे। चाकनां ग्रीष्म।

तरटौ। स्त्री। शोलापुरादौ खनामख्यातवृक्ष-
बीजकण्डकावृक्षे। सं तरङ्गि। कं रेड्डे। तत्-
पथ्यायः—तरदी, तारदी, तीत्रा, खर्वूरा, रक्त-
बीजका। गुणाः—त्रिका मधुरा गुरुः बल्या
कफघ्नी। रा.नि.व.८।

तरणिः। पुं। अर्कपत्रवृक्षे। आकनां ग्रीष्म।
अम.। ताम्ने। स्त्री। कण्डकसेवल्याम्। जेडेति
ग्रीष्म। रा.नि.व.१०। छतकुमार्याम्। अम.।

तराणरत्नम्। क्ली। माणिक्ये। रा.नि.व.१३।

तरणौ। स्त्री। छतकुमार्याम्। प.सु.। ब्रह्मदत्तौ-
चुपे। रा.नि.व.६। पञ्चचारिण्यां। श.च.।
खनामख्यातपुष्पवृक्षे। सं तरणी। कं चेंवडे।
जेडेती ग्रीष्म। गुणाः—शीतला क्षिप्वा
पित्तदाहज्वरघ्नी मधुरा सुखपाकहरी तणाच्छि-
घ्नी च। राजतरणी कषाया कफकारी चक्षुष्या
हृद्या सुगन्धिः। रा.नि.व.१०।

तरणौवल्लौ। स्त्री। कण्टकशतपुष्पीपुष्पवृक्षे।
बूना ग्रीष्म। वै.निघ.।

तरत्। पुं। कारणवपक्षिणि। मे.।

तरत्तलः। पुं। तणाग्रौ। वै.निघ.।

तरदी। स्त्री। तरुण्याम्। रा.नि.व.८।

तरन्तः। पुं। पक्षिविशेषः। मेके।

तरम्बुजम्। क्ली, पुं। (Lupinus albus
or Citrullus vulgaris. Syn. Cucur-
bita citrullus.) तरम्बुज इति ख्यातफलं। हिं
तरम्बुजा। प.सु.। तडचे। वै.निघ.। बीजं शैत्य-
करम्।

तरलः। पुं। माणिक्ये। रा.नि.व.१३। श्वेत-
धूसूरके। दारमध्यमयी। वै.निघ.। (लौ) स्त्री।
यवाग्न्याम्। त्रिका.। काञ्चिके। मध्यविशेषः। मे.।
मधुमक्षिकायां। हे.च.।

तरवटः। पुं। आहुल्याख्यचुपे। हिं रजः। रा.
नि.व.४।

तरसं (तर, म्)। क्ली। तांसं। वले। विने।
त्रिका.।

तरस्त्रो(न्)। पुं। बायो। गरुड़। रा.।
तरत्तः (त्तुः)। पुं। प्रसहजातीयसहगादनव्याप्ति।
 तैत्तिरीय, नेकट्टे वांश। हिं तरत्तः। रा.
 नि.व.१८। तत्पठ्यायः—तर्त्तः, तरत्तः, स्रगा-
 दनः, तरत्तकः (शब्दर.), तरत्तः (अ.टी.भ.)।
तरिता। स्त्री। रसीने। तर्जन्त्याम्। श.च.।
 गृह्णने। गीष्ठा। “तारिका तरिता तथा।”
 कुलार्थवत्तत्त्वे।
तरी। स्त्री। धूमि। त्रिका.। नौकायाम्।
 द्रोण्याम्। पेटके। गदायाम्।
तरुः। पुं। वृक्षे। अम.।
तरुकूणिः। पुं। वाग्गुदपक्षिणि। त्रिका.।
तरुजः। पुं। श्वेतखदिरः। प.सु.।
तरुजौवनम्। स्त्री। तरुमूलं। श.च.।
तरुटः। पुं। नीलीन्यलमूलः। राज.३प.। च.
 स.२०७.।
तरुणः। पुं। एरण्डवृक्षे। प.सु.। श्वेतैरण्डवृक्षे।
 भा.। रा.नि.व.८। स्थूलजीरके। मोटो जौत्रा।
 रा.नि.व.६। युवके। रा.नि.व.१८। चीड़ादेव-
 दारी। स्त्री। कुलकपुष्पे, कुन्दपुष्पे। मे.। प्राण-
 नैतयोवास्थनि। वै.निघ.।
तरुणज्वरः। पुं। नवज्वरः। नवज्वर, नूतन
 ज्वर। “आसन्नरात्रं तरुणं ज्वरमाहुर्मनीषिणः।”
 च.द.।
तरुणज्वरारिरसः। पुं। ज्वरे मलशुद्धिकर-
 ज्वरलाघवकरारिरसविशेषः। पारदगन्धकविषजैपाल-
 बीजानि समभागानि कुमारीरसेन एकत्र मर्द्यानि।
 पात्रा, गन्धक, विष, जम्बूगन्धक आद्यैक
 मर्द्यानि। सा.कौ.।
तरुणदधि। स्त्री। पञ्चदीनातीतदधनि। “दधि
 पञ्चादिनातीतं तरुणं दधि उच्यते।” वै.।
तरुणदारुः। पुं। वृद्धदारी। वीजताण्डुल।
 वै.निघ. सन्धिकञ्ज, चि.। [निघ.।
तरुणपौतिका। स्त्री। मनःशिलायाम्। वै.
तरुणाभासः। पुं। कर्कश्याम्। कौ.कू.।
 वै.निघ.।
तरुणास्थि। स्त्री। प्राणकण्ठादिगुदेषु कीम-
 लास्थिषु। सु.। भा.।

तरुणिः (णी)। स्त्री। स्थूलकण्ठकीरके। च.
 दन्त्याम्। रा.नि.व.६। चीड़ादेवदारुणि। रा.
 नि.व.१२। तरुणीपुष्पवृक्षे। शैवे। गौणाप
 कुलेश गीष्ठा। सु.स.४६अ.। तत्पठ्यायः—
 सेवती (की.), सदा, कुमारी, गन्धाया, चारुकीशरा,
 भङ्गेष्टा, रामतरुणी, सुदला, बहुपत्रिका, भङ्ग-
 वल्लभा। गुणाः—शीतलं, स्निग्धलं, मधुरलं,
 पित्तदाहज्वर-सुखपाकदन्त्याविषच्छिन्नाशिलञ्च।
 रा.नि.व.१०। घृतकुमार्याम्। रा.नि.व.५।
 युवत्याम्।
तरुणीकटाक्षमालः। पुं। तिलकचुपे।
 त्रिज गीष्ठा। रा.नि.व.१०।
तरुणोमूलम्। स्त्री। दन्तीमूलं। वै.।
तरुतू(द्रु)लिका। स्त्री। वादुली। वाङ्म.।
 हारा.।
तरुनखः। पुं। कण्टके। कौ.टी.। हारा.।
तरुभुक्। पुं। वन्दाके। अन्नगीष्ठा। वै.निघ.।
तरुमालिनी। स्त्री। भूम्यामलक्यां। वै.निघ.।
तरुमृगः। पुं। वानरे। वै.निघ.।
तरुरागम्। स्त्री। कीमलपल्लवे। हारा.।
तरुराजः। पुं। तालवृक्षे। रा.नि.व.८।
तरुट्ट (हा) (रोहिणी)। स्त्री। वन्दाके।
 वाङ्म.। रा.नि.व.५।
तरुवल्ली। स्त्री। जतुकालतायाम्। जनीनाम
 गन्धद्रव्या। रा.नि.व.३।
तरुयायो (इन्)। पुं। पक्षिणि। हारा.।
तरुसारः। पुं। कर्पूरे। हारा.। [व.५।
तरुस्था। स्त्री। वन्दाके। अन्नगीष्ठा। रा.नि.
तरुटः। पुं। कमलमूलं। उत्पलकन्दे। गुणाः
 —गुरुः विष्टभिः शीतलश्च। राज.।
तर्कारी। स्त्री। (Sesbania aculeata.)
 जयन्तीवृक्षे। शनिष्ठा गीष्ठा। हिं वृद्धक्रमेद.। मं
 रान्शेवरि। तै.तकेडुचिद्रु। ता. एराजिल्लगना।
 देवताडवृक्षे। रा.नि.व.३। अग्निमये। भा.म.१
 भ.ज्व.चि.। रा.नि.व.१२३। वृद्धाग्निमये।
 जौमूते। रा.नि.व.२३। वै.निघ.सा.ज्व.चि.,
 अर्कौदि। शिंशपावृक्षे। वनकर्कश्याम्। वै.निघ.।
 चक्रमर्द्धचुपे। वै.निघ.२भ.वा.व्या.चि.।

तर्किणः (लः)। पुं। चक्रमर्द्धचुपे। चाकन्ता
 गीष्ठा। प.सु.। वै.निघ.।
तर्कुः। स्त्री। सूत्रनिर्माणयन्त्रे। टाकू.। ज.।
तर्कुटम्। स्त्री। कर्तने। वि.।
तर्कुटो। स्त्री। तर्कु.। टाकू.। हा.।
तर्कुपोटो। स्त्री। वर्तन्यां। टेटकारं दौटुन।
 त्रिका.। [त्रिका.।
तर्कुशाणः। पुं। शाणके। टेटकारं आण।
तर्जनो। स्त्री। प्रदेशिन्यामङ्गुली। रा.नि.व.१८।
 सा तु गर्भस्य चतुर्थे मासि भवति।
तर्णः (कः)। पुं। शालिधान्यविशेषः, काश्मीरे
 भाजव इति प्रसिद्धः। तर्णक इति अरुणदत्तः।
 स कलसाहीनगुणः खादुपाकरसत्वादिषुक्तः। वा.
 सू.टी.६। २ अ. हेमा.। “तर्णकः शकुनाहतः।”
 गोवत्स.। कर्मणे वाङ्म.। अम.।
तर्णभः। पुं। सद्योजातवत्स्ये। ज.।
तर्णिः। पुं। सूर्ये। प्रवे.। के.।
तर्दकः। पुं। काष्ठदर्व्याम्। ज.द.१३अ.।
तर्दुः। स्त्री। काष्ठदर्व्याम्। काष्ठेन शतां।
 अम.।
तर्पणम्। स्त्री। तृती.। अम.। तीर्थश्रुतसक्तुषु।
 सि.यो.हृदि.चि.। आहारविशेषः। स च द्राचा-
 दाडिमखर्जूरदिज्वरघ्नफलरसेः समधुशर्कराज-
 चूर्णं मिश्रित्वालोच्य कृतः मदात्ययादिज्वरे यवागु-
 स्थले देयः हितश्च। “तत्र तर्पणमेवादौ प्रदेयं
 लाजशक्तुभिः। ज्वरापहैः फलरसैर्युक्तं समधुशर्करं।
 द्रवेषालोडितास्ते सुसर्पणं लाजसक्तवः।” अम. २
 मे. जाङ्गलम १ छ. माङ्गिमादिम ॥० मे.
 थैर्हृत् ८ तो.। च.द.ज्व.चि.। नेतर्पणानु-
 ष्ठाने। यथा—“वातातपरजोहीने वैष्णव्यान्-
 शाधिनः। अभिती माषचूर्णेन क्लिप्तेन परिपिण्डितौ।
 समौ दृढौ च सम्बोधौ कर्तव्यौ नेचकोशयोः।
 पूरयेद्वृष्टतमखेन विलीनेन सुखोदकोः। सर्पिषा
 शतधीतेन क्षीरजेन घृतेन वा। निमग्नान्यधि-
 पन्माणि यावत्सुखावदेव हि। पूरयेन्नीलिते
 नेत्रे तत उन्मीलयेच्छनेः। भिषग्भिरिव विख्यात-
 संपर्णखोदितोविधिः॥” भा.पू.२भ.। वि. नेत-
 पूरणे। तस्मिन्नेन। वा.टी.।

तर्पणकषायः। पुं। पञ्चमांशावशिष्टकषाये।
 “तर्पणपञ्चमांशके।” रा.नि.व.२०। यत्र यत्र
 तर्पणकषायविधिसात तत्रैवं कल्पनीयम्।
तर्पणी। स्त्री। पित्तत्रेपु लाजयवधान्यकृतात्रेपु।
 “लाजाश्च यवधानाश्च तर्पणी पित्तनाशिनी।” रा.
 नि.व.१६। गुरुस्तन्ववृक्षे, श्लेष्मणावृक्षे। श.मा.।
तर्पिणी। स्त्री। पञ्चचारिण्याम्। अम.पत्र।
 श.च.।
तर्व्वटः। पुं। चक्रमर्द्ध.। चाकन्ता। रा.नि.
 व.१३।
तर्षः। पुं। लघ्वायां। लिप्सायां। त्रिका.। प्रवे.।
 समुद्रे.। उ.। सूर्ये.। सं.सा.।
तर्षणम्। स्त्री। पिपासायाम्। जटा.।
तर्चुः। पुं। तरचुस्ये। श.र.।
तर्च्यः। पुं। यवचारि.। र.मा.।
तलः। पुं। तालवृक्षे। मे.। वै.निघ.२भ.वा.
 व्या.चि.। वचसि। खुरसाधीभागं। ज.द.२अ.।
 चपेटे। रा.नि.व.१८। मूलं। गत्त.। त्रिका.।
 आधारि.। हे.च.।
तलकम्। स्त्री। पुष्करिण्याम्। हिं ताहाव।
 वै.निघ.।
तलमोनः। पुं। चिलिचिममत्स्ये। भा.।
तलसारकम्। स्त्री। अश्वस्य वक्षःस्थलरज्जौ।
 तङ्ग इति भावा। हे.च.।
तलसारणम्। स्त्री। अश्वस्य भोजनपात्रे।
तलहृदयम्। स्त्री। मध्यमाङ्गुलीमसपूर्व्वेण पाद-
 तलस्य मध्ये। हे.च.। तन्नामकसङ्ग्रहमर्थे।
 सु.शा.६अ.।
तलचिप्रम्। स्त्री। पादतलस्थलमर्मभेदे। सु.यु.।
 See चिप्रम्।
तला। स्त्री। गोधायाम्। अम.।
तलाटी। स्त्री। नलनिर्मितकटे। नलेश
 पत्र्या। हा.।
तलामणिः। पुं। प्रवालि। त्रिका.।
तलाहम्। स्त्री। तालीशपत्रे। रा.नि.व.६।
तलिका। स्त्री। तलसारके। हे.च.।
तलित(मांस)म्। स्त्री। सन्निहितमांसं। भा.पू.

भांशम् । यथा—“शुद्धमांसविधानेन मांसं सम्यक् प्रसाधितम् । पुनस्तदाज्ये संभृष्टं तलितं प्रोच्यते बुधेः ॥” गुणाः—“तलितं बलमेषाग्निमांसौजः शुक्रवृद्धिदत् । तर्पणं लघु सुस्निग्धं रोचनं दृढताकरम् ॥” भा. ।

तलिन(म)म् । स्त्री । शय्यायाम् । वि. पुच्छे । हारा. । दुष्मेली । हे. च. । मे. ।

तलुनः । पुं । पवने । तरणे । मे. । (स्त्री, नौ) युवत्याम् ।

तलोदा । स्त्री । नद्याम् । वि. ।

तलेक्षणः । पुं । शूकरे । वै. निघ. ।

तल्कम् । स्त्री । बलि । वि. ।

तल्पः । पुं, स्त्री । शय्यायाम् । अम. ।

तल्पकोटः । पुं । कौटभेदे । हारिणीका ।

तल्पनम् । स्त्री । पृष्ठवर्षमांसं । शेरुपदेशेन भांशम् । हारा. । हस्तिपृष्ठे । वै. निघ. ।

तल्लः । पुं । तडागे । वै. निघ. ।

तवराजः । पुं । यवासश्कर्करायां । मेना इति भाषा । रा. नि. व. १४ । वै. निघ. चय. चि. तवराज-चूर्णम् ।

तवराजखण्डः । पुं । यवासश्कर्कराजातखण्डे । भांशश्चैव विशेषः । सं खण्डतवराज, मेनार खण्डः । तत्पर्यायः—सुधासोदकजः, खण्डजो हवजः, सिद्धसोदकः, अमृतसारजः, सिद्धखण्डः । गुणाः—दाहहरः तापशान्तिकरः तमिजनकः मूर्च्छामोहहरः श्वासघ्नः इन्द्रियतर्पणः शीतलः सुमधुरश्च । रा. नि. व. १४ ।

तवराजोद्भवः । पुं । तवराजखण्डे, नवात् इति ख्याति मिष्टान्ने । वै. निघ. ।

तवराजोद्भवखण्डः । पुं । तवराजखण्डे । रा. नि. व. १४ ।

तवर्णकत् । पुं । शरटे । त्रिगुणिते । वै. निघ. ।

तवचौरम् । स्त्री । स्वाममख्यातपिष्टकविशेषः । तस्य यवजं मवयचौरपकं चौरजलं । हिं तोषा-चौर । तत्पर्यायः—पयःचौरं, यवजं, यवजोद्भवम् । गुणाः—मधुरं शिशिरं दाहपित्तघ्नं चय-कासकफघ्नासघ्नं रक्तदोषहरश्च । रा. नि. व. ६ । गन्धपचायाम् । वै. निघ. अर्शः चि. चन्द्रप्रभायां ।

तवचौरौ । स्त्री । गन्धपचायां । रा. नि. व. ४६ । १० । तवचौरौ । वै. निघ. ।

तवचौर्यकपत्रिका । स्त्री । आमहरिद्रायां । वै. निघ. ।

तवीषः । पुं । सुवर्णं । मे. । (स्त्री, वी) मयाम् । मि. कौ. ।

तसरः । पुं । सूत्रवेष्टने । उणा. । पटवस्त्र-विशेषः ।

तस्करः । पुं । स्यूकायां । पिङ्गिः शीक । प. सु. । मदनवृत्ते । मयनां गीष्ट । जटा. । चोरके । चोरांनामक गङ्गायां । वै. निघ. । [व. ३ ।

तस्करन्नायुः । पुं । काकनासायां । रा. नि. व. २० ।

तस्करौ । स्त्री । काकनासालतायां । यन्त्रिपण्यां । श्वेतलज्जालुकायां । वै. निघ. । [भा. ।

तहरी । स्त्री । तापहरीति ख्याति व्यञ्जनविशेषः ।

तत्त्वकः । पुं । सर्पविशेषः । सु. वा. ल. ५ अ. । वृक्ष-भेदे । हे. च. ।

तत्त्वणम् । स्त्री । कशीकरणम् ।

तत्त्वणी । स्त्री । अलविशेषः । वाहेम प्रकृति । तिका. ।

ताडः । पुं । कण्ठतालि । तमांश गीष्ट । हिन्नालि । हेतान् । शीतालि । कण्ठकतालि । वै. निघ. । पर्वते । हे. । करभूषणभेदे ।

ताडकम् । स्त्री । वृद्धदारकवीजे । भेष शिरो-रोगचि सङ्गादग्रमूलतेले ।

ताडका । स्त्री । देवदात्यां । देवताताड । वै. निघ. । र. चि. २ अ. ।

ताडकाफलम् । स्त्री । स्यूलेलायां । प. सु. ।

ताडनम् । स्त्री । वायुजलव्रणवेदनाविशेषः । सु. सु. २२ अ. । मारणे ।

ताडनी । स्त्री । कशायाम् । शब्दमा. ।

ताडिः (डो) । स्त्री । तालरसे । ताडौ । गुणाः—“तालजं तदणं सोयमवौषमदकन्यतं । अस्त्रीभूतं तदा तु स्यात्पित्तकृदातदीषहृत् ॥” भा. आमव. । वृक्षविशेषः । तेड्डेण गीष्ट । अटी. भ. । तत्पर्यायः—ताडिः, तालिः (भ.), तालकी (वि.), तारिका (के.) ।

ताण्डवम् । स्त्री । टणविशेषः । मे. ।

तातनः । पुं । खञ्जरीटपक्षिणि । तिका. ।

तातलः । पुं । रोगे । पाके । मे. ।

तानौयकः । पुं । यावनालवृक्षे । जनांगीष्ट । वै. निघ. ।

तानूरः । पुं । बहुवारवृक्षे । चातु गीष्ट । वै. निघ. । जलावर्त्ते । भू. ।

तान्त्रिकः । पुं । सन्नामकसन्निपाते । “अतितन्द्रा ज्वरः श्वासः कासस्तापोऽतिसारकाः । स्थूलकण्डः सिता श्यामा जिह्वा कण्ठश्च कूजति । श्रुतिरस्या चेति विद्यात् तान्त्रिके सान्निपातिके ।

तान्दवः । पुं । वायो ।

तापः । पुं । अग्निस्नानापैर्देहादिभिः कृते स्वेदे । वा. टी. हेमा. । सन्नापे । रा. नि. व. २० । कण्ठे । मे. ।

तापकः । पुं । ज्वरे । श. र. ।

तापनः । पुं । सूर्यकान्तमथौ । रा. नि. व. १२ । सूर्ये । हे. ।

तापसम् । स्त्री । तेजपत्रे । तेजपात । रा. नि. व. ६ । लचि । दाक्षिणि । वै. निघ. ।

तापसः । पुं । मदनकवृक्षे । वकपक्षिणि । रा. नि. व. १२ । तापसेचौ । के. ।

तापसजम् । स्त्री । तेजपत्रे । वै. निघ. ।

तापसतकः । पुं । इक्षुदीवृक्षे । अम. । हिं इक्षुभा । पुत्रजीवकवृक्षे । सु. सु. ३२ अ. ।

तापसद्रुमः । पुं । इक्षुदीवृक्षे । जिघांशुता । रा. नि. व. ८ । स्वर्णमाचिके । र. सा. सं. मेहवज्जरसे । वकवृक्षद्वये । वै. निघ. ।

तापसद्रुमसन्निभा । स्त्री । पुत्रदातीक्षुपे । रा. नि. व. ४ ।

तापसपत्रः । पुं । दमनकक्षुपे । दना । रा. नि. व. १० ।

तापसप्रियः । पुं । इक्षुदीवृक्षे । प. सु. । र. मा. । चारवृक्षे । पेशांग गीष्ट । इक्षौ । रुद्राक्षे । स्त्री । द्राक्षालतायाम् । रा. नि. व. ११ ।

तापसवृक्षः । पुं । इक्षुदीवृक्षे । सु. सु. २७ अ. । चि. १८ अ. । वा. सु. १५ अ. अर्कादिः । “श्रीतायुग्मं तापसानाञ्च वृक्षः ।”

तापसा । स्त्री । द्राक्षायाम् । वै. निघ. ।

ताप(म)सी । स्त्री । जटामांसां । आमहरि-द्रायां । आम आमा । वै. निघ. ।

तापसेष्टः । पुं । प्रियालवृक्षे । पेशांग गीष्ट । रा. नि. व. ११ ।

तापसेक्षुः । पुं । इक्षुविशेषः । गुणाः—“ताप-सेक्षुर्भवेन्मृदौ मधुरा श्लेष्मकीपनी । तर्पणी रुचि-कृत्वापि हृष्या च बलकारिणी ॥” भा. । कान्ता-रेक्षुगुणश्च । सु. सु. ४५ अ. ।

तापस्वेदः । पुं । स्वेदविशेषः । अलक्तवेष्टिते काये अस्त्रसिक्तेः खदिराङ्गारप्रतप्तैर्बालुकावस्त्र-कांस्यकन्दुककपालपाणिभिः शयानस्य बहुशीऽङ्ग-तापे । भा. । सु. चि. ३२ अ. ।

तापहरी । स्त्री । व्यञ्जनविशेषः । ताडङ्गी, ताता-हरी इति भाषा । तस्याधनविधिः—“वृते हरिद्रासंयुक्ते माषजा मज्जयेदटीः । तच्छुल्कांश्चापि निर्धौतान् सहैव परिभज्येत् । सिद्धयोग्यं जलं तत्र प्रक्षिप्य कुशलेः पचेत् । लवणाद्रकहिङ्गुनि सावायां तच्च निक्षिपेत् । एषा सिद्धिः समायाता प्रोक्ता तापहरी बुधेः । भवेत्तापहरी बल्या हृष्या श्लेष्माणमाचरेत् । वृद्धणी . तर्पणी रुच्या गुर्वी पित्तहरी कृता ॥” भा. ।

तापिञ्चः (वृक्षः) (ज्वाः) । पुं । तमालवृक्षे । अ. टी. भ. । (ज्वा) स्त्री । खर्णमाचिके, धातु-माचिके । रा. नि. व. १२ ।

तापिनी । स्त्री । सारतवर्षीयनदीविशेषः । सा च पश्चिमदेशे प्रसिद्धा । तज्जलं वेतवती-जलतुल्य-गुणम् । रा. नि. व. १४ ।

तापि(पी)समुद्भवम् । स्त्री । माचिकनामो-पधाती । श्वर्णमाक्षिक । र. सा. सं. ।

तापौजम् । स्त्री । स्वर्णमाचिके । रा. नि. व. १२ ।

ताप्य(क,ज)म् । स्त्री । धातुमाचिके, स्वर्ण-माचिके । हे. च. । र. मा. । तुल्यके । तूतिग्री । रा. नि. व. १२ । सि. धी. यक्ष. चि. ।

ताप्यत्यसंज्ञकम् । स्त्री । माचिकधाती । श्वर्णमाक्षिक । र. मा. ।

तामरम् । स्त्री । वृते । जले । भ. रुद्रः ।

तामरसम् । स्त्री । कमले । रा. नि. व. १० । नीलपत्रे । वै. निघ. । स्वर्णं । तिका. । ताक्षे । मे. । सारसपक्षिणि । अम. ।

तामलकी। स्त्री। भूयामलकाम्। ऊँह
आंगण। च.द.सि.यो.यन्त्र.चि.चवनप्राणि।

तामसः। पुं। पंचके। रा.नि.व.१६। सपें। मे.
तमीगुणे। स्त्री। जटामांखा। रा.नि.व.१२।

ताम्रबूलम्। स्त्री। (Piper Betle. Syn.
Chavica Betle.) नागवल्लीदले, पर्णे।
पीन। हिं पात्र। तें तामलपात्र। ता, वेष्टिली।
वधू, नागवेल। तत्पर्यायः—गृहाशया (श.),
पर्णे (रा.) सुखभूषणम् (वे.)। गुणाः—“ताम्रलं
विशदं रुच्यं तीक्ष्णं तुवरं सरं। वश्यं तित्तं
कटु चारं रक्तपित्तकरं लघु॥ बल्यं स्नेहास्य-
दीर्गमलवातशमापहम्। सुखवैशद्यसौम्यकान्ति-
सौष्टवकारकम्। हनुदन्तमलध्वंसि जिह्वेन्द्रिय-
विशोधनं। नवं तदेव मधुररुच्यथागुरसं गुरु।
बलासजननं प्रायः पल्लवाकगुणं स्मृतम्। वज्र-
देशोद्धवं पर्णे परं कटुरसं सरम्। पाचनं पित्त-
जननमुष्णं कफहरं स्मृतं॥ पर्णे पुराणमकटु
खल्लकं तनु पाण्डुरम्। विशोषाद्गुणवैद्यमन्यहीन-
गुणं स्मृतम्॥” भा.। “शिरा पर्णस्य शैथिल्यं
कुप्यात्तस्यासहृद्रसः। शीर्षं त्वदीषदन्तास्यभक्षितं
तु सितासितं। अनिधाय सुखे पर्णे पूगं खादयते
नरः। मतिभंशी दरिद्रः स्यादन्ते न स्मरते
हरिम्॥ कृष्णपर्णस्य गुणाः—तिक्तोष्णं कषायं
दाहसुखजाद्यमलनाशनम्। शुभ्रपर्णे श्लेष्माता-
मयप्ल पथ्यं रुच्यं पाचनदीपनञ्च। सद्यस्तीटितस्य
गुणाः—सुखजाद्यारीचककरम्॥ रा.नि.व.११।
ताम्रबूलमणनिषिद्धता यथा—“ताम्रबूलमहितम्
प्रीतं शरीरे रुच्यदुल्लेखे। ज्वरास्यशोषपित्तासम-
मूर्च्छाक्षीरोगिषु॥” तदनुपयोगगुणाः—“ताम्र-
लानुपयोगाख्यान् श्लेष्मपित्तानिलाश्लितः। देह-
दृक्केशदन्ताग्निशोचवर्णबलक्षयः॥” राज. २ प.।
गुवाके। चिका.।

ताम्रबूलकरङ्कः। पुं। ताम्रबूलपात्रे। पीननर
वाटो। हे.च.।

ताम्रबूलपत्रः। पुं। नागवल्लीलतायाम्। वै.
निघ.। पिण्डाक्षी। रा.नि.व.७।

ताम्रबूलपत्र(र्ण)कन्दः। पुं। कन्दशाके,
पिण्डाक्षी। थाम आंजू, हूवड़ि आंजू। रा.नि.
व.७। गुणाः—शुक्लो विशदः लघुश्च। अचि.।

ताम्रबूलपर्णिका (शी)। स्त्री। नागवल्ली-

लतायाम्। पीननर ग्रीष्म। वै.निघ.।

ताम्रबूलरागः। पुं। मन्त्रे। हारा.।

ताम्रबूलवस्त्रिका (क्षी)। स्त्री। नागवल्ली-
लतायाम्। पीननर ग्रीष्म। श.र.।

ताम्र(क)म्। कृ.। (Cuprum.) Copper.
स्वनामख्यातधातौ। र.मा.। ताम्र। हिं तौवा।
ते रागि। ता. सेनवु। तत्पर्यायः—ताम्रकं,
शुक्लं, स्नेहसुखं, दृष्टं, वरिष्ठं, उडुम्बरं (अ.),
कनीयसं (हं.), शुक्लं, द्विष्ट, उदम्बरं, औदम्बरं,
औडुम्बरं, उदुम्बरं (अ.टी.), रविसंज्ञकं, सुनि-
पित्तलं, अकौ, सूर्याहं, लोहितायसं (शब्दर.),
लोहितायः (ति.), तपनेष्टं, अश्वकं, अरविन्दं,
रविलोहं, रविप्रियं, रक्तं, नैपालिकं, रक्तधातुः।
ताम्रलक्षणम्—“जवाकुसुमसङ्गां श्लिघं सदृशं च
चमं। लौहनामोचितं ताम्रं सारणाय प्रशस्यते॥”
इति। ताम्रदीषा अष्टौ—भस्मो मूर्च्छा विदाहश्च
उत्कृष्टः शोषवान्त्यः। अरुचिश्चित्तसन्ताप एते
दीषा विषोपमाः॥” र.सा.सं.। ताम्रोत्पत्तिः—
“शुक्रं यत्कार्त्तिकेयस्य पतितं शरणीतले तस्मान्नाम
समुत्पन्नमिदमाहुः पुराविदः॥” गुणाः—“ताम्रं
कषायं मधुरञ्च तित्तमलञ्च पाके कटु सारकञ्च।
पित्तापहं श्लेष्महरञ्च शीतं तद्वोषणं स्यात्तत्र
लेखनञ्च। पाण्डुरदार्शज्वरकुष्ठकासश्वासस्य चान्
पीनसमस्तपित्तं। शीथं कृमिं शूलमपाकरीति प्राहुः
परे वृंहणमल्पमेतत्॥” भा.पू.१भ.धातुव.। ताम्रं
सुपक्वं मधुरं कषायं तित्तं विपाके कटु शीतलञ्च।
कफापहं पित्तहरं विषमशूलप्राण्डरगुण-
नाशि॥” इति शोधितताम्रगुणाः। “घनघातसहं
क्षिघ्रं रक्तपत्रामलं सदृशं। शुद्धाकरसमुत्पन्नं ताम्रं
शुभमसंस्कारम्॥” तस्य लक्षणम्। ताम्रसारणम्—
“गोमूत्रेण पचेद्यामं ताम्रपत्रं दृढाग्निना। शुध्यते
नात्र सन्देहो विषदीषनिवृत्तये। जम्बीररससंयुष्टं
रसगन्धकलेपितम्। ताम्रपत्रं शरावस्थं त्रिपुटे
म्रियते ध्रुवम्। सुतालाभि मिषगुत्था वाच हिङ्गुल-
मर्पयेत्॥” इति। यथैव मारितं ताम्रं ताम्र-
मन्त्रेण मर्हयेत्। तद्वीर्यं शरणस्थाले रुद्धा मृत्तिः
प्रलेपयेत्। शुष्के गजपुटे पाच्य सर्वदीषहरं
भवेत्। पत्तलीकृतपत्राणि ताम्रस्याग्री प्रतापयेत्।
निषिञ्चे चतस्रानि तैले तन्ने च काञ्चिके। गोमूत्रं
च कुलत्थानां कषाये च विधा विधा॥ एवं ताम्र-
स्य पत्राणां विशुद्धिः सम्प्रजायते। तथा—“गोमूत्रे

च पचेद्यामं ताम्रपत्रं दृढाग्निना। शुध्यते नात्र
सन्देहो मारणञ्चात्र कथ्यते॥” इति अन्यविध-
शोधनं। “सूतमेकं विधा गन्धं यामं मर्दयन् कथ्यथा।
इयोस्तुल्यं ताम्रपत्रं लिप्ता स्थाल्यां निधापयेत्।
सत्यक् शरणजेः सार्द्धं पार्श्वे भस्म निधापयेत्।
चतुर्थ्यां पचेच्चुम्ब्यां पात्रपृष्ठे सगोमये। जलं पुनः-
पुनर्दधं सार्द्धशीतं विमर्हयेत्। म्रियते नात्र
सन्देहः सर्वरोगेषु योजयेत्॥” जम्बूगन्धस्य सैन्ध-
वसंयुतेन सगन्धकं स्थापय शुक्लपत्रम्। पक्कायमानं
पुटयेत् सुयुक्ता वात्यादिकं यावदुपैति शान्तिम्॥”
इति अन्यविधमारणम्। र.सा.सं.। अस्त्रपिष्टं
मृतं ताम्रं शरणस्थं वह्निमृदा। पुटेत् पञ्चासृते-
वापि त्रिधा वात्यादिशान्तये॥” र.चि.इ.अ.।
रक्तचन्दने। वि। ताम्रवर्णे। पुं। कुष्ठरोगभेदे।
वै.निघ.। [नि.व.८।

ताम्रकण्टकः। पुं। रक्तखदिरवृक्षे। रा.

ताम्रकल्पः। पुं। क्षीहाधिकारे कल्पविशेषः।
“अक्षपारदगन्धश्च कर्षद्वयमितं पृथक्। सर्वैः समं
भवेत्ताम्रं जम्बीरान्नेन मर्हयेत्। सूर्यावर्तारसैः
पश्चात् कणामोचरसेन च। योजयेत्तीव्रघर्मे तु
यावत्सर्व्वं तु जीर्यति। जम्बीरस्य रसेर्भूयो रसं
दण्डेन चालयेत्। दृढे श्लेष्मामये पात्रे चूर्णयेदति-
शीघ्रम्॥” भावा २ रतिः। विभीतक-पारद-
गन्धकाः प्र. २ ती, जारितताम्रं ६ ती, जम्बीर-
रसेन मर्हयेत्। अथ सूर्यावर्तारसेन कणामोच-
रसक्रायेन च संमिश्र यावज्जरणं रौद्रे धारयेत्।
पुनश्च जम्बीररसेन समर्थं शुष्के सति चूर्णयेत्। मा.
२ र.। र.सा.सं.।

ताम्रकिलिः (कमिः)। पुं। इन्द्रगोपकौटे।
आंशोऽङ्गुली। हारा.।

ताम्रकुट्टकः (कूटः)। पुं। (Nicotiana
rustica or tabacum. Latakia to-
bacco.) Tobacco. कलञ्जे, ताम्रकूटे।
ताम्राक। पं, हिं तमाकु, चिलासीतमाकु। ते
पीगाकु, धूम्रपत्रम्। ता. पुगइ इलइ। वम-
तन्वाखु। तन्मम्।

ताम्रगर्भम्। स्त्री। तुल्ये। रा.नि.व.१३।

ताम्रचक्षुः। पुं। कपोते। वै.निघ.।

ताम्रचूडः। पुं। कुकुटे। प.सु.। च.सू.२अ.।
कुकुरवृक्षे। कूक्षिनि। रा.नि.व.२।

ताम्रतुण्डः। पुं। श्वेतमर्कटे। वै.निघ.।

ताम्रचपुजम्। स्त्री। कांस्यधातौ। भा.।

ताम्रदुग्धा। स्त्री। गोरचदुग्धेनामचुपे।
नि.व.५।

ताम्रद्रुः। पुं। रक्तचन्दनवृक्षे। वै.निघ.।

ताम्रधातुः। पुं। गिरिमृत्तिकायां। वै.निघ.।

ताम्रपत्रः। पुं। जीवशाके। रा.नि.व.७। स्त्री।
ताम्रस्य पत्रे। ताम्रांशु पीत।

ताम्रपत्रकः। पुं। आवर्तकीलतायाम्।
आंशोऽङ्गुली। वै.निघ.।

ताम्रपत्री। स्त्री। हंसपादीनामचुपे। लज्जालू-
विशेषे। रा.नि.व.५।

ताम्रपर्णी। स्त्री। गन्धसुण्डे। शङ्खतांशुनि
विशेषे। प.सु.। मञ्जिष्ठायां। वै.निघ.।

ताम्रपल्लवः। पुं। अशोकवृक्षे। रा.नि.व.१०।

ताम्रपाकौ (इन्)। पुं। म्लचवृक्षे, गर्हभाण्ड-
वृक्षे। र.मा.।

ताम्रपादी। स्त्री। रक्तलज्जालुकायाम्, हंस-
पाद्याम्। रा.नि.व.३।

ताम्रपुष्पः (कः)। पुं। आरग्वधवृक्षे। रक्त-
काञ्चने। वै.निघ.। काञ्चनवृक्षे। जट.। भूच-
म्पके। ऊँहै टापी। श.च.।

ताम्रपुष्पा (प्यिका) (प्यौ)। स्त्री। रक्त-
पाटलवृक्षे। पीननर ग्रीष्म। रा.नि.व.१०। (प्यौ,
प्यिका,) रक्तविह्विते। धातकीवृक्षे। रा.नि.व.६।
प.सु.चय.चि.खर्जूरसवे। नागरज्जवृक्षे। नांशोऽङ्गुली।
ज.द.१२अ.।

ताम्रप्रयोगः। पुं। उदराधिकारे। “केवलं
जारितं ताम्रं शङ्खवेररसैः सह। दिगुञ्जं भक्षये-
त्पातः.....॥” रस.चि.। अन्यः गृहण्यादौ।
शीघ्रितपारदगन्धकयोः प्र. २ ती. कज्जलीकृत्य
अतिमृत्ताताम्रपत्रेण तीलकद्वयेन एकत्र समिश्र
मृत्पात्रे संस्थाप्य यावता प्लावितं भवेत् तावत्परि-
माणं पक्वजम्बीररसं दत्त्वा तावत्कालं जातपे
स्थापयेत् यावता शीघ्रं पक्वभूतं भवेत्। अथ
हस्तेन मर्हयित्वा वटी कार्या। रस.र.।

ताम्रफलः। पुं। अक्षीलवृक्षे। आंशोऽङ्गुली
ग्रीष्म। रा.नि.व.६।

ताम्रफलकः। पुं। ताम्रदले। जाम्बत्रं जाम्ब्रं।
ताम्रमूला (लिका) (ली)। स्त्री। लज्जा-
 लुकायतायाम्। रा.नि.व.५। क्षीरिणीमेदे।
 थिरुहे। र.मा.। मञ्जिष्ठायां। दुरालभायां। रा.
 नि.व.४। भा.स.१भ.ज्व.चि.। “सिंहो व्याघ्रो ताम्र-
 मूली।” रक्तदुरालभायां। प.सु.।

ताम्रमृगः। पुं। रक्तवर्णहरिणे। वै.निघ.।

ताम्ररसायनी। स्त्री। दुग्धिकायां। वै.निघ.।

ताम्रवर्णः (कः)। पुं। पत्नीवाहणे। रा.
 नि.व.८। गोधूममेदे। हरिणे। गिरिस्तिकायां।
 वै.निघ.।

ताम्रवर्णा। स्त्री। जपावृत्ते। श.च.।

ताम्रवल्ली। स्त्री। मञ्जिष्ठायां। प.सु.। चित्र-
 कूटदेशे प्रसिद्धायां खनामख्यातलतायां। सु.शा.
 १०अ.। तत्पर्यायः—ताम्रा, ताली, तमाली,
 तमालिका, सूक्ष्मवल्ली, सूजीमा, शोधनी,
 तालिका। गुणाः—कषाया कफघ्नी सुखकण्ठ-
 दोषघ्नी श्लेष्मशोधनी च। रा.नि.व.३।

ताम्रवीजः। पुं। कुलथ्ये। प.सु.।

ताम्रवृन्तः। पुं, स्त्री (ता, तिका)। रक्त-
 कुलथ्ये। चिका.। हे.च.।

ताम्रवृक्षः। पुं। कुलथ्ये। रक्तचन्दने। र.मा.।

ताम्रशालिः। पुं। रक्तशाली। दांशुथानि।
 प.सु.।

ताम्रशिखी (रु)। पुं, स्त्री। ताम्रचूडे।
 कूकड़ा। जटा.।

ताम्रसार(क)म्। स्त्री। रक्तचन्दने। प.सु.।
 (कम्) रक्तखदिरं। रा.नि.व.८।

ताम्रा। स्त्री। ताम्रवल्लीलतायां। संहलीलता-
 यां। रा.नि.व.३६। मञ्जिष्ठायां। रक्तगुञ्जायां।
 मद.। देहाभ्यन्तरचतुर्थीकलायाम्। या त्रौहृष्ट-
 भागप्रमाणा कुष्ठायधिष्ठाना। सु.शा.४अ.।

ताम्राभम्। स्त्री। रक्तचन्दने। श.च.।

ताम्राभम्। स्त्री। कांस्ये। कौशां। तिका.।
 वै.निघ.।

ताम्राक्षः। पुं। कीकिले। तिका.। रा.नि.
 व.१६। चकीरपक्षिणि। (क्षी) कीकिलायाम्।
 वै.निघ.।

ताम्रिका (म्री)। स्त्री। गुञ्जायाम्। रा.
 नि.व.३। रक्तगुञ्जायाम्। मञ्जिष्ठायां। वै.निघ.।

ताम्रोपधातुः। पुं। तुल्यके। तू.ते। भा.।

तारम्। स्त्री। कर्पूरे। वै.निघ.। रौप्ये।
 मौक्तिके। रा.नि.व.१३। शुद्धमौक्तिके। पुं।
 वानरविशेषे। त्रि.। निर्मले। धरणिः। अलुच-
 खरे। तिका.।

तारकम्। स्त्री। नेत्रे। ने.। धनुषि। शब्दर.।

तारका। स्त्री। देवताङ्गुले। मद.। पत्रचारे।
 र.सा.सं.। इन्द्रवारुणीलतायाम्। रा.नि.व.३।
 कनौनिकायां। मे.। तिका.। मुक्तायां। नृचत्रे।
 वै.निघ.।

तारकिनौ। स्त्री। रातो। रा.।

तारकेश्वररसः। पुं। प्रमेहाधिकारे रसः।
 रससिन्दूरं वङ्गं लौहम् अभकं प्रत्येकं समं मधुना
 मर्दयित्वा मधुना बहुमूत्रे लेहयेत्। अनुपानं पक्वो-
 दुम्बरवीजचूर्णं यथाबलमात्रं मधुना लेह्यम्। रस,
 र.। अन्यः सूत्रकृच्छ्रे रसः। गन्धकः लौहं वङ्गम्
 अभकं दुरालभा यवचारः गोक्षुरवीजं हरीतकी
 एषां प्रति समभागः। कुषाण्डसलिलेनैकवर्गं मर्द-
 यित्वा कुशादेष्टव्यपञ्चमूलगीक्षुरयोः कायेन च
 भावयित्वा रक्तिहया वटी कार्या। उदुम्बरवीज-
 चूर्णस्य लेहः।

तारजम्। स्त्री। रौप्यभाक्षिके। वै.निघ.।

तारटी (दो)। स्त्री। तरटीवृत्ते। रा.नि.व.८।

तारणः। पुं। मेलके। शब्दर.।

तारणिः। स्त्री। नौकायाम्। हा.।

तारतण्डलः। पुं। धवलयावनाले। श्वेत
 ज्वारं वा ज्वारश्रीं। रा.नि.व.१६।

तारतालकौवीजम्। स्त्री। रसजारणार्थं
 बीजमेदे। र.चि.३अ.।

तारदौ। स्त्री। तरदीवृत्ते। रा.।

तारपुष्पः। पुं। कुन्दपुष्पवृत्ते। रा.नि.व.१०।

तारमाक्षिकम्। स्त्री। Iron pyrites.
 रूप्यमाक्षिके, रूप्यस्योपधातौ। त्रोगार्थशक्तिः।
 प.सु.। रूप्याभावे तन्माक्षिकं शास्त्रम्। लक्षणम्—
 “तारमाक्षिकमन्यत् तद्वद्वज्रतोपमम्। किञ्चिद्-
 नतसाहचर्यतारमाक्षिकमौरितम्। अनुकल्पतया
 तस्य ततो हीनगुणाः सताः। न केवलं रूप्यगुणाः

वर्तन्ते तारमाक्षिके। द्रव्यान्तरस्य संसर्गात् सन्त्य-
 न्नेऽपि गुणा यतः॥” गुणाः—“स्वातारमाक्षिकं
 स्वादु तिक्तं वृष्यं रसायनम्। चक्षुष्यं वलिककुष्ठं
 पाण्डु-मेघविषोदरान्। अशः शीघ्रं चक्षुष्यं
 विदोषमपि नाशयेत्। अशुद्धं तत् स्वर्णमाक्षिकं
 वदोषान् करोति च॥” तच्छोधनं यथा—“कर्कटी-
 मेषशुल्यैर्द्रवैर्जम्बोरजैर्दिनं। भावयेदातपे तौत्रे
 विमला शुध्यति ध्रुवम्॥” तन्मारणं यथा—
 “कुलथ्यस्य कषायेन दृष्टा तैलेन वा पुटेत्। तैलेन
 वाजम्बूत्रेण तारमाक्षिकमृच्छति॥” भा.।

तारविमला। स्त्री। रौप्यमाक्षिके। वै.निघ.।

तारवीजम्। स्त्री। रौप्यादिकतरसनिवन्धन
 बीजे। “कुटिलं विमला तीक्ष्णं समचूर्ण्यमकल्पयेत्।
 पुटितमप्युच्चवारन्तु तारे वाह्यं शनैर्धनम्। यावद्दृश-
 गुणं तत् तावद्बीजम्बुक्कुम्भम्॥” र.चि.३अ.।

तारशुद्धिकरम्। स्त्री। सीसके। रा.नि.व.१३।

तारा। स्त्री। चीड़ानामदेवदारुमेदे। नेत्रक-
 नीलिकायाम्। रा.नि.व.१२।

तारापथः। पुं। आकाशे। हे.।

ताराभः। पुं। यशमेदे। दृष्टाविशेषः। पारदे।
 वै.निघ.।

ताराभ्रः। पुं। कर्पूरे। रा.नि.व.१२।

ताराणि। पुं। माक्षिकधातौ। श्वशार्थशक्तिः।
 विडमाक्षिके। हे.च.।

ताराखिम्। स्त्री। रौप्याखि। र.चि.३अ.।

तारिका। स्त्री। ताद्यां। ताड़ि। तन्त्रम्।

तारिणी। स्त्री। मातरि। अक्षिमध्यभागे।
 तिका.। [समुद्रे। त्रि.।

तारीषम्। स्त्री, पुं। खर्णे। वै.निघ.। मे.।

तारुणम्। स्त्री। यौवने। अम.।

तारुणजनवल्लभा। स्त्री। उष्माशाली।
 रा.नि.व.१६।

तारुणपिडका। स्त्री। सुखदूषिकायाम्।
 वज्रमर्कोड़ा। मेघचन्द्ररोगचि.।

तारिखररसः। पुं। राजवृक्षणि रसः। पारदेः
 १ तो. रौप्यं। ४ तो. मनःशिला गन्धकः प्र. ४ तो.
 गोक्षुररसेन प्रहरद्वयं समर्थं बालुकायन्त्रेण
 प्रहरद्वयं पचेत्। शीते सति चूर्णयेत्। मात्रा २
 र.। रस.कौ.।

तार्क्षी। स्त्री। वत्सादनीलतायाम्। पांताण-
 गंरुङ्गी जता, शिनिम्। रा.नि.व.३।

तार्क्ष्य (क.ज)म्। स्त्री। रसाज्जने। भा.स.४म.
 नेवविडालरी. चि.। सि.यो.अपस्मा.चि. सिद्धतम-
 योगे। See माक्षिकम्। पुं। अश्वकर्णलतायाम्,
 लताशाले। शिवाङ्गि जता। र.मा.। वा.उ.३६
 अ.। सर्ज्जतरी। अश्वि.। सर्पे. मे.। खर्णे।
 श.र.।

तार्क्ष्य नायकः। पुं। गरुडे। रा.नि.व.१६।

तार्क्ष्य प्रसवः। पुं। अश्वकर्णनामकलताशाले।
 जतांशाले। रा.नि.व.६।

तार्क्ष्य शैलम्। स्त्री। रसाज्जने। र.मा.।

तालः। पुं। (Borassus flabelliformis.)
 The Palmyra tree. खनामख्यातवृत्ते।
 जाम्बगांश्च। प.सु.। र.मा.। हिं ताल, ताड़।
 उत्. ताड़। गुर्ज. ताड़। ता. पनम। खरताल
 इति अन्तर्देशे। सु.सु.३७अ.। तत्पर्यायः—
 तलः (मे.), भूमिपिशाचः (हा.), दीर्घतलः, दुम-
 श्रेष्ठः दुमेश्वरः (के.), तालदुमः, पर्वी, दीर्घस्तम्भः,
 ध्वजदुमः, तथराजः, मधुरसः, मदाब्जः, दीर्घ-
 पादपः, चिरायुः, तरुराजः, दीर्घपत्रः, गुच्छपत्रः,
 आसवदुः (रा.), करपत्रवान्, दीर्घदुः (श.), तनु-
 निर्यासः (शब्दर.). गुणाः—स्वादुतिक्तकषायः
 मूत्ररोगघ्नः बलप्राणशुक्रवृद्धिकरः। राज.। “पक्वं
 तालफलं पित्तरक्तश्लेष्मविवर्धनं। दुर्जरस्त्वहमूत्रच
 तन्द्राभिर्यन्द्शुक्रदम्॥ तालमज्जा तु तरुणः
 किञ्चिन्मदकरी लघुः। श्लेष्मलो वातपित्तघ्नः
 सङ्गेहो मधुरः सरः॥” भा.आखव.। ताल-
 प्रलम्बगुणाः—रुचः क्षतरीगन्धश्च। तालास्थिमज्ज-
 (जाम्ब-आंति-आंति)गुणाः—मधुरं शीतं मूलं
 गुरु च। तालास्तु गुणाः—पित्तघ्नं शुक्रलं सन्त्यवर्धनं
 गुरु च। तालफलं शीतलं बल्यं किञ्च सादुरसं
 गुरु विष्टम्भि वातपित्तरक्तक्षतदाहक्षयघ्नश्च। रा.नि.
 व.६। तालरसगुणाः—तरुणी रसो मदकारी।
 अक्षीभूतः स पित्तघ्नः वातदीर्घहरश्च। भा.।
 स्त्री। हरिताले। लौहे। तिका.। तालीशपत्र।
 रा.नि.व.६। तालफलं। तुवरिकायां। श.र.।
 मत्स्यशक्ते। सु.सु.७अ.।

तालकः। पुं। प्राणनाशककौटविशेषे। सु.कल्प.
 ८अ.। See कौटः। स्त्री। हरिताले।

तालकन्दः । पुं । तालवृक्षस्य कन्दे । चि.क्र. क.सीमरी.चि. ।

तालकरीरः । पुं । तालाङ्गुरे । च.द.अमृत-सारलौहि ।

तालकाफलम् । स्त्री । स्थूलैलायाम् । ज.द. १२अ. ।

तालकाभम् । स्त्री । नीलरङ्गे । वै.निघ. ।

तालकी । स्त्री । ताड्याम् । तांड़ी । तिका. ।

तालञ्चः । पुं । पश्चिमदि । तांजूरे । के. ।

तालजटा । स्त्री । तालवृक्षस्य जटायां । तांलेर जटो । चि.क्र.क.सीमरी.चि. ।

तालती । स्त्री । तालसुरायां । तिका. ।

तालद्रुमः । पुं । असुरदेशे खरताल इति ख्याते वृक्षे । रा.नि.व.६ ।

तालध्वजा । स्त्री । तालपत्र ।

तालपत्रम् । स्त्री । तालच्छदे । मेथिकायाम् । वै.निघ. ।

तालपत्रा (त्री) । स्त्री । मिश्रेयानामनुपे ।

भुडैरी गौड़ । रा.नि.व.४ । तालमूल्यां । सु.स. ३६अ. । चि.११२५अ. । वा.उ.१२अ. । कृष्ण-सुषल्यां । कृष्ण तांजुली । सु.चि.१८अ. । मूषक-पर्यायम् । मे. । वनशतान्नायाम् । वै.निघ. ।

तालपत्रिका । स्त्री । तालमूल्यां । रा.नि. व.७ ।

तालपर्णम् । स्त्री । सुरानामगन्धद्रव्ये । भूत्रा-मांशी । श.च. ।

तालपर्णी । स्त्री । मधुरिकायाम् । रा.नि.व. ४ । सुषल्यां । तांजुली । सुरामांसां । अम. । वृक्षत्वाद्वायाम् । वै.निघ. ।

तालपुष्प(क)म् । स्त्री । तालजटायाम् । तांलेर मोच । (कम्) प्रपौष्टरीके । श.र. ।

तालप्रलम्बम् । स्त्री । तालजटायाम् । गुणाः—“तथा तालप्रलम्बश्च रूक्षं चतुरजापहम् ।” राज.३प. ।

तालमण्डिका । स्त्री । तालरसमध्ये । तांलेर मण्ड, तांड़ी । तत्पर्यायः,—सैन्धा, हाला । तत्साधनं यथा,—“तालपत्रं दन्तिशाकं ककुभञ्च तथैवच । तेरेवच सुसम्भानात् तालमण्डं प्रकीर्तितम् ॥”

तन्त्र. । गुणाः—“अमदीषकरी वृथा वातला श्लेष्मवर्धनी । कासहृत्तासविध्वंसकरणी ताल मण्डिका ॥ पूर्णे कषायपित्ते च योगयुक्ता सुरा हिता । बहुदीपहरा चैव श्लेष्मरीणे विप्रियतः ॥” अचि.१८अ. ।

तालमस्तकम् । स्त्री । कटुशरणि । वृत्तां ७ल । वै.निघ. । तालवृक्षमस्तके । तांलेर माति । गुणाः—खादुतिकषायलं, बल प्राण-शुक्रवृद्धिकरलं, मूत्रातङ्गरीगनाशिलञ्च । राज. ।

तालमूलिका । स्त्री । तालमूल्याम् । अम. ।

तालमूलौ । स्त्री । (Curculigo orchioides or Hypoxis orchioides. Syn. Curculigo orchiodies.) खनामख्यातकन्द-शाके । तांजुली, तनूर. । दा. हिं कालीमुल्ली । ते निलप्लविलगच्छलु, नेलवारि । सुषलीकन्द इति भाषा । तत्पर्यायः,—तालिका, तालमूलिका (शब्दर.), अशीर्षी, सुषली, ताली, खलनी (र.), सुवहा, तालपत्रिका, गोधापत्री, हैमपुष्पी, भुवाली, दीर्घकन्दिका, मूषली । सा श्वेतकण-मिदाहिधा । श्वेता सत्वगुणा, अन्या रसायनी च । श्वेता शफिदसुषली, कृष्णा कालीमुषली । सा-गुणाः—मधुरा शीतला वृथा बलपुष्टिदा पिच्छिला कफकरी पित्तदाहृन्मही च । रा.नि. व.७ । अपिच—“तालमूलौ च विष्टम्भी सुषली परि-कीर्तिता । सुषली मधुरा वृथा वीर्योष्णा वृंहणी गुरुः । तिक्ता रसायनी हन्ति गुदजाननिर्ला-सथा ॥” भा. ।

तालर(ल)ण्डः । पुं । तालजटायाम् । तांलेर मोच । र.सा.सं. ।

तालवृन्त(क)म् । स्त्री । तालवृजने । तांज-पीतांज पीथी । तच्च विदीपशमनं लघु । राज. २प. । पुं । सीमलतामिदे । सु.चि.२६अ. । See सीमः ।

तालशस्यम् । स्त्री । तालास्थिमज्जायां । तांज-पीथी । गुणाः—वृंहणं क्षिग्धं शीतलं बल्यं मधु-रञ्च । च.सू.२७अ. ।

तालसत्त्वम् । स्त्री । हरितालभस्मनि । रस.चि. ।

तालचौर(क)म् । स्त्री । तालजतवचौर । रा.नि.व.६ ।

तालाख्या । स्त्री । सुरामांसां । श.च. ।

तालाङ्कः । पुं । शाकमिदे । हे.च. । करपत्रे ।

तालाङ्गुरम् । स्त्री । तालास्थिमज्जायां । पुं । मनः-शिलायाम् । के. ।

तालिः । स्त्री । तालमिदे । ते.उ.९ । वै.निघ. । भूस्यामलक्यां । र.मा. ।

तालिकः । पुं । प्रसारिताङ्गुलिपाथौ । हे.च. ।

तालिका (ली) । स्त्री । तामवल्लीलतायाम् ।

रा.नि.व.३ । तालमूल्याम् । प.सु. । सु.चि.१७अ. । भूस्यामलक्याम् । रा.नि.व.५ । तालवृक्षमिदे । तांङ्गिर्ना । अम. । मनःशिलायाम् । तालीश-पत्रे । वै.निघ. । तुवरिकायाम् । श.र. ।

तालिश(स)पत्रम् । स्त्री । तालीशपत्रे । भूरिप. ।

तालीतलम् । स्त्री । सुषलीकन्दे । तांजुली । सु.चि.१७अ. । ड. ।

तालीपत्रम् । स्त्री । तालीशपत्र । रा.नि. व.६ ।

तालीश(क)म् । स्त्री । तालीशपत्रे । रा.नि. व.६ ।

तालीश(स)पत्रम् । स्त्री । (Abies web- biana or Pinus webbiana or Fla- courtia cataphracta) भूस्यामलकौसदृशे खनामख्यातपण्ड्रव्ये । तांजुली । भा. । दा. हिं तालिपत्रि, तालिशपत्र । ते ता. तालिशपत्रि । दा. पनिञ्जल । वम्. ताल्मठ । तत्पर्यायः,—

तालीशं, पत्राख्यं, शुकोदरं, धात्रीपत्रं, अर्कवेधं, करिपत्रं, करिच्छदं, नीलं, नीलाम्बरं, तालं, तालीपत्रं, तमाह्वयं, तालीशपत्रकं । तदभावे कष्टकारीजटा याच्या । गुणाः—तिक्तोष्णं मधुरं कफवातघ्नं हिक्काशसत्त्वकासच्छर्दिघ्नञ्च । रा.नि. व.६ । लघु अरुचिघ्नं गुलामाग्निमान्द्यहरञ्च । भा. । भूस्यामलक्यां । मे. ।

तालीशादिमोदकः । पुं । यच्चाधिकारे । तालीशपत्रं १ तो. मरिचं २ तो. शुण्ठी ३ तो. पिप्पली ४ तो. गुडलक् ॥० तो. एला ॥० तो. बंशलोचना ५ तो. शर्करा ३२ तो. । सा.कौ. । च.द. ।

तालु (कम्) । स्त्री । जिह्वाविज्ञानभूतप्रदेशे । तांजू, तांजूरा । तत्पर्यायः,—क्राऊदं (अ.), तालुकं । रा.नि.व.१८ । “सुखतस्मालु निर्भिन्नं

जिह्वा ततोपजायते । ततो नाना रसो जन्ने- जिह्वया योऽधिगम्यते ॥” भाग. ।

तालुकण्टकः । पुं । तालुगतरीगमिदे । ते.उ.९- ७ल । अयच्च प्रायः शिशिरेव भवति । लक्षणं यथा—“तालुमांसं कफः क्रुद्धः कुरुते तालुकण्ट- कम् । तेन तालुप्रदेशस्य निम्नता मूर्ध्नि जायते । तालुपातात् सनर्घः कृच्छात् पानं शक्नुवन् । तद्विचिक्रणस्य रजा शीवादुर्धरता वनिः ॥” भा. ।

तालुजिह्वः । पुं । कुम्भीरे । हे.च. ।

तालुपाकः । पुं । पित्तजन्यतालुरोगविशेषे । ते.उ.९ । पांका । तत्र पित्तम् अतिघोरं तालुपाकं जनयति । “पित्तं कुर्वाण्यकामत्यन्तघोरं तालुन्धेवं तालुपाकं वदन्ति ।” भा.म.४भ. सुखरी.चि. ।

तालुपातः (पीडकः) । पुं । तालुरोगमिदे, तालुकण्टके । ते.उ.९ । ७ल ।

तालुपुण्डः । पुं । तालुदेशे मेदःकफजन्ये रोगविशेषे । तवावेदनः स्थायी निवृत्तमात्रः शीथो जायते । लक्षणम्—“नीरुक् स्थायी कोलमात्रः कफात्मा मीदोयुक्तः पुण्डस्तालुदेशे ।” भा.म.४भ. सुखरी.चि. ।

तालुयन्त्रम् । स्त्री । कर्णनासानाडीशल्याना- माहरणार्थयन्त्रविशेषः । तच्च मौनतालाकारं दादशाङ्गुलपरिमितम् । तद्विधा—तयोरेकं मन्त्र- तालुवदेकतालं नाम, अन्यत् द्वितालं नाम । सु.सू.७अ. ।

तालुरोगः । पुं । सुखरोगमिदे, तालुदेशस्थ- रोगे । स नवधा यथा—गलशुण्डी तुलिकेरीअभूषः कच्छपः तालवृन्दः मांससङ्घातः तालुपुण्डः तालुशीषः तालुपाकश्चेति । भा.म.४भ.सुखरी- चि. । एषां विशेषाः स्वल्पपर्याये ह्यग्याः ।

तालुविद्रधिः (धौ) । स्त्री । तालुशीषे । “सात्तालुविद्रध्यपि दाहारागुता भवेत्तालुनि सा विदीप्यात् ।” च. ।

तालुशीषः । पुं । तालुदेशे वायुजन्यरोगविशेषे । तत्र तालुदेशे विदारणवलीङ्गा आसन्न जायते । “शीषोऽत्यर्थं दीर्यते वापि तालु आसी वातात्तालु- शीषोऽयमुक्तः ।” भा.म.सुखरी.चि. ।

तालुसंहतिः । स्त्री । तालुरोगविशेषे । “तालु- मध्ये निरुद्धासं संहतं तालुसंहतिः ।” वा.उ. २१प. ।

तालूरः। पुं। जलावर्त्तः। हे।

तालेश्वररसः। पुं। कासरीगे रसः। रसः
२ तो. लौहं २ तो. गन्धकः ४ तो. अक्षं ८ तो.
हरितालं १ तो. मनःशिला ॥० तो. जयन्ती
(जङ्गी) एरण्डः चाङ्गरी (आमरण) तण्डुलीयं
(कौटानटे) केशराजः (केकुते) भृङ्गराजः
(भीमराज) पचरसेन प्र. विषा भावयेत्।
रस.को.।

ताम्रपर्णी। स्त्री। मिथेयाम्। गुल्फा। रा.।

ताम्रवृन्दम्। स्त्री, पुं। तालुशोथरीगे।
टांक्रा फोला। लक्षणं—पद्माकारं तालुमध्यं
तु शोफं विद्याद्रक्तादवृन्दं पिचलिङ्गम्। भा.।

ताम्रस्थि। स्त्री। तालुदेशस्थे अस्थनि। ते
च हे। च.शा.७अ.।

तावीषः। पुं। स्पर्शः।

तित्तः (कः)। पुं। पटीललतायां। पञ्चता
नति। प.सु.। भा.। वरुणह्वे। वरुण गौह।
श.मा.। कटजह्वे। कूडुटी गौह। श.च.।
किराततित्तके। चिरेता। श.र.। वा.उ.२अ.।
कुरवकशाके। कूरुशा शाक। पण्टकचुपे।
फेणपापडा। प.सु.। हे.च.। वायुकाशभूयिष्ठ-
षड्रसान्तमरसे। डेटो रस। “यो गले चोष-
सुत्यादयति मुखवैशद्यं जनयति भक्तवचिसुत्याद-
यति हर्षश्च स तित्तः।” सु.सु.४२अ.। स निम्बादौ
स्वायते। गुणाः—कमिष्ठः कुष्ठघ्नः अतिसिवनात्
राज्यव्यापणं करोति। रा.नि.व.२०। शीतलपुरुषः
दीपनः पाचनः शोधनः अरोचक-विषघ्नः।
तद्विपाकोऽपि कटुः। स च विपाको वातकृत्
कफपित्तघ्नः। सु.सु.४२अ.। “प्रतिहन्ति निपाते
यो वमनं स्वदते न च। स तित्तो मुखवैशद्यशोध-
प्रह्लादकारकः॥” चर.। स चातिशुक्तः शिरःशूल-
मन्यास्तम्भयमानं जनयति। तथा कम्पसूर्क्षावपा-
बलशुक्रक्षयकारश्च भवति। इहूदीह्वे। भा.।
निम्बह्वे। वै.निघ.। स्त्री। तेजीज्ञायाम्। तेज-
वज। वै. निघ. चयरी. चि. गीचरघते। पिचि।
विडलवणे। कणखदिरि। श.मा.।

तित्तकष्टतम्। स्त्री। कुष्ठं कष्टम्। गव्यघृतं
४श.। काथार्थं विफला हरिद्रा दारुहरिद्रा
वासा दुरालभा जैत्रपपटी पटीलपत्रं वायमाणा
कटुकी निम्बलक् एषा प्र. २ प. वारि ६४ श. शि.

१६ श.। कल्पाय—पिपली सुस्तकं रक्तचन्दनं
चायमाणा (वना नता) इन्द्रयवः भूनिम्बः एषां
प्र. ४ तो. मतान्तरं ६ तो.। सु.चि.२अ.। च.द.।
घृतं ४ श.। कल्पाय—सप्तपर्णलक् अतिविषा
सम्पाकः (मोन्नाल) कटुकी पाठा सुस्तकम्
उशीरं विफला पटीलपत्रं निम्बलक् जैत्रपपटी
दुरालभा रक्तचन्दनं पिपली गजपिपली पद्मकाष्ठं
हरिद्रा दारुहरिद्रा वचा इन्द्रवारुणी (राथान-
मणी) सुरा वा शतावरी श्यामालता अनन्ता इन्द्र-
यवः वासा मूल्या गुडूची भूनिम्बः (चिरेता)
यष्टिमधु वायमाणा एषां मिलित्वा १ शरावः
(१ सेर)। जलं ३२ श. आमलकफलरसः ४ श.।
च.द.। रस.र.। महातित्तकमिदम्।

तित्तकन्द(न्दि)का। स्त्री। आसहरिद्रायां।
मालवे पलाश इति ख्याते गन्धपत्रह्वे। रा.नि.व.
६। तित्तदन्तकापीति क्वचित् निघण्टौ पाठः।

तित्तकरोहिणी। स्त्री। कटुकाम्। कटुको।
च.द.पित्तज्व.चि.कलिङ्गादौ।

तित्तकर्कोटकी। स्त्री। तित्तकर्कोटिकायां।
तिङ्कौकडी, कौकटान। श.चि.।

तित्तका। स्त्री। तुम्बा, कटुतुम्बाम्। तिङ्
गाडे। प.सु.। काकजहायाम्। करजलतायां।
चुङ्गुशाके। वै.निघ.।

तित्तकाण्डः। पुं। भूनिम्बे। चिरेता।

तित्तकाण्डेरुहा। स्त्री। कटुकायाम्।
कटुको।

तित्तकोषातकी। स्त्री। तित्तकोषायाम्।
तिङ्पञ्चता। भेष. कुष्ठचि.।

तित्तगन्धा। स्त्री। राजिकायाम्। राई। व.
निघ.। वराहकान्तायाम्।

तित्तगन्धिका। स्त्री। वराहकान्तायाम्।
वराहकाण्डा। श.मा.।

तित्तगुञ्जा। स्त्री। करजह्वे। हारा। तत्-
पर्यायः—चुद्ररसा, रसवा, विडवाकटी।

तित्ततण्डुला। स्त्री। पिपल्या। रा.नि.व.६।

तित्ततुण्डो। स्त्री। कटुतुण्डिलतायाम्। तिङ्
कून्क, तेनांकु। हिं कटुतरा। रा. नि.
व. ३।

तित्ततुम्बो। स्त्री। कटुतुम्बाम्। तिङ् गाडे।
प.सु.।

तित्तदुग्धा। स्त्री। वीरिण्याम्। अजशङ्काम्।
कौकडाण्डो। रा.नि.व.५।

तित्तधातुः। पुं। पिचि। रा.नि.व.२१।

तित्तनित्यः। वि। नित्यं तित्तभक्षणशीले।
च.द.।

तित्तपर्णी (रिंका)। स्त्री। गौरचक्रकान्याम्।

तित्तपत्रः (त्रो)। पुं, स्त्री। कर्कोटकह्वे।
कौकटान नता। हे.च.। भेष.उपदं.चि.।

तित्तपर्वा। स्त्री। गुडूचाम्। यष्टिमधुनि।
हिलनोचिकायां। मे.। ब्राह्मीभेदे। दूज्यायाम्।
जटा.।

तित्तपुष्पा। स्त्री। पाठायां। रा.नि.व.६।

तित्तफलः (ला)। पुं, स्त्री। कतकह्वे।
निर्गोला वृक्ष। रा.नि.व.११। (ला)कतकबीजे।
वै.निघ.। यवतित्तालतायां। रा. नि. व. ३।
वात्तायां। षड्भुजायां। श्रृंगभूज। रा.नि.व.७।

तित्तभद्रः (कः)। पुं। पटीललतायां। श.च.।

तित्तमरिचः। पुं। कतकह्वे। रा.नि.व.११।

तित्तयवा। स्त्री। यवतित्तालतायां। रा.नि.
व.३। शङ्खिन्याम्। वै.निघ.।

तित्तरसा। स्त्री। ब्राह्मीनाम-श्राकभेदे।

तित्तरोहिणिका (णो)। स्त्री। कटुकायां।
कटुको। रा.नि.व.६। र.मा.। सि.यो.कफज्व.
चि.। च.द.कफज्व.चि.।

तित्तला। स्त्री। शङ्खिन्यां। नवमानिका।
ज.द.१२अ.।

तित्तवर्गः। पुं। तित्तरसद्रव्यगणे। तद्यथा—
मण्डूकपर्णी (थूणकुडि)—वेवकरीर (वेतेत्र
कौडि)—हरिद्रावय (हरिद्रा दारुहरिद्रा)—इन्द्र-
यव-वरुण-खादुकण्टक-(वैहटी) सप्तपर्णह्वतीहय-
(वृहती, कटुकान्त्री) शङ्खिनी-(गौकिनी) द्रवली-
(हृन्मूत्रकाणी) चिहत्-कसवेधन-(घोषा) कारवेन्न-
(उष्ट्रे) वात्ताङ्ग-करीर (वशाङ्गुत्र)-सुसन-
(नाटो) शङ्खपुष्पी (डानकुनी)-अपामार्ग-चाय-
माणा-(गोशनित्रा) श्रीकरोहिणी (कटुकी)-

वैजयन्ती-(जङ्गी) सुवर्चला (छुडुछुडे)-पुनर्नवा-
वृश्चिकाली-(विष्ठाती) ज्योतिष्मती (नताकटुकी)
—प्रभृतीनि द्रव्याणि। सु.सु.४६अ.।

तित्तवल्ली। स्त्री। मूल्यायां। भूर्गी। र.मा.।

तित्तवार्त्ताकुः। पुं। The egg plant,
the fruit of which is bitter. वात्ताङ्ग-
भेदे। तेत वेणुन। हिं तीत् भण्डा।
ज.द.१२अ.।

तित्तवोजा। स्त्री। कटुतुम्बा। रा.नि.व.३।

तित्तशाकः। पुं। वरुणह्वे। प.सु.। पत्र-
सुन्दरह्वे। मे.। खदिरह्वे। चिका.।

तित्तशाकतरः। पुं। श्वेतप्रसूनकह्वे।
शब्दमा.।

तित्तशाकद्रुमः। पुं। वरुणह्वे। वै.निघ.।

तित्तषट्पलकं (घृतम्)। स्त्री। कुष्ठाधि-
कारे। काथार्थं—निम्बलक् पटीलपत्रं दार्वीं
दुरालभा कटुकी विफला पपेटकः चायमाणा प्र.
४ तो. जलं ३२ श. शि. ४ श.। कल्पाय—रक्त-
चन्दनं भूनिम्बः पिपली वायमाणा (वना नता)
सुस्तकम् इन्द्रयवः प्र. १ तो.। च.चि.७अ.।

तित्तसारः। पुं। विट्खदिरह्वे। प.सु.।
See अरिभेदः। स्त्री। दौघरोहिणे। वण् राम-
कपूर। रा.नि.व.८।

तित्तस्कन्धः। पुं। षड्भिधास्यापनस्कन्धेषु तित्त-
वर्गीयद्रव्यकृतास्यापनविशेषे। च.चि.८अ.।

तित्ता। स्त्री। जताकसूरिकायाम्। नताकसू-
त्रिका। सि.यो.यक्षा.चि.चन्दनादितैले। “हरिद्रे
शरिरे तित्ता।” कटुकायां। रा.नि.व.६। सि.
यो.हिकायासलेहे। च.द.शूल चि.। वा.उ.२अ.।
“तित्ताकाश्चनगैरिकम्।” छिक्किन्यां। भा.।
मूल्यायाम्। भूर्गी। रा.नि.व.३। सि.यो.कासचि.।
कटुरोहिण्यां। पाठायां। रा.नि.व.६। यव-
तित्तायां। कटुतुण्डा। रा.नि.व.३।

तित्ताख्या। स्त्री। कटुतुण्डिलतायाम्। कटु-
तराई। रा.नि.व.३।

तित्ताङ्गा। स्त्री। पातालमण्डलीलतायाम्।
शिनिना। रा.नि.व.३।

तित्ताइयम्। स्त्री। एका कटुका अन्या काका-
तित्ता च। वा.सु.१५अ.।

तिक्तामृता। स्त्री। गुडूचाम्। वै.निघ.।
तिक्तालावूः। स्त्री। तिक्तगुण्यां। ति०ना०।
ज.द.१२अ.।

तिक्तास्थता। स्त्री। पित्तजन्यमुखरोमे। वै.
निघ.।

तिक्तिका। स्त्री। कटुगुण्यां। श.र.। काक-
माच्यां। रा.नि.व.४। तिक्तपटोल्यां। ति०
श्रुता। सा.कौ.अभसारणे।

तिक्तोत्तमा। स्त्री। पटोले। वै.निघ.।

तिग्मम्। स्त्री। तीक्ष्णं। अ.।

तिग्मांशुः। पुं। सूर्यं। ह.।

तिङ्गुदः। पुं। इङ्गुदौघे। वै.निघ.।

तिजिलः। पुं। चन्द्रे। उ.।

तिण्टी। स्त्री। श्योषाके। विवतायां। श.च.।

तितडः। पुं। शतपीणके। ञाननी।

तितिभः। पुं। इन्द्रगोपकौटे। ह.च.।

तितिरिः। पुं। तितिरपचिणि। रा.

तितिलम्। स्त्री। तिलपिचटे। वै.निघ.।

तित्तिङ्गीकः (रोका)। पुं, स्त्री। आम-
श्वेतसे। तिलिङ्गां। वै.निघ.।

तित्तिरः (रिः)। पुं। पचिविशेषे। तित्तिर
रिः। तै. तौतुकपिष्ट। वसन्तगौर इति च।
तत्पथ्यायः—कपिञ्जलः, लघुमांसः(वि), खर-
कोणः(ह.), चितपच(ज), तितिरिः, तैतिरः,
याजुषोदरः। गौरकृष्णभेदेन तित्तिरी द्विविधः।
तथैः कृष्णः तित्तिरिरिति, गौरः प्रशस्तः कपिञ्जल
इति कथ्यते। मांसगुणाः—वर्णं यादृ हिक्काघ्नं
विदोषघ्नं श्वासकाशज्वरघ्नम्। भा.मांसव.। रक्त-
पित्ते हितम्। सि.यो.र.पि.चि.। क्षिप्रं लघु
बलवीर्यकरं कषायं मधुरं शीतलं विदोषघ्नम्।
रा.नि.व.१७। “तित्तिरिः कृष्णवर्णः स्याच्चिबोऽन्यो
गौरतित्तिरिः। तित्तिरिर्बलदो यादृ हिक्कादोष-
वयापहः। श्वासकाशज्वरहरस्तस्माद्गौरीऽधिको
गुणैः॥” अपिच “तित्तिरिः सर्वदोषघ्नो यादृ
वर्णप्रसादनः। हिक्काश्वासानिलहरो विशेषाद्गौर-
तित्तिरिः॥” सु.सू.४६अ.। तथैव तित्तिरी ह्यः
मेघाग्निबलवर्धनः। सर्वदोषहरी बल्यो बलाका-
समता गुणैः॥ गौरतित्तिरभेदश्च श्रेष्ठो गौरश्च
तित्तिरिः। हतौयतित्तिरीऽन्योऽपि सामान्यगुण-

लक्षणैः। स वातलोऽतिबलकृद्घनः किञ्चिदसा-
यनः॥” अचि.२१अ.। सारसपचिणि। जैपाल-
हचे। वै.निघ.।

तित्तिरौफलम्। स्त्री। जैपालबीजे। वै.निघ.।
वृचान्ते।

तिथः। पुं। अग्नौ। प्रावृट्काले। सं.सा.।

तिथिप्रणीः। पुं। चन्द्रे। ह.।

तिदिशः। पुं। डिण्डिमे। ढेण्डुं। वै.निघ.।

तिनाशकः। पुं। तिनिशहचे। जांरुण ग्रीहं।
श.र.।

तिनिः। पुं। तिनिशहचे। जांरुण ग्रीहं।

“कटफलं तिनिसैन्धवम्॥” सु.चि.१६अ.।

तिनिका। स्त्री। यवनालहचे। जनार्त्र ग्रीहं।
वै.निघ.।

तिनिशः। पुं। (Lagerstroemia flos-
Reginae or Dalbergia oujeineis.)
खनामख्यातहचे। जांरुण ग्रीहं, मादन ग्रीहं।
प.सु.। हिं तिरिच्छ। स्यन्दन इति महाराष्ट्रे
कणाटे अनूपदेशे च प्रसिद्धः। च.चि.१अ.। तत्-
पथ्यायः—तिनाशकः, स्यन्दनद्रुमः (शब्दर.),
अचकः (र.), चिवकस्या (श), स्यन्दनः, नेमी,
रथद्रुः, अतिमुक्तकः, वज्रुलः, चिवकत् (अ.),
चक्री, शताक्षः, शकटः, रथः, रथिकाः, भक्षगर्भः,
मेघी, जलधरः, स्यन्दनिः। गुणाः—कषायः उष्णः
कफरक्तातिसारघ्नः यादृकः दाहजनकः वातरोमे
हितश्च। रा.नि.व.६। “तिनिशः क्षौद्रपित्तास्रभेदः-
कुष्ठप्रमेहजित्। तुवरः श्वितदाहघ्नो व्रणपाण्डु-
कर्मिप्रणुत्॥” भा.।

तिन्तिङः। पुं। वृचान्ते। विश्व.।

तिन्तिङि(ङी)कः (कम्) (का)। पुं, स्त्री।
स्त्री। The tamarind tree or its fruit.
(Tamarindus Indica) खनामख्याताह-
फलहचे। तैत्तूल ग्रीहं, तैत्तूल। हिं अम्ली,
इम्ली। मं इम्ली, चिञ्जा। कं लुनिसे। तै
चिष्ट। उत्. कौशां। ता. पुलि। वम्. टिन्टज्।
तत्पथ्यायः—चिञ्जा, अक्षिका (अ.), तिलिङ्गीकः,
विन्तिङ्गीका, तिलिङ्गि, अक्षीका, अक्षिका,
आक्षीका, तिलिङ्गीका (अ.टी.), वृचान्ते,
तिन्तिङः (वि.), तिलिङ्गी, तिलिङ्गिका, आक्षीका,
बुङ्गु, का. ५ अक्षी, अक्षी, अक्षी, अक्षी,

भुक्तिका, चारिवा, गुरुपत्रा, पिच्छिला, यम-
दूतिका, चरिवा (शब्दर.), शाकचुम्बिका, सुचु-
म्बिका, सुतिलिङ्गी। गुणाः—आमा (कौंठा)
गुरुवातहरा पित्तकफरक्तघ्नी। पक्का (पौका वा
गौव्रा) सरा रुचा वज्रकत् वलिशीधनी।
शुष्का (शुक्ना) हृद्या लघुः श्मभ्रान्तिहृणाहरी
च। म.द.व.६। आम वातघ्नी गुरुः पित्तकफा-
हृत्, पक्का दीपनी रुचा सरा उष्णा वातकफघ्नी
च। भा.पू.१भ.। आमं वातघ्नम् उष्णम् अतिगुरु
च। पक्कं लघु संघाहि यक्षणी कफवातजिघं।
म.द.व.६। आमतिलिङ्गी (कौंठा तैत्तूल)
श्रत्यन्ता। पक्का (पौका तैत्तूल) मधुरास्त्रा
वातघ्नी पित्तदाहृत्कफप्रकोपकरी। तिलिङ्गी-
कम् आममयम् लघु पित्तहृत्। पक्कं फलं
मधुरास्त्रं भेदन विष्टम्भवातघ्नम्। अस्त्रं वटु
कषायं कफाशीघ्रमुष्णं वातोदरहृणाहृद्दीपयन्ता-
तिसारव्रणघ्नम्। रा.नि.व.६। पक्कचिञ्जाफलरसः
मधुरास्त्रः रुचिदः शोथपाककरलेपः व्रणदोषघ्नश्च।
चिञ्जाफलं (तैत्तूलपौठा) शीघ्रघ्नं रक्तदोषव्यथा-
हरश्च। तस्य शुष्कत्वक्चारः (शुक् तैत्तूलशोलेन
आत्र) श्लेष्माग्रिमन्यहरः। रा.नि.व.११।

तिन्तिङ्गीकम्। स्त्री। वृचान्ते। तैत्तूल।
अम.। सि. यो. स्वरभेद. चि. चय्यादिलेहं। पुं।
अस्त्रवेतसे। वै.निघ.।

तिन्तिङ्गीद्युतम्। स्त्री। चुञ्चुय्याम्। कौं-
ठीचिद्र थोला।

तिन्तिङ्गी(लो)फलम्। स्त्री। वृचान्ते।
तैत्तूल। शशा आदा। रा.नि.व.६। जैपाल-
बीजे। प.सु.।

तिन्तिणो (ला) (लि(लो)का) (लो)।
तिलिङ्गां। अ.टी.। श.र.। वै.निघ.। यक्षणी चि.
यमान्यादिचूर्णं।

तिन्तिराङ्गम्। स्त्री। वज्रलोहं।

तिन्दिशः। पुं। टिण्डिशहचे। रा.नि.व.७।

तिन्दुः (कः)। पुं, स्त्री (कम्)। (Diospyros
glutinosa or D. Cordifolia or D.
Embryopteris.) खनामप्रसिद्धहचे तत्फलं
च। गौव, तैद, भाकुड़ा कैङ्ग। हिं तैद,
माकुड़ा कैद, गाव्। मं टैन्डुयणि। कं रुवुरो

तै तमिक्। ता. तुम्बिका। वम्. तिम्वीरी। तत-
पथ्यायः—सुज्जकः, कालखम्बः, शितिसारकः
(अ.), सुज्जकः, केन्दुः, तिन्दुः, तिन्दुलः,
तिन्दुकी (शब्दर.), नीलसारः, अतिमुक्तकः,
सख्यकः, रामणः, सुज्जनः, स्यन्दनाह्वयः, काल-
सारः। च.सू.४अ.। सु.सू.३८अ.न्यग्रोधादिः।
फलगुणाः—स्यादामं तिन्दुकं यादृ वातलं शीतलं
लघु। पक्कं पित्तप्रमेहाक्षन्ने भक्षं मधुरं गुरु॥ भा.
आमव.। अक्षीणं लघु संघाहि क्षिप्रं पित्ताग्नि-
वर्धनं। आमं कषायं संघाहि तिन्दुं वात-
प्रकोपनम्॥ सु.सू.४६अ.। तिन्दुकामं कषायं
स्यात् संघाहि वातकृत्परं। पक्कन्तु मधुरं क्षिप्रं
दुज्जरं क्षिप्रलं गुरु॥ रा.नि.व.११।
(Diospyros melanoxylon.) Ebony
tree. काकतिन्दुके। तिन्दुकभेदे। कैद,
आवलुशं। हिं केन्दु, तेन्दु। तै तुमि, तुम्बिका।
ता. तुम्बिका। कुचेलके। तिण्डिमे। ढेण्डुं।
वै.निघ.। स्त्री। कर्षे, २ ती.। प.प्र.१ख.।

तिन्दुकाकृतिफलः। पुं। हीपालरखज्जरी-
तिन्दुकाभफलः। हचे। पिण्डीथेङ्गुर।
वै.निघ.।

तिन्दुकास्थि। स्त्री। तिन्दुकबीजे। तैद-
रुनेत्र वीज्।

तिन्दुकिः। स्त्री। तिन्दुकहचे। श.र.।

तिन्दुकिनो। स्त्री। आवर्तकीलतायां। अ.१-
गोड़ा। रा.नि.व.१।

तिन्दुकौ (ङ्गु)। पुं। तिन्दुकहचे। गौव-
ग्रीहं। र.मा.। श.र.।

तिन्दुजः (कः)। पुं। लोप्रहचे। प.सु.। च.
द. परिणामशून्ये।

तिन्दुलः। पुं। तिन्दुकहचे। श.र.।

तिन्दुबीजम्। स्त्री। केवकबीजे। कैद वीज्।
र.चि.हमि.चि.।

तिमिः। पुं। सागरजमहामख्ये। तिमि ग्रीहं।
गुणाः—“सामुद्रा गुरुवः क्षिप्रं मधुरा नाति-
पित्तलाः। उष्णा वातहरा हृष्या वर्चसाः शोभ-
वर्धनाः। बलावह्रा विप्रिण मांसाश्लेष्मास-
द्रजाः॥” सु.सू.४६अ.।

तिमिकोषः। पुं। समुद्रे।

तिमिङ्गलः। पुं। सागरजानि तिमितीऽपि सहति मल्ये। अथान्तिमिभक्षकः तदुपय। अम।
तिमिङ्गलमिलः। पुं। राघवमल्ये। अथ तिमिङ्गलभक्षकः। राघव योऽशन। हे.च.
तिमितः। वि। क्लिप्ते। तिङ्। रा.
तिमिरः (रोगः)। पुं, क्ली। लिङ्गनाशा परनामधेये नेत्ररोगविशेषे। रात्रिकाणां हि नजला। तत्र पङ्क्तिं वातपित्तकफरक्तसंसर्गसन्निपातभेदेन। निदानादि यथा—दीपायतुर्धपटलमाश्रित्य तिमिरसुप्तादयन्ति। तेन साकल्येन दृष्टिरोधो भवति। गाढे च तस्मिन् तेजःपदार्थमपि न दृश्यते। “तिमिराख्यः स वै दोषश्चतुर्धपटलं गतः। कण्डि सञ्जतो दृष्टिं लिङ्गनाशमतः परम्। अस्मिन्नपि तमोभूते नातिदृढे महागदे। चन्द्रादिलो सनचवावन्तरीचे च विद्युतं। निर्मलानि च तेजांसि स्वाजिग्नून् यथ पश्यति॥ शिरानुसारिणि मले प्रथमं पटलं श्रिते। अव्यक्तमोक्षते हृषं व्यक्तमप्यनिमित्ततः। प्राप्ते द्वितीयं पटलमभूतमपि पश्यति। भूतानु यनादासन्न दूरे सूक्ष्मं नेत्रे। दूरान्तिकस्य रूपं च विपर्ययिन मन्यते। दोषे मण्डलसंस्थाने मण्डलानोव पश्यति। द्विषैकदृष्टिः मध्यस्थे बहुधा बहुधास्थिते। दृष्टेरभ्यन्तरगते रक्तवद्विपर्ययम्। नालिकस्यमध संस्थे दूरगं नोपरिखितं। पार्श्वे पश्येन्न पार्श्वस्थे तिमिराख्योऽयमामयः॥” वातजं यथा—“...वाते तु सङ्कोचयति दृक्शिराः। दृक्खण्डं विश्रवन्ती गन्धौरा दृगसौ सृता॥” पित्तजं यथा—“पित्तजं तिमिरे विद्युत्खयोतीयोतदोपितम्। शिखितित्तिरपिक्काभं प्रायो नीलञ्च पश्यति॥” कफजं यथा—“कफेन तिमिरे प्रायः विग्धं श्वेतञ्च पश्यति। शङ्खेन्दुः कन्दकुसुमैः कुमुदैरिव चाचितम्। रक्तेन तिमिरे रक्तं तमोभूतञ्च पश्यति। संसर्गसन्निपातेषु विद्यात् सङ्कीर्णलक्षणम्॥” वा.उ.१२अ. अथस्य नेत्ररोगविशेषे। योऽथा। लक्षणं—“कदाचिद्वीचते रूपं कदाचिच्च न वीच्यते। तिमिरं तं विजानीयात् लिङ्गेनानेन बुद्धिमान्॥” ज.द.२०अ. लौहकिट्टे। ताजे। विका। जलजडचभेदे। नखरञ्जनवृत्ते। भेदी गौं। द्रव्याभि.
तिमिरा। स्त्री। हरिद्रायां। भेष.वातरक्तचि. विषतिन्दुकैले।
तिमिरः। पुं। मल्यभेदे। वै.निघ.

तिमिरो (द्रु)। पुं। इन्द्रोपकौटि। वै.निघ.
तिमिषः। पुं। कुसाखलतायाम्। कुन्डा गौं। विका। शाल्यकर्कटिकायाम्। विका। तरणु जलतायाम्। नाटासे। हारा।
तिमी। स्त्री। तिमिमल्ये। हिरूपकीषः।
तिमीरकः। पुं। नखरञ्जकवृत्ते। भेदी गौं। प.सु.
तिम्यो। स्त्री। पशुपत्तिधाम्। ग्रादि।
तिरस्कारिणो। स्त्री। व्यवधायकवस्त्रे। अ.। कानां।
तिरिजिह्विकः। पुं। पारिजातवृत्ते। वै.निघ.। पीनूत।
तिरिटः। पुं। इन्द्रदण्डे। वै.निघ.
तिरिटिः। पुं। इन्द्रयन्त्रे। श.भा.
तिरिणिकण्डः। पुं। पारिजातवृत्ते। पीनूत शान्तर। वै.निघ.
तिरिमः (रियः)। पुं। शालिधान्यभेदे। गुणाः—मधुरः क्षिण्वः शीतलः दाह-पित्तघ्नः रुच्यः विदोषघ्नः पथ्ययः। रा.नि.व.१६।
तिरौटः। पुं, क्ली। लोभ्रवृत्ते। प.सु.। रा.नि. व.६। भेष.नेत्रो.चि.। किरौटि। उ.
तिरौटकः। पुं। पट्टिकालोभ्रे। सि.यो.रक्तार्धः चि.। भा.म.४भ.
तिरीपशालिः। पुं। मासवयपके शालिधान्यभेदे। वै.निघ.
तिर्यक्। पुं। चञ्चलधातौ। पीत्रा। पत्तिजातौ। वै.निघ.
तिर्यक्पातनम्। क्ली। पारदस्य पातनक्रियाविशेषे। तसाधनविधिः—“घटे रसं विनिःक्षिप्य सजलं घटमन्यकम्। तिर्यक्खं हयोः कृत्वा तन्मुखं रोधयेत् सुधीः। रसाधी ज्वालयेदपि यावत् सूतो जलं विशेत्। तिर्यक्पातनमित्युक्तं सिद्धं नागाजैनादिभिः॥” र.सा.सं।
तिर्यक्फला। स्त्री। जनुकालतायाम्। अं.१९-शोड। रा.नि.व.३।
तिर्यक्स्त्रोताः (स)। पुं। पशुपत्यादौ।
तिर्यक्क्षिप्तम्। क्ली। अस्थिमज्जविशेषे। See भग्नम्।

तिर्यग्गतः। वि। सन्निष्ठानं व्यक्ता वस्त्रं गते। भा.म.३भ.भ.चि.
तिर्यग्गा। स्त्री। पूतनीशके। पुदिना। प.सु.
तिर्यग्गामी (द्रु)। पुं। कर्कटे। वै.निघ.
तिर्यग्यन्त्रम्। क्ली। पारदस्य तिर्यक्पातनार्थं यन्त्रविशेषे। “अधःपाते लघोभास्ते विभागजलपूरिते। तोयमन्यइभाख्यस्य तज्ञाख्योई-विसृतं। विष्टे ज्वालयेदङ्गि तस्योपरि च गोमयेः। तिर्यङ्गतस्य तथान्नं तिर्यग्यन्त्रमुदीरितम्॥” रसचि.
तिर्यग्यवोदरम्। क्ली। यवधान्ये। वै.निघ.
तिर्यग्यानः। पुं। कर्कटे। विका.
तिर्यग्योनिः। पुं। पशुपत्यादौ। सुमु.
तिर्यङ् (ञ)। वि। विहङ्गादौ। मे.। पशौ। हे.
तिर्यङ्घ्रौ। स्त्री। पशुपत्यादौ। सुगन्धो.
तिलः (कः)। पुं, क्ली.। (Sesamum Indicum.) खनामख्यातजुषे। तिल गौं। प.सु.। हि मिठातिल। सं तिल। कं एतु। ते रुक्कु, मञ्जिन्ने रुक्कु। ता. वाग्नेव। फा. कुञ्जद। दा. वारिक तिल। तत्पर्यायः,—होमधान्यं. पवित्रः, पितृतर्पणः, पापघ्नः, पूतधान्यं (रा.), खे हफलाः, खे हफलपूरफलः। श्वेतकण-रक्तवन्मभेदेन चतुर्धा। सा, गुणाः—क्षिण्वः वण्-बलाग्निहृत्कारः सन्ध्याः दातव्यः गुरुः उष्णः पित्तकरः सूक्ष्मलाघवकरः व्रणे हितः पथ्यः। संश्राद्धौ मधुरः कषायः तिक्तः कटुविपाकः पथ्यतमयः। इति कण्यतिलगुणाः। सितः अल्पगुणदः। रा.नि.व.१६। “कण्यः श्वेतसमस्तेषु शुक्रलो मध्यमः सितः। अन्ये हीनतराः प्रोक्तास्तज्ज्ञैः रक्तादयस्त्रिधाः॥” भा.पू.१भ.धान्यव.। “तिलो विपाके मधुरो बलिष्ठः क्षिण्वो व्रणालेपनपथ्य उक्तः। बल्योऽग्निमेधाजननी वरेण्यो मूलस्य दोषाहरणो गुरुयः। तिलेषु सर्वेष्वसितः प्रधानो मध्यः सितो हीनतरास्तथान्ये॥” अत्रि.१५अ. तच्चाकगुणाः—“वातलं कटु तिकास्तमधोमार्ग-प्रवर्धकम्।” च.स.२७अ.। (कः) लोभ्रवृत्ते। लोभ गौं। रा.नि.व.६। मरुवकवृत्ते। मरुवो कुलेन गौं। तत्पर्यायः,—विषिकः, सुखमण्डनकः, पुण्ड्रः, पुण्ड्रकः, स्थिरपुष्पी, क्षिप्ररुहः,

दग्धरुहः, स्रुतजीवः, तद्वशीकटावकाशः, वात-सुन्दरः, दुग्धरुहः, भास्वविशुद्धसंज्ञः, पुत्रागः, रेवकः (रा.)। गुणाः—मधुरः शीतः वातपित्त-कफघ्नः बलपुष्टिकारः हृद्यः लघुः सेदोवृत्तिकरयः। रा.नि.व.१०। कटुपाकः उष्णः रसायनः कफ-कुष्ठकृमिघ्नः बलिदन्तमुखरोगघ्नयः। भा.। केतकी-वृत्ते। गुडूच्याम्। सुपञ्चाम्। उटच्छ। रा.नि. व.२३। सूत्राशये। अश्वदिशि। मे.। तिस-कालकरीणि। अम.। (कम्) क्ली। हीवर्जल-लवणे। रा.नि.व.६। काकलीहि। गुड। कण्य-तिले। वै.निघ.। मस्तिके। कौंजि। रा.नि.व. १८। कण्योवर्जलवणे। काचलवणे। धिवर्णे। विका.।
तिलकटः। पुं। तिलपुष्परिणो। तिलपुष्पे। वै.निघ.
तिलकणः। पुं। मार्जिततिले। शंका तिल। च.स.४अ.
तिलकत्वक्। स्त्री। तिलवल्कलं। तिमिर-छान। गुणाः—कषाया उष्णा पुस्तवी दन्तदोष-हरी कृमिशीफघ्नशी रक्तहीपशी। रा.नि.व.१०।
तिलरुन्दः। पुं। विपर्ययिकन्दे। रा.नि.व.७।
तिलकल्कः (ज)। पुं, क्ली। पीडिततिल-पिण्याके। तिमिर-थोण। रा.नि.व.१६।
तिलका। स्त्री। कस्युरीमृगभेदे। रा.।
तिलकालकः। पुं। चुटुरोगभेदे। तिल। तत्पर्यायः,—तिलकः (अ.), कालकः, पित्रः, जडूखः (हे.)। लक्षणं—“कण्यानि तिलमात्राणि नीरुजानि समानि च। वातपित्तकफोदकात्तान् विद्याचित्तकालकान्॥” भा.नि.। शुक्ररोगभेदे। “कण्यानि चिवाण्यथवा शुक्रानि सविषाणि च। पातितानि पचन्त्याशु सद्गं निरवर्धयतः॥ कालानि भूत्वा मांसानि शौर्यन्ते यथ दैहिनः। सन्निपात-सङ्ख्यान् तं विद्याचित्तकालकम्॥” सु.नि.१४अ.।
तिलकाश्रयः। पुं। ललाटे। कणाटे। शब्दार्थकलतः।
तिलकिट्टम्। क्ली। तिलकल्के। तिमिर-थेले। गुणाः—लेखनं रुचं विष्टमि दृष्टिदोष-करञ्च। भा.पू.१भ.।
तिलको (द्रु)। वि। तिलकालकयुक्तो।
तिलकुट्टम्। क्ली। तिलकिट्टे। भा.।

तिलखलिः । पुं । तिलकिट्टे । भा. ।

तिलचित्तपत्रकः । पुं । तैलकन्दनामककन्द-
शक्रे । रा.नि.व.७ ।

तिलचूर्णम् । स्त्री । तिलकल्के । तिलकूटो ।
तत्पथ्यायः—तिलकल्कं, पल्लं, पिष्टकम् ।
गुणाः—मधुरं रुच्यं रक्तपित्तबलपुष्टिकरञ्च । रा.
नि.व.१६ ।

तिलच्छकः । पुं । ईहान्द्रगे । वै.निघ. ।

तिलजम् । स्त्री । तैले । वै.निघ. ।

तिलजटा । स्त्री । तिलमञ्ज्याम् । दुग्धेनैतत्
कायः आखुविषहरः । वा.च.३८८ ।

तिलजा । स्त्री । तिलवासिनीशाली । ऐश्वर्य-
धान्याविशेषः । रा.नि.व.१६ ।

तिलतण्डुलकम् । स्त्री । आलिङ्गने । श.मा. ।
तिलतण्डुले । सतिलतण्डुले ।

तिलतैलम् । स्त्री । तिलभवतले । तिलेन
तेन । गुणाः—तीक्ष्णं लघुदोषहृत् चक्षुष्यं सूक्ष्मी-
कफकृत् बद्धिष्टिकं क्षमिषं स्निग्धं शोधकं कृशस्य
धातुपुष्टिकरञ्च । वा.तैलव. । केश्यं मधुरं तिक्तं
कषायम् उष्णं तीक्ष्णं बल्यं कफवातजनुखर्ज्वर-
कण्डूतिहरं कान्तिकरञ्च । रा. नि. व. १५ ।
“कषायानुरसं स्नादु सूक्ष्मं व्यवायि च । पित्त-
कृदातशमनं श्लेष्मरीगादिवर्धनं । अल्पं रुचिकरं
मेध्यं कण्डूकुष्ठविकारनुत् । त्र्यं यमापहं त्र्यं
तिलतैलं विदुर्बुधः । किन्ने भिन्ने च्युते छटे भग्नेऽपि
दाहकेऽपि च । वाताभिष्यन्दिस्फुटने चाभ्यङ्गे तिल-
तैलकम् । विषे व्यालशुनः सर्पे मेकेऽभ्यङ्गावगाहने ।
पाने वस्त्रौ वलासे च तिलतैलं विधीयते । तिल-
तैलं विधेयं स्यात् “सर्वरोगनिवारणे ॥” अति-
१४३ ।

तिलनामा । स्त्री । तिलवासिनीशाली । रा.
नि.व.१६ ।

तिलनालभूतिः । स्त्री । तिलनालचारे ।
तिलेन शर । गुणाः—अमरीषः । च.द.
अम.चि. ।

तिलनी । स्त्री । तिलवासिनीशाली । रा.नि.
व.१६ ।

तिलपर्णः । पुं, स्त्री । श्रीवेष्ट । देवद्वार-
निर्णयः । रा.नि.व.१२ ।

तिलपर्ण(क)म् । स्त्री । रक्तचन्दने । भा. ।

श्रीखण्डचन्दने । ऐश्वर्यचन्दने । रा.नि.व.१२ ।

तिलपर्णिका । स्त्री । श्रीखण्डचन्दने, श्रीवे-
ष्टके । अत्रगन्धायाम् । ब्राह्मिनि । रा.नि.व.२३ ।
रक्तचन्दनवत् । वै.च. ।

तिलपर्णी । स्त्री । रक्तचन्दने । प.सु. । वै.निघ.
२३.ज्व.मेरवीगुह्याम् । तिलवासिनीशाली । रा.
नि.व.१६ । “तिलीनी” नामकशकभेदे । र.सा.
सं.रसमारणे । गुणाः—लघुः कफशोथहरौ च ।
सु.सू.४६३. । चन्दने । वै.निघ. ।

तिलपिच्छटम् । स्त्री । तिलपिष्टके । तिल-
कूटो । कथित् ।

तिलपिच्छः । पुं । श्वेततिलकवत् । भा. ।
तिल । निष्कलितवत् । अम. । वन्यतिले ।
काटितिल । वै.निघ. । [प.सु. ।

तिलपिण्डी । स्त्री । तिलकल्के । तिल श्वेतेन ।

तिलपिष्टकम् । स्त्री । पल्ले, कुष्ठितिल-
कृतपिष्टके । तिलकूटो, तिलेन मन्दम् । गुणाः
—“पल्लं लघुं समाख्यातं सैचवं तिलपिष्टकम् ।
पल्लं मलकृद्बल्यं वातघ्नं कफपित्तकृत् । वृंहणं
गुरु हृष्यञ्च क्षिप्तं सूचनित्तकम् ।” भा. ।

तिलपुष्पकः । पुं । विभीतकवत् । वै.निघ. ।
व्याघ्रनखवत् ।

तिलपेजः । पुं । तिलपिष्टे । ऐश्वर्य तिल,
निष्कल तिल । वै.निघ. ।

तिलभाविनी । स्त्री । जातीपुष्पवत् । रा.
नि.व.१० । [वै.निघ. ।

तिलभेदः । पुं । खाखसवत् । ऐश्वर्य गौड ।

तिलमयूरः । पुं । पक्षिभेदे । तिलेन ययूर ।
तत्पथ्यायः—गुरुष्टकः । विका. ।

तिलमलम् । स्त्री । तिलकिट्टे । कै. ।

तिलमोदकः । पुं । तिललड्डुके । वै.निघ. ।

तिलरसः । पुं । तिलतैले । वै.निघ. ।

तिलवासिनी (सी) । स्त्री, पुं । खनामख्यात-
शालिधान्यविशेषः । ऐश्वर्य शान्याविशेषः ।
गुणाः—पित्तकफघ्नी क्षिप्वा कासश्वासहरा शीत-
पाककारी लघुः हृद्या शुक्लवर्दिनी महागुणा
पाण्डुश्लामवातेषु मश्ला च । रा.नि.व.१६ ।

तिलशालिः । पुं, स्त्री । तिलवासिनीशाली ।
रा.नि.व.१६ ।

तिलश्राणा । स्त्री । कषरायाम् । थिडूडी ।
प.सु. ।

तिलसम्भवम् । स्त्री । तैले । वै.निघ. ।

तिलस्नेहः । पुं । तिलतैले । (शब्दकल्पतरुः) ।

तिलाङ्गितदलः । पुं । तैलकन्दः । रा. नि.
व. ७ । See तैलकन्दः ।

तिलापत्था । स्त्री । कृष्णजौरके । श.च. ।

तिलिक्तः । पुं । गोनाससर्पे । अम. ।

तिलौदनम् । स्त्री । तिलान्ने । हारा. ।

तिल्यम् । स्त्री । तिलकेने । रा.नि.व.२ ।

तिल्लः (त्वः) (कः) । पुं । मरुवकवत् ।
मरुग्री कृष्णर गौड । रा.मा. । रोध्रवत् । अम. ।
श्वेतरोध्रे । रक्तरोध्रे । अ.टी.सभूति.खा. । रोध्र-
कारे वृहत्तरे रक्तवैरेचनिकवत् । सु.सू. ३८ अ. ।
श्यामादिः ड. । वा.सू.१५३. । खल्यरोध्रे । सु.सू.
३८ अ. । अधःसंशमने । इह्रुदीवत् । वै. निघ.
विषमज्व. कोलादिहृते ।

तिल्वकतरुः । पुं । लोध्रवत् । वै.निघ. ।

तिल्वनी । स्त्री । कर्णस्फोटायाम् । कांघडिडा ।
वै.निघ. ।

तिथः (कः) । पुं । पौषमासे । श.र. । आम-
लकवत् । असनवत् । वै.निघ. ।

तिथदगुः । पुं । सन्ध्यायाम् । भट्टि. ।

तिथपुण्या (फला) । स्त्री । आमलकीवत् ।
श.च. । अम. ।

तिथ्या । स्त्री । आमलकीवत् । श.र. ।

तिस्रा । स्त्री । शङ्खपुष्पीलतायाम् । वै.निघ. ।

तिहान् । पुं । तण्डुले । वि. । रोगिणि ।

उष्णः । धनुषि । सं.सा. ।

तीरः । पुं, स्त्री । वङ्गे । मे. ।

तीरणः । पुं । करङ्गिकायाम् । वै.निघ. ।

तीरभुक्तिः । पुं । विहृदितिथ्यातिदेशभेदे । वि. ।

तीर्थपदौ । स्त्री । सुषलीकन्दे । तान्मूनी ।

श.च. ।

तीर्थम् । स्त्री । स्त्रीरजसि । मे. । योनी । वै.

च. । अग्नौ । निदाने । उष्णः । स्त्री । कदलीवत् ।
रा.नि.व.११ ।

तीर्थवाकः । पुं । केशे । वै.च. ।

तीर्थसेवी (इन्) । पुं । वक्त्रचिह्नि । रा. नि.
व. १६ ।

तीवरः । पुं । समुद्रे । अ. ।

तीव्रम् । स्त्री । लोहे । तीक्ष्णलोहे । रा. नि. व.
११ । वङ्गे । उष्णः । वि. । तीक्ष्णः । कटुनि.
विका. ।

तीव्रकन्दः (ण्डः) । पुं । शूरये । उग. । कटु-
शूरये । वृन्तो उग. । रा.नि.व.७ ।

तीव्रगन्धा(न्धिका) । स्त्री । यमान्याम् । रा.
नि. व. ६ ।

तीव्रज्वाला । स्त्री । धातकीवत् । रा.नि.व.६ ।

तीव्रवेदना । स्त्री । अतिवेदनायाम् ।

तीव्रशक्तिः । स्त्री । कटुवीरायाम् । गङ्गा-
मरिच । अ. ।

तीव्रसन्तापः । पुं । श्वेनपक्षिणि । बांज
आंशी । वै.निघ. ।

तीव्रा । स्त्री । महाज्योतिष्मतीलतायाम् । बड्
गतांरुष्टी । तरटीवत् । तुलसीवत् । रा. नि.
व. ६८२० । धातकीवत् । पाण्डुशिशपायाम् ।
वै.निघ. । गण्डदूर्वायाम् । राजिकायाम् । त्राई ।
कटुकाम् । मे. ।

तीक्ष्णः । पुं । कृष्णसर्पे । विषे । अम. । तित्त-
तायाम् । यवचारे । चाणक्यसूत्रके । रचनधूम-
पानविशेषे । तत्र धूमनाडी २४ अङ्गुल्यः, धूप-
द्रव्याणि च तीक्ष्णानि भाव्यानि । शङ्खकीवत् ।

श्वेतशियौ । छिक्त्रिण्यौ । श्वेतमरुवके । कृष्णशिश-
पायां । पुंरोगे । वै.निघ. । सितदर्भे । कुन्दुरौ ।

कुन्तकृत्वा । रा.नि.व.८१२ । स्त्री । सृष्टिका-
लवणे । तीक्ष्णवस्तुनि । हीरकादौ । खर्परधातौ ।

वै.निघ. । लवङ्गे । लोहे । प.सु. । तीक्ष्णलोहे ।
र.मा. । लवणे । मुष्णके । मे. । भरिचे । वै.निघ.

२३.अतिसा.चि. देवदार्यादिः । चविकायां । रा.
नि.व.६ । मूलके । अम. । वि. । तीव्रगुणभूयिष्ठे ।

तदाश्रयद्रव्यं पित्तकरं वातकफघ्नं लेखनञ्च । सु. ।

तीक्ष्णकः । पुं । सिद्धार्थे । श्वेत मरिचा । रा.
नि.व.१६ ।

तौक्षकण्टः (कः) । पुं । यासद्विपि । कृष्ण
द्रुवाग्नौ । रा.नि.व.४ । इन्द्रदीहचे । करीरहचे ।
वर्षरकहचे । रा.नि.व.५ । धुसुरहचे । जटा ।
जुहीहचे । वै.निघ. । स्त्री । धुसुरफले ।
तौक्षकण्टका । स्त्री । कयारीहचे । रा.नि.
व.५ । फणवज्रीहचे । रुग्णशमना । वै.निघ. ।
तौक्षकन्दः । पुं । पलाण्डौ । रा.नि.व.७ ।
तौक्षकल्कः । पुं । रचनाख्यधूमपानकल्कः ।
स च दूषणादिः । भा. । कुस्तुम्बहचे । तौक्ष
रुण, 'नेपाणि धन' । रा.नि.व.६ ।
तौक्षकीलः (कः) । पुं । अकार्करि । शुक्लमदन-
हचे । वै.निघ. ।
तौक्षगन्धः (कः) । पुं । पलाण्डौ । भैरवी-
वचायां । श्रीभास्वनहचे । गन्धतुलयां । प.मु. ।
चयकहचे । ईष्टे । रा.नि.व.८ । कण-
श्रियो । एलायां । कणार्जके । फणिककहचे ।
वै.निघ. । कुन्दरुखोटी । शब्दार्णवः । महाराजप्र-
सा.तैले ।
तौक्षगन्धा । स्त्री । सूक्ष्मायां । र.मा. । अत-
वचायां । कयारिहचे । रक्तसर्पिः । त्रैह । रा.नि.
व.६ । न.१६ । वचायां । मे. । भा.म.४५ । चुद्ररी.
घि. । जीवत्याम् । श.च. । अतनीरके । वै.निघ. ।
तौक्षगन्धोया । स्त्री । शुक्लवचायां । वै.निघ. ।
तौक्षगुणकर्म । स्त्री । तौक्षद्रव्यगुणक्रिया-
याम् । तत् दाहपाककरं स्थावर्णं स्तु च । सु. ।
तौक्षतण्डुला । स्त्री । पिप्पल्याम् । प.मु. ।
रा.नि.व.६ । भा.पू.१५. ।
तौक्षतकः । पुं । पीलुहचे । वै.निघ. ।
तौक्षतैलम् । स्त्री । मये । सजंरसे । कुङ्गी-
चीरे । श.र. । ज्योतिषतैले । नताकृत्कौर
ठेन । र.स.र. ।
तौक्षत्वक् । पुं । तुम्बुरी । नेपाणि धन' ।
वै.निघ. ।
तौक्षदंष्ट्रः (कः) । पुं । व्याघ्रे, चितकव्याघ्रे ।
रा.नि.व.१८ ।
तौक्षदग्धा । स्त्री । कीङ्कणे ख्याति यावनाल-
हचे । वै.निघ. ।
तौक्षदुः । पुं । पीलुहचे । वै.निघ. ।

तौक्षपत्रः । पुं । कुमरिचे । लक्ष्मिप्रिष्ठ ।
प.मु. । तुम्बुरहचे । रा.नि.व.११ । रत्नेधी ।
इन्द्रदीहचे । वै.निघ. ।
तौक्षपर्णम् । स्त्री । कर्मरहचे । के. ।
तौक्षपुष्पम् (व्या) । स्त्री । स्त्री । लवङ्गे । रा.
नि.व.१२ । (या) अतकेतकोहचे । रा.नि.व.१० ।
तौक्षप्रियः । पुं । यवे । वै.निघ. ।
तौक्षफलः । पुं । तुम्बुरहचे । रा.नि.व.११ ।
स्त्री । तेजःफले । वै.निघ. ।
तौक्षफला । स्त्री । राजसर्पे । त्रैह मन्त्रिषा ।
रा.नि.व.१६ ।
तौक्षमञ्जरी । स्त्री । नागवल्लीलतायाम् ।
पाटनर ग्रीह । वै.निघ. ।
तौक्षमूलः । पुं । कुलङ्कनहचे । रा.नि.व.६ ।
शियुहचे । मञ्जिने ग्रीह । रा.नि.व.७ ।
तौक्षरसः । पुं । यवचारि । र.मा. ।
तौक्षलौहम् । स्त्री । रुक्मलौहः । इत्यात,
विदरीति भाषा । गुणाः—रुचम् उष्णं तिक्तं
वातपित्तकफप्रमेहपाण्डुशूलघ्नं सुष्ठुधिकगुणञ्च ।
रा.नि.व.१२ ।
तौक्षवल्कः । पुं । तुम्बुरहचे । रा.नि.व.११ ।
तौक्षवृक्षः । पुं । पीलुहचे । वा.टी.हेमा.,
अरण्य. । सू.१५.अ.श्यामादिः ।
तौक्षशूकः । पुं । यवे । प.मु. । रा.नि.व.१६ ।
तौक्षसारः । पुं । मधूकहचे । मडुन ग्रीह ।
कणशिशपायाम् । घण्टापाटलायाम् । चण्टी-
पाकण । लौहे । वै.निघ. । स्त्री । कणशिशपायां ।
कांल शिष्टु वा अण्डक । रा.नि.व.८ ।
तौक्ष्या । स्त्री । अत्यल्पपर्णाम् । वचायाम् ।
सर्पकङ्कालिकालतायाम् । प.मु. । चविकायाम् ।
रा.नि.व.६ । सहाज्योतिषतौलतायाम् । नता-
कृत्की । कपिकच्छी । आनाकुनी । रा.नि.
व.७ । छिक्किणाम् । ईष्टे । वै.निघ. ।
तौक्ष्याग्निः । पुं । जाठराग्न्यन्तमे । अग्नी ।
पाठक अग्निविदम् । "मावातिमात्राप्यशिता
तीक्ष्णाग्नेः पच्यते सुखं । अतएव हि केनापि
मतस्तीक्ष्णाग्निरुत्तमः ॥" भा. । See अग्निः ।
तौक्ष्यायसम । स्त्री । तीक्ष्णलौहः । तिथि वा

तुङ्गो । रा.नि.व.१२ । तत्पर्यायः—लौहं,
शस्त्रायसं, शस्त्रं, पिण्डा, पिण्डायसं, शठं, आयसं,
निश्चितं, तीव्रं, खड्गं, सुष्ठुतं, अयः, विवायसं,
चीनजं । गुणाः—रुचीणतिक्ततीक्ष्णलं वातपित्त-
कफप्रमेहपाण्डुशूलनाशितं सुखलोहादगुणाधिक-
त्वञ्च । रा. ।
तुङ्गा(गा)चीरी । स्त्री । वंशलीचनायाम् ।
हे.च. । रा.नि.व.६ । च दयन्ता.चि.सितोपलादि-
चूर्णे ।
तुङ्गा (ख्या) । स्त्री । वंशलीचनायाम् । दंश-
नोऽन । रा.नि.व.६ । च.द.सि.यो.स्व.मे.चि. ।
वा.सू.१५.अ. ।
तुङ्गः । पुं । पुन्नागहचे । शृङ्गाग्र ग्रीह । र.मा. ।
च.सू.३.अ. । हृद्ददारकहचे । सु.कल्प.८.अ. । नारि-
केलहचे । भा. । गण्डके । शृङ्गाग्र । रा.नि.व.६ ।
पञ्चकेसरे । वै.निघ. । वि.उयो । प्रधाने । उच्च ।
तुङ्गकः । पुं । पुन्नागहचे । श.र. । हृद्ददारक-
हचे । पञ्चकेसरे । वै.निघ. । [केसरे ।
तुङ्गकेशरः । पुं । पुन्नागहचे । प.मु. । नाग-
तुङ्गभद्रा । स्त्री । दक्षिणदेशप्रसिद्धनयां ।
तज्जलं तिग्मं निर्मलं स्वादु गुरु कण्डूपित्तजनकं
साम्ने पथ्यकरञ्च । रा.नि.व.१४ ।
तुङ्गवृक्षः । पुं । नारिकेलहचे । वै.निघ. ।
तुङ्गस्कन्धफलः । पुं । नारिकेलहचे । भा.
आमवर्गे ।
तुङ्गा । स्त्री । वंशलीचनायाम् । रा.नि.व.६ ।
वै.निघ.प.सा.वि.हृद्दलवङ्गादिचूर्णे । शमीहचे । रा.
नि.व.५ । अल्पशमीहचे । च.वि.८.अ. ।
तुङ्गारिः । अतनारवीरहचे । र. ।
तुङ्गाचीरी । स्त्री । वंशलीचनायां । वै.निघ. ।
तुङ्गिनो । स्त्री । महाशतावर्थां । रा.नि.व.४ ।
तुङ्गौ । स्त्री । कर्णस्फोटायां । कर्णहिङ्गा । वै.
निघ. । वनतुलयां । हरिद्रायाम् । मे. । वर्जरी-
हचे । शब्दर. ।
तुङ्गोनसः । पुं । प्राणनाशककीटविशेषः । सु.
कल्प.८.अ. ।
तुङ्गोपतिः । पुं । चन्द्रे । चि. ।
तुङ्गोशः । पुं । सूर्ये । शब्दर. ।

तुच्छम् । स्त्री । पुलाकजे, तुषे । उषि । उषा. ।
तुच्छदुः । पुं । एरण्डहचे । श.च. ।
तुच्छधान्यकम् । स्त्री । नीवारधान्ये । उडि
धाने । पुलाके । आगड् । र.मा. ।
तुच्छा । स्त्री । गौलीहचे । तुल्यके । भा. ।
तुष्टमः । पुं । सूषके । विवा. ।
तुडो । स्त्री । आदक्यां । अन्नशृङ्गा । र.मा. ।
तुणः (णिः) कः । पुं । नन्दिहचे । जूण
ग्रीह । अ.टी.सा. ।
तुण्डम् । स्त्री । मुखे । रा.नि.व.१८ ।
तुण्डको । स्त्री । करज्जवलां । वै.निघ. ।
तुण्ड(ण्ड)केरिः (रिका) (री) । स्त्री,
पुं । कापांस्याम् । कापांश ग्रीह । विन्विकायां ।
तेनांकुठा । अ.टी.सा. । रा.नि.व.४ । वन-
कापांसीफले । (कः, का) तन्नामकतालुरीगविशेषः,
शिशोर्गलरीगमेदे । लक्षणम्—"शोथः स्थूलस्ती-
ददाहप्रपाको स्नेहासृग्भां कौत्सिता तुण्डि-
कीरी ।" भा. । सु. । "हनुसन्ध्याश्रितः कण्ठे
कापांसीफलसन्निभः । पिच्छिलो मन्दरुक् शीफः
कठिनस्तुण्डिकेरिकः ॥" वा.उ.२१.अ. । वायव्य-
कीटविशेषः । तदृष्टं वातजन्यरीगा भवन्ति । सु.
कल्प.८.अ. ।
तुण्डाहतदष्टकम् । स्त्री । अदंष्ट्राहतदंष्ट्रे ।
छोत्नान । "यत्र लालापरिक्रमेदमात्रं गात्रं
प्रदृश्यते । न तु दंष्ट्राहतो दंष्ट्रः तुण्डाहतमादि-
शेत् ॥" वा.उ.३६.अ. ।
तुण्डः (ण्डो) । पुं, स्त्री । मुखे । पक्षिष्वक्षी ।
पाथीर ठौटे । उषा. । स्त्री । शिशोर्नाभिगण्ड-
रीगे । गौड । लक्षणं यथा—"वातेनाधापिता
नाभिः सवजा तुण्डरुच्यते ।" भा. । सु.शा.१०
अ. । ना.पै. । श.र. । अरण्यविन्विकायाम् । रा.
नि.व.२३ । देवधान्ये । वै.निघ. । (ण्डो) काकादनी
हचे । र. ।
तुण्डका । स्त्री । पीलुपर्णाम् । रा.नि.व.२३ ।
विन्विकायाम् । तेनांकुठा । नामौ । श.र. ।
कापांस्याम् । काकजङ्गायाम् । कुन्दरुलतायाम् ।
कुन्दरुकी । वै.निघ. ।
तुण्डकेरि(री)फला । स्त्री । कुन्दरुलतायाम्,
मधुरविन्विकाम् । कुन्दरुकी । वै.निघ. ।

तुण्डिकेरुफला। स्त्री। तन्नामगलरीगविशेष।
वै. निघ.

तुण्डिकेशो। स्त्री। विन्विकायां। अ.टी.

तुण्डिभः (लः)। वि। पुष्टे। वृद्धनाभियुक्ते।
अम.

तुल्य(क)म्। स्त्री। Sulphate of copper.
तामस्योपधातो खनामख्यातपण्यद्रव्ये। तूँतिश्री।
र.मा.। तुल्यं द्विविधं मयूरं खर्परीतुल्यञ्च। तत्-
पथ्यायः—नोलाञ्जनं, हरिताम्ब, तुल्यकं, मयूर-
यौवकं, ताम्रगर्भं, अश्वतोषं, मयूरतुल्यं, शिखि-
कण्ठं, नीलं (रा.), तुल्याञ्जनं, शिखियौवकं, वि-
तुल्यकं, मयूरकं (अ.), भूतकं, मृषातुल्यं, मृतामदं
(ग्र.), हेमसारं। र.चि.। गुणाः—“तुल्यं कटु
कषायीणं शिवनेत्रामयापहं। विषदीपेषु सर्वेषु
प्रशस्तं शान्तिकारकं। खर्परी कटुका तित्ता
चक्षुष्या च रसायनी। त्वग्दीपशमनी रक्षा दीप्या
पुष्टिविबुधनी॥” रा.नि.व.१३। “तुल्यं ताम्रोप-
धातुहिं किञ्चित्तालेषु तद्वेत्। किञ्चित्ताम्रगुणं
तस्मात् वक्ष्यमाणगुणञ्च तत्॥” भा.पू.१३.।
चारं निर्यालं लघु मेदकं कृमि-कण्डू-कुष्ठ-कफ-
पित्तघ्नम्। राज.। “गन्धकैः पचेत्तुल्यं तुल्याङ्ग-
नाङ्गं यामकं। वान्तिभान्ति यदा न सः तदा शुद्धिं
विनिर्दिशेत्॥” इति शुद्धिः। सा.कौ.। अन्यच्च—
“विष्टया मद्दयेत्तुल्यं माज्जरीकपोतयोः। दशांशं
टङ्गणं दत्त्वा पचेत्तुल्यपुष्टे ततः। पुष्टं दद्यात् पुष्टद्वौष्टैः
देयं तुल्यविशुद्धये॥” भा.। कृमिसरसाञ्जने।
उष्ण।

तुल्यखर्परिका (री)। स्त्री। खर्परिकायां।
शोषणं। वै. निघ.

तुल्यनी। स्त्री। एलायां। शिवलिङ्गिन्यां। वै.
निघ.

तुल्या। स्त्री। नीलीहृत्वे, महानील्यां। रा.नि.
व.४। चूदे लायां। अम.

तुल्याञ्जनम्। स्त्री। तुल्ये। अम.

तुनिकः। पुं। तूनीहृत्वे।

तुन्तुभः। पुं। सर्षपहृत्वे। भा.पू.१३. धान्यव.

तुन्दम्। स्त्री। उदरे। रा.नि.व.१८।

तुन्दः। पुं। खविरि। रा.नि.व.२०। नाभौ।
विका.

तुन्दकूपिका (पी)। स्त्री। नाभ्याम्। हे.
च.। विका.

तुन्दपरिमार्जः (मृजः)। वि। अलसे।
अ.टी.र.

तुन्दि। स्त्री। उदरे। हे.च.। स्त्री। नाभौ।
विका.

तुन्दिकः। पुं। पृथुदरमानुषे। स्त्री। नाभौ।
श.र.

तुन्दिकरः। पुं। नाभौ। विका.

तुन्दिका। स्त्री। नाभौ। शब्दर.

तुन्दिभः (लः)। वि। खूलोदरे। तूँट्टा।
श.र.

तुन्दिलफला। स्त्री। चपुषीलतायाम्। रा.
नि.व.७।

तुन्दी। स्त्री। नाभौ। श.र.

तुन्नः (कः)। पुं। (Cedrela Toona.)
वृक्षविशेषे, तूणीहृत्वे। तून्नं ग्राह्यं। हिं महा-
निम्, तुन्। उत्तं महालिम्बु। पुं, द्रावी। अम.।
वि। पीडिते।

तुन्नकारिका। स्त्री। भूम्यामलक्याम्। वै.
निघ.

तुन्नसेवनी। स्त्री। शिरःकटीकपालसन्धिदेशेषु।
सु.शा.५.अ.

तुभः। पुं। वकर्णे। तौकां हर्गलं। वै. निघ.

तुमुलः। पुं। विभीतकहृत्वे। म.

तुम्बः (कः)। पुं। अलाव्याम्। नाडे। प.सु.
श.र.

तुम्बकम्। स्त्री। धन्याकि। धनिश्री। कन्दर्पसा.
तैले।

तुम्बरुः। पुं। तुम्बुरी। नेपाणि धने। वै.
निघ.

तुम्बा। स्त्री। अलाव्याम्। प.सु.। तित्ता-
तुम्बाम्। वै. निघ.

तुम्बिः। स्त्री। तित्ततुम्बाम्। अलाव्याम्।
श.र.

तुम्बिका। स्त्री। कटुतुम्बाम्। रा.नि.व.३।

तुम्बिनी। स्त्री। कटुतुम्बाम्। रा.नि.व.३।

तुम्बी। स्त्री। अलाव्याम्। प.सु.। कटुतुम्बां।
तिरुणाडे। भा.। पुं (इन्)। सरलहृत्वे। रा.नि.
व.१२। विन्विकाफले। कुलिकहृत्वे।

तुम्बोतैलम्। स्त्री। गलगण्डाधिकारे तैलम्।
कटुतैल ४ श. पुराण तित्तालातूरसः १६ श.।
कल्पाय—विडङ्गं यवचारः सैन्धवं वचा राक्षा
चिवकमूलं विकटु देवदारु एषां प्रति ८ तो।
भेष.। च.द.

तुम्बोपुष्पम्। स्त्री। अलावुपुष्पं। जताम्बुजे।
हारा.

तुम्बुकः। पुं, स्त्री। अलाव्याम्। नाडे।
हड्डचन्द्रः।

तुम्बुरः (री)। पुं, स्त्री। तुम्बुरहृत्वे। र.मा.।
आर्द्रधान्ये। विका.। कुकुरस्त्रियां। म.

तुम्बुरः। पुं, स्त्री। (Xanthoxylon ala-
tum. Syn. Z. hostile.) खनामख्यातफल-
वृक्षविशेषे। तेजवलेन ग्राह्यं, नेपाणि धने,
ताश्चूलं रुतं। हिं तेजवल, तुम्बुरं। मं तेन्दु।
कं तुम्बुरं। तत्पथ्यायः—शूलघ्नः (र.), सोरजः,
सौरभः, सौरः, वनजः, सातुजः, हिजः, अन्धकः,
तीक्ष्णकल्कः, तीक्ष्णफलः, तीक्ष्णपत्रः, महासुनिः,
स्फुटलः, सुगन्धिः। तत्फलं मरिचवत्। च.सू.३.अ.।
एतदभावे धान्यकं ग्राह्यम्। गुणाः—मधुरः तिक्तः
कटुणः वात-कफघ्नः शूल-गुल्मीदराधान कृमिघ्नः
अग्निदीपनश्च। रा.नि.व.११। “तुम्बुरं प्रथितं
तिक्तं कटुं पाकेऽपि तत्कटु। हृत्वीणं दीपनं
तीक्ष्णं रुच्यं लघुं विदाहि च। वातघ्नं क्षान्तिकर्षोष्ठ-
शिरोरुग्मुहताकृमीन्। कुष्ठशूलरुचि-श्यासृग्रीह-
कृच्छ्राणि नाशयेत्॥” भा.।

तुर(ग,ङ्ग)गन्धा। स्त्री। अश्वगन्धायां। प.सु.

तुरग(ङ्ग)द्विष(द्वेषि)णी। स्त्री। महिष्यां।
रा.नि.व.१६। वै. निघ.

तुरग(ङ्ग)प्रियः। पुं। यवे। रा.नि.व.१६।

तुरगशिफा। स्त्री। अश्वगन्धामूलं। च.द.वा.
व्या.चि.

तुरगाक्षा। स्त्री। अश्वगन्धायाम्। मद.व.१।
घोष्टायां। शैशोर्गुणं। रा.नि.व.८।

तुरगो (इन्)। वि। अश्वारोहे। हे.च.। स्त्री।
अश्वगन्धायां। घोष्टायां। रा.नि.व.४८। अश्यां।

तुरङ्गः (सः)। पुं। घोटकः। अश्वः। वित्ते।
श.र.। स्त्री। गन्धके। र.सा.स.। सैन्धवे। अ.

तुरङ्गकः। पुं। हस्तिशोषायां। र.मा.।

तुरङ्गरिपुः (ङ्गारिः)। पुं। करवीरहृत्वे।
र.मा.। वै. निघ.२.अ. शिषमज्ज-चि.। महिषे।

तुरङ्गा (ह्वा) (ह्वो)। स्त्री। अश्वगन्धायाम्।
वै. निघ.। मद.व.१। प.सु.। घोष्टायाम्।
शोष्ठावद्वरं। रा.नि.व.५५।

तुरङ्गारिः। पुं। करवीरहृत्वे। र.

तुरङ्गिका। स्त्री। देवदालीलतायां। देश-
तां। रा.नि.व.३। See अगरी।

तुरङ्गो। स्त्री। अश्वगन्धायाम्। शब्दर.
घोष्टकाहृत्वे। रा.

तुरङ्गकः। पुं। शिङ्गके। शिनात्रम्। प.सु.।
सू.सू.३.अ.। वा टी. हेमा.। अरुणस्तु कृमि-
निर्यासविशेषमाह। वै. निघ. शतावरीनारायणतैले।
च.द.वा. व्या.चि.१.८.श. शतिकासहाराजप्रसारणीतैले।
तद्देशीयाश्चे। ज.द.६.अ.। वष्टापाटलहृत्वे।
षष्ठोर्गोर्गुणं ग्राह्यं। शीवासे। तापिनं उद्वेग-
ग्राह्यं। प्राण्यङ्गे। विका.

तुलम्। स्त्री। ब्रह्मदरुनामवृक्षभेदे। अ.

तुलसी। स्त्री। (Oc(i)y)mum sanctum.)
Holy basil. खनामख्यातवृक्षरूपे। तूँजनी
ग्राह्यं। हिं वरुणा, तुलसी। मं तुलसीचिभाङ्ग।
तं कृष्ण, गमो रचिदु, इष्टुलसी, तुलसीचिदु। ता.
तुलसी। दा. तुलसी। वम् तुलस। तत्पथ्यायः,
—सुभगा, तीव्रा, पावनी, विष्णुवल्गुभा, सुरेया,
सुरसा, कयस्था, सुरदुन्दुभिः, सुरभिः, बहुपत्नी,
मञ्जरौ, हरिप्रिया, अपेतराचसी, श्यामा, गौरी,
विदशमञ्जरी, सूतप्री, सूतपची (रा.), पर्णासः,
वन्दा, कठिञ्जरः, कुठेरकः (शब्दरः), देणवी,
पुण्या, पवित्रा, माधवी, अमृता, पत्रपुष्पा, सुगन्धा,
गन्धहारिणी, सुरवल्लो, प्रेतराचसी, सुवह्वा,
श्यामा, सुलभा, बहुमञ्जरी, देवदुन्दुभिः (भा.)।
अन्या—(O. gratissimum.) ब्राह्मजुन्यौ।
हिं रामतुलसी। तं निष्कतुलसी। ता. एलुमिच्छम्-
तुलसी। दा. रामतुलसी। अपरा—(Ocimum
Basilicum.) See विस्तृतुलसी। चूदपत्र-
तुलसी-गन्धतुलसी-क्षान्तुलसी विल(श्च) गन्धतुलसी-
श्च ततुलसी वर्धनीतुलस्य इति षड्भेदा तुलसी।

सा, गुणाः—कटुः तिक्तोष्ण वातघ्नो मूत्र-
क्षिप्तो भूतघ्नो कंथा वातशान्तिकरी । “तुलसी
उभया च कासवातकृमिबभूतापहरिणी पूता ।”
इति श्वेतकण्ठगुणाः । रा.नि.व.१० । “तुलसी
कटुका तिक्ता हृद्योष्णा दाहपित्तकृत् । दीपनी
कुष्ठकृच्छापार्श्वरूक्षकवातजित् ॥” श्वेतकण्ठगुणाः
—“शुक्ला कृष्णा च तुलसी गुणैस्तुल्या प्रकी-
र्त्तिता ।” भा. ।

तुलसीच्छेद(पत्र)म् । क्ली । हृत्तालीश-
पत्रे । वै.निघ. ।

तुलसीद्वेषा । स्त्री । वर्ज्य्याम् । वायुं हृत्तालीश-
र.मा. ।

तुला । स्त्री । ४०० तोलकपरिमाणे, पलशत-
माने । तुलामाने । निखि । मे. । सादृश्ये ।
विका. ।

तुलाकोटिः (टी) । स्त्री । परिमाणभेदे ।
अर्धदे । हे.च. । कोटिसंख्यायाम् । वै.निघ. ।
नूपुरे । हे. ।

तुला(लि)वोजम् । क्ली । गुह्यायाम् । विका. ।

तुलिका । स्त्री । हापुविकापचिणि । थंजन
शाथी । विका. ।

तुलिनी । स्त्री । शालालीह्वे । रा. ।

तुलिफला । स्त्री । शालालीह्वे । रा. ।

तुल्यार्थता । स्त्री । एकसामान्यरूपायानुयोगि-
तायां । च.सू.१५. ।

तुवरः (कः) । पुं । तुवरयवनाले । जाल काज
जनान्तर । रा.नि.व.१६ । आदक्याम् । अत्रश्र ।
(कः) कुधान्यभेदे । “पल्लेस्तु केशराकारः कलाय-
सदृशः फलेः । उच्चस्तुवरकी नाम पश्चिमायवती-
रवः ॥ आरुक्करं तीवरकं कषायं कटुपाकि च ।
उष्णकृमिज्वरानाहमोहीदावधनाशनम् ॥” सु.सू.
४६. । वा.उ.३८. । अश्मशुपुरुषे । थोषा ।
अजातशत्रुगवि । अम. । वि. । कषाये । मे. ।
तिक्ते । सु.सू.४५. ।

तुवरयावनालः । पुं । खनामख्यातरकृष्ण
शिखौधान्ये । अरु कृष्ण जनान्तर । मं तुरीजो ध्वे ।
कं ओझरजाल । तत्पर्यायः—तुवरः, कषाय-
यावनालः, रक्तयावनालः, लोहितकुस्तुल्यरूपाय ।
गुणाः—कषायः उष्णः शोफघ्नः संयाही वातशमनः
विदाही शोषजनकश्च । रा.नि.व.१६ ।

तु(तु)वरिका (री) । स्त्री । (Cajanus
Indicus.) आदक्याम् । अत्रश्र । रा. नि. व.
१६ । मुजादक्याम् । तोरिसेति लोके । टो.टो.त्र
कनाश्र । हिं तोरी । प.सु. । तत्पर्यायः—
सत्, सौराष्ट्र, सत्ता, आसङ्गं, मसी, सुराष्ट्रजा,
सत्तालकं, काली, सत्तिका, सुरसत्तिका, सुत्या,
काची, सुजाता, सौराष्ट्रा । गुणाः—कटुतिक्त-
कषाया उष्णा यादृशी चतुष्या कट्विपित्तज्वर-
नाशिनी च । रा.नि.व.१६ । यादृशी लघुः कफ-
विषरक्तघ्नी तीक्ष्णा उष्णा दीपनी कण्डूकुष्ठकोष्ठ-
कृमिहरी च । भा.पू.१.भा.वा. । A kind of
lentil (Cytisus Cajan.) मसूरकलाये ।
सौराष्ट्रसत्तिकायां । मे. । गोपीचन्दने । तिनक-
भाणि । भा. । राजिकायाम् । श्वेत मन्त्रिषा ।
वै.निघ. ।

तुवरोरुत् । स्त्री । सौराष्ट्रसत्तिकायाम् ।
तिनकभाणि । अरुअर्पणि । रा.नि.व.१३ ।

तुवरौशिक्षः । पुं । चक्रमर्दह्वे । श.च. ।

तुविः । स्त्री । तुम्ब्याम् । गाडे । श.मा. ।

तुषः । पुं । विभीतकह्वे । तुषे । तूष । अम. ।

तुषग्रहः । पुं । अग्नी । वि. ।

तुषजलम् । क्ली । तुषोदके । कैजिविजेष ।
अभावे काञ्जिकम् । सि.यो.बृहच्चुक्रसन्धाने ।

तुषधान्यम् । क्ली । तुषे । तूष । र.मा. । रक्त-
शाल्यादौ । वै.निघ. । कङ्गुादिकुधान्यवर्गे । यथा—
“कङ्गुयूनः कोद्रवश्च श्यामाको वनकोद्रवः । शण-
बीजं वंशबीजं गवेधुषं प्रसाधिका । तावन्त्येतानि
चोक्तानि तुषधान्यानि वै नव ॥”

तुषसारः । पुं । अग्नी । शब्दमा. ।

तुषसीवोरकम् । क्ली । सतुषयवकाञ्जिके,
तुषोदके । वै.निघ. ।

तुषखेदः । पुं । अश्मस्य वातव्याधी खेदविशेष ।
“सुतसकाञ्जिकेः खिन्नं वृषं बद्धा पु(पू)तं भिषक् ।
तुषखेदे तुरङ्गस्य धान्ये वापि प्रदापयेत् ॥” ज.द.
३८. ।

तुषानलः । पुं । तुषाग्री । हे.च. ।

तुषाम्बु । क्ली । तुषोदके । विदलितामयवेः
सहितं अम्लतां गन्धे तुषाम्बु नि । “तुषाम्बु सन्धितं
त्रयसामैर्विदलितैर्घवैः । शार्कः । गुणाः—“तुषाम्बु

दीपनं हृद्यं हृत्पाण्डु-पार्श्वरोगनुत् यद्वृणुषी-
विकारघ्नं मेदि सौवीरकं तथा ॥” सु.सु. ।

तुषाम्बुवटम् । क्ली । तुषाम्बु पक्वान्ने । वै.निघ. ।

तुषाभः । क्ली । तुषाम्बु नि । भेष.र.पि.शुलचि. ।
“अम्लतुषाभसा ।”

तुषारः । पुं । कर्पूरे । चीनकर्पूरे । रा.नि.व.
१२ । जलकषायो । मे. । “अपि नद्याः समुद्रान्ते
वह्निरापस्तुद्वयाः । धूमावयवनिर्मुक्ताः तुषारा-
ख्यास्तु ताः स्मृताः ॥” भा. । वि. । श्रौतले ।
हिमे । मे. ।

तुषारकालः । पुं । शरत्काले । वै.निघ. ।

तुषारगौरः । पुं । कर्पूरे । भीमसेनीकर्पूरे ।
चीनकर्पूरे । वै.निघ. ।

तुषाराम्बु । क्ली । नौहारजले ।

तुषोत्थम् । क्ली । तुषोदके । सौवीरकाञ्जिके ।
रा.नि.व.१५ ।

तुषोदकम् । क्ली । सतुषयवकाञ्जिके । हारा. ।
सौवीरकाञ्जिके । रा. नि. व. १५ । च. सू. ३५. ।
तल्लघणं—“भृष्टान् माषतुषान् भिन्नान् यवास्तु
चूर्णसंयुतान् । आश्रयान्माषा तद्वज्जातं तच्च
तुषोदकम् ॥” च. । “तुषोदकं यवैरामैः सतुषैः
शकलीकृतैः ।” गुणाः—“तुषाम्बु दीपनं हृद्यं
पाण्डुक्रमिगदापहम् । तीक्ष्णोष्णं पाचनं पित्तरक्तकृत्
वसिष्ठलुगुत् ॥” भा. । “तुषोदकं वातपित्ताहरन्तु
प्रभेदकं रक्तपित्ताहरञ्च । विपाचकं स्याज्जरणं
कृमिघ्नम् अजीर्णहन्तु कटुकं विपाके ॥” अत्रि.११
अ. । “तुषाम्बु दीपनं हृद्यं हृत्पाण्डु-पार्श्वरोगनुत् ।
यद्वृणुषीविकारघ्नं मेदि सौवीरकं तथा ॥” सु. ।

तुष्टिः । स्त्री । हृद्योषधे । वै.निघ. ।

तुसः । पुं । तुषे । अ.टी.र. ।

तुस्तम् । क्ली । रजसि । ध्वा । के. ।

तुहिनः । पुं । कर्पूरे । क्ली । हिमे । अम. ।
क्ली । शुकनासायाम् । शोषा । वै.निघ. ।

तुहिनांशः । पुं । कर्पूरे । रा.नि.व.१२ ।

तुहिनांशतेलम् । क्ली । कर्पूरतेले । रा.नि.
व.१५ ।

तूणः । पुं । तूणीकह्वे । तूण ग्रीह ।

तूणि(तूी)कः । पुं । (Cedrela Toona.)

कोङ्कये नन्दीह्वे इति ख्याति ह्वे । तूण ग्रीह ।
हिं तूणि, महानिम् । उत्. महालिम्बु । पं द्रवी ।
तत्पर्यायः—तूणीकः, तूणी, पीतकः, कच्छपः,
नन्दी, कुठेरकः, कालः, तुन्नीकः, आपीनः,
कच्छकः, कान्तलकः, नन्दीह्वे, नन्दकः,
तूणीयकः । गुणाः—कटुः तिक्तः पीतः रक्तपित्त-
दाहघ्नः शिरोवेदनाघ्नः श्वेतकुष्ठघ्नः सुगन्धिः पुष्टि-
करः बौध्यकरश्च । रा.नि.व.१२ ।

तूणी (इन्) । पुं । नन्दीह्वे । तूण ग्रीह । रा.नि.
व.१२ । “तूणी रक्तः कटु पाके कषायो मधुरो
लघुः । तिक्तो यादृही हिमो हृथो व्रणकुष्ठश्च-
पित्तजित् ॥” भा. । नीलीह्वे । वै.निघ. । स्त्री ।
वातव्याधिविशेषे । लक्ष्यं यथा—“अधो या वेदना
याति वर्चोमूलाशयोल्लिता । भिन्दतीव गुदोपस्थं
सा तूणीत्युपदिश्यते ॥” सु.नि.१५. ।

तूतः (दः) । पुं, क्ली । तूलकाष्ठे । गुणाः—“तूतं
पक्वं गुरु स्वादु हिमं पित्तानिलापहम् । तदेवामं
गुरु सरमस्कोष्णं रक्तपित्तकृत् ॥” भा.आमव. ।
प्लवह्वे । रा.नि.व.८ ।

तूतकम् । क्ली । तुल्ये । श.च. ।

तूरी । स्त्री । शुकधुसूरके । भा. ।

तूर्यकः । पुं । शालिधान्यविशेषे । काश्मीरे
आजव इति प्रसिद्धे । वा.सू.६५. । [निघ. ।

तूर्यः । स्त्री । विष्टायां । उष्णः । मनसि । वै.

तूलः । पुं, क्ली । (Morus Indica or
Morus Nigra.) खनामख्यातकाष्ठविशेषे ।
तूल, गणांश भिन्न, आवन्तु इति कथित् ।
हिं तूतरी, साहड्ड । मं पारिसर्पिलु, वंगरलि ।
तं कन्वल्लिचेट्टु । ता. मधुकट्टचिडि । तत्पर्यायः,
—तूदः, ब्रह्मकाष्ठं, ब्राह्मणैष्टः, पूषकः, ब्रह्मदारु,
सुपुष्पं, सुहृपं, नीलवन्तकं, क्रमुकः, विप्रकाष्ठं,
मदसारः (रा.), पूषः (भा.) । गुणाः—मधुरास्त्रं
वातपित्तघ्नं सरं दाहघ्नं कषायं हृथं कफघ्नञ्च ।
रा. नि. व. ८ । मधुरास्त्रं हृथं दाहघ्नं कषायं
कफघ्नं गुरु सारकम् अम्लम् उष्णं रक्तपित्त-
करञ्च । भा. । कार्पासे । श्वेतधुसूरके । गयाशले ।
अम. ।

तूलकम् । क्ली । कार्पासे । हे.च. ।

तूलग्रन्थिसमा । स्त्री । च्छिनामकोषधौ ।
वै.निघ. ।

तूलनालिका (लो) । स्त्री । पित्रिकायाम् ।
पौष्टिक । विका । [टी.भ.]

तूलपिचुः । पुं । कार्पासि, तूले । तूला । च.

तूलफलः । पुं । अकंठजे । अकंठ गीह ।
रा.नि.व.१० ।

तूल(लि)फला । स्त्री । शालालीहजे । र.मा. ।

तूलवती (शय्या) । स्त्री । तूलशय्यायाम् ।
तौषक । भा. ।

तूलवृक्षः । पुं । शालालीहजे । रा.नि.व.७ ।

तूलशर्करा । स्त्री । कार्पासवीजे । श.मा. ।

तूला (लो) । स्त्री । रक्तकार्पास्याम् । रा.नि.
व.४ । नीलीहजे । भा. । वर्त्याम् । श.र. ।

तूलिः (लि(लो)का) । स्त्री । नील्या । रक्त-
कार्पास्या । वै.निघ. । चित्रलेखन्या । तूजि ।
अम. । वीरणादिशलाकायां । श्रयोपकरणे ।
तौषक । मे. । वर्णौ । श.र. ।

तूल(लि)नो (फला) । स्त्री । शालालीहजे ।
भिरुल गीह । प.सु. । र.मा. । भा. । लक्षणा-
कन्दे । रा.नि.व.७ ।

तूवरः । पुं । See दुवरः । [श.र.]

तूखम् । स्त्री । धूलौ । धूला । मे. । सूक्ष्म ।

तूखम् । स्त्री । जातीफल । श.च. ।

तूट् । स्त्री । तणायां । इच्छायां । मे. ।

तूणम् । स्त्री । कचुणे । गङ्गुतुण । रा.नि.व.८ ।
खटे । नडादी तणवर्गे । “विधा वंशः कुशः कास-
लिधा.....नलः । गुन्द्री सुञ्जी दर्भसंघीचणकादि-
गणसूत्रम् ॥” अर्क. ।

तूणकतैलम् । स्त्री । कुशाधिकारे तैलम् ।
पाठः—“मन्त्रिष्ठाङ्गुलिशा - चक्रमदार्गवधपञ्चवैः ।
तूणकसरसे सिद्धं तैलं कुष्ठहरं कटु ॥” कटुतैलं
४श. चीणघाससरसः ४ श. जलं १६ श. । कल्कार्थं
—मन्त्रिष्ठा कुष्ठं (कूड) हरिद्रा चक्रमदं पत्र
(६०कन्नात्र पीता) सोनालुपत्रं (सोनालग्रीवा)
एषां मिलित्वा शरावः (१ सेर) । र.स.र. ।

तूणकुडुमम् । स्त्री । काशीरदेशे खनाका
प्रसिद्धं सुगन्धतणु । कुडुमघास् इति भाषा । सं
तणुकेश्वर । गुणाः—कटुं वातकफशोथघ्नं कण्डूति-
पामाकुष्ठामदीषघ्नं दौष्टिकरच । रा.नि.व.१२ ।

तूणकूटी । स्त्री । तूणाच्छादितगृहे । वि. ।
तत्पठ्यायः—तूणकः । छे. ।

तूणकूर्मः । पुं । श्वेतालाव्यां । श्वेत मांडे ।
वै.निघ. । श.मा. । [निघ.]

तूणकेतकी । स्त्री । वंशलोचनविशेष । वै.

तूणकेतुः (कः) । पुं । वंशे । दौर्ग । रा.
नि.व.७ ।

तूणकेसरम् । स्त्री । तूणकुडुमे । रा.नि.व.१२ ।

तूणगन्धा । स्त्री । वृद्धदारकलतायां । वै.निघ. ।

तूणगोधा । स्त्री । सरटे । गिरगिट्टे । कक-
लासे । मे. । तूणजलीकायाम् । शब्दकल्प. ।

तूणगोधूमः । पुं । खनामल्ल्यातगोधूमे । शशि
गम । प.सु. ।

तूणगौरम् । स्त्री । तूणकुडुमे । रा.नि.व.१२ ।

तूणग्रन्थिः । पुं । स्वर्णजीवल्यां । रा.नि.व.३ ।

तूणग्राहो (इन्) । पुं. स्त्री । नीलहरीके । प.
सु. । नीलमणौ । काङ्कुराणां । रा.नि.व.१२ ।
तत्पठ्यायः—शूकापटः, तूणमणिः (हा.) ।

तूणचरः । पुं । गोमिदमणौ । वै.निघ. ।

तूणजलीका । तूणचरजलीकाविशेष । चीन
जोङ्क ।

तूणद्रुमः । पुं । तालवृक्षे । केतकीवृक्षे । पूग-
वृक्षे । खर्जूरीवृक्षे । ताड़ीद्रुमे । तेलुङ्ग गीह ।
नारिकेलवृक्षे । इन्नालवृक्षे । हैतान गीह ।
एषां मञ्जुनिर्यासाः लघवः शीतला वल्गा मीहना
हृद्या तूणातापहराश्च । रा.नि.व.२ ।

तूणधान्यम् । स्त्री । तूणोद्भवस्यामाकादौ ।
श्रीमं धानं प्रोच्यते । गुणाः—“श्यामाकः
श्रीषणी रुचः वातलः क्षीपित्तहा । ऊडिका
कीद्रवश्चैव हस्तिश्यामाकचीनकी । पीनसश्चास-
कासीहस्तश्चकण्डगदान् कथेत् । कङ्ककांश्चापि
जानीयात् एतान् श्यामाकवद्गुणैः । ऊडिका तत्र
कथिता बलासस्य विवर्द्धनी । कीद्रवश्च परं
शाही वातलः कफनाशनः ॥” राज.३प. । See
कुधान्यम् ।

तूणधुक् । पुं । वाडवायौ । वि. ।

तूणध्वजः । पुं । वलजायां । उन् । रा.नि.व.
८ । वंशे । अम. ।

तूणनिम्बः । पुं । नेपालनिम्बे । चित्रता ।
रा.नि.व.२ ।

तूणपञ्चकम् । स्त्री । तूणपञ्चमूले । भा. ।

तूणपञ्चमूलम् (लो) । स्त्री, स्त्री । कुशकास-
शरीरुदभेषु । दर्भ उल्लपः । शरीरुदभकासशालय
इति चरकः । “श्वेतवीरं पिबेद्वापि पञ्चमूल्या
तूणोत्थया ॥” सि.यो र.पि.चि. । गुणाः—तूणा-
दाहपित्तरक्तमूत्रसङ्कष्टरी । “कुशः काशः शरी-
रुदभं इच्छति तूणोद्भवं । पित्तकृच्छरं पञ्चमूलं
वस्तिविशोधनम् ॥” भा.सू.क.चि. ।

तूणपञ्चमूलाद्यष्टतम् । स्त्री । अग्न्यधिकारे
ष्टतम् । गन्धुतं ४ श. काथार्थं—कुशः काशः
शरः इच्छु दर्भमूलं गीचुरः एषां प्र. १० प. वारि
६४ श. ग्रे. १६ श. । कल्कार्थं—गुडगीचुरवीज
प्र. ४ प. भा. ।

तूणपतिः । पुं । राजघासे । कानाकपूत्र । के. ।

तूणपत्रिका (ली) । स्त्री । इच्छुदर्भायाम् ।
इच्छुमूर्त्ति ७१ । (ली) गुण्डासिनौतणे । रा.नि.
व.८ ।

तूणपर्णम् । स्त्री, पुं । चीनाखड्ग इति प्रसिद्ध-
तणे । र.स.र.महाभज्ञातकगुड ।

तूणपुष्पम् । स्त्री । तूणकुडुमे । रा.नि.व.१२ ।

तूणपुष्पो । स्त्री । सिन्दूरपुष्पोवृक्षे । रा.नि.व.
१० ।

तूणपूलिकम् । स्त्री । लौवमेदं । के. ।

तूणपूलो । स्त्री । चञ्चाम् । टाँट । हारा. । च.
चि.२प. ।

तूणमणिः । पुं । नीलहरीके । हारा. । तूण-
जलीकायाम् ।

तूणमल्लिका । स्त्री । मल्लिकापुष्पमेदं । काठ-
मल्लिका । “कुमारिका श्रीमभवा सुगन्धा तूण-
मल्लिका ॥” वै. ।

तूणसुन्नः । पुं । श्यामाकधान्यं । श्रीमं धानं ।
प.सु. ।

तूणमुस्तिका । स्त्री । मुस्ततणे । मुस्तायाम् ।
र.स.र.रसमारणे ।

तूणमूलम् । स्त्री । गन्धतणुले । भा.म.३भ.
मू.क.चि. ।

तूणमेहः । पुं । रुद्रावृक्षे । शब्दर. ।

तूणराजः (कः) । पुं । तालवृक्षे । ताल
गीह । नारिकेलवृक्षे । वंशे । रा.नि.व.२।१।१२ ।
इच्छुवृक्षे । वलजायाम् । वै.निघ. ।

तूणराजवर्गः । पुं । गुवाकादि समवृक्षे । यथा
—“गुवाकसालङ्घित्वालसथा ताड़ी च केतकी ।
खर्जूरनारिकेलीच समं ते तूणराजकः । तूणराज
शिरापत्रं न कुप्याद्दन्तधावनम् ॥” आङ्गि. त. ।

तूणराजाह्वः (यः) । पुं । तालवृक्षे । रा.नि.
व.११ ।

तूणवल्गु(स्व)जा । -स्त्री । वलजायां । उन् ।
रा.नि.व.८ ।

तूणवौजः (जोत्तमः) । पुं । श्यामाकतणे ।
श्रीमं धानं । र.मा. ।

तूणवृक्षः । पुं । नारिकेलवृक्षे । तालवृक्षे ।
पूगवृक्षे । केतकीवृक्षे । खर्जूरीवृक्षे । रा.नि.व.२ ।
वै.निघ. ।

तूणशिखी । स्त्री । निध्यावे । भीम गीह ।
प.सु. ।

तूणशीतः । पुं । देवतावृक्षे । वै.निघ. । स्त्री ।
कचुणे । गन्धतणे । र.मा. । स्त्री । महाराष्ट्री-
लतायां, जलपिपल्यां । कौण्डि । रा.नि.व.४ ।

तूणशून्यम् । स्त्री, पुं । नागदमनचुपे । प.सु. ।
च.चि.३प. । सु.चि.१८प. । श्वेतकेतकां । च.सु.
२५प. । मल्लिकायां । केतकीफल । मे. ।

तूणशोणितम् । स्त्री । तूणकुडुमे । कूडूम धानं ।
रा.नि.व.१२ ।

तूणशोषकः । पुं । राजिमच्छपविशेष । सु.
कल्प. ४प. । See सर्पः ।

तूणषट्पदः । पुं । कीटविशेष, वरीले । डीम-
कृण । चिका. ।

तूणसंज्ञकः । पुं । वैद्यकीय-पञ्चतणे । “कुश-
काशनलदर्भकान्तेचुकाः ॥” सुश्रु. ।

तूणसारा । स्त्री । कदल्याम् । हारा. ।

तूणसिंहः । पुं । कुठारे । शब्द.क. । [व. ८ ।

तूणाख्य(व्य)म् । स्त्री । पर्वततणे । रा. नि.

तूणाङ्गुपः । पुं । मयानकतणे । रा.नि.व.८ ।

तूणाक्षनः । पुं । ककलासे । कौकनाम ।
चिका. ।

तूणाधिपः । पुं । मयानकतणे । रा.नि.व.८ ।

हणान्नम् । स्त्री । देवधान्यं । नीवारधान्यं । भा. पू. भ. धा. व. ।

हणान्नम् । स्त्री । लवणहणे । रा. नि. व. ८ ।

हणारिः । पुं । पर्यटके । ऋ२ पां. पड़ । वै. निघ. ।

हणावर्त्तः । पुं । गुण्डासिनीहणे । वै. निघ. ।

हणासृक् । स्त्री । हणकुमुमे । रा. नि. व. १२ ।

हणाह्वा । स्त्री । चीनेघास इति ख्याते हणभेदे ।

हणो । स्त्री । आसहरिद्रायाम् । वै. निघ. ।

हणेक्षुः । पुं । बलजायाम् । उज्जु. रा. नि. व. ८ ।

हणोत्तमः । पुं । ऊपरहणे । रा. नि. व. ८ ।

हणोत्थम् । स्त्री । हणकुमुमे । रा. नि. व. १२ ।

हणोन्नवः । पुं । नीवारः । वा. उ. ३७७. । [वा. उ. ३७७.]

हणोलुपम् । स्त्री । उलुपहणे । उज्जु. थड़ ।

हणोक्ता । स्त्री । हणाग्रौ । थड़ेर आंशुन ।

हणौकः । पुं । तृणाच्छादितगृहे । थड़ू. श. व. ।

हणौषधम् । स्त्री । एलवालुके । श. च. ।

हणमान् । वि. तृणायुक्ते । वा. चि. ६५. ।

हतीयकः । पुं । विषमज्वरविशेषः । एकदिन अशुभ्र अश्र । “दिनमेकमतिक्रम्य यो भवेत् स ततीयकः ।” भा. । “कफपित्ताक्तिकायां प्रडादा तक्तकात्मकः । वातपित्ताक्षिरोयाही विविधः स्यात् ततीयकः ।” मा. नि. व. ।

हतीयकविपर्ययः । पुं । तृतीयकस्य ज्वरस्य भेदे । प्रथमं शेषं दिनं छाडिषा द्वितीयं दिनेन अश्र । यथा—आदावले च सुचति मध्ये एकं दिनं ज्वरयति । भा. ।

हतीय(या)प्रकृतिः । पुं । नपुंसके । अ. टी. ।

हप(फ)ला । स्त्री । लतायाम् । चिफलायाम् । उणा. । त्रिका. ।

हसिः । स्त्री । सत्यपि भोजनसामर्थ्यं अनन्नाभिलाषे । भा. म. १ भ. ज्व. चि. । “सन्धस्तृप्तिरपिवा ।”

हसिघ्नः । वि. तृप्तिजनकः । क्षुधामान्यकरः ।

हसिघ्नवर्गः । पुं । नागरचित्रकचव्यविडङ्गमूर्त्वा-गुड, चीनचामुसपिप्पलीपटीक्षु । च. म. ४५. ।

हप्रः । पुं । घृते । उणा. ।

हफुः । पुं । सपे । उणा. ।

हवता । स्त्री । चिहति । तेउड्डी । शुक्लविह-तायां । थ. उ. तेउड्डी । वा. चि. २५. ।

हशूलफलम् । स्त्री । विलफलम् । [प. सु. ।

हषतौ । स्त्री । शुकशिव्याम् । आं. ना. कृ. नी. ।

हषा । स्त्री । तृणायाम् । रा. नि. व. २० । लाङ्-लिकालतायाम् । श. च. ।

हषाभूः । स्त्री । मूवाशये । क्री. नि. । श. च. ।

हषाह(क)म् । स्त्री । जले । श. च. । वै. निघ. ।

हषाहा । स्त्री । शताह्वयाम्, मधुरिकायाम् ।

हषितम् । स्त्री । तृणायाम् । वि. तृषात्ते ।

हषितोत्तरा । स्त्री । गोरुर्णीनामवल्ग्याम् । वै. निघ. । अशनपर्णीलतायाम् । श. च. ।

हणक् । वि. तृणावति । वा. ज्व. चि. १५. । लुब्धे । अम. ।

हणा । स्त्री । पानेच्छायां । पिपासा । मे. । तत्पर्यायः,—उदत्या, पिपासा, तृट, तर्षः (अ.), तृषा (शब्दर.), तर्पणं, तर्षणं (ज.), उपलासिका, धृतिः (ह.) । तर्पणे । जटा. । पिपासारोगे । रा. नि. व. २० । “भयशमाभ्यां बलसङ्ख्यायां ऊर्ध्वचितं पित्तविषवर्द्धनैश्च । पित्तं सवातं कृपितं नराणां ताल-प्रपन्नां जनयेत्पिपासाम् ॥” “सततं यः पिबेत्तथैव न हसिमधिगच्छति । पुनः काङ्क्षति तोयञ्च तं हणा-दितमादिशेत् ॥” “स्त्रोतःस्वपांवाहिषु दृषितेषु दोषेभ्य हट् सम्भवतीह जन्तीः । विस्त्रः स्यूतास्ताः क्षतजा चतुर्थी क्षयात्तथाह्यामसमुद्भवा च । भक्तो-द्भवा सतनिकेति तासां निषीध लिङ्गान्यनुपूर्वशस्तु । क्षामास्यता मारुतसम्भवायां तोदक्षया शङ्कशिरःसु चापि । स्त्रीतोनिरीधो विरसञ्च वृत्तं शीताभिरद्विष्य विवृद्धिमेति । सूक्ष्मांश्च विविधविषयापदाह्वा रक्तेचणलं प्रततश्च शीषः । शीताभिनन्दा सुखतिक्तता च पित्तात्मिकायां परिदूषणञ्च । वाष्पावरीधात् कफ-संघतेऽग्नौ तृषा बलासेन भवेत्तथा तु । निद्रागुरुत्वं मधुरास्यता च तृणादितः शृण्यति चातिमाचम् । क्षतस्य रुक्शोष्णितनिर्गमाभ्यां तृषा चतुर्थी क्षतजा मता तु । रसक्षयाया क्षयसम्भवा सा तथाभिभूतश्च निशादिनेषु । पेयीयतेऽन्धः स सुखं न याति तां सन्निपातादिति केचिदाहुः ॥” इत्यादि । मा. नि. । पथ — “शीघ्रं वमनं निद्रा स्नान कषलधारण ।

कीदृशाः शालयः पया विलीयी लाजसक्तवः । अन्नमण्डो धनरसाः सितानि मुद्गादिजा रसाः । खर्जूरं दाडिमं धात्री ककौलं नलदन्तु च । जम्बीरं करमईश्च बीजपूरं गवां पयः । मधुकपुष्पं तित्तानि मधुराणि विमेषतः । बालतालकशीताम्बु माचिकं सरसीजलं । घनसारी गन्धसारः कौसुदी शिशिराणि च । एषां जातीकपञ्चच कुसुम्बु च टङ्गणम् । चन्दनार्द्रप्रियाश्लेषो रज्ज्वाभरणधारणं । हिमालुलेपनञ्च स्यात्पथ्यमेतत् तृषातुरे ॥” पथ्या-पथ्यम् ।

हणारिः । पुं । पर्यटके । ऋ२ पां. पड़ । रा. नि. व. ५. ।

तेजः । स्त्री । मज्जायां । रा. नि. व. १८ । गुणाः—तृट्क्षुधानिद्रालस्यमेधुनेषु । रस. र. ज्व. चि. । पित्ते । रा. नि. व. २१ । घृते । कान्तौ । खर्णे । रा. नि. व. १३ । शुक्ले । मे. । नवनीते । अग्नौ । ह. च. । श्रीजसि ।

तेजःफलः । पुं । तेजफलहृत्ते । तेजवर्ण । रा. नि. व. ११ ।

तेजनः (कः) । पुं । शरे । प. सु. । वंशः । भा. । मुद्गातृषे । उल्लपतृषे । ज. द. १२५. । रा. नि. व. ८ । स्त्री । भोजने । रा. नि. व. २० ।

तेजना(ख्यः)ह्वयः । पुं । सुज्जतृषे । मृज्ज । रा. नि. व. ८ ।

तेजनौ । स्त्री । मूर्वायां । अम. । चौरमूर्वायां । कङ्कधान्ये । वै. निघ. । वचायां । भैष. सु. री. चि. । ज्योतिषमतीलतायां । श. र. ।

तेजपत्रम् । स्त्री । खनामख्यातपत्रे । तेजपात । प. सु. । तत्पर्यायः,—पत्रं, पत्रकं, गन्धजातं (शब्दर.), पाकरञ्जनम् (श.) । See अंशुकम् ।

तेजफलः । पुं । हिमालयादौ ख्याते खनाम-ख्यातहृत्ते । तेजवर्ण । मं काङ्कफल । कं गावटे । तत्पर्यायः,—बहुफलः, शाललीफलः, सवक्कफलः, क्षेयफलः, गन्धफलः, कण्टहृत्ते । गुणाः—कटुः तीक्ष्णः सुगन्धः दीपनः वातश्लेष्माकचिघ्नः बाल-रक्षाकारकः । “तेजफलः कटुस्तीक्ष्णः सुगन्धिदीपनः परः । वातश्लेष्माकचिघ्नश्च बालरक्षाकारकः परः ॥” रा. नि. व. ११ ।

तेजलः । पुं । कपिञ्जलपचिणि । तित्तित्र पांथी । रा. नि. व. १८ ।

तेजवती । स्त्री । जलपिप्पल्यां । कौ. ५. ड ।

वै. निघ. २ भ. अ. च. चि. । गजपिप्पल्याम् । श. र. । तेजवल्कल, तेजवल इति च ख्याते द्रव्ये । गुणाः—“तेजस्विनी कफ-श्लेष्माकासास्यामय-वातहृत् । पाचन्युष्णा कटुस्तिक्ता रुचिर्वाक्त्रिप्रदीपनी ॥” भा. । वचायां । व. ८ । भैष. सु. री. चि. ।

तेजसाह्वयः । स्त्री । सुज्जतृषे । वै. निघ. ।

तेजस्करः । वि. तेजोवर्द्धके ।

तेजस्विनी (जिनी) । स्त्री । मूर्वायाम् ।

चविकायाम् । महाज्योतिषमतीलतायाम् । रा. नि. व. २ । च. वि. ८५. । तेजोवल्कले । वै. निघ. । ज्योतिषमतीलतायाम् । जताफट्टेकी । श. र. ।

तेजाह्वा । स्त्री । तेजफले । महाज्योतिषमती-लतायाम् । के. ।

तेजिका । स्त्री । ज्योतिषमतीलतायाम् । के. ।

तेजोद्वेषः । पुं । पित्तजरोगे । भा. ।

तेजोधातुः । पुं । पित्ते । वै. निघ. ।

तेजोमन्यः । पुं । ब्रह्माग्रिमन्युपे । छोट गगिनि । प. सु. । गुणाः—“तेजोमन्यगुणाः प्रीक्षा-आग्रिमन्यसमा बुधेः । विशेषाहातशीफे च प्रीक्षाः पूर्वैश्च सरिभिः ॥” वै. निघ. ।

तेजोमयम् । स्त्री । पित्ते । वै. निघ. ।

तेजोवती । स्त्री । महाज्योतिषमतीलतायाम् । वड़ जताफट्टेकी । हिं उमिजिनि । भैष. सु. ४. चि. । पचतिक्कृते । वै. निघ. २ भ. जीर्णज्व. चि. । चविकायाम् । छे । प. सु. । भा. । सा. कौ. अशः-चि. बाहुशालगुड । गजपिप्पल्यां । श. र. । वचायां । सि. यो. हि. श्लेष्मा-चि. बाहुशालगुड । “तृवृत्तेजोवती दन्तौ ।” यत्र चवी तेजोवती चास्ति तत्र तेजोवती ज्योतिषमती याह्या । श्रीकण्ठः । तेजीवल्कले । तेजवर्ण । खर्णजोवल्याम् । भा. म. ४ भ. सु. री. चि. । सु. चि. २२५. । मरिचे । वै. निघ. ।

तेजोवोजम् । स्त्री । मज्जायाम् । मृज्ज । वै. निघ. ।

तेजोवृक्षः । पुं । क्षुद्राग्रिमन्य । छोट गगिनि । रा. नि. व. ८ ।

तेजोह्वा । स्त्री । तेजोवत्याम् । तेजवर्ण । भा. म. ४ भ. सु. री. चि. । सु. चि. २५. । वै. निघ. अशः-चि. बाहुशालगुड । वचायाम् । व. ८ । क्षुद्ररी. चि. कालकचूर्णम् ।

तैमनम् । स्त्री । आर्द्राकरणे । नी । व्यञ्जने ।
“व्यञ्जनं सपशकादिमिष्टान्नं तैमनं कृतम् ।” रा-
नि.व.२० ।

तैमनौ । स्त्री । चुल्लीभेदे । हे.च. ।

तेरः (रणः) । पुं । खनामख्यातकृते । तेत्रङ्गो
गोष्ठ । सं तेरणा । कं वेमन्तिथि । गुणाः—श्रीतलः
तिक्तः ब्रणशः अरुणरङ्गदः । रा.नि.व.३ ।

तैजवल्ली । स्त्री । श्रुतावर्ध्याम् । रा.नि.व.४ ।

तैजसम् । स्त्री । छते । रा.नि.व.१५ ।

तैजसावर्चिनौ । स्त्री । खर्थादिपाकसुषायां ।
शुचि । अम. ।

तैजसो । स्त्री । गजपिप्पल्याम् । रा.नि.व.६ ।

तैतिलः । पुं । खड्गिनि । गं००३ । मी. ।

तैत्तिरः । पुं । तितिरपक्षिणि । रा.नि.व.१८ ।
गण्डके । गं००३ । मी. ।

तैरणो (रिणो) । स्त्री । तैरणुपे । रा.नि.व.४ ।
तत्पर्यायः—तैरणः, तैरः, कुनीली, रागदः ।
गुणाः—तिक्तत्वं, श्रीतल, ब्रणनाशित्वं, अरुणवर्ण-
जनकत्वञ्च । रा. ।

तैलम् । स्त्री । सिद्धे । शिगात्रम । च.द. ।

सि. यो. रा. य. चि. चन्दनादितैले । तिलादिमधूत-
कं हे, तैलसामान्ये । तेल । तत्पर्यायः—
स्रक्षणं, खेहः, अम्यञ्जनं (हे) । तञ्जाटादशविधम् ।
तद्यथा—तिलजं साधे कौसुगम् अतसोजं धान्य-
जम् एरुजं कारुजम् ऐङ्गुदं नैव्यं विभीतकजं
निर्गुणजं ज्योतिषतीजम् अमयाजं मधुरिकोयं
कोशासजं चितामवं कर्पूरजं लपुषवीजञ्चेति ।
एषां विशेषगुणाः खलपय्यायेषु ज्ञेयाः । “तैलं न
सेवयेद्दोमान् यस्य कस्य च यज्ञवेत् । विषसाम्य-
गुणलाभे योगे तन्न प्रयोजयेत् । उक्तञ्च, विषस्य
तैलस्य न किञ्चिदन्तरं न्यतस्य सुतस्य न किञ्चि-
दन्तरम् ।” रा. नि. व. १५ । तैलसामान्यगुणाः
स्वरूपञ्च । “तिलादिस्निग्धवस्तूनां जे हसैलमुदाह-
तम् । तत्तु वातहरं सर्वं विशेषात्तिलसम्भवम् ।
तैलं स्वयोनिसुगन्धत् वाग्भटेनाखिलं मतं । अतः
शेषस्य तैलस्य गुणाः ज्ञेयाः स्वयोनिवत् । तैलं
पक्रमसक्तं वा चिरस्थायि गुणाधिकं ॥” भा. पू. २४.
तैलव. “आनाडाहोलावातासक्तप्रीहोदावर्तशूलिनां ।
हन्ति वातविकाराणां विदध्याच्च प्रशान्तये । यावन्तः
स्वावराः जेहाः समासेन प्रकीर्तिताः । सर्वे

तैलगुणाः ज्ञेयाः सर्वे चानिलनाशनाः ॥” अत्रि.
१४५. तैलत्वाद्येयसुषुणं तीक्ष्णं मधुरं मधुर-
विपाकं हृहणं प्रीणनं व्याधि सूक्ष्मं विशदं गुरु
सरं विकाशि वृष्यं लक्षप्रसादनं मेधासादवमांस-
रक्षैर्वर्णवलयकरं चक्षुष्यं बद्धमूत्रं लिखनं तिक्त-
कषायानुरसं पाचनमनिलवलासचयकरं क्षमिन्नम-
श्रीतपिचजननं योनिशिरःकर्णशूलप्रशमनं शर्मा
भयशोधनञ्च । सु. ४५५. कटाहपकृतैलगुणाः
—“तैलद्रोणी प्रशस्ता विविधसमये वातरीगा-
द्विदिषु व्याकुल्ये पङ्क्तुते सविषसवधिरे निष्पिने
गदगदं च । धन्यं ह्ये स्रक्षपृष्ठे प्रचलितपवने गाव-
कम्पे कपाद्यां शीवाभङ्गेऽपतले चयधिरभवे
सूत्रकच्छे च वस्त्रौ ।” राज. २५. सर्वदा शिरसेल-
दानगुणाः—शिरःशूलखालित्यपालित्यहरं केशदाय्यं-
करं केशस्यापतनदोषतासान्द्रताशरम्, इन्द्रिय-
प्रसादकं वज्रिशृङ्गिकरञ्चेति । सदाकर्णपूरणगुणाः
—सन्धाहनुसंयद्दोषैः श्रुतिवाधित्यं कर्णवातजरीगज-
नकञ्च । “सौवर्चलेङ्गुदीपौलुशिषासारसम्भवं ।
सरलागुरुदेवादिपादपैः सम्भवन्तु यत् । तुम्बुल्यं
करञ्जोत्थं ज्योतिषालुङ्गवं तथा । अश्रुकुष्ठक्षमि-
श्लेष्माश्रुमेदोऽनिलापहम् । करञ्जारिष्टके तित्ते
नात्युष्णे च विनिर्दिशेत् । कषायं मधुरं तिक्तं
सारणं ब्रणशोधनं । अक्तातिमुक्तकाचीङ्गनारि-
केरमधूकजम् । लपुषैर्वारुणपाण्डुश्लेष्मान्तकपिल-
हवं । वातपिचहृदशोषं श्लेष्मलं गुरु श्रीतलं ।
पित्तश्लेष्मप्रशमनं श्रीपर्णीकिंशुकीहवम् ।” अत्रि.
१४५.

तैलकम् । स्त्री । अल्पपरिमाणेतैले ।

तैलकन्दः । पुं । खनामख्यातमहाकन्दशक्ते ।
तैलकन्द इति भाषा । सं कं सूजिसुदिगण्डे ।
तत्पर्यायः—द्रावककन्दः, तिलाद्वितदलः, कर-
वीरकन्दसज्जः, तिलचित्रपत्रकः । गुणाः—कटुरुणः
वातापसारकः विषघ्नः लौहद्रावी शोफघ्नः रसधन्-
कारी च । तल्लक्षणं यथा—“अश्वारिपत्रसज्जाशः
तिलविन्दुसमन्वितः । सक्षिग्धाघस्यभूमिस्थतिल-
कन्दोऽतिविस्तृतः ॥” रा. नि. व. ७ ।

तैलकल्काजः । पुं । तैलकिट्टे । थन । रा. नि.
व. १६ ।

तैलकिट्टम् । स्त्री । पिण्याके । थन । तत्पर्यायः
—पिण्याकः, खलिः, तैलकल्काजः । गुणाः—
कटुकं गौल्यं कफवातप्रमेहघ्नञ्च । रा. नि. व. १६ ।

तैलकोटः । पुं । तैलपायिकायाम् । रा. ।

तैलङ्गः । पुं । तैलपायिकायाम् । शब्दर. ।

तैलचो (चौ) रिका । स्त्री । तैलपायिकायाम् ।
श.र. ।

तैलद्रोणो । स्त्री । तैलमानपात्रे । तेलनर
देना । तैलपूर्णकाष्ठपात्रे । आकाशमज्जनार्थं
तैलपूर्णकाष्ठादिपात्रे । तेलनर इनी । तव
स्थितिगुणाः—वातव्याकुलरोगपङ्क्तुवाधित्यनिष्पिन-
गदगदधन्वङ्गस्तपृष्ठप्रचलितपवनगावकम्पशीवाभङ्गा-
पतलकचय-रधिरजसूत्रकच्छ-वस्त्ररीमेघ प्रशस्ता ।
राज. ।

तैलधान्यम् । स्त्री । तिलादिवीजवर्गं । यथा—
तिलातरी च तीरी च द्विविधश्चापि सर्षपः । द्विधा
राजी खाखसंघं बीजं कौसुमसम्भवम् । एतानि
तैलधान्यानि पठितानि च पूर्ववत् ॥ अर्कः ।

तैलनिर्यासः । पुं । गन्धराजि । रा. नि. व. १२ ।

तैलनौ । स्त्री । तिलकिट्टे । वै. निघ. ।

तैलपञ्चकम् । स्त्री । द्रव्यपञ्चकसिद्धेतैले । यथा
—“तैलं प्रसन्ना गीमूवमारणालं यवायजः । गुल्फ-
जाठरमानाहपोतमेकच साधयेत् ॥” च. ।

तैलपर्णः (कः) । पुं, स्त्री । यत्पिपर्णवत् ।
गैँटेल । भा. चन्दनवत् । वै. निघ. ।

तैलपर्णिकम् । स्त्री । तैलचन्दने । तत्तु, श्रीतलं
धवलं तिलपर्णतरुजातञ्च । म. हरिचन्दने ।
अम. ।

तैलपर्णी । स्त्री । लवणखीय्याम्, देवदारु
निर्यासे । प. सु. । रक्तचन्दने । चन्दने । शिलारसे ।
मे. ।

तैलपा । स्त्री । पत्रके । तैलपायिनि । तेलना-
पोका । रा. नि. व. १६ ।

तैलपाकः । पुं । तैलसाधने । तैल शीक
कुरा । See तैलपाकविधिः ।

तैलपातनम् । स्त्री । सर्व्वबीजात्तैलनि.सारणे ।
यथा—“सुपक्वतालपत्राणां रसमादाय भावयेत् ।
समस्तबीजचूर्णं यदुक्तानुक्तं पृथक् पृथक् । आतपे
सुचते तैलं साध्यासाध्यं न संशयः ॥” रचि ७५. ।

तैलपायिका । स्त्री । तैलपायाम् । तेलना-
पोका, आत्रेणाना । अम. । तत्पर्यायः—
परीष्ठी, तैलचौरिका (शब्दर.), तैलपा, तैलपाथी

(रा.), तैलाम्बुका, खलाधारः (ज.), यक्षदामिका
(श.), सुखविठा, छतेली, पिङ्गकपिशा (हे.),
बलालिका ।

तैलपिञ्जः । पुं । अरण्यतिलकवृक्षे । वै. निघ. ।

तैलपिपीलिका । स्त्री । तैलपायिपिपीलिका-
भेदे । रा. नि. व. ११ । तत्पर्यायः—उदया,
कपिजाङ्गिका । रा. ।

तैलपिष्टकः । पुं । तैलकिट्टे । थन ।

तैलपीतः । पुं । तैलपिचौ । च. द. ।

तैलफलः । पुं । इङ्गुदीवृक्षे । रा. नि. व. ८ ।

विभीतकवृक्षे । रा. नि. व. ११ । तिलवृक्षे । वै. निघ. ।

तैलभाविनी । स्त्री । जातीपुष्पवृक्षे । रा. नि.
व. १० । [श. मा. ।

तैलमाली । स्त्री । वर्च्याम् । शब्द, वांति ।

तैलमूर्च्छा । स्त्री । तैलस्य मूर्च्छनायां । तेल
मूर्च्छा कुरा । यथा—“तैलं कृत्वा कटाहं दृढतर-
विमले मन्दमन्दानलैस्तत् तैलं निष्पिनमानं गतमिह
हि यदा शैल्युक्तं तदैव । मज्जिष्ठाराविलोभैर्जल-
धरनलिकैः सामलैः साक्षपयैः, सूचीपुष्पादिनीरे-
रुपहितमथितैर्गन्धयोगं जहाति ॥ तथा—तैलस्ये-
न्दुकलांशिकी विकशिकाभागस्तु मूर्च्छाविधौ ये
चान्ये विफला पयोद-रजनी-ह्रीवरेलीप्राविताः ।
सूचीपुष्पवटावरीहनलिकास्तथा पादांशिका दुर्गन्धं
विनिहन्ति तैलमरुणं सौरभ्यमाकुर्वन्ते ॥” भेष. ।
मूर्च्छाद्रव्यमानं यथा—मज्जिष्ठा ५ तो. । अन्येषाञ्च
मात्रा मज्जिष्ठाचतुर्थांश इति ।

तैलयन्त्रम् । स्त्री । तैलनिकाशनायं यन्त्रभेदे ।
धानि ।

तैलवल्ली । स्त्री । श्रुतमूल्याम् । रा. ।

तैलवीजः । पुं । भज्जातकवृक्षे । रा. नि. व. ११ ।

तैलसाधनम् । स्त्री । कसूरिकायां । वै. निघ. ।
काकोल्यां । कौकुला । श. च. ।

तैलस्फटिकः । पुं । लणमणौ । हे. च. ।

तैलस्यन्दा । स्त्री । भूमिकुसाखे । काकोल्यां ।
श्रुतापरजितायाम् । वै. निघ. ।

तैलाख्यः । पुं । तुरुक्कनाम-गन्धद्रव्ये । शब्दर. ।
शिगात्रम ।

तैलाग (गु) रु । स्त्री । दाहागुरुणि । रा. नि.
व. १२ ।

तैलाङ्गः । पुं । जलवेतसि । म.द. व. ५ ।
 तैलाटी । वृणश्चपदे । वरठायां । वी.नि. ३ ।
 तैलाम्बुका । स्त्री । तैलकीरिकायां । आ-
 शीना । जटा. ।
 तैलिनी । स्त्री । तैलपायिकायाम् । रा.नि. ३.
 १८ । दशावर्त्ताम् । श.मा. । [हे.च. ।
 तैलिशाला । स्त्री । तैलिकगृहे । धानिष. ।
 तैलीनम् । स्त्री । तिलवेले । रा.नि. ३. २ ।
 तैलु(ल्व)कः । पुं । लोत्रे । च.द.पाण्डु-चि. ।
 बा.चि. ६ अ. ।
 तैल्वणपूगम् । स्त्री । पूगफलविशेषः । जैलवत्
 इति भाषा । रा.नि. ३. ११ । See अकोटः ।
 तैषः । पुं । पोषमासे । अ.म. ।
 तैष्ण्यम् । स्त्री । तौष्ण्यतायाम् ।
 तोकः । पुं । बालके । त्रिका. ।
 तोककः । पुं । चापपक्षिणि । नीलकण्ठे । वै.
 निघ. । चातकपक्षिणि । अ.म. ।
 तोक्यः (क्यः) । पुं । अपक्वयवे । हरितनि-
 श्चकचद्रयवे । ज.शे. । “तोक्यस्तद्वत्हरितः ततः
 स्वल्पश्च कौर्तितः ।” सोऽतिथवाङ्मौनगुणः । भा.
 पू. १ भ. धा. व. । पल्लवाद्यङ्कुरे । भागवतम् ।
 तोडिमल्यः । पुं । मल्यविशेषः । तारुण्ये शाङ् ।
 वै.निघ. ।
 तोत्रम् । स्त्री । गवादितोडनदण्डे । अ. ।
 तोदः (नम्) । पुं, स्त्री । सूचीव्यधनेनेव शूले-
 नेव वा व्यथायाम् । र.मा. । भा.म. १ भ. आगत्युज्ज. ।
 तीव्रवेदनायाम् । पुं । वायो । वै.निघ. ।
 तोदनः । पुं । फलश्रावविशेषः । तत्फलं कषायं
 रुचं वातकफघ्नम् । सु.स. ४६ अ. । अस्त्रीण- लघु
 संयाहि क्षिप्रं पित्ताग्निकरञ्च । च.स. २० अ. ।
 तोदपर्णी । स्त्री । तोयपर्ण्याम् । शीना ।
 कुधान्यमेदि । सु.स. ४६ अ. ।
 तोमरः । पुं । अस्त्रविशेषः । शीवल । अ. ।
 तोमरधरः । पुं । अश्वी । वै.निघ. ।
 तोमरिका । स्त्री । सौराष्ट्रचत्तिकायां । श.र. ।
 तोयम् । स्त्री । जले । रा.नि. ३. १४ । बालके ।
 वाणि । वै.निघ. ।

तोयकामः । पुं । जलवेतसि । म.द. व. ५ ।
 परिग्रहार्थम् ।
 तोयकुम्भा । शैवालि । वै.निघ. ।
 तोयगर्भः । पुं । नारिकेलवृक्षे । वै.निघ. ।
 तोयजः । पुं । उशीरे । लामज्जके । वै.निघ. ।
 तोयडिम्भः । पुं । घनोपले । हारा. ।
 तोयदः । पुं । उशीरे । नागरसुखायाम् । वै.
 निघ. । मेघे । स्त्री । घृते । मे. ।
 तोयद्रुमः । पुं । कतकवृक्षे । निम्बगण्डनेत्र
 शाङ् ।
 तोयधरः । पुं । मुखायां । नागरसुखायाम् ।
 सुनिषण्णकशके । मेघे । मे. ।
 तोयधिप्रियम् । स्त्री । लङ्गे । श.च. ।
 तोयपर्णी । स्त्री । तृणधान्यविशेषः । गुणाः
 श्यामाकवत् । च.स. २० अ. । वारिपर्ण्यां । शीना ।
 कारवेल्लोत्तायाम् । के. ।
 तोयपाषाणजमलम् । स्त्री । खर्परे । शीनत्र ।
 वै.निघ. ।
 तोयपिप्पलो । स्त्री । कच्छटे । कौण्डि । रा.
 नि. ४. ४ ।
 तोयपुष्पो । स्त्री । पाटलवृक्षे । श.मा. ।
 तोयप्रष्टा । स्त्री । पाटलवृक्षे । वै.निघ. ।
 तोयप्रसादन(फल)म् । स्त्री । कतकफले ।
 निम्बगण्डने । र.मा. ।
 तोयफला । स्त्री । बालककर्णिकायाम् । कौण्डि ।
 रा.नि. ४. ७ ।
 तोयमञ्जरी । स्त्री । जलापामार्गे । वै.निघ. ।
 तोयमलम् । स्त्री । समुद्रफेने । वै.निघ. ।
 तोयवती । स्त्री । अस्तवत्तयाम् । वै.निघ. ।
 तोयवल्ली । स्त्री । जलपिप्पल्याम् । कौण्डि-
 द्वात्रि. ।
 तोयवल्गिका (स्त्री) । स्त्री । अस्तवत्तवालता-
 याम् । चित्रकूटे रुदन्तीति ख्यातायाम् । अशु-
 त-वल्ली गता । कारवेल्गके । उच्छ. । रा.नि. ३. ३ ।
 महादुग्धायाम् । रा.नि. ३. २३ ।
 तोयवृत्तिः । पुं । जलापामार्गे । वै.निघ. ।
 तोयवृक्षः । पुं । शैवालि । वै.निघ. ।

तोयशाला । स्त्री । वारिशालायाम् ।
 तोयशक्तिका । स्त्री । जलशक्तौ । ज.न-
 भा. १६ । रा.नि. ३. १८ ।
 तोयशूकः । शैवालि । वै.निघ. ।
 तोयसर्पिका । स्त्री । मेक्याम् । वै.निघ. ।
 तोयसूचकः । पुं । मण्डूके । शब्दार्थकल्पः ।
 तोयसावः । पुं । अश्वस्य नेत्रतो जलसावरीणि ।
 “अजस्रं पश्यतां व्ययु स्वच्छं सवति चतुषः ।
 तोयसावौति तं विद्यादिकारं मारुतात्मकम् ॥”
 ज.द. ३. ७ अ. । जलसावे ।
 तोयाधिवासिनौ । स्त्री । पाटलवृक्षे । प.स. ।
 तोयापामार्गः । पुं । जलापामार्गे । वै.निघ. ।
 तोयोद्भवा । स्त्री । जलापामार्गे । वै.निघ. ।
 तोरणम् । स्त्री । शीवायाम् । हारा । पुं ।
 वहिर्दारे । अ. ।
 तोलः (कः) । पुं, स्त्री । टङ्गपरिमाणे । ५
 तौला । अशीतिरक्तिकमानि । ६६ रक्तिकमानि ।
 प.प्र. । शाण्डयमाने । श.मा. । तत्पर्यायः,—
 कोलं, द्रव्यं, वटकं, कर्षादं, वैधं, कर्षं । लौला ।
 तोषफला । स्त्री । एकांशुलतायाम् । वड़
 कौण्डि । रा. ।
 तोक्षम् । स्त्री । कर्णमले । त्रिका. ।
 तोतिकः । पुं, स्त्री । शक्तौ । विशूक । प.स. ।
 सुक्तायाम् । रा.नि. ३. १३ ।
 तोषारम् । स्त्री । तुषारजले । रा.नि. ३. १४ ।
 त्यद् । स्त्री । वायो । आकाशे ।
 तपु । स्त्री । रङ्गे । सीसके । मे. ।
 तपुकर्कटो । स्त्री । कर्कटिकाभेदे, तपुधाम् ।
 शीना । रा.नि. ३. ७ । [र.मा. ।
 तपुटी । स्त्री । सूक्ष्मलायाम् । छोटि एलाच ।
 तपुलम् । स्त्री । वङ्गे । रङ्गे । भ.वि. ।
 तपुष(स)म् । स्त्री । कर्कश्याम् । कौण्डि ।
 प.स. । क्षणविवृति । कान् ठेडि । र.मा. ।
 वङ्गे । रा.नि. ३. १३ । तपुषीफले । शीना । भा. ।
 तपुषतेलम् । स्त्री । तपुषवीजोत्पत्तेः । शीना-
 वीजेत्र ठेडल । गुणाः—वातपित्तहरं केश्य
 श्लेष्मलं गुरु शीतलञ्च । वा.टी. हेमा. मधुरं

गुरु शीतलं केश्यं कफपित्तघ्नं कान्तिजनकञ्च ।
 रा.नि. ३. १५ ।
 तपुषा (षो) (सा, सो) । स्त्री । (Cucu-
 mis sativus. Syn. C. Hardwickii.)
 The cucumber. खानामख्यातफलशक-
 विशेदे । शीना शाङ् । हिं खीरे, लघुखीरा,
 बालमखीरा । सं तौसीकर्कटौ । कं तर्ह्येकायि ।
 ते दीजकड्यश्च । उत्. कण्ठशरि काकुडि । ता,
 महेवहरि कोङ्कण । तत्पर्यायः,—पीतपुष्पा,
 काण्डालुः, कण्डालुः, तपुकर्कटौ, बहुफला,
 कण्टकिलता, कोषफला, तुन्दिलफला, सुधावासा ।
 फलगुणाः—रूच्यं मधुरं शीतलं गुरु भ्रमपित्त-
 विदाहवानिघ्नं बहुमूलकरम् । रा.नि. ३. ७ । “तपुषं
 लघु नीलञ्च बलवत्कृमिनाहृत् । खादु पित्तापहं
 शीतं रक्तपित्तहरं परम् । तत्पाण्डु कफघ्नञ्जीर्णमल्लं
 वातकफापहम् । तत्पक्वमस्तु स्यात्पित्तलं कफ-
 वातगुत् । तद्वीजं मूलं शीतं रुचं पित्ताश्लक्ष्ण-
 जित् ॥” भा. आश्व. । क्षणविवृति । कांश
 ठेडि । र.मा. । महेन्द्रवारुणायाम् । रा.नि. ३.
 ३ । कर्कटिकायाम् । हे.च. ।
 तपुसिनी । कर्कटिकायां । वै.निघ. ।
 तपुस् । स्त्री । वङ्गे । भा.म. ४ भ. कर्णरी, चि.सु.स.
 ३ अ. वृद्धादिः । शीपके । रा.नि. ३. १३ । मे. ।
 प.स. । पुं । तपुषलतायां । शीना शाङ् ।
 तपुषादिः । पुं । रङ्गादिसमधातुषु । तपुशीप-
 तामरजतकण्ठलौहसुवर्णलौहमलानि । गुणाः—
 गरुमिहः, तृणाविषहृद्दीपाण्डुमेहघ्नश्च । सु.प.
 ३ अ. ।
 तपुसम् । स्त्री । घनेतरदधनि । वृद्धादि ।
 तयो । स्त्री । सोमराज्यां । श.च. ।
 तयोदशाङ्गुगुलुः । पुं । वातव्याधी । आह-
 (भा)वा इति ख्यातं वणिग्द्रव्यं (अभावे सुस्ता
 लशुनं विस्फुल्लं वा) अश्वगन्धा हवुषा (शुशुक्लं)
 गुडूची (शुलकं) शतावरी गोक्षुरवीजं बीजताडक-
 कोजं राक्षा शुलुफा शटी यमानौ शुङ्गी एषां प्र-
 चूर्णे १ प. शुद्धगुग्गुलुः १२ प. घृतं ६ प. । र.स.र. ।
 सा.कौ. । आहृत् लघुने प्रीतः आहृती विस्फुल्ले
 तथा । विश्व. ।
 तसम् । स्त्री । बलि ।
 तसरेणुः । पुं । विश्वरमाख्यात्मकभागधमानं ।

स जालान्तरगतविकिरणेषु दृश्यते । “वसरेणसु विज्ञेयः त्रिशता परमाणुभिः ।” प.प्र.३ख. । तत्-पर्यायः,—असी ।

वाणम् । स्त्री । वायमाणातायाम् । मे. ।

वाणा (णो) । स्त्री । वायमाणातायां । वना-
नता वा डूयूर । रा.नि.व.५ । मे. ।

वायन्तो (न्तिका) । स्त्री । वायमाणायां ।
वना डूयूर । वन भाङ्गिनी । रा. नि. व. ५ ।
मेष. कुष्ठ. चि. महभल्लातकगुडं । सि. यो. सुल्ल्याद्यष्टे ।
“वायन्तो तुवरा तिता सरा पित्तकफापहा ।
ज्वरहृद्रोगगुल्माशौभ्रमशूलविषप्रणुत् ॥” भा. । च. द.
सन्धा. ज्व. चि. । सि. यो. च. द. यक्ष. चि. जीवल्याद्यष्टे ।
वात. ज्व. द्राक्षादिः । च. द. ज्वर. चि. पिप्पल्यादिष्टे ।
नखरज्जके । मेहदीति लोके । वै. निघ. चयरी. चि.
जलाद्यष्टे । च. द. शूलचि. ।

वायमाणा (णिका) । स्त्री । हिमवत्प्रसिद्ध-
स्वनामख्यातमहाचुपे । वनाडूयूर, वना नता.
वह्नी, वन भाङ्गिनी । हिं वायमाणा । तत्-
पर्यायः,—वाषिकं, वायन्तो, बलभद्रिका (अ.),
बलदेवा (मे.) सुभद्रानी, भद्रनामिका (र.),
कृतजा, वायमाणिका, बलभद्रा, सुकामा, वाषिका,
गिरिजा, अनुजा, मङ्गल्याहो, देवबला, पालिनी,
भयनाश्रिनी, अवनी, रचणी, वाणा । गुणाः—
शीतमधुरा गुल्मज्वरकफरक्तघ्नी । भमतृणाक्षयविष-
च्छर्दिघ्नी च । रा. नि. व. ५ ।

वायमाणादिः । पुं । पित्तज्वरप्रसिद्धकषाय-
भेदे । च. द. ज्व. चि. । “वायमाणा च मधुकं
पिप्पलीमूलमेव च । किराततित्तकं सुखं मधुकं
सन्निभौतकम् ॥”

वायवन्तम् । स्त्री । गण्डरीतिख्याते आनूपशाक-
भेदे । कुष्ठिनी । वै. ।

वासः । पुं । भये । अ. ।

वासदष्टः । पुं । कुकुरदष्टरोगभेदे । यथा—
“योऽङ्गास्ते ददष्टोऽपि शब्दसंस्पर्शदर्शने । जल-
सन्नासनामानं दष्टं तमपि वर्जयेत् ॥” वा. उ.
३८अ. ।

विश्वतम् । स्त्री । कुमुदपुष्पे । श्ला वा नानि
शूल । श. मा. ।

त्रिकम् । स्त्री । विफलायां । त्रिकटुनि । चिमदे ।
(सुखवीधः) । कटिप्रान्तभागे । रा. नि. व. १८ ।

“स्त्रिककृष्टोः पृष्ठवंशास्थीयः सन्धिलिङ्गं मतम् ।”
पुं । गीतुरके । शृङ्गाटके । वै. निघ. ।

त्रिकयहः । पुं । वातरोगभेदे । त्रिकटुवना ।
च. सू. २०अ. ।

त्रिकयाहो । वि. । वेदनया त्रिकव्यापिनि ।
मा. नि. ।

त्रिकटः । पुं । शृङ्गाटके । गीतुरके । श. र. ।

त्रिकटु । स्त्री । शृङ्गोपिप्लीमरिचेषु । तं शुषि
पिप्पलि निरियालु । तत्पर्यायः,—वृषणं, व्योषं
(अ.), कटुत्रिकं (के.), कटुवयं । गुणाः—दौपनं
श्लासकासघ्नं चक्षुरोगशूलमेहकफशूल्यमेहः शीपद-
पौनसादिकं हन्ति । भा. ।

त्रिकटुगुडिका । स्त्री । प्रमेहपिडकायाम् ।
त्रिकटु विफला गुग्गुलु प्रत्येकं समभागः । गीतुर-
काथेन मह्यं ।

त्रिकट्टादिवर्त्तिः । स्त्री । नेत्ररोगाधिकारे
वर्त्तिः । “लोषि कटूनि करज्जफलानि हे रजनी
सह सैश्वर्ये । विश्वतरोर्ध्वरूपं च मूलं वारिचरं
दशमं वदन्ति ॥” वारिचरः शृङ्गनाभिः । रस. र. ।

त्रिकण्ट(क)म् । स्त्री । कण्टकारी दुरालभा
गीतुरकयति क्षुपवये । सि. यो. सन्निपातज्वरे ।
वृहतीगणिकारौदुरालभासु । रा. नि. व. २२ । गुणाः—
“त्रिकण्टकानां काथः स्यात्पित्तज्वरविनाशनः ।
नेत्ररोगं वमिष्वेव मलकस्य रुजं तथा ॥” वै.
निघ. । पुं । मत्स्यविशेषे । टांः रां शोड, शींग्र
शोड । त्रिका. । गुणाः—पित्तघ्नः कफघ्नः रुध्रः
क्षुधुः दौपनय । राज. ३प. । गीतुरके । र. मा. ।
च. द. ज्व. चि. यक्ष. चि. नागबलाद्यष्टे । शृङ्गाटके ।
गुडूच्याम् । कण्टकार्याम् । शृङ्गग्राम् । वै. निघ. ।
कुडोवचे । तैकौटा निज्जु. श. च. । कणभ-
जातीयकौटविशेषे । सु. कल्प. ८अ. ।

त्रिकण्टका । स्त्री । विवतायां । तेडुडी ।
ज. द. १२अ. । गीतुरे ।

त्रिकण्टकादिष्टम् । स्त्री । सूचकक्राधिकारे
ष्टम् । गीतुरः परण्डमूलं कुशमूलं काशमूलं
शरमूलं इक्षुमूलं उलुपमूलं शतमूली कर्कटिबीजं
एषां प्र. खरसः ४ श. । खरसाभावे गीतुरैरण्ड-
मूलकुशादिपञ्चमूलं प्र. १४ प. ५ तो. २ मा.
७ र. । जल ४४ श. शि. ११ श. । शतमूलैरसः
कर्कटीरसः इक्षुरसः प्र. १२ प. २ तो. ५ मा. ३ र.

ष्टतं ४ श. । पाके सिद्धे प्रलेपः पुरातनगुडः ।
सा. यो. । त्रिकण्टकादीनां मिलित्वा ४४ प. वारि
४४ श. शि. ११ श. शताव्यादीनां रसः मिलितः
५ श. । रस. र. । भा. । गव्यष्टतं ४ श. गीतुरा-
दीनां प्र. २ श. काषाथैर्जलं प्र. १६ श. शि. ४ श. ।
शतावरीकुशमाणाणां खरसः प्र. ४ श. । प्रलेपः
शर्करा २ श. । मेष. ।

त्रिकण्टाख्यः (कः) । पुं । शृङ्गाटके । वै.
निघ. ।

त्रिकतयम् । स्त्री । समत्रिकटुविफलाविमदे ।

त्रिकतयादिलौहम् । स्त्री । पाण्डुरोग हितम् ।
श्रीधितमगुडं १ प. गव्यष्टतं १ प. शर्करा १ प.
मधु १ प. कान्तलीहं १ तो. त्रिकटु विफला
सुखं चिचकसूखं विडङ्ग एषां प्र. १ तो. एषां
काथेन लौहपात्रे तापपात्रे वा सप्त भावयित्वा
ततः हृतेन च सप्त भावयित्वा रौद्रे शिशिरे च
स्थाप्यम् । सा. यो. ।

त्रिकर्ष(र्षिक)म् । स्त्री । नागरातिविषाणुतासु ।
कुट्टे, आठरेठ, मृता । “नागरातिविषाणुता
तयमंतत्रिकर्षिकम् ।” रा. नि. व. २२ ।

त्रिकशूलम् । स्त्री । वातव्याधिभेदे । कटि शोष्ठ
शूल । लक्षणे—“स्त्रिककृष्टोः पृष्ठवंशास्थीयः
सन्धिलिङ्गं स्मृतं । तत्र वातेन या पीडातिव
शूलं तदुच्यते ॥ कारयेद्वातुकाखं दं त्रिकशूली
प्रयत्नतः । खट्वाधसात्करीषाग्निं धारयेत्ततः नरः ॥”
भा. म. २भ. ।

त्रिकसन्धिः । पुं । स्त्रिककृष्टपृष्ठवंशास्थिसन्धि-
स्थाने । च. शा. ७अ. ।

त्रिकसन्ध्यास्थि । स्त्री । त्रिकास्थिनि । कटि-
मक्षिर शोष्ठ । च. शा. ७अ. ।

त्रिकूट(लवण)म् । स्त्री । सामुद्रलवणे । कद्र-
क ८ न९ । प. सु. । र. मा. । द्रोणीलवणे । रा.
नि. व. ६ ।

त्रिकूटाह्वयम् । स्त्री । काचलवणे । वै. निघ. ।

त्रिकूचकम् । स्त्री । व्रणविस्त्रावणार्थम् षडङ्गुल
शक्यविशेषे । सु. सू. ८अ. । “षड्गुलानि तथाष्टव
शक्यकार्यं त्रिकूचकं । फलेरन्तर्मुखाकारैरङ्गुलैर-
न्वितं त्रिभिः । एकैकस्य फलस्य षासन्तरं ब्रीहि-
सम्मितं । वनं पञ्चाङ्गुलायामङ्गुलं रुचकमुपितं ॥”
सु. टी. ८. ।

त्रिकोणम् । स्त्री । योगी । शृङ्गाटके । पुं ।
विधारतणे । वै. निघ. ।

त्रिकोणकः । पुं । गुण्डतृणे । रा. नि. व. ८ ।

त्रिकोणफलम् । स्त्री । शृङ्गाटके । श्रीगिकन ।
भा. । पुं । विधारतृणे । वै. निघ. । [निघ. ।

त्रिकोणा । स्त्री । योगी । शृङ्गाटकवचे । वै.

त्रिखम् । स्त्री । कर्कटिकायाम् । वै. निघ. ।
वपुषे । श. च. ।

त्रिगन्ध(क)म् । स्त्री । लरीलापलेषु । वै. निघ.
२भ. यक्ष. चि. दाडिमाष्टके ।

त्रिगर्त्ता । स्त्री । सुक्तायाम् । वै. निघ. । सुष्ठु-
रिकायां । मे. । काशुकयाम् । मे. ।

त्रिगुणम् । स्त्री । सत्त्वरजस्तमःसु ।

त्रिगुणाख्यरसः । पुं । वातव्याधिभेदे रसः ।
गव्यकाः १ भ. पारद ८ भ. (मत्तान्तरं गव्यकः १
भ. पारदः २ भ.) रुद्रघ्निना पक्तावतार्थं सञ्चर्य
च तेन समभागं हरीतकीचूर्णे मिश्रयेत् । रस.
को. । अयः शूलि—टङ्गयं (गोशर्गात्र थै)
रुद्रगुण्ड-खर्ण-गव्यक-रससिन्दूरं समभागं आर्द्रक-
रसेन विष्टा रुद्रा गजपुटे पचेत् । भावा १ मा.
अनु. मधु । र. सा. २. ।

त्रिजटा । स्त्री । विज्जघ्ने । तन्त्रम् ।

त्रिजात(क)म् । स्त्री । मिलितगुण्यत्वगीला-
पचेष्टु । दौर्गुणिनि, एलाठ, तेजपत्र मशभांग ।
रा. नि. व. २२ । तं दक्षिणीचक्र, एलकुलु, आकु-
पयोक्त । “त्वगीला-प्रवक्तैसुख्यं त्रिसुगन्धि त्रिजात-
कम् । नागकेशरसंशुक्तं चातुर्जातकमुच्यते ॥” प. प्र.
३ ख. । गुणाः—“तद्वयं रोचनं रुचं तीक्ष्णं
सुखगन्धहृत् । लघु पित्ताग्निहृदयं कफवात-
विषापहम् ॥” भा. ।

त्रिणम् । स्त्री । लघे । श. र. ।

त्रिणता । स्त्री । धनुषि । वि. ।

त्रितयम् । स्त्री । सन्निपाते । भा. म. ४भ.
श्रीरो. चि. ।

त्रिदला । स्त्री । गोधापदीलतायाम् । गोशा-
निशी नता । प. सु. । रक्तलज्जालुकायाम् । वै.
निघ. । यष्टिमधुनि । ज. द. १२अ. । [च. ।

त्रिद(दा)लिका । स्त्री । चर्मकपायाम् । श.

त्रिदशगोपः । पुं । इन्द्रगोपकौटि । वै. निघ. ।
त्रिदशदाह । स्त्री । देवदारुकाष्ठ । चि. क्र. क. स्त्री. रो. चि. । [व. १० ।
त्रिदशमञ्जरी । स्त्री । तुलसीवृक्षे । रा. नि.
त्रिदशवरभोज्यम् । स्त्री । अमृतं । चि. क्र. क. केसररसे ।
त्रिदशसर्षपः । पुं । देवसर्षपवृक्षे । वै. निघ. ।
त्रिदशहजारः । पुं । अमृतं । हला. ।
त्रिदिवा । स्त्री । एलायां । गङ्गायां । वै. निघ. ।
त्रिदिवोद्भवा । स्त्री । स्थूलेलायाम् । वङ्ग एतां । रा. नि. व. ६ ।
त्रिदिवोद्भूता । स्त्री । सूक्ष्मेलायाम् । वै. निघ. ।
त्रिदीप्यम् । स्त्री । यमानौचये, यमानौ खोरा सानौ अजमोदा च । वै. निघ. २ भ. अश्व. चि. भस्मक वक्ष्याम् ।
त्रिदोषम् । स्त्री । वातपित्तकफाद्यदोषत्रये । रा. ।
त्रिदोषजः । चि. । त्रिदोषजनितः ।
त्रिदोषदावानलकालमेघः । पुं । सन्निपात ज्वरे रसः । हरितालपुटितवङ्गं मनःशिलापुटित- शीघ्रं शीघ्रपुटितस्वर्णरौप्यतामाणि प्रत्येकं पुनः हिङ्गुलपुटितानि कृत्वा प्र. समभागो ग्राह्यः एतत्समष्टितुल्यः पारदः गन्धकः तुल्यकश्च द्विगुणः (मतान्तरे उक्तद्रव्याणां प्र. एकैको भागः), गन्धक- तुल्ययोः द्वौ भागौ) एकाव निम्बुज्वरसेन समर्द्धं गोलकश्च कृत्वा यथाविधि पुटितः । अथ तत्र तुल्य- भागं पुनः गन्धकं दत्त्वा चिचकारसेन मर्दयेत् । तदनु षोडशांशं विषं समिश्र्य पुनः तद्रससिक्तं कृत्वा पचेत् । अथ रोजितमस्यपित्तेन भाधयित्वा रक्तिहयमिता वटी कार्या ।
त्रिदोषदावानलरसः । पुं । ज्वराधिकारे रसः । अर्कसूक्तिरसः यदि ताम्रपात्रे जम्बीरादि रसैः पुनरपि भावितः स्यात् तदा त्रिदोषदावानलो भवति । भेष. ।
त्रिदोषरोहिणी । स्त्री । त्रैदोषिकगलरोग- विशेषः । वै. निघ. । [व. २२ ।
त्रिदोषसमम् । स्त्री । समदोषवये । रा. नि.
त्रिदोषसम्भवः । पुं । सन्निपाते । वै. निघ. ।
त्रिदोषहारो (रसः) । पुं । ज्वराधिकारे

रसः । “बलिशिलावातताप्यतुल्योदधिमलटङ्ग- निकुम्भजासृताख्यं । दलितं महिषपित्ततस्त्रिधा स्यादुधिरगतः शिरसि त्रिदोषहारी ॥” र. चि. ८ अ. ।
त्रिधातुः । पुं । गणपतौ । चि. का. । स्त्री । धातुवये ।
त्रिधारकः । पुं । सु. हीमदे । तै. कां. टी. मनसा ।
त्रिधारकाण्डवल्ली । स्त्री । त्रिधारकारवे- ज्ञायाम् । तै. शि. त्रै. उ. ट. छ. । वै. निघ. ।
त्रिधारसुही । स्त्री । त्रिधारवज्रीवृक्षे । तै. कां. टी. मि. छ. । रा. नि. व. ८ ।
त्रिनेत्ररसः । पुं । पित्तकासे रसः । ताम्रभस्म अक्षभस्म तीक्ष्णलौहभस्म समभागम् । कासमर्द्ध- तालाकवेतसरसैः दिनैकं मर्दयित्वा द्विगुणा वटी कार्या । रस. र. । अपरः परिणामशूली—टङ्गुं (मोहांशोत्र थै) मृगशृङ्गं स्वर्णं रससिन्दूरम् एषां प्र. समभागं दिवा आर्द्रकरसेन पिष्टा गज- पुटेन पचेत् । छतमधुभां सेव्यम् । रस. र. । अन्यः शोथे—पारदः गन्धकः मृष्टटङ्गुं तावत् लौहम् एषां प्र. समभाग आर्द्रकरसेन मर्दयित्वा लघु- पुटे पचेत् । अनुपानं—एरण्डरसः अपामार्गरसः । अन्यः वृथाधिकारः—पारदगन्धकतामाणि सम- भागानि निर्गुण्डीरसैः दिनैकं मर्दयित्वा शुष्कौक्य मूषामध्यगतं बालुकायन्त्रे प्रहरतयं पचेत् । पर्ण- खण्डेन सेव्यः । र. चि. ८ अ. । अपरः सन्निपात- ज्वरे—पारदगन्धकतामाणि समभागानि द्रव्यचय- तुल्यैः गन्धदुग्धैः शिशुरसैश्च दिनं समर्द्धं गोलकं कृत्वा खरातये शुष्कौक्य च अन्वमूषागतं बालुका- यन्त्रे प्रहरतयं पचेत् । र. चि. ८ अ. । अन्यथ सन्नि- पातज्वरे—रसः १ भ. गन्धकः १ भ. तावत् चतुर्थांशं सर्वतुल्येन गन्धदुग्धेन निर्गुण्डीरसेन शिशुरसेन च खरातये दिनैकं मर्दयित्वा शोषयेत् । भा. । अपरः ज्वरसन्धे—जारितस्वर्णमाचिकं हिङ्गुलं लौहं पारदः वङ्गं गन्धकः ताम्रम् अक्षं समुद्रफेनः गिरिस्तिका स्वर्णं शीघ्रं चिचकमूलं हिङ्गु, चिकटु चिकला शिशुवीजम् अजमोदा (त्राशुनि) यमानौ पिप्पलीमूलं भागी (वाग्मनशां) लघुनं जीरककृष्णजीरकौ एषां प्र. समभागः आर्द्र- करसेन मर्दयः । रस. र. । अपरः मूलकच्छे, रस- गन्धकवङ्गानां प्र. समभागः । दूर्वायष्ठिमधुगोचुर- शालालिरसैर्भावयित्वा भूधरयन्त्रे पक्ता च पुनस्त- भावयेत् । मा. २ र. । र. सा. सं. ।

त्रिनेत्रा (तो) । स्त्री । वाराहीनाममहाकन्द- शाके । रा. नि. व. ७ ।
त्रिपटु । स्त्री । विष्टसैन्धवकाचलवणेषु । वै. निघ. ।
त्रिपत्नः । पुं । चण्डालकन्दभेदे । रा. नि. व. ७ । त्रिदलविल्ववृक्षे । रा. नि. व. ११ । स्त्री । त्रिदल- विल्ववृक्षे ।
त्रिपन्नकः । पुं । पलाशवृक्षे । ह. च. ।
त्रिपथम् । स्त्री । त्रिमार्गं । तै. भा. श. पथ. ह. ।
त्रिपथगा । स्त्री । गङ्गायाम् । च. ।
त्रिपदा । स्त्री । हंसपदीलतायाम् । रा. नि. व. ५ । रक्तलज्जालुकायाम् । वै. निघ. ।
त्रिपदी । स्त्री । हंसपदीलतायाम् । छोटि गौशानिनां लता । प. सु. । रा. नि. व. ५ । शत- दलमल्लिकायाम् । “त्रिपदी शतपत्रा तु मोहिनी श्रेष्ठमल्लिका” द्रव्याभि. ।
त्रिपर्णः । पुं । पलाशवृक्षे । रा. नि. व. १० ।
त्रिपर्णा । स्त्री । वनकापांस्याम् । वन कापांश । धृष्टिपर्णा । टां. कु. नि. १ । र. मा. । वनगङ्गायाम् । वै. निघ. । त्रिपर्णिकाकन्दे । रा. नि. व. ७ । शाल- पर्णायाम् । भा. म. ख. १ भ. ।
त्रिपर्णिका । स्त्री । यासृते । दूरां लता । रा. नि. व. ४ । खनामस्यातकन्दशाकविशेषः । त्रि- पर्णी मूरेङ्गल इति कोङ्कणदेशे अनूपदेशे च प्रसिद्धा । ति. क. न. । तत्पथ्यायः—वृहत्पत्रा, छिन्नशयिलिका, कान्दालुः, कन्दवहुला, अन्नवल्ली, विनारुहा, त्रिपर्णी । तल्लक्षणं यथा—“अश्वारि- पत्रसङ्काशः त्रिपर्णविन्दुसमन्वितः । सस्निग्धाधस्थ- भूमिस्थः त्रिपर्णकन्दोऽतिविस्तृतः ॥” गुणाः—मधुरा शीता आसकासद्वी पित्तशमनी विषघ्नी व्रणघ्नी च । रा. नि. व. ७ । तच्छाकगुणाः—शाकं गुरु च रुच्यं प्रायो विष्टय जीर्णति । मधुरं शीतवीर्यं च पुरीषस्य च भेदनम् ॥ च. सू. २७ अ. ।
त्रिपर्णी । स्त्री । शालपर्णायाम् । भा. । वन- कापांस्याम् । प. सु. । “त्रिपर्णी कलसीविल्वः ॥” मूर्त्वायाम् । रा. नि. व. ३ । आरण्यगङ्गायाम् । वै. निघ. । त्रिपर्णीकन्दे । ति. क. न. । रा. नि. व. ७ ।
त्रिपला । स्त्री । त्रिफलायाम् । भ. हि. ।
त्रिपात् । पुं । ज्वरे । वैद्यकम् । “ज्वरस्तु त्रिपरास्त्रिपात् ॥” भाग. ।

त्रिपादः । पुं । शयिपर्णसूत्रे । वै. निघ. ।
त्रिपादिका । स्त्री । हंसपादीलतायाम् । रा. नि. व. ५ ।
त्रिपादौ । स्त्री । हंसपादीलतायां, कौटमारि- कायाम् । वा. सू. १५ अ. विद्वार्थादिः । “वे पञ्चके गोपसुता त्रिपादौ ॥” रक्तलज्जालुकायां । वै. निघ. ।
त्रिपिवा (न्) । पुं । लम्बकर्णं क्षगि । वै. निघ. ।
त्रिपिष्टकम् । स्त्री । आकाशे । शब्द. र. ।
त्रिपुटः (कः) । पुं । तालके । श. र. । गोचुर- क्षुपे । प. सु. । सतीलके, मटर इति ख्यातद्विदल- क्षुपे । र. मा. । शिखीधान्यभेदे । तै. भा. शि. कृ. ना. है । छिं खेसारि । गुणाः—“त्रिपुटो मधुरस्निग्धस्तुवरी रुचणी भृशम् । कफपित्तहरी रुच्यो याहकः शीतलस्तथा । किन्तु खड्गलपङ्कलकारी वातः ति- कीपनः ॥” भ. पू. १ भ. धा. व. । “रुची विशेषी मधुरः प्रदिष्टः स्नायुं करीत्यस्थिगतं बलिष्ठं । विषम-शूल-भ्रम-शीफकर्ता दाहार्श्वहृद्गविकार- कारी ॥” अति. १५ अ. । तस्य पू. गुणाः—“त्रिपुटानां कलायानां सूपः स्वादुश्च वातघ्नः । आशानशूल- जनकः पित्तास्ररुचिवातिहा ॥” द्रव्यगुणः ।
त्रिपुटको । स्त्री । श्वेतविहति । वै. निघ. ।
त्रिपुटा । स्त्री । अरुणचिह्नि । रा. नि. व. ६ । कर्णास्कोटालतायाम् । रा. नि. व. ३ । त्रिहन्मन्त्रे । कणचणके । प. सु. । स्थूलेलायाम् । सूक्ष्मेलायाम् । रा. नि. व. ६ १२ । वार्धकमल्लिकायाम् । शक्ति- वि. श. । रा. नि. व. १० १२ । जातीवृक्षे । गोचुरके । कुलत्तिकायाम् । वै. निघ. ।
त्रिपुटी (इन्) । पुं । एरण्डे । श. मा. । स्त्री । विहति । तै. उ. छि. । अ. टी. भ. ।
त्रिपुटीफलः । पुं । एरण्डवृक्षे । हारा. ।
त्रिपुरभण्डिका । स्त्री । रुद्रजटायाम् । भाट् इति भाषा । भेष. पानीयभक्तवक्ष्याम् ।
त्रिपुरभैरवरसः । पुं । ज्वरे रसः । शुद्धविषं १ भ. टङ्गुणचारः (मोहांशोत्र थै) २ भ. गन्धकः ३ भ. हिङ्गुलं (मतान्तरे तावत्) ४ भ. दन्ती- वीजं ५ भ. दन्तीकाथेन मर्दयेत् । मावा ३ र. । अनु. आर्द्रकरसः । रस. र. । रस. की. । अन्यो यथा—विषं १ भ. पिप्पली ३ भ. मरिचं ४ भ.

तासं ५ भ. हिङ्गुलं ६ भ. आद्रं करसेन सहयेत् ।
भावा ॥० र. । भा.म.ज्व.चि. ।

तिपुरमल्लिका (मालिका) । स्त्री । वृत्त-
मल्लिकायाम् । रा.नि.व.१० । तत्पर्यायः—
श्लेषघ्नी । तिका. ।

तिपुरमाली । स्त्री । वटपत्राकृतिपत्रपुष्पवृक्ष-
मृदे । “मोहना त्रिपुरा हेमा वटपत्रा च
मोहिनी ।” द्रव्याभि. ।

तिपुरा । स्त्री । त्रिपुरमालीवृक्षे । द्रव्याभि. ।

तिपुषा । स्त्री । त्रिपुषायाम् । कृष्णवृक्षः । श.च. ।
क्षौ । त्रिपुषफले । त्रिपुषीवृक्षे । कुशावलीहे ।

तिपुष्या । स्त्री । क्षतिशल्यायाम् । वै.निच. ।

तिफला (ली) । स्त्री । Three myroba-
lans. फलवृक्षः । त्रिफला । तत्पर्यायः—
तिफली, फलवृक्ष, फलवृक्ष (रा.), फलं (मे.) ।
सा चतुर्धा महती ब्रह्मा सुगन्धा मधुरा च ।
तयोर्महती आमलकादीनां प्रथमकसम्भवाः ।
तदुक्तं—“प्रथमा विभीतकं धात्री तिफला महती
क्षता ।” सि.यो.पानीयकल्याणवृत्ते । आमलक
हरीतकीविभीतकेषु । रा.नि.व.२२ । द्वितीया—
काशमथ्यस्त्रीकापरुषकफलेषु । ग्रीवात्र फल,
किम्बिम्, पंक्तु फल । “ब्रह्माकाशमथ्यस्त्रीका-
परुषकफलानि च ।” श्रीकण्ठः । तिफलायां द्रव्य-
वयं समभागं दैवम् । एषा योगिषु प्रधाना । गुणाः—
दीपनी पित्तकफघ्नी दृष्टिर्वर्द्धनी रुक्षा मल-
शोधनी संहृक्कुष्ठविषमज्वरनाशिनी च । भा.पू.१भ. ।
महाकुष्ठविषमज्वरपित्तघ्नी च । रावणः । सुगन्ध-
तिफला यथा—जातोफललवङ्गपुष्पेषु । मधुरतिफला
यथा—द्राक्षादाडिमखर्जूरैषु ।

तिफलावृष्टम् । स्त्री । पाण्डुरोगे । गव्यघृतं ४
श. । पाकार्थं गोमूत्रं १६ श. । कल्कार्थं तिफला
दन्तीविष्टमूलवचाकम्पिल (कम्पलाङ्गुलि)मिलित-
शरावः । रस.र. । इदं खल्वम् ।

तिफलावृष्टम् । स्त्री । नेत्ररोगाधिकारि
घृतम् । गव्यघृतं ५ श. । काथार्थं—तिफला
१२ श. खरसाभावे तिफला २ श. कलं ४८ श.
श. १२ श. । दुग्धं ४ श. । कल्कार्थं—तिफला
चिकटु यष्टिमधु कटुको पुण्डरीकं क्षुद्रैला विडङ्गं
नागेश्वरं नीलोत्पलम् अनलमूलं श्यामालता रक्त-
चन्दनं हरिद्रा दारुहरिद्रा एषां म.रती. रा.

को. भा. । इदं मध्यमम् । अपरं—गव्यघृतं ४
श. । काथार्थं—तिफला २ श. वारि १६ श. श. ४
श. । भृङ्गराजसः ४ श. वासारसः ४ श. ।
खरसाभावे वासामूलं २ श. वारि १६ श. श. ४
श. । शतमूलसः ४ श. कागदुग्धं ४ श. गुडूची-
रसः ४ श. अभावे काथः आमलकीरसः ४ श. ।
कल्कार्थं—विण्णली शर्करा द्राक्षा हरीतकी आम-
लकी विभीतकं नीलोत्पलं यष्टिमधु काकीली
गाभारीलक् कण्टकारी एषां मिलित्वा शरावः
(१ मेर) । भेष. । रस.र. । इदं वृष्टम् । खल्वं
यथा—घृतं ४ श. । काथार्थं—तिफला ८ श. वारि
६४ श. श. १६ श. । गव्यदुग्धं ४ श. । सन्ध्यायां
सिभिरनाशार्थं पेषम् । अन्यत्—घृतं ४ श.
शतावरीकाथः १६ श. । कल्कार्थं—तिफला यष्टि-
मधु १ श. । पाकशेषे मधु-प्रलेपः १ श. । अन्यत्
योनिरोगे—घृतं ४ श. । कल्कार्थं—तिफला
क्षिष्टीद्वयं गुडूची पुनर्नवा श्लोष्णाकः हरिद्रा
दात्री राक्षा अश्वगन्धा शतावरी एषां मिलित-
शरावः (१ मेर) । गव्यदुग्धं १६ श. । भा. ।

त्रिफली । स्त्री । तिफलायाम् । रा. ।

तिबला । स्त्री । वाय्यालक-नागमला-श्वेत-
वाट्यालकेषु ।

तिवन्ति । स्त्री । जठरावयवविशेषे । पेटेट्र
वङ् । भूरिप्र. ।

तिबलीकम् । स्त्री । गुदहारे, पाथी । छे.च. ।

तिबङ्गी (गुटी) (गुडो) । स्त्री । तिबतायां ।
तेउडे । प.सु. । “सर्करा कामलिनां विभङ्गी
हिता ।” सि.यो.कास.चि. । ज.द.कास.चि. । सु.सु.
४४अ. । चि.१७अ. ।

तिभण्ड(द्र)म् । स्त्री । मैथुने, सुरते । तिका. ।

तिमण्डला । स्त्री । कच्छसाध्यलताविशेषः ।

तिमदः । पुं । विडङ्गमुस्तचिकेषु । “विडङ्गमुस्त-
चिकेषु तिमदः ।” प.प्र.ख.विक्रमयलीहे ।

तिमदहितयम् । स्त्री । तिमदतिफला चिति
हये । प्रयोगः यष्टि.कणादिलौहे ।

तिमधु । स्त्री । मधुरवये, मधुघृतशर्करामु ।
रा.नि.व.२२ । गुणाः—“मधुरवितयसाभिदीपनं
कान्तिदायकं । विषदीपं रक्तपित्तं तृणाञ्च
विनाशयेत् ॥” वै.निच. ।

तिमल्लभट्टः । पुं । योगतरङ्गिणीकारि ।

त्रियष्टिः । स्त्री । पर्वटके । क्रेण्पावडा । प.सु. ।

त्रियामा । स्त्री । हरिद्रायाम् । रा. नि. व. ६ ।
नील्याम् । कृष्णवृक्षः । उष्णः । राती ।
यमुनायाम् । उ. ।

त्रिरेखः । पुं । शङ्खे । भा.च. । छे. ।

त्रिलवणम् । स्त्री । सौवर्चलसैम्बविडानीति
लवणत्रये । सि.यो.सान्निपातिकञ्च. । “मातुलुङ्गा-
द्रैकरसं केचित्तिलवणान्वितम् ।” च.द.ज्व.चि.
नखे । रा.नि.व.२२ ।

त्रिलिङ्गगतिः । स्त्री । त्रिदीपजनायाम् । भा.
म.४भ.सु.रो.चि. । “त्रिलिङ्गगतिः सौवर्चली ।”

त्रिलोहकम् । स्त्री । स्वर्णरजततामसे । सुवर्णं
रजतं ताम्रं त्रयमेतन्त्रिलोहकं । रा.नि.व.२२ ।
गुणाः—त्रिलोहस्य गुणाः प्रोक्ताः पञ्चलोहसमा
गुणैः । वै.निच. ।

त्रिवर्गः । पुं । विकटुनि, तिफलायां, तिमदे
च । सु.चि.२अ. ।

त्रिवर्गद्वितयम् । स्त्री । तिफलातिमदे । त्रिफला
७ त्रिषद । रस.र.कणावलीहे ।

त्रिवर्णकम् । स्त्री । गोक्षुरके । तिफलायाम् ।
विकटुके मे. । तिजातके । सु.सु.४४अ. ।

त्रिवर्णकतु । पुं । शरटे । कौकुत्तास । वै.निच. ।

त्रिवर्णा । स्त्री । वनकार्पायाम् ।

त्रिवर्षिका । स्त्री । त्रिवर्षागवि । त्रिन वत्सरवत्
शृङ्ग । छे. ।

त्रिवल्ली । स्त्री । इन्दीवरायाम् । वै.निच. ।

त्रिविक्रमरसः । पुं । अस्मर्थधिकारि रसः ।
ताम्रमस तुल्येन कागदुग्धेन पक्ता, कागदुग्धपक्ता-
ताम्रमस १ तो. पारदः १ तो. गन्धकः १ तो.
निगुण्डी (निभिन्ना) रसेन दिनं सहयित्वा
गोलकजुला बालुकायत्ने दिनेकं पचेत् । शीते
उद्भूय विगुञ्जा भावा दद्यात् । रस.र. ।

त्रिविधायतनम् । स्त्री । इन्द्रियार्थातिशोग-
कस्मात्तियोग-कालातिशोगरूपेषु रोगाणां त्रिविध-
कारणेषु । च.सू.११अ. ।

त्रिविष्टपम् । स्त्री । आकाशे । अ.टी.श. ।

त्रिवीजः । पुं । श्यामाके । आशान्धान । रा.
नि.व.१६ ।

त्रिवृतादिगणः । पुं । तदाद्यधीभागहरद्रव्य-
समूहे । यथा—“त्रिवृता श्यामा दन्ती द्रवन्ती
(इन्द्रकाङ्गी) समला (चांगरकवा) शङ्खिनी
(श्वेत ब्रह्मा) विषाणिका (ककटेश्वरी, मेडा-
शिङ्गे) गवाक्षी (गोभूक, राशानशशा) कृगलान्ती
(विज्जताङ्क) मुक् (मनसा मिज्) सुवर्णक्षीरी
(श्वधविशेष वा शिशानकांठा) चित्तकः किष्कि
(आपां) कुशः काशः तिलकः कम्पिलकः
(कम्पलाङ्गुली) पाटला पुगः हरीतक्यामलकी
विभीतकं नीलिनी (नील) चतुरङ्गुलः (मोन्गान)
एरण्डः पूतिकः (कुरङ्ग) मन्दाहचः (तेकांठा)
मिज्) समच्छदाकज्योतिषमथेति अधोभाग-
हराणि ।” सु.सू.२८अ. ।

त्रिवृतिका । स्त्री । त्रिवृतायां । रा.नि.व.६ ।

त्रिवृत् (ता, ह्वया) । स्त्री । (Ipomoea
turpethum. Syn. Convolvulus tur-
pethum.) Turpeth Root. खनामख्यात-
लतायाम् । तेउडे । छिं तरवद, निशीत, नक्-
पतर, पिथीरी । मं तियङ् । कं तिगङ् । तं
आलतेगङ् । ता. शिवदड । वम्. फुटुकी, निशी-
ओर । तत्पर्यायः—सर्वातुभूतिः, सुवृद्धा,
विपुटा, त्रिवृता, त्रिभङ्गी, रेचनी, सरद्धा, सरणा,
सरसा, रोचनी (भ.), मालविका, मसूरी, श्यामा,
अर्द्धचन्द्रा, विदला, सुषेणी, कालीङ्गिका, काल-
मेथी, काली, विवेला, त्रिवृतिका (रा.), श्वेता,
सारा (श्वदर.) । श्वेतलक्षणारूपमेदात् सा त्रिविधा ।
श्वेतायाः पर्यायः—त्रिवृत्, वृकाक्षी, सुवृद्धा,
त्रिभङ्गी, विपुटा । कृष्णायाः पर्यायः—श्यामा,
पालिन्दी, सुषेनिका, काला, मसूरविदला, अर्द्ध-
चन्द्रा, कालमेथिका (अ.), पालिन्दी, काल-
मेथिका (भ.) । अरुणायाः पर्यायः—व्याघ्रादनी,
कुटरुणा, निःसृता, त्रिवृता, अरुणा (र.),
कलिङ्गा, परिपाकिनी (श.) । सा. गुणाः—कुटरुणा
कमिष्ठेफीदरात्तिक्तुककण्डूद्रव्यौ विरेचने प्रशस्ता
च । रा.नि.व.६ । अरुणागुणाः—खादुः कषाया
सुदुः रेचनी रुक्षा कटुका पित्तकफापह्ना च ।
राज. । च.द.चिरज्व.चि. । कृष्णागुणाः—श्वेतायाः
हीनगुणा विरेचनी तीव्रा सूक्ष्मादाहमदभान्ति-
कण्ठीलक्षकारिणी च । श्वेतागुणाः—विरेचनी
खादुः उष्णा वातला रुक्षा पित्तज्वरक्षेपपित्त-
शोफीदरौ च । भा. । रेचनी अर्थात् विपक्व

विपक्षं वा मलादि द्रवतां नयेत् रेचयति च ।
शाङ्गः । एषा रक्तमूलेव याङ्गा । सु. सु. २८-२९
अ. सि.यो.च.द.र.पि.चि. । त्रिहतामोदके ।

त्रिहृत्पत्रम् । स्त्री । वटपत्रे । रस.र. । वङ्ग-
भल्लातके ।

त्रिहृत्पर्णी । स्त्री । हिलमोचिकायां । श.च. ।

त्रिहृत्(ताम्य)स्नेहः । पुं । तैलवसारूपे कर्तुं ह-
द्रव्यं । भा. ।

त्रिहृत्तिका । स्त्री । त्रिहृति । रा. ।

त्रिहृन्तः । पुं । पलाशवृक्षे । वै.निघ. ।

त्रिवेणी । स्त्री । चातकपक्षिणि । के. । गङ्गाया
यमुनासरस्वयोर्धियोगस्थानरूपे तीर्थे ।

त्रिवेला (स्त्री) । स्त्री । त्रिवतायां । तेउड़ी ।
रा.नि.व.६ ।

त्रिशङ्कुः । पुं । चातकपक्षिणि । त्रिका. । सुगन्ध
माल्यारिः । शङ्कुशूल । वै. निघ. । विडालि ।
शूलमे । मे. । खद्योति । श.मा. । [निघ. ।

त्रिशतपत्रम् । स्त्री । पुण्डरीके । श.प्र. । वै.

त्रिशर्करा । स्त्री । गुडोत्पन्ना हिमोत्पन्ना मधुरा
चेति मिलितशर्करायाम् । “गुडोत्पन्ना हिमोत्पन्ना
मधुरा चेति मिश्रिता, त्रिशर्करा ।” रा.नि.व.२२ ।

त्रिशखपत्रः । पुं । विल्ववृक्षे । रा.नि.व.११ ।

त्रिशिखः । पुं । विल्ववृक्षे । रा.नि.व.११ । स्त्री ।
त्रिशुलि । किरौटि । हि. । [व. ७ ।

त्रिशिखिदला । स्त्री । मालाकन्दे । रा. नि.

त्रिशिराः (स्) । पुं । ज्वरे । भा.ग. ।

त्रिशिरा । स्त्री । पाठायाम् । रा.नि.व.६ ।

त्रिशूलो (इन्) । पुं । पारदे । रस.र.उन्मा.चि.
चण्डभैरवरसे ।

त्रिशृङ्गो (इन्) । पुं । रीडितमख्ये । क्रुशे शोष्ठ ।
शब्दकल्पतरुः ।

त्रिसन्धिः । स्त्री । शृङ्गवृक्षविशेषे । क्रुशे कुलि ।
स तसन्धिः । कं विमाङ्ग । त पर्यायः—साम्य
कुसुमा सन्धिवल्ली, सदाफलता, त्रिसन्ध्याकुसुमा,
कान्ता, सुकुमारा, सन्धिजा । यद्य कुसुमानि
सन्धिकाले एव विकसन्ति । सा रक्तसितासित-
कुसुमभेदात् त्रिधा । परन्तु गुणैस्तुल्या । गुणाः—
कफकासहरा रुचा तृणदीपनी च । रा.नि.व.१० ।

त्रिसन्धिपुष्पदा । स्त्री । त्रिसन्धिवृक्षे । वै.निघ. ।

त्रिसन्धी । स्त्री । शृङ्गवृक्षसन्धी । वै.निघ. ।

त्रिसन्ध्याम् । स्त्री । त्रिसन्धिपुष्पे ।

त्रिसन्ध्याकुसुमा । स्त्री । त्रिसन्धिपुष्पवृक्षे । रा.
नि.व.१० ।

त्रिसन्ध्या । स्त्री । त्रिसन्धिपुष्पवृक्षे । वै.निघ. ।

त्रिसमम् । स्त्री । समभागा हरौतकी शृङ्गो
गुडूची च । रा.नि.व.२२ । गुणाः—“समवयं
रुचिकरं चतुर्थं मलशोधनम् । वातं पित्तं नाश-
यति ॥” वै.निघ. ।

त्रिसरः । पुं । तिलौदने । वै.निघ. । हि.च. ।

त्रिसरा । स्त्री । कसरायाम् । “तिलतण्डुल-
माषैश्च कसरं त्रिसरेति ।” प.प्र.३ख. ।

त्रिसरी । पुं । यस्याश्च सख्याङ्गं भिन्नवर्णं
केवलं शिरः कर्णं स त्रिसरी । “अन्धवर्णस्य बाह्वस्य
शिरः कर्णं यदा भवेत् । त्रिसरी नाम स प्रोक्तः
भर्तुः कुलविनाशनः ॥” ज.द.३अ. ।

त्रिसवनम् । स्त्री । त्रिसन्ध्याफलानि । च.शा.५अ. ।

त्रिसिता । स्त्री । त्रिशर्करायां । रा.नि.व.२२ ।

त्रिसुगन्धम् (न्धि) । स्त्री । मिलितसमभाग-
लवणोपलेपु । रा.नि.व.२२ । च.द.वासाखण्ड-
कुम्भाखे । गुणाः—“तदकं सुखदुर्गन्धच्छेदनी मध-
मेदनः ।” अर्कः ।

त्रिस्रवः (स्क्रन्धः) । वि. । हतुलिङ्गोपधनान-
रूपे (आयुर्वेदे) । त्रीणि हत्वादीनि सूत्रानि
यस्मिन् । तयो हत्वादयः स्क्रन्धरूपा यस्य इति ।
च.स.१अ. ।

त्रिस्रोताः (स्) । स्त्री । गङ्गायाम् । तिलेति-
व्याति नदीभेदे । मे. ।

त्रिहिमम् । स्त्री । अंतरक्तहरिचन्दनेतिव्याति
चन्दनवये ।

त्रिचारम् । स्त्री । चारवये । रा. नि. व. २२ ।
समयवचारसजिचारटङ्गणचारेषु । कामाग्निसन्धी-
पनरसे । च.द. ।

त्रिचुरः । पुं । अंतकीकिलावृक्षे । श्वेत
कृष्णशोभां ग्राह्य । र.मा. ।

त्रिचुरो । स्त्री । गोचुरे । वै.निघ.२भ.र.पि.चि.
कुम्भाख्यलेहे ।

तुटिः (टी) । स्त्री । सूक्ष्मलायाम् । छोटि
एनाच । रा. नि. व. ६ । वा.स.१५अ.सुसादिः ।
“कुष्ठं तुटी इतिवती ।” चि. क्र. क. अर्द्धा. चि. ।
च. द. रा. य. वि. लवङ्गाद्यचूर्णे । “तुटिसंज्ञा ।”
कटफले । वै.निघ. ।

तुटिवीजः । पुं । कचौवृक्षे । कटू शोष्ठ ।
श. मा. ।

तुटीद्वयम् । स्त्री । सूक्ष्मलायां स्थूलेलायाञ्च ।
वा. स. १५ अ. शिरोविरेचने । “तुटी पृथुका
शोधयन्तुत्तमाङ्गम् ।”

तैकटु । स्त्री । विकटुके । चि. क्र. क. स्त्री. चि.
मकल्लशुलि ।

तैफलम् । स्त्री । विफलायाम् । श.चि. ।

तैलोक्यचिन्तामणिरसः । पुं । ज्वराधिकारे
रसः । पारदः हीरकं स्वर्णं रौप्यं ताम्रं लौहम्
अभं सुक्ता गन्धकः शुद्धभस्म प्रवालं हरितालं मनः
शिला प्र. समभागं चित्तकमूलकायेन ७ दिनानि
भावयेत् । अर्कनिर्यासेन (आकट्मन्त्र आठ्ठा)
निगुण्डीरसेन श्रीलङ्गेरसेन सुहीचौरेण (मनमात्र
आठ्ठा) च. प्र. ३ दिनानि भावयित्वा पीतकपर्दं
काभ्यन्तरे दत्त्वा अर्कचौरेण टङ्कनं सम्पन्नं तेन
कपर्दं कसुखानि संलिप्य अर्घ्यं कपर्दकानि भाण्ड-
मध्ये संस्थाप्य भाण्डमुखं रुद्धा बालुकायलेण
पचेत् । शीते सच्चूर्णं चूर्णतुल्यं रससिन्दूरं तत्-
चतुर्थांशं वैक्रान्तञ्च समिश्र्य शिग्रुरसेन ७ चित्तक-
मूलरसेन च भावनादयं दीयम् । मावा ४ र. ।
मेघ. ।

तैलोक्यवृक्षरसः । पुं । नवज्वरे हितः ।
पारदः गन्धकः ताम्रं पिप्पली जैपालं कटुकी
हरौतकी विहृत् मधुरतिन्दुकफलं, एषां प्र. सम
भागं सुहीचौरेण मर्दयेत् । मावा २ गुञ्जा ।
अनुपानं मधु । अन्यः—रसः २ भ. गन्धकः ४ भ.
अभ-चित्तक विडङ्ग-गुडूचीसार-शोषक-कृष्णजीरक-
विकटुसैन्धवयवचाराणां प्र. १ भ. निगुण्डीवीजपूर-
रसेन मर्दयेत् । मावा ३ र. । घृतेन दीयः । अन्यः
वातव्याधी—हीरकभस्म स्वर्णं विषं शुद्धसुक्ता
कान्तलौहं, एषां प्र. १ तो. अभ-भस्म ४ तो. रस-
सिन्दूरं ४ तो. कुमासीरसेन मर्दः । र.सा.सं. ।

तैलोक्यविजया । स्त्री । शक्राशनवृक्षे । मिक्षि
गोष्ठ । श.च. ।

तैलोक्यविजयापत्रम् । स्त्री । विजयापत्रे ।
मिक्षि । (मदनमोदके, लक्ष्मीविलासरसे) ।

तैलोक्यसुन्दररसः । पुं । उदररोगे रसः ।
पारदः १ तो. गन्धकः २ तो. अभं सैन्धवं विषं
कृष्णजीरकं विडङ्गं गुडूचीसारः वचा यवचारः
प्रत्येकं ॥० तो. निगुण्डीरसेन वीजपूररसेन च
दिनं मर्दयित्वा शोषयेत् । मावा २ गुञ्जा । घृतेन
सेव्यः । रस.चि.८अ. । अन्यः—रसः १ मा. गन्धकः
२ मा. कज्जलीकृत्य कुटजतालमूलीधूसूरकेशराज-
(कृष्णकुण्ड) हस्तिघोषक-(धूम्रगुण) जयलीमण्डूक-
पर्णीणां (धूम्रकुण्डि) प्र. शाणमितपत्ररसेन खल्ल-
येत् । र.सा.सं. ।

तैष्टुभः । पुं । सीमलताभेदे । सु.चि.२८अ. ।
See सीमः ।

तोटकः । पुं । अक्षप्रकृतिकौटविशेषे । See
कौटः । सु.कल्प.८अ. ।

तोटिः (टी) । स्त्री । पक्षिचक्षौ । कटफले ।
पक्षिणि । मख्यभेदे । मे. ।

तोटिहस्तः । पुं । पक्षिणि । श. ।

त्राञ्जनम् । स्त्री । कालाञ्जनपुष्पाञ्जन-रसा-
ञ्जनाख्ये अञ्जनचितये । । शृंगारि । रा. नि.
व. २२ ।

त्रापसम् । स्त्री । घनेतरदधनि । अ.टी. ।

त्राम्बकम् । स्त्री । ताम्बे । ताम्बा । रा. नि.
व. १३ । [व. ११ ।

त्राम्बकफलः । पुं । नारिकेलवृक्षे । रा. नि.

त्राष्टकम् । स्त्री । प्रसाधनार्थं जलरक्षणधार-
विशेषे । सु.सु.४अ. । पुं । राजिकायाम् । श्वेत
मन्त्रिणा । रस.र.सू.चि. ।

त्रासः । पुं । विपुटचुपे । शठेन शोष्ठ । र.मा. ।
व्याघ्रनखे । नथीविशेष । रा.नि.व.१२ । स्त्री ।
शृङ्गवृक्षे । वै. निघ. । वार्षिकमल्लिकायाम् ।
मल्लिका । रा.नि.व.१० ।

त्रासफला । स्त्री । शृङ्गवृक्षे । वै.निघ. ।

त्युहिकः । पुं । ज्वरविशेषे । यो ज्वरः तृतीये
दिने भवति । “तृतीयेऽङ्गि तृतीयकः” इति ।
मा.नि. । [वै.निघ. ।

त्राक्षफलः (ला) । पुं, स्त्री । नारिकेलवृक्षे ।

य ।

यः । पुं । पर्वते । मे । रोगविशेषे । भक्षणे ।
श.र. ।
युत्कारः । पुं । निशीवनत्यागानुकरणशब्दः ।
युयुक्तः । पुं । पक्षिविशेषः । धूतूनि प्रांथी ।
वै.निघ. ।

योडनम् । स्त्री । आच्छादने । व.निघ. ।
योनियकः । पुं । यन्त्रिपणं । गौडिना । च.
चि.३अ.अणुतेले । च.द.विष.चि. ।

द ।

दः । पुं । दन्ते ।
दंशः । पुं । दन्ते । हि.च. । मक्षिकाविशेषः ।
डौं । अम. । शोभाजनवस्त्रे । मक्षिषे । सर्पचते ।
मक्षिषि । विश्व. । चिका । वै.निघ. । दंशने । मे. ।
दंशकः । पुं । कर्कटे । कुकुरे । वै.निघ. ।
मक्षिकायाम् । डौं । हारा । तत्पर्यायः—
वनमक्षिका (अ.), गोमक्षिका, अरण्यमक्षिका,
भक्षरालिका (शब्दर.), पांशुरः, दंशकः (ह.),
दुष्टमुखः, क्रूरः, क्षुद्रिका (रां.), भक्षारी, भक्ष-
रालिका (दि.) ।
दंशनम् । स्त्री । दन्तेन कर्तने । कांशुडान ।
हि.च. । वर्मणि ।
दशनाशिनो । स्त्री । तैलकीटे । वै.निघ. ।
दंशभौरः (कः) । पुं, स्त्री । मत्स्ये । मक्षिषे ।
विका ।
दंशमूलः । पुं । शिशुवृत्ते । मक्षिना ग्राह ।
रा.नि.व.७ ।
दंशवदनः । पुं । कङ्कपक्षिणि । वै.निघ. ।
दंशिका । स्त्री । वनमक्षिकाविशेषः । डौं ।
माही, रौंशानी । वै.निघ. ।
दंशो (इन्) । पुं, स्त्री । कुकुरे । वै.निघ. । वन-
मक्षिकायाम् । चूददंशे । रौंशानी । अम. ।
दंष्ट्रः । पुं । शूकरे । प.सु. ।
दंष्ट्रकम् । स्त्री । सर्पदंशविशेषः ।

दंष्ट्रा । स्त्री । दृढदन्ते । षोड् । हि.च. । विष-
दन्ते । वै.निघ. ।
दंष्ट्रायुधः (द्रास्त्रः) । पुं । वनशूकरे । वै.
निघ. ।
दंष्ट्रिका । स्त्री । दाहिकायाम् । हि.च. ।
दंष्ट्रो (इन्) । पुं, स्त्री । वनशूकरे । अम. । सर्पे ।
श.र. ।
दकम् । स्त्री । जले । विका । वा.चि.१अ. ।
दकलावणिकः । पुं । यूषविशेषः । “नाति-
मांसानुरसा दकलावणिकाः स्मृताः” । अन्यथ
“अल्पमांसपटुस्ते दकलावणिकाः स्मृताः” ।
वा.टी.१अ.अरण्यः ।
दकोदरम् । स्त्री । चदररोगभेदे । अलोपत्री ।
“यः स्नेहपीतोऽप्यनुवाप्तितो वा वान्तो विरिक्तोऽ-
प्यथवा निरुद्धः । पिवेज्जलं शीतलमाशु तस्य
स्रोतांसि दुष्यन्ति हि तद्वहानि । स्नेहीपलितेष्वथ-
वापि तेषु दकोदरं पूर्ववदभ्युपैति । क्षिप्रं महत्
सम्परिहस्तनाभिं भृशीन्नतं पूर्णमिवावुना च ।
यथा इतिः क्षुभ्यति कम्पते च शब्दायते चापि
दकोदरं तत्” । सु.नि.७अ. । [अ. ।
दग्धम् । स्त्री । कर्तृणे । र. । दि. । भक्षोक्तते ।
दग्धकः । पुं । महाशतावस्थाम् । रा.नि.व.४ ।
दग्धकाकः । पुं । डीमकाके । डोम काक ।
हि.च. ।

दग्धभूमिजशालिः । पुं । दग्धचेतजशाली ।
गुणाः—“दग्धायामवनी जाताः शालयो लघु-
पाकिनः । किञ्चित्कतिक्ता मधुराः पाचना बल-
वर्धनाः ॥” रा.नि.व.१६ । “दग्धायामाचली जाताः
शालयो लघुपाकिनः । सुपथ्या बह्विण्मूत्रा रुचाः
क्षीमापकर्षिणः ॥” अति.१५अ. ।

दग्धमत्स्यः । पुं । अग्निदग्धमत्स्ये । पोडो
ग्राह । तस्य विवरणम् । “पलातैर्वैष्टी मत्स्य
कद्मेन च लेपितः । दग्धोऽङ्गारे सलवणी दग्ध-
मत्स्यः प्रकीर्तितः ॥” वैद्यकम् । गुणाः—“दग्ध-
मत्स्यो गुरुर्बुध्यो हृद्दणः प्राणवर्धनः । क्षीणशुक्राय
ये केचित् भग्नजर्जरिताश्च ये । नित्यं स्त्रीसिन्धो
ये च क्षीणतेजस एव च । दग्धमत्स्यो हितस्तेषां
सतैललवणान्वितः । तस्माद्जीनगुणः किञ्चिज्जटमत्स्य
उदाहृतः ॥” राज. । [रा.नि.व.१० ।

दग्धरुहः । पुं । तिलकचुपे । तिल ग्राह ।
दग्धरुहा । स्त्री । दग्धावस्त्रे । हिं कुरुही ।
रा.नि.व.६ । [वै.निघ. ।

दग्धवर्णकः । पुं । रोहिषवर्णः । त्रामकशृत्र ।
दग्धहीरम् । स्त्री । वैक्रान्तमयी । भेष.ज्व.
पानीयभक्तवस्थाम् ।

दग्धा । स्त्री । कुरुही इति कीदृशे प्रसिद्ध
वृक्षविशेषः । तत्पर्यायः—दग्धरुहा, दग्धिका,
स्थलेरुहा, रोमशा, कर्कशदला, भक्षरीहा,
सुदग्धिका । गुणाः—कषाया उष्णा वातकफघ्नी
अग्निदीपनी पित्तकीपनी च । रा.नि.व.६ ।

दग्धान्नम् । स्त्री । दग्धभक्ते । पोडो भात ।
तत्पर्यायः—भिक्षिता, भिक्षिता, भिक्षिका (अ.
टो.सा.) भिक्षटा । अ. ।

दग्धास्यः (स्याह्नः) । पुं । कुमरिचक्षुपे ।
लक्ष्मिभक्ति ग्राह । प.सु. । “दग्धास्यः स्यात्
तीक्ष्णपतः क्षुद्रः कुमरीचकः ॥” द्रव्याभि. ।

दग्धाह्नः । पुं । तिलकपुष्पवस्त्रे । वै.निघ. ।

दग्धिका । स्त्री । दग्धायाम् । कुरुहीति कीदृशे ।
रा.नि.व.६ । दग्धान्ने । शत्रा वा आंका भात ।
चाचौति केचित् । अ. ।

दग्धेष्टका । स्त्री । अग्निदग्धेष्टकायाम् । शोका
हेटे, शोभा । हारा ।

दच्छदः । पुं । श्रीडे । डोट ।

दण्डः । पुं । चतुर्वर्धमाने । षष्टिपलमिते काले ।
अर्थ । षष्टिकायाम् । नाठी, छड़ि ।

दण्डकः । पुं । वातव्याधिविशेषः । तल्लक्षणं—
“पाणिपादशिरःपृष्ठश्रोणिस्तन्मात्रमावृतः । दण्ड-
वत् सञ्जगातस्य दण्डकः सोऽनुपक्रमः ॥” भा. ।
शरे । सु.कल्प.७अ. । वा.उ.५ अ. ।

दण्डकन्दः (कः) । पुं । धरणीकन्दः । रा.नि.
व.७ ।

दण्डकाकः । पुं । स्वनामख्यातकाके । ढाड़ि-
काक । हि.च. ।

दण्डधारणम् । स्त्री । यष्टिधारणे । गुणाः—
“शुनः सरीसृपव्यालविषाणिव्यो भयापहं । अम-
स्वलनदीपन्नं स्थविरं च प्रशस्यते । सलीलाह्वल-
स्थेयधैर्यवीर्यविवर्धनं । अवष्टम्भकारचापि भय-
घ्नम् ॥” सु.चि.२४अ. । खलतः सम्प्रतिष्ठानम्
अवष्टम्भनं शत्रुवारणं भयघ्नमायुष्यञ्च । राज. ।

दण्डपातः (तो) (इन्) । पुं । सन्निपातवृत्त-
विशेषः । लक्षणं—“नक्तं दिवा न निद्रामुपैति
गच्छति मृदधीर्नभसः । उल्लाय दण्डपातो भमा-
तुरः सर्वतो भमति ॥” भा.म.१भ. ।

दण्डपालः । पुं । अश्वशफरमत्स्यविशेषः । डान्
कोणी ग्राह । हारा ।

दण्डपालकः । पुं । दण्डमत्स्ये । डानकोणी
ग्राह । शकुलमत्स्ये । अडेल ग्राह । हारा ।

दण्डपाली । स्त्री । तुलायन्त्रे । ढाड़िपाली ।
च.सु.१५अ. ।

दण्डबालाधः । पुं । हस्तिनि । श.र. ।

दण्डमत्स्यः । पुं । स्वनामख्यातमत्स्ये । ढाड़िका
ग्राह । हिं दण्डारी । गुणाः—“दण्डमत्स्यो रसे
तिक्तः पित्तरक्तकफं हरेत् । घातसाधारणः प्रोक्तः
शकली बलवर्धनः ॥” भा. । कफवायुपित्तघ्नः तिक्तः
लघुश्च । राज.१प. ।

दण्डमातङ्गः । पुं । तगरे, पिङ्गीतगरे ।
वै.निघ. ।

दण्डयामः । पुं । दिवसे । वै.निघ. । यामे । मे. ।

दण्डरो । स्त्री । डङ्करीफले । रा. ।

दण्डवालधिः । पुं । हस्तिनि । शब्दर. ।

दण्डवृक्षः (कः) । पुं । कुरुहीवृक्षे । मिश्र
ग्राह । रा.नि.व.८ ।

दण्डहस्तः (स्त्री) (इन्)। पुं। तगरपुष्पे।
उग्रत्र फूल। रा. नि. व. १०।२३। पिच्छीतगरे।
उग्रत्रपांशुका। वै. नि. व.।

दण्डा। स्त्री। नागबलायाम्। वै. नि. व.।

दण्डापतानकः। पुं। वातव्याधिभेदे।
लक्षणम्—“कफान्वितो यदा वायुधर्मनोऽपि
तिष्ठति। स दण्डवत्समभयति कच्छी दण्डापता-
नकः॥” सु. नि. १५।

दण्डारः। पुं। मत्तहस्तिणि। मे.।

दण्डालुः। पुं। खनासख्यातालुविशेषे। शीघ्र
आलु। प. सु.। “ताम्बूलपत्नी दण्डालुर्गत्यालुः
सोमवल्कलः॥” इति द्रव्याभिधानम्।

दण्डाहतम्। स्त्री। पादजलेन विभागदधि-
कृते तन्ने। रा. नि. व. १५।

दण्डिकः। पुं। दण्डमत्से। डान्काणा
गोश्च।

दण्डिका। स्त्री। श्लोणाकवृत्ते। वै. नि. व.।

दण्डी (इन्)। पुं। दमनकचुपे। दना। रा.
नि. व. १०।

दण्डोत्पलम्। स्त्री। वृक्षविशेषे। दण्डुकुशज,
डानकूनि, डानकूनी। हिं डानिकुनुहे। मं
सहदेवी। तच्च पीतश्वेततत्पुष्पभेदेन विधा
भवति। र. मा.। पीतपुष्पस्य पर्यायाः,—गोवन्दनी
(र.), देवसहा (वि.), गन्धवल्ली, सहदेवी, सहा
(र.)। रक्तस्य पर्यायाः,—विश्वदेवा। श्वेतस्य
पर्यायाः,—दण्डोत्पला। गुणाः—आसकासकथ-
नम् अप्रिदीप्तिकरञ्च। राज.।

दण्डोत्पला। स्त्री। पीतपुष्पदण्डोत्पले। डान-
कूनी, डानकूनी। र. मा.। भेष. अ. पि. चि. वृद्धत्
चुधावतीगुण्याम्। “दण्डोत्पलाया मूत्रानि॥” सा.
कौ. द्रव्यावतैले। वै. नि. व. अ. जी. चि. भस्मातकलेहे।

दत्। पुं। दन्ते। श. च.।

दत्तम्। स्त्री। खर्णे। वे. नि.।

ददुः (कः)। पुं। सुदृक्कुष्ठभेदे। दां। लक्षणं
यथा—“सकच्छुरागपिङ्कं ददुमण्डलसुत्रतम्॥”
मा. नि.। (कः) कच्छपे। श. र.।

ददु(दु)घ्नः। पुं। चक्रमहं चपे। डाकना गोश्च।
रा. नि. व. ४। भा. कुष्ठ. चि.।

ददुघ्नपत्रम्। स्त्री। ददुमहं पत्रे। श. चि.।

ददु(दु)णः। चि.। ददुरोगिणि। अम.। अ.
टी. र.।

ददुनाशिनी। स्त्री। वृक्षविशेषे। दादमर्दनी।
तैलिनीकोटे। रा. नि. व. १५।

ददुमर्दी (इन्)। पुं। (Cassia alata.)
ददुघ्नवृक्षविशेषे। दादमर्दनी उषधिविशेषः। हिं
दादमर्दनं। तं सिमश्रुविशि। उन् जादुमारि।
ता. सिमश्रुभगति। “अगदी ददुमर्दी स्यात्
कोटारिश्वाङ्गसुन्दरः॥” इति किञ्चित्तन्त्रम्।

ददुरोगी (इन्)। वि.। ददुरोगयुक्ते।

ददुहनः। पुं। चक्रमहं चपे। मे.।

ददुः। पुं। ददुरोगे। अ. टी. भ.।

दधि। स्त्री। शीवासे। मत्तल निर्माणे। वसने।
श. र.। कपिल्ये। वै. नि. व.। दुग्धविकारि। दधे।
हिं दही। मं दहिं। कं मोसरु। तत्पर्यायाः,—
चौरजं, मङ्गल्यं, विरलं (रा.), पयस्यं, घनेतर,
दधिद्रुपसं (अ.)। तन्ने दाः—मन्दकदधि मधुरदधि
मधुरास्नदधि अस्नदधि अत्यस्नदधि चेति। “आदौ
मन्दं ततः खादु खादस्नञ्च ततः परं। अस्नं
चतुर्थमत्यस्नं पञ्चमं दधि पञ्चधा॥” तत्स्वरूप-
गुणाः—“मन्दं दुग्धं यदव्यक्तं किञ्चिद्घनं भवेत्।
मन्दं स्यात् सृष्टविष्णुत्वं दीपत्रयविदाहकत्।
यत् सत्यं घनतां यातं व्यक्तखादुरसं भवेत्।
अव्यक्तास्नरसं तत्तु खादु विज्ञेयदाहकत्। खादु
स्यादव्यभिच्यन्दि ह्येष मन्दः कफापहं। वातघ्नं
मधुरं पाके रक्तपित्तप्रसादनं। खादस्नं सान्द्रमधुरं
कषायानुरसं भवेत्। खादस्नस्य गुणा ज्ञेयाः
सामान्यदधिवज्जनेः। यत्तिरोहितमाधुर्यं व्यक्तास्नत्वं
तदस्नकम्। अस्नन्तु दीपनं पित्तरक्तघ्नमविवर्धनं।
तदव्यस्नं दन्तरीमहर्षकण्टादिदाहकत्। अत्यस्नं
दीपनं रक्तवातपित्तकरं परम्॥” इति। निःसार-
दुग्धदधियुगाः—“असारं दधि संघाहि शीतलं
वातघ्नं गुरु। विष्टम् दीपनं रुच्यं शङ्खरीरिग-
नाशनम्। दधि पक्वं दुग्धभवं रुच्यं क्षिणं
गुणोत्तमं। पित्तानिलापहं सर्वधातुप्रबलवर्धनम्।
सशर्करं दधि श्रेष्ठं लघ्नापित्तोष्णदाहजित्।
सगुडं वातनुद्विग्नं हृदयं तप्रेणं गुरु॥” भा. पू. २
भ. द. व.। भा.। “न नक्तं दधि भुञ्जीत न
चाप्यधिकशर्करं (अष्टतशर्करम्)। नासुदुग्धं
नाक्षीरं नीणं नामलकैर्विना॥” इति। रा. वि-
दधिसेवनविशेषविधि। भा. पू. २ भ.। च. र.। सु.।

“पीनसे चातिसारे च शीतके विषमज्वरे। अरुचौ
भूतकृच्छ्रे च काश्यं च दधि शस्यते। रक्तपित्त-
विकारेषु कफोत्थेषु न तद्धितं। ज्वरास्तृप्ति-
वीसर्पकुष्ठपाण्डूमायान् क्रमात्। प्राप्नुयात् काम-
लाद्यापि विधिं हित्वा दधिमयः॥” राज. २ प.।
दधिविशेषगुणाः स्वस्वपर्यायेषु स्रग्याः। सुजाता-
त्यस्नमन्दजातभेदेन विधेति शिवदासकृतभेदाः।
सा. गुणाः—अस्नविपाकं संघाहि गुरु उष्णगुणं
वातघ्नं शुकमेदीबलघ्नं पित्तरक्तान्निवर्धकं सुख-
रीचकं शीथिकरम् अरुचिघ्नं विषमज्वरसूत्रकृच्छ-
पीनसघ्नञ्च। मन्दकम् अन्नभिव्यक्तास्नं दधि,
मलमूत्रनिःसारकं विदग्धपाकं विदीपवर्धकञ्च।
मधुरदधि कफकरं वग्नकरं मेदीवर्धकञ्च। तृतीयं
दधिसामान्यगुणम्। चतुर्थमाश्रयं पित्तरक्तकफ-
वर्धकञ्च। पञ्चमं दन्तहर्षरीमाञ्चकण्टदाहकरञ्च।
वा. सु. ५ अ.। शारददधियुगाः—“शारदं दधि
गुर्वस्नं रक्तपित्तविवर्धनं। शोफलघ्नाज्वरात्तानां
करोति विषमज्वरम्॥” हेमन्तदधियुगाः—“गुरु
क्षिणं सुमधुरं कफकृद्बलवर्धनं। हृष्य मेध्यञ्च
हेमन्तं पुष्टिदं तृष्टिद्विदम्॥” वसन्तदधियुगाः—
वातघ्नं मधुरं क्षिणं किञ्चिदस्नं कफालकं।
बलकृद्दीप्यक्तपीतं वसन्ते न प्रशस्यते॥” शौभदधि-
गुणाः—“लघु चास्नं भवेद्यौषमे चात्युष्णं रक्त-
पित्तकृत्। शीथभ्रमपिपासाकृत् दधि प्रीतं न
यं पिके॥” तथा—“दध्यस्नं गुरु वातदीपशमनं
संघाहि मूत्रावहं बल्यं शोफकरञ्च रुच्यशमनं
वर्धय शान्तिप्रदं। कासे श्वास अपीनसेषु विषमे
शीतज्वरे स्याद्वितं रक्तोद्वेककरं करोति सततं
शुक्रस्य वृद्धिं पराम्॥” रा. नि. व. १५। खादु हृदयं
रीचनं माङ्गल्यञ्च। राज.। दधिसरः। दधेयत्र
मांश। “दधसूपरि यो भागो घनः संहसम-
न्वितः। स लोके सर इत्युक्तः.....। सरः खादु-
गुरुवृष्यो वातवह्निप्रणाशनः। सान्द्रो वस्तिप्रशमनः
पित्तघ्नं भविवर्धनः॥” भा.। दधि नवधा गव्यादि
भेदेन—अग्निमान्यकरं कास-श्वास-शीतज्वरेषु
हितञ्च। लवणमरिचवृत्तशर्करासुदामलकपुष्परस-
हीनं न नियमशोयात्। तथा शरदि वसन्ते यौष-
रात्रौ कफविकारि पित्तदीपे च नादात्। इति
दधिवर्ज्यज्ञानम्। विकटयुते सधेपचूर्णमिश्रं दधि
कफघ्नं वातघ्नमग्निदीपनञ्च। तुहिनशिशिरकाले
चातिपथ्यं देहदाक्यं कान्तिञ्च करोति। इति
संयोगदधिसेवनकालः। “दधि मधुरमीषदन्तं

मधुरास्नं वा हितं न चात्युष्णं। यावद्यावन्मधुरं
दीपहरं तावदुक्तमिदम्॥” रा. नि. व. १५।

दधिकः। पुं। शीथेकवृत्ते। मत्तल, मांशे।
हिं शालाह। ज. द. १२ अ.। स्त्री। दधिमिश्रित-
भक्ते। भा.।

दधिकूर्चिका। स्त्री। दध्ना सह पक्वं पयसि।
छाना। र. मा.। “दध्ना सह पयः पक्वं सा
भवेदधिकूर्चिका॥” प. प्र. ३ ख.। अत दधि दुग्धं
समानं भाव्यम्। गुणाः—“वातघ्नी याहिणी रुचा
दुर्जरा दधिकूर्चिका॥” राज.।

दधिक्रा (न्) [क्रावान्]। पुं। घोटके। के.।

दधिचारः। पुं। दधिमयनदण्डे। हारा.।

दधिजम्। स्त्री। दधनि। नवनीते। रा. नि.
व. १५।

दधिजलम्। स्त्री। मत्तुनि। दधेयत्र मांशे।
रा. नि. व. १५।

दधित्यः। पुं। कपिल्यवृत्ते। र. मा.। च. म.
३ अ.। स्त्री। कपिल्यफलं। ज. द. १२ अ.। सि. यो.
तड्दाह-चि.। च. द. विदार्थ्यादिति प.। “दधित्यं
वीजपुरकम्॥”

दधित्याख्यः (ह्वः)। पुं। धूपविशेषे, सरल-
द्रवे। लोवान् इति लोके। र. मा.।

दधिद्रुपसम्। स्त्री। घनेतरदधनि। के.।

दधिनाम (कम्)। स्त्री। कपिल्यफलं।
कट्य ९ टेल। सि. यो. हिक्राश्रास चि.। “काशीशं
दधिनाम च।” पुं (मा)। कपिल्यवृत्ते। च. द.।

दधिपुष्पिका (ष्पी)। स्त्री। कटभीवृत्ते।

कटुशाम्। रा. नि. व. २३। श्वं तापराजितायाम्।
रा. नि. व. ३। शुकशिम्वाम्। आनाकुशौ। वै.
नि. व.। तन्नामकफलशकविशेषे। छि. छि.।
हं कृद्धिरो। मं गोडीकुहिली। कं
काकखोला, कुशरी। गुणाः—कटुः मधुरा
शीतला सन्तापपित्तघ्नी वातकरी गुरुः अरीचघ्नी
च। रा. नि. व. ७। वीजगुणाः—गुरु हृदयं रुच्यं
मलसमभकं कफाग्निमान्यकरणं वातपित्तहरञ्च।
वै. नि. व.। वै. नि. व.।

दधिपूपः (कः)। पुं। दधिवटके। पट्य वट्।

दधिफलः। पुं। कपिल्यवृत्ते। रा. नि. व. ११।

दधिभवम्। स्त्री। नवनीते। मनि। वै. नि. व.।

दधिमण्डः (स्तु)। पुं, स्त्री। दधिमन्तः। दधिर
मन्तः। र.मा.। गुणाः—“गस्तु क्रीमहरस्त्वत्
लघु सकामिलापकम्। स्त्रीतोविशोधनं हृदि कफ-
प्रणालिनापहं। अह्वयस्त्रीणं शीघ्रनिनति मल-
संशुध्यम्॥” भा.। “उष्णाम्” रुचिपक्तिदं क्लृप्तं
वत् कषायं रसं मुक्तिच्छेदकं तपोदरगद्वीडा-
शसां नाशनं। स्त्रीतः श्विकार कफानिलहर विटध-
शलापहं पाण्डु शानविकारगुणशसनं मस्तु प्रशस्त
लघु॥” रा.नि.व.१५।

दधिमण्डातकम्। स्त्री। दधिमस्तुनि। च.चि.
१.८५. प्रचकीलघुते। [वै.निघ.।

दधिमण्डोद्भवम्। स्त्री। नवनीते। ननि।

दधिमुखः। पुं। वानरमेदः। दर्वीकरजातीय-
सर्पविशेषः।

दधिस्तारसम्। स्त्री। चौरसजातदधनि।
[निगोत्रादौ]

दधिलेहः। पुं। दधिसरः। दधिर मत्र,
वा राशः। र.मा.।

दधिवटो। स्त्री। शीघ्रवटिकाविशेषः। ईटेन
खंडा, हरिद्रा खंडा, ओ बूलेन दारा
पारा, एवम् भीमराजस्य गुरुक शोधन
करिषे। ए पात्रा १ तो, ए गुरुक १
तो. ईश्वर कज्जलिः हरितालं, विष, तूते,
एलबालुक, अम्र, थापन, अर्घमांसीक ७
काष्ठलोह एतेषु ॥ ० तो. निमिक्ता,
नताफट्टी, अपराजिता, जयश्री ७ चितार
मूल, ईश्वर रसं भाविना। वटि मत्रिषा।
मेषः। कज्जलिः २ तो. हरितालं, विषं, तुल्यम्,
एलबालुकम्, अम्रकं, खपूरं स्वर्णमाचिक लौहं
एषां प्रति ॥ ० तो. निगुंजयन्तीज्योतिषती-
चित्रकरसेन क्राथेन वा भावयेत्।

दधिवास्तुका। स्त्री। गोदन्तहरिताले। दुरा-
लभाभेदः। वै.निघ.।

दधिशीणः। पुं। शक्तवानरः। दर्वीकरसर्प-
विशेषः। सु.कल्प.४५.। See सर्पः। गोलाङ्गुल-
वानरः। मूत्र पोषा। वि.का.।

दधिसक्तवः। पुं (बहु)। दध्युपसिक्तसक्तुषु।
दहेमाथा छात्र वा रसाणा। अम.।

दधिसक्तुः। पुं। रसालायाम्। प.मु.।

दधिसरः। पुं। दध्ययभागे। दधिर मत्र।
वै.निघ.। See दधि।

दधिसारम्। स्त्री। नवनीते। हि.च.।

दधिस्रवः। पुं। दधः स्रवभागे, दधिसरः।
विका.। तत्पर्यायः—दधिसरः (रा.), सरः,
दध्युत्तरगम्, कटुरम् (र.)।

दधिस्रवा। स्त्री। लवणखोद्याम्। श.चि.।
See तैलपर्णी।

दधिस्रवः। पुं। तक्ते। घातः। जटा.।

दधौचा(च)स्थि। स्त्री। धीरके। विका.।

दध्याग्रम्। स्त्री। दधिसरः। वै.निघ.।

दध्यङ्गः। पुं। सरलद्रवे। विका.।

दध्यानी। स्त्री। कटुकां। कटुकी। वै.निघ.।

दध्याली। स्त्री। सुदर्शनालवाधाम्। दध्याध्व,
उत्ततिप्रति। हिं मदनमस्तु। र.मा.।

दध्याह्वः। पुं। कपिलद्रवे। वै.निघ.।

दध्याह्वयः। पुं। सरलद्रवे। गोवान्। रा.।

दध्यात्तर(क)म्। स्त्री। दधिसरः। र.मा.।
सु.स.३३५.।

दन्तः। पुं। तरुप्रकाखे। रा.नि.व.२। कुक्षे।
मे.। शैलशृङ्गे। वि.। चर्वणसाधनास्थनि दशने।
दांत। तत्पर्यायः—रदनः, दशनः, रदः (च.),
द्विजः, खरः (शब्दः), द्विजन्ता, खादनः (ह.)।
स च शिशोः षष्ठे मासि जायते। सुखमोचः।

दन्तकः। पुं। पञ्चतण्डुलः। नागदन्तः।

दन्तकडमडिः। पुं। तन्नामकबालरोगः। यत्र
बालकः निद्रितोऽपि दन्तशब्दं करोति। रसर.
बाल.चि.।

दन्तकरालः। पुं। दन्तरोगभेदः। “करालः
सुकुमाराणां दशनानां समुद्भवः।” वा.उ.२१५.।

दन्तकर्षणः। पुं। निम्बूचे। लेवृगां।
श.र.।

दन्तकाष्ठः। पुं। अर्कवृक्षे। खदिरवृक्षे।
अर्जुनवृक्षे। करञ्जवृक्षे। वै.निघ.। विकटतण्डुले।
वैश्वी ग्राहः। रा.नि.व.५.। स्त्री। दन्तधावन-
काष्ठः। दांतन काष्ठि। तच्च दादशाङ्गुलं
कनिष्ठाङ्गुलिस्थूलम् कञ्चु अग्रस्थि कीटाव्यक्तं
शास्त्रम्। तदुक्तं—“दादशाङ्गुलमायतम्। कनि-

ष्ठिकापरीणाहसज्जयथितमन्त्रणम्। निम्बखदिर-
यष्टिमधुकरजम्बवम् कञ्चुवीर्यरसदीपविशेषेषु प्रश-
स्तम्। अवेच्यतुं च दीपच रसं बोध्यं योजयेत्।”
सु.चि.२४५.। “कषायं मधुरं तित्तं कटुकस्मातक-
स्थितः। निम्बश्च तित्तके अष्टः कषाये खादिर-
स्तथा। मधुको मधुरे अष्टः करञ्जः कटुके तथा।”
च.सू.५५.। “केऽप्यत्र करवीरामकरञ्जवकुलास-
नान्। दन्तकाष्ठार्थमन्ये तु सर्वान् कष्टकिनो-
स्थुः। गुवाकतालहिन्तालखजूरैः केतकौयुतैः।
नारिकेलिन ताड्या च न कुर्याद्दन्तधावनम्।
अर्दिती कर्णशूलौ च दन्तरोगी नवज्वरी। शीघ्री
कासी च सूक्ष्मार्तो दन्तकाष्ठं विवर्जयेत्।”
राज.१५.।

दन्तकाष्ठकम्। स्त्री। आहुत्युपे। रा.नि.
व.४। दन्तधावनकाष्ठे। [वै.निघ.।

दन्तकेतुः। पुं। लघुनिम्बवृक्षे। लेवृगां।

दन्तकर्षणम्। स्त्री। दन्तमार्जने। दांतमार्जा।

दन्तघातः। पुं। निम्बूचे। शिशोर्दन्तकडमडि-
रोगः। वै.निघ.।

दन्तचालः (नः)। पुं। दन्तरोगविशेषः। दांत
नड्। “चालश्चलद्विर्दशनैः भक्षणादधिकव्यथैः।”
वा.उ.२१५.।

दन्तच्छदः। पुं। श्रीष्टे। हला.।

दन्तच्छदा। स्त्री। मधुरविन्ध्याम्। विन्ध्याम्।
कून्मूकः। तेलोकां। वै.निघ.।

दन्तच्छदोपमा। स्त्री। कुन्दुरी। विन्ध्याम्।
रा.नि.व.७.।

दन्तध(धा,प)वनम्। स्त्री। दन्तमार्जने।
दांत मार्जा वा दांतन कर। दन्तधावनकाष्ठे।
दांतन काष्ठी। दन्तधावनविधिः—“प्रातर्भङ्गता
च मृद्वय कषायकटुतित्तकम्। भक्षयेद्दन्तपवनं
दन्तमासायवाधयन्। केऽप्यत्र करवीरामकरञ्ज-
वकुलासनान्। दन्तकाष्ठार्थमन्ये तु सर्वान् कष्ट-
किनोस्थुः। निषिद्धं यथा—गुवाकतालहिन्ताल-
खजूरैः केतकौयुतैः। नारिकेलिन ताड्या च न
कुर्याद्दन्तधावनम्॥ इति। दन्तधावने दिक्—
“मृत्युः स्याद्दन्तिनास्थेन पश्चिमास्थेन चामयः।
पूर्वास्थेनोत्तरास्थेन सम्पदी दन्तधावनात्॥”
इति। दन्तकाष्ठव्यवहारे निषिद्धजनाः यथा—
“अर्दिती कर्णशूलौ च दन्तरोगी नवज्वरी। शीघ्री

कासी च सूक्ष्मार्तो दन्तकाष्ठं विवर्जयेत्॥” इति।
राज.१५.।

दन्तधावनः। पुं। खदिरवृक्षे। ज.द.१२५.।
रा.नि.व.८.। गुच्छकरञ्जे। रा.नि.व.९.। वकुल-
वृक्षे। श.च.।

दन्तमाडी। स्त्री। दन्तमूलगतमाडीनामरोगः।
दन्तमाडी। सा पञ्चविधा वातपित्तकफसन्निपाता-
गन्तुजनिमिता। “दन्तमूलगता नाड्याः पञ्च ज्ञेया
यथेरिताः।” भा.स.४५.सु.रो.चि.।

दन्तपत्रकम्। स्त्री। कुन्दपुष्पे। श.च.।

दन्तपातनयन्त्रम्। स्त्री। दन्तोत्पाटनयन्त्रं।
दांतोत्पाटनार्थं। “शरपुङ्खमुखं यन्त्रं दन्त-
पातनमुच्यते।” अत्रि.।

दन्तपाली। स्त्री। शिशोर्दन्तरोगः। वा.उ.२५.।

दन्तपौठकम्। स्त्री। दन्तवेष्टे। दांतत्र
गाडि। ज.द.२५.।

दन्तपुष्पुटः (कः)। पुं। दन्तरोगविशेषः।
दांतत्र गाडि फोणा वा दांतत्र गोंडा
फोणा। “दन्तयोस्त्रिषु वाप्यत्र अथयुर्जायते
महान्। दन्तपुष्पुटको नाम स व्याधिः कफ-
रक्तजः।” भा.स.४५.सु.रो.चि.। “दन्तयोस्त्रिषु
वा यस्य अथयुः स रुजो महान्। दन्तपुष्पुटको ज्ञेयः
कफमारुतपित्तजः।” सु.। “दन्तयोस्त्रिषु वा शीघ्री
वदरास्थिनिभौ घनः। कफासात्तीव्रकृक् शीघ्रं
पचते दन्तपुष्पुटः॥” वा.उ.२१५.।

दन्तपुष्पः। पुं। अश्वत्थवृक्षे। वै.निघ.। स्त्री।
कतकफले। श.च.।

दन्त(न्ता)फलः। पुं। पिप्पल्याम्। “दन्त-
फलस्तु पिप्पल्याम्।” रा.नि.व.२३.। स्त्री। कतक-
फले। निशीग्य फलं। श.च.।

दन्त(न्ता)फला। स्त्री। पिप्पल्याम्। रा.नि.
व.६.। अश्वत्थिकावृक्षे। वै.निघ.।

दन्तभागः। पुं। हृल्लयभागे। अम.।

दन्तभेदः। पुं। दन्तरोगविशेषः। लक्ष्णम्—
“दन्तभेदे विजासोदभेदकस्फुटनान्विताः।” वा.
उ.२५.।

दन्तमलम्। स्त्री। दशनमली। दांतत्र मयना
वा पांशुत्रि। हारा.।

दन्तमांसम्। स्त्री। दन्तवेष्टे। दांतत्र गाडि।

दन्तमूलम् । क्ली। दन्ताब्जदरीग। रा. नि. व. २०। दन्तवेष्ट।

दन्तमूलिका । क्ली। दन्तीवृक्षे। श. र.

दन्तरञ्जनम् । क्ली। काशीध। शिखरकम्। र. सा. सं.

दन्तरीगः । पुं। दन्तगतमुखरीग। स. अष्ट-विधः। यथा—दालनः कृमिदन्तः भञ्जनकः दन्त-हर्षः दन्तविद्रधिः दन्तशर्करा कपालिका श्याव-दन्तकथति। भा.। दन्तविद्रधिमगणय हनुमोच-माह। सु. नि. १६५. अश्वस्य दन्तगतरीग। ज. द. २८५. See मुखरीगः।

दन्तरीगो (इन्) । वि। दन्तरीगयुक्त।

दन्तलेखनम् । क्ली। अस्त्रविशेष। दौतेत्र पांशुत्रि छेदा। यथा—“एकधारं जतुकोणं प्रहृष्टाकृति चकतः। दन्तलेखनकं तेन शोधये-दन्तशर्करान्॥” अवि.

दन्तवलः । पुं। हस्तिनि। वै. निघ.

दन्तवस्त्रम् (वासः) । क्ली, पुं। ओष्ठे। रा. नि. व. १८।

दन्तविद्रधिः । पुं। दन्तवेष्टगतरीगविशेष। दौतेत्र गोंडा फोणा, दौंडकड़ा। यव दन्त-वेष्टगतदीपेण सरत्तन हेतुना वाह्यतो दाहकजा-युक्तः महान् श्वयथुः भिन्नः पूयं खवेत् स दन्त-विद्रधिः। “दन्तमांसमलेः साक्षेः वाह्यतः श्वयथुर्म-हान्। सदाहकं खवेद्भिन्नः पूयासं दन्तविद्रधिः॥” भा. म. ४५. सु. रो. चि.

दन्तवौजः (कः) (जा) । पुं, क्ली। दाडिन्-वृक्षे। भा.। रा. नि. व. ११। (जा) अलाव्याम्। वै. निघ.

दन्तवेष्टः । पुं। दन्तवेष्टनमांसं, दन्तगादिका-याम्। दौतेत्र गाड़ि। दुष्टशीषितजे तन्नामक-दन्तवेष्टजरीग। यदि पूयरुधिरं खवेत् दन्ताय चला भवति तदा दन्तवेष्ट इत्यभिधीयते। “खवन्ति पूयं रुधिरं चला दन्ता भवन्ति च। दन्तवेष्टः स विज्ञेयो दुष्टशीषितसम्भवः॥” भा. म. ४५. सु. रो. चि.

दन्तवेष्टजरीगः । पुं। दन्तवेष्टनमांसगतमुख-रीग। स धोड़शविधः (दौतेत्र गाड़ि १७ द्रोणि) यथा—दन्तवेष्टः सौधिरः महासौधिरः परिदरीपकुशौ वेदभः खलि(क्री)वहैनः (आकृण

५४) अधिमांसकः करालकः, पञ्च दन्तनाड्यः वातादिभेदेन, श्रौतादः दन्तपुण्ड्र इति। “श्रौतादो गदितः पूर्व्वं दन्तपुण्ड्रकस्य। सुरष्टावोऽयोर्दन्त-सूत्रे तु दश षट् तथा। दन्तवेष्टः सौधिरश्च महा-सौधिर एव च। ततः परिदरः प्रोक्तस्तत्सुपकुशः श्रुतः। वेदभश्च ततः प्रोक्तः खलि(क्री)वहैन एव च। अधिमांसकनामा च दन्तनाड्यश्च पञ्च च। दन्तविद्रधिरप्यत्र दन्तवेष्टे धु धोड़श्च॥” भा. म. ४५. सु. रो. चि.। मा. नि.। करालस्थाने दन्तविद्रधिमहा-भावमिश्रः। सुयुतस्तु करालकं न गणयति। एषां लक्षणानि तत्तत्स्थाने स्यान्ति।

दन्तवेदभः । पुं। दन्तमूलगतमुखरीग। See वेदभः।

दन्तशङ्कुः । पुं। तीक्ष्णकण्टकप्रथमयवपचसुखे दन्ताहरणार्थं शस्त्रभेदः। “शङ्कुवज्र सुखं तस्य कार्यमहर्षिज्जुलायतम्। चतुरस्रं समच्चैव तीक्ष्णधारं समाहितम्। उन्नाय तस्य कर्तव्यं शस्त्रं ह्रीहि-सुखाकृति। कपालिकां शर्कराञ्च दन्तानां तेन शोधयेत्॥” सु. सु. ८५. सु. टी. ७.

दन्तशठः । पुं। दन्तशठे। अ. टी. भ.

दन्तशठः । पुं। कपिलवृक्षे। जम्बीरवृक्षे। रा. नि. व. ११। २२। चाङ्ग्याम्। आमातकवृक्षे। कर्करवृक्षे। मे। तिलिङ्गीवृक्षे। वै. निघ.

दन्तशठा (ठौ) । क्ली। चाङ्ग्याम्। आम्-कृण। रा. नि. व. ५। तिलिङ्ग्याम्। भा.

दन्तशब्दः । पुं। यद्यजुष्टबालकस्य दन्तपीडन-रीग। दौत कड़मड़ द्रोणि। लक्षणम्—“जडं निरीचते दन्तान् खादेरुजति जृम्भते।” मा. नि.।

दन्तशर्करा । क्ली। दन्तगतमुखरीग। दौतेत्र पांशुत्रि। लक्षणं यथा—“मखी दन्तगती यस्तु पित्तमाहृतशीषितः। शर्करैव खरस्यर्षो सा ज्ञेया दन्तशर्करा॥” मा. नि.।

दन्तशानम् । क्ली। दन्तवर्षणे, दन्तनिशुक्षण-द्रव्ये। मांजन, मिषि। तिका.

दन्तशिरा । क्ली। दन्तवेष्टे। दौतेत्र गाड़ि। श. र.

दन्तशूलम् । क्ली। दन्ततीर्दे। दन्ताब्जदे। दौतेत्र भूशुनि। रा. नि. व. २०।

दन्तशायित्वम् । क्ली। वातजदन्तरीगविशेषे। दौत आल्गो। च. सु. २०. अ.

दन्तशोधनी । क्ली। दन्तगतमलनिष्काशनाथं शलाकाविशेषे। थड़क।

दन्तशोफः । पुं। दन्ताब्जदरीग। रा. नि. व. २०।

दन्तहर्षः । पुं। दन्तगतमुखरीग। दौत निश्वा, टेका। लक्षणं—“श्रीतरुचप्रवातास्तस्यर्षानामसहा द्विजाः। पित्तमारुतकोपेन दन्तहर्षः स नामतः॥” मा. नि.। “दशनाः श्रीतरुणश्च सङ्गते स्पर्शनं न च। यस्य तं दन्तहर्षन्तु व्याधिं विद्यात्समीरणात्॥” सु.। “श्रीतरुचप्रवातास्तस्यर्षानामसहा द्विजाः। तव सुर्वातपित्ताभ्यां दन्तहर्षः स कीर्तितः॥” भा.।

दन्तहर्षकः (णः) । पुं। जम्बीरवृक्षे। तिका। जटा.

दन्ताघातः । पुं। निम्बकवृक्षे। गोंडा नेवूर गाड़। रा. नि. व. ११।

दन्तायुधः । पुं। वन्यशूकरे। तिका.

दन्ताब्जदः । पुं, क्ली। दन्तरीगविशेषे। दौतेत्र गोंडात्र आल्। रा. नि. व. २०।

दन्तालिका । क्ली। वलायाम्। घोड़ात्र गांगीश। वि.

दन्तावलः । पुं। कोरिषि। अम.

दन्तिका (जा) । क्ली। दन्तीवृक्षे। अम.। श. र.

दन्तिनो । क्ली। दन्तीवृक्षे। रा. नि. व. ६। वै. निघ. २५. कृमि-चि. चित्रकादिहलि। हस्तिनाम्। गोदी शंती। रा.

दन्तिनोवौजम् । क्ली। जैपालवौजे। जग्र-पाण। रा. नि. व. ६।

दन्तिमंदः । पुं। हस्तिमंदजले।

दन्तिला । क्ली। नागदन्त्या। शंतिशुं डड़। सु. सु. २०. अ.

दन्तो (न) । पुं। पर्व्वते। के.। हस्तिनि। अ.

दन्तो । क्ली। (Baliospermum montanum. Syn. Croton polyandrum.) खनामल्ल्यातङ्गसङ्गपे। दडौ गाड़। हिं डकुम्। मं दान्ति। कं दन्ति। तं दन्तिचेट्टु, कीण्डमदुम्। वन्य. जामालगोटा। तत्पथ्यायः—निक्कुम्, दन्तिका, प्रत्यक्षपर्णी (अ.), उदुम्बरपर्णी (अ.), निक्कुम् (अ. टी.), श्रीप्रा, श्वेनचट्टा, निक्कुम्,

नागस्कीता, दन्तिनी, उपचिचा, भट्टा, रुन्ना, रेचनी, अतुकूला, नि. शल्या, चक्रदन्ती, विशल्या, मधुपुष्पा, एरुण्डला, तरुणी, एरुण्डपतिका, एरुण्डपती, अणुरेवती, विशीधनी, कुम्भी, उदुम्बरदला, उदुम्बरदला, घुणप्रिया, मज्जलकः। ऋक्षदीर्घभेदेन दन्ती द्विधा। तयोर्ऋक्षा उदुम्बर-दलाकारा, अन्त्या एरुण्डदला। सा, गुणाः—कटूणा शूलघ्नी अशीत्रपाश्र्मरीघ्नी दीपनी च। अन्त्या कटूणा रोचनी कृमिघ्नी शूलकुष्ठामघ्नी तुदामयघ्नी च। रा. नि. व. ६। “दन्तीद्वयं सरं पाके रसे च कटु दीपनं। गुदाकुशस्य शूलकण्डुकुष्ठ-विदाहनुत्। तीक्ष्णोष्णं हन्ति पित्तास्रकफशोथोदर-क्षिमीन्। क्षुद्रदन्तीफलं तु स्यात् मधुरं रस-पाकयोः। शीतलं सृष्टविष्णु वृगरशोयकफापहम्॥” भा.। वा. सु. १५. अ. श्यामादिः। “श्यामा दन्ती द्रवती॥” सु. सु. २८. अ.। च. सु. २. अ. वमने। जैपाल-वौजे। वै. निघ. २५. श्रीतज्ज्व. चि.। “कार्थन दन्ती-तिष्ठतीव्रवेन॥” वा. व्या. चि. महानाराचरम्। श्वे विषमभेतेन। पुं (इन्)। हस्तिनि। प. सु.।

दन्तोफलम् । क्ली। पिपल्याम्। दन्तीवौजे। वै. निघ.

दन्तोफलसमाकृतिः । पुं। पिप्पाहने। पेटा गाड़। वै. निघ.

दन्तोवौजम् । क्ली। जैपालवौजे। रा. नि. व. ६। वै. निघ. २५. अ. श्वे. चि. महोदधिव्याम्। वा. व्या. स्तसज्जीवनीरसं, वातगजकेशरीरसं।

दन्तोहरीतकीगुडः । पुं। गुल्माधिकारे। पाठः—“जलद्रोणे विपत्तयः विंशतिः पञ्च चाभ-याः। दन्त्याः पलानि तावन्ति चित्तकस्य तथैव च। तेनाष्टभागशेषेण पचिदन्तीसमं गुडं। यथो-भयं विवृचूर्णात्तेलाद्यापि चतुष्पलं। पलद्वयं कणाशुण्डीः सिद्धे लेहे च शीतले। चौद्रं तैल-समं दद्याच्चतुर्जातपलन्तथा। ततो लेहपथं लिङ्गा जग्ध्वा चैका हरीतकीम्॥” पोटीखीवहरीतकी २५, दन्तीमूलं २५ प. चित्तकमूलं २५ प. जलं ६४ श. श्वे. ८ श.। पुरातनगुडस्य २५ प. कायेन गुडं गीलयित्वा पचेत्। पाके सिद्धे श्वेतायं क्षिप्ते सति विवृचूर्णं ४ प. कणाशुण्डीः प्र. पलं तिल-तैलं ४ प. प्रवेष्टव्यम्। शीते मधु ४ प. गुडलक-एलातेजपवननागकेशराणां प्र. २ तो. मिश्रणीयम्। माता. २ तो. हरीतकी १० श.। रस. र.

दन्तुरः । ति । उच्चदन्ते । नतानते । मे ।

दन्तुरच्छदः (त्वक्) । पुं । मातुलुङ्गवे ।
गेवां गीह । रा.नि.व.११ । [निघ.]

दन्तोच्चला । स्त्री । श्वेतजातीपुष्पवृक्षे । वै.

दन्तोद्भेदः । पुं । बालदन्तोद्भेदे । दांत उठ्ठा ।

“दन्तोद्भेदः शिशोः सन्तरीगाणां कारणं स्मृतं ।
विशेषाज्ज्वरविद्भेदकासच्छिद्दिशिरीरुजाम् । अभि-
च्छन्दस्य पोथक्या विषस्य च जायते ॥” भा.म.
ख.४भ. ।

दन्तोलूखलम् । स्त्री । दन्ताभिधानास्थनि ।
तानि २० । च.शा.७भ. ।

दन्तशः । पुं । दन्ते । वै.निघ. ।

दन्तशू(कः)लः । पुं । सर्पे । वै.निघ. ।

दमः । पुं । दमनकचुपे । वै.निघ. । कर्द्दमे ।

दमनम् । स्त्री । दमनपुष्पे । दनां फूल । सि.
यो.च.द.वा.व्या.चि.महाराजप्र.तेले । पु । कुन्द-
पुष्पवृक्षे । कुँदफूलत्र गीह । रा.नि.व.१० । दम-
नकवृक्षे । त्रिका । “दमनस्तुवरसिक्तो हृद्यो वृष्यः
सुगन्धिकः । यद्व्यात् विषकृच्छासक्तो दकण्डूविदोष-
जित् ॥” भा. ।

दमनकः । पुं । (Artemisia Scoparia
or A. Indica.) दना इति ख्याते पुष्पचुपे ।

दनां गीह । प.सु. । हिं दवणा । पं दीणा ।
तत्पथ्यायः—पुष्पचामरः, दमनकः (वि.), दमनः
दानः, गन्धीतृकटः, सुनिः, जटिला, सुनिपुवः,
तपोधनः, दण्डो, पाखुरागः, ब्रह्मजटा, पुण्डरीकः,
तापसपत्नी, पत्नी, पवित्रकः, देवशेखरः, कुलपतः,
विनीतः, तपस्विपतः (रा.) । गुणाः—शीतलः
तिक्तः कषायः कटुकः हृन्द्दोषविदोषघ्नः विष-
विस्फोटघ्नश्च । अन्यथा वन्यदमनः वीर्यसम्पन्न-
कारो बलदायी आमदोषहारी च । रा.नि.व.१० ।

दमनी । स्त्री । अग्निदमनीनामचुपे । शौला ।
रा.नि.व.४ । नागदमन्याम् । नागदना । वै.निघ. ।

दमयन्ती । स्त्री । भद्रमल्लिकापुष्पवृक्षे । मल्लिका
फूलत्र गीह । रा.नि.व.१० । कर्कटिकायाम् ।

वै.निघ. ।

दसु(मू)नाः (सु) । पुं । अग्नौ । शब्दर. ।

दम्पती । पुं (हि.) । जायापत्नीः । वै.निघ. ।

दम्भः । पुं । अतीसाररोगे दाहकर्मविशेषे ।

“नाभेर्वाङ्गुलकादधीर्धशशिवहंशास्थिमूले तथा ।

दाहः प्रज्वलिताशस्य कथितो दम्भी यद्व्यातुरे ॥”

तत्त्वान्तरम् । कल्के । शब्दर. । वजे । ज. ।

दम्भफलः । पुं । सेववृक्षे । अ.उ. । वै.निघ. ।

दम्भीरः । पुं । लावपचिणि । (अरुः) महिषे ।
वै.निघ. ।

दम्यः । पुं । षण्डे । वृषे । वै.निघ. ।

दरः । पुं । शङ्खे । वै.निघ. २भ. सधुरज्ज्व.

विष्मचिकादिकषाये । विषे । वै.निघ. । कन्दरे ।

दरकण्टिका । स्त्री । शतावय्याम् । रा.नि.
व.४ ।

दरदुः । पुं । पर्वते । मे. । तटभूमौ । सि.कौ. ।

दरदः । पुं । वृत्तपत्रशक्रे । नट्टे भां.क. प.
सु. । स्त्री । हिङ्गुलघातौ । रा.नि.व.११ । र.मा. ।

दरहारः । पुं । लघुवदरे । छोटि कूल ।

दरिमेदः । पुं । विट्खदिरवृक्षे ।

दरौ (रिः) । स्त्री । पर्वतगुहायाम् ।

दर्हरः । पुं । पर्वते । मे. । मेके ।

दर्दरासः । पुं । नीनाक्षीने, व्यञ्जनावृक्षे ।
श.मा. ।

दर्दरीकः । पुं । मेके । मेवे । उषा. ।

दर्दुरः । पुं । पुनर्नवायाम् । इन्द्रगोपकौटि ।
वर्षाभ्याम् । रा.नि.व.२३ । कृष्णाम् । नीलाभमेदे ।
रा.नि.व.१३ । र.चि.३भ. । “बलिदुर्दुरपूतिजोह-
तापम् ।” मेके । मेवे । मे. । शालिधान्यमेदे । अयं
षष्टिकाञ्चीनगुणः । च.सू.२७भ. ।

दर्दुरच्छदा । स्त्री । ब्राह्मीचुपे । वै.निघ. ।

दर्दुरदला । स्त्री । मण्डूकपर्णाम्, सा च ब्राह्मी,
ब्रह्मी, वरभीति महाराष्ट्र ख्याता । थूलकूडि
भेद । भा.म.१भ.चित्तधम.ज्व.चि. । “हनुश्चित्त-
रुजोऽय दर्दुरदला ।”

दर्दुरपर्णी । स्त्री । ब्राह्मीचुपे । वै.निघ. ।

दद्रुः (द्रूः) । पुं । लघुवृक्षे । छेलो गीह ।
रा.नि.व.६ । महाकुष्ठमेदे । दां. मा.नि. । स्त्री ।

दद्रुरोगे । उषा. ।

दद्रुघ्नः । पुं । चक्रमर्दवृक्षे । टांकना गीह ।

श.र. ।

दद्रुघ्नपत्रम् । स्त्री । पत्रशकविशेषे । दां-
मदिनी । चक्रमर्दपत्रे । टांकना गीह । हिं

चक्रवर्ज । गुणाः—दीपहरम् अक्षं वातकफघ्नं
कण्डूकासकमिथासददुक्कुष्ठघ्नं लघ्न च । भा.पू.१भ.
शा.व. । See दद्रुघ्नी ।

दद्रु(द्रू)णः । ति । दद्रुरोगिणि । अ.टी.भ. ।

दद्रु(द्रू)रोगी (द्रु) । ति । दद्रुरोगयुक्ते ।
अ.टी.भ. ।

दर्पः । पुं । कसूरिकावृक्षे । मे. । उषाणि ।
त्रिका ।

दर्पणम् । स्त्री, पुं । नेत्रे । जटा. । आदर्शे ।
आशि । तत्पथ्यायः—सुकरः, आदर्शः (अ.),
आत्मदर्शः, नन्दरः, दर्शनं, प्रतिविम्बितं (शब्दर.),
कर्कः, कर्करः (ज.) । गुणाः—आयुःश्रीकारित्वं
पापशमनलक्ष । राज.२प. ।

दर्पपत्रकः । पुं । काशवृक्षे । वै.निघ. ।

दर्पा । स्त्री । कसूर्याम् । वै.निघ. ।

दर्भः । पुं । (Poa cynosuroides. Syn.
Eragrostis cynosuroides.) कुशवृक्षे ।
कुशं तृण । हिं दाभ् । तें दुभ । अम । सु.सू.
३८भ. । (Imperata cylindrica. Syn.
Saccharum cylindricum.) उलुके ।
उलू, थंगड़ा । प.सु. । वा.सू.१५भ. वरणादिः ।
“वहलपञ्चवदभ्रुजाकराः ।” च.सू.४भ. । काश-
वृक्षे । श.र. । “काशाः कुशा वलजाय तथेक्षु-
तीक्ष्णरीमशाः । मौञ्जाय शाहलायैव षड् दर्भाः
प्रकीर्त्तिताः ॥” वायुपु. ।

दर्भकः । पुं । अश्वस्य पादरोगविशेषे । लक्ष्यं
—“मण्डूक्या विवरं यस्य दर्भमुच्चकरं भवेत् ।
तस्य दर्भक इत्युक्ती व्याधिः कष्टचिकित्सितः ॥”
ज.द.३६भ. ।

दर्भकुसुमः । पुं । कृमिजातौ । उदाकात्र-
कृमिजाति । वै.निघ. ।

दर्भपत्रः । पुं । काशवृक्षे । रा.नि.व.८ ।

दर्भपुष्पः । पुं । तन्नामकदर्भोकरुषपविशेषे ।
राजिमच्छपविशेषे । वैकरञ्जजातीयसर्पे । सु.कल्प.
४भ. । See सर्पः । कफजकृमिमेदे । च.वि.७भ. ।

दर्भमूलम् । स्त्री । कुशमूले । उलुमूले । च.
द.ह.द्रो.चि. ।

दर्भरः । पुं । लावपचिणि । वै.निघ. ।

दर्भवटम् । स्त्री । अन्तर्गृहे । त्रिका ।

दर्भाशतः । पुं । पुरच्छदवृक्षे । उलूथु । रा. ।

दर्भाह्वयः । पुं । सुन्नदणे । भूज । रा.नि.व.८ ।

दर्बः । पुं । हिंसप्राणिणि ।

दर्बरीकः । पुं । वायौ । वाचमेदे । सं.सा. ।

दर्बिः (वर्बि) (कः) । स्त्री । सर्पफणायाम् ।

दर्बिकायाम् । शता । अम. । श.र. ।

दर्बिका । स्त्री । दर्ब्याम् । शता । अ.टी.

रा. । कज्जलमेदे । काञ्जल । तच्च सौवीर-
जाम्बलतुल्यमयूरश्रीकरदर्बिकासिन्धुनीलमेदेन षट्
भवति । तल्लक्षणम् अञ्जनशब्दे द्रष्टव्यम् । पुराणम् ।
गोजिह्वायाम् । वै.निघ. ।

दर्बिपत्रिका । स्त्री । गोजिह्वायां । दाडिमा
भां.क. ज.द.१२भ. ।

दर्वीकरः । पुं । सर्पजातिविशेषे । रुधिर-
जर्ष । लक्ष्यं यथा—“रथाङ्गलाङ्गलच्छवस्सलि-
काकुशधारिणः । फणिनः श्रौत्रगतयः सर्पां दर्वी-
करा मताः ॥” वा.उ.१६भ. । दर्वीकरमेदाः—
कृष्णसर्प महाकृष्णकृष्णोदरश्चेतकपीतवलाहकमहा-
सर्पशङ्खपाललोहिताचगवेधुकपरिसर्पखल्फणककुद-
पन्नमहापन्न दर्भपुष्प-दधिसुख-पुण्डरीक-सुकटीसुख-
विकिरपुष्पाभिकीर्ण-गिरिसर्पकृतुसर्प-श्वेतोदरमण्ड-
शिरालगदांशोविषायेति । दर्वीकरस्य प्रघने विष-
वेगे श्वाववर्णं दुष्टच रक्तं स्यात् । तथा सुखाटी
श्वावता स्यात् । द्वितीये गन्धयः, तृतीये शिरी-
गुल्लादयः, चतुर्थे शीवनादयः, पञ्चमे, सन्धि-
विश्लेषणं तन्द्रा पर्वमेदेः दाहः हिक्का च, षष्ठे
हृत्प्रीडायाः, सप्तमे च शुक्रं प्राप्य स्त्रियादिभङ्गः
सर्व्वेचेष्टानिष्ठतिथ्य स्यात् । वा.टी.अ.६भ. ।

दर्वीकृतम् । पुं । सर्पे । शब्दर. ।

दर्शः । पुं । अवलोकने । मे. ।

दर्शतः । पुं । सूर्ये । चन्द्र. । उषा. ।

दर्शनम् । स्त्री । नेत्रे । रा.नि.व.१८ । दर्पणे ।

खप्रे । मे. ।

दर्शनौ । स्त्री । तैलकौटके । वै.निघ. ।

दर्शनौयः । पुं । अर्कवृक्षे । श्वेताके । वै.निघ. ।

दर्शनोज्ज्वला । स्त्री । श्वेतजातीवृक्षे । वै.
निघ. ।

दर्शविपत् । पुं । चन्द्रे । हारा ।

दलम् । स्त्री । तेजपत्रे । रा.नि.व.६ । वा.उ.५
अ. । च.द.सि.यो.समशर्करचूर्णे । “गुण्डी कणा-
मरिचनागदललगेला ।” पत्रे । पीठा । तिका ।
अर्द्धांगे । लीला । पुं । गन्धके ।

दलकोमलम् । स्त्री । पत्रे । वै.निघ. ।

दलकोषः । पुं । मन्त्रिकापुष्पवृक्षे । वै.निघ. ।
कुन्दपुष्पवृक्षे । श.मा. ।

दलनिर्घातः । पुं । भूर्जवृक्षे । श.मा. ।

दलनी । स्त्री । लोष्ट्रे । डेना । शब्दर. ।

दलपः । पुं । सुवर्णं । उणा. ।

दलपुष्पा । स्त्री । केतकीवृक्षे । केशा ग्रीह ।
रा.नि.व.१० । अतकेतकाम् । अतः केतका । वै.
निघ. ।

दल(अर्द्ध)लाङ्गलकः । पुं । तदाकारच्छेद-
विशेषः । य एकस्मिन् पार्श्वे छेदः स दललाङ्गल-
काव्यः । वा.उ.२८अ. । “हस्तमेकतरं यच्च सीऽर्द्ध-
लाङ्गलकः स्मृतः ॥” सु.चि.८अ. ।

दलशालिनी । स्त्री । कञ्चुकाशके । कू-
शाक । वै.निघ. ।

दलसायसी । स्त्री । अततुलसीवृक्षे । वै.निघ. ।

दलसारिणी । स्त्री । केसुकवृक्षे । ककुडे ग्रीह ।
र.मा. ।

दलसूचिः । पुं । कण्टकवृक्षे । कौण्डि ग्रीह ।
कण्टके । कौण्डि । हारा ।

दलस्रसा । स्त्री । पत्रशिरायाम् । पीठात्र
भित्रा । वै.च. ।

दलहीनफला । स्त्री । सुलेमानौखर्जूयाम् ।
थेजूर विशेषः भा. ।

दला । स्त्री । नगवल्गाम् । नागिता । प.स. ।
अजनीदायाम् । राकुनी, वनयशनी । रा.नि.
व.६ । [रा.नि.व.७ । पलाशलोहितापि पच्यते ।

दलाग्रलोहिता । स्त्री । चिल्लीनामपत्रशके ।

दलाढकः । पुं । नागकेशरवृक्षे । नागेश्वर
ग्रीह । गेरिके । गेरिश्रीणि । समुद्रफेने ।
आरण्यतिलकवृक्षे । वन तिल । काके । पृश्नि-
ठाकुले । चक्रवाके । मे. । करिकर्ण । कुन्द-
वृक्षे । शिरीषवृक्षे । वै.च. । कुम्भिकायाम् । ज. ।

दलाढकी । स्त्री । फणिलकवृक्षे । वै.निघ. ।

दक्षिपण्याम् । छाकुले । मे. ।

दलाव्यः (कः) । पुं । कुन्दपुष्पवृक्षे । वै.निघ. ।
पङ्ककवृष्टे । दग्धनिष्ठा कांटा । तिका ।

दलामलम् । स्त्री । मूल्यभ्याम् । भूर्जी । मरु-
वकवृक्षे । मरुभ्या । दमनकवृक्षे । दना । मे. ।
मदनवृक्षे । मग्नना ग्रीह । श.र. ।

दलाम्लम् । स्त्री । चुकनामपत्रशके । कू-
शाक । रा.नि.व.७ ।

दलाहम् । स्त्री । तमालपत्रे । तेलपत्र । म.द.
व.३ ।

दलिः । स्त्री, पुं । लोष्ट्रे । डेना । शब्दर. ।

दलिकम् । स्त्री । काष्ठं । वै.च. ।

दलितम् । स्त्री । विदले । डोहेन ।

दलौमृगः । पुं । विलिशयजन्तौ ।

दलेगन्धः (न्धिः) । पुं । समपत्रवृक्षे । छातिम्
ग्रीह । तिका ।

दवः । पुं । अग्नी । अ.टी.नी. । उपतापे । दवथी,
सुखतालोष्ठानां दाहः । वै.निघ. । बले । वनाग्नी ।
अ. । कन्दरे । ज. ।

दवदग्धकम् । स्त्री । कण्ठ्ये । गन्धतृण वा
शङ्करपत्र । रा.नि.व.८ ।

दवधुः । पुं । दवे, चक्षुरादिभ्यस्तीक्ष्णप्रवृत्तौ ।
वा.ज्व.चि.१अ. । “उद्विक्तपित्ते दवधुः ।”

दवाग्निः । पुं । दधानले । हि. ।

दशकम् । स्त्री । प्रसिद्धदशमूले ।

दशजटा । स्त्री । दशमूले । वै.निघ.२भ.वा.व्या.
चिरात्तादिचूर्णे ।

दशनः । पुं । दन्ते । अ.टी.भ. । कवचे । मे. ।

दशनवासः । स्त्री । शीठे । अम. ।

दशनवोजः । पुं । दाडिमवृक्षे । वै.निघ. ।

दशनाव्या । स्त्री । चाङ्गयाम् । आमरण ।
चुक्रशके । कूशापीठः । श.च. ।

दशनोच्छिष्टः । पुं । निःशसि । मे. । अधर-
चुम्बने । मे. ।

दशपु(पूर)म् । स्त्री । जलमुलायाम्, कैवर्त-
कुसुके । अम. । अ.टी.भ. ।

दशमूलकम् । स्त्री । दशविधमूलं । इति-
महिषीद्विगवाजमेघाश्वगर्दभनरनारीणां सूत्रे । रा.
नि.व.२२ ।

दशमूलम् । स्त्री । विलादिदशविधवृक्षमूले,
पञ्चमूलौहये वा । “विलश्रीणाकगाम्भारीपाठला-
गणिकारिकाः । शालपर्णी पृश्निपर्णी वृक्षतौहय-
गीतुरम् ॥” रा.नि.व.२२ । वर्गीऽयं वातघ्नः ।
वा.स.१५अ. भद्रदात्र्यदी । गुणाः—दशमूलं
विदोषघ्नं आसकासशिरोरुजः । तन्द्राशीथज्वरानाह-
पाशं पीडाहरीहरत् ॥” भा. । “गणः आसहरीहोष-
कफपित्तानिलापहः । आमस्य पाचनयैव सर्वज्वर-
विनाशनः ।” सुश्रु. । सुतिकारोगहरम् । अर्थः ।

दशमूलघृतम् । स्त्री । गुल्मे घृतम् । गव्यघृतं
४ श. । काथार्थं—दशमूलं ६४ प. वारि ६४
श. शि. १६ श. । कल्पाय—गुण्डी पिप्पली मरिचं
यवचारः सैन्धवलवणम्, एषां प्र. २ प. । च.
वि.५अ. ।

दशमूलतैलम् । स्त्री । कर्णरोगे तैलम् । पाठः
—“दशमूलौकषायिन तैलप्रस्थं विपाचयेत् ।
एतत्कल्कं प्रदायेव वाधिर्व्यं परमौषधम् ॥” तिल-
तैलं ४ श. दशमूलं ४ श. वारि १६ श. शि. ४
श. । काथार्थं—दशमूलं १ श. । व.द. । सा.कौ. ।
अन्यत् शिरीरोगे—दशमूलं प्र. ६ प. करञ्जनिगुण्डी-
जयन्ती-धसूराणां प्र. ६ प. जलं ६४ श. शि. १६
श. । कटुतैलं ४ श. । कल्पाय—दशमूलधसूर-
करञ्जनिगुण्डीजयन्तीनां प्र. ६ तो. । अवाष्टाङ्गाव-
लेहकल्कमपि ददति वृद्धाः । सा.कौ. ।

दशरथः । पुं । शरीरे । वै.निघ. ।

दशराजौ(न) । पुं । चन्द्रे । वै. ।

दशशतकरदुग्धम् । स्त्री । अर्कचौरि । आकन्द
आटे । वै.निघ.२भ.कर्णक.ज्व.चि. ।

दशशताङ्घ्रिः । स्त्री । शतावयाम् । अतृगुणी ।
वै.निघ. ।

दशशाकः । पुं । लक्ष्मपत्रमूलफलदण्डाक्षुरपुष्प-
कपिकच्छूपपटककुमारीषु ।

दशसारवटी । स्त्री । वातव्याधौ वटी । “यष्टि-
धानी बला द्राक्षा एला चन्दनबालुकं । मधूकपुष्पं
खर्जूरं दाडिमं पेषयेत्समं । सर्वतुल्या सिता धीज्या
पलाहं भक्षयेत्सदा । दशसारवटी ख्याता..... ।”
र.सा.सं. ।

दशा । स्त्री । वाल्यायवस्यायाम्, वाल्यायव-
प्रौढवाहं केषु । अथस्य जैवफलदशविधकालपरि-
माणं । सा च समावर्त्य सप्तादशदिन वर्षवयं ज्ञेयम् ।
“वसराः सप्ततिः त्री च वर्षाणाञ्च तथा वयं ।
दशाप्रमाणं वाह्यानां शालिहीनेषु कौर्त्तितम् ॥”
ज.द.५अ. ।

दशाकर्षः (र्षिन्) । पुं । प्रदीपे । वै. ।

दशाङ्गः । पुं । दशमूले । कै. ।

दशाङ्गगुग्गुलुः । पुं । मेदीरोगे । विकट
चिवकमूलं त्रिफलं गुग्गुला विडङ्ग एषां प्र. चूर्णे
१ तो. गुग्गुलुः ६ तो. । भा. ।

दशाङ्गधूपः । पुं । दशविधद्रव्यकृतधूपविशेषः ।
यथा—“पञ्चाङ्गं गन्धपाषाणात्तावान्माहिषगुग्गुलुः ।
चतुरङ्गं चन्दनञ्च जटामासी च तावती । त्रिभागः
सार्जकः सारः तावदेव हि बालकं । उग्रोरन्द
द्विभागं स्याद्वृक्षतृणखलं समम् । कर्पूरी सगनाभिश्च
एकभागौ प्रकौर्त्तितौ ॥” अन्यः—“वचाङ्गि-
विडङ्गानि सैन्धवं गजपिप्पली । पाठा प्रतिविषा
व्योषं दशाङ्गः कश्यपीदितः ॥” अयं धूपः सर्व-
यहजित् । वा.उ.६अ. ।

दशाङ्गलेपः । पुं । लेपाङ्ग-दशाङ्गयोगविशेषः ।
“शिरोधमधुयष्टौ च तगरं रक्तचन्दनं । एलामाश्री
निशायुग्मं कुष्ठबालकमेव च ॥ इति सञ्चूर्णं लोपोऽयं
पञ्चमांशघृतपुतः । जलेन क्षियते सुजैर्दशाङ्ग इति
संज्ञितः ॥ विमर्षञ्च विषक्तीटान् शीघ्रदुष्टव्रणान्
जयेत् ॥” भा. ।

दशाङ्गलः । पुं, स्त्री । खल्वजायाम् । भूर्ज-
ग्रीह । भा. ।

दशाङ्घ्रिः । पुं । दशमूले । वा.व्या. महाराज्ञादी ।

दशानिकः । पुं । दन्तीवृक्षे । श.च. ।

दशारुहा । स्त्री । कैवर्तमुलायां । रा.नि.व.६ ।
कैवर्त्तकालतायाम् ।

दशार्णा । स्त्री । नदीविशेषः ।

दशाश्वः । पुं । चन्द्रे । शब्दर. ।

दशेन्धमः । पुं । प्रदीपे । शब्दर. ।

दशेरः । पुं । हिंस्रजन्तौ । च. ।

दष्टपोडितम् । स्त्री । दंशनविशेषः । “दंष्ट्रा-
पदानि चत्वारि तद्वद्विनिर्णीतम् ॥” वा.उ.
३५अ. ।

दक्षः । पुं । अश्विनीकुमारः । गर्दभः । मे । कौ ।
तुङ्गिने । उणा ।

दक्षौ । पुं । (वि.) । अश्विनीकुमारौ । अम ।

दहनः । पुं । चित्रकवृक्षः । रा.नि.व.१२३ ।
वा.सू.१५५. । भस्मावकवृक्षः । रा.नि.व.११ । सि.
यी ख.मे.चि.चव्यादिलेहे । “तालीशजो रक्तगु-
दहनेः ।” वा.सू.१५५.वरुणादिः । “दहनमीरट-
विल्लविषाणिकाः ।” च.द.अ.च.चि. । वृश्चिका-
ल्याम् । विज्ञाती । रा.नि.व.२३ । गुग्गुली ।
पचिविशेषः । पीप्रा । रा.नि.व.१८ । कौ ।
दाहः । अगुरुणि । काञ्चिकभेदः । वै.निघ. ।
अग्नौ । मे ।

दहनकेतनः । पुं । धूमः । छे.च. ।

दहनविटपी । स्त्री । लाङ्गलिकायाम् । जेम्-
गोत्रम् ।

दहनाग(गु)रु । स्त्री । दाहागुरुणि । रा.नि.
व.१२ ।

दहनारातिः । पुं । जले । रा.नि.व.१४ ।

दहनाशयः । पुं । अग्न्याशये । भा. ।

दहनौ । स्त्री । मूर्त्त्याम् । मूर्त्तौ । रा.नि.व.३ ।

दहनोपलः । पुं । सूर्यकान्तमयी । छे.च. ।

दहरः । पुं । कुकुटे । बालके । मूषिके । मे ।

दहः । पुं । अग्नौ । दावानले । उ. ।

दक्षः । पुं । कुकुटे । तिका । सि.यो.कास-चि.
दक्षमूलवृक्षः । उचभेदः । विश्व. । स्त्री (चाः) पृथि-
व्याम् ।

दक्षाण्डम् । स्त्री । कुकुटाण्डे । चक्र. ।

दक्षाण्डत्वक् । स्त्री । कुकुटाण्डत्वक् । कूक्-
फार डिमेत्र धोण । मेघ.नेव चि. । भा.म.४भ.
कथंरीचि. । “दक्षाण्डत्वक् च सा ।”

दक्षायः । पुं । गृध्रे । वै.निघ. ।

दक्षिणः । पुं । सव्येतरः । डाहेन । छे. ।

दक्षिणदेशजा । स्त्री । उताकसूर्याम् । गता-
कच्छत्री । श.चि. ।

दक्षिणवायुः । पुं । मलयमारुते । दक्षिण-
वायुः । गुणाः—“अग्निश्चाविदाहौ च कषायानुरसौ
लघुः । दक्षिणी मारुतः श्रेष्ठः चक्षुषी बलवर्धनः ।
रक्तपित्तप्रशमनी न च वातप्रकोपनः ॥” सु.सू. ।

दक्षिणाचलः । पुं । मलयपर्वते । छे. ।

दक्षिणायनम् । स्त्री । रवेर्दक्षिणतो गतो । यदा
रविः कर्कटराश्यावस्थितो भवति तदा तदारभते ।
तत्र यावदादिमासषट्के भवति । “कर्कटावस्थिते
भागे दक्षिणायनमुच्यते ।” सु.सू. ।

दक्षिणावर्त्तकी । स्त्री । वृश्चिका । विज्ञाति
गोह । रा.नि.व.२ । मेघशृङ्गा । वै.निघ. ।

दक्षिणावर्त्तफला । स्त्री । वृजौषधे । वै.
निघ. ।

दक्षिणावर्त्ता । स्त्री । मेघशृङ्गा । रा.नि.व.६ ।

दक्षेयः । पुं । गृध्रे । वै.निघ. ।

दाडकः । पुं । दन्ते । शब्दायंकल्पतरुः ।

दाडिका । स्त्री । चिबुकै । दाडि । छे. ।

दाडिमः । पुं । एलायाम् । मे. । (Punica
Granatum.) The Pomegranate.

खनामख्यातफलवृक्षः । दाडिम गोह । हिं भागार ।
मं दाडिम । कं दाडिम । तं डानिमचेदु । उत-
दालिम । ता. मादलइवेहेडिड । गुर्ज. डालम ।
तत्पर्यायः,—करकः (अ.), पिच्छपुष्पः, दाडिमः,
पर्व्वरट, खाइमः, पिच्छीरः, फलशाडवः, शक-
वल्गमः (ति.), सुखवल्गमः (शब्दमा.), रक्तपुष्पः
(र.), डालिमः (अ.टो.भ.), शकादनः (अ.), दाडिमी-
सारः, कुटिमः, फलसाडवः, फलशाडवः, रक्तबीजः,
सुफलः, दन्तबीजकः, मधुबीजः, कुचफलः,
रीचनः, मणिवीजः, कल्कफलः, वृचफलः, सुनीलः,
नीलपत्रः, नीलपत्रकः । फलगुणाः—मधुरास्वादुपायं
कासवातकफपित्तघ्नं दाडि दीपनं लघूणं शीतलं
अमघ्नं रुचिकरम् । दाडिमम् अम्लमधुरभेदेन
द्विविधं, तयोः प्रथमं वातकफहारि, द्वितीयं ताप-
हारि लघु पथ्यम् । रा.नि.व.११ । खादुखाइम-
केवलास्त्रभेदेन विभेदमिच्छति भावप्रकाशः—खादु
तन्निदीपहरं लघ्वादाहज्वरघ्नं हृत्कण्ठमुखदुर्गन्धघ्नं
तपेयं शुक्रलं लघु कषायानुरसं दाडि क्षिप्रं मेधा-
बलाहरम् । खाइमं—दीपनं रुच्यं लघु किञ्चित्
पित्तकारकम् । अम्लम्—पित्तजनकं वातकफघ्नम् ।
तन्मूलं तमिहरम् । भा. । इयम् अम्ल आस-
रुचिद्विषाहरं कण्ठशीघ्रं पित्तकफविषीधकम् ।
राज. । “श्रेष्ठं वातादिकण्ठहरं दाडिमश्चा-
मयम् ॥” अवि.१७५. । स्त्री । दाडिमफले । सि.
यी.वृह.दाहज्व.चि. ।

दाडिमत्वक् । स्त्री । दाडिमफलत्वक् ।
दाडिमेत्र धोण । सि.यो.अ.सा.चि.उत्पलादिः ।

दाडिमपत्र(पुष्पः)कः । पुं । रोहितकवृक्षः ।
द्रोण, व्रश्ना गोह । रा.नि.व.८ ।

दाडिमप्रियः । पुं । शुकपक्षिणि । शुक पीकौ ।
श.र. ।

दाडिमभक्षणः । पुं । शुकपक्षिणि । श.च. ।

दाडिमाखु । स्त्री । दाडिमफलरसे । चक्र. ।

दाडिमाष्टकम् । स्त्री । यक्ष्यां दितम् ।
“कर्षोन्मिता तुगाक्षीरी चातुर्जातं द्विकार्षिकम् ।
यमानौधान्यकाजानौयन्मिव्योषं पलांशिकं । पलाणि
दाडिमादष्टौ सितायाम् कतः कृतम् ॥” च.द. ।

दाडिमौ । स्त्री । दाडिमवृक्षे । वै.निघ. ।

दाडिमीरसः । पुं । दाडिमाखुनि । च.द. ।

दाडिमीविषम् । स्त्री । दाडिमीचनानकविष-
भेदः । दाडिम् । प.सु. ।

दाडिमीसारः । पुं । दाडिमवृक्षे । रा.नि.
व.११ ।

दाडि(डी)खः । पुं । दाडिमवृक्षे । प.सु. ।

दाढा । स्त्री । दंष्ट्रभेदः । दाडि । छे.च. ।

दाडिका । स्त्री । दाडि इति ख्याते सुखावयवे ।
छे.च. ।

दाड्यूहः । पुं । शुकपक्षिणि । प.सु. । उडुक-
पक्षिणि । डाक पीथी । तत्पर्यायः,—काल-
कण्टकः (अ.), अलूहः, दाल्यूहः, कालकण्टः,
मासङ्गः, शुककण्टकः, शितिकण्टः, कचाटुरः,
कटाहकः (शब्दर.), काकमदगुः (ति.), डाहुकः
(ज.) । गुणाः—वातघ्नः वृष्यः बलदः शुकदः
अमघ्नश्च । अवि.२२५. । चातकपक्षिणि । तिका ।

दाल्यूहः । पुं । जलकाके, दाड्यूहे । श.र. ।

दातम् । स्त्री । अस्त्रविशेषः । दा ।

दाधिकः । वि. दधिसम्बन्धिनः । स्त्री । दधि-
संस्कृतभक्ते । भा.म.३भ.अन्नद्र.श.चि. ।

दानम् । स्त्री । कुङ्कुमे । च.द.वा.व्या.चि.१८५-
शती.प्रसारणीतेले । गजमदे । मे. । तत्कोटरज-
मधुनि । कूट्रेण मधू । गुणाः—रुचं दीपनं कफ-
च्छर्दिमेघघ्नम् । राज. ।

दानगन्धिः । पुं । सतपर्णवृक्षे । छातिम् ।

दानवप्रिया । स्त्री । नामवल्लीलतायाम् । वै.
निघ. ।

दान्तः । पुं । दमनकवृक्षे । दन्ता गोह । रा.
नि.व.१० ।

दामम् । स्त्री । रज्जौ ।

दामनः । पुं । दमनकवृक्षे । वै.निघ. । स्त्री ।
रज्जौ । स्त्री । (नी) पशुवन्धनरज्जौ । अ. ।

दामबन्धः (नः) । स्त्री । व्रणवन्धनविशेषः ।
लक्षणं—“दामाकृतिश्चतुष्पादी बन्धः साहाम-
सञ्चितः ॥” इति । सु.सू.१८५. । दाम अनेकगो-
बन्धनीरज्जुः । दौका । तदाकारः चतुष्पादयुक्तः
दामबन्धः । च.द. ।

दामाञ्चलम् । स्त्री । अश्वादिः पादवन्धनरज्जौ ।
छे.च. ।

दामोदरः । पुं । व्याघ्रगंलाख्यवैद्यकग्रन्थप्रणेतरि ।

दाभिकः । वि. वाचालि । पुं । वक्त्रे । रा.नि.
व.१८ ।

दायकः । पुं । बालके । मे. । पुत्रे । छे.च. ।

दारकः । पुं । ग्रास्यशुकरे । रा.नि.व.१८ । वि ।
विदारके । वै.निघ. । हरिद्वर्णस्यावरेविषभेदः ।
अवि.३५५. ।

दारकर्म । स्त्री । विवाहे । तिका ।

दारणम् । स्त्री । कतकफले । निर्गुण फल । श.
च. । व्रणविदारणद्रव्ये । फोडा गंगानं ज्वरा ।

यथा—“चिरविलोऽपिको दन्तौ चित्रकी हयमा-
रकः । कपीतगृध्रकङ्कानां पुरीषाणि च दारणम् ।
चारद्रव्याणि यानीह चारी वा दारणम् ॥”
सु. । पुं । कतकवृक्षे । वै.निघ. ।

दारदः । पुं । द्विजुले । तिका । पारदे । मे. ।
दरददेशीयविषे । विषमात्रे । अम. । [१८ ।

दारुबलिभुक् । पुं । वकपक्षिणि । रा.नि.व.

दारी । स्त्री । पाददारिनाम वृक्षरीमे । “परि-
क्रमणशीलस्य वायुरत्यर्थवचयोः । पादयोः कृतते
दारीं सरुजां तलसंयिताम् ॥” सु.नि.१३५. ।

दारु । पुं । काष्ठे । अम. । स्त्री । दार्याम् ।

दाहशक्तिः । र.सा.से.सु.सु.हररसे । च.द.पाण्डु.
चि. । वै.निघ.२भ.अ.सा.चि.पाठादिकषात्रे । वा.
व्या. खल्वनारायणतेले । देवदारुणि । प.सु. ।
वि.यो.सा.अ.चि.अ.दाहशक्ते । “भुजिन्वदारुद्र-

मूल...।" च.द.ज्व.चि.अपराजिताधूषे। वा.ज्व. रा.सादिः। "रासावसादनीदाव।" दाकमूषे प्राशूज्। र.सा.सं. पित्तले। मे.। कपूर-हरिद्रायाम्। भा.।

दाककम्। स्त्री। देवदाकणि। रा.नि.व.१२। वा.व्या.चि.। तैलदेवदाकणि। शीघ्रपित्तले। वै. निघ.।

दाककदली। स्त्री। काष्ठकदल्याम्। वन कला। रा.नि.व.११।

दाकगन्धा। स्त्री। चौड़ानामकदेवदाकभेदे। रा.नि.व.१२।

दाकमरलम्। स्त्री। दाकमूषाख्यविधे।

दाकणः। पुं। पित्तकचुपे। रा.नि.व.१३। दाकणकरीगे। स्त्री। कतकफले।

दाकणकः। पुं। जु.ह्रीभेदे। वरुणहृत्ते। वै. निघ.२भ.मूर्च्छा-वि.। स्त्री। तन्नामकद्विरीगे। कभी शुभकी। लचणं यथा—“दाकणा कखु रा रुक्षा केशभूमिः प्रपाद्यते। कफ-मारुतकीपेन विद्यादाकणकानु तम्॥” सु.नि.१३अ.।

दाकणकर्म। स्त्री। मृदुव्रणानां कठिनोत्करणे। कोमल कृतज्ञान कठिन कर्त्ता। सु.।

दाकनिशा। स्त्री। दाकहरिद्रायाम्। दाक-हरिद्रा। रा.नि.व.६। वै.निघ.२भ.मध्यमलाचा-तैले। च.द.वा.र.चि., मेह.चि.। “वसादनीदाक-निशा।”

दाकपत्नी। स्त्री। हिङ्गुपत्रायाम्। रा.नि.व.६।

दाकपीता। स्त्री। दाकहरिद्रायां। रा.नि.व.६।

दाकफलम्। स्त्री। पेक्षा इति ख्याते फले। वै.निघ.।

दाकभद्रम्। स्त्री। देवदाकणि। भा.।

दाकमस्या (ह्या, ह्या)। स्त्री। गोधायायाम्। गोशांश। रा.नि.व.१८।

दाकमुखा। स्त्री। दाकमूषाख्यविधे। भा.।

दाकमुख्याह्वा। स्त्री। गोधायायाम्। र.।

दाकमूषा। स्त्री। दार्भुज इति प्रसिद्धे स्थावर-विषभेदे। प्राशूज्। भा.म.१भ.ज्व.चि.।

दाकमोचः। पुं। खनामख्यातविषभेदे। प्राशूज्। प.सु.।

दाकविषम्। स्त्री। दाकमोचविधे। “भवेदाख-विषं दाकविषं पाषाणसंज्ञकम्। तद्वेदाः शङ्क-गोदलदाङ्गिमीकटिकादयः॥” प.सु.।

दाकसिता। स्त्री। (Cinnamomum zeylanicum.) दाकचिनीतिख्यातायां मधुर-लचि। दाकचिनि। हिं डालचिनि। तें सनलिंग। ता. करुषा। गुणाः—“उक्ता दाकसिता स्वादो-मिता चानिलपित्तहृत्। सुरभिः शुक्रला वर्यां मुखशोषलघापहा॥” भा.उ.वा.जी.चि.।

दाकहरिद्रा। स्त्री। (Cosciniun fenes-tratum. [Berberideae] Berberis Asiatica and other species.) खनाम-ख्यातपीतकाविविधे। दाकहरिद्रा। हिं दां दाकहलदि, जारकेहलदि। कं मरनरिंसन। तें मनिपसुपु। ता. मरमञ्जिल। तत्पय्यायः—पीतद्रुः, कालेयकः, हरिद्रुः, हेमकान्तिः, दावी, पचम्पचा, पञ्जनी (अ.), हरिद्रा (शब्दर.), काम-वती, दाकपीता, कर्कटिनी, काष्ठा, मर्चरी (मे.), द्वितीया (भा, श.), कपीतकं (भा.), पीतिका, पीतदारु, स्थिररागा, कामिनी, कटहटेरी. पञ्ज्या, पीता, दाकनिशा, कालीयकः। गुणाः—तिक्ता कटुणा प्रणवा मेहघ्नी कण्डूविसर्प-लघोषकण्ठाचिरागन्नी च। रा.नि.व.६। “दावी-निशागुणाः किन्तु नेत्रकण्ठाचरीगन्तु।” भा.। कफपित्तशोफघ्नी. विशेषेण कफाभयन्दहरी च। राज.। [स.स.७अ.।

दाकहस्तकः। पुं। दर्व्या। काठेन हाता।
दादुरः। पुं। दक्षिणमुखशङ्ख। लाच्यायाम्। जली। शब्दार्थकल्पतरुः। विषभेदे। वै.।
दाव्यण्डः। पुं। मधुरे। वै.निघ.।
दाव्याघाटः (तः)। पुं। काष्ठकुट्टपचिणि। काठेणोक्ता पाथी। अम.। श.र.।
दाव्यिकरः। पुं। विषभेदे।
दाव्यिका। स्त्री। खर्पधाती। थापत्र। प. सु.। गोविहाचुपे। रा.नि.व.४। रसाजने। वै. निघ.।
दाव्यपत्रिका। स्त्री। दावीश्रान्ते। गोविहा-पाक। र.मा.।
दावी। स्त्री। दाकहरिद्रायाम्। प.सु.।

दावीकाथसमुद्रवम्। स्त्री। कविमरसाजने। रा.नि.व.१३।

दावीकाथोज्जवम्। स्त्री। कविमाजने। रसीत् इति पारसभाषा। प.सु.। “दावीकाथसमं कीरं पादं पक्ता यथा धनं। रसाजनमिति ख्यातं नेत्रयोः परमं मतम्॥” भा.।

दावीलक्। स्त्री। दाकहरिद्रालचि। वि.यो. काम.चि.मण्डुरवटके। “दावीलक्त्रिफलाव्योषं।” लच एव प्राप्तव्यम्। अभावे काष्ठम्। श्रीकण्डः।

दावीभेदा। स्त्री। कपूरहरिद्रायाम्।

दाव्यम्। स्त्री। रसाजने। वै.निघ.।

दाव्यादिः। पुं। कषायविशेषे। “दावीरसाजन-किरातवषाब्द-विल-सचौद्रचन्दन-दिनेशभवप्रतुनेः। काथः कृतो मधुयुक् विधिना विनीतः रक्तं सितच-सरुजं प्रदरं निहन्ति।” भा.। “दावीरसाजन-वषाब्द-किरात-विल-भजातकेरवज्जती मधुना कषायः।” च.द.।

दालम्। स्त्री। अष्टविधमध्वन्यतमसधुविशेषे। कुट्टेन मधु। एतदापीतवर्णं सूक्ष्मचिकामिः इन्द्रनीलवर्णाभिः तरुकीटरादौ उत्पद्यते। “इन्द्र-नीलदलाकाराः सूक्ष्माश्चिन्ति मक्षिकाः। यदृच-कीटान्तःस्थं मधु दालमिदं स्मृतम्॥” गुणाः—कटु कषायमन्त्रं मधुरं पित्तकरञ्च। रा.नि.व.१४। अपिच—“संस्तुत्य पतितं पुण्यात् यत् पयोपरि-स्थितम्। मधुरान्नकषायच तद्दालमधु कीर्तितम्। दालं मधु लघु प्रीतं दीपनीयं कफापहं। कषायानु-रसं रुचं रुचं कर्हि प्रमेहजित्। अधिकं मधुरं क्षिणं बृंहणं गुरुभारिकम्॥” भा.। पुं। कीटवे। हे.च.।

दालकशर्करा। स्त्री। दालकमधुकृतशर्करा-याम्। दाणशुद्ध चिनि। सा तन्मधुतुल्यगुणा। रा.नि.व.१४।

दालनः। पुं। वायुजन्यदन्तगतमुखरीगे। “दीर्घमाशेषिव रुक्षा यस्य दन्तेषु जायते। दालनो नाम स व्याधिः सदागतिनिमित्तजः॥” भा.नि.। तथा “दाव्यन्ते बहुधा दन्ता यस्मिन् त्रीनरुग-न्विताः। दालनः स इति ज्ञेयः सदागति-निमित्तजः॥” सु.स.४५अ.।

दालवः। पुं। स्थावरविषभेदे। हे.च.।

दाला। स्त्री। आरिखद्विरे। रा.नि.व.८।

इन्द्रवारस्याम्। वै.निघ.। महाकाले। मांकाज। भा.।

दालिः। स्त्री। विदले। दाण। “स्फोटस्तु चष-कादीनां दालिस्तु परिकीर्त्ता।” रा.नि.व.१६।

दालिका। स्त्री। दाव्यायाम्। डाण। महा-काले। मांकाज। भा.।

दालिमः। पुं। दाङ्गिन्वले। अ.टी.भ.।

दाली। स्त्री। देवदालीलतायाम्। शीत-ऽवायानता। हिं घघरवेत्। रा.नि.व.३। See अगरी। विदले। दाण। “दलितस्तु शमीधान्य-दालिदाली खियासुमे।” तत्वाकविधिः—“दाली तु सलिले सिद्धा लवणाद्रकहिङ्गुभिः। संयुक्ता सूपनाम्नी स्यात्कथ्यन्ते तदुषा अथ। सूपी विष्टमकी-रुचः शीतस्तु स विंशतः। निस्तुषो भृष्टसंसिद्धी-लाचवं सुतरां व्रजित्॥” भा.। विट्खद्विरवत्ते। ण्डवैवावणा। रा.नि.व.८।

दावः। पुं। वले। दावाग्रौ। अ.। अग्रौ। अ.टी.।

दावाग्निः (नलः)। पुं। वनोद्भवग्रौ। शब्दर.।

दाशः। पुं। आतंगले। बांणि।

दासः। पुं। नीलमिष्टायाम्। उष्ट्रे। वै.निघ.।

दास(श)पु(पूर)म्। स्त्री। जलमुसके, परि-पेक्षलणे। नांशत्रुता। श.र.। रा.नि.व.८।

दासिका। स्त्री। दासोक्तकण्टके। नीलपुष्पा-बांणि। श.चि.।

दासी। स्त्री। पीतपुष्पमिष्टीचुपे। शीतबांणि। नीलमिष्टयां। कूलशुण्ठी, नीलबांणि। रा.नि.व. १०। काकजहायाम्। के.७। बांका। रा.नि.व. ४। See नीलान्नानः।

दासोक्तकण्टकः। पुं। नीलपुष्पमिष्टीचुपे। नीलबांणि। सु.स.३८अ.। See नीलान्नानः। “नीलपुष्पः स एव दासोक्तकण्टकः।” उल्लयः।

दासेरः (का)। पुं। उष्ट्रे। मे.।

दास्यादिः। पुं। विषमज्वरे कषायभेदे। “दासीदारु-कलिङ्ग-लोहितलता-श्यामाकपाठाशठो-शुयद्रुशोर-किरात-कुञ्जरकषा-चायनिकापञ्चकैः। वज्रो-धान्यक-नागराब्द-सरलेः शिथुम्बु-सिंहोश्रिवा-यात्रीपेष्टदर्भमूल-कटुकानन्नासतापुष्करैः। पातुष्यं विषमं विदोषजितं.....” मेघ.।

दाहः । पुं । भस्मीकरणे । सर्वज्ञसन्तापे । "सर्वज्ञीयसीप्रजया दाहः ।" अरुणः । वा.ज्य.चि.१५. । तन्नामकपित्तजरोगे । अजुनि श्रोत्रे । "लघं प्राप्य समानोष्ण पित्तरक्ताभिसूक्षितः । दाहं प्रकुर्वते घोरं पित्तवत्तत्र भेषजम् ॥" दाहः दृष्टारोधजनरक्तपूर्ण-कोष्ठजघातुचयजपित्तजघतजनरक्तजभेदेन पृष्ठिधः, मर्त्याभिघातजनक इति सप्तविधः । [नि.व.६ ।

दाहकः । पुं । चिन्तके । रक्तचिन्तकत्वे । रा.

दाहकर्षितः । वि । दाहयोजिते ।

दाहकाष्ठम् । स्त्री । दाहागुरुणि । वै.निघ. ।

दाहगुणः । स्त्री । अगुरुविशेषे गुर्जरदेश-प्रसिद्धे । अञ्जुविशेष । तत्पर्यायः,—दाहा-गुरु, दाहनागुरु, दाहकाष्ठ, धूपागुरु, तैलागुरु, पूरं, वनवल्गुभं । गुणाः—दाहागुरु कटुकोष्ण-निश्वस्यं वर्यकरं केशदोषघ्नं सीगन्धप्रदञ्च । रा. नि.व.१२ ।

दाहज्वरः । पुं । दाहपूर्वके ज्वरे । दाहपूर्वक-ज्वर । "करीत्यादी तथा पित्तं लक्ष्यं दाह-मतीव च । तस्मिन् प्रशान्ते त्वितरी कुर्वतः शीत-मन्ततः ॥" मा.नि. ।

दाहदा । स्त्री । नागवल्लीलतायाम् । वै.निघ. ।

दाहनिःश्वासः । पुं । सुगन्धजकठवे । वै. निघ. ।

दाहलवः । पुं । श्मशाने । वि. ।

दाहसरः । स्त्री । श्मशाने । विका. ।

दाहहरणम् । स्त्री । उशीरे । श.च. ।

दाहास्थः । पुं । गृध्रपक्षिनि । अ. ।

दाहायणम् । स्त्री । खर्णे । वै.निघ. ।

दाहाय(या)णी । स्त्री । दन्तीरुपे । र.मा. ।

दाहायणीपः (पतिः) । पुं । चन्द्रे । वि. ।

दाक्षिणात्यः । पुं । गारिकेयवृक्षे । रा.नि.व. ११ । बाहुल्येन दक्षिणदेशीयवृक्षः ।

दिक् । स्त्री । रीती । श्रित्तन । स.स.४३५. ।

दिक् । पुं । करिशावके । श.र. ।

दिक्करिका । स्त्री । नदीभेदे ।

दिक्करो । स्त्री । युवतीस्त्रियाम् । छे. ।

दिक्पालसङ्क्रा । स्त्री । अष्टसंख्यायाम् । आदि । भा.ज्य.कल्पतरी ।

दिग्धः । वि. । विषाक्ते । अ. ।

दिग्धविद्धः । वि. । विषाक्तवाणविद्धे । च.द. । विष.चि. ।

दिङ्गः । पुं । लिख्यायां । ४ वा ८ ङसङ्गः । शब्दार्थकल्पतरुः ।

दितः । वि । छिन्ने । अम. ।

दिनम् । स्त्री । दिवसे । रा.नि.व.२१ । तत्-पर्यायः,—घसः, अहः, दिवसः, वासरः (अ.), भास्वरः, दिवा (रा.), वारः, अंशकः, य (शब्दर.), सूर्यकालः (श.), वस्तीः, युः, भानुः, खसरानि, व्रंसः, चर्मः, घृणः दिवेदिवे, धविद्यवि (वेदिनि.) ।

दिनकरः (कतु) । पुं । सूर्ये । छे.च. ।

दिनकरात्मजा । स्त्री । यमुनानद्याम् ।

दिनकेशरः । पुं । अन्धकारे । शब्दर. ।

दिनकेशान्तकः । पुं । वटपत्रपाषाणभेदे । वड़ पांथरकूटा । वै.निघ. ।

दिनचर्या । स्त्री । दिवसे योविधिः स्वास्त्र-करस्तथाचरणे । तच्च ब्राह्ममूर्च्छतोयानाभीष्टदेवता-स्मरणम्, ततोदयान्यादर्शविलगीरीचनादिदर्शन-स्पर्शनादि, हृते स्वमुखदर्शनम्, उषसि मलादि-विषजं नमः, दन्तधावनजिह्वानिलीं खनमुखप्रक्षालण-तैलाभ्यङ्गस्नानभोजनादि च । भा.च.द. ।

दिनज्योतिः (स) । स्त्री । आतपे ।

दिनदुःखितः । पुं । चक्रवाके । स्त्री । तत्-पत्राम् । श.र. ।

दिनप्रणोः । पुं । सूर्ये । वि. ।

दिनप्रभा । स्त्री । आतपे । रा. ।

दिनमणिः । पुं । सूर्ये । विका. ।

दिनादिः । पुं । प्रभाते । रा.नि.व.२१ ।

दिनान्तः । पुं । सायंकाले । अम. ।

दिनाम्बः । पुं । पेशके । वै.निघ. ।

दिनान्तकः । पुं । अन्धकारे । वि. ।

दिनावसानम् । स्त्री । दिनान्ते । छे. ।

दिनेशः । पुं । सूर्ये । अर्कवृक्षे । वै.निघ. २५. वा. व्या.चि.श्रुतपुष्पाक्षिपे ।

दिनेशपुष्पम् । स्त्री । केरवृक्षे । नीलकुन्ती-पुष्प । चि.क्र.क.प्रदरचि. ।

दिलीरम् । स्त्री । शिलीरम् । कौण्डक हाता । झरा. ।

दिवसः । पुं, स्त्री । दिने ।

दिवसमुखम् । स्त्री । प्रभाते । छला. ।

दिवा । व्य, पुं (न) । दिवसे । अम. ।

दिवाकरः । पुं । काके । सूर्यपक्षे । श.च. । अर्कवृक्षे । अम. ।

दिवाकीर्त्तिः । पुं । पेशके । नापिते । छे.च. ।

दिवाटनः । पुं । काके । शब्दार्थकल्प. ।

दिवाम्बः । पुं । पेशके । रा.नि.व.२१ । वि. हृष्टिरोगयुक्ते । दिनकांणी । लक्ष्यं—प्राप्ते तृतीयं पटलच दीपे दिवा न पश्येत् निशि वीचते सः । रात्रौ स शीतानुष्टुतदृष्टिः पित्ताल्मभावादपि तानि पश्येत् ॥" मा.नि. । (स्या) स्त्री । वल्गुला-पक्षिणि । रा.नि.व.२८ ।

दिवाम्बकौ (म्बिका) । स्त्री । कुकुन्द्याम् । छूटा । वै.निघ. ।

दिवाभीतः (तिः) । पुं । पेशके । विका. । श.र. । स्त्री । अंतपक्षे । वै.निघ. ।

दिवामधमम् । स्त्री । मध्याह्ने । छे.च. ।

दिवास्त्रापः । पुं । दिवानिद्रायाम् । दिने-पुमान् । तस्य विधिः—"सर्व्वसुं पुं दिवास्त्रापः प्रतिविद्धः अन्यत्र यौषात् ॥" स.शा.४५. । "दिवा सात्वीकृतं येसु रात्रौ वा यदि वा दिवा । न तेषां स्वपतां दीपो जायता वा विधीयते ॥" दिवास्त्रापं न कुर्वीत यतोऽसौ स्वात्कपावहः । यौषवर्षासु कालेषु दिवास्त्रप्री निषिध्यति ॥" "व्यायाम-प्रमदाध्ववाह्नरतान् कान्तानतिसारिणः, शूल-श्रासवतस्तृषापरिगतान् चिक्का-मरुत्-पौडितान् । चोषान् चोषकफान् शिशून् मदहतान् वृद्धान् रसाजीर्षिनी रात्रौ जागरितान् नरान् निरश्नान् कामं दिवा स्त्रापयेत् ॥"

दिवास्त्रापा । स्त्री । पक्षिविशेषे, वल्गुला इति लीके । रा.नि.व.१८ ।

दिविः । पुं । चापपक्षिणि । श.मा. ।

दिविजम् । स्त्री । कुकुमागुरुचन्द्रे । वै.निघ. ।

दिवौ । स्त्री । उपजिह्विकाक्रीटे । झरा. ।

दिवोक्ताः । पुं । चातके । मे. । हरिणे । वै. निघ. ।

दिवोदासः । पुं । काशीराजधन्वन्तरी । यः चन्द्रवंशीयभीमरधनरपतेः पुत्र आसीत् । चिका. ।

दिवोज्जवा । स्त्री । एलायां । शब्दार्थकल्पतरुः ।

दिव्यः । गुग्गुली । रा.नि.व.१२ । यदे । रा. नि.व.१६ । अजुनवृक्षे । वै.निघ. । स्त्री । कान्त-लीहे । प.स. । लवङ्गे । रा.नि.व.१२ । चन्द्रे । वै.निघ. । बालके । दागा । ज.द.११५. ।

दिव्यकः । पुं । निर्विषसर्पविशेषे । सु.खल ४५. ।

दिव्यगन्धः । पुं । गन्धके । रा.नि.व.१३ । स्त्री । लवङ्गे । रा.नि.व.१२ ।

दिव्यगन्धा । स्त्री । शृङ्खलायाम् । वड़-ज्जाहे । रा.नि.व.६ । महाचुचुपे । रा.नि.व. ४ । लवङ्गलतायाम् । श.चि. । [वै.निघ. ।

दिव्यचन्दनम् । स्त्री । हरिचन्दने । लवङ्गे ।

दिव्यचक्षुः । पुं । वानरे । श.मा. । उपचक्षुषि । च.मा. । सुगन्धभेदे । मे. ।

दिव्यतुम्बी । स्त्री । अलावभेदे । वै.निघ. ।

दिव्यतेजाः । स्त्री । ब्राह्मीनाममहाचुपे । रा. नि.व.५ ।

दिव्यपञ्चासृतम् । स्त्री । समभागगन्धदृष्टदधि-दुग्धमधुशर्करासु । "गन्धमाज्यं दधि चौरं माषिकं शर्करान्वितम् । एकत्र मिलितम् ॥" रा.नि.व. २२ । [व.१० ।

दिव्यपुष्पः । पुं । अंतकरवीरवृक्षे । रा. नि. दिव्यपुष्पा (ष्पी) । स्त्री । देवद्रीपुष्पाम् । वड़ वनपत्रा । रा.नि.व.५ ।

दिव्यपुष्पिका । स्त्री । देवद्रीपुष्पे, महा-द्रीपुष्पाम् । वड़ वनपत्रा । वै.निघ. । रक्ताकंठवे । र.मा. ।

दिव्यरथः । पुं । व्योमयानि । शब्दर. ।

दिव्यरसः । पुं । पारदे । रा.नि.व.१३ ।

दिव्यलता । स्त्री । मूल्यायाम् । रा.नि.व.३ ।

दिव्यसारः । पुं । सज्जंठवे । भाग वा धूनात्र-ग्राह । रा.नि.व.२ ।

दिव्या । स्त्री । महाभेदायाम् । ब्रह्म्याम् । अक्षी भाङ्क । बन्ध्याकक्रीटकां । शतावध्याम् । श्वसजीरके । वड़ जीरा । रा.नि.व.५ । अंत-

दूष्यायां। रा.नि.व.८। आनलकां। मे। इरी
तक्याम्। रा.नि.व.११।

दिव्यान्म। स्त्री। उत्तमाने। वै.निघ.

दिव्येलकः। पुं। राजिलवदेकरजसर्पविशेषे।
सु.कल्प.४५।

दिव्यौदकम्। स्त्री। आन्तरीचजले। तत्-
पण्यायः—पाकाशजलं, खवारि, व्योमोदकं,
अन्तरीचजलम्। गुणाः—मधुरं, विदीपनाग्नि,
पथ्यदं, रुच्यं, अग्निकरं, तृणाश्रममेष्टापहारकं,
पात्रापेक्षिगुणलक्ष, अनासंवनु तत् विदीपननकं।
रा.

दिव्यौषधिः (धौ)। स्त्री। मनःशिलायां।
च.द.। रुतलीदे। भा.। च.द.सि.यो.र.पि.वि.
खण्डखायलीदे। “दिव्यौषधितस्यापि।” शमी-
मूलं। स्त्री। स्वर्णमाचिके। के।

दिष्टम्। स्त्री। दाहृष्टिद्रायाम्। श.मा.

दिष्टान्तः। पुं। स्यौ। अम.

दिष्टिः। स्त्री। परिमाणे। मे.

दीधिका। स्त्री। त्रिशतधनुःपरिमितजलाशये।
मिथि। “पल्लवं दीधिका वापी यष्टिका मीन-
गोधिका।” तिका।

दीदिवि। स्त्री। अन्ने। प.सु.

दीनम्। स्त्री। तगरपादिके। रा.नि.व.१०।

दीना। स्त्री। कुकुन्दर्याम्। वै.निघ.। मूषि-
कायां। तिका।

दीनारः। पुं। माषचतुष्टयमाने। ३ माषा।
अम.। स्वर्णसुद्रायां। शोश्र.। स्वर्णकर्षवये।
अ.टी.सा.। वसिष्ठज्वलदग्निशिखायाम्।

दीपकः। पुं। कासमहं चूपे। चाकन्ता। रा.
नि.व.४। चित्रकवृक्षे। वै.निघ.२ भ. वा. व्या.।
यमान्यां। र.मा.। अजमोदायाम्। जौरके। वै.
निघ.। श्वेनपक्षिणि। वाज.पीथी.। हे.च.।
स्त्री। कुङ्कुमे। शर.। मयूरपुच्छे। विलेपयसर्पविशेषे।
सुयु.

दीपकर्पूरजः। पुं। कर्पूरे। वै.निघ.

दीपकिष्टम्। स्त्री। दीपकजले। श.मा.

दीपकूपो (खोरी)। स्त्री। दीपवर्त्याम्।
अन्ते। श.मा.

दीपतकः। पुं। सरलतरी, सरलदंशदारौ।

दीपवृक्षे। डेनटो। रा.नि.व.१२।

दीपध्वजः। पुं। कज्जले। जटा.

दीपनम्। स्त्री। रसस्य संस्कारविशेषे। तन्ना-
मकरससाधनकार्यविशेषे। तद्यथा—“काशौषं
पञ्चलवणं राजिका मरिचानि च। भूशियुबीज-
मेकत्र टङ्गयेन समन्वितं। आलीय काजिके
दीलायन्ते पाकाद्दिनैस्त्रिभिः। दीपनं जायते सम्यक्
सूतराजस्य जारणे॥” अथवा चित्रकद्रावेः काजिके
त्रिदिनं पचेत्। र.सा.सं.। मण्डीदके। तिका.।
See पारदः। कुङ्कुमे। तिका.। तगरमूले।
र.मा.। पुं। पन्नाखौ। रा.नि.व.१०। शालिच-
शाके। गोक्ष.पीक.। श.च.। वडाशावशिष्ट-
कषाये। “दीपनस्तु षडंशम्।” रा.नि.व.२०।
चक्रमहं वृक्षे। काशमर्दवृक्षे। रा.नि.व.४। अग्नि-
गुणभूयिष्ठं द्रव्यमात्रं। “पचेन्नामं वज्रिज्वलदीपनं
तद्यथा मिथिः।” भा.। वि. पाचने। अग्नि-
गुणभूयिष्ठे। सु.सू.४१५।

दीपनौ। स्त्री। मेथिकायां। मेथि.। पाठायां।
आकुमादि। यमान्याम्। रा.नि.व.६। कर्कटिका-
याम्। कौकुडौ। वै.निघ.

दीपनौयः। पुं। यमान्याम्। रा.नि.व.६।
हरितपलाखौ। वै.निघ.। वि. अग्निदीप्तिकरे।

दीपनौयवर्गः। पुं। तन्नामकाश्रयमहाकषाय-
वर्गं। यथा—“पिप्पली-पिप्पलीमूल-चव्यचितक-
शङ्खवेरास्त्र-वेतस-मरिचाजमोदाभजातकास्थि हिङ्गु-
निर्यासा इति दशमानि दीपनौयानि भवन्ति।”
पिप्पल, पिप्पलमूल, छे, छिटा, शूट, अन्न-
वेतस वा थैकन, मरिच, यमानौ, वेतनां
शूट, हिङ्गु. च.सू.४५.। “द्विविधश्चिकीधान्य-
मजमोदा च जौरकम्। चतुर्धा हवुषा देधा
गणोऽयं दीपनः स तः॥” अक.चि.

दीपनौया। स्त्री। यमान्याम्। म.द.व.२।

दीपनौयौषधम्। स्त्री। आग्नेयौषधे, पञ्च-
कोलादी। सि.यो.मदा.चि.। च.द.

दीपपुष्पः। पुं। चम्पकवृक्षे। रा.नि.व.१०।

दीपवती। स्त्री। कामरूपस्थनदीभेदे। का.पु.

दीपवृक्षः (कः)। पुं। सरलदंशदारौ। वै.
निघ.

दीपशिखा। स्त्री। कज्जले। शब्दाथेकल्प.

दीपसंज्ञः। पुं। चित्रकवृक्षे। वै.निघ.

दीपास्यभस्म। स्त्री। दग्धदीपशिखायाम्।
अग्नीपत्र.पीठा.पीथ.। र.स.र.सु.नरो.चि.

दीपिका। स्त्री। वचायाम्। वै.निघ.

दीप(क)म्। स्त्री। हिङ्गुनि। शि.। रा.नि.
व.६। कांक्षधातौ। कौंसा। सुवर्णे। रा.नि.व.१३।
जम्बीरे। वै.निघ.। पुं। सिंहे। रा.नि.व.१६।
नासारोगविशेषे। नाकज्वाला। लक्षणं यथा—
“ब्राणे भृशं दाहसमन्वितं तु विनिःसरेद्धूम इवेह
वायुः। नासा प्रदीतेव च यस्य जलौघाधितु तं
दीपसुदाहरन्ति॥” सु.। निम्बकवृक्षे। रा.नि.
व.११।

दीपकंसम्। स्त्री। शङ्खकांक्षधातौ। पीठे
कौंसा। रा.नि.व.१३।

दीपजिह्वा। स्त्री। उल्कासुखीशगाल्याम्।
तिका.

दीपपिङ्गलः। पुं। सिंहे। रा.नि.व.१६।

दीपपुष्पा। स्त्री। लाङ्गलीवृक्षे। विषनाशनिम्ना।
वै.निघ.

दीपसरः। पुं। किञ्चुलके। कौंसा। श.च.

दीपलोचनः। पुं। विडाले। रा.नि.व.१६।

दीपलोहम्। स्त्री। कांक्षधातौ। प.सु.

दीप्ता (सिः)। स्त्री। लाङ्गलिकाचूपे। विष-
नाशनिम्ना। रा.नि.व.४। ज्योतिष्मतीलतायाम्।
जताफटेकी। रा.नि.व.१। लाचायाम्। रा.नि.
व.६। मनःशिलायाम्। वै.निघ.। कांक्षधातौ।
रा.नि.व.१३। दीपनामनासारोगभेदे। वा.उ.
१६५. See दीपः।

दीप्ताग्निः। वि. दीपजठराग्नौ। मा.नि.

दीप्ताङ्गः (चः)। पुं। मयूरे। श.र.। विडाले।
श.र.

दीप्तानलम्। स्त्री। सुवर्णे। रा.नि.व.१३।

दीप्ताक्षः। पुं। विडाले। तिका.। मयूरे।
वै.निघ.

दीप्तिः। स्त्री। दीपने। अ.। लाचायाम्।
कांक्षे। रा.

दीप्तिकः। पुं। दुग्धपाषाणे। शृङ्ग थङ्गि। वै.
निघ.

दीप्तिकांक्षम्। स्त्री। कांक्षे। रा.

दीप्तोपलः। पुं। सूर्यकान्तमणौ। प.सु.

दीप्यः (कः)। पुं, स्त्री। मयूरशिखायां। रुद्र-
जटायाम्। अम.। रक्तचिचके। कुङ्कुमे। तगरे।
निम्बकवृक्षे। श्वेनपक्षिणि। भ.। जौरके। रा.
नि.व.६। र.स.र.सु.ति.चा.चि.पञ्चजीरकगुडं। भैष.
कृष.चि.। च.द.पञ्चतिष्ठतगुगुली। उन्मा.चि.
लघुनायघृते। अजमोदायाम्। शक्रुनि.। भा.पु.
२भ.। यमान्याम्। च.द.सि.यो.कास.चि.दशमूल-
षट्पलकघृते। “तालोऽवज्जिदीप्यकम्।”

दीप्यका। स्त्री। यमान्याम्। अजमोदायाम्।
शक्रुनि.। भा.पूर.भ.

दीप्यवल्ली। स्त्री। अजमोदायाम्। वै.निघ.

दीप्या। स्त्री। कृष्णजौरकभेदे। शोटी कृष्ण-
जौर.। रा.नि.व.६। यमान्याम्। भा.। पिङ्ग-
खज्जुरिकायाम्।

दीर्घः। पुं। राभशरे। रा.नि.व.८। लताशाले।
र.मा.। कीङ्कणदेशप्रसिद्धे। माडवृक्षे। रा.नि.व.
६। रक्तकशाखौ। रा.नि.व.१६। इक्कटे। र.मा.।
नक्षत्रे। रा.। उष्ट्रे। रा.नि.व.१६। वि.
आयते।

दीर्घकम्। स्त्री, पुं। कृष्णजौरके। म.द.व.२।
शरवृक्षे। श्वेतजौरके। उष्ट्रे। श्राकवृक्षे।
शे.शुन.गी.। वै.निघ.

दीर्घकणा। स्त्री। गौरजौरके। शीता जीरा।
रा.नि.व.६।

दीर्घकण्टः (कः)। पुं। वरूरवृक्षे। वावला
शी.। रा.नि.व.८।

दीर्घकण्टः (कः)। पुं। वकपक्षिणि। श.च.

दीर्घकन्दः (कः)। पुं। मालाकन्दे। वै.निघ.।
सुखालौ। मो.आ.। (कम्) स्त्री। मूलके।
मूला। रा.नि.व.७।

दीर्घकन्दिका। स्त्री। तालमूल्याम्। रार्नि.
व.७। कृष्णतालमूल्याम्। वै.निघ.

दीर्घकन्धरः। पुं। वकपक्षिणि। रा.नि.व.१६।
स्त्री। वकक्षायाम्। वै.निघ.

दीर्घकर्णः । पुं । कानि । छांगल ।
 दीर्घकाण्डः । पुं । गुण्डहणे । रा.नि.व.८ ।
 दीर्घकाण्डा । स्त्री । वत्सादनीलतायाम् ।
 पीतान्नं गुरुडौ । रा.नि.व.१ ।
 दीर्घकौलः (कः) । पुं । अङ्गोत्तरे । धन
 अङ्कोड़, अङ्कोड़ गौह । रा.नि.व.८ ।
 जटा । "अङ्गोत्तरे दीर्घकौलकः ।" रा.नि.व.११ ।
 दीर्घकुल्या । स्त्री । गजपिपल्याम् ।
 दीर्घकूरकम् । स्त्री । उपाननामकशालिधान्य-
 भेदे । राज अन्न । रा.नि.व.१६ ।
 दीर्घकृष्णा । स्त्री । तिलवासिनीशाली । रा.नि.
 व.१६ ।
 दीर्घकेशः (शो) । पुं । भल्लके । रा.नि.व.१८ ।
 दीर्घकोशा (षा) । स्त्री । पङ्कशतौ । अङ्गुलि,
 शिथूक । हारा । गण्डपयाम् । कैटवा ।
 वै.निघ. ।
 दीर्घकोशि(षि)का (शी) । स्त्री । पङ्कशतौ ।
 हारा । गण्डपया । वै.निघ. ।
 दीर्घखरच्छदः । पुं । शकटे । ईरकडु ।
 प.सु. ।
 दीर्घगतिः । पुं । उष्ट्रे । रा.नि.व.१८ ।
 दीर्घगोधूमः । पुं । महागोधूमे । वै. निघ. ।
 दीर्घगन्धिः । पुं । गजपिपल्या । रा.नि.व.६ ।
 दीर्घगोवः । पुं । उष्ट्रे । ह. च. । नीलश्रीव-
 पक्षिणि । रा.नि.व.८ ।
 दीर्घघाटिका । पुं । उष्ट्रे । वके । वै. निघ. ।
 दीर्घचक्षुः । पुं । पक्षिविशेषे । वम्, खडोड़ा ।
 वै. निघ. ।
 दीर्घच्छदः । पुं । शाकहले । अश्विन गौह ।
 इलो । भा. ।
 दीर्घजङ्गलः । पुं । मत्स्यविशेषे । भाङ्गन गौह ।
 श. मा. ।
 दीर्घजङ्गुः । पुं । उष्ट्रे । जटा । वकपक्षिणि ।
 विका. ।
 दीर्घजिह्वः । पुं । सर्पे । ह. च. ।
 दीर्घजौरकः । पुं । स्थूलजौरके । भा. पू.१भ. ।
 दीर्घतन्वी । स्त्री । आलुकभेदे । वै.निघ. ।

दीर्घतरः । पुं । शक्रे । शब्दव. ।
 दीर्घतरुः । पुं । तालहले । शब्दार्थकल्प. ।
 दीर्घतिमिषा । स्त्री । कर्कटिकायाम् । कूज
 तेता कौकूड । श. मा. ।
 दीर्घतुण्डा (ण्डो) । स्त्री । कुकुन्द्याम् ।
 छूँटा । वै. निघ. ।
 दीर्घतण्डः । पुं । पक्षिवाहणे । वम्. पीकन्-
 तण । रा.नि.व.८ ।
 दीर्घदण्डः (कः) । पुं । अतैरखे । रा.नि.व.
 ८ । जटा । तालहले । रोहीतकविशेषे । वै.निघ. ।
 दीर्घदण्डो । स्त्री । गोरव्यायाम् । गोरव-
 ङ्काकुल । रा.नि.व.५ । [निघ. ।
 दीर्घदलः । पुं । मालाकन्दे । श्यामाके । वै.
 दीर्घदर्शी (दृष्टिः) । पुं । गृध्रे । श. र. ।
 भल्लके । रा.नि.व.१८ ।
 दीर्घद्रुः । पुं । तालहले । श. च. ।
 दीर्घद्रुमः । पुं । शाकलिहले । निगूण गौह ।
 रा.नि.व.८ । [१८ ।
 दीर्घनादः । पुं । शङ्खे । भाँक । रा.नि.व.
 दीर्घनालः । पुं । दीर्घरोहिषे । वडु गङ्क-
 ण । गुण्डहणे । रा.नि.व.८ । आलुके । शालि-
 धान्यभेदे । वै.निघ. । यावनालनामशिवीधान्ये ।
 रा.नि.व.१६ ।
 दीर्घनिद्रा । स्त्री । मृगौ । ह. ।
 दीर्घनिखनः । पुं । शङ्खे । वै. निघ. ।
 दीर्घपटोलिका (ली) । स्त्री । पटोलाकार-
 दीर्घफलशाकविशेषे । धूम्रग । वम्, गोडपरवल ।
 गुणाः—गुरु स्निग्ध विटभि कटुकं मधुरं शीतलं
 वातपित्तघ्नाकारुषिकरञ्ज । राज. १प. ।
 दीर्घपत्रः (कः) । पुं । पुनर्नवायाम् । श्वेत
 शृङ्गा । रा.नि.व.५ । राजपलाखी । विष्णुकन्दे ।
 रा.नि.व.७ । शरपत्रदंभे । कुन्दुरहणे । रा.नि.व.
 ८ । तालहले । रा.नि.व.८ । हरितकुशे । रक्त-
 पुनर्नवायाम् । सज्जं हले । मिश्रवर्णेषु । हिं वडी
 षा । गुणाः—सुकटिनः सचारय । भा. । वातकरः
 कफपित्तघ्नः कषायः विदाही च । सु.स.७५
 च. । कुपीली । कूँटिग । भा. । मधुकहले । वै.
 निघ. । (क) वेतसहले । मद्.व.५ । रत्नरसीने ।

गान व्रतुन । रा.नि.व.७ । एरखहले । विज्जल-
 हले । रा.नि.व.८ । शक्रेसीने । श्वेत व्रतुन ।
 ह. च. । जलमधुके । जटा. । करीरहले । श. च. ।
 दीर्घपत्रा । स्त्री । हस्तौचुपे । दीर्घपुण्याम् ।
 वलपया । रा.नि.व.४५ । शालपण्याम् । भा. ।
 लुद्रमन्त्रहले । वन जाम गौह । र. मा. । केतकी-
 हले । रा.नि.व.१० । द्रुतकुपाय्याम् । श्वेतपुनर्न-
 वायाम् । आनहरिद्राया । कदलीहले । श्योषाक-
 हले । कुम्भतुल्याम् । गौण गाडे । वै. निघ. ।
 चिचया । छेछा । भा. पू.१भ. शा.व. ।
 दीर्घपत्रिका । स्त्री । श्वेतवचायाम् । श्वेत
 वट । रा.नि.व.६ । द्रुतकुपाय्याम् । द्रुतकुपाय्री ।
 रा.नि.व.५।२१ । शालपण्याम् । भाँगपाणि । रा.
 नि.व.४ । भा. । केतकी । रा.नि.व.२३ । आट-
 रूपके । वासक । मातुलुहले । छोलन नेवू ।
 कण्ठतालमूल्याम् । कदलीहले । वै.निघ. ।
 दीर्घपत्री । स्त्री । पलाशीलतायाम् । शंभ्र-
 भागी । रा.नि.व.३ । मद्वाचुचुपे । दूँ आक ।
 रा.नि.व.४ ।
 दीर्घपर्णः । पुं । अश्वकर्णनामकशालि । जटा-
 भाँग । रा.नि.व.८ । 'तोपचिनी' इतिख्याते द्रव्ये ।
 वै. निघ. ।
 दीर्घपर्णी । स्त्री । दृष्टिपण्याम् । टाँकुनिष्ठा ।
 रा.नि.व.४ । शालपण्याम् । भाँगपाणि । वै.निघ. ।
 दीर्घपर्वा । पुं । इली । वै. निघ. ।
 दीर्घपलाण्डुः । पुं । विष्णुकन्दे । राज-
 पलाखी । तालहले । रा.नि.व.७।८ । हरितकुश-
 हणे । कुन्दुरहणे । द्रुतभेदे । कुचिलहले । कूँटिग
 गौह । भा. ।
 दीर्घपल्लवः । पुं । शण्डुपे । अण गौह । रा.
 नि.व.४ ।
 दीर्घपल्लः । पुं । मत्स्यविशेषे । वै. निघ. ।
 दीर्घपात् (दः) । पुं । कौशवके । कौँट
 वक । कडपक्षिणि । कौँकपायी । विका. ।
 ह. च. ।
 दीर्घपादपः । पुं । तालहले । रा.नि.व.८ ।
 गुवाकहले । रा.नि.व.११ । See अकोटः ।

दीर्घपुष्पः । पुं । सुवृकुन्दहले । शृङ्कुम् । प.
 सु. । श्वेतमन्दारके । रा.नि.व.१० ।
 दीर्घपृष्ठः । पुं । सर्पे । अम. ।
 दीर्घपोरः । पुं । वंशनामनुभेदे । "दीर्घपोरः
 सुकटिनः सचारी वंशकः कृतः ।" भा. ।
 दीर्घफलः (कः) । पुं । स्थूलारग्वधहले ।
 वडु मोर्गावू । रा.नि.व.८ । पलाशहले । अक-
 हले । वै.निघ. । (कः) अगस्तिपुष्पहले । वासना-
 कृशेन गौह । रा.नि.व.१० ।
 दीर्घफला । स्त्री । कीषातक्याम् । सिंठे
 प्रभृति । रा.नि.व.७ । जनुकालतायाम् । रा.नि.
 व.३ । कपिलद्राचायाम् । रा.नि.व.११ । मेघ-
 श्याम् । तिकालाव्याम् । वै.निघ. ।
 दीर्घबाला । स्त्री । चमरीसृगे । वै. निघ. ।
 दीर्घबालुकः । पुं । हृद्दरकलतायाम् ।
 बीजताडक । रा.नि.व.३ ।
 दीर्घमातुतः । पुं । हस्तिनि । विका. ।
 दीर्घमूलः । पुं । मीरटलतायाम् । रा.नि.
 व.३ । यासचुपे । दूत्राण्डा । रा.नि.व.४।२३ ।
 विल्लरहले । रा. नि. व. ८।२३ । विल्लहले ।
 लज्जालुकायाम् । लामज्जके । रा.नि.व.१२।२३ ।
 विभीतकहले । देवसर्पे । इन्द्रयवे । कौ. । मूलके ।
 वै. निघ. ।
 दीर्घमूलकम् । स्त्री । मूलके । शृङ्गा । रा.नि.
 व.७ । पुं । स्थूलशरे । रा.नि.व.८ ।
 दीर्घमूला (लिका) । स्त्री । शालपर्णीचुपे ।
 वै.निघ. । श्यामालतायाम् । प.सु. । (ला) दुरा-
 लभायाम् । सु.स.३८५. शरहणे । अत्र गौह ।
 नीरमूल्याया । मेघशृङ्गा । विल्लरहले । वै. निघ. ।
 दीर्घमूली (लिका) । स्त्री । दुरालभायाम् ।
 श. मा. । काकमाच्याम् । काकजहायाम् । वै.
 निघ. ।
 दीर्घरङ्गा । स्त्री । हरिद्रायाम् । वै.निघ. ।
 दीर्घरतः (दः) । पुं । शक्रे । विका. ।
 दीर्घरसनः । पुं । सर्पे । श. च. ।
 दीर्घरागा । स्त्री । हरिद्रायाम् । रा.नि.व.६ ।
 दीर्घरात्रिकः । पुं । बहुरादातुवन्ती-ज्वरभेदे ।
 मा. ।

दीर्घरोमा । पुं । भक्तृ के । वै. निघ.
 दीर्घरोहिष(क)म् । स्त्री । रोहिषभेदे । वृद्ध
 शक्रुण । तत्पर्यायः,—दृढकाष्ठं, दृढच्छदं,
 यज्ञेष्टं, दीर्घनालं, तिलसारं । रा. । गुणाः—तिलं
 कटुं कफघातजित् व्रणक्षतरोपणञ्च । रा. नि. व. ८ ।
 दीर्घलता । स्त्री । व्याघ्रघण्टायाम् । शिश्राङ्गि
 लता । वै. निघ. ।
 दीर्घलतादुग्धम् । पुं । अश्वकर्णहृत्वे ।
 दीर्घलोहितयष्टिका । स्त्री । रक्तेक्षी ।
 दीर्घवंशः । पुं । नलि । नल । रा. नि. व. ८ ।
 दीर्घवक्त्रः । पुं । हस्तिनि । श. मा. ।
 दीर्घवच्छिका । स्त्री । कुक्षीरे । शब्दार्थकम् ।
 दीर्घवर्षाभूः । स्त्री । श्वेतपुनर्नवायां । वै. निघ. ।
 दीर्घवक्त्रा (लिका) । स्त्री । महेंद्रवासी
 लतायाम् । वृद्ध शक्राणि । वक्त्रादनीलतायाम् ।
 पाताल शक्रुणी । पलाशीलतायां । शृंगप्रमाणी ।
 रा. नि. व. १ ।
 दीर्घवौजा । स्त्री । अलाव्याम् । शिखीभेदे ।
 प. सु. ।
 दीर्घवृन्तः (कः) । पुं । वृद्धशिवस्थीणाक-
 हृत्वे । शोभापाठा । प. सु. । पीतलोभे । वै. निघ.
 लताशालि ।
 दीर्घवृन्ता (न्तिका) । स्त्री । इन्दीवराल्या-
 लतायां । ऐच्छिर्छिष्टी । रा. नि. व. १ । कपर्दीकभेदे ।
 र. सा. सं. । एलापर्णां । श. च. । कौटो आम्रश्री ।
 दीर्घवृक्षः । पुं । तालवृक्षे । लताशालवृक्षे ।
 वै. निघ. ।
 दीर्घशरः । पुं । यावनालनामकशिखीधान्ये ।
 जनार्ण गौह । रा. नि. व. १६ ।
 दीर्घमासः । पुं । शण्वत्वे । शन गौह । रा.
 नि. व. ४ । शाकतरी । शेषुन गौह । वै. निघ. ।
 शालवृक्षे । श. च. ।
 दीर्घशाखिका । स्त्री । कृष्णपीठोज्ज्वल,
 नीलाक्षीयुषे । रा. नि. व. ४ ।
 दीर्घशिखा । स्त्री । शिखीविशेषे । प. सु. ।
 दीर्घशिखिकः । पुं । राजसाधे । वृद्धे ।
 रा. नि. व. १६ ।

दीर्घशूकः (कः) । पुं. स्त्री । शूलाकारशालि-
 धान्यविशेषे । स सारासुखाक्षीनगुणः स्वादुपाक-
 रसलादियुक्तः । च. म. २७ अ. । राजान्ने । रा. नि. व.
 २३ ।
 दीर्घसमुश्रयः । पुं । नलवृक्षे । प. सु. ।
 दीर्घसस्यः । पुं । तिलुकवृक्षे । उँन गौह ।
 वै. निघ. ।
 दीर्घसुरतः । पुं । कुकुरे । शूकरे । विका. ।
 दीर्घस्कन्धः । पुं । तालवृक्षे । रा. नि. व. २ ।
 दीर्घा । स्त्री । वृद्धिपर्ण्याम् । रा. नि. व. ४ ।
 दीर्घाङ्गुरः । पुं । राजशाली । राज अन्न ।
 वै. निघ. ।
 दीर्घाङ्गी । स्त्री । शालपर्ण्याम् । भा. पू. १ भ. ।
 दीर्घाङ्गिः । स्त्री । शालपर्ण्याम् । वै. निघ. ।
 दीर्घाध्वगः । पुं । उष्ट्रे । विका. ।
 दीर्घायुः । पुं । शाललिहृत्वे । शिभून् गौह ।
 रा. नि. व. ८ । जीवकौषधी । काके । मे. । रा. नि.
 व. ५ । विका. ।
 दीर्घायुधः । पुं । वनशूकरे । श. मा. ।
 दीर्घायुधः । पुं । जीवके । मे. । श्वेतमन्दा-
 राके । रा. नि. व. १० । [१० ।
 दीर्घालकः । पुं । महाश्वेताकवृक्षे । रा. नि. व.
 दीर्घिका । स्त्री । हिङ्गुपत्राम् । रा. नि. व. ६ ।
 गोजिह्वायाम् । वै. निघ. । विशतधनुःपरिमित-
 जलाशये । तत्पर्यायः,—वापिः, (म) वापी । अ. ।
 तज्जलं गुरु कटु चारं पित्तकरं कफघातघ्नञ्च ।
 रा. नि. व. १४ ।
 दीर्घवर्षः । पुं । महालाव्याम् । दीर्घकर्कटि-
 कायाम् । रा. नि. व. ७ ।
 दीविः । पुं । चापपक्षिणि । श. मा. । [१२ ।
 दुकूलः । पुं । चौरनामकगन्धद्रव्यं । रा. नि. व.
 दुःखम् । स्त्री । रोगे । मानसधर्मभेदे । दुःखं ।
 तत्तु सप्तविधे व्याधायुपनिपतति । सु. स. २४ अ. ।
 See व्याधिः ।
 दुःखकोटवा । स्त्री । मसूरिकामेदे । कोटवा ।
 “किञ्चिदुपनिमित्तं न जायते राजिकाकृतिः । एषा
 भवति बाष्पानां सुखं गृह्यति च स्वयम् ॥” भा. ।

दुःखत्रयम् । स्त्री । आध्यात्मिकमाधिभौतिक-
 माधिदैविकवृत्तेति त्रिविधदुःखे । सु. म. २४ अ. ।
 दुःखदशनः । पुं । गृध्रपक्षिणि । भूकूनि ।
 वै. निघ. ।
 दुःखदिरः । पुं । विट्खदिरः । रा. नि. व. ८ ।
 दुःखवर्धनः । पुं । कर्णपालीरोगे । लक्षणम्
 —“वर्धमाने यदा कर्णं कृच्छ्र-दाह-रुगन्वितः ।
 शोफो भवति पाकश्च त्वक्स्थोऽसौ दुःखवर्धनः ॥”
 सु. चि. २५ अ. ।
 दुःसहा । स्त्री । नागदमन्याम् । रा. नि. व. ५ ।
 दुःसाध्यः । चि. । दुश्चिकित्स्यः । पुं । शम्भुके ।
 भल्लुके ।
 दुःसर्षा । स्त्री । कपिकच्छाम् । दुरालभायाम् ।
 कण्टकायाम् । आकाशवल्याम् । रा. ।
 दुकू(गू)लम् । स्त्री । शृङ्गावस्त्रे । विका. । छे. च. ।
 दुग्धम् । स्त्री । कच्छी । त्रायकशृङ्गा । र. मा. ।
 चोरे । दुध । रा. नि. व. १५ । तत्पर्यायः,—
 चौरं, पीयूषं, उषस्यं, सत्यं, पयः, अमृतं (रा.),
 बालजीवनं (भा.), दीहजं (के.), अश्वदीहं,
 दीहपनयः (त्रि.) । तदुपादि—“चौरं क्षिग्धं
 तथा रक्तं पित्तं पाकतां गतं । रक्तं श्वेतत्व-
 माधाति तथा चौरं मितं भवेत् । चोरनाडी
 कुमारीणां बन्ध्यानाञ्च कथं भवेत् । अल्पधातुबलं
 यस्मात् तस्मात् चौरं न जायते । बन्ध्यानां
 चौरनाड्यस्तु वातेन परिपूरीताः । चौरश्च न
 भवेत् तस्मात् आत्तव्याधिकं यतः । प्रसूतास्तु च
 नारीषु बलेन सङ्गस्यते । तेन स्त्रीविशुद्धिः
 स्यात् चौरमाशु प्रवर्तते । तस्मात् सद्यःप्रसूतायां
 जायते श्लैष्मिकं पयः । तेन कठिनतां याति
 तस्मात्तत् परिवर्ज्येत । स्त्रीविशुद्धिकरणं बल-
 कृद्दीपनाशनम् । पयस्त्रिदोषशमनं वृष्यचाग्निप्रवर्ध-
 नम् ॥” तत्र श्वेतादुग्धं श्लैष्मिकं, रक्ताया वातलं,
 पीतायाः पित्तसंशमनं विशिष्टं, कृष्णायाश्च पित्त-
 लम् । अति, ८ अ. । दुग्धं बहुविधं गव्यादि-
 भेदात् यथा—गावस्तु दशधा काली विधाभी
 विविधा मता । मृग्य पञ्चाश्विधा मधी विधोष्ट्री
 दशधा ह्यथ । पञ्चधा करिणो नारी दशधा शूकरौ
 द्विधा । व्याघ्री शूनी श्वदंष्ट्री च रासमी पञ्चधा
 पृथक् । विधा वृक्षदधा मल्ली गव्यौ खड्गिनी
 वृद्धी । दुग्धं घृतञ्च तत्तच्च दधि ताम्यः प्रजायते ॥

अकं । गवादिदुग्धगुणाः स्वस्वपथेषु स्रग्वाः ।
 दुग्धमात्रगुणाः—आमं गुरु कास-श्वस-प्रकोपकं
 रोगजनकञ्च । तत्तमावर्तितञ्च तत् पथम् । नारी-
 चौरस्तु आममेव रोगघ्नं भवति । धारीणं
 गव्यादिदुग्धम् अमृतोपमं सर्वरोगघ्नं । विरसं
 दोषदञ्च । तथा—“केऽप्याविकं पथ्यतमं श्रुतोणं
 चौरं लज्जानां श्रुतश्रीतमाहुः । दोहान्तश्रीते
 महिषीपयश्च गव्यन्तु धारीणमिदं प्रशस्तम् ॥”
 पूर्वोक्तपीतं दुग्धं वृष्यं नल्यं वृहस्पताग्रेयश्च,
 मध्याह्नपीतं बलदं कफघ्नं कृच्छ्रघ्नञ्च । बाल-
 अशिकरं यौवने बल्यं वीर्यदञ्च वाङ्मै
 भवति । राती नानादोषशमनं भवतः चौरं
 सदा सेव्यम् । मुहूर्तवधपथ्युषितमतः न सेवेत ।
 षोडशितं दोषकरं तदूहञ्च विषोपमं ज्ञेयम् । ज्वरे
 तदुणाः—“जीर्णज्वरे कफे क्षीणे चौरं स्यादमृतो-
 पमम् । तदेव तरुणे पीतं विषवद्वन्ति मानवम् ।
 चतुर्थभागं सलिलं निधाय यन्नाद्यदावर्तिमुत्तमं
 तत् । सस्यामयघ्नं बलपुष्टिकारि वीर्यप्रदं चौर-
 मतिप्रशस्तम् ॥” इति दुग्धकाण्डः । “गव्यस्यूष्माकाले
 स्यादपराह्णे तु माह्विषम् । चौरं सशर्करं पथ्यं यदा
 साक्षी च सज्जदा । पित्तघ्नं श्रुतश्रीतलं कफघ्नं
 पक्वं तदुण्यं भवेच्छीतं यत्तु न पाचितं तदखिलं
 विष्टमदोषप्रदं । धारीणं लघुतं पयः अमहदं
 निद्राकरं कान्तिदं वृष्यं वृहस्पतमिदं नमस्त्रिदोष-
 विदोषापहम् ॥” श्रुतश्रीतादिचौरगुणाः—“चौरं
 न भुञ्जीत कदाप्यततं ततं न चैतल्लवणेन साहंम् ।
 पिष्टान्नस्थानकमाशुक्लकौशातकौकन्दफलादिकै-
 य ॥” तथाच—“मन्यसांसगुडसूक्ष्मलवणैः कृष्टमाकृ-
 ति सेवितं पयः । शाकजान्त्ववरसेस्तु सेवितं मार-
 यत्तुबुधमाशु सपर्वत् ॥” इति चौरवर्जं गव्यानाम् ।
 “क्षिग्धं श्रीतं गुरु चौरं सर्वकालं न सेवयेत् ।
 दीमाग्निं कुरुते मन्दं मन्दाग्निं नष्टमेव च । नित्यं
 तीव्राग्निना सेव्यं सुपक्वं माह्विषं पयः । पुष्यन्ति
 धातवः सर्वे बलपुष्टिवर्धनम् ॥” इति चौरसेवन-
 स्थानम् । “चौरं गवाजकादिर्मधुरं चारं नवप्रसूता-
 नाम् । रुचं न पित्तदाहं करोति रक्तामयं कुरु-
 ते ॥ मधुरं विदोषशमनं चौरं मध्यप्रसूताणाम् ।
 लवणं मधुरं चौरं विद्राहजननं चिरप्रसूताणाम् ॥
 गुणहीनं निःसारं चौरं प्रथमप्रसूताणां । मेध्यञ्च
 सरसायनमुक्तमिदं दुर्ज्वलन्तु वृद्धाणाम् ॥ तासां
 मासव्याहृष्टं गुल्मिणीनाञ्च यत्पयः । यद्वाहि लवणं
 चौरं मधुरं निद्रादीपहम् ॥ गवाक्षीनां बर्धनीमाहुः ॥

दुग्धादिके पृथक् । कैशिको विशेषाच्च विशेषो देशमेतत् ॥" तथा उक्तञ्च । देशेषु देशेषु च तेषु तेषु तेषामुनी यादृशदीपयुक्ते । तस्मैवनादेव गवादिकानां गुणा हि दुग्धादिषु तादृशत्वम् । शीतं क्षिप्तं गुरु गौल्यं हृद्यं पितापहं परं । ज्ञेयत्वे वा भिद्योतस्य कीलाटन्तु पयस्कदः ॥" रा.नि.व.१५ । प्रभातदुग्धं—“निशाशीताशुसंशीतं मित्रालस्यश्मानुगं । सघनं शीतकफकृत् क्षीरं प्राभातिकं भवेत् ॥" अचि.८८० ।

दुग्धकन्दगणः । पुं । दुग्धप्रधाने अश्वगन्धादिद्रव्यगणे । यथा—“अश्वगन्धा च सुशली विदारौ च शतावरी । क्षीरवाराहिका चेति दुग्धकन्दगणस्त्वयम् ॥" गुणाः—“बालको वर्धते वीर्यरिं सुबालया सह । एतदकंस्य पानेन कन्या षोडशवार्षिकी ॥" अर्क. ।

दुग्धकूपिका । स्त्री । घृतदुग्धमिश्रिततण्डुलचूर्णकृतपिष्टकविशेषे । तन्निर्माणविधिः यथा—“तण्डुलचूर्णमिश्रितनटक्षीरेण सान्द्रशिट्ठेन । ददकूपिका विदध्यात्ताच पचेत् सर्पिषा सम्यक् । अथ तां क्षीरितमज्या घनपयसा पूरणगर्भाञ्च । सट्कसुद्रितवदनां सर्पिषि सपक्ववदनाञ्च । अथ पाण्डुखण्डपाके स्नापयेत् कर्पूरवासिते कुशले ॥" गुणाः—“अथ दुग्धकूपिका सा बलया पित्तानिलापहा । हृष्या शीता गुर्वी शक्तकरी वृद्धयो रुच्या । विदधाति कायपुष्टिं दूरप्रसारिणीं सुचिरम् ॥" भा. ।

दुग्धतालीयम् । स्त्री । दुग्धसारि । हे.च. । दुग्धाम् । क्षीरफेने । मे. ।

दुग्धतुम्बी । स्त्री । क्षीरालावाम् । वै.निघ. ।

दुग्धतयम् । स्त्री । गोमहिषच्छागदुग्धेषु । र. सा.सं. ।

दुग्धदा । स्त्री । अणिकादणे । रा.नि.व.८ ।

दुग्धनिका । स्त्री । रक्तापामागे । अर्कहृत्वे । वै.निघ. ।

दुग्धपाचनः । वि. । दुग्धपाककरे । स्त्री । दुग्धपाकपक्त्रे । हारा. ।

दुग्धपाषाणः (कः) । पुं । खटिकाविशेषे ।

फूलथङ्गि, थङ्गिभाटि । हिं शिरगीला । तत्पथ्यायः—दुग्धपाषाणकः, दुग्धाश्मा, क्षीरी, गोमेदवन्निभा, बज्राम्, क्षौद्रिकः, दुग्धी, क्षीरचवः,

सोषः । गुणाः—रुच्य ईषदुग्धः, ज्वरपित्तहृद्दीनकासपूलाशानहरश्च । रा.नि.व.११ ।

दुग्धपाषाणिका । स्त्री । दुग्धपाषाणे । फूलथङ्गि । रा.नि.व.३ ।

दुग्धपुच्छी । स्त्री । वृषविशेषे । इष्टपत्रा । अ.च. । तत्पथ्यायः—सेवकाशुः, निशाभङ्गा, नमस्कारी (अ.) ।

दुग्धफेनः (कः) । पुं, स्त्री । क्षीरफेने । इष्टपत्र फेना । रा.नि.व.१५ । गुणाः—“कृष्णगोऽश्वपथः फेनमजानां वेति शस्यते । मन्दाग्नीनाङ्गशानाच्च विशेषादतिसारिणाम् । उल्साहृदीपनम्वल्यं मधुरं वातनाशनं । सद्यो बलकरश्चैव तच्च क्षीरविच्छिदितं । क्षीणज्वरातिसारे च सामे च विषमज्वरे । मन्दाग्नी कफमाश्लिष्य पथः फेनमश्रस्यते । क्षीरं गवाक्षीरफेनं तक्रं वा हितमेव च । पक्तामभक्षणादापि यदृष्यो तस्य नश्यति । ताम्बूलं नैव सेवेत क्षीरम्योला तु मानवः । यावत्तच्च द्रवेत् क्षीरशुक्तालादापि शस्यते ॥" अति. ।

दुग्धफेनो । स्त्री । खनामख्यातचुपे । मं कं दुधफेनो, हलुगोलवि । तत्पथ्यायः—पथः फेनो, फेनदुग्धा, पथस्त्रिनी, खतारिः, व्रणकैतुनी, गोजापथी । गुणाः—कटुः तिक्ता हिमा विषघ्नी व्रणघ्नी रुच्या । रा.नि.व.५ । पक्तावविशेषे । वै. निघ. ।

दुग्धरुहः । पुं । तिलकहृत्वे ।

दुग्धवटी । स्त्री । शीथे वटी । विषं हिङ्गुलं धूसुरवीजं समभागं गृहीत्वा धूसुरपत्ररसेन प्रहरं मईथिला मुद्रमाना वटी कार्या । भेष. ।

दुग्धवीजः (जा) । पुं स्त्री । यावनालादिकृतचिपीटके । जनोर वा ज्ञोत्रात्रेण चिष्टे । “ये चाव्यं यावनालाद्याधिपिटास्तप्ततण्डुलाः । अतप्ततण्डुलास्तु दुग्धवीजाः प्रकीर्तिताः ॥" गुणाः—“दुग्धवीजा सुमधुरा दुर्जरा वीर्यपुष्टिदा । शालिय-यावनालाद्याः चिपिटाः पुष्टिवर्धनाः ॥" रा.नि.व.१६ ।

दुग्धसन्तानिका । स्त्री । दुग्धसरे । वै. निघ. ।

दुग्धहरणी । स्त्री । दुग्धवहनाद्याम् । रस. र. सनरो.वि. ।

दुग्धक्षीरिका । स्त्री । दुग्धतण्डुलघृतशर्कराकृतपायसे । यथा—“दुग्धाष्टमांशभागिन तण्डुलान् घृतसंस्कृतान् । घृष्टेऽष्टपके दुग्धे तु क्षिप्ता सिद्धा हि क्षीरिका । पायसं शर्करायुक्तघृतप्रलेपणाद्भवेत् ॥" गुणाः—“सा गुरुर्वातकहृत्वा मलावष्टम्भका तथा । अरुचिं मेदहृदि च कफमघ्रे च मन्दताम् । कृत्वा च रक्तपित्तं हि वातपित्तञ्च नाशयेत् ॥" द्रव्यगुणः ।

दुग्धा (ग्धी) । स्त्री । क्षीरिकायां । क्षिप्राहे । र.म. । भेष. चन्द्ररी.चि. । काकील्याम् । पलाशी-लतायाम् । शारिवायाम् । वै. निघ. । दुग्धपाषाणे । फूलथङ्गि । रा.नि.व.१३ ।

दुग्धास्त्रम् । स्त्री । दुग्धतालीये । औत्वेन मृत्प्रक्षु । गुणाः—“दुग्धास्त्रं शीतलं स्वादु हृष्यं वर्णकरं गुरु । वातपित्तपहं रुच्यं वृद्धिजन्यवर्द्धनम् ॥" रा.नि.व.१५ ।

दुग्धाश्मा । पुं । दुग्धपाषाणे । फूलथङ्गि । रा.नि.व.११ ।

दुग्धाक्षः । पुं । क्षीरकटिके । शब्दार्थकल्पतरुः ।

दुग्धिका । स्त्री । क्षुद्रक्षीरिकायाम् । छोटि क्षिप्राहे । मं दुधि । कं दुधली । तं पित्रपालचेदु । तत्पथ्यायः—दुग्धी, क्षीरी, क्षीरामिका (शब्दर.); अपिच “दुग्धिका स्वादुपर्णी स्वात् क्षीरावी क्षीरिणी तथा ॥" भा. । गुणाः—“दुग्धिकीणा गुरु रुचा वातला गर्भकारिणी । स्वादुक्षीरा कटुक्षिता सृष्टसूत्रमलापहा । स्वादुर्विष्टम्भिनी हृष्या कफकुष्ठकृमिप्रणुत् ॥" भा. । चि.क्र.क.प्रदर.चि. । र.स. र. ज्वराति. चि. । इन्दीवरायाम् । ऐक्यचिर्छिष्टे । शुक्लकटुकालावाम् । ति९ नाडे । वै.निघ. । वृचमेदे । शिर्षी गीष्ट । र.मा. ।

दुग्धिनि (नो) का (नो) । स्त्री । रक्तापामांशुपे । रा.नि.व.४ । शुक्लदुग्धालावाम् । वा. ८.३७५. ।

दुच्छकः । पुं । सुरामास्याम् । मे. । तालीश-पत्रे । वै.निघ. ।

दुडिः (लिः) । स्त्री । कच्छपिकायाम् । अ.टी. रा. । मे. ।

दुडुभः । पुं । सर्पमेदे । टोंडा मांश । उष्ण. ।

दुडुभा । स्त्री । सर्पपत्रे । वै.निघ. ।

दुडुमः । पुं । कन्दविशेषे, हरितपलाखी । अम. ।

दुन्दुः । पुं । दण्डकायाम् । मांभां । शब्दर. ।

दुन्दुभिः । पुं । सर्पदंष्ट्रदुरादौ, दन्दुर इति लोके । सु.कल्प.७५. । प्रतुदपचिविशेषे । च.सु. २७५. । विवे. हे.च. ।

दुन्दुमारः । पुं । विडालि । वै.निघ. ।

दुन्धुमारः । पुं । धुन्धुमारे, गृहधूमि ।

दुम्बकः । पुं । खनामख्यातमेवे । दुम्बा । वै. निघ. ।

दुरभिग्रहः । पुं । अपामार्गचुपे । रा.नि.व.४ ।

दुरभिग्रहा । स्त्री । दुरालभायां । कपिकच्छी । अपामार्गे । रा.नि.व.२३. । अलाव्यां । वै.निघ. ।

दुराधर्षः (र्षा) । पुं, स्त्री । सिद्धाये । श्वेत मन्त्रिणां । (धौ) कुटुम्बिनीचुपे । रा.नि.व.५ ।

दुरारुहः । पुं । नारिकेलहृत्वे । विल्लहृत्वे । रा.नि.व.११ ।

दुरारुहा । स्त्री । खर्जूरीहृत्वे । श्वेजूर गीष्ट । नारिकेलहृत्वे । तालहृत्वे । वंशे । रा.नि.व.२१ ।

दुरारोहः । पुं । तालहृत्वे । शालाक्षीहृत्वे । खर्जूरीहृत्वे । वै.निघ. । शरटे । रा.नि.व.१८ ।

दुरारोहा । स्त्री । शीवक्षीहृत्वे । रा.नि.व.८ । शरटे । शिरगिष्टे । रा.नि.व.२१. । पिण्डीखर्जू-र्याम् । भा. । शालाक्षीहृत्वे । तिका. ।

दुरालभा (लम्भा) । स्त्री । (Alhagi maurorum. Syn. Hedysarum Alhagi.) खनामख्यातचुपे । हिङ्गुया इति ख्याता । श्रृङ्ग(ली)ला । हिं वम्, जवासा दुराला, धमासा । मं वेलिकामूली । कं वल्लिदुहवे । तं पिलरगटि तुलगींङ्गि । तत्पथ्यायः—यासः, यवासः, दुःस्पर्शः, कुनाशकः, रीदनी, अनन्ता, समुद्रान्ता, (अ.), धनुर्थासा, यवासः, कच्छुरा (शब्दर.), धन्व-यवासः (अ.टी.भ.), विकण्टकः (ज.), आत्ममूली, पद्ममुखी, इदंकार्या (अ.), दुरालम्भा, धन्वयासः, ताममूला, कच्छुरा, दुःस्पर्शा, धन्वो, धन्व-यवासकः, प्रवीधनी, सूजदला, विरुपा, दुरभिग्रहा, दुर्लभा, दुग्धधर्षा सा विधा खलुखलमेदात् । गुणाः—कटुः तिक्ता उष्णा चाराक्षिका मधुरा वातपित्तघ्नी ज्वर-गुल्म-प्रमेहघ्नी च । रा.नि.व.४ । “यासः स्वादुः सरस्विक-सुवरः शीतलो लघुः ।

कम् मेदी-मद-भालि-पितासृक्-कुष्ठ-कासजित् ।
हृणा वीर्य-वातास-वमि-ज्वरहरः स्मृतः । यथासंख्य
गुणैरुक्ता बुधैस्तुल्या दुरालभा । भा. वा. वि.
१५. । सि. यी. का. च. । "दुरालभास्त्वैतस्यैः ।"
कार्पासचुपे । स्यात्काशः । पिङ्गिः शीतः । श. चि. ।

दुरालभादिः । पुं । दुरालभा-मृता-मुक्ता-
नागरकृतः कषायः वातज्वरे हितः । दुरालभादिरयं
पित्तज्वरहृत्कारकपित्तदाहहृत् । वा. वि. १५. ।
"दुरालभा-पर्यटक-प्रियङ्गु-भूमि-वास-कटुरोहिणी-
नाम् । जलं पिबेत् शर्करयावगाढम् ।" च. द. पि.
ज्व. चि. ।

दुरालभा । स्त्री । दुरालभायाम् । रा. ।
दुरासदः । पुं । रुद्धः । शब्दर. । वि. ।
दुष्प्राप्ये ।

दुरिः । स्त्री । ऋतुमत्याम् । शब्दर. ।
दुरितद(श)मनौ । स्त्री । शमीहृत् । रा.
नि. व. ८. ।

दुरिष्टकृत् । पुं । अभिचारकर्तारः ।
दुरुराहः । पुं । पुण्ड्रकयुक्त-दुकुलाहाधे ।
"दुकुलाहो दुरुराहः पुण्ड्रकैश्चैव कीर्तितः ।" ज. द.
१५. ।

दुरोहः । पुं । नागकेशरुहचे । वै. निघ. ।
दुर्गः । पुं । गुग्गुली । रा. नि. व. १२. ।
दुर्गकारकः । पुं । तर्कभेदे । श. मा. ।
दुर्गन्धम् । स्त्री । सौवर्चललवणे । हे. च. ।
दुर्गन्धः । पुं । आसहचे । श. च. । पलाण्डौ ।
भा. । चि. । पूतिगन्धयुक्ते ।

दुर्गन्धकायः । पुं । विट्खदिररुहचे । षट्प्र-
वादना ।

दुर्गन्धा । स्त्री । वाक्त्रायाम् । गोमग्राज । वै.
निघ. ।

दुर्गन्धास्यः । पुं । सुखरोगभेदे । शूथं शूर्जक
रुग्ना ।

दुर्गन्धिः । पुं । आसहचे । दुर्गन्धे । स्त्री । सौव-
र्चललवणे । वै. निघ. ।

दुर्गपुष्पो (रन्) । पुं । वनस्पतिभेदे । कैशपुष्पा
इति स्त्रीके । श. च. ।

दुर्गलङ्घनः । पुं । चट्टे । हे. च. । [अ. ।
दुर्गसञ्च(ञ्च)रः । पुं । संक्रमे । मौढ्या, भूल ।
दुर्गा । स्त्री । श्यामपक्षिणि । शीमांशौ । रा.
नि. व. २२. । कृष्णचटके । कृष्णशारिवायाम् । शीमां
मता । नौढ्या । मे. । कोकिलायाम् । वै. निघ. ।
अपराजिताया । श. च. ।

दुर्गाह्लादः । पुं । भूमिजगुगुली । वै. निघ. ।

दुर्गाह्वः । पुं । भूमिजगुगुली । रा. नि. व. १२. ।

दुर्गहः । पुं । अपामार्गचुपे । रा. नि. व. ४१२३. ।

दुर्गहा । स्त्री । मुक्तायाम् । रा. नि. व. २३. ।
अपामार्गे । भा. पू. १५. ।

दुर्घटा । स्त्री । घृष्टययौ । वै. निघ. ।

दुर्घोषः । पुं । भल्लुके । रा. नि. व. १६. ।

दुर्जरः । चि. । दुष्पचे । वै. निघ. ।

दुर्जरफलम् । स्त्री । कर्काटिकायाम् । वै. निघ. ।

दुर्जरा । स्त्री । ज्योतिष्मतीलतायाम् । जल-
फट्टेकी । रा. नि. व. ३. । घोले । वै. निघ. ।

दुर्जलजेता (रसः) । पुं । नवज्वरे रसः ।
पाठः—“विषं भागद्वयं दग्धं कपदैः पञ्चभागकं ।
सरिचं नागरक्षेत्रं चूर्णं वस्त्रेण शोधयेत् । आद्र-
कस्य रसेनास्य कुर्यात् सुहृन्निभां वटीं । वारिणा
वटिकायुग्मां प्राप्तः सायकं भक्षयेत् ।” विषं २ भ.
वराटकभस्य सरिचचूर्णं शुण्ठीचूर्णं प्र. ५ भ. ।
भा. स. १५. ।

दुर्दग्धम् । स्त्री । अग्निदग्धरोगे ।

दुर्दर्पः । पुं । भलातकहृत् । वै. निघ. ।

दुर्दवम् । स्त्री । चण्डभौषधी ।

दुर्द्रिता । स्त्री । लताभेदे । जटा. ।

दुर्दिनम् । स्त्री । मेघाच्छन्ने दिने । “मेघाच्छन्नेऽङ्गि
दुर्दिनम् ।” अ. ।

दुर्दमः । पुं । हरित्यलाण्डौ । रा. नि. व. ७. ।

दुर्द्वरः । पुं । कृष्णभकौषधी । मे. । भलातक-
हृत् । अनलुङ्घि । रा. नि. व. २३. । पारदे । वै. निघ. ।

दुर्धर्षा । स्त्री । नागदमन्याम् । नागदना । रा.
नि. व. ५. । कन्यारीहृत् । रुग्निमनसा । रा. नि. व. ८. ।

दुर्नाम(क)म् (मा) । स्त्री । अशौरीगे ।
रा. नि. व. २०. । स्त्री । पङ्कगुत्तौ । विष्णु. । हारा. ।
गङ्गुपदे । के. छ. । वै. निघ. ।

दुर्नामारिः । पुं । शूरणे । उज. । रा. नि. व. ७. ।

दुर्नाम्नी । स्त्री । अशौरीगे । श. र. ।

दुर्न्यासः । पुं । असम्यक्स्थापने । भा. म. १५. ।

दुर्बला । स्त्री । जलशरीषे । भा. । चि. ।
बलहीने ।

दुर्भरा । स्त्री । ज्योतिष्मतीलतायाम् । वै. निघ. ।

दुर्भिन्ना । स्त्री । काकजङ्घायाम् । वै. निघ. ।

दुर्मनाः । स्त्री । शलावर्ध्याम् । रा. नि. व. ४. ।

दुर्मरः । पुं । पियलहृत् । अश्वत्थं ग्राह् । वै.
निघ. ।

दुर्मरा । स्त्री । शतमूल्याम् । रा. नि. व. ४. ।
श्वेतदूल्याम् । रा. नि. व. ८. । दूल्याम् । जटा. ।

दुर्माषा । स्त्री । शुक्लगुञ्जायाम् । म. व. २. ।

दुर्मुखः । पुं । वानरे । घोटके । सपे. । तिका. ।

दुर्मुखा । स्त्री । शुक्लगुञ्जायाम् । वै. निघ. ।

दुर्मुका । स्त्री । श्वेतगुञ्जायाम् । वै. निघ. ।

दुर्मुहाः । स्त्री । काकादनीलतायाम् । श्वेत
कूट । रा. नि. व. ३. । रक्तगुञ्जायाम् । वै. निघ. ।

दुर्लभः । पुं । कर्चुरे । शरी. । व. म. कचोरा ।
रा. नि. व. ४. । वै. निघ. । आस. रो. चि. आसकालेश्वरे ।
दुरालभायाम् । रा. नि. व. ४. । रक्तदुरालभायाम् ।
वै. निघ. २५. मधुरज्व. चि. मधुकादिः । श्रय्याम् ।

दुर्वरा । स्त्री । ब्राह्मणघटिकायाम् । वाभूनशः ।

दुर्वर्ण(क)म् । स्त्री । रौप्ये । प. सु. । एल-
बालुके । रा. नि. व. ४. ।

दुर्विधेया । स्त्री । कर्पूरश्रय्याम् । आग
आदा । वै. निघ. ।

दुलिः (ली) । स्त्री । कच्छायाम् । यदि
काश्चि. । अ. टी. भ. ।

दुस्क्रमः । पुं । गीचुरके । रा. नि. व. ४. ।

दुस्(ष्क)रः । पुं । भल्लुके । रा. नि. व. १६. ।
श्रवके । हारा. ।

दुष्कर्मा । पुं । लब्धोपयोगे । शुकुलोष । ते च
श्रीतपितोदरकोठरोगाः । रा. नि. व. २०. ।

दुष्कलः (लोनः) । पुं । चौरकनामगन्धद्रव्यं ।
रा. नि. व. १२. । श. र. ।

दुष्खदिरः । पुं । अरिमेदि । विट्खदिरः ।
तत्पथ्यायः—काश्मीजी, कालखान्धः, मोरटा,
अमराजः, पततकः, बहुसारः, सारखदिरः,
महासारः, चद्रखदिरः । गुणाः—कटु-तिक्तोष्णः
रक्तत्रणकण्डूविषधीसर्पज्वरकुष्ठोन्मादभूतघ्नश्च । रा.
नि. व. ८. ।

दुष्टम् । स्त्री । कुष्ठोषधी । कूट । श. च. ।

दुष्टपौनसः । पुं । पौनसरीगे । वै. निघ. ।

दुष्टप्रतिश्यायः । पुं । नासारोगविशेषः ।
“प्रक्षिप्यते पुनर्नासा पुनश्च परिशुष्यति । पुनरानुस्यते
चापि पुनर्बन्धयते तथा । निश्वासी वाति दुर्गन्धो
नरो गन्धं न वेत्ति च । एवं दुष्टप्रतिश्यायं जानी-
यात् कच्छसाधनम् ॥” मा. नि. ।

दुष्टमुखः । पुं । दंशकौटे । उँ. श. । रा. ।

दुष्टव्रणः । पुं । दूषितचते । नाडीव्रणे ।

दुष्टाक्रमः । स्त्री । विषादिदुष्टे अत्रे । भा. अ.
पि. चि. ।

दुष्टासु । स्त्री । दुष्टजले । मे. ।

दुष्पत्रः । पुं । चौरकनामगन्धद्रव्यं । चौरा इति
पाञ्चताः । रा. नि. व. १२।२३. । चण्डालकन्दे ।
यमानोभेदे । वै. निघ. ।

दुष्प्रदम् । स्त्री । सौविराजने ।

दुष्प्रधर्ष(र्षि)णी । स्त्री । कष्टकार्याम् । रा.
नि. व. ४. । वार्त्ताक्याम् । प. सु. । हृदयाम् । भा. ।

दुष्प्रधर्षा । स्त्री । दुरालभायाम् । रा. नि. व. ४. ।
खज्जूरीव्रजे । श्वेज्जुर् ग्राह् । रा. नि. व. ११. ।

दुष्प्रवेशः । स्त्री । कन्यारिहृत् । रुग्निमनसा ।
रा. नि. व. ८. । गृहकन्यायाम् । वै. निघ. ।

दुस्यशः । पुं । दुरालभायाम् । अ. टी. भ. । सि.
यो. वातकासावलेहि । च. द. वातकफ. ज्व. । “व्याघ्री-
दुस्यशंगोचुरैः ।” भा. । लताकरञ्जे । रा. नि. व. ८. ।

दुस्यर्षा । स्त्री । कपिकच्छाम् । आनाकूषी ।
रा. नि. व. ३. । रक्तदुरालभायाम् । रा. नि. व. ४. ।

पाटलवृक्षे। आकाशवल्लीलतायाम्। अणिक-
नडा। वनवदरे। वै. निघ.। कण्टकायाम्। रा.
नि. व. ४। २३।

दुस्कोटः। पुं। दुष्टग्रणे। शस्त्रमेदे। हे. च.।

दुस्यः। पुं। कुकुरे। कुकुटपक्षिणि। शब्दार्थ-
कल्प.।

दुहिता। स्त्री। कन्यायाम्। अ.।

दूः। पुं। रोगे। वै. निघ.।

दूतः। पुं। दैवानेतारि। गमनाय प्रश्नाय वा-
गते पुरुषे। सु. सू. १० अ.। तल्लवणम्—“यश्चि-
कितकमः नेतुं याति दूतः स कथ्यते। दूता मु-
जातयाऽव्यक्ताः पटवी निर्मलास्वराः। सुखिनो
ऽश्ववारुदाः यस्त्रपुष्पफलैर्युताः। सजातयः सुचे-
ष्टाश्च सज्जीवदिशि सज्जताः। भिषजं समये प्राप्ता
रोगिणः सुखहेतवे॥” भा.।

दूतघ्नो। स्त्री। कदम्बपुष्पायाम्। अ. च.।

दूति(तौ)का। स्त्री। सारिकापक्षिणि।
आनिक। रा. नि. व. १८। अति कण्टकायाम्। वै.
निघ.।

दूतो। स्त्री। रक्तपाटलायाम्। शारिका-
पक्षिणि। रा. नि. व. १८। वै. निघ.।

दूरगः (मः)। पुं। उद्रे। गडमे। रा. नि. व.
१८। वै. निघ.।

दूरजम्। स्त्री। वैदूर्यमणौ। भा.।

दूरदर्शनः (दर्शी, दृक्) पुं। दृष्टे।
विका.। पण्डिते। हे. च.।

दूरमूला। स्त्री। सुस्ने। मूख। दुरालभायाम्।

दूरैरितेक्षणः। वि.। कैकरे। टेन्ना, गञ्जा।
अ. मा.।

दूर्यम्। स्त्री। विष्टायाम्। अ. र.।

दूर्वा। स्त्री। (Cynodon dactylon.
Syn. Agrostis cynosurioides, or
panicum doctylon.) खनामल्यातघाम
विशेषे। दूर्वा। हिं उत्, दुर्। तें गरिकगाड्ड,
गरिककसुडु। ता. अरुगम पुल्लु। तत्पथ्यायः—
शतपथिका, सहस्रवोय्या, भागवौ, रुहा,
अनन्ता (अ.) गुणा (रा.), नन्दा, महावरा
(अर्द्धर.), हरितालिका (वि.), तिक्तपथ्या, दुस्मरा,

बहुवोय्या, हरिता, हरिताली, कच्छरुहा।
अंतायाः पथ्यायः—शतवोय्या, गच्छाली,
शकुलाचकाः, गोलोमी (ज.), सितदूर्वा,
भित्तालता (र.), शतपथ्या, सिता (र.)। दूर्वा
बहुधा अतनीलमालागण्डमेदेन। तासां विशेषाः
स्वरूपस्थायि सग्याः। सा. गुणाः—कषायाः मधुराः
शीतपित्तघ्णारीचकवमिह्राः दाहमूर्च्छाघ्नभूत-
शान्तिश्लेष्मशमध्वसिन्धवा। रा. नि. व. ८। वा. सू. १५
अ.। “दूर्वान्तानिन्ववासाः।” अतिदूर्वायाम्।
भा. ४ भ. बालरी. चि.। “अंता दूर्वा घृतं मधु।”
शब्दार्थ.। रा. नि. व. ६।

दूर्वादिवर्गः। पुं। दूर्वान्तानिन्ववासास्व-
गुणागुन्दाभौकशीतपाकौप्रियङ्गवश्चेति वर्गं। गुन्द्रः
शर, अमीरः शतावरी सुस्तदणं वा, शीतपाकौ
गञ्जा। अयङ्ग वर्गः पित्तघ्नः न्यधीषपञ्चकादिवत्।
वा. सू. १५ अ.।

दूर्वाद्यष्टतम्। स्त्री। रक्तपित्तं घृतम्।
गयष्टतं ४ श.। कल्कार्थं—दूर्वामूलं उत्पलमूलं
कुङ्कुमं मज्जिष्ठा एलबालुकम् उशीरं मुक्ता रक्त-
चन्दनम् एषां प्र. २ तो.। पाकार्थं—आतपतखुल-
जलं १६ श. आगदुग्धं १६ श.। (तल्लु. स्त्री-
दकार्थं तल्लु. ४ श. जलं १६ श.)। भेष.। भा.।

दूर्वासोमः। पुं। सोमलतामिदे। सू. चि. २८ अ.।

दूलकम्। स्त्री। तूलके। तूना। रस. र. बाल. चि.।

दूलि(लौ)का। स्त्री। नौल्याम्। नीन गौह।
अ. र.।

दूश्यम्। स्त्री। वल्लग्रहे। ठौवू। अ. टी.।

दूषकः। पुं। शालिधान्यमेदे। गुणाः शालि-
वत्। सु. सू. ४६ अ.। भा. पू. १ भ. धा. व.। पचिमेदे।

दूषिः (षि[षो]का)। स्त्री। नेचमले।
ठक्कुर पिठुजी। रा. नि. व. १८। अ. टी. भ.। अ. र.।
तत्पथ्यायः—पिचोडकं पिञ्जोटः पिञ्जट (शब्दर.)।
सुखदूषिकारोगे। वा. उ. २१ अ.। तूलिकायाम्।
मे.।

दूषौविषम्। स्त्री। औषधादिकृतावैर्यविषे।
भोजनादिदाषण निद्रया वा दूषितं क्षीणविषं
धातूनपि काये दूषयत् दूषौविषमित्युच्यते। “दूषितं
दंश कालान् दिवास्त्रैरभौक्ष्यः। यस्माद्दूषयते
धातून् तस्माद् दूषाविषं स्मृतम्॥” तस्य चि. अजैय-
ष्टतदौ। सु. कल्प. २ अ.। तच्च विषं प्राणहरम्।

यथा—दूषौविषं प्राणहरमिति सहपतो मतम्।
लक्षणं—“गात्रं रक्तं सितं रक्तं श्यावं वा पिङ्ग-
कान्तिं। सकण्ड दाहवीर्यपपाकि स्यात् कोथन
तथा॥” च.। गुणाः—“उदरगुल्मकुष्ठप्रमेहघ्नम्॥”
राज.।

दूषौविषारिः। पुं। दूषौविषविषघ्ने अगदविषघ्ने।
“पिण्ड्यो ध्यामकं मांही रीशमेला सुवचिका।
कुटन्नटं नतं कुष्ठं यष्टीचन्दनगैरिकम्। दूषौवि-
षारिनामायं न चान्यथापि वार्यते॥” वा. उ.
२५ अ.। सु. कल्प. १ अ.।

दूष्यम्। स्त्री। रक्ते। वा. सू. २५ अ.। पूये। हे.
च.। वल्ले। वल्लग्रहे। मे.।

दूष्यजलम्। स्त्री। विष्णुत्वादुष्टवारिणि।
विष्ठादिदृष्टे अज.। यथा—“विष्णु तारुणनीलि-
काविषहतं तप्तं घनम्फेनिलं दन्त्यास्त्रमनार्त्तं
सखवणं शैवालकैः संवतम्। जनुप्रातविमिश्रितं
गुक्तरं पर्णौषपङ्काविलं चन्द्राकांशुतिरोदितं च
न पिबेत् नीरं जडं दूषितम्॥” रा. नि. व. १४।

दूष्या। स्त्री। हस्तिकचरञ्जौ। कोटदि। हे.।

दूष्युदरम्। स्त्री। विदोषजोदररोगे। निदान-
लक्षणं यथा—“क्षियोऽन्नपानं नखरोमसूत्रविङ्ग-
तैर्वैद्यैः क्षमसाधुवृत्ताः। यस्मै प्रयच्छन्त्यर्यो गरांश्च
दृष्ट्वा दूषौविषसेवनादा। तेनाशु रक्तं कुपिताश्च
दोषाः कुर्वन्ति घोरं जडरं विलिङ्गम्।... प्रकी-
र्तितं दूष्युदरन् घोरम्॥” सु. नि. ७ अ.।

दृक्। स्त्री। नेते। रा. नि. व. १८।

दृकम्। स्त्री। छिद्रे। उष्णा.।

दृकटः। पुं। इल्कटे। दिका.।

दृकर्णः। पुं। सपें। हे. च.।

दृक्प्रदम्। स्त्री। सौवोराज्जने। रा. नि. व. ११।

दृक्प्रसादः। पुं, स्त्री। कुल्लयायाम्। रन-
वौरशा। रा. नि. व. ५। कुल्लयाज्जने। रा. नि.
व. १२।

दृक्श्रुतिः। पुं। सपें। हला.।

दृक्सेकः। पुं। आश्रीतने। वै. निघ.।

दृग्धराजः। पुं। सूर्ये.।

दृग्योनिः। पुं। इयंकलौवे। निदा.।

दृग्विषः। पुं। सपें। हे. च.।

दृग्व्याधिहतम्। स्त्री। रक्ताज्जने। वै. निघ.।

दृङ्कः। पुं। उग्राम्। उग्रन.।

दृङ्। पुं, स्त्री। एलबालुके। रा. नि. व. ४।
शालालोवृक्षे। धववृक्षे। लौहे। अ. च.। हीरके।
वै. निघ.। चि.। कठिने। मे.।

दृङ्कण्टकः (का)। पुं, स्त्री। खर्जूरवृक्षे।
वै. निघ.। अङ्गीटवृक्षे। धन आंकड़ गौह।
अ. च.।

दृङ्काण्डम्। स्त्री। दीर्घरोहिषवृक्षे। वड़
गुरु तुण। रा. नि. व. ८। पुं। वंशे। वौंश। रा.
नि. व. ७।

दृङ्काण्डा। स्त्री। वल्गादनीलतायाम्।
पातान गुरुङ्गी। रा. नि. व. २।

दृङ्गभंम्। स्त्री। हीरके। प. सु.।

दृङ्गातिका। स्त्री। मत्स्याण्डिकायाम्।
शिष्टि.। अ.।

दृङ्गग्रन्थिः। पुं। वंशे। वौंश। रा. नि. व. ७।

दृङ्गच्छदः। पुं, स्त्री। तालवृक्षे। रा. नि. व. ८।
दीर्घरोहिषे। वड़ गुरु तुण। रा. नि. व. ८।

दृङ्गतकः। पुं। धवलवृक्षे। धौंशा गौह। रा.
नि. व. ८।

दृङ्गवणः। पुं, स्त्री। मुञ्जवृक्षे। मूख। (षा)
वल्लजायां। उन्नू। रा. नि. व. ८।

दृङ्गत्वक्। पुं। यावनालश्वरे। रा. नि. व. ८।
मुञ्जवृक्षे। वै. निघ.।

दृङ्गदंशकः। पुं। जलचरविशेषे। शंशत्र।
वै. निघ.। शब्दार्थकल्पतरुः।

दृङ्गनोरः (लः)। पुं। नारिकेलवृक्षे। रा.
नि. व. ११।

दृङ्गपत्रः। पुं। वंशे। वौंश गौह। रा. नि. व.
७। मुञ्जवृक्षे। वै. निघ.।

दृङ्गपत्री। स्त्री। वल्लजायां। उन्नू। रा. नि. व. ८।

दृङ्गप(पा)दा (पादो)। स्त्री। भूस्यामल-
काम। यवतिकायाम्। रा. नि. व. १५। [व. ५।

दृङ्गपदी। स्त्री। वन्दाके। अंशगौह। रा. नि.

दृङ्गपुष्पा। स्त्री। गुलुच्छकन्दे। वै. निघ.।

दृङ्गपृष्ठकः। पुं। कच्छपे। रा. नि. व. १८।

दृढप्ररोहः । पुं । वृक्षवृक्षे । श्रीकृष्ण गीष् । रा.नि.व.११ ।
दृढफलः । पुं । नारिकेलवृक्षे । गुवाकवृक्षे । रा.नि.व.११ । कतकवृक्षे । निर्गुणा । वै.निघ. ।
दृढबन्धिनी । स्त्री । श्यामालतायाम् । श.च. ।
दृढबालुकम् । स्त्री । एलबालुके । रा.नि.व.४ । वै.निघ. ।
दृढभार्गवकम् । स्त्री । हीरके । रा.नि.व.११ । See वज्रम् ।
दृढमाला । स्त्री । भूषायां । वै.निघ. । भा. ।
दृढमूलः । पुं । सुजलणे । मूज । मन्थानकलये । रा.नि.व.८ । नारिकेलवृक्षे । शब्दाथकल्पतरुः ।
दृढरङ्गदा (ङ्ग) । स्त्री । स्फटिकारिकायां । भा. । रा.नि.व.११ ।
दृढरजाः । स्त्री । प्रौढस्त्रियाम् । वै.निघ. ।
दृढलता । स्त्री । वत्सादनीलतायाम् । श्रीतोल गुरुङ्गी । रा.नि.व.३ ।
दृढलोमा (न्) । पुं, स्त्री । शूकरे । श.च. ।
दृढवल्कः (लः) । पुं । कसुकवृक्षे । रा.नि. व.११ । लकुचवृक्षे । डडुशी गीष् । रा.नि.व.८ । (ल्का) स्त्री । अम्बुषायां । रा.नि.व.४ ।
दृढवल्कः । पुं । सुजलणे । वै.निघ. ।
दृढवोजः । पुं । वर्जूरवृक्षे । चक्रमर्द्धे । रा.नि. व.८ । नारिकेलवृक्षे । वदरवृक्षे । रा.नि.व.११ ।
दृढवृन्तः (वः) । पुं । नारिकेलवृक्षे । वै. निघ. ।
दृढसूत्रिका । स्त्री । मूर्ध्नायाम् । मूर्गी । श.च. ।
दृढस्कन्धः (न्धा) । पुं, स्त्री । राजादनवृक्षे । श्रीर्गी । जटा. । रा.नि.व.११ । [११ ।
दृढस्थितिः । पुं । नारिकेलवृक्षे । रा.नि.व. ११ ।
दृढ(दे)चुरा । स्त्री । वल्लभायां । उन् । रा.नि.व.८ ।
दृढेचुरः । पुं । सुजलणे । वै.निघ. ।
दृढा । स्त्री । सुषल्यां । तालमूली । प.सु. । भूषायां । वै.निघ. ।

दृढाङ्गम् । स्त्री । हीरके । रा.नि.व.११ । पुं । गण्डकपशो । गीष् ।
दृढारङ्गा । स्त्री । स्फटिकारिकायां । भा. ।
दृढम् (ता) । स्त्री, स्त्री । जीरके । वै.निघ. । श.च. ।
दृढिः । पुं । भस्त्रायां, चर्मपुटके । स.सू.८अ. । मत्स्यवर्षे । मे. ।
दृढिधारकः । पुं । तस्मिन् । अकनशोभा गीष् । श.च. । तत्पर्यायः—आनन्दो, मृषिका, रावः वामनः (श.) ।
दृढिहरिः । पुं । कुकुरे । व्याक. ।
दृढ्मूः (म्फू) । स्त्री । सर्पे । मे. । वज्र । मूय । हे.च. ।
दृढ(ष)त् । स्त्री । प्रस्तरे । अम. । पेषणशिलायां । भिल । मे. ।
दृढवृत्तो । स्त्री । नदीमेदे । मे. ।
दृढा । स्त्री । चतुषि । श.च. ।
दृढाकाङ्क्षम् । स्त्री । पञ्चे । श.च. ।
दृढिः (शो) । स्त्री । लोचने । श.र. ।
दृढोपमम् । स्त्री । श्वेतपञ्चे । श.च. ।
दृढ्या । स्त्री । कपिकच्छी । आनाकूनी । वै.निघ. ।
दृढपत्नी । स्त्री । शिष्ट(गु)याम् । वम्. सेगुडी, शिष्टुति । रा.नि.व.४ ।
दृढत्वारम् । स्त्री । सुखलौहे । रा.नि.व.१३ ।
दृढ (ङ्गे) दः । पुं । करज्योडिपाषाणमेदे । शङ्खोडि । हिं हाथानीडी । वै.निघ. ।
दृष्टरजाः । स्त्री । प्राप्तवयस्त्रायां, मध्यमायां स्त्रियि । रा.नि.व.१८ ।
दृष्टान्तः । पुं । दृष्टान्तोनाम “मूर्खविदुषाम्भ्रि- सास्यं यो वर्षे वर्णयति—यथाभिरुणो द्रवमुदकं स्थिरा पृथिवी आदित्यः प्रकाश इति । यथावा- दित्यः प्रकाशकः, तथा साङ्ख्यवचनं प्रकाशक- मिति ।” च.नि.८अ. । मरणे । मे. ।
दृष्टिः । स्त्री । नेत्रे । रा.नि.व.१८ । ज्ञाने । दर्शने । मे. । [श.र. ।
दृष्टिक्तत् (तम्) । स्त्री । स्थलपञ्चे । श.च. ।

दृष्टिपूतना । स्त्री । बालानां स्त्रीयहविशेषे, अश्वपूतनायाम् । वा.उ.३अ. ।
दृष्टिप्रदा (वर्तिः) । स्त्री । नेत्ररोगे वर्तिः । विफला, कुकुटाण्डवत् (कुकुडांर डिमत्र धोना) काशोसं (शिराकम्) लौहं नीलोत्पलं विडङ्गं समुद्रफेनं प्र. समं पेषयित्वा ताम्रपात्रे क्षागदुग्धेन सप्ताहं भावयेत् । अथ पुनः क्षागदुग्धेन संमिश्र्य वर्तिः कार्या । भ. ।
दृष्टिवन्धुः । पुं । खद्योते । श.र. ।
दृष्टिमण्डलम् । स्त्री । दर्शने । वै.निघ. ।
दृष्टियोनिः । पुं । ईर्ष्यकलोवे । स. ।
दृष्टिरोगः । पुं । नेत्ररोगे ।
दृष्टिवर्त्म । स्त्री । नेत्रवर्त्मनि ।
दृष्टिविषः । पुं । सर्पे । वै.निघ. ।
दृष्टिसन्धिः । पुं । नेत्रकोणे । वै.निघ. ।
देवः । पुं । पारदे । रा.नि.व.११ । स्त्री । इन्द्रिये । मेघे । मे. ।
देवकर्दमः । पुं । पञ्चसुगन्धी । समभागशीखण्ड- चन्दनागुरुकर्पूरकुङ्कुमेषु । रा.नि.व.२२ ।
देवकाष्ठम् । स्त्री । देवदारुणि । प.सु. । काष्ठदारुणि । सि.यो.काम.चि.मण्डुरवटके । तत्पर्यायः—पूतिकाष्ठं, भद्रकाष्ठं, सुकाष्ठकं, क्षिप्रदारुकं, काष्ठदारु । गुणाः—तोष्णीष्णं रुचं श्लेष्मघातघ्नम् । रा.नि.व.१२ ।
देवकुङ्कुटकः । पुं । सुनिषण्णकशाकमेदे । कुङ्कुनि भाक । वम्. कुरडु । गुणाः—शीतो वृष्यः सूचरीगहरः अमरीनाशकः । वै.निघ. ।
देवकुण्डम् । स्त्री । देवखातके ।
देवकुतुम्बकः । पुं । महाद्रोणपुष्पाम् । वडु यलपमिश्रा । वै.निघ. ।
देवकुम्भः (म्भा) (म्भो) । पुं, स्त्री । खनाम- ख्यातवृक्षविशेषे । हि तुम्बा, दण्डला । गन्ध- प्रसारणी कुम्भेति कोङ्कणे । वम्. श्वेतवडु । गुणाः— कटुः तिक्तः मेध्यः पारदशीधकः पिशाचघातकफघ्नः वाताग्निमान्द्यघ्नः द्रोणपुष्पोगुणश्च । वै.निघ. ।
देवकुतुम्बा । स्त्री । महाद्रोणपुष्पाम् । रा.नि. व.५ ।
देवकुसुमम् । स्त्री । लवङ्गे । रा.नि.व.१२ ।

देवखातकम् । स्त्री । अजतिमजलाशये । सभू. । गुहायाम् । अ.टी.भ. ।
देवखातविलम् । स्त्री । गुहायाम् । अ. ।
देवगन्धकम् । स्त्री । रोहिषलणे । गङ्गातृण वै.निघ. ।
देवगन्धा । स्त्री । मङ्गामेदायाम् । रा.नि.व.५ । आरामश्रीतलायाम् । वै.निघ. ।
देवगिरिः । पुं । हिमालय-पर्वते ।
देवग्रहः । पुं । भूतग्रहविशेषे । उक्कमडी । तल्लचणं यथा—“सन्तुष्टः शुचिरतिदिव्यमाख्यगन्धी निस्तन्दी अवितथसंस्तुतप्रभाषी । तेजस्वी स्थिर- नयनो वरप्रदाता ब्रह्मण्यो भवति नरः स देवजुष्टः । संखेदी विजगुरुदेवदोषवक्ता जिज्ञासी विगतभयौ विमार्गदृष्टिः । सन्तुष्टो न भवति चान्नपानजातेः दुष्टात्मा भवति स देवशुचुष्टः ।” निदा. ।
देवचिकित्सकौ । पुं । अग्निनीकुमारौ । इला. ।
देवजम्ब(क)म् । स्त्री । रोहिषलणे, कचृणे । शृङ्गातृण । अम. ।
देवट्टी । स्त्री । चित्तपचिविशेषे । अञ्जलि । गीष् । हारा. । [निघ. ।
देवतरणी । स्त्री । राजतरणीपुष्पवृक्षे । वै. निघ. ।
देवतरुः । पुं । अश्वत्थवृक्षे, चैत्यवृक्षे । चिका. । विकलवृक्षे । वै.निघ. । मन्दारवृक्षे । पारिजात- वृक्षे । देवदारुवृक्षे । हरिचन्दने । अम. ।
देवता । स्त्री । धुतूरवृक्षे । वै.निघ. ।
देवताकुसुमम् । स्त्री । लवङ्गे । देवहुली इति ख्याते गन्धद्रव्ये । च.द. ।
देवताङ्गः (काः) । पुं । (ङी) स्त्री । देवदाली- वृक्षे । देवताङ्गा । घोषालतायाम् । प.सु. । विश्व. । तत्पर्यायः—वेणी, खरा, गरी, जोमूतः (अ.), अगरी, खरागरी, गरागरी (अ.टी.भ.), देवताङ्गी, आखुविषहा (ज.), जोमूतकः (सुशु.), आखुः, विषजिह्वा, महाच्छदः, खुर्जाकः, कदम्बः, खुर्जाकः, देवताङ्कः (र.) ।
देवताण्डः । पुं । देवदालीवृक्षे । मद.व.१ ।
देवतामणिः । पुं । मङ्गामेदे । वै.निघ. ।
देवदग्धम् । स्त्री । रोहिषलणे । श.चि. । रोहीतकमेदे । वै.निघ. ।

देवदण्डा । स्त्री । नागवलायाम् । रा.नि.व.४ ।
देवदण्डोत्पला । स्त्री । नागवलायाम् । वै. निघ. । [इच्छिषां । रा.मा.]

देवदानी । स्त्री । देवदात्यां । पीतघोषायां ।

देवदारु । स्त्री । (Cedrus deodara. Syn. Pinus deodara.) खनामख्यातसुगन्धिकाष्ठ-विशेषः । देवदारुः । हिं देवदारुः । तत्पर्यायः,— शतपादपः, पारिभद्रकः, पूतिकाष्ठं (अ.), किलिमं, सुरभुरुहः, भद्रदारु, दुर्किलिमं, पीतदारु, दारु, कल्पपादपः (नैब.), किलिमं (शब्दर.) सुरदारु, दारुकं, स्निग्धदारु, अमरदारु, शिवदारु, श्राध्वं, भूतहारि, भवदारु, भद्रवत्, शक्रद्रुमः, इन्द्रवृक्षः, (ज.), सुराह्वः, देवकाष्ठं (रे.), दारुभद्रं, इन्द्रदारु, महादारु । भा. । तच्च द्विविधं स्निग्धदारुकाष्ठदारु-भेदेन । तयोः स्निग्धीणं वातघ्नं सन्नम् आमदीप-विषमार्शः प्रमेहज्वरघ्नञ्च । काष्ठदारुं तिक्तीणं श्लेष्मातत्रं भूतदीपघ्नञ्च । रा.नि.व.१२ । “सुगन्धि-लघु रुचञ्च सुरदारुं प्रकीर्त्तितम् ।” मेघ. । “देवदारु लघु स्निग्धं तिक्तीणं कटुपाकिञ्च । विबद्धाधानशीथामतन्द्राहिकाज्वरासजित् । प्रमेह-पीनसञ्च भ-कास-कण्डू-समीरनुत् ॥” भा. ।

देवदालिका (लो) । स्त्री । (Andropogon serratus.) सूषिकविषप्रपीतदेवताङ्गाख्य-लताविशेषः । अस्याः खखासवत् फलपुष्पवृन्तानि, फलञ्च कर्कोटकवीयत् । पीत घोषा, देवताङ्गा । हिं घघरवेल सनेया । भा.पू.१भ. । सं देवदाली । कं देवडंगरी । तं डानरगडि, लताविशेषसु । देवलि इति । सु.टी.३८अ.ड. । तत्पर्यायः,— जीमूतकः, कण्टफला, गरा, गरी, वेणी, महाकीषफला, कटफला, घोरा, कदम्बी, विषहा, ककटी, सारसूषिका, वृन्तकीशा, आमुविषहा, दालौ, रोमशा, पत्रिका, तुरङ्गिका, सुतकीरो, देवताङ्गः । गुणाः—तिक्तीणा कटुका पाण्डुकफघ्नी अर्शः श्वासकासकामलाभूतघ्नी च । रा. नि. व. ३ । तत्फलं मलसञ्चयं स्वस्थानात् जडम् अधो वा वह्नियत् । रा. सा. सं. १० वा. सु. १५ अ. । अपिच “देवदाली रसे तिक्ता कफार्शः शीथपाण्डूताः । नाशयेद् वामनी तिक्ता चय-हिकाकिमिज्जगान् ॥ देवदालीफलं तिक्तं किमिज्ज-विनाशनं । संसर्गं गुल्मलघ्नमर्शघ्नं वातजित् परम् ॥ भा. । ताय-माण्याम् । वै. निघ. ।

देवदासी । स्त्री । वनवीजपूरवत् । रा.नि.व.११ ।

देवदीपः । पुं । नेत्रे । वै. निघ. ।

देवदुन्दुभिः । पुं । रक्ततुल्यस्य । रा.मा. । कणतुल्यस्य । वै. निघ. ।

देवदूता (ती) । स्त्री । वनवीजपूरवत् । रा. नि.व.११ । मधुकुटिका नाम निम्बुभेदे ।

देवद्रुमः । पुं । देवदारुवत् । भा. म. १भ. । वातिशरकाये । [व. ५ ।

देवद्रोणो । स्त्री । मोहाद्रोणपुष्पीचुपे । रा.नि.

देवधान्यम् । स्त्री । धवलयावनालाख्यश्री-धान्ये । देधानं । हिं पोन्नरी, जुहुल । रा.नि.व. १६ । तत्पर्यायः,—यवनालः, योनालः, जूष्णाह्वयः, जोन्नाला, वीजपुष्पिका । हि. । गुणाः—हिंसं खादु स्निग्धपित्तघ्नम् अर्घ्यं तुवरं रुचं कौटन लघु च । भा. ।

देवधूपः । पुं । गुग्गुली । प.सु. । रालि । वै. निघ. । [निघ. ।

देवनम् । स्त्री । पद्मे । श.च. । तेजसि । वै.

देवन(ना)लः । पुं । महानलः । वडू नल ग्रीह । हिं नर्कट । सं धोरुदेवनलु, हिरियदेदनाल । तत्पर्यायः,—देवनालः, महानलः, वन्यः, नलीतमः, स्थूलनालः, स्थूलदण्डः, सुरनालः, सुरद्रुमः । गुणाः—अतिमधुरः हृष्य ईषलकायः रसकार्यं शक्तः नलादधिकगुणय । रा.नि.व.८ ।

देवनिर्मिता । स्त्री । गुडूच्याम् । वै. निघ. ।

देवपत्नी । स्त्री । रक्तालो । मध्यालो । विका. ।

देवप(पु)त्रिका (त्री) । स्त्री । सृकायाम् । वै. निघ. ।

देवपर्णम् । स्त्री, पुं । सुरपर्णाभिधपत्रशके । सृकायाम् । पिङ्गि भा.क. । रा.नि.व.१० ।

देवपुष्पम् । स्त्री । लवङ्गे । वै. निघ. । जीर्णज्व. चि. लवङ्गादिकषायि ।

देवपुष्पो । स्त्री । वृक्षविशेषः । देवहली इति लोके । च.द.वा.व्या.चि. । “देवपुष्पी वीलपत्रम् ।”

देवप्रियः । पुं । पीतधङ्गराजे । रा.नि.व.४ ।

See मार्कवः । छागि । विका. । पीतोशीरे । अगस्तिवत् । (धा) स्त्री । नागवलीलतायाम् । वै. निघ. ।

देवबला । स्त्री । महाबलायाम् । त्रायमाण-लतायाम् । रा.नि.व.४।५ ।

देवभवनम् । स्त्री । अश्वत्थवत् । श.च. ।

देवभूतिः । स्त्री । स्वर्गगङ्गायाम् ।

देवमणिः । पुं । महामेदायाम् । प.सु. । रा. नि.व.५ । मेदायाम् । वै. निघ. । अश्वत्थ निगाला-वत् । हारा । कौस्तुभमणौ । मे. ।

देवमर्त्या । स्त्री । महामेदायाम् । वै. निघ. ।

देवमातृकः । पुं । वटपत्रपालिते देशे । रा. नि.व.२ ।

देवमानकः । पुं । कौस्तुभमणौ । श.र. ।

देवमासः (कः) । पुं । गर्भाष्टमे मासि । विका. ।

देवमित्रः । पुं । अर्जुनवत् । वै. निघ. ।

देवराजाशनाख्यः । पुं । संविदायां । निक्षि. । रस. र. ।

देवरातः । पुं । सारसपक्षिभेदे । शब्दार्थकल्प. ।

देवलता । स्त्री । वटपत्रमल्लिकायां । नवमल्लिका । श.च. ।

देवलाङ्गुलिका । स्त्री । वृषिकाख्यां । विशाति ग्रीह । रा.नि.व.२ । जलमेघशङ्का । छोट श्रेष्ठानिष्ठ । वै. निघ. ।

देववक्त्रम् । स्त्री । अथी । आशुन । श. ।

देववल्गुम् । पुं । पुन्नागवत् । अम. ।

देववृक्षः । पुं । गुग्गुलुवत् । मे. । गोपघोषटा-यां । शैशोकूल । वै. निघ. । सप्तपर्णवत् । विका. । मन्दारवत् । मन्नात्र ग्रीह । मे. ।

देवशत्रुः । पुं । देवघ्ने । मा.नि. ।

देवशालिः । पुं । शालिधान्यविशेषः । वै. निघ. ।

देवशेखरः । पुं । दमनकचुपे । मना । रा.नि. व.१० ।

देवश्रेणो । स्त्री । सूक्ष्मायाम् । रा.नि.व.३ ।

देवसर्षपः । पुं । कुकुटपायां । मन्निषाविशेषः । सं देवसिरसः । कं देवसिरसभेदे । तत्पर्यायः,— अथाचः, बदरः, रक्तमूलकः, सुरसर्षपकः, सूक्ष्मदलः, निर्जरसर्षपः, कुरवाङ्गि । गुणाः—कटूष्णः कफघ्नः क्षमिदीपघ्नः रुच्यः सुखरीगन्धय ।

रा.नि.व.२ । रुचके । मातुलुङ्गवत् । विभीतके । कलिङ्गके । ऐल्यव । रा.नि.व.२३ ।

देवसहा । स्त्री । सहदेवायाम्, महाबलायां । रा.नि.व.४ । दण्डोत्पलायां । विश्व. । त्रायमाण-यां । रा.नि.व.५ ।

देवसृष्टा । स्त्री । मदिरायां । हे.च. ।

देवा । स्त्री । अश्वत्थपर्ण्यां । पद्मचारिण्यां । श.च. ।

देवात्मा । पुं । अश्वत्थवत् । श.च. ।

देवाद्रीणा । स्त्री । महाद्रीषपुष्पे । वडू ज्योत्स्न्या ।

देवाह्वयम् । स्त्री । एका सहदेवा (महावला) द्वितीया विश्वदेवा (नागवला) । वा.सु.१५अ. विदाय्यादी । देवाह्वयमिति पाठदर्शनात् । अरुणः ।

देवानाम्मियः । पुं । छागि । विका. ।

देवाभोष्टा । स्त्री । पूगवत् । व. निघ. । ताम्बू-ल्याम् । पीन । श.च. ।

देवाहम् । स्त्री । सुरपर्णनामपत्रशके । रा.नि. व. १० ।

देवार्हा । स्त्री । महाबलायाम् । पीत वेदगङ्गा । रा.नि.व.४ ।

देवावासः । पुं । अश्वत्थवत् । चैत्यवत् । विका. ।

देवाहः । पुं । वामकर्णं ।

देवाह्वः (यः) । पुं, स्त्री । देवदारुवत् । वा.सु. १५अ.वचादि, विदाय्यादिः । वै. निघ. २भ.चय-चि. सूर्यप्रभागुल्याम् । च.द.उ.स्त.चि. । वा.उ.२अ. ।

देविका । स्त्री । धूसूरवत् । भा. । नदीभेदे । शब्दर. ।

देविता । पुं । धूसूरवत् । भा. ।

देवो । स्त्री । लिङ्गनीलतायां । बन्धाकर्कोटकां । सूक्ष्मायां । रा.नि.व.३ । सीराङ्गमल्लिकायां । अङ्गपञ्जि । रा.सा.सं. । रस. कौ. ज्वरान्तकरसे । प्रकायां । पिङ्गि भा.क. । रा.नि.व.१२ । शाल-पर्ण्याम् । पाठायाम् । रा.नि.व.३।६ । आदित्य-भक्तायां । इष्टइष्टिना । बलायां । वेदगङ्गा । महाद्रीषायां । वडू ज्योत्स्न्या । नागरसुखायां । रा.नि.व.२३ । अतसीवत् । हरीतकां । पचि-विशेषः । आमा प्राची । रा.नि.व.११।१६।१८ ।

देवोलता । स्त्री । अनन्तमूले । ज.द.१४अ.

देवोवीजम् । स्त्री । गन्धके । भेषज्य-चि-चक्रौ-रसे ।

देवष्टः (ष्टा) । पुं, स्त्री । गुरुगुली । रा.नि. व.१२ । सज्जं हचे । वै.निघ. । महासेदार्था । रा. नि.व.५ । वनश्रीजपूरहचे । रा.नि.व.११ ।

देवोन्मादः । पुं । देवकृतोन्मादरोगे । लक्षणं — “अमर्त्यं वास्विक्रमवोर्ध्वजिष्टको ज्ञानादिविज्ञान-बलादियुक्तः । प्रकीपकात्तो नियतश्च यश्च देवादि-जन्मा मनसो विकारः ॥” भा. ।

देव्या । स्त्री । सुरामांस्या । ब्राह्मीरूपे । वै.निघ. ।

देशः । पुं । स्थाने । स विविधः, आनुपजाङ्गल-मिश्रभेदेन । विप्रधाः पर्याये दृश्याः ।

देशसमाख्यवोजम् । स्त्री । इन्द्रयवे । ऐल्ययव । वै.निघ. ।

देशिनो । स्त्री । तर्ज्याम् । श.र. ।

देहः (कः) । पुं, स्त्री । क्षेपने । शरीरे । रा.नि. व.१८ । स स्थूलकृशमध्य इति विविधः — “कर्पयेद्-हृदयेऽपि सदा स्थूलकृशी नरः । रचयन्नेव मध्यस्थ-कुर्वीत सततं भिषक् । यस्माद्बलवतः सर्वक्रियाप्रवृ-त्तिस्तस्माद्बलमपानमधिकरणानाम् । केचित्कृशाः प्राणवन्तः स्थूलायाः कृशला नराः । तस्मात् स्थिरत्व-व्यायामेवैवं वैद्यः प्रतर्कयेत् ॥” सु.सू.३५अ. ।

देहकोषः (चर्म) । पुं । त्वि । छां.डा. । षक् । वै.निघ. । पचे । आं.थी । श.च. ।

देहत्वक् । स्त्री । चर्मणि । वै.निघ. ।

देहदः । पुं । पारदे । रा.नि.व.१२ ।

देहदुर्गन्धता । स्त्री । शरीरदौर्गन्धे । गी.ट्र. शूर्गक । तन्नाशकौषधं यथा — अर्जुनपुष्पं जम्बू पत्र-लोध्रश्च ति-समभागं लिपेत् । पुराणम् ।

देहधारक(ण)म् । स्त्री । अस्थनि । हे.च. । आहारे । वै.निघ. । अविहृत-विदोषे । “नर्तं देहः कफादस्ति न पितात्र च मातृतात् । शीघ्रितादपि वा नित्यं देह एतस्ते धार्यते ॥”

देहधिः । पुं । पचे । आं.थी । श.च. ।

देहधृक् । पुं । वायो । वै.निघ. ।

देहबन्धास्थि । स्त्री । कङ्कालि । ज. ।

देहभृत् । पुं । जीवे, प्राणिनि । वै.निघ. ।

देहयात्रा । स्त्री । सत्यौ । अग्ने । भोजने । त्रिका ।

देहला । स्त्री । सुरायाम् । वै.निघ. ।

देहवल्कलम् । स्त्री । वसायाम् । छर्कि । रा.नि.व.१८ ।

देहसारः । पुं । मज्जायाम् । रा.नि.व.१८ ।

देहक्षयः । पुं । रोगे । श.च. ।

देहिका । स्त्री । उपजिह्विकाकौटे । पोटो-पोंका । त्रिका ।

देहो (इन्) । चि । शरीरिणि । त्रिका ।

दैत्यः । पुं । लोहे । र.स.र. व्रणमज्जाङ्गुषे ।

दैत्यकुसुमम् । स्त्री । सुगन्धिद्रव्यभेदे ।

दैत्यग्रहः (त्योन्मादः) । असुरग्रहे । लक्षणं यथा — “जिह्वादृष्टिं दूरात्स्थानं गुरुदेवद्विजद्विषं । निर्भयं मानिनं शूरं क्रोधनं व्यवसायिनं । रुद्रः खन्दी विशाखोऽहमिन्द्रोऽहमिति वादिनं । सुरा-मांसरुचिं विद्यात् दैत्यग्रहं हृत्कीतकम् ॥” वा.उ. उन्मा.चि. । दैत्यावेशजन्योन्मादरोगे । लक्षणं — “संस्वेदी हिजगुरुदेवदोषवक्ता जिह्वाची विगतमथो विमार्शदृष्टिः । सन्तुष्टो भवति नचान्नपानजातेः दुष्टात्मा भवति स देवशत्रुजुष्टः ॥” भा. ।

दैत्यदेवः । पुं । वायो । हे. ।

दैत्यमेदजः । पुं । भूजिगुगुली । महिषाच-गुगुली । रा.नि.व.१२ । स्त्री । (जा) पृथियाम् ।

दैत्यरक्तकम् । स्त्री । हिङ्गुले । र.सा.स. ।

दैत्या । स्त्री । सुरामांस्याम् । रा.नि.व.१२ । मये । त्रिका । यमानोभेदे । वै.निघ. । चण्डौ-षधौ । से. ।

दैत्येन्द्रः । पुं । गन्धके । भेष. पञ्चाननरसे ।

दैत्येन्द्ररक्तम् । स्त्री । हिङ्गुले । सा.को. विदोषनीहाररसे ।

दैत्यम् । स्त्री । क्षीवचित्तायाम् । भा. ।

दैर्घ्यरात्रिका । वि । मारात्मके । च.चि.६अ. । दोषरात्रानुबन्धिज्वरे । भा. ।

दैवम् । स्त्री । पूर्वकृतकर्म्मणि । “दैवं पुरा यत् कृतमुच्यते तु ॥” च.श.२अ. ।

दैवच्छिद्रम् । स्त्री । कर्म्मच्छिद्रे । वा.उ.१४अ. ।

दैवदारुः । स्त्री । देवदारुणि । र.मा. ।

देवदोषः । पुं । लोचने । त्रिका ।

दैवबलप्रवृत्तः । पुं । आधिदैविक-रोगेषु । ये देवदोषादभिप्रेतका अथर्वकृता उपसर्गकृताः । तेषां विधा, विद्युदग्निजताः पिशाचादिकृताश्च । सु.सू.२४अ. ।

दैवव्यापश्रयः । चि । मणि-मन्त्रीषध-पूजोप-हाररूपोषधवाचके । च.वि.८अ. ।

दैवाकरिः । पुं । यमे । स्त्री (रौ) यमुनानयाम् ।

दैवो । स्त्री । बलिपूजादिरूपे चिकित्साविशेषे । यथा — “आसुरो मानुषौ दैवी चिकित्सा विविधा मता ॥” वैद्यकम् ।

दैवोदासिः । पुं । दिवोदासापत्ये । श.चि. ।

दोः । पुं । बाहौ । रा.नि.व.१८ ।

दोःशिखरम् । पुं । स्तम्भे । रा.नि.व.१८ ।

दोम्भा (म्भु) । पुं । गोवत्से । शब्दर. ।

दोम्भो । स्त्री । दुग्धवत्याम् गव्याम् । रा. ।

दोण्डिका (ण्डो) । स्त्री । तरदीलतायाम्, कोषातक्याम् । वै.निघ. ।

दोधः । पुं । गोवत्से । (कृन्दः) शास्त्रम् ।

दोगडुः । वि । बाहुकुण्डे । शू.ला. । त्रिका ।

दोर्दण्डः । पुं । बाहौ । भूरिप्र. ।

दोर्मध्यम् । स्त्री । बाहुमध्यभागे । शां.उ.त्र. वाङ् । शब्दार्थकल्प. ।

दोमूलम् । स्त्री । बाहुमूले । वज्रज. वै.निघ. ।

दोला (लिका) । स्त्री । नीलोत्तरे । वै.निघ. । कौडार्थं काष्ठादिमये हिन्दोलके । दौर्दण्डा । तज्जमणगुणाः — वातकोपनत्वम् अङ्गस्थेयवलाग्नि-कारिलञ्च । राज. ।

दोलायन्त्रम् । स्त्री । रसस्वेदनाथं यन्त्रविशेषे । तस्य लक्षणम् — “निबडमोषधं सूर्तं भूर्जं तन्निगुणे वरे । रसपोटलिकां काष्ठं दृढं बज्जा गुणेन हि । सन्धानपूर्णकुम्भान्तः स्वावलम्बनसंस्थितम् । अथस्ता-ज्ज्वालयेदग्निं तच्चतुर्क्रमेण हि । दायायन्त्रमिदं प्रीतं खं दनाख्यं तदैव हि ॥” भा. । “द्रवद्रव्यं वा भास्वस्य पूरिताङ्गोदरस्य च । सुखे तिथ्येकृते दग्धे द्रव्यं सूत्रेण लम्बयेत् । खेदयेच्चान्नरगतं दोलायन्त्र-सुदीरितम् ॥” अत्रि. ।

दोषः (कः) । पुं । वातपित्तकफरजस्तमोरूपेषु ।

श.च. । तत्र त एव घातुमलपदवाच्याः “तेषु क्रमा-दनी दोषाः कफपित्तानिलाः स्थिताः ॥” रा.नि. व.१२ । “मानसः पुनरुद्दिष्टो रजश्च तत्र एव च ॥” च.सू.४अ. । तन्निरुक्तिः — “घातवश्च मलाश्चापि दुष्य-न्त्येभिर्यतस्ततः । घातपित्तकफा एते त्रयो दोषा इति स्मृताः । ते घातवोऽपि विवर्द्धिगदिता देहधारणात् । मलाश्च ते रसादीनां मलिनोकरणात्कृताः ॥” भा. । उक्तञ्च यथा — “दोषघातुमलमूलं हि शरी-रम्... । तत्र प्रत्यन्दनोद्दहनपूरणविवेकधारण-लक्षणी वायुः पञ्चधा प्रविभक्तः । शरीरं धारयति । सन्धिसंश्लेषणज्ञेहनरोपणपूरणवल्लयं यत् कृत् शोभा पञ्चधा प्रविभक्त उदककर्मणानुग्रहं करोति । रागपत्त्योजस्वोमेधीमक्षत्पित्तं पञ्चधा विभक्तम् अग्निर्कर्मणानुग्रहं करोतीति । एषां विधिवत् परिरक्षणं कुर्वीत ॥ एषां चये मन्दचेष्टता मन्दो-षता रुचतादि देहहानिरायति । तत्र स्वधोनि-वर्द्धनद्रव्याख्येव प्रतीकारः । एषां वृद्धौ लक्ष्पाकस्य-दिकं भवति । तेषां यथास्वं संशोधनं चपणञ्च क्षयादिवर्द्धैः क्रियाविशेषैः प्रतिकुर्वीत ॥” सु.सू. १५अ. । गोवत्से । श.र. । प.सु. ।

दोषकरः । पुं । लज्जकृचे । गान्धर्व शीष्ट ।

दोषघ्नः । पुं । वैद्ये, चिकित्सके । हे.च. । वि । दोषवेत्तरि ।

दोषत्र (त्रित)यम् । स्त्री । मिलितवातपित्त-कफेषु । रा.नि.व.२२ ।

दोषपाको(न) । पुं । आमातकृचे ।

दोषपाचनः । पुं । कपित्थकृचे । प.सु. । वि । दोषपाचके ।

दोषप्रकृतिः । स्त्री । दोषाणां स्वसागंसञ्चारे । भा.ज्व.चि. । वातादीनां यथाक्रमं वर्षाशरद्वसन्-प्रकीर्णे वसन्तशरत्कोपे वा । “यद्यर्तुकुपितो दोषो दोषप्रकृतिरुच्यते ॥” वि.र. ।

दोषबलप्रवृत्तः । पुं । रोगविशेषे । ते च ते रोगा ये आतङ्कसमुत्पन्ना मिथ्याहाराचारमवाश । तेषां पुनः विधा आमाशयशोथः पक्षाशयशोथश्च । एत एवाध्यात्मिकरोगाः कथ्यन्ते । सु.सू.२४अ. ।

दोषलः । चि । दोषयुक्ते ।

दोषशमनवर्त्तिः । पुं । निरुद्धवस्तिभेदे । यथा — “प्रियङ्गु मधुकं सुखा तथैव च रसाञ्जनम् । सचीरं शस्यते वस्तिः दोषाणां शमनः परम् ॥” भा. ।

दोषहरवस्तिः । पुं । तन्नामकं निरुद्धवस्ति ।
“शताह्वा मधुकं विलं कौटजं फलमेव च । सका-
ञ्जिकः समीमूतो वस्तिर्दोषहरः स्मृतः ॥” भा. ।

दोषा । स्त्री । बाह्यौ । रा.नि.व.१८ । रा.चौ. मे. ।

दोषाकरः । पुं । चन्द्रे ।

दोषा(घोत्)क्षो । स्त्री । वनवर्त्यरिकायाम् ।
वन वांशे । रा.नि.व.१० ।

दोषातिलकः । पुं । दोषे । विका. ।

दोषान्धः । पुं । दृष्टिरोगभेदे । लक्षणं—
“अर्कस्तमस्तकान्यसगमसौ सन्धमागताः । स्थगयन्ति
दृष्टं दोषाः दोषान्धः स गदीऽपरः ॥ दिवाकर
करस्पष्टा भष्टा दृष्टिपथान्धलाः । विलीनलीना
यच्छन्ति व्यक्तमवाङ्गि दर्शनम् ॥” अत्र रीगिणी
दिवारूपं पश्यन्ति । वा.उ.१२अ. ।

दोषास्यः । पुं । प्रदीपे । शब्दर. ।

दोषिकः । पुं । रीगे । श.च. । निघ. ।

दोहः । पुं । दीहने । दीहनपात्रे । दुग्धे । वै. ।

दोहजम् । स्त्री । दुग्धे । शब्दार्थकल्पतरुः ।

दोहदः (लः) । पुं । गर्भिणीदोहदं । मांश. ।
ह.च. । गर्भचिक्रे । भरतधृतकोषान्तरम् ।

दोहदलक्षणम् । स्त्री । गर्भधारणे । गर्भे ।
वयःसन्धी । मे. ।

दोहदवती । स्त्री । गर्भवत्या स्त्रियां । ह.च. ।

दोहनम् । स्त्री । कानाद्दुग्धनिःसारणे । दोग्रा ।

दोहनौ । स्त्री । धातकौहवे । वै.निघ. । दीह-
नभाण्डे । विका. ।

दोहनः । पुं । वज्रल-पुष्पवले । रा. । गर्भिण्य-
भिलाषे । शब्दार्थकल्पतरुः ।

दोहलवती । स्त्री । दीहदवत्या । शब्दार्थकल्प. ।

दोहलो । स्त्री । अशोकवले । रा.नि.व.१० ।

दोहापनयः (पयनम्) । पुं, स्त्री । गव्यदुग्धे ।
विका. । वै.निघ. ।

दौग्धिकम् । स्त्री । दुग्धिकामूले । धिक्केश्मन् ।
वा.उ.३७अ. ।

दौग्ण्डिका । स्त्री । कोषातक्यां । वै.निघ. ।

दौर्गन्धम् । स्त्री । दुर्गन्धतादृक्पित्तजरोगविशेषे ।
दूर्गन्धत । तन्नाशकतत्त्वं—चन्दनं कुङ्कुमं मांती
कर्पूरी जातिपत्रिका । ज्ञाती-ककोल-पूगानां

लवङ्गस्य फलानि च । अशुक्रशीरकाश्मयं कुष्ठ
तगरनालिका । गोरीचना प्रियङ्गुश्च चोल मदनकं
नखं । सरलः सप्तपर्णश्च लाक्षा चा-लकी तथा ।
काचूरकः पञ्चकञ्च एतैस्तुलं प्रसाधितम् ॥” गारुड
प्रसिद्धम् ।

दौर्गहः । पुं । घोटके ।

दौर्गल्यम् । स्त्री । दुर्गलतायाम् । वै.निघ. ।

दौर्वाणम् । स्त्री । इष्टपर्णे । दूर्वारसे । मे. ।

दौर्हदम् । स्त्री । गर्भे । दीहदे । ह.च. ।

दौर्हदा । स्त्री । गर्भवत्याम् स्त्रियाम् । सुश्रु. ।

दौर्लेयः । पुं । कच्छपे । ह.च. ।

दौष्कलेयः । पुं । ग्रन्थिपर्णमूले । गैरटेना
वै.निघ. ।

द्विविद्वि । व्य. । दिवसे । वेदनि. ।

द्यु । स्त्री । दिने । गगने । वि. ।

द्युः । स्त्री । दिवसे । पुं । अग्नौ । मे. ।

द्युकः । पुं । पंचके । वै.निघ. ।

द्युकारिः । पुं । काके । वै.निघ. ।

द्युगः । पुं । पक्षिणि । रा.नि.व.१६ ।

द्युगतिः । पुं । सूर्ये । ह. ।

द्रुतरुः । पुं । कल्पतरौ । वै.निघ. ।

द्रु(ति)मणिः । पुं । अर्कवले । अम. । र.सा.
सं. विद्याधररसे । मारिततामे । भा.म.१भ.ज्व.चि.
विप्ररभैरवरसे । “द्युमणिरक्तकामाटं कमहिं तम् ॥”

द्रुमम् । स्त्री । वले । मे. ।

द्रुतवौजम् । स्त्री । कपर्दके । विका. ।

द्योःशिखरम् । स्त्री । स्तम्भे । रा. ।

द्योतः । पुं । रौद्रे । अ. ।

द्योतनम् । स्त्री । दर्शने । ह.च. । पुं ।

प्रदीपे । उ. ।

द्योभूमिः । पुं । पक्षिणि । श.च. ।

द्यौ । स्त्री । आकाशि । अ. ।

द्यौलम् । स्त्री । बीजे । उणा. ।

द्रवणम् । स्त्री, पुं । द्रव्यमाने । (इति कालिङ्ग-
मानम्) । “लुप्तमोरटकयापि द्रवणः स निगद्यते ।
आशी द्वौ द्रवणः ॥” (इति मागधमानम् ।
प.प्र.१ख. । तोलके । श.मा. ।

द्र(द्रा)स[स्य]म् । स्त्री । तरलदधनि ।
वशांशे । अम. । अ.टी.भ.-१ ।

द्रवः । पुं । तक्के । रा.नि.व.१५ । तरले ।
प्रातर्ना । गुणाः—कृदकरः व्यापकश्च, शुक्लः
विपरीतगुणः । भा. । रसे । विश्व. । स्त्री । जले ।
सि.यो.उन्मा.चिःमहापैशाचहृते ।

द्रवजः । पुं । शर्करायाम् । गुडं । रा.नि.व.१४ ।

द्रव्यत्रो । स्त्री । शिष्टद्वीर्घे । रा.नि.व.४ ।

द्रव(व)दारु । स्त्री । पितले । (व्य.) लाक्षायां ।

द्रवद्रव्यम् । स्त्री । तरलद्रव्ये ।

द्रवन्तिका (न्तो) । स्त्री । (Anthericum
tuberosum.) खनामख्यातद्रव्यचुपे । भूषात्तौ
गता, रुद्रिगुग्गुलान्, भूषाकांति । मंभोपना ।
कं वल्लिहर्दे तं एलुकचैर्विचेष्टु । गुणाः—मधुरा
शीता रसवन्धकरी ज्वर कृन्ति-गुलघ्नी च । रा.नि.
व.५ । कृष्णदन्तीचुपे । र.मा. । वृद्धदन्त्याम् ।
चौरितपत्रदन्तीभेदे । च.सू.१अ. । सु.सू.२६अ. ।
भुतशय्यानांमहाचुपे । हेमूद्रमात्रौ । रा.नि.व.४ ।
ऋक्षाखकणीलतायाम् । रा.नि.व.३ । वा.सू.हेमा.
टी. १५अ. श्यामादिः । “श्यामा दन्ती द्रवन्ती ॥”
ऋक्षदन्त्याम् । च.सू.२अ. ।

द्रवरसा । स्त्री । लाक्षायां । रा.नि.व.६ ।

द्रवशूलः । पुं । अन्नद्रवशूलः ।

द्रवखेदः । पुं । वातद्वरखेदविशेषः । स च
द्रव्यशायपूर्णे कटाहे, षड्विंशत्यङ्गुलायामोच्छ्राययुक्ते
चतुष्कोणे सोवर्णादिखेदकोष्ठके वा अवगाह्योपविश्य
च गृह्यते । “द्रवखेदस्तु वातघ्नी द्रव्यकाथेन
पूरितः । कटाहे कोष्ठके वापि सुपविष्टेऽवगाहयेत् ।
सौवर्णे राजतं वापि ताम्रं लौहञ्च दारुजम् ।
कोष्ठकं तत्र कुर्वीतोच्छ्राये षड्विंशदङ्गुलम् ।
आयामे वा तदेव स्याच्चतुष्कोणन्तु चिकणम् ॥” भा. ।

द्रवा । स्त्री । मेदायाम् । रा.नि.व.५ ।

द्रविडी । स्त्री । एलायाम् । वै.निघ. २भ. वा.
व्या.चि.शतावरीतेले । [मे.]

द्रविणम् । स्त्री । सुवर्णे । रत्ने । वले । अम. ।

द्रविणनाशजः । पुं । शिशुवले । मज्जिना
गाह. । श.र. ।

द्रविणोदाः (स) । पुं । अग्नौ ।

द्रवोकरणम् । स्त्री । तरलवापादने ।

द्रव्यम् । स्त्री । वस्तुनि । पितले । मर्त्ये । जले ।
विरेपने । जतुके । द्या । मे. । औषधोपकरणे ।
औषधे । विका. । तच्च द्रव्यमात्रं पृथिव्यादिभूत-
समुदायादुत्पद्यते । तदुत्कर्षस्याभिव्यञ्जकत्वात्,
तत्पञ्चविधं पार्थिवम् आप्यं तेजसं वायव्यमाकाशी-
यञ्च । तत्र “स्थूलसारसाम्पन्द्रखरगुरुकठिनगन्ध-
बहुलमौषधकायग्रायशी मधुरमार्थिवम्, तच्च
स्थैर्यवलादिकरं विंशतशोधोगतिस्वभावम् । यच्च
द्रव्यं शीतक्षिप्तगुरुसरसाम्पद्रं पिच्छिलेष्वल्पा-
यास्तुलवर्णं मधुररसप्रायं तदप्यम्, तच्च क्षेडनाह्ला-
दनादिकरम् । यद्रूपगुणबहुलम् ईषदस्तुलवर्णं
कटुरसप्रायं विशेषतश्चोर्द्ध्वगतिस्वभावं तत्तेजसं, तच्च
दहनवचनदारुणादिकरम् । सूक्ष्मरुक्खरविशदं
स्पर्शबहुलमोषतिक्तं विशेषतश्च कषायं वायव्यम्,
तच्च षडालाघवादिकरम् । सूक्ष्मसूक्ष्मद्रव्यवाधि-
विविक्तमव्यक्तं शब्दबहुलमाकाशीयम्, तच्च माह-
वलाघवादिकरम् । अनेन निदर्शनेन नानौषधी-
भूतं जगति किञ्चिद्रव्यमस्माति क्त्वा तं तं युक्ति-
विशेषमर्थं वाभिसमौच्य स्ववैयर्थ्यगुणयुक्तानि द्रव्याणि
कर्मकराणि भवन्ति । तानि यदा कुर्वन्ति
स कालः, यत्कुर्वन्ति तत्कर्म, येन कुर्वन्ति तद्वैयर्थ्यं,
यत्र कुर्वन्ति तदधिकरणं, यथा कुर्वन्ति स उपायः,
यन्निपादयति तत्फलमिति । तत्र विरेचनद्रव्याणि
पृथिव्यस्य गुणभूयिष्ठानि पृथिव्यापो गुर्व्यौ गुरु-
त्वादधोगच्छन्ति तस्माद्विरेचनमधोगुणभूयिष्ठमनु-
सानात् । वसनद्रव्याण्यग्निवायुगुणभूयिष्ठान्यग्निवायु-
हि लघू लघुत्वाच्च ताचूर्द्ध्वगतिं कृन्ति तस्माद-
सनवप्यूर्द्ध्वगुणभूयिष्ठमनुत् । उभयगुणभूयिष्ठमुभय-
तोभागे । आकाशगुणभूयिष्ठं संशमनं । संश्राव-
मनिलगुणभूयिष्ठमनिलस्य शोषणाम्बुजत्वात् । दीप-
नमग्निगुणभूयिष्ठं । लेखनमग्निज्ञानलगुणभूयिष्ठं ।
वृंहण पृथिव्यस्य गुणभूयिष्ठं । एवमौषधकर्मोपायानु-
सानास्वाधयेत् । भवन्ति चात—भूतजोवारिजेद्रव्यैः
क्षिप्रमाप्नोति निर्वाति ॥ खतेजोऽनिलजैः श्लेष्मा
शममेति शरीरिणा । त्रिगुणवनजाताभ्यां त्रिद्विमा-
प्नोति साकतः ॥ आप्येयमप्यद्रव्यं तत्र पित्तमुदी-
र्यते । वस्तुषाण्यङ्गुलायां वलाभाः पारवर्षाः ॥
एवमेतद्गुणाधिव्यं द्रव्यं द्रव्यं विनिर्दिष्टं । विश्वौ
वा बहुभौ वापि ज्ञात्वा दोषेऽवचारयेत् ॥” सु.सं.
४१अ. । दोषशमनघातुद्रव्यसंस्थाहितत्वात् द्रव्यं
तिविधमाह चरकः ॥ तच्च पुनरिदं विधिं जाह्नसौ-

हिदभाविभेदात् । तत्र जाङ्गममूनविशतिः, भीमं विंशतिः, उद्दिष्टवृद्ध । तत्र चतुर्विधं वनस्पति-
वीरुहानस्यलौषधयः । इति । च.सू.१७. । द्रव्यं पुनः विविधं शुक्लमाद्रं चेति । तयोः शुक्लद्रव्यपिच-
याद्रं हिगुणा माता यात्या । “शुक्लद्रव्यं तु या माता आद्रं हिगुणा हि सा ।” तदपवादमाह —“वासानिस्वपटोलकैतकिबलाकुषाण्डकैन्दौवरी वर्षाभूकुटजाश्वगन्धसहिताः ताः पूतिगन्धसहिताः । मांसीनागबलाकुषण्डकपुरोहिङ्गाद्रं चैव वाद्याः सत्त्वमैव न हिगुणिता ये चैवजाता गणाः ।” इन्दौवरी शतावरी । पूतिगन्धा प्रसारणी । कुषण्डकः पौतभिष्टी । इच्छुजाता गुडादयः । गणाः दशमूलादयः । “वासकुटजकुषाण्डशतपुष्पासहा-
सताः । प्रसारणश्वगन्धा च नागाख्यातिवलावलाः । नित्यमाद्राः प्रयोक्तव्याः न तासां हिगुणो भवेत् ।” शाङ्गः । “शुक्लं नवीनं द्रव्यं योज्यं सकलकर्मसु । आद्रं हिगुणं विद्यादिषु सर्वेषु निश्चयः । द्रव्या-
ण्यभिन्नवाच्यं प्रशस्तानि क्रियाविधौ । ऋते छत-
गुडचौद्रधान्यकृष्णाविडङ्गताः ॥” प.प्र.१४. ।
द्रव्यकल्कः । पुं । दृषदि पेषितद्रव्यं ।
द्रव्यगुणाकरः । पुं, स्त्री । द्रव्यगुणसंग्रहविशेषः ।
द्रव्यरत्नवाली । पुं, स्त्री । द्रव्यगुणसंग्रहविशेषः ।
द्रव्यसंग्रहः । पुं । करचरणहरीतक्यादिद्रव्य-
सङ्घे । च.सू.१७. । [संग्रहः ।
द्रव्याभिधानम् । स्त्री । औषधादीनां नाम-
द्राविष्ठम् । स्त्री । दौघरोहिषतणे । वडु-
गङ्गुण । रा.नि.व.८. ।
द्राविष्ठस्यः । पुं । भङ्गूके । रा.नि.व.१२. ।
द्राणः । वि । सुप्तः ।
द्रापः । पुं । पङ्के । शब्दार्थकल्पः ।
द्रापस्म । स्त्री । द्रप्ले । अ.टी. । वशादरे ।
द्रावः । पुं । उष्णतायाम् वै.निघ. ।
द्रावकम् । स्त्री । सिक्थके । रा.नि.व.१३. ।
लौहचुम्बके । वै.निघ. । औषधविशेषे । महा-
द्रावकादौ । पुं । प्रसरविशेषे । छज्जकाञ्चमणि ।
मे । रसविशेषे । श.र. ।
द्रावककन्दः । पुं । तैलकन्दे । रा.नि.व.७. ।
द्रावकरम् । स्त्री । अतटङ्गणे । गोशंशी ।
रा.नि.व.६. ।

द्रावकवर्गः । पुं । द्रवकरद्रव्यपञ्चके । यथा—
“गुक्काटङ्गणमध्वान्यगुडा द्रावकपञ्चकाः ।” र.
सा.सं. । [र.सा. ।
द्रावण(फल)म् । स्त्री । कतकफले । निर्गोणा ।
द्रावणकः । पुं । टङ्गणचारि । वै.निघ. ।
द्राविका । स्त्री । लालायाम् । नाग, थूङ् ।
श.र. ।
द्राविडः (कः) । पुं । वेधसुखे । विश्वसृष्टि ।
अम. । मे. । गन्धशठाम् । प.सु. । आमहरिद्रा-
याम् । कौंठा इन्द्र । श.र. । स्त्री । विडलवणे ।
रा.नि.व.६. ।
द्राविडभूतिकः (मिजः) । पुं । आमहरि-
द्रायाम् । कौंठा इन्द्र । श.र. ।
द्राविडो । स्त्री । सूक्ष्मायाम् । प.सु. । भा.म.
४८. सौभाग्यशुद्धीमोदके । “द्राविडोनां पलम् ।”
सु.सू.३८. ।
द्राविडोद्भवः । पुं । सुगन्धतणे । सुगन्धप्रिबङ्गी ।
(वा) स्त्री । एलायाम् । वै.निघ. ।
द्राविणः । पुं । टङ्गणे । गोशंशी । रा.सा.सं. ।
द्राविणी । स्त्री । काकजङ्गायां, काकमाच्यां ।
वै.निघ. ।
द्रावो (इन्) । पुं । टङ्गणचारि । र.सा.सं.
टङ्गणशोधने । अन्तवेतसे । वै.निघ. ।
द्राचम् । स्त्री । द्राचाभवमये । ज. ।
द्राचा । स्त्री । (Vitis vinifera.) Dried
fruits called Kismis. खनामल्यातलता-
याम् । किम्भिज, मनेका । हिं दाख, भाङ्गुर ।
सं द्राचा । तें द्राचपोखु, द्राचचेष्ट । ता. कोडिम
छिरिपभांम् । तत्पथ्यायः—कृष्णा, चारुफला
(ज.), रसा (शब्दर.), सहीका, गोखनौ, खाही,
मधुरसा (अ.), यक्षशी (शब्दमा.), प्रियाला, तापस-
प्रिया, गुच्छफला, रसाला, अस्तफला, खादु-
फला, हारहरा । गुणाः—पक्वा सा सरा शीता
चक्षुष्या हृदयी । अपक्वा स्वल्पगुणा गुर्वी च ।
अन्ता सा रक्तपित्तकृता । “द्राचा पक्वा रसा शीता
चक्षुष्या हृदयी गुरुः । खादुपाकरसा खर्षा तुवरा
सृष्टमूतविट् । कोष्ठमासतज्जुष्या कफपुष्टिदधि-
प्रदा । हन्ति तृणाज्वरश्वासवातासकामलाः ।
कृच्छ्रासपित्तसम्बोद्धाहशोषमदालयान् । हृष्या

स्याद्गोखनौ द्राचा गुर्वी च कफपित्तगुत् । अवीजा-
न्या स्वल्पतरा गोखनौसदृशी गुणेः । द्राचा पर्व-
तजा लघ्वी सान्ना श्लेष्मासपित्तकृता । द्राचा पर्व-
तजा यादृकादृशी करमर्दि का ॥” भा. द्राचाव. ।
“द्राचाफलं मधुरमस्त्रकषाययुक्तं क्षारिण पित्तमरुतां
कफहारि शीघ्रम् । अष्टं निहन्ति रुधिरामयदाह-
शोषमूर्च्छाज्वरश्च सनकासविनाशकारि । कषायास्त्रा
विपाके च द्राचा चैव कफे हिता ॥” अवि.
१७३. । एतदभावे गान्धारोफलं याचाम् । सि.यी
ज्व.चि.पिपल्यादौ । वा.सू.१५३. परूषकादिः ।
“परूषकं वरा द्राचा” । च.द.वा.ज्व.चि. पिप-
ल्यादिः । वा.ज्व.धि. द्राचादिः । रसालायाम् ।
रा.नि.व.२३. ।
द्राचादिः । पुं । वातज्वरे कषायः । “द्राचा-
गुडचौकाश्मथ्यतायमाणाः सशारिवाः । निष्काथ्य
सगुडं काथम्... ।” च.द.वा.ज्व.चि. । अन्यः—
द्राचाभयापट्टकाद्विजाकृतः कषायः पित्तिकज्वरे
प्रलापमूर्च्छाशमनः । च.द.पि.ज्व.चि. ।
द्राचाफलः । पुं । पियालहृत् । वै.निघ. ।
द्राचायणो । स्त्री । दन्तौहचे । प.सु. ।
द्राचारसम् । स्त्री । द्राचाभवमये ।
द्राचारिष्टः । पुं । यक्षाधिकारे अरिष्टविशेषः ।
पाठः—“द्राचातुलाहं हिद्रोणे जलस्य विपचेत्
सुधीः । पादशेषे कषायं च पूते शीते विनिचिपेत्
गुडस्य हितुलां तत्र त्र्येलापलकैसर । प्रियङ्गु-
मरिचङ्गुणा विडुचेति विचूर्णयेत् । पृथक्
पलोत्थितैर्भागेषु तमाखे निधापयेत् । समन्ततो
चट्टयिला पिबेज्जातरसं ततः ॥” भेष. ।
द्राचासभूतः । पुं । द्राचासवे । वै.निघ. ।
द्राचासवः । पुं । द्राचाकृतासवे । गुणाः—
रोचनी दौपनी हृद्यः बल्यः पित्ताविरोधी विषम्वन्नः
कफघ्नः लघुः स्वल्पमासतस्य । च.सू.२७३. ।
द्राचासुरा । स्त्री । द्राचाकृतमये । च.सू.२७३. ।
द्राचोत्थः । पुं । द्राचासवे । वै.निघ. ।
द्रुः । पुं । वृत्ते । अ. ।
द्रुकलिमम् । स्त्री । दीपदाक्षि । प.सु. ।
द्रु(द्रू)वनः । पुं । भूमिचम्पकवृत्ते । डूँई
टांगो । श.च. । सुन्दरे ।
द्रु(द्रू)णः । पुं । भमरे । वृत्तिके । धूम्राटपक्षिणि ।
फिट् । चि.च. । मधुमक्षिकायां । वै.निघ. ।

द्रुणहः । पुं । खड्गपिधाने । हा. । उन्नतगोलेन
धातु । स्त्री । धनुषि ।
द्रुणो । स्त्री । कर्णजलायुकायाम् । कां-
कोटोत्रि । कच्छपिकायाम् । अम.भ. ।
द्रुतः । पुं । हरिणे । शशके । वृत्ते । धरणि. ।
द्रुतमांसम् । स्त्री । शशादिहरिणादयः स्वयं
द्रुतगमनात् द्रुतसंज्ञकाः स्मृताः, तेषां भासे ।
गुणाः—पथ्यं बल्यं लघु बौध्यकारि च । रा.नि.
४.७. ।
द्रुतख । पुं । कण्टके । कौंठा । चिका. ।
द्रुपदो । स्त्री । वन्दाके । शान्ता । वै.निघ. ।
द्रुमः । पुं । वृत्ते । चिका. । कुटजवृत्ते । आरग्वध-
वृत्ते । च.द. कुष्ठ-चि. गण्डौराद्यतैले । पारिजात-
वृत्ते । मे. ।
द्रुमकण्टका । स्त्री । शान्तावृत्ते ।
द्रुमकिलः । पुं । दीपदाक्षि । वै.निघ. ।
द्रुमगः । पुं । स्वल्पजलदेशे । वै.निघ. ।
द्रुमत्वक् । स्त्री । कुटजवृत्ते । च.द. कुष्ठ-चि. ।
द्रुमध्वजः । पुं । तालवृत्ते । वै.निघ. । [मे. ।
द्रुमनखः । पुं । कण्टके । हारा. । पारिजातवृत्ते ।
द्रुमनिर्यासः । पुं । तरुनिर्युहः । गौहृत्र
आटे । वै.निघ. ।
द्रुमरः । पुं । कण्टके । हारा. ।
द्रुमव्याधिः । पुं । लाचायाम् । रा.नि.व.६. ।
द्रुमशयः । पुं । वानरे । वै.निघ. ।
द्रुमशोषः । पुं । दाडिमि ।
द्रुमश्रेष्ठः । पुं । तालवृत्ते । वै.निघ. ।
द्रुमाङ्गः । पुं । वृत्तशाखायाम् ।
द्रुमामयः । पुं । लाचायाम् । प.सु. ।
द्रुमारिः । पुं । हस्तिनि । वै.निघ. ।
द्रुमारुहा । स्त्री । केवर्त्तसुसायां । रा.नि.व.३. ।
द्रुमाश्रयः । पुं । सरटे । शिन्नशिर्गे । रा. नि.
४.१८. ।
द्रुमेखरः । पुं । तालवृत्ते । रा.नि.व.२३. ।
द्रुमोत्पलः । पुं । (Abroma augusta.)
कार्ष्णिकारवृत्ते । उगटे कथन । अम. । ऋतुशुक्ले
हितः ।

द्रुयवम् । स्त्री । परिभाषा । वै. निघ. ।

द्रुमलकः । पुं । पियालवृक्षे । पेशीभाज । श. र. ।

द्रुः । स्त्री । खर्णे । वै. निघ. ।

द्रेकः (का) । पुं, स्त्री । निम्बविशेष । घोट्टा निम् । हिं वकाणनिम् । भा. म. ४ भ. महाभक्तातके । ओकडा इति ख्याते वृक्षे । च. द. दाव्यादिकषाये । "सरलाद्रिकास्तथाशकैः ।"

द्रोणः । पुं । ४०० धनुःपरिमितजलाशयः । काक-विशेष । दौण्ड काक, डोण काक मे. । द्रोणपुष्पवृक्षे । घनघनम् । वृक्षिके । रा. नि. व. १६ । पुं, स्त्री । आदकमाने । ८ श्रेण । खारोषोदशशि । नीलावल्याः । आदकचतुष्टये (३२ श.) । "चतुर्भि-रादकैर्द्रोणः ।" तत्पठ्यायः, —उन्मानः, नलनः, अन्धः, घटः, कलसः । प. प्र. १ ख. । स्त्री । हरि-चन्दने । द्रोणीलवणे । वै. निघ. ।

द्रोणकाकः । पुं । तन्नामकाकाके । डोण काक । अम. । तत्पठ्यायः, —काकोलः (अ.), द्रोणः, अरण्यवायसः, वनवासौ, महाप्राणः, क्रूररावी, पलप्रियः (रा.), काकालः, काकलः (शब्दर.).

द्रोणकुतुम्बका । स्त्री । देवकुम्भायाम् । देव-द्रोण्या । वड् घनघमाविशेष । वै. निघ. ।

द्रोणगन्धका । स्त्री । राक्षायाम् । जटा. ।

द्रोणपर्णी । स्त्री । द्रोणपुष्पाम् ।

द्रोणपुष्पिका । स्त्री । द्रोणपुष्पाम् । घन-घमा । वै. निघ. ।

द्रोणपुष्पी । स्त्री । घनघमा हलकषा दण्ड कलस इति ख्याते चित्रजत्रखत्तुपे । द्रोणपुष्पीति भाषा । रा. मा. । सं कुंवा । कं तुवे । हिं गुम्भा, गुमा । ते एतुगुम्भि । तत्पठ्यायः, —चवपदी, कुम्भवीनीः, कुम्भिका, चित्राचुपः, कुम्भवा, सुपुष्पी, चित्रपत्रिका । गुणाः—कटुणा रुच्या वात-काफघ्नी अप्रिमान्यकरौ पथ्या च । रा. नि. व. ५ । च. द. सि. यो. काम. चि. अञ्जने । "अञ्जनं काम-जातानां द्रोणपुष्पीरसः शुभः । द्रोणपुष्पीरसोऽप्येव निहन्ति विषमज्वरान् ।" शार्ङ्ग. म. ख. १ अ. । कफार्शः कामलाक्षमिश्रीयन्ती । राज. । द्रोणपुष्पी गुणः खादुपाका कटु मेदनी कफामकामलाशोध-लमकश्चासकमिधौ च । भा. ।

द्रोणपुष्पीदलम् । स्त्री । द्रोणपुष्पीपत्रे । घनघमेत्र पाता । गुणाः—खादु रुचं गुरु पित्त-करं मेदनं कामलाशोधमिहज्वरहरं कटु च । भा. पू. १ भ. शा. व. ।

द्रोणा । स्त्री । द्रोणपुष्पाम् । घनघमा । भा. वा. ७१६ अ. । इन्दीवरालतायाम् । वै. निघ. ।

द्रोणिः । स्त्री । सर्पद्वयमाने । १२८ श. । प. प्र. १ ख. ।

द्रोणिका । स्त्री । नील्याम् । श. र. । [व. ६ ।

द्रोणि(णौ)जम् । स्त्री । द्रोणीलवणे । रा. नि.

द्रोणिनो । स्त्री । उत्तरिण्याम् । वै. निघ. २ भ. मञ्जिष्ठावृक्षे ।

द्रोणी । स्त्री । इन्द्रविर्मटां, इन्दीवरायाम् । रा. नि. व. ३ । द्रोणीलवणे । श. र. । नील्याम् । सर्पद्वयमाने । १२८ श. । "सर्पाभ्याश्च भवेद्रोणी ।" प. प्र. १ ख. । काष्ठास्त्वहिर्याम् । मे. ।

द्रोणीजम् । स्त्री । द्रोणीलवणे । रा. ।

द्रोणीदलः । पुं । केतकीपुष्पवृक्षे । केश गीह । हारा. ।

द्रोणीलः । पुं । केतकवृक्षे । वै. निघ. ।

द्रोणीलवणम् । स्त्री । वारिजलवणे । भं दीणीचेमोट । कं दीणीय उपु । गुणाः—मेदनं क्षिप्तं शूलघ्नं नातिपित्तलं पाके नाल्युच्च । रा. नि. व. ६ ।

द्रोणियम् } स्त्री । वारिजलवणे । रा. नि. व. ६ ।

द्रोणम् } स्त्री । वारिजलवणे । रा. नि. व. ६ ।

द्वन्द्वम् । स्त्री । मिथुने । युगले । सुख-दुःखादौ । पुं । रोगभेदे । श. र. ।

द्वन्द्वगः । पुं । चक्रवाके । वै. निघ. ।

द्वन्द्वगदः । पुं । द्वन्द्वरीगे ।

द्वन्द्वचरः (चारौ) । पुं । चक्रवाकपक्षिणि । हे. च. । विका. ।

द्वन्द्वचरौसहायः । पुं । चक्रवाकपक्षिणि ।

द्वन्द्वजः (दोषीत्यः) । पुं । विषमज्वरे । रा. नि. व. २० । द्विदोषरीगे । वि । द्विदोषीत्ये । भा. ज्व. नि. ।

द्वयग्निः । पुं । चित्रकवृक्षे । छि. । श. च. ।

द्वादशपत्रिका । स्त्री । शताह्वाख्यं । शुक्ला गीह, मउत्रि ।

द्वादशाङ्गकायः । पुं । सन्निपातज्वरे कषायः । दशमूलौ कषायस्तु पिप्पलीपौकरान्वितः । सन्निपात-ज्वरे देयः श्वासकाससमन्विते ॥ भा. म. १ भ. ।

द्वादशाङ्गलः । पुं । वितस्ती । विग्र. ९ । अम. ।

द्वादशात्मा । पुं । सूयं । अर्कवृक्षे । अम. ।

द्वादशायसकः । पुं । ऊरुस्तम्भाधिकारे रसः । विनेवाख्यरस एव । रस. र. । See विनेचरसः वातरक्ते ।

द्वादशायुः । पुं । कुकुरे । श. मा. ।

हारम् । स्त्री । उपाये । निगमे । विका. ।

हारकण्टकः । पुं । कवाटे ।

हारका । स्त्री । कार्पाश्याम् । वै. निघ. ।

दारदारः (तु) । पुं । शाकवृक्षे । वै. निघ. । भूमीसहस्रं । भा. ।

हारबलिभुक् । पुं । काकविशेष । विका. ।

द्विकः । पुं । काके । विका. । चक्रवाके । मे. । स्त्री । अगुरुकाष्ठे । चक्र. ।

द्विककारः । पुं । काके । श. र. ।

द्विककुत्, द्विकष्टः । पुं । उष्ट्रे । हे. च. ।

द्विकटुकम् । स्त्री । पिप्पलीमरिचरूपे कटुवृक्षे । चक्र. ।

द्विकाकोलो । स्त्री । काकीलीचौरकाकोल्योः । वा. उ. २ भ. ।

द्विखुरो (इन्) । पुं । गोखुरवत् द्विधाविभक्त-खुरागुभावे । "द्विखुरं गोखुराकारज्जुर्विध्याद्विच-चणः । अथवा सोवनोयुक्तैर्मिश्रमस्यं सु निर्दिशेत् ॥" ज. द. ३ भ. ।

द्विगुध्नखौ । स्त्री । मिलित-कुलिक-कोलिहंवे । कूणकौण्डे उ कूणगौह ।

द्विचित्रकम् । स्त्री । अंतरक्तचित्रकयोः । सि. यो अप्रिमा. चि. ।

द्विजः । पुं । दन्ते । रा. नि. व. १८२३ । तुम्बु-वृक्षे । रा. नि. व. ११ । ब्राह्मणे । चक्षिणे । वैश्ये । मे. । सपें । अण्डजे । अम. ।

द्विजकुस्मिनः । पुं । बहुवारवृक्षे । छानि. । गीह । रा. नि. व. ११ ।

द्विजकेतुः । पुं । जम्बीरविशेष । वै. निघ. ।

द्विजन्मा (सन्) । पुं । पक्षिणि । दन्ते । श. र. । आर्द्रधान्ये । मौक्तिके । अण्डजे । वै. निघ. ।

द्विजप्रिया । स्त्री । सोमलतायां । रा. नि. व. ३ ।

द्विजभक्तः । वि । दैव्ये भक्तिमति (रोगिणि) । वै. निघ. ।

द्विजयष्टिः (ष्टिका) । स्त्री । भाग्याम् । बांशू शणै । वै. निघ. २ भ. वा. व्या. चि. ।

द्विजराजः । पुं । चन्द्रे । कर्पूरे । अ. । गरुड-पक्षिणि । मे. ।

द्विजव्रणः । पुं । दन्तमूलवृक्षे । रा. ।

द्विजशमः । पुं । राजमावे । वर्दणै । श. च. ।

द्विजस्नेहः । पुं । पलाशवृक्षे । वै. निघ. ।

द्विजा । स्त्री । रेणुकायां । त्रैलोक्य । रा. नि. व. ६ । भाग्याम् । मे. । लोवान् इति ख्याते गन्धद्रव्ये । वै. निघ. । पालक्यशाके । श. च. ।

द्विजाङ्गिका (ङ्गी) । स्त्री । कटुक्याम् । कटुकी । रा. नि. व. ६ ।

द्विजातिः । पुं । दन्ते । अण्डजे । पक्षिणि ।

द्विजायनौ । स्त्री । यज्ञीपथीति । विका. ।

द्विजालयः । पुं । तद्वकीटरे । श. च. ।

द्विजिह्वः । पुं । सपें । अम. । अधिजिह्वनामक-कण्ठरोगे । आणखित्वेन त्रोगं । सु. नि. १६ भ. ।

द्विजेन्द्रकः । पुं । निम्बवृक्षे । गेवृत्त गीह । वै. निघ. ।

द्विडा । स्त्री । स्त्री-गवि । गौडी । के. ।

द्वितिता । स्त्री । कटुकां, करञ्जिकायाश्च । भा. टी. इमा, सुखकादि. ।

द्वितोयः । पुं । पुवे । शब्दर. । स्त्री(या) । भाष्यायाम् ।

द्वितोयत्रिफला । स्त्री । द्राक्षाखजूर-गाभासीफलषु । किम्बिम्, थेंजूर, ग्रीष्म-फल । वै. निघ. ।

द्वितोयाभा । स्त्री । Curcuma zanthorrhiza) वृक्षविशेषे । दाहहरिद्रायाम् । श. च. ।

द्विदलः । पुं । अमृतकवृक्षे । चापटा इति ख्याते । आर्द्राणि । वै. निघ. । स्त्री । द्विदलमात्रे । तद्युष्गुणाः—'यूषः कृतो द्विदलानामष्टादशगुणे-ऽम्बसि । स एव सत्विकटुकः सर्पिःसैन्धवसंयुतः ।

भवेद्गुणतरेव कृतमित्येव तं विदुः। चित्तैर्द्रव्यै-
र्विनासिद्धमकृतम्। कथं वदेत्। फलान्धनान्यतमैश्च
कृता गुणतरा अताः। वातत्रा रुचिदाः प्रोक्ताः
पूर्वपाकविशारदैः॥” द्रव्यगुणः।

द्विधागतिः। पुं। शिशुमारि। उक्तुक्।
वे. निघ.। कुम्भीरे। कूम्भौ। हे.च.।

द्विधातुः। वि। द्विप्रकृतिके।

द्विधात्मकम्। कौ। जातौफले। वे.निघ.।

द्विधालेख्यः। पुं। द्विन्तालवचे। शैतान्
ग्राह्। रा.नि.व.८।

द्विनिशा। स्त्री। हरिद्रा-दारुहरिद्राद्वये
हरिद्राद्वये। मे.।

द्विपः। पुं। हस्तिनि। प.सु.। नागकेशरवचे।

द्विपञ्चमूलम्। दशमूले। चक्र.।

द्विपत्रकः। पुं। चण्डालकन्दे। रा.नि.व.७।

द्विपदः। पुं। मनुष्ये। पक्षिणि। प्रश्रसारः।

द्विपवला। स्त्री। नागवलायां। वे.निघ. वा.
व्याचि. शतावरीतैले।

द्विपमदः। पुं। करिमदजले।

द्विपर्णी। स्त्री। शालपर्णीं वृक्षपर्णीं चेति
द्वे। शालपर्णी, छात्रिणी। च.द.य.च.चि।

द्विपसर्पः। पुं। नागकेशरे।

द्विपक्षः। पुं। पनसवचे। कौण्ठेलग्राह्।

द्विपाख्यः। पुं। नागकेशरवचे। प.सु.।

द्विपाठा। स्त्री। अम्बुष्ठाद्वये। चरा.।

द्विपादिकः। पुं। नागकेशरवचे। प.सु.।

द्विपायी (इन्)। पुं। करिणि। हारा.।

द्विपाश्वः। पुं। हस्तिनि। द्विकर्षमाने।
८ छत्रि तौला। चक्र.।

द्विपिनखः। पुं। व्याघ्रनखे। नथीविशेषः।
रा.नि.व.१२।

द्विपो (इन्)। पुं। चित्रकमेदे। च.वि.८.५.।

द्विपुटः। पुं। (Impotiens Balsamina)
पुष्पवृक्षविशेषः। दोषाणाम्। श.चि.।

द्विपुटो। स्त्री। मल्लिकायाम्। मे.।

द्विपुनर्नवम्। कौ। युक्तलोहितलतामेदेन

पुनर्नवाद्वये। श्वेतपूष्पा, गान्धपूष्पा। सि.यो.
काम.चि.व्योषाद्युच्यते। “चित्रफला द्विपुनर्नवम्।”

द्विब्राह्मो। स्त्री। ब्रह्मद्वैतब्राह्मणीद्वये। छोटि
उ वड् ब्राह्मी। सु.शा.१०.अ.।

द्विमधुकः। पुं। स्थलज-जलजमेदादयश्चिमधु-
द्वये। चर.।

द्विमाषम्। कौ। सुहृत्पर्णीमाषापर्णयोः। शुश्रूणी
उ माषाणि। च.द.उन्मा.चि.महाकल्याणवृते।

द्विमुखः (खाहिः)। पुं। द्विमुखसर्पविशेषः।
राजसर्पे। राजमाप, कुशमाप, शीथिनी
माप। वम् दूदुल। हला.। रसर.विष.चि.।
वि। मुखद्वययुक्ते।

द्विमुखा। स्त्री। भारिकायां। गौडू। जलो-
कायाम्। जौक। हला.।

द्विमुखाहिः। पुं। राजसर्पे। शीथिनी माप।
तत्पठ्यायः—अहीवलिः, राजहिः, राजसर्पः।
वि.ख. सर्पभुक्। ह.।

द्विमुखोरगः। पुं। द्विमुखसर्पे। जटा.।

द्विरजनो। स्त्री। हरिद्रायां दारुहरिद्रायाश्च।
हरिद्रा, दारुहरिद्रा। सि.यो.काम.चि.व्योषाद्य-
उच्यते।

द्विरदः। पुं। हस्तिनि। प.सु.।

द्विरदपिप्पली। स्त्री। गजपिप्पल्याम्। वे.
निघ.२.भ.वा.व्या.चि.हार्त्रिशकगुग्गुली।

द्विरदान्तः (कः)। पुं। सिंहे। रा.नि.व.
१८।

द्विरदारातिः। पुं। शरमे। मिश्रवत्शयः।
वे.निघ.।

द्विरदाशनः। पुं। अश्वत्थवचे। वे.निघ.।

द्विरव्युदम्। कौ। अश्वत्थमेदे। तस्य लक्षणं
—“यद्द्विजान्तं युगपत् क्रमाद्वा द्विरव्युदं तच्च
भवेदसाध्यम्।” सु.नि.११.अ.।

द्विरशनम्। कौ। वारहयभीजने। तिथितत्त्वम्।

द्विरसनः। पुं। सर्पे। चिका.।

द्विरा। स्त्री। वृषियाम्। शब्दर.।

द्विरापः। पुं। हस्तिनि। श.मा.।

द्विरे। पुं। गह्वरे। वे.निघ.। स्त्रीपुं चिह्न

नपुंसके। “बीजात्मसांशोदुपतप्तबीजात् स्त्रीपुंसलिङ्गी
भवति द्विरेताः।” च.शा.२.अ.।

द्विरेफः। पुं. स्त्री. भस्मरे। अ.।

द्विरेफगणमम्भ(म्भिता)। स्त्री। पुष्पवृक्षमेदे।
वन.मै.उ.टी.। व.निघ.।

द्विलग्नकः। पुं। दुश्चर्मणि। हे.च.।

द्विवर्षा (र्विका)। स्त्री। द्विहायव्याम् गवि।
अम.। हे.च.।

द्विवर्त्ताको। स्त्री। वृहतीद्वये। वृहती,
कृत्तिकाश्री। भा.म.४.भ.वाल.चि.। “द्विवर्त्ताकौ-
फलरसम्।”

द्विवाहिका। स्त्री। दोलायाम्। डूनि।

द्विविदः। पुं। वानरमेदे। हे.।

द्विविषम्। कौ। पाण्डुकृष्णातिविषायायाम्।
श्वेत उ कृष्ण आतेष्टे। वे.निघ.२.भ.वा.व्या.चि.।

द्विवृन्तः। पुं। नखरज्जकचुपे। मैदौ ग्राह्।
प.सु.।

द्विवृहती। स्त्री। कण्टकारिका-वृहतीः।
कृत्तिकाश्री उ विकृती। वा.प.१.५.अ.। “द्विवृ-
हती विकरज्जयाद्वयम्।”

द्विशफः। वि। द्विखुरपशुमावे। “गौरजो
महिषः कृष्णः शुकरी गवयो कुरुः। द्विशफाः
पशव्येभ्यो अविषदृश्य सप्तमः॥” भागवतम्।

द्विशृङ्गिका। स्त्री। मेघशृङ्गाम्। मेढाणिडी।
वे.निघ.। [ग्राह्। वे. निघ.।

द्विशृङ्गो (इन्)। पुं। मत्स्यावेशेषे। शिशौ

द्विषा। स्त्री। एलायाम्। वे.निघ.।

द्विष्टम्। कौ। ताम्बे। अ.टी.सा.।

द्विस्त्रिनाक्षम्। कौ। सिद्धतण्डुले। सिद्ध
छाउण। पुराणम्। [सुश्रु.।

द्विहरिद्रा। स्त्री। हरिद्रा-दारुहरिद्रेतद्वये।

द्विहा (न्)। पुं। हस्तिनि। शब्दर.।

द्विहृदया। स्त्री। गर्भवत्यां स्त्रियां। वे.निघ.।

द्विचारम्। कौ। यवचारसज्जिचारयोः। सि.
यो. अपिमा.चि.।

द्विचौरम्। कौ। गव्याजदुग्धयोः। ग्राह्येक्ष
उ शार्ङ्गेक्षे। च.द.य.अ.चि.सर्पिर्गुह्ये।

द्वोपः। पुं। ककीलवचे। वे.निघ.। जलवेष्ठित-
स्थलभागे। अ.। कौ। व्याघ्रचर्मणि। भ.।

द्वोपकर्पूरः (जः)। पुं। चीनकर्पूरे। रा.
नि.व.१२। [द्वोपान्तरखजूरैः। रा.नि.व.११।

द्वोपखजूरम्, द्वोपजम्। कौ। महापारेवते,

द्वोपवतो। स्त्री। नद्याम्। भूमी। मे.। [शजटा.।

द्वोप(पि)शतुः। पुं। शतावर्ष्याम्। रा.नि.व.

द्वोपसम्भवः। पुं। ककीलवचे। कौकुणां।

कौरके। (वा) स्त्री। महाखजूरवचे। वे.निघ.।

द्वोपान्तरवचा। स्त्री। तोपचिनोति ख्याते
मूले। गुणाः—“द्वोपान्तरवचा किञ्चित्तीक्ष्णा
वृद्धिदीप्तिकृत्। विषमधाधानशूलघ्नी शक्नुयुवविशो-
धनी। वातव्याधीनपक्ष्मारमुन्मादं तनुवेदनाम्।
अपोहति विशेषेण फिरङ्गामयनाशिनी॥” भा.।

द्वोपिकः। पुं। चित्रकवचे। चर.।

द्वोपिका। स्त्री। शतमूल्याम्। रा.नि.व.४।

द्वोपिनखः। पुं। व्याघ्रनखे। नथी। वे.निघ.।

द्वोपिनो। स्त्री। वटपतपाषाणमेदे। वे.निघ.।

द्वोपपलाशः। पुं। हस्तिकर्णपलाशे। वा.
सु.१.५.अ.मुष्कादिः। “सुष्काकान् कुपलाशद्वोपि-
पलाशवधिशंशपाः।”

द्वोपो (इन्)। पुं। व्याघ्रविशेषे। चित्रकचुपे।

द्विप्य'। पुं। काके। कौ। ककीले। वे.निघ.।

द्वोप्या। स्त्री। शतावर्ष्याम्। रा.नि.व.४।

पिण्डोखजूरवचे। रा.नि.व.११।

द्वेषः। पुं। श्वलाविशेषे। रसर.स्त्रीरी.चि.।

द्वेष्यम्। कौ। ककीले। रा.नि.व.१२।

द्वैपेयम्। कौ। कर्पूरतैले। आ.। [रा.नि.व.१२।

द्वैमादकः। पुं। नदीवृष्ट्यानुपालिते देशे।

द्वैषणोया। स्त्री। नागवल्लीविशेषे। द्वैषण्ये
हलेय इति वारसमुद्रदेशे ख्याता। द्वैषणीया इति
पुस्तकान्तरे पाठः। रा.नि.व.११। [आधटमृग।

द्वैजलम्। कौ। अजलौहयपरिमाणे।

द्वैन्तरः। पुं। जातिद्वयसंभूते सर्पे। दोषाणाम्
माप। सु.कल्प.टी.।

द्वैष्टम्। कौ। ताम्बे। अम.। [ज्वरे। मा.नि.।

द्वैहिकः (हीनः)। पुं। दिनद्वयान्तरभवे

ध

धटः (कः) । पुं । धवह्वे । शीघ्रं ग्रीह ।
वै.निघ. । तुलामानि । तत्राङ्गं धाङ् । अम. ।
१४ वल्लमानि । ४२ वृत्ति । लीलावती ।

धटौ (ण्टौ) । स्त्री । वल्कले । वै.निघ. ।
नीलवस्त्रखण्डे । धङ् । मे. ।

धत्तूरः । पुं । धसूरह्वे । रा.नि.व.१० ।

धनम् । पुं. स्त्री । मरिचि । अर्थे । वै.निघ. ।
क्षेपपात्रे । श.र. ।

धनकम् । स्त्री । धान्यके । धनिशा । वै.निघ. ।
२भ. सर्वज्व.चि.गुडूचादिः ।

धनच्छः (च्छूः) । पुं. स्त्री । पक्षिविशेषः ।
धानमपाथी, कर्कटिशां पाथी । विका. ।

धनञ्जयः । पुं । अर्जुनह्वे । रा.नि.व.६ ।
वै.निघ. २भ. अजौ.चि.पञ्चाभिचूर्णे । अग्रौ । अम. ।
चितकह्वे । र.मा. । सर्पमेदे । मे. ।

धनदः । पुं । हिज्जलह्वे । रा.नि.व.१० ।

धनदायो (न्) । पुं । अग्रौ । शब्दर. ।

धनदाक्षी । स्त्री । पाटलह्वे । रा.नि.व.१० ।
लताकरञ्जे । रा.नि.व.८ ।

धनपिशाची (चिका) । स्त्री । टण्णायाम् ।
विका. । हारा. ।

धनप्रिया । स्त्री । काकजम्बूकह्वे । वन काम ।
रा.नि.व.११ ।

धनसूः । पुं । धूमाटपक्षिणि । फिण्डे पाथी ।
वै.निघ. ।

धनस्य (स्व)कः । पुं । गोचुरकह्वे । श.च. ।

धनहरः । पुं । गन्धिपर्णह्वे । गै.निघ. ।
पारसीकयमान्याम् । वै.निघ. । चोरकनाम-गन्ध-
द्रव्ये । भा. ।

धनह (हा)री । स्त्री । पारसीकयमान्याम् ।
गन्धिपर्णमेदे । अम. । चोरके । अ. ।

धनहृत् । पुं । चण्डालकन्दे । वै.निघ. ।

धना (नी) । स्त्री । आर्द्रधान्यके । वै.निघ. ।
धान्यके । वै.निघ. २भ. वा. व्या. चि. वृद्धश्रीतिगुणुली ।
अति. २स्थान. २अ. ।

धनिकः । पुं । धान्यकचुपे । धन' ग्रीह । रा.

नि.व.६ । स्त्री । धान्यके । धन' । च.द. सि.यो. ।
सन्निपातज्व. अष्टाङ्गकपाये । "तित्तेन्द्रवीजधनिके" ।

धनिका । स्त्री । धान्यके । धन' । अति. २स्थान. ।
प्रियङ्गुलतायाम् । श.च. । युवतीस्त्रियाम् ।
धनिशा । श.र. ।

धनीयकम् । स्त्री । आर्द्रधान्यके । धान्यके ।

धनुः (स) । पुं । भल्लातकह्वे । चारह्वे ।
पिशिभाल । मे. । शरासने । शब्दर. ।

धनुःप (प्य)टः । पुं । प्रियालह्वे । रा.नि.व. ।
११ । अम. ।

धनुःशाखा । स्त्री । मूर्ध्वायां । शूर्णा । श.च. ।

धनुःश्रेणी । स्त्री । मूर्ध्वायाम् । प.सु. ।
वाक्स्थाम् । वड् मारुण, त्रीशालश्री । रा.नि. ।
व.३ ।

धनुर्गुणा । स्त्री । मूर्ध्वायाम् । श.च. ।

धनुर्दुमः । पुं । वंशे । दौंश । रा.नि.व.७ ।

धनुर्माला । स्त्री । मूर्ध्वायाम् । श.च. ।

धनुर्मासः । पुं । दुरालभायाम् । प.सु. ।

धनुर्लता । स्त्री । सोमवल्गाम् । मोरलता ।
रा.नि.व.३ ।

धनुर्वातः । पुं । वातव्याधिविशेषः, यत्र सर्वसन्धिषु
वेदनारुचिश्च भवति । "अनिच्छन्त्यक्षतां यस्तु
उपमुञ्जते परस्त्रियं । बलादाक्रम्य स नरः
सर्वसन्धिषु वेदनां । तीव्रामाप्नोत्यरुचिमान्
धनुर्वातयुतो भवेत् ॥" इति कर्कषविपाकः ।
धनुस्तम्भरोगे ।

धनुर्वीजः । पुं । भल्लातकह्वे । रा.नि.व.११ ।

धनुर्वक्षः । पुं । धमन्यह्वे । शीघ्रनि ग्रीह ।
र.मा. । रा.नि.व.६ । वंशे । भल्लातकह्वे ।
अश्वत्थह्वे । रा.नि.व.११ ।

धनुषः । पुं । कुकुरे । वै.निघ. ।

धनुष्यः । पुं । वंशे । दौंश । रा.नि.व.७ ।

धनुस्तम्भः । पुं । वातव्याधिविशेषः । शृङ्गेक्षेत्र ।
स वाह्याभ्यन्तरायाममेदाविद्धिः । लक्षणं—
"धनु-
स्तुल्यो नमयस्तु स धनुस्तम्भसंज्ञितः । विवरणं-
बद्धवदनः सत्ताङ्गी नष्टचेतनः । प्रसिद्य'श्च धनुस्तम्भौ
दशरात्रं न जीवति ॥" मा.नि. ।

धन्वः । स्त्री । धनुषि । ज. ।

धन्वेच्छः । पुं । करेटूपक्षिणि । [भ. ।

धन्वेयकम् । स्त्री । धन्याके । धनिशा । अ.टी. ।

धन्वेष्णा । स्त्री । एषणासु नरस्य द्वितीयेषणा-
याम् । धनर्थार्थना । "प्रायेभ्यो ह्यनन्तरं धनमेव
पर्येष्य' भवति । तदुपकरणानि च कृषिपाश-
पाल्यवाणिज्यराजोपसेवादौनि । यानि चान्यान्यपि
सवामविगर्हितानि कस्मापि वृत्तिपुष्टिकराणि
विद्यात् ॥" च.सू.११अ. ।

धन्वः । पुं । अश्वकर्णशाले । लता शीन । रा. ।
नि.व.६ । स्त्री । द्रव्ये । वै.निघ. । कौवर्त्तनुसायां ।
ज.द.१२अ. । धन्याके ।

धन्वद्वक्षः । पुं । अश्वत्थह्वे । वै.निघ. ।

धन्या । स्त्री । धन्याके । धन' । हे.च. ।
उपमातरि । वै.निघ. । आमलक्याम् । मे. ।
निर्जलप्रदेशे । वै.निघ. ।

धन्याकम् । स्त्री । (Coriandrum sati-
vum.) Coriander plant. खनामल्यात-
पण्यद्रव्ये । प.सु. । धन' । हिं धनियां । तै.कोचि-
मिरचेट्ट, धनियलु । ता. कीटमल्लि । तत्पर्यायः,
—कृवा, वितुन्नकं कस्तुस्वरू (अ.), धन्यं, धन्याकं,
तुम्बुरु, धनिकं, धनीयकं, कस्तुस्वरी, धान्याकं,
धन्या, तुम्बरी, धनेयकं (भरतधृतरत्नको.), धानकं,
धान्यं, धानियं, धनिका, कृवाधान्यं, सुगन्धि, शाक-
योग्यं, सूक्ष्मपत्रं, जनप्रियं, धान्यबीजं, वीजधान्यं,
अवरिका, वेधकं (रा.), उषा (के.), धेनिका ।
भा. । च.द.सन्निपातज्व.चि.नागरादिः । "धन्याकं
वृहतीद्वयम् ॥" पि.ज्व.चि. । "व्युषितं धन्याक-
जलम् ॥" पि. श्लेष्मज्व.चि. गुडूचादिः । गुणाः—
तुवरं क्षिग्धम् अद्रव्यं मूलं लघु तिक्तं कटूण-
वीथ्यं दीपनं पाचनं ज्वरघ्नं रोचकं याहि स्वादुपाकं
त्रिदोषघ्नं दण्णादाहवमिश्रासकासकार्श्वक्षमिघ्नञ्च ।
आर्द्रं तत् तद्गुणसम्पन्नं स्वादु विशेषतः पित्तघ्नञ्च ।
भा.पू.१भ. । सद.व.२ ।

धन्वः । पुं । दुरालभायाम् । वै.निघ. ।

धन्वकः (गः) । पुं । धामनह्वे । च.द.मेह.चि. ।
"पाठार्जुनधन्वकानां ॥"

धन्वङ्गः । पुं । धामनह्वे । शीघ्रनि ग्रीह ।
गणाः—"धन्वङ्गस्तु धनुर्वक्षे गीवह्वेः सुतेजनः ।

धन्वङ्गः कफपित्तासकासहृत्तुवरी लघुः । वृंहणी
वल्लङ्गद्वयः सन्धिहृत्तुवरीपणः ॥" भा.म.३ भ.प्रमे.
चि. । वंशे । वै.निघ. । [७अ. ।

धन्ववारो । त्रि । निर्जलदेशचारिणि । वा.चि. ।

धन्वजा । स्त्री । सर्पय्याम् । आ. ।

धन्वतरुः । पुं । सोमवल्गाम् । वै.निघ. ।

धन्वदुग्मम् । स्त्री । निर्जलदेशे । पुराणम् ।

धन्वनः । पुं । धामनह्वे । शीघ्रनि ग्रीह ।
र.मा. । हिं धामिनी । सं धमानु । कं उदुवे
तत्पर्यायः,—पिच्छिलत्वक् (रा.), रक्तकुसुमः,
धनुर्वक्षः, महावलः, रुजामहः, पिच्छिलकः, रुच-
स्वादुफलः । गुणाः—कटुः उष्णः कषायः कफघ्नः
दाहशीपकरः संघाही कण्ठदोषघ्नश्च । रा.नि.व.६ ।
एतत्फलं कषायं हिंसं खादु वातकफघ्नञ्च । सु.सु.
४६अ. ।

धन्वन्तरिः । पुं । वैद्ये । चितौ आयुर्वेदप्रणेतारि
देववैद्ये । तस्मादुर्भावः—"एकदा देवराजस्य
दृष्टिर्निपतिता भुवि । तत्र तेन नरा दृष्टा
व्याधिभिः परिपौडिताः ॥ तान् दृष्ट्वा हृदयं तस्य
दयया परिपौडितम् । दयार्द्रहृदयः शक्नो धन्वन्तरि-
मुवाच ह ॥ धन्वन्तरे सुरश्रेष्ठ भगवन् किञ्चि
दुच्यते । योग्यो भवसि भूतानामुपकारपरी
भव ॥ उपकाराय लोकानां केन किं न कृतम्परा ।
त्रैलोक्याधिपतिर्विश्वरभून्मन्यादिरुपवान् ॥ तस्मात्वं
पृथिवीं याहि काशीमर्थ्ये नृपो भव । प्रतीकाराय
रोगाणामायुर्वेदमकाशय ॥ इत्युक्त्वा सुरशार्दूलः
सर्वभूतहितेसया । समस्तमायुषो वेदं धन्वन्तरि-
मुपादिशत् ॥ अधोल्य चायुषो वेदमिन्द्राङ्गवन्तरिः
पुरा । आगत्य पृथिवीं काश्यां जातो बाहुजवैश्वनि ॥
नाम्ना तु सोमभवत् स्यातो दिवोदास इति चितौ ।
बाल एव विरक्तोऽभूच्चचार सुमहत्तपः ॥ यत्नेन
महता ब्रह्मा तं काश्यामकरोन्मृपम् । ततो
धन्वन्तरिर्लोकैः काशिराजोऽभिधीयते ॥ हिताय
देहिनां स्त्रीया संहिता विहितामुना । अयं
विद्यार्थिनो लोकान् संहितान्नामपाठयत् ॥ भा. ।
चिकित्सादीपकनिदाननिघण्टादिप्रणेतारि ।

धन्वन्तरिग्रस्ता । स्त्री । कटुकां । कटुक्षौ ।
श.च. । [विशिष्टे ।

धन्वन्तरिपञ्चकम् । स्त्री । धन्वन्तरिजलयन्त्र-
धन्वन्तरिभागः । पुं । औषधकरणाद्यै देव-

लभ्योषादिभागे। सिद्धरसानां ॥० भ. तल्लव-
लीहानां ८ भ. लह्वटिकानां ७ भ. वै. निघ.।

धन्वपटः। पुं। प्रियालवचे।

धन्वमांसम्। स्त्री। निर्जलदेशपशुमांसं। वा.
चि. १२४.। See जाङ्गलमांसम्।

धन्ववासः (कः)। पुं। दुरालभायाम्। रा.
नि. व. ४। सि. यो. रत्नाश-

च.। "धन्ववासः सनागराः कथिताः।" च. मू.
४३.। सि. यो. सत्तिपात-ज्व. चि. अष्टादशाङ्गकषायै।

धन्वी (न)। पुं। मरुभूमौ। रा. नि. व. २। ख.
चि. १३५.।

धन्वामिषम्। स्त्री। जाङ्गलपशुमांसं।

धन्वी (इन्)। पुं। दुरालभायाम्। रा. नि. व. ४।
अज्जुनवचे। रा. नि. व. ६। वकुलवचे। वकुल।
रा. नि. व. १०।

धमनः। पुं। नल्लवणे। नल्ल ग्रीष्मं। रा. नि. व.
८। निम्बवचे। निम् ग्रीष्मं। रा. नि. व. ६।

धमनिः (नौ)। स्त्री। पृश्निपर्ण्याम्। छां. कुलं।
रा. नि. व. ४। उत्तरापथप्रसिद्धं नल्लकानामगन्धद्रव्यं।
भा.। हे. च.। नखौनामगन्धद्रव्यं। हरिद्रायाम्।
शोषायाम्। हे.। शिरायाम्। रा. नि. व. १८।

शिराविकार एव धमनौ। धमन्यश्च नाभिजाः,
तत्संख्या च २४। तेषु दशोद्भवाः, शेषास्त्रिग्याश्च।
तेषोद्भवाः रूपरसगन्धस्पर्शशब्दप्रज्ञासौक्ष्मासक्तभ-
क्तुत्वाद्यभाषणरीदनगानादिकर्म संपादयन्ती
देहं धारयन्ति। ताश्च हृदयं गत्वा प्रत्येकं
शाखाद्वयं विस्तारयन्त्यः २० संख्या भवन्ति। तासु
प्रत्येकं द्वे द्वे कृत्वा दश धमन्यो वातपित्तकफ-
शोणितरसान् वहन्ति। अष्टौ च रूपादीनि
रक्षन्ति। शिष्टासु द्वादशसु द्वाभ्यां वाङ्मृत्तिः,
द्वाभ्यां शोषणं, द्वाभ्यां निद्रा, द्वाभ्यां जागरणं,
द्वाभ्यां रक्तवहनं भवति शिष्टेन सनसंस्थितेन
ज्ञेन च स्त्रियाः सन्धवहनं पुंसश्च शुक्रवहनं स्त्रियाभ्यां
भवति। अधोगात् दश पित्ताशयमधिगम्य
विंशत्यम्बुजाः। तासु द्वे द्वे वातपित्तकफरक्तसान्
वहन्ति। शिष्टाश्च द्वे अलसाश्रित्यान् वहन्ति।
द्वे जलं वहन्ति, द्वे वल्लसाश्रित्यान् मूलं वहन्ति।
द्वाभ्यां पुष्पस्य शुक्रं स्त्रिया आश्रित्य प्रादुर्भवति
द्वे च तद्वयं निःसारयन्ति। द्वे स्त्रियास्त्रिद्वे मूला
परीर्य निःसारयन्ति। अवशिष्टाश्चाष्टौ त्रिग्याः-

मिन्यो खेदं निःसारयन्ति। एताश्चाष्टौ धमन्यः
पक्वाशयकठिसूत्रपरीर्यगुह्यवस्तिनिद्रादप्रभृतौ न्याश्रित्य
तेषां शोषणं संपादयन्ति। त्रिग्याश्च धमनौ चतुर्थं
प्रत्येकमसंख्यशाखाविभक्तं देहं रन्मभूयिष्ठं
करोति। एतासाञ्च सुखानि प्रतिलोमकूपं
संलग्नानि। तेष्वप्य सुखिभ्यः खेदा निर्गच्छन्ति,
देहरसो वहिरन्त्य सन्तर्पयति। अभ्यङ्गादिना च
तैलादिबोध्यमन्तःशरीरं प्रविश्य लक्षाकादिकं
करोति तेनैव च शुभाशुभस्य ज्ञानं भवति।" सु.
शा. ६४.। भा.।

धमन्यः। पुं। धन्वनवचे।

धमिः। स्त्री। अन्ते। धमन्याम्। हारा.।

धयनम्। स्त्री। पाने। रा. नि. व. ३०।

धरः। पुं। कार्पासतूलकं। मे.। पर्वते।
कूर्मराजे। मे.।

धरणः। पुं। तुलायां। सने। धान्ये। हे. च.।
तण्डुले। वै. निघ.। स्त्री। कालिङ्गचतुर्मासमित-
माने। रौष्यषीडशमाषि। वै. निघ.।

धरणी। धारणीकन्दे। रा. नि. व. ७। शिरायां।
रा. नि. व. १८। खदिरवचे। रा. नि. व. २३। पुन-
नवायाम्। मेदायाम्। वै. निघ.। शालालवचे।
श. च.। पृथिव्याम्।

धरणीकन्दः। पुं। धरणीकन्दे। रा. नि. व. ७।

धरणीकौलकः। पुं। पर्वते। शब्दर.।

धरणीधरः (ध्रः)। पुं। पर्वते। कच्छपे। रा.
नि. व. १६।

धरणीपूरः (ध्रवः)। पुं। समुद्रे। शब्दर.। वि.।

धरणीबन्धः। पुं। अरिष्टबन्धने। मूर्ध्निषाते
वक्त्रनविशेषः। स शाखाद्वयस्य दंशदेशाच्चतुरङ्गुलि
न्यायः। यदाह वामटः—“दंशस्थोपरि बन्धोया-
दरिष्ठां चतुरङ्गुलि। चौमादिभिर्बौलकया सिद्धै-
र्मल्लैश्च मल्लवित् ॥” च. ६ विष. चि.।

धरणोया। स्त्री। धारणीकन्दे।

धरणोरुहः। पुं। रुहे। अ.।

धरा। स्त्री। शिरायाम्। नाड्याम्। रा. नि. व.
१८। वसोधासम्। गमोऽशयः। सं.।

धराकदम्बः (काः)। पुं। कदम्बवचे। हारा.।

धराङ्कुरः। पुं। भूच्छवाके। वै. निघ.।

धराकदम्बः। पुं। धाराकदम्बे। हारा.।

धराजकुशाण्डः। पुं। भूमिकुशाण्डः। ऊँ ई
कूमड़ा। चि. क. क. स्त्री. रो. चि.।

धराफलः। पुं। कर्मरङ्गे। कामग्राज्ञा। रा.।

धराफल्गुः। स्त्री। वार्ताक्याम्।

धरिमा (न)। पुं। तुलायाम्। उत्राङ्गु।
आकरे। वै. निघ.।

धरणः। पुं। जले। मे.।

धर्तम्। स्त्री। गृहे। उ.।

धत्तः। पुं। शृङ्गधतूरे। वै. निघ.। [धतुषि।

धर्मः। पुं। स्वभावे। आचारे। गुणे। मे.।

धर्मज्ञः। पुं। विभीतकवचे। वै. निघ.।

धर्मणः। पुं। धमन्यवचे। धामना ग्रीष्मं।
र. मा.। सर्वभेदे। उभयो मां.। मे.।

धर्मद्रवो। स्त्री। गङ्गायाम्। वि.।

धर्मदेषो (इन्)। पुं। विभीतकवचे। वै. निघ.।

धर्मपत्तनम्। स्त्री। मरिचे। रा. नि. व. ६।

धर्मपत्रः। पुं, स्त्री। उदुम्बरवचे। श. च.।

धर्मपालः। पुं। खड्गे। शब्दर.।

धर्मवृक्षः। पुं। अश्वत्थवचे। रा. नि. व. ११।

धर्मसूः। पुं। धूम्राटपक्षिणि। श. र.।

धर्मिणी। स्त्री। रेशुकायाम्। त्रेपूकः।
रा. नि. व.। [जाड्ये।

धर्मः (धितम्)। पुं, स्त्री। मैथुने। चि. का.।

धलण्डः (काः)। पुं। खनामख्यातवचे। धनां
आं. को.। श. च.।

धलमङ्गठः। धलण्डवचे। मे.।

धवः। पुं। (Anogeissus latifolia. Syn.
Conocarpus latifolia.) खनामख्यातवचे।

धातुग्रीष्मं। र. मा.। सं. धामोडा। कं
सिखितं। तं नारिंजचेष्टु। तत्पथ्यायः—
धुरधरः, शाकटाख्यः (रा.) दृढवर्णः, गौरः,
कषायः, मधुरलक्षः, शुक्रवर्णः, शुक्राङ्गः, पाण्ड-
तकः, धवलः, पाण्डुः। गुणाः—कटुः कषायः
कफघ्नः वातघ्नः पित्तक्षीपनः रुच्यः दोषनशः।
रा. ज.। धवः शोतः प्रमेहार्शः पाण्डु पित्तकफापहः।
मधुरस्तुवरक्तस्य फलञ्च मधुरमनाक् ॥” भा.।
अन्यच्च—धवः कषायः कटुकः कफघ्नोऽनिल-

नाशनः। पित्तप्रकीपनी रुच्यो विजिघी दीपनः
परः ॥” फलमौषधमधुरम्। रा. नि. व. ६। काकि।
विका.। मनुष्ये। अम.। खदिरै। र. सा. सं.
सुलुप्यलौहे। [वै. निघ.।

धवनो। स्त्री। पृश्निपर्ण्याम्। छां. कुलिशा।

धवलः। पुं। धववचे। धातुग्रीष्मं। रा. नि.
व. ६। अज्जुनवचे। भा.। शङ्खे। चीनकर्पूरे।

रा. नि. व. १२। धातकौहचे। वै. निघ.। स्त्री।
श्वेतमरिचे। रा. नि. व. ६। वि. शुक्ले। सुन्दरे।
विका.। [नि. व. १६।

धवलपक्षः (स्त्री इन्)। पुं। हंसे। रा.

धवलपाटली। स्त्री। शृङ्गपाटल्याम्। श्वेत
ग्रीष्मं। रा. नि. व. १०।

धवलपुनर्नवा। स्त्री। श्वेतपुनर्नवायाम्। चक्र.।

धवलमृत्तिका। स्त्री। खटिकायाम्।
कृष्णशङ्खे। रा. नि. व. ११।

धवलावनालः। पुं। श्वेतवर्णयावनालवचे।
शोभा जमोन्न। सं. श्वेतजुवारी। कं विलिय-
नोले। तत्पथ्यायः—पाण्डुरः, तारतण्डुलः,
नक्षत्रकान्ति-विस्फोटः, वृत्तः, मोक्तिक-तण्डुलः।
अयं शिखोषाद्ये वर्तते। गुणाः—ग्रीष्मः, बल्यः
विदीपकः, हृष्यः रुचिप्रदः, अश्लीलः, पथ्यः
गुलाग्रणघ्नश्च। रा. नि. व. १६।

धवलशारिवा। स्त्री। शृङ्गशारिवायाम्।
अनलुगुणः। वै. निघ.।

धवला। स्त्री। श्वेतशारिवायाम्। See अनन्ता
श्वेतशारिवा च। भा. पू. १३.। गवि। ग्रीष्मे गुरु।
चि. का.। वचायाम्। श्वेतापराजितायाम्। र. चि.
पापयोगान्तकरसे।

धवलो। स्त्री। शृङ्गगवि। अम.।

धवलैलुः। पुं। श्वेतैलो। रा. नि. व. १४।

धवलौत्पलम्। स्त्री। कुमुदपथ्ये। नानकृष्ण,
हेला कृष्ण। रा. नि. व. १०।

धवाणकः। पुं। वायो। उ.।

धवित्रम्। स्त्री। मृगचर्चनिर्मितव्यजने। अम.।

धाकः। पुं। हृषे। स्त्री। अन्ते। खम्भे। उषा.।

धातकी। स्त्री। (Woodfordia floribun-
da. Grisea tomentosa.) खनामख्यात-
पुष्पवचे। धातुकृष्णं ग्रीष्मं। हिं धावद,

पं. श्रुत २ पं. अर्कुरा २ पं. एकल मिलित करिषे। रस.र.। अन्यः पित्तरीये—“धात्रीचूर्ण-स्याटौ पलानि चत्वारि लौहचूर्णस्य। यष्टौ मधुक-रजस्य द्विपलं दद्यात् पुटे घृष्टम्। घावाश्रय क्राधेन तच्चूर्णं भाव्यञ्च सप्ताहं। चण्डातपेन संयुक्तं भूयः पिष्टं घटे स्थितं। घृतेन मधुना युक्तं भोजनादन्त-मध्यतः। चीन् वारान् भक्षयेन्नित्यं.....।” र. सा.सं।

धात्रीश्वरी। स्त्री। धातक्याम्। रा.।

धात्रीषट्पलकघृतम्। स्त्री। गुणः घृतम्।

“धात्रीफलानां स्वरसेः षट्पलं विपचिदृतम्। शर्करासैन्धवोपेतं तद्धितं सर्वगुणिनाम्॥” धात्री-रसः घृतसमः। रस.र.। भेष.।

धात्रेय(यो)का। स्त्री। आमलक्याम्। रा. नि.व.११। उपमातरि।

धात्रारिष्टम्। स्त्री। पाण्डुरोगे। “धात्रीफल-सहस्रे द्वे पीडयित्वा रसन्तु तं। चोद्राष्टांशेन संयुक्तं कृणाईकुडवेन च। शर्कराईतुलोन्मिश्रं पक्वं क्षिण्ये घटे स्थितं। प्रपिबेन्मात्रया प्रातः.....।” च.चि. २० अ.।

धात्रादिः। पुं। चातुर्थिकञ्चरन्ने धात्रीसुखा-न्तलीदृक्ते कषायि। वा.चि.१अ.।

धानकः। पुं। माषपरिमाणे। च.कल्प.१२अ.। स्त्री। धन्याके। मद.व.२।

धाना (नाः)। स्त्री। १चपीठके। टि.टि. प.सु.। भट्टयवादी। भा.सं.। यवदि। हिं बहुडा। गुणाः—विष्टभिनी रुचा तपणी लेखनी गुरुश्च। वा.। “यवादयश्च ये भृष्टा धानाले परिकीर्त्ति-ताः।” रा.नि.व.६। “धानाः सुदुर्जरा रुचाः षट्-प्रदा गुरवस्तु ताः। तथा मेहकफच्छर्दिनाशिन्यः सम्प्रकीर्त्तिताः॥” धन्याके। धनिग्रा। भा.। शुक्लभट्टयवे। सु.चि.१०अ.।

धानाकाः। स्त्री। धान्याके। धन'। वा. स. १५अ.गुडूच्यादिः। “धानाकारकचन्दनम्।” (बहुवचनानाः)।

धानाचूर्णम्। स्त्री। भट्टयवादिचूर्णं। यवादिप्र-हृत्। हि.च.।

धानालो। स्त्री। उच्चमेदे।

धानिका। स्त्री। धान्यके। धन'। वै.निघ. अ.सा.चि.यवाद्यादी।

धानो इन्। पुं। पीलुवृत्ते। रा.।

धानो। स्त्री। धान्यके। धन'। मद.व.२। पीलुवृत्ते। रा.नि.व.११।

धानुष्का। स्त्री। अपामार्गवृत्ते। आपां ग्राह। श.च.।

धानुथः। पुं। वंशे। रा.नि.व.८।

धानेय(क)म्। स्त्री। धन्याके। रा.नि.व.६। आर्द्रधान्यके। कौंटा धनिग्रा। वै.निघ.।

धान्याः। स्त्री। एलायाम्। श.च.।

धान्यम्। स्त्री। ४ तिलमाने। ६ गुज्जामाने।

धन्याके। धन'। रा.नि.व.६। २३। भूष्यामलक्या। रा.नि.व.२३। (Oryza sativa.) Common

rice plant. शाखादिहने। सतुषतण्डुले। धान। तनपथ्यायः—भोग्रा, भोग्राहं, अन्नं,

आयं, जोवनचनं, सन्धकारिः, त्रीहिः। धान्यं विधा शालिषट्किन्नोद्भिदेतः। यथा—“शालयो हैमना-सत्त षटिका येमिका अपि। त्रीह्यस्त्यश्वः ख्याता प्रावट्कालसमुद्भवाः॥” राज.३प.। शुक्लशिक्षी-

तण्डुलधान्यभेदेन विधा। रा.नि.व.१६। शालि-त्रौहिण्युक्लक्ष्मीतुद्रधान्यभेदेन पञ्चविधम्। ‘शालयो रक्तशाल्याया त्रीह्यः षटिकादयः। यवादिकं शुक्लधान्यमुद्भवा’ शिल्पिधान्यकम्। कङ्गादिक-

कुद्रधान्यं तण्डुलधान्यं च तत् स्मृतमिति॥” भा.पू. १भ.धा.व.। अष्टादशविधम्। यथा—“रक्त-शालिमहाशालिः कलमा षटिकापरा। खच्चरौ

टीपसाहो च जीरकाया कपिजला। सौगन्धौ शुक्ला चान्या तिलवासो कचोरका। गण्डा

रुक्वन्ती च कलमान्या तथापरा। विलज्जा मागधौ पीता ता अष्टादश शालयः॥ कङ्गाश्चतुर्विधः प्रोक्तः

श्यामाकश्चैतकः कटः। कोद्रवो द्विविधः प्रोक्तो वंशवीजं शरीरवत्। कुसुमवीजं तोली च योनरी

च गवेधुकाः। हिजाङ्गला राजनी च चन्द्रधान्य-गणस्त्वयम्॥” चन्द्रधान्यम्। विधा यवश्च गोधूमी

सुक्लः षड्विध ईरितः। द्विविधः प्रोच्यते माषो राजमाषस्त्रिधा मतः। मकुष्ठसुवरी त्रिधा

निष्ठावकमसूरकी। विधा चणक उद्दिष्टः कलायश्च त्रिपण्डुकाः॥” अत्रि.। एषा गुणाः

स्वस्वपथ्यायै नृग्याः। शरद्गीर्णोद्भवधान्यगुणाः—“धान्यं शरद्गीर्णमव पाकेऽन्तः पित्तकटुम्।”

चतुसन्विजधान्यगुणाः—“चतुसन्विजधान्यं पित्तं

कफनाशनम्॥” राज.३प.। खलजधान्यगुणाः—“खलजं कफपित्तघ्नं कषायं कटुपाकि च। किञ्चित् तु तिक्तमधुरं पवनानलवर्धनम्॥”

वापितावापितधान्यगुणाः—“वापितं गुरुं तद्धान्यं किञ्चिद्दीनमवापितम्।” रोप्यातिरोप्यधान्यगुणाः—“रोप्यातिरोप्ये लघुनी शीघ्रपाके गुणोत्तरे। अदाहिनी दोषहरे बल्ये मृतविबर्धने॥”

यच्छूकसमन्वितं त्रीह्यादिकं तच्छूकधान्यम्, शिक्षी-निगुदं सुदमकुष्ठकादि शिक्षीधान्यम्। तण्डुलव-तया तण्डुलधान्यम्। इति। “पक्वं हरितं लूनञ्च धान्यं सर्वगुणावहम्। शुक्लं लूनन्तु निःसारं रुचं तत्सन्धान्यम्॥” इति हरितलूनादशुक्ललूनाद-गुणाः। “कोशधान्यं नवस्वल्पं मधुरं वस्त्रोपितं। निर्दोषं लघु पथ्यञ्च तद्वर्षादचिरमवेत्। नवं धान्यमभिव्यन्ति लघु संवसरोपितं। वृद्धोपितं लघु पथ्यं त्रिवर्षादवलम्बेत्॥” इति नवधान्य-जीर्णधान्यगुणाः। धान्यं वापितम् उत्तमं, तदेव क्षित्रीहवं मध्यमम्। दग्धभूमौ वने वा वापितं क्षित्रीहवं धान्यं विष्णुचक्रवर्त्यम्। चारीदक-समुत्पन्नं क्षीरोगणम्। सुक्षिण्यभूमिजम् औजो-बलकरम्। बालुकाभूमिजस्त्वलपुष्टिहरञ्च। रा. नि.व.१६।

धान्यकम्। स्त्री। स्वनामख्यातपण्डुरव्यं। धन'। हिं कीशुम्बुरि। धनियां। मद.व.२।

गुणाः—मधुरं शीतलं कषायं पित्तघ्नं ज्वरकास-तण्डुलच्छर्दिनाशकं दीपनञ्च। रा.नि.व.६। च.सू.४

अ.। च.द.ज्वराति, चि.। “विल्लधान्यकनागरः।” पुं। माषमित्तमाने। ७ कूँड। प.प.१ख.।

धान्यकचुको (इन्)। पुं। धान्यलचि। धानेन

थोला। गुणाः—धान्यगुणयुक्तः। रा.नि.व.१६।

धान्यकतण्डुलः। पुं। कण्डितधन्याकतण्डुले। धन'नेन टा'न। भा.स.१भ अन्तकञ्च, चि.धान्यक-

काथे। “प्रातर्धान्यकतण्डुलकाथः।”

धान्यकल्काः। पुं। तुषे।

धान्यचतुष्कम्। स्त्री। अतीसारं धान्यमुत्तक-

बालकविल्लज्जतकषायविशेषे। वैद्यकसं।

धान्यचमसः। पुं। चिपीठके। टि.टि.। तिका।

धान्यजम्। स्त्री। धाने। रा.नि.व.६।

धान्यतुषोदम्। स्त्री। धान्यतुषज्जतसन्धान-

विशेषे। एतदभावे काञ्जिकम्। सि.यो.अजी.चि.।

धान्यतैलम्। स्त्री। गोधूमयावनालत्रौहिण्यवा-

दिजतैले। गुणाः—विदोषशमनं कण्डूकुष्ठादिहरं चक्षुष्यञ्च। रा.नि.व.१५।

धान्यपञ्चकम्। स्त्री। आमशूलादौ कषाये। “धान्यकं नागरं सुप्तं बालकं विल्लसेव वा।

आमशूलविषवृक्षं पाचनं वज्रिदीपनम्॥” वैद्यकसं। पञ्चविधधान्येषु शालित्रीहिण्युक्लक्ष्मीतुद्राख्येषु। “शालिधान्यं त्रीहिधान्यं शुक्लधान्यं ततोभयं। शिक्षीधान्यं चन्द्रधान्यमित्युक्तं धान्यपञ्चकम्॥” भा.।

धान्यपटोलः। पुं, स्त्री। पित्तघ्नसञ्चरे योग-विशेषे। अत्र धान्यस्य १० माषाः पटोलस्य च ६ माषाः। सि.यो.अजी.चि.।

धान्यपानकम्। स्त्री। धान्यज्जतपानकविशेषे। धानेन पीना। तस्य साधनविधिः—“शिलायां साधु सम्पिष्टं धान्यकं वस्त्रगालितं। शर्करा दक्षसंयुक्तं कर्पूरादिसंस्कृतं। नूतने सृण्वे पाचे स्थितं पित्तहरं परम्॥” भा.।

धान्यपिप्लो। स्त्री। आमज्वरे। ज्वरं दीपनी पाचनी च। धान्यादीनां प्रत्येकं ६ माषा ४ रतिः। यो.रत्ना.।

धान्यभक्षकः (नः)। पुं। गृहकर्तारं पत्निश्च। वावृहे पीथौ। रा.।

धान्यमञ्जरी। स्त्री। धान्यशोर्धके। धानेन नीय।

धान्यमण्डः। पुं, स्त्री। धान्यज्जतमण्डे। धानेन मण्ड। गुणाः—“धान्यमण्डं पित्तहरं शमन-चायसीहरं। वातं रक्तशमनं शहि सन्दीपन-म्यरम्॥” अत्रि.१२अ.।

धान्यमयम्। स्त्री। धान्यज्जतमये। धन'ना मय। गुणाः—गुरु विष्टभि च। रा.नि.व.१४।

धान्यमाषः। पुं। कलायि, माषे। वै.निघ.। पीडशसर्वपरिमाणे। च.कल्प.१२अ.।

धान्ययोनिः। पुं। काञ्जिके। अ.टि.भ.।

धान्यमूलम्। स्त्री। काञ्जिके। अ.टी.भ.।

धान्ययूषः। पुं। धन्याककाथः। चक्र.।

धान्यराजः। पुं। यवे। रा.नि.व.१६। २३।

धान्यवर्गः। पुं। धान्यपञ्चके। भा.।

धान्यवोजम्। स्त्री। धन्याके। रा.नि.व.६।

धान्यवीरः । पुं । माषे । माषकणां वा विभिन्नकणां । रा.नि.व.१६ ।

धान्यशाकम् । स्त्री । धनशाकशक्रे । धनैरुप-
शक । रा.नि.व.१६ ।

धान्यशोषकम् । स्त्री । धान्यशोषके । धान्य-
शुष्क वा शोष । जटा. ।

धान्यश्रेष्ठम् । स्त्री । हैमन्तशालिधान्यमदे,
वृषादे । श्रेष्ठशुद्धि शोषविशेष । रा.नि.व.१५ ।

धान्यस्वेदः । पुं । धान्यास्वेदः । माषादि-
कोषधान्यैः स्वेदः । सु.चि.१५ ।

धान्या । स्त्री । धान्यके । अति.र.स्थान.२५ ।

धान्याकम् । स्त्री । धान्यके । म.द.२५ । वे-
निष.२५.छदि.चि. ।

धान्यायम् । स्त्री । धान्यकणिके ।

धान्याभ्र(क)म् । स्त्री । अभ्रकविशेषे । कृत्रिम
अभ्रविशेष । तत्कारणप्रणाली भावप्रकाशे—
“पादांशं शालिसंयुक्तमभ्रं बद्धा च कम्बले । त्रिरात्रं
स्थापयेत्तत्रैतत् क्लृप्तं महयेत्करैः । कम्बला-
द्भालितं सूक्ष्मं बालुकारहितं यत् । तद्धान्याभ्र-
मिति प्रोक्तमभ्रमारणसिद्धये ॥” इति । तद्वत्प्र-
करणम्—“वज्राभ्रं धमेद्वह्नी ततः चोरे
विनिक्षिपेत् । भिन्नपत्रं तत् क्लृप्ता तण्डुलीयान्-
धोद्वैः । भावयेदष्टमासतदेवं श्रूयति चाभ्रकम् ।
क्लृप्ता धान्याभ्रं तत्तु शोषयित्वा तु महयेत् ।
अर्कचोरेदिनं मर्द्यमकमूलद्रव्येण वा । वेष्टयेदकंपत्रैस्तु
सम्यग्गजपटे पचेत् । पुनर्मर्द्यं पुनः पाच्यं सप्तवारं
प्रयत्नतः । ततो वटजटाकायैस्तद्वैद्यं पुष्टयम् ॥”
रा.चि.४५ ।

धान्याम्बवम् । स्त्री । मधुजन्मीरजतसम्मान-
विशेषे । जे.वृ. आ.र.क. । मधुभाण्डं जन्मीररसे-
रापूर्य धान्यराशौ मांसं स्थापयेत् । वे.निष. ।

धान्याम्बु । स्त्री । धान्योदके । वा.चि.६५ ।

धान्याम्ब(क)म् । स्त्री । रसस्वेदनकाञ्चिक-
विशेषे । यथालब्धनिस्तुषधान्यानि जलेन भाण्डमध्ये
सावद्रेते यावदस्नलं नाशयति । ततश्च तन्मध्ये
भृङ्गराज-मुष्णपराजिता-मल्याक्षौ-सर्पाक्षौ-सहदेवौ-
विफलानीलापराजिता-हसपादीचिवकं समूलं यथा
लाभं कुट्टयित्वा द्रव्यम् । “नानाधान्यैर्यथाप्राप्तै-
स्तुषवर्जैर्ललान्तिः । भृङ्गाण्डं पूरितं रत्नेत् यावद-
स्नलमाप्नुयात् । तन्मध्ये भृङ्गरा सुखी विष्णुक्रान्ता

पुनर्नवा । भीमाक्षौ चैव सर्पाक्षौ सहदेवौ शतावरी ।
विफला गिरिकर्णौ च हंसपादी च चिवकं ।
समूलं कुट्टयित्वा तु यथालाभं विनिक्षिपेत् । पूर्वोक्त-
भाण्डमध्ये तु धान्याम्बकमिदं क्षतम् । स्वेदना-
दिषु सर्वत्र रसराजस्य याजयेत् ॥” भा.२५. ।
च.द.वृ.पा.चि. । काञ्चिके । कौञ्जि । रा.नि.व.
१५ । तत्साधनप्रणाली यथा—“धान्याम्बं शालि-
चूर्णं च कोदवादिहृतं भवेत् । धान्याम्बं धान्य-
धीनिलाप्याणनं लघु दोषनं । अरुची वातरीगेषु
सर्वेष्वप्युपयोग्यं च ॥” भा.पू.२५. ।

धान्यारिः । पुं । वनस्पतेः । रा.नि.व.१६ ।

धान्यासवः । पुं । धान्यकृतासवे । गुडधान्यो-
धातकोसुरासौवीरकसेरैर्यमदेकधान्याम्बेषु षट्सु ।
च.सू.२५५. ।

धान्योत्तमम् । स्त्री, पुं । शालिधान्ये । रा.नि.
व.१६ ।

धान्यः । वि. जा.ल्ले । वा.चि.३५. ।

धान्यनम् । स्त्री । धन्यनवफलम् ।

धान्यन्तरष्टतम् । स्त्री । प्रमेहाधिकारे षट् ।
गव्यष्टतं १६ श. । काथार्थ—दन्तीमूलं चिवक-
मूलम् एषां प्र. ८ प. हरीतकी २० प. देवदारु-
कदम्ब-केलिकदम्बलक-वरुणलक-आरग्वधलक-
आसलक-पुनर्नवा-करञ्जलक प्र. ६ प. दशमूलं
मिलित्वा ६४ प. वारि चतुर्गुणं श्रे. चतुर्धाशः ।
कल्कः—पञ्चलवणं पञ्चकोलं प्र. २ तो. । इति
वृहज्जान्तनरम् । सा.कौ. । श्रुत १७ श. ।
काथार्थ—दन्तीमूल, चितामूल अत्रोक्त ८ प.
हरीतकी २० प. देवदारु ७ प. कदम्ब,
केलिकदम्ब, वरुण, शोभा, आश्र, पुनर्नवा,
करञ्ज अत्रोक्तेषु ह्यत्र ७ प. दशमूलं मिलित
७४ प. जल ८७ गु. ९, मे. ८७ गु. १० । कथार्थ
—पञ्चलवण, पिप्पल, पिप्पलमूल, छे, चिता-
मूल, छुंटे अत्रोक्त २ तो. । द्वितीयम्—
गव्यष्टतं ४ श. । काथार्थ—दशमूलं करञ्जद्वय
फलं (तदभावे लक) देवदारु हरीतकी शुक्लपुन-
र्नवा वरुणमूल दन्तीमूलं चिवकमूलं पुनर्नवा
कदम्बलक केलिकदम्बलक मू.हौलक विल्लक
भल्लातकं शटी पुष्करमूलं कणामूलम् एषां प्र. १०
प. यवकोलकुलानां प्र. १६ प. वारि २१० श.
शे. ५४ श. ४ प. । कथार्थ—द्विजलमूलं विफला

भार्गी रोहितकमूलं गजपिपली शुष्की वचा
विडङ्गं गुण्डारोचनी एषां प्र. ५॥० तो. । च.द. ।
श्रुत ४ श. । काथार्थ—दशमूल, करञ्ज, वरुण-
करञ्ज, देवदारु, हरीतकी, धेतपुनर्नवा,
वरुण, शोभा, चिता, पुनर्नवा, कदम्ब, केलि-
कदम्ब, मिज्ज, विव, डेली, शोभा, पुष्करमूल,
पिप्पलमूल, अत्रोक्त १० प. यव, कुल,
कुलथ अत्रोक्त १७ प. जल २१० श. मे.
६४ श. ४ प. । कथार्थ—शुक्लमूल, खिफला,
वाभुनशोभा, वरुणमूल, गजपिप्पल, छुंटे, वट
विडङ्ग, कणामूल अत्रोक्त १॥० तो. ।
रसर. । [मे. । गृह.]

धाम (न) । स्त्री । शरीरे । अम. । जन्मनि ।

धामकम् । स्त्री । कच्छे । गङ्गातटं वा त्रास
कर्पूर । रा.नि.व.८ । पुं । नावपरिमाणे ।
“हैमन्त धामकश्चैव ।” प.प्र. ।

धामनी । स्त्री । शोणितवाहिरायां । श.च. ।

धामार्गवः । पुं । पीतघोषायाम् । श्रौत-
घोषा । धूम्रमूल । हिं नेतुम् । प.सु. । सु.सू.३६.अ.
च.सू.१२.अ. । अपामार्गं । रक्षापामार्गं । भा.पू.१
भ. । महाकोशातक्याम् । सि.६७ । हिं, तरङ्ग ।
तं उत्तरेण, चेतिवीर । रा.नि.व.७ । राज-
कोशातक्याम् । वा.टो.हिमा. ।

धारः । पुं । पाषाणविशेषे । सन्ततौ । द्रवद्रव्य-
मात्रे । स्त्री । द्रवद्रव्ये । श्रुतिरुज्ज्वल । तच्च द्विविधं
गाङ्गं सामुद्रचेति । “धाराम्भि पतितं तीर्थं गृहीतं
स्फोतवासता । शिलायां वसुधायां वा धौतायां
पतितं यत् । सौवर्णे राजते ताम्बे स्फटिके काच-
निर्मिते । भाजने स्रज्ये वापि स्थापितं धार-
सूचते ॥” गुणाः जलशब्दे स्रज्याः । भा. ।

धारकः (णः) । वि. । संयाहिद्रव्यमात्रे । सु.
सू.१५.अ. ।

धारणी (या) । स्त्री । खनामल्ल्यातमहाकन्द-
शाकविशेषे । धारणीकन्द, मैलगड़े इति च अनूप-
देभि ख्याता । धरणीकन्द । तत्पर्यायः—धरणो,
धारणीया, धीरपत्नी, सुक.क. ; कन्दालु,
वनकन्दः, कन्दालुः, दण्डकन्दकः, धरणीकन्दः ।
गुणाः—मधुरः कफपित्तघ्नः सुखदोषघ्नः कण्डू-
कुष्ठघ्नः । रा.नि.व.७ । ब्राह्मणान् । शरीराकाराङ्गी-
विशेषः । भा. । धृतिशाम् ।

धारा । स्त्री । द्रवद्रव्यस्य सन्ततरश्च । गुडूच्या
वै.निष.२५.जीर्णज्व.चि.संवन्तीपाके । हरिद्रायां ।
विका. । आमलक्याम् । धीरकाकील्याम् । वे.
निष. । शस्त्राणां शायतीत्युवाचाम् । धार । हिं
तेज । सा च शस्त्रधारा मासूर्यईमासूरीकेशिकवै-
केशिकौ चेति चतुर्धा शस्त्रकर्मविशेषेषु भिन्न-
प्रकृतिका । तव भेदनानामल्ल्याणां मासूरी (मसूर-
धारातन्वी) मण्डलायादिलेखनानाम् अर्द्धमासूरी
(मसूरदलधारातन्वी), सूचीकुशपवादिव्यधनानां
विखावणानाञ्च वैशिकी (केशप्रमाणतन्वी, वृद्धि-
पवादिकेदनानामर्द्धकेशिकी (अर्द्धकेशप्रमाणतन्वी)
चेति । सु.सू.८.अ. ।

धाराकदम्बः । पुं । (Adina cordifolia.
Syn. Nauclea cordifolia.) खन-मल्ल्यात-
वृक्षविशेषः । केनिकदम् । हिं हल्लु । मं धारा-
कल्लु । कं धारियकाडु । तं मीगुलुकिडिमि ।
तत्पर्यायः—अमरप्रियः, प्रावणः, प्रावण्यणः,
कलम्बकः, भृङ्गवल्गुमः, मेघामः, प्रियकः, नौपः,
पुलकी । गुणाः—कटुः वण्यः हिमः कषायः
तिक्तः पित्तघ्नः वीर्यवृद्धिकरः विषशोषहरश्च ।
रा.नि.व.६ ।

धाराङ्कुरः । पुं । लघुवृष्टौ । शीकरे । वनी
पले । मे. ।

धाराटः । पुं । चातकविडङ्गः । घोटके ।
श.र. । मेघे । मत्तहस्तिनि ।

धाराधरः । पुं । मेघे ।

धाराफलः । पुं । मदनवृक्षे । मयना गाङ्ग ।
रा.नि.व.८ । (ला) स्त्री । कीषातक्याम् । सि.६७ ।
रा.नि.व.७ ।

धारायन्त्रम् । स्त्री । वारिसचनयन्त्रे ।
फोशारा । सुगन्धवारिरक्षणपात्रे । गौर्णाव-
पांशः । अत्रि. ।

धारावनिः । पुं । वायौ ।

धारासत्त्वम् । स्त्री । गुडूचीस्वरसि । शुक्लकेश
द्रव । वे.निष.२५.चय.चि.संवन्तीपाके ।

धारासुहो । स्त्री । विधारसुहोमिदे । तेकौटा
मिज्ज । रा.नि.व.८ ।

धारि । स्त्री । आयुषि । (धारयति प्रतीतिं प्रतित्वा
गन्तुं न ददातीति) । च.सू.१५. ।

धारिणी। स्त्री। शाकलीवृक्षे। श.च.।
 धारी (इन्)। पुं। पीलुवृक्षे। आकृताष्टे।
 जटा.।
 धारुः। वि। सन्यपायिनि। जटा.।
 धारोष्णम्। स्त्री। दीहनेनीयधारया पतिते
 दुग्धे। शांताशु क्रु. गुणाः—“धारोष्णम् अमृत
 मयी भ्रमहरं निद्राकरं कान्तिदं वृष्यं वृहणमग्नि-
 वर्धनमतिस्वादु विदोषापहम्” रा.नि.व.१५।
 वि। धारया उष्णं, यस्य सुखमेव पातम्।
 “धारोष्णममृतोपमम्” वा.टी.हंसा.।
 धार्तराष्ट्रः। पुं। ईषच्छुक्रराजहंसे। कृष्ण-
 चक्षुचरणहंसे। गैर्दि शैम। अम.। संपर्दि.
 मे.।
 धार्तराष्ट्रपदौ। स्त्री। हंसपादौलतायाम्।
 रा.नि.व.५। रक्तलज्जालुकायाम्। वै.निघ.।
 धाव(वि)निः(नो)। स्त्री। वृश्चिपण्याम्
 छाकुलिम्। प.सु.। वा.चि.१३.। “धाविनी-
 शीफलैः कृताम्” कण्टकायाम्। धातकीवृक्षे।
 रा.नि.व.४। कपिकक्याम्। आनाकुली। च.
 द सि.यो.यज्ज.वि। शण्डवृक्षे। वै.निघ.।
 धावनिक्ता। स्त्री। कण्टकायाम्। प.सु.।
 वै. निघ.२.भ.मुद्रनेत्रसन्निपातज्ज.वि.। वृश्चिपण्याम्।
 धितिका। स्त्री। गीमयाग्निभेदे। घूँटेन
 आशुन।
 धीः। स्त्री। बुद्धी। अम.। उपदिष्टयङ्गे
 शक्ती। वा.।
 धीतिः। स्त्री। पिपासायाम्। हे.च.।
 धीन्द्रियम्। स्त्री। ज्ञानेन्द्रिये। तच्च मनः नेत्रे
 श्रोतं त्वक् रसना घ्राणचेति षट्। अम.।
 धीमोदिनी। स्त्री। मयि। रा.नि.व.१४।
 धीरः। पुं। ऋषभके। रा.नि.व.५। स्त्री।
 कुङ्कुमे। तिका.। पुष्करमूले। वै.निघ.।
 धीरस्कन्धः। पुं। वनशूकरे। वै.निघ.।
 महिषे। हे.च.।
 धीरा। स्त्री। मेदायाम्। प.सु.। महाज्योति-
 शतीलतायाम्। वड् गतांशुकौ। काकोल्यां।
 रा.नि.व.३। क्षीरकाकोल्याम्। वै.निघ.। शिशपा-
 ह्वे। शिशु शीह। प.सु.। कृष्णशिशपायां,

कान्तिशु त्रि काग अशुक्र। रा.नि.व.२।
 धृक्त्वचायाम्। कण्टकसीवल्याम्। वै.निघ.। मय-
 विशिषे। रा.नि.व.१४।
 धोरावी। स्त्री। पीतशिशपामाम्। वै.निघ.।
 धौवरौ। स्त्री। शतमूल्याम्। रा.नि.व.४।
 धौहरा। स्त्री। कुन्दुरौ। वै.निघ.।
 धुः। पुं। कम्पन।
 धुक्(का)। पुं, स्त्री। भूमिवदरवृक्षे। वै.
 निघ.।
 धुकन्धुकम्। स्त्री। वदरीफलैः। म.व.६।
 धुकी। स्त्री। भूवदरे, हस्तिकोल्याम्।
 आभट्कानी। म.व.६।
 धुत्तूरः। पुं। धुसूरवृक्षे।
 धुत्तुमारः। पुं। इन्द्रोपनामकोटविशेषे।
 गृहधूमे। त्रु.। मे.
 धुरणोफलः। पुं। सुहृद्वृक्षे। प.सु.।
 धुरन्धरः। पुं। धववृक्षे। प.सु.। र.मा.।
 धुर्धरः, धुर्यः। पुं। ऋषभके। रा.नि.व.५।
 धुस्तु(स्त्र)रः। पुं। (Datura fastuosa.)
 कृष्णधुसूरः। (Datura elba.) श्वेतधुसूरः।
 (Datura metel.) उपविषपर्यायस्त्रिनामख्यात-
 ऋक्षचूषे। धूत्रांशु। र.मा.। हिं धातुरा।
 मं धत्तूर। कं मदकुण्ठिगे। तं उन्नेतचिद्रु, नल
 उन्नेत। ततः काष्ठउमते। तत्पर्यायः—
 उन्नेतः, कितवः, धूतः, कानकाह्वयः, मातुलः,
 मदनः, पुरीमीहः, मुत्तकत्, धत्तूरः, चण्डिकः,
 शठः, मातुलुकः, श्यामः, शिवशेखरः, खज्जूरः,
 काहलापुष्पः, खलः, कण्टफलः, मोहनः, कलभः,
 मत्तः, शवः, देविका, तुरी, मङ्गामोही, शिवप्रियः,
 धत्तूरः, धुत्तूरः, खरदूषणः। गुणाः—कटुरणः
 कान्तिकारी व्रणघ्नः लघ्दीपखड्गकण्डुज्वरघ्नः भ्रम-
 जनकश्च। रा.नि.व.१०। सूक्ष्मजनकः अपिघ्नः
 पित्तघ्नश्च। राज.। “धुसूरादिषु यद्भीषमस्य जीव-
 विषञ्च यत्। क्षीरेण पाचयेद्दीलायलेण शुद्धिमाप्नु-
 यात्।” इति श्रीधनम्। सा.कौ.। चण्डाकर्ण-
 चूषे। घैर्दि शीह। रुद्रवृक्षे। सा.कौ.।
 धुसूरतेलम्। स्त्री। कर्णरोगाधिकारे पक्व-
 तेलम्। “निशागन्धपले। पक्व कटुतेलं पलायकं।
 धुसूरपत्रजरेसे कर्णनाडीजिदुत्तमम्।” कटुतेलं

८ प. धुसूरपत्ररसः १६ प.। कल्पाय—हरिद्रा-
 गन्धकयोः प्रत्येकं १ प.। सा.कौ.। इदमेव रस-
 रत्नाकरे गन्धकतेलम्।
 धूकः। पुं। वायो। वकुलवृक्षे। विडाले। वै.
 निघ.।
 धूनकः(नः)। पुं। शालनिर्घासे। धूनां।
 त्रिका.। स्त्री। कम्पने।
 धूनराजः। पुं। वृक्षविशेषे। रुमिसुकीति-
 पश्चिमदेशे ख्यातः। तत्पर्यायः—पीतरसः,
 भङ्गुरा, गन्धिनी। गुणाः—मूत्रघ्नः ग्राही कफघ्नः
 दन्तरीगन्नी बल्यः मेहाहृदरघ्नश्च। अत्रि.।
 धूनिः। स्त्री। कम्पने। व्याक.।
 धूपः। पुं। उष्णखेदे। भा.पत्रा। सुगन्धौकरणे।
 गन्धद्रव्योऽथ धूपमे तदर्थं च। हे.च.। माहेश्वरादौ।
 धूपार्थं द्रव्यगणी यथा—“विषागुर्देवदाहश्च गन्ध-
 पाषाणस्तुतिषा। गुग्गुलुः पञ्चधा सर्वा नर्घासः
 सरलस्य च। पत्रकाष्ठं मोचरसी निर्घासः सङ्गकस्य
 च। रालं नेपालकञ्चति गणोऽयं धूपसंज्ञकः॥”
 अकं.चि.।
 धूपकम्। स्त्री। तूलकाष्ठे। रा.नि.व.२।
 धूपगन्धिनम्। स्त्री। रोहिषवृक्षे।
 धूपद्रुमः। पुं। रक्तखदिरः। रा.नि.व.८।
 धूपनम्। स्त्री। धूपाधिवसने। धूपेन धर्मा-
 कर्षणे। भा.पत्रा। Fumigation. व्रणादीनां
 क्षिपानिधे। अट्का गन्धम्। स च व्रणशीघ्रना-
 नन्तरं विशेषः। तद्रव्यं यथा—“श्रीविष्टके सर्जरसे
 सरले देवदाहणि। सारेष्वपि च कुर्वीत मतिमान्
 व्रणधूपनम्॥” सु.।
 धूपनः। पुं। धूनके। धूनां.श.मा.।
 धूपवृक्षः(कः)। पुं। रक्तखदिरवृक्षे। रा.नि.
 व.८। देवदाहवृक्षे। सरलवृक्षे। तिका.। श.र.।
 धूपसञ्चारी। स्त्री। कस्तूर्याम्।
 धूपसरला। स्त्री। धूपाङ्गसरलवृक्षविशेषे। वै.
 निघ.। [१२।
 धूपाग(गु)कः। स्त्री। दाह्यागुणिके। रा.नि.व.
 धूपाङ्गः। पुं। श्रीविष्टनामकसुगन्धकाष्ठे।
 टोर्पेकेइन् शीह। रा.नि.व.१२।
 धूपाहम्। स्त्री। कृष्णागुणिके। रा.नि.व.१२।

धूयः। पुं। नखीनामगन्धद्रव्ये। रा.नि.व.१२।
 धूमः। पुं। शिलारसे। गृहधूमे। त्रु.। मेचके।
 धौञ्जः। तत्पर्यायः—भम्भः, मङ्गवाहः, खत-
 मालः, शिखाध्वजः, शिखिध्वजः, अग्निवाहः,
 तुरी, कचमालः अम्भःसूः, वायुवाहः, मेघधोनिः,
 मेचकः। गुणाः—“सुखः श्लेष्मकरी धूमो नेत्रयो-
 ररहितो रुधिरम्। शिरीगौरवकञ्चापि वातपित्तञ्च
 कोपयेत्॥” भा.। वातपित्तवैकः। राज.१५.।
 अन्यः पानार्थं पञ्चविधः—प्रायोगिकः स्नेहनः
 रेचनः कासघ्नः वामनोपयश्च। पञ्चविधा एव
 धूमवर्तयः। तत्रैलादिना कृष्टतगरवर्जं न अन्ना-
 पिष्टेन दादशाङ्गुलं शरकाङ्गं चौमणाष्टाङ्गुलं परि-
 वेष्टालिपयेत्। एषा प्रायोगिकधूमवर्तिः। स्नेह-
 फलसार-मधुच्छिष्ट-सर्जरस-गुग्गुलुप्रभृतिभिः स्नेह-
 मिश्रः स्नेहने। शिरीषिरेचनद्रव्यैरेचने। कासघ्ने
 कासहरैर्दन्तीकण्टकारिकात्रिकटुकासमर्दहृदि-
 कुटुलीलक्ष्मणः शिलाच्छिद्रहृत्काकटुशङ्खौप्रभृतिभिः।
 वामनोपये वामनोपयेः स्नायुचर्मखुरशङ्खकण्टकास्थि-
 शुष्कमत्स्यवसूरकमिप्रभृतिभिर्द्रव्यैश्च वर्तिः कार्या।
 तत्र प्रायोगिकनेत्रं कनिष्ठिकापरिणाहमर्थं कलाय-
 मात्रं स्त्रीतो मूलेऽङ्गुष्ठपरिणाहं धूमवर्तिप्रवेश-
 स्त्रीतोऽङ्गुलान्यष्टचत्वारिंशत्। दातिंशत् स्नेहने।
 चतुर्विंशतिवैरेचने। धौञ्जशाङ्गुलं कासघ्ने वामनोपये
 च। एते अपि कीलास्थिमातृच्छिद्रे भवतः। व्रण-
 नेत्रमष्टाङ्गुलं व्रणधूपनार्थं कलायपरिमण्डलं कलस्य-
 वाहिनीत इति। सू.चि.४०.अ.। See धूम-
 पानम्। [भा.।
 धूमगन्धिकम्। स्त्री। रोहिषवृक्षे। त्रामरपत्रम्।
 धूमजाङ्गजम्। स्त्री। वज्रकचारे। रा.नि.व.६।
 धूमदर्शी। पुं। नेत्ररोगविशेषे। “श्रीकञ्चरा-
 यासशिरीऽभितापेरभ्याहता यस्य नरस्य दृष्टिः।
 धूमाक्षया पश्यति सर्वभावान् स धूमदर्शीति नरः
 प्रदिष्टः॥” सा.नि.।
 धूमनाडी। स्त्री। प्रायोगिकादिधूमप्रयोगार्थं
 नलाकारयन्त्रे। धूमपात्रेन नल। लक्षणे—
 धूमनाडी भवेत्तत्र चिखण्डा च विपल्लिका। कनि-
 ष्टिकापरिणाहा राजसाधामान्तरा ५ भा.।
 धूमपानम्। स्त्री। धूमसेवायाम्। द्रुष्टे
 थाञ्जः वा धूमपान। तच्च षड्विधं शसनं हृण-
 रेचनकाष्ठवावामनव्रणधूपनानि। एषां विशेषाः
 स्वस्वपर्याये सन्त्याः। तद्विधिः—अत्र सर्वोपसर्ग

धूमनाडीनां छिद्राणि कलायस्थूलानि भाव्यानि ।
 हादशाङ्गलामीषिकां यथास्वधूमद्रव्यकर्षणितकल्के-
 नालिप्याष्टाङ्गुलपर्यन्तं कथाशुक्लां कारयेत् । अथ
 तां स्नेहाक्तामङ्गारदीपितां कृत्वा निचरन् धूला च
 वदनेन धूमं पिबन् तेनैव सत्यजेत् । ततो नासि-
 काभ्यां पीत्वा वदनेन वसेत् । तथा शरावसंपुट-
 कल्कं निधायाङ्गारदीपितां कृत्वा छिद्रे नैवं
 निवेश्य व्रणञ्च धूपयेदिति । भा । अथ सुखीपविष्टः
 सुमना ऋज्वधीदृष्टिरतन्द्रितः स्नेहाक्तां प्रदीपायां
 वर्त्ति नैवस्त्रीतसि प्रणिधाय धूमं पिबेत् । “सुखेन
 तं पिबेत्पूज्यं नासिकाभ्यां ततः पिबेत् । सुखपीतं
 सुखेनैव वसेत् पीतञ्च नासया । सुखेन धूममादाय
 नासिकाभ्यां न निहरेत् । तेन हि प्रतिलोमेन
 दृष्टिस्तव विह्वल्यते ।” विशेषतस्तु प्रायोगिकं प्राणि-
 नाददीत स्नेहनं सुखनासाभ्यां । नासिकाया वैरे-
 चनं सुखेनैवेतरे । तच्च प्रायोगिकं वर्त्ति व्यपगत-
 शरकाणां निधातातपशुक्लाम् अङ्गारैष्वदीप्य
 नैवमूलस्त्रीतसि प्रयुज्य धूमसाहरेति ब्रूयात् । एवं
 स्नेहनं वैरेचनकञ्च कुर्यादिति । इतरथोपपगत-
 धूमोऽङ्गारस्थिरे समाहिते शरावे प्रक्षिप्य वर्त्ति
 मूलच्छिद्रेणान्न शरावेण विधाय तस्मिन् छिद्रे
 नैवमूलं संयोज्य धूमसासेव । प्रशान्ते धूमे वर्त्ति-
 मवशिष्टां प्रक्षिप्य पुनरपि धूमं पाययेदादौषविशुद्धे ।
 एष धूमपानोपायविधिः । गुणाः—दन्तप्रचालन-
 नस्यक्षान्भीजनश्लककान्तेषु प्रायोगिक इति ।
 तच्च स्नेहनी वातं शमयति, स्नेहादुपलेपाच्च
 वैरेचनः स्नेषाणमुत्कृष्टापापं कर्षति, रौद्र्यात्तच्छ्रा-
 दौष्ण्याद्विशद्याच्च प्रायोगिकः स्नेषाणमुत्कृष्टशयल्य-
 त्कृष्टं चापकर्षति साधारणत्वात् पूर्वार्थमिति ।
 भवति चात—“नरी धूमोपयोगाच्च प्रसन्नेन्द्रिय-
 ब्राह्मणाः । इदं केशजिह्वामुसुगन्धविषदाननः ॥”
 कासश्वासारोचकास्त्रीपलेपस्वरभेदसुखासाववमथु-
 तन्धानिद्राहनुमनप्राप्तस्वपानसशिरोगकर्षाच्च
 शूलवातकफनिमिगुशाल सुखरोगा न भवन्ति ।
 प्रायोगिकं लीस्त्रीनुच्छासानाददीत सुखनासिकाभ्याञ्च
 पर्यायास्त्रीशतुरी वेति कौहिकं यावदसुप्रवृत्तिः ।
 वैरेचनिकमादोषदर्शनात् । तिलतण्डुलधवाग्नौतेन
 पातथ्यो वामनीयः । आसान्तेषु कासञ्च इति ।
 सूचि. ४०. अ. । [त्रिका.]

धूममहिषो । स्त्री । नीहारे । कृशांश ।
धूममृत्तिका । स्त्री । स्वर्णशीघ्रनद्योग्यकण-
 मृत्तिकायाम् । श.चि. ।

धूमयोनिः । पुं । सुसुक्ते । अम. । मेघे ।

धूमरः । पुं । दृष्टिमण्डलगतरीगविशेषे । (श्री) श्र-
 नेथा । लक्षणं—“श्रीकञ्जरशिरोरोगसन्तप्तस्या-
 निलादयः । धूमाविलां धूमदर्शो दृग्ं कुर्युः स
 धूमरः ॥” वा.उ. १२. अ. । [चि.]

धूमरजः । स्त्री । गृहधूमे । ब्रूज । भेष. कर्णरी.

धूमलः । पुं । कणलोहितवर्णे ।

धूमवृक्षकः । पुं । सरलवृक्षे ।

धूमसः । पुं । शाकतरी । वै.निघ. ।

धूमसारः । पुं । गृहधूमे । ब्रूज । र.सा.सं. ।

धूमसो । स्त्री । सुदृढिदलादिकतरीटिकायाम् ।
 पीपल, दानवडि, चूकणि । प्रणाली यथा—
 “माषाणां दालयसोये स्थापिताख्यककचुकाः ।
 आतपे शोषिता पात्रे पिष्टाक्ता धूमसो कृता ।
 धूमसो रुचिरा सेव प्रोक्ता मुर्मुरीका बुधैः । मुर्मुरी
 कफपित्तघ्नी किञ्चिदातकरी कृता ॥” भा. ।

धूमाङ्गः । स्त्री, पुं । कणशिशपायाम् । वै.
 निघ. ।

धूमाभः । पुं । धुसवर्णे ।

धूमिका । स्त्री । कुजकटिकायां । त्रिका. ।
 प्रसङ्गाजोत्पत्तिणि । च. ।

धूमोत्थम् । स्त्री । वज्रहारे । रा.नि.व.६ ।

धूमोद्गारः । पुं । पित्तजरीगमेदे । भा. ।

धूम्या(स्त्रा)टः । पुं । कुलिङ्गपत्तिणि । किर० ।
 अम. ।

धूम्रः (कः) । पुं । सिङ्गके । शिवांग्रम । रा.
 नि.व.१२ । उष्ट्रे । जटा । तुम्बुवृक्षे । कण-
 लोहितवर्णे ।

धूम्रपत्रा । स्त्री । खनामख्यातवृक्षे । ताम्रक ।
 मं गांधानो । कं कत्तगिरि । उत्. धूयापतर ।
 तत्पर्यायः—धूम्राह्वा, गृध्रपत्रा, गृध्राणी, कृमिघ्नी,
 श्रीमलापहा, सुलभा, खयम्बुवा । गुणाः—तिक्ता
 शोफघ्नी कृमिघ्नी उष्णा कासघ्नी रुच्या दीपनी च ।
 रा.नि.व.५ ।

धूम्रपत्रिका । स्त्री । धूम्रपत्रायाम् । रा.नि.
 व.२१ । गन्धवर्णे । गन्धवर्णभेदे । वै.निघ. ।

धूममूलिका (लो) । स्त्री । शूलोदये । रा.
 नि.व.८ ।

धूम्रलोचनः । पुं । कपोते । वन्यकपोते । रा.
 नि.व.१६ ।

धूम्रवर्णः (कः) । पुं । सिङ्गके । शिवांग्रम ।
 रा.नि.व.१२ । कीकडुनामविलेशयष्टमे । रा.नि.
 व.१६ । कणलोहितवर्णे ।

धूम्रवर्णा । स्त्री । वराटिकामेदे । रा.नि.व.१३ ।

धूम्रशूलः । पुं । उष्ट्रे । वै.निघ. ।

धूम्रा । स्त्री । शशाङ्गुल्याम् । कौकूडविभेष ।
 रा.नि.व.७ । [व.५ ।

धूम्रा(ख्या)ह्वा । स्त्री । धूम्रपत्रायाम् । रा.नि.

धूम्राक्षिः । स्त्री । धूम्रमुक्तायाम् । वै.निघ. ।

धूम्रिका । स्त्री । कणशिशपावृक्षे । कान्तिभु-
 वा अञ्जु । रा.नि.व.६ ।

धुरीयः । पुं । हृषमे ।

धूर्तः । पुं । अतृणधूसूरवृक्षे । प.सु. । अर्जुन-
 वृक्षे । कुमाण्डे । वै.निघ. । चोरक-नामगन्धद्रव्ये ।
 गौटेण । रा.नि.व.१२ । स्त्री । लौहकिट्टे ।
 हे.च. । विडलवर्णे । रा.नि.व.६ ।

धूर्तकः । पुं । कणधूसूरे । कैलिकदम्बे । प.सु. ।
 शगाले । श.र. ।

धूर्तकत । पुं । धूसूरवृक्षे । श.मा. ।

धूर्तजन्तुः । पुं । मनुष्ये । श.च. ।

धूर्तमानुषा । स्त्री । राक्षायाम् । श.च. ।

धूर्तरः । पुं । पारदे । रा.नि.व.१३ ।

धूर्ता । स्त्री । शूलकण्टकायाम् । वै.निघ. ।

धूर्तरः, धूर्यः । पुं । ऋषभके । वै.निघ. ।
 धववृक्षे ।

धूर्वहः । पुं । धववृक्षे ।

धूलकम् । स्त्री । विषे । श.च. ।

धूलिः । पुं । परागे । गर्दभे । पार्थिवरजसि ।
 अम. । तत्पर्यायः—रेणुः, पांशुः, रजः, धूलौ,
 पांशुः, क्षितिकणः, चोद्रः, चूर्णं, तूलं, महीद्रवः,
 वातकेतुः, कणा, क्षितिकणा, नभःकेतुः, मेदिनी-
 द्रवः, वायुकेतुः । अम. । [वृक्षे ।

धूलिकदम्बः । पुं । नीपे । त्रिनिशवृक्षे । वरुण-

धूलिका । स्त्री । धूलौ । पुष्पपरागे । वै.निघ. ।
 कुजकटिकायाम् । श.र. ।

धूलिगुच्छः (कः) । पुं । पिष्टातके । आवीर ।
 त्रिका. ।

धूलिजङ्घः । पुं । काके । काक । वै.निघ. ।

धूलिध्वजः । पुं । वायो । वातांग ।

धूलिपुष्पिका । स्त्री । केतकीवृक्षे । के.श-
 गाह । रा.नि.व.१० । अतृणकेतके । वै.निघ. ।

धूलोकदम्बः (कः) । पुं । कदम्बवृक्षविशेषे ।
 शाराकदम्ब । मं धूलिकदम्ब । कं धूलिगड्ड-
 गुणैः धाराकदम्बतुल्यः । रा.नि.व.१० । त्रिनिश-
 वृक्षे । वरुणवृक्षे । मे. ।

धूसरः । पुं । गर्दभे । उष्ट्रे । वनचटके । कपोते ।
 रा.नि.व.१६ । सुद्धे । वै.निघ. । वि. पाण्डु-
 वर्णे । मे. ।

धूसरच्छदा । स्त्री । अतृणवृक्षायाम् । प.सु. ।
 शूलपुष्पराक्षायाम् । वै.निघ. ।

धूसरपत्रिका (लो) । स्त्री । वृक्षिकायाम् ।
 विशाति । शिववृक्षोष्णाके । प.सु. । हस्तिशुष्की-
 नामचुपे । शतिशुष्टे । रा.नि.व.५ ।

धूसरमुद्गः । पुं । धूसरवर्णमुद्गविशेषे । मं
 धूसरमुद्ग । कं पीयरमुद्ग । गुणाः—रसवीर्यविपाकेषु
 हरिन्मुद्गसमः कषायः सधुरः रुच्यः पित्तकृत्
 वातविषमकृञ्च । रा.नि.व.१६ ।

धूसरा । स्त्री । पाण्डुरफलीनामचुपे । रा.नि.व.५ ।

धूसराह्वयः । पुं । गर्दभे । वै.निघ. ।

धूसरो । स्त्री । गर्दभ्याम् ।

धूसूरः । पुं । धूसूरचुपे । प.सु. ।

धृतराष्ट्रः । पुं । हंसभेदे । हंसजातीयपत्तिणि ।
 हे.च. सपंभेदे ।

धृतराष्ट्रो । स्त्री । हंसविशेषपद्माम् । मे. ।

धृतिः । स्त्री । धैर्यं वेगविधाते । भा.म.२.भ
 उदा.चि. ।

धृष्टः । स्त्री । क्षधिकार्या । रुक्षि । श.च. ।

धेनिका । स्त्री । धानप्राके । धन' । भा. ।

धेनुः । स्त्री । दुग्धवत्यां गवि । अम. ।

धेनुका । स्त्री । धानप्राके । धन' । मद.व.२ ।
 हस्तिप्रां । गवि । मे. ।

धेनुकारिः । पुं । नागकेशरवृक्षे । वै.निघ. ।

धेनुजिह्वा । स्त्री । गोजिह्वानामनुषे । गोजिह्वा ।
रा.नि.व.४ ।

धेनु(का)दुग्धम् । स्त्री । चिभंढ्याम् । भा. ।
गोदुग्धे ।

धेनुदुग्धकरः । पुं । मज्जरहणे । रा.नि.व.८ ।
गृह्णन्ते । गोजिह्व ।

धेनुमक्षिका । स्त्री । गोमक्षिकायाम् । उंभ
शङ्खि । वै.निघ ।

धेनुयन्त्रम् । स्त्री । तैलपातनयन्त्रे । शानि ।

धोडः । पुं । दुग्धमे । टोङ्गांश । श.र. ।

धौतम् । स्त्री । रौप्यधातौ । रा.नि.व.१३ ।

नीलकाशीसे । नील शिरेकम् । वै.निघ. ।

धौतकौशेयम् (पजम्) । स्त्री । धौतकौषजे ।
पक्षेण । श.र. ।

धौतखण्डौ । स्त्री । खण्डशर्करायां । वै.निघ. ।

धौतशि(शौ)लम् । स्त्री । स्फटिके । विका. ।

धौततम् । स्त्री । रक्तबीले । थुनश्रीपि ।
वै.निघ. ।

धौरः । पुं । धवले । शंभुश्री । भा. ।

धौरयः । पुं । वृषमे ।

धाङ्गः । पुं । काके । वके । जलकाके ।
शानिकोङ्गी । अम. । जलपक्षिमात्रे । तचके ।
वै.निघ. । [रा.नि.व.४ ।

धा(ध्वा)ङ्गजङ्घा । स्त्री । काकजङ्घायाम् ।

धा(ध्वा)ङ्गजम्बूः । पुं । काकजम्बूह्वे ।
जलजम्बू । रा.नि.व.११ ।

धा(ध्वा)ङ्गतण्डुलफला । स्त्री । काक-
जङ्घायाम् । वै.निघ. ।

धा(ध्वा)ङ्गतण्डा (ण्डौ) । स्त्री । काका-
दनीलतायाम् । काकनासाजलतायां । कूँठ शीङ् ।
रा.नि.व.३ ।

धा(ध्वा)ङ्गदन्ती (नखी) । स्त्री । काका-
दनीलतायाम् । काकनासाजलतायाम् । रा.नि.व.३ ।

धा(ध्वा)ङ्गनामा (नाम्नी) । स्त्री । काकी
दुग्धिकायाम् । रा.नि.व.११ ।

धा(ध्वा)ङ्गनाशिनौ । स्त्री । हवुषामेदे ।
हवुष कण । रा.नि.व.४ । भा. ।

धा(ध्वा)ङ्गनासा (सिका) । स्त्री । काक-
नासाजलतायाम् । कूँठ शीङ् । रा.नि.व.३ ।

धा(ध्वा)ङ्गपुष्टः । पुं । कीकिले । हारा ।

धा(ध्वा)ङ्गमाचौ । स्त्री । काकमाचौचुपे ।
रा.नि.व.४ ।

धा(ध्वा)ङ्गवल्ली । स्त्री । काकजङ्घायाम् ।
रा.नि.व.४ ।

धा(ध्वा)ङ्गादनी । स्त्री । काकादनीलता-
याम् । रा.नि.व.३ ।

धा(ध्वा)ङ्गारातिः । पुं । पेचके । हला. ।

धा(ध्वा)ङ्गौ । स्त्री । काकील्याम् । कौकला ।
मे. । काकजङ्घायाम् । वै.निघ. ।

धा(ध्वा)ङ्गोलौ । स्त्री । काकील्याम् ।
कौकला । प.सु. । रा.नि.व.३ । द्राक्षाभेदे ।
वेदानां किमग्निम् ।

धापनम् । स्त्री । अग्निसमुच्चये ।

ध्यामम् । स्त्री । दमनकह्वे । मे. । कसृणे ।
श्रोगकशृत् । प.सु. । सु.चि.२२५. । च.द.सन्नि-
पातज्व.चि.अपराजिताधूपे । च.द.वा.व्या.१८३.ती-
प्रसारणीतेले । वै.निघ.२५.गुग्गुलादिधूपे । तूलके ।
सु.सु.२५५. ।

ध्यामकम् । स्त्री । कसृणे । श्रोगकशृत् । प.सु. ।
च.सु.५५. । सु.सु.१८५. । एलादिः । रोहिषे ।
वा.सु.१५५.हेमा. (अभावे उशीर) । भा.म.४५. ।
विष.चि. । “पिप्ली ध्यामकं मांसी ।” भा.म.१
भ.ज्व.चि. ।

ध्रुवः । पुं । धवले । शंभुश्री । रा.मा. ।
वटह्वे । मद.व.५. । विका. । जीवके । शरारो-
पचिणि । नासाय ।

ध्रुवा । स्त्री । शालपण्याम् । रा.नि.व.४ ।
मूल्यायाम् । मे. । शरारोपचिणि ।

ध्वंसः (कः) । पुं । मयविकाररोगे । लक्षणं
यथा—“श्लेष्मप्रसेकः कण्ठास्थशोषः शब्दासहिष्णुता ।
तन्नानिद्राभिवीगमश्चैवं ध्वंसकलक्षणम् ॥” च. ।

ध्वंसी । स्त्री । मानविशेषे, वसरेणपरपण्यां
मागधमाने । “वसरेणसु पर्यायनाका ध्वंसी निग-
यते ।” प.प्र.१४. । पुं (इन्) । गिरिजवीली ।
श.र. ।

ध्वजः । पुं, स्त्री । शिमे । भा.म.उ. । “ध्वजः
पतत्यतो नृणां क्लैव्यं समुपजायते ।” “ध्वजं चिह्नं
पताकायां मेहने ।” विश्व. । तालह्वे । रा.नि.व.९ ।

ध्वजद्रुमः । पुं । तालह्वे । रा.नि.व.९ ।

ध्वजप्रहरणः । पुं । वाद्ये । श.र. ।

ध्वजभङ्गः । पुं । लिङ्गपातकृतक्लेशरोगविशेषे ।
ध्वजभङ्ग रोगे । निदानलक्षणे यथा—“अति
व्यवायशीलो यो न च वाजौक्रियारतः । ध्वजभङ्ग-
मवाप्नोति स श्रुतचयहेतुकः । अत्यस्त्रलक्षण-
विरुद्धाजीर्णभोजनात् । अत्यस्त्रपानाद्विषमात् पिष्टा-
न्नग्रभोजनात् । दधिहीरानूपमांसमवनाह्राधि-
कर्षणात् । कल्याणीगमनाज्ञापि विधीनिगमनादपि ।
दीर्घरोगी चिरौत्सृष्टां तथैव च रजःखलात् ।
दुर्गन्धं दृष्टयोनित् तथैव च परिश्रुतां । ईदृशीं
प्रमदां मीहात् तथैव गच्छेत् कामदुर्पितः । चतुष्पदादि-
गमनाच्छेदसंशयभिधाततः । अधावनाद्वा मेदस्य
श्रुतदन्तनखचतात् । काष्ठप्रहारनिष्ठे पशुकानाञ्च
निषेवणात् । चेतसश्च प्रतीघातात् ध्वजभङ्गः ।

प्रवर्त्तते ॥” च. । See क्लैव्यम् ।

ध्वजवृक्षः । पुं । ‘माङ्’ इति कोङ्गदेशख्यात-
वृक्षे । रा.नि.व.९ ।

ध्वजी (इन्) । पुं । मयूरे । रा.नि.व.१९ ।
सर्पे । मे. । रथे । अश्वे । पर्वते ।

ध्वनमोदौ (इन्) । पुं । अमरे ।

ध्वनियहः । पुं । कर्णे । विका. । [वै.निघ. ।

ध्वनिबोधक(न)म् । स्त्री । सुगन्धरीहिपटले ।

ध्वाङ्गः । पुं । काके । वके । मध्यादपचिणि ।
अम. । जलचरपक्षिमात्रे ।

ध्वान्तम् । स्त्री । अन्धकारे ।

ध्वान्तवित्तः । पुं । खद्योते । श.र. ।

ध्वान्तशात्रवः । पुं । श्योणाकह्वे । श.च. ।

ध्वान्तोन्मेषः । पुं । खद्योते । ज्ञानांकि
पौक । विका. । तत्पर्यायः—ध्वान्तरिः,
ध्वान्तरातिः ।

न

नः । पुं । रत्ने । ए.की. ।

नःकुद्रः । वि. । क्रस्वनासिके । शान्ता । हे.च. ।

नकुटम् । स्त्री । नासिकायाम् । श.मा. ।

नकुलः । पुं । (The bengal mungoose,
Viverra ichneumon.) खनामख्यातजन्तौ ।

नेट्टेन । हिं वेजी । मं नेउरा । कं मंगुल ।
तत्पर्यायः—पिङ्गलः, सर्पहा, वभुः, कोटिरः,
सर्पहणः, सूचीवदनः, सर्पारिः, लोहिताननः ।
लक्षणं—यः स्थूलपुच्छो रक्तनेत्रो वभुर्देहः स
नकुलः । शालिहीनः । नकुलमांसगुणाः—पिच्छिलं
वातघ्नं श्लेष्मपित्तघ्नम् । रा.नि.व.१७ । “गुरुणं
क्षिप्रमधुरस्त्रलोपचयवर्द्धनम् । वृष्यं परं वातहरम्
..... ॥” च.सु.२७५. ।

नकुलाख्या । स्त्री । गन्धनाकुल्याम् । शक्र-
ब्राह्म । रा.नि.व.७ ।

नकुलान्धम् । स्त्री । नेत्ररोगभेदे । लक्षणं—
“विद्योतते यस्य नरस्य दृष्टिर्दोषाभिपन्ना नकुलस्य
यद्वत् । चित्ताणि रूपाणि दिवा च पश्येत् स वै

विकारी नकुलान्धसंज्ञः ॥” भा.म.४५. । नकुलान्धो
दिवा चित्तं पश्यति न तु निशि । अरुणः ।

नकुलारिः । पुं । विडालि । वै.निघ. । सर्पे

नकुलौ । स्त्री । शालवीह्वे । वै.निघ. । शङ्खि-
न्याम् । धरणि । कुडुमे । हे.च. । नकुलपत्रायाम् ।
मांसां । जटोगांशौ । कुकुल्याम् । शुर्गि । मे. ।

नकुलेष्टका (ष्टा) । स्त्री । राक्षायाम् । अम. ।
सर्पायाम् ।

नक्तम् । स्त्री । राक्षी ।

नक्तकः । पुं । नेत्रपटले । वै.निघ. । कर्पटे ।
नेकुडा । अ.टी.म. । मयूरे । हस्तिनि ।

नक्तचारौ (इन्) । पुं । पेचके । विडालि ।
विका. ।

नक्तचरः । पुं । गुरुगुलौ । गुग्गुलु । पेचके ।
जटा. । सीमराज्यां । दुग्धमे । रा.नि.व.२१ ।
विडालि ।

नक्तमालः । पुं । हृत्कारजह्वे । उद्भ्रकत्रज ।

रा.नि.व.२। सु.स.२८५.वृद्धमरिचाद्यतेले। सि.
यो.उन्माचि। [करज्जि। वै.निघ.]

नक्तमूलकम्। स्त्री। करज्जमूले। पुं। महा-
नक्ता। स्त्री। लाङ्गलीचुपे। विसृजान्निश।
रा.नि.व.४। हणविशेषे। गुलवास इत लाके
गुणाः—वातला शीता गलगण्डहरी च। अपका
सा अशीतो। वै.निघ.। राती। हरिद्रायाम्।
नक्तान्धः। वि। रात्र्यान्धे। रात्रिकाशे। रात्र-
न्धस्य लक्षणं यथा—“दिवा पश्यति यः स्वच्छ
राती नैव च पश्यति। नक्तान्ध इति तं विद्यात्
विकारं पवनोद्भवम्॥” ज.द.३०५।

नक्तान्धम्। स्त्री। रात्र्यान्धतारीने। निदा।
नक्तान्धः। पुं। करज्जवले। भैष.ने.रो.चि.।
“नक्तान्धवैजवर्तिः।” च.द.ब्र.शी.चि.। भा.वा.
र.चि.विफलागुगुली।

नक्तम्। स्त्री। नासिकायाम्। मे.।
नक्तः। पुं। ग्राहे। वै.निघ.। कुम्भीरे। अम.।
नक्तराजः (ट्)। पुं। महाशिशुमारि, ग्राहे।
हंश्र। तत्पथ्यायः—ग्राहः, जलकिराटः,
जलाष्टकः। तिका.।] श.र.।

नक्ता। स्त्री। मचिकादंशसूचाम्। नासिकायाम्।
नक्ताण्डम्। स्त्री। कुम्भीराण्डे। च.चि.२५।
नखम्। स्त्री, पुं। शरीरोपधातुविशेषे, करजे।
नख। तत्पथ्यायः—पुनर्भवः, करजः, नखरः,
कामाङ्गुशः, करजः, पाणिजः, अङ्गुलीसम्भूतः,
पुनर्भवः, करायजः, करकण्टकः, करङ्गुशः, रति-
रथः, करचन्द्रः, करङ्गुशः। रा.नि.व.१८। तत्
गर्भस्थस्य षष्ठे मासि भवति। सुखबोधः। नखी-
नाम गन्धद्रव्ये। नखी। तं नखमुच्यते। च.द.
चन्द्रनायतेले। नखीभेदे। प.सु.। च.सु.५५।
क्षुद्रनिष्पावे। वर्वणे, छोटि शिम्। वै.निघ.।

नखकुट्टः। पुं। नापिते। तिका.।
नखगु(पु)च्छ[ञ्ज]फला। स्त्री। वृत्त-
निष्पाविकायाम्। श्वेत शिम्, श्वेत वर्वणे
रा.नि.व.७।

नखच्छेदनम्। स्त्री। नखस्य कर्तने।
नखकाणे। गुणाः—“पौष्टिकं बल्यमायुष्यं
शौचरूपविराजनम्। केशशृङ्गनखादीनां क्लृप्तनं
सम्प्रसाधनम्॥” राज.१५.।

नखच्छेद्या। स्त्री। मेदायाम्। रा.नि.व.५।
नखनामा। पुं। नीलवर्णे। वै.निघ.।
नखनिकृन्तनम्। स्त्री। नखच्छेदनास्त्रं
नक्रन। श.चि.।

नखनिष्पावः (विका)। पुं, स्त्री। शिम्बी-
भेद। छोटि शिम्, श्वेत वर्वणे। रा.नि.व.७।
तत्पथ्यायः—वृत्त-निष्पाविका, अङ्गुलिफला,
ग्रास्या, नखगुच्छफला, ग्रामजनिष्पावो, नख-
फलिनौ। गुणाः—मधुर-कषायः, कण्ठशोधकः,
मेध्यः, अग्निदीपनः, रुचिकरः। See निष्पावी।
नखपर्णी। स्त्री। वृश्चिकालीचुपे। विष्ठाति।
नखपुङ्खो (प्यो)। स्त्री। स्मृक्काया। पिङ्गि।
रा.नि.व.१२।

नखपुच्छफला। स्त्री। श्वेतनिष्पावाम्।
नखपूर्विका। स्त्री। शिम्बीधान्यविशेषे।
इन्द्रित वर्वणे। रा.नि.व.७।

नखभेदः। पुं। वातरोगभेदे। कुलव्यादौ।
नखरः। पुं। नखे अम.।

नखरगञ्जिनो। स्त्री। नखीनाम-गन्धद्रव्ये।
नखरञ्जकः। पुं। नखरञ्जिनवृक्षे। मेहेदौ
ग्राह “तिमिरः काकदन्ता च विहन्तो नख-
रञ्जकः।” वै.द्रव्याभि.।

नखरञ्ज(ञ्जि)नौ। स्त्री। (Myrtus com-
munis) वृक्षविशेषे। मेहेदौ ग्राह। वै.
द्रव्याभि.। नखरञ्जन्त्यां। नक्रन। उद्भटः।

नखरायुधः। पुं। नखशस्त्रजन्तुमात्रे। सिंहे।
नखायुधः। ताम्रचूडे। व्याघ्रे। रा.नि.व.१८।
“शशकशङ्खकीर्णो धामाजो रायाः।” अति.२०५.।

नखराहः। पुं। श्वेतकरवीरवर्णे। रा.नि.व.१०।
नखरौ। स्त्री। नखीनाम-गन्धद्रव्ये। श.मा.।
लघुशिख्याम्। वै.निघ.। [चि.।

नखविष्किरः। पुं। नखायुधपत्त्रिमात्रे। श.
नखवृक्षः। पुं। नीलवर्णे। रा.नि.व.८।

नखशङ्खः। पुं। क्षुद्रशङ्खे। श.र.।
नखशस्त्रम्। स्त्री। नखच्छेदनार्थम् अश्वकैशिकी-
धारायुक्ताष्टाङ्गुलशस्त्रविशेषे। नक्रन अश्रुति।
“वृद्धिपवनखशस्त्रमुद्रिकीत्यलपवकाङ्क्षेधाराणि केदने

भेदने च।” सु.स.५५.। तस्य फलं वाङ्गुलायामम्
एकाङ्गुलविस्तृतम्। सु.टी.ड.। तच्च केदने-
भेदनयोः प्रशस्तं नवाङ्गुलम्। तत्रात्रिः।
“वक्रजधारं हिसुखं नखशस्त्रं नवाङ्गुलम्। सूक्ष्म-
शस्त्रीह तच्छेदभेदप्रच्छादलेखने॥” इति।

नखाङ्गम्। स्त्री। नखीनाम-गन्धद्रव्ये। श.र.।
नखवर्ते।

नखाङ्गुरः। पुं। नखे। वै.निघ.।

नखाङ्गम्। स्त्री। नखीनाम-गन्धद्रव्ये। र.मा.।

नखाभ्यङ्गः। पुं। नखे तैलमर्दने। “तद्विशेषो
नखाभ्यङ्गः शिरीनासास्थि(क्षि)तापजित्।” प्रयोग-
पारिजातः।

नखायुधः। पुं। सिंह-व्याघ्र-कुक्कुटादौ जन्तौ।

नखालिः। पुं। क्षुद्रशङ्खे। श.च.।

नखालुः। पुं। नीलवर्णे। रा.नि.व.८।

नखाशो (इन्)। पुं। पंचकी। विका.।

नखी। स्त्री। खलपनखाख्यगन्धद्रव्ये। छोटि
नखी। नखं खल्यं नखौ प्रोक्ता। भा.। सा
रक्षोतीति राजवत्तमः। खेमात्रे। “नखी पञ्च-
विधा प्रोक्ता गन्धाख्या गन्धवत् परैः। काचिद्वर-
पचाभा तथोत्पलदलीपमा। काचिदश्वखुराभा च
गजकर्णसमा तथा। वराहकर्णसङ्काशा पञ्चमी
परिकीर्तिता॥” च.द.टी.। तत्र वराहकर्णाभा न
याख्या। सा द्विधा एका शङ्खनखा अस्या युक्त्याख्या
वदरीच्छदा। र.मा.। सा. गुणाः—यद्वृक्ष-
वातासज्वरकुण्ठौ लजः उष्णा वर्ष्णी युक्तला स्वादुः
व्रणविषालक्ष्मीमुखदीर्गमहरी पाके रसे च कटुः।
भा.। उष्णा कटुः विषघ्नी कुष्ठकण्डूवृणघ्नी भूत-
विद्रावणो च। रा.नि.व.१२। शुद्धिः यथा—
गोविट्काञ्जिकचित्तसुखिन्ना मधुपाचिता नखी
शुध्यति। सङ्गेपात् यथालाभं गोमयादिषु गोमयजले
वा पक्तव्या। वृद्धोपदेशेन हृतेन मज्जं धिला चूर्णी-
कृतव्या। ततः कुङ्कुमादिगन्धद्रव्येण भावना
काय्या। सर्वेषां गन्धद्रव्याणां गन्धतोषन
प्रबालनभावने कृत्वा रौद्रशङ्खं कर्तव्यम्। सा.
को.। च.द.।

नखी (इन्)। पुं। नखायुधे जन्तौ। उन्दुरौ।

नखौतयम्। स्त्री। विविधनखा। नखी,
उत्पलपचाभा, अश्वखुराभा चेति। च.द.वा.व्या.चि.
महाराजप्रसारणीतैलं।

नखीद्वयम्। स्त्री। कानागङ्ग, कुरकराणी,
इति द्वये। च.द.वा.व्या.चि.। “विश्वरूपनखी-
द्वयम्।”

नख्यम्। स्त्री। व्याघ्रनखे।

नगः। पुं। वने। पर्वते। अम.।

नगकर्णी। स्त्री। श्वेतापराजितायां। वै.निघ.।

नगगन्धा। स्त्री। राक्षायाम्। वै.निघ.।

नगजः। पुं। हस्तिनि। अ.टी.सा.।

नगजा। स्त्री। ऋक्षपाषाणभेदे। रा.नि.व.५।

नगजित्। पुं। पाषाणभेदके। रा.नि.व.५।

नगण। स्त्री। पारावतपथ्यात्। वनजेच्छ वा
गङ्गाकृष्णे। रा.मा.।

नगपतिः। पुं। तालवृक्षे। वै.निघ.। पनसवृक्षे।

नगपथ्यायकर्णी। स्त्री। अपराजितायाम्।
वै.निघ.।

नगभित्। पुं। पाषाणभेदे। गीथनकूटि।
रा.नि.व.५। करज्योडिपाषाणभेदे। वै.निघ.।

नगभूः। पुं। पाषाणभेदे। रा.नि.व.५।

नगभेदनः। पुं। करज्योडिपाषाणभेदे। वै.
निघ.।

नगमालः। पुं। शालिधान्यभेदे। गुणाः
शालिवत्। अर्क.चि.।

नगरघातः। पुं। हस्तिनि। व्याकरणम्।

नगराहम्। स्त्री। शृङ्गाम्। श्रु.टी. रा.नि.
व.६।

नगरोवकः। पुं। काके। तिका.।

नगरोत्था। स्त्री। नागरसुखायां। रा.नि.व.६।

नगरोषधिः। स्त्री। कदलीवर्णे। श.च.।

नगवृत्तिकः। पुं। गुडमज्जनिकायां वृश्चिकाख्यां
वा। सु.चि.२०५.।

नगवृत्तिका। स्त्री। सल्लकीवर्णे। सु.चि.१५
अ.। कल्प.५५.।

नगाटनः। पुं। वानरे। तिका.।

नगाश्रयः। पुं। हस्तिकदनामके महाकन्द-
शके। रा.नि.व.७।

नगौकाः। पुं। सिंहे। मे.। काके।
श.च.। पक्षिणि। अम.। शरभे।

नग्नहः । पुं । स्त्रीतौ । नानाद्रव्यकृतसुरावीज ।
वाखर इति लोके । भ. ।

नग्निका । स्त्री । अनागतार्चवकन्यायाम् । रा.
नि.व.१८ । दुग्धिकायाम् ।

नद्यधम् । स्त्री । तगरपादिके ।

नटः । पुं । अश्रीकवचे । रा.नि.व.१०।२३ ।
श्रीणाकवचे । अम. । लोप्रवचे । देवनाले । जटा.
स्त्री । परिप्लवणे । रा.नि.व.८ ।

नटपत्रिका । स्त्री । वात्ताकुवचे । वै.निघ. ।

नटपर्णम् । स्त्री । लचि । ठाम् । वै.निघ. ।
गुडलचि ।

नटभूषणम् । स्त्री । हरिताले । र.मा. ।

नटमण्डनम् । स्त्री । हरितालविशेषे ।
गोमण्ड । प.सु. । हरिताले । रा.नि.व.१३ ।

नटसंज्ञकः । पुं । हरिताले । त्रिका. ।

नटाख्यः । पुं । श्रोणाकवचे ।

नटी । स्त्री । नलिकानामगन्धद्रव्ये । रा.नि.व.
१२ । अश्रीकवचे । वै.निघ. ।

नडः । पुं । नली । नलशङ्ख । रा.नि.व.८ ।

नडकौयः (प्रायः) । वि. । नलमयदेशे । हे.च. ।

नडमोनः । पुं । चिलिचिममख्ये । अम. ।

नतम् । स्त्री । तगरपादिके । तगरपादिका ।
प.सु. । रा.नि.व.१० । वा.सु.१५ अ.भद्रदाख्यादिः ।
“भद्रदाख नतं कुष्ठम् ।” च.द.सि.यो.यका.चि.शत
पुष्पादिलेपे । “शणपुष्पं नतं कुष्ठम् ।” सि.यो.
पानोयकल्याणवृत्ते । “स्थिरा नतं हरिद्रे द्वे ।”
भा.म.४भ. । “नतवार्त्ताकिनो कुष्ठः..... ।”

नतद्रुमः । पुं । लताशाले । र.मा. ।

नतनाडिका । स्त्री । प्रहरद्वयात् मध्यरात्रि-
पथ्यन्तं काले । वै.निघ. ।

नतनासिकः । वि. । चूटनासायुक्ते । शौ. ।

नताङ्गो । स्त्री । कर्कटशृङ्गाम् । मद.व.१ ।

नदनः । पुं । सिंह । श.मा. ।

नदी । स्त्री । अनूनापसहस्रधनुर्व्याप्ति जल-
प्रवाहे । तज्जलगुणाः—लघु, पाचनं, रुचिकर,
मधुरं, ईषदुष्णं, दाहलक्षणाश्च ।

नदीकदम्बः (स्वा) । पुं, स्त्री । गोरक्ष-
सुख्यां, महाश्रावणिकायाम् । रा.नि.व.५ ।

नदीकान्तः । पुं । हिज्जलवचे । रिज्जल गौह ।
रा.नि.व.८ । जलवेतसे । वै.निघ. । सिन्धुवार-
वचे । मे. ।

नदीकान्ता । स्त्री । काकजङ्घाक्षुपे । रा.नि.व.
४ । ऋक्षकारवेतसे । छोटि उच्छे । जम्बूवचे ।
जाम गौह । मे. ।

नदीकुठेरकः । पुं । नन्दीवचे । रा.नि.व.१२ ।

नदीकूलप्रियः । पुं । जलवेतसे । जटा. ।

नदीजम् । स्त्री । खीतोऽङ्गने । पुं । अर्जुनवचे ।
प.सु. । यावनाले । हिज्जलवचे । रा.नि.व.८ ।
नदीनिर्यावे । रा.नि.व.१६ । खज्जूरीवचे । वै.
निघ. । विट्माबिके ।

नदीजलम् । स्त्री । नद्या जले । नदीप्र जल ।
सर्वा एव नद्यः प्राक्खला गुरुजलाः पश्चिमसुखगा
लघुसलिलः । देशविशेषगुणानुसारिण गुरुलघु
जलाश्च भवन्ति । तथा विस्त्राग्निग्न्य पूर्वसुखगा
वाताटीपं पश्चिमसुखगा पित्तश्लेष्मनाशं दक्षिण-
सुखगा पित्तोद्रेकम् उत्तरसुखगाः पथ्यपाकश्च
कुर्वन्ति । हिमवत्क्षेत्रमलयसह्यादिप्रभवा नद्यः
शिरीरोगादीन् जनयन्ति । पारियात्रप्रभवाश्च तान्
नाशयन्ति । इति देशविशेषान्नदीजलगुणाः । सामान्य-
नदीजलगुणाः—खच्छं लघु पाचनं दौपनं रुच्यं
लक्षणां पथ्यं मधुरम् ईषदुष्णं । कालभेदान्नदी-
जलगुणाः—यथा प्रावृट्कालीननदीजलसिक्तात्
पौनसकफश्वासकासा जायन्ते, शारदीयनदीजल-
पान प्रथ्यं वातकफघ्नं, हैमन्तनदीजलपान बुद्धि-
प्रदम्, शिशिरवसन्तकालीननदीजलं सन्तापशमनं
लक्षणादाहवमिश्रमप्रशमनं, तथा शीतनदीजलं
सङ्गुणमिव करोति । रा.नि.व.१४ । “तथा प्राच्यङ्गमा-
खानाः पश्चिमानुगमास्तथा । ससैकता सपाषाणा
द्विविधा चाखुवाहिनी । एवं चतुर्विधा नद्यो
वातपित्तकफात्मिकाः ॥” अथ पाषाणनदीगुणाः—
“घनविमलशिलानां स्फालनाज्जातफेनं बहलसजल-
वीचीच्छन्नसङ्गोभट्टतम् । ननु लघं च सुशीतं
नाति चोष्णं घनञ्च हरति पवनपित्तं श्लेष्मज्वारि
सम्यक् ॥” सवालकनदीगुणाः—“न घनविमल-
तोय सैकतायाः प्रवाहो न च भवति लघुलं
श्लेष्मज्वरान्ति पित्तम् । भवति मधुरमेवं किञ्चिदुष्णं
कषायं भवति पवनकारी शोषमूर्च्छां निहन्ति ॥
गङ्गा सरस्वती श्रीणी यमुना सरयुः सचो । वेणा
सरावती नीला उत्तरा पूर्ववाहिनी । हिमवत्प्रभवा

क्षिता हिमवत्प्रभवाः । समाः सर्वगुणैर्नदी
वातश्लेष्महरा लक्षणा ॥ आसां नवशतैर्युक्ता गङ्गा
प्रीक्ता मनोविभिः । तथा चर्मखतौ वेतावती
पारावती तथा । चिप्रा महानदी पीता मूखकन्या
मनस्विनी । श्वेतौ श्वेदखिनाश्च सिन्धुयुक्ताः
समुद्रगाः । वातपित्तहरं नीरं विदोषघ्नं मतं परम् ।
श्रमलानिहरं वृष्यसुत्तराशानुगामि च ॥” इति नद्य
उत्तरानुगाः । “तापो तापा च गीलोमी मोमती
सलिला मही । सरस्वतीयुता नद्यो नर्मदापश्चिमा-
नुगाः । आसां जलं घनं पीतं पित्तघ्नं कफघ्नतथ
वातदोषहरं हृद्यं कण्डू-कुष्ठविनाशनम् ।
पश्चिमाद्रिसंयुक्ता गीतमी पुण्यभावना । आसां
शीतं जलं वापि कफघातविकारनुत् । पित्तदं
शमनं बल्यं सूत्रदोषविकारनुत् । पूष्णं पयस्विनी
वेता प्रणीता च वरानना । द्रोणा गोवर्धनौ याना
गीतस्यनुगता इमाः । कावेरी वीरकाला च
भीमा चैव पयस्विनी । विभवैरी विशाला च
गोविन्दौ मदनस्वसा । पार्वत्यशपरा नद्यो दक्षिणौ-
दिग्गमा इमाः ॥” अति ७५ ।

नदीजा । स्त्री । जलशृङ्गाम् । सिंधूक । वै.
निघ. । अग्निमयवचे । रा.नि.व.९ ।

नदीनः । पुं । वरुणवचे ।

नदीनिष्पावः । पुं । शिखीधानाविशेषे, कटु-
शिख्याम् । मं नदीचेवर्णे । कं तीरे आधरे ।
तत्पथ्यायः—कटुनिष्पावः, कर्बूरः, नदीजः ।
गुणाः—तिक्तः कटुः गुरुः रक्तकरः वातकफदः
रुचः कषायः विषदोषहरश्च । रा.नि.व.१६ ।

नदीबहलः । पुं । मेघशृङ्गाम् । वै.निघ. ।

नदाभक्षातकः । पुं । भक्षातकविशेषे, पानीय-
भक्षातके । प.सु. ।

नदीभवः । पुं । चूटशृङ्गे । वै.निघ. ।

नदीमाहकः । पुं । देशभेदे । यो नद्यस्त्वभिः
पाल्यते । “नद्यस्त्वभिर्धती धान्यैः नदीमाहक
उच्यते ।” रा.नि.व.२ ।

नदीमाषकम् । स्त्री । शाकभेदे । गुणाः—
“विषदं गुरु शीतञ्च समभिषन्दि चोच्यते ।” च.
सु.२७५ । [व.९ ।

नदीया । स्त्री । अग्निमय्ये । गणित्ति । रा.नि.

नदीवटः । पुं । वटीवचे, ऋक्षपवटवटविशेषे ।

नदीवटे । मं दुंजावर । कं गालिआल । गुणाः—

कषायः मधुरः शीतलः पित्तघ्नः लक्षणादाहशमनास-
च्छर्दिहरश्च । रा.नि.व.११ ।

नदीसर्जः । पुं । अर्जुनवचे । रा.नि.व.९ ।

नदीयो । स्त्री । जलवेतसे । वै.निघ. । भूमि-
जम्बूम् । श.च. ।

नद्यम् । स्त्री । कृष्णाङ्गने । वै.निघ. ।

नद्याम्नः । पुं । समशीलक्षुपे । हिं कौक्या ।
मं कीतुत्वा । रा.नि.व.४।२१ । गुणाः—कटुः उष्णः
रुच्यः सुखशीघ्रनः । दाहो दीपनः कफघातघ्नश्च ।
व.निघ. ।

नद्यावर्त्तः । पुं । मत्स्यभेदे । वै.निघ. ।

अप्रो । स्त्री । चर्मवल्गुनां, चर्मरज्जौ । श.च. ।

अन्दः । पुं । वृहज्जम्बूम् । वट् जाम ।

नन्दकः । पुं । नन्दीवचे । कुन्दुरी । भेके
विका. ।

नन्दकिः । स्त्री । पिप्पल्याम् । श.च. ।

नन्दगोपिता । स्त्री । राजायाम् । श.च. ।

नन्दनः । पुं । मधुनिष्पावे । शूकृष्णिम् । प.सु.
भेके । श.र. । स्त्री । सरलदेवदारी । रत्नाङ्गने
वै.निघ. । विषवचभेदे ।

नन्दनजम् । स्त्री । हृत्विचन्दने । रा.नि.व.१२

नन्दनविषम् । स्त्री । तन्नामकवचस्य लक्ष्मा
निर्यासविषे । सु.कल्प.२५. । See लक्ष्मरनिर्वा
विषम् ।

नन्दनी । स्त्री । चन्द्रशरे । शनिम ।

नन्दा । स्त्री । सुरसायाम् । वांशैरुज्जमी ।
प.सु. । योनिरोगविशेषे । बालस्य तन्नामकमाहका-
ग्रहे । तथा च प्रथमे दिने मासि वर्षे वा बाह
आक्रान्ती भवति । तेन च ज्वरादिर्भवति । च.द. ।

नन्दा (न्य)वर्त्तः । पुं । तगरपुष्पवचे ।
तगरं कृत्वा गौह । र.मा. । मत्स्यविशेषे ।
गुणाः—नन्दावर्त्तसु संघाही कफपित्तविनाशनः ।
राज.३प. ।

नन्दिकः । पुं । नन्दिवचे । श.र. ।

नन्दितरः (द्रुः) । पुं । धववचे । भा. ।

नन्दिनकः । पुं । धववचे । वै.निघ. ।

नन्दिनो । स्त्री । जटमास्याम् । रेणुकायाम् ।

रेणूक । रा.नि.व.६ । हरीतक्याम् । मद.व.१ ।

नन्दिह्वे । प्रियङ्गो । गुच्छकरञ्जे । शुक्तापामार्गे ।
वै.निघ. । चन्द्रशरे । त्रोकृशरी । भा. ।

नन्दिपादपः । पुं । नन्दिह्वे । वै.निघ. ।

नन्दिह्वयः । पुं । कलाये । वै.निघ. ।

नन्दिह्वचः । पुं । नन्दिह्वे । मेघशृङ्गा । प.सु. ।

नन्दो (इन्) । पुं, स्त्री (न्दी) । नन्दिह्वे । वट
ह्वे । वृक्षह्वे । से. । गुच्छकरञ्जे । रा.नि.व.८ ।
शुक्तापामार्गे । रा.नि.व.४ ।

नन्दोकासुकः । पुं । पानीयामलके । वै.निघ. ।

नन्दोमुखः । पुं । वंशधान्यविशेषे । दीर्घगोधूमे ।
वै.निघ. । ध्रुवनातीथपक्षिविशेषे । ब्रीहिजाति
भेदे । सु.सू.४६अ. । गुणाः—“निःशुकी दीर्घ-
गोधूमः कचिन्नन्दोसुखाभिधः ॥”

नन्दोमुखा (खौ) । स्त्री । शुकान्य-यवे ।
निद्रायाम् । गोधूमे । वै.निघ. । जलचरपक्षि-
विशेषे । च.सू.२७अ. । “स्थूला कठोरा वृक्षा च
यस्याश्चक्षुपरि स्थिता । गुटिका जन्म सृष्टी प्रोक्ता
नन्दोमुखीति सा ॥” निःशुकगोधूमे । “शुक्ला
वृक्षः पथ्या तद्वत् नन्दोमुखा स्मृता ।” भा. ।

नन्दोवरलः । पुं । सागरशृङ्गकमल्ये । वै.निघ. ।

नन्दोवर्तः । पुं । तगरि । वै.निघ. ।

नन्दोवृक्षः । पुं । अधोमुखपत्रशाखे अश्वत्थ-
विशेषे । गङ्गा अर्थे । प.सु. । कोङ्कणदेशप्रसिद्धे
सुगन्धवृक्षविशेषे । तृण गीष् । हिं वे लयापिपर ।
ते बहिचेदु । तत्पथ्यायाः—तूनिः, तूणी,
पीतकः, कच्छपः, नन्दो, कुडेरकः, कालः, तुन्नः,
कुवेरकः, कुण्ठिः, कच्छः, काललकः, तूणिः,
कूणिः, तुन्दः नन्दिकः, नन्दिह्वचः नन्दिह्वचकः ।
वा.सू.३५अ. अश्वत्थादिव. । “नन्दोवृक्षपलाश-
कच्छुराः ॥” सु.सू.३८अ. न्ययोधादिव. । गुणाः—
“नन्दोवृक्षो लघुः स्वादुः तिक्तस्तुवर उष्णकः ।
कटुपाकरसो ग्राही विषपित्तकफासजित् ॥”
भा. । कटुतिक्तः शीतः पित्तासदाहृणः । शिरः-
पौडान्नः कुष्ठघ्नः सुगन्धिः पुष्टिवीर्यकरश्च । रा.नि.
व.२२ । गाभ्यायाम्, गृहभाण्डे वा । सु.सू.३८
अ. अश्वत्थादिव. । मेघशृङ्गाम् । र.सा. ।

नन्द्यावर्तः । पुं । तगरवृक्षे । मत्स्यभेदे ।
तदगुणाः—संयद्वाही, कफपित्तविनाशी ।

नपुंसकम् । स्त्री, पुं । षण्डपुरुषे । स्त्रीवे ।
शिकण्डे । तत्र शुक्रबाहुल्यात् पुमान्, आर्त्तवधाहु-

ल्यात् स्त्री । साम्यादुभयोः नपुंसकमिति कारणम् ।
नपुंसके जाति गर्भचिह्नं यथा—यस्याः पार्श्वद्वयसु-
न्नतं पुरस्ताद्वर्गितमुदरं प्रागभिहितलक्षणञ्च तस्या
नपुंसकमिति विद्यात् । नपुंसकं चतुर्विधम् । यथा
—आसिक्यश्च सुगन्धौ च कुम्भोक्त्यर्थे कस्यथा ।
सरितस्तम्भी ज्ञेया अशुकः षण्डसङ्घितः । सु.शा.२
अ. । तेषां लक्षणादिकं तत्तत्तद्वद् स्मर्यम् ।
नमृका । स्त्री । चटकविशेषे । सु.सू.४६अ. ।
गुडुचिकायाम् । वै.निघ. ।

नभम् । स्त्री । कमले । रा.नि.व.१० ।

नभः । पुं । यावणमासे । श.र. । अम. । (सु)
स्त्री । आकाशे । पद्मे । अभधातो । वै.निघ. ।

नभःकेतुः । पुं । धूलौ । धूलौ ।

नभःक्रान्ती (इन्) । पुं । सिङ्गे । श.मा. ।

नभःसङ्क्रमः । पुं । पक्षिणि । अम. ।

नभश्चमशः । पुं । चित्रापूपे । मे. ।

नभस्यः । पुं । भाद्रपदे मासि । अम. ।

नभाः । पुं । यावणमारि । घ्राणे । विसतली ।

मे. । पलितशीर्षे । धरणि. । मेघे ।

नभोऽम्बुपः । पुं । चातकपक्षिणि । हे.च. ।

नभोरिणुः । पुं । नीहारे । विका. ।

नभोलयः । पुं । धूमे । श.र. ।

नमष्कारो । स्त्री । दुग्धपुच्छीह्वे ।

नमस्कारः । पुं । विषभेदे ।

नमस्कारौ । स्त्री । खदिरिकाशके, वराह-
क्रान्तायाम् । वराहक्रान्ता । प.सु. । शुक्लज्वालु-
कायाम् । रा.नि.व.५ । वा.सू.३५अ. अश्वत्थादिव. ।
“अश्वत्था मधुकं नमस्कारौ ।” नीलदूर्व्यायाम् ।
वै.निघ. ।

नमेरुः । पुं । सुरपुत्रागवृक्षे । सूत्रशृङ्गा ।

छलना । रा.नि.व.१० । सरलदेवदारौ । वै.निघ. ।

रुद्रावे । भूरिप्र. । [भा.]

नम्रः (कः) । पुं । वेतसवृक्षे । मद.व.५ ।

नयनम् । स्त्री । नेत्रे । रा.नि.व.१८ ।

नयनचन्द्रलौहः । पुं । नेत्ररोगे लौहः ।

विकटु विफला शङ्खी शटी राक्षा शृङ्गी द्राक्षा
नीलोत्पलं काकीली यष्टिमधुकं बला मागकेशरं
वृहती कण्टकारी एषां प्र. २ प. काललौहं

प. चक्षुः १ प. । आदौ विफलाकायेन तदनु
तिलतैलेन चले भङ्गरान्नरसेन भावयेत् । वटी
वदरास्थिवत् । विकटुः विकृता, कौकडाशृङ्गी,
शृङ्गी, राक्षा, शृङ्गी, शृङ्गी, नीलोत्पल,
कौकला, यष्टिः, वेरुङ्गी, नागेश्वर, वृहती,
कण्टकारी प्रोक्तोक्त २ प. काञ्चनोश् १
प. अज १ प. । अथै विकृताकाथं, तत्पत्रे
तिगतेन, शेषे तीव्रराज्यमे भावना दिवे ।
वटी कूट-अंतिगिर शत्रु । मेघ. ।

नयनचन्तकः । त्रि । दृष्टिविज्ञानकुशले ।
भानेरी चि. ।

नयनप्रसादः । पुं । कतकवृक्षे । वै.निघ. ।

नयनप्रवः । पुं । नेत्रयोर्यु पूर्णले । मानि. ।

नयनबुद्धः । पुं । नेत्रबुद्धे । “विद्यादाङ्गुल-
बाहुल्यं स्वाङ्गुलीदरसमितं । बाहुल्यं सर्वतः सार्धं
भिषङ्गयनबुद्धम् ॥” सु.उ.१अ. ।

नयनशोषाञ्जनम् । स्त्री । नेत्ररोगे आञ्ज-
नम् । पिपलीतण्डुलं सैन्धवलवणं मरिचं रसाञ्जनं
कृष्णाञ्जनं समुद्रफेनं शर्करा पुनर्नवा हरिद्रा
रक्तचन्दनं यष्टिमधु तुल्यं हरितकी मनःशिला
निम्बपत्रं रोध्रं फटिकारी शङ्खनाभिः कर्पूर एषां
चूर्णं प्रसमं लोहपात्रे ताम्रखण्डेन मधुना मर्दयेत् ।
पिपूतानां, तेमकव, मरिच, वनाञ्जन, शर्करा,
मधुशर्करा, चिनि, श्वेतपुष्पा, हरिद्रा, वरु-
चनन, यष्टिमधु, तूते, हरितकी, मनःशिला,
निम्बपत्रा, लोह, फटिकारि, शङ्खनाभि,
कर्पूर—समभागं शृङ्खलूर्ण करिष्या लोहपात्रे
ताम्रखण्डपात्रे मधुन मर्दितं मर्दन करिष्ये ।
हेशरं अञ्जनं प्रोक्ष्या । भा. ।

नयनापाङ्गः । पुं । नेत्रपान्ते । अम. ।

नयनी । स्त्री । कनीनिकायां । श.च. ।

नयनोपात्तः । पुं । अपाङ्गे । रा.नि.व.१८ ।

नयनोद्देशरोमराजिः । स्त्री । भुवि । तूरु ।
रा.नि.व.१८ ।

नयनौषधम् । स्त्री । श्वेतधातुकाशीवे । हे.च. ।

नरः । पुं । मनुष्ये । नीलवृक्षे । रा.नि.व.८ ।

स्त्री । गन्धर्वे । वामरशूर । मे. ।

नरङ्गम् । स्त्री । शिमे । पुं । वरुणके । नागश्री ।
उष्णा ।

नरटङ्गणम् । स्त्री । नरसारि । निशादन ।

नरनामा(न्) । पुं । नीलोवृक्षे ।

नरनामिका (नो) । स्त्री । श्वश्रुमत्यां
स्त्रियाम् । श.र. । विका. ।

नरप्रियः । पुं । नीलोवृक्षे । रा.नि.व.८ ।
पारावते । वै.निघ. । [हे.च.]

नरमालि(नि)नो । स्त्री । श्वश्रुमत्यां स्त्रियाम् ।

नरमूलम् । स्त्री । मातुषमूले । मातुषेश्वर मूलम् ।

गुणाः—आमघ्नं क्षमिविषघ्नं तिक्तोष्णं लवणं रुचं
भूतघ्नं त्वन्दोषहरं वातहरञ्च । रा.नि.व.१५ ।
“मातुषं चक्षुरकटुकं तिक्तोष्णं लघु चीचते । चक्षु-
रोगहरं बल्यं दीपनं कफघ्नं शनम् ॥” “अप्रसूताया
ज्ञानं सूचं प्रसूताया द्रवं लघु । न किं गुणविशेषः
स्यात् संमत्ता पाकवीर्य्यः ॥” अवि.८अ. ।

नरवल्गुभः । पुं । कपोते । वै.निघ. ।

नरवृक्षः । पुं । नीलोवृक्षे । रा.नि.व.८ ।

नरषण्डः । पुं । गर्भविकारजन्यपुरुषभेदे । प्रो-
नपूः मक । यथा—“अन्त्यवैजात्यमलावर्षणी
स्त्रीवे च हेतुर्विकृतवृक्षः ।” च.शा.२अ. ।

नरसादरः । पुं । नरसारि । निशादन । मेघ-
महाशङ्खदावके ।

नरसारः । पुं । निशादन इति ख्याति द्रव्ये ।
हिं नोसादर । तत्करणविधिः—“श्रीष्टं वा माहिषं
गव्यं पुरीषं भक्षतां गतं । चारपाकविधानेन
नृसारसिद्धिरुच्यते ॥” गुणाः—“पटुप्रवृत्तिशीलानां
स्वावणः शीघ्रहृद्भिः । यत्तद्दीर्घं च्वरे झीङ्गि
शिरःशूलोद्बुदादिषु । सनरीगे रक्तपित्ते वासि
भग्नानये तथा । योनिन्यापत्सु च ज्ञेयो नरसारः
सुखावहः ॥” र.सा.सं. । तच्छुद्धिः—“नरसारो
भवेच्छुद्धश्चर्तये विपाचितः । दोलायन्त्येन यत्रेन
भिषग्भिर्वागसिद्धये ॥” अवि. । सा.कौ. ।

नरसिंहरूपज्वरः । पुं । विषमज्वरभेदे ।
“विदग्धेऽन्नरसे देहे स्नेहपित्ते व्यर्थस्थिते । तेनाहं
श्रीतल देहमहंसुणं प्रजायते ॥” निदा. ।

नरहरिः । पुं । राजनिघण्टुकारि ।

नराङ्गमेदिनी । स्त्री । जटामांस्याम् ।

नराधिपः । पुं । महारण्यवृक्षे । सु.चि.३०अ. ।

नरी । स्त्री । मातुषाम् । जटा. । लघायाम् ।
तामडा । वै.निघ. ।

नरेन्द्रः । पुं । आरम्भे । काष्ठागुरुत्वे । सु. चि. १६५. विषवेद्ये । मे. । राजिके । चिका. ।
नरेन्द्रमुः । पुं । आरम्भे । मोन्नाल गीह । भेष. कुष्ठ. चि. । “पूतीकार्कसु. क्नरेन्द्रमु- णाम् ।” च. द. कुष्ठ. चि. ।
नरेन्द्राक्षः । पुं, स्त्री । काष्ठागुरुणि । वै. निघ. ।
नरुटकम् । स्त्री । नासिकायाम् । हे. च. ।
नरुत्तकः । पुं । मधुरे । करिणि । हे. च. । देवनले । श्र. ।
नरुत्तका (की) । स्त्री । नलिकानामगन्धद्रव्ये । रा. नि. व. १२ । हलित्याम् । मयूर्याम् ।
नरुत्तनप्रियः । पुं । मधुरे । वै. निघ. ।
नरुत्तपहारकः । पुं । धूलौकदम्बे । वै. निघ. ।
नरुत्तः । पुं । खर्परे । थोपत्रा हारा । सूय. ।
नरुत्तः । पुं । कुचाग्रे । श्र. । मैथुने । वै. निघ. ।
नरुत्तदा । स्त्री । भारतवर्षीयनदीविशेषे । सा विन्ध्यपादवाहिनी । तज्जलगुणाः—लघु शीतलं पथं कफपित्तप्रकोपकरं सर्वरोगघ्नं रुचं मधुरञ्च । रा. नि. व. १४ । स्फुकायाम् । हे. च. ।
नरुत्तरा । स्त्री । सरलायाम् । निष्फलायाम् । भज्यायाम् । मे. ।

नलः । पु । Phragmites karka. Syn. Arundo karka.) खनामख्यातवृक्षे । दूर्वाकाराङ्गुरोऽन्तःशुषिरः खनामख्यातः । सु. ३८५. ड. । नल । मं देवनल । कं देवनल । तं किङ्केशगडि । तत्पथ्यायः,—धमनः, पोतगलः, नालः, नडः, कुचिरन्तुः, कौचकः, दीर्घवंशः, शस्यमध्यः, विभीषणः, छिद्रान्तः, मधुपतः, वंश- पतः, मधुच्छदः, लालवंशः । अयं द्विविधः छटदीर्घमेदात् । तयोः प्रथमः शीतकषायः मधुरः रुचिकरः रक्तपित्तघ्नः दीपनः बलदयः । देवनलः मधुरः हृष्यः ईष्यकषायः वीर्याधिकः रसकाक्षणि प्रशस्त्य । रा. नि. व. ५ । वा. सू. १५५. वीरतरादिः । “वृत्तादनौ-नल-कुशहय-गुण-गन्दाः ।” खरगडे । थोपत्रा । सु. सू. ३८५. तणपत्रमूले । तालीशपत्रे । वै. निघ. वा. व्या. दशमूलादितैले । कदम्बवृक्षे । मातुलुङ्गवृक्षे । देवधान्ये । सुगन्धे । वै. निघ. । स्त्री । पत्रे । रा. नि. व. १० ।

नलकम् । स्त्री । शाखास्थनि । हे. च. । पृष्ठा-

स्थनि । पिठेर शङ् । रा. नि. व. १८ । पद्माने । पद्मवीज । वै. निघ. । [भा. म. ३५. ।
नलकास्थि । स्त्री । नाडीवत्सरन्धास्थिपर्वसु ।
नलकिनौ । स्त्री । जानुदेशे । जात्यस्थनि । जङ्गायाम् । हे. च. ।
नलकीलः । पुं । जानुदेशे । हे. च. ।
नलदम् । स्त्री । उशीरवर्णीतच्छविलामज्जके । उशीरमेदे । भा. रिवती. य. चि. । “पलङ्गुषायं नलदे ।” प्रलापकन्व. चि. । “नलदतुरगन्धा ।” पुष्परसे । उशीरे । मे. । वै. निघ दा. चि. रसादि- गुण्याम् । वा. व्या. चि. दशमूलादितैले । जटा- मांस्या । सु. सू. ३८५. । च. सू. ४५. अज्जनादिः । वै. निघ. र. पि. चि. चन्दनादिचूर्णे । च. द. यक्ष. चि. लवङ्गायचूर्णे । वा. व्या. एलादितैले ।
नलदम्बुः । पुं । निम्बवृक्षे । भूरिप्र. ।
नलदा । स्त्री । जटामांस्याम् । रा. नि. व. १२ । उशीरे । परागे । वै. निघ. ।
नलदम्बु । स्त्री । उशीरजले । वै. निघ. ।
नलपट्टिका । स्त्री । नलनिर्मितपट्टिकायाम् । नलेश पाटी, छेटी, माङ्गुर । हारा ।
नलमोनः । पुं । चिलिचिमसख्ये । अम. । गुणः—कफकरत्वम् । अति. २२५. ।
नलमूलम् । स्त्री । वीरणमूले । वेणोर मूल । सु. सू. ३८५. ।
नलिकः । पुं । नले । वै. निघ. ।
नलिका । स्त्री । इन्दीवराजलायाम् । रा. नि. व. ३ । सि. यो. यक्ष. चि. चन्दनादितैले । नाडी- प्राके । वै. निघ. । खनामख्यातसुगन्धवल्कले । सा च उत्तरापथे तन्नाम्ना प्रसिद्धा सुगन्धा प्रबालाकृतिः प्रबालो इति क्वचित् प्रसिद्धा, पवारो इति च क्वचित् ख्याता । नाङ्को । मं नलिकानाई । कं वेतललिके । तं पक्कं सुक, सुगन्धिद्रव्यम् । तत्पथ्यायः—कपोताङ्गिः, विट्मलतिका, कपोत- वाणा, नलिनो, निर्मथ्या, शुबिरा, आभानो, स्तुत्या, रक्तदला, नरुत्तकौ नटी । लक्षणम्— “मध्ये सारविहीना या सरसा कीटवर्जिता । नलिका सा भवेद्भद्रा... ” भेष. । गुणाः—तिक्ता कटुका तीक्ष्णा मधुरा हिमा क्षमिणी वातोदरघ्नी अश्लक्ष्णी मलशोधनी च । रा. नि. व. १२ । “नलिका शीतला लघु चतुष्या कफपित्तहृत् ।

हृत् । कच्छाश्रमातवृणासकृष्णकृष्णवरापहा ॥” भा. ।
नलिकायक्षम् । स्त्री । तन्नामके उदररीग- श्मनार्थं यन्त्रविशेषे । लक्षणं यथा—“हिडारा नलिका पिकनलिका वा दकोदरे ।” अति. ।
नलितः । पुं । तित्तपट्टयाके । डेटो पाटी । वा नानितां धाता । तत्पथं तित्तं पित्तघ्नं शुक्लञ्च । राज. ।
नलिनः । पुं । सारसपक्षिणि । अम. । पानी- यामलके । श्र. च. । स्त्री । कमले । रा. नि. व. १० । श्रुतसौगन्धिके । श्वेत शुक्ति । च. सू. ४५. । मौल्याम् । जले । हे. च. । पद्मकेशरे । सु. सू. ३५. ।
नलिनकेशरम् । स्त्री । पद्मकेशरे । सु. सू. ३८५. अ. अज्जनादिः ।
नलिनौ । स्त्री । पद्मिन्याम् । पद्मेश शङ् । रा. नि. व. १० । नलिकायाम् । नाङ्को । वै. निघ. २५. अश्र. चि. विडङ्गादिचूर्णलिके । नारिकेल- सवे । चिका. ।
नलिनौदलम् । स्त्री । पद्मपत्रे ।
नलिनौदलम् । स्त्री । मृणाले । पद्मेश शङ् । रा. नि. व. १० ।
नली । स्त्री । नलिकानामके गन्धद्रव्ये । रा. नि. व. १२ । मनःशिलायां । विष. ।
नलुका । स्त्री । नलिकायाम् । नाङ्को । जातोवृक्षे । वै. निघ. ।
नलीत्तमः । पुं । देवनले । रा. नि. व. ८ ।
नल्वकी (इन्) । पुं । नले । नल । भेष. यो. व्या. चि. ।
नल्वणः । पुं । द्रोणपरिसाणे । १६ शे. । प. प्र. १५. । वा. उ. ३८५. ।
नल्ववत्सगा । स्त्री । काकनासायां । श्र. च. ।
नवः । वि । नूत्ने । पुं । रक्तपुनर्नवायाम् । रा. नि. व. ५ ।
नवकार्षिकगुगुलुः । पुं । भगन्दरे हितः । “विमलापुरकृष्णभिलिपञ्चैकांशयोजिता । गुडिका शीथगुल्माशीभगन्दरवतां हिता ।” रस. र. । भा. ।
नवगन्धिका । स्त्री । नवमालिकायाम् ।
नवज्वरहरो (वटी) । स्त्री । नवज्वरे रसः । पारद-गन्धक-विष-विकटु-विफला-शुद्धदन्तीवोजानि

प्र. समानि । द्रोणपुष्पीरसे मर्द्दनं गजपुटे पाकय । पौत्रा, गन्धक, विष, श्वेत, पिप्पल, मरिच, हरीतकी, बहेड़ा, आमला, शुक्र दन्तीवीज, अत्रोक्त मगंश, हलकवार रसे मर्द्दनं ७ गजपुटे पाक करिष्वे । गात्रां मांसकनाशेन श्या । भा. ।
नवज्वरभसिंहः । पुं । नवज्वरे रसः । “शुद्ध- सूतं तथा गन्धं लोहं ताम्रञ्च सीषकम् । मरिचं पिप्ली विश्वं समभागं विचूर्णयेत् । अर्द्धभागं विषं दद्यात् मर्द्दयेद्वासरहयम् ।” पौत्रा, गन्धक, लोह, ताम्रा, मौषा, मरिच, पिप्पल, श्वेत, अत्रोक्त १ तो. विष ॥० तो. जल दिशा २ दिनं भाँडिष्वे । र. सा. सं. ।
नवदलम् । स्त्री । कोमलपत्रे । हड्डचन्दः । पद्मकेशरसमीपस्थदले । तत्पथ्यायः—सम्बर्तिका, सम्बर्त्तौ, सम्बर्त्ति । अम. ।
नवधान्यम् । स्त्री । प्रत्यधान्यं । नूतन धान्य । गुणाः—तच्च मालिन्यात् शीतसां सुतिरूपस्यैषाणं करोति गुरु च । वा. सू. ६५. । अक्ष. । “वृषास्तु यवगोधूमतिलमाषा नवा हिताः ।” रा. नि. व. १६ ।
नवनी (तम) । स्त्री, स्त्री । दुग्धजसारि । टाँका ननि, गांथन् । तत्पथ्यायः,—नवोदृतं, नवनो, सरजं, मयजं, हृद्यङ्गवोन, दधिसारः, कलम्बूटः, दधिजं, सारं, हृद्यङ्गवोनकं । तन्नानादुग्धजत्वात् दशविधं । गन्धं माहिषमाजनाविकं गर्हभजनौष्टम् ऐङ्कं हासिकं मानुष्यमश्वीजञ्चेति । विशेषाः स्वस्वपथ्यायै मृग्याः । सा. गुणाः—शीतं वर्णदं बलदं मधुरं हृष्यं संपाहकं वातघ्नं कफघ्नं रुच्यं सर्वाङ्गशूलघ्नं कासघ्नं अमघ्नं सुखजनकं कान्तिप्रदं पुष्टिकरं चतुष्यञ्च । गन्धं नवनीतं—सर्वदोषघ्नम् । नवोदृतं—शीतलं रुच्यं मधुरं हृष्यं वातघ्नं कासघ्नं क्षमिद्धरं कफजनकं संपाहकं शूलघ्नं । दधिजं नवनीतं—बलपुष्टिकरं तृणासन्तापहरं चतुष्यं अमघ्नं तर्पनं पित्तघ्नञ्च । तथा—“एकाहाद्युषितं प्रोक्तसुत- रीतरगन्धदम् । अर्द्धयं सर्वरोगाघ्यं दधिजं तद- घृतं सममिति ॥” रा. नि. व. १५ । माहिषं नवनीतं,—कषायं, मधुरं, शीतं, हृष्यं, बल्यं, याहि, पित्तघ्नञ्च । क्लृप्तं नवनीतं,—बल्यं, दीपनं, कफकासचयनेतरीगघ्नञ्च । आविकं नवनीतं,—हिंसं, लघु, कफवातशमनं, गुद-योनि-शूलहरं । ऐङ्कं नवनीतं,—क्षानं, शीतलं, गुरु, दीपनं,

मेधानाशि, पुष्टिकरं, मेदीवर्द्धकम् । हासिकं नवनीतं,—कषायं, शीतलं, लघु, तिक्तं, विष्टम्, कफपित्तक्रिमिनाशि च । अक्षीजं नवनीतं,—कटु-कषायं, उष्णं, चक्षुष्यं, कफवातघ्नम् । गाह्वं नवनीतं,—लघु, कषायं, बल्यं, दीपनं, कफवातघ्नं, मूत्रदीपनाशि च । श्लेष्मं नवनीतं,—शीतपाकि त्रण-क्रिमि-कफास-वात-नाशि च । मानुष्यं नवनीतं,—लघु, रुच्यं, दीपनं, चक्षुष्यं, सर्वसमय-विषदीपहरम् । (नीतम्) कुन्दरुखीटौ । भेष-यह-चि. ब्रह्मवीरकायमोदके ।

नवनीतकम् । क्ली, पुं । गन्धके । आग्न्या-मात्रं शक्नुक । र.सा.सं. ।

नवनीतजम् । क्ली । घृते । रा.नि.व.१५ ।

नवनीताह्वयगन्धः । पुं । आमलासार वा लाडया गन्धक इति लीके ख्याते गन्धक भेदे । र.सा. सं. नेत्राग्निरसे । [निघ.]

नवनीतोद्भवम् । क्ली । दधनि । घृते । दे.

नवपल्लवः । पुं । कीमलपल्लवे । भूरिप्र. ।

नवफलिका । स्त्री । अचिरजातरजस्वायां स्त्रियि । मे. ।

नवमल्लिका (क्ली) (मालिका) । स्त्री । J. Zambac floribus multiplicatis.) खनामख्याते पुष्पवृक्षविशेषे । सा शीघ्रीहवा । वासन्ती नेयाली संजती नेवारी इति लीके । वासन्ती शीघ्र । मं रोमाली । कं विरवन्तिभेद । वममोगरा । तत्पथ्यायः—भद्रवर्मा, देवलता, गन्धनिलया, मालिका, शीघ्रभवा, अतिमोदा, शीघ्री, यैमी, शीघ्रीहवा, सल्ला, सुकुमारी, सुरभिः, रुचिमल्लिका, सुगन्धा, शिखरिणी, नवाली । गुणाः—अतिशीता सुरभिः सर्वरोगघ्नी च । रा.नि.व.१० ।

नवयीवना । स्त्री । युवत्याम् । हारा. ।

नवरत्नम् । क्ली । वज्र-मौक्तिक माणिक्य-नील-मरकत गोमेद-पद्मराग-वेदूर्य-प्रवालेषु नवमणिषु । पं.सु. । तद्देवतानि सूर्यादयः । तद्धारणविधिः—“वेदूर्यं धारयेत् सूर्ये नीलञ्च मृगलाञ्छने । आव-नेष्टेऽपि माणिक्यं पद्मरागं शशाङ्के । गुरौ सुक्ता भृगौ वज्रं शनौ नीलं विदुर्धृताः ॥” दोषिका । तच्छुद्धिः—“विद्रुमं चारवर्गेण तावत्” गोदुग्धत-क्षया । पुष्परागञ्च सन्धानैः कुल्यकायसंयुतैः ।

तच्छुलीयजलेर्वज्रं नीलं नीलीरमं वा । रीचन-मिथ गोमेदं वेदूर्यं त्रिफलाजले ॥” मारणं यथा—“लकुचचारमस्मिष्टैः शिलागन्धकतालकैः । वज्रं विनान्यरत्नानि सिध्यन्तिऽष्टपटैः खलु ॥” र. चि.७अ. ।

नवरत्नदेवता । त्रि । वजादिरत्नानामधिष्ठा-देवते । See नवरत्नम् । [१२ ।

नववल्गुभम् । क्ली । दाह्यागुणि । रा.नि.व.

नवविधानम् । क्ली । सप्तशक्यञ्जनमिष्टौ-दनोपदेशवितर्दिशसन्धानरीचनेषु । वै.निघ. ।

नवशस्यम् । क्ली । नवीनशस्ये । वै.निघ. ।

नवसागरम् । क्ली । वज्रचारे । वै.निघ.२भ. लघ.चि.चयकेसरिरसे ।

नवसारः । पुं । नरसारे । निर्भादन ।

नवस्त्र(ता)तिका । त्रि । नवप्रस्तायां । वा.उ. ३३.अ. ।

नवाङ्गम् । क्ली । वातपित्तज्वरे विश्वादिनवद्रव्यज-कषाये । “विश्वास्तान्द्रभृन्निर्वैः पञ्चमूलैः समन्वि-तेः । कषायो हृत्प्राश वातपित्तोद्भेदं ज्वरम् ॥” शूट, गुलफ, गूता, चिरता, शालपाणि, टाकुनिशी, बृहती, कटिकारी, गोकुर । सा.कौ । अन्वत्—चिकटुविफलाचिककुस्त-त्रिङ्गुलकषाये । च.द.इन्द्र.ज.चि. ।

नवाङ्गा । क्ली । कर्कटशङ्खाम् । कौकड़ाङ्गी ।

नवानम् । क्ली । नूतनाम् । See अन्नम् ।

नवाम्बरम् । क्ली । नूतनवस्त्रे । अम. ।

नवायसचूर्णम् (लौहम्) । क्ली । पाण्ड-रीगे । चूर्णप्रणविफलासुखविङ्गुलचिककाः समाः । नवायोरजसो भागास्तत्रार्थं मधुसर्पिषा । भक्षयेत् पाण्डुहृद्गोकुशाशः कामलापहम् । शूट, पिप्पल, मरिच, खिफना, गूता, विङ्गुल, चितामूल, अथोक्त १ तो. जाग्रितलोह २ तो. मात्रा १ मा. । सा.कौ. ।

नवाली । स्त्री । नवमल्लिकायाम् ।

नवोद्भूतम् । क्ली । सद्योजातनवनीते । अम. ।

नव्यः । । रक्तपुनर्नवायाम् । रा.नि.व.५ ।

नशाकः । पुं । काकवदशपचिविशेषे । वै.निघ. । काकभेदे । उष्ण. ।

नश्यत्सूतिका । स्त्री । स्तवत्यायाम् । हे.च. ।

नष्टचेष्टता । स्त्री । सूच्यायाम् ।

नस् (सा) । स्त्री । नासिकायाम् । नाड्याम् । चिका. ।

नस्वलर्कः । पुं । मन्त्रजातिज्वरे । गजवे. ।

नस्तः । पुं । नासिकायाम् । भा.म.४भ.श्रि.री. चि. । “सर्पिणा नस्ततस्तयोः ॥” क्ली । नस्त्रे । र. सा. ।

नस्तकर्म । क्ली । प्रतिमर्षावपीडनस्यप्रथमन-शिरविरचनेषु पञ्चसु । “नावनञ्चावपीडय च्यवनं धूम एव च । प्रतिमर्षय विज्ञेयं नस्तकर्म च पञ्चधा ॥” च.सिद्धिस्था. ।

नस्तप्रच्छेदं नम् । क्ली । पञ्चशिरविरचनेषु । च.सू.अ. ।

नस्तो(स्यो)तः । पुं । सनासारज्जु-वधे । नाकफोड़ा वलद । अ.टी.र. ।

नस्यम् । क्ली । नासायाश्चोषधे । नाग, नश । नासयोर्नस्यं आकृष्यते यत् । “नस्यं तत्कथ्यते धीरैः नासायाश्च यदोषधम् ॥” नस्यं रीचनं हन-भेदेन द्विविधम् । तयो रीचनं कषणं, स्नेहनं ब्रह्मण । तस्य कालः—“कफपित्तानिलध्वंसे पूर्वं मध्येऽपराह्निके । दिनस्य गृह्यते नस्यं रात्रौ वातुक्ते गदे ॥” तच्च नस्यं प्रतिमर्षावपीडनस्यप्र-थमशिरविरचनभेदेन पञ्चधा । ऊर्ध्वजङ्घादिरीगे अरीचकादौ च वैरेचनिकं नस्यं हितम् । भोर-स्त्रीलक्षणबालानां स्नेहनस्यं देयम् । बालरीगादौ अवपीडनम् अत्युक्तदोषादौ प्रथमनम् । स्नेहिक-नस्यमानम् अष्टविन्दवः । निषेवकालः—“नस्यं त्यजेद्भीजनान्ते दुर्द्धिने चावतर्पितः । तथा नवप्रति-श्यायी गर्भिणी गरदूषितः । अजीर्णी दन्तवाक्त्र-पीतस्नेहोदकासवः । क्रुद्धः शोकाभिभूतश्च लघातौ ब्रह्मबालकौ । वेगावधारी यान्तश्च स्नातुकामश्च वर्जयेत् ॥” अष्टवर्षात् पूर्वं अशीतेरुद्धं च न देयम् । भा. स्त्री (स्या) नासिकायाम् ।

नहुनौ । स्त्री । वृक्षभेदे ।

नहुषम् । क्ली । तगरपुष्पे । रा.नि.व.१० । पुं । सपें । वै.निघ. ।

नहुषाख्यम् । क्ली । तगरपुष्पे । रा.नि.व.१० ।

नक्षत्रम् । क्ली । अश्विन्यादिसप्तविंशतितारकासु । सु.सू.५अ. । मौक्तिके । रा.नि.व.१३ ।

नक्षत्रकान्तिविस्तारः । पुं । धवलयाव-नालाख्यशिश्वीधान्यभेदे । रा.नि.व.१६ ।

नक्षत्रमालिनौ । स्त्री । जातौपुष्पवदे । वै. निघ. ।

नक्षत्रशः । पुं । चन्द्रे । कर्पूरे । अम. । शक्तौ । त्रिका. । खण्डे । हे.च. ।

नाकनः । पुं । वंशधान्यविशेषे । प.सु. ।

नाकुः । पुं । वज्रौकस्यतिकायाम् । उद्देशाणि । भष.आ.वा.चि.खेदि ।

नाकुलो । स्त्री । (Vanda roxburghii.) A variety of rāsnā. खनामख्यातमहाकन्द-शाकविशेष, राजाह्वये । शान्ति, शकशांति । प.सु. । नाकुलो नायि विषसंगरीति च लीके । हिं चन्द्रा । तत्पथ्यायः—सर्पगन्धा, सुगन्धा, रक्तपत्रिका, ईश्वरी, नागगन्धा, अहिभुक्, सरसा, सर्पादनी, व्यालगन्धा । नाकुलौ द्विधा—नाकुलो गन्धनाकुलौ च । गुणाः—नाकुलीयुगलं तिक्तं कटुष्वविदोषघ्नं नानाविषघ्नम् । द्वितीया तु किञ्चिच्छेष्टा । रा.नि. व.४ । चय्ये । प.सु. । मरिचे । शाकलिह्वे । मे. ।

नाकुलोदयम् । क्ली । गन्धराक्षायां राजायाश्च । सि.श.उन्मा.चि.महापेशाचष्टे । “वयस्या नाकुली-दयम् ॥”

नाकुसन्ना (न) । पुं । सपें ।

नागः । पुं, क्ली (गं) । शीघ्रधातौ । वस्त्रनामे । काटिविष । नागकेशरवचे । प.सु. । वज्रे । उड्ड-वायौ । नागवलायाम् । मेदायाम् । करिदन्ते । सुस्तके । सुरपुत्रागववे । रक्षाभके । मे. । हस्तिनि । नागवल्लीलतायाम् । अ.टो.भ. । सि.यो.समशर्कर-चर्णे । भेष.अ.पि.चि.पिप्पलीखण्डे । सपें । त्रिका. । वीजद्रुमे । अमन दृक् । रा.नि.व.२३ ।

नागकन्दः । पुं । हस्तिकन्दाख्यमहाकन्दशाके । रा.नि.व.७ । [हस्तिकर्णपलाशि ।

नागकर्णः । पुं । रक्तैरण्डे । रा.नि.व.८ ।

नागकर्णी । स्त्री । आखुकर्णीलतायाम् । रा. नि.व.३ । श्वेतापरजितायाम् । श.चि. ।

नागकञ्जल्लम् । क्ली । नागकेशरपुष्पे । रा. नि.व.८ ।

नागकुमारिका (रौ) । स्त्री । गुडूच्याम् । रा.नि.व.३ । मञ्जिष्ठायाम् । रा.नि.व.६ ।

नागकुसुमम् । स्त्री । नागकेशरपुष्पे । वै.निघ.
२म.ज्व.चि.चन्दनवलातेले ।

नागकृष्णा । स्त्री । गजपिप्पल्याम् । वै.निघ. ।

नागकेश(सरः) (कः) । पुं । (Mesuafe-
rrea.) खनामखातपुष्पवृत्ते । नागेश्वरं चापी
शृङ्गं गीह । हिं कावावचिनी । तं नागकेश-
रालु । ता. नागल । वम् । नागचम्प । तत्पर्यायः,
—चाम्पेयः, केशरः, काचनाह्वयः, सुवर्णाख्यः
भुजङ्गाख्यः, षट्पदप्रियः, इमाख्यः, पुष्परेचनः,
नागाख्यः, सुपर्णाख्यः, केशरः, नागकेशरः, केशरी,
किञ्जल्कः, नागकिञ्जल्कः, नागीयः, काचनः, सुवर्णः,
हैमकिञ्जल्कः, रुक्मः, हेम, पिङ्गरः, फणिकेशरः,
पुन्नगकेशरः, कनकाह्वयम् । गुणाः—दीपनः पाचनः
आमपाचनः अग्निमान्यकरश्च । तत्कुसुमं वस्तिवातघ्नं
कण्ठशरीरजात्रघ्नं । रा.नि.व.६ । “नागपुष्पकृष्णा-
योश्च” रुक्मं लघुमपाचनम् । ज्वरकण्डूदृषास्त्रिद-
ष्टदिहृत्तासनाशनम् । दौर्गन्ध्याकुष्ठवैषिकफपित्त-
विषापहम् ॥” भा. । “कीटादिकेन रक्षितमभिनव-
मिह केवलं याच्यम् ॥” भैष. । स्त्री । वज्रलीह ।

नागगन्धा । स्त्री । नाकुलीकन्दे । रा.नि.व.७ ।
नागदमन्या । नागदन्ता । वै.निघ. ।

नागगर्भम् । स्त्री । सिन्दूरे । रा.नि.व.१३ ।

नागचम्पकः । पुं । वनचम्पकवृत्ते । नागेश्वरं
चापी, वृत्तां चापीं गीह । रा.नि.व.१० ।

नागच्छत्रः (त्रा) । पुं, स्त्री । नागदन्त्याम् ।
रा.नि.व.५ । (त्रा) नागवस्त्रायाम् । वै.निघ. ।

नागजम् । स्त्री । सिन्दूरे । प.सु. । वङ्गे । हे.च. ।

नागजम्बूः । स्त्री । भूमिजम्बूयाम् । भू.हे.जा.म. ।

नागजिह्वा । स्त्री । अनन्ताया । अनन्तुमूल ।
भैष वा.व्या.चि. । र.मा. । मनःशिलायाम् । रा.
नि.व.१२ ।

नागजिह्विका । स्त्री । मनःशिलायां । प.सु. ।

नागजीवनम् । स्त्री । वङ्गे । हे.च. ।

नागजीवनशतुः । पुं । हरिताले । वै.निघ. ।

नागतुम्बो । स्त्री । तुम्ब्याम् । वै.निघ. ।

नागदन्तः (कः) । पुं । हस्तिदन्ते । मे. ।

नागदन्तिका (न्तो) । स्त्री । महाराष्ट्र-
कर्णाटयोः खनामखातमहाद्वये । शक्तिशुद्धे ।
तत्पर्यायः,—श्रीहस्तिनी, विशल्या, पञ्चपुष्पी,

विषोपधी, शुक्लपुष्पा, इमदन्ताह्वा, काखरी,
कामदूतिका, श्वेतपुष्पा, मधुपुष्पा, विश्वीधनी,
नागस्त्रीता, विशालाक्षी, नागच्छत्रा, विचक्षणा,
सर्पपुष्पी, शुभपुष्पी, खादुका, शतदन्तिका,
सितपुष्पी, सर्पदन्ती, नागिनी । गुणाः—कटुः तिक्ता
रूक्षा वातकफघ्नौ विषघ्नी मेधाकरौ पाचनौ
शुक्लशुक्लोदरघ्नौ च । रा.नि.व.५ । स्थूलमूल-
दन्त्याम् । च.द. । भैष.ना.त्र.चि. । सु.चि.१७अ. ।
च.वि.८अ. । (का) हृत्तिकाल्या । विह्वलि ।
र.मा. ।

नागदमनो । स्त्री । (Artemisia vulga-
ris. Syn. A. Indica.) Indian worm
wood. खनामखातद्वये । नागदन्ता । हि नाग
चुनी, नागदवन । तं ईश्वरिचिदु, दरणम । ता.
माचिपची । वम् । दवणा । नेपाले तिवापात ।
तत्पर्यायः,—जम्बूः, जाम्बवती, वृक्षा, रक्तपुष्पी,
जाम्बरी, मलघ्नी, दुर्बर्षा, दुःसहा । गुणाः—
“बलामोटा कटुतिक्ता लघुः पित्तकफापहा ।
सूत्रकच्छत्रयान् रचो नाशयेज्जालगद्भम् । सर्व-
यहप्रशमनौ विषविषनाशिनौ । जयं सर्व्वे कुरुते
धनदा समतिप्रदा ॥” भा. । विदीपघ्नी तीक्ष्णोष्णा
कटुतिक्ता उदराधानघ्नी कीडघ्नी च । रा.
नि.व.५ । वस्त्राक कौटिक्याम् । वै.निघ. ।

नागदलम् । स्त्री । नागदमन्या । नागदन्ता ।
भैष.तत्तराजतेले । (स्त्री) पर्णे । पां. ।

नागदलोपमः । पुं । परुषकवृत्ते । श्रृङ्ग-
कन वा श्रृङ्गमौ गीह । प.सु. ।

नागदा । स्त्री । हरौतका । र.सा.सं.खच्छन्द-
भैरवरसं ।

नागदोना । स्त्री । नागदमन्याम् । नागदन्त्याम् ।

नागदुः । पुं । वृक्षविशेषे । तेषां गीह ।
गीह । वम् । गेरचिकाडा । श.च. ।

नागनामकम् । स्त्री । सीसके । भा. ।

नागनामा (न) । पुं । श्वेततुलसीवृत्ते । कृष्ण-
तुलसीवृत्ते । वै.निघ. ।

नागपत्नी । स्त्री । लक्षणाकन्दे । लक्ष्मीश्वर ।
रा.नि.व.७ ।

नागपत्रम् । स्त्री । ताम्बूलदले । पां. । वै.
निघ.शा.स.चि.विकटुवटी । [लक्षणाकन्दे ।

नागपत्रा । स्त्री । नागदमन्याम् । भा. ।

नागपत्नी । स्त्री । नागदमन्याम् । वै.निघ. ।

नागपत्नी । स्त्री । लक्षणाकन्दे ।

नागपर्णी । स्त्री । नागवल्लीलतायाम् । वै.निघ. ।

नागपर्यायकर्णी । स्त्री । श्वेतापराजिता-
याम् । रा.नि.व.१ ।

नामपुटभावना । स्त्री । षोडशपलेन भावना-
याम् । वै.निघ. ।

नागपुरगम् । स्त्री । सीसघातौ । रा.नि.व.१३ ।

नागपुराषच्छत्रम् । स्त्री । गजपुराषजते
कृताके । वा.उ.१७अ. ।

नागपुष्पः । पुं । पुद्गावृत्ते । मे. । नागकेशर-
वृत्ते । प.सु. । नागकेशरपुष्पसमपुष्पे महातरौ ।
सु.म.३८अ.पलादि. । स्त्री । नागकेशरपुष्पे । च.
द.र.पि.चि.कामदेववृत्ते । सु.कल्प.५अ. । भा.
फिरङ्गरीगे । च.चि.३अ. । नागचम्पके । मे. ।

नागपुष्पकः । पुं । कपिलवृत्ते । स्वर्णयुधिका-
याम् । कुषाण्डे । रा.नि.व.२३ । पुद्गावृत्ते । नाग-
केशरवृत्ते । वै.निघ. ।

नागपुष्पफला । स्त्री । कुषाण्डिलतायाम् ।
रा.नि.व.७ ।

नागपुष्पा । स्त्री । नागदमन्याम् । मनःशिला-
याम् । वै.निघ. ।

नागपुष्पिका । स्त्री । स्वर्णयुधिकायाम् । रा.
नि.व.१० ।

नागपुष्पो । स्त्री । नागदमन्याम् । भा. ।
स्वर्णयुधिकायाम् । रा.नि.व.१० । पुष्पवृक्षविशेषे ।
तत्पर्यायः,—श्वेतपुष्पा, नागिनी, रामदूतिका ।
गुणाः—“नागिनी रचनी तिक्ता तीक्ष्णोष्णा कफ-
पित्तघ्नु । विनिहन्ति विषं शूलं यीनिदीपवसि-
क्रिसीन् ॥” भा.चर्क.चि. ।

नागफलः । पुं । (Opuntia Dillenii.
Syn. Cactus Indicus.) वृक्षविशेषे ।
श्रृङ्गिभनगा । तं ता. नागदलि ।

नागफलः । पुं । पटोले । रा.नि.व.३ । कटु-
पटोले । वै.निघ. ।

नागफेनम् । स्त्री । अहिफेने । वै.निघ.२भ.
अ.सा.चि.कुडुमवटी ।

नागवधूप्रियः । पुं । सल्लकानिध्यासि । धना ।
वै.निघ. ।

नागवन्धुः । पुं । उदुम्बरवृत्ते । श.चि. । अश्वत्य-
वृत्ते । श.च. ।

नागवलः । पुं । रत्नैरखवृत्ते । नाग भेदत्रेण ।

नागवला । स्त्री । (Sida spinosa. Syn.
Sida alba.) गोरक्षतण्डुलायाम् । गोरक्ष-
चाकुनिश । हिं गुलशकरी ककडी ।
तत्पर्यायः—गाङ्गेरुकी, भसा, कृष्णवधुका,
खरगन्धिनी, गोरक्षतण्डुला, भद्रोदनी, खरगन्धा,
चतुःपलाः महोदया, महापचा, महाशाखा,
महाफला, विश्वदेवा, अनिष्टा, देवदण्डा, महागन्धा,
घण्टा । च.द.य.च.चि.शङ्खायचूर्णे । च.चि.
१अ.नागररसायने । सा.कौ.महाकामेश्वरमोदके ।
नागानामिव बलं यस्याः सा । सि.यो.य.च.चि.
बलायघृते । भा.सू.क.चि.नागवलातेले । योगरत्न.
उ.ख. । गुणाः—मधुरास्वा कषाया उष्णा गुरुः
कण्डूकुष्ठवातघ्नपित्तघ्नी च । कृष्णा आयुष्या
याहिणी वृथा सूत्रकच्छकीणचयरीगेषु हिता च ।
भा. । मधुरास्वा कषाया उष्णा गुरुः कण्डूकुष्ठ-
वातघ्नपित्तघ्नी वाजीकरणी च । रा.नि.व.४ ।

नागवलातेलम् । स्त्री । वातरक्ते तेलम् ।
तिलतेले १६ श. । काथार्थ—गोरक्षतण्डुलामूलं
१२॥० श. वारि ६४ श. शे. १६ श. छागदुग्धं
१६ श. । कल्पाय—तगरं यष्टिमधु प्र ५ प.
वा २ श. । तुलाद्रव्ये जलद्रोष्णाः इति । प.प्र.
तिनटेन १७ श. । काथार्थ—गोरक्षचाकु-
निश १२॥० श. जल ७४ श. तै. १७ श.
छागदुग्धं १७ श. । कल्पाय—तगरपांशुका,
यष्टिमधु प्रत्येक ५ प. वा २ श. । च.द. ।

नागभूः । स्त्री । चद्रपाषाणमेदायाम् शोर्ट
पांथरकूटा । रा.नि.व.५ ।

नागभृत् । पुं । दुग्धभसर्पे । चिका. ।

नागमतौ । स्त्री । कृष्णतुलस्याम् । वै.निघ. ।

नागमलः । पुं । ऐरावत-हस्तिनि ।

नागमाता । स्त्री । शरिवायाम् । वै.निघ. ।

नागमारः । पुं । शङ्कराजे, केशराजे ।

केकुटे । चिका. । वि. । हस्तिमारके ।

नागरम् । स्त्री । सुलायां । मे. । च.सू.२अ. ।
शुष्काम् । रा.नि.व.६ । भा. । वा.सू.१५अ.
वचादिषु । “नागरातिविषाभयाः ।” वा.चि.अ.१

दुरालभादिः। शुण्डग्राम्। हरीतक्याम्। च.द.
सन्निपातज्व.चि.षडङ्गपानीये। च.सू.४अ.। पुं।
नागरङ्गहृत्ते। श.र.।

नागरकः। पुं। नागरङ्गहृत्ते। वै.निघ.।

नागरक्तम्। स्त्री। सिन्दूरे। हे.च.।

नागरघनः। पुं। नागरमुस्तायाम्। नागत्र-
भूता। रा.नि.व.६।

नागरङ्गः। पुं। (Citrus aurantium.)

Orange. जम्बीरविशेषः। कम्बला जेवू।
हिं नाराङ्गी, संवा। सं नारङ्ग। तें गंजनिम्ब,
नारंजिचेट्टु। ता. किचिलिचेट्टु। उत्. नारिङ्गी।
तत्पर्यायः,—नारङ्गः, ऐरावतः, नार्यङ्गः,
नागरः, नागरकः, किम्बिरः, किम्बीरलक,
चक्राधिवासी। गुणाः—तत्फलम् अम्लम् अत्युष्णं
वातपित्तहरं सरसम्। पक्वं स्वादुस्मद् हृद्यं दुर्जरं
वातघ्नम्। मद्.व.६। मधुरमस्रं गुरु उष्णं
रीचनम् आमवातक्षमिशूलघ्नं श्मश्रुं बलकरं
रुच्यम्। रा.नि.व.११। सुरभिं पाके गुरु दुर्जरम्
अत्यम्लं मधुरकल्पं हृद्यं वातघ्नम्। तत्किंशरं रुच्यं
वातहरम्। राज.। वातघ्नं दुर्जरं गुरु च।
सु.सू.४६अ.।

नागरमुस्तकम् (स्ता)। स्त्री, स्त्री। (Cy-
perus pertenuis. Syn. Mariscus
cyperus.) नागरदेशप्रसिद्धमुस्तायाम्। नागत्र-
भूता। हिं नागरभीषा। तें तुङ्गगड्डलविम्। ता.
सुहृत्काच। दा. गरभीटा। तत्पर्यायः,—
नागरीत्या, चक्राङ्गा, नादयी, चूडाला, मुस्ता,
शिशिरा, वषष्वाङ्गी, कच्छरुहा, चारुकिशरा,
उच्चटा, पूर्णकोष्ठसंज्ञा, कलापिनी। गुणाः—
तिक्ता कटुः कषाया शीतला कफघ्नी पित्तज्वराति-
सारारुचिहृणादाहघ्नी अमघ्नी च। रा.नि.व.६।

नागरा। स्त्री। पानीयामलके। वै.निघ.।
शुण्डग्राम्।

नागरादिः। पुं। कषायमेदि। “नागराति-
विषामुलभूनिन्वास्तवस्केः। सर्वज्वरहरः क्वाथः
सर्वतोसारनाशनः॥” च.द.अ.सा.चि.। अन्यः
—“नागरं देवकाष्ठं धन्याकं हृत्तीदयम्।”
च.द. सामान्यज्व. चि.। शुण्डादीनां प्रत्येकं
रतिद्वयाधिकमाषकलयं चतुष्पलजलेन पक्त्वा
पलमवशेषयेत्। सा.कौ.। अपरः—“नागरं

सुरतद्वज्र धान्यकं कुण्डली वृद्धतिकायुगं निशि।”
अति.ज्व.चि.। नागरमुस्तायाम्। वै.निघ.।

नागरादिघनसंज्ञका। स्त्री। नागर-
मुस्तायाम्।

नागराहम्। स्त्री। शुण्डग्राम्। रा.नि.व.६।

नागरो। स्त्री। कुङ्कुमहृत्ते। मनसा गीष्ट।
श.च.। [वै.निघ.।

नागरीकन्या। स्त्री। बन्ध्याककोटिकायाम्।

नागरुकः। पुं। नागरङ्गहृत्ते। कम्बला जेवू
गीष्ट। श.र.।

नागरूपप्रभम्। स्त्री। हरिताले। वै.निघ.।

नागरेणुः (कः)। पुं। सिन्दूरे। रा.नि.व.
११। (कः) नागकैसरहृत्ते। वै.निघ.।

नागरीत्या। स्त्री। नागरमुस्तायाम्। “नाग-
रीत्या कच्छरुहा।” रा.नि.व.६।

नागलता। स्त्री। शिशिरे। तिका। नागवल्ग्याम्।

नागवल्गरी। स्त्री। नागवल्ग्याम्। भा.।

नागवल्गिका (स्त्री)। स्त्री। पदशाकविशेषः।
नागिजा गीष्ट। ताम्बूलोलतायाम्। पान गीष्ट।
तत्पर्यायः,—नागवल्गिका, ताम्बूलौ, वर्णलता,
सप्तशिरा, समलता, फणिवल्ली, भुजगलता, भक्त-
पत्ता, पर्णवल्ली, ताम्बूलिः, दिवाभीष्टा, नागिनी,
नागवल्गरी। गुणाः—कटुस्तीक्ष्णा तिक्ता पीनस-
वातघ्नी कफकासहरा रुच्या दाहकहृदीपनी च।
सा स्थानविशेषजातत्वात् बहुधा भिन्नगुणा। तत्
श्रीवायुस्त्ववाटी सातसी सदाशिरासुरादयः
प्रसिद्धाः। तत् अस्तरा मालवे अग्रापर्यं इति
ख्याता, आम्बु पोडुकुलिपर्यं हैसनीया च,
घोरसमुद्रदेशे घोरसमुद्रदेशपर्यं इति प्रसिद्धा।
श्रीवाटीगुणाः—मधुरा तीक्ष्णा रसाद्या सरसा
रुच्या च। अस्त्रवाटी—कटुकाम्तोष्णतिक्ता उष्णा
विष्टम्भकरी वातघ्नी च। सातसी—मधुरा तीक्ष्णा
कटुरुष्णा पाचनी रुच्या दीपनी च। सदाशिरा—
अतिरसा सुगन्धिः रुच्या तीक्ष्णा मधुरा दीपनी
पुंस्त्वकरी अतिवल्या विरेचनी मुखसौगन्धकरा
च। अस्त्रसरा—तीक्ष्णा मधुरा रुच्या हिमा
दीपनी वल्या सुखामोदिनी गुल्माभानादिनिघ्न।
पटुलिका—कषाया उष्णा कटुः मलकर्षिणी
पित्तहृत् वातघ्नी च। हैसनीया—कटुस्तीक्ष्णा हृद्या
दीर्घपत्रा रुच्या दीपनी पाचनी च। ताम्बूलं

सद्यस्त्रीटितं सुखरीगादिजननं दाहारीचकरक्तदं
मलकरं विष्टम्भि वान्तिजननम्। चिरस्त्रीटितं
ताम्बूलदलं जलपीषितं गुणकरं रुच्यं वल्यम्।
कृष्णं पर्णं तित्तमथ कषायं दाहजनकं सुख-
जाड्यकर मलजननम्। शुभं पर्णं वातश्लेष्मरीगघ्नं
रुच्यं पथ्यं दीपनं पाचनम्। शिरापणं रक्तहृत्
श्लेथिल्यजनकम्। रा.नि.व.११। नागवल्गौफलं
हृद्यं सुगन्धि कफवातजिघ्नं। अति.१७अ.।

नागवारिकः। पुं। मयूरे। करीन्दे। मे.।

नागविन्ना। स्त्री। नागच्छायायाम्। नाग-
दल्यां। वा.उ.६अ.।

नागवीजम्। स्त्री। श्रीसङ्गतसर्वेधकावीज-
विशेषः। यथा—“मानिक्येण हृतं ताम्बु नागञ्च
रञ्जयेन्मृदुः। तं नागं वाहयेद् वीजे दिषोऽङ्ग-
गुणानिह। वीजत्विदं वरं श्रेष्ठं नागवीजम्प्रीति-
तम्॥” र.चि.३अ.।

नागवौरकः। पुं। काकपक्षिणि।

नागवृन्ता (न्तिका)। स्त्री। वृश्चिकालीनुपे।
प.सु.।

नागशुण्डो। स्त्री। हस्तिशुण्डग्राम्। वै.निघ.।
तामालाव्याम्, उङ्गरीफले। रा.नि.व.७।

नागश्रोवल्गभः। पुं। सङ्गकौनियसि। वै.
निघ.।

नागसत्त्वः। पुं। मेषशृङ्गाम्। वै.निघ.।

नागसम्भवम्। स्त्री। सिन्दूरे। अम.।

नागसिन्दूरम्। स्त्री। सौसङ्गत-सिन्दूरं।
तत्पकरणं यथा—“सुजङ्गममगल्यञ्च पिष्ट्वा पत्र-
मलेपयेत्। तत् संविद्रुते नागे वासामार्गसमुद्भवम्।
चारं वा मिश्रयेत्तत् चतुर्थींशं गुरुकितः। प्रहरं
पाचयेच्चूर्णां वासादव्यावधितं। तत् उज्ज्वल्य
तच्चूर्णं वासानोरेर्विमर्दयेत्। पुटेत् पुनः समुज्ज्वल्य
तेनैव परिमर्दयेत्। एवं सप्तपुटेर्नागः सिन्दूरं
जायते ध्रुवम्। तारस्य रञ्जनो नागः वातपित्त-
कफापहः। ग्रहणीकुष्ठगुल्माश्लेष्मप्रणविषापहः॥”
रस.चि.६अ.। [अ.टी.भ.खा.।

नागसुगन्धा। स्त्री। रास्तायाम्, सर्पगन्धायां।

नागस्तोककम्। स्त्री। वत्सनाभाख्यविषे।
मिठा विष।

नागस्तोता। स्त्री। दन्तीनुपे। रा.नि.व.६।
नागदन्तीनुपे। रा.नि.व.५।

नागहनुः। पुं। नखीनामगन्धद्रव्यं। रा.नि.
व.१२।

नागहन्वी। स्त्री। बन्ध्याककोटिकायाम्। रा.
नि.व.७। हिं भौभ कौकरील।

नागा। स्त्री। नाकुल्याम्। पुनदाचग्राम्।
लाङ्गलीहृत्ते। वै.निघ.। [रस्थान.२अ.।

नागास्थः। पुं। नागकैसरे। तिका। अति.

नागाञ्जना। स्त्री। हस्तिन्याम्।

नागान्तकः। पुं। मयूरे। गरुडे। अम.।

नागारातिः। पुं। बन्ध्याककोटिकायाम्।
रा.नि.व.७।

नागारिः। पुं। देवदालीलतायाम्। वै.निघ.।

बन्ध्याककोटिकायाम्। रा.नि.व.१।

नागार्जुनयोगः। पुं। अश्वःप्रभृतिरीगेषु योग-
विशेषः। त्रिफला पञ्चलवर्णं कृष्ट कटुकी देवदारु
विडङ्गं निम्बफलं बला गोरक्षतण्डुला हरिद्रा
दारुहरिद्रा सौवर्चललवर्णं प्र. समम्। करञ्ज-
लवर्णं पिष्ट्वा वदरास्थिप्रमाणा गुडी कार्या।
उष्णजलेनाग्नेयः तन्नेपाशः काञ्चिकेन गुण्यं
खदिरजलेन लथोगं जलेन मूत्रकृच्छं तैलेन हृद्दीपं
निगुण्डा सर्वज्वरञ्च हन्ति। त्रिफला, पञ्चलवर्ण,
कूड, कटुकी, देवदारु, विडङ्ग, निम्बफल,
वेङ्केना, गोरक्षचाकूनि, हरिद्रा, दारुहरिद्रा,
मलनवर्ण, अतोक्क ममडांग। करञ्जहृत्तेन
त्रय मृदं न। कूलश्रमांशुं शोभी हृदेवे।
च.द.।

नागार्जुनवटिका। स्त्री। नेवरीगे हिता।
“त्रिफलाव्योषसिन्धूत्ययथीतुल्यरसाङ्गनं। प्रपौखरीकं
जलुघ्नं लोघ्नं ताम्बु चतुर्दश। द्रव्याख्येतानि
संचुच्य वत्तिः कार्या नताम्बुना॥” रस.र.।
नताम्बु तगरवारि।

नागार्जुनाभ्रम्। स्त्री। हृद्दीगे औषधम्।
“सहस्रपुटेन शुद्धं वज्राभ्रमञ्जुनलचः। सत्त्वैर्विम-
र्दितं सप्तदिनं खल्ले विशोषितं। क्षायाशुक्ला वटी
कार्या नास्ति दमर्जुनाह्वयम्॥” रस.स.।

नागार्जुनी। स्त्री। दुग्धिकायाम्। शिङ्गरे।
वै.निघ.। [व.७।

नागालावुः। स्त्री, स्त्री। कुम्भगुम्फां रा.नि.।

नागाह्वः। पुं। वनचम्पकहृत्ते। रा.नि.व.१०।

क्री । नागकेशरपुष्प । वा.सू.१५अ.अञ्जनादिः ।
“सैलामधुकनागाहम् ।” सि.यो.वाहुशालगुह ।
“नागाहचापि घटपलम् ।” च.द.सू.कृ.चि. ।

नागाहयम् । क्री । नागकेशरपुष्प । वा.सू.
१५अ.एलादिः । “पुत्रागनागाहयम् ।”

नागाह्वा । स्त्री । लक्षणाकन्दे । रा.नि.व.७ ।
नागवल्लीलतायाम् । नागदसयाम् । वै.निघ. ।

नागिनो । स्त्री । नागदन्तीरुपी । रा.नि.व.६ ।
लक्षणाकन्दे । रा.नि.व.७ । नागवल्गुम् ।
नागपुष्पीह्वे ।

नागो । स्त्री । बन्ध्याककौटकायाम् । वै.निघ.२भ.
जीर्णज्व.चि.कल्याणघृते ।

नागोयः । पुं । नागकेशरे । रा.नि.व.६ ।

नागेश्वररसः । पुं । गुल्म रसः । पारदः
गन्धकः श्रौषः रङ्गं मनःशिला वृसारदः यवचारः
सर्जिचाटः टङ्गं लौहं ताम्रम् अश्वं प्र.समम् ।
वज्रोक्षोरिण मर्द्दन् । पश्चात् वासाचिचकदन्तीमुल-
काद्येन दिवसं मर्द्दयेत् । साचा माघप्रमाणा ।
पारा, शक्र, गीसा, वज्र, मनहान, निशान,
यवक्षार, माङ्गिकार, मोशंगी, लोह, ताग्र,
अज्र, प्रेतोक समभाग । मिश्रूर आठिय
मर्द्दन । पत्रे वासक, चिता ७ मल्लौर मूल
समभाग नष्टेन एकत्र क्वाथं करिष्या, सैह
क्वाथं सह एक दिन मर्द्दन करिष्ये । नाडी
मांसकलायैर मत्त । भेषः ।

नागोद(र)म् । क्री । गर्भजरोगविशेष ।
“शुक्रशोणितं वायुनाभिप्रपन्नम् अवक्रान्तजीव-
माभापयत्युदरम्, तत्कदाचिद्यदृच्छयीप्रशान्तं नैग-
मिषापहतमिति भासन्ते । तमेव कदाचित्
प्रलौघमानं नागोदरमित्याहुः ।” सु.शा.१०अ. ।

नागोद्भवम् । क्री । कृष्णसर्पविषे ।

नाङ्गरः । पुं । सारसपक्षिणि ।

नाचिकेतः (तुः) । पुं । अयो । [विका. ।

नाटाम्नः । पुं । कालिङ्गजलतायाम् । तरुमूज ।

नाडः । पुं । नले । नल गौह । रा.नि.व.८ ।
नाडोवल्गुतायाम् । च.सू.१अ. ।

नाडिः । स्त्री । शरीरान्तर्नाडिकायाम् । अ.टी.
भ. । सिंहपिपल्याम् । कालशके । दूर्वाभेदे ।
नाडीत्रये । नाति वा । वै.निघ. ।

नाडिकम् । क्री । कालशके । कामना शोक ।
भा.पू.१भ.शा.व. ।

नाडिका । स्त्री । कालशके । घटपरिमाणे
वै.निघ. ।

नाडिकायन्त्रम् । क्री । यन्त्रविशेष । वक्र-
यज्ञ, भाटियज्ञ । तस्य लक्षणं यथा—“विनिधाय
घटे द्रव्यं कनौयांसमधीमुखं । घटमन्त्रं मुखे तस्य
स्थापयित्वाभीर्मुखम् । मृदुदृष्टिः समाविष्ट
नाडिकां विनिवेशयेत् । यन्त्रात् कुण्डलिताङ्गित्वा
जलद्रोणीं सहोत्तमां । आधारभाण्डपर्यन्तं ततश्चक्रां
विधारयेत् । अधस्ताज्वालयेदङ्गिं यावदाप्यो
विश्रुद्धः । मृत्तुयादाधारगतं निर्मलं रसमुत्त-
मम् । नाडिकायन्त्रमेतद्भि सुनिभिः परिकीर्त्ति-
तम् ॥” इति । अत्रि. ।

नाडिकेरः (लः) । पुं । नाडिकेरह्वे । अ.
टी.भ. ।

नाडिचौरम् । क्री । निर्वेष्टने । नली । हारा ।

नाडिन्धमः । पुं । स्वर्णकारे । विका. ।

नाडिपत्रम् । क्री । नाडीचक्राके । श.मा. ।

नाडो । स्त्री । शिरायाम् । रा.नि.व.१८ ।
नासायाम् । नचवे । रा.नि.व.२३ । नालि । गण्ड-
दूर्वायां । सि. । नाडीत्रये । रा.नि.व.२० । ६०
पलात्मककाले ।

नाडोकः । पुं । पट्टशके । पाटिशोक । कोष्ठोर
शोक । हिं पट्टया । भा.पू.१भ.शा.व. । तत्पत्रं
तत्तमधुरभेदेन द्विविधं, तथोक्तं क्रमिकुष्ठरं ;
मधुरं पिच्छिलं शीतं विष्टम्भि कफवातकृच ।
शुक्रपत्रं—नलितमित्युच्यते । नातिता । ज्वरघ्नं
पित्तकफज्वरघ्नं । तज्जलं च पित्तघ्नं रोचनं व्यञ्जने
हितं । राज. क्री । कालशके । हिं कालशका ।
तत्पथ्यायः,—नाडिकं, कालशकं, श्राद्धशकं,
कानकम् । गुणाः—“कालशकं सर रूच्य
वातश्लेष्मकफशोथहृत् । बल्यं रुचिकरं मेध्यं रक्त-
पित्तहरं हिमम् ॥” भा. ।

नाडोकलापकः । पुं । सर्पायाम् । भा. ।

नाडाकल्पनविधिः । पुं । भूमिष्ठस्य नाडी-
च्छेदनविधौ । “नाभिधन्वनात् प्रभृति हि लघु-
कुलमभिन्नानं कृत्वा छेदनावकाशस्य ह्यरीरन्तरयोः
प्रवेष्टुं हीत्वा तीक्ष्णेन रौप्यराजतयसानां छेदना-
नामन्यतमेन ऊर्ध्वारेण छेदयेत् । तामयं पुनः

शोपनिबध्य कण्ठे चास्य शिथिलमवसृजेत् । तस्य
चेन्नाभिः पथ्यतां लोभ्रमधुकप्रियङ्गुदारुहरिद्रा-
कल्कसिद्धेन तैलनाभ्यज्यात् एषामिव तैलोपधानां
चूर्णेनावचूर्णयेदिति ।” च.शा.८अ. ।

नाडोकेरः (लः) । पुं । नारिकेलह्वे । श.र. ।

नाडोत्रः । पुं । तित्तपट्टशके । नातिता । पाता ।
“नाडीचवीजकल्कः ।” भेष.चुद्ररी.चि. । पेचुके ।
रुद्र । विका. । तत्पथ्यायाः—कैचुकं, पेचुली,
पेचुः, विश्वरीचनः । See नाडीकः ।

नाडीचक्रम् । क्री । नाडीनिर्णायकयन्त्रे ।

नाडीचरणः । पुं । पक्षिणि । विका. ।

नाडोचवोजम् । क्री । नालितावीजे । भेष,
पृथ्वीसारतैले ।

नाडीजङ्घः । पुं । काके । विका. । वके ।

नाडोतरङ्गः । पुं । काकोलविषे । मे. ।

नाडोतित्तः । पुं । नेपालनिम्बे । छिद्रेता ।
रा.नि.व.८ ।

नाडोनक्षत्रम् । क्री । जन्मनक्षत्रे । वै.निघ. ।

नाडोनदानम् । क्री । नाडीज्ञानसंश्रमभेदे ।

नाडोपरित्ता । स्त्री । शङ्करसेनकृतनाडी-
ज्ञानशास्त्रे, नाडीप्रकाशे ।

नाडोयन्त्रम् । क्री । तन्नामकविशतिविधयन्त्रे ।
यथा—एकच्छिद्रभेदेन भगन्दरयन्त्रे हे । अर्धयन्त्रे
अपि हे । त्रययन्त्रमेकं । वस्तिनेयन्त्रं चलारि ।
उत्तरवस्तिनेयं द्विविधं । मूलवृद्धयन्त्रमेकं ।
दक्षीणयन्त्रमेकं । धूमनेवाणि ीणि देरचनिका-
लेहिकाप्रायोगिकभेदेन । निरुद्धप्रकाशमेकं ।
सन्निवृद्धगुदयन्त्रमेकं । अलावूथन्त्रमेकं । अर्जुद-
यन्त्रमेकम् इति । तानि चानेकप्रकाराणि अनेक-
प्रयोजनानि, एकलोमुखानि, उभयतोमुखानि,
क्रीतोगतशल्याङ्गरणार्थं, रोगदशेनार्थम् आचूषणार्थं
क्रियासीकथ्यार्थं च । तानि सोतीवारपरिणाहानि
यथायोगपरिणाहदीर्घाणि च । सु.सू.१अ. ।
“यन्त्रे नाडी त्रयाभ्यन्तःचालणाय षडङ्गुला ।
वस्तिनानाकृतिर्मूलमुखेऽङ्गुलकलायले । अयतः
कर्णिके मूले निवृद्धदृष्टयस्मिणि ।” अत्रि. ।

नाडीत्रणः । पुं । तन्नामकरीगे । नातिता ।
तस्य निदानं यथा—“यः शोथमाममतिपक्वमुपे-
क्षतेऽग्नी यो वा त्रयं प्रचुरपूममसाधुवत्तः ।

अभ्यन्तरं प्रविशति प्रविदार्य तस्य स्थानानि
पूर्वविहितानि ततः स पूयः । तस्यातिमात्रमनाङ्गति-
रिष्यते तु नाडीव यद्वहति तेन मता तु नाडी ।”
मा.नि. । “दीपैस्त्रिभिर्भवति सा प्रथमकशश्च सं-
सृष्टितैरपि च शल्यनिमित्ततोऽन्या ।” सु.नि.१०अ. ।
अभेदात् पक्वशोफस्य त्रये चापथ्यसेविनः । अनु-
प्रविश्य मांसादीन् दूरं पूयोऽभिधावति । गतिः
सा दूरगमनात् नाडी नाडीव संस्तुते । नाभ्येका-
वृजुरन्ये वा सेवानेकगतगतिः । सा दीपैः प्रथमे
कश्येः शल्यहेतुश्च पचमी । वातात् सरुक्कसुखी
विवर्णां क्षेणिलोडमा । स्वव्यभधिकं रात्री
पित्तातृज्ज्वरदाहकृत् । पीतोष्णपूतिपूयाश्च दिवा
चातिनिषिञ्चति । घनपिच्छिलसंस्तवा कण्डूला
कठिना कफात् । निशि चाम्यधिकक्षेदा सवः
सर्वाङ्गानि त्यजेत् ॥” वा.उ.२८अ. ।

नाडीशकः । पुं, क्री (कम्) । पट्टशके ।
पाटिशोक । नालिता । गुणाः—“कीठक्रिमि-
विनाशनम् । मधुरं पिच्छिलं शीतं विष्टम्भि कफवात
कृत् । तच्छुक्लं जलदीपघ्नमित्तञ्च कामवातकृत् ॥”
राज.३प.कुमाख्यादी ।

नाडीखेदः । पुं । खेदविशेषे । वा.उ.२८अ. ।
“खेदनद्रव्याणां पुनर्मूलफलपत्रशङ्कादीनां स्रग्-
शकुनिपिशितशिरःपादानामुष्णस्वभावानां यथाहंम्
अम्ललवणक्षेहोपसंहितानां मूलचौरादीनां वा
कुम्भां वाष्पमनुदमन्यासुतकृषितानां नाड्या शरीरौ-
कावंशदलकरक्षाकपत्रान्यतमकृतया गजायहस्त-
संस्थानया व्यामदीर्घया वा व्यामचतुर्भागाभाग-
मूलायपरिणाहस्रोतसा सर्व्वतो वातहरपत्रसंस्त-
क्षिद्रया हिस्त्रिर्वा विनमितया वातहरस्त्रिधक्षेहा-
भ्यक्तगात्रस्य वाष्पमुपहरत् । वाष्पी ह्यमृजुगामी
विहृतचण्डवेगस्त्वचमविदहन् सुखं खेदयतीति
नाडीखेदः ।” च.सू.१४अ. ।

नाडीहिङ्गुः । पुं, स्त्री । हिङ्गुभेदे । शिङ्गु-
विशेष । हिं कलःपतिहिङ्गु । मं नाडीहिङ्गु ।
कं कलहृत्ति । तत्पथ्यायः,—पलाशार्थं, जन्तुका,
रामठी, वंशपत्री, पिण्डाह्वा, सुवीर्या, हिङ्गु-
नाडिका । गुणाः—कटूणाः कफवातशान्तिकृत्
विवस्त्रः आनाहृन्नश्च । रा.नि.व.६ । हिङ्गुपत्रा ।
प.सु. ।

नाथहरिः । पुं । पशौ । व्याक. ।

नादेयः । पुं । जलवेतसे । मद.व.५ । कास-
हणे । रा.नि.व.८ । तज्जातीयान्परीहितपाठी-
नादिनीनवर्गे । तन्मांसगुणाः—मधुरं गुरु वातघ्न-
सुष्णं रक्तपित्तकरं हृष्यं क्षिप्रं च । स्त्री । सौवर्चल-
लवणे । रा.नि.व.६ । सासुद्रलवणे । काशहणे ।
रा.नि.व.२३ । सैन्धवलवणे । र.मा. । कृष्णाञ्जने ।
मदोजलादौ । भा. । “नद्या नदस्य वा नीरं
नादेयमिति कौत्तितम् ।”

नादेयिका (यी) । स्त्री । नागरमुसायाम् ।
रा.नि.व.६ । नागरिकायाम् । भा. । भूमिजम्बुं
र.मा. । नागरज्ज्वले । जयन्त्याम् । प.सु. । जल-
वेतसे । काशहणे । वाराहीकन्दे । बज्जुले । रा.
नि.व.२३ । भूम्यामलक्याम् । एरुज्ज्वले । वै.निघ. ।

नानाकन्दः । पुं । पिण्डालौ । रा.नि.व.७ ।
नान्दीमुखौ । स्त्री । कुधान्वमेदे । यव । सा
क्षिग्धा । सु.सु.४६५ । “नान्दीमुखौ मधुली च
मधुरा क्षिग्धशीतला ।” च.र. ।

नापाकम् । स्त्री । पञ्चवीजे । वै.निघ. ।

नापितशाला (लिका) । स्त्री । नापित-
भवने । तिका ।

नाभः । पुं, स्त्री । शिशू ।

नाभकः । पुं । हरीतकीवृक्षे । वै.निघ. ।

नाभिः । पुं, स्त्री । उदरावर्त्तं । नाहे । रा.
नि.व.१८ । तत्पर्यायः—नाभौ, तुन्दकूपौ,
तुन्दकूपिका, तुन्दिः, तुन्दिका, तुन्दी, तुण्डिः,
उदरावर्त्तः । स च गर्भस्थस्य सप्तभिर्मासे भवति ।
तन्नामक-मर्मास्थाने । सु.शा.६५ । स्त्री ।
कस्तुरिकामदे । मे. ।

नाभिकण्टकः । पुं । नाभिरीगे । गौड़ ।

नाभिका । स्त्री । कण्ठकटभौवले । रा.नि.व.६ ।

नाभिगुडकः । पुं । नाभी गुडकवदयन्यौ ।
नाहेयैर गौड़ । तिका ।

नाभिगोलकः । पुं । नाभिगुडके । जटा. ।

नाभिच्छेदनम् । स्त्री । नाडिकाच्छेदने । च. ।

नाभिनाडौ । स्त्री । अमलानामनाभिनाड्या ।
नाडिनाडौ । च. ।

नाभिपाकः । पुं । नाभिशीथे । नाहे पाकः ।

नाभिनाला । स्त्री । नाभिनाड्या । तिका. ।

नाभिलाषः । पुं । अनिच्छायाम् । वै.निघ. ।

नाभिग्रहः । पुं । खनामख्यात-वणिग्द्रव्य ।

नाभौ । स्त्री । नाभौ । श.र. । कस्तुर्याम् ।
मदिरायाम् ।

नाभौलम् । स्त्री । स्त्रीकटिसन्धौ । नाभिगुडके ।
मे. । पीडायाम् । नाभिकूपे । डे.च. । अण्डसन्धौ ।
वै.निघ. ।

नाभ्यभ्यङ्गः । पुं । नाभी तैलमर्दने । [फले ।

नामशुण्डौ । स्त्री । उज्जरीति खनामप्रसिद्धे

नायिका । स्त्री । पिण्डिकातः किञ्चित्स्थले
कस्तुरीमेदे । शृगनांभिर्विशेषः । यथा—“चूर्णा-
कृतिसु खरिका तिलका तिलाभा कौलख्यवीज-
सटशी च कुलखिकाख्या । स्थूला ततः किञ्चिदियं
किल पिण्डिका स्यात् तस्याश्च किञ्चिदधिकपि
च नायिकेषा ॥” रा.नि.व.१२ ।

नारः । पुं । गीवस्ते । जले । मे. । शृण्णा ।

नारकौटः । पुं । अग्रकौटविशेषः । मे. ।

नारकेरः । पुं । नारिकेलवृक्षे । जटा. ।

नारङ्गम् । स्त्री । गजंरमूलके । गौजंरमूला ।
रा.नि.व.७ ।

नारङ्गः । पुं । नागरज्ज्वले । कश्मला नेवृज्
गोह । तत्पर्यायः—मुखप्रियः, नागरङ्गः,
सुरङ्गः, लवङ्गम्, इरावतः, वज्रवासः, योगरङ्गः,
सुरङ्गः, गन्धाब्जाः, गन्धपत्रः, वरिष्ठः । फलगुणाः—
मधुराक्षं गुरु उष्णं रोचनं वातामकानिश्चल्यमन्नं
बल्यं रुच्यञ्च । रा.नि.व.११ । मद.व.६ । “नारङ्गं
खादुगुणोपपन्नं सन्दीपनं रोचकमर्शसाध-
विदीपकं शूलकमौनिहन्ति सन्दाघिकासञ्चसनाप-
हारि ॥” अत्रि.१७अ. । मरिचयुषे । पिप्पलीरसे ।
मे. ।

नारङ्गवर्णकम् । स्त्री । गज्जने । भालगम् ।
भा.पु.१भ.शा.व. ।

नारदा । स्त्री । इक्षुमूले । मूलांथा । वै.निघ. ।

नारा । स्त्री । जले । श.र. ।

नाराचचूर्णम् । स्त्री । सदावर्त्ताधिकारे चूर्णम् ।

पाठः—“तद्वत्कृष्णाहरीतकी द्विचतुःपञ्चभागाः ।
गुडिका गुडतुल्या सा विडुक्कम्बदापहा ॥”
तेउड्डी २ तो. पिपूल ४ तो. हरीतकी
६ तो. मर्कसम् शुड । अन्यत्—विडुक्कं
पिप्पलीचूर्णं ३, २ तो. शर्करा १ प. । तैलकहयेन

मधुना लिख्यात् । एतद्वाटपुरीष पित्तकफ दैद्यम् ।
तेउड्डीचूर्णं, पिपूलचूर्णं प्रत्येक २ तो.
चिनि १ प. । २ तो. मधुर सहित सेव्य ।
सा.कौ. ।

नाराचिका (चो) । स्त्री । खण्णतोलनयले ।
निङ्गि । श.र. ।

नारायणः । पुं । वैद्यवन्दनामवैद्यकप्रत्यकारे,
वैद्यामृतकारे ।

नारायतैलम् । स्त्री । वातव्याधौ तलविशेषः ।

पाठः—“विलोचिमन्यः श्लोणाकः पाटला पारि-
भद्रकः । प्रसारण्यश्वगन्धा च बृहती कण्टकारिका ।
बला चातिबला चैव श्वदंष्ट्रा सपुनर्नवा ।
एषां दशफलान् भागान् चतुर्दशैःश्वसः पचेत् ।
पादशेषं परिस्त्राय तैलपात्रं प्रदापयेत् । शतपथा
देवदारु मांसी शैल्यकं वचा । चन्दनं तगरं कृष्णं
एला पर्णचतुष्टयं । रास्ता तुरगगन्धा च सैन्धवं
सपुनर्नवं । एषां विपलिकान् भागान् पेषयित्वा
विनिक्षिपेत् । शतावरीरसश्चैव तैलतुल्यं प्रदापयेत् ।
आर्जं वा यदि वा गन्धं चोर् दद्याच्चतुर्गुणम् ।”
इति खल्यम् । शीते गन्धद्रव्यं दैद्यम् ।
बेल, गणिश्री, शोण, पाकल, निमिषाल,
गङ्गाशुलिश, अश्वगन्धा, बृहती, कण्टिकारी,
वेङ्कला, श्वेत वेङ्कला वा (गोबरकटाकु-
लिश), गौशुक्र, पुनर्नवा प्रत्येक १० प. ।
कार्थार्थ—जल २६७ श. श. ७४ श. तिल-
तैल १७ श. । कार्थार्थ—शुल्फा, देवदारु,
जटामांसी, शैलज, वट, रज्जुचन्दन, तगर-
पाशका, कूड, एनाईट, शालपांणी, चाकुल,
गुणीनी, मांशानी, रांशानी, अश्वगन्धा, सैन्धव,
श्वेतपुण्या प्रत्येक २ प. शतमूलीरस १७
श. छागं वा गन्धं शुक्ल ७४ श. । शीतल इहेले
गङ्गाद्वय दिवे । रस.र. ।

नारायणप्रियम् । स्त्री । पीतचन्दने । मद. ।

नारायणो । स्त्री । शतमूल्याम् । रा.नि.व.४ ।

सा कौ. लक्षौविलासे । मेघ. ।

नारिकेरः (लः) । पुं । Cocos nucife-
ra.) The cocoanut tree. खनामख्यातवृक्षे ।

गोत्रिकेन गोह । श.र. । प.सु. । हिं नेरिएल् ।

सं कं नारियल । तं नारिकदम । उत, नडिथा ।

वम नारली । ता. टेन्ना, टेन्ना । तत्पर्यायः—

लाङ्गली, नारिकेरः, नारिकेरिः, नाडिकेलः,
नारीकेली, नारीकारी, नारिकेलिः, सदापुष्पः,
शिरःफलः, सटुफलः, पुटोदकः, नालिकेरः,
रसफलः, सुतुङ्गः, कूर्चशेखरः, हृदनीरः,
नीलतरुः, मङ्गल्यः, उच्चतरुः, तणराजः,
खन्धतरुः, दालिषालः, दुरारुहः, चाम्बकफलः,
हृदफलः, शिरीफलः, कारकाभाः, पयोधरः,
सुतुङ्गः, कौशिकफलः, फलमुण्डः, चटाफलः,
मुण्डफलः, विश्वामित्रप्रियः, नाडिकेलः, नारिकेलः,
सुभङ्गः, फलकेशरः, वरफलः । सा. गुणाः—गुरुः
क्षिग्धः शीतलः पित्तघ्नः । अर्धपत्रफलं तथाशोषणं
दुर्ज्वरञ्च । तद्वातसलिलं लघु बल्यं शीतलं
रसपाके मधुरं पित्तशमनं पीनशमनं तषाणं
दाहघ्नं शोषशमनं सुखदञ्च । तत्पत्रजलं
किञ्चित्पित्तकारि मधुरं रुचिकरं दीपनं बलकरं
गुरु हृष्यं बलवर्धनञ्च । नारिकेलखर्जूरं क्षिग्धं
गुरु दुर्ज्वरं दाहविष्टभकरं रुच्यं बलवीर्यवर्धनञ्च ।
रा.नि.व.११ । “द्रव्यं नारिकेलस्य बल्यं रुच्यं
गुरु स्मृतम् । पाकैः खादु समुद्दिष्टं क्षिग्धं हृष्यञ्च
दाहकम् । किञ्चिदुष्णं वातकफगुल्माकासविनाश-
कम् ॥ नारिकेलघृतं नाम हृदयं बलवर्धनम् ।
केशं रसे च पाके च मधुरञ्च रुचिप्रदम् । हृद्यञ्च
वातपित्तघ्नं तज्जीर्णं गुरु वातहृत् ॥ नारिकेलस्य
पुष्पान्तु शीतं रक्तातिसारहृत् । रक्तपित्तमरिहृत्
सीमरोगञ्च नाशयेत् । मलसम्भकरञ्चापि प्रोक्तम्...
... ॥ नारिकेलशिरीमज्जा रसे पाके मधुः
स्मृता । नारिकेलपुष्पजलं गुरु हृष्यम् कौत्तितम् ॥”
वै.निघ. । “बालस्य नारिकेलस्य जलमप्यधी
विरचनम् ।” राज. । “क्षिग्धं खादु हिमं हृद्यं
दीपनं वस्तिशोधनम् । हृष्यं पित्तपिपासान्नं
नारिकेलोदकं गुरु ॥” सु. । तन्मूलकगुणाः—
“नारिकेलस्य तालस्य खर्जूरस्य शिरांसि तु ।
कषायक्षिग्धमधुरहृष्यानि गुरुणि च ॥ नारिकेल-
फलं शीतं दुर्ज्वरं वस्तिशोधनम् । विष्टम्भि
हृदयमल्यं वातपित्ताक्षदाहनुत् । विशिष्टतः
कीमलनारिकेलं निहन्ति पित्तज्वरमूलदीपान्
तदेव जीर्णं गुरु पित्तकारि विदाहि विष्टम्भि सत्
भिषग्भिः ॥ तस्याण्ड (तदङ्कुर) शीतलं हृद्यं
दीपनं शुक्लं लघु । पिपासापित्तजित् खादु
वस्तिशुद्धिकरमप्यरम् ॥” भा. । तस्य तैलं गुरु
वाजीकरं क्षीणधातुपीषणं वातपित्तघ्नं मूलाघात-
प्रमेहञ्चास तास्यग्रन्थसु हितं सिद्धाकारं तनाशमञ्च

“नारिकेलं सुमधुरं गुरु क्षिप्रं च शीतलम् ।
हृद्यं संवृद्धं वल्लिशीघ्रं रक्तपित्तनुत् ॥ विष्टम्भि
पक्वं मतिमन्नपक्वं कफवातलम् । हृद्यं शीतलं
हृद्यं नारिकेलफलं विदुः ॥” अत्रि. १७अ.।

नारिकेलचौरिका। स्त्री । नारिकेलचौरी-
नाम मिष्टान्नभेदे ।

नारिकेलखण्डम्। स्त्री । श्लाघिकारे
श्लेषधम् । पाठः—“कुडवमितमिह स्यान्नारिकेलं
सुपिष्टं पलपरिमितसर्पिःपाचितं खण्डतुल्यम् ।
निम्नपयसि तदेतत् प्रस्थमात्रे विपक्वं गुडवदथ
सुशीते शायभागान् चिपेत् । धान्याकपिपलिपयोद-
तुगाद्विजौरान् शायं तिजातकमथापि च केसरच ।
हृत्पलपित्तमरुचिं क्षयमसपित्तं शूलं वसिं
सकलपौरुषकारि हारिः” सुपिष्टनारिकेलशस्यं
४ प. भर्जनार्थं घृतं १ प. शर्करा ४ प. नारिकेल-
जलं ४ श. । पाकसिद्धौ प्रलेपः—धान्याकं
पिपली मुस्ता वंशरीचनी जीरकं कृष्णजीरकं
गुडलक् तेजपत्रम् एला नागकेसरपुष्पम् एषां
प्र. चूर्णं ४ मा. । इदं पित्तशूलं सा. को. । रस. र. ।
भेष. । अन्यत्—कोमलनारिकेलशस्यं ८ प.
शर्करा २ श. नारिकेलजलं ८ श. घृतं ५ प.
शुण्ठीचूर्णं २ प. दुग्धं १ श. एकत्र पचेत् ।
पाकसिद्धौ वंशलोचना कटुको मुस्ता गुडलक् एला
तेजपत्रं नागकेसरं धान्याकं पिपली गजपिपली
प्र. चूर्णं ४ तो. प्रलेप्यम् । रस. र. । इदमस्तपित्तं ।

नारिकेलजम्। स्त्री । नानाभेषजजातमयभेदे ।
इन्द्रजिह्वा पक्वधात्री नारिकेलजलनद्या कदलीफल-
सन्धानात् मध्य तन्नारिकेलजम् ।

नारिकेलजलम्। स्त्री । प्रसिद्धं, रक्तपित्ते
हितम् । सि. यो. रक्तपि. चि. ।

नारिकेलतेलम्। स्त्री । तक्ष्णलोत्पत्तेः ।
तदगुणाः—“नारिकेल-फलीद्वयं तेलं बाजीकरं
गुरु । दीपणं क्षीणधानुना वातपित्तप्रणाशनम् ।
सूक्ष्मावाते प्रमेहे च श्वासे कासे च यक्ष्मणि ।
संघालीपे च हितं चतानाकरणलघा ॥” अत्रि. ।

नारिकेललवणम्। स्त्री । सजलनारिकेल-
मध्ये सैन्धवलवणं पूरयित्वा तन्नारिकेलं सृदावेष्ट्य
शीघ्रेत् । अथ दग्धा तन्मध्यालवणं शालं ।
मात्रा ४ माषाः । भेष. ।

नारिकेलचौरी। स्त्री । नारिकेलदुग्धशर्करा-
जतमिष्टान्नं । यथा—“नारिकेलं तन्मूल्यं लघ्न-

मयसि गोः क्षिपेत् । सितागव्याज्यसंयुक्तं तत्तत्त-
न्मदुनाग्निना ॥” गुणाः—“नारिकेलीहवा चौरी
क्षिग्धा पित्तातिघृष्टदा । गुर्वी सुमधुरा हृद्या
रक्तपित्तानिलापहा ॥” भा. ।

नारिकेलाभृतम्। स्त्री । अन्नपित्ताधिकारे
श्लेषधम् । “नारिकेलफलप्रस्थं सुपिष्टं घृतभर्जितं ।
प्रस्थं प्रस्थं समादाय शुण्ठाशूण्यस्य तद्युतं । विपाचं
नारिकेलाभृत् तत्समं चौरीमेव च । धात्र्याथ
स्वरसप्रस्थं खण्डस्यापि तुलां न्यसेत् । एकीकृत्य
पचेत्सर्वं शनष्टद्विना भिषक् । सिद्धश्रीते प्रदातव्यं
चूर्णं तत्र सुगुण्डितं । त्रिकटोः सचतुर्जातं प्रत्येकान्तु
पलोन्मितं । धात्रीजीरकयुग्मञ्च धन्याकं अन्त्य-
पर्यंकं । तुगापयोदचूर्णानि त्रिकर्षच्च पृथक् पृथक् ।
मधुनः पलचत्वारि क्षिग्धे भाण्डे निर्धापयेत् ॥”
रस. र. । भेष. ।

नारिकेलिः (लौ)। स्त्री, पुं (इन्) । नारि-
केलहव । भा. । श. र. ।

नारिकेलोदकम्। स्त्री । नारिकेलजले ।

नारी। स्त्री । तन्नामकौषधिविशेषे । या अश्व-
बलिते कथ्यते । यस्याः पत्रम् अश्वसदृशञ्च । च.
चि. १अ. । रमण्यां । मेघेन बाण्य । सा मात-
शोणितोत्तरा विषमतिधौ जाता च । सुखवीधः ।

नारीदुग्धम्। स्त्री । नारीदुग्धोत्पद्यते । मेघेन
बाण्येन दुग्धेन चि । गुणाः—कफोदनिले योनि-
दोषे रोगेष्वन्येषु तद्विषम् । चक्षुष्यमात्रं स्त्रीणाञ्च
सर्पिः स्यादन्तुपमम् ॥” अत्रि. ८अ. । चक्षुष्यं
पथ्यं सर्वरोगघ्नं मन्दाग्निदौषघ्नं रुच्यं पाके लघु
विषघ्नञ्च । रा. नि. व. १५ ।

नारीचम्। स्त्री । शाकविशेषे । नागिता ।
तद्विविधं तित्तं मधुरञ्च । तित्तं रक्तपित्तघ्नं क्षमि-
कुष्ठहरञ्च । मधुरं पित्तघ्नं शीतलं विष्टम्भि
कफवातकरञ्च । राज. ।

नारीदुग्धम्। स्त्री । मातुषीदुग्धं । See
मातुषीचौरम् ।

नारीपयः। स्त्री । नारीदुग्धं ।

नारीवल्लभा। स्त्री । गन्धप्रियङ्गी । वै. निघ. ।

नारीषण्डः। पु. स्त्रीनपुंसके । च. श. २अ. ।

नारीष्टा। स्त्री । मल्लिकापुष्पहव । मल्लिका
शूलेन ग्रीह । रा. नि. व. १० ।

नारीचौरम्। स्त्री । मातुषीचौरम् ।

नार्यङ्गः। पुं । नागरङ्गहव । कमला नेत्र
ग्रीह । श. र. ।

नार्यतित्तः। पुं । किराततित्तके । चित्रात् ।
वै. निघ. ।

नालः। पुं, स्त्री । पद्मदण्डे । अम. । हरिताले ।
स्वामी. । नेत्रे । पिष्टकिरि. पुं । नले । रा. नि.
८. । मेट्रे । भा. म. ३भ. मूवीकङ्के ।

नालकः। पुं । कलाये । मेट्रे । रा. नि. व. १६ ।
नलक इति पाठोऽपि पुस्तकान्तरे दृश्यते । [८.]

नालवंशः। पुं । नले । नल ग्रीह । रा. नि. व.

नालधिका। स्त्री । शकशिवीबीजे ।

नाला। स्त्री । नले । खन्वे । डौंटी, नांङ् ।
अम. भ. ।

नाला (लि) कण्टः। पु. अपामार्गचुपे ।

नालावती। स्त्री । नागवल्लीलतायां । प. सु. ।

नालिः। स्त्री । नलकास्थनि । नलिं । नाद्यां,
शिरायां । हि. को. ।

नालिकः। पुं । खड्गके । ग्रीष्मार् । सहिषे ।
चिका. । रक्तगन्धबोले । नाडीशाके । चर्मकपा-
याम् । वै. निघ. । स्त्री । पत्रे । श. र. ।

नालिका। स्त्री । नालायाम् । श. र. ।
नाद्यां । अ. टी. । चर्मकपायाम् । जटा. । करिकर्ण-
वेधनास्त्रे । हारा. । नलाकारतरुमात्रे । नलिका-
नामगन्धद्रव्ये । शिहण्डे । वै. निघ. । मिष्टपत्र-
नालितायाम् । श. मा. ।

नालिकिनी। स्त्री । कमलिन्याम् । प्रश्नेत्र
बाण्डे । वै. निघ. । [टी. र.]

नालिकेरः (कः)। पुं । नारिकेलहव । अ.

नालिजङ्गः। पुं । द्रोणकाके । हारा. ।

नालिता। स्त्री । (Arum colocasia.)
खनामल्ल्यासपत्राके । नागिता ग्रीह । “नालिता
पट्टशाकञ्च मिष्टपत्रे तु नालिका ।” प. सु. ।
गुणाः—नाडीचवत् ।

नाली। स्त्री । मनःशिलायाम् । नालिकायाम् ।
वै. निघ. । शाककडम्बके । डौंटी । से. । नाड्यां,
शिरायाम् । अ. टी. भ. । कर्णवेधनी-नामास्त्र-
विशेषे । पत्रे । श. र. ।

नालीकः। पुं । पद्मे । मणालि । श. रे. । स्त्री ।
पद्मदण्डे । से. ।

नालीकिनी। स्त्री । पद्मसमूहे । श. र. ।

नालीत्रणः। पुं । नाडीत्रणे । श. र. ।

नाल्पपुष्पो। स्त्री । मन्दाग्रपुष्पे । प. सु. ।

नावनम्। स्त्री । नखे । सु. ।

नासत्वी। पुं । अश्विनीकुमारौ । अम. ।

नासा। स्त्री । नासिकायाम् । वासकहव । रा.
नि. व. ४। १६ ।

नासाच्छिन्नी। स्त्री । पूर्विका नामपक्षिविशेषे ।
चिका. ।

नासा(प्रती)नाहः। पुं । नासारोगविशेषे ।
लक्षणं यथा—“कफाहती वायुहृदानसंज्ञी यदा
स्वमार्गे विगुणः स्थितः स्यात् । घ्राणं हृणीतीह
यदा स रोगो नासाप्रतीनाह इति प्रदिष्टः ॥” सु.
उ. २२अ. ।

नासापरिशोषः। पुं । नासारोगविशेषे ।
लक्षणं यथा—“घ्राणाश्रिते श्लेष्मणि सारुतेन
पित्तेन गाढं परिशीयते च । समुच्छ्विलुङ्गमधस्य
कक्षावत्स्य नासापरिशोष उक्तः ॥ सु. उ. २२अ. ।

नासा(सिका)पाकः। पुं । नासारोगविशेषे ।
लक्षणं यथा—“घ्राणाश्रितं पित्तमरुचि कुर्याद
यस्मिन् विकारे बलवांश्च पाकः । तं नासिकापाक-
मिति व्यवस्यत् विक्षेदकीयावपि यत्र दृष्टौ ।
सु. उ. २२अ. ।

नासायन्त्रम्। स्त्री । घ्राणावृद्धादिदर्शनार्थं
यन्त्रविशेषे । लक्षणं यथा—“घ्राणावृद्धांशानेक-
च्छिद्रा नाडाकुलहया । प्रदेशिनीपरीणाद्या स्याद-
भगन्दरयन्त्रवत् ॥” अत्रि. ।

नासारोगः। पुं । नासागतैकविंशद्रोगेषु ।
यथा—“अपोनसः पूतिनस्य नासापाकस्यैव च ।
तथा शोणितपित्तञ्च पूयशोणितमेव च । क्षथ-
भ्रंशयुर्दोषौ नासानाहः परिखवः । नासाशोषेण
सहिता दंशकाश्चेरिता गदाः । चलायैर्भासि
चत्वारः शोफाः सप्तावुद्धानि च । प्रतिश्यायाश्च ये
पञ्च वक्ष्यन्ते सचिकित्साः । एकविंशन्मितास्तु तु
नासारोगाः प्रकीर्त्तिताः ॥” सु. उ. २२अ. । विशेषः
खलपथ्याये मध्यः ।

नासार्शः। स्त्री । घ्राणेन्द्रियजातार्शसि । नाटक
अर्थः । तत्र लक्षणम्—प्रतिश्यायोऽतिमात्रं क्षथ-
कृच्छ्रोच्छ्वासता पूतिनस्य सानुनासिकवाक्यत्वं
शिरोदुःखश्चेति । सु. नि. २अ. ।

नासालुः । पुं । जातौफलवृक्षे । वै.निघ. । कटफलवृक्षे । श.च. । [सु.सू.२२अ.]
नासावंशः । पुं । नासादण्डः । नाकपौडि ।
नासा(सिका)शोषः । पुं । नासापरिशोष-
 रोगे । सु.उ.२२अ. ।
नासासंवेदनः । पुं । काष्ठीरलतायाम् ।
 कन्नग । रा.नि.व.३ । छिन्नित्याम् । हे.च. ।
 चन्द्रकारवेष्टे । वै.निघ. ।
नासास्थि । स्त्री । प्राणास्थिनि । नाक-
 शङ्ख । च.शा.७अ. ।
नासा(परि)सावः । पुं । नासासावरीनः ।
 लक्षणं—“अजस्रमसं सलिलप्रकाशं यस्या विवर्णं
 सवतीह नासा । रातौ विशिष्य हितं विकारं
 नासापरिसावमिति व्यस्यत् ॥” सु.उ.२२अ. ।
नासिकन्धमः । वि । नासिकया निःश्वास-
 याद्विधिः । व्याक. । [व्याक.]
नासिकन्धयः । वि । नासापथेन पानशीले ।
नासिका । स्त्री । प्राणोन्दिधे । तत्पर्यायः—
 गन्धवहा, घोणा, शिङ्गिनी, सिङ्गिनी, नासिक्यं,
 नासिक्यकं, नस्या, गन्धनाली, गन्धवन्धा, नक्रा,
 घाणोन्दिधः, नसी, किङ्कणिका, प्रातिः, हला ।
 रा.नि.व.१८ । सा गर्भस्थस्य पञ्चभिर्मासे भवति ।
 सुखबोधः । [पीनसरीगे ।]
नासिकामयः । पुं । नासागत-रोगसमूहः ।
नासिकामलम् । स्त्री । सिंघाये । भिक्वि ।
 रा.नि.व.१८ । [डाक ।]
नासिकाशब्दः । पुं । नासाशब्दः । नाक-
नासिक्यम् । स्त्री । नासायाम् । तिका ।
नासिक्यौ । पुं । अश्विनौकुमारवृक्षे । हे.च. ।
नास्तितः (दः) । पुं । आसद्वृक्षे । श.च. ।
नाहः । पुं । आनाहः, मलावष्टम् । वै.निघ. ।
निःशल्या । स्त्री । ऋषदन्तीचुपे । रा.नि.व.६ ।
निःशूक । पुं । सुण्डशालिधन्ये । रा.नि.व.१६ ।
निःश्रेणिः । स्त्री । वनखज्जूरिकायाम् । मे. ।
निःश्रेणिका । स्त्री । कीङ्कणप्रसिद्धे लणविशेषे ।
 शोणविशेषः । तत्पर्यायः—श्रेणिवला, निरसा,
 वनवल्ली । गुण्याः—नीरसा उष्णा पशूनामल-
 प्रदा । रा.नि.व.८ ।

निःश्रेणी । स्त्री । खज्जूरिवृक्षे । थेजूर गौष्ट ।
 रा.नि.व.११ ।
निःश्वसन (सित)म् । स्त्री । निश्वासे ।
निःश्वासः । पुं । नासावायी, प्रश्वासे । हे.च. ।
निःसरणम् । स्त्री । निर्गमने । हे.च. ।
निःसारः । पुं । पृथुशिवशयीणाकवृक्षे । वड़
 मोंटि शोभा गौष्ट । रा.नि.व.६ । खारीमृत्ति-
 कायाम् । वै.निघ. । शाखीवृक्षे । श.च. ।
निःसारकः । वि । रेचके ।
निःसारा । स्त्री । कदलीवृक्षे । रा.नि.व.११ ।
निःसृता । स्त्री । अरुणवर्ण-चिह्नतायाम् ।
निःस्नेहफला । स्त्री । श्वेतकण्टकायाम् ।
निःस्नेहा । स्त्री । अतसीवृक्षे । गणिना । तिका ।
निःसृहा । स्त्री । अरुणविहतायाम् ।
निःस्यन्दः । पुं । सावि । चरणे ।
निःसावः । पुं । भक्तसमुद्भवमण्डः । डातेन
 गाड़, फेन । हे.च. ।
निकषः । पुं । शाणे । कष्टे शोथेन । स्पर्शमणौ ।
 अ.टी.भ. ।
निकारणम् । स्त्री । मारणे । अम. ।
निकुचः । पुं । डडुके । डेलो । च.सू.४अ. ।
निकुञ्जकः । पुं । सुटिपरिमाणे । स च कुञ्ज-
 पादः । भरतधृतसर्वस्वे । वानौरवृक्षे । भा. ।
निकुञ्जः । पुं, स्त्री । जलवेतसे । म.व.५ । वै
 निघ.२भ.पाण्डु-चि.मण्डूराद्यरिष्टे ।
निकुञ्जिकाम्ना । स्त्री । निकुञ्जिकानाम-
 श्रौवलीतुल्यगुणकण्टकवृक्षे । निकुञ्जिके । निरीय-
 वल्लीति भाषा । रा.नि.व.८ ।
निकुम्भः । पुं । दन्तीचुपे । रा.मा. । वा.सू.१५
 अ.शोधनव. । “निकुम्भकुम्भनिफलागवाची ।” भा.
 म.४भ.नासारी.चि. । “शिशुसिंहौनिकुम्भानाम् ।”
 च.सू.३अ.षट्प्रदेहे । जलवेतसे । सु.चि.१७अ. ।
निकुम्भवोजम् । स्त्री । जैपालवोजे । रा.नि.
 व.६ ।
निकुम्भा (म्भी) । स्त्री । कटफल । वै.निघ.
 २भ.कर्णकञ्च.चि. । दन्तीवृक्षे । प.सु. । चन्द्र-
 प्रभागुज्याम् । [रा.नि.व.६ ।]
निकुम्भाख्यवोजम् । स्त्री । जयपालवोजे ।

निकतनः । पुं । गन्धके । वै.निघ. ।
निकेतनः । पुं । जलवेतसे । वै.निघ. । पलाण्डौ ।
 श.च. ।
निकोचः (टः, ठः) (कः) । पुं । अङ्गीवृक्षे ।
 आँटकाड़ गौष्ट । रा.नि.व.६ । अ.टी.भ. ।
 च.सू.२७अ. । (टकः) वृक्षभेदे । पेशा गौष्ट ।
 वै.निघ. । [कम् ।]
निखण्डिका । स्त्री । गुडूचीकन्दे । खलू-
निखर्वः । पुं । वामने । हे.च. ।
निगडः । पुं । धातुजारणवोजविशेषे । यथा—
 कृष्णकेशीरं पलाशवोजं गुग्गुलुः प्रत्येकं समं
 संमिश्रयितुं सप्त मह्ययित्वा विधेयः । रा.चि.२अ. ।
निगदः । वि । पुरातने । वा.चि.७अ. ।
निगन्धिकः । पुं । सुवर्णचम्पके । वै.निघ. ।
निगरः । पुं । भोजने । रा.नि.व.२० ।
निगरणम् । स्त्री । भोजने । रा.नि.व.२० ।
 पुं । गले । मे. ।
निगारः । पुं । भक्षणे । अम. ।
निगालः । पुं । गले । गला । रा.नि.व.१८ ।
 अश्वत्थ चण्डावन्धसमौपस्थदेशः । ज.द.२अ. ।
निगालवान् । पुं । अश्वे । अम. । [उष्णा.]
निगुः । पुं । मनसि । तिका । मले । मूले ।
निगूढः (कः) । वनसुते । हे.च. । चि.गुप्ते ।
निग्रहः । पुं । चिकित्सायाम् । रा.नि.व.२० ।
निग्रहस्थानम् । स्त्री । भिषजां वादमार्ग-
 शानाथमधिगन्तव्यपदविशेषः । “वित्यक्तस्य वाक्यस्या-
 न्नानं परिषदि विज्ञानवत्याम् अननुयोज्यस्यानु-
 योजीऽनुयोज्यस्य चाननुयोगः ।” च.वि.८अ. ।
निघण्टिका । स्त्री । गुलचकन्दे । तत्पर्यायः—
 गुलचकन्दः, गुच्छालकन्दः, बलाहकन्दः ।
 गुण्याः—मधुरः, शीतलः, हृष्यः, तपणः, दाहघ्नः ।
निघण्टुः । पुं । अभिधाने, नामसंग्रहे । हे.च. ।
निघण्टुराजः । पुं । नरहरिकृतराजनिघण्टौ ।
निघसः । पुं । भक्षणे ।
निघृष्वः । पुं । खुरे । वराडे । उष्णा । वायो ।
निचयात्मकः । वि । साविपातिके ।
निचिको । स्त्री । उप्तमायां गवि । श्रध्दान
 गौष्टे । अ.टी.भ. ।

निचितः । वि । मञ्जितः । व्याघ्रः । हे.च. ।
निचुलः । पुं, स्त्री । हिज्जलवृक्षे । प.सु. ।
 वेतसवृक्षे । रा.नि.व.६ । च.सू.२अ. । जलवेतसे ।
 म.व.५ । निचोले । शौङ्गौ । अम. । निम्बवृक्षे ।
 वै.निघ. ।
निचुलकम् । स्त्री । हिज्जलफले । च.द. ।
 सि.यो.अप.चि.उ.पञ्चगव्यवृक्षे । “विह्वलानिचुलानि
 च ।” निचोलके । हे.च. ।
निचुलवोजम् । स्त्री । हिज्जलवोजे । लक्ष्मी-
 विलासरसे ।
निचोलकः । पुं । कचुलिकायाम् । कौण्डो ।
 हे.च. ।
निण्डला(का) । स्त्री । विह्वलायां । वै.निघ. ।
 कलायभेदे । तेउडी । श.च. ।
नितम्बः । पुं । शीय्याम् । शौष्ट । रा.नि.व.
 १८ । तरुवृक्षे । रा.नि.व.२ । स्तम्भे । मे. ।
नितम्बिनी । स्त्री । नाय्याम् ।
नित्यगः । पुं । आयुषि । “नित्यं शरीरं
 चणिकलेन गच्छतीति ।” च.सू.१अ. ।
नित्यगतिः । पुं । वायो ।
नित्यनाथः । पुं । रसरत्नाकरशय्यकारि ।
नित्ययुक् । चि । आमीर्षं चित्तानुसरणे,
 पदार्थानुसारिणि । च.शा.२अ. ।
नित्या । स्त्री । मनसादिव्याम् । तन्त्रम् ।
निदम् । स्त्री । विषे । श.च. ।
निदद्गुः । पुं । मनुष्ये । श.च. ।
निदर्शनम् । स्त्री । दृष्टान्तेनार्थः प्रसाध्यते
 यच्च तत् । सु.उ.६५अ. ।
निदाघः (कालः) । पुं । शीतकाले । स च
 ज्येष्ठाषाढौ, वैशाखज्येष्ठौ वा । अम. ।
निदानम् । स्त्री । रोगनिर्णये । विश्व. । रोग-
 लक्षणम् । रा.नि.व.२० । रोगहेतौ, कारणे । तच्च
 द्विविधम् विप्रकृष्टसन्निकृष्टभेदेन । तयोः विप्रकृष्टं
 विरुद्धाहारादि । सन्निकृष्टं वातादि । मा.नि. ।
निदानार्थकारः । पुं । रोगजनके । मा.नि. ।
निदिग्धा । स्त्री । कण्टकायाम् । रा.नि.व.४ ।
 पलायां । श.च. ।
निदिग्धिका । स्त्री । कण्टकायाम् । रा.नि.

व.४। च.द. सन्निपातज्व. चि. पिपल्याद्यष्टे ।
“वायमाणा निदिग्धिका ।” एलायाम् । श.च. ।
निदिग्धिकागणः । पुं । खलपञ्चमूले ।
भक्त.चि. ।

निदिग्धिकादिः । पुं । निदिग्धिकादिसिद्ध-
कषाये । कण्टकारी शुद्धी गडूचौ चेति ।
अन्यः—“निदिग्धिकाबलाराकायमाणास्तथायुतैः ।
मसुरविदलैः कायेः...” । च.द.वा.पि.ज्व.चि. ।

निदेशः । पुं । भाजने । धरणिः ।

निद्रा । स्त्री । स्वापे । शून्ये । तत्पथ्यावः—
शयन, स्वापः, स्वप्नः, सम्बन्धः, संवेशः, सुप्तिः,
स्वपनं । तत्कारणम्—“तमःकफाभ्यां निद्रा
स्यात् ।” शाङ्ख. । सा च वैश्वी मायैत्युच्यते । यदा
चेतन्यवशां शिरां प्रति तमोगुणप्रधानः कफः शिरा
रुण्णि, तदा घोरनिद्रा जायते । तदा च ज्ञाना-
भावो भवति । सा च प्रलयकालिकी सूक्ष्मा ।
निद्रा विधा तामसी स्वाभाविकी वैकारिकी चेति ।
सु.शा.४अ. । निद्राया विधिविधौ—“दिवा स्वापं
न कुर्वीत यतोऽसौ स्यात्कफावहः । शीघ्रवर्जेषु
कालेषु दिवास्वापो निषिध्यते । उचितो हि
दिवास्वापो नित्यं येषां शरीरिणाम् । वातादयः
प्रकुप्यन्ति तेषामस्वपतां दिवा । व्यायामप्रसदा-
धवाङ्गनरतान् ज्ञानान्तोसारिणः, शूलश्यासवत-
स्त्वपापरिगतान् हिक्कामरुण्योदितान् । शौणान्
क्षीणकफान् शिशून् मदहतान् वृद्धान् रसाजोर्णिनः
रात्रौ जागरितान् रात्रिरशनान् कामं दिवा
स्वापयेत् ॥” भा. । “दिवा वा यदि वा रात्रौ निद्रा
स्वात्मिकता तु यैः । न तेषां स्वपतां दीपो जायतां
चोपजायते ॥” सु.शा.४अ. । उपयुक्तकाले निद्रा-
गुणाः—“निद्रा तु सेविता काले धातुसाम्यमत-
न्द्रितान् । पुष्टिर्बललोकाद्धानप्रदीप्तिं करोति
च ॥” राज.५प. ।

निद्राकरम् । स्त्री । सुनिषक्तशक्ते । प.सु. ।

निद्रागौरवम् । स्त्री । निद्रावाङ्मयम् । मा.नि. ।

निद्रानाशः । पुं । अनिद्रायाम् । मा.नि. ।

निद्रारिः । पुं । नेपालनिम्बः । छिन्नका । रा.
नि.व.६ ।

निद्रालुः । पुं । वनवल्लीरिकायाम् । वन वादूरे ।
भार्ताकी । रा.नि.व.१० । नलीनामगन्धद्रव्यं ।
श.च. ।

निद्रासञ्जनम् । स्त्री । ज्ञेयणि । श.मा. ।

निधनम् । स्त्री । मरणे । अम. । पुं । वधतारा-
याम् । [रा.नि.व.६ ।

निधमनः । पुं । निम्बवृक्षे । निम् गाह ।

निधायकः । पुं । एरण्डवृक्षे ।

निधिः । पुं । नलिकायाम् । नालिका । रा.
नि.व.१२ । जीवकोषधौ । श.च. ।

निधुवनम् । स्त्री । सुरते । अम. ।

निध्यानम् । स्त्री । दर्शने । अम. ।

निनन्दुः । स्त्री । स्तवस्यायाम् । हे.च. ।

निन्द(न्य)तलः । वि. निन्दितहस्ते । श.र. ।

निपः । पुं । कदम्बवृक्षे । श.च. । कलसे । अम. ।

निपाकः । पुं । रन्धने, पाके । श.र. ।

निपानम् । स्त्री । दीहनभास्त्रे । त्रिका. ।
कूपसमीपे शिलादिवद्धे कूपीडूताम्बुस्थाने । भ. ।

निपुणः । पुं । चिकित्सके । सु.नि.१६अ. ।

निफला । स्त्री । ज्योतिष्मतीलतायाम् । लता-
रुष्टेकौ । भा. ।

निफालनम् । स्त्री । दर्शने । वै.निघ. ।

निफेनम् । स्त्री । अहिफेने । रा.नि.व.६ ।

निबन्धः । पुं । मलमूत्ररीधरीने, आनाहे । हे.
च. । निम्बवृक्षे । जटा. ।

निबन्धनम् । स्त्री । हेतौ । भा. ।

निभालनम् । स्त्री । दर्शने । त्रिका. ।

निमज्जथः । पुं । शयने । निद्रायां । वै.निघ. ।

निमज्जनम् । स्त्री । स्नाने, अवगाहने । वै.
निघ. । [वा.चि.७अ. ।

निमर्हकः । पुं । मांसस्य विविधव्यञ्जनप्रकारे ।

निमित्त(क)म् । स्त्री । हेतौ । मा.नि. ।
चिह्नं । अम. । (कम्) चुम्बने । श.मा. ।

निमित्तकृत् । पुं । काके । रा.नि.व.१६ ।

निमोलः (नम्) । पुं, स्त्री (नम्) । निमेषे ।
हे.च. ।

निमेषः । पुं । नेत्रवर्त्मगतरीगमेदः । उच्चर्ण-
निमेषणोः शिरा वायुः प्रविष्टो वर्त्मसंश्रयाः ।
चालयेदति वर्त्मनि निमेषः स गदी मतः ॥” सु.
उ.३अ. । निमिषे । प्रजक् । श.र. ।

निमेषकृत् । पुं । खद्योते । त्रिका. ।

निम्बगम् । स्त्री । जले । रा.नि.व.१४ ।

निम्बः (कः) । पुं । (Melia azadirach-
ta. Syn. Azadirachta Indica.) खनाम-
ख्यातवृक्षे । निम् गाह । हिं निम् । मं निम्,
लिम्ब । कं वेउ । तं येपचेदु । ता. वेपुम्मरम् ।
तत्पथ्यायः—अरिष्टः, सन्तताभद्रः, हिङ्गुनिधायः,
मालकः, पिचुमर्दः, पक्कत्, पूयारिः, कर्दून्,
अकपादप, पूकमालकः, कौटकः, विवन्धः,
निम्बकः, कैटथ्ये, वरलचः, कर्द्विन्नः, प्रभद्रः,
पारिभद्रकः, काकफलः, कोरष्टः, नेता, सुमनाः,
विशोपणः, यवनष्टः, पीतसारकः, श्रोतः,
राजभद्रकः । गुणाः—शोतः तिक्तः ब्रणकमिवमि-
श्रीफनः श्लेष्मन्, बहुविषपिचनः विषघ्नो हृदय-
विदाहशान्तकरश्च । रा.नि.व.६ । तत्फल-
गुणाः—रसः तिक्तं पाके कटु मेदनं क्षिणं लघु
उष्णं कृष्टं गुलामार्शः क्षमिमेहघ्नश्च । भा. ।
“दूषान्तानिम्बवासाम्युताः ।” वा.सू.१५अ.
आरग्वषादः । खड्गजूरवृक्षे । तालोशपत्रे ।
मारिचे । पलाण्डौ । वृक्षमूलके । रा.नि.व.२३ ।
निम्बतरुः । पुं । पारिभद्रवृक्षे । रा.नि.व.८ ।
निम्बवृक्षः । मन्दारवृक्षः । अम. ।

निम्बतेलम् । स्त्री । निम्बफलीत्यतेले । निम्-
रुष्टेन तैले । गुणाः—कटूष्णक्षुभ्रमकुष्ठकफघ्नश्च ।
रा.नि.व.१५ ।

निम्बपञ्चकम् । स्त्री । पञ्चनिम्बे । रा.नि.व.२२ ।

निम्बपत्रम् । स्त्री । प्रसिद्धं, रक्तपित्तं हितम् ।
निमपाता । सि यो.र.पि.चि.खण्डखाद्ये । गुणाः—
“निम्बपत्रं स्मृतं नेत्रं क्षमपित्तविषप्रणुत् ।
वातलङ्घट्टपाकश्च सर्वांश्चकृष्टनुत् ॥” भा. ।
च.द.अष्टाङ्गधूपे ।

निम्बप्रसवः । पुं । निम्बपत्रे । वा.चि.६अ. ।

निम्बरकः । पुं । महानिम्बे । शशनिम् ।

निम्बबीजः । पुं । राजादनौवृक्षे । थनी
गाह । रा.नि.व.११ । स्त्री । निम्बस्य बीजे ।

निम्बुः (म्बुः) (कः) । पुं । (Citrus me-
dica. Var. acida.) अम्लजम्बोरवृक्षे । टुक
लेवुर गाह, काशको लेवु. मं निवे । कं निवू ।
तत्पथ्यायः—अम्लजम्बोरः, वङ्गिः, दीतः,
वङ्गिवीजः, अम्लसारः, दन्ताघातः, शोधनः,

अनुमारी, निम्बः, रीचनम् । गुणाः—पक्कमस्वरसं-
कटणं गुच्छामवातहरम् आशयं चक्षुष्यं कास-
कफकण्टकहृद्हरं । पक्कमतीव्ररुच्यम् । रा.नि.
व.११ । निम्बकमलं वातघ्न दीपनं पाचनं लघु
क्षमिन्नं तीक्ष्णसुदरयद्वापहम् । हितं रीचनं मन्दाग्री-
वहृद्वापहं हितम् । भा. । “निम्बकक्षुभ्रममूह-
नाशनं तीक्ष्णमणसुदरयद्वापहम् । वातपित्तकफ-
शूलिनां हितं नष्टधान्यहन्-शीघ्रनम्यरम् ॥
विदोषसद्योज्वरपीडितानां दीपाशितानाञ्च स्व-
क्लानां । मलयङ्गे बहुगुदे हितञ्च विपचिकायां
रुनयो वदन्ति ॥” अत्रि.१७अ. ।

निम्बुकपानफम् । स्त्री । निम्बु रसकृतप्रपानकम् ।
लेवुर अर्धे । निम्बु रसः १ भ. शर्करोदकं ६ भ.
लवङ्गमरिचचूर्णं सन्मिश्रं कृते पानके । भा. ।

नियतः । पुं । गन्धके । र.सा.सं. वसन्ततिलक-
रसे ।

नियमनः । पुं । निम्बवृक्षे । वै.निघ. । स्त्री ।
रसस्य संस्कारविशेषः । See पारदः ।

नियामकगणः । पुं । रसनियामकद्रव्य-
समूहे । यथा—सर्पाक्षीवमककक्षी कक्षुका यम-
चाक्षुका । शतावरी शङ्खपुष्पी शरपुष्पा पुनर्वा ।
सूषापर्वी च मन्थाद्यो ब्रह्मदण्डो शिखण्डिनी ।
अनन्ता काकजङ्घा च काकमाचौ च पातिका ।
विण्णकान्ता सहचरा सहदेवो महाबला । बला
नागबला मूल्या चक्रमर्दकरश्चकी । पाठा तामलकी
नोलो जालिनी पञ्चचारिणी । घण्टा विधट्टा
गाजङ्गा कीकिलाक्षी चनध्वनिः । आशुपर्वी
वीरिणी च त्रिपुटी मेघमङ्गिका । कणवणो च
तुलसा सिद्धौ च मिरकिणिका ॥” र.सा.सं. ।

नियागः । पुं । इदमव कर्तव्यमिति अवधारणे ।
यथा—पथमेव भोक्तव्यम् । सु.उ.२५अ. ।

नियोद्धा । पुं । कुक्कुटे । रा.नि.व.१६ ।

निय्या । स्त्री । सधपषडांशमाने । प.प्र. ।

निरन्नता । स्त्री । उपवासः ।

निरशनम् । स्त्री । अनशने । व्याक. ।

निरसनम् । स्त्री । निर्वीचने । अम. ।

निरसा । स्त्री । निःश्लिष्टावस्थे । रा.नि.व.८ ।

निरातङ्गः । वि. रोगमुक्ते । रा.नि.व.२० ।

निरापशालिः । पुं । जलमयवृक्षे ब्रह्मकु-
सुम्नाद्यशालिधान्यविशेषः । निर्जलकृष्णश्च दैर्घ-

निरु शब्दः । सं रूपशानि । कं तु कनेन । रणाः
—मरुत्तः शोतनः पितृदाहः निदोषः
रुणः पथः सर्वरोगप्रयः । रा.नि. १.१६ ।

निरामज्वरः । पुं । पञ्चज्वरे । लक्षणं—
“क्षुब्धः तां लज्जस्व गां गता ज्वरमाह्वयः
दोषपह्निरुक्ताह निरामज्वरलक्षणम् ॥” मा.नि.

निरामयः । पुं । शुक्रे । श.मा. । वनच्छाये ।
मे । वि. रोगमुक्ते । रा.नि. व.२० ।

निरामालुः । पुं । कपिलवर्णः । श.च. ।

निरालकः । तदाव्यसत्त्वमेदः ।

निरालम्बा । स्त्री । आकाशमांसा । एक
छोशो । रा.नि. व.१२ ।

निरिन्द्रियः । वि. इन्द्रियशून्यः । इ.च. ।

निराहः । वि. निषेधः । निर्यापारः । वा.वि.

निरुत्यः (स्थितः) । वि. स्तुते । र.सा.सं. ।

निरुत्याकरणम् । स्त्री । सतलौह्य मित-
पञ्चकादिभिः पाकेन सारणं । “सर्वगतमृत लौह
पञ्चकं मित्रपञ्चकैः । यद्येव स्वाद्विषयं संयं
राक्तचतुष्टयम् ॥” मतान्तरं यथा—“गोत्रतद्वत्कं
लौहं तद्वत्तुल्यं विमर्दयत् । दिनेकद्वयकादावे-
रुद्धा गजपटे पचेत् । इत्येव सर्वलौहानां कर्तव्यं
स्यान्निरुत्यतम् ॥” र.सा.सं. ।

निरुद्धगुदः (पायुः) । पुं । तन्नामकचु-
रोगः । लक्षणादि यथा—“वेगसत्कारणाद्भूविहंती
गुदमाश्रितः । निरुण्णि सङ्गत् सोतः मूत्रधार-
करोति च ॥ मार्गस्य सौख्यात् कृच्छ्रेण पुरोष तस्य
गच्छति । सन्निरुद्धगुदं व्याधमन विद्यात् सुदुस्त-
रम् ॥” सु.नि. १.२३० ।

निरुद्धप्रक(का)शः । पुं । सिद्धज्वररोग
विशेषः । लक्षणं—वातापस्तम्भेन स्रंसं संयत
मण्डम् । मण्डमूर्धोपनद्धं मुखसती रुणाद्व च ।
निरुद्धप्रकशं तस्मिन्मन्दप्रभवेदनम् ॥ सु.नि.
१.२३० ।

निरुद्धमणिः । पुं । निरुद्धप्रकशे । वा.उ.२२

निरुपमः । पुं । गौधेरकजातिमेदः । शोधोपाप
विशेषः । च.च. ।

निरुहः । पुं । वस्तिविशेषः । “कषायचौरतैलैर्यो
निहः सान्निवृत्ते ॥” सा.को. । तत्र परिमाणं
—कफे ११ तो पित्ते ८ तो. वाते ८ तो
शास्त्रम् । अहमधुनाय ३३६ पलानि यथाक्रमं

कफपित्तवैषु राज्ञाणि । तथा कृत्वा २ प.
मरुवस्य २ तो । रसकोराकसम्भानाश्च एकैकं
पलं याच्यम् । इतः निरुहवर्णकम्भानामावा-
श्या । ये निरुहवर्णः स चोक्तेः शोधोपपन्न-
मधुना ३३६ पलानि भूतेन याम्युक्तं रसमहीतर-
वर्णमेदनं वृद्धा । तेषां लक्षणाणि तत्त्वार्थाणि
मर्यादाणि । भा. । तत्र कालादि—“अनुवाय
निमित्तं ततो गेह्नि निरुहयेत् । मध्याह्ने किञ्च-
दावृत्ते प्रयुक्ते वलिमङ्गलं । अथकस्त्रेदितां सृष्ट-
मलं नातिपुम्भुत्तम् । मधुना हन कल्पाव्यकषाया-
वापत कमात् । कीनि षट् ई दश चोष्णि पलान्य-
निलरोगिणां । पित्ते चत्वारि चत्वारि ई द्विपञ्च-
चतुष्टयम् । षट् वाष्णि ई दश त्रौष्णि कफे चापि
निरुहणम् ॥” च.द. ।

निरोधः । पुं । नाशः । रोधः । मे. ।

निरोप्यगालिः । पुं । बापितशाली । त्रैना
धान । गुणाः—लघवः शीघ्रपाका गुणोत्तरा विदा-
हिनः दाघन्ना बल्यः मूलवर्धनाय । रा.नि. व.१६ ।

निरुतिः । स्त्री । बालस्य तन्नामकमादकाय-
विष । बालश्वविशेषः । यथा दशमे दिने मासि
वर्षे वा बालो गृह्यते । तत्र तस्य ज्वरगात्रोद्वेजनादि
भवति । च.द. बालरो.चि. ।

निर्गन्धपुष्पो । स्त्री । शाकलिवृत्ते । श.च. ।

निर्गुण्डा (गुडौ) । स्त्री । (Vitex negun-
do.) खनामव्यातवृत्ते. सिन्धुशारङ्गः । निम्बिना
गोष्ठं । हिं सडडोसम्भालु. निर्गुण्डो । म.लिङ्गुर.
तं नाविलिचिदु. तल्लव । व.म. कटुरि. ता.
नाक्चि. दा. सान्वालि. फा. सिस्वान् गुजं.
लगाड. कीडणं निर्गुडं सिन्धुवार इति च ।
तत्पठ्यायाः—सिन्धुः, सिन्धुकाः, इन्द्रसुरिषः,
इन्द्रसुरसः, निर्गुण्डो, इन्द्राणिका, इन्द्राणी,
निन्दकः, सिन्धुवारका, पौलोमी, शक्राणी,
कामनाशनी, सुरमा, शक्रपुष्पकः, विस्वकः,
सुरसः, सिन्धुवापितः, स्थिरसाधनकः, अनन्तः,
सिद्धकः, अथसिद्धकः । भा. । सा चतुर्धा—श्वेता
नाला आरण्या कस्तुरी चेति । श्वेतपुष्पागुणाः—
“निर्गुण्डो कटुका तिक्ता रुचा चोष्णा कषायका ।
स्मृतिप्रदा निवहिता वृक्षा लघ्विदोषनी । मध्या-
वर्णो च सम्पाका गदवातचयापहा । सन्निवातश्च
वातश्च शोकनामङ्गुलैस्तथा । कुष्ठकफं व्रणं प्रीडां
गुण्डण्डवृत्तं तथा । विषं शूलक्षारविषं ज्वरं मही-

रुजं तथा । गृध्रसौचं प्रतिश्यायडासं श्वासश्च
नाशयेत् । पित्ताशकरी प्रोक्ता पणमस्या लघ-
वस्तम् । कमिनाशकरमोक्तं..... ॥” नौलपुष्पा-
गुणाः—“नोला निर्गुण्डिका तिक्ता रुचा चोष्णा
कटुः क्षता । आश्वानवातमदरङ्गां श्वासहफं
हरत् । वातनाशकरी प्रोक्ता..... ॥” वै.द्रव्यगुणः ।
रा.नि. व.४ । कस्तुरीगुणाः—निर्गुण्डो कस्तुरीगुणा
कटुो तिक्ता कफापहा । वातहृद्यश्च शूलश्च
कण्डूश्च नाशयेत् ॥ आरण्यायोः श्वेत-
लक्षणीयोः गुणाः—प्रोक्ता चारण्यनिर्गुण्डौ पथ्या
पित्तज्वरं हरत् । विषश्च गृध्रसौवातं नाशयेद्वर्ण-
कारिणो । पणञ्चास्यास्तु कटुकश्चाग्निदायिकः
लघुः । कमीन् कफश्च वातश्च नाशयेत्..... ॥
पुष्पागुणाः कटु चोष्ण तिक्तइमिकफापहम् ।
प्रीडां गुणश्च वातश्च कुष्ठं शोथश्च नाशयेत् ।
अरुचिनाशकमोक्तं कण्डूश्च विनाशयेत् ॥” वै.
द्रव्यगुणः । See सिन्धुवारः । नौलनिर्गुण्डा ।
रा.नि. व.४ । सु.सू. ३७०. । नौलशफालिकायां ।
श.र. ।

निर्घातः । पुं । अस्त्रविशेषः ।

निर्घातनम् । स्त्री । इतश्चेत्य विचाल्य शस्त्रो-
द्धरणरूपे कर्मणि । सु.सू. ७०. ।

निर्जरः । वि. जरारहितः । स्त्री । सुधाधाम ।
श.र. ।

निर्जसर्षपः । पुं । दीवसर्षपः । रा.नि. व.८ ।

निर्जरा । स्त्री । गुडूच्यां । तालपण्डौ । शूर्पा ।
मे. ।

निर्भरः । पुं । गजे हाँडौ । श.र. । तथा-
नले । मे. । शैलनि सत जलप्रवादे । अत्रणा ।

तत्पठ्यायाः—भरः, निर्भरः, भरः, भरा ।
तज्जगुणाः—मधुरं पथ्यं, आग्निदीपन, कफप्रघ्न ।

निर्भरिणो (रो) । स्त्री । नवाम् ।

निर्णायनम् । स्त्री । गजापादः । श.र. ।

निर्णयकः । पुं । रत्नके । अम. ।

निर्णयनम् । स्त्री । ज्ञानने । धावने ।

निर्दम् । स्त्री । तदसारे, तद्विधौ । मे. ।

निदहनः । पुं । भस्मातकवृत्ते । स्त्री । तद्विज ।
रा.नि. व.११ ।

निदहनो । स्त्री । सर्वाशम । शूर्पा । र.
सा. । च.द.शु.च. । “तथाभया निदहनोश्च ।”

निर्दिग्धः । वि. बलवति. सामर्थ्ये । इ.च. ।
निर्देशः । पुं । विस्तरवचने । यथा—“शरीर-
मागन्तु चेति ।” सु.सू. ६५०. ।

निर्भस्मनम् (ना) । स्त्री । अस्त्रके,
लाचायाम् । रा.नि. व.६ ।

निर्भिन्नाभिः । पुं । फुटिकायां । श.चि. ।

निर्भग्नः । वि. विस्फारितः । मा.नि. ।

निर्भे(म्)ध्वा(प्या) । स्त्री । नलिकानामगम-
द्रव्ये । रा.नि. व.१२ ।

निर्भलम् । स्त्री । कतकफले । निर्भला
अश्वके । मे. । वि. पवित्रे ।

निर्भलोपलः । पुं । स्फटिकः । रा.नि. व.१३ ।

निर्भाल्यम् । स्त्री । शिवनिर्माल्ये । च.द.उन्मा,
चि. । देवीच्छिष्टद्रव्ये । पुराणम् । [व.१२ ।

निर्भाल्या । स्त्री । स्पृकानामगमद्रव्ये । रा.नि.

निर्भटः । पुं । वनस्पतिविशेषः । तिका ।
खपे । शोपत्र । हारा ।

निर्भोकिः । पुं । सर्पकचुके । गोटपत्र
धोक्ता । भा.सू. ३७.गर्भचि. ।

निर्णम् । स्त्री । गजापाददेशः । इ.च. ।

निर्यातनम् । स्त्री । मारणं । इ.च. ।

निर्यामः (कः) । पुं । तद्वचोरे । गोटपत्र
काष्ठः । वल्कलः । छात्रः । र.सा. । कषाये, काथे ।
श.मा. । लाचायाम् । वै.निघ. ।

निर्या(सि)सौ (इन्) । पुं । शाखोटकवृत्ते ।
प.सू. ।

निर्यपः । पुं । निर्दोषः । श.मा. ।

निर्यजः । पुं । शिखीधन्यकृतश्चेति । लोप-
विशेषः । व.ज. । प.प्र. ख. । “शिखीधन्यकृतं
तान् नर्यज इति वदितः ।” उह.सू. । निर्धानः
अग्निः । अम. ।

निर्लाहम् । स्त्री । नीलनामगमद्रव्ये । धूम-
शोषणी । रा.नि. व.६ । व्यादनले । मे. ।
वै.निघ. ।

निर्व्य(वे)यनी । स्त्री । अक्षिन्मोके । इ.च. ।

निर्व्यचनम् । स्त्री । निश्चितवचने । यथा—
“आदिविद्यया विवर्तित आद्यदेवः ।” सु.सू. ६५०. ।

निर्वापणः। वि। रोपणे। नाशने। वा.चि.
१५। [सर्पे।]
निर्विषः। पुं। जलसर्पे। वै.निघ.। विषहीन-
निर्विषा (घो)। स्त्री। (Curcuma ze-
doaria.) केदारदेशीयद्रव्यविशेष। निर्विषी
याम्। निर्विषा इति महाराष्ट्रे प्रसिद्धा।
तत्पठ्यायाः—अपविषा निर्विषी, विषहा; विषा-
पहा, विषहन्ती, विषाभावा, अपविषा, विषवेरिणी।
गुणाः—कटुः शीता कफवातरक्तघ्नौ बहुविषघ्नी
मणरोपणो च। रा.नि.व.६।
निर्वीजा। स्त्री। काकलीद्राक्षायां। किम्बुम्।
रा.नि.व.११।
निर्वृत्तिः। स्त्री। उत्पत्तौ। निष्पादे। “निर्वृ-
त्तिरामयस्यासौ” भा.पञ्चनि।
निर्वेधिमः। पुं। तन्नामककण्ठध्वन्याकृतौ।
“स च पीठोपमपालिः उभयतः क्षीणपुत्रिका-
शितः” सु.स.१६५।
निर्वेष्टनम्। स्त्री। काङ्गीक्षीरे। हारा।
निर्व्येष्टनम्। स्त्री। छिद्रे। अम।
निर्हारः। पुं। मखमूल्यागमवने। आङ्गिक-
तत्त्वम्। निर्हारेण, श्रव्यायुत्पाटने। भ।
निर्हारगृह(स्थानम्)। स्त्री। निर्हारभवने।
प्राञ्चर्यानां। श्रव्यायुत्पाटनगृहं। अ.ति।
निर्हारौ (इन्)। वि। दूरगामिगन्धे। अम।
निलिम्प्या। स्त्री। दोहनभाण्डे। स्त्रीगवि।
विका। [च.।]
निवन्धः। पुं। अश्वस्य ककुदंसभागे। ज.द.२
निवातम्। स्त्री। वाताभावे। गुणाः—“निवात-
स्याधे सव्यमारीयाय च सर्वदा” सु.चि.२३५।
निवृत्तसंज्ञम्। स्त्री। गुह्यरोगभेदः। निदा-
गाद यथा—विमर्दनादिदुष्टेन वायुना चक्ष-
मेदुजं। निवृत्तं सर्वदाहं क्वचिपाकञ्च गच्छति।
परिष्ठितं यथितं चक्षं त प्रलम्बमधोमणेः। निवृत्त-
संज्ञं सकफप्रणु काठिन्यवस्तु तन्” वा.उ.३३५।
निशल्या। स्त्री। ज्वरदन्तौघे। रा.नि.व.६।
निशा। स्त्री। हरिद्रायाम्। प.सु.। रा.नि.व.
६। आमहरिद्रायाम्। भा. संघर्षताक्षीशादि-
यम्। दाहहरिद्रायाम्। रा.नि.व.६।
निशाकरः। पुं। कुकुटे। श.र.। चन्दे।

निशाख्या। स्त्री। हरिद्रायाम्। रा.नि.व.६।
निशाचरः। पुं। चौरकनामगन्धद्रव्ये। अयं
यन्निर्वापणस्यैव भेदः। भटेउर इति नेपालदेशे
प्रसिद्धः। रा.नि.व.१२। पेषके। श्रगाले। सर्पे।
मे.। चक्रवाके। श.र.। राविचरजौवे।
निशाचरौ। स्त्री। केशिनोनामगन्धद्रव्ये।
जटा।
निशाटः। पुं। पेषके। छ.च.।
निशाटकः। पुं। श्रगुली। रा.नि.व.१२।
निशाटनः। पुं। पेषके। हला।
निशाणशिला (लिका) (पी)। स्त्री।
अनिशितचुरादिसुनिशाणार्थं माषवर्णसूक्ष्मनापित-
शिलायाम् शुक्लनिवन्धेन विना। सु.स.८५।
निशादर्शी (इन्)। पुं। पेषकपक्षिणि।
निशादिः। पुं। हरिद्रादिगणे। वा.उ.२५।
निशाद्यम्। स्त्री। हरिद्रा दाहहरिद्रा च।
वा.सु.३५४२ सुखादिच.। “निशा इतिक्ता”।
निशान्तम्। स्त्री। प्रातःकाले। गृहे।
निशान्धः। वि। रात्र्यान्धे। रात्रिकांशे।
स्त्री। जनुकालतायाम्। रा.नि.व.३।
निशापतिः। पुं। कर्पूरे। अम। चन्दे।
निशापुष्पम्। स्त्री। उल्ले। कुम्भि फूल।
रा.नि.व.१०। [श.च.।]
निशाभङ्गा। स्त्री। दुग्धपुच्छाम्। दुग्ध-भङ्गा।
निशामूषा। स्त्री। अन्धमूषायां। र.स.र.
द्विका-चि.।
निशामृगः। पुं। श्रगाले। श.र.।
निशालोहम्। स्त्री। पाण्डुरोगे लोहम्।
“लोहचूर्णे निशायुग्मे विफलारीहृष्योदुतं। प्राक्-
क्ष्यान्धमर्पिर्भ्याङ्गामलापाख शान्तम्” र.स.स.।
निशावनः। पुं। श्रणुपे। रा.नि.व.४।
निशावेदो (इन्)। पुं। कुकुटे। छ.च.।
निशाहासः। पुं। कुमुदपुष्पे। विका.।
निशाहासा। स्त्री। शफालिकायाम्।
निशाहा। स्त्री। हरिद्रायाम्। अम.।
मालवदेशप्रसिद्धं कतुकाख्यलतायाम्।
निशिकन्दः। पुं। बालान्। राविरोदनरीमे।
“कुन्दवर्मणो मासो हरिद्रा विलम्बकः सनि-

मुङ्गोदलं धूमात् निशिकन्दोऽस्ति नो निशोः”
र.स.र.बाल.चि.।
निशितम्। स्त्री। तीक्ष्णलोहे। रा.नि.व.१२।
निशपुष्पा (पिका) (पी)। स्त्री।
शफालिकायाम्। विका.। श.र.।
निशुभनम्। स्त्री। मारणे। हला.।
निशैतः। पुं। वकपक्षिणि। विका.।
निशोत्रा। स्त्री। श्वेतविश्वेति। विवृति।
ते उड्डौ। वै.निघ.२५.अ.चि.। शुष्कद्रादिगटौ।
निश्वला। स्त्री। शालपत्र्याम्। रा.नि.व.४।
पृथिव्याम्।
निश्वलाङ्गः। पुं। वके। रा.नि.व.१२।
निश्वारकः। पुं। पुरीषव्याधपरपठ्याये प्रवा-
हिकामेदे। मे.। सि.यो.पवाहिका चि.श्रीकण्ठः।
“प्रवाहिकेति सा ख्याता कैश्चिन्निश्वारकस्तु सः”
पराशरः उल्लेख्य। [विका.।]
निश्वक्षणम्। स्त्री। दन्तशायि। पञ्चमञ्जन।
निश्वसः। पुं। श्वासनिर्गमे। बहिर्मुखश्वसे।
छ.च.।
निश्वसकः। पुं। वायौ।
निषङ्गधिः। पुं। दणविशेषे। स्तम्भे। उषा.।
निषखकम्। स्त्री। आसने। सुनिषखशके।
श.र.।
निषद्वरः। पुं। कर्दमे।
निषादग्रहः। पुं। ग्रहविशेषः। तदाविष्टस्य
लक्षणं यथा—“ग्रहीत्वा काठ-लोहद्रादि भ्रमन्तं
चौरवाससं। नभं धावन्तमृत्तसङ्घं दणविभूषणं।
गमयान्गुह्ययतनं रथैकदुर्मसेवित। तिलाग्नय
मोसंघं मततं मत्तलोचनं। निषदाधिष्ठितं विद्यात्
वदन्तं पदपाणि च” वा.उ.४५।
निषादो (इन्)। पुं। हस्तिपके। अम.।
निषेकः। पुं। सेके। (न.अ.व.६)। गर्भाधान-
सम्भारः। भ.।
निषाहा (हृ)। पुं। कुकुटपक्षिणि।
निष्कः। पु. स्त्री। स्वर्णे। माषचतुष्टये। प.प्र.।
कर्पूरिमाणे। “चतुर्भिर्माषकैः श्रापः स निष्को-
ऽष्टमेव च” गोविन्दी परिभाषा। स्वर्णपले।
स्वर्णकर्म। साष्टशततोलके। छ.च.।
निष्कण्डः। पुं। वक्ष्यवत्। श.च.।

निष्कलः। वि। वीर्यहीने। मे.।
निष्कला (लो)। स्त्री। हडायाम्। रा.नि.
व.१८। निष्ठतरजस्त्रायाम्। श.र.।
निष्कटः। पुं। गृहसन्निहितनिकुञ्जे। गुप्त-
गृहे। अम.। [रा.नि.व.६।]
निष्कटिः। स्त्री। एलायाम्। सूक्ष्मलायाम्।
निष्कटौ। स्त्री। सूक्ष्मलायाम्। अ.टी.भ.।
निष्कुम्भः। पुं। दन्तौघे। अ.टी.रा.।
निष्कुलः। वि। लक्ष्मिशिरास्थिरहिते। सि.यो.
यज्ञ-चि.च्यवनप्राशे। पुं। तद्वकीटरे। अम.।
निष्काथः। पुं। मांसादिकाये। छ.च.।
निष्ठा। स्त्री। चिकित्सायाम्। रा.नि.व.२०।
निष्ठानम्। स्त्री। व्यञ्जने। अम.।
निष्ठोवः। पुं। निष्ठोवने।
निष्ठोवनम्। स्त्री। सुखेन श्रेष्ठादीनां वसने।
शूद्र फेला। च.द.सन्निपातज्व.चि.। “नखं
निष्ठोवनन्तथा” तत्पठ्यायाः—निष्ठेवः,
निष्ठेतिः, निष्ठेवनं, निष्ठेवा, निष्ठेवं, निष्ठोरः,
निष्ठोविका। रा.नि.व.६।
निष्ठोवका। स्त्री। निष्ठोवने। च.शा.२५।
निष्ठेवः (नम्)। पुं, स्त्री। निष्ठोवने। अम.।
निष्पक्षम्। वि। कथिते। अम.। अतिप्रक्ष-
व्यञ्जनादौ। भ.।
निष्पत्तकः (त्रिका)। पुं, स्त्री। करीरवने।
गुणाः—आधानकरः कटूष्णकषायः कफहरः
श्वासवायुरीचकशूलज्वरघ्नप्राणप्रथ। रा.नि.व.८।
निष्पत्ताकृतिः। स्त्री। अतिपीडायाम्।
अ.कि.वेदना। छ.च.।
निष्पावः (कः)। पुं। (Phaseolus radi-
atus.) A sort of pulse. शब्दार्थम्। नीश।
प.सु.। श्रेष्ठाशब्दा। गोमां निम्। र.मा.। च.द.
यन्नि.चि.। राजशिक्षावाञ्छे। “निष्पावस्तु राज-
शिक्षाबीजं भट्टरासु, भट्टरासु इति लोके” भा.
म.परी.नि.। हिं भट्टरासु। तं आनपचट्टु. राज-
शिक्षि। जेमा.। तत्पठ्यायाः—निष्पावः, राज-
शिक्षो, वल्लका, श्वेतशिक्षकः, निष्पावः। गुणाः—
वातादिकरः गुहः स. विदाहो हृष्टिः शुक्रकफ-
शीफविषापहय। वा.सु.। “निष्पावकफलं भट्ट

व. ३८५२२२ गुरु । राज. ३५. "निय्यावो मधुरो
रुचो विपाकेऽस्ती गुरुः सरः । कषायः कन्यपित्तान्न-
सूत्रातविबन्धकः । विदाह्युणो विषमैः शोथ-
हृत्कुक्कनाशनः ।" भा.प. १३. भा.घ.व. । गुहाहये ।
राजसाधे । हि लोविषा । दर्पे । युष याः—
"युषो निष्पावजः कन्य भ्रमसुत्यादयेन कने ।
संसारं दृष्टिरोगस नाशयेत्सुपासितः ।" भट्टस्य
युषगणाः— "निष्पावमपः पित्तसमुत्पत्त्यानिलप्रदः ।
विदाह्युणो गुरुः शोफकफहृत्कुक्कलः स्मृतः ।"
द्रव्य.गु । तुषे । संप्रभायो । मे ।

निष्पावो । स्त्री । (Vigna Catiang.
Syn. Dolichos sinensis.) सिन्धीधान्य
विशेष । राजसाधे । बाङ्गा इति भाषा । दर्पे ।
हि लोविषा । सं रुडुवण । कं तद्वरे । सा
हिधा हरिक्तुभमेदेन । हरिद्वर्णायाः पर्यायाः—
यामजा, फलिनो, नखदृष्टिका, मण्डपा, फलिका,
शिल्वो, गुच्छफला, विशालफलिका, निष्पावि,
चिपिटा । गुभायाः पर्यायाः—अङ्गुलिफला,
मखानप्याविका, हन्निष्पाविका, शाल्या, नख-
पुच्छफला, अगना । गुणाः—हृ एव कषाये
मधुरे कण्ठशुद्धिकरे दीपने रुचे द्वितीया तु
क्षेपकं हृ रा.नि.व.७ ।

निष्पुत्यनौकम् । वि । उपचारायोग्ये । भा.
म.४३. चन्द्रो.वज्रीक. वि. "निष्पुत्यनौकं चिरजं
विशेषात् ।"

निष्फलो । स्त्री । निष्फलाया । बन्ध्याकर्तव्या ।
श.र. । निष्ठतरजस्त्रायाम् इत्यायाम् ।

निसारा । स्त्री । कदलीहवे । रा.नि.व.११ ।

निसम्भुः । पुं । निर्गुणोहवे ।

निसम्भुरः । पुं । निर्गुणोहवे । भेष.ज्व.वि.
पानोपयोग्यः ।

निसृता । स्त्री । रजविहतायाम् । प.सु. ।
शृणाकृत्त । वै.निघ. ।

निसृतान्वकः । पुं । कीटगतरीगमेदे, हृदि-
रोगे । वै.निघ. ।

निसृता । स्त्री । बटके । बड़ि । श.च. ।

निसृहर्णम् । स्त्री । सारणे । अम. ।

निसृलः (लो) । वि । वसुंले । अम. । पुं ।
तलपदंग । छ.च. । [व.१६ ।

निसृषः । पुं । गोधूमे । प.सु. । शम् । रा.नि.

निसृषरत्नम् । स्त्री । स्फटिके । रा.नि.व.१३ ।

निसृषक्षोरः । पुं । गोधूमे । रा.नि.व.१६ ।

निसृषतः । वि । लघुहिते । मे ।

निसृषोपलम् । स्त्री । स्फटिके । प.सु. ।

निसृादः । पुं । अतिव्यथायाम् । [व.८ ।

निसृिगपत्रिका । स्त्री । सुक्षोहवे । रा.नि.

निसृटो । स्त्री । एशायाम् । वै.निघ. ।

निसृणपुष्पकः । पुं । राजधूसुरके । रा.
नि.व.११ । [त्रिका. ।

निसृहः (हा) । पुं, स्त्री । अतसीहवे ।

निसृहफला । स्त्री । श्वेतकण्टकायाम् । रा.
नि.व.४ ।

निसृन्दः । पुं । स्पन्दने । त्रिका. ।

निसृहा । स्त्री । अमूलवनस्पतौ । वै.निघ. ।
अग्निशिखाहवे । श.च. ।

निस्रावः । पुं । भक्तमण्डे । भातेर केन ।

निस्रारकः । पुं । प्रवाहिकारीणि । च.द.
रक्तातिसारि ।

निहाका । स्त्री । गोधिकया । अम. ।

निहारः । पुं । नौहारे । श.र. । [कीष. ।

निहा । स्त्री । लिख्याया । निकि । उषादि

नोकः । पुं । हृचमेदे । उषा. । [रा.नि.व.१२ ।

नाचः । पुं । चोरकनामगन्धद्रव्ये । गेठेना ।

नोचक्रः । वि । क्रस्त्रे । श.र. । स्त्री (का) ।

उत्तमायां गवि । अ.टो.भ. ।

नोचकदम्बः । पुं । गीरचमुष्णाम्, मन्दा-
सावधिकायाम् । वै.निघ. ।

नोचकुलिशम् । स्त्री । वैकान्तिके । प.सु. ।

नोचगम् । स्त्री । जले । वै.निघ. ।

नोचभोज्यः । पुं । पलःखी । श.च. ।

नोचवज्रम् । स्त्री । वैक्रान्तमणौ । पोथराज ।

रा.नि.व.१३ ।

नोडः । पुं, स्त्री । पञ्चकुलाये । अम. ।

नोडजः । पुं । पाचिसामान्ये । छ.च. । अम. ।

नोडोडवः । पुं । पाचिसामान्ये । छ.च. । अम. ।

नोतम् । स्त्री । धान्ये । शस्ये । वै.निघ. ।

नीथम् । स्त्री । जले । उषा. ।

नोपः । पुं । कदम्बहवे, धाराकदम्बे । केनि
कदम् । सं राजादम्ब । रा.नि.व.६ । गुणः—
गरदाघरः । सु.सु.४६अ । अशाकहवे । नीला-
शाले । बन्धुकहवे । वाङ्गुलि शीघ्र । म. भूकदम्बे ।
कूकमिमा । वै.निघ. ।

नोपरजः । पुं । राजकदम्बहवे । वै.निघ. ।

नोरम् । स्त्री । जले । रा.नि.व.१४ । बालके ।
वशा । वै.निघ. २३. अ. चि. दाहचि. चन्दनादि-
कषाये ।

नोरजः । पुं । काश्मिदे । छोटि केने । रा.
नि.व.८ । जलनकुले, जलमाज्जारे । उद्दिङ्गल ।
श.र. । स्त्री । उत्पले । शम् । नौलात्पल । कुक्षी-
षधी । मे. । "नोरजशारिवे च ।" सु.चि.२५अ. ।
मीतिके । रा.नि.व.१३ ।

नोरजाः । स्त्री । अजातरजस्त्रायां स्थिति ।

नोरदः । पुं । सुसाया । रा.नि.व.६ । वै.निघ.

२३. दाह.चि.चन्दनादिकषायः । वि । अदन्ते ।

नोराप्रयः । पुं । जलवेतसे । वै.निघ. ।

नोरहचः । पुं । जलमधुकहवे । वै.निघ. ।

नोरसः । पुं । दाहिवहवे । हारा. । वि ।

रसहोने ।

नोरसा । स्त्री । निःश्रेणिकाहवे । रा.नि.व.८ ।

नोरासुः । पुं । जलमाज्जारे । उद्दिङ्गल ।

हारा. ।

नो.रन्दुः । पुं । अश्वशाखीहवे । आश्यां गुडा

शीघ्र । श.च. ।

नोरुक् । वि । रोगमक्ते । रा.नि.व.२० । स्त्री ।

कुक्षमेदे । कूडविशेष । जटा. ।

नोरुजम् । पुं । उश्रीयाम् ।

नारोडवा । स्त्री । ब्राह्म्याम् । उक्तीशार ।

नौलम् । स्त्री । (Indigofera Tinctoria.)

नीलाम् । नीलपत्रे । मे. । सौवचनलवण ।

तालोपपचे । विषे । रा.नि.व.६ । तुल्ये । नाली

त्यले । रा.नि.व.१३ । कणाङ्गने । वै.निघ. ।

नीलः । पुं । नीलामनहवे । नीलशब्द आसन

शीघ्र । र.मा. । नीलहन्ते । रा.नि.व.६ । वटवज ।

रा.नि.व.११ । नीलकान्तमणौ । रा.नि.व.१३ ।

वै.निघ. २३. अश्वचि.नवरत्नराजमगाह्वे । नीलवर्णः ।

सारिकापत्रिणि । नीलवानरे । मे. । कणकुण्डले ।
कणनिर्गुणाम् । वै.निघ. ।

नीलकम् । स्त्री । कणलवणे । कांसे । जले ।

गन्धबाले । वै.निघ. । कान्तलोहे । रा.नि.व.१६ ।

नीलकः । पुं । नीलभङ्गराजे । रा.नि.व.४ ।

नीलवौजे, नीलवौजासमहवे । रा.नि.व.२ ।

कणसारमृगे । भङ्गातकहवे । वै.निघ. । वर्तल-

कलाये ।

नीलकणा । स्त्री । कणजीरके । रा.नि.व.६ ।

जारके । वै.निघ. । [मयूर. । अम. ।

नीलकण्टकः । पुं । चातकपत्रिणि । वै.निघ. ।

नीलकण्टम् । स्त्री । मूलके । मूला । प.सु. ।

नीलकण्डः । पुं । पीतशालहवे । शिशोनाम ।

र.मा. । मयूर. । अम. । शिशुहवे । चापपत्रिणि ।

खसरोटे । दाह्य । कपोत । शाल्यचटक । छ.

च. । सारसपत्रिणि । वै.निघ. । नीलकदम्बपुष्प-

हवे । लक्षण यथा— "लक्षणाया अभावे तु नील-

कण्टशिका मता ।" सु.टो.मधुमतौ । [११ ।

नीलकण्ट चम् । स्त्री । रुद्राच । रा.नि.व.

नीलकन्दः । पुं । महिषीकन्दे । कान् आञ्ज-

विशेष । रा.नि.व.७ । अस्य पर्यायाः—सपोष्यः,

वनवासी, विषकन्दः, महिषीकन्दः । गुणाः—

कटुः, उष्णः, रुचः, कफवातामय-सुखत्रासनाशी

च । सितसु स्फासिकरः ।

नीलकपित्थकः । पुं । महाराजचूने । नील-

वर्णकपित्थमेदे । रा.नि.व.११ । See टङ्कः ।

नीलकमलम् । स्त्री । नीलपत्रे । नील शम् ।

गुणाः—शोथलं खादु पित्तघ्नं सुगन्धि रुच्यं रसायने

श्रेष्ठं देहदाह्यं कर्षं केश्यञ्च । रा.नि.व.१० ।

नीलकलम्बी । स्त्री । (Ipomoea heder-

acea. Syn I. Coerulea.) खनामक्यात-

लतायाम् । नील कलम्बी । हिं कालदाना । अस्या

बीजचूर्णं विरचने हितम् । [नि.व.६ ।

नीलक चोडवम् । स्त्री । काचलवणे । रा.

नीलकुण्डकः । पुं । (Barlaria coe-

rulea.) मालभङ्गरीहवे, नीलास्त्राने । नील

शोणौ । रा.नि.व.१० । भेष.कृष्ट-चि. ।

नीलकसुमा । स्त्री । नीलपुष्पभङ्गरीहवे ।

नील शोणौ । रा.नि.व.१० । See नीलास्त्रानः ।

नीलकेशी। स्त्री। नीलीचुपे। रा.नि.व.४।
नीलकान्ता। स्त्री। विष्णुकान्तायाम्। नील
 अपत्राक्षिता। रा.नि.व.५।
नीलकौस्तुभ। पुं। नीलवर्णकौस्तुभश्चि।
 नील वरु। वै.निच.। अस्य पर्यायाः,—नीलाङ्गः,
 दीर्घयावः, अतिजागरः।
नीलगिरिकर्णिका। स्त्री। नीलापराजिता
 याम्। रा.नि.व.३।
नीलगिरिजा। स्त्री। (Clitoria Terna-
 tea.) विष्णुकान्तायां। अपत्राक्षिता। द्वि.
 कवधेयी वम्. गोकर्णी। आस्फातायाम्।
 शोभनमानौ। कोषान्तरम्।
नीलङ्गः। पुं। क्षनिविशेषे। कोटमात्रे।
 शृगाले। म.वि.को.।
नीलचर्म। स्त्री। परुषकफले। रा.नि.व.११।
नीलच्छदः। पुं। द्वैपल्यजूरवृक्षे। वै.निच.।
नीलच्छविः। पुं। लुकुमरश्चि। वै.निच.।
नीलजम्। स्त्री। नीललोह। रा.नि.व.१३।
नीलाभ्रण्टो। स्त्री। नीलपुष्पभ्रिष्टोचुपे।
 नील शोणे। रा.नि.व.१०। See नीलास्त्रानः।
नीलतरुः। पुं। नाटिकेवृक्षे। रा.नि.व.११।
नीलतालः। पुं। तमालवृक्षे। तमाल ग्राह्।
 वै.निच.। द्वितालवृक्षे। रा.नि.व.२।
नीलतुल्यम्। स्त्री। तुल्यमेदं। वै.निच.२भ.।
 चय.चि.अष्ट.अररसः।
नीलदूर्वा। स्त्री। हरितदूर्वायां। नील
 पूर्वा नाम। मं नीलीहरियालो। क.हृदयकके।
 तं हरितदूर्वालु। तत्पर्यायाः,—हरिता, श्यामवी,
 श्यामा, शीता, शतपर्विका, अमृता, पूता
 शतशयिः, अनुशयविका, शिवा, शिवेष्टा, मङ्गला,
 जया, भूतहन्त्री, शतमूली, महावधो, विजया,
 गौरी, शान्ता, रुद्रा, चनन्ता, भार्गवी शतवल्ली,
 शयं, सहस्रवीर्या, शीतकुम्भी, शीतला, वामिनी।
 गुणाः—मधुरा तिका शीतला रीचनी रक्तपित्ता-
 तिसारघ्नी कफवातघ्नरघ्नी च। रा.नि.व.८।
 “कफपित्ताश्वीसर्पण्टादाहलग्नमयान्।” भा.।
नीलद्रुमः। पुं। नीलबीजासनवृक्षे। रा.नि.
 व.२।

नीलधातुः। पुं। खटिकायां। नील धङ्गि-
 मणौ। र.मा.। [रा.नि.व.६।
नीलध्वजः। पुं। तमालवृक्षे। तमाल ग्राह्।
नीलनिर्गण्डो। स्त्री। (Gendarussa
 vulgaris. Syn. Justicia gendarussa.)
 नीलपुष्पसिन्धुवारवृक्षे। नील निम्बिका। अश्व.
 मीनन। तं नल्लविल्लि। वम्. कलभडुलसा।
 दा. कालसुम्बालि। गुणाः—कटूष्णा तिका रुचा
 कासघ्नी श्लेष्मशोफवायुप्रदेराघानहरौ। रा.नि.व.४।
नीलनिर्यासकः। पुं। नीलबीजासनवृक्षे।
 रा.नि.व.६। See नीलबीजः।
नीलपङ्कम्। स्त्री। कृष्णवर्णकट्टंमि
नीलपङ्कजम्। स्त्री। नीलकमले। नील पद्म।
 रा.नि.व.१०।
नीलपत्रः। पुं। गुण्डहृषे। रा.नि.व.८।
 नीलबीजासनवृक्षे। अमृतावृक्षे। रा.नि.व.२।
 दाहिसवृक्षे। रा.नि.व.११। स्त्री। नीलपत्रे।
 श.च.। [वै.निच.।
नीलपत्रा। स्त्री। भृङ्गवृक्षे। वन जाय।
नीलपत्राहा। स्त्री। नीलासनवृक्षे। नीलपत्र
 आसन ग्राह्। र.मा.। कृष्णतालमूल्याम्।
 वै.निच.। [४।
नीलपत्रो। स्त्री। क्रस्तनीलीचुपे। रा.नि.व.
नीलपद्मम्। स्त्री। नीलकमले। नील पद्म।
 तत्पर्यायाः,—नीलास्त्रजम्, नीलाज, नीलोत्पलं,
 नीलपङ्कजं, नीलाज। गुणाः,—शोथघ्नं खादु,
 सुगन्धि, पित्तनाशि, रुच्यं, रसायनं, केशवर्द्धकं,
 देहदाहकारि। रा.नि.व.१०। [रा.नि.व.११।
नीलपर्णम्। स्त्री। परुषकफले। रुद्रमा।
नीलपर्णी। स्त्री। विदारोवृक्षे। र.मा.।
 वन्द्यकवृक्षे। वै.निच.।
नीलपिच्छः। पुं। रणघ्नः। श्रेण पाथी।
 रा.नि.व.१६।
नीलपिण्डम्। स्त्री। वज्रलोहं।
नीलपिण्डो। स्त्री। वृक्षविशेषः। पीठोनी
 इति लोकः। वै.निच.। [कल्प.८भ.।
नीलपोतः। पुं। महाविषघ्नश्चिकमेदं। सु.
नीलपुननवा। स्त्री। नीलदलपुननवायाम्।

हिं नीलगददपङ्कयो। मं कालीयवेषः। कं
 करियवेष्टकिल्लु, करियगणजिल्ले। तत्पर्यायाः,—
 नीला, श्यामा, कृष्णाख्या, नीलवर्षाभूः। गुणाः—
 तिका कटूष्णा रसायनी हृद्दोगपाण्डुशययुष्मास-
 वातघ्नी। रा.नि.व.५।
नीलपुष्पः। पुं। नीलध्वजराजे। नीलभ्रिष्टां।
 रा.नि.व.४। विल्लन्तरवृक्षे। कृष्णनिर्गुण्डायाम्। वै.
 निच.। स्त्री। शयिपर्णे। भा.।
नीलपुष्पकः। पुं। नीलनिर्गुण्डोवृक्षे। वै.निच.।
नीलपुष्पा। स्त्री। अपराजितायाम्। प.सु.।
 विष्णुकान्तायाम्, नीलापराजितायाम्। रा.नि.व.
 ५। नीलभ्रिष्टोचुपे। नील शोणे। रा.नि.व.१०।
 See नीलास्त्रानः। शयिपर्णायाम्। कृष्णनिर्गुण्डां।
 नील्याम्। वै.निच.।
नीलपुष्पिका (प्यो)। स्त्री। नीलपुष्पाप-
 राजितायाम्। नील अपत्राक्षिता। रा.नि.व.३।
 नीलवृक्षायाम्। नील दोषी। प.सु.। नील्याम्।
 रा.नि.व.४। अतसीचुपे। शनिनाश ग्राह्।
 रा.नि.व.१६। [वै.निच.।
नीलपृष्ठः। पुं। मत्स्यविशेषः। रुद्रे माह्।
नीलपृष्ठा। स्त्री। नीलोवृक्षे। भा.म.१भ.।
नीलपौरः। पुं। कृष्णचौ। गुणाः—वातकरः
 कफपित्तघ्नः कषायः विदाहो च। भा.सु.सु.४५भ.।
नीलफला। स्त्री। जम्बूवृक्षे। जाम ग्राह्।
 रा.नि.व.११। वार्त्ताकुवृक्षे। वै.निच.।
नीलभण्टः। पुं। पियालवृक्षे। शिवाशोणं।
 प.सु.। See अलवृक्षः। [वै.निच.।
नीलभूमिमलचारः। पुं। खर्परधाती।
नीलभृङ्गराजः। पुं। नीलपुष्पभृङ्गराजे।
 नील केतुत्रिशां। हिं भगेरिया। तत्पर्यायाः,—
 महाभृङ्गः, महानीलः, सुनीलकः, नीलपुष्पः,
 श्यामलः। गुणाः—तिकोष्णः चक्षुष्यः केशरञ्जनः
 कफामशोफघ्नघ्नः रसायनश्च। रा.नि.व.४। [अ.।
नीलमकुष्ठः। पुं। नीलवनकुष्ठे। मकुल.११
नीलमञ्जरी। स्त्री। नीलनिर्गुण्डायाम्। वै.
 निच.।
नीलमणिः। पुं। खनामख्यतमणी। नील-
 वर्ण मणि। तत्पर्यायाः,—सौरिनीलाभ्रमा, नीलीत-
 पलः, लण्घाही, महानीलः, सुनीलकः। गुणाः—

तिकोष्णः कफपित्तवातघ्नः धारणात् शुभदयः।
 रा.नि.व.१३।
नीलमण्डलम्। स्त्री। परुषकफले। पुं।
 तद्वत्। रुद्रमा। रा.नि.व.११।
नीलमयूरः। पुं। मयूरमेदं। गुणाः—
 “मेषावृद्धिं कीतवाच करीत्युत्पादनं शिखी। स
 वातलोहितविलक्तं पुनः किञ्चिद्रसायनः॥” अति.
 २१भ.।
नीलमल्लिका। स्त्री। कपिलवृक्षे। रा.नि.
 व.११। [वै.निच.।
नीलमल्लिका। स्त्री। पृथुकृष्णमल्लिकायाम्।
नीलमाषः। पुं। राजमाषे। रवर्णे। प.सु.।
 कृष्णमाषे। काल कृष्ण।
नीलमोलिकः। पुं। खद्योते। श.मा.।
नीलमृत्तिका। स्त्री। कृष्णमृत्तिकायाम्।
 पुष्पकासीसे। रा.नि.व.१३।
नीलमेहः। पुं। पित्तजन्यमेहरीमे। अत रोगी
 सफेनं खल्वं नीलमेह इति। सु.नि.६भ.।
नीलयष्टिका। स्त्री। कृष्णचौ। काङ्गना
 हेम्। कृष्णकुटजे। वै.निच.। [व.१३।
नीलरत्न(क)म्। स्त्री। नीलमणौ। रा.नि.
नीलरास्त्रा। स्त्री। नीलपुष्परास्त्रायां। र.मा.।
नीलरूपकः। पुं। वृक्षवृक्षे। वै.निच.।
नीललोहम्। स्त्री। वत्तलोहं, कृष्णलोहं।
 रा.नि.व.१३।
नीललोहितः। पुं। नीलरक्तमिश्रितवर्णं।
 वेष्टाने व्र.।
नीललोहिता। स्त्री। भृङ्गवृक्षे। श्रेण्टो
 जाम। श.च.।
नीलवक्रः। पुं। नीलवर्णवक्रः।
नीलवटी। स्त्री। नीलव्याम्। नीलवटि।
 चि.क्र.क.केशरञ्जने।
नीलवर्णम्। स्त्री। रसायने। र.मा.। नील-
 मूलके। परुषकफले। वै.निच.। [नि.व.५।
नीलवर्षाभूः। स्त्री। नीलपुननवायाम्। रा.
नीलवला। स्त्री। वन्द्यायाम्। पत्रग्राह्।
नीलवल्ली। स्त्री। वन्द्याके। वान्कडा। र.मा.।

नीलवीजः। पुं । खनामख्यातासनवृक्षः । नीलवीज आसनवृक्षः । सं लोहिवांबीया । कं केपिन्नहीने । गुणाः—वीजवृक्षो कटु शीतो कषायो कठघ्नो सारको कण्डूदहघ्नौ । तयोरसित अंशः । रा.नि.व.८ । [प.सु.]

नीलवृक्षा। स्त्री । कृगलाल्याम् । नील वृक्षा ।

नीलवृक्षा। स्त्री । नीलवृक्षायाम् ।

नीलवृक्षकम्। स्त्री । वृक्षकाष्ठे । त्वत्ति । रा. नि.व.८ ।

नीलवृक्षा। स्त्री । वार्ताकी । रा.नि.व.७ ।

नीलवृक्षः। पुं । कीदृशमालवयोः खनामप्रसिद्धे वृक्षे । तत्पर्यायाः,—नीलः, वातारिः, शोफनाशनः, नरनामा, नखवृक्षः, नखालुः, नरप्रियः । गुणाः—‘नीलवृक्षस्तु कटुकः कषायोष्णो लघुस्तथा । वातामयप्रशमनो नानाश्वयुनाशनः ॥’ रा.नि.व.८ ।

नीलशिशुः। पुं । शोभाजनवृक्षे । रा.नि.व.७ ।

नीलशिशिका। स्त्री । शिखीभेदे । वै.निघ. ।

नीलशुक्रः। पुं । महाविषप्रशिकजातिभेदे । सु.कल्प.८.अ. । [वै.निघ.]

नीलशोधनी। स्त्री । नील्याम् । नील ।

नीलषट्ठिका। पुं । षट्ठिकशालिविशेषे । नीलवर्णं षेट्ठे धानं । गुणैः गौरवषट्ठिकाविकि- दूतः । रा.नि.व.१६ । [याम् ।

नीलसन्ध्या। स्त्री । नीलपुष्पापराजितालता- नीलसन्ध्याम् । स्त्री । वाजरा इति ख्याति शस्ये । वज्ररा । निघ. ।

नीलसदाचरः। पुं । नीलपुष्पभित्तिगाम् । हिं नीलपुष्पकटसरैया । भा.स.३.भ.सु.ख.गो.चि. “तुलाद्यं नीलसदाचरन्तु । मेघः ।

नीलसारः। पुं । नीलवीजासनवृक्षे । रा.नि. व.८ । ति.ट.वृक्षे ।

नीलासन्दुकः (का) (वारः)। पुं. स्त्री । नीलनिर्गुण्डायाम् । नील निशिता । रा.नि.व.४ ।

नीलसिन्दुवारः। पुं । नीलवर्णं सिन्दुवारं वृक्षे । नीलनिशिता । हि नीलसिन्दु । तत्पर्याया —सौतासदा, निगण्डौ, सिन्दुका, कपिका, भुतकेशो, इन्द्राणो, नीलः । नील गुणाः—कटुः, उष्णः, तिक्तः, कासघ्नो शोफहृत्, वाताग्निप्रदराशाननाशौ च ।

नीलस्यन्दा। स्त्री । नीलापराजितायाम् । रा.नि.व.७ ।

नीला। स्त्री । नीलीवृक्षे । नकुल.१.पृ.अ. । नील- पुनर्नवायाम् । लाचायाम् । रा.नि.व. ५.६ । स्यायाम् । कृष्णजोरके । वै.निघ. । तन्नामकोष्- जनुगतसम्यग्दयः । तत्स्थान कण्डनाडी भयतः । सु.शा.६.अ. । नीलमल्लिकायाम् । अम. ।

नीलाख्यः। पुं । नीलमणौ । वै.निघ. ।

नीलाङ्गः। पुं । नीलकौष्ठपक्षिणि । पारावते । वै.निघ. । सारसपक्षिणि । चावपक्षिणि । रा.नि. व.१८ ।

नीलाङ्गुः। पुं. स्त्री । नीलमल्लिकायाम् । हि. । क्रिमौ । अम. ।

नीलाञ्जनम्। स्त्री । रसाञ्जने । तुल्यके । रा. नि.व.१३ । सोवीराञ्जने । मरुदक्षुर्भी । र.सा. । गुणाः—उष्णं रसायनं तिक्तं वटु क्षेप्तसुखनेव- रोगघ्नप्रदाहघ्नं मेदकञ्च । रा.नि.व.१३ । तच्छोधनं —“नीलाञ्जनं चूर्णयित्वा कस्वीरद्वयभाविनं । दिनैकमातपे शुद्धिर्भवेत्कायैषु योजयेत् ॥” र.सा. सं. । [जाम्बु.व.] वै.निघ. ।

नीलाञ्जनच्छदा। स्त्री । जम्बुवृक्षे ।

नीलाञ्जना। स्त्री । योजनवृक्षे । वै.निघ. ।

नीलाञ्जनो। स्त्री । कालाञ्जनाम् । नील कांशोम । रा.नि.व.४ ।

नीलाण्डकः। पुं । रोहितमस्य वै.निघ. ।

नालाद्रिकर्णी। स्त्री । नीलापराजितायाम् । रा.नि.व.३ ।

नालापराजिता। स्त्री । नीलपुष्पापराजिता- याम् । नील अपराजिता । सं नीलपक्षौ । कं नीलगारिकाणके । तत्पर्यायः, नीलपुष्पी, महानीली, नीलगिरिकर्णिका, गवादनौ, व्यक्त- गन्धा नीलसन्ध्या । गुणाः—श्रोतला तिक्ता ज्वरदाहरकातिसारघ्नी विच्छेदिकोकाहमदभम- श्वासातकासघ्नी आमाश्वघ्नौ च । रा.नि.व.३ ।

नील जम्। स्त्री । नीलकमले । रा.नि.व.१० ।

नीलाभ्रम्। स्त्री । कृष्णार्धे । नील अत्र । रा.नि.व.१० । See अभ्रकम् । [व.६ ।

नीलाम्बरम्। स्त्री । तालीश्रपते । रा.नि. व.१० ।

नीलाम्बुजम् (नमः)। स्त्री । नीलपद्मे । प.सु. ।

नीलास्नानः। पुं । नीलपुष्पभित्तिगुणे । नील रंजि । सं कालाकोराण्ड । क करिधगोटे । गुणाः—कटुः तिक्तः कफ-वात-शूलघ्न कण्डूकुष्ठ- व्रणघ्नः शोफलघ्नोऽप्ययः । रा.नि.व.१० ।

नीलास्तौ। स्त्री । खनामख्यातफनवृक्षे । हिं नल्लवृक्षगुडः, कालीपिठालि । सं अजगन्धि । कं वेलियगिडु । सा श्वेतनीलमे-न द्विधा । गुणाः— मधुरा रुचा कफवातहृत् च । रा.नि.व.४ ।

नीलान्तिः। पुं । अमरे ।

नीलालुः। पुं । नीलवर्णालकविशेषे । नील आलु । सं नीलालु । कं करिधगणसु । तत्पर्यायोः,—अमितान्, श्यामानकः । गुणाः मधुरा श्रोतः पित्ताहृत्प्रमथयः । रा.नि.व.७ ।

नीलाशो। स्त्री । नीलनिर्गुण्डायाम् । वै.निघ. ।

नीलाश्वजम्। स्त्री । तुल्यके । वै.निघ. ।

नीलाशमा। पुं । नीलमणौ । रा.नि.व.१३ ।

नीलासनः। पुं । नीलवीजासनभेदे । प्रिया- शोनिदिशः । तत्पर्यायः,—नीलवीजः, नील- पत्रः, सुनीलकः, नीलद्रुमः, नीलसारः, नील- निर्यासकः । गुणाः—कटुः शीतः कषायः कृष्टकण्डू- दहघ्नः सारकञ्च । रा.नि.व.८ । [निघ.]

नीलाह्वा। स्त्री । कृष्णापराजितायाम् । वै. निघ. ।

नीलाक्षः। पुं । हंस । वै.निघ. ।

नीलिका। स्त्री । रुक्मलीहे । विद्रोतिभाषा । नील्याम् । नील । रा.नि.व.४ । नीलनिर्गुण्डायाम् । वर्णलीहे । रा.नि.व.१३ । क्षुद्ररीगविशेषे । लक्षणे —“कृष्णमेधगुणं वक्त्रे गात्रे वा नीलिकां विदुः ।” सा.नि. । “शोकक्रोधादिकुपिताहातपिचामुखे तनु । श्यामल मण्डल व्यङ्गं वक्त्रादन्यत्र नीलिका ॥” वा.उ.१.१.अ. । लिङ्गनाशनामकपक्षिहृत्तिरीये । भा. । See काचः । इदीवरालतायाम् । वक्त्रे । काललीहे वै.निघ. । वारिज्वरे । गजवै. ।

नीलिनो। स्त्री । नील्याम् । च.सू.३.अ. । नीलवृक्षायाम् । रा.नि.व.४ । स.सू.३.अ. सि.यो. अ.आ.चि.पञ्चगव्यते । “नीलिनो कटुराहि षीम् ।” च.द.ज्व.चि. । “नीलिनोमज्जगन्धा ।” नीलपुनर्नवायाम् । रा.नि.व.५ । वा.सू.१.पृ.अ. । “सुपुष्पिनीनीलिनोनीलिकानि ।” श्वेतवलायां । च.द.गुण.चि. । “सपला नीलिनो वचा ।” श्याम- विवृतार्था । श.र. । सिंहपिपल्याम् । वै.निघ. ।

नीलिनोफनम्। स्त्री । नीलीवीजे । नीलिनो वीजः । सु.सू.१.अ. ।

नीलो। स्त्री । खनामख्यातवृक्षे । नील शोह । रा.नि.व.४ । Sec अक्षिका । नीलवृक्षायाम् । नील वृक्षः । तत्पर्यायः,—काला, क्रीताकका, ग्रामाणा मधुपाणका, रङ्गनी, शोफ १ तुल्या, वृष्णो, दोला, नीलिनो, द्रुलो, दलिका, दीपिका, अक्षीका, कुतसला, मधुवर्णा, ग्राम्णो, ग्राम्णी, नालाशिका नीला, तुली दृष्टा मेला तुल्या, नीलपत्रो, राज्ञो, नालिका, नीलपुष्पी काली, श्यामा, शोधनी, शोफला, श्यामा, भद्रा, भार- वाही, मोचा कृष्णा, व्यङ्गनकेश, महाफला, अक्षिता, क्रीतनी, केशो, चारटिका, गन्धपुष्पा, श्यामलिका, रङ्गपत्रो, महाबला, स्थिररङ्गा, रङ्गपुष्पो, कालकीशो । गुणाः—“नीलिनो रचनो तिक्ता केश्या मोहभसापहा । लघ्ना हृत्पुदरघ्नीह- वातरक्तकफानिलान् । आमवातहृदावघे मन्दश्च विषमूढतम् ॥” भा. । च.द.सन्निपातज्व.चि. अष्टादशाङ्गः । “नीली कम्पिन्नकं विवृत् ।” तन्नामकोष्धो, यस्याः क्षीरं नीलं पुष्पचापि नीलम् । या चानेक-लताप्रतानवती भवति । च.चि.१.अ. । नीलाञ्जनिकायां, शारदफलायां, सिंहपिपलीति उल्लेखः । सु.चि.२.पृ.अ. । कालाञ्ज- न्याम् । कांय कांशोम । वा.टी.हेमा. । शोफलि- कायाम् । देव शोह । वृद्धदारके । “नीलीतुल्यं लगेलेच ।” “चूर्णं श्यामा दृष्टनीली ।” सु.सू.४.अ. ।

नीलीफलम्। स्त्री । शोफले । सु.चि.१.७.अ. ।

नीलीमाषः। पुं । राजमाषि । वर्णजे ।

नीलोवृक्षाक्षतिः। स्त्री । शरपङ्कायाम् । शत्रुशुभां, वन नील । वै.निघ. ।

नीलात्पलम्। स्त्री । (Nymphaea stel- lata or N. Caerulea.) नीलकमले । नील पत्र, नीलोत्पल । नीलकुसुदे । नील उन्मि । हिं नीलोपर । सं नीलोत्पल । कं नेइदलु । तं नल्लकुलुव । तत्पर्यायः,—उत्पलकं, कुलवर्ध, इन्दीवरं, कन्दोत्यं, सौगन्धिकं, सुगन्धं, कुड्मकं, असितोत्पलं, कन्दोटं, इन्दिरावरं, इन्दोवारं, नीलपत्रम् । गुणाः—अतिस्वादु शीतः सुरभि सुखकृत पाकेऽतिविक्तं रक्तपित्तघ्नञ्च । रा.नि.व.१० । “नीलोत्पलमतिस्वादु शीतं सुखकरं मतं । पाके-

ऽतिविक्रमं सुरभि रक्तपित्तस्य नाशकम् ॥” द्रव्य-
गुणः । च.भ.श.चि. । तन्मूलगुणाः—गुरु विष्टभि
श्रीतलस्य । राज.२५. । पुं । नीलमणौ ।

नीलोत्पलिनी (ली) । स्त्री । नीलकम-
लिन्या । नीलगण्डेन खण्ड । कुमुदिन्या । उन्नी
वा कुमुदफलेन खण्ड । रा.नि.व.१० ।

नीलोदरः । पुं । महाविषवैद्यकजातिभेदे ।
सु.कल्प.८५. ।

नीलोपलः । पुं । नीलमणौ । नीलकाष्ठ
मणि । रा.नि.व.१२ ।

नीवरम् । स्त्री । जलि । वै.निघ. । पुं । पङ्के ।

नीवारः । पुं । Wild variety of Ory-
za sativa. लघुधान्यविशेष । उडि शान । हिं
तौली । तै निवरिवट्टु । तत्पर्यायः,—लघुधान्यं,
वनजीहिः, अरुणधान्यं, सुषिधान्यं, लघुधान्यं,
अरुणशालिः । गुणाः—मधुरः स्निग्धः लघुः
पवित्रः पथ्यदृश्य । रा.नि.व.१६ । “नीवारः
श्रीतली याही पित्तघ्नः कफघातकृत् । भा.धा.व. ।
तद्वर्णगुणाः—“नीवारमती रुचिदी लघुर्दीपन-
कृद्गुरुः । वातकारी यक्ष्मासङ्गो हामन्नाशनः ॥”
वै.निघ. । रक्तपित्ते हितः । सि.धी.र.पि.चि. ।
खण्डकाद्यै ।

नीवारतुण्डिका । स्त्री । नीवारः । उडि
शान । र.मा. ।

नीहारः । पुं । हिमे । शिबिर । तत्पर्यायाः,—
निहारः, मिहिका, अवश्यायः, तुषारः, तुङ्गिनं,
हिमं, प्रास्यं, मिहिका, खजलं, निशाजलम् ।
स च कफ-घातवर्धकः । “शताधिकः सनीहारः
सन्निवृत्तनयित्वान् । राज.२५. ।

नूतः । पुं । नूतनसङ्घे । लङ्घनसङ्घे । वै.निघ. ।

नूतनगुडः । पुं । अभिनवगुडः । नूतन गुडः ।
गुणाः—दाहघ्नः तापघ्नः रसनेन्द्रियतपघ्नः श्रीतः
मुमधुरश्च । रा.नि.व.१४ ।

नूदः । पुं । ब्रह्मदाहसङ्घे, अश्वत्थमेदे । शत्रो
अश्वत्थ । अम. ।

नूदन्ता (नूतो) । स्त्री । महामेदायाम् । वै.
निघ. ।

नृपः । पुं । ऋषभके । श्वभक्तः । प.सु. ।
राजादनीवचे । थिनीं गीह । वै.निघ.२५.चन्दना-

दितिले । “चन्दनान् नृपं वाय्मम् ।” तगरपाद-
कायाम् । वै.निघ. ।

नृपकन्दः । पुं । राजपलाखी । नाग पेन्नाङ्क ।
रा.नि.व.७ ।

नृपतरुः । पुं । आरम्भधरुचे । राजादनीवचे ।
थिनी । चि.क्र.क.४५. ।

नृपद्रुमः (पादपः) । पुं । खलारम्भधरुचे ।
वड् मोगीन् । रा.नि.व.२ । भा.वा.र.चि.विफला-
गुम्लो । राजादनीवचे । थिनी । रा.नि.व.११ ।

नृपप्रियः । पुं । राजपलाखी । रा.नि.व.७ ।
रामशरी । रामशरी । रा.नि.व.८ । आम्भवे । रा.
नि.व.११ । सारसपक्षिणि । वै.निघ. । वंशभेदे ।
वेडू वीथ । श.च. । [व.७ ।

नृपप्रियफला । स्त्री । वार्ताकीवचे । रा.नि.
नृपप्रिया । स्त्री । केतकीवचे । केसा गीह ।
रा.नि.व.१० । पिच्छीखजूरः । शालिधान्ये । वै.
निघ. ।

नृपवदरः । पुं । राजवदरुचे । रा.नि.व.११ ।

नृपमाङ्गल्यकम् । स्त्री । आहुल्यनुपे । रा.
नि.व.४ ।

नृपमाषः । पुं । राजमाषे । रा.नि.व.१६ ।

नृपवल्गुमः । पुं । राजामृगचे । राजवदरे ।
रा.नि.व.११ । गङ्गायां रसविशेषे । कज्जलिः ८
तो. जातीफलं (जायफलं) लवङ्गं (लवङ्गं) मुस्ता
(मुता) गुडलक् एला टङ्गणचारः (सोहांगीर
थरे) नीरकं (जीरा) तेजपत्रं यमानी शुष्की सैन्धव-
लवणं लौहम् अश्वं ताम्रम् एषां प्र. ४ तो. मरिचं
८ तो. क्षामोदुग्धेन धात्रीरसेन वा मर्दयेत् ।
बहुत् यथा—पारदः गन्धकः लौहम् अश्वं शोषकं
चित्रकमूलं त्रिहृन्मूलं टङ्गणचारः जातीफलं
हिङ्गु गुडलक् एला मुस्ता लवङ्गं तेजपत्रं यमानी-
हयं शुष्की सैन्धवं मरिचं शीघ्रं प्र. १ तो. स्वर्णभस्म
१२ रत्तिकं । आर्द्रकरसेन आमलकीरसेन वा
भावयेत् । सावा माषकलायमिता । र.सा.सं ।

नृपवल्गुमष्टतम् (तैलम्) । स्त्री । नेत्ररोग-
घ्नं तैलम् । गन्धघृतं, तैलं वा ॥०. श्र. दुग्धं २५. ।
कल्काद्यै—जीवकः (शुण्ठि) ऋषभकः (व२५-
लोचन) मेदा (अश्वगन्धा) द्राक्षा (किम्बिसि)
बाह्यपथी कष्टकारी बहुतो यष्टिमधु बाह्यालकं

(वेमेडा) विडङ्गं मज्जिष्ठा शर्करा (चिनि) राक्षा
नीलोत्पल गोक्षुरं पुष्करिकं (शूङ्गिप्रिया) पुनर्नवा
सैन्धव पिप्पली (पिप्पली) प्रत्येकं ॥० तो. रैलनस्य
घृतसैवन्ध । भेष. । अथवा तैल-घृतयोः प्र.
४ श्र. दुग्धं १६ श्र. कल्काद्यै प्र. २ तो. रस.र. ।

नृपवल्गुमा । स्त्री । केविकापुष्पवचे । रा.नि.
व.१० । महाराजचूतवचे । वै.निघ. ।

नृपवल्गुः । पुं । राजवल्गु । सोमनाथ गीह ।

नृपात्मजः । पुं । महाराजचूतवचे । रा.नि.
व.११ । आमातकवचे । वै.निघ. । स्त्री (जा) ।
कटुगुम्फाम् । र.मा. ।

नृपात्रम् । स्त्री । शालिधान्यविशेष, राजात्रे ।
गुणाः—विदोषघ्नं सुस्निग्धं मधुरं लघु दीपनं बल्यं
पथ्यं कान्तिदं वीर्यवर्धनम् । रा.नि.व.१६ ।

नृपामयः । पुं । राजयक्ष्मणि, अथरोगे । रा.
नि.व.२० ।

नृपार्हम् । स्त्री । शालिधान्यं । दैर्घ्यशुक्र
शोथ । प.सु. ।

नृपावर्त्तः । पुं, स्त्री । राजावर्त्तमणौ । रा.
नि.व.१२ ।

नृपाह्वयः । पुं । राजावर्त्तमणौ । प.सु. ।
राजपलाखी । रा.नि.व.७ ।

नृपेष्टः । पुं । राजपलाखी । रा.नि.व.७ ।
राजवदरुचे । रा.नि.व.११ । नीलीवचे । वै.निघ. ।

नृपोचितः । पुं । राजमाषे । रवटि । प.सु. ।
रा.नि.व.१६ । [पाथी । रा.नि.व.१८ ।

नृमाणम् । स्त्री । पादात् जर्द्धविस्तृतदोः
नृसा(द)रः । पुं । निषादल इति ख्याति द्रव्यं ।
महाद्रावके ।

नेता । पुं । सिन्धुवारचुपे । निशिता । रा.नि.
व.४ । निम्बवृक्षे । रा.नि.व.८ ।

नेत्रम् । स्त्री । दर्शनेन्द्रिये । चक्रः । रा.नि.व.
१८ । नेत्रपरीक्षा यथा—वातेन रुचं भ्रूममरुणश्च ।
पितात् पीततरुहरितवर्णं सदाह्व । कफेन धवलं
ज्योतिर्हीनम् । भा. । तदुक्तं—“विद्याद्वयजुल-
बाहल्यं स्वाङ्गुलीदरसम्पत् । द्वाङ्गुलं सर्वतः साहं
भिषङ्गधनबुद्धिं । सुवच गोक्षनाकारं सर्वभूत-
गुणोद्भवम् । जलं भुवोऽपि रक्तं वातान् कृणु
सितं जलान् । आकाशादयुगमागच्छ जायन्ते नेत्र-
बुद्धे । दृष्टिश्चात्र तथा बल्ये यथा व्यावृष्टि-

रदः । नेत्रायामविभागस्तु कृष्णमण्डलमुच्यते ।
कृष्णात् सप्तममण्डलिं दृष्टिं दृष्टिविशारदाः ।
मण्डलानि च सप्तमीं पटलानि च लोचने ।” सु.उ.
१५. । तदसूत्रे । ग.दृष्टिं शिखि । रा.नि.व.२ ।
च.द.वि.ज.वि. । “दीर्घपत्रककर्णाल्यनेत्रम् ।
वस्तिशलाकायाम् । शला इति लोके । यथा—
नेत्राणि, सुवर्णरजततः स्याथीरोतिदन्तशृङ्गमण्डित-
सारमयानि शृङ्गानि दृष्टानि गोपुष्पाकाराणि
ऋजुनि गुटिकासूत्रानि । तदभावे नलं श्लास्थ-
सम्भवा । नेत्रप्रधानदोषाः षट्, पादांशोद्भूत-
मन्युत्क्षिप्तमवसन्नं तिर्यक्क्षिप्तं चलितं विकृति-
मिति । अतिस्थूलं कर्कशमवतनमणु भिन्नं सन्नि-
कृष्टविप्रकृष्टकणिकं सूक्ष्मातिच्छिद्रमतिदीर्घमति-
क्षुब्धमत्येकाग्रं नेत्रदोषाः । सु.चि.३५. । See
अनुवाचनवस्तिः ।

नेत्रकर्म (प्रसाधनम्) । स्त्री । सप्तविध-
नेत्रोपचारेषु । यथा—“सिकताशरीतसम्पिण्डौ
विडालसपेणसथा । पुटपाकोऽङ्गं नेत्रे यथावस्थं
प्रयोजयेत् ॥” तोड. । भा. । [अम. ।

नेत्रच्छदः । पुं । नेत्रावरणे । चक्रश्च पीठ ।

नेत्रजलम् । स्त्री । अश्रुनि । उत्थेनं जन ।

नेत्रधावनम् । स्त्री । चक्षुर्धाने । तस्य विधिः
—“दन्तमूर्द्धमधी घृष्टा प्रातः सिञ्चेच्च लोचने ।
तोयपूर्णमुखलेन दृष्टिरागु प्रसीदति ॥” राज.१५. ।

नेत्रनैर्मल्यकारी । पुं । खपरधातो । वै.निघ. ।

नेत्रपर्यन्तः । पुं । अपाङ्गदेशे । रा.नि.व.१८ ।

नेत्रपाकः । पुं । चक्षुषः पाके । लक्षणे—
“कण्ठपदेहाद्युतः पकोदुस्वरसन्निभः । संरन्ध्री
पचते यस्तु नेत्रपाकः स शीघ्रजः ॥” मा.नि. ।

नेत्रपाषाणः । पुं । कटुकायाम् । र.मा. ।

नेत्रपिण्डः । पुं । विडाली । नेत्रगोलके ।
हारा ।

नेत्रपुटम् । पुं । नेत्रच्छदे । [३ ।

नेत्रपुष्करा । स्त्री । रुद्रजटायाम् । रा.नि.व.

नेत्रवलम् । स्त्री । रसाञ्जने । वै.निघ. ।

नेत्रभूषणम् । स्त्री । कृष्णाञ्जने । कान् शुर्मा ।
वै.निघ. । [व.निघ. ।

नेत्रमङ्गलकारी (इन्) । पुं । खपरधातो ।

नेत्रमलम् । स्त्री । पिच्छटे । पिच्छी । वै.निघ. ।

न्यग्रोधः । पुं । वटवृक्षे । वटं ग्रीह । रा.नि. व.२१।१ । सु.स.२८.न्यग्रोधः । युतश्रेण्याम् । आलुकर्णलतायाम् । भूयःकाणी । रा.नि.व.२३ । शमोद्वे । मे. । विषपण्ठी । मोहननामौघधो । विष. । [विशेषे । श.मा. ।

न्यग्रोधपरिमण्डला । स्त्री । सुन्दरीस्त्री.

न्यग्रोधपुटपाकः । पुं । वटकल्कादिपाकः-पुटपाके । यथा—“न्यग्रोधादेश कल्केन पूरयेद्-गौरतित्तिरे । निरलसुदरं सत्यक् पुटपाकेन तत्त्वचेत् ॥” अथ रसी मधुना सम्यगित्तारे हितः । शा.म.ख.१.अ. । [ऐन्द्रकाणी ।

न्यग्रोधा । स्त्री । आलुकर्णलतायाम् ।

न्यग्रोधादिगणः । पुं । तदादिद्रव्यगणं । यथा—“न्यग्रोधपिपलसदाफलरीध्रयुग्मं जम्बु-द्वयाङ्गुल-कपीतन-नीमवल्क-पुष्पासवज्जुल-पियाल-पलाशनिन्दिकोलीकदम्बविरलामधुकं मधुकम् ॥” इति द्रव्याणि । अन्यः—“न्यग्रोधोद्वेगस्त्रयज्ज-मधुक-कपीतन-ककुभकोशासंघोरकपतजम्बु-द्वय-पियाल-मधुक-रोहिणो-वज्जुल-कदम्ब-वदरी-तन्दुकी-शङ्खकौरोधसावरीप्रभृतातकपलाशनन्दवल्क-येति । गुणाः—“न्यग्रोधादिगणो ब्रणः संयाहो भय-साधकः । रक्तपित्तहरी दाहमेदही योनिदीप-हृत् ॥” वा.स.१.५.अ. । सु.स.२८.अ. ।

न्यग्रोधिका । स्त्री । आलुकर्णलतायाम् । रा.नि.व.३ ।

न्यग्रोधी । स्त्री । द्रव्याम् । वटवृक्षे । रा.नि.व.५ । आलुकर्णलतायाम् । युतश्रेण्याम् । रा.नि.व.४ । युलकुडौति कथितम् । अम.भ. ।

न्यङ्गुः । पुं । शम्बरस्त्री । शम्बर इति भाषा । हिं वराहशिक्षा । मांसगुणाः—खादु लघु बल्यं वृष्यं तिदीषवृष्य । भा.मांसव. । मणिविशेषे । मे. ।

न्यङ्गभूषः । पुं । आरम्भध्वजे । वै.निघ. । श्योणाकडले । शौर्णाशौठी । विका. ।

न्यच्छम् । स्त्री । क्षुद्ररोगमेदे । तल्लक्षणं—“मण्डलं मण्डलं वा श्यामं वा यदि वा सितं । सङ्गं नीरुजं गात्रं न्यच्छसित्यभिधीयते ॥” सु.नि.१.३.अ. ।

न्यचः । पुं । गण्डके । गण्डात्र । वै.निघ. । महिषे । स्त्री । घासे, दण्डे । मे. ।

न्याक्यम् । स्त्री । भविष्यततण्डुले । भूङ्गि । श.च. ।

न्यादः । पुं । भोजने । आहारे । अम. ।

न्युजः । पुं । रोगे । व्याधायाम् । कुम्भे । वै.निघ. । हं.च. । वि. कुम्भे । कुँजो । मे. । रुजाभय । अम. । स्त्री । कर्मरङ्गे । कामराडो । मे. ।

न्यूनपञ्चाशद्भावः । पुं । जन्मन उन्मादवृत्ते । आशम । का.पुराण. ।

न्यूनाङ्गः । वि. । हीनाङ्गे । खड्गे । [श.चि. ।

न्यूनेन्द्रियः । वि. । असम्पूर्णेन्द्रिये, खड्गादी ।

प

पः । पुं । बाधो । पणं । एकाक्ष. की. ।

पक्षौ । स्त्री । पक्षवृक्षे । पौकूड ग्रीह । वै.निघ. ।

पक्ष(क्त)पौडः । पुं । बह्वेनवृक्षे । हिं पखोडा । तत्पञ्चायाः—पक्षकृत्यः, पक्षरक्तः, बह्वेनः । गुणाः—इष्ट्यजनविधौ शक्तः कटुः जीर्णवर्णय । रा.नि.व.८ ।

पक्षा(क्त) । वि. । स्वयं पाकाकर्तृ । पुं । अघो ।

पक्तिः । स्त्री । गौरवे । पाके । मे. । पाकशक्ती । च.द.शिरास्थे ।

पक्तिशूलः । पुं. स्त्री । परिणामशूलरीगे । रा.नि.व.२० । See अन्नद्रव्यशूलः ।

पक्षाः । वि. । कथिते श्रुते वा (वस्तुनि) । र.मा. । परिणते । पौका । अम.भ. । स्त्री । स्त्रियतण्डु-लादौ । पुराणम् । [पाचके । वै.निघ. ।

पक्षकृत् । पुं । निम्बवृक्षे । श.च. । नि. ।

पक्षपात्रम् । स्त्री । पक्षशरावे । वा.उ.५.अ. ।

पक्षमांसम् । स्त्री । पाकसिद्धमांसे । पौक कर्त्रा मांसम् । गुणाः—हितं बलवर्धनं वीर्यवर्धनम् । रा.नि.व.१७ । वृद्धवृद्धे । म.द.व.६ ।

पक्षरसः (सिकः) । पुं । मद्ये । श.र. । तीक्ष्णमद्यमेदे, शीघ्र । गुणाः—बलवर्धकः सरः शोफघ्नः वातघ्नः पाके मधुरः हृद्यः इन्द्रियबोधनम् । सु.स.४.५.अ. । “रीचनी दीपनी हृद्यः शोषशोफा-शंसं हितः । स्नेहश्लेष्मविकारघ्नो वण्यः पक्षरसी मतः ॥” च.स.२७.अ. ।

पक्षवारि । स्त्री । उष्णजले । काञ्जिके । श.च. ।

पक्षशयसमोन्नतिः । पुं । रानकदम्बे । वै.निघ. । [द्रव्ये ।

पक्षान्नम् । स्त्री । पाचितान्ने । हृत्वादिपक्षभक्ष्य-

पक्षाशयः । पुं । नामेरधोभागे । पौकाशयः । “पक्षाशयो ह्यधो नामिः ।” रा.नि.व.१८ । अपिच “नाभिसनान्तरं जन्तीराहुनामाशयश्चुः । आमा-शयादधः पक्षाशयादूर्ध्वं पाकला । पक्षाशयत्वधो नामेरुद्धमाशयः स्मृतः ॥” भा. ।

पक्षेष्टका । स्त्री । दग्धेष्टकायाम् । वै.संघ. ।

पखीण्डः (पौडः) । पुं । पक्षपौडवृक्षे । अश्वेष्टोड । रा.नि.व.८ ।

पङ्कः । पुं । कर्हमे । कर्हा । गुणाः—पक्षा-दाहनाशिवं भयक्षयहितं हिमत्वम् । राज. । शीथलत्वं सरत्वम् । भा. ।

पङ्ककर्मटः । पुं । कोमलकर्हमे । शितन शनि । विका. । [पौधौ । विका. ।

पङ्ककोरः । पुं । कोयष्टिकपक्षिणि । टिटिन्न

पङ्कमोडः । पुं । ग्राम्यशूकरे । वै.निघ. ।

पङ्कगङ्कः । पुं । (Magrognathus) पङ्कालमख्ये, क्षुद्रमख्यमेदे । पौकां ग्रीह । ततपण्यायः—गवाटी, पङ्कगतिः, ब्रह्मो । विका. ।

पङ्कगतिः । पुं । पङ्कालमख्ये । श.मा. ।

पङ्कग्राहः । पुं । शिग्रुमारि । वै.निघ. । मकरे । हारा ।

पङ्कजम् (न्य) । स्त्री । पक्षे । प.सु. ।

पङ्कजातः । पुं । भङ्गरानुपे । भूशराङ्क । वै.निघ. । [अश्वेष्टोड । वै.निघ. ।

पङ्कजनौ । स्त्री । पङ्कालये, कमलिन्याम् ।

पङ्कपर्यटी । स्त्री । पक्षपङ्कजाते पर्यंटाकारे ।

पौराष्ट्रचक्रिकाभावे इयं शास्त्रा । र.मा. ।

पङ्कमण्डूकः । पुं । जलशृङ्गौ । वै.निघ. । शम्बूके । शीगूक । हारा ।

पङ्करुट (हम्) । स्त्री । पक्षे । रा.नि.व.१० ।

पङ्कवारि । स्त्री । काञ्जिके । वै.निघ. ।

पङ्कवासः । पुं । कर्कटे । रा.नि.व.१८ ।

पङ्कशुक्तिः । स्त्री । शृङ्गौ । शिगूक । विका. ।

पङ्कशू(षू,सू)रणः । पुं । पङ्ककन्दे । शीगूक । विका. ।

पङ्कारः । पुं । (Vallisneria, or Tropaeolispinosa.) जलजवृक्षविशेषे, कण्टकसेवयां । कौटिल्ये । मे. ।

पङ्किलः । वि. । पङ्कमये । मल्लिने ।

पङ्कीरः । पुं । टिटिन्नपक्षिणि । टिटिन्न पौधौ । वै.निघ. ।

पङ्केज(रुह)म् । स्त्री । कमले । रा.नि.व.१० । पुं । सारसपक्षिणि ।

पङ्क्तिकण्टकः । पुं । अपामार्गचुपे । रा.नि.व.४ ।

पङ्क्तिकन्दः । पुं । मालाकन्दे । रा.नि.व.७ ।

पङ्क्तिचरः । पुं । कुररपक्षिणि । रा.नि.व.१८ । कौचपक्षिणि । श.चि. ।

पङ्क्तिवौजः (कः) । पुं । वर्धकवृक्षे । वायुना ग्रीह । रा.नि.व.८ । आरम्भध्वजे । कर्णिकारवृक्षे । शौर्णाश, छीनेन्न कर्त्रौ ग्रीह । रा.नि.व.८ ।

पङ्क्तिशूलः । पुं, स्त्री । परिणामशूल । निदान-लक्षणे । “सैर्निदानैः प्रकृतिपितो वातः सन्निहिती यदा । कफपित्ते समागत्य शूलकारी भवेन्नली । मुक्ते जीर्यति यच्छूलं तदेव परिणामजम् । तस्य लक्षणमप्येतत् समासेनाभिधीयते । आशानाटोप-विष्णुविविधवारतिवेपनैः । क्षिण्योथीपशमप्रायं वातिकं तद्वद्विषकं । दण्णादाहारतिस्तेदकटुस्त्र-लवणोत्तमम् । शूलं शीतलमप्रायं ऐत्तिकं तद्वद्वि-क्षिण्यः । कटुहृत्ताससम्बोद्धत्यवर्धयन्ततिः । कटुतिक्तीपशानौ च विज्ञेयश्च कफात्मकम् ॥” इत्यादि ।

पङ्कः । पुं । वातव्याधिविशेषे । “पङ्कः सकृद्वि-र्योर्विधात् ॥” सु.नि.१.अ. ।

पङ्कव(ल्य)हारिणी । स्त्री । शिगूडीचुपे । रा.नि.व.४ । [व्यादिः । शृङ्गाश्वे ।

पङ्कलः । पुं । एरुवृक्षे । वा.स.१.५.अ.विदा-

पङ्कत्यम् । क्ली । पङ्कुभावे । रा.नि.व.४ ।

पचतः । पुं । तृथे । कयी ।

पचत्पुटः । पुं । तृथमधि-पुचत्पुटे ।

पचनम् । क्ली । पाके । पुं । चयौ । श.च. ।

क्री (नी) । वनवीजपुरे । रा.नि.व.११ ।

पचम्पचा । क्ली । दाहहरिद्रायाम् । प.सु. ।
भा.म.१भ.तन्द्रिकज्व.चि. । "मरिचकचपचम्पचा-
वचारक् ।"

पचा । क्ली । पाके । अम. ।

पचिः । पुं । चयौ ।

पचेलुकः । पुं । पाचके । त्रिका. ।

पचमानज्वरः । पुं । ज्वरविशेषे । अत्रिगत
ज्वर । लक्षणम्—“ज्वरवेगोऽधिकस्तथा कथं तो-
सारविद्युदाः । मलप्रवृत्तिरुत्कृष्टः पचमानस्य
लक्षणम् ॥” मा.नि. ।

पञ्चः । पुं । त्रिपटीले । वै.निघ. ।

पञ्चकद्वयम् । क्ली । जीवनपञ्चमूले ऋषपञ्च-
मूले च । वा.सु.१५५. ।

पञ्चकन्दः । पुं । पञ्चसिद्धीषविशेषेषु । ते
च तैलकन्द-क्रोडकन्द-सुधाकन्द-रुदन्तो-सर्पोत्या-
त्मकाः । रा.नि.व.२२ । See सिद्धीषधिः ।

पञ्चकपित्तम् । क्ली । कपित्तस्य मूलत्वक्पत्र-
फलपुष्पेषु । वा.उ.३८५. ।

पञ्चकर्म । क्ली । वमन-विरिक-नस्य-निरुद्धा-
नुवासनेषु । वमनादि षोडशकाराणि क्रिया । “प्रथमं
वमनं पश्चात् विरिकयानुवासनं । एतानि पञ्च-
कर्मणि निरुद्धी नावनं तथा ॥” भा. । तेषु न्यून-
सप्तान्दे अतीताशौत्यन्दे च नस्यं, जनहादशे धूमः,
जनपञ्चमे कवलः, जनदशमे अतिक्रान्तसप्तमी च
शोभनं, न्यूनशोभने सप्ततिवारिके च रक्तमोचनं
न दीयम् । एतानि दीपनिर्हरणार्थं यथाकालं
प्रयोज्यानि । प.प्र.४४५. । विशेषास्तपकन्दे सग्याः ।

पञ्चकर्मेन्द्रियम् । क्ली । इत्यपादपायूप-
जिह्वा चेति इन्द्रियपञ्च ।

पञ्चकषायः । पुं । वचावासापटीलप्रियङ्गु-
निस्त्रात्मकद्रव्यवर्गे । भा.म.४भ.योव्या.चि. । “चूर्णैः
पञ्चकषायकैः ।” भेष.कर्मरौ.चि. । महासानोय-
पञ्चविधकषायद्रव्यसमूहे । “जम्बूशाकलौवाक्याली
वज्रकुलं वदरं तथा । कषायाः पञ्च विज्ञेया देव्या
प्रीतिकराः शुभाः ॥”

पञ्चकीरः । पुं । जलकुक्कुभे । त्रिका. ।

पञ्चकृत् (त्यः) । पुं । पकटीकृते, पखौडकृते ।
रा.नि.व.८ ।

पञ्चकृष्णः । पुं । सौम्यकौटभेदे । सु.कल्प.८५. ।
See कौटः ।

पञ्चकोलम् । क्ली । पिप्पल्यादिपञ्चद्रव्यकृत-
कषाये । पिप्पुल, पिप्पुलमूल, चरे, चितामूल,
कुण्टि मृगभांग । “पिप्पलीपिप्पुलीमूलचव्यचिचक-
नागरम् । कीलमातोपयोगितात् पञ्चकोलक-
संज्ञितम् ॥” ‘सि.यो.च.द.वा.कफज्व.चि. । गुणाः
—रसे पाके कटुकं रुच्यं तौक्ष्णीयं पाचनं
दीपनं वातकफघ्नं गुल्मघ्नोद्वेगहरानाहृलघ्नं पित्त-
कोपनञ्च । भा.पू.१५. ।

पञ्चकोलघृतम् । क्ली । गुल्मरोगे घृतम् ।
“पिप्पलीपिप्पुलीमूलचव्यचिचकनागरेः । पलिकैः
सयवचारैः घृतप्रस्थं विपाचयेत् । क्षीरप्रस्थञ्च
तत्सर्पिर्हन्ति गुल्मकफात्मकम् ॥” गवायुत ४५. ।
ककार्थ—पञ्चकोलं यवकोरं अत्रोक्त ५५. ।
शुक्ल ४५. । च.चि.५५. ।

पञ्चगणः । पुं । विदारौकन्दः वृहती धृतिपथी
निर्दिग्धका अदृष्टा चेति गणविशेषे । कुण्ड-
कुम्भ, वृहती, टाकुणे, कण्टिकारी, गोकुम्भ ।
रा.नि.व.२२ ।

पञ्चगव्यम् । क्ली । समभागमीमुचगोमयदधि
दुग्धघृतषु । गोमय, गोमूत्र, दधि, क्षुद्रं, घृत
मृगभांग । “गोमूत्रक्षीरमयद्वोर गव्यमाज्यं दधीति
च । युक्तमेतद्यथायोगे पञ्चगव्यमुदाहृतम् ॥”
रा.नि.व.२२ । अत्र दुग्धगोजलघृतानां प्र. १ प.
गोमयं ३ तो. दधि २ प. । गारुडम् । “पलमात्रं दुग्ध-
भाग गोमूत्रं तावद्विद्यते । घृतञ्च पलमान् स्यात्
गोमयं तीलकत्रयं । दधि प्रकृतमात्रं स्यात् पञ्चगव्य-
मिदं स्मृतम् ॥” अथवा—“गोमूत्रक्षीरद्वयं सूत्रं
यस्य स्यात्तद्वर्गुचं । घृतं तद्वर्गुचं प्रोक्तं पञ्चगव्ये
तथा दधि ॥” अपिच—“पयः काचनवर्णायाः
श्वेतवर्णाया गोमयं । गोमूत्रं तावद्वर्णाया नीलवर्णा-
भवं घृतं । दधि स्यात् कण्ववर्णाया रमोदक-
समायुतम् ॥”

पञ्चगव्यघृतम् । क्ली । अपचारि घृतम् ।
गव्यघृतं ४ श. गोमयरसः अक्षदधि दुग्धं गोमूत्र
प्र. ४ श. यथाविधि त् । वृहद्यथा—गव्यघृतं ४

श. काथार्थ—दधमूलं प्र. २ प. त्रिफला प्र. २ प.
हरिद्रा दाहहरिद्रा कुटजलक् सप्तपर्णलक् अपा-
मार्गमूलं नीलीमूलं कटुकौ मारग्वधफलमज्जा
काकोदुम्बरिकामूलं कुष्ठं दुरालभा च एषां प्र. २ प.
वारि ६४ श. शे. १६ श. । कल्पाय—भार्गीमूलं
पाठामूलं त्रिकटु विहता हिज्जलबीजं गजपिपली
तुवरीमूलं (अत्रशृङ्गमूलं) मूल्यामूलं दन्तीमूलं
भूनिम्बं चिचकमूलं श्यामालता अनन्तमूलं मञ्जिष्ठा
गन्धतणं (त्रांशुकपूरं) मदनफलम्, एषां प्र.
२ तो. गोमयरसः गोमूत्रम् अक्षदधि दुग्धम् एषां
प्र. ४ श. यथाविधि पचेत् । च.द. । च.चि.१५५. ।

पञ्चगुप्तः । पुं । कच्छपे । श.र. ।

पञ्चगुप्ता (सिः, रसा) । क्ली । स्पृहायाम् ।
पिङ्गि शौक । रा.नि.व.१२ ।

पञ्चजटा । क्ली । पञ्चमूले । च.द. । “पञ्चजटा-
शतदुग्धजनसम् ॥”

पञ्चजनः । पुं । पुरुषे । वै.निघ. ।

पञ्चतत्त्वम् । क्ली । त्रितयस्येनीमरुहोमस पञ्च-
भूतेषु । मयसांसमस्यसुद्रामेधुनेषु । तन्त्रम् ।

पञ्चता (त्वम्) । क्ली, क्ली । मूले । अम. ।

पञ्चतित्तः (कः) । पुं । पञ्चविधतित्तद्रव्यगणे,
तत्त्वषाये वा । तद्विधा—कण्टकारी गुडूची
शुण्ठी कुष्ठं किराततित्तञ्च । च.द.पि.श्लेष.ज्व.चि. ।
अन्यः—निम्बमूलत्वक् पटोलपत्रं वासालक्कण्ट-
कारी गुडूची चेति । भा. ।

पञ्चतित्तघृतम् । क्ली । कुष्ठाधिकारि घृतम् ।
गव्यघृतं ४ श. । काथार्थ—निम्बमूलत्वक् पटोल-
पत्रं कण्टकारी गुडूची वासामूलम्, एषां प्र. १०
प. वारि ६४ श. शे. १६ श. । कल्पाय—त्रिफला
१ श. यथाविधि पचेत् । भेष. । अन्यत् त्रिफलीटा-
धिकारि—गव्यघृतं ४ श. । काथार्थ—पटोलपत्रं
सप्तपर्णमूलत्वक् निम्बमूलत्वक् वासामूलत्वक्
गुडूची त्रिफला एषां प्र. ६ प. २ तो. वारि ६४ श.
शे. १६ श. । कल्पाय त्रिफला १ श. यथावत्-
पाच्यम् । रस.र. ।

पञ्चतित्तघृतगुग्गुलुः । पुं । कुष्ठाधिकारि ।
गव्यघृतं ४ श. । काथार्थ—निम्बत्वक् (निम्बहानं)
गुडूची (कुण्डलं) वासामूलं (वांसकमूलं) पटोल-
पत्रं कण्टकारी, एषां प्र. १० प. जलं ६४ श. शे.
५५. । कल्पाय—आकनादीमूलं विडङ्गं देवदारु

गजपिपली यवचारः सर्जिचारः (माजिभांजी)
शुण्ठी हरिद्रा शुल्फा चव्यं (चरे) कुष्ठं (कुण्ड)
ज्योतिषमती (मतीकुण्ठी) मरिचम् इन्द्रियवः
यमानौ चित्तकमूलं (चितामूलं) कटुकौ मञ्जिष्ठा
(डेना मृगै) वचा पिप्पलीमूलं मञ्जिष्ठा अतिविषा
(आतरेह) त्रिफला वनधमानौ, एषां प्र. २
तो. शुङ्गगुग्गुलुः ५ प. । (गुग्गुलीः पीडलं बद्धा
दीलायन्ते कल्के सह घृतं पक्तव्यम्) । पाके
सति कल्कं हानयित्वा पुनर्गुग्गुलुना सह पक्त्वा
गृहीतव्यम् । सा.कौ. ।

पञ्चतण्डुलम् । क्ली । कुष्ठाकाशशरदभक्षुसंलक्षण-
पञ्चमूले । “कुष्ठः काशः शरीरं दर्शयत्येव तण्डु-
लम् । पञ्चतण्डुलमिदं ख्यातं तण्डुलजम्बुमूलकम् ॥”
प.प्र.१५५. । अन्यञ्च—“शालीकुष्ठकासी स्यात्
शरेण तण्डुलपञ्चकम् । एषां मूलं तषादाहपित्ताह-
घ्नञ्चसङ्गहत् ॥” भा. ।

पञ्चथः । पुं । कोकिलि । वै.निघ. ।

पञ्चदीर्घम् । क्ली । पञ्चशरीरावयव-दैर्घ्यजनित
शुभलक्षणं । तद् यथा—“वाह नेत्रयं कुक्षिं तु
नासं तथैव च । सनयो रन्तरश्चैव पञ्चदीर्घं प्रपद्यते ॥”

पञ्चनखः । पुं । व्याघ्रे । रा.नि.व.१६ । कच्छपे ।
जटा. । गजे. । त्रिका. । व्याघ्र-शरभ-शार्ङ्ग-
गोधाकच्छपशरटसिंहेषु । भज्यपञ्चनखाः—“शशकः
शङ्खको गोधा खड्गी कूर्मश्च पञ्चनः ।” स्मृ.ति. ।

पञ्चनखरः । पुं । गोधायाम् । (गोमांशु) ।
वै.निघ. ।

पञ्चनिदानम् । क्ली । रोगज्ञानस्य पञ्चविधो-
पायेषु । यथा—“निदानं पूर्वैरुपाणि रूपाण्युप-
श्रयस्तथा । सम्प्राप्तिश्चैति विज्ञानं रोगाणां पञ्चधा
स्मृतम् ॥” मा.नि. ।

पञ्चनिम्बम् । क्ली । समभागत्वक्पत्रफलपुष्प-
मूलरूपे निम्बपञ्चके । “निम्बस्य पत्रत्वक्पुष्पफल-
मूलैर्विमिश्रितैः । पञ्चनिम्बं समाख्यातं तत्तित्तं
निम्बपञ्चकम् ॥” रा.नि.व.२२ ।

पञ्चपचा । क्ली । दाहहरिद्रायाम् ।

पञ्चपटु । क्ली । पञ्चविधलक्षणभेदे ।

पञ्चपत्रः । पुं । चण्डालकन्दे । रा.नि.व.७ ।

पञ्चपत्रिका । क्ली । गोरक्ष्याम् । रा.नि.व.५ ।

पञ्चपर्ण(शी)का । क्ली । गोरक्ष्यां, गोरक्ष-
चिन्तायाम् । रा.नि.व.५ ।

पञ्चपञ्चवम् । स्त्री । आसन्नस्वूपित्यवीजपूर-
विल्लपन्नविषु । आम, जाम, कण्ठ, टावां
विषय । “आसन्नस्वूपित्यानां वीजपूरक-
विल्लयोः । गन्धकर्मणि सर्वत्र पञ्चाणि
पञ्चपञ्चवम् ॥” प.प्र.३.अ. ।

पञ्चपित्तम् । स्त्री । मत्स्यमहिषवराहमयूर-
च्छागपित्तेषु । मोह, मरिच, शूकर, मयूर, छाग
देशादेरपि । “वराहच्छागमहिषमत्स्यमायूर-
पित्तकं । पञ्चपित्तमिति ख्यातं सर्वेष्वेव हि
कर्मसु ॥” वै.सं.ग्र. । तेषां शुद्धिः—मत्स्यादिपित्तं
निम्बद्रावैर्बिम्बितं शुद्धिमायाति । सा.कौ. ।

पञ्चप्राणाः । पुं । प्राणायानन्यानीदानसमाना-
ख्येषु पञ्चविधदेहान्तर्वायुषु । सु. ।

पञ्चबला । स्त्री । बलातिबलानामवलाराज-
बलामहाबलासु । वै.निघ. ।

पञ्चबुद्धीन्द्रियम् । स्त्री । पञ्चज्ञानेन्द्रियेषु ।
स्पर्शनं रसनं घ्राणं दर्शनं श्रोत्रेति । च. ।

पञ्चभद्रम् । स्त्री, पुं । गुडूचोपपट्टमुक्तकिरात-
विश्वमेवकेषु । गुणक, कण्ठपाण्डा, मूत्रा,
छिन्नतां ७ गुणैः । “गुडूचोपपट्टं सुखं किरातं
विश्वमेवकम् । पञ्चभद्रम् ॥” सि.यो.च.द.ज्व.चि. ।

पञ्चभूतम् । स्त्री । चित्तप्रमेजोमरुहोमसु । च. ।

पञ्चभृङ्गम् । स्त्री । देवताङ्गशमीभङ्गातालीश-
निर्गुणेषु । देशताङ्गा, गौरी, मित्रि, तानीश-
प्रज्ञा ७ निशिता । वै.निघ. ।

पञ्चरम् । स्त्री । मेथुने । तन्त्रम् ।

पञ्चमकारम् । स्त्री । मयमांसमत्स्यसुद्रामैथुनरूपे
मकारपञ्चके । तन्त्रम् ।

पञ्चमास्यः । पुं । कौकिलि । श.र. । [व.१६.]

पञ्चमुखः । पुं । सिंहे । पिङ्गलसिंहे । रा.नि.

पञ्चमुखी । स्त्री । वासकचुपे । वासक ग्रीष्म ।
रा.नि.व.४ । जवापुष्पभेदे ।

पञ्चमुष्टिः (कः) (ष्टी) । पुं, स्त्री । सान्नि-
पातिकज्वरे शुषविशेषे । आंशत्रयदा विशेष ।
स च यववदरीफलकुलत्पुद्रकाष्ठासलकानामिकेकां
मुष्टिं गृहीत्वाष्टगुणतोये पक्वः । च.द.सन्निपात-
ज्व.चि. “यवकीलकुलत्पुद्रकां सुद्रमूलकशुण्ठयोः ।
एकेकमुष्टिमाहृत्य पचेदष्टगुणे जले । पञ्चमुष्टिक-
द्रव्ये वातपित्तकफापहः । शूलं प्रशस्यते गुले

कासे शसि चये ज्वरे ॥” ८ तो.के. । वै.निघ. ।
भ.च.चि.सूर्यप्रभायां । सूक्त्यायाम् । वै.निघ. ।

पञ्चमूलम् । स्त्री । सूत्रपञ्चके, तच्च गृह्णी-
गोमेयीच्छागौमहिषीजमिश्रितमूत्रे । “गवामजानां
मेयीणां महिषीणाञ्च मिश्रितम् । मूत्रेण गृह्णीनाञ्च
तन्मूलं सूत्रपञ्चकम् ॥” रा.नि.व.२२ । गुणास्त-
त्तच्छब्दे सग्याः ।

पञ्चमूलम् (लौ) । स्त्री, स्त्री । पञ्चानां मूलानां
समष्टौ । तानि च वृहत्सल्लवपञ्चशतावरी-जीवन-
बला-गोचुर-गुडूचादिकानि नवविधानि प्रत्येकं
पञ्चपञ्चमूलानि भवन्ति । १। “विल्लयोपाक-
गाभारोपाटलागणिकारिका ।” इति वृहत्पञ्च-
मूलम् । च.द. । सु.सू.३.अ. । २। शालपर्णी
पृथ्वीपथी वृहती कण्टकारिका गीचुरश्च । सल्ल-
पञ्चमूलम् । गुणाः—अमरीचरन् । अत्यग्निदीपनम् ।
अर्क.चि. । See लघुपञ्चमूलं । ३। कुशकासदर्भ-
शरेचुमूलानि कंठपञ्चमूलं पित्तकासचौरपाने
याच्यम् । सि.यो. कासचि.श्रीकण्ठः । ४। शतावरी-
विदारोक्त-जीवली-विषाणी-जीवकात्मकं शता-
वरीदिपञ्चमूलं । गुणाः—सन्धकरं गुरु वृष्यं
बल्यं शीतलं कान्तिदमायेयम् । ५। जीवकर्षभक-
मेदामहामेदानीवन्तीषु । जीवकादिपञ्चमूलं ।
गुणाः—वृष्यं चक्षुष्यं धातुवर्धनं बल्यं दाहपित्त-
ज्वरहृत्पाण्डु । ६। बलापुनर्नवेरखसुद्रपर्णी-
माषपर्णीषु । बलादिपञ्चमूलं । गुणाः—मेदकं
शोफघ्नं ज्वरघ्नम् । वै.निघ. । ७। गोचुरवदरीन्द्र-
वारुणीकासमहसर्पेषु । गोचुरादिपञ्चमूलं । ८।
गुडूचीमेषशङ्खीशारिवाविदारोचरद्रासु । वल्ली-
पञ्चमूलं । ९। करमहदिकण्टकसैरीयक (गौरी)
शतावरीगृध्रनखीषु । इति कण्टकपञ्चमूलं । सु-
सू.३.अ. । गुणाः—तत्तत्पथ्याये सग्याः ।

पञ्चमूल्यादिः । पुं । ज्वरातिसारे कषायः ।
“पञ्चमूलौ-बला-विल्ल-गुडूची सुस-नागरेः । पाठा-
भूमिन्महीवैरकुटजलक्कलैः शतम् ॥” च.द. ।

पञ्चरत्नम् । स्त्री । स्वर्णमौक्तिकमाणिक्यहीरक-
राजपट्टेषु । अन्यच्च—“कनकं चौरकं नीलं पद्म-
रागञ्च मौक्तिकम् । पञ्चरत्नमिदं प्रीतिप्रसिद्धिः
पूर्वदर्शिनः ॥” रत्नानामाख्याभावे तु स्वर्णं कर्षा-
मेव च । सुवर्णस्याभावे तु आभ्यं ज्ञेयं विचक्षये ॥”
हेमा. ।

पञ्चरसलोहम् । स्त्री । वत्सलोहे । वै.निघ. ।

पञ्चरसा । स्त्री । हरीतक्याम् । मद.व.१ ।
आमलक्याम् । हारा. ।

पञ्चरचकः । पुं । पखौडवले । रा.नि.व.८ ।

पञ्चराजिफलः । पुं । पटोललतायाम् ।
रा.नि.व.४ ।

पञ्चलवणम् । स्त्री । काच-सैन्धव-सामुद्र-
(कण्ट)-विडसीवचलवणेषु समभागेषु । “काचसैन्धव-
सामुद्रविडसीवचलैः समैः । स्यात् पञ्चलवणम् ॥”
रा.नि.व.२२ । “सौवर्चलं सैन्धवञ्च विडमौजिदमेव
च । सामुद्रेण सहैतानि पञ्च स्युर्लवणानि च ॥”
प.प्र.३.अ. । तदुपाः—“मधुरं सटविष्णुं त्रिगु-
लं बलापहम् । वीर्योष्णं दीपनं तीक्ष्णं कफ-
पित्तविघ्ननम् ॥” शाङ्ग.म.६.अ. ।

पञ्चलक्षणः । वि. वातपित्तकफसन्निपातागन्तूनां
लक्षणयुक्ते । व्रणस्य गन्धवर्णस्वाववेदनाकृतिरूप-
लक्षणयुक्ते । सु.चि.१.अ. ।

पञ्चलोह(क)म् । स्त्री । सौराष्ट्रकलोहं । इ.
च. । सुवर्णरजतताम्रवज्रनागरूपेषु पञ्चसु धातुषु ।
“सुवर्णं रजतं ताम्रं तथैतत्तिलोहकम् । वज्रनाग-
समायुक्तं तत्पादुः पञ्चलोहकम् ॥” इति प्रथमम् ।
समभागस्वर्णरजतताम्रवज्रनागरूपेषु । “सुवर्णं
रजतं ताम्रं तथैतत्तिलोहकम् ॥” इति द्वितीयम् ।
रा.नि.व.२२ । वा.उ.३.अ. ।

पञ्चवक्त्रः । पुं । पञ्चमुखरुद्रादे । स्मृ.ति. ।

पञ्चवक्त्ररसः । पुं । रसोऽयं सन्निपातज्वरे हितः ।
“गन्धेश-टङ्ग-मरिचं विषं धत्तूरजैर्द्रवैः । दिनं
सम्पदि तं शुक्लं पञ्चवक्त्रो रसो भवेत् । आद्रकस्य
रसेनेष दातव्यो रक्तिकाभितः ॥” भा. ।

पञ्चवटी । स्त्री । विलाशव्यवटाश्रीकोदुम्बरेषु ।
वै.निघ. ।

पञ्चवर्णकः । पुं । धुस्तरकवले । वै.निघ. ।

पञ्चवर्धनः । पुं । पखौडवले । रा.नि.व.८ ।

पञ्चवल्कलम् । स्त्री । वटाश्वलीदुम्बरपञ्चज-
पञ्चवेतसम् । वेतसवल्कलेषु । वट, अश्वत्थ,
यज्जुशूर, पीकूड ७ वेतस छां । “न्ययोधी-
दुम्बराश्वलीपञ्चवेतसवल्कलैः । सर्वैरेकव मिलितैः
पञ्चवेतसमुच्यते ॥” रा.नि.व.२२ । शिरीषपिपल-
वटपञ्चवेतसेषु । वा.उ.३.अ. । गुणाः—“लक्-

पञ्चकं हिमं याहि व्रणशोथविसर्पजित् ॥” भा. ।
अपिच “न्ययोधीदुम्बराश्वलीपञ्चवल्कलपादाः ।
पञ्चैते चौरिणां वृक्षासेषां लक् पञ्चवल्कलम् ।
चौरवृक्षा हिमा वय्या योनिरोगव्रणापहाः । रुक्षाः
कषाया मदीना विसर्पामयनाशिनः । शोफपित्त-
कफाक्षन्नाः सन्त्या भग्रास्थयोजकाः ॥”

पञ्चवोजम् । स्त्री । कर्कटीतपुषदाङ्गिमपञ्च-
कपिकच्छुजे पञ्चवोजेषु । कौकूड, शमी, दाडिम,
पद्म ७ आलाकूशीर वीज । राजिकाजमोदा-
जीरकतिलखसखसेषु । त्रािशैश्वर्या, यमानी,
जीरा, तिल ७ पोख ।

पञ्चबुद्धीन्द्रियम् । स्त्री । चक्षुःश्रोत्रघ्राणजिह्वा-
स्पर्शेन्द्रियरूपेन्द्रियपञ्चके ।

पञ्चशस्यम् । स्त्री । धान्यतिलसुद्रयवश्चेतसर्पेषु ।

पञ्चशाखः । पुं । हस्ते । रा.नि.व.१८ ।

पञ्चशिखः । पुं । सिंहे । तिका. ।

पञ्चशुक्तः । पुं । सीम्यकौटजातौ । सु.कल्प.८
अ. । See कौटः ।

पञ्चशूरणम् । स्त्री । शूरणपञ्चके अत्यल्पपर्णी-
काण्डरीमालाकन्दशूरणारख्यशूरणात्मके । “अत्यल्प-
पर्णीकाण्डरीमालाकन्दविशूरणैः । प्रीती भवति
योगोऽयं पञ्चशूरणसंज्ञकः ॥” रा.नि.व.२२ ।

पञ्चशैरीषम् । स्त्री । शिरीषवृक्षस्य फलपत्र-
लक्ष्णलपुष्पेषु समभागेषु । “शैरीषं कसुमं मूलं फलं
पत्रं लग्निलयं । कौटारिः कथितो योगः पञ्चशैरीष-
कामिधः ॥” रा.नि.व.२२ ।

पञ्चसर्पिणी । स्त्री । औषधिविशेषे । लक्षणं—
“मण्डलैः कपिलैश्चितैः सर्पाभा पञ्चसर्पिणी ।
पञ्चारत्रिप्रमाणा ।” सु.चि.३.अ. ।

पञ्चसार(राख्य)पानकम् । स्त्री, पुं । पानक-
भेदे । आनाविशेष । स चाभिनवमत्स्यावस्थः
कदलीपनसमिथोऽस्मरसमिथश्च । तदुक्तं—“द्राक्षा-
मधूकखजूरकाशमर्थः सपरुषकैः । तुल्यांशैः
कल्पितं पूतं शीतं कर्पूरवासितम् ॥” वा.सू.५.अ. ।
काश्मीरमधुखजूरसहोकाफालसाफलं । तेषां कलं
गृहीत्वा तु एकीकृत्य क्षिपेदसून् । चातुर्जातेन्दु-
मरिचशर्कराशार्द्रकादिकान् । वस्त्रेण गालयित्वा
तत् पञ्चसाराख्यपानकम् । गुरु वृष्यं धातुकरं
पित्तहृत्प्रमदाहनुत् ॥” वै.द्रव्यगुणः ।

पञ्चसाराख्य । स्त्री । खजूरारव्यसुनि । “मधु

खञ्जः सृष्टीकापरुषकसिताभसा । वा.चि.२५. ।
पञ्चसिद्धौषधीः । स्त्री । पञ्चकान्दात्मकसिद्धौ-
 षधिषु । “तैलकान्द-सुधाकान्द-श्रीङ्कान्द-रुदन्तिकाः ।
 सर्पनेत्रयुताः पञ्चसिद्धौषधिक संज्ञकाः ॥” रा.नि.
 व.२२ । See सिद्धौषधी ।

पञ्चसुगन्धिकम् । स्त्री । कर्पूरकङ्कीललवङ्ग-
 जातोफलपुष्पेषु । “कर्पूरकङ्कीललवङ्गपुष्पगुवाक-
 जातोफलपञ्चकेन । समाशभागेन च योजितेन
 मनोहरं पञ्चसुगन्धिकं स्यात् ॥” रा.नि.व.२२ ।

पञ्चचारम् । स्त्री । यवपलाशसर्जितलमुष्कक-
 जचारिषु । “यवमुष्ककसर्जानां पलाशतिलयो-
 क्तायाः चारैश्च पञ्चभिः प्रोक्तं पञ्चचारामिधी
 गणः ॥” रा.नि.व.२२ । पञ्चलवण्ये । वै.निघ. ।

पञ्चक्षीरवृक्षः । पुं । वटाश्रय्योदुम्बरपर्कटो-
 गर्दभाण्डेषु । वटे, अश्वत्थ, यच्छूडूर, पीकूड,
 शक्रभूष । सि.यो.यञ्च.चि.सर्पिर्गुड । अन्वः—
 उदुम्बरवटाश्रय्यवेतसञ्चेषु वर्तते । “उदुम्बरो
 वटोऽश्रय्यो वेतसः प्रच एव च ।” प.प्र.३५. ।
 See क्षीरवृक्षः ।

पञ्चाङ्गम् । स्त्री । योगविशेषः । स चैकस्य
 वृक्षस्य समभागमिलितलक्षपत्रफलमूलपुष्पात्मकः ।
 “लक्षपत्रकुसुमं मूलं फलमेकस्य शाखिनः । एकत्र
 मिलितं तच्चैत् पञ्चाङ्गमिति संज्ञितम् ॥” रा.नि.
 व.२२ । पुं । कच्छपे । श.मा. ।

पञ्चाङ्गुलम् । पुं । कच्छपे । तिका. ।

पञ्चाङ्गिकपञ्चगणः । पुं । स्वल्पमदृक्प-
 वङ्गीकण्टकसंज्ञकेषु पञ्चमूलेषु । सि.यो.लणा.चि. ।

पञ्चाङ्गीवन्धः । पुं । पञ्चाङ्गुलाकारव्रणवन्ध-
 विशिष्टः । “चिबुके चापि पञ्चाङ्गी हस्तस्यैव वि-
 स्थितः । स्वेदयित्वा स्थिते सन्धौ कुप्यात्पञ्चाङ्गुला-
 कृतिम् ॥” सु.शा.ड. । सु.चि.३५. ।

पञ्चाङ्गुलः । पुं । श्वेतैरङ्गैः । एरङ्गचुपे । रा.
 नि.व.८. । स्त्री । तेजपत्रे । वै.निघ. ।

पञ्चाङ्गुली स्त्री । तक्राचुपे । रा.नि.व.४ ।
 ऊर्ध्वजनुजत्रणस्य बन्धनविशेषः । सु.पु.१८५. ।

पञ्चाज्यम् । स्त्री । कागदध्यादिपञ्चके । वै.निघ.
 २५.जीर्णज्व.चि. ।

पञ्चात्मा । पुं । शरीरान्तर्वायो । यथा—“प्राणो-
 ऽपानः समानश्चोदानव्यानौ च वायवः ।” निदा. ।

पञ्चाननः । पुं । शिवे । सिंहे । मे. ।

पञ्चाननरसः । पुं । हृद्रोगाधिकारे रसः ।
 पाठः—“सूतङ्गस्यो द्रवैर्धात्रा मर्दयेद्दीप्तनीद्रैः ।
 यष्टिखज्ज्वरसलिलैर्दिनं हृद्रोगजिह्वसः । धात्रीचूर्णं
 सितान्नानु पिवेद्भोगापनुत्तये ॥” रस.चि. ।

पञ्चासृतम् । स्त्री । दुग्धादिपञ्चविधद्रव्यसम-
 वाये । गुडूचीगीचुरतालमूलीमुष्टिकाशतावरीणां
 मिलितसमभागे । “गुडूची गीचुरश्चैव सुषली
 मुष्टिका तथा । शतावरीति पञ्चानां योगः पञ्चा-
 सृताभिधः ॥” शुक्र, गोक्षुर, तालमूली,
 मूली, शतमूली । रा.नि.व.२२ । इदमौषधं
 पञ्चासृतमुच्यते । द्वितीयं देवपूजनार्थम् । घृतमधु-
 शर्करादधिदुग्धेषु । शूक, मधु, घृत, छिनि, यधु ।

पञ्चासृतपर्पटी । स्त्री । यष्टिखज्ज्वर-
 गन्धकं ८ तो. रसः २ तो. लौहं १ तो. अमं ४
 मा. ताम्रं ४ मा. पर्पटीवत् पाकः । रस.र. ।

पञ्चासृतपिण्डः । पुं । अश्वस्य बलपुष्टिकर-
 पिण्डविशेषः । “कटुका च जयन्ती च अमरी सुरसा
 घनः । पञ्चासृतमयः पिण्डः..... ॥” नकुल.
 १३५. ।

पञ्चासृतयूषः । पुं । कुलत्यादिपञ्चद्रव्यकृत-
 यूषविशेषः । कुलथं, भृगं, अन्नहरं, शायकगं, र-
 वर्णि (वा) राजशिशौरं वीजं । यथा—“कुलित्य-
 सुक्कादकमाषकाणां निष्पावयुक्तस्य कृतोद्दि यूषः ।
 सन्दीपनः पाचनघातुवृद्धिकरो लघुः स्यादरुचि-
 प्रणाशः । ज्वरं वलासं ज्वरमङ्गमर्दं क्षीयित
 पञ्चासृतयूषकोऽयम् ॥” वै.निघ. ।

पञ्चास्रम् । स्त्री । तदाह्य-द्रव्यपञ्चके । यथा—
 “अश्वत्थमेकं पिचुमर्दं मेकं न्यग्रोधमेकं दश पुष्प-
 जातीः । इ इ तथा दाडिममातुलुङ्गं पञ्चास्र-
 वापो नरकं न याति ॥”

पञ्चास्रफलम् । स्त्री । १ । समभाग-
 मिश्रितकीलदाडिमतिन्दिनीचुल्लकाक्षवेतसेषु । कूल,
 दाडिम, तैलूल, चूल्क, अन्नवेतसम् । २ ।
 समभागमिलितजम्बीरनारङ्गाक्षवेतसतिन्दिनीजीव-
 पूरकेषु । गौड़ा, नारङ्गा, अन्नवेतसम्, तैलूल,
 ठोवालेव । ३ । “कीलदाडिमवृक्षान्नुल्लकाक्ष-
 वेतसाः । फलम्पञ्चास्रमुद्दिष्टमन्नपञ्चफलं स्यात् ॥”
 ४ । “जम्बीरनारङ्गसङ्गाक्षवेतसैः सतिन्दिनीकैश्च
 सबीजपूरकैः । समाशभागेन तु सेवितैरिदं द्वितीय-
 मुक्तञ्च फलान्नपञ्चकम् ॥” रा.नि.व.२२ । भा. ।

५ । “कीलदाडिमवृक्षान्नुल्लकाक्षवेतसाः ।
 पञ्चास्रकीं सुखे लेपः सदा लघ्नां नियच्छति ॥”
 सा.को. ।

पञ्चारविन्दम् । स्त्री । अरविन्दस्य मणाल-
 विसर्गसरपत्रवौनेषु । वा.उ.२६५. ।

पञ्चालकः । पुं । अग्निप्रकृतिकौटविशेषः । सु.
 कल्प.८५. । See कौटः ।

पञ्चावखः । वि । मृते ।

पञ्चाविकम् । स्त्री । मेघीदधिदुग्धघृतमुल-
 मलेषु । वै.निघ.२५.जीर्णज्व.चि. ।

पञ्चास्यः । पुं । सिंहे । अम. ।

पञ्चेन्द्रियम् । स्त्री । इन्द्रियपञ्चके । ङकूः,
 कर्ण, नासा, जिह्वा, शृक् । वाक्पाणिपादपाथू-
 पक्षेषु ।

पञ्चोपविषम् । स्त्री । सुहृत्कर्करवीरलाङ्गलि-
 विषमुष्टिकेषु । मनसा, आकन्त, कन्नवी, विषला-
 ङ्गुलि, विषमुष्टि । ‘सुहृत्कर्करवीराणि लाङ्गली
 विषमुष्टिकां । एतान्युपविषाण्याहुः ।’ रा.नि.व.२२ ।

पञ्चोषणम् । स्त्री । पञ्चकीले । पिप्पली-
 पिप्पलीमूलचव्यचितकशुद्धौषु । वै.निघ. ज्व. चि.
 अर्कादिः ।

पञ्चोष्माणः । पुं । शरीरान्तःपञ्चविधपाच-
 काग्निषु । यथा—“भौमाप्याग्नेयवायव्याः पञ्चोष्माणः
 सनाभसाः । पञ्चाहारगुणान् खान् खान्
 पार्थिवादीन् पचन्त्यसौ । पार्थिवाः पार्थिवानेवं
 शेषाः शेषांश्च देहमान् ॥” सा.को. ।

पञ्चरः (लः) । पुं । पटोले । कोलकान्दे ।
 रा.नि.व.७. । स्त्री । शरीरे । शरीरास्थिसमूहे ।
 रा.नि.व.७. । स्त्री । शरीरे । शरीरास्थिसमूहे ।
 तिका. ।

पञ्चरास्थिः । स्त्री । पञ्चरस्य षतुर्विधस्थिषु ।
 च.शा.७५. ।

पटम् । स्त्री । धूतये । शक्रतृण । र.मा. । पुं ।
 कार्पासे । वै.निघ. । प्रियालवणे । मे. । र.व.र.
 वाल.चि. ।

पटञ्चरम् । स्त्री । जीर्णवस्त्रे । वै.निघ. ।

पटदः । पुं, स्त्री (दा) । कार्पासचुपे । र.मा. ।

पटरकः । पुं । गुन्द्रले । रा.नि.व.८. ।

पटरञ्जनम् । स्त्री । पत्तङ्गे । वक्रमर्काठे ।

पटलः । पुं । कासमर्दवृक्षे । कार्पासवृक्षे । वै.
 निघ. । पटोलवृक्षे । लचि । शृक् । भा. । स्त्री ।
 दृष्ट्यावरकच्छदिरूपे नेवरीगे, तिमिरादी । मा.
 नि. । तच्चतुर्विधम् । तत्र प्रथमं वाद्यं पटलं
 रसरत्नाश्रयम्, द्वितीयं मांसाश्रयं, तृतीयं मन्दः-
 संश्रयं, चतुर्थं कालकास्थिसंश्रयम् । “अधस्तादुप-
 रिष्टावा पटलं यस्य जायते । कण्डि नयने सद्यः
 ॥” ज.द.३०५. । See तिमिरः ।

पटवासः । पुं । पिष्टातके । आवीर ।

पटाकः । पुं । पचिभेदे ।

पटालुका । स्त्री । जलीकायाम् । तिका. ।

पटिः (का) । स्त्री । कुम्भिकावत् । मे. । वस्त्रे ।

पटोरम् । स्त्री । मूलके । भा.म.३५.अग्र.चि. ।
 चन्दनं । प.सु. । पुं । खदिरवृक्षे । उदरे ।
 उष्णा । वंशलोचने । सन्निवाथी । वै.निघ. ।

पटुः (कः) । पुं । पटोललतायाम् । प.सु. ।
 कारवेष्ट्रा । उच्छ्रेष्ठा । रा.नि.व.३ । शिशौ ।
 रा.नि.व.१८ । चीनकर्पूरे । चीरकनामगन्धद्रव्ये ।
 रा.नि.व.१२ । लवणे । मे. । स्त्री । पटोलपत्रे ।
 विश्व. । पांशुजलवणे । प.सु. । जीरके । वचायां ।
 वट । छिक्कियाम् । ईष्टे । वै.निघ. । स्त्री । (कं)
 पटोलविशेषः । वि । रोगमुक्ते । रा.नि.व.२० ।

पटुतूल (लण) कम् । स्त्री । लवणलणे ।
 रा.नि.व.८. ।

पटुव्रयम् । स्त्री । लवणवये, विटसेन्धवसौवर्ण-
 लवणेषु । वै.निघ.२५.संश्रय.चि. ।

पटुपञ्चकम् । स्त्री । लवणपञ्चके । शंखजवण ।
 See पञ्चलवणम् ।

पटुपत्रिका । स्त्री । चौरिकायां । बुदबुदचुपे ।
 रा.नि.व.४. ।

पटुपर्णिका । स्त्री । चौरिणीचुपे । शिङ्गरे ।
 रा.नि.व.४. ।

पटुपर्णी । स्त्री । स्पर्शचीर्याम् । जोगाधिकरे,
 जोगाङ्गीति । अम. । [व.६]

पटुभेदनिका । स्त्री । जणजीरके । रा.नि.

पटालका । स्त्री । नागवल्लीभेदे । पीठकुलि-
 कैति आम्बे । रा.नि.व.११ । See नागवल्ली ।

पटूतमम् । स्त्री । सेन्धवलवणे । रा.नि.व.६ ।

पटेरकम् । ली । सुखकटये । वै.सं.।

पटोतजम् । ली । क्वाके । श.र.।

पटोलः । पुं । *Trichosanthes dioica* Roxb.) खनामव्यातफलशाकविशेषः । अन्तः जता । हिं परवल । सं कष्टिपङ्कज, कतुपङ्कज । कं सीगवल्ली । तं कोसुपटोल । गुर्ज. चुर- निहारकपिलवर्णी । ता. कोसुपङ्कज । कान्यकुब्ज मोरङ्ग । तत्पर्यायाः,—कुलकं, तित्तकः, पटुः, पटुकः, कर्कशदलः, कुलकः, वाजिमान्, लता- फलः, राजफलः, राजपटोलः, वरतित्तः, असृताफलः, तित्तभद्रकः, कटुफलः, कटुकः, कटुः, कर्कशच्छदः, राजनामा, असृताफलः, पाण्डुः, पाण्डुफलः, वीजगर्भः, नागफलः, कुहारिः, कासमर्दनः, पञ्जरः, राक्षीफलः, जीतुकी, कच्छुनी । गुणाः—“पटोलः कटुतिक्तोष्णः रस- पित्तवलासजित् । कफकण्टिकुष्ठसृग्ज्वरदाह- सिनाशनः ॥” रा.नि.व.३ । तन्मूलादिगुणाः— “पटोलस्य भवेन्मूलं विरेचनकरं सुखात् । नालं श्लेष्महरम्पित्तहारि फलं पुनः । दीपतयहर- स्मीतं तद्विक्ता पटोलिका ॥” भा. । फलं रक्त- पित्तघ्नम् । सि.यो.र.पि.चि. । पतं पित्तघ्नं, नालं कफघ्नं, फलं विदीपघ्नं, मूलं विरेचनम् । रा.नि. व.७ । ली । पाण्डुफले । अटोल । वा.स.१५ ञ. ।

पटोलकः । पुं । शूतो । श.मा.।

पटोलपत्रम् । लो । वल्लीशाकभेदे । अन्तः- नति । रा.नि.व.७ । See पटोलः ।

पटोलादिः । पुं । पटोलचन्दनकुचन्दनमूर्त्या- गुडूचीपाठाकटुरीहिणीकृते पञ्चद्रव्यकषाये । गुणाः—“पटोलादिर्गन्धः पित्तकफारोचकनाशनः । ज्वरोपशमनो बल्यः कट्विं कण्डूविनाशनः ॥” सु. । अन्यः—पटोलसारिवासुसपाठाकटुरीहिणीसाधि- तकषाये । अयं सततकज्वरशमनः । वा.चि.१५. । अन्यः—पटोलनिम्बविफलासृद्धीकामुसवल्ककृते कषाये । अयं अन्येयुक्ते हितः । अपरः—पटोल- रक्तचन्दनमूर्त्वातिपाठाश्वगन्धसु । च.द. ।

पटोलिका (ली) । स्त्री । खादुपटोलनाम- फलशाकविशेषः । शार्ङ्गपटोल, पौत्रल, वा- शुगूल । हिं भिडपीडलि । तत्पर्यायाः,— ज्योत्स्ना, ज्योत्की, जाली । मे. । गुणाः—

खादुः पित्तघ्नी रुचिहृत् ज्वरघ्नी बलकरी दीपनी पाचनी च । रा.नि.व.७ । च.द.व्रण-चि. ।

पट्टः । पुं । पेषणशिलायाम् । व्रणवन्धनद्रव्यं । अंति । सु.स.५अ. पट्टाक्षः । आटिणीक । श.मा. । **पट्टर(ङ्ग)म् (रञ्जक[न,क]म्) (रागम्) ।** ली, पुं । पचाङ्गचन्दने । वक्रम् कर्णं । रा.नि.व. १२ ।

पट्टशाकः । पुं । (*Corchorus capsularis* or *C. olitorius*.) शाकविशेषः । आटिणीक, नालितांता । हिं पटुश । गुणाः—रक्त- पित्तहरः विष्टम्भी वातकोपनश्च । भा. ।

पट्टिकः । पुं । ताम्रवर्णरीधे । अ.टी.रा. ।

पट्टिका (ख्यः) । स्त्री, पुं । ताम्ररीधे । रञ्जवर्णलोध । अम. ।

पट्टिकारो(ल)धः । पुं । खनामव्यातलीधे, रक्तरीधे । आटिणी लोध । तत्पर्यायाः,— कसुकाः, लाक्षाप्रसादः, लाक्षाप्रसादनः, पट्टिका, पट्टिलोधः, पट्टिलोधकः, पट्टी, वल्कलोधः, वृह- हलः, जीर्णपत्रः, वृहदलः, शीर्णपत्रः, अक्षि- मेधजः, श्रावरः, श्वेतलोधः, गालवः, बहुलवल्कः, वल्कः, स्थूलवल्कलः, जीर्णपत्रः, वृहत्पत्रः । गुणाः—यादौ लघुः पित्तरक्तपित्तातिसारशोथघ्नश्च । भा. । कषायः शीतलः वातकफरक्तविषघ्नः चक्षुष्यः । तत्र कल्करीध एव श्रेष्ठः । रा.नि.व.६ ।

पट्टिलः । पुं । (*Coesalpinia bonduc- cella*.) वृक्षविशेषः । श्रुतिकरञ्ज । जटा. ।

पट्टिलोधः (कः) । पुं । पट्टिकालोधः । श.र. ।

पट्टी (इन्) । पुं, स्त्री । लोधघ्ने । अ.टी.भ. । रक्तरीधे । रा.नि.व.६ ।

पणः । पुं । कपडे । वै.निघ.२भ.मधुरज्व.चि. विष्णुचिकित्साकषाये । ५गुञ्जामाने । प.प्र. ।

पणदा । स्त्री । पण्णास्यायाम् । रा.नि.व.२३ ।

पणशः (सः) । पुं । (*Artocarpus inte- grifolia*.) कण्टालफलवृक्षे । कौटोण शोष्ठ । हिं कटहर । सं फणसु । कं हलसिन । तं उत्. पणस । ता. पिता । तत्पर्यायाः,—कण्टकफलः, कण्टाकालः, आशयः, सुरजफलः, पलसः, फलसः, चम्पकालुः, चम्पाकीषः, चम्पालुः, रसालः, सृङ्ग- फलः, पानसः, महासज्जः, फलिनः, फलहृच्छकः

कण्टाफलः, मूलफलदः, अपुष्पफलदः, पूतफलः । गुणाः—फलं मधुरं पिच्छिलं गुहृ हृद्यं बलवीर्य- वृद्धिकरं शमदाहशोषघ्नं रुचिकरं ग्राहि दुर्ज्वरश्च । तद्वीजम् ईषत्कषायं मधुरं वातलं गुहृ तत्फल- विकारघ्नं तन्दीपघ्नश्च । बालपणसफलस्य नीरसं हृद्यश्च । मध्यपक्वं तत् दीपनं रुचिद लवणादि- युक्तश्च । रा.नि.व.११ । पक्षफलं रक्तवर्णकं मधुरं शीतलं दुर्जरं वातपित्तघ्नं श्लेष्मशुक्रबलकरश्च । तद्वीजं रक्तपित्तघ्नं खादु फलतुल्यगुणश्च । तदपक्षफलं कषयं खादु वातलं शीतलश्च । राज. । तन्मज्ज (डूँति) गुणाः—शुक्रलं विदीपघ्नं विशेषेण गुणिनां न हितम् । रा.नि.व.११ । अल- क्काथः मांसयथिशीले, तन्मज्ज (डूँति) अण्डवद्भौ, कीमलपल्लवः चर्मरोगे च हितः ।

पणस्थिकम् । ली । बराटके । कड़ि । चिका । हे.च. ।

पणिकावर्त्तः । पुं । राजावर्त्तमणौ । प.सु. । See आवर्त्तः ।

पण्डः (कः) । पुं । नटसके । अम. ।

पण्यविलासिनो । स्त्री । नखीनामगन्धद्रव्ये । रा.नि.व.१२ ।

पण्या । स्त्री । ज्योतिषमतीलतायाम् । जटा- कृष्टेकी । वै.निघ. ।

पण्यान्यः (न्या) । पुं, स्त्री । खनामव्यातलणे । सं पण्ये । कं हननेमुरु । तत्पर्यायाः,— पण्यधा, पण्यन्धा, पण्यधा, कङ्कणी । सा दीर्घा मध्या ऋक्षा च इति विधा । एतासु मध्यमा रसवीर्यविपाकेषु गुणाधिका । अपरद्वयं समवीर्यं, तित्तं चारं सारणश्च, तत्कालश्लघातव्रण- रोपणश्च । रा.नि.व.८ ।

पतगः । पुं । पक्षिणि । अम. ।

पतङ्गः (मः) । पुं । पक्षिणि । अम. । जलमधूकवृक्षे । रा.नि.व.१६ । रक्तशाली । मे. । वा.सू.६अ. । च.सू.२७अ. । ली । पारदे । मे. । पतङ्गचन्दने । वक्रम् कर्णं । श.च. ।

पतङ्गमः । पुं । पक्षिणि । व्याकरणम् ।

पतङ्गिका । स्त्री । पुत्तिकानाममधुमक्षिका- याम् । अम. । तत्पर्यायाः,—पुत्तिका, पूत्तिका ।

पतङ्गा । स्त्री । शालिधान्यभेदे ।

पतङ्गम् । ली । पत्रे । अम. ।

पतत्रिः (त्री) । पुं । पक्षिणि । अम. ।

पतङ्गीरः । पुं । श्वेनपक्षिणि । वाङ् । श.र. ।

पतमः (सः) । पुं । पक्षिणि । पतङ्गे । उणा. ।

पताका । स्त्री । चिह्ने । जटा. ।

पतिः । पुं । मूले । गतौ । अम. ।

पतिकावेरम् । ली । पित्तलाव्यामिश्रधातुभेदे ।

पतिश्वरा । स्त्री । कृष्णजीरके । श.च. ।

पतिश्यायः । पुं । प्रतिश्याये । हि. ।

पतेरः । पुं । पक्षिणि । आदके । उणा. । गह्वरे ।

पत् । पुं । पादे । रा.नि.व.१८ ।

पत्त(त्र)ङ्गम् । ली । *Caesalpinia sap- pan*.) रक्तकाष्ठविशेषः, पत्राङ्ग । वक्रम् कर्णं । हिं पतङ्ग । तं श्रीकनकदु । उत्. वक्रमी । गुर्ज. पारस्य. ता. वटङ्गी । र.मा. । भा.उ.वाजी. । तत्पर्यायाः,—पत्राङ्गः, रक्तकाष्ठः, सुरङ्गदं पत्रान्यं, पट्टरङ्गः, पट्टरङ्गकं, भाय्यावृक्षः, रक्तकः, लोहितं, रङ्गकाष्ठः, रोगकाष्ठः, कुचन्दनं, पट्टरङ्गकं, सुरङ्गम्, रक्तसारं, रङ्गनं, पत्तूरम् । गुणाः—“पत्तङ्गं मधुरं शीतं पित्तघ्नं श्लेष्मघ्नं स्रग्धुत् । हरिचन्दनवहेयं विशेषादाहनाशनम् । चन्दनानि च सर्वानि सट्टशानि रसादिभिः । गन्धेन तु विशेषोऽस्ति पूर्वः श्रेष्ठतमो गुणैः । भा. । रक्त- चन्दने । श.र. । सु.चि.२१अ. । “पत्तङ्गं रक्त- चन्दनम् ॥” भा.सू.द.री.चि.कुङ्कुमाद्यतेनि । काष्ठ- काथः रजोवाह्यकारो मलसंघाहो च । पुं । मृङ्गराजे । जीमराज । र.मा. । केशराजे । केकुत्ते ।

पत्तूरः (रा) । पुं, स्त्री । शालिचशाके । र.मा. । च.द.सि.यो.कमि.चि. । सु.चि.१८अ. । जल- पिपल्याम् । पर्कटौवृक्षे । वै.निघ. । शमीवृक्षे । मेघ. ने.री.त्रि. । ली । कुचन्दने । भा. । सु.सू. ३८अ. वातशमने । पत्तङ्गे । वै.निघ. ।

पत्रम् । ली । कदे । शीता । अम. । तेजपत्रे । रा.नि.व.६ । सु.सू.३८अ.एलादिः । वा.चि.११अ. । “पत्रं कटुरीहिणी ।” पक्षिपते । मे. ।

पत्रकः । पुं । पलाशवृक्षे । रा.नि.व.२३ ।

पत्रकल्कम् । ली । गन्धद्रव्यम् उष्ण एव सम्यग् पक्वतेले यत् कर्पूरसगनाभ्यादिकं दीयते । गन्धं गन्धानां देयुः । “पक्वपत्रेऽप्युष्ण एव सम्यग्-

यत् पेष्य वर्तितम् । दीयते गन्धद्वयं पत्रकल्लं
तदुच्यते ॥” च.द.वा.व्या.वि.महासुगन्धितैले ।

पत्रकैष्टः । पुं । शालिचशकै ।

पत्रगुप्तः । पुं । सुहीहचमेदे । तेकंठिगिज्जु ।
श.च ।

पत्रघ(ध)ना । स्त्री । सातलायाम् । सेहृखे ।
मनसा गीह । रा.नि.व.८ ।

पत्रजामवः । पुं । पटालतालपत्रीत्यासवे ।
च.स.२५५. ।

पत्रतण्डुला (ली) । स्त्री । यवतिकायाम् ।
रा.नि.व.७ ।

पत्रतरुः । पुं । विट्खदिरवृक्षे । रा.नि.व.८ ।

पत्रतालकम् । स्त्री । वंशपत्रहरिताले । वै.
निघ. ।

पत्रदारकः । पुं । ककच । कर्नात । त्रिका. ।

पत्रद्रुमः । पुं । ताडवृक्षे ।

पत्रनाडिका । स्त्री । ताम्बूलशिरायाम्,
पत्रशिरायाम् । जटा. ।

पत्रनामकम् । पुं । तेजपत्रे । वै.निघ. ।

पत्रपरशुः । पुं । अन्तर्विशेष । छेन्नौ ।

पत्रपालः । पुं । इहम्बुरिकायाम् । छ.च. ।

पत्रपाली । स्त्री । अन्तर्विशेष । कौटि. । हला. ।

पत्रपिशाचका । स्त्री । बारिवायां । टोकां,
पेटकं । त्रिका. । हारा. ।

पत्रपुष्पः । पुं । *Ocimum pilosum*)
रक्ततुलसीवृक्षे । श.च. ।

पत्रपुष्पकः । पुं । मूर्जवृक्षे । श.मा. ।

पत्रपुष्पा । स्त्री । *Ocimum Sanetum*)
तुलसीवृक्षविशेष । श.मा. । सुदपत्रतुलस्यां । र.मा. ।

पत्रभद्रा । स्त्री । वृहज्जीवन्त्याम् ।

पत्रमालः । पुं । वेतसवृक्षे । वै.निघ. ।

पत्रयौवनम् । स्त्री । नवाङ्गुरे । जटा. ।

पत्ररथः । पुं । पक्षिणि । अम. ।

पत्रलम् । स्त्री । पत्रलदुग्धे । वै.निघ. । द्रुषं ।
पातना ददे । छ.च. ।

पत्रवर्णः । पुं । सप्तपर्णवृक्षे । रा.नि.व.१२ ।

पत्रवल्ली । स्त्री । पत्ररचनायाम् । छ.च. ।

रुद्रजटायाम् । पत्राशीलतायाम् । रा.नि.व.३ ।

पत्रविषम् । स्त्री । विषपत्रिकादौ । तानि च
विषपत्रिकालम्बावरदारककरकमहाकरकाः । तै.
पञ्च. गुणा—“जम्भाहीहृष्टनशासा जया पत्र-
विषेण तु ।” सु.कल्प.२५. “जम्भयं वेपन आसः
वृणां पत्रविषमिवेत् ।” भा. ।

पत्रवृक्षिकः । पुं । तन्नासकाग्रिप्रकृतिककौटि ।
सु.कल्प.८५. । See कौटः ।

पत्रशङ्खः । पुं । सप्तपर्णवृक्षे । छातिम् ।

पत्रशाकः । पुं, स्त्री । भक्ष्यशाकवृक्षमात्रे । तच्च
षड्विधम् । “पत्रं पुष्पं फलं नालं कन्दं संखेदकं
तथा । शाकं षड्विधमुद्दिष्टं विद्याद्यथोत्तरम् ॥”
राज. । पत्रशाकगणौ यथा—काकमाचौकासमह-
पुनर्नवा-पूतिका पटोलपत्र मेघनाद-शालिच-हिल-
सोचिकापालङ्कनविषयकमिति । “दिव्यास्तु किं
पीतकौ चिर्मर्षसखलौयक । दिवा पालक्यपि
हेधा पटया कालशाककम् । करवौ लोणिका
घोनी चञ्चुशङ्करिचुक्रिका । सुनिषयकगोजिह्वा-
द्रोणपुष्पोपटोऽकम् । शतपुष्पा मेघि । च कुञ्जर-
लौल्लकयकः । धान्यकं दिशकवर्ची जौवली
काकमाचिका । पर्यटः कासमहंय दिधा राजगिरी-
तकः ।दिधा कौष्ठः पत्रशाकगणस्त्वयम् ॥”
अर्क. । [हारा. ।

पत्रशिरा । स्त्री । पर्णनाडां । पाण्डुर शिरा ।

पत्रशृङ्गी । स्त्री । मूषिककार्णिकायाम् । रेन्ड्र-
काणी । वै.निघ. । [रा.नि.व.३. ।

पत्रश्रेणी । स्त्री । मूषिकपण्याम् । द्रव्याम् ।

पत्रश्रेष्ठः । पुं । विल्ववृक्षे । रा.नि.व.११ ।

पत्रसुन्दरः । पुं । शीमसुन्दरके । गीमाशोक ।

पत्रसूचिः । पुं । कण्टके । त्रिका. ।

पत्रहिमम् । स्त्री । हिमे । दुर्दिने । त्रिका. ।

पत्राख्यम् । स्त्री । तेजपत्रे । श.च. । तालीश-
पत्रे । रा.नि.व.६ ।

पत्राङ्गम् । स्त्री । *Soymida febrifuga*
or *Caesalpinia Sappan*. Syn. *Swie-*
tenia febrifuga.) Rohan tree. खनाम-
ख्यातसप्तविधचन्दनान्यतमचन्दने । पत्रङ्गे । वक्रम्,
रोहन् । हिं वम् । पत्रङ् । तें चवमव ।
गुणाः—कटु-रुक्षा-शीतं वात-पित्त-ज्वरीन्नाद-

विस्फोटकप्रच । रा.नि.व.१२ । अस्य लक्ष्णायः
उदरामये रक्तातिसारे च परिणते हितः । रक्त-
चन्दने । अम. । भूजपत्रे । पत्रकाष्ठे । मे. । See
पत्रङ्गम् ।

पत्राख्यम् । स्त्री । तृणाख्यवृक्षे । गुरु
तृणविशेष । पञ्चतण्डुले । रा.नि.व.८. । पत्राङ्ग-
चन्दने । रा.नि.व.१२ । पिप्पलीमूले । रा.नि.व.६ ।
वंशपत्रहरिताले । तालीशपत्रे । वै.निघ. ।

पत्राङ्गा । स्त्री । चुक्रिकायाम् । चूका पीनङ् ।
भा. । See चुक्रा ।

पत्रालुः । पुं । इक्षुदमंभृते । रा.नि.व.८ ।
कासालौ । रा.नि.व.७ ।

पत्रावलिः (ली) । स्त्री । गेरिके । श.च. ।
ईश्वरीलतायाम् । वै.निघ. ।

पत्रिकम् । स्त्री । तेजपत्रे ।

पत्रिका (ह्वा) । स्त्री । जालीपत्रायाम् ।
जशिवौ । वै.निघ.२५. जनि.चि.सुवर्चिशादिचूर्णे ।

पत्रिकाख्यः । पुं । कर्पूरभेदे । रा.नि.व.१२ ।

पत्रिकापत्रम् । स्त्री । तालीशपत्रे । वै.निघ. ।

पत्रिणी । स्त्री । नवाङ्गुरे । पञ्चवे । श.च. ।

पत्रौ (इन्) । पुं । शालवृक्षे । र.मा. । पक्षिणि ।
वृक्षे । श्लेषपक्षिणि । मे. । स्त्री । दमनकतुपे ।

दनां । च.द.महासुगन्धितैले । गङ्गापत्रां । रा.नि.
व.१० । दुरालभायाम् । खदिरवृक्षे । तालवृक्षे ।
जातापत्रायाम् । वै.निघ. । महातेजपत्रे । च.द.वा.
व्या.चि.महाराजप्रसारणौतैले ।

पत्रैला । स्त्री । एलायाम् । वै.निघ. ।

पत्रोपस्करः । पुं । कासमहंभृते । हारा. ।

पत्राणः । पुं । श्लेषाकवृक्षे । अम. । पीतलीम् ।
वै.निघ. । अशोकवृक्षे । स्त्री । पीतकौष्ठे । अम. ।

पत्राङ्गासः । पुं । पुष्पकलिकायाम् । वै.निघ. ।

पथिका । स्त्री । कृष्णद्राक्षायां । रा.नि.व.११ ।

पथिद्रुमः । पुं । शुक्रखदिर । रा.नि.व.८ ।
खदिरवृक्षे । जटा. ।

पथ्यम् । स्त्री । पादाहारः । “पादाहारं पथ्य-
माह ।” रा.नि.व.२० । सैखवे । वै.निघ. । सामद्र-
लवणे । हितभोजने । श.च. । पुं । हरीतकी-
वृक्षे । श.मा. । तण्डुलीयशकै । वै.निघ. ।

पथ्यकरी । स्त्री । ककशाखौ । रा.नि.व.१६ ।

पथ्यका । स्त्री । मेथिकायाम् । वै.निघ. ।

पथ्यकारी (इन्) । पुं । षट्कषाय । रा.नि.
व.१६ ।

पथ्यभोजनम् । स्त्री । हितभोजने । भा. ।

पथ्यशाकः । पुं । तण्डुलीयशकै । नटिशा
भाक । रा.नि.व.५ ।

पथ्यसुन्दरः । पुं । हरीतकीवृक्षे ।

पथ्या । स्त्री । हरीतक्याम् । भा.पू.१५. । रा.
नि.व.११ । च.द.वि.ज्व.चातुर्थके । चिभटायाम् ।
बन्ध्याकर्कोटक्याम् । मृगाद्वयाम् । रा.नि.व.२३ ।

पथ्यापथ्यम् । स्त्री । रोगाणां हितहितवृत्त्ये ।

पथ्यापथ्यविधिः । पुं । रोगाणां पथ्यापथ्य-
निर्णयवृत्त्ये । [वस्तुनि. मे. ।

पदन् । स्त्री । पादे । रा.नि.व.१८ । वाक्ये ।

पदकम् । स्त्री । निष्कमितस्वर्ये । वै.निघ. ।

पदगण्डोरः । पुं । श्लोपदरीणि ।

पदन्दासः । पुं । गोशुरचुपे । श.च. ।

पदरथी (इन्) । पुं । पादुकायाम् । त्रिका. ।

पदरोहिणी । स्त्री । वन्दाके । वान्मरी ।
वै.निघ. । [धाम । वै.निघ. ।

पदवी । स्त्री । क्षिप्रीचुपे । सौण्डि । नागवला-

पदाकः । पुं । सपं । वै.निघ. ।

पदाङ्गी । स्त्री । रक्तलज्जालुकायाम् । वै.निघ. ।
हसपायाम् । रा.नि.व.५ ।

पदारोही (इन्) । पुं । वटवृक्षे । म.द.५५. ।

पदार्थः । पुं । द्रव्यगतरसवीर्यादौ । स पञ्च-
विधः—“द्रव्यं रसो गुणो बौध्यं विपाकः शक्तिरेव
च । पदार्थाः पञ्च तिष्ठन्ति स्वं स्वं कुञ्चन्ति
कर्म च ॥” भा. । “वीर्याभिहितः सृले पदे वा स
पदार्थः ।” सु.च.६५५. ।

पदिका । स्त्री । रक्तलज्जालुकायाम् । हंसपा-
याम् । लज्जालुकायाम् । रा.नि.व.५ । [२७५. ।

पदेन्द्राभः । पुं । विस्वारपक्षिविशेषः । च.स.

पक्षिमम् । स्त्री । पादशीतलायाम् । व्याक. ।

पद्मम् । पुं, स्त्री । *Nelumbium Specio-*
sum, *Salvadora Indica*.) कमल । पद्म ।
रा.नि.व.१० । हिं कनेल । तें तस्मिपुल्ल । ता-
अखल । तत्पर्यायाः,—नलिन, अरविन्द,

महीत्यलं, सहस्रपत्रं, कमलं, शतपत्रं, कुशेशयं, पञ्चरुहं, तामरसं, सारसं, सरसीरुहं, विसप्रमूलं, वारिजं, राजीवं, पुष्करं, अश्वीरुहं, कवारं, आस्रपत्रं, वनशोभनं, सरोरुहं जलजन्म, जलरुट, जलरुहं, सरीजं, सरीजन्म, सरोरुट, पङ्केजं, पङ्कजं, अश्वीजं, अश्वीजं, सरसिज, शीवारं, शीरुहं, इन्दिरालयं, जलजातं, अजं, कज्जं, नलं, नालिकं, नालीकं, वनजं, अस्त्रानं, पुष्टकं, अजः । गुणाः—वीजं वालिहरं । पत्रशय्या शीतला ज्वरे दाहहरं । पुष्पं गुदभंशहरं । “यत् तु पञ्चमित्यस्ति तत्र प्रायः पञ्चकेशरं याच्यम् ।” सि. यो. पि. श्लेषज्व. चि. श्लोकः । सि. यो. सन्निपातज्व. अश्वीजं । च. द. वा. पि. ज्व. चि. । See कमलम् । अतकमलम् । च. सू. ४३. शीषधाती । रा. नि. व. १३ । पुष्करमूलम् । रा. नि. व. ६ । मा. नि. । वै. नि. घ. २ भ. ज्व. चि. गुड्यादिः । जले । वै. नि. घ. । पञ्चकाष्ठं । धरणि । वै. नि. घ. अ. सा. चि. पञ्चादिचूर्णे । भेष. कुष्ठ-चि. कन्दर्पसारतैले । धूसूरवले । पञ्चकेशरे । च. द. गर्भाधिकारि मधुकादिः । पुं । गुरुगुलुविशेषे । “पञ्चोमाणिक्यमभवः ।” दर्वीकरसर्पभेदे । सु. कल्प. ४३. ।

पञ्चकम् । स्त्री । पञ्चकाष्ठं । पञ्चकाष्ठं । धरणि । हिं पञ्चाक । तं एणुगुसदेवि । तत्पथ्यायाः,—पञ्चकाष्ठं, पीतं, पीतव, मालियं, शीतलं, हिमं, शम्भं, केदारजं, रक्तं, पाटलापुष्प सन्निभं । गुणाः—पञ्चकं तुवरं तित्तं शीतलं वातलं लज्ज । विसर्पदाहविस्फोटकुष्ठश्लेष्मास्रपित्त-हृत् । गर्भसंस्थापनं रुच्यं वमिषणलषाप्रणुत् ॥ भा. शीतलं तित्तं रक्तपित्तं मोहदाहज्वरभालिकुह-विस्फोटवृक्ष । अपिच,—पञ्चकं पञ्चगव्यं स्यात् तथा पञ्चाहयं स्मृतं । पञ्चकं तुवरं तित्तं शीतलं वातलं लज्ज ॥ विसर्पदाहविस्फोटकुष्ठश्लेष्मास्र-पित्तहृत् । गर्भसंस्थापनं रुच्यं वमिषणलषाप्रणुत् ॥ रा. नि. व. १२ । तत्रप्रशस्तं यथा—“पञ्चकं सरलं भद्रं कौटडीषविवर्जितम् ” भेष. । कुष्ठं । कुडु । रा. नि. व. १२ । च. सू. ४३. । तन्नामकलूादिकौट-विषघ्नागर्ह । वा. उ. ३७३. ।

पञ्चकण्टकः । पुं । तन्नामकचुद्ररोगभेदे । पञ्चकौटो द्रोणं । लक्षणम्—“ते पञ्चकण्टका ज्ञेया येः पञ्चमिव कण्टकेः । चीयन्ते नौरुजैथैतैः शरीरं कफवातजैः ॥” वा. उ. ३१३. ।

पञ्चकन्दः । पुं । कमलकन्दे । पञ्चकन्दे गैण्डो

वा शीलूक । हिं कमलकन्द । तत्पथ्यायाः,—शालूकं, शालूकं, पञ्चमूलं, कटाहयं, जलालूकं । गुणाः—कटुः विष्टभौ रूचः रुच्यः कफघ्नः कषायः कामपित्तघ्न दृष्टादाहहर । रा. नि. व. १० । शालूकं शीतलं हृष्यं पित्तदाहास्रपुद्गु दुर्जरं स्वादु-पाकञ्च सन्यानिलकफप्रदम् । संघाह्नि मधुरं रुचं भिषाण्डमपि तद्गुणम् ॥” भा. । स्त्री (न्दा) । जलपचिविशेषः । वै. नि. घ. ।

पञ्चककटः (टी) । पुं, स्त्री । कमलादे । पञ्चवीज । वै. नि. घ. । रा. नि. व. १० । [नि. घ. ।

पञ्चकर्णिका । स्त्री । कमलकर्णिकायाम् ।

पञ्चकादिगणः । पुं । पञ्चकपुण्ड्रवृद्धितुगर्हि शृङ्गासृतादशजीवनसंज्ञरूपे । गुणाः—सन्धकाराः वातपित्तघ्नाः प्राणनादिगुणयुक्ताश्च । वा. सु. १४ । १५३. ।

पञ्चकाष्ठम् । स्त्री । खनामख्यातसुगन्धकाष्ठं । पञ्चकाष्ठं । रा. नि. व. १२ ।

पञ्चकाह्वयम् । स्त्री । पञ्चकाष्ठं । च. द. वा. व्या. चि. एकादशशतीमहाप्रसारणीतैले । “फलितो-द्विनिशाचौद्रसर्पिभिः पञ्चकाह्वयम् ।”

पञ्चकिञ्चलः । पुं । पञ्चकेशरे । वै. नि. घ. ।

पञ्चकी (इन्) । पुं । भूर्जवृक्षे । श. मा. ।

पञ्चकौटः । पुं । अग्निप्रकृतिकौटविशेषः । सु. कल्प. ८३. । See कौटः ।

पञ्चकेश(सर)ः । पुं, स्त्री । पञ्चकिञ्चले । पञ्चकेशम् । रा. नि. व. १० । च. द. वा. पि. ज्व. चि. । “विफलां पञ्चकेशरम् ।” सु. सू. ३८३. प्रियङ्गादिः । च. सू. ४३. । गुणाः—मलसंघाह्नि शीतलं दाहघ्नम् अश्वीजं सावहरुह । रा. नि. । [भा. ।

पञ्चगन्धकम् (गन्धि) । स्त्री । पञ्चकाष्ठं ।

पञ्चचारटो । स्त्री । स्थलकमलिन्याम् । शूल-पञ्च । वै. नि. घ. । न. नीतखीय्या । च. द. विष. चि. ।

पञ्चचारिणी । स्त्री । भार्या । वाग्नशक्ति । प. सु. । शमीवृक्षे हरिद्रायां लाक्षायां वृद्धौ । मे. । रा. नि. व. २३. (Hibiscus mutabilis.) स्थलपञ्चायाम् । या उत्तरापथे खनामा ख्याता । तत्पथ्यायाः,—अव्यथा, अतिचरा, पञ्चा, चारटो । गुणाः—“नञ्जानुणा कटुहिता कषाया कफवात-जित् । मूलकृच्छाश्रयलघ्नी शसकासविषापहा ।” भा. ।

पञ्चतन्तुः । पुं । मृणाले । रा. नि. व. १० ।

पञ्चतौर्यम् । स्त्री । पुष्करमूले । वै. नि. घ. ।

पञ्चदशनः । पुं । सज्जरसे । वै. नि. घ. । श्रीवासे । लोवान् इति भाषा । श. च. ।

पञ्चनाङ्गिका । स्त्री । स्थलपञ्चिन्या । वै. नि. घ. ।

पञ्चनालम् । स्त्री । कमलनाले । पञ्चनर उँठि । रा. नि. व. १० । [१६ ।

पञ्चनेत्रः । पुं । जलचरपचिभेदे । रा. नि. व. १० ।

पञ्चपत्रम् । स्त्री । आमले । रा. नि. व. २३ । पुष्करमूले । रा. नि. व. ६ । पञ्चदले । पञ्चनर पीठा । वै. नि. घ. ।

पञ्चपत्रा । स्त्री । स्थलपञ्चिन्याम् । वै. नि. घ. । कर्पूर-हरिद्रायाम् ।

पञ्चपणम् । स्त्री । पञ्चपत्रे । वै. नि. घ. । पुष्कर-मूले । अ. टी. ।

पञ्चपुष्करजम् । स्त्री । पुष्करमूले । रा. नि. व. ६ ।

पञ्चपुष्पः । पुं । पारिमदकवृक्षे । पिकाङ्गपचिणि । वै. नि. घ. । (Webera Corymbosa.) कर्णिकारवृक्षे । कलक कूल । श. च. ।

पञ्चवन्धुः । पुं । समरे । सूर्य ।

पञ्चमधु । स्त्री । पञ्चपुष्पाहृतमाचिके । पञ्चनर मधु । गुणाः,—अरविन्दाहृतः शीतो मकरन्दोऽ-तिहृष्यः । विदोषशमनः सर्वेनेत्रांमयनिन्दनः ॥

पञ्चमुखी । स्त्री । कण्टकायाम् । वै. नि. घ. । दुरालभायाम् । श. च. ।

पञ्चमूलम् । स्त्री । पञ्चकन्दे । शीलूक । रा. नि. व. १० । चि. क. क. गर्भ. चि. ।

पञ्चरक्ता । स्त्री । पञ्चगव्यावृक्षे ।

पञ्चरजः । स्त्री । पञ्चकेशरे । वा. सू. ३३३. प्रिय-ङ्गादिः । “पञ्चाद्रजो योजनवत्प्रानला ।”

पञ्चरागः । पुं । रक्तवर्णे माणिक्यभेदे । See माणिक्यम् ।

पञ्चरेणुः । पुं । पञ्चकेशरे । वै. नि. घ. ।

पञ्चलाञ्छनः । पुं । सूर्य । मे. ।

पञ्चवती । स्त्री । स्थलपञ्चिन्याम् । वै. नि. घ. । कमलिन्या । पञ्चनर कौड । रा. नि. व. ५ ।

पञ्चवर्णः । ति । लोहितवर्णे । भा. ४३. । “पञ्चवर्णो महापञ्चः ।”

पञ्चवर्ण(क)म् । स्त्री । पञ्चकाष्ठे । वै. नि. घ. । पुष्करमूले । जटा ।

पञ्चवीजम् । स्त्री । कमलबीजे । पञ्चनर वीचि । हिं कमलगाष्टा । पञ्चाच इति महाराष्ट्रकण्ठाटयोः ख्यातम् । तत्पथ्यायाः,—पञ्चाचं गालीयं, कदली, मेष्टा, क्रौञ्चादनी, क्रौञ्चा, श्यामा, पञ्चककटो । गुणाः—कटु स्वादु पित्तघ्नं कर्दिकं दाहरकशमनं पाचनं रुच्यञ्च । रा. नि. व. १० । “पञ्चवीजं हिमं स्वादु कषायं तित्तकं गुरु । विष्टभि हृष्यं रुच्यञ्च गर्भसंस्थापकं परम् । कफवातकरं वल्यं याहि पित्तास्रजित्.... ॥” भा. ।

पञ्चवीजाभम् । स्त्री । मखानफलम् । मखना इति भाषा । भा. ।

पञ्चिवृक्षः । पुं । पञ्चकाष्ठतरौ । रा. नि. व. २३ । नन्दीवृक्षे । रा. नि. व. १२ ।

पञ्चशायिनी । स्त्री । जलचरपचिभेदे । वै. नि. घ. ।

पञ्चा । स्त्री । पञ्चचारिण्याम् । शूलपञ्च । रा. नि. व. २३ । च. वि. ८३. । वा. सू. १५३. । भार्याम् । वाग्नशक्ति । च. सू. ४३. । चि. ३३. । च. द. गर्भ-सावे । भा. म. ४३. गर्भ-चि. । सु. चि. २३. । “समञ्जा रजनो पञ्चा ।” तन्नामकौषधौ । या पञ्चाकारा पञ्चगव्या पञ्चरक्ता च । “पञ्चाकारा पञ्चरक्ता पञ्चगव्या । च. चि. १३३. कन्दर्पसारतैले । मञ्जिष्ठा याम् । मृणाले । वै. नि. घ. । लवङ्गे । अम. । मनसादेव्या । मे. । फलिकायां । श. र. । कुसुम्-पुष्पे । र. मा. ।

पञ्चाकरः । पुं । तडागे । अम. ।

पञ्चाटः । पुं । चक्रमर्दचुरे । टांकना । अम. । भेष. सु. रो. चि. व. खदिरवर्द्या । स्त्री । तवीजे । महाभल्लातकगुडं ।

पञ्चान्तरम् । स्त्री । पञ्चपत्रे । वै. नि. घ. ।

पञ्चालया । स्त्री । लवङ्गलतायाम् । अम. ।

पञ्चावती । स्त्री । स्थलपञ्चिन्याम् । जटा । मनसादेव्या । श. र. ।

पञ्चाह्वयम् । स्त्री । पञ्चकाष्ठे । भा. । वै. नि. व. २३. सव्येज्ज. चि. सुदर्शनचूर्णे । च. द. सु. रो. चि. वृद्धखदिरवर्द्या । [नि. व. ५ ।

पञ्चाह्वया (ह्वा) । स्त्री । स्थलपञ्चिन्या । रा. नि. व. २३. सव्येज्ज. चि. सुदर्शनचूर्णे । च. द. सु. रो. चि. वृद्धखदिरवर्द्या । [नि. व. ५ ।

पञ्चाक्षम् । स्त्री । पञ्चवीजे । रा.नि.व.१० ।
पञ्चिनौ । स्त्री । पञ्चवर्ण्ये, कमलिन्यां । शेट्पत्र
 कोष्ठ । गुणाः—मधुरा तिक्ता कषाया शिथरा
 पित्तघ्नी कुम्भघ्नी शोषान्तिमान्तिपाकान्तिहृत् ।
 रा.नि.व.१० । “सूतनालदन्तोत्पन्नफलैः सः पित्तं
 पुनः । पञ्चिनी प्रीचते ।” भा.पृ.व. । पञ्चि-
 विश्व । मृणाली । श.भा. । हस्तिन्यां । धानि ।
पञ्चनीकण्टकः । पुं । लुहरीगे । अश्वकै. ।
 “कण्टकैराचितं वृत्तं कण्डू मत्पाण्डु मण्डलं । पञ्चनी
 कण्टकप्रख्ये सदाख्ये कफवातजम् ॥” सु.त्रि.१३अ.
पञ्चो (इन्) । पुं । गजे । अम. । [र.सा. ।
पञ्चोत्तम(र)विकासः । पुं । कुसुमपुष्पवृत्ति ।
पञ्चोत्तरः । पुं, स्त्री । कुसुमवृत्ति तत्पु. रा.
 नि.व.४ । स्त्री । कुसुमवीजे । वै.निघ. ।
पञ्चोद्भवा । स्त्री । मनसादेव्याम् । पुराणम् ।
पनशः (सः) । पुं । वह्नि कण्टकमहाफलवृत्ति
 पणसवृत्ति । काण्डेन ग्रीष् । हिं कटहल । भा. ।
 तत्पण्यायाः—कण्टकफलः, कण्टाकालः, आशयः
 सुरजफलः, पलसः, फलसः, चम्पकालः, चम्पकोषः
 चम्पकालः, रसालः, रुद्रफलः, पानसः, सदासज्जः
 फलिनः, फलवृत्तकः, स्थूलः, कण्टाफलः, मूल-
 फलदः, अपुष्पफलदः, पूतफलः । गुणाः—“पनसं
 शीतलं पक्वं सिग्धं पित्तानिलापहं । तपेण ब्रह्मणं
 स्वादु मांसलं श्लेष्मलं भृशं ॥ बल्यं शुक्रप्रदं हन्ति
 रक्तपित्तचतुष्टयान् । आसं तदेव विष्टम् वातं
 तुवरं गुरु । दाहकृन्मधुरं बल्यं कफमदी-
 विमर्दनं ॥ पनसोद्भूतबीजानि वृष्यानि मधुराणि
 च । गुरुणि वह्वर्चासि शट्सूत्रानि संवेदन् ॥
 मज्जा पनसजी वृष्यो वातपित्तकापहः ॥ मण्डलि-
 सर्पविशेषः । सु.कल्प.४अ. ।
पनसतालिका । स्त्री । कण्टकीफलवृत्ति ।
 कौण्डेन ग्रीष् । श.भा. ।
पनसा (सिका) । स्त्री । कर्णजलद्वारीगमेदि ।
 काण्डेन ग्रीष् । लक्षणं—“कर्णस्याभ्यन्तरे जाता
 पिङ्गकामयवेदनाम् । स्थिरा पनसिका तातु
 विद्याहातकोल्यिताम् ॥” भा. । [मे.]
पन्नगः । पुं । सर्पे । पन्नकाष्ठे । शोषधिविशेषः ।
पन्नगकेशरः । पुं । नागकेशरवृत्ति । रा.नि.व.६ ।
पन्नगी । स्त्री । सर्पिण्याम् । मनसादेव्याम् ।
 सर्पिणीचुपे । रा.नि.व.५ । [च. । त्रिका. ।

पन्नडा (घ्नी) । स्त्री । चर्मपादुकायाम् । हे. ।
पन्नूरः । पुं । शालिचण्डके । वा.चि.१अ. ।
पपोता । स्त्री । (Carica Papaya.)
 मनासख्यातफलविशेषः । शेट्पत्र । हिं पपीया ।
 तं वपयि । ता. पपयौ गुणाः—मधुरा पाचनी
 हिमा वातानुलोमिनो ग्रीहरी ।
पपुः । स्त्री । उपमातरि, धात्र्याम् । उणा. ।
पमरा । स्त्री । सन्नकीनामगन्धवृत्ति । राज. ।
पयः । स्त्री । जले । दुग्धे । मे. । बालके । दाणा ।
 भा.स.१भ.चित्तममज्ज.चि. । “पाठा पटोली पयः ।
पयःकन्दा । स्त्री । चौरविद्यायां । ऊँ हे कुम्भ ।
 रा.नि.व.७ ।
पयःपाणिनी । स्त्री । बालके । उशीरे । वै.
 निघ.२भ.वि.ज्व.चि. ।
पयःपेटो । स्त्री । नारिकेली । प.सु. ।
पयःप्रसादम् (दि) । स्त्री । निर्मलीबीजे ।
 निर्मलीना । भा. । [नि.व.५ ।
पयःफेना (नौ) । स्त्री । दुग्धफेनीचुपे । रा.
पयःसात्स्यम् । स्त्री । तन्ने । वै.निघ. ।
पयस्यः । पुं । ङिङाले । श.च. । स्त्री । पयो-
 विकारे वृतादौ । अम. ।
पयस्या । स्त्री । चौरकाकोल्याम् । रा.नि.व.
 २३ । सु.सु.३२अ.पित्तशमने । भा.ऊर्णरीचि,
 योनिरीचि. । श्वेतविदारिकन्दे । ऊँ हे
 कुम्भ । च.सु.४अ. वृहणं । सु.चि.१७अ. ।
 कुटुम्बिनीचुपे । भा.४भ.पूतनाचि. । “नवा पयस्या
 गोलोमी ।” स्वर्णचौर्याम् । मे. । च.वि.८अ. ।
 अर्कपुष्प्याम् । र.सा. । सु.चि.१७अ. दुग्धिकायां ।
 मे. । आमिचायाम् । हे.च. ।
पयस्त्रलः । पुं । छागे । रा.नि.व.१६ ।
पर्याखनो । स्त्री । रात्रौ । मे. । चौरकाको-
 ल्याम् । प.स. । रा.नि.व.३ । दुग्धफेनीचुपे । रा.
 नि.व.५ । चौरविद्यायां । रा.नि.व.७ । काको-
 ल्याम् । रा.नि.व.३ । जीवल्याम् । भा. । ज्योति-
 सतौलतायाम् । शुक्लाख्याम् । महिष्याम् । वै.
 निघ. । छाग्याम् । रा.नि.व.१२ । दुग्धवल्याम् ।
पयस्वी । स्त्री । चौरकाकोल्याम् । वै.निघ. ।
पया । स्त्री । शुण्ड्याम् । वै.निघ. ।

पयोगतः । पुं । करकायाम् । निघ. ।
पयोधनः । पुं । करकायाम् । निघ. ।
पयोदः । पुं । मस्तके । भेष हृत्किङ्किणीतेले ।
 च द.शूल.चि.नारिकेलखण्डे ।
पयोधजः । पुं । समुद्रफेने ।
पयाधरः । पुं । स्तने । रा.नि.व.१८ । नागर-
 मुस्तके । र.सु. । वै.निघ. । नारिकेलवृत्ते ।
 कशरी । मे. ।
पयोधि(व्धि)क[ज]म् । स्त्री । लवणे ।
 “लवणन्तु पयोधिजम् ।” रा.नि.व.२३ । समुद्रफेने ।
 वै.निघ. ।
पयारः । पुं । खदिरवृत्ति । श.च. ।
पयोलता । स्त्री । चौरविदा-
पयोविदारिका(रौ) । स्त्री । चौरविदा-
 कृम्या । रा.नि.व.७ ।
पयो(ष्टि)ष्णिः । पुं । पेचके । वै.निघ. ।
पयोष्णौ । स्त्री । भारतवर्षीयनद्वीविशेषे । सा
 च विख्यातलदक्षिणे प्रसिद्धा । जलगुणाः—सर्व-
 रोगघ्नं रुच्यं पवित्रं लघु बलकान्तिजनकं पापघ्नं
 सुखदम् । रा.नि.व.१४ ।
पयोहेतु । स्त्री । दधनि । वै.निघ. ।
परकः । पुं । केशराजे । वै.निघ. ।
परमन्यः । पुं । सत्वी, सन्निस्थाने, अङ्गुलि-
 पर्वणि, पर्वीवधौ । हारा ।
परस्त्रः । पुं । फेने । तैलनियेषणयन्त्रे । शानि ।
 छुरिकाफले । मे. ।
परदृक् । पुं । काके । वै.निघ. । [वै.निघ. ।
परदृश्यका । स्त्री । गन्धिपर्णे । शेट्पत्र ।
परपत्रिका । स्त्री । लुहरीचुपे । रा.नि.व.४ ।
परपुष्टः । पुं । कीकिले । रा.नि.व.१६ ।
परपुष्टमहोत्सवः । पुं । आसवृत्ति । श.भा. ।
परपुष्टा । स्त्री । कीकिल्याम् । वै.निघ. ।
 वन्द्याम् ।
परभृतः (त्) । पुं । कीकिले । काके । अम. ।
परमदः । पुं । सुरापानजन्यरीभेदे । लक्षणम्
 —“श्लेष्मीक्योऽङ्गुलता विरसायता च विष्णु व-
 सतिरथ तन्निरीचकश्च । लिङ्गं परस्य च मदस्य

वदन्ति तज्जज्ञाः तृणा रुजा शिरसि सन्निधौ चापि
 भेदः ॥” भा.नि. ।
परमपूतिकः । पुं । अहिफेने । प.सु. ।
परमा । स्त्री । सुगन्धद्रव्यविशेषः, गन्धद्रव्याम् ।
 तदालपनं ज्वरघ्नं रचीवृत्ति । राज. । च.द.वा.व्या.
 चि.सहाराप्रसारणातल ।
परमाणुः । पुं । रजसस्त्रिंशत्तमे भागे ।
 “जालान्तरगते भानौ यत् सूक्ष्म दृश्यते रजः ।
 तस्य त्रिंशत्तमोभागः ॥” प.प्र.१अ. ।
परमान्नम् । स्त्री । चौरिकायाम्, पायसे ।
 पाण्ड्यम्, अन्नमात्रम् । तन्मधनप्रणाली यथा—
 “शुद्धेऽर्द्धे दुग्धे तु घृताक्तासखलान् चिपेत् ।
 ते सिद्धा चौरिका दुजरा बल्या धातुपुष्टिप्रदा
 गुरुः । विष्टम्भनी हरत् पित्तरक्तपित्ताग्निमा-
 तान् ॥” भा. ।
परमायुः । स्त्री । जीवितकाले । यथा—“शतं
 वर्षाणि विंशत्या निशाभिः पञ्चभिः सह । परमायु-
 षिदम्नात् नराणां करिष्यामिह ॥” श.भा. ।
परमयुधः । पुं । असनवृत्ति । श.च. ।
परम्युः । पुं । काके । त्रिका. ।
परमेश्वरः । पुं । पारंदे ।
परमेष्टः । पुं । महानिम्बवृत्ति । र.सा. ।
परमेष्ठिनो । स्त्री । ब्राह्मोचुपे । वाग्नशृङ्गे ।
 रा.नि.व.४ ।
परम्भः । पुं । Eclipta prostrata.) नील-
 भृङ्गराजे । केशवाङ्ग । त्रिका. । [रसे.]
परला । स्त्री । पटोलवृत्ति । र.स.र.कुष्ठशैलेन्द्र-
परलोकोषणा । स्त्री । परलोकाय गवेषणायां ।
 च.सु.११अ. ।
परवासिका (नी) । स्त्री । वन्द्याम् ।
 अन्नग्रीष् ।
परशम् । स्त्री । प्रसरविशेषः । अन्नं शोथं ।
 पुराणम् ।
परशुच्छिन्नः । पुं, स्त्री । लुठारिया इति ख्याति
 वृत्ते । कौण्डेन, कुण्डेन । संयहः लौहचालने ।
 कन्दगङ्ग.चाम् ।
परशुरामः । पुं । रसरजशिरोगणिकारि ।
परा । स्त्री । वन्द्याकर्कोटक्याम् । हृदय्याम् ।

पराकपुष्पः (प्यो) । पुं । धूलिकदम्बुजे । रा.नि.व.८ । श्वेतापामर्गे । रा.नि.व.४ ।
परागः । पुं । पद्मकेसरे । कर्पूररजसि । वै. निघ. । पुष्परेणौ । अम. । चन्दने । मे. ।
परागपुष्पः । पुं । धूलिकदम्बु । वै. निघ. ।
पराचीनः । त्रि. । पराङ्मुखः । वा.उ.२८अ. ।
पराक्षः । पुं । तैलनिष्पीडनयन्त्रे । फेने । श.र. ।
पराग्रियः । उल्लुपटये । उल्लु. श.च. । कासहणे । वै. निघ. ।
परादिगुणः । पुं । परापरत्वादौ । यथा—
 “परापरत्वे युक्तिश्च संख्या संयोग एव च । विभागश्च पृथक्च परिमाणमपि च । संस्कारोऽभ्यास इत्येते गुणाः त्रयोः परादयः ॥” च. ।
परानसा । स्त्री । औषधप्रयोगे, चिकित्सायां । श.च. ।
पराक्षम् । स्त्री । पक्षान्ने । पाकराजः ।
परापरम् । स्त्री । परुषकफले । भा. ।
पराभिधम् । स्त्री । कुङ्कुमे । वै. निघ. ।
परामृतम् । स्त्री । वर्षोपले । विका. ।
पराहः । पुं । कारवेक्षके । विका. ।
पराहकः । पुं । पाषाणे । विका. । [निघ. ।
पराहम् । स्त्री । चन्दने । कुङ्कुमे । उग्रैरे । वै. निघ. ।
परावतम् । स्त्री । परुषकफले । रा.नि.व.११ ।
परावरम् । स्त्री । परुषकफले । रा.नि.व.११ ।
परावेदी । स्त्री । बह्व्याम् । व्याकुड । कोषान्तरम् । [तन्त्रकारः ।
पराशरः । पुं । तन्त्रमाकायुर्वेदतन्त्रकारि । See
पराश्रया । स्त्री । माधवीलतायाम् । वै. निघ. ।
 वन्दायां । श.च. । [सु.स.३३अ. ।
परासङ्गः । पुं । अवरोधे । शोणितरीधे ।
परिकर्तनम् । स्त्री । अधश्छेदे । सु.स.८अ. ।
 छेदनवदनुभवे । वा.टी.चि.१अ. ।
परिकर्तिका । स्त्री । कर्तनवलीङ्गायां । च. चि.३अ. । वसनविरेचनव्यापद्विशेषे । सु.चि.३४अ. ।
परिकर्म । स्त्री । अभ्यङ्गे । परिचर्याकरणे । वै. निघ. । कुङ्कुमादिना कायप्रसाधने । अम.भ. ।
परिकर्मि । त्रि. । सर्वकर्मकतृषु, परिचारकेषु । सु.स.५अ. ।

परिक्रमसहः । पुं । कामे । विका. ।
परिगर्भिकः (भवः) । पुं । बालरोगविशेषे ।
 एङ्गां नां । हिं अहीडौति लोके । “मातुः कुमारो गभिण्याः स्तन्यं प्रायः पिबन्नपि । आसाग्नि- सादवमथुतन्नाक्रासारुचिभ्रमे । युज्यते कोष्ठ- बद्धा च तमाहुः परिगर्भिकम् । रोगं परिभवाख्यं च तव युज्यते दीपनम् ॥” भा. । [भ. ।
परिग्रहः । पुं । स्त्रियाम् । मूले । कन्दे । अम. ।
परिघः । पुं । तन्त्रामकसूदगर्भविशेषे, यत्र गर्भः परिघ इव योनिमुखमावृत्य तिष्ठति । यथा—
 “योनी स्थितः स परिघः परिघेन तुल्यः ॥” सु. नि.८अ. ।
परिचरः । पुं । मूले, सेवके । र.मा. ।
परिचरकर्म । स्त्री । सेवाकार्यम् ।
परिचर्या । स्त्री । सेवायाम् । अम. । श.र. ।
परिचारकः । पुं । सेवके । अम. । लक्षणं—
 “किञ्चो जुगुप्सुर्बलवान् युक्तो व्याधितरुचि । वैद्यवाक्यकृद्दशान्तो युज्यते परिचारकः ॥” भा. ।
परिच्छेदः । पुं । परिधानवस्त्रे, आच्छादने । भागवतं । परिवारे । हे.च. ।
परिजातः । पुं । श्वेतजवाहरे ।
परिणतः । त्रि. । परिपक्वः । अम. ।
परिणामः । पुं । परिपाके । विका. । वै. निघ. ।
परिणामज(शूल)म् । स्त्री । पक्तिशूले । रा. नि.व.२० ।
परिणाहः । पुं । वर्तुलतायाम् । सु.स.७अ. ।
 विस्तारि । अम. ।
परितापः । पुं । रोगे । वै. निघ. । कम्बे । विश्व. । उष्णतायाम् । च. ।
परितिक्तः । पुं । निम्बहले । वै. निघ. ।
परिदरः । पुं । दन्तमूलगतसुखरोगे । लक्षणं—
 “दन्तमांसानि शीथ्यन्ते यस्मिंश्छिद्यति चाप्यसृक् । पित्तासृक्कफजो व्याधिः ज्ञेयः परिदरी हि स ॥” स.नि.१६अ. ।
पारधूमायनम् । स्त्री । धूमिहारे । टो.७अ. ।
 टेकुर । सु.नि.६अ. ।
परिपचनम् । स्त्री । तैलपाचनिकायाश्च । सु.स.१५अ. ।

परिपाकः । पुं । परिणामे । भा. ।
परिपाकिनी । स्त्री । विवसायाम् । श.च. ।
परिपिष्ट(क)म् । स्त्री । शीषके । रा.नि.व.१३ ।
परिपुटनम् । स्त्री । पाककरणे । वै. निघ. ।
परिपुष्करा । स्त्री । कर्कटोभेदे, गीडूस्वाधाम् ।
 राज्ञेयौगु. श.च. ।
परिपूतम् । स्त्री । अपतुषधान्ये । मनु. । वि. पवित्रोक्तम् ।
परिपेलम् । स्त्री । कवर्चमुसके । प.मु. । वि.च.८अ. ।
परिपेलवम् । स्त्री । कुटनटे, जलसुसाधाम् ।
 के.७टे मूला । वा.सू.१५अ.री.भा.दि. । “शैलशाल- परिपेलवमोचाः ॥” सुसायां । ज.द.१२अ. ।
रिपेलम् । स्त्री । जलजाततणुविशेषे, जल- सुसाधाम् । जलनर मूला, के.७टे मूला । मं. जलमंडवी । कं. वलिगुड । गुणाः—कटुं कफ- वातघ्नं व्रणघ्नं दाहघ्नम् आमशूलघ्नं रक्तदीपकं च । रा.नि.व.६ ।
परिपोटः (कः) । पुं । कर्णपालीगतरीगे ।
 काणेर पीतांशु त्रोगं । लक्षणं—“सौकुमार्या- शिरोऽष्टसङ्घसामिप्रवर्जिते । कर्णशोफो भवेत् पाल्यां स रजः परिपीटवान् ॥” सु.चि.२५अ. ।
 लम्बमेदे । वा.उ.२८अ. ।
परिपोषणम् । स्त्री । हिङ्गुनि । ज.द.१२अ. ।
परिप्लुता । स्त्री । योनिरोगविशेषे । लक्षणं यथा—
 “परिप्लुतायां भवति शाल्यधर्मो रजा भ्रमः ॥” सु. । तथा—“पित्तलाया वृत्तासे च वयूद्धारधारणात् । पित्तसंमूर्च्छितो वायुर्योनिं दूषयति स्त्रियाः । शलाः स्युर्वाचमाः सर्ति नोल- पीतमसृक् सवेत् । शोणिवद्गुणवृष्टातिज्वरानायाः परिप्लुता ॥” च. । वा.उ.१३अ. । महिरासाम् । हे.च. ।
परिभवः । पुं । पारिगर्भिकरीगे । एङ्गां नां ।
परिभाव्यम् । स्त्री । कुडीधे । कुड ।
परिभाषा । स्त्री । वैद्यकामादिविषयकव्यर्थे ।
परिमण्डलः । पुं । मशकजातिमेदे । सु.कल्प. ८अ. । See मशकः । वि. । सम्यक्वर्तुले । भा. चूदरी चि. । सु.सू.७अ. । [अम.भ. ।
परिमलः । पुं । सुगन्धे । मेथुने । विमर्दने ।

परिमाणम् । स्त्री । माने । See मानम् ।
परिमार्जनम् । स्त्री । खाद्यमेदे । मधुमक्षके । श.च. । परिष्करणे । मधुतैलपात्रे ।
परिमोक्षः । पुं । मलोत्सर्गे ।
परिस्नानः । पुं । रक्तमिष्टौमेदे । वै. निघ. ।
परिस्नायितिमिरः । पुं । पित्तजन्मापर- तिमिररीगे । लक्षणं—“पित्तं कर्णपरिस्नायि मूर्च्छितं पित्तजसा । पीता दिशस्तु खद्योतान् भास्करश्चापि पश्यति । विक्षोध्यमाणान् खद्योतै- र्वृक्षांस्त्रिभिरिव वा ॥” मा.नि. ।
परिलेह्ये । पुं । कर्णपालीरोगे । लक्षणम्—
 “कफासृक्कुम्भिसम्भूतः सविस्पर्शान्वितस्ततः लिङ्गात् सशकुली पाणी परिलेह्येति स भवतः ॥” सु.चि. २५अ. ।
परिवर्त्तनम् । स्त्री । पार्श्वपरित्यागे । मा.नि. ।
परिवर्त्तिका । स्त्री । शूकररीगे, मेट्टजचूदरीगे ।
 मूला । लक्षणम् । “मर्दनात् पीडनाच्चापि तथैवाव्यभिधाततः । मेट्टचर्म यदा वायुर्भजते सर्वतश्चरन् । तदा वातीपष्टन्तु तच्चर्म परिवर्त्तते । सवेदनं सदाहच पाकश्च व्रजति क्वचित् । मणेरध- स्नात् कोशस्तु ग्रन्थिरुपेण लभ्यते ॥” इत्यादि । सु. नि.१३अ. । [हे.च. ।
परिवापः (नम्) । पुं, स्त्री । सुगन्धे । मे. ।
परिवर्द्धितम् । स्त्री । वृद्धौ । वि. । परिवर्द्धिते ।
परिवेषकः । पुं । परिवेषणकर्तारः । तल्लक्षणम्—
 “कृतयन्दनचर्चितः सुवसनः स्वर्गो प्रसन्नाननः स्पष्टात्मा सुभगः प्रसन्नहृदयः श्रीकान्तपूजारतः । स्वामिसेवपरः स्वपाकनिर्गुणः प्रीदो वदाम्यः शुचिर्विप्रो वा परिवेषकस्तु कुलजशान्योऽपि वा भूपतेः ॥” पाकराजः ।
परिवेषणम् । स्त्री । भोजनार्थं भोजनपात्रे अन्नादिदाने ।
परिव्याधः । पुं । (Pterospermum acerifolium.) द्वुमीतपले । उगटे कश्मल । प.सु. । जलवेतसे । रा.नि.व.८ । भा. । कर्णिकार- वृक्षे । कलके कुलनर गीष्टे । रा.नि.व.८ । आरवधहले ।
परित्राजौ । स्त्री । यावण्योमहाचुपे । मूडीशौ । रा.नि.व.५ ।

परिशुष्क(मांस)म् । स्त्री । पक्षमांसभेदे । मांसस्य वायुजन विण्णयः । “मांसं बहुदृष्टं चित्तचेष्टाभ्यां ना सुष्ठु । जीरकाद्यैः समायुक्तं परिशुष्कं तदुच्यते । श.च. । राज. । See मांसम् ।

परिशु(श्र)तम् । स्त्री । सुरायाम् । वै.निघ. ।

परिश्रमसहः । पुं । ह्यगि । छात्रग ।

परिषत् । स्त्री । सभायाम् । सा विधा ज्ञान-वती मृदपरिषद्विति । पुनस्त्रिधा सुहृत्परिषत्, उदासीनपरिषत्, प्रतिनिविष्टपरिषद्विति । च.वि. ८५. ।

परि(रौ)षेकः । पुं । ज्ञानादौ । शिरसि धारापातने । मूढतैलविधिभेदे । भा. । ब्रह्मवेदनोप-श्रमनार्थमुष्णकायसेचने । सु.चि. १५. वा.चि. १५. ।

परिषेकखेदः । पुं । खेदविशेषः । यथा— “वातिकोत्तरवातिकानां पुनर्मूलफलशङ्कादीनामुत्-कायैः सुखीणैः कुम्भीवर्षुणिकाः प्रनाडीर्वा पूरयित्वा यथाहंस्निग्धजे ह्याभ्यक्तगात्रं वस्त्रावच्छेदं परिषेच-येत् ॥” च.सू. १४५. ।

परि(रौ)सर्पः (सर्पणम्) । स्त्री । वीसर्प-रोगभेदे । तन्नामकचुद्रकुष्ठभेदे । “शनैः शरीरे पिङ्गकाः स्रवत्यः सर्पन्ति यास्तं परिसर्पमाहः ।” सु. नि. ५५. । पुं । दर्वीकरसर्पविशेषः । सु.कल्प. ४५. ।

परिसर्था । स्त्री । सेवायाम् । वै.निघ. ।

परिसिद्धिका । स्त्री । मण्डविशेषः । वै.निघ. । किटिकायाम् । वा.च. ३६५. ।

परिस्यन्दः (नम्) । पुं, स्त्री । कम्पे । हि.च. ।

परिस्यन्दः । पुं । चरणे, स्यन्दे । विन्दुशः चरणे । छात्रगि । अम.भ. ।

परिस्रावः । पुं । वसनविरचनस्यापविशेषः । सु.चि. ३४५. । सुखसावे । नासासावे । गुदसावे । च.सू. १५५. ।

परिस्रावो (इन्) । पुं । कफजभगन्दरे । लक्षणं यथा— “कण्डूयनो घनस्रावो कठिनो मन्दवेदनः । र्वातावभासः कफजः परिस्रावो भगन्दरः ॥” भा. नि. । वि. निरन्तरस्रावशीले । भा. ।

परिस्राव्युदरम् । स्त्री । उदररोगभेदे । लक्षणं यथा— शूलं यदस्त्रोपहितं तदन्तं भिनन्ति यस्या-गतमन्यथा वा । तस्मात् चतान्तात् सलिलप्रकाशः जायः सवेदं गुदतस्तु भूयः । नाभिरधक्षीदरसेति

वह्निं निस्तुयतेऽतीव विदह्यते च । एतत् परि-स्राव्युदरम् ।” सु.नि. ७५. ।

परिसृतः । वि. विन्दुशः चरिते । स्त्री । मद्ये । वै.निघ. ।

परिसृतदधि । स्त्री । वस्त्रगालितदधनि । छां.कौ. १६. गुणाः— वातघ्नं कफघ्नं स्निग्धं हृहणं पित्तघ्नं च । सु.सू. ५५. ।

परिस्रुता । स्त्री । द्राचामद्ये । वै.निघ. । बाण्ड्या । तांड़ी । मे. ।

परिस्रुत् । स्त्री । मद्यसामान्ये । रा.नि. व. १४. ।

परिहारः । पुं । तस्यैव दोषवचनस्य परिहरणे । यथा— “नित्यमात्मनि शरीरस्थे जीवितलिङ्गान्युप-लभ्यते । तस्य पुनरपगमादपलभ्यते । तस्मादन्यः शरीरादात्मा नित्ययेति ॥” च.वि. ८५. ।

परिहार्यम् । स्त्री । कुष्ठौषधे । कूड़ । वै.निघ. ।

परिक्षेपो (इन्) । पुं । वातपित्तजभगन्दरे । “वातपित्तात् परिक्षेपो परिक्षिप्य गुदं गतिः । जायते परितस्तत्र प्राकारपरिक्षिप्य च ॥”

परोतिः । स्त्री । पुण्याजने । वै.निघ. ।

परोरः । पुं । कारवेले । स्त्री । तत्फलम् । उणा. ।

परोवत्तः । पुं । कच्छपे । वै.निघ. ।

परोष्टिः । स्त्री । परिचर्यायाम् । मे. ।

परुः । पुं । अङ्गुलिसन्धौ । रा.नि. व. १८. । वंश-यन्धौ । दौर्गन्धर्वांश्चेष्टे । अयं निगुणः । रा.नि. व. ६. । परुषकहज । वै.निघ. । पर्वते । समुद्रे ।

परुहारः । पुं । अर्थः । श.मा. ।

परु(रु)षः । पुं । परुषकहजे । रा.नि. व. ११. । वंशयन्धौ । धामनहजे । वै.निघ. । नीलकिण्टाम् ।

श.च. । तन्नामकवायव्यकीटे । सु.कल्प. ८५. । See कीटः । स्त्री (षा) । शतपदीभेदे । सु.कल्प. ८५. । स्त्री । परुषकफलम् । भा. । कर्षरवर्णे । रुचि ।

परु(रु)षकः । पुं । (Zylocarpus Gra-
natum or Grewia Asiatica.) खनाम-
ख्यातफलवृक्षः । अन्नयुक्तोन्न शीघ्रं, फणजा ।

हिं फलवृक्षः, शुक्ररी, फलवा । नं पपका । वेष्टहा । तं पुटिकी । स विधा उच्चविटपमंदात् । सु.सू. २८

अ.परुषकादिः । वा.सू. १५५. । तत्पर्यायाः—

परुषकं, नागदलीपमं, गिरिपीलु, परावतं, नीलचर्म, नीलमण्डलं, परापरं, अस्यास्थि ।

गुणाः— अम्लकटुकं कफरोगहरं वातघ्नं पित्तकरम् ।

इत्यामपरुषगुणाः । पक्वं तत् मधुरं रुचिप्रदं पित्तघ्नं तर्पणं शीफहरञ्च । तत्फलं मेहपित्तसन्निवातघ्नम् ।

अ.वि. १७५. । “परुषककण्ठपाथान्नामं पित्तकरं लघु । तत् पक्वं मधुरं पाके शीतं विष्टम्बि हृहणम् ।

हृद्यं तटपित्तदाहास्रज्वरचयसमोरहत् ॥” भा. । फलं मलसंशो हि शैत्यकरं । पचं ब्रणपिडकादौ

हितम् । लक्षणाया श्रौतला च । द्रव्यगुणान्तरम् ।

परुम् । स्त्री । परुषकफले । अक्षय फल । रा.नि. व. ११. । यन्धौ । अम. ।

परुषकादिः । पुं । तदादिगणकृतकषाये । स च परुषक-वरा-द्राचा कटफल-कतकाफल-राजाह-दाङ्गिम-शाकात्मकः दृष्टा-वात-सूत्रघ्नश्च । वा.सू. १५५. ।

परिष्टुका । स्त्री । बहुवत्सायां गवि । अम. ।

परिधितः । पुं । कीकिले । श.मा. ।

परोटः । पुं । घृतसिद्धरोटिकाभेदे । अन्नोटो । वै.निघ. ।

परोष्णी । स्त्री । तैलपायिकायाम् । अम. ।

पर्काटः । पुं । पश्चात्तापे । कौचपक्षिणि । वै.निघ. ।

पर्काटिः (टी) । स्त्री । प्रचवचे । भा. ।

पर्काटो (इन्) । पुं । प्रचवचे । शीकूड़ गीह । तं जुल्विचेष्टु । प.सू. । र.मा. ।

पर्जनौ (न्या) । स्त्री । दाहहरिद्रायाम् । प.सू. । रा.नि. व. ६. । [अम.]

पर्णम् । स्त्री । ताम्बूलम् । रा.नि. व. ११. । पचे ।

पर्णः । पुं । पलाशवृक्षे । रा.नि. व. १०. ।

पर्णकः । पुं । सुनिषण्णशके । भा.पू. १५. भा.व. ।

पर्णकारः । पुं । बारजीविनि । वारुहे ।

पर्णखण्डः । पुं । ताम्बूलखण्डे । वनस्पति-विशेषः । श.च. ।

पर्णचोरकः । पुं । चोरनामकगन्धद्रव्यं । गेटेना । रा.नि. व. १२. ।

पर्णपिण्डोत्तः । पुं । मदनवृक्षे । वै.निघ. ।

पर्णभेदिनी । स्त्री । प्रियङ्गुलतायाम् । रा.नि. व. १२. ।

पर्णभोजनः । पुं । ह्यगपशो । विका । वि । पवभोजिमात्रे ।

पर्णमाचलः । पुं । (Averrhoa caram-
bola.) कर्करङ्गवृक्षे । श.मा. ।

पर्णमूलम् । स्त्री । ताम्बूलमूलम् । राज. ३५. ।

पर्णमृगः । पुं । वृक्षमर्कटिकायां, रूपीति लोके । वानरे । वृक्षमाचारे । गेटेना विडोण । तद्वगंध

मदु, सूक्ष्मकवचशायिकावकुशपूतवासवानरप्रभृतिको भवति । तस्यांसं मधुरं गुरु वृष्यं चक्षुष्यं शीघ्रितकरं

कासाशः श्वासनाशनं मूत्रपुरीषातुलीमकञ्च । सु.सू. ४६५. । “वनौकी वृक्षमाचारे वृक्षमर्कटिकादयः ।

एते पर्णमृगाः प्रोक्ताः ।” भा. ।

पर्णलता । स्त्री । नाभवल्लीलतायाम् । रा.नि. व. ११. ।

पर्णवल्ली । स्त्री । नागरदेशस्थलापलाशी-लतायाम् । रा.नि. व. ३. ।

पर्णशिरा । स्त्री । ताम्बूलपत्रशिरायाम् । शोणेत्र शिखि ।

पर्णसिः । पुं । पक्षे । वारिगृहे । जनटूकौ । शके । उणा. ।

पर्णकः । पुं । सुनिषण्णशके । वै.निघ. ।

पर्णाशः (सः) (नः) । पुं । कण्ठाजकवृक्षे । तुलसीविशेषः । अम. । च.द.सि.तो.हिक्काश्यास-चि. । पर्णासपक्षके । “व्याघ्री पर्णाससाधितम् ।”

पारसीकयमान्याम् । वै.निघ. ।

पर्णासिः । पुं । कण्ठाजकम् । वै.निघ. ।

पर्णिका । स्त्री । स्थलपद्मायाम् । शृणपत्रम् । रा.नि. व. ५. । पृश्निपर्णम् । चाकूणिश । शाल-

पर्णम् । अग्रिमन्ये । शिगिति । वै.निघ. ।

पर्णिनी । स्त्री । शालपर्णम् । वै.निघ. वि.ज्व. कल्याणघृते । पृश्निपर्णम् । माषपर्णम् । र.मा. ।

पर्णिनीद्वयम् । स्त्री । माषपर्णी सुद्वपर्णी चेति द्वये । सि.यो.रक्तातिषा.चि.कुटजादौ ।

पर्णी (इन्) । पुं । पलाशवृक्षे । आरग्वधवृक्षे । वै.निघ. । सप्तपर्णवृक्षे । वृक्षे । हि.च. । स्त्री । शाल-

पर्णम् । पृश्निपर्णम् । चि.क्र.क. ।

पर्णीचतुष्कम् । स्त्री । शालपर्णीपृश्निपर्णीसुद्व-पर्णीमाषपर्णीषु । च.द.वा.व्या.चि.मधुमनारायण-

तैले ।

पर्णीरम् । स्त्री । ज्वरे । राणा । वै.निघ. ।

पर्णीत्यम् । स्त्री । कर्परमेले ।

पर्वः (नमः) । चपानवायुत्यागे । वै.निच. ।
केशसमूहे । उष्ण. । हे.च. ।

पर्वम् । क्ली. । नवतये । तृणाङ्गुर. । उष्ण. ।

पर्वटः (कः) । पुं । (Oldenlandia Cor-
ymbosa. Syn. Oldenlandia beffora.)

खनामव्याते ऋक्षचुपे पत्रशाके वा । (श्रु. २. १. १०७.)

हिं दशनपापडा । सं वम्. पित्तपापडा । कं

पपाटक । उत्. जड़पापडा । तत्पर्यायाः,—

चिद्यष्टिः, तित्तः, चरकः, रेणुः, लघारिः, वरकः,

अरकः, शीतः, शीतप्रियः, पांशुः, कल्याङ्कः,

वर्धकशटकः, लघुशखः, प्रगम्भः, सुतित्तः, रक्त-

पुष्पकः, पित्तारिः, कटुपत्रः, वक्रः । गुणाः—

शीतलः पित्तश्लेष्मज्वरापहः रक्तदाहारुचिग्लानि-

मदविभ्रमघ्नः । रा.नि.व.५ । सि.यो.पि.ज्व.चि. ।

“ककोटिकं पर्वटकम् ।” अपिच “पर्वटी हन्ति

पित्तास्रमलमण्डणाकफज्वरान् । संयाही शीतलक्षितो

दाहगुत् वातलो लघुः ॥” भा. । कुम्भीहवे ।

रक्तगन्धशोले । वै.निच. । चणकमुद्रादिकृतपित्तक-

भेदे । पाँपर इति भाषा । सत्करणविधिः—

“धूमसौरचिताः हिङ्गुहरिद्रालवणैर्युताः । जौरक-

सर्विकाभ्याश्च तनुकुला च वेजिताः । पर्वटास्ते

सदाङ्गारभृष्टाः परमरीचकाः । दीपनाः पाचना

रक्षा गुरुवः किञ्चिदीरिताः । मीढाश्च तद्रूपाः

प्रोक्ता विशेष्टास्तथैव हिताः । चणकस्य गुणैर्युताः

पर्वटाश्चणकीकृताः । स्नेहभृष्टास्तु ते सर्वे भवेयु-

र्मध्यमा गुणैः ॥” भा. । “चारः पर्वटकः प्रोक्तो

यवचारसमो गुणैः ॥” वै.निच. । वातपित्तज्वरे

मन्दज्वरे च हितः ।

पर्वट(टी)द्रुमः । पुं । कोङ्कणदेशप्रसिद्धकुम्भी-

हवे । गुग्गुलुतरी । रा.नि.व.६ ।

पर्वटादिः । पुं । पर्वटचन्दनीदीच्यनागरसिद्ध-

कषाये । “एकः पर्वटकः श्रेष्ठः पित्तज्वरविनाशनः ।

किं पुनर्यदि गुज्येत चन्दनीदीच्यनागरेः ॥” च.द.

पि.ज्व.चि. । भा. ।

पर्वटी । क्ली. । सौराष्ट्रसत्तिकापरनामसुगन्धद्रव्ये ।

अङ्गुली । हे.च. । पद्मावती, पपरी इति च

उत्तरदेशप्रसिद्धे सुगन्धद्रव्ये । गुणाः—“पर्वटी

तुवरा तित्ता शिशिरा वर्णकल्लवुः । विषप्रणहरी

कण्ठकफपित्तास्रकुष्ठगुण ॥” भा. । पल्लवमाने ।

प.प्र. । पित्तकभेदे । शीतलः । उष्ण. ।

पर्वटीरसः । पुं । श्लेष्मज्वरे रसः । रसः १

भ. गन्धकः २ भ. भृङ्गराजवरुन मर्द्यः । ताम्र-

लौहं प्र. रसगन्धयोः पादांशं दत्त्वा एकत्र सम्यग्

पर्वटीवत् पचेत् । अथ सूक्ष्मं निर्गुण्डादिरसेन

७ दिनानि मर्दयित्वा अङ्गारैः खेदयेत् । रस.को. ।

र.सा.सं. ।

पर्व(र्व)रीणम् । क्ली. । पर्वणि । शी. । श.

र. । पुं । पर्वण्ठरसे । पर्वण्ठिरायां । मे. । पत्र-

चूर्णरसे । श.र. ।

पर्विकः । पुं, क्ली. । खड्गे । व्याक. ।

पर्विगः । पुं । कटाहे । च.सू.१५५. ।

पर्विङ्कः । पुं । खट्वायाम् । अम. ।

पर्विङ्गपादिका । क्ली. । कोलशिख्याम् ।

धे.त. आ.ला.कुम्भी । भा.१.भ.शा.व. ।

पर्विणी । क्ली. । दाहहरिद्रायाम् ।

पर्वियः । पुं । क्रमोल्लङ्घने, व्यतिक्रमे । अम. ।

पर्विस्तिका (स्त्री) । क्ली. । पर्विङ्के । चिका. ।

पर्विगतः । वि. । पक्वे । सु.चि.२१५. ।

पर्व्यासः । वि. । यथेष्टे । क्ली. । हसौ । मे. ।

पर्व्यासिः । क्ली. । हसौ । वै.निच. ।

पर्व्यायः । पुं । क्रमे । अनुक्रमे । अम. ।

पर्व्यायसुक्तावलिः । क्ली. । द्रव्याभिधान-

विशेषे ।

पर्व्युषितम् । क्ली. पुं । शिलायाम् । वै.निच. ।

वि. । व्युष्टे । तामि. ।

पर्व्युषिताक्षम् । क्ली. । पूर्वदिवसज-जलसिक्तान्ने ।

शी. । भा. ।

पर्व्व । क्ली. । वंशग्रन्थौ । तौ.शे.त्र. शि. । अम. ।

अङ्गुल्यादियन्तौ । अङ्गुलित्र शी. । मे. ।

पर्व्वकम् । क्ली. । जानुप्रदेशे । औ. । श.च. ।

पर्व्वणिका (शी) । क्ली. । नेत्रसन्धिजरीमे ।

लक्षणम्—“तासां तन्वी दाहशुलीपपद्मा रक्ताज्-

जेया पर्व्वणी वृत्तशोफा ।” सु.उ.२२५. । शाक-

विशेषे । सा च हस्तिशृङ्गीति लोके । च.सू.२७५. ।

पर्व्वतः । पुं । हवे । क्षिरातवित्तके । वै.निच. ।

शेले । शाकभेदे । मत्स्यभेदे । शी. । भा. ।

मे. । तद्गुणाः—“पर्व्वतो वातहृत् । स्निग्धः शुक्ललो-

बलवर्धनः ॥” राज. ।

पर्व्वतकाकः । पुं । द्रोणकाके । हे.च. ।

पर्व्वतजा । क्ली. । गिरिनाम्नद्राचाविशेषे,

यहारीति लोके । गुणाः—“द्राचा पर्व्वतजा लघ्वी

सान्ना श्लेष्माक्षपित्तकृत् ॥” भा. ।

पर्व्वतलणम् । क्ली. । पर्व्वतजातलणानामलण

विशेषे । हिं संड । तत्पर्यायाः,—लणका, प्र-

ताक्य, मृगप्रियम् । गुणाः—“लणपुष्टिकरं रुच्यं

पशुनां हितम् । रा.नि.व.८ ।

पर्व्वतनिम्बः । पुं । महानिम्बे ।

पर्व्वतभेदः । पुं । करज्योडिपाषाणभेदे । भा.

म.३.भ.सू.क.चि. ।

पर्व्वतभेदी (इन्) । पुं । पाषाणभेदे । शी. ।

कूटि । च.द.सू.र.चि. । “पर्व्वतभेदिपथ्यायाम् ॥”

पर्व्वतमोचा । क्ली. । गिरिकदल्याम् । वन-

कदल्याम् । वी. । कला । रा.नि.व.२११. ।

पर्व्वतवासिनी । क्ली. । आकाशमास्याम् ।

शृङ्गजटोमाशौ । रा.नि.व.१२१. ।

पर्व्वताश्रयः । पुं । महासिंहे । रा.नि.व.१६१. ।

पर्व्वताह्वयः । पुं । धाराकदम्बजले । वै.निच. ।

पर्व्वतोद्भवम् । क्ली. पुं । हिङ्गुले । पारदे । वै.

निच. ।

पर्व्वतोद्भूतम् । क्ली. । रुक्मकधातो । वै.निच. ।

पर्व्वपुष्पिका (व्यी) । क्ली. । हस्तिपुष्पायाम् ।

शान्ति. । वा.सू.१५५. । तच्छाकगुणः—

वातपित्तहरः । च.सू.२७५. । रामदूतीतुल्यसाम् ।

पर्व्वभेदः । पुं । सन्धिभङ्गरीमे । तथा सन्धि-

वेदनायाम् यथा चालने भङ्गाशङ्का जायते । च.द.

ज्व.चि. ।

पर्व्वमूला । क्ली. । श्वेतापरान्जितायाम् ।

अपत्राक्षिता । रा.नि.व.५५. ।

पर्व्वयोनिः । पुं । इक्षी । वेतसे । वंशे । हे.च. ।

पर्व्वरीणम् । क्ली. । पर्व्वणि । शी. । पुं ।

पर्व्वण्ठे । शी. । तौ.शे.त्र. ।

पर्व्वरुट् । पुं । दाडिमहवे । चिका. ।

पर्व्ववल्ली । क्ली. । वल्लीदूर्वायाम्, मालादूर्वा-

याम् । दूर्वागता । रा.नि.व.८ ।

पर्व्वसन्धिः । पुं । अङ्गुलिसन्धि । रा.नि.व.१८८. ।

पर्व्वितः । पुं । (Silurus pobda.) पर्व्वित-

मत्स्ये । शी. । भा. ।

पर्व्वका । क्ली. । पर्व्वराखनि । अम. । सु.चि.

पर्व्व } ३५. । च.सू.१०५. ।

पलम् । क्ली. । मांसि । रा.नि.व.१७१. । च.

द.विष.चि. । “कर्व्वटपलहरितालं ॥” श्रुतिहये,

८ तो. । “शक्तिभ्याश्च पलं ज्ञेयम् ॥” प.प्र.१४०. ।

कर्षचतुष्टये । अम. । पुं । पलावे । हे.च. ।

जटामांस्याम् । लाचायाम् । वै.निच. ।

पलक्या । क्ली. । पालङ्गीशके । रा.नि.व.७०. ।

पलङ्कः । पुं । निषावे । शिम्, वर्वणे । रा.नि.

व.२३१. ।

पलङ्करः । पुं । पित्ते । तिका. ।

पलङ्कपः । पुं । कणगुग्गुली । रा.नि.व.१२१. ।

निषावे । शिम् । प.सु. ।

पलङ्कषा । क्ली. । श्वेतनिषावे । धे.त. शिम् ।

रा.नि.व.१६१. । गोचुरके । मे. । च.सू.४५.संज्ञा-

स्थापने । वै.निच.अ.आ.चि.वचाद्यष्टते । गुग्गुली ।

मे. । च.द.सि.यो.महापैशाचष्टते । वि.ज्व.अष्टा-

दशाङ्गधूपे, पलङ्कषाद्यष्टते । पलाशवौजे । वै.

निच.२.भ.कमिचि.सावित्रवटके । लाचायाम् ।

प.सु. । वा.उ.६५.महापैशाचष्टते । चद्रगोचुरके ।

वै.निच. । मलिकायाम् । रा.नि.व.१६१. । राज्ञा-

याम् । वै.निच.२.भ.आ.चि.पलङ्कषातेले ।

हुण्डीयाम् । मे. ।

पलङ्कारम् । क्ली. । रक्ते ।

पलप्रियः । पुं । द्रोणकाके ।

पलभिद् । पुं । पाषाणभेदे ।

पललम् । क्ली. । तिलकल्के । तिनकूटे । हिं

तिलकुटि । रा.नि.व.१६१. । सु.चि.२०५. । च.द.

हृद्रोगचि. । लक्षणं—“पललन्तु समाख्यातं सैचवं

तिलपित्तकं । पललं मलज्जल्यं वातघ्नं कफपित्त-

कृत् । वृद्धश्च गुरु वृष्यं क्षिप्तं मूलनिवर्तकम् ॥”

भा. । मांसि । रा.नि.व.१७१. । शृङ्गमांसि ।

सू.सू.४३५. । तिलपुष्पे । वै.निच. । भृष्टतिलकल्के ।

वा.उ.३८५. । पङ्के । मे. ।

पललज्वरः । पुं । पित्ते । हारा. ।

पललप्रियः । पुं । द्रोणकाके । शी. । भा. ।

पललाशयः । पुं । अजीर्णे । चिका. । गन्ध-

रीमे । श.र. ।

पलसः । पुं । पनसे । कै.णिग. ।

पलाग्निः । पुं । पिते । हारा ।
पलाङ्गः । पुं । शिशुमारि । शृङ्गाक । हारा ।
पलाण्डुः । पुं । Allium Cepa.) Onion. Fr. Oignon. मूलशाकविशेषः । पौष्टिक ।
 हिं प्रियाज, प्रियज । सं श्वेतकान्दा । कं उल्लि ।
 तं नौरुल्लिचिदु । ता, वैजयम् । वम्, कान्द ।
 पारस्यः उल्लिगण्डुलु । तत्पर्यायाः, —निकेतनः,
 नीचभीज्यः, लोहितकान्दः, तीक्ष्णकान्दः, उष्णः,
 सुखद्रवणः, शूद्रप्रियः, दीपनः, क्षिप्रः,
 सुखगन्धकः, बहुपतः, विश्वगन्धः, रोचनः,
 यवनेष्टकः, सुकान्दः, सुकान्दकः, सुकान्दकः,
 सुकान्दकः । रा.नि.व.६ । स श्वेतहारिद्रवर्णभेदेन
 विधा । तयोर्हारिद्रो रक्तो वा राजपलाण्डुरित्यु-
 च्यते । गुणाः—कटुः बल्यः गुरुः कफपित्तघ्नः वृष्यः
 रोचनः क्षिप्रः वाल्मिश्र । रा.नि.व.७ ।
 “पलाण्डुस्तु बुधैर्ज्ञेयो रसीनसदृशी गुणैः ।
 स्वादुः पाके रसेऽगुणः कफकृन्नातिपित्तघ्नः । हरते
 केवलं वातं बलवौष्यकरी गुरुः ॥” भा. । “वातहरः
 स्नेहभावात् ॥” सु.सू.४०अ. । “पलाण्डुर्वीतकफहृ-
 त्कृत्तः शूलगुल्मनुत् ।” अति.१६अ. । बल्यः,
 ज्वरे चन्द्रे शूले सञ्चितश्लेष्मकांसे पामायां
 कर्णशूले वरटादिदेशे च हितः । द्रव्यगुणान्तरम् ।
 “पलाण्डुर्दृढपूर्यः स्यात् शिशिरः पित्तनाशनः ।
 कफहृद्दीपनश्चैव बहुनिद्राकरसपा ॥” See
 राजपलाण्डुः ।

पलानम् । क्ली । समांसवैश्वारादिस्मिद्धभक्ते ।
 पौष्टिक । एतत्साधनविधिः यथा—कागमांसस्य
 शरावः तण्डुलस्य शरावः, घृतस्य शरावचतुर्थ्यांशः
 लगेलाववङ्गानां प्रत्येकं माषचयं मरिचतेजपतयोः
 प्रत्येकं तोलकद्वयं कुडुमस्य माषकं, आर्द्रक-
 धान्ययोश्च प्रत्येकं तोलकद्वयं लवणस्य षट् तोलकं
 द्राक्षायाश्च पलमिति । पाकराजेश्वरः ।

पलापः । पुं । करिगण्डः । श.मा. ।

पलापहा । स्त्री । नेत्राञ्जने । वै.निघ. ।

पलार्द्धम् । क्ली । सुवर्णकद्वये । ४तो । च.कल्प. १२अ. । [अम.]

पलालः । पुं । निःश्लेषधान्यनाले । पौष्टिक ।

पलालजशाकः । पुं, क्ली । पलालजातशाके ।

पौष्टिक । गुणाः—“स्वादुपाकरसा रुचा
 दीपकास्तु पलालजाः ।” राज.१५. ।

पलालदोहदः । पुं । आसवचे । श.मा. ।

पलाशम् । क्ली । अशुके । तेजपत्र । रा.नि. व.६ । पर्णे । पौष्टिक । अम. ।

पलाशः । पुं । किंशुके । शिशूल । सु.सू.३८अ. अल्लहादिः । च.सू.३अ.यवागुप्रकरणे । (Butia frondosa.) Butia-gum. खनामख्यातमहा-
 तरुवर्गीयवृक्षः । पलाशं गीष् । प.सु. । हिं धरा ।
 मं पलस । कं सुत्तलु । तं । मोटुग । उत्. पराश । वम्, खारको । ता. परसन् ।
 तत्पर्यायाः,—किंशुकः, पर्णः, वातपीथः, करकः,
 याज्ञिकाः, त्रिपवकः, ब्रह्मपादपः, समिहरः, त्रिपर्णः,
 वक्रपुष्पः, पूतदुः, ब्रह्मवृक्षकः, ब्रह्मोपनेता,
 रक्तपुष्पकः, काष्ठदुः । गुणाः—कषायीणः
 क्षमिन्नः । तद्वीजं पामाकण्डूदुल्लग्नोषघ्नं क्षमिन्नं
 लघुणं कटुपाकि रुच्यं । भा. । तत्पुष्पम् उष्णं
 कटु कुष्ठघ्नं । “कटुतिक्तकषायं स्वादुपाकि ।”
 रा.नि.व.१० । भा. । स च रक्तपीतश्वेतनीलपुष्प-
 भेदेन चतुर्धः । किंशुकेन गुणसाम्येऽपि सिती
 विज्ञानदो भवति । तत्तैलं गाभारीतैलगुणं ।
 भूमिगुणाच्छे । पारीषवचे । पलाशं पिथूल ।
 श्रद्धां । मे. । सू.चि.२०अ. ।

पलाशकः । पुं । श्रद्धां । जटा । लाचायाम् ।

रा.नि.व.२२ । किंशुके । शिशूल । सु.सू.३८अ. सुष्कादिः । पलाशवृक्षे । श.र. । [निघ.]

पलाशगन्धजा । स्त्री । वंशलोचनभेदे । वै.

पलाशच्छदनम् । क्ली । तमालपत्रे । वै.निघ. ।

पलाशतरुजः । पुं । कीमलपलाशपत्रे ।

च.द.पि.ज्व.लेपे । “पलाशतरुजैर्दिहेत् ॥”

पलाशतरुशोणितम् । पुं । तद्वर्णशोणितम् ।

पलाशनिर्यासः । पलाशनिर्गन्धः ।

गुणाः—“पलाशभवनिर्यासो ग्राही च क्षपयेद्-
 भुवम् । गृहणीं सुखजान् व्याधीन् कासान् स्वेदा-
 तिनिर्यासम् ॥” केचित् । मेघने.रो.चि. ।

पलाशनः । पुं । शारिकायां । विका. ।

पलाशपत्नी (र्णी) (वल्ली) । स्त्री । अश्व-
 गन्धायाम् । रा.नि.व.४ । पलाशीलतायाम् । वै.
 निघ. । [नि.व.७.]

पलाशलोहिता । स्त्री । चिल्लीशके । रा.

पलाशवीजम् । क्ली । पलाशबीजे । पलाशं

पौष्टिक । रा.नि.व.१० । गुणाः—अतीसारे शक्त-
 द्रक्तहरम् । वा.चि.२अ. । See पलाशः ।

पलाशा । स्त्री । गन्धशब्दाम् । शब्दाम् । प.सु. ।
 कुष्माण्ड । पलाशीलतायाम् । वै.निघ. ।

पलाशाख्यः (ख्या) । पुं, स्त्री । नाडौहिङ्गौ ।
 रा.नि.व.६ ।

पलाशान्ता । स्त्री । गन्धपत्रायाम् । रा.नि. व.१० ।

पलाशाभा । स्त्री । यमानिकायाम् । वै.निघ. ।

पलाशिकम् । क्ली । ब्रह्मदारी । पलाश-
 पिथूल ।

पलाशिका । स्त्री । पलाशीलतायाम् । रा.
 नि.व.३ । भूमिगुणाच्छे । रा.मा. । श्रद्धां ।
 लाचायाम् । रा.नि.व.२२ । आस्मातके । कदली-
 वृक्षे । वै.निघ. ।

पलाशो (इन्) । पुं । जीरीवृक्षे । शिबुनि । प.
 सु. । वृक्षसामान्ये । विका. । स्त्री (श्री) । नागरदेशे
 प्रसिद्धायाम् खनामख्यातलतायाम्, काश्मीरे
 शटीति खनातायाम् । उष्णः । तत्पर्यायाः,—
 पत्रवल्ली, पर्णवल्ली, पलाशिका, सुरपर्णी, सुपर्णी,
 दीर्घवल्ली, विषादनो, अक्षपत्नी, दीर्घपत्नी, रसास्त्रा,
 अक्षिका, अक्षतिक्ता, काञ्जिका । गुणाः—
 मधुरास्त्रा लघुः सुखदोषारोचकश्लेष्मिकोपनी
 पथ्या च । रा.नि.व.३ । लाचायाम् । रा.नि.
 व.२३ ।

पलिकांशम् । क्ली । पलपरिमाणे । ८ आटि
 तोनां ।

पलिको । स्त्री । वृद्धायाम् । अम. । बाल-
 गर्भिण्यां । विका. ।

पलिघः । पुं । काचकलसे । मे. ।

पलितम् । क्ली । केशशुक्लतायाम् । रा.नि.व.
 १८२२ । निदान-लक्षणम्—“क्षीयश्लेष्मकृतः
 शरीरोष्मा शिरोगतः । पित्तच केशान् पचति
 पलितं तेन जायते ॥” सु.नि.१३अ. । शैलजे ।
 रा.नि.व.२३ । मरिचे । वै.निघ. । पुं । गुग्गुलु ।
 कपालरीमे । वै.निघ. । तापे । कद्मे । मे. ।
 केशपाशे । इ.च. । वि. । वृद्धे । (ता) वृद्धायां ।
 कटा. ।

पलितग्रहः । पुं । पुष्पवृक्षविशेषः । उग्र-
 फुल्ले गीष् । वै.निघ. ।

पलिनी । स्त्री । कशीदुम्बरे । काक् डूम्बुर ।
 वै.निघ. ।

पली । स्त्री । गृहमन्त्रिकायाम् । वै.निघ. ।

पलोलः । पुं । पटोले ।

पल्यशनः । पुं । वृक्षिके । वै.निघ. ।

पल्लः । पुं । पलाले । पौष्टिक । च.चि.१८अ.
 पिण्डासवे ।

पल्लकः । पुं । मत्स्यभेदे ।

पल्लवः । पुं, क्ली । किशलयै । विका. । तेजपत्रे ।
 भा.स.१भ.ज्व.चि. । “चन्दनपल्लवदाहसनाथः ।”
 लाचारामे । वली । विटपे । विका. । वलये ।
 श.र. । अशीकपुष्पवृक्षे ।

पल्लवकः । पुं । मत्स्यविशेषः । इला. ।

पल्लवद्रुः । पुं । अशीकवृक्षे । रा.नि.व.१० ।

पल्लवादः । पुं । हरिणशृङ्गे । वै.निघ. ।

पल्लवाधारः । पुं । शाखायाम् । श.च. ।

पल्लवाह्वयम् । क्ली । तालीशपत्रे ।

पल्लवितम् । क्ली । लाचारङ्गे । मे. ।

पल्लवो (इन्) । पुं । वृक्षे । श.मा. ।

पल्लिका । स्त्री । सरटे । गोशयां । वै.निघ. ।

गृहणीधिकायाम् । रा.नि.व.१८ ।

पल्लिवाहः । पुं । ताक्षपचक्षुर्विशेषः । वम् ।
 पोक्कलगतः । गुणः—पशूनामवलदम् । “पल्लिवाहो
 दीर्घवृषः सुपतस्त्रास्त्रवर्णकः । अट्टः शाकपत्रादिः
 पशूनामवलदः ॥” रा.नि.व.८ ।

पल्लो । स्त्री । गृहणीधायाम् । टिक्टिकी । रा.
 नि.व.१८ ।

पल्लूरम् । क्ली । शृङ्गमांसे । पथ्यापथ्यम् ।

पल्लः । पुं । राशौ । गीष् । च.चि.१अ.भङ्गा-
 तकक्षीरे ।

पल्ललम् । पुं, क्ली । खल्लसरीवरे । अम. ।
 लक्षणं यथा—“अल्लं सरः पल्ललं स्याद्यत्र चन्द्रचर्गे
 रवी । न तिष्ठति जलं किञ्चित् तत्रलं वारि
 पल्ललम् ॥ पल्ललं गुर्वभित्तिविटभि दोषलं
 परम् ॥” भा. । See जलम् ।

पल्ललावासः । पुं । कच्छपे । रा.नि.व.१८ ।

पल्ललोदकम् । क्ली । पल्ललजले ।

पवः । पुं । वायौ । श.च. । निषादे, धान्यादीनां

निर्बुध्नीकरणे । वडना, पांछडान । अम. । क्ली । गोमये । श.च ।

पवनः । पुं । वायो । रा.नि.व.२१ । पौतमङ्ग-
राजे । रा.नि.व.४ । See मार्कण्डेयः । मञ्जरवणे ।
रा.नि.व.८ । क्ली । जले । श.मा. । आमघटादि-
पाकस्थाने । पोशान । मे. ।

पवनद्विषः । पुं । गुग्गुली । वै.निघ. ।
निष्पावे । मे. ।

पवनरिपुः । पुं । एरुड्डवे । रा.नि.व.८ ।

पवनरिपुजटा । स्त्री । एरुड्डमूले । वै.निघ.
२भ.अभिध्यासज्व.चि. ।

पवनव्याधिः । पुं । वायुरोगे । त्रिका. ।

पवनालः । पुं । (Andropogon saccha-
ratus) देवधान्ये । देधान, जनात्र । हिं पुनेरा,
कुडल । तत्पथ्यायाः, —देवधान्यं चूर्णाङ्गः,
जर्णाङ्गः, लुङ्गलः, लुलनः, वीजपुष्पः, पुष्पगन्धः ।
गुणाः—हिमः स्वादुः लोहितः स्निग्धपित्तकृत् अह्वयः
तुवररुचः क्लेदकश्च । भा.द्र.१भ.धान्यव. ।

पवनाशः (नः) । पुं । सपे । हला. । अम. ।
शोषके । र.सा.सं. ।

पवनाशनाशः । पुं । मथूरे । वै.निघ. ।
गरुडे । हला. ।

पवनाशयः । पुं । वाताशये ।

पवनी । स्त्री । वनवौजपूरके । रा.नि.व.११ ।

पवनेन्द्रियः । पुं । गर्भविकारसम्भूतशुक्रहीन-
पुरुषविशेषे । कदाचिद्दुष्टी वायुः गर्भस्थस्य
शुक्रस्थानं समूलं हला तमशुक्रं करोति, स
पवनेन्द्रियः । यथा—“शुक्राशयं गर्भगतस्य हला
करोति वायुः पवनेन्द्रियत्वम् ।” च.शा.२अ. ।

पवनेष्टः । पुं । निम्बूचे । वातावौनेष्ट ।
वै.निघ. । महानिम्बे । र.मा. ।

पवनाम्बुजः । पुं । पुरुषकवचे । क्ली ।
तत्फलं । श.च. ।

पवमानः । पुं । वायो । रा.नि.व.२१ ।

पवारः । पुं । कारवेले । त्रिका. ।

पविः । पुं । वज्रे । शौत्रे । रा.नि.व.१३ ।
सुहृद्वे । वै.निघ.२भ.अथ चित्तैलोक्यचिन्तामणि
रसे ।

पवितम् । क्ली । मरिचे । रा.नि.व.६ ।

पवितम् । क्ली । मधुनि । छते । रा.नि.व.१४ ।
१५ । ताम्ने । जले । भीमसेनोक्तपुरे । कुशे । मे. ।
चर्षणे । विश्व. ।

पवितः (कः) । पुं । तिलहवे । रा.नि.व.१६ ।
पुत्रजीवकहवे । रा.नि.व.८ । (कः) दमनकहवे ।
रा.नि.व.१० । उदुम्बरहवे । अश्वत्थहवे । रा.नि.
व.११ । शरपवदभे । रा.नि.व.८ । हिज्जलहवे ।
हरिद्रायाम् । तिलकहवे । वै.निघ. । क्ली । जले ।
अम. । जाले । श.र. ।

पवितधान्यम् । क्ली । यवे । रा.नि.व.१६ ।

पवित्रा । स्त्री । अश्वत्थिकायाम् । गन्ना अश्वत्थ ।
रा.नि.व.११ । तुलसीहवे । श.मा. । हरिद्रायाम् ।
रा.नि.व.६ । शमीहवे । वै.निघ. ।

पशुः । पुं । जन्तुभेदे । अम. । उदुम्बरहवे ।
यज्जुभूरेण गीष्ट । श.च. । हागे । त्रिका. । स
यास्यारण्यमर्द्धेन चतुर्दशविधः । गौरविरजोऽश्वी-
ऽश्वतरः गर्दभः मनुष्यश्चेति सप्त ग्रास्याः । मद्भिष-
वानरश्चक्षरौष्टपक्षपृषतश्चगाश्चेति सप्तारण्याः ।
मांसगुणाः—“लघवः शीतगुणः सकृषाया हिता
वृणाम् ।” राज. ।

पशुक्रिया । स्त्री । मैथुने । ह.च. ।

पशुगन्धा (न्धिका) । स्त्री । अजगन्धायाम् ।
वनजुगमो । वा.सू.२५.अ.वसकादिः । “पशुगन्धा
पञ्चकोलकं हन्ति ।”

पशुपल्लवम् । क्ली । कैवर्त्तमुलके । श.च. ।

पशुमोहनकारिका । स्त्री । चन्द्रशूरे । भा. ।

पशुमोहनि (नौ) का । स्त्री । कटुक्याम् ।
रा.नि.व.३ ।

पशुराजः (ट्) । पुं । सिंहे । श.च. ।

पशुहरोतको । स्त्री । आम्वातकफले ।
आम्वा । त्रिका. ।

पश्चात्कर्म्म । क्ली । वलवर्णाधिकार्ये । पियायन-
संस्कृते । निष्ठतातङ्गस्यानुबन्धोपचरणाय यत्
क्रियते तस्मिन् कर्म्मणि । सु.सू.५अ. ।

पश्चाद्भुजः । पुं । बालानां व्रणरोगविशेषे ।
“दुष्टमन्त्रादिभिर्मातुः स्नानं सम्पन्नतः शिशोः ।
यदा प्रकुपितमपि तं गृहे समन्विधायति । तदा
सञ्जायते तत्र जलोकोदरसन्निभः । व्रणः सदाह-
आरक्तः ज्वरकाशंकरः परः । हरितं पीतकं वापि

वर्चस्तेन भवेद्भुवम् । व्रणः पश्चाद्भुजो नाम व्याधिः
परमदारुणः ॥” रस.र.वाल.चि. ।

पश्चिमवातः । पुं । पश्चिमदिग्भववायो ।
अश्विमे वातज । गुणाः—विषदी रुचपक्षः
खरः क्षिप्रवापहः । पश्चिमी मारुतसौम्यः कफ-
मेदोविशेषणः । सद्यः प्राणचयकरः शीघ्रस्तु
शरीरिणाम् ॥” सु.चि.१अ. ।

पक्षः । पुं, क्ली । विन्दुजाले । पक्षे । त्रिका. ।

पक्षिका । स्त्री । वारिपण्याम् । टोकापोना ।
श.मा. ।

पक्षः । पुं । शरीरे । पिच्छे । ह.च. । पक्षती ।
डाना । अम. । पार्श्वे । पक्षदशाक्षीरात्रे । बले ।
बुद्धीरन्ध्रे । राजहस्तिनि । मे. । पक्षिणि । श.र. ।
गरुति । पोथी । भ. । केशपाशे । वै.निघ. ।

पक्षघातः । पुं । पक्षवधरोगे । निदा. । See
पक्षवधः ।

पक्षचरः । पुं । हस्तिनि । मे. ।

पक्षतिः । स्त्री । पक्षमूले । पोथनी । अम. ।

पक्षधरः । पुं । पक्षिणि । वै.निघ. ।

पक्षपत्रः । पुं । सीमलतायाम् । वै.निघ. ।

पक्षभागः । पुं । पार्श्वभागे । गजपार्श्वभागे ।
अम. ।

पक्षमार्जारः । पुं । पक्षविडाले । वै.निघ. ।

पक्षमूलम् । क्ली । पक्षती । डानात्र
मूलभागे । अम. ।

पक्षवधः (वातः) । पुं । वातव्याधिविशेषे ।
अक्रावात । निदा. । “गृहीत्याहं तनीवायुः
शिराः स्नायुर्विशोष्य च । पक्षमन्यतरं हन्ति सन्धि-
बन्धान्विमोचयन् । ज्ञात्वाऽहं कायस्तस्य स्यादकर्मण्यो
विचेतनः । एकाङ्गरीगं तक्षेन्नित्यं पक्षवधं
विदुः ॥” मा.नि. ।

पक्षवान् } पुं । पक्षिणि । श.च. ।

पक्षवाहनः } पुं । पक्षिणि । श.च. ।

पक्षविन्दुः । पुं । कौक्षपक्षिणि । कौष्ठवक ।
वै.निघ. ।

पक्षसुन्दरः । पुं । लोप्रहवे । हारा. ।

पक्षालुः । पुं । पक्षिणि । श.च. ।

पक्षिकः । पुं । पक्षिराजशाली । रा.नि.व.१६ ।

पक्षिणी । स्त्री । वनकापांसाम् । वै.निघ. ।
स्त्रीपक्षिणि ।

पक्षिपातः । पुं । पतङ्गज्वरे । गजवे. ।

पक्षिराजः । पुं । गरुडे । मथूरे ।

पक्षिराजशालिः । पुं । खनामस्थानशालि-
धान्यविशेषे । अश्विद्राज शान । मं पाविद्याशालि ।
रा.नि.व.१६ । [नि.व.१६ ।

पक्षिलावण्यः । पुं । पक्षिराजशाली । रा.

पक्षिशाला । स्त्री । पक्षिकुलाये । त्रिका. ।

पक्षिसिंहः । पुं । गरुडे । त्रिका. ।

पक्षिस्वामी (इन्) । पुं । गरुडे ।

पक्षी (इन्) । पुं । मांसिकधाती । श्वर्गशक्ति ।
र.सा.सं. । विहङ्गमे । पोथी । हिं चिडिया ।
तत्पथ्यायाः,—खगः, विहङ्गः, विहङ्गमः, विहगः,
विहयाः, शकुन्तः, शकुन्तः, विजः, पतचै, पतगः,
पतनः, पतयः, अण्डजः, नगौकाः, वाजी,
विकरः, विकिरः, पतक्षिः, नौडोहवः, गरुत्मान्,
पिच्छन्, नभसङ्गमः, नाडीचरणः, कण्ठाभिः,
पतङ्गः, अगौकाः, चक्षुभृत्, कुरण्डः, सरण्डः,
पिपतिषुः, पञ्चवाहः, युगः, कुलायस्यः, वृचालयः,
चक्षुमान्, जिह्वारदः, तरुशायी, नौडजः,
पतङ्गमः, पक्षमः, पतसः, विहयासः, यथेष्टाचारी,
व्योमचारी । स चतुर्विधः विकिरप्रतुदप्रसङ्गव-
भेदेन । तत्र विकिरा जावतिचिरकपिञ्जलादयः ।
कपीतपारावतादयः प्रतुदाः । काककङ्कुररादयः
प्रसङ्गाः । हंससारसकौचादयश्च पञ्च इति । एषां
गुणादिकं स्वस्वपथ्याये मग्यम् । आनूपमांसगुणाः
—“धान्याः कूलचरा ये तु तेषां मांसं लघूत्तमम् ।
आनूपल्लवकान्मांसं क्षिप्रं हृत्तरं स्मृतम् ॥” भा.
पू.२भ. । स्थूलकायपक्षिमांसगुणाः—“गुरुभक्षा
बहुभुजो ये चोपचितमेदसः । एकदेहिपि पूर्वाह्णं
सृगाणां पक्षिणां परम् ॥” उत्तरीतरं तदङ्गगुरु-
लम् । यथा—“सर्वेषाञ्च शिरःस्नायुश्चोक्ष-
यज्जुदम् । पादपुच्छास्तु मक्षिक्तमुक्ताङ्गोऽः
समेहनाः । घातवः शोथितायाश्च गुरवः सुः
परम्परम् ॥” राज. ।

पक्ष्म । क्ली । पक्षे । अम.माला । पुष्पकेसरे ।
नेत्ररोगि । अम.भ. ।

पक्ष्मकोपः । पुं । नेत्रवर्त्तगतरोगे । डोश्रात्र
त्रांश, कोतो । लक्षणं यथा—“पक्षाशयगता

दीपा तीक्ष्णायाश्च खराणि च । निर्वर्तयन्ति
पक्ष्माणि तैर्जुष्टास्त्रि दृश्यते ॥ उत्पाटितैः पुनः
शान्तिः पक्ष्मभिर्गोपयते । वातातपानलक्ष्मी
पक्ष्मकोपः स उच्यते ॥” सु.उ.३५.

पक्ष्मघातः । पुं । पक्ष्मगतनेत्ररोगभेदे । पक्ष-
मधरीगे । निदा ।

पक्ष्मयुक्ता । स्त्री । पक्ष्मगतकोटे । वै.निघ. ।

पक्ष्मरोधः । पुं । पक्ष्मगतरीगविशेषः । “पक्षी-
परोधे सङ्गीचः वर्तमानां जायते तथा । खरताल-
सुखलक्ष लोचामन्यानि वा पुनः । कष्टकरिव
तीक्ष्णाः घृष्टं तैरस्त्रि दृश्यते । उग्रते चानिलादि-
विडम्भाहः शान्तिरुद्धते ॥” वा.उ.८५.

पक्ष्मशातः । पुं । पक्ष्मकोपरीगे । लक्ष्णं—
“वर्तमानां पक्ष्मगतं पित्तं रोगाणि पातयेत् । कष्टं
दाहश्च कुरुते पक्ष्मशातं तमादिशेत् ॥” मानि. ।

पक्ष्मार्थः । स्त्री । नेत्रवर्तमानरीगे । निदा ।

पक्ष्मि (क्ष्मी) कः । पुं । आक्षुक्कहचे ।
आक्षुक्क गौड ।

पक्ष्मोत्सङ्गः । पुं । पक्ष्मशोथरीगे । निदा ।

पांशवः । पुं । पांशुलवणे । पांशु नवण ।
रा.नि.व.६ ।

पांशुः । पुं । पर्यटके । रा.नि.व.४ । भा.त.१
भ.चित्तमन्व.चि. । “पुरपाणिजपांशुभिः ।”
भीमसेनोक्तपरे । रा.नि.व.१२ । चारुत्तिकायां ।
तालवले । पुत्रागवले । धूली । अम. । शालि-
धान्यविशेषः । गुणाः—शालिवत् । च.सू.२७५. ।
अस्यार्थं रक्षितगोमये । गोत्र । मे. ।

पांशुकम् । स्त्री । कासीसे । शिखरकम् । रा.नि.
व.१२ ।

पांशुका । स्त्री । रजसुलायाम् । वै.निघ. ।

पांशुकासौसम् । स्त्री । धातुकाशी । शौद्र-
कम् । भा. ।

पांशुखुरः । पुं । अश्वस्य पादतलस्थरीगे ।
लक्षणम् यथा—“पांशुभिः शकंराभिश्च पृथ्यते यस्य
कोटरम् । तले तस्य विजानोयात् रोगं पांशुखुरं
भिवक् ॥” ज.द.३६५.

पांशुचत्वरम् । स्त्री । पांशुधाने । पांशुङ्ग ।
श.मा. । घनोपले । भिन ।

पांशुचन्दनः । पुं । शिव । विका. ।

पांशुचामरः । पुं । सुद्रकर्कटिकायाम् ।
दूर्वाभयप्रदेशे । मे. । पटभवने । जटा. ।

पांशुजम् । स्त्री । पांशुलवणे । पांशु नवण ।
र.मा. । सत्तिकालवणे । गोत्रा. । [रणे.]

पांशुपटु । स्त्री । पांशुलवणे । र.सा.सं.रसप्रक-
श.मा. ।

पांशुपत्रम् । स्त्री । वासुके । वेतो शीक ।
श.मा. ।

पांशुभवम् । स्त्री । सत्तिकालवणे । वै.निघ. ।

पांशुभिच्चा । स्त्री । धातुकोटि. । शिशुलवण
गौड । वै.निघ. । [दारा.]

पांशुरः । पुं । खड्गनघोटके । दंशके । उंभि. ।

पांशुरागिणी । स्त्री । महामेदायाम् । रा.नि.
व.५. ।

पांशुलः । पुं । शिवे । पूतिकरञ्जे । कौटो-
रुद्रञ्ज । श.च. ।

पांशुलवणम् । स्त्री । श्रीदिलवणे । फूना
नवण, पांशु नवण । तत्पठ्यायाः—रीमक,
श्रीदिल, वसुकं, वसुपांशुः, ऊषरजं, श्रीधरं,
ऐरिणं, श्रीलं, सहं, ऊषं, श्रीदिलं, पाकं,
पांशुजं । प.सु. । गुणाः—“श्रीदिलपांशुलवणं
यज्जातं भूमितः स्वयम् । चारं गुरु कटु क्षिप्रं
शीतलं वातनाशनम् ॥” भा.पू.१५. । तीक्ष्णम्
अत्युष्णं कटु तिक्तं दौषणं दाहशोषकरं याचि
पित्तकीपनञ्च । रा.नि.व.६ । भेदकं पाचनं
पित्तकारञ्च । राज. ।

पांशुला । स्त्री । केतकोटिचे । केशा गौड ।

रजसुलायाम् । रा.नि.व.१०।१८.

पांशुवाप्यः । पुं । पांशुभूतिवापित-शालिधान्य-
विशेषः ।

पांशुचारः । पुं । चारुत्तिकायां । गोत्रा. ।
वै.निघ. ।

पांसवम् । स्त्री । सत्तिकालवणे । गोत्रा. ।
वै.निघ. ।

पांसुः । पुं । धूली । उषा. ।

पांसुक(ज)म् । स्त्री । पांशुलवणे । सत्तिका-
लवणे । च.द.सन्निपातव.चि.कर्ममूलशोधे ।
“नेरिकं पांसुजं शुष्णं...” ।

पांसुजचारः । पुं । सत्तिकालवणे । गोत्रा. ।
वै.निघ. ।

पांसुलः । पुं । केतकोटिचे । लावपचिणि. वै.
निघ. । [नवण.]

पांसुलवणम् । स्त्री । पांशुलवणे । पांशु

पांसुला । स्त्री । श्वेतकेतके । व्यभिचारिण्यां ।
वै.निघ. ।

पाकः । पुं । केशश्रीके । पेचके । मे. । चत-
स्रध्वे परिणामे । “कण्ठोष्ठसुखमासानां पाकः ।”
मा.नि. । मासजाते शिशौ । रा.नि.व.१८. । पचने ।
पटा. । अम. । रन्धने । स सप्तविधः—भर्जन-
तलनखेदनपचनक्षयनतान्द्रपुटपाकभेदात् । तत्र
भर्जनं केवलपात्रे, तलनं क्षुद्रद्रव्ये, खेदनमग्न्यु-
त्तापे, पचनं जले, क्षयनं सिद्धद्रव्यसमूहणे,
तान्द्रं हारषद्वयसमन्विते, पुटपाकः अघोर्वाग्नितापे
च ज्ञेयः । पाकराजः । षष्टिकशालिधान्ये । खेटे
शनि. । शीणितविकारे । द्रव्यपरिणतिजत्यरसे

द्विविध एव पाकः, मधुरः कटुकश्च, तयोर्मधुराख्यो
गुरुः कटुकाख्यो लघुरिति । तत्र पृथिव्यतेजोवायु-
काशानां वैविध्यं भवति गुणसाधकान्द्रकृता लघुता
च पृथिव्यापथ्यगुणैः शेषा लघवः, तस्माद्विविध
एव पाकः । “द्रव्येषु पच्यमानेषु येष्वुष्णपृथिवी-
गुणाः । निर्व्यतन्तेऽधिकास्तत्र पाको मधुर उच्यते ॥
तेजोऽनिलाकाशगुणाः पच्यमानेषु येषु तु ।
निर्व्यतन्तेऽधिकास्तत्र पाकः कटुक उच्यते ॥” सु.सू.
४०५. । घृतादीनां पचनसाधने । फेणोपशमः
घृतस्य पाकसिद्धिः । फेणोत्पत्तौ तैलस्य पाकसिद्धिः ।
तन्मुमत्ता स्नेहस्य पाकसिद्धिः । अमृ. मज्जनं पाक-
लक्षणम् । पाकश्च त्रिविधः मन्दः चिकणः खरश्चेति ।
क्षुद्रपाकस्याङ्गुलियाङ्गिता मन्दपाकः । वा.
कल्प.६५. । स्थाल्याम् । पेचके । स्त्री । सौवर्चल-
लवणे ।

पाककणः (-फलः) । पुं । पानीयामलके ।
श.च. । करञ्जहले । वै.निघ. ।

पाकजम् । स्त्री । परिणामशले । रा.नि.व.२०. ।
विह्वलवणे । रा.नि.व.६ । कुष्ठौषधे । वै.निघ. ।

पाकतुण्डो । स्त्री । राजरीतो । पित्तन
विशेषः ।

पाकनाडो । स्त्री । अन्नपाचकनायाम् ।

पाकपात्रम् । स्त्री । हृष्टिकादौ ।

पाकपुटी । स्त्री । कुम्भशालायां । पौष्पान् ।
ह.च. ।

पाकफलः । पुं । पानीयामलके ।

श.च. । अन्नकरञ्जे । अम. ।

पाकभाण्डम् । स्त्री । पाकपात्रे ।

पाकमत्स्यः । पुं । अर्भकैः सह सञ्चरणशीले
मत्स्यविशेषः । पौष्पान् गौड, गौडी, छां,
अडेल, गांशुर अङ्गुति । सु.कल्प.३५. । अभि-
प्रकृतिकौटविशेषः । सु.कल्प.८५. । See कौटः ।
मत्स्यकृतव्यञ्जने । गांशुर तत्रकारी । श.च. ।

पाकरञ्जनम् । स्त्री । तेजपत्रे । श.च. ।

पाकलम् । स्त्री । कुष्ठौषधौ । कूड । अम. ।

पुं । हस्तिज्वरे । मे. । प्रवृद्धमध्यहीनवातादिज-
सन्निपातज्वरे । तस्य निदानलक्षणं—“यस्य प्रवृद्ध-
हीनैस्तु वातपित्तकफैश्च यः । तेन रोगासम्भोक्ता
यथा दोषबलाश्रयाः । मोहप्रलापमूर्च्छाः स्युः
मन्यास्तम्भः शिरीयहः । कासः श्वासो भ्रमसन्दा
संज्ञानाशो हृदि व्यथा । खिन्नी रक्तं विस्फुजति
संरक्तसन्धनेवता । तत्राप्येते विशेषाः स्युरक्षाक्
मृत्युनिवासरात् । भिषग्भिः सन्निपातोऽयं कथितः
पाकलाभिधः ॥” भा.म.१५.व.चि. । ति ।
त्रयादिपाककारिणि ।

पाकलिः (लो) । स्त्री । कर्कटिकायाम् ।
श.मा. ।

पाकशाला । स्त्री । रत्नशालायाम् । त्रुष्टे
वत्र । जटा. । “प्रशस्तदिग्देशकृतं शुचिभाण्डं मह-
च्छुचि । सजालकं गवाक्षाख्यम् आत्मवर्गनिर्धितं ।
विकचष्टसंघट्टं सवितानं कृतार्चनं । परीक्षित-
स्त्रीपुरुषं भवेच्चापि महानसम् । तत्राध्यक्षं नियुज्यते
प्रायो वेद्यगुणान्वितं । शुचयो दक्षिणा दद्या
विनीताः प्रियदर्शनाः । संविभक्ताः सुमनसाः
नीचकेशनखाः स्थिराः । स्नाता दृढं संयमिनः
कृतीथीषाः सुसंयताः । तस्य चाङ्गा विधेयाः
स्युर्विविधाः परिकर्मिणः । आहारास्थितयश्चापि
भवन्ति प्राणिनी यतः । तस्मान्महानसे वैद्यः
प्रमादरहितो भवेत् । मांहासिकवीदारः
सौपीडनिकपौषिताः । भवेयुर्वैद्यवशगा ये चाप्यन्ये
च केचन ॥” सु.कल्प.१५. ।

पाकशुक्तः (क्ता) । पुं, स्त्री । कठिनायाम् ।
थङ्गी । प.सु. ।

पाकस्थाली । स्त्री । पाकपात्रे । हौडि ।

पाकात्ययः । पुं । सर्वगताक्षरीगे । विदोषन-

नेत्ररीणि । लक्षणं—“उष्णामुपातः पिङ्का च कृष्णे यस्मिन् भवेत् कृष्णनिभश्च शुक्रं । तदध्यसाध्यं प्रवदन्ति केचिदन्यच्च यत्तिरिपचतुल्यं । संहायते श्रुतिनिभेन सज्जदीयेण यस्यासितमण्डलन्तु । तमचिपाकात्ययमचिरीर्गं समुत्थितं तौत्ररुजं वदन्ति ।” सु.उ.६अ. ।

पाकारिः । पुं । श्रुतिकाचने । प.सु. । र.मा. ।

पाकिमः । त्रि. पक्षे । सु.चि.१२अ. । “लवणं लघु पाकिमं ।”

पाकुक्कः । पुं । सूपकारि । उष्ण ।

पाक्यम् । स्त्री । पाङ्गलवणे । कृष्णान्वण । र.मा.च.वि.८अ. । सौवर्चलवणे । त्रि. श्रुति । वा.चि.१अ. । [अम. ।

पाक्यः । पुं । यवचारि । यवक्रान्, सौरा ।

पाक्यजम् । स्त्री । काचलवणे । रा.नि.व.६ ।

पाक्यचारः । पुं । यवचारि । प.सु. ।

पाक्या । स्त्री । सर्जिचारि । यवचारि । सौरा । सौवर्चलवणे । सत्तिकाचवणे । वै.निघ. ।

पाक्यापटु । स्त्री । पाक्यलवणे । वै.निघ. ।

पाक्याह्नः । पुं । यवचारि । वै.निघ. ।

पागलः । पुं । वातुले । [सीम. ।

पाङ्क्तः । पुं । सीमलताभेदे । सु.चि.२६ । See

पाङ्क्त्यम् । स्त्री । पङ्क्त्यायाम् । वै.निघ. ।

पाचकः । पुं । अग्नी । हला । सूपकारि । पिचे, तन्नामकाग्नौ, यो भुक्तं पचति । तच्च तिल-प्रमाणं—“पाचकं तिलप्रमाणं स्यात् ।” वा. । तस्य स्थानं पक्कामाशयमध्यस्थम् । सु.सु.२१अ. । स आहारं पचति, दीप्यरसमूवपुरीषाणि पृथक् करोति । भा. । “तवस्थमेव स्वशक्त्याशिषाणां पित्तस्थानानां शरीरस्य चाग्निर्कर्मणातुल्यं करोति, तस्मिन् पिचे पाचकोऽग्निरिति संज्ञा ॥” सु.सु.२१ अ. । See अग्निः ।

पाचका । स्त्री । कर्कटिकायाम् । वै.निघ. ।

पाचकाशयः । पुं । अग्न्याशये । पक्काशये ।

पाचनम् । स्त्री । आमपाचके अवक्रिप्ति द्रव्ये, नागकिशरचित्कादी । पाचकद्रव्यवर्गः यथा—“पाषाणभेदे मरिचं यवान्नी जलशीर्षकम् । शुण्ठी चञ्चू गजकणा शङ्खरादिः पाचनी गणः ॥” अर्क. । पाचककषायि । आठन । “प्रयुक्तं पाचयेदामं

यत्तत्पाचनमुच्यते ।” वा.चि.१अ. । “दशरक्तिक-मानेन गृहीत्वा कर्षकवये । दत्त्वाभः षोडशगुणं याज्यं पादावशेषितम् ॥” प.प्र.१ख. । ज्वरे तस्य दानकालमाह चक्रपाणिः । “ज्वरितः षड्-होस्तीति लघुप्रतिभोजितं । सप्ताहात्परतोऽस्त्ये-सामे स्यात् पाचनं ज्वरे ॥” इति । च.द.ज्व.चि. । प्रणीपक्रमविशेषे । तच्च विरेचनादि । सु. । अर्जावशिष्टकाये । “पाचनीऽर्जावशिषस्तु ।” रा.नि. व.२० ।

पाचनः । पुं । अक्षतायाम् । अन्नरस । हे.च. ।

अग्नी । मे. । रक्तैरुद्धे । रा.नि.व.८ । त्रि. पाचके । मे. । टङ्गणचारि ।

पाचनकः । पुं । टङ्गणचारि । हे.च. ।

पाचनी । स्त्री । इरीतक्याम् । मे. ।

पाचलः । पुं । अग्नी । श.र. । पाकशक्ती ।

वायो । श.र. । स्त्री । पाचने । मे. ।

पाची । स्त्री । खनामख्यातपत्रशक्ती । पाटी, पत्रे इति महाराष्ट्रादी । तत्पर्यायाः,—मरकतपत्री, हरितलता, हरितपत्रिका, पत्नी, सुरभिः मालारिष्टा, गरुत्मतपत्रिका । गुणाः—“पाची कटुस्तिक्तोष्णा सकषाय वातदीपहन्ती च । यद्धभूतविकारकरी लक्ष्मोषप्रशमनी व्रणेषु हृता ॥” रा.नि.व.१० ।

पाचीकुटकः । पुं । चिचकह्वे ।

पाजः (स) । स्त्री । बले । उष्ण । [मे. ।

पाञ्चजन्यः । पुं । शङ्खे । मत्स्यभेदे । अग्नी ।

पाञ्चप्रसृतिकी । स्त्री । पेयाविशेषे । “सर्पि-सौलं वसा मज्जा तण्डुलप्रसृतैः श्रुता । पाञ्चप्रस-ृतिकी पेया पेयास्तेजनमिच्छता ॥” च.सु.१२अ. ।

पाञ्चालः । पुं । देशविशेषे । “कुर्वन्नेत्रालयिनी तु तथाचोत्तरभागतः । इन्द्रप्रस्थान्महेशानि दश-धीजनकवये । पाञ्चालदेशः... ।” शक्तिसङ्गतमन्त्रं ।

पाञ्चाली । स्त्री । पिपल्याम् । वै.निघ. ।

पाटः (कः) । पुं । विस्तारि । (कः) वितस्ती ।

पाटनम् । स्त्री । छेदने ।

पाटलः । पुं । नादियमत्स्यभेदे । See मत्स्यः ।

हीनरक्तवर्णः । अम. । पुत्रागवहे । पाटलव्रीही ।

त्रिका । सु.सु.४६अ. । स्त्री । तन्नामकपुष्पे ।

आरुण कृन् । अम. । रीक्षितवणे । वै.निघ. ।

पाटलच्छदः (द्रुमः) । पुं । सुरपुत्रागवहे । रा.नि.व.१० ।

पाटल(ला)व्रीहिः । पुं । वर्षापाकिव्रीहिभेदे, आशधान्ये । आडेण धान । “पाटलः पाटलापुष्प-वर्णकी व्रीहिरुच्यते ।” भा.पू.१भ.भा.व. । गुणाः—“अल्पयो बद्धनिष्यन्दी पाटलस्तु विदीषहृत् ।” राज.३प. । “बहुमूत्रपुरीषोष्मा विदीषन्नस्य पाटलः ।” च.सु.२७अ. ।

पाटला ([इ]लिः) । स्त्री, पुं । (Stereospermum suaveolens or Chelonoides, syn. Bignonia suaveolens.) खनामख्यातह्वे । आरुण गाह् । अम. । हिं पद । मं पाङ्गली । कं ह्यदरि । तं कलगीरु, कलिगीरु चेदु । उत्. पाटुङ्गि । ता. पट्टि । तत्पर्यायाः,—पाटलिः, अमोघा, काचस्यालो, फलेरुद्धा, कृष्णहन्ता, कुवेराची, अम्बुभासिनी, काष्ठहन्ता, तीयपुष्पी, कर्बूरा, तासपुष्पी, कुम्भिका, सुपुष्पिका, वसन्तदूती, खाली, खिरगन्ता, अम्बुवासी, कालहन्ता, कामदूती, कुम्भी, तीयाधिवासिनी, अलिप्रिया । पाटला पीतपुष्पश्चेत्तुपुष्पभेदेन विधा । सा. गुणाः—तित्ता कटूष्णा कफवातघ्नी शोषाधानवमिश्राससन्निपातघ्नी च । रा.नि.व.१० । घण्टापाटलकाष्ठपाटलभेदेन च विधा । सा. गुणाः—तुवरा तित्ता शीतला विदीषहृत् तथाचचिशोथरक्तहृद्दिहिकावशात् । तत्पुष्पं कषायं मधुरं हिमं हृद्यं कफरक्तघ्नम् । तत्फलं पित्तातिसारघ्नं हिकाररक्तपित्तघ्नं । मधुमर्दितं हिकारघ्नम् । भा. । सु.सु.३८अ. । च.द.सन्निपातज्व.चि. । “पाटला गणिकारिकाः ।” वा.सु.१५अ.आरग्वधादिः । “आरग्वधेन्द्रयव-पाटलिकाकतित्ताः ।” श्रुतपाटलह्वे । वै.निघ. । रक्तलीप्ते । श.च. । मुक्कह्वे । अम. । शालि चान्यभेदे । रा.नि.व.२३ । विहिदानिति ख्याते पिच्छिलबीजविशेषे । “पाटला पिच्छिला प्रीता सा सिन्धा कासवारिणी । शिथ्योन्मीहरेहाहं व्रणदाहनिवारिणी ॥”

पाटलादिः । पुं । विलादिदशसूक्तकषाये । अयं शीघ्रहरकषायः । च.सु.४अ. ।

पाटलापुष्पः । पुं । सुरपुत्रागवहे । छलना । वै.निघ. । [निघ. ।

पाटलापुष्पवर्णकम् । स्त्री । पञ्चकाष्ठे । वै.

पाटलापुष्पसन्निभम् । स्त्री । पञ्चकाष्ठे । रा.नि.व.१२ ।

पाटलाभः । पुं । रक्तालुके । वै.निघ. ।

पाटलिका । स्त्री । रक्तकरवीरह्वे । वै.निघ. ।

पाटलिपिण्डिका । स्त्री । महाश्वेत-किण्विह्वे । वै.निघ. ।

पाटली । स्त्री । पाङ्कुरफल्याम् । रा.नि.व.५ ।

पाटलावहे । कृष्णकटभीह्वे । कृष्णमुष्कके । रा. नि.व.२ । भूमिचम्पकह्वे । रक्तपाटलिह्वे । रक्तलीप्ते । वै.निघ. ।

पाटलीकुसुमः (पुष्पः) । पुं । पुत्रागपुष्प-ह्वे । वै.निघ. ।

पाटलीपमः । पुं । सर्जरसे । धूना । वै.निघ. ।

पाटलीपलम् । स्त्री । माणिक्ये । वै.निघ. ।

पाटवम् । स्त्री । आरीर्ये । रा.नि.व.२० । पटुतायाम् ।

पाटहिका । स्त्री । गुञ्जायाम् । हारा ।

पाटितम् । स्त्री । काण्डभगस्थिभेदे । “पाटित-मणवहुविदारितं वेदनावच्च ।” इति लक्षणम् । सु.नि.१५अ. ।

पाटी (इन्) । पुं । पाठीनमख्ये । वेश्वांन माह । वै.निघ. ।

पाटी । स्त्री । बलायाम् । वे.वे. ।

पाटीरः । पुं, स्त्री । वंशलोचने । वक्त्रे । चन्दन-ह्वे । वायुरीगभेदे । वै.निघ. ।

पाट्यकम् । स्त्री । लवणविशेषे । च.चि.८अ. ।

पाव्यम् । स्त्री । पट्टशक्ते । आठिणां । राज. ।

पाठः । पुं । पाठायाम् । वै.निघ. ।

पाठकः । पुं । चितकह्वे । वै.निघ. ।

पाठमञ्जरी (शालिनी) । स्त्री । सारिका-पचिषि । श.मा. ।

पाठा । स्त्री । (Stephania hernandi-
folia, Syn. Cissampelos hernandi-
folia.) खनामख्याताविह्वकणीलतायाम् । ईष-
द्रोमशा श्रुतपुष्पपुष्पा चेति ड. । चक्रपाठा इति
देशविशेषे ख्याता । आरुनादि, आशीणि ।
हिं निमुका । तं पाठचेदु । उत्. अकान्वित्वि ।
तत्पर्यायाः—अम्बुडा, अम्बुठीका, प्राचीना,

पापचेलिका, युधिका, स्थापनी, श्रेयसी, विह-
कणिका, एकाशीला, कुचेली, दीपनी, वन-
तिका, तितपुष्पा, वृहत्तिका, शिशिरा, वकी,
मालती, वरा, देवी, वृत्तपर्णी, तिका,
एकीशिका, वका, अम्बुकी, वनतिका, रसा,
पापचेली, विहकणी, पटिका, अविहकणी,
कुचेली। गुणाः—तिका गुरुणा वातपित्तज्वरौ
भयसम्पानकरो पित्तदाहातोसारशूलौ च ।
रा.नि.व.६। अपिच,—“अम्बुषा बालिका बाला
शठम्बा शालिकास्त्रिका । अम्बा च माचिका चैव
दृढवल्का मयूरिका ॥ गन्धपत्री चित्रपुष्पी श्रेयसी
सुखवाचिका । क्षिप्रपत्नी भूरिमल्लो विजया
षोडशाक्षया ॥ अम्बुषा सकषायाम्ना कफकण-
ठजापहा । वातामय-वलासनी रुचिकृद्दीपनी
परा ॥” भा.।

पाठा(ठी)कुटः (ठः) । पुं । चित्रकवृक्षे ।
रा.नि.व.६।

पाठादशकम् । क् । सत्यशोधकगणभेदे ।
पाठागुहोद्वेददारुसामूखीगुहूचौन्दयवकिरात-
तितकटुरोहिणीसारिवा इति सत्यशोधनाः । च
सू.४.अ.।

पाठादिकषायः । पुं । पाठीश्रीरवालककृते
कषाये । गुणाः—दीपपाचनः ज्वरारोचकतृणा-
मुखवैरस्यपक्तिप्रय । वा.चि.१७। “पाठीश्रीर-
सवालकम् ।” अन्यः—कषायभेदे । “पाठेन्द्रयव-
भूनिम्बसुतपपटकास्तताः । जयत्याममतीसारम् ।”
च.द.अ.सा.चि.।

पाठाद्यचूर्णम् । क्ती । यद्यप्यां चूर्णम् । पाठा
(आकनादि) विलगलाटुः (देगुलुटे) विचक-
मूलं तिकटु जम्बूलक (जाय रुनेत्र औंठिर
छान) (जम्बूः जम्बूफलास्थिवल्कलम् । च.द.।)
दाडिमलक धातुकीपुष्प (धैरूज) कटुकी
(कटुकी) अतिविषा (आठरेह) सुखा दारु-
हरिद्रा भूनिम्ब (छिन्ना) इन्द्रयवः, प्र. चूर्णं समं
समष्टितुल्यं कुटजलकचूर्णम् । तण्डुलान्बुमधुना
पिबेत् ।

पाठादयम् । क्ती । पाठापाटलयोः । आकनादि
७ आकन । वै.निघ. कासचि.ब्रूषणायुष्टे ।

पाठानः । पुं । गुग्गुली । मल्लभेदे । वृंशान
माह । वै.निघ.।

पाठासप्तकः । पुं । पाठादिसप्तद्रव्यसिद्धकषाये ।
स च किरातनागररुसगुहूचौपाठीदीचीश्रीरद्रव्य-
साधितः । च.द.कफाधिकपि.शे.ज्व.चि.।

पाठिका । स्त्री । पाठायाम् । आकनादि ।
रा.नि.व.६।

पाठी (इन्) । पुं । चित्रकचुपे । रा.नि.व.६।
क्रुचिचित्रके । वृंशिता । श.च.।

पाठीनः । पुं । मत्स्यविशेषे । वृंशान माह ।
गुणाः—श्लेष्मलः वृष्यः कुष्ठजनकास्तपितकरश्च ।
सू.सू.४.अ.। “पाठीनः श्लेष्मली बल्यो निद्रालुः
पिशितानिलः । दृष्येदुधिरं पित्तं कुष्ठरोगं करोति
च ॥” भा.पू.२.भ.सांख्य.। गुग्गुली । चित्रक-
वृक्षे । से.।

पाडिनी । स्त्री । रुद्राण्डे । वै.निघ.।

पाणिः । पुं । हस्ते । कर्षपरिमाणे । २ तो ।
कुलिह्वे । प.प्र.।

पाणिजः । पुं । नखे । नथी । रा.नि.व.१२।
भा.म.१.भ.चित्तमज्ज.चि.। “पुरपाणिजपांशुभिः ।”
नखे । नथे । रा.नि.व.१८। [१ख.।

पाणितलः । पुं, क्ती । कर्षपरिमाणे । प.प्र.

पाणिनी । स्त्री । नीलापराजितायाम् । वै.
निघ.।

पाणिन्धयः । त्रि । पाणिना पानकर्तारि ।

पाणिपृष्ठम् । क्ती । करपृष्ठे । च.शा.७अ.।

पाणिभुक् । पुं । उदुम्बरवृक्षे । श.च.।

पाणिमणिका । स्त्री । मणिवत्सास्थनि ।
तानि संख्यया चलारि । च.शा.७अ.।

पाणिमन्यः । पुं । करज्वरे । वै.निघ.२भ.
कर्णकसन्निपातज्व.चि.। सु.चि.४अ.।

पाणिमदः (कः) । पुं । करज्वरे । रा.नि.
व.२।

पाणिमानिकः (का) । पुं । तिलकवृक्षे,
कर्षे वा । प.प्र.१ख.।

पाणियालुः । पुं । खनामख्यातकन्दशाकविशेषे,
रक्ताली । पाणि आनू । गुणाः—निदीपनः
सन्तपणकरश्च । रा.नि.व.७।

पाणिरुहः । पुं । नखे । नखीनामगन्धद्रव्यं ।
रा.नि.व.१८। १२। [१ख.।

पाणिशङ्खः । पुं । रुद्रजातीय-ग्रहभेदे । See

पाणीतलम् । क्ती । तिलकवृक्षे । श.मा.।

पाणीसर्प्या । स्त्री । बल्लजवृक्षे । उलू थण्ड ।
रा.नि.व.८।

पाण्डरम् । क्ती । गैरिके । कुन्दपुष्प । श.च.।
पुं । कुरुवकवृक्षे । वै.निघ.। कुटजवृक्षे ।
पाण्डुवर्णे ।

पाण्डरपुष्पिका । स्त्री । शीतलावृक्षे । श.च.।
भिडौनी वृंश.।

पाण्डवः । पुं । चर्मनरुक्षे । वै.निघ.।

पाण्डविकः (का) । पुं, स्त्री । कृष्णचटके ।
च.सू.२७अ.।

पाण्डिः । पुं । लोहविशेषे । रा.नि.व.१२।

पाण्डुः । पुं । पटोले । रा.नि.व.२। तन्नामकुरीगे ।
प्रीष्टुत्राणं, प्रीष्टुत्ताणं । रा.नि.व.२०। निदान-
लक्षणे—“पाण्डुरोगः स्य ताः पञ्च वातपित्तकफै-
स्त्रयः । चतुर्थः सन्निपातेन पञ्चमो भक्षणादयः ।
व्यवायमन्त्रं लवणानि मयं रुदं दिवास्वप्नमतीव
तीक्ष्णं । निषेव्यमाणस्य विदूष्य रक्तं कुर्वन्ति
दीपास्त्वचि पाण्डुभावम् ॥” सनिदानसंप्राप्तिः ।
पूर्वैरुपलक्ष्योटनादिकं भवति । वातजलक्षणे—
“लक्ष्मन्मयनादीनां रुचिकृष्णारुणात्मता । वात-
पण्डामये कम्पतीदानाद्वहमादयः । पीतमूत्रशक्-
नोचौ दाहवृणाज्वरान्वितः । भिन्नविट्कोटि-
पोताभः पित्तपाण्डुमयी नरः । कफप्रसेकश्चयुतन्ना-
लस्यातिगौरवेः । पाण्डुरोगी कफाच्छुक्लः लक्ष्म-
नयनानने । ज्वरारोचकहृत्तासच्छर्दिहृत्ताक्लमा-
न्वितः । पाण्डुरोगी विभिर्दोषैः त्याज्यः क्षीणी हते-
न्द्रियः । मृत्तिकादनशीलस्य कुप्यत्यन्तमो मलः ।
कषाया मारुतं पित्तसूषरा मधुरा कफम् ।” मा.
नि.। शालिधान्यभेदे । च.सू.२७अ.। पारावते ।
मरुवकवृक्षे । वै.निघ.। पाण्डुरफली-वृक्षः ।
शुक्लपीतवर्णे । श्वेतवर्णे । स्त्री । माषपर्णायाम् ।
श.च.। वनसुहृदः । लवलीह्वे । मा.।

पाण्डुकः । पुं । पाण्डुरोगे । श.र.। तित्त-
पटोले । सज्जरसे । धना । वै.निघ.। पाण्डुशालि-
धान्ये । सु.सू.४.अ.। अर्क.चि.। क्ती । अन्ने ।
वै.निघ.।

पाण्डुकण्टकः । पुं । अपामार्गे । रा.नि.व.४।

पाण्डुकम्बलः । पुं । प्रसरभेदे । से.। [निघ.।

पाण्डुकर्कशा । स्त्री । शीपविशेषे । वै.

पाण्डुकर्म । क्ती । कृष्णानां पाण्डुवर्णतापादने ।
सु.चि.१अ.।

पाण्डुतरः (द्रुमः) । पुं । धववृक्षे । शी०श्री
गीह । रा.नि.व.२।

पाण्डुनागः । पुं । पुन्नागवृक्षे । श.र.।
श्वेतहस्तिनि । श्वेतसर्पे ।

पाण्डुपत्नी (पत्नी) (पुत्री) । स्त्री । रेणु-
कायाम् । द्रुगूक वीज । रा.नि.व.६।

पाण्डुपुच्छी (इन्) । पलाखी । पेशाङ्ग ।

पाण्डुपुत्रा । स्त्री । कर्कटिकायाम् । वै.निघ.।

पाण्डुप्रहारिणी । स्त्री । शिमुकीवृक्षे । वै.
निघ.।

पाण्डुफलम् । क्ती, पुं । पटोले । रा.नि.व.७।
तित्तपटोले । भा.पू.१.भ.शा.व.।

पाण्डुफला । स्त्री । चिर्मिटायां । कृष्णे । रा.नि.
व.५। वम्.कडुसिन्दार । [व.५।

पाण्डुफली । स्त्री । पाण्डुफलायाम् । रा.नि.

पाण्डुभूमिः । स्त्री । पाण्डुवर्णवृक्षे । रा.नि.व.२।

पाण्डुमन्यः । पुं । शुक्लमन्ये । See मन्यः ।

पाण्डुमृत् (तिका) । स्त्री । पाण्डुवर्ण-
मृत्तिकायाम् । रा.नि.व.२। खटिकायाम् । थण्डौ ।
रा.नि.व.१२।

पाण्डुरः । पुं । धववृक्षे । शी०श्री गीह । रा.
नि.व.२। धवलयावनाले । रा.नि.व.१६। पाण्डु-
रोगे । श.र.। कपोते । शुक्लवर्णे । मरुवकवृक्षे ।
शुक्लखडिकायाम् । वके । वै.निघ.। क्ती । श्वेत-
कुष्ठरोगे । धवने । हला ।

पाण्डुरङ्गः । पुं । पट्टरङ्गे । आठि ग्रांठे । गुणाः
—कमिष्टे अपित्तनाशित्वं तित्तलं लघुत्वञ्च । राज.।

पाण्डुरच्छदः । पुं । केतकवृक्षे । प.सू.।

पाण्डुरद्रुमः । पुं । कुटजवृक्षे । कृष्णि गीह ।
रा.नि.व.२। तिका ।

पाण्डुरफली । स्त्री । खनामख्यातचुपे । नं
पीटरफलमिति प्रसिद्धं । न. मन्मन्थे । कं
पाण्डुरफालरे । तत्पण्यायाः—पाण्डुः, धूसरा,
वृत्तवीजका, भूरिपलितदा, पाण्डुफली । गुणाः
—शीतला गौल्या बल्या पित्तघ्नी वृष्या मृदाघातघ्नी
च । रा.नि.व.५।

पाण्डुरा। स्त्री। माषपर्णाम्। मांषाणी।
रा.नि.व.३। शक्तयुक्तवृत्ते। कर्कटिकायाम्।
वै.निघ.

पाण्डुरागः। पुं। दमनकचुपे। दना। रा.
नि.व.१०।

पाण्डुरागप्रियः। पुं। वक्तुलवृत्ते। वै.निघ.

पाण्डुरेक्षुः। पुं। श्वेतिकी। रा.नि.व.१४।

पाण्डुलामशा (मा)। स्त्री। माषपर्णाम्।
जटा.र.मा। [वैद्यकम्।

पाण्डुशर्करा। स्त्री। तन्नामकरीगविशेषे।

पाण्डुसूदनरसः। पुं। पाण्डुरोगघ्नरस-
विशेषे। 'रसे गन्धं स्रतं ताम्' जयपालश्च गुग्गुलुम्।
समांशमाज्यसंयुक्तं गुडिकां कारयेन्मिताम्। एकैकां
खादयेद्द्वयः श्लेष्मपाण्डुपतुत्तये। श्वेतलज्जं जलं
चाक्षं वर्जयेत् पाण्डुसूदने। पारदः गन्धकः
जातिताम्रं जैपालजीवञ्च गुग्गुलुः प्र. समं। घृतेन
वटी काय्या। रस.सं.। भेष.

पातम्। स्त्री। हरितालि। र.सा.सं.रस.प्र.।

पातनम्। स्त्री। ऊर्ध्वाधस्त्रिधूषे त्रिविधे
पारदनिष्काशनप्रकारे। प्रथमद्वये तत्तत्पथ्यायं
पथ्यं। शेषे पारदशब्दं पथ्यं।

पातयन्त्रम्। स्त्री। पातनयन्त्रे। र.सा.सं.।

पाता (च)। पुं। गन्धपत्रे। वा.वृ.। श.च.।

पातालगरुडाह्वयः। पुं। पातालगरुडी-
लतायाम्। वै.निघ.

पातालगरुडी। स्त्री। तित्तालाव्याम्।
ति० नाडे। र.सा.सं.ब्रह्मरसे। किलिङ्गिष्टवृत्ते।
भिलिङ्गा। हिं छेउडा। तं दूसरतोगे।
तत्पथ्यायाः—वत्सादनी, सीमवल्ली, तित्ताङ्गा,
मीचकाङ्गा, मीचकाभिषा, ताची, सौपर्णी,
गारुडी, दीर्घकाण्डा, दृढकाण्डा, महावला,
दीर्घवल्ली, दृढलता। गुणाः—'किलिङ्गिष्टः परं
वृथः कफघ्नः पक्वनापहः।' भा.पू.१.भ.गु.व.।
पातालगरुडी वृथा पिच्छदाहरकदीपविप्रदीपघ्नी
रुच्या सन्तर्पणी च। रा.नि.व.३। मद.

पातालनृपतिः। पुं। शीषके। शीज।
स.की.। भेष.वा.र.चि.दादशायसे। रस.रं.

पातालयन्त्रम्। स्त्री। भेषजपाकाय यन्त्र-
विशेषे। पांतीन यन्त्रं। लक्ष्यं यथा—ऊर्ध्वमापस्तले

वर्जितं तु रजसंयुतः। पातालयन्त्रमेतच्च
शोधयेत् सूतकादिकम्। रसयन्त्रः।

पातालवासिनी। स्त्री। नागवज्र्याम्। वै.
निघ.

पातिकः। पुं। (Gangetic porpoise.)
शिशुमारे। शुटभीक। श.मा.।

पातितम्। स्त्री। शरीरीत्यतिसद्योन्नये। वा.
उ.२६३।

पात्रम् (पात्रापात्रम्)। स्त्री। आदक-
परिमाणे। ६४ प.। प.प्र.१४.। च.चि.१३.।
शरीरे। भा.वृ.। वै.निघ.

पात्रटः। वि. कृशाङ्गे। वै.निघ.। पुं। कर्प-
टके। श.र.।

पात्रटीरः। पुं। काकी। श.र.। लौहकिट्टे।
क्रौञ्चपक्षिणि। वै.निघ.। कङ्कपक्षिणि। श.र.।

पाथम् (स्)। स्त्री। वारिणि। मे.। रा.नि.
व.४। बालके। वा.ना। भा.म.१.भ. रक्तशीवी
ज्व.चि.। "मधुकमधूकपरुषकपाथः।"

पाथिस्। स्त्री। लीचने। उणा.। पुं। ससुद्रे।

पाथोजम् (रुहम्)। स्त्री। कमले। अथ।
रा.नि.व.१०।

पादः। पुं। चरणे। रा.नि.व.१८.। तरुसूले।
रा.नि.व.२.। चतुर्थ्यांशे। अम.।

पादगण्डि (गुडी)रः। पुं। औपदरीगे।
पांत्त्यत्र गौणं। विका.।

पादचत्वरः। पुं। छागे। अश्वत्यवृत्ते। सैकते।
मे.।

पादत्रधारणम्। स्त्री। उपानहारणे। जूता
पत्रा। गुणाः—'पादरोगहरं वृथं रक्षोघ्नं
प्रीतिवर्धनं। सुखप्रचारमौजसं सदा पादत्रधार-
णम्।' सु.चि.२४अ.।

पादत्राणम्। स्त्री। उपानहादौ। जटा.।

पाददारिका (री)। स्त्री। पादगतचुदरीगे।
पांत्त्यत्र तलां स्फाटिं त्रोगं। लक्ष्यं—परिक्रमण-
शौलस्य वायुरत्यर्थरुचयोः। पादयोः कुरुते दारौ
सरुजां तलसंश्रिताम्।' सु.नि.१३अ.।

पाददाहः। पुं। पादरोगविशेषे। श्री.ज्वा.।
लक्ष्यं—'पादयोः कुरुते दाहं पिच्छाच्छक्ती-

निलः। विशेषतश्च क्रमणात् पाददाहं तमादि-
शेत्।' मा.नि.। सु.वा.व्या.चि.१अ.। "वातरक्तकामं
कुर्यात् पाददाहे विशेषतः। मसूरविदलेः पिष्टैः
श्वतशीतेन वारिणा। चरणौ लेपयेत् सस्यक्
पाददाहप्रशान्तये। नवनवीतेन संलितौ वज्रिना
परितापितौ। सुच्येते चरणौ क्षिप्रं परितापात्
सुदारुणात्।' संयहः।

पादपः। पुं। द्रुमोत्पले। वै.निघ.। वृत्ते।
अम.।

पादपरुहा। स्त्री। वन्दाकचुपे। रा.नि.व.५।

पादपुष्पकः। पुं। भूमिचम्पकवृत्ते। वै.निघ.

पादपृष्ठम्। स्त्री। पादपृष्ठभागे। ते च इ.।
च.शा.७अ.।

पादपोत्पलः। पुं। कर्णिकारवृत्ते।

पादप्रक्षालनम्। स्त्री। पादधावने। पां.क्षो.।
गुणाः—'पादप्रक्षालनं पादमलरोगशमनापहम्।
चक्षुःप्रसादनं वृथं रक्षोघ्नं प्रीतिवर्धनम्।'।
सु.चि.२४अ.।

पादमूलम्। स्त्री। चरणाधोभागे। हि.च.।

पादरोगः। पुं। पादगतरोगे, चिपीपनख-
कुनखादौ। सु.नि.१३अ.।

पादरोहि (हि)णः। पुं। वटवृत्ते। वटेशो.।
रा.नि.व.११।

पादरोहिणी। स्त्री। वन्दायाम्। वै.निघ.

पादरोही (इन्)। पुं। वटवृत्ते। वै.निघ.

पादवल्लीकम्। स्त्री। औपदरीगे। रा.नि.
व.२०।

पादविदारिका। स्त्री। अश्वस्य पादरोग-
विशेषे। लक्ष्यं—'पाणिजा पिष्टिका यस्य दृश्यते
तीव्रवेदना। तस्य विद्याङ्गिषु व्याधिं घोरं
पादविदारिकाम्।' ज.द.३८अ.।

पादविरजा। स्त्री। चर्मपादुकायाम्। वै.निघ.

पादवृत्तः। पुं। मेघशृङ्गायाम्। वै.निघ.

पादशलाका। स्त्री। शलाकावत्पादास्थनि।
पांत्त्यत्र नलि। ते च इ.। च.शा.७अ.।

पादशाखा। स्त्री। पादाय। पांत्त्यत्र पांती।
वै.निघ.

पादशिष्टजलम्। स्त्री। चतुर्थ्यांशवशिष्टे
पक्वजले। तद्गुणः विदीपनाशिलम्। रा.नि.व.१४।

पादशृङ्गा। स्त्री। मेघशृङ्गायाम्। वै.निघ.

पादशीथः। पुं। पादगतशोके। पां.क्षो.।
यथा—'अनन्योपद्रवकृतः शीथः पादसमुत्थितः।
पुरुषं हन्ति नारीन्तु सुखजी गुह्यजी हयम्।'।
मा.नि.।

पादसुप्तिः। स्त्री। पादस्पर्शशून्यता। पां.
अमा.। ३७अ.। वै.निघ.

पादस्कोटः। पुं। पादरोगविशेषे। पाद-
स्कोटे। पां.क्षो.। ३७अ.। रा.नि.व.२०।
तत्पथ्यायाः—विपादिका, स्फुटिः। लक्ष्यं—
'खिन्नस्यान्नाप्यमानस्य कण्डू रक्तकफोद्भावाः।
कण्डूयनात्ततः क्षिप्रं स्कोटः स्रावश्च जायते।'।
सु.नि.१३अ.। पादगतचुदरकृमिभेदे। लक्ष्यं—
'कण्डू मती दाहकृजोपपन्ना विपादिका पादगतये-
मेव।'। सु.नि.५अ.।

पादहर्षः। पुं। तन्नामकपादरोगविशेषे।
पांत्त्यत्र सिक्किनी। लक्ष्यं—'हृष्यते चरणौ यस्य
भवतश्च प्रसुप्तकी। पादहर्षः स विज्ञेयः कफवात-
प्रकीपजः। पादहर्षे तु कर्तव्यः कफवातहरी
विधिः।'। सु.नि.वा.व्या.चि.१अ.।

पादहीनजलम्। स्त्री। चतुर्थ्यांशेन हीने
पक्वजले। वातजरीगमाते द्वितम्। रा.नि.व.१४।

पादहीना। स्त्री। आकाशलतायाम्।
आजो.क.जटा। वै.निघ.

पादाग्रम्। स्त्री। प्रपदे। 'पादाग्रं प्रपदं
मतम्।'। रा.नि.व.१८.।

पादाभ्यङ्गः। पुं। पादयोस्सैलमर्दने। 'स्त्रीतसां
माद्वकः कफवातविनाशनः। धातूनां पुष्टि-
जननी मृजावर्णवलप्रदः। निद्राकरी देहसुखः
स्वरव्यः पादरोगहा। पादत्वङ्मुदकतां च पादा-
भ्यङ्गः प्रशस्यते।'। ती.।

पादिकन्दः। पुं। मालाकन्दे।

पादिनः (वर्गः)। पुं। कुक्षीरादिजलजन्तुषु। ते
च कुक्षीरकूर्मनक्षोधासकरशङ्करशिशुमारदयः।
'कूर्मकुक्षीरककैटककणककैटकशिशुमारप्रभृतयः
पादिनः।'। सु.सू.४६अ.। एतेषां मांसगुणाः—
'पादिनोऽपि ये ते तु कीषास्थानां गुणैः समाः।'।

पादुका। स्त्री। चर्मकृतपादवाणे। जूता।
तद्धारणगुणाः—उपानहारणशब्दे सग्याः।

पादूः। स्त्री। पादुकाम्। अम।

पादोत्पलः। पुं। दुसोत्पलवृक्षे। वै.निघ.

पाद्। पुं। पादे। श्री। जटा।

पाद्यम्। स्त्री। जले।

पानम्। स्त्री। पीतौ, द्रवद्रव्यगलाधःकरण-
व्यापारे। रा.नि.व.२०। प्राश्यवस्तुमात्रे। भाजने।
मे.। पुं। निःश्वसे। हे.च.। शौण्डिके। जटा।

पानकम्। स्त्री। मत्स्याखिकादिमिष्टद्रव्यकृत-
पानीये। परिमितशर्करानिम्ब रसयुक्ते अन्यविधान-
रसयुक्ते वा पक्करसे। श्री.नि.। अत्रव.९। गुणाः—
“शमस्तृप्तकृमिहरं पानकं प्रीणनं गुरु। विष्टभि
मूलं हृद्यं पित्तघ्नं शीतलं तथा॥” वा.सू.।

पानकर्परः। पुं। खनामख्यातवृक्षे। श्री-
न.क.पृ.३। वै.निघ.

पानकी। स्त्री। पाण्डुरोगभेदे। लक्षणं—
“सन्तापे भिन्नवर्चस्वं वहिरन्तश्च शीतता। पाण्डुता
नेतथोर्यस्य पानकीलक्षणं भवेत्॥” मा.नि.।

पानगोष्ठिका। स्त्री। सुरापानालये। अम.।

पानपात्रम्। स्त्री। सुरापानपात्रे। अम.।

पानवर्णिकः। पुं। शौण्डिके। हे.च.।

पानभाजनम्। स्त्री। सुरापानपात्रे। त्रिका.

पानमात्रा। स्त्री। सुरापाने प्रशस्तमात्रायाम्।
यथा—“यावन्न चलते दृष्टिः यावन्न क्षीयते मनः।
पानमात्रा परा तावत् विपरीता विधोपमा॥”
श्रीनकः।

पानविभ्रमः। पुं। मदात्ययभेदे। लक्षणं—
“हृत्ताततोदकफसंस्त्रवकण्डूधूमसूर्क्षावमिज्वरशिरी-
रुजनप्रदाहः। हे.च.। सुरान्नविक्रतेष्वपि तेषु तेषु
तं पानविभ्रममुपलक्षितं धौराः॥” मा.नि.।

पानसम्। स्त्री। पनसमर्थे। कौटिलेन भद्र।
जटा.।

पानाजीर्णः। पुं। तन्नामकरीगभेदे। लक्षणं
यथा—“आधानमुपमथवीहिरणं विदाहः पाने
लजीर्णमुपगच्छति लक्षणाणि। ज्ञेयानि तत्र
भिषजा सुविनिश्चितानि पित्तप्रकीर्णनितानि च
कारणानि।” मा.नि.।

पानात्ययः। पुं। मदात्यये रोगे। तस्य
निदानम्—मदात्ययश्चेत् सग्यम्।

पानिलम्। स्त्री। पानपात्रे। श.च.।

पानीयम्। स्त्री। जले। रा.नि.व.४। See
जलम्। पानके। श्री.नि.। अन्धिकापानीयं पित्त-
वमिहरं। मधुरदाडिमजं प्रतिश्यायकासघ्नं। अन्ध-
दाडिमजं जठरविकारे धारकं क्षुधावर्धकञ्च।
निम्बजं हृदिहृत्तास-पित्त-ज्वरहरं सर्वाहार-
पाचकञ्च। नागरजपानीयं पित्तकासहरञ्च।
पाकराजः।

पानीयकुक्कुटः। पुं। जलकुक्कुटे। डाक्।
वै.निघ.। [निघ.।

पानीयचूर्णिका। स्त्री। बालुकायाम्। वै.

पानीयतण्डुलम् (ली)। स्त्री, स्त्री। कच्छट-
शके। कौटिलेन। वै.निघ.। [हे.च.।

पानीयनकुलः। पुं। जलविडालि। उद्भिदा।

पानीयपृष्ठजः। पुं, स्त्री। कुम्भिकायाम्।

पानीयफलम्। स्त्री। मखाने। श्री.निघ.

पानीयफलम्। स्त्री। मखाने। श्री.निघ.

पानीयभक्तवटिका। स्त्री। यद्वृक्षधिकारे
रसः। अमभक्ष्य शुद्धमण्डुरं विडङ्गं प्र. १ प. चय
विकटु फलवयं केशराजमूलं दन्तीमूलं सुता
पिप्पलीमूलं चित्तकमूलं घण्टाकर्णमूलं (घण्टूगूल)
मानमूलम् ओलमूलं शुक्लवृक्षमूलं सूर्यावन्तमूलं
विडङ्गमूलं पुनर्नवामूलं प्र. २ ती. पारदः॥० ती.
गन्धः॥० ती. आर्द्रकरसेन मद्यो। संश्रान्तरे
(पयोदस्थाने यमानी, तथा सूर्यावन्तपुनर्नवयो-
रयद्वयम्) एषामेकैकशोधितानां प्र. २ ती. रस-
गन्धकयोः प्र. ४ माषा जलेन (मतान्तरे आर्द्रक-
रसेन) समिप्य माषमिता वटी कार्या।

पानीयमूलकम्। स्त्री। सीमराजबीजे।
श.च.। [नि.व.४।

पानीयवर्णिका। स्त्री। बालुकायाम्। रा.

पानीयशारः। पुं। पानीयकन्दभेदे। श्री.नि.
कटू। उत्.पाणिशारः। प्र.सू.।

पानीयशाला (लिका)। स्त्री। उदक-
शालायाम्। जलशृङ्ख। अम.। वै.निघ.।

पानीयशिरौषिका। स्त्री। जलशिरौषि।
वै.निघ.।

पानीयाभा (श्रा)। स्त्री। वलजायाम्।
उन्। रा.नि.व.८।

पानीयामलकम्। स्त्री। (Flacourtia
cataphracta.) खनामख्यातवृक्षे। श्री.नि.
आमना। र.मा.। हिं मानि अम्बरा। तं
प्राचीनामलकम्। गुणाः—विदोषघ्नं ज्वरघ्नञ्च।
भा.। अन्नं खादु मलवर्धकं विदोषज्वरघ्नं
सुखशोधनञ्च। राज.।

पानीयान्ता। स्त्री। बलजातये।

पानीयालुः। पुं। कन्दशके। वनाली। वै.
निघ.। तत्पर्यायाः—जलालुः, क्षुपालुः,
बालुकः। गुणौ—विदोष-नाशित्वं सन्तर्पण-
कारित्वञ्च।

पापः। पुं। माषपर्णाम्। शो.निघ.।
पापकर्मणि, अदत्तादानादौ। तत्र दशविधं यथा
—“अदत्तानामुपादानं हिंसा चैवाभिधानतः।
परदारोपसेवा च कायिकं त्रिविधं मतम्॥
पारुष्यमनृतत्वञ्च पैशुन्यञ्चापि सर्वशः। असम्बद्ध-
प्रलापञ्च वाङ्मयं खाद्यतुर्धनं॥ परद्रव्यस्वभिध्यानं
मनसानिष्टचिन्तनं। वितथामिनिवेशश्च त्रिविधं
मानसं स्मृतम्॥” च.द.दिनचर्या.।

पापघ्नः। पुं। तिले। रा.नि.व.१६।

पापघ्नी। स्त्री। तुलसीवृक्षे। वै.निघ.।

पापचेलिकम् (का) (लो) (चैला)।
स्त्री, स्त्री। पाठायाम्। आकानादि शूल। प्र.सू.।
रा.नि.व.६। भैष.। च.चि.३अ.।

पापनाशिनौ। स्त्री। शमीवृक्षे। रा.नि.व.८।
कृष्णतुलसीवृक्षे। वै.निघ.। [त्रिका.।

पापरोगः। पुं। मसूरिकायाम्। वसुधैरा।

पापशमनौ। स्त्री। शमीवृक्षे। रा.नि.व.८।

पापोदकम्। स्त्री। विष्टाकामिकौटादिद्रुक्त-
जले। अत्रि.। See जलम्।

पाप्मा। पुं। ज्वरे। रस.र.ज्व.चि.बाडवरसे।

पामघ्नः। पुं। गन्धके। र.मा.। [व.६।

पामघ्नी। स्त्री। कटुका। कटुकौ। रा.नि.

पामनः। वि.। कच्छुरोगिणि। शं.नि.। अम.।

पामन्। स्त्री। पामरोगे। श्री.निघ.। अम.।

पामरीङ्गारा। स्त्री। गुड्यायाम्। श.च.।

पामा (न्)। स्त्री। क्षुद्रकुष्ठरोगविशेषे।

पामा (न्)। स्त्री। क्षुद्रकुष्ठरोगविशेषे।

पामा (न्)। स्त्री। क्षुद्रकुष्ठरोगविशेषे।

सावन्वः। प्रदाहः। पामेलुक्ताः पिङ्काः
कच्छुमल्यः॥” मा.नि.। सु.नि.११अ.।

पामाघ्नः। पुं। गन्धके।

पामाघ्नी। स्त्री। कटुकायाम्।

पामारिः। पुं। गन्धके। हे.च.। र.सा.सं.।

पाय(य्य)म्। स्त्री। जले। विश्व.। परिमाणे।
अम.। पाने। उणा.।

पायना। स्त्री। शूलधाराया सदुमध्यतीक्ष्णी-
करणप्रक्षिप्यायाम्। श्री.नि.। सा च चारोदक-
तैलनिमज्जनभेदेन विधा। तत्र चारपायितं
शल्यादिच्छेदने। उदकपायितं मांसादिपाटने।
तैलपायितं शिराव्यधनादौ च। सु.सू.८अ.।

पायसः। पुं, स्त्री। पयःसिद्धयवाग्वाम्।
अत्रमात्रं। प्र.सू.। पायसपाकप्रकारगुणाः यथा—
“अतस्तण्डुली धीतः परिभृष्टी हृतेन च। खण्ड-
युक्तेन दुग्धेन पाचितः पायसो भवेत्॥” पुराणम्।
श्रीवासे। तार्पिणि.। अम.।

पायुः। पुं। गुदं, मलहारः। रा.नि.व.१८। स
गर्भस्थशिशोः सप्तमे मासि भवति। सुखबोधः।

पाय्यम्। स्त्री। जले।

पारः। पुं। पारदे। अ.टी.सा.।

पारक् (ज्)। पुं। सुवर्णे। उणा.।

पारटीटः। पुं। प्रक्षरे। त्रिका.।

पारणः। पुं। मेघे।

पारतः। पुं। पारदे। हे.च.।

पारतन्त्रम्। स्त्री। पराधीनतायाम्। मा.नि.।

पारदः। पुं। (Hydrargyrum.) खनाम-
ख्यातखनिजतरलधातुविशेषे। श्री.नि.। तत्-
पर्यायाः—रसरजः रसनाथः महारसः रसः
महातेजः रसलेहः रसोत्तमः सूतराटः चपलः
जैवः शिववीजं शिवः अमृतं रसेन्द्रः लोकेशः
दुर्हरः प्रभुः रुद्रजः हरतेजः रसधातुः अचिन्तजः
अवित्तजः खेचरः अमरः दैहदः सत्यनाशकः
सूतः स्कन्दः स्कन्दाशकः देवः दिव्यरसः रसायन-
श्रेष्ठः यशोदः सूतकः सिद्धधातुः पारतः हरवीजं
रजस्वलः मूर्तिः पारः शिवालयः शिववीर्यः।
स अन्तर्नीली वाह्योज्ज्वलं औषधयोग्यः श्रेष्ठश्च।
“असाध्यैष्वपि दातव्यो रसोऽतः श्रेष्ठ उच्यते।”
र.सा.सं.। केवलः पारदस्त्रिदोषघ्नः प्रधानतो

बलदश । द्रव्यान्तरमिथितय स सर्वरोगघ्नी
बलदायुष्य । रोगमीचकलात्पारद उच्यते ।
तत्रचणं—“अन्तःसुनीलो वह्निवज्ज्वली यो मध्याह्न-
सूर्यप्रतिमप्रकाशः । शसोऽय धूमः परिपाण्डुरश्च
चिमी न योज्यो रसकान्तसिद्धौ ॥ रसदोषः यथा—
“नामो वज्रो मलो वह्निश्चाञ्चल्यश्च विषं गिरिः ।
असह्यप्रिर्महादोषा निसर्गात् पारदे स्थिता ॥
इति । दीपहीनो यदा सूतसदा सृज्यन्वापहः ।
शुद्धीत्यमन्तं साचात् दोषयुक्तो रसो विषम् ॥”
र.सा.सं. “शिवज्ञात् मच्युतं रेतः पतितं धरणी-
तले । तद्देहसारजातत्वाच्चुक्तमच्छमभूच्च तत् ॥”
पारदभक्ष्यं चतुर्धा कृण्वन्तपीतरक्तमेदात् । तेषु
रक्तभक्ष्यं रससिन्दुरं, कृण्वन्त कञ्जलिश्च प्रधानतो
व्यवहार्यः, शुभोऽयुद्धः । “चेत्रमेदेन विज्ञेयं
शिववीर्यं चतुर्विधम् । श्वेतं रक्तं तथा पीतं कृण्वन्
तनु भवेत् क्रमात् ॥..... श्वेतं शस्तं रज्जां नाशे
रक्तं किल रसायनम् । धातुवादे च तत् शीतं
खेगतौ कृण्वन्त च ॥” गुणाः—“योगवाही
महावृष्यः सदा दृष्टिबलप्रदः । सर्वामयहरः प्रीती
विशेषात् सत्त्वकुष्ठनुत् । संस्कारहीनं खलु सतराजं
यः सेवते तस्य करोति बाधाम् । देहस्य नाशं
विदधाति नूनं कष्टांशं रोगान् जनयेन्नराणाम् ॥”
भा.पू.१भ.धा.व. । धान्यान्नेन एतदभावे अत्यन्ता-
रण्यालेन वा रसं खेदयेत् । द्वितीयं यथा—चिकटु-
लवणराजिकारजनौविफलाद्रकमहाबला नागबला-
मेघनादपुनर्नवामेषशङ्खीचितकाणि समभागानि,
समस्तानि व्यस्तानि वा पूर्वोक्तेनैव पिष्टा तेन
कञ्जेनाङ्गुलमात्रं वस्त्रमालिष्य तन्मध्ये सूतं दत्त्वा
बद्धा च दिनतयं दीलायन्तेण काञ्जिके पचेत् ।
इति खेदः । रसमर्दनम्—इष्टकाचूर्णचूर्णाभ्यामादौ
मर्दयः । ततोदधा गुडं न सिन्धूरान्जिकागृहधूमि-
मर्दयः ॥ अथवा ब्रह्मकुमारिकाचिचकरक्तसंघ-
साधितैः कषायैर्मर्दयः । “रक्तेकानिशाधूमसारो-
र्णभक्ष्यतुम्बिकैः । जम्बीरद्रवसंयुक्तैर्नागदोषापनुत्त-
ये ॥” र.चि.३अ. “विफलाकन्यकातीयेः विषदीपो-
पशान्तये ॥” अथ मूर्च्छना—“वृषणविफलावभ्या-
कन्दैः क्षुद्राद्वयान्वितैः । चिवकीर्णनिशाखार-
कन्याककनकाद्रवैः । सूतं कृतेन युषेण वारान्समाभि-
मर्दयेत् । इत्थं संसृजितः सूतस्त्राजेत् समापि कञ्चु-
कम् ॥” इति । “अपामार्गस्य बीजानां मूषायुग्मं
प्रकल्पयेत् । तस्मात्पुटे चिपेत् सूतमलाद्गुग्गुलिमिश्र-
तम् । द्रोणपुष्पीप्रसूनानि विडङ्गमरिमेदकः ।
एतच्चूर्णमधुवीर्यं दत्त्वा सुदृढं प्रदीयते । तद्दीप्तं

स्थापयेत्सम्यक् सृज्यमानं पुटे पचेत् । एवमकपुटेनैव
सूतकं भक्ष्यतां व्रजेत् ॥” इति सूतभक्ष्यम् । भा. ।
एतस्माधकानि ऊनविंशकान्याणि भवन्ति, तदयथा
—खेदन-मर्दन-मूर्च्छनीत्यापन-पातन-बीधन-नियमन-
दीपनानुवासनगगनादियासप्रमाणचारणगर्भद्रुतिवा-
ह्यद्रुतियोगजारणरक्षणसारणक्षान्णवेषभक्षणानि ।
ऊर्ध्वपातनाधःपातने पर्याये द्रष्टव्ये । “घटे
रसं विनिचिष्य सजलं घटमन्यकम् । तिथ्येषु खं
हयं कला तन्मुखं रोधयेत् सुधीः । रसाधो
ज्वालयेदग्निं यावत् सूतो जलं विशेत् । तिथ्यक्-
पातनमित्युक्तम्...” इति तिथ्यक्पातनम् ।
“लवणेनान्नपिष्टेन हृष्टिकान्तगतं रसं । आच्छा-
द्यान्नजलं किञ्चित् क्षिप्वा स्वावेण रोधयेत् । ऊर्ध्वं
लघुपुटी देवो लव्यश्चासो भवेद्रसः ॥” इति बीध-
नम् । “सर्पाक्षौ विषिका कन्या भङ्गारकनका-
न्तुभिः । दिनं संखेदितः सूतो नियमात् स्थिरतां
व्रजेत् ॥” इति नियमनं । “काशीसं पञ्चलवणं
राजिकामरिचानि च । हिशिगु वीजमेकच टङ्गणेन
समन्वितम् । आलोच्य काञ्जिके दीलायन्ते
पाकाद्दिनेस्त्रिभिः । दीपनं जायते सम्यक्
सूतराजस्य जारणे ॥” इति दीपनम् । “दीपितं
रसरान्तु जम्बीररससंयुतम् । दिनेकं धारयेद्बन्धं
सत्यान्ने वासितो भवेत् ॥” इत्यनुवासनम् ॥
रसजारणादि पातनगालनव्यतिरेकेण घनहेमादि-
यासपूर्वकं पूर्वोक्तपद्मत्वम् । जारणा । र.चि.
३अ. । जारितरसगुणाः—“शुद्धगन्धेषु जीर्णस्तु
शुद्धाक्तगुणाधिकः । षड्गुणे गन्धके जीर्णो
रसो भवति रोगघ्ना । तस्माच्छतगुणो व्योमसत्त्वं
जीर्णस्तु तत्समे । ताम्रखर्परातालादिसत्त्वं जीर्णो
गुणावहः । हेमजि जीर्णं सङ्खेकगुणसङ्गप्रदायकः ॥”
इति । अथ यासयोग्यरसः—मूर्च्छाव्याथोक्तषड्गुण-
बलिजीर्णपिष्टिकोत्थितो रसः खल्लेऽत्यन्तबुभुक्षितो
घनहेमवज्रादि लरितमेव यसति ॥ इति । मूर्च्छना
यथा—व्यवहारिकतोलेकद्वयप्रमाणेनापि परिशुद्धी
रसो मूर्च्छयितव्यः । मूर्च्छनाप्रकारस्तु बहुविधः ।
तत्र षड्गुणगन्धकारणप्रक्रिया साधीयते ।
रसगुणबलिजारणं विनायं न खलु रजाहरणचमो
रसेन्द्रः । न जलदकलधौतपाकहीनः सृष्टति
रसायनतामिति प्रसिद्धिः ॥ तन्निमित्तकं सिकता-
यन्तद्वयं कथ्यते । यथा—निरवधिनिपीडित-
सृच्छरावादि-परिलिप्तमतिकठिन-काचघटीमये
वक्ष्यमाणप्रकार-रसगर्भिणीमधस्तज्जन्तुलि-प्रमा-
णितच्छिदायामनुकूपस्थालिकाधामारोप्य परिवक्षां

हिचक्रुलिमिनेन निरन्तरालीकरणपुरःसरं सिक-
ताभिरापूर्य्य वईमानक आरोपणीयम् । क्रमतश्च
विचतुराणि पञ्च वापि वासराणि ज्वलनज्वालाया
पचनीयमित्येकं यन्तम् । र.चि.३अ. । रसभक्षण-
मात्रा—“गुह्यामात्रं रसं देवि हेमजीर्णस्तु भक्षयेत् ।
द्विगुणं तारजीर्णस्य रविजीर्णस्य च त्रयम् ।
तीक्ष्णाभकान्तमापैका प्राथोमात्रेति कौत्सिता ॥”
र. चि. । (आभ्यन्तरिकप्रयोगे)—परिवर्तकः
लालानिःसारकः रजोनिःसारकः पित्तनिःसारकः
वर्मकारकः मूत्रकारकः विरेचकः अवसादकः
शोषकः प्रदाहनाशकः । (वाह्यप्रयोगे)—परिवर्तकः
लालानिःसारकः शोषकः पचननिवारकः प्रत्यु-
द्यतासाधकः दाहकश्च ।

पारदबन्धनम् । स्त्री । सारहीदे । वै.निघ. ।

पारवतः । पुं । कपोतपक्षिणि ।

पारश्वम् । स्त्री । लोहे । वै.निघ. ।

पारश्वयः । स्त्री । सुवर्णे । वै.निघ. ।

पारसीकयमानी । स्त्री । तद्देशीययमानी-
विशेष, खोरासानोयमान्या । किरमानी ओस्वा
इति महाराष्ट्रादौ । सि.यो.च.द.क्रमि.चि. । गुणाः—
“पारसीकयमानी तु यमानीसदृशी गुणैः ।
विशेषात्वाचनौ कथा यादृशी मादिनौ गुरुः ॥”
भा. । “पारसीकयमानी तु तिक्तोष्णा कटुषोषणा ।
अग्निदीप्तिकरो हृष्या लघ्वी चैव प्रकीर्त्तिता ।
विदोषाजीर्णक्षमिगुह्यलामस्य च नाशिनौ ॥” वै.
निघ. ।

पारसीकवचा । स्त्री । श्वेतवचायाम्, खोरा-
सानोवचायाम् । श्वेत वट । गुणाः—“हेम-
व्युदिता तद्वत् वातं हन्ति विशेषतः ॥” भा. ।

पारसीकाश्वः । पुं । तद्देशजघोटके ।

पारापतः । पुं । कपोते । अ.टी.र. ।

पाराकः । पुं । प्रस्तरे । श.र. ।

पारावतम् । स्त्री । परुषकफले । परुष फल ।
पेशोत्रा फल । गुणाः—“पारावतं सुमधुरं रुच्य-
मल्पप्रियातनुत् ॥” सु.सू.४६अ. । “द्विविधं शीत-
मुष्णञ्च मधुरच्छान्दमेव च । गुरुं पारावतं ज्ञेय-
मरुच्यल्पिनाशनम् ॥” च.सू.२७अ. ।

पारावतः । पुं । कपोतजातिमेदं । गृहकपोते ।
पेशोत्रा । तं पारुवापिष्ट । तत्पर्यायाः—भिक्ष-
कण्डः पारवतः धरणिश्च । केशकण्डः कपोतः रक्त-

लोचनः कलध्वनिः पारापतः कलरवः अरुण-
लोचनः मदनः काकुरवः कामी रक्तचणः मदन-
मोहनः वाग्बिलासो, कण्ठीरवः गृहकपोतः ।
तस्यांसगुणाः—स्निग्धं मधुरं गुरु शीतलं रक्तपित्त-
दाहघ्नं वक्ष्यञ्च । रा.नि.व.१७ । विपाकौ मधुरं
गुरु च । सु.सू.४६अ. । “तथा पारावतो ज्ञेयो
वातश्लेष्मकरो गुरुः ॥” अ.वि.२१अ. । See
कपोतः । परुषकहृत् । च.सू.२७अ. । लोहे ।
नीलाञ्जने । सारास्त्रे । वै.निघ. । वृक्षविशेषे ।
पेशोत्रा । सु.सू.४६अ. । तिक्तुके । आर्तुन्सु,
केन् । मे. । म. । मण्डलिसर्पविशेषे । सु.कल्प.
४अ. । [४६अ. ।

पारावतकः । पुं । त्रीहृधान्यविशेषे । सु.सू.

पारावतकलिका । स्त्री । महाज्योतिषमती-
लतायाम् । वड़ लताफट्टेकी । वै.निघ. ।

पारावतपदी । स्त्री । ज्योतिषमतीलतायाम् ।
लताफट्टेकी । र.मा. । काकजङ्घायां । रा.नि.व.४ ।

पारावतशक्त । स्त्री । कपोतविष्टायाम् ।
पेशोत्रा ७ । गुणाः—यथितरक्तरोधकम् । वा.
चि.२अ. ।

पारावताङ्गुः । स्त्री । ज्योतिषमतीलतायाम् ।
लताफट्टेकी । वन उच्छे । प.सु. । र.सा.सं. ।
महाज्योतिषमतीलतायाम् । रा.नि.व.३ । काक-
जङ्घायाम् । रा.नि.व.४ ।

पारावताङ्गुपिच्छः । पुं । वन्देक्षीयपारावतः ।
बोण्णोती पेशोत्रा । रा.नि.व.१८ ।

पारावती । स्त्री । लवलीफले । मे. ।

पारावरः । पुं । भूधामनहृत् । वै.निघ. ।

पारि । स्त्री । सुरापानपात्रे । तिका. ।

पारिगर्भिकः । पुं । कपोते । परिगर्भिक-
रोगे । वै.निघ. ।

पारिजातः । पुं । पारिभद्रकहृत् । पौलत्ते
मान्नात्र । रा.नि.व.८ । र.मा.सु.चि.११अ. ।

पारिजातकः । पुं । श्वेतजवाहृत् । मांदा
जवा । प.सु. । रोहितकहृत् । निम्बहृत् । सुर-
तरौ । वै.निघ. । कण्टकपारिजाते । पारिभद्र
गोष्ठे । सु.चि.११अ. ।

पारिजाता । स्त्री । तेजोव्याम् । तेजवत् ।
वै.निघ. ।

पारिणामः। वि । वयःपरिणतिजन्मे । वा. ८.२६अ. । [हे.च. । त्रिका.]

पारि(री)न्द्रः। पुं । सिंह । अजगरसर्पे ।

पारिपेलम्। स्त्री । केवर्त्तसुस्तुके ।

पारिभद्रः। पुं । निलह्वे । रा.नि.व.८ । वै.निघ.२भ.वा.व्या.चि. कण्टकनादेयादिकषायि । (Erithrina Indica.) The Indian coral tree. पारिजातह्वे । औलते भान्नात्र गौह । हिं फरहद । मं दा, पाङ्गरा, पञ्जीर । कं हरिकाल । तें मोदुग, बारिदेचेदु । ता. सुराक । तत्पय्यायाः,—रक्तपुष्पकः क्रिमिशुः रक्तकुसुमः क्रिमिघ्नः बहुपुष्पः रक्तकीशरः । गुणाः—कटुणः कफवातघ्नः अरोचकघ्नः पथ्यः दीपनश्च । रा.नि. व.८ । पित्तरीगघ्नः कर्णरीगघ्नश्च । भा. । प्रलेपोऽस्य सन्निवातघ्नः नेत्ररीगे च हितः । कज्जलं चक्षुष्यं । पर्वं वह्निःप्रयोगात् सन्निवेदनाच्च । देवदारुणि । मे. । सु.सू.११अ. । सरलदेवदारौ । श.च. ।

पारिभद्रकः। पुं । पञ्चतन्त्रिन्वे । सि.यो.कृमि-चि. । निम्बह्वे । रा.नि.व.८ । वै.निघ.वा. व्या.चि.नारायणतैले । पारिभद्रह्वे । श्वेत आरुन्त गौह । राजाकंह्वे । देवदारौ । अम. । स्त्री । कुक्षीषधौ । कूड़ । रा.नि.व.१२ ।

पारिभद्रकजटा । स्त्री । पालिधामूले । औजिताभान्नाद्रत्र शिकड़ । च.द.गुल्फ.चि. । “व्याघ्रौकिंशुकपारिभद्रकजटा ॥”

पारिभद्ररसः। पुं । दद्रुकुष्ठे हितः । “सूचितं सुतकं धात्रीफलं निम्बस्य चादरेत् । तुल्यांश्च खदिरकाथैः दिनं मय्यंश्च भक्षयेत् ॥” भावा । निष्कमिता । रस.चि. । [प.सु. ।

पारिभ(भा)व्यम्। स्त्री । कुष्ठे । कूड़ ।

पारिशः (सः)। पुं । अश्वत्थविशेषे । अंशो-पिशुलं । हिं गजहृष्ट । भा. । वै.निघ. । See पारोशः । [वै.निघ. ।

पारिहार्थम्। स्त्री । कुक्षीषधौ । कूड़ ।

पारिचिः। पुं । ऋषिविशेषे । च. ।

पारो। स्त्री । वातीपत्रायाम् । जग्निखौ । वै.निघ. । दोहण्याम् । पानपात्रे । त्रिका. । परागे । विष्णु. ।

पारीवणः। पुं । कच्छपे ।

पारोशः (पः)। पुं । (Thespesia popul-neoides, or populnea.) The tulip tree. प्रचवत् । औकूड़ गौह । गद्भाह्वे । गौकीर्त्तु । ऋक्षप्रचमेदे । अश्वत्थविशेषे । गंशो अश्वत्थ । अत्रेपिशुल, अंशोपिशुल । गजदन्त-सहोरा इति च लोके । हिं परशनिपुल, पशुपु । तें गङ्गरय । वम्.भेन्दि । ता. पोरिश । गुणाः—“पारोशो दुर्जरः क्षिग्धः कृमिघ्नकफप्रदः । फलेऽस्मिन् मधुरो मूले कषायखादुमज्जकः ॥” भा. ।

पारुः। पुं । अग्नौ । सूर्ये ।

पारुली। पुं । पाटलाह्वे ।

पारुषः। पुं । नखे । वै.निघ. ।

पारु(रु)षकतेलम्। स्त्री । वातरक्ते तेलम् । तिलतेयं पुरुषकफलरसः द्राचारसः गाम्भारीरसः इक्षुरसः भूमिकुपाम्बरसः, एषां प्र. ४ श. दुग्धं १६ श. पाच्यम् ।

पारुष्यम्। स्त्री । अगुरुणि । श.च. ।

पारिवतः। पुं, स्त्री । फलह्वमेदे । अंशोत्रा । उत्.प्याडा । हचविशेषे, कामरूपे रैवात इति ख्याते, यस्य फल महाकालफलवद्भवति । तच्च द्विविधं सामान्य महापारिवतं स्पर्शपारिवतं वेति । सामान्यगुणाः—मधुरं कृमिघ्नं वातघ्नं हृष्यं तृणाज्वरविदाहघ्नं हृष्यं मूर्च्छाभमशमशोषघ्नं क्षिग्धं रुच्यं बहुवीर्यकरश्च । महापारिवतं गौल्यं बल्यं पुष्टिवर्धनं हृष्यं मूर्च्छाज्वरघ्नं पूर्वोक्तात् गुणाधिकश्च । रा.नि.व.११ । स्वादुक्ल शीतल-सुणश्च । वा.सू. । ह्रीपान्तरखर्जुरे । वै.निघ. ।

पाघटम्। स्त्री । भस्मनि । छात्रे । हारा ।

पार्थः। पुं । अर्जुनह्वे । प.सु. । भा.हृद्रो.चि. ।

पार्थको। स्त्री । चौरशक्तायाम् । औड़कुमड़ा । श.चि. ।

पार्थवल्कः। पुं । अर्जुनत्वचि । अर्जुनछान । अर्जुनह्वे प्रयोज्यः ।

पार्था। स्त्री । सुवर्चलायाम् । हृष्टहृष्टिना । सू.१५अ.वीरतर्वादिः । “भल्लूकमीरटकुरणक-रक्षपाथोः ।” ब्राह्मीछुपे । वै.निघ. ।

पार्थिवम्। स्त्री । तगरपुष्पे । तगरपौष्पका । कीडणे पिच्छीतगर । रा.नि.व.१०।२३ । पुं । शरावे । शत्रा । घटादौ । त्रिका. । अर्जुनह्वे ।

त्रि । हृदिनिमित्ते । पृथ्वीगुणभूयिष्ठे । सु.सू.४१अ. ।

पार्थिवचूर्णम्। स्त्री । धूलौ । धूना ।

पार्थिवजम्। स्त्री । अर्जुनत्वचि । अर्जुन-छान । च.द.हृद्रो.चि. ।

पार्थिवा (वौ)। स्त्री । सौराष्ट्रवृत्तिकायाम् । अक्षपञ्चि । मनःशिलायाम् । वै.निघ. । वाजि-देहगतच्छायाविशेषे । “सुक्षिग्धा पार्थिवौ छाया नानाज्योतिःसमन्विता ।” ज.द.३अ. ।

पार्श्वः। पुं । हरिणमेदे । श.च. ।

पार्श्वतः। पुं । निम्बह्वे । प.सु. । महानिम्ब-ह्वे । षोडानिम् । र.मा. । स्त्री । हिङ्गुलि । शिलाजतुके । शीषके । वै.निघ. ।

पार्श्वतपोलुः। पुं । अचोटह्वे ।

पार्श्वतो। स्त्री । चन्द्रपाषाणमेदायाम् । छोटि औश्वत्रकुटा । रा.नि.व.५ । सौराष्ट्रवृत्तिकायाम् । अक्षपञ्चि, वेडा गणि । हे.च. । र.मा. । भेष-भग.चि.त्रणमजाकुशे । पिप्पल्याम् । धातकीह्वे । सिंघपिप्पल्याम् । रा.नि.व.६ । गजपिप्पल्याम् । रा.नि.व.२३ । अतस्याम् । भा. । शल्लकीह्वे । मे. ।

पार्श्वतीयः। पुं । अचोटह्वे । आश्वत्थोटि गौह । वै.निघ. । मशकभातिविशेषे । सु.कल्प.८ अ. । शालिधान्यमेदे । अर्क.चि. । स्त्री । नीलाञ्जने । वै.निघ. ।

पार्श्वतीरजः (स्)। स्त्री । गन्धके ।

पार्श्वतोसम्भूतः। पुं । गन्धके । र.स.सं. पार्श्वतीरसे ।

पार्श्वतेयः। पुं । गजपिप्पल्याम् । प.सु. । चितकचुपे । रा.नि.व.६ । सूर्यावर्चह्वे । हृष्टहृष्टिना । र.मा. । स्त्री । सौवीराञ्जने । शुर्णा इति लोके । र.मा.श.च. । स्त्री । धातकीह्वे । जिङ्गिन्याम् । वै.निघ. ।

पार्श्वः। पुं, स्त्री । कचाया अधोभागे । औश्व । रा.नि.व.१८ । स्त्री । पार्श्वस्थिसूहे । औज्ज्वलात्र शङ् । मे. ।

पार्श्वकम्। स्त्री । पार्श्वस्थिनि । औज्ज्वलात्र शङ् । रा.नि.व.८ ।

पार्श्वपिप्पलम्। स्त्री, पुं । हरीतकीमेदे, पारोषह्वे । गजहृष्ट इति पश्चिमदेशे । भा.म. ४भ.योनिरी । चि.क्र.वा.वन्ध्याप्रतीकारे ।

पार्श्वशूलः। पुं, स्त्री । शूलरीगमेदे, पार्श्व-देशस्थशूलरीगे । औश्ववेदनो वा औश्वशूल । तस्य निदानलक्षण—“कफं निगृह्य पवनः सूचीभिरिव निस्तुदन् । पार्श्वस्थः पार्श्वयोः शूलं कुर्यादाघात-संयुतम् । तेन शसिति वक्त्रेण नरीऽन्नश्च न काङ्क्षति । निद्राश्च प्राप्नुयादेव पार्श्वशूलः प्रकीर्तितः ॥” भा.म.३भ. ।

पार्श्वसंहतिः। स्त्री । पार्श्वभागे । भा. ।

पार्श्वसन्धिः। स्त्री । जघनात्तियगूर्ध्वमधः-पार्श्वान्तरप्रतिवृष्टमक्षिणि । सु.शा.६अ. ।

पार्श्वारुणः। पुं । बालरीगमेदे । वै.निघ. ।

पार्श्वस्थि (का स्थि)। स्त्री । चतुर्विंशति-पञ्जरास्थिनि । रा.नि.व.१८ । च.शा.७अ. ।

पार्श्वोदरप्रियः। पुं । कर्कटे । हे.च. ।

पार्श्वतः। वि । स्रगसन्धिमिनि । श्वेतविन्दुहरिण-सन्धिमिनि । सु.कल्प.१अ. ।

पार्श्वः। पुं, स्त्री । गुल्फस्थाधोभागे । गौड़-गूडा, गौड़ानि । रा.नि.व.१८ । स गर्भस्थस्य मासहयेन भवति । सुखबोधः । पृष्ठभागे । हला. ।

पार्श्वस्थि। स्त्री । गुल्फाधोभागास्थिनि । ते च द्वे । च.शा.७अ. ।

पालः। पुं । चितकह्वे । वै.निघ. । निष्ठीवन्, पात्रे । हे.च. ।

पालकः। पुं, स्त्री । चितकह्वे । रा.नि.व.६ । गजज्वरे । गजवे. । कुष्ठे । कूड़ । र.स.सं.प्रद-रारिरसे । हिङ्गुलि । वै.निघ. ।

पालकविषम्। स्त्री । तन्नामकस्यावरकस्य-विषे । सु.कल्प.२अ. । See कन्दविषं ।

पालकास्थः। पुं । गजवैद्यकण्ठेतरि ऋषौ । त्रिका. ।

पालकाथ्यः। पुं । चरकोक्ते सुनिविशेषे । च. । धन्वन्तरौ । त्रिका. ।

पालक्या (ङ्ग्या)। पुं । वासूकाकारपालङ्ग-शक्ते । औज्ज्वलात्र । प.सु. । तत्पय्यायाः,—पलक्या मधुरा चुरप्रचिका सुपत्वा क्षिग्धपत्वा यामीया यास्यवल्गभा चुरिका । गुणाः—वातला शीता श्लेष्मला मेदिनी गुरुः विष्टभिनी मदघ्नी आसपिचरककफघ्नी च । “पालङ्ग्या वासूकाकारा चुरिका चौरितच्छदा । पालङ्ग्या वातला शीता

श पाला भेदिनी गुहः ॥ विष्टिनी मदश्वासपित्त-
रक्त-कफापहा ॥ भा. पू. १ भ. १ व. । कफपित्त-
वातविवस्वघ्नी रुचा च । राज. । कुन्दरुखीटी ।
अम. ।

पालङ्गः (ङ्गः) । पुं. स्त्री. (Beta bengo-
lensis.) A sort of Beet root. खनाम-
ख्यातपत्रशक्रे । पालङ्गशक्रे इति दाक्षिणात्यभाषा ।
पौलङ्ग शक्रे । हिं पलङ्गी । पालं शाक इति
चित्रकूटे प्रसिद्धम् । गुणाः—रूषत् कटुकं मधुरं
पथ्यं शीतलं रक्तपित्तघ्नं ग्राहि सन्तपणम् ।
रा. नि. व. ७ । शङ्खकौष्ठिके । वाजिपत्रिका । वाज
पौली । मे ।

पालङ्गी । स्त्री । कुन्दरी । कुन्दरुखी ।
अ. टो. भ. । उपोदिकायाम् । श्री. ६ । पालङ्गे ।
पौलङ्ग शक्रे ।

पालघ्नः (घ्नः) । पुं. । कृदाके । छांत्तु,
कौण्डक । अम. । जलद्वये, कृदातिच्छेदे । श. र. ।

पालनम् । स्त्री । नवप्रमृतायाः गोः दुग्धे ।
गौजला दुग्ध । श. च. ।

पालनिका (ल लि नो) । स्त्री । वायमा-
णायाम् । वलां लता । रा. नि. व. ५ । वा. चि. १ अ. ।

पालाशम् । स्त्री । तेलपत्रे । रा. नि. व. ६ ।

पालाशी । स्त्री । क्षीरीह्वे । र. मा. ।

पालासः । पुं. । पलासह्वे । वै. निघ. ।

पालिंहिरः । पुं. । मण्डलिसर्पभेदे । वेत्रोत्तम
विशेष । सु. कल्प. ४ अ. ।

पालिः (ली) । स्त्री । कर्णलतायाम् । मे. ।
जलीकायाम् । कल्पितभोजने । हे. च. । कर्णरोग-
विशेषे । काण्ठेन पीताङ्ग रोगे । पाली
पञ्चविधा । “परिपोटस्तथोत्पात उन्मथ्यो दुःख-
वर्द्धनः । पञ्चमः परिलेही च कर्णपाल्या गदाः
स्रुताः ॥” तेषां लक्षणानि तत्त्वव्याख्ये सग्याणि ।
चिकित्सा—अभ्यङ्ग-परिषेक-प्रदेह-रक्तमोचनानि ।
(ली) श्मश्रुयुक्तस्थायाम् । हारा. । पाकपात्रे ।
चित्रकह्वे । वै. निघ. । परिमाणभेदे । पौलि ।
विका. । प्रस्यपरिमाणे । हे. च. । आलवाले ।
च. द. । “यवमाषमयीं पालीं ।”

पालिका । स्त्री । पाल्याम् । श. च. ।

पालिधा । स्त्री । पारिभद्रह्वे । (जयमङ्गलरसे) ।

पालिन्दः । पुं. । कुन्दरुखीटी, सङ्गकी-
निर्वासे । वै. निघ. ।

पालिन्दा (न्दिः, न्दी) (न्धा, न्धिः, न्धी) ।

स्त्री । श्यामालतायाम् । प. सु. । च. सू. ४ अ. ।
कृष्णविह्वे । अम. । सु. कल्प. १ अ. । कुन्दरुखीटी ।
रा. नि. व. १२ । अम. । भार्याम् । वाग्मनशक्ति ।
श्वेतापराजितायाम् । वायमाणालतायाम् । वलां
लता । वै. निघ. । मालविकाविह्वतायाम् । वा. उ.
३ अ. । कारवेङ्गा । कन्नगा । सु. चि. १७ अ. ।

पालि(ली)शोषः । पुं. । कर्णरोगविशेषे ।
लक्षणं—“शिरास्थः कुरुते वायुः पालीशीघं
तदाह्वयम् ।” वा. उ. १७ अ. ।

पालीकुटः । पुं. । चित्रकह्वे । वै. निघ. ।

पालेवतः । पुं. । हीपान्तरखज्जूरौह्वे । वै. निघ. ।

पावकः । पुं. । रक्तचित्रके । चित्रके । रा. नि.
व. ६ । मे. । वै. निघ. २ भ. ज्व. चि. । शृङ्गाजने । सूर्य-
कान्तमणौ । वै. निघ. । कुसुमह्वे । रा. नि. व. ४ ।
अग्निमयह्वे । भल्लातकह्वे । विडङ्गे । सदाचारे ।
मे. । वैद्युताग्रौ ।

पावकमणिः । पुं. । सूर्यकान्तमणौ । वै. निघ. ।

पावकमन्यनः । पुं. । अग्निमयह्वे । वै. निघ. ।

पावकारणिः । पुं. । अग्निमयह्वे । प. सु. ।

पावकाङ्गः । पुं. । अग्निमये । वै. निघ. ।

पावकोष्ठा (न्) । पुं. । सूर्यकान्तमणौ । वै.
निघ. ।

पावनम् । स्त्री । कुष्ठौषधे । कूड़ । रा. नि. व. १२ ।
रुद्राक्षे । रा. नि. व. ११ । जले । मे. । चन्दने ।
वै. निघ. । गोमये । श. च. । पुं. । चित्रके । सिङ्गके ।
शिवाङ्गस्य । विश्व. । पीतभङ्गराजे । रा. नि. व. ४ ।
शङ्के । वै. निघ. ।

पावनध्वनिः । पुं. । शङ्के । रा. नि. व. ६ ।

पावनी । स्त्री । तुलसीह्वे । रा. नि. व. १० ।

हरीतक्याम् । विश्व. । गोरीचनयाम् । नाग-
वल्लीलतायाम् । व. निघ. ।

पावशालिः । पुं. । सूक्ष्मशाली । शक्र शनि ।

पावासः । पुं. । क्षुद्रपणसे । वै. निघ. ।

पाशः । पुं. । कचे । जाले । विका. । अलभेदे ।

पाशवपालनम् । स्त्री । घासे । श. च. ।

पाशो (इन्) । पुं. । वरुणह्वे । अम. । र. स. र.
उद चि. वज्रभल्लातकरसे ।

पाशपतः (कः) । पुं. । श्वेतरक्तवक्रपुष्पह्वे ।
रा. नि. व. ५ । मे. । अगस्तिपुष्पह्वे । प. सु. । रा.
नि. व. १० । महावक्रुलह्वे । वै. निघ. ।

पाश्चात्याकरसम्भवम् । स्त्री । शास्त्ररत्नवर्णे ।
र. मा. । तत्पर्यायाः,—रौमकं रामलक्षणम् ।

पाषाणः । पुं. । गन्धके । प. सु. । करज्योङ्घि-
पाषाणभेदे । वै. निघ. २ भ. अ. सा. चि. । घातक्यादि-
भेदके । च. द. अ. सा. चि. । प्रसरे । अम. ।

पाषाणकदली । स्त्री । कदलीभेदे । काष्ठ-
कदली । वै. निघ. ।

पाषाणकुट्ट(न्द)कः । पुं. । पाषाणभेदके ।
पौत्रकुट्टा । वै. निघ. ।

पाषाणगर्दभः । पुं. । हनुसन्धिजक्षुदरीगे ।
गौण्टे । निदानलक्षणे—“वातश्चेत्तसमुद्भूतः
श्वयधुर्हनुसन्धिजः । स्थिरी मन्दरुजः क्षिप्यो ज्ञेयः
पाषाणगर्दभः ॥” सा. नि. । मा. म. ४ भ. । “हनुसन्धौ
समुद्भूतं शोफमल्परुजं स्थिरं । पाषाणगर्दभं
विद्यात् वलासपवनात्मकम् ॥” सु. नि. १३ अ. ।

पाषाणगैरिकम् । स्त्री । गिरिस्तिकायाम् ।
गिरिशक्ति । वै. निघ. ।

पाषाणजतु । स्त्री । शिलाजतुनि । भेष.
शोधचि. र. स. भ. म. ख. रे ।

पाषाणभित् । पुं. । पाषाणभेदे । पौत्रकुट्ट ।
र. मा. । कुलत्थे । (परण्डसमके) । करज्योङ्घि-
पाषाणभेदे । वै. निघ. ।

पाषाणभेदः (कः) (नः) (दी (इन्)) ।

पुं. (Coleus amboinicus. Syn. Coleus
aromaticus.) खनामख्यातद्रव्यसूत्रे । पाथर-
चुनीति लोके । च. म. ४ अ. । पौत्रकुट्टा,
शिरसाङ्गत्र । हिं पाथरचुर, लोहाचूर । मं कं
पाषाणभेदि । तं पिङ्गिचिद्रु । तत्पर्यायाः,—अश्व-
भेदः अश्वभित् अश्वघ्नः शीलाभेदः अश्वभेदकः
श्वेता उपलभेदी उपलभित् शिलागर्भजः नगभित् ।
सा विधा वटपत्नीशिलावल्कलक्षुद्रभेदेन । सा. गुणाः
—मधुरः तिक्तः मेहघ्नः तृट्दाहसूत्रकृच्छ्रघ्नः शीतलः
अश्वरोगघ्नः । रा. नि. व. ५ । “अश्वभेदी हिमस्तिकाः
कषायी वस्तिशोधनः । भेदनो हन्ति दोषाशौ-

गुणकृच्छ्राश्मद्वृजः । वीनिरोगान् प्रमेहांश्च
क्षौद्रशूलव्रणानि च ॥” भा. पू. १ भ. ४ व. । आसहः
सञ्चितश्चेत्तपि अपमारे आलेपके हितः वातशान्ति-
करश्च । अवशिष्टयोर्गुणाः खलुपर्यायि सग्याः ।

पाषाणरोगः । पुं. । अश्वरोगी । च. द.
अश्व. चि. ।

पाषाणवज्रकरसः । पुं. । अश्वर्यधिकारे
रसः । पारदः १ भ. गन्धकः २ भ. श्वेतपुनर्नवारसेः
दिनं मर्दयित्वा भूधरयन्त्रे पचत् । उद्धृत्य श्लक्ष्णं
चूर्णयेत् । तुल्येन पाषाणभेदचूर्णेन यथाबलं
मात्रा दद्यात् । र. स. र. ।

पाषाणविषम् । स्त्री । दारुमोचभेदे ।
पौत्रकुट्ट । प. सु. ।

पाषाणसम्भववल्ली । स्त्री । प्रवाले । प्रवाल ।
वै. निघ. ।

पाषाणान्तकः । पुं. । अश्वन्तकह्वे । आपटा
इति लोके । रा. नि. व. ६ ।

पाषाणी । स्त्री । परिमाणबोधक-पाषाणखण्डे ।
वाटेश्वरी ।

पाहाडः (तः) । पुं. । ब्रह्मदाह्वे । पौत्रकुट्ट-
पिप्लु । श. च. ।

पिकः । पुं. । कीकिले । स्त्री । कीकिलायाम् ।
कोकिल पौली । अम. ।

पिकदेवः । पुं. । आसह्वे । वै. निघ. ।

पिकप्रियः । पुं. । आसह्वे । वै. निघ. ।

पिकप्रिया । स्त्री । महाजम्बूह्वे । रा. नि. व.
११ । कीकिलायाम् ।

पिकबन्धुः । पुं. । आसह्वे । चिका. ।

पिकभक्तका (च्या) । स्त्री । भूमिजम्बूह्वे ।
वन जात्र । रा. नि. व. ११ ।

पिकमहोत्सवः । पुं. । आसह्वे । वै. निघ. ।

पिकरागः । पुं. । आसह्वे । रा. नि. व. ११ ।

पिकवल्गुभः । पुं. । आसह्वे । भा. ।

पिकाङ्गः । पुं. । चातकपत्रिणि । श. च. ।

पिकानन्दः । पुं. । वसन्तकाले ।

पिकाक्षः । पुं. । कीकिलाक्षे । कुनिशार्थाङ्गा ।

रा. नि. व. २१ । रोचनीवनस्यतो । श. च. ।

पिकी। स्त्री। कीकिलायाम्।

पिकुरसः। पुं। मधे। वै.निघ.।

पिकेक्षणा। स्त्री। कीकिलाचक्षुषे। कूले-
थाङ्। रा.नि.व.४।

पिकः। पुं। करिपोते। श.मा.।

पिङ्गम्। स्त्री। शोणपित्तले। वै.निघ.। बालके।
वाङ्। हरिताले। पुं। वनमूषिके। रा.नि.व.
१०।११।१८। वि। पिङ्गलवर्णे।

पिङ्गकपिश। स्त्री। तैलपायिकायां। तेल-
पौका। हे.च.।

पिङ्गचक्षुः। पुं। कुम्भीरे। हे.च.।

पिङ्गभासः। पुं। गोधिरकजातिभेदे। सु.कल्प.
८५.। See कौटः। [रा.नि.व.७।

पिङ्ग(ल)मूलम्। स्त्री। गज्जरे। गोजर।

पिङ्गलम्। स्त्री। रौतौ। पित्तल। रा.नि.व.
१३। हरिताले। पुं। नकुले। स्थावरविषभेदे।
हे.च.। पेचके। कूट्टरे पौंठा। रा.नि.व.१८।
उग्रिरे। राज्ञायाम्। वै.निघ.। मण्डलिसर्प-
विशेषे। सु.कल्प.४५.। वानरे। तिका.।
अथौ। पिङ्गलवर्णे।

पिङ्गलनामकः। पुं। शिलारसे। वै.निघ.।

पिङ्गललोहम्। स्त्री। रौतौ। पित्तल। रा.
नि.व.१३।

पिङ्गलसारे। स्त्री। हरिताले।

पिङ्गला। स्त्री। शिशपावचे। शिशु गौह।
र.मा.। गोरीचनायाम्। रा.नि.व.१२। नकुल.
१४५.। राजरीतौ। पित्तलविशेषः। रा.नि.व.
१३। ज्योतिषतौलतायाम्। वै.निघ.। निर्विष-
जलौकायाम्। सु.सं.१३५.। पचिभेदे। पिङ्गला
गौथी। रा.नि.व.१८। कर्णिकायाम्। नाडी-
विशेषः। हे.च.। सा च दक्षिणाङ्गः स्या धनुर्वक्त्रा
दक्षिणनासान्तं गता। (सारदातिलके)। “पिङ्गला
सितरक्ताभा दक्षिणं पार्श्वमाश्रिता।” योगार्णवः।

पिङ्गलाक्षः। पुं। पिङ्गलापचिणि। वै.निघ.।

पिङ्गलिका। स्त्री। वकपचिणि। जटा.।
मचिकाविशेषे। सु.कल्प.८५.। हरिताले।

पिङ्गवर्णकम्। स्त्री। गजर्मूलं। गोजर्मूलं।
वै.निघ.।

पिङ्गसारः। पुं। हरिताले। रा.नि.व.१३।

पिङ्गस्फटिकः। पुं। गोमेदमणौ। तत्पर्यायाः
—गोमेदः, राहुर्ज, वमोद्योनिः, स्वर्भानवः, पिङ्ग-
स्फटिकः। गुणाः,—अम्लत्वं उष्णत्वं दीपन-पाचनत्वं
वातविकारनाशित्वं धारणे पापनाशित्वञ्च।
रा.नि.व.१३।

पिङ्गा। स्त्री। वंशे। वंशलोचने। रा.नि.व.६।
शमौहचे। र.मा.। हिङ्गुनि। मे.। गोरीचना-
याम्। रा.नि.व.१२। हरिद्रायाम्। रा.नि.व.२३।
रक्तवाहिनायाम्। वै.निघ.।

पिङ्गाणः। पुं। काचे। वै.निघ.।

पिङ्गाशः। पुं। मत्स्यविशेषे। गौशोश गौह।
स्त्री। स्वर्णे। पांका। गौशो। मे.।

पिङ्गाशी। स्त्री। नीलीहचे। मे.।

पिङ्गास्यः। पुं। पिङ्गाशमत्स्ये। श.र.।

पिङ्गाह्वः। पुं। पचिविशेषे। वम्. कालवट-
पक्षी। वै.निघ.।

पिङ्गाक्षः। पुं। विडाले। वै.निघ.।

पिङ्गी। स्त्री। शमौहचे। प.सु.।

पिच(चि)ण्डः। पुं। उदरे। रा.नि.व.१८.।
पशुपृष्ठभागे। हे.च.।

पिचव्यः (व्या)। पुं. स्त्री। कार्पासे। हे.च.।

पिचिण्डिका। स्त्री। इन्द्रवस्ती। गौश्रेत्र
डिम्। हे.च.।

पिचिण्डिलः। वि। लम्बोदरे। हे.च.।

पिचुः। पुं। कार्पासाम्। रा.नि.व.४।
कार्पासतूलके। अम.। तौलकद्वये। प.प्र.१४.।
कुष्ठरीगभेदे। मे.। मूर्ध्नि तैलविधेदे तैलाक्तपिचु-
धारणरूपे। तैलाक्तं तूलफाह इति। भा.म.४५.
श्रीनिरी.चि.। स्त्री। तूले। जूले। सु.सं.५५.।

पिचुकः। पुं। मदनहचे। कौंटे। मयना।
प.सु.। पक्करीरजफलकार्पासे। कर्णपुष्पाख्यमहा-
पुष्पे। नीलीतूपले। सु.चि.७५.। साङ्करहचे।
वै.निघ.। शस्त्रविशेषे। मदनहचे। कार्पासाम्।

पिचुत(तूल)म्। स्त्री। कार्पासे। तिका.।

पिचुमन्दः (महः)। पुं। निम्बहचे। निम्ब
गौह। रा.नि.व.८.। सि.यो.सन्निपातज्व.चि.।

पिचुलः। पुं। मातृकहचे। बाँडे गौह।

अम.। कार्पासहचे। जलकाके। तिलकहचे।
हिज्जलहचे। मे.। तूले। अ.टी.सा.।

पिचुली। स्त्री। मूर्वायाम्।

पिचुवर्त्तिः। स्त्री। तूलवर्त्त्याम्। तूनात्र
वाति। च.द.आश्रीताधिकारे।

पिच्चक(ट)म्। स्त्री। वङ्गे। बाँडे। प.सु.।
रा.नि.व.१३। शीघ्रके। मे.। [मे.।

पिच्चटकः। पुं। नेत्ररोगे। पिचूटे। द्रोण।

पिच्चिटः। पुं। अग्निप्रकृतिकौटविशेषे। सु.
कल्प.८५.। See कौटः।

पिच्चितम्। स्त्री। अस्थिभङ्गविशेषे। हाँडे
छेपुटे याँडे। तच्च पृथुतां गतमल्पशीफम्। सु.
नि.१५५.। सद्योग्रभेदे। “प्रहारपीडनाभ्यान्तु
यदङ्गं पृथुतां गतम्। सास्थि तत्पिचितं विद्यात्
मञ्जरतापरिभुतम्॥” सु.चि.२५.।

पिच्छः (कः)। पुं। मोचरसे। अम.। लाङ्गुले।
मे.। स्त्री। मयूरपुच्छे। अम.।

पिच्छनम्। स्त्री। अत्यन्तपीडने। च.सं.१८५.।

पिच्छपादी। वि। तन्नामकपादरीगाक्रान्ते
(अश्व)। रोमानः शयते यस्य समन्ताद्देव पच्यते।
कौदश्च पिच्छिलौ यस्य पिच्छपादीति तं विदुः॥”
अ.द.३८५.।

पिच्छभारः। पुं। मयूरपुच्छे। वै.निघ.।

पिच्छलः। पुं। मोचरसे। आकाशवल्ग्याम्।
बहुवारहचे। वै.निघ.।

पिच्छलच्छदा (दला)। स्त्री। उपोदि-
कायां। थूँडे गौह। वदरीहचे। तिका.।

पिच्छलत्वक्। पुं। नागरङ्गहचे। स्त्री।
नागरङ्गवल्कले। वै.निघ.। [वै.निघ.।

पिच्छलवोजः। पुं। वनपणसे। आनात्रम।

पिच्छला। स्त्री। शूलोहचे। रा.नि.व.८.।
शाकलीहचे। आकाशवल्ग्याम्। वै.निघ.। उपो-
दिकायां। तिका.।

पिच्छवाणः। पुं। रणवृद्धे। थुन गौथी।
रा.नि.व.१८.।

पिच्छा। स्त्री। मोचरसे। प.सु.। भेष. स्त्री
री.चि.मधुकादिलेहः। वा.उ.३४५.पुष्पातुमचूर्णे।
शिशपावचे। श.च.। मण्डे। भक्तमण्डे। कोषे।
पूगहचे। कदलीहचे। मे.। सर्पविषे। लालायाम्।

शाकलीहचे। वीले। वै.निघ.। अश्वपादरीगे।
ज.द.। कतकहचे। आकाशवल्ग्याम्। वै.निघ.।

पिच्छावस्तिः। स्त्री। पिच्छिलवस्ती। वा.
चि.८५.।

पिच्छावृक्षः। पुं। शाकलीहचे।

पिच्छितिका। स्त्री। शिशपावचे। शिशु
गौह। श.च.।

पिच्छिलः। पुं। पिच्छालुके। प.सु.। बहु-
वारहचे। भा.। स्त्री। समष्ट्यदधनि। वै.निघ.।
सरसव्यञ्जनादौ। भ.। क्षिप्रसूपादौ। भा.सु.दत्तः।
समष्ट्यभक्ते। सजलव्यञ्जने। नीलकण्ठः। चि.।
भक्तमण्ड्युक्ते। अम.रा.।

पिच्छिलकः। पुं। धन्वनहचे। धामना गौह।
रा.नि.व.८.। शाकलीहचे। वै.निघ.।

पिच्छिलगुणकर्म। स्त्री। पिच्छिलद्रव्यस्य
गुणकर्मणि। तच्च बल्यं सन्धानं क्षेमलं गुरु। सु.।

पिच्छिलच्छदा। स्त्री। उपोदिक्याम्।
थूँडे गौह। प.सु.।

पिच्छिलत्वक्। पुं। धन्वनहचे। धामना
गौह। प.सु.। र.मा.। नागरङ्गहचे। तिका.।

पिच्छिलदला। स्त्री। वदर्याम्। कूल गौह।
उपोदिकायाम्।

पिच्छिलवस्तिः। स्त्री। निरुद्धवस्तिभेदे।
“वदरैरावती शैलु-शाकलीपुष्पाङ्गुराः। चौर-
सिद्धाः चौरयुक्ता नाम्ना पिच्छिलसंज्ञिताः। अचौर-
भेषावधिरैर्युक्ता देया विचचये। माचा पिच्छिल-
वस्तीनां पल्लवाद्दशभिर्मता॥” भा.।

पिच्छिलफलम्। स्त्री। डिण्डिमफले।
छेड़ण। तद्गुणाः—बलपुष्टिकारित्वं प्रमेहास-
पित्तविषदीपनाशित्वञ्च।

पिच्छिलसारः। पुं। मोचरसे। रा.नि.व.८.।

पिच्छिला। स्त्री। वक्षिकायाम्। विह्वांती।
रा.नि.व.५.। पीतशिशपावचे। शिशु गौह। र.
मा.। कचू। कटू। श.च.। अनस्याम्। शनिना।
रा.नि.व.१६.। शाकलीहचे। उपोदिकायाम्।
मे.। शूलोहचे। रा.नि.व.४.। वृक्षभेदे। विहि-
दाना इति केचित्। कीकिलाचे। कूलेथाङ्।
रा.नि.व.४.।

पिच्चोडकम्। स्त्री। नेत्रपिचटे।

पिङ्गः। पुं। कर्पूरः। भौममेनी कर्पूरः। रा.नि.व.१२। स्त्री। बले। मे.।
पिङ्गकम्। स्त्री। हरिताली। र.सा.स.।
पिङ्गटः। पुं। पिङ्गटरीगः। पिङ्गु। श.र.।
पिङ्गनम्। स्त्री। तूलधनुसि। तूलो धोना। तिका.।
पिङ्गरम्। स्त्री। नागकेशरपुष्पे। रा.नि.व.६। अस्थिपङ्करे। अ.टी.। श्यामाके। हरिताली। अम.। स्वर्णे। मे.। ति। पीतवर्णे।
पिङ्गरकम्। स्त्री। अतस्याम्। शशिना। प.सु.। हरिताली। रा.नि.व.१३।
पिङ्गलम्। स्त्री। हरिताली। प.सु.। कुशपत्रे। धरणी.। पुं। जलवेतसे। वै.निघ.।
पिङ्गा। स्त्री। हरिद्रायाम्। तूलके। मे.।
पिङ्गानम्। स्त्री। सुवर्णे। रा.नि.व.१३।
पिङ्गिका। स्त्री। तूलनालिकायां। पीङ्ग। तिका.।
पिङ्गूलम्। स्त्री। तूलवर्तिकायाम्। वै.निघ.।
पिङ्गुषः। पुं। कर्णगुप्ते। हे.च.।
पिङ्गटः। पुं। नेत्रमले। पिङ्गु। श.र.।
पिङ्ग(क)। पुं। विस्फोटके। मे.।
पिङ्ग(टि)का। स्त्री। पिङ्गकायाम्। रा.नि. व.२०। मसुरिकायाम्। दैद्यकम्।
पिङ्गकाकी। स्त्री। कटुहन्दावने। वै.निघ.।
पिङ्गकाशः। पुं। मत्स्यभेदे, पर्वतोन्मिस्ये। श.कल्प.।
पिङ्गोटिः (की)। स्त्री। इन्द्रवारुणीलतायाम्। प.सु.। [र.।
पिङ्गकम् (का)। स्त्री, स्त्री। दन्तकिङ्कः। श.
पिङ्गः। पुं। पीडायाम्। देवनले। वै.निघ.।
पिङ्गरम्। स्त्री। नागरसुखके। मत्स्यदण्डे। मे.। पुं। स्थाल्याम्। अम.। च.सु.१५५.।
पिङ्गकः (का)। पुं, स्त्री। व्रणविशेषः। कूरकृषि। लक्षणं—“उत्पद्यतेऽत्यरुक्षीफा क्षिप्रचाप्युपशस्यति। पायुन्तदेशे पिङ्गका सा ज्ञेयान्ता भगन्दरात् ॥ भगन्दरा तु विज्ञेया पिङ्गकाती विपथ्ययात्। पायोः स्याद्वाङ्गुले देशे गूढमूला सरञ्जरा ॥” सु.नि.४५.। प्रमेहजन्य-

विस्फोटकभेदे, प्रमेहपीडकायाम्। शराविकादौ। सा दशधा। See प्रमेहपिङ्गका। कुष्ठपिङ्गकायाम्, यवप्रख्यादौ। ताः षोडश.। मा.नि.। तासां लक्षणानि पर्याये स्युष्याणि।
पिङ्गकालिका। स्त्री। नेत्रमले। च.र.पि.नि.।
पिङ्गिकापत्रः। पुं। प्रकाशके। पिङ्गिणीक।
पिङ्गः। पुं। गोपके। निशीपन। प.सु.। गर्भे। करिगण्डमूले। अम.। शरीरे कदेशे। तिका.। देहे। जवावचे। सिङ्गके। बले। मे.। मदनवचे। रा.नि.व.११। स्त्री। लौहे। प.सु.। बोलनामगन्धद्रव्ये। शंखटोण। रा.नि.व.६। शरीरे। रा.नि.व.८।
पिङ्गकः। पुं। पिङ्गमूलके। पिङ्गालौ। रा. नि.व.७। गुणाः—“पिङ्गकी वातलः श्लेष्मी यादौ वृथी महागुरुः ॥” अत्रि.१६५.। शिलारसे। अम.। स्त्री। गन्धवीले। तीक्ष्णलौहे। रा.नि.व. ६। १३। नवनौते। अत्रे।
पिङ्गकन्दः। पुं। पिङ्गालौ। रा.नि.व.७।
पिङ्गका। स्त्री। मसुरिकायाम्। वै.निघ.।
पिङ्गखर्जूरः। पुं। खनामख्यातवचे। पिङ्गिथेखर्जूरं गौह.। प.सु.।
पिङ्गखर्जूरिका (री)। स्त्री। द्वीपादि- विदेशजातपृथुमिष्टफलखर्जूरौवचे। पिङ्गि- थेखर्जूर। तत्पर्यायाः—राजजम्बूः पिङ्गी- फलमुद्गरिका दीप्या सपिण्डा मधुरस्वा फलपुष्पा स्वादुपिण्डा हयमत्स्या। मे.। सा द्विधा पिङ्गो राजपिङ्गो चेति। तथोगुणाः—फलं गौल्यं हिंसं स्वादु गुरु दाह-पित्त-श्यासघ्नं वीर्यवृद्धिकरम् अग्निमान्यकरं विषघ्नम्। रा.नि.व.११। See खर्जूरी।
पिङ्गगुडूचिका (ची)। स्त्री। कन्द- गुडूचाम्। रा.नि.व.३। [टी.र.।
पिङ्गगो(ड)सः। पुं। मत्स्यबीले। भा.। अ.
पिङ्गतगरः। पुं। तगरपुष्पे। वै.निघ.।
पिङ्गतैलम्। स्त्री। वातरक्ताधिकारे तैलम्। “समधूक्छिष्टमज्जिष्ठं ससर्जं रसशारिवम्। पिङ्ग- तैलं तदभ्यङ्गादातरक्तकापहम् ॥ कटुतेज १ अ. मय, मज्जिष्ठं, धूना, अनलभूत अत्रोक्त १ छोटिक। रस.र.।

पिण्डतैलकः। पुं। सिङ्गके। शिनात्रस। रा.नि.व.१२।
पिण्डपादः(द्यः)। पुं। हस्तिनि। तिका.।
पिण्डपुष्पम्। स्त्री। अशोकपुष्पे। जवापुष्पे। वै.निघ.। पद्मपुष्पे। मे.। तगरपुष्पे। श.र.। पुं। दाडिमवचे। तिका.। [श.मा.।
पिण्डपुष्पकः। पुं। शाकविशेषः, वासूके।
पिण्डफला। स्त्री। अलावाम्। प.सु.। सु- चि.१८५.। “आलेपयेत्पिण्डफलार्कभागैः ॥” कटुतुल्यम्। ति.ना.। जटा.।
पिण्डमुस्तकः (का)। पुं, स्त्री। नागर- सुस्तायाम्। रा.नि.व.६।
पिण्डमूल(क)म्। स्त्री। पञ्चविधमूलकान्य- तममूलके। गर्जरमूलके। वाङ्गुना भूना। तत्पर्यायाः—गर्जरं गजाण्डं पिण्डकं। गुणाः—कटूष्णं गुल्मवातघ्नम्। रा.नि.व.७।
पिण्डयोनिः। स्त्री। योनिरोगभेदे। च.द. योनिरो.चि.।
पिण्डरोहिण(त)कः। पुं। विकङ्कतवचे। वै.निघ.। रा.नि.व.२।
पिण्डवीजः (कः)। पुं। (Oleander oborum.) कर्णिकारवचे। रा.नि.व.८।
पिण्डशर्करा। स्त्री। खटीशर्करायां। कूल- थङ्गि। वै.निघ.।
पिण्डस्वेदः। पुं। पिण्डेन स्वेदे। वा.उ.२८५.।
पिण्डहरिद्रा। स्त्री। यन्त्रिहरिद्रायाम्। गिंठा हरिद्रा। वै.निघ.।
पिण्डा। स्त्री। कस्तुरीभेदे। शृङ्गनाभि- विशेषः। सा कुलत्तिकायाः किञ्चित् स्थूला। रा.नि.व.१२। हरिद्रायाम्। वंशपत्नीलये। भा.। खज्जूरीवचे। पिङ्गिथेखर्जूरं पिण्डायसे। पिङ्ग- लोहं। रा.नि.व.१२।
पिण्डाक्षनम्। स्त्री। अक्षनविशेषः। वा.उ. १४५.।
पिण्डातः। पुं। सिङ्गके। शिनात्रस। र.मा.। गन्धरसे। रस.र. पिण्डाद्यलौहे।
पिण्डापा। स्त्री। नाडीहिङ्गी।
पिण्डाभा। स्त्री। शर्कराभेदे। वै.निघ.।

पिण्डाभ्रम्। स्त्री। करकायाम्। श.मा.।
पिण्डामृता। स्त्री। कन्दगुडूचाम्। वै.निघ.।
पिण्डान्तम्। स्त्री। चाङ्गेरीलिकुचाक्षवतस- जम्बीर-कर्पूर-नारङ्ग-फलषाडवसमभागमिश्रिते। “चाङ्गेरीलिकुचाक्षवतसयुतं जम्बीरकर्पूरकं नारङ्गं फलषाडवस्त्विति तु पिण्डान्तश्च बीजान्तकम् ॥” रा.नि.व.२२। [१३।
पिण्डायसम्। स्त्री। तीक्ष्णलौहे। रा.नि.व. पिण्डारः। पुं। विकङ्कतवचे। वै.निघ.। रा.नि.व.२३.। वृक्षविशेषः। पिङ्गुनि गौह.। मे.। कृष्णमदनवचे। स्त्री। (Trewia mudi- flora.) फलशाकविशेषः। हिं पिण्डारा। फल- गुणाः—“पिण्डारं शीतलं बल्यं पित्तघ्नं रुचिकार- कं। पाके लघु विशेषेण विषशान्तिकरं लघु ॥” भा.पू.१५.शा.व.ज्योतिषतीनस्ये।
पिण्डालः (लुः)। पुं। खनामख्यातकन्दशाक- विशेषः। फुवडि आलू, गौल आलू, शक्ति- थोङ्गा आलू। मं पिङ्गालु। कं विलियहेण्डल। उत्. घरा अलू। तत्पर्यायाः—यन्त्रिः पिण्डकन्दः यन्त्रिः रोमशः रोमकन्दः रोमालूः ताम्बूलपत्रः लालाकन्दः रोमालूः। गुणाः— मधुरः शीतः मूवकृच्छ्रघ्नः दाहशीघ्रमेहघ्नः वृथः गुरुः सन्तपणः। रा.नि.व.७। “पिण्डालुकः श्लेष्मकरः शुक्रवृद्धिकरो मृदुः ॥” अत्रि.१६५.। कन्दगुडूचाम्। रा.नि.व.३।
पिण्डालु(लू)कम्। स्त्री। वृत्तालुके। गौल आलू। मो आलू। हिं सुधनी। गुणाः—गुरु कफघ्नं वातकोपनम्। राज.। शाकं सर्वपशाक- गुणम्। च.सु.२७५.।
पिण्डासवः। पुं। यक्षण्यामासवविशेषः। तत्साधनविधिः—“प्रास्थिकीं पिप्पलीं पिङ्गा गुडं मध्य विभौतकम्। उदकप्रस्थसंयुक्तं यवपत्रे निधापयेत्। तस्मात्पलं सजातानु सलिलाञ्जलि- संयुत। पिवेत्पिण्डासवो ह्येसः..... ॥” च.चि. १८५.। पिप्पलीकल्कः २ श. गुडः २ श. मधु २ श. वारि ४ श. एकत्र कलसस्यं कृत्वा निःसृतकं मांसं वा यवपत्रमथ्ये स्थाप्यम्।
पिण्डाहम्। स्त्री। तगरपादुके। र.सा.सं.।
पिण्डाह्वा। स्त्री। नाडीहिङ्गी। रा.नि.व.६।

पिण्डः। स्त्री । पिण्डिकायाम् । आंघ्र्य-
डिम । अ.टी.र. ।

पिण्डकः। पुं । तुरस्कोतिष्ठ्याते गन्धद्रव्य-
भेदे । शिर्षाग्रम् ।

पिण्डका (ण्डो)। स्त्री । अंताक्षिकायाम् ।
रा.नि.व.४ । इन्द्रवक्त्रे । "तन्मध्ये पिण्डिका
तथा ।" रा.नि.व.१८ । तालवृक्षे । वै.निघ. ।
अलाव्याम् । पिण्डीतगरे । पिण्डीखर्जूरः । मे. ।
नेवाभिष्यन्दरोगे नेवकर्मभेदे । तदुक्तं—
"युक्त-
भेषजकल्पाय पिण्डी कवलमात्रया । वलखण्डेन
सम्बद्धा नेवाभिष्यन्दनाशिनौ । क्षिणीया पिण्डिका
वाते पित्तं सा शीतला मता । रुचोणा श्लेष्मणि
श्रीता विधिरुक्ती बुधैरयमिति ॥" भा. । पिण्डे ।
सा.को.अभमारणे ।

पिण्डकोद्देशनम्। स्त्री । जाल्वधी जङ्घा
मांसपिण्डस्य दण्डादिपीडनेनैव वेदनायां । आंघ्र्य-
डिम वेदना । मा.नि. ।

पिण्डितः (कल्कः)। पुं । शिलारसे । प.
सु. । See सिलकः । रा.नि.व.१२ । स्त्री । कांस्य-
धातो । वै.निघ. ।

पिण्डितैलम्। स्त्री । शिलारसे । वै.निघ. ।

पिण्डिनो। स्त्री । गिरिकर्णिकायाम् ।
अपराजिता । रा.नि.व.२३ ।

पिण्डिरिका। स्त्री । मञ्जिष्ठायाम् । तण्डुली-
यके । वै.निघ. ।

पिण्डिला। स्त्री । कर्कटीभेदे, गोडुन्मायाम् ।
गोशूक । अ.च. ।

पिण्डी। स्त्री । पिण्डीतगरे । अलावी । पिण्ड-
खर्जूरः ।

पिण्डीतकः। पुं । कण्ठमदन । काल मृगना ।
सु.चि.१७.२५५. । मदनवृक्षे । रा.नि.व.८ । सि.
धो.वृद्धि.चि. । मा.म.४.भ.गर्भचि. । फण्जभक्त-
वृक्षे । विश्व. । स्त्री । पिण्डीतगरे । तग्नप्रपाशकः ।
विश्व. ।

पिण्डीतकफलम्। स्त्री । कण्ठमदनफले ।
पाण्डुरपमदनफले । सु.चि.२५५. । मरुवकफले ।
वै.निघ. ।

पिण्डीतगरः (कः)। पुं, स्त्री । तगरपुष्प-
विशेषः । तग्नप्रपाशकः । कीदृशी पिण्डीतगरनाम्ना

प्रसिद्धः । विका. । रा.नि.व.१० । रस.र.विष.
चि. । [६]

पिण्डीतकः। पुं । महापिण्डीवृक्षे । रा.नि.व.

पिण्डीपुष्पः। पुं । अशीकवृक्षे । रा.नि.व.१० ।

पिण्डीरः। पुं । दाडिमवृक्षे । विका. । समुद्र-
फेने । अ.टी.रा. । नकुल.१३५. ।

पिण्डीवृषा। स्त्री । सुरायाम् । वै.निघ. ।

पिण्डीलिः। पुं । चट्टे । वै.निघ. । चि. ।
भुक्तसमुज्जिते । हे.च. ।

पिण्या (का)। स्त्री । ज्योतिषतोलतायाम् ।
नतां फट्टेकी । वन उच्छे. । प.सु. । वै.निघ. ।

पिण्याकः। पुं, स्त्री । तिलकल्के । थलि ।
तैलकट्टे । तिलकूटे । रा.नि.व.१६ । "तिलादीनां
निष्पीडितः कल्का उद्धृततैलसिलादिपिण्डः ।"
हेमाद्रिः । च.सू.२५.तैलव्यापदयवाग्वाम् । गुणाः
—स्नानिकरी रुचः विष्टम्भी दृष्टिविकारकञ्च ।
वा.सू.६५. । सिल्लके । शिर्षाग्रम् । रा.नि.व.१२ ।
हिङ्गी । कुडुमे । तैलपण्याम् । नवगन्धोष्ठी ।
ओलकन्दे । च.द.यन्त्रि.चि. ।

पितामहः। पुं । सुजटणे । भूज । पितुः
पितरि । वै.निघ. ।

पितृग्रहः। पुं । बालरोगभेदे । भूतानां-
अंशविशेषः । तज्जु.एल.चण—
"प्रेतानां स दिशति
संस्तरेषु पिण्डान् शान्तात्मा जलमपि चापसव्य-
वलः । सासिस्सु सिलगुडपायसाभिकामलज्जती
भवति पितृग्रहाम्बुजः ॥" मा.नि. । "रौमहर्षी
सुहृभर्मिः ।" वा.उ.३५. ।

पितृजः। चि. । शरीरे पितृजांतेषु केशशृङ्ग-
नखदन्तास्थिलीमशिरास्त्राशुधमनीषु । च.शा.३५. ।

पितृतर्पणम्। स्त्री । तिले । रा.नि.व.१६ ।

पितृप्रसूः। स्त्री । सायङ्काले । अम. ।

पितृप्रियः। पुं । मार्कवे । डीमराज ।
रा.नि.व.४ । स्त्री ॥ अगस्त्यवृक्षे । भङ्गराजे ।
कालशाके । रा.नि.व.२३ ।

पितृभोजनः। पुं । माषे । मांस कलाश्र ।

पित्तम्। स्त्री । गौरीचनायां । च.द.उन्मा.चि. ।
"सपित्तं स्थितमज्जनं ।" (Fel.) Gall or bile.
पाचकाग्न्यपरनामकशरीरस्थतेजोधातौ । शि.उ. ।
हिं पीत् शफ्रा । तत्पर्यायाः,—मायुः,

पलाशः, पल्लज्वरः, तेजः, तिलधातुः, उष्मा,
अग्निः, अमलः । पित्तस्य स्वरूपं यथा—
"पित्तस्य
द्रवं पीतं नीलं सच्चगुणोत्तमम् । सरं कटु लघु
क्षिणं तीक्ष्णमम्लं पाकतः ॥" भा. । प्रकीर्णयथाः
—
"पित्तं तिलान्नरसञ्च सारकं चीर्णं द्रवं तीक्ष्ण-
मिदं मधु । वर्षान्तकाले भृशमईराचके
मध्यन्दिनेऽन्नस्य जरे च कुप्यति ॥" रा.नि.व.२१ ।
"पित्तं तीक्ष्णं द्रवं पूति नीलं पीतं तथैव च ।
उष्णं कटुरसञ्चैव विदग्धञ्चास्मैव च । तदुष्णैरुच-
काले च मेषान्ते च विशेषतः । मध्याह्ने चाहारावे
च जीर्णैश्चैव च कुप्यति ॥" सु.सू.२१५. । "सर्वं
पित्तमपकारकुष्ठदुष्टव्रणपद्मम् । चतुर्थं कटु-
तीक्ष्णैश्च सुन्मादकमिनाशनम् ॥" राज. । तच्च
पाचकरज्जकासाधकलोचकाभाजकभेदेन पञ्चविध-
मधिष्ठानभेदतः यथाक्रमं अग्न्याशययुक्तत्वेनैव-
व्यत्यक्तत्वेनैव शरीरेषु तिष्ठति । एतेषाञ्च कर्माणि—
"पाचकं पचते भुक्तं शेषाग्निबलवर्द्धनम् । रसमूत-
पुरीषाणि विरेचयति नित्यशः । रज्जकं नाम
यत्पित्तं तद्रसं शीथिलं नयेत् । यत्तु साधकसंज्ञं तत्
कुत्थाहुङ्गि धृतिं स्मृतिम् । यदालोचकसंज्ञं तत्
रूपयहणकारणम् । भाजकं कान्तिकारि स्थलेपा-
भ्यङ्गादिपावकम् ॥" भा. । पित्तं पञ्चात्मकं तच्च
पक्वमाशयमध्यगं । पञ्चभूतात्मकत्वेऽपि यत्तैजस-
गुणोदयात् । त्यक्तं द्रवत्वं पाकादिकर्मणानल-
संज्ञितं । पचत्यन्नं विभजते सारकित्वा प्रथक् तथा ।
तत्रस्थमेव पित्तानां शेषाशयमनुग्रहं । करोति
बलदानेन पाचकं नामतः स्मृतम् । आमाशया-
चितं पित्तं रज्जकं रसरज्जनात् । बुद्धिमेधाभि-
मानाद्यैरभिप्रेतार्थसाधनात् । साधकं हृद्गतं पित्तं
रूपलोचनतः स्मृतम् । दृक्स्थमालोचकं त्वक्स्थं
भाजकं भाजनत्वचम् ॥" वा. । See अग्निः ।
पित्तप्रकृतिलक्षणम्—
अकाले केशशृङ्गतागौरवर्णता-
वर्णादिषु । यथा—
"गौरातिपिङ्गः सुकुमार-
मूर्तिः प्रीतः सुशीतो मधुपिङ्गनेव । तीक्ष्णोऽपि
कोऽपि क्षणभङ्गुरश्च दासी स्तुर्गौवमलोमकं स्यात् ।
गौल्यप्रियस्तिक्तरसानुभोजी हृषी च तीक्ष्णं च
नवीणसेवी । स्तुतिप्रियो दन्तविग्रहवर्णो जातः स
पित्तप्रकृतिर्मनुष्यः ॥" अत्रि.५५. । "पित्तप्रकृतिको
लीको यादृशोऽयं निगद्यते । अकालपलितो गौरः
कीधी खेदी च बुद्धिमान् । बहुभुक् तामनेत्रश्च
खम्रे ज्योतीषि पश्यति । एवंविधो भवेद्यस्तु
पित्तप्रकृतिको नरः ॥" भा.पू.१५. ।

पित्तकफज्वरः। पुं । पित्तश्लेष्मज्वरे ।
पित्तकरः (कट्)। त्रि । पित्तजनकद्रव्ये,
वंशकरीरादी ।

पित्तकासः। पुं । पित्तजन्यकासरोगे । लक्षणं
—
"उरी विदाहज्वरवक्त्रशीघ्रेभ्यर्द्धितस्तित्तसुख-
स्थघातः । पित्तेन पीतानि वसेत्कटूनि कासेत् स
पाण्डुः परिदह्यमानः ॥" मा.नि. ।

पित्तघ्नम्। स्त्री । घृते । मधुरवित्तकषायद्रव्य-
मात्रे । त्रि । पित्तनाशके शीतस्फुटपिच्छिलगुण-
त्वात् । सु.सू.४२५. ।

पित्तघ्नो। स्त्री । गुडूच्याम् । अ.च. ।

पित्तज्वरः। पुं । पित्तजन्यज्वरे । लक्षणं—
"वेगस्तीक्ष्णोऽतिसारश्च निद्राभ्यल्पं तथा वमिः ।
कण्ठोऽसुखनासानां पाकः स्वेदश्च जायते ।
प्रलापी वक्त्रकटुता मूर्च्छादाहौ मदस्थः । पीत-
विष्णुत्वेनैव पित्तिके भ्रम एव च ॥" निदा. ।

पित्तद्रावी (द्रु)। पुं । मधुरजम्बीरवृक्षे ।
रा.नि.व.११ । त्रि । पित्तद्रवकारिणि ।

पित्तधरा। स्त्री । अष्टां शरीरकलायां, यङ्-
ख्याम् । अंश्वी । "या चतुर्विधमन्नपानमुपयुक्त-
माशयात् प्रच्युतं पक्वमाशयोपस्थितं धारयति । सु-
ग्रा.४५. । एवैव यङ्घनील्युच्यते । "षष्ठी पित्तधरा
नाम या कला परिकीर्तिता । पक्वमाशयमध्यस्था
यङ्घनी परिकीर्तिता ॥" सु.उ.४०५. ।

पित्तनाडी। स्त्री । दन्तमूलगतरीगे । पित्त-
जन्यनाडीरूपे । उभयलक्षणम्—
"पित्ताप्याज्वर-
करी परिदाहयुक्ता पीतं स्वल्पधिकमुष्णमहःसु-
चापि ॥" मा.नि. ।

पित्तपाण्डुः। पुं । पित्तजन्यपाण्डुरोगे । लक्षणं
—
"पीतमूत्रशक्नेवो दाह-
दण्डाज्वरान्वितः ।
भिन्नविटकोऽतिपीतामः पित्तपाण्डुमयी नरः ॥"
मा.नि. ।

पित्तप्रकृतिः। त्रि । पित्ताधिकधातुविशिष्ट-
जन्यौ । स तु खेदनी दुर्गन्ध-पीत-श्रितिलाङ्ग-
सामनख-नयन-तालु-जिह्वोष्ठ-पानिपादतलो दुर्भंगी
बलीपलितखालित्युज्जो बहुभुगुणहृषी चिप्रकीप-
प्रसादी मध्यमबलोमध्यमायुश्च भवति । "मेधावी
निपुणमतिः प्रकटवक्ता तेजस्वी समितिषु दुर्निवार-
वीर्यः । सुप्तः सन् कनक-पलाश-कणिकारान्
सम्पश्येदपि च इत्याश-विदुःकुक्ताः ॥ न भयात्

प्रथमदन्तैस्त्वसृदुः प्रथमेष्वपि सान्त्वदानरुचिः ।
भवतौह सदा व्यथितास्य गतिः स भवेद्विह पित्त-
कृतप्रकृतिः ॥ भुजङ्गीलूक-गन्धर्व-यक्ष-माजीर-
वानराः । व्याघ्राचनकुलोल्काः पित्तिका जन्तवः
स्युताः ॥”

पित्तप्रकोपी । चि । पित्तवर्द्धके पानेऽत्रे च,
यथाक्रमं तक्रसुरादिके मांसादिके चेति । भा.अ.सू.
पि.चि. । “क्रीधशीकभयकामायासीपवासविदग्ध-
मैथुनीपगमनकटुस्त्रलवणतीक्ष्णीणलघुविदाहिल-
तेलपिण्याककुलस्यसर्पपातसीहरितशकगीधामस्या-
जाविकमांस-दधि-तक्रकूर्चिका-मस्तु-सौवीरकसुरा
विकारास्त्रफलकटुर्कार्कप्रभृतिभिः पित्तप्रकोपमाप-
द्यते ॥” सु.सू.२१अ. ।

पित्तप्रवर्त्तनम् । क्ली । ऊर्द्धाधोमार्गेण पित्त-
निर्गमे ।

पित्तभेषजम् । क्ली । मसुरे । वै.निघ. ।

पित्तरक्तम् (शोणितम्) (ताम्रम्) ।

क्ली । रक्तपित्तरीगे । रा.नि.व.२० ।

पित्तरिताः । वि । पित्तभूयिष्ठशक्ते । रस.र.
सू.घा.चि. ।

पित्तरीगः । पुं । पित्तकोपरीगे ।

पित्तरोहिणी । क्ली । पित्तजन्यगलरीगे ।
लक्षणम्—“क्षिप्रोद्गमा क्षिप्रविदाहपाका तीव्रज्वरा
पित्तनिमित्ततः स्यात् ॥” सु.नि.१६अ. ।

पित्तलम् । क्ली । हरितालि । प.सु. । भूजपत्त्रे ।

श.मा. । खनामख्यातताम्यशदयो रूपधातौ ।
पित्तल, कौण्ड पित्तल । हिं पीतरी, कांची

पीतरी । तत्पठ्यायाः—आरकटुं, रीतिः, रीती,
पतिकावेरं, द्रव्यदारु, मिश्रं, आरः, सुद्रसुवर्णं,

सिंहलं, पीतनकं, लोहितकं, पिङ्गलं, पिङ्गलोदं,
पीतकं । राजरीति-ब्रह्मरीति-मेदात्तत् द्विविधं ।

“राजरीतिः ब्रह्मरीतिः कपिला पिङ्गलापि च ।
रीतिरप्युपधातुः स्यात् ताम्रस्य यशदस्य च ॥

पित्तलस्य गुणा ज्ञेया स्वयोनिसदृशा जनेः ।
संयोगजप्रभावेण तस्याप्यन्ये गुणाः स्युताः ॥” गुणाः

—“रीतिकायुगलं रुचं तित्कञ्च लवणं रसे ।
शोधनं पाण्डुरीगघ्नं क्षमिघ्नं नातिलेखनम् ॥”

भा.पू.११.भा.व. । अस्य मारणं शोधनञ्च ताम्रवत्
ज्ञेयम् । र.सा.सं. । वि । पित्तयुक्ते । पित्तला ।

क्ली । शालपर्ण्याम् । रा.नि.व.४ । जलपिप्पल्याम् ।
मे. । पित्तजयोनियापविशेषे ।

पित्तवर्गः । पुं । पञ्चविधपित्तेषु । तानि च
मत्स्यगवाश्वरुवर्हिजानि । मतान्तरे वाराह-
च्छागमाहिषमात्स्यमायूरजानि । “पित्तं पञ्चविधं
मत्स्यगवाश्वरुवर्हिजम् ॥” इति । र.सा.सं. ।
“वाराह-च्छाग-माहिष-मात्स्य-मायूरपित्तजमिति ॥”
मतान्तरम् । [निघ. ।

पित्तवल्गुमा । क्ली । कृष्णातिविषायाम् । वै.

पित्तविदग्धदृष्टिः । पुं । दृष्टिरीगविशेषे ।
लक्षणं यथा—“पित्तेन दुष्टेन गतेन दृष्टिं पीता
भवेद्यस्य नरस्य दृष्टिः । पीतानि रूपाणि च तेन
पश्येत् स वै नरः पित्तविदग्धदृष्टिः ॥ प्राप्ते त्वतीर्थं
पटलन्तु दोषे दिवा न पश्येन्नृशि वीचते च । राक्षो
स शीतानुगृहीतदृष्टिः पित्ताल्पभावात् सकलानि
पश्येत् ॥” मा.नि. ।

पित्तवि(वी)सर्पः । पुं । पित्तजन्यविसर्परीगे ।
भा. । लक्षणं—“पित्ताद्भुतगतिः पित्तज्वरलिङ्गी-
ऽतिलोहितः ॥” मा.नि. ।

पित्तव्याधिः । पुं । पित्तजन्यरीगे । भा. ।

पित्तशूलम् । क्ली । पित्तजन्यशूलरीगे । लक्षणं
—“दृष्ट्यादाहारतिखेदङ्गटुस्त्रलवणीत्तरम् । शूलं
शीतसमप्रायं पित्तिकं लक्षयेद्बुधः ॥” मा.नि. ।
“पित्ते तु शूलं वमनं पथोऽन्वुरसैस्त्रयोः सपटील-
नित्वैः । शीतावगाहाः पुलिनाः सवाताः कांसा-
दिपात्राणि जलघ्नानि ॥ गुडः शालियंवाः क्षीरं
सर्पिःपानं विरेचनं । जाङ्गलानि च मांसानि
भेषजं पित्तशूलिनाम् ॥” च.द. ।

पित्तश्लेष्मज्वरः । पुं । पित्तकफाधिकज्वरभेदे ।
लक्षणं—“क्षिप्रतित्तास्यता तन्ना मोहः कासी-
ऽरुचिस्तृषा । सुहृदांही सुहः शीतं पित्तश्लेष्म-
ज्वराकृतिः ॥” मा.नि. ।

पित्तश्लेष्मोत्थणः । पुं । पित्तश्लेष्माधिक-
सन्निपातविशेषे । लक्षणं यथा—“पित्तश्लेष्माधिकी
यस्य सन्निपातः प्रकुप्यति । अन्तर्दाही वहिःशीतं
तस्य दृष्ट्या प्रवर्द्धते ॥ त्वयते दक्षिणं पाशं सुर-
शीर्षगलयद्वाः । षीवति श्लेष्मपित्तञ्च कृच्छ्रात्
कण्ठश्च दूयते ॥ विडभेदः श्वासद्विकाश्च वर्द्धन्ते
सप्रमौलकाः । ऋषिभिर्भक्तुनामायं सन्निपात
उदाहृतः ।

पित्तसंश्रमनवर्गः । पुं । पित्तशान्तिकरद्रव्य-
गणे । यथा—चन्दनकुचन्दनीश्रीरक्षीवेरमञ्जिष्ठा-
पयसा-विदारि-शतावरी-गुन्द्राशैवालकल्लारकुसुदी-

त्पल-कदली-कन्दली-दूर्वा-सूक्ष्माप्रभृतीनि, काकी-
ल्यादित्येयोधादिस्त्रपञ्चमूलमिति समाहेन पित्त-
संश्रमनोवर्गः । सु.सू.२६अ. ।

पित्तसावः । पुं । नेत्रसन्निगतरीगे । लक्षणं
यथा—“पीतभासं नीलमुष्णं जलाभं पित्तसावं स
खवेत् सन्निमध्यात् ॥” सु.उ.२अ. । [निघ. ।

पित्तहा । पुं । पर्यटके । वि । पित्तघ्ने । वै.

पित्तहरः । पुं । काकील्यादिगणे । सि.थी.

दृष्ट्या-चि. । च.द.वर्हि-चि. । उशीरे । वै.निघ. ।

पित्तातिसारः । पुं । पित्तजन्यातिसाररीगे ।
See अतीसारः । [अ. ।

पित्तानुबन्धः । पुं । पित्तानुवली । वा.चि.३

पित्तान्धः । पुं । अश्वस्य अन्धस्त्रन्दरीगे । ज.
द.५.अ. ।

पित्ताभिष्यन्दः । पु. । सर्वगताक्षिरीगभेदे ।
पित्तज्जुष्टं टोक् उक्ता । यथा—“दाही धूमायनं
श्रीफः श्यावता वर्त्मनो वहिः । अन्तःक्षेदोऽश्व-
पीतीणं रागः पीताभदशनम् । चारीक्षितचता-
क्षिलं पित्ताभिष्यन्दलक्षणम् ॥” वा.उ.१५अ. ।

पित्तारिः । पुं । पर्यटे । के.९पाण्डु । रा.
नि.व.५ । लाचायाम् । गांशे । रा.नि.व.६ ।
वर्वरचन्दने । रा.नि.व.१२ ।

पित्तिका । क्ली । शतपदीभेदे । के.९पू.६-
वि.गण. । सु.कल्प.८अ. ।

पित्तोत्क्षिप्तम् । क्ली । नेत्रवर्त्माश्रयरीगे ।
लक्षणं यथा—“सदाहृत्तेदनिस्तोदं रक्ताभं स्पृश-
नाचमं । पित्तेन जायते वर्त्म पित्तोत्क्षिप्तमुशन्ति
तत् ॥” वा.उ.८अ. ।

पित्तोदरम् । क्ली । पित्तजन्योदररीगे । तस्य
लक्षणं यथा—“यक्षीषदृष्ट्याज्वरदाहयुक्तं पीतं
शिरा यत्र भवति पीताः । पीताक्षिविष्णुवनखान-
नस्य पित्तोदरं तत्क्षिराभिर्बद्धि ॥” सु.नि.७अ. ।

पुं । मध्यविषयधिकजातौ । सु.कल्प.८अ. ।

पित्तोत्थणः । वि । पित्ताधिके । वा.चि.७अ. ।

पित्तोत्थणसन्निपातः । पुं । आशुकारि-
सन्निपातज्वरे । तस्य लक्षणं—“अतीसारो भूमौ
सूक्ष्मां मुखपाकस्यैव च । गात्रे च विन्दवो रक्ता
दाहीऽतीव प्रजायते । पित्तोत्थणस्य लिङ्गानि
सन्निपातस्य लक्ष्येत् ॥” भा.म.११. ।

पित्तर्हः । पुं । माषकलाये । मे. ।

पित्तारम् । क्ली । मधुनि । रा.नि.व.१४ । पुं ।
माषे । माषकलाये । रा.नि.व.१६ ।

पित्तसन् । पुं । पक्षिणि ।

पिनसः । पुं । नासारोगे, अपीनसे । निदा. ।

पिनाकः । पुं, क्ली । तन्नामकनीलाभभेदे ।
वै.निघ. । See अभ्रम् ।

पिन्यासः । पुं । हिङ्गुनि । जटा. ।

पिपासा । क्ली । दृष्ट्यायाम् । रा.नि.व.२० ।
अत्र यथायुः स्रवीकादिस्त्रिधा प्रशस्ता । च.सू.२अ. ।

पिपासुः । वि । दृष्ट्यातुरे ।

पिपिली । क्ली । पिपीलिकायाम् । वै.निघ. ।

पिपीलकः । पुं । कृष्णवर्णमहापिपीलिका-
याम् । वड्ड उट्टो पिपिण्डे । वै.च. ।

पिपीलिका (ली) । क्ली । पिपिल्याम् ।
पिपिण्डा । ताः षड्विधाः—स्थूलशीर्षां सवाहिका
ब्राह्मणिका अक्षुलिका कपिलिका चित्रवर्णेति ।
ताभिर्दंष्ट्रे दंष्ट्रे श्वयथुरधिस्यश्वदाहशीफौ भवतः ।
सु.कल्प.८अ. ।

पिप्पटा । क्ली । शर्करायाम् । वै.निघ. । गुड-
शर्करायाम् । तिका. ।

पिप्पलः । पुं । अश्वत्थवृक्षे । र.मा. । वा.सू.
१५अ.न्ययोधादिः । पक्षिविशेषे । मे. । क्ली ।
जले । तिका. ।

पिप्पलकः । पुं, क्ली । सनाथे । मे. । च.शा.
८अ. । सोवनसूते । मे. ।

पिप्पलपर्णी । क्ली । मेघशङ्काम् । वै.निघ. ।

पिप्पलिः (ली) । क्ली । (piper longum.
Syn. Chavica Roxburghii.) Long
pepper. खनामख्यातपण्ड्रव्यं । पिप्पल गौह ।
हिं पीपर । मं पिप्पली । कं क्षिपली । तं
पिप्पलिचेदु । वम्, वङ्गाक्षिपिपरि । ता. पिपिलि ।
तत्पठ्यायाः—कृष्णा उपकुल्या वेदेही मागधौ
वपला कणा उपपणा उपपणा शीष्णी कीला कटौ
एरणा चचला कील्या मगधा तीक्ष्णतण्डुला
ककला कटुबीजा कीरही तित्ततण्डुला
श्यामा सूक्ष्मतण्डुला दन्तफला मगधोद्गवा ।
पिप्पली वनपिप्पली गजपिप्पली सिंहपिप्पली
चेति बहुधा । गुणाः स्वस्वपठ्याये मृग्याः ।

सा गुणाः—ज्वरघ्नी हृद्या तिक्तोष्णा कटुः तिका दीपनी मारुतश्यासकासश्लेष्मचयघ्नी च । रा.नि.व. ६ । आद्रपिपली कफकरौ क्षिप्वा शीतला मधुरा गुरुः पिचघ्नी च । शुष्का सा पित्तकीपनी । मधुना सा मेदीहृदिकफश्यासकासज्वरघ्नी मेधाघ्निरुज्ज्वली च । गुडेन सा जीर्णज्वराग्रिमाम्बुहरी । तत्र भागैकं पिपल्या भागद्वयञ्च गुडस्थिति वृद्धाः । भा. पू. १३५ । कटुका पित्तं शमयति मृदुशीतवीर्यत्वात् । सु.सू. ४०।४६३ । प्रचल्ले । मद.व. ५ । अश्वत्थिकायाम् । शृङ्गा अश्वत्थ । रा.नि.व. ११ । कर्णगत-रीगे । लक्षणं—“एकी नौरुगनेकी वा गर्भे मांसादुरः स्थिरः । पिपली पिपलीमानः..... ॥” वा.उ. १७३ । [आकूड ।

पिपलीका । स्त्री । क्लृप्तचक्षुःभेदे । छोटि-

पिपलीखण्डः । पुं । See खण्डपिपली ।

पिपलीद्वयम् । स्त्री । पिपली गजपिपली चेति द्वये । च.द.कफज्ज.चिन्त्वादिः ।

पिपलीमूलम् । स्त्री । खनामल्यातकखलता-मूल । पिपलीमूल । मं पिपलीमूल । कं हिप्लि-यवेरु । तं पिपलीद्वयम् । तत्पण्यायाः,—यस्यिकं चटिका चटिकाशिरः चटिकाशिरः सर्वस्यस्यिकं षड्.यस्यिकः शिरः मूलं कटुयस्यिकं कटुषणं कोलमूलं सर्वस्यस्यिकं पवाका विरुपं शोषसम्भवं सुगन्धि-यस्यिकं । गुणाः—कटुषणं श्लेष्मकमिष्टं दीपनं वातरोगघ्नं रीचनं पित्तकीपनञ्च । रा.नि.व. ६ । रीचनं कटुषणं लघु भेदिकफवातीदरत्रम् आनाहृद्गुणघ्नं श्यासलघुहरञ्च । भा. च.द. १ । “रुहीकापिपलीमूलचव्यचित्रकनागरेः ।”

पिपलीरसायनम् । स्त्री । मधुकररसायन-विशेष । “तिस्रस्तिस्रसु पूर्यान्ने भुक्ताये भोजनस्य च । पिपल्याः किंशुकक्षरभाविता घृतभर्जिताः । प्रयोज्या मधुसपिथ्या रसायन-गुणेषिणा ॥” च.चि. १३५ ।

पिपलीवर्धमानम् । स्त्री । रसायनविशेष । यथा—प्रथमदिने दश पिपलीतण्डुलं दुग्धेनारभ्य प्रतिदिनं दश दश दशाष्टपत्यन्तं वर्धयेत् । अथ क्रमेण प्रत्यहं दश दश दशाष्टपत्या पुनर्वाहिकं यावत् पूर्यते तर्ज्येन संवत्, प्रतिदिनञ्च औषध-पाके सति सष्टतद्वर्धं षष्टिकान्नं भक्षयेत् । इति उत्तमस्य मात्रा । मध्यस्य षट्, ह्रीनस्य त्रीणि च मात्रा । च.चि. १३५ ।

पिपल्यादिकषायः । पुं । पिपल्यादिगण-सिद्धे कफपाचनकषाये । सु. १ । पिपलीमूल-गुडूचीविश्वमेधजसिद्धे कषाये वातज्वरे हिते । वा. चि. १३५ । २ । पिपली शारिवाद्राचा-शतपथा-हरणुभिः कृते कषाये वातज्वरे हिते । च.द. १ ।

पिपल्यादिगणः । पुं । गणोऽयं वातकफहरः दीपनश्च । “पिपलीपिपलीमूलचव्यचित्रकशृङ्ग-वेरमरिचक्षिपिपलीहरेणुकेलाजमोदंन्द्रयवपाठा-जीरकसर्पपसहानिम्बमदनफलहिङ्गुभागीमूर्च्छाति-विषावचाविडङ्गानि कुटुरोहिणी चेति ।” सु. सू. ३८३ ।

पिपल्याद्यष्टतम् । स्त्री । श्लेष्म घृतम् । गव्य-घृतं ४ श. । काषायं—पिपली ४ श. वारि ६४ श. श्रे. १६ श. । कल्कार्यं—पिपली १ श. । अन्यसन्निपातज्वरे—गव्यघृतं ४ श. । कल्कार्यं—पिपली रक्तचन्दनं सुखम् उशीरं कटुको इन्द्रयवः भूष्यामलकी अनन्तमूलम् अतिविषा शालपर्णी द्राचा आमलकं विल्वमूलकं वायमाणा (वज्रा-ड्युग्र) फटिकारी, एषां प्रति २ तो. वारि १६ श. । रस.र. ।

पिपल्याद्यलेहः । पुं । हिक्कायाम् कासे च लेहः । “पिपल्यामलकीद्राचाकीलास्थिमधुशर्करा-विडङ्गपुष्करैर्युक्तो लेहो हन्ति सुदुर्जयम् ॥” रस.चि. । रस.र. । अन्यः उदरे—“पिपलीमूल-पिण्डाभक्तिकतयेन्दुसैन्धवेः । योजितो नियतं हन्ति लेहः सर्वादिरामयम् ॥” पिण्डाभः गन्धरसः । इन्दुः कर्पूरः । सर्वसमं लौहचूर्णं यावत् । रस.र. ।

पिप्लिका । स्त्री । दलमली । तिका ।

पिप्लुः । पुं । जलमयी । जडूद्र । च.द. १३५ ।

पिप्परिः । पुं । क्लृप्तचक्षुः । रा.नि.व. ११ ।

पियारकम् । स्त्री । खनामल्यातफल । प्रेशात्रा-फल । अर्क. ।

पियालः । पुं । (Buchanania latifolia.) खनामल्यातमहातरौ । अस्य बीजं चिरीञ्जीति लोकैः । पिशाशांज । हिं नियवेरु । मं चारीली । पञ्जा. चिरीली । उत्. चरु । ता. काटमरा । तत्पण्यायाः—राजादनं धनुषटः । राजातनं राजातनः सन्नः कटुः सन्नकटुः धनुः पटः । सन्नकः धनुः पटः पियालः पियालकः खरस्कन्धः चारः बहुलवल्कलः तापघ्नः । सु.सू. ३८३ । वा.म.

१५३. लघुधोषादिः । बीजगुणाः—गुरु सरं दाह-ज्वरहृणाञ्च । रा.नि.व. ११ । मधुरं क्षिप्तं वृंहणं वातपित्तघ्नञ्च । राज. । च.सू. २४३ । तैलं विभोतकतैलगुणं । पिमालमज्जा मधुरी हृद्यः वातपित्तघ्नश्च । सु.सू. ४६३ । अस्य निर्यासः उदरामयघ्नः शीवासांसयस्यशोफे च हितः । See अखट्टः ।

पियालास्थिजः । पुं । पियालफलमज्जायाम् । पिशाणं आंजीरं अश्व. । मेघ.श्लचि.पूगखण्डे ।

पिरजम् । स्त्री । पेरोजेतिख्याते उपरजभेदे । See पेरोजम् ।

पिलिपिच्छिका । स्त्री । शिशोर्मातृकायह-भेदे । या एकादशे दिने मासि वर्षे वा गृह्णाति । तेन बालस्य ज्वरगावभङ्गादिर्भवति । च.द.बाल-रोग.चि. ।

पिलुकः । पुं । पीलुवृक्षे । श.र. ।

पिलुनो (पर्णा, पत्तौ) । स्त्री । मूर्खायाम् । मोरटायाम् । र.मा. ।

पिल्लः । पुं । क्लृप्तनेत्ररोगे । अम. । वा.उ. १६३ ।

पिल्लका । स्त्री । करेणुकायाम् । श.मा. ।

पिशङ्गः । पुं । पिङ्गलवर्णे ।

पिशाचः (यह) । पुं । भूतयहविशेष । पिशाच-यहलक्षणं यथा—“उड्डस्तः कृशपरुषोऽचिरप्रलापी दुर्गन्धो भ्रममयचिन्तातिलीलः । बह्माशी विजय-वनान्तरीपसेवी व्याचेष्टन् भ्रमति रुदन् पिशाच-कुष्टः ॥” मा.नि. ।

पिशाचघ्नः । पुं । श्वेतसर्पे । प.सु. ।

पिशाचदुः (वृक्षः) । पुं । शाखीटवृक्षे । ७७७। गीष्ट. । तिका. । र.मा. ।

पिशाचिका (ची) । स्त्री । सूक्ष्मजटा-मांश्याम् । See आकाशमांसी ।

पिशितम् । स्त्री । मांसं । रा.नि.व. १८ । स्त्री । जटामांश्याम् । रा.नि.व. १२ ।

पिशितरोहिणी । स्त्री । मांसरोहिण्याम् । वै.निघ. ।

पिशितोदकम् । स्त्री । कुङ्कुमे । वै.निघ. ।

पिशिनो (ता), पिशी । स्त्री । जटामांश्याम् । रा.नि.व. १२ ।

पिशितकः । पुं । गोधूमे । वै.निघ. ।

पिशुः (ना) । स्त्री । स्पृकायाम् । शकुन्तला । रा.नि.व. १२ । (ना) यन्त्रिपथे । गैर्गठेना । वै.निघ. ।

पिशुनम् । स्त्री । कुङ्कुमे । रा.नि.व. १२ । मे. । पुं । तगरे । काके । कापसि । वै.निघ. । द्वि. । कूरे ।

पिशूनः । पुं । काके । स्त्री । (ना) स्पृकायाम् ।

पिष्ट(क)म् । स्त्री । शीघ्रके । शीघ्र. । अस्थि-भङ्गविशेषे । सु. । पुं । नन्दिहृत्वे । वै.निघ. । तिलकल्के । तिलकूटे । रा.नि.व. १६ । पुं, स्त्री ।

शुक्लगात्राचिरोगभेदे । लक्षणे—“उत्सन्नः सलिल-निभोऽथ पिष्टशक्ती विन्दूयः स भवति पिष्टकः सुवतः ।” सु.उ. ४३५ । “श्लेष्मासक्तकीपेन शक्ते मांसं समुन्नतं । पिष्टवत् पिष्टकं विद्धि मल्लाता-दर्शसन्निभम् ॥” भा.म. ४३५ । तण्डुलचूर्णादिकृत भक्ष्यद्रव्यविशेष । पिष्टे । तत्पण्यायाः,—पूपः अपूपः अपूपः पिष्टः । सा. गुणाः—“पिष्ट प्राणकरं रुचं विदाहि गुरु दुर्जरम् ।” शालि-तण्डुलपिष्टकगुणाः—“शालिपिष्टमथा भक्ष्याः कफ-पित्तविनाशनाः ।” वैदलकृतपिष्टगुणाः—“वैदला-गुरवो भक्ष्या विष्टभिष्टमासताः ।” गुडादिकृत-पिष्टगुणाः—“सगुडाः सतिलाश्चैव सचौद्रचौर-शर्कराः । भक्ष्या हृद्याश्च भक्ष्याश्च गुरवो वृंह्याः पराः ॥” खेडसिद्धगोधूमकृतभक्ष्यगुणाः—“सखेडः खेडसिद्धाश्च भक्ष्या गोधूमसम्भवाः । गुरवसर्पणा हृद्या बलीपचयवर्धनाः ॥” राज. १५५ ।

पिष्टका । स्त्री । पिष्टविदले । डाहेन वीणि ।

पिष्टपर्णी । स्त्री । पृश्निपर्ण्याम् । पिडाकरञ्ज ति-ख्याते करञ्जभेदे ।

पिष्टपचनम् । स्त्री । पिष्टकपचनपात्रे ।

पिष्टपाकभृत् । स्त्री । तेलानी । अम. हि.च. ।

पिष्टपाचकः । वि. । पिष्टकपाककारिणि ।

पिष्टपायसः । पुं, स्त्री । कशरायाम् । थिङ्गा । प.सु. ।

पिष्टपूरः । पुं । घृतभर्जितगोधूमकृतखाद्यद्रव्ये । शूत्रपिष्टे । वटके । वड्डी । तिका. ।

पिष्टमेहः । पुं । प्रमेहरीगविशेष । अत्र नरः सपुलकं पिष्टसतुल्यं मेहति । लक्षणं—“संहृष्ट-रीमा पिष्टेन पिष्टवद्वहलं कृतम् ।” मा.नि. ।

पिष्टयोनिः। स्त्री । खर्परपीलिकायाम् ।
वै.निघ.

पिष्टवर्त्तिः। पुं । सुद्रादिकृतपिष्टकभेदे ।
छत्रगौ, कृष्ण । वै.च.

पिष्टवान्। चि । शुक्ले । भा.ने.रो.चि.

पिष्टवैकृतम्। स्त्री । पिष्टान्ने । वै.निघ.

पिष्टसौरभम्। स्त्री । चन्दने । हारा.

पिष्टातः। पुं । किङ्किराते । आवीर । त्रिका.

पिष्टिकम्। स्त्री । तण्डुलजतवचोरि । आङ्क.
रा.नि.व.१६।

पिष्टिका। स्त्री । पिष्टकभेदे । डालपिष्टे ।
हिं पिष्टी । तत्कारणविधिः—“दालिः संस्थापिता
तोये ततोऽपहतकचुका । शिलायां साधु संपिष्टा
पिष्टिका कथिता बुधः ॥” भा.पू.२भ.कृतान्न.व.

पिष्टो(ष्टी)डी (खडी)। स्त्री । श्वेतान्नीचुपे ।
रा.नि.व.४।

पिस्तम्। स्त्री । (Pistacia vera.) The
pistachio nut tree. पेस्ता इति प्रसिद्धं
कावेरिदेशीयफलं । पेश्ता । गुणो—उष्णं
दौर्बल्यहरं । अस्य वल्कलं अनीये हितम् ।

पीचः। पुं । अचरचिबुके । चोशान । वै.निघ.

पीठः। पुं, स्त्री । चित्रकवृक्षे । भा. । देवनले ।
यावनालादिचूर्णे । वै.निघ. । आसने । पिङ्गि,
छोकी, कुशीमन । श.र.

पीठसर्पि (इन्)। पुं । पञ्जी । खड्गे । हारा.

पीडनम्। स्त्री । पीडयाम् । छान्न, छिन्न ।
मा.नि. । वायुजन्यव्रणवेदनायाम् । सु.सू.२२७. ।
व्रणस्य पूयनिर्गमार्थम् अङ्गुल्यादिना पीडयाम् ।
छिन्ना । सु.सू.७३.

पीडा। स्त्री । पीडने । अम. । शारीरादिबहु-
विधरोगे । सु. । सरलकाष्ठे ।

पीडाभञ्जीरसः। पुं । श्लाघिकारे रसः ।
अमृमस ३ भ. पारदः १ भ. गन्धकः १ भ.
जैपालवीजं २ भ. टङ्गणचारः ३ भ. । जञ्जीररसेन
मयम् । मात्रा कोलमिता । अनु. गुडकाञ्जिके ।
रस.चि.

पीतः। पुं । वेतसलतायाम् । वेत गीछ ।
र.मा. । अङ्गीकृतवृक्षे । अङ्किकाङ्ग गीछ । रा.नि.
व.६ । सरलद्रुमे । शाखोत्तरे । अङ्किकाङ्ग गीछ ।

रा.नि.व.६ । पुष्कराममणी । रा.नि.व.१३ ।
शालिधान्यविशेषे । नन्दिन्ये । सीमलताभेदे ।
पीतभिक्षया । वै.निघ. । हरिद्रावर्णे । अम. ।
स्त्री । पद्मकाष्ठे । रा.नि.व.१२ । हरिताले ।
रा.नि.व.१३ । पीतोशीरे । कुङ्कुमे । कुसुमे ।
प्रवाले । पद्मकेसरे । पीतचन्दने । वै.निघ. ।
पाने । मे.

पीतकम्। स्त्री । पीतचन्दने । कुङ्कुमे । काष्ठा-
गुह्ये । पद्मकाष्ठे । रा.नि.व.१२ । वर्ज्यरभेदे ।
मधुनि । गज्जरमूले । पीतशीरे । पीतलोभे ।
किराततिले । छिन्ना । वै.निघ. । सुवर्णे ।
रीती । पिठन । खण्डमाचिके । रा.नि.व.१३ ।
हरिताले । अम. पुं । पीतशालवृक्षे । पित्राशान ।
र.मा. । पृथुश्लिम्बशीणाकवृक्षे । हरिद्रुवृक्षे । रा.
नि.व.६ । चिरविज्ञे । सु.सू.३८५. । नन्दिन्ये ।
रा.नि.व.१२ । त्रीहिभेदे ।

पीतकचूर्णम्। स्त्री । सुखरोगे चूर्णम् । “मनः-
शिला यवचारो हरितालं ससेत्सर्वं । दावीलक्
चेति तच्चूर्णं माचिकेण समायुतं । सूक्ष्मं तं वृत्त-
मण्डनं कण्ठरोगेषु धारयेत् ॥” च.चि.२६५.

पीतकटुकी। स्त्री । पीतरोहिण्याम् । पीत-
वर्ण कटुकी । प.सु.

पीतकदली। स्त्री । खर्णकदल्याम् । छिन्ना
कला । वै.निघ.

पीतकद्रुः (मः)। पुं । हरिद्रुवृक्षे । रा.नि.
व.६ । [रा.नि.व.७]

पीतकन्दम्। स्त्री, पुं । गज्जरमूलके । गीज्जर ।

पीतकरवीरः। पुं । पीतपुष्पकरवीरवृक्षे ।
पीतपुष्पं करवीरवृक्षः । तत्पथ्यायौ,—पीतप्रसवः
सुगन्धिकुसुमः । गुणैः साधारणकरवीरतुल्यः ।
रा.नि.व.१० । See करवीरः ।

पीत(ति)का। स्त्री । हरिद्रायाम् । प.सु. ।
दारुहरिद्रायाम् । रा.नि.व.६ । मेघ सुख.रो.चि. ।
खर्णयुधिकायाम् । रा.नि.व.१० । कुषाण्डे ।
घोषालतायाम् । वै.निघ. । स्यायाम् । पिङ्गि-
शीरु । वा.व्या.चि.हिमसागरतले । शतपदीनाम-
कौटभेदे । सु.कल्प.८५. । कच्छसायलताविशेषे ।

पीतकाञ्चनः। पुं । पीतपुष्पकाञ्चनभेदे । गुणाः
—“पीतस्तु काञ्चनी ग्राही दीपनी व्रणरोपणः ।
तुषरो मृतकच्छस्य कफवायीय नाशनः ॥” वै.निघ.

पीतकायता। स्त्री । पित्तजरीगे ।

पीतकावेरम्। स्त्री । कुङ्कुमे । पित्तले । मे.

पीतकाष्ठम्। स्त्री । पद्मकाष्ठे । पद्मकाष्ठे ।

पीतचन्दने। रा.नि.व.१२ । पुं । हरिद्रुवृक्षे ।
रा.नि.व.६ । [याम् । रा.नि.व.३]

पीतकौलका (ला)। स्त्री । आवर्तकौलता-

पीतकुरवः (कः)। पुं । पीतभिक्षुटीचुपे ।
पीत कौण्डि । रा.नि.व.१० । See किङ्किरातः ।

पीतकुषाण्डम्। स्त्री । वैदेशिककुषाण्डे ।
विनाति कुम्भ । गुणाः—“अपरं पीतकुषाण्डं
गुरु पित्तकरं परं । अग्निमान्यकरं खादु स्नेहघ्नं
वातकोपनम् ॥” आचयेयः ।

पीतकुसुमः। पुं । पीतभिक्षुटीचुपे । पीत
कौण्डि । रा.नि.व.१० । See किङ्किरातः ।

पीतगन्धम्। स्त्री । पीतचन्दने । रा.नि.व.१२ ।

पीतगन्धकः। पुं । गन्धके । वै.निघ.

पीतघोषा। स्त्री । पीतपुष्पघोषालतायाम् ।
वि.७. । पीत घोषा । तत्पथ्यायाः,—खड्ग-
फला कोषिफला कर्कोटकी श्रातकी राजकः
महाजाली । प.सु. ।

पीतचन्दनम्। स्त्री । कलम्बक इति द्राविड-
देशप्रसिद्धं पीतवर्णचन्दनकाष्ठं । मलेन्द्रीति मद. ।
तत्पथ्यायाः,—पीतगन्धं कालेयं पीतकं माधवप्रियं
कालेयकं पीतकाष्ठं वर्ज्यं कालीयकं कालीयं
पीतामं हरिचन्दनं हरिप्रियं कालसारं कालानु-
सार्यकं । गुणाः—रक्तचन्दनतुल्यगुणं व्यङ्ग-
नाशनम् । भा. । वातघ्नं । मद. । शीतलं तिक्तं
कुष्ठकण्डू विचर्षिकादद्रुक्कमिहं कान्तिकरम् ।
रा.नि.व.१२ । कुङ्कुमे । दारुहरिद्रायाम् ।
हरिद्रायाम् । वै.निघ. ।

पीतचम्पकः। पुं । खर्णचम्पके । जटा. ।

पीतजातिः। स्त्री । खर्णजातिवृक्षे । वै.निघ.

पीतभिक्षुटी। स्त्री । पीतपुष्पभिक्षुटीचुपे ।
पीत कौण्डि । हरिकाष्ठायाम् । रा.नि.व.४ ।

पीततण्डुलः। पुं । कङ्कुषीधान्ये । कान्ती
धान । रा.नि.व.१६ । सज्जतरी । भा.गो. ।
वै.निघ. । स्त्री । हरिकाष्ठायाम् । रा.नि.व.४ ।

पीततण्डुलिका। स्त्री । सज्जतवृक्षे । भा.गो.
गीछ । वै.निघ. ।

पीततुण्डः। पुं । पञ्चविंशति, कारुखवपत्तिणि ।
त्रिका. ।

पीततैला। स्त्री । ज्योतिष्मतीलतायाम् ।
जटाकृष्णकी । रा.नि.व.३ । वा.सू.१५अ.अर्कोदिः ।
“प्रत्यक्पुष्पी पीततैलोदकीर्त्या ॥”

पीतदन्तता। स्त्री । पित्तजन्यदन्तरोगे ।

पीतदारुः। पुं, स्त्री । दारुहरिद्रायाम् । रा.
नि.व.६ । सु.चि.१८५. । सरलायाम् । मृदुल
काष्ठे । र.मा. । हरिद्रायाम् । वै.निघ. । देव-
दारुणि । र.मा. । हरिद्रुवृक्षे । रा.नि.व.६ ।
किराततिलके । पूतिकरके । वै.निघ. । आच्युक्त-
पुष्पवृक्षे ।

पीतदुग्धा। स्त्री । खर्णचीर्याम् । श्वेतान्न-
कौण्डि । हिं चोक । चौरिण्याम् । थिरुहे ।
रा.नि.व.५. । सातलायाम् । वै.निघ. ।

पीतद्रुः। पुं । देवदारुभेदे, सरले । प.सु. ।
दारुहरिद्रायाम् । रा.नि.व.६ ।

पीतद्रुमः। पुं । हरिद्रावृक्षे । वा.चि.६५. ।
सरलदेवदारुणि । दारुहरिद्रायाम् । अम. ।

पीतनः (कः)। पुं । आमातकवृक्षे । आमाडा
गीछ । मृदुवृक्षे । रा.नि.व.११२३. । स्त्री । कुङ्कुमे ।
हरिताले । पीतदारुणि । आमातकफले ।
वै.निघ. । [निघ.]

पीतनखता। स्त्री । पित्तजन्यनखरोगे । वै.

पीतनाशः। पुं । कुद्रुपणसे । आनाश्रज ।
वै.निघ. ।

पीतनी। स्त्री । शालपर्ण्याम् । मद. ।

पीतनेत्रता। स्त्री । पित्तजननेत्ररोगे । भा. ।

पीतपरामः। पुं । पद्मकेसरे । वै.निघ. ।

पीतपर्णी। स्त्री । वृथिकाण्या । विष्टाती ।
श.च. । [चि.८५.]

पीतपाकौ (इन्)। पुं । वाय्वालकभेदे । च.

पीतपाठी (इन्)। पुं । चित्रकवृक्षे । वै.
निघ. ।

पीतपादपः। पुं । पृथुश्लिम्बशीणाकवृक्षे ।
वड् शोभा गीछ । रा.नि.व.६ । पीतलोभवृक्षे ।
वै.निघ. । पाथी । वै.च. ।

पीतपादा। स्त्री । सारिकायाम् । भा.गो.

पौतपिष्टम् । स्त्री । शीषके । वै.निघ. ।

पौतपुष्पः । पुं । पौतभिष्ट्याम् । कण्टाश्लेषा इति लोके । कण्ठपिष्टारी । मृगनाविष्टम् । प.सु. । इन्द्रदीव्ये । र.मा. । कर्णिकारवृत्ते । श. च. । काचनारवृत्ते । रत्नकांक्षन वृक्ष । चम्पक-वृत्ते । रा.नि.व.१० । स्त्री । आङ्गुल्युपे । रा. नि.व.४ । कृष्णाङ्गे । भा.पू.१भ. । पौतवर्णपुष्पमात्रे ।

पौतपुष्पकः । पुं । वर्णरवृत्ते । वै.निघ. ।

पौतपुष्पका । स्त्री । कर्कटीभेदे । वन-कांक्षी । वै.निघ. ।

पौतपुष्पा । स्त्री । श्वेतवाद्यालके । प.सु. । इन्द्रावलीलतायाम् । रा.नि.व.२ । कोषातकी-लतायाम् । सि.अ. । प.सु. । पौतपुष्पवाद्यालके । शीत वेङ्गेना । पौतभिष्ट्याम् । शीत शौंति । र.मा. । भिक्षुरीटायाम् । रा.नि.व.४ । आङ्ग-क्याम् । रा.नि.व.१६ । पौतकरवीरे । स्वर्णयुधि-कायाम् । गणिकारिकायाम् । वै.निघ. ।

पौतपुष्पिका (ष्पी) । स्त्री । महाबलायाम् । रा.नि.व.४ । तपुष्याम् । शंभा । रा.नि.व.७ । इन्द्रावलीलतायाम् । श्रान्ताश्रान्ता । शङ्खपुष्पा । श्वेत अपराजिता । महाकोषातक्याम् । रा. नि.व.२ । पौतयुष्पिकायाम् । अतिबलायाम् । महाशयवृत्ते । वै.निघ. । [११]

पौतपृष्ठा । स्त्री । वराटिकाभेदे । रा.नि.व.

पौतप्रसवः । पुं । पौतकरवीरवृत्ते । शीत-करवी । रा.नि.व.१० ।

पौतफलः (कः) । पुं । शालीटवृत्ते । शौण्डि-गांछ । विका. । धववृत्ते । शौण्डि गांछ । विका. । कर्मरङ्गवृत्ते । कामराङ्गा गांछ । रा.नि.व.११ ।

पौतफेनः । पुं । अरिष्टकवृत्ते । शौण्डि गांछ । वै.निघ. ।

पौतबलिः । पुं । गन्धके । वै.निघ. ।

पौतबालुका । स्त्री । हरिद्रायाम् । विका. ।

पौतभद्रकः । पुं । देववर्णरवृत्ते । वै.निघ. ।

पौतभस्म । स्त्री । भस्मीकरणेन पारदस्य पौतो-करणे । यत् सर्वोद्गुणसुन्दर इति चन्द्रिकाकारः आह । तत्प्रकरणं—“मर्दयेत् रसगन्धौ च इति-युष्टीरसहृद्” । भूषावीकरणेः पिष्टा पथ्यन्तं दिनसप्ततः । विष्टय बालुकायन्तं मूषायां सन्निवेश-

येत् । दिनमेकं ददेदपि मन्दं मन्दं निशवधि । एवं निष्यस्यते पौतः शीतः सूतस्तु गृह्यते । पण-खण्डेन तद्गुणं भक्षयेत् शूयतां मया । चुङ्कोषं कुरुते पूर्वोद्गुणं विनाशयेत् । अवराणां नाशनः श्रेष्ठः तद्वत् शीतस्वकारकः । बलप्रदः सदा देहे जरानाशनतत्परः । अङ्गभङ्गादिकं दोषं सर्वं नाशयति क्षणात् । एतस्मान्नापरः सूती रसात् सर्वोद्गुणसुन्दरात् ।” र.सा.सं. ।

पौतभृङ्गराजः । पुं । पौतपुष्पभृङ्गराजचुपे । हृन्ने जीमराज । केकुल । तत्पर्यायाः,—स्वर्णभृङ्गारः हरिमयः देवमयः बन्दनीयः पावनः । गुणाः—तिक्तोष्णः चक्षुष्यः केशरञ्जनः कफामशोफघ्नः नीलपुष्पश्च रसायनः । रा.नि.व.४ ।

पौतमणिः । पुं । पुष्परागमणौ । रा.नि.व.१२ ।

पौतमण्डलदर्शनः । पुं । पित्तजन्यरोगे । निदा. ।

पौतमण्डकः । पुं । स्वर्णमण्डके । शौण्डि-गांछ । वै.निघ. । स्वर्णचातकपक्षिणि ।

पौतमस्तकः । पुं । वृद्धश्लेष्मपक्षिणि । वै.निघ. ।

पौतमाचिकम् । स्त्री । स्वर्णमाचिके । रा. नि.व.१२ ।

पौतमुण्डः । पुं । हरिणभेदे । वै.निघ. ।

पौतमुद्गः । पुं । सुवर्णमुद्गे । शौण्डि भृग । र.मा. ।

पौतमूत्रता (त्वम्) । स्त्री, स्त्री । पित्तज-मूत्ररोगे । भा. ।

पौतमूल(क)म् । स्त्री । गजंरमूलके । गोजर-मूला । रा.नि.व.७ ।

पौतमूली । स्त्री । रचकमूलविशेषे । रचचिनि इति लोके । यथा—“गन्धिनी पौतमूली च बल्या सा सदुरेचनी । इत्यन्योन्यमौसः रं वज्रि-मान्दमरीचकम् । विट्सङ्गं शीतपित्तं दृष्टव्यं विरोहणी ॥” (सर्वाचीनाः) ।

पौतयूथी (यिका) । स्त्री । स्वर्णयुधिका-याम् । शर्ण यूथे । रा.नि.व.१० ।

पौतरक्तः (कः) । स्त्री । पुष्परागमणौ । रा.नि. व.१२ । पञ्चकाष्ठे । वै.निघ. ।

पौतरत्न(क)म् । स्त्री । मणिविशेषे । पोखराज इति लोके । भा.पू.१भ.रज.व. ।

पौतरम्भा । स्त्री । सुवर्णकदलीवृत्ते । शौण्डि-कणांश गांछ । रा.नि.व.११ ।

पौतरसः । पुं । कशेरौ । केकुल । प.सु. । धूनराजे । पौतवर्णपारदभस्मे । स्त्री । हरिद्रायाम् ।

पौतरागम् । स्त्री । सिक्थके । भ्रम । पञ्चकेशरे । रा.नि.व.१२ । पुं । पौतवर्ण । वै.निघ. ।

पौतरोहिणी । स्त्री । पौतकटुक्याम् । शीत-कटुकी । प.सु. । काश्मथ्याम् । शौण्डि । भा. नि.व.१३ । पुं । पौतवर्ण । वै.निघ. । हरिताले ।

पौतल(क)म् । स्त्री । रीतौ । शितल । रा. नि.व.१३ । पुं । पौतवर्ण । वै.निघ. । हरिताले ।

पौतलोहम् । स्त्री । पित्तले । हे.च. ।

पौतवर्णः (कः) । पुं । स्वर्णमण्डके । तालवृत्ते । कदम्बवृत्ते । हरिद्रवृत्ते । काञ्चनवृत्ते । वै.निघ. ।

पौतवज्रो । स्त्री । आकाशलतायाम् । आलोक-लता । वै.निघ. ।

पौतविट्कता । स्त्री । पित्तविकारजरीरोगे ।

पौतवौजा । स्त्री । मेथिकायाम् । रा.नि.व.६ ।

पौतवृक्षः । पुं । पृथुश्लेष्मश्लेष्मकावृत्ते । वड-शौण्डि गांछ । रा.नि.व.६ । पौतलीध्रवृत्ते । सरलदेवदारौ । रा.नि.व.१२ ।

पौतशा(सा)लः (कः) । पुं । असनवृत्ते । पियालवृत्ते । शिशांशान् । हिं असन, अस्ना । मं विषला । तं महि । तम्. अहन् । अम. । तत्पर्यायाः,—प्रियकः वीजकः पौतशालकः पौतसालः पौतसारः वन्धूकपुष्पः सर्जकः आसनः । अस्य लक्षणाः उदरामयः, प्रलेप-नाडीत्रये हितः । एतद्वीजगुणाः—“वीजकः कुष्ठवीसर्प-श्लेष्ममेहगुदकिमीन् । इति श्लेष्मा-पित्तं त्वचः केश्यो रसायनः ॥”

पौतशालिः । पुं । सूक्ष्मशालौ । मरु धान । रा.नि.व.१६ ।

पौतसहाचरः । पुं । पौतभिष्ट्याम् । च.द. वा.व्या.महाराजप्रसारणीतैले ।

पौतसारः । पुं । अङ्गीवृत्ते । शौण्डि गांछ । रा.नि.व.६ । सिद्धके । शिशांशान् । रा. नि.व.१२ । वै.निघ.ज्व.चि.चन्दनमल्लतैले । गोमेद-मणौ । मे. । स्त्री । हरिचन्दने । प.सु. ।

पौतसारकः । पुं । निम्बवृत्ते । निम्गांछ ।

रा.नि.व.६ । अङ्गीवृत्ते । रा.नि.व.६ । असनवृत्ते । वै.निघ. । [च.]

पौतसारि । स्त्री । सीतोऽञ्जने । श्रुमी । श.

पौतस्कन्धः । पुं । शूकरे । वै.निघ. ।

पौतस्फटिकः । पुं । पुष्परागमणौ । प.सु. ।

पौतस्फोटः (टा) । पुं, स्त्री । पौतवर्णस्फोटके । वै.निघ. । पामायाम् । रा.नि.व.२० ।

पौता । स्त्री । हरिद्रायाम् । प.सु. । वै.निघ. च.चि.सूर्यप्रभायाम् । दारुहरिद्रायाम् । रा. नि.व.६ । महाज्योतिषमौलतायाम् । वड नता-कटुकी । रा.नि.व.३ । गोरीचनायाम् । प्रियङ्गौ ।

रा.नि.व.१२ । वनवौजपूरके । वन मातुलूज । रा.नि.व.११ । कपिलश्लेष्मपायाम् । रा.नि.व.६ । अतिविषाया । आतरेष्ट । श.च. । स्वर्णकदल्या । शौण्डि कणा । हरिताले । पौतगाल्या । शीत-जाति मूलत्र गांछ । धूनके । देवदारुणि ।

शालपण्याम् । अश्वगन्धायाम् । आकाशलतायाम् । वै.निघ. ।

पौताङ्गः । पुं । पृथुश्लेष्मश्लेष्मकावृत्ते । वड-शौण्डि गांछ । रा.नि.व.६ । पौतलीध्रवृत्ते । पौत-मण्डके । शौण्डि गांछ । नागरङ्गवृत्ते । स्त्री ।

हरिद्रायाम् । वै.निघ. ।

पौताभः । पुं, स्त्री । पौतचन्दने । वै.निघ. ।

पौताभ्रम् । स्त्री । पौतवर्णभ्रमेदे । रा.नि. व.१३ । See अभ्रकम् ।

पौतान्धानः । पुं । पौतभिष्टीचुपे । शीत-शौंति । रा.नि.व.१० । See किङ्किरातः ।

पौतावलोकनः । पुं । पित्तजन्यदृष्टिरोगे ।

पौताश्मा (न्) । पुं । पुष्परागमणौ । रा.नि. व.१३ ।

पौताङ्गः । पुं । सर्जरसे । धूना । वै.निघ. ।

पौतिः । स्त्री । पाने । रा.नि.व.२० । पु. अश्वे । अम. । करिण्डायाम् । श.च. ।

पौतिका । स्त्री । हरिद्रायाम् । स्वर्णयूथीवृत्ते । दारुहरिद्रायाम् । मूद्राशङ्गे । तदगुणाः—“पौतिकाश्लेष्मरागश सा स्यात् व्रणनिन्दनी ॥”

पौतिनी । स्त्री । शालपर्णीचुपे । रा.नि.व.४ ।

पौती (इन्) । पुं । अश्वे । अम. ।

पौथम् । स्त्री । छते । उष्णा । जले । हे.च. ।

पौथिः (थो इन्) । पुं । अश्वे । अ.टी.खा. ।

पौनः । वि । खूले । मृष्टि ।

पौनद्रुः । पुं । सरलवृक्षे । रा.नि.व.१२ ।

पौनसः । पुं । अशीनसुनामनासारोगे । पौनसः
त्रोगः । तत्पर्यायाः—प्रतिश्यायः, अपौनसः,
प्रतिश्याः, नासिकासयः । रा.नि.व.२० । See
अपौनसः । [व.७ ।

पौनसा । स्त्री । कर्कश्याम् । कौकूड । रा.नि.

पौनसौ (इन्) । वि । पौनसरीगिणि । निदा ।

पौनस्कन्धः । पुं । वनशृङ्गे । महिषे । वै.निघ. ।

पौपरिः । पुं । ऋक्षवृक्षे । छेष्टि शौकूड ।
रा.नि.व.११ । [खर्णे ।

पौयुः । पुं । काके । पंचके । विका. । स्त्री ।

पौयूषम् । स्त्री । दुग्धे । रा.नि.व.१५ । चिक.
क.सामरी.चि. । अश्वे । अम. । नवप्रस्ताया गोः
सप्तदिनाभ्यन्तरीणदुग्धे । गौडिना दुग्धे । यथा—
“आसप्तरात्रप्रभवं चौरं पौयूषमुच्यते ।” गुणाः
—सध्वरं वृद्धं वृष्यं । सु.सु.४५.च.द.व. । च.सु.
२७.अ. ।

पौयूषसिन्धुरसः । पुं । अश्वोऽधिकारे रसः ।
षड्गुणगन्धकोर्वालयन्ते भस्मीकृतपारदः स्वर्णं
लोहभस्म अभुभस्म गन्धकम् एषां प्र. समभागः,
शूरणं (७०) दन्तौमूलं सुष्ठी (शुभ्री) काक-
माची भृङ्गराजः (भृङ्गशृङ्ग) अकः (आकन्त)
चित्तकम् एषां रसेन ७धा मयः । रस.चि. ।

पौयूषोत्था । स्त्री । (Eulophia campest-
tris.) शालुमिश्रि इति ख्याते द्रव्ये । इयं बल्या ।

पौलकः । पुं । पिपीलिकायाम् । हे.च. ।

पौला । स्त्री । पिपीलिकायाम् । वै.निघ. ।

पौलुः । पुं । (Salvadora persica ; or
S. Olesides, Syn. S. Indica.) Tooth-
brush tree. कोङ्कणदेशे खनामख्यातफलवृक्षे ।
शैलुं गौह । हिं भल । मं पिलु । तं गोलुगुहेडु,
पिन्नवरगोष्ठ । वम्. ककुहन् । ता. कौज ।
भूमिजामि आखरीट इति लोके । तत्पर्यायाः—
गुडफलः कंठौ शीतसहः धानी विरेचनः फलशाली
श्यामः करभवल्लभः कलभवल्लभः । च.सु.२.अ.
शिरिविरेचने । फलगुणाः—“पौलु श्लेष्मसमीरकं
पित्तलं भेदि गुणतुत् । खादु तिक्तच यत्तौलु

तन्नाल्युणं विदीषहत् ॥” भा. अश्व. । मेघपिस-
सन्निवातप्रम् । अवि.१७.अ. । खादुतिक्तकटुणं
कफवातहरच । “तिक्तं पित्तकरं तेषां सरं
कटुविपाकि च । तीक्ष्णं कटुकं पौलु सखेहं
कफवातजित् ॥” सु.सु.४६।१२.अ. शिरिविरेचने ।
अस्य तैलं मूलकतैलगुणं । कक्षकशक्ते । शरदण-
पुष्पे । किङ्किरातवृक्षे । अक्षौटवृक्षे । करतले । वै.
निघ. । अस्थिखण्डविशेषे । हस्तिनि । पुष्पे । मे. ।
परमाणौ । विका. । पियालवृक्षे । च.सु.४.अ. ।
स्त्री । पौलुफले । च.सु.२.अ.वमने । काचनदेशीय-
गिरिजाक्षौडफले । च.सु.२.अ.कुष्ठादिप्रलेपे ।

पौलुनी । स्त्री । मूल्यायाम् । रा.नि.व.३ । च.
द.परिणामश्ले । “पौलुनी विवता यथा ।”
कक्षुकशक्ते । वै.निघ. ।

पौलुपत्रः । पुं । अश्वत्थकवृक्षे । छाजिता
गौह । रा.नि.व.२ । मोरटायाम् । लताकुराड ।
रा.नि.व.१ ।

पौलुपत्रा । स्त्री । चौरमोरटायाम् । वै.निघ. ।

पौलुपर्णिका (र्णी) । स्त्री । शीबविशेषे ।
मे. । मूल्यायाम् । गृगरी । र.मा. । वै.निघ.२.अ.
अ.आ.चि. । तुष्टिकायाम् । तेनाकूट । रा.
नि.व.२१ । मोरटे । लताकुराड । तच्छाकगुणाः
—गुरु रचं विष्टआजोर्णकरं सध्वरं शीतं मल-
भेदनच । च.सु.२७.अ. ।

पौलूषणा । स्त्री । पौलुफले । वै.निघ. ।

पौवरः । पुं । कच्छपे । जटा. । वि. खूले ।

पौवरा (री) । स्त्री । शालपर्ण्याम् । शौन-
शानि । भा.पू.१.अ. । अश्वगन्धायाम् । रा.नि.व.४ ।
रसर.वृक्षलव्याणवृक्षे । शतावयाम् । र.मा. ।
शीलटकन्धल इति ख्याते वृक्षविशेषे । तद्गुणाः—
“पौवरी शीथिली सा ख्यातु यौनव्यापदविनाशिनौ ।
रजोदोषप्रशमनी प्रदराशौनिवारिणी ॥”

पौवा । स्त्री । जले । उषा. ।

पुंजातुकः । पुं । जीवनवृक्षे । जीवन गौह ।

पुंध्यजः । पुं । मूषिके । वै.निघ. ।

पुंलक्षणा । स्त्री । पुरुषलक्षणायाम् नपुंसक-
क्षियाम् । वै.निघ. ।

पुंलिङ्गम् । स्त्री । शिमे । हे.च. ।

पुंवत्ता । स्त्री । पुरुषप्रसवित्याम् । च.आ.८.अ. ।

पुंवृषः । पुं । गन्धमूषिके । जू.८६ । विका. ।

पुंश्चलः । वि । कच्छूरीगिणि । थ.गौ. । मे. ।

पुंश्चिह्नम् । स्त्री । शिमे । विका. ।

पुंसवनम् । स्त्री । दुग्धे । संस्कारविशेषे ।

पुंस्वम् । स्त्री । शुके । हे.च. । पुं । भूतणे ।
शक्रतृण । रा.नि.व.८ ।

पुंस्वदा । स्त्री । लक्षणाकन्दे । वै.निघ. ।

पुंस्वनाशनः । पुं । लणभेदे । वै.निघ. ।

पुंस्वविग्रहः । पुं । भूतणे । शृङ्गकृ.तृण-
विशेष । रा.नि.व.८ ।

पुक्कसो । स्त्री । नील्याम् । श.र. । पुष्पकलि-
कायाम् । मे. ।

पुङ्कः (कः) । पुं । शरमूले । (कः) शरपुङ्कामूले ।
वन नीलग्न मूल । रस.चि. ।

पुङ्किका । स्त्री । शरपुङ्काम् । वै.निघ. ।

पुङ्कवः । पुं । ऋषभके । रा.नि.व.५ । वृषे ।

पुच्छः । पुं । स्त्री । लाङ्गुले । अम. । पिच्छे ।
उषा. ।

पुच्छकः । पुं । मेघभेदे । इषा ।

पुच्छटी । स्त्री । अङ्गुलिमोटेने । विका. ।

पुच्छदा । स्त्री । लक्षणाकन्दे । रा.नि.व.८ ।

पुच्छफलः । पुं । बदरीवृक्षे । प.सु. ।

पुच्छमूलम् । स्त्री । पुच्छमूलतो मांसलभागे ।
ज.द.२.अ. ।

पुच्छा (च्छिका) । स्त्री । माषपर्ण्याम् ।
शायिनी । वै.निघ. ।

पुच्छाधोभागलोहितः । पुं । पंचके । वै.
निघ. । ८१।८।

पुच्छी (इन्) । पुं । अकंठचे । आकन्त गौह ।
रा.नि.व.१० । कुकुटे श.च. ।

पुच्छदलम् । स्त्री । सुनिषण्णकशक्ते । प.सु. ।

पुटम् । स्त्री । परिपेक्षणे । रा.नि.व.८ । लाती-
फले । रा.नि.व.१२ । कैवर्तसुसुके । नेत्रपक्षाणि ।
पात्रे । छादने । अ.टी.म. । पत्रपुटके । पावदयी-
भयसुखसंयोजने । पुं । अश्वखुरे । श.र. । गुग्गुली ।
लुण्ठने । विका. । शीघ्रपाकयन्त्रभेदे । शूटि-
शौकिक यत्न । तस्यभेदे—महापुटगजपुटवराह-

पुटकौकुटपुटकपीतपुटगोवरपुटभाण्डपुटभेदन । एषां
विशेषाः स्वस्वपर्याये ख्याताः । “वृद्धाण्डे तुषेः
पूर्णे मध्ये सूषां विधारयेत् । क्षिप्राणि सुद्रयेण्डाण्ड-
तद्भाण्डं पुटसुच्यते ॥” भा. ।

पुटकम् । स्त्री । पत्रे । श.र. । नासारोगविशेषे ।
लक्षणं—“पित्तश्लेष्मावरुद्धोऽन्तर्नासायां शीघ्रयेन्-
मरुत् । कर्णं सशृङ्गपुटतां प्राप्नोति पुटकन्तु तत् ॥”
वा.उ.१.२.अ. ।

पुटकन्दः । पुं । कोलकन्दे । रा.नि.व.७ ।

पुटकिनी । स्त्री । पत्रिन्याम् । हे.च. ।

पुटग्रोवः । पुं । तासकुण्डे । मे. । गर्ग्याम् ।

पुटपत्री । स्त्री । पत्रशकभेदे । भेष.उपदंश.चि.

पुटपाकः । पुं । पत्रपुटेन खरसद्रव्यकल्पाके ।
जन्मादिपत्रेः कुडवमितद्रव्यकल्पां वेष्टयित्वा रज्ज्वा-
दिना बद्धा द्वाङ्गुलम् एकाङ्गुलं वा द्वाङ्गुलपर्यन्तं
वा सङ्ग्रेपं कृत्वा अग्नौ दहेत् केषय रक्ततादर्शन-
पर्यन्तम् । शाङ्ग.म.१.अ. । “पुटपाकस्य द्रव्यस्य
खरसी गृह्यते यतः । अतीत्यं पुटपाकः ख्यात्
विधानं तस्य कथ्यते । द्रव्यमापोषितं जम्बूवट-
पत्रादिस्मृते । वेष्टयित्वा ततो बद्धा दृढं रज्ज्वा-
दिना तथा । सङ्ग्रेपं द्वाङ्गुलं कुर्यादयवाङ्गुलि-
मात्रकम् । दहेत् पुटान्तरादग्नौ यावत्क्षेपस्य रक्तता ।”
प.प्र.१.ख. । मत्वा—पलमिती रसः कर्षमितमधुना
पेषः । “पुटेन पच्यते यस्मात् पुटपाकसतो मतः ।
सुपिष्ट कुडवं द्रव्यं वारिणा काञ्चिकेन च । पुट-
कान्तगतं बद्धं सान्द्रपक्षेन लेपितं । अङ्गुष्ठमानतः
पश्चाद्गोमयेनाग्निना बुधः ॥ सिन्दूरवर्णतां प्राप्तं
याद्वयेत्तद्रसं शुभम् । शीतलेन रसावाभिर्भवेदिति-
विनिश्चितम् ॥ पुटपाकस्य पाकोऽयं बहिरारक्त-
वर्णता । पलमात्रो रसो यावत् कर्षमात्रं मधु
क्षिपेत् । कल्कचूर्णद्रवायाय देया खरसवद् बुधैः ॥”
नेत्रप्रसाधनभेदे । “वे विले स्निग्धमांसस्य परद्रव्य-
पलं मतम् । द्रव्यस्य कुडवीर्यान् सर्वमेकव
पेषयेत् । तदेकव समालोच्य पत्रैः सुपरिवेष्टितम् ।
पुटपाकविधानेन तत्पश्चात्तद्रसं बुधः । तपणोक्तेन
विधिना यथावद्वधारयेत् ॥” भा. ।

पुटरागम् । स्त्री । पत्राङ्गचन्दने । वरुम् काष्ठ ।
रा.नि.व.१२ । [प.सु. ।

पुटलीहम् । स्त्री । रचकलीहे । (विहरी) ।

पुटसावः । पुं । नासासावरीणे । वै.निघ.

पुटखेदः । पुं । बालुकापुटकैः खेदि । श्रुति-
येन । “बालुकापुटैः खेदिः...” ज.द.१८८.।

पुटा (टिका) । स्त्री । एलायाम् । हारा ।
कौपीने । उः ।

पुटालुः । पुं । कौलकन्दे । रा.नि.व.७ ।

पुटोदकः । पुं । नारिकेलवृक्षे । हारा ।

पुण्डः (कः) । पुं । तिलकवृक्षे । जटा ।

पुण्डराक्षः । पुं । पुण्डरीकवृक्षे । शूद्रिणी ।
वै.निघ.

पुण्डरा (इन्) । पुं । पुण्डरीके । शूद्रिणी ।
वै.निघ.

पुण्डरीकम् । स्त्री । A white lotus.
श्वेतकमले । श्वेतपद्म । मं पाण्डुरे कमले । कं
विलिखतावरे । तं तल्लतामर । तत्पर्यायाः,—

सिताभीजं श्वेतपद्मं महापद्मं सिताम्बुजं । गुणाः—
हिमं तिलं मधुरं पित्तघ्नं दाहघ्नं श्वेतं रक्तघ्नं
पिपासाघ्नं । रा.नि.व.१० । “पुण्डरीकं खादु
शीतं तिलं रक्तजापहम् । कफं दाहं श्वेतं पित्तं
नाशयेत् .. । द्रव्य.गु. । भा.म.१भ.ज्व.चि.सुदर्शन-
चूर्णे । सु.सू.२८अ.उत्पलादिः । सहस्रदलश्चैत-
कमले । च.सू.४अ. । शालितण्डुले । श्वेतच्छेदे ।
मे. । पुं । दमनकचुपे । दन्त । रा.नि.व.१० ।

दर्शिकरसर्पमेदि । राजिमच्छर्पविशेषे । सु.कल्प.
४अ. । व्याघ्रि । रा.नि.व.१८ । शर्करायाम् ।
आज्ये । रा.नि.व.२३ । श्वेतकुठरीगे, श्विचे ।
“तच्छूतं रक्तपर्यन्तं पुण्डरीकदलोपमं । सरागञ्जैश्च
सोक्ष्णं पुण्डरीकं कफील्यम् ॥” भा.नि. ।
गजज्वरे । शालपर्णीपत्रवत्पत्रे खनामख्यातवृक्षे ।
शूद्रिणी गीह । गुणाः—नेत्रहितत्वम् । आम-
हृत्वे । हे.च. । इक्षौ । वै.निघ. । शालिधान्यमेदि ।
गुणाः—शालिवत् । सु.सू.४६अ. । व्याघ्रि । कीश-
कारे । मे. ।

पुण्डरीकमुखो । स्त्री । निष्पिषजलौकामेदि ।
जौक । सु.सू.१२अ. । See जलायुका ।

पुण्डरीकाक्षः । पुं । प्रवजातीयजलपक्षिमेदि ।
मांसगुणाः प्रवशब्दे स्रग्याः । सु.सू.४६अ. ।

पुण्डरीयकम् । स्त्री । खलपत्र । शा.मा. ।
प्रपौण्डरीकवृक्षे । शूद्रिणी । रा.नि.व.१२ ।

पुण्डर्यम् । स्त्री । प्रपौण्डरीके । शूद्रिणी ।
रा.नि.व.१२ । तत्पर्यायाः,—पुण्डरीकं पुण्डरी-

काचं पौण्डरीकं प्रपौण्डरीकं पौण्डर्यं चक्षुष्यं
तालपुष्पकं सालपुष्पं दृष्टिघ्नं खलपत्रं सालकं
शीतं श्रीपुष्पं सुपुष्पं सानुजं अनुजं । गुणाः—
मधुरं तिक्तं शीतलं कषायं शुक्लं वर्णं पाके मधुरं
चक्षुष्यं कफपित्तरक्तघ्नं ज्वरदाहघ्नं शान्तकम् ।

पुण्डः (कः) । पुं । तिलकचुपे । तिलग्रीह ।
रा.नि.व.१० । अतिमुक्तके । माधवी नता । रा.
नि.व.२३ । ऋषभचक्षुषे । रा.नि.व.२६ । प्रपौण्ड-

रीके । शूद्रिणी । कर्मभेदे । मे. । चित्तवर्ध-
नं वृक्षविशेषे । शूद्रिणी आक्, ह्रींति हेक् । मं
पुण्डाजस् । कं वासरकवु । तत्पर्यायाः,—पुण्डः
रसालः इक्षुवाटी योनिः इक्षुयोनिः रसाली
रसदालिका करडशालिः । गुणाः—अतिमधुरः
शीतलः कफकारः पित्तघ्नः दाहघ्नः श्वेतः रक्तः
अतिसक्तपेषणश्च । रा.नि.व.१४ ।

पुण्डका । स्त्री । माधवीलतायाम् । तिलक-
वृक्षे, शुक्लजातीपुष्पवृक्षे । वै.निघ. ।

पुण्डशर्करा । स्त्री । पुण्ड्रेकुम्भशर्करायाम् ।
शूद्रिणी आक्, ह्रींति हेक् । गुणाः—क्षिप्वा क्षीणे
चयेऽरीचके च हिता । रा.नि.व.१४ । पञ्चविधेषु-
शर्करायाम् । वै.निघ. ।

पुण्डसाक्षः । पुं । पुण्डरीकवृक्षे । शूद्रिणी ।
वै.निघ. ।

पुण्डगन्धः । पुं । महानागकेशरचम्पकवृक्षे ।
तिका । स्त्री । खण्डयुष्मिकायाम् । वै.निघ. ।

पुण्डलम् । स्त्री । सितदर्भ । श्वेत दूध ।
रा.नि.व.८ ।

पुण्डदर्शनः । पुं । चापपक्षिणि । नौलक ।
पुण्डफलः । पुं । उद्याने । शा.मा. ।

पुण्डसागरः । पुं । पुष्करमूले । वै.निघ. ।

पुण्डा । स्त्री । अश्वगन्धायाम् । वै.निघ. । तुलसी-
वृक्षे । शा.मा. ।

पुत्ति(त्रि)का । स्त्री । पिङ्गलवर्णपृथुमधुमक्षिका-
विशेषे । पिङ्गलवर्ण भोगाहि । अम. । यथा—
“अन्नजा मक्षिकाः पिङ्गाः पुत्तिका इति
कीर्तिताः ।” रा.नि.व.१४ ।

पुत्रः (कः) । पुं । दमनकवृक्षे । पुत्रे । सिंह-
मेदि । मे. । मूषिकमेदि । तद्वृष्टे—“पुत्रकेणाङ्ग-
सादश्च पाण्डुवर्णश्च जायते । जीयते यन्मिथ्याङ्ग-
मासुश्रावकसन्निभैः । शिरीषेऽदकलानु लिङ्गाच्चव

समाचिकम् ।” सु.कल्प.६अ. । स्त्री । कन्यकायाम् ।

पुत्रकन्दा । स्त्री । लक्षणाकन्दे । रा.नि.व.७ ।

पुत्रघ्नी । स्त्री । योनिरीगविशेषे । लक्षणे यथा—
“स्थितं स्थितं हन्ति गर्भं पुत्रघ्नी रक्तसंज्ञात् ।”
सु.उ. । “रीत्याद्वायुयदा गर्भं जातं जातं
विनाशयेत् । दृष्टशोणितजं नाय्याः पुत्रघ्नी नाम सा
मता ॥” च ।

पुत्रजननी । स्त्री । पुत्रदात्रीलतायाम् । वै.
निघ. । लक्षणाकन्दे ।

पुत्रजी(स्त्री)वः (कः) । पुं । (Putranji-
va Roxburghii. Syn. Nagera putra-
njiva.) कोलापुरदेशे तन्नाम्ना प्रसिद्धे वृक्षविशेषे ।
जिह्वाभूता, शूद्रिणी । हिं पित्तोजिया, जिता-
पुत्रज, पुत्रजीव । मं जिवनपुत्र । तं कर्जुवि ।
वम् जीवन्पुत्र । तत्पर्यायाः,—गर्भकारः, जीव-
पुत्रकः, श्लोपदापहः, कुमारजीवः, पवित्रः, गर्भदः,
सूतजीवकः । गुणाः—हिमः वृष्यः गर्भजीवदः
चक्षुष्यः पित्तशमनः दाहघ्नान्नश्च । रा.नि.व.२६ ।
रुचः खादुः गुरुः कटुः पटुः वातघ्नः श्वेतः सृष्टमल-
मूलश्च । भा. । तत्फलगुणाः—“पुत्रजीवफलमज्ज
शीततीयेन पेषयेत् । भोजने चाङ्गने पाने लिपः
सर्वविषापहः ॥” रस.र.विष वि. ।

पुत्रदा । स्त्री । बन्ध्याकर्कश्या । लक्षणासूले,
पुत्रदात्रीलतायाम् । रा.नि.व.२३ । श्वेतकण्टका-
रिकायाम् । जीवन्ध्याम् । वै.निघ. ।

पुत्रदात्री । स्त्री । बन्ध्याकर्कश्यायाम् । मालव-
देशे खनाम्ना प्रसिद्धे लताविशेषे । शूलदात्री,
शूलदात्री नता । तत्पर्यायाः,—वातारिः श्वेतरी
श्वेतपुष्पिका वृक्षपत्रा अतिगन्धालुः वशीजाता
सुवर्णरी । गुणाः—कटुश्चा वातकफघ्नी सुरभिः
सदा पथ्या बन्ध्यादोषघ्नी च । रा.नि.व.३ ।

पुत्रपिच्छटम् । स्त्री । रज्ज्वि । शूद्रिणी । रा.मा. ।

पुत्रप्रदा । स्त्री । चुरिकावृक्षायाम् । बन्ध्याकर्कश्या-
कायाम् । वै.निघ. । [नि.व.३ ।

पुत्रभद्रा । स्त्री । वृहज्जीवलीलतायाम् । रा.
मा.स.४भ.योनि.री.चि. । “पुत्रभद्रिमूलम् ।”

पुत्रमञ्जरी (री) । स्त्री । पुत्रदात्रायाम् ।
भा.स.४भ.योनि.री.चि. । “पुत्रमञ्जरिमूलम् ।”

पुत्रमार्जारी । स्त्री । जीवपुत्रके । जीवाभूता ।

पुत्रशृङ्गी । स्त्री । अजशृङ्गा । मेढाशिङ्गी ।
रा.नि.व.६ ।

पुत्रश्रेणिका । स्त्री । भूम्यामलकाम् । डूँई
आमला । वै.निघ. ।

पुत्रश्रेणी । स्त्री । कृष्णदन्तीचुपे । कान्तलु ।
रा.मा. । अजशृङ्गा । कौकडांशु । रा.नि.व.२६ ।
सूषिकपर्णायाम् । ईन्द्रकांती । रा.नि.व.२६ । सु-
कल्प.७अ. ।

पुत्रिका । स्त्री । यावत्तुल्ये । आभूता ।

पुत्रिणी । स्त्री । बन्धायाम् । मांशु । नल्लव.
१२अ. । प्रमेहपिडकाविशेषे । तस्या लक्षणं—
“महत्त्व्याचिता ज्ञेया पिडका सा तु पुत्रिणी ।”
सु.नि.६अ. ।

पुनलम् । स्त्री । गन्धर्वे । शक्रद्वय, शक्रपुत्र ।
रा.नि.व.८ । पुं । शरीरे । आत्मनि । तिका ।

पुनःखुरी (इन्) । पुं । अश्वस्य पादरीगमेदि ।
लक्षणं—“प्रसरन्ति खुरा यस्य अश्वस्य पादुकीपमाः ।
पुनःखुरीति तं विद्यादश्च विद्वत्सामिनम् ॥”
ज.द.३६अ. ।

पुनर्नवः । पुं । नखे । मथ । रा.नि.व.१८ ।

पुनर्नवा । स्त्री । (Boerhaavia diffusa.
Syn. Procumbens anderecta, or B.
Diandra.) खनामख्यातपत्राकमेदि । श्वेत
शृङ्गा, शृङ्गाशृङ्गा । हिं शान्त । मं पाण्डुरी
षेष्टस्त्री, रक्तषेष्टस्त्री । कं विलिखदुवेष्टङ्किलु,
केपिनवेष्टङ्किलु । तं अतिकममेदि । ता, सुकरते
किरे । वम्, पुनर्नरा । च.सू.२८अ. । सा विषा
श्वेता रक्ता नीला चेति । श्वेतायाः पर्यायाः,—
वशीरा चिराटिका वर्षाङ्गी वर्षाङ्गी विशाखः
कटिलः शशिवाटिका पृष्णे सितवर्षाभुः घनपत्रः
कटिलकः । रक्तायाः पर्यायाः—शोषघ्नी वर्षाभुः
प्राष्ठषायणी कटिलकः रक्तपुष्पा । नीलायाः पर्यायाः,
—नीलाटिका चन्द्रवर्षाभुः वर्षकेतुः । तव श्वेता-
गुणाः—“श्वेता पुनर्नवा शोष्णा तिक्ता कफविषा-
पहा । कासहृद्गशलासपाण्डुशोफानिलाक्षितुत् ॥
रक्ता पुनर्नवा तिक्ता सारिणी शोफनाशिनौ । रक्त-
प्रदरदीपघ्नी पाण्डुपित्तप्रमर्दिनी ॥” रा.नि.व.५ ।
“पुनर्नवा श्वेतसूला शोषघ्नी दीर्घपत्रिका । कटुः
कषायोऽरुच्यर्षः पाण्डुहृद्दीपनी परा । शोफानिल-
मरश्मिहरी ब्रह्मोदरपणुत् । पुनर्नवारुणा तिक्ता
कटुपाका हिमा लघुः । वातला शोषघ्नी श्लेष्मपित्त-
रक्तविनाशिनौ ॥” भा.पू. तच्छाकगुणाः—पुनर्नवा
तु वीर्याणां मेदिनी च रसायनी ।” राज. ३

प.। मूलकायः भेदकः उदरामयः शीतलः विशेषेण शसि हितः अधिकमातया वातिकरः। पत्रप्रदेहः त्रयणाद्या हितः।

पुनर्नवागुगुलुः। पुं। वातरक्तौ गुग्गुली। शुक्लपुनर्नवामूलं १०० प. एरण्डमूलं १०० प. शुण्ठी १६ प. गुग्गुलुः ८ प. एकत्र कुट्टयेत्। काथार्थं—जलं ३२ वा ६४ अ. शे. ८ अ.। गालयित्वा तत्र एरण्डतलं ॥० अ. दत्त्वा पुनः पञ्चनूपाकसिद्धे क्वथताये निहृत्तुं ५ प. दलीमूलचूर्णं १ प. गुडूचीचूर्णं २ प. विफला विकटु चितकसन्ध्यातकविडङ्गानां प्र. चूर्णं १॥० प. स्वर्णमालिकं २ तो. पुनर्नवाचूर्णं १ प. प्रक्षेप्यम्। श्वेतशुण्ठीमूल १०० प. एरण्डमूल १०० प. शुण्ठी १७ प. गुग्गुलु ८ प. एकत्र कुट्टयेत्। काथार्थं जल ७२ अ. शे. ८ अ.। शौकिश्रा एरण्डतैल ॥० अ. मिश्रा पुनः पाकं करिष्वेत्। पाकं शेष इहेले नामाशिया तेउडूचूर्णं ५ प. दलीमूलचूर्णं १ प. गुलकचूर्णं २ प. डिफला १॥० प. खिकटूचूर्णं १॥० प. चितामूलचूर्णं १॥० प. सैमकव, डेली, विडङ्गचूर्णं अतोका १॥० प. अर्णमाक्षिक २ तो. पुनर्नवामूलचूर्णं १ प. अक्षेपयेत्। भा.।

पुनर्नवाद्यष्टतम्। क्ली। शोधाधिकारि हृतम्। पाठः—पुनर्नवाचितकदेवदारुपञ्चोषणचारुहरीतकी नाम्। कल्केन पक्वं दशमूलतीथे हृतीतमं शोधनिसूदनञ्च ॥” दशमूलं मिलित्वा ६० प. जलं ५१२ प. शे. १२८ प. हृतं ३२ प.। कल्कार्थं—पुनर्नवामूलं चितकमूलं देवदारु पञ्चकोटं यवचारः हरीतकी प्र. ८ तो.। रसर.।

पुनर्नवाष्टकः। पुं। शीथे कषायः। पाठः—“पुनर्नवानिखपटीलशुण्ठीतिकास्ततादार्ढ्यभया-कषायः। सर्वाङ्गशोथोदरपाशूलश्लेष्मान्वितं पाण्डुशर्दं निहन्ति ॥” भेष.शोध.वि.।

पुनर्भवः। पुं। नखे। रा.नि.व.१८। रक्तपुनर्नवायाम्। रा.नि.व.५।

पुनर्भूः। स्त्री। पुनर्नवायाम्। घोलि। वै.निघ.।

पुन्रागम्। क्ली। पुन्रागपुष्पे। देववल्गुं राज-चम्पकमिति लोके। सु.सू.३८अ.एलादिः। ड.।

पुन्रागः। पुं। (Calophyllum inophyllum.) Alexandrian Laurel. खनाम-

ख्यातपुष्पञ्चै। दक्षिणापथे सुरपतिनाम्ना प्रतीतः। सु.सू.३८अ.एलादिः। पुन्रागं ग्रीष्, त्राजकम्। हिं सुलतानचम्पक। मं पुन्राग। कं सुरहोत्रेरभेद। तं सुरपोत्रचेदु। उत्. पुर्णा। यम्. ऊदि। त्रा. पिन्नय। तत्पर्यायाः,—पुरुषः तुङ्गः कैशरः देववल्गुः अरुणकेशरः कैसरौ काल्मीजः नागपुष्पः कुम्भीकः रक्तकेशरः पाण्डुनागः पुन्रामा पाटलदुमः, रक्तपुष्पः रक्तरिणुः। गुणाः—कषायः कफरक्तघ्नय। राज.। मधुरः शीतः सुगन्धिः पित्तघ्नः भूतविद्रावणः। रा.नि.व.१०। वा.सू.१५अ.। जातौफल। शुक्लपत्रे। श्वेतहस्तिनि। मे.। तिलपुष्पञ्चै।

पुन्रागकेशरम्। क्ली। पुन्रागपुष्पकिञ्चुके। सु.सू.३८अ.एलादिः।

पुन्रागपुष्पम्। क्ली। पुन्रागकुसुमे। वै.निघ.।

पुन्राटः (डः)। पुं। चक्रमहं। रा.नि.व.४।

पुन्रामा (न)। पुं। पुन्रागञ्चै। रा.नि.व.१०।

पुण्डः। पुं। दन्तपटगतरीगे। तालुरीगे। निदा.।

पुण्फुलः। पुं। जठरवाते। निदा.।

पुण्फुसः। पुं। वामपाश्वर्यमलाशये, कोष्ठे। कृमकृम, कौपडा, फूलघड़ा। श.च.।

पुमान्। पुं। पुन्रागञ्चै। रा.नि.व.१०। पुरुषे। जीवाश्वे। च.।

पुरम्। क्ली। दाहागुरुणि। रा.नि.व.१२। शरीरे। रा.नि.व.१८। नागरसुखायाम्। र.मा.। चर्कणि। श.र.। पुं। गुग्गुली। शुग्गुल। रा.नि.व.१२। च.द.ज्व.चि.अपराजिताधूपे, चन्द्रप्रभागुद्याम्। शुक्लकौनिर्वासे। वै.निघ.। पीत-किष्क्याम्। श.च.।

पुरच्छ(श्च)दः। पुं। छलपे। उलूखड़। खनाये। वै.निघ.।

पुरटम्। क्ली। सुवर्णे। विदग्धमाधवः।

पुरन्दरम्। क्ली। चविकायाम्। श.च.। मरिचे। वै.निघ.।

पुरमथनवल्गुः। पुं। दाहागुरुणि। रा. नि.व.१२। [व.१२।

पुरा। स्त्री। सुगन्धद्रव्ये, सुरामांस्याम्। रा.नि.

पुराणः (तनः)। नि.। प्राचीने।

पुराणकिट्टम्। क्ली। लौहमले। मधुर। वै.निघ.। पाण्डु.चि. मदेभसिंहसूते।

पुराणघृतम्। क्ली। दशादिककौमघृते। र. मा.। गुणाः—“सदापक्षारसूक्ष्मादिशिरःकर्णा-क्षिजा रुजः। सर्पिः पुराणं जयति त्रणशोधन-रोपणम् ॥” रा.नि.व.५। “उद्यगन्धं पुराणं स्याद-दशवर्षस्थितं घृतम् ॥” अन्ये पुनर्वर्षातीते पुराण-मुच्यते। “अभ्याभिष्यन्दि मधुरं वल्यं संवत्सरोषितं। अल्पकृदेव दोषाणां पुराणं तत्प्रकीर्तितम् ॥” सि.यो.उ.चि.।

पुरातनगुडः। पुं। प्राचीनगुडः। शुत्रां-गुडः। गुणाः—पित्तघ्नः वातरोगघ्नः विदीषघ्नः रुच्यः हृद्यः संयोगेन ज्वरहरः तापघ्नः विष्णू-शोधनः अग्निकरः पाण्डुप्रमेहघ्नं क्षिण्यः स्वादुतरः लघुः अमघ्नः पथ्यश्च। रा.नि.व.१४।

पुरातनधान्यम्। क्ली। संवत्सरायुषिते धान्ये। शुत्रां धानं। तच्च लघु अमभिष्यन्दि। उक्तञ्च “वर्षातीते सर्वमन्नं परित्यजति गौरवम् ॥” वा.सू. ६अ.हेमाद्रिः शिखीधान्यवर्गे। [रा.नि.व.४।

पुरास (सि) णी। स्त्री। महाबलायाम्।

पुराह्वयः। पुं। गुग्गुली।

पुरीतत्। क्ली। अन्ते। रा.नि.व.१८।

पुरीमोहः। पुं। धूसूरह्वे। श.मा.।

पुरीषम्। क्ली। विष्टायाम्। रा.नि. व.१८। यथा—शेषं किञ्च यत्तस्य तत् पुरीषं निगद्यते। समानवायुना नीतं तत्तिष्ठति मलाशये। मूलचोपस्थमार्गेण पुरीषं गुदमार्गतः। अपानवायुना क्षिप्तं वह्निर्याति शरीरतः ॥” भा.।

पुरीषकमिः। पुं। विष्टाजातकमौ। मा.नि.।

पुरीषणः। पुं। विष्टायाम्। तिका.।

पुरीषधरा। स्त्री। तन्नामकपञ्चमकलायाम्। यान्तःकोष्ठे मलमभिभिभजते पक्वाशयश्च। सु. शा.४अ.।

पुरीषधानम् (षाधारः)। क्ली. पुं। मला-धारनायाम्। मलाधाररूपकौष्ठाङ्गे। उण्डुके। च.शा.७अ.।

पुरीषमः। पुं। माषे। माषकलायाम्। तिका.।

पुरीषवहस्रोतः। क्ली। मलवहनायाम्। तस्य मूलं पक्वाशयः स्थूलगुदश्च। च.वि.५अ.।

पुरीषसङ्गः। पुं। मलरोधे। च.सिद्ध.२अ.

पुरीषोष्णता। स्त्री। पित्तजन्यरोगे। भा.।

पुरुदम्। क्ली। स्वर्णे। भेष.भग.चि.त्रणगजाङ्गुशे।

पुरुदंशकः। पुं। हंसै। चिका.।

पुरुभोजः (स)। पुं। मधे।

पुरुषः। पुं। चेतनाधातौ। आकाशादिपञ्चकं चेतनाधातवयेति तन्मयः पुरुषश्चै। क्षित्यादि-चतुर्गुणितत्वात्मकः पुरुषसंज्ञः। च.शा.१अ.। “अत्र कर्मफलज्ञानं ज्ञानज्ञानं प्रतिष्ठितं। अत्र मोहः सुखं दुःखं जीवितं मरणं तथा। एवं यो वेद तत्त्वेन स वेद प्रलयोदधौ ॥” च.। “चेतना-वान् निर्गुणः अप्रसवधर्मी जीवधर्मी मध्यस्थधर्मी चेति ॥” भा.पू.१भ.। पुन्रागञ्चै। पुन्राङ्। रा.नि.व.१०। पारदे। रसर.वृद्धि.च.एकादशा-यसे। गुग्गुली। रसर.त्रणगजाङ्गुशे। तिलके। चौरमोरटभेदे। वै.निघ.। कुम्भीरे। तुङ्गे। पञ्चमहाभूतशरीरिसमवाये। सु.सू.१अ.। चेतना-युक्तात्मनि। सु.शा.१अ.।

पुरुषत्वम्। क्ली। पुंस्त्वे। मैथुनसामर्थ्ये।

पुरुषदन्तिका। स्त्री। मेदायाम्। रा.नि.व.४।

पुरुषपुण्डरीकः। पुं। पुंव्यात्रे।

पुरुषव्याधिः। पुं। उपदेशे। भा.। [निघ.।

पुरुषक्षीरमोरटः। पुं। मोरटायाम्। वै.

पुरुषाख्यः। पुं। पुन्रागपुष्पञ्चै।

पुरुहूतः। पुं। इन्द्रयवे। वै.निघ.।

पुरोगतिः। पुं। कुकुरे। धरणिः।

पुरोडास् (डाशः)। पुं। हृते। तिका.। पिटकचमस्याम्। सीमलतारसे। हे.च.। यवचूर्ण-निर्मितं रोटिकायाम्।

पुरोतो। स्त्री। खनामख्यातवचभेदे। स्पर्शना।

पुरोड्वा। स्त्री। महामेदायाम्। र.मा.।

पुलकः। पुं। रोमाञ्चै। तिका.। मण्डीदीपे।

शिलामेदे। हरिताले। मे.। सर्वपमेदे। वै.निघ.। क्ली। कङ्कष्ठे। गिन्निमोजिविरोधे। रा.नि.व.१२।

पुलकौ (रन्)। पुं। धाराकदम्बे। केकिलि-कदम्बे। रा.नि.व.८।

पुलाकः। पुं। तुषे। र.मा.। तुच्छधान्ये। आंगड़ा। अन्नसिक्थके। अम.भ.।

पुलाकी (इन्) । पुं । हृत् । हे.च. ।
 पुलिकिरः । पुं । सपें । वै.निघ. ।
 पुलोमा । पुं । वचायाम् । वै.निघ. ।
 पुलोमही । स्त्री । अहिफेने । वै.निघ. ।
 पुषा । स्त्री । लाङ्गलीहृत् । श.च. ।
 पुष्करम् । स्त्री । पुष्करमूले । अभावे कुष्ठं
 याह्यं । सि.यो.सा.ज्व.अभ्यङ्गे । भा.म.ज्व.चि.विश्वदि-
 योगे । जले । रा.नि.व.१४ । कुष्ठे । कूड । अम. ।
 रसाङ्गने । कन्दविषमेदे । “पुष्करं पुष्कराकारं ।”
 पुष्करः । पुं । पञ्चकन्दे । वै.निघ. श्वास.चि.
 शृङ्गादिचूर्णे । सारसपक्षिणि । मे. । सपें ।
 कुष्ठमेदे । वै.निघ. ।
 पुष्करकम् । स्त्री । पुष्करमूले । चि.क्र.क.१
 खकः ।
 पुष्करजटा । स्त्री । पुष्करमूले । सि.यो.हि.
 श्वास.चि. । च.द.कास.चि. ।
 पुष्करणी । स्त्री । चन्द्रजलाशये, पल्ले ।
 वै.निघ. । तज्जलगुणाः—“पाललं गुर्वभिष्यन्दि
 विष्टभि दोषलं परम् ।”
 पुष्करनाडी । स्त्री । खलपद्मिन्याम् । रा.
 नि.व.५ ।
 पुष्करपर्णिका (णी) । स्त्री । खलपद्मिन्याम् ।
 रा.नि.व.५ ।
 पुष्करमूल(क)म् । स्त्री । The root of
 Alpotaxis auriculata. कुष्ठमेदे । कूड-
 विशेष । च.सू.४७. पुष्करदेशे खनाम्ना प्रसिद्धे
 मूले । पातालपद्मिनौति ख्याति काश्मीरदेशप्रसिद्धे
 कन्दविशेषे । शृङ्गरमूल । हिं पौद्गीकरमूली । तं
 पुष्करदेशलोप्रसिद्धमेव शोधविशेषम् । तत्पर्यायाः,
 —पञ्चवर्णकं पञ्चपर्णं पञ्चपत्रकं मूलं पुष्करं पञ्चपर्णकं
 पुष्करिणी वौरं पौष्करं पुष्कराख्यं पुष्कराह्वयं
 पुष्करसागरः पुष्करहं काश्मीरं ब्रह्मतीर्थं आसारि
 मूलपुष्करं पुष्करजटा पुष्करशिफा । गुणाः—
 कटुतिक्तोष्णं कफघातज्वरापहं आसकासारीचकघ्नं
 शीफपाण्डुहरम् । रा.नि.व.६ । “पुष्करं कटुकं
 तित्तमुष्णं वातकफज्वरान् । हन्ति शीघ्रादिश्वासान्
 विशेषात् पार्श्वशूलतुत् ।... पञ्चपत्रकं काश्मीरं
 कुष्ठमेदमिमं जगुः ॥” भा.पू.१भ.ह.व. । वीजगुणाः
 रसपाकयोर्मधुरम् । च.सू.२७७. पञ्चमूले । च.द.
 शब्दादौ । च.द.गुल्फ.चि.हिक्कादौ ।

पुष्करवीजम् । स्त्री । पुष्करमूले । रा.नि.व.६ ।
 पञ्चवीजे ।
 पुष्करव्याघ्रः । पुं । गृध्रे । वै.निघ. ।
 पुष्करशायिका । स्त्री । प्रवजातीयजलविहङ्गम-
 मेदे । वै.निघ. ।
 पुष्करशिफा । स्त्री । पुष्करमूले । रा.नि.व.६ ।
 पुष्करसागरः । पुं । पुष्करमूले । वै.निघ. ।
 पुष्करसज्जी । पुं । अग्निनीकुमारश्रीः । श.र. ।
 पुष्कराङ्गिज(क)म् । स्त्री । पुष्करमूले ।
 वै.निघ. ।
 पुष्करा(ख्य)द्यम् । स्त्री । पुष्करमूले । वै.निघ. ।
 पुष्कराद्या । स्त्री । खलपद्मिन्याम् । रा.नि.व.५ ।
 पुष्कराह्वम् । स्त्री । पुष्करमूले । सि.यो.काश-
 चि.दशमूलघृते ।
 पुष्कराह्वः (यः) । पुं । सारसपक्षिणि । अम. ।
 च.सू.२७७. । स्त्री । पुष्करमूले । रा.नि.व.६ ।
 (कम्) च.द.मद.व.११ ।
 पुष्करिका । स्त्री । शूकरोगविशेषे । लक्षणं
 यथा—“पित्तशीणितसम्भूता पिङ्गका पिङ्गकाचिता ।
 पञ्चपुष्करसंस्थाना ज्ञेया पुष्करिकेति सा ॥” सु.नि.
 १४७. । वा.उ.३३७. ।
 पुष्करिणी । स्त्री । खलपद्मिन्याम् । शूलपत्र ।
 रा.नि.व.५ । पुष्करमूले । खलजलाशये । अम. ।
 हस्तिन्याम् । पद्मिन्याम् । मे. ।
 पुष्करहम् । स्त्री । पुष्करमूले । वै.निघ. ।
 पुष्कलं । स्त्री । अष्टकुचि-परिमाणे ।
 पुष्कलकः । पुं । गन्धसुगं । कच्छरी-शृङ्ग ।
 गन्ध गोकुल । मे. ।
 पुष्टिः (दा) । स्त्री । अश्वगन्धायाम् । रा.नि.
 व.४ । हज्जी । वृक्षिनाम्नक ७३३ । मे. । रा.नि.
 व.५ । (पुष्टिः) पोषणे ।
 पुष्टिका । स्त्री । मुक्ताशक्तौ । कच्छरा । रा.नि.
 व.१३ । र.सा.सं.रसकपूरैः ।
 पुष्प(क)म् । स्त्री । कुसुमे । कुल । तत्पर्यायाः,
 —प्रसूनं कुसुमं सुमनसः सुनं प्रसवः सुमनः ।
 नरशरीरे पुष्पगन्धरूपारिष्टचिह्ने । च.इ.२७. ।
 तिलकपुष्पे । पुष्परेणौ । पुष्पमधुनि । मदनकुसुमे ।
 मग्ननाकुल । पूगफले । वै.निघ. । नेवरोगमेदे ।
 कुली । हे.च. । स्त्रीरजसि । तच्च शब्दाशङ्क-

त्वाहिविधं—तयोः शब्दं फलति अशुद्धं न फलति ।
 तथोल्लङ्घ्ये—“शशाङ्कप्रतिमं यत्तु यदा लाक्षा-
 रसोपमं । तदात्तवं प्रशंसन्ति यदासी न विरञ्जयेत् ।
 तदेवातिप्रसङ्गेन प्रवृत्तमवतावपि । अस्मदं
 विजानीयादतीत्यद्रक्तलक्षणात् ।” “तथात्तवमपि
 विभिर्दोषैः शीणितचतुर्थैः प्रथमद्वन्द्वसमलैश्चोपष्ट-
 मवीजं भवति तदेव दोषवर्णवेदनादिभिर्ज्ञेयम् ।”
 सु.शा.२७. । “यस्या वातहतं पुष्पं फलं तस्या न
 विद्यते । अतः शुक्लं कुसुमं मदीदकसमन्वितं ।
 कटौशूलं योनिशूलं बहुरक्तं दृश्यते । यस्याः
 पित्तहतं पुष्पं फलं तस्या न विद्यते । जम्बूफल-
 समन्वितं तस्या वृद्धि शीणितं । कटौशूलं
 महश्चैव उदरे शूलमेव च । यस्याः श्लेष्महतं पुष्पं
 फलं तस्या न विद्यते । बहुलं पिच्छिलं क्षिणं घनं
 स्रवति शीणितं । योनी नामौ तु शूलानि चतौ
 परमदारुणम् ॥” इति । र.स.र. । पुष्पाङ्गने ।
 भेष. भग. चि. व्रणगजाङ्गुशे । रसाङ्गने । हे.च. ।
 सु.सू.२६७. । र.स.र. व्रणगजाङ्गुशे । पुष्करमूले ।
 वै.निघ. हिक्काचि. । लवङ्गे । वै.निघ. २भ.अ.च.चि.
 शृङ्गादिचूर्णे । (कम्) । लौहकांक्षे । मे. ।
 काशीसे । शिद्रकम् । हे.च. । पुं (कः) ।
 निर्विषसर्पविशेषे । सु.कल्प.४७. । धान्यमेदे ।
 पुष्पकाशीश(क)म् । स्त्री । किञ्चित्तीतकाशीसे ।
 शिद्रकमविशेष, ज्ञेयं श्रीतवर्ण शिद्रकम् ।
 तत्पर्यायाः,—नयनौषधं कंसकं नेत्रौषधं वत्सकं
 मलीमसं द्रव्यं विषदं नीलमृत्तिका । “द्वितीयं
 पुष्पकाशीषमसितं सितं तत् ।” र.मा. ।
 “काशीशं धातुकाशीशं पांशुकाशीसमित्यपि । तदेव
 किञ्चित्तीतं पुष्पकाशीशमुच्यते ॥” गुणाः—
 “काशीसमन्वितं च तित्तं तुवरं तथा । वातश्लेष्म-
 हरं केशं नेत्रकण्डूविषप्रणतं । सूत्रकृच्छ्राशरी-
 श्वलनाशनं परिकीर्तितम् ॥” भा.पू.१भ.धा.व.४७.
 उपदेशचि. । “पुष्पकाशीषकं तित्तं शीतं नेत्रासया-
 पहं । लेपनायामकुष्ठादिनालाग्न्यदोषनाशनम् ॥”
 रा.नि.व.१३ ।
 पुष्पकीटः । पुं । भूमरे । त्रिका. ।
 पुष्पकेतुः । पुं । पुष्पाङ्गने । रा.नि.व.१३ ।
 पुष्पगणः । पुं । पुष्पवर्गे । यथा—“चतुर्धा
 खलपद्मानि सेवती गुलदावती । नेपाली च
 गुलावश्च गुलावासश्च दक्षिणी । जाती यूथी
 राजवल्ली चतुर्थी विधा मता । चम्पकी नाग-
 चम्पश्च वज्जलश्च कदम्बकः । कुन्दश्च शिवमल्ली च

द्विकुञ्जः केतकी विधा । किङ्किरातः कर्णिकारी
 हाथीकी वाणपुष्पकम् । कुण्डकश्चतुर्धा च तिलकी
 सुचुकन्दकः । बभूकश्च चतुर्धा ख्याजपा विधा
 वसुन्धरी । अगस्त्यमनी माकः पपरी बहुवर्णिका ।
 हि.पाटलः सूर्यमुखी हांशः पुष्पगणस्त्वयम् ॥” अर्क.
 चि. ।
 पुष्पगन्धः । पुं । यवनालहृत् । वेतसत्रचे ।
 वै.निघ. ।
 पुष्पगन्धा । स्त्री । शृङ्गयुष्पिकायाम् । वै.निघ. ।
 पुष्पगवेधुका । स्त्री । नागमलाशाम् । वै.निघ. ।
 पुष्पघातकः । पुं । वंशे । श.मा. ।
 पुष्पचामरः । पुं । दमनकहृत् । त्रिका. ।
 केतकहृत् । श.मा. ।
 पुष्पजः । पुं । पुष्पद्रवे । कुल्लेर व्रम, गौलाप
 जल आदि । रा.नि.व.१० । पुष्पमधुनि । स्त्री ।
 पुष्पशर्कराशाम् । वै.निघ. ।
 पुष्पजासवः । पुं । पञ्चाद्येकादशपुष्पीत्यासवेधु ।
 च.सू.२५७. । “पञ्चीत्यलनलिनकुसुदसौगन्धिक-
 पुष्परीकश्चतुर्ध्वकप्रियङ्गुधातकीपुष्पदशमाः पुष्पा-
 सभा भवन्ति ।”
 पुष्पदः । पुं । हृत् । हे.च. ।
 पुष्पदर्शनम् । स्त्री । रजोदर्शने । च.शा.८७. ।
 पुष्पद्रवः । पुं । पुष्पजातरसे । कुल्लेर व्रम,
 गौलाप जल अञ्जलि । तत्पर्यायाः,—पुष्पसारः
 पुष्पस्रवः पुष्पजः पुष्पाख्यजः । गुणाः—सुरभिः
 शीत. कषायः गीत्यः दाह-शम-वमि-मोह-सुख-
 रोगघ्नश्च । रा.नि.व.१० । मधुनि ।
 पुष्पनिर्यामः (कः) । पुं । पुष्पोत्पद्रवे ।
 कुल्लेर व्रम, गौलाप जल अञ्जलि वा मधु ।
 रा.नि.व.१० ।
 पुष्पनि(लि)चः । पुं । भूमरे । जगत्र । श.च. ।
 पुष्पन्धयः । पुं । भूमरे । रा.नि.व.१० ।
 पुष्पपथः । पुं । योनी, भगे । त्रिका. । [अ. ।
 पुष्पपाण्डुः । पुं । मण्डलिसर्पमेदे । सु.कल्प.४
 पुष्पपिण्डः । पुं । अशोकहृत् । वै.निघ. ।
 पुष्पफलः । पुं । कपिलहृत् । भा. । स्त्री ।
 अर्जुनहृत् । कुसाण्डादौ । भा.पू.शा.व. ।
 पुष्पफलशकः । पुं । पुष्पशकफलशकमाने

अलाव्यादी। गुणाः—“पित्तघ्नान्निलं कृथुस्तथा मन्दकफानि च। सृष्टमृतपुरीषाणि स्वादुपाकरसानि च॥”

पुष्पफला। स्त्री। कुष्माण्डलायाम्। वै.निघ.।

पुष्पफलोद्भवः। पुं। कुष्माण्डादौ।

पुष्पमञ्जरिका। स्त्री। इन्दीवरालतायाम्। नीलपद्मिन्याम्। वै.निघ.।

पुष्पमञ्जरी। स्त्री। घृतकरञ्ज। षोडशकण्ड। वै.निघ.।

पुष्पमासः। पुं। वसन्तसमये। रा.नि.व.११।

पुष्पमृत्युः। पुं। देवनलवृत्ते। वै.निघ.।

पुष्परक्तः। पुं। सूर्यमण्डले। श.च.।

पुष्परजः। स्त्री। मकरन्दे। पुष्पपरागे। वै.निघ.।

पुष्परसः। पुं। मधुनि। मूढे। रा.नि.व.१४। च.द.कासचि. अगस्त्यहरीतक्याम्। मकरन्दे। अम.। [१४।

पुष्परसाह्वयम्। स्त्री। मधुनि। रा.नि.व.१४।

पुष्परसोद्भवम्। स्त्री। मधुनि। वै.निघ.।

पुष्परसः। पुं। पीतवर्णस्तिकविशेषे। पोगराज इति लोके। तत्पुष्पायाः—पुष्पराजः मञ्जुमणिः वाचस्पतिवल्गुभः पीतः पीतस्तिकः पीतरक्तः गैताग्मा गुरुरजः पीतमणिः। वै.निघ.२भ.चय. चि.नवरत्नराजमगाडे। गुणाः—अस्त्रः शीतलः वातघ्नो दीपनः। धारणात् आयुः श्रियं प्रजाय करोति। रा.नि.व.११। रसाञ्जने। रसर. एकादशयसि।

पुष्परणः। पुं। पुष्परागे। श.र.।

पुष्परीचनः। पुं। नागकेशरवृत्ते। त्रिका.।

पुष्पवती। स्त्री। रजसलायाम्। अम.।

पुष्पवर्धनी। स्त्री। निर्गुण्डाम्। वै.निघ.।

पुष्पवल्गुभः। पुं। मल्लिकापुष्पवृत्ते। प.सु.।

पुष्पविट् (ह)। पुं। अमरे।

पुष्पविषम्। स्त्री। वेतादिपत्रसु। “वेतकादम्ब-वल्गुजकरम्बमहाकरम्बानीति पत्रम्।” सु.कल्प. २३। गुणाः—हृदिंराजानं मूर्च्छनञ्च। “भवेत् पुष्पविषैर्हृदिंराजानं मूर्च्छनं तथा।” भा.म.४भ. विष.चि.। [कल्प.४अ.।

पुष्पशकली। पुं। निर्विषसर्पविशेषे। सु.

पुष्पशर्करा। स्त्री। पुष्पोद्भूतशर्करायाम्।

कूलनर चिनि। गुणाः—खादुः हृद्या शीतला गुरुः चित्तरक्तघ्नी च। वै.निघ.।

पुष्पशून्यः। पुं। उदुम्बरवृत्ते। रा.नि.व.११।

पुष्पसमयः। पुं। वसन्तकाले। अम.।

पुष्पसाधारणः। पुं। वसन्तसमये।

पुष्पसारः। पुं। पुष्पद्रवे। कूलनर रस, गौशिव जल आदि, वा मधु। रा.नि.व.१०।

पुष्पसिता। स्त्री। सितशर्करायाम्। वै.निघ.।

पुष्पसौरभा। स्त्री। कलिकारिद्रुपे। विष-नाञ्जुनिश। रा.नि.व.४।

पुष्पखेदः। पुं। पुष्पद्रवे। कूलनर रस, वा मधु। रा.नि.व.१०।

पुष्पहासा। स्त्री। ऋजुमल्या स्त्रियाम्। श.च.।

पुष्पहीना। स्त्री। उदुम्बरवृत्ते। श.च.। रज.शुभ्यायाम्। च.च.।

पुष्पा (ह्वा)। स्त्री। बृहच्छतपुष्पायाम्। शुक्लं। वै.निघ.। रा.नि.व.४।

पुष्पाख्यम्। स्त्री। पुष्पकासीये।

पुष्पाञ्जनम्। स्त्री। कृत्विमञ्जने। गुणाः—“पुष्पाञ्जनं हिम प्रोक्तं पित्त-हृत्काप्रदाहनुत्। नाशयेद्विषकासात्ति सर्व्वेनेचामयापहम्॥” रा.नि. व.१३। वा.सू.१५अ.प्रियङ्गादि.व.।

पुष्पाण्डकम्। स्त्री। अन्ने। तण्डुलि। पुं। पुष्पसुकुमारतण्डुलि, शालिधान्यमेदं। भा.पू.१भ. धा.व.।

पुष्पान्तकः। पुं। शालिधान्यमेदं।

पुष्पान्ता। स्त्री। धातकीवृत्ते। वै.निघ.।

पुष्पाभिकीर्णः। पुं। दर्बीकरसर्पविशेषे। सु.कल्प.४अ.।

पुष्पाब्जः। पुं। पुष्पद्रवे। मधु, कूलनर रस वा मार, गौनाप जल आदि। रा.नि.व.१०।

पुष्पाभ्यः (कः)। स्त्री, पुं। सेवत्यादिपुष्पोल्यालं। सेउते आदि कूलनर आरक। यथा—“सेवन्ती शतपत्री च वामन्ती गुलदावरी। चामला युधिका चम्या वकुल्य कदम्बकः। कदयेत् केतकीपत्रैः शाल्योऽर्कं गुरुमार्गतः। पुष्पांर्क इति विख्यातो मरिचैः सहितं विवेत्। गुणाः—मण्डलैकप्रयोगेण

लोकोऽपि पुरुषायते। रोगानीकन्त यच्चाणं हन्यात्॥” अर्क.चि.।

पुष्पासवम्। स्त्री। मधुनि। पुष्पमये। कूलनर रस। रा.नि.व.१४।

पुष्पिका। स्त्री। दन्तमले। हारा। मूत्रमार्गे। रक्ताकवृत्ते। र.मा.। लिङ्गमले। च.च.।

पुष्पिणी। स्त्री। धातकीवृत्ते। तूलके। खण-वेतक्याम्। वै.निघ.।

पुष्पितः। वि। पुष्पमन्त्ररूपारिष्टलक्षणयुक्ते। च.द.२अ.।

पुष्पिता। स्त्री। रजसलायाम्। रा.नि.व.१८।

पुष्पी। स्त्री। खणवेतकीवृत्ते। रा.नि.व.१८। योनी। [वै.निघ.।

पुष्पेन्द्रा। स्त्री। सौवर्णे। माधवीलतायाम्।

पुष्पेभः। पुं। नागेश्वरवृत्ते। वै.निघ.।

पुष्पोद्भवा। स्त्री। पुष्पशर्करायाम्। वै.निघ.।

पुष्पलकः। पुं। कस्तूरीमृगे। मे.। गन्धमाञ्जरी। शृङ्गा।

पुष्पानुगचूर्णम्। स्त्री। प्रदराधिकारे चूर्णी-पधम्। पाठः—“पाठां जम्बामयीर्मध्यं शिलीङ्गेदं रसाञ्जनम्। अन्वष्टकं मीचरसं समङ्गां पञ्चकेशरं। वाह्नीकातिविषासुस्तं त्विन् रीध्रं समैरिकम्। कटु-फलं मरिचं शुण्ठीं माचीकं रक्तचन्दनम्। कटु-वासकानन्ता (श्लोणाकवत्सकानन्ता, भेष.) धातकी-मधुकाञ्जन्म्। पुष्पेणीवृत्त्यं तुल्यानि स्रज्या-चूर्णानि कारयेत्। तानि चोद्रेण संयोज्य पायये-त्तण्डुलाब्जना।...चूर्णं पुष्पानुगं नाम हितमात्रेण भाषितम्॥” शिलीङ्गेदः पाषाणमेदः। पांथरकूटि। अन्वष्टकीति दाक्षिणात्ये ख्याता, तदभावे पाठा द्विगुणा। वाह्नीकं कुंकुमं। माचीकं उवदार। रसर.। अन्वष्टकी लक्षणा। च.द.। च.चि.३०अ.। माचीकस्थाने सङ्गीकापि पाठः। आङ्गनादि २ भ. आमेर त्रिंशत् अंश, आमेर त्रिंशत् अंश, पांथरकूटि, रसाञ्जन, गोचरस, वराङ्गान्ता, पञ्चकेशर, कूङ्कुम, आतईच, मूत्रा, वेणुशुट, लोधाकूटि, गिरिमाटी, कटुकल, मरिच, शुट, देवदारु वा किम्विम्, रक्तचन्दन, शोणान्ता, वासक वा ईक्षव, अनल्लुन, धाईकूल, यष्टिमधु, अर्जुनहोल, प्रेत्यक चूर्ण एक एक भाग। मधु ७ चेलुनिकलमह पात्रं कर्तव्यम्।

पुस्तकशिम्बिका। स्त्री। पुस्तकशिम्ब्याम्। वै. निघ.।

पुस्तकाख्या। स्त्री। वस्त्रचित्ते। सु.सू.२अ.।

पुस्तमयः। वि। वस्त्रचित्ते। सु.सू.२अ.।

पुस्तशिम्बी। स्त्री। शिम्बीलताभेदे। See शिम्बिः।

पुस्तुसः। पुं। फुस्तुसरीगे।

पूग (फल)म्। स्त्री। गुवाकफले। रा.नि.व.११। गुणाः—“कफपित्तहरं रुचं वक्त्रोदमलापहम्। कषायमौषधधुरं किञ्चित् पूगफलं सरम्॥” सु.सू. ४६अ.। “कषायमधुरं भेदि पूगं पित्तकफापहं।” अचि.१७अ.। “पूगं वातलं रुचं भेदनं कफ-नाशनं। गुर्वभिष्यन्दि मधुरं तीक्ष्णं वज्रनाशनम्। आदौ पूगं विषं घोरं द्वितीये भेदि दुर्जरं। तृतीयादिषु पातव्यं सुधातुल्यं रसायनम्।” इति पूगस्य बालमध्यादिभेदेऽगुणाः। राज.१५।

पूगः। पुं। कसुकवृत्ते। रा.नि.व.११। See अकोटः। पनसवृत्ते। श.र.। तूदवृत्ते। तू९ गौह. भा.।

पूगपौठम्। स्त्री। निष्ठीवनपात्रे। त्रिका.।

पूगपुष्पिका। स्त्री। विवाहपुष्पे। त्रिका.।

पूगमण्डः। पुं। मण्डवृत्ते। कूड़ गौह. व.निघ.।

पूगरोटः (कः)। पुं। हित्तालवृत्ते। शोताग गौह. त्रिका.। खर्वर्जरविशेषे। एकजाति थेजूर। वै.निघ.। “रोट” इत्यपि पाठोऽप्युच्यते।

पूगलकः। पुं। वल्मीके। उडैचिपि।

पूगवृत्तः। पुं। कसुकवृत्ते। शुभांवि गौह. रा.नि.व.११। [री.। गुवाके।

पूगौ (इन)। पुं। गुवाकवृत्ते। मद.व.१। (गी)

पूगौफलम्। स्त्री। गुवाके। वै.निघ.।

पूजनी। स्त्री। चटकायाम्। चण्डाई. भ.।

पूज्यमानम्। स्त्री। श्वेतजीरके। वै.निघ.।

पूतः। पुं। सितदर्भे। श्वेत कूश। रा.नि.व. ८। विकटवृत्ते। वै.निघ.। “वै.निघ. गौह.” रा.नि.व.८। मण्डवृत्ते। तिलकवृत्ते। शङ्खे। रा.नि.व.११। १३। १६। स्त्री। निर्गुणान्ये। अम.।

पूतगन्धः। पुं। वर्वरके। काण वावुई शीक। रा.नि.व.१०।

पूतलणः (दर्भः) । पुं । सितदर्भे । श्वेत
कूश । रा.नि.व.८ ।

पूतद्रुः । पुं । पलाशवृक्षे । रा.नि.व.१० ।

पूतधान्यम् । स्त्री । तिले । रा.नि.व.१६ । यवे ।

पूतनः । पुं । गुदकुन्दरीने । वा.उ.२.अ. ।
See गुदकुन्दः ।

पूतना । स्त्री । गन्धमांसां । सुगन्धजटांगी ।
रा.नि.व.१२ । खल्लवचि हरीतक्याम् । रा.नि.व.
११ । भा.पू. । च.द. । सि.यो.अ.व्या.चि.महा-
पैशाचघृते । इयं सिन्दुदेशजा लेपे शक्ता च ।
राज. । बालगृहविशेषे ।

पूतनाकेशी । स्त्री । सुगन्धजटांस्याम् ।
भूतकेशीति लोके । च.द. ।

पूतनी । स्त्री । (Metha arvensis. Syn.
M. Sativa.) Marshmint. खनामख्यात-
सुगन्धशक्ती । पुदिना इति सर्व्वतः । श्रुतिना शीक ।
प.सु. । गुणाः—कामलाहरी श्रीचक्रा मूर्च्छांघ्री
वमिघ्री । शुष्कवृक्षः क्षिप्तताकरः आग्नेयः उत्तेज
कथ । बालरोगविशेषे । पूतनांशह । लक्ष्यं
यथा—“खस्ताङ्गः खपिति सुखं दिवा न रात्रौ
विभ्रं स्तनजति च काकतुल्यगन्धिः । कर्धाती
हृषिततनूदहः कुमारः दण्डालुर्भवति च पूतना-
गृहीतः ॥” सु.उ.२.०.अ. । तृतीये दिवसे मासि वर्षे
वा गृह्णाति पूतना नाम मातृका । तथा गृहीत-
मात्रेण प्रथमं भवति ज्वरः । गावसुहृजयति सन्धं
न गृह्णाति दृष्टिं बध्नाति क्रन्दति जडं निरीक्षते
च । च.द. ।

पूतपत्नी । स्त्री । तुलसीवृक्षे । रा.नि.व.१० ।

पूतफलः । पुं । पनसवृक्षे । कौटिल्ये ।
रा.नि.व.११ ।

पूतवृक्षः । पुं । उदुम्बरवृक्षे ।

पूता । स्त्री । नीलद्रुम्याम् । रा.नि.व.८ ।
तुलसीवृक्षे । वै.निघ. ।

पूतिः । स्त्री । गन्धमांजाराखे । शोणित्नी । भेष.
वाजी. श्रीगोपीलतैले । सि.यो.अ.व्या.चि.चन्दनाद्य-
तैले । स्त्री । कुल्ले । शकृत् । रा.नि.व.८ ।
दुग्धे । अ.टी.रा. ।

पूतिकम् । स्त्री । पुरीषे । रा.नि.व.१८ ।

पूति(तौ)कः । पुं । करञ्जविशेषे । नाटो

करञ्ज । रा.नि.व.८ । च.द.वा.व्या.चि.विशुतैले ।
हि.श्रास. चि. हिंसाद्यघृते । वै.निघ.२.भ.अ.सा.चि.
पूतिकादिकल्के, कन्दपसारतैले । सु.कुष्ठ.चि.८
अ. । भा.४.भ.कर्णकज्व.चि. । नैगमिषयघृचि. ।
प्रसारण्याम् । सा.कौ.शालसारादिः । घृतकरञ्जे ।
वै.निघ. । गन्धमांजाराखे । शोणित्नी । रा.नि.व.
१८ । स्त्री । विशायां । रा.नि.व.१८ ।

पूतिकजा । स्त्री । गन्धमांजाराखे । शोणित्नी ।
वै.निघ. ।

पूतिकण्टकः । पुं । इक्षुदीवृक्षे । वै.निघ. ।

पूतिकन्या । स्त्री । पूतिकायाम् । श्रुतिना
शीक । प.सु. ।

पूति(तौ)करजः (झः) । पुं । (Guilan-
dina Bonduc or Caesalpinia bond-
ucella.) करञ्जवृक्षविशेषे । नाटोकरञ्जं गीह ।
हिं कंटकरेजा । वम्. सागरगोटा । ता. पैसाक-
कथ । तत्पथ्यायाः,—प्रकीर्त्यः पूतिकरजः पूतिकः
पूतीकः कलिकारकः कलिसालकः कलहनाशनः
कलिमारकः प्रकीर्त्यः रजनीपुष्पः सुमनाः पूति-
कर्णिकः पूतिकाहः पूतिपर्णः कैड्यः कलिसाल्यः ।
गुणाः—“करजः कटुतिक्तोष्णः विषवासातिज्वलनः ।
कण्डूविचर्चिकाकुष्ठस्यश्चलवर्धनाशनः ॥” रा.नि.
व.८ । तत्पथ्यायाः—“शीघ्रप्रसूतवौथ्यन्तु पत्रं
पूतिकरञ्जम् ॥” सु.सु. । अस्य बीजं—बल्यम् ।
तन्मज्ज—ज्वरघ्नं बल्यं लेपनेन अण्डवृद्धौ हितं
शोथहरं रक्तसावरोधकम् उष्णं नीरसं कुष्ठघ्नम् ।
पत्रमपि तद्वर्णं । केचित् । कण्टकौकरञ्जे ।
कौटोकरञ्जम् । च.द.श्री.चि. ।

पूतिकणः (कः) (रिणः) । पुं । पूतिकरञ्जे ।
नाटोकरञ्जम् । रा.नि.व.८ । कर्णरीगविशेषे,
कर्णपाकेन पूतिगन्धकर्णरीने । कां.पां.कां. वां
पां. । लक्ष्यं—“अवेदनो बाष्पयवा सवेदनो घनं
सवेत् पूति स पूतिकर्णकः ॥” सु.उ.२.०.अ. ।
“कर्णविद्रधिपाकेन कर्णे वा वारिपूरणात् । पूथं
सवति यत् पूति स ज्ञेयः पूतिकर्णकः ॥” भा.
४.भ. । [वै.निघ. ।

पूतिकर्णी । स्त्री । वाक्त्र्याम् । शोणित्नी ।

पूति(तौ)का । स्त्री । वाक्त्र्याम् । नाटो-
करञ्जम् । वै.निघ.२.भ.सर्व्वज्व.चि.महापटपलकघृते ।
भेष.महापटपलकघृते । उषीदिकायाम् । पू.ई.गीह ।

अ.टी.भ. । जवादिकसुरिकायाम् । शोणित्नी ।
भेष.वा.व्या.चि.हिमसागरतैले ।

पूतिकामक्षिका । स्त्री । पृथुमधुमक्षिका-
विशेषे । डॉ.श.मां.हि. । वै.निघ. ।

पूतिकामुखः । पुं । शम्बूके । श.मा. ।

पूतिकाष्ठ(क)म् । स्त्री । देवदारुणि । देव-
दारु । रा.नि.व.१२ । सरलकाष्ठे । श.च. ।

पूतिकाहः । पुं । पूतिकरञ्जे । वै.निघ. ।

पूतिकोटः । पुं । कौटविशेषे । ऐ.पटो
पां.कां. । भेष.कुष्ठ.चि. । “पूतिकोटविलेपनात् ॥”

पूतिकेसरः । पुं । गन्धमांजारे । खाटासीति
लोके । शोणित्नी । चन्दनादितैले प्रयोज्यः ।

पूतिगन्धः । पुं । इक्षुदीवृक्षे । रा.नि.व.८ ।
गन्धके । स्त्री । रज्जुधातौ । रा.नि.व.११ । सुगन्ध-
वर्णे । वै.निघ. ।

पूतिगन्धा । स्त्री । सोमराज्याम् । प्रसारण्याम् ।
भादालिधेति प्रयोगान्ते मानकथने । “ताः पूति-
गन्धास्तः ॥” [च्याम् । रा.नि.व.४ ।

पूतिगन्धिका । स्त्री । पूतिकायाम् । वाक्-
त्र्याम् ।

पूतिघसः । पुं । सुगन्धमांजारे । शकृत् । शो.कुल ।
स.सु.४.५.अ. । अयं पर्य्यस्यगुणः । See पर्य्यस्यगुणः ।

पूतितैला । स्त्री । ज्योतिषतिलतायाम् । वन
उच्छे । नतां कृत्तौ । र.सा.सं. । See पारा-
वतपदी । भेष.ज्वरकुञ्जरपारीन्द्रसे ।

पूतिदः । पुं । तर्कविडाले । गेटो विडाल,
काष्ठे विडाल । वै.निघ. ।

पूतिदला । स्त्री । तेजपत्रे । तेजपात ।
च.द.वा.व्या.चि.एलातैले ।

पूतिनस्यम् (नासः) । स्त्री, पुं । नासारोग-
भेदे । लक्ष्यं यथा—“दोषैर्विदग्धगन्धालुमूले
संवासितो यस्य समीरणस्तु । निरेति पूतिसुख-
नासिकाभ्यां तत् पूतिनस्यं प्रवदन्ति रोगम् ॥”
सु.उ.२.२.अ. । “तालुमूले मलेदुष्टैर्मांसतो सुख-
नासिकात् । श्लेष्मा च पूतिनिर्गच्छेत् पूतिनासं
वदन्ति तम् ॥” वा.उ.१.८.अ. ।

पूतिपत्रः । पुं । पृथुशिश्वशीणाकवृक्षे । बड़
शो.पां. गीह । रा.नि.व.८ । पीतलोमे । वै.निघ. ।

पूतिपत्रिका । स्त्री । प्रसारण्याम् । शकृत्-
भां.शनिश ।

पूतिपर्णः । पुं । करञ्जवृक्षे । उश्नकरञ्ज
शीह । रा.नि.व.८ । इक्षुदीवृक्षे । वै.निघ. ।

पूतिपल्लवा । स्त्री । राजसुषय्याम् । शशा-
कवृक्षे । प.सु. । [प.सु. ।

पूतिपुष्पः । पुं । इक्षुदीवृक्षे । जिज्ञाश्रुता ।

पूतिपुष्पिका । स्त्री । मधुमातुलुङ्गवृक्षे ।
शो.पां.कां. । प.सु. ।

पूतिफलः (ला) (लो) । पुं, स्त्री । सोम-
राज्याम् । प.सु. । अम. ।

पूतिमज्जा । स्त्री । इक्षुदीवृक्षे । वै.निघ. ।

पूतिमयूर(रि)का । स्त्री । अजगन्धायाम् ।
रा.नि.व.४ । वन्यतुल्य्याम् । वै.निघ. ।

पूतिमासतः । पुं । कर्णको । रा.नि.व.२१ ।
विल्ववृक्षे । वै.निघ. ।

पूतिमांसम् । स्त्री । दुग्धमांसं, पर्य्युषितमांसं ।
गुणाः—सद्यः प्राणहरम् । राज.४.प. ।

पूतिमूषिका । स्त्री । कुक्कुन्दवृक्षे । वै.निघ. ।

पूतिमेदः । पुं । अरिमेदे । विट्पथिद्वि ।
रा.नि.व.८ । [वै.निघ. ।

पूतिगुदला । स्त्री । गन्धवर्णे, रीद्विषवृक्षे ।

पूतियोनिः । पुं । उपपन्नतानामके योनिरोगे ।
च.द. ।

पूतिरक्तः । पुं । नासारोगभेदे । निदा ।

पूतिवर्वरी । स्त्री । वनतुल्य्याम् । वै.निघ. ।

पूतिवातः । पुं । विल्ववृक्षे । र.सा. ।

पूतिवृक्षः । पुं । श्लेष्माकवृक्षे । प.सु. ।

पूतिशाकः । पुं । वकवृक्षे । प.सु. ।

पूतिशारिजा । स्त्री । गन्धवृक्षे । शोणित्नी ।
विका. ।

पूती । स्त्री । पूतीकरञ्जे । वा.उ.१.अ. ।

पूतीकद्वयम् । स्त्री । करञ्जवृक्षे । करञ्ज,
नाटोकरञ्जम् । भेष.शीथ.चि.वृक्षकुम्भामुलायतैले ।

पूतीकपत्रम् । स्त्री । करञ्जपत्रे । करञ्ज
पां.कां. । च.द.गुल्फ.चि. ।

पूतीकप्रवालः । पुं । करञ्जपत्रे । कण्टक-
करञ्जपत्रे । सु.सु.१.१.अ. ।

पूत्यण्डः । पुं । कलुरीन्द्रे । मे. । गन्धकोट ।
गै.पां.पां.कां. । मे. ।

पूयः। पुं । पिष्टके । अम. । सुद्रपनसे ।
आनात्रम । वै. निघ. ।

पूपला। स्त्री । पिष्टकविशेषे । वड। । हे. च. ।

पूपलिका। स्त्री । पिष्टकविशेषे । पूनीविट् ।
सा गुरुः पुष्टिकरी च । च. चि. २३ । च. सु. २७३ ।

पूपलिका (ली) (पि[लि]का)। स्त्री ।
पिष्टकविशेषे । त्रिका. । हे. च. । सु. चि. २६३ ।
रावणकृतकुमारतले ।

पूय(न)म्। स्त्री । पुंजइतिव्याते कृदि । पूं. छ ।
श. च. । पूयकरगणः यथा—“तन्नालेनैवधान्यादि-
र्योऽयं वर्ग उदाहृतः । दीपसंजननो ह्येषो विज्ञेयः
पूयवर्जनः ॥” सु. ।

पूयरक्तः। पुं, स्त्री । नासारोगविशेषे । तल्लक्षणं
यथा—“दीपैर्दिग्धैरथवापि जलोर्ललाटदेशेऽभि-
हतस्य तैस्तु । नासा सवेत् पूयमसृग्मिश्रं तं
पूयरक्तं प्रवदन्ति रोगम् ॥” सु. च. २२३ ।
“निचयादभिघाताद्वा पूयासृङ्मासृका सवेत् ।
तत्पूयरक्तमाख्यातं शिरीदाहृत्नाकरम् ॥” वा. उ.
१८३ ।

पूयशोणितः। पुं । पूयरक्तरीगे ।

पूय(या)सावः। पुं । नेवसन्निगतरीगविशेषे ।
छत्सु पूं. छ पड। । तल्लक्षणं—“पाकः सन्तो
संस्वेद्यश्च पूयं पूयासावो नैकरूपः प्रदिष्टः ॥” सु.
उ. २३३ । अश्वस्य नेवरीगविशेषे । ज. द. १०३ ।

पूयारिः। पुं । निम्बह्वे । श. च. ।

पूयालसः। पुं । नेवसन्निगतरीगे । लक्षणं
यथा—“पक्वः शोकः सन्निजः संस्वेद्यः सान्द्रं पूयं
पूति पूयालसः सः ॥” सु. उ. २३३ ।

पूयासम्। स्त्री । पूये । वै. निघ. ।

पूरः। पुं । मातुलुङ्गह्वे, वीजपूरह्वे । टोंवा
लेवूर गीह । प. सु. भा. । खाद्यद्रव्यभेदे । पूर ।
त्रिका. । स्त्री । दाह्यागुरुणि । रा. नि. व. १२ ।

पूरकः (काह्वः)। पुं । मातुलुङ्गह्वे । “मातु-
लुङ्गे तु पूरकः ॥” रा. नि. व. १११२ । वै. निघ. ।
स्त्री । वीजपूरकफल । सि. यो. मदा. चि. ।

पूरणम्। स्त्री । वस्तिनेवप्रभृतिभिर्नैः कर्णादी
तेलादिपूरणकर्माणि । सु. सु. ७३ । सुगन्धह्वे ।
नागरसुखायाम् । श. मा. । पूरणार्थं पक्ततैले ।
वायुजन्यव्रणवेदनाविशेषे । सु. सु. २२३ । पुं । पुन-

नवायाम् । रस. चि. २३. सिद्धिसारकोहे । विणुतेले ।
धरणि. ।

पूर(रि)णी। स्त्री । शाकलीह्वे । अम. ।

पूरान्तम्। स्त्री । वृक्षान्ते । तैत्तून् । रा. नि.
व. ६ ।

पूरि(लि)का। स्त्री । पूरभरितापूये । वड।,
कटूश्रौ अष्टुति । तस्माधनं यथा—“माषाणां
पिष्टिकां युञ्ज्यात् लवणाद्रं कटिङ्गुभिः । तथा
पिष्टिकया पूर्णां समितां कृतपीलिका । तत्तल्लेन
पका सा पूरिका कथिता बुधेः ॥” गुणाः—
रुचा स्वादौ गुरुः क्षिग्धा बल्या पित्तस्रविका ।
चक्षुस्तेजोहरौ चोष्णा पाके वातविनाशिनौ । तथैव
हृतपकापि चक्षुष्या रसपित्तहृत् ॥” भा. पू. २३३ ।

पूरितम्। स्त्री । अन्ते । वै. निघ. ।

पूरुषः। पुं । मनुष्ये, पुरुषे । वै. निघ. ।

पूरुषः। पुं । ताम्बूडे । योत्रग । मे. ।

पूरुषकोषा। स्त्री । यवपिष्टमयमध्यद्रव्ये ।
श्रुतश्रुति । सु. चि. १०३ ।

पूरुषकोष्ठा (ष्ठा)। स्त्री । नागरसुखायाम् ।
रा. नि. व. ६ ।

पूरुषगर्भा। स्त्री । पूरणपोलिकायाम् । श्रु-
तिट्टे । वै. निघ. ।

पूरुषचन्द्र(र्णाभ)रसः। पुं । यष्ट्या रसः ।
पाठः—“सूतज्ञान्वाश्वगन्धां गुडचौ यष्टीतीये-
महं धेदिकचसम् । सुद्रं शङ्खं मौक्तिकं लौहिकं
भक्षीभूतं सूततुल्यञ्च दद्यात् । भूकुष्माण्डौवासं
तद्विमर्द्याहो लङ्गत्वा भूधरे तं पट्टेत् । चुण्ण्डत्वा
नागवह्नीरसेन दद्यादेवं महं धिलैकमाषम् । मध्या-
न्याभ्यां पूरुषचन्द्रं रसेन्द्रम्..... ॥” रस. चि. । अन्यः
पूरुषचन्द्रोरसायने—कज्जलिः लौहं अश्वं प्र. ८ तो.
रौप्यमश्वं २ तो. वङ्गं ४ तो. स्वर्णं ताम्रं कांश्च
प्र. १ तो. जातीफलं लवङ्गं लक्ष्मणा जीरकं
कर्पूरं प्रियङ्गुः सुखकं प्र. ३ तो. कुमारीलिकले-
रङ्गरसेर्भावयित्वा परस्परपत्रेरावेष्ट्य धान्यराशी ३
दिनं स्थाप्यम् । वटी चषाभा । भेष. ।

पूरुषपर्णी। स्त्री । श्रुतिपर्णां ।

पूरुषवोजः। पुं । मातुलुङ्गह्वे । रा. नि. व. ११ ।

पूरुषिका। स्त्री । नासाच्छिनीपचिणि । त्रिका. ।

पूर्यः (व्यः)। पुं । सूतह्वे । वै. निघ. ।

पूर्वकर्म। स्त्री । रोगोत्पत्तेः प्राक् तत्तद्वाधिं
प्रति यदाहो क्रियते कर्म तस्मिन् । त्रिविधकर्म-
व्यकर्मणि । तानि च पूर्वपश्चात् प्रधानरूपाणि
त्रीणि । तच्च शल्यतन्त्रे शल्यकर्म, काये लङ्घनादि-
द्विकान्तं कर्म, संशोध्यस्य पाचनं कर्तुं स्नेह-
नञ्चेति । सु. सु. १३३ ।

पूर्वमारुतः। पुं । पूर्वदिग्भववायो ।

पूर्वरूपम्। स्त्री । भाव्यामयसूचके न तु दीप-
विशेषसूचके चिह्ने । तच्च विविध सामान्यविशेष
भेदेन । “पूर्वरूपं तु तद्वेन विद्याद्वा विनमायम् ।
सामान्यं तव दोषाणां विशेषैरनभिहितं । विशिष्ट-
सौषधार्थं स्यात् विशेषैश्च समन्वितम् । पूर्वरूपं
विशिष्टं स्यात् व्यक्तं तल्लक्षणं स्मृतम् ॥” भा. ।
“प्रायः पूर्वं येन लक्ष्यते । तस्मिन्सु रामयो दोषविशेष-
णानभिहितः । लिङ्गमव्यक्तमल्पज्ञाधीनां तद-
यथायथम् ॥” भा. नि. ।

पूर्ववायुः। पुं । पूर्वदिग्भवमारुते । पूव
होऽश्व । गुणाः—“पूर्वः समधुरः क्षिग्धो लवण-
श्चैव मारुतः । गुरुर्विदाहजननो रक्तपित्ताभि-
वर्धनः । क्षतानां विषजुष्टानां व्रणिनः श्लेष्माश्च ये ।
तेषामेव विशेषेण सदा रोगविवर्धनः । वातशानां
प्रशस्तश्च आन्तानां कफशोषिणाम् । तेषामेव
विशेषेण व्रणकोदविवर्धनः ॥” सु. सु. २०३ ।

पूर्वसन्ध्या। स्त्री । प्रातःकाले ।

पूर्वाग्रः (अः)। पुं । लाजायाम् । थै ।
श. चि. ।

पूर्वाह्नः। पुं, स्त्री । अह्नः पूर्वभागे, अथवा
भागः वसन्तलक्षणे सूचकः । सु. सु. ६३ ।

पूर्वेद्युः (स)। पुं । अव्य. । पूर्वदिने ।

पूलकः। पुं । कटिप्रोथे । पौलोद्रे पण्डो ।

पूषः। पुं । पोषे मासि । ब्रह्मदाह्वे । तूँत
गीह । अम. ।

पूषकः। पुं । पारिशह्वे । तूँत, प्रणां-
शिथूल । रा. नि. व. ८ ।

पूषा। स्त्री । पाठायाम् । रा. नि. व. ६ ।

पूका। स्त्री । पिङ्गनामकशाके । पिङ्गि-
शोक । प. सु. । हिं पुरी । लत्. फिरिकिशाक ।
तत्पर्यायाः—मन्मला पिथुना देवो लता लघुः
सुसुद्रान्ता वधूः कीटिवर्षा लङ्कापिका लङ्कायिका

लङ्कारिका लतामरुत् ब्राह्मणो कुटिला देव-
पुतिका मनुः मालालिका मालानी लघो पञ्च-
गुणिरसा सुद्रतान्ता मरुत् माला स्यूका कीटो
वर्षा लङ्कापिका वर्षालङ्कायिका तस्करः चोरकः
चण्डः देवपुत्री । गुणाः—“पूका स्वादौ हिमा
व्या तित्तां निखिलदोषसुत् । कुष्ठकण्डू विषलेद-
दाह्यास्रज्वररक्तहृत् ॥” भा. पू. १३३ । सु. सु. २०३,
एलादिः । पूकापुष्पे । च. द. वा. व्या. चि. महाराज-
प्रसारणीतैले, अष्टादशशतिकाप्रसारणीतैले । लता-
कसूत्रायाम् । वै. निघ. ।

पृथक्छदः। पुं । अचोटह्वे । वै. निघ. ।

पृथक्त्वचा। स्त्री । मूर्वायाम् । र. मा. ।

पृथक्पत्रः। पुं । सप्तपर्णह्वे । वै. निघ. ।

पृथक्पर्णिका (र्णी)। स्त्री । श्रुतिपर्णीतुपे ।
रा. नि. व. ४ । वै. निघ. २३, जीर्णज्व. चि. । मूर्वायाम् ।
भूर्गी । रा. नि. व. २ ।

पृथगालुः। पुं । पिण्डालो । छूडि आलू ।
शक्ति धोखा आलू । प. सु. ।

पृथग्वीजः। पुं । भक्षतातकह्वे । रा. नि. व. ११ ।

पृथाजः। पुं । अर्जुनह्वे । रा. नि. व. ८ ।

पृथिका। स्त्री । शतपथायाम् । श. म. ।

पृथिविः (वो)। स्त्री । कणजोरके ।

पृथिवीकन्दः। पुं । भूकन्दे । वै. निघ. ।

पृथिवीगुणाः। पुं । अस्थिचर्मनखमांसोमेसु ।
रस. र. ज्व. चि. ।

पृथिवीपतिः। पुं । ऋषभकोषधे । मे. ।

पृथिवीभवम्। स्त्री । कृतिकाचारि । नोत्रा ।
वै. निघ. ।

पृथुः। स्त्री । हिङ्गुपत्रायाम् । रा. नि. व. ६ । कण-
जोरके । प. सु. भा. । स्थूलकणजोरके । योत्रो
कृष्ण जीरे । गुणाः—कटुतिक्तोष्णा वातशूलघ्नौ
आभानहरी दीपनी च । पुनर्नवायाम् । मेदायाम् ।
धारिण्याम् । रा. नि. व. २२ । तद्वुधे । रा. नि. व.
२ । अहिफेने । श. र. ।

पृथुकः। पुं, स्त्री । चिपिटके । छिटे । हिं
चुडा । प. सु. । “हरितधान्यानि निखुषष्टमशुल-
हतानि पृथुकाश्चिपिटसंज्ञाः ॥” अथवा । “त्रौहयो-
ऽप्यर्षपकास्तु तस्मात् पृथकाः स्मृताः ॥” रा. नि. व.
१६ । गुणाः—बल्याः कफविष्टभकराय । वा. सु.

६३. खादवः क्षिग्धा ह्या कामवर्धनाय । रा. नि.व.१६। सद्युधस्य तस्य गुणाः—“सचीरा वृंहणा ह्या बल्या भिन्नमलाय ते ।” भा. एक-वर्षीये शिशौ । अर्धवर्षीये शिशौ । ७ मांसत्र शिशु । रा.नि.व.१८।

पृथुकन्दकम् । क्ली । लणविशेषः । कुष्ठकृण । वै.निघ. । विश्व. ।

पृथुका । स्त्री । बालिकायाम् । हिङ्गुपत्र्याम् । श.च. । अष्टतल्लुलायाम् । टि.टि. । वै.निघ. ।

पृथुकालुकी । स्त्री । रक्तालुमेदे । गान् आबू । भा.पू.१भ. ।

पृथुकणः । पुं । जीरके । वै.निघ. ।

पृथुकोलः । पुं । राजवदरे । रा.नि.व.११ ।

पृथुगन्धा । स्त्री । गन्धश्याम् । वै.निघ. ।

पृथुच्छदः । पुं । शरपवकुशे । रा.नि.व.८ । अक्षौटवचे । वै.निघ. ।

पृथुपत्रः (कः) । पुं । रक्तरीक्षे । रा.नि.व.७ ।

पृथुपलाशिका । स्त्री । श्याम् । रा.नि.व.६ ।

पृथुरोमा (न्) । पुं । मन्थमेदे । अर्क.वि. ।

पृथुलः । पुं । दर्भे । गुन्द्राहणे । वै.निघ. ।

पृथुला । स्त्री । गुण्डासिनीहणे । रा.नि.व.८ । हिङ्गुपत्र्याम् । जटा. ।

पृथुवोजः (कः) । पुं । मधुरे । शृङ्गिकृणांश । प.सु. । रा.नि.व.१६ । विकलतवले । वै.निघ. ।

पृथुशिश्वः (स्व) (स्वी) । स्त्री । श्योनाक-मेदे । रा.नि.व.८ । पीतलोत्रे । असिशिश्याम् । वै.निघ. । [अ.]

पृथुशिरा । स्त्री । कणजलीकायाम् । सु.सू.१३ ।

पृथुशृङ्गकः । पुं । मेघविशेषः । शृङ्गा । वै.निघ. ।

पृथुस्कन्धः । पुं । वनशूकरे । रा.नि.व.१८ ।

पृथुदरः । पुं । मेघे । हारा. ।

पृथ्वी(ध्वी)का । स्त्री । जीरके । मद.व.२ ।

हिङ्गुपत्र्याम् । सु.चि.२अ. । खल्लुलायाम् । रा. नि.व.२३ । कणजीरकमेदे । शुक्लपुनर्नवायाम् ।

रा.नि.व.६ । कणजीरके । च.सू.५अ. । च.द.र. पि.चि. । अर्कवचे । एलायाम् । अम. । आदिल-भक्त्यायाम् । रुद्रशृङ्गा । वै.निघ. । [व.१० ।

पृथ्वीकुरवकः । पुं । श्वेतमन्दारार्के । रा.नि.

पृथ्वीजम् । क्ली । गङ्गलक्षणे । रा.नि.व.६ ।

पृदाकुः । पुं । हस्तिनि । वृत्ते । उषा. । सपे. ।

अम. । हस्तिके । व्याघ्रे । मे. । अश्वी । चित्तके ।

पृश्निः (श्री) । स्त्री । पृश्निपर्ण्याम् । चाकूनिश ।

श.र. । सु.चि.१७अ. । वारिपर्ण्याम् । पाना ।

पृश्निका । स्त्री । जलवृक्षविशेषः । श.मा. ।

पृश्निपर्ण्याम् ।

पृश्निपर्णिका (र्णी) । स्त्री । (Hemionites cordifolia. Uraria lagopoides.

Syn. Doodia lagopodioides.) खनाम-

ख्यातविक्रमाकृते । चाकूनिश । हिं पीठवन,

पीठवन, पठनी । सं.सिवरा । कं नवियलक्षणे ।

तं कोलाकुपोत्रा । उत्. क्रष्टपणि । तत्पर्यायाः—

पृथक्पर्णी चित्रपर्णी अङ्गुलिपर्णी क्रोष्टुविना

सिंहपुच्छी सिंहलाङ्गली कलशिः धावनिः गुहा

तन्वी पुच्छिका क्रोष्टुपुच्छिका लाङ्गली क्रोष्टु-

पुच्छी क्रोष्टुपुच्छिका पुच्छिका क्रोष्टुकमखला

पूर्णपर्णी कलशी दोर्घा शगालवन्ता त्रिपर्णी

सिंहपुच्छिका दोर्घपर्वा अतिगुहा घटिला चित्र-

पर्णिका कोकलसिः कलसी कदला कङ्कशत्रुः

चक्रकुल्या चक्रपर्णी श्रीर्णमाला महागुहा शगाल-

विना धमनी मेखला लाङ्गुलिका ब्रह्मपर्णी

दोर्घपर्णी सिंहपर्णी घटिपर्णी अङ्गिपर्णी धावनी ।

सु.चि.८अ. । गुणाः—“...तिदोषघ्नौ ह्यथोषा

मधुरा सरा । हन्ति दाहज्वरशरत्तातिसार-

तृणमोः । भा.पू.१भ.गु.व. । कटुः उष्णः कासातो-

सारघ्नौ वातरोगज्वरदाहज्वरशोमादघ्नौ च । रा.नि.

व.४ । च.द.ज्व.चि. । एतद्वन्धनमेकाहिकज्वरे

हितम् । च.द.ज्व.चि. । सु.सू.३८अ. ।

पृषत् । पुं । हरिणे ।

पृषतः । पुं । श्वेतविन्दुहरिणविशेषः । तत्पर्यायाः,

—रङ्गुः सरलपृष्ठकः । “पृषतश्चन्द्रविन्दुः स्याद्-

रिणात् किञ्चिदल्पकः ॥” एतन्मांसगुणाः—“खादु

शीतलं धारकं लघु दीपनं रुच्यं आसज्वरविदोष-

घ्नम् ।” भा. । रोहितमन्थे । मण्डलिसर्पविशेषः ।

सु.कल्प.४अ. । स्त्री । हरिणीमेदे । मे. ।

पृषदाज्यम् । क्ली । दधिमिश्रितघृते ।

पृषन्तिः । पुं । जलविन्दो । [द.चि.]

पृष्टिपर्णी । स्त्री । पृश्निपर्ण्याम् । चि.क्र.क.प्र-

पृष्ठम् । क्ली । तनुपश्चाद्भागे । रा.नि.व.८ । [२० ।

पृष्ठग्रन्थिः । पुं । गङ्गुरीगे । कूङ्ग । रा.नि.व.

पृष्ठग्रहः । पुं । अश्वस्य वातव्याधौ । लक्ष्यं

यथा—“स्रज्जं पृष्ठोन्नतश्चैव रज्जौ चित्तस्य यस्य

च । तस्य पृष्ठग्रहं रोगमूर्ध्वीवस्य निर्दिशेत् ॥”

ज.द.५५अ. ।

पृष्ठचक्षुः । पुं । कर्कटे । वै.निघ. ।

पृष्ठदृष्टिः । पुं । भल्लुके । रा.नि.व.१८ ।

पृष्ठमर्म । क्ली । पृष्ठवशगतचतुर्दशमर्मसु ।

तद्वयथा—कटीकतर्दये, कुकुन्दरे, नितम्बी, पाश-

सन्धी, वृहती, अंसफलके, अंसी । सु.शा.६अ. ।

पृष्ठरत्नम् । क्ली । मरिचे । वै.निघ. ।

पृष्ठवंशः । पुं । मेरुदण्डे, पृष्ठास्थनि । श्रीलङ्का

मिश्रिणी । चि.च. । सगर्भस्य शिशोः मासमात्रेण

भवति । सुखबोधः ।

पृष्ठशृङ्गः । पुं । आरण्याङ्गणे । चि.च. ।

पृष्ठशृङ्गी (इन्) । पुं । महिषे । श.र. । नपुं-

सके । मे. । मेघे । वै.निघ. ।

पृष्ठस्थितिः । पुं । नन्दिहणे । वै.निघ. ।

पृष्ठास्थि । क्ली । कसरी । मेरुदण्डे । रा.नि.

व.१८ । तानि च ३५ । च.शा.७अ. ।

पृष्ठः । पुं । अश्वे । अम. । क्ली । पृष्ठास्थि-

समूहे । वै.निघ. ।

पृष्णिः । स्त्री । पाणिभागे । उषा. ।

पेचः (कः) । पुं । उल्लुकपक्षिणि । पौष्टा ।

श.र. । अम. । तत्पर्यायाः—उल्लुकः उल्लुकः

वायसारातिः शक्राख्यः दिवाभ्यः वक्रनासिकः

हरिनेवः दिवाभीतः नखाशी पीचुः घर्घरः

काकभीरुः नक्तचारी निशाचरः कौशिकः

रूपनाशनः रक्तनासिकः भीरुकः शालुः आचा-

रातिः । See प्रसङ्गः ।

पेचकी (इन्) । पुं । करिणि । श.र. ।

पेचनी } स्त्री । केशुकवले । कै.उ. गौ. ।

पेचिका }

पेचिलः । पुं । हिरदे । शौ. । तिका. ।

पेचुः (कः) । पुं । सुचक्रन्दहणे । भूकृन्त

गौ. । केशुकवले । कै.उ. गौ. । र.मा. ।

नाडीचक्राके । पेचुके । कटू. तिका. ।

पेचुका । स्त्री । पेचुके । कटू. शौ. । केशुकके ।

कै.उ. । र.मा. ।

पेचुनी (ली) । स्त्री । पेचुकशके । कटू. शौ.

शौ. । तिका. । केशुकके । कै.उ. । र.मा. ।

पेटकः (टिका, टी) । पुं, स्त्री । (Abu-

tilon Indicum.) कुवेराख्याम् । पेटोत्रि ।

र.मा. । हिं कुङ्गनी । पारस्य.दरुवते हेरा । आर.

मस्तुलधीर । ता. टट्टी । मेघ.माल.चि. । च.द. ।

“पेटो पाठामूलात् ।” पाटलाहणे । केशुकके ।

पेडम् । क्ली । घृते । अघृते । उषा. ।

पेडा(डिका) । स्त्री । पेटिकायाम् । पेटोत्रि ।

वनायुके । वै.निघ. । पाटलाहणे ।

पेलम् । क्ली । अघृते । घृते ।

पेयम् । क्ली । अष्टविधानान्यतमाने । रा.नि.व.

२० । जले । मे. । दुग्धे । श.च. ।

पेया । स्त्री । अल्पसिक्थपेयद्रव्ये । सा च पचदश-

गुणैर्जलेः सिध्यति । मञ्जुविशेष । “तोये पचदश-

गुणे सिद्धा पेयाल्पसिक्थया ।” प.सु. । सिक्थ-

समन्विता पेया । “पेया सिक्थसमन्विता ।”

प.प्र.२ख. । तण्डुलापेचया एकादशगुणे वारिणि

सिद्धा । च.द.ज्व.चि. । “निद्राया प्राकृता पेया

तक्रदाहिसतण्डुले ।” इति च लक्ष्यम् ।

हेमाद्रिः । गुणाः—मलानुलोमनी पथ्या दीपनी

पाचनी क्षुत्पानाग्नाग्निदौर्लभ्यक्षिरीगज्वरघ्नी च ।

वा.सू.१५अ. । “द्रवाधिका घना सिक्थया चतुर्दश-

गुणे जले । सिद्धा पेया बुधैर्ज्ञेया... ।” “पेया

लघुतरा ज्ञेया ग्राहिणी धातुपुष्टिदा ।” प.प्र.२ख. ।

आर्द्रके । आर्द्रा । प.सु. । शतपुष्पायाम् । श.च. ।

खच्छमण्डे । मे. । कषाये । वै.निघ. ।

पेयु(यू)षः । पुं, क्ली । नवप्रस्तायाः गोः सप्त-

दिनाभ्यन्तरीणदुग्धे । गौ.जला.दू. । “आसराच-

प्रसवात् क्षीरं पेयुषमुच्यते ।” र.मा. । प्रत्ययघृते ।

वै.निघ. ।

पेर(रो)जम् । क्ली । खनामख्यातोपरवविशेषः ।

पेरोजा इति पारस्ये । तत्र भस्माङ्गहरितमेदेन

द्विविधम् । गुणाः—अतिकषायं मधुरम् अति-

दीपनं श्लादिहरं तत्संयोगेन स्थावरजङ्गमोभय-

विधिविषं हन्यात् । रा.नि.व.११ ।

पेलम् । क्ली । अण्डकोषे । शौ. । चि.च. ।

सञ्ज्ञांशे । वै.निघ. ।

पेली (इन्) । पुं । चोटके । वै.निघ.

पेलुवासः । पुं । कालसरटे । वै.निघ. ।

पेशः । पुं, स्त्री । खणधातो ।

पेशकृत् । पुं । कौटविशेषे । कुम्भैरे पौका । वै.निघ. । पेशकृत् इति शब्दकल्पद्रुमः ।

पेशिः । स्त्री । डिङ् । अम. । आदकादि-
हिदले । वै.निघ. । आमादिशलाटी । आंगूत्र
आदि । खण्डोक्तताद्रं कशलाटी । “हरिताद्रं कस्य
शस्त्रकृत्तान्ता दीर्घाकारा अवयवाः पेशयः उच्यन्ते ।”
वा.चि.७अ. ।

पेयी (पौ) । स्त्री । जटामांस्याम् । रा.नि.व.
१२ । मांसपिण्ड्याम् । मांसपेयी । साकल्येन
पञ्च पेशीशतानि भवन्ति । तासां चत्वारि शतानि
शाखास्तु । कीष्टे षट्षष्टिः, शीत्रां प्रत्यङ् चतुस्त्रिंश
इति । तत्र पादाङ्गुलिषु १५ । पदे १० ।
पादोपरिकूर्चसन्निविष्टाः १० । गुह्ययोः १० ।
गुह्यज्जात्यन्तरे २० । जानुनि ५ । ऊरी २० । वल्लुगे
१० । शतम् एवमेकस्मिन् सक्थनि भवन्ति ।
एतन्नेतरसक्थिवाह च व्याख्यातौ । पाथी ३ । मेद्वे
१ । सेवनी १ । वषणयोः २ । स्फिचोः १० ।
वस्तिशिरसि २ । उदरे ५ । नाभ्यां १ । पृष्ठोर्ध्व-
सन्निविष्टाः ५ × ५ । पार्श्वयोः ६ । वक्षसि १० ।
अक्षकांसी प्रति समन्तात् ७ । हृदयामाश्रययोः
२ । यकृतप्रोक्षोक्षकेषु ६ । यौवायां ४ । हन्वोः
८ । काकलक-गलयोः २ । तालुनि २ । जिह्वायां
१ । ओष्ठयोः २ । घोषायां २ । नेत्रयोः २ ।
कर्णयोः २ । गण्डयोः ४ । ललाटे ४ । शिरसि
१ । इत्येवमेतानि पञ्च पेशीशतानि । “शिरा
स्नायुस्थिपर्व्याणि सन्त्यय शरीरिणां । पेशीभिः
संश्रुतान्यत्र बलवन्ति भवन्त्यतः ॥” स्त्रीणाञ्च
विंशतिरधिकाः । दश तासां सनयोरिकैकस्मिन्
पञ्च पञ्च, यौवने तासां परिष्ठिः । अपत्य-
पथे चतस्रः तासां प्रसृतेऽभ्यन्तरतो हे सुखाश्रिते
वाह्ये च प्रवृत्ते हे । गर्भच्छिद्रसंश्रितास्त्रिः ।
शुक्रार्चवप्रवेशिन्यस्त्रिः एव । सु.शा.५अ. । “यथार्थ-
सुषणा युक्तौ वायुः स्तोत्रासि दारयेत् । अनुप्रविश्य
पिशितं पेशीर्बभजते तथा । स्त्रीणामपि भव-
न्त्येताः किष्कुंक्षितिरुत्तराः । गर्भाशये गर्भमागं
योनौ च सनयोरपि ॥” भा. । पच्छिडिङ् ।
पौथीर डिङ् । अम. ।

शीकोषः । पुं । अङ् । डिङ् । अ.टी. ।

पेश्यण्डम् । स्त्री । मांसगोलके । वै.निघ. ।

पेषणः । पुं, स्त्री । त्रिशारकुहीवचे । ऋकौटि
मिङ् । खल्ले । स्त्री । पीडने । चूर्णने । श.च. ।

पेषणिः (णी) । स्त्री । पेषणशिलायाम् ।

पेषिणी (पी) । स्त्री । जटामांस्याम् ।

पेहिता । स्त्री । प्रसारण्याम् । गङ्गाशनिना ।
वै.निघ. ।

पैङ्गः । पुं । ऋषिविशेषे । च. ।

पैज(जु)षः । पुं । कर्णे । हे.च. ।

पेठरम् । स्त्री । खालौपकृमांसादौ । अम. ।

पैतः (त्तिकः) । पुं । तिलरूपे । त्रिज गौड ।
प.सु. । पित्तसम्भवे रोगे । रा.नि.व.२० ।

पैत्तिकी । स्त्री । योनिव्यापदविशेषे । लक्ष्यं
यथा—“यथास्त्रैर्दूषणैर्दुष्टं पित्तं योनिमुपाश्रितम् ।
करोति दाह-पाकीषा-पूतिगन्ध-ज्वरान्विताम् ।
भृशोणभूरिकुणपनोलपोतासितासंवाम् । सा व्यापत्
पैत्तिकी ॥” वा.उ.३३अ. ।

पैष्टी । स्त्री । विविधधान्यविकारजाते अन्नमये ।
धेनौ भद्र । एषा मादकत्वे हीनतमा । “पैष्टी
पुनर्दिनिघधान्यविकारजाता ख्याता मदाधिकतयात्र
च पूर्वपूर्वार्त्वा ।” प्रस्तुतविधयेथा—“शक्नुवौमर्ष-
सिद्धान्तमुष्णीदकसमन्वितं । वज्रौ सन्नापयेत्
किञ्चित् स्थापयित्वा दिनद्वयं ॥ श्लेष्मिणस्तु संप्राप्ते
शैवले तत्र निःक्षिपेत् । शृङ्गवेरं मरिचञ्च मातुलुङ्गं
तथैव च ॥ एतेषामेव सन्धानात् पैष्टीमयं
प्रकौत्तितम् ॥” गुणाः—कटूणा तीक्ष्णा मधुरा
अतिदोषनी च । रा.नि.व.१४ । “पैष्टी सन्दीपनी
रुच्या कफघ्नवातनाशिनौ । पित्तला पाण्डुरोगाणां
कारिणी बहुधा मता ॥” अवि. १८अ. ।

पैष्टिकम् । स्त्री । पैष्टीमये । वि.र. ।

पोगण्डः । पुं । अपोगण्डः । दशवर्षीय
वागक । ह.भा. ।

पोटगलः । पुं । नले । नल । रा.नि.व.८ ।
खामङ् । शीग्रङ् । र.भा. । वदरवचे । मन्मथेदे ।
मे. । वेकरज्जातीयसर्पविशेषे । अयं राजिलेन
गोनस्यां वेपरिस्थेन वा जातः । सु.कल्प.४अ. ।
काशदण्डे । त्रिका. ।

पोटा । स्त्री । स्त्रीपुंसलक्षणायां नाथ्याम् ।
हारा । चुक्रिकायाम् । भा. ।

पोटाङ्गिका । स्त्री । गुञ्जायाम् । वै.निघ. ।

पोटिकः । पुं । विस्कीटके । कश्चित् ।

पोडुः । पुं । कपालास्थितले । रा.नि.व.१८ ।

पोतः (कः) । पुं । शिशौ । तैमाधिकशिशौ ।
रा.नि.व.१८ । दशवार्षिककरिणि । हे.च. ।

पोतकी । स्त्री । उपोदिकायाम् । श्रुती,
श्रुहे । भा.मि.४भ.गर्भ.चि. । श्यामाकपच्छिणि ।
रा.नि.व.१८ ।

पोताण्डः । पुं । अथस्य सुष्कारोगभेदे । लक्ष्यं
—“शूनौ पक्वौ तुरङ्गस्य सुष्कौ यस्य सवेदनी ।
विकलस्थेन युक्तस्य तस्य पोताण्डमादिशेत् ॥” ज.
द.५.अ. ।

पोताधानम् । पुं । शिशुमीनपुञ्जे । शोच्छ्र
शोनात्र सौक् । गुणाः—“पोताधःनन्तु सर्वेषां
सुहृिष्व लघु रीचनम् ।” राज.३प. ।

पोतासः । पुं । कर्पूरविशेषे । भौमटमनौ
कर्पूर । रा.नि.व.१२ ।

पोतिका । स्त्री । शताह्वाचुपे । रा.नि.व.४ ।
मालवारदेशीयोपोदिकाविशेषे । सूक्ष्मपोतिकायाम् ।
रा.नि.व.७ ।

पोत्रम् । स्त्री । वज्रे । श्करमुखायभागे ।
थोपना । मे. ।

पोत्रायुधः । पुं । श्करे । रा.नि.व.१८ ।

पोत्रिदंष्ट्राजम् । स्त्री । श्करदन्तज्वरे । वै.
निघ. ।

पोत्री (इन्) । पुं । श्करे । अम. ।

पोथकी । स्त्री । बालानां नेत्रवर्त्मजरीगविशेषे ।
लक्ष्यं—“कण्ठस्त्रावान्विता गुर्वी रक्तसर्पसन्निभाः ।
पिङ्गकाश्च रुजावत्यः पोथक्य इति संज्ञिताः ॥”
सु.उ.३अ. ।

पोदिका । स्त्री । कञ्जम्बीशके । प.सु. ।

पोलः (कः) । स्त्री । कटिप्रोथे । शीघ्रा
पेट्ना । अ.टी.भ. ।

पोलिका (ली) । स्त्री । पिष्टकभेदे । शीघ्रा
रुपौ । त्रिका. । यथा—“कुप्यात् समितयातीव
तन्वी परपटिका ततः । खेदयेत्तस्यै तान् पोलिकां
तां जगुर्धुधाः ॥” गुणाः—मण्डकवत् । भा. ।

पोषः । पुं । पोषणे ।

पोषयितुः । पुं । कोकिले । उषा. ।

पोष्टा (ष्टु) । पुं । पूतिकरञ्जे । श.च. ।
(वि) । पोषके ।

पौगण्डम् । स्त्री । पौगण्डावस्थायाम् । तच्च
षष्ठाब्दात् दशमाब्दपर्यन्तम् । “कौमारं पञ्चमाब्दान्तं
पौगण्डं दशमावधि । वैशोरमापञ्चदशं यौवनञ्च
ततः परम् ॥” रा.नि.व.१८ ।

पौण्डरीयः (कः) । पुं, स्त्री । प्रपौण्डरीकवचे ।
श्रुतिश्री गौड । रा.नि.व.१२ ।

पौण्डर्यम् । स्त्री । प्रपौण्डरीके । श्रुतिश्री ।

पौण्ड (ण्डु) कः । पुं । पुण्ड के । श्रुति
आर्थ । र.भा. । श.भा. । लावपच्छिणि । वै.निघ. ।

पौतवम् । स्त्री । परिमाणे । अ.टी.भ. ।

पौतिनासिकम् । स्त्री । नासिकारोगे ।
पीनसे । पीनस ट्रेण । निदा. ।

पौ (त्ति) त्रिकम् । स्त्री । पुत्रिकानाममल्लिका-
भिरायोजिते द्रववर्णमधुनि । पौष्टिक मधु ।
जटा. । “अन्नजा मल्लिकाः पिङ्गाः पुत्रिका इति
कोत्तिताः । तज्जातं मधु धौमहिः पौतिकं
समुदाहृतम् ॥” गुणाः—रुचम् उष्ण रक्तपित्त-
दाहघ्नं द्रववर्णञ्च । रा.नि.व.१४ ।

पौतिकशर्करा । स्त्री । पौतिकमधुकृतशर्करा-
याम् । गुणाः—तन्मधुतुल्याः । रा.नि.व.१४ ।

पौनर्णावः । पुं । सन्निपातज्वरभेदे । लक्ष्यं
—“उत्क्षिप्य यः स्वमङ्गं क्षिपत्यधस्तात् नितान्त-
सुच्छुसिति । तं पौनर्णावजुष्टं विचित्रकष्टं विजा-
नीयात् ॥” भल्लुकीतन्त्रम् । [१अ.]

पौपिकः । वि । अपूपनिष्काणद्वये । सु.कल्प.

पौरम् । स्त्री । सुगन्धदण्डे । त्रागकर्पूर । अम. ।

पुं । कोले । नखीनामगन्धद्रव्ये । वै.निघ. ।

पौरसः । पुं । नखीनामगन्धद्रव्ये । वै.निघ. ।

पौरुषम् । स्त्री । शुक्रधातौ । रा.नि.व.१८ ।
मेघने । सु.नि.१अ. । ऊर्ध्वं विच्छेदतोः पाश्चिपुरुष-
परिमाणे । त्रिका. । इह जगति कृते कर्मणि ।
“तत् पौरुषं यत्किञ्च कर्म दृष्टम् ।” च.शा.२अ. ।
रोहिषदण्डे ।

पौरुषः । पुं । नरे । पुद्गागवचे । त्रिका. ।

पौरीगवः । पुं । पाकशालाध्यचे । अम. ।

पौलिः। स्त्री । पौलिकायाम् । पाकावस्थागत-
यवादी । अम ।

पौषः। पुं । वर्षस्य नवमे मासे । अम ।

पौष्करम्। स्त्री । पुष्करमूले । शूकरशूल ।
कुष्ठभेदे । कूटविशेष । रा.नि.व.६ । म.व.१ ।
सि.यो.य.च.चि.वयोदशाङ्गगुणौ । “पौष्कराति-
विषे ।” सि.यो.क.फ.ज.चि.निम्बादिः । “शटीभूनिम्ब-
पौष्करम् ।” पद्ममूले । वृहज्जीरकायमोदके ।
एरण्डमूले । वै.निघ.श्वास.चि.दशमूलधवाग्वाम् ।
स्थलपत्रे । वै.निघ. ।

पौष्करमूलम्। स्त्री । पुष्करमूले । म.व.१ ।

पौष्कराक्षयम्। स्त्री । पुष्करमूले । म.व.१ ।

पौष्टिकम्। स्त्री । पुष्टिकरीषधे । पुष्टिकरद्रव्य-
गणे । यथा—“चतुर्धा तु तुगाचौरी चन्द्रशरी-
ऽष्टवर्गकः । द्वीपान्तरवचा विल्वं त्वक् पत्रं नाग-
केशरम् । तालीशपत्रं त्वक्चौरी त्वचा गोचुर-
रोहिणी । कपिककुत्तोयवल्लीभूफलं पौष्टिकी
गणः ॥” अर्क.चि. । चौरकाले गावाक्कादनवस्त-
भेदे । कांवाहे । गुणाः—आयुष्यत्वं धनचिह्नत्वं
शुचित्वं रूपविराजतत्वं । राज. ।

पौष्यम्। स्त्री । पुष्यरेणौ । वै.निघ. ।

पौष्य(प्य)कम्। स्त्री । पुष्याङ्गने । रा.नि.व.
१३ । वै.निघ. ।

प्रकारम्। स्त्री । अगुरुकाष्ठे । मे. ।

प्रकशो। स्त्री । शूकरीगे । निदानम् ।

प्रकाण्डः। पुं । तरीः । स्तम्भपथ्यन्तभागे ।
शुङ्गि । रा.नि.व.२ ।

प्रकाण्ड(त)रः। पुं । वृक्षे । श.च. ।

प्रकाश(क)म्। स्त्री । कांक्षे । कांम् । इ.च. ।

प्रकाश(क)ज्ञाता। पुं । कुकुटे । श.च. ।

प्रकीर्णः। पुं, स्त्री । पूतिकरञ्जे । नाटो कर्ण ।
रा.नि.व.६ । चामरे । त्रिका. । [मे.]

प्रकीर्णकम्। स्त्री । चामरे । अम. । पुं । अश्वे ।

प्रकीर्णः (कः)। पुं, स्त्री । पूतिकरञ्जे ।
नाटो कर्ण । र.मा. । वा. सु.१५अ. । “श्वेत-
वाहप्रकीर्णः ।” रीटाकरञ्जे । त्रिणे । रा.नि.व.
६।१३ । कण्टकीकरञ्जे । “कण्टकीविटपकरञ्जे ।”
सु.सु.३८अ. कफशमने । ड. । च.सु.१अ. फलिनीव. ।

प्रकुञ्चः। पुं । पले । ८ तो. । प.प्र.१ख. ।

प्रकुलम्। स्त्री । सुन्दरदेहि । त्रिका. ।

प्रकृतिः। स्त्री । शक्तौ । शिष्टे । योनौ ।
त्रिका. । आहारौषधद्रव्याणां स्वाभाविके गुण्यदि-
गुणयोगे । च.चि.१अ. । आकाशादिपञ्चतन्मात्रं
बुद्धिः मूलप्रकृतिरहङ्कारश्चेत्यष्टमहाभूतसमुदायरूपे
कारणे । च.शा.१अ. । अष्टरूपमखिलस्य जगतः
सम्भवहेतुरव्यक्तं नाम । महत्तत्त्वादयः सप्त महा-
नहङ्कारः पञ्चतन्मात्रचेति । प्रकृतिर्महानहङ्कारः
पञ्च तन्मात्राणीति अष्ट प्रकृतयः । प्रकृतिपुरुष-
साधर्म्यम्—अनादित्वम् अनन्तत्वम् अलिङ्गत्वं
नित्यत्वं सर्वगतत्वम् । वैधर्म्यं यथा—सा च अचेतना
विगुणा बीजधर्मिणी प्रसवधर्मिणी अमध्यस्थ-
धर्मिणी चेति । पुरुषस्तु तद्विपरीतधर्मोति ।
तस्या गुणाः—सत्त्वरजस्तमासीति । भा.पू.१भ. ।
स्वभावे । वातादिभेदेन प्रकृतयः सप्त । “शुक्ल-
शोणितसंयोगे यो दोषस्तुल्यो भवेत् । प्रकृतिर्जायते
तेन..... ॥” सु.शा.४अ. । “शुक्लाद्यगर्भिणी-
भोज्यचेष्टागर्भाशयान्तरे । यः स्याद्दोषोऽधिकस्तेन
प्रकृतिः समधीदिता ॥” तेषु—जागरूकौऽत्यक्षश्च
वातप्रकृतिः । अज्ञापलितदिः पित्तप्रकृतिः ।
श्यामकेशादिः श्लेष्मप्रकृतिः । एवं विरूपादिदर्शने
द्विप्रकृतिः । वा. ।

प्रकृतिभोजनम्। स्त्री । स्वाभाविकाहारे ।
च.सु.१५अ. ।

प्रकृतिवर्णः। वि । गात्रसवर्णे । च.सु.१८अ. ।

प्रकृतिविधातः। पुं । प्रकृतेर्विकृतिजनको-
पयोगे । स च कटुतिक्तकषायचारीणानां
द्रव्याणां प्रयोगरूपः । यस्यान्यदपि किञ्चित् श्लेष्म-
पुरीषप्रत्यनौकभूतं तस्यादिति । च.वि.७अ. ।

प्रकीथः। वि । पूतिभावापत्रे । अ. । “प्रकी-
थोदकावगाहनात् ।” सु.चि.२३अ. ।

प्रकोपः (नम्)। पुं, स्त्री । क्रोमे । चाञ्चल्ये ।
वै.निघ. । वातादीनां सङ्घोभेती । ते च बहुधा
तत्र वातस्य प्रकोपनं बलवद्विद्युदादि । पित्तस्य
क्रोधश्रीकभयादि । कफस्य दिवास्पादि । पित्त-
प्रकोपनमेव पित्तस्येति । ऋतुभेदे वातादिप्रकोपो
यथा—“वर्षावायुः कुप्यतेऽन्तः शरत्सु लौनी
वायुः कुप्यते पित्तरीगे । लौघेत् पित्तं श्रेष्ठेरे
श्लेष्मज्ज्जे हेमन्ते वा चौर्यमानस्यपि । कोपं याति
श्लेष्मरीगे वसन्ते तस्माच्छान्तिः श्लेष्मरीगस्य

चोष्णे । पित्तं याति कोपितां शीतकाले दृष्टा
शान्तिः पित्तिकी वार्षिके च ॥” अथ वायुप्रकोपः—
“तथा वातमूलपुरीषस्य रोधात् कषायादिश्रीता-
न्निशाजागरेषु । व्यवायेऽथ वाहयमाहातिभुक्त्याध्वनि
प्रायशो भाषयेनातिभौल्या । सुरुचैरतिचारितकैः
कटुभित्तया दोलाशकोष्टकैर्यानमात्रे । रथे वा खरे
कुञ्जरे मन्दरे वा भवेन्मासतस्य प्रकोपो नरस्य ।
सुशीते दिने दुर्दिने ज्ञानपीते पराङ्गे निशाजागरे
वासरे च । वर्षासु वै केवलं याति कोपं मरुत्ववितो
याति वै भुक्तजीर्णे । मसूराः कलायाश्च निषावकाश्च
महामाषश्च यवाश्चामलाः स्युः । सहा चामला
क्षणकायाः प्रदिष्टा हिमाः कङ्कनीवाररक्ताश्च
शाल्याः । तथा कोरदूषश्च श्यामाक एतैः कृतं
चौदनञ्च यवागृह्यते वा । कलिङ्गानि वास्तूक-
चिल्लीकपूयः पलाण्डुस्थाय गृह्णन् कन्दशाकम् ।
इमान् सेवित्वात्यर्थमेति प्रकोपं समीरस्य चीतः
सुरासम्भवस्तु । अतो यन्त्रो रक्षणीयं मनुष्येः शुभं
वेहसित्वं सदा रोगशान्तिम् ॥” अथ पित्तप्रकोपः—
“अत्युष्णकटुस्त्रुचैर्विदाहैः द्रव्यैः सन्निभसुरा-
सेवनेन । घर्भेण क्रोधेन वा स्वेदनेन व्यवायेन वा
याति कोपञ्च पित्तम् । कुलल्यादकौयुष्मलाकंशियु-
शटीसर्षपाराजिकाशाकमेव । निशाजागरेषापि
युञ्जे अमे वा घनान्ते शरत्सु प्रकोपः प्रदिष्टः ।
अन्तेन वा चीणकाले शरत्सु भृशं वासरे मध्यमे वा
निशीथे । जीर्णे रसे भुक्तमात्रे प्रकोपः प्रदिष्टः
कोविदैः स्यात्पित्तकोपः ॥” अथ कफप्रकोपः—
“निशाजागरे वासरे वातिनिद्रासुशीतोदकसेवने
शीतले वा । पयःपानपीयूषेक्षुभिल्लैस्तु तथा
गृह्णन् कन्दशाकैरपि । अतिसिन्धुसंसेवने
भोजने च प्रदिष्टः कफस्य प्रकोपो वसन्ते । दिनान्ते
प्रभाते निशान्ते नरस्य प्रकोपः प्रदिष्टोऽपसुक्ते
न जीर्णे । प्रदिष्टो बुधैः कोविदैरेव रोगः
कफोत्पत्तिजन्यो हि कष्टप्रयुक्तः । सुशीतेऽथवा
शीतकाले निशान्ते नरस्य प्रकोपः प्रदिष्टोऽपि
भुक्तेः । न जीर्णे प्रदिष्टः सुधी रोगवेगः निदानं
कफस्येति चीतं सुधीभिः ॥” अथ इन्द्रजप्रकोपः—
“यदा विपथ्यासगते ऋतौ च प्रकोपनं यस्य
यथा प्रदिष्टं । तस्मै वमानस्य नरस्य रोगः स्याद्वज्र-
नाम विकारकारी । यस्मिन् ऋतौ वातविकार
उक्तस्यस्मिन् यदि श्लेष्मविकोपनानि । संसेवते वा
मनुजसदास्य भवेत् प्रकोपः कफपित्तयोश्च ॥
यस्मिन् मरुत्वप्यति सेवते यः पित्तस्य कोपप्रकाराणि
यानि । विपथ्ये वा ऋतुधान्ये च स पित्त-

वातप्रभवसदा स्यात् ॥” अथ सन्निपातीत्यन्तिः—
“विपथ्यासगते काले रसे विपरिसविते । तदा
स्यात् सन्निपातो हि रोगोपद्रवकारकः ॥” इति ।
अति.५अ. ।

प्रकोष्ठः। पुं । कूर्परपाणिमध्यभागे । रा.नि.व.
१८ । कशूहेऽग्नौ नौष्ठे इच्छतल पर्यायः ।

प्रक्रिया। स्त्री । औषधादिक्रियायाम् । चिकि-
त्सायाम् ।

प्रक्षिन्नः। चि । अतिक्रियते ।

प्रक्षिन्नवर्त्मा। पुं । नेत्ररोगविशेषे, क्षिन्नवर्त्मा-
रोगे । भा. ।

प्रक्षेदः। पुं । आर्द्रतायाम् । भा.४भ.ना.रो.दि. ।
“प्रक्षेदमायाति च धूयते च ।”

प्रक्षयितः। वि । श्यते । प्रमथ्यारूपेण श्यते ।
वा.चि.८अ. ।

प्रखरः। पुं । सन्नाहे । त्रिका. । कुकुरे । अश्व-
तरे । मे. ।

प्रगण्डः। पुं । कूर्परसमध्यभागे । कशूहे
इहेते वर्णन पर्यायः । रा.नि.व.१८ ।

प्रगतजानुः (कः)। वि । दूरगतजानौ ।

प्रगम्बः। पुं । पर्यटके । रा.नि.व.५ ।

प्रग्रहः। पुं । ऋषारग्वधवे । मे. । सु.कल्प.७
अ. । तुलासूत्रे । अम. । हस्ते । सुवर्णे । वै.निघ. ।
कर्णिकारवे । रा.नि.व.८ ।

प्रग्राहः। पुं । तुलासूत्रे । मे. ।

प्रघणः। पुं । ताम्रपात्रे । लौहसुहरे । मे. ।

प्रघनः। पुं । सुदृजतिभेदे । वै.निघ. ।

प्रचण्डः। पुं । शुक्लकरवीरे । मे. । वि । अत्युष्णे ।

प्रचण्डमूर्त्तिः। पुं । वरुणवृक्षे । श.च. ।

प्रचण्डा। स्त्री । श्वेतद्रव्यायाम् । रा.नि.व.८ ।

प्रचयः। पुं । उच्छये । भा. ।

प्रचलः। पुं । मयूरे । वै.निघ. । (कः) ।
सौम्यकौटविशेषे । सु.कल्प.८अ. ।

प्रचला। स्त्री । सरटे । शिर्गुणि । वै.निघ. ।

प्रचलाकः। पुं । सर्पे । मयूरपुच्छे । मे. । सु.
चि.१८अ. ।

प्रचलाकी (इन्)। पुं । सर्पे । मयूरे । त्रिका. ।

प्रचलाङ्गः। पुं । मयूरशिखायाम् । वै.निघ. ।

प्रचलितः । पुं । सद्योत्रणविशेषः । वै.निघ. ।
प्रचारः । पुं । अथस्य त्रैभिकाक्षिरीने । लक्षणे
 —“प्रच्छादयति शृङ्गि मांसं पथ्यन्तवहितम् ।
 प्रचारकाख्यं तं विद्यान्नेचरीकं कफान्वितम् ।” ज.
 द.२०७. ।
प्रचेतसी । स्त्री । कटफलवृक्षे । रा.नि.व.२. ।
प्रचेलम् । स्त्री । पीतचन्दने । श.च. । पीतमुद्गे ।
 वै.निघ. ।

प्रचेलकः । पुं । अथ । श.मा. ।
प्रचेलुकः । पुं । ज्ञानभेदे । प्राणि. । त्रिका. ।
प्रचोद(दि)नी । स्त्री । कष्टकार्याम् । अम. ।
 दुरालभायाम् । वै.निघ. ।
प्रच्छेदनम् । स्त्री । वमने । भेष. ।
प्रच्छेदिका । स्त्री । वान्ती । हे.च. ।
प्रच्छादनम् । स्त्री । नेवच्छेदे । ज.द.२७. ।
 उत्तरीयवस्त्रे । हे.च. ।

प्रच्छानम् । स्त्री । छेदने, रक्तस्त्रावे । सु.कल्प. ।
 १७. । सु.चि.चुद्ररी.चि. “प्रच्छानैर्वा जलोकाभिः ।”
प्रजननम् । स्त्री । गर्भधारणे । योनी. । मे. ।
प्रजल्पः । पुं । अतिभाषणे । वै.निघ. ।
प्रजा । स्त्री । सन्तती । जने । अम. ।
प्रजाता । स्त्री । प्रसूतायाम् । अम. ।
प्रजादा । स्त्री । पुत्रदात्रीलतायाम् । रा.नि.व.४. ।
प्रजादानम् । स्त्री । रौप्ये । श.च. ।
प्रजाहितम् । स्त्री । जले । श.मा. । [१६. ।
प्रज्ञविप्रियः । पुं । षष्टिकथान्ये । रा.नि.व. ।
प्रज्ञापराधः । पुं । अहितसेवनातिव्यथायादौ ।
 तदन्त—“धीधनिश्रुतिविश्रुतः कर्म यत् कुरुते-
 ऽश्रमम् । प्रज्ञापराधं तं विद्यात् सर्वलोपप्रकीपनम् ।
 कर्मकालातिपातश्च मिथ्यारश्मश्च कर्मणाम् ।
 ज्ञातानां स्वयमर्थानामहितानां निषेधणम् ।” च. ।
प्रणा(ना)ल(ली)सः । पुं । जीवशक्ते ।
 वास्तुके । प.सु. ।

प्रणालिका (स्त्री) । स्त्री । जलनिर्गममाणे ।
 हारा. । नखनलिकायाम् । नञ् प्रिवात्र नलि ।
 च.द.नस्याधिकारि ।

प्रतङ्गिः (ती) । स्त्री । लतायाम् ।

प्रतना (नी) । स्त्री । गोजिह्वायाम् । गोजिह्वा
 शीर्षे । रा.नि.व.४. । वाय्वालके । वै.निघ. ।
प्रतमकः । पुं । आसरीगमिदे । तथकथं ।
 लक्षणे—“ज्वरमूर्च्छांपरीतस्य विद्यात् प्रतमकन्तु
 तम् । उदावर्त्तरजोर्जीर्णक्लित्वायनिरीधजः ।
 तमसा वृद्धतेऽत्यर्थं शीतेयाश्च प्रशस्यति । मज्जत-
 स्तमसीवाय विद्यात् प्रतमकं तु तम् ॥” मा.नि. ।
प्रतरः (सन्धिः) । पुं । शीवोर्द्धगतसन्धी । स
 च शीवापृष्ठदण्डयोः सन्धिः । भा. । सु.शा.५७. ।
प्रतलः । पुं । संवृतविच्छेताङ्गुलिकरे । शोत्रे
 तेजो । रा.नि.व.१८. ।
प्रतानवान् । पुं । सीमलताभेदे । सु.चि.२६
 ७. । See सीमः ।
प्रतानिका (निनी) । स्त्री । प्रसारणायाम् ।
 गङ्गाश्रुतिना । शारिवायाम् । अनञ्छुल ।
 रा.नि.व.५.१२. ।

प्रतापः (वान्) । पुं । अर्कवृक्षे । शुक्लाके ।
 रा.नि.व.१०. ।

प्रतापतपनः (रसः) । पुं । सन्निपातज्वरा-
 धिकारे रसः । “गन्धकं हिक्कुलं सूतं तालकं लौह-
 टङ्गणे । खर्परं साचिकाचारं मज्जिष्ठां हिक्कुलं
 समं । रसेन सहितं तस्यैव निर्गुणोद्दृष्टिगुणयोः ।
 अष्टयामस्य चैत्कृष्यां निरुध्य सिकताद्वये । ततः
 सिद्धं समादाय रक्तिकामाद्रंकेषु च । सेवित
 ॥” रस.को. । [अम. ।

प्रतापसः । पुं । अतिशक्तः । श्वेत आकम् ।
प्रतिकर्म । स्त्री । प्रतिक्रियायाम् । उपाये ।
 सु.कल्प.५७. । प्रसाधने । अम. ।

प्रतिका । स्त्री । जवापुष्पवृक्षे ।
प्रतिकीर्णः । वि । मलादिव्याप्ते । च.६. ।
प्रतिखुरः । पुं । मृदगभेदे । “निःसृतहस्त-
 पादशिराः कायसङ्गी प्रतिखुरः ।” सु.शा.८७. ।
प्रतिगन्धा । स्त्री । सीमराज्याम् । रा.नि.व.४. ।
प्रतिघः । पुं । मूर्च्छायाम् । श.र. ।

प्रतिघ्नम् । स्त्री । अङ्गे । श.च. ।
प्रतिच्छाया । स्त्री । जलादशतपादिषु प्रति-
 फलितशरीरच्छायायाम् । अतिविशित भरीत्रेण
 छाया । प्रतिप्रभासस्थाना जलादशतपादिषु ।

छाया या सा प्रतिच्छाया या च वर्णप्रभाशया ॥”
 च.३.७७. ।

प्रतिजिह्वा (ह्रिका) । स्त्री । मूलजिह्वा-
 याम् । आनजिह्वा । रा.नि.व.१८. । त्रिका. ।
प्रतिज्ञा । स्त्री । साध्यवचने । “प्रतिज्ञा नाम
 साध्यवचनं, यथा नित्यः पुरुष इति ।” च.वि.
 ८७. ।

प्रतिज्ञाहानिः । पुं । पूर्वप्रतिज्ञाहीनायाः
 प्रतिज्ञायाः पर्यनुधीनेन परित्यागे । च.वि.८७. ।
प्रतितन्त्रसिद्धान्तः । पुं । सिद्धान्तविशेषः ।
 See सिद्धान्तः ।

प्रतितूणी । स्त्री । वातव्याधिविशेषः । लक्षणे
 —“गुदीपस्थीत्यिता सेव प्रतिलोमं विधाविता ।
 वेगेः पक्षाग्रं याति प्रतूणी चेह सीचते ॥”
 मा.नि. । “तूण्याच्च प्रतितूण्याच्च प्रशक्ताः स्नेह-
 वसयः । पित्तेषां स्नेहलवणं पिप्पल्यादिमध्यास्तुना ।
 उष्णेन रामठचारप्रगाढमथवा घृतम् ॥” सु.नि.
 १७. ।

प्रतिनिका । स्त्री । प्रसारणायाम् । शारिवायाम् ।
प्रतिपत्रफला । स्त्री । चुद्रकारवेल्लिकायाम् ।
 रा.नि.व.७. ।

प्रतिपर्ण(त्र)शिफा । स्त्री । द्रवन्त्याम् ।
 दण्डोत्तेज । रा.नि.व.५. ।

प्रतिपिष्टः । वि । अक्षिद्वयपिष्टे, उत्पिष्टे ।
 शंङ्गे शंङ्गे चैतो २७३ । भा.स.३७. ।

प्रतिबन्धकः । पुं । वृक्षे । गीह ।

प्रतिबला । स्त्री । अतिबलायाम् । चि.क्र.क.
 प्रद.चि. ।

प्रतिमर्षः । पुं । शिरोवस्त्रविशेषः । स चा-
 वालं प्रयोज्यः । “जन्मप्रभृति बालस्य प्रतिमर्षो
 विधीयते ।” रत्नमालासंयष्टः । ईषदुत्सिहनात्
 चो श्रावदन्तं प्रपद्यते । नस्ये निष्किलं विद्यात्
 प्रतिमर्षं प्रमाणतः । प्रतिमर्षं नस्यार्थं करोति
 न च दीपभाक् ॥” प.प्र.४७. । तत्र चत्वारः
 षट् अष्टौ वा विन्दवः यथावलं शिरीविरेक-
 क्षेप्तस्य मात्रा । सु.चि.४०७.वा.उ.२७. । स चतु-
 र्दशसु कालेषूपदिष्टः । तद्यथा—“तत्पथितेन
 प्रचालितदन्तेन गृह्णाग्निगच्छता व्यायामव्यवाया-
 धपरिस्थानेन सूक्ष्माकारकवलाज्जान्ते भुक्तवता
 कर्हि तवता दिवास्त्रीत्येन सायचेति । तत्पथि-

त्यितादौ यथाक्रमं गुणाः—तत्पथितेनासेवितः
 प्रतिमर्षः । रात्रावुपचितनासास्त्रीमोगतं मलमुपहन्ति
 मनःप्रसादश्च करोति । प्रचालितदन्ते नासेवितः
 दन्तानां दृढतां वदनसौगन्ध्याच्चापादयति ।
 गृह्णाग्निगच्छता सेवितः नासास्त्रीतसः क्लिन्नतथा
 रजोधूसी वा नाभाधते । व्यायाममैथुनात्परिस्थानेन
 सेवितः श्वममुपहन्ति । सूक्ष्माकारान्ते वा सेवितः
 दृष्टिगुरुत्वमपनयति । कवलाज्जान्ते दृष्टिं
 प्रसादयति । अभुक्तवता सेवितः स्त्रीतसां विपुञ्जि-
 ल्लताच्चापादयति । वान्ते नासेवितः स्त्रीतीव्रलसं
 श्लेष्माणमपीच्छ भक्तकाङ्क्षामापादयति । दिवास्त्री-
 त्यितेनासेवितः निद्राशेषं गुरुत्वं मलच्छापीच्छ
 चित्तकायां जनयति । सायञ्चासेवितः सुखनिद्रा-
 प्रबोधचेति । सु.चि.४०७. ।

प्रतिमा (नम्) । स्त्री, स्त्री । करिणी दन्त-
 द्यमध्यवर्त्तिशृङ्गभागे । गजदन्तवन्धे । त्रिका. ।

प्रतिमूषिका । स्त्री । कुकुन्दयाम् । वै.निघ. ।

प्रतियज्ञः । पुं । रचनायाम् । त्रिका. ।

प्रतिरम्भः । पुं । रुन्तापे । निद्रा. ।

प्रतिलोमः । पुं । विलोमे ।

प्रति(ती)वापः । पुं । कषाये चूर्णादिप्रक्षेपे ।
 र.चि.३७. । कल्के । सु.चि.२३७. । धातुभस्मी-
 करणे । गलितस्य धातोः द्रव्यान्तरेणावचूर्णने ।
 अटी.खा. । पानीयौषधविशेषे । च.द.विद्र.चि. ।

प्रतिविम्बदर्शकः । पुं । दर्पणे । वै.निघ. ।

प्रतिविषा । स्त्री । अतिविषायाम् । आतडेह ।
 च.द.अ.सा.चि. । “हिक्कुप्रतिविषाभयाः ।”

प्रतिविष्णुकः । पुं । सुचुकुन्दवृक्षे । रा.नि.
 व.१०. । क्षीरिणीभेदे । वै.निघ. ।

प्रतिवीजम् । स्त्री । तारनागाभ्रह्मकतपारद-
 निवन्धनद्रव्ये । “नागाभं वाह्येत्तारे हेनि च हादशे
 गुणे । प्रतिवीजमिदं श्रेष्ठं पारदस्य निवन्धनं ॥”
 र.चि.३७. ।

प्रतिश्या (स्या) (यः) । स्त्री, पुं । नासारोग-
 विशेषः । तस्य निदानम्—“अवश्यायानिलरजोभा-
 य्यातिस्त्रिप्रमाणरेः । नीचालुक्षोपधानेन पीतेनात्येन
 वारिणा । अत्यन्तु पानरमणच्छर्दिवाप्यश्वादिभिः ।
 क्रुद्धा वासोल्लया दोषा नासायां स्थानतां गताः ।
 जनयन्ति प्रतिश्यायं वईमानं चयप्रदम् । तत्र
 वातात् प्रतिश्याये सुखशीघ्री भयङ्करः । प्राणोप-

रीधनिस्तोददन्तशङ्खशिरोव्यथाः । वीटका इव
सर्पन्ति मन्वते परितो भुजौ । स्वरसादश्चिरात्
पाकः शिशिराच्छकफस्रुतिः । पितातृणाज्वरप्राण-
पिटिकासम्भवश्माः । नासायपाको रुचीणस्मास-
पीतकफस्रुतिः । कफात्कासीऽरुचिः श्वासी वमथु-
र्गात्रगौरवम् । माधुर्यं वदने कण्डूः क्षिग्धशूलघना
स्रुतिः । सर्व्वेजो लक्षणैः सर्व्वैरकस्माद्भुजिमान्ति-
मान् । दुष्टं नासाशिरां प्राप्य प्रतिश्यायं करोत्य-
सृक् । उरसः सुप्तता तामनेचत्वं श्वासपूरिता ।
सर्व्व एव प्रतिश्याया दुष्टतां यान्युपेक्षिताः ।
वा.उ.१.२५. । रघ.२.३. वा.ल.चि. । “प्रतिश्यायास-
कासके ।” भा.म.१.भ.श्लो.ज्व.चि. । “प्रतिश्यायो
ऽरुचिः कासः ।” पीनसरीगे । निदा. ।

प्रतिष्ठा । स्त्री । जनीपादयतथावस्थाने । च.
सू.१.५. ।

प्रतिष्ठापना । स्त्री । परप्रतिज्ञायाः प्रति-
विपरीतार्थायाः स्थापनायाम् । यथा—अनित्यः
पुरुषः इति । च.वि.८.५. ।

प्रतिसमाधानम् । क्ली । रोगमुक्तकरणे ।
वै.निघ. । [निघ. ।

प्रतिसरः । पुं । व्रणशङ्खौ । प्रभातकाले । वै.
निघ. ।

प्रतिसारः (णम्) । पुं, क्ली । लवणैः कटु-
चूर्णैश्च व्रणघर्षणे । “लवणैः कटुचूर्णैश्च घृष्यते यद्वर्णं
बुधैः । प्रतिसारसतः प्रीतः.....” ज.द.
१.२५. । घर्षणे । सु.चि.२.२५. । दन्तजिह्वा-
मुखानां चूर्णकल्पावलेष्टैरङ्गुल्या शनैः घर्षणे ।
“वैरस्यं मुखदौर्गन्ध्यं मुखशीघ्रं तथा दृषाम् ।
अरुचिं दन्तपीडाञ्च निहन्ति प्रतिसारणम् ॥” भा. ।

प्रतिसारी (इन्) । वि । सारकद्रव्यमात्रे । वै.
निघ. ।

प्रतिसूर्यः (कः) । पुं । सरटे । त्रिका. ।
विश्व. । तन्नामकगौधेरकजातौ । सु.कल्प.८.५. ।

प्रतिसोमा । स्त्री । मद्भिषक्नीलतायाम् । रा.
नि.व.२. । लघुसोमलतायाम् । वै.निघ. ।

प्रति(ती)हासः । पुं । करवीरवृक्षे । कर्बवी
गोष्ठे । रा.नि.व.१०. । अम. । शूलकरवीरे । वै.
निघ. ।

प्रतिक्षुत् । स्त्री । क्षिक्तायाम् । शै.चि. । वै.निघ. ।

प्रतीकः । पुं । शरीरावयवे । रा.नि.व.१८. ।
पटीले । भा.पू.१.भ.शा.व. । विलोमे । मे ।

प्रतीकारः । पुं । चिकित्सायाम् । श.मा. ।

प्रतीनाहः । पुं । कर्णरोगे । लक्षणम्—“वातेन
श्रीवितः श्लेष्मा खीतो लिप्येततो भवेत् । रुग्णैरवं
पिधानञ्च स प्रतीनाहःसंज्ञकः ॥” वा.उ.१.७. ।
नासारोगमेदे । “उच्छ्वासमार्गन्तु कफः सवातो
रुन्ध्रात् प्रतीनाहसुदाहरेत्तम् ॥” मा.नि. ।

प्रतुण्डकः । पुं । जीवकशके । वै.निघ. ।

प्रतुदः । पुं । गृध्रश्वेनकाकादिपक्षिजातौ । ते
प्रतुय निष्कृष्य भक्षयन्तीति प्रतुदसंज्ञा प्राप्ताः ।
तन्मांसगुणाः—सव्यःखादु गुरुष्णं क्षिग्धं बल्यं
पित्तदाहरक्तकरञ्च । रा.नि.व.१७. । एतदकं गुणाः
—“कफपित्तहरो याही बह्विष्णूचको भवेत् ॥”
अर्क.चि. ।

प्रतूणी । स्त्री । प्रतितूणीनामरोगमेदे । See
प्रतितूणी ।

प्रतौली । स्त्री । शीवामेदुधीर्गणवन्धनमेदे । सु.
सू.१.८. । लक्षणं—“सुत्तौलो पुटिका प्रीता
जालवहङ्गुरस्युका ।” इति भानुमती.टी. । “कौपी-
नाकारा मत्स्यधारणजलयन्तवत् बहुच्छिद्रा सुत्तौली
प्रतौली वा ।” वा. ।

प्रत्यक्पर्णी । स्त्री । रक्तापामार्गे । भा.पू.१
भ. । द्रव्याम् । रा.नि.व.५. ।

प्रत्यक्पुष्पी । स्त्री । अपामार्गचुपे । रा.नि.व.
४ । सु.सू.४.३५. । च.सू.१.४५. । वा.सू.१.५. ।
अर्कादिः । “प्रत्यक्पुष्पी पीततैजोदकौर्ध्या ।”
सूचिकप्रण्याम् । दन्तौष्ठे ।

प्रत्यक्श्रेणी । स्त्री । दन्त्याम् । अम. । च.सू.१
५. । युतश्रेणीचुपे । रा.नि.व.४ । द्रवन्तीचुपे ।
रा.नि.व.५. । आखुकण्याम् । ईम्बूरकाणि । वि.
मूषाकाणी । रा.नि.व.७. । कृष्णदन्तीचुपे । र.मा. ।

प्रत्यग्रगन्धा । स्त्री । खण्ययुधिकायाम् । वै.
निघ. ।

प्रत्यङ्गम् । क्ली । अज्ञावयवेषु । तानि मसंकी
दरपृष्ठनाभिललाटनासाचिबुक्वक्षिणोवाः इत्येता
एकैकाः । कर्णनेत्रनासाभ्रशङ्कासगण्डकक्षजगवधण-
पाश्र्वस्फिरजानुबाह्वरप्रस्थतयो हे हे विशतिरङ्गुलयः ।
एष प्रत्यङ्गविभागः । तस्य पुनः सङ्काशम् ।
यथा—त्वचः कलाः धातवः मलाः केशाः यङ्गत्
ग्रीवा फुसफुसः उष्णकः हृदयम् आशयाः अन्ताणि
वृक्कदयं श्रोत्राणि कण्डराः जालानि कूर्चाः रज्जवः

सैवत्यः सङ्काताः सौमन्ताः अस्थीनि सन्धयः स्नायवः
पेश्यः मस्काणि शिराः धमन्यः योगवह्निनि च ।
विशेषाः पर्यायेषु सव्याः । सु.शा.५.५. ।

प्रत्यङ्गिरा । स्त्री । कण्टकशरीरवृक्षे । “पिवति
यः प्रत्यङ्गिरासम्भवम् ॥” च.द. भेष. विष.चि. ।
अतपुनर्नवायाम् । कुलिकावृक्षे ।

प्रत्यञ्जनम् । क्ली । अञ्जनेन नेत्रप्रसाधने ।
छोथे काञ्चन देवता । च.द. । [निघ. ।

प्रत्यनीकः । वि । प्रतिकूले । असाध्ये । वै.

प्रत्यनुयोगः । पुं । अनुयोगस्यानुयोगे । यथा
—“अनुयोगस्य पुनः को हेतुः इति ।” च.वि.८.५. ।

प्रत्ययः । पुं । हेतौ । भा.रन्ध्र. । शब्दे । अम. ।
वि. खादौ । हे.च. ।

प्रत्यवसानम् । क्ली । भोजने । र.मा. । रा.
नि.व.२०. ।

प्रत्यश्मा (न्) । पुं । गिरिरुत्तिकायाम् ।
गिरिगिणी । त्रिका. ।

प्रत्यष्टीला । स्त्री । वातव्याधिविशेषे । लक्षणं
यथा—“एतामेव रुजायुक्तां वातविष्णुतरीधिनीं ।
प्रत्यष्टीलामिति वदेत् नडरे तिर्यगुत्थिताम् ॥”
मा.नि. । सु.नि.१.५. । “प्रत्यष्टीलाशीलकथोः
गुक्तीऽभ्यन्तरविद्रुषी । क्रियाहिङ्गादिचूर्णञ्च शस्यते-
ऽव विशेषतः ॥”

प्रत्यक्षम् । क्ली । इन्द्रिययाक्ते । अम. । तच्च
षड्विधं चाक्षुषादिमेदेन । “प्रत्यक्षं नाम तद्दृश्यदा-
त्मना पञ्चेन्द्रियैश्च स्वयमुपलभ्यते । तत्तात्त्विकप्रत्यक्षाः
सुखदुःखेच्छावैषादयः । शब्दादयस्तु इन्द्रिय-
प्रत्यक्षाः ॥” च.वि.८.५. ।

प्रत्याधानः । पुं । वातव्याधिविशेषे । लक्षणम्
—“विमुक्तपाशं हृदयं तदेवाभाशयोल्लिखितं । प्रत्या-
धानं विजानीयात्कफव्याकुलितानिलम् ॥” मा.नि. ।
सा. चिकित्सा—“प्रत्याधाने समुत्पन्ने कुर्यादमन-
लङ्घने । दीपनादि प्रयुज्जीत पूर्व्ववदक्षिकार्थं च ॥”

प्रत्यानाहः । पुं । आनाहवाते । निदा. ।

प्रत्युद्धारः । पुं । वायुजन्यरोगमेदे । वै.निघ. ।

प्रत्यु(त्यु)षः । पुं, क्ली । प्रभाते । अ.टी.भ. ।

प्रथमकुसुमः । पुं । शुक्लमरुतवृक्षे । वै.निघ. ।

प्रथमनवनीतम् । क्ली । प्रसवात् शतदिना-
न्तरजातनवनीते । वै.निघ. ।

प्रथितालुकी । स्त्री । रक्तालुमेदे । भा. ।

प्रथुकः । पुं । चिपीटके । चि.टि. ।

प्रदरः । पुं । (Fluor albus.) तन्नामक-
स्त्रीरक्तादिस्वावरीगे । श्रुतत्र, श्रुतदण । “रजः
‘प्रदीप्यते यस्मात् प्रदरस्तेन स स्मृतः ।” निदानादि
यथा—“विरुद्धमयाध्यशनादजीर्णभ्रमप्रपातादतिमेषु-
नाञ्च । यानाध्वशोकादतिकर्षणाञ्च भाराभिघाता-
च्छयमादिवा च । तं श्लेष्मपित्तानिलसन्निपातैश्चतुः-
प्रकारं प्रदरं वदन्ति ॥” इति । लक्षणं यथा—
“असृग्दरं भवेत्सर्व्वं साङ्गमहं सवेदनम् । श्वश्रुत्
स्वन्तीमास्त्रावं दृष्ट्वादाहज्वरान्विता । दुर्ब्बलां चोष्ण-
रक्ताञ्च तामसाश्चां विवर्जयेत् ॥” कफाद्यथा—
आमं पिच्छं पाण्डुतुषोदकाभं स्रवति । पित्तात्
पीतनीलशुभ्रमुष्णं सवेगं रक्तं स्रवति । वातात्
रुचम् अरुणं फेनिलमल्पमल्यञ्च स्रवति । अन्यञ्च—
सचौद्रसर्पिर्हरितालवर्णं कुणपं मज्जप्रकाशञ्च स्रवेत् ।
मा.नि. ।

प्रदरान्तकलीहम् । क्ली । प्रदराधिकारे लोहे ।
“लोहं ताम्रं हरीतालं वङ्गमभ्रं वराटिका ।
त्रिकटुं त्रिफला चित्तं विडङ्गं पटुपञ्चकम् ।
चविका पिप्पली शङ्खं वचाहृषपपाकजम् । शटी
पाठा देवदारु एला च वृद्धदारुकम् । एतानि
समभागानि संचूर्ण्य वटिकां कुरु । शर्करामधुसंयुक्तं
घृतेन भावयेत् पुनः । रक्तं शीतं तथा नीलं पीतं
प्रदरदुस्तरम्...” जौह, ताम्रा, श्रुतिताल, वङ्ग,
अज, कडिष्ठ, त्रिकटु, त्रिफला, शिंतामूल, विडङ्ग,
पङ्कजवर्ण, चहे, पिप्पली, शङ्ख, अज, वट,
हृषिकेश, कुङ्कु, शटी, आकनादि, देवदारु,
एलाहिच, वौजताङ्कुर, वीज, अथोक्त चूर्ण
समभागं, मधु ७ त्रिनि संयोगे घृतेन सहित
भावना दिग्वा वटी करिषे । रघ.२. ।

प्रदिग्धमांसम् । क्ली । पक्वमांसव्यञ्जनविशेषे ।
“मांसं बहुघृतेभ्यश्च सिक्ता चीथान्मुना सुष्ठु ।
जीरकाद्यैः समायुक्तं परिशुष्यं तदुच्यते । तदेव
घृततन्माद्यं प्रदिग्धं सविजातकम् ॥” See
मांसम् ।

प्रदीपनः । पुं । चित्तकवचे । वै.निघ.२.भ.अश्व-
वि.राजवल्गभरसे । स्थावरविषमेदे । लक्षणं यथा
—“वर्णतो लोहितो यः स्याद्दीपितान्दहनप्रभः ।
महादाहकरः पूर्व्वः कथितः स प्रदीपनः ॥” भा. ।

प्रदीप्ता । स्त्री । लाङ्गलिकायाम् । विषलाङ्गु-
निश । वै.निघ. ।

प्रदेशः । पुं । आरम्भस्यातीतेन सन्पादने ।
“प्रकृतस्यातिक्रान्तेन साधनं प्रदेशः । यथा देव-
दत्तस्थानेन शल्यमुद्धृतं तस्माद्यज्ञदत्तस्याप्ययमेव
उद्धरिष्यतीति ।” सु.उ.६५अ. ।

प्रदेश(शि)नी । स्त्री । तर्ज्यङ्गुली । रा.नि.
व.१८ । शल्यविशेषे । सा च अग्रपञ्चप्रदेशप्रमाणा
मुद्रिका दशाङ्गुला च कर्त्तरीति कथ्यते । सु.सु.
८ अ. ।

प्रदेहः । पुं । अनुलेपनाभ्यङ्गादौ । सु.सु.१८अ. ।

प्रधमनम् । स्त्री । नखविशेषे । “षडङ्गुला
द्विवक्त्रा सा नाडी चूर्णे तथा धमेत् । तीक्ष्णह्रीलमितं
वक्त्रवातेः प्रधमनं हितम् ॥” भा. । “त्राणमार्गेण
यश्चूर्णमर्थ्यते सुखवायुना । प्रधमनं तद्विख्यातम् ।”
ज.द.१२अ. । सु.सु.७अ.शूर्च्छाचिकित्सादिनखे ।

प्रधानकर्म्म । स्त्री । रोगीत्यन्तौ यत् क्रियते
द्वितीयं कर्म्म तव । त्रणपाचनरोपणादौ वा । वमन
विरचनवस्तिनस्यशिरामीचणेषु वा । आतङ्कीत्यन्तौ
यत् क्रियते कर्म्म तव वा । सु.सु.५अ. ।

प्रनाल(श)कः । पुं । वास्तुकशकः । जीवशकः ।
वै.निघ. ।

प्रपथ्या । स्त्री । हरीतक्याम् । रा.नि.व.११ ।

प्रपदम् । स्त्री । पादायभागे । “पादाय प्रपदं
मतम् ।” रा.नि.व.१८ ।

प्रपन्नाङ्गः । पुं । चक्रमहं हचे ।

प्रपा । स्त्री । पानीयशालायाम् । जलेश्वर वर ।
अम. ।

प्रपाकी (इन्) । पुं । गहंभाण्डहचे ।

प्रपाणम् । स्त्री । उत्तरीष्ठे । “उत्तरीष्ठं प्रपाणं
स्यात् ।” ज.द.१५अ. ।

प्रपाणिः (कः) । पुं । करस्याधीभागे, पाणि-
तले । शठेत्र तेलो । “करस्याधः प्रपाणिः
स्यात् ।” रा.नि.व.१८ । च.वि.८अ. । (कः)
मणिवन्ध्यात्कफीणिपथ्यन्ते करभागे । च.इ.८अ. ।

प्रपातः । पुं । भृगो, प्रपतनस्थाने । सु.कल्प.
१अ. ।

प्रपादिकः । पुं । मयूरे । वै.निघ. ।

प्रपानकम् । स्त्री । पाना इति शरवत् इति च

स्थाने नानारसपेयद्रव्ये । यथासपानकादि ।
पीनो, शत्रवत् । भा. । “आसमासं जले खिन्नं
महिं तं दृढपाणिना । सितानीताम्बुसंयुक्तं कर्पूर-
मरिचान्वितम् । प्रपाणकमिदं श्रेष्ठं भीमसेनेन
निर्मितं, सद्योवचिकारं बल्यं शीघ्रमिन्द्रियतर्पणम् ।”

प्रपीडनम् । स्त्री । त्रणविदारण-पृथादिशोषण-
साधने । तत्साधन-द्रव्याणि यथा—“द्रव्याणां
पिच्छिलानानु त्वङ्मूलानि प्रपीडनं । यवगीधूम-
माषाणां चूर्णानि च समासतः ॥”

प्रपुण्डरीकम् । स्त्री । प्रपीण्डरीके । शू.उ.त्रिशा ।
च.वि.४अ. ।

प्रपुनटिः । पुं । चक्रमहं हचे ।

प्रपुना (न्न, न्न) टः) डः, लः) । पुं ।
(Cassia Tora.) चक्रमहं हचे । टा.कुन्ता ।
तै.तगिरिशचेट्टु । ता. उषितगरयी । दा.टीरट ।
रा.नि.व.४ ।

प्रपुन्नाटच्छदः । पुं । चणकहचे । वै.निघ. ।
चक्रमहं प्रवे ।

प्रपुराणघृतम् । स्त्री । अतिपुरातनघृते । श्रुत
श्रुतां घृत । “लाचारसनिभं शीतं प्रपुराणमतः
परम् ।” मि.थी.उन्माद.चि. ।

प्रपुराणधान्यम् । स्त्री । पुराणधान्यके । अति
श्रुतां तन धान । च.वि.५अ. ।

प्रपूरिका । स्त्री । कण्टकायाम् । श.च. ।

प्रपीटकः । पुं । अश्वस्य पादरीगभेदे । लचणं
यथा—“प्रपीटकं विजानीयात् यन्मिभिः कूर्चसम्भवे ।
आमण्डकास्थिसङ्काशेः यन्मिभ्यातिकण्टकैः ॥”
ज.द.१८अ. ।

प्रपीण्डरौ(ण्ड्र)कम् । स्त्री । (Root stock
of nymphaea lotus.) शालपर्णीपत्रतुल्यपत्रे
रुखविटपिनि । शू.उ.त्रिशा । हि पुण्डरी । मं
पुण्डरीक । तै.पुण्डरीकमयुगेविध्यानसु । गुणाः—
मधुरं करिणरचक्षुषं तित्तं शीतलं रक्तपित्तत्रणं
ज्वरदाहलणान्नच । रा.नि.व.१२ । च.द.कागाय-
हृते । तन्नामककन्दविषे । सु.कल्प.२अ. । See
कन्दविषम् ।

प्रबलः । त्रि । बलवति । पुं । पल्लवे । श.मा. ।

प्रस्तरे । स्त्री । प्रसारणीकतायाम् । वै.निघ. ।

प्रबला । स्त्री । प्रसारण्याम् । रा.नि.व.५ ।

प्रबलाकी (इन्) । पुं । सपे । विश्व. ।

प्रबालः । पुं, स्त्री । स्वनामख्याते रत्नभेदे ।
भृगो, भूगो । अम. । तत्पर्यायाः—विद्रुमः
रक्तकन्धः रक्तकन्दलः अङ्गारकमणिः रक्ताङ्गः
अभोधिवल्लभः भीमरत्नं रक्ताकारः लतामनिः ।
गुणाः—मधुरः अम्लः कफपित्तादिदोषघ्नः स्त्रीवीर्य-
कान्तिकरः धारणात् माङ्गल्यश्च । सूक्ष्मः घनः
शिराहीनः वृत्तः—शुभकरः । गौरः कृष्णरुचः
श्वेतः वक्रसूक्ष्मः—अशुभकरः । रा.नि.व.१३
सारकः शीतलः कषायः स्वादुः वान्तिकरः चक्षु-
ष्यश्च । राज. । किशलयै । मे. । शोधनजारण-
विधिर्यथा—जयन्तीपत्रे आर्द्रोक्त्वा गजपुटे पचेत् ।

प्रबालचन्दनम् । स्त्री । रक्तचन्दने ।

प्रबालफलम् । स्त्री । रक्तचन्दने । भा. ।

प्रबालिकः । पुं । जीवशकः । रा.नि.व.७ ।

प्रवेपकः (नः) । पुं । कम्पने ।

प्रबोध(धि)नी । स्त्री । दुरालभायाम् ।
रा.नि.व.४ ।

प्रबोधिका । स्त्री । कुकुड्याम् । कूक्कुडा ।
वै.निघ. ।

प्रभञ्जनः । पुं । वायो ।

प्रभद्रः (कः) । पुं । निम्बहचे । निघ.गो. ।
रा.नि.व.९ । पारिभद्रहचे । पीनिका शान्ता
गो. । स्त्री । प्रसारण्याम् । शक्रभांशनिश ।
रा.नि.व.५ ।

प्रभवः । पुं । कारणे । जन्महेतौ । अम. ।
जन्मनि । श.र. । [अम. ।

प्रभाकरः । पुं । अर्कहचे । आकन्द गो. ।

प्रभाकरचौरम् । स्त्री । अर्कचौरः । आकन्द
आ. । वै.निघ.२अ.कण्ठकज्व.चि. ।

प्रभाकीटः । पुं । खद्योते । रा.नि.व.१९ ।

प्रभाञ्जनः । पुं । शोभाञ्जनहचे । गजिनी
गो. । तिका. ।

प्रभातम् । स्त्री । प्रातःकाले । तत्र द्रष्टव्यं यथा
—“वैद्यः पुरीहितो मन्त्री देवजीव चतुर्थकः ।
प्रभातकाले द्रष्टव्यो नित्यं स्वस्थिमिच्छता ॥”
राज.१प. ।

प्रभाभासः । पुं । काकविशेषे । वै.निघ. ।

प्रभावः । पुं । स्वभावे । सामर्थ्ये । “रसादि-
साम्ये यत्कर्म्म विशिष्टं तत्प्रभावजम् । दन्तोरसाद्यै-
स्तुल्यापि चित्रकस्य विरेचनी । मधुकस्य च सृङ्गीका
घृतं चौरस्य दीपनम् ॥” इत्यादि । “कचिसु
केवलं द्रव्यं कर्म्म कुर्यात्प्रभावतः । ज्वरं हन्ति
शिरीषा सहदेवीजटा यथा ॥” भा. ।

प्रभुः । पुं । पारदे । रा.नि.व.१३ ।

प्रभूततीक्ष्णगन्धा । स्त्री । राजिकायाम् ।
गजिनी । वै.निघ. ।

प्रभृतिः । स्त्री । प्रकृष्टाधीजने । च.सु.१६अ. ।

प्रभेषजा । स्त्री । काकीदुम्बरिकायाम् । रा.
नि.व.११ ।

प्रभ्रंशयुः । पुं । भ्रंशयुनामनासारोगभेदे ।

प्रसक्तः । पुं । भासपक्षिणि । काकविशेषे । स्त्री ।
लाङ्गलीहचे । विषलाङ्गुनिश । वै.निघ. ।

प्रमथः । पुं । घोटके । श.रा. । स्त्री (था) ।
हरीतक्याम् । मद.व.१ । पीडायाम् ।

प्रमथनम् । स्त्री । विलोडने । रा.नि.व.१५ ।

प्रमथितम् । स्त्री । नवनीते । निर्जलतन्त्रे ।

प्रमथ्या । स्त्री । मन्थभेदे । “शृतः कषायो निर्युहः
काथो यूषः कृतश्च यः । कृतयूषः प्रमथ्या च
द्रव्यात्कल्कीकृतात् शृता ॥” इति प्रमथ्यालक्षणम् ।
वा.चि.९अ. । अरुण. । “प्रमथ्या प्रोच्यते द्रव्यं
पलमात्रं सुकल्कितम् । किञ्चिदन्वेन संयुक्तमथ-
वान्यविवर्जितम् । तीर्थे चाष्टगुणे साध्यं पानमाहुः
पलद्वयम् ॥” शेषं मन्थवत् । तीडलानन्दे । हारीतः ।
गुणाः—“प्रमथ्या मध्यदीर्घेभ्यो दद्याद्दीपनपाच-
नम् ॥” वा. ।

प्रमदः । पुं, स्त्री । हर्षे । धसूरहचे, तत्फलं च ।
श.च. । चि. मत्ते । स्त्री । नाथ्याम् । प्रियङ्गी ।
चि.क्र.क.४स्तवकः ।

प्रमदिनी । स्त्री । आतकीहचे । वै.निघ. ।

प्रमाणम् । स्त्री । परिमाणे । मे. । देहपरिमाणे ।
तच्च मध्याह्नमहर्द्धेन विधा भवति । च.इ.७
अ. । शास्त्रे । मे. ।

प्रमाथो (न्) । त्रि । सूक्ष्मतीक्ष्णभावात् च्यावक-
धक्षिणि । “स्त्रीतांसि दीर्घलिङ्गानि प्रमथ्य विवर्ण्योति
यत् । प्रविश्य सौक्ष्मात्तैक्ष्णाच्च तत् प्रमाथीति
संज्ञितम् ॥” खरनादः ।

प्रमार्जनम् । क्ली । प्रोच्छने । बालाङ्गुलिवस्त्रेः
अचिरजःशल्यादिषु प्रोच्छने । सु.सू.७अ. ।

प्रमितः । वि । अन्य नातिरिक्ते । वै.निघ. ।

प्रमिताशनम् । क्ली । अत्यल्पमावभोजने ।
अताग्न्यर्भोजन । च.शा.८अ. ।

प्रमौलकः । पुं । तन्त्रायाम् । शरीरालये ।
शरीरेश्वर आख्या । भा.म.१भ. ।

प्रमौला । स्त्री । तन्त्रायाम् । रा.नि.व.२० ।

प्रमौलिका । स्त्री । तन्त्रायाम् । विस्मयां
शिरीरीगादी । सि.यो.विस्मि.श्रीकण्डः ।

प्रमुखः । पुं । पुन्नागवत् । श.च. ।

प्रमेहः । पुं । खनामख्यातरोगे । मेष्टराशे ।
निदानं यथा—“आस्यासुखं स्वप्रमुखं दधौनि
यास्यौदकानपरसाः पयसि । नवान्नपानं गुडवैकृतञ्च
प्रमेहहेतुः कफाश्च सर्वम् ॥ मेदश्च मांसञ्च
शरीरञ्च क्लेदं कफो वक्षिगतः प्रदूष्य । करोति
मेहान् समुदीर्णमुणैस्तानेव पित्तं परिदूष्य चापि ।
क्षीणेषु दोषेष्वन्यथा धातून् संदूष्य मेहान् कुरुते-
ऽनिलश्च ॥ साध्याः कफोत्था दश पित्तजाः षट्
याप्या न साध्यः पवनान्चतुष्कः । समक्रियत्वाद्-
विषमक्रियत्वान्हात्ययत्वाच्च यथाक्रमं ते ॥ कफः
सपित्तः पवनश्च दोषा मेदोऽस्त्रयक्रान्त्वसा-
लसोकाः । मज्जा रसोऽजः पिशितञ्च दूष्याः प्रमेहिणा
विश्रुतिरेव मेहाः ॥ दन्तादीनां मलाब्जं प्रायुपं
पाणिपादयोः । दाहक्षिण्णता देहे षट् स्वादास्यञ्च
जायते ॥ सामान्यं लक्षणं तेषां प्रभूताविल-
मूचता । दोषदूष्याविशेषेऽपि तस्य योगविशि-
षतः..... ॥ अविपाकोऽविच्छिन्नोऽनिद्रा कासः
सपीनसः । उपद्रवाः प्रजायन्ते मेहानां कफजन्म-
नाम् ॥ वक्षिमेहनयोस्त्रीदी मुष्कावदरणं ज्वरः ।
दाहश्चक्ष्णास्त्रिका मूर्च्छा विड्भेदः पित्तजन्मनाम् ॥
वातजानासुदावर्तः कम्पहृद्गुह्यलोभताः । शूलमु-
न्निद्रता शीघ्रः कासः आसद्य जायते ॥ यथोक्तो-
पद्रवारिष्टमतिप्रसूतमेव च । पिङ्गकापीडितं गाढः
प्रमेहो हन्ति मानवम् ॥” इत्यादि । मा.नि. ।

प्रमेहपिड्(पीटि)का । स्त्री । प्रमेहोपेचा-
जन्मस्त्रीटके । ता दश, यथा—“शराविका
कच्छपिका जालिनी विनतालजी । मसूरिका सध-
पिका पुविणी सविदारिका । विद्रविश्वेति
पिङ्गकाः प्रमेहोपेक्षया दश ॥” सु.नि.६अ. । आसां
विशेषाः स्वस्वपथ्यानि मृग्याः ।

प्रमेही (इन्) । पुं । नन्दिह्वे । वि । प्रमेह-
रोगिणि । “किञ्चिच्चाप्यधिकं मूलं तं प्रमेहिण-
मादिशेत् ॥” सु.नि.६अ. । [जटा. ।

प्रमोचनी । स्त्री । गोडुल्यायाम् । गौशूक ।

प्रमोदः (कः) । पुं । षट्कधान्ये । वै.निघ. ।
शालिधान्यविशेषे । षट्कै शान । च.सू.२७अ. ।

प्रमोदसट्कम् । क्ली । कृतान्नमेदं । यथा—
“सान्दे दन्नि मरीचं पिप्पलिगुण्ठीलवङ्गकर्पूरम् ।
एषां चूर्णे साकं शर्करया मयं शुद्धवस्त्रेण ॥ गाल
यिवा चिपेत्तस्मिन् पक्वदाडिमवोजकं । प्रमोद-
सट्कं ह्येतद्वर्द्धमानगुणैः समम् ॥” वै.निघ.द्रव्यगु. ।

प्रमोदिनी । स्त्री । जिङ्गिण्याम् । भा. ।

प्रमोहः (कः) । पुं । मूर्च्छायाम् । इन्द्रिया-
पटुत्वे । च.मू.२अ. ।

प्रयत्नः । पुं । गुणविशेषे । स चात्मन इच्छ जन्ता
प्रवृत्तिर्वैषज्यता निवृत्तिश्च । च.सू.१अ. ।

प्रयन्तम् । पुं । घृतचातुर्गतादिनासंस्कृतव्यञ्जने ।

प्रयस्तः । वि । सुसंस्कृते । त्रिका. ।

प्रयोगवस्तिः । पुं । रसायने वाजीकर्म्मणि च
प्रयोज्ये वस्ती । स अष्टविधः । तद्विधिः यथा—
आदावेकः स्नेहवस्तिः, ततः तयो निरुहवस्तयः,
ततश्च चत्वारः स्नेहवस्तयः कार्याः । च.सिद्धि.१अ. ।

प्रयोजनम् । क्ली । कार्ये । प्रयोजनं नाम
यदर्थमारभ्यन्त आरम्भा । यथा—“यद्यकालमृत्यु-
रस्ति ततोऽहमात्मानमायुष्यैरुपचरिष्याम्यनायुष्यैः
परिहरिष्यामि कथं न मामकालमृत्युः प्रसं-
हतेति ॥” च.वि.८अ. । इती । मे. ।

प्ररुद्धः । पुं । जठरे । मे. । वि । बद्धमूले ।
जाते । श.र. ।

प्ररोहः । पुं । अङ्गुरे । रा.नि.व.२ । स्त्री ।
हिङ्गल्याम् । शिर्डीनि छेप । प.सु. ।

प्ररोही (इन्) । पुं । नन्दिह्वे । भा. ।

प्रलम्बः । पुं । नारीसने । अङ्गुरे । तरुशाखा-
याम् । वङ्गं । वै.निघ. । लताङ्गुरे । मे. । ताला-
ङ्गुरे । र.चि.६अ. । तालरुद्धे । तांलरुद्धे ।
च.द.व्याधिकारे । क्ली । लघुषवोजे । शशीत्र
वोज । मे. । भेष-वाकी-गुडकुम्भाङ्गे । [निघ. ।

प्रलम्बकः । पुं । सुगन्धणे । शक थण्ड । वै.

प्रलम्बा । स्त्री । दीर्घालावूफले ।

प्रलम्बाण्डः । वि । लम्बमानकोपे । हे.च. ।

प्रलयः । पुं । इन्द्रियस्वापे । रा.नि.व.२० । ध्वंसे ।

प्रलापः । पुं । अनर्थकवचसि । मा.नि. । भा.
म.१भ.ज्व.चि. । “प्रलापो वक्त्रकटुता ।” “स्वहेतु-
कृपितावातादसम्बद्धं निरर्थकं । ध्वनं यन्नरी
भूते स प्रलापः प्रकीर्तितः ॥” वै.निघ. ।

प्रलापकः (पी) (इन्) । पुं । तन्नामकसन्नि-
पातज्वरे । लक्षणम्—“कम्पप्रलापपरितापन-
शीर्षपौडाप्रौढप्रभावपवमानपरोऽन्यचिन्ता । प्रज्ञा-
प्रणाशविकलप्रचुरप्रवादः क्षिप्रं प्रयाति पितृपालपदं
प्रलापी ॥” वै.निघ. । “स्नेदभमाङ्गमर्दाः कम्पो
दवयुर्वमौ व्यथा कण्ठे । गात्रञ्च गुर्वतीव्र प्रलापि-
जुष्टस्य जायते लिङ्गम् ॥” भा. आविकज्वरे ।

प्रलापहा (न्) । पुं । कुलल्याजने । रा.नि.
व.१३ । [नि.व.२० ।

प्रलोभता । स्त्री । प्रलये । इन्द्रियस्वापे । रा.

प्रलेपः (कः) । पुं । जौर्णज्वरमेदे । लक्षणं—
“प्रलेप्यन्निव गात्राणि घर्मेण गौरवेण च । मन्द-
ज्वरविलेची च सशैतः स्यात् प्रलेपकः ॥” गात्र-
लेपने ।

प्रलेहः । पुं । मांस-व्यञ्जनविशेषे । कोशशां ।
पाकराजः ।

प्रलोभनी । स्त्री । बालुकायाम् । वै.निघ. ।

प्रलेहे । कोरमा, दम्पोखता । पाकराजः ।

प्रवगः (ङ्गमः) । पुं । वानरे ।

प्रवटः । पुं । गोधूमे । वै.निघ. ।

प्रवणः । पुं । उदरे । मे. ।

प्रवयाः । पुं, स्त्री । वड् । रा.नि.व.१८ ।

प्रवरम् । क्ली । अगुरुकाष्ठे । भा. । पुं । सु.ही-
वत् । कणसुद्धं । वै.निघ. । शिम्बिके ।

प्रवरसत्त्वः । वि । प्रकटसत्त्वपुरुषे । “स्वल्प-
कायाऽपि यो निजानुनिमित्तासु मृद्वतीवपि
पीडासु अयथो दृश्यते ॥” च.वि.८अ. ।

प्रवरा । स्त्री । पलाशवत् । वै.निघ. ।

प्रवलाकी (इन्) । पुं । सर्पे ।

प्रवहः । पुं । वायी ।

प्रवातः । पुं, क्ली । प्रवत्वायी । गुणाः—प्रवातं
नैत्यवैषम्यसंभ्रमहाह्वयतिगुत् । सु.चि.२४अ. ।

प्रवातस्थापनम् । क्ली । प्रवातरक्षणेन जलस्य
शीतीकरणोपाये । सु.सू.४५अ. । प्रवातरक्षणे ।

प्रवालः । पुं, क्ली । See प्रवालः ।

प्रवालकः । पुं । जीवशक्रे ।

प्रवालफलम् । क्ली । See प्रवालफलम् ।

प्रवासिनी । स्त्री । तिलशामिनीशाली । रा.
नि.व.१६ ।

प्रवाहः । पुं । जलस्तीते ।

प्रवाहनम् । क्ली । कुन्यने । कोशशां । दे०शां ।
सु.शा.१०अ. ।

प्रवाहिका । स्त्री । यक्ष्णीरोगे । रा.नि.व.२० ।
अतौसारमेदे । आशंशत्र द्रोणं । निदानलक्षणे
—“वायुः प्रवह्य निचितं बलासं नुदत्यधस्ताद-
ह्विताशनस्य । प्रवाह्यतोऽल्पं बहुशी मलात्तं
प्रवाहिका तां प्रवदन्ति तज्ज्ञाः । प्रवाहिका
वातकृता सशूला पितात् सदाहा सकफा कफाच्च ।
सशीपिता शीपितसम्भवा च ताः स्नेहवत्प्रभवा
मतास्तु । तासामतीसारवदादिशेषं लिङ्गं क्रमशः-
मविपकताच्च ॥” मा.नि. । “स्त्रुते रक्ते पुरीषे च
वायुना विडुवर्जिते । प्रवाहिकेति विख्यातं यत्
फेनाभं प्रवर्तते ॥” इत्यपि लक्षणम् । वा.चि.
६अ. ।

प्रवाही । स्त्री । बालुकायाम् । रा.नि.व.१३ ।

प्रवाहुः (कः) । पुं । कूर्परशीर्षभागे । प्रवा-
हिकायाम् । वै.निघ. ।

प्रवाहोत्था । स्त्री । बालुकायाम् । वै.निघ. ।

प्रविचारः । वि । प्रकटसत्त्वपुरुषे । च.
सू.१५अ. ।

प्रविरम् । क्ली । पीतचन्दने । श.च. ।

प्रविलम्बि । क्ली । सद्योगमेदे । “प्रविलम्ब-
संशेषेऽस्थि ॥” वा.उ.२६अ. ।

प्रविलयनम् । क्ली । द्रवीभावे । च.सू.१५अ. ।

प्रविषा । स्त्री । अतिविषायाम् । अम. ।

प्रवृत्तिः । स्त्री । प्रवर्तने । च.सू.१ ।
“प्रवृत्तिस्तु खलु चेष्टा कार्यायां सैव क्रिया
कर्म्मयतः कार्यसमारम्भश्च ॥” च.वि.८अ. ।

प्रवेष्टः । पुं । यवे । त्रिका. ।

प्रवेष्टौ । स्त्री । आस्तरणे । अम. ।

प्रवेष्टः । पुं । पीतसुद्धे । कोशशां । दे०शां ।
दे.च. ।

प्रवेष्टः । पुं । बाह्यौ । रा.नि.व.१८ । बाहुनि-
भागे । श.च. । करिदन्तमांसि । हारा ।
प्रव्रजिता । स्त्री । श्रावणायाम् । श्रुतीश्री ।
रा.नि.व.५ । जटामांसाम् । मे ।
प्रशमः । पुं । शान्ती, विरामे । मा.ज्व.नि. ।
प्रशमनः । वि । शान्तिकरे । सु. ।
प्रशस्तः । पुं । करज्योडिपाषाणभेदे । वै.निघ. ।
प्रशस्या । स्त्री । आदक्याम् । दृश्य । वै.निघ. ।
प्रशा(षा,सा)ति[धि]कः । पुं, स्त्री (का) ।
रक्तनीवारि । च.द.र.पि.चि. । स्थलद्रव्यधान्यभेदे ।
बा.उ. । गुणाः—श्यामाकवत् । च.सू.२७अ. ।
अश्वत्थोद्भिधान्ये । मरु क्षान् । र.मा. । देवधान्ये ।
नीवारि । उडि क्षान् । भा.पू.१भ.धा.व. । “कीर-
द्रव्यप्रसाधिकाः ।”
प्रश्रिः (श्री) । स्त्री । प्रश्रिपण्यां । छां.कु.निघ. ।
विकीषः । कुम्भिकायाम् । त्रिका. ।
प्रष्टा(ष्ठा)रुः । पुं । गुदकुन्दरीगे । वा.उ.२अ. ।
प्रष्ठोहौ । स्त्री । प्रथमगर्भिण्यां गवि । भ. ।
प्रसक्तम् । स्त्री । नूतनधान्ये । वै.निघ. ।
प्रसङ्गः । पुं । प्रसावे । प्रकरणान्तरेण
समापने । सु.उ.६५अ. । सन्ततसेवायां । मेथुने ।
भा.म.कु.उ.चि. ।
प्रसन्नः । वि । सन्तुष्टे । निम्बले ।
प्रसन्ना । स्त्री । मद्यविशेषे, सुरामण्डे । सा च
सुरामण्डोपर्यच्छी भागः । रा.नि.व.१४ । “सुरा
मण्डः प्रसन्ना स्यात् ।” प.प्र.१ख. । सा.कौ-
उदावर्त्ते । गुणाः—“प्रसन्ना कफवाताशौविषम्या-
नाहनाग्निनी । पित्तलात्पकफा रुचा यवैर्वात-
प्रकोपनी ॥” सु.सू.४६अ. । “प्रसन्ना स्यात्सुरामण्डः
तस्मात्वातस्वरौ घना । मद्यस्यायविभागोऽसौ प्रसन्ना
प्रोच्यते बुधैः ॥” तोड.वृ.सू. ।
प्रसन्नान्यः । पुं । अश्वस्य नेवरीगविशेषे ।
लक्षणं यथा—शुद्धसु अक्षुषा रूपं नेव पश्यति
योद्धयः । प्रसन्नान्यः स विज्ञेयो नेव शक्यश्चिकित्सि-
तुम् ।” ज.द.२०अ. ।
प्रसन्नेरा । स्त्री । मद्यविशेषे । अ.टी.भ. ।
प्रसभम् । स्त्री । बलप्रयोगे ।
प्रसरः । पुं, स्त्री । एलबालुके । रा.नि.व.४ ।
विसर्पे । अ.टी.भ. । वेगे । मे. । नाराचे ।

प्रसरा । स्त्री । प्रसारणायाम् ।
प्रसवः । पुं । रक्ताक्तानवृत्ते । रक्तशोणिते ।
रा.नि.व.१० । सज्जं तरो । वै.निघ. । गर्भेभ्याम् ।
शोणितं शुद्धं । अम. । तस्य मासः—नवमदशमे-
कादशान्यतमः । ततोऽन्यत्र विकारः । भा. ।
गतान्तरे—“नवमे दशमे मासि नारी गर्भं प्रसूयते ।
एकादशे द्वादशे वा ततोऽन्यत्र विकारतः ॥” चर. ।
सुखप्रसवमन्ती यथा—“अस्ति गीदावरीतीरे
जम्बलानाम राक्षसी । तस्याः कारणमात्रेण विशल्या
गर्भिणी भवेत् ॥” अपत्ये । फले । पुष्ये । मे. ।
प्रसवकः । पुं । पियालवृत्ते । श.मा. ।
प्रसवबन्धनम् । स्त्री । पुष्यवृत्ते । अम. ।
प्रसवस्थली । स्त्री । मातरि । नाटकम् ।
प्रसहः । पुं । आरिवतवृत्ते । ज्ञानोत्तम ।
प्रसह्यभक्षणशीलवृत्तपक्षिषु । “गीखराश्वतरोप्रा-
श्वहौपिसिंहचैवानराः । वृकोव्याप्रसारचक्षुः बभू-
वमाजौरसूषिकाः । लोपाको जम्बुकः श्येनी
वान्तादश्यापवायसौ ॥ शशश्रो मधुहा भासो
गृध्रीलूककुलिङ्गकाः । धूमिको कुररश्चैति प्रसहा
वृत्तपक्षिणः ॥” च.सू.२७अ. । ते च प्रसह्य
विनिह्य भक्षयन्तीति तथोक्ताः । तन्मांसगुणाः—
अर्शः प्रमेहीदरामय-जाड्यहरम् । रा.नि.व.१७ ।
एतज्जातीयाश्च गुहाशयसिंहदिभिस्तुल्यगुणाः, विशे-
षेण शीघरीगे हिताः । सु.सू.४६अ. । “गुरुण-
मधुराः क्षिग्धा वातघ्नाः शुक्रवर्धनाः ।” राज.३प. ।
प्रसहनः । पुं । प्रसह्यशी । “यिऽन्यान् प्रसह्य
विनिह्य निवर्त्तयन्ते । ते कीर्तिताः प्रसहनाः—”
रा.नि.व.१२ ।
प्रसहा । स्त्री । लतावृत्तिकायाम् । र.मा. ।
प्रसातिका । स्त्री । अश्वत्थी । जाल उडिधान् ।
प्रसादः । पुं । प्रसन्नतादयः । अम. । स्वास्थ्ये ।
सू.श्रुता । मे. ।
प्रसादकः । पुं । देवधान्ये । देधानं । बालुके ।
देतो भा.क. वै.निघ. ।
प्रसादधातुः । पुं । गुल्मादिद्रवान्तगुणसमु-
दायेषु, रसादिशुक्रान्तद्रवधातुसमुदायेषु च । च.
शा.६अ. ।
प्रसादनम् । स्त्री । अन्ने, भक्ते । त्रिका. । स्त्री ।
(ना) सेवायां, परिचर्यायाम् । छे.च. । (नी)
महाबलायाम् । वै.निघ. ।

प्रसादनाञ्जनम् । स्त्री । नेत्राञ्जनविशेषे ।
“मधुरमेहसम्पन्नमञ्जनम् प्रसादनम् ।” तोड. ।
प्रसादमन्त्रः । पुं । माहेश्वरमन्त्रे । यथा—
“ह्रीं ह्रीं ह्रीं ह्रीं शिवाय स्वाहा । रस.र. विप-
रीतमन्त्रतैले ।
प्रसाधनी । स्त्री । कङ्कतिकायाम् । अम. ।
भङ्गायाम् । त्रिकि. । मे. ।
प्रसाधिका । स्त्री । नीवारि । उडिधान् ।
प्रसारः(णम्) । पुं, स्त्री । विसर्पणे । छे.च. ।
आकुञ्चनादिपञ्चविधकर्मान्यतमे, करपादादि-
विस्तारे । सु.सू. ।
प्रसार(रि)णी । स्त्री । (Poederia foet-
ida.) खनामख्यातलतायाम् । शू.क. भा.उ.निघ. ।
हिं गन्धालि, गन्धालि, गन्धप्रसारणी । मं चाँद-
वेलि । कं हेसरणे । तं गोलेमगोरुचेट्टु, सविरेल-
चेट्टु । तत्पर्यायाः,—सू.प्रसरा, सारिणी, प्रसरा,
प्रहिता, चारुपर्णी, राजवला, सरा, भद्रपर्णी,
प्रतानिका, प्रतिनिका, प्रबला, राजपर्णी, चन्द्र-
पर्णी, भद्रवला, चन्द्रवल्ली, प्रभद्रा, प्रसारिणी,
बल्या, प्रतानिनी, सरणी, सारणी, भद्रा, बला,
कठभरी । गुणाः—गुरुणा तिका वातघ्नी अर्शः
अश्वधुक्षी मलविष्टभङ्गरी च । रा.नि.व.५ । “प्रसारणी
गुरुव्या बलसन्धानकाकरा । वीर्योष्णा वातहृत्
तिका वातरक्तकफापहा ॥” भा. । देवधान्ये ।
वै.निघ. । लज्जालुकायाम् । रा.नि.व.५ ।
प्रसितम् । स्त्री । पुष्ये । श.च. ।
प्रसुतिः । स्त्री । प्रगाढनिद्रायाम् । नेत्रादीनां
रूपदर्शनायसक्ततायाम् । “शुतौ नेत्रे प्रसुतिः
स्यात् ।” मा.ज्व.नि. । चन्द्ररोगविशेषे । लक्षणं यथा
—“वायुनीदीरितः स्त्रीषा त्वचं प्राप्य विश्रुति ।
ततस्त्वग्जायते पाण्डुः क्रमेण च विचेतना । अल्प-
कण्ठुरविक्रीडा सा प्रसुतिः प्रसुतिः ॥” वा.उ.
११अ. । [घोटक्याम् । अम. ।
प्रसूः । स्त्री । कदलीवृत्ते । लतायाम् । मे. ।
प्रसूका । स्त्री । अश्वायाम् । रा.नि.व.१८ ।
प्रसूतम् । स्त्री । पुष्ये । मे. । पुं । पुत्रे ।
प्रसूता । स्त्री । घोटक्याम् । कृतप्रसवायाम् ।
पौशांती । अम. ।
प्रसूतिः (का) । स्त्री । उत्पत्तौ । अपत्ये ।
(का) प्रसवकारिणायाम् । अम. ।

प्रसूनम् । स्त्री । पुष्ये । फले । अम. । पुं ।
अर्कवृत्ते । अश्वस्य सुखरोगभेदे । ज.द.२८अ. ।
प्रसूनरससम्भवा । स्त्री । पुष्पशर्करायाम् ।
वै.निघ. ।
प्रसूना । पुं । मधुरिकायाम् । गड्डी ।
प्रसूतम् । स्त्री । पल्लव्ये । प.प्र.१ख. । पुं ।
अर्कवृत्ते । अम. । वि. वेगिते । मे. । प्रवृत्ते ।
प्रसारिते । अम. ।
प्रसूता । स्त्री । जङ्गायाम् । “जङ्गा तु प्रसूता
जया ।” रा.नि.व.१८ ।
प्रसूतिः । स्त्री । पल्लव्ये । १६ती. । “पलाभ्यां
प्रसूतिर्जया ।” प.प्र.१ख. । सुटी । शू.टी ।
रा.नि.व.१८ ।
प्रसेकः । पुं । कफजन्यलासादिसावे । च.शा.८
अ. । सेके । मे. ।
प्रसेवकः । पुं । चर्मखल्लपुटे । सु.सू.८अ. ।
प्रस्कन्दनम् । स्त्री । विरेचने । ज्ञानोत्तम ।
र.मा. । पुं । अतीसारे । वै.निघ. ।
प्रस्कन्दिका । स्त्री । संयह्यहृषीरीगे । निदा. ।
प्रस्कन्नः । पुं । अश्वस्य रोगविशेषे । लक्षणं—
“गुरु यस्य भवेद्वहः स्रव्यगात्रपरिक्रमः । कुक्षीभूतेन
पृष्ठेन यो वाजी याति बद्धवत् ॥” ज.द.४४अ. ।
प्रस्तरः । पुं । पाषाणे । मणौ । मे. । पल्लवा-
दिश्रव्यायाम् । श.र. ।
प्रस्तर(रि)णी । स्त्री । गोलोमिकायाम् ।
क्षेत्र पूर्वी । रा.नि.व.५ । गोजिह्वायाम् । वै.निघ. ।
प्रस्तरभेदः । पुं । पाषाणभेदे । पांथरकूट ।
भै.ष.सू.क.चि. चित्रकण्टकादिचूर्णे ।
प्रस्तरस्वेदः । पुं । वातादौ स्वेदविशेषे । शू.क-
शमीधाम्पुलकानां विश्वारपायसीत्कारिकादीनां
वा प्रस्तरे कौषियाविकीत्तरप्रच्छेदे पञ्चाङ्गुली-
रुद्धकार्कपत्रप्रच्छेदे वा स्वथक्तसर्वगात्रस्य श्या-
नस्योपरि स्वेदने । च.सू.१४अ. ।
प्रस्तरोद्भूतम् । स्त्री । प्रस्तरजले । वै.निघ. ।
प्रस्तरोपलः । पुं । चन्द्रकान्तमणौ । प.सू. ।
प्रस्तर्थम् । स्त्री । प्रस्तरीदके । वै.निघ. ।
प्रस्तानम् । स्त्री । पुरातनतण्डुले । वै.निघ. ।
प्रस्तारः । पुं । श्रव्यायाम् । दृष्यवने । छे.च. ।

प्रस्तारि। स्त्री । शुक्लभागगतनेत्ररोगविशेषे । लक्षणं यथा—“प्रस्तारि यथितमिहार्कं शुक्लभागे विलीयते तनु रुधिरप्रभं सनीलम् ।” सु.उ.४५.।
प्रस्ता(र्य)र्क्षम्। स्त्री । शुक्लांशगत नेत्ररोगभेदे । लक्षणं यथा—“समन्तात् विस्तृतः श्यावीरक्षी वा मांससञ्चयः । सन्निपादेन दोषाणाम् प्रस्तार्थ्यं तदुच्यते ॥” सु.उ.४।
प्रस्थः। पुं । शरावद्वयपरिमाणे । २३.। १२० तो.। ‘शरावाभ्यां भवेत् प्रस्थः ।’ वमनादौ साङ्ग-तयोदशपलपरिमाणे । “वमने च विरेके च तथा—श्रोणितमोचणे । साङ्गतयोदशपलं प्रस्थमाहु-र्मनोविणः ॥” प.प्र.१४.। पाठ्या.। त्रिका.।
प्रस्थकुसुमः। पुं । मरुवकवृक्षे । शकृत्तुल्यौ । रा.नि.व.१०.। जम्बीरभेदे ।
प्रस्थपुष्पः। पुं । अतिसमरुवकवृक्षे । क्षुद्रपत्रकृष्ण-मरुवके । अम.। जम्बीरवृक्षे । अ.टी.भ.।
प्रस्थवान्। पुं । पर्वते । रा.नि.व.२.।
प्रस्थिका। स्त्री । आस्नातकवृक्षे । वै.निघ.। माचिकायाम् । भूतिना । भा.।
प्रस्तोदनम्। स्त्री । पचने । हे.च.। सपे.। अम.।
प्रस्रवः। पुं । दुग्धे । वै.निघ.।
प्रस्रवणम्। स्त्री । सूत्रे । दुग्धे । प्रकर्षणे स्त्रावे । वै.निघ.। पुं । घर्मे । त्रिका.।
प्रस्रवणजलम्। स्त्री । निर्भरसलिले । अत्रणींरं जल । गुणाः—स्खच्छं मधुरं लघु रौचनं दौपनकञ्च । रा.नि.व.१४.।
प्रस्रसिनी। स्त्री । योनिरोगविशेषे । तल्लक्षणं यथा—“प्रस्रसिनी खंसते च चोभिता दुष्प-जायिनी ।” सा.नि.।
प्रस्त्रावः। पुं । सूत्रे । रा.नि.व.१८.।
प्रस्रुतदधि। स्त्री । वस्त्रगालितदधनि । वै. निघ.।
प्रस्त्रेदः। पुं । अतिवर्षा । वै.निघ.।
प्रहनेमिः। पुं । चन्द्रे ।
प्रहरः। पुं । दिवसाष्टमभागे । अंश.। अम.।
प्रहरकुटुम्बी। स्त्री । कुटुम्बिनीचुपे । रा.नि. व.५.।
प्रहर्ष(र्षि)णी। स्त्री । हरिद्रायाम् । हारा.।

प्रहसन्तिका (न्ती)। स्त्री । शक्ययुधिका-याम् । त्रिका.। वासन्तीपुष्पवृक्षे । रा.नि.व.१०.।
प्रहस्तः। पुं । संवृतविस्तृताङ्गुलिकरे । चपेटे । रा.नि.व.१८.।
प्रहारः। पुं । आघाते । [भा.।
प्रहारवल्ली (क्षरी)। स्त्री । मांसरोहिण्याम् ।
प्रहिः। पुं । कूपे ।
प्रहिता। स्त्री । प्रसारण्याम् । शकृत्तुल्यौ । वै.निघ.।
प्रहीरजा। स्त्री । कुटुम्बिनीचुपे । रा.नि.व.५.।
प्रहृष्टकः। पुं । काके । वै.निघ.।
प्रहेण(ल)कम्। स्त्री । पिष्टकभेदे । हारा.। तत्पठ्यायाः,—वाचनं, वाचनकं, त्रयोपायनं ।
प्रह्लादः। पुं । कामकृतवृक्षे । भा.स.१.भ.अल-कज्व.चि.। “प्रह्लादं चास्य विज्ञाय ।”
प्रह्लादिनी (दी)। स्त्री । रक्तलज्जालुकायां । वै.निघ.। रा.नि.व.५.।
प्रह्लादनम्। स्त्री । धावने । (धात्रा) । सु.सू.७अ.। मार्जने ।
प्रक्षेपः। पुं । कषायादौ चूर्णादिविषये । कल्के तस्य मात्रा कर्ममिता । “प्रक्षेपः पादिकः काव्यात् कहे कल्कसमो मतः । षोडशाष्टचतुर्भागं वात-पित्तकफातिष्ठ । चौद्रङ्गषाये दातव्यं विपरीता तु शर्करा । मात्रा चौद्रङ्गतादीनां कहे काये च चूर्ण-यत् । माषिकं द्विङ्ग-सिन्धुलं जरणायास्तु शाणिकाः । परिभाषामिसामन्यः प्रक्षेपोऽप्युचिरे परम् ॥” पातव्यष्टतटैलादिषु प्रक्षेपः कल्कसमो मतः । प.प्र.१४.। प्रक्षेपकालश्च—“अवतार्य यदा दव्या परिष्वज्य पुनः पुनः । यदा पाणिस्सो भूतो निक्षिपेदौषधतदा ॥” योगरत्नाकरसमुच्चये ।
प्राक्तः। वि । प्रकृतिधर्मने । सुखसाध्ये । मा.ज्व.नि.।
प्राक्ततज्वरः। पुं । वसन्तशरद्वृक्षे ज्वरे । “कालप्रकृतिमुद्दिश्य प्रोच्यते प्राक्ततज्वरः ।” च.चि. ३अ.। “वर्षाशरद्वसन्तेषु वातादौ प्राक्ततः कृतात् ।” “प्राक्ततशान्तिर्ज्ञवः ।” सा.नि.।
प्राक्ततदोषः। पुं । प्रकृतिसम्भववातादौ । यथा—वर्षाशिशिरयोर्वैयुकीषः, शीतशरदौ, पित्तकीषः, हेमन्तवसन्तयोः कफकीषः । इति । प.प्र.१०अ.।

प्राक्चरणा। स्त्री । योनिरोगविशेषे । तल्लक्षणं यथा,—“रैथुनादतिवालायाः पृष्ठजङ्घीर-वक्षणम् । रुजयन् दृष्येद् योनिं वायुः प्राक्-चरणा हि सा ॥” च.चि.३०अ.।
प्राक्फलः। पुं । पणसवृक्षे । जटा.।
प्राग्भागः। पुं । कायपूर्वभागे । वै.निघ.।
प्राग्राटम्। स्त्री । अघनदधनि । पातल दहे । त्रिका.। [वायुः।
प्राग्वातः। पुं । पूर्वदिग्भववायौ । See पूर्व-
प्राचिका। स्त्री । श्वेनपक्षिण्याम् । वै.निघ.। वनमल्लिकायाम् । डॉ.शं.। अम.भ.।
प्राची। स्त्री । पानीयामलके । वै.निघ.।
प्राचीनपनसः। पुं । विल्ववृक्षे । त्रिका.।
प्राचीना। स्त्री । पाठायाम् । रा.नि.व.६.। रात्र्यां । श.च.।
प्राचीनाकरकः। पुं । मधुरजम्बीरवृक्षे । रा. नि.व.११.।
प्राचीनामलकम्। स्त्री । पानीयामलके । पाणि आग्ला । “प्राचीनामलकं लोके पानीया-मलकं स्मृतं । प्राचीनामलकं दोषवयजित् ज्वर-घाति च ॥” प.सु.। गुणः—गरदोषहरम् । सु. सू.४६अ.।
प्राचीमलः। पुं । काकतुण्डायाम् । के.उ.७.८.। काकजङ्घायां । नदीविषयां । गण्डदूल्यायां । सु.सू.३८अ.सुरसादिः । [श.चि.।
प्राच्यकशेरुः (कः)। पुं । कशेरौ । के.उ.७.८.।
प्राणः। पुं । तन्नामकदेहस्थवायौ । “वायुर्यो वक्त्रश्चारी स प्राणो नाम देहस्थः । सोऽन्नं प्रवेश-यत्यन्तः प्राणाश्चाप्यवलम्बते । प्रायशः कुरुते दुष्टो हिकाश्वासादिकान् गदान् ।” सु.नि.१अ.। जीवने । “अग्निः सीमो वायुः सजं रजसमः पञ्चेन्द्रियाणि भूतात्मा इति प्राणाः ।” सु.सू.शा.३अ.। वीले । शकृत्तुल्यौ । भा.।
प्राणकः। पुं । जीवकौषधी । मे.। गन्धर्वीले ।
प्राणथः। पुं । बलवति पुरुषे । वायौ । उणा.।
प्राणदः। पुं । जीवकचुपे । रा.नि.व.५.। स्त्री । रक्तधातौ । जले । हे.च.।
प्राणदा (प्रदा)। स्त्री । ऋद्धौ । रा.नि.व.५.। महाराष्ट्रीचुपे । जलविषयायाम् । रा.नि.व.४.।

वै.निघ.२.सन्धिकज्व.चि.। हरीतक्याम् । रा.नि.व. ११.। वा.चि.१अ.। “प्राणदामधुकैः कृता ।”
प्राणदा (गुड़िका)। स्त्री । अशंसि गुड़ि-कायाम् । पाठः—“विपलं शङ्खवेरस्य चतुर्थं मरिचस्य च । पिप्पल्याः कुङ्कुमादौ च चव्यायाः पलमेव च । तालीशपत्रस्य पलं पलाहं केशरस्य च । इ पले पिप्पलीमुलादौ कर्षणं पत्रकात् । सूक्ष्मलाकर्षमेकान्त कर्षं लग्नमालयोः । गुडात् पलानि त्रिंशच्च चूर्णमेकत्र कारयेत् । अक्षप्रमाणा गुड़िका प्राणदेति च सा स्मृता । पूर्वं भक्ष्याच्च पश्चाच्च भोजनस्य यथाबलं । मयं मांसरसं यूपं चौरं तीर्थं पिबेदनु । केशरं नागकेशरं, चतुर्थं पलेमेकमित्यर्थः ॥” च.द.। उ.८.३.। मरिच ४प.। पिप्पल २प.। चहे १प.। तालीशपत्र १प.। नागेश्वर ४तो.। पिप्पल २प.। तेजपत्र १तो.। छे.टि.एला २तो.। गुड़ २तो.। वेणीरं मूल २तो.। पूरातन ३प.। ७०प.। एहे समस्त चूर्णं ७ गुड़ एकत्र गाड़िशा गुड़िका वाक्त्रिदे । मा. ॥० तो.। अक्षुपानं दृष्टं वा जल । वक्त्रकोष्ठेतांशुं उ.८. नो दिशा हरीतकौ । पिप्पलांशुं गुड़ैरं पत्रितर्कं चूर्णमशिरं ४गुणं चिनि दिवे ।
प्राणनम्। स्त्री । जीवने । जटा.। पुं । गले । श.च.।
प्राणना। स्त्री । हरीतक्याम् । ऋद्धौ । वै.निघ.।
प्राणन्तः। पुं । रसाङ्गने । उणा.। वायौ ।
प्राणन्ती। स्त्री । हिकायाम् । चवधौ । उणा.।
प्राणपिण्डः। पुं । सुगन्धवीले । वै.निघ.।
प्राण(प्रदा)प्रिया। स्त्री । ऋद्धौ । प.सु.।
प्राणवहस्रोतः। स्त्री । प्राणवायुनेतरि स्रोतसि । ते च हे तथोर्मुलं हृदयं । सु.मा.२अ.। “हृदय महास्रोतः ॥” च.वि.५अ.।
प्राणवायुः। पुं । हृदयस्थवायौ । वै.निघ.।
प्राणसंयमः। पुं । आसनिरोधे । वै.निघ.।
प्राणसन्न। स्त्री । शरीरे । वै.निघ.।
प्राणहारकम्। स्त्री । वस्त्रनामे । रा.नि.व.६.।
प्राणाचार्यः। पुं । चिकित्सके । वै.निघ.।
प्राणापानौ। पुं द्वि.। अश्विनीकुमारयोः ।
प्राणाभिसरः। वि । प्राणायतनेन्द्रियरोग-निदानायभिज्ञे । च.सू.२८अ.।

प्राणायतनम् । स्त्री । नाभ्यादिषु प्राणस्थित्या-
धारेषु । तच्च दश—“नाभिरोजो गुदं शकं शीथितं
शङ्कौ तथा । मूर्ध्नांश्चकण्डहृदयं प्राणस्यायतनं
दश ॥” रस.र.ज्व.चि. ।

प्राणायामः । पुं । प्राणवायुरोधे । [व.४ ।

प्राणिमाता । स्त्री । पुनदात्रीरूपे । रा.नि.

प्राणिहिता । स्त्री । पादुकायाम् । त्रिका. ।

प्राणी (इन्) । पुं । जन्तौ । त्रि. प्राणविशिष्टे ।
अम. ।

प्राणेश्वररसः । पुं । सन्निपातज्वरे रसः ।

पाठः—“शुद्धसूतं तथा गन्धं सूताङ्गं विषसंयुतम् ।
समस्तं मर्दयेत्तालमूलीनीरेस्त्र्यहं बुधः । पूरयेत्
कूपिकान्ते च सन्निबध्य विशोषयेत् । समभिर्हन्ति-
कावस्त्रैर्वैद्यैस्तु शोषयेत् । पुटेत् कुम्भी प्रमाणेन
साङ्गशीतं समुदरेत् । गृहीत्वा कूपिकामध्यान्मर्द-
येच्च दिनन्तः । अजाजी जीरकं हिङ्गु सर्जिका-
टङ्गैर्युतम् । शुग्गुलुः पञ्चलवर्णं यवचारी यमा-
निका । मरिचं पिप्पली चैव प्रत्येकञ्च समाश्रतः ।
एषां कषायेण पुनः भाषयेत् समधातपे । नाग-
वल्लीदलपुक्तं पञ्चगुञ्जं रसेश्वरम् । दद्यान्नवज्वरे
तौत्रे कोष्णं वारि विवेदनु... ॥” पौत्रा, गृकक
अत्रोक्तं १ तो. मिठा ॥० तो. तालमूलीर
रस ३ दिन माङ्गिशा काटुकूपीर मध्ये भस्मिशा
कूपीर मूत्रं कृक करिशा शुकाहेवे । परे
सेहै कूपी मृत्तिकार सहित गातपुत्र नेकडा
द्वारा निष्ठं ७ शुक्र करिषे । परे ए
कूपी कूडीपूटे पाक करिशा, नीतल हईले
कूपी हईते उषध बाहिर्ग करिशा १ दिन
माङ्गिषे । परे उषध यत हईवे, कृष्णजीरादि
मृगभागे तत नईशा दशगुण जले अष्टमांश
काथं करिशा, तद्वारा १ बार भावना दिवे ।
काथेन ज्वरा—कृष्णजीरा, जोरा, हिं, माजि-
माटि, मोहांगी, गुग्गुलु, पञ्चलवर्ण, यवकार,
यमानौ, मरिच, पिप्पल । र.सा.सं. ।

प्राणेषणा । स्त्री । जीवनरचनोपायगविषया-
याम् । सा च स्वस्थस्य स्वस्थवृत्तिरूपा आतुरस्य
च विकारप्रशमनेऽनवधानारूपा प्राणानुपालनस्य
दीर्घायुहावतिः । च.सू.११अ. ।

प्राण्यङ्गम् । स्त्री । प्राणिनी अङ्गभावे मांसा-
स्यादौ । सि.यो.यह.चि. ।

प्रातः । स्त्री । प्रभाते । अम. ।

प्रातःकृत्यम् । स्त्री । प्रातरुत्थेयकर्तव्यं । च. ।

प्रातःस्नानम् । स्त्री । प्राभातिकावगाहने ।

प्रातरशनम् } स्त्री, पुं । प्रातर्भोजने । त्रिका. ।
प्रातराशः }

प्रातर्भोजी । पुं । काके । श.च. ।

प्रातर्भोजनम् । स्त्री । प्रातःकालीनभोजने ।
जटा. । त्रिका. ।

प्रातर्विकस्वरा । स्त्री । सन्निकाभेदे, या
प्रातर्विकसति, गुणैर्वाधिकातुल्या । रा.नि.व.१० ।

प्रातिका । स्त्री । बाह्व्ये । जपापुष्पवत् ।
रा.नि.व.१० ।

प्रादेशः । पुं । तर्ज्यन्तुःश्रुतकरविस्तारे । रा.
नि.व.१८ ।

प्राधान्यम् । स्त्री । स्वातन्त्र्यपारतन्त्र्यरूपे सम्प्राप्त-
रौपाधिकनामभेदे । यथा—दीपनयेषु यः कोऽपि
दीपः स्वहेतुभिः कुपितो रोगमुत्पादयेत् तस्यैव
प्राधान्यं स्वतन्त्रता, तदधीनयोः प्रकुपितयोर्दीपयो-
रप्राधान्यं पारतन्त्र्यमिति ज्ञेयम् । “स्वातन्त्र्य-
पारतन्त्र्याभ्यां व्याधेः प्राधान्यमादिशेत्.” मा.
पञ्चनि. ।

प्राप्तपञ्चत्वम् । त्रि. स्तुते ।

प्राप्तिः । स्त्री । प्रवृत्तौ । “प्राप्तिश्च विट्पित्त-
कफानिलानाम्” च.द.विरेके ।

प्राबोधिकः । पुं । ऊषाकालि ।

प्राभृतम् । स्त्री । उपदौकने । अम. । च.सू.
१६ अ. ।

प्राभाद्यः । पुं । वासकवत् । श.च. ।

प्रायः । स्त्री । अयसि । हे.च. ।

प्रायोगिकः । पुं । शमनधूमपाने । भा. ।
कैहिकधूमि । वा.चि.५अ. ।

प्रालेयम् । स्त्री । हिमे । अम. ।

प्रावटः । पुं । यवे । जटा. । शकशिश्याम ।

प्रावरणम् । स्त्री । उणवस्त्रे । उत्तरीयवस्त्रे ।
हे.च. ।

प्रावारः । पुं । उत्तरीयवस्त्रे । अम. ।

प्रावारकोटः । पुं । कोटविशेषे । जटा. ।

प्रावज्जः । पुं । पुनर्नवायाम् । र.चि.२अ. ।

प्रावट् । स्त्री । वर्षाकालि । “प्रावणमिधुन-
कर्कटौ ।” पुनर्नवायाम् । च.द. अमृतसारलोहे ।

प्रावड्ययः । पुं । शरत्समये । रा.नि.व.२१ ।

प्रावतम् । स्त्री । प्रवृत्तावरणे । भ. ।

प्रावष्ठा । स्त्री । वर्षाकालि । त्रिका. ।

प्रावषायणी । स्त्री । रक्तपुनर्नवायाम् । प.सु. ।
कपिकच्छौ । आनाकुन्नी । अम. ।

प्रावषिकः । पुं । मयूरे । धरणिः ।

प्रावषेणः । पुं । कदम्बवत् । र.मा. । कुटज-
वत् । कूडुचि गीह । धाराकदम्बे । केनि
कदम्ब । रा.नि.व.९ । स्त्री । कपिकच्छौ । रा.नि.
व.१ । रक्तपुनर्नवायाम् । गोतापूष्णा । रा.नि.व.५ ।

प्रावष्यः । पुं । कुटजवत् । कूडुचि गीह ।
धाराकदम्बे । केनि कदम्ब । रा.नि.व.९ । विक-
ण्टकवत् । रा.नि.व.११ । स्त्री । वैदूर्यमणौ ।
रा.नि.व.१३ ।

प्राशः । पुं । अवलेहे । प.प्र.१ख. ।

प्राशनम् । स्त्री । भक्षणे । लेहने । अन्ने ।
रा.नि.व.२० ।

प्राशितः । त्रि. भक्षिते । जटा. ।

प्राश्वः । पुं । कशेरुके । केकुत्र ।

प्रासादकुङ्कुटः । पुं । कपोते । त्रिका. ।

प्रासादमण्डना । स्त्री । हरितालि । वै.निघ. ।

प्राह्लः । पुं । प्रातःकालि, पूर्वाह्ने । अम. ।

प्रियंवदा । स्त्री । जातीपुष्पवत् । वै.निघ. ।

प्रियः । पुं । जीवके (अभावे गुडूची) । रा.नि.
व.५ । वेतसलतायाम् । र.मा. । धाराकदम्बे ।
केनि कदम्ब । रा.नि.व.९ । ऋषभके (अभावे
वंशलोचनम्) । हरितालि । प्रियङ्गौ । कदम्बवत् ।
असनवत् । दाहचिन्त्याम् । वै.निघ. । मृगविशेषे ।
जटा. । ऋहौ (अभावे बला) । मे. । सुदगरवत् ।

प्रियकः । पुं । कैलिकदम्बे, महाकदम्बे । प.
सु. । तिलुकवत् । ठेन गीह । र.मा. । पीत-
शाखवत् । पिशाचान । र.मा. । च.सू.२५अ. ।
विलेशयमृगविशेषे । मे. । छिन्न भृंग । सु.चि.८अ. ।
अथ वाते पथ्यः । प्रियङ्गौ । अनरे । कुङ्कुमे । मे. ।
असनवत् । रा.नि.व.९ ।

प्रियकः । पुं । कैलिकदम्बे, महाकदम्बे । प.
सु. । तिलुकवत् । ठेन गीह । र.मा. । पीत-
शाखवत् । पिशाचान । र.मा. । च.सू.२५अ. ।
विलेशयमृगविशेषे । मे. । छिन्न भृंग । सु.चि.८अ. ।
अथ वाते पथ्यः । प्रियङ्गौ । अनरे । कुङ्कुमे । मे. ।
असनवत् । रा.नि.व.९ ।

प्रियकः । पुं । कैलिकदम्बे, महाकदम्बे । प.
सु. । तिलुकवत् । ठेन गीह । र.मा. । पीत-
शाखवत् । पिशाचान । र.मा. । च.सू.२५अ. ।
विलेशयमृगविशेषे । मे. । छिन्न भृंग । सु.चि.८अ. ।
अथ वाते पथ्यः । प्रियङ्गौ । अनरे । कुङ्कुमे । मे. ।
असनवत् । रा.नि.व.९ ।

प्रियकः । पुं । कैलिकदम्बे, महाकदम्बे । प.
सु. । तिलुकवत् । ठेन गीह । र.मा. । पीत-
शाखवत् । पिशाचान । र.मा. । च.सू.२५अ. ।
विलेशयमृगविशेषे । मे. । छिन्न भृंग । सु.चि.८अ. ।
अथ वाते पथ्यः । प्रियङ्गौ । अनरे । कुङ्कुमे । मे. ।
असनवत् । रा.नि.व.९ ।

प्रियकः । पुं । कैलिकदम्बे, महाकदम्बे । प.
सु. । तिलुकवत् । ठेन गीह । र.मा. । पीत-
शाखवत् । पिशाचान । र.मा. । च.सू.२५अ. ।
विलेशयमृगविशेषे । मे. । छिन्न भृंग । सु.चि.८अ. ।
अथ वाते पथ्यः । प्रियङ्गौ । अनरे । कुङ्कुमे । मे. ।
असनवत् । रा.नि.व.९ ।

प्रियकः । पुं । कैलिकदम्बे, महाकदम्बे । प.
सु. । तिलुकवत् । ठेन गीह । र.मा. । पीत-
शाखवत् । पिशाचान । र.मा. । च.सू.२५अ. ।
विलेशयमृगविशेषे । मे. । छिन्न भृंग । सु.चि.८अ. ।
अथ वाते पथ्यः । प्रियङ्गौ । अनरे । कुङ्कुमे । मे. ।
असनवत् । रा.नि.व.९ ।

प्रियकाम्यः । पुं । पीतशाखवत् । वै.निघ. ।

प्रियकोशलः । पुं । पियालवत्, अल्लिकावत् ।
प.सु. ।

प्रियङ्ग(क)रौ । स्त्री । वृहज्जीवन्याम् । रा.
नि.व.३ । अश्वगन्धायाम् । अतिकण्टकायाम् ।
रा.नि.व.४ ।

प्रियङ्गुः (ङ्गुः) (कः) । स्त्री, पुं । (Aglaia
Roxburghiana.) खनामख्यातसुगन्धलतायां ।

अश्विष्ट, गन्धविशेषः । हिं प्रियंग, गन्धप्रियंग,
प्रियङ्गु । कं नेपिण्डगु । वम.गङ्गला । तें प्रेकणपुच्छे ।

तत्पथ्यायाः,—स्यामा मङ्गिलाहया लता गोवन्दनी
गुन्दा फलिनी विश्वक्सेना गन्धफला कारम्भा

प्रियकः कटुः कान्ता कशाङ्गी कणपुष्पी सौवर्ण-
मेदिनी गन्धफला प्रियवर्णी प्रियवल्ली फलप्रिया

गौरी वसा कङ्कः कङ्कुनौ भङ्गुरा गौरवल्ली सुभगा
पर्यमेदिनी शुभा पीता मङ्गल्या अथसी ।

गुणाः—शीतला तिक्ता दाहहरणपित्तघ्नी वान्ति-
भान्तिज्वरघ्नी मुखजायघ्नी च । रा.नि.व.१२ ।

तुवरा वातघ्नी रक्तातियोगदीर्घस्थेदगुणकणा-
विषमोहघ्नी च । भा. । “या किञ्चित्प्राणुरा स्यामा

कीटदीपविवर्जिता । सा प्रियङ्गुमता भद्रा
विपरीता तु निन्दिता ॥” मेघ. । च.सू.४अ. । च.द.

पि.ज्व.दुरालभादिः । “पर्यटकप्रियङ्गु स्यामा ।”
वा.सू.१५अ. । भा.म.४भ.गम्. । “प्रियङ्गु तल-

सारिवाः ।” धातव्याम् । वै.निघ. उन्मा, चि.
कल्याणवृते । कटुक्याम् । कटुकी । धरणि. ।

वै.निघ.२भ.र.पि.चि.सूचीकादिचूर्णे । कणसर्पे ।
मे. । श्यामायाम् । वै.निघ.र.पि.चि.वासादि-

कषायै । राले । वै.निघ.र.पि.चि.उशीरादिचूर्णे ।
(कः) खनामख्यातवृक्षधान्ये । कागिनी धान । हिं

कुंयाधान, प्रियङ्गु । सं वरगु । गुणाः—मधुरः
कषायः रुचः वातपित्तघ्नः । रा.नि.व.१६ ।

प्रियङ्गुकः चतुर्धा स्यात् कणरक्तपीतश्वेतमेदिन ।
ते च यथोत्तरं गुणाधिकाः रुचाः कफघ्नाः । सु.सू.

४५अ. । वै.निघ.२भ.कृदि, एलायचूर्णे । See
कङ्कुः ।

प्रियङ्गुमृष्टादिवर्गः । पुं । प्रियङ्गुपुष्पाञ्जन-
युग्मपञ्चापञ्चजीवीजनवर्णानन्तमानदुमसीचरस-

संज्ञापुराणशीतपाकः । अन्वष्टामधुकलमखारौ-
नन्दिहच-पलाश-कच्छु-रा-ली-धातकि विष्पेक्षिका-
कटुककमसीहवरजाश्च । गुणाः—पक्वातीसारघ्नः

सन्धानीयः पिते द्विती त्रणरीपणश्च । वा.सु.१५५. ।
प्रियजौवः (कः) । पुं । श्लोकावच्छेदः । श्लोकी
गोष्ठ । रा.नि.व.२६ । लोपवच्छे । वै.निघ. ।

प्रियतमः । पुं । मथुराश्रितायाम् । श.च. ।

प्रियदर्शनः । पुं । चौरिकावच्छे । शैनी ।
शुकपक्षिणि । जटा. । पीतशालि । पिशाशोण ।
वै.निघ. ।

प्रियदर्शनो । स्त्री । शारिकापक्षिणि । वै.निघ. ।

प्रियदा । स्त्री । स्वर्णजात्याम् । वै.निघ. ।

प्रियवर्णा (णी) । स्त्री । प्रियङ्गुलतायाम् ।
जटा. ।

प्रियवल्ली । स्त्री । प्रियङ्गु । रा.नि.व.१२ ।

प्रियवादिनी । स्त्री । शारिकायाम् । वै.निघ. ।

प्रियवादी (इन्) । पुं । शारिकानायकी ।
चातकी । च.इ.१२५. ।

प्रियशा(सा)लः । पुं । निम्बवृक्षे । प.सु. ।
असनवृक्षे । पिशाशोण । रा.नि.व.२६ ।

प्रियशा(सा)लकः । पुं । असनवृक्षे । रा.
नि.व.२६ ।

प्रियसखः । पुं । खदिरवृक्षे । श.च. ।

प्रियसन्देशः । पुं । चम्पकवृक्षे । श.च. ।

प्रिया । स्त्री । भाष्यायाम् । छे.च. । इतिनामौ-
षधी । शक्ति । र.मा. । मल्लिकापुष्पवृक्षे । मल्लिका
रुम्भेन गोष्ठ । रा.नि.व.१० । वार्षिकीमल्लिकामेदि ।
रा.नि.व.१० । प्रियङ्गु । रा.नि.व.२३ । एलायाम् ।
श.च. । मदिरायाम् । रा.नि.व.१४ ।

प्रियात्मजः । पुं । खनामख्याते प्रसङ्गनातीय-
पक्षिमेदि । च.सु.२७५. ।

प्रियाम्बुः । पुं । आम्बुवृक्षे । आम गोष्ठ ।
रा.नि.व.११. । स्त्री । आम्बुफले ।

प्रियालः(कः) । पुं । प्रियङ्गु । प.सु. । चारवृक्षे ।
पिशाशोण गोष्ठ । तत्पर्यायाः,—अखटः, ललनः,
चारकः, बहुवल्काः, सन्नद्धः, तापसप्रियः, खेडवीजः,
उपवटः, मीचवीर्यः, दुसन्नकः । रा.नि.व.११ ।
अपिच “प्रियालस्तु खरस्त्रास्यारीबहुलवल्काः ।
राजादनस्तापसेष्टः सन्नकदुर्धनुषटः ॥ चारः
पित्तकफासन्नस्तत्फलं मधुरं गुरु । क्षिग्धं सरं
मरुत्पित्तदाहज्वरलघापहम् । प्रियालमज्जा मधुरी
हृद्यः पित्तनिलापहः । हृद्योऽपि दुर्जरः क्षिग्धी

विष्टम्भी चामवर्द्धनः ।” भा. । स्त्री । पक्षप्रियाल-
फले । भा.म.१भ.ज्व.चि. । “द्राक्षादाहिसखज्वर-
प्रियालेः ।”

प्रियाला । स्त्री । द्राक्षायाम् । रा.नि.व.११ ।

प्रियाह्वा । स्त्री । कङ्कणिकायाम् । कां.नि. ।
वा.उ.५५. ।

प्रोणनम् । स्त्री । हसिकरणे । अम. । [१८ ।

प्रोणनः । पुं । खड्गिन्ने । गोष्ठ । रा.नि.व.

प्रोतिः । स्त्री । हस्तौ । अम. ।

प्रोहा (न्) । पुं, स्त्री । प्रोहायाम् । हि कीषः ।

पुष्ठम् । स्त्री । दुग्धे । वै.निघ. ।

प्रेङ्खितम् । स्त्री । कम्पिते । अम. ।

प्रेतग्रहः । पुं । भूतग्रहविशेषे । लक्षणे—
“प्रेताकृतिक्रियागन्धं भीतमाहारविशेषं । दृष्टाच्छि-
दश्च प्रेतो न गृहीतं नरमादिशत् ॥” वा.उ. ।

प्रेतजिह्वा । स्त्री । सन्ध्यादिष्वचयुक्त्यायाम्
जिह्वायाम्, अरिष्टलक्षणमेदि । यथा—“सन्ध्या
निश्चेतना गुर्वी कण्ठकोपचिता भृशं । श्लाघा
श्लाघाया शल्या प्रेतजिह्वा विसर्पिणी ॥” च.इ.८५. ।

प्रेतदेहः । पुं । समूर्ध्वः शरीरे ।

प्रेतराक्षसी । स्त्री । सुरसायाम् । वावूहे
तूणगौ । प.सु. ।

प्रेतलक्षणम् । स्त्री । अरिष्टलक्षणे । च.इ.२५. ।

प्रेमपातनम् । स्त्री । नेत्रजले । श.च. । रोदने ।

प्रेयोपत्यः । पुं । कौत्सपक्षिणि । वै.निघ. ।

प्रेषणम् । स्त्री । प्रेरणे । पीडायाम् ।

प्रेष्ठा । स्त्री । जहायाम् । श.च. ।

प्रेक्षणम् । स्त्री । चक्षुषि । श.र. ।

प्रेक्षणकूटः । पुं । चक्षुर्गोलके । मा.नि.
पाण्डौ ।

प्रेक्षा । स्त्री । तरुशाखायाम् । श.र. । दर्शने ।

प्रेषः । पुं । उन्मादे । गोष्ठ ।

प्रोज्जासनम् । स्त्री । मारणे । छे.च. ।

प्रोच्छनम् । स्त्री । लोपने । गोष्ठ । तलम् ।

प्रोत्प(फ)लः । पुं । तालवृक्षमेदि । श.मा. ।
तत्पर्यायाः,—सिंहलास्थानः, छटा, छड़ी,
पिका ।

प्रोथः । पुं । प्रपाणोर्ध्वभागे । शो.१ना । ज.द.
२५. । कव्याम् । मे. । स्किचि । उष्णा ।

प्रोर्णनावः । पुं । सन्निपातज्वरविशेषे । लक्षणे
यथा—“उत्पिष्य यः स्वमङ्गं क्षिपत्यधस्तान्नितान्त-
सुच्छसिति । तं प्रोर्णनावजुष्टं विचित्रकष्टं
विजानीयात् ॥ भा.म.१भ. ।

प्रोक्ताधितः । वि । रोगमुक्ते । वै.निघ. ।

प्रोषः । पुं । सन्तापे । रा.नि.व.२० ।

प्रोषितप्रिया । स्त्री । कुलकवृक्षे । शीतबीजि ।
रा.नि.व.२३ । फलित्याम्, प्रियङ्गु । वार्षिकमल्लि-
कायाम् । रा.नि.व.२३ ।

प्रोष्ठः । पुं । प्रोष्ठीमत्से । अ.टी.रा. ।

प्रो(प्रौ)ष्ठपदः । पुं । भाद्रपदमासि । अम. ।

प्रोष्ठी । स्त्री । (Cyprinus sophore.)
चुद्रशफरीमत्से । शू.टिमांछ । तत्पर्यायाः,—
शफरः शफरी सफरी श्वेतकीलः श्रेष्ठः । गुणाः—
“प्रोष्ठी तिक्ता कटुः स्वादुः शुक्ला कफघातजित् ।”
राज.३५. ।

प्रोहः । पुं । गजचरणपर्वणि । तिका. ।

प्रौढा । स्त्री । दृष्टात्तैवस्त्रियि । रा.नि.व.१८ ।
विंशद्वर्षादूर्ध्वं पञ्चपञ्चाशद्वर्षपर्यन्तवयस्कायाम् ।
“बाधोऽशी भवेद् बाला तरुणी त्रिंशता मता ।
पञ्चपञ्चाशती प्रौढा भवेद् वृद्धा ततः परम् ॥
तत्सङ्गमदोषा यथा—“बाला तु प्राणदा प्रोक्ता
तरुणी प्राणधारिणी । प्रौढा करोति वृद्धत्वं वृद्धा
मरणदा भवेत् ॥”

प्लवः । पुं । सङ्घातचारिपक्षिमादे । ते च हंस-
सारस क्रौञ्च-चक्रवाक-कुरार-कादम्ब-कारण्डव-जीव-
जीवक-वक-बलाका-पुण्डरीक-प्लव-शरारिसुख-नन्दि-
सुख-मद्भूतक्रीश-काचाच-मल्लिकाच-शुक्लाच-पुष्कर-
शायि-काकीनालकास्व-कुक्कुटिका-मेघराव-श्च तचरण-
प्रभृतयः प्लवाः सङ्घातचारिणश्च । गुणाः—
“रक्तपित्तहराः शीताः क्षिग्धा वृष्या मरुजितः ।
छष्टमूत्रपुरीषाश्च मधुरा रसपाकयोः ॥” सु.सु.
४६५. । कैवर्त्तसुखायाम् । हिं कैवटीमोषा,
गुडतजी । भा.म.४भ.सु.री.चि. । च.द.छदिचि,
विष चि. । प्लववृक्षे । मद.व.५. । गन्धवृक्षे । मे. ।
हंसित्याम् । विकङ्कतवृक्षे । वै.निघ. । सारस-
पक्षिणि । मे. । च.सु.२७५. । वकवृक्षे । च. ।
क्रौञ्चे । चुचुशाकविशेषे । मे. । गजे । अग्ने ।

कपी । तिका. । जलकाके । मे. । गोपालकरञ्जे ।
सु.चि.११५. ।

प्लवकः (गः) । पुं । प्लववृक्षे । रा.नि.व.११ ।
मे. । मे. । (गः) । वानरे । मे. । प्लवपक्षिणि ।
श.च. । शिरीषवृक्षे । रा.नि.व.२६ ।

प्लवगतिः । पुं । मे. । श.च. ।

प्लवङ्गः । पुं । वाघरे । अम. । प्लववृक्षे । रा.नि.
व.११ । श्वे. । श.च. ।

प्लवङ्गमः । पुं । वानरे । प.सु. । मे. । अम. ।

प्लवधाम्यम् । स्त्री । परिप्लववृक्षे । रा.नि.व.८ ।

प्लवनम् । स्त्री । सन्तरणे । सु.नि.३५. ।

प्लवः । पुं । (Thespesia populnea.
Syn. Hibiscus populnea, or Ficus
infectoria.) Waved-leaf fig tree.
पकंटीवृक्षे । पीकूङ्गोष्ठ । गोष्ठ । र.मा. ।
हिं पाकडि, पखर, गजदन्तसहोरा । तं
गङ्गार्यजुषि । ता. पीरिशरावि । तत्पर्यायाः,—
पकंटी, पकंटी, कन्दरालुः, कमण्डलुः, कमण्डलु-
तरुः, सुपाश्चः, पीतनः, कपीतनः, दृढप्ररोहः,
प्लवकः, प्लवङ्गः, महावलः, गृहभाण्डः, अवरोह-
शाखः, चोरीवृक्षः, प्लवा, जटिः, प्रोहा ।
सु.सु.३८५. न्ययोधादिः । महाङ्गसमेदिनौ मेदी ।
सा, गुणाः—कटुः कषायः शीतलः रक्तदोषजित्
मूर्च्छामप्रलापहरश्च । ऋक्षोऽपि महतीगुणं
लभते । रा.नि.व.११ । वृषणः श्लेष्म-पित्त-शोष-
शोषविषसर्पत्रय । मद.व.५. । अश्वत्थवृक्षे । मे. ।

प्लवा । स्त्री । प्लववृक्षे ।

प्लवेशः । पुं । गर्भभाण्डवृक्षे ।

प्लवगः । पुं । मकंटे । वै.निघ. ।

प्लवनम् । स्त्री । द्रवद्रव्यसोर्ध्वगती । ७९ गान ।

प्लावी (इन्) । पुं । पक्षिणि । वै.निघ. ।

प्लाचम् । स्त्री । प्लवफले । अम. ।

प्लि(प्लो)हः (हा) । पुं, स्त्री । जाठररोगविशेषे ।
पिण्डे । निदानलक्षणे—“वातः प्रोहानमुद्भूय
कुपितो यस्य तिष्ठति । शनैः परितुदन् पाश्च
प्रोहा तस्याभिवर्द्धते ॥” च.सु.१८५. । स चतुर्विधः ।
“विदाह्यभिष्यन्दिरतस्य जन्तोः प्रदुष्टमत्यर्थमसृक्
कफश्च । प्रोहाभिर्वृद्धिं कुर्वन् प्रवृद्धौ प्रोहोत्यमेव-
ज्जाठरं वदन्ति । तदामपाश्च परिहृज्यमिति विशेषतः

सौदति चातुरीऽव । मन्दज्वराग्निः कफपित्त-
लिङ्गैरुपद्रुतः क्षीणबलीऽतिपाण्डुः ।" मा.नि. ।
"श्रीमोक्षसौविदाहस्य वैद्यस्य गावगौरवम् । श्रीहो-
रक्तोदरत्वचं ज्ञेयं रक्तजलक्षणम् ॥ सज्वरः स-
पिपासश्च सदाहो मोहसंयुतः । पीतगालो विशेषेण
श्रीहो पौनिक उच्यते ॥ श्रीहो मन्दव्यथः स्थूलः
कठिनो गौरवान्वितः । अरीचकयुतः शीतः श्रीहो
कफज उच्यते ॥ नित्यमानङ्गकोष्ठः स्थान्त्रियोदावर्त्त-
पीडितः । वेदनाभिः परोतश्च श्रीहो वातिक
उच्यते ॥" भा. । [श.च.]

श्रीहृन्मः । पुं । रक्तरीहितकवचे । रक्तुद्रोह ।
श्रीहृन्मो । स्त्री । शरपुष्पायाम् । वन नील ।
श्रीहृन्मलुः । पुं । रीहितकवचे । प.सु. । हवुषा
वृक्षभेदे । रा.नि.व.४ ।

श्रीहृन्मो । स्त्री । हवुषायाम् ।

श्रीहारिः । पुं । अश्वत्थवृक्षे । श.च. । शर-
पुष्पायाम् । वै.निच. ।

श्रीहोदरम् । स्त्री । उदररोगविशेषे । लक्षणम्
—“विदाह्यभिष्यन्दिरतस्य जन्तोः प्रदुष्टमत्यर्थ-
मसृक् कफश्च । श्रीहोभिषक्तिं सततं करोति
श्रीहोदरं तत् प्रवदन्ति तज्ज्ञाः ॥” सु.नि.७५. ।
अन्यच्च यथा—“वर्णान्यत्वं मङ्गलञ्च काठिन्यञ्च
विशेषतः । श्रीहोदरे विज्ञानीयाद्देहे च कृशतां
तथा ॥” ज.द.५.२५. ।

श्रीचा (न्) । पुं । पुत्रवृक्षे । पीकूङ्ग गीह ।

मुतगतिः । पुं । शशके । शत्रुगोत्रं । वै.निच. ।

मुषः । पुं । अग्निदाहे । व्याकरणम् ।

मुष्टः । पुं । अग्निदग्धः । अम. ।

मुत्तिः । पुं । अग्नी । आधुन ।

म्रोतः । पुं । कर्पटे । सु.सू.५५. । कर्पट ।

म्रोषः । पुं । दाहे । अम. ।

प्सा । स्त्री । भक्षणे । भक्ते । हे.च. ।

प्सानम् । स्त्री । भक्षणे । तिका. ।

फ

फः । पुं । जृम्भानिस्कारे । विश्व. । भृङ्गावाते ।
अड़ । मे. ।

फक्षिका । स्त्री । भाग्याम् । वागूनशणि ।
प.सु. । सु.सू.३८५. । दन्तीवृक्षे । वै.निच. ।
देवतावृक्षे । दुरालभायाम् । श.च. । आशु-
कण्याम् ।

फक्षिप(पु)त्रिका । स्त्री । आशुपण्याम् । प.
सु. । (पुत्रिका) । वनस्पतिभेदे । वै.निच. ।

फक्षी । स्त्री । भाग्याम् । वागूनशणि । रा.नि.
व.६ । च.द.सि.घो.द्विक्काश्यास.चि. । एतत्पत्रं
कफघ्नम् । अति । हृद्ददारकविशेषे । रा.नि.व.३ ।
दन्तिवृक्षे । योजनवृक्षायाम् । वै.निच. ।

फक्षीकरः । पुं । फक्षायाम् । वै.निच. ।

फक्ष्यादिपञ्चकम् । स्त्री । फक्षिका जीवनी
पञ्चा तकांरी चुचुक इति वनजपत्रशाकवर्गे ।
गुणाः—वातहारित्वं यादित्वं दीपनत्वं रुच्यत्वञ्च ।
मेण्डा कुण्डलरः विपुटश्च इत्यपि तद्वर्गमध्ये गण्यते ।
वर्गोऽयं दीपनः पाचनः रुच्यः बलवर्धकरश्च ।
विदीपकश्च मनः पथ्यः यादो हृष्यश्च । रा.नि.व.७ ।

फटः (टा) । पुं, स्त्री । अहिफणायाम् । अम. ।
जटा. ।

फटकी । स्त्री । फटिकायाम् । रुष्टकिरि ।
वै.निच.२.भ.चय.चि. चयकेशरिरसे ।

फटिकारी । स्त्री । (Alumen.) Alum.
खनामख्यातचारविशेषे । रुष्टकिरि । हिं फिटु-
करी । तं पतिकूराम । ता. पतिकारम । दा.
फटकी । गुर्ज. फर्करी । वम्. फटकी । गुणाः—
संघ्राहिणी सङ्कोचकरी अप्रतिकरी बालविस्त्रायाम्
उदरामये नासारक्तसावे च हिता । “फटी च
कटुका स्निग्धा कषाया प्रदरापहा । मेघज्ज्वरमो-
शोषदीपनी हृद्दरज्जदा ॥” रा.नि.व.१३ ।

फडिङ्गा । स्त्री । फिलीकोटे । रुडिङ्ग. । श.च. ।

फणः (णा) । पुं, स्त्री । सर्पफणायाम् । अम.
भ. । प्राणमार्गसुभयतः स्रोतोमार्गप्रतिवर्जं मर्त्य-
इये । सु.शा.६५. ।

फण(णा)क(ध)रः । पुं । सर्पे । श.र. ।

फणभृत् । पुं । सर्पे । हे.च. ।

फणाभरः (वान्) । पुं । सर्पे । हारा. ।
श.र. ।

फणाशः । पुं । पनशवृक्षे । कौटिल गीह ।

फणिः । पुं । विषे । र.सा.सं.गदसुरारिरसे ।

फणिका । स्त्री । कृष्णीदुम्बरिकायाम् । वै.निच. ।

फणिके(श)सरम् । स्त्री । नागकेसरपुष्प ।
रा.नि.व.६ ।

फणिलेलः । पुं । लावपचिणि । वै.निच. ।
भारतीपचिणि । भांरुहे शीथी । तिका. ।

फणिचम्पकः । पुं । वनचम्पकवृक्षे । वनश
टौपी गीह । रा.नि.व.१० ।

फणिजिह्वा । स्त्री । महासमझायाम् । महा-
शतावय्याम् । रा.नि.व.४ ।

फणिजिह्विका । स्त्री । श्वेतशारिवायाम् ।
महाशतावय्याम् । वै.निच. ।

फणिज्ज(ज्ज)कः । पुं । चद्रपत्रतुलसीभेदे,
गन्धतुलस्याम् । रा.नि.व.१० । वा.सू.१५५. ।
मधुरजम्बीरे । महुर इति लोके । च.सू.२५.वि.८
अ. । पलाशवृक्षे । भैष.ने.री.चि. । मरुवकवृक्षे ।

फणिप्रियः । पुं । बायो । श.र. ।

फणिकेनः । पुं । अहिफेने । आकिम् । रजा. ।

फणिभारिका । स्त्री । कृष्णीदुम्बरवृक्षे ।
कांकडूगुर्ज. । वै.निच. ।

फणिलता । स्त्री । नागवल्लीलतायाम् । पीप
गीह । रा.नि.व.११ ।

फणिवल्ली । स्त्री । नागवल्लीयाम् । पीप गीह ।
रा.नि.व.११ । वै.निच.२.भ.चय.चि. नवरत्नराज-
सृगाङ्ग । [वै.निच.]

फणिसम्भारा । स्त्री । कृष्णीदुम्बरिकायाम् ।

फणिहन्त्री । स्त्री । गन्धनाकुल्याम् । गङ्ग-
त्रांश । रा.नि.व.७ । [निच.]

फणिहारी (इन्) । पुं । कपिकच्छी । वै.

फणिहृत् । स्त्री । चद्रदुरालभायाम् । रा.नि.
व.४ ।

फणी (इन्) । पुं । मरुवकवृक्षे, चद्रपत्रतुलस्यां ।
श्वेतचन्दने । च.द.वा.व्या.चि. महासुगन्धतैले । सर्पे ।
स्त्री (नी) । सर्पिण्याम् । सर्पगङ्गा । सर्पस्त्रियाम् ।
रा.नि.व.५ ।

फणीयम् । स्त्री । पद्मकाष्ठे । वै.निच. ।

फण्डः । पुं । जठरे । पण्टे ।

फक्कारी (इन्) । पुं । पचिणि । श.च. ।

फम्फणः । पुं । सन्निपाते । वै.निच. ।

फरङ्गरोगः । पुं । See फिरङ्गरोगः ।

फरेन्दः । पुं । जम्बूवृक्षे । वै.निच. ।

फर्फरी । स्त्री । कराय । पीप । वै.निच. ।

फलम् । स्त्री । आम्नादी प्रसिद्धम् । रुज. । “फलेषु
परिपक्वं यत् गुणवत्तदुदाहृतम् । विल्लादन्यत्र
विज्ञेयमात्रं तद्धि गुणाधिकम् । फलेषु सरसं यत्
स्यात् गुणवत्तदुदाहृतम् । द्राक्षाविल्लशिवादीनां
फलं शब्दं गुणाधिकम् । फलतुल्यगुणं सर्वं
मज्जानमपि निर्दिशत् ॥” भा. । इन्द्रयवे । रा.नि.
व.२ । वै.निच.कृ.चि.मुस्तादिः । वा.सू.१५५.
वत्सकादिषु । विफलायाम् । मे. । सा.कौ.
द्व्यायतैले । भैष. अरिमेदा. तैले । च.द.अजी.चि. ।
वृषणयस्यौ । अम. । स्त्रीरजसि । श.र. । जातीफले ।
विका. । र.सा.सं. सर्व्वतीभद्ररसे । भैष.वा.व्या.चि.
गन्धद्रव्यकथने । च.द.योगिनी.चि. । भैष.सु.री.चि.
स्वल्पखदिरवय्यां । शंखे । अम. । कक्कीलके ।
कौकुणां । मे. । फाले । हे.च. । मदनफले । प.सु. ।
च.द.वमने । च.द.वा.व्या.चि. एकादशशक्तिकमहा-
प्रसारणीतैले । पुं । कुटजवृक्षे । श.र. ।

फलकः । पुं । अस्थिखण्डे । जटा. । नागकेशर-
वृक्षे । श.च. । नितम्बे । स्त्री । प्रसाधनार्थं जल-
रचनाधारविशेषे । कज्जी वमहिवात्र घराक्षे ।
सु.सू.४५५. ।

फलकण्टकः । पुं । पण्टके । कृष्णपीपुला ।
वै.निच. । स्त्री (का) । इन्दोवरायाम् । वै.निच. ।

फलकर्कशा । स्त्री । वनवदरवृक्षे । संयङ्ग. ।

फलको (इन्) । पुं । मत्स्यविशेषे । छिडल,
रुज्जे माह । तिका. । तत्पर्यायौ,—फलः
फली । गुणाः,—खादुलं गुरुलं स्निग्धलं बलघ्न-
वर्धनत्वञ्च ।

फलकण्ठाः । पुं । करवृक्षे । वै.निच. ।
पानीयामलके । श.च. ।

फलकेशरः । पुं । नारिकेलवृक्षे । जटा. ।

फलकोशः (पः) (कः) । पुं । वृक्षे । शिथे ।
तिका. ।

फलङ्गपा। स्त्री । महाश्रावणिकायाम् । रा. नि.व.५ ।

फलग्रहिः। पुं । फलितवृत्ते । अ.टी.भ. ।

फलग्राही (इन्)। पुं । वृत्ते । धरणिः ।

फलघृतम्। स्त्री । पक्षघृतविशेषः । तत् योनि-
रोगमात्रं हितम् । अत्र मेदामहामेदयोरभावे
शतावरी विगुणा, काकीलीचौरकाकील्याभावे
अश्वगन्धा विगुणा । काकीली इति वैगुण्यार्थ-
प्रयोगः । जीवकर्षकयोरभावे विदारौकन्दी विगुणी
द्वयः । भा.म.४भ.यो.रो.चि. । पाठः—“मज्जिष्ठा
मधुं कुष्ठं विफला शकरा बला । मेदा पयस्या
काकीली मूलचैवाश्वगन्धम् । अजमीदा हरिद्रं
वै हिङ्गु कटुकरोहिणी । उत्पलं कुसुमं द्राक्षा
काकीली चन्दनद्वयम् । एतेषां काधिकैर्भागेः
घृतप्रस्थं विपाचयेत् । शतावरौरसः चौरं घृताद्वयं
चतुर्गुणम् ।” च.द.योनि.व्या.चि. । अन्यत्र—
“सहचरे वै विफला गुडूचौ सपुनर्नवा । शुकनासां
हरिद्रं वै रासां मेदां शतावरौ । कल्कोक्त्य घृत-
प्रस्थं पचेत् चौरचतुर्गुणं ॥” च.द.योनि.व्या.चि. ।
जीवहर्त्रैकवत्साया गीः घृतं ४ श. । शतमूलौरसं
१६ श. दुग्धं १६ श. । कल्कार्थं मेदा अभावे
(गुडूचौ) मज्जिष्ठा यष्टिमधु कुष्ठं विफला शकरा
बला (वेणुगुड) शुक्लभूमिकुम्भाण्डः काकीली
अश्वगन्धामूलं यमानी हरिद्रा दारुहरिद्रा हिङ्गु
कटुकी उत्पलं (नीलगुल्ली) द्राक्षा चौरकाकीली
चन्दनं रक्तचन्दनं एषां प्र.२ती. । अन्यत्र—कल्कार्थं
—श्वेतपीतमिश्रमूलं विफला गुडूचौ पुनर्नवा
(श्वेतगुग्गुला) चर्मचटकः (चर्मचिक्) । हरिद्रा
दारुहरिद्रा रासा मेदा शतावरी एषां मिलित्वा
१ श. । जीवहत्साघृतं ४ श. । दुग्धं १६ श. ।

फलचमसम्। स्त्री । वटवृक्षवल्कले । वै.निघ. ।

फलचौरकः। पुं । चौरकनामगन्धद्रव्ये । रा. नि.व.१२ । [श.र.]

फलज्जातिः (ती)। स्त्री । जातीफलवृत्ते ।

फलत्रय(त्रिक)म्। स्त्री । विफलायाम् । रा. नि.व.२२ । मिलितद्राक्षापरुषकाश्मर्थेतिफलत्रये ।

फलत्रिकादिः। पुं । पाण्डू कषाये । फल-
त्रिकाश्रुतावासातिक्ताभूनिस्त्रिज्वजः । कषायः चौर-
युती हन्यात् पाण्डुरीगं सकामलम् ॥ रस.र. ।

फलदः। पुं । वृत्ते । धरणिः ।

फलद्रुमः। पुं । फलितवृत्ते । वै.निघ. ।

फलपञ्चाम्लम्। स्त्री । अम्लफलपञ्चके । रा. नि.व.२२ ।

फलपाकः। पुं । करञ्जवृत्ते । अ.टी.भ. ।
पानीयामलके । श.च. ।

फलपाकान्ता। स्त्री । औषध्याम्, धान्यादौ ।
अम. ।

फलपाकी (इन्)। पुं । गर्हभाण्डवृत्ते । र.मा. ।

फलपिप्पली। स्त्री । फलवीजे । स.सू.४३अ. ।

फलपुच्छः। पुं । कन्दशाकविशेषः, वरुणाली ।
त्रिका. ।

फलपुष्पा (प्यो)। स्त्री । पिण्डौखर्जूरौवृत्ते ।
रा.नि.व.११ ।

फलपूरः (कः)। पुं । मातुलुङ्गवृत्ते । प.सु. ।
मद.व.६ । वै.निघ.२भ आकलकादिचूर्णे । च.द.
र.पि.चि. ।

फलप्रियः। पुं । द्रोणकाके । रा.नि.व.१६

फलप्रिया। स्त्री । प्रियङ्गु । रा.नि.व.१२

फलमत्स्या। स्त्री । गृहकन्यायाम् । श्रुत-
कृशात्री । वै.निघ. ।

फलमुख्या। स्त्री । अजमीदायाम् । वन
योगान्न । रा.नि.व.६ ।

फलमुण्डः। पुं । नारिकेलवृत्ते । श.र. ।

फलमुद्गरिका। स्त्री । खर्जूरवृक्षभेदे । श.मा. ।

फलयुग्मा। स्त्री । इन्दीवरायाम् । वै.निघ. ।

फलराजः। पुं । खर्जुजेति ख्याति फलशक्ते ।
थर्गुजा । वै.निघ. ।

फलवर्गः। पुं । फलगणे । दाडिमामलकबदर-
कीलककैमुसीवीरश्वितिकाफलकपित्तमातुलुङ्गा-
सामातकं-करमर्हं-पियाल-लकुच भव्य-पारावत-वेच-
फल-प्राचीनामलक-तिलिङ्गीक-नीप-कोशाम्बुकीका-
नारङ्गजम्बीरप्रभृतिषु । एषां गुणाः—स्वस्वपथ्यायि
मृग्याः ।

फलवर्त्तिः (ती)। स्त्री । मलशोधिका वर्त्ती ।
भैष.व.शूल.चि. । “घृताभ्यक्ते गुदे क्षिप्ता श्लक्ष्णा
खाङ्गुष्ठसन्निभा । मलप्रवर्त्तिनी वर्त्तिः फलवर्त्तिश्च
सा स्मृता ॥” भा. ।

फलवर्त्तलः। पुं । तरुणवृत्ते । रा.नि.व.७ ।

फलवाटिका। स्त्री । काकीदुम्बरिकायाम् ।

फलवान्। त्रि । फलिते । अम. ।

फलविरचनम्। स्त्री । हरीतकादौ । तदुक्तं
—“मृद्वीकाय विडङ्गानि खर्जूरानि परुषकम् ।
आरग्वधोऽयामलकं हरीतकी विभीतकम् ।
कम्पिलकीपचित्ते च वपुषश्च सुकूलकम् । नीलिका
वकुलं प्रोलु भवेत् फलविरचनम् ॥” वा.चि.६अ.
अरुण. ।

फलविषम्। स्त्री । यस्य फले विषं वर्त्तते । तच्च
हादशविधम्—कुसुमती-वैणका-कारम्भ-महाकरम्भ-
ककोटकरेणु-कखद्योतक-चर्मरौभगन्धासपंचातिनन्द-
नसारपाकानौति । तद्वचने—“मुष्कशीफः फलविषः
दाहोऽन्नद्वेष एव च ।” सु.कल्प.२अ. ।

फलवोजः। पुं । खर्जुजेति ख्याति फलशक्ते ।

फलवृन्ताकः। पुं । श्लीषाकभेदे ।

फलवृक्षः (कः)। पुं । पनसवृत्ते । कौटोण
गोष्ठ । रा.नि.व.११ ।

फलशाकम्। स्त्री । फलप्रधानवृक्षवर्गे । यथा
—“कृष्णाण्ड-कालिङ्ग-कलिङ्ग-चिर्मटं पटीलशुम्भश्च
तथा च तुण्डी । बीजाख्यककोटककारवेल्लं कोषा
तकी बालुफलानि चैव ॥” अति.१६अ. । एषां
गुणादिकं पथ्यायि मृग्यम् ।

फलशाखी (न्)। पुं । पीलुवृत्ते ।

फलशाडवः। पुं । दाडिमवृत्ते । रा.नि.व.११ ।
त्रिका. ।

फलशैशिरः। पुं । बदरवृत्ते । रा.नि.व.११ ।

फलश्रेष्ठः। पुं । आमवृत्ते । श.च. ।

फलश्रेष्ठा। स्त्री । विफलायाम् । वै.निघ. ।

फलषाडवः। पुं । दाडिमे ।

फलसः। पुं । पणसवृत्ते । अ.टी.भ. ।

फलसम्बद्धः। पुं । उदुम्बरवृत्ते । वै.निघ. ।

फलसम्भारा। स्त्री । कृष्णीदुम्बरिकायाम् ।
वै.निघ. ।

फलसेहः। पुं । अंबोठवृत्ते । रा.नि.व.११ ।

फला। स्त्री । इन्दीवरायाम् । भिक्षुरीटाक्षुपे ।
रा.नि.व.४ ।

फलाव्या। स्त्री । काष्ठकदल्याम् । वन कना ।
रा.नि.व.११ ।

फलात्मिका। स्त्री । कारवेल्याम् । कुरंगो,
उच्छ । वै.निघ. ।

फलादनः। पुं । शुकपक्षिणि । वै.च. । चि. ।
फलभचके । [प.सु.]

फलाधमः। पुं । लकुचवृत्ते । मांगार गोष्ठ ।

फलाध्यक्षः (क्षा)। त्रि । राजादनवृत्ते ।
थिनी । भा. ।

फलानालुः। पुं । पानशाक इति प्रसिद्धं
कन्दशक्ते । प.सु. । वृक्षान्ते । रा.नि.व.६ ।

फलान्तः। पुं । वंशे । श.मा. ।

फलान्नम्। स्त्री । फलीपकरश्मतात्रे । गुणाः
—“फलान्नं स्यादुचिकरं गुरु फलसमं गुणैः ।”
वै.निघ. । वृक्षान्ते । रा.नि.व.११ । [२अ.]

फलाश्वु। स्त्री । द्राक्षादिसिद्धजले । वा.चि.

फलान्नः। पुं । अन्नवैतसे । रा.नि.व.६ । च.
चि.२अ.व्यतरसे । स्त्री । अन्नरसविशिष्टफलमात्रे ।
च.चि.२अ. मातुलुङ्गरसदाडिमरसादौ, महाषट्-
कटुरतैले ।

फलान्नपञ्चकम्। स्त्री । जम्बीरनागरङ्गान्न-
वैतसचिन्तामातुलुङ्गेषु । गौड़ो, नारांजा, अन्न-
वैतज, तैलुग, टोवा ।

फलारिष्टः। पुं । अर्शोऽधिकारे अरिष्टभेदे ।
—“हरीतकीफलप्रस्थं प्रस्थमामलकस्य च ।
विशालाया दधिस्थस्य पाठाचित्रकामूलयोः । वै वै
पले समापीय्य विट्रीणे साधयेदप । पादावशेषे
पूते च रसे तस्मिन् प्रदापयेत् । गुडस्यैका तुला
वैद्यः संस्थाप्य घृतभाजने । पक्षस्थितं पिबेदेन
ग्रहण्यर्शोविकारवान्... ॥” च.चि.६अ. ।

फलालुः। पुं । आलूकभेदे । पीनोशात्रु ।
“फलालुः स्यात् यस्मिन्फलस्य चयफलः स्मृतः ॥”

फलाशनः। पुं । शुकपक्षिणि । करञ्जवृत्ते ।

फलासवः। पुं । द्राक्षा-खर्जूर-दि-फलीङ्ग-
षट्त्रिंशत्यासवेषु । च.सू.२५अ. ।

फलास्थिः। पुं । नारिकेलवृत्ते । वै.निघ. ।

फलाक्षौ। स्त्री । चौरिणीवृत्ते । वै.निघ. ।

फलः (ली) (इन्)। पुं । मत्स्यविशेषः । रुग्णै
गोष्ठ । गुणाः—“फलः स्यादुर्गुरुः क्षिप्रः
बलकृच्छुक्त्ववर्द्धनः ।” राज.३प. ।

फलिका। स्त्री । पारिषाद्वले । निषावे ।
वर्तते । रा.नि.व.१६ । फलिमत्स्ये ।

फलितः। पुं । वस्त्रे । धरति । स्त्री । रज-
स्वलायाम् ।

फलिनः। पुं । श्लोणाकवस्त्रे । पणसवस्त्रे । रा.
नि.व.११ । अरिष्टकवस्त्रे । त्रीणि । वै.निघ. ।

फलिनी। स्त्री । प्रयोगे प्रशस्ततमफलाया-
मुद्दिदि । च.सू.१अ. । सुषल्याम् । तान्मूनी ।
प्रियङ्गु । रा.नि.व.१२ । लक्षणाकन्दे । रा.नि.व.७
वै.निघ.कल्याणवृत्ते । गन्धप्रियङ्गु । वा.सू.१५अ.
एलादिः । वायमाणायाम् । वै.निघ. २भ.चयचि.
द्राक्षासवे । नखरज्जकवस्त्रे । मेहेदौ । व.निघ.२भ.
दाहचि.प्रलेपे । लाङ्गलीवस्त्रे । विसर्गाङ्गुलिनि ।
अम. । वै.निघ.२भ. वा.व्या.चि. विषगर्भतेले ।
श्लोणाकवस्त्रे । दुग्धिकायां । थिरुहे । र.मा. ।
अग्निशिखायाम् । कटुतुम्भाम् । निषादीभेदे ।
वर्तते ।

फली। स्त्री । सुषल्याम् । तान्मूनी । प्रियङ्गु-
वस्त्रे । प.सु. । शुकनासायाम् । चर्मकया । वै.निघ. ।
आमातकवस्त्रे । फलिमत्स्ये । श.मा. ।

फलीशः। पुं । पारिश्रमिक्यले । अश्वविशेष,
पलाशपिशुन । वै.निघ. ।

फलुषः। पुं । लताविशेषे । उषा. । [श.र. ।

फलेग्राहिः (ही (इन्))। पुं । फलितवस्त्रे ।

फलेन्द्रः। पुं, स्त्री । राजजम्बूवस्त्रे । वड़ जाय ।
फलन्दा जाय । भा. ।

फलेपाकी। स्त्री । गन्धसुखे । गन्धभाङ्गुलिनि
विशेष । प.सु. ।

फलेपुष्पा। स्त्री । द्रोणपुष्पाम् । वनस्पति ।
भा. । [प.सु. ।

फलेरुहा। स्त्री । पाटलवस्त्रे । पाङ्गुल गीह ।

फलेलाङ्गुः। पुं । जीवनवस्त्रे । हारा. ।

फलोत्तमा। स्त्री । दुग्धिकायाम् । क्रीरुहे ।
र.मा. । कपिलद्राक्षायाम् । किमग्निम् ।
विफलायाम् । रा.नि.व.११ ।

फलोत्पत्तिः। पुं । आसवस्त्रे । श.च. ।

फलोनिः। स्त्री । स्त्रीयोगी । वै.निघ. ।

फलुः। स्त्री । काकीदुम्बरिकायाम् । काक

डुम्बर । र.मा. । “तर्पणं वृद्धं फलं गुरु विष्टम् ।
श्रीतलम् ।” च.सू.२७अ. । यज्ञडुम्बुरे । च.सू.४
अ. । पुं । वसन्तर्तौ । पित्तज्ञे मीलणसन्निपातज्वरे ।
भा. । पटवासचूर्णे । आविर्ग । चि. । अनयके ।
विका. । [टी.भ. ।

फलुनः (नालः)। पुं । फाण्डगुनासे । अ.

फलुनी। स्त्री । काकीदुम्बरिकायाम् । रा.नि.
व.११ । च.वि.२अ. ।

फलुफलम्। स्त्री । काकीदुम्बरिकाफलम् । सि.
यो.र.पि.चि.सिद्धतमयोगे ।

फलुमूलम्। स्त्री । काकीदुम्बरिकाशूले । च.
द.सि.यो.मुच्छा.चि.वृद्धतुपक्षगव्यवृत्ते ।

फलुवाटिका (टी)। स्त्री । काकीदुम्बरि-
कायाम् । रा.नि.व.११ ।

फलुवन्तः (न्ता) (कः)। पुं, स्त्री । पीत-
लोध्रवस्त्रे । श्लोणाकविशेषे । रा.नि.व.६ ।

फल्यम्। पुं । पुष्पे । पुष्पकलिकायाम् । श.च. ।

फलकिन्। पुं । मत्स्यविशेषे । फलूहे गीह ।
श.मा. ।

फाः। पुं । सन्तापे ।

फाटकी। स्त्री । स्फटिका । फट्टेकिनि । रा.नि.
व.१२ ।

फाणिः। स्त्री । गुड । उषा. । करको ।

फाणितम्। स्त्री । अर्द्धवर्तितेचुरसे । गुड-
विशेषे । द्रोणाङ्गुलि । सु.सू.४४अ. । लक्ष्मणम्—
“इच्छो रसस्तु यः पक्वः किञ्चिद्वादी बहुद्रवः । स
एवेक्षविकारिषु ख्यातः फाणितसंज्ञया ॥” गुणाः—
“फाणितं गुर्वभियन्दि वृद्धं कफपित्तकान् ।
वातपित्तशमान् हन्ति भुववस्त्रिविशोधनम् ॥” भा. ।

फाण्टः (कः)। पुं । कषायभेदे । कल्कितद्रव्यपलं
चतुष्पले उष्णतीक्ष्णे क्षिप्वा क्षणकालं शरावाहतं
संस्थाप्य अथ रुद्धितं वल्लपुत्रं फाण्ट उच्यते ।
कूटितं ज्वर १ प. ४ पण उष्णं ज्वरे मृणाले
वा प्रसृज्यपात्रे क्षिप्तं करिष्या कृष्णकालं
टाकिष्या पत्रे मृणितं ७ वज्रशुतं करिष्ये ।
क्षुब्धद्रव्यस्य पलं पञ्चतुष्टयमितमुष्णोदकाच्च एकव
खावयेत् । “क्षुब्धद्रव्यपले सत्यं जलमष्टगुणं क्षिपेत् ।
पात्रे चतुष्पलमितं सत्यं खावयेज्जलम् । सोऽयं
पूतो द्रव्यफाण्टः..... ॥” प.प्र.१४. । भाङ्ग. १६

“फाण्टः सद्यो धृती ज्ञेयः स्वल्पदोषवलापिषु ।
अष्टावशेषिते ऽयुष्मन्जले काले पलं पेत
विषयः पटपूतं तज्जलं फाण्ट इति स्मृतः । कुड-
वच्च जलम्योक्तं कथितं वज्रसन्निभम् ।” अचि. ।

फालः। पुं । कापीसवस्त्रे । म. ।

फालाः। स्त्री । जम्बीरबीजे ।

फालखला। स्त्री । भारतीपक्षिणि । विका. ।

फालुनः। पुं । अर्जुनवस्त्रे । रा.नि.व.६ ।
तन्नामकमासे । म. ।

फालुनप्रियः। पुं । शङ्खे । भा.क. । वै.निघ. ।

फालुगुनानुजः। पुं । वसन्तर्तौ । हारा. ।

फालुगुनिकः। पुं । फालुनामासे । अम. ।

फिरङ्कः। पुं । नक्रो । पक्षिविशेषे । फिरङ्ग ।
श.मा. ।

फिरङ्गः। पुं । स्नानाकरोगे । भा. ।

फिरङ्गरोगः। पुं । आगन्तुज-संक्रामकरोग-
विशेषे, गन्धरोगे । स फिरङ्गदेशे एव बाहुल्येन
जायते । “फिरङ्गसंज्ञके देशे बाहुल्येन यद्भवति ।
तस्मात् फिरङ्ग इत्युक्तः... ॥” निदानं यथा—
“गन्धरोगः फिरङ्गोऽयं जायते देहिनां ध्रुवम् ।
फिरङ्गिनोऽङ्गसंस्पर्शात् फिरङ्गिन्याः प्रसङ्गतः ।
व्याधिरागन्तुजो ह्येष दोषाणामस्य संक्रमः । भवेत्तं
लक्ष्येत्तेषां लक्षणैर्भिषजां वरः ॥” रूपं यथा—
“फिरङ्गस्त्रिविधो ज्ञेयो वाद्य आभ्यन्तरकथा ।
वहिरन्तर्भवशपि तेषां लिङ्गानि च ब्रूवे । तव
वाद्यः फिरङ्गः स्यात् विस्कोटसदृशोऽल्पवक् ।
स्फुटिती त्रणवधेयः सुखसाध्योऽपि स स्मृतः ।
सन्ध्याभ्यन्तरः स स्यात् आमवात इव व्यथा ।
शोथश्च जननेदं कष्टसाध्यो बुधेः स्मृतः ॥”
भा.म.४भ. ।

फिरङ्गरोटी। स्त्री । रोटिकाभेदे । पाँडेकृते ।
सा तु तालस्यायथा खर्जूरस्य रसेन मधुरिकाजलेन
वा मिश्रिता गोधूमकणिका अधिककालमुत्तमं
सम्पृष्ट्वा स्थूलगोलाकारेण निर्मिता तन्दूरपाकेन
निष्पादिता भवति । पाकराजः ।

फिरङ्गिणी। स्त्री । तद्देशीयस्त्रियां । फिरिङ्गि
मेहे । भा. ।

फुकः। पुं । पक्षिणि । श.च. ।

फुटः। पुं । सर्पफणायाम् । हे.च. ।

फुटफु(स्फु)सः। पुं । रोगविशेषे । शोणित-
फेनप्रभवे वामती हृदयनाडिकाकालमे स्नानामख्यात-
यन्त्रे । “हृदयाहामतीऽप्यथ फुसफुसीरक्तफेनज ॥”
कृमिकृन्, कृका, कावाटम । सु.शा.४अ. । “हृद-
खड्गः फुसफुसश्च ॥” मा.नि. । तद्विवरणं यथा,—
फुसफुसश्च हिधा भिन्नो वाम-दक्षिणभेदतः । पेश्या
वचःस्थलस्यायां समासद्वयोऽप्युपपन्नः ॥ अथो
विशालो बहुभिः कोषैरिव मधुकमः । दुष्टशोणित-
संयुक्तिकोऽयं परिकीर्तितः ॥ तरुणास्थिमयो
नाडी जिह्वाशूलात् प्रधाविता । अथशाखाद्वयवती
फुसफुसद्वयमागता ॥ ततः शाखाद्वयात् तस्मात्
वह्नाः शाखा विनिस्तताः । कोषेषु फुसफुसस्थेषु
समुच्चा समुपस्थिताः ॥ नासासुखसमाकृष्टः पवनः
आसकर्मणः । आसनाद्या तथा सर्वोक्तान् कोषान्
प्रविशत्यसौ ॥ [निघ. ।

फुसतुवरी। स्त्री । स्फटिकारिकायाम् । वै.

फुसफालः। पुं । सर्पवाते । विका. ।

फुसरीकः। पुं । सर्पे । उषा. ।

फुसलोचनः। पुं । हरिणविशेषे । श.च. ।

फेणः (नः) (कः)। पुं । फेने । समुद्रफेने ।
प.सु. । विका. । भेष.वा.र.चि. दादशायसे ।
अहिफेने । वाप्ये । वै.निघ. । (क) गोधूमचूर्ण-
कृतपिष्टकविशेषे । थोडा । गुणाः—“फेनका
लघवी रुक्षा वृष्याः पित्तानिलापहाः ॥” राज.१प. ।

फेण(न)का। स्त्री । अरिष्टकवस्त्रे । त्रीणि-
गाह । वै.निघ. । जलपकतण्डुलचूर्णे । आङ्ग-
पिष्टे । श.च. ।

फेण(न)दुग्धा। स्त्री । दुग्धफेनीचुपे । रा.
निघ.५ ।

फेण(न)मेहः। पुं । प्रमेहभेदे । तत्र रोगो
सोऽयं सोऽयं सफेनं मेहति । सु.नि.६अ. ।

फेन(न)वाहो। (इन्) । पुं । वस्त्रे । श.मा. ।

फेणा (ना)। स्त्री । सातलाचुपे । चर्मकया ।
रा.नि.व.४ । श्रेष्ठभेदे । भा. ।

फेणा(ना)ग्रम्। स्त्री । बुद्धे । हारा. ।

फेणा(ना)श्मभस्म। स्त्री । तन्नामकधातुविषे,
शङ्खीविषे । जैटका विष । सु.कल्प.२अ. ।

फेणि(नि)का (णो, नो)। स्त्री । पक्काव-
विशेषे । थोडा । तत्करणविधिः—“समिता

इत्याद्याः वकीर्दीर्घा समाचरेत्। तासु सन्नि-
हिता दीर्घाः प्रोठसी रि धारयेत्। वेङ्गवेङ्गने-
मेता यथेका दर्पटा भवेत्। ततश्चुकिं कथा तासु
संख्या एव कर्तयेत्। एतसु वेङ्गवेङ्गः सट्केन
च खेपयेत्। शालिषर्षं एत तोयं मिश्रितं सट्कं
भवेत्। ततः सट्क्य तां लोभुं विदधीत पृथक्
पृथक्। पुनस्तौ वेङ्गवेङ्गौ यथा स्थाने लो-
कतिः। ततस्तौ सुपचेदाज्ये भवेयुश्च पुटाः स्फुटाः।
सुनन्त्या मर्कट्या तदुद्धूतनमाचरेत्। सिद्धौ
फेनिका नामो मण्डकेन समा गूथे। ततः किञ्चि
ज्वरिय विश्वीयसुदाहतः ॥ भा.।

फेणि(नि)लः। पुं। Sapindus trofoli-
atus, or S. Trifolius or S. De-
tergens, Rox.) Soapnut tree, रीटा-
कारक। रा.नि.व.२। प्रौढ। हिं रिटा। तं
कुङ्कुदकयश्च। बदरवत्। रा.नि.व.११। स्त्री।
बदरीफल। भा.म.१.भ.ज्व.वि.महालासादिते।

व

वः। पुं। कलसे।

वजः। पुं। प्रवनातीयपक्षिणि। वक् पाथी।
चगसिहत्वे। वक्कूनेत्र ग्राह्। रा.नि.व.१२।

वकदर्शो (रन्)। पुं। पारावते। पौत्रा।
वे.नि.घ.।

वकपुण्या। स्त्री। शिवलिङ्गिन्याम्। वे.नि.घ.।

वकुलः। पुं। खनामल्ल्यातवत्। वक्कू ग्राह्।

हिं वीक्षरी। तत्पठ्यायाः—केशरः केशरः
सिंहकेशरः वकुलः वरलज्जः सीधुगन्धः सीधुगन्धः
मकुलः सुकुलः स्त्रीमुखमधुः दोहलः मधुपुण्यः
सुरभिः धमरानन्दः स्थिरकुसुमः शारदिकः करकः
विशारदः गूढपुष्पः धनी मदनः मयामोदः
विरपुण्यः। गुणाः—“वकुलस्तुवरोऽनुषः कटुः
पाकरसो गुदः। कफपित्तविषनिवृत्तिमिदन्तगदा-
पहः ॥” फलगुणाः—वकुलं मधुरं ग्राही हलस्य-
करं परम् ॥ भा.। स्त्री। कटुकायाम्। कटुकी।
रा.नि.व.६।

वकीरका। स्त्री। वलाकायाम्। चिका।

वकीटः। पुं। वक्पक्षिणि। चिका।

“फेनिलं मधुकं वला।” रीटाफले। चिका।
मदनफले। मे.।

फेणि(णि)लच्छदः। पुं। कीलिहत्वे। कून्
ग्राह्। “दय खय” इति प्रसिद्धे वृक्षभेदे।

फेणि(नि)ला। स्त्री। सीमराज्याम्। वे.नि.घ.।

फेरः(ण्डः)। पुं। शालावकी। शैशान।
रा.नि.व.१२।

फेरवः। पुं। शगालि। रा.नि.व.१२।

फेरुः। पुं। शगालि। रा.नि.व.१२।

फेलः(क)। चि। उच्छिष्टे। श.र.।

फेला(लि,ली)। स्त्री। भुक्तावशिष्टे। च.
म.। जटा.। श.र.।

फोगः। पुं। शकविशेषे। वे.नि.घ.।

फोण्डालुः। पुं। आलुकविशेषे। फोण्डालुकी
इति कोङ्कणदेशे प्रसिद्धा। गुणाः—वातघ्न भग्नः
कटूणाः दीपनय। रा.नि.व.७।

बटुः। पुं। विषर्षिणी। रा.नि.व.१२।

बडवा। स्त्री। घोटक्याम्। चम.।

बडवासुती। पुं। चण्डीनोक्तमारौ। श.च.

बडिशः। पुं। मल्लवेधनयन्त्रे। बडिश इवा-
हरणार्थे शस्त्रविशेषे। सवानतायः तीक्ष्णकण्टक-
प्रथमयवपत्रमुखश्च। सु.सू.८.अ.। “बडिशो चापि
कत्तव्यो प्रमाणेन षडङ्गुली। खानतसु तयोरेकः
एकी नात्यानती भवेत्। अर्धपञ्चाङ्गुलं इतन् शिषं
कार्यं मुखं तयोः। अर्धचन्द्राकृतिमुखं कार्यं
नात्यानतस्य तु। खानतस्यानतं तस्मात् बडिशस्य
भिषग्वरेः। इत्याद्यहोरत्नरं स्यात् यावद्वर्णाङ्गुलं
यतः ॥” तन्मात्रम्। सु.टो.७।

बणिग्वन्तुः। पुं। नीलवृक्षे। श.च.।

बणिग्वन्तः। पुं। ऊष्टे। श.च.।

बदरः(क)। पुं, स्त्री। Fruit of the ju-
jube. वृक्षकोलीहत्वे, राजबदरे। वड् कून्-
ग्राह्। हिं वैरी, वैर, वयैर। तैरिगुवेडु, रेंच।
उत्.कुडि। वम्.वीर। ता.रेयन्ति। तत्पठ्यायाः.

—सौवीरं सौवीरकः कीलिमाव' गूढफलः बालेष्टः
फलशेधिरः हृदयोक्तः वृक्षफलः कण्टको वक्क
कण्टकः सरसः सुफलः मृच्छः ककम्ब. बदरः
कीला कीली कुवली स्वादुफला गृध्रनखौ
पिच्छिला कुवलः। च.द.पि.ज्व.वि.शिरोलेपे।
बुद्धकोल्याम्। छोटो कून्। छे.च.। च.सू.४.अ.
विरेचने। देवसर्पपत्रम्। रा.नि.व.२। कीलि-
साधारणे। कून्ग्राह्। मं साधारणवीर। कं
थैरद्व. बदरश्च सौवीरकीलककम्बुभेदेन विविधम्।
लक्षणगुणाः—“पचमानं समधुरं सौवीरं बदरं
मतम्। सौवीरं बदरं श्रौतं भेदनं गुरु शुक्रलम्।
वृंहणं पित्तदाहान्नक्षयदणानिवारणम् ॥” इति।
सौवीरं लघु सप्पक्ष मधुरं कीलमुच्यते। कीलन्तु
बदरं ग्राहि रुच्यमुष्णश्च वातलम्। कफपित्त-
करश्चापि गुरु सारकमौरितम् ॥” इति। “ककम्बः
बुद्धवदरम्... अन्नं स्यात् बुद्धवदरं कषायं मधुरं
मनाक्। क्षिप्तं गुरु च तिक्तश्च वात-पित्तापहं
अतृप्तम् ॥” भा.। सा. गुणाः—बदरं मधुरं
कषायमन्नं, परिपक्वं मधुरास्त्रम्, उष्णं रुच्यं
कफकरम् अतिसाररक्तशमनापन्नम् अपाचकश्च।
यदरस्य पत्रलेपः ज्वरदाहघ्नः लक्-विस्फोटशमनः।
वीजं नेत्ररोगे हितम्। रा.नि.व.११। अन्नं मधुरं
क्षौण्डिलं ग्राहि प्रशस्तश्च। अचि. १७.प.। लघु
संयाहि रुच्यमुष्णश्च। शुष्कं भेदि अयिक्तं लघु
दण्णावातघ्नश्च। म.द.व.६। “पुराणं वटप्रशसनं
अमन्नं दीपनं लघु।” राज. ३.प.। सेवफले
कश्चिद्राजनिषण्डुः। शगालकोल्याम्। शैशान्कूल।
चम.। तत्पठ्यायाः—घोष्टा गोपघोष्टा गोप-
घोष्टि हस्तिकीलिः बदरीच्छदः शगालकीलिः
वादिनं ककम्बुः। कुकुटोपादपे। कार्पासवीजे।
मे.। विशाणमाने। वा. कल्यं ६.अ.। शैशान्कूल।

बदरवृक्षम्। स्त्री। वृद्धवदर-बुद्धवदर-शगाल-
कीलिकासु। च.सू.३.अ.विरेचने। सौवीर-कील-
ककम्बुषु। भा.।

बदरफली(वल्ली)। स्त्री। भूवदर्याम्।
मेरेटो कून्। रा.नि.व.११।

बदरवीजम्। स्त्री। बदरास्थनि। कून्नेत्र
आँटि। च.सू.४.अ.।

बदरा। स्त्री। आदित्यभक्त्यायाम्। रुद्रशुद्धिग्रा।
वा. नि. व.४। कार्पास्याम्। प.सु.। वराहकाला-
याम्। वराहक्रांति। एलापण्याम्। मे.। वाराही-

कन्दे। श्रुतिविदायाम्। श्वेत बूँडे कृमिफा।
वे.नि.घ.। शिष्टकालायाम्। शिष्ट.

बदरामलकम्। स्त्री। (Flacourtia ca-
taphracta.) पानायामलके। चारा.।

बदरास्थि। स्त्री। बदरवीजे। कून्नेत्र आँटि।
संयङ्।

बदरास्थिमज्जा। पुं, स्त्री। तन्मज्जायाम्।
कून्-आँटिनेत्र अष्ट। गुणाः—वृष्यः वायुबलप्रदश्च।
म.द.व.६।

बदरिः। स्त्री। बदरीहत्वे। श.च.।

बदरिका। स्त्री। घोष्टायाम्। शैशान्कूल।
रा.नि.व.२।

बदरि(रौ) पत्र[क]म्। स्त्री, पुं। गन्धी-
नामगन्धद्रव्ये। रा.नि.व.१२। जटा.। बदरपत्रे।

बदरी। स्त्री। बदरवृक्षे। वड्कून्ग्राह्।
म.द.व.६। कपिकक्षौ। घोष्टावदरे। रा.नि.व.
३.८। कार्पास्याम्। रा.नि.व.४।

बदरीच्छदः(पत्र)। पुं, स्त्री। गन्धीनाम-
गन्धद्रव्ये। वे.नि.घ.। कीलिपत्रे।

बदरीच्छदः। स्त्री। हस्तिकीलिहत्वे।

शैशान्कूल। शङ्खनल्याम्। र.मा.।

बदरीपल्लवः। पुं, स्त्री। कीलिकीमलपल्लवे।
कून्नेत्र कटि पांठा। च.द.पि.ज्व.शिरोलेपे।

बदरीफला। स्त्री। नीलगोपालिकायां। श.मा.।

बडगुदः। पुं। उदररोगविशेषे। लक्षणम्—
“यस्यान्नमन्नेरुपलेपिभिर्वा बालाश्लभिर्वा संहितेः
पृथग्वा। सञ्चोयते तत्र मलः सदोषः क्षमेण
वाद्यामिव सङ्घरो हि। निरुध्यते चास्य गुदे पुरीषं
निरिति कृच्छादपि चाल्पमल्पं। हन्नामिमध्य परि-
वृद्धिमेति यद्योदरं निट्समगन्धिकश्च। प्रच्छदं नम्
बडगुदो विभात्यः..... ॥” सु.नि.३.अ.। उन्नय
यथा—“अल्पमल्पं पुरीषन्तु कृच्छादात् प्रमुञ्चति।
आधातकुक्षिर्द्यौ वाजी तस्य बडगुदं वदेत् ॥”
ज.द.५.र.अ.।

बडपिक्की। स्त्री। मुष्टौ। शीतत्र भूठा।

बडफलः। पुं। करञ्जवृक्षे।

बडमूलकः। पुं। बीरसूक्ष्मायाम्। वे.नि.घ.।

बडरसाम्(लः)। पुं। राजासहचरविशेषे।

आमिश्रणः। तत्पर्यायाः—चक्रलतासः मध्यासः
सितनामकः वनेज्यः मन्मथानन्दः मन्मथानन्दः।
कोमलफलगुणाः—अम्लं कटुं पित्तदाहकरञ्च।
पक्वस्य गुणाः—खादु मधुरं पुष्टि-वीर्य-बलप्रदञ्च।
रा.नि.व.११।

बद्धवल्कः। पुं। दारुचिनीति ख्याति मधुरद्रव्ये।
वै.निघ.।

बद्धविट्कता। स्त्री। वायुजन्यरोगे। मन्-
वृत्ता। वै.निघ.।

बद्धशिखा। स्त्री। लघुने। वै.निघ.। उच्च-
टायाम्। पुं। शिखी। मे.।

बद्धामयपतिः। पुं। ऋषभकौषधी। वै.निघ.

बद्धोदरः। पुं। बद्धगुदे उदररोगे। च.उज्जि.
२५.। See बद्धगुदः।

बधम्। कौ। मारणे, हत्यायाम्।

बधकः। पुं। व्याधौ। मयौ।

बधचम्। कौ। अम्ले।

बधिरः। पुं। लघे। सुगन्धधे। रामकशूत्रे।
वै.निघ.। वि. अथवेन्द्रियरहिते। काना।
बधिरत्वनिदानलक्षणे यथा—“यदा शब्दवह्नी वायुः
श्रोत्रं प्रावृणोति तदिति। शब्दः श्रोत्रान्तिती वापि
बाधिर्यं तेन जायते॥” मा.नि.। असाध्यता—
“बाधिर्यं स्वालङ्घ्योत्तरं चिरित्यञ्च विवर्जयेत्॥”
भा.। “श्रोत्राणामुपगतौ वायुः नादो वा समुपेक्षितः।
उच्चैः कृच्छ्रात् युतिं कुर्यात् बधिरत्वं क्रमेण
च॥” वा.उ.१०५.।

बधूः। स्त्री। नाय्याम्। पृक्कायाम्। कशूत्रभाक,
पिण्डे। अम.। शारिवायाम्। अनलुग्नम्।
शब्दा। शी। मे.।

बधूकपुष्पः। पुं। असनह्वे। शीतभाज।

बधूत्सवप्रसवः। पुं। रक्तभिष्टायाम्। रा.
नि.व.१०.।

बध्र(क)म्। कौ। शीघ्रके। अम.।

बन्धफलः। पुं। करञ्जह्वे। श.चि.।

बन्धूकम्। कौ। बन्धुजीवपुष्पे। गुणाः—
बन्धूकं श्लेष्मलं वाहि च। राज.प्र.प.।

बन्धुः। पुं। शरीरे। हे.च.। आधौ।
भेदोवाथा। मे.। [मे.।

बन्धुकी। स्त्री। पुंखल्याम्। अम.। करिण्या।

बन्धनम्। कौ। संयमने। वीथी। अम.।

बन्धपत्रः। पुं। हिमालयह्वे।

बन्धुः (बन्धुः)(कः)। पुं, स्त्री। बन्धुजीवपुष्पे।
वाङ्मनि कृष्णं ग्रीष्मं। र.मा.। रा.नि.व.१०.।
भा.म.४५.उ.चि.। (कः) पीतशाले। पिशाणी।
मे.। See पीतशालः।

बन्धुकपुष्पः (कः)। पुं। वीजकह्वे।
पिशाणी। रा.नि.व.६.। श्लेषाकह्वे। शोभा
ग्रीष्मं। च.द.ऊषकाधौ।

बन्धुजीवः (कः)। प.। (Pentapetes
Phoenicea, Wil.) पुष्पहृत्विशेषे। यस्य पुष्पं
मध्याह्ने विकसति, पराह्णे च सूर्योदये शुष्यति।
वाङ्मनि कृष्णं ग्रीष्मं। र.मा.। हिं दुपह-
रिया, गेजुलिया। मं वादजा। कं वंदुरे। तं
मकिनचेदु वेगसिनचेदु। वम. दुपारि। पञ्चा-
गुलदुपरिया। तत्पर्यायाः—रक्तकः रक्तजीवकः
बन्धुः बन्धुलः बन्धुजीवः बन्धुजीवकः बन्धुलिः बन्धुरः
बन्धुरः सूर्यभक्तः उद्रपुष्पः अकंबलभः मध्यन्दिनः
रक्तपुष्पः रागपुष्पः माध्याह्निकः। सीतसितसितपीत-
लोहितपुष्पमेदास्तुविधः। गुणाः—ज्वरनाशकः
रुद्धपिशाचघ्नः सूर्यप्रसादनश्च। रा.नि.व.१०.।
कफहृत् आह्वी लघुः वातपित्तघ्नश्च। मा.। सु.सु.
३२५.संश्रमने।

बन्धुरः। पुं। ऋषभके। रा.नि.व.६.। स्त्रीचिह्नं।
हंसे। तिलकण्ठे। बन्धुकह्वे। बधिरः। मे.।

विहङ्गे। हे.च.। वकपक्षिणि। श.र.। सारस-
पक्षिणि। वै.निघ.। त्रि। उन्नतानते। अम.।

बन्धुराः। पुं बहु। शक्तुः। हातू। मे.।

बन्धुलः। पुं। बन्धुजीवह्वे। श.र.।

बन्धुवेतसः। पुं। बलवेतसे। वै.निघ.।

बन्धूकपुष्पः। पुं। बन्धुजीवपुष्पह्वे। वै.निघ.।
पीतशाले। अम.। असनह्वे। आसन ग्रीष्मं।
रा.नि.व.६.। कौ। तत्पुष्पे। [श.रा.

बन्धुलिः। पुं। बन्धुजीवह्वे। वाङ्मनि।

बन्ध्या। स्त्री। बन्ध्याकर्कोटक्याम्। रा.नि.व.१.।
अप्रजस्त्रियाम्। वीथी। मे.। वायुजन्य स्त्रीयोनि-
रोगविशेषे। तस्यां नारी नष्टात्वा भवति।
“बन्ध्या नष्टात्वा त्रिया” भा.म.४५.। ज्ञेयेरे।
वां। श.च.।

बन्ध्याकर्कोटकी। स्त्री। तित्तकर्कोटक्याम्।
ति०कौकुडी, ति०कौकुरो। हिं वाभूख-
खासा, वाभूखसा, वाभूकाकरोल। मं वंभा-
कण्ठीलो। कं वजेमडुबागलु। वम. वंभाक
टोली। तत्पर्यायाः—बन्ध्या देवो नागारातिः
नागहन्त्री मनोज्ञा पथ्या दिवा पुचदा सगन्धा
कन्दवह्नी ईश्वरी श्रीकन्दा सुकन्दा संपदमनी
विषकन्दकिनी परा कुमारी भूतहन्त्री योगेश्वरी
कान्ता भक्तदमनी विषकण्ठकिनी। रा.नि.व.३.।
सा.कौ.विषाधिकारे। गुणाः—लघ्वी कफतु-
त्रणशीघ्रिनी संपदमनी तीक्ष्णा विसर्पविषघ्नी च।
भा.पू.ग.व.। तित्ता कटुः उष्णा कफघ्नी स्थाव-
रादिविषहरी च। रा.नि.व.३.।

बन्ध्याकार्पासी। स्त्री। वनकार्पास्याम्।
वै.निघ.।

बन्ध्रम्। कौ। सीसके।

बन्धु(बन्धु)रः (लः) (कः)। पुं। बन्धूरह्वे।
वाङ्मनि ग्रीष्मं। उत्. गुडडा।

बन्धु(बन्धु)र(ल)निर्यासः। पुं। बन्धूर-
निर्यासे। वाङ्मनि अठौ। वै.निघ.।

बन्ध्रः (भ्रुः)। पुं। नकुले। नेडेल। मे.।
च.सू.२०५.। मूषिके। रा.नि.व.११.। वै.निघ.।

वातपित्तोत्थण-सन्निपातज्वरे। निदान-लक्षणे—
“वातपित्ताधिकौ यव सन्निपातः प्रकुप्यति।
तस्य ज्वरो मृदुस्त्वष्टा सुखशीघ्रः प्रमीलकः॥
आधानावचितन्द्राश्च कासश्चासम्भ्रमश्च। सुनिभि-
र्बन्धुनामास्यं सन्निपात उदाहृतः॥” भा.म.१५.।
चातकपक्षिणि। त्रिका.। सुनिषण्णकशके।
रा.नि.व.४.। चि. खड्गौ। हे.च.।

बन्धुदेहः। पुं। नकुले।

बन्धुधातुः। पुं। स्वर्णगेरिके। रा.नि.व.१३.।

बन्धुरालौ। स्त्री। मलिकायाम्। जमर।
वै.निघ.।

बरम्। कौ. पुं। कुडुमे। बालके। वां।
लचि। गुडुक्क. आद्रके। रा.नि.व.६.१२। पुं।
सिद्धके। गन्धके। [जाग्रकल]

बरजम्बूः। स्त्री। राजजम्बूनामफलहृत्तमेदे।

बरा। स्त्री। त्रिकलायाम्। गुडुच्याम्।
मैदायाम्। ब्राह्म्याम्। हरिद्रायाम्। पाठायाम्।
विहङ्गे।

बरी। स्त्री। शतावर्ध्याम्। शतभूनी।

बर्वटः। पुं। स्त्री। (टी) राजमाषे। वरुंजे।

बर्वणा। स्त्री। नीलमलिकायाम्।

बर्वरशाकः। पुं। भार्गव्याम्। रागूनशाने।

बब्बु(बब्बु)रः (लः) (कः)। पुं। बर्वूरह्वे।

वाङ्मनि ग्रीष्मं। वावुर, वावुश्च इति भाषा।
उत्. गुडडा। गुणाः—“बब्बुरस्तु कषायोष्णः कफ
कासामयापहः। आमरकान्तिसारघ्नः पित्ताशौदाह
नाशकः॥” रा.नि.व.८.।

बब्बु(बब्बु)र(ल)निर्यासः। पुं। बर्वूर-
निर्यासे। वाङ्मनि अठौ।

बहम्। कौ। मयूरपुच्छे।

बर्हिशिखा। स्त्री। मयूरशिखायाम्। वै.निघ.
अर्धं चि.गोजिह्वादिकषाये। लघुधातव्यां। भा.।

बर्हिष्ट(ष्ठ)म्। कौ। बालके। वां। वै.
निघ.अ.सा.चि.पञ्चमूलीबलादिकषाये। लघ्वीरे।

बलः। कौ। स्थौल्ये। अम.। जटामास्याम्।

लाचायाम्। रा.नि.व.२३.। सामर्थ्ये। लक्षणे—
“रसादिशुक्रपथ्यन्तं पुष्टधातुनिमित्तकम्। चेष्टासु
पाटवं यत्तु बलं तदभिधीयते॥” सुश्रुतम्। “तत्तु
गर्भस्थस्य षष्ठे मासि जायते॥” सुखशीघ्रः। बलं
विविधं सृष्टं कालजं युक्तिकृतञ्चेति। तत् सृष्टं
यच्छरीरसल्योः प्राकृतं। कालजम् ऋतुविभागजं
वयस्कृतम्। युक्तिकृतम् आहारचेष्टायोगजम्। च.
सू.११५.। शरीरे। रूपे। कांक्षे। बोले। त्रिका.।
रुधिरं। श.च.। शुक्ले। हे.च.। पञ्चवे। श.र.।
सम्प्राप्ते रौपाधिकनामभेदे। “हेलादिकाकांक्षयवे-
बलकालविशेषणमिति॥” मा. नि.।

बलः। पुं। कांक्षे। अम.। वरुणह्वे। श.च.।
हस्तिनि। धातौ। वै.निघ.। गळीनामगन्धद्रव्ये।
रा.नि.व.१२.।

बलःखदिरः। पुं। खदिरभेदे। पाण्डु-
थंश्र।

बलकन्दः। पुं। मालाकन्द। रा.नि.व.७.।

बलकरम्। कौ। अस्थनि। वै.निघ.। त्रि।
बलजनके।

बलजम्। कौ। फले। मे.। पु. मज्जधातौ।
वै.निघ.।

बलजा। स्त्री। Arabian Jasmine.

आरवोयमांकायाम्। यूथिकायाम्। यू०। मे।
बलदः। पुं। पपंटके। क्क०। पी०। रा.नि.
व.४। जीवके। वै.निघ.। स्त्री। अश्वगन्धायाम्।
रा.नि.व.४।

बलदोनता। स्त्री। ग्लानो। क्लानो।

बलदेवः। पुं। वायो। मे।

बलदेवा (वो)। स्त्री। वायमाणालतायाम्।
बला। जता। मे।

बलनखः। पुं। व्याघ्रनखे। नखविशेषः।
रा.नि.व.१२।

बलपाण्डुकरः। पुं। कुन्दवृक्षे। वै.निघ.।

बलपुच्छकः। पुं। काके। वै.निघ.।

बलपृष्ठकः। पुं। रोहितमत्स्ये। वै.निघ.।

बलभद्रः। पुं। सुद्रकदम्बवृक्षे। रा.नि.व.२२।
लोप्रवृक्षे। श.च.। गवयसुगे। रा.निघ.१२।
त्रि। बलवति। [व.२।

बलभद्रचक्रः। पुं। धूलिकदम्बे। रा.नि.

बलभद्रा (द्रिका)। स्त्री। वायमाणायाम्।
बला। जता। रा.नि.व.५। वनजातायां गवि।
वै.निघ.। कुमायाम्। मे। माषरोटिकायाम्।

बलमोटा। स्त्री। वृक्षविशेषे, बलामोटा। रा.नि.

ज्येष्ठो गौष्टः। श्वेतीति लोके। गुणाः—कटुः
तिक्ता शीता जयदा कण्ठशोधनी लघुः कफघ्नो
मदगन्धिः सूक्ष्मच्छविषपित्तवातभूतघ्नो च। रा.
नि.व.४। वै.निघ.।

बल्यम्। स्त्री। गोलकास्थिभेदे। पुं। गलरीग-
भेदे। लक्ष्यं यथा—“बलास एवायतमुन्नतश्च
शोफं करोत्यन्नगतिं निवार्य। तं सर्वेष्वेवाप्रतिवार-
कौथ्यं विवर्जनीयं बल्यं वदन्ति॥” मा.नि.।

बलवतो। स्त्री। एलायाम्। वै.निघ.।

बलवर्चिनी। स्त्री। जीवके। जटा।

बलवस्त्रभा। स्त्री। सुरायाम्। वै.निघ.।

बलवसा। स्त्री। गन्धके। भा.।

बलवान्। पुं। आहारि। कफे। स्त्री। शण्वीजे।
त्रि। बलिष्ठे।

बलव्यापत् (त्तिः)। स्त्री। बलचये। लक्षणं
—“गौरवं लब्धत्वा शान्ते सुखम्लानिवर्षिता।
वन्द्या निद्रा वातशोथी बलव्यापत्तिचक्षुः॥”
भा.स.१भ.चि.।

बलसम्भवः। पुं। पटिकधाने। रा.नि.व.१६।

बलहा। (न)। पुं। कफे। श.र.।

बलक्षः। पुं। शुम्भवे।

बलक्षयः। पुं। वायो। वै.निघ.।

बला। स्त्री। (Sida cordifolia) खनाम-
ख्यातवृक्षविशेषे। वेलेण्डा। हिं विज्वन्द। मं
बम्. चिकणा। कं वेणेरग बवियारा। तं
पाचितोगे, सुचुवपुलगसु, करिवेपचेट्टु। तत्-
पर्यायाः—वाय्यालकः बलिनी समझा ओदनिका
ओदनो भद्रा भद्रोदनो खरककाष्ठिका कल्या-
खिनो भद्रवला मोटा पोटी बलाख्या शीतपाकी
वाटिका वाटी वाय्या वाय्याली निलया। सा
चतुर्धा बलामहाबलातिबलानामबलाभेदेन। गुणाः
—अतितित्ता मधुरा पित्तातिसारघ्नी बलतीर्यदा
पुष्टिदा कफरोधशोधनी च। रा.नि.व.४।
“बलाचतुष्टयं शीतं मधुरं बलकान्तिकम्। क्षिप्तं
याहि समीरासपित्तास्रक्षतनाशनम्॥” भा.स.१भ.।
विडङ्गायाम्। जयत्याम्। रा.नि.व.२३। मङ्गा-
समझायाम्। वनजशण्ववे। वै.निघ.। खूल-
वाय्यालके। विका.।

बलाका (को)। स्त्री। वकपङ्क्तौ। चिका.।

प्रवजातीयसङ्घातचारिपक्षिविशेषे। वक्रविशेषः।
तत्पर्यायाः—करायिका पिङ्गलिका वक्रिका
विषकण्ठा विषकण्ठिका विषकण्ठो शृङ्गाङ्गा
दीर्घकन्धरा घर्मांलकासुकी श्वेता मेघानन्दा
जलाश्रया। एतद्गुणाः प्रवमांसवत्। सु.सू.४६प.।

बलाटः। पुं। सुक्रविशेषे। शत्रिभूतं। छे.च.।

बलाव्यः। पुं। माषे। शीशुकणां। रा.नि.
व.१६। स्त्री। बलाचुपे। रा.नि.व.४।

बलात्मिका। स्त्री। हस्तिगुण्योचुपे। शक्ति
कुंटे। श.र.। सूर्यकमले। शोधपत्र। वै.निघ.।

बलाद्यष्टतम्। स्त्री। हृद्रोगे घृतम्। “घृतं
बलानागबलाङ्गानां क्षायेन कल्केन च यष्टि-
कायाः। सिद्धं.....।” भा.।

बलाधिष्ठानम्। स्त्री। बलाधाने। “बलाधि-
ष्ठानमारोग्यम्।” च.सू.१५.।

बलापञ्चकम्। स्त्री। बलातिबलानागबला-
महाबलाराजबलासु। वै.निघ.।

बलामोटा। स्त्री। जयत्याम्। रा.नि.व.४।
त्राक्षायाम्। वै.निघ.। नागदन्त्याम्। भा.।

बलायः। पुं। वरुणवृक्षे। श.च.।

बलार्द्रम्। स्त्री। देहाईवले। लक्ष्यं यथा—
हृदयस्थो यदा बाधुः वक्त्रं शीघ्रं प्रपद्यते। मुखस्य
शोषं लभते तद्वलार्द्रस्य लक्षणम्॥” “ललाटे किवा
नासायां गावसन्धिषु कक्षयोः। यदा सञ्जायते
खेदी बलार्द्रं तदादिशेत्॥”

बलालकः। पुं। पानीधामलके। श.च.।

बलाशः। पुं। कफे। छे.च.।

बलासः। पुं। कफे। तन्नामककण्ठगतमुखरीगे।
निदान-लक्षणे—“गले च शोफं कुतः प्रवृद्धौ
श्वानिलौ श्वसरोजोपपन्नम्। मर्त्यच्छिदं दुस्तर-
मेनमाहुर्बलासवंजं निपुणा विकारम्॥” सु.नि.
१६प.

बलासकः। पुं। युक्तगव-नेचरीगे। लक्षणं
यथा—“कांस्याभी भवति शिराहतः सितो यो
पित्तुर्वा स तु गौरको बलासकाखः।” सु.उ.
४प.। [वै.निघ.।

बलासघ्नो। स्त्री। तेजीवत्याम्। तेजवर्णः।

बलाहम्। स्त्री। जले। वै.निघ.।

बलाहकः। पुं। सुसके। र.सा.सं. पिपासा-
ज्वरे। पर्वते। मेघे।

बलाहकन्दः। पुं। गुडूचोकरे।

बलाह्या। स्त्री। वाय्यालके। वा.उ.२प.।

बलिः। पुं। गन्धके। र.सा.सं. गदसुरारिरसे।
अग्रिमन्थवृक्षे। स्त्री। त्रिवल्याम्। रा.नि.व.१८।
मलहारान्तर्वल्याम्। गोंगल। सा त्रिविधा
अध्यङ्गुलान्तरभूता, यथाक्रमं प्रवाहणौ विसर्जनी
संवरणौ चेति कथ्यते। चतुरङ्गलायताः सर्वा-
स्तियरीकाङ्गुलीच्छिताः। “शङ्खवर्चनिभाश्चापि
चपथ्युपरि संस्थिताः। गजतालुनिभाश्चापि वर्णतः
संप्रकीर्तिताः॥” सु.नि.२प.। लोलाभासे।

बलिका। स्त्री। अतिबलायाम्। रा.नि.व.४।

बलिचन्दनम्। स्त्री। रक्तचन्दने। वै.निघ.।

बलिनो। स्त्री। वाय्यालके। श.च.।

बलिपुष्टः। पुं। काके। अम.।

बलिप्रियः। पुं। लोप्रवृक्षे। श.च.। कदम्ब-
वृक्षे। वै.निघ.।

बलिभः। पुं। वृक्षपुरुषे। अम.।

बलिभुक्। पुं। चटके। काके। वके। विका.।

बलिमान्। त्रि। जराजन्मबलियुक्ते। अ.टो.भ.।

बलिमुखः। पुं। वानरे। अ.टो.भ.।

बलिवल्लः (सा)। पुं, स्त्री। गन्धके। वै.निघ.॥

बलिष्ठः। पुं। उष्ट्रे। रा.नि.व.१२। त्रि।
बलवति।

बलो (इन्)। पुं। सिंहे। रा.नि.व.१२। उष्ट्रे।
मेघे। वनशूकरे। कफे। मद्भिषे। कुन्दपुष्प-
वृक्षे। जटा। माषे। शीशुकणां। छे.च.।

पारिश्राव्ये। शृङ्गकौनिर्यासे। गन्धके। वै.निघ.।
स्त्री (ली)। बली, मांसादुरे। अ.टो.भ.।

बलोनः। पुं। वृक्षिके। वै.निघ.।

बलोमुखः। पुं। मर्कटे। अम.

बलोयान् (सु)। पुं। गर्दभे। वै.निघ.।

बलीवर्दः। पुं। वृषे। अम.।

बलोशकः। पुं। भामातकवृक्षे। वै.निघ.।

बलोत्तमा (त्तरा)। स्त्री। बलायाम्। रा.
नि.व.४। वै.निघ.।

बल्यः। त्रि। बलकरे। मे.। स्त्री। हृदये।
पाश्यास्थनि। पाश्वभागे। वै.निघ.। युक्ते, प्रधान-
धातौ। मे.। पुं। चिरीषवृक्षे।

बल्यवर्गः। पुं। बलकरमहाकषायवर्गे। स
चतुष्कस्य प्रथमो दशकः। यथा—“ऐन्द्रार्थ्यति-
रसंयुक्तोपायस्याश्वगन्धास्थिरारोहिणीबलातिबला
इति दशमानि बल्यानि भवन्ति।” शोधपत्रभा,।
आनाङ्गुली, शतभूनी, माषाणी, डूमिकुशांशु,
अश्वगन्धा, भागपानि, कटुकी, पीत वेलेण्डा,
श्वेत वेलेण्डा। च.सू.४प.।

बल्या। स्त्री। शिशुङ्गीचुपे। अतिबलायाम्।
रा.नि.व.४। अश्वगन्धायाम्। प.सु.। बलायाम्।
वै.निघ.०भ. सगृह्य-चित्तालीशादिचूर्णे। प्रसारण्या।
गङ्गाङ्गुलि। रा.नि.व.५। पाषाणभेदे। पाथर-
कूटा। व. निघ.।

बल्यापञ्चमूलम्। स्त्री। बलाश्वगन्धा-
शिशुङ्गीपाषाणभेदातिबलासु। अन्यत्—हरिद्रा-
गुडूचोविदारोशारिवासेषङ्गीषु। वै.निघ.।

बल्लः। पुं। विगुञ्जापरिमाणे।

बल्लकः। पुं। निष्पापे।

बल्लको। स्त्री। शृङ्गकौवृक्षे।

बहुरी। स्त्री। लतायाम्। मेधिकायाम्।
बहवः। पुं। पाचके। चिका।
बह्वजा। स्त्री। लघुविशेषे। उजू। मं, वम्-
 मोलु। कं मोदे। गुणाः—मधुरा शीता पित्त
 दाहलणाग्नी वातला रुच्या कण्ठशोधनी च। रा-
 नि.व.८।
बष्कयः। पुं। एकवर्षदेशीयवस्त्रे। वै.निघ.।
बष्कय (यि)नी। स्त्री। बहुदिनप्रसूतायां गवि।
 अम.टी.भ.।
बस्तः। पुं। छागि। चिका।
बस्तकम्। स्त्री। शाकभरलवणे। वै.निघ.।
बस्तकर्णः (र्णी (इन्))। पुं। अजकण्ठशालवृक्षे।
 धृनोत्र गौह। रा.नि.व.१२१।
बस्तगन्धकः। पुं। अरण्यतुलसीवृक्षे। रा.नि.
 व.४। वै.निघ.२भ.वा.व्या.चि.। [रा.नि.व.
बस्तगन्धा। स्त्री। अजगन्धायाम्। वनयशोनी।
 ४। सु.चि.३७७। वै.निघ.२भ.वा.व्या.चि.षड्-
 शीतिगुणुली। चैत्रयमायाम्। रा.नि.व.१२१।
बस्तगन्धाकृतिः। स्त्री। पुनदात्रीलतायाम्।
 वै.निघ.।
बस्तमोदा। स्त्री। अजगन्धायाम्। वनयशो-
 न्याम्। रा.नि.व.६।
बस्ताण्डम्। स्त्री। छागाण्डे।
बस्तान्नी। स्त्री। अजान्नीलतायाम्। रा.नि.
 व.१। सु.चि.१६७। च.द.वृष.चि.।
बस्ताम्बु। स्त्री। छागमूत्रे। भा.म.चित्तविधम.
 चि.। “बस्ताम्बुविमिश्रितानि।”
बहलः। पुं। इक्षु। वै.निघ.। वि। स्थूले।
 भा.म.कुस.चि.।
बहलगन्धकत्। पुं। पक्षिराजशालिधान्ये।
 अफिराजधाने। रा.नि.व.१६।
बहलत्वक्। पुं। भूर्जवृक्षे। शकरीत्रे। वै.
 निघ.।
बहलदलः। पुं। कण्ठशोभाजने। कां-
 गजिना। वै.निघ.।
बहलवर्त्म। स्त्री। नेत्रवर्त्मगतरीगभेदे। लचणं—
 “वर्त्मपक्षीयते यस्य पिङ्गकाभिः समन्ततः। खव-

र्णभिः समाभिश्च विद्याहलवर्त्म तत् ॥” सू.उ.
 ३७।
बहलाङ्गः। पुं। मेषशृङ्गाम्। वै.निघ.।
बहिः। व्य.। बहिर्भागे। वाहित्रे। वै.निघ.।
बहिःकुटीचरः। पुं। कुलीरके। चिका।
बहिर्गलगण्डः। पुं। गलरीगभेदे। स
 विविधः वातजशफजमेदोऽजभेदात्। लचणं यथा—
 “पवनस्त्रोक्षमेदोभिः गलगण्डो भवेद्बहिः। बर्हमानः
 स कालेन मुष्कवल्ग्वते निरक्तः ॥ कण्ठोऽरुणो वा
 तोदाह्यः स वातात् कण्ठराजिमान्। बह्वक्षालुगले
 शोधं कुर्याच्च विरसास्यताम् ॥ इति। स्थिरः सवर्णः
 कण्डूमान् शीतस्पर्शो गुरुः कफात्। बह्वक्षालुगले
 लिपं कुर्याच्च मधुरास्यताम् ॥ मेदसः स्त्रोक्षवद्भानि
 बह्वीः सीऽनुविधीयते। देहं बह्वक्ष कुरुते गले
 शब्दं खरेऽल्यताम् ॥” इति वा.उ.२१७।
बहिर्मृजा। स्त्री। क्षानादिना बहिःशुद्धौ।
 वा.चि.५७।
बहुः। वि। अधिकै। अधिक। पुष्कले। प्रे।
 वै.निघ.।
बहुकः। पुं। हरिणविशेषे। वै.निघ.। अर्के।
 दालूहे। जलखातके। कर्कटे। मे.।
बहुकण्टकः। पुं। चद्रगोचरे। यशसचुपे।
 छत्रागता। शिशुङ्गीचुपे। रा.नि.व.४। कुलपुष्प-
 चुपे। र.मा.। हिलावृक्षे। रा.नि.व.२। कण्टक-
 तालवृक्षे। सुह्रीवृक्षे। मनसा गौह। पाटलावृक्ष-
 विशेषे। श्रेष्ठ पाण्डुल। खर्जुरीवृक्षे। वै.निघ.।
बहुकण्ट(ण्ट)का। स्त्री। अधिदमनीचुपे।
 रा.नि.व.४।
बहुकण्टा। स्त्री। कण्टकायाम्। रा.नि.व.
 ४। कर्कटिकायाम्। कौकूड गौह। वै.निघ.।
बहुकन्दः। पुं। शरणे। उल। कटुशरणे।
 वृना उल। स्त्री। कवट्याम्। रा.नि.व.७।
बहुकन्या। स्त्री। गृहकन्यायाम्। वृत्त-
 कृशीरी। रा.नि.व.।
बहुकरः। पुं। उष्ट्रे। चिका। सुदबदरे।
 वि। सम्राजके। अम.। स्त्री। सम्राज्याम्।
 छे.च.।
बहुकर्णिका। स्त्री। आसुरकर्णायाम्। भूषा-
 काणि जता। रा.नि.व.१।

बहुकृत्। पुं। मधुनारिकेलवृक्षे। मिष्टे-
 नारिकेलविशेषः। रा.नि.व.११।
बहुगन्धः। पुं। कुन्दरी। कूकूथोष्ठी।
 रा.नि.व.१२। स्त्री। लघि। छुड्डक्। रा.नि.व.
 ६। पोषचन्दने। वै.निघ.।
बहुगन्धदा। स्त्री। कलूयाम्। गुग्गुनाडि।
 रा.नि.व.१२।
बहुगन्धा। स्त्री। कण्ठकीरके। रा.नि.व.६।
 चन्द्रककलिकायाम्। टांगोत्र कनि। शुक्रयुधि-
 कायाम्। रा.नि.व.१०।
बहुगुडा(दा)। स्त्री। कण्टकायाम्। (४)
 मूयामलक्याम्। वै.निघ.।
बहुग्रन्थिः। पुं। भावुकवृक्षे। श.च.।
बहुग्रहः। पुं। सप्तपर्ववृक्षे। छातिग गौह।
 वै.निघ.।
बहुच्छिन्ना। स्त्री। कन्दगुड्याम्। रा.नि.व.३।
बहुतरकणिशः। पुं। रागिषान्ये। तृणशु-
 विणव। रा.नि.व.१६।
बहुतिक्ता। स्त्री। काकमायां। रा.नि.व.४।
बहुतृणः। पुं। सुखतृणे। भूज। च.निघ.।
बहुत्वक्। पुं। सप्तपर्ववृक्षे। वै.निघ.।
बहुत्वक्। पुं। भूर्जवृक्षे। श.मा.। छे.च.।
बहुदलः। पुं। रागिनामलघुधान्ये। रा.नि.व.
 १६। स्त्री (ला)। चिञ्चोटरुचुपे। छे.च.का,
 के.च.। वै.निघ.।
बहुदुग्धः। पुं। लघुगोधूमे। प.मु.। गोधूमे।
 रा.नि.व.१६।
बहुदुग्धगिधिका। स्त्री। कुहोवृक्षे। मनसा
 मिश्र गौह। श.च.।
बहुधार(क)म्। स्त्री। हीरके। रा.नि.व.१३।
बहुधूपः। पुं। सज्जवृक्षे। भाग गौह।
 वै.निघ.।
बहुध्वजः। पुं। शकरी। वै.निघ.।
बहुनाडिका। पुं। देहे। व्याक.।
बहुनादः। पुं। शकरी। भा.। रा.नि.व.१३।
बहुप(पु)टः। पुं। भूर्जवृक्षे। वै.निघ.। वा.
 सु.१५७।

बहुपत्रम्। स्त्री। अमघातो। प.मु.। वंशपत्र-
 हरिताले। वै.निघ.। पुं। पलाण्डो। रा.नि.व.
 ७। सुचक्रवृक्षे। रा.नि.व.१०। पलाशवृक्षे।
 वै.निघ.। सप्तपर्ववृक्षे।
बहुपत्रा। स्त्री। मिश्रित्याम्। निवगिजिनी
 गता। अन्तुकायां। रा.नि.व.११। गोरचदुग्धायाम्।
 तद्वशीपुष्पवृक्षे। रा.नि.व.५। १०। भूयामलक्याम्।
 छतकुमायां। वृक्ष्याम्। वै.निघ.।
बहुपत्रिका। स्त्री। महाशतावर्ण्याम्। भूयाम-
 लक्याम्। मेधिकायाम्। रा.नि.व.४५६।
 वक्ष्यां। वै.निघ.।
बहुपत्रो। स्त्री। सुषल्यां। तानुनी। जीर्ण-
 चपे। वृक्षो। रा.नि.व.४। तुलसीवृक्षे। रा.नि.
 व.१०। तद्वशीपुष्पवृक्षे। वै.निघ.२भ.चयरी.चि.
 वलादिकायां। गृहकन्यायाम्। वृत्तकृशीरी।
 लिङ्गिनीप्रतायां। जतुकायां। गोरचदुग्धायाम्।
 रा.नि.व.३५।
बहुपर्णः। पुं। सप्तपर्ववृक्षे। रा.नि.व.१२।
 पलाशवृक्षे। वै.निघ.।
बहुपर्णिका। स्त्री। आसुरकर्णायाम्। रा.नि.व.११।
बहुपर्णी। स्त्री। मेधिकायां। रा.नि.व.६।
बहुपर्वा (र्ण)। पुं। वंशे। वीणा। वै.निघ.।
बहुपर्णवः। पुं। शोभाजनवृक्षे।
बहुपात् (दः)। पुं। वटवृक्षे। प.मु.। रा.
 नि.व.११। भा.म.४भ.म.सु.चि.।
तदुपादिका। स्त्री। आसुरकर्णायाम्।
 भूषाकाणि। रा.नि.व.३।
बहुपुच्छिका [च्छी]। स्त्री। भूयामलक्याम्।
 धातक्याम्।
बहुपुत्रः। पुं। सप्तपर्ववृक्षे। श.च.।
बहुपुत्रा। स्त्री। वृक्ष्यां। वृक्षो। रा.नि.व.
 ४। भूयामलक्याम्। वृक्षे आसुर। प.मु.।
 शतावर्ण्याम्। र.मा.।
बहुपुत्रिका। स्त्री। चद्रशतावर्ण्याम्। गत
 नूनी। मेघ. स्वल्पविण्णतेले। च.द.वा.व्या.चि.
 विण्णतेले। भूयामलक्याम्। प.मु.। जतुका-
 लतायाम्।
बहुपुत्रो। स्त्री। शतावर्ण्याम्। भूयामलक्याम्।

प.सु.। बहुत्वम्। रा.नि.व.४। च.द.व.च.वि.
बलाद्यष्टते।
बहुपुष्पः। पुं। पारिभ्रष्टवे। पाणिनि शान्ता
रा.नि.व.८। निव्वविशेषे।
बहुपुष्पिका (प्या)। स्त्री। धातकीरवे।
रा.नि.व.६। भूयामलक्याम्।
बहुप्रजः (जा)। पुं। सुस्रववे। मू।
रा.नि.व.४। वन्यशूकरे। च.च.। कुमुटे। वनसुत्र।
मूषिके। शङ्खकटे। वे.निच.।
बहुप्रियः। पुं। वन्यवे। प.सु.।
बहुफलः। पुं। वंशवात्ये। प.सु.। विकस्रत-
वे। वैरेण गौह। रा.नि.व.। तेजःफलवे।
रा.नि.व.११। वटवे। कदम्बवे। मे.।
ककोले। प्रचरवे। वे.निच.।
बहुफला (ली)। स्त्री। नावपण्यां। नावाणि।
रा.नि.व.२। काकनाच्याम्। उडुकांटेनी।
वनिषावहत्याम्। वृष्टोविशेष। रा.नि.व.४।
काकोदुल्लरिकावाम्। काकडुमूर। चानवत्यां।
मे.। गुजायां। श्यायुल्याम्। पुद्रकारवेणाम्।
उच्छे गौह। नावक्याम्। कौकडु। नपुण्याम्।
मर्णा गौह। मरीचारी। रा.नि.व.७। भूषायां।
कूरे आरणा। भा.। पारिभाष्ये। वे.निच.।
बहुफलिका। स्त्री। भूवदय्याम्। डेमा कूल,
मेटी कूल। रा.नि.व.११।
बहुफे(य)नका (या, ना)। स्त्री। समवायां।
पौतशुभ शेषे। रा.नि.व.४। शङ्खित्याम्।
अवहृणो। वे.निच.।
बहुवल्गः। पुं। सिङ्गे। रा.नि.व.१२।
बहुवल्गः। पुं। प्रियावहवे। पिशांशान्।
रा.नि.व.११।
बहुबीजः। पुं। बीजपूरवे। जामोत्र गौह।
वे.निच.। आह्वयवे। आतांगौह। श.च.।
जी (जा)। गिरिकदबीरवे। वीछे यण।
रा.नि.व.११।
बहुमञ्जरी। स्त्री। तुल्याम्। रा.नि.व.२१।
बहुमलः। पुं। शीषके। जीमा। र.मा.।
बहुमूचता। स्त्री। बहुमूचरीने। निदा.।
बहुमूर्तिः। स्त्री। वनकापास्याम्। श.च.।
बहुमूलः (का)। पुं। इल्कटे। उरुङ्गा।

र.मा.। चिका.। खलशरे। रामभर। रा.नि.व.
८। शिशुवे। रा.नि.व.७। वनकापासवे।
बहुमूलकम्। स्त्री। वीरचमूली। वेणोत्र
मू। भा.। सोपके।
बहुमूला। स्त्री। शताव्याम्। भडमूनी।
रा.नि.व.४। आमातकवे। आमाता गौह।
वे.निच.। (ली) माकल्याम्। कन्धविशेष।
रा.नि.व.७।
बहुरम्भिका। स्त्री। मेदावाम् (अभावे च-
गत्या)। रा.नि.व.५।
बहुरसः। पुं। रचो। वे.निच.। स्त्री। महा-
ज्योतिषतीक्ष्णतावाम्। वडु गताकटकी। रा.नि.
व.३।
बहुरसाकः। पुं। चामरचविशेषे, राजाने।
शान् आम। रा.नि.व.११।
बहुव(दा)हा। स्त्री। कन्दशूचाम्। रा.नि.
व.२।
बहुरूपः (का)। पुं। सरटे। वडमूनी।
मे.। शालनिवासे। मूनी। चन.। केरे। श.र.।
स्त्री (सा)। वनकापास्याम्।
बहुरेणुः। पुं। त्रैतकिलिहोवे। वे.निच.।
बहुरोमा (न)। पुं। मेवे। हारा.। वन-
कागे। वानरे। वे.निच.।
बहुवाम्। स्त्री। त्रैतनरिषे। रा.नि.व.६।
आकाशे। मे.।
बहुलगन्धा। स्त्री। सुदेलावाम्। होष्ट
एनाठ। रा.नि.व.६।
बहुलच्छदः। पुं। श्रीमाकनवे। कान
मजिना। म.द.व.७। रत्नविषी। लान मजिना।
रा.नि.व.७।
बहुलवणम्। स्त्री। बीवरचवे। रा.नि.व.६।
बहुलवर्त्म(न)। स्त्री। नेत्रवर्त्मगतरीनमेदे।
Sec बहुलवर्त्म।
बहुलवल्कलः। पुं। चारवे। पिशांश
गौह। रा.नि.व.११। भूकवे। श.च.।
बहुला। स्त्री। एलावाम्। प.सु.। च.द.राज-
यस्य.वि.सितोपलादी। मानवलीलतावाम्। पाण
नता। यवावाम्। वाडे। प.सु.। कटुवाम्।

कटकी। पुष्पशताव्याम्। महा भताशरी।
वडुङ्गका। नावपण्याम्। नीलवे। मे.।
हरिद्रावाम्।
बहुलाङ्गकः। पुं। मेषशक्ती लतावाम्।
मेफाशिङी। वे.निच.।
बहुलिङ्गा। स्त्री। इल्कटे। उरुङ्गा, (पूर्व-
वहे कानिनासिरर)। प.सु.।
बहुलिङ्गी। स्त्री। कुकुव्याम्।
बहुलोहसङ्करभवम्। स्त्री। खर्चे। वे.निच.।
बहुवणः। पुं। नीधेरकजातिमेदे। सु.कल्प.
८८। See कौटः।
बहुवल्कलः। पुं। प्रियावहवे। रा.नि.व.११।
भूकवे। वे.निच.।
बहुवल्गः। पुं। प्रियावहवे।
बहुवल्गी। स्त्री। लतावहविकायां। रा.नि.व.४।
बहुवारः (का)। पुं। (Cordia myxa ;
or C. Latifolia.) भव्यफलवे। ठानता
गौह, वीहरी। चिं बहुवार, जसीरा। व.सु.
भीडर। उत.च.उ। चारस. युग्पितान्। ता-
विङ्गि। तत्पण्यांयाः—शेषः सेतुः शीतः श्लेष्मातः
श्लेष्मातकः उद्वाहकः पिच्छिलः भूतवचकः।
गुणाः—कटः हिमः मधुरः कषायः स्वादुः
पाचकः कृमि-शूलहरः कफकरः आम-रक्तघ्नः
ब्रणविस्फोटहरश्च। रा.नि.व.११। "बहुवारी
विष-कौट ब्रण-वीरपं-कुडवत्। मधुरसुवस्वित्तः
वैश्वस्य कफपित्तघ्नः। फलमासगु विटमि रुचं
पित्तकफाशनि। तत् पक्वं मधुरं विषं च पक्वं
शीतलं गुरु ॥" भा. आसव.।
बहुविषाणः। पुं। शम्बररुगे। मयत्र।
वे.निच.।
बहुविस्तीर्णा। स्त्री। कुचिकावे। कूहे।
श.च.।
बहुवीजः। पुं। बीजपूरके। सिताफले।
आता। श.च.। स्त्री। गिरिकदल्याम्।
बहुवीर्यः। पुं। वडु बीरशकवे। कौटो-
नटे। श्यायलिवे। म.द.व.७। गङ्गाजनी।
रा.नि.व.११। विभीतकवे। जटा.। स्त्री।
भूयामलक्याम्। रा.नि.व.५। दूष्यावाम्।
बहुवर्णः। पुं। चटकवचिणि। श.च.।

बहुवर्णः। पुं। रत्नखदिरवे। रा.नि.व.८।
बहुवाहः। पुं। कुडीवे। मनता गौह।
रा.नि.व.८।
बहुशिखा। स्त्री। महाराष्ट्रीरवे। कौटो-
नाम। रा.नि.व.४। जलपिपल्याम्।
बहुशुका। स्त्री। उन्माणाकी। शङ्खविशेष।
रा.नि.व.१६।
बहुसन्ततिः। पुं। वंशमेदे। वेडुङ्ग वीष।
श.च.।
बहुसम्पुटः। पुं। विष्णुकन्दनाम महाकन्द-
शक्ती। विष्णुकन्द। रा.नि.व.७।
बहुसारः। पुं। विटखदिरवे, सहिरवे।
रा.नि.व.८।
बहुसिक्थः। ति। बहुसारविशिष्टे।
बहुसुता। स्त्री। शतमूल्याम्। भडमूनी।
प.सु.।
बहुसूः। स्त्री। बराहपत्राम्। मूकरी। श.र.
बहुप्रसवायां स्त्रियाम्। चिका.।
बहुसूतिः। स्त्री। वन्ययस्यां गवि। चन.।
बहुसन्तानप्रसवित्यां स्त्रियाम्।
बहुसुखा। स्त्री। शङ्खकीरवे। श.च.। लज्जा-
लुकायाम्। गङ्गावरडी। वे.निच.।
बहुस्नावः। पुं। कुडीवे। मनता गौह।
वे.निच.। लज्जाकुकायाम्।
बहुस्वनः। पुं। शङ्खे। पेचके। वे.निच.।
बहुस्वारः। पुं। सर्व्वचारी, सावान् इति व्याप्ते
द्रव्ये। वे.निच.।
बहुस्वीरः। पुं। समवर्णवे। राजाननवे।
बहुङ्कः। पुं। विभीतकवे। वडुङ्गा गौह।
बहुपत्यः। पुं। कुकुटे। मूषिके। मूकरी।
रा.नि.व.१२। सुस्रववे। मू। वे.निच.।
बहुवी। स्त्री। लज्जाव्याम्। शिफा वा आजी
आक। वे.निच.।
बाकुची। स्त्री। सोमराज्याम्। सोमराज,
शङ्कु.। गुणाः—रुक्षा वातला मधुरा गुरुः सरा
कफकरी अपिहीपनी पित्तघ्नी च। वे.निच.।
बाडसः। पुं। लक्ष्मि। वे.निच.।
बाडवेयी। पुं। अग्निनीकुमारौ। श.मा.।

बाङ्गिजनः । पुं । बाताकुचपि ।
बाणः । पुं । नीलपुष्पमिश्रीचुपि । नील रंगी ।
 रा.नि.व.१० । वा.स.१५.अ.आर.ग.दि. । वै.नि.च.
 २५.स.स.वि. । वा.उ.वा.वा.दि.त. । रामशरे ।
 रा.नि.व.८ । सुजलधे । पीतमिश्री । प.मु. ।
 शरपुष्पा । वन नील । मेघ.कुष्ठ.वि. पङ्क्ति.व.मु.
 तेल ।
बाणपत्रा (पत्रा) । स्त्री । कङ्कपत्रिणि, कंक
 पात्री । वै.नि.च. ।
बाणपुष्पा । स्त्री । शरपुष्पायाम् । वन नील ।
 रा.नि.व.४ । वै.नि.च. २५.संघ.प.वि.पुनर्वादि-
 कवाये ।
बाणपुष्पः । पुं । नीलमिश्रीयाम् । म. ।
बाणसवणम् । स्त्री । पञ्चलवणे । वै.नि.च.
 शीतज.वि. ।
बाणा । स्त्री । नीलपुष्पमिश्रीचुपि । नील
 रंगी । रा.नि.व.१० । See नीलास्त्रानः ।
 बाणमूले । मे. ।
बाणाङ्गः । पुं । शरपुष्पायाम् ।
बाणाङ्गा । स्त्री । सुजलधे । स्त्री । नीलकमलि ।
 नील पत्रा । रा.नि.व.१० ।
बाणजः (जकः) । पुं । बाङ्गवापी ।
बाणी । स्त्री । निलमिश्रीयाम् । वै.नि.च. ।
बाणोरजम् । स्त्री । कुठोषधी । रुड ।
 रा.नि.व.१२ ।
बातिङ्गनः । पुं । बाताको । वै.नि.च. २५.न.ग.ह. ।
 र.मा. ।
बादरः । पुं । कापासीचुपि । रा.नि.व.४ ।
 कर्पूरे । वै.नि.च. ।
बादरङ्गः । पुं । अश्वत्थधे । वै.नि.च. ।
बादरा (री) । स्त्री । कापास्याम् । प.मु. ।
 श.र. । मेघशङ्काम् । मेघाणिष्ठो । वै.नि.च. ।
बादिरम् । स्त्री । चन्द्रवदरभेदे । अश्वत्थ ।
बाधकः । पुं । गर्भनाशकर स्त्रीरोगभेदे । स
 चतुर्विधः । तद्यथा—“रक्तसात्री तथा षट्-
 श्वाकुरो जघनकुमारकः । अतुल्यो नाधकः स्यात्
 स्त्रीषाम् सुखिनिभाजितः ॥ यथा कक्षा तथा
 माभिरधः पार्श्वं स्नेहपि च । रक्तसात्री-प्रदीपिष्य
 आयते फलहीनता ॥ मासमेकं इयं वापि

चतुर्विधी भवेद् यदि । रक्तसात्रीप्रदीपिष्य फलहीना
 तदा भवेत् ॥ जने हस्ते भवेद्वाही मीनो देव
 विशिष्यतः । लाखासंयुतरक्तञ्च षट्पञ्चकयोगतः ॥
 उद्वेगो गुरुता देह रक्तसात्रीभवेद् बहु । नाभिरधी
 भवेत् शुलं चाकुरः स तु नाधकः ॥ चतुर्विधा
 अतुल्यासं चिमासं वा भवेद् यदि । कक्षाही
 नारपादे च दाह्याकुरयोगतः ॥ सगुणा च
 सगर्भा च युक्तदेहाख्यरक्तिका । जलकुमारदीपिष्य
 आयते फलहीनता ॥ या कक्षाही भवेत् शुल्का
 बहुकालं चतुस्तथा । गुरुतमी स्त्र्यरक्ता जघ-
 नकुमारस्य दूषणात् ॥” र.स.र. ।
बाधनम् । स्त्री । पीडायाम् ।
बाधा । स्त्री । पीडायाम् । अम. ।
बाधिर्यम् । स्त्री । बधिरतायाम् । निदानम् ।
बावली । स्त्री । बन्धुरादे । वावणा गीह ।
 वै.नि.च. २५.अ.सा.वि. ।
बारकौरः । पुं । यूकायां । (जौक) । मे. ।
बार्वटोरः । पुं । यशदं । लङ् । आमाखनि ।
 अक्षरे । ई.च. । वक्त्रे । वै.नि.च. ।
बाहृत (फल)म् । स्त्री । कण्टकारी-फले ।
 बहतीफले । वै.नि.च. ।
बालः । पुं । शिशोः । पञ्चदशवर्षीयं बालकं ।
 “आषोडश भवेद् बालसकृत्सत उच्यते ।” कैशे ।
 रा.नि.व.१८ । अश्वपुष्टे । करिपुष्टे । नारिकेलं ।
 मे. । मत्स्यभेदे । श.च. । पुष्टि । श.र. । स्त्री ।
 जौवरे । वाणि । प.मु. । वै.नि.च. २५.जी.च.व.वि.
 कल्याणधृते ।
बालकम् । स्त्री । जौवरे । वाणि । तत्पर्यायाः,
 —जौवरे जौवरे जौवरे कं वडिठं वडिठं उद्योचं
 कैशनामकं कुल्लः अन्वनामकं कैशनामा बालं
 नारिकेलं वरं कैशं कैशं वज्रं पिङ्गं ललनाप्रियं
 कुल्लशीरीरं कषामोदं । गुणाः—“बाहकं शीतलं
 वलं जघ्नी दीपन-पाचनम् । हृत्तासाक्षि-लोष्ठ-
 हृद्दीगमातीसारजित् ॥” रा.नि.व.१० । अ.द.
 अराति.वि.गुडूपादिः । श्वेतसरिषे । रा.नि.व.
 ६ । उशीरे । देवात्र भूज । रा.नि.व.१२ ।
 लवणविशेषे । अ.वि.८.च. ।
बालकप्रिया । स्त्री । कदलीवृक्षे । इन्द्र-
 वारुणीयतायाम् । त्राशानशनी । रा.नि.व.१ ।
बालकुटजावलेहः । पुं । बालरोगनाशक-

अवलेहः । “मूलतः बालकस्य पलमेकं सुक-
 रितम् । अष्टभागं जलं दत्त्वा चतुर्भागावशेषितम् ।
 पाठां चातिविषां चैव लौरकं विचरिष्य च ।
 चामास्थि शतपक्षां च धातकीं सुस्तकं तथा
 आतीफलञ्च संघृष्टं निक्षिपेत्तप यवतः । वल्का-
 नानामशुल्लङ्घनः रक्तसात्रीं सुदारुणम् ॥”
 र.स.र. ।
बालकमिः । पुं । उल्लुके, केशकोटि । केकूण ।
 जटा. ।
बालकेशो । स्त्री । दण्डविशेषे । वै.नि.च. ।
बालकौडनः (कः) । पुं । कपर्दके । कङ्कि ।
 रा.नि.व.१३ ।
बालगर्भिणी । स्त्री । प्रथमगर्भिण्याम् । श्वथम
 शुश्रूषि । जटा. ।
बालग्रहः । पुं । बालपीडाकर-स्त्र्यादि-नव-
 ग्रहेषु । यथा—स्त्र्या-स्त्र्यापञ्चार-शकुनिरेवतीपूत-
 नाश्वपूतनाशीतपूतनासुखसुखितिकानेगमेषा इति
 पितृग्रहसंज्ञिताः । एत एव पूजाहेतोः कुमारान्
 हिंस्युः । स.उ.२७५. । एते व शरवणस्थस्य
 स्त्र्यस्य रक्षायै कृतिकीमाग्निभिः सृष्टाः । “पुरा
 गुह्यस्य रक्षायै निष्क्रिताः शुलपाणिना । मनुष्य-
 विग्रहाः पञ्च सप्त स्त्रीविग्रहाः यथाः । स्त्र्यादी
 विशाखो मेघाख्यः श्वयङ्कः पितृसंज्ञितः । शकुनिः
 पूतना शीतपूतना दृष्टिपूतना । सुखमखलिका
 तद्वत् रेवती शुक्ररेवती । तेषां यद्योष्यतां रूपं
 प्रतप्तं रोदनं ज्वरः ॥” वा.उ.१५. ।
बालच(वा)तुर्भद्रिका । स्त्री । बालरोगे
 अवलेहविशेषे । च.द. । “घनकृष्णारुणाशुकीधूयं
 मोद्रेण संयुतम् । शिशोज्जरातिसारघ्नं कासश्ले-
 षमोद्धरम् ॥” र.स.र. । वनः मुलकः ॥ See
 चातुर्भद्रावलेहिका ।
बालचिकित्सा । स्त्री । कोमारभ्यायाम् ।
 निष्ठुष्टिकि९५. । “गर्भोपक्रमविज्ञानं सूक्ष्मकोप-
 क्रमसंज्ञा । बालानां रोगप्रमनं क्रिया बाल-
 चिकित्सितम् ॥ वैद्य.सं.२.च. ।
बालजोवनम् । स्त्री । दुग्धे । वै.नि.च. ।
बालतनयः । पुं । खदिरवृक्षे । अम. । बालक-
 पुत्रे । अ.टी.भ. ।
बालतन्त्रम् । स्त्री । कुमारव्यायाम्, धात्री-
 विद्यायाम् । तिका. ।

बालदण्डम् । स्त्री । नववृक्षे । अम. ।
बालदलकः । पुं । खदिरवृक्षे । अम. ।
बालधिः । पुं । सौमलाकूले । अम. ।
बालधिप्रियः । पुं । चामरवृक्षे ।
बालनखः । पुं । व्याघ्रनखे । नखो । वै.नि.च. ।
बालपत्रः (कः) । पुं । खदिरवृक्षे । रा.नि.
 व.८ । तिका. । दुरालभायाम् । रा.नि.व.४ ।
बालपत्रा (त्री) । स्त्री । दुरालभायाम् ।
 खदिरवृक्षे । व.नि.च. ।
बालपर्णी । स्त्री । मेघिकायाम् । वेति ।
 वै.नि.च. ।
बालपुष्पिका (ष्पी) । स्त्री । यूषिकायाम् ।
 रूहे । रा.नि.व. १० । जटा. ।
बालभः । पुं । सुदल्लगजे । रा.नि.व.१६ ।
बालभद्रकः । पुं । खनिजविषभेदे । श.च. ।
बालभेषजम् } स्त्री । रसाक्षने । रा.नि.व.१३ ।
बालभेषज्यम् }
बालभोज्यः । पुं । अणकवृक्षे । रा.नि.व.१६ ।
बालमत्स्यः । पुं । मत्स्यविशेषे । लक्षणे यथा—
 नातिस्थूला वृत्तमुखः शङ्कहीनः दण्डवान् श्वशुभ्रः
 दीर्घकायः सन्ध्यायां रात्रिर्ग्रेष्ठी च सञ्चरणशीलः ।
 गुणा—पथ्यः बल्यः वृष्यश्च । रा.नि.व.१७ ।
बालमूलकम् । स्त्री । अचिरनातकीमलमूलके ।
 कटि भूजा, वागात्र भूज । गुणाः—कोष्णं तिक्तं
 तोषणं मधुरं कटुरसं कोष्णं तत् सूत्रदीपनं नासाश-
 कासगुल्फघनेवरीगघ्नं कण्ठ्यं बल्यं रुच्यं मल-
 विकृतिघ्नम् उष्णं शीघ्रप्रदे । आसं तत्सयादि रुच्यं
 वातकफघ्नम् । पक्वं तत् कटूष्णं पित्ताद्विप्रकोप-
 करञ्च । वेश्वारेण भुक्तं तत् बलघ्नं हृद्दीग-
 शूलप्रशमनञ्च । रा.नि.व.७ ।
बालमूलिका । स्त्री । आमाजकवृक्षे । आमङ्गा
 गीह । वै.नि.च. ।
बालमूर्धिका । स्त्री । कुकुन्द्याम् । सुह-
 सूषिकायां । श्लेष्टे हेनूत्र । अम. । तत्पर्यायाः,
 —गिरिका चिकः चिकः वेश्मनकुम्भः ।
बालमृगः । पुं । इतिहादिसमर्थः । “इतिहा-
 दुरङ्गधृष्टतन्त्रमृगश्वराः राजीवोऽपि च सुखो
 च इत्याद्यां बालसंज्ञकाः ॥” अर्क.वि. ।

वालरसः । पुं । बालवराधिकारि रसः । “शां
हृदयं सृतं गन्धकं च तत्समं । सुवर्णमाचिक-
स्यापि चर्म्मभागं प्रयोजयेत् । ततः कञ्जलिकां कृत्वा
लोहपात्रे दृढं नवे । कैशराजस्य भङ्गस्य निर्गुण्ड्याः
पञ्चसम्भवम् । शुभे शिलामये पात्रे लोहदण्डेन
मर्दयेत् । शुक्लमातपसयोगाङ्गुलिकां कारयेत्ततः ।
प्रमाणं सर्वपाकारम् बालानाञ्च योजयेत् ॥”
गौरा ७ गङ्गक समान भाग, चर्म्ममाचिक
पात्रमाङ्गुलिकां भागः कञ्जलि करिषा केकशे,
कौमराज ७ निम्बिकापात्रात् रस मर्दयत्तत्र
पात्रे लोहदण्डात् मर्दनं करिषा, सर्वपात्राभां
वर्णं करिषा । रस.र. ।

बालराजम् । कौ. वेदूयमनी । श.र. ।

बालरोगः । पुं । शिशूनां रोगः । तस्य निदान-
लक्षणानि—“वाचास्तु गुरुभिर्भोज्यैः विषमैर्दोषले-
खना । दीर्घा दृष्टिः प्रकुप्यन्ति ततः सन्त्यं प्रदुष्यति ।
मिथ्याहारविहारिण्या दुष्टा वातादयः स्त्रियाः । दूष-
यन्ति पयसेन जायन्ते व्याधयः शिशोः ॥” सु.शा.
१०७. वातदुष्टं शिशुः सन्त्यं पिवन् वात-
महातुरः । आमसरः कृशाङ्गः स्याद्विग्नच-
मारतः ॥ स्त्रियो भिन्नमली बालः कामलापिनरीग-
वान् । दण्डालुक्कसर्वाङ्गः पित्तदुष्टं पयः पिवन् ॥
कफदुष्टं विषन् चौरं लाजालुः स्त्रीमरीगवान् ।
निद्रादिंती जङ्घः शूलो वक्राचम्बुदगः शिशुः ॥
हृन्मूत्रं हृन्मूत्रं रूपं सर्वे लक्षणम् । ज्वराद्या
आधयः सर्वं वक्ष्यन्ते महतां तु ये । बालानामपि
ते तद्वत् बीजव्या भिषगुत्तमैः । बालानामेव ये
रोगा भवन्ति महतां न च । तालुककमुखा-
ज्जानवधारय यमतः ॥” यथा—तालुककमुखा-
पत्रककुम्भकतुण्डिगुदपाकाङ्गिपुतनाङ्गुलीपरिगभि-
कदन्तीर्हृदादयः । एषां लक्षणानि स्वस्वपर्याये
संग्याणि । निदा. ।

वालवत्सः । पुं । कपोते । वे.निष. ।

वालवर्त्तिः । स्त्री । बालनिर्मितवर्त्याम् । सु.
चि.र. ।

वालवाय(ज)म् । कौ. वेदूयमनी । चिका. ।

वालवायः । पुं । वन्यच्छागे । हारा. ।

वालविष्वम् । कौ. कौमलविष्वक् । कटि
वेण । वे.निष.२भ.भ.सा.चि.चव्यादिकवाधे ।

वालवेद्यः । पुं । बालचिकित्सके । निदा. ।

वालव्यजनम् । कौ. चामरे । छमिन्न । गुष्ठा
—“वालव्यजनमोजस्य” मन्त्रिकादीन् व्यपीडयति ॥”
राज.२५. । “शीघ्र-दाह-ग्रम खेद-मूत्राक्षी व्यज-
नानिलः ।” सु.चि.२४५. ।

वालसन्ध्याभः । पुं । अरुणवर्णः ।

वालसूर्यः । पुं । प्रामातृकसूर्यः । वन्यच्छागे ।
वे.निष. ।

वालसूर्य(क)म् । कौ. वेदूयमनी । चिका. ।

वालहाटकः । पुं । चन्द्रधनुर्हते ।

बाला । स्त्री । सूर्यालायां । रा.नि.५६ । नारि-
केलहले । हरिद्रायाम् । मे. । आजातकहले ।
यूयां । यूहे । वे.निष. । पाठायां । नौलक्षिकायां ।
रा.नि.५.६।१० । कुमार्याम् । कुमात्री । श.र. ।
क्रोदरे । वाणा । श.च. । मेघ.शीघ्र.चि.७६७कुष्क-
मूलाद्यतेले । बीजशवर्षयस्त्रियाम् । “बालेति
गौयते नारी बावधर्षाणि बीजम् ।” सा श्रीमशरत्-
कालयोः प्रशस्ता हृन्दा च । राज. ।

बालाङ्गी । स्त्री । दुग्धपुण्याम् ।

बालाङ्गि । पुं । शरपुष्पायाम् । वन.ने.न. ।
रस.र.विपरीतमज्ञतेले ।

बालार्कः । पुं । अतीतार्कश्चे । माता आरक-
गाह । प्रातःसूर्यः ।

बालाश्म(न्) । कौ. बालुकायां । मा.न.३भ.
उदर.चि. ।

बालाक्षौ । स्त्री । केशपुटवन्मयी । श.च. ।

बालिका । स्त्री । एलायाम् । श.र. । अन्वष्टा-
याम् । पांठा । रा.नि.५.६ । कुमार्याम् । शृङ्ग-
कुमात्री । सुषल्याम् । कन्यायाम् । कर्म्मभूषणे ।
शर्करायाम् ।

बालिकास्त्रिका । स्त्री । अन्वष्टायाम् ।

बालि(ला)शः । पुं । शिशो । मे. । मूत्रज-
रोगे । श.र. । कौ. उपधाने । श.मा. ।

बालौकः । पुं । “वगैरीति” स्याते पविर्भेदे ।
तत्पर्याय-गुणाः,—बालौको वर्त्तिषट्को बालि-
खेव स अतः । बालौको मधुरः शीतो हृदय
कफपित्तगुत् ॥”

वालुः (का) । पुं, स्त्री । कर्पूरे । श.च. । वे.
निष.२भ.शाम.चि.पुष्टादिष्वे । विभेष्टिकायां ।
कूटे । जटा. । सिकतायाम् । वानुका ।

तत्पर्यायाः—सिकताः सिकता सिकता बालिका
शर्करा शीतला सूक्ष्मशर्करा प्रवाही सूक्षा महा-
सूक्षा पानोयवर्णिका । गुणाः—लेखनी शीता
त्रणोरः सतनाशिनी च । भा. । तन्नामकयन्ते ।
वानुकांशः । (का) ऐलबालुके । चणा. । श.च. ।
बालुकम् । कौ. ऐलबालुके । अम. । शाक-
विशेषः । वे.निष.१भ.अश्व.चि. । बालुकफलं ।
पानोयालुके । वे.निष.अश्व.चि.पय्यागुह । अत-
नरिच ।

बालुकागडः । पुं । मत्स्यविशेषः । वे.न-
७६.७६ माह । हारा. ।

बालुकात्मिका । स्त्री । शर्करायाम् । छिनि ।
श.च. ।

बालुकायन्त्रम् । कौ. शोधधराकार्ययन्त्रभेदे ।
वानुकांशः । यथा—“भास्वे वितस्त्रिगभीरे मध्ये
निहितकूपके । कृपिकाकण्डपयन्त्रं बालुकाभिश्च
पूरिते । भेषजकूपि तासंस्थं वज्रिना यव पचयेत् ।
बालुकायन्त्रम्..... ॥” भा. ।

बालुकाखेदः । पुं । तप्तबालुकाभिः खेदे ।
गुह्येन । यथा—“वातश्च पकते खेदान् कार-
येद्वृक्षनिर्मितान् । निम्बः खेदो निविहोऽव विना
केवलवातजान् । खर्परभटपटस्थितकाञ्जिकसंसिक्त-
बालुकाखेदः । शमयति वात-कफामय-मस्तक-
गुलाङ्गादीन् ॥” भा. ।

बालुकिनम् । कौ. हिकुले । श.चि. ।

बालुकी(ङ्गी) । स्त्री । चैवककंटिकायाम् ।
चिका. । बालुककंटिकायाम् । तत्पर्यायाः—
बहुफला निम्बफला चैवककंटो चैवदहा काण्डिका
मूषला । गुणाः—“बालुकी मधुरा शीता आधान-
हृन्मापहा । पिशाचशमनो रुष्या कुरुते
कासपीवसी ॥” शरद्वर्षा सा दोषकरो, ईमन्तजा
पित्तहारा रुष्या । अहंपका पोमसकरो, पका
अतिमधुरा । रा.नि.५.७. ।

बालुकैलम् । कौ. एलायां भूम्याम् बालुका
जाते खवने । च.वि.८५. ।

बालुक्त्रिका(ङ्गी) । चि. कर्कश्यां । श.र. ।

बालूकः । पुं । विषभेदे । इ.च. ।

बालेयः । पुं । गदमे । चिका. । चाणक्यमूलके ।
रा.नि.५.७. । सुसके । ज.द.१२५. । अज्ञारवज्रां ।
मशकत्रकां । विष. ।

बालेयशकाः । पुं । भार्याम् । बायनशोणि ।
अम. ।

बालेष्टः (फलः) । पुं । बदरहले । कूट गाह ।
रा.नि.५.११. ।

बालला । स्त्री । एलायाम् । वे.निष. ।

बालमीकः । पुं । वक्रोके । उशेतिनि ।

बाल्यम् । कौ. बालभावे ।

बालवह्निरा । स्त्री । इवांलतायाम् । कौ.रूफ
गाह । हारा. ।

वाष्कलम् । कौ. रीप्ये । वे.निष. ।

वाप्यः । पुं । अशुषि । अम. ।

वाप्यकः । पुं । सारिषशके । नटे'नाक ।
वे.निष. ।

वाप्यिका । स्त्री । नोरकभेदे । वे.निष. ।

बाहः (हा) । पुं, स्त्री । बाही । अ.टी.र. ।

बाहुः । पुं । हस्ते । कचादङ्गुलायपर्यन्तावयवे ।
तत्पर्यायाः—मुञ्जः प्रविष्टः दोः दोषः बाहुः
शाखः । चिका. ।

बाहुकुण्डः । पुं । रोगेणो । कोपः । चिका. ।

बाहुजः । पुं । खयजाततिले । मे. ।

बाहुपिण्डिका । स्त्री । प्रत्यङ्गभेदे । शोउत्र
शुणि । च.श.७५. ।

बाहुमूलम् । कौ. कक्षे । वृगण । अम. ।

बाहुलः । पुं । कार्पिके मासि । अम. । अपो. ।

बाहुल्यम् । कौ. पुष्टौ । भा.म.कुष्ठ.चि. ।

बाहुशोषः । पुं । तन्नामकावातव्याधी । निदान-
लक्षणे—“अंसदेशस्थितो वायुः शोषयेदंसवन्धनम् ।
अंसवन्धनशोषः स्याद्बाहुशोषः सवेदनः ॥” मा.नि. ।

बाह्यायामः । पुं । धनुस्तम्भभेदे । निदान-
लक्षणे—“महाहेतुर्जलो वायुः शिराः सञ्जायु-
कण्डराः । मन्यापृष्ठशिरा बाह्याः संशोषानमयै-
हृदिः । यव तं वहिरायामं प्रवदन्ति भिषग्वराः ।
तमसाध्यं बुधाः प्राहुः वचःकव्याहमस्यम् ।
बाह्यायामेऽन्तरायामे विधेयाहितवत्क्रिया ॥” च. ।

बाह्यस्थिः । कौ. बाहुनलके । शोउत्र ननि ।
च.श.७५. ।

बिंबिशिः । स्त्री । प्रवाहिकायाम् । गाय-
नत्रोत्रोत्र । वा.चि.८५. ।

विडम् । स्त्री । विडलवर्ण । विट्टे नवर्ण । वै. निघ. शीतज्व. चि. चारीग्यगिरिसे ।
विम्बिका (म्बी) । स्त्री । (Coccinia Indica, Syn. Momordica monodelpha.) तुण्डिकेया । तेगाकृष्टा । हि कुङ्कुमी । “विम्बोफलं खादु शैत गुरु पितासवातजित् । साधनं लेखनं दृढं विबलघ्नानकारकम् ॥” भा. पू. १ म. शा. व. ।
वीभलः (सुः) । पुं । घृणाजनके । अज्जुनवले । वै. निघ. ।
बुकः । पुं । एरण्डवृक्षे । प. सु. । ईश्वरमल्लिकायाम् । वा. सु. १५५. ।
बुकः । पुं । हारी । बिका. । स्त्री । अयमांसे । अम. । स्त्री (का, की) । अयमांसे । अ. टी. भ. खा. । रक्ते । कल्पद्रुमे रभसः ।
बुक्का (न) । पुं । अयमांसे । अ. टी. भ. । स्त्री । बघोऽधःपाशभागे । अ. म. १०५. ।
बुद्धिः । स्त्री । अन्तःकरणे । “युगुषा यवणश्चैव यद्वर्णधारश्च तथा । ऊहापीडार्थविज्ञानं तत्त्वज्ञानञ्च धौगुणाः ॥” राज. ।
दुष्टिदात्री । स्त्री । हृद्योषधी । वै. निघ. ।
बुद्धौन्दियम् । स्त्री । ज्ञानेन्द्रिये । यथा—“मनः कर्षी तथा नेत्रे रसना त्वक् च नासिके । बुद्धौन्द्रियम् ॥” श. र. ।
बुद्धदः । पुं । वारिषिन्धुव्याम् । डूडुडुडि । अम. । अश्वस्य नेत्रोद्गमेदि । अ. द. ।
बुधः । पुं । कुङ्कुमी । वै. निघ. ।
बुधरत्नम् । स्त्री । मरकतमयी । रा. नि. व. १३. ।
बुधा । स्त्री । जटामांस्याम् । श. च. ।
बुध्नः । पुं । मूलश्लिफायाम् । भृगुश्लिफः । रा. नि. व. २. । गुदे । वै. निघ. ।
बुधुचा । स्त्री । बुधायाम् ।
बुलिः । स्त्री । स्त्रीगुह्याङ्ग । हे. च. ।
बुष(स)म् । स्त्री । बुष । तूष । नकुलः १३५. ।
बुसम् । स्त्री । कण्टाफलसामारभागे । कौटिल्यत्र दूति । अम. ।
बुक्कम् । स्त्री । बुक्के । हृदये । अ. टी. र. ।
वृक्ष (न) । स्त्री । मृचाशये । तत्र हयं रक्तमैदः प्राक्कम् । सु. शा. ४५. । नाडीवृक्षे । रा. नि. व. २. ।

वृहत्फलः । पुं । चिलिङ्गायाम् । छिचिण । म. द. व. २. ।
वेटकः । पुं । मत्स्यविशेषः । श. र. । डेट्टेको माह ।
वेष्टचन्दनम् । स्त्री । श्रीखण्डचन्दनान्तरे । “मलयद्रिस्समीपस्थाः पर्वता वेष्टचिन्ताः । तज्जातं चन्दनं यत्तु वेष्टवाचं कचिन्मत् ॥” तच्चातिशोतं दाहपित्तज्वरघ्नं तित्तं हृदिमोहलघ्नाकुष्ठतिमिरोक्तासन्नम् । रा. नि. व. १२. ।
वोकडी । स्त्री । अजान्तेलायाम् । रा. नि. व. ।
बोटः । पुं । अलम्बुषायाम् । वा. चि. १५. ।
बोटवृक्षा } स्त्री । गीरचमुष्णायाम् । व. निघ. ।
बोटस्था }
बोधः । पुं । अज्ञोदवृक्षे । ज्ञाने ।
बोधनम् । स्त्री । रसस्य संस्कारविशेषः । See पारदः । [मि.]
बोधनी । स्त्री । हृद्योषधी । र. मा. । पिप्पल्या ।
बोधिः । पुं । अश्वत्थवृक्षे । र. मा. । अश्वत्थवृक्षे । कुकुटे । वै. निघ. ।
बोधितरुः (द्रुमः, पादपः) । पुं । अश्वत्थवृक्षे । म. द. व. ४. । अम. ।
बोधिहृत् । पुं । अश्वत्थवृक्षे । रा. नि. व. २३. ।
बोधी (द्रु) । पुं । अश्वत्थवृक्षे ।
ब्रध्नः । पुं । अर्कवृक्षे । आकन्द ग्राह । अम. । तन्नामकरीगे । वागी । निदानादि—“अत्यभिषन्दिः गुल्मसिद्धनात्रिचयङ्गतः । करोति यन्त्रिबन्धोर्ध्वं दोषो वङ्गणसन्निधु । ज्वरशूलसदाकां तं ब्रध्नमिति निर्दिशेत् ॥” वि. रु. तन्वान्तरम् । “यस्य बायुः प्रकुपितः श्रीफश्लकरश्चरन् । बङ्गणाङ्गवौ घाति ब्रध्नस्तस्योपजायते ॥” अ. म. १८५. । शीषके । भा. । हलमूले । अम. ।
ब्रह्मकन्यका । स्त्री । ब्राह्मणीचुपे । डाकौ । रा. नि. व. ५. ।
ब्रह्मकाष्ठम् । स्त्री । तूलकाष्ठे । रा. नि. व. ८. ।
ब्रह्मकुशा । स्त्री । अजनीदायाम् । वनयोत्रान्, शङ्खनी । भा. ।
ब्रह्मकोशा । स्त्री । अजनीदायाम् । शङ्खनी । रा. नि. व. ६. ।

ब्रह्मगर्भा । स्त्री । अजगत्यायाम् । वनयमानी । आदित्यभक्त्या । डूडुडुडि । रा. नि. व. ४. ।
ब्रह्मघ्नो । स्त्री । गृहकन्यायाम् । श्रुतकुमात्री । “ब्रह्मघ्नो तु कुमारी स्यात् ॥” रा. नि. व. २३. ।
ब्रह्मचर्यम् । स्त्री । अमेयुने । भा. उ. वाजी. उपस्थनिषदादौ । च. सु. १५. ।
ब्रह्मचारिणी । स्त्री । ब्राह्मिणी । प. सु. । कोङ्कणश्रेणी करौरुणीनाम्ना प्रसिद्धा । रा. नि. व. १०. । ब्रह्मघटिकायाम् । वाग्मनशङ्गे । र. मा. । वा. सु. १८५. ।
ब्रह्मचारो (द्रु) । पुं । पारिशिष्ये । गङ्गा अश्वत्थ । पित्तले । वै. निघ. ।
ब्रह्मजट । स्त्री । दमनकचुपे । मनी । रा. नि. व. १०. । सुन्नतणे ।
ब्रह्मजा । स्त्री । ब्राह्म्याम् । रा. नि. व. २३. ।
ब्रह्मणिका । स्त्री । अग्निप्रकृतिकीर्तिभेदे । सु. कल्प. ८५. । See कौटः ।
ब्रह्मण्यः । पुं । सुन्नतणे । भूज । रा. नि. व. ८. । पारिशिष्ये । गङ्गा अश्वत्थ । अम. ।
ब्रह्मतर्कः । पुं । ब्रह्मदावृक्षे ।
ब्रह्मतौर्धम् । स्त्री । पुष्करमूले । कूडुविशेषः । प. सु. । रा. नि. व. ६. ।
ब्रह्मत्वक् । पुं । समपर्णवृक्षे । छातिग गौह । वै. निघ. । ब्राह्मणघटिकायाम् । वाग्मनशङ्गे । श. च. ।
ब्रह्मदण्डः । पुं । यमान्या । व. निघ. । भाग्याम् ।
ब्रह्मदण्डो । स्त्री । Lamprachoenium microcephalum.) खनामख्यातङ्गचुपे । मं ब्रह्मदण्डः । व. म. ब्रह्मदण्डो । तत्पर्यायो—अज दण्डो, कण्टपवफला । गुणाः—कटुः उष्णः कफश्लेष्मवातघ्नी च । रा. नि. व. ५. । ज. द. । च. द. ज्व. चि. । “ब्रह्मदण्डो ज्ञताञ्जलिः ॥”
ब्रह्मधर्मः (र्भा) । पुं, स्त्री । यमान्याम् । भा. । भेष. अग्निनक्षत्रोपनरसे ।
ब्रह्मदारु । स्त्री । तूलकाष्ठे । अनामपिशुन । रा. नि. व. ८. । पुं । फलौनामचुपे । रा. नि. व. २३. । तत्फलं । भा. ।
ब्रह्मनिष्ठः । पुं । पारिशिष्ये । अनामपिशुन । वै. निघ. ।

ब्रह्मन् । स्त्री । नीले । च. सु. १५. । वेदे । अम. ।
ब्रह्मपत्रम् । स्त्री । पलाशपत्रे । शब्दकल्पद्रुमः ।
ब्रह्मपत्रो । स्त्री । वाराहीनाममहाकन्दशके । शुश्रार आङ्गु । रा. नि. व. ७. ।
ब्रह्मपर्णी । स्त्री । पृश्निपर्णायाम् । रा. नि. व. २३. ।
ब्रह्मपत्रिक । पुं, स्त्री । सितदर्भे । कूश । रा. नि. व. ८. ।
ब्रह्मपादपः । पुं । विरुद्धतवृक्षे । रा. नि. व. ८. । पलाशवृक्षे । हे. च. ।
ब्रह्मपुत्रः । पुं । विषभेदे । प. सु. । तत्स्वरूपं—“वर्तः कपिली यः स्यात्तथा भवति सारतः । ब्रह्मपुत्रः स विज्ञेयो जायते मलयाचले । ब्राह्मणः पाण्डुरस्तेषु चतस्रो लोहितप्रभः । वैश्यः पीतः सितः शूद्रो विष उक्तश्चतुर्विधः ॥” भा. ।
ब्रह्मपुत्रो । स्त्री । भाग्याम् । वाग्मनशङ्गे । रा. नि. व. २३. । वाराहीकन्दे । रा. नि. व. ७. ।
ब्रह्मपुष्पः । पुं । फणिज्मकचुपे । ज. द. ।
ब्रह्मभद्रा । स्त्री । तायमाणायाम् । वै. निघ. ।
ब्रह्मभूमिजा । स्त्री । सेंडलीपिप्पल्याम् । रा. नि. व. ६. ।
ब्रह्ममण्डुकी । स्त्री । ब्राह्म्याम् । वै. निघ. । मण्डुकपर्णायाम् ।
ब्रह्ममेखलः (ला) । पुं, स्त्री । सुन्नतणे । वै. निघ. ।
ब्रह्मयष्टिः । स्त्री । भाग्याम् । प. सु. । वेदराख्य-वृक्षभेदे । वेडेर दौभ ।
ब्रह्मरन्ध्रम् । स्त्री । उत्तमाङ्गे सलिलोपरिभागे । अकठोऽङ्गु । तन्मम् ।
ब्रह्मरसः । पुं । वातरक्ताधिकारे रसः । पलाश-बीजचूर्णञ्च गोघृतेन समन्वितं । तुल्यं तुल्यं मृत शुलं क्षिप्ते भाण्डे निधापयेत् । वर्षेयञ्च यथाशक्ति अथं ब्रह्मरसो महान् ॥” र. स. कौ. ।
ब्रह्मरीतिः । स्त्री । राजरीतो । ताल पितल । रा. नि. व. १३. ।
ब्रह्मरूपिणी । स्त्री । वटायाम् । वाङ्म । वै. निघ. ।
ब्रह्मवटी । स्त्री । उदराधिकारे शीषम् । “विडङ्गं दाडिमं कुष्ठं निम्बलवृद्धनी वचा । दूषं पाठा देवदारु निम्बा व्याघ्रनखोऽभया । वेङ्गकं

रोहिणी चेला विहृतप्रत्येककारिकम् । जेपालवौज-
धूपं दत्तौ मूलं पत्रं पलम् । ब्रह्मदण्डोरसप्रस्य
पलमाज्य पुरातनं । पूर्वकल्कयुतं पाच्यं स्वद्विना
सुपाच्यतम् ॥” माता बह्वरप्रमाणा । रसर. ।

ब्रह्मवर्धनम् । स्त्री । ताम्बे । हे.च. ।

ब्रह्मवोजम् । स्त्री । पलाशवृक्षे । वै.निघ. ।
कमि.चि.निस्वादिकूर्णे । ब्रह्मोशाकवौजे । र.सा.सं.
कमि.चि. ।

ब्रह्मवृक्षः । पुं । पलाशवृक्षे । रा.नि.व.१० ।
वे.न.प.वि.ज्व.चि. । अगतिवृक्षे । वै.निघ. । उदु-
त्तरवृक्षे । यक्षपुत्र ॥ हे.च. । र.मा. ।

ब्रह्मवृक्षः । पुं । बर्बुरवृक्षे । वाव्ना गौड ।
कदरे । चैतथ्ये. र.मा. ।

ब्रह्मसर्पः । पुं । सर्पभेदे । तत्पण्यायो,—
हनाहलः अश्वनाला ।

ब्रह्मपुद्गलभा । स्त्री । आदित्यभक्त्यायाम् ।
हृदयः ।

ब्रह्मपुवर्चला । स्त्री । तन्नामकीषधिविशेषः ।
या हिरण्यचौरात् कथ्यते पत्रं यस्या पद्मपत्र-
सदृशम् । च.चि.१५. । सु.चि.४०.अ. । See
कीषधिः । आदित्यभक्ताभेदे । हृदयः । गुणाः—
“अन्वा तन्ना कषायोष्णा रसा रुचा लघुः कटु-
निवृत्ति कफ-पित्तस-श्म-म-कासाक्षि-ज्वरान्
विस्कोटकमसिद्धाद्यनिकृष्टं मण्डलं ताः ॥” भा.
ब्राह्मणम् । वै.निघ.२.भ.सं.५.हृषो.चि. तालीशादि-
चूर्णे ।

ब्रह्मसोमा । स्त्री । ब्राह्मणः । अतएवद्वारवे
वै.निघ. ।

ब्रह्मस्थानम् । स्त्री । तूलकाष्ठे । वै.निघ. ।

ब्रह्माय(त्त)भूः । पुं । घोटके । श.मा. ।

ब्रह्माणो । स्त्री । रेणुके । र.मा. । राजरीतो ।
वे.निघ. । रा.नि.व.१३ ।

ब्रह्माण्डः । पुं । कणपिण्डाभेदे । प.मु. ।

ब्रह्मादनो । स्त्री । रक्तलज्जालुकायाम् । रा.
नि.व.५ ।

ब्रह्माश्वः । स्त्री । गोमूत्रे । वै.निघ. ।

ब्रह्मा । स्त्री । खनामव्यातशक्ते । मे. । च.सु-
४.अ. । फलकायाम् । वाग्मनशो । मे. । पङ्काल
मल्ले । वि.का. ।

ब्रह्मोष्टम् । स्त्री । खरभङ्गाधिकारे पक्वष्टम् ।
समूलपत्रमुपाय्य ब्रह्मोष्टं प्रजापत्य वारिणा ।
उदुत्तरले चोदयित्वा रसं बन्धेयं गालयेत् । रसे
चतुर्गुणे तस्मिन् षट्प्रस्थं विपाचयेत् । हरिद्रा
मालतो कुष्ठं बृहती सहरोतकी । एतेषां पलिकै-
भागैः शेषाणि कारिकाणि तु । पिप्ल्येलाविड-
ज्जानि संस्वं शर्करा वचा । सर्वमेतत् समालोड्य
अनेहं हस्तिना पचेत् । एतत्-प्राशितमात्रेण
वाग्मिशुद्धिः प्रजायते । शुद्धं सारस्वतं नाम बल-
वर्णाश्रितवर्धनम् ॥” च.द.रसर. । पाठान्तरे बृहती
स्थाने विहतामाह । भेषः । पिप्ल्येलास्थाने
पिप्ल्योऽथ । गव्यष्टतं ४ श. । ब्रह्मारसः १६ श. ।
कल्कार्य—हरिद्रा मालतोपुष्यं कुष्ठं बृहती
हरोतकी एषां प्र. १ प., पिप्ल्यो एला विड-
ज्जानि संस्वं शर्करा वचा एषां प्र. २ ती. । अन्यत्
अपकाराधिकारे—“ब्रह्मोष्टं वचाकुष्ठशुद्धपुष्पोभि-
रेव च । पुराणं सव्यसुन्दाद-यष्टापकारानुद-
ष्टम् ॥” पुरातनष्टतं ४ श. ब्रह्मोष्टः १६ श. ।
कल्कार्य—वचा कुष्ठं बालकम् (बृहदादिशान्) एषां
प्र. २ प. ५ ती. २ मा. ७ र. । सा.कौ. । रसर. ।
च.द. ।

ब्रह्मेष्टः । पुं । सुष्ठवे ।

ब्रह्मोपनता (त्) । पुं । पलाशवृक्षे । पलाश
गौड । रा.नि.व.१० ।

ब्राह्मम् । स्त्री । अङ्गुष्ठमूले । अम. ।

ब्राह्मणः । पुं । पारिशात्ये । पलाशपिप्लुज ।
वै.निघ. ।

ब्राह्मणयष्टिः (का) । स्त्री । भार्याम् ।
वाग्मनशो । रा.नि.व.६ ।

ब्राह्मणका । स्त्री । स्याया । रा.नि.व.१२ ।
पिप्लिकाविशेषः । वर्याम् । सु.कल्प.८.अ. ।

ब्राह्मणो । स्त्री । भार्या । वाग्मनशो । प.मु. ।
द्वेताडे । दुर्गलभाया । स्यूकाया । विश्व. । राज-
रोतो । रा.नि.व.१२ । वर्याम् । वान.ता. ।

ब्रह्मणोयष्टिः । पुं । बालानां ब्रह्मरोमविशेषः ।
वाग्मनशो । रसर.बाल.च. ।

ब्रह्मणोयष्टिः । पुं । बालानां ब्रह्मरोमविशेषः ।
वाग्मनशो । रसर.बाल.च. ।

ब्रह्मणष्टम् । स्त्री । तूलकाष्ठे । वै.निघ. ।

ब्राह्मण्यः । पुं । सुष्ठवे ।

ब्राह्मपिङ्गा । स्त्री । रौप्ये । वै.निघ. ।

ब्राह्मसुहृत्तः । पुं । अरुणोदयकाले । “ब्राह्म
सुहृत्तं चोत्तिष्ठेत् चित्तमिदं दानं नो हितम् ॥”

ब्राह्मिका । स्त्री । भार्याम् । वाग्मनशो ।
श.र. ।

ब्राह्मो । स्त्री । Siphonanthus Indica.
Herpestis monniera.) खनामव्यातशुप
विशेषः । ब्रह्मोशाक, अधवर्णो । हिं वरभो, ब्रह्मो,
अतश्चमनो । तै.श्रु.नीचिदृ. । अधविर्णो । वम्-
वास । ता.वोमो । मं ब्रह्ममाण्ड को । तत्पण्यायाः,
—मन्त्राची वयस्था सीमवर्जो सुरसा ब्रह्म-
चारिणी सुरस्वती सौम्या सुरश्रेष्ठा सुवर्चला
कपोतवद्वा कपोतवेगा वैधाची दिव्यतेजा
महोषधी स्वायम्भविः सौम्यलता सुरेष्टा ब्रह्म-
कन्यका मण्डूकमाता मण्डूको सुरसा मेधा वीरा
भारती वरा परमेष्ठिनो दिव्या शारदा । गुणाः—
“ब्राह्मो हिमा सरा तन्ना लघुभेद्या च शीतला ।
वाया मधुरा खादुपाकायुष्या रसायनी । स्वर्गा

स्मृतिप्रदा कुष्ठपाण्डुमिहान्कासकृत् । विषशोथ-
हरी.....” भा.पु.व. । हिमा कषाया तन्ना
रक्तपित्तघ्नो बुद्धिप्रज्ञाप्रदाकरी आयुष्करी च ।
रा.नि.व.५. । महाज्योतिष्मतीलतायां रा.नि.व.३. ।
मण्डूकपण्याम् । शुलकृष्टि । वा.उ.१.अ. ।
भार्याम् । वाग्मनशो । रा.नि.व.६ । च.शा.८.अ. ।
अजगन्धायाम्, वनयमान्यां । रा.नि.व.४. । ७.च.द.
कफज्व.चि. । पङ्कगङ्कसख्ये । पौ.का.गमाह ।
विका. । हिलनोचिकायाम् । भा.पु. १.भ.भा.व. ।
प्रसारिण्याम् । गङ्कडोश्जिज्ञा । वाराहोक्तदे ।
स्यूकायां । चटकायाम् । भेष्याम् । सर्पाद्याम् ।
वै.निघ. ।

ब्राह्मोक्तः । पुं । वागाहीनाममहाकन्दशक्ते ।
कुशोर आनू । रा.नि.व.७ ।

ब्राह्मिका । स्त्री । भार्याम् । वाग्मनशो ।

ब्रुवद्वावो । पुं । पक्षिविशेषः । पिङ्गना पाथो ।
वै.निघ. ।

भ

भः । पुं । अमरे । एकाक्षरकोषः । भान्तो ।
स्त्री । नखे ।

भक्षिका । स्त्री । भिक्षुकीटे । विंविं.पां.का ।
वै.निघ. ।

भक्षुरः । पुं । मत्स्यभेदे । भाङ्गुर गौड ।
गुणाः—“भक्षुरी मधुरः शीतो वृष्यः श्लेष्मकरी
गुरुः । विष्टभजनकस्यापि रक्तपित्तहरः स्मृतः ॥”

भक्तम् । स्त्री । अन्ने । भां.ता. । अम. । “सुधोता-
खण्डुलान् स्तोतास्तोये पचयन् पचेत् ॥” See
अन्नम् । वि. सेवके ।

भक्तकरः । पुं । दशाङ्गादिज्विमधूपे । कृद्धि-
धूप । श.च. । (कारः) वि. पाचके । हे.च. ।

भक्तच्छन्दः । पुं । चूषायाम् । आकाङ्क्षायां ।
च.द.अर्थः.चि.नामावर्जुनयोगे ।

भक्तजा । स्त्री । अश्वते । वै.निघ. ।

भक्तदमनो । स्त्री । वन्ध्याककौटल्याम् ।

भक्तद्वयः । पुं । अरोचकरीणि । चित्तधिला तु
मनसा दृष्टा श्रुता तु भोजनं । द्वेषमायाति यो
जन्तुभक्तद्वयः स उच्यते ॥”

भक्तमण्डः । पुं । अन्नमण्डे । भां.ते.र.ग. ।
तत्पण्यायाः—मासुरं आचामं जिह्वावः पिच्छाः ।
See अन्नमण्डः ।

भक्तविपाकवटो । स्त्री । अधिमान्यादिनाशके
वटोभेदे । “माषिकं रसगन्धौ च हरितानं मन-
शिला । लवङ्गं वारिवाह्यं चिचकस्य महीषधे ।
पिप्लो मरिच पथ्या यमानो कृष्णजीरकं । रामठं
कटुकापाली संस्वं सज्जमोदकं । जातोफलं यव-
ज्जारः समभागं विचर्ययेत् । आटं वाय रसेनैव
निर्गुण्डाः स्वरसेन च । सूर्यावर्चरसेनैव ज्योतिष्मत्या
रसेन तु । चिचकस्य रसेनापि प्रलेकं विविभवायेत् ।
पेषयित्वा वटो काथ्या सुक्ताफलसमप्रभा । भक्ष्ये-
च्छाणमात्रेण लवङ्गेन सुधीजिताः ॥” कज्जलि २७.
श्वर्गमाक्षिक, हरिताल, मनहाल, तेडुडी-
मूल, दहीमूल, मूता, चितार मूल, गुंटे,
पिप्लु, मरिच, हरीतकी, वगानी, कृष्णजीरा,
हिङ्गु, गुडकाउलि नैऋत, वनयमानो ज्यो-
फल, यवज्जार, हेहादेर अत्रोक्त १७ ।
आदार रस, निस्निपात्ररस, हृदयहृदे पातार
रस, लताफट्टीपातार रस ७ चितारसे तिन

दिन भावनं दिशं वी करिवे। अक्षान
नवद्वर्णं ४ गोषा। रस.को।

भक्तवारि। स्त्री। काञ्चिके।

भक्तिः। स्त्री। सेवायाम्। से।

भक्तिका। स्त्री। आराधनायां। दे.निघ.

भक्तोज्ज्वलम्। स्त्री। गानिताग्रमणे। भा.ते.त्र
कानि। वे. निघ.

भगम्। स्त्री। योनी। तत् च गुदमुष्णद्वयसं-
वर्तिस्थाने। "गुदमुष्णद्वयोर्मध्ये यो भागः स भगं
धृतः।" रा.नि.व.१८। चिका। वीथ्ये। से।
उपप्ले। बैराग्ये। ज्ञाने। इच्छायां। चिका।

भगन्दरः। पुं। तन्नामकगदजरीगे। भगद-
वस्त्रिप्रदेशद्वाराण्डगन्दरा इत्युच्यते। उग्रन्दर
त्रोगं। उत, भरपुर। अपकाः पिङ्काः, पक्कास्तु
भगन्दराः इति भगन्दरपिङ्कयोर्भेदः। सु.। "अपकं
पिङ्कामाहुः पाकप्राप्तं भगन्दरम्।" वा.उ.२८
अ.। निदानादि—“गुदस्य द्वाङ्गुलि त्वे पाश्चातः
पिङ्कान्तिकृतं। भिन्नो भगन्दरो ज्ञेयः स च पञ्च-
विधो मतः॥” सा.नि.। शतपीनकोष्ठयोर्वपरि-
साविशस्वभावतोन्नामिण इति पञ्च यथाक्रमं ते
वातपित्तकफसन्निपातागन्तुनिमित्ता भवन्ति। सु-
नि.४अ.। “धानयः सान्त्वलीकृताङ्गुलिगुदाङ्गुलीक-
वान्। पायुर्भवेद्वज्रः कज्याम् पूर्वैरुप भगन्दरे।
घोराः साधयितुं दुःखाः सर्वे एव भगन्दराः।
तेषां अस्ति दीर्घोऽक्षः सततश्च भगन्दरः।” सु.।
“इत्युक्तं प्रष्टव्यमन-कठिगोलाकासनेः। अशी-
निदानाभिहितैरपरैश्च निवेदितैः। अनिष्टादृष्टपादेन
सद्यो वा साधयिष्ये। प्रायेण पिटिकापूर्वो
योऽङ्गुलि द्वाङ्गुलिऽपि वा। पायोर्ब्रूयोऽन्तर्दीर्घो वा
दुष्टाङ्गुलिऽसंगो भवेत्। वस्त्रिमुवाशयाभ्यासगतत्वात्
स्पन्दनात्मकः भगन्दरः स सर्वत्र दारुण्यक्रिया-
वतः। भगवत्सिद्धांस्तेषु दीर्घसाधेषु भूरिभिः।
वातमूत्रशक्त्यङ्गुलिः सूक्ष्मैर्वसति क्रमात्। दीर्घः
पृथग्युतैः सर्वैरागन्तुः सोऽष्टमः धृतः॥” क्रिया
“पाके पुनरुपक्षिप्तं स्वेदितञ्चावगाहृतः।
यन्तश्चिन्ताशंसिब पश्येत्स्यग्भगन्दरम्। अर्वाचीनं
पञ्चचोमन्तसु खवहिसु खम्। यथान्तम् खमेषिला
सम्यक् शस्त्रेण पाटयेत्। वहिसु खञ्च निःश्रेष्ठं ततः
चारुण साधयेत्। अग्निनैव मिषक्ताधु चारुणैर्बोद्ध-
कम्बरम्॥” वा.उ.२८अ.। [व्या.वि.]

भगदन्तम्। स्त्री। योनिकन्दरीगे। च.द.योनि.

भगालम्। स्त्री। नरमस्तके, मनुष्यकरीक्या।
जटा।

भगास्थि। स्त्री। योन्यस्थिति। च.शा.७अ.।

भग्नम्। स्त्री। तन्नामकरीगे। उग्र.त्रोगं।

“पतनपीडनप्रहारावेपथ्यालसगदंशनप्रभृतिभि-
रभिघातविशेषैरनेकविधमस्य। भग्नमुपदिशन्ति।
तनु भग्नजातमनुसार्यमाणं द्विविधमवीन्यते
सन्धिसुक्तं काण्डभग्नमेति।” सु.नि.१०अ.। तस्य
भेदाः—“भग्नं समासाद्विविधं इत्याश काण्डे च
सम्भावपि तत्र सन्धौ। उत्पिष्टपिष्टविवर्तितानि
तिर्यग्गतं क्षिप्तमप्य भग्नमिति॥” सन्धिमयस्य
सामान्यलिङ्गं यथा—“प्रसारणाकुञ्चनवर्तनयोरा रुक्
स्पर्शविशेषमेतदुक्तम्। सामान्यतः सन्धिमयस्य
लिङ्गमुत्पिष्टसन्धेः श्रययोः समत्वात्। विशेषतो
राविभवा रुजा च। विशिष्टके तो च रुजा च
नित्यम्। विवर्तिते पञ्च रुजश्च तोत्रास्तिर्यग्गते
तोत्ररुजो भवन्ति। क्षिप्तोऽतिशूलं विषमं रुजश्च क्षिप्ते
लघोरुग्विषय सन्धिरिति।” काण्डभग्नलक्षणं
यथा—“भग्नन्तु काण्डे बहुधा प्रयाति विशेषतो
गामनिरेव तुल्यम्। काण्डे त्वतः कर्कटकाश्रयणीं
विचर्णितं पिञ्चितमस्थिखण्डितम्। काण्डे तु भग्नं
क्षतिपातितञ्च गज्जागतं विस्फुटितं च वक्रम्।
क्षिन्नं विषा द्वादशधापि काण्डे सामान्यभग्नं किल
तस्य लिङ्गम्॥” कर्कटादिकाण्डभग्नलक्षणं यथा
—“समाङ्गता शोथरुजातिवृद्धिस्तथा व्यथा वृद्धि-
रतीव नित्यम्। संवीक्ष्यमाने भवतीह शब्दः
स्पर्शसहं स्पन्दनतीदृशलाः। सञ्ज्ञास्वस्थ्यासु न
शर्मलासो भग्नस्य काण्डे खलु चिह्नमेतत्॥” सा.
नि.। तस्य यथास्थानस्यापनं यथा—“आङ्गुली-
त्पीडनीनामचर्मसङ्केतमन्ये। सन्धौ शरीरगान्
सञ्ज्ञान् चलानप्यचलानपि। इत्येतैः स्थापनीपाथैः
सम्यक्स्थाप्य निश्चलम्। पट्टैः प्रभूतसर्पिर्भिः
वेष्टयित्वा सुखेक्षतः। कदम्बोदुम्बराश्चल्यसञ्ज्ञाङ्ग-
पलाशजैः। वंशीहवैः स पृथुभिः तनुभिः सन्नि-
वेशितैः। सुशृङ्गाः सुप्रतिक्षमैः वल्कलैः शकलेरपि।
कुशाह्वयैः समं बन्धं पट्टस्योपरि योजयेत्॥”
इत्यादि। वा.उ.२७अ.।

भग्नसन्धिकः। पुं। सन्धिमङ्गरीगविशेषे।
स्त्री। घोलि। श.च.।

भग्नास्थिसन्धानकरः। पुं। लघुने।
त्रुणम्। वे.निघ.

भङ्गारौ। स्त्री। गोधायाम्। वे.निघ.। दंशे।
डोणं। चिका।

भङ्गः। पुं। छेदभेदादिके। भा.म.१भ.आगन्तुज्ज.
चि.। पचाषातरीगे। रा.नि.व.२०।

भङ्गवासा। स्त्री। हरिद्रायाम्। श.र.।

भङ्गा। स्त्री। विजयायाम्। त्रि.। हि भाङ्।
दे जनपरिसुखे। गुणाः—“भङ्गा कफहरी तिका
यादिषो पाचनो लघुः। तोष्णोष्ण पित्तला
मोहमन्दवाक्त्रिबर्हिनी॥” भा.। शयवीजे।
विजयायाम्। श.च.। काश्रोरदेशप्रसिद्धहृ-
विशेषे। चम.। [वे.निघ.]

भङ्गानः। पुं। मस्यविशेषे। भा.उ.न गोष्ट.

भङ्गारौ। स्त्री। गोधायाम्। वे.निघ.। दंशे।
डोणं। चिका।

भङ्गिः (ङ्गो)। स्त्री। आलेपे। वे.निघ.

भङ्गिका। स्त्री। भङ्गायाम्। भा.उ.। वे.निघ.

भङ्गिनो। स्त्री। त्रि.। त्रि.। वे.निघ.

भङ्गोलम्। स्त्री। भङ्गावेचे। रा.नि.व.२।

भङ्गरा। स्त्री। अतिविषायायाम्। आ.ते.४।
प्रियङ्गौ। रा.नि.व.४। २२। भा.म.१भ.सन्धिकज्ज.
चि.। भाग्याम्। भङ्गायाम्। त्रि.। वे.निघ.

भङ्गप्रम। स्त्री। भङ्गावेचे। रा.नि.व.२।

भङ्गनः। पुं। शकंवे। आ.क.न गोष्ट.
रा.नि.व.१०। स्त्री। शिरःकर्णादेरामर्दने। सु.सू.
२७अ.। वायुजलवृत्रवेदनाविशेषे। सु.सू.२२अ.।
विभक्तकरणे। जर्जरकरणे। च.सू.१८अ.।

भङ्गनकः। पुं। दन्तगतमुखरोगविशेषे। लघुणं
यथा—“वक्त्रं वक्त्रं भवेद् यस्मिन् दन्तभङ्गश्च
तोत्ररुक्। कफवातकृती व्याधिः स भङ्गनक
संज्ञितः॥” सु.नि.१६व.।

भङ्गरः। पुं। देवकुलीङ्गवदुने। चिका।

भट्टा। स्त्री। इन्द्रवारुणीलतायाम्। त्राशान-
भगा। र.मा.।

भट्टितम्। स्त्री। शूलपक्वमासादौ। का.वा.व.
अम.।

भण्टकः। पुं। मारिषरूपे। वे.निघ.

भण्टा। स्त्री। चिह्नोदके। वार्ताको। वे.निघ.

भण्टाको। स्त्री। वृद्ध्याम्। वृद्धौ।

ते ब्राकुडुचिदु। रा.नि.व.४। र.मा.। कण्ट-
कार्याम्। वार्ताको। चम.।

भण्टः (ण्डः) (का)। स्त्री। मञ्जिष्ठायाम्।
श.र.। 'भण्ट' इति ख्याते गूढमभेदे।

भण्टकः। पुं। श्योणाकवृत्ते। र.मा.।

भण्टकः। पुं। खञ्जरीटपचिणि। शङ्ख-
पाथी। जटा.। [चम.]

भण्डिरः (लः)। पुं। शिरीषवृत्ते। भ.।

भण्डिरा (री)। स्त्री। मञ्जिष्ठायाम्। वे.निघ.

भण्डौ। स्त्री। मञ्जिष्ठायाम्। रा.नि.व.४।
श्रीरुद्रतेले। च.सू.२७अ.। "खदिरकदरभण्डौ।"
शिरीषवृत्ते। वा.सू.१६अ.असनादिव.। अतिविह-
तायाम्। श्रेष्ठ तेउडौ। वे.निघ.कमि.चि.
भण्डादिषीगे। तगरपादुके। वे.निघ.

भण्डौकः। पुं। शिरीषवृत्ते। रा.नि.व.२।

भण्डौतकः। पुं। भण्डायाम्। वे.निघ.

भण्डौतको। स्त्री। मञ्जिष्ठायाम्। भा.।

भण्डौरः। पुं। तण्डुलीयशकचुपे। भा.पू.१भ
शा.व.। समल्लिलचुपे। शिरीषवृत्ते। रा.नि.व.४।

भण्डौरतिलका (लतिका)। स्त्री। मञ्जि-
ष्ठायाम्। रा.नि.व.६।

भण्डौरा (रिका, री)। स्त्री। मञ्जिष्ठायाम्।
रा.नि.व.६। वे.निघ.। [मञ्जिष्ठायाम्। श.र.]

भण्डौलः। पुं। शिरीषवृत्ते। वे.निघ.। स्त्री।

भण्डौकः। पुं। मस्यभेदे। भा.उ.न गोष्ट.
गुणाः—मधुरः शीतः वृष्यः क्षौणकरः गुरुः विष्टभी
रक्तपित्तहरश्च। भा.। श्योणाकवृत्ते। र.मा.।

भद्रम्। स्त्री। स्वर्णे। से.। लौहे। नीलोत्पले।
नीलगण्डे। चन्दने। वे.निघ.। सुस्तके। से.। पुं।
सुहृद्वृत्ते। रा.नि.व.८। महागजि। खञ्जरीट-
पचिणि। कदम्बवृत्ते। से.।

भद्रकम्। स्त्री। नागरसस्तायां। श.मा.। वे.
निघ.२भ.चम.चि. सूर्यप्रभागुह्या। इन्द्रयवे। सर-
देवदारुकाष्ठे। पञ्च। वे.निघ.। पुं। देवदारु-
वृत्ते। श.र.। [व.४]

भद्रकण्टः (कः)। पुं। गोहरचुपे। रा.नि.

भद्रका। स्त्री। इन्द्रयवे। रा.नि.व.२।

भद्रकार्पासिका। स्त्री। रक्तकार्पास्याम्।
वे.निघ.

भद्रकाली। स्त्री। प्रसारण्या। गङ्गाश्लिष्टा।
प.सु.। नागरमुक्तायाम्। वै.निघ.

भद्रकाशौ (सौ)। स्त्री। भद्रमुक्तायाम्। रा.
नि.व.६।

भद्रकाष्ठम्। स्त्री। काष्ठदेवदारुणि। रा.नि.
व.१२। तैल-देवदारुणि। भगवत्। दे.प्रा.कृ.
वै.निघ.

भद्रकाह्वया। स्त्री। भद्रमुक्तायाम्। भाद्र-
लिश। भूषा। च.द.अ.मा.चि। "विशतिभद्रका-
ह्वयाः।"

भद्रगन्धिका। स्त्री। प्रसारण्याम्। गङ्गा-
श्लिष्टा। वै.निघ.। सुक्तायाम्। र.मा.

भद्रघनः। पुं। भद्रमुक्ते। वि.चि.पिपासायाम्।
नागरमुक्तायाम्। वै.निघ.२भ.अ.जी.चि.

भद्रचन्दनसारिवा। स्त्री। कणसारिवा-
याम्। वै.निघ.

भद्रचूडः। पुं। 'लङ्काशिक्षु' इति ख्याते वृत्ते।
वै.निघ.

भद्रजः (जवः)। पुं। इन्द्रयवे। रा.नि.व.६।

भद्रतरुणी। स्त्री। कुञ्जकवृत्ते। कौकिल-
देशजं कुल। रा.नि.व.१०।

भद्रतिलता। स्त्री। महातिलतायाम्। शिशु-
तिता। "भद्रतिलता महतिलता रसे तिलानि-
वर्धनी। ज्वरघ्नी पिचहृद वत्या श्लेष्माणसपि
नाशयति॥"

भद्रदन्तिका (न्ती)। स्त्री। खनामख्यात-
दन्त्याम्। दन्तीविशेष। खलदन्त्या। वृद्धं दन्ती।
तत्पर्यायाः—केशरुद्धा भिषग्भद्रा जयावद्धा
ज्वराङ्गी जयाद्धा आवर्धनी। गुणाः—कटुः उष्णः
विरिचिका क्षमिणी कुष्ठघ्नी शूलामदीपमुखरीगघ्नी
च। रा.नि.व.६।

भद्रदारुः। पुं, स्त्री। देवदारुणि। र.मा.
रा.नि.व.१२। सरलायां। भद्रज कठि। र.मा.
वा.सु.१५अ.भद्रदाव्यादिः।

भद्रदार्वादिः। पुं। वातघ्नकषायभेदे। "भद्र-
दारु नतं कुष्ठं दशमूलं बलाहयं। वायुं वीर-
वरादिषु विदार्यादिषु नाशयति॥ वा.सु.१५अ.।

भद्रनामा। पुं। पञ्चविंशे। छां.ता.त्रि.श्री
प्रांथी। वै.निघ.। काष्ठकुट्टपचिणि। चिका.

भद्रनामिका। स्त्री। चायमाणायां। वना
जता, वह्नी। प.सु.

भद्रपत्रौ। स्त्री। अनन्तायाम्। अनन्तमूल।

भद्रपर्णा (र्णी)। स्त्री। प्रसारण्या। गङ्गा-
श्लिष्टा। र.मा.। रा.नि.व.५। गाभारीवृत्ते।
गामात्र ग्रीह। रा.नि.व.६।

भद्रवचा। स्त्री। इन्द्रयवे। रा.नि.व.६।

भद्रव(व)ला। स्त्री। बलानामक्षुपे। रा.नि.
व.४। काकोदुम्बरिकायाम्। प्रसारण्या। रा.
नि.व.५। गाभारीवृत्ते। वै.निघ.

भद्रमल्लिका (ल्लो)। स्त्री। काष्ठमल्लिकायां।
काष्ठमल्लिका। प.सु.। गवाक्ष्याम्। गौशक,
कूट। श.मा.

भद्रमुञ्जः। पुं। मुञ्जवृक्षभेदे। रामशंकर,
शत्रुघ्न। तत्पर्यायाः—शरः वायः तेजः
इक्षुवेष्टनः मुञ्जः मुञ्जातकः खलुदधः सुमिधसः।
See मुञ्जः।

भद्रमुस्तः (कः)। पुं। नागरमुक्तायाम्।
नागरमुक्ता। प.सु.। च.द.भा.म.कर्णरोचि.अञ्जने।
स्त्री। भद्रमुस्तके। नागरमुक्ता। तत्पर्यायाः—
कच्छोल्या वराही गुन्दा ग्रन्थिः भद्रकाली कशेरुः
क्रोडेशा कुरुविन्दाख्या सुगन्धिः यन्त्रिला हिमा
शल्या राजकशेरुः कच्छोल्या मुक्ता अर्णोदः वारिदः
अर्णोदः मेघः जीमूतः अर्णोदः नीरदः अर्णोदः घनः
गार्ग्यः। गुणाः—कषाय-तिक्तत्वं शीतल पाचकत्वं
यादित्वं पित्तज्वर-कफ-नाशकत्वञ्च। अपि च
"मुस्तं कटु हिंसं याहि तित्तं दीपन-पाचनम्।
कषायं कफ-पित्तास-हृत्-ज्वराक्षि-भन्तुनुत्॥
अनूपदेशं यज्जातं सुस्तकं तत् प्रशस्यते।
तवापि सुनिभिः प्रोक्तं वरं नागरमुस्तकम्॥"
रा.नि.व.६।

भद्रयवम्। स्त्री। इन्द्रयवे। अम.

भद्रयोगदिवसः। पुं। पुष्यानक्षत्रयुक्तदिने।
च.द.विष.चि.

भद्रलता। स्त्री। माधवीलतायाम्। रा.नि.व.
१०। हरिद्रायां। वै.निघ.

भद्रवती। स्त्री। काकोदुम्बरिकायाम्। वै.
निघ.। भद्रपर्ण्याम्। कटा.

भद्रवत्। स्त्री। देवदारुणि। रा.नि.व.१२।

भद्रवर्मा (न्)। पुं। नवमल्लिकायाम्। श.च.

भद्रवल्लीका। स्त्री। अनन्तायाम्। अनन्तमूल।
र.मा.। प्रसारण्याम्। वै.निघ.

भद्रवल्ली। स्त्री। (Vallaris Heynei.
Syn. V. Dichotoma.) शारदमल्लिकायां।
शार्दमल्लिकी, शार्दमल्लिकी। र.मा.। मल्लिकायाम्।
काष्ठमल्लिका। माधवीलतायाम्। यस्या निर्धोसः
पुराणचतस्रः। रा.नि.व.१०।

भद्रशिफा। स्त्री। हरिद्रायां। रा.नि.व.६।

भद्र(द्रो)श्रियम्। स्त्री। श्रुतचन्दने। र.मा.
श.च.। च.द.वा.व्या.महाराजप्रसारणीतैले। च.
वि.३४अ.

भद्रश्रीः। पुं। चन्दनवृत्ते। अम.। शोखण्ड-
चन्दने। श्वेत चन्दन। रा.नि.व.१२।

भद्रसारम्। स्त्री। चन्दनसारान्ये। प.म.

भद्रहंसः। पुं। नागरमुक्तायाम्। वै.निघ.

भद्रा। स्त्री। काकोदुम्बरिकायाम्। प.म.
जीवन्तीशक्ति। रा.नि.व.७। दन्त्या। रा.नि.व.६।
२३। शमीवृत्ते। शमीभेदे। रा.नि.व.८। कटफलं।
गाभारीवृत्ते। रा.नि.व.६। अनन्तायाम्। अनन्त-
मूल। नौल्याम्। नौल ग्रीह। रा.नि.व.४। २३।
बलानामक्षुपे। वेलेफा। रा.नि.व.४। वचा-
याम्। रा.नि.व.६। श.पदार्थांशं। रा.नि.व.८।
श्रुतापराजितायाम्। रा.नि.व.३। कणसारिवा-
याम्। रा.नि.व.१२। हरिद्रायां। वै.निघ.ज्व.
चि.सहदेवादिधूपे। प्रसारण्याम्। रा.मा.याम्।
मे.। नागवल्लीलतायाम्। सुक्तायाम्। वै.निघ.
चन्दनश्रीः। भ.

भद्राकरणम्। स्त्री। चौरकर्मणि। भूषण।
ह.च.

भद्राख्यः। पुं। देवदारुवृत्ते। च.द.उ.दे.चि.

भद्राणो। स्त्री। जसदन्तीचुपे। रा.नि.व.६।

भद्रालपत्रिका। स्त्री। प्रसारण्याम्। गङ्गा-
श्लिष्टा। श.मा.

भद्रालो। स्त्री। प्रसारण्याम्। श.मा.

भद्रावती। स्त्री। कटफलवृत्ते। रा.नि.व.६।

भद्रासयः। पुं। चन्दने।

भद्राक्षः। पुं। सुस्तके। भा.म.३भ.अ.अ.चि.

भद्रिका। स्त्री। गुञ्जायाम्। वै.निघ.

भद्रेला। स्त्री। खल्लेलायाम्। गौरी एनां
र.मा.

भद्रोक्तः। पुं। भद्रमुक्तायाम्। भाद्रलिशान्त्र
मूला। प्रसारण्याम्। गङ्गाश्लिष्टा। र.मा.।
जातीकक्षाये। भेष, स्त्रीरोचि.। भाद्राकड़ इति
ख्याते वृत्ते। च.द.गर्भाधिकारं।

भद्रो(द्रो)दनौ। स्त्री। बलानामक्षुपे।
वेलेफा। नागवलायाम्। गौरीकृष्णकुलिश।
रा.नि.व.४। पीतवाय्यालके। पीत वेलेफा।
रा.नि.व.४। च.मू.४अ.वृ.हृणे।

भद्रोदुम्बरिका। स्त्री। काकोदुम्बरिकायाम्।
वै.निघ.। सुचि.६ष.

भद्रिलम्। स्त्री। कम्पे। उष्ण।

भम्भः। पुं। धूमे। तिका.। मल्लिकायाम्। श.र.

भम्भरालिका (लो)। स्त्री। दंशमल्लिकायां।
जौशमाहि। तिका.

भयम्। स्त्री, पुं। व्याधी। रा.नि.व.२०। स्त्री।
भोती। कुञ्जपुष्पविशेषे। तिका.

भयकण्टकः। पुं। बदरवृत्ते। कूल ग्रीह।

भयङ्करः। पुं। रणवृत्ते। रा.नि.व.१६। वि.
भयावहः।

भयज्वरः। पुं। भयजन्मज्वरे। आतङ्कज्वर।
तस्य लक्षणं प्रलापः। मा.नि.

भयदा। स्त्री। भूषायां। जूँहे आभनी।

भयनाशिनी। स्त्री। चायमाणायां।
वलाजता। रा.नि.व.५।

भयानकः। पुं। व्याघ्रे। मे.। वि.भयहरे।

भयावहा। स्त्री। रात्रौ। वै.निघ.

भरः। पुं। दिसहस्रपलपरिमाणे। वै.निघ.

भरणौ। स्त्री। घोषायां। घोषाजता। मे.

भरण्डः। पुं। वृषे। कर्मो. उष्ण।

भरण्याह्वा। स्त्री। पर्वपुष्पां। रामदूतीति
लुके। श.च.

भरण्युः। पुं। वृषे। वै.निघ.

भरहाजः (का)। पुं। व्याघ्राट-नामपञ्च-
विशेषे। आरुह्ये प्राथी। अम.। श.र.। कृषि-
विशेषे। भ.

भरहाजी। स्त्री। वनकापीला। रसा।
भरिणी। स्त्री। हरिद्वर्णं।
भरितः। वि। हरिद्वर्णं। पुष्टे।
भरुः। पुं। खर्णं। मे।
भरुजः। पुं। चन्द्रशालि। हे.च।
भरुटकम्। स्त्री। भक्तिमत्सि। उ.का.भा.२।
 हे.च।
भरोद्धहः। पुं। धवतरी। शा.उ.ग्री.गो.छ।
 वै.निघ.।
भर्गः। पुं। पाककरणे। भर्जने। व्याक.।
 कल्के। भेष.वा.या.वि.२.हा.वि.च.तेले।
भर्गपर्वणी। स्त्री। भार्याम्। वै.निघ.।
भर्जनम्। स्त्री। मृष्टी। डा.भा।
भर्त्सपत्रिका। स्त्री। महानोल्याम्। महांनील।
 रा.नि.व.४।
भर्म्। स्त्री। खर्णं। धसूरे। जम.। गभी।
 विश्व.। हि.।
भर्मगैरिकम्। स्त्री। खर्णगैरिके। वै.निघ.।
भर्मयूथी। स्त्री। खर्णयूथिकायाम्। खर्णयूथे।
 वै.निघ.।
भर्लता। स्त्री। प्रसारण्याम्। वै.निघ.।
 चाकाशलतायाम्। श.र.।
भक्षः। पुं। सन्निपातविशेषे। See भक्षुः।
 भक्षातकहने। भक्षुके। जम.।
भक्षकः। पुं। पृथुशिल्प-स्थोष्ठाकहने। रङ्ग-
 भा.टी. उ.भा.गो.छ। रा.नि.व.२। भक्षुके। इ.उ.दी
 ह.वे। भक्षातकहने। सन्निपातविशेषे। See
 भक्षः। वै.निघ.।
भक्षकिमत्स्यः। पुं। मत्स्यविशेषे। डा.भा-
 गा.ह। गुणाः—“भक्षकौ मधुरः शीतो हृद्यः श्लेष्म-
 करो गुहः” रा.भा.१५।
भक्षपुच्छी। स्त्री। गोरक्षतण्डुलायां। गोरक्ष-
 टाकूनिशी। प.च.।
भक्षातः (कः)। पुं। (Semecarpus An-
 acardium.) The marking nut tree.
 खनामख्यातहने। उ.भा.गो.छ। हिं.मि.बा.वा।
 मं.वि.व.। तं.जि.डि.चे.टु.जि.डि.वि.टु.लु। उ.त.
 भक्षिय वम्. वि.व.म.। ता.अन.क्री.ड.ह.दा.

मि.व.व.। पारस्य. मि.बा.दुर.। तत्पर्यायाः,—
 अरुखरः शोयहत् वज्रनामा वीरतरुः व्रणकृत्
 भूतनाशनः भक्षातको भक्षिका भक्षो भक्षीका
 अग्निमुखी वीरवृक्षः अहला अन्तःसत्त्वा तर्पणहितः
 निर्द्वन्द्वः तपनः अमलः क्रिमिघ्नः शैत्यवोजः
 वातारिः स्फोटवोजकः पृथक्वोजः धनुर्वजः
 वोजपादपः वज्रः महातोल्या। गुणाः—फलं
 रेतोजनकं कषायं मधुरं कीणं कफघ्नमन्वासानाह-
 विषघ्नं शूलोदराभान्नामिघ्नं च। तन्मात्रा च
 विषशोषदाहघ्नमनः पित्तघ्नसर्पणो वातारोचकघ्नः
 कान्तिकरश्च। भक्षातकगुणाः—कटुः तिक्तः कषा-
 योष्णः कृमिघ्न कफ-वातोदराह-मेहशोथघ्नः।
 रा.नि.व.११। भक्षातकतेले मधुरं कषायं तिक्ता-
 नुरसं वातकफकुष्ठमेदोमहकृमिघ्नं वमन विरेच-
 नञ्च। सु.सू.४५.अ.। रक्तचन्दने। च.द.कृ.ज-
 प्रसारणीतेले। भा.।

भक्षातकगुडः। पुं। अश्वीरोगे पक्वगुडः।
 “भक्षातकसहस्रे दे जलदोषे विपाचयेत्। पाद-
 शेषे रसे तस्मिन् पक्षेद्गुडं भिषक्। भक्षातक-
 सहस्राहं क्लिप्तं तत्र प्रदापयेत्। सिद्धं तस्मिन् विफलं
 व्योषधमानीसुखसेव्यम्। कर्षां चूर्णितं दद्यात्
 लगेलापचकैसरम्।” (उ.भा. २००० अ. ७४ अं.
 शेष १७ अं., शुद्ध १२॥ अं., हि.प्र. उ.भा.तक
 ६०० अं.त। वि.कृ.गा, वि.कृ.टू, यमानी, भूठा,
 शैकव अ.उ.भा.क.र. पूर्ण २ उ.भा.।

भक्षातकघृतम्। स्त्री। गुणमग्नघृतमेदः। “भक्षा-
 तकात्कृत् कषाययुक्तं सर्पिः पिवेत् शर्करया विनि-
 यम्। तद्रक्तगुणं विनिहन्ति पीतं वलासगुणं
 मधुना समेतम्॥” सिद्धीति शर्करा क्लेया।
 रस.र.। अन्यत् यथाः—“भक्षातकानां हिपलं
 पञ्चमूलं पलोन्मितं। साध्यं विदारौगन्धमापोष्य
 सलिलादके। पादशेषे रसे तस्मिन् पिप्पलीं नागरं
 वचां। विडङ्गं सेव्यं हिङ्गु यावगुक्विडं शर्तौ।
 चित्रवत् मधुकं राक्षां पिष्ट्वा कर्षसं भिषक्।
 प्रस्थं पयसः कृत्वा घृतप्रस्थं विपाचयेत्। एतत्
 भक्षातकघृतं कफगुल्महरं परम्” च.वि.५.अ.।

भक्षातकतेलम्। स्त्री। रसायनतैलविशेषे।
 भक्षातकतेलं ८ श.। यष्टिमधुकल्कः २ ती.। दुग्धं
 ३२ श. शतपाकं कुर्यात्। च.वि.१.अ.।

भक्षातकपललम्। स्त्री। रसायनविशेषः।
 च.वि.१.अ.।

भक्षातकफलमज्जा। स्त्री। गोडुम्बायाम्।
 गौमक, कृष्णै। वै.निघ.।

भक्षातकयूषः। पुं। रसायने षषविशेषे। च
 च.वि.१.अ.।

भक्षातकसर्पिः। स्त्री। रसायनघृतविशेषे।
 च.वि.१.अ.।

भक्षातकचौरम्। स्त्री। रसायनविशेषे। च.
 च.वि.१.अ.।

भक्षातकास्थि। स्त्री। तन्नामकफलास्थिनि।
 उ.भा.ग्री.गो.छ। रा.नि.व.११। च.सू.४.अ.दीपनीय-
 गणे। गुणाः—कान्तिहृत्कारं गुरु हृद्यम्
 अग्निदीपिकरं दाहकफघ्नं शोषवातकृमिपित्तारुचि-
 हञ्च। वै.निघ.।

भक्षातकी। स्त्री। भक्षातकहने। जम.।

भक्षिः (क्षिका, क्षी)। स्त्री। भक्षातकहने।
 रा.नि.व.२३। श.र.। च.।

भक्षुः। पुं। पित्तश्लेष्मलसन्निपातज्वरविशेषे।
 डा.भा.क.अ.ग्री.। लक्षणं—“पित्तश्लेष्माधिकी यस्य
 सन्निपातः प्रकुप्यति। अन्तर्दाहो वह्निः शीतं तस्य
 तृणा प्रवर्द्धते। तुष्यते दक्षिणे पार्श्वे उरःशोषगल-
 यद्वः। शीवति श्लेष्मपित्तञ्च कृच्छ्रात् कीटश्च
 जायते। विडम्बेदशासद्विषाद्य वडंते सप्रसौलकाः।
 ऋषिभिर्भक्षुनामायं सन्निपात उदाहृतः” भा.।
 अफलशक्ति तन्नालरे नाम।

भक्षु(क्षु)कः। पुं। श्लेष्मणकहने। गौ.भा.गो.छ।
 च.द.अ.सा.चि.क्र.शा.दि.गुणे। सु.सू.३.अ.। वा.सू.
 १५.अ.वीरतरादिः। च.वे.। रा.नि.व.१२। कीषल्य-
 महाकपदे। See भक्षुः। कुकुरे। रा.नि.व.१२।

भवः। पुं। कारणे। जन्मनि। शिवे। वै.निघ.।
 संसारं। सत्तायां। तिका। स्त्री। भव्ये। डा.भा.।
 रा.नि.व.११।

भवदारु। स्त्री। देवदारुणि। रा.नि.व.१२।

भववीजम्। स्त्री। पारदे। भेष. य.ह.च.वी-
 कवाटरसे।

भवलिङ्गी। स्त्री। शिवलिङ्गिनीलतायां।
 पञ्चगुरिया इति पश्चिमदेशे ख्याता। भा.स.४.भ.
 योनि.रो.चि.। “पौलाथी भवलिङ्गीवीजम्।”

भवा। स्त्री। खर्णचीर्याम्।

भवात्मजा। स्त्री। मनसादेव्याम्। श.मा.।

भवाभीष्टः। पुं। गुग्गुली। रा.नि.व.१२।
 महिषाक्षगुग्गुली। वै.निघ.।

भविलः। पुं। षष्ठी। वै.निघ.।

भव्यः। पुं। पुष्पीदरफलहने। डा.भा.ग्री.गो.छ।
 स्त्री। तत्फलं। प.सु.। पुं। कर्षरङ्गहने।
 निम्बहने। स्त्री। तत्फलं। मे.। पुं। कारवेले।
 रसविशेषे। श.र.। स्त्री। अस्थनि। मे.।

भव्यफलम्। स्त्री। बहुवारफलं। डा.भा.ग्री.गो.छ।
 वै.निघ.र.पि.चि.। तत्पर्यायाः—भवं भावं
 वक्तृशोधनं लोमफलं पिच्छिलवीजम्। गुणाः—
 “भव्यं खादु कषायाहं हृद्यमास्थविशोधनम्।
 तद्वध पक्वं दीपकं गुरु ग्राहि विषापहम्॥”

भव्या। स्त्री। गजपिप्पल्यां। मे.।

भषः (कः, णः)। पुं। कुकुरे। (का)।
 कुकुर्याम्। रा.मा.अम.।

भषत्। स्त्री। अन्तःकरणे। वै.निघ.।

भषा (षो)। स्त्री। खर्णचीर्याम्। गौ.भा.
 थि.रु.हे.। रा.मा.। (क्षी) कुकुर्याम्। श.र.।

भसत्। स्त्री। काष्ठे। जघने। मथमांसि।
 उ.भा.। पुं (द)। कारणवपचिणि। पु.वे.। उ.भा.।
 योनी। मे.। [वै.निघ.।

भसरा। स्त्री। मधुमच्चिकायाम्। शालनिर्यासि।

भसरालः। पुं। वृहन्मल्लिकायाम्। वै.निघ.।

भसितम्। स्त्री। भस्मनि। हे.च.।

भस्म(स्त्रा)का (स्त्रा, स्त्री)। स्त्री। चर्महृती।
 आशुतेजस्यैता। श.र.।

भस्म (न)। स्त्री। कपिलशिशपायाम्। भूतो।
 छा.हे.। वै.निघ.।

भस्मकम्। स्त्री। विडङ्गे। प.सु.। भस्मकरीणि
 अतिमुमुक्षायां। खर्णं। मे.। भार्याम्। वै.निघ.।

भस्मकाग्निः। पुं। तन्नामकरीगविशेषे।
 डा.भा.क्री.उ.भा.ग्री.। निदानं यथा—“नरे चीणकफे
 पि कुपितं मारुतानुगं। स्त्रीकणा पाचकस्थाने
 बलमग्नेः प्रयच्छति॥ तदा लब्धवली देहं रचयेत्
 सानिलोऽनलः। अभिभूय पचत्यन्नं दैह्यादाश्च
 सुहृन्मुहुः। पक्तान्न स ततो धातून् शोषितादीन्
 पचत्यपि। ततो दीर्घव्यमातङ्गं सत्यं चीपनयेत्
 परम्। भुक्तेऽन्ने लभते शान्तिं जीर्णमात्रं प्रता-
 प्यति।” सा.नि.।

भस्मगन्धा (निका) । स्त्री । रेणुकबीजे । भा. जटा. ।

भस्मगन्धिनो । स्त्री । रेणुकबीजे । अम. ।

भस्मगर्भः । पुं । तिनिश्वचे । मादनद्रुक् । रा.नि.व.८ । शिशपावचे । वै.निघ. ।

भस्मगर्भा । स्त्री । कपिलशिशपायाम् । रा.नि. व.८ । रेणुकबीजे । जटा. । तिनिश्वचे । रा.नि. व.२३ ।

भस्मतूलम् । स्त्री । हिमे । जलकणावर्षणे । लूण्डुडिर्वी । मे. ।

भस्ममेहः । पुं । शर्करामेहे । निदा. ।

भस्मरोहा । स्त्री । दग्धावचे । कीङ्कणे कुक्ष-
हीतिख्याते । रा.नि.व.८ ।

भस्मवर्णः । पुं । भासपचिणि । वै.निघ. ।

भस्मवधः (कः) । पुं । कर्पूरे । श.र. ।

भस्मशर्करा । स्त्री । चारद्रव्यैः सह दग्धचूर्ण-
पाषाणे । “दक्षमानाद्रा काष्ठरसात् शर्करैवान्धो-
सहत्वं भस्मशर्करैर्युच्यते ।” सु.सू.११अ. ।

भस्मसूतः । पुं । रससिन्दूरे । र.सा.सं.व.ज्व.
चूडामणिरसे ।

भस्माङ्गः । पुं । कपोते । वै.निघ. ।

भस्माह्वयः । पुं । कर्पूरे । त्रिका. ।

भक्षकः । पुं । गोक्षरवचे । वै.निघ. ।

भक्षकण्टकः । पुं । क्षुद्रगोक्षरके । रा.नि.व.४ ।

भक्षकः । पुं । क्षुद्रगोक्षरे । रा.नि.व.४ ।

भक्षणम् । स्त्री । भोजने । त्रिका. ।

भक्षणीयम् । त्रि. । भक्ष्यद्रव्यमात्रे । वै.निघ. ।

भक्षपत्ता (त्री) । स्त्री । नागवल्लीलतायाम् । रा.नि.व.११ ।

भक्षवीजः । पुं । चारवचे । पिशाङ्गिणी । रा.नि.व.११ । See अखटः ।

भक्षालावुः । स्त्री । शृङ्गालावाम् । रा.नि.व.७ ।

भक्ष्यम् । स्त्री । अष्टविधानाम्यतमे अन्ने । रा. नि.व.२० ।

भाकु(कू)टः । पुं । मत्स्यविशेषः । छेदेको-
मांश्च । मे. । गुणाः—“भाकुटी मधुरः शीतः हृद्यः
श्लेष्मकरी गुरुः । आमनातकरी हृद्यो वातपित्तहरी
मतः ॥” राज.३प. ।

भाक्तम् । स्त्री । धान्ये । वै.निघ. ।

भागः । पुं । कालपरिमाणविशेषः । अ.शे. अम. ।

भाजनम् । स्त्री । आदके । ६४प. । प.प्र.१ख. ।

भाण्टः । पुं । (खी स्त्री) । ‘भाण्ट’ इति
ख्याते वृक्षभेदे ।

भाण्टिका । स्त्री । वाचाक्याम् । श.चि. ।

भाण्डम् । स्त्री । पात्रे । गृहभाण्डफले । श.च. ।
पुं । गृहभाण्डवचे । श.च. ।

भाण्डकमुष्टिका । स्त्री । वृक्षजलाधारे ।
खाना । त्रिका. ।

भाण्डकारी । स्त्री । मञ्जिष्ठायाम् । वै.निघ. ।

भाण्डपुटः । पुं । नापिते । जटा. । औषध-
पाकार्यं पुटभेदे । यथा—“वृहद्भाण्डे तूषैः पूर्णं
मथ्ये सूषां विधारयेत् । चिन्वाग्निं सुदयेद् भाण्डं
तद्भाण्डपुटमुच्यते ॥” [त्रिका. ।

भाण्डपुष्पः । पुं । सर्पविशेषः । वोढा मां. ।

भाण्डरञ्जनमृत्तिका । स्त्री । रञ्जनमृदि ।
कांक्षि मां. । ग्रीष्मां. । सं.रसकूपप्रकरणे ।

भाण्डः । पुं । नापितस्य चुराद्याधारे । उड्ड ।
शब्दकल्पद्रुमः ।

भाण्डिलः । पुं । नापिते । श.मा. ।

भाण्डोरः । पुं । (Clerodendron infor-
tunata. Syn. Volkameria infortu-
nata.) क्षुपविशेषः । भाङ्गीर कुण्डेर गीश्च ।
हिं भाण्ट. । वटवचे । जटा. ।

भाण्डोरलतिका । स्त्री । मञ्जिष्ठायाम् ।
रा.नि.व.६ ।

भातम् । स्त्री । प्रभातकाले ।

भाद्रः (पदः, पदा) । पुं, स्त्री । भाद्रमासे ।
अम. । सु.सू.६अ. ।

भाद्रविकः । पुं । चीनधान्ये । चीना धान ।
प.सु. ।

भानुः । पुं । अर्कवचे । अम. । वै.निघ.२भ. ।
शीतज्व.चि. ।

भानुपाकः । पुं । सूर्यरश्मिभिः लोहस्य पाके ।
र.सा.सं. ।

भानुफला । स्त्री । कदलीवृक्षे । रा.नि.व.११ ।

भारः । पुं । विशतितुल्यायाम् । अम. । दिसङ्ख-

पले । २००० प. । “पलानां दिसङ्ख्यं भार
एकः प्रकीर्तितः ।” प.प्र.१ख. ।

भारगः । पुं । गर्दभे ।

भारङ्गि (गि) का (झी, खी) । स्त्री ।

भार्ग्या । वाग्मशक्ति । रा.नि.व.६ । नकुल.१२अ. ।

भारटी । स्त्री । नीलीवृक्षे । वै.निघ. ।

भारण्डः । पुं । गृध्रपचिणि । शकुनि. ।

भारती । स्त्री । पक्षिविशेषः । खी शीक ।
रा.नि.व.५ । भा.म.१भ.प्रलापकाव्य.चि. । “भारती
हारहरा ।” चि.क्र.क.स्त्री.री.चि. । भारद्वाज-
पचिणि । त्रिका. ।

भारथः (यः) । पुं । भारद्वाजपचिणि । भार्गवे
शक्ती । श.च. ।

भारद्वाजः । पुं । पक्षिविशेषः । भार्गवे शक्ती ।
हे.च. । स्त्री । अस्थनि । हे.च. ।

भारद्वाजी । स्त्री । वनकार्पास्या । वन-
कार्पासी । र.मा. सं.रानकापुसी । कं काङ्क्षति ।
च.सू.४अ.वृ.हृणे । वि.पञ्च. । गुणाः—हिमा रुच्या
व्रणयस्तक्षतघ्नी च । रा.नि.व.५ । अतिवलायां ।
महाबलायाम् । चटकायाम् । उड्डाई । वै.निघ. ।

भारयः । पुं । भारद्वाजपचिणि ।

भारवाहः । पुं । गर्दभे । वै.निघ. ।

भारवाहिनी (ही) । स्त्री । नीलीवृक्षे ।
रा.नि.व.४ । वा.सू.१५अ. ।

भारवी । स्त्री । तुलसीवृक्षे । वै.निघ. ।

भारवृक्षः । पुं । काचीनामकगन्धद्रव्ये ।
गोपीचन्दन । गोप्राश्चि.शुद्धिका । श.च. ।

भारमृङ्गः । पुं । मृगविशेषः । श्वश्रु मृग ।
मांसगुणाः—कफजनकं गुरु क्षिप्तं बल्यं हृष्यं
पुष्टिकरं किञ्चिदातकरं सरसं । रा.नि.व.१७ ।

भारिः । पुं । सिङ्गे । हे.च. ।

भारिकः । पुं । गर्दभे । वै.निघ. ।

भारिटः । पुं । श्यामचटके । रा.नि.व.१८ ।

भार्गवः । पुं । नीलमङ्गराजे । इक्षिनि ।
त्रिका. । हीरके । वै.निघ. ।

भार्गवप्रियः । पुं । हीरके । शब्दकल्पद्रुमः ।

भार्गवाग्रणी । स्त्री । भार्याम् । वै.निघ. ।

भार्गवी । स्त्री । दूष्यायां । र.मा. । श्वेतदूष्या-

याम् । रा.नि.व.८ । नीलदूष्यायाम् । श.र. ।

भार्गी (ङ्गी) । स्त्री । (Clerodendron
siphonanthus or C. serratum.)

खनामल्यातक्षुपे । वाग्मशक्ति । प.सु. । हिं वरङ्गी ।
सं भारङ्गी । तं भण्टमारङ्गि । नेपा. चूया ।

तत्पर्यायाः—गर्दभशकः गर्दभशका पद्मा
अङ्गारवल्ली अङ्गारवल्ली वालियशकः वर्वरः

वईकः यष्टिः ब्रह्मयष्टिः ब्रह्मयष्टिका शाकवालेयः
दूष्यां वालियः ब्राह्मणी ब्राह्मी ब्राह्मणयष्टी फञ्जिका

फञ्जी फञ्जीका वान्तादिः भङ्गजा भारङ्गी वान्तादिः
कासजित् सुरुपा भमरेष्टा शक्रमाता । एषा

श्वेतनीलपुष्पा इति द्विधा । गुणाः—“भार्गी तु
कटुतिक्तोष्णा कासश्वासविनाशिनी । शीफत्रण-

कामिनी च दाहज्वरनिवारिणी ॥” रा.नि.व.६ ।
ईषत्कटुः संघ्राहिणी उपदंशजे वाते च हिता । च. ।

भार्गीगुडः । पुं । आसाधिकारे औषधम् ।
भार्गीमूलं १०० प. दशमूलं प्र. १० प. क्षयपीडली-

बद्धा पुष्टहरीतकी १०० संख्या । काथार्थ—
वारि ११६ श. श्रे. २८ श. । पुरातनगुडः

(अभावे गुल्फखण्ड) १०० प. । प्रलेपार्थचूर्ण—
विकटु गुडत्वक् तेजपत्रम् एला प्र. १प. (पत्ती.)

यवचारः ४ ती. मधु ६ प. । वाग्मशक्ति मूल
१०० प. मशमूल अत्रोक्त १० प. पोण्डुलीवक

इतीतकी १०० टी. । कांथार्थ—जल ११७ अं.
शे. २० अं. शृङ्गातन उड्ड १०० प. । अत्रोक्त

—खिकटु, उड्डाई, उड्डाई, एलाई
अत्रोक्त ८७ १प. यवकां ४ ती. मधु ७ प. ।

भा. । भेष. ।

भार्ग्यादिः । पुं । विषमज्वरे कषायभेदे ।
“भार्ग्यं पृथक् पृथक् शङ्खैरपय्याकषाहदशमूल-

कृतः कषायः । सद्यो निहन्ति विषमज्वरः...”
भेष.ज्व.चि. ।

भार्वाजी । स्त्री । वनकार्पास्या । श.र. ।

भार्ग्या । स्त्री । पत्रायाम् । श.र. ।

भार्ग्याटिकः । पुं । हरिणविशेषः । मे. ।

भार्ग्याकः । पुं । मृगभेदे । मे. । [व.१२ ।

भार्ग्यावृक्षः । पुं । पत्राङ्गचन्दनवृक्षे । रा.नि.

भालम् । स्त्री । गण्डस्थले । रा.नि.व.१८ ।
तेजसि । मे. ।

भालदर्शनम् । स्त्री । सिन्दूरे । श.च. ।
भालविभूषणसंज्ञः । पुं । तिलकचुपे ।
 त्रिगोष्ठि । रा.नि.व.१० ।
भालाङ्गः । पुं । रोहितमल्ये । विका. ।
 शाकविशेषः । कच्छपे । मी. । करपत्रे । छुद्र-
 मल्यभेदे । सिंघा गौष्टि ।
भालु(लू,लु,लू)कः । पुं । भलुके । अ.टी.भ. ।
 शृगाले । वै.निघ. ।
भावः । पुं । सत्तायां । भवति सत्तामनुभावय-
 तीति भावः । गुणद्रव्यकर्माणि । च.सू.१अ.च.द.
 टी. । पदार्थे । विका. । योनी । धरणि. ।
 जन्तौ । मी. ।
भावनः । पुं । स्त्री । आसातकश्चे । औषधस्य
 अग्निस्मृत्यादिसंस्कारे । वै.निघ. । भव्यफले ।
 टाण्डा । रा.नि.व.११ । स्त्री । भावनायाम् । मी. ।
भावना । स्त्री । द्रवपदार्थेन पुनः पुनः औषध-
 मारणे शोषणे च । परिमाणं—“द्रव्येण यावता
 सम्यक् चूर्णं सर्वं भूतं भवेत् । भावनायाः प्रमाणन्तु
 चूर्णं प्रोक्तम्...” । शाङ्ग.म.ख.६अ. । “द्रव्येण
 यावता द्रव्यमेकीभूयार्द्रतां व्रजेत् । तावत्प्रमाणं
 निर्दिष्टं” भिषगभिभाषनाविधौ । भाव्यद्रव्यसमं
 काव्यमष्टमांशन्तु तेन हि । आर्द्रं यावद्दि तद्भाष्यं
 सप्तार्द्धं भावनाविधौ ॥” तोड़. ।
भाषः । पुं । भासपक्षिणि ।
भासः । पुं । कुक्कुटे । गृध्रे । विश्वः । मोकुल-
 चारिगृध्रविशेषः । सु.सू.७अ. । पानीयकाके ।
 आनन्दकोष्ठि । हे.च. । प्रसङ्गजातीयपक्षिविशेषः ।
 नीलकण्ठगुणः काकसदृशः । सु.सू.४६अ. ।
भासन्तः । पुं । काकभेदे, भासपक्षिणि । मी. ।
भासा । स्त्री । कुमाय्याम् । वै.निघ. ।
भासुरम् । स्त्री । कुष्ठे । कूड । नटा. । वंश-
 पत्रहरिताले । वै.निघ. । पुं । स्फटिके । विका. ।
भासु(स्क)रपुष्पा (धिका) । स्त्री । वृद्धि-
 कालौलतायां । विशांति गौष्टि । रा.नि.व.६ ।
भास्करः । पुं । अर्कहस्ते । आकम्प गौष्टि ।
 रा.नि.व.१० । उदयभास्करनामकर्पूरविशेषः । वै.
 निघ. । स्त्री । खर्णे । रा.नि.व.१३ । ताम्बे ।
 धरणि. । प्रयोगा. चरान्तकरसे ।
भास्करप्रियः । पुं । माणिक्यविशेषः । प्रश्न-

त्रागमनि, हृणि । रस.चि. ।
भास्करलवणम् । स्त्री । गृह्यधिकारे
 औषधम् । “पिपली पिपलीमूलं धान्यकं कृष्ण-
 जीरकं । सैन्धवश्च विट्छैव पत्रं तालीशकैश्चरम् ।
 एषां द्विपलिकान् भागान् पञ्च सौवर्जलस्य च ।
 मरिचाज्जिगुण्ठौनामैकैकस्य पलं पलं । त्वग्ने-
 लाचार्यभागिन सासुद्रात् कुड्बुधयं । दाडिमात्
 कुड्बुधैव द्वे पले चाक्षवेतसात् । एतच्चूर्णोक्तं
 सूत्रं गन्ध्यामस्तोपमं । लवणं भास्करं नाम
 भास्करेण विनिर्दिष्टं ॥”...रस.र. । मा. ।
भास्करशिफा । स्त्री । अर्कमूले । वै.निघ. ।
 वा.व्या.चि.विषगभेदेले ।
भास्करावर्तः । पुं । सूर्यावर्तः । छुद्रछुद्र ।
 सूर्यावर्तकशिर.पीडायाम् ।
भास्करेष्टा । स्त्री । आदित्यभक्तायाम् ।
 छुद्रछुद्रि । रा.नि.व.४ ।
भास्वन्मूलम् । स्त्री । अर्कमूले । भा.म.१भ.
 श्रौताहसन्निपातज्व.चि. । [दिवसे ।
भास्वरम् । स्त्री । कुष्ठौषधौ । पुं । सूर्यः ।
भास्वान् । पुं । ताम्बे । र.चि.३अ. । “तथा
 शुद्धस्य भास्वतः” अर्कहस्ते । अम. ।
भिण्डः (कः) । पुं । भिण्डाचुपे । रा.नि.व.४ ।
भिण्डातिकः । पुं । भिण्डाचुपे । रा.नि.व.४ ।
भिण्डा (गुडो) । स्त्री । भिण्डाचुपे । रा.नि.व.४ ।
भिण्डोतकः । पुं । भिण्डाचुपे । रा.नि.व.४ ।
 तत्पर्यायाः,—भिण्डः भिण्डो चैवसम्भवः चतुष्पदः
 चतुःपुण्डः सुशाकः अक्षपत्रकः करपत्रः वृत्तवैजः ।
 गुणाः—अम्लत्वं उष्णत्वं यादृक्त्वं रुचिकारित्वञ्च ।
भित्तिः (का) । स्त्री । गृहगोषायाम् ।
 टिक्टिकौ ।
भित्तिखा(पा)तनः । पुं । महामृषिके ।
 रा.नि.व.१६ ।
भिदा । स्त्री । धान्यकविशेषः । श.च. ।
भिदिः (रम्) (दुःद्रः) । पुं । स्त्री । वृक्षे ।
 अ.टी.भ. । विका. । रा.नि.व.१३ । जयरोचि.
 वैलीकचिन्तामणिरसे ।
भदुरः । पुं । वृक्षवृक्षहस्ते । रा.नि.व.११ ।
 स्त्री । पिप्पल्याम् । छोटि भिण्डा । वै.निघ. ।

भिन्नम् । स्त्री । सद्योदयविशेषः । “कृन्तशतीपु
 खङ्गायविषाणादिभिराशयः । हतः किञ्चित्छुवे
 तद्धि भिन्नलक्षणमुच्यते ॥” सु.चि.२अ. । वा.उ
 २६अ. । वि. भेदविशेषः । अम. ।
भिन्नखुरः । पुं । अश्वस्य पादरोगभेदे । लक्षणं
 यथा—“विन्द्याद् भिन्नखुरश्चैव यस्यान्यो जायते
 खुरः” । ज.द.३६अ. ।
भिन्नगात्रिका । स्त्री । कर्कटिकायाम् ।
 कौकूड । श.च. ।
भिन्नदला । स्त्री । मूर्खालतायाम् । रा.नि.व.३ ।
भिन्नभिन्नात्मा (न्) । पुं । चणकहस्ते । श.च. ।
भिन्नयोजनी । स्त्री । पाषाणभेदकहस्ते ।
 आश्वत्थकृष्ण । भा. ।
भिन्नवर्तिः । पुं । अश्वस्य शूलरोगभेदे । लक्षणं
 यथा—“अतीसारेण संयुक्तं शूलं यस्यापजायते ।
 भिन्नवर्तिन्तु तं विद्याचुरङ्गं दौनर्चेष्टितम्” । ज.
 द.४३अ. ।
भिन्नवल्कलः । पुं । गुच्छकान्ते, तेलसार इति
 व्याति कन्दशक्ति । द.ह. ।
भिन्नविट्कता । स्त्री । पित्तजन्यमलभेद-
 रोगे । निदानम् ।
भिरिटिकः । पुं । वृद्धशृगाले । वै.निघ. ।
भिरिण्टि(गिण्ट)का । स्त्री । अतिसृज्जा-
 लतायाम् । रा.नि.व.३ । अन्वाहल्याम् । वै.निघ. ।
भिन्नः (तरुः) । पुं । लोभ्रहस्ते । रा.नि.व.६ ।
 “भिन्नोदककषायेण” सु.चि.२४अ. ।
भिन्नगवौ । स्त्री । वन्यायां गवि । वनगौरे ।
 गवयोद्वये । रा.नि.व.१६ ।
भिन्नभूषणा । स्त्री । गुञ्जालतायाम् । कूटेत्र
 गौष्टि । रा.नि.व.३ ।
भिन्नी । स्त्री । लोभ्रहस्ते । रा.नि.व.६ । [व.६ ।
भिन्नोशावरकः । पुं । वन्यकरीधे । रा.नि.
भिषक् । पुं । वैद्ये, चिकित्सके । रा.नि.व.२० ।
भिषक्प्रिया । स्त्री । गुडूच्या । रा.नि.व.३ ।
भिषगिजतम् । स्त्री । औषधे । विका. । च. ।
भिषगिजता । स्त्री । कन्दगुडूच्याम् । वै.निघ. ।
भिषगभद्रा । स्त्री । भद्रदन्तिकायाम् । मञ्जी-
 विशेषः । रा.नि.व.६ ।

भिषग्वरा । स्त्री । हरीतकां । रा.नि.व.११ ।
भिषग्वता । स्त्री । आटूरुषके । वामक ।
 रा.नि.व.२३ ।
भिषाण्डम् । स्त्री । पञ्चकान्ते । आनूक ।
भिषिका (टा) (ष्टा) । स्त्री । दग्धान्ते ।
 अटो.सा. ।
भिष्मटः । पुं । पञ्चकान्ते । वै.निघ. ।
भिस्स(स्स)टा । स्त्री । भिषिकायाम् । अम.
 अ.टी.सा. ।
भिस्सा (स्सा) । स्त्री । अन्ने । अम. ।
भिस्साण्डम् । स्त्री । शालूके । पञ्चगौष्टि ।
 भा.पू.१भ.शा.व. ।
भिच्छुः । पुं । श्यावणीचुपे । मूलीत्री । रा.नि.
 व.५ । गोचुरे । वै.निघ. । कीकिलाचुपे ।
 कुलिशोष्ठा । भा. । चण्डविशेषः । च.सू.१अ. ।
भिच्छुकः । पुं । गोचुरे । रा.नि.व.२३ ।
 “भिच्छुकी गोचुरे” ।
भौः (तिः) । स्त्री । भये । कम्पे ।
भौमः । पुं । अम्लवेतसे । प.सु. ।
भौमनादः । पुं । सिंहे । श.च. ।
भौमरथौ । स्त्री । कृष्णसंज्ञका काचिन्नदी ।
 तज्जलं कृष्णजलतुल्यम् । लोकानां वधःकाल-
 भेदे । स च कालः सप्तसप्ततितमवर्षस्य सप्तम-
 भासिकसप्तमरात्रिरिति । भौमरथौ । यथा—“सप्त-
 सप्ततिके वर्षे सप्तमे मासि सप्तमौ । रात्रिर्भौमरथौ
 नाम नराणां दुरतिक्रमा” । श.मा. ।
भौमविक्रान्तम् । स्त्री । द्राचामये । वै.निघ. ।
 पुं । सिंहे । विका. ।
भौमसेनः । पुं । (Drybalanops cam-
 phora) Borneo camphor. तन्नामक-
 कर्पूरः । भौमसेनौ कर्पूरः । यथा—“पीतासी
 भौमसेनस्तदनु सितकरः” । गुणाः—वातपित्त-
 रसे पाके च मधुरः शीतलः वृंहणः बल्यश्च ।
 भा. । रा.नि.व.१२ ।
भौमा । स्त्री । रोचनाख्यसुगन्धद्रव्ये । श.च. ।
भौरः । स्त्री । शतावर्था । प.सु. । भा.म.१भ.
 सन्धिकज्व.चि. । च.द.कासचि. । मल्लिकापुष्प-
 चुपे । मल्लिकां शूलेत्र गौष्टि । रा.नि.व.१० ।

कष्टकार्या। श.च.। काग्याम्। रा.नि.व.१८।
 शतपद्यां। श.र.। पुं। व्याघ्रि। रा.नि.व.१८।
 शगलि। श.मा.। इच्छुमेदे। र.सा.। मध्यविशेषे।
 मं अहिर। कं हेमलग। तस्य लक्षणम्—“पृष्ठं
 पक्षौ द्वौ गले पुच्छके चेत् सर्पाभः स्यात् सर्व्वतो
 वृत्तपुच्छः। ज्ञेयः शस्त्री मत्स्याकी भीरुवृत्तः क्षिप्रो
 वृष्यो दुर्जरी वातकारी ॥” रा.नि.व.१७।
 भीरुकः। पुं। भल्लके। श्लेष्मि। वै.निघ.।
 पेचके। श.र.। मध्यविशेषे। कृष्णेचौ। अयं
 पुच्छकगुणः। भा.। वि। भयशीले।
 भीरुचेताः (स्)। पुं। हरिणे। वै.निघ.।
 भीरुपत्रिका (त्रौ)। स्त्री। शतावर्ण्याम्।
 भठ्ठनी। प.सु.।
 भीरुहृदयः। पुं। वृगे। जटा.।
 भीलभूषणा। स्त्री। गुञ्जायाम्। रा.नि.व.७।
 भीलुकः। पुं। भल्लके। श.र.।
 भीषणः (णा)। पुं, स्त्री। कपोते। रा.नि.
 व.१८। स्त्री। सल्लव्यां। मे.। कुन्दुरौ। कूम्बक
 थोष्ठे। रा.नि.व.१२। हित्तलि। रा.नि.व.८।
 भीषम्। स्त्री। अन्ने। प.सु.।
 भीषगन्धकः। पुं। माधवीलतायाम्। वै.निघ.।
 भुक्तम्। स्त्री। भक्षणे। त्रिका.। वि। भक्षिते।
 अम.।
 भुक्तशेषः। वि। उच्छिष्टे। वै.निघ.।
 भुक्ता। स्त्री। भूखज्जरीवृत्ते। छोट्टे थैज्जुत।
 रा.नि.व.११। अन्त्रिकायाम्।
 भुक्तिः। स्त्री। उपभोगे। नखे। वै.निघ.।
 भोजने। श.र.।
 भुक्तिप्रदः। पुं। सुक्ते। भूगं। रा.नि.व.१६।
 भुग्नः। वि। रोगादिना वक्तीकृते। अम.।
 भुग्नदृक् (नेत्रः)। पुं। तन्नामकसन्निपात-
 ज्वरविशेषे। लक्षणं यथा...“ज्वरबलापत्रयवृत्ति-
 शून्यताश्चसमभुग्नविषोचननौचितः। प्रलपनधम
 वेपथुशोथवान् त्यजति जीवितमाशु स भुग्नदृक् ॥”
 भा.ज्व.चि.। तन्नामकीलक्षणं भावप्रकाशे
 स्यम्।
 भुग्नो। स्त्री। भूनागे। नीषा। रा.नि.व.११।
 भुजः। पुं। बाहौ। रा.नि.व.१८। भूजपव-
 वृत्ते। वै.निघ.। वृत्ते। सर्पे।

भुजकोटरः। पुं। कच्छदेशे। हे.च.।
 भुजगः। पुं। शीषके। जीसा। भेष.ध्वजभङ्ग-
 चि.पुष्पधन्वरसे। र.सा.सं.वसन्तकुसुमाकरे। सर्पे।
 वोंडा माप। त्रिका.।
 भुजगलता। स्त्री। नागवल्लीलतायाम्। पांण-
 गीह.। रा.नि.व.११।
 भुजगी। स्त्री। सर्पिण्याम्। रा.नि.व.५।
 भुजगोपभोजी (इन्)। पुं। मयूरे। रा.नि.
 व.१८।
 भुजङ्गः। पुं। शीषके। सर्पे। अम.।
 भुजङ्गघातिनी। स्त्री। सर्पकङ्कालिकायाम्।
 रा.नि.व.७।
 भुजङ्गजिह्वा। स्त्री। महासमङ्गाचुपे।
 रा.नि.व.४।
 भुजङ्गदमनो। स्त्री। नाकुलीकन्दे। नाग-
 दमन्याम्। वै.निघ.।
 भुजङ्गदर्शनी। स्त्री। नागदमन्याम्।
 नाकुपना। वै.निघ.।
 भुजङ्गदारणः। पुं। मयूरे। रा.सायाम्।
 वै.निघ.।
 भुजङ्गपुष्पः। पुं। पुद्गापुष्पे।
 भुजङ्गभुक् (ज्)। पुं। मयूरे। अम.।
 भुजङ्गभोजी। (इन्)। पुं। राजसर्पे। हे.च.।
 भुजङ्गमः। पुं। सर्पे। अम.। स्त्री। शीषके।
 रा.नि.व.१३।
 भुजङ्गलता। स्त्री। नागवल्लीयाम्। पांण-
 गीह.। रा.नि.व.११।
 भुजङ्गवल्ली। स्त्री। नागवल्लीलतायाम्। पांण-
 गीह.। र.सा.सं.। भेष.चित्तामणिरसे।
 भुजङ्गाख्यः। पुं। नागकेशरवृत्ते। श.मा.।
 भुजङ्गान्तकः (शनः)। पुं। मयूरे। यद्वे।
 वै.निघ.। [अम.।
 भुजङ्गाक्षी। स्त्री। सर्पाख्याम्। रा.सायां।
 भुजङ्गी। स्त्री। सर्पिण्याम्। वै.निघ.।
 भुजमध्यम्। स्त्री। कूर्परे। रा.नि.व.१८।
 भुजमस्तकम्। स्त्री। स्तम्भदेशे। वै.निघ.।
 भुजशिरः। स्त्री। स्तम्भदेशे। अम.।

भुजा। स्त्री। बाहौ। रा.नि.व.१८। त्रिका.।
 भुजाकण्टः। पुं। हस्तनखे। हे.च.।
 भुजागमः। पुं। वृत्ते। वै.निघ.।
 भुजाढकी। स्त्री। कलायविशेषे। टोण्डर
 कणाग्र। र.मा.। नीलनिर्गुण्यां। शफालिकायाम्।
 रा.नि.व.४। [त्रिका.।
 भुजादलः। पुं। करे। पांण्डर पांण्डा।
 भुजान्तरम्। स्त्री। वनसि। रा.नि.व.१८।
 कौडे। अम.।
 भुजिष्ठः। पुं। रोगे। उषा.।
 भुजः। पुं। भूजपववृत्ते। भूजदृक्। रा.नि.व.८।
 भुवनम्। स्त्री। जले। रा.नि.व.१४। जने।
 मे.। गगने। जगति।
 भूः। स्त्री। पुं। शरीरे।
 भूकः। पुं, स्त्री। क्षिप्त्रे। अन्धकारे। मे.। श.मा.।
 भूकदम्बः। पुं। भूमिकदम्बचुपे। कूक्षिमा।
 हिं कोटिमुष्णी, भूकदम्ब। मद.व.२। प.सु.।
 महाश्यावणिकायां। भूक्षित्री। रा.नि.व.५। भेष.
 सुदरी.चि.। यमान्याम्। रा.नि.व.६।
 भूकदम्बकः। पुं। यवानीचुपे। रा.नि.व.६।
 मद.व.२।
 भूकदम्बा (म्बिका)। स्त्री। गोरचमुष्ण्यां।
 वै.निघ.।
 भूकन्दः। पुं। महाश्यावणिकायाम्। रा.नि.व.
 ५। श.र.। उल। भेष.कुष्ठचि.महाभल्लातकगुडे।
 भूकवुदारः (कः)। पुं। अतभूकाङ्गने। हिं
 छोटालसोडा। तत्पर्यायाः—चुद्रश्मिन्तकः
 भूश्लुः लघुपिच्छिलः लघुभूतदुमः लघुशैतः
 लघुश्लुः सूक्ष्मफलः। गुणाः—संघाही रक्तपित्तहरः
 मधुरः क्षमिशूलनः वातकोपनः ईषक्कीतः स्वर्ण-
 मारकश्च। रा.नि.व.५।
 भूकाकः। पुं। नीलकपोते। सुद्रकङ्के।
 कौक्षिणी। श.र.।
 भूकुम्बकः। पुं। कुलहले। कूक्षिमा। वा.
 स.१५अ.सुरसादिः।
 भूकुम्भी। स्त्री। भूपाटल्याम्। रा.नि.व.५।
 भूकुम्भाण्डम्। स्त्री। भूमिकुम्भाण्डे। छुँहे
 कूम्भा। भेष.ध्वजभङ्ग.चि.।

भूकुम्भाण्डो। स्त्री। विदारीकन्दे। छुँहे
 कूम्भा। रा.नि.व.७।
 भूकेशः। पुं। वटवृत्ते। शैबालि। मे.।
 भूकेशो। स्त्री। अवशुजनामके वृत्तविशेषे।
 मोमराज। मे.।
 भूखज्जु(र्ज)रिका (रौ)। स्त्री। सुद्रखज्जु-
 वृत्ते। छोट्टे थैज्जुत्तर गीह.। मं लघुसिंधी।
 कं किरिडुलि। तत्पर्यायाः—भूयुक्ता वसुधा
 खज्जुरिका भूमिखज्जुरी। गुणाः—मधुरा
 शीतला दाहपित्तघ्नी च। रा.नि.व.११। See
 खज्जुरी।
 भूगन्धा। स्त्री। सुरानामगन्धद्रव्ये। भूग-
 गांशी। श.चि.।
 भूगरम्। स्त्री। विषे। रा.नि.व.६।
 भूघ्नो। स्त्री। फटिकारिकायां। वै.निघ.।
 भूचणकः। पुं। (Arachis hypogaea.)
 वृत्तमेदे। चीनार वानां, ग्राटे कणाग्र। हिं
 सुंफली। तं वरणसनगकथ। ता.वाकंदलई।
 एतत्तेलं कीशाम्बतैलगुणम्।
 भूचम्पकः। पुं। भूमिचम्पकचुपे। छुँहे
 चांपी। वै.निघ.।
 भूच्छतम्। पुं। कृवाके। पांण्डर छात्र,
 भूचकृष्ण छात्र। वै.निघ.।
 भूजन्तुः। पुं। भूनागे। नीषा। रा.नि.व.१३।
 भूजः। पुं। भूजपववृत्ते।
 भूजम्बुः (म्बुः)। स्त्री। गोधूमे। गम।
 विकलवृत्ते। वंहेटिगीह.। मे.। भूमिजम्बुवृत्ते।
 वनजां। रा.नि.व.११।
 भूतः। पुं। सुतायाम्। रा.नि.व.२३। देव-
 योनिविशेषे। बालगृहे। अ.टी.भ.। लोभं।
 वै.निघ.। जन्तो। मे.। प्राणिमात्रे। अ.टी.भ.।
 स्त्री। क्षित्यादिपक्षके। अ.टी.भ.।
 भूतकेशः (शौ)। पुं, स्त्री। (Corydalis
 govoniana.) खनामख्यातवृत्तविशेषे।
 गोलोम्बा। थैज्जुत्तर। हिं भूतकेश। तं बाविलि-
 चट्ट। तत्पर्यायाः—गोलोमी भूतकेशी अल्पकेशी
 केशी। प.सु.र.मा.। नीलनिर्गुण्याम्। वै.निघ.
 २भ.ज्व.चि.। शफालिकायाम्। रा.नि.व.४।

पुतजीवायाम् । वा.सू.१५५.सुरसादिः । जटा-
मांस्याम् । भा.म.१५.सलतादिज्व.चि.माहेश्वरधृषे ।
गन्धमांस्याम् । शृङ्गक जटोमांसी । रा.नि.व.१२ ।
इन्द्रशरण्याम् । रा.नि.व.१२ । श्वेततुलसीवृक्षे ।
वै.निघ. ।

भूतकेसरा । स्त्री । मेथिकायाम् । मेति ।
वै.निघ. ।

भूतक्रान्तिः । स्त्री । भूतोन्मादे । भूतसञ्चारे ।
भूतादयः । रा.नि.व.२० ।

भूतगन्धा । स्त्री । सुरामांस्याम् । जटा ।

भूतगुणः । पुं । शब्दादौ । च.सू.१५. ।

भूतग्रामः । पुं । प्राणिसमूहे । स चतुर्विधः
खेदजाण्डजोहिज्जजरायुजमेदतः । सु.सू.१५. ।

भूतघ्नः । पुं । श्वेतरोहिणे । शृङ्गकजटो । रा.नि.
व.७ । भूर्जवृक्षे । भूर्जवृक्षे । रा.नि.व.२ । सप्त-
हवे । उष्ट्रे । हे.च. ।

भूतघ्नो । स्त्री । प्रपौष्टरोहिणे । शृङ्गकजटो ।
प.सू. । सुखीरोहिणे । प.सू. । तुलसीवृक्षे । रा.नि.
व.१० । शृङ्गकजटो । वै.निघ. ।

भूतजटा । स्त्री । जटामांस्याम् । गन्धमांस्याम् ।
शृङ्गक जटोमांसी । रा.नि.व.१२ ।

भूतलणः । पुं । विषभेदे । छात्राग्निविष ।
रा.मा. । गन्धलणविषे । रा.नि.व.८ ।

भूतद्रावो (इन्) । पुं । रक्तकरवीरवृक्षे ।
रा.नि.व.१० । खवकवृक्षे । हे.च. । रा.नि.व.२ ।

भूतद्रुमः । पुं । श्लेष्मान्तकवृक्षे । रा.नि.व.११ ।
विभीतकवृक्षे ।

भूतनाशनः । पुं, स्त्री । सिद्धार्थे । श्वेत
गजिषा । रा.नि.व.१६ । पुं । भल्लातकवृक्षे । रा.मा. ।
हिङ्गुवृक्षे । वै.निघ. । रुद्राचवृक्षे । रुद्राक्ष ।
रा.नि.व.११ ।

भूतपतिः । पुं । कण्ठतुलसीवृक्षे । वै.निघ. ।

भूतपत्नी । स्त्री । तुलसीवृक्षे । रा.नि.व.१० ।

भूतपादपः । पुं । भव्यफलवृक्षे । चान्ता
गोष्ठ । वै.निघ. ।

भूत(ति)पुष्पः । पुं । श्लेष्माणकवृक्षे । रा.मा. ।

भूत(ति)प्रिया । स्त्री । कण्ठतुलसीवृक्षे ।
कान्ता । वै.निघ. ।

भूतबन्धः । पुं । पिशाचबन्धने । वै.निघ. ।

भूतभैरवरसः । पुं । अप्साराधिकारे रसः ।
पाठः—“सतभूताभलौहच शिलागन्ध तालकं ।
रसाङ्गनञ्च तुल्यांशं नरमूत्रेण मर्दयेत् । तदग्नौ-
विगुणं गन्धं लौहपात्रे चर्षयेत् । पञ्चगुणान्मिश्रं
भक्ष्यम्... । व्योषं सौवर्चलं हिङ्गु नरमूत्रेण
सर्पिषा । पिबेत् कर्षमितम्...” । भा.म.२५. ।

भूतमारी । स्त्री । चीडानामगन्धद्रव्ये । देवदारु-
भेदे । रा.नि.व.१२ ।

भूतयज्ञः । पुं । भूतेभ्यो बलिहरणे । हारीत ।

भूतराजः । पुं । खनामख्यातचक्रवृक्षे ।

भूतलिका । स्त्री । खकानामगन्धद्रव्ये । रा.
नि.व.१२ ।

भूतवासः । पुं । विभीतकवृक्षे । रा.नि.व.११ ।

भूतविक्रिया । स्त्री । अप्सारायोगे । रा.नि.
व.२० । See अप्सारः ।

भूतविद्या । स्त्री । अष्टविधतन्त्रान्तमन्त्रे ।
सा देवासुरगन्धर्व्यचरचःपितृपिशाचनागयक्षाद्यु-
पसृष्टचेतसां शान्तिकामैकलिहृषादियहोपशम-
नार्थम् । सु.सू.१५. । अपि च—“यद्भूतपिशा-
चाय शाकिनौडोकिनौयद्वाः । एतेषां नियहः
सत्यक् भूतविद्या निगद्यते ॥” दैव.सं.२५. । “लघ-
येद् ज्ञानविज्ञानवाक्चेष्टाबलपौरुषम् । पुरुषे-
ऽपौरुषं यत् तच्च भूतयज्ञं वदेत् । भूतस्य रूप-
प्रकृतिभाषागत्यादिचेष्टितैः । यस्यानुकारं कुरुते
तेनाविष्टं तमादिशेत् । सोऽष्टादशविधो देवदान-
वादिविभेदतः । गृह्णन्ति शुक्लप्रतिपत्त्यदृश्यैः सुरा-
नरम् । शुक्लवयोदशीक्षणद्वादशीर्दानं वा यद्वाः ।
गन्धर्वास्तु चतुर्दश्यां द्वादश्यां चोरगाः पुनः । पञ्चम्यां
शुक्लसप्तम्येकादश्यास्तु धनेश्वराः । शुक्लाष्टपञ्चमी-
पूर्णिमासौषु ब्रह्मराक्षसाः । कृष्णे रक्षःपिशाचाद्या
नवद्वादशपर्वसु । दशमावात्ययोरष्टनवम्योः
पितरोऽपरे । शुद्धद्वादशयः प्रायः कालं सन्ध्यासु
लक्षयेत् ॥” वा.उ.४५. ।

भूतवृक्षः । पुं । शाखीवृक्षे । शीतला गोष्ठ ।
रा.नि.व.२ । श्लेष्माणकवृक्षे । मे. । अचोटीवृक्षे ।
(कः) श्लेष्मान्तकवृक्षे । चान्ता गोष्ठ । भा. ।

भूतवेशो (श्या) । स्त्री । श्वेतशेफालिकावृक्षे ।
प.सू. । निगण्डग्राम् । वै.निघ. । [वै.निघ. ।

भूतशिखाग्रणी । स्त्री । सुगन्धजटामांस्याम् ।

भूतशिखी । स्त्री । सुगन्धजटामांस्याम् । वै.
निघ. । [निघ. ।

भूतशिफा । स्त्री । सुगन्धजटामांस्याम् । वै.

भूतसञ्चारः । पुं । यहावेशे । भूतोन्मादे ।
रा.नि.व.२० ।

भूतसारः । पुं । खदिरसारे । रा.नि.व.८ ।
पृथुशिल्पश्रीणाकवृक्षे । रा.नि.व.२ ।

भूतहन्त्रो । स्त्री । बन्ध्याककोटिकायाम् । नील-
द्रव्यायाम् । रा.नि.व.३८ ।

भूतहरः । पुं । गुग्गुली । रा.नि.व.१२ ।

भूतहा (न्) । पुं । भूर्जवृक्षे । वै.निघ. ।

भूतहारि (न्) । स्त्री । देवदारुकाष्ठे । रा.नि.
व.१२ । पुं । रक्तकरवीरे । वै.निघ. ।

भूतहासः । पुं । सन्निपातज्वरविशेषे । लक्षणं
—“शब्दादीनधिगच्छति न खान् विषयान् यदी-
न्द्रियगमैः । हसति प्रलपति पठति स ज्ञेयो भूत-
हासातः ॥” भा.म.१५. ।

भूताङ्गुशः । पुं । (Anisomelis mala-
barica.) वृक्षविशेषे । हिं गन्धोजवान् । तं
मभेरी, छिन्नरामभेरि । खवकवृक्षे । हे.च. ।
तत्पथ्यायाः—खवः खवकः चावकः क्षुरकः तीक्ष्णः
क्षुरः रात्रौदेदनसंज्ञः भूतद्रावो यद्वाहयः । गुणाः—
कटुरूपः तीक्ष्णकटुगन्धो खवकारी कफातत्रः
भूतयज्ञनाशकः । रा.नि.व.२ । वै.निघ.२५.कास.
चि.भूताङ्गुशरसि । अपामार्गे । सुकुमारचो ।
पू.उ.७३ ईक्षु । राजिकायाम् । रा.नि.व.२३ ।
तिलकक्षुपे ।

भूताङ्गुशरसः । पुं । कासाधिकारे रसः ।
शुद्धपारदः १ भ. गन्धः २ भ. ताम्रं ३ भ. मरिचं
१० भ. अश्वभक्ष ४ भ. विषं १ भ. श्वेतसर्पपं १
भ. अक्षरसेन भावयेत् । अन्य लम्बादे—पारदः
लौहभक्ष रौप्यभक्ष ताम्रभक्ष सुक्ताभक्ष प्र. समं ।
हीरं हरितालं गन्धकं मन.शिला तुल्यं शिलाजतु
रसाङ्गनं अहिफेनं टङ्गणचारः प्र. पारदचतुर्थांशः,
पञ्चलवर्णं प्र. पारदसमभागं । भृङ्गराजदन्तीवजी-
रसेः मर्दयित्वा पिष्टितं कृत्वा दिनान्ते गजपुटे
पचेत् । रस.कौ. ।

भूतात्मा । पुं । शरीरे । प्राणिन आत्मनि । मे. ।

भूताभिषङ्गः । पुं । पिशाचकृतपराभवे ।
भूतावेशजन्यज्वरे । “कामशोकभयायायुः क्रीडात्

पित्तं तथी मलाः । भूताभिषङ्गात् कथ्यन्ति भूत
सामान्यलक्षणम् । भूताभिषङ्गादुद्देशो हास्यरीदन-
कथनम् ॥” च. । मा.नि. ।

भूतारि । स्त्री । हिङ्गुनि । रा.नि.व.६ ।

भूतालो । स्त्री । भूपाटल्या । रा.नि.व.५ ।
सुशल्या । तानुभूनी । रा.नि.व.७ ।

भूतावासः । पुं । विभीतकवृक्षे । रा.नि.व.
३१ । शरीरे । वै.निघ. ।

भूताविष्टः । ति । पिशाचग्रसे ।

भूतावेशः । पुं । भूतसञ्चारे ।

भूतावेशा (शी) । स्त्री । निर्गुण्डीवृक्षे ।
निशिका गोष्ठ । वै.निघ. । [निघ. ।

भूतावेश्यालता । स्त्री । श्वेततुलसीवृक्षे । वै.
भूतिः । स्त्री । वृद्धी । रा.नि.व.५ । रोहिषवृक्षे ।
भूतये । शृङ्गकजटोविशेष । रा.नि.व.८ । पक्कमांसि ।
वै.निघ. ।

भूति(ती)कः । पुं, स्त्री । यमान्या । हे.च. ।
च.द.अ.सा.वि. धान्यपत्रके । सू.चि.३७अ. ।
भूतिम् । छिन्नता । अम. । कटफलं । हे.च. ।
काठणे । शृङ्गकजटो । रा.नि.व.८ । अ.द.हिक्काश्यास.
चित्तेजीवतोष्टने । कर्पूरे । हे.च. ।

भूतिपुष्पिका । स्त्री । शुक्लकैतकवृक्षे । वै.निघ. ।

भूतिसितम् । स्त्री । रौप्यधातौ । रा.नि.व.१३ ।

भूतुम्बो । स्त्री । खनामख्यातफलशाकविशेषे ।
अलाबुभेदे । मे.टो.वा.उ. । हिं भूतुम्बी, तेल-
सार । गुणाः—कटुरूपः सन्निपातघ्नी दन्तार्गल-
दन्तरोधधनुर्वातादिदोषघ्नी च । रा.नि.व.७ ।

भूतणम् । स्त्री, पुं । अमृदेशप्रसिद्धगन्धद्रव्ये ।
शृङ्गकजटो, शृङ्गकपूर । सं. सुगन्धिरोहिष । कं
परिमलदग्गजाणि । तं चिप्पगडि । तत्पथ्यायाः,
—रौहिषः भूतिः भूतिकं कुटुम्बकः मालाटणम्
समालम्बो वृक्षः अतिखलकः गुच्छवृक्षः सुगन्धः
गुच्छालः पुष्पविग्रहः वधिरः अतिगन्धः शृङ्गरोहिः
गुच्छरोहिः करेन्दुकः जम्बुकप्रियः । गुणाः—
कटुतिक्तं वातसन्तापघ्नं भूतयज्ञावेशघ्नं विषदोष-
घ्नम् । रा.नि.व.८ । च.सू.२७अ. । सुरसावृक्षेण्य ।
सू.सू.४६अ. । अपि च “भूतणं कटुकं तिक्तं
तीक्ष्णं रेचनं लघु । विदाहि दीपनं रुचमनेनं
सुखशीघ्रनम् ॥ अथर्व’ बहुविट्कच पित्तरक्त-
प्रदूषणम् ॥” भाव.

भूतेष्टा । स्त्री । कृष्णतुल्यसाम् । व.निघ. ।
भूतोदनम् । स्त्री । भूतोदनविशेषः । यथा—
 “तिललाभादधियवहरिद्रायुक्तमोदनं । भूतोदनम्
 समीकं गुणाः सर्वे पदार्थवत् ॥” वै.निघ. ।

भूतोन्मादः । पुं । भूतावेशजन्योन्मादे ।
 निदानम् ।

भुत्तमम् । स्त्री । स्वर्णं । हे.च. ।

भूदराश्रया । स्त्री । मूषिककण्याम् । वै.निघ. ।

भूदरो(रोद्)भवा । स्त्री । आसुरकणोलता-
 याम् । भा. ।

भूदर्या । स्त्री । मूषिककण्याम् । वै.निघ. ।

भूदारः (कः) । पुं । शूकरे । अम. । प.सु. ।
 वनशूकरे ।

भूधरयन्त्रम् । स्त्री । भूधरपाकार्ययन्त्रविशेषः ।
 लक्षणम्—“बालुकाभिः समस्ताङ्गं गतं मृषां
 रसान्विताम् । दौतीपलेः संवृथात् यन्त्रं भूधर-
 नामकम् ॥” भा. । “यन्त्रं डमरुवद वायु तुल्य
 विद्याधरेण वा । भूगर्भे तत् समाधाय चौडैमाकीर्य
 वक्रिणा ॥ अधः स्थाल्यां जलं क्षिप्त्वा सुतकं तत्र
 पातयेत् । एतद् भूधरयन्त्रं स्यात् सुतसंस्थान-
 कर्मणि ॥” “जलकच्छपपातालदीलाभूधर-
 बालुकाः । वक्राद्या यन्त्रभेदाः स्युः वज्रान्ध्यायश्च
 मूषकाः ॥” श.च. ।

भूधात्री । स्त्री । भूम्यामलक्या । डूँई आशना ।
 मं भूधावली । कं आर्धनेलि । हिं भद्रआवरा ।
 तं नेलवुसिरिकचेदु । गुणाः—कषाया अन्ना
 शीता सूत्रोदगदाहृष्टी पित्तमेहघ्नी च । रा.नि.व.५।
भूनागः । पुं । गण्डुपयाम् । शीषके । रा.नि.
 व.११।१६। उपरसमेदे । तत्पर्यायाः,—भूजन्तुः
 क्षितिजः क्षितिजन्तुः क्षितिभागः रक्तजन्तुकः
 रक्तगुण्डकः । गुणाः—रसजारकः वज्रमारकः
 विषापहः रसायनश्च ।

भूनिम्बः । पुं । (Swertia chirata. Syn.
 gentiana chirayta. क्षिप्रातांतक ।
 छिन्नता । हि चिरायता । तं नेलवसु । मं
 चिराइता । रा.नि.व.६। गुणाः—तिक्तः ज्वरघ्नः
 दीपनः पित्तप्रसादनः क्षमिचक्षुरीग्नः । अस्य मूल-
 मधिकगुणम् ।

भूनिम्बादिकषायः । पुं । भूनिम्बगुडूची-

सुखनागरकते कषायः । गुणाः—ज्वरे दीषपाचनः
 ज्वरादिघ्नश्च । वा.चि.१.अ. ।

भूनौपः । पुं । भूकदम्बः । भूशैत्री, वां कूक-
 शिमा । रा.नि.व.५।

भूर्पातः । पुं । वृद्धशेषः । वै.निघ. । कृष्णभके ।
 रा.नि.व.५।

भूपत्रम् । स्त्री । सत्तिकाचारः । मोत्रा ।
 वै.निघ. ।

भूपदः । पुं । वृत्ते । श.च. ।

भूपदौ । स्त्री । शतदलमल्लिकायाम् । प.सु. ।
 अंतानगुण्ड्याम् । वै.निघ. ।

भूपर्णी । स्त्री । भूपिठरिकायाम् । मोर्णा-
 भूशै । वै.निघ. ।

भूपलाशः । पुं । आस्तीतगुल्मे । शंपन्नमौ ।
 “आस्तीतकः सुगन्धश्च भूपलाशो विशल्यकृत् ॥”
 र.मा. ।

भूपाटली । स्त्री । खनामल्यातङ्गस्त्रुपे ।
 टोकांपाना । मं भूयपाडलि । कं नेलवादरि ।
 तत्पर्यायाः,—भूकुक्षी भूताली रक्तपुष्पिका ।
 गुणाः—कटुणा पारदे प्रधाज्या च । रा.नि.व.५।

भूपाला (ली) । स्त्री । घोषायाम् । वै.निघ. ।

भूपठरिका (रौ) । स्त्री । सीनाकुखाति-
 ख्यातलतायाम् । व.निघ. ।

भूपुत्रो । स्त्री । भूपिठर्याम् । वै.निघ. ।

भूपुष्या । स्त्री । भूमिचम्पकवृत्ते । वै.निघ. ।

भूपेष्टः । पुं । राजादनौवृत्ते । थिनीं गीष्ट ।
 रा.नि.व.११।

भूपलः । पुं । सुहृदे । हरितसुहृदे । रा.नि.व.१६।
 महासूषिके ।

भूबदरो । स्त्री । चूडवदरीविशेषः । भूवरीति
 कालापुरप्रान्त प्रविद्धा । मेटो कूल । हिं भूड-
 वर । गुणाः—मधुरान्ना कफवातहरी रुक्षा
 पथ्या दोषना पाचना काश्चित्पातासजननी च ।
 रा.नि.व.११। [व.११।

भूभुक्ता । स्त्री । भूमिखर्जूरिकायाम् । रा.नि.

भूभृत् । पुं । पर्वतः । रा.नि.व.२।

भूमण्डली । स्त्री । मल्लिकावृत्ते । वेण मल्लिका ।
 वनस्थितिभेदे । वै.निघ. ।

भूमण्डिनी । स्त्री । मल्लिकायाम् । व.निघ. ।

भूमयो । स्त्री । छायायाम् ।

भूमिः । स्त्री । जिह्वायाम् । उषा. । चित्ती ।
 डूँई । सा गुणतः पञ्चधा । काचित् स्वर्णभूयिष्ठा,
 काचिदम्बुगुणभूयिष्ठा, काचिदाकाशगुणभूयिष्ठा,
 काचिदग्निगुणभूयिष्ठा, काचिच्चानिलगुणभूयिष्ठा ।
 तत्र १मा अश्ववती स्थिरा गुर्वी श्यामा कृष्णा वा
 स्थलवृक्षस्यप्राया च । २या क्षिप्वा शीतला
 खल्पोदका क्षिप्रशस्त्राणकीमलवृक्षप्राया शुक्ला
 च । ३या मृद्वी समा स्वभवती अव्यतरसज्जला
 सर्वतीक्ष्णरुक्षा महापर्वतवृक्षप्राया श्यामा च ।
 ४था नानावर्णा लघुस्त्वती प्रविरलाल्पपाण्डु-
 वृक्षप्ररोहा च । ५मी रुक्षा भस्मरासभवर्णा
 तनुवृक्षकीटारालपरसवृक्षप्राया च । तवास्वगुण
 भूयिष्ठायां विरेचनद्रव्याणि, अग्निगुणभूयिष्ठायाम्
 वमनद्रव्याणि, आकाशगुणभूयिष्ठायां सधमनानि,
 उभयगुणभूयिष्ठायामुभयतो भागान् आददोत ।
 भूमिः गन्धवर्णरसपितृत्वात् षड्विधा । षडस्युक्त-
 त्वाच्च स्वभावत एव सर्ववैजवती च । सु.सू.३७अ. ।

भूमि(मौ)कदम्बः । पुं । कदम्बविशेषः ।
 भूकदम्बः । मं भूमिकदम्बः । कं नेलगड्डु ।
 तत्पर्यायाः,—भूनीपः भूमिजः भृङ्गवृक्षः लघुपुष्पः
 वृत्तपुष्पः विषघ्नः व्रणहारकः । गुणाः—कटुणः
 हृद्यः दीपनः हिमः कषायतिक्तः पित्तघ्नः वीर्य-
 वद्धकश्च । रा.नि.व.६। (कः) अलम्बुषायाम् ।

भूमिकदम्बिका । स्त्री । सुखीर्याम् । गोरच-
 सुख्याम् । भूशैत्री । रा.नि.व.५।

भूमिकालिका । स्त्री । गोधूमिकाशके ।
 व.निघ. ।

भूमिकुशाण्डः । पुं । विदारीकन्दे । डूँई-
 कूगड़ा । प.सु. ।

भूमिखर्जूर(र्जूर)रिका (रौ) । स्त्री । चूड-
 खर्जूरौवृत्ते, भूखर्जूरिकायाम् । छोटि थैजूर ।
 रा.नि.व.११। See खर्जूरौ ।

भूमिगमः । पुं । उड्रे । वै.निघ. ।

भूमिचम्पकः । पुं । (Koemferia rot-
 unda.) भूचम्पके । डूँईठापा । हिं चण्डमूल ।
 तत्पर्यायाः,—ताम्रपुष्पः सन्धिवन्धः द्रुघनः ।
 श.च. । अस्य मूलं व्रणपाककरम् ।

भूमिच(चा)री । स्त्री । आसुरकणोलतायाम् ।
 भूशकाणी । रा.नि.व.३ । मार्कण्डिकायाम् ।
 कौकट्रान ।

भूमिच्छत्र (त्र)म् । स्त्री । भूमितच्छत्राके,
 सखेदजशाके । डूकण्ड छात्र । वै.निघ. । भा.
 पू.१.भ.शा.व. ।

भूमिजः । पुं । भूमिजकदम्बः । रा.नि.व.६।
 भूमिजगुग्गुली । भूनागे । शीष । रा.नि.व.१२।
 १३। यवचारे । मोर्णा । वै.निघ. । स्त्री । स्वर्णं ।
 गौरसुवर्णशके । रा.नि.व.७। १३।

भूमिजगुग्गुलुः । पुं । आशापुरगुग्गुली ।
 शशिशाङ्गुगुलु । तत्पर्यायाः,—देवमेदजः
 दुर्गाहः आशापुरसम्भवः । भूमिजगुग्गुलुः काशी-
 देशे प्रविद्धः । गुणाः—सौरभ्यदः तिक्तकटुणः
 कफवातघ्नः भूतघ्नः मध्यः सुगन्धिश्च । रा.नि.व.१२।

भूमिजम्बूः (म्बू) । स्त्री । चूडजम्बूविशेषः ।
 वनजात्र, डूँईजात्र । र.मा. । मं चूडजम्बू । कं
 किरुनेरिलु तत्पर्यायाः,—नादिया काकजम्बूः
 नादिका शीतपल्लवा क्रुक्षफला भृङ्गवृक्षभा क्रुक्षा
 भस्मरेष्टा शिकभत्या काष्ठजम्बूः । गुणाः—कषाया
 मधुरा श्लेष्मपित्तघ्नी हृद्या संधाहिषी हृत्कण्ठ-
 दोषघ्नी वीर्यपुष्टिदा च । रा.नि.व.११।

भूमिजम्बूका । स्त्री । नागरजम्बूके । नाग-
 जम्बू गीष्ट । चूडजम्बूवृत्ते । अम. ।

भूमिदण्डा । स्त्री । मल्लिकापुष्पवृत्ते । वै.निघ. ।

भूमिधात्री । स्त्री । भूम्यामलक्याम् । डूँई
 आशना ।

भूमिनिम्बः । पुं । भूनिम्बः । छिन्नता ।

भूमिपिशाचः । पुं । तालवृत्ते । हारा ।

भूमिपुत्रः । पुं । श्लोषाके । वै.निघ. ।

भूमिमण्डः । पुं । आस्तीतकलतायाम् । अष्ट-
 पादिका इति लोके । मदनमौली, शंपन्नमौली ।
 र.मा. । [याम् । रा.नि.व.१०।

भूमिमण्डपभूषणा । स्त्री । माधवीलता-

भूमिमण्डा । स्त्री । शारदमल्लिकायाम् । र.मा. ।

भूमिकहः । पुं । वृत्ते ।

भूमिलग्ना । स्त्री । शुक्लगीकण्याम् । उरु-
 अपत्राजिता । वै.निघ. ।

भूमिलता । स्त्री । शङ्खपुष्पीलतायाम् । वै.निघ. । किञ्चुलुकायाम् । कर्कटो । भेष.वीथ्यस्तम्भे । च.द. वृष.चि. ।

भूमिलवर्णम् । स्त्री । सत्तिलकालवर्णे । ज्योतिषा । वै.निघ. ।

भूमिलामः । पुं । मूल्यौ ।

भूमिलेपनम् । स्त्री । गोमये । हे.च. ।

भूमिवल्ली । स्त्री । मार्कण्डिकालतायाम् । डूँहे आमना, कौकटानविभेष । भा. । See मार्कण्डिका । [व.१६ ।

भूमिशयः । पुं । वनचटक । छांतात्र । रा.नि. ।

भूमिशयवर्गः । पुं । विलवासि जीवसमूहः । तद्वयथाः,—“श्वेतः श्यामश्चिवपृष्ठः कालकः काकलीसृगः । कुटिका चिल्लको भेकी गोधा शल्यक-गण्डको ॥ कदली नकलः श्राविदिति भूमिशयाः स्मृताः ॥”

भूमिषण्डः । पुं । शारदमल्लिकायाम् । काठ-मल्लिका । रत्ना. ।

भूमिसम्युटः । पुं । शरावादी । वै.निघ. । कास.चि. ।

भूमिसरः । पुं । श्यामाकटणे । वै.निघ. ।

भूमि(मौ)सहः । पुं । शाकहले । हिंभूरसह । गुणौ—शीतलः रक्तपित्तघ्नः । “भूमौसहो हारदातु-वर्गदातुः खरच्छदः । भूमिसहस्तु शिशिरी रक्तपित्तप्रसादनः ॥” भा. ।

भूमिस्थक् । पुं । मानुषः । म. । अन्धे । खञ्ज. । श.र. ।

भूमिस्फोटः । पुं । भूच्छवाके । डूँहेष्टां ।

भूम्याहुः(हु)ल्यम् । स्त्री । खनामख्यातलुपे । हिंभू इतखड् । कासवदा, एलहुडि इति देश-विशेषे ख्यातम् । गुणाः—तिक्तारसं ज्वरकुष्ठाम-सिद्धहरश्च । रा.नि.व.४ ।

भूम्यामलकी (ली) स्त्री । भूधात्राम् । डूँहे आमना । हिंभूद्र आंवरा । मङ्गा भूया-वली । कं आरुनेत्रि । तत्पथ्यायाः,—बहुपुष्पी जडा अथ्यखा तालिः तामलकी अजटा सूक्ष्मफला जेतामलकी वितुन्नकः भटा अज्भटा शिवा अफला अमला मला भाटा भाटामला भाटिका अमलज्भटा ताली तमालिका तमाली उच्चटा

दृढपादी वितुन्ना वितुन्निका भूधात्री चारटी वृष्या विषट्ठी बहुपन्निका बहुवीथ्या अहिभयदा विश्वपर्णी हिमालया अरुहा वीरा । गुणाः—कषायाम्नातित्त-सधुरा हिमा पितास्त्रमेददाहृष्टणाकासकफपाण्डु-मूलाघातचतनाशिनौ । रा.नि.व.५ । सुषल्याम् । तालमूली । प.सु. । [व.२३]

भूम्याहुली । स्त्री । अपराजितायाम् । रा.नि. ।

भूम्याहुल्यम् । स्त्री । खनामख्यातलुपे । हिंभू इतखड् । तत्पथ्यायाः,—ऊष्णकैतुः मार्कण्डेयं महीषधम् । गुणाः—कटुतिक्तलं ज्वरकुष्ठसिधामनाशिलश्च ।

भूम्युदराश्रया । स्त्री । सूक्ष्मकर्णालता-याम् । भूयांकापीनता । वै.निघ. ।

भूम्युक्ता । स्त्री । भूमिखज्जुर्ज्याम् ।

भूरि । स्त्री । सुवर्णे । अम. ।

भूरिगः (मः) । पुं । गह्रंभे । रा.नि.व.१६ ।

भूरिशम्भा । स्त्री । सुरानामगन्धर्व्ये । भूरा गौरी । रा.नि.व.१२ ।

भूरिचन्द्रः (तेजाः) । पुं । सुवर्णे । रा.नि.व. १३ ।

भूरिचला । स्त्री । अतिविषायाम् ।

भूरिदुग्धा । स्त्री । वृथिकालीवृत्ते । विद्याति गीष्ट । रा.नि.व.६ ।

भूरिधरः । पुं । गह्रंभे । रा.नि.व.१६ ।

भूरिनिष्कम् । स्त्री । स्वर्णे । रा.नि.व.१३ ।

भूरिपत्रः । पुं । जषरहणे । उषरतृण । रा.नि.व.८ ।

भूरिपलितदा । स्त्री । पाण्डुरफलीवृत्ते ।

भूरिपुष्पा । स्त्री । शताह्लाचुपे । कुन्फा । रा.नि.व.४ ।

भूरिप्रेमा (न) । पुं । चक्रवाकपक्षिणि । रा. नि.व.१६ ।

भूरिफली । स्त्री । पाण्डुरफल्यां । रा.नि.व.५ ।

भूरिफेना । स्त्री । चर्मकषायां । र.मा. । सागु-वृत्ते । वै.निघ. ।

भूरिवला । स्त्री । अतिवलायाम् । रा.नि.व.४ ।

भूरिमञ्जरी । स्त्री । श्वेततुलसीवृत्ते । रा.नि. व.१० ।

भूरिमल्ली । स्त्री । अम्बुहायां । रा.नि.व.४ ।

भूरिमहो । स्त्री । गवि ।

भूरिमायः (युः) । पुं । श्याली । अम. । स्त्री । (या.युः) । श्याल्याम् । रा.नि.व.१६ ।

भूरिमूलिका । स्त्री । अम्बुहायां । वै.निघ. ।

भूरिरसः । पुं । इलुवृत्ते । भा. ।

भूरिलम्बा । स्त्री । श्वेतापराजितायाम् । वै.निघ. ।

भूरुण्डो । स्त्री । हस्तिगुण्डोवृत्ते । शतिशुंढे । अम. । मङ्गाकरञ्जे । आदित्यभक्तायाम् । वै.निघ. ।

भूरुहः । पुं । वृत्ते । श.मा. । अज्जुनवृत्ते । शाल-वृत्ते । वै.निघ. । स्त्री । मौक्तिके ।

भूरुहा । स्त्री । सांठरीहिण्याम् । दूव्यायाम् । वै.निघ. । [चि.]

भूरुहः । पुं । किञ्चुलुके । कर्कटो । भेष.भग.

भूर्जः (पत्रः, वृक्षः) । पुं । (Betula bhoj- pattra.) The birch. खनामख्यातवृत्ते । शाकपादः, फटक इति हिमाचलदेशे प्रसिद्धः ।

डूँछिपत्र, डोछिपत्र । हिंभूजपत्र । यम्. भूर्जपत्र । तत्पथ्यायाः,—ऊदपत्रः वल्कद्रुमः

भूर्जपत्रः सुकम्पा चिल्लकं विन्दुपत्रः रक्षापत्रः विचित्रकः भूतघ्नः सदुपत्रः सदुचर्मिं शैलेन्द्रस्यः चर्मद्रुमः कृतपत्रः शिविः स्थिरच्छदः सदुलकं दल-निर्भीकः पद्मकी विद्यादलः पत्रपुष्पकः भुजः

बहुपत्रः बहुतकः सदुच्छदः बहुवल्कलः भुजः चर्मो । र.मा. । गुणाः—कटुकषायीणः भूत-रक्षाकरः विदोषघ्नः पथ्यघ्न । रा.नि.व.६ ।

कर्णरुक्पित्तारक्तघ्नः मेदोविषहरश्च । भा. ।

भूर्जग्रन्थिः । पुं । तहचय्यौ । च.सू.३.अ.३ प्रदेहः । “ग्रन्थिभौर्जः ।”

भूर्जपत्रकः । पुं । शाखोटवृत्ते । शांठो-गीष्ट । रा.नि.व.६ ।

भूर्भूरिका (री) । स्त्री । धूमसाम् । डा'न वृत्ते ।

भूलम्बा । स्त्री । शङ्खपुष्पां । रा.नि.व.३ ।

भूलता । स्त्री । किञ्चुलुके । हे.च. ।

भूवदरी । स्त्री । चुद्रकोल्याम् । भेषांजुल । हिंभूडवीर । तत्पथ्यायाः,—चितिवदरी वदर-

फली वदरवल्ली वल्लीवदरी बहुकलिका लववदरी सूक्ष्मवदरी । गुणाः,—मधुरास्वा रूक्षा दीपनी पाचनी पथ्या कफघातनाशिनौ रक्तपित्तवर्द्धिनी च ।

भूशमो । स्त्री । ह्रस्वशमीवृत्ते । वै.निघ. ।

भूशयः । पुं । विलवासिजन्तुमात्रे, गोधानकु-लादौ । गुणाः—गुरुः उष्णः मधुरः क्षिप्रः वातघ्नः शुक्लश्च । रा.नि. ।

भूशेनुः । पुं । भूकर्तुदारे । डूँहेष्टां । रा.नि.व.११ । [वै.निघ. ।

भूषणार्हम् । स्त्री । स्वर्णे । मौक्तिके । प्रबाले ।

भूषि(सु)ता । स्त्री । अङ्गोलवृत्ते । आंठोङ्ग गीष्ट । वै.निघ. ।

भूस्थः । पुं, स्त्री । गन्धर्वेण । गन्धर्वावृत्ति सुक्ता । गङ्गजुन । “सौगन्धिकं भूस्थकः ।”

गुणाः—“भूस्थं कटुकं तिक्तं तीक्ष्णं रचनं लव । विदाहि दीपनं रुचमनेत्रं सुखशीघ्रनम् ।

अथ्यं बहुविटकञ्च पित्तारक्तप्रदूषणम् ॥” भा.म. ३.भ.सू.चा.चि. ।

भूस्थः । पुं । गण्डपुण्याम् । मनुष्यं । वै.निघ. ।

भूस्थक् । पुं । मानुषः । हे.च. ।

भूखेदः । पुं । घनाग्निना खेदविशेषः । अशुद्ध-देह । विधिः—शयानस्य प्रमाणेन घनाग्निमयीं शिलां तापयित्वा सारतत्त्वैर्दाकभिः संप्रीदिपितैः ।

अपीत्य सख्यानङ्गारान् प्रीत्य वैवीणवारिणा । तां शिलामय कुर्वीत कौशियाविकसंस्तराम् ।

तस्यां स्वयत्तगर्जाङ्गः स्वपन् स्वियति न सुखम् ॥” च.सू.१४.अ. ।

भूचित् । पुं । शकरः । विका. ।

भृकुटो । स्त्री । मण्डूकजातीयकौटि । सु.कल्प. ८.अ. । See कौटः ।

भृगु(ङ्ग)जा । स्त्री । भार्याम् । रा.नि.व.६ । वै.निघ.जीर्णज्व.चिलवङ्गादिकषाये, आस.चि. सिन्ध्यादिकषाये ।

भृगुभवा । स्त्री । भार्याम् । रा.नि.व.६ ।

भृगूङ्गवा । स्त्री । भार्याम् । रा.नि.व.६ ।

भृङ्गम् । स्त्री । लचि । उडुष्टक् । प.सु. । सि.

यो.अर्थ.चि. । भेष.बाल.चि. । “शुण्डीभृङ्गनिशा-कारः ।” अमके । रा.नि.व.११ । च.द.रा.य.चि. लवङ्गायचूर्णे ।

भृङ्गः । पुं । भृङ्गराजे । भृङ्गराज । रा.नि.व.६ । च.द.वाल.रो.चि. । र.सा.स.चुधावतीगुह्या । भ्रमरे । र.सा. । पक्षिविशेष । फिडा वा भृङ्गराज आशौ । रा.नि.व.२३ । ममगुणाः—मधुरं तिग्मं कफ-श्रमवर्धनञ्च । रा.नि.व.१७ । भृङ्गरीले । भृङ्गरुण । श.र. ।

भृङ्गकः । पुं । धूम्राटपक्षिणि । भृङ्गराजपक्षिणि । फिडा वा भृङ्गराज आशौ । श.र. ।

भृङ्गचुल्लो । स्त्री । भृङ्गाङ्गायाम् । मं भ्रमरमालि । कं उष्णवृक्षे । गुणाः—कटूणा तित्ता दीपनरोचनी च । रा.नि.व.७ ।

भृङ्गजम् । स्त्री । अगुरुकाष्ठे । र.सा. ।

भृङ्गजा । स्त्री । भार्याम् । रा.नि.व.६ ।

भृङ्गपर्णिका । स्त्री । सूक्ष्मायाम् । श.च. ।

भृङ्गप्रियः । पुं । धूलिकदम्बे । रा.नि.व.६ ।

भृङ्गप्रिया । स्त्री । माधवीलतायाम् । रा.नि.व.२० । [निघ.]

भृङ्गवन्धुः । पुं । कुन्दवृक्षे । कदम्बवृक्षे । वै.निघ. ।

भृङ्गमारिः (रो) । स्त्री । केविकापुष्पवृक्षे । रा.नि.व.१० । See केविका ।

भृङ्गमूलिका । स्त्री । भृङ्गाङ्गायाम् । लग्न-शायी । रा.नि.व.७ ।

भृङ्गमोहो (इन्) । पुं । चम्पकवृक्षे । रा.नि.व.१० । स्वर्णचम्पके । वै.निघ. ।

भृङ्गरजः (जाः) । पुं । भृङ्गराजे । भा.स.४ भ.कर्णरो.चि. । “प्रस्थ भृङ्गरजस्य च ।” अ.टी.भ. ।

भृङ्गरा । स्त्री । भृङ्गराजे । केशराजे । हिं भारा । भा.२.भ. ।

भृङ्गराजः । पुं । (Wedelia calendula-cea. Syn. C. Verbesina.) खनामख्यात-पत्रशाकविशेष । भृङ्गराज । हिं भाङ्गरा, मेग-रिया । मं पिबलमाका । तं गुण्डकलगरचेष्टु । वम्. पिबलमाका । तत्पर्व्यायाः,—सङ्गः पत्राङ्गः मार्करः मार्कः मार्कवः नागमारः परवः भृङ्गसोदरः केशरङ्गः केश्यः कुन्तलवर्धनः अङ्गारकः एकरजः करङ्गकः भृङ्गरजः भृङ्गारः अङ्गारः मार्करः भृङ्गाहः पितृप्रियः । गुणाः—कटुसक्तः रुचः उष्णः वातकफघ्नः केश्यः लघुः क्षमिन्नासकास-शोथानपाण्डुः रसायनी दन्त्यः बल्यः कुष्ठनेव-

शिरीरोगघ्नश्च । भा. । भ्रमरे । भ्रमराजपक्षिणि । से. । अर्थ प्रतुदः कषायः मधुरः रुची वातजनकश्च । सु.स.४६अ. । केशराजे । केशराज । नोलभृङ्ग-राजे । धूम्राटपक्षिणि । फिडा । दारुचिनीति ख्याते सुगन्धद्रव्ये । वै.निघ. ।

भृङ्गरि(री)टः । पुं । लौहे । र.स.र.र.सायने ।

भृङ्गरोलः । पुं । कौटविशेषे । भृङ्गरुण ।

विका. । तत्पर्व्यायाः,—विषसृक्का वरीलः टण्णटपदः विषशूकः विषशृङ्गी ।

भृङ्गवल्गमः । पुं । धाराकदम्बे । केनिकदम्ब । भृङ्गदम्बे । कूकशिया । रा.नि.व.६ ।

भृङ्गवल्गमा । स्त्री । भृङ्गजम्बूवृक्षे । वनकाम । रा.नि.व.११ । तरणीपुष्पवृक्षे । रा.नि.व.१० ।

भृङ्गवान्तम् । स्त्री । मधुनि ।

भृङ्गवृक्षः । पुं । भृङ्गराजवृक्षे । भृङ्गराज । भा.स.४भ.सुखसुखितिका. चि. । “खरसेभृङ्गवृक्षा-याम् ।”

भृङ्गसहत् । पुं । कुन्दपुष्पवृक्षे । वै.निघ. ।

भृङ्गसोदरः । पुं । केशराजे । के.सु.७६ । विका. । [वै.निघ.]

भृङ्गा । स्त्री । भृङ्गराजे । लचि । मारुतिनि ।

भृङ्गानन्दा । स्त्री । यूथिकायाम् । श्वेतजूंहे । रा.नि.व.१० ।

भृङ्गापत्रः । पुं । कर्पूर ।

भृङ्गाभीष्टः । पुं । आसवृक्षे । स्त्री । आससुकुलं । आसफलं । रा.नि.व.११ ।

भृङ्गारम् । स्त्री । लवङ्गे । स्वर्णे । रा.नि.व.१२ । १३ । पुं । भृङ्गराजे । जटा. । नालसुखजलपात-विशेषे । गीडू । च.स.१५अ. ।

भृङ्गारकः । पुं । भृङ्गराजवृक्षे । वै.निघ. ।

भृङ्गारिः । स्त्री । केविकापुष्पवृक्षे । भ्रमरमारि-वृक्षे । रा.नि.व.१० । पुं । भृङ्गराजे । स्त्री । लवङ्गे । [हि.च.]

भृङ्गारिका (री) । स्त्री । क्षितीकौटे । भ्रम. ।

भृङ्गार्कः । पुं । भृङ्गराजवृक्षे । वै.निघ. ।

भृङ्गाहः । पुं । भृङ्गराजचुपे । भृङ्गराज ।

जीवके । रा.नि.व.५ । लवङ्गे । वै.निघ. ।

भृङ्गाह्वा । स्त्री । मूलशाकविशेषे । मं भ्रमर-

माली । कं उष्णवृक्षे । भृङ्गवीचील इति कीदृशे । गुणाः—कटूणा तित्ता दीपनरोचनी च । रा.नि.व.७ ।

भृङ्गिः । पुं । भृङ्गराजे । अतिविषायाम् । वै.निघ.२भ.अ.सा.चि.महारसे ।

भृङ्गिका । स्त्री । इन्द्रगोपकौटे । वै.निघ. ।

भृङ्गिणो । स्त्री । वटोवृक्षे । रा.नि.व.११ ।

भृङ्गि(ङ्गे)रितिः । स्त्री । भृङ्गाम् । विका. ।

भृङ्गौ । स्त्री । अतिविषायाम् । आतडेष्ट । वटोवृक्षे । रा.नि.व.११ । भृङ्गायाम् । भाङ्. ।

वै.निघ.२भ.अ.सा.चि.महारसे । तन्नामक-मक्षिकायाम् । कुमित्रे पोका । इन्द्रगोपकौटे । वै.निघ. । पुं । (इन्) । वटोवृक्षे । रा.नि.व.११ ।

भृङ्गौगृहम् । स्त्री । भृङ्गौमक्षिकागृहे । कुमित्रे टाक । वै.निघ.२भ.र.पि.चि.नखी ।

भृङ्गौफलः । पुं । आमातकवृक्षे । रा.नि.व.११ ।

भृङ्गौरितिः । पुं । भृङ्गाम् । वटोवृक्षे ।

भृङ्गष्टः । पुं । आसवृक्षे । वै.निघ. ।

भृङ्गेष्टा । स्त्री । हृत्कुमार्या । रा.नि.व.५ । भार्या । रा.नि.व.६ । काकजम्बूवृक्षे । रा.नि.व.११ । तरणीपुष्पवृक्षे । रा.नि.व.१० ।

भृङ्गजनः । पुं । भृङ्गनपत्रे । भाङ्गनी थोला ।

भृङ्गण्टका । स्त्री । अतगुञ्जायाम् ।

भृङ्गङ्गवः । पुं । नासारोगमेदे । लक्ष्मणम्—“दीप्यन्नाणीपथीगार्धरस्मिन्वृक्षपादिभिः । वात-कोपिभिरन्यथा नासिकातरुणास्थनि । विषद्वि-ऽनिलः क्रुद्धो रुद्धः शृङ्गाटकं व्रजेत् । निवृत्तः कुर्वतेऽत्यर्थं च वयं स भृङ्गङ्गवः ॥” वा.उ.१८अ. ।

भृङ्गपत्रिका । स्त्री । मृदानीय्या । रा.नि.व.४ ।

भृष्ट । पुं, स्त्री । पाषाणे । श.र. ।

भृष्टः । वि । भृज्जिते । भाङ्गा । हि.च. ।

भृष्टकुल्यः । पुं । भृज्जितकुल्यके । भाङ्गा कूर्जित कर्णाग्र । स ज्वरे खदोहमहरः । सा.कौ.ज्व.च. ।

भृष्टचणकः । पुं । भृज्जितचणके । छांला भाङ्गा । कं फुटाभुजा । कं हुकडले । गुणाः—

रुच्यः वातघ्नः रक्तदोषघ्नः वीर्योष्णः लघुः कफघ्नः शैत्यापहारकश्च । रा.नि.व.१६ ।

भृष्टतण्डुलः । पुं । भृज्जिततण्डुले । भाङ्गा

छाडिल । गुणाः—“सुगन्धिः कफघ्नः रुच्यः पित्तलो भृष्टतण्डुलः ।” राज.३प. ।

भृष्टतण्डुलान्नम् । स्त्री । भृज्जिततण्डुलान्ने । भाङ्गा छाडिलेन भात । छांलाभाङ्गा । भृष्टि ।

गुणाः—“भृष्टतण्डुलजन्तु लघु वृज्जितदोषनम् ।” राज.३प. ।

भृष्टमत्स्यः । पुं । भृज्जितमत्स्ये । भाङ्गा मांश्च ।

भृष्टमांसम् । स्त्री । हृतादिभृज्जितमांसे । भाङ्गा मांसम् । गुणाः—विदादि रक्तवातादिदोष-घ्नञ्च । रा.नि.व.१७ ।

भृष्टमृत् । स्त्री । अप्रिभृज्जितेन दग्धमृत्तिका-याम् । पोड़ा माटी । च.स.४अ. ।

भृष्टयवः । पुं । भृज्जितयवे, धानायाम् । भाङ्गा यव, छातू । चिपिटके । छिंटे । प.सु. ।

भृष्टान्नम् । स्त्री । भृष्टतण्डुले । भृष्टि । श.च. ।

भेकः । पुं । कृष्णभे । र.स.चि.३अ. । मण्डूके । वाङ्. । तत्पर्व्यायाः,—मण्डूकः वर्षाभूः शालूरः

प्रवः प्रवगः प्रवङ्गमः दर्दरः दर्दुरः वृष्टिभूः शालूरः व्यङ्गः शङ्खः नन्दनः गृध्रवर्चः अजिङ्गः अजिङ्गाः अलिङ्गकः जिङ्गमीङ्गनः नन्दकः कृतालयः रकः

अलिङ्गकः मण्डूकः हरिः लूङ्गकः लुङ्गकः शालूकः कटुरवः । तन्मांसगुणाः—सद्यावलकरं भ्रमरणा-दाहप्रसङ्गचयकुष्ठच्छर्दिघ्नञ्च । राज. । अपिच “मण्डूकः स्त्र्यस्यो नातिपित्तलो बलकारकः ॥”

भा. । [भ.वि.]

भेकटः । पुं । मत्स्यमेदे । भेट्टको मांश्च ।

भेकनिः (नो) । स्त्री । मत्स्यमेदे । भाङ्गन मांश्च । मांसगुणाः—मधुरं शीतलं हृद्यं स्त्रीषकरं

गुरु च । राज. ।

भेकपर्णी । स्त्री । मण्डूकपर्ण्याम् । थूलकूडि ।

उत्. थालकूडि । सा.कौ.राक्षादिलौहे । मज्जिष्ठेति वृद्धाः ।

भेकभुक् । पुं । सर्पे । विका. ।

भेकमूलम् । स्त्री । मण्डूकमूले । वाङ्.उ.व. भूत । र.सा.स.वज्रशोधने ।

भेकगजः । पुं । महाभेके । भृङ्गराजे । वै.निघ. ।

भेकौ । स्त्री । मण्डूकपर्ण्याम् । थूलकूडि । र.सा. । भेकपर्णायाम् । भ्रम. ।

भेट्टलिः । पुं । वाममत्स्ये । सु.स.७अ. ।

मेङ्गः । पुं । मेघे । तिका ।

मेङ्गः (कः) । पुं । मेघे । हे. च. । पञ्चवीजे । तन्नामकतन्त्रकारे । See तन्त्रकारः ।

मेङ्गा (गङ्गा) । स्त्री । खनामख्यातचुपे । मं मेङ्ग । क. वं. डे । गुणाः—अक्षरसा उणा याहिणी अक्षिकारिणी च । रा. नि. व. ४ । पञ्चवीजे । रा. नि. व. १० ।

मेङ्गी । स्त्री । मेघ्याम् । डे. डी ।

मेदः । पुं । भस्मने । भस्मनक्षयीयाम् । विदारणेनेव व्यथायां । मा. नि. । विरेके । क्षोणीप ।

मेदकः । वि । विरेचके । पुं । अक्षवेतसे । वै. नि. घ. ।

मेदनम् । स्त्री । हिङ्गुनि । रा. नि. व. ६ । वायु-जन्यत्रणवेदनायाम् । सु. सु. २२ अ. । वि । मेदके, 'अवद्ध' बद्ध' वा मलादिकं पिण्डितम् भिलाधः पातयति, यथा कटुक्यादि । आशयावदारणे । च. सु. १८ अ. । पुं । अक्षवेतसे । प. सु. । रा. नि. व. ६ । शूकरे । रा. नि. व. २८ । भस्मातके ।

मेदन(नि)कः । पुं । जीरके । वै. नि. घ. ।

मेदनीयवर्गः । पुं । मेदकमहाकषायवर्गं । यथा—“सुवृष्टाकीरुकाग्रिसुखीचिन्ताचितकचिर-विल्लशङ्खिनीशकुलादमौखर्षचौरिण्य इति दश-मानि मेदनीयानि भवन्ति ।” डे. डे. डी, श्वेताङ्क वा ब्रह्मार्क, अत्रञ्ज, विषनाकनि, मञ्जी, छिन्नक, कर्जञ्ज, श्वेतवृक्ष, कटुकौ, गोणाधिक्रुहे । च. सु. ४ अ. ।

मेदाशौ (इन्) । पुं । प्रमुदपक्षिविशेषे । गुणाः—“सर्वदीपकरस्तेषां मेदाशौ मलद्रवकः ।” सु. सु. ४६ अ. ।

मेदिज्वराङ्गुशः । पुं । ज्वराधिकारि रसः । “रसस्य हि गुणं गन्धं गन्धतुल्यं च ठण्डं । रसतुल्यं विषं योज्यं सरिचं पञ्चधा विधात् । कटुफलं दन्तिवोजञ्च प्रत्येकं सरिचान्वितं । ज्वराङ्गुशो रसो ह्येषः चूर्णयेद्याममाचकं । वटिकां कारयेद्भीमान् एकगुणाप्रमाणिकाम् ।” रस. को. ।

मेदिनी । स्त्री । कणजीरके । रा. नि. व. ६ ।

मेदी (इन्) । पुं । अक्षवेतसे । रा. नि. व. ६ । वि । मेदकारके । [रोगे] । सु. सु. ५ अ. ।

मेद्यम् । स्त्री । मेदाहं, मेदनीये (विद्रव्यादी

मेरुण्डम् । स्त्री । गर्भधारणे । श. र. । वि । भयानके ।

मेघजम् । स्त्री । औषधे । रा. नि. व. २० । तच्च द्विविधं—“स्वस्थसौजस्यं किञ्चित् किञ्चिदार्तस्य रोगमुत् ।” च. सु. १ अ. । कणजीरके । लाव-पक्षिणि । जटा ।

मेघजकल्पः । पुं । औषधयोजनायां । ते च कल्पा मदनादयः । वा. कल्प. ६ अ. ।

मेघजाङ्गम् । स्त्री । औषधानुपाने । श. च. ।

भैमी । स्त्री । महाचवावृत्ते । छूतत्राज ।

भैरवौवचा । स्त्री । खनामख्यातवचायां । छू. वृ. । प. सु. ।

भैषजम् । स्त्री । औषधे । रा. नि. व. २० ।

भैषज्यसारः । पुं । उपेन्द्रमिश्रकृतसंग्रहे ।

भोगः । पुं । शालिधान्ये । प. सु. । सम्पूर्णहार । रा. नि. व. २० । अक्षिफणायाम् । सपेशरीरे । पालने । तिका । क्रोडे । रा. नि. व. १८ । सर्पे । देहे । माने । श. र. ।

भोगगृहम् । स्त्री । वासगृहे । हे. च. ।

भोगधरः । पुं । सर्पे । वै. नि. घ. ।

भोगपिशाचिका । स्त्री । लुधायाम् । हारा ।

भोगवती । स्त्री । शक्तवचायाम् । वै. नि. घ. ।

भोगवान् । पुं । सर्पे । मे. ।

भोगावासः । पुं । वासगृहे । हारा ।

भोगिगन्धिका । स्त्री । सर्पगन्ध्यायां । वै. नि. घ. ।

भोगिभुक् । पुं । गरुडे । मयूरे । वै. नि. घ. ।

भोगिवल्लभम् । स्त्री । शीखण्डचन्दने । प. सु. ।

भोगी । स्त्री । सर्पिण्याम् । मर्षकक्षानिक । रा. नि. व. ५ । गौ (इन्) पुं । सर्पे । अम. ।

भोग्यम् । स्त्री । धान्ये । रा. नि. व. १६ ।

भोग्याहम् । स्त्री । शालिधान्ये । रा. नि. व. १६ ।

भोजनम् । स्त्री । कठिनद्रव्यस्य गलाधःकरणे । अम. । पादोनाहारे । “पादोन् स्याद्भोजनम् ।” रा. नि. व. २० । भोजनान्तकर्म्यता—“भुक्ता पाण्डित्यं हृदा चक्षुषीर्यदि दीयते । अचिरमेव वषारि तिमिराणि व्यपोहति । भुक्ताचस्य करं वामं दत्त्वा कुक्षौ ततः पठेत् । भुक्तं माहेन्द्रकाने वैशानरहृत्वेन च । गरुडस्य च कण्ठेन समुद्रस्य

च बह्विना । वातापिर्भवति येन पीती येन मही-दधिः । यन्मया खादितं पीतं तदगस्त्यो जगिष्यते । सुखासौनः चर्षं तिष्ठति यावन्न लभते सुखं । भुक्ता पादशतं गत्वा वामपार्श्वेन संविशेत् । एवञ्चाधीगतं चान्नं सुखं तिष्ठति जीव्येति ॥” राज. ३ प. । See आहारः, अन्नच. ।

भोजनकः । पुं । नदीभस्मातके । प. सु. ।

भोजनपात्रम् । स्त्री । खर्षादिनिमित्ताहार-पात्रे । पाकराजः ।

भोजनार्हम् । स्त्री । शालिधान्ये । प. सु. ।

भोजनीयम् । स्त्री । भोज्यद्रव्यमात्रे ।

भोजराजः । पुं । अन्नशास्त्रकारे ।

भोजराजशुक्तः । पुं । रसतुल्यनिधिकारि ।

भोज्यम् । स्त्री । अष्टविधानात्यन्तमे अन्नं । रा. नि. व. २० ।

भोज्यसम्भवः । पुं । शरीरस्थरसधातौ । श. च. ।

भोलिः । पुं । उष्ट्रे । तिका ।

भौतिकम् । स्त्री । सुकायां । रा. नि. व. १३ ।

भौमजलम् । स्त्री । पृथ्वीजले । जाङ्गलानूप-साधारणभेदेन तेषां गुणाः जलशब्दे खग्याः ।

भौमरत्नम् । स्त्री । प्रवाहं । श्रुतां । रा. नि. व. १३ ।

भौमसर्पः । पुं । पृथ्वीजातसर्प, दंष्ट्राविधे । सु. कल्प. ३ अ. ।

भौमोषधम् । स्त्री । पाथिऔषधे । “सुवर्णे स-मलाः पञ्च लौहाः असिकताः सुधा । मनःशिलां मणयो लवणं गैरिकाञ्जने ॥” च. सु. १ अ. ।

भौर्जयन्त्रिः । पुं । भूर्जयन्त्रौ । “यन्त्रिय भौर्जः ।” च. सु. ३ अ. ।

भ्रंशः । पुं । वृद्धादिभ्यः पतने । भा. भागन्तु. ज्व. चि. ।

भ्रमः । पुं । चक्रारुद्धस्यैव ज्ञाने । भा. म. १ भ. ज्व. चि. । “रजःपित्तानिलाद् भ्रमः ।” वै. नि. घ. सूक्ष्मा. चि. । मूर्च्छायाम् । भान्ती । कुन्दयन्त्रे । कुण्ड । तिका ।

भ्रमणम् । स्त्री । पथ्यटने । हस्यादिभ्रमणगुणाः—वातकीपनत्वम् अङ्गस्थैर्यकरणं बलाप्रिवर्धन-त्वञ्च । राज. ।

भ्रमणी । स्त्री । जलौकायाम् । वै. नि. घ. ।

भ्रमकुटी । स्त्री । लघादिच्छत्रे । तिका ।

भ्रमरः (कः) । पुं । भृङ्गे । अम. । बालमृषिके । हेमूत्रज्ञाने । मे. ।

भ्रमरकोटः । पुं । कुम्भीरकोटे, अग्निप्रकृति-कोटे । सु. कल्प. ८ अ. ।

भ्रमरच्छलौ । स्त्री । भृङ्गच्छलौलतायाम् । रा. नि. व. ७ ।

भ्रमरत्वचा । स्त्री । भ्रमरच्छलाम् । ३ म्. भवरसालो । वै. नि. घ. ।

भ्रमरप्रियः । पुं । धाराकदम्बे । र. मा. ।

भ्रमरबान्धवा । स्त्री । शक्तजातीवृत्ते । वै. नि. घ. ।

भ्रमरमारी । स्त्री । समरारिपुष्पवृत्ते । रा. नि. व. १० ।

भ्रमरा । स्त्री । भृङ्गच्छलौलतायां । रा. नि. व. ७ ।

भ्रमरातिथिः । पुं । चम्पकवृत्ते । छीप्रा-गोष्ठे । रा. नि. व. १० ।

भ्रमरानन्दः । पुं । वकुलवृत्ते । रत्नाम्नामवृत्ते । वृद्धाङ्गी । स्त्री । अतिमृत्तकपुष्पवृत्ते । रा. नि. व. १० ।

भ्रमरारिः । पुं । पुष्पवृक्षविशेषे । भ्रमरमारी इति सालवे प्रसिद्धः । तत्पथ्यायाः—भ्रमरारिः भृङ्गमारिः भृङ्गारिः मांसपुष्पिका कुष्ठारिः भ्रमरोषठीलता । गुणाः—तिकः वात(पित्त)श्लेष्मज्वरापहः शोथकण्डुकुष्ठत्रणविदोषपञ्च । रा. नि. व. १० ।

भ्रमरालम्बः । पुं । भृङ्गणे । शकटुणः । रा. नि. व. ८ ।

भ्रमरो । स्त्री । जन्तुकायाम् । पुतदात्राम् । अमर्याम् । गुडलतायाम् । रा. नि. व. २३ । सम-रारिपुष्पवृत्ते । रा. नि. व. १० ।

भ्रमरेष्टः । पुं । पृथुशिल्पसोपाकवृत्ते । वृद्धाङ्गी शोभा गोष्ठे । रा. नि. व. ८ । स्त्री । भाग्याम् । रा. नि. व. ११ ।

भ्रमरोल्लावा । स्त्री । माधवीलतायाम् । रा. नि. व. १० ।

भ्रमिः । स्त्री । सूक्ष्मायाम् ।

भ्रमिका । स्त्री । घातकीवृत्ते । वै. नि. घ. ।

भ्रष्टगुदः । वि । गुदभ्रष्टरोगिणि । च. द. ।

भ्रम्यथः । पुं । नासारीगभेदे । निदा ।

भ्राजकः । पुं, स्त्री । तन्नामकपिते । शिङ्-
विशेष । श.च. । तस्य स्थानं त्वक् । तस्य कर्म
ह्यायाप्रकाशकत्वम् अभ्यङ्गादिक्रियाणाञ्च पाचक-
त्वम् । सु.सू.२१अ. ।

भ्रान्तः । पुं । पीतधुसुरवृत्ते । रा.नि.व.१० ।

भ्रान्तिः । स्त्री । भ्रमे । सा च रजःपित्तानि-
लजा भवति । “रजःपित्तानिलैर्भ्रान्तिः ।” शाङ्ग.
पू.६अ. ।

भ्राम(मि)कः । पुं । सूर्यावर्ते । शृगाले ।
धुम्बकप्रसारे । मे । कान्तलोहविशेषे । रा.नि.
व.१२ ।

भ्रामरम् । स्त्री । भ्रमरादृतमधुनि । नकुल.१३
अ. । वृहत्सप्ताष्टतलोहे । तदुक्तं ये सिग्धाञ्जन-
गोलाभाः पुष्पासवपरायणाः । भ्रमरैर्जनितं तैस्तु
भ्रामरं मधु भण्यते ॥ गुणाः—मधुरं पिच्छिलं रुचं
सुखजाड्यहरं श्वेतवर्णम् । रा.नि.व.१४ । “श्रीतं
कषायं मधुरं लघु स्थात् सन्दीपनं लेनखमेव शस्तं ।
संशोधनञ्च त्रणशोधनञ्च संशोधनं हृद्यतमञ्च बल्यं ।
विदोषनाशं कुरुते च पुष्टिं काशे चये वा क्षतजे
च हृद्दी । ह्रिकाम्भमे शोषणरीनसानां रक्तप्रमेहे
सरलातिसारे । रक्तातिसारे च सपित्तरक्ते त्वष्ठीह-
ृत्पाश्वर्गदपि शस्तम् । नेत्रामये वा यक्ष्णौगर्दे
वा विषे प्रशस्तं भ्रमरैश्चितं यत् । भ्रामरं सघनं
जाड्यभूयिष्ठं मधुरञ्च यत् । चौद्रं विशेषतो ज्ञेयं

श्रीतलं लघु लिखनम् । भ्रामरं वृक्षसंस्थाने विटपे
सारघं भवेत् । रन्तुं तु कीटरे वापि चौद्रं तत्र
प्रशस्यते ॥” अति. १८ अ. । पुं । प्रसारभेदे ।
हृषूक शोधन । मे. ।

भ्रामरशर्करा । स्त्री । भ्रामरमधुकृतशर्करा-
याम् । गुणाः—भ्रामरमधुतुल्याः । रा.नि.व.१४ ।

भ्रामरो । स्त्री । पुनदावीलतायां । रा.नि.व.३ ।
नकुल.१३अ. ।

भ्रामितः । वि । रोगिणि । रा.नि.व.२० ।

भ्रामिताक्षः । पुं । अश्वस्य वातव्याधिविशेषे ।
लक्षणं यथा—“वक्रः पश्चिमकायेन मण्डलैर्यो
विचेष्टते । मन्दयासञ्च दीनञ्च भ्रामिताक्षी रजो-
वतः ॥” ज.द.५५अ. ।

भ्राष्टः । पुं, स्त्री । भ्रज्जनपात्रे । डाङ्गनाथोना ।
अम. ।

भ्राष्ट्रजा । स्त्री । खर्परपीलिकायाम् । वै.निघ. ।

भ्रुकुटिः । स्त्री । भुवि । वै.निघ. ।

भ्रुकुटोमुखः । पुं । दर्शनीकरसर्पविशेषे । सु.
कल्प.४अ. । See सर्पः ।

भ्रूः । स्त्री । भूदेशे । ऊरु । वै.निघ. ।

भ्रूणः (कः) । पुं । बालके । गर्भे । अम. ।
क्रीवरे । वाणा । र.स.र.तित्तकष्टे ।

म

मः । पुं । ब्रह्मणि । एका, कोषः । विषे । मे. ।

मकरः । पुं । मत्स्यविशेषे । मकरः । “मत्स्यानां
मकरः श्रेष्ठो दीपनो वातनाशनः । रुचिप्रदः
शुक्रकरश्चास्मरीदीपनाशनः ॥” अति. २२अ. ।
तन्नामकाप्रकृतिकोटि । सु.कल्प.८अ. ।

मकरध्वजः । पुं । रसायनाधिकारे औषध
विशेषे । “स्वर्णस्य भागौ वज्रञ्च मौक्तिकं कान्त-
लोहकं । जातोकोषफले रूप्यं कांस्यकं रसनिन्दु-
रम् । प्रबालं कस्तुरी चन्द्रमश्चकचैर्कभागिकम् । स्वर्ण-
सिन्दूरतो भागाश्चलारः कल्पश्रेष्ठः ॥” सू.वर्ण.२७.
वज्र १७. गुरु १७. लोह १७. जाश्वरुण
१७. अश्विनी १७. रूपा १७. कौण्ड १७. द्रम-

मिन्तूर १७. धातु १७. मृगनाभि १७. त.
कर्पूर १७. अज १७. श्वर्गजिन्तूर ४७.
र.सा.सं. स्वर्णसिन्दूर ।

मकरन्दः । पुं । मधुनि । प.सु. । कुन्दपुष्पे ।
कुन्दकुण्डल गीष् । पञ्चकेसरे । रा.नि.व.१०। स्त्री ।
किङ्कले । रा.नि.व.१० । आसभेदे । कीकिले ।
वै.निघ. । पुष्परसे । भा. ।

मकरन्दजम् । स्त्री । क्रीवरे । वाणा । प.सु. ।

मकरन्दवती । स्त्री । पाटलपुष्पवृत्ते । श.च. ।

मकरन्दवासः । पुं । भूलीकदम्ब । शार्ङ्ग
कदम्ब । रा.नि.व.८ ।

मकराकरः । पुं । कण्टककरः । श.च. ।

मकरी । पुं । सन्निपातज्वरविशेषे । [च. श.र.]

मकुरः (लः) । पुं । वकुलवृत्ते । कीरके । रे.

मकु(कू)लकः । पुं । दन्तीवृत्ते । अ.टी.र. ।
च.सू.२७अ. ।

मकुष्टः (ष्टः) (कः) । पुं । (Phaseolus
aconitifolius.) वनसुद्धे । वनसुद्धे । हिं
सुष्ट, मोट, सुगानो । तै वनसुद्धेष्टु । मकुष्टक
इति मालवदेशे प्रसिद्धः । तत्पुष्पायाः,—मपष्टः
मयष्टः राजसुद्धेष्टः वनसुद्धेष्टः क्लीलकः अष्टतः
अरुणसुद्धेष्टः वल्लीसुद्धेष्टः । गुणाः—कषायः मधुरः
रक्तपित्तघ्नः ज्वरदाहघ्नः पथ्यः रुचिकृत् विदोष-
हरश्च । रा.नि.व.१६ । “सरक्तपित्तकफवातहन्ता
चोष्णः कषायो मधुरः प्रदिष्टः । यादौ सुशोतो
गुदकीलगुणः मकुष्टकः सर्वगदान् निहन्ति ॥”
अति. १५अ. । तत्सूपगुणाः—“मकुष्टसूपोऽल्पबलः
पाचनो दीपनो लघुः । चक्षुष्यो वृंहणो हृद्यः
पित्तघ्नो व्यास्रोगहृत् ॥” द्रव्यगुणः ।

मकेरुकः । पुं । कर्मिरी, पुरीषजकर्मविशेषे ।
च.वि.७अ. ।

मकलः (लः) । पुं । वातजशूलरोगे । गर्भ-
मोचनान्ते वातशोणितजशूलार्चविशेषे । हेतुल
वाथी । लक्षणं—“वायुः प्रकुपितः कुथ्यात्संरुध्य
रुधिरं स्तुतम् । सूताया हृच्छिरोवस्तिगुलं मकल-
संज्ञकम् ॥” मा.नि. ।

मकुलम् । स्त्री । शिलाजतुनि । श.र. ।

मकोलः । पुं । खटिकायाम् । थङ्गि ।
“मकोलो वर्णलेखा च कठिनो कक्खटो खटो ॥”
विक्का ।

मखप्रभुः । पुं । वृहत्सोमलतायाम् । वै.निघ. ।

मखान्नम् । स्त्री । पञ्चवीजसदृशवीजे । हिं
मखाना । “मखान्नं पञ्चवीजभं पानौषध-
मिलयि ॥” गुणाः—“मखान्नं पञ्चवीजस्य गुणैस्तुल्यं
विनिर्दिशेत् ॥” भा. ।

मगधम् । स्त्री । पिप्पलीमूले । वै.निघ.अरी.
चि.सू.तादिगुण्याम् ।

मगधजा । स्त्री । पिप्पल्याम् । शिथूल गीष् ।
वै.निघ.वि.ज्व.चि. ।

मगधजाफलम् । स्त्री । पिप्पल्यां । शिथूल ।
च.द.गुल्फ.चि.भागीषट्पलकष्टे ।

मगधा । स्त्री । पिप्पल्यां । प.सु. । वै.निघ. २
भ.कार्णिकज्व.चि. ।

मगधोज्जवा । स्त्री । पिप्पल्यां । रा.नि.व.६ ।
सि.यो.अभिमान्यचि. ।

मघम् । स्त्री । औषधे । पुष्पविशेषे । श.र. ।

मघा (घो) । स्त्री । औषधविशेषे । धरणिः ।
धान्यविशेषे । मे. ।

मघोनी । स्त्री । पूर्वदिशि ।

मङ्गुरः । पुं । मकुरे ।

मङ्गलच्छदा (च्छायः) । स्त्री, पुं । ऋक्ष
प्लवङ्गे । पाकुड़ गीष् । रा.नि.व.११ ।

मङ्गलप्रदा । स्त्री । हरिद्रायाम् । शमीवृत्ते ।
वै.निघ. ।

मङ्गला । स्त्री । शक्तद्रव्यायां । श.र. । हरि-
द्रायां । रा.नि.व.६ । नीलद्रव्यायां । रा.नि.व.८ ।
करञ्जभेदे । श.च. । मङ्गलागुरुणि । रा.नि.व.१२ ।
अट्टी । वडो । वायमाणायाम् । वै.निघ. ।

मङ्गलागुरु । स्त्री । मङ्गल्यागुरुणि । रा.नि.
क.१२ ।

मङ्गल्यम् । स्त्री । दधनि । अक्षदधनि । मे. ।
खण्डे । सिन्दूर । रा.नि.व.१३ । कृष्णागुरुकाष्ठे ।
प.सु. । शीखण्डचन्दने । श्वेतं चन्दन । रा.नि.
व.१२ । पुं । विल्ववृत्ते । र.मा. । मसूरके ।
रा.नि.व.१६ । जीवकचुपे । रा.नि.व.५ । नारि-
केलवृत्ते । कपिलवृत्ते । रा.नि.व.११ । रीठाकर-
ञ्जे । रा.नि.व.८ । अश्वत्थवृत्ते । मे. । जलमधूक-
वृत्ते । वै.निघ. ।

मङ्गल्यकः । पुं । मसूरकलाये । भा.पू.१भ.
धा.व. ।

मङ्गल्यकुसुमा । स्त्री । शङ्खपुष्पाम् । भा. ।

मङ्गल्यनामधेया । स्त्री । जीवन्तीवृत्ते ।
जटा ।

मङ्गल्यपुष्पो । स्त्री । शङ्खपुष्पाम् । वै.निघ. ।

मङ्गल्या । स्त्री । चीडानामदेवदारुभेदे ।
प्रियङ्गो । मङ्गलागुरुणि । रा.नि.व.१२ । हिमपुष्पां ।
मसूरे । सूक्ष्मायां । मूर्शी । र.मा. । वडो । रा.नि.
व.५।२३ । शमीवृत्ते । रा.नि.व.८।२३ । अध-
पुष्पां । छात्र कौण्डिक । गीरीचनायां । हरि-
द्रायां । द्रव्यायां । प.सु. । शक्तवचायां । रा.नि.

व.८। माषपर्ण्या। रा.नि.व.१.२३। जीवन्ती-
लतायां। वचायां। ऋद्धी। रा.नि.नि.व.३.५
६।२३। मङ्गलवायां। रा.नि.व.२३। मङ्गिका-
पुष्पवृक्षे। रुद्रपर्ण्याम्। वै.निघ.

मङ्गल्यागुरु। स्त्री। खनात्ता केदारवृक्षे
प्रसिद्धागुरुणि। गुणाः—श्रीतलं गन्धात्कं योग-
वाहिकञ्च। रा.नि.व.१२।

मङ्गल्याह्वा। स्त्री। तायमाणालतायाम्।
रा.नि.व.५।

मङ्गुरः। पुं। मन्त्रविशेषे। मांशुत्र मांछ।
वै.निघ.

मङ्ग(ङ्गु)णम्। स्त्री। जङ्घावाणे। जङ्गिणी।
हारा।

मञ्चः। पुं। मन्त्रसामान्ये। श.र.

मञ्जकत्। स्त्री। अस्थिनि। हे.च.

मञ्जगतज्वरः। पुं। तदाश्रितज्वरविशेषे।
मञ्जगतज्वर। लक्षणं यथा—“तमःप्रवेशनं हिक्का
कासः श्रेयं वसिष्ठाया। अन्तर्दोषो महाश्वसः
मन्त्रेच्छेदश्च मञ्जगे। मञ्जगुक्ते क्रिया नीता मरणं
तत्र भाषितम्॥” वै.निघ.

मञ्जदमनी। स्त्री। बन्धाकर्कोटक्याम्।
वै.निघ.

मञ्जनम्। स्त्री। ज्ञाने। जटा। मञ्जायां।
श.च.

मञ्जफलम्। स्त्री। माजूफलमिति प्रसिद्धे
बणिन्दुये। भेष.वाजी.

मञ्जमेहः। पुं। मञ्जगत-मेहरीगविशेषे।
“मञ्जाभं मञ्जमिश्रं वा मञ्जमेहो प्रमेहति।”
मा.नि.

मञ्जरः। पुं। तणविशेषे। मांशुत्र तृण।
मं पवना। कं वृत्ते। गुणाः—मधुरः धेतुदुग्ध-
करश्च। रा.नि.व.८।

मञ्जसमुद्भवम्। स्त्री। शुक्ले। हे.च.

मञ्जा (म)। पुं, स्त्री। रक्षादेरन्तःसारभागे।
मात्र। अम.। अस्थुः शुद्धे हिभागे। स च
लान्त्वस्थिमध्यगः तस्य कर्म पुरणम्। “लेहोऽस्थुः
शुचिरेव स्यात् स मञ्जा कथितो बुधैः।” भा.
पाददारीचि.। “अस्थि यत् स्वाग्निना पक्वं तस्य
सारी भवेदनः। यः स्नेहवत् पृथग्भूतः स मञ्ज-
ल्य-

भिधीयते॥” इति स्वरूपम्। मञ्जस्थानं यथा—
“स्थूलास्थिषु विश्लेषेण मञ्जा लभ्यन्तरे स्थितः।”
भा.। तृतीया मेदीधरा नाम, मेदीहि सर्व-
भूतानामुदरस्थसंस्थिषु मङ्गसु मञ्जा भवति।
सु.शा.४अ.। अस्थिसारे। औष्ट्रिर्भाज।
रा.नि.व.१८। गुणाः—“यस्य यस्य फलस्यैव
वीर्यं भवति यादृशं। तस्य तस्यैव वीर्येण
मञ्जानमपि निर्दिशेत्॥” सु.सु. ४६अ.। मञ्ज-
गुणाः—“बलशुक्ररसस्यैव मेदीमञ्जविवर्धनः। मञ्जा
विशेषतोऽभ्यास्य बलकृत् स्नेहने हितः॥” च.।
वःतन्नी पित्तकफवलकरी मांसतुल्यगन्धरूपा च।
कुम्भीरमहिषमञ्जगुणाः—मधुरा हृदयौ बल्यौ
च। मञ्जसत्त्वगुणौ—श्रेयसुत्पन्नश्च। राज.

मञ्जा(नु)गतम्। स्त्री। काण्डभयनामास्थि-
भङ्गरीगे। “अस्थ्यवयवोऽस्थिमध्यमनुप्रविश्य मञ्जान-
सूत्रमिति।” सु.नि.१५अ.

मञ्जाजः। पुं। भूमिजगुग्मली। रा.नि.व.१२।

मञ्जामेहः। पुं। मञ्जगतप्रमेहः। निदा।

मञ्जारजाः। पुं। गुग्गुली। वै.निघ.

मञ्जावहस्त्रोतः। पुं। मञ्जघातुवाहिन्त्या
नाद्याम्। तस्य मूलम् अस्थीनि सव्ययथ। च.वि.
५अ.

मञ्जारसः (सारः)। पुं। शुक्लं। रा.नि.व.
१८। समलायाम्। मनमादिपथे। वै.निघ.

मञ्जासारम्। स्त्री। जातौफले। रा.नि.व.१२।

मञ्जिका। स्त्री। लक्षणाकन्दे। वक्तस्त्रियाम्।
वै.निघ.

मञ्जकपत्रो | स्त्री, स्त्री। सुरपत्र्याम्।

मञ्जिपत्रम् (त्री) | रा.नि.व.१०। गुणाः—

तिका उष्णा पित्तला विषघ्नी कफवातज्वरकास-
क्षमिणी। वै.निघ.

मञ्जकाश्रयः। पुं। मञ्जिकायाम्। मत्कुणे।
रा.नि.व.१६।

मञ्जरम्। स्त्री। सुक्तायां। श.र.। तिलकवृक्षे।
श.र.। मञ्ज्यां। तिका।

मञ्जरिः। पुं। वज्र्यां। अम.

मञ्जरी (कः)। स्त्री, पुं। गन्धतुल्य्यां। प.सु.
सुक्तायां। तिलकवृक्षे। श.र.। तुल्य्यां। रा.नि.
व.१६। वेचलतायाम्। अशोकवृक्षे। वै.निघ.

मञ्जरीनमः। पुं। वेतसे। वेत। रा.नि.
व.८।

मञ्जा। स्त्री। हन्ते। काय्याम्। हे.च.

मञ्जिः (ज्जी)। स्त्री। मञ्ज्यां। तिका।

मञ्जिफला। स्त्री। कदलीवृक्षे। तिका।

मञ्जिष्ठः (ष्ठा,ष्ठिका)। पुं, स्त्री। (Rubia
cordifolia. Syn. R. Manjishtha.)

Indian madder. स्वभासख्यातलतायाम्।
मञ्जिष्ठो। प.सु.। हिं वम् मञ्जीठ, जिङ्गिनि।

तं मञ्जिष्ठतौटी, तामवल्ली। ता. मञ्जिष्टी। फा.
रनास। तत्पर्यायाः—रक्तयष्टिः विकास जिङ्गिः

जिङ्गी समझा कालभेषिका मण्डकपर्णी मण्डिरी
मण्डी मण्डीरी योजनवल्ली मण्डुका लतायष्टिः

हेमपुष्पी काखीरा काखीरी योजनपर्णी काल-
मेषी काला रक्ताङ्गी मण्डिः मण्डिमः मण्डिका

मण्डितकी रसायनी मण्डीरी वस्त्ररञ्जिनी हरिणी
रक्ता गौरी योजनवल्लीका विप्रा रोहिणी चिच-

लता चिवा चिवाङ्गी जननी विजया मञ्जुषा रक्त-
यष्टिका क्षत्रिणी रागाङ्गी रागाङ्ग्या कालभण्डिका

अरुणा ज्वरहन्ती कृता नागकुमारिका, मण्डीर-
लतिका वस्त्रभूषणा। गुणाः—मधुरा कषाया

उष्णा गुरुः त्रणमेहज्वरदोषविषनेत्रोगघ्नो च।
चोलेयोजनी कौक्षी सिंहली चेति तद्भेदाः।

एताः सर्वा विलीमेन गुणोत्तरा ज्ञेयाः। रा.नि.
व.६। सू.चि.१७ अ.। च.द.वि.ज्व.चि.लाक्षादि-

तैले। “मञ्जिष्ठा सेन्द्रवारण्यौ।” पञ्चाघात-
कामलासु हिता मूलस्रोतोविशीघनी च। फल

यकृद्दोषहरं मूलं चर्म्मविवर्णताहरं तिलकालक-
पञ्च। कश्चिद्व्यगुणः।

मञ्जिष्ठमेहः। स्त्री। पित्तजन्यप्रमेहरीगे। अव
रोगी मञ्जिष्ठोदकप्रकाशं मेहति। सु.नि.६अ.

मञ्जिष्ठाद्यष्टतम्। स्त्री। शरीरत्रणाधिकारे
घृतं। “मञ्जिष्ठा चन्दनं मूर्च्छा पिष्टा सर्पिर्विपा-

चयेत्। सर्वेषामग्निदग्धानामेतद्रोपणमिष्यते॥”
रस.र.

मञ्जिष्ठाद्यतैलम्। स्त्री। क्षुद्ररोगाधिकारे
तैलम्। “मञ्जिष्ठा मधुकं लाक्षा मातुलुङ्गं सयष्टि-

कं। कर्षप्रमाणैरेतैस्तैलस्य कुङ्गवं पचेत्। आजं
पयस्यदिग्गुणं शनैर्हृदिना पचेत्। नीलिकापिङ्ग-
काव्यज्ञानपङ्कजदेव नाशयेत्॥” तिलतैले ॥०श.।

कल्पायै—मञ्जिष्ठा मधुकपर्ण (मडेन फूल) लाक्षा
(गांश) मातुलुङ्गमूल (ठावाभून) यष्टिमधु प्र,
२ तो, छागदुग्ध १श.। रस.र.।

मञ्जुगमना। स्त्री। हंश्याम्। रा.नि.व.१६।

मञ्जुघोषः। पुं। कपोते। वै.निघ.। [१६।

मञ्जुपाठकः। पुं। युक्तपक्षिणि। रा.नि.व.

मञ्जुलः। पुं। जलरुद्रपक्षिणि। मे.। तितिर-
पक्षिणि। हरिणभेदे। अङ्गीरवृक्षे। वै.निघ.।

स्त्री। अङ्गीरे। औङ्गीरे। राज.। स्त्री। मञ्जि-
ष्ठायाम्।

मञ्जुषा। स्त्री। मञ्जिष्ठयां। रा.नि.व.६।

मट्ट(ङ्क)कः। पुं। शस्त्रविशेषे। मांछ श्वा।
जटा.।

मटः। पुं। मण्डनामक वटकाकारपिष्टकभेदे।

मणिः (णो)। पुं, स्त्री। स्फटिकादिरत्ने,
सुक्तादौ। तिका.। गुणाः—“मणिरत्नं सरं श्रीतं

कषायं स्वादु लेखनं। चक्षुषश्च।” राज.।
अजागलक्षने। मे.। शिष्यायययौ। सि.यो.मूर्च्छा-

चि.। अंश, भागे। भा.म.३भ.मूर्च्छाक्ष.चि.।
मणिवन्धे। हे.च.। योन्वयभागे। श.र.।

मणिकण्ठः। पुं। चासपक्षिणि। वै.निघ.।

मणिकाननम्। स्त्री। माने। कण्ठे। श.र.।

मणिच्छिद्रा। स्त्री। मेदायां। प.सु.। रा.
नि.व.५। महामेदायाम्। मञ्जायाम्। वै.निघ.।

ऋषभकौषधे। मे.। [५.१६।

मणितारकः। पुं। सारसपक्षिणि। रा.नि.

मणितुण्डः। पुं। तृषायाम्। वै.निघ.।

मणिपूरम्। स्त्री। आमाशयकुण्डे।

मणिवन्धः। पुं। करमूले। शीतल कञ्जी।
रा.नि.व.१८। भा.म.पूरी.चि.।

मणिभावरः। पुं। सारसपक्षिणि। वै.निघ.।

मणिमयम्। स्त्री। सैन्धवलवणे। रा.नि.व.६।
वै.निघ.श्वास.चि.शिलावलेहे।

मणिमन्दिरम्। स्त्री। सुक्तागृहे। बिभूक।
वै.निघ.।

मणिरत्नम्। स्त्री। हीरके। वै.निघ.।

मणिराग(ज)म्। स्त्री। हिङ्गुले। रा.नि.
व.१६।

मणिरामः । पुं । गयस्त्रमात्राकर्त्तरि ।
मणिवरः । पुं । हीरकमणौ । शौद्र । भा. ।
मणिवोजः । पुं । दाडिमवृक्षे । रा.नि.व.११ ।
 जीरके । वै.निघ. ।

मणीचकम् । स्त्री । चन्द्रवर्णरौप्ये । ङा.नि. ।
 कृपा । विका. । पुं । चन्द्रकान्तमणौ । वै.निघ. ।
 मन्त्रारण्यपक्षिणि । गच्छाङ्गो पांथी । हारा. ।

मणोवकम् । स्त्री । पुष्पे । हे.च. ।
मण्टपो । स्त्री । क्षुद्रोपीदिकायां । रा.नि.व.७ ।

मण्टूरम् । स्त्री । मण्डूरे । मण्डूर । वै.निघ. ।
मण्डः (कः) । पुं । वटकाकारपिष्टकविशेषे ।

हिं माँडा । यथा—“समितां मद्देदाज्यं जलेनापि
 च सन्नयेत् । अस्यास्तु वटकाङ्गुला पचेत्कपिपि
 नोरसम् । एला-लवङ्ग-कपूर-सरिचायैरलङ्किते ।
 मज्जयित्वा सितापाकी ततस्तच्च समुद्धरेत् । अय-
 म्प्रकारः संसिद्धो मण्ड इत्यभिधीयते ॥” गुणाः—
 “मण्डस्तु वृंहणी वृष्यो बल्योः समुधुरी गुरुः ।
 पित्तानिलहरी रुच्यौ दौमाधौनां सुपूजितः ॥”
 रा.नि.व.१७ ।

मण्डम् । स्त्री, पुं । सारं । पिच्छं । दध्याद्यस-
 सरे । गोष्ठं, मटसरं भां । स्त्री । मस्तुनि । मे. ।

मण्डः । पुं । एरण्डवृक्षे । प.सु. । यवादि-
 सावितसिक्ककरहितद्रव्यविशेषः । मण्ड, माण्ड ।
 “सिक्ककरहितो मण्डः ।” स च चतुर्दशगुणान्यु-
 साधितः सिद्धः अर्थात् तण्डुलपरिमाणापेक्षया
 जनविशगुणजले सिद्धः । “मण्डश्चतुर्दशगुणैः ।”
 च.द.ज.चि. । “जले चतुर्दशगुणैः तण्डुलानां
 चतुष्पलं । विपचेत्तुल्येन्यण्डः समक्ती मधुरी
 लघुः । नीरे चतुर्दशगुणैः सिद्धी मण्डस्तसिक्-
 कः ॥” प.प्र.२ख. । गुणाः—“तण्डुलानां
 सिक्कङ्गुलीनां पेया चाग्निप्रदीपनी । याद्विष्यो
 लघुशीता च पाचनी वातलीमनी । धातूनाञ्चैव
 नाङ्गीनां मृदुलस्वेदकृन्मता । तृषाशमाश्रयौ-
 पित्तातिसारकफदोषघ्ना ॥” वै.निघ. । अष्टगुण-
 वारिसिद्धे मण्डे । स चाग्निनाम्यं हितः । सि,
 यो.अग्निमा.चि. । गुणाः—“क्षुधोपनी वसिष्ठो-
 धनस्य प्राणप्रदः शीणितवर्धनस्य । ज्वरापहारी
 कफपित्तहन्ता वायु जघ्नेदृष्टगुणो हि मण्डः ॥”
 राज.३प. । मेके । धूनके । शाकमेदे । मे. ।
 मस्तुनि । सारे । पिच्छे । हे.च. ।

मण्डकः । पुं । मण्ड । जातीपुष्पवृक्षे । पिष्टक-
 विशेषे । हिं माँडा । “वारिणा कीमलाङ्गुला
 समितां साधु मद्देयत् । हस्तचालनया तस्या
 लोभ्यं सम्यक् प्रसारयेत् । अधोमुखघटस्थं तां
 विस्तृताम्विपेक्षहिः । मृदुना वज्रिना साध्यः सिद्धी
 मण्डक उच्यते ॥ दुग्धेन साज्यखण्डेन मण्डकं
 भक्षयेन्नरः । अथवा सिद्धमांसिन सतक्रवटकेन
 वा... ॥” गुणाः—“मण्डको वृंहणी वृष्यो बल्यो
 रुचिकरी मृशं । पाकेऽपि मधुरी याद्वी लघु-
 दीपवयापहः ॥” भा. । लीप्ती—लीची ।

मण्डनः । पुं । मधुमाधवीलतायाम् । वै.निघ. ।
 २भ शैलूषादिचूर्णे ।

मण्डपः । पुं । माधवीलतायाम् । वै.निघ. ।

मण्डपा । स्त्री । निषाव्यां । रा.नि.व.१६ ।

मण्डपारोहः । पुं । सुखालौ । रा.नि.व.७ ।

मण्डपी । स्त्री । क्षुद्रोपीदीपिका । कृष्णश्ल-
 ष्ठे । रा.नि.व.७ ।

मण्डयन्तः । पुं । अन्ने । उषा. ।

मण्डयन्ती । स्त्री । नार्याम् ।

मण्डरी । स्त्री । सुर्धुरिकायाम् । हारा. ।

मण्डल(क)म् । स्त्री । पिष्टकवन्मण्डलयुक्तचर्म-
 रोगे । ङा.का.दां । कीटोऽरोगे । शीतपित्तरोगे ।
 रा.नि.व.२० । मा.नि. । नखीनामगन्धद्रव्ये ।
 श.च. । पुं । उदररोगे । सर्पभेदे । वृक्षेऽङ्गे व्रण-
 बन्धभेदे । “मण्डलं वेष्टनाकारं विदध्यादिति
 लक्षणं ।” सु.स.१८भ. । कुकुरे । चिका. ।
 अष्टचत्वारिंशद्विसेषु । ४८ दिन । “संस्थाप्य
 मण्डलं पश्चादकं निष्काशयेत्ततः ।” अर्क.चि. ।

मण्डलकुष्ठम् । स्त्री । सममहाकुष्ठान्तर्गत-
 कुष्ठरोगभेदे । तल्लक्षणम्,—“श्वेतं रक्तं स्थिरं
 क्षान्तं क्षिग्धसुत्सन्नमण्डलं । कृच्छं अन्यन्य-
 संयुक्तं कुष्ठं मण्डलमुच्यते ॥ मा.नि. ।

मण्डलच्छदा । स्त्री । शक्तपुनर्नवायाम् ।
 वै.निघ. ।

मण्डलपत्रिका । स्त्री । रक्तपुनर्नवायाम् ।
 रा.नि.व.५ । [सु.कल्प.८भ. ।

मण्डलपुच्छकः । पुं । तन्नामकप्राणहरकीटे ।

मण्डलशुक्लभाक् । पुं । आनारस तिर-
 ख्याते वृक्षे । वै.निघ. ।

मण्डलसन्धिः । पुं । कण्ठहृदयनेत्रलोमनाङ्गीषु
 मण्डलाकारसन्धिः । सु.शा.५भ. ।

मण्डला । स्त्री । कुमाय्याम् । शूठकुशत्रौ ।
 दूर्व्यायाम् । वै.निघ. ।

मण्डलायम् । स्त्री । मण्डलमिवायं यथेति ।
 खनामख्यातषडङ्गुलशस्त्रविशेषः । लक्षणं यथा—
 “षड्भागे मण्डलं वृत्तङ्गुलसंस्थानमेव वा । मण्डला-
 यस्य जानोधात्रमायन्तु षडङ्गुलम् ॥ सु.स.८भ. ।
 उल्लङ्घः ।

मण्डली (रन्) । पुं । वटवृक्षे । रा.नि.व.११ ।
 सपें । तिका. । गोनससपें । रा.नि.व.१८ ।
 कृष्णकलसि । हे.च. । विङ्गालि । श.मा. । कर्कटे ।
 भौमसर्पजाती । “त्रया मण्डलिनी भोगाः मण्डले
 विविधेक्षिताः । प्रांशवो मन्दगमनाः— ॥” वा.
 उ.१६भ. । वै.निघ. । तद्देदाः—आदर्शमण्डलश्चेत-
 मण्डलरक्तमण्डलविवमण्डलपृथ्वरीध्रपुष्पमिलिन्दक-
 गोनस-वृद्धगानस-पनस-महापनस वेणुपतक शिशुक-
 बभ्रुकषायकलुषपारावतहस्ताभरणचित्रकैश्वीपदा-
 येति । तद्वटलक्षणमाह—मण्डलिदृश्यं प्रथमे
 वेगे रक्तं दुष्टं पीतोभवति । तेन च पीताङ्गता
 दाहश्च । द्वितीये श्वयधुः । तृतीये दंशपरिकेदादयः ।
 चतुर्थे ज्वरो दाहश्च । पञ्चमे सर्व्वशरीरदाहश्च
 भवति । वा.उ.१६भ. । स्त्री (ली) । दूर्व्यायां ।
 हारा. । छतकुमाय्याम् । गुडूच्याम् । वै.निघ. ।

मण्डा । स्त्री । मेधिकायां । प.सु. । मधौ । हारा. ।
 आमलक्याम् । मे. ।

मण्डूकः । पुं । मेके । वाङ् । स अष्टविधः—
 कृष्णसार-कुहक-हरित-रक्त-यववर्णाभ-भृङ्गुटी-
 कीटिका इति । तदंशे दंशकण्डूः पीतफेणामयः ।
 सु.कल्प.८भ. । पृथुश्लिन्मख्योपाकवृक्षे । वट्ट
 षौण्डोष्ठाणां गीह । रा.नि.व.८ । पुष्करिकवृक्षे ।
 शूठत्रिशा । वै.निघ. । मण्डूकपर्ण्याम् । शूठकुष्ठि,
 मेघ.भ.पि.चि.क्षुधावतीगुह्याम् । अश्वस्य खुरतल-
 प्रदेशे । ज.द. ।

मण्डूकता (तापः) । स्त्री, पुं । अश्वस्य
 पादरोगविशेषः । लक्षणं यथा—“मण्डूकतापो
 मण्डूक्यां त्रयोनाशस्य जायते । अभिघातसमुत्थेन
 दृष्टकट्टं मकैन च ॥” ज.द.१८भ. ।

मण्डूकपर्णः । पुं । श्लोथाकवृक्षे । अम. ।
 पाटलावृक्षे । वै.निघ. । श्लोथके । मे. ।

मण्डूकपर्णी । स्त्री । (Hidrocotyle Asi-
 atica.) Asiatic Penny wort. खनाम-
 ख्यातशके । थानकुष्ठि, थूणकुनि । हिं खुल-
 खुडि, ब्रह्ममाण्डूकी । तें मण्डूकब्रह्मी । ता.
 वल्लरीकेरी । वम्. ब्रह्मी । “तत्पर्यायाः—मेक-
 पर्णी मेकी मूलपर्णी मण्डूकपर्णिका मण्डूक
 पर्णिनी ब्रह्ममण्डूकिका मण्डूकी लाष्ट्री दिव्या
 महीषधी । रा.नि.व.२२ । गुणैर्ब्राह्मीसदृशी ।
 गुणाः—कासघ्नी स्वादुपाकरसा हिमा च । राज.
 ३प. । भेष. । महाभवक्या । अस्य पत्रं कुष्ठे
 उपदेशे च परमहितं । चर्मरोगे नाङ्गीव्रणे च
 हितम् । दृष्टफलम् । मज्जिभायां । रा.नि.व.६ ।
 २३ । च.स.४भ. । आदित्यभक्तायाम् । रा.नि.व.
 ४।२३ । पृथुश्लिन्मख्योपाकवृक्षे । वट्ट षौण्डि
 थोणां गीह । रा.नि.व.८ । शालपर्ण्याम् । पाट-
 लायाम् । वै.निघ. । ब्राह्मी । उक्ती शोक । भा.
 उ.रसायने । “मण्डूकपर्ण्याः खरसः । तदभावे
 मज्जिष्ठा याच्या ।” ब्राह्मीभेदे । सु.चि.८भ. ।

मण्डूकमाता । स्त्री । ब्राह्मीचुपे । उक्ती-
 शोक । रा.नि.व.५ ।

मण्डूका । स्त्री । मज्जिष्ठायां । श.मा. । मण्डू-
 कपर्ण्यां । शूठकुष्ठि । प.सु. । आदित्यभक्तायां ।
 वट्टवृक्षि । रा.नि.व.४ ।

मण्डूकी । स्त्री । मण्डूकपर्ण्याम् । शूठकुष्ठि ।
 र.मा. । आदित्यभक्तायां । रा.नि.व.४ । ब्राह्मी-
 चुपे । रा.नि.व.५ । जलशुक्ती । सु.चि.१भ. ।
 अश्वस्य खुरतलभागे । ज.द.२भ. । मेकपर्ण्यां ।

मण्डूरम् । स्त्री, पुं । लोहमले । मण्डूर ।
 तत्पर्यायाः—शिवनं शलघातनं लोहमलं
 लोहचूर्णं किट्टं अथोमलं लोहजं कृष्णचूर्णं लोहं ।
 प.सु. । अस्य मारणविधिः—“अचाङ्गारैर्धमेत् किट्टं
 लोहजं तद्भवत् जले । सचयेत्सततश्च समवारं
 पुनः पुनः । चूर्णयित्वा ततः कायेहिं गुणैस्त्रिफली-
 द्वे । आलीढा भर्जयेद्ब्रह्म मण्डूरं जायते वरम् ।
 यज्ञोहे यद्गुणाः प्रोक्ता तत्किट्टं चापि तद्गुणाः ।
 शतोर्ध्वमुत्तमं किट्टं स चाशीतिवार्धकम् ।
 अधमं षट्पर्व्वीयं ततो हीनं विषोपमम् ॥” रस.
 चि.७भ. ।

मण्डूरवटकः । पुं । पाण्डुरोगे शीघ्रवत् ।
 “त्रिफला वृषधं सुसं विडङ्गं चव्यचिवकी । दाक्नीं
 लक् माणिकी चातुः यन्त्रिकी देवदारु च । एता-

निपलिकान् भागान् चूर्णान् कुर्यात् पृथक्
तथा । मण्डुरं द्विगुणं चूर्णान् शुद्धमज्जनसन्निभं ।
गोमूत्रेऽष्टगुणे पक्ता तस्मिन् सन्नित्ततः । उदुम्बर-
समानं कृत्वा वटकांस्तान् यथाग्निना । उपयुज्येत
तन्नेषु... ।" च वि. २० अ. ।

मत्तङ्ग(रा)जः । पुं । हस्तिनि । अम. ।

मत्तिः । स्त्री । बुद्धी । अम. । इच्छायां । मे. ।
शाकविशेषः । शब्दकल्पे अजयपालः ।

मत्तिदा । स्त्री । शिशुङ्गीतुपे । रा. नि. व. ४ ।
ज्योतिषलीलायां । रा. नि. व. ४ ।

मत्तिविभ्रंशः । पुं । बुद्धिवैपरित्ये । श. र. ।

मत्तिविभ्रान्तिः । पुं । उन्मादरीशे । रा.
नि. व. २० ।

मत्तः । पुं । मत्कुणे । छात्राणां । श. म. ।

मत्तकरणम् । स्त्री । देहि ।

मत्कुणः । पुं । कौटभेदे । छात्राणां । रा.
नि. व. १६ । नारिकेलः । अम. श्रु. पृथगे । मे. ।
महिषे । वै. निच. । स्त्री । कैशरहितस्त्रीयोनौ ।
श. र. । [श. मा. ।

मत्कुणारिः । पुं । शण्डवे । भङ्गायां । मि. नि. ।

मत्तः । पुं । धुस्तरुवे । रा. नि. व. १० । कीकिलं ।
महिषे । रा. नि. व. १६ । वि. उन्मत्तः ।

मत्तकाशिनौ । स्त्री । उन्मत्तस्त्रियां । अम. ।

मत्तकौशः । पुं । हस्तिनि । श. मा. ।

मत्तवारणम् । स्त्री । पूगफलचूर्णे । श. मा. ।
कुन्दवृक्षवती । कूँभवृक्षेण वेष्टा । मे. । पुं ।
मत्तहस्तिनि ।

मत्ता । स्त्री । मद्ये । रा. नि. व. १४ । विजयायाम् ।
मि. नि. । वै. निच. ।

मत्ताख्यः । पुं । कीकिलः । वै. निच. ।

मत्सः (त्यः) । पुं । जलवरभेदे । ग्राह. ।
तत्पञ्चायाः—पृथुरीमा, भद्रः भद्रः, मौनः, वंसा-
रिणः, अलङ्गः, विशीरः, शकनो, शल्कली, आत्माशौ
सम्बरः, मूकः, जलशयः, काष्ठको, शल्की, मत्तः
अग्निमयः, स्थिरजिह्वः, दारिचरः, वल्कलान् गङ्गी
अलालुः, जलवन्तः । ते बहुविधा नानाजातीयाः ।
यथा—“रोहिती गङ्गरो भौकर्मालको बर्वरस्तथा ।
कागलो रक्तमथ्योऽथ महिषय चिलीचिमः । वातुकाः
खलमोसा च ज्ञेया गर्भविषादयः ।” तेषां विशेषाः

पञ्चाये सत्याः । साधारणतो मत्स्यमांसगुणाः—
स्निग्धम् उष्णं गुरु रक्तपित्तजनकं वातहरञ्च ।
“निःशल्का निन्दिता मत्स्याः सर्वे शक्तयुता हिताः ।
वपुस्थैश्चकरां यथैव लपटि विवर्जिताः ॥ इदं कृत्वा-
जलनिधिनिर्भरतडागशायी जले च ये मत्स्याः । ते
तु जडा, नादेया यथोत्तरलघून्तरानु नादेयाः ॥
चारान् मत्स्या गुरवोऽलदाहदा विष्टमदास्ते
लवणान्मुजाताः । तेनान्यजाः स्वादुजलस्थिता
अपि ज्ञेया जडास्तेऽपि यथाश्रुतानिमान् ॥”
रा. नि. व. १७ । नादेया मधुरा मत्स्या गुरवो
माहतापहाः । रक्तपित्तकराश्चोष्णाः । वृष्याः
स्निग्धा लवचसः । यथायानुरसास्तेषां शय्यशैवाल-
भोजनाः । सरस्तडागसम्भूताः स्निग्धाः स्वादुरसाः
स्मृताः । महाइदेषु बलिनः स्वल्पेऽभ्यस्यवलाः
स्मृताः ॥” तेषामल्पानिलरत्नाद्यौष्टाकौष्यौ गुणो-
त्तरौ । स्निग्धत्वात् स्वादुपाकत्वात्तयोर्वासा गुणो-
त्तराः । नादेया गुरवो मध्ये यस्मात् पुच्छाश्च-
धारिणः । सरस्तडागजानानु विशेषेण शिरी लवु ।
अदूरगोचरा यस्मात्तस्मादुकोदपानजाः । किञ्चि-
न्मुक्ता शिरीदेशमत्यर्थं गुरवस्तु ते । यथास्तद्गुरवो
ज्ञेया मत्स्याः सरसिजाः स्मृताः । उरोविचरणा-
स्तेषां पूर्वमङ्गं लव स्मृतम् ॥” सु. सू. ४६ अ. ।
महामत्स्यगुणाः—“महाप्रमाणा गुरवः, शकला
बहुवचसः ।” शुद्धमत्स्यास्तु लवचः यादृशी
यदृशी हिताः । जलमत्स्या लवुस्निग्धा वातघ्ना
वर्जिवर्जनाः ।” प्राण्डवर्णसमस्यागुणाः—“प्राण्डु-
रा दीपलाः स्निग्धा गुरवो भिन्नवचसः ।” स्निग्धगुण-
सम्यग्गुणाः—कथिता दीपला मत्स्याः शुक्ला
विष्टभिदुर्जराः ।” लवचगुणसम्यग्गुणाः—लवचै-
स्तद्विता मत्स्याः कफपित्तकराः सराः ॥” सामुद्र-
मौनगुणाः—“सामुद्रा गुरवो वृष्याः स्निग्धोष्णा
वातनाशनाः । पित्तलान् विप्रेष मांसाश्लेष-
लावहाः । जल्वीररसगुणसम्यग्गुणाः—“दग्ध-
मत्स्यस्तु जल्वीररसाश्चो वातनाशनः । मधुरो रीचनो
हृद्यो हृद्गुणो बलवर्धनः ।” सन्तोषितसमस्या-
गुणाः—“आर्द्रकैः कटुतैलेन सद्यः सन्तोषिता
भवेत् । स भ्रातुः कफवातघ्नः शकलः बलवर्धनः ।”
समस्याव्यञ्जनगुणाः—“व्यञ्जनं शाकमत्स्याख्यं हृद्यं
हृत्पथं पुष्टिजनम् ॥” मत्स्यावण्डगुणाः—“मत्स्यावण्डो
बलवर्धनो वातघ्नो रीचनः परः ॥” राज. १५ ।

मत्सग(घ)ण्टः । पुं । मत्स्यशल्के । समस्य-
व्यञ्जनभेदे । ग्राह. व. १६ । श. च. See मत्स्यः ।

मत्सरः । पुं । मत्सिकायां । विका. ।

मत्स्यकालौ (ष्ठौ) । स्त्री । उपदिक्तायाम् ।
वै. निच. । [जटा. ।

मत्स्यगन्धा । स्त्री । जलपिपल्यां । रा. नि. व. ४ ।

मत्स्यगन्धिः । स्त्री । मत्स्याख्याम् । उन्मौ
भा. नि. (का). शुकनासायाम् । वै. निच. ।

मत्स्यगर्भः । पुं । मत्स्याख्ये ।

मत्स्यघण्टः । पुं । व्यञ्जनविशेषः । मत्स्य-
वण्टे । श. च. । See मत्स्यः ।

मत्स्यखण्डिका (खण्डौ) । स्त्री । गुडकृतमिष्ट-
द्रव्यभेदे । शिष्टि. नि. व. १९ । शर्करायां । रा. नि.
व. १४ । ग्राह. ७७ । “इच्छो रसो यः संपकी-
चनः किञ्चिद्भौक्षितः । मन्दं यत् सन्दत्तं तस्मात्
तन्मत्स्यखण्डौ निगद्यते ।” गुणाः—“मत्स्यखण्डौ
भेदिनौ बल्या लघ्वौ पित्तानिलापहा । मधुरा
हृद्गुणी वृष्या रक्तदीपापहा स्मृता ॥” भा. ।
मत्स्यखण्डिका-खण्डशर्करा-विमलजाता उत्तरीत्तरं
शीतस्निग्धगुरुमधुरतरा भवन्ति । सु. सू. ४५ अ. ।

मत्स्यखण्डफलितम् । स्त्री । खटौशकारायाम् ।
वै. निच. ।

मत्स्यनाशकः (नाशनः) । पुं । मत्सरज-
पक्षिणि । ग्राह. ७७ । शर्करायां । कुररपक्षिणि ।
विका. । वै. च. ।

मत्स्यपित्तम् । स्त्री । मौनपित्ते । ग्राह. ७७ ।
पि. नि. । तच्छुद्धिः—“मत्स्यादिपित्तं संयुक्तं निम्ब-
द्रावैर्विभाषितं । दिनान्तं शुद्धिमायाति सत्यं
गुरुवचो यथा ॥” सा. को. ।

मत्स्यपित्ता । स्त्री । कटुरोहिण्यां । कटुकौ ।
रा. नि. व. ६ ।

मत्स्यपुटपाकः । पुं । पुटेन मत्स्यपाकभेदे ।
तत्पाकं दग्धमत्स्यतुल्यमेव ।

मत्स्यभिन्ना । स्त्री । कटुक्याम् । कटुकौ ।
रा. नि. व. ६ ।

मत्स्यभेदिनौ । स्त्री । कटुकायां । रा. नि. व. ६ ।

मत्स्यरङ्गः (ङ्गः, कः) । पुं । जलकाके ।
ग्राह. ७७ । श. रा. ।

मत्स्यराजः । पुं । रोहितमत्स्ये । विका. ।
“शुद्धो रोहितः श्वेतः प्रह्वलश्च विशेषतः । मत्स्य-
राज इति प्रोक्तः ।” र. च. २४ ।

मत्स्यकः । पुं । शफरीमत्स्ये । च. शा. ८ अ. ।

मत्स्यलम् । स्त्री । मत्स्यसंयुक्तव्यञ्जने ।

मत्स्यविन्ना । स्त्री । कटुकायाम् ।

मत्स्यवेधनौ । स्त्री । मौनरक्षौ । ग्राह. ७७ ।
जटा. । वडिशे । श. र. ।

मत्स्यशकलम् । स्त्री । मौनशल्के । मत्स्य-
चर्मणि । भा. म. क. ४. चि. । स्त्री । कटुकायां ।
भा. म. १ भ. चित्तभम. ज्व. चि. । “मृहीकामरदा-
मत्स्यशकला ॥”

मत्स्यसङ्घातः । पुं । मत्स्यसमूहे ।

मत्स्यसन्तानिकः । पुं । मत्स्याव्यञ्जनभेदे ।
यथा—“दग्धेऽङ्गारे सलवणी विश्वारैरुपस्कृतः ।
सार्द्रकः कटुतैलेन मत्स्यसन्तानिको भवेत् ॥”
श. च. ।

मत्स्या । स्त्री । कटुक्याम् । वै. निच. ।

मत्स्याङ्गी । स्त्री । गण्डद्व्यायाम् । रा. नि. व. ८ ।
हिलमोचिकायां । शि. १४ । विका. ।

मत्स्याण्डम् । स्त्री । मौनाख्ये । ग्राह. ७७ ।
गुणाः—“मत्स्यकूष्मंखगाणानि स्वादुवाणौकराणि
च । कटुपाकानि रुच्यानि वातघ्नेष्वाकराणि च ॥”
रा. नि. १५ ।

मत्स्याण्डौ । स्त्री । शर्कराभेदे । ग्राह. ७७ ।

मत्स्यादनी । स्त्री । जलपिपल्यां । रा. नि. व.
४ । मृज्जलायाम् । मत्स्याख्याम् । शि. १४ ।
काकमाचाम् । गण्डद्व्यायाम् । मत्स्यक्याम् ।
रा. नि. व. २३ । [विका. ।

मत्स्याशनः । पुं । मत्स्यरङ्गः । ग्राह. ७७ ।

मत्स्याचकम् । स्त्री । ब्रह्म्याम् । पताङ्गचन्दने ।
भा. म. ४ भ. बाल. चि. । “मत्स्याचकं शङ्खपुष्पी ।
सु. शा. १० अ. । पत्तुरे । वा. उ. ३८ अ. ।

मत्स्याचिका । स्त्री । गण्डद्व्यायाम् । वै. निच. ।

मत्स्याची । स्त्री । हिलमोचिकायां । शि. १४-
भा. । विका. । सोमलताविशेषः । गुणाः—
शीतला रुचा ब्रह्मचयनी च । रा. नि. व. ५ ।
“मत्स्याची । यादृशी शीता कुष्ठपित्तकफाक्षयित् ।
लघुस्निग्धा क्षयाया च खादौ कटुविपाकिनी ॥”
भा. मु. ४. । काकमाचाम् । रा. नि. व. ४ । मत्स्यद्व्या-
ची । रा. नि. व. ८ ।

মত্থী। স্ত্রী। মটামায়া। বৈ.নিষ.২৮.
বা.ব্যা.চি.শ্রুতাবরীতে। স্ত্রীমক্সজাতী। ব্যাক.
মত্থীদনম্। স্ত্রী। মৌলপক্ৰমণে। মাছের
পোনাও। গুণাঃ—“মত্থীদনং কফকারি বিদাঘ-
করণং তথা। অগ্নিমান্দ্যকারি প্রোক্তং চতুরৈর্মক্স-
মত্থকৈঃ” বৈ.নিষ.।

মথ্যঃ (নঃ)। পুং। অগ্নিমত্থকৈঃ। গণিত্যত্রী।
মদ.। ২.মা.।

মথিতম্। স্ত্রী। বস্ত্রপুতনিকলদধি। অম।
ভা.ম.। ১ম.অ.সা.বি.গঙ্গাধরচূর্ণ। “চূর্ণ-
মথিতসমতম্।” কৈবল্য মথিতদধি। “ত-
নু কৈবল্যমথিতং মনসো বদন্তি।” প.প.২.২৬। গুণাঃ—
“জীষণবাতনং। ২.নি.৮.১৫। কফপিত্তরীবন-
ধাতুপটিকরক। ২.প.২.২৬।

মথুরানাথঃ। পুং। বৈষ্ণবতলহরীনাগসংয-
গম্যকারি।

মদঃ। পুং। মদনাম্বী। মৃগনাভি। ২.নি.৮.১২।
See কলুরী। ৮.দ.বা.ব্যা.চি. অষ্টাদশশতিক-
প্রসা খ্যাতিলে। মদনাম্বী। “পূগকোদ্র-
ব পুষ্করশ্রবণাদিব মদনাম্বী।” ভা.ম.১.৮.অ.চি.।
“সুস্বাদাশী মদনাম্বী।” মা.নি.। মদ্যে। ৮.৮.।

মদকটঃ। পুং। মদ্যে। ৮.৮.।

মদকারঃ। পুং। মদুরহবে। স্ত্রী (রা)। ধাতকো-
হক। (রী) সুরাযাম্। বৈ.নিষ.।

মদকারি। বি। মদকটর্য্যে। “বুজি লুম্পতি-
যদ্র দ্রব্যং মদকারি তদুচ্যতে। তমোগুণপ্রধান-
যথা মদ্যং সুরাদিকম্।”

মদকটদ্রুমঃ। পুং। তালহবে। বৈ.নিষ.।

মদগম্বঃ। পুং। সমপণ্ডিতঃ। ছাতিমগাছ।
২.নি.৮.১২। স্ত্রী। অতমোচুপে। মণিনাগাছ।
প.ম.। মদ্যে। ২.নি.৮.১৫।

মদগমনঃ। পুং। মদ্যে। বৈ.নিষ.।

মদগ্নৌ। স্ত্রী। চপোদিকাযাম্। পুঁইগাছ।
প.ম.। নাগদমন্যাম্। ২.নি.৮.১৫।

মদদ্রুঃ। পুং। মাক্ষ ইতি কৌল্লম্বেদগম্বসিহ-
হবে। ২.নি.৮.১৫।

মদনঃ (কঃ)। পুং। স্ত্রী। (Randia dume-
torum, Syn. Posoqueria dumetorum-
um or R. longispina.) সুচক্ৰদ্রুহবে।

স্বনামন্যাতনীনগম্বসিহহবে। মদনগাছ।
ইতি মদনফলং করহর। তে বসন্তকড়িমিহেদু,
মদ্যচেদু, মদ্যচেদু, চম্পকচেদু। উত্.পাতর।
তা. মদ্যকর্য্য। নেপা. মৈদল। পদ্মা-
মিহুকোহ। সং. মেণাছল। কং. মেল। ত-
পথ্যয়াঃ—পিচুকঃ। সুচক্ৰদ্রুহবে। কদম্বকী। অম-
করহটকঃ। শল্যঃ। কদম্বঃ। রামচ্ছদনকঃ। রামা-
চ্ছদনকঃ। কৌট্যঃ। ধারাকলঃ। তগরঃ। গুণাঃ—
কটুসিক্তীষঃ। কফবাতনরঞ্জনঃ। শ্লোক্ষঃ। বামনশ্য।
২.নি.৮.৮। পতনফলং বামনশ্য অথ্যন্থ অক-
পিত্তশ্লোক্ষাণ্ডো জড়ং নয়েত্। অমরী। জটা।
অভ্রোহহবে। ঐকোড়গাছ। ২.নি.৮.৮।

বকুলহবে। ধূসরহবে। ২.নি.৮.১০। ২২। ভা-
৪.৪.জা.দিতিলে। সিক্ত্যকৈ। ২.নি.৮.১২।
কা.কৈ। শল্যে। কোষা.। মানকৈ। কুটজহবে।
২.নি.৮.২২। কোষা.তক্যাম্। সরলকাঠ।
বৈ.নিষ.। কুদপুণ্ডহবে। (কঃ) মদনকহবে।

পোনা। ২.মা.। ৮.দ.বা.ব্যা.চি.। “মাণ্ডীমুরা-
মদন—” ছোরিণীহবে। কপোতে। বৈ.নিষ.।
মদ্যনিসপরিবিধি। সু.কল্য.৩.৮.। বসন্তে। মৈ।
মো.বি. ৮.৮.। ছদিরহবে। ২.৮.। [১১]

মদনকাকুরবঃ। পুং। পারাবতে। ২.নি.৮.৮.

মদনকোদ্রবঃ। পুং। তথ্যথ্যবিশিষ্টে। মদন-
শাশ। ৮.দ.পা.না.বি.। “মদনকোদ্রবজম্।”

মদনপাঠকঃ। পুং। কৌকিলে। ২.নি.৮.১৫।

মদনফলম্। স্ত্রী। মদনহবেফলে। মদন-
কুঁড়ি।

মদনমচ্চরী। স্ত্রী। জিহ্নিন্যাম্। বৈ.নিষ.।

মদনমৃগঃ। পুং। কলুরীমৃগে। বৈ.নিষ.।

মদনমোদকঃ। পুং। বাজীকরণাধিকারীক-
মোদকঃ। পাঠ—“বৈলোক্যবিজয়াপবং সবীজ-
চুতমজ্জিতং। বিকটং বিকলা কুণ্ডং শট্টং সৈম্ব-
ধান্যকং। শট্টং তালীশপত্রং কটুফলং নাগকেশরং।
যমানী বাজমোদা চ যট্টমপুষ্কম্। চ। মৈথী-
জৌরকযুগ্মম্। গট্টৌলা মজ্জিতং কিয়ৎ। যাবল্যে-
তানি চূর্ণানি তাবদব তদৌষধং। তাবল্যে-
সিতা দেয়া যাবল্যা যাতি বন্যনম্। চুতন-
মধুনা সিতা মোদকং পরিকল্পয়েত্। বিসৃগম্বি-
সমায়ুক্তং কর্পুরেণাধিবাসয়েত্। স্ফাপয়েদ চুতমা-
তু যৌমদনমোদকম্।” জিকটু, জিকলা, কুড়

শট্টা, সৈকবলবণ, ধনিয়া, কঁকড়াশুকী,
তালীশপত্র, কটুফল, নাগেশ্বর, যমানী,
বনযমানী, যট্টমধু, মেথি, জৌর, কুড়জৌর,
প্রত্যেক চূর্ণ সমভাগ। অম্বদ ভজ্জিত সবীজ-
সিক্তিচূর্ণ ঐসমস্তচূর্ণের সমান। সর্বসমষ্টি-
সমান চিনি। স্বত ও মধু তত দিবে
বাঁহাতে মোদক বাঁধা যায়। অন্যো মহামদন-
মোদকঃ—বৈলোক্যবিজয়াপবং সবীজ চুতমজ্জিতং।
সমি শিলাতনং পথ্যাত্ চূর্ণং যদতিবিষ্কল্যম্।
শ্রুতাবরীজযেব বিদারিকাদজং রজঃ। বলাতি
বলযৌষেব মূলবল্কলজং রজঃ। গৌরচর্য্য-
বীজাদ্রৌ বাবরীযজতঃ। পতনকৌকিলং যাব-
ল্যেতাবল্যাদিজনং রজঃ। তল্যচুতগুণং কাথ্য-
বৈলোক্যবিজয়ারজঃ। সরসেয শ্রুতাবল্যো বিদা-
যাঃ সরসে তথা। পথ্যসায় সমি তলিন্ গৌল্যেচূর্ণ-
সম্ভবম্। গৌল্যেচূর্ণা সিতাযেব শ্রুতচূর্ণা-
তুগুণা। পথ্যেদবহিতৌ বৈদৌ মদনমদনে বজ্জিনা।
ততঃ প্রাক্কলম্ দৃষ্টা দৃষ্টা চৈবাসিতং তিলং। বজ্জি-
বতারিতং দ্ব্যাম্বদোদার্থে মিশ্রবরঃ। বিকট-
বিসৃগম্বস্ব সৈম্বং সধনৌষকং। জাতীকৌষফলযেব
বালকং জৌরকহবে। শট্টা কুন্দুখট্টাশিখা মুস-
মথুরিকা মুরা। মাণ্ডী তালীশপত্রং পত্রং বারেন্দ-
মেব চ। যথ্যপথ্য শিখা চৈব তথ্যেব শ্রুতপুণ্ডিকা।
চবিকা দেবদারশ্য সপ্রিয়ঙ্গু লবঙ্গকং। সরলঃ
শ্রৌজযেব সশ্বমেতদ্বিচূর্ণং যত্। অম্ব যজ্জনে যুক্ত-
দ্রব্যং তদ্রস্বহবে। মজ্জিতা ক্রতং চূর্ণং শ্রুতচূর্ণ-
পাঠিকং। সৈম্বং স্বাদুতায়োগ্যং দেয়ং কটুকমেব চ।
ততঃ সুমিলিতং ক্রতমোদকং পরিকল্পয়েত্।
মুয়স্তিজাতকৈ চূর্ণে চূর্ণে ব্রূষণজং তথা।
লোট্টেয়মোদকাদেতান্ সিদ্ধার্থানর্থসিহয়ে।” ইতি
শ্রুতাবরীচূর্ণ, ভূমিকুশাওচূর্ণ, বেড়েলার
মূলচূর্ণ, গৌরকচাকুলিয়ার ছালচূর্ণ, গৌর-
বীজ চূর্ণ, কুলেখাড়ার বীজচূর্ণ, আলুকুশী-
বীজচূর্ণ, প্রত্যেক সমভাগ মিলিত ২ প।
স্বতভজ্জিত সবীজ সিক্তিচূর্ণ ৮প. শর্করা ৩২
প। পাঁকার্থ—শ্রুতমূলোরস, ভূমিকুশাওরস
এবং দুগ্ধ প্রত্যেক ৮প. (মতান্তরে দুগ্ধ
১৬ প.) একত্র গুলিয়া পাক করিবে।
পাকসিক্ত হইলে নামাইয়া, তাহাতে
কুড়তিলের চূর্ণ ২ প. প্রক্ষেপার্থ জিকটু,
জিকলা, কুড়, তেজপত্র, এলাইচ, সৈকব, ধনিয়া,

জাম্বফল, জম্বী, বালা, জীরা, কুড়জীরা,
শট্টা, কুন্দুখট্টা, মুতা, মউরী, মুরামাংসী,
জটামাংসী, তালীশপত্র, তেজপত্র, পচাপাতা,
গেঁঠোলা, হরীতকী, শুলুফা, চই, দেবদারু,
প্রিয়ঙ্গু, লবঙ্গ, সরলকাঠ, শৈলজ। ইহাদের
মধ্যে যে যে দ্রব্য ভজ্জনোচিত, গন্ধবৃদ্ধির
জন্ত তাহা ভাজিয়া চূর্ণ করিবে। এই সকল
দ্রব্যের চূর্ণ প্রত্যেক সমভাগ মিলিত ২ প.
সৈকব ও জিকটুচূর্ণ যে পরিমাণে দিলে স্বা-
হ হয়, সেই পরিমাণ বিবেচনা করিয়া দিতে
হইবে। মোদক প্রস্তুত হইলে, সেই মোদক
জিকটু ও জিজাতকচূর্ণে আলাড়িত করিয়া
ভাঙে তুলিয়া লইবে। ২.স.৮.।

মদনমোদনৌ। স্ত্রী। গণিকারিকায়াম্।
বৈ.নিষ.।

মদনমোহনঃ। পুং। কপোতপচ্চিণি।

মদনরিপুঃ। পুং। মদনফলে। বৈ.নিষ.।

মদনশলাকা। স্ত্রী। সারিকায়াম্। কামৌ-
ন্দাকৌষধে। বিকা। কৌকিলায়া। ২.৮.।

মদন(শা)সারিকা। স্ত্রী। সারিকায়াম্।
শালিক পাণ্ডী। জটা.।

মদনা। স্ত্রী। কলুর্য্যাম্। ধাতক্যাম্। সুরা-
যাম্। ৮.৮.। [বৈ.নিষ.।

মদনাঙ্কুশঃ। পুং। শিশ্রী। বিকা। নলি।

মদনাথ (ক) জঃ। পুং। কৌদ্রবধান্যে।
কোণোধান। প.সু.।

মদনাযুধম্। স্ত্রী। যোনৌ। ২.৮.। কাম-
হব্জিচুপে। ২.নি.৮.৪।

মদনালয়ঃ। পুং। স্ত্রীযোনৌ। পক্ষী। বৈ.নিষ.।

মদনান্নঃ। পুং। মদনহবে। ২.নি.৮.৮।
স্ত্রী (হা)। অম্বীটহবে। বৈ.নিষ.।

মদনৌ। স্ত্রী। মথিকায়াম্। মেতি। প.সু.।
কলুর্য্য। মৃগনাভি। ২.নি.৮.১২। মদ্যে। ২.নি.৮.১৫।
ধাতকৌহবে। অতিমুক্তকৈ। নব-
মল্লিকা। ২.নি.৮.১০।

মদনৌষহেতুঃ। পুং। ধাতকৌহবে। ধাই-
ফুলের গাছ। বা.সু.১৫.অ.প্রিয়ঙ্গুাদিব। “পুন্নাগ-
শ্রীত মদনৌষহেতুঃ।”

मदनीया । स्त्री । मन्त्रिणावचे । वै.निघ. ।
मदनेच्छाफलः । पुं । आसन्नचे । आभगाह ।
रा.नि.व.११ ।

मदभञ्जिनो । स्त्री । शतमूल्याम् । श.च. ।
मदमत्तः । पुं । मद्भाकरञ्जने । वै.निघ. ।
मदमादिनी । स्त्री । कोङ्कणदेशे गणिकारी-
नामप्रसिद्धे पुष्यवचे । रा.नि.व.१० ।

मदयन्तिका (न्ती) । स्त्री । नवमल्लिकायां ।
काठिमल्लिक । र.मा. । विपुलमल्लिकायां । प.सु. ।
भैष. सुद्रो.चि. मद्धानौलतेले । च.द.र.पि.च. ।
वा.चि.२५. ।

मदयितु । स्त्री । मद्ये । मे. ।

मदरागः । पुं । कुक्कुटपक्षिणि ।

मदरोगः । पुं । मदात्ययरीगे । रा.नि.व.२० ।

मदव्याधिः । पुं । पानात्ययरीगे । रा.नि.व. २० । See मदातङ्कः ।

मदशाकः । पुं । उपोदिकायाम् । रा.नि.व.७ ।

मदशौण्डः । पुं । जातीफलवचे । वै.निघ. ।

मदसारः । पुं । तूलवचे । रा.नि.व.९. ।

मदस्थानम् । स्त्री । सुरापानस्थाने । विका. ।

मदहस्तिनिकः (नो) । पुं । मद्भाकरञ्जने ।
उद्भ्रं कञ्च । रा.नि.व.९ ।

मदहेतुः । पुं । घातकौवचे । वैद्यकं ।

मदा । स्त्री । घातकौवचे । वै.निघ.भ.सा.चि. ।
शुण्डीचूर्णे, कुटजचूर्णे । भृङ्गणी.चि.पाठादिचूर्णे ।
कसूयाम् । शृङ्गनाडि । चि.क्र.क.प्रद.चि. ।

मदाव्यः । पुं । तालवचे । कदम्बवचे । रा. नि.व.९. । आसन्नवचे । रा.नि.व.११ । स्त्री ।
लोहितमिष्ट्याम् । ब्रह्मरूपिणि । श.च. ।

मदातङ्कः (त्ययः) । पुं । पानात्ययरीगे ।
तस्य निदानादिकं यथा—“ये विषस्य गुणाः
प्रोक्तास्तेऽपि मद्ये प्रतिष्ठिताः । तेन मिथ्योपयुक्तेन
भवत्युयो मदात्ययः । किन्तु मद्यं स्वभावेन यथेवान्नं
तथा स्मृतम् । अयुक्तियुक्तं रोगाय युक्तियुक्तं यथा
मृतम् । प्राणाः प्राणमृतामन्नं तदयुक्त्या हिमन्ता-
सन् । विषं प्राणहरं तच्च युक्तियुक्तं रसायनम् ।
विषिना माचया काले हितैरन्नयथावलं । प्रहृष्टो
यः पिवेन्मद्यं तस्य स्यादमृतोपमम् । जिग्धे सदात्रे-

मांसस्य भक्ष्येन सह सेवितं । भवेदायुःप्रकर्षाय
बलायोपचयाय च । काश्यता मनसस्तुष्टिलेजी-
विक्रम एव च । विधिवत् सेव्यमाने तु मद्ये सन्नि-
हिता गुणाः ॥ बुद्धिभ्रंतिप्रोतिकरः सुखस्य
पानान्ननिद्रारतिवर्जनश्च । संपाठगीतस्वरवर्जनश्च
प्रोक्तोऽतिरस्यः प्रथमो मदो हि ॥ अत्यक्तबुद्धिभ्रंति-
वाग्विचेष्टः सोन्मत्तलोलाकृतिरप्रशान्तः । आलस्य-
निद्राभिहतो सुहृदस्य मध्येन मत्तः पुरुषोमर्देन ॥
गच्छेद्गम्यान्नं गुरुं मयेत् खादेद्भक्ष्याणि च
नष्टसंज्ञः । ब्रूयाच्च गुह्यानि हृदि स्थितानि मदे
हृत्तये पुरुषोऽस्तनः ॥ चतुर्थे तु मदे मूर्छा
भग्नदास्त्रिव निष्क्रियः । कार्याकार्यविभागज्ञः
मृतादप्यपरीक्षितः । को मदं तादृशं गच्छेदुन्मादमिव
चापरम् । बहुदोषमिवामुदः कान्तारं स्ववशः
कृतौ ॥ निर्भक्तमेकान्तत एव मद्यं निषेव्यमाणं
मनुजेन नित्यं । आपादयेत् कष्टतमान् विकारान्
आपादयेच्चापि शरीरभेदम् ॥ कुञ्चने भीतेन
पिपासितेन शोकाभितर्तेन बुभुक्षितेन । व्यायाम-
भाराध्वपरिचर्तेन वेगावरीषाभिहतेन चापि ।
अत्यन्तभ्रंशवततोदरेण साजीर्णभुक्तेन तथाबलेन ।
उष्णाभितर्तन च सेव्यमानं करोति मद्यं विविधान्
विकारान् । पानात्ययं परमदं पानाजीर्णमथापि
वा । पानविभ्रममुग्रञ्च तेषां वक्ष्यामि लक्षणम् ।
ह्रिकाश्रसशिरःकम्पपाशंशूलप्रजागरैः । विद्याहृ-
प्रलापस्य वातप्रायं मदात्ययम् । हृणादाहज्वर-
स्वेदमोहातिसारविभ्रमैः । विद्याहृतिवर्णस्य पित्त-
प्रायं मदात्ययम् । कर्णरोचकहृन्नासतन्त्रासौमिल्य-
गौरवैः । विद्याच्छीतपरीतस्य कफप्रायं मदात्ययम् ।
ज्वरिदोषजेषापि सर्वैस्त्रैर्मदात्ययः ॥” मा,
नि. । ततः सन्निपातजमदात्ययो दशभेदः । यथा—
“उत्कर्षेण यदालेको मध्येन हौ तदा हिमः ।
उत्कर्षेण यदालेको मध्येन हौ तदा हिमः ।
उत्कर्षेण यदा हौ तु मध्येनैको द्वितीयकः ।
एको मध्येन दोषः स्यात् हावलेन तृतीयकः ।
उत्कर्षेणैक एव स्यात् अल्पेन हौ चतुर्थकः ।
उत्कर्षेण यदा हौ तु अल्पेनैकश्च पञ्चमः । एकी-
ऽल्पेन तु मध्येन हौ दोषाविति षष्ठकः । उत्कर्षेणः
समस्ताः स्युरेवं भवति सप्तमः । मध्येन सर्वेऽपि
यदा तदा भवति चाष्टमः । अल्पेन सर्वेऽपि यदा
तदा तु नवमः स्मृतः । अल्पेनैकस्तरामन्यो
मध्येनैक इति स्फुटाः । सन्निपातस्य मुनिना दश
भेदाः प्रकीर्तिताः ॥” वा.चि.७५. ।

मदाद्या स्त्री । रक्तमिष्टौवचे ।

मदास्वरः । पुं । मत्तहंस्तेनि ।

मदारः । पुं । शूकरे । स्रगनाभौ । वै.निघ. ।
गजे । विश्व. ।

मदार्मदः । पुं । फलिकमत्स्ये, राजश्रीवमत्स्ये ।
कनूहे माह । विका. ।

मदालापौ (रागौ) (इन्) । पुं । कीकिले ।
श.मा. ।

मदाह्नः । पुं । कसूयार्थः । शृङ्गनाडि । विका. ।

मदिरः । पुं । रक्तखदिरः । श.च. । मत्तखदिरः ।
श.र. ।

मदिरा । स्त्री । मद्यसामान्ये । रा.नि.व.१४ ।
तत्पर्यायाः,—हलिप्रिया हला परिश्रुता
वरुणात्मजा गन्धोत्तमा प्रसन्ना हरा कादम्बरी
कश्यं मद्यं प्रसन्नैरा मायिका कपिशौ गन्धमादिनी
माधवी कतोयं मदः कापिशायनं कपिशिका
वारुणी मत्ता सौता चपला कामिनीप्रिया
मदगन्धा माध्वीकं मधु सन्धानं आसवः अमृता
बौरा मेधावी मदनी सुपतिभा मनोज्ञा विधाता
मादनो हली सरकः गुणारिष्टं मधुलिका
मदीतकटा महानन्दा सीधूः मेरेयं वनवल्गवा
कारणं तत्त्वं मदिरा परिश्रुता कल्पं साधुरसा
गुह्या हारहरं माद्रीकं मदना देवसृष्टा कापिशं
अहिजा । गुह्याः—“ह्रिकाश्रसप्रतिश्यायकास-
वर्चोयद्धारुची । वयानाहविवन्धेषु वातघ्नी मदिरा
हिता ॥” च.सू.२७५. । See मद्यम् । मत्त-
खदिरपक्षिणि ।

मदिरासखः (वः) । पुं । आसन्नवचे । जटा. ।

मदिष्ठा । स्त्री । मद्ये । हे.च. ।

मदोक्तः । पुं । मत्तगजे । कपोते । वै.निघ. ।

मदोक्तटा । स्त्री । मद्ये । रा.नि.व.१४ ।

माधवीसुरायाम् । वै.निघ. । अतसीचुपे । त्रिज
ग्राह । रा.नि.व.१६ । ब्रह्म्या । व्याकूड । मद. ।

मदोद्रेकः । पुं । मद्धानिम्बः । षोड्वा निम ।
रा.नि.व.९. ।

मदोदया । स्त्री । नार्थ्याम् ।

मदगुः । पुं । जलकाके । पानिकोडौ । च.सू.
२७५. । प्रवजातीयपक्षिविशेषः, मत्प्ररङ्गे ।
माहृशङ्ग । गुणाः—वातघ्नः क्षिग्धः सृष्टमलः
वृष्यः रक्तपित्तहरः हिमश्च । राज.२५. ।

मदगुमूषिकः । पुं । वृक्षमकटे, पर्यमृगे ।
स.सू.४६५. ।

मदगुरः (कः) । पुं । मत्प्रभेदे । शोष्ठत्र
ग्राह । तन्मासगुणाः—मधुरं क्षिग्धं संघाहि शुक्र-
करं गुरु च । राज. । श.र. ।

मदगुरसौ । स्त्री । शङ्खीमत्स्ये । शिङ्गी माह ।
श.र. । See शङ्खीमत्स्यः ।

मद्यम् । स्त्री । तरलमादकद्रव्यविशेषः । मत् ।
हिं दाह । मद्यसामान्यगुणाः—मधुरान्नं कफ-
वातघ्नं बलकरं कान्तिकरञ्च । मद्यं त्रिविधं गोडो
माध्वी, पैष्टी चेति तानि अन्नमद्यानि । अन्यच्च
सौगन्धिकादिद्रव्यान्तरयोगेन विविधं भवति । अन्ये
तु तेषां द्वादश भेदानाहुः । तानि सर्वेषां
गोड्यादिष्वेवान्तर्भवन्तीति न पृथगुक्तम् । रा.नि.
व.१४ । विशेषाः स्वस्वपर्यायेषु ख्याताः । “गोडो
माध्वी तथा पैष्टी नित्यासाः क्षयितापरा । इति
चातुर्विधा ज्ञेयाः सुरासां प्रभेदकाः । भेदेन
द्वादश प्रोक्ताः सुराः सौवीरका रसेः । शोषुर्गोडो
च मत्स्यारुणी गुडं न प्रभवाम्बयः । माध्वीकं साधुके
माध्वं मधुना संयुताः सुराः । पैष्टीष्वरिष्टास्तन्तु
तण्डुलप्रभवाम्बयः । मूढौकारसम्भूताः ताल-
माडसमुद्भवाः । निर्घासाः सा तु विज्ञेया तासां
वक्षिं गुणगुणान् ॥” अचि.२९५. । नवं मद्यं
अजातरसप्रसादनतक्रान्तसंवेद्यं सर्वविकार-
जनकं वातादिजनकञ्च । “द्विजैः स्त्रीभिस्तु न-
याह्यं यद्यप्युज्जीवयेन्मृतम् ॥” रा.नि.व.१४ । “नवं
मद्यमभिष्यन्दि गुरु वातादिकीपनं । अनिष्टगन्धं
विरक्तमद्वयञ्च विदाहि च ॥” इति नवं मद्यम् ।
“चिरस्थितं जातरसं दीपनं कफघातजित् । रुच्यं
प्रसन्नं सुरभि मद्यं सेव्यं मदावहम् ॥” इति
पुराणं । “तस्यानेकप्रकारस्य मद्यस्य रसवैयर्थ्यः ।
सौक्ष्मादीन्प्राञ्च तैक्ष्ण्याञ्च विकासिलाञ्च वज्रिना ।
सनेत्य हृदयं प्राप्य धमनीरुद्धमागतम् । विक्षीभे-
न्द्रियचेतसि वीर्यं मदयतेऽचिरात् ॥” चतुर-
शीतिरिति चरकः । तद्यीनयो नव, धान्यफलमूल-
सारपुष्पाकाष्ठपत्रलची भवन्त्यासवधीनयः शर्करा
चेति । ताभ्यश्चतुरशीतिविधा हितकरा आसवा
जायन्ते, यथा—फलजाः षड्विंशतिः, मूलजा
एकादश, सारजा विंशतिः, पुष्पजा द्वौ, काष्ठजाः
चत्वारः, लव्जजाश्चत्वारः, शर्कराजातश्चैकः,
धान्यजाश्च षट् । इति । च.सू.२५५. । तस्याधने

जलादिदानविचारः—“आसवादिषु साध्येषु द्वानि-
शदगुणसम्मतम् । खदिरादेः प्रतिपलं जलमाह-
शिक्षिकाः ॥ अष्टावशेषितं कृत्वा गडं कायसमं
चिपेत् । प्रपराणी गुडो देयः कफशामिरतो-
ऽन्यथा ॥” इति । “कायद्रव्यस्य बाहुल्यादुदकं
स्वल्पमेव च । सम्यक्पाकं न सुचिन्ति ह्रीनवीर्यान्तु
केवलम् ॥ कायद्रव्यं घटसमं जलं दशघटं चिपेत् ।
निष्काय्य पादशेषान्तु गडं साहं घटं न्यसेत् ।
विम्वय समितं यच्च तदासवमितौरितम् ॥” इति-
सुश्रुतः । “विना काथिनं सन्धानमासवः प्रोचते
किल । गुडं काथीमधसमं जलं चापि चतुर्गुणम् ॥
आसवारिष्टमयोषु क्षावापय दशांशकः । चौद्रश्च
गुडपादीनं प्रयोक्तव्यं भिषक्त्वमैः । अरिष्टेषु च
सर्वेषु द्रोणे पलशतं गुडम् । चिरस्थायिचिरिष्टेषु
हिगुणं गुडमावपेत् ॥ अनुक्तमानारिष्टेषु द्रवे
द्रोणे गुडात्तुल्यम् । चौद्रं चिपेद्गुडस्याहं प्रतेपस्तु
दशांशिकः । तद्विषयेषु च द्रष्टव्या मधुसम्पत्त्यता
मुपैः । आसवारिष्टयोर्वैच न गणी लभ्यते तदा ।
एकहिचित्रितं कृत्वा दापयेद्गुणहृदये ॥” इति
गीर्णः । “यथा यथा कलञ्जाव विरसं पललं
भवेत् । तथा तथा गुडं देयं ह्यधिकं सम्प्रदायतः ॥
यथा तथा भवेदव खात्री बहुतरः शुभः । अशुक्ते
दशमूलादौ वल्बलवदरादिकम् ॥ खावणार्थं
प्रदातव्यं नासवादी कदाचन । अनुक्तेऽपि च
प्रख्याहं धातकीकुसुमं चिपेत् ॥ खावणार्थेषु सम्येयं
मधुकुष्ठविज्जितं । कुष्ठेन शिरसः पौडा छद्दिः
पुष्परसाह्वेत् ॥ अरिष्टासवयोर्मावा प्रोक्तमाकुड-
वानिता । यथा यथा सुत मयं माता चात्या तथा
तथा ॥” भद्रशौनकः । [वै.निघ.]

मद्यगन्धः । पुं । वकुलवृक्षे । स्त्री । कदम्बवृक्षे ।

मद्यदोहदः । पुं । वकुलवृक्षे । वै.निघ. ।

मद्यद्रुमः । पुं । कीङ्कणदेशप्रसिद्धे माडवृक्षे ।
रा.नि.व.२ ।

मद्यनित्यः । त्रि । नित्यं मद्यपानशीलः । च. ।

मद्यपङ्कः । पुं । मेदके । मत्स्ये मेम्रा । हे.च. ।

मद्यपाशनम् । स्त्री । पिपासाजनकद्रव्ये ।
वै.निघ. । पानरूपकभक्ष्यद्रव्ये । छाट्टि । हे.च. ।

मद्यपुष्पा (प्यी) । स्त्री । धातकीवृक्षे । रा.
नि.व.६ ।

मद्यमण्डः । पुं । मद्यफले, सुरामये । मत्स्ये
मेम्रा । चम. ।

मद्ययोनः । स्त्री । सज्जं वृक्षे । भागशीलः ।
वै.निघ. ।

मद्यवासिनो । स्त्री । धातकीवृक्षे । शशैरुण
शीलः । र.मा. ।

मद्यवौजम् । स्त्री । बहुद्रव्यकृतसुरावोजः । वाकर
इति लोके । हे.च. ।

मद्यश्रेष्ठम् । स्त्री । द्राक्षासुरायाम् । वै.निघ. ।

मद्यसन्धानम् । स्त्री । सुरानिष्काशनार्थं फल-
वशाङ्गरादीनां सुचिरसंस्थापने । हे.च. ।

मद्यहेतुः । पुं । धातकीवृक्षे । वै.निघ. ।

मद्यामोदः । पुं । वकुलवृक्षे । रा.नि.व.१० ।

मद्योत्तमम् । स्त्री । माध्वीसुरायाम् । वै.निघ. ।

मधु । स्त्री । (Mel.) Honey. पुष्परसे ।
मधु, मडे । प.सु. । हिं ता. सहृद. मध । तं
तेले । तत्पण्यायाः,—चौद्रं माचिकं माचिकं
कुसुमासवं पुण्यासवं पवित्रं पवित्रं पुष्परसाह्वयं
माचिकं सारघं मलिकावान्तं भृङ्गवान्तं पुष्प-
रसीहवम् । गुणाः—मधुरं कषायानुरसं रुचं
शीतमग्निदीपनं वण्यं बल्यं लघु सुकुमारं लेखनं
हृद्यं सन्धानं शोधनं रीपणं वाजीकरणं संयाहि
चक्षुःप्रसादनं सूक्ष्माग्रांतुसारि पित्तश्लेष्मदीमेह-
हिक्काश्रास कासातिसार-च्छद्दि-हृणा-कृमि-विष-
प्रशमनं ह्लादि विदोषघ्नम् । तन्नु लघुत्वात् कफघ्नं
पौष्कल्यान्माधुर्यात् कषायभावाच्च वातपित्तघ्नम् ।
सु.सु.४१अ. । अष्टविधा मधुजातिः, तद्वयथा—
माचिकं आमरं चौद्रं पौत्तिकं क्वाकम् अर्थ्यं
औहालकं दालकश्चेति । रा.नि.व.१४ । एषां
विशेषाः पर्यायेषु द्रष्टव्याः । तच्च नवं पुरातनश्चेति
विधा । तयोर्नवं मधु स्थूल्यकरं नातिश्लेष्मलम् ।
पुराणश्च तत् स्थूल्यघ्नं ग्राहि च । पक्वं तत्
विदोषघ्नं विविधरीग-जाच-जिह्वारोगघ्नं बलदं
बुद्धिधैर्यवर्धनं वीर्यवर्धनम् । आमं तत् आमगल्य-
वातरोगपित्तदाहनाशनं वातजननं शीघ्रजननं
अष्टवृद्धान्तरायश्च भवति । तथा मधु सन्धानमण-
रीपण्यदिषु साधारण्येन हितम् । अपिच आमं
मधु उष्णद्रव्यैः सह उष्णकाले वा स्वेदसुष्णं
बहुकालस्थितं विषवत् तापजनकं भवति । यन्मधु
कीटादियुतमन्त्रं पर्युषितं तद्द्रव्यं श्रेयम् । यन्नु
संधीपातं तद्रसायनयोगीग्यं निर्दोषम् । रा.नि.
व.१४ । मधो । मधुयथा । वष्टिमधु । रा.नि.व.

२१ । च.सु.३अ. । वै.निघ.सुदर्शनचूर्णे । जले ।
दुधे । विष. । मिटरसे । श.र. ।

मधुः । पुं । मधुकवचे । मडेण ग्राह । वसन्त-
काले । चैत्रमासे । मे. । अशोकवृक्षे । हे.च. ।
यष्टिमधुनि । रा.नि.व.६ । स्त्री । जीवन्तीवृक्षे ।
चम. ।

मधुकम् । स्त्री । यष्टिमधुनि । तच्च द्विविधं
स्थलजानूपमेदेन वमनादिप्रतिक्कर्मविशेषेण च ।
च.सु.२अ. । वल्लोयष्टिमधुके । रा.नि.व.६ । च.सु.
४अ. । वै.निघ.ज्व.चि.महाभाषाहितेले । वा.सु.
१५अ.शोधनव-असनादिव-अन्वष्टादिव-अयोषादिव-
च.द.पि.ज्व.चि.नायनाचादि१.सा.ज्व.चि.सुखायनये ।
च.सु.३अ.सन्धानोयं कक्ष्यनये । वै.निघ.ज्व.चि.
अन्धनवलातेले । यश्चदे । पक्षा । हे.च. । पुं ।
मधुकवचे । मडेण ग्राह । र.मा.सु.सु.१८अ.अयो-
षादी । जीवके । रा.नि.व.५ । पश्चिमविश्वे ।
यष्टिमधुवृक्षे । विष. ।

मधुकण्डा । स्त्री । मधुरविश्वायाम् । वै.निघ. ।

मधुकण्डः । पुं । कीकिले । विष्वा. ।

मधुकन्दः । पुं । चालुकमेदे । वै.निघ. ।

मधुकरः । पुं । मधुरजन्तोरे । चंपामार्गे ।

वै.निघ. । भृङ्गराजवृक्षे । श.मा. । अमरे । चम. ।

मधुकरप्रियः । पुं । चासवृक्षे । रा.नि.व.११ ।

मधुकर्कटिका (टो) । स्त्री । (Citrus
acida.) मधुरवोजपूरवृक्षे । मिष्टेणवृ. ।

हिं मधुकाकड़ी, मडफुटी । तत्पण्यायो,—कुशा
मधुखर्जूरिका । गुणाः—शीतला रक्तपित्तहरा
गुह्य । तन्मूलं विट्चिक्काघ्नं कर्णशोधनम् । मद.
व.६ । “मधुकर्कटिका खात्री रोचनी शीतला
गुह्य । रक्तपित्तचयश्रासकासहिक्काभमापहा ॥”
सा.पू.१भ.आम.व. । मधुखर्जूरौवृक्षे । रा.नि.
व.११ ।

मधुकासारः । पुं । गुडपुष्पवृक्षसारे । मडेणैव
ग्राह । वै.निघ.मुपनेवज्व.चि. ।

मधु(धू)कसुरा । स्त्री । मधूकमये । मडेणैव
ग्राह । गुणाः—“वातपित्तकरं रुचं कषायं विशदं
गुह्य । श्लेष्मलं मेदनं ग्राहि सूक्ष्मक्षुभ्रिरोऽर्तिगुह्य ॥”
अतिः १२अ. ।

मधुका । स्त्री । यष्टिमधुनि । प.सु. । लताभेदे ।
गुह्यायाम् । मे. । मधुरजिह्ववृक्षे । वै.निघ. ।

कणकङ्कन्याम् । हे.च. । मधुपर्णीवृक्षे । जीरि-
कायाम् ।

मधुकादिः । पुं । विषमज्वरे कषायभेदे ।
“मधुकं चन्दनं सुप्तं धात्री धान्यसुशीरकं । क्षिप्नी-
हं पटोलच कायः समधुशर्करः । ज्वरमष्टविधं
हन्ति... ॥” भेषज्व.चि. ।

मधुकादिष्टतम् । स्त्री । कासाधिकारे घृतम् ।
गव्यघृतं ४ श. । काथार्थ—यष्टिमधु ८ प.
द्राक्षा १६ प. । पाकार्थ—जलं १६ श. श्रे. ४ श. ।
कक्षार्थ—पियली ८ प. । पाकसिद्धौ चवन्ताय
शोते मधुनः शर्करायाश्च प्र. ८ प. प्रलेप्यम् ।
शुद्ध ४ अ. । काथार्थ—यष्टिमधु ८ प. द्राक्षा
१७ प. । पाकार्थ—जल १७ अ. ज्व. ४ अ. ।
कक्षार्थ—मिश्रण ८ प. । पाकं शेष इहेण
मधु ८ प. शर्करा ८ प. अट्कप दिव ।

मधुकाश्रयः । पुं । मधूच्छिष्टे । मम ।
वै.निघ. ।

मधुकाष्ठः । पुं । मधूकवृक्षे । मडेण ग्राह ।
वै.निघ. ।

मधुकुक्कुटिका (टो) । स्त्री । मातुलुवृक्षे,
जन्तोरभेदे । महर इति भाषा । तत्पण्यायाः,—
मातुलुका सुगन्धा गिरिजा पूतिपुष्पिका अत्यन्ता
देवदूती । गुणाः—“मधुकुक्कुटिका शीता श्लेष्म-
नालप्रसादनी । रुचा स्वादुर्गुह्यः त्रिगुणा वातपित्त-
विनाशिनो ॥” राज.१प. ।

मधुजतः । स्त्री । मधुमलिकायाम् । हे.च. ।

मधुकीशटः । पुं । अमरे । चिका. ।

मधुकीदकम् । स्त्री । यष्टिमधुकसिद्धजले ।
इदं तणाहरम् । सि.यो.त.चि. ।

मधुकोषः । पुं । चौद्रपटले । मोठाक ।
श.च. । छागमुक्ते । श.कल्पद्रुमः ।

मधुकसः । पुं । मध्याशये । मोठाक । श.च. ।

मधुग्राहः । स्त्री । घृततेलमज्जितं समधु-
पिष्टकभेदे । सा.गुह्यः पुष्टिकरी च । “विषदधाना
शक्त्वो मधुकीडाः सपिष्टिकाः । गुणाः पुष्प-
लिकायाश्च गुरवः पौष्टिकाः परम् ॥” च.सु.
१७अ. ।

मधुखर्जु(ज्जूर)िका (रौ) । स्त्री । किट-
फलखर्जूरौवृक्षे । मिष्टेणैवग्राह । श. निघ-

सेवी। कं सौहृदं विष्णु। गुणाः—मधुरा हृष्या
श्रोतसा सन्नापपित्तघ्नी क्षमिजननी वीर्यवर्धनी च।
रा.नि.व.११।

मधुगन्धः। पुं। वज्रकृच्छ्रे। अर्जुनवृक्षे। वै.
निघ.।

मधुगन्धप्रसूनकः। पुं। अर्जुनवृक्षे। वै.
निघ.।

मधुगायनः। पुं। कौकिलि। रा.नि.व.१२।

मधुगुञ्जनः। पुं। श्रीभाजनवृक्षे। गजिना-
ग्रीह। श.मा.।

मधुघातकः। पुं। पक्षिप्रिये। वै.निघ.।

मधुघोषः। पुं। कौकिलि। श.मा.।

मधुच्छदा। स्त्री। मयूरशिखायाम्। भा.।

मधुजः। पुं, स्त्री। मधुच्छिद्ये। रा.नि.व.१४।

मधुजम्बीरः। पुं। (Citrus limetta.)
Sweet lime of India. मधुरजम्बीरवृक्षे।

विष्टे लेवुग्रीह। हिं मिठानिम्ब। रा.नि.व.११।

मधुजम्भः (लः)। पुं। मधुरजम्बीरे। रा.नि.
व.११।

मधुजा। स्त्री। मधुशर्करायाम्। रा.नि.व.१४।
खितायां। छिनि। त्रिका.।

मधुजीरकः। पुं। (Pimpinella anisum.)
Common anise. जीरकभेदे। मिर्गजीरा।
हिं सौंफ। तै पेदजिलकर। ता. सीम्बु। वम्.
चानितम्। पुस्तकान्तरम्।

मधुजीवनः। पुं। विनीतकवृक्षे। वै.निघ.।

मधुतालः। पुं। शीतालवृक्षे। रा.नि.व.२।
नकुल.१०५।

मधुहृषः। पुं, स्त्री। रक्षी। प.सु.। रा.नि.
व.१४। त्रिका.।

मधुतैलवस्तिः। पुं। निरुद्धवस्तिभेदे। यथा
—“एरुक्कायतुल्यां मधुतैलपलायकम्। अत-
पुष्पापलायनं सेम्बवादेन संयुतम्। मधुतैलक-
संश्लेषं वस्तिदीर्घविलीकितः। मदीगुल्फमिष्टो-
मलीदावर्तनाशनः। वलवर्णकरश्चैव हृष्यो दीपन-
हृष्यः।” भा.।

मधुजयम्। स्त्री। मधुरवधौ, हृतमधुशर्करासु।
रा.नि.व.१२। भा.म.४म.कुष्ठ.वि.।

मधुदला। स्त्री। मूल्यायां। मूर्गी। रा.नि.व.१।

मधुदूतः। पुं। आनवृक्षे। भा.। कौकिलि। वै.
निघ.।

मधुदूती। स्त्री। पाटलवृक्षे। भा.।

मधुद्रुः। पुं। धमरे। त्रिका.।

मधुद्रवः। पुं। मधुश्रीगौ, रक्तश्रीगुवृक्षे। गान
गजिना ग्रीह। श.र.। वा.चि.३५.।

मधुद्रुमः। पुं। मधुकवृक्षे। गडुन वा छड़-
पुष्पायुक्त। र.मा.। आनवातकवृक्षे। अन्वसायाम्।
वै.निघ.।

मधुधातुः। पुं। खर्णमात्रिके। रूप्यमात्रिके।
रा.नि.व.१०।

मधुधूलिः। स्त्री। खण्डशर्करायाम्। बाँड़।
हे.च.।

मधुनालिकेरकः। पुं। नारिकेलवृक्षविशेषे।
एरनारिकेर इति कौकिलि प्रसिद्धः। वम्. मोहा-
नारल। वासननाशिकेन। तत्पण्यायाः,—
माध्वीकफलः माध्विकफलः घटफलः वज्रकृच्छ्रेः
रुद्रफलः। फलगुणाः—मधुरं शीतलं हृष्या-
दाहपित्तघ्नं बलपुष्टिकरं कान्तिजनकं वीर्यवर्धनं
रक्षकं। दुर्जरं क्षमिकरं विषघ्नं वातातिसार-
अमशमनम् अप्रिदीमिनाशनम् आमलक्षप्रकीर्ण-
जनकम्। रा.नि.व.११।

मधुनिष्पावः। पुं। मुकुटनिष्पावः। मूर्कट-
नीय। प.सु.। गुणाः—रुच्यः मधुरः रूक्षलाघवः
शीतलः वातघ्नी बल्यः आभानकरः गुरुः पुष्टि-
करश्च। रा.नि.व.१६।

मधुनौ। स्त्री। चुपविशेषे। माकड़ छाडेन,
माकड़ हाता। तत्पण्यायाः,—हृतमण्डा वाय-
सीली समरुला। र.मा.। चविः स्थानं २५.।

मधुपञ्जरः। पुं। वज्रकृच्छ्रे। प.सु.।

मधुपर्णिका। स्त्री। गाभारीवृक्षे। भा.म.४
म.गर्भ.वि.। नीलीवृक्षे। भा.। सुदृग्नायाम्।
गजप्रसूनकं। गुडूच्या। रा.नि.व.२। प्रसारण्याम्।
गज्जुल्लिङ्ग। वराहकान्तायाम्। वराहकांठा।
श.च.।

मधुपर्णी। स्त्री। विकटतनुपे। वैष्टिग्रीह।
र.मा.। गुडूच्या। र.मा.। रा.नि.व.३। च.सु.४
५.। भा.जीवकायमिश्रके, च.पि.च.। वराह-
कान्तायां। वराहकांठा। च.द.श.च.वि.। राम-

मधुरे। गाभारीवृक्षे। रा.नि.व.२। यष्टिमधुनि।
भा.म.४म.कर्णरी.चि.चिफलाद्यष्टते। मधुरबीज
पूरके। मिष्टे लेवु। रा.नि.व.१२। नीलीवृक्षे।
मे.। प्रसारण्याम्। वै.निघ.।

मधुपाका। स्त्री। षड्भुजायां, खर्जुजा इति
ख्यातायां फलशकलतायाम्। रा.नि.व.७।

मधुपालिका। स्त्री। गाभारीवृक्षे। श.मा.।

मधुपौलः। पुं। महापौलवृक्षे। आथर्रोटे।
रा.नि.व.११।

मधुपुष्पः। पुं। मधुकवृक्षे। गडुनग्रीह।
हं महुया। र.मा.। रा.नि.व.२३। अशोकवृक्षे।
रा.नि.व.१०। शिरीषवृक्षे। रा.नि.व.२३।
वज्रकृच्छ्रे। रा.नि.व.१०। दन्तीवृक्षे। रा.नि.
व.२३।

मधुपुष्पा। स्त्री। दन्तीवृक्षे। रा.नि.व.६।
धातवीवृक्षे। वै.निघ.। नागदन्तीवृक्षे। रा.
नि.व.५।

मधुपुष्पी। स्त्री। अवाक्पुष्पायां। छांरुहनी।
दन्तीवृक्षे। पुत्रक्षीवृक्षे। वै.निघ.।

मधुप्रियः। पुं। भूमिजन्तुवृक्षे। जटा.।

मधुफलः। पुं। मधुनारिकेलवृक्षे। रा.नि.व.
११। विकटतनुपे। श.च.। राजादन्तीवृक्षे।
शीर्षी। रा.नि.व.५। मधुखर्जुरीवृक्षे। वै.निघ.।
मधुफला। स्त्री। मधुपाकायाम्। थूज्जी।
मातुलुङ्गवृक्षे। कपिलद्राक्षायां। वै.निघ.।
वा.सु.१५५.। [नि.व.११।

मधुफलिका। स्त्री। मधुखर्जुरिकायां। रा.।

मधुबहुला। स्त्री। वासन्तीलतायाम्। वासन्ती
ग्रीह। रा.नि.व.१०। शुक्लशूयिकायाम्। वै.निघ.।

मधुलिखी। स्त्री। कुन्दरुलतायाम्।
कूणकौ। वै.निघ.।

मधुबीजः। पुं। टाडिमवृक्षे। वै.निघ.।

मधुभवा। स्त्री। मधुशर्करायाम्। वै.निघ.।

मधुमज्जा। पुं। अक्षीवृक्षे। आथर्रोटे
ग्रीह। रा.नि.व.११।

मधुमतो। स्त्री। गाभारीवृक्षे। मूर्ख्यायां।
रा.नि.व.३६। काश्मीरदेशीयनद्यां तज्जलगुणाः
—अग्निदीपनं तथा चन्द्रभागाजलसङ्गुणम्।
रा.नि.व.१४।

मधुमत्तः (ता)। पुं, स्त्री। महाकरञ्जवृक्षे।
रा.नि.व.२।

मधुमल्ली। स्त्री। मालतीलतायाम्। श.मा.।

मधुमस्तकम्। स्त्री। पिष्टकान्नविशेषे। लक्ष्यं
—“समिता वेष्टिता मध्ये मधु दत्त्वा शृता घृते।
मधुमस्तकमुष्टितं तद्वयं गुरु दुर्जरम् ॥” राज-३
प.। वि. मधुना उपलिप्ते। भा.म.४म.।

मधुमक्षिका। स्त्री। मधुकरमक्षिकाविशेषे।
मोगाहि। अम.।

मधुमाधवकः। पुं। पलाशवृक्षे। वै.निघ.।

मधुमाध्वीकम्। स्त्री। मधुकपुष्पमये। वै.
निघ.। मध्वे। अ.टी.भ.।

मधुमानौ। स्त्री। मधुनः अष्टपल्लेषु। सि.थी.
कास.चि.वासाङ्गुमाख्ण्डे। “पिपलीकुडवच्चैव मध-
मानौ प्रदापयेत् ॥”

मधुमारकः। पुं। धमरे। [कम्।

मधुमालती। स्त्री। मालतीपुष्पवृक्षे। वै.द.

मधुमाक्षिकम्। स्त्री। खर्णमात्रिके। भा.।

मधुमूलम्। स्त्री। रक्तालुके। मोगाङ्गु।
श.च.।

मधुमेहः। पुं। प्रमेहरोगविशेषे। मधुमेहः।
निदानादि। “सर्वेष्वेव प्रमेहास्तु कालान्नाप्रति-
कारिणः। मधुमेहलमायाति तदासाध्या भवन्ति
हि। गुरुक्षिब्धास्त्रलवणान्यतिमात्रं समश्रुतां।
नवमन्नं पानं च निद्रामायासुखानि च। त्यक्त-
व्यायामचित्तानां संशोधनमकुर्वन्त। श्लेष्मा पित्तञ्च
मेदश्च मांसं च प्रतिप्रवर्तते। तेरात्रतगतिर्वायुरीज
आदाय गच्छति। यदा वस्तिं तदा कृच्छ्री मधुमेहः
प्रवर्तते ॥” च.सु.१७.।

मधुयष्टिः। स्त्री। इक्षौ। श.च.। मधुकवृक्षे।
यष्टिमधुनि। वै.निघ.।

मधुयष्टिका (यष्टी)। स्त्री। यष्टिमधुनि।
प.सु.। चि.क्र.क.सीमरी.चि.। मधुकवृक्षे। इक्षौ।
वै.निघ.।

मधुयोनिः। स्त्री। कपिलद्राक्षायां। वै.निघ.।

मधुरम्। स्त्री। वज्रे। रा.नि.व.१३। मधुरि-
कायां। गडुनौ। (शीतकषायपाने)। वज्रियष्टि-
मधुनि। रा.नि.व.६। सिक्थके। मग। रा.नि.
व.१३। विष्टे। त्रिका.।

मधुरः । पुं । षड्रसान्वतमे रसे । मिष्टद्रव्यं । स च भूयस्त्वुगुणभूयिष्ठः परितोषाह्लादतिसुखावलेपजनकः रसरक्तमांसमिदोऽस्थिवर्धनश्च । “यः परितोषमुत्पादयति प्रह्लादयति तर्पयति जीवयति सुखावलेपं जनयति स मधुरः” स च क्षिण्णगुणश्रौतधातुवर्धनायुर्वलवर्धनसिद्धिं कण्डूः सन्धान-कञ्च । तद्विपाकः मधुरः । तद्विपाकगुणश्च श्लेष्मकृत वातपित्तहरश्च । सु.सू.४२अ. । केशवर्धकः, अतिसंवेनात् प्रसृज्जलतादिकञ्च करोति । रा.नि. व.२० । रक्तशिशौ । रा.नि.व.७ । मञ्जरतणे । रा.नि.व.८ । राजासहचै । रा.नि.व.११ । रक्तचौ । गुडि । रा.नि.व.१४ । मातुलुङ्गवृक्षे । वातासहचै । काकील्याम् । वै.निघ.२भ.वृ.चि. अतनिप्यावे । मादाभिग । राजमाषि । वरुणै । रा.नि.व.१६ । जीवके । मीदायाम् । रा.नि.व.२३ । वन्यवदरे । मधुकवचै । वै.निघ. । काकील्यादिगणे । च.द. ख.मे.चि. । चि. मधुररसयुक्ते ।

मधुरकः । पुं । जीवकवृक्षे । अम. ।

मधुरकण्टकः (का) । पुं, स्त्री । मत्स्यविशेषे । तत्पर्यायाः—कज्जला कज्जली अनन्ता नाथी । श.र. ।

मधुरकर्कटी । स्त्री । मधुरवीजपूरे । मिष्टे जेवू । रा.नि.व.११ ।

मधुरकुशाण्डम् । स्त्री । कुशाण्ड । छौंठि कुण्ड । हिं मिठानुद । संयहः ।

मधुरखज्जूरी । स्त्री । मधुखज्जूरीवृक्षे । रा. नि.व.११ ।

मधुरगणः । पुं । काकील्यादिदशद्रव्येषु । See काकील्यादिगणः । च.द.सि.यो.ख.मे, अ.चि.चि.टणा.चि. । “शर्करामधुमिश्राणि श्रुतानि मधुरैः सह ।” सु.चि.३अ. ।

मधुरजम्बीरः । पुं । जम्बीरविशेषे । मिठां जायौ । सं साखरनिम्बु । कं कितिले । तत्पर्यायाः—मधुजम्बः मधुजम्बलः रसद्रावी शर्करकः पित्तद्रावी । गुणाः—मधुरः शीतलः कफपित्तघ्नः श्लीफघ्नः तर्पणः वृष्यः असृजः पुष्टि-कारकश्च । रा.नि.व.११ ।

मधुरजम्बलः । पुं । मधुरजम्बीरवृक्षे । रा. नि.व.११ ।

मधुरजीवकादिः । पुं । जीवन्तीमधूकयुक्त-

जीवकादिगणे । “जीव्या मधूकयुतया मधुराह्ला-
योऽयं योगी महानिह विराजति जीवकादिः ।”
रा.नि.व.२२ । See जीवकादिः ।

मधुरजीवनीयः । पुं । जीवकधूमको मदे काकील्या मधुकं सहे जीवन्ती चेति द्रव्यगणे । चरकः ।

मधुरज्वरः । पुं । मन्थरापरनामकज्वरविशेषे । लक्षणं यथा—“ज्वरो दाहो भ्रमो मीही ह्यती-
सारो वमिस्त्वेषा । अनिद्रा च मुखं रक्तं तालु
जिह्वा च शुष्यति । योऽस्यां परिदृश्यन्ते स्त्रीटकाः
सर्षपीपमाः । घृताशनात् खेदरीघात् मधुरी
जायते वृणाम् ॥” वै.निघ. ।

मधुरत्वक् (चः) । पुं । धववृक्षे । शौण्डी
गोष्ठ । रा.नि.व.६ ।

मधुरत्वयम् । स्त्री । समभागघृतमधुशर्करासु ।
“सिताकाचिकसर्षपि मिहितानि यदा तदा ।
मधुरत्वयम्.....” रा.नि.व.२२ ।

मधुरत्रिफला । स्त्री । समभागद्राक्षागाभारी-
खज्जूरेषु । किमिश्रि, गोमांशकल, थैज्जूर
मशान । अम. । “द्राक्षाकाशमथखज्जूरीफलानि
मिलितानि तु मधुरा त्रिफला ज्ञेया ।” रा.
नि.व.२२ ।

मधुरफलः । पुं । राजवदरवृक्षे । नांरकुले
कुलेन गीह । रा.नि.व.११ । तरण्युजि । वै.निघ. ।

मधुरफला । स्त्री । मधुरवीजपूरकवृक्षे । मिठां
जेवू । रा.नि.व.११ । विभिंटिकायां । वै.निघ. ।

मधुरविम्बो । स्त्री । कुन्दुरलतायाम् ।
कुन्दूरुकी । वै.निघ. ।

मधुरलता । स्त्री । वल्लीयष्टिमधुनि । वै.निघ. ।

मधुरवर्गः । पुं । दुग्धादिद्रव्याणां द्रव्यगणे ।
दुग्धघृतवसामज्जशालिषट्कयवगीधूमसाषण्डाटक-
कसेरुकैलाहक-(गोशूक)-ककाण्डका(कौकुड)-
लादुकालिन्द (तुरशूक)कतक(निर्गोना) गिलोय-
(गिले)पियालपुष्करवीजकाशमधूकद्राक्षागाभारी-
दन(शौर्गी) तालनारिकैलेचुविकारवलातिवलात्म-
गुमाविदारौषसा गोक्षुरक-चौरमोरटमधूलिका-
कुशाण्डप्रभृतीनि समासेन मधुरीवर्गः । सु.सू.४२अ. ।

मधुरवल्ली । स्त्री । मधुवीजपूरदुमि । मिष्टेजेवू
गीह । रा.नि.व.११ ।

मधुरवातामः । पुं । (Dulcis.) मिष्ट-
वातामे । मिठांवाताम । संयहः ।

मधुरवीजपूरः । पुं । मिष्टमातुलङ्गवृक्षे ।
मिष्टेजेवू गोष्ठ । सं मधुकाकड़ी । कं सखरेमाध-
वल । गुणाः—मधुरः शीतलः दाहघ्नः जिदीघ्नः
रुच्यः वृष्यः गुणः दुर्ज्वरश्च । रा.नि.व.११ ।

मधुरसः । पुं । तालवृक्षे । रा.नि.व.६ । सु.सू.
३८ अ. पिप्पल्यादिः ।

मधुरसा । स्त्री । मूर्खायां । भृगुत्रा । रा.नि.
व.३ । र.मा. वा.सू.१५अ.अ.आरुखंभादिः, “वल्ली
निष्वाह्यतमधुरसा ।” भा.म.१भ.सन्ततादिज्व-चि.
महाप्रट्टकतेले । “मधुरसादेवाहरोक्षीतकैः ।”
यष्टिमधुनि । रा.नि.व.६ । द्राक्षायाम् । मे. ।
गाभारीवृक्षे । भा. । प्रसारण्याम् । शतपुण्यायाम् ।
कुङ्कु । वै.निघ. । दुग्धिकायाम् । थिरुहे
गीह । मे. ।

मधुरस्कन्धः । पुं । पङ्क्तिविधास्यापनमध्य-
मधुरवर्गीयद्रव्यकृतास्यापनविशेषे । च.वि.सा.८अ. ।

मधुरस्रवा । स्त्री । मूर्खायाम् । पिङ्गोखज्जू-
रिकायाम् । रा.नि.व.११ ।

मधुरा । स्त्री । मीदायां । रा.नि.व.३ । काकील्यां ।
वृक्षजीवन्त्याम् । रा.नि.व.३ । शतावरी ।
रा.नि.व.४ । महाशिल्या । कदलीवृक्षे । प.सु. ।
शतपुण्यायां । कुङ्कु । भा. । पालङ्गशाके । रा.
नि.व.७ । मधुखज्जूरीवृक्षे । रा.नि.व.११ । तिल-
वासिनीशाली । उष्याशाली । रा.नि.व.१६ ।
मूर्खायां । च.वि.३अ. । मातुलुङ्गवृक्षे । यष्टि-
मधुनि । मधुरिकायां । मृडेत्री । मे. । काञ्चिके ।
चिका. । ऋषभके । मधुरे । महामीदायाम् ।
वै.निघ. ।

मधुराकरः । पुं । इक्षौ । प.सु. ।

मधुराजालुकम् । स्त्री । मिष्टरसालुमेदे ।
मो आनू । गुणाः—“मधुराजालुकं शीतं मधुरं
वायुकारकं । पाके कटु च विजियं रुचिदं दाह-
पित्तनुत् । शीप-ट्ट-कफमुत् शीतमस्य कन्दसु
शीतलः । अग्निमान्द्यमलसत्तकफकृत् पित्तनुत्
परः ॥” वै.निघ. ।

मधुरादिफलत्वयम् । स्त्री । मधुरत्रिफला-
याम् । रा.नि.व.२२ ।

मधुरास्त्रफलः । पुं । पियालवृक्षे । र.मा. ।

मधुरान्तः (कः) । पुं । आमातकवृक्षे । श-
च. । दाडिमवृक्षे । नागरवृक्षे । वै.निघ. ।

मधुरान्तरसः । पुं । नागरवृक्षे । नांरजौ
जेवू गोष्ठ । वै.निघ. । [१६ ।

मधुरालापा । स्त्री । शारिकायां । रा.नि.व.

मधुरालातुः (नौ) । स्त्री । मिष्टालाव्याम् ।
मिठां नाडे । रा.नि.व.७ ।

मधुरालिका । स्त्री । चूद्रमत्स्यविशेषे ।
मृडेनमांश । अरुचिपण्यापथ्यम् ।

मधुरासवः । पुं । आमे । वै.निघ. ।

मधुरास्यता । स्त्री । सुखलिततायाम्, सुखस्य
मिष्टतायाम् । मा.ज्व.नि. ।

मधुरिका । स्त्री । मिश्रयाव्युत्तपे । शोत्री ।
प.सु. । रा.नि.व.४ । रक्तसर्षपे । रा.नि.व.१६ ।
शतावरीयाम् । कुङ्कु । वै.निघ. ।

मधुरी । स्त्री । आसवृक्षे । वै.निघ. । मधुरि-
कायां । शोत्री । च.द.वा.व्या.चि.प्रसारणीतेले ।

मधुरेणुः । पुं । कणकठभौवृक्षे । रा.नि.व.६ ।
See कटभी । शतपुष्पपाटलायाम् । वै.निघ. ।

मधुरीषधम् । स्त्री । मधुरगणे । भा.म.३भ. ।

मधुलः । पुं । मधूकविशेषे । र.मा. । स्त्री ।
मधे । श.च. ।

मधुलग्नः । पुं । रक्तशिशुवृक्षे । र.मा. ।

मधुलता । स्त्री । शूलौटवृक्षे । रा.नि.व.८ ।
वल्लीयष्टिमधुनि । वै.निघ. ।

मधुलिका (ली) । स्त्री । खनामल्यातवृक्षे ।
मधुली । र.मा. । च.वि.८अ. । कपिलद्राक्षायाम् ।
पुष्पपरागे । वै.निघ. । शमीधान्यभेदे । च.सू.२७
अ. । (लिका) । राजिकायाम् । रा.नि.व.१६ ।

मधुबलः । पुं । कीकिले । श.च. ।

मधुवल्लिका (ली) । स्त्री । मिष्टमातुलङ्गवृक्षे ।
रा.नि.व.११ । कारवेळके । रुद्रणी । र.मा. ।
वल्लीयष्टिमधुनि । रा.नि.व.६ । कपिलद्राक्षायाम् ।
वै.निघ. ।

मधुवारः । पुं । मधूकवृक्षे । मृडेन गोष्ठ ।

मधुवासिनी । स्त्री । लघुघातकीवृक्षे । वै.निघ. ।

मधुविट् । स्त्री । मधूच्छिष्टे । मम । वै.निघ. ।

मधुवीजः । पुं । दाडिमवृक्षे । रा.नि.व.११ ।

मधुवीजपूरः। पुं। मधुरमातुलुङ्गवर्धे। तत्पर्व्यायाः—मधुकर्कटिका मधुपर्णी मधुकर्कटी मधुरवल्ली मधुरकर्कटी मधुरफला मधुफला वर्धमाना। गुणाः—मधुरः शीतलः रुच्यः पथ्यः गुरुः दुर्जरः दाहनाशकः विदोषशमनश्च। रा. नि.व.११।

मधुवृक्षः। पुं। मधुकवचे। गडुन गीह। वै.निघ.

मधुशर्करा। स्त्री। मालखलीति प्रसिद्धे शर्कराजातखाद्यद्रव्ये। सितखण्ड, पाटाली। तिलुया। गुणाः—अतिमधुरा चक्षुष्या कृद्भिर्घ्नी कुष्ठव्रणकफवासहिकारकपित्तघ्नी च। रा.नि.व. १४। अष्टविधमधुपत्रशर्करासु। तस्य मधुना-मष्टविध्यादष्टविधा भवन्ति। तच्छर्करागुणा अपि तत्तन्मधुगुणतुल्याः ज्ञेयाः। “यद्गुणं यन्मधु प्रोक्तं तद्गुणा तस्य शर्करा।” रा.नि.व.१४। अत्र निष्ठावे। रा.नि.व.१६।

मधुशाखः। पुं। मधुकवचे। गडुन गीह। श.च.

मधुशिशुः। पुं। रक्तशीभाजनवर्धे। नील मज्जिनागीह। गुणाः—“मधुशिशुः सरस्वतः शोफघ्नी दीपनः कटुः।” सु.सू.४६५. (कः) अत्रशिशौ। रा.नि.व.७।

मधुशिता। स्त्री। अत्रनिष्ठावे। रा.नि.व.१६।

मधुशु(सु)क्तम्। स्त्री। पिप्पलीमूलजम्बीररस-कृतसन्धानविशेषे। “जम्बीरस्य फलरसं पिप्पली-मूलसंयुतं। मधुभाण्डे विनिक्षिप्य धान्यराशौ निधापयेत्। चण्डिण तज्जातरसं मधुशुक्तमुदा-हृतम्।” शाङ्ग.

मधुशेषः। पुं, स्त्री। सिक्थके। मम। रा.नि. व.१७। च.सू.३५.

मधुश्रेणी। स्त्री। मूर्खायाम्। रा.नि.व.३।

मधुखासा। स्त्री। जीवन्तीजतायाम्। रा.नि. व.३।

मधुष्ठौलः। पुं। मधुकवचे। भा.

मधुसन्धानम्। स्त्री। मये। वै.निघ.

मधुसम्भवम्। स्त्री। सिक्थके। मम। रा.नि.व.१७।

मधुसम्भवा। स्त्री। कपिलद्राचायाम्। वै.निघ.

मधुसिक्थकः। पुं। मधुच्छिष्टे। मम। भा.स.४५.पादसुटी.वि. “मधुसिक्थकगैरिक-छत.....” स्थावरविषभेदे। हे.च.

मधुसूदनः। पुं। समरे। लिका।

मधुसूदनौ। स्त्री। पालङ्गीशके। भा.नि. १. भा.क. हे.च.

मधुसूत्रे। पुं। मधुच्छिष्टे। मम। वै.निघ.। स्त्री। शीव(तीप)चीनीतिख्याते पुष्टिकरौषधे। वै.निघ.

मधुस्रवः। पुं। मधुकवचे। गडुन गीह। भा. मोरटलतायाम्। शौर कण्ठाग्र। रा.नि. व.३। स्त्री। मूर्खायाम्। रा.नि.व.३। चौर मूर्खायाम्। हंसपयाम्। गौशनिशा नता। र.मा. रा.नि.व.५। पिण्डस्वर्जूरवर्धे। पिण्डी थैछूर। रा.नि.व.११। जीवन्त्याम्। श.च. यष्टिमधुनि। जटा. रक्तलज्जालुकायाम्। वै.निघ.

मधुस्रवाः (स)। पुं। मधुकवचे। गडुन गीह। जटा. वा.सू.१५। १७५.पटोलादिः। “मधुस्रवीगुडूचीपाठान्वितम्।”

मधुस्त्रावः। पुं। मोरटलतायाम्। रा.नि.व. ३। मधुकवचे। गडुन गीह। भा.

मधुस्त्ररः। पुं। कीकिले। श.र.

मधुहा (न)। पुं, स्त्री (हा)। प्रसङ्गजातीयपक्षि-भेदे। च.सू.२७५.

मधुक्षरा। स्त्री। शिक्कीभेदे। प.सु.

मधुक्षीरः (री)। पुं, स्त्री। खजूरवर्धे। हारा.

मधूकम्। स्त्री। गुडपुष्पे, मधुकपुष्पे। गडुन गुण. वा.सू.१५५.न्यग्रोधादिः। “कालीकदम्ब-विरलामधुकं मधूकम्।” च.द.वा.पि.ज्व.वि.मधु कादिः। “मधूकं चन्दनीयलम्।” वा.चि.३५. यष्टिमधुनि। रा.नि.व.६। सु.सू.३८५.उत्पलादिः। वै.निघ.अप.वि.मधूकवृत्ते।

मधूकः। पुं। (Bassia latifolia.) खनाम-ख्यातवर्धे। गडुन गीह। हिं महुया, वनमहुया। ता. कटुल्लपि। तं पित्रा। वन्. मोहा। तत्पर्व्यायाः—गुडपुष्पः - मधुदुमः वाणप्रस्थः मधुष्ठौलः मधुकाः मधुः मधुपुष्पः मधुस्रवः

मधुवारः मध्वलः मधुवृक्षः रीधपुष्पः माधवः। वा.सू.१५५.सारिवादिः। सु.सू.३८५.न्यग्रोधादिः। स विविधः स्थलजजलजमेदन। गुणाः—समुत्तेजकः क्षिग्ध उष्णः श्रेयकरः बल्यः धातुपोषकश्च। पुष्पा-क्षाथः कायहितः। दैले शिरःश्ले हिंसम्। तत्-सुरा मधुरा पाचिका च कथित्। “मधूकपुष्पं मधुरं शीतलं गुरु वृद्धणं। बलवृद्धकरं प्रीतं वातपित्तविनाशनम्। फलं शीतं गुरु स्वादु शुक्लं वातपित्तनुत्। अह्वयं हन्ति तणासदाहश्वासचत-न्धान्।” भा. एतत्तैले गान्धारीतैलगुणम् अह्वयं तर्पणं वृद्धणञ्च। लम्.गुणाः—“मधूकं रक्तपित्तं व्रणशोधनरोपणम्।” तन्मज्ज तत्फलगुणम्। पक्षफलं वातपित्तघ्नम्। राज.

मधूकपर्णसाहस्री। स्त्री। तुलसीवर्धे। वै.निघ.

मधूकपर्णा। स्त्री। अम्बुशायाम्। आम्.पुं। गीह। वै.निघ.

मधूकफाणितम्। स्त्री। मधूकपुष्पीत्यश्वकं-रायाम्। गडुन कुल्लर चिनि। गुणाः—रुचं वातपित्तकृत् कफघ्नं मधुरं वसिदोषकरञ्च। सु.सू. ४५५.

मधूकशर्करा। स्त्री। मधूकफाणिते।

मधूकसारः। पुं। मधूकरसे। गडुन गीह। आ.पि. च.द.ज्व.वि.मधूकसारदिः। “मधूक-सारसिन्धुः।”

मधूच्छिष्टम्। स्त्री। (Cera, Alba, Tla-va.) Wax, मधुसिक्थके। मम। र.मा. हिं मम। तं भैरम। ता. मधुचु। सु.सू.८५. गुणाः—क्षिग्धं चते हितञ्च। द्रव्यगुणान्तरम्।

मधूत्य(लित)म्। स्त्री। सिक्थके। मम। रा.नि.व.१३। [नि.व.१४।

मधूत्पन्ना। स्त्री। मधूकृतशर्करायाम्। रा.

मधूत्सवः। पुं। रक्तास्नानवर्धे। ब्रह्म खौटै। रा.नि.व.१०।

मधूलः। पुं। वारिजे गिरिजे च मधूकवर्धे। जलमहेश, गिरिमहेश। तत्पर्व्यायाः—दीर्घ-पत्रकः गौरशकः मधूलः स्वल्पपत्रकः। प.सु. जटा.

मधूलकः। पुं। जलजमधूकवर्धे। भा. स्थलजमधूकवर्धे। श.र. स्त्री। मये।

मधूलिः। स्त्री। मालकाकुडी इति ख्याती-वर्धे। गान्धारीकडी। प.सु.

मधूलिकः। पुं। इवो। आसवविशेषे। गुणाः—“श्लेष्मलस्तु मधूलिकः।” च.सू.२७५.

मधूलिका। स्त्री। मूर्खायाम्। प.सु. रा.नि. व.३। भा.पू.२५. यष्टिमधुनि। जलवर्धे। भा.पू.२५. वा.टी.हिमावसनकल्पे। कुधान्यभेदे, स्वल्पगोधूमे। मध्यदेशजगोधूमे इति भावमिश्रः। स्वल्पगोधूमीत्यसुरायाम्। गुणाः—मलमूलरोधिनी गुरुः श्लेष्मला च। सु.सू.४६५. मलिकाविशेषे। सु.कल्प.८५. मर्कटहस्तिदणे। गोकुण्डा। च.द.भ.चि.

मधूलो। स्त्री। आसववर्धे। रा.नि.व.११। मूर्खायाम्। मधुकर्कटिकायाम्। रा.नि.व.११। सु.चि.३५. मधूकवर्धे। जलजमधुवर्धे। मध्यदेशजगोधूमे। भा. गुणाः—मधुरा क्षिग्धा शीतला च। च.सू.२७५. वा.चि.८५.

मधूवकम् (पित्तम्)। स्त्री। मधूच्छिष्टे। वै.निघ.

मध्यः। पुं। कटिदेशे। गङ्गा। शमनधूसमान-विशेषे। भा. स्त्री। मधुनि। “गुडं मध्यं विभी-तकान्।” च.चि.१८५. वा.उ.३७५. विरामे। लिका.

मध्यगन्धः। पुं। आसववर्धे। श.च.

मध्यजम्बू। स्त्री। मधुजम्बूवर्धे।

मध्यदेशभवा। स्त्री। वक्त्रकशाली। भा.नि-शाशुविशेषे। रा.नि.व.१६।

मध्यन्दिनः। पुं। बन्धुजीवपुष्पवर्धे। बाङ्गुनि-वृक्षः। रा.नि.व.१०। स्त्री। मध्याह्ने।

मध्यपञ्चमूलकम्। स्त्री। बलापुननंवेरु-शालपर्णीवृक्षिपर्णीषु। “बलापुननंवेरुण्डैः सु(प-थ्यपर्णी)द्वयेन च। एकत्र योजितेनैतत् मध्यमं पञ्चमूलकम्॥” रा.नि.व.२२।

मध्यपाकः। पुं। तैलादीनां नातिदृढरपाक-विशेषे। च.द.

मध्यपुष्पः। पुं। जलवेतसे। म.द.व.५।

मध्यमम्। स्त्री। देहमध्यभागे। अम. पुं। जगमेदे।

मध्यमकदलम्। स्त्री। अर्धपुष्टकदलीफले।

गुणाः—ईषत्कटु मधुरं गुर्व्यमिमान्यकरश्च । वै. निघ. ।

मध्यमनारायणतैलम् । क्ली । वातव्याध्यधिकारे तैलम् । पाठः—“विंशत्यश्वत्थाह्वतोश्चन्द्रा-
श्लोणाकवाद्यालकपारिमद्रं । चूद्राकठिजाति-
बलाघिमस्य मूलानि चैषां सरणीयुतानां । सू-
विदध्यादथ पाटलीनां प्रथं सपादं विधिनीहृतानां ।
द्रोणैरपामश्विरेव पक्ता पादावशेषेण रसेन तेन
रैलादकानां सममेव दुग्धमाजं निदध्यादथवापि
गन्धं । एकत्र सत्यमिव चेत् सुबुद्धिदद्याद्रसश्चैव
श्रतावरीणां । तैलेन तुल्यं पुनरेव तत्र राक्षसाश्वत्था-
मिषिदाहकृष्टं । पथीचतुष्पागुरुकैसरणि सिन्धु-
मासीरजनीदधत् । श्लेयिकं चन्दनप्रक्षराणि
एलाययष्टीतगरावपत्रं । भृङ्गाष्टवर्गान् वचापलाशं
स्थीयैश्चर्योरकचौरकाख्यं । एतैः समस्तैर्विपल-
प्रमाणैराखोद्य सर्वं विधिना विपक्वं । कर्पूर-
काशीरसगण्डजानां चूर्णीकृतानां विपलप्रमाणम् ।
प्रक्षेददौर्गन्ध्यनिवारणाय दद्यात् सुगन्धाय वदन्ति
केचित् ॥” भेष. । पुस्तकान्तरं मदननारायण-
तैलमुक्तं । चूद्रा कण्टकारी । कठिजा पुनर्नवा ।
अतिबला श्वेतबला । सरणी भद्रलिका । प्रत्येक-
मेषां सपादप्रस्थविंशतिपलानि । जलखाष्टौ द्रोणाः
(५१२ ग्र.) । श. १२८ ग्र. । तैलस्यादकद्वयं (१२
ग्र.) । मिषिः शतपुष्पा । भृङ्गं गुडलक् । पलाशः
शटी । वरीरः श्वेतपुनर्नवा । स्थीयैश्च यन्त्रिपणं ।
चौरकः चौरहली । सिद्धे पूतीणि कर्पूर-
कुङ्कुमकसूरीणां प्र. १ प. चूर्णयित्वा प्रक्षेप्यम् ।
तिलतैल ७२ श. । कार्थार्थ—रेलछाल,
अश्वगन्धा, बृहती, गौक्षूर, शोणा, श्वेत-
वेङ्केला, पारिजत्त, कटिकारी, पुनर्नवा,
गौरकृष्णकुलि, गगिरी, गन्धडाह्लिनि,
पारुल, ईशादेर भूल प्रेतोक २० पं. ।
पार्थार्थ—जल (५१२ श.) श. १२८ श. ।
छांगदूध वा गवाक्ष ७२ श. । शतमूलीरस
७२ श. । कर्कार्थ—राक्षा, अश्वगन्धा, मडरी,
देवदारु, कूड, गुगनो, मांषाणी, शालपाणि,
चाकुलिना, अश्वरू, नागेश्वर वा कुङ्कुम,
सैकव, जटामांसी, हरिद्रा, दारुहरिद्रा,
शैलज, रत्नचन्दन, पुष्करभूल, एला, मज्जिष्ठा,
यष्टिमधु, तगरपांशुका, मुता, तेजपत्र,
शुद्धचक्र, काटकाणी, क्षीरकाटकाणी, मेदा,

(अभावेः अश्वगन्धा,) नशांमेदा, (अभावे
अनन्तभूल) जीवक, श्वेतक, (अभावे शुक्ल
७ वःशलोचन) शक्ति, वृद्धि (अभावे वेङ्केला
७ गौरकृष्णकुलि) बाला, बट, शटी,
गैटेली, श्वेतपुनर्नवा, चोरहली, प्रेतोक
२ पं. । गन्धवा—कर्पूर, कुङ्कुम, गुगनाभि,
प्रेतोक चूर्ण १ पं. प्रेतोक निवे. रसर. ।

मध्यमनिष्पावा । क्ली । एकीनविंशतिपरिमाणे ।
सु.चि.११अ. ।

मध्यमा (मिका) । क्ली । चूद्राकठिजाति ।
छोटि जांम । र.मा. । दृष्टार्थवायां स्त्रियाम् ।
रा.नि.व.१८ । श.र. । काकोल्याम् । कणिका-
याम् । मे. । अङ्गुष्ठातृतीयाङ्गुली । रा.नि.व.१८ ।

मध्यमाग्निः । पुं । अर्कार्थमग्नितापविशेष ।
सुष्टिमयकाष्ठचतुरश्रिन योऽग्निः तद्विगुणैर्न काष्ठेन
मध्यमाग्निरुच्यते । “उर्ध्वोक्तताभ्यां ह्यान्तु मध्य-
माग्निः ।” अर्क.चि. ।

मध्ययवः । पुं । षट्पत्रसर्पपरिमाणे । शब्द-
कल्पदुमः ।

मध्यलोकः । पुं । पृथिव्याम् ।

मध्यरात्रि । पुं । अर्द्धरात्रे ।

मध्यवासिनी । स्त्री । धातकौष्ठिके । धाई-
फूलर गौष्ट । र.मा. ।

मध्यसत्त्वः । त्रि । पुरुषभेदे । “य. परानात्मनि
उपनिषाय संस्तमयति आत्मनात्मानं, परैश्चापि
लसत्यते ।” च.वि.८अ. ।

मध्यस्थलम् । क्ली । कटिदेशे । उद्भटः ।

मध्या । स्त्री । नाभौ । वै.निघ. । मध्यमाङ्गुली ।
ह.च. । [लक्षणसूचकः ।

मध्याह्नः । पुं । दिनमध्यभागे । अथवा यौष-
मध्वम् । क्ली । मधुपुक्तजले । वा.चि.२अ. ।

मध्वरिष्टम् । क्ली । यद्व्यामरिष्टभेदे । “नवे-
पिपलमध्वाती कानसेऽगुरुधूपिते मध्वादकं जलसं
चूर्णानामानि दापयेत् । कुङ्कुमाङ्गं विङ्कजानां
पिपल्याः कुङ्कुमाया । चतुर्थकांशान् लक्ष्मीयाः
केशरं सरिचानि च । लगेलापचकशटीकमुकाति-
विषाशिकाः । हरेणुमुक्तजोह्वापिपलीमुलचक्र-
कान् । कार्ष्णिकान् स्थितं मासमत जङ्घं प्रयो-
जयेत्..... ।” च.चि.१८अ. ।

मध्वलः । पुं । अतिपाने । मध्वारे । पुनः पुनः
स्त्रापीन परिपाटी । श.च. ।

मध्वाधारः । पुं । मधुकमे । मोटाक । वै.निघ. ।

मध्वालु(लू)कम् । क्ली । खनामख्यातकन्द-
शक्ति । मडि आनु । प.सु. । गुणाः—रक्तपित्तघ्नं
गुरु स्नादु शीतलं सत्यशुक्रकरश्च । राज. ।

मध्वावासः । पुं । आसवचे । रा.नि.व.११ ।

मध्वासवः । पुं । धातकौष्ठिकमधुसंज्ञिते मधूक-
पुष्पासवे । आसवविशेषः । तत्पर्यायाः,—
माधवकः मधु माध्वीकं । “मध्वासवः स विज्ञेयो
धातकौष्ठिकमाक्षिकात् ।” वृद्धश्रीनकः । गुणाः—
लघुमैदोषः मेहकुष्ठविघ्नः तिक्तः कषायः शीफघ्नः
तीक्ष्णः स्वादुः श्वातज्ञः । सू.४५अ. । पुष्पमयः ।
लिका. । अन्यः प्रमेहाधिकारि—“लोभं शटीं
पुष्करमूलमैलां सूक्ष्मां विङ्कजं विफलां यमानौ ।
चयं प्रियङ्गुं क्रतुर्कं विशालां किराततिक्तं कटु-
रोहिणीश्च । भागीं नतं चित्रकपिपलीनां मूलं
सकुष्ठानि विषं सपाठं । कलिङ्गकान् कैशरमिन्द्र-
साह्वान्नखं सपत्रं मरिचं प्लवचं । द्रोणैश्चमः
कर्षसमानि पक्ता पूते चतुर्भाजजलावर्धे ।
रसेऽहभागं मधुनः प्रदय पत्रं विधेयी दृढ-
भालनस्थः । मध्वासवोऽयं कफपित्तमेहान् विघ्नं
विदध्यात् विपलप्रयोगात् ॥” च.चि.६अ. । अन्यः
यद्व्या । “द्रोणं मधूकपुष्पाणां विङ्कजानां ततो-
ऽहैतः । चित्रकस्य ततोऽहं स्यात्तथा भृङ्गातकादृक् ।
मज्जिष्ठा विपलं चैव विद्रोणेऽपरं विपाचयेत् ।
द्रोणशेषे तु तच्छीतं मध्वर्द्धादकसंयुतम् । एला
खण्डालागुरुमिश्रद्वेन च रूपिते । कुम्भे मासस्थितं
जातमासवं तं प्रयोजयेत् ॥” च.चि.१८अ. ।

मध्वावसः । पुं । आसवचे । रा.नि.व.११ ।

मध्वासवः । पुं । धातकौष्ठिकमधुसंज्ञिते मधूक-
पुष्पासवे । आसवविशेषः । तत्पर्यायाः,—
माधवकः मधु माध्वीकं । “मध्वासवः स विज्ञेयो
धातकौष्ठिकमाक्षिकात् ।” वृद्धश्रीनकः । गुणाः—
लघुमैदोषः मेहकुष्ठविघ्नः तिक्तः कषायः शीफघ्नः
तीक्ष्णः स्वादुः श्वातज्ञः । सू.४५अ. । पुष्पमयः ।
लिका. । अन्यः प्रमेहाधिकारि—“लोभं शटीं
पुष्करमूलमैलां सूक्ष्मां विङ्कजं विफलां यमानौ ।
चयं प्रियङ्गुं क्रतुर्कं विशालां किराततिक्तं कटु-
रोहिणीश्च । भागीं नतं चित्रकपिपलीनां मूलं
सकुष्ठानि विषं सपाठं । कलिङ्गकान् कैशरमिन्द्र-
साह्वान्नखं सपत्रं मरिचं प्लवचं । द्रोणैश्चमः
कर्षसमानि पक्ता पूते चतुर्भाजजलावर्धे ।
रसेऽहभागं मधुनः प्रदय पत्रं विधेयी दृढ-
भालनस्थः । मध्वासवोऽयं कफपित्तमेहान् विघ्नं
विदध्यात् विपलप्रयोगात् ॥” च.चि.६अ. । अन्यः
यद्व्या । “द्रोणं मधूकपुष्पाणां विङ्कजानां ततो-
ऽहैतः । चित्रकस्य ततोऽहं स्यात्तथा भृङ्गातकादृक् ।
मज्जिष्ठा विपलं चैव विद्रोणेऽपरं विपाचयेत् ।
द्रोणशेषे तु तच्छीतं मध्वर्द्धादकसंयुतम् । एला
खण्डालागुरुमिश्रद्वेन च रूपिते । कुम्भे मासस्थितं
जातमासवं तं प्रयोजयेत् ॥” च.चि.१८अ. ।

मध्वावसः । पुं । आसवचे । रा.नि.व.११ ।

मध्वासवः । पुं । धातकौष्ठिकमधुसंज्ञिते मधूक-
पुष्पासवे । आसवविशेषः । तत्पर्यायाः,—
माधवकः मधु माध्वीकं । “मध्वासवः स विज्ञेयो
धातकौष्ठिकमाक्षिकात् ।” वृद्धश्रीनकः । गुणाः—
लघुमैदोषः मेहकुष्ठविघ्नः तिक्तः कषायः शीफघ्नः
तीक्ष्णः स्वादुः श्वातज्ञः । सू.४५अ. । पुष्पमयः ।
लिका. । अन्यः प्रमेहाधिकारि—“लोभं शटीं
पुष्करमूलमैलां सूक्ष्मां विङ्कजं विफलां यमानौ ।
चयं प्रियङ्गुं क्रतुर्कं विशालां किराततिक्तं कटु-
रोहिणीश्च । भागीं नतं चित्रकपिपलीनां मूलं
सकुष्ठानि विषं सपाठं । कलिङ्गकान् कैशरमिन्द्र-
साह्वान्नखं सपत्रं मरिचं प्लवचं । द्रोणैश्चमः
कर्षसमानि पक्ता पूते चतुर्भाजजलावर्धे ।
रसेऽहभागं मधुनः प्रदय पत्रं विधेयी दृढ-
भालनस्थः । मध्वासवोऽयं कफपित्तमेहान् विघ्नं
विदध्यात् विपलप्रयोगात् ॥” च.चि.६अ. । अन्यः
यद्व्या । “द्रोणं मधूकपुष्पाणां विङ्कजानां ततो-
ऽहैतः । चित्रकस्य ततोऽहं स्यात्तथा भृङ्गातकादृक् ।
मज्जिष्ठा विपलं चैव विद्रोणेऽपरं विपाचयेत् ।
द्रोणशेषे तु तच्छीतं मध्वर्द्धादकसंयुतम् । एला
खण्डालागुरुमिश्रद्वेन च रूपिते । कुम्भे मासस्थितं
जातमासवं तं प्रयोजयेत् ॥” च.चि.१८अ. ।

मध्वावसः । पुं । आसवचे । रा.नि.व.११ ।

मध्वासवः । पुं । धातकौष्ठिकमधुसंज्ञिते मधूक-
पुष्पासवे । आसवविशेषः । तत्पर्यायाः,—
माधवकः मधु माध्वीकं । “मध्वासवः स विज्ञेयो
धातकौष्ठिकमाक्षिकात् ।” वृद्धश्रीनकः । गुणाः—
लघुमैदोषः मेहकुष्ठविघ्नः तिक्तः कषायः शीफघ्नः
तीक्ष्णः स्वादुः श्वातज्ञः । सू.४५अ. । पुष्पमयः ।
लिका. । अन्यः प्रमेहाधिकारि—“लोभं शटीं
पुष्करमूलमैलां सूक्ष्मां विङ्कजं विफलां यमानौ ।
चयं प्रियङ्गुं क्रतुर्कं विशालां किराततिक्तं कटु-
रोहिणीश्च । भागीं नतं चित्रकपिपलीनां मूलं
सकुष्ठानि विषं सपाठं । कलिङ्गकान् कैशरमिन्द्र-
साह्वान्नखं सपत्रं मरिचं प्लवचं । द्रोणैश्चमः
कर्षसमानि पक्ता पूते चतुर्भाजजलावर्धे ।
रसेऽहभागं मधुनः प्रदय पत्रं विधेयी दृढ-
भालनस्थः । मध्वासवोऽयं कफपित्तमेहान् विघ्नं
विदध्यात् विपलप्रयोगात् ॥” च.चि.६अ. । अन्यः
यद्व्या । “द्रोणं मधूकपुष्पाणां विङ्कजानां ततो-
ऽहैतः । चित्रकस्य ततोऽहं स्यात्तथा भृङ्गातकादृक् ।
मज्जिष्ठा विपलं चैव विद्रोणेऽपरं विपाचयेत् ।
द्रोणशेषे तु तच्छीतं मध्वर्द्धादकसंयुतम् । एला
खण्डालागुरुमिश्रद्वेन च रूपिते । कुम्भे मासस्थितं
जातमासवं तं प्रयोजयेत् ॥” च.चि.१८अ. ।

मध्वावसः । पुं । आसवचे । रा.नि.व.११ ।

मध्वासवः । पुं । धातकौष्ठिकमधुसंज्ञिते मधूक-
पुष्पासवे । आसवविशेषः । तत्पर्यायाः,—
माधवकः मधु माध्वीकं । “मध्वासवः स विज्ञेयो
धातकौष्ठिकमाक्षिकात् ।” वृद्धश्रीनकः । गुणाः—
लघुमैदोषः मेहकुष्ठविघ्नः तिक्तः कषायः शीफघ्नः
तीक्ष्णः स्वादुः श्वातज्ञः । सू.४५अ. । पुष्पमयः ।
लिका. । अन्यः प्रमेहाधिकारि—“लोभं शटीं
पुष्करमूलमैलां सूक्ष्मां विङ्कजं विफलां यमानौ ।
चयं प्रियङ्गुं क्रतुर्कं विशालां किराततिक्तं कटु-
रोहिणीश्च । भागीं नतं चित्रकपिपलीनां मूलं
सकुष्ठानि विषं सपाठं । कलिङ्गकान् कैशरमिन्द्र-
साह्वान्नखं सपत्रं मरिचं प्लवचं । द्रोणैश्चमः
कर्षसमानि पक्ता पूते चतुर्भाजजलावर्धे ।
रसेऽहभागं मधुनः प्रदय पत्रं विधेयी दृढ-
भालनस्थः । मध्वासवोऽयं कफपित्तमेहान् विघ्नं
विदध्यात् विपलप्रयोगात् ॥” च.चि.६अ. । अन्यः
यद्व्या । “द्रोणं मधूकपुष्पाणां विङ्कजानां ततो-
ऽहैतः । चित्रकस्य ततोऽहं स्यात्तथा भृङ्गातकादृक् ।
मज्जिष्ठा विपलं चैव विद्रोणेऽपरं विपाचयेत् ।
द्रोणशेषे तु तच्छीतं मध्वर्द्धादकसंयुतम् । एला
खण्डालागुरुमिश्रद्वेन च रूपिते । कुम्भे मासस्थितं
जातमासवं तं प्रयोजयेत् ॥” च.चि.१८अ. ।

मध्वावसः । पुं । आसवचे । रा.नि.व.११ ।

मध्वासवः । पुं । धातकौष्ठिकमधुसंज्ञिते मधूक-
पुष्पासवे । आसवविशेषः । तत्पर्यायाः,—
माधवकः मधु माध्वीकं । “मध्वासवः स विज्ञेयो
धातकौष्ठिकमाक्षिकात् ।” वृद्धश्रीनकः । गुणाः—
लघुमैदोषः मेहकुष्ठविघ्नः तिक्तः कषायः शीफघ्नः
तीक्ष्णः स्वादुः श्वातज्ञः । सू.४५अ. । पुष्पमयः ।
लिका. । अन्यः प्रमेहाधिकारि—“लोभं शटीं
पुष्करमूलमैलां सूक्ष्मां विङ्कजं विफलां यमानौ ।
चयं प्रियङ्गुं क्रतुर्कं विशालां किराततिक्तं कटु-
रोहिणीश्च । भागीं नतं चित्रकपिपलीनां मूलं
सकुष्ठानि विषं सपाठं । कलिङ्गकान् कैशरमिन्द्र-
साह्वान्नखं सपत्रं मरिचं प्लवचं । द्रोणैश्चमः
कर्षसमानि पक्ता पूते चतुर्भाजजलावर्धे ।
रसेऽहभागं मधुनः प्रदय पत्रं विधेयी दृढ-
भालनस्थः । मध्वासवोऽयं कफपित्तमेहान् विघ्नं
विदध्यात् विपलप्रयोगात् ॥” च.चि.६अ. । अन्यः
यद्व्या । “द्रोणं मधूकपुष्पाणां विङ्कजानां ततो-
ऽहैतः । चित्रकस्य ततोऽहं स्यात्तथा भृङ्गातकादृक् ।
मज्जिष्ठा विपलं चैव विद्रोणेऽपरं विपाचयेत् ।
द्रोणशेषे तु तच्छीतं मध्वर्द्धादकसंयुतम् । एला
खण्डालागुरुमिश्रद्वेन च रूपिते । कुम्भे मासस्थितं
जातमासवं तं प्रयोजयेत् ॥” च.चि.१८अ. ।

कल्याणिका रोगशिला नागमाता रसनेत्रिका
गोला दिव्योषधिः । सा च रसमवीर्याजाता ।
भा. । गुणाः—“मनःशिला गुरुर्वल्या सरीणा
लेखनी कटुः । तिक्ता क्षिप्वा विषयासंकासभूत-
कफाक्षयत् । मनःशिला मन्दबलं करोति जन्तुं
भुवं शोधनमन्तरिण । मलानुबन्धं किल भूवरीधं
सशर्करं कच्छगदच्छ कुर्वीत् ॥” भा.यू.१भ.वा.व. ।
“जयन्ति कादवे दीलायन्ते शुभं न्यूनशिला ।
दिनमेकं त्वजामूले सङ्गराजरेऽपि वा । अगस्त्य-
पत्रतीक्ष्णं भाविता सप्तवासरम् । शङ्खवेररसेर्वापि
विशुध्यति मनःशिला ॥” इति शङ्खः । सा.कौ. ।

मनसा । स्त्री । सर्पद्वितरि देव्याम् । “कन्या
सा च भगवती कश्यपस्य च मानसी । तेनैव मनसा
देवी मनसा या च दीव्यति ॥” पुराणम् ।

मनस्तालम् । क्ली । हरितालिः । र.मा. ।

मनस्वी (इन्) । पुं । महासिंहः । शरभे । रा.
नि.व.१८ ।

मनस्का । स्त्री । हस्तिन्याम् । उषा. ।

मनौकम् । क्ली । कञ्चले । कांजल ।

मनोषा । स्त्री । बुद्धौ ।

मनुः । स्त्री । स्पृहायाम् । रा.नि.व.१२ ।

मनुजः (भूः) (यः) । पुं । मातृपे । अम. ।

मनोगुप्ता । स्त्री । मनःशिलायाम् । प.सु. ।

मनोजवा । स्त्री । अप्रिजिह्वावत् । जटा. ।

मनोजह्विः । पुं । कामवृद्धिपे । रा.नि.व.४ ।

मनोजम् । क्ली । सरलकाष्ठे । मन्त्रकाष्ठे ।
र.मा. । प.सु. । पुं । कुन्दपुष्पवत् । रा.नि.व.१० ।

मनोज्ञा । स्त्री । मनःशिलायाम् । र.मा. ।

आवर्तकीलतायां । रा.नि.व.३ । स्थूलजीरके । रा.
नि.व.६ । जातीपुष्पवत् । रा.नि.व.१० । मयि ।
रा.नि.व.१४ । बभ्याककोटिकायां । रा.नि.व.७ ।

मनोभवागारः । पुं । योनौ ।

मनोरथः । पुं । इच्छायाम् ।

मनोरमः । पुं । कुन्दवत् । सुचक्रन्दवत् ।
हंसपादीलतायाम् । कौ. । रक्तपत्रे । वै.निघ. ।

मनोरमा । स्त्री । गोरीचनायां । रा.नि.व.
१२ । रक्तधूधिकार्याम् । शङ्खपुष्पाम् । वै.निघ. ।

मनोविभ्रमः । पुं । चित्तविभ्रमे । निदा. ।

मनोहरः । पुं । कुन्दपुष्पवत् । कुम्भं गौष्ट ।

रा.नि.व.१०। स्त्री। सुवर्णं। रा.नि.व.१३। रक्त-
काञ्चवे। कुन्दपुष्पे। वै.निघ.

मनोहरा। स्त्री। स्वर्णयुधिकायां। रा.नि.
व.१०। जातीकुसुमसहवे। रा.नि.व.१०।

मनोह्रा। स्त्री। मनःशिखायां। च.द.सि.घो.
अप.चि.। "मनोह्रातार्चजज्ञैव।"

मन्त्रजिह्वः। पुं। अग्नौ। छे.च.

मन्यः। पुं। अग्निमन्यवचे। र.मा.। द्रव्येणाशो-
दितसक्तौ। श्रेष्ठविशेषः। सि.घो.मदा.चि.।
"मन्यः खर्जूरवृक्षा।" शीतवारिगोलितवृता-
भ्यक्ताः नातिस्वच्छा नातिसान्द्राः सक्तवी मन्यः।
"सक्तुभिः सर्पिषाभ्यक्तैः शीतवारिपरिप्लुतैः।
नात्यच्छी नातिसान्द्रश्च मन्यः.....।" रा.नि.व.२२।
गुणाः— "मन्यः सद्योबलकरः पिपासाशमनाशनः।"
राज.२५। फाण्टमेदे। चतुष्पलमिते तीये
क्षुद्रद्रव्यं पलमितं चिह्ना सत्त्वादि मन्ययेत्। "जले
चतुष्पले शीते क्षुण्द्रं द्रव्यपलं क्षिपेत्। स्वप्नादि
मन्ययेत्सम्यक् तस्माच्च द्विपलं पिबेत्। मधुश्लेष्मागुडा
दीनि फाण्टवन्निःक्षिपेद्बुधः॥" भा.। शाङ्ग.म.३२।
मन्यो बहुविधः— द्रव्यसक्तुदाडिमगुडकृत इत्येकः।
द्रव्यशक्तुजलकृत इति द्वितीयः। द्राक्षाशर्करा-
रसकृतयेति तृतीयः। मन्यनदण्डे। कान्यने।
विलोडने। मर्दने। विका.। नेत्रमले। धरणि.।
नेत्ररीगे। विश्व.। कुन्यने। व्याक.।

मन्यजम्। स्त्री। नवनीते। र.मा.।

मन्यनः। पुं। मन्यनदण्डे। श.र.। अग्निमन्यवचे।
स्त्री। कुन्यने। विलोडने। व्याक.।

मन्यनोज्ज्वम्। स्त्री। नवनीते। वै.निघ.

मन्यरः। पुं। वैशाखमासे। हरिणे। स्त्री।
नवनीते। वै.निघ.। कुसुमे। मे.। फले। चि.
जडे। श.र.।

मन्यरज्वरः। पुं। ज्वरविशेषः। हिं सतीज्वर।
लक्षणं यथा— "ज्वरो दाहो भमो मोहो ह्यतीसारो
वमिष्टपा। अनिद्रा मुखशीषश्च तालुजिह्वं च
शुष्यति। शीवायां परिदृश्यन्ते स्फीटकाः सर्प-
पोपसाः। दृताशनात् स्वेदरीधात् मन्यरो जायते
वृणाम्॥" योगरत्नाकरः।

मन्यराधिः। पुं। मध्यकाये। च.शा.७२.।

मन्यरुः। पुं। चामरवाद्यौ। विका.।

मन्यसारः। पुं। नवनीते। वै.निघ.

मन्या। स्त्री। मेधिकायां। रा.नि.व.६।

मन्यानः। पुं। स्त्री। स्थूलारम्भधवे। वड़
शोभायु। रा.नि.व.६। मन्यनदण्डे। विका.।
च.स.१५.अ.।

मन्यानकः। पुं। शस्त्रविशेषः। शानविशेषः।
मं सारवेत्ति। वं सारवल्ली। तत्पर्यायाः—
हरितः दृढमूलः तृणाक्षिपः। गुणाः— लिग्धः
धेनुप्रियः दुग्धकरः मधुरः बहुवीर्ययुः। रा.नि.व.८।

मन्यानभेरवः। पुं। अक्षपिच्छे रश्मिः। पाठः—
"सुतं सुतं सुतं ताम्रं हिङ्गु पुष्करमूलकं। सैन्यं
गन्धकं तालं कटुश्रीं चूर्णयेत्समं। पुनर्नवादेव-
दाशनिर्गुण्डीतण्डुलीयकैः। तिकाकीश्रातकीद्रावे-
दिनैकं सदैवेददुः। भाषमाचं लिह्वेत् चौद्रेः रसो
मन्यानभेरवः॥" अतु. निम्बक्यायः। रस.चि.६२.।

मन्यिरः। पुं। ससुद्रे।

मन्यः। पुं। सक्तौ। छा.उ.। वै.निघ.

मन्दः। पुं। रोगिणि। रा.नि.व.२०।

मन्दगन्धः। पुं। समपर्णवृक्षे। स्त्री। मधे।
वै.निघ.

मन्दगमना। स्त्री। मद्धिषस्त्रियाम्। वै.निघ.

मन्दजः। वि। मन्दजाति। च.म.१८.अ.।

मन्दटः। पुं। पारिमर्दवृक्षे। श.र.। निम्बवृक्षे।
वै.निघ.

मन्दता। स्त्री। आलस्ये। रा.नि.व.२०।

मन्दरः। पुं। मन्दारवृक्षे। मे.। तन्नामकलूता-
दिकीटविषमार्गदविशेषः। अपामार्गमनीहालदावर्णी-
ध्यामकगैरिकैः। मन्दैलाकुलमरिचयष्टाहृत-
मात्रिकैः॥ वा.उ.३७.अ.। सुकुरे।

मन्दरोत्थम्। स्त्री। शिलाजतुनि। वै.निघ.

मन्दसानः। पुं। प्राणे। निद्रायाम्। अग्नौ।
उषा.।

मन्दसानुः। पुं। सुप्ते। उषा.।

मन्दा। स्त्री। वल्लीकारज्जे। गतांकरज्ज।
वै.निघ.

मन्दाग्निः। पुं। अग्निमान्यरीगे। See
अग्निमान्यम्। सुष्टिमेधकाष्ठचतुरश्रकृते अर्काधै-
मग्निविशेषः। चतुरश्रेण तेनैव मन्दाग्निः परि-
कीर्तितः। अर्क.चि.।

मन्दारः। पुं। पारिमर्दवृक्षे। रा.नि.व.८।
श्रीतर्कैः, राजाकैवचे। श्रेष्ठ आकम्। प.सु.।
रा.नि.व.१०। निम्बवृक्षे। इक्षिनि.। मे.।

मन्दारफलिका। स्त्री। काकीदुर्लभिकायां।
कांकपुष्पे। वै.निघ.

मन्दारी। स्त्री। रक्ताकैः। नाग आकम्।
सु.वि.१६.अ.।

मन्दारुः। पुं। घातकौपुण्यवृक्षे। वै.निघ.

मन्दालकम्। स्त्री। खटिकायाम्। थड़ी।
वै.निघ.

मन्दिकुकरः। पुं। मत्स्यविशेषः। वै.निघ.

मन्दिरः। पुं। जानुपञ्चाङ्गागे। छे.च.

मन्दिरपशुः। पुं। विष्टाले। श.च.

मन्दि(न्दु)रा। स्त्री। शय्यासनविशेषः।
भाङ्गुर। मे.।

मन्दोष्णः। वि। ईषदुष्णः। अम.।

मन्दपुष्पः। पुं। जपावृक्षे। वै.निघ.

मन्मथः। पुं। कपिलवृक्षे। प.सु.। आम्रवृक्षे।
वै.निघ.। आम्नातकवृक्षे। चि.क्र.क.। शय्याम्।
वै.निघ.

मन्मथशठौ। स्त्री। कर्पूरशठ्याम्। वै.निघ.

मन्मथानन्दः। पुं। महाराजचूते, बहुरसा-
लाम्रवृक्षे। रा.नि.व.११।

मन्मथालयः। पुं। आम्रवृक्षे। रा.नि.व.११।

मन्मथावासः। पुं। महाराजाधे। भा.ज
आम.। रा.नि.व.११।

मन्मथः। पुं। गङ्गदधनी। तिका.।

मन्या (का)। स्त्री। शीवापञ्चाङ्गरायाम्।
षा.उ.३. शि.। रा.नि.व.१८। च.द.ज्य.चि.कवल-
धारणे। "मन्यापात्रं शिरोगलात्।"

मन्याचालौ। पुं। अश्वस्य वातव्याधी। तस्य
लक्षणम्— "सन्वाधां शीवायां स्फुरणम्॥" ज.द.५५।

मन्यास्तम्भः। पुं। तन्नामकवातव्याधी।
"दिवास्तम्भप्रशान्तमनविजितोर्द्वितीयैः। मन्यास्तम्भं
प्रकुर्वते स एव स अथा युतः॥" इति निदानम्।
"दम्भसूत्रोक्तं काथं पञ्चमूल्यापि कल्पितं। रुच-
स्तेनैव तथा नस्य मन्यास्तम्भे प्रयोजयेत्॥" इति
चिकित्सा। अथस्यापि वातव्याधी लक्षणम्,
५२

"नमन्युन्नमति शीवा सन्वा च यस्य वाजिनः।
मन्यास्तम्भं विजानीयादोगं तस्य सुदारुणम्॥"
ज.द.५५.अ.।

मन्युः। पुं। शीके। अम.। अङ्गुहारे। श.र.।

मन्युमणी। स्त्री। मेकपण्यां। धूमकुडि। मेघ.
विद्याधराधे। "शिलावले मन्युमणीदलस्य।"

मन्वाद्यम्। स्त्री। धान्ये। वै.निघ.

मप(पु)ष्टः (कः)। पुं। वनसुद्रे। भृगुनी।
च.टी.भ.।

मयः। पुं। उष्ट्रे। विका.। अश्वतरि। मे.। स्त्री
(यी)। उष्ट्राम्। चिकित्सायाम्। श.च.।

मयटः। पुं। पर्णकुटीरे। हारा.।

मयनः। पुं। मदनवृक्षे। रा.नि.व.८। स्त्री।
मधुच्छिष्टे।

मय(यु)ष्टकः। पुं। वनसुद्रे। भृगुनी।
च.टी.भ.।

मयुः। पुं। अश्वे। विका.। रुमे। मे.।

मयूरः। पुं। अपामार्गवृक्षे। मे.। अजमीदा-
याम्। रा.नि.व.११। भा.। सु.चि.२३.अ.। रुद्रजटा-
याम्। अम.। सारसपक्षिणि। चटकपक्षिणि।
फज्जीवृक्षे। व.निघ.। स्थलचरपक्षिविशेषः। भयूर।
तत्पर्यायाः— वृद्धिः वृद्धौ नीलकण्ठः भुजङ्ग-
भुक् शिखाबलः शिखी केकी मेघनादागुलासी
लकवातुः कलध्वनिः काण्डपची शुकभुक् केकाबलः
चित्तमेखलः सार्ज्जारकः धनपाषण्डः राजसारसः
वर्षामदः मेघमूहत् शलापाङ्गः सर्पाशनः शुक्राङ्गः
कुमारवाही गरव्रतः दीपाङ्गः सार्ज्जारकण्डः
विचित्राङ्गः शिखाधरः शिखाधारः प्रचलाकी
चन्द्रकी सितापाङ्गः ध्वजो मेघानन्दो कलापी
शिखली चित्रपिच्छिकः भुजगभीमी भुजगभीशी।
गुणाः— "सुस्निग्धः श्लेष्मलो हृथ्यो घनः शुक्रविव-
हेनः। मांसवृद्धिकरी बल्यो द्वितीयश्च मयूरकः॥"
अति. २१.अ.। तन्मांसभक्षणकालः— "इमं मन्त्रं कानि
शिश्निरे वसन्ते स्युः हि मायूरसुश्रुति भासम्।
उष्ये हि वृद्धौ विषभोजनाच्च वर्षाशरदौ यमुखिध-
पथ्यः॥" राज.३५.। तस्याण्डगुणाः— रेतः-
चीयेषु कालेषु हृदयेषु ज्वरेषु च। मधुराण्यवि-
पाकीनि सद्योबलकराणि च॥" च.स.२७.अ.।

मयूरकः। पुं। अपामार्गवृक्षे। आ.पा.७.।
प.सु.। रा.नि.व.३.। च.द.अ.पि.च.। प.सु.२७.अ.

मरुदिष्टः (देशः)। पुं। गुग्गुली। रा.नि. व.१२।

मरुदूर्वा। स्त्री। कार्पास्याम्। रा.नि. व.४।

मरुद्भवः। पुं। वनकार्पासि। शुकशिख्याम्।
ऋषखदिरे। इन्द्रवारुण्याम्। त्राशानभ्यां।
वै.निघ.

मरुद्भ(भ)वा। स्त्री। चौरिकायां। शिखरे।
र.मा.

मरुद्रथः। पुं। अथ। त्रिका।

मरुद्रुमः। पुं। विट्खदिरे। र.मा.

मरुद्रुत्तमं (नू)। स्त्री। आकाशे।

मरुद्वाहः। पुं। धुमे। मेघे।

मरुद्दिपः। पुं। उष्ट्रे। त्रिका।

मरुन्माला। स्त्री। सृक्कायां। पिङ्गिभाक्।
अम.। वैज्रिकाख्यं गन्धद्रव्यमेदं।

मरुपुष्पी। स्त्री। हेमपुष्पां। र.मा.

मरुप्रियः। पुं। उष्ट्रे। द्वे.च.। [नि.व.२।

मरुभूः (भूमिः)। स्त्री। निर्जलदेशे। रा.

मरुभूरुहः। पुं। करीरुहचे। भा.

मरुलः। पुं। हंसविशेषे। पांतिं शैल। कार-
खवे। द्वे.च.

मरुवः (कः)। पुं। खनामख्याततुलसीजातीय-
सुगन्धचुपे। मरुवा इति भाषा। मरुश्राकुलत्र
गोष्ठे। शृङ्गकुलमी। मरुवो हिमेदः श्वेतकण-
मेदेन। तयोः श्वेतो भिषजकार्ये कणश्च शिवपूजायां
प्रयुज्यते। तत्पर्यायाः—खरपत्रः गन्धपत्रः
फण्डिककः बहुवीर्यः शीतलकः सुराङ्गः समीरणः
जम्बीरः प्रस्यक्तुसुमः आजन्मसुरभिपत्रः मरिचः।
गुणाः—कटुः तिक्त उष्णः लमिकुष्ठघ्नः विड् बन्धा-
धानशूलघ्नः अग्निमान्द्यलघ्नीघ्नश्च। रा.नि. व.१०।
“मरुदपिप्रदी हृद्यस्त्रीच्छीणः पित्तलो लघुः।
वृश्चिकादिविषघ्ने भवातकुष्ठकमिप्रणुत्। कटपाक-
रसो रुच्यक्षितो रुचः सुगन्धिकः॥” भा.
मदनहचे। मरुनां गोष्ठे। र.मा.। जम्बीरमेदं।
अ.टी.भ.। नागदमनीचुपे। नागदनां। र.मा.
व्याघ्रि। जटा.

मरुसम्भवम्। स्त्री। स्थूलमूलके चाणक्यमूलके।
रा.नि. व.७।

मरुसम्भवा। स्त्री। महेंद्रवारुण्यां। मार्कण-

कुल। रा.नि. व.३। चन्द्रदुरालभायां। रा.नि. व.४।
ऋषखदिरे। कार्पासि। रा.नि. व.२३।

मरुस्था। स्त्री। महेंद्रवारुण्याम्। मार्कण-
गोष्ठे। चन्द्रदुरालभायाम्। रा.नि. व.३।

मरुकः। पुं। हरिणमेदं। मधूरे। शब्दां।
उष्ण।

मरुत्ताली। स्त्री। आवर्तकौलतायाम्।

मरुद्भवा। स्त्री। दुरालभाविशेषे। प.सु.।
कार्पास्याम्। चन्द्रखदिरे। रा.नि. व.४.८। पुं।
यवासे। दूर्वागोष्ठे। रा.नि. व.४। [श.र.

मरोलिः (कः)। पुं। मकरमख्ये। त्रिका।

मर्कः। पुं। शरीरे। उष्ण। मर्कटे। श.र.

मर्ककः। पुं। ऊर्णनाभौ। मार्कङ्गुभां। वै.
निघ.। गलगण्डपक्षिणि। शङ्खगिणेल। श.र.

मर्कटः (कः)। पुं। वानरे। प.सु.। मे.।
अजमोदायाम्। शङ्खुलौ। म.द.व.२। विषमेदं।
द्वे.च.। मर्कटहस्तदणे। मार्करा इति लोके।
मार्कङ्गुशो घातं। सु.चि.७.अ. गलगण्डपक्षिणि।
शङ्खगिणेल। ऊर्णनाभौ। त्रिका। (कः) शस्य-
विशेषे। मे.। मख्यमेदं। श.र.

मर्कटजालः। पुं। लूतातली। मार्कङ्गुमात्र
जालं।

मर्कटतिन्दुकः। पुं। कारस्तरुहचे, कुपीली।
कूटिणा गोष्ठे। भा.

मर्कटपिप्पली। स्त्री। अपामार्गे। आंगां।
रा.नि. व.४।

मर्कटप्रियः। पुं। A kind of Mimosa.
चौरुहचे। श.मा.

मर्कटवासः। पुं। ऊर्णनाभिजाले। मार्कङ्गुमात्र
जालं। श.र.

मर्कटशीर्षम्। स्त्री। द्विङ्गुले। र.मा.

मर्कटाख्यम्। स्त्री। कपिकच्छूबीजे।
आंगांशूनीत्र बीजे। वै.निघ.२.भ.चय.चि.गुडू-
च्यादिमीदके।

मर्कटाम्बः। पुं। राजाखे। आंगुली। भा.

मर्कटाख्यम्। स्त्री। तामे। द्वे.च.

मर्कटिकाफलम्। स्त्री। कपिकच्छूफले।
आंगांशूनीत्र बीजे। योग.र.उ.केशरपाके।

मर्कटौ। स्त्री। अपामार्गचुपे। श्वेत आंगां।
रा.नि. व.३। अजमोदायां। वनयुग्मानं। रा.नि.
व.६। मर्कटकरञ्जे। मार्कङ्गुकरञ्जे। अ.टी.भ.।
कपिकच्छू। रा.नि. व.३। र.सा.सं.भीमरुद्ररसे।
सि.थी.उन्मा.चि.महापेशाचष्टे। “चारटी मर्कटौ
वन्हा।” वा.उ.६.अ.महापेशाचष्टे। [श.च.

मर्कटेन्दुः। पुं। काकतिन्दुके। कूटिणा।

मर्करः। पुं। मृङ्गराजे। श.र.। स्त्री (री)।
निष्फलस्त्रियाम्। विश्व.

मर्त्तः। पुं। मनुष्ये। [कला।

मर्त्यकदली। स्त्री। कदलीविशेषे। मर्त्तमान

मर्त्येन्द्रमाता। स्त्री। अग्निदमनीचुपे। रा.
नि. व.४।

मर्हकः। पुं। काष्ठमर्हं। चक्रमर्हं। वै.निघ.

मर्हनम्। स्त्री। पेषणे। पारदस्य संस्कारविशेषे।
See पारदः। गावमर्हने। गो.उ.१०। गुणाः—
अमहरं निद्राकरं शुक्रकरं रक्त-मांसलक्ष्मसाद-
करं वातकफघ्नश्च। राज.

मर्हनकम्। स्त्री। तैले। वै.निघ.

मर्मच्छेदः। पुं। मर्मव्यथायां। हृदयमेदने।

मर्मधाम। स्त्री। मर्मस्थाने। भा.म.४.भ.।
मस्तिष्कि.

मर्मरौ। स्त्री। दासहविद्रायाम्। भ.। सरल-
काष्ठे। वै.निघ.। कण्ठस्थशिराविशेषे। वा.उ.१.अ.

मर्मव्रणः। पुं। नाडीव्रणे। रा.नि. व.२०।

मर्मसंरोधः। पुं। मर्मव्यथायाम्। भा.म.
४.भ.विस्फोट.चि.

मर्मस्थानम्। स्त्री। जीवस्थाने। धमावातेन
प्राणसंशयो भवेत्। तानि च स्थानानि शरीरे
बह्वि—“जीवस्थानान् मर्म स्थानाजीवागारं तदु-
च्यते। मर्मस्थानान् चोक्तं स्यात् भूम्यादिवने-
कधा। भूम्यकण्डगलशङ्ककटीकपृष्ठशीवागुदाख-
पदपाणिगुहास्थिसखीन्। देवाः शरीरव्यमितानि
वदन्ति मर्मस्थानानि चाङ्गगतिनाशकराणि...”।
रा.नि. व.१८। एवञ्च सप्तीतरं मर्मशतमुक्तम्।
तेषामेकादश मांसे, अस्थिषु ८, सन्धिषु २०,
स्नायुषु २७, शिरासु च ४१, इति। तत्र सक्थि-
युगले २२, भुजवये २२, उरसि १२, कुक्षौ
१२, पृष्ठे १४, शीर्षे १७। तानि च

मर्मस्थानि पञ्चधा भवन्ति। तेषु सद्यःप्राणहराणि
१८, कालान्तरप्राणहराणि ३३, विशल्यानि
३, कैवल्यजनकानि ४४, पीडाकरमर्मस्थानि च
८ भवन्ति। सद्यःप्राणहराणि शङ्काटकाधिरति-
शङ्क-कण्ठशिरा-गुह्य-हृदयवस्तिनाभयो भवन्ति।
एषां स्थानानि पर्यायेषु मर्मस्थानि। कालान्तर-
प्राणहराणि—वची मर्म सीमन्त-तल-विप्रेन्द्रवस्ति-
वह्नी-पाश-सन्धि-कटीकतरुणजितम्बद्वयानि। एषां
स्थानानि पर्यायेषु मर्मस्थानि। कैवल्यकरमर्मस्थानि
—लोहिताचाणि जानुर्वी-कूर्च-विटप-कूर्पर-ककु-
न्दरयुगल-कचधरद्वय-विधुरद्वय कटाटिकाद्वयानि।
रुजाकराणि—गुह्यहृदय-सन्धिवन्धद्वय-कूर्चशिरांसि
भवन्ति। विशल्याणि च—उत्तरेषु स्थानेषु चेति
वीथि भवन्ति। भा.

मर्मिकः। वि. मर्मविद्। जटा.

मर्म्यादा। स्त्री। सीमायां। “एषा विदीव-
मर्म्यादा मीवाय च वधाय च॥” मा.ज्व.नि.

मर्मम्। स्त्री। विद्यायाम्। रा.नि. व.१८। मयला,
मैलि इति च लोके। भा.म.४.भ.। तच्चाहार
किट्भागः। तदाधारश्च पक्षाग्रयः। “तत्किट्च
मलं ज्ञेयं तिष्ठेत् पक्षाग्रये च तत्। बलवितय-
मार्गेण यात्यपानेन नोदितम्।” शार्ङ्ग.६.अ.
कपूरैरे। श.च.। समुद्रकेने। नखे। वै.निघ.।
वातादौ। मूत्रे। खेदे। माधवः।

मलघ्नः। पुं। शालीकन्दे। रा.नि. व.७। स्त्री
(घ्नो)। नागदमन्याम्। रा.नि. व.५। कटुत्वाम्।
वै.निघ.

मलङ्गी। स्त्री। मख्यमेदं। शोत्रना। गुणाः—
“मलङ्गी मधुरा हृद्या वातघ्नी श्लेष्मला गुरुः।”
राज.३.प.

मलजम्। स्त्री। पूथे। श.च.

मलद्रावी (इन्)। पुं। जैपालवचे। अश्रुशोण
गोष्ठे। वै.निघ.

मलहारम्। स्त्री। गुदे। शुशुङ्गात्र।

मलधातुः। पुं। शरीराभाषकरभाविषु। तद्यथा
—“शरीरच्छिद्रेषु उपदेहाः प्रथमजन्मानो
वर्द्धिर्मुखाः परिपक्वाय धातवः, प्रकुपिताश्च वात-
पित्तश्लेष्माश्च, ये चान्येऽपि केचित् शरीरे तिष्ठन्ति
भाताः शरीररूपापघातायोपपद्यन्ते.....”। च.
श.६.अ.

मलपाकः । पुं । दीपपाके, वातादीनां पाकावस्थायां पूर्वावस्थायां वा । तत्त्वचर्च—“दीप प्रकृतिवैकल्यं लघुता ज्वरदेहयोः । इन्द्रियाणाञ्च वैमल्यं दीपपाकावस्थायां ॥” वैद्यकम् ।

मलपूः (यू) । स्त्री । काकीदुस्मरिकायाम् । काकपूम् । रा.नि.व.११ । सुद.५.५ । भेष. । च.द.भग.चि. । (यू) वाक्याम् । सोमरीज । वै.निष. ।

मलभुक् । पुं । काके । श.र. ।

मलभेदि (न) । स्त्री । रीपे । स्त्रा. कटुकायाम् । कटुको । रा.नि.व.७ ।

मलयः । पुं । शाल्लोकादे । रा.नि.व.७ ।

मलयजम् । स्त्री, पुं । चन्दनसामान्ये । वै.निष. । २भ.ह.वा.चि. । रक्तचम्पू । श्रीलङ्काचन्दने । रा.नि.व.१२ ।

मलयतपना । स्त्री । मलानकृते । वै.निष. ।

मलयकुम्भः । पुं । मलनक्षत्रे । वि.की.व. । [मि.]

मलया । स्त्री । सोमराज्याम् । वि.ह.वा.याम् ।

मलयोत्थ(ज्व)म् । स्त्री । ज्वरचन्दने । श्वे.उ. छनन । रा.नि.व.१२ ।

मलरोधनम् । स्त्री । विष्टये । आनाहरीने । रा.नि.व.२० ।

मलवेगः । पुं । ज्वरीसम्पत्तौ । रा.नि.व.२० ।

मलविनाशिनो । स्त्री । मलपुण्याम् ।

मलशैत्यम् । स्त्री । मलामयप्रसारीने । भा. ।

मलचन्ता (मृ) । पुं । शाल्लोकादे । रा. नि.व.७ । [हेत्ववाच्यते ।]

मलहरः । पुं । जैपालवने । भेष.वा.चि. ।

मला । स्त्री । भूम्यामलक्याम् । श.च. । आख-हरिद्रायाम् । वै.निष. । नाभिनालायाम् । त्रिका. ।

मलाकर्षी (इन्) । पुं । हडिके । शङ्खि, यथेष्ट । श.मा. ।

मलाका । स्त्री । हस्तिनाम् ।

मलाखिकटम् । स्त्री । मुक्ताहारस्त्रास्यस-भागे, यतः सूत्रपूरीषाद्युत्पत्तिर्भवति । मन्. । च.सू.२८८ ।

मलाज्जातकः । पुं । मलज्जातकः । श्व-गो.कृ. । वै.निष. ।

मलाधिक्यम् । स्त्री । मलबाहुल्यरूपप्रत्यय-रोगे । भा. ।

मलाण्डः । पुं । मलामकचमेदे । “मलाण्डो ऽण्डमलः पूतिरभ्यपणंश्च रोगमश्नः । वामनः खेदजननः कफनिर्हरणक्षया ॥” भा. ।

मलापहा । स्त्री । कुलत्थाजने । रा.नि.व.११ । दाक्षिणात्यनदीविशेषः । तत्त्वज्ञे गुणैः कृष्णाम्बु-तुल्यम्, विशिष्टं पथं स्नादुनरं कान्तिदत्तं । रा.नि.व.१४ । वनकुल्य । वै.निष. ।

मलायनम् । स्त्री । मलदारे, गदीपस्थादी । च.द.खल्यवृत्ते । [रा.नि.व.६ ।]

मलारिः । पुं । मलधावनद्रव्ये । मांदा ।

मलावरोधः । पुं । मलविष्टये ।

मलिनम् । स्त्री । बोले । श.च. । टङ्गचारे । मोक्षिणी । रा.नि.व.६ । कृष्णगुल्काष्टे । रा. नि.व.१२ । सद्यः प्रस्ताया गोदुग्धे । वक्त्रे । यशस्वि । पुं । हस्ते । वै.निष. ।

मलिनमुखः । पुं । शरी । कृष्णमुखवानरे ।

मलिना (नो) । स्त्री । रजस्वलायाम् । रा. नि.व.८ । शर्करायाम् । हृदयाम् । वै.निष. ।

मलिनाम्बु । स्त्री । मला । कानि । ह.च. ।

मलिष्ठा । स्त्री । कृष्णारजस्वायां । त्रिका. ।

मलौमसम् । स्त्री । पुष्पाकोशे । रा.नि.व. १३ । लीङ् । मि. । वि. मलवृत्ते ।

मलूकः । पुं । कौटविविधे । उक्थ । उषा ।

मल्लः । पुं । पात्रे । मल्लविशेषे । वि. मलिष्ठे । त्रिका. । क्षपीले । मि. ।

मल्लकः । पुं । दन्ते । ह.च. । स्त्री । मल्लिका-वृत्ते । अम. ।

मल्लखण्डः । पुं । गुडशर्करायाम् । वै.निष. ।

मल्लजम् । स्त्री । मरिचे । जटा. ।

मल्लतरुः । पुं । पिथालवने । रा.नि.व.११ ।

मल्लवाहः । पुं । तासवर्णवृष्टिविशेषे, पल्लिवाह-वृत्ते । रा.नि.व.८ ।

मल्ला । स्त्री । मल्लिकापुष्पवृत्ते । श.र. । नाथ्याम् । पत्रवल्गुम् ।

मल्लारिष्ठा । स्त्री । मावीक्षामसुगन्धपत्रशक्ति । रा.नि.व.१० ।

मल्लिः (लो) । पुं, स्त्री । मल्लिकावृत्ते । श.र. ।

मल्लिकः । पुं । मल्लिचक्षुचरणहंसमेदे । अम. ।

मल्लिका (व्य) । स्त्री । खनामल्यातपुष्पचुपे । वेणु, मल्लिकाकृन्मत्र श्राह । प.सू. । मं. वेलि-सोमरा । कं. वल्लिमल्लिगे । तं मल्लिचेदु । तत्पण्यायाः,—हणय्य हणय्या भूपदी शत-भोरः शोभनीयः भद्रवद्वी गोतौ चन्द्रिका तन-चन्द्रिका प्रिया सोम्या मारीष्टा मिरिमा सिता मल्ली मध्यमौ मीदिनी । गुणाः—कटुः तिक्ता चक्षुष्या मुखपाकघ्नी कुष्ठविस्फोटकणूविषप्रघ्नी च । रा.नि.व.१० । उषा लघुवृष्या वातपित्तस्य-हृन्मूत्राधि-कुष्ठारविष-प्रघ्नी च । भा. । मङ्गल्याङ्गुलि । रा.नि.व.१२ । लक्षणाकन्दे । वचायाम् । यूथिकायाम् । वै.निष. । मल्लमेदे । मल्लिकाश्राह । मि. ।

मल्लिकाख्या । स्त्री । निपुरमल्लिकायाम् । तत्पण्यायाः,—मोहिनी वटपत्री मोहना । र.मा. । See वनमल्लिका ।

मल्लिकागन्धम् । स्त्री । मल्लिकागुल्काष्टे । रा. नि.व.१२ ।

मल्लिकाहयम् । स्त्री । मल्लिका चाफरमल्लिका-चेति द्वये । च.द.कुठ.चि. ।

मल्लिकापुष्पः । पुं । मल्लिकापुष्पवृत्ते । वै. निष. । कुटजवृत्ते । कुङ्कुमि श्राह । रा.नि.व.६ । कर्णनिम्बवृत्ते । कर्णपा लेवृत्त श्राह । ह.च. ।

मल्लिकाचः । पुं । अश्वविशेषे । यस्य नेत्रपरितः यक्षा रेखा वर्तते । तासवर्णवृष्ट्युक्ते हंस । गुणाः—प्रवृत् । सु.पू.३६५ ।

मल्लिगन्धि । स्त्री । अगुल्काष्टे । श.च. ।

मल्लिनायः । पुं । कल्पतन्त्रामसंवेदकारि ।

मल्लिनो । स्त्री । अतिमुक्तकणूचवृत्ते । नव-मल्लिका । रा.नि.व.१० ।

मल्लिपत्रम् । स्त्री । कलाके । त्रिका. ।

मसुः । पुं । मसुके । श.च. ।

मश(स)कः । पुं । तन्नामकचुदरीने । औजिज । हिं मशः । लक्षणे—“अवेदनं स्थिरचैव यस्य शान्तेषु दृश्यते । माषवत् कणमुक्कमनिजान्मशकं दिशत् ॥” सु.नि.११५ । तन्नामककोटे । मशी, डीम । हिं मच्छर । तत्पण्यायाः,—घोषः,

रणरणः, वज्रतुण्डः, मूल्यासः, मूत्रमल्लिकः । तदंशलक्षणे—“कणूमान् मशकैरीषत् शीघ्रः स्नान्मन्दवेदनः ॥” स वनमेदः सामुद्रपरिमण्ड-हस्तिमशककृष्णपार्श्वीयमेदेन । सु.कल्प.८५ ।

मशकी (दन्) । पुं । चतुर्भुजवृत्ते । ह.च. । यक्षपूम् श्राह ।

मशखः । पुं । मशकनामकचुदरीने । भा. ।

मशच्छदः । पुं । हणविशेषः । वै.निष. ।

मशहरी । स्त्री । मशकवारणाये वल्गवृत्ते । मशीति । जटा. ।

मशी(घो)लेख्यदन्तः । पुं । कीदृशे प्रसिद्धे शोभालवने । छे.छे.२ । रा.नि.व.६ ।

मशुनः । पुं । कुकुरे । श.म. ।

मषो । स्त्री । जटामास्याम् । रा.नि.व.१२ । एलायाम् । तिलकवृत्ते । वै.निष. ।

मसनम् । स्त्री । सोमराज्याम् । श.च. ।

मसरा । स्त्री । मसरे । मूत्रत्रि । जटा. ।

मसारः (कः) । पुं । मरकतमणौ । (पात्रा) श.र. ।

मसि(सी)का । स्त्री । जटामास्याम् । वै.निष. । शिफालिकायाम् । श.र. ।

मसिवर्धनम् । स्त्री । गन्धरसे, बोले । त्रिका. ।

मसौ । स्त्री । शिफालिकावृत्ते । श.र. । कञ्जले । वै.निष. ।

मसौना । स्त्री । खनामल्यातपुष्पे । मश्वेन श्राह, त्रिभि. । श.च. । “मसौना चातसी चित्रा चुमोमा मालिका मता ॥”

मसौनिका । स्त्री । शिफालिकावृत्ते । श.र. ।

मसु(सु)रः । पुं । (Vicalens or Er-vum lens, Syn. Cicer lens, Lentil.)

खनामल्यातशिखीधायं । मूत्रत्रि कणांश । मं चक्षुः । कं चक्षुः । तं चिरिजनमलु । मिसुरपपु. । हिं मसुर । ता. मिसुरपुरपुर । तत्पण्यायाः,—मल्लवृत्तः मसुरा । व्रीहिकाचनः । मभीलिकाः । तासवृत्तरागः । तासकः । रागदालिः । मल्लवृत्तः । प्रथुवीजकः । श.र. । कल्याणवीजः । गुडवीजः । गुणाः—मधुरः शीतलः संदाही कफपित्तः वातरीगकरः । मूत्रकृच्छरः । लघुश्च । रा.नि.व.१६ । “वशी विशीषी मधुरः प्रदिष्टः श्रुतिगुणसङ्घी-

धिकारान् । करोति वातामयवर्धनस्य पिता-
संज्ञकहरी मसूरः ।" अति. १५ अ. मसूरिकायाम्
अस्य प्रलीये हितः । ताम्बूलरागे । चारा ।

मसुरा । स्त्री । मसुरे । मसूत्रि । मे ।

मसूरकः । पुं । मसूरकलाये । रा. नि. व. १६ ।
गण्डीपधाने । शील वाणिज्य । श. र. ।

मसूरघृतम् । स्त्री । गृह्यता घृतम् । "मसूरस्य
कषायेण विलग्नं पवेदघृतं । हन्ति कुत्स्यामयान्
... ।" च. द. । घृत ४ अ. मसूरकथं ४ अ.
वेणुशृङ्गेरु कक ५ अ. ।

मसूरयूषः । पुं, स्त्री । मसूरकृतकाये । मसूत्रि
वै. नि. । गुणाः— "मसूरयूषः संघाही हृद्दी
खादुः प्रमेहजित् ।" द्रव्यगुणः ।

मसूरविदला । स्त्री । श्यामविवर्ति । काल
तेउड्डी । च. वि. ८ अ. । श्यामालतायाम् । र. मा.
सि. यो. च. द. वा. पि. ज्व. चि. निदिधिकादिः । "मसूर-
विदलाकायः ।" वा. चि. ६ अ. । आमातकवृक्षे ।
सिधुश्याम् । वै. नि. च. ।

मसूरसूपः । पुं । भर्जितमसूरकृतयूषे ।
गुणाः— "मसूरसूपः संघाही शीतलो मधुरो लघुः ।
कफपित्तासजिह्वयो विषमज्वरनाशनः ।" द्रव्य-
गुणः ।

मसूरा (रौ) । पुं । मेषशृङ्गाम् । विवर्ति ।
रा. नि. व. ६ । मसूरिकारोगे । वमलु द्रोणे । मे ।

मसूराभा । स्त्री । मसूरिकारोगे । रा. नि. व. २० ।

मसूरिका । स्त्री । प्रमेहपिडकाभेदे । कक्ष्यं
यथा— "मसूरसमसंस्थाना ज्ञेया सा तु मसूरिका ।"
सु. नि. ६ अ. । वसन्तरीगे । वमलु द्रोणे । तस्य
निदानादि । "कटुल्लवणचारविहङ्गाध्यशनाशनैः ।
दुष्टनिष्पावशार्क्यः प्रदुष्टपवनोदकेः । क्रूरगृह-
स्वणाद्यापि देशे दीपसङ्गहाः । जनयन्ति शरीरे
ऽस्मिन् दुष्टरक्तेन सङ्गताः । मसूराकृतिसंस्थानाः
पिडकास्ता मसूरिकाः । तासां पूर्व्वे ज्वरः कण्डू
गात्रमङ्गोऽरतिर्भयः । त्वचि शोथः सवेवर्ण्यो
नेत्ररोगस्तथैव च ।" इति पूर्व्वरूपम् । सा वात-
पित्तकफसन्निपातरक्तसमघातुजा भवति । भा. ।
"गात्रेष्वन्तश्च वक्रस्य दाहज्वररुजान्तिताः । मसूर-
मात्रासङ्घासङ्गताः पिटिका घनाः ।" वा. उ. ११
अ. । वातजा यथा— "स्फीटाः कृष्णारुणा रुक्षाः
तीव्रवेदनयान्विताः । कठिनाश्चिरपाकाश्च भवन्त्य-

निलसम्भवाः ।" पित्तजा यथा— "सम्यक्स्थिपर्व्वेषां
भेदः कासः कम्पोऽरतिर्भयः । शीघ्रसास्त्री-
जिह्वाणां दृष्ट्या चारुचिसंयुता । रक्तपीतासिताः
स्फीटाः सदाङ्गालीववेदनाः । श्वदवश्चिरपाकाश्च
पित्तकीपसमुद्भवाः ।" रक्तजा यथा— विड्भेदाङ्ग-
मह-दाह-दृष्ट्याश्चि-मुखपाक-नेत्रपाक-तीव्रज्वरा
भवन्ति । कफजा यथा— श्व तन्निष्पातिसूत्रकण्डू-
मन्दवेदनाः चिरपाकाश्च भवन्ति । सन्निपातजा यथा—
नीलाः चिपिटयद्विस्तीर्णनिजमध्या महारुजः
पूतिस्रावाः चिरपाकाः प्रभूताश्च भवन्ति । रसस्था
यथा— त्वचमाश्लिष्य जलबहुदुत्प्लवाः स्वल्पदोषाः
स्फीटा भिन्ना जलं खवन्ति । रक्तस्था मसूरिका
रक्तमाश्लिष्य रक्तवर्णाः शीघ्रपाकाः तनुत्वचः
भिन्ना रक्तं खवन्ति च । मांसस्था मसूरिकाः
मांसमाश्लिष्य कठिनाः क्षिग्धाः चिरपाकाः तनु-
त्वचः सत्यः गात्रशूलनिशाकण्डूमुर्च्छादाहदृष्ट्याः
कुर्वन्ति । भेदस्थाः— भेदः समाश्लिष्य मण्डला-
कारा श्वदवः किञ्चिदुन्नता शीघ्रज्वरकराः खूला
क्षिग्धाः सवेदनाश्च भवन्ति । आभ्यः कश्चिदेव
जीवति । अस्थिगाः तदोश्लिष्य चूद्रा गात्रसमा-
रुचाश्चिपिटः किञ्चिदुन्नता भवन्ति । मज्जस्थाः
तदाश्लिष्य भृशसंमोहवेदनारतिरुक्ताः स्रव्यतः अस्थीनि
भ्रमरेणैव विद्वानि कुर्वन्ति प्राणायामश्च हरन्ति ।
शुकस्थाः पिडकाः पङ्कभाः क्षिग्धस्वच्छा अतिवेदना
लेमिल्यारति-सम्भोह-दाहोन्मादयुक्ता भवन्ति ।
अस्थिशिङ्गं केवलं दृश्यते जीवन्तु न दृश्यते ।
अरिष्टलक्षणमाह । "मसूरिकाभिभूतो यो भृशं
प्राणैर्न निःश्वसत् । स भृशं त्वजति प्राणान्
दृष्ट्वा चो वायुदूषितः ॥" मसूरिकाहेतुकं शीघ्रमाह
— "मसूरिकान्ते शोथः स्यात् कूर्परे मणिवन्धके ।
तथासफलके चापि दुश्चिकित्सः सुदारुणः ॥"
मसूरिकोत्पादनक्रियामाह— या टोकादनमिति
लोकै उच्यते— यथोक्तं धन्वन्तरिकृतशास्त्रेण्ये ।
"सा तु गोक्षानज-नरगात्रमसूरिकापुथेन भवति—
"धेनोक्षान्यमसूरिका नराणाञ्च मसूरिका । तज्जलं
बाहुमूलाच्च शस्त्रान्तेन गृह्येतवान् । बाहुमूले च
शस्त्राणि रक्तोत्पत्तिकराणि च । तज्जलं रक्तमिलितं
स्फीटकज्वरसम्भवम् ॥" इति शब्दकल्पद्रुमः ।
मसूरकथाम् । भर्मात्रि ।

मसूरोद्धाररसः । पुं । मसूर्यधिकारे रसः ।
"अथ शुद्धस्य सृतस्य सूक्ष्मैतस्य सृतस्य च । धवला-
पिप्लीधानीदराचघृतमाचिकेः । पापरीगान्तो-

योगः पृथिव्यामिव दुर्लभः ॥" रस. र. ।

मसूणा । स्त्री । अतस्याम् । मणिना । मे ।

मस्करः । पुं । रक्तैरण्ड । रा. नि. व. ८ । वंशे ।
रन्ध्रवृक्षे । रा. नि. व. ७ ।

मस्करौ । स्त्री । देवकुसुमके । वै. नि. च. । चन्द्रे ।

मस्तः (कः) । पुं, स्त्री । शिरसि । मांथी ।
तत्पर्यायाः— उत्तमाङ्गं शिरं शिरः शीर्षं मूर्द्धा
चूडालं वराङ्गं मुखं मुखकं मौलिः कपालं-
केशभूः केशमूमिः । रा. नि. व. १८ । [हे. च.]

मस्तकच्छेदः । पुं । मस्तिके । मांथीत्रिपि ।

मस्तकाख्यः । पुं । वृक्षायै । श. च. ।

मस्तकौ । स्त्री । गुहाभदरीपाले । समिस्त-
कोति लोके । मेष. वा. जी. वि. ।

मस्तकोद्भवम् । स्त्री । मस्तिके । रा. नि. व. ८ ।

मस्तदाहः । पुं । देवदारुवृक्षे । भा. ।

मस्तमूलकम् । स्त्री । गोवायाम् । पांड़ ।
श. च. । मस्तकच्छेदे । मस्तिके । वै. नि. च. ।

मस्तिष्कम् । स्त्री । मस्तकच्छेदे । मग्न ।
तत्पर्यायाः— गोदं गोदं मस्तकच्छेदः मस्तुल्लङ्घः
मस्तुल्लङ्घकः । रा. नि. व. १८ ।

मस्तु । स्त्री । दधिमस्तुनि । महेन्द्रेय मात ।
र. मा. । रा. नि. व. १५ । भा. म. १ भ. ज्व. चि. ला. चादि-
तेले । "तैलान्मस्तु चतुर्गुणम् ।" विष्णुविरचित
दधिकृते तन्ने । "उक्तं दधि विष्णुवायुतनु
मस्तु ।" रा. नि. व. १५ । गुणाः— "उष्णान्
रुचिपक्विदं क्षमिह्वरं वयं कषायं सरं भुक्तच्छेद
करं तपोदरगदभीहाशंसं नाशनं । खोत. शक्तिकरं
कफानिलहरं विट्मश्लालापहं पाण्डुश्यासविकार-
गुणशमनं मस्तु प्रशस्तं लघु ॥" रा. नि. व. १५ ।

मस्तुल्लङ्घः । पुं । मस्तिके । मांथीत्रिपि ।
विज्ञा. । सु. मा. १० अ. ।

महः । स्त्री । तेजसि । मे. । पुं । महिषे ।

महतिकान्ता । स्त्री । वृहत्याम् । रा. नि. व. ४ ।

महतौ । स्त्री । वृहतीचुपे । व्याकृड़ । रा. नि.
व. ४ । वाचाकौ । तन्नामकद्विक्रिया— "मस्योष्ण
त्योड्यन्तीव सततं या प्रवर्तते । महाद्विक्रिति सा
ज्ञेया सर्वसावप्रकम्पिनी ॥" मा. नि. ।

महत । स्त्री । वृहदे । यव शरीरधारकदध-
धमनः स्थापिताः । च. व. १० अ. ।

महत्तत्त्वम् । स्त्री । बुद्धितत्त्वापरनामधेयं
प्रकृतेरुत्पन्ने तत्त्वे । भा. ।

महत्तेजाः । पुं । पारदे । वै. नि. च. ।

महत्पत्रः । पुं । मालाकन्दे । वै. नि. च. ।

महत्पुष्पा । स्त्री । हस्तिषोषालतायाम् ।

महत्फल । स्त्री । राजकीषातक्या । वै. नि. च. ।

महेन्द्रवारण्याम् । मांकाण । रा. नि. व. २ ।

महल्लः । पुं । जधुरवास्तुके । मिठा वेठो ।
वै. नि. च. ।

महद्वाक्पौ । स्त्री । महेन्द्रवारण्या । मांकाण ।
रा. नि. व. २ ।

महद्दन्तः । पुं । वटवृक्षे । वै. नि. च. ।

महधंभो । स्त्री । कपिकच्छौ । आनाकुनी ।

रा. नि. व. ३ ।

महधिः । पुं । कपिकच्छौ । वै. नि. च. ।

आनाकुनी । अतकण्टकायाम् ।

महर्षिका । स्त्री । शूलकण्टकायाम् । वै. नि. च. ।

महा । स्त्री । गोरक्ष्याम् । गौशृङ्गाकुलिनी ।

श. च. ।

महाकच्छः । पुं । समुद्रे । पर्व्वते ।

महाकटभौ । स्त्री । श्वेतकटभीवृक्षे । रा. नि.
व. ६ । See कटभी ।

महाकण्टकिनो । स्त्री । विश्वसारके ।

रुनिशमना । श. च. । तत्पर्यायाः— विश्वरं
विश्वसारकं शय्या ।

महाकण्टा । स्त्री । श्वेत्तीवृक्षे । पेण्डेती
गौलाप । वै. नि. च. ।

महाकदम्बः । पुं । कलिकदम्बः । केलि-
कदम्बः । प. सु. ।

महाकन्दः । पुं । पलाण्डौ । रत्तरसीनकन्दे,
राजपलाण्डौ । गुडालौ । चाणक्यमूले । माला-
कन्दे । रा. नि. व. ७ अ. २३ ।

महाकपित्थः । पुं । विल्ववृक्षे । प. सु. ।

महाकपोतः । पुं । दर्जीकरपक्षिर्भेदः ।
सु. कल्प. ४ अ. । See सर्पः ।

महाकरञ्जः । पुं । करञ्जावृक्षे । उद्भ्र
कद्रक्षे । सु. सु. ६ अ. । तत्पर्यायाः— वृक्षश्च

हस्तिवारिषी उदकौषः काकपौ विषपौ मह-

হস্তিনী শাক্ণা মধুমতী রসায়নো হস্তিকরজঃ
হস্তিরোহণকঃ সুমনাঃ কাঞ্চিকা মধুমতী।
“গুণাঃ—মহাকরজকলীকায়ঃ কটুশীতল তিক্তকঃ।
কণ্ডুধিচর্চিকাকুললয়ুগ্ধবিপ্রপাদহঃ।” রা.
নি.ব.৫।

মহাকরম্বকম্। স্ত্রী। তদ্রাসকপববিষম্ভে।
সু.কল্য.২৩।

মহাকর্ণিকারঃ। পুং। আরম্ভবহচে। রা.
নি.ব.৫। [মা.]

মহাকল্যাণগুড়ঃ। পুং। See কল্যাণ.৬।

মহাকথায়ঃ। পুং। কটুফলবহে। বৈ.নিঘ.।

মহাকান্তা। স্ত্রী। পৃথিয়াম্।

মহাকায়ঃ। পুং। হস্তিনী। বি। বিপুলঃ।

মহাকালঃ। পুং। (Citrullus colocyn-
this or Yrichosanes Palmata.)

স্বনামক্যাতলতায়াম্। প.সু.। মাকাল বা রক্ত
মাকাল ফলের গাছ। হিঁ লালবর্ণাযণ। তৎ
অম্লগুড়পণ্ড, এটিপুত্র। তা, পেয়কীমতি। বম্.
কৌড়ল্। তত্পর্যায়ঃ—উরুকালাঃ উরুকালাকঃ
কালঃ দেবদালিকা কাসমর্দঃ কিস্মাকঃ দালা
দালিকা জলজঃ ঘোষকাকতিঃ। এতৎফলগুণং
নারিকেলতৈলযুক্তং নামাচর্যং কণ্ঠচত্বরোপযতি।
এতদ্ব্যসপানং শ্বাসহরম্। স্ত্রী (লী)। হৃদিকায়াঃ।
বিছাতি গাছ। বৈ.নিঘ.।

মহাকিরাতিতক্কঃ। পুং। (Exacum
bicolor.) বহুকিরাতিতক্কঃ। বড় চিরাতি,
দেখী চিরাতি। কথিত্ব নিঘণ্ডঃ।

মহাকুমারিকা (রৌ)। স্ত্রী। মহাশিবলী-
হচে। বড় গোলাপ। বৈ.নিঘ.।

মহাকুমুদা (দিকা)। স্ত্রী। গাম্বারী-
হচে। রা.নি.৬.৫।

মহাকুম্ভাশ্মা। স্ত্রী। কটুফলবহে। রা.
নি.ব.৫।

মহাকুষ্ঠম্। স্ত্রী। বহুকুষ্ঠরোগে, মহাব্যাধৌ।
মহাব্যাধি। তত্পর্যায়ঃ—অরুণম্, ঐন্দ্রস্বরম্, ঐন্দ্র-
স্বরিকম্, কপালক, কাঞ্চিক, পুণ্ডরীক,
দদুকুষ্ঠম্ভেতি সতবিধম্। তব বাসানুগং পিত্তে
নৌডুস্বর্যজিহ্বকপালকাক্ষানি স্লেষ্মা পুণ্ড-
রীকং দদুকুষ্ঠম্ভেতি। এষা লক্ষণানি পথ্যায়ি
অম্যায়ি। চুদ্রকুষ্ঠম্ভে। তল্লক্ষণং—লক্কোচমেদাঙ্ক-

সাধাদিকম্। সু.নি.৫.৩।

মহাকৃষ্ণাঃ। পুং। দল্লীকরসপ্ৰম্ভে। সু.কল্য.
৪.৩। See সর্পঃ। সুধিকবিশেষে। তদৃষ্টে—
পিত্তং মবতি। সু.কল্য.৫.৩। [নিঘ.।

মহাকৃষ্ণা। স্ত্রী। কৃষ্ণাপরাজিতায়াম্। বৈ.

মহাকোশফলা। স্ত্রী। দেবদালীলতায়াম্।
দেশভাড়া। রা.নি.৬.৩।

মহাকোশাতকৌ। স্ত্রী। (Laffu aegy-
ptiaca. Syn. L. Pentandra.) হস্তি
কোষাতকৌ। রা.নি.৬.৩। হস্তিচৌষা। ধুন্তুগ।
হিঁ নেতুয়া। তৎ এনুগবীর। উত্। তরুি।
“মহাকোশাতকৌ প্রোক্তা হস্তিচৌষা মহাকোশা-
ধামাগবী ঘোষকশ্ব হস্তিপর্ণশ্ব স স্মৃতঃ।”
গুণাঃ—স্নিগ্ধা রক্তপিত্তানিলত্রী চ। মা.পু.
১ম.শা.ব.।

মহাক্লোতনঃ (নিকা)। পুং, স্ত্রী। শাল-
পত্র্যাম্। শালপাণি। বৈ.নিঘ.।

মহাক্ষদিরষ্টম্। স্ত্রী। কৃষ্ণাধিকারে ষ্টম্।
পাঠঃ—“ঋদিরষ্টম্ তুলাঃ পঞ্চ শিখিপাসনযোমুলি।
তুলাজীঃ সর্ব্ব এবৈতে কারজারিষ্টম্ভেতঃ। পর্পটঃ
কুটনয়ং বহুঃ ক্রমিহরস্তায়া। হরিদ্রে ক্রতমালয়
গুড়ুচৌ বিফলা বিহত্। সতবর্ণীষ সংলুপা
দশদ্রোণে চ বারিষঃ। অষ্টভাগাধিশন্তু কষায়-
সবতারয়ত্। স্বাচীরসম্ব তুয়াং সর্পিষখাদকং
পচেত্। মহাক্ষদিক কল্লৌ যথোক্তৈঃ পলসম্বিতৈঃ
...” কল্লদ্রব্যায়ি তিক্তকৃষ্ণাদাদিযানি।
গব্যায়ত ১৬ শং। কাথার্থ—খদিরছাল ৫০০
প. শিঙগাছের ছাল ১০০ প. আসনছাল
১০০ প. করঞ্জছাল, নিমছাল, বেতসছাল,
ক্ষেত্রপর্পটী, কুড়িছাল, বাসকছাল, বিড়ঙ্গ,
হরিদ্রা, দারুহরিদ্রা, শোণালুফল, গুলঞ্চ,
ত্রিফলা, তেউড়ী, ছাতিমছাল প্রত্যেক ৫০ প.
জল ৬৪০ শং. শো. ৮০ শং। আগলকীরস
১৬ শং। ককার্থ—ছাতিমছাল, আতাইচ,
শোনালাল, কটুকী, আক্ণাদিমূল, মূতা,
বেণার মূল, ত্রিফলা, পলতা, নিমছাল,
ক্ষেত্রপাণ্ডা, ভ্রূরালতা, রক্তচন্দন, পিপুল,
গঞ্জপিপুল, পদ্মকাষ্ঠ, হরিদ্রা, দারুহরিদ্রা, বচ,
রাখালশাশী, শতমূলী, শ্রামালতা, অনন্তমূল,
ইন্দ্রযব, বাসকছাল, মূর্কীমূল, গুলঞ্চ, চিরেতা,

যষ্টিশুধু, বলাউমুর প্রত্যেক ১ এক পল।
চ.বি.৩৩।

মহাগদঃ। পুং। মহারোগে। তদ্রাসকবিপ্র-
যোগে। বিহৃদিশল্যে মধুকং হরিদ্রে রক্তা নরেন্দ্রো
লবণশ্ব বর্ণঃ কটুবিষকশ্বৈব বিচূর্ণিতানি গুণে
নিদধ্যান্ধসংযুতানি...। সু.কল্য.৫.৩। জ্বর-
রোগে। রা.নি.৬.২০। [স্ব্যতে বহে। অবি.।

মহাগদমহৌরুহঃ। পুং। চালসুগরা বতি

মহাগন্ধ(ক)ম্। স্ত্রী। কীলি। নিশাদল।
রা.নি.৬.৬। কুঙ্কমাগুরুচন্দনে। রা.নি.৬.১২।
অতিসারীদরাময়হৃণীঘ্ররসবিশেষে। পারদগন্ধ-
কথোঃ প্র. ২ তো.। কজলীকল্য জলিন সমর্থ্য চ
পর্পটীবত্ পাচম্। অথ জাতীফলজাতীকোষ-
লবঙ্গশুকনিষ্পদাণাং প্র. ২ তো. তথা পর্পট্যা
একব জলিন মর্দয়িত্বা গোলকং ক্রান্তা যুক্তিহয়
মধ্যে সংল্যাপ্য কদলীপত্রাণ্যেব কদম্বেনালিষ্য চ
রৌদ্রে শোষণেত্। শুকো করীষাগ্রো অগম্বাদুভবং
পক্কা উত্তরেত্। পানী ২ তো. গন্ধক ২ তো.
কজ্জলি করিয়া জলে গুলিয়া পর্পটীবৎ পাক
করিবে। তাহার সঙ্গে জায়ফল, জয়িত্রী,
লবঙ্গ, শুকনিম্বাতা প্রত্যেক ২ তো. দিয়া
মর্দনপূর্ব্বক ২ থানি কিণ্বকের মধ্যে ভরিয়া
কদলীপত্র বেধে পূর্ব্বক কাদায় লেপিয়া
শুকাইবে। পরে ৮১০ থানি ঘুটের আঙুনে
পাক করিবে, পুড়িয়া যখন গন্ধকের গন্ধ
অনুভব হইবে অমনি তুলিয়া লইবে, নীতল
হইলে থল করিয়া লইবে। সা.কৌ.মৈ.।

মহাগন্ধঃ। পুং। কুটজবহে। শ্বেত কুড়ি
গাছ। রা.নি.৬.৫। জলবেতসে। শ.চ.। স্ত্রী।
কৈবিকাপুণ্ড্রহে। রা.নি.৬.১০। নাগবল্যায়াম,
মহাবল্যায়াম্। রা.নি.৬.৪। কুটজবহে। বৈ.নিঘ.।

মহাগবয়ঃ (গবঃ)। পুং। বহুগবয়মগ্নি।
রা.নি.৬.১৫।

মহাগুদঃ। পুং। কফজকমিবিধে। “অন্বাদা
উদরাবেষ্টা হৃদযাদা মহাগুদাঃ।” চ.বি.৩৩।

মহাগুল্মঃ (ল্মা)। পুং, স্ত্রী। সীমবলী-
লতায়াম্। রা.নি.৬.১।

মহাগুহকঃ। পুং। কুমৌ। বৈ.নিঘ.।

মহাগুহা। স্ত্রী। পৃথিবীচুপে। চাকুলিয়া।
রা.নি.৬.৪।

মহাগোধূমঃ। পুং। বহুগোধূম। মা.ধা.ব.।
See গোধূমঃ।

মহাগোপা। স্ত্রী। শারিবাযাম্। অনন্তমূল।
বৈ.নিঘ.। [নি.৬.১৫।

মহাগৌবঃ (বী) (বন)। পুং। উদ্রে। রা.

মহাগুর্ণা। স্ত্রী। দ্রাক্ষামবী। সুরায়াম্।
শ.চ.।

মহাগুতম্। স্ত্রী। একাদশোত্তরশতাধিক-
বার্ষিকঘটে। নকুল.১২.৩। গুণাঃ—“পেয়ং মহাগুতং
ভূতৈঃ কফত্রং পবনাধিকৈঃ। বত্ৰ্যং পবিত্রং মধ্যস্থ
বিশেষাতিমিরাপহং। সর্ব্বভূতহরশ্চৈব ঘটমেতৎ
প্রশস্তম্।” সু.স.৪.৫.৩।

মহাগৌষা। স্ত্রী। কর্কটপঙ্কজাং। প.সু.। রা.
নি.৬.৬। মদ.৬.১। কুন্দুরী। শ.চ.।

মহাগুঃ। পুং। গোলুরচুপে। রা.নি.৬.৪।
রক্তবিষকচুপে। রা.নি.৬.৬। উদ্রে। প.সু.।

মহাচুচুঃ। স্ত্রী। বহুচুচুচুপে। বড়
চুচুচু। তত্পর্যায়ঃ—বিষারিঃ সুচুচুকা
স্থূলচুচুঃ দীর্ঘবচো দিব্যগম্বা। গুণাঃ—কটুঃ
কষায়ঃ। উষাঃ রসায়নঃ মলমেদকঃ গুল্মশূলীদরা-
গ্নৌঃ স্তিমাশকষ। রা.নি.৬.৪ See চুচুঃ।

মহাচূতঃ। পুং। মহারাজাসহবে। রা.নি.৬.১১।

মহাচ্ছদঃ। পুং। দেবতাঙ্কুরে। র.মা.।

মহাচ্ছায়ঃ। পুং। বটবহে। রা.নি.৬.১১।

মহাচ্ছিদ্রা। স্ত্রী। মহামেদায়াং। রা.নি.৬.
৫। স্ত্রী। কাযপল্লবরূপনবহারিণু। তেণাং সম
শিরসি ই চাধঃ। চ.শা.৩৩।

মহাজঃ। পুং। মহাভাগে। রা.নি.৬.৩।

মহাজঙ্ঘঃ। পুং। উদ্রে।

মহাজটা। স্ত্রী। রক্তজটায়ো। রা.নি.৬.৩।

মহাজম্বীরঃ। পুং। বহুজম্বীরবহে। করুণা
লেবু। হিঁ বড়নিম। অথ লক্ টীপনী বাতন্ত্রী
চ। তৈলং বাতন্ত্রং। যুষঃ উদরাময়ঃ রক্তাতিসারি
পামাদৌ চ হিতঃ।

মহাজম্বুঃ (জম্বুঃ)। স্ত্রী। স্বনামক্যাত-
বহুজম্বুবহে। বড় জাম গাছ। র.মা.। মং
মহারায়জম্বু। তত্পর্যায়ঃ—স্বর্ণমাতা পিক-
প্রিয়া কীকিলিষ্টা মহানীলী। গুণাঃ—উষা
মধুরকষায়া অম্লী সুখজাঘরী স্বরকারী

বিশ্বকর্মে শীঘ্রী কলীসারমসকরী যাসকাস-
কফলী চ। রা.নি.ব.১২।

মহাজব:। পু। গবয়ে। গবয় মৃগ। রা.নি.
ব.১৫।

মহাজাতি:। স্ত্রী। বাসনৌপলতায়াম্।
জাতি ফুলের গাছ। রা.নি.ব.১০। See
বাসনৌ।

মহাজালি: (লিকা, লৌ)। স্ত্রী। পীত-
ঘোষায়া। প.সু.। হেমা। আবর্তকৌলতায়াম্।
রা.নি.ব.২। রাজকৌশলতায়াম্। রা.নি.ব.৩।

মহাজ্যোতিষতী। স্ত্রী। সুনামজ্যোতলতা
য়াম্। বড় লতা ফটুকী। হি. বড়ীমালকাণী।
তদুপায়া:—বৈজ্যোতী বহুরস। কনকপ্রমা
তীক্ষ্ণা সুবর্ণনকুলী লবণা অগ্নিগর্ভা অগ্নিদীপ্তা
অগ্নিফলা তজস্বিনী সুরলতা কঙ্কনী শ্বেলমুতা
মতৈলা সুবর্ণা বায়সী তীব্রা কাশাঙ্কী বায়সাদনৌ
মৌলতা মৌলতা সৌম্যা ব্রাহ্মী লবণকিঙ্করী
পারবতপদা পীতা পীততৈলা ধর্মস্বিনী মৈত্ৰী
মধাবতী ধীরা। গুণা:—তিলকরা রুচা
কিঙ্করী: বাতকফলী দাহকরী দীপনী
মেধাভ্রাকরী চ। রা.নি.ব.২।

মহাজ্বরাকুশ:। পু। বিষমজ্বরাদিকারি
রস:। (১) “মূতং গম্ভং ত্রিণং তুল্যং ধূতীকীং ত্রিবি-
সমং। চতুর্ণাং দ্বিগুণং ত্রিগুণং গুণাভ্যং দ্বিগুণং।
জলৌরবাস্য মজাভিরাট্রকস্য রসৈশ্চৈতম্। মহা-
জ্বরাকুশ:.....।” অ্যোষধীং মিলিতসজ্জ্বলী-
পেত্যা দ্বিগুণম্। রস.২. রস.বি.। মা.। (২)
—পারদং হিঙ্গুলং তাম্রং সান্ধিকং তুল্যমিষ চ।
বহুং মূতজং গম্ভজং স্বপ্নরসং মন:শিলাং। তালকং
মনপাষণং নৈরিকং টঙ্কণং সমং। দন্তীকীজম্
মনাণি চূর্ণয়িত্বা বিভাবয়েৎ। জয়ন্তী বিজয়া
চিহ্না তুলসী শয়নপর্ণিকা। প্রত্যেকঞ্চ রসং দত্ত্বা
নির্মলে বাসমধুগ্ধং। চণমালাং বটীং কলা
কায়াশকালু কারয়েৎ।” বনপাষণসম্বন্ধম্।
জীর্ণজ্বরং। (১) পাত্রা ১ তো. গন্ধক ১ তো.
অর্থাৎ কঙ্কনী ২ তো. বিষচূর্ণ ১ তো. ধুতুরা
বীজচূর্ণ ৩ তো. ত্রিকটুচূর্ণ মিলিত ১২ তো.।
গাত্রা ২ রতি। অথ, জ্বরীমজ্জা ও আদার
রস। (২) পাত্রা, হিঙ্গুল, তাম্রা, স্বর্ণমাকী,
তুঁতে, বঙ্গ, লৌহ, গন্ধক, খাঁপর, মনছাল,
হরিতাল, অত্র, গিরিগাটা, সোহাগার খই

ও দন্তীবীজ প্রত্যেক সমভাগ। টোবা,
সিদ্ধি, তেঁতুল ও তুলসীপত্রের রসে মর্দন।
প্রয়োগ। পুষ্কান্তরে তুঁতিয়া নাই। (৩)
পাত্রা ১ তো. গন্ধক ১ তো. বিষ ১ তো.
ধুতুরা বীজ ৩ তো. শেয়ালকাঁটার মূল
(চোক) ১০ তো. চূর্ণ একত্র মিশাইবে।
অল্পপান আদার রস। (৪) দামুজ, তুঁতে
খাঁপর প্রত্যেক ৩ তো. ধুতুরাপাতার রসে
৩ দিন মর্দন। মা.।

মহাভ্য:। পু। কদম্ববৃক্ষে। রা.নি.ব.১০।

মহাতঙ্ক:। পু। মদাত্মবর্ণী। রা.নি.ব.১০।
মহাভ্যাপী।

মহাতক:। পু। সুদীর্ঘ। মনসা গাছ।
হে.চ.। [নি.ব.২।

মহাতালী। স্ত্রী। আবর্তকৌলতায়াম্। রা.

মহাতিল:। পু। মহানিল। বোড়ানিগ।
রা.নি.ব.২। কিরাততিকৈ। চিরেতা। বৈ.
নিষ.। স্ত্রী। যবতিলতায়াম্। তিৎপলতা।
রা.নি.ব.২। মেঘকন্দপসারতৈল। পাঠায়াম্।
শ.চ.।

মহাতিলকচ্যুতম্। স্ত্রী। কুষ্ঠাধিকারি
চ্যুতম্। See তিলকচ্যুতম্। শ.বি.৩৭।

মহাতৌল্যা। স্ত্রী। মল্লানকচ্যে। রা.নি.
ব.১১।

মহাতুস্বী। স্ত্রী। মহালাভ্যাম্। বৈ.নিষ.।

মহাতৈজা:। পু। পারদে। রা.নি.ব.১২।

মহাত্রিফলা। স্ত্রী। পথ্যাবিভীতকধাবীষু।
“পথ্যাবিভীতকং ধাবী মহতী ত্রিফলা মতা।”
প.প্র.২৪।

মহাদন্ত:। পু। মজদন্তে।

মহাদন্তা। স্ত্রী। নাগবলায়া। রা.নি.ব.৪।

মহাদার। স্ত্রী। দেবদারুকাষ্ঠ। মল্লী
দেবদারু। জটা.।

মহাদৌর্ঘ:। পু। সরলদেবদারী। বৈ.নিষ.।

মহাদুগ্ধা। স্ত্রী। বলস্বতিমৈদে। বৈ.নিষ.।

মহাদূষক:। পু। মাদকশালিধান্যবিশিষ্ট।
গুণা:—শালিবত্। সু.ঘ.৪৬। [নিষ.।

মহাদেবমণি:। পু। মহাশিবায়াম্। বৈ.

মহাদ্রাবক:। পু. স্ত্রী। যজ্ঞতীক্ষ্ণাধিকারি
অ্যোষধিশিষ্টে। শৃঙ্গং স্বর্ণমাচিকং, কাঁসমাচিকং,
সৈন্দবং, রসান্ননং, সমুদ্রফলং, সর্জিচার:,
সম্বলচার:, এষাং প্র. ১ তো.। টঙ্কণচার: ৩ তো.।
দুসারদং ২১০ তো.। ফটিকারী ২১০ তো.।
যবচার: ১৪ তো.। কাষীণং পুষ্পকাষীণং, ঘাতু-
কাষীণং, ইতি দ্রব্যত্রয়ং মিলিত্বা ১৪ তো.। অমাবি
কাষীণং ১৪ তো.। একত্র চূর্ণয়িত্বা বকযন্ত্রেণ
দ্রাবকং নিষ্কাশয়েৎ। শুক্ল স্বর্ণমাক্ষিক, কাঁসা-
মাক্ষিক, সৈন্দব, রসান্নন, সমুদ্রফল,
মাজিগাটা, সম্বলফল প্রত্যেক ১ তো.।
সোহাগা ৭ তো.। নিশাদল, ফটুকিরী প্র. ৩১০
তো.। যবফল ১৪ তো.। কাশীষ,
পুষ্পকাশীষ, ধাতুকাশীষ, মিলিত ১৪ তো.।
(অভাবে হিরাকস ১৪ তো.)। একত্র চূর্ণ
করিশা বকযন্ত্রে যথাবিধি চোয়াইয়া লইবে।
রসমালাসংঘ:।

মহাদ্রু:। পু। শুকশিম্বায়াম্। আলাকুশী,
শুশাশিম্। র.মা.।

মহাদ্রুম:। পু। অশ্বত্থবৃক্ষে। শ.চ.। তাল-
বৃক্ষে। মধুকবৃক্ষে। বৈ.নিষ.।

মহাদ্রোণা (লৌ)। স্ত্রী। দ্রোণপুথীবিশিষ্টে।
বড় ঘলঘসিগ্না। মং দেবকুঁবা। কং দেবতুঁবে।
তদুপায়া:—দ্বিগুণা দেবকুঁবাস্থা দেবদ্রোণা
দেবীকাজী। গুণা:—কটু তিক্তা মৈত্ৰী বাত-
ব্যাধিধূতনী পারদশোধনৌ চ। রা.নি.ব.৫।
বা.উ.২৫২।

মহাধনম্। স্ত্রী। সুবর্ণে। স্বর্ণ। সিল্কৈ।
শিলারস। মৈ.।

মহাধাতু:। পু। সুবর্ণে। শ.চ.।

মহাধাতৌ। স্ত্রী। আমলকৌবতে। বৈ.নিষ.।
বা.ব্যা.চি. বাতবিষ্মং সনরসে।

মহাধ্বগ:। পু। উড়ে।

মহানন্দা। স্ত্রী। আরামশীতলায়াম্। পত্রি-
শৌকবিশেষ। রা.নি.ব.১০। ময়ী। রা.নি.
ব.১৪।

মহানয়:। পু। উড়ে। বৈ.নিষ.।

মহানল:। পু। দেবনলি। বড় নলগাছ।
হি.নকট। রা.নি.ব.৮। পারদে। ব.নিষ.।

মহানস:। পু। পাকশালায়া। ব্রহ্মহেতর।
“প্রশস্তাদিদেশকতং শৃবিভাগঃ” মহচ্চুচি। সজা-
লকং গবাচাশ্বমাভ্যবর্ণনিবৃত্তম্। বিকচচষ্ট-
সংষ্টং সত্যিতানং কৃতার্চনম্। পরীচিতলৌপুরুষং
মবেদ্যপি মহানসম্ ॥” সু.কল্য.১২.।

মহানসাধ্য:। পু। রসবৈদ্যধিকারিপুরুষে।
ব্রহ্মনশীলার অধ্যক্ষ। “তদাধ্যক্ষং নিযুক্তীত
প্রাযী বৈদ্যগুণান্বিতম্ ॥” তদ্যপিকর্মিণ্যশ্ব শৃচযৌ
দত্তা দক্ষিণা নীচকেশনখাদয়শ্ব স্যু: ॥ সু.কল্য.
১২.।

মহানসিকবোড়া। বি। রাজপাকশালাধি-
কৃতপুরুষে। সু.কল্য.১২.।

মহানাগ:। পু। সরপুঙ্গাঘবৃক্ষে। বৈ.নিষ.।

মহানাড়ী। স্ত্রী। কঙ্করায়াম্। জুলশিরা।
রা.নি.ব.১৮।

মহানাড:। পু। শঙ্ক। উড়ে। রা.নি.ব.১৮।
গজ। মৈ.। কর্ণে। সিংহে। হে.চ.।

মহানারায়ণতৈলম্। স্ত্রী। বাতব্যাধৌ
তৈলম্। পাঠ—“শতাবরী চাণ্ডমতী পৃথিবী
শটী বচা। এরুস্ব চ মূলানি বহুত্যা: পৃথিকস্য
চ। গবেধুকস্য মূলানি তথা সহচরস্য চ।
এষাং দশপলান্ ভাগান্ জলদ্রোণে বিপাচয়েৎ।
পাদাবশেষে পূতে চ গর্ভস্বেদনং বিধাপয়েৎ। পুনর্নবা
বচা দারু শতাহা চন্দনাগুরু। শৈল্যং তগরং
কুষ্ঠমৈলা মাংসী স্থিরা বলা। অম্বাহা সৈন্দবং
রাসা পলাহাণি চ যোজয়েৎ। গব্যাজপয়স: প্রস্তৌ
দ্বী দাবত প্রদাপয়েৎ। শতাবরীরসপ্রস্থং তৈলপ্রস্থং
বিপাচয়েৎ ॥” তিলতৈলং ৪ শ.। কাষাধৌ—শতাবরী
শালপর্ণী পৃথিবী (পীঠবন) শটী বচা
এরুস্বমূলং বহুতীমূলং করুজমূলং গবেধুকমূলং
কিণ্টীমূলং প্র. ১০ প. পাকার্থজলং ৬৪ শ.। শি. ১৫
শ.। কল্যার্থ—পুনর্নবা বচা দেবদারু শুল্ফা
রক্তচন্দনং অগুরু শৈল্যং তগরমূলং কুষ্ঠম্ পলা
জটামাংসী শালপর্ণী বলা অশ্বগন্ধা সৈন্দবং রাসা
চ. প্র. ৪ তো.। গব্যদুগ্ধং ছাগদুগ্ধং শতাবরীরস:
প্র. ৪ শ.। তিলতৈল ৪ শ.। কাষার্থ—শত-
মূলী, শালপাণি, চাকুলিগ্না, শটী, বচ,
এরুগমূল, বৃহতীমূল, করুজমূল, গড়গড়মূল
এবং কাঁটিমূল প্রত্যেক ১০ প. জল ৬৪ শ.
শে. ১৬ যৌল শ.। কল্যার্থ—পুনর্নবা, বচ,

देवदाक, गुल्फा, रक्तचन्दन, अङ्कुर, गैलज, तगरपाङ्क, कुड़, एलाईच, जटामांशो, शालपाणि, श्वेतवेडेली, अश्वगन्धा, मैकव, रात्रा अत्रोक्त ४ त्री, १ गवाक्ष, छागुक्ष, शतमूलैरुम अत्रोक्त ४ श. १ भेष. १ भा. १

महानिद्रा। स्त्री । मरणे । मृत्वा ।

महानिम्बः। पुं । (Melia azedarach. Syn. Melia sempervirens or Melia azedarach.) The Persian Lilac.

खनामख्यातनिम्बभेदे । षोडानिम्, महानिम्, वननिम् । हिं वकाइन् मं डोराचा निम्बाचा भाड । तें गङ्गाविच्छेद, पेद्रवेपचेदु तुरकवेप, कण्डवेप । दा. हिं गौरिनिम् । ता. मलाइवेतु वा वेपम् । तत्पर्यायाः—कैटथ्यः पवनेष्टः पार्श्वतः महातित्तः हिमद्रुमः रमणः रामणः गिरिनिम्बः शुक्लशालः । कन्दसारतैले, पिपल्यादिवर्गे च । गुणाः—शीतलः कषायः कटुः तिक्तः रक्तदाह-वलासन्नः विषमज्वरघ्नः । रा.नि.व.६ । लक्ष्मि-तित्ता अतिसिबिता सादकगुणा, पुष्पं शिरःशूलि हितं, फलं पतञ्ज विषवत् कुष्ठघ्नः । द्रव्यगुणः ।

महानीलः। पुं । नीलभङ्गराजे । रा.नि.व. ४ । नीलकान्तमणौ । रा.नि.व.१३ । सर्पभेदे । वै.निघ. । नीलवर्ण-गुग्गुलुभेदे ।

महानीला (लौ)। स्त्री । नीलापराजितायां । रा.नि.व.३ । महानीलौचुपे । गुणैः नीलौसमा । रा.नि.व.४ । महाजम्बूवृक्षे । रा.नि.व.११ ।

महानेमिः। पुं । काके । वै.निघ. ।

महान्। पुं । वाराहमदनवृक्षे । कालमदनवृक्षे । रा.नि.व.८ । उष्ट्रे । रा.नि.व.१६ । महाषष्टिक-शालौ । वै.निघ. ।

महापञ्चमूलम्। स्त्री । विलासिमयस्त्रीणां क-पाटलीगणिकारिकासु । “विलोडिमयः श्योणाकः पाटली टुण्डकस्तथा । सर्वैस्स मिलितैरितैः स्यान्महापञ्चमूलकम् ॥” रा.नि.व.२२ । एतत् कषायः तिक्तानुरसी वातं शमयेदुष्णवीर्यत्वात् । स.सू.४०७ ।

महापञ्चविषम्। स्त्री । शङ्खीविषकालकट-सुक्षकवसनाभसक्तुविषैः समभागिकथोगे । शङ्खी च कालकटश्च सुक्षकी ब्रह्मनाभकः । सक्तुकश्चेति योगोऽयं महापञ्चविषाभिधः ॥” रा.नि.व.१५ ।

महापञ्चाङ्गुलः। पुं । रक्तैरङ्गुलवृक्षे । रा.नि. व.१८ ।

महापत्रः (कः)। पुं । सालाकन्दे । वै.निघ. । (कः) शाकवृक्षे । शैलुन गीष्ट । प.सु. । माणकन्दे । भाणकटू ।

महापत्रा। स्त्री । महानजम्बूवृक्षे । वड़ जाम-गीष्ट । र.मा. । नागवलायां । रा.नि.व.४ ।

महापद्मम्। स्त्री । श्वेतपद्मं, पुष्करिके । पुं । दशविन्दुशिरोदर्वीकरसपभेदे । सु.कल्प.४७ । See सर्पः ।

महापद्मकष्टम्। स्त्री । विस्फीटकाधिकारि-वृक्षम् । “पद्मकं हिनिशायष्टिचुटिगुलुनतामयः । शिरःषक्किमिजिह्वाचासिक्थतुल्यकपित्तकैः । पत्र-नागाहलीधैर्य कल्कैः सिद्धं जले घृतं ॥” घृतं ४ श. । पद्मकाष्ठादिकल्कः १ श. वारि १६ श. एकव पचेत् । रस.र. ।

महापद्मविसर्पः। पुं । बालविसर्परीगे । “विसर्पस्तु शिशोः प्राग्नाशनः शीघ्रवस्तिजः । पद्मवर्णो महापद्मरीगे दीपव्योद्भवः ॥ शङ्खाभ्यां हृदयं याति हृदयाच्च गदं व्रजेत् ॥” निदा. ।

महापनसः। पुं । मण्डलिसर्पविशेषः । सु. कल्प.४७ ।

महापर्णः। पुं । ब्रह्मराक्षसरीक्षीतके । भूमि-शाले । वै.निघ. ।

महापारे(ले)वत। पुं । हीपान्तरमहाखज्जरी-वृक्षे । तत्पर्यायाः—वृहत्पारेवतं खर्णपारेवतं सामाणिजं खारिकं रक्तरेवतं हीपजं हीपखज्जरी-गुणाः—पुष्टिक्तं बल्यो वृथो मधुरः शीतलः कफकारी गृहरिमान्यकारी महावातज्वरघ्नः । स रूच्यो बल्य आग्नेयश्च । व.निघ. ।

महापाशुपतः। पुं । वक्तुलवृक्षे । वै.निघ. ।

महापिचुमन्दः (दः)। पुं । पञ्चतनिम्बे । निम्बसट्टशब्दवृक्षे । वकाइनि इति लोके । शङ्खनिम् । यामनिम्ब एव पञ्चतभवत्वेन पञ्चतनिम्ब इत्युच्यते इति केचित् । एतस्य त्वगेव याच्या । सि.यो.अर्श.चि.लवणोत्तमायचूर्णे, श्रीकण्ठः । “लवणोत्तमवज्जिकलिङ्गयवान् चिरविल्लमहापिचु-मन्दयुतान् ॥”

महापिण्डीतकः। पुं । महामदनवृक्षे ।

वड़ मयना गीष्ट, काल मयना । मं धोरमेनाहल । वम्. गेल । गुणाः—कटुतिक्तः रसः कृद्दः कफ-हृदीगपकाशयशोधनश्च । रा.नि.व.८ ।

महापिण्डीतकः। पुं । वृक्षविशेषः । श्वेत-पिण्डीतरी । मं पेंडिरा । कं ओदयमारुचमरनु । तत्पर्यायाः—पिण्डीतकः श्वेतपिण्डीतकः कर्-हाटः चुरः शल्लकीषतकः शरः । गुणाः—कषायोष्णः विदोषघ्नः चर्मरोगघ्नः रक्तदोषघ्नश्च । रा.नि.व.६ ।

महापोलुः। पुं । वृक्षलीलवृक्षे । वड़ भीलू-गीष्ट । तत्पर्यायाः—वृहत्पोलुः मधुपोलुः राजपोलु महाफल महावृक्षः । तत्फलगुणाः—मधुरं हृथ विषघ्नं कृम्यम् आमघ्नं दीपनोद्यञ्च । रा.नि.व.११ ।

महापुटम्। स्त्री । औषधपाकार्यं पुटविशेषः । लक्षणम्—“गन्धौरे विस्तेते कुण्डे द्विद्वस्ते चतुर-सके । वनोपलसहस्रं पूरितं पुनरीषधम् ॥ कोष्ठं रुद्धं प्रयत्नेन गोविष्टोपरि धारयेत् । वनोपलसह-स्राहं कोष्ठिकोपरि निःक्षिपेत् । वज्रं विनिक्षिपेत् तव महापुटमिति स्मृतम् ॥” भा. ।

महापुरुषः। पुं । महामेदायाम् । वै.निघ. ।

महापुरुषदन्ता (न्तिका, न्ती)। स्त्री । महाशतावर्था । रा.नि.व.४ । वा.उ.६७ । विष्णु-क्रान्तावर्था, शतावर्था वा । च.द.सि.यो.उन्मा.चि. महाप्रेमाचष्टे । महापुरुषदन्ता च वयस्या नाकुलीडयम् । मेदायां । रा.नि.व.५ ।

महापुष्पः। पुं । कुन्दवृक्षे । कुण्ड गीष्ट । कृष्ण-सुन्दे । कालं भृगुं । रक्तकाञ्चन । लवङ्गवृक्षे । वै.निघ. । स्त्री (प्या) । अपराजितायाम् । श.च. । महाकोशातक्याम् । शुम्भू । वै.निघ. ।

महापुष्टः। पुं । उष्ट्रे । प.सु. ।

महापैशाचिकवृक्षम्। स्त्री । उन्मादाधि-कारि वृक्षफलवृक्षम् । पाटः—“जटिला पूतना केशी चारटी मर्कटी वः । वायमाणा जया वीरा चोरकः कटुरीहिणो । कायस्था शूकरी छवा सातिक्छवा पलङ्गवा । महापुरुषदन्तो च वयस्या लाङ्गलीडयं । कटभरा वृथिकाली स्थिरा चैव च तैष्टम् । सिद्धं चातुर्थकीन्मादयहापस्मरानाश-नम्.....” जटिला (जटामांसी), पूतना (हरतीतकी), केशी (मूतकेशः), चारटी (खलपन्नं

कुम्भाङ्गः ब्रह्मी वा), मर्कटी (शूकशिखी), जया (जयन्ती), वीरा (वीरकाकोली वृक्षपर्णी वा), चोरकः (चोरहल्ली), कायस्था (सिन्धुवारः), शूकरी (वाराहीकन्दः तदभावे चर्मकारालक), छवा (मधुरिका), न तु जौरक, मिषोति (जतुकर्णात्), अतिक्छवा (शतपुष्पा), पलङ्गवा (गुग्गुलुः), महापुरुषदन्तो (शतावरी). वयस्था (ब्रह्मी गुडूची वा), लाङ्गलीडयं (राजाडयं) [तयोः एका गन्धराक्षा तदभावे भागवर्ध], कटभरा (भद्रालिका कटभी वा), वृथिकाली (विष्ठाति), स्थिरा (शालपर्णी). घृतप्रस्थे प्रत्येकमेषां २ ती. ६ मा. ३ र. । जलं घृताहतुर्गुणं । अथ मङ्गल्यः पूजावचनः स्वल्प-स्याभावात् । गवायूत ४ श. । कर्कार्थ—जटामांसी, हरतीतकी, भूतकेश, शूलपत्र, कुम्भाङ्गवा वा ब्रह्मी, आनाकुली वीज, वट, वलाङ्गुल, जयन्ती, शीरकाकोली वा काकोली किंवा चाकुलिशा, चोरहल्ली, कटुकी, जयिनी वा निशिता वा छोट एलाच, वाराही-कन्द (चांगरकवाङ्क), गडुरी, गुल्फा, गुग्गुलु, शतावरी वा अपराजिता वा गुलफ, रात्रा, गङ्गारात्रा (अभावे रात्रा २ भ.), गङ्गाङ्गुलिशा, विष्ठाती, शालपाणि मिलित १ श. जल १७ श. । रस.र. । वि.यो. चि.१४७ ।

महाप्रहारवल्ली। स्त्री । मांसरीहिण्याम् । वै.निघ. ।

महाप्राणः (सः)। पुं । द्रोणकाके । पाँड-काक । रा.नि.व.१० ।

महाफलः। पुं । विल्ववृक्षे । र.मा. । नारिकेल-वृक्षे । तालवृक्षे । पोलुवृक्षे । वै.निघ. । स्त्री । वृहत्फलः ।

महाफला। स्त्री । नील्यां । नागवलायां । रा. नि.व.४ । महेंद्रवारुणीलतायाम् । वड़ मोकल । रा.नि.व.३ । राजजम्बूवृक्षे । वनवीजपूरके । मधुरमातुलुङ्गे । मिष्टे लेवू, कमला लेवू । रा.नि.व.११ । महाकोशातक्याम् । भा.पू.१४.शा. व. । कटुपुष्पायाम् । तिण्डाडि । वै.निघ. ।

महाफेणा। स्त्री । समुद्रफेणे । श.ज. । द्विजरी ।

महावधुः। पुं । विलेययमविशेषः । सु.सू. ४६७ ।

মহাবরিকা। স্ত্রী। মাগ্যাম্। বৈ.নিঘ.।
মহাবলম্। স্ত্রী। শীঘ্রধাতৌ। র.মা.। পু।
বংশে। রা.নি.ব.৩। তমালবৃক্ষে। ধ্বননবৃক্ষে।
ধাংনান গাছ। রা.নি.ব.৫।

মহাবলা। স্ত্রী। অতিবলায়াং, পৌতব্যালাকে।
পৌতপুণ্য বেড়োলা। রা.নি.ব.৪। স্বত-
ব্যালাকে। প.মু.। পেটকাযাম্। পেটরি।
পিণ্ড্যাম্। নীলীবৃক্ষে। ধামনবৃক্ষে। ধাওয়া
গাছ। বৈ.নিঘ.।

মহাবীজঃ। পু। পারদী। বৈ.নিঘ.।

মহাভদ্রা। স্ত্রী। গাম্ভারীবৃক্ষে। রা.নি.ব.৫।

মহাভরী। স্ত্রী। (Cuscuta zerumbet.)
বচাবিশেষে। যস্য লোকে কুলিঙ্গন ইতি
নামান্তরম্। মহাভরী বচ। এষা বিধা।
গুণাঃ—“সুগন্ধ্যাম্ভুগন্ধ্য চ বিশেষাক্রমকাসনুত।
সুস্বরলবকারী কচ্যা হৃৎকণ্ঠসুখশোধনো।” অন্য
স্থূলগন্ধিঃ সুগন্ধ্য হীনগুণা চ। মা.।

মহাভজাতকঃ (গুড়ঃ)। পু। কুষ্ঠাধিকারি
ঔষধম্। পাঠঃ—“নিম্বং গোপাচয়া কটী বাঘলৌ
বিফলা ঘনম্। পপটী বজ্রজানতা বচা
খদিরচন্দনম্। পাঠা গুড়ী শটী ভার্মী বাসা
মুনিম্ববলকম্। শ্যামিন্দ্রবার্মী মূখ্য বিড়ঙ্কেন্দ্র
বিধানলম্। হস্তিকণ্ঠাস্তাদ্কা পটীলং রজনী-
হয়ম্। কণ্ঠারম্বধসমাহৃত্যবলৌচটাদ্রাকলম্।
মুকুন্দং লণপণঞ্চ জিহ্বী পদ্মাতম্বলৌ। বিষ্ণু-
সেনা চ কেটয়ৈ শরপুঙ্খায় কচ্চুকৌ। এষা হিপলি-
কান্ ভাগান্ জলদ্রীণে বিপাচয়েত্। অষ্টভাগা-
বশিষ্টন্তু কণ্ঠায়মবতারয়েত্। ভজাতকসহস্রাণি
ত্রীণি ছিলাস্মৈশ্চৈমসি। চতুর্ভাগাবশিষ্টন্তু কণ্ঠায়
মবতারয়েত্। তৌ কণ্ঠায়ো সমাদায় বহুপুতৌ
চ কারয়েত্। গুড়স্য তু তুণ্ডো তাভ্যাং কণ্ঠাভ্যাং
পচেদ্বিধক্। ভজাতকসহস্রাণাং মজ্জানং তত্র
দাপয়েত্। বিকটবিফলামুসসৈবানাম্পলম্পলম্।
দীপ্যকস্য পলচৈব চাতুর্জাতং পলাশিকম্।
মচূর্ণ্য প্রচিপেদন গম্যকচ্চ চতুঃপলম্।...।”
নিষদ্বক্, শ্বেত শ্রীংগা, অতিবিষা, কটুকী,
বলাড়মূর, ত্রিফলা, মূতা, ক্ষেত্রপপটী,
সোমরাজী, ছত্রাণ্ডা, বচ, খদিরকাষ্ঠ,
শ্বেতচন্দন, আকনাদি গুট, শটী, বাগনশটী
বা কণ্টকারীমূল, বাসকছাল, চিরেতা,

কুড়চিমুলের ছাল, শ্রীংগালতা, রাশানলশাণী
মূল, মুর্কীমূল, বিড়ঙ্গ, ইলয়ব, বিষ, চিতামূল,
হস্তিকর্ণ-পলাশের ছাল, গুলঞ্চ, বোড়ানিগ-
ছাল, পলতা, হরিদ্রা, দারুহরিদ্রা, পিপুল,
সোন্দালের আটা, ছাতিমছাল, জলবেতন
বা কেল'লতা, শ্বেত কুঁচ, ওল, চীনাঁবাস,
মঞ্জিষ্ঠা, চাকুন্দাবীজ, তালমূলী, প্রিয়ঙ্গু,
কটুফল, শরপুঞ্জা ও শিরীষছাল প্রত্যেক
২প। কাথার্থ—জল ৬৪ শ. শে. ৮ শ.।
ভেলা ৩০০০, জল ৬৪ শ. শে. ১৬ শ.।
পুর্নাতন গুড় ১২১০ শ. ভজাতকাস্তিমজ্জা
(ভেলার মুটী) ১০০০ একত্র পাক করিবে।
প্রক্ষেপ—ত্রিকটু, ত্রিফলা, মূতা, বিড়ঙ্গ,
চিতার মূল, রক্তচন্দন, কুড়, সৈন্ধব, যমুনী
প্রত্যেক ১ প.। গুড়বক্, তেজপত্র, এলাইচ,
নাগেশ্বর প্রত্যেক ১ প.। গন্ধক ৪ প.। অল্প
গুলঞ্চকাথ, ছত্র। ভাবপ্রকাশমতে ওল
হইতে এই দ্রব্যগুলি দেওয়া হয়। যথা—
বিষলাঙ্গুলিয়ারমূল, রাসা, উহরকরঞ্চ, পুনর্নবা,
দস্তীমূল, পিগালবীজ, ভীমরাজ, শ্বেত বাঁটি,
আঁকড়মূল ও শ্রীওড়াবীজ। মৈথ.। মা.।

মহাভৌতা। স্ত্রী। লজ্জালুকাযাম্। শ.চ।

মহাভৌরুঃ। পু। গোপালিকাখ্যকীটে। হে.ব.।

মহাভূতম্। স্ত্রী। ত্রিলোকেজোমহত্তমম্।
তদগুণাঃ—“শব্দঃ স্রোতেন্দ্রিয়ং বাপি ছিদ্ৰাণি চ
বিবিক্ততা। বিযতঃ কথিতা এতৈ গুণাঃ...।
স্পর্শস্থলিগ্নিহ্রদ্যচাপি লঘুতা স্পন্দনং তনোঃ। চেতাঃ
সর্বশরীরস্য বাধীরেতৈ গুণাঃ...। রূপং নেত্রেন্দ্রিয়ং
পাকঃ সল্লাপসৌখ্যতা তথা। বর্ণো মাজিগুণতামর্ষঃ
শ্রীত্বৈ বহ্নেগুণাঃ...। রসো রসেন্দ্রিয়ং শ্রেয়ং স্নেহস্য
গুরুতা তথা। সর্বদ্রব্যসমূহস্য শক্তং বারিগুণাঃ...।
গন্ধো ব্রাণেন্দ্রিয়চাপি কাটন্যং গৌরবং তথা।
বসুধারাগুণাঃ এতৈ...।” মা.পূ.১ম।

মহাভৃঙ্গঃ। পু। নালভৃঙ্গরাজে। নীল ভৌম-
রাজ। রা.নি.ব.৪।

মহাভ্রবটিকা। স্ত্রী। রাজযজ্ঞাধিকারি
রসঃ। পাঠ—“অম্বকং পুটিতং তাম্” লৌহগম্বক-
পারদং। কুলটা টঙ্কণচারঃ বিফলা চ পলং
পলম্। গরলচ তথা মাষচতুকাং চৈব চূর্ণিতং।
হৃদপাষণপাচৈ চ মূষীমূষঃ চূর্ণিতং। তস্মৈ

ভাবয়েদেধাং রসৈঃ প্রথ্যৈ কশঃ পলৈঃ। দেবরাজাশ্রনা-
খ্যস্য কৈশরাজাখ্যকস্য চ। সৌমরাজস্য শ্বেতাখ্য-
রাজস্য বিফলস্য চ। পারিভ্রাশ্রমস্য
বৃদ্ধদারকতুম্বুরীঃ। মল্লুকপর্ণোনিগুণ্ডীপুতিশীনা-
তকস্য চ। যৌসমুন্দরকস্যাটরুপকস্য ক্রমেষ তু।
রসৈশ্চ তানপখ্যাশ্চ দলৌল্যৈর্ভাবিতং মিশক্। দ্রব্যৈঃ
কিচ্ছিত্ত স্থিতং চূর্ণং মরিচস্য পলঙ্ঘিপেত্। ততশ্চৈব
বটী কুপ্যাৎ চতুর্লৌল্যৈঃ করতিকা।” রস.২.।

মহামল্লুকঃ। পু। মল্লুকবিশেষে, পৌত-
মল্লুকী। গোপাচৈব। রা.নি.ব.১৫।

মহামত্তা। স্ত্রী। মহাকরম্ববৃক্ষে। উহর-
করম্ব গাছ। রা.নি.ব.৫।

মহামধুফলা। স্ত্রী। পৌতবর্ণালাবৃক্ষশ্বে।
বৈ.নিঘ.। [ব.১৫।

মহামনস্ (নাঃ)। পু। মহাসিঁহে। রা.নি.

মহামাসম্। স্ত্রী। নরাদিমাসি।

মহামাসী। স্ত্রী। বদন্তীবৃক্ষে। বৈ.নিঘ.।

মহামার্জারগন্ধিকা। স্ত্রী। বনমুহু।
মুগানী। বৈ.নিঘ.।

মহামাষঃ। পু। রাজমাষে। মা.পূ.১ম.ধা.ব.।

মহামুখঃ। পু। কুম্বীরি। হে.ব.।

মহামুণ্ডম্। স্ত্রী। বীলনামগম্বদ্রব্যে। রা.
নি.ব.১৫।

মহামুণ্ডিতিনি (নি)কা (মুণ্ডী)। স্ত্রী।
মহাশ্রাবণিকায়াং। গোত্রকুমুণ্ডী। রা.নি.ব.৫।
রস.২.বাল.বি.।

মহামুনিঃ। পু। তুম্বুরবৃক্ষে। রা.নি.ব.১৫।
স্ত্রী। ঔষধে। শ.২.। ধন্যকৈ। ধনে'। জটা.।

মহামূর্ধা (মূর্ধ)। স্ত্রী। মূর্ধা। বৃহী। বৈ.
নিঘ.।

মহামূলঃ। পু। রাজপলাঙ্কী। রা.নি.ব.৩।

মহামূষিকঃ। পু। বৃহন্মূষিকৈ। তত্পথ্যায়াঃ,
—মূষী বিশেষবাহনঃ মহাভৃঃ শস্যসারৌ মূষলঃ
মিত্তিপাতনঃ। রা.নি.ব.১৫।

মহামৃগঃ। পু। মহাসিঁহে। রা.নি.ব.১৫।
গজে। হে.ব.। শরমে।

মহামৃগাঙ্কঃ। পু। যজ্ঞাধিকারি রসঃ।
পাঠঃ—“শব্দস্বতং মৃতং স্বর্ণং জম্বীরৈর্মহৈর্দেহিনং।

তেষাং দিগুণিতং মুক্তং নিমিস্তুখ্যচ্চ গম্যকং। উক্তং
গম্যকাইচ্ছ সর্জং জম্বীরজৈরসৈঃ। মর্ধ্যং যামন্তু
তদ্রীলং বস্তুং বৃদ্ধা বিপাচয়েত্। দৌল্যবন্তে
ধারণালে যামাদুভূত্ব শ্রীষয়েত্। ততোঽপি মৃগ্যয়ে
পান্নে কিচ্ছিত্তবণপূরিতে। তত্পৃষ্ঠে কাচকৃপ্যন্তে
গৌলকৈ বস্তুবেষ্টিতে। স্থিতে তু লবণৈর্মাণ্ডৈ
পূরয়িত্বা তু বস্তুয়েত্। চূর্ণ্যো দিনং পচেত্ সিঁহী
রসৌ মহামৃগাঙ্ককঃ।” মা.২.২.২.। অনুপানং
মধুপিপলী। রস.কৌ.।

মহামেদঃ। পু। মহামেদাযাম্। র.মা।
নিম্ববৃক্ষে। বৈ.নিঘ.।

মহামেদা। স্ত্রী। স্বনামখ্যাতকন্দশাকৈ।
মহামেদা ইতি সর্জব। তে মহামেদয়নেবেদু।
তত্পথ্যায়াঃ,—বস্তুচ্ছিদ্ৰা জীবনী পাণ্ডুরাগিণী
মহামেদঃ পুরীক্সত্রা সুমেদা দিব্যা দেবগন্ধা
দেবমণিঃ দেবেচঃ মহাচ্ছিদ্ৰা বৃচ্ছাচ্ছা। সা
লতাজাতা সুপাঙ্কুরা চ। “মহামেদাভিধঃ কন্দৌ
লতাজাতঃ সুপাঙ্কুরঃ।” ইতি। এতদভাবে
শারিবা যাজ্ঞা। গুণাঃ—হিমা কচ্যা কফ-শুষ্ণ-
বৃদ্ধিকৃত দাঃপিত্তত্রী চ। রা.নি.ব.৫। মহামেদা
সুনামেদৈতি চ বিধা। মেদাঃস্বলচণম্—“মহা-
মেদাভিধঃ কন্দৌ মৌরজাদৌ প্রজায়তে। মহামেদা
সুনামেদা স্যাদিল্লুকং সুসৌমরৈঃ। শক্তাদ্রকনিমঃ
কন্দৌ লতাজাতঃ সুপাঙ্কুরঃ। মহামেদাভিধৌ জ্যৈষ্ঠী
মেদালচণমুচ্যতে। শক্তকন্দৌ নলচ্ছৈযৌ মেদৌ-
ধাতুমিব স্ববেত্। যঃ স মেদৈতি বিজ্ঞেয়ঃ...।
মেদাযুগং গুরু স্নাদু বৃষ্ণং স্নান্যকফাপহম্। বৃহৎ
শ্রীতলং পিত্তরক্তবাতজ্বরপ্রশুত্।” মা.পূ.১ম.।

মহামোদঃ। পু। কুন্দপুষ্পচুপে। কুন্দ গাছ।
রা.নি.ব.১০।

মহামৌহঃ। পু। সুচুকুন্দবৃক্ষে। (মৌ হন)।
শ্রুতধূলুরকৈ। বৈ.নিঘ.।

মহামূলম্। স্ত্রী। তিলিঙ্গীকৈ। জটা.।

মহায়মলপত্রকঃ। পু। কাচনবৃক্ষে। বৈ.
নিঘ.। [নিঘ.।

মহায়াবনালঃ। পু। দেবদ্যাংবৃক্ষে। বৈ.

মহাযোগেশ্বরী। স্ত্রী। নাগদমন্যাম্।
নাগদনা। মা.।

মহাযোনিঃ। স্ত্রী। যোনিরোগবিশেষে। লচর্ণ-
—“দুষ্টি বিষ্টম্ব যৌন্যাস্য গর্ভকৌষ্টম্ব মাহতঃ।

कुरुते विवतां सखां वातिकीमिव दुःखिताम् ।
उत्सन्नमांसां तामाहुः महार्थानि महारुजाम् ॥”
वा.उ.३३अ.।

महारक्तम् । स्त्री । प्रवाले । वै.निघ.।

महारजतम् । स्त्री । धूसुरफले । अम.।
सुवर्णे । रा.नि.व.१२।

महारजनम् । स्त्री । कुसुम्पुष्पे । अम.।
सुवर्णे । मे.।

महारतिवल्गुभमोदकः । पुं । वाजीकरणा-
धिकारे शीषधम् । अथावीजचूर्णे ५ प. घृतं ४
प. शर्करा १६ प. शतावरीरसः ३२ प. दुग्धं ३२
प. विजयारसस्तृत्वाथी वा ३२ प. क्लामदुग्धं ३२
प.। प्रक्षेपः—ग्रामलकं जौरकं क्लणजौरकं सुस्तकं
लक् एला तंजपत्रं नामकीसरं वानरौवीजं
(आनाकुलीत्र वीज) गोरचतण्डुला तालाङ्गुरः
केशराजः शृङ्गाटकं विकटु धान्यकम् । अम्बं वङ्गं
हरीतकी द्राक्षा काकीली चौरकाकीली पिण्डो-
खजूरं कीकिलाचवौजं कटुकी यष्टिमधु कुष्ठं
लवङ्गं सैन्धवं यमानो वनयमानो जीवन्ती
गजपिप्पली एषां चूर्णे प्र. २ ती.। मधु २ प.
स्रग्मदकर्पूरचूर्णेन वासयेत् । भेष.।

महारत्नम् । स्त्री । सुनादिनवरत्नेषु । भौतिक-
हीरकपद्मैर्द्रव्यपद्मरागमीमेदपुष्परामरकतप्रवालनोल
रत्नेषु ।

महारभम् । स्त्री । गादुलवणे । रा.नि.व.६।

महारवः । पुं । भेके । वै.निघ.।

महारसम् । स्त्री । काञ्चिके । जटा.। कान्त-
लोहे । हिङ्गुले । स्वर्णमाचिके । अमके ।
रौप्यमाचिके । पुं पारदे । रा.नि.व.१३। इक्षौ ।
प.सु.। खजूरवृक्षे । कशेरौ । मे.। स्त्री ।
जम्बूवृक्षे । वै.निघ.।

महारसाष्टकम् । स्त्री । पारदाभक्तहिङ्गुल-
वैक्रान्तस्वर्णमाचिकरूपमाचिकशङ्खकान्तलोहेषु ।
“दरदः पारदः शङ्खः वैक्रान्तं कान्तसम्भक्तम् ।
माचिकं विमलचेति स्युरितेष्टौ महारसाः ॥”
रा.नि.व.२२। केचित् शङ्खस्थाने सौप्तं पठन्ति ।

महाराजः । पुं । नखे । हे.च.।

महाराजचूतः । पुं । आसह्यविशेषे । मे.
महाराजांवा । कं महाराजमाचु । रा.नि.व.११।
तत्पठ्यायाः—महाराजफलः महाराजामकः

स्थूलासः मन्मथानन्दः कङ्कः नीलः कपित्थकः
राजपुत्रः वृषात्मजः कामः कामफलः कामाशुषः
महाचूतः । See राजाजः ।

महाराजदुमः । पुं । आरग्वधवृक्षे । वड़
जोषाभू । रा.नि.व.८।

महाराजफलः । पुं । महाराजचूतवृक्षे । रा.
नि.व.११।

महाराजाम्रकः । पुं । महाराजचूतवृक्षे ।
रा.नि.व.११।

महाराष्ट्रो । स्त्री । जलपिप्पल्या । माराष्टीति
राजवल्गुभः । कौण्डो, पानमग्रा । पिप्पलक ।
हीतुगुलु । पणिसंगा । इति सं.कं । भेष.सु.री.
चि.सुखरीगहररसे । अग्निदध.वि.। गुणाः—
कटुः तीक्ष्णः कषाया मुखशोधनी प्रक्षौठादि-
दीपघ्नी रसदीपघ्नी च । रा.नि.व.४। वातरूपघ्नी ।
राज.। [रा.नि.व.८।

महारिष्टः । पुं । महानिम्बे । षोडानिम् ।

महारूपः । पुं । राले । रज्जन, धुना । वै.निघ.।

महारोगः । पुं । महाव्याधौ । वैद्यकम् ।
उन्मादादिरोगेषु । यथा—उन्मादः लब्धोः
राजयक्षा श्वासः मधुमेहः भगन्दरः उदरः
अस्मरी चेति । नारदकृतिः ।

महार्घः । पुं । महासीमलतायाम् । वै.निघ.।
लावपच्छिणि । विच.।

महार्घः । पुं । महार्द्रके । मश आता । श.च.।

महार्द्र(क)म् । स्त्री । शृण्डाम् । वै.निघ.२भ.
दुर्जलज्व.वि.। स्थूलाद्रके, वनाद्रके । वन आता ।
गुणाः—“महार्द्रं दीपनं याहि रुचं वातकफा-
पहम् ॥” राज.३५।

महार्हम् । स्त्री । शीखण्डचन्दने । श्वेत चन्दन ।
रा.नि.व.१२।

महाखिंकटभी । स्त्री । श्वेतकिनिहीवृक्षे ।
रा.नि.व.८।

महालोभः । पुं । श्वरलोभे । प्राणिश
लोभ । र.मा.। [१६।

महालोभः (लः) । पुं । काके । रा.नि.व.

महालोहम् । स्त्री । कान्तलोहे । रा.नि.व.१३।

महावपः । पुं । महामेदे । श.च.।

महावभुः । पुं । विलिख्यजन्तुमेदे ।

महावरा । स्त्री । सूक्ष्मायाम् । दूर्व्यायाम् । श.र.।

महावरोहः । पुं । प्रवृक्षे, कृष्णप्रवृक्षे ।
पाकूड़ गोष्ठ । रा.नि.व.११। [निघ.।

महावर्षाभूः । स्त्री । श्वेतपुनर्नवायाम् । वै.

महावल्कः । पुं । जातीफलवृक्षे । वै.निघ.।

महावल्गो । स्त्री । माधवीलतायाम् । श.च.।

श्वेतालाव्याम् । कटुवल्गिकायाम् । कृष्णकी ।
रा.नि.व.१।

महावसः । पुं । शिथिलारे । हे.च.।

महावसु । स्त्री । रौप्ये । वै.निघ.।

महावातव्याधिः । पुं । वातरक्ते । स एक
एव । मतातरे उत्तानावगादभेदेन द्विविधः ।
सु.चि.५अ.।

महावार्त्ताकिनी । स्त्री । महावार्त्तावृक्षे ।
वन वेणुन । वै.निघ.।

महावास्तु । स्त्री । महावतने । भा.म.कुष्ठचि.।

महावास्तुपरिश्रवः । वि । व्यापकतया
प्रशस्तस्थानग्राहिणि । भा.गुल्फ.वि.।

महाविलम् । स्त्री । अतःकरणे । व.निघ.।
आकाशे । जटा.।

महाविषः । पुं । तन्नामककन्दविषे । सु.कल्प.
२अ.। कालसर्पे । विक्ता । द्विसुखसर्पमेदे ।

महाविहङ्गः । पुं । गरुडे । अ.द.।

महावीजः । पुं । पियालवृक्षे । पेशाशील ।
स्त्री । विटपे । तत्तु मुक्कवङ्गयथोरन्तरम् । हे.च.।

महावीरः । पुं । एकवीरवृक्षे । रा.नि.व.८।
करवीरपुष्पवृक्षे । कर्तवी गोष्ठ । रा.नि.व.१०।
सिङ्गे । शुक्लाश्वे । मे.। कीकिले । हे.च.। स्त्री
(रा) । चौरकाशील्याम् । र.मा.।

महावीर्यः । पुं । वाराहीकन्दे । एकवीरवृक्षे ।
रा.नि.व.७.८। स्त्री (र्या) । महाशतावय्याम् ।
रा.नि.व.४। शुक्लदूर्व्यायाम् । वनकापील्याम् ।
श.र.। संज्ञायाम् । विक्ता.।

महावृषा (व्या) । स्त्री । सुशलीमेदे । काल
तानुग्री । वै.निघ.।

महावृहतो । स्त्री । महावार्त्ताक्याम् । वन
वेणुन । विक्ता.।

महावृक्षः । पुं । कृद्दीवृक्षे । मिङ्गु गोष्ठ ।
र.मा.। सिंहवृक्षे । करञ्जवृक्षे । सु.च.३८अ.।
तालवृक्षे । महापीलुवृक्षे । वै.निघ.।

महावेगवती । स्त्री । तन्नामकमहौषधी ।
सु.चि.३०अ.। See श्रीषधिः । [निदा.।

महाव्याधिः । पुं । कुष्ठादिमहारीगेषु ।

महाव्रणम् । स्त्री । दुष्टव्रणे । नांजी वा ।

शब्दकल्पे वाराहीतलम् ।

महाव्रोहिः । पुं । ब्रौहिविशेषे । षष्टिकधान्ये ।
षष्टे धान । वै.निघ.।

महाशङ्खः । पुं । नरकपालि, खलाटे । मे.।
कर्णनेत्रयोर्मध्यगतास्थनि । तलम् । वृहत्शङ्खे ।

महाशठः । पुं । पीतधूसूरवृक्षे । रा.नि.व.१०।

महाशणः । पुं । खनामव्यातवृक्षविशेषे । प.
सु.। शणवीजे । वै.निघ.।

महाशणपुष्पिका (प्या) । स्त्री । शण-
पुष्पीनामचतुर्विधे । आङ्गुली फूलैर्गोष्ठ, श्वेत
अग्रंशं शणं । सं साङ्गीकिनिहिला । कं पादरो-
क्किलहिला । हिं फुणफुणा । तत्पठ्यायाः—
वृत्तपर्णी श्वेतपुष्पिका श्वेतपुष्पी महाश्वेतघण्टी
महाश्वेता महासिता । गुणाः—कषाया उष्णा
रसनियामिका मोहनसम्भनादौ शक्ता । रा.
नि.व.४।

महाशणा । स्त्री । आरण्यशणे । वै.निघ.।

महाशता (वरी) । स्त्री । वृहच्छतावय्याम्,
सहस्रमूलौशतावय्याम् । हिं कङ्कहीमूल ।
तत्पठ्यायाः—श्वेतवीर्या सहस्रवीर्या सुरसा
महापुरुषदन्तिका वीरा तुरङ्गिनी बहुपत्रिका
बहुपत्रिका जईकण्टी फण्णिजिह्वा महावीर्या
महाशता भूवीर्या हेरुः ऋष्यप्रोक्ता महीदरी ।
गुणाः—“महाशतावरी मेध्या हृद्या वृष्या रसायनी ।
श्रीतवीर्या निहन्त्यश्रीयहणीनयनामश्रान् ॥” भा.।
हिमा वृष्या मधुरा तिक्ता रसायनी पित्तघ्नी
वातरूपघ्नी च । रा.नि.व.४।

महाशफरः । पुं । पार्श्वतमीने । पांका गोष्ठ ।
ते श्रीकानोपेडसस्यसु । तन्मांसगुणाः—“महा-
शफरसंज्ञस्तु तिक्तः पित्तकफापहः । शिशिरी
मधुरी रुच्ये वातसाधारणः स्मृतः ॥” भा.।

महाशरः । पुं । स्थूलशरे । त्रिशिर ।
रा.नि.व.८।

महाशक्तः । पुं । महाचिह्नमस्य । गोर्ध-
शिष्टि । चारा ।

महाशकम् । स्त्री । वृहच्छाकविशेषः ।

महाशाखा । स्त्री । नागवलायाम् । रा.नि.व.४।

महाशालिः । पुं, स्त्री । सुगन्धशाली । रा.
नि.व.१६ । शालिधान्यविशेषः । श्रेष्ठि धान ।
प.सु. । वा.सु.६अ. । गुणाः—“महाशालिर्गुरुर्हृत्वा
चक्षुष्या बलवर्धनी ।” अति.१५अ. ।

महाशिखी । स्त्री । कलायविशेषः । वृद्धा-
कलाय । रा.नि.व.७ ।

महाशिराः । पुं । मत्स्यभेदः । वै.निघ. ।
दर्वीकरसर्पभेदः । गौधेरकजातिभेदः । सु.
कल्प. ४।८अ. ।

महाशीता । स्त्री । शतावर्ध्याम् । श.च. ।
वनस्पतिविशेषः । वै.निघ. ।

महाशक्तिः । स्त्री । सुक्ताग्रहे । विष्णुक ।
रा.नि.व.१३ ।

महाशुद्धी । स्त्री । हस्तिशुद्धीनाममहाचुपे ।
शक्तिशुद्धे । रा.नि.व.५ ।

महाशुद्ध(भ)म् । स्त्री । रौप्यधातौ । रा.नि.
व.१३ ।

महाशृङ्गः । पुं । सत्वरसमे । वै.निघ. ।

महाश्रीखी । स्त्री । श्वेतकिण्वीवृत्ते ।
कटभोवृत्ते । रा.नि.व.६ ।

महाशौषिरः । पुं । दन्तवेष्टगत-सुखरोगभेदः ।
“दन्तायलन्ति वेष्टेभ्यस्तान् चाप्यवदीर्यते । यस्मिन्
स सर्वजोऽपि महाशौषिरसंज्ञकः ॥” मा.नि. ।

महाश्यामा । स्त्री । वृहदारके । सु.सु.२८अ. ।
श्यामादि. । श्यामालतायाम् । प.सु. । कृष्ण-
शिशपावृत्ते । काल शिशुगोष्ठे । रा.नि.व.६ ।

महाश्रयः । पुं । शचीवृत्ते । आक्त्रोष्टि
गोष्ठे । वै.निघ. ।

महाश्रावणिका (ण) । स्त्री । खनामख्यात-
महाचुपे । वड धूलकुडि । गोरक्षगुण्ठी ।
तत्पठ्यायाः—रीचनी कदम्बपुष्पी विकचा क्रीड-
चूडा पलङ्कषा नदीकदम्बः सुखाल्या महा-
सुखनिका महासुखितिका महासुखी माता
स्थविरा लीचनी भूकन्दः अलम्बुषा वृद्धा ।

गुणाः—उष्णा तिक्ता रीचनी मेहहृत् रसायनी
च । रा.नि.व.५ । कृद्धी । वा.सु.१४।१५अ. ।
श्वेतसुखीयाम् । च.वि.३अ. ।

महाश्लासः । पुं । आसरीगभेदे । शैथिल्ये
रोगे । तस्य लक्षणम्—“उद्ध्वयमानवाती यः
शब्दवदुःखितो नरः । उच्चैः श्वसिति संवृद्धमत्त-
ईभ इवानिशम् । प्रनष्टज्ञानविज्ञानः सखी विभ्रान्त-
लोचनः । विहतात्मानो बह्वचवर्चा विशीर्य-
वाक् । दीर्घमश्वसितं चास्य दूरादिज्ञायते मृगम् ।
महाश्लासीयष्टस्तु चिप्रमेव विपद्यते ॥” मा.नि. ।

महाश्वेतघण्टी । स्त्री । महाश्रणपुष्पीचुपे ।
वै.निघ. ।

महाखेता । स्त्री । बभ्याककोट्याम् । सु.सु.
३०अ. । चौरविदार्याम् । प.सु. । कृष्णभूमि-
कुशाख्ये । अम. । आस्तीतायाम् । शैथिल्यगोत्री ।
श्वेतकटभीवृत्ते । रा.नि.व.६ । श्वेतापराजितायां ।
र.मा. । नीलापराजितायाम् । च.सु.४अ. ।
शुक्लारण्यश्रेणे । शर्करायाम् । मधुशर्करायाम् ।
विका. ।

महाषष्टिकः । पुं । षष्टिकथान्यभेदे । सु.सु.
४६अ. ।

महासंवितिकाफलम् । स्त्री । काबिल-
देशीयसंवफले । वै.निघ. ।

महासफरः । पुं । पार्वतमस्य । पीका गोष्ठे ।
वृहत्प्रोटीमस्ये । गुणाः,—तिक्तः रुच्यः मधुरः
शीतलः पित्तकफघ्नः वातभूयिष्ठश्च । भा. ।

महासमङ्गा । स्त्री । खनामख्यातचुपविशेषः,
वाच्यालकभेदे । हिं कगाहिया, खिरिहिटिरा ।
वम्. धीरचिकणाभेदः । गुणाः—मधुरास्त्रा
विदीषघ्नी ज्वरदाहघ्नी च । रा.नि.व.५ ।

महासर्जः । पुं । असनवृत्ते । र.मा. । पनस-
वृत्ते । कौटिल गोष्ठे । रा.नि.व.११ ।

महासर्पः । पुं । दर्वीकरसर्पविशेषः । सु.
कल्प. ५अ. ।

महासहः । पुं । कुलकवृत्ते, कीडपदशखराते
पुष्पवृत्ते । रा.नि.व.१० । शुक्लभिष्ट्याम्, कुरण्टके ।
भा. । स्त्री (हा) । माषपण्याम् । गोर्धनी ।
प.सु. । सु.चि.८अ. । वा.उ.२अ. । अस्नानवृत्ते ।
कौटिल । रा.नि.व.१६ । च.वि.८अ. । महाराज-

तरुणीपुष्पवृत्ते । कौटिलमृते । रा.नि.व.१० ।
महाबलायाम् । श्वेतबलायाम् । वै.निघ. ।

महासारः । पुं । विट्खदिरवृत्ते । रा.नि.व.८ ।

महासिंहः । पुं । शरभापरनामसिंहे । रा.
नि.व.१६ ।

महासौता । स्त्री । महाश्रणपुष्पीचुपे । श्वेत
वन श्रेणे । रा.नि.व.४ ।

महासिद्धिकरः । पुं । कृष्णवनालुके । वै.
निघ. ।

महासुखम् । स्त्री । मेघुने । विका. ।

महासुगन्धषट्कम् । स्त्री । चन्दन-कसूरी-
कर्पूर-कण्ठागुरु-सुखी-कुङ्कुमेषु । वै.निघ. ।

महासुगन्धा (न्विः) । स्त्री । गन्धनाकुल्याम् ।
रा.नि.व.७ ।

महासुगन्धितैलम् । स्त्री । मेदीरोगे तैलम् ।
तिलतैले ४ श. । कल्कार्थं—चन्दनं कुङ्कुमं वीरण-
मूलं प्रियङ्गुः एला गीरीचना कपित्थैलम् अशु-
कगन्धाभिः कर्पूरं जयित्वा जातीफलं ककीलं
पुगफलं खवङ्गं नलुका जटामांसी कुष्ठं रेणुकं
तगरं सुखं नखी सुक्का गन्धबोहः नागदमनी
यन्त्रिपर्णी चौरकः शैलजम् एलबालुकं सरलकाष्ठं
सप्तपर्णत्वक् लाचा भूधात्री गन्धतण्डुलं धातकीपुष्पं
प्रपोष्णरीक शटी प्र. २ तो. । पाकाद्यैश्च १६ श. ।
तिलतैले ४ श. । कल्कार्थं—रज्जुचन्दनं, कुङ्कुमं,
वेणारं मूलं, प्रियङ्गु, एलाइच, गोर्धोचना,
शिलाजम्, अशुक्, मृगनाभि, कर्पूरं,
जयित्वा, जाम्बून, ककोल, गुपीरि, लवङ्गं,
नलुका, जटामांसी, कूड़, रेणुक, तगरं,
नागदमनी, नखी, पिङ्गु, गन्धबोह, नागदमनी,
गैठेला, चोरपुष्पी, शैलज, एलबालुक,
सरलकाष्ठं, छातिमहान, नाक्का, डूँई आमना,
गन्धतण्डुलं, शैलज, गुपीरि, शरी अत्रोक्त
२ तो. । जल १७ श. । भा. । [१३]

महासूक्ष्मा । स्त्री । बालुकायाम् । रा.नि.व.
महासोमः । पुं । सोमलताभेदे । सु.चि.२८अ. ।

महासु (सो) घिरः । पुं । दन्तवेष्टगत-
विशेषः । तत्र दन्तचालनतालुदारणदन्तसं-
युतिलसुखदीर्गत्वादिकं भवति । लक्षणं यथा—
“दन्तायलन्ति वेष्टेभ्यस्तान् चाप्यवदीर्यते । दन्त-

मांसानि पचन्ते सुखञ्च परिवर्धयते ।” भा.स.
४४.सुखरी.चि. । अत्र सतराचान्तरं भवतीति
भोजः । “महासोघिर इत्येवं सतराचान्तरिहृत्यम् ।
ससन्निपातवृत्तवान् सपुष्पधिरस्तुतिः । महासुघिर
इत्युक्तो विशेषविज्ञानमनः ॥” वा.उ.२१अ. ।

महास्कन्धा । स्त्री । जम्बूवृत्ते । जाम् गोष्ठे ।
रा.नि.व.११ । [च. ।

महास्नायुः । स्त्री । रक्तवहमहानाड्याम् । वै.
महास्नेहः । पुं । हृदिचिकित्सायाम् स्नेहः ।

वृत्त ४ श. । कल्कार्थं—नास, जीवक (कुलश),
जीवन्ती, वेङ्कणा, कण्टकारी, पूनर्वा,
वामनशक्ति, शालपाणि, वट, शूट, पिप्पल,
मृष्टि अत्रोक्त ६० तो. । दधिरं मात १ श.
अम्लवर्गं यथाभावं ग्रहणं करिष्ये । वा.चि.६अ. ।
भूरिक्लृप्तवत्तां वृत्ततैलवसामञ्जसु । च.सु.११अ. ।

महाहविः । स्त्री । गव्यघृते । श.चि. ।

महाहिक्रा । स्त्री । तन्नामकहिक्रारोगविशेषः ।
लक्षणं यथा—“मर्माण्युत्पीडयन्तीव सततं या
प्रवर्तते । महाहिक्रैति सा ज्ञेया सर्वगात्र-
प्रकम्पनी ॥” निदा. ।

महाहिगन्धा । स्त्री । गन्धनाकुल्याम् । रा.
नि.व.७ ।

महाह्रस्वा । स्त्री । शूकशिश्वाम् । आलाकुशी ।
प.सु. ।

महाचवा । स्त्री । चवकारके वृक्षभेदे ।
वृत्तराज । तत्पठ्यायगुणाः,—“भैमी महाचवा
ज्ञेया चवणी श्लेष्मारिणी । वीर्यशान्तिशिरः-
कणं कृद्गन्ती नखयोगतः ॥”

महाचारः । पुं । सावान इति खराते द्रव्यं ।
वै.निघ. ।

महाचीरा । स्त्री । महिष्याम् । वै.निघ. ।

महिः । स्त्री । पृथिव्याम् ।

महिका । स्त्री । हिमे । अम. ।

महिञ्जकः । पुं । मूषिके । वै.निघ. ।

महिरः । पुं । सूर्ये ।

महिला । स्त्री । रेणुकायाम् । रेणुकवीज ।
रा.नि.व.६ । प्रियङ्गी । अम. । मदमत्तायाम्
स्त्रियाम् ।

महिलाह्वया । स्त्री । प्रियङ्गुलतायाम् । अम.

महिषः। पुं । खनामख्यातमहाभयनातीयपशु-
विशेषे । महिषः । हिं भैस । तें दुन्नपोतु ।
तत्पर्यायाः,—लुलापः वाह्विषन् कासरः
सैभिः घोरस्त्रैः पृष्ठशङ्खी स्त्रैश्चन्द्रः यस्यवाहनः
विषज्वरन् दंशभीरुः रजखलः कालीतनयः
लालिकः कृष्णशङ्खः अश्वारिः अनूपः रक्ताक्षः
दंशभीरुः क्रीडो कलुषः सतः विघ्नानो बली गवली ।
स च ग्राम्यारण्यभेदेन द्विविधः । तयोर्वन्यमांसम्
ईषल्लघु दीपनं बलदह । ग्राम्यमांसं क्षिग्धं
निद्राकरं पित्तहरम् । रा.नि.व.१७ ।

महिषकन्दः। पुं । श्वेतालुके । रा.नि.व.७ ।
तत्पर्यायाः,—शुभ्रालुः लुलापकन्दः शुक्लकन्दः
महिषीकन्दः । गुणाः—कटुः रुच्यः सुखनाडाहरः
वातघ्नोष्णामयापहः ।

महिष(घो)प्रिया। स्त्री । शूलीद्वये । रा.
नि.व.८ ।

महिषमत्स्यः। पुं । मत्स्यविशेषे । तल्लवण-
गुणाः—कृष्णः दोर्घकायः बलवान् महाशक्त्वः ।
तन्मांसं दीपनं बलवैर्यकरम् । रा.नि.व.१७ ।

महिषमस्तकः। पुं । शालिधान्यविशेषे ।
शालिधान । भा.पू.१भा.वा.४ । गुणाः—शालिवत् ।

महिषवल्ली। स्त्री । खनामख्यातसोमवल्लीसम-
लताविशेषे । हिं क्षिरहिटी । सं महिषवेलि ।
कं ग्राम्यवलि । तत्पर्यायाः,—सौम्या प्रतिसौम्या
अलवलिक्ता खण्डशाखा । गुणाः—रसवीर्यं
विपाकेषु सोमवल्लीसमा । रा.नि.व.२ ।

महिसामुरसम्भवः। पुं । भूमिजगुग्गुली ।
रा.नि.व.१२ ।

महिषाक्षः (कः)। पुं । खनामख्यातगुग्गु-
विशेषे । महिषाक्ष गुग्गुलु । गुग्गुली । प.सु. ।
रा.नि.व.१२ । “मह्नाञ्जनसवर्णस्तु महिषाक्ष इति
स्मृतः ।” भा.स.४भ. । मगन्दरे । च.द.कु.चि. ।

महिषी। स्त्री । महिषस्त्रियाम् । तत्पर्यायाः
—मन्दगमना महावीरा पयस्विनी लुलापकाला
कलुषा तुरङ्गदेविणी । औषधद्रव्ये । मे. ।

महिषीकन्दः। पुं । खनामख्यातमहाकन्द-
विशेषे । महिषीकन्द । यमो गण्डे इति अनुपदेशे
प्रसिद्धः । गुणाः—कटूष्णः कफवातरोगघ्नः रोचनः
सुखनाडाघ्नश्च । रा.नि.व.७ ।

महिषीघृतम्। स्त्री । महिषदुग्धोत्पद्यते ।

ठेयं वि । गुणाः—“सवातपित्तशमनं सुशीतं
माहिषं घृतम् । मधुरं गुरु विष्टम्बि बल्यं श्रेष्ठ-
गुणात्मकम् ॥” अति.८भ. ।

महिषीतक्रम्। स्त्री । महिषीघोले । भरेत्
घोले । गुणाः—“माहिषं कफघ्नं किञ्चिदघनं
शोफकरं नृणां । शूलं ह्रीहाशौघघ्नीदीपितौ-
सारिणामपि ॥” अति.८भ. ।

महिषीदधि। स्त्री । महिषीदुग्धोत्पद्यते ।
भरेत्पत्रे । गुणाः—“घन माहिषमुद्दिष्टं मधुरं
रक्तदीपकम् । कफशोफहरं स्वस्थं पित्तघ्नं हात-
कोपनम् ॥” अति.८भ. ।

महिषीदुग्धम्। स्त्री । महिषीचीरे । भरेत्पत्रे
दुधं । मैषा दुधं । कं ग्राम्ययहालु । गुणाः—
गोत्र्यं विपाके गुरु शीतलं बलदं पुष्टिदं वृष्यं
पित्तदाहान्नघ्नम् । रा.नि.व.१५ । “क्षिग्धं
मरुच्छीतकरं च तन्द्रानिद्राकरं वृष्यतमं श्रमघ्नं ।
बलप्रदं पुष्टिकरं कफघ्नं सञ्जोवनं माहिषमुच्यते
पयः ॥” अति.८भ. ।

महिषीमूत्रम्। स्त्री । महिषीजले । भरेत्पत्रे
मूत्रं । गुणाः—“सरं सवित्तं कटुकं कषायं प्रमेदि
वातघ्नं शनं करोति । पित्तप्रकोपं कुरुते सदा
च कुष्ठार्शःपाण्डुरशूलनाशनम् ॥” अति.८भ. ।

मही। स्त्री । गाम्भारीवृक्षे । कटुका । त्रिका ।
हिलसोचिकायाम् । शिष्टे । त्रिका । गवि ।
जटा । मालवदेशप्रसिद्धायाम् नयाम् । तज्जल-
गुणाः—“महीजलम् सुखादु बल्यं पित्तहरं गुरु ॥”

महीकदम्बः। पुं । भूकदम्बे । सु.वि.१७भ. ।

महीजम्। स्त्री । आर्द्रके । रा.नि.व.६ । पुं ।
वृक्षे । वै.निच. ।

महीद्रवः। पुं । धूलौ । धूलौ ।

महीपदः। पुं । किञ्चुलुके । कै.८ । वै.निच. ।

महीरुटः (रुहः)। पुं । वृक्षे । शाकवृक्षे ।

महीलता। स्त्री । गण्डूपयाम् । कै.८ ।
अम. ।

महीसहः। पुं । शाकवृक्षे । शै.७न गी. ।
रा.नि.व.२ ।

महेन्द्रकदली। स्त्री । कदलीवृक्षविशेषे ।
बूनो कला । गुणाः—उष्णा वातासृन्दरपित्तघ्नी
च । रा.नि.व.११ ।

महेन्द्रलोहम्। स्त्री । अगुरुकाष्ठे । वै.निच. ।

महेन्द्रवारुणी। स्त्री । महाकाललतायाम् ।
वृषु माकां । सं वडिलइन्द्रवारुणी । कं हरि-
चामेके । तत्पर्यायाः,—चित्रफला चित्रवल्ली
महाफला महेन्द्री चपुषा चपुसी आत्मरचा
विशाला दीर्घवल्ली वृहत्फला वृहदारुणी महत्-
फला महदारुणी सौम्या गजचर्मिता चित्रदेवी
धनुःश्रीणी स्थाणुकर्णी मरुसम्भवा । गुणाः—
गुणैरिन्द्रवारुणीसमा । “रसे वीर्यं विपाके च
किञ्चिद्विषगुणाधिका ।” रा.नि.व.३ । इन्द्र-
वारुण्यम् । शोधनशर्मा । वै.निच. ।

महेन्द्राणी। स्त्री । इन्द्रचर्मव्याम् । श.र. ।

महेन्द्रौ। स्त्री । महेन्द्रवारुणीलतायाम् । वृषु
माकां । रा.नि.व.३ ।

महेर(रु)णा (रुहा)। स्त्री । सल्लकीवृक्षे ।
अम.भ.टो.भ. ।

महेलिका (ला)। स्त्री । स्थूलैलायाम् । वै.
निच. । नाथ्याम् ।

महेशम्भुः। पुं । श्रीफलवृक्षे । वेणुगी. ।
श.च. ।

महेश्वरः। पुं । श्वेतमन्दारे । विश्वकोष-
प्रणेतारि । स्त्री । स्वर्णे । रस.कौ.ज्वरालाकरसे ।

महेश्वरी। स्त्री । यवतिक्तालतायाम् । रा.नि.
व.२ । राजरीती । शिठगविमेष । रा.नि.व.
१२ । अपराजितायाम् । श.च. । क्रांते । छे.च. ।

महैरण्डः। पुं । स्थूलैरण्डे । रा.नि.व.८ ।

महैला। स्त्री । स्थूलैलायां । रा.नि.व.६ ।

महोटिका (टो)। स्त्री । वृहतीचुपे ।
वाङ्कू.गो. । रा.नि.व.४ । वार्ताकी । वै.निच. ।

महोत्पलम्। स्त्री । कमले । रक्तपत्रे । पुं ।
सारसपत्रिणि । अम. ।

महोदधिवटौ। स्त्री । अजीर्णाधिकारि
औषधम् । पाठः—“एकैकं विषस्तत्र जातौ टङ्कं
द्विकं द्विकं । कृष्णादिकं विषघट्टकं तथा दग्ध
कपट्टकं । द्वैतपुष्पं बाणमितं सर्वं संमर्द्य यत्नतः ।
महोदधिवटौ नाम्ना नष्टमपि प्रदीपयेत् ॥”
र.र. । मिठाविष ७ त्रमसिन्धूर एक एकभागं,
आम्रफन ७ मोशंगोर थै अथैक २ इहे
भागं, पिशुन ७ तिन भागं, कुंठ ७ कड़िउभ

अथैक ७ इय भागं, एवम् बवक्ष ८ भागं
भागं, एकत्र जलम् शफन ।

महो(हो)दनी। स्त्री । शतावर्ध्याम् । भठ-
गुली । वै.निच. ।

महोदया। स्त्री । नागवलायाम् । रा.नि.व.४ ।

महोदरम्। स्त्री । पिण्डीतगरे । वै.निच. ।
स्त्री (री) । महाशतावर्ध्या । भा. ।

महोद्रेकः। पुं । महानिम्बे । वै.निच. ।

महोन्नतः। पुं । तालवृक्षे । भा. । नारिकेल-
वृक्षे । धाराकदम्बे । वै.निच. ।

महोन्नदः। पुं । मत्स्यविशेषे । रुन्हे गी. ।
श.र. । मदे ।

महोरगम्। स्त्री । तगरपादिके । प.सु. । पुं ।
महासर्पे ।

महोत्तः। पुं । महाघषे । अम. ।

महौजसौ। स्त्री । तेजीव्याम् । तेजवृक्षे ।
वै.निच. ।

महौषधम्। स्त्री । शुण्डगाम् । रा.नि.व.६ ।
भा.जिपुरभेरवरसे । च.द.ज्व.चि.अष्टादशाङ्ग
कषाये । “भूमिखदाकदशमूलमहौषधान्..... ।”
भूसाङ्गुल्ये । रा.नि.व.४ । वक्षनाभविषे । श्वेत-
रसीने । वाराहीकन्दे । लघुने । रा.नि.व.७ ।
अतिविषायां । अम. । पिप्पल्याम् । श.च. ।

महौषधिः (धो)। स्त्री । लज्जालुकाचुपे ।
श.च. । श्वेतकण्टकायाम् । रा.नि.व.४ । ब्राह्मीचुपे ।
रा.नि.व.५ । अतिविषायां । कटुक्यां । रा.नि.व.
६ । त्रिका । वाराहीकन्दे । रा.नि.व.७ । हिल-
सोचिकायाम् । शिष्टे । त्रिका । नीलदूल्यायाम् ।
रा.नि.व.८ । अपराजितायाम् । आदित्यभक्तायाम् ।
छुण्डि. । लघुने । वै.निच. । महाक्षानीय
द्रव्यगणभेदे । तद्वयथा—“पृथिवीं श्यामालता
मृद्वराजं शतावरी । गुडूची सहदेवी तथा
महौषधिमेषः स्मृतः ॥” अपिच,—सहदेवी तथा
व्याघ्री बला चातिबला तथा । शङ्खपुष्पी तथा
सिंहो अष्टमी च सुवर्चला । महौषधघटकं प्रोक्तं
महाक्षाने निधीयते ॥”

महवैर्यः। पुं । प्रियालवृक्षे । रा.नि.व.११ ।

मत्तिका (ची)। स्त्री । मधुमत्तिकायाम् ।
मोमाहि । कौटविशेषे । गोहि । हिं मक्खी ।

तत्पर्यायाः,—मन्त्रिका भन्तः माचिका गन्धलीलुपा
पतङ्गिका पुत्तिका अहतोत्पन्ना वननीया पलङ्कषा
वर्ज्या नौलमचिका । चिका । भा. ।
सा षड्विधा कान्तारिका कृष्णा पिङ्गलिका
मधुलिका काषायी स्थालिका चेति । ताभिर्दष्ट
दाहशीघ्रो भवतः । स्थालिकाकाषायीभ्यामेतदेव
पिङ्गकाश्च सोपद्रवा भवन्ति । सु.कल्प.८३.

मल्लिकामलम् । क्ली । मिक्षिके । मम ।
रा.नि.व.१२ ।

मल्लिकावान्तम् । क्ली । मधुनि ।

मल्लिकाविट् । क्ली । मल्लिकामले । मांश्चि
विष्टो । वै.नि.च. ।

मांसत्यः । पुं । अश्वे ।

मांसम् । क्ली । शरीरे रक्तजलतीयधातो ।
मांश्च । तत्पर्यायाः,—पिशितं तरसं पल्लं पलं
क्रयं आमिषं अन्नजं जाङ्गलं कौरम् । रा.नि.व.
१८ । तत्तु गर्भस्थस्याष्टभिर्मासेः भवति । सुखवीधः ।
तत्स्वरूपं यथा—“शोणितं स्नापिता पक्वं वायुना
च घनोक्तं । तदेव मांसं जानीयात्... ।” लेपश्च
तत्कर्मा । भा. । गुणाः—“सर्वं मांसं वातविष्वसि
वृषं बल्य रुच्यं वृद्धं तदैव मांसं । देशस्थाना-
न्नात्मसंस्थं स्वभावैः भूयो नानारूपतां याति
नूनम् ॥” इति साधारणदेशमांसगुणाः । रा.
नि.व.१७ । मांसरससाधनं यथा—घने मांसरसे
कर्तव्ये प्रस्थे जले मांसस्य द्वादशपलं दत्त्वा
पक्तव्यम् । तदनु तनुके रसे कर्तव्ये मांसस्य
षट्पलं पानीयं प्रस्थमात्रमेव दातव्यम् । अक्षतरे
रसे कर्तव्ये प्रस्थे जले मांसस्य पलं दत्त्वा
एतन्मांसं पिष्ट्वा प्रस्थाद्विशेषस्थितजले पक्त्वा अनुरूपं
स्थायं वस्त्रेण क्लानयित्वा यूषः कार्यः । “द्रव्यतो
विगुणं मांसं सर्व्वतो विगुणं पयः । पादस्थं संस्कृतं
क्षयः षडङ्गी यूष उच्यते । पलानि द्वादशप्रस्थे
घनेऽथ तनुके तु षट् । मांसस्य षट्कं कृत्यात्
पलमक्षतरे रसे ॥” प.प्र.२४. । व्याज्यमांसं
यथा—तत्र पूतिशुक्लव्याधितविषसर्पहतदिग्धविज-
जौर्णकशबालानामसाक्षारिणां मांसानि अभ-
क्ष्याणि दीपकराणि च भवन्ति । “बालस्य वृद्धस्य
कृशस्य रोगिणी विषाग्निदग्धस्य सतस्य चाम्बुषु ।
व्याज्यं स्रगादेः पिशितान्तु तस्य विगमिषु श्लेष्म-
चिरस्थितश्च ॥” रा.नि.व.१७ । “सतश्च व्याधितं
व्युष्टं वृद्धं बालं विषैर्हतम् । अगोचरहतं व्याडं

खदितं मांसमुत्तुजेत् ॥” राज.३५. । उपादेय-
मांसं यथा—“स्त्रियश्चतुष्पादेषु पुमांसो विहङ्गमेषु
महाशरीरेषु अल्पशरीराः अल्पशरीरेषु महा-
शरीराः प्रधानतमाः । एवमेकजातीयानां महा-
शरीरेभ्यः कृशशरीरा प्रधानतमाः ॥” सु.सू.४६. ।
पुनः पूर्व्वभागो योषितोऽधीभागश्च गुरुः । पक्षिण
उरीयौर्व विशेष्टेण गुरु । सु.सू.४६. । “गुरुभक्ष्या-
बहुभुजो ये चीपचित्तमेदसः । एकदेहेऽपि पूर्व्वार्द्धं
स्रगाणां पक्षिणां परम् । तैलसिद्धमांसगुणाः—
“मांसं यत्तैलसंसिद्धं बोध्योऽयं पित्तलं कटु ।
अग्निसन्दीपनं हृद्यं दृष्टितुत् पुष्टिक्कुरु ॥” घृत-
सिद्धमांसगुणाः—“मांसान्तु घृतसंसिद्धं दृष्टिदं
पुष्टिक्कुरु । प्रीणनं सर्व्वधातूनां विशेषान्मुख-
शीषिणाम् ॥” शुक्लमांसगुणलक्षणं—“परिशुक्तं
स्थिरं स्निग्धं हृदयं प्रीणनं गुरु । पित्तलं
बल-मेषाग्नि-मांसोज-शक्तवर्द्धनम् । मांसं बहुघृते
पक्वं सिद्धचीषान्मुना सुदुः । जीरकाद्यैः समायुक्तं
परिशुक्तं तदुच्यते ॥” प्रदिग्धमांसलक्षणगुणाः—
“तदेव घनतक्राव्यं प्रदिग्धं स विजातकम् ।
प्रदिग्धं बलमासाग्निवर्द्धनं कफपित्तजित् ॥” राज.
३५. । पुं । कौटे । श.र. ।

मांसकच्छपः । पुं । तालुगतसुखरीगे । See
कच्छपः ।

मांसकर्णी । क्ली । वरव्यादिकौटे । वक्रगुह्ये ।
हृज । वा.उ. ।

मांसकारि । क्ली । रक्ते । हे.च. ।

मांसकौलकः । पुं । तन्नामकगुह्यरीगमेद ।
अर्शोमेदे वा । लक्षणं यथा—“अन्तर्बहिर्वा मेदस्य
कण्डूला मांसकौलकाः । पिच्छलास्रस्रवा योनी
तद्वच्च कृवसन्निभाः । तेषां सुपेक्षया सन्ति मेद-
पुंस्त्वभगात्तवम् ॥” वा.उ.३३. ।

मांसकेशी (इन्) । पुं । पादरीगमेदयुक्ते अश्वे ।
“केशाकाराणि मांसानि यस्य स्युस्तलजानि च ।
मांसकेशीति तं विद्यात्... ॥” ज.द.३६. ।

मांसकोथः । पुं । मांसगलने । वा.उ.२८. ।

मांसखुरः । पुं । पादरीगविषययुक्ते अश्वे ।
लक्षणं यथा—“बहुमांसखुरश्च व ज्ञेयो मांसखुरी
हृद्यः ॥” ज.द.३६. ।

मांसगज्वरः । पुं । ज्वरविशेषे । तल्लक्षणम् ।
—“पिण्डकीदेष्टन दृष्ट्या सृष्टमूत्रपुरीषता ।

उपान्तर्दाहवित्तो ग्लानिः स्थान्मांसगज्वरे ॥”
चिकित्सा तीक्ष्णविरचनादि । निदा ।

मांसग्रन्थिः । पुं । मांसजग्रन्थिरीगे । लक्ष-
णम्—“मांसलैर्दृष्टितं मांसमाहारैर्ग्रन्थिभावदेत् ।
स्निग्धं महान्तं कठिनं शिरानङ्गं कफाकृतम् ॥”
वा.उ.२६. ।

मांसच्छदा । क्ली । मांसरोहिण्याम् । तत्-
पर्यायाः,—मांसरोही मांसो रसायनो सुलोभा
लोमकरिणी । रा.नि.व.२२ ।

मांसजम् । क्ली । मेदीधातो । हे.च. ।

मांसजातिः । क्ली । स्रग्-विक्षिप्त-प्रतुद-प्रसृष्ट-
विलिख्य-महास्रग-जलचर-मत्स्याद्यासु मांसजातिषु
अष्टविधासु । प.सु. ।

मांसजालम् । क्ली । जालवन्मांसं । मांश्च-
सिद्धि वा जालं । “चत्वारि मांसजालानि, तानि
मणिवन्मृगस्यसंश्रितानि परस्परसन्निवृजानि परस्पर-
संश्लिष्टानि परस्परगवाक्षितानि चेति त्रैगवाक्षित-
मिदं शरीरम्... ।” सु.शा.५४. ।

मांसतानः । पुं । कण्ठगतसुखरीगमेद ।
लक्षणं यथा—“प्रतानवान् यः अश्वधुः सुकष्टो
गलोपरीधं कुरुते क्रमेण । स मांसतानः कथितो-
ऽवल्लो प्राणप्रणसर्व्वकृतो विकारः ॥” सु.नि.
१६. ।

मांसतेजः । क्ली । मेदीधातो । हे.च. ।

मांसदलनः । पुं । जीह्वघ्नदे, रक्तरोहितक-
वत् । श.च. ।

मांसद्रावो (इन्) । पुं । अरुवेतसे । शै.कृ. ।
रा.नि.व.६ ।

मांसधरा । क्ली । तन्नामकप्रथमकलायाम् ।
“यस्यां मांसं शिरान्नायुधमनीकीतसां प्रताना
भवन्ति ।” स्थूलापरनामसममलचि । या त्रीहि-
द्वयप्रमाणा भवति । सु.शा.४४. ।

मांसपचनम् । क्ली । मांसपाके । सु. ।

मांसपाकः । पुं । शकरीगविशेषे । लक्षणं
—“श्रीर्यन्ते । यव मांसानि यव सर्व्वथा वेदनाः ।
विद्यात् मांसपाकान्तु सर्व्वदीपकतं भिषक् ॥” सु.
नि.१४. ।

मांसपुष्टि(ष्य) का । क्ली । अमरारिपुष्पवत् ।
अमरमारी इति मालवे प्रसिद्धा । रा.नि.व.१० ।

मांसपेशी । क्ली । मांसवर्तनी । मांसस्यैव

मेदः । सु.सू.२४. । “बुधुदः सप्तरात्रेण मांसपेशी
भवेत्ततः । हिसप्ताहत् भवेत् पेशी रक्तमांसचित्ता
दृढा । बीजस्ये वाङ्मुराः पेश्यः पञ्चविंशतिरावतः ॥”
सुखवीधः । मांसपेशीराह—“यथार्थसुभ्रूणा युक्ती
वायुः स्तोतांसि दारयेत् । अतुप्रविश्य पिशितं
पेशीर्भिजते तथा ॥” मांसपेश्यः शरीरे पञ्चशत-
संख्यकाः । तासां चतुःशतानि शाखासु । कीष्टे
षट्षष्टिः । ग्रीवायां ऊर्ध्वगाश्चतुस्त्रिंशत् । स्त्रीषान्तु
विंशत्यधिकपञ्चशतानि । ताश्च गर्भाशयगर्भमार्ग-
योनिस्तेषु तिष्ठन्ति । पेशीनाञ्च कर्माणि—देहिनां
शिरा-क्लायुस्थि-पर्व्वसम्बन्धः पेश्यवताः सञ्चला
भवन्ति । शाखासु तत्संख्या यथा—पादाङ्गुलीषु
१५ । पादाङ्गे १० । पादोपरिकूर्चसन्निविष्टाः १० ।
गुल्फतलयोः १० । गुल्फजानुनोरन्तरे २० । जानुनि
५ । ऊरी २० । वङ्गणे १० । एवमेकत्र सक्थिनि
१०० । एतेनेतरसक्थिवाह व्याख्यातौ । कीष्टेषु
यथा—गुदे ३ । शिफि १ । सेवन् १ । वृषणयोः
२ । स्किचोः १० । वस्तिमूर्धनि २ । उदरे ५ ।
नाभी १ । पृष्ठोर्ध्वोभयतः पञ्च पञ्च दीर्घाः । १० ।
पार्श्वयोः ६ । वक्षसि १० । अक्षकांसौ प्रति
समन्तात् ७ । हृदि २ । यकृति २ । जीहि २ ।
उखुके २ । ग्रीवोर्ध्वे २५ । यथा—ग्रीवायां ४ । हन्वीः
८ । कण्ठमणौ १ । गले १ । तालुनि २ । जिह्वायां
१ । जीह्वयोः २ । नासायां २ । नेत्रयोः २ । गण्डयोः
४ । कर्णयोः २ । ललाटे ४ । शिरसि १ ।
स्त्रीणां अधिका विंशतिः । यथा—गर्भाशये ३ ।
शुक्रार्चवर्षेणियां ३ । योनावयन्तरे सुखाश्रिते
प्रसृते २ । योनिकर्णिके २ । स्तनयोः १० । इति ।
भा. । सु.शा.५४. ।

मांसफलः । पुं । तरन्मुजवन्नाम् । तत्रगुह्यत्र
लता । रा.नि.व.७ ।

मांसफला । क्ली । वार्ताक्याम् । रा.नि.व.७ ।

मांसमाषा । क्ली । माषपर्ण्याम् ।

मांसरक्ता । क्ली । रोहिण्याम् । मांश्चद्राहिनीमे
वै.नि.च. ।

मांसरज्जुः । क्ली । मांसनिबन्धनकायौ । ताः
चतस्रः । “महत्तो मांसरज्ज्वयतसः पृष्ठवंशसुभ-
यतः पेशीनिबन्धनाद्यैर्वाह्ये आभ्यन्तरे च वै ।”
सु.शा.५४. ।

मांसरसः । पुं । मांसधूये । मांश्चमर र्कोन ।
गुणाः—“रसो मांसस्य चक्षुष्यो वृद्धः प्राणवर्द्धनः ।

वृथी वातविकारः। स्मृत्युजः खरवर्धनः। भय-
विश्रिष्टसन्धीनां कृशानां त्रिणिनां हितः॥ राज.
२५। तत्पाकविधिः—मांसं १ प. जलं १६ प.
शे. ४ प.। यवागृकर्मणि—मांसं ४ प. जलं ४४
प. शे. १६ प.। “प्रस्थोऽथसि पलं साध्यं मांसं
पादस्थिते रसः। कंसासु कृद्धं मांसं पक्ता
पादावस्थिते। तेन क्वाथेन विपचेत् यवागृमीक-
कर्मसु॥” नखः।

मांसरुहा। स्त्री। मांसरीहिण्याम्। रा.नि.
व.१२।

मांसरोहा (हो)। स्त्री। मांसरीहिण्याम्।
रा.नि.व.१२।

मांसरीहिका। स्त्री। मांसरीहिणीमेदे।
रा.नि.व.१२।

मांसरीहिणी। स्त्री। खनामख्यातसुगन्धद्रव्ये।
मांसरोहादिणी। तत्पथ्यायाः,—अपि रुहा उता
चर्मकषा वसा विकषा मांसरीही। अपिच “मांस-
रीहिण्यपि रुहा उता चर्मकरी वसा। प्रहारवली
विकषा बीरवत्यपि कथ्यते॥ खान्मांसरीहिणी वृथा
सरा दीषवयापहा॥” सा विधा परं तुल्यगुणा।
गुणाः—शीता कषाया कृमिघ्नी कण्टशोधनी
रुच्या वातदीर्घहरी च। रा.नि.व.१२।

मांसलः। पुं। माषनामशिखीधान्ये। मांस-
कणाहे। रा.नि.व.१६।

मांसलफला। स्त्री। वातांकी। रा.नि.व.७।
तरन्मुजे। वै.निघ.

मांसलिसम्। स्त्री। अस्थिनि। वै.निघ.

मांसवर्गः। पुं। जलेशयानूपयाव्यक्त्यभुगेक
शफजाङ्गलेषु। विशेषासक्तव्यांश्चि सग्याः। सु.सु.
४६५।

मांसवहस्रोतः। स्त्री। मांसनायकनायाम्।
तस्य मूलं कायुः लक् च। च.वि.५५५।

मांसवारणी। स्त्री। हरिणादिमांसकृत-
वारणीमये। तत्करणविधिः—एषां मांसानु कणशः
कृत्वा पूर्वद्रवे न्यसेत्। संख्याय मण्डलं पश्चादकं
निष्काशयेत्ततः। एवं सर्व्व मांसस्य वारणीकरणं
क्रिया। पूर्व्वद्रव्यः तक्रादि। मण्डलं ४८ दिनानि।
रावणः।

मांसवृण्टकम्। स्त्री। मांसकृतखाद्यमेदे।
तत्प्रभृतविधियंथाः,—“शुद्धमांसं तनूजल्य कसितं

खेदितं जले। खवङ्गिङ्गुलवर्धमरिषाद्रं क-
संयुतम्॥ एलाजीरकधन्याकनिम्बु-रससमन्वितं।
घृते सुगन्धे तद् भट्टं मांसवृण्टकमुच्यते॥ मांसं
शृङ्गाटकं रुच्यं वृण्टं वल्लकटं गुरु। वातपित्तहरं
वृथं कफघ्नं वीर्यवर्धनम्॥” भा.।

मांससङ्कोचः। पुं। मांसस्य शठितभावे। भा.
म.५भ.विस्तीट.चि.। “दृष्टमांससङ्कोचः।”

मांससङ्घातः। पुं। तालुरीगविशेषे। तत्र
तालुमध्ये श्लेष्मणा दुष्टः अवेदनो मांससङ्घातो
जायते। “दृष्टं मांसं श्लेष्मणा नीरुजश्च तालुनाः स्थं
मांससङ्घातमाहुः।” भा.म.५भ.सु.री.चि.।

मांससमुद्भवा। स्त्री। वसायाम्। वै.निघ.

मांससर्पिः। पुं। राजयक्ष्मणि घृतम्। विले-
शय प्रसङ्गमांसं १२१० श. जलं १२८ श. शे. १६
श.। घृतं ४ श.। कल्कार्यं जीवनीयगणः प्रत्येकं
१ प.। एकत्र पाच्यम्। वा.चि.५५५।

मांससारः। पुं। मेदीधातो। रा.नि.व.१८।

मांसस्नेहः। पुं। मेदीधातो। रा.नि.व.१८।
वसायाम्। वै.निघ.

मांसहासा। स्त्री। चर्मणि। श.र.

मांसाङ्कुरः। पुं। अङ्कुरवन्मांसेषु, अशीवलो।
मा.नि.।

मांसारिः। पुं। अन्ववेतसे। वै.निघ.

मांसार्जुदम्। स्त्री। शूकरीगविशेषे। “मांस-
दीपेण जानीयादर्जुदं मांससम्भवम्” सु.नि.१२
श.। अर्जुदविशेषे। मांसजनित आर्जु। लक्षणं
—“अवेदनं क्षिग्धमनन्यवर्णमपाकमशोपममप्र-
चात्यम्। प्रदुष्टमांसस्य नरस्य वादमेतद्वेन्मांस-
परायणस्य। मांसार्जुदं त्वेतदसाध्यमुक्तम्।” सु.नि.
११५।

मांसावद(दा)रणम्। स्त्री। मांसमेदने।
वा.उ.१७५।

मांसिका। स्त्री। जटामांस्याम्। चि.क्र.क.
स्त्री.री.चि.।

मांसिनी। स्त्री। जटामांस्याम्। रा.नि.व.१२।

मांसी। स्त्री। सुरामांस्याम्। च.द.यक्ष.चि.
चन्द्रनादितेक्षे। बाव्यालक्षे। वेणुणा। र.मा.।
जटामास्याम्। रा.नि.व.१२। सु.सु.१८५। च.द.
व्य.चि. अङ्कारकतेले। वा.सु.१५५। एलादिः।

मांसरीहिणीमेदे। रा.नि.व.१२। रुदत्याम्।
काकील्याम्। मे.।

मांसिष्टा। स्त्री। वल्गुलायाम्। रा.नि.व.४।

मांसोदकम्। स्त्री। मांसरसे।

मांसोदनम्। स्त्री। मांससिद्धौदने। मांसमद्र
शोनां७। गुणाः—“मांसोदनं धातुवृद्धिकरं
क्षिग्धं गुरु अमृतम्।” वै.निघ.। च.।

मांस्याह्वया। स्त्री। जटामांस्याम्। सु.चि.२५।

माकन्दः। पुं। आसवले। भा.।

माकन्दो। स्त्री। खनामख्यातपत्रशाकवृत्ते।
हिंसाद्रानो, माङ्गनो। मं मायिनो। कं मागिनी
तत्पथ्यायाः,—बहुमूलो मादिनी गन्धमूलिका।
गुणाः—कटु तिक्ता मधुरा किञ्चिदातला दीपनी
रुच्या पथ्या वर्षासु न सिताधिका च। रा.नि.
व.७। आमलकीवृत्ते। मे.। पीतचन्दने।
इन्द्रिचनन। श.मा.। [र.मा.।

माकरा। स्त्री। मरुवकवृत्ते। मरुग्राफण ग्रीष्म।

माकुलिः। पुं। कणसर्पेण गोनखां वैपरीत्येन
वा जाते सर्पे। सु.कल्प.४५५।

मागधम्। स्त्री। पिप्पलीमूले। सौवचैललवणे।
वै.निघ.। पुं। खलजीरके। प.सु.। जीरके।
रा.नि.व.६। शुक्रजीरके। मे.। [व्या.चि.।

मागधिका। स्त्री। पिप्पल्याम्। वै.निघ.वा.

मागधिमूलम्। स्त्री। पिप्पलीमूले। प्र
वाङ्गशालगुडं दृश्यम्।

मागधो। स्त्री। पिप्पल्याम्। प.सु.। रा.नि.व.
६।२३। भेष.सुतसङ्जीवन्वां। शर्करायां। जटा.।
सूक्ष्मेलायां। यूथिकायां। श्वेत यूथे। रा.नि.व.
१०। जीरके। रा.नि.व.२३। शतपुष्पाविशेषे।
वै.निघ.। शालिधान्यविशेषे। सा च कफवातला।
अति.१५५।

मागधोजटा। स्त्री। पिप्पलीमूले। वै.निघ.

मागधोशिका। स्त्री। पिप्पलीमूले। सर्व-
व्य.चि.विशुवनकीर्त्तरेसे।

मागधेया। स्त्री। खणजीवत्याम्। वै.निघ.

माघमा। स्त्री। कर्कटे। वै.निघ.

माघवतो।

माघोनी।

स्त्री। पूर्व्वदिशि। रा.नि.व.२१।

माघ्यम्। स्त्री। कुन्दपुष्पे। कूटं फूल। र.मा.।

माङ्गल्यम्। स्त्री। खर्णे। कपित्थफले। दधाने।
नारिकेले। जीवके। खलपत्रे। मसूरके।
मधूके। रा.नि.व.२३। पिप्पलीमूले। रीठाकरञ्जे।
कषभके। हरिण्मुद्गे। वै.निघ.।

माङ्गल्यः। पुं। विल्ववृत्ते। र.मा.।

माङ्गल्यकाया। स्त्री। दूर्वायाम्। हरिद्रा-
याम्। कृद्धौ। माषपर्णायाम्। गोरीचनयाम्।
हरौतक्याम्। वै.निघ.।

माङ्गल्यकुसुमा। स्त्री। शङ्खपुष्पाम्। वै.निघ.।

माङ्गल्यप्रवरा। स्त्री। वचायाम्। वै.निघ.।

माङ्गल्या। स्त्री। गोरीचनयाम्। शमीवृत्ते।
जीवत्याम्। वै.निघ.।

माङ्गल्यागुरुः। पुं। अगुरुमेदे। कैदारदेशे
प्रसिद्धः। गुणाः—शीतगुणः स सुगन्धिर्योगवाङ्गः
श्रेष्ठश्च। रा.नि.व.१२। [व.५।

माङ्गल्याहर्हा। स्त्री। तायमाणायाम्। रा.नि.

माचलः। पुं। रोगे।

माचिका। स्त्री। आमातकवृत्ते। मोहना इति
पश्चिमदेशप्रसिद्धवृत्ते। तत्पथ्यायाः,—प्रस्थिका
अम्बुष्ठा वास्त्रालिका अम्बिका मधुरविदला कैशी
सहसा बालमूलिका। गुणाः—“...अम्बा रसे
पाके कषाया शीतला लघुः। पक्तातोसारपित्तास-
कफकण्ठाभयापहा॥” भा.। पाठायाम्। आक्-
नादि। च.चि.८५५। सन्धिकायाम्। चिका.।

माचो। स्त्री। काकमाचोचुपे। उडुकांउनी।
वै.निघ.।

माचो(टी)कम्। स्त्री। देवदारुणि। रस.
र.प्रद.चि.पुष्पातुगचूर्णे।

माचोपलम्। स्त्री। सुरपर्णनामपत्रशाके।
रा.नि.व.१०।

माजलः। पुं। चासनामकपक्षिविशेषे। श.च.१।

माञ्जरिकः। पुं। अषामार्गचुपे। रा.नि.व.४।

माटान्नकः। पुं। तरन्मुजसहजलताफलमेदे।
“सेटुमाटान्नको समो॥”

माटो। स्त्री। पण्डलशिरायाम्। शीतमद्र
भिद्र। वै.निघ.।

माठः। पुं। सुनिषक्तशक्रे। उडुनि भाक।
वै.निघ.।

माङः (द्रुमः) । पुं । खनाका कीडणदेश-
प्रसिद्धि वृक्षविशेषे । वम्, भेलीमाङ । सं माङ । कं
वैनी । कीडणी जिक्तुं दु । तत्पर्यायाः,—
माङाद्रुमः दीर्घः ध्वजवृक्षः वितानकः मयद्रुमः ।
गुणाः—शिशिरः कषायः रुच्यः पित्तदाहकरः
तृषण्नः मोहजनकः वातलः श्लेष्मलः अमघ्नश्च ।
रा.नि.व.८ । नारिकेलवृक्षे । वै.निघ. ।

माङिः (द्रो) । स्त्री । पत्राङ्कुरे । दन्वेष-
भागे । अ.टी.भ. । पर्यशिरायाम् । हे.च. । दन्त-
शिरायां । श.र. ।

माणः (कः) । पुं । (Arum Indicum.)
खनामख्याते कन्दविशेषे । मांशकपू । प.सु. । हिं
वम्. मानकन्द । तत्पर्यायाः,—स्थलपत्रः
विस्तीर्णपर्णः माणः वृक्षदः कृतपत्रः । गुणाः—
“माणकः स्यान्महापत्रः कथ्यते तद्गुणः अथ ।
माणकः शीथलश्चैतः पित्तरक्तहरी लघुः ॥”
भा.पू.१भ.शा.व. ।

माणकघृतम् । स्त्री । शीथे घृतम् । “माणक-
कायकलाभ्यां घृतप्रस्थं विपाचयेत्... ।” घृत ४
श. । कायार्थ—माणः १२।० श. जलं ६४ श. शे.
१६ श. माणककलः १ श. । भा. ।

माणतुण्डिकः । पुं । जलचरपक्षिविशेषे ।
च.सू.२७५. ।

माणमण्डः । पुं । माणकचूर्णसाधिते मण्डभेदे ।
“पुराणं माणकं पिष्टा विगुणीकृततण्डुलम् ।
साधितं क्षीरतोयाभ्यामभ्यस्येत् पायसन्तु तत् ॥
इति वातोदरं शोथं ग्रहणीं पाण्डूतामपि ।
सिद्धौ भिषग्भिराख्यातः प्रयोगोऽयं निरत्ययः ॥”
मेघ. ।

माणवकः । पुं । समवर्षीयबालके । रा.नि.व.
१८ । हौपान्तरखज्जूरिकायाम् । वै.निघ. ।
मनुष्ये । हारभेदे । विका. । कुम्भितपुरुषे । मे. ।
बटौ । हे.च. । गोणके । च.सू.१५अ. ।

माणिका । स्त्री । पलायकमाने । प.प्र.१ख. ।
श.मा. ।

माणिक्यम् । स्त्री । खनामख्यातरक्तवर्णरत्न
विशेषे । मांशिकं । तत्पर्यायाः,—गोणरत्नं रत्नराट्
रविरत्नं तरणिरत्नं शङ्करी रत्नमाणिक्यं तरुणं
रत्ननामकं रागयुक्तं पद्मरागः रत्नं शोणीपलः
सौगन्धिकं लोहितकं कुरुविन्दं कुरुविलः लक्ष्मीपुष्पः

अरुणीपलः । गुणाः—मधुरं क्षिप्तं वातपित्तघ्नं
रसायनञ्च । रा.नि.व.१२ । “शुष्येदक्षेत्रे माणिक्यं
जयत्या । मौक्तिकतया । विदुमं चारुगणं ताड्यं
गोदुग्धतस्तथा । पद्मरागन्तु सन्धानैः कुलत्पलाय-
संयुतैः । तण्डुलीयरसैर्वज्रं नीलं नीलीरसेन च ।
रोचनाभिश्च गोमेद वेदुष्यं विफलजलेः ।
खेदयेद् दीलिकायन्त्रे जयत्याः खरसेन च ।
मणिसुकाप्रवालादि यामेके शोधितं भवेत् ।
चूर्णीदके तथा तैले काञ्चिके याममाचकम् ।
दीलायन्त्रेण मतिमान् खेदयेत्तालकं वरम् । अनेन
शुद्धिमायाति सत्यं गुरु वचो यथा ॥” इति
शोधनमारणे । सा.कौ. । तद्वर्णस्थानभेदाग्रामभेदो
यथा—“सिंहलतु भवेद्रक्तं पद्मरागमनुत्तमं ।
पीतं काणपुरीङ्गुतं कुरुविन्दमिति स्मृतं ॥
अशोकपत्रवच्छायमसु सौगन्धिकं विदुः । तुम्बुरे
च्छायया नीलं नीलगन्धि प्रकीर्तितं ॥ उत्तमं
सिंहलीङ्गुतं निकृष्टं तुम्बुरीङ्गं । मध्यमं मध्यमं
जये माणिक्यं लेखभेदतः ॥” [भा. ।

माणिक्यकदली । स्त्री । कदलीविशेषे ।

माणिक्या । स्त्री । ज्येष्ठायाम् । टि.कृ.टि.क. ।

माणिक्यमन्त्रम् । स्त्री । सैन्यबलवणे । अ.
टी.खा. । रा.नि.व.६ । वै.निघ.२भ.अभिन्यासज्व.
चि. । सामुद्रबलवणे । वै.निघ. ।

माण्डविकः । पुं । तद्देशजमध्यमाश्वे । “कैक-
नाकारदेहस्तु भवेन्माण्डविकी हयः ।” ज.द.६अ. ।

माण्डव्यः । पुं । पीतमण्डूके । वै.निघ. ।

माण्डुकम् । स्त्री । वज्रपाती । रा.नि.व.१२ ।
अहिफेने । भेष.अभयवृत्तिहरसे ।

माण्डूकी । स्त्री । ब्राह्मीचुपे । वै.निघ. ।

मातङ्गः । पुं । अश्वत्थवृक्षे । अ.टी. । हस्तिनि ।
अम. । उदुम्बरवृक्षे । वै.निघ. ।

मातङ्गकण्ठा । स्त्री । गजपिप्पल्याम् । वै.
निघ.२भ.वा.व्या.पञ्चवध-चि. ।

मातङ्गपिप्पली । स्त्री । गजपिप्पल्याम् ।

मातङ्गमकरः । पुं । महामत्स्यविशेषे ।
शक्तिमकर । रा.नि.व.१८ ।

मातरः । पुं । कुमौ । वै.निघ. ।

माता । स्त्री । जनन्याम् । अम. । आसुक्पर्णी-
लतायां । भूषांकीणी जटा । इन्द्रवारुणीलतायाम् ।
त्राशानशशा । रा.नि.व.१ । जटामांस्याम् । रा.

नि.व.१२ । महाश्रावणिकायाम् । रा.नि.व.५ ।
घृतकुमार्याम् । वै.निघ. । गवि । मे. ।

माताङ्गा । स्त्री । नागबलायाम् । वै.निघ. ।

मातुलः (कः) । पुं । धूसूरचुपे । धूतूरा
गोष्ठे । मदनवृक्षे । कलायविशेषे । मे. । रा.नि.व.
१० । विका. ।

मातुलद्रुमः । पुं । धूसूरवृक्षे । शाल्वलीवृक्षे ।
शिशूल गोष्ठे । वै.निघ. ।

मातुलपुत्रकः । पुं । धूसूरफलम् । श्वेत
धूतूरां फलम् । अम. ।

मातुलपुष्पम् । स्त्री । धूसूरपुष्पम् । वै.निघ. ।

मातुलानी । स्त्री । प्रियङ्गुलतायाम् । श.च. ।
शण्वीजे । हे.च. । भङ्गायाम् । मिक्कि । कलायि ।
मेट्टे । मे. ।

मातुलाहिः । पुं । सपेविशेषे । मांशुशो मांशं,
केकेटिशो मांशं । अम. ।

मातुली । स्त्री । शण्वीजे । भङ्गायां । श.च. ।

मातुलुङ्गः (कः) । पुं । (Citrus medica.)
कीलङ्गवृक्षे । टोवा नैवृत्त गोष्ठे । हि वीजौरा ।
सं माहुलङ्ग । कं माधला । तं मादोफलपुचेदु ।
उत्. कलंवा । तत्पर्यायाः,—फलपूरः फलपूरकः
बीजपूरः बीजपूर्णः रुचकः अफलः लुकषः पूरः
पूरकः अम्बुकीशरः कीलङ्गः । प.सु. । स.सू.३४
अ. । च.द.ज्व.चि. । “अरुचौ मातुलुङ्गस्य
केशरम् ।” च.सू.४अ. । गुणाः—“स्यान्मातुलुङ्गः
कफवातहन्ता हन्ता कृमिणां जठरामयनः । स
दूषितरक्तविकारपित्तसन्दीपनः शूलविकारहारी ।”
तत्फलगुणाः—“श्रासकासारचिह्नं हृत्पात्रं कण्ड-
शोधनं । दीपनं लघु रुच्यञ्च मातुलुङ्गमुदाहृतम् ॥”
अन्यकटूथं श्रासकासघ्नं पाचकं कण्डशोधनं
दीपनं लघु हृद्यं रुचिकञ्च । तच्च फलं बालं
वातपित्तकफरक्तकरम् । मध्यं फलं ताड्यमेव ।
पक्वं फलं वर्षाकरं हृद्यं पुष्टिकरं बलकरं शूलहरम्
अजीर्णनाशनं विबन्ध-वात-कफ-श्रासाग्निमान्यहरं
कासारोचकशीफघ्नञ्च । लक् तित्ता दुर्जरा
कृमिकफवातघ्नौ च । तत्करहं स्वादु शीतं गुरु
क्षिप्तं वातपित्तहरञ्च । तन्मध्यमुष्णं शूलपित्तहर-
मरीचकघ्नञ्च । तत्केसरं दीपनं लघु संघाहि
गुणशोभञ्च । तद्वज्रकेसरं पित्तमारुतघ्नं हृद्यं
वर्षाकरं रुच्य रक्तमांसबलदञ्च । खरसः अरुचौ

श्रासकासघ्नीय हितः । तथा शूल अजीर्णं मन्दाग्नौ
वातकफे च हितः । तत्कटाहः कफघ्नं दुर्जरञ्च ।
तत्पुष्पं तित्कम् । बीजं गुणघ्नम् । अति.१७अ. ।
तत्केसरं वातघ्नम् उदररोगघ्नं दीप्यमन्त्रञ्च ।
बीजम तित्कं कफाग्निशोथहरञ्च । रा.नि.व.११ ।
तन्मांसं वृंहणं शीतलं गुरु वातपित्तजिह्व । केसरः
लघुः संघाहौ शूलगुलीदरघ्नश्च । च.द.पि.ज्व.
चि.कण्डतालुशोषलेपे । “केसरं मातुलुङ्गस्य ।”
च.द.वातघ्नं पाञ्च.चि. । “मातुलुङ्गफल-केसरौ
घृतः ।” बीजम् उष्णं कृमिघ्नं पवातघ्नं गर्भदं गुरु
च । पुष्पं वातलं साहि लघु रक्तपित्तहरं
शूलाजीर्णविबन्धाग्निमान्ये हितम् । तद्रसः अरुचि-
श्रासकासेषु हितः अतिमधुरः हृद्यश्च । म.द.व.६ ।
मातुलुङ्गशिफा । स्त्री । मातुलुङ्गमूले ।
छोण्ड्र नेवृत्त मूलम् । च.द.कफज्व.चि. ।
“मातुलुङ्गशिफाविश्व... ।”

मातुलुङ्गा (ङ्किा,ङ्गी) । स्त्री । जम्बीर-
भेदे । भद्रवटी नेवृ. । हि शाल्तरा । रा.नि.व.
११ । भा.म.३भ.सू.वा.चि. । सि.यो.विसृ.चि-
प्रमौलिकायन्त्रेन ।

माटकः । पुं । चषभके । प.सु. । स्त्री (का) ।
चषभके । आटरुषके । वै.निघ. ।

माटकाकुन्दः । पुं । शिशोर्गुदजनत्रणविशेषे ।
वा.उ.अ. । See गुदकुन्दः ।

माटकावहः । पुं । पदंकीट । पेटो पेटोका ।
“माटकावहकीटजः ।” प्रयोगः । च.द.ग.ग.चि. ।

माटनन्दनः (न्द्री(इन्)) । पुं । महाकरञ्जे ।
वै.निघ. । गुच्छकरञ्जवृक्षे । रा.नि.व.८ ।

माटनिन्दकः । पुं । प्रतुदजातीयपक्षिणि ।
सु.सू.४६अ. ।

माटमण्डलम् । स्त्री । नेत्रयोर्मध्यभागे । तच्च
आसन्नमरणी न पश्यति । अति. ।

माटवाहकः । पुं । कीटभेदे । पाण्डुपुं
वा पेटो पेटोका ।

माटवाहिनी । स्त्री । वलगुलापक्षिणि । रा.
नि.व.१८ ।

माटसिंहो । स्त्री । वासकवृक्षे । श.र. ।

मात्रा । स्त्री । अनपाधिपरिमाणे । च.सू.१अ. ।
भोजनादिपरिमाणे । कालपरिमाणे । अम. ।
द्रव्यविशेषे मातामाह पुष्कलावतः—“बाह्रस्याष्ट-

पला मात्रा कुडवस्य प्रमाणतः । मधुतैलवृत्तादेश
एकद्रव्ये चतुष्पलम् ॥” विश्वामित्रः—“सुदृगुगुलु-
वाह्योक्तविफलारिष्टनागरेः । कुषाण्डार्द्रकनिम्बानां
कुडवश्चाष्टभिः पलैः ॥” “सर्पिः-खण्ड-जल-
चौद्र-तैल कीरासवादिषु । अष्टौ पलानि कुडवो
नारिकेलै च शस्यते ॥” सा.कौ. । तथाच भेदः ।
“गुडरामठगण्डौनां मांसकुषाण्डयोरपि । गुडूच्या
गुडगुलीश्चैव प्रस्यः षोडशभिः पलैः ॥” भोजः—
“यश्चैव गुटिकायाश्च कर्तव्या गुणरोगिणाम् ।
चौरिङ्गजमोदास्त्वैतसेसा न केवलाः ॥ क्रीष्ट-
श्रीर्षादिरीगेषु जटायुर्हिगुणो मतः । प्रमेहादिषु
रीगेषु मावातोऽङ्गैः प्रशस्यते ॥”
मादकः । पुं । अजिफेणे । आफिम् । प.सु. ।
हारेणभेदे । वै.निघ. । दालूहपक्षिणि । श.मा. ।
स्त्री (का) । भङ्गायाम् । जिफि, ताङ्गु. । वै.निघ. ।
मादनम् । स्त्री । खवङ्गः । रा.नि.व.२१ । पुं ।
मदनवृत्ते । वि. । मदनजनके ।
मादनी । स्त्री । माकन्द्याम् । रा.नि.व.७ ।
विजयायाम् । जिफि । भा. ।
मादिनी । स्त्री । शक्राशने । जिफि । वै.निघ. ।
माद्री । स्त्री । कृष्णातिविषायाम् । कान
आउरेष्ट । रा.नि.व.६ । वा.चि. २।१२२. ।
वा.उ.२२. ।
माधवः । पुं । कृष्णसङ्के । प.सु. । रा.नि.व.१६ ।
देशाखमासे । तिका. । मधूकवृत्ते । वसन्तकाले ।
औरकवृत्ते । स्त्री । मधूकभेदे । वै.निघ. । च.द.
सात्मा.चि. ।
माधवकः । पुं । मधूकमयः । शोशुल्यत्र भद्र ।
माधवकरः । पुं । रुग्निनिश्चययन्त्रकारि ।
रसकौमुदीकारि च ।
माधवद्रुमः । पुं । आम्रवृत्ते । रा.नि.व.११ ।
माधवप्रियम् । स्त्री । पीतचन्दने । इतिटन्तम् ।
रा.नि.व.१२ । [भ. ।
माधविका । स्त्री । माधवीलतायाम् । अ.टी. ।
माधवी । स्त्री । माधवीलतायां । रा.नि.व.१० ।
शताशानुपे । रा.नि.व.४ । वासन्तीपुष्पवृत्ते । रा.
नि.व.१०।२३ । शतपत्रे । रा.नि.व.२३ । मधु-
शर्करायाम् । रा.नि.व.१४।२३ । तुलसीवृत्ते ।
वाराहीकन्दे । दुग्धफेनिकायाम्, दुग्धपाषाणि ।
माध्वीसुरायाम् । वै.निघ. । मयि । तिका. ।

माधवीमूलम् । स्त्री । माधवीलतामूले ।
रस.र.सनरी.चि. । “वीलेन माधवीमूलं पीतं
स्त्रीमध्यकार्यकम् ॥”
माधवीलता । स्त्री । खनामस्यातलतायाम् ।
माधवी शृङ्गेर गौड । गुडविन्द, माधवी, इन्द्र-
गोचे, इति महाराष्ट्रकर्णाटदेशयोः प्रसिद्धा । तं
माधवतीगे, पुष्पुलगरिविन्द । तत्पर्यायाः,—
अतिमुक्तः अतिमुक्तकः पुष्पकः वासन्तीलता
माधवीलता चन्द्रवल्ली सुगन्धा अमरीत्सवा
भृङ्गप्रिया भद्रलता भूमिमण्डपभूषणा वसन्तद्रुती
लतामाधवी । गुणाः—कटुका तिक्ता कषाया
मंदगन्धयुक्ता पित्तकासत्रणघ्नो दाहशोषघ्नौ च ।
रा.नि.व.१० । अपिच—“माधवी स्नातु वासन्ती
पुष्पकी सुखकोऽपि च । अतिमुक्तो विमुक्तश्च
कामुको अमरीत्सवः ॥ माधवी मधुरा श्रौता
लघ्वी दोषत्रयघ्नौ च ॥” भा. ।
माधवेष्टा । स्त्री । वाराहीनाममहाकन्दशक्ति ।
वै.निघ. ।
माधवोचितम् । स्त्री । ककौले । कट्कोन
फण । रा.नि.व.१२ ।
माधवोज्ज्वलः । पुं । राजादनीवृत्ते । शैवी
गौड । रा.नि.व.११ ।
माधुतैलिकः । पुं । तन्नामकवस्त्रविधौ । सु.
चि.३८२. ।
माधुरम् । स्त्री । मल्लिकापुष्पे । तिका. ।
माधुरी । स्त्री । अजमोदायाम् । रा.नि.व.६ ।
द्राक्षासवे । मधुरतायाम् । वै.निघ. ।
माधूकसारः । पुं । मधूकवृत्तसारि । गूढेन-
गौड । मज्जा-वा.सू.१५५.शरीरविचने ।
माधूकौ । स्त्री । मधूकपुष्पजातमये । “मधूक-
पुष्पजाता या माधूकौ सा निगद्यते ॥” गुणाः—
माधूकौ मादिनी बल्ला पुष्टिक्तु कामवर्द्धनी ।
माध्वकम् । स्त्री । माध्वीके । वै.निघ. ।
माध्वान्नः । पुं । बहुरसालाम्रवृत्ते । शोभ
आत्मत्र गौड । रा.नि.व.११ ।
माध्वी । स्त्री । मधुखर्जुरीवृत्ते । रा.नि.व.११ ।
मधुरकण्टकमय्ये । श.र. । पुष्परसादिमधुक्रते
मये । “पुष्पद्रवादिमधुसारमया तु माध्वी ॥”
गुणाः—मधुरा द्रव्या वातपित्तघ्नत् नाल्युष्ण पाञ्च-

कामलागुल्फाभीमिह्वी च । रा.नि.व.१४ । पुष्प-
रसे । मधुशर्करायाम् । वै.निघ. । मयि । तिका. ।
माध्वीकम् । स्त्री । मध्वासवे । च.द.सात्मा-
चि. । मधूकपुष्पजातमये । अम. । मयि । रा.नि.
व.१४ । द्राक्षाकृतमये । जांकागता, पौर्ण. ।
गुणाः—“माध्वीकं शीतलास्त्रं मधुरमपि तथा
संकषायोष्णकष हन्यात् पित्तामयार्शःशसनमपि
तथा चातिसारं प्रमेहान् । शूलानाहोपमहं जर-
यति सकलं दौषव्यधिमन्यम् तस्माद्वातामवातं
वमनमपि तथा हन्ति सर्वान्श रोगान् ॥” अचि. ।
१८२. । पुं । निषावे । भिम् । प.सु. । तिका. ।
माध्वीकफलः । पुं । मधुनारिकेलवृत्ते । रा.
नि.व.११ ।
माध्वीका । स्त्री । श्वेतनिषावे । श्वेत भिम् ।
रा.नि.व.१६ ।
माध्वीमधुरा । स्त्री । मधुखर्जूरिकायाम् ।
शिथीथेजूर । रा.नि.व.११ ।
माध्वीशर्करा । स्त्री । मधुशर्करायाम् ।
मधुरं छिनि । ता अष्टविधा मधूनामष्टविधत्वात् ।
गुणा अपि तत्तन्मधुतुल्या भवन्ति । रा.नि.व.१४ ।
माध्वीसिता । स्त्री । मधुशर्करायाम् । मधुरं
छिनि । रा.नि.व.१४ ।
मानम् । स्त्री । परिमाणे । अत्रिमाणं, उज्ज्व. ।
“मानापेक्षितमाचार्या भेषजानां प्रकल्पनम् ।
मेनिर यत्ततो मानमुच्यते पारिभाषिकम् ॥” तच्च
दिविधं कालिङ्गसागधभेदेन । तयोर्द्वितीयं श्रेष्ठम् ।
“कालिङ्गात्मगधं श्रेष्ठम् ॥” इति । तद्वया, —
तसरेणस्तु विज्ञेयं स्निग्धता परमाणुभिः ।
चसरेणस्तु पर्यायनाम्ना वंशी निगद्यते ॥
षड्वंशीभिर्मरीचिः स्यात् षण्मरीचस्तु सर्पपः ।
षट्सर्पपैयवस्त्वकी गुञ्जेका च यदैस्त्रिभिः ।
गुञ्जामिदंशभिः प्रोक्तो माषको ब्रह्मणा पुरा ॥
हिस्य माषकश्चैव पर्यायस्तस्य क्षीर्चितः ॥ माषस्तु
पञ्चभिः षड्भित्तया सप्तभिरष्टभिः । दशभि-
र्द्वादशभिश्च रक्तिभिः षड्विधो मतः ॥ चरकस्य तु
माषस्तु दशगुञ्जामिरेव च । चरकस्य तु चाङ्गेन
सुशुतस्य तु माषकः ॥ माषैश्चतुर्भिः श्राणः स्वाङ्गरथं
तन्निगद्यते । टङ्गः स एव कथितस्तद्वयं कील
उच्यते ॥ सुद्रुक्ती वटकश्चैव द्रव्यः स निगद्यते ।
कीलवृद्धश्च कर्षः स्यात् स प्रोक्तः पाणिभाषिकः ॥
अथः पिशुः पाणितलं किञ्चित् पाणिस्य

तिष्ठत् । विडालपदकश्चैव तथा षोडशिका
मता ॥ करमध्यो हंसपदं सुवर्णं कवङ्गयष्टः ।
उडूखरश्च पर्यायैः कर्ष एव निगद्यते ॥ स्यात्
कर्षाभ्यामहंपलं शुक्तिमष्टमिका तथा । शुक्तिभ्याश्च
पलं ज्ञेयं सुष्टिमानश्चतुर्थिका ॥ प्रकुञ्चः षोडशी
विल्लं पलमेवात्र कौल्यते ॥ पलाभ्यां प्रष्टतिः ज्ञेया
प्रष्टतश्च निगद्यते । प्रष्टतिभ्यामञ्जलिः स्यात् कुडवाभ्याश्च
माणिका । शरावोऽष्टपलं तद्वज्रं यमवविचचप्यैः ॥
शरावाभ्यां भवेत् प्रस्थश्चतुःप्रस्थैः कयादकम् ।
भाजनं वंसपात्रे च चतुःषष्टिपलञ्च तत् ॥
चतुर्भिरादकैर्द्रोणः कलसी लल्लयोऽश्लेषः ।
उन्मानश्च घटी राशिर्द्रोणपर्याय संज्ञितः ॥
द्रोणःभ्यां सर्पकुम्भे च चतुःषष्टिशरावकः ।
सर्पाभ्याश्च भवेद् द्रोणी वाही गोष्ठी च सा क्षता ॥
द्रोणचतुष्टयं खारी कथिता सूक्ष्मवृद्धिभिः ।
चतुःसङ्खपलिका षन्नवव्यधिका च सा ॥ पलानां
हिसङ्खश्च भार एकः प्रकीर्तितः ॥ “तुलापल-
शतं ज्ञेया सर्ववैष विनिश्चयः । माषटङ्काश्चविल्लानि
कुडवः प्रस्थ आदकः । राशिर्द्रोणी खारिरिति
यथोत्तरचतुर्गुणाः । गुञ्जादिमानमारभ्य यावन्
स्यात् कुडवस्थितिः । द्रवाद्रंशकद्रव्याणां तावन्मा-
सं मतम् । प्रस्थादिमानमारभ्य द्विगुणस्तु
द्रवाद्वयोः । मानं तथा तुलायाश्च द्विगुणं न क्वचित्
क्षतम् ॥” प.प्र.१५. ।
मानकम् । स्त्री । शरावे । ५ मेर । वै.निघ. ।
ज्व.चि.चन्दनाद्यतैले । पुं । माणके । माणकू ।
र.मा. । मालाकन्दे । वै.निघ. ।
मानकक्षारः । पुं । माणकदण्डपत्रक्षारि ।
माण्डाणोत्र क्षार । भेष. ।
मानतः । पुं । पर्यटके । के९पावडा ।
वै.निघ. ।
मानद्रुमः । पुं । शालवृत्ते । वा.सू.१५५. ।
प्रियङ्गादिव । “मानद्रुमी मोचरसः ॥”
मानधानिका । स्त्री । तपुष्याम् । शशी,
कौकूड । श.मा. ।
मानभाण्डम् । स्त्री । परिमाणभाण्डे । मांशत्र-
डौड । च.सू.१५५. ।
मानमृताफलः । पुं । पटोलवृत्ते । वै.निघ. ।
मानवः । पुं । मनुष्ये । अम. ।
मानवकोत्तमः । पुं । शिशी । रा.नि.व.१८ ।

मानसम् । ली । मनसि । तिका ।

मानसलैव्यम् । ली । चित्तसभूतलैव्ये ।
मनःकृशता । सु.चि.२६अ. ।

मानसज्वरः । पुं । य आदौ मनसि जायते,
वैचितादौ । लक्षणम्—“वैचित्तमरतिर्लान्निर्मनस
स्तापलक्षणम् ।” च.चि.३अ. ।

मानसालयः (सौकाः) । पुं । हंस । रा.
नि.व.१८ ।

मानसी । स्त्री । दुर्गपुष्पाम् । (कन्यपुष्पे) ।

मानिकम् (का) । ली, स्त्री । अष्टपलमिति
माने । ६४ तो. । १ अंश । सि.यो.७६चुक्रसन्धाने ।
“कुडवाभ्याश्च मानिका ।” प.प्र.१ख । मथे ।
श.र. । (की) वमनविरचनयोः शोधनान्तरे । च.
द.वमनाधिकारे ।

मानिनी । स्त्री । लक्षणाकन्दे । रा.नि.व.७ ।
प्रियङ्गु ।

मानिमन्यम् । ली । सैम्बलवणे । भेष.कुष्ठ-
चि. । “मानिमन्यश्च तुल्याश्च ।”

मानो (इन्) । पुं । सिंह । रा.नि.व. ८ ।
स्त्री (नी) । शरावमिति । १ अं. । भेष. ।

मानुषी । स्त्री । औषधनिर्माणकाय्ये ।
चिकित्साभेदे । तद्वया, —आसुरी मानुषी द्वौ
विकित्सा विविधा मता । सूतप्रधाना देवी स्यात्
क्षेदेभेदात्तिकासुरी ॥ मानुषी षड्रसा ज्ञेया
जपोहोमादिसंस्कृता । कलौ चान्पवले लोके
मानुषी तत्र पूजिता । श.च. । नार्थम् ।
क्षौद्रोक्त । अम. ।

मानुषोदधि । ली । मानुषोदुग्धजातदधि ।
गोश्वेतश्च दधे । गुणाः—विपाके मधुरं
वल्गुम् अम्लं गुरु सन्तर्पणं चक्षुष्यं यक्ष्दीपघ्नम् ।
रा.नि.व.१५ ।

मानुषोक्षीरम् । ली । मानुषीक्षानदुग्धे ।
गोश्वेतश्च दधे । मधुरं कषायं हिमं लघु चक्षुष्यं
दीपनं पथ्यं पाचनं रीचनम् । रा.नि.व.१५ ।
सङ्कोचं हृदयमेव सारस्यं सन्तर्पणं नेत्ररुजापह्नम् ।
पित्तस्य रक्तस्य च नाशनञ्च नारीपयः स्नेहनमेव
शलम् ॥” अचि.८अ. ।

मान्यम् । ली । आलस्ये । रा.नि.व.२० ।
रीगे । हे.च. ।

माखिका । स्त्री । अम्बुशायाम् । रा.नि.व.४ ।

मायादः । पुं । कुम्भीरे । तिका ।

माया(यि)फलम् } ली । फलविशेषे ।
मायिकम् } गोज्ज्वल, मांशकम् ।
तत्पर्यायाः,—मायि मायिकं मायिफलं क्षिद-
फलम् । गुणाः—कटुष्णं वातहरं केशकृणता-
करं शैथिल्यसङ्कोचकरम् । रा.नि.व.६ ।

मायो । स्त्री । हिलमोचिकायां । शिष्टोक्तम् ।
र.मा. ।

मायुः । पुं । पित्ते । रा.नि.व.२१ । तिका ।
प्रारविस्तररसे । “स मौनमायुः ।” भा.ज्व.वि. ।

मायूरा । स्त्री । काकीदुम्बरिकायाम् । वै.निघ. ।

मायूरादिपक्ष्यजनम् । ली । मयूरपक्ष-
वस्त्रवेतादिव्यजने । गुणाः—“मायूरा वस्त्रजा
वैवा वाता दीपव्यापहाः ।” राज.२प. । [भा. ।

मायूरी । स्त्री । अजमीदायाम् । वनस्पतौ ।

मारः । पुं । मल्लो । मे. । धूसूरवने । श.च. ।

मारकः । पुं । श्वेनपक्षिणि । वाङ्मनोत्रौ ।
वि. हिंसके । वै.निघ. । ली । हिङ्गुले । रा.नि.
व.१३ ।

मारकवर्गः । पुं । रसमहकटव्यगणे । यथा—
“वनवचाचिकगीचुराः कटुतन्वी दन्तिका जातिः ।
सर्पाचो शरपुङ्गा कन्या चाखालिनोकन्दम् ।
विषमुष्टिवज्रवल्ली लज्जा देवदाली लाक्षा ।
सङ्घेदानीपकषानिगुण्डीचक्रलाङ्गलिका । माना-
कचन्द्ररेखा रविभक्ता काकभाचिका चार्कः ।
विण्णुक्रान्ता वायसतुण्डो वज्रो बला शुष्की चैव ।
कोषातकी जयन्ती वाराही हस्तिशुङ्किरा रथा ।
मत्स्यानी यमचिन्ता हरिद्रे हे पुनर्नवाहितयम् ।
धूसूरकाकजङ्घे शतावरी कञ्चुकी चैव बभ्या ।
तिलभेकपर्णीके दूर्वा मूल्या हरीतकी तुलसी ।
गोकण्टकाखुपण्णो कर्कटी कन्दवर्गलता च । सुषली
हिङ्गु गुडूची शिग्रु गिरिकर्णिका महाराष्ट्री ।
मार्कवसेम्बसरणौसोमलताः श्वेतसर्पपोसनश्च ।
हंसपदी व्याघ्रपदी किञ्चकभस्मातकेन्द्रवारुणिका ।
सर्व्वडाङ्गिणं वा अष्टादशाधिका वापि द्रव्यम् ।
समीरणमूर्च्छादौ च युक्तिर्न विधिदुपधीज्यम् ॥”
र.सा.सं. ।

मारङ्गा । स्त्री । मेदायाम् । रा.नि.व.५ ।

मारजातकः । पुं । मार्जारे । वै.निघ. ।

मारटम् । ली । इक्षुमूले । वै.निघ. ।

मारणम् । ली । अभिचारभेदे । धावादिजारणे ।

मारारिनारीरजः । ली । गन्धके । भा.
ज्व.चि.कल्पतरो ।

मारिशः (पः) । पुं । पतशाकविशेषे ।
नट्टे वा कौटोन्नट्टे शीक । हिं नवडा । उत्.
नेष्टा शग । तत्पर्यायाः,—कन्धरः वायकः
मार्धः मार्धिकः । स द्विविधः श्वेतरक्तभेदेन । गुणाः
—“मारिषो मधुरः शीतो विट्भी पित्तनुद्गः ।
वातश्लेष्मकरी रक्तपित्तनुद्गिषमाग्निजित् ॥ रक्तमाषो
गुरुनाति सचारी मधुरः सरः । श्लेष्मलः कटुकः
पाके खल्वदीप उदीरितः ॥” भा.पू.१भ.शा.व. ।

मारौचः । पुं । कङ्कालवृक्षे । रा.नि.व.१२ ।

मारौचपत्रकः । पुं । सरलवृक्षे । टाश्रितेन
गोष्ठे । रा.नि.व.१२ । [सर्जतरो । वै.निघ. ।

मारौचपत्रका । स्त्री । सरलदेवदारौ ।

मारौचवल्ली । स्त्री । मरिचवृक्षे । वै.निघ. ।

मारौ(क)षः । पुं । मारिषशके । हिं. ।

मारुण्डः । पुं । सर्पाण्डे । मे. ।

मारुतः । पुं । वायो । रा.नि.व.२१ ।

मारुता । स्त्री । स्फुकायां । पिङ्गि. । वै.निघ. ।

मारुतापहः । पुं । वरुणवृक्षे । रा.नि.व.८ ।

मार्कः । पुं । भङ्गराजे । र.मा. ।

मार्कटपिप्पली । स्त्री । कपिपिप्पल्याम् ।
आंशो. । रा.नि.व.४ ।

मार्कण्डिका (ण्डी) । स्त्री । भूम्याहुल्ये ।
कौकटोन्न । हिं भूखल्लसावल्ली भूमिप्रसरण
शीला । वम्. भूँइतरवड् । तत्पर्यायाः,—
भूमिचरी । गुणाः—“मार्कण्डिका कुष्ठहरी
ऊर्ध्वःकायशोधनी । विषदुर्गन्धकासघ्नी गुल्मीदर-
विनाशिनी ॥” स्रदुरेचनी च । भा.पू. । वै.निघ.
२भ.ष.सा.चि.शुण्यादिचूर्णे । [४ ।

मार्कण्डोयम् । ली । भूम्याहुल्ये । रा.नि.व. ।

मार्कवः । पुं । भङ्गराजे । भौमराजे । र.मा. ।

हिं भंगरा । भंगरुगमूर । कं भंगरेष्वा । वम्.
माका । तत्पर्यायाः,—भङ्गराजः भङ्गः पत्तङ्गः
मार्करः मार्कः नागमारः परकः सङ्घसीदरः
भङ्गरजः भङ्गारः भङ्गराजः मर्करः भङ्गाहः
एकरजः अङ्गारकः करञ्जकः अजागरः पित्तप्रियः
केशरञ्जनः कुल्लवर्जनः । मार्कवः नीलपीतमहा-

भदेन चिधा । गुणाः—चक्षुष्यः तिक्तः उष्णः
केशरञ्जनः कफशोथश्लिविषघ्नः रसायनश्च । रा.नि.
व.४ । च.द.ज्वरातिसा.चि.ज्योषाद्यचूर्णे । “निम्ब-
भुजिन्मार्कवम् ।” च.द.आ.वा.चि.सिधालायाम् ।

मार्गः । पुं । गुदे । मलद्वारे । तिका । कस्तू-
र्याम । शृङ्गनाडि । मे. । रक्तापामार्गे । रस.चि.
नागासन्दरे । भेष.कर्करी.चि.अपामार्गचारतेलि ।
(क.) मार्गशीर्षमासे । श.मा. ।

मार्गवाहिनी । स्त्री । छद्मनाड्याम् । वै.निघ. ।

मार्गविशोधनम् । ली । मूलपुरीषसङ्गे सति
तन्मार्गशोधनकर्म्मणि । सु.सू.७अ. ।

मार्जनम् । ली । शृङ्गकरणे । श.र. । पुं ।

लीप्रवृक्षे । प.सु. । श्वेतलोत्रे । सुभूतिः । रक्तरीत्रे ।
खामी । स्त्री (नी) । सम्भार्जन्याम् । शौटि ।

मार्जारः । पुं । रक्तचिक्कक्षुपे । रा.नि.व.६ ।

पूतिसारिवायाम् । वै.निघ. । विडाले । अम. ।
खट्वाशे । शेटो. । हे.च. । (क.) मयूरे । तिका ।

मार्जारकण्डः । पुं । मयूरे । श.र. ।

मार्जारगन्धा (न्धिका) । स्त्री । सुद्रपण्याम् ।
शृङ्गानौ । प.सु. । रा.नि.व.३ ।

मार्जारपादः । पुं । अश्वभेदे । यस्याश्वस्य
पादे कूर्चे च खवर्णभ्रन्वर्णा रेखा भवेत् । स च
भक्षुरमङ्गलकरः । ज.द.३अ. ।

मार्जारिका । स्त्री । कस्तूर्याम् । वै.निघ. ।

मार्जारौ (लौ) । स्त्री । गन्धमार्जारौ ।
शौटो. । तत्पर्यायाः,—पूतिकजः पूतिका
गन्धचेलिका । तदण्डगुणाः—वामनी चक्षुष्या
वातघ्नी कान्तिकरी कफनाशिनी च । मदन-
पालः । कस्तूर्याम् । शृङ्गनाडि । रा.नि.व.१२।२३ ।

मार्जारीयः । पुं । विडालि । मे. ।

मार्जालः । पुं । विडालि । हि.कोषः ।

मार्जिता । स्त्री । दधिशक्तौ । प.सु. ।
शिखरिण्याम् । वै.निघ. ।

मार्त्तण्डः । पुं । अर्कवृक्षे । अम. । शूकरे ।
मे. । स्वर्णमाचिके । वै.निघ. ।

मार्त्तण्डमूलम् । ली । अर्कमूले । वै.निघ. ।
२भ.ज्व.चि.निगुण्डीधूपे ।

मार्त्तण्डवल्गुभा । स्त्री । आदित्यभक्तायाम् ।
हृष्टहृष्टि. । रा.नि.व.४ ।

मार्त्तिकः । वि । मृत्पथे । च.वि.१अ.आमलक-
घृते । पुं । शरावे । विका ।

मार्दवम् । स्त्री । मृदुतायाम् ।

मार्द्दीकम् । स्त्री । द्राक्षारसजात-अम्लमये ।
“मार्द्दीकमविदाहिलान्मधुरान्वयतलया । रक्तपित्ते-
ऽपि सततं बृधेन प्रतिपिष्यते । मधुरं तद्धि कृच्छ-
कषायानुरसं लघु । लघुपाकि सरं शोषविषमज्वर-
नाशनम् ॥” सु.सू.४५अ.मद्यव ।

मार्द्दीकमद्यम् । स्त्री । द्राक्षाकृतमये ।
“मृद्दीकाभिः कृतं मद्यं मार्द्दीकमिति चोच्यते ।
मृद्दीकानां सुपक्वानां यः स्वयं गलितः पटात् ॥
रसलेन हि तन्मद्यं कषायरहितेन यत् । मार्द्दीकं
कापिशं भीमविक्रान्तं कापिशायनम् ॥” तोड. वृद्ध-
शौनकः ।

मार्द्दीकशुक्तम् । स्त्री । मार्द्दीकरसेन सतैलेन
कन्दशाकफलैश्चाशुते अम्ले । प.प्र.३ख. ।

मार्धः । पुं । मारिषशाके । नटेटे भाक ।
भा.पू.१भ.शा.व. ।

मार्धकः । पुं । मधुरवास्के । शिठा वेढा ।
मारिषशाके । नटेटे भाक । रा.नि.व.७ ।

मार्ष्टिः । स्त्री । तैलमहने । वै.निघ. ।

मालकम् । स्त्री । स्थलपत्रं । जटा ।
प्रपोखरीके । कृष्णतुल्यम् ।

मालकः । पुं । निम्बुवृक्षे । महानिम्बे । अम. ।

माल(ला)कन्दः । पुं । खनामल्यातमहा-
कन्दशाके । मं दावणियगङ्गः । कं करियगीलि ।
गुणाः—सुतोष्णः गण्डमालान्नः दीपनः गुल्महरः
वातघ्नश्च । रा.नि.व.७ ।

मालती । स्त्री । (Aganosma calicina.
Syn. Echites caryophyllata.) खनाम
ख्याते पुष्पशाके । मालतीजता, गङ्गामालती ।
र.मा. । सु.सू.३६अ. । गुणाः—“मालती कफ
पित्तास्यरुक्मण्णक्रिमिकृष्टजित् । चक्षुष्यं कुसुमं तस्याः
पत्रं तत्कफपित्तजित् ॥” राज.प्र.प. । पीतजाती-
वृक्षे । पीत जातीकृष्णर गङ्ग । अतजात्याम् ।
जातीकुसुमवृक्षे । तत्पर्यायाः,—जातिः जाती
सुमनाः । रा.नि.व.१० । पाठायाम् । आकुनादि ।
वै.निघ. । युवत्यां । ज्योत्स्नायाम् । भारतीयनदी-
विशेषे । हे.च. ।

मालतीजातः । पुं । टङ्गणचारि । र.सा.सं. ।

मालतीतीरजः । पुं । टङ्गणे । नैशंगी ।
हे.च. ।

मालतीतौरसम्भवम् । स्त्री । टङ्गणं ।
नैशंगी । रा.नि.व.१० ।

मालतीपत्रिका (त्री) । स्त्री । जातीकीशे ।
जशिवी । रा.नि.व.१२ ।

मालतीपुष्पम् । स्त्री । जातीपुष्पे । सि.यो.
पानीयकल्याणघृते । खनामकपुष्पे । वै.निघ. ।

मालतीफलम् । स्त्री । जातीफलं । जात्रफण ।
रा.नि.व.१२ ।

मालतीमूलम् । स्त्री । मालतीशिफायाम् ।
मालतीमूलिकः । इदं जङ्गमविषहरम् । नकुल
१६अ. ।

मालतण्डुलम् । स्त्री । तण्डुलान्वे । तण्डुलविशेषे ।
मालतण्डुलं । वै.निघ. ।

मालयः । पुं । चन्दनवृक्षे । वै.निघ. । स्त्री ।
श्रीखण्डचन्दने । विका । पञ्चकनामसुगन्धकाष्ठे ।
अशकाष्ठं । रा.नि.व.१२ ।

मालवा । स्त्री । लपोदक्याम् । वड़ भूँहे ।
भा.पू.१भ.शा.व. ।

मालवि(वी)का । स्त्री । विवृति । तेउड्डी ।
रा.नि.व.६ । वा.चि.२अ. ।

मालविटपी (इन्) । पुं । कुम्भीवृक्षे । वै.निघ. ।

मालवी । स्त्री । पाठायाम् । आकुनादि ।
रा.नि.व.६ ।

मालसी । स्त्री । केशपुष्टवृक्षे । श.र. ।

माला । स्त्री । वल्लीदूर्वायाम् । रा.नि.व.८ ।
भूष्यामलक्याम् । वै.निघ. । पृक्षायाम् ।

मालाकण्टः (कः) । पुं । अपामार्गचुपे ।
रा.नि.व.४ ।

मालागुणा । स्त्री । असाध्यलूताविशेषे ।
सु.कल्प.८अ. ।

मालाग्रन्थिः । स्त्री । मालादूर्वायाम्, वल्ली-
दूर्वायाम् । रा.नि.व.८ ।

मालाटण (क)म् । पुं, स्त्री । भूटणे । गङ्क-
थङ् । रा.नि.व.८ । आमुदेशप्रसिद्धसुगन्धरीहिष-
टणे । वै.निघ. ।

मालादूर्वा । स्त्री । मालाकारदूर्वाविशेषः ।

मानादूर्वा, गौटिशदूर्वा । म वेलिहरियाली ।
कं वल्लिगरुकी । वम. वेलिदूर्वा । तत्पर्यायाः,
—वल्लिदूर्वा मालाग्रन्थिः ग्रन्थिला ग्रन्थिदूर्वा
ग्रन्थिमूला मूलग्रन्थिः वेल्लनो रोहत्पर्या पञ्चवल्ली
शिवाख्या । गुणाः—मधुरा तिक्ता शिशिरा पित्तघ्नी
कफवान्तिहृणाहरी च । रा.नि.व.८ ।

मालाफलम् } स्त्री, पुं । रुद्राक्षे । वै.निघ. ।
मालामणिः }

मालारिष्टा । स्त्री । पाचीनामसुगन्धपत्रे । रा.
नि.व.१० ।

मालालिका (ली) । स्त्री । स्पृक्षानामगन्ध-
द्रव्ये । रा.नि.व.१२ ।

मालाश्रेष्ठमा । स्त्री । तुलसीवृक्षे । वै.निघ. ।

मालिकः । पुं । पक्षिविशेषे । से. । रङ्गके ।
श.र. । स्त्री (का) । द्राक्षामये । वै.निघ. ।
मल्लिकाविशेषे । छल्लमल्लिका । मये । हारा ।
सपलायाम् । से. । अतस्याम् । मभिना । श.च. ।

मालिनो । स्त्री । अग्निशिखावृक्षे । दुरालभा-
याम् । श.च. ।

मालुः । पुं । पत्रबहुलतामिदं ।

मालुकः । पुं । कृष्णार्जके । काल वावूहे ।
इषक्तेतराजहंसे । वै.निघ. ।

मालुकाच्छदः (पत्रः) । पुं । अश्वत्थक-
वृक्षे । वै.निघ. ।

मालुधानः । पुं । मातुलाहिसर्पे । मालूश
गोश । अम. । स्त्री (नी) । लतामिदं । वै.निघ. ।

मालुकः । पुं । कृष्णार्जके । कृष्णार्जकं कृष्ण
तुल्यम् । रा.नि.व.१० ।

मालूरः । पुं । विल्ववृक्षे । प.सु. । कपिलवृक्षे ।
कट्थे गौह । रा.नि.व.११ ।

मालूरमूलम् । स्त्री । विल्वमूले । भा.म.१भ.
जिह्वाकज. चि. । “मालूरमूलामयधुलता ।”

मालेया । स्त्री । स्थूलेलायाम् । प.सु. ।

माल्यम् । स्त्री । पुष्पे । पुष्पमालायाम् । से. ।

माल्यकः । पुं । मदनवृक्षे । वै.निघ. ।

माल्यपुष्पः । पुं । शण्डवृक्षे । शण्ड गौह ।
रा.नि.व.४ ।

माल्यपुष्पिका । स्त्री । शण्डपुष्पाम् । वन
शण्ड । रा.नि.व.४ ।

माल्या । स्त्री । तण्डुलमिदं । वै.निघ. ।

माषः (कः) । पुं । क्षुद्ररीगविशेषे । उच्छ तिल ।
तिलकान् उन्नतान्माषानाहुः । “माषांस्तानिव
चोन्नतान् ।” वा.उ.३१अ. । A sort of kidney
bean. (phaseolus radiatus or P.
Roxburghii.) खनामल्यात व्रीहिमिदं ।

माषकनाश । प.सु. । हिं उरीद, तं मिश्रमलु,
तण्डुलान्विशेषसु । तत्पर्यायाः,—वीजरत्नः वल्ली
कुर्विन्दः धान्यधारः कृपाकरः मांसलः बलायः
पित्राः पित्तभोजनः । गुणाः—क्षिग्धः मलकरः
शोषणः क्षेमकरः वीर्योष्णः रक्तपित्तप्रकीपकरः
वातघ्नः गुरुः बलकरः रीचनः स्वादुः अमसुखवतां
नित्यं सेवनीयः । रा.नि.व.१६ । “माषो गुरुः
खादुपाकः क्षिग्धी रुच्योऽनिलापहः । उष्णः
सन्तर्पणो बल्यः शुक्रलो वृंहणः परः । भिन्नमूल-
मलसन्त्येदः पित्तकफप्रदः । गुदकौलादित्थास-
पक्षिशूलानि नाशयेत् । कफपित्तकरा माषाः...॥”
भा.पू.१भ.भा.व. । “क्षिग्धोऽथ वृद्धो मधुरश्च
बल्यो मरुत्कफाणां परिहृहणश्च । पाकेऽस्तकीणो
विदितो हिमश्च माषोऽथ हृद्यः कथितो नरैश्च ॥”

अत्रि. १५अ. । माषयुग्गुणाः—“घनं सवातं
कफकृष्णायुषश्च पित्तकृत् । अम्लपुष्पितं तच्च
तैलपाने च शस्यते ॥” अत्रि. १३अ. । “माषयुष्पी
गुरुर्गुणैश्चैषत्यवनपित्तकृत् । अनल्पकं कफं कुर्वन्
मलङ्कोष्ठं विवर्धयेत् ॥” द्रव्यगु. । परिमाणमिदं ।
माषा । तत्पर्यायाः,—मासः हेमः धामकः । स
मागधमाने सुशुतमते च ५ पञ्चरत्निकात्मकः ।
चरकमते ६८ गुञ्जात्मकः । कालिङ्गमाने
सुशुतमते ५७८ गुञ्जापरिमाणम् । भा. । चरके
तैयकालरे च १० गुञ्जात्मकमानम् । १२ गुञ्जात्म-
कोऽप्यस्ति । १२ धान्यात्मकः १८ माषात्मकोऽपि
दृश्यते । अतएव स द्वाधिकः षड्विधः पञ्चगुञ्जा-
त्मकः षड्विधः सप्तगुञ्जात्मकः अष्टगुञ्जात्मकः
दशगुञ्जात्मकः द्वादशगुञ्जात्मकश्चेति । तत्र पञ्च-
गुञ्जात्मको यः स नाम्ना कालिङ्गः सौशुतश्च
षड्विधः सप्तगुञ्जात्मकोऽपि कालिङ्ग इति केचित् । दश-
रत्निकामाषः चरकसम्मतो गौडमाषक इत्युच्यते ।
स एव सर्वत्र व्यवहृतः । यथा—“माषस्तु पञ्चभिः
षड्विधस्तथा सप्तभिरष्टभिः । दशभिर्द्वादशभिश्च
रत्नैभिः षड्विधो मतः । अत्र कालिङ्गमाषश्च पञ्च-
गुञ्जः स सौशुतः । दशगुञ्जस्तु माषः स्यात् माषकः
स च चारकः । सप्तगुञ्जस्तु केऽप्याहुः मानकं मान-

कोविदाः । दशरक्तिकमानन्तु गौडमाचक्षतेऽतः तु । दशरक्तिकमाषेण व्यवहारो भिषग्विदाम् ॥” प्रयोगा.मानकधने । “दशगुणात्मकं माषं प्रवदन्ति चिकित्सकाः ।” तत्र श्रेष्ठमध्यादिभेदात् माष-कादिप्रतिपत्तौ समाधानमूह्यम् । “माषेर्द्वादशभि-धान्येमाषकः परिकीर्तितः । कषायादिनिर्गुह्येषु द्रव्यमानविधायि ॥ ततोऽष्टादशभिर्माषैर्माषकः परिकीर्तितः । वस्यादिरक्तमीक्षेषु माने मूत्र-वसादपु । वमनादिषु धीव्यस्य माषकथादरक्तिकः । लौहरेखादिविषये दशरक्तिकमाषकः ॥ वमने च विरेके च तथा शोषितमीक्षणे ॥” माषो माषकलायः । कृष्णात्रेयः ।

माषकलायः । पुं । माषग्रीही । माषकलाय । अ.टी.भ. ।

माषतैलम् । स्त्री । वातव्याधौ तैलम् । “माष-काथे बलाकाथे रात्राया दशमूलजे । यवकील-कुलत्यानां छागमांसं भवेत् पृथक् । प्रस्थे च तिलतैलस्य चौरं दत्वा चतुर्गुणम् । रात्रात्म-गुप्तासिन्धुस्य शतान्नैरुदमुक्तैः । जीवनीयबलाव्योषैः पचेदक्षसंभिषक् । काथप्रस्थाः षड्वाच विभक्त्यन्तेन कीर्तिताः ॥” तिलतैल ४ अं. । कर्णार्थ—माषकलाय, वेडेला, रात्रा, दशमूल, यव, कुल, कुलथ, छागमांस अथोक १७ अं. जल १७ अं. मे. ४ अं. । कर्णार्थ—रात्रा, आलाकुशीमूल, सैकव, गुल्फा, एरुगुमूल, मूत्रा, जीवक, श्वेतक, मेद, महामेद, शक्ति, रुक्मि, काकोली, कौर-काकोली, वेडेला, जिकटू अथोक २८० । हृदीपदेशान्नखीप्रभृति यथासाध्यं दातव्यम् । इदं समप्रस्थमाषतैलम् । सा.कौ. । भैष.वृहन्माषतैलम् । खल्वं यथा—“माषप्रस्थं समावाप्य पचेत्सम्यक् जलादह । पादशेषे रसे तस्मिन् चौरं दद्या-च्चतुर्गुणं । प्रस्थञ्च तिलतैलस्य कल्कं दत्वाक्षसमितं । जीवनीयानि यान्यपि शतपुष्पां सत्सम्बन्धम् । रात्रात्मगुप्तामधुर्कं बलाव्योषं विकण्टकं ।..... कर्णजलुगदापहं ॥” माषकलाय १७ अं. जल १७ अं. मे. ४ अं. । तिलतैल ४ अं. द्रव्य १७ अं. । कर्णार्थ—जीवक, श्वेतक, मेद, महामेद, शक्ति, रुक्मि, काकोली, कौरकाकोली, गुल्फा, सैकव, रात्रा, आलाकुशीमूल, यष्टिमधु, वेडेला, जिकटू, गोक्षुरबीज

अथोक २८० । सा. कौ. । भैष. । महामाष-तैलं यथा—“माषस्यार्द्धादकं दत्वा तुलाहं दशमूलतः । पलानि छागमांसस्य त्रिंशद्द्विगुणैः अभसः पचेत् । पूते शीते कषाये च चतुर्धाशवशेषिते । प्रस्थञ्च तिलतैलस्य पयो दत्वा चतुर्गुणम् । आत्मगुप्तीरुवकञ्च शताह्वा लवणवयम् । जीवनीयानि मज्जिष्ठा चव्यचितककटफलम् । सव्योषम्पल्ली-मूल-रात्रा-सधुक-सैम्बन्धम् । देवदार्व्यमृता-कुष्ठं वाजिगन्ध्या वचा शठी । एतैरक्षसमैः कल्कैः साधयेन्मृदुनाग्निना ॥” तिलतैल ४ अं. । कर्णार्थ—माषकलाय ४ अं. दशमूल ७० अं. छागमांस ७० अं. एकद्व ७४ अं. जल पाक करिमांश १७ अं. नाभैरेव । द्रव्य १७ अं. । कर्णार्थ—आलाकुशीमूल, एरुगुमूल, गुल्फा, सैकव, विट्, सांझान्नवण, जीवनीयगण, मज्जिष्ठा, चह. चितार मूल, कटफल, जिकटू, पिप्लुमूल, रात्रा, यष्टिमधु, सैकव, देवदारु, गुल्फा, कुष्ठ, अश्वगन्धा, वट, शठी अथोक २८० । रस.र. । भैष. ।

माषपत्रिका । स्त्री । माषपर्णा । रा.नि.व.३ ।

माषप(व)र्णा (र्णी) । स्त्री । (Teramnus labialis. Syn. Glycine debilis. Rox.) खनामख्यातलतायाम् । माषाणी । हिं माषीणी, मासवणी । मं राणउडदी । कं राखीडिडु, काउडु । तत्पर्यायाः,—अश्वपुच्छी सिंहपुच्छी हयपुच्छिका हयपुच्छी कास्मीजी महासदा चषिप्रोक्ता कृष्णवृत्ता पाण्डुः पर्णिनी लोमश-पर्णिनी पाण्डुलीमशा पाण्डुलीमा पाण्डुहा आर्द्रमाषा मांसमाषा हंसमाषा मङ्गल्या कल्याणी वज्रमूली शालीपर्णी विसारिणी आलोडवा बहुफला स्वयम्भूः सुलभा घना सिंहविन्ना विशाचिका । वा.स.१५अ. । गुणाः—“माषपर्णी रसे तिक्ता हृष्या दाहज्वरापहा । शक्रवृद्धिकरी बल्या शीतला पुष्टिवर्धनी ॥” रा.नि.व.३ । “माषपर्णी हिमा तिक्ता रुचा शक्रवलाशक्रत् । मधुरा याहिणी शीघ्रवातपित्तज्वराक्षजित् ॥” भा.पू. ।

माषयोनिः । पुं । पापङ्ग इति ख्याति स्वाद्य-द्रव्ये । पौपत्र । वै.निघ. ।

माषरा । स्त्री । अन्नसङ्घे । प.सु. ।

माषरोटिका । स्त्री । माषविदलजतरोटि-

काथाम् । तत्पर्यायाः,—भर्भरी । गुणाः—वातकरी कफपित्तघ्नी च ।

माषवटी । स्त्री । माषकृतवटकभेदे । तत्साधन-विधिर्यथा,—माषाणां पिष्टिका हिङ्गुलवणाद्रक-संस्कृता । तथा विरचिता वल्ली वटिकाः साधु-शीयिताः । भर्जितास्तैले ता अथवास्त्र-प्रयोगतः । वटकस्य गुणैर्युक्ता ज्ञातव्या रुचिदा भृशम् ॥” भा. ।

माषसूपः । पुं । मृष्टमाषकृतयूषे । भा. माष-कलाहरेन्नर युष । गुणाः—“माषसूपश्च कृष्णः क्षिप्रो हृष्योऽनिलापहः । उष्णः सन्तर्पणो बल्यः सुखाद् रुचिकारकः ॥” द्रव्यगु. ।

माषादः । पुं । कच्छपे । श.र. ।

माषान्नम् । स्त्री । माषकृतान्ने । गुणाः—“माषान्नं दुर्ज्वरस्थोक्तं मांसवृद्धिकरं गुरु । वात-नाशकरं हृष्यम्..... ॥” वै.निघ. ।

माषिकाः । पुं । जीवशक्ते । वै.निघ. ।

माषेण्डुरी । स्त्री । माषपिष्टविकृतौ । च.द. शूल.चि. ।

मासः (कः) । पुं । पचयति । अम. । माष-परिमाणे । माष । अ.टी.भ. ।

मासकः । पुं, स्त्री । तन्नामकचन्द्ररोगविशेषे । औचिज । लक्षणं—“अवेदनं स्थिरश्चैव यदि गात्रे प्रदृश्यते । माषवत् कृष्णमुक्तामनिलान्माष-कन्तु तत् ॥” मा.नि. ।

मासन्नः । पुं । हरिणविशेषे । वै.निघ. । दाल्युहपचिणि । श.र. ।

मासहयोद्भवः (वा) । पुं, स्त्री । षट्क-धान्ये । गौरषटिके । रा.नि.व.१६ ।

मासनम् । स्त्री । औषधिवीजविशेषे । मोम-राज । श.च. ।

मासमानम् । स्त्री । माषपरिमाणे । १ माष ।

मासरः । पुं । काञ्चिके । वै.निघ. । भक्त-समुद्भवसङ्घे । अम. ।

मासवर्तिका । स्त्री । सर्वधीनामप्रचिचिषे । श.मा. ।

मासु(सु)रो । स्त्री । भेदनयोग्यवृद्धिपचनख-शलादीनां तनुधाराविशेषे । सु.स.पञ्च. । रसयौ । हि.च. ।

माहा । स्त्री । स्त्री-गवि ।

माहिषः (घो) । पुं, स्त्री । महिषे । कोषा-न्तरम् ।

माहिषघृतम् । स्त्री । महिषीचौरजातघृते । उन्नमाघृतं । घृतमिदं तीक्ष्णकमस्मकादिरोगेषु हितम् । सि.यो.अग्निमा.चि. । वातघ्नो मध्वं बलकरं वर्णकरम् अश्वीयहृणीहरं दीपनं चतुश्च । रा.नि.व.१५ ।

माहिषदधि । स्त्री । महिषीदुग्धकृतदधनि । म'यस्र नरे । गुणाः—मधुरं सिग्धं रक्तपित्तघ्नं श्लेष्मलं बलशोषितवर्धनं हृष्यं अम्लं शोधनञ्च । रा.नि.व.१५ ।

माहिषनवनीतम् । स्त्री । महिषीदुग्धजात-नवनीते । महिषे ननि । गुणाः—कषायं मधुरं शीतं हृष्यं बल्यं याहि पित्तघ्नं पुष्टिदञ्च । रा.नि.व.१५ । “माहिषीनवनीतेन स्नानपीडास्थिरा भवेत् ॥” रस.र.स्नानरी.चि. ।

माहिषमूत्रम् । स्त्री । महिषजले । म'यस्र मूत्रं । गुणाः—कटु उष्णम् आनाहशोषगुल्मीरग्नं कुष्ठकण्डूतिशूलोदररोगघ्नञ्च । रा.नि.व.१५ ।

माहिषवल्गुरो (क्षिका) । स्त्री । कृष्णवल्गु-दारके । (क्षिका) श्वेतवल्गुदारके । वै.निघ. ।

माहिषवल्गो । स्त्री । लघुसीमलतायाम् । वै.निघ. ।

माहिषाक्षः । पुं । महिषाक्षगुग्गुली । वै.निघ. ।

माहेन्द्री । स्त्री । इन्द्रवारुणीलतायाम् । श्रान्ताजशभा । रा.नि.व.३ । गार्भ्याम् ।

माहेयः । पुं । प्रवाले । वै.निघ. ।

माहेश्वरधूपः । पुं । ज्वरे हिते धूपे । अत्रे-भापत्राविशेषः । “हिङ्गुलं देवकाष्ठञ्च श्वेद-घृतमेव च । गव्यास्थूनि तथा ध्यामं निम्बाल्यङ्गु-रोहिणी । सर्वपं निम्बपत्राणि पिच्छाङ्गिकचुकन्तथा । मार्जारविष्टा गोशृङ्गं मदनस्य फलानि च । इदं वृक्षयो वचा चैव कार्पासास्थि तुषालथा । छागगोमायुविट् चैव हस्तिदन्तसथैव च । एतस्यैव समाहृत्य छागमूलेण भावयेत् । उद्वृक्षले तु सङ्कुच्य स्थापयेन्मृक्षये घटे ॥” हिङ्गुल, देवदारु, मन्त्र-काष्ठ, गवाघृत, गोशृङ्ग, गकटुण, शिवनिर्झाणा, कटुकी, श्वेत मन्त्रिया, निमपाता, मधुशृङ्ग, गोपत्र, धौलोना, विडानविष्टा, गोशृङ्ग,

मधुनाकल, वृक्षी, कृत्तिकारी, व८, काशी-
बीज, तृष, छागविष्टा, शुगानिष्टा, ७ इन्द्रि-
अष्टाक मगडाग। छागमूत्रे भावना दिव।
मेष। "रुद्रजटा गोशृङ्गं विडालविष्टीरगस्य
निर्गोकः। मदनफलभूतकेयौ वंशलग्न रुद्र-
निर्गोकम् ॥ छत-यव-मधुरपुच्छ-कगलकलीमानि
सर्पपाः सवचाः। छिद्रगवास्थिमरौचाः समभागाः
छागमूत्रसंपिष्टाः ॥ धूपनविधिना श्रमयन्त्येते सर्वान्
ज्वरान् नियतम् ॥" जटान्का, गोशृङ्ग, विडाल-
विष्टा, मातृपत्र, धोतला, मधुनाकल, छटाभांजी,
मूत्राभांजी, वंशजक, भिन्ननिर्गोका (पुष्पादि),
घृत, यव, मधुरपुच्छ, छागमूत्र, मरिचा, व८,
शि९, गोशृङ्ग, मरिच अष्टाक मगडाग;
छागमूत्रे पेषण करिष्या धूप दिव। भा।

माहेश्वरी। स्त्री। शङ्खिनौहते। यवतिष्ठता
नता। रा.नि.व.३।

माचम। स्त्री। सौवर्णलवणे। प.सु.।

माचि(ची)कम्। स्त्री। धातुमाचिके।
द्रोण ७ शर्माशक्ति। तत्पठ्यायाः—पीतकं
धातुमाचिकं तापिच्छं ताप्यं ताप्यकं आपीतं
पीतमाचिकं आवर्त्तं मधुधातुः चोदधातुः माचिक-
धातुः कदम्बः चक्रनामा अजनामकम्। र.सा.।
तच्च द्विविधं स्वर्णमाचिकं रौप्यमाचिकञ्चेति।
"माचिकं द्विविधमाचिकं हेमाङ्ग तारमाचिकम्।
भिन्नवर्णविशेषत्वाद्भवत्येवमिदं पृथक् ॥" र.सा.
सं। अपिच,—लेखनी माचिकी धातुः सुवर्ण-
रजतयुतिः। जराजित् पाण्डुरोग्नः चयकुष्ठ-
ज्वरापहः ॥ मधुरीः कटुः पाके किञ्चिदुष्णो-
ऽधृतीपमः ॥" भा.। च.द.र.पि.च.। "माचिकेन
हतस्य च।" तैलवर्णमधुविशेषे। तच्च कपिल-
वर्णातिस्थूल-वनमचिकाभिः नानापुष्पैः समा-
हृत्योत्पादितम्। "नानापुष्परसाहाराः कपिला
वनमचिकाः। याः स्थूलास्ताभिरुत्पन्नं मधु
माचिकमुच्यते ॥" गुणाः—तैलवर्णं मधुरं हृत्
लघु श्वासहरणं। रा.नि.व.१४। अपिच—
"माचिकं मधुषु श्रेष्ठं नेत्रामयहरं लघु।
कामलाशः चतःशसः कास-क्षयविनाशनम् ॥" भा।
सामुद्रलवणे।

माचि(ची)कजम्। स्त्री। सिक्थके। मम।
रा.नि.व.१३।

माचि(ची)कतुः। पुं। धातुमाचिके। सि.यो.

पाण्डु, चि.। कास-चि.मण्डु, रवटके। "समैसाचिक-
धातुना।" स्वर्णमाचिके। रा.नि.व.१३।

माचिकपाकः (फलः)। पुं। मधुनारिकेल
वृक्षे। रा.नि.व.११।

माचि(ची)कशर्करा। स्त्री। मधुशर्करा
याम्, माचिकमधुजनितशर्करायाम्। गुणाः—
माचिकमधुतुल्याः। रा.नि.व.१४।

माचिकश्रेष्ठा। स्त्री। रुप्यमाचिके। प.सु.।

माचिकान्तम्। स्त्री। माधवौमये। वै.नि.च.।

माचिकाश्रयम्। स्त्री। सिक्थके। रा.नि.
व.१३। [अ.।

माचिकौ। स्त्री। सुवर्णमाचिके। नकुल.१६

मितङ्गमः। पुं। हस्तिनि।

मिताशनः। वि.। परिमिताहारे, परिमित-
भोजिनि। च.।

मितम्। स्त्री। अतिविषायाम्। वै.नि.च.।

मितपञ्चकम्। स्त्री। छत-मधु-गुञ्जा-टङ्गण-
गुग्गुलौ। तथाच—"मधु सर्पिलया गुञ्जा टङ्गणं
गुग्गुलुसया। मितपञ्चकमेतत्तु गदितं धातुमेलेन ॥"
र.सा.सं.।

मिथ्याचारः। पुं। शास्त्रीकविधिविष्टाचारः।
सु.नि.प.अ.।

मिथ्यामतिः। स्त्री। अमे।

मिथ्यायुक्तः। वि.। अविधिप्रयुक्ते। भा.म.अ.
सा.चि.।

मिथ्यायोगः। पुं। रूपादीनां विरुद्धयोगेषु।
विषमस्थानाभिधातागुचि-भूतसंस्पर्शादिरूप-विरुद्ध-
योगेषु। यथा—वेगधारणादिः शारीरमिथ्यायोगः,
परुषवचनादिः वाङ्मिथ्यायोगः, दुर्गन्धायति-
प्राणादिः प्राणमिथ्यायोगः, क्षुनितादिशब्दानाम-
तिश्रवणं शब्दमिथ्यायोगः। इत्यादि। च.स.१६अ.।

मिथ्याविहारः। पुं। बलवद्विग्रहादौ। मा.नि.।

मिथ्याहारः। पुं। अनुचिताहारे, सात्त्विक-
विपरीताहारे, दुग्धमीनादौ। सु.नि.प.अ.।

मिथ्योपचारः। पुं। प्रवातादिसेवनरूपातु-
चिताचरणे। "मिथ्योपचारासंक्षेपात्" भा.।

मिच्छिनः। पुं। वातव्याधिविशेषे। अशूकभांजी
वा शैना। निदानम् यथा—"आहत्य वायुः
सकफः धमनीः शब्दवाहिनीः। नरान् करीत्य-

क्रियकान् सूक्ष्ममिच्छिनगद्गदान् ॥" सु.नि.१अ.।

मिरा। स्त्री। सूक्ष्मायाम्। रा.नि.व.३।

मिलपत्रः। पुं। अग्रमन्तकवृक्षे। वै.नि.च.।

मिशिः (शौ, शिका)। स्त्री। मधुरिकायाम्।

मोरो। च.द.वा.व्या.चि.। शतपुष्पायाम्। गुन्फा।

च.टो.भ.। वा.सू.१५अ.। जटामांस्याम्। श.र.।

वै.नि.च.महाशालग्रहदे। कासमेदे, मृदादभे।

केटमविशेष। गुणाः—मधुरशीतः पित्तदाह-
क्षयप्रदः। रा.नि.व.८। मेधिकायाम्। वै.नि.च.।

मिश्रः। पुं। सन्निपाते। स्त्री। चाणक्यमूलके।

रा.नि.व.७। रक्ते। वै.नि.च.।

मिश्रकम्। स्त्री। औषरलवणे। रा.नि.व.६।

यशदे। मूलके। वै.नि.च.। वङ्गमेदे। भा.।

मिश्रकक्षेहः। पुं। गुल्मे औषधम्। पाठः—

"विहतां चिफलां दन्तीं दक्षमूलं पलोन्मितां। जन-
चतुर्गुणे पक्ता चतुर्भागीस्थितं रसं। सर्पिरेरुजं
तेलं चौरक्षेकव साधयेत्। स सिद्धी मिश्रकक्षेहः
सचौदः कफगुलानुत्। कफवातविवक्षेपु कण्ड-
प्रीहीदरेषु च। प्रयोज्यो मिश्रकक्षेहः योनिगुलेषु
चाधिकम् ॥" तेउड्डी, जिङ्गना, मृहीमूल,
मशमूल अष्टाक १ पं. जल १७ भं. शं. ८
अं. घृत २ अं. एतदुत्तेज २ अं. शर्करा ८ अं।
च.चि.प.अ.।

मिश्रजः। पुं। खेसरे जीवे। रा.नि.व.१९।

थच्छत्र।

मिश्रपुष्पा। स्त्री। मेधिकायां। रा.नि.व.६।

मिश्रवनफला। स्त्री। वार्ताक्यां। वे.शुन।

रा.नि.व.७।

मिश्रवर्णः। पुं। पुण्ड्रकेचो। पूं.डि.दे.कू.

रा.नि.व.१४। स्त्री। कृष्णागुणि। रा.नि.व.१२।

मिश्रवर्णफला। स्त्री। वार्ताक्याम्। वे.शुन।

मिश्रशब्दः। पुं। खेसरे जन्तो।

मिश्रा। स्त्री। कस्तूर्याम्। मृगनाभि।

मिश्रीतुल्यम्। स्त्री। खपरे। थापत्र।

वै.नि.च.।

मिश्रया। स्त्री। मधुरिकानामनुपे। मोरो

गोह। (Foeniculum valgar. F. Pan-

morium.) वनगुलफायाम्। वन गुन्फा।

हिं सौंशा, वरिसौफ। मं वनसउफ। कं कास-

वसिगे। तें पेहजिलकुरक। ता. सीहिकिरे।
गुणाः—मधुरा मिथ्या कटुः कफहरौ वात-
पित्तोदोषघ्नी प्रीहकमित्री च। रा.नि.व.१९।
मधूदकेन तच्छुद्धिः। [संयद्धः।

मिश्रोदनम्। स्त्री। खेचरिकायाम्। धिडूडि।

मिषिः (सिः) (शौ, सो)। स्त्री। मधुरि-

कायां। श.च.। शताह्वयां। गुन्फा। रा.नि.

व.४। जटामांस्याम्। श.र.। अजमोदायाम्।

ब्राह्मणौ। मे.। उशैर्याम्। उशैरौ। रा.नि.व.८

मिषिका। स्त्री। मधुरिकायां। शताह्वयाम्।

श.र.।

मिष्टः। वि.। मधुररसे। भा.।

मिष्टनिम्बः। पुं। निम्बवृक्षमेदे। मिष्टे निम्।

वै.नि.च.।

मिष्टनिम्बः। स्त्री। मधुरजस्वीरे। मधुनिम्बके।

मिष्टे नेत्रु। गुणाः—"मिष्टनिम्बफलं खादु

गुरु मारुतपित्तनुत्। गररोगविषध्वंसि कफोत्

क्षेपि च रक्तहृत्। शीषावचिद्विषाच्छर्दिहरं बल्यच

वृंहणम् ॥" भा.।

मिष्टपाकः। पुं। मिष्टाने। मधुररसविषक-

फलादौ। मोररता। पाकराजः।

मिष्टरसः। पुं। खादुपाकरसे द्रव्ये। तद्गुणौ

—श्लेष्मकद वातपित्तहरौ। सु.।

मिष्टानम्। स्त्री। मधुरान्नं, परमान्नादौ। हला.।

मिहिका। पुं। कपूरे। रा.नि.व.१२।

नौहारे। श.र.।

मिहिरः। पुं। अर्कवृक्षे। अम.। वै.नि.च.२

अ.च.य.चि.वैलीक्यचिन्तामणिरसे। स्त्री। ताम्बे।

वै.नि.च.।

मीनः। पुं। मत्स्यसामान्ये। अम.।

मीनकम्। स्त्री। नयनाञ्जनविशेषे। उणा.।

मीनकाचः (नाचः)। पुं। शुक्लकरवीरे।

वै.नि.च.।

मीनगोधिका। स्त्री। वाप्याम्। मृदावत्र।

मीनघातौ (इन्)। पुं। वकपचिणि। रा.

नि.व.१९।

मीननेत्रा। स्त्री। गण्डद्व्यायां। रा.नि.व.८।

मीनपित्तम्। स्त्री। कटुक्याम्। वै.नि.च.।

मत्स्यपित्ते।

मौनरः । पुं । हारके । शंकर । विका ।
मौनरङ्गः (ङ्गः) । पुं । मत्स्यरङ्गपक्षिणि ।
 गण्डराङ्गः शंखी । विका । कलकाके । वै.निघ. ।
मौनाण्डो । स्त्री । शर्करायां । रा.नि.व.१४ ।
मौनाम्नोणः । पुं । खञ्जरोटपक्षिणि । वै.निघ. । ददुं राखे । मे. ।
मौनाक्षी । स्त्री । ब्रह्मीशाकचुपे । रा.नि.व.५ । गण्डद्व्यायां । रा.नि.व.८ । शर्करायाम् । वै.निघ. । सोमलतायाम् ।
मौरः । पुं । पानोद्ये । उषा. ।
मौलकः । पुं । रोहितमत्स्ये । वै.निघ. ।
मौलनम् । स्त्री । नेवमुद्रणे । निदा. । व्याक. ।
मौवा (न्) । स्त्री । उदरकमौ । शीकरे । सारे । उषा. ।
मौशानः । पुं । महारग्वधवे । वै.निघ. ।
मुकन्दः (कः) । पुं । पलाण्डो । अ.टी.भ. ।
 पटिकत्रीद्विषये । कुधान्यभेदे । भा. । सु.स. ४६अ. । गुणाः कङ्कुवत् । च.स.२०अ. ।
मुकलः । पुं । आरग्वधे । वै.निघ. ॥
मुकुन्दः (न्दुः) । पुं । कुन्दुरी । कुन्कृत्थोणि ।
 अम. अ.टी.भ. । श्वेतकरवैरे । उपोदिकायाम् ।
 रत्नभेदे । पारदे । छे.च. । स्त्री । गान्धारीवृक्षे ।
 गीशात्रगांष्ट । रा.नि.व.८ ।
मुकुरः । पुं । मल्लिकापुष्पवृक्षे । विश्व. । वकुल-
 वृक्षे । आदर्श । मे. । बदरवृक्षे । श.र. ।
मुकुलः । पुं, स्त्री । ईषद्विकसितकलिकायाम् ।
 स्थूलकलिकायाम् । अम. । जेपालवृक्षे । 'पिक्ता'
 इति खाते फलवृक्षे । आत्मनि । शरीरे । धरणिः ।
मुकुष्टः (कः) । पुं । वनमुष्टे । भृगोनी । र.मा. । च.द.ज्व.चि. । "कुलत्थान् समुकुष्टकान् ।"
 गुणाः—शीतलः याही कफपित्तज्वरघ्नश्च । राज. ।
मुकुलः । पुं । वकुलवृक्षे ।
मुकुलकः । पुं । दन्तीचुपे । दडौ गांष्ट ।
 र.मा. । वा.चि.६अ. । [वै.निघ. ।
मुक्तचण्डा । स्त्री । चिञ्जाम् । उँडूज ।
मुक्तचक्षुः । पुं । सिंहे । श.मा. ।
मुक्तपालेवतः । पुं । द्विपक्षजङ्गुरीवृक्षे । वै.निघ. ।
मुक्तवन्धना (न्धा) । स्त्री । मल्लिकावृक्षे ।

वार्षिकीमल्लिकामेदे । रा.नि.व.१० । See
 वार्षिका ।
मुक्त(ता)माता । स्त्री । शक्तौ । विभूक ।
 वै.निघ. ।
मुक्तरसा । स्त्री । राक्षायाम् । र.मा. ।
मुक्तवर्चाः (स्) । पुं । मुक्तवर्षीतिख्याते
 चुपविषये । भूखुरी, भूखुरी । गुणाः—
 "मुक्तवर्चास्तथा रुद्रा वान्तिकश्च विरेचनी । कास-
 श्वासगरद्वौ च ज्वरहृत् कफवातनुत् ॥ अस्य वै
 खरसः शीतः कफोत्सारो च वामनः ।
 पायुलेपान्मलोत्सारो कल्कोवालिषु शस्यते ।
मुक्त(ता)वासः । पुं । शक्तौ । विभूक ।
 श.च. ।
मुक्तशृङ्गः । पुं । रोहीतकमत्स्ये । वै.निघ. ।
मुक्तसारः । पुं । कदलीवृक्षे । वै.निघ. ।
मुक्ता । स्त्री । मौक्तिके । प.सु. । भूख, गति ।
 हिं मति । तत्पर्यायाः,—मौक्तिकं शक्तिजं
 शक्तिवीजं शक्तिमणिः शौक्तिकं शौक्तिक्यं हारी
 कुवणं सौम्या तारं तारा तौतिकं भौतिकं अन्तःसारं
 अन्तःसारं शीतलं नीरजं नक्षत्रं इन्दुरजं लक्ष्मी
 मुक्ताफलं मुक्तिका विन्दुफलं शशिप्रभं स्वच्छं हिमं
 हिमवत् सुधांशुभं शुभांशुरजं लवणं शशिप्रियं
 हेमवत् भूरुहं । तदर्थेति यथा—“शक्तिः शङ्खो
 गजक्रोडः फणी मत्स्यश्च दर्दुरः । वेषुरेते
 समाख्यातास्तज्जैर्मीतिकथोनयः ॥” भा.पू.१भ. ।
 गुणाः—सारका शीतला कषाया स्वादुः लेखनी
 चक्षुष्या च । राज. । अपिच,—“मुक्ता कषाया
 स्वादौ च बलपुष्टिप्रदायिनौ । वृथा नेत्रहिता
 राजयक्ष्मणी विषनाशिनौ । स्त्रीणां कान्तिरतिकरी
 धारणात् गृहपापनुत् ॥” भा. । राक्षायाम् ।
 र.मा. । च.स.४अ.वयःस्थापने ।
मुक्तागारम् । स्त्री । शक्तौ । विभूक । श.च. ।
मुक्तापुष्पः । पुं । कुन्दपुष्पचुपे । कुन्ध गांष्ट ।
 रा.नि.व.१० ।
मुक्ताप्रसूः । पुं । शक्तौ । र.सु. ।
मुक्ताफलम् । स्त्री । कर्पूरे । लवलीफलम् । मे. ।
 मौक्तिके । भा. ।
मुक्ताभा । स्त्री । वत्तमल्लिकायां । रा.नि.व.१० ।
मुक्तामतौ । स्त्री । शक्तौ ।
मुक्तायोनिः । स्त्री । शक्तौ । मुक्ताजन्मस्थाने ।

मुक्ताशक्तिः । स्त्री । मुक्ताधीनिशक्तौ, मुक्ताग्रहे ।
 भूखुर विभूक । मं मीतीचीप । कं मुक्तिनसिपु ।
 गुणाः—“कटुः क्षिप्वा श्वास-हृद्गोहारिणी ।
 शूलप्रशमनी रुच्या मधुरा दीपनी परा ॥”
 रा.नि.व.१३ ।
मुक्तास्फोटः (टा) । पुं, स्त्री । मुक्ताग्रहे ।
 विभूक । अम. ।
मुक्तिका । स्त्री । मौक्तिके ।
मुक्तिप्रदः । पुं । हारिद्रुक्ते । शत्रि भृग ।
 वै.निघ. ।
मुक्तिमुक्तः । पुं । शिलारसे । र.मा. ।
मुखम् । स्त्री । वदनविवरे । भा. । वदने ।
 भूथ । रा.नि.व.१८ । तत्तु गर्भस्थस्य पञ्चभिः
 सासैर्भवति । मुखवीधः । “बीधौ च दन्तमूलानि
 दन्ता जिह्वा च तालु च । गली मुखानि सकलं
 समाङ्गं मुखमुच्यते ॥” भा. । जौरके । पञ्चिचौ ।
 वै.निघ. । पुं । उडुके । उडुला । श.च. ।
मुखगन्धकः । पुं । पलाण्डो । रा.नि.व.७ ।
मुखचौरः । पुं । जिह्वायाम् ।
मुखचौरो । स्त्री, पुं (इन्) । पलाण्डो । श.चि. ।
 जिह्वायाम् । श.मा. ।
मुखजः । पुं । दन्ते । वै.निघ. ।
मुखदूषः (यः) । पुं । पलाण्डो । रा.नि.व.७ ।
मुखदूषिका । स्त्री । मुखगतज्वररोगभेदे ।
 वृश्म फोड़ा । लक्षणं यथा—“शाब्जलौकण्टक-
 प्रख्या कफमारुतशोणितः । जायन्ते पिङ्का यूनां
 वक्त्रे या मुखदूषिकाः ॥” सु.नि.१३अ. ।
मुखदूषी (इन्) । पुं । लघुने । वृश्म ।
 वै.निघ. ।
मुखधावनम् । स्त्री । मुखस्य प्रचालने ।
 भूथदो ३अ. । वा.चि.५अ. । See मुखप्रचालनम् ।
मुखधौता । स्त्री । भाग्याम् । वाग्भूतशक्ति ।
 श.च. ।
मुखपतः । पुं । तदाव्यशाकभेदे । तुन्दवृक्षे ।
मुखपाकः । पुं । अश्वस्य मुखरोगे । ज.द. २८अ. ।
 मुखरोगभेदे । निदानलक्षणे यथा—
 “करोति वदनस्यान्तर्गणान् सर्वसरोऽनिलः ।
 सञ्चारिणीऽरुणान् रुक्मान् बीधौ तामौ चलचौ ।
 जिह्वा शीतासहा गुर्वी स्फुटिता कण्टकाचिता ।

विहणोति च कच्छेण सुखपाको मुखस्य च ।
 अधः प्रतिहती वायुरशीगुल्यकफादिभिः । याव्युर्ध्वं
 वक्त्रदीर्गस्थं कुर्वन्मूत्रं गदस्तु सः । मुखस्य पित्तजे
 पाके दाहोऽपि तत्तवक्त्रता । चारोचिततत्तसमा
 व्रणास्तवच रक्तजे । कफजे मधुरास्यत्वं कण्डूस्त-
 पिच्छिला व्रणाः । अन्तःकपोलमाश्रित्य श्यावपाण्डु-
 कफोऽर्बुदम् । कुर्यात्तत्पाटितं क्षिप्रं सुदितञ्च
 विवर्द्धते । मुखपाके भवेत्साक्षैः सर्वैः सर्वाङ्गति-
 मलैः ॥” वा.उ.२१अ. ।
मुखपूरणम् । स्त्री । गण्डुषे । च. ।
मुखप्रसेकः । पुं । श्लेष्मजमुखव्याधौ । भा. ।
मुखप्रचालनम् । स्त्री । शीतोदकेन मुख-
 धावने । गुणाः—“नौलिकां मुखशीघ्रञ्च पिङ्कां
 व्यङ्गमेव च । रक्तपित्तगतान् रीगान् सद्य एव
 विनाशयेत् ॥” सु.चि.२४अ. ।
मुखप्रियः । पुं । नागरज्वरवे । भा. । स्त्री ।
 कर्कटिकायाम् । कौकूड । वै.निघ. ।
मुखभङ्गः । पुं । श्वेतशिथौ । भा. । भजिना ।
मुखभूषणम् । स्त्री । ताम्बूले । निदा. ।
मुखमण्डलकः । पुं । तिलकचुपे । तिलगांष्ट ।
 रा.नि.व.१० ।
मुखमाधुर्यम् । स्त्री । श्लेष्मजमुखरोगे ।
 भूथमिष्टि । भा. ।
मुखमुण्ड(ति)का । स्त्री । बानरोगभेदे ।
 लक्षणं यथा—“ससाङ्गः सुरुविरपाणिपादवक्त्रः
 वक्त्राशी कलुषशिरावतीदरी यः । सोऽङ्गो भवति
 च मूत्रतुल्यगन्धिः स ज्ञेयः शिशुरथ वक्त्रमुण्डि-
 काक्षः ॥” सु.उ.२७अ. ।
मुखमोदः । पुं । शीमाजनवृक्षे । भजिना
 गांष्ट । रा.नि.व.७ ।
मुखरः । पुं । शङ्खे । काके । रा.नि.व.१८ ।
मुखरोगः । पुं । ओष्ठादिरोगे । ओष्ठवदन-
 मूलदन्तजिह्वातालुगलरूपं सप्ताङ्गं मुखम्, तच्चस्थी
 यी रोगः स मुखरोग इत्युच्यते । मुखरोगसंख्या
 —ओष्ठयीरष्टौ, एकादशेति वाभटः । दन्तमूले
 षोडश, दन्तेषु अष्टौ, जिह्वायां पञ्च, तालुनि नव,
 कण्ठे अष्टादश, सर्वेषु तथ इति सप्तषष्टिमुख-
 रोगाः साकल्येन भवन्ति । “ओष्ठौ च दन्तमूलानि
 दन्ता जिह्वा च तालु च । गली मुखानि सकलं
 सप्ताङ्गं मुखमुच्यते । सुरष्टावीथ्योर्दन्तमूलं तु दश

षट् तथा । दन्तैश्चै च जिह्वायां पञ्च स्युर्नव
तालुनि । कण्ठ लघादश्च प्रोक्तास्तयः सव्यं च
कृताः । एवं मुखामयाः सर्वे सप्तषष्टिर्माता बुधेः ॥”
भा.स.४भ.सु.री.चि. । निदानं—आनूपमांसादि-
सेवनात् कुपिता दीषा मुखरोगानुत्पादयति ।
तदुक्तं—“आनूपमिषितचारदधिमाषनिषेवनात् ।
मुखमध्ये गदान् कुप्युः क्रुद्धा दीषाः कफोत्तराः ॥”
इति । मा.नि. । “मास्यमासिष्वाराहपिषिता-
मकमूलकं । माषसूपदधिचौरशक्तेक्षुरसफाणितम् ।
अर्वाक् श्याञ्च भजतो विषतो दन्तधावनम् ।
धूमकटेनगण्डपातुचितञ्च शिराव्यधम् । क्रुद्धाः
क्षौभील्यया दीषाः कुर्वन्त्यन्तमुखं गदान् । ओष्ठ-
कोपे तु पवनात् सन्धावीष्टी मद्गरुजो । दाह्येते
परिपाद्येते परुषासितककंशी । पितात् तौष्णा-
सहो पीतो संपाकृतिमिश्रितो । पिटकाभिर्महा
क दावाशपाको कफात्मको । शीतासहो गुरु शूनो
सुखं पिटकाचितो ॥ सन्निपातादनेकाभो दुर्गन्धा-
खावपिच्छिन्नी । अकम्बान् स्नान संशुन-रुजौ
विषमपाकिनौ ॥ रक्तोपच्छेदो रुधिरं स्रवतः
शोणितप्रभौ । खज्जूरसदृश चात चीणे रक्तोऽवुदं
भवेत् ॥ मांसपिण्डोपमो मांसात् स्यात् सूर्जकृमी
क्रमात् । रैलाभययुक्तो दौ सकण्डू मेदसा सद्र ॥
क्षतजाववदीर्येते पाथ्येते चासक्तपूतः ॥” वा.उ.
२१अ. । अथस्य यथा—“उपकुशस्तथा क्षेप्रो
जिह्वास्तम्भस्यैव च । अलावुकः प्रसृतश्च दन्त-
रोगो गलशूलः ॥ मुखपाकोऽपिदन्तश्च रोहिणी
चोपजिह्विका । गण्डरोगोऽरोगौ च गलशालक
एव च ॥ इत्येते वाजिनां रोगा मुखजाः परि-
कीर्त्तिताः । एषां निदानं वक्ष्यामि चिकित्साञ्च
यथाक्रमम् ॥ सविभ्यो दन्तामांसिभ्यो यथ निर्व्याति
श्रीणितम् । चक्षुदन्तस्य बाहस्य विद्यादुपकुशं
भिषक् ॥ हनुदेशे यदा दन्तो भवत्यभ्यन्तराशयः ।
आलिश इति तं विद्यात् क्षेप्ररक्तसमुद्भवम् ॥ येनाशो
दुर्घोनात्यर्थं मन्दं पिबति खादति । जञ्जर कासते
चैव बलाञ्च परिह्वीयते ॥ शूना यय भवेज्जिह्वा
वाजिनः स्मीटकैर्युता । प्रकिन्ना वापि यथैव
जिह्वास्तम्भीति त विदुः ॥ मुखं दुर्गन्धिकञ्चैव
तालुकः शून्यो भवेत् यासविह्वेषिणोऽथस्य रोगं
विद्यादलावुकम् ॥ श्यावौष्ठतालुवक्त्रे वा मन्दाहारि
तथैव च । संशोषे दन्तामांसं च प्रशूनं
व्याधिमदिशेत् ॥ हन्तीश्वे तथा गण्डे श्वयथुयस्य
जायते । जिह्वामूले गले चापि शस्य विद्यादल-
यम् ॥ सक्कौष्ठतालुदेशेषु त्रयं यथोपजायते ।

विवर्णन्तु मुखं दुष्टं मुखपाकं तमादिशेत् ॥
दन्तानामुपरिष्ठाचु यदा दन्तस्य सम्भवः । अधिदन्तः
य विख्यातो मन्दाहारस्य वाजिनः ॥ यस्य
शूनाचिकूटस्य गले शीथः प्रलम्बते । यवसह्वेषिणो-
ऽथस्य रोहिणीरोगमादिशेत् ॥ अधस्तादथ जिह्वायाः
श्वयथुयस्य जायते । तं विद्यादुपजिह्वास्य मुखरोगान्
वाजिनाम् ॥ अधिजिह्वाभिधानन्तु उपरिष्ठाद्
विनिर्दिशेत् । गण्डाभ्यन्तरगो गण्डो गण्डरोग इति
कृतः ॥ सत्रणः पिङ्गकाकीर्णं ओष्ठ उच्छून एव
च । स्फुटितः कठिनश्चैव ओष्ठरोगोऽभिधीयते ॥
गलाभ्यन्तरशीथेन याससुद्भिरते हयः । गलशालू-
किर्णं विद्यात् कासात्तञ्च तुरङ्गमम् ॥ सर्वेषां
मुखरोगाणां सम्भवः क्षेप्रशीणितम् ॥” ज.द.
२८अ. ।

मुखलाङ्गलः । पुं । शूकरे । जटा. ।

मुखलिप्तता (लेपः) । पुं । मुखरोगे । शूथ
छट्टे कृत्वा । भा. ।

मुखवल्गुमः । पुं । दाडिन्वहने । श.मा. ।

मुखवाचिका । स्त्री । अन्वष्टायां । रा.नि.व.४ ।

मुखवासः । पुं । तरन्वजलतायाम् । तत्रभूख
गांश्च । र.मा. । फुटी इति प्रसिद्धे फलशाक-
विशेषे । गन्धहणे । आम्बदेशव्याति सुगन्धभूतये ।
रा.नि.व.८ ।

मुखवासनः । वि । मुखसुरभीकरणद्रव्य-
मात्रं । अम. ।

मुखविलुण्ठिका । स्त्री । कात्याम् । श.र. ।

मुखविष्टा । स्त्री । तैलपाथिकायाम् । उन्नी-
प्रोक्ता । हे.च. ।

मुखवैदलः । पुं । तन्नामकवायव्यकोटे ।
तैदंरानां वातनिमित्तजा विविधा रोगा भवन्ति ।
सु.का.व.८अ. ।

मुखव्यङ्गः । पुं । गण्डगतचुद्ररोगे । मे.८८ता ।
“क्षोधायासप्रकुपितो वायुः पिचेन संतुतः । मुख-
मागल्य सहसा मण्डलं विचित्रज्यतः । नीरुजं तनुकं
श्यावं मुखव्यङ्गं तमादिशेत् ॥” मा.नि. । निदा. ।

मुखशुद्धिः । स्त्री । मुखशोधने ।

मुखशोधनम् । स्त्री । त्वचि । ञुङ्ङक्,
भा.कृ.णि. । रा.नि.व.६ ।

मुखशोधनः । वि । मुखशोधकद्रव्यमानं । पुं ।
कटुरसं । हे.च. ।

मुखशोधी (द्रव) । पुं । जम्बीरहवे । रा.नि.
व.११ । खदिरः ।

मुखशोषः । पुं । शृङ्गास्तथायाम् । निदा. ।

मुखसम्भवम् । स्त्री । पुष्करमूले । वै.निघ. ।

मुखसिञ्चनमन्त्रः । पुं । पीतविषस्य मुख-
सिञ्चनार्थजलस्य मन्त्रपूतकरणमन्त्रः । जनपट्टा ।
“ओं हर हर नीलकण्ठ अमृतं प्रापय प्रापय
हुङ्कारेण विष यस्य यस्य क्लृप्कारेण हर हर
होङ्कारेण अमृतं प्रापय प्रापय हर हर नास्ति
विषम् उच्छिरे ।” अत्रि-स्थान-५६अ. ।

मुखसुरम् । स्त्री । तालसुरायाम् । ठाड़ी ।
विका. । अधराहते ।

मुखसूची । स्त्री । आमातकहवे । वै.निघ. ।

मुखसावः । पुं । लालायाम् । रा.नि.व.१८ ।
बालकुरोगभेदे । निदा. ।

मुखामयः । पुं । मुखरोगे । भा. ।

मुखामोदः (दा) । पुं, स्त्री । सल्लकीहवे ।
रा.नि.व.११ । कृष्णशियौ । वै.निघ. ।

मुखार्जकः । पुं । अर्जकहवे । कूटकुलगी
गांश्च । रा.नि.व.१० ।

मुखालुः । पुं । खनामख्यातकन्दशाकविशेषः ।
मिष्टे आनू । गुणाः—मिष्टः शीतः पित्तघ्नः रुच्यः
वातलः दाहशोषहृणाश्च । रा.नि.व.७ ।

मुखासवः । पुं । मुखसावे । पूङ् ।

मुखास्त्रः । पुं । कर्कटे । कौकुडा । विका. ।

मुखिकः । पुं । मुष्ककहवे । वै.निघ. ।

मुख्यधातुः । पुं । स्वर्णे ।

मुख्यलवणम् । स्त्री । सैन्धवलवणे ।

मुगूहः । पुं । हरिणविशेषः । वै.निघ. ।
दात्युहपक्षिणि । भूरि.प्र. ।

मुचकः । पुं । लाचायाम् । व.निघ. ।

मुच(सु)कुन्दः । पुं । (Pterospermum
suber folium.) खनामख्यातहवे । शूङ्कुल
कुलत्र गांश्च । र.मा. । कोङ्कलेऽपि मुचकुन्द इति
ख्यातः । हि मेकचन्द । तं लोलगु । उत्,
वडली । ता. टड्डो । तत्पर्यायाः—लवणजः
चित्रकः प्रतिविणुकः बहुपुवः सुदनः हरिवल्गुमः
सपुण्यः अर्घ्यार्हः लवणकः रक्तप्रसवः । गुणाः—

कटुः तिक्तः कफकासघ्नः कण्ठदोषहरः त्वग्दोष-
शोध्यः जीर्णैज्वरविनाशनः त्रणपासाश्च । रा.नि.
व.१० । पुष्पगुणाः—“सुचुकुन्दं शिरोऽर्चयितुम् ॥”
रा.नि.प्र. । कण्ठकमदने । सु.चि.१८अ. ।

मुर्धिलिन्दः (कः) । पुं । सुचुकुन्दहवे ।
तिलकहवे । (कः) राजादनहवे । वै.निघ. ।

मुचुकः । पुं । पिचुके, सदनहवे ।
कौटिल्यप्रश्ना । प.सु. ।

मुचुटो । स्त्री । अङ्गुलिमोटने । आङ्गुल
गृह्णान । श.र. । मुष्टौ । गृह्ण । हे.च. ।

मुञ्जकः । पुं । मुञ्जकहवे । रा.नि.व.११ ।
हवर्णः ।

मुञ्जः । पुं । (Saccharum munga.)
खनामख्यातहवविशेषः । मुञ्जहवमिति भागी-
रथोतीरे प्रसिद्धः । मूङ् । तं लज्जवडिड, अग्नि-
स्फुलिङ्गः । स द्विविधः मृदुमुञ्ज-मुञ्जभेदेन ।
तत्पर्यायाः—इक्षुकाण्डः मुञ्जानकः मोक्षोदण्डाख्यः
ब्रह्मेष्टः तेजनाह्वयः वाणोरकः शीरीर् दर्माह्वयः
दूरमूलः उदहणः उदमूलः बहुपुवः रज्जनः
श्वबुभङ्गः सुमेखलः । गुणाः—शीतशीथी मधुररसः
कफपित्तघ्नः शहरचादिरक्षासु पावनः सूतघ्नश्च ।
रा.नि.व.८ । “मुञ्जहवन्तु मधुरं तुवरं शिशिरं
तथा । दाहहृणाविषर्पाममूषकाक्षारिणान् ।
दीपयधहरं हव्यं मेखलास्पृश्यते ॥” भा. ।
श.र.हवे । प.सु. ।

मुञ्जकः (जाङ्गम्) । पुं, स्त्री । अथस्य क्षमि-
जम्बाचिरीगे । “एकेन मुञ्जसाख्यातं बहुभिर्मुञ्ज-
जाङ्गकं । क्षमिभिः पटलान्तःस्थं शिवाग्नेचरजाहव-
मिति । प्रथमं तैलवर्णाभं द्वितीयं स्फटिकप्रभं ।
रक्ताभञ्च तृतीयञ्च चतुर्थं तैलमुच्यते । प्रथमं पटलं
साध्यं द्वितीयञ्च तथा भवेत् । तृतीयं कृष्णसाध्यं
स्वास्त्यर्थं नैव सिध्यति ॥” ज.द.३०अ. ।

मुञ्जहणम् । स्त्री । मुञ्जः । मूङ् । रा.नि.व.८ ।

मुञ्जनकः । पुं । मुञ्जः । मूङ् । रा.नि.व.८ ।

मुञ्जमणिः । पुं । पुष्पराममणौ । भा. ।

मुञ्ज(ञ्जा)रम् । स्त्री । शालूककन्दे । श.मा. ।
हवर्णः । वै.निघ. ।

मुञ्जलवयः । पुं । प्रसाधनार्थं कलरवणाधार-
विशेषः । सु.सू.५अ. ।

मुञ्जवान् । पुं । सीमलताभेदे । सु.चि.२८अ. ।

मुञ्जातः (कः) । पुं । खनामप्रसिद्धे औत्तरा-
पथिककन्दविशेषे । ऋक्समुञ्जतये । एतदभावे
तालमञ्जा याच्या । वम्. मुजाराकन्द । गुणाः—
अतिस्वादुः हृद्यः पित्तानिलघ्नश्च । राज । मुञ्जात-
पुष्पगुणाः—“मुञ्जातकं परं स्वादु हृद्यं पित्ता-
निलापहं ।” राज. २५. । सि. यो. अपस्मा, चि महा-
चेतसृष्टे । अश्वगन्धाष्टे । सु. स. ३८४, कफघ्नमने ।
वनशूरये ।

मुञ्जातकफलम् । स्त्री । मुञ्जातकबीजे । च.
द. हृद्यः चि. गोधूमाद्यष्टे । एतदभावे तालमञ्जाकं
देयम् ।

मुण्डः । पुं । स्थाणुवृक्षे । मस्तके । रा. नि. व.
१८ । स्त्री । मुण्डलोह । रा. नि. व. १३ । नीलि ।
रा. नि. व. ६ ।

मुण्डक(ज)म् । स्त्री । मुण्डलोह । रा. नि. व.
१३ । पुं (कः) । नापिते । हं. च. । माधवी-
लतायाम् ।

मुण्डकिट्टः । पुं, स्त्री । मुण्डलोहभेदे । मण्डुर-
लोह । र. सा. सं. ।

मुण्डचणकः । पुं । वृक्षचणके । वड़ होंला ।
प. मु. । कलायि । रा. नि. व. १६ ।

मुण्डजम् । स्त्री । तीक्ष्णायसे । हे. मृ. १९ ।

मुण्डनम् । स्त्री । वपने, केशच्छेदने । मांशं
गुडान् । हं. च. ।

मुण्डनकः । पुं । श्व तवटवृक्षे । वै. निघ. ।

मुण्डन(नि)का । स्त्री । (नका) निःशुकखूल-
शालिधान्ये, मुण्डशाली । वोट्रा धान । रा. नि.
व. १६ । (निका) मुण्डितिकायाम् । भू. भौ. त्री ।
रा. नि. व. ५ ।

मुण्डफलः । पुं । नारिकेलवृक्षे । श. र. ।

मुण्डलोहम् । स्त्री । लौहविशेषे । तच्च स्रु-
द्धिकठोरमिति विधा । रा. नि. व. १३ ।

मुण्डशालिः । पुं । खनामख्रातनिःशुक-
शालिधान्ये । शूकशूय धान, वोट्रा धान ।
मं निःशुकशालि । कं वीरानलु । वम्. वीरके
भात । तत्पथ्यायौ, —निःशुकः अशुकः । गुणाः—
विदीपनः मधुरास्ती बलप्रदः रुच्यः दीपनः
पथ्यः सुखजायकहारश्च । रा. नि. व. १६ ।

मुण्डा (ख्या) । स्त्री । महाश्रावणिकायाम् ।

वड़ थूलकुड़ि । भू. भौ. त्री । रा. नि. व. ५ । मे. ।
शार्ङ्गधरे महानीलकण्ठरसे ।

मुण्डायसम् । स्त्री । मुण्डलोह । रा. नि. व. १३ ।

मुण्डिका । स्त्री । गोरचमुण्डाम् । भू. भौ. त्री ।
रा. नि. व. २३ ।

मुण्डितम् । स्त्री । लौह । रा. नि. व. १३ ।

मुण्डितिका (निका, नौ) । स्त्री ।
(Sphaeranthus Indicus. Syn. S.
Hirtus.) मुण्डित्याम् । भू. भौ. त्री, वड़ थूलकुड़ि ।
हिं मुण्डी, गोरचमुण्डी । तं बीडसरपुचेटु ।
वम्. ता. कीटक । तत्पथ्यायाः,—अलम्बुषा
श्रावणा श्रावणी पलङ्गषा कदम्बपुष्पा भूतश्री
कुम्भल्ला अरुणा मुण्डितिका मुण्डोरिका । च. द.
सि. यो. र. पि. चि. खण्डखाद्यलोह । “वृषमुण्डि-
तिकावलाः ।” गुणाः—“मुण्डितिका कटुः पाके
वीर्याणां मधुरा लघुः । मेघ्या गण्डापचौकृच्छ-
क्रमिथीन्यत्तिपाण्डुनुत् । श्लोपदाकचपक्षारप्रौह-
मंदोगुदाचिहत् । महामुण्डी तु तत्तुल्या गुणैरुक्ता
महर्षिभिः ॥” भा. ।

मुण्डिनो । स्त्री । कस्तूरीमृगे । वै. निघ. ।

मुण्डी (इन्) । पुं । मृगभेदे । तन्मांसगुणाः—
“मुण्डी तु ज्वरकासास्रचयश्चासापहो हिमः ।”

मुण्डी । स्त्री । मुण्डितिकायाम् । भू. भौ. त्री ।
हिं गोरचमुण्डी । प. मु. । जटा. । (पण्टीरसे ।
वै. निघ. २३. चय. चि. नवरत्नराजमृगाङ्गे । र. स. र.
खनरी. चि.) । “मुण्डीमूलं दशपलं ।”

मुण्डौरिका (रौ) । स्त्री । मुण्डितिकायाम् ।
भू. भौ. त्री । अलम्बुषायाम् । प. मु. ।

मुण्डौवचानुकारकः । पुं । मुचुकुन्दवृक्षे ।
प. मु. । See मुचुकुन्दः ।

मुत् (दा) । स्त्री । वृद्धीषधी । रा. नि. व. ५ ।

मुत्तली । स्त्री । मूटिकायाम् । वा. कल्प. १४. ।

मुदिरः । पुं । मेके । उष्णा. । [११ ।

मुदिरफलः । पुं । विकण्टकवृक्षे । रा. नि. व.

मुदी । स्त्री । ऋषगाभारीवृक्षे । ज्योत्स्नायाम् ।
वै. निघ. ।

मुङ्गः । पुं । (Phaseolus mungo.) खनाम-
ख्रातशमीधान्यभेदे । मुग इति लोके । भूग ।
हिं हारिमु । मं मुन । कं हेसयेर । तं पेसलु ।

पञ्जा. मूजि । तत्पथ्यायाः—सुपथ्यः वर्णाहं:
रसोत्तमः भुक्तिप्रदः हृद्यानन्दः सुफलः वाजिभीजनः
हरिनामा । तद्देदा यथा—“कणमुङ्गा महामुङ्गा
गौरा हरितपीतकाः । श्वेता रक्तास्तु निर्दिष्टा
लघवः पूर्वपूर्वतः । प्रधाना हरितास्तव वन्यमुङ्गास्तु
मुङ्गवत् ॥” राज. २५. । सा. गुणाः—“कषाय-
मधुरी रुचः शीतः पाके कटुलघुः । विशदः
श्लेष्मपित्तघ्नः मुङ्गः स्रव्योत्तमो मतः ॥” च. स.
२७४. । “मुङ्गी रुचो लघुर्धाही कफपित्तहरी
हिमः । स्वादुरत्यानिलो नेत्रो ज्वरघ्नो वनजस्रथा ।
कणमुङ्गी महामुङ्गी हरितः पीतकस्तथा ।
श्वेती रक्तश्च तेषान्तु पूर्वः पूर्वं लघुः स्मृतः ।
सुयुतेन पुनः प्रोक्ती हरितः प्रवरी गुणेः ।
चरकादिभिरप्युक्त एष एव गुणाधिकः ॥” भा. पू.
१३. धा. व. “शीतः कषायो मधुरो लघुः स्यात्
पेक्षास्रभूदीषहरः सरश्च । विपाकतोऽसौ कटुक-
प्रधानो मुङ्गस्तथान्यः कथितोऽतिरस्यः ॥” अति.
१५४. । रक्तपित्तं पथ्यः । सि. यो. र. पि. चि.
खण्डखाद्यलोह । जलवायसे । हं. च. ।

मुङ्गदला । स्त्री । मुङ्गपर्णाम् । भू. भौ. त्री ।
चि. क. क. प्र. द. चि. ।

मुङ्गपर्णी । स्त्री । (Phaseolus Trilobus
or P. Aconitifolius.) वनमुङ्गे । भू. भौ. त्री ।
हिं माठमुगानी । मं राणमुग । कं काहेसर । तं
पिण्डेसरचेटु । तत्पथ्यायाः,—काकमुङ्गा सदा
शिविपर्यिका शिविपर्णी शिवी कुद्रसदा
माज्जीरगन्धिका रिङ्गिनी ऋसा सर्पपर्णी कुरङ्गिका
कोशिला वनजा वनमुङ्गा वनीङ्गवा वन्या आरण्य-
मुङ्गा मुङ्गदला करङ्गिका । सु. स. १८४. काको-
ल्यादिः । वा. स. १५४. जीवल्यादिः । “मेदे हे
मुङ्गमाषपर्णौ च । सा द्विधा सामान्या माज्जीर-
गन्धा चेति । प. मु. । गुणाः—“मुङ्गपर्णी हिमा
रुचा तिक्ता स्वादुश्च शुक्ला । चक्षुष्या क्षतशोथघ्नी
ग्राहिणी ज्वरदाहनुत् । दीपवयहरी लघ्वी
ग्रहण्यर्शोऽतिसारजित् ॥” भा. । तदयुषगुणाः—
“आरण्यमुङ्गयुषस्तु हृथो धातुविवर्धनः । रक्तपित्त-
ज्वरतापपित्तकृच्छविनाशनः ॥” द्रव्यगु. ।

मुङ्गभुक् (भोजौ) । पुं । घोटके । तिका. ।
रा. नि. व. १८ ।

मुङ्गमोदकः । पुं । पक्वान्भेदे । मतिपूर ।
भू. भौ. त्री । गुणाः—लघुः थाही विदीपनः ।

चक्षुष्यः स्वादुः ज्वरघ्नः वल्यः शोभायः रुच्यश्च ।
तत्साधनविधिः यथा—“मुङ्गानां धूमसीं सम्यक्
गोलेयन्निर्मलान्मुना । कटाहस्थघृतसीर्षं भर्त्तरं
स्थापयेत्ततः । धूमसीन्तु द्रवीभूतां प्रक्षिपेत् भर्त्तरी-
परि । पतन्ति बिन्दवस्तस्मात् तान् सुपक्वान्
समुञ्चेत् । सितापाकेन संयोज्य कुर्यात् युक्तो न
मोदकान् ॥” भा. ।

मुङ्गयूषः । पुं, स्त्री । चतुर्भागांश्च साधितमुङ्गरसे ।
भू. भौ. त्री । तत्प्रसूतविधियथा,—“मुङ्गानां
विदलं तीये श्वेतमर्द्धादुक्तीन्मिने । पादस्थं मर्द्धितं
पूर्तं दाहिमस्य पलेन तत् । युक्तं सैन्धव-विश्राह-
धान्यकैः पादकान्वितैः । कणाजौरकयोयूषं
शनैस्तेनावचुरितं । संस्कृती मुङ्गयूषोऽयं पित्तश्लेष्म-
हरी मतः । मुङ्गानामुत्तमो यूषो दीपनः शीतलो
लघुः । त्रयोऽयं जन्तुलट्ट-दाह-कफ-पित्त-
ज्वराक्षित् ॥” भा. । प. मु. । स च पित्तपानात्यये
वातपित्तज्वरे च हितः । सि. यो. पाना. चि. । च. द.
ज्व. चि. । गुणाः—पित्तज्वरघ्नः लघुः सन्तापहरः
अरीचकघ्नः रक्तप्रसादनः, सैन्धवयुक्तः सर्वरोगघ्नश्च ।
रा. नि. व. १६ । “शीतलं मधुरं मौङ्गयूषं पित्तविकार-
जित् । तच्च वातहरं प्रोक्तं ज्वराणां शमनं परम् ॥”
अति. १३४. । “मुङ्गयूषो लघुर्धाही कफपित्तहरी
हिमः । स्वादुर्नेत्रोऽनिलहरः कुष्माण्डः शुक्रवर्धनः ।
रक्तपित्तज्वरहरस्तुवरस्तविकारकः । सन्निपातज्वर-
हरी ग्लानिनाशकरः स्मृतः ॥” द्रव्यगु. ।

मुङ्गरः । पुं । खनामख्याते पुष्पवृक्षविशेषे ।
शक्रराज । तत्पथ्यायाः,—गन्धसारः सतपतः
अतिगन्धः गन्धराजः प्रियः जलेष्टः खरीष्टः ।
गुणाः—मधुरः शीतः सुरभिः सुखदः पित्तप्रकोप-
घ्नश्च । रा. नि. व. १० । मल्लिकावृक्षे । मल्लविशेषे ।
मांशुर मांशु । कर्षेरङ्गवृक्षे । कांशुराङ्ग ।
रा. नि. व. ११ । स्त्री । मल्लिकापुष्पभेदे । मे. ।

मुङ्गरकः । पुं । कर्षेरङ्गवृक्षे । कांशुराङ्ग ।
गोष्ठ । रा. नि. व. ११ ।

मुङ्गरफलः । पुं । कर्षेरङ्गवृक्षे । स्त्री । तत्फलं ।
वै. निघ. ।

मुङ्गलम् । स्त्री । रोहिषवृक्षे । रा. नि. व. ८ ।

मुङ्गवटकः । पुं । मुङ्गकतवटके । भू. भौ. त्री ।
गुणाः—मौङ्गो वटी गुरु रुचो वातपित्तसदो
मतः । स्त्री फलः पुष्टिवलकत् शुक्लो बलदोऽल्प-
लट् ॥” वै. निघ. ।

मुद्रष्टः (कः) । पुं । वनमुद्रे । शूनी । श. र. अम. ।

मुद्रामलकयूषः । पुं । मुद्रामलककृतं यूषभेदः । गुणाः—“मुद्रामलकयूषस्तु याही पित्तकफे हितः ।” सु.सू.४६ अ. । “मुद्रामलकयूषस्तु भेदो पित्तानिला पङ्कः । तद्बद्धाश्च मनः शीतो मूर्च्छाश्च समदापङ्कः ॥”

मुद्राद्रिवटकः । पुं । वटकविशेषः । आदातण्ड । मुद्रापिष्टीविरचितान् वटकांस्तैलपाचितान् । हस्तेन चूर्णयेत् सम्यक् तस्मिन् यूषे विनिचिपेत् । भट्टं हिङ्गाद्रिकं सूक्ष्मं मरिचं जीरकं तथा । निम्बूरुसं यवानौच युक्त्या सज्जं विमिश्रयेत् । मुद्रापिष्टौ पचेत्सम्यक् स्थाल्यामङ्गारकोपरि । तस्यास्तु गोलकं कुर्यात् तन्मध्यं पूरणं विप्रेत् । तैले तान् गोलकान् पक्ता कथितायां निमज्जयेत् ॥”

गुणाः—“मुद्राद्रिवटका रूच्या लघवी बलकारकाः । दीपनालपणाः पथ्यादिदीपेषु प्रयुजिताः ॥” भा. ।

मुद्रोलुम्बः । पुं । किञ्चिद्भृष्टमुद्रे । सु.चि. २३ अ. ।

मुद्राद्रिणी । स्त्री । लाच्यायाम् । रा.नि.व.६ ।

मुद्राशङ्कम् । स्त्री । स्वनामख्यातखनिजपदार्थः । श्रुतिशब्दः । गुणौ—सङ्कीर्णम् आवरकच ।

मुद्रिका । स्त्री । केदनार्थं भेदनार्थं च दशाङ्गुल-शस्त्रविशेषः । सां च प्रदेशिन्ययपर्वप्रदेशप्रमाणा कर्तरीति कथ्यते । सु.सू.८ अ. ।

मुनिः । पुं । दमनकचुपे । दाना । रा.नि.व. १० । वकवचे । भेष.कुष्ठ.वि. । “मुनिगुञ्जासुही पयः ।” पलाशवचे । प्रियालवचे । मदनवचे ।

मुनिका । स्त्री । ब्राह्मीचुपे । वै.निघ. ।

मुनिखजु(ज)रिका । स्त्री । अष्टपिण्डी खजुरे । रा.नि.व.११ ।

मुनिच्छदः । पुं । समपर्णवचे । रा.नि.व.१२ ।

मुनितकः । पुं । रक्तवकवचे । लाल वकफूलैश्च शीघ्र । र.मा. ।

मुनिद्रुः (मः) । पुं । श्लेष्मिकावचे । प.मु. । पृथुश्लेष्मश्लेष्मिकावचे । वट्ट शीर्षांशीघ्र । रा.नि. व.६ । अगस्त्यवचे । वकफूलैश्च शीघ्र । रा.नि. व.१० ।

मुनिधान्यम् । स्त्री । नीवारधान्ये । उड्डि-धान । रा.नि.व.१६ ।

मुनिनिर्मितः । पुं । डिण्डिमफलवचे । टाण्डुलं शीघ्र । गुणाः—“डिण्डिमी रुचिकृद्दी-पित्तश्लेष्मापङ्कः स्मृतः ।” सुश्रीतो वातलो रुच्यो मूलव्याश्मरीहृत् ॥” भा.पू. भ.शा.व. ।

मुनिपत्रः । पुं । दमनकवचे । दाना । वै.निघ. ।

मुनिपादपः । पुं । वकवचे । प.मु. ।

मुनिपित्तलम् । स्त्री । ताक्षे । त्रिका. ।

मुनिपुत्रः (कः) । पुं । दमनकवचे । दाना । भा. । (कः) खञ्जनपक्षिणि । त्रिका. ।

मुनिपुष्पम् । पुं । स्त्री । अगस्त्यपुष्पे । वकफूल । शब्द.कल्प. ।

मुनिपूगः । पुं । पूगवचभेदे । रामशृङ्गा । त्रिका. ।

मुनिप्रियः । पुं । पचिराजशाली । रा.नि.व. १६ । पिण्डे खजूरवचे । प्रियालवचे । वै.निघ. । स्त्री (या) । तिलवासिनीशाली । रा.नि.व.१६ ।

मुनिफलः । पुं । अगस्त्यफलकोषे । वक-फूलैश्च शीघ्र । वै.निघ. ।

मुनिभक्त(च्य)म् । स्त्री । देवधान्ये, नीवार-धान्ये । उड्डिधान । वै.निघ. ।

मुनिभेषजम् । स्त्री । हरीतक्याम् । लङ्गने । वकवचे । मे. ।

मुनिभोजनम् । स्त्री । श्यामाकधान्ये । श्यामाधान । नीवार । वै.निघ. ।

मुनिवरः । पुं । पुण्डरीकवचे । शृङ्गश्री । वै.निघ.कास.वि.पर्यटीरसे ।

मुनिवल्लभः । पुं । प्रियालवचे । प्रेशांशान । वै.निघ. ।

मुनिवचः । पुं । अगस्त्यवचे । प.मु. ।

मुनिशस्त्रम् । स्त्री । श्वेतदर्भे । वै.निघ. ।

मुनिसूतः । पुं । दमनकवचे । भा. ।

मुनिह्वयः । पुं । समष्टिलचुपे । रा.नि.व.४ ।

मुनौन्द्रः । पुं । अगस्त्यवचे । लोभ्रवचे । वै. निघ. । [प.मु. ।

मुनौष्टम् । स्त्री । नीवारधान्ये । उड्डिधान ।

मुमुर्षा । स्त्री । मरणेच्छायाम् ।

मुमुक्षुः । वि. । मरणोन्मुखे ।

मुरगण्डः । पुं । वरगण्डे । वर्णक । जटा. ।

मुरङ्गिका । स्त्री । मूर्खायाम् । वै.निघ. ।

मुर(क)ङ्गो । स्त्री । कृष्णशियो । वै.निघ. । रक्तपुष्पशोभाजनवचे । सु.सू.२६ अ. शिरोरी.वि. । अथ सरङ्गीति उल्लणपाठः, तेन स एवायं । सु. चि.२ अ. । काकमाच्यम् ।

मुरजफलः । पुं । पनसवचे । त्रिका. ।

मुरलः । पुं । मस्यविशेषः । मउरुना नांश्च ।

गुणाः—“मुरलौ हृष्यस्त्वन्मृग्यकरश्च । सु.सू.४६ अ. ।

मुरा (मांसो) । स्त्री । गुज्जरदेशे स्वनामख्यात

गन्धद्रव्ये । मुराशःश्री । नं मुरा । कं मुरे । तत्पर्यायाः—तालपर्णी देव्या गन्धकटी गन्धिनी भूतगन्धा । सि.यो.च.द.यच्चा.चन्दनादितैः । भा. स.१ भ. विजविधमज्ज.वि. । गुणाः—कटुः तिक्ता

शीता कषाया कफपित्तहृत् शस्ररक्तविषदाहभम-टणाश्री च । रा.नि.व.२२ । “मुरा तिक्ता हिमा

खादौ लघ्वी पित्तानलापहा । ज्वराश्चभूतरचोष्णी कृष्णकसविनाशिनी ॥” भा.पू.१ भ. । “किञ्चित्

पीता मुरा शला मांसी पिङ्गजटाकृतिः ।” भेष. ।

मुर्भिणी । स्त्री । अङ्गारधानिकायाम् । श.च. ।

मुर्मुरः । पुं । तुषारी । छूटवत् आञ्जन । मे. ।

मुशटो । स्त्री । श्वेतकङ्कौ श्वेत कश्चान् ।

हे.च. ।

मुश(प्र)लिका (लो) । स्त्री । (Curculigo orchio-

go orchioides or hypoxis orchioi- des.) तालमूलानामकन्दशके । तालशृङ्गी ।

हिं मुषलो, कालीमुषली, सिया । तं निलतलि गण्डलि, नेलताडि । रा.नि.व.७ । र.सा.सं. ।

शाख्यायाम् । वा.उ.३२ अ. । गुणाः—ध्वजभङ्गे अश्वसि प्रमेहे च हिता । See तालमूलौ ।

गृहगोषिकायाम् । श.र. ।

मुश(प्र)लोकन्दः । पुं । तालमूल्याम् ।

वै.निघ. ।

मुषकः । पुं । मूषिके । वै.निघ. ।

मुषा(षो) । स्त्री । स्वर्णादिगालनपात्रे । शृङ्गि । अ.टी.रा. ।

मुष्कः । पुं । अण्डकोषे । रा.नि.व.१८ । सुक्का-

वचे । शृङ्गीश्रीकृष्ण । मे. । मांसले । हे.च. ।

मुष्ककः । पुं । (Schrebera swietenioi-

des.) चण्डापाटलवचे । पलाशवत् पञ्चतवचे । शृङ्गीश्रीकृष्ण । हिं मोषा । नं मोषे । कं मोख-

दलाइ । तं मोक्षपुच्छे, सुक्कतुण्डचेद् । तत्-पर्यायाः—सुक्कः मोक्षः सुक्कः मोक्षकः मोक्षकः

सुक्कः गौलिकः मदन. पाटली विषापङ्कः जटालः वनवासी सुतौष्णक चारवचः चारयनः । भा. ।

वा.सू.१५ अ. । गुणाः—“सुक्कः कटुकोऽन्ध-रीचनः पाचनः परः । श्लेष्मगुल्मीदराशो धिधा तुल्यगुणान्वितः ॥” रा.नि.व.११ ।

मुष्ककादिवर्गः । पुं । सुक्ककलुक्वरादीपि-

पलाशधवविशेषा इति गण्ये । गुणाः—गुल्मीदरा-श्मरीपाण्डु मेहः कफघ्नकृष्णः । वा.सू.१५ अ. ।

अपिच,—“सुक्कः प्रलाश धवचित्रक-मदन वचक-विशेषा वज्र वलास्त्रफला चेति । सुक्ककादि-

गण्यो ह्येष मदनः शकरीषहृत् । मेहशः पाण्डुरोगघ्नः शर्वराश्मरीनाशनः ॥” सु.सू.२८ अ. ।

मुष्कारः । पुं । मन्दाण्डकोषमनुष्ये । कुरूपः ।

हे.च. ।

मुष्कशून्य । पुं । षण्डे । शोभा । श.मा. ।

मुष्टः । वि. । मर्दिते । मृष्टानि द्रव्याणि ।

मुष्टिः । पुं, स्त्री । अन्तर्मुखमुष्टौ । मृष्टौ । भा.स.३ भ. कर्णरी.वि. । “अन्तर्मुखमुष्टिसुष्टौ

ग्रष्टौ मध्वक्तकाशौ ॥” सु.सू.४२ अ. । सङ्घतपिण्डि-ताङ्गुलिकरे । “मुष्टिर्भवेत् सङ्घतपिण्डिताङ्गुला वा-

कुञ्चितोऽयं प्रसृतिः प्रकीर्तितः ।” रा.नि.व.१८ । पत्रे । ८ तो. । प्र.प्र.ख. । चङ्गौ । चण्डा-

पाटलवचे । र.मा. । र.सा.सं. श्लचि.अधि-

सुखरते ।

मुष्टिकः । पुं । बलिदानयोग्योपकरणविशेषः ।

वा.कुमारतन्त्रम् ।

मुष्टिन्धयः । पुं । बालके । त्रिका. ।

मुष्टिप्रमाणवदरम् । स्त्री । सेवकले । प्रे.उ

कृष्ण । भा. ।

मुष्टियोगः । पुं । “उड्डय मुष्टिनाच्छाद्य सगुप्तं यन्निधाययेत् । तं मुष्टियोगमित्याहुर्विबुधा भिष-

गौश्वराः ॥” इति परिभाषान्तरम् ।

मुष्ठकः । पुं । राजसर्पे । र.मा. ।

मुसलो । स्त्री । तालमूल्याम् । प.मु.मन्दा-

भलातकगुडे । गृहगोषायां । टिक्टिक । अम. ।

मुस्तः । पुं, स्त्री । मुस्तके । हारा । सु.कल्प.२ अ. ।

च.द.पित्त.ज्व.वि.कलिह्लादिः । “कलिह्ला” कफलं सुखम् ।” च.स.४७. । कन्दविषभेदे । प.सु. ।

मुस्तकः । लौ । (Cyperus rotundus. Syn. Hexastachyos. Roxb.) खनाम-
ख्यातगन्धद्रव्यं । शूड । हिं मोथा । तं तुगमुक्त ।
सकडतुङ्ग विह । तां । कीरय । तत्पथ्यायाः,—
कुरुविन्दः मेघनामा मुस्ता अन्ववाहः अन्व मत्
तडिलान् वलाहकः बारिवाहः सनयिनुः तोयदः
तोयधरः भद्रं भद्रमुक्तं भद्रा श्रीभद्रा ।
गुणाः—तिक्तकषायं शीतं पाचनं पित्तज्वरघ्नं
याहि च । रा.नि.व.६ । अनूपदेशे यज्जातं मुस्तकं
तत् प्रशस्यते ।” तवापि तु नागरैस्तु वरम् ।
भा. । “हिमुस्तं नूतनं पुष्टं गन्धार्कं परमं विदुः ।”
भेष. । (C. Pertenuis. Syn. Mariscus
cyperus.) नागरमुस्तके । तच्छुद्धिर्वा—
“मुस्तकानु सनाक् चक्षुषं काष्ठीकं विदिनोषितं ।
पञ्चपल्लवतीयेन भज्यं येचुर्येततः । आजश्रीभाङ्गन-
जलेभावेयेति शुध्यति ॥” भेष.वा.व्या.चि. ।
पुं । स्थावरविषभेदे । र.मा. ।

मुस्तकादिः । पुं । विषमज्वरे कषायभेदे ।
“मुस्तामलकगुडौ चोविशौषधकण्टकारिकाकायः ।
पीतः सकषायचूर्णः समधुर्विषमज्वरं हन्ति ॥”
भेष.ज्व.चि. । [च.द.वा.व्या.चि.महाप्रसारणीतैले ।

मुस्तद्वयम् । लौ । नागरमुस्तकेवर्तमुस्तयोः ।

मुस्ता । लौ । भद्रमुस्तायात् । अम. । वा.स.१५
अ. । “मुस्तावचाग्नि ।”

मुस्ताकृतिः । स्त्री । शय्यां । वै.निघ. ।

मुस्तादः । पुं । शकरे । जटा. ।

मुस्ताद्यगणः । पुं । मुस्ताद्यष्टादशद्रव्यगणे ।
तत्कृतकषायः सन्निपातज्वरे पित्तोत्तरसन्निपाते च
हितः । “मुस्तपपटकोशीरदेवदारुमण्डोषधम् ।
विफला धन्वयासञ्च नीलो कम्पिलकं त्रिहत् ॥
किराततिक्तकं पाठा वला कटुक्रोहिणौ । मधुकं
पिपलीमूलं मुस्ताद्योगेण उच्यते ॥” च.द.सा.ज्व.
चि. । अथ मुस्ताद्यष्टादशज्ञ इति संयहान्तरे ।
अपिच,— “मुस्ता-हरिद्रा-दारुहरिद्रा-हरीतका-
मलक-विभीतक-कुष्ठैर्मधवीषपाठा-कटुरोहिणौ
शार्ङ्ग-एतिविषा-द्राविडैर्भज्जातकानि चिवक-
क्षेति । एष मुस्तादिकीनाम्ना गणः श्लेष्मिन्सदनः ।
योनिदीपहरः सत्यशीघ्रः पाचनसहा ॥”
सु.स.१८७. ।

मुस्ताभम् । लौ । नागरमुस्तायात् । र.मा. ।
तत्पथ्यायाः,—कुट्टनटं पूरं वन्यं परिपेलवम् ।
See मुस्तकः ।

मुस्तत्तः । पुं । घटिकादये । सु.स.५७. ।

मुस्तकः । पुं । सुस्तकहृत् । अरुणः ।

मूः (र) । स्त्री । मूर्च्छायाम् ।

मूकः । पुं । तन्नामकवातरोगविशेषे । (राश) ।
निदानलक्षणे—“आहत्य वायुः सकफो धमनीः
शब्दवाहिनौः । नरान् करोत्यवचनान् मूकमिष्टि-
णगद्गदान् ॥” सु.चि.१७. । मत्स्ये ।

मूढम् । लौ । मूर्च्छायाम् । वि. जडे । हे.च. ।

मूढगर्भः । पुं । गर्भजरीगे । गर्भज्यादि
द्रोणे । “तमेव कदाचिद्विहङ्गसस्यगागतमपत्य-
पथमतुप्राप्तमनिवस्यमानमपानदेगुह्यसम्बोहितं गर्भं
मूढगर्भमित्याचक्षते ।” स चतुर्विधः—कीलः
प्रतिष्ठाः बीजकः परिघ इति कैचित् । सुश्रुतस्य
पटविषमाह । सु.नि.८७. । सु.शा. । एषां विशेषाः
सखपथ्याये स्याः । तस्य निदानं यथा—
“भयाभिघातात्तौच्छीणपानाशननिषेवणात् । गर्भे
पतति रक्तस्य सगुलं दर्शनं भवेत् ॥ गर्भोऽधिघात-
विषमाशनपीडितायोः पक्वं द्रुमैदिव फलं पतति
क्षणेन । मूढः करोति पवनः खलु मूढगर्भं शूलच
योनिजठरादिषु मूढसङ्गम् ॥” मा.नि. ।

मूढिः । स्त्री । मूर्च्छायाम् । रा.नि.व.२० ।

मूत्रम् । लौ । आहारस्य सारहीनमलद्रव्ये ।
प्रसावे । अथाव, १५. रा.नि.व.१८. । “गिराभि-
सज्जलं नीतं वसौ मूत्रत्वमाप्नुयात् ।” शार्ङ्ग.६अ. ।
सा.मूत्रगुणाः—“मूत्रम् आलेपने प्रलेपे आस्थापने
निरुहवसौ विरेचनेऽधीभागहरणे च ।” च.स.१
अ. । “मूत्रं तीक्ष्णोष्णलवणं पित्तकृत्कटुकं लघु ।
रुचं क्लिप्तदरानाहशोथार्शोविषकुष्ठतु ॥” राज.
३प. । तच्च दृश्य—गीष्कागमेषमहिषगजाशोष्मगर्दभ-
नरनारीमूत्रभेदेन । विशेषाः तत्तत्पथ्याये स्याः ।
“शूलगुल्मीदरानाहवातविच्छेदनादिषु । मूत्र-
प्रयोगसार्थेषु मीमूत्रद्रव्येषु ॥” रा.नि.व.१५ ।
“अजागवीगतं मूत्रं पाने शलं भिषग्वर । आविकं
साहिषञ्चाश्च तैलपाके विधीयते ॥” अति.८अ. ।
अप्रस्तायाः प्रस्तायाश्च मूत्रगुणाः—“अप्रस्ताया
चनं मूत्रं प्रस्ताया द्रवं लघु । न किं गुणविशेषः
स्यात्मता पाकवैय्ययोः ॥” अति.८अ. । सु.स.
१८७ शिरीषि. । मूत्रपरीक्षा—“वातेन पाण्डुरं

मूत्रं रक्तं नीलञ्च पित्ततः । रक्तमेव भवेद्रक्तात्
धवलं केनिलङ्घकात् ॥” भा. ।

मूत्रकच्छम् । लौ । मूत्रोषरीगे । मूत्रस्य
कच्छ्रेण सङ्घता दुखेन प्रवृत्तौ । वि.र. । तच्चाष्ट-
विधं—वातादिभेदेन चत्वारि, शल्यजपूरीयज-
शुक्रजाम्बरीजलाच चत्वारौति । तस्य निदानं—
“व्यायामतीक्ष्णोषधकृतमद्यप्रसङ्गनित्यदुतपृष्ठयानात् ।
आनूपमस्याध्यशनादजीर्णात् सुर्मूत्रकच्छाणि नृणां
तथाष्टौ ॥” लक्षणे—“पृथङ्गलाः स्त्रीः कपिता
निदानेः सर्वेऽथवा कौपयुपेत्य वसौ । मूत्रस्य मार्गं
परिपीडयन्ति यदा तदा मूत्रयतीह कृच्छात् ॥”
मूत्रकच्छमूत्राघातयोरयं विशेषः—तत्र प्रथमं
कच्छत्वमतिशयितम् ईषद्विषमस्य । द्वितीये विचक्ष्यो
बलवान् कच्छत्वमत्यमिति । वि.र. ।

मूत्रकोशः । पुं । मूत्राशये । ज.द.२अ. ।

मूत्रगन्धिः । पुं । मूत्राघातरीगविशेषे । लक्षणे
यथा—“अन्तर्बलिमुखे वृत्तः स्थिरोऽल्पः सहसा
भवेत् । अग्नरीतुल्यरुग्गन्धिमैत्रयस्यः स उच्यते ॥”
सा.नि. । अग्नय्यां पित्तादि कुप्यति अत्र तु
रक्तमेवेति भेदः । वि.र. ।

मूत्रग्रहः । पुं । अश्वस्य मूत्रसङ्गरीगे । लक्षणे
यथा—“स्त्रीकं स्त्रीकं सफेपञ्च कृच्छान्मूत्रं करोति
यः । तस्य वातसमुत्पन्नं विद्यान्मूत्रग्रहं बुधः ।
दाक्षीक्यासमुतः पित्तान्मूत्ररीगेः प्रजायते । वाजिनः
पीतमूत्रस्य अथवा रक्तमूत्रस्य । कफजे मूत्ररीगे
तु सान्द्रमूत्रं सपिच्छिलम् ॥” ज.द.४७अ. ।

मूत्रजठरः । पुं । मूत्राघातभेदे । तस्य लक्षणे
—“मूत्रस्य वेगेऽभिहते तदुदावर्तं हेतुकः । अपानः
कुपितो वायुरदरं पूरयेद्भृशम् । नाभेरधस्तादाशानं
जनयेत्तत्रवेदनम् । तन्मूत्रजठरं विद्यादधीवसि-
निरीधजम् ॥” मा.नि. ।

मूत्रदशकम् । लौ । दशविधमूत्रेषु हस्ति-
मधोद्वगजमहिषघोटकगर्दभनानुषीमानुषजातेषु ।
“मूत्राणि हस्तिहृदिपृष्ठगजजकानां मेषाश्च-
राश्वभकमादुषमानुषीणाम् । यत्नेन यव मिलितानि
दंति तानि श्लाघेषु मूत्रदशकाहम्..... ॥”
रा.नि.व.२२ ।

मूत्रदोषः । पुं । प्रमेहरोगे । उदकमेहादौ ।
अथाटवत्र दोष । रा.नि.व.२० ।

मूत्रनिरोधः । पुं । मूत्रोषरीगे । निदा. ।

मूत्रपञ्चकम् । लौ । पञ्चविधमूत्रेषु । “गवा-
मजानां मेषीणां महिषीणाञ्च मिश्रितम् । मूत्रेण
गर्दभीनाञ्च तन्मूत्रं मूत्रपञ्चकम् ॥” रा.नि.व.२२ ।
मूत्रपतनः । पुं । गन्धमाजारे । शक्राशौक्ये ।
रा.नि.व.१६ ।

मूत्रपथः । पुं । योनी । वै.निघ. । चपस्थे ।

मूत्रपरीक्षा । स्त्री । मूत्रस्य वातादिदोषाङ्गुल्य
निशये । तल्लक्षणं यथा,—“वातेन पाण्डुरं मूत्रं
रक्तं नीलञ्च पित्ततः । रक्तमेव भवेद्रक्तात् धवलं
केनिलं कफात् ॥”

मूत्रपुटम् । लौ । वसौ, नाभेरधीभागे ।
“नाभेरधी मूत्रपुटी वस्तिर्मूत्राशयोऽपि च ।”
हे.च. ।

मूत्रफला । स्त्री । कर्कश्याम् । कैकुड ।
रा.नि.व.७ । वपुषे । अश्वी ।

मूत्रबीजकः । पुं । असनवृत्ते । वै.निघ. ।

मूत्ररोधः । पुं । मूत्रकच्छरीगे, मूत्रसङ्गे । रा.
नि.व.२० ।

मूत्रलम् । लौ । वपुषे । अश्वी । वि. वस्ति-
शोधने । श.च. । स्त्री । चिर्मटिकायाम् । शूडौ ।
रा.नि.व.७ । कर्कटिकायां । तिका. ।

मूत्रवर्गः । पुं । मूत्रदशकेषु ।

मूत्रवहनाडी । स्त्री । या आमाशयाहसौ
मूत्रं नयति । “पकाशयगतास्य नाडी मूत्रवहना-
याः । तर्पयति सदा मूत्रं सरितः सागरं यथा ।
सूक्ष्मत्वात्प्रलययन्ते सुखान्यासां सङ्कलनः । नाडीभि-
रुपनोतस्य मूत्रसामाशयान्तरात् ॥” सु.नि.३अ. ।

मूत्रवृद्धिः । स्त्री । मूत्रजनित-वृद्धरीगे । लक्षणे—
मूत्रसत्सारणशीलस्य मूत्रवृद्धिर्भवति सा गच्छती-
ऽन्वपूर्णा इतिरिव क्षुभ्यति मूत्रकच्छवेदनां वृषणयोः
शीर्षं कोषयोः करोति च । मा.नि. ।

मूत्रशुक्रम् । लौ । मूत्राघातरीगविशेषे । लक्षणे
“मूत्रितस्य स्त्रियं यातो वायुना शुक्रमुद्धतम् ।
स्थानाहुतं मूत्रयतः प्राक् पथादा प्रवर्तते ।
भक्षीदकप्रतीकाशं मूत्रशुक्रं तदुच्यते ॥” मा.नि. ।

मूत्रशोधनिका । स्त्री । चिर्मटिकायाम् ।
वनकर्कटीविशेषे । वै.निघ. ।

मूत्रशोक्तम् । लौ । श्लेष्मजन्ममूत्ररीगे । भा. ।

मूत्र(लोत्)सङ्गः । पुं । मूत्राघातभेदे । तस्य

लक्षणं—“वस्त्रौ वाप्यथवा नालि मणौ वा यस्य
देहिनः । मूर्च्छं प्रवृत्तं सज्जेत सरत्तं वा प्रवाह्यतः ।
सर्वेच्छनैरल्पमल्पं सरत्तं वाप्य नौरुजम् । विगुणा-
निलजो व्याधिः स मूर्च्छासङ्गसंज्ञितः ॥” मा.नि. ।

मूर्च्छासदः । पुं । मूर्च्छाघातभेदे । लक्षणं—
“पित्तं कफो वापि वा संहृत्य तैः निलेन चेत् ।
कृच्छ्रान्मूर्च्छं तदा पीतं रक्तं श्वेतं घनं सवेत् ।
सदाहं रीचनाशङ्कचूर्णवर्णं भवेच्च तत् । श्वेतं
समस्तवर्णं वा मूर्च्छासदं वदन्ति तम् ॥” मा.नि. ।

मूर्च्छाचयः । पुं । मूर्च्छाघातभेदे । “रूचस्य
क्षान्तदेहस्य वस्त्रिणो पित्तमावृत्तौ । मूर्च्छाचयं
सहृदाहं जनयेतां तदाह्वयम् ॥” मा.नि. ।

मूर्च्छाघातः । पुं । तद्योदशविधमूर्च्छाघातभेदे ।
निदानादि—“जायन्ते कुपितैर्दोषैर्मूर्च्छाघातास्तयो-
दश । प्रायो मूर्च्छाघाताद्यैर्वीर्यकुण्डलिकादयः ॥”
यथा—वातकुण्डलिका अष्टौला वातवस्त्रिः मूर्च्छा-
तौतः मूर्च्छाजठरः मूर्च्छाकृष्णः मूर्च्छाचयः रूचयश्चिः
मूर्च्छाशूलम् उष्णवातः मूर्च्छासदः विड्विघातः
वस्त्रिकुण्डलः इति । मा.नि. । सुश्रुते द्वादश
उक्ताः । एषां लक्षणानि स्वस्वपर्याये द्रष्टव्यानि ।

मूर्च्छातिसारः । पुं । मूर्च्छावाह्यल्यरोगे । सीम-
रोगे । वरुण्ड ।

मूर्च्छातौतः । पुं । मूर्च्छाघातभेदे । तस्य लक्षणं
—“चिरं धारयतो मूर्च्छं त्वरया न प्रवर्तते । मेह-
मानस्य मन्दं वा मूर्च्छातौतः स उच्यते ॥” मा.नि. ।

मूर्च्छाधिक्यम् । स्त्री । श्लेष्मजन्ममूर्च्छावाह्यल्यरोगे ।
मूर्च्छातिमात्रं । भा. ।

मूर्च्छाशयः । पुं । नाभिरधी-वस्त्रिस्थाने ।
“वस्त्रिमूर्च्छाशयः स्मृतः ॥” रा.नि.व.१८ ।

मूर्च्छाष्टकम् । स्त्री । “गोऽजाविमहिषाश्वानां
खरोष्ठकरिणां तथा । मूर्च्छाष्टकमिति ख्यातं
सर्वशालेषु सम्मतम् ॥” प.प्र.१५० । भा.स.४४.
बाल.चि. ।

मूर्च्छाका । स्त्री । सल्लकीवत् । वै.निघ. ।

मूर्च्छाणता । स्त्री । पित्तजन्ममूर्च्छाभेदे । भा. ।

मूर्च्छाः । पुं । वनसुते । माषि । मांसकृशांश-
विका । स्त्री (खा) । मूर्च्छायाम् । वै.निघ. ।

मूर्च्छानम् (ना) । स्त्री । स्त्री । पारदस्य
संस्कारविशेषः । रस.चि.१३३. See पारदः ।

मूर्च्छा । स्त्री । सर्वथा ज्ञानशून्यतायां, रूपादे-

रज्ञाने । सा पित्ततमोजाता । भा.स.१४.ज्व.
चि. । “मूर्च्छा दाही मदवृष्टा ॥” रीगविशेषः ।
मूर्च्छा रोगः । तत्पर्यायाः,—कश्मलं मोहः
सम्भोहः मूर्च्छनं मूर्च्छायः । निदानं—“चीणस्य
बहुदीपस्य विरुद्धाहारसेविनः । वेगघातादभी-
घातात् ह्रीनसत्त्वस्य वा पुनः । करणायतनेष्टा
वाह्येष्टाभ्यन्तरेषु च । निविशन्ते यदा दीपास्तदा
मूर्च्छन्ति मानवाः । संज्ञावहासु नाडीषु पित्ति-
ताखनिलादिभिः । तमोऽभ्युपैति सहसा सुख-
दुःखव्यपीडकत् । सुखदुःखव्यपीडाच्च नरः पतति
काष्ठवत् । मोहोमूर्च्छेति तामाहुः षड्विधा सा
प्रकीर्तिता । वातादिभिः श्रोणिनेन मयेन च
विशेषः च । षट्संख्येतासु पित्तत्वं प्रभुत्वेनावतिष्ठते ।
हृत्पीडा जम्भणं खानिः संज्ञानाशी बलचयः ।
सर्वासां पूर्वहृत्पाणि यथासं तं विभावयेत्... ॥”
मा.नि. ।

मूर्च्छालः । } वि । मूर्च्छायुक्ते । अम. ।
मूर्च्छितः । }

मूर्च्छितः (मत्) । स्त्री, स्त्री । शरीरे । रा.नि.
व.१८ । लचायाम् । वै.निघ. ।

मूर्च्छकर्णी (परी) । स्त्री । क्वचि । हारा ।

मूर्च्छखोलः । पुं । जलवाणायाम् । टोका,
पेटक । चिका ।

मूर्च्छजः । पुं, स्त्री । केशः । रा.नि.व.१८ । स्त्री
(जा) । बालके । दांता । भा.स.१४.चित्तविभ्रमज्व
चि. । “सुरामूर्च्छजमेवाह... ॥”

मूर्च्छपुष्पः । पुं । शिरीषवृक्षे । श.मा. ।

मूर्च्छरसः । पुं । अन्नफेने । भा.प्र.१५० ।
श.च. ।

मूर्च्छवेष्टनम् । स्त्री । उष्णीषे । पाण्डो ।
हे.च. ।

मूर्च्छा (न) । पुं । मल्लके । रा.नि.व.१८ ।

मूर्च्छा । स्त्री । (Sansevieria Zeylanica,
Syn. S. Roxburghiana.) Bow string
hemp. खनामख्यातकुपे । धनुर्गुणोपयोग्या
कदलौसदृशसत्त्वविटपा दुषलङ्घ्य इति च
लोके । सु.स.३८.३९.पित्तशमने । मूर्च्छा, मूर्च्छा,
मूर्च्छा, मूर्च्छा, मूर्च्छा, मूर्च्छा । हि चूर्णहार ।
धं गीनसफण । तं चागचेद्दु, सग, चग । वम्.

मीरवेले, सुहरसि । ता. महल । तत्पर्यायाः,—
देवी मधुरसा मीरटा तेजनीसवा मधुलिका
धनुःश्रेणी गोकर्णी पीलुपर्णी कर्मकरी इदमलिका
धनुर्गुणा धनुर्भाषा धनुःशाखा क्षुवा मूर्च्छा
मधुश्रेणी श्रेणी धनुः सुरङ्गिका देवश्रेणी पृथक्-
त्वचा मधुसवा अतिरसा पीलुपर्णिका दिव्यलता
ज्वलनी गोपवल्ली । गुणाः—“सरा गुरुः
खादुस्तिता पित्तास्त्रमेहहृत् । विदीपयति हृद्ग-
कण्डूकुष्ठज्वरापहा ॥” भा. । मूलं राजयक्षहरम् ।
मूर्च्छाभावे पिप्पलीमूलं । चि.यो. कफजसंशमने ।
मूलम् । स्त्री । पिप्पलीमूलं । पुष्करमूलं । कूड-
विटणम् । रा.नि.व.६ । वै.निघ.वा.व्या.प्रत्यष्टीला,
चि. । धा.उ.५५. । तरुमूलं । रा.नि.व.२ ।
हेतो । भा. । कारणे । च.सू.१५. ।

मूलकम् । स्त्री, पुं । (Raphauns sati-
vus.) Radish. खनामख्यातमूलशकविशेषः ।
मूलं । हिं दा. मूलौ । मं कं ता. मूलंगि । तं
मूलंगिचेद्दु । तत्पर्यायाः,—राजाणुकः महाकन्दः
करुकन्दकं हस्तिदन्तं हस्तिदन्तकं नीलकण्ठं
मलाहं दीर्घपत्रकं दीर्घमूलकं मृत्चारं कन्दमूलं
सितं शङ्खमूलं हरितपत्रं रुचिरं दीर्घकन्दकं
कुञ्जरचारमूलं । मूलकं पञ्चविधं—चाणक्य-मृच्छन-
पिण्ड-बाल-गर्जरभेदेन । विशेषास्तत्पर्याये
दृष्ट्याः । भावविशेषेण मूलकस्य विभेदः कृतः बालं
महश्चेति । कचि मूलां उ पांका मूला । सा,
गुणाः—“मूलकं कटुकमपि श्लेष्माणं संवर्धयति
किन्धवीर्यलात् ॥” सु.सू.४०.च. । तीक्ष्णम् उष्णं
कटुं शङ्खं दाहि दोषनम् अशौगुहृद्गोहृद्गं गुरु
रुच्यं वातघ्नम् । रा.नि.व.७ । स्वयं भासाचिपीनस-
घ्नम् । शुक्लं तत् शोधनं लघु विदीपनम् । तत्पुष्पं
पित्तघ्नं पत्रं । फलं वातकफघ्नम् । मद.व.७ । लघु
तत्—कटु उष्णं लघु पाचनं रुच्यं विदीपनं
स्वयं ज्वरशामनं नासारीगघ्नं कण्डूरोगघ्नं नेत्रा-
मयहरम् । महत्तत् रुच्यं गुरु विदीपनकं ।
के हस्तिदं तत् विदीपनम् । तत्तल्लगुणाः...
तीक्ष्णं लघु उष्णवीर्यं कटु कटुविपाकं सरं वात-
कफकमिकुष्ठप्रमेहशिरीरोगहरम् । सु.सू.४५.च. ।
तत्पुष्पगुणाः... “पाचनं लघु रुच्यं ॥” “पत्रं
मूलकजं नवम् । के हस्तिदं विदीपनमसिद्धं
कफपित्तघ्नम् ॥” भा.पू.१४.भा.व. । “मूलकं गुरु
विटमि तीक्ष्णमामं विदीपकम् । तदेव के हस्तिदं
के हस्तिदं वातपित्तघ्नम् ॥” “बालमूलकपत्रौ तु

रीचनी वज्रिदोषनी ॥” राज.३५. । तत्कृतशुष-
गुणाः—“मूलकयूषो हरति लालासावं गलघ्नं
जूलं । मेदारीचकपीनसकासकफव्याधिनाशन-
वापि ॥” द्रव्यगु. । उशीरे । रा.नि.व.१२ ।
शियु मूलं । विषभेदे । हे.च. ।

मूलकच्छदः । पुं । कण्ठशियो । काल
मज्जिना । वै.निघ. ।

मूलकपर्णी । स्त्री । शोभाजनवत् । मज्जिना
गोह । र.मा. ।

मूलकपीता । स्त्री । बालमूलके । कचि
मूला । वा.चि.८५. ।

मूलकपीतिका । स्त्री । अतिशालमूलके ।
अति कचि मूला । योग.र.मध्यज्वर + गुणाः—
कटुतिक्तरसा उष्णवीर्यो लघुपाका । प्रभावश्च
सर्वदोषघ्नता रुचिजनकता च । “सर्वदोषहरा
लघु कण्डू मूलकपीतिका ॥” सु.सू.४६.च. ।
चाणक्यमूलके । वै.निघ. ।

मूलकबीजम् । स्त्री । मूलकशस्ये । मूलांश
विटि । भा. ।

मूलकमूला । स्त्री । चोरीशब्दे । प.मु. ।
चोरकाकोल्याम् । वै.निघ. ।

मूलकर्कटी । स्त्री । कण्ठीदुम्बरे । वै.निघ. ।

मूलकविषम् । स्त्री । कन्दविषभेदे । सु.सू.४७.
२५. । See कन्दविषं ।

मूलकशकः । पुं । मूलकपत्रे ।

मूलकचारः । पुं । शुक्लमूलकचारे । च.द.
यन्त्रि.चि. । [४८ ।

मूलग्रन्थिः । स्त्री । वज्रिदूषायाम् । रा.नि.

मूलजः । वि. यो मूलादुत्पद्यते । यथा पद्मादि-
कम् । हे.च. । स्त्री । आर्द्रके । आर्द्रा ।
रा.नि.व.६ ।

मूलजिह्वा । स्त्री । सूक्ष्मजिह्वाधीवर्तिजिह्वा-
मूले । रा.नि.व.१८ ।

मूलपर्णी । स्त्री । मण्डूकपर्ण्याम् । थूलकूडि ।
प.मु. ।

मूलपुष्करम् । स्त्री । पुष्करमूले । कूडलम् ।
रा.नि.व.६ ।

मूलपीता । स्त्री । मालवे प्रसिद्धायां पीतिका-
याम् । मं मालविरलि । कं तौडवसले ।

तत्पयोऽयाः, —चुद्रवल्ली पोतिका चुद्रपोतिका
चुद्रोपदकनाली वल्लीशाकटपोतिका । गुणाः—
विहीषणी हृष्या बल्या लघुः कान्तिपुष्टिकरी रुचा
जठरानलदीपनी च । रा.नि.व.७ । आराम
वृत्तिकायाम् । रा.नि.व.२२ ।

मूलफलः (ला) । पुं. स्त्री. पनसवृक्षे । वै.
निघ. ।

मूलफलदः । पुं. पनसवृक्षे । कौटिल ग्रीष्म
रा.नि.व.११ ।

मूलरसः । पुं. मीरटलतायां । र.मा. ।

मूलविरचनम् । स्त्री । दृढतादिप्रियाह्व-
योष्ठविरचने । तदुक्तं—“समला शक्तिनी दन्ती
द्रवती गिरिकर्णिका । दृढाच्छामोदकोष्ठी च
प्रकीर्ण्य चौरिणी तथा । हृष्याच्छी गवाक्षी च
कुषाक्षी गिरिकर्णिका । मसूरविदला चैव
भवेन्मूलविरचनम् ॥” वा.चि.६५. ।

मूलविषम् । स्त्री । स्थावरविषाशयकरवीरादौ ।
गुणाः—उद्वेजनं मोहकरं प्रलापजनकम् ।
भा.म.४भ.विष.चि. । स्त्रीतकाश्मारगुञ्जासुगन्ध-
गर्गरककरघाटविषुच्छिखाविषयानीति अष्टौ
मूलविषाणि । “उद्वेजनं मूलविषैः प्रलापो मोह
एव च ।” सु.कल्प.२५. । [व.१.]

मूलवीरम् । स्त्री । पुष्करमूले । कूड. मद.

मूलवृक्षः । पुं. शाकलिवृक्षे । शिबूल ग्रीष्म
रा.नि.व.८ ।

मूलशाकः । पुं. मूलप्रधानशाके । शरणादौ ।
ते च शरणगुणाः । राज.३५. ।

मूलशो(सा)धनः । पुं. पुण्डरीकवृक्षे ।
पुण्ड्रिणी । वै.निघ. ।

मूला (ली) । स्त्री । गृहगोषिकायां । विका. ।
असावर्था । रा.नि.व.४ ।

मूलाधारः । पुं. गुच्छलिङ्गयोर्मध्ये अङ्गुलिद्वय-
मितस्थाने । तन्मू. ।

मूलाह्वम् । स्त्री । मूलके । मूला । रा.नि.व.७ ।

मूलिका । स्त्री । मूलके । मूलसमूहे । मूलोपधौ ।
रस.र.रसग्रीधने । चौरिकायाम् । वै.निघ. ।

मूलिकामूलम् । स्त्री । चौरिकामूले । वै.
निघ. २भ.सर्वज्ज.चि. ।

मूलिनौवगः । पुं. प्रयोगे प्रशस्तमूलानामु-

द्भिदां घोडशरीरे । “हस्तिदन्तो (जागदन्तो) हैम-
वतो (अतवचा) श्यामा विहदघोगुहा । समला
अतश्यामा च प्रत्यक्षणी गवाक्ष्यपि । ज्योतिषती
च विस्वी च शणपुष्पी विषाणिका । अथगन्धा
द्रवती च चौरिणी चाथ घोडश ॥” एषु शणपुष्पी
हैमवती विस्वी च हृहने । अतः ज्योतिषती च
श्रीर्षविरचने । शिष्टा ११ विरचने योज्याः । च.
सू.१५. । श्यामा श्यामाविहत् । अघोगुहा हृह-
दारके । अतनामा अतपराजिता । प्रत्यक्षणी
मूषकपर्णी । गवाक्षी गोडश्या । ज्योतिषती
लताफटकी । शणपुष्पी चण्डरवा । विषाणिका
क्षयशक्ती ।

मूलैरम् । स्त्री, पुं. जटानांस्थाम् । उच्चा. ।

मूश(ष)ली । स्त्री । तालमूल्याम् । वै.निघ. ।

मूषकः । पुं. तरुमूषके । तेजसावर्तन्याम् ।
श.र. ।

मूष (षि) ककर्णी (पर्णिका) । स्त्री ।
आलुकर्णीलतायाम् । भूषाकणी । द्रवत्याम् ।
रा.नि.व.१५ ।

मूषकमारी । स्त्री । श्रुतशैलीलतायाम् ।
रा.नि.व.५ ।

मूषकयुग्मम् । स्त्री । जलदीर्घमूषाकर्णीद्वये ।
वै.निघ.श्रीतज्ज.चि.तालकादिशीतारिरसे ।

मूषकशतुः । पुं. विडालि । वै.निघ. ।

मूषकश्र(श्रा)वणी । स्त्री । मूषिककर्णा ।
भूषाकणी । वै.निघ. ।

मूष(षि)का । स्त्री । आलुकर्णाम् । ईन्द्र-
कणी । र.मा. । मूषिकायाम् । श.र. ।

मूषकाह्वया (ह्वा) । स्त्री । मूषिकमायाम् ।
ईन्द्रमात्रौ । आलुकर्णाम् । भूषाकणी ।
दन्तीवृक्षे । वै.निघ. ।

मूषा । स्त्री । गोक्षरवृक्षे । वै.निघ. । देवताङ्ग-
वृक्षे । मूषिकायाम् । धातुद्रावणपावविशेषे । भूचि. ।

मूषाक(प)र्णी । स्त्री । (Salvinia cucu-
lata.) आलुकर्णाम् । भूषाकणी । श.र. ।

मूषातुल्यम् । स्त्री । नीलतुल्यके । नील
तुल्ये । वै.च. ।

मूषिकः । पुं. विलेशयजन्तुविशेषे । ईन्द्र ।
तन्मांसगुणाः—गर्हितं मान्यकरं गुरु दुर्ज्वरञ्च ।

रा.नि.व.१७ । “विश्वी बलकरः शुक्रवर्धनीमधुरी
लघुः दुर्नामकमिदीपनी वातहारी च मूषिकः ॥”

अति.२०५. । ते अष्टादशधा यथा—लालनः
पुवकः कणः हंसिरः प्रिकिरसाथा । कुकुन्दरीऽलस-
थैव कषायदग्धनीऽपि च । कुलिङ्गशान्तिश्चैव
चपलः कपिलस्तथा । क्रीकिलोऽरुणसंज्ञश्च मृदा-
क्षयलघोन्दुरः । अथेन महता साहं कपिलेनाखुना
तथा । मूषिकश्च लघोताख्यस्तथैवाष्टादश अताः ॥

सु.कल्प.६५. । “लालनचपलः पुचो हंसिरः प्रिकिरी-
ऽजिरः । कषायदन्तः कुलकः क्रीकिलः कपिली-
ऽस्ततः । अरुणः शबलः अतः कपोतः पलितो-
न्दुरः । कुकुन्दरी रसालाख्यः दशाष्टौ चेति
मूषिकाः ॥” वा.उ.३८५. । तेषां साधारण

विषलक्षणानि यथाः—“शुक्रं पतति यत्तैषां
शुक्रघट्टः स्थान्ति वा । नखदन्ताभिस्तस्मिन् गात्रे
रक्तं प्रदूष्यति ॥ जायन्तेः गन्धयः श्रीफाः कर्णिका
मण्डलानि च ॥ पिङ्गकोपचयशोया विसर्पाः
किटमानि च ॥ पक्ष्यभेदो रजसीत्रा ज्वरी
मूर्च्छा च दाहणा । दौर्बल्यमरुचिः शोसो वेपथु
लोमहर्षणम् ॥” सु.कल्प.६५. ।

मूषिकक(प)र्णी । स्त्री । आलुकर्णीलतायाम् ।
ईन्द्रकणी गता । अम. ।

मूषिकतैलम् । स्त्री । योगिकन्दे तैलम् ।
तिलतैलं ४ श. मूषिकमांसं १ श. खण्डशः कृत्वा
तैले पक्तव्यं, मांसं द्रवीभूते तैलविद्धिः भवति ।
सा.को. ।

मूषिकरुहा । स्त्री । मूषिकलोम्नि । सु.कल्प.
१५. ।

मूषिका । स्त्री । कणदन्तीरूपे । कान्दहौ ।
र.मा. । आलुकर्णाम् । ईन्द्रकणी पाना । प.
सु. । गोक्षरके । वै.निघ. । निर्विषजलीकायाम् ।
निर्विष जौक विमेष । “मूषिकाकृति-वर्णा-
निष्टगन्धा च मूषिका ॥” सु.सू.१३५. ।

मूषिकाद्यतैलम् । स्त्री । गुदभक्षे तैलम् ।
पाठः—“मूषिकामांसकुडवं दशमूलं पलोन्मितं ।
चिक्कं विपलञ्चाव काथशाष्टयुग्मेऽभसि । पादाव-
क्षिप्यद्वर्तव्यं तैलं पाथं पथः समं । जीवनीयेस्तु
तत्पादेः प्रचेन्मृदयिना भिषक् । अथकाशाययलाय
गुदभक्षं सुदारुणम् ॥” काथं—मूषिकमांस ८
प. मन्मूल अष्टौक १ प. चिठांमूल २ प. ।
कथं—जीवनोन्नयनं विनिष्ठं तैलमेतन्नं मित्रि ।

मूषिकारातिः । पुं. विडालि । विडालि ।
रा.नि.व.१८ ।

मूषिकारावुः । पुं. अर्कवृक्षे ।

मूषिकारिः । पुं. मूषिकनौपधविशेषे ।
चन्द्रिमारी इति पश्चिमदेशे ख्यातः । गुणाः—
“मूषिकारिस्तु कटुको नेत्रशालुविषादहः । त्र्य-
दीप-नेत्ररोगं नाशयेदिति च अतम् ॥” वै.निघ. ।

मूषिकाह्वयः । पुं. आलुकर्णाम् । ईन्द्रकणी
पाना । द्रवत्याम् । रा.नि.व.५ ।

मूषी (का) । स्त्री । मूषिके । वृहदुन्दुरे ।
अथेन ईन्द्र । रा.नि.व.१८ ।

मूषोकः । पुं. मूषिके । श.र. ।

मूषोककर्णी । स्त्री । आलुकर्णाम् । ईन्द्र-
कणी । श.र. ।

मृगः । पुं. पशुमात्रे । ते च हरिणादयः । ते
तु द्रुतविलम्बितप्रवर्गतिभेदेन विधा, तथाश्रयस्थान-
भेदेनापि विलस्यलजलाश्रयत्वेन विविधाः भवन्ति ।
पुनश्च ते प्रसङ्गप्रसुद-भित्तिरभेदेन । चिमेदाः,
स्वभावतोऽपि यद्ये भेदास्तेषामुक्ताः । एवं स्वभावतो
नवधा । तेषां लक्षणानि स्वस्वपथेभ्यः सम्यग् ।
अथहरिणादयः स्वयं द्रुतगमनाद्रुतसंज्ञकाः । तथा
तदुदितमांसश्च पथं बल्यं लघु वीर्यमदप्रदश्च ।
तथा गजखड्गप्रगादयः स्वभावतो विलम्बितगमन-
इति तथासंज्ञाः । तदुक्तं मांसश्च पिच्छिलं लघु-
कासवातघ्नं गुरु च । सारससंज्ञकलाकाचक्रकोष्ठा-
दयो जलप्रवनात् प्रवसंज्ञकाः । तन्मांसं गुरु
बलदश्च । “यत्र स्थिता ये गतितोऽपि देशादन्य-
याता मृगपक्षिसुख्याः । सेखीषितस्थानविवर्तनेन
मांसोऽपि तेषां गुणपर्ययाः स्युः ॥” रा.नि.व.१७ ।
मृगनाभौ । मागशीर्षे मांसि । अ.टी.भ. ।

मृगखुरी । स्त्री । हरिणखुरे । वै.निघ. ।

मृगगन्धा । स्त्री । सुहृणाम् । वै.निघ. ।

मृगगामिनौ । स्त्री । विडङ्गायाम् । विडङ्ग ।
रा.नि.व.६ ।

मृगघर्मजम् । स्त्री । जवादिगन्धद्रव्यं, गन्ध-
राजे । रा.नि.व.१२ ।

मृगचिर्मिटा । स्त्री । मधुचिर्मिटायां । मधु
फूटी । वै.निघ. ।

मृगचेटकः । पुं. गन्धमाज्जरी । चाटोम ।
श.मा. ।

मृगजरसः । पुं । रक्तपिप्ताधिकारे रसः ।
“मृतं मृतं मृतं तौष्णं तुल्यं वाग्माद्वैदिनं । मर्दितं
मासमाचनु भक्षयेन्मृगजं रसं ॥” रस.र.

मृगजङ्घः । पुं । हरिणजालके । वै.निघ.

मृगजा । स्त्री । कस्तुर्यां । मृगनाभि । वै.निघ.

मृगजुम्भः । पुं । अश्वस्य वातव्याधिभिर्निषे ।
लक्षणं यथा—“मृगरोमी यदा वाजी कृन्नाभान्
जायते सुहः । मृगजुम्भ तदा तस्य व्याधिं समुप-
लक्षयेत् ॥” ज.द.५५अ.

मृगदंशकः । पुं । कुरुरे । अम.

मृगधूर्तकः । पुं । मृगलि । रा.नि.व.१८.

मृगनाभिः (जा) । पुं, स्त्री । कस्तुर्याम् ।

मृगनाभि । रा.नि.व.१२ । See कस्तुरी ।

मृगनाभ्याद्यवलेहः । पुं । खरभेदे हितः ।

मृगनाभिः सूक्ष्मला लवङ्गं वंशलोचना समा, छत-
मधुभ्यां लेह्यः । मृगनाभि, छोट्ट एलाच, लवङ्ग,
वन्शलोचना, मधुभागे वृद्ध ७ मधुम्र सहित
अवलेह करिष्ये । भा.

मृगपतिः । पुं । सिंह । रा.नि.व.१८.

मृगपालिका । स्त्री । कस्तुरीरुगे । वै.निघ.

मृगप्रियम् । स्त्री । मृदुवाखाद्वये, पर्वतद्वये ।

गुणाः—मलं रुच्यं पुष्टिकरं पण्डितम् । रा.नि.
व.८. स्त्री (या) । जलकरुण्यम् । प.सु.

मृगप्रियकः । पुं । तदाखरविलेशयजनुभेदे ।

मृगभक्षा । स्त्री । जटालास्यां । रा.नि.व.१२ ।

इन्द्रवारुण्याम् । रा.नि.व.१२ । वै.निघ.

मृगजभोनी । स्त्री । विशालायाम् । रा.नि.व.१२ ।

सु.चि.१७अ.

मृगमदः (दा) । पुं, स्त्री । कस्तुर्याम् ।

मृगनाभि । रा.नि.व.१२ ।

मृगमदवासा । स्त्री । कस्तुरीमलिकायाम् ।

रा.नि.व.१० ।

मृगमातृकः (का) । पुं, स्त्री । कस्तुरीरुगे ।

लक्ष्मीदरुगे । च.सु.१५अ. । गुणाः—“श्रीता-
सृक्पित्तशमनी विज्ञेया मृगमातृका ।” सु.स.
४६अ.

मृगमातृकरसः । पुं । प्रमेहाधिकारे रसः ।

“मातृरतं तपुषं श्रीषं सुदग्धं मृगमातृकं । कापांस-

वीजमज्जा च तुल्यमङ्गीलवीजकम् । पेषयेन्मृ-
गीतकं दिग्मेकं वटकीकृतं । माषद्वयं सदा खादे-
न्मृगमाताप्रमेहमित् । अक्षपाताभयादार्जुनकषाय-
भ्युपानकम् ॥” रस.र.

मृगयुः । पुं । मृगलि । मे.

मृगरसा । स्त्री । महावलायाम् । रा.नि.व.४ ।

मृगराजः (ट) । पुं । सिंह । श.र.

मृगराटिका । स्त्री । जीवल्याम् । रा.नि.व.७ ।

मृगरिपुः । पुं । सिंह । रा.नि.व.१८.

मृगरोगः । पुं । मृगज्वरे । गज.वै.

भूयुषद्वजनके साङ्गातिकाश्वरोगविशेषे । लक्षणं

—“नासासन्धानसंयुक्ता जायते भूयुषद्वजाः ।

नित्यं वासाभिलाषी च ह्यीयते बलमांसयोः ॥ मृग-

रोगः स विख्यातो व्याधिः कष्टचिकित्सितः ।

पक्षासाभ्यन्तरे वाद्य परलोकात्मन्याति च ॥ बहुदुःखी

भवेदश्वी मृगरोगप्रपीडितः । यावदुच्छसते जन्तु-

लावत् कुर्यात् प्रतिक्रियाम् ॥” ज.द.२६अ.

“सन्नासी चैव यः पूर्वं पुनः सन्नासी भूयः भवेत् ।

प्रसिन्नाङ्गस्य तस्याश्च मृगरोगं समादिशेत् ॥” ज.

द.५५अ. । [अ.]

मृगलण्डिका । स्त्री । फलविशेषे । च.सु.२५

मृगलोमजम् । स्त्री । राक्षसे । अश्वमेध

कापुः । अम.

मृगवल्गुभः । पुं । कुन्धुद्वये । रा.नि.व.८.

मृगमृङ्गम् । स्त्री । Hart's horn. हरिण-

मृङ्गः । हरिणैश्च निर । एतद्वत् मृङ्गो विक-

शलादी शक्तम् ।

मृगक्षीरम् । स्त्री । मृगीदुग्धे । व्याक.

मृगा । स्त्री । महावलायाम् । रा.नि.व.४ ।

मृगाङ्गः । पुं । कर्पूरे । अम.

मृगाङ्ग(ङ्ग)जः । पुं । कस्तुर्याम् । र.सा.सं.

वृद्धचूडामणिरसः ।

मृगाङ्गसुकुटार्हः । पुं । देवकहंसे । रा.नि.

व.२२ ।

मृगाङ्गरसः । पुं । राजयक्षाधिकारे रसः ।

“खाद्रसेन समं हेम मौक्तिकं दिग्गुणभवेत् । गन्ध-

कस्तु समस्तं रसपादस्तु टङ्गम् । सर्वं तद्गोलक-

ङ्गत्वा काञ्चिकेन विशोधयेत् । भाण्डे लवणपूर्णेऽथ

पचयेत्तमचतुष्टयं । मृगाङ्गसंज्ञको ज्योतीरोगराज-

निष्कलनः । रसस्य भस्मना हेम भस्मीकृत्य

प्रयोजयेत् । गुह्याचतुष्टयस्यास्य मरिचैः सेवयेत्त्रि-

षक् । पिप्पलीदशलेवापि मधुना लेहयेद्बुधः ।

पथं सुलघुमासेन प्रायशोऽस्य प्रयोजयेत् ॥”

पात्रा १ तो. श्वर्णद्वय १ तो. मूत्रांश २

तो. गन्धक २ तो. मोर्शांगी २ भांवा

एकत्र कौञ्जिसह पेषण करिष्या गोलक

करिष्ये । शुक्र इहेने मूषांशान्तरं प्रीतिश्री

लवणयुक्ते पाकं करिष्ये । भेषः । खलं यथा—

“रसमस्य हेममस्य तुल्यं गुह्याद्वयं द्वयं । पूर्ववदनु-

पानेन मृगाङ्गीऽयङ्गयापहः । कागदुग्धातुपानेन

दशरत्नादिमात्रया ॥” रस.चि.८अ.

मृगाङ्गजा । स्त्री । मृगनाभी । र.सा.सं.वृद्ध-

ज्वरचूडामणिरसः । मधुचिर्भटिकायाम् । इन्द्र-

वारुणीलतायाम् । वै.निघ.

मृगाजिनम् । स्त्री । कृष्णमृगचर्मणि । वै.निघ.

मृगाण्डजः (जा) । पुं, स्त्री । कस्तुर्याम् ।

मृगनाभि । रा.नि.व.१२ ।

मृगात् (दनः) । पुं । सिंह । तरुचौ ।

तेल्का, नेक्के, ठोता वांष । रा.नि.व.१८.

मृगादनी । स्त्री । महावलायाम् । गौराङ्ग-

चाकुनिश्री । रा.नि.व.४ । इन्द्रवारुणीलतायाम् ।

रा.नि.व.३ । सु.चि.२अ. । भा.म.

४म.स्कन्द.य.चि. । “मृगाद्व्यास्य मूलानि ।”

गौरचौमूले । गौराङ्गचाकुनिश्री मूल । कुष्ठ.चि.

कन्दर्पसारतैले ।

मृगान्तकः । पुं । चित्रकव्याघ्रे । रा.नि.व.१८.

मृगारातिः । पुं । कुरुरे । श.मा.

मृगारिः । पुं । रक्तशियो । रा.नि.व.७ । सिंह ।

व्याघ्रे । कुरुरे । रा.नि.व.१८.

मृगाक्षी । स्त्री । महाशिश्व्याम् । वृद्धाङ्गनात्र ।

प.सु. । महेन्द्रवारुणीलतायां । मोर्कान । अमृत-

फलायां । वै.निघ. । विशालायाम् । रा.नि.व.१२ ।

मृगो । स्त्री । कस्तुरिकायाम् । वै.निघ. ।

पीतवर्णसिन्धोदरवराटकभेदे । रा.नि.व.१२ ।

मृगस्थियां । दुग्धगुणाः—कागीदुग्धगुणतुल्यम् ।

भा. । अपस्माररोगि ।

मृगेन्द्रः । पुं । सिंह । अम.

मृगेन्द्रकुटिलोद्भूतम् । स्त्री । सिंहदंशन-

लव्यविषे । र.सा.सं.रसप्रयोगे ।

मृगेन्द्रचटकः । पुं । मृगयादवस्थेनपचिणि ।

वांष प्रांथी । जटा ।

मृगेन्द्राणी । स्त्री । वकवले । रा.नि.व.४ ।

वासकवले ।

मृगे(गै)व्रीकः । स्त्री । मृतेन्द्रवारुणीलतायां ।

थेत राथानशम । तत्पर्यायाः—मृगादनी

मृगाक्षी मृगेक्षणा श्वेतपुष्पा बहुफली कपिलाक्षी

पथ्या चित्रफला चित्रवल्ली चित्रा विचित्रा

मृगचिर्भट्टा लघुचिर्भट्टा मरुजा कुम्भिनी देवी

कटफला । प.सु. । सु.स.३८अ. । गुणाः—फलं

दुर्गुरं गुरु मन्दाधिकारं रक्तपित्तहरम् । रा.नि.

व.७ । श्वेतहरिणभेदे, गुह्याद्वयजातीयमृगे ।

सु.स.४६अ. । महेन्द्रवारुणीलतायाम् । वृद्ध

राथानशम । हिं वृद्धीन्द्रवारुणी । भा.म.४म.

प्रकृतिपहचि. ।

मृगेष्टः । पुं । सुहरपुष्पवले । गुरुग्राह्य फूलद

ग्राह्य । रा.नि.व.१० ।

मृगेक्षणा । स्त्री । मधुचिर्भटिकायाम् । मधु-

कूटी । रा.नि.व.७ ।

मृङ्गणम् । स्त्री । दुग्धसरे । तैले । व्याक.

मृङ्गणः । पुं । बालके । उष्णः ।

मृङ्गोक्तः । पुं । हरिणे । व्याक.

मृणालम् । स्त्री, पुं । जभीरे । गुरुवर्ण ।

रा.नि.व.१२ । च.द.मधुकादी । अति, रस्या.२अ. ।

भेष. । वीरणमूले । वेणीत्र मूल । प.सु. ।

घनवन्दनादिपाचने । सि.यो.वा.पि.व.चि. ।

“पाठीदीचमृणालेस्तु ।” च.द.वा.पि.व.चि. ।

“परुषकं मृणालम् ।” च.द.वा.पि.व.चि. ।

कमलकीमलदण्डे । गेष्टर उट्टि । सं.कमलतंतु ।

तं तामरतुङ्ग, तामरतोषी । तत्पर्यायाः—

विशं विषं कीरकं कीमलं कीमलकं तन्तुरं पञ्चतन्तुः

पञ्चनालः मृणालिनी विसिनी नलिनौहं ।

सु.चि.१८अ. । गुणाः—श्रीतलं तिक्तं कषायं

पित्तदाहघ्नं सूचकच्छत्रं रक्तवान्निघ्नम् । च.द.वा.

व्या.अश्वगन्धायतैले ।

मृणालकण्ठः । पुं । जलचरपक्षिविशेषे ।

च.सु.२७अ. ।

मृणालमूलम् । स्त्री । पञ्चकन्दे । श.र. । भा.

पू.१म. ।

मृणालावतैलम् । स्त्री । वातरक्ते तैलम् । तिलतैलं ४ श. । कल्काः—मृणालम् उत्तलं पद्मकन्दः अनन्ता जौवेरं कुङ्कुमं चन्दनद्वयं किरात-
तिलं पद्मबीजं कशेरुकं पटोलपत्रं कटुकी दुरालभा
शरमूलं चैवपट्टी वासामूलं प्र. ४ती. दुग्धं ८श. ।
तैलं ४ श. । मृणालं, उदुपलं, शालूकं,
अनन्तमूलं, वांला, कुङ्कुमं, चन्दनद्वयं, किरात,
पद्मबीजं, केकुरं, पटोलपत्रं, कटुकी,
दुरालभा, शरमूलं, क्लृप्तपत्रं, वासकछाल
अथैक ४ तो. दुग्धं ८ श. । भा. ।

मृणालिनी । स्त्री । कमलदण्डः । मृणालिनी ।
रा.नि.व.१० । पद्मिनी । कटु. ।

मृणाली । स्त्री । मृणालिनी । पुं (इन्) । लाम-
जके, वीरणमूले । रा.नि.व.१० ।

मृणमूकः । पुं । पाषाणे । त्रिका. ।

मृतकम् । स्त्री । शवे । इ.च. ।

मृतकान्तकः । पुं । मृगालि । हारा. ।

मृतजौवः । पुं । तिलकचुपे । तिल गाह् ।
रा.नि.व.१० ।

मृतजौवनी । स्त्री । } दुग्धिकायाम् ।

मृतजौवो (इन्) । पुं । } धिरुहै । वै.निघ. ।

मृतमत्तः । पुं । मृगालि । त्रिका. ।

मृतवत्सा । स्त्री । मृतसन्तिकायाम् । लक्षणे
यथा—“गर्भसन्धानमात्रं वा पञ्चान्नासाच वत्स
रात् । मिथते द्वित्रिवर्षाया यस्याः सा मृत-
वत्सका ॥” प्रयोगा.मृतवत्सा.चि. ।

मृतसञ्जीवनरसः । पुं । अतीसारधिकारि-
रसः । पाठः—“शुद्धसूतं समङ्गत्वं मृतपादं विषं
क्षिपेत् । सर्वतुल्यं मृतसञ्जीवनं मर्त्यं धूसूरजैर्द्वैः ।
सर्पाणांश्च द्रवैर्धामं कषायैषाथ भावयेत् । धात्री
चातिविषासुसायुष्ठीबाह्यकजीरकं । यमानौ धातकी
शुष्की पाठा पथ्या कषान्तिता । कुटजस्य लव्हा
बीजकपिलं दाडिमं तिलाः । प्रत्येकं कर्षमात्रं
स्यात् कल्कितं क्षयितं जले । कल्काच्चतुर्गुणं तीर्थं
काथं पादावशयितं । अनेन त्रिदिनं भाव्यं
पूर्वोक्तं मर्दितं रसं । रुद्धा तदालुकायन्ते चणं
मृदयिना पचेत् । मृतसञ्जीवनी नाम्ना रसो
शुद्धाचतुष्टयं । दातव्यमनुपानेन चासाध्यरूपि
साधयेत् । नागरातिविषा सुसा देवदारुवचाकषाः ।
यमानो बाह्यकं धान्यं कुटजस्य लव्हाभया ।

धातकीन्द्रयवाविलपाठासीचरसं समं । चूषितं
मधुना लिङ्गमनुपानं सुखावहम् ॥” रस.र. ।
रस.चि. ।

मृतसञ्जीवनो (सुरा) । स्त्री । वाजीकरण-
धिकारि । नूतनगुडः १०० प. वल्गुलवक् वदर-
लक् पूगफलं प्र. १६ प. लीप्रं ४ प. आद्रकं २
प. बारि १५४ श. । इडिकायां प्रथमं गुडं
गालयित्वा अथ आद्रकं वल्गुलवक् यथाक्रमं
समिश्र्य तदनु पूगं लोभ्रच प्रक्षिप्य इडिकायामु-
लवहञ्च च २० दिनं स्थाप्यम् । तत् इडिकाया
आशीतमयन्ते संख्याय मन्दापेन यदा सूषणं
भवेत् तदा तत्र पूगम् एलवालुकं देवदारु लवङ्गं
पद्मकाष्ठं वीरणमूलं रक्तचन्दनं शुल्फा यमानौ
मरिचं जीरकद्वयं जटामांसी शटी लक्ष्जातीफलम्
एला सुसा मेथिका चन्दनं मेघशङ्खी च प्र. ४ तो.
एकत्र कुडयिना यन्त्रमध्यं प्रक्षिप्य तन्मुखमवहञ्च
च यथाविधि सुरामाशीतयेत् । नूतन गुड
१०० प. वावनाछालं, कुलछालं, गुपारि
अथैक १७ प. लोभ्रकाष्ठं ४ प. आद्रा २
प. बारि १६४ श. । ईडिकेत अथैक १७
गुडिना, तांशत्र पत्र आद्रा ७ वावनाछालं
यथाक्रमं मिश्रयेत्, गुपारि ७ लोभ्र निश
पाठेन मूत्रं वक् करिष्य २० दिनं स्थापयेत् ।
२० दिनेन पत्रं टोम्राह्येन उरिष्य वक् मन्त्र
तापे तप्तं हरेत्, तांशत्र गुपारि,
एलवालुकं, देवदारु, लवङ्गं, पद्मकाष्ठं,
वेणामूलं, रक्तचन्दनं, शुल्फा, यमानौ, मरिचं,
जीरकं, कुङ्कुमी, जटामांसी, शटी, गुडकं,
जाम्बूनं, एलाइट, मूत्रा, मेथि, चन्दनं,
मेघानिडे अथैक ४ तो. एकत्र कुटिना
अथैक प दिने ७ यज्ञमूत्रं वक् करिष्य मूत्रा
निशान्नं करिष्य । मेघ. ।

मृतसूतः । पुं । रसविन्दुरे । र.सा.सं.चूडा-
मणिरसः ।

मृतामदम् । स्त्री । तुल्यके । श.च. ।

मृता(त्ता)ल[क]म् । स्त्री । गोपीचन्दने ।
सीराष्ट्रमृत्तिकायाम् । अम. । रा.नि.व.१ । भा. ।
आदक्यां । अत्ररसं कणात्रि । अ.टी.भ. ।

मृतोत्थापनरसः । पुं । सप्रियातज्जरे रसः ।
पाठः—“शुद्धसूतं दिवा गन्धं शिला तु विषद्विषुलं ।
मृतकान्तं च तामावसातकं माषिकं समम् ।

अश्वत्थसज्जीरवाङ्गरीणां रसेन च । निर्गुणो-
द्विष्युण्णीय द्रवैर्मये दिनतयम् । रुद्धा तु मूषरे
पाच्यं दिनान्ते तं समुद्धरेत् । चित्रकस्य कषायेषु
भावयेत् प्रहरद्वयम् । माषमात्रं प्रदातव्यं हिङ्गु-
व्योषाद्रकद्रवैः..... ॥” रस.की. ।

मृत् (दा, दु) । स्त्री । मृत्तिकासामान्ये । रा.
नि.व.२ । अम. । सीराष्ट्रमृत्तिकायाम् । रा.नि.
व.१२ । सि.थी.र.पि.च. । च.सू.४अ. ।

मृत्कपालम् । स्त्री । मृत्कपरे । पोडाभाति,
डाका थापत्रा । च.म.श्रीशितस्थपने ।

मृत्कांस्यम् । स्त्री । शरावे । त्रिका. ।

मृत्किरा । स्त्री । घुघुरिकायाम् । घुघुरे
पोका । त्रिका. ।

मृत्खलिनी । स्त्री । चर्मकषायाम् । श.च. ।

मृत्तिका (त्तिः) । स्त्री । रुदि । मृत्ति ।
रा.नि.व.२ । सा पञ्चधा—“वकीकमृत्तिकाधूमगंरिकं
चेष्टकं पटु ।” इति । र.सा.सं.सुषणशीधने ।
सीराष्ट्रमृदि । अम.वे कणपद्मपट्टी । च.द.वि.
थी.र.पि.च.लक्ष्मणयोगे । “प्रियङ्गुमृत्तिकाञ्जने ।”

मृत्तिकावणम् । स्त्री । चारमृत्तिकायाम् ।
मोश्रा, थारीमणि । वै.निघ. ।

मृत्पाण्डुः । पुं । मृत्तिकाभक्षणजन्मपाण्डुरोगे ।
निदा. । [बालचि.]

मृत्पिण्डः । पुं, स्त्री । लोष्ट्रे । डेना । रस.र.

मृत्फलौ । स्त्री । कुठौषधे । कुडु । हारा. ।

मृत्था । स्त्री । व्याधी । रा.नि.व.२० ।

मृत्युः । पुं । व्याधी । रा.नि.व.२० । ज्वरे ।
मरये । स च एकीकरयतं शरीरे निवसति ।
तत्रैकः कालसंयुक्तः शेषा आगन्तवः । आगन्तव
शेषधनपक्षीभादिभिः साध्याः । कालकृतस्त
असाध्य एव । “एकीकरं शतं मृत्युरस्मिन् काये
प्रतिष्ठितः । तत्रैकः कालसंयुक्तः शेषास्मागन्तवः
अमृताः ॥” मेघ. ।

मृत्युञ्जयरसः । पुं । रसीयं नवज्वरे हितः ।
पाठा यथा—“रसं गन्धं शिलां तापं माषिकं ताम-
सेव च । समभागान् संयुज्य रसावैविषदन्तिजैः ।
चित्रकस्य रसेनैव मर्दयेत्तामसं पट्टे । निक्षिप्य
वज्रिना दग्ध्वा यावद्गन्धो भविष्यति । लेपनञ्च
विषञ्चैव भागाद्वै तत्र निक्षिपेत् । मर्दयेत् सत्यग-
तानिः..... ॥” रस.की. ।

मृत्युनाशकः । पुं । पारदे ।

मृत्युपुष्पः । पुं । इक्षौ । प.सु. । देवनले ।
स्त्री (प्या) । कदलीवृत्ते । वै.निघ. ।

मृत्युफलः । पुं । महाकाललतायाम् । माकान
नता । स्त्री (ला) । कदलीवृत्ते । मे. ।

मृत्युबीजः । पुं । वंशे । वींश । त्रिका. ।

मृत्युमृत्युः । पुं । रोगे । रा.नि.व.२० ।

मृत्युवञ्चनः । पुं । दण्डकाके । विलहने । मे. ।

मृत्युसूतिः । स्त्री । कर्बठस्त्रियाम् । मादि
कौकडा । वै.निघ. ।

मृत्सः । त्रि. पिच्छले । सु.नि.६अ. ।

मृत्सा (तृत्सा) । स्त्री । सीराष्ट्रमृत्तिकायाम् ।
र.मा. । प्रशस्तमृत्तिकायाम् । रा.नि.व.२ ।

मृत्स्रः । त्रि. लग्निर्यसुखे । सु.सू.११अ. ।
स्त्री । ओजसि ।

मृत्चारम् । स्त्री । मूलके । मृग । रा.नि.व.७ ।

मृदङ्गरः । पुं । हरितकपीने । शरीत
पाथी, हरिश्चाल । इ.च. ।

मृदङ्गः । पुं । वंशे । श.मा. । वाद्ययन्त्रभेदे ।
पाठेयशङ्ख, धोण ।

मृदङ्गफलः । पुं । पनसवृत्ते । कैटोण गाह् ।
श.र. । च.कल्प.६अ. ।

मृदङ्गफलिनो । स्त्री । कीषातक्याम् ।
घोषा । रा.नि.व.२ । [र.मा.]

मृदङ्गो । स्त्री । कीषातका । श्वेत घोषा ।

मृदाकरः । पुं । बीजे । वज्रे । श.मा. ।

मृदाह्वया । स्त्री । सीराष्ट्रमृत्तिकायां । इ.च. ।

मृदितम् । स्त्री । शकरीगलचणविशेषे । “मृदितं
पीडितं यत्तु संरञ्जं वायुकोपतः ।” सु.नि.१४अ. ।

मृदिनौ । स्त्री । मृत्त्रायाम् । गोपीचन्दन ।
वै.निघ. ।

मृदुः । स्त्री । मृदुकन्यायाम् । घृतकुमारो ।
रा.नि.व.५ । शुभजातिपुत्रवृत्ते । श्वेत जाति
कुलेन गाह् । वि. । कीमले । तीयाकाशगुण-
भूयिष्ठे । सु. । वृद्धपुष्पपानविशेषे । अतः धूमनाडो
१२ अङ्गुलिः, धूमद्रव्यञ्च सर्जं रसो द्यः । भा. ।

मृदुकण्टकः । पुं । श्वेतमृत्तिकायाम् । श्वेत
वींशे । वै.निघ. ।

मृदुकण्टफला । स्त्री । कर्कटीलतायाम् ।
कौकूटं गीह । प.सु. ।

मृदुकर्म । स्त्री । कठिनस्य मृदुकरणे । सु.चि.
१अ. । [व.१२. ।

मृदुक्षणायसम् । स्त्री । सीसधातौ । रा.नि.
मृदुकोष्ठः । वि । खलौषधविरेचनयोग्ये
कीमलकोष्ठे ।

मृदुखुरः । पुं । अश्वस्य पादरीगविशेषे । लक्षणं
—“मृदुखुरश्च विख्यातो मृदुर्यस्य खुरो भवेत् ।”
ज.द.१८अ. ।

मृदुगमना । स्त्री । हंस्याम् । रा.नि.व.१८ ।
मृदुग्रन्थिः । पुं । मज्जरहणे । रा.नि.व.८ ।

मृदुचूर्णी (इन्) । पुं । भूर्जहृत्वे । रा.नि.व.८ ।

मृदुच्छदः । पुं । कीदृशदेशप्रसिद्धे फीण्डालौ ।
रा.नि.व.७ । नलि । नग गीह । रा.नि.व.८ ।

मृदुच्छदा । स्त्री । भूमिखल्वर्जहृत्वे ।

मृदुतालः । पुं । श्रौताले । रा.नि.व.८ ।

मृदुत्वक् (चः) । पुं । भूर्जहृत्वे । अम. ।

मृदुदर्मः । पुं । शृङ्गकुशे । वै.निघ. ।

मृदुद्वकम् । स्त्री । खर्णे । श.च. ।

मृदुपत्रः । पुं । नलि । नग गीह । रा.नि.व.
८ । भूर्जहृत्वे । रा.नि.व.८ । शकविशेषे ।

मृदुपत्रा (तौ) । स्त्री । चिक्लीशके । रक्त-
चिक्लीशके । रा.नि.व.७ ।

मृदुपर्वकः (व्या) । पुं । वेतसे । वेतवर्गः ।
वेडेड वीथ । रा.नि.व.७ ।

मृदुपुष्पः (कः) । पुं । शिरीषहृत्वे । शिरीष
गीह । र.मा. । रा.नि.व.८ ।

मृदुफलम् । स्त्री । परुषकफले । वा.टी.अरण. ।

मृदुफलः । पुं । विकटतहृत्वे । वैशिष्टि गीह ।
रा.नि.व.८ । विकटतहृत्वे । मधुनारिकेलहृत्वे ।

रा.नि.व.११ । परुषकहृत्वे । वै.निघ. । [वै.निघ. ।

मृदुबोजः । पुं । विकटतहृत्वे । वैशिष्टि गीह ।

मृदुलम् । स्त्री । अज्जीरफले । जले । श.च. ।

वि. कीमले । स्त्री (ला) । सुलेमानौखल्वर्जहृत्वे ।

मृदुलता । स्त्री । श्लीहहृत्वे । रा.नि.व.८ ।

मृदुलोमकः (वान्) । पुं । शशके । हे.च. ।

मृदुसारम् । स्त्री । तूलकाष्ठे । पुं । पारिशा-
श्वत्ये । रा.नि.व.८ ।

मृदूत्पलम् । स्त्री । नीलपत्रे । श.च. ।

मृद्गः । पुं । मत्स्यभेदे । उणा. ।

मृद्गिलः । पुं । रोहिताकारमत्स्यभेदे । मिडुगेल
गीह । तन्मांसगुणः —“मृद्गिलस्तु गुणैर्ज्ञेयः प्राथी
रोहितमत्स्यवत् ॥”

मृद्गङ्गम् । स्त्री । वङ्गधातौ । र.मा. । विका. ।

पुं । वनवास्तुके । वै.निघ. ।

मृद्गी (का) । स्त्री । द्राक्षालतायाम् । अम. ।

वा.चि.१अ.पटोलादौ । “मृद्गीकामुस्तवत्सकाः ।”
च.द.ज्व.चि. । “मृद्गीकापिपलीमूलचञ्चलक-
नागरेः ।” च.द.पि.ज्व.चि. । “मृद्गीका मधुकं
निम्बम् ।”

मृद्गीकादिः । पुं । द्राक्षादिसिद्धकषाये ।

“मृद्गीका मधुकं निम्बं कटुकारोहिणी समा ।
अवश्यायस्थितं पाक्यसेतत्पित्तज्वरापहम् ॥” च.
द.पि.ज्व.चि. ।

मृद्गीकादिकषायः । पुं । स्त्रीहीपगकषाये ।

“मृद्गीकामधुकमधुपर्णीभेदाविदारोकाकीलीचौर-
काकीलीजीवकजीवन्तीशालपण्यः ।” च.सू.४अ. ।

मृद्गीकासवः । पुं । द्राक्षासवे ।

मृगमरुः । पुं । प्रलरे । शीथर ।

मृषाध्यायी (इन्) । पुं । वके । रा.नि.व.१८ ।

मृषालकः । पुं । आम्रहृत्वे । श.च. ।

मृष्टम् । स्त्री । मरिचे । रा.नि.व.८ ।

मृष्टकः । वि । मिष्टान्नभक्षके ।

मेकः । पुं । ह्यगे । रा.नि.व.१८ ।

मेखला । स्त्री । धृष्टिपण्याम् । टाकूनिश ।

रा.नि.व.४ । गिरिनितम्बे । विका. ।

मेघः । पुं । सुरुक्षे । शूठा । प.सु. । रा.नि.व.
८ । वै.निघ.२अ.५.सा.चि.पाठादिः । तण्डुलीय-
शके । कौटिनिष्ठिनां भाक । र.मा. । अमके ।
अम. ।

मेघकफः । पुं । करकायाम् । हारा. ।

मेघचिन्तकः । पुं । चातकपक्षिणि । श.च. ।

मेघजीवकः । पुं । चातके । रा.नि.व. ।

मेघजीवनः । पुं । चातके । रा.नि.व. ।

मेघनादः । पुं । तण्डुलीयशके । प.सु. । रक्त-
तण्डुलीयशके । मेघनादरसे । रस.र.स्तनरी.चि. ।

पलाशहृत्वे । श.र. । वै.निघ.२अ.अन्तकञ्च.चि. ।

मृत्सज्जीवन्त्या । मयूरे । विडाले । ह्यगे । विका. ।

वरुणहृत्वे । भेष.कुष्ठ.चि. । “मेघनादाग्रिस्ताङ्गला ।”

मेघनादानुदासकः (लासो) । पुं ।

मयूरे । रा.नि.व.१८ । अम. ।

मेघनामा । पुं । सुस्तके । अम. । तण्डुलीय-
शके । वै.निघ. ।

मेघनीलकः । पुं । तालैशपत्रे । वै.निघ. ।

मेघपुष्पः । पुं, स्त्री । अजगृह्णे । रा.नि.व.२३ ।

सुस्तके । अमके । नदीजले । मे. । जले । अम. ।

मेघपुष्पी । स्त्री । वेतसे । जले । अम. ।

करकायाम् ।

मेघप्रसवः । पुं । जले । रा.नि.व.१४ ।

मेघफलः । पुं । विकटतफणहृत्वे । वैशिष्टिगीह ।
रा.नि.व.११ ।

मेघभूतिः । पुं । वजे । श.र. ।

मेघर(रा)वः । पुं । सङ्घातचरजलपक्षिणि ।

गुणाः—वृषवत् । च.सू.२७अ. । चि.क्र.क.वाल-
चि. । मयूरे ।

मेघवर्णा । स्त्री । भूमिजलवृत्ते । नदीजलवृ-
त्ते । वै.निघ. । नीलीहृत्वे । श.च. ।

मेघसारः । पुं । चीनकर्पूरे । रा.नि.व.१२ ।

मेघसुहृत् । पुं । मयूरे । हे.च. ।

मेघस्कन्द्यी (इन्) । पुं । महासिंहे । वङ्ग-
मिश्र । रा.नि.व.१८ । [नि.व.११ ।

मेघस्नानितोद्भवः । पुं । विकटतहृत्वे । रा.

मेघस्वनाङ्कुरः । पुं । वेदूधमणौ । प.सु. ।

मेघाख्यम् । स्त्री । सुस्तके । र.मा. ।

मेघागमः । पुं । धाराकदम्बे । केनिकदम्ब ।
रा.नि.व.८ । वर्षाकाले । श.र. ।

मेघागमप्रियः । पुं । धाराकदम्बे । वै.निघ. ।

मेघानन्दः (न्या) । पुं, स्त्री । मयूरे । वज्रा-
कायाम् । रा.नि.व.१८।२३ ।

मेघानन्द्यी (इन्) । पुं । मयूरे । रा.नि.व.१८ ।

मेघान्तः । पुं । शरत्काले । रा.नि.व.२१ ।

मेघाभः । पुं । धाराकदम्बहृत्वे ।

मेघाभा । स्त्री । भूजलवृत्ते । खाम गीह ।
वै.निघ. ।

मेघास्थि । स्त्री । करकायां । शिला । विका. ।

मेघाह्वः । पुं । *अमके । उशीरे । वै.निघ.२अ.
चित्तभ्रमसन्निपातचि. । सुतायाद् ।

मेचकः । पुं । सुक्तहृत्वे । पीतशाले । कुन्द-
खोटौ । वै.निघ. । पिच्छचन्द्रके । मे. । विविध-
वर्णे । कृष्णपीतवर्णवर्ण । सा.नि.अतिसा.चि. ।

मन्दविषवृद्धिकजाती । सु.कल्प.८अ. । धुमे ।

श्रीभाजने । श.र. । रुचकृष्णे । भा. । स्त्री ।

सौवीराजने । शुभ्रा । प.सु. । श्रीवीरजने । मे. ।

सौवर्चललवणे । विडलवणे । वै.निघ. ।

मेचका । स्त्री । वनकापास्याम् । वन कापास ।
वै.निघ. ।

मेचकाञ्जनम् । स्त्री । कृष्णाञ्जने । काञ्ज
अञ्जन । वै.निघ. ।

मेचकाभिधा । स्त्री । वत्सादनीलतायाम् ।
पांठागर्गङ्गौ । रा.नि.व.३ ।

मेटुला । स्त्री । आमलक्याम् । श.च. ।

मेठः (ढः) । पुं । मेघे । मेढ्रा । प.सु. ।

मेढिका । स्त्री । क्रस्वमेघगङ्गा । कुष्ठ
मेढ्राभिडे । वै.निघ. ।

मेढ्रः । पुं । शिथे । रा.नि.व.१८ । स गर्भस्थस्य
सप्तभिर्मासैर्भवति । सुखवीथः ।

मेढ्रमृङ्गी । स्त्री । मेघगङ्गा । प.सु. ।

मेढ्रास्थि । स्त्री । लिङ्गास्थिनि । च.शा.७अ. ।

मेण्डः (कः) । पुं । मये । श.र. ।

मेशा । स्त्री । मेथिकायाम् । रा.नि.व.८ ।

मेथिः (का, यी) । स्त्री । Trigonella
Foenum graecum.) Fenugreek.
खनासख्यातमस्रद्रव्ये । मेति । हिं सं मेथी । कं
मेथय । तं मेथ्यु । ता. वेन्डयम् । सा दिथ

मेथी वनमेथीति । तत्पर्यायाः—मेथिनी दीपनी
बहुपत्रिका वेषनी गन्धफला गन्धवीजा ज्योतिः
वल्गरी चन्द्रिका मत्स्या मिश्रपुष्पा कौरवी कुञ्जिका
बहुपर्णी पीतवीजा । गुणाः—कटु, उष्ण रक्त-
पित्तकरी शरीचकणी वातघ्नी दीपनी च ।
रा.नि.व.६ । अन्धा—“ततः स्तम्भगुणा वन्या
वाजिनां सा तु पूजिता ।” भा. । “मेथिका
वानशमनी वैजिका वातला मता ।” अत्रि.१६९ ।
मेथिनी । स्त्री । मेथिकायाम् । मेथि ।
रा.नि.व.६ ।

मेथोमोदकः । पुं । वाजीकरणाध्याये । पाठः
—“त्रिकटुतिफला मसजीरकद्वयधान्यकं । कटुफलं
पौष्करं शङ्खी यमानौ सैन्धवं विड । तालीशकेशरं
पत्रं लशेला च फलं तथा । यावन्त्येतानि चूर्णानि
तावदेव च मेथिका । संचूर्ण्य गृह्यकङ्कायं
पुरातनगुडं न तु । घृतेन मधुना मिश्रं खादं दग्निमलं
प्रति ॥” रस.र. ।

मेदः । स्त्री । शरीरस्थचतुर्थधातौ । मांसजकृदि ।
मांससारभूतधातौ । मेदधातुः । तत्पर्यायाः—
वपा वसा मांससारः मांसकृद् । तत्सकृपादि
—“यन्मांसं खाग्निना पक्वं तन्मेद इति कथ्यते ।”
गुणाः—“तदतीव गुरु क्षिप्रम्वलकार्यतिष्ठणम् ।
मेदो हि सर्वभूतानामुदरस्थस्थिषु स्थितम् ।
अतएवोदरे वृद्धिः प्राथमेदस्तिनी भवेत् ॥” भा. ।
पुं । अलम्बुषायाम् । रा.नि.व.५ ।

मेदःसारः । वि । मेदस्तिनि । बलवर्धनेन
केशलीमनखदन्तौष्ठमूलपुरीषेषु विशेषतः स्निग्धः
मेदःसाराणां । सा सारता वित्तैश्चैत्यसुखोपभोग-
प्रदानान्याज्ज्वं सुकुमारीपचारतामाचष्टे । च.
वि.८५ । स्त्री (रा) । मेदायाम् । मेदा ।
रा.नि.व.५ ।

मेदकः । पुं । जगलसुराया घनतरसुरायाम् ।
“मेदकी जगलाहनः ।” प.प्र.३५. । च.शा.८५ ।

मेदकोद्भवा । स्त्री । मेदायां । र.मा. ।

मेदगज्वरः । पुं । तदाश्रितज्वरे । लक्षणम्
—“भृशं खेदस्त्वेषा मूर्च्छां प्रलापच्छब्दिरिव च ।
दीर्घाभ्यारीचकी ज्वानिर्मेदस्थे चासहिष्णुता ॥”
मा.नि. ।

मेदजः । पुं । भूमिजगुग्मलौ । रा.नि.व.१२ ।

मेदपुच्छः । पुं । एडके । शृङ्गा मेष । तन्मांस-

गुणाः—“मेदपुच्छोद्भवं हृष्यमौरभसदृशं गुणैः ॥”
स.सू.४६५ ।

मेदभवः । पुं । मेदधातौ । वै.निघ. ।

मेदसन्निभा । स्त्री । दुग्धफणिकायाम् ।

मेदसमुद्भवम् । स्त्री । अस्थनि । स्त्री (वा) ।

वसायां । वै.निघ. ।

मेदसमुद्भूता । स्त्री । मेदधातौ । वै.निघ. ।

मेदस्कम् । स्त्री । मांसं ।

मेदस्कृत् । स्त्री । मांसं । हे.च. ।

मेदा । स्त्री । स्वनामख्यातलताजातशुक्रकन्द-
विशेषः । सा च मध्यदेशजाता लघुमेदा इति गौड-
देशे प्रसिद्धा । तं ज्योतिष्यतीचेष्टु, शङ्खपुष्पेष्टु ।
तत्पर्यायाः—मेदःसारा मेदिनी मेदोवती
मेदोद्भवा जीवनी श्रेष्ठा मनिष्ठिद्रा भिमावरी वसा
स्वल्पपर्णिका स्निग्धवती मधुरा क्षिप्रधा मेधा द्रवा
साध्वी शल्कदा बहुरन्ध्रिका पुरुषदन्तिका । गुणाः
मधुरा शोता पित्तदाहकासघ्नी राजयक्ष्मचयघ्नी
वातला च । “मेदापि शुक्रकन्दः स्यात् मेदोधातु-
मिव खवेत् ॥” रा.नि.व.५ । See महामेदा ।

मेदाह्वयम् । स्त्री । मेदायां महामेदायाच ।
वा.सू.१५५.जीवत्यादिः । “जीवन्ती काकील्या
मेदे हि सुहमावपण्यौ च ।”

मेदिनी । स्त्री । मेदायां । अजमोदायाम् ।
गाम्भारीवृत्ते । रा.नि.व.३।६८ । पृथिव्याम् ।

मेदुरः । पुं । सल्लकीनिर्यासे । वै.निघ. । वि ।
अतिक्षिप्ते । अम. । स्त्री (रा) । काकील्याम् ।
कौकुम् । रा.नि.व.७ ।

मेदोगण्डः । पुं । गलरोगमेदे । निदा ।

मेदोगतज्वरः । पुं । तद्वातुगज्वरे । मा.नि. ।
See मेदगज्वरः ।

मेदोगला । स्त्री । लज्जालुकाभेदे । वै.निघ. ।

मेदोयन्त्रिः । स्त्री । मेदसः यन्त्रौ । लक्षणं—
“प्रवृद्धं मेदुरैर्मेदो नीतं नासिष्ठया लचि । वायुना
कुरुते यन्त्रिं भृशं क्षिप्रं सदृशलम् । श्लेष्मतुल्या
कृतिं देहचयवृद्धिचयोदयम् । स विभिन्नो घनं
मेदस्तामासितसितं खवेत् ॥” वा.उ.२८५ ।

मेदोजम् । स्त्री । अस्थिधातौ । शङ् । रा.नि.
व.१८ । [कृत्वा तथा दाहे । ज.द.१४५ ।

मेदोदाहः । पुं । पुरखाद्यादिभिर्वर्तितमष्टाङ्गला-

मेदोद्भवा । स्त्री । मेदायां । रा.नि.व.५ ।

मेदोधरा । स्त्री । देहे तृतीयकलायाम् । “मेदो-
हि सर्वभूतानामुदरस्थमन्वस्थिषु च महम् च
मज्जा भवति ।” सु.शा.४५ ।

मेदोरोगः । पुं । तद्वह्निरोगि । निदा ।

मेदोरोहिणी । स्त्री । गलरोगविशेषे । निदा ।

मेदोऽव्युदः । पुं । ओष्ठरोगमेदे । स्त्री ।
मेदोऽव्युदे । निदा । See मेदोयन्त्रिः ।

मेदोवती । स्त्री । मेदायां । रा.नि.व.५ ।

मेदोवृद्धिः । स्त्री । देहस्थौल्ये । अण्डवृद्धौ ।
निदा ।

मेद्यः । वि । मेदोजन्त्रे । सु.नि.६५ ।

मेधा । स्त्री । मेदायां । रा.नि.व.५ । धारणाध्या-
वुद्धौ । अम. । सल्लकीवृत्ते । वै.निघ. ।

मेधाकरी । स्त्री । शङ्खपुष्पाम् । वै.निघ. ।
ब्राह्मीरूपे । वै.संयहः ।

मेधाकृत् । स्त्री । शितावरीरूपे । शुभनि
भा.क. । रा.नि.व.४ । ब्राह्मीरूपे । वै.निघ. ।

मेधाजननम् । स्त्री । कृष्णसर्पे । वै.निघ. ।

मेधायुः । स्त्री । ब्राह्मीरूपे । वै.निघ. ।

मेधावती (विनी) । स्त्री । महाज्योतिष्यती-
लतायां । रा.नि.व.३ । शारिकायां । शालिक
प्राथी । वै.निघ. ।

मेधावी (इन्) । पुं । शुकपक्षिणि । शारि-
कायां । तिका. । स्त्री । मद्ये । रा.नि.व.१४ ।

मेधिः । पुं । धान्यमर्दनस्थाने पशुबन्धनार्थन्यस-
दारणि । भ. ।

मेधिका । स्त्री । तन्नामकवृत्ते । मेधौ शृङ् ।
वै.निघ. ।

मेध्यः । पुं । खदिरवृत्ते । वकर् । शृङ्गल
रा.नि.व.८।१८ । यवे । प.सु. । स्त्री (ध्या) । रक्त-
वचायां, श्वेतवचायाम् । प.सु. । रा.नि.व.६।२३ ।
महाज्योतिष्यतीलतायाम् । शङ्खपुष्पाम् । रा.नि.
व.३।२३ । ब्राह्म्याम् । रा.नि.व.५।२३ । शमी
वृत्ते । रा.नि.व.८ । केतकीवृत्ते । कृष्ण शृङ् ।
रा.नि.व.१० । गोरीचनायाम् । रा.नि.व.१२ ।
अपराजितायाम् । इक्षौ । शर्करायां । रा.नि.व.२३ ।
मण्डूक्याम् । रा.नि.व.५ ।

मेनादः । पुं । विडालं । छागि । मयूरे ।

मेन्धिका (न्धौ) । स्त्री । मेददीति ख्याते वृत्ते ।
मेधौ शृङ् । कौषात्तरम् ।

मेरुकः । पुं । मूषिके । वै.निघ. । यक्षधूपे ।
धूनां । श.च. ।

मेरुपादजम् । स्त्री । रौप्ये । वै.निघ. ।

मेलकलवणम् । स्त्री । मृत्तिकालवणे । रा.
नि.व.६ ।

मैला । स्त्री । महानील्याम् । रा.नि.व.४ ।
कृष्णाङ्गने । हे.च. ।

मैलान्युः । स्त्री । मत्स्याधारे । जटा. ।

मेघः (कः) । पुं । पशुविशेषः । डेढ़ा ।
तत्पर्यायाः—मेदुः उरणः उरभः ऊर्णयुः वृषिः
एडः एडकः एलकः पृथुदरः बहुरीमा मेडुः मेडुः
शङ्खिणः अविः लोमशः बली रीमशः फेडकः
सेष्टः हुलुः मेहः सम्फालः । प.सु. । एरके ।
नैगमेधे यहे । भा.र.४.भ.नैगमेधेचि. । “कौमार-
भृत्ये मेपाय प्रचमूले निर्वदयेत् ॥” मांसगुणाः—
मधुरं शैतलं गुरु विष्टमि हृहृणञ्च । रा.नि.व.१८ ।
पित्तघ्नं पक्वं कुसुमशक्तेन सह त्याज्यञ्च । राज. ।
अणुविहीनस्य मेघस्य मांसं विक्षितं लघु । जीव-
शाके । रा.नि.व.७ । मेघराशौ ।

मेघकम्बलः । पुं । मेघलीमकृतकम्बले । अम. ।

मेघकुसुमः । पुं । चक्रमर्द्धे । टांकन्या ।
वै.निघ. । वै.निघ. ।

मेघपुष्पा । स्त्री । मेघशृङ्गाम् । मेघाभिष्ट ।

मेघमूलम् । स्त्री । मेघीमूले । See
अवीमूलम् ।

मेघलोचनः । पुं । चक्रमर्द्धवृत्ते । भा. ।

मेघवल्ली । स्त्री । मेघशृङ्गाम् । भा. ।

मेघविषाणिका । स्त्री । मेघशृङ्गाम् । मेघा-
भिष्ट । र.मा. । वै.निघ.२.भ.चय.चि.शिवगुटी ।

मेघशृङ्गम् । स्त्री । मेघस्य शृङ्गे । डेढ़ात्र
भिष्ट । रावणकृतकुमारतलम् ।

मेघशृङ्गः । पुं । स्वनामख्याततित्तशाकगण्ठीयो-
षधिविशेषः । मेघाभिष्ट । प.सु. । कर्कटशृङ्गे ।
स च पुत्रजीवसदृशतद्विशेषः । कौकडांशुश्री ।
सु.सू.३८५ । पुत्रजीवमेदे । सु.दि.२५ ।

मेघशृङ्गी। स्त्री। अजशृङ्गा। मेघशृङ्गि।
कौकणशृङ्गी। तत्पर्यायाः—नन्दीवृक्षः मेघ-
विषानिका मेघवल्ली चक्षुः चक्षुर्वहलं मेघशृङ्गी
गृहदुमा बहलचक्षुः विषानी अजशृङ्गिका।
रा.नि.व.१६। सु.सू.२५। २६। See अजशृङ्गी।
मेघा। स्त्री। सूक्ष्मलायाम्। श.च.।
मेघाख्यः। पुं। बालग्रहविशेषः, नैगमेषे। वा.
उ.३.अ.।
मेघान्तो। स्त्री। अजान्तीलतायाम्। छां.गं-
दौष्टो। रा.नि.व.३।
मेघालुः। पुं। वर्वरान्नस्यतौ। श.च.।
मेघाह्वयः। पुं। चक्रमहं चूपे। रा.नि.व.४।
मेघाक्षिकुसुमः। पुं। चक्रमहं चूपे। र.मा.।
मेघिका। स्त्री। मेषपत्रायाम्। श.र.।
मेघी (इन्)। पुं। तिनिग्रहणे। तिनिभ,
जापन। रा.नि.व.६। जटामांस्त्री। रा.नि.व.१२।
मेघपत्रायाम्। तत्पर्यायाः—जालकिनी अविः
अविला एडका मेघिका क्रूररी रुजा वेणी।
चिका। मेघशृङ्गायाम्। मेघशृङ्गि। मेघ.वाजी.।
मेहः। पुं। प्रमेहरीणि। रा.नि.व.२०। अजरीरे।
मूत्रे। हे.च.। मेषे। श.च.।
मेहकुलान्तकरसः। पुं। वसामेहे औषधम्।
पाठः—“सुतं वङ्गं स्वसत्त्वम्” शुद्धपारदगन्धकं।
भूनिम्बं पिप्पलीमूलं चिकटुं विफलां विवृतं।
रसाञ्जनं विडङ्गान्दं विल्वगीचुरदाडिमम्। प्रत्येकं
तोलकं ग्राह्यं शुद्धमश्मजतीः पलम्। गोपाल-
ककटौमूलखरसेवटिकां कुरु। अनुपानं
प्रयोज्यं काशीदुग्धमथोऽथवा.....” मेघ.।
मेहघ्नी। स्त्री। हरिद्रायाम्। प.सु.।
मेहनम्। स्त्री। लिङ्गे। रा.नि.व.१८। भूतणे।
वा.उ.६.अ.। पुं। सुक्तकवले। षष्ठी। प्रा.कृ.।
रा.नि.व.११। [वै.निघ.।]
मेहनाशिनी। स्त्री। श्वेतापराजितायाम्।
मेहसुह्रवटी। स्त्री। प्रमेहनाशकवटिकाभेदे।
पाठः—“रसाञ्जनं विडं दारु विल्वगीचुरदाडिमाः।
भूनिम्बपिप्पलीमूलं चिकटुचिकटुविफलां विवृतं॥ प्रत्येकं
तोलकं दीयं लौहचूर्णं तत्समम्। पलैकं
गुग्गुलुं दत्त्वा घृतेन वटिकां कुरु॥ माघिका
निर्विता चैवं मेहसुह्रवसंज्ञिनी॥” मेघ.।

मेहहररसः। पुं। प्रमेहाधिकारे रसः।
पाठः—“गन्धेन सूतं विगुणं प्रगृह्य विमर्दयत्
गोचुरनीरयुक्तं। शुक्लं च कृत्वाथ सुतप्तताम्रचक्रं
तस्थीपरि विन्यसेच्च॥ चक्रं विलग्रच्च ततः प्रगृह्य
सूषीदरे आपय टङ्गणेन। संगृह्य चक्रं च निषाय
गोलं विःसक्तान्निहविमुक्तिरेति॥” रस.चि.६.अ.।
मैत्रम्। स्त्री। स्नेहे। मलमूत्रत्यागे। राज.।
मैत्रकर्म (न्)। स्त्री। मलमूत्रत्यागे।
मैत्रो। स्त्री। मित्रतायाम्। अनुराधायाम्।
सर्वप्राणिष्वामुडौ। च.सू.१.अ.।
मैत्रोपरः। चि। मैत्रीप्रधाने। च.सू.चक्रद.टी.।
मैथुनम्। स्त्री। स्त्रीपुरुषसङ्गमे। तत्पर्यायाः—
सुरतं सुरतं अभिमाणितं धर्मितं सम्प्रयोगः। अनारतं
अन्नन्नचर्यकं उपसृष्टं चिभदं रतिक्रिया सम्बन्धनं
क्रीडारत्नं महाद्रव्यं व्यवायः। ग्रास्यधर्मः। रत्नं
निधुवनं रतं रमणं यतिः। योगमिथुनं सम्भोगः।
शृङ्गारः। प्रसक्तिः। रतिलचं मोहनं पशुक्रिया प्रसङ्गः।
स्त्रीसंसर्गः। यातं स्त्रीसङ्गमः। समीचकः। विवाहे।
स्त्रीविशेषमैथुने तत्कालनिर्णयो यथा—“निदाघ-
शरदीर्वाला प्रौढा वर्षावसन्त्योः। हेमन्ते शिशिरे
योग्या न वृद्धा कापि शस्यते॥” मैथुननिषेधो
यथा—“नर्त्तनं च षोडशावर्षात् सप्तत्याः परतो न
च। आयुष्कामो नरः स्त्रीभिः संयोगं कर्तुमर्हति॥”
सामान्यतो मैथुनकालनिर्णयः—“विभिक्तिभिरुद्धी-
भियं सेवेत प्रमदां नरः। सर्व्वेवृत्तयु शीघ्रेषु
पञ्चान्मासात् व्रजेद्बुधः॥” परिमितस्य गुणाः—
“स्मृतिमेधायुरारोग्यपुष्टीन्द्रियशोभनैः। अधिका-
नन्दजरसो भवन्ति स्त्रीषु संयुताः॥” अतिमैथुन-
दीपाः—“व्यवायो धातुपचयं कुरुते रत्यपत्यदः।
श्लागिकम्प्योददीर्घ्यं धालिन्द्रियबलचयः।
चयवृद्धिपदंशया जायन्तेऽतिव्यवायतः। अति-
व्यवायाज्जायन्ते कासश्वासन्वरादयः॥” मैथुना-
करणगुणाः—“असेवनान्निहमेदीययिरग्रेषु मार्द-
वम्।” राज.५.प.।
मैरियः। पुं, स्त्री। सुराविशेषः। तच्च धातकौ-
पुष्पगुडधान्यान्मसन्धानेन कृतम्। “मैरियं धातकौ
पुष्पगुडधान्यान्मसंहितम्।” प.प्र.३.अ.। यदा
सुरासवयोः प्रत्येकं निष्पादितयोरिकौक्यं पुनः
सन्धानम्। तच्च च मधु दैयम्। “आसवस्य सुरायाश्च
हयोरिकव भाजने। सन्धानं तद्विजानीयात्
मैरियमुभयात्मकम्॥” वृहत्सौनकात् चन्द्रिका।

“मैरियं धातकौपुष्पगुडधान्यान्मसंहितम्। सचातु
जातकाजाजोमकुडीषणनागरम्॥” वाचस्पतिः।
गुणाः—“तीक्ष्णः कषायो मदकृत् दुर्गमकफगुण-
हृत्। कृमिमेदीऽनिलहरी मैरियो मधुरो गुरुः॥”
सु.सू.४.५.अ.। इक्षवमये। धान्यामवे। आसवे।
अम.।
मैरियाम्बु। स्त्री। काञ्जिकभेदे। मेट्रप्रमत्ता।
च.द.विद्रधि.चि.।
मैरियो। स्त्री। सुराविशेषः। तत्प्रस्तुतविधिर्यथा,
—“मालूरमूलं वदरी शर्करा च तथैव च।
एषामेकच सन्धानात् मैरियो मदिरा मता॥”
गुणाः—“मैरियो वातहृद् बल्या ज्वरघ्नी वज्रि-
दीपनी॥”
मैला। स्त्री। नीलीवृक्षे। वै.निघ.।
मोचपुष्पा। स्त्री। बन्धायाम्।
मोघा। स्त्री। विडङ्गायाम्। रा.नि.व.६। च.
शा.८.अ.। बदर्याम्। कूणशीघ्रं। मद. पाटल-
वृक्षे। मे.।
मोचम्। स्त्री। शालालीवृष्टे। मोंट्रप्रम. च.
द.सि.यो.यच्छणी.चि.बालचाङ्गेरीवृष्टे। मोचाफलं।
मोंट्र। अम.। मेष.पाददारी.चि.।
मोचः (कः)। पु.। शोभाञ्जनवृक्षे। रा.नि.व.
७। सुक्कवृक्षे। षष्ठी। प्रा.कृ.। रा.नि.व.११।
मोचरसे। च.द.बाल.चि.। वै.निघ.१.भ.यच्छणी
चि.श्रीधनादिचूर्णे। कदलीवृक्षे। हे.च.।
मोचका (कौ)। स्त्री। शालालीवृष्टे। शिभूज
शीघ्रं। सु.चि.२.अ.।
मोचनम्। स्त्री। मोचणे। विस्त्रावणे। भा.म.
कुश.चि.। स्त्री (नी)। कण्टकायाम्। जटा.।
मोचना। स्त्री। सन्दर्शे। मोंट्रप्रम.।
मोचनिर्यासः। पुं। मोचरसे। रा.नि.व.८।
मोचपुष्पा। स्त्री। बन्धायाम्। स्त्रियायाम्। दौक्षा
मेट्र। रा.नि.व.१८। कदलीवृक्षे।
मोचरसः। पुं। खनामख्यतसारजवर्गीयद्रव्य-
भेदे। शालालीवृष्टे। मोंट्रप्रम. शिभूजेश्च आठि।
तत्पर्यायाः—मोचनिर्यासः। मोचसत् मोचसुत्
मोचाकः। मोचाह्वः। शालालीनिर्यासः। पिच्छलसारः।
सुरसः। शालालीवृष्टः। पिच्छा। शालालिः। शालाली-
वृष्टकः। र.मा.। सु.सू.३.अ.प्रियङ्गादिः। गुणाः

—कषायः। कफवातघ्नः। योगेन रसायनः।
बलपुष्टिवर्णवीर्यप्रज्ञायुर्देहसिद्धिकरः। याज्ञी च।
रा.नि.व.८। वा.सू.१.५.अ.प्रियङ्गादि.। “मान-
दुर्मोचरसः।”
मोचसारः। पुं। मोचरसे। रा.नि.व.८।
मोचसवः (खावः, वी (इन्), सुत्)। पुं।
मोचरसे। रा.नि.व.८। वै.निघ.।
मोवा। स्त्री। शालालीवृष्टे। शिभूज शीघ्रं।
रा.नि.व.८। कदलीवृक्षे। भा.। रा.नि.व.११।
नीलीवृक्षे। नील शीघ्रं। रा.नि.व.४। शल्लकी-
वृक्षे। वा.सू.१.५.अ.रोध्रादिः। “शैलबालुपरिपेल-
वमीचाः।”
मोचाख्यः। पुं। शालालीवृक्षे।
मोचाटः। पुं। कण्ठजीरके। अम.। कदली-
वृक्षे। कदल्यस्थनि थोड़। मे.। चन्दनवृक्षे।
वै.निघ.। [वै.संयहः।]
मोचाफलम्। स्त्री। कदल्यायाम्। कृष्णं।
मोचारसः। पुं। कदलीसम्बन्धले। “मोचा-
रसेन सहितं।” भा.म.४.भ.म.सू.चि.श्रीतला-
धिकारे।
मोचासावः। पुं। मोचरसे। वै.निघ.।
मोचाह्वः। पुं। शालालीवृष्टके। मोंट्रप्रम.।
सि.यो.रत्नाशः.चि.। “समङ्गीत्यलमोचाह्वतिरीट-
तिलचन्दनैः।” वै.निघ.।
मोचिका। स्त्री। मस्यभेदे। वै.निघ.।
तन्मांसगुणाः—मोचिका वातहृद् बल्या रुचा
वृथा दीमाश्रीनां हिता।
मोचिनी। स्त्री। कण्टकायाम्। वै.निघ.।
मोचिलिन्दा। स्त्री। राजादनवृक्षे। वै.निघ.।
मोची। स्त्री। हिलमीचिकायाम्। शिष्टः।
र.मा.। See मोचा।
मोक्षिकायन्त्रम्। स्त्री। सुराश्रीतनयवृक्षे।
मेट्र. भा.गि.। मेष.सुतसञ्जीवनीसुरा.।
मोटनम्। स्त्री। आचिपे। निदा.।
मोटा। स्त्री। क्रसवलाचुपे। छोटि वेल्डो।
रा.नि.व.४। जयन्त्यायाम्। चुकी। फूका पीण्डो।
वै.निघ.।
मोणः। पुं। शुक्लफलं। वै.निघ.। नकी।
मल्लिकायाम्। मर्पकरवृक्षे। मे.।

मोयः । पुं । मुक्तके । क्रीडान्तरम् ।

मोदः । पुं । आसवचे । सुरभिगन्धे । वै.निघ. ।

मोदकः । पुं । गुडः । यवासशर्करायाम् । रा. नि.व.१४ । लड्डुके । लाडू । मे. । गुडशर्करादि-
पाकेन अस्य पूर्णवैद्यं घण्टासं तिष्ठति । सुखकोषः ।
मोदकाद्योषधमावादि यथा—“मोदको वटकः
पिण्डो तन्मात्रा चूर्णवन्मत्ता । मोदकेषु द्विगुणितो
गुडः सिता चतुर्गुणा । पक्वो वटकाः कार्या गुडेन
सितयायवा । परं हि वज्रिष्यकौलविमानं
भजन्ति ते । चूर्णावलेहगुडिकाकल्कानामनुपान-
कम् । वातपित्तकफातङ्गे हितैः प्रकलमाहरेत् ॥”
गोपुरः ।

मोदको । स्त्री । मूर्त्त्याम् । वै.निघ.२भ.
वा. व्या. चि.षड्शीतिगुगुली । जिह्वान्याम् ।

मोददायिनी । स्त्री । जातीउषधे । जाती-
कुण्डलग्नां गीह । सु. ।

मोदनम् । स्त्री । सिक्थके । रा.नि.व.१३ ।
पुं । मदनवचे । मग्ननां गीह । (सौभाग्यशुद्धो-
मोदके ।)

मोदनी । स्त्री । यूथिकायाम् । श्वेतं जूँहे ।
वृत्तमल्लिकायाम् । रा.नि.व.१० । उपोदिका-
याम् । शूँहे गीह । प.सु. ।

मोदमोदिनी । स्त्री । जम्बूवचे । जात्र
गीह । रा.नि.व.११ ।

मोदयन्ती । स्त्री । विपुरमल्लिकायाम् । नव
मल्लिका, काष्ठमल्लिका । तत्पथ्यायाः,—खरखरा
तण्डुल्या भूपदी मोदयन्तिका । प.सु. । सु.चि.
२५अ. । “पिष्टा च सत्त्वं सह मोदयन्त्या ।”

मोदा । स्त्री । शालालिवचे । शिशून् गीह ।
र.मा. । अजमोदायां । वनेश्वरानि । मद.व.२ ।
रा.नि.व.६ ।

मोदाख्यः । पुं । आसवचे । रा.नि.व.११ ।

मोदाख्या । स्त्री । अजमोदायाम्, वनयमा-
न्याम् । रा.नि.व.६ ।

मोदिनी । स्त्री । यूथिकायाम् । मल्लिकापुष्प-
वचे । मल्लिका गीह । तत्पथ्यायाः,—वटपथी
कुमारिका वृत्तमल्लिका । गुणाः,—कटुः उष्ण
गन्धाद्या व्रणघ्नी नेत्रास्यरोगनाशिनो च । वृत्त-
मल्लिकायाम् । रा.नि.व.१० । कस्तूर्याम् ।

मृगनाभि । वै.निघ. । अजमोदायां । रा.नि.व.६ ।
मदिरायां । रा.नि.व.१४ ।

मोरट(क)म् । स्त्री । प्रसवात् सधराचादनन्तरं
यत् चीरं तन्मोरटमुच्यते । र.मा. । रा.नि.व.१४ ।
“मधुरौ वृहणौ वृथौ तद्वत् पौषमोरटौ ।” सु.
सू.४५अ. । (कम्) इत्यमूलं । भा.म.ख.४भ.
मरु.चि. । हस्तिकर्णपलाशे । सु.सू.३८अ. ।
च.द.वीरतरादौ । अङ्गोटपुष्पे । औंकोटोत्र
कूलं । मे. ।

मोरटः (कः) । पुं । लताकराड इति प्रसिद्धे
वृक्षभेदे । प.सु. । चीरमोरटे वा । लताकराड,
कौत्रकराड । तत्पथ्यायाः,—शीतद्रुः सुदलः
चीरकः चीरमोरटः चीरपुष्पः कर्णपुष्पः पौलुपवः
मधुस्रवः घनमूलः दीर्घमूलः पुरुषः चीरवहलः ।
गुणाः,—सकषायमधुरः वृथः बल्यः पित्तदाहज्वर-
घ्नश्च । रा.नि.व.१ । अङ्गोत्रवचे । औंकोट
गीह । सु.सू.३८अ. । खदिरभेदे । श्वेतं थनित्र ।
वै.निघ. ।

मोरटा । स्त्री । मूर्त्त्याम् । मूर्त्ता । प.सु. ।
रा.नि.व.१ । सु.सू.३८अ. । वा.सू.१५अ. वरुणादिः ।
शाखोटकवचे । णोडा गीह । सु.सू.३८अ. ।

मोरणम् । स्त्री । तरुनिर्यासि । चीरनिर्यासि ।
दुग्धकृच्चिकायाम् । वै.निघ. ।

मोर्वः । पुं । मूर्त्त्याम् । वै.निघ. ।

मोहः । पुं । विपरीतज्ञाने । भा.अध.अस्त्र.पि.
चि. । भा. । म.ख.४भ.विस्फोट.चि. । मूर्त्त्याम् ।
मा.नि. ।

मोहकारी (इन्) । पुं । माड इति कीदृशे
ख्याते वृक्षविशेषे । रा.नि.व.६ ।

मोहनः । पुं । धुस्तुरवचे । रा.नि.व.१० ।
कण्ठमुष्ककवचे । चित्तविषमे । वै.निघ. । स्त्री ।
सुरते । हे.च. ।

मोहनभोगः । पुं । लसिकायाम् । हिं हलुया ।
See लसिका ।

मोहनवल्ली । स्त्री । वन्दाके । वा.उ.५अ. ।

मोहना (नौ) । स्त्री । विपुरमल्लिकायाम् ।
रत्ना । वृत्तमल्लिकायाम् । रा.नि.व.१० ।
उपोदिकायाम् । रा.नि.व.७ ।

मोहनिका (हिनी) । स्त्री । विपुरमल्लिकायां ।

र.मा. । सु.चि.२८अ. । वृत्तमल्लिकायाम् ।
रा.नि.व.१० । वृत्तमल्लिकायाम् । प.सु. ।
कटफलं । वटपत्रपाषाणभेदे । भङ्गायाम् । मिक्कि ।
मद्यविशेषे । उपोदिकायाम् । शूँहे । वै.निघ. ।

मोचः (कः) । पुं । पाटलवचे । पाकनगोष्ठां ।
मे. । (कः) मुष्ककवचे, पलाशवृक्षवत्तवचे ।
घण्टोपाकन । भा. ।

मौकुलिः (लो(इन्)) । पुं । द्रोणकाके ।
पाँड काक । वै.निघ. । काके । हे.च. ।

मौक्तिकम् । स्त्री । अन्ने । वै.निघ. । मुक्तायाम् ।
मूलां । हिं मोती । गुणाः,—मौक्तिकं शीतलं
वृष्यं चतुर्थं बलपुष्टिज्जत् । भा.पू.१भ.रत्नवर्गः ।
शोधनादिकं माणिक्यशब्दे दृश्यम् । तस्य लेपः
शोफादिहरः । वा.उ.३७अ. । See मुक्ता ।

मौक्तिकतण्डुलः । पुं । धवलयावनाले ।
श्वेतं जनात्र । रा.नि.व.१६ ।

मौक्तिकप्रसवा । स्त्री । मुक्ताशक्तौ । मूलां
विगूक । रा.नि.व.१३ ।

मौक्तिकयोनी । पुं । शक्तिशङ्कादि मौक्तिक-
जनके । “शक्तिशङ्काजन्तोः फणौ सत्स्यश्च ददरः ।
वैष्णवे समाख्यातास्तज्जन्मौक्तिकयोनयः ।”

मौक्तिकशक्तिः । स्त्री । मुक्ताशक्तौ । मूलां
विगूक । रा.नि.व.१३ ।

मौक्तिकसम्पुटः । पुं । मुक्ताशक्तौ । प.सु. ।

मौक्तिकसम्भवम् । स्त्री । मुक्ताजने । वै.निघ. ।

मौक्तिकस्थानम् । स्त्री । शक्तिशृङ्गशङ्खसर्प-
भेकमत्स्यवैष्णवजेषु । वैद्यकम् ।

मौग्धिकः । पुं । प्रचवचे । वै.निघ. ।

मौष्णिकाख्यः । पुं । मुञ्जवचे । मूज् ।
रा.नि.व.८ ।

मौष्णोपवा (वौ) । स्त्री । वल्जयायां । उन् ।
रा.नि.व.८ । मुञ्जवचे । वै.निघ. ।

मौव्यम् । स्त्री । मोह । हे.च. ।

मौहदलम् । स्त्री । मुद्गदाल्याम् । मूगत्र
दाण । वा.चि.६अ. । [विका.]

मौहलिः । पुं । द्रोणकाके । वै.निघ. । काके ।

मौनम् । स्त्री । मुक्तायाम् । अम. ।

मौर्वी । स्त्री । मेषशृङ्गाम् । अजशृङ्गाम् ।
र.मा. । तीतपुखी इति प्रसिद्धीवधौ । प.सु. ।

मौलकः । वि. । मूलाकरजे (लवणे) । थनिज्ज
नवण । च.वि.८अ. ।

मौलिः । पुं, स्त्री । मल्लके । रा.नि.व.१८ ।
केशपाशे । अम. । पुं । कङ्गीलवचे । त्रिका. ।
अशोकवचे । मे. ।

मौलिकाजाली । स्त्री । चीरिकायाम् ।

मौषली । स्त्री । सुषल्याम् । तान्मूली ।
वै.निघ.२भ.गुडूच्यादिमोदके ।

मौहर्त्तिकः । पुं । ज्योतिर्विदि । अम. ।

मृचणम् । स्त्री । तैलघृताद्यभ्यङ्गे । ठैल
घृतादि मांशां । रा.नि.व.१५ । तैले । हे.च. ।

म्रातनम् । स्त्री । कैवर्त्तमुक्तके । श.च. ।

म्राना । स्त्री । रजसलायाम् । रा.नि.व.१८ ।

म्लेच्छम् । स्त्री । हिङ्गुले । रा.नि.व.१३ । सा.
कौ.विपुरमेरवरसे । वै.निघ.२भ.वा.व्या.चि.मृत-
सञ्जीवनीरसे । ताम् । र.सा.सं.मृतसञ्जीवनीरसे ।

म्लेच्छकन्दः । पुं । श्वतरसीने । रा.नि.व.७ ।

म्लेच्छदारुकम् । स्त्री । चीवचीनीति ख्याते
द्रव्ये । त्रोगिनि । वै.निघ. ।

म्लेच्छफलम् । स्त्री । काफौतिखाते फलविशेषे ।
गुणाः,—बल्यं निद्रातन्द्राकफनाशकं आसकास-
ज्वरातिसाराह्वामेदकहरश्च ।

म्लेच्छभोजनः । पुं । तण्णगोधूमे । गोधूमे ।
गम् । रा.नि.व.१६ । त्रिका. । स्त्री । अईपक-
गोधूमे । यावके । श.र. ।

म्लेच्छमुखम् । स्त्री । ताम्रधातौ । ताम्रं ।
रा.नि.व.१२ ।

म्लेच्छान्निका । स्त्री । पारसिकान्नफलविशेषे ।
गुणाः,—रुच्यं रचनश्च ।

म्लेच्छाशः । पुं । म्लेच्छभोजने । गोधूम । वै.
निघ. । [र.मा.]

म्लेच्छास्यम् । स्त्री । ताम्रधातौ । ताम्रं ।

य

यक्त। स्त्री। दक्षिणकुक्षेरधःस्थशरीरावयव-
विशेष, कालखण्डाभिधरकपिताधारि। यक्रु२।
हिं जिगार। तत्पर्यायाः,—करुणा कालकं
कालखण्डं कालखण्डं कालं महाकायुः।
रा.नि.व.१८। तत्र रक्तजन्तुः। “गर्भस्थस्य यक्त-
भोजनो शोणितजी” सु.शा.४५। तत्स्वरूपं
यथा—“अधी दक्षिणतथापि हृदयादयान्तस्थितिः।
तत्तु रक्तकपित्तस्य स्थानं शोणितजं मतम्।
भोजनमयस्य हृत्वादि समस्त यक्तदामये। किन्तु
स्थितिसंशयोऽपि तामदक्षिणपार्श्वयोः” भा।
यक्तदात्मिका। स्त्री। तेलपायिकायाम्।
तेजाःपाका। श.च.।
यक्तहाल्युदरम्। स्त्री। उदररोगभेदे। लक्षणं
यथा—“वामे च पार्श्वे परिहृष्टिरिति विशेषतः
सीदति चातुरीऽयम्। मन्दस्वरभिः कफपित्तलिङ्गे
रूपद्वौ हीनवर्त्तमानौऽतिपाण्डुः। सव्येतरस्मिन् यक्तति
प्रदुष्टं ज्ञेयं यक्तहाल्युदरं तदेव” सु.नि.७५।
यक्तहरी (रु)। पुं। रक्तरीहीतकवचे। गान्
त्रोणं, त्रशना। श.च.।
यजा। स्त्री। कृष्णतुलसीवृक्षे। वै.निघ.।
यज्जनाता (ह)। पुं। महासीमलतायाम्।
वै.निघ.।
यज्जधूपः। पुं। सव्यं वृक्षे। धूनां ग्राह्य,
गान्। रा.नि.व.८।
यज्जनेता (ह)। पुं। महासीमलतायाम्। वै.
निघ.।
यज्जपशुः। पुं। घोटके। श.मा.। [भा.।
यज्जपादपः। पुं। विकङ्कतवृक्षे। वै.निघ.।
यज्जफलः। पुं। उदुम्बरवृक्षे। यज्जधूप ग्राह्य।
यज्जभूषणः। पुं। सितदर्भे। श्वेत कूष्म।
रा.नि.व.८।
यज्जयोग्यः। पुं। उदुम्बरवृक्षे। रा.नि.व.११।
यज्जवल्ली। स्त्री। सीमलतायाम्। रा.नि.व.३।
यज्जवृक्षः। पुं। वटवृक्षे। नदीवटे। रा.नि.व.
११। विकङ्कतवृक्षे। वै.निघ.। भा.।
यज्जवृष्टा। स्त्री। सीमलतायाम्। रा.नि.व.३।
यज्जसंस्तरः। पुं। यज्जदर्भे। वै.निघ.।

यज्जसाधनी। स्त्री। सीमलतायां। वै.निघ.।
यज्जसारः। पुं। यज्जोदुम्बरवृक्षे। रा.नि.व.११।
यज्जसूत्रम्। स्त्री। यज्जोपवीते।
यज्जाङ्गः। पुं। उदुम्बरवृक्षे। यज्जधूप ग्राह्य।
र.मा.। खदिरवृक्षे। रा.नि.व.८। भाग्याम्।
वामनशोणं। श.च.।
यज्जाङ्गा। स्त्री। सीमलतायाम्। रा.नि.व.३।
यज्जिकः। पुं। पलाशवृक्षे। जटा.।
यज्जि(जी)यः। पुं। विकङ्कतवृक्षे। वै.निघ.।
ग्राह्य। रा.नि.व.८। उदुम्बरवृक्षे। यज्जधूप ग्राह्य।
रा.नि.व.११।
यज्जियपत्रकः। पुं। सितदर्भे। श्वेत कूष्म।
रा.नि.व.८। “वातकपत्रकः” इत्यपि पाठः।
पुस्तकान्तरे दृश्यते।
यज्जोयन्नपादपः। पुं। विकङ्कतवृक्षे।
वै.निघ.। ग्राह्य। रा.नि.व.८।
यज्जेष्टम्। स्त्री। दीर्घरोहिषवृक्षे। रा.नि.व.८।
यज्जोदुम्बरः। पुं। (Fycus glomerata.)
उदुम्बरवृक्षे। यज्जधूप ग्राह्य। हिं गुलार,
उमर। तै मयङ्गीचेष्टु। ता. चट्टि। तत्पर्यायाः,
—चौरवृक्षः जलवृक्षः सदाफलः हेमदुग्धः
क्रिमिफलः यज्जाङ्गः शीतवल्कलः। गुणाः—हिमः
रुच्यः गुरुः पित्तकफरक्तघ्नः मधुरः तुवरः तण्डुलः
व्रणशोधनः रोपणश्च। भा.। See उदुम्बरः।
यतिः। पुं। अगस्त्यवृक्षे। वै.निघ.। जितेन्द्रिये।
अम.।
यतु(तू)का। स्त्री। वास्तुकचपे। वेतेन
भा.के.व. ५। श.र.।
यत्तसाध्यः। वि। यत्तनारोग्याहं।
यथेष्टचारौ (रु)। पुं। पक्षिणि। श.च.।
वि.। खेच्छाचारिणि।
यन्त्रम्। स्त्री। शल्यानामाङ्गरणीपायभूतसस्ति-
कादौ। तत्र एकीतरशः। तदुक्तं—“हस्तमेव
प्रधानतमं यन्त्राणामवगच्छ। किं कारणं यन्त्राङ्ग-
साहते यन्त्राणामप्रवृत्तिरेव तदधीनत्वाद्यन्त्रकर्म-
णाम्” तानि च षट्प्रकाराणि—सस्तिक-सन्द-
ताल-नाडी-शलाकीपयन्त्रभेदेन इति। “तत्र

चतुर्विंशतिः सस्तिकानि, द्वे सन्दशयन्त्रे, द्वे एव
तालयन्त्रे, विंशतिर्नाडी, अष्टाविंशतिः शलाकाः,
पञ्चविंशतिरुपयन्त्राणीति तानि प्रायशो लौहानि
भवन्ति तत्प्रतिरूपकानि वा तदन्तामे। तत्र नाना-
प्रकाराणां व्याख्यानां स्रगप्रसिद्धां मुखेमुखाणि
यन्त्राणां प्रायशः सट्शानि तस्मात् तत्सारूप्यादा-
गमादुपदेशादन्यथलदर्शनाद् युक्तितश्च कारयेत्।
“समाहितानि यन्त्राणि खरश्मन्मुखानि च।
सट्शानि सुरुपाणि सुयन्त्राणि च कारयेत्” सु.
सू.७५। यन्त्रकर्मणि चतुर्विंशतिः निर्घातन-
पूरणादि। सु.सू.७५। एषां विशेषः स्वस्वपर्याये
द्रष्टव्यः। श्लेषधराकपात्रविशेषे। तत्र साधारणतः
षड्विधं, बालुकादीलासेदनविद्याधरयन्त्राणीति।
तेषां लक्षणं तत्पर्यायं च दृश्यम्। पारदवस्त्रोपाय-
विशेषे। तदुक्तं—“यन्त्राते पारदी यन्त्रात्तस्माद्-
यन्त्रमिदं कृतम्” वै.निघ.।
यन्त्रगृहम्। स्त्री। तेलनिषीडनयन्त्रगृहे।
शानिषत्र। हि.च.।
यन्त्रगोलः। पुं। कलायमभेदे। मेट्र। श.च.।
यन्त्रणम्। स्त्री। वस्त्रे। रचणे। मे.।
यन्त्रणवासः। स्त्री। जतादिवस्त्रनायं शाटके।
वाक्किंवात्र वस्त्रं वा वा.वि.७७। वा.वि.८५.
अष्टाङ्गसंज्ञे च। “अथ यन्त्रणवाससा”
यन्त्रणा। स्त्री। पीडायां। व्याक.।
यन्त्रापीडः। पुं। सन्निपातज्वरभेदे। लक्षणं
—“येन सुहृज्ज्वरवेगाद् यन्त्रेणैवापीड्यते गात्रम्।
रक्तं पीतञ्च भवेत् यन्त्रापीडः स विज्ञेयः” भा.
स.१५.।
यमः। पुं। इन्द्रियनिग्रहे। काके। उष्ट्रे।
कङ्कपक्षिणि। मे.। कीनाशे। विका.।
यमकम्। स्त्री। दुग्ले। घृततेले। च.सू.२५.।
वा.चि.८५.।
यमकवन्धः। पुं। यमलनामव्रणवन्धनभेदे।
लक्षणम्—“बध्यते मण्डलाकारो यमकव्रणधीस्त-
यः। वन्धं यमकनामानं भिषजो वर्णयन्ति तम्”
सु.सू.१८५.।
यमकोटः। पुं। भूकीटविशेषे। घृत्रघृत्र
शोका। विका.।
यमचिन्ता। स्त्री। अत्यस्तचिन्तायाम्। वागो
तेजुन। र.मा.संज्ञ.। रसाध्याये।

यमजः। वि। युग्मजाते। यमज्ज मञ्जान।
पुं। काके। मे.। दीपान्विते घोटके। “एकेनाङ्गेन
हीनेन भिन्नेन च विशेषतः। यमजं वाजिनं
विद्यात्.....” ज.द.३५.।
यमदग्निः। पुं। चट्टविशेषे। च.।
यमदूतकः। पुं। काके। श.र.।
यमदूतिका। स्त्री। तिलिङ्गीवृक्षे। अम.।
यमद्रुमः। पुं। शाललिङ्गवृक्षे। रा.नि.व.८.२३।
यमप्रियः। पुं। वटवृक्षे। श.र.।
यमरथः। पुं। महिषे। वै.निघ.।
यमलम्। स्त्री। युग्मे। हि.च.।
यमलच्छदः। पुं। काञ्चनारवृक्षे। ब्रह्म-
काञ्चन ग्राह्य। रा.नि.व.१०.।
यमलपत्रकः। पुं। अस्मन्तकवृक्षे। कीवि-
दारवृक्षे। रा.नि.व.८.।
यमला (स्त्री)। पुं। द्विकाभेदे। विका.।
लक्षणं—“चिरं यमलेर्वेगेयां द्विका सम्प्रवर्तते।
कम्पयन्ती शिरोधौ यमला तां भिन्निर्दिशेत्”
मा.नि.।
यमवाहकः। पुं। महिषे। विका.।
यमवृक्षः। पुं। शाललिङ्गवृक्षे। रा.नि.व.८.।
यमा(वा)निका(नी)। स्त्री। (Ligu-
sticum ajwan or Carum copticum.
Syn. Ammicopticum.) Ajava seeds,
स्वनामख्यातपण्यद्रव्ये। (शोभनं। हिं वम्. अज-
वाइन। सं. उवा। कं. उडु। तै. भीमनी। ता.
अमन। तत्पर्यायाः,—अजमीदा ब्रह्मदर्भा
चेवयमानिका भूतिकः यवनिक्ता यवनी यवानौ
दीप्यः दीपकः दीपनी दीपनीयः यवजः यवसाह्वः
यवसाह्वया यवायजः उयगन्वा वातारिः भूकदम्बकः
शूलहन्तौ उया तीव्रगन्वा। सा चतुर्धा—
यमानौवनयमानोपारसीकखीरासानौभेदेन। गुणाः
—लेखनी (देहस्थधातुमलान् विशीथीकृतं यथेत्)
पाचनी रुच्या तीक्ष्णोष्णा कटुका लघुः दीपनी
तिक्ता पित्तला शूलशूलघ्नी वातघ्नी भोदरानाह-
गुल्मीहृत्तमित्री च। भा.पू.१५.। तच्छाकगुणाः—
यवानौशाकमाग्रेयं रुच्यं वातकफघ्नं कटुतिक्तमुष्णं
पित्तलं लघु शूलकरञ्च। भा.पू.शा.व.। “यमानो
कटुतिक्तोष्णा वाताग्नेयशून्याग्निनी। श्लाघाज-

कमिच्छिर्महनी दीपनी परा ॥” रा.नि.व.६ ।
(Hyoscyamus niger.) Henbane.
खोरासानीयमान्यां । हिं वज्रल । तं कुरासानी-
वमम् । गुणाः—स्वस्वपण्यां च मृग्याः ।

यमानोतैलम् । स्त्री । यमानोसम्भवतैले ।
गुणाः,—“यमानोतैलमाग्रेयं शलाचिपानिलान्त-
कत् । आभानाजीर्णदुर्गन्धघ्नोदीपनाशनम् ॥”
यमानोदयम् । स्त्री । यमान्यां वनयमान्याश्च ।
वै.निघ.२भ.अभिप्रास.चि. ।

यमिका । स्त्री । हिकामेदे, या द्विवारमायाति ।
यमनाशिका । मा.नि. ।

यमुना । स्त्री । भारतवर्षीयनदीविशेषः । तज्जल-
गुणाः—पित्तदाहवननशमनं स्वादु वातजननं
पाचनम् अग्निदीप्तिकरं रुचिजनकं बलकरञ्च ।
रा.नि.व.१४ ।

ययुः । पुं । घोटके । मे. ।

यवः (कः) । पुं । (Hordeum hexasti-
chum.) Barley. खनामख्यातशुक्रधान्यमेदे ।
श्व । हिं मं यव, युज । कं सुं ड, जयवे । तं
गोधूमलु यवलनेडुधान्यम् बालिवियम् । ता.
बालिभरिसु । तत्पर्यायाः,—शितशुकः शीतशुकः
सितशुकः हयप्रियः यवकः श्वेतशुकः प्रवेष्टः
मेधः दिव्यः अचतः कसुको धान्यराजः तौष्णशुकः
तुरगप्रियः तुरङ्गप्रियः शक्तुः ह्येष्टः पवित्रधान्यम् ।
गुणाः—“रुचः शीतो गुरुः स्वादुः कषायो मधुरो
यवः । हृष्यो ग्राही कफघ्नश्च स्वात् पित्तश्चासकास-
नुत् ॥” कषायो मधुरः सुशीतलः प्रमेहजित् तित्तः
कफघ्नश्च । तथा अशुकसुण्डः यवः बलदः हृष्यः
बहुवीर्यपुष्टिकरश्च । रा.नि.व.१६ । वर्षद्वयोपरि-
स्थिता यवाः पुराणाः । तद्गुणाः—“पुराणा
नौरसा रुचा न तथा गुणकारिणः । नवा
हृताः..... ॥” भा. । इन्द्रयवे । वै.निघ.२भ.
अश्वः, चि.अग्निदीपनीव्याम् । षष्टिकतण्डुले ।
अन्नं । भा.ज्व.चि. । चतुर्धान्यमानि । ४ शान् ।
षट्सर्वपमानि । ७ मन्त्रिया । श.च. । कालिङ्गे षट्-
सर्वपमिति मानि । ८ मन्त्रिया । “यवोऽष्टसर्वपैः ।”
प.प्र.१ख. ।

यवकः । पुं । शुक्रधान्यविशेषः, यवे । च.सु.५अ. ।

यवकण्टकः । पुं । पर्यटके । क्लृप्तपात्रा ।
वै.निघ. ।

यवकलशः । पुं । इन्द्रयवे । वै.निघ. ।

यवकाञ्चिकम् । स्त्री । यवसंहितकाञ्चिके ।
यवेन्न कौञ्चि । See यवाकम् ।

यवगण्डः । पुं । सुखत्रणे । वस्त्रमर्कौड़ा ।
श.र. ।

यवगोधूमसम्भवम् । स्त्री । तन्मिश्रकाञ्चिके ।
वै.निघ. ।

यवचिञ्चा (त्रा) । स्त्री । चौरिण्याम् ।
शिरुदे । रा.नि.व.५ ।

यवजः । पुं । यवचारे । रा.मा. । च.द.ग.ग.चि. ।
यमानोचुपे । रा.नि.व.६ । गोधूमचुपे । वै.निघ. ।

यवजोद्धवम् । स्त्री । तवचौरे ।

यवतित्ता । स्त्री । श्वेतनुज्ञायाम् । शङ्खिनी
यवेचौ इति लोके । श्वेतनुज्ञां । तत्पर्यायाः,—
महातित्ता हृदपादविसर्पिणी नाकुली नेचमीना
शङ्खिनी तण्डुली पवतण्डुली अचपोड़ा सूचपुष्पी
खूलपुष्पी यशस्विनी माहेश्वरी तित्तफला यावो
तित्ता । गुणाः—तित्ता अन्ना रुचा दीपनी
कमिकुष्ठविषामदीपनी रचनी च । रा.नि.व.३ ।
तण्डुलीयशके । शशाण्डुल्याम् । मारिषे ।
रा.नि.व.२३ ।

यवतैलम् । स्त्री । यवचूर्णादिसाधित-तैलविशेषः ।
तत्प्रस्तुतविधिर्यथा—“यवचूर्णादिकुण्डवं मञ्जिष्टाई-
पलेन तु । तैलप्रस्थं शतगुणं काञ्चिके साधितं
जयेत् ॥” ज्वरं दाहं महावेगमङ्गानाश्च
प्रहर्षयम् ॥”

यवनः । पुं । सिद्धके । मिनांग्रम् । रा.नि.व.
१२ । गोधूमे । रा.नि.व.१६ । गर्जरे । रा.नि.व.७ ।

यवनकः । पुं । गोधूमे । वै.निघ. ।

यवनहिष्टः । पुं । गुग्गुली । शुश्रूण ।
रा.नि.व.१२ ।

यवनप्रियम् । स्त्री । मरिचे । हे.च. ।

यवनभोजनः । पुं, स्त्री । मरिचे । चि.क्र.क.
प्रद.चि. । “यवनभोजनधान्यशतावरी ।”

यवनालः । पुं । यावनालहले । कान्जनांग्र ।
प.सु. । देवधान्ये । मेधानं । हे.च. । यावनाल-
सामान्ये । जनांग्र । रा.नि.व.१६ । यवदण्डे ।

यवनालजः । पुं । यवचारे । हे.च. ।

यवनो । स्त्री । यमान्या । मे. ।

यवनेष्टम् । स्त्री । गृह्णने । गौज्र । रा.नि.व.
७ । मरिचे । रा.नि.व.६ । सीसके । जौमी ।
रा.नि.व.१३ । तालीशपत्रे । वै.निघ. । पुं । रक्त-
रसीने । राजपलाखो । पलाखी । रा.नि.व.७ ।
निम्बहले । निम्ब गौह । रा.नि.व.२ ।

यवनेष्टा । स्त्री । खर्जूरौहले । रा.नि.व.११ ।
नखरञ्ज्याम् । मेहेती । वै.निघ. ।

यवपटोलः । पुं । ज्वरे कषायमेदे । यव-
पटोल । गुणाः—तण्डादाहहरः पित्तज्वरघ्नोऽयं
कषायः समभागयवपटोलपत्रकतः । च.द.पि.ज्व.
चि. । “पटोलयवनिःकषायो मधुना मधुरीकृतः ।”

यवपलः । पुं । यवपलाले । यवशा इति लोके ।
यवेन्न पोशाण । सु.चि.६अ. ।

यवप्रख्या । स्त्री । चन्द्ररीगमेदे । यवांकां
पिडकाविशेषः । लक्ष्णं—“यवाकारा सुकठिना
यथिता मांससंयुता । पिडका श्लेष्मवाताभ्यां
यवप्रख्यति सोचते ॥” सु.नि.१३अ. ।

यवफलः (ला) । पुं, स्त्री (ला) । शंशे । रा.
नि.व.७ । भा.स.४भ.रेवतीयह.चि. । पलाखी ।
इन्द्रयवे । वै.निघ. । पुत्रहृत् । श.च. । कुटजहृत् ।
रा.नि.व.६ । स्त्री । वेणुवीजे । जटामांसा । मे. ।

यवफलाङ्गुरः । पुं । वंशाङ्गुरे । वौष्णैर
कौण्ड । रा.नि.व.७ ।

यवभस्म । स्त्री । यवचारे । यवेन्न क्कां ।
च.द.सि.यो.भरीच.चि. । “कणाविद्धयवभस्म ॥”

यवभोज्यम् । स्त्री । यवाहारे । नकुल.११अ. ।

यवमण्डः । पुं । यवकतमण्डे । वायुमण्ड
इत्युच्यते । यवेन्न मण्ड । गुणाः—“वायुमण्डो
यवेमष्टैर्मुनिभिः परिकीर्तितः । वायुमण्डो लघु-
र्ग्राही शूलानाहविदोषनुत् । नवज्वरेऽपि पथ्योऽयं
पटोलमगधान्वितः ॥” वै.निघ. ।

यवमद्यम् । स्त्री । यवकतमद्ये । यवेन्न मद्य ।
गुणाः—गुरु विष्टभदायकम् । रा.नि.व.१४ ।

यवयवागुका । स्त्री । यवकतयवाग्वाम् ।
यवेन्न शाडे । प.सु. ।

यवयवागूः । स्त्री । यवस्त्रिद्वयवाग्वाम् ।
यवेन्न शाडे । प.सु. ।

यवरोटिका । स्त्री । यवचूर्णकतरोटिकायाम् ।
यवेन्न रुटि । गुणाः—“यवजा रोटिका रुचा

मधुरा विशदा लघुः । मलशुक्रानिलकारी बल्या
हन्ति कफामयान् ॥” ना. ।

यवलकः । पुं । पक्षिविशेषः । अयं मधुरलघु-
शीतकषायः । सु.स.४६अ. ।

यवलासः । पुं । यवचारे । श.र. ।

यववर्णाभः । पुं । सविषमण्डूकजातीयकीटे ।
तद्वट्टे दंशकण्डूः पीतफेणागमश्च । सु.कल्प.८अ. ।

यवविकृतिः । स्त्री । प्रमेहहिते यवकतापूपदी ।
यवेन्न पिष्टां श्रुति आदि । वा.चि.१२अ. ।

यवशक्तुः । पुं । भृष्टयवकतचूर्णे । यवेन्न छात्रु ।
गुणाः—“यवानां शक्तवी रुचा लेखना वक्त्र-
दीपनाः । वातलाः कफरोगघ्ना वातवर्चोऽनु-
लोमनाः ॥” राज.१प. ।

यवशर्करा । स्त्री । सिद्धयवकतशर्करायाम् ।
ग्यानि, मित्रशर्करा । गुणाः—पित्तशमनघ्ना
हृष्या रचनी विदाहमूर्च्छाभान्तिघ्नी च । च. ।

यवशाकः । पुं, स्त्री । चिञ्चिशाके, गौट्यास्तुके ।
“प्रायशो यवमध्ये स्वायवशाकमतः स्मृतम् ॥”
भा.पू.१भ.शा.व. । गुणाः—मधुरः रुचः विष्टभो
शीतवीर्यो मलमेदनश्च । च.सु.२७अ. ।

यवशुकः । पुं । यवचारे । तिका. । सि.यो.
भरीच.चि. । “यवशुकविमिश्रितानि ॥” च.द.
हिकान्नास.चि. । हृष्याण्डु गृह्णीदीपनीहानाहगल-
यहान् । कासं कफजमशीसि यवशुकी व्यपी-
हति ॥” राज.१प. ।

यवशुकजः । पुं । यवचारे । रा.नि.व.६ ।

यवश्वेता । स्त्री । यवशर्करायाम् । यवेन्न
छात्रु । वै.निघ. ।

यवसम् । स्त्री । लणे । चासे । अम. । नकुल.
११अ. ।

यवसाह्वः । पुं । यमानोचुपे । रा.नि.व.६ ।

यवसाह्वया । स्त्री । यमान्याम् । भा.पू. ।
पारसीकयमान्याम् । वै.निघ. ।

यवसुरम् (रा) । स्त्री, स्त्री । यवमद्ये । गुणाः
—“सुरा समण्डा रुचोणा यवानां वातपित्तघ्ना ।
गुर्वी जीर्यति विष्टभ्य... ॥” च.सु.२७अ. ।

यवसौवोरम् । स्त्री । यवकाञ्चिके । वै.निघ. ।

यवचारः । पुं । यवभक्षजचारे । यवकां ।
हिं यवचार, सानी, सीरा । तं यवाचारसु ।

तत्पर्यायाः—यवायजः यवलासः यवशूकः यवनालकः यवनालजः यवजः यवशूकजः यवाहः यवापलः यवाशूकः पाक्यः सारकः रचकः चारः तिथ्यः तोच्छरसः। गुणाः—कटुणः कफवातोदरघ्नः आमश्लाश्र्मरीविघ्नः सरथः। रा.नि.व.६। “यवचारी लघुः क्षिणः सुसूची वज्रिदीपनः। निहन्ति शूलवातामल्लिभशसगलामयान्। पाण्ड-शौयहृणीगुलानाहृद्दीहृदामयान्॥” भा.।

यवक्षौदः। पुं। यवचूर्णं। भ्रमदा। हे.च.।

यवागूः। स्त्री। उचितात्रचतुर्गुणतण्डुलचूर्णकृत-षण्डुणवारिपक्कायां बहुसिक्क्यायाम् उचिकायाम्। शोड, शोडना भात। तत्पर्यायाः—उचिका याणा विलिपी विलिपनी तरला। तेन द्रवसिक्क्य समन्वितत्वं यवागूलम्। ‘यवागूर्बहुसिक्क्या स्यात्।’ सा विधा अण्डपेयाविलिपीभेदात्। तल्लसिक्क्यकरहिती मण्डः, ससिक्क्या देया, विरलद्रवा च विलिपीति। तदुक्तं—“यवागुमुचिताज्ञातवर्ग-कृतां वदेत्। सिक्क्यकैरहिती मण्डः पेया सिक्क्यसमन्विता। यवागूर्बहुसिक्क्या स्याद्विलिपी विरलद्रवा॥” काथसिद्धयवाग्वां काथ्यद्रव्याञ्जलि-याञ्जः, वारिणः प्रस्थः, पादावशेषो याञ्जः। “काथ्यद्रव्याञ्जलिं चणु” सावयिला जलं ततः। पादावशेषे तेनाथ यवाग्व्यापकं लयेत्। गुर्वाथ रसकांथं च कल्पेनाग्नेन साधयेत्॥” प.प्र.१ख.। “यवागूः षड्गुणे तोये सिद्धा स्यात् कसरा घना। तण्डुलैर्मुहमापेय तिलैर्वा साधिता हि सा। यवागूर्ग्राहिणी बल्या तर्पणी वातनाशिनी॥” प.प्र.२ख.। गुणाः—“यवागूर्ज्वरहृणाश्ली लघ्वी श्लिषिशीघ्रनी। अतीसारं ज्वरे दाहे हिता वज्रिप्रदीपनी॥” राज.३प.। “यवागूः षड्गुणे तोये संसिद्धा विरलद्रवा। यवागूर्ग्राहिणी तणाज्वरघ्नी वल्लिशोधनी। पित्तश्लेष्मज्वरे देया मध्याह्ने सा प्रकीर्तिता। वातज्वरेऽपराह्णे सा गोधूमजलनिर्मिता॥” द्रव्यगुणः। यवागूर्मदाल्य-यादौ निषिद्धा—“मदालये मयनित्ये शीघ्रे पित्तकफाधिके। ऊर्ध्वे रक्तपित्ते च यवागूरहिता ज्वरे॥” च.द.ज्व.चि.।

यवायम्। स्त्री। यवतुषं। यवतत्र त्रुष, आगुणं। वै.निघ.२भ.पाण्डु.चि.पञ्चकोलघृते।

यवायजः। पुं। यवचारे। यवकारं वा मोत्रा। च.द.अ.च.चि.। यमानीक्षुपे। रा.नि.व.६। स्त्री। काञ्जिके। वै.निघ.।

यवान(क)म्। स्त्री, पुं। यमान्याम्। वै.निघ.।

यवानिका (नी)। स्त्री। यमानीक्षुपे। रा.नि.व.६। यमान्याम्। भा.पू.१भ.। पारसीकयमा-न्याम्। वै.निघ.।

यवानौकः। पुं। यमानीभेदे। वा.चि.६अ.।

यवानोशाकम्। स्त्री। यमानीदले। यमानेन शीक। हिं जवाइन। Sec यमानी।

यवानम्। स्त्री। यवकृतभक्तं। यवतत्र भात। वै.निघ.।

यवापथम्। स्त्री। यवचारे। रा.नि.व.६।

यवान्मम्। स्त्री। यवकाञ्जिके। यवतत्र कौंजि। गुणाः—“जातं यवान्मं कटुकं विपाके वातापहं श्लेष्महरं सरत्तं। पित्तप्रकीर्णं कुरुते सभेदि विहृ-षणं पित्तगदाहृजोय॥” अति.११अ.।

यवान्मजम्। स्त्री। यवादे, सौवीरकाञ्जिके। रा.नि.व.१५।

यवासः (कः)। पुं। (Alhagi mauro-
rum. Syn. Hedysaram Alhagi)
The camel's thorn. यासक्षुपे। दूरानभा।
तं पित्रेगटिडुलगीडि। तत्पर्यायाः—कण्टकी
बालपत्रः खदिरः अल्यकः यासः यासकः बहु-
कण्टकः कुद्रेङ्गुदी रोदनीका विषमः
कण्टकालुकः विपरिणिका गान्धारी अनन्ता।
गुणाः—मधुरस्निग्धः बल्यः दाहहृणाश्ली शीतपित्त-
कफच्छर्दि विसर्परोगनाशकः। रा.नि.व.४। सि.यो.
पित्तातिसारचि, कलिहृदादौ। च.द.पि.श्ल.अञ्च.चि.
कण्टकायादिः। च.द.ज्व.वि.वासायघृते।

यवासशर्करा। स्त्री। यवासकृतशर्करायाम्।
तवराज, म्याना, सौरखस्ता इति लोके। गुणाः—
अतिमधुरा पित्तघ्नी अमघ्नी तणाश्ली हृष्या सरा
मूर्च्छादाहभमघ्नी च। रा.नि.व.१४। मधुर-
कषाया तित्तानुरसा श्लेष्महरौ सरा चेति। सु.सु.
५५अ.इ.चुव.। अपिच—नाय्यांशपत्रसत्त्वाथाः
दुर्ज्वलस्य तथा शिथीः रचनार्थं प्रयोज्येयं चीणस्य
स्थविरस्य च॥ [दुरालभायाम्। वै.निघ.।

यवासा। स्त्री। गुण्डासिनीतणे। रा.नि.व.८।

यवाहः। पुं। यवचारे। सु.चि.२०अ.अलस-
चि.। यमान्याम्। स्त्री (ह्रा)। दुरालभयाम्।
वै.निघ.२भ.उन्मा.चि.। यमान्याम् : यवचारे।
वै.निघ.।

यवोत्थम्। स्त्री। काञ्जिके। सौवीरकाञ्जिके।
रा.नि.व.१५।

यवोद्भवः। पुं। यवचारे। रा.नि.व.६।

यवोद्भवा। स्त्री। यवासशर्करायाम्।

यवोद्भूता। स्त्री। यवशर्करायाम्। वै.निघ.।

यव्यम्। स्त्री। यवनेचे। रा.नि.व.२।

यशदम्। स्त्री। (Zinkum.) Zink. धातु-
विशेषे। दल्यु। यशदं बहुसदृशं रीतिहेतुष्य
तन्मतं। गुणाः—“यशदं तुवरं तित्तं शीतलं
कफपित्तघ्नं। चक्षुषं परमं मेहान् पाण्डुं श्वासञ्च
नाशयेत्॥” भा.पू.१भ.धा.व.।

यशस्करी। स्त्री। वृहज्जीवनीलतायाम्। रा.
नि.व.१। शङ्खान्याम्। वै.निघ.। चट्टौ।

यशस्या। स्त्री। चट्टौ। शङ्खि ७वशि।
रा.नि.व.५। जीवनीलतायाम्। रा.नि.व.१।

यशस्विनी। स्त्री। यवतित्तालतायाम्। मन्हा-
न्योतिप्रतीलतायाम्। रा.नि.व.१। वनकापौलाम्।
श.र.।

यशोदः। पुं। पारदः। रा.नि.व.१३।

यष्टिः। पुं, स्त्री। भाग्याम्। वाग्मनशाणि।
रा.नि.व.६। वै.निघ.मधुरज्व.चि.मधुकादिः।
यष्टिमधुके। से.।

यष्टि(ष्टौ)कः। पुं, स्त्री। यष्टिमधुनि। रा.
नि.व.६। च.सू.४अ.। टिड्ढिमे। तिड्ढि पाथी।
श.र.। स्त्री। भाग्याम्। वाग्मनशाणि। प.सु.।
मन्त्रिष्ठायाम्। सि.यो.षट्कर्करैले। यष्टिमधुनि।
श.र.।

यष्टिकाभामणम्। स्त्री। जलस्य शीतली-
करणीपाथे। सु.सू.४५अ.।

यष्टि(ष्टौ)पुष्पः। पुं। पुचञ्जीववले। भा.।

यष्टि(ष्टौ)मधु (कम्)। स्त्री। (Glycy-
rhiza glabra.) खनामध्यातमधुरकाष्ठे। यष्टि-
मधु। इला। हिं जेठौमधु। सुखहृटी। तं मिष्ट-
मूलविशेषम्। तत्पर्यायाः—कौतकं मधुकं
मधुयष्टिका यष्टिः यष्टौकं यष्टिका यष्टाह
यष्टाह्ना यष्टाहका यष्टाहिका मधुवज्जी मधुसना
मधुकं मधुयष्टिकं यष्टिमधुका यष्टी यष्टिमधु।
जलजस्थलजमेहं हिधा। “मानपं स्थलजञ्चैव
प्रत्येकं द्विविधं स्यात्॥” च.सू.१अ.। गुणाः—

मधुरं किञ्चित्तित्तं चक्षुष्यं शीतलं पित्तघ्नं
शीघ्रहृणाश्लीपहम्। रा.नि.व.६। सुश्रुतेऽस्य
मूलस्य प्राशस्त्यं, किन्तु विरचनं प्रति फलमेव
प्रशस्तम्। च.सू.१अ.टी.। क्षिणं शिथिलकारकञ्च
केचित्। अपिच,—“यष्टीमधु तथा यष्टी मधुकं
कौतकं तथा। अन्ये कौतनकं तच्च भवेत्तृतीयं
मधुलिका॥ यष्टी हिमा गुह्र स्वाहो चक्षुष्या
बलवर्णकत्। सुक्षिण्णा यष्टला केश्या स्वर्या
पित्तानिलाक्षजित्। त्रणश्रीयविषच्छर्दिहृणाग्लानि-
चयापहः॥” भा.।

यष्टिमधुका। स्त्री। यष्टिमधुनि। अम।

यष्टिलता। स्त्री। अमरारिपुष्पवर्चे अमर-
मारीति मालवदेशे प्रसिद्धा। रा.नि.व.१०।

यष्टी। स्त्री। यष्टिमधुनि। प.सु.। रा.नि.व.६।
रसर. सनरी. चि.। वा.सू.१५अ. सारिवादिः।
“यष्टी परुषकं इति।” च.द.ज्व.चि.शिरीलेपे।
“यष्टीवदरकाञ्जिकम्।” भेष.वृहत्खदिरवटी।

यष्टीकर्णः। पुं। तन्नामककर्णवन्धनाकृतौ।
‘तदाकारः यथितमोसलज्जशिराततः सूक्ष्मपाक्षिः’
सु.सू.१६अ.।

यष्ट्याहम्। स्त्री। यष्टिमधुनि। रा.नि.व.६।
वा.सू.हरिद्रादिव.। सि.यो.र.पि.चि.मुस्तादि।
अपक्वा.चि.कुम्भाण्डकृते।

यच्छकर्मः। पुं। कर्पूरादिकृतगन्धानुलेपने।
स च समभागकर्पूरागुणकसूरीककीलात्मकः।
“कर्पूरागुणकसूरीककीलेयैवधूपकः। चन्दनागु-
कुरङ्गनाभिकाचन्दनसमाश्रयसम्भूतम्। त्र्यम्ब-
पूजनपरिकगोचरं यच्चकर्ममिमं प्रचक्षते॥” रा.
नि.व.२२।

यच्छग्रहः। पुं। यच्छीन्मादे। रा.नि.व.५५।

यच्छतरः। पुं। वठवले। रा.नि.व.११।

यच्छट्टः। पुं। गर्जनतलेवले।

यच्छट्टतेलम्। स्त्री। गर्जनतले। गुणाः—
“यच्छट्टतेलं चतुर्हत् कुष्ठामयविनाशनम्। कफघ्नं
लेखनं कण्डूहरं जन्तुविषापहम्॥” भा.।

यच्छधूपः। पुं। सर्जरसं। धूना। प.सु.। रा.
नि.व.१२। सर्जतरौ। सरलनित्यं। तार्थिन
तेजः। हे.च.। यच्छकर्मं। रा.नि.व.२२।

यच्छरसः। पुं। पुष्पमये। तिका। [रा.नि.व.११।

यच्छ(चा)वासः। पुं। वठवले। मद.व.५।

यक्षामलकम् । स्त्री । पिण्डोखड्गूरकफले । श.मा.।

यक्षोदुम्बरकम् । स्त्री । अश्वत्थफले । तिका.।

यक्षोन्मादः । पुं । यक्षाविश्रुते उन्मादविशेषे । लक्षणं—“तामाचः प्रियतनुरक्तवस्त्रधारी गभीरी द्रुतगतिरल्पवाक् सहिष्णुः । तेजस्वी वदति च किं ददामि कस्मै....” भा.।

यक्ष्मघ्नौ । स्त्री । द्राक्षायाम् । श.मा.।

यक्ष्मा (अन्) । पुं । तन्नामकरीगे । यक्ष्माऽन्नांशः । तत्पर्यायाः—राजयक्षा राजजक्षा शीघ्रः चयः जज्जं जक्षा रोगराजः रोगाधीशः गदायणीः वृषामयः अतिरोगः उष्णः । यक्ष्यते पूज्यत इति । तन्निदानं—“वेगरीधात् चयाच्चैव साहसादिष-माशनात् । चिदीषो जायते यक्षा गदी हेतु-चतुष्टयात् ॥” तन्निरुक्तिः—“वेद्यो व्याधिमता यक्षात् व्याधिर्धनं यक्ष्यते ।” भा. । See राजयक्ष्म ।

याचनकः । पुं । रक्तैरण्डवृक्षे । रा.नि.व.८ ।

याजः । पुं । अन्ने । निफुल्लधूम्रा । हे.च.।

याज(श्चि)कः । पुं । पलाशवृक्षे । रा.नि.व.१० । कुशवृक्षे । कूष्मं । श.र. । रक्तखदिरवृक्षे । रा.नि.व.८ । अश्वत्थवृक्षे । रा.नि.व.११ ।

याजुषः (षोदरः) । पुं । तित्तिरपक्षिणि । वै.निघ.।

यातना । स्त्री । अतितोत्रवेदनायाम् । अम.।

यातयामः । पुं । वृद्धे । रा.नि.व.१८ । वि. जीर्णे । अम. । उज्जिते । मे.।

यातुकः । पुं । पवशाकविशेषे । गुणाः—पौलुषर्षावत् । च.सू.२७अ. । स्त्री (का) । मयूर-शिखायाम् । वै.निघ.।

यातुघ्नः । पुं । गुग्गुली । रा.नि.व.१२ ।

यादः । स्त्री । जलजन्तो । अम.।

यादोनिवासः । पुं । जले । हे.च.।

यानम् । स्त्री । गमने । हस्तादिभिर्भ्रमणे । गुणाः—“हस्ताश्वरथदीलाद्यैर्भ्रमणं वातकीपनं । स्थिरीकरश्मज्जानां बल्यं वज्रिविवर्द्धनम् । राज. २५.।

यापनवस्तिः । पुं । निरुद्धवस्तिभेदे । “चौद्रान्य-चौरतेजानां प्रसृतं प्रसृतं भवेत् । इवुषासैस्त्ववा-

चांशी वस्तिः स्याद् यापनः परः ॥” भा.।

याप्यः । चि । दुःखसाध्यः । तल्लक्षणम्—“याप-नीयन्तु तं विद्यात् क्रिया धारयते हि यम् । क्रियायान्तु निवृत्तायां सद्यो यश्च विनश्यति ॥” भा.। याप्यत्वमसाध्यत्वञ्च द्विधा प्रकृतित उपेक्षणाच्चेति । “याप्याः केचित् प्रकृत्यैव केचिद्याप्या उपेक्षया ।” सारचन्द्रिका ।

याभः । पुं । मथुने ।

यामः । पुं । दिवाष्टमांसे, प्रहरि ।

यामघोषः । पुं । कुकुटे । श.मा.। स्त्री (षा) । चटिकायन्त्रे । वृद्धि । तिका.।

यामनादी (इन्) । पुं । कुकुटे । वै.निघ.।

यामार्द्धम् । स्त्री । प्रहरार्द्धम् ।

यामिनी । स्त्री । हरिद्रायाम् । रा.नि.व.६ । रात्रौ ।

यामिनौचरः । पुं । गुग्गुली । पेचके । वै. निघ.।

यामिनौपतिः । पुं । कर्पूरे । मे. । चन्द्रे । श.र.।

यामुन(नय)म् । स्त्री । सीतोऽञ्जने । उष्णः । सौवैराञ्जने । रा.नि.व.१२ ।

यामुनेष्टकम् । स्त्री । शीघ्रधातौ । जटा.।

याम्यम् । स्त्री । चन्दने । मे. । वै.निघ.चयरी. चि.चन्दनादितेले ।

याम्यज्वरः । पुं । प्रवृद्धहौनमध्यवातादिक्रानित सन्निपातज्वरे । लक्षणं—“हृदयं दहते चास्य यकृत्प्रीहान्फुफ्फुसाः । पच्यन्तेऽत्यर्थमूर्द्धांघ्रः पूय-श्रीषितनिर्गमः । शीर्षदन्तश्च मृत्युश्च तत्राप्येति हि-शेषतः । भिषग्भिः सन्निपातोऽयं याम्यो नाम्ना प्रकीर्तितः ॥” भा.म.१भ.।

याम्यदिग्भवा । स्त्री । तमालपत्रायाम् । वै. निघ.।

याम्यद्रुमः । पुं । शाल्विलवृक्षे । वै.निघ.।

याम्या । स्त्री । रात्रौ ।

याम्योद्भूतः । पुं । कौटिल्ये प्रसिद्धे शीतल-वृक्षे । रा.नि.व.६ । [वै.निघ.।

यावः । पुं । अलक्तके । अम. । लाक्षायाम् ।

यावकः । पुं । कुलत्वे । प.सु. । यवायाम् ।

यदेव शोडे । हे.च. । च.चि.१अ. । माषे । माष-कणांशः । अम. । वीरीधान्यद्वये । माषाकारपत्रे, काश्मीरेषु तुलसीति ख्याते । समृतिः । अलक्तके । श.र. । यवान्ने । निफुल्लयव । हे.च. । गुणाः—“यावकोऽतिगुरुः स्वादुर्बुध्यः स्निग्धः प्रकीर्तितः । गुल्मज्वरप्रतिश्लायकण्डूकृकासमेहहृत् ॥” वै.निघ.।

यावनः (कल्काः) । पुं । शिखारसे । अम.।

यावनकः । पुं । रक्तैरण्डे । वै.निघ.।

यावनालः । पुं । (Zea mays.) खनामक-शिखीधान्ये । कान् जनान्, जनान्, जूझान् ।

हिं भृष्टा, मक्का । तं मक्का जीमन्तु । वम्. मकड, बुट, वन्ना । ता. मक्कशोलम् । तत्पर्यायाः—शिखरी वृक्षतण्डुलाः दीर्घनालः दीर्घशरः केवलः इत्युपलक्षः । गुणाः—गौल्याः बल्यः दुष्णः रः रुच्यः वृष्यः चिदीषजित् अशीयक्षत्रणगुल्मनाशकश्च । अस्य शरमूलम् ईषमधुरं रुच्यं शीतलं पित्तघ्नं तृणाहरं पशूनां दीर्घल्यकारकम् । रा.नि.व.१६ ।

यावनालनिभः (भा) । पुं । यावनाले । रा.नि.व.८ ।

यावनालरसजगुडः । पुं । तद्रसजातगुडः । जनोद्वेगं शुद्धं । गुणाः—चारः कटुः समधुरः कफवातघ्नः पित्तलः नित्यसेवनेन कण्डूकुष्ठजननः रक्तदाहघ्नश्च । वै.निघ.।

यावनालशरः । पुं । यावनालस्य शरे । जनोद्वेगं अत्र, ग्रहणं । हिं जीहुरली । तत्पर्यायाः—नदीजः दृढत्वक् वारिसम्भवः खरपवः । गुणाः—ईषमधुरः रुच्यः शीतलः पित्ततृणाहरः पशूनामवलप्रदश्च । रा.नि.व.१६ ।

यावनालो (शर्करा) । स्त्री । यावनाल-गुडकृतशर्करायां । जनोद्वेगं चिनि । तत्पर्यायाः—हिमशर्करा हिमीतपत्रा हिमात्ती कुद्रशर्करिका चुद्रा गुडभा जलविन्दुजा । गुणाः—गौल्या उष्णा तिक्ता अतिपिच्छिला वातघ्नी सारका रुच्या दाहपित्तासदा च । रा.नि.व.१४ ।

यावनी । स्त्री । करङ्गशालिनामिचौ । रा.नि. व.१४ । रसालिचौ । वै.निघ.।

यावशूकः (जः) । पुं । यवचारे । च.द.सि. यो.कास.चि.कुलत्वाद्यवृष्टे । “दाडिमगुडयाव-शूकानाम् ।” (लवङ्गादिचूर्णे) ।

याविः (वी) । स्त्री । शङ्खिन्याम् । वै.निघ.।

(वी) । यवतिक्तालतायाम् । रा.नि.व.३ ।

याविकः । पुं । यवनाले । कान् जनान् । प.सु.।

याव्यः । पुं । यवचारे । वै.निघ.।

यासः (कः) । पुं । रक्तदुरालभायां । गुणाः—सधुरः तिक्तः शीतः पित्तदाहहरः बल्यः तृणाकफ-च्छर्दिघ्नश्च । रा.नि.व.४ । सि.यो.ज्व.चि.अष्टा-ङ्गावलेहे । “योधं यासञ्च कारवौ ।” च.द.अभि-न्यासज्व.चि. । “यासभागीपुनर्नवाः ।”

यासशर्करा । स्त्री । यवासशर्करायाम् । वै. निघ.।

यासा । स्त्री । मदनशलाकापक्षिणि । श.मा.। सि.यो.कास.चि. । “मूर्वा तित्ता निशा यासा ।”

युक्तरथः । पुं । निरुद्धवस्तिभेदे । “एरण्डमूल-निक्तायो मधुतैलं ससैन्धवं । एष युक्तरथो वस्तिः सववापिण्णलीफलः ॥” भा.।

युक्तरसा । स्त्री । गन्धरास्त्रायां । सामान्यरास्त्रायां । रा.नि.व.६ । काँटा आमरुली इति भाषा । अम.भ.।

युक्तश्चेयसौ । स्त्री । गन्धरास्त्रायां । रा.नि.व.६ ।

युक्ता । स्त्री । रास्त्रायां । वा.सू.१५अ.रीभादि । वृक्षभेदे । एलानीति लीके । र.मा.।

युक्तिव्यपाश्रयः । वि । या चेष्टा प्रत्यक्षं फलति तदीषधवाचके, संशोधनसंशमनौषधवाचके च । च.वि.८अ.।

युगम् । स्त्री । ऋद्धौ । भेषजे । हस्तचतुष्टये । मे. । “युगमात्रदृक् विचरेत् ।” च.सु.८अ.।

युगच्छदः । पुं । आपटा इति ख्याते वृक्षे । वै.निघ.उन्मा.चि.।

युगन्धरः । पुं । यावनाले । जनान् । वै.निघ.।

युगन्धरभक्तम् । स्त्री, पुं । यावनालभक्ते । गुणाः—“अप्रसाधितभक्ती युगन्धराणां भक्तश्च घनो विशदमधुरश्च । कफे विदीषयश्मने च कथ्यते कासि च श्वासात्मक एव स स्मृतः ॥” अत्रि.२१अ.।

युगन्धरास्तम् । स्त्री । यावनालकृतकाष्ठिक-विशेषे । गुणाः—“युगन्धरास्तं कफवातघ्नं शूलामयानां जरणप्रकर्तुं । तीक्ष्णं तथास्तु अम-दीषहन् मेहाशंसीः रक्तहितं मतश्च ॥” अत्रि. ११अ.।

युगप(पा)तः (कः)। पुं। रक्तकाञ्चनहृत्।
प.सु.। अम.। अमलक.। लोभ.। वै.निघ.।

युगपत्रिका। स्त्री। शिंशपात्र.। सर्पपत्र.।
विका.।

युगपात्रिका। स्त्री। शिंशपात्र.। तिका.।

युगभङ्गराजः। पुं। भङ्गराजे कैशराजे च।
संघः।

युगलाक्षः। पुं। बर्वूरकवच.। वावनां ग्राह.।
रा.नि.व.८।

युगाक्षिगन्धा। स्त्री। वृद्धदारकलतायाम्।
वै.निघ.।

युग्वला। स्त्री। सुगन्ध.। रोहिषवच.। वै.
निघ.।

युग्मम्। स्त्री। युगले।

युग्मकण्टका। स्त्री। बदरीवच.। कूज
गोह.। म.द.व.६।

युग्मपत्रः (कः)। पुं। रक्तकाञ्चनहृत्।
र.मा.। भूर्जवच.। समपत्र.। वै.निघ.।

युग्मपत्रिका। स्त्री। शिंशपात्र.। श.र.।

युग्मपणः। पुं। रक्तकाञ्चनहृत्। रा.नि.व.
१०। समपत्र.। रा.नि.व.१२। स्त्री (कः)।
वृषिकालीचुपे। श.चि.।

युग्मफला। स्त्री। इन्दीवरालतायाम्। रा.
नि.व.१। वृषिकालीलतायाम्। विज्ञाति गोह.।
रा.नि.व.८।

युग्मफलिनौ। स्त्री। दुग्धिकायां। वि.रु.।
प.सु.।

युग्माञ्जनम्। स्त्री। अञ्जनहृत्। एकं कोतो-
ऽञ्जनम् अपरं सौवैरमिति। अरु.। वा.सु.१५
अ.प्रियङ्गादिव.।

युग्या। स्त्री। ऋद्धी। अकि.। वृद्धी। वृकि.
व.निघ.।

युजो। पुं. हि.। अग्निनीकुमारो। विका.।

यु(सु)ज्ञातकः। पुं। वचविशेषे। गुणाः—
“वच्यः शोतो, शुक्रः लिङ्गसर्पणो वृद्धात्मकः।
वातपित्तहरः खादुः वृद्धो युज्ञातकः परं ॥”
च.सु.१७३।

युतम् (कम्)। स्त्री। वृक्षवृत्तये। सूर्या.।

युवसारः। पुं। अश्व.। श.च.।

युधिष्ठिरराजः। पुं। कडपचिणि। कौक
पाथी। विका.।

युयुः। पुं। वीटके। हला.।

युयुक्वुरः। पुं। चुद्रव्यात्रे। श.च.।

युवगण्डः। पुं। पीगण्डे। विका.। यूनी
गन्धस्थ.। वृषमृ.कौ.। श.र.।

युवतौ। स्त्री। वृष्टार्तवायां लिधि। रा.नि.व.
१८। प्रियङ्गी। च.वि.१५.ब्राह्मरसायने। स्वर्ण-
यूधिकायाम्। वै.निघ.। हरिद्रायां। श.च.।

युवतौष्टा। स्त्री। स्वर्णयूधिकायाम्। इन्दु
यू.। रा.नि.व.१०।

युवा (न्)। पुं। वीर्यमारभ्य प्रज्ञाश्रयस्थित-
वयस्के। युवा। रा.नि.व.१८।

युवानपिङ्का। स्त्री। यौवनकृतमुखत्रये।
वृषमृ.कौ.। “युवानपिङ्का यूनां विज्ञेया
सुखदूषिका।” मा.नि.। भेष.चुद्रो.वि.।

युवावस्थः। पुं। यूनि। रा.नि.व.१८।

यूः। स्त्री। मुद्रादिदिलधान्यकृतयूषे। दाहेनेत्र
यू.। हे.च.।

यूकः। पुं। वक्त्रपुत्र.। प.सु.। मत्कुले।
उ.कू.। कटा.। तत्पठ्यायाः, —कै.श्रीटः। कृदन्तः
षट्पदा षट्पदी पालिः पानी बालकानिः यूकः
बहुपादा कृषा कैशराया। “तिलप्रमासंस्नान-
वर्णाः कैशराराययाः। बहुपादाय सूच्याय
यूका लिखाय नामतः ॥” मा.नि.। कौ.दुम्बरे।
यमाकां। वै.निघ.।

यूकायः। पुं। लिख्यायां। निधि.। वै.निघ.।
यूकारो। स्त्री। लाङ्गलिकायाम्। विष-
गात्रनिश। वै.निघ.।

यूकावासः। पुं। शालोत्र.। श्री.उ.।
गोह.। रा.नि.व.८।

यूयपः। पुं। सुनिषक्तशत्रवे। वै.निघ.।

यूया। स्त्री। पाठायां। आ.कु.नि.। वै.निघ.।

यूधिका। स्त्री। (Jasminum auricu-
latum.) खनामव्यातपुष्पचुपे। ऊ.रे.। हिं
यूषी, स्वर्णयूषी। मं.पांडुरो.। कं.विलिथनीले।
तत्पठ्यायाः, —गणिका अम्बठा सागधी यूथी

तत्पठ्यायाः, —गणिका अम्बठा सागधी यूथी

प्रहसन्ती शिखिणी वासन्ती बाह्यपुष्पी बाल-
पुष्टिका बहुगन्धा भृङ्गानन्दा। यूधिका श्वेतवर्ण-
मेदिना विधा। गुणाः—यूधिकायुगलं स्मृ-
धीतल शर्कराघ्नं पित्तदाहलघुं सख्यलघुषण्णं।
“सितपीतनीलमेचकनाम्नः” कुसुमेन यूधिकाः
कथिताः। तिलहिमपित्तकफामयज्वरघ्नः। व्रणादि-
दोषहराः। इति साधारणगुणाः। सर्वासां
यूधिकानाम् रसवीर्यादिसाम्यता, स्वर्णयूधिकायाम्
सुखपता सुगन्धता च विशेषतो वर्तते। रा.नि.
व.१०। “यूथीयुगं हिंसं तित्तं कटुपाकरसं लघु।
मधुरं तुवरं हृद्यं पित्तघ्नं कफनातलम्। व्रणाश्च-
सुखदन्ताक्षिरौरीगविषापहम् ॥” भा.। पाठायां।
आ.कु.नि.। रा.नि.व.६। अम्बानके। मे.।

यूधिकापत्रः। पुं। तालीशपत्रे। वै.निघ.।

यूधिकासुकुलानना। स्त्री। कर्णव्यधनार्थ-
सूचीभेदे। “व्यधने कर्णपालीनां यूधिका
सुकुलानना।”

यूथो। स्त्री। यूधिकायाम्। श.र.। युक्त-
यूधिकायाम्। स्वर्णयूधिकायाम्। वै.निघ.।

यूनी। स्त्री। हरिद्रायाम्। युव्याम्।

यूपः (कः)। पुं। वृक्षवच.। म.द.व.।

यूपद्रुः (मः)। पुं। खदिरवच.। विका.।
रक्तखदिर.। रा.नि.व.८।

यूपलक्ष्यः। पुं। पचिणि। श.मा.।

यूषः। पुं, स्त्री। मुद्रादिरसे। डोल, कणाशदिर
कोल। “असृष्टदलानाम् पलेकेन विपाचितः।
पूतापनीतविदलः तनुर्युषः कृताकृतः। वृद्धवैद्याः
पलं द्रव्यं यावन्ति जलादके। भेषजस्याति-
बाहुल्यात्कदाचिदुचितमर्थम्। पेया मण्डादिद्योगेषु
भेषजं यत्प्रकीर्तितम्। तत्तथैव प्रयोक्तव्यमरुचिर्न
भवेत् यथा ॥” तीक्ष्णानन्दीकृतनलात्।
चतुर्भागांस्साधितनियोजितवैदलादिसम्भूतवारि-
यूष उच्यते। “वैदलान् वितुषान् भृष्टान्
चतुर्भागांस्साधितान्। नियोज्य तीक्ष्णमेषां
संस्कृतं यूष उच्यते ॥” प.सु.। “...यूषः किञ्चिन्नः
स्मृतः।” गुणाः—“यूषो बल्यः स्मृतः कण्डः।
लघुपाकः कफापहः।” प.प्र.२४.। विदलादि-
रन्धनद्रवे। “रन्धनद्रवो यूषः।” इति। सा.कौ.।
मांसरसे। यूषो बहुविधः वैदलादीनां वैचित्र्यात्।
विशेषाः स्वस्वपथ्याय मृग्याः। पुं। वृद्धदार-
वच.। श.र.।

योकम्। स्त्री। यूकावन्दे। सि.यो.कमि.चि.।

योगः। पुं। औषधे। द्रव्ये। उपाये। विका.।
येन वाक्यं युज्यते स योगः। सु.उ.६५५.।
“यदीषधन्तु प्रथमं यस्य योगस्य कथ्यते। तन्नामैव स
योगो हि कथ्यतेऽत्र विनिश्चयः ॥” प.प्र.१४.।
वपुस्थेयं। मे.।

योगचिन्तामणिः। पुं। चिकित्सासंग्रह-
विशेषे श्रीहर्षसुरिकृते।

योगजम्। स्त्री। अगुरुणि। काष्ठागुरुणि।
अ.उ.रु.काष्ठे। भा.।

योगतरङ्गिनौ। स्त्री। वैद्यकचिकित्सासंग्रह-
विशेषे विमलभट्टकृते।

योगनाविकः। पुं। मत्स्यविशेषे। हारा.।

योगरङ्गः। पुं। नागरङ्गवच.। रा.नि.व.११।

योगरत्नाकरः। पुं। चिकित्सायन्त्रविशेषे।

योगराजगुग्गुलुः। पुं। ऊरुस्तम्भाधिकारे,
आमवाते च औषधम्। पाठः—“चित्तकं पिप्पली-
सुलं यमानौ कारवौलथा। विडङ्गान्यजनीदाश्च
नीरवं गुरदाश्च। चव्यैले सैन्धवं राक्षां तथा
गोचुरधान्यकं। विफलां सुसकं व्योषं त्वग्गुशीरं
यवायजं। तालीशपत्रं पत्रञ्च श्लक्ष्णचूर्णानि कारयेत्।
यावन्त्येतानि चूर्णानि तावन्माचन्तु गुग्गुलुः।
सम्पद्यं सर्पिषा गाढं शिखे भाण्डे निधापयेत्।
ततो मावां प्रयुज्जीत यथेष्टाहारवानपि। योगराज-
इति ख्यातः.....” चि.तामूल, पिप्पूलमूल,
यमानं, कृष्णजिह्वा, विडङ्ग, वनयमानं, जौत्रा,
देवनाग, छे, एलाइड, मैसक, कूड, रात्रा,
गोमूत्र, धनिश, आमला, हरीतकी, बहड़ा,
मूत्रा, गुंटे, पिप्पूल, गरिड, गुडचक्र, वेणार
मूल, यवकांर, तालीशपत्र, तेजपत्र, थोलाक
समभागं पूर्णं समष्टिं करिष्वे; सेहै चूर्ण-
समष्टिं समानं शोषितं मर्शियाकुण्डलं।
गुग्गुलु घृतेन सहितं माडिश पत्रे ताशिर
सहितं चूर्णं शिनाहेवे। माडा ॥ तो.।
र.स.र.। भा.।

योगवाही (इन्)। पुं। सर्जिकाचारि।
पारदे। मधुनि। हे.च.। चारि। वै.निघ.।

योगशतकम्। स्त्री। चिकित्सासंग्रहयन्त्र-
लक्ष्मीदासकृते।

योगसारः (कः)। पुं। नागरङ्गवच.।

नादश्रवणवृत्त गीह । मद.व.६ ।

योगा(गी)रङ्गः । पुं । नागरङ्गवृत्त ।

नादश्रवण गीह । रा.नि.व.११ ।

योगिदण्डः । पुं । वेतवृक्षे । वेडेडु वीम् । रा.नि.व.७ ।

योगी(गि)ष्टम् । स्त्री । शीषधातौ । जीमा । र.मा. । रा.नि.व.१३ ।

योगेश्वरी । स्त्री । बन्ध्याककौटक्याम् । भा. । नागदमन्याम् । नागपना । वै.निघ. ।

योग्यम् । स्त्री । पुष्पकासीसि । रा.नि.व.१३ । ऋद्धौ । वृद्धौ । अम. । चन्दने । वै.निघ. । स्त्री (ग्या) । ऋद्धौ । रा.नि.व.५ । वृद्धौ । गीरीचन-याम् । वै.निघ. ।

योजनगन्धा (निका) । स्त्री । कस्तूर्याम् । मे. । अजयपालः ।

योजनपर्णी । स्त्री । मञ्जिष्ठायाम् । प.सु. ।

योजनमल्लिका । स्त्री । आस्तीतायाम् । शङ्खभानो । मेघ.ज्व.चि.पाणीयवटी ।

योजनवल्गुका (स्त्री) । स्त्री । मञ्जिष्ठायाम् । रा.नि.व.६ । वा.सु.१५.प्रियङ्गादि. । "पञ्चाद्रजो योजनवल्गुगन्ता ।" सु.सु.१८.प्रियङ्गादि. ।

योनलः । पुं । यावनाले । अनात्र । हे.च. ।

योनिः । पुं, स्त्री । स्त्रीचिह्नं । तत्पठ्यायाः— भगं वराङ्गं उपस्थः अरमन्दिरं मदनालयः मदनायुधः रतिकुङ्करं रतिगृहं रतिमन्दिरं जन्मवत्सं अघरं अवाच्यदेशः प्रकृतिः अपथं अरूपः अरूपकः अरगृहं अरध्वजं अरागारं रत्यङ्गं कलवं अधः कन्दर्पकूपः कन्दर्पगर्भः कन्दर्पसन्नाधः कन्दर्पसन्धिः स्त्रीचिह्नं प्रजननं पुष्पपथः अरच्छ्वं अरूपिका । रा.नि.व.१८ । सा तु गर्भस्थायाः सप्तभिर्मासैर्भवति । सुखवीषः । खरूपं यथा—“शङ्खनाभ्याकृतियोगिस्त्रावर्त्ता सा प्रकीर्तिता । तस्यान्तर्तोये त्वावर्त्ते गर्भग्रथ्या प्रतिष्ठिता ॥” तत्पुष्पाशुभलक्षणं यथा,—शुभः कमठपृष्ठाभोगजखन्धोपमो भगः । वासोन्नतयेत् कन्याजः पुत्रजो दक्षिणोन्नतः ॥ आसुरीमा गृहमणिः सुश्लिष्टः संवृतः पृथुः । तुङ्गः कमल-वर्णाभः शुभाश्वत्थदलाकृतिः ॥ कुरङ्गखुररुपी यशुल्लिकोदरः सन्निभः । रोमश्री विहतास्यश्च दृश्यनासोऽतिदुर्भगः ॥ शङ्खावर्त्तोभिगो यस्याः सा

गर्भमिह निच्छति ॥” उपस्थः । अले । कारणे । हे.च. । उत्पत्तिस्थाने । सा चतुर्विधा जरायु-जाण्डजकृद्जीवज्जमेदात् । च.शा.३.५. ।

योनिकन्दः । पुं । स्त्रीरोगविशेषः । निदानादिकं कन्दशब्दे दृश्यम् ।

योनिदोषः । पुं । उपदेशः । स्त्रीरोगे । योनिव्यापदि । निदा. ।

योनिभ्रंशः । पुं । योनिवह्निर्गमने । सु.नि. ८.५. ।

योनिरञ्जनः । पुं । योनिदोषभेदे । निदा. ।

योनिरोगः (व्यापत्) । पुं, स्त्री । उदा-वर्त्तादिस्त्रीरोगे । निदानं—“प्रवृत्तलिङ्गं पुरुषं याल्यर्थमुपसेवते । रुचदुब्धलवालायास्तस्या वायुः प्रकुप्यति । स दुष्टी योनिमासाय योनिरीगाय कल्पते । तयापामपि दीषाणां यथास्वं लक्षणे न तु ॥ दिशतिव्यापदी योनिर्निहिंष्टा रोगसंघे । निव्याचारेण ताः स्त्रीणां प्रदुष्टं नात्तवेन च । जायन्ते योजदोषाश्च देवाश्च शृणु ताः पृथक् ॥ सर्वलिङ्गसमुत्थाना सर्वदोषप्रकोपजा । चतसृष्वपि चाद्यासु सर्वलिङ्गीकृत्यो भवेत् । पञ्चासाध्या भवन्तीह योनयः सर्वदोषजाः ॥” सु.उ.३.८.५. । नामानि यथा—उदावर्त्ता वन्ध्या विप्रुता परिप्रुता वातला, वातदोषेण । लोहितचरा सन्निनी वामिनी पुचव्री पित्तला, पित्तदोषेण । अत्यानन्दा कर्णिनी अचरणा (चरणा वा) अतिचरणा श्लेष्मला श्लेष्मदोषेण । पण्ड्री अण्डिनी (वा फलिनी) महतो सूचोमुखी त्रिदोषिणी, त्रिदोषदोषेण । मानि. । अतिचरणा उदावर्त्ता (वृत्ता) जातव्री अन्तर्मुखी सूचोमुखी शुक्लाख्या वामिनी षण्डसंज्ञा महायोनिः रक्तयोनिः पैत्तिकी श्लेष्मिकी लोहितचया परिप्रुता उपप्रुता विप्रुता कर्णिनी सान्निपातिकी चेति । वा.उ.३.६.५. । आसां लक्षणानि खल-पठ्याये सग्याणि ।

योनिशूलम् । स्त्री । योनिरोगविशेषः । योनि पौड्यायां । निदा. ।

योनिशूलघ्नौ । स्त्री । शतपुष्यायाम् । शुक्र. । वै.निघ. ।

योनिस्वरणम् । स्त्री । गर्भजन्तरीये, गर्भ-सङ्कोचे । तन्निदानलक्षणे यथा,—“वातलान्यन्न-पानानि शाल्यधर्मं प्रजागरं । अत्यर्थं सेवमानायां गर्भिण्यां योनिमार्गतः ॥ सातरिश्वा प्रकुपितो

योनिहारस्य संवृतिः । कुर्वते ऊर्ध्वमार्गात् पुन-रन्तर्गतोऽनिलः ॥ निरुण्णशय्याशयदां पौड्यन् गर्भसंस्थितिः । निरुण्णवदनोक्तासी गर्भयायु विपश्यते ॥ बह्ना सत्त्वज्जहदयां नाशयत्यग् गर्भिणीम् । सु.नि.८.५. । योनिस्वरणं विद्याद्याभिमेन सुदारुणम् ॥”

योन्यर्शः । स्त्री । योनिकन्दरोगः । त्रिका. । See कन्दः ।

योषा (चिः) । स्त्री । हरिद्रायाम् । नार्थ्याम् ।

योषिणौ । स्त्री । पीवथ्याम् । उलटैकषण ।

योषिप्रिया । स्त्री । हरिद्रायाम् । भा. ।

योषित् (ता) । स्त्री । हरिद्रायाम् । नार्थ्याम् ।

योगन्धरान्नम् । स्त्री । यावनालज्जतात्रे ।

अनात्रेश्रवणं । गुणाः—“योगन्धरं गुरु चनं काष्ठयासागवृत्तिजम् ॥” वै.निघ. ।

यौतवम् । स्त्री । परिमाणे । अम. ।

यौवनम् । स्त्री । यौवनावस्थायाम् । तच्च पञ्च-दशादूर्ध्वमुच्यते । “केशोरमापञ्चदशात् यौवनन्तु ततः परम् ॥” रा.नि.व.१८ ।

यौवनः । पुं । यावनाले । अनात्र । प.सु. ।

यौवनकण्टकः । पुं, स्त्री । युवगण्डरोगे । वृश्मकण्टा । श.मा. ।

यौवनपिडका । स्त्री । युवकाले सुखजात-पिडकायाम् । वृश्मकण्टा । लक्षणं—“शास्त्राली-कण्टकप्रस्थाः कफमारुतशोणिते । जायन्ते पिडका युनां वक्त्रे या सुखदूषिकाः ॥” सु.नि.१.३.५. ।

र

रः । पुं । अश्वी । तीक्ष्णः ।

रकः । पुं । सूर्यकान्तमणौ । वै.निघ. ।

रकणः । पुं । कीकिलाचक्षुषे । कूटनशांङ्गात्र गीह । रा.नि.व.४ ।

रकसा । स्त्री । क्षुद्ररोगविशेषः, कुष्ठरोगभेदे वा । लक्षणं—“कण्डुनिता या पिडका शरीरे संभावनीना रकसोच्यते सा ।” सु.नि.५.५. ।

रक्त(क)म् । स्त्री । हिङ्गुले । रा.नि.व.१३ । भा.म.१.भ.ज्व.चि.विपुरभैरवरसे । “युग्मणिरक्तक-माद्रं कमदितम् ॥” ताम् । रा.नि.व.१३ । वज्र-धातौ । र.मा. । रक्तचन्दनभेदे । वृक्षम कौष्ठं । सिन्दूरः । प.सु. । कुङ्कुमे । पञ्चकाष्ठः । रा.नि.व. १२ । पञ्च । रा.नि.व.१० । प्राचीनामल्लै । मे. । रक्तखदिरः । बिले । रक्तपञ्च । वै.निघ. । शरीरस्थसप्तधात्वन्तमद्वितीयधातौ । व्रुण । हिं लङ्, खन । तत्पठ्यायाः,—रुधिरं अष्टक् लोहितं अस्वं चतजं शोणितं पलङ्कारं रोहितं रक्तकं कीलालं अज्जं रोधिरं सज्जं रसजं रस्यं रसतेजः वासिष्टं प्राणदं मांसकारि ल्वर्जं शोणं लोहं चर्कजं रसभवं । रा.नि.व.१८ । रक्तस्वरूपमाह—“रसस्तु हृदयं याति समान-मारुतेरितः । रजितः पाचितस्तत्र पित्तेनायाति

रक्तताम् । रक्तं सर्वशरीरस्थं जीवसाधार-सुत्तमम् । क्षिग्धं गुरु चलं खादु विदग्धं पित्तवह्वेत् ॥” शार्ङ्ग.पू.६.५. । रक्तस्थानम् यथा—यक्तु प्रोक्षा च रक्तस्य मुख्यस्थानम् । तस्य कर्म च जीवनम् । भा. । तत्स्थमेव शोणितस्थाना-नामनुयर्थं करोति । सु.सु.१.३.५. । तत्र च विस्तृताद्रवतारागचलनविलया इति भूम्यादिपञ्चभूत-गुणाः सन्ति । शुद्धरक्तलक्षणं—“मधुरं लवणं किञ्चिदशीतोष्णमसंघृतं । पञ्चन्द्रगीपहेमाविश-लोहितलोहितं । लोहितमभयः शुद्धं तनीसेनैव च स्थितिः ॥” वा.सु.१७.५. । तस्मिन् दुष्टे सति शोथरक्तमण्डलादिवह्वी रोगा जायन्ते । वृद्धे च रक्ताङ्गनेवताशिरापूर्णतादयो जायन्ते । क्षीणे च तस्मिन् सूच्छादयो भवन्ति । रक्तं वातदूषितं फेनिलारुणपरुषरुचतनु, पित्तदूषितं पीतहरित-नीलश्यावासादुर्विस्मृणं, कफदूषितं शीतलवङ्गल-क्षिग्धादि च भवति । त्रिदोषदुष्टं संघट्टं त्रिदोष-दुष्टञ्च पूतिगन्धं भवति । भा. । पुं । लोभ्रवृत्ते । प.सु. । कुसुमवृत्ते । हिज्जलवृत्ते । रा.नि.व.७.८. । रक्तशिशौ । रक्तपुनर्नवायाम् । अश्वीकवृत्ते । रक्तैरङ्गे । रक्तरीङ्गीतके । मत्स्याविशेषे । वै.निघ. । सविषमण्डूकभेदे । मद्गाविषवृद्धिकभेदे । मन्दविष-वृद्धिकभेदे । सु.कल्प.८.५. । चि. । रक्तवर्णे । रजिते ।

रक्तकः। पुं। लोहितवर्णे। मे.। वसुजीवह्वे।
वाङ्मि गीह। प.सु.। रक्तभिष्टा। मे.
रक्तशिशुह्वे। काण मञ्जिना गीह। प.सु.
रक्तखण्डह्वे। वै.निघ.२भ.जिह्वक.ज्व.वि.। पत्राङ्ग-
चन्दनह्वे। व.कम्। रा.नि.व.१२। स्त्री। हिङ्गुले।

रक्तकङ्कः। पुं। धूनके। वै.निघ.।

रक्तकण्टा। स्त्री। विकङ्कतह्वे। वै.निघ.।

रक्तकदली। स्त्री। लोहितकदल्याम्। टां।
कण। वै.निघ.।

रक्तकन्दः (कः)। पुं। राजपञ्चाङ्गो। वड़
पेशाङ्ग। रक्तपिण्डालुके। गौण आन्। रा.नि.
व.७। प्रबाले। वै.च.।

रक्तकन्दलः। पुं। रक्तप्रबालद्रुमे। तिका।

रक्तकमलम्। स्त्री। रक्तवर्णपद्मे। रा.नि.व.१०।

रक्तकमलम्। स्त्री। रक्तवर्णकल्लारि। रक्त-
कण्ठे। तत्पथ्यायाः,—कीकनदं अल्पपत्रं अलि-
प्रियं अलोहितं कण्ठकन्दं रक्तवर्णं रक्ताभोजं
अरुणकमलं चारुनालकं शोणपत्रं रक्तोत्पलं
अरविन्दं रक्तवारिजं। तद्गुणाः,—कटुतिक्तं मधुर
शिशिरं रक्तदोषहरं पित्तकफवातशमनं सन्तपथं
वृष्यं।

रक्तकरवीरकः। पुं। रक्तपुष्पकरवीरह्वे।
गौणकरवी गीह। मं रक्तकरवीर। कं केंग-
लिगे। हिं लालकनेल। तत्पथ्यायाः,—
रक्तप्रसवः गणेशकुसुमः चण्डौकुसुमः क्रूरः
भूतद्रावी रविप्रियः। अंतरक्तभेदनायं द्विविधः।
“करवीरः अंतपुष्पः अतकुन्दोऽश्मसारकः।
द्वितीयो रक्तपुष्पश्च चण्डातो लगुल्लथा ॥
करवीरह्वं तित्तकषायं कटुकश्च तत्। त्रणलाघव-
क्षत्रे तत्कोपकुष्ठप्रणापद्मम् ॥ वीर्योष्णं क्रिमिकण्डूघ्नं
भक्षितं विषवन्मृतम् ॥” भा.। गुणाः,—कटुः
तीक्ष्णः शोधकः लब्धोषत्रणकण्डूकुष्ठघ्नः विषघ्नश्च।
रा.नि.व.१०।

रक्तका। स्त्री। पानीयांसलके। वै.निघ.।

रक्तकाञ्चनः। पुं। Bauhinia varia-
gata or B. Purpurea.) Mountain
ebony, काञ्चनारह्वे। रक्तकाञ्चन। हिं कच्-
नार। प.सु.। See काञ्चनः।

रक्तकाण्डा। स्त्री। रक्तपुनर्नवायाम्।
रक्तपुण्ये वा गौणपुण्ये। रा.नि.व.५।

रक्तकाष्ठम्। स्त्री। पत्राङ्गचन्दने। व.कम्
कठि। रा.नि.व.१२।

रक्तकुसुदम्। स्त्री। रक्तकैरवे। गौण (ह्ना)
कुण, गौणकुणि। जटा.।

रक्तकुण्डकः। पुं। रक्तभिष्टाम्। गौण
कौणि। गुणाः,—तिक्तो वर्णः उष्णः कटुः शोथघ्नः
ज्वरघ्नः, तथा वातरोगं कफं रक्तरीगं पित्तम्
आधानं शूलं श्वासं कासश्च नाशयेत्। वै.निघ.।

रक्तकुसुमः। पुं। पारिभद्रह्वे। पाण्डिते
मान्नाय गीह। रा.नि.व.८। धन्वनह्वे। शोभना
गीह। रा.नि.व.८। रक्तकाञ्चने। स्त्री (मा)।
दाङ्गिन्वह्वे। वै.निघ.। [वै.निघ.।

रक्तकमिजा। स्त्री। लाचायाम्। गौण।

रक्तकेशरः। पुं। पारिभद्रह्वे। रा.नि.व.८।
पुत्रागह्वे। र.मा.।

रक्तकैरवम्। स्त्री। रक्तकुसुदे। जटा.।

रक्तकोकनदम्। स्त्री। रक्तोत्पले। रक्त-
पद्मे। जटा.। [नकुल.१०अ.।

रक्तकोपः। पुं। शोणितप्रकीर्णे। रक्तविकारि।

रक्तखदिरः। पुं। रक्तवर्णखदिरह्वे। रक्त-
वर्णं धनित्र गीह। तत्पथ्यायाः,—रक्तसारः
ससारः आससारकः बहुशल्यकः यात्रिकः
कुष्ठनीदनः यूपद्रुमः अखदिरः। गुणाः,—कटूष्णः
तिक्तः कषायः गुरुः आमवातघ्नः वातरक्तहरः
त्रणभूतज्वरघ्नश्च। रा.नि.व.८।

रक्तखाण्डवः। पुं। द्वैपखज्जूरौह्वे। वै.निघ.।

रक्तगतज्वरः। पुं। रक्तधातुगतज्वरे। लक्षणं
यथा—“रक्तनिष्ठो वनं दाहो मोहश्चर्दनविभ्रमौ।
प्रलापः पिङ्गका वृणा रक्तप्राप्ते ज्वरे वृणाम् ॥”
मा.नि.।

रक्तगन्ध(न्वि)कम्। स्त्री। नीलनामगन्धद्रव्यं।
दौण। शुनधाराणी। रा.नि.व.६।

रक्तगन्धा। स्त्री। अश्वगन्धायाम्। वै.निघ.।
खण्डयुधिकायाम्।

रक्तगर्भा। स्त्री। नखरञ्जनीह्वे। येहेदी
गीह। वै.निघ.।

रक्तगुञ्जा। स्त्री। रक्तवर्णगुञ्जायाम्। See
गुञ्जा।

रक्तगुल्मः। पुं। आर्तवजन्यगुल्मे। निदान
लक्षणे यथा—“नवप्रस्ताहितभोजना या यां
चामगर्भं विस्जिह्वतो वा। वायुर्हि तस्याः परिगृह्य
रक्तं करोति गुल्मं सरुजं सदाह। पैतृस्य लिङ्गेन
समानलिङ्गं विशेषश्चाप्यपरं निबोध। यः सन्दते
पिण्डितएव नाङ्गैः चिरात्कण्डः समगर्भलिङ्गः। स
रौधिरः स्त्रीभव एव गुल्मो मासे व्यतीते दशमे
चिकित्स्यः ॥ भा.।

रक्तगैरिकम्। स्त्री। खण्डगैरिके। वै.निघ.।

रक्तगन्धिः। पुं। रक्तलज्जालौ। गौण लज्जा-
वती। रक्तजन्यगन्धिरोगे। लक्षणं—“सर्वव्यजनं
रुधिरं प्रदुष्टमसाध्यमेतद्गुधिरात्मकं स्यात् ॥” स.
नि.११अ.। मूत्रगन्धि नाम मूत्राघातविशेषः।
“रक्तं वातकफादुष्टं वल्लिहारे सुदारुणम् ॥ गन्धिं
कुप्यात् स कच्छेण रुजेन्मूत्रं तदाहतम्।
अश्मरीसमशूलन्तं रक्तगन्धिं प्रचक्षते ॥” मा.
नि.टी.।

रक्तग्रीवः। पुं। कपोते। गौणग्री। वै.निघ.।

रक्तघ्नः। पुं। रौहितकह्वे। द्रोड़ा, व्रजना
गीह। जटा.। स्त्री (घ्री)। गन्धिद्रव्यायाम्।
गौणग्री। श.च.।

रक्तचन्दनम्। स्त्री। (Pterocarpus san-
talinus.) Red sandal wood. खनाम-
ल्यातसुगन्धिकाष्ठे। रक्तचन्दन। दा. हिं लाल-
चन्दन। तें एररगन्धपुच्छे। ता. सेन्शाण्डनम्।
फा. सण्डले सुरख। आ. सण्डले अस्सर।
तत्पथ्यायाः,—तिलपथं पत्राङ्गं रञ्जनं कुचन्दनं
कुसुदं रक्ताक्तं ताम्रवर्णः ताम्रसारं ताम्रसारकं
चन्दनं लोहितं ताम्रभावं लोहितचन्दनं रक्तसारं
रक्ताङ्गं चुद्रचन्दनं तिलपथिका पत्राङ्गं पत्राङ्गं
रक्तबीजं। तत्तथा—“आकृषणसुप्तं नूनं रक्तचन्दनं
मध्यमम्। आरक्तमधुसं विद्धि रक्तचन्दनकं
विषम् ॥” भैष.। गुणाः,—शीतलं तिक्तं कफपित्त-
कासघ्नं रक्तान्तिक्कमिवमिष्टाङ्गरम्। रा.नि.व.१२।
एतच्चन्दनं कषायपानयोः प्रथीज्यं। तथा
कषायलेपयोश्च बाह्यम्। वा.सु.१५अ.गुडूच्यादिः।
“धानकाररक्तचन्दनम् ॥”

रक्तचित्रकः। पुं। (Plumbago rosea
or Coccinea, Syn. P. Rosea.) रक्तवर्ण-

दण्डपत्रचित्रकपुष्पे। रक्तचित्रा। मं रक्तचित्रक।
क केंपिनचित्रमूल। तें एररचित्र। ता. शिव-
पुचिविर। तत्पथ्यायाः,—उषध्वंशः कालः
अव्यालः कालमूलः अतिदीप्यः माज्जारः अग्निः
दाहकः पाचकः चिवाङ्गः महाङ्गः। गुणाः—
स्थील्यकरः रुच्यः कुष्ठघ्नः रसनियामकः
लौहवैधकः रसायनः चित्तकान्तराङ्गुणाव्ययः।
रा.नि.व.६।

रक्तचिल्लिका। स्त्री। मधुरवासुके। मिठो
वेतो। वै.निघ.।

रक्तचूर्ण(क)म्। स्त्री। सिन्दुरे। लोहितचूर्ण-
मात्रे। पुं। कम्पितके। कमणाङ्गि। रा.नि.
व.१५।

रक्तजलमिः। पुं। रक्तजन्यजलमिरीगे। लक्षणं
—“रक्तवाहिशिरास्थानरक्तजा जन्तवोऽप्येव।
अपादा वृत्ततामाश्रय सोऽप्यात् केचिददर्शनाः।
केशादा रीमविध्वंसा रीमवोपा उडुस्वराः। षट्
ते कुष्ठे ककम्पायः सङ्घोरोरसमातरः ॥” मा.नि.।

रक्तजन्तुकः। पुं। भूनागे। गौण। रा.नि.व.
१५। लोहितप्राणिमात्रे।

रक्तजिह्वः। पुं। सिंहे। श.मा.।

रक्तभावुकः। पुं। (Tamarix dioica.)
खनामल्यातह्वे। गौण बाउ। हिं लालभाउ।
श.च.।

रक्तभिष्टौ। स्त्री। रक्तपुष्पभिष्टौचुपे।
तत्पथ्यायाः,—कुचवकः शोणभिष्टिका शोण-
भिष्टौ। अम.। See रक्तकुचगुटकः।

रक्ततरम्। स्त्री। खण्डगैरिके। वै.निघ.।

रक्ततण्डुः (कः)। पुं। सारसपक्षिणि।
यकपक्षिणि। रा.नि.व.१८। (कः) भूनागे। रा.
नि.व.१५।

रक्तवृणम्। स्त्री। वृणविशेषे। वै.निघ.।
स्त्री (णा)। गोमूत्रिकाह्वे। रा.नि.व.८।

रक्तविवृत। स्त्री। रक्तमूलविवृति। गौण
तेउडेडी। मं लोहिडी तिथर। कं केंपिनय
तिथडे। तत्पथ्यायाः,—कालिन्दी विपुटा
ताम्रपुष्पिका कुलवर्णा मसूरी अमृता काक-
नासिका। गुणाः,—तिक्ता कटूष्णा रचनी
यक्षणी मलविट्कहरी च। रा.नि.व.६।

रक्तदला। स्त्री। चिचिल्लिकायां। नलिकायाम्।

रा.नि.व.५। नलिकामासगन्धद्रव्ये। रा.नि.व.१२।
रक्तदृक्। पुं, स्त्री। कपोते। ज्ञांशपत्रा।
रक्तद्रुमः। पुं। रक्तबीजासनवृक्षे। पित्राज
 गीह। रा.नि.व.९।
रक्तधरा। स्त्री। मासाभ्यन्तरे द्वितीयायाम्
 कलायाम्। “मासस्याभ्यन्तरतस्तस्यां शीघ्रितं
 विशेषतश्च शिरासु यक्तृबीजीय भवति।” सु-
 शा.४७।
रक्तधातुः। पुं। गेरिकधातौ। शिनिशोणै।
 प.सु.। तावै। रा.नि.व.१३। रक्तवर्णधातुमात्रे।
रक्तनाडी। स्त्री। दन्तमूलगत रक्तजनाडीवर्ण-
 विशेषे। मा.नि.।
रक्तनालः। पुं। जीवशकचुपे। रा.नि.व.७।
 जीवल्याम्। स्त्री। कल्लारे। वै.निघ.।
रक्तनाशकः। पुं। कुटजवृक्षे।
रक्तनासिकः। पुं। पेशके। श.र.।
रक्तनिर्यासः। पुं। रक्तबीजासनवृक्षे। रा.नि.
 व.९। See असनः।
रक्तनेत्रः। पुं। सारसपक्षिणि। कपोते। वै.
 निघ.। नकुले।
रक्तनेत्रत्वम्। स्त्री। रक्तविकारजननेत्ररोगे।
 निदा.।
रक्तपत्रः। पुं। फोखाली। रा.नि.व.७।
रक्तपत्रा (त्रिका)। स्त्री। रक्तपुनर्नवायाम्।
 वै.निघ.। नाकुल्याम्। रा.नि.व.७।
रक्तपदः। पुं। शुकपक्षिणि। हंसै।
रक्तपदी। स्त्री। चुद्रव्यविशेषे। जल्लोवती।
 “शमीपत्रा रक्तपदी समाज्ञाजलिकारिका।”
 जटा.।
रक्तपद्मः। पुं, स्त्री। रक्तकमले। तत्पुष्पगुणाः
 —पद्मं कषाय-मधुरं शीतपित्त-कफासृजित्।
 राज.५५.।
रक्तप(पा)दी। स्त्री। लज्जालुकायाम्। हंस-
 पद्मपरनामलज्जालुकायां। रा.नि.व.५।
रक्तपर्णः। पुं। रक्तपुनर्नवायाम्। वै.निघ.।
रक्तपल्लवः (कः)। पुं। पशोकवृक्षे। रा.
 नि.व.०।
रक्तपा। स्त्री। जलीकायाम्। जौक। म.

रक्तपाका (की)। स्त्री। लतावृद्धीचुपे।
 र.मा.।
रक्तपात्री। स्त्री। जलीकायाम्। श.र.।
रक्तपादः। पुं। शुकपक्षिणि। हंसै।
 वै.निघ.।
रक्तपायिनी। स्त्री। जलीकायाम्। रा.नि.
 व.१९। मत्कुणे। वै.निघ.।
रक्तपायी (इन्)। पुं। मत्कुणे। छात्रपांका।
 व्याक.।
रक्तपारदम्। स्त्री, पुं। हिङ्गुले। त्रिका.।
 जटा.। [वै.निघ.।
रक्तपाषाणः। पुं, स्त्री। गिरिस्तिकायाम्।
रक्तपिण्डम्। स्त्री। जपापुष्पवृक्षे। त्रिका.।
 रक्ताली। वै.निघ.। चीनदेशीयगुलावपुष्पे। श.चि.।
रक्तपिण्डकः। पुं। रक्तवर्णपिण्डाली। रा.
 नि.व.७। जपावृक्षे। त्रिका.।
रक्तपिण्डालुः। पुं। रक्तवर्णपिण्डाली।
 गान् हृदि आगू। मं रातालु। कं केपिन वेङ्गला
 गुणाः—शीतः मधुरः अम्लः अम्लः दाहपित्तघ्नः
 वृष्यः गुरुः बलपुष्टिकरश्च। रा.नि.व.७।
रक्तपित्तम्। स्त्री। तन्नामकरीगमेदे। निदानं—
 “वर्णव्याधामशोकाध्वव्याधिरितिसेधितैः। तीक्ष्णोष्ण-
 चारलवचैरक्तैः कटुभिरेव च। पित्तं विदग्धं
 खगुणैर्विदहत्याशु शोणितम्। ततः प्रवर्तते
 रक्तमूर्ध्वाधी विधापि वा। जडं नासाक्षिकर्णस्ये-
 भेदुधीनिगुदेरधः। कुपितं रोमकूपेषु समलेखत्
 प्रवर्तते॥” इति निदानम्। “सदनं शीतकामिलं
 कण्ठधूसायनं वनिः। लोहगन्धश्च निःशोषी
 भवत्यस्मिन् भविष्यति॥” पूर्ववृत्तम्। वातिकादि-
 लक्षणं—“सान्द्रं सपाण्डुं सखेहं पिच्छिलञ्च
 कफान्वितं। श्यावारुणं मफेनञ्च तनु रक्तञ्च
 वातिकम्। रक्तपित्तं कषायार्धं कृष्णं गीमूतसन्निभं।
 मेचकागारधुमाभमज्जनाभञ्च पैतिकम्। संसृष्टलिङ्गं
 संसर्गात् त्रिलिङ्गं सान्निपातिकम्। जडं कफ-
 संसृष्टमधीगं पवनानुगम्। हिमार्गं कफवाताभ्या-
 सुभाभ्यामनुवर्तते। जडं साध्यमधी गायमसाध्यं
 युगपद्वतं। एकमार्गं बलवती नातिवर्गं नवीयितं।
 रक्तपित्तं सुखे काले साध्यं स्यान्निरुपद्रवम्। एक-
 दोषानुगं साध्यं विदीर्षं साध्यमुच्यते। यत्विदीपम-
 साध्यं स्यात् सन्दाग्नेरतिवेगवत्॥” मा.नि.। अत्र

प्रथममपतर्पणम् जडुर्ग्रे देचनं अधोग्रे च वमनं
 शस्तम्। पुं। हारीतपक्षिणि। भा.।
रक्तपित्तहा। स्त्री। यन्त्रिदूर्वायाम्। गेंटे
 दूर्वा। श.च.।
रक्तपित्तान्तकरसः। पुं। रक्तपित्ताधिकारे
 रस.। पाठः—“मृताभं मृततीक्ष्णञ्च माक्षिकं
 रसतालकं। गन्धकञ्च भवेत्तुल्यं यष्टिद्राक्षास्तदाद्रवैः।
 दिनैकं मर्दयेत् खल्वे सितार्चोद्रुमन्वितम्॥”
 माता माषमात्रं। र.सा.सं.।
रक्तपीटिकादर्शनम्। स्त्री। रक्तजविकारि।
 निदा.।
रक्तपीतफला। स्त्री। मधुरविम्बिकायाम्।
 वै.निघ.।
रक्तपुनर्नवा। स्त्री। खनामस्थितपत्रशकचुपे।
 ग्राफाश्रुता मं रक्तप्रेतुलि। कं केपिन वेङ्गला-
 कलु। तत्पुष्पायाः,—क्रूरा मण्डलगन्धिका।
 रक्तकाण्डा वष्केतुः लोहिता रक्तपत्रिका वैशाखी
 रक्तवर्षाभूः शोफघ्नी रक्तपुष्पिका विकस्वरा विषघ्नी
 प्रातर्व्यख्या सारिणी वर्षाभवः। गुणाः—तिक्ता
 सारणी शोषघ्नी रक्तप्रदरघ्नी पाण्डुपित्तघ्नी च।
 रा.नि.व.५।
रक्तपुष्पः। पुं। रक्तवकवृक्षे। गान् वक्रकूलन
 गीह। र.मा.। रक्त-करवीरवृक्षे। जटा.।
 रोहितकवृक्षे। श.मा.। दाडिमवृक्षे। प.सु.।
 रक्त काञ्चनवृक्षे। बम्बूकवृक्षे। पुत्रागवृक्षे।
 रा.नि.व.१०। पर्यटके। शाकलीवृक्षे। पलाशवृक्षे।
 पारिभद्रवृक्षे। जवावृक्षे। रक्ताकै। वै.निघ.।
रक्तपुष्पकः। पुं। पलाशवृक्षे। रोहितकवृक्षे।
 मन्दारवृक्षे। जटा.। पर्यटके। रा.नि.व.५।
 शाकलीवृक्षे। रक्ताकैवृक्षे। रा.नि.व.८।
रक्तपुष्पा। स्त्री। शाकलीवृक्षे। जटा.। कनक-
 कटलीवृक्षे। टापीकला गीह। प.सु.। नाग-
 दमन्याम्। नागदना। रा.नि.व.५।
रक्तपुष्पिका। स्त्री। भूपाटल्याम्। रक्त-
 पुनर्नवायाम्। रा.नि.व.५। लज्जालुकायाम्।
 श.च.। पाटलीवृक्षे। पीकल गीह। रा.नि.व.
 १०। मज्जिठायाम्। लाङ्गलिकायाम्। रक्त-
 शङ्खपुष्प्याम्। शाकलीवृक्षे। वै.निघ.।
रक्तपुष्पो। स्त्री। घातकीवृक्षे। र.मा.। पाटली
 वृक्षे। जटा.। जवापुष्पवृक्षे। रा.नि.व.१०।

आवर्तकीलतायाम्। रा.नि.व.३। नागदमन्याम्।
 रक्ताकै। रक्तपुनर्नवायाम्। वै.निघ.। कीङ्कण-
 देशीयकक्षीपुष्पवृक्षे। उद्रकाण्डौपुष्पवृक्षे। रा.
 नि.व.१०।
रक्तपूरकम्। स्त्री। वृषाक्षे। तैलूज।
 रा.नि.व.६।
रक्तपूष्पकः। पुं। रक्तापामार्गे। वै.निघ.।
रक्तपोस्तः। पुं। (Papaver Rhoeas)
 Red poppy. रक्तखखसवृक्षे। गान् पोख।
 हिं लालपुस्ता। तं एररगसगसलाचेदु। ता-
 शिगपु. पोस्तकाचेडि। कीषान्तरम्।
रक्तप्रतिश्यायः। पुं। दुष्टरक्तजप्रतिश्यायरीगे।
 लक्षणम्—“रक्तजे तु प्रतिश्याये रक्तसावः प्रवर्तते।
 तामाज्य भवेज्जनुः उरीधातपपीडितः। दुर्गन्धी
 क्क्षासवदनी गन्धानपि न वेत्ति सः॥” मा.नि.।
रक्तप्रवृत्तिः। पुं। पित्तजरीगे। भा.।
रक्तप्रसवः। पुं। रक्तकरवीरे। सुचुकुन्दवृक्षे।
 भूङ्कुल गीह। रक्ताक्षाने। इक्षु रोगे।
 रा.नि.व.१०।
रक्तफलः। पुं। वटवृक्षे। रा.नि.व.११।
 शाकलीवृक्षे। रा.नि.व.८। रक्तापामार्गे। स्त्री
 (ला)। विन्दीलतायाम्। तैलाकुटा। प.सु.।
 खण्वल्लयाम्। पोषाणू। रा.नि.व.९। वाताकु-
 वृक्षे। वटवृक्षे। वै.निघ.।
रक्तफेनजः। पुं। फुफुसे, वामपाश्वस्थकीजि।
 हंसै। [सं.कल्प.८७.।
रक्तवधुः। पुं। प्राणघाति-महावृक्षविशेषे।
रक्तवाल(लु)कम् (का)। स्त्री, स्त्री। सिन्दूर।
 चारा.। त्रिका.।
रक्तविन्दुः। पुं। रक्तापामार्गे। रा.नि.व.४।
रक्तविन्दुच्छेदा। स्त्री। पुवदाव्याम्। शक्त-
 कण्टकायाम्। वै.निघ.।
रक्तबीजः। पुं। दाडिमवृक्षे। रा.नि.व.११।
 रौठाकरवृक्षे। विठे। रक्तबीजासनवृक्षे। आगन
 गीह। रक्तकुलवृक्षे। वै.निघ.।
रक्तबीजका। स्त्री। तरटीवृक्षे। तरुह गीह।
 रा.नि.व.८।
रक्तभस्म। स्त्री। रसविन्दुरादिकरणे। एतत्-
 साधनप्रणाली र.सा.समूहे ख्याता।

रक्तमञ्जरः । पुं । वेतसलतायाम् । चिका, निम्बवृक्षे । वै.निघ. ।
रक्तमञ्जरी । स्त्री । रक्तकरवीरे । वै.निघ. ।
रक्तमण्डलः । पुं । मण्डलिसर्पविशेषे । सु.कल्प. ४५. ।
रक्तमण्डलिका । स्त्री । रक्तलज्जालुकायाम् । गान् लज्जावती । वै.निघ. ।
रक्तमण्डूकः । पुं । रक्तवर्णमण्डूकजातीयकौटे । तैदंष्टस्य दंष्टकण्डू भवति पीतफेनागमस्य वक्रात् । सु.कल्प. ८५. ।
रक्तमत्स्यः । पुं । रक्तवर्णमत्स्यविशेषे । गान् गान् । तल्लक्षणगुणाः—“यो रक्ताक्षो नातिदीर्घो न चालो नातिस्थूलो रक्तमत्स्यः स चीत्ताः श्रौतो रुच्यः प्रष्टिकद्वीपनोऽसौ नाशं भवेत् किञ्च दीव-चयस्य ॥” रा.नि.व.१७. ।
रक्तमरिचम् । स्त्री । मरिचभेदे । लङ्काश्रित । हिं लालमरिच । वै.निघ. ।
रक्तमाह्वका । स्त्री । रसधातौ । वै.निघ. ।
रक्तमाद्री । स्त्री । स्त्रीणां वाधकरीगविशेषे ।
रक्तमिलातकः । पुं । रक्ताक्षान-पुष्पवृक्षे । ब्रह्मसिद्धि । रा.नि.व.१०. ।
रक्तमुखः । पुं । रोहितमस्य । षष्टिकधान्ये । वै.निघ. ।
रक्तमूलता । स्त्री । रक्तप्रसावरीगे । निदा ।
रक्तमूर्द्धा (न) । पुं । सारसपक्षिणि । वै.निघ. ।
रक्तमूलकः । पुं । देवसर्पपक्षुषे । रा.नि.व.८. ।
रक्तमूला (ली) । स्त्री । लज्जालुकालतायाम् । रा.नि.व.५. ।
रक्तमृत् । स्त्री । गैरिके । शिथिली । वै.निघ. ।
रक्तमेहः । पुं । रक्तसाविप्रमेहरोगे । लक्षणं—“विस्मृणं सलवणं रक्ताः रक्तमेहिनः ॥” भा. ।
रक्तमोक्षणम् । स्त्री । जलौकावचारणे । जौक धरान् । शीणितबाहुल्यात् बहुविधरोगजनकत्वाच्च स्त्रावणस्यातीव प्रयोजनं भवति प्रयोजने च सञ्जाते जलौकाबाधुकाभिरुपायैः शिरामोक्षेण तत्स्त्रावणं क्रियते । परन्तु कृशातिव्यवाधिक्रीवादीनां न शिरामोक्षः कार्यः, जलौकावचारणन्तु शस्तम् । विषदुष्टं वातादिदुष्टं वा गोशृङ्गजलौका-स्त्रावभिः शस्तम् । भा. ।

रक्तयष्टिः (ष्टी) । स्त्री । लज्जालुकायाम् । मञ्जिषायाम् । प.सु. ।
रक्तयष्टिका । स्त्री । मञ्जिषायाम् । रा.नि.व.६. ।
रक्तयावनालः । पुं । तुवरयावनाले । गान् जनार । रा.नि.व.१६. ।
रक्तयानि । पुं । योनिव्यापद्विशेषे । लक्षणम्—“रक्तयोनिव्याख्यासुगतिस्तुते ॥” वा.उ.१३५. ।
रक्तारङ्गा । स्त्री । मंस्रदोतिव्याते वृक्षे । वै.निघ. ।
रक्तारजः । स्त्री । सिन्दूरे । वै.निघ. ।
रक्तारसः । पुं । रक्तासनवृक्षे । वै.निघ. ।
रक्तारसा । स्त्री । राक्षायाम् । वै.निघ. ।
रक्तारसोनः । पुं । लोहितरसोने । गान् रञ्जन । मं लोहिवाबोलुरसण । कं केंपिनवेत्तुलि । गृञ्जनके । गीञ्ज । तत्पर्यायाः,—महाकन्दः पृथुपत्रः स्थूलकन्दः यवनेष्टः । गुणाः—मधुरः कटुः बलकरः । पत्रं तिक्त । अस्थि सलवणश्च । रा.नि.व.७. । पत्रं मधुरं चारं नालो मधुरपित्तलः कषाय इति । मद.व.७. ।
रक्तारजालुकम् । स्त्री । रक्तवर्णालुकभेदे । एतच्च किञ्चिदुष्णम् आभेयं वातकफहरश्च । द्रव्य-गुणः ।
रक्तारजः (जी) । स्त्री । सर्पिकानामवायव्य-कौटविशेषे । सु.कल्प. ८५. ।
रक्तारणुः । पुं । सिन्दूरे । भा. । पलाशकलि-कायां । मे. । पुन्नागवृक्षे । रा.नि.व.१०. ।
रक्तारणुका । स्त्री । पलाशकलिकायाम् । पलाशकूङ्गि । श.मा. ।
रक्तारैवतकः । पुं । वीपालरखवर्जुरीवृक्षे । रा. नि.व.११. ।
रक्तारोहितकः । पुं । (Rheum wightii) ब्रह्मसिद्धि । हिं रक्तरोहिडा ।
रक्तलशुनः । पुं । रक्तारसने । गान् रञ्जन । रा.नि.व.७. ।
रक्तला । स्त्री । काकादस्यां । कूँठ गीह । मूर्वालतायाम् । रा.नि.व.३. ।
रक्तलोचनः । पुं । कपोते । हे.च. । भा. ।
रक्तलोभ्रः । पुं । रक्तवर्णलोभ्रवृक्षे ।
रक्तवटो । स्त्री । मसूरिकायां । वमञ्छ । चिका ।

रक्तवटो । स्त्री । मसूरिकायाम् । वमञ्छ । जटा ।
रक्तवर्गः । पुं । दाडिमकिंशुकलाद्याहरिद्रा-द्याहरिद्राकुम्भपुष्पमञ्जिषावृक्षेषु । “दाडिम-किञ्चलाद्या बभूवुश्च निशादयम् । कुम्भपुष्पं मञ्जिषा इत्येते रक्तवर्गकः ॥” रा.नि.व.२२. ।
रक्तवर्णः । पुं । इन्द्रगोपकौटे । गान् आषाढ-पौर्ण । रा.नि.व.१८. । गोमेदमणौ । प्रवाले । कम्पिजके । वै.निघ. ।
रक्तवर्त्तकः । पुं । विक्षिरपक्षिविशेषे । गान् वटेट । च.स. २७५. ।
रक्तवर्त्मा । पुं । कुकुटे । वै.निघ. ।
रक्तवर्द्धनः । पुं । वार्त्ताकौ । श.च. ।
रक्तवर्षाभूः । स्त्री । रक्तपुनर्नवायाम् । गीता-पू.ग. । रा.नि.व.५. ।
रक्तवल्गा । स्त्री । पीतपुष्पदण्डोत्पले । र.मा. । मञ्जिषायां । नलुकायाम् । वै.निघ. ।
रक्तवातः । पुं । वातरक्तनामरोगविशेषे । यो रोगः रक्तवस्त्रप्रवाहहरणादुत्पद्यते । निष्कृतिश्च यस्यात् पञ्चरागसहित-सर्वस्व महिष दानाद्भवति । “रक्तवस्त्रप्रवाहानां हारी स्याद्रक्तवातवान् । सर्वस्वो महिषी दद्यात् पञ्चरागसमन्विताम् ॥” कर्म-विपाकः । नारिकेलमूलं छागोदुग्धेन पीतं वातरक्तं नश्यति । पुराणम् । See वातरक्तः ।
रक्तवारिजम् । स्त्री । कीकनदे । ब्रह्मसिद्धि । रा.नि.व.१०. ।
रक्तवास्तुकः । पुं । शोणवास्तुकशक्ते । गान् वेठो शीक. । वै.निघ. ।
रक्तविकारः । पुं । रक्तजरीगे । निदा ।
रक्तविद्रधिः । पुं । रक्तजन्यविद्रधौ । लक्षणं—“कृष्णस्फोटोऽतः श्यावः तीव्रदाहवजाकरः । पित्तविद्रधिलिङ्गस्तु रक्तविद्रधिरुच्यते ॥” मा.नि. ।
रक्तविद्रुमः । पुं । प्रवाले ।
रक्तवृन्तकः । पुं । पुनर्नवायाम् । वै.निघ. ।
रक्तवृन्त । स्त्री । शेफालिकावृक्षे । शिडेनि गीह । प.स. ।
रक्तवर्धनम् । स्त्री । कम्पिजके । कर्मणा कूँङ्गि । वै.निघ. ।

रक्तशालिः । पुं, स्त्री । (Oriza sativa.) रक्तधान्ये । मोदथानि मिहि ठाउल । प.सु. । तं एरनिवर्गमलधान्यमु । तत्पर्यायाः—ताम्रशालिः शोणशालिः लोहितः । गुणाः—सुमधुरः लघुः लिङ्गः बलकरः रुचिकद्वीपनः मुखजाद्याहरः पथ्यश्च । सर्व्वीगघ्नः रुच्यः पित्तदाहवातरक्तघ्नश्च । रा.नि.व.१६. । विदोषघ्नः चतुष्यः शुक्लः मूत्रलः तृणाघ्नः बल्यः स्वय्यः हृद्यश्च । राज. । विदोषघ्नी चतुष्या मूत्ररोगहा । अति.१५५. । वा.सु.६५. । “रक्तो मद्धान् सकलमः ॥” च.द.ज्व.चि. । “पेयां वा रक्तशालीनां पाश्वं वस्तिभिरीरुजि ॥” तन्मण्ड-गुणाः—रक्तशाल्युद्भव मण्डं मधुरं शार्दि श्रौतलं । प्रमेहानश्रमरीं हन्ति वातलं पित्तहृदरम् ॥” अति. १२५. ।
रक्तशालुकः (का) । पुं, स्त्री । रक्तकमल-कन्दे । ब्रह्मसिद्धि गौड़. । वै.निघ. ।
रक्तशाल्यलिः । पुं । रक्तपुष्पशाल्यलिहृक्षे । ब्रह्मसिद्धि । वै.निघ. ।
रक्तशासनम् । स्त्री । सिन्दूरे । हारा ।
रक्तशिशुः । पुं । रक्तशीभाञ्जनवृक्षे । गान् मज्जिना गीह । मं रक्तशिशुया । कं केंपिनयुग्मि । तत्पर्यायाः,—कृष्णजीरकः गर्भपातकः रक्तकः मधुरः बलहृच्छदः सुगन्धः कैशरी सिंहः सुगारिः । गुणाः—महावीर्य्यः मधुरः सारकः रसायनः शोफाक्षानशतघ्नः पित्तघ्नेष्वप्यश्व । रा.नि.व.७. ।
रक्तशिश्वो । स्त्री । शिश्वीभेदे । गान् शिग् ।
रक्तशोषकः । पुं । लवणखोद्याम् । प.सु. । सारसपक्षिणि । च.स. २७५. ।
रक्तशृङ्गिकम् । स्त्री । विषे । रा.नि.व.६. ।
रक्तशेखरः । पुं । पुन्नागवृक्षे । र.मा. ।
रक्तशोखण्डकम् । स्त्री । रक्तचन्दने । वै. निघ. २५५. वा.व्या.चि. महाराक्ष्मादी ।
रक्तश्वेतः । पुं । तद्वर्णमहाविषवृक्षभेदे । सु. कल्प. ८५. ।
रक्तशोविसन्निपातः । पुं । खनामख्यात-सन्निपातविशेषे । तस्य लक्षणं—“रक्तशोवी ज्वर-वमिषामोहशूलतिसाररहिकाक्षानधमणद्वयश्वस-सञ्जाप्रणाशः । श्यामा रक्ताधिकतररसा मण्ड-लोत्थानरूपा रक्तशोवी जिगदित इह प्राणहन्ता प्रसिद्धः ॥” निदा ।

रक्तसंज्ञम् । स्त्री । कुङ्कुमे । विका ।

रक्तसङ्कोचपिण्डम् । स्त्री । कुङ्कुमे । विका ।

रक्तसंवरणम् । स्त्री । कृष्णाङ्गने । वै. निघ. ।

रक्तसन्दंशिका । स्त्री । जलीकायाम् ।
जै. क. । रा. नि. व. १६ ।

रक्तसन्धकम् । स्त्री । रक्तकल्लारे । ब्रज-
कथन अम. । रक्तोत्पले । वै. निघ. ।

रक्तसरोरुहम् । स्त्री । रक्तपत्रे । अम. ।

रक्तसर्षपः । पुं । (Brassica nigra.)

रक्तवर्णसर्षपे । त्रैह्ये वा ब्रजमृगिया । हि लालि-
राइ, माकुशाराइ. स. महुरी. कं सासिराइ. ते
भवन्ती. ता. कडुघी. तत्पथ्यायाः, —राजी
आसुरी रक्तिका रक्तसर्षपः तीक्ष्णगन्धा मधुलिका
स्ववः स्ववकः सुतकः । गुणाः—कटुः तिक्तः
उष्णः वातघ्नः प्रीहृशूलघ्नः दाहपित्तकरः कफ-
गुल्मनिघ्नश्च । रा. नि. व. १६ । तत्तैलगुणाः,—
तीक्ष्णं शिशिरं केश्यं कण्डूघ्नं त्वग्दीपनाग्नि-
वातादिदीपनाशकञ्च । पचगुणाः,—कटुः स्वादु
उष्णं अग्निदीपनं क्रिमिवातकफकण्डामयहरञ्च ।

रक्तसहा (व्यः) । स्त्री, पुं । रक्तास्नानपुष्प
हवे । ब्रजशूण्यैः गीष् । रा. नि. व. १० ।

रक्तसारम् । स्त्री । रक्तचन्दने । प. सु. । रा.
नि. व. १२ । रस. र. च. द. मे. ह. चि. न्ययोधादिपचकी ।
पचकचन्दने । वकमकठि । प. सु. । पुं । अस्त्र-
वेतसे । रा. नि. व. ६ । रक्तखदिरहवे । रा. नि. व. ८ ।
सु. चि. २७. । रक्तवीजासनहवे । रा. नि. व. ८ ।
रक्तशिशपायाम् । वाराहीकन्दे । वै. निघ. ।

रक्तसूः । स्त्री । शरीरस्य रसधातौ । ब्रजशू
रा. नि. व. १८ ।

रक्तसौगन्धिकम् । स्त्री । रक्तकल्लारपुष्पे ।
जटा. ।

रक्तस्थज्वरः । पुं । रक्तगतज्वरविशेषे । लक्षणं
—“रक्तनिष्ठो वनं दाहो मोहश्चैव निवर्तमानः ।
प्रलापः पिडका तथा रक्तप्राप्ते ज्वरे दृश्याम् ॥”
मा. नि. ।

रक्तसावः । पुं । अस्त्रवेतसे । जटा. नेत्र-
सन्धिगतरीगे । निदा. । अश्वस्य रक्तजन्मनेत्ररीगे
लक्षणं यथा—“रक्ताभिष्यन्दिनीऽश्वस्य नेत्रं भवति
लोहितं । सर्वे विभागमर्धं वा सावदग्दाहपीडि

तम् । रक्तसावीऽथवा यस्य वाजिनी लोचनाहवेत् ।
रक्तसावाभिधानन्तु नेत्ररीगं तमादिशत् ॥” ज. द.
१० अ. ।

रक्तसुतिः । स्त्री । रक्तसावे । व्याक. ।

रक्तहरः । पुं । भक्तातके । भा. नि. । वै. निघ. ।
वि. । रक्तघ्नद्रव्यमात्रे ।

रक्ता । स्त्री । गुञ्जायाम् । कूँठ । रा. नि. व. ३ । सु.
चि. ३७ अ. । सु. कल्प. ५ अ. । लाक्षायां । मज्जिष्ठायाम् ।
रा. नि. व. ६ । २३ । शिखीमेदे । प. सु. । उष्ट्रकाण्डो-
नामपुष्पहवे । रा. नि. व. १० । लक्षणाकन्दे ।
वचायाम् । वै. निघ. । रक्तवर्णशतपथ्याम् । नाग
केन्द्रे । सु. कल्प. ८ अ. । कृष्णसाध्यलूताविशेषे ।
कर्णशिरामेदे । वा. उ. १ अ. ।

रक्ताका(ङ्क)रः । पुं, स्त्री । प्रवालद्रुमे । शर्णात्र
गीष् । रा. नि. व. १३ ।

रक्ताक्तम् । स्त्री । रक्तचन्दने । जटा. । [निघ. ।

रक्ताख्यातः (कः) । पुं । रक्तापामार्गे । वै.

रक्ताङ्गम् । स्त्री । रक्तचन्दने । प. सु. । कुङ्कुमे ।
मे. । पुं । कम्पिलके । कम्बोजाङ्गुलि । प. सु. ।
प्रवालतरौ । रा. नि. व. १३ । मत्कुण ।
छात्रपौर्ण । रा. नि. व. १६ ।

रक्ताङ्गो । स्त्री । कटुकायां । कटुकी । रा. नि.
व. ६ । मज्जिष्ठायाम् । भा. । जीवल्याम् । मे. ।
नलुकायाम् । वै. निघ. ।

रक्ताञ्जना । स्त्री । रक्ताञ्जनितायाम् । ब्रज-
जनिम् । च. द. चारतैले ।

रक्ताङ्कुरी । स्त्री । रक्तपुष्पाङ्कुरायाम् । नाग
ब्रज । गुणाः—रुचा बल्या पित्तापादिहरी च ।
रा. नि. व. १६ ।

रक्ताण्डः । पुं । अश्वस्य अण्डरीगमेदे । ज. द.
५० अ. । See अण्डस्कन्दः ।

रक्तातिसारः । पुं । सरक्तातिसाररीगे । तस्य
सम्प्राप्तिः—“पित्तकृति यदाल्पं द्रव्याण्यत्राति
पैत्तिके । तदीपनायते ऽभीक्ष्णं रक्तातीसार
उल्लङ्घः ॥” मा. नि. ।

रक्ताधारः । पुं । चर्मणि । रा. नि. व. १८ ।

रक्तापरानिता । स्त्री । रक्तपुष्पापरानितायाम् ।

रक्तापहम् (हा) । स्त्री, स्त्री । बोलनाम-
गन्धद्रव्ये । शूनथीश्रणि । रा. नि. व. ६ ।

रक्तापामार्गः । पुं । रुनामख्यातचुपे । नाग
आपाङ् । हिं लालचिरचिरा । स रक्तलट्जीरा ।
कं वडाभावाडा । तें केम्पिगुत्तरगे । तत्पथ्यायाः,
—शिरौवत्फलः क्षुद्रापामार्गः आघट्टकः दुग्धनिका
रक्तविट् कल्पपतिका । गुणाः—शीतः कटुः
कफघातघ्नः व्रणकण्डूविषघ्नः संघाही वान्तिघ्नश्च ।
रा. नि. व. ४ । वातविट्भी कफघ्नत् शीतलः ।
भा. पू. १ अ. ।

रक्ताब्ज(क)म् । स्त्री । रक्तकमले । वै. निघ. ।

रक्ताभः (भा) । पुं, स्त्री । रक्तजपायाम् ।
नाग जवा । इन्द्रगीपकौटे । वै. निघ. ।

रक्ताभिष्यन्दः । पुं । सर्वगतनेत्ररीगमेदे ।
यथा—“रक्ताश्रु राजी दूषीक-शुक्लमण्डलदर्शनम् ।
रक्तस्यन्देन नयनं सपित्तस्यन्दलक्षणम् ॥” वा. उ.
१५ अ. ।

रक्ताभ्रम् । स्त्री । रक्तवर्णभके । नाग अज ।
रा. नि. व. १३ ।

रक्ताभोजम् । स्त्री । कीकनदे । ब्रजकमल ।
रा. नि. व. १० ।

रक्ताम्रः । पुं । कीकानहवे । जलपाई ।
रा. नि. व. ११ ।

रक्तास्नातकः । पुं । रक्तभिण्डीचुपे । नाग-

रक्तास्नानः । पुं । रक्तभिण्डीचुपे । नाग-
कट्सरैया । सं वाणभाइ । कं वणदगिडु ।
तत्पथ्यायाः,—रक्तप्रसवः रक्तसहः रागप्रसवः
रामालिङ्गनकारकः अपरिस्नानः कुक्कुवकः वधूत्-
सवप्रसवः सुभगः भमरानन्दः । गुणाः—उष्णः
कटुः वातामयशोफघ्नः ज्वरघ्नः आधानशूलकास-
आसन्नः वर्णयः । रा. नि. व. १० ।

रक्तारिः । पुं । महाराष्ट्रोचुपे । प. सु. ।

रक्तार्कः । पुं । अरुणावहवे । नाग आकन्द
गीष् । तत्पथ्यायाः,—विशोरः रुद्रापुष्पो रूपिका
आदित्यपुष्पिका दिव्यपुष्पिका । गुणाः—“अर्कहय-
शङ्खवातकुष्ठकण्डूचयत्रयान् । निहन्ति श्लेहगुलाशीं
यजन्तुश्च शीतलरक्तमीनम् ॥” म. द. व. १ । रा. नि. व. १० ।

रक्तार्त्तः । स्त्री । शीणितामये । रा. नि. व. २० ।

रक्तार्म (न) । स्त्री । नेत्ररीगमेदे । लक्षणं यथा
—“पद्माभं स्रुद रक्तार्मं यन्मांसं चोद्यते सति ।”
मा. नि. ।

रक्तावदः । पुं । शुकरीगे । रक्तजन्मार्त्तरीगे ।
See अर्धदः ।

रक्ताशः । स्त्री । रक्तजन्मार्त्तरीगे । लक्षणं—
“तनु चारुणवर्णश्च फेनिलचास्रगर्भसाम् । कयूक-
गुदशूलश्च दौर्बल्यं यदि चाधिकम् । तवानुबन्धो
वातस्य हेतुर्वादि च रुचणम् । शिथिलं श्वेतपीतञ्च
विट् स्निग्धं गुरु शीतलम् । यदाशंसं घनञ्चाष्टक्
तन्मन्याष्टु पिच्छिलम् । गुदं सपिच्छं क्षिमितं
गुरु स्निग्धञ्च कारणम् । श्लेष्मानुबन्धो विज्ञेयस्तव
रक्ताशं वुदेः ॥” मा. नि. ।

रक्तालता । स्त्री । मज्जिष्ठायाम् । सु. कल्प. ५ अ. ।

रक्तालुः । पुं । (Dioscorea sativa.)
Common Yam. रक्तपिण्डालुके । नाग पिण्ड
आलू । हिं रक्ताक. रुजगा, रक्तालु । ता.
यामस्कोल । तत्पथ्यायाः,—रक्तकन्दः रक्तपिण्डकः
रक्तपिण्डालुः लोहितः लोहितालुः । गुणाः—
शीतलः मधुरः अम्लः भम-पित्त-दाहघ्नः हृष्यः
बलपुष्टिकरः गुरुश्च । रा. नि. व. ७ । शालिधान्य-
विशेषे । प. सु. । [३ अ. ।

रक्तावसेचनम् । स्त्री । रक्तभीचये । च. चि.

रक्ताश्वमारपुष्पम् । स्त्री । रक्तकरवीरपुष्पे,
ब्रजकरवीर फूल । सि. यो. विषमज्वरे । “रक्ताश्व-
मारपुष्पञ्च ” [कृते शतके ।

रक्ताश्वारिः । पुं । रक्तकरवीरहवे । रावण-
रक्ताश्वारः । पुं । रक्तजनेत्रसन्धिरीगे । लक्षणं
यथा—“रक्ताश्वारः शीथिलोऽस्यः सरक्तं कीर्णं
नाल्यं संखवेन्नातिसान्द्रम् ॥” सु. उ. २ अ. ।

रक्ताक्षः । पुं । महिषे । पारावते । चकीरे ।
मे. । सारसपक्षिणि । रा. नि. व. १६ । रोहितमख्ये ।

रक्ताक्षी । स्त्री । गुग्गुली । वै. निघ. २ अ. असा. चि. ।

रक्तिः । पुं । अष्टसर्षपमाने । च. कल्प. १९ अ. ।

रक्तिका । स्त्री । गुञ्जायाम् । कूँठ । र. मा ।
रा. नि. व. ३ । राजिकायाम् । रा. नि. व. १६ ।

रक्तेक्षणः । पुं । कपोते । पात्रश्री ।

रक्तेक्षुः । पुं । रक्तदण्डेक्षुः । कांजना आक ।
तत्पथ्यायाः,—सूक्ष्मपत्रः शीणः उत्कटः मधुरः
द्रवसूतः लोहितः लोहितेक्षुः । गुणाः—पाके
मधुरः शीतलः स्रुदः पित्तदाहघ्नः हृष्यः तंजी-
बलवर्धनश्च । रा. नि. व. १४ ।

रक्तेशुकर्करा । स्त्री । रक्तेशुकर्करायाम् । गुणाः—पित्तघ्नी । रा.नि.व.१४ ।

रक्तेशुख । पुं । रक्तेशुखे । नाग-
भेदः । तत्पर्यायाः—व्याघ्रः व्याघ्रतल-
हस्तिकर्णः रुद्रः जम्बुकः नागकर्णः चक्षुः उत्तान-
पत्रकः करपणः पावनः क्षिप्रः रक्तकः चिरवायः
क्षेत्रेण्डः । अर्थः प्रायेण श्वेतवर्णः । विशेषतः
शीघ्रः लघुः अरोचकः कफशामकः ज्वरघ्नः
रक्तपाण्डुभालिनाशनश्च । रा.नि.व.८ । “रक्तो-
रुद्रकस्तुवरी रसे कटुर्लघुः स्मृतः । तिलो-
वातकफश्यासकासकृम्यशत्रुघ्ना । रक्तदीपपाण्डु-
रुजाभान्यरोचकनाशनः । प्रायस्त्वयै गुणाश्चास्य
श्वेतवर्णः समीरिताः ॥” वै.नि.व. ।

रक्तेश्वर । पुं । इन्द्रवायुलीलायाम् । रा.
नि.व.३ ।

रक्तोच्चटा । स्त्री । श्वेतगुल्फायाम् । भा. ।

रक्तोत्पलम् । स्त्री । लघुरक्तपत्रे । कीकनदे ।
प.म. । रा.नि.व.१० । सु.स.२८ । गेरिके ।
पुं, स्त्री (ला) । शाकलीवर्णे । रा.नि.व.८ ।

रक्तोदरः । पुं । रीक्षितमल्ये । महाविष-मध्य-
विष-वृश्चिकविशेषे । “जन्मैतेषां सर्पकोयात् प्रदिष्टं
देहेभ्यो वा चातितानां विषण । एभिर्दष्टे सर्पवैग-
प्रवृत्तिः स्तोटीतपत्ति भालिदाहो ज्वरश्च ॥
खेभ्यः कृष्णं शोणितञ्चापि तोत्रं तस्मात्
प्राणैस्तृण्यते शीघ्रमेव ॥” सु.कल्प.८५ ।

रक्तोपलम् । स्त्री । गिरिस्तिकायाम् । हारा ।

रक्तोदनम् । स्त्री । रक्तशाल्यादिभक्ते । अलक्तक-
रजितभक्ते । च.द.वाल.चि. ।

रघुनाथः । पुं । वैद्यविलासनामग्रन्थकारे ।

रहुः । पुं । मत्स्यरज्ज्वे । वै.नि.व. । श्वेतलघु-
हरिणविशेषे । रा.नि.व.१८ ।

रङ्गम् । स्त्री । वङ्गधातौ । रा.नि.व.१२ । पुं । टङ्ग-
धे । खदिरसारे । रा.नि.व.८ ।

रङ्गकम् । स्त्री । रक्ते ।

रङ्गकाष्ठम् । स्त्री । पत्रके । वक्रमकाष्ठे ।
रा.नि.व.१२ ।

रङ्गजम् । स्त्री । सिन्दुरे । र.मा. ।

रङ्गदः । पुं । खदिरसारे । रा.नि.व.८ । टङ्ग-
धारे । रा.नि.व.६ ।

रङ्गदलिका । स्त्री । नागवल्लीलतायाम् ।
व.नि.व. । [भा.]

रङ्गदा । स्त्री । स्फटिकायाम् । कृष्टकिरि ।

रङ्गदायकम् । स्त्री । कज्जुके । रा.नि.व.१३ ।

रङ्गदटा । स्त्री । स्फटिकायाम् । रा.नि.व.१३ ।

रङ्गपत्रो । स्त्री । नीलीवर्णे । नील गांछ ।
रा.नि.व.४ ।

रङ्गपुष्पो । स्त्री । नीलीवर्णे । रा.नि.व.४ ।
जवावर्णे । वै.नि.व. ।

रङ्गबीजम् । स्त्री । रुप्ये । विका ।

रङ्गमाणिक्यम् । स्त्री । माणिक्यवर्णे । रा.नि.
व.१३ ।

रङ्गमाता (ढका) । स्त्री । लाक्षायां ।
लाशि । रा.नि.व.६ । २३ । विका ।

रङ्गलता । स्त्री । (Helicteres Isora)
आवर्णकौलतायाम् । आर्द्रमाडा । हि मरीर
फलो मेन्दु, कपासौ । तं गुवादर । वम्.
मेरादश्च किवान् । तत्पर्यायाः—कल्याणो
हमपत्रो रश्मिनी स्वर्णपत्रिका । गुणाः—अग्निमान्य-
यक्तुर्जीहोदर-वङ्गुदागौरविषमज्वरपाण्डुकामला
शूलघ्नी । कैचित् ।

रङ्गलासिनो । स्त्री । शफालिकावर्णे ।
भिडेनि कृन्तन गांछ । श.च. ।

रङ्गबीजम् । स्त्री । रौप्ये ।

रङ्गसट्टम् । स्त्री । यशदे । मृत्तु । भा. ।

रङ्गचारः । पुं । टङ्गणचारे । मोहाशीर
थरे । वै.नि.व. ।

रङ्गा । स्त्री । जवावर्णे । जवा गांछ । वै.नि.व. ।

रङ्गाङ्गा । स्त्री । फटिकारिकायाम् । कृष्टकिरि ।
रा.नि.व.१३ ।

रङ्गारिः । पुं । करवीरवर्णे । करवी गांछ ।
र.मा. ।

रङ्गिणी । स्त्री । श्वेतमूल्याम् । जटा । कैवर्त्त-
कायाम् । के.उ.ट्टमृता । रा.नि.व.६ । हरिद्रा-
याम् । वै.नि.व. ।

रङ्गेशालुकम् । स्त्री । खनामल्याते आली ।
रा.नि.व. । विका ।

रजः । पुं । पपटके । फे.पा.व. । भा.म.१

भ.चित्तधम.ज्व.चि. । “पथ्यावेततरामनेनकरजः ।”
भा.म.१.भ.च.व. का.स.चि. । “कालिङ्गद्रुफल रजः ।”
वै.नि.व. दुर्जलज्व.चि. ज्ञानोदयरसं । स्त्री । स्त्रीकु-
सुमे । श.र. ।

रजः (स) । पुं, स्त्री । स्त्रीपुण्ये । अमरदत्तः ।
श.र. । “पाविताः पितृतापिन रसाद्या घातवः
क्रमात् । शुक्लं यान्ति मासेन तथा स्त्रीणां रजो
भवेत् ॥” शा.ई.६.५. । कृष्णे । उदके । कालुष्ये ।
मतिभमे । “रजोवृषणमुद्रकः कालुष्यं मति-
विभमः ।” रा.नि.व.२१ । परागे । मे. ।

रजःशयः । पुं । कुकुरे । श.मा. ।

रजःसारम् । स्त्री । कर्पूरे । नकुल.१२.५. ।

रजःसारथिः । पुं । वाधौ ।

रजतम् । स्त्री । रौप्ये । अम. । खर्णे । वि.ज्व.
चि. ज्वरकृष्णरपारोन्मसं । हस्तिदन्ते । च.च. ।
शुक्लवर्णे । रक्तवर्णे । रक्ते ।

रजतप्रभः । पुं । सीमलतायाम् । मोमलता ।
सु.चि.२८.५. ।

रजतोपमम् । स्त्री । रौप्यमाचिके । वै.नि.व. ।

रजनकः । पुं । कम्पिलके । कमलाङ्गुलि ।
वा.सु.१.५. अ.ग्यामादिः । “शिशुरिरजनकच्छिन्न-
रुहाः करज्जाः ।” [अ. टौ.]

रजानः । स्त्री । वास्तुके । रावौ । हरिद्रायाम् ।

रजनिपुष्पम् । स्त्री । हरिद्रापुष्पे । हलुपुष्प ।
र.स.र.नागार्जुनचूर्णे ।

रजनौ । स्त्री । हरिद्रायाम् । रा.नि.व.६ । सि.
धी.पाण्डु.चि. । सु.स.१.८. अ.वल्लीपत्रके । यतुका-
लतायाम् । रा.नि.व.३ । नीलिन्याम् । नील ।
मे. । दाहहरिद्रायाम् । वास्तुके । वै.नि.व. ।
रा.ग्याम् । अम. ।

रजनौगन्धा । स्त्री । (Polianthes tu-
berosa) Tuberose. खनामल्यातपुष्पवर्णे ।
रजनौगन्ध । हि गुलशृङ्ग । मूरिप. ।

रजनोजलम् । स्त्री । नोदारे । हारा ।

रजनौदयम् । स्त्री । हरिद्रावर्णे, हरिद्रादाह-
द्रयो । च.द.विषमज्वरे ।

रजनौपुष्पः । पुं । पूतिकरश्च । रा.नि.व.८ ।

रजनोहासा । स्त्री । शफालिकापुष्पवर्णे ।
श.र. ।

रजगानुः । पुं । मनसि, हृदये । उषा,
रजस्वर्णः । पुं । पीतधूसुरके । वै.नि.व. ।

रजस्वलः । पुं । महिषे । विका । पारदे ।
वै.नि.व. । स्त्री (ला) । जातरजस्वायाम् स्त्रियि ।
रा.नि.व.१८ । तत्सुरूपं यथा—“हादशाहसरा-
दुर्द्धमापचाशस्वमाः स्त्रियः । सासि सासि भगवारा
प्रकृत्यैवात्तं स्वैत् । आत्तवसावदिवसादुतः पीडश-
रावयः । गर्भयहणयोग्यसु स एव समयः स्मृतः ॥”
रजःस्वलाकृत्यं—“आर्त्तवसावदिवसादहिसात्रज्ञ-
चारिणौ । शधीत दर्भश्यायां पश्येदपि पतिं न
च ॥” इत्यादि । भ. । चतुज्जानानन्तरमादौ
पतिमेव पश्येत् ।

रज्जुः । पुं । केशवेण्याम् । दामनि । ढड़ि ।
मांसरज्ज्वाम् । “पृष्ठवंशसोभयव महयो मांस-
रज्जवः । चतस्रो मांसपशोनां बन्धनं तत्
प्रयोजनम् ॥” भा. ।

रज्जकः । पुं । कम्पिलके । कमलाङ्गुलि ।
रा.नि.व.१३ । भगवतकवचे । वै.नि.व. । तन्नामक-
जठराग्रौ । तस्य स्थानं यक्तुर्भीष्माभ्यम् । स
एवाहाररसं रज्जयति । सु.स.२.१५. । स्त्री ।
हिङ्गुले, हिङ्गुलविशेषे । रा.नि.व.१३ । स्त्री (का) ।
नखरज्जिन्याम् । मेहेदि गांछ । वै.नि.व. ।

रज्जनम् । स्त्री । रक्तचन्दनभेदे । वक्रम काष्ठे ।
र.मा. । रक्तचन्दने । सद.व.१ । हिङ्गुले । रा.नि.
व.१२ । खर्णे । जातीफले । वै.नि.व. । पारद-
रज्जनद्रव्ये । तारककोष्ठस्य न तथा प्रयोगो दृश्यते ।
केवलं निम्बलं ताम्रं वापितं रज्जनं तु । कुर्वते
चिगुणं जीर्णे लाचारसनिभं रसम् ॥” र.स.चि.३
अ. । पुं । सुजटणे । मूख । रा.नि.व.८ ।
कम्पिलके । कमलाङ्गुलि । वै.नि.व. ।

रज्जनकः । पुं । कटफलवर्णे । रा.नि.व.८ ।

रज्जनकेशो । स्त्री । नीलीवर्णे । वै.नि.व. ।

रज्जनगणः । पुं । रज्जनद्रव्यवर्णे । “चतुर्विधा
हरिद्रा स्यात् पत्रजं रक्तचन्दनं । नीलीकुसुम-
मश्रिष्टालाचामहर्द्दि किंशुकम् ॥” रा.नि.व.८ ।

रज्जुद्रुः (मः) । पुं । अक्षुकवर्णे । आह-
कृन्तन गांछ । श.चि. । धूनकवर्णे । वै.नि.व. ।

रज्जु(ञ्जि)नो । स्त्री । गुळारीचनिकायाम् ।
श.च. । नागवल्लीलतायाम् । वै.नि.व. । नीलिन्याम् ।
रा.नि.व.४ । जनुकालतायाम् । रा.नि.व.३ ।

सज्जिष्याम् । शेषालिकायाम् । मे । हरिद्रायाम् ।
 रा.नि.व.६ । पर्वण्याम् । रा.नि.व.१२ ।
रत्ननीपुष्पः । पुं । पूतिकरश्च । नाटिकांशश्च ।
 रा.नि.व.६ ।
रणः । पुं । दुस्वमेव । कृश । वै.निघ. ।
रणघण्टासमाकृतिः । पुं । महाशब्दे ।
 वै.निघ. ।
रणपत्नी (इन्) । पुं । रणग्रन्थि । श्वेन आशी ।
 वै.निघ. ।
रणप्रियम् । स्त्री । उशीरे । रा.नि.व.१२ । पुं ।
 श्वेनपक्षिणि । रा.नि.व.१६ ।
रणमुष्टिः । पुं । विषमुष्टिचुपे । कुचिला इति
 भाषा । रा.नि.व.४ ।
रणमूर्धजा । स्त्री । कर्कटशृङ्गाम् । रा.नि.
 व.६ ।
रणरणः । पुं । भमरे । मशके । मश । तिका. ।
 (कः) उत्कण्ठायाम् । हे.च. ।
रणालङ्करणः । पुं । कण्ठपक्षिणि । कैम्क
 आशी । रा.नि.व.१६ ।
रणकः । पुं । अफलवत् । ग्रीष्म ग्रीष्म ।
 श.च. ।
रण्डा । स्त्री । मृषिककण्ठाम् । अम. । प्र.वृत्त
 सीमनाथरसे ।
रतम् । स्त्री । मेषुने । अम. । गुह्ये । मे. ।
रतकोलः । पुं । कुकुरे । हे.च. ।
रतज्वरः । पुं । काके । तिका. ।
रतनारीचः । पुं । कुकुरे । वै.निघ. ।
रतनिधिः । पुं । खञ्जनपक्षिणि । श.र. ।
रतव्रणः । पुं । कुकुरे । तिका. । मे. ।
रतशायो (इन्) । पुं । कुकुरे । हे.च. ।
रताङ्गी । स्त्री । कुञ्जटिकायाम् । तिका. ।
रतानुकः । पुं । कुकुरे । हे.च. ।
रतामहः । पुं । कुकुरे । श.मा. ।
रतिः । स्त्री । प्रीत्याम् । सुरते । गुह्यदेशे । मे. ।
रतिकुङ्करम् । स्त्री । भगे । तिका. ।
रतिक्रिया । स्त्री । मेषुने ।
रतिगृहम् । स्त्री । भगे । तिका. ।

रतिचर्या । स्त्री । स्त्रीसेवायाम् । वा.उ.४.०.अ. ।
रतिमन्दिरम् । स्त्री । योनौ । जटा. ।
रतिरथः । पुं । नखे ।
रतिलक्षणम् । स्त्री । रतिक्रियायाम् ।
रतिवल्लभमोदकः । पुं । वाजीकरणाधिकारे
 औषधम् । पाठः—“शक्राशनस्य वीजानि
 चूर्णितानि पलायकां । कुङ्कुमविषमैव खण्डप्रस्थं
 पण्डितं च । शतपुत्रीरसप्रस्थं प्रस्थं शक्राशनस्य च ।
 गव्यमाजं पयः प्रस्थं दत्त्वा प्रस्थद्वयं पचेत् ।
 धात्रीविजोरेकं मुक्तं दग्धेलापवके शरं । आत्मगुप्ता
 चातिवला तालाङ्गुरकशेरुकं । शृङ्गाटकं विकटकं
 धन्याकं चित्तकं तथा । पथ्या द्राक्षा च काकोली
 खर्जूरं चरकं तथा । कटुका मधुकं कुष्ठं लवङ्गं
 सारसैस्त्वयं । यमानिका चाजमोदा जीवन्ती
 गजपिप्पली । प्रत्येकं कर्षमेकञ्च चूर्णितानि शुभानि
 च । मधुनः कुङ्कुमादौ पाकशेषे तथा क्षिपेत् ।
 स्याद्वज्रं सकपूरं यथा लाभं विनिक्षिपेत् ।
 रतिवल्लभनामार्थं सव्यमानो रसायनः ॥” सिद्धि-
 वीजचूर्णे ८ प. (मतान्तरे ५ प.) घृतं ४ प.
 शर्करा २ श. शतावरीरसः गव्यदुग्धं क्षागदुग्धं
 प्र. ४ श. । प्रचेपः—आमलकी जीरकं ज्ञानजीरकं
 मुस्ता लवणं एला तेजपत्रं नागकेशरं कपिककूचीजं
 (आनाकुशीर वीज) गोरक्षतण्डुला । (गोशृङ्ग-
 चाकूणिश) तालास्थिशस्यं कशेरुकं शृङ्गाटकं
 विकटु धान्यकं चित्तकं (मतान्तरे अमं वज्रञ्च)
 हरीतकी द्राक्षा काकोली जीरकाकोली
 पिण्डखर्जूरं कीकिलाचवीजं कटुकी यष्टिमधु
 कुष्ठं लवङ्गं सत्वयं यमानी वनयमानी जीवन्ती
 गजपिप्पली प्र. २ तो. मधु २ प. । रस.र. भेष. ।
रतिसत्तरा । स्त्री । प्रकाशायाम् । पिङ्गि भाक ।
 श.च. ।
रतिसाधनम् । स्त्री । शिशे । वै.निघ. ।
रतो । स्त्री । रत्नगुह्यायाम् । वै.निघ. ।
रताङ्गः । पुं । कीकिले । श.मा. ।
रतम् । स्त्री । ह्रीरके । रा.नि.व.१२ । मुक्तादौ ।
 रत्नानि नव—रत्नं गारुत्मते (पान्ना) पुथरागः
 माणिक्यं पथरागः इन्द्रनीलः सरकतः गोमेदः
 (वैदूर्यं) मोक्तिकं विद्रुमश्चेति विष्णुधर्माचारे ।
 तन्निवृत्तिः—“धनार्थिनी जनाः सर्वे रत्न-
 लब्धिनतीव यत् । ततो रत्नमिति प्रीतिम्.....”

भा.पू. १३. रत्नव. रत्नसाधारणगुणाः—“रत्नानि
 भक्तितानि सुर्मधुराणि सराणि च । चक्षुष्याणि च
 श्रोतानि विषयानि घृतानि च । मङ्गल्यानि
 मनोज्ञानि यद्दीपहराणि च ॥” इति । माणिक्यं
 तरुणः सुजातममलं मुक्ताफलं शीतगीः माह्वस्य
 तु विद्रुमी निगदितः सौम्यस्य गारुत्मतम् । देवेज्यस्य
 च पुथरागमसुराचार्यस्य वज्रं शनेः, नीलं
 निखिलसन्ध्योर्निगदिते गोमेदवैदूर्यके ॥” भा. ।
 तस्य धारणं प्रीतिवर्धनम् । सु.चि.२४अ. । “धन्यं
 साङ्गल्यमायुष्यं भामह्यसनसूदनं । हर्षणं काव्य-
 भोजस्य रत्नाभरणधारणम् ॥” राज.१प. ।

रत्नकन्दलः । पुं । प्रबालि । प्रजा । श.र. ।
रत्नगर्भपोटलिरसः । पुं । यक्षाधिकारि रसः ।
 पाठः—“रसं वज्रं हेम तारं नागं लौहञ्च ताम्र-
 कम् । तुल्यांशं सरिचं देयं मुक्तातिद्रुममाक्षिकं ।
 शङ्खं तुल्यञ्च तुल्यांशं समाहं चित्तकद्रवैः (चाद्रकद्रवैः)
 (शङ्खञ्च तुल्यतुल्यांशं भेष.) । मर्दयित्वा विचूर्णय
 तेन पूर्या वराटिकाः । टङ्गणं रविदुग्धेन सुखं
 लिप्ता निरोधयेत् । शृङ्गाष्टे ता निरुध्याथ
 सम्यग्गजपुटे पचेत् । आदाय चूर्णयेत् सव्यं
 निर्गुण्डा सप्त भावयेत् । आद्रकस्य रसः सप्त
 चित्रकस्य च विंशतिः (चित्रकस्य कविंशतिः) ।
 द्रव्यैर्भाष्यं सतथास्य देयं गुह्याचतुष्टयम् ॥” र.सा.
 सं. । भेष. ।

रत्नगिरिरसः । पुं । ज्वराधिकारि रसः ।
 पाठः—“सुताभस्मरंतास्त्राणि गन्धचार्दण्डांशुलौहकं ।
 लौहाङ्गं सतवेक्रान्तं मर्दयेद्भृङ्गजेद्रवैः । पप्टीरस-
 वत् पाच्यं चूर्णितं भावयेत् पृथक् । शिशुवासक-
 निर्गुण्डौ गुडच्युषाभिभृङ्गजैः । चूदासुण्डौ जयन्तीभि-
 सुनिब्राह्मीषु तिलकेः । कन्यायाश्च द्रव्यैर्भाष्यं
 विभिर्वा रं पृथक् पृथक् । ततो लघुपुटे पाच्यं
 स्याद्भृङ्गश्रीतं समुद्धरेत् । माषी दत्तः कणाधान्ययुक्त-
 आभिनवज्वरे ॥” रस. अल. अर्ग. भा.ग. गङ्गक
 अथोक्तं मगान ; गोश अर्क भाग ; वैक्रान्त
 जोह्र अर्क भाग ; भौमराजत्रसे भाङ्गि
 पर्पटीवत् पाकं करिषे । पत्रे सज्जिनादिर रसे
 भावना दिना लघुपुटे पाकं करिषे । रस.चि. ।

रत्नजातिः । स्त्री । श्वेत-रत्न-नील-पीतवर्णैः
 ब्राह्मण-क्षत्रिय-वैश्यशूद्रेषु ।

रत्ननायकः । पुं । माणिक्ये । रा.नि.व.१२ ।

रत्ननिधिः । पुं । खञ्जनपक्षिणि । तिका. ।

रत्नमाला । स्त्री । वैद्यकचिकित्साशास्त्रमेद ।
रत्नमुख्यम् । स्त्री । ह्रीरके । हे.च. ।

रत्नराट् । पुं । माणिक्ये । रा.नि.व.१२ ।

रत्नाङ्गः । पुं । प्रबालि । रा.नि.व.१२ ।

रत्नावली । स्त्री । राधामाधवकृतद्रव्याभिधाने ।

रत्निः । पुं. स्त्री । वडमुष्टिहस्ते । मूत्रेण शत ।
 अम. ।

रत्यङ्गम् । स्त्री । योनौ । श.र. ।

रथः । पुं । तिनिशब्दे । रा.नि.व.६ । वेतस-
 ह्वे । अम. । काये । विश्वः । शकटे । गांढि ।

रथभ्रमणगुणाः—वातकीपनं शरीरदाह्यकारं बल्यम्
 अग्निवर्धनञ्च । राज. ।

रथचरणः । पुं । चक्रवाकपक्षिणि । श.र. ।

रथदुः । पुं । तिनिशब्दे । वेतसह्वे । अम. ।

रथपूर्यायः । पुं । वेतलतायाम् । श.च. ।
 तिनिशब्दे । रा.नि.व.६ ।

रथवृक्षः । पुं । वडौ । इक्षि ७यधि । वै.निघ. ।
 तिनिशब्दे । अम. ।

रथाङ्गः । पुं । चक्रवाकपक्षिणि । अम. ।

रथाङ्गाह्वयनामकः । पुं । चक्रवाके । अम. ।

रथाङ्गौ । स्त्री । वडौ । रा.नि.व.५ ।

रथाभ्रः । पुं । वेतसह्वे । अम. ।

रथाभ्रपुष्पः । पुं । वेतसह्वे । अम. ।

रथावर्त्ता । स्त्री । स्थलपक्षिण्याम् । वै.निघ. ।

रथिकः (का) । पुं. स्त्री । तिनिशब्दे ।
 मादन गीह । रा.नि.व.६ ।

रथौ (इन्) । पुं । चक्रवाके । वै.निघ. ।

रथ्यः । पुं । अश्वे । अम. ।

रदः (नः) । पुं । दन्ते । रा.नि.व.१८ ।

रदच्छदः । पुं । शीष्टे । रा.नि.व.१८ ।

रददुः । पुं । अश्वशाखोटवत् । आम्बुशुङ्गा ।

रदनच्छदः । पुं । शीष्टे । रा.नि.व.१८ ।

रदनौ (इन्) । पुं । इक्षिनि । हला. ।

रदायुधः । पुं । शक्रे ।

रदौ (इन्) । पुं । इक्षिनि ।

रदितम् । स्त्री । सपंदरमेद । सु.कल्प.४अ. ।

रन्तिदेवः । पुं । कुकुरे । श.र. ।

रन्धनम् । स्त्री । पाककारणे । ब्राह्मि । व्याक. ।
रन्धितः । वि । पाचिते । स्त्री । कृतरन्ध्रद्रव्ये ।
 ब्राह्मिनि । तस्य पावान्तरे स्थापनविधिः—
 भक्तं स्वपात्रे स्थाप्य न पावान्तरे, हृत काष्ठायसे
 पात्रे, मांसं तद्रसञ्च ह्रिम राजते लोहं काष्ठजे वा,
 पत्रादिशाकं काष्ठायसे लोहजे पक्वान्नं पिष्टकादि
 कांस्यजे काष्ठजे वा, हृतचौरं मृगस्ये दास्यजे वा ।
 पानोयं पायसं तन्मं मृगस्य एव, काचजे स्फाटिके
 वा रागपाङ्गवादीन् स्थापयेत् एवं सति तद्व्यं
 रोगहरं भवेत् । पाकराजः ।

रन्ध्रम् । स्त्री । दूषणे । छिद्रे । मे. । शरीरे
 रन्ध्राणि नेत्रशयनानां द्वे द्वे रन्ध्रे भवतः ।
 तथा मुखमेहनपायुनामिकैकमिति नव । दशमच्च
 मस्तके । स्त्रीणाञ्च द्वाणि सनगर्भमागेषु । स च
 अश्वस्य उदरगह्वरे । ज.द.२५ ।

रन्ध्रकण्ठः (कः) । पुं । ज्वालावर्तकवृत्ते ।
 रा.नि.व.८ । [व.८ ।

रन्ध्रपत्रः । पुं । नले । नल ग्राह । रा.नि.

रन्ध्रवभुः । पुं । उन्दुरी । ईन्द्र । विका. ।

रन्ध्रवंशः । पुं । छिद्रवंशे । फौफरा वींश,
 वींशिनो वींश । तत्पर्व्यायाः,—त्वक्सारः
 काचकाष्ठयः मस्तरः वादनीयः शुषिराण्यः ।
 गुणाः—कषायः तिक्तः शीतलः गुणत्रयः । रा.
 नि.व.८ ।

रन्ध्रौ (इन्) । पुं । देवनले । वै.निघ. ।

रभसः । पुं । वेगे । पीड्यापथ्यविचारे । अरुणः ।

रभः । पुं । रक्ताशोकवृत्ते । मे. ।

रभठम् । स्त्री । हिङ्गुनि । शिङ् । उष्णा ।

रभठध्वनिः । पुं । हिङ्गुनि । शिङ् । श.च. ।
 मैथुने ।

रमणम् । स्त्री । पटीलमूले । मे. । जघने । छे.
 च. । जघने । श.र. । पुं । गर्भे । छे.च. ।
 वृषणे । श.च. । महारिष्टवृत्ते । षोडशनिम् ।
 कौट्यनिम् । रा.नि.व.८ ।

रमणा (णी) । स्त्री । प्रियङ्गु । नाय्याम् ।

रमतिः । पुं । काके । श.र. ।

रमाप्रियम् । स्त्री । पक्षे । श.च. । पुं ।
 दास्यचौन ॥ तिष्ठति मिष्टलचि । वै.निघ. ।

रमावेष्टः । पुं । श्रीवासचन्दने । रा.नि.व.१२ ।

रम्भा । स्त्री । कदलीवृत्ते । कणा ग्राह ।
 रा.नि.व.११ ।

रम्य(क)म् । स्त्री । पटीलमूले । मे. । विका. ।
 सु.स.१८५.श्यामादिः । प्रधानधातौ । जटा. । पुं ।
 स्वर्णचम्पकवृत्ते । ठौणी ग्राह । मे. । वक्रवृत्ते ।
 वक्रकूलन ग्राह । श.च. । वि. बलकरे । जटा ।

रम्यकः । पुं । महानिम्बे । वै.निघ. ।

रम्यकचौरः । पुं । महानिम्बे । षोडशनिम् ।
 रा.नि.व.८ ।

रम्यपुष्पः । पुं । शालालीवृत्ते । भिन्न ग्राह ।
 रा.नि.व.८ ।

रम्यफलः । पुं । कारस्करवृत्ते । कूटिणा ग्राह ।
 रा.नि.व.८ ।

रम्या । स्त्री । स्थलपद्मिन्याम् । रा.नि.व.५ ।
 रात्री । मे. । महिन्द्रवारुणीलतायाम् । भाकान ।
 रा.नि.व.१ । लक्षणाकन्दे । वै.निघ. ।

रम्यामली । स्त्री । भूषाव्याम् । छे-
 आमली । रा.नि.व.५ ।

रराटौ । स्त्री । ललाटे । पुराणम् ।

रत्नकः । पुं । कम्बले । अम. । प्रचवृत्ते । मृग-
 विशिषे । अ.टी.रा. । पञ्चणि । सुभूतिः ।

रवणम् । स्त्री । कांस्ये । पुं । उष्ट्रे । छे.च. ।
 कीकिले । उष्णा ।

रवयः । पुं । कीकिले । उष्णा ।

रविः । पुं । अकंठवृत्ते । आकन्त ग्राह ।
 रा.नि.व.१० । ताम्बे । पञ्चाक्षतरसे । अजीर्णचि-
 नित्योदितरसे ।

रविकान्तः । पुं । सूर्यकान्तमणौ । रा.नि.
 व.१३ । सूर्यावर्तचुपे । छे.छे.छे.छे. । वै.निघ. ।

रविकौर्णः । पुं । अकंठवृत्ते । वै.निघ. ।

रविग्रहः । पुं । अश्वस्य ग्रहविशिषे । तद्वाक्य-
 लक्षणं यथा—“उद्वर्तितान्दः खिन्नश्च संरङ्गीतश्च नृप-
 यः । कम्पमानश्च यो वाजी स रविग्रहपीडितः ॥”
 ज.द. ।

रविजप्रियः । पुं । नीलकान्तमणौ । वै.निघ. ।

रविजलम् । स्त्री । अकंमूलरसे । आकन्त-
 मूलनरस । वै.संग्रह.पञ्चाक्षतरसे ।

रविदुग्धम् । स्त्री । अकंचीरे । आकन्त-
 आठि । र.सा.सं.वै.लीकचिन्तामणिरसे ।

रविद्रुमः । पुं । सदापुष्पवृत्ते । आकन्त ग्राह ।
 रा.नि.व.२३ ।

रविनाथः । पुं । बन्धूकवृत्ते । वाङ्गुणि ग्राह ।
 स्त्री । पक्षे । श.च. ।

रविनामकम् । स्त्री । ताम्बे । ताम्बे ।
 वै.निघ. ।

रविपत्रः । पुं । आदित्यपत्रचुपे । आकन्त
 ग्राह । रा.नि.व.४ ।

रविप्रियम् । पुं । रक्तकमले । ताम्बे । रा.नि.
 व.१०.१३ । पुं । आदित्यपत्रे । आकन्त ग्राह ।
 रक्तकरवीरे । रा.नि.व.४.१० । लकुचवृत्ते । श.
 मा. । नीलशङ्कराजे । वै.निघ. ।

रविप्रिया (प्रोता) । स्त्री । सूर्यावर्तचुपे ।
 छे.छे.छे.छे. । र.मा. ।

रविभक्ता । स्त्री । सूर्यावर्तचुपे । छे.छे.छे.छे. ।
 र.सा.सं. रसमारणे ।

रविमूलम् । स्त्री । अकंमूले । आकन्तमूल ।
 र.सा.सं.ज्वरचूडामणौ ।

रविरत्न(क)म् । स्त्री । माणिक्ये । माणिक्य ।
 रा.नि.व.१३ । [१३ ।

रविलोहम् । स्त्री । ताम्बे । ताम्बे । रा.नि.व.

रविवल्लभः । पुं । शङ्कराजवृत्ते । वै.निघ. ।

रविवल्लो । स्त्री । आदित्यभक्ताया । छे.छे.छे.छे. ।
 ब्राह्मीचुपे । वै.निघ. ।

रविसंज्ञकम् । स्त्री । ताम्बे । श.च. ।

रविसुन्दररसः । पुं । सर्वज्वराधिकारि रसः ।
 “विभागतालेन हतञ्च ताम्बं रसञ्च गन्धञ्च
 समानमावम् । विषञ्च सप्त द्विगुणञ्च ताम्बं त्रिसप्त-
 वारञ्च खरातपे द्वि । विमर्षं विमर्षस्य रसेन चूर्णं
 गुडैकदत्तं सितया समेतम्.....॥” रस.कौ. ।
 (समौनमायु । विषं समञ्च द्विगुणञ्च ताम्बं) इति
 भा. पाठः ।

रविस्पर्शा । स्त्री । ज्ञस्मेवशङ्करायाम् । कूट
 मेडानिष्ठ । वै.निघ. ।

रवीन्दम् । स्त्री । पक्षे । धरणिः ।

रवीष्टः । पुं । नागरजवृत्ते । रा.नि.व.११ ।

स्त्री (ष्ट) । आदित्यभक्तायाम् । छे.छे.छे.छे. ।
 रा.नि.व.४ ।

रशः । पुं । वंशे । गृहणी.चि.जातीफलवटी ।

रशना । स्त्री । जिह्वायाम् । श.र. ।

रशौलः । पुं । कर्मरजवृत्ते । कामराज
 ग्राह । प.सु. ।

रश्मिः । पुं । पञ्चणि । क्षिरणे । मे. ।

रश्मिजातम् । स्त्री । रौप्ये । वै.निघ. ।

रश्मिपतिः । पुं । आदित्यपत्रचुपे । रा.नि.व.४ ।

रसम् । स्त्री । बोले । निशीमल । रसाञ्जने ।

रा.नि.व.६ । प.सु. । पुं । हिङ्गुले । र.मा. ।

पारदे । रा.नि.व.१३ । शिलारसे । प.सु. ।

सिन्दूरे । इक्षुरसे । रोगे । वै.निघ. । विषे । रागे ।

गुणे । मांसद्रवे । अम. । जले । स्वादे । चिका. ।

शुक्ले । अम. । किराततिलके । द्राक्षायां । वै.निघ. ।

शरीरस्थसप्तधातुषु प्रथमधातौ । त्रयशङ्कु ।

तत्पर्व्यायाः,—रसिका खेदमाता वपुः स्रवः

चर्माम्बः चर्मसारः रक्तसारः अश्रमातका आहार-

सम्भवः तेजःसम्भवः अग्निःसम्भवः षड्रसःसर्वः आच्यः

असृक्करः धातुघनः मूलसहापरः धातुपः भोग्य-

सम्भवः । रा.नि.व.८ । रसस्वरूपं—स आहारसार-

भूतः । “आहारस्य रसः सारः ।” शाङ्ग.पू.६५. ।

“सव्यकृपकस्य भुक्तस्य सारी निगदितो रसः ।”

गुणाः—सितः शीतः स्वादुः क्षिप्तश्चलश्चेति ।

तत्कर्म्म—स धमनीगंवा सर्वान् धातून् पुण्याति ।

तदनु श्रौतस्निग्धपोषकत्वादियुगेः शरीरे व्याप्नोति ।

तस्य स्थानम्—“सर्वदेहव्यापि स्थानं हृदयमेव

च । रसस्तु हृदये याति समानमस्तेरितः । स तु

व्यानेन विक्षिप्तः सर्वान् धातून् विवर्णयति ॥”

भा. । खरसे क्वाथे वा । हृषदि सन्निद्रवद्रव्ये ।

रा.नि.व.२० । सि.यो.ज्ज.वि. । तत्साधनं यथा

—“कुडवं चूर्णितं द्रव्यक्षिप्तञ्च द्विगुणे जले ।

अक्षीरमात् स्थितं तस्माद्देहा रस उत्तमः ॥

आदाय शुष्कं द्रव्यं वा खरसानामसम्भवे । जलेऽष्ट-

गुणिते साध्यं पादशेषञ्च गृह्यते । निःशेषितञ्चाग्नि-

सिद्धं पलमात्रं रसमिवेत् । सितामधुगुडचारान्

जीरकं लवणन्तथा । हृतं तैलञ्च चूर्णादीन् कील-

मात्रान् रसे चिपेत् ॥” शाङ्ग.१.५. । रसनेन्द्रिय-

याद्यवस्तुनि, मधुरादौ । शिष्टोऽपि त्रयः । स च

कालसहायभूमिविषयदलितानलसम्पर्केण परिणा-

मान्तरं प्राप्य षट्प्रकारो भवति । ते च षड्रसाः

द्रव्यमाश्रित्य तिष्ठन्ति—“रसाः स्वादस्त्वलवणति-
षणकषायकाः । पट् द्रव्यमाश्रितास्तु च यथापूर्वं
बलावहाः ॥” गुणाः—“तत्राद्या मारुतं हन्ति
तयस्तिक्तादयः कफम् । कषायतिक्तमधुराः पित्तमन्ये
तु कुर्वन्ते ॥” भा. । तत्र पृथिव्यस्त्वगुणभूयिष्ठो
मधुरः, तीयाग्निगुणभूयिष्ठोऽम्लः, पृथिव्यग्निगुण-
भूयिष्ठो लवणः, वायुग्निगुणभूयिष्ठः कटुकः वायु-
काशगुणभूयिष्ठः तिक्तः, चित्त्यनिलगुणभूयिष्ठः
कषायः । सु.सू.४.२७. । रसमेदविकल्पाय तिष्ठति ।
सु.उ.६.५७. । सप्तपञ्चाशदिति । च.द.द्रव्यगुणे
शिवदासः । “मधुरः कषायतिक्ताम्लकश्च चारः कटुः
षड्विधनामधेयम् । इयं इयं वातकफप्रकोपनं इयं
तथा पित्तकरं वदन्ति ॥ चारः कषायः पवनप्रकोपी
मधुरीष्य तिक्तः कफकोपनश्च । कटुस्तु पित्त-
विकारकारिणौ कटुस्तु वातशमो प्रदिष्टौ ॥
पित्तस्य नाशी मधुरः सतिक्तः कटुः कषायः शसनः
कफस्य । अन्योन्यमेतच्छमनं वदन्ति परस्परं
दीपयिष्यन्ति ॥ मधुरकटुकावन्योन्यस्य प्रकण-
विधायिनी, लवणवियुतोऽम्लकः प्रोक्तो विशेषरसा-
गुणः । अविकृतस्तथा तित्तेयुक्तः कषायरसो लघु-
र्भवति सुतरां स्वादुः श्रेष्ठो गुणं करोति तथा ।
कटुतिक्तकषायाश्च कीपयन्ति समीरणं । कटुस्तु-
लवणाः पित्तं स्वादस्त्वलवणाः कफम् ॥” अथ ये
रसा यद्दीपयिष्यन्ति स्वादुः—“समीरणे तु नी द्याः
कटुतिक्तकषायकाः । पित्तं कटुस्तुलवणाः स्वादस्त्व-
लवणाः कफे ॥” अथ ये रसा यद्दीपयन्ति—
“स्वादस्त्वलवणान् वाते तिक्तस्वादुकायकान् ।
पित्तं कफे तिक्त-कटु-कषायान् योजयेद्रसान् ॥
मधुरास्तु चारकटुकौ तिक्त-कषायकौ चेत्येता-
वन्योन्यरसविरोधिनी भवेताम् ॥” अथ मधुररस-
वैर्यम्—“यः स्वादुः अमशोषहारिवल्लङ्घीर्यप्रदः
पुष्टिदः, प्रह्लादो रसेन करोति तदनु श्लेष्मप्रवृद्धिं
ततः । पित्तानां दमनः अमोघशमनी वृष्यो नराणां
हितः । चीष्णानां चित्तपाण्डु-नेत्ररुज-संज्ञतां
भवेन्माधुरः ॥” अथ तिक्तरसवैर्यम्—“यस्तिक्ती
मधुरात्मकोऽस्तसमः कुष्ठदिदीषापहः, शान्तः
सर्वरुजापहो भ्रमहरी रुच्यो न संक्लेदनः ।
जिह्वास्तीटकनाशनीष्य भवति चोष्णचतानां हितो,
वक्त्रोल्लासकरः प्रकटकथितो निम्बादिकास्वादकः ॥”
अथ कटुरसवैर्यम्—“नेत्रं सावयते सुखं
विदहते यः कर्णजाड्यं वहन्, वीभत्सं तनुते सुखं
विक्रुते पित्ताम्लजः कोपनम् । अग्निं दूषयते
क्षणं विदहते जीर्णो न शक्नो भवेत्, वातानाहरते

कफांश्च कटुको दह्यत् महारौदकः ॥” अम्लरस-
वैर्यम्—“जिह्वाक्लेदं जनयति तथा नेत्र-
निर्मूलनञ्च, वीभत्सं वा जनयति सदा वात-
रीगापहारी । कण्ठकुष्ठचतुरजकरो नी हितः
श्रीफेनः स्वादुः प्रोक्तो मारुतशमनीऽस्तु कफकोप-
नोति ॥” अथ कषायरसवैर्यम्—“जिह्वां कण्ठं
यसति नितरां ब्राह्मकथातिसारि, श्लेष्मव्याधेरुप-
शमकरः श्वासकोसापहर्ता । हृक्काशं हरति
नितरां श्रीधनः स्यान्नानां, प्रोक्तश्चायं समधिकगुणः
श्रेष्ठकषायनामा ॥” अथ चाररसवैर्यम्—
“चारः क्लेदं जनयति सुखे स्वादुस्त्वगुणं विदाहो
शूलश्लेष्माविकारतृषामुवक्त्रच्छीषणश्च । आनाह-
ञ्चाजनयति पुनर्वह्निस्तुच्छयः स्यात्, श्रेष्ठः प्रोक्तो
रसवरमहान् सर्वतो योग्यभूतः ॥” अचि.६.७. ।

रसकः । पुं । निष्कायमांसि । हे.च. । कौ. ।
स्फटिकायाम् । रुष्टकिं । र.सा.सं. अज्जनरसः ।
मांसरसः । च.द.शूल.वि. । खर्परीतुल्यके । वै.निघ. ।
२७. अथ चि.नवरत्नराजसगाङ्गे । “खर्परीतुल्यकं
तुल्यादन्यत्तत् रसकं स्मृतम् । ये गुणास्तुल्यके
प्रोक्तास्ते गुणा रसके स्मृताः ॥” भा.पू.१७.भ-
उपरसव. ।

रसकर्पूरम् । कौ. । (Perchloride of
mercury.) खनामख्यातधातौ । रसकर्पूरः ।
पारदस्य श्वेतभस्मीकरणे । चन्द्रिकाकारः ।
एतत्साधनप्रणाली—“पिट् पांशुपटु प्रगादममलं
वज्रान्मुना नेकशः, सूतं धातुगतं खटौकवर्धितं तं
संपुटे रोधयेत् । अन्तःस्थं लवणस्य तस्य च तले
प्रज्वाल्य वज्रं दृढं, घस्यं ग्राह्यमयेन्दुकुन्दधवलं
भस्मीपरिस्थं शनैः । तद्वज्रदितयं लवणसहितं
प्रातः प्रयुक्तं भजेत् ॥” र.सा.सं. । गुणाः—“फिरङ्ग-
रीगघ्नं दीपनं पुष्टिकरं वृज्वैर्यकारकं कुष्ठघ्नं
व्रणघ्नञ्च । द्रव्यगुणः । मतान्तरं यथा—शुद्धसूतं समं
कुथ्यात् प्रत्येकं गेरिकं सुधीः । इष्टिका खटिकां
तद्वत् स्फटिकां सिन्धुजम्ब च ॥ वलीकं चारलवणं
भास्वरककम्पिकां । सर्वार्णेतानि संचूर्ण्य वाससा
चापि शोधयेत् ॥ एभिर्भूतैर्भूतैः सूतं यावद्व्यामं
विमर्दयेत् । तच्चूर्णसहितं सूतं स्यात्तुल्यमप्ये
परिचिपेत् ॥ तस्याः स्यात्त्या सुखे स्यात्तुल्यमप्ये
धारयेत् समां । सवस्वकुष्ठितमृदा मुद्रयेदनयोर्मुखं ॥
संशोष्य मुद्रयेद् भूयो भूयोः संशोष्य मुद्रयेत् । सत्यक्
विशोष्य मुद्रां तां स्यात्तुल्यं विधारयेत् । अग्निं
निरन्तरं दद्यात् यावद्दिनचतुष्टयं । अङ्गारीपरि

तदयन्तं रजिदं यद्वादहनिशं ॥ शनैरुदधाटयेत्
यन्मसुहृत्स्थालीगतं रसं । कर्पूरवत् सुविमलं
गृह्णीयात् गुणवत्तरं ॥ तदेव कुसुमचन्दन-कस्तुरी-
कुङ्कुमैर्युग्मं खादन् । हरति फिरङ्गं व्याधिं सोपद्रवं
सपदि । विदधाति वज्रिदीप्तिं पुष्टिं वीर्यविपुलं ।
रमयति रमणीयतकं रसकर्पूरस्य सेवकः
सततम् ॥”

रसकल्पलता । स्त्री । वैद्यकरसग्रन्थे ।

रसका । स्त्री । सुद्रकुष्ठभेदे । लक्षणम्—
“कण्डुविंता या पिङ्गका शरीरे संस्त्रावहीना
रसकीच्यते सा ॥” सु. ।

रसकीश्वरम् । कौ. । कर्पूरे । हारा ।

रसकेसरी (इन्) । पुं । अरीचके रसः । पाठः—
“रसगन्धो समो शृङ्गो दन्तीकाधेन मर्दयेत् ।
देवपुत्रं बाणमितं रसपादं तथास्तम् । माषमाचनु
तस्मैव नागरेण गुडं न वा ॥” ... र.सा.कौ. ।

रसक्रिया । स्त्री । द्रव्यस्य चनीभूतसारकरणे ।
श्रीकृष्णो जटायुरा गोरकशृङ्ग । “काथादीनां
पुनः पाकात् घनभावे रसक्रिया । मात्रा
रसक्रियायाश्च लिङ्गात् पाणितलं बुधः ॥” सु.सू.
३६७. । सु.चि.२.१७. ।

रसखर्परः । पुं । खर्परधातौ । (कासलक्ष्मी-
विलासि) ।

रसगतज्वरः । पुं । रसधातुगज्वरे । लक्षणं
—“गुरुता हृदयोत्कृष्टः सदं कर्षणीचकौ ।
रसस्थे तु ज्वरे लिङ्गं दैन्यं चास्थीपजायते ॥”
मा.नि. ।

रसगन्धः (कः) । पुं । गन्धके । रा.नि.व.१३. ।
गन्धरसः । वीले । चिका । कौ. । रसाज्जने ।
रा.नि.व.६. । [सं.]

रसगन्धकसम्भूतम् । कौ. । हिङ्गुले । र.सा.

रसगन्धम् । कौ. । रसाज्जने । भा.म.४.भ.नेत्ररी.
चि. । हिङ्गुलविशेषे । रा.नि.व.१३. ।

रसगुडिका । स्त्री । कासाधिकारे रसः । पाठः—
“रसभागी भवेदेको गन्धको दिगुणी भवेत् ।

विभागा पिपली पथ्या चतुर्भागा विभीतका ।
पञ्चभागा तामला च षड्भागा समभागिका ।
भागीं सर्वमिदं चूर्णं भाव्यं वज्जीलजद्रवैः ।
एकविंशतिवारं च मधुना गुडिका कृता । विभीतक-
प्रमाणेन प्रातरेकान्तं भक्षयेत् ॥” र.सा.सं. ।

रसघा । स्त्री । तित्तगुञ्जाकरञ्जे ।

रसघ्नः । पुं । टङ्गणे । मोशिंगी । रा.नि.व.६. ।

रसचन्द्रिकावटो । स्त्री । शिरीरीगे हिता ।
पाठः—“तेलोकाविजयावीजं बीजमुन्मत्तकस्य च ।
कण्टकारीबीजकञ्च ऐज्जलं बीजमेव च । बीजञ्च
वृद्धदारस्य समी गन्धकपादौ । आद्रं कैर्दिका
कार्या कलायपरिमाणतः । एषा तीयानुपानेन
प्रातः खाद्या हिताशिना... ॥” र.सा.सं. ।

रसचूडामणिः । पुं । ज्वराधिकारे रसः ।
पाठः—“सूतभक्ष्यं विषं ताम्रं जयपालं सगन्धकं ।
हेमतेलेन समर्द्धं ततो लघुपुटं द्रवेत् । भावयेत्
कालकदावेरजामहिषमीनजैः । पित्तैः प्रथक्सत-
मितं त्रिषधूमेन शोधयेत् । समवारं चिवारं वा
पथाद्राद्रेण भावयेत् । रसचूडामणिः सिद्धः
साक्षात् श्रीभैरवो मृद्वान् ॥” माता १ र. ।
आद्रं कनिष्ठं रसाध्यां सेव्यः । र.सा.चि. ।

रसजः । पुं । गुडं । रा.नि.व.१४. । सुराकिट्टे ।
हे.च. । कौ. । रत्ने । श.च. । रसाज्जने । वै.निघ. ।
संश्रवणो.चि.पाठाच् ।

रसजातम् । कौ. । रसाज्जने । रा.नि.व.१३. ।

रसज्ञा । स्त्री । जिह्वायाम् । रा.नि.व.१५. ।

रसज्येष्ठः । पुं । मधुररसे । हे.च. ।

रसतालकम् । कौ. । रसगन्धतालादिकृत-यन्त्र-
प्रकीर्णभेदे । यथा,—“रसो गन्धतालकश्च
रक्तशङ्खीसमागतं, समर्द्धं सिकतायन्त्रे पचेद्
यामचतुष्टयम् ॥ पीताभं जायते पाकाद् रसतालक-
संज्ञितम् । ज्वरघ्नं दीपनं वज्रवैर्यसामर्थ्यमुत्तमं ॥
इत्यष्टादश कुष्ठानि द्विविधं वातशीघ्रितं । गन्ध-
मायुष्करं मध्यं परमेतद् रसायनम् ॥” भै. ।

रसतालेश्वरः । पुं । कुष्ठाधिकारे रसः । र.
सा.सं. ।

रसतेजः (सु) । कौ. । रत्ने । हे.च. ।

रसदा । स्त्री । श्वेतनिर्गुण्याम् । श्वेत
निर्भक्ता । वै.निघ. ।

रसदालिका । स्त्री । पुष्पकेची । शू.फौ
आथ् । करङ्गशालिनामेची । रा.नि.व.१४. ।

रसद्रावो (इन्) । पुं । मधुरजस्वीरे । मिष्टेनन् ।
रा.नि.व.११. ।

रसधातुः । पुं । पारदे । रा.नि.व.१३. ।

रसनम् । क्ली । आखादने । रा.नि.व.२० ।
खपरे । पुं । कफे । तस्य स्थानं कण्ठः, कर्णं च
रसनम् । भा. । स्त्री (ना, नौ) । जिह्वायां । रा.
नि.व.१८ । रा.नायाम् । रा.नि.व.६ । वै.निघ.ज्व.
चि.अर्कादिः । “अर्कानन्ताकिरातामरतरसरसना ।”
प्रसारणाम् । सर्पगन्धायाम् ।

रसनाथः । पुं । पारदे । रा.नि.व.११ ।

रसनापदम् । क्ली । नितम्बे । रा.नि.व.१८ ।

रसनाभम् । क्ली । रसाजने । रा.नि.व.११ ।

रसनायकः । पुं । पारदे । श.र. । [विका. ।

रसनालिट् (हः) । पुं । कुकुरे । ह.च. ।

रसनिगडः । पुं । रसनिगाडे, रसनिगमक-
ग्रन्थलक्षणे । पाठः—“लुप्तकौसम्भवं चौरं
ब्रह्मवीजं गुग्गुलुः । सैन्धवं द्विगुणं मयं निगडीत्यं
महीतमः ॥” ब्रह्मवीजं पलाशवीजं, ब्रह्मवीज-
वीजं वा । द्विगुणमिति रसापेक्षया मिलितं सर्वं
द्विगुणम् । र.सा.सं. ।

रसनिर्यासः । पुं । रालवत् । भा.ग.गो.ह. ।
वै.निघ. ।

रसनेत्रिका । स्त्री । मनःशिलायाम् । ह.च. ।

रसनेष्टः । पुं । इक्षौ । प.सु. ।

रसनेन्द्रियम् । क्ली । जिह्वायाम् । च.शा.७अ. ।

रसपपटिका (टो) । स्त्री । यद्यप्यायधिकारे
शेषधम् । पाठः—“यान्त्रिके विधातव्या गुडिका
च क्षुधावती । तव प्रीतिविधौ शुद्धी समानी
रसगन्धकौ । समर्थं कञ्जलाभौ तु कुर्यात्प्राप्ते
दृढाश्रमे । ततो वादरवस्त्रिस्तौहपाचे द्रवीकृतं ।
गोमयोपरि विन्यस्तकदलीपत्रपातनात् । कुर्यात्
पपटिकाकारस्य रक्तिव्यं क्रमात् । रक्तिदादशकं
यावत् प्रयोगः प्रहराजतः ॥”.....र.सा.सं. । “मद्यं
रसे जयन्त्या पश्चादिरण्यसम्भूते । आर्द्रकरसे च
सूतं पत्रकरसे काकमाच्याय । मद्यमुदितानुपूर्व्या
मर्दनशुष्कं करिण्यं गृहीयात् । प्रस्तरभाजनमध्ये
शुद्धिरियं पारदस्योक्ता ॥ शुष्कपुच्छसमच्छाद्यी
नवनौतसमयुतिः । मद्यः कठिनः क्षिप्तः श्रेष्ठो
गन्धक उच्यते । कृत्वा भद्रं गन्धकमतिकुशलः
दुदतस्तुलाकारं । तद्गुणं राजरसेनन्तरं भावयेत्
पात्रे । तदनु च शुष्कं कुर्यात् धूलिसमानं च
सप्तधा रौद्रे । तदनु च शुष्कं चूर्णं कृत्वा विन्यस्य
शौचिकामध्यं । निर्धूमवदरकाष्ठाकारे न्यस्तं

विलाप्य तैलसमं । पात्रस्थितभङ्गराजसमर्थं
ढालयेन्निपुणः । तस्मिन् प्रविष्टमात्रं कठिनत्वं याति
गन्धकचूर्णं । पुनरपि रौद्रे शुष्कं केतकरजसा
समानतां नीतं । शुद्धे सूते शोधितगन्धकचूर्णं न
तुल्यता कार्या । तावन्मर्दनमनयोधौवन्न कणोऽपि
दृश्यते सूते । पश्चात् कञ्जलसदृशं चूर्णं लौहस्थितं
यन्त्रेन । निर्धूमवदरकाष्ठाकारे न्यस्तं विलाप्य
तैलसमं । सद्यो गोमयनिहिते कदलदले
ढालयेन्मृदुनि । लौहस्थितमवशिष्टं कठिनं तत्र
गृहीतव्यं । पश्चात् पपटिका पपटिका कौतूहले
लीकेः ॥” पत्राणां धनं—वस्त्रादिदोषविशुद्धं
लोहपात्रं पत्राण्येव यथाक्रमेण जतीपात्रां,
अरुणपात्रां, आदां रस, काकमाजीर पात्रां
रस ७ चितापात्रां रसे डुवाइया, निशत
माडिआ रौद्रे शुकाइया नईवे । गन्धक-
शुद्धि—ऐरुप शुष्कपुच्छात् नवनौतात्,
मद्यं, कठिनं ७ क्षिप्तं उद्धम गन्धकके
तडुलेन आग्नेयं ७ ७ करिआ भीमराज-
रसे १ भावना मिश्रा शुकाइवे; एवं
धूलिवत् चूर्णं करिवे । पत्रे ऐ चूर्णं लोहपात्रे
कुलकाठेर आङ्गादे गलाइया गलाइया
भीमराजस्ये टागिबे । कठिनं इहेले तुगिया
शुष्कं ७ चूर्णं करिबे । ऐरुप शुष्कपात्रद
७ शुष्कगन्धक समभागे नईया यथाविधि मर्दन
करतः निष्कृष्ट कञ्जलि करिबे । पत्रे ऐ
कञ्जलि लोहपात्रे कुलकाठेर आङ्गादे
गलाइया, तैलवत् इहेले गोमयवेष्टित
कलापातेर उपर टागिया गोमयवेष्टित
कलापातांर पुंठुलि द्वारा टागिया धरिया
पपटि अञ्जुत करिबे । पपटि र वर्णं चक्रकेर
आग्नेय इहेले ठिक पाक इहेयाछ जानिबे ।
मात्रा २ रति इहेते एक एक रति करिया
दश रति पर्याप्त निवे । पत्रे ऐ निशमे
क्रमेण द्वांस करिया आनिबे । भेष. ।

रसपाकजः । पुं । गुडं । रा.नि.व.१४ ।

रसपाकजः । पुं । गुडं ।

रसपारिजातकः । पुं । वैद्यकरसयन्त्रभेदे ।

रसपूर्तिका । स्त्री । ज्योतिषायाम् । नता-
फट्ठी । भेष.ज्व.चि.पानोयवटी । पूतिकायाम् ।

शतावय्याम् ।

रसप्रदीपः । पुं । रामचन्द्रकृते वैद्यकरसयन्त्रे ।

रसफलः । पुं । नारिकेलवृक्षे । रा.नि.व.२१ ।

आमलकीवृक्षे । वै.निघ. ।

रसबन्धकरः । पुं । सोमलतायाम् । वै.निघ. ।

रसभवम् । क्ली । रक्ते । रा.नि.व.१८ ।

रसभस्म । क्ली । पारदभस्मि । पात्राभ्यं ।

तत्प्रकरणम्—“देवदाली हंसपादौ यमविज्ञा
पुनर्नवा । एभिः सूते विष्टव्यः पुटनान्मिथये
ध्रुवम् ॥” र.सा.सं. । रससिन्दूरे ।

रसभावः । पुं । रसधर्मो, क्षिप्ततादौ । यथा—

“मधुरी लवणाक्षी च क्षिप्तभावास्तयो रसाः ।
वातसूत्रपुरीषाणां प्रायो मीचे सुखा मताः । कटु-
तिक्तकषायास्तु रुचभावास्तयो रसाः । दुःखा
विमीचे दृश्यन्ते वातविष्णुमूत्ररसाम् । मधुरः
क्षिप्तः प्रायो जीर्णालियवाहते । सुहाद्वीधूमतः
चौद्रात् सिताया जाङ्गलामिषात् । प्रायोऽक्षः
पित्तजननो दाडिमामलकाहते । अपथ्यी लवणः
प्रायः चक्षुष्योऽन्यत् सैन्धवात् । तिक्तः कटुश्च भूयिष्ठं
वृष्यी वातप्रकीपनः । न पटीलकषायशुष्कीवेवाय-
लशुनामताः ॥” राज.४प. ।

रसमञ्जरी । स्त्री । शालिनायकतरसयन्त्रे ।

रसमञ्जरीभाष्यम् । क्ली । शेषवित्तामणि-
कृत-रसमञ्जरीभाष्ये ।

रसमणिः । पुं । हरिहरकृतसरसयन्त्रे ।

रसमण्डुरम् । क्ली । परिणामश्ले शेषधम् ।

पाठः—“कुडवं पथ्याचूर्णं द्विपलं गन्धकमलौह-
किट्टं । शुद्धरससार्धपलं भङ्गस्य केशराजस्य ।
प्रस्थोन्मिदं दत्त्वा पात्रे लौहे च दण्डसदृशं ।
यत्नं घृतमधुयुक्तं सदितं स्थाप्य च भाजने क्षिप्ते ॥”
र.स.र. । भङ्गराजकेशराजयोः प्रत्येकं रसप्रस्थम् ।

रसमर्दनम् । क्ली । पारदस्य चूर्णिकरणे

सारणे वा । See पारदः ।

रसमाणिक्यम् । क्ली । कुष्ठाधिकारे शेषधम् ।

पाठा—“तालकं वंशपत्राख्यं कुष्ठाखसलिले
क्षिपेत् । सप्तधा वा विधा वापि दर्शकान् च वा
पुनः । शोधयित्वा पुनः शुष्कं चूर्णयेत्तण्डुलाकृति ।
ततः शरावकी पात्रे स्थापयेत् कुशली भिषक् ।
वदरीपत्रकक्लेन सन्धिलिप्य कारयेत् । अरुणाभ-
मधः पात्रं तावज्जला प्रदीयते । साङ्गश्रीतं
समुद्धृत्य माषिक्यामी भवेद्रसः ॥” माता २ र.

घृतेन भासरेण वा मधुना सेव्यम् । र.सा.सं. ।

रसमारकद्रव्यम् । क्ली । See मारकवर्गः ।

रसमारणम् । क्ली । मारणद्रव्यैः पारदस्य

महने । र.सा.सं. ।

रसमुक्तावलिः । क्ली । रसयन्त्रविशेषे ।

रसमूर्च्छनम् । क्ली । पारदस्य मूर्च्छाकरण

See पारदः ।

रसमैत्री । स्त्री । मधुराक्षं, लवणाक्षं, कटु-
तिक्तकं, कटुलवणं, तिक्तलवणं चेति सीच्यते ।

रसरञ्जनम् । क्ली । पारदस्य रक्ततापादने ।

“गन्धकेन घृतं नागं जारयेत्कमलोदरे । एतस्य
विगुणं जीर्णं लाघाभी जायते रसः ॥” र.स.चि.
३अ. । [रसयन्त्रे ।

रसरत्नसमुच्चयः । पुं । अश्विनीकुमारकृते

रसरत्नाकरः । पुं । नित्यनायकृते रसयन्त्रे ।

रसरजः । पुं । पारदे । रसाजने । शङ्ख-
रजज्जन । रा.नि.व.११ ।

रसरजरसः । पुं । वातव्याघ्री रसः । पाठः

—“पलेकं शुद्धसूतस्य व्योमसल्लव कार्षिकं । तदहं
काचनं देयं कन्यारसविमर्दितम् । लौहं रूप्यं घृतं
वङ्गं वाजिगन्धं लवङ्गकं । जातोकीर्षं तथा
चौरकाकीलीच तदहं तः । काकमाचौरसेः पिष्टा
पञ्चगुणमिता वटी । चौरश्च शर्करातीयमनुपानं
प्रकल्पयेत् ॥” रससिन्दूर ८ तो. अज २ तो.
शर्ष १ तो. घृतकुशारीरसे मर्दन । पत्रे
लोह, रौपा, वङ्ग, अश्वगन्धा, लवङ्ग, कैक्री,
कौरकाकोणौ अथेत्येक ॥० तो. काकमाजी-
रसे माडिबे । वटी ६ रति, अशुपानं शुष्कं
७ चिनित्र अज । भेष. ।

रसरजशिरोमणिः । पुं । परधरामकृते

रसयन्त्रे । पाठः—“पलं शुद्धस्य सूतस्य पलं ताल-
सयकथा । अश्वं नागं पलं वङ्गं पलं गन्धकतालकं ।
पलं शुद्धविषं चूर्णं सर्वमेकैव कारयेत् । मर्दयेत्
काकमाच्याय आर्द्रकस्य रसेन च । माख्यवाराह-
मायूर-च्छाग-माडिषपिपकैः । मर्दयेन्निशमिषं
विकटोरखं भिक्षया । सिद्धोऽयं रसरजः
धन्वन्तरिसंस्कृतः ॥” माता १ र. । अनुपानं
तुलसीपत्ररसः । शुष्कपात्रा, ताम्रा, लोह, अज,
गौज, वङ्ग, गन्धक, हरिताम्रं, विष अथेत्येक

१ प्र. काकमांजीरग, आमांजीरग, पक्षपित्त
७ त्रिकटुकाथे पृथक् पृथक् भावना मित्रा वटी
करिषे। मांजा १ व्रति। अत्रापान तुलसी-
पीठारं व्रतम्। र.सा.सं.

रसललना। स्त्री। जिह्वायाम्।

रसले(लो)हः। पुं। पारदे। रा.नि.व.१३।

रसवती। स्त्री। पाकशालायाम्। व्रक्षन्शीना।
अम।

रसवर्णकः। पुं। दाडिमपुष्पादिद्रव्यगणे।
दाडिमपुष्पकिंशुकपुष्पलाक्षावन्मुकपुष्पहरिद्राकुसुम-
पुष्पमञ्जिष्ठासु। “दाडिमं किंशुकं लाक्षावन्मुकञ्च
निशाद्वयम्। कुसुमपुष्पं मञ्जिष्ठा इत्यसौ रस-
वर्णकः॥” रा.नि.व.२२।

रसवहस्रोतः। स्त्री। रसनायकधमन्याम्।
हृदयं मूलं। धमन्यश्च दश। च.वि.५अ.।

रसविरोधः। पुं। त्रिकमधुरी लवणमधुरौ
कटुमधुराविलेखंरूपविरुद्धरसतायाम्। सु.उ.।

रसवैयर्थ्यकृत्। पुं। सीमलतायाम्। वै.निघ.।

रसवैधकम्। स्त्री। स्वर्णं। वै.निघ.।

रसशङ्करः। पुं। रसग्रन्थभेदे।

रसशब्दसरणिनिघण्टुः। पुं। वैद्यकनिघण्टु-
विशेषः।

रसशार्दूलः। पुं। स्तुतिकीपचारे रसः। पाठः—
“अथ तावत् तथा लौहं राजपट्टं रसन्तथा।
गन्धटङ्गमरीचञ्च यवचारं समाश्रितं। तथा
तालकञ्चैव त्रिफलायाश्च तीलकं। तीलकञ्चामृत-
ञ्चैव पञ्चजाना-प्रमिता वटी। योषसुन्दरकस्यापि
नागवज्रा रमेन च। भावयेत् सप्तधा हन्ति
ज्वरकासाङ्गसंघम्॥” र.सा.सं.।

रसशेषः। पुं। जीर्णेषुपि आहारि कदाचिदा-
हारसारी रसशेषः। सि.यो.अजीर्ण.वि.।

रसशेषाजीर्णम्। स्त्री। रसशेषजन्याजीर्ण-
रोगभेदे। See अग्निमान्द्यं।

रसशोणितसम्भवम्। स्त्री। मांसघातौ।
वै.निघ.।

रसशोधनम्। स्त्री। टङ्गणे। [मोक्षं]।
हे.च.। पारदस्य सीसकादिदीपस्वरूपे।
पीठाभोधनं। तच्च शोधनं बहुविधं रसेन्द्रसार-
संयोजकारिण दधितम्। तच्च प्रथमती द्विधा—

“व्याधौ रसायने चैव द्विविधा सा प्रकीर्तिता। या
शुद्धिः कथिता व्याधौ सा नेष्टा हि रसायने।
रसायने तु या शुद्धिः सा व्याधौ विप्रकीर्तिता॥”
इति। रसग्रहणपरिमाणम् १०० प. ५० प. २५ प.
१० प. १ प. ४ वा २ ती. शोधनार्थम् औषधप्रयोगेषु
यथाभावं याच्यम्। “कुमारिका चित्रकरकसंघेः
कृतैः कषायैर्हृत्वीर्यमिश्रितैः। फलत्रिकैणापि
विमर्द्दिती रसो दिनचयैः सर्वमलैर्विसृज्यते॥ एवं
कदर्थितः सूतः षण्डी भवति निश्चितम्.....॥”
“शुद्धसूतस्य गृहीयाद्विषभागचतुष्टयम्। शुद्धगन्धस्य
भागैकं तावत् कृत्विमगन्धकम्। अथवा पारदस्याङ्गं
शुद्धगन्धकमेव हि। तयोः कज्जलिकां कुर्याद्विन-
मेकं विमर्द्दयेत्। स्रक्तिकां वाससा साङ्गं
कुट्टयेदतिथवतः। तथा वारवयं सम्यक्काचकूपीम्भ-
लेपयेत्। स्रक्तिकां शीघ्रयित्वा तु कुर्यात् कज्जलि-
काङ्गिपेत्। तां कूपीम्बालुकायन्त्रे स्थापयित्वा
रसम्पचेत्॥” भा.।

रससंरक्षणम्। स्त्री। रसस्य शोधनमूर्च्छन-
बन्धनमारण्यरूपे कर्मचतुष्टये। र.सा.सं.।

रससंस्कारः। पुं। वैद्यकरसग्रन्थभेदे।

रससङ्केतकलिका। स्त्री। शतद्वयश्लोकात्मक-
रसग्रन्थः।

रससङ्ग्रहसिद्धान्तः। पुं। वैद्यकरसग्रन्थ-
विशेषः।

रससम्भवम्। स्त्री। रक्ते। वै.निघ.।

रससारः। पुं। वैद्यकरसग्रन्थविशेषः। मधुनि।
नकुल.१२अ.।

रससिन्दूरम्। स्त्री। रसगन्धकयोः सिन्दूरी-
करणे। व्रमसिन्दूर। र.चि.२अ.। भा.।

रससुधाकरः। पुं। वैद्यकरसग्रन्थविशेषः।

रससुधानिधिः। पुं। रसग्रन्थभेदे भोजराज-
शृङ्गकते।

रससूः। पुं। रसघातौ। व्रम। वै.निघ.।

रसस्थज्वरः। पुं। रसगतज्वरे।

रसस्थानम्। स्त्री। हिङ्गुले। श.च.। रसस्य
आधारे। [चरणे]।

रसस्तावः। पुं। अक्षवैतसे। वै.निघ.। रस-

रसा। स्त्री। मेदायां। प.सु.। राक्षयां। रा.
नि.व.६। भा.स.१अ.व.वि.लाक्षातैले। “वासा

रसानिका।” कर्णकज्ज.वि.। “कटुकारसामिः।”
शिलारसे। द्राक्षायां। काकील्याम्। श.र.।
पाठ्यां। शल्लकीवर्चे। जिह्वायां। कङ्गुधान्ये।
मे.। आसहच.। वै.निघ.।

रसाखनः। पुं। कुकुटे। श.च.।

रसाग्रजम्। स्त्री। रसाञ्जने। रा.नि.व.१३।

रसाग्रमम्। स्त्री। रसाञ्जने। पारदे। वै.निघ.।

रसाङ्गा। स्त्री। जिह्वायाम्। अलिजिह्विकायाम्।
आङ्गिव।

रसाङ्गकः। पुं। शीवेष्टनामक-सुगन्धकाष्ठे। रा.
नि.व.१२।

रसाञ्जानम्। स्त्री। आखादाञ्जाने। “शुञ्जानस्य
नरस्यान्नं मधुरप्रभवीन् रसान्। रसना यत्र
जानाति रसाञ्जानं तदुच्यते॥” वै.निघ.।

रसाञ्जनम्। स्त्री। चतुर्विधाञ्जनान्यतमे खनाम-
ख्यातरसजघातौ। व्रमञ्जने। प.सु.। हिं रशोत्।
तत्पण्यायाः—रसगर्भं रसनाभं रसरानः रसाग्रजं
रसोद्भवं तात्पर्यं तात्पर्यं शैलं कतकं बाल भेषज्य
दार्वाकायोद्भवं व्यर्थञ्जनं अग्निसारं। मतान्तरे
तद्विषिधं स्त्रीतोऽञ्जनं कृष्णपाषाणाकृति धातुद्रव्यम्।
अन्यत् दारुहरिद्राकाथेन कृत्विमं पीतजीहितम्।
सु.स.२८अ.अञ्जनादिः, प्रियङ्गादिः। गुणाः—
कटुतिक्तमधुरं शीतलं चक्षुष्यं रक्तपित्तविषच्छेदि-
हिकगुणाप्रसारनाशि च। तच्छुद्धिः—“नीलाञ्जनं
चूर्णयित्वा जम्बीरद्रवभाविनं। दिनेकमातपे शुद्धं
भवेत् कार्येषु योजयेत्॥” र.सा.सं.। “दार्वा-
काथसमं चौरम् पादं पक्ता यदा घनं। तदा
रसाञ्जनाख्यं तत् नेचयोः परमं हितम्। गुणाः—
“रसाञ्जनं कटु श्लेष्मविषनेत्रविकारहृत्। उष्णं
रसायनं तिक्तं क्षेदनं व्रणदीपकम्॥” भा.।

रसाञ्जनादिचूर्णम्। स्त्री। ज्वरातिसारि
औषधम्। पाठः—“रसाञ्जनं सातिविषं कुटजस्य
फलखच्चं धातकीं शङ्खद्वैरच पिबेत् तण्डुल-
वारिणां॥” शुद्धव्रमञ्जने, आतशेष्ट, हेङ्गयव,
शङ्खद्वैरच, कुंठे अथवा कृष्णं जम्बीर। र.स.र.।

रसाङ्गः। पुं। आमातकवृक्षे। रा.नि.व.११।

रसाङ्गा। स्त्री। राक्षयां। रा.नि.व.६।

रसादानम्। स्त्री। रसशोधने। हे.च.। रस-
ग्रहणे।

रसाधिकः। पुं। टङ्गणचारे। रा.नि.व.६।

रसाधिका। स्त्री। काकीलीद्राक्षायां। रा.
नि.व.११। (वदनां) आञ्जुर।

रसाधिकारः। पुं। हरिहरकृते वैद्यकरस-
ग्रन्थे। [मानि.।

रसानुगः। वि। रसद्रव्यके। रसानुसारिणि।

रसानुग्नम्। स्त्री। नीलनामगन्धद्रव्ये। रा.
नि.व.६।

रसाभ्रगुडिका। स्त्री। रसायनाधिकारि
औषधम्। पाठः—“सहदेवा बला चैव सूर्यावर्तो-
ऽथ मारिषः। अपामार्गोऽमृता चेति सम्यक्
सम्पादयेद्विषक्। एषां पलानि चत्वारि प्रत्येकं
कुट्टयेत्ततः। अथ ऊर्जश्च तद्वत्वा मण्डुरं यत्
पुरातनं। गीमूत्रेण पचेत्तावत् यावत् गीमूत्र-
शोषणम्। तस्मादुद्भूतं तच्चूर्णं कुर्यात् पल-
चतुष्टयम्। त्रिकटुं त्रिफलां सुतां गुडञ्चौ चित्रकं
विहृतं। दन्ती विडङ्गमेकैकं कर्षंसेषान्तु चूर्णयेत्।
एकपत्नीकृतस्याथ वज्रकाभस्य सत्पलम्। वाय्वन्नाभ-
स्त्रिरावस्य वारिपर्णी रसाभ्रं तम्। आतपे शोषयेत्
तीक्ष्णं दिनमेकं सुरच्छया। शूरणस्य रसेः पिष्ट्वा
तत्र टङ्गणकस्य च। दत्त्वाष्टौ माषकांस्तत्र
पुटपाकेन पाचयेत्। स्रग्मये सुददे पात्रे शृदुना
गीमयाग्निना। रसाद्वादशमासांश्च कर्षं गन्धकस्य
पृथक्। रसे मण्डूकपर्ण्यां सूक्ष्मं तीक्ष्णं कज्जलीकृतौ।
घृतस्य मधुनथापि पृथक् पलचतुष्टयम्। तस्यैव-
मेकतः कृत्वा क्षिप्ते भाण्डे निधापयेत्। ततोऽष्टौ
मासकान् खादेद्दश वा द्वादशैव च। कर्षं वापि
तथा कुर्यात् यथा दीपबलावलम्॥” र.स.र.।

रसाभ्रवटी। स्त्री। शङ्खगुडिकारि औषधम्।

पाठः—“शुद्धसूतस्य कर्षं कर्षं गन्धकस्य च।
हयोः कज्जलिकां कृत्वा तुल्यं व्योम प्रदापयेत्।
केशराजस्य भृङ्गस्य निर्गुण्डाशितकस्य च। योष-
सुन्दरमण्डूकौजयन्तीन्द्राग्नस्य च। श्वेतापरान्जिता-
याश्च स्वरसं पर्यसम्भवं। रसतुल्यं प्रदातव्यं चूर्णञ्च
मरिचोद्भवं। दिवं रसाभ्रं भागेन चूर्णं टङ्गणसम्भवं।
संमर्थं वटिकां कुर्यात् कलायसदृशीं बुधः॥”
र.सा.सं.।

रसानुतरसः। पुं। रक्तपित्ताधिकारि रसः।

पाठः—“रसस्य दिगु गन्धं माचिकञ्च शिलाजतु।
गुडञ्चौ चन्दनं द्राक्षा मधुपुष्पञ्च अन्यकम्॥

কুটজস্য ত্বচং বীজং ধাতকী নিম্বপলকম্ ।
যষ্টীমধুসমায়ুক্তং মধুশর্করয়ান্বিতম্ । বিধিনা
মর্দয়িত্বা তু কর্ণমাতলু ভবেৎ ॥” র.সা.সং।

রসান্তম্। কী। বচাঙ্গে। রা.নি.৬.৬। চুক্র-
নামককাঙ্কিক। রা.নি.৬.১৫। পু। অল্পবেতসে।
রা.নি.৬.৬। স্ত্রী (স্ত্রী)। পলাশীলতায়। রা.
নি.৬.৩।

রসান্ত(য়)কঃ। পু। তথ্যবিশেষে। শ.চ.।

রসায়নম্। কী। বিধি। রা.নি.৬.৬।
কটিদেশে। রা.নি.৬.১৮। তন্ত্রে। হি.চ.।
জরাব্যাদিনাশকৌষধে। মে। “স্বস্ত্যসৌজস্কং যতু
তদ্ব্যং তদ্রসায়নম্।” তেন চ দীর্ঘাযুধাদিলাভঃ।
চ.চি.১৮। অপিচ “যজ্ঞরাব্যাদিবিধি সি মেধজ
তদ্রসায়নম্।” তত্ফল যথা—বয়ঃস্থাপনমায়ু-
ম্ভাবলকরং রোগাপহরণসমর্থকং। সু.সু.১৮।
লক্ষণ—“দেহস্থে দ্বিযদন্তানাং হৃদীকরণমেব চ।
বলো-পলিত-খালিলবজনেপি চ যা ক্রিয়া।
পূর্ব্যৈষ্যপ্রণীতং হি তদ্রসায়নমুচ্যতে ॥” দৈত্যক-
সংঘঃ ২৮। অপিচ,—“দীর্ঘমায়ুঃ স্মৃতি
মেধামারোগ্যং তদ্ব্যং বয়ঃ। দেহেন্দ্রিয়ং বলং কালি
নরোবিন্দেহ রসায়নাৎ ॥ তত্র দ্বিবিধং কুটী-
প্রাণেশিকম্, বাতাতপিকম্। বা.উ.৩২৮।
বংশপত্রহরিতালে। বৈ.নি.৬.১। বিড়ঙ্কচুপে। মে।

রসায়নতন্ত্রম্। কী। রসায়নাধিকারি।
“রসায়নতন্ত্র” নাম বয়ঃস্থাপনমায়ুম্ভাবলকরং
রোগাপহরণসমর্থকং। সু.সু.১৮।

রসায়নফলা। কী। হরীতকীহবে। বিকা।

রসায়নবরঃ। পু। শক্তরসিনে। স্ত্রী (রা)।
কঙ্কুধায়ে। কা.ক.জ্ঞায়াম্। বৈ.নি.৬.১।

রসায়নশ্রেষ্ঠঃ। পু। পারদে। রা.নি.৬.১২।

রসায়নামৃতলৌহম্। কী। জ্বরাসিসারি
লৌহম্। পাঠঃ—“কর্ণে গম্বকমর্দপারদসুমে
কৃত্যচ্ছুভাং কজ্জলিম্, তত্র চ ত্রাষণকচ্চ
পঞ্চলবণাৎ সাইচ্ছ কর্ণে পৃথক্। সাইচ্ছ দ্বিপলং
বিচূর্ণ্য সকলং শ্রদ্ধাশনান্মিশ্রয়েৎ ॥” মাভা
শাণমিতম্। অনু.কাঙ্কিকম্। রস.র.। অল্যত
গুণে—বিফলা ২ শ. কাথার্থজলং ১৬ শ. শ্র. ৪
শ.। জম্বীররসঃ (গোঁড়ালেনবুর রস) ১৬ প.
শর্করা ১৬ প. একত্র পক্তা ঘনীভূত তত্র বিফলা
বিকটু, সুস্বাদু বিড়ঙ্ক জীরকং কণ্ঠনীরকং

যমানীহৃদয়ং মূনিস্বং ত্রিহৃতং দন্তীমূলং নিম্বপলকং
সেত্বম্ অম্বং প্র. চূর্ণং ২ তো. লৌহং ২ প. চূর্ণং
৪ প. প্রচিষ্য সমালীভ্য চ স্থাপ্যম্। মেঘ.।

রসায়নী। স্ত্রী। গুড়চৌলতায়াম্। কা.ক-
মাচীচুপে। গৌরচন্দ্রাধায়াম্। রা.নি.৬.১৪৫।
মাংসরোহিণীমেদে। রা.নি.৬.১২। করঞ্জমেদে।
মশাকরঞ্জ। রা.নি.৬.২। কর্ণস্কোটিকায়াং।
কাণ্ঠিড়া। প.সু.। শকশিম্বায়াম্। আশাকুশী।
শুকতিব্রতায়। শঙ্কপুণ্ড্রাং। নাচ্যাম্। কন্দ-
গুড়ুচ্যাং। মজ্জিষ্ঠায়াং। বৈ.নি.৬.১।

রসালম্। কী। বোলে। মা.। সিদ্ধকে।
শিলাগ্রম্। মে.।

রসালঃ (কঃ)। পু। আম্রহবে। রা.নি.৬.
১১২২। ইচৌ। প.সু.। পুঙ্খকৌচৌ। রা.নি.৬.
১৪২২। পণসহবে। কৌণ্ঠালগ্রাছ। শ.র.।
কুন্দুরৌ। কুন্দুরু তুণ। রা.নি.৬.৮। গোধূমে।
রা.নি.৬.১৬২২। অল্পবেতসে। সিদ্ধকে। শিলাগ্রম্।
বৈ.নি.৬.১।

রসালশর্করা। স্ত্রী। রসালিচুরসকৃতশর্করা-
য়াম্। গুণাঃ—ক্রিমিধা কালিকরৌ চ। রা.নি.
৬.১৪।

রসালসা। স্ত্রী। পুঙ্খকৌচৌ। গোধূমে। কুন্দুর-
হবে। নাচ্যাং। শ.চ.।

রসালী। স্ত্রী। দধিমিশ্রিতশর্করৌ। শিখরি-
ণীতি লৌকি। প.সু.। তস্মাধনবিধিঃ—“বল
বহায গলিতং দধি দ্বিপ্রস্থমানকম্। তচ্ছিন্
চূর্ণং মাচিকচ্চ প্রলকচ্চ পলম্পলম্। নিচিষ্য
শর্করাং তচ্ছিন্ মানিকাদিতয়ং তথা। নাগকেশর-
মিলাত্বকপলত্বামলসংক্রম্য। অর্ধকর্ণধিপিদ্বিশা
মরিচবিপলে তথা। সর্বসৈকৌকৃতং তত্ ভাঙ্কে
কর্ণরবাসিতে। গৃহীত্বা চেব বল্লব সুখলব্ধায
গালয়েৎ। হস্তিনালৌঘ যবেন সা রসালীমিধা
স্বতা। গুণেষুস্তল্যা মজ্জিকায়াঃ শিখরিণ্যাঃ
স্বতা বধেঃ ॥” বৈ.নি.৬.। দ্রব্যায়াম্। বিদ্যায়াম্।
পুঙ্খকৌচৌ। রসনায়াম্। মে.। দ্রাচায়াম্।

রসালাম্রঃ। পু। মহারাজান্। রা.নি.৬.১১।

রসালিকা। স্ত্রী। সসলায়াম্। মাতলা।
বৈ.নি.৬.১।

রসালিহা। স্ত্রী। পৃথিবীয়াং। চাকুনিয়াং।
শ.চ.।

রসালী (হন)। পু। কণ্ঠচক্ষুচক্ষুপে। প.সু.।
স্ত্রী (লী)। করঞ্জশালিনামেচৌ। পুঁড়ি ইক্ষু।
রা.নি.৬.১৪।

রসালীলা। স্ত্রী। জিহ্বায়াম্।

রসালিচুঃ। পু। করঞ্জশালিনামেচৌ। রা.নি.
৬.১৪।

রসাবেষ্টঃ। পু। শ্রীবেষ্টনামক-সুগন্ধদ্রব্যে। রা.
নি.৬.১২। [নি.৬.৩।

রসাস্বাসা। স্ত্রী। পলাশীলতায়াম্। রা.

রসাতকম্। কী। মহারসাতকে। পারদহর-
দাম্রক-কান্তলৌহ বিমল-মাচিক-বৈক্রান্ত শঙ্কপু।
বৈ.নি.৬.১।

রসাস্বাদৌ (হন)। পু। ভস্মরে।

রসাহ্নঃ। পু। লবণলৌঘায়াম্। র.সা.। স্ত্রী
(হ্না)। লগ্নতাব্যায়াম্। র.সায়াম্। বৈ.নি.৬.১।

রসিকঃ। পু। হস্তিনি। অম্ব। সারস্বতঃ।
সারস্বতচিহ্নি। রা.নি.৬.১২। গোধূমে। বৈ.নি.৬.১।
স্ত্রী (কা)। রসালীয়াং। হনুরসে। মে.। শরীরস্থ-
রসধাতৌ। রা.নি.৬.১৮। রসনায়াম্। বিশ্ব.।
শারিকাপচিহ্নি। বৈ.নি.৬.১। বি। প্রশস্তরসবতি।
বা.চি.৫.৫.।

রসিকালুঃ। পু। নীলালৌ। বৈ.নি.৬.১।

রসুনঃ। পু। লগ্ননে। শ.চ.।

রসেন্দ্রঃ। পু। পারদে। সি.যৌ.ক্রমি.চি.।
রাজমাণচুপে। বরবটী। প.সু.।

রসেন্দ্রগুড়িকা। স্ত্রী। কাশি যজ্ঞাণি বা
রসবিশেষঃ। পাঠঃ—“কুমায়্যাঃ বিফলাচূর্ণৈঃ
চিবকস্য রসেঃ ক্রমাৎ। শীঘ্রযিত্বা পুনরাজী-
কৃতধূমহরিদ্রয়া। পক্টোক্তকারজীমিশালম্বক্ষ-
রসেন চ (বীজাপবরসেন চ ইতি ২য়ঃ পাঠঃ)।
অঙ্কুরাজরসমিধা (শঙ্কবেররসমিধা। ২য়ঃ পাঠঃ)।
শীঘ্রযিত্বা পুনঃ পুনঃ। প্রচালয়েৎ পুনঃ পুনঃ।
কানথৈবসনে ঘনে। কর্ণদ্বয়ং রসেন্দ্রস্য ভাবয়েদ্বি-
যাদ্রবেঃ। শিলায়াং খল্লয়ৈচাপি যাবৎ পিঙ্কল-
মাগতম্। জলকর্ণাকাকমাচৌরসাম্ভা ভাবয়েৎ
পুনঃ। সৌগন্ধিকপলং শুদ্ধমর্দং মরিচচট্ফণম্।
মাচিকচ্চ শিখরীষমম্বকং তালকলতয়া। এতাসু
মিলিতান্স্বান্ ভাবয়েদাদ্রকদ্রবেঃ ॥” মাভা ২
রক্তিঃ। পোরা ৪তো। যতকুমারীরস,ত্রিকনাচূর্ণ,

চিতারস, সর্বপচূর্ণ, বুল, হরিত্রাচূর্ণ, ইষ্টকচূর্ণ,
অলম্বুয়ারস (বা বোণাপত্ররস), ভীমরাজরস
(বা আদার রস) দ্বারা যথাক্রমে পৃথক্
মাড়িয়া কাপড়ে ছাঁকিবে। পরে জলীপাতার
রস, কাণ্ঠিড়ার রস ও কাকমাচীর রসে
পৃথক্ ভাবনা দিবে ও শুকাইবে। পরে ঐ
পোরা ৮ তো. ভৃঙ্গরাজরসশুকগন্ধক ৮ তো.
মরিচ, স্বর্ণমাক্ষিক, সোহাগার থৈ, তুঁতে,
হরিতাল ও অল্প প্রত্যেক ৪ তো. আদার
রসে মাড়িয়া বটী করিবে। মাঝা ২ রতি।
মেঘ.। রস.র.। দ্বিতীয়া বৃহৎপাঠা—“কর্ণ
শুদ্ধরসেন্দ্রস্য গম্বকস্যাম্বকস্য চ। তামস্য
হরিতালস্র লৌহস্র চ বিপ্রস্র চ। মনঃশিলায়াঃ
চারায়্যা বীজং ধুলুরকস্য চ। মরিচস্য চ
সর্বৈষা সমং চূর্ণম্যকলয়েৎ। জয়ন্তী চিবকং মাণ
খল্লকর্ণাণ্যেব মল্ল কৌ। শ্রদ্ধাশনং অঙ্কুরাজ
ভৃঙ্গরাজাদ্র সিন্ধুকম্। এতেষাং স্বরসেনাপি
কর্ণমাত্রেণ মর্দয়েৎ ॥” মাভা কলায়মিতা।
অনু আদ্র করসঃ। পোরা, গন্ধক, অল্প, তাশা,
হরিতাল, লৌহ, বিস, মনছাল, যবক্ষার,
মাচিক্ষার, সোহাগার থৈ, শুকধূতুরার বীজ,
মরিচ প্রত্যেক চূর্ণ ২ তো. জলৌ, চিহ্নক,
মাণ, ঘেঁটকোল, থুলকুড়ি, সিদ্ধি, ভীমরাজ,
কেণ্ডে, আদা ও নিশিকাপাতা ইহাদেব
প্রত্যেকের ২ তোলা রসে পৃথক্ ভাবনা
দিশা কলারপরিমাণ বটী করিবে। অনুপান
আদার রস। র.সা.সং। রস.র.। সা.কৌ.।
রস.কৌ.। মেঘ.। অন্য সল্যসংজ্ঞা যথা—“কর্ণ
শুদ্ধরসেন্দ্রস্য স্বরসেন জয়াদ্রযৌ। শিলায়াং
খল্লয়িতাবৎ যাবৎ পিঙ্কলম্ববিত্। জলকর্ণা-
কাকমাচৌরসাম্ভা ভাবয়েৎ পুনঃ। সৌগন্ধিক-
পলৈর্ভৃঙ্গস্রসেন সুমাবিতম্। চূর্ণিতং রসসংযুক্ত-
মজাচৌরপলদ্বয়। খল্লিতং ঘনপিঙ্কল-
গুড়ী খিল্লকলায়বত্..... ॥” শুদ্ধরস ২ তো.
জয়ন্তীপত্ররসে ও আদ্রকরসে মাড়িয়া ঘন ও
পিণ্ড করিবে। পরে কাণ্ঠিড়া ও
শুককামাইরসের ভাবনা দিবে; তৎপরে ঐ
পোরাটেক ভীমরাজরসে ভাবিত গন্ধক ১
পলের সহিত মাড়িয়া কজ্জলি করিয়া, ২ প.
ছাগ্গক্ষে মাড়িয়া স্ত্রিকলারবৎ বটিকা
করিবে। সা.কৌ.। মেঘ.। রস.কৌ.।

रसेन्द्रचिन्तामणिः। पुं । रामचन्द्रकृति
प्राचीनरसग्रन्थः ।

रसेन्द्रवेधकम्। स्त्री । खर्णः । वै.निघ.

रसेक्षुः। पुं । पुण्ड्रकेशी । रक्तेशी । रा.नि.व.
१४ ।

रसोत्तमः। पुं । सुदृढपे । रा.नि.व.१६ ।
पारदे । रा.नि.व.१३ । च.द.त्रयश्रीचि. ।
रसाञ्जने । स्त्री । छते । रस.र.शा.त्रय.चि. । वि.
श्र.हरसे ।

रसोदरम्। स्त्री । हिङ्गुलि । रा.नि.व.१३ ।

रसोद्भवम्। स्त्री । हिङ्गुलि, तद्विशेषः । रसाञ्जने ।
रा.नि.व.१३ ।

रसोद्भूतम्। स्त्री । रसाञ्जने । रा.नि.व.१३ ।

रसोनः (कः)। पुं । (Allium sativum.)

Garlic. खनामस्यातकन्दशक्तिः । रश्मिः । हिं
लसुनः । मं पांडुराणसणु । कं विलिखयेत्तुलि ।
तं तैलवृत्ति । ता. दक्षदपाण्डु । तत्पत्न्यायाः—
रसुनः महीषधं गृह्यन् चरितः महाकन्दः
कटुकन्दः राहृच्छिष्टः राहृत्सष्टः स्नेहकन्दः
भूतघ्नः उग्रगन्धः यवनेष्टः । स हिधा श्वेतलोहित-
मेदात् । सा. गुणाः—अक्षरसोनः पित्ततमी
गुरुणः कफवातघ्नः । रा.नि.व.७ । श्वेतगुणाः
—“रसोनं चणः कटुपिच्छिलश्चिन्धी गुरुः
खादुरसोऽतिबल्यः । हृष्यश्च मेधास्वरवर्धकश्च
भंगस्थिसन्धानकरः सुतीक्ष्णः ॥ हृद्रोगजौण्ज्वर-
क्षिण्णलविष्वग्गुणारुचिकृच्छ्रभीषणत् । दुर्नास
कुष्ठानिलसादनलुकाफामयान् हन्ति महारसोनः ॥”
इति रक्तरसोनविशेषगुणाः । रा.नि.व.७ ।
तदुत्पत्तिश्च—“यदास्तं वैनेतेयी जहार
सरसत्तमात् । तदा ततोऽपतद्विन्दुः स रसोनी-
ऽभवद्भुवि । पञ्चभिश्च रंदिर्भुको रसेनास्तेन
वर्जितः । तस्माद्रसोन इत्युक्तौ द्रव्याणां
गुणवेदिभिः । कटकशापि मूलेषु तिक्तः पत्रेषु
संस्थितः । नाले कषाय उद्दिष्टो नालाये लवणः
अतः । बीजेषु मधुरः प्रोक्तो रसस्तद्गुणवेदिभिः ॥
मय मांसं तथास्नेहं हितं लसुनसिदिनाम् ।
आयाममातपं रोषमतिनीरम्ययी गुडम् । रसोन-
मग्नन् पुरुषस्यजेदतिरन्तरम् ॥” भा. ।
“शीलयेत्तुग्नं शीते वसन्तेऽपि कफील्वणः ।
घनीदयेऽपि वातार्तः सदा वा शीघ्रलीलया ॥”
वा. ।

रसोनपिण्डः। पुं । कुरुक्षेत्राधिकारि शीषधं ।

पाठः—“रसोनस्य पलशतं तिलस्य कुडवन्तथा ।
हिङ्गु चिकटुकङ्करी द्वौ पञ्च लवणानि च ।
शतपुष्पा तथा कष्टपिप्लीमूलचित्तकी । अजमीदा
यमानौ च धान्यकश्चैव बुद्धिमान् । प्रत्येकानु
पलस्यैषां शृङ्गाचूर्णानि कारयेत् । घृतभाण्डे
तथाचैतत् स्थापयेद्दिनद्वयम् । प्रक्षिप्य तैलमाणिश्च
प्रस्थाई काञ्जिकस्य च । खादित्कर्मप्रमाणश्च तीर्थं
मद्यप्यिवेदतु ॥”...इत्यादि । चारौ यवचार-
सर्जितारौ । यमाना भागद्वयं । केचिदजमीदा
फोफान्दीमेव गृह्णन्ति । मानी पलायकं । रसोनं
तिलश्च निसुषङ्गत्वा पिष्टा चूर्णदिना मिश्रयेत् ।
अथ भाण्डे कृत्वा आध्याय्यराशौ स्थापयेत् ।
शृङ्गाक्षि रश्मि १०० पं. निष्ठयति ७२ तौ.
हिं, चिकटु, यवचार, माँचकार, पञ्चलवण,
कुङ्कुमा, पिप्लुमूल, चित्तमूल, राज्ञी,
यमानौ, धने' अत्रोक्तं चूर्ण १ पं. (किंवा
यमानौ २ पं.) तिलतेन ८ पं. काँजि ८ पं.
मग्नं एकत्र करिष्या श्रुतभाण्डे धानेन
रान्धिते १७ दिन राधिवे । अश्वपानं जेव
उत्सृज्य । सा.को. । हृदयथा—“रसोनस्य
शतं कुण्डं तद्वर्द्धं निसुषात् तिलात् । पात्रे
गव्यस्य तक्रस्य पिष्टेद्रव्यैः समक्षिपेत् । तिकटु
धान्यकं चयं चिक्ककङ्कलपिप्ली । अजमीदा
लगेला च यन्यकश्च पलायिकम् । शर्करायाः
पलान्यष्टौ पलांश्च मरिचस्य च । कृष्णाजान्याश्च
द्वारि मधुनश्च गुडस्य च । आद्रकस्य च
चत्वारि सर्पिषोऽष्टौ पलानि च । तिलतेलस्य
तावन्ति शृङ्गस्यपि च विंशतिः । सिलार्थकस्य
चत्वारि राजिकायास्तथैव च । कर्मप्रमाणं दातव्यं
हिङ्गु लवणपञ्चकम् । एकौक्त्य हृदं भाण्डे
धान्यमध्यं निधापयेत् । दादशाहास्तमुत्तुय प्रातः
खादित्कर्मफलम्...॥” अनु. सुरासीवीरकादीनि ।
पात्रं १६ श. रश्मि १०० पं. निष्ठयति ७२
५० पं. गाँउरा वोग १२८ पं. चिकटु,
धनिशा, छे, चित्तमूल, गजपिप्लु,
वनयमानौ, कुङ्कुम्, एना, पिप्लुमूल अत्रोक्त
१ पं. शर्करा ८ पं. मरिच १ पं. कृष्णजीरा
८ पं. मधु ८ पं. आर्द्रक ८ पं. श्रुत ८ पं.
तिगतेन ८ पं. काँजि २० पं. चेत मरिषा
८ पं. राईमरिषा ८ पं. हिं २ तौ. पञ्चलवण

अत्रोक्त २ तौ. एकत्र शृङ्ग करतः
श्रुतकुण्डे राधिश्रा, धानेन श्रुत १२ दिन
राधिवे । रस.र. । वातव्याधी खल्यं यथा—
शुद्धरसोनं १॥० प. हिङ्गु जीरकं सचललवणं
शुद्धौ पिप्ली मरिचम् एषां प्र. १ मा. सर्वं
विलोच्य स्थापयेत् । सा.को. ।

रसोनाष्टकम्। स्त्री । वातव्याध्यधिकारि शीष-
धम् । “रसोनपञ्चकन्दस्य गुलिका निसुषीकृताः ।
पाठयित्वा च मध्यस्थं दूरीकृत्यात्तदङ्कुरम् ।
निष्ठययग्ननाशाय दध्ना सन्नीय रचयेत् । ततः
प्रचाप्य संशोष्य शिलायाम्परिपेषयेत् । कल्कस्य
पञ्चमभागं चूर्णमेवां विनिःक्षिपेत् । सौवर्चलं
यमानौश्च भञ्जितं हिङ्गुसैन्धवम् । कटुतिकञ्जीरकश्च
समभागानि चूर्णयेत् । तिलतेलश्च कल्कस्य
तुल्यं तत्र मिश्रयेत् । खादित्कर्ममितम्यातः किंवा
दोषाद्यपेक्षया । अनुपानम्यकुर्वीत वारि च
श्रुतमन्त्रम् ॥” भा.म.२म. ।

रसोपलम्। स्त्री । मौक्तिके । तिका. ।

रसोदनः। पुं । मांसरसेन सहोदने । स च
अमादिश्वरे हितः । “अमोपवासानिलजे हितो
नित्यं रसोदनः । उपवासश्चमकते त्वरे वाताधिके
तथा । दीपाग्निं भोजयेत्प्राज्ञो नरं मांसरसो-
दनम् ॥” च.द.ज्व.चि. ।

रस्यम्। स्त्री । मांसधातौ । पतलदधि । वै.निघ. ।
रक्ते । श.च. ।

रस्या (हस्या)। स्त्री । राक्षायाम् । रा.नि.
व.६ । वा.स.१५५. । पाठायाम् । रा.नि.व.४ ।

रक्षगन्धः (कः)। पुं । श्वेताली । गुग्गुलि ।
वै.निघ. ।

रक्षणा (शो)रकाः। पुं । सूक्ष्मच्छरीरे । श.र. ।

रक्षणिः (शो)। स्त्री । वायमाणातयायाम् ।
रा.नि.व.५ ।

रक्षा। स्त्री । कतुर्निष्ठी । मे. । भस्मनि ।
श.र. । गोरीचनयाम् । वै.निघ. ।

रक्षापत्रः। पुं । भूर्जवृक्षे । रा.नि.व.६ । स्त्री ।
भूर्जलचि । श्वेतसर्पे । वै.निघ. ।

रक्षाबीजः। पुं । रीठाकरश्च । वै.निघ. ।

रक्षारिण्युत्तरः। पुं । शृङ्गमीमथमक्षचूर्ण-
प्रक्षेपे । भा.म.४म.मरिका.चि.श्रीतलाधिकारः ।
रक्षारिण्युत्तरी हितः ।”

रक्षिताफलम्। स्त्री । सर्पे । वै.निघ. ।

रक्षोन्नम्। स्त्री । काञ्जिके । वै.च. । हिङ्गुनि ।
रा.नि.व.५ । पुं । भक्षताकवृक्षे । तिका. ।
श्वेतसर्पवृक्षे । रा.नि.व.१६ । भेष.लुद्रो.चि. ।
नागरकवृक्षे । मद.व.६ । स्त्री (श्री) । वचायाम् ।
प.सु. ।

रक्षोभूतः। पुं । श्वेतसर्पवृक्षे । प.सु. ।

रक्षोहा (न)। पुं । मक्षिषाचगुग्गुली । रा.नि.
व.१२ ।

राः। पुं, स्त्री । काञ्चने । श.र. । अम. ।

राका। स्त्री । हृष्टरजस्वायां कन्यायां । हारा ।
पूर्णिमायां । कच्छुरी । मे. ।

रागः। पुं । शरीरके योगविशेषः, रागवाङ्मे ।
च.स.१८५. । “सितारचकसिन्धुः सङ्घान्नप-
षकोः । जम्बूफलरसेयुक्तो रागो राजिकायान्वितः ॥”
सि.यो.शरीर.चि. । अलक्तके । सिन्दूरे । वै.निघ. ।

रागखा(धा)ङ[ख]वः। पुं । खाद्यद्रव्यभेदः ।

आदिभ्यो भोग्यत्वा । तत्करणकमः—“आममात्रं
त्वचाहीनं हिस्त्रिं खण्डितं ततः । आद्रमाज्यं
मनागस्त खण्डपाकेऽथ युक्तिः । सुपक्वश्च समुत्तार्य
मरीचैर्लेन्दुवासितं स्थापितं क्षिप्तस्त्राण्डं राग-
खाण्डवर्जितः । पुष्टिदो बलदः पित्तवातास्त्राक्षि-
नाशनः । क्षिप्तो गुरुस्तपणश्च सुखाद्रागखाण्डवः ॥”
द्रव्यगुणः । वा.चि.१२५. । दाडिमद्राचारसयुक्त-
सुदृढः । “स तु दाडिमद्राचैकायुक्तः स्याद्राग-
खाण्डवः ।” गुणाः—“रुचिकृत्तृषाकश्च दोषाणा-
माविरोधकः ।” राज.३प. ।

रागचूर्णः। पुं । खदिरवृक्षे । मे. । फलचूर्णं ।
श.र. । लाचारसे । रा.नि.व.६ ।

रागदः। पुं । तैरणीचुपे । रा.नि.व.४ ।
लाचारसे ।

रागदालिः। पुं । मरूरे । रा.नि.व.१६ ।

रागद्व(ष्ट)क्। पुं । माणिक्ये । रा.नि.व.१३ ।

रागपुष्पः। पुं । बन्धुजीवपुष्पचुपे । वाङ्मणि
ग्राह । रक्ताक्षानि । रा.नि.व.१० ।

रागपुष्पी। स्त्री । ओडुपुष्पवृक्षे । खवा ग्राह ।
रा.नि.व.१० ।

रागप्रसवः। पुं । बन्धुजीववृक्षे । रक्ताक्षानपुष्प-
वृक्षे । रङ्गवृक्षे । रा.नि.व.१० ।

रागयुक् (ज्) । पुं । साक्षिके ।

रागलता । स्त्री । उपस्थे ।

रागषाडवः । पुं । दाडिमद्राचारसयुक्तसङ्गयुक् ।
स तु दाडिमसद्वीकयुक्तः स्यादरागषाडवः ।
तदगुणाः—“रुचिकृष्णपुष्पाकश्च दीपाणामविरोध-
कत् ॥” राज. १५ ।

रागसारा । स्त्री । मनःशिलायाम् । वै. निघ. ।

रागसूत्रम् । स्त्री । पट्टवस्त्रे । मे । [नि. व. ६ ।

रागाङ्गी (व्या) । स्त्री । मञ्जिष्ठायाम् । रा.

रागौ (रन्) । पुं । तृणधान्यविशेषे । मं नाचये ।
कं रविगुचने । तत्पर्यायाः—लाञ्छनः लाञ्छनौ
बहुतरकनिशः गुच्छकनिशः । गुणाः—तिक्तो
मधुरः कषायः शीतः पित्तालक्षः बलदयः । रा. नि.
व. १६ । अशोकवृक्षे । वै. निघ. । [१० ।

रागौ (तरुः) । पुं । अशोकवृक्षे । रा. नि. व.

रामौष्टम् । स्त्री । सुगन्धरोहिषतृण्ये । वै. निघ. ।

राघवः । पुं । तिमिङ्गलमख्ये । मे । वृहदाकार-
मख्यभेदे । त्रापवत्प्राशज ।

राङ्गलः । पुं । तरुकण्टके । गौडिन्न कौटो ।
हारा ।

राङ्गवम् । स्त्री । पशुलीमजातवस्त्रादी ।
“राङ्गवं स्रगलीमजम् ।” अम. ।

राङ्गणम् । स्त्री । रङ्गणपुष्पे । रङ्गण फूल ।
गुणाः—रक्तपित्तघ्नम् । राज. ५५ प. ।

राजकम् । स्त्री । कृष्णागुरुणि । वै. निघ. ।

राजकदम्बः । पुं । कदम्बविशेषे । जटा. ।

राजकन्या । स्त्री । केवुके । केविकापुष्पवृक्षे ।
रा. नि. व. १० । वै. निघ. जीर्णज्व. चि. कलिङ्गादिः ।

राजकर्कटो । स्त्री । चीनकर्कट्या । रा. नि. व. ७ ।

राजकशेरुः (कः) । पुं । भद्रमुखाया । रा.
नि. व. ६ । [वै. निघ. ।

राजकार्शः । पुं । शालवृक्षे । शाल गौड ।

राजकाष्ठम् । स्त्री । पतङ्गचन्दने । वक्रम्
काष्ठं । वै. निघ. ।

राजकुलकः । पुं । पटोललताया । गौडोऽज
गौड । प. सु. ।

राजकुशाण्डः । पुं । वार्त्ताकी । वेणुन
गौड । जटा. ।

राजकोलः । पुं । राजवदरवृक्षे । नात्रकूल
कूल । रा. नि. व. ११ ।

राजकोषातकी । स्त्री । पीतधीपायाम् ।
शिङ्गा । प. सु. । हिं घियातरुः । तीरः । मद्. ।
तत्पर्यायाः—हस्तिपर्णिका पीतपुष्पिका धामार्गवः
कीशफला महाजाली सपीतकः । गुणाः—शीतला
मधुरा कफघातला पित्तघ्नी दीपनी श्वासञ्चरकास-
क्षमिणी च । भा. पू. १ भ. श. व. ।

राजखर्जुरौ । स्त्री । पिण्डखर्जुरे । वड़ पिण्ड
थेजूर । तत्पर्यायाः—राजपिण्डौ वृषप्रिया ।
गुणाः—गौल्या खादे हिमा गुरुः पित्तदाहघ्नी
श्वासममनी वीर्यकरी च । रा. नि. व. ११ ।

राजगिरा (रिः, री) । स्त्री । शाकविशेषे ।
ब्राह्मणिक । तत्पर्यायाः—राजाद्रिः राज-
शाकनिका । लघुखूलभेदेन हिधा । गुणाः—रुचा
पित्तघ्नी शीतला च । खूला अतिशीतला
अतिरुचा च । रा. नि. व. ७ । वृहज्जम्बूवृक्षे ।
वै. निघ. ।

राजग्रीवः । पुं । मत्स्यविशेषे । क्यूरे माछ ।
तत्पर्यायाः—फलकौ चित्रफला राजग्रीवः
मदारभेदे । विका. ।

राजघासः । पुं । तृणभेदे । कालाकर्पूर,
कालपात्र । गुणाः—“राजघासतृणपतिः सपित्ता-
निलदाहनुत् । हरेद रक्तातिसारश्च रक्तपित्त-
मद्युग्दरम् । अर्शासि षड्विधान्येव सूतकृच्छ्र
दारुणम् ॥”

राजचम्पकम् । स्त्री । पुत्रागपुष्पे । पुत्रां
फूल । सु. २८२. एलादि. ।

राजचिह्नकम् । स्त्री । शिन्ने । श. च. ।

राजजम्बुः (जम्बू) । स्त्री । महाजम्बूवृक्षे ।
वड़ आम गौड । र. मा. । हिं फलेन्द्रा । तं
राचनेरडिचिदु । गुणाः—“राजजम्बुफलं खादु
विष्टमि गुरु रोचनम् ॥” भा. । पिण्डोखर्जुरे ।
पिण्ड थेजूर । मे ।

राजजम्भा । पुं । खनामल्यातरीने । यक्षा
त्रोग, क्रूर त्रोग । निदानम्—“वेगरीधात्
चयाच्चैव साहसाद्विषमाशनात् । विदोषी जायते
यस्या गदो हितुषतुष्टयात् ॥” अस्य निरुक्तिः—
“वैद्यो व्याधिमतो यस्याद्याधिर्नैव यत्यते । स
यस्या प्रीचते लोके शब्दशालविशारदेः । राज

शब्दमयी यस्यादभूदेष किलामयः । तस्मात्तं राज-
यक्षेति प्रवदन्ति जनैर्विषयः । क्रियाचयकरत्नासु
चय इत्युच्यते बुधैः । संश्लेषणादलादीनां श्लेष-
इत्यभिधीयते ॥” सम्प्राप्तिः—“कफप्रधानदौर्गन्तु
रुद्धेषु रसवर्त्मसु । अतिव्यवायिनो वापि चीर्ण
रितस्थनन्तराः । चौयन्ते धातवः सर्वे ततः शुष्यति
मानवः ॥” पूर्वरूपं—“श्वासाङ्गसादकफसंख-
तालुश्लेष्मव्यग्रिसादमदपीनसकासनिद्राः । श्लेष्म
भविष्यति भवन्ति स चापि जन्तुः शुक्लेक्षणे भवति
मांसपरो रिरंसुः । स्वप्नेषु काकशुकशङ्काकनौल-
कण्टग्रन्थास्तथैव कपयः कृकलासकाश्च । तं
वाहयन्ति स नदीर्विजलाश्च पश्येत् शुक्लांस्तरु-
पवनधूमदवादितश्च ॥” इति । विरूपचयलक्षणं
—“असपाश्वभिन्नापय सन्तापः करपादयोः ।
ज्वरः सर्वाङ्गशैथिल्यं लक्षणं राजयक्ष्माः ॥”
एकादशरूपस्य यथा—“स्वरभेदोऽनिताच्छूलं
सङ्कोचश्चासपादयोः । ज्वरो दाहोऽतिसारश्च
पित्ताद्रक्तस्य चागमः । शिरसः परिपूर्णत्वमभक्त-
च्छन्द एव च । कासः कण्ठस्य चोद्ध्वसी विशेयः
कफकीपतः । एकादशभिरितैर्वा षड्भिरपि
समन्वितः । कासातिसारपाश्वर्त्तिस्वरभेदाश्चि-
ज्वरैः । त्रिभिर्वा पीडितं लिङ्गेज्वरकासाद्यगा-
मयैः । जह्याच्छोषाद्वितं... । महाश्विनं चौयमाण-
मतीसारनिपीडितं । शुनमुक्तीदरश्चैव यक्षिणं
परिवर्जयेत् । ज्वरातुबन्धरश्चितं बलवन्तं क्रिया-
सहं । उपक्रमेदात्मवन्तं दोषाग्रिमज्जं नरम् ॥”
मा. नि. ।

राजजीरकम् । स्त्री । C. Tribocularis.)
जीरकभेदे । वम्. कुरुचुण्डज । कोषान्तरम् ।

राजतरु(क)णी । स्त्री । पुष्पविशेषे, महा-
तरुणोपुष्पवृक्षे । वड़ भेउठो । मं राजतरुणी ।
कं हिरियवेवड । तत्पर्यायाः—महासहा
वर्णपुष्पः अस्नानः अस्नातकः सुपुष्पः सुवर्णपुष्पः ।
गुणाः—कषाया कफकरी चक्षुष्या हृद्या सुगन्धिय ।
रा. नि. व. १० ।

राजतरुः । पुं । कर्णिकारवृक्षे । छोट
शोभाजू । रा. नि. व. ८ । आरम्बवृक्षे । वड़
शोभाजू । वै. निघ. ।

राजतालः । पुं । गुवाकवृक्षे । विका. ।
नारिकेलवृक्षे । वै. निघ. ।

राजतालेखरः । पुं । कुष्ठाधिकारि रसः ।

पाठः—“नागस्य भस्म शाणैकं तीक्ष्णं गन्धकस्य
च । द्विजिह्वां शुद्धतालस्य समुद्भूतं गवां जलेः ।
विपचेत् षोडशगुणैः पात्रे ताम्रमये शनैः । चर्म
हिचक्षं जम्बीरकुमारीवज्रकन्दजैः । रसेर्ध्वजस्य
चाभ्योभिर्युतं वज्रहथं भजेत् ॥” र. सा. सं. ।

राजनिमिषः । पुं । चिलाने, सुखाशे ।
राजतेमिषः । पुं । तत्रशुद्ध । हारा. । विका. ।
See कालिन्दः ।

राजदन्तः । पुं । दशनानामयस्यदन्तचतुष्टये ।
विका. ।

राजद्रुमः । पुं । किरमाले, आरम्बवृक्षे ।
शोभाजू गौड । हिं घनवड्डा । भेष सु. री. चि. ।
सि. थो. च. द. कफारीचक. चि. । “राजद्रुमाख्यं मधु-
ना ।” भा. २. ४ भ. सुख. री. चि. । ‘यथाह्वराजद्रुम-
चन्दनेय ॥”

राजधतू(स्तू)रकः । पुं । वृहज्जम्बूवृक्षे । रा.
नि. व. १० । पीतधतूवृक्षे । कनकधतूवृक्षे ।
वै. निघ. ।

राजधान्यम् । स्त्री । राजाननामकशालिधान्ये,
वृषात्रे । ब्राह्मजोर्ग देशमुखिक शश्विधेश्व ।
श्यामाके । शोभाधान । रा. नि. व. ६ ।

राजधु(त्तू)स्तूरकः । पुं । वृहज्जम्बूवृक्षे । रा. नि. व. १० ।
पीतधतूवृक्षे । वै. निघ. ।

राजधूर्तः । पुं । पीतधतूवृक्षे । वै. निघ. ।
वृहज्जम्बूवृक्षे । तत्पर्यायाः—महाशठः निरुक्षेण
पुष्पिकः भान्तः पीतधतूवृक्षवृक्षः । रा. नि. व. १० ।

राजदगः । पुं । राजगिरिशके । वै. निघ. ।

राजनामा (न्) । पुं । पटोले । रा. नि. व. ३ ।

राजनिसूकः । पुं । निम्बुविशेषे । कागजो
नेत्र । वै. निघ. ।

राजनौलम् । स्त्री । मरकतमणौ । श. र. ।

राजनौलिका । स्त्री । महानौल्याम् । वड़
नौल । रा. नि. व. ४ ।

राजन्यः (न्या) । पुं, स्त्री । राजादनवृक्षे ।
कौटिली गौड । जटा. । भा. ।

राजन्यावर्तः (कः) । पुं । राजावर्तमणौ ।
रा. नि. व. १३ ।

राजपटोलः । पुं । मधुरपटोले । र. मा. ।

राजपटोलिका (ली)। स्त्री। मधुरपटोलिका। रा.नि.व.२।

राजपट्टः। पुं। स्त्री। कान्तपाषाणे। छत्रक पाषाणं। त्रिका। रा.सा.सं.वृहत्संहितामयि रसे।

राजपट्टिका। स्त्री। चातकपत्रिणि। हारा।

राजपत्नी। स्त्री। पित्तले। वै.निघ.

राजपर्णी। स्त्री। प्रसारण्या लतायाम्। गङ्गाधुनिश्री। रा.नि.व.५।

राजपलाखः। पुं। रक्तपलाखी। छोटो पेशाख। सं. कं. रक्तकान्दा, लोहिनीजङ्घि, केंपिनउमि, यावउमि। तत्पर्यायाः,—यवनेष्टः राजप्रियः राजेष्टः महाशूलः दीर्घपत्रः रोकः महाकन्दः रुपकन्दः रुपप्रियः रुपप्राप्तः रुपेष्टः रक्तकन्दः। गुणाः—शीतलः पित्तघ्नः कफघ्नः दीपनः बहुनिद्राकरश्च। तथाच—“वक्ष्यते रुपपलाखलक्षणं चारतीक्यमधुरो रसिप्रदः। कण्ठशोषशमनोऽतिदीपनः श्लेष्मपित्तशमनोऽति-हृदयः॥” रा.नि.व.७। बहुनिद्राकरश्च।

राजपिण्डा। स्त्री। पिण्डखर्जूरिकायाम्।

राजपीलुः। पुं। महापीलुर्वे। रा.नि.व.११।

राजपुत्रः (कः)। पुं। चोरिकावले। महा-राजपुत्रश्च। भा.। रा.नि.व.११।

राजपुत्रिका। स्त्री। शरारिपत्रिणि। शरान् पाथी। “शरारि-राटि-राडिश्च ह्यपुत्री राज-पुत्रिका।” जटा। शक्तयूथिकायाम्। पित्तले। वै.निघ.

राजपुत्री। स्त्री। कटुगन्धाम्। तिङ्नाड। रा.नि.व.१२२। रेणुकायाम्। रेणुक वीक्ष्। रा.नि.व.६२२। जातीपुष्पवत्। चामेली फूलश्च गीह। रा.नि.व.१०१२२। राजरीती। वेङ्ग-पित्तल। रा.नि.व.१२। कुकुन्दयाम्। छूँटो। रा.नि.व.१६। वनमल्लिकायाम्। वै.निघ.। मालव्याम्। जटा।

राजपुष्पः। पुं। नामकेशरवत्। नागेश्वर गीह। श.च.। तत्पर्यायाः,—चाम्प्यः केशरः नामकेशरः कनकाक्षयः महीषधं राजपुष्पः फलकः खरघातनः।

राजपुष्पी। स्त्री। कीड्यदेशे करवीरवृक्षीनाम्। ज्योतिष्यवत्। रा.नि.व.१०। वनमल्लिकायाम्।

जातीपुष्पवत्। वै.निघ.

राजपूज्यम्। स्त्री। स्वर्णं। वै.निघ.

राजप्रियः। पुं। राजपलाखी। रा.नि.व.७। करुणोपुष्पवत्। वै.निघ.। स्त्री (या)। कीड्य-देशे ज्योतिष्यवत्। रा.नि.व.१०। तिलवासिनीशाली। रक्तकशाली। रा.नि.व.१६।

राजफणिष्मकः। पुं। नागरजवत्। श.मा.

राजफलः। पुं। राजाम्बुवत्। राजादनीवत्। धिनी गीह। रा.नि.व.११। स्त्री। पटोले। त्रिका। स्त्री (ला)। राजमन्त्रवत्। वड् जाम गीह। रा.नि.व.११।

राजफलः। पुं। ज्योतिष्यवत्। काकपुष्प गीह। वै.निघ.

राजवदरम्। स्त्री। रक्तामलके। लवणे। मे.। पुं। उत्तमवदरवत्। नागकुल, पाटोनाई अङ्गुति वड् ७ शिष्टे कुल। सं. राजवीर। कं. रायपरवत्। तत्पर्यायाः,—रुपवदरः रुपश्रेष्ठः राजकीलः राजवल्गुः पृथुकीलः तनुजीलः मधुरफलः। गुणाः—मधुरः शीतः दाहपित्तघातघ्नः वीर्यवृद्धिकरः शोषशमकरश्च। रा.नि.व.११।

राजबला। स्त्री। प्रसारण्याम्। गङ्गाधुनिश्री। रा.नि.व.५।

राजभक्तम्। स्त्री। रुपभोज्यान्ने पानादी च। श्राद्धांश्च अन्नं। तत्पर्यायाः—“रुपभक्ताहं न्यक्तं सविषमन्त्रयन्ति ये। तत्तेव ते विनश्यन्ति मन्त्रिका-वायसादयः। इतश्च तेन चाग्नेन भृशं चटचटा-यते। मयूरकच्छप्रतिमो जायते चापि दुःसहः। दुष्टान् विषसंसृष्टं क्षियन्ते जीवजीवकाः। पृथ्वी विस्मज्यथु विष्टां सुक्षति मर्कटः॥” सु-कल्प.१५।

राजभट्टिका। स्त्री। हापुत्रीपत्रिणि। जटा। “गीमखीरं पङ्कतीरी हापुत्री राजभट्टिका।

राजभद्रकः। पुं। पारिभद्रकवत्। निम्बवत्। कुष्ठे। कुङ्कु। कुन्दुवत्। रा.नि.व.२२। राजाकं। चेत आकन्। रा.नि.व.१२।

राजभावा। स्त्री। तिलवासिनीशाली। रा. नि.व.१६।

राजभोगः। पुं। शालिधान्यविशेषः। राजभोगं धानं। रा.च.।

राजभोग्यम्। स्त्री। जातीकीर्षे। जाम्बून। पुं। प्रियालवत्। श.च.। त्रि। राजभोगाहं।

राजमण्डूकः। पुं। मण्डामण्डूके। वड् वेङ्ग, जोगावेङ्ग। रा.नि.व.१६।

राजमान्यम्। स्त्री। पटोले। वै.निघ.

राजमाषः। पुं। (Vigna catianga. Syn. Dolichos sinensis.) माषविशेषः। वरवटी। हिं लोबिया, रसे, बोडा। सं. नील उरीद। कं. नीलउड्ड। तत्पर्यायाः,—वर्धटः मरुत्करः विजयशः नीलमाषः रुपमाषः रुपोविसः सितमाषः। गुणाः—कफपित्तहरः रुच्यः वातघ्नः बलकरश्च। रा.नि.व.१६। “राजमाषः सरी रच्यः कफशक्तामपित्तघ्नः। स स्वादुर्वातघ्नो रुच्यः क्षपायो विषहो गुरुः॥” च.सू.२७५। स श्वेतरक्तकण्ठभेदेन विविधः। एषु यो मज्जान् स एव गुणाधिको ज्ञेयः। भा.पू.१५.भा.व.। तत्सुपगुणाः—“राजमाषभयः सुपः स्वादूक्यः कषायकः। याही गुरुर्वातकरः क्षान्तकदरुचि-कारकः॥” द्रव्यगुणः।

राजमुक्तः। पुं। मङ्गलके। भागं युगं। हि.च.

राजमुग्धाङ्गः। पुं। राजयन्त्राधिकारे रसः। पाठः—“रसभयं त्रयो भागा भागेकं हैमभयकं। स्वतन्त्रास्य भागेकं शिलागन्धकतालकं। प्रति भागद्वयं शुद्धमेकौक्त्यं विचूयंयेत्। वराटिका तेन पूर्या आमचोरिण टङ्गण। पिष्टा तेन सुखं रुद्धा रुद्धाङ्गं तं निरीधयेत्। शुष्कं गजपुटे पात्रं चूयंयेत् साङ्गशीतलं। दशपिप्पलिकैः चोद्रेः मरिचैर्वा घृतान्वितैः॥” मात्रा ४ गुञ्जा। रस ७ तो. शर्ब १ तो. ताल १ तो. कुङ्कु मनहान, गङ्गक, हरिताल प्रत्येक २ तो. एकत्र हर्ष करिष्या वड् वड् कडिरं त्रितर पुरिष्या हागङ्गके सोहागा माडिष्या तङ्गात्रा कडिरं शुष्कं वक्ष करतः शुद्धाङ्गे रक्त करिष्या गङ्गपुटे पात्रं करिष्ये। नीतलं इहेने तुलिष्या १० टी पिपुल वा मरिच १० टी, वा १० टीर सहितं शृतं ७ मधु अङ्गुलाने ज्ञेय। मात्रा ४ रति। र.सा.सं.।

राजयन्त्रा। पुं। See राजजन्त्रा।

राजयोग्यम्। स्त्री। चन्दने। वै.निघ.

राजरक्तम्। स्त्री। रजते। श.र.

राजराजिका। स्त्री। राजसर्पे। राई मरिषा। रा.नि.व.१६।

राजराजेश्वररसः। पुं। कुष्ठाधिकारे रसः। पाठः—“विफला खादिरं सारमन्त्रा वागुजीफलं। चातपे मर्दयेत् सूतं गन्धकं स्वतन्त्रासकं। सुक्ष्म-मर्दितं तालं यावत्तत्र विलीयते। भङ्गराजद्रवं इच्छा दिनमात्रं विमर्दयेत्। प्रत्येकं सूततुल्यं स्वाङ्गुलीकृत्य विमर्दयेत्। मध्याज्याभ्यां लौहपात्रे कर्षाभ्यां भक्षयेत्ततः...” र.सा.सं.।

राजरीतिः। स्त्री। पित्तलविशेषः। वेङ्ग-पित्तलं। तत्पर्यायाः,—पाकतुण्डो राजपुत्री महेश्वरी ब्रह्मरीतिः ब्रह्माणी कपिला विङ्गला। गुणाः—तिक्ता शीता लवणरसा शोधनी पाण्डु-वातक्षिमीहृदिपित्तघ्नी च। रा.नि.व.१६।

राजलक्ष्मीः। स्त्री। कदलीवत्। कनागीह। रा.नि.व.११।

राजवर्त्तः। पुं। राजवर्त्तमणौ। हिं रावटी। भा.म.कर्णो.चि.। “नीतकं राजवर्त्तम्॥”

राजवल्लभः। पुं। राजाने। धीम आश। राजवदरे। राजादनीवत्। शीर्षी गीह। रा.नि. व.११। नारायणदासकृत-द्रव्यगुणसम्यविशेषः। गृहस्थां रसः। पाठः—“जातीफललवङ्गाब्जलवङ्गा-टङ्गरामटं। जीरकं तेजपत्रं च यमानीविश्वसेम्बं। लौहमधुं सताम्रं रसगन्धकमेव च। सरिचं विहता रुच्यं प्रत्येकं तोलकीनितं। धातोरसे वटो दुध्यात् दिग्गुञ्जाफलमानतः। इन्ति शूलं तथा गुल्मामावातं सुदारुणम्॥” र.स.र.।

राजवल्ली। स्त्री। कारवेल्गके। उच्छे। हिं करला। र.सा.।

राजवासनः। पुं। भङ्गराजपत्रिणि।

राजवाहः। पुं। चीटके। श.च.।

राजवृक्षः। पुं। आरव्ववत्। प.सु.। च.द.। सू.क्र.चि.परिणामश्ले। र.सा.सं.। सु.सू.२६५.। सु.चि.१०। प्रियालवत्। मे.। लङ्गास्थायिवत्। लङ्गाजीव्। श.च.। भा.मीनिरो.चि.। “पथा-पपटराजवृक्षकटुका॥” श्लोषाकवत्। सा.जी.र. चि.वज्रमण्डुरे। [गीह। श.मा.।

राजशयः। पुं। पाट इति ज्योतिष्यवत्। पाट

राजशाकः। पुं। वास्तुकाशके। वेङ्गो शाकः। प.सु.। रा.नि.व.७।

राजशाकिनी । स्त्री । राजगिरिनामपर्वशाकि ।
राज शाक, वेडा शाक । गुणाः—रुच्य
पित्तघ्नी शीतला च । रा.नि.व.७ ।

राजशालि । पुं । राजभीमशालिधान्यविशेष ।
राजभोगे हेमस्तिक धान्य । प.सु. ।

राजशिवी । स्त्री । श्वेतशिवग्राम । निष्पादे ।
वै.निघ. ।

राजशुक । पुं । पक्षिविशेष । मयनां प्राची ।
हिं राजश्या । रा.नि.व.१६ ।

राजशुकजम् । स्त्री । शालिधान्य । हेमस्तिक
धान्यविशेष । प.सु. ।

राजशृङ्ग । पुं । मधुरमस्य । हि.च. ।

राजसफर । पुं । इक्षिमस्य । हारा. ।

राजसर्प । पुं । सर्पविशेष । राज मांष ।
विका. । हि.च. ।

राजसर्षप । पुं । राजिकायां, कण्वसर्षपे ।
ग्राह्यमृगि, काज मृगि । हिं राह ।
तत्पर्यायाः—राजिका कण्विका सरी सुष्ठकः
व्यष्टकः कटुकः चवः चतुर्भिजननः चतुर्भिजननः
कण्ठा तीक्ष्णफला राजी कण्वसर्षपाख्या । गुणाः—
तिक्तः कटुः उष्णः वातशूलघ्नः पित्तदाहजनकः
गुल्मकण्ठ कुष्ठघ्नघ्नश्च । रा.नि.व.१६ ।

राजसारस । पुं । मयूरे । श.मा. ।

राजसी । स्त्री । श्वेततुलसाम् । वै.निघ. ।

राजसुषवी । स्त्री । कारवेरुमेदे । गंशकद्रवा ।
प.सु. ।

राजसेरियक । पुं । नीलकिण्ठ्या । वम्.
निलाकोरण्या । वै.निघ. ।

राजस्कन्ध । पुं । घोटके । विका. ।

राजस्वर्ण । पुं । राजधुलूरुवे । कनक-
धुलूरा । रा.नि.व.१० ।

राजहंस । पुं । लोहितचक्षु चरणश्वेतहंस ।
राजहंस । अम. । कदम्बवेले । मे. ।

राजहर्षणम् । स्त्री । तगरपुष्पे । रा.नि.व.१० ।

राजहासः (कः) । पुं । मत्स्यविशेष । कांरगा
माह । तत्पर्यायाः—कातरः कातलः राजिवः ।
श.र. । See कातलः ।

राजक्षवः (कः) । पुं । राजसर्षपे । ग्राह्ये वा

काज मृगि । रा.नि.व.१६ । तच्छाकगुणाः—
“विदीपशमनं लघु । ग्राहि शस्तं विशेषेण रुद्ध-
शोषिकारिणाम् ॥” च.सू.२०७. । छिक्कित्याम् ।
हैचेता । वै.निघ. । दुग्धिकायाम् । च.सू.४७. ।
वृंहणे ।

राजा (न्) । पुं । छिक्कितोष्ठे । हैचेता ।
वै.निघ. ।

राजाय । पुं । राजगिरिशाकि । वै.निघ. ।

राजातनः । पुं । पीतशालवृक्षे । पेयशाशान ।
रा.नि.व.११ ।

राजात्यावर्त्तकः । पुं । राजावर्त्ते ।

राजादनः । पुं । चौरिणीवृक्षे । क्रीरिणी ।
किंशुकवृक्ष । पलाशवृक्ष । प.सु. । पीतशालवृक्षे ।
रा.नि.व.११ । स्त्री । पीतशालफल । सु.सू.२८
अ.परुषकादिः । किंशुकपुष्पे । मे. । चौरिका-
फले । थिर्नीफले । प.सु. ।

राजादनफलः । पुं । चौरिणीवृक्षे । थिर्नी
गाह । वै.निघ. ।

राजादनी । स्त्री । (Mimusops hex-
andra.) खनामख्यातखादुफलवृक्षविशेष ।
खिरणी इति गोजरे प्रसिद्धा । थिर्नी,
क्रीरथेजूर । हिं चौरौ । रायणी, रेवणे इति
महाराष्ट्रादे । वम्. केर्णी । ता. पल्ल । तत्पर्यायाः—
—राजफलः राजवल्लभः कपोष्ठः चौरवृक्ष. चौरौ
वृषदुमः निम्बबोजः मधुफलः माधुबोजः
गुच्छफलः भूपेष्ठः श्रीफलः हृदयकन्द. चौरशुक्रः ।
गुणाः—मधुरा पित्तघ्नी गुरुः तप्यणी वृष्या
स्थौल्यकरी क्षिग्धा मेहघ्नी च । रा.नि.व.११ ।
फलं गुरु क्षिग्धं खादु कषायघ्न । सु.सू.४६७. ।
मधुरं खादु च । अत्रि.१७७. । अपिच,—राजादनः
फलाध्यक्षी राजन्या चौरिकापि च । चौरिकायाः
फलं वृष्यं बल्यं क्षिग्धं हिमं गुरु । लणामूर्च्छा
मद शान्ति चय-दीपवयासजित् ॥ भ. । तिल-
वासिनीशाली । रा.नि.व.१६ ।

राजाद्रिः । पुं । राजगिरिशाकचुपे । वै.निघ. ।

राजाक्षम् । स्त्री । कर्णाटदेशे प्रसिद्धे शालि-
धान्यमेदे । राजभोगे, हेमस्तिक धान्यविशेष ।
तत्पर्यायाः—वृषात्रं राजाक्षं दीपशुककं धान्य-
श्रेष्ठं राजधान्यं राजेष्टं दीपशुककं । गुणाः—
विदीपघ्नं सुक्षिग्धं मधुरं लघु दीपनं बलजन्यं

पथं कान्तिदं वीर्यवर्द्धनम् । तच्च विविध
संयुक्तं चरतकण्ठमेदिन, उत्तरीतरं रसाधिकम् ।
त्रेविद्याश्च तण्डुला हरितपोतलीहिताः सामान्यती
भवन्ति । गुणेषु पूर्वपूर्वोत्तराः । सु.सू. । रा.
नि.व.१६ ।

राजाक्षः । पुं । आम्रविशेष । मं राजाक्ष ।
कं रायमचु । तं राचमामिद्धिवेदु । भा. ।
तत्पर्यायाः—राजफलः क्षराक्षः कोकिलानन्दः
कोकिलीत्सवः कामेष्टः वृषवल्लभः कामाक्षः
राजपुत्रकः । गुणाः—कीमलाः राजाक्षः—
कटुक्षः पित्तदाहकराश । सुपक्वाक्षी—खादु-
माधुर्याः बलपुष्टिवीर्यप्रदाश्च । तत्फलं विविधं
बालमध्यपक्रमेदिन । विष्वेव राजाक्षेषु रसाधिक-
सायं वर्धते । गुणाधिक्यन्तु उत्तरीतरं ज्ञेयम् ।
किञ्च एषां बालफलं कफघातकृत्पित्तजनकं ।
मध्य फलं तादृशमेव गुणसम्पन्नं दीपवहुलं पर
कषायान्नघ्नं । पक्वफलं मधुरं विदीपघ्नं लण्णादाह-
शमनासारोचकहरं गुरु हिमघ्नं । रा.नि.व.१० ।

राजाक्ष्मातकः । पुं । राजाक्ष्मातकवृक्षे । वै.निघ. ।

राजाक्षः । पुं । अक्षवेतसे । रा.नि.व.६ ।

राजाकः । पुं । श्वेताकं । श्वेत आकम् ।
र.मा. । मं मन्दार । कं मन्दारयके । गुणाः—
कटु-तिक्तोष्णः कफ-मेदी-विषघ्नः वात-कुष्ठ घ्नघ्नः
शोथकण्ठुविषघ्नः । रा.नि.व.१० ।

राजाक्षम् । स्त्री । अशुद्धकाष्ठे । मे. । कर्पूरे ।
कण्ठागुरुकाष्ठे । वै.निघ. । शालिधान्यविशेष ।
राजभोगे धान । रा.नि.व.१६ । स्त्री (ह्रीं) ।
जम्बूवृक्षे । आम्र गाह । रा.नि.व.११ ।

राजालावुः । स्त्री । खादुतुम्ब्या । मिठा गाडे ।
तत्पर्यायाः—तुम्बकः महातुम्बी मिष्टतुम्बी
अलावूनौ मधुरालावूनौ भट्यालावुः शाकालावुः ।
गुणाः—गुरु वृष्या कफपित्तघ्नी च । मद. ।

राजालुकः । पुं । महाकन्दे । व्रञ्जन । हारा. ।

राजावर्त्तः । पुं । खनामख्याते उपरजमेदे ।
स्फटिकजाती । हिं रेवटी । तत्पर्यायाः—
आवर्त्तः आवर्त्तमणिः वृषावर्त्तः राजाल्यावर्त्तकः ।
गुणाः—सूदुः शीतलः कटुः क्षिग्धः पित्तघ्नः
सौभाग्यजनकश्च । लक्षणं—“निगर्हितमसितं
मद्युर्णं नीलं गुरु निम्बलं बहुच्छायम् । शिखिकाण्ड-
समं सौम्यं राजावर्त्तं वदन्ति ज्ञान्यमसिम् ॥”
रा.नि.व.१२ ।

राजाक्षिः । पुं । हिमुक्षसर्पे । राज मांष ।
तत्पर्यायाः—...हिमुखाक्षिः विलवासी विषाघुधः ।
विका. ।

राजाक्षम् । स्त्री । कर्णिकारफले । कर्णिका
फल वा ठीनेर कर्णवी फल । वा.सू.१५७. ।
स्त्री (ह्रा) । राजादनीवृक्षे । श्वेताकवृक्षे । वै.निघ. ।

राजिका । स्त्री । (Brassica juncea.
Syn. Sinapis juncea or Brassica
nigra.) श्वेत राजिकायाम् । गौरसर्षपे । श्वेत
ग्राह्ये । राजसर्षपे । काज मृगि, ग्राह्ये, कृष्ण
ग्राह्ये । मे. । रक्तसर्षपे । ग्राह्ये । तत्पर्यायाः—

राजी भासरी रजिका रक्तसर्षपः तीक्ष्णगन्धा
मधूलिका चवः चवकः चतकः । रा.नि.व.१६ ।
गुणाः—“राजिका कफपित्तघ्नी तीक्ष्णया
रक्तपित्तघ्नी । किञ्चिद्वाग्निदा कण्डूकुष्ठकीट-
क्षमीन् हरति । अतिसौख्या विशेषेण तद्वृक्षस्यापि
राजिका ॥” भा. । राजिकातेजगुणाः—तीक्ष्णं
वातादिदीपघ्नं शीतलं कटु पुंस्वघ्नं कैश्यं त्वग्दीप-
नाशनम् । रा.नि.व.१५ । तत्पर्यायाः—कटुं
कृमिवातकफघ्नं कण्डूरोगघ्नं खादु दीपनम् ।
रा.नि.व.७ । पक्षरीच्यातके माने । “ताभिः
पङ्क्तिभिः राजिका ॥” प.म. । कण्ठोदुस्वरे ।
केदारे । मे. । क्षुद्ररोगमेदे । चामाचि । मा.नि. ।

राजिकाफलः । पुं । गौरसर्षपे । श्वेत मृगि ।
रा.नि.व.१६ ।

राजिकाक्षा । स्त्री । तन्नामकक्षुद्ररोगमेदे ।
चामाचि । लक्षणं यथा—“चर्मखेदपरीतेऽङ्गे
पिटिकाः सखी घनाः । राजिकावर्णसंस्थान-
प्रमाणा राजिकाक्षयाः ॥” वा.उ.११७. ।

राजिचित्रः । पुं । राजिमच्छर्पविशेष । सु.
कण्ठ.४७. ।

राजिफला । स्त्री । चीनककटीलतायाम्
रा.नि.व.७ ।

राजिभः । पुं । दुष्पुंसर्पे । टोंडांमांष ।
वै.निघ. ।

राजिमत्फला । स्त्री । मधुकीवातकाम् ।
शिङ्गे धूम्रम् । भा.पू.१भ.भा.व. ।

राजि(को)मान् । पुं । भीमसर्पमेदे । लक्षणं
...“राजीमन्तस्तु राजिभिः । क्षिग्धा विचित्र-
वर्णाभिलिख्यगृहं विचित्रिताः ॥” तेम दृष्टव्य

प्रथमे वेगे रक्तं दुष्टं पाण्डुतां गच्छति । द्वितीये
अतिगात्रगुरुत्वं । तृतीये दंशविक्रमे दादयः । चतुर्थे
मलकगुरुत्वादयः । पञ्चमे गात्रभङ्गादयः । शेषयोः
दर्वीकरवत् । वा.उ.२६५. ।

राजिलः । पुं । डण्डभसर्पे । टोङ्गा गात्रं ।
अम. । पटीले । सर्पजातिविशेषे । तद्देवा यथा...
पुण्डरीकराजिचिवाङ्गुलराजिबिन्दुराजिकदंमक-
टणशीषकसंस्पृक्तश्च तदनुदभपुष्पचक्रकगीधूमक-
क्विकसादायेति । वा. ।

राजिलफला । स्त्री । एवमारुक्मदे । वै.निघ. ।
राजौ । स्त्री । रक्तसर्पे । राहेमत्रिषा ।
रा.नि.व.१६ । वै.निघ.२भ.दुर्जलज्व.चि.शुष्कादि-
कल्के । बाहुचाम् । शोभशां । तित्तपटीले ।
मल्यविशेषे । वै.निघ. ।

राजीफलः । पुं । पटीलतायाम् । भा.स.१
भ.चित्तभम.ज्व.चि. । "राजीफलेः संयुताः ।"
तित्तपटीले । ति०प्रज्ज. । वै.निघ. ।

राजीमती । स्त्री । लिङ्गनाशरीरगन्धोपद्रव
विशेषे । यथा—“राजीमतीऽङ्गुलिचिता शालि-
शुक्राभराजिभिः ।” वा.उ.१४५. ।

राजीलः । पुं । राजसर्पे । राहेमत्रिषा ।
वै.निघ. ।

राजीवम् । स्त्री । पक्षे । प.सु. । रा.नि.व.१० ।
तन्मूलं शकरदंष्ट्रे दितम् । पुं । हरिणभेदे ।
हस्तिनि । चिका. । सारसपक्षिणि । अम. ।
नादियमल्यविशेषे । मे. ।

राजेन्द्रः । पुं । राजगिराशके । वै.निघ. ।

राजेयः । पुं । पटीले । भा.पू.१भ.शा.व. ।

राजेष्टम् । स्त्री । रुपान्न, राजान्ने । राज्ञोऽङ्ग
हैमशुक्र धांशुविशेषे । रा.नि.व.१६ । पुं ।
राजपलाण्डौ । रा.नि.व.७ । स्त्री (८) । कदली-
वृत्ते । रा.नि.व.११ । पिण्डौखर्जरे । वै.निघ. ।

राजोद्देजनसंज्ञकः । पुं । चवके, भूताडुश-
वृत्ते । है.उ.८३ । रा.नि.व.८ ।

राज्यक्ता । स्त्री । पिष्टराजिकादधिलवणमिश्रित-
सूक्ष्मालाबुखण्डादिकृते व्यञ्जनविशेषे । राज्ञता ।
“राज्यक्तयातिरीचिन्या पाचन्या तस्य भक्षयेत् ।”
भा. ।

राज्ञी । स्त्री । नील्याम् । नील ग्राह । रा.नि.
व.४ । कांसे । हे.च. । जातीपुष्पवृत्ते । पित्तले

राजसर्पे । कागमत्रिषा, राहे । रा.नि.व.१६ ।

राटः (ठः) । पुं । मदनवृत्ते । मयना ग्राह ।

रा.नि.व.८ । र.सा.सं. उदावत्तलेपे । वा.उ.१७५. ।

राटिः (ड़िः) । पुं । शरारिपक्षिणि । भ्रान्त
पाथी । अम. ।

राठपुष्पम् । स्त्री । मदनपुष्पे । वा.उ.२५. ।

रात्रिः । स्त्री । हरिद्रायाम् । रा.नि.व.६ । वै.
निघ.२भ.यङ्गुली.चि. । रज्याम् ।

रात्रिकः । पुं । उद्ग्रधमकाख्ये उच्चटिकाख्ये
वा वृक्षिकभेदे । “श्रीरघुपुष्पं सकरञ्जवौजं
काशीरजं कुष्ठमनःशिलाश्च । एषोऽगदी रात्रिक-
वृक्षिकानां संक्रान्तिकारी कथितो जिनेन ॥” वा.
उ.१७५. ।

रात्रिजलम् । स्त्री । कुष्ठटिकायाम् । श.मा. ।

रात्रिजागरः । पुं । कुकुरे । हे.च. ।

रात्रिजागरदः । पुं । मयके । रा.नि.व.१८ ।

रात्रिनामिका । स्त्री । हरिद्रायाम् ।

रात्रिपुष्पम् । स्त्री । उत्पले । उन्मिक्तं,
हेना मूलं । रा.नि.व.१० ।

रात्रिपुष्पिका । स्त्री । एकजातीवृत्ते । पञ्च
जाती ग्राह । वै.निघ. ।

रात्रिवियोगी (इन्) । पुं । चक्रवाके । वै.
निघ. ।

रात्रिविश्लेषगामी (इन्) । पुं । चक्रवाक-
पक्षिणि । रा.नि.व.१८ ।

रात्रिवेदः (दौइन्) । पुं । कुकुटे । चिका. ।

रात्रिहासः । पुं । श्वेतीयले । श.र. ।

रात्रान्धः । त्रि । तन्नामकदृष्टिरीगयुक्ते,
काकादौ । रात्रिकां ।

राधवङ्कः । पुं । करकायाम् ।

राधः । त्रि । पक्षे । हे.च. । स्त्री । अन्तरभुक्ते,
अन्तरभुक्ते वा । चिका. ।

राधा । स्त्री । विष्णुभक्त्याया । आसलका । मे. ।

राधामाधवः । पुं । देवदत्तावलौकार ।

रामम् । स्त्री । तमालपत्रे । तेजप्रज्ञ । रा.
नि.व.६ । कुष्ठे । कूफे । रा.नि.व.१२ । बाहुके ।

मे. । पुं । अशोकवृत्ते । पक्षी । चिका. । पीठके ।

मे. । शुक्लवर्णः । कृष्णवर्णः ।

रामकः । पुं । जलापामार्गे । वै.निघ. ।

रामकन्दः । पुं । शमीवृत्ते । प.सु. ।

रामकपर्कः । पुं । कचुणे । गुरुतृण,
ग्रासकपर्क । श.र. ।

रामकाण्डः । पुं । रामशरे । रा.नि.व.८ ।

रामकोशा(षा)तकी । स्त्री । मन्दाशुक्त-
कीशातक्याम् । वै.निघ. ।

रामगुवाकः । पुं । रामपूगवृत्ते । ग्रास शृपात्रि ।

रामचन्द्रः । पुं । रसप्रदीपकारे । रसेन्द्र-
चिन्तामणिकारे ।

रामच्छद्मकः । पुं । मदनवृत्ते । भा. ।

रामजननी । स्त्री । रेणुकायाम् ।

रामठम् । स्त्री । हिङ्गुनि । हिं. । र.मा. । रा.
नि.व.६ । मदनफले । च.द.वमनाधिकारे । पुं ।

अक्षौटवृत्ते । र.मा. । जलापामार्गे । वै.निघ. ।

रामठी । स्त्री । नाडीहिङ्गी । रा.नि.व.६ ।

रामणः । पुं । पर्वतनिम्बवृत्ते, कौट्यनिम्बे ।
तिन्दुकवृत्ते । रा.नि.व.८ ।

रामतरुणी । स्त्री । तरुणीपुष्पवृत्ते । श्वेते
मूलं ग्राह । रा.नि.व.१० ।

रामद्रुतिका (तौ) । स्त्री । नागदल्याम् ।
नागपना । र.मा. । नागपुष्प्याम् । भा. । तुलसी-
विशेषे । तत्पथ्यायाः,—पर्वपुष्पी विशल्या

नागदन्तिका काखनी फणिवृत्तका सूक्ष्मपर्णी
भरण्यान्ना । श.च. ।

रामपूगः । पुं । गुवाकवृत्तविशेषे । तत्पथ्यायाः,
कामोऽनः मूनिपूगः सुवेरटः । चिका. ।

रामभद्रा । स्त्री । गाधारीवृत्ते । वै.निघ. ।

रामलवणम् । स्त्री । शाकभरिलवणे । भाङ्गुर-
गवण । र.मा. ।

रामवल्लभम् । स्त्री । लवि । शुक्लवृत्त ।
रा.नि.व.६ ।

रामवाणः । पुं । रामशरे । रा.नि.व.८ ।

रामवाणरसः । पुं । अजीर्णाधिकारे रसः ।
पाठः—“पारदाष्टतलवङ्गगन्धकं भाग्युग्मसरिचं
मिश्रितं । जातिकाफलमथार्धभागिकं त्रिनिङ्गो-
कलरुहेन मर्दितं । माषमाचमनुपानयोगतः संघ-
स्वं जडराशिमिदीपनः ॥” श्रीग्री, विष, नवमः ।

रामवाणरसः । पुं । अजीर्णाधिकारे रसः ।
पाठः—“पारदाष्टतलवङ्गगन्धकं भाग्युग्मसरिचं
मिश्रितं । जातिकाफलमथार्धभागिकं त्रिनिङ्गो-
कलरुहेन मर्दितं । माषमाचमनुपानयोगतः संघ-
स्वं जडराशिमिदीपनः ॥” श्रीग्री, विष, नवमः ।

रामवाणरसः । पुं । अजीर्णाधिकारे रसः ।
पाठः—“पारदाष्टतलवङ्गगन्धकं भाग्युग्मसरिचं
मिश्रितं । जातिकाफलमथार्धभागिकं त्रिनिङ्गो-
कलरुहेन मर्दितं । माषमाचमनुपानयोगतः संघ-
स्वं जडराशिमिदीपनः ॥” श्रीग्री, विष, नवमः ।

गुरुक अथोक्त १ तो. मरिच २ तो.
जायफल ॥० तो. कौठा तैतुलनेर रस
भावना । वटी वांशमात्रा । र.सा.सं. । रस-
वि.भा. ।

रामशरः । पुं । खनामख्यातशरवृत्ते, सुच-
भेदे । रामशपु, सरगील इति मालवदेशे प्रसिद्धः ।

ग्रासशर । हिं रामशर, शरपत । तत्पथ्यायाः,—
रामकाण्डः रामेषुः अपर्वदण्डः दीर्घः रुपप्रियः ।

भा. । गुणाः—रसे अन्तःकषयः पित्तजन्त वात-
कफघ्नश्च । एतन्मूलं कृष्णदुष्णं रुचिदंश्च । रा.नि.व.८ ।

रामशीतला । स्त्री । आरामशीतलायाम् ।

प्रज्जनाकविशेष । रा.नि.व.१० ।

रामशे (से) नः (कः) । पुं । भूनिम्बे ।
टि.उ.३ । रा.नि.व.८ । भा.स.१भ.चित्तभमज्व.चि. ।

रामा । स्त्री । गृहकन्यायाम् । शुठकुमारी ।
रा.नि.व.६ । हिङ्गुनि । मे. । हिङ्गुले । श.र. ।

अशोकवृत्ते । सातलाया । तमालपत्रे । वाध-
माण्यायाम् । रा.नि.व.१२ । गोरीचनयाया । रा.नि.
व.१२ । वासायाम् । गैरिके । श.च. । श्वेत-
कण्टकायाम् । रा.नि.व.४ । आरामशीतलाया ।

रा.नि.व.१० ।

रामाटकूपः । पुं । वासामेदे । ग्रास वांशक ।
भेष.ज्व.चि.दाव्यादी ।

रामाप्रियः । पुं । लवि, दावचीनीति प्रसिद्धे
वल्कले । वै.निघ. ।

रामालिङ्गनकामः । पुं । रक्ताक्षानपुष्पवृत्ते ।
ब्रह्मर्षीणि । रा.नि.व.१० ।

रामावलीजोपमः । पुं । चक्रवाके । रा.
नि.व.८ ।

रामावामाङ्घ्रिघातकः । पुं । अशोकवृत्ते ।
रा.नि.व.१० ।

रामेषुः । पुं । रामशरे । रा.नि.व.८ ।

रामोदुम्बरिकाफलम् । स्त्री । अक्षौरफले ।
वै.निघ. ।

रायणम् । स्त्री । पीडायाम् । श.र. ।

रालः । पुं । (*Mimosa rubicaulis*)
सर्जतरौ । धूनोत्र ग्राह । हिं किलि । तं
सर्जतरुसमु, सर्ज । पञ्चा. राल अर्धु । रा.नि.
व.८ । सर्ज रसे । धूना । तत्पथ्यायाः,—साखः
सालनियोसः सालरसः खलनः देवेष्टः शीतलः

बहुपः सज्जनिर्वाहः सज्जरसः सुरभीः यक्षधूपः
सुरधूपः अश्विबल्लभः कलः कलकलः कललजः
कलकलीहवः । गुणाः—शीतलः क्षिप्रः कषायः
तित्तः संघाही वातपित्तघ्नः स्कीटकण्डूतिव्रणघ्नः ।
पानलेपनगुणो—शीतलः प्रदरघ्नः । रा.नि.व.
१२ । अपिच—“रालो याही हिमसित्तः कषायो
याहको हरेत् । दीषास्त्रिदशोसर्पज्वरघ्नविपा-
दिकाः । यक्षभयाग्निदग्धाश्च शलातिसारनाशनः ॥”
भा. ।

रालकार्थः । पुं । शालवृक्षे । रा.नि.व.८ ।

रालतैलम् । स्त्री । शालवृक्षमूल-तैले । गर्ज्जन-
तैले । गुणाः—तैले सज्जरसोद्धृतं विस्कीट-
व्रणनाशनम् । कुष्ठपामाक्षिमिहं वातश्चेष्मामधा-
पहम् ।

रालनिर्व्यासः । पुं । शालवृक्षे ।

रालिका । स्त्री । धूनके । धूना । वै.निघ.
२५.अ.सा.पथ्यापथ्ये ।

रावणः । पुं । वृक्षविशेषः । वस्. टेंभुरणी । वै.
निघ. । अर्कप्रकाशनामवैद्यकयस्यकारि ।

राशिः । पुं । द्रौणपरिमिते माने । प.प्र.१६.
धान्यादिलुपे । ऋद्धौ । वृद्धौ । मात्रायाम् ।
च.वि.१५. ।

राषभौ । स्त्री । कपिकच्छाम् । आनाकुनी ।
वै.निघ. । गह्वर्याम् । श.र. ।

राष्ट्रकम् । स्त्री । वेदूथमणौ । प.सु. ।

राष्ट्रिका । स्त्री । कण्टकायाम् । प.सु. ।
वृद्ध्या । रा.नि.व.४ । र.मा. ।

राष्ट्री । स्त्री । महाराष्ट्रीलतायाम् । कौण्डि ।
प.सु. । रा.नि.व.२३ ।

रासः । पुं । शृङ्गलके । गौदा । क्रीडायाम् ।
विका. ।

रासना । स्त्री । राजायां । वै.निघ.कास.चि.
विकटकादिचूर्णे ।

रासभः । पुं । गह्वरे । गौदा । चम. । (भी)
स्त्री । गह्वरे । श.र. । [च. ।

रासभवन्दिनी । स्त्री । मल्लिकापुष्पवृक्षे । श.

रास्ना । स्त्री । (Vanda Roxburghii.
Syn. Cymbidium tessaloides.)

खनामख्याततद्विषयी केदारदेशे प्रसिद्धे । राज्ञः ।

हिं राज्ञा । तं किरमिचक । अन्तरदामर ।
तत्पर्यायाः—द्रौणगन्धिका सर्पगन्धा पल्लव-
सुगन्धमूला सुगन्धा सुरसा गन्धनाकुली नकुलेष्टा
नाकुली भुजङ्गाक्षी कृवाक्षी सुवहा श्रेयसी रसना
रसा रसाद्या रसा राज्ञिका अतिरसा सुतरसा
रत्तरसा । सा विधा—“राज्ञा तु विविधा प्रोक्ता
मूलपत्रवृक्षेष्वा । श्रेयी मूलदली श्रेष्ठी
तृणराज्ञा च मध्यमा ॥” रा.नि.व.६ । सु.स.२७अ.
अर्कादिः । वा.स.१५अ.निर्गहणे अर्कादिः । “भागो
राज्ञा वृष्टिकाली प्रकीर्त्या ।” च.द.ज्व.चि. ।
“राज्ञा वृष्टादनी दाह ।” श्वेतकण्टकायाम् ।
रा.नि.व.४ ।

राज्ञागुगुलुः । पुं । वातव्याधी औषधम् ।
पाठः—“राज्ञायास्तु पल्लवैर्क कर्षात् पञ्च च
गुगुलीः । सर्पिषा वटके कृत्वा खादेत्तु च
शृङ्गसीम् ॥” र.स.र. । अन्यः कर्षरीगे—“राज्ञा-
वृष्टेरण्डसुराह्न-विषं तुल्यं पुरेणाथ विमर्द्य
खादेत् ॥” भा. ।

राज्ञातैलम् । स्त्री । वातव्याधी तैलम् ।
पाठः—“राज्ञाशिरौषयष्टाहृद्युष्टीसहचरास्तः ।
श्लेष्माकदारुसम्पाका हृद्यगन्धाचिकण्टकाः । एषां
दशपलान् भागान् कषायमुपकल्पयेत् । ततस्तेन
कषायेण सर्वगन्धैश्च कार्षिकैः । दध्नारणाश्च-
भाषान्मूलकेचुरसेः शुभेः । पृथक् प्रस्थोन्मितेः
साङ्गं तैलप्रस्थं विपाचयेत् ॥” च.चि.२८अ. ।

राज्ञादशमूलम् । स्त्री । वातव्याध्यादौ कषाये ।
पाठाः—“दशमूलास्तरेण-राज्ञा नागर-दाहभिः ।
काथी रुवुकतैलेन साभं हन्यनिलं शुद्धम् ॥”
र.स.र. ।

राज्ञादिः । पुं । राज्ञावृष्टादनीदेवदारुसर-
लैलवालुककतकषाये । स चौद्रशर्कराशुकी वातज्वरे
हितः । च.द.ज्व.चि. । “राज्ञावृष्टादनीदेवदारुसर-
लैलवालुकम् । कषायः शर्कराचौद्रयुक्तौ वात-
ज्वरापहः ।” प्रयोग-वात-ज्व.चि. । वृष्टादनी
बन्दाकः (वाग्रा) ।

राज्ञादिलौहम् । स्त्री । राज्ञयन्माधिकारि,
आसकासे च लौहम् । पाठः—“राज्ञाश्वगन्धाकर्पूर-
मेकपर्णीशिलाह्वयैः । चिकचयसमायुक्तौर्लैहं यस्या-
नर्कं मतम् ॥” र.सा.स. । (राज्ञातालीशर्करा-
रति रसकौ, पाठभेदः ।)

राज्ञायं (घृतं तैलञ्च) । स्त्री । वातघ्नौषधम् ।

पाठः—“राज्ञाश्वगन्धाचिकण्टकभूमिकुषाण्डगोकण्ड-
कशालपर्णी । छिद्रावृष्टेरण्डमूलाश्चाह्वापुनर्नवानां
विधिनोद्धृतानाम् ॥ प्रत्येकशः पञ्चपलं गृह्णीत्वा
पचेद्दृष्टेर्पां घृतपादशेषे । शमावरीरसं पूतं दत्त्वा च
पलघोडशं । घृतप्रस्थं विपक्तव्यं तैलमेरुमेव
वा । दत्त्वाष्टवर्गकण्टकच गुग्गुलीर्वा पलायकं ।
सिद्धं घृतञ्च तैलं वा दद्याद् वातगदातुरे.....”
र.स.र. ।

राज्ञापञ्चकः । पुं । जहलन्माधिकारे कषायः ।
पाठः—“राज्ञां गुडचोमेरुण्डं देवदारु महीषधम् ।
पिवेत् सर्वाङ्गके वाते सानि सन्ध्यस्थिसज्जने ॥”
अथ भेदायमेरुण्डतैले प्रक्षिपन्ति वृद्धाः । र.स.र. ।

राज्ञासप्तकम् । स्त्री । जहलन्माधिकारे
पाचनम् । पाठः—“राज्ञास्तारग्वध-देवदारु-
चिकण्टकैरुण्डपुनर्नवानां । काथं पिवेन्नागरचूर्णमिश्रं
जङ्घीरपृष्ठनिकपाश्वर्गुली ॥” र.स.र. ।

राज्ञिका । स्त्री । राज्ञायाम् । भा. । वृद्धविन्दु-
तैले । “राज्ञिकासैस्वच ।”

राहुच्छत्रम् । स्त्री । चार्द्रके । आर्द्रा ।
रा.नि.व.६ ।

राहुरत्नम् । स्त्री । गीमेदके रत्ने । रा.नि.व.११ ।

राहुच्छिष्टः । पुं । लघुने । वृश्चन । विका. ।

राहुतृष्टः । पुं । रथीने । हारा ।

राक्षम् । स्त्री । पकंडोफले । अम. ।

राक्षसः । पुं । रीहीतकवृक्षे । त्रोट । वै.निघ. ।
निशाचर-हिंस्रप्राणिभेदे ।

राक्षसभोजनम् । स्त्री । मांसे । राक्षसघृहे ।
वा.उ. ।

राक्षसी । स्त्री । चण्डायां । चौरनामगन्धर्व्ये ।
मे. । सुरामांस्याम् । र.स.र.प्रमेह.चि. । दंष्ट्रायाम् ।
ह.च. ।

राक्षसीकन्दः । पुं । चण्डालकन्दे । वै.निघ. ।

राक्षा (च्या) । स्त्री । लाचायाम् । ना. । चम. ।

रिङ्ग(ङ्ग)णम् । स्त्री । खलने । अम. ।

रिङ्ग(ङ्गि)णौ । स्त्री । सुद्रपर्णीलतायाम् ।
भूर्गानौ । रा.नि.व.३ । कैवर्त्तसुतायाम् । कृ.उ.ट.
भूता । कण्टकायाम् । वै.निघ.आस.चि.वासादि-
कषाये ।

रिठा (करञ्जः) । स्त्री, पुं । रीठाकरञ्जः ।

रौठी गौह । कौ रिङ्गी । गुर्ज.परिठा । वै.निघ. ।
रिपुः । पुं । चौरनामगन्धर्व्ये । र्गेण्टेना ।

रिपुघातिनौ । स्त्री । गुञ्जाविशेषे । हिं
कुचाह । “कुञ्जिका बहुविक्तीयां कुञ्जिका रिपु-
घातिनी ।” श.च. ।

रिबुः । पुं । रत्नेरुण्डे । वै.निघ. ।

रिमेदः । पुं । अरिमेदे । श्वित्रविशेषः ।
रा.नि.व.८ ।

रिरो । स्त्री । पित्तले । ह.च. । [श.र. ।

रिश्यः (ष्यः) । पुं । हरिणविशेषे । विका. ।

रिष्टः । पुं । रीठाकरञ्जे । रिष्ट । रत्तशिशुवृक्षे ।
मे. । श्वेतरीने । रा.नि.व.७ ।

रिष्टकः । पुं । रत्तशिशुवृक्षे । श.र. । अत्रि.
२५. ।

रिचा । स्त्री । निचायां । यूकायां । निकि,
डेकुनेर झांन । ह.च. ।

रीठा (करञ्जः) । स्त्री, पुं । (Sapindus
mukorossi or S. Trifoliat. Syn. S.
Setergens or S. Emerginta.) The
soapnut tree. खनामख्यातोत्तरदेशीय-
करञ्जवृक्षे । वृद्ध रिठा । हिं रीठा । तं रीठा-
करञ्जमनेचेद् । कुङ्कु कयलु वस्. रिथा । ता.
पोन्नान कीटह । तत्पर्यायाः—गर्भपातनः
गुच्छकः गुच्छपुष्पकः गुच्छफलः रीठा अरिष्टः
मङ्गल्यः कुम्भवीजः प्रकीर्त्या सीमवल्कः फेनिलः ।
गुणाः—तित्त उष्णः कटुः क्षिप्रः वातघ्नः कफघ्नः
कुष्ठकण्डूघ्नः विषविस्कीटघ्नश्च । See अरिष्टकः ।

रीढकः । पुं । पृष्ठास्थनि । शीठेर ङांङा,
मेरुपङ्क । ह.च. ।

रौतिः (ती) । स्त्री । पित्तले । रा.नि.व.११ ।
लौहकिट्टे । मधुर । मे. । दग्धसर्पादिमले ।
घरणिः । [१३ ।

रौतिक(ज)म् । स्त्री । पुष्पाञ्जने । रा.नि.व.

रौतिका । स्त्री । पित्तले । पुष्पाञ्जने । श.च. ।

रौति(का)कुसुम(पुष्प)म् । स्त्री । पुष्पाञ्जने ।
रा.नि.व.१० ।

रौतिहेतुः । पुं । यशदे । मृत्ता । भा. ।

रक् । स्त्री । कुष्ठौषधी । कूड । मे. । भा.म.१५.

तन्निज्ज.वि.। "मरिच-कच-पचम्या-वचा-रुक्।" व्याधौ। रा.नि.व.२०।

रुक्ता। स्त्री। सुराविशेषे। "रुक्ता सा हतसारा च।" प.प्र.३७.।

रुक्प्रतिक्रिया। स्त्री। रोगोपशमनोपाये, चिकित्सायाम्। रा.नि.व.२०।

रुक्मम्। स्त्री। तीक्ष्णलोहे। विदरीति लोके। र.मा.। धुसुरे। प.मु.। सुवर्णे। रा.नि.व.१३। पुं। नागकेशरुक्मे। रा.नि.व.६।

रुक्मलोहम्। स्त्री। तीक्ष्णलोहे। विदरी। सि.यो. र. पि. बि. खण्डखाद्यलोहे। "पल्लादशकं ज्ञेयं रुक्मलोहस्य चूर्णितम्।"।

रुक्मवन्ती। स्त्री। शालिधान्यविशेषे। दैर्घ्यशुक्र शोणिते। गुणाः—“रुक्मवन्ती लघु-रुचि-बल-पुष्टिकरा मता।” अति.१६५.।

रुक्मिणी। स्त्री। स्वर्णचौरिण्याम्। मेघना-कौंठे। रा.नि.व.५।

रुक्मस्र (न)। स्त्री। मले। कश्चित्।

रुग्णः। वि। रोगिणि। रा.नि.व.२०।

रुग्दाहः। पुं। ज्ञानामकसन्निपातज्वरविशेषे। लक्षणम्—“प्रलापप्रतिपातप्रबलमोहमान्दग्रसः, परिभ्रमणवेदनाव्यथितकण्ठमन्दाहनुः। निरन्तर-दृषाकरः असनकासहिक्काकुलः, सकष्टतरसाधनी भवति इति रुग्दाहकः।” वै.निघ.। भा।

रुग्मम्। स्त्री। स्वर्णे। शय्याम्।

रुच(क)म्। स्त्री। सज्जिचारि। माजिमार्गे। सोवर्चललवणे। मृगजलवणं। मे.। भा.पू.२५. अर्शःचि.विडङ्गादिचूर्णे। वै.निघ.ग्रहणी-चि. रुच-कादिचूर्णे। मूलके। मूला। गोरीचनायाम्। विडङ्गे। हे.च.। लवणे। हारा.। दशनास्थि।

रुचकः। पुं। वीजपूरकचे। मातुलुङ्गकचे। रा.नि.व.११। श्वेतैरुङ्गे। ज.द.१२५.। सवर्णे। दन्ते। कपोते। मे.।

रुचिः (च)। स्त्री। सुहायाम्। अम-ध लङ्घनेनामपाकात् सुखशीवादिनां सुखस्य प्रकृतये च। रोगे। गोरीचनायाम्। रा.नि. व.१२। सुहायाम्। हे.च.।

रुचिकरः। पुं। नागरुक्कचे। नाग्नज जेव्। वै.निघ.।

रुचितः। वि। मिष्टवस्तुनि। उषा.।

रुचिप्रदा। स्त्री। मधुरविस्मयाम्। कूनरुको। वै.निघ.। [भा.।

रुचिफलम्। स्त्री। अमृतफले। नाशपाति।

रुचिरम्। स्त्री। मूलके। मूला। रा.नि.व.७।

कुडुमे। लवणे। रा.नि.व.१२। रौप्ये। रा.नि. व.१३। पुं। शिथुवृत्ते। मज्जिनां गोह्। वि।

मधुरे। स्त्री। गोरीचनायाम्। रा.नि.व.१२।

पालकाय(व्य)नामगजवैद्यककारजन्याम्।

रुचिरफला। स्त्री। कुन्दुरी। वै.निघ.।

रुचिराञ्जनः। पुं। शोभाञ्जनवृत्ते। मज्जिनां गोह्। रा.नि.व.७।

रुचिरासुतः। पुं। पालकाय(व्य)नामगज-वैद्यककारे। त्रिकार.।

रुचिथम्। स्त्री। पित्रालवने। सोवर्चललवणे।

जोरकमेदे। वै.निघ.। वि। मधुरे। उषा.।

रुच्यम्। स्त्री। सोवर्चललवणे। मृगजलवणं।

रा.नि.व.६। पुं। कतकवृत्ते। निर्गुणी गोह्।

रा.नि.व.११। शालिधान्यमेदे। रा.नि.व.१६।

रुच्यकन्दः। पुं। शरणे। उषा.। रा.नि.व.७।

जोरके। शालिधान्ये। वै.निघ.।

रुच्या। स्त्री। नातितायाम्। नागितापाता।

प.मु.। लण्णजोरके। रा.नि.व.६।

रुजा। स्त्री। मेधिकायाम्। मेति। हे.च.।

कुष्ठे। कुष्ठे। रा.नि.व.१२। व्याधौ। रा.नि.व. २०। भङ्गे। मे.। व्यथायाम्।

रुजाकरम्। स्त्री। कर्मरक्तफले। काशमार्गा।

श.च.। पुं। हिलालवृत्ते। हेलाल गोह्। वा.स. १५५. वरुणादिः। “बहुलपल्लवदर्भरुजाकराः।”

रोगे। हे.च.।

रुजाप(स)हः। पुं। धन्वनवृत्ते। शशनां गोह्। रा.नि.व.८।

रुज्या। स्त्री। खालित्यरीगे। ठाक.।

रुग्णशालिः। पुं। रक्तशाली। नादशानि

ठाडेन। रा.नि.व.१६।

रुग्णालिः। पुं। रक्तशाली। नादशानि।

रा.नि.व.१६।

रुग्णकम्। स्त्री। अगुरुकाष्ठे। वै.निघ.।

रुद्धी। स्त्री। कुन्दुरी। कूटककि। रा.नि.व.८।

रुदथः। पुं। कुकुरे। उषा.।

रुदन्तिका (न्ती)। स्त्री। खनामख्यातमङ्ग-चुपे। रुदन्तीति उल्लासादौ प्रसिद्धा। सं. कं

अलुगणि, रुदन्ती। तत्पर्यायाः—अवतोया

सञ्जीवनी अमृतसखा रोमाञ्चिका महामासी

चणपवी सुधासावी। लक्षणं—“चणपचसं पत्रं

चुपयं तथाविधः। शैश्वरे जलविन्दुनास्त्वन्तीति

रुदन्तिका।” गुणाः—कटुतिक्तोष्ण क्षयघ्नी

कमिनी रक्तपित्तघ्नी मेहघ्नी जराव्याधिहरतात्

रसायनी च। रा.नि.व.५।

रुद्रगुदः। पुं। निरुद्रगुदनामरुद्ररोगमेदे।

लक्षणम्—“वेगसम्भारणादायुरपानोऽपानसंश्रयम्।

अणुकरोति वाह्यान्तर्गमस्य ततः शक्यत्।

कृच्छान्निगच्छति व्याधिरयं रुद्रगुदो मतः।” वा. ७.११५.।

रुद्रः। पुं। महादेवे। आदित्यपत्रवृत्ते।

आकम्प गोह्। रा.नि.व.४।

रुद्रकः। पुं। महावकुलवृत्ते। वै.निघ.।

रुद्रजः। पुं। पारदे। रा.नि.व.१३।

रुद्रजटा। स्त्री। लताविशेषे, ईश्वरीलतायाम्।

जटाधारो। जटोमङ्गा। तत्पर्यायाः—रुद्रलता

रुद्रा रुद्राणी रौद्री सौम्या सुगन्धपवा सु स्वा

सुवहा सुपत्रा सुरभिः धना ईश्वरीलता शिवाङ्गा

पत्रवल्ली महाजटा जटा जटावल्ली जटारुद्रा

नेत्रपुष्करा। भा.म.१५.सलतादि.ज्व.चि.माहेश्वर-धूपे।

“रुद्रजटा गोशङ्खः।” गुणाः—कटुरसा

वासकासहृद्रोगहरी भूतविद्रावणो रक्तोनिवर्हणो

च। रा.नि.व.३। मधुरिकायाम्। मोरौ।

अ.टी.भ.।

रुद्रदाकः। पुं। तेलदेवदारो। मृगजली

मेवमाङ्ग। वै.निघ.।

रुद्रनिर्माल्यम्। स्त्री। शिवनिर्माल्ये, पुष्पादौ।

भा.म.१५.सलतादि.ज्व.चि.माहेश्वरधूपे। “वृंश-

त्वक् रुद्रनिर्माल्यम्।”

रुद्रपत्नी। स्त्री। अतसौचुपे। मज्जिना गोह्।

र.मा.।

रुद्रपर्पटी। स्त्री। कासाधिकारे शोषधम्।

पाठः—“शुद्धसर्तं विधा गन्धं द्रवैः पुनः पुनः पचेत्।

वाताारराईं भङ्गो काकमाची विकथिका।

दिनेकं मर्दयेत् खल्ले पाचयेत् पर्पटी यथा। इयोः

पादं स्तं तावत् घृष्टा रुद्रपिना पचेत्। रक्तवर्णं

भवेद् यावत् तावद्वायुं प्रचालयेत्। प्रक्षिपेत्

कादलीपत्रेऽथवा क्षिप्रपुटे पुनः। आच्छाद्य तेन

योगेन ततश्चोद्वेगं गोमयं। द्रव्यं विचूर्णयेत् पश्चात्

चूर्णपादं विषं क्षिपेत्.....” भावा ३२.। रस-

र.। पाठोऽयं न लगति।

रुद्रप्रियः। पुं। वकुलवृत्ते। रा.नि.व.८।

रावणवृत्ते अष्टमशतके। स्त्री (या)। हरीतक्याम्।

श.र.।

रुद्रभट्टः। पुं। वैद्यजीवनयन्त्रकारे। सन्निपात-

कल्हिकाकारे। [चि.।

रुद्रमाख्यः। पुं। विल्लवृत्ते। वै.निघ.२५.ज्व.

रुद्ररेताः (तस्)। पुं। पारदे। वै.निघ.।

रुद्रलता। स्त्री। रुद्रजटायाम्। जटोमङ्गा।

रा.नि.व.३। सुतवर्चसि। मूलाङ्गुलि वा वर्णी।

रुद्रा। स्त्री। रुद्रजटायाम्। जटोमङ्गा।

रा.नि.व.३। मज्जिकानामगन्धद्रव्ये। रा.नि.व.१२

रुद्राणी। स्त्री। रुद्रजटायाम्। रा.नि.व.३।

रुद्राचः। पुं। खनामख्यातवृत्ते। रुद्राङ्क

गोह्। तत्पर्यायाः—रुद्राख्यः लण्णमेरुः अमरः

पुष्पामरः। स्त्री। तत्फले। तत्पर्यायाः—...

शिवार्चं सर्वार्चं नोलकण्ठाचं हरार्चं भूतनाशन

पावनं शिवप्रियं। गुणाः—अमृतासृणं वातघ्नं

कफनाशनं शिरीषेदनाशनं रुच्यं भूतघ्नविषनाश-

नञ्च। रा.नि.व.११।

रुधिरम्। स्त्री। कुडुमे। रा.नि.व.१२। च.सू.

४५.। रक्तधातौ। रुद्रु। रा.नि.व.१८। रस-

को.भष.वातरक्तचि.वादशायसे। गेरिके। त्रिभि-

मात्रे। रा.नि.व.१३।

रुधिरचरा। स्त्री। लोहितचरानाम धीनि-

व्यापदि।

रुधिराख्यम्। स्त्री। रुद्रनीलतुल्यमणिमेदे।

पुराणम्।

रुधिराशयः। पुं। यकति। श्लोङ्गि च।

रुपिका। स्त्री। आदित्यपुष्पिकायां। आकम्प

र.मा.। अरुणाकंचुपे। रुद्रु आकम्प। प.मु.।

श्वेताके। भेष.नाडीवर्णचि.। सु.चि.१७५.।

रुमा। स्त्री। तन्नामधारसमुद्र। मे.।

रुमाभवम् । स्त्री । रुमानदीभवलवणे, शास्त्रर-
लवणे । वै. निघ. ।

रुहः । पुं । मूलचर-रुग्निशेषे । मांसगुणाः—
गुरु तिग्धं अग्निमान्द्यनाशनम् । रा. नि. व. १७ ।
“रुहमांसं सुमधुरं कषायानुरसं अमृतम् । वात-
पित्तोपशमनं गुरु शुक्लप्रवर्णम् ।” सु. सु. ४६५. ।
वगरीहीतके । वै. निघ. ।

रुहमाणः । पुं । रुहणहर्ष । वै. निघ. ।

रुहुः (वू) । पुं । एरुहहर्ष । प. सु. । रत्नै-
रुह । रा. नि. व. १८ । च. द. वा. व्या. चि. रसीनपिण्डे ।

रुहु(वू)कः । पुं । एरुहहर्ष । प. सु. । रत्नै-
रुह । रा. नि. व. ८ । च. द. वा. व्या. चि. माषवलादिः ।

रुहुक् । पुं । एरुहहर्ष । र. मा. ।

रुहुवौजम् । स्त्री । एरुहवौज । भेष. वातरक्तचि. ।

रुष्करः । पुं । भ्रज्जातकहर्ष । डेणो गौह ।
वै. निघ. ।

रुहकम् । स्त्री । छिद्रे । श. च. ।

रुहदभः । पुं । हरितकुश । रा. नि. व. ८ ।

रुहा । स्त्री । दूर्वायाम् । र. मा. । च. चि. ३५. ।
मांसरोहिण्याम् । नकुल. १६५. । मद्वासमद्वायाम् ।
लज्जालुकायाम् । रा. नि. व. ५ ।

रुहा (नू) । पुं । हर्षे ।

रुहः । पुं । धामनहर्ष । वै. निघ. । वि. शुक्-
द्रव्ये । लघा. ।

रुहदधि । स्त्री । निःक्षेपदधनि । वै. निघ. ।

रुहपत्रः । पुं । शाखोटहर्ष । रा. नि. व. ६ ।

रुहकम् । स्त्री । पिप्पलीमूले । वै. निघ. ।

रुहमल्लिका । स्त्री । अक्षीलहर्षे । आंटीकाङ्ग
गौह । वै. निघ. ।

रुपम् । स्त्री । लवणे । व्यक्तीभूतपूर्वरूपे । “तदेव
व्यक्ततां यातं रूपमित्यभिधीयते ।” मा. नि. ।

रुपकम् । स्त्री । रीप्यधातौ । रा. नि. व. १३ ।

रुपनाशनः । पुं । पेचके । श. र. ।

रुपशङ्कः (शिश्वः) । पुं । वङ्गे । वै. निघ. ।

रुपि(षि)का । स्त्री । मद्वाकहर्षे । वङ्ग
आकम् । र. मा. । सु. सु. ४१५. । वा. उ. ३८५. ।

शेताके । चि. १७५. । र. स. र. च. द. । स्त्रीपदचि. ।

रूप्यमलम् । स्त्री । रीप्यमाचिके । च. ।

रूप्यमाचिकम् । स्त्री । तारमाचिके ।
ग्रीष्माभाक्षिक । प. सु. ।

रूप्योद्भवम् । स्त्री । रीप्यमाचिके । वै. निघ. ।

रुमोसुस्तको । स्त्री । (Pistacia lenti-
scus) Mastic tree. स्नानामख्यातहर्षविशेषे,
गुहावदरीहर्षे । शुश्रूषमन्त्रो । हिं रुमिमुस्तको ।
भेष. । वाजी. चि. ।

रुवकः । पुं । एरुहहर्ष । श. मा. ।

रुषकः । पुं । वासाहर्षे । वासक गौह ।
जटा. ।

रुषणम् । स्त्री । रजोगुणे । रा. नि. व. २१ ।

रुषिका । स्त्री । अर्कहर्षे । च. ।

रुचः । पुं । धन्वनहर्षे । धामना गौह ।
रा. नि. व. ६ । प्रियङ्गु नामतृणधान्ये । रा. नि. व. १६ ।
हर्षे । छि. च. ।

रुचगन्धः (कः) । पुं । गुग्गुली । रा. नि. व. १५ ।
स्त्री (न्या) । सर्पगन्धायाम् । गङ्गाश्री । प. सु. ।

रुचगुणकर्म । स्त्री । अक्षेपसाटवकरत्वे बल
वर्णनत्वे च । सु. ।

रुचणात्मिका । स्त्री । कण्ठचणकहर्षे ।
काण्टाणा । लङ्कानामशिव्नीधान्ये । उडुडु ।
रा. नि. व. १६ ।

रुचदभः । पुं । हरिदभे, शरपत्रहर्षे वा ।
रा. नि. व. ८ ।

रुचपत्रः । पुं । शाखोटहर्षे । रा. नि. व. ६ ।

रुचप्रियः । पुं । कृषभोपधे । श्ववडक ।
रा. नि. व. ५ ।

रुचस्वादुफलः । पुं । धन्वनहर्षे । रा. नि. व. ६ ।

रुचा । स्त्री । दन्तिहर्षे । रा. नि. व. ६ ।

रिकाः । पुं । विरेचने । मे. । भा. आवादिक् ।
भेके । विका. ।

रिकाणः । पुं । खर्षे । उषा. ।

रिखा । स्त्री । खल्ये । उल्लेखे ।
आभोगे । छदान ।

रिचकम् । स्त्री । ककुष्ठे, सत्तिकाविशेषे । रा. नि. व. ११ ।

पुं । जेपाहर्षे । प. सु. । यक्षार ।

विका. । तिलकहर्षे । छिन्नगौह । रा. नि. व. १० ।

जलनिःसर्पार्थं यन्त्रमेदे । भिज्ज्यानी ।

रेचनः । पुं । स्थूलारग्वधहर्षे । वङ्ग शोणान्
गौह । रा. नि. व. ६ । तन्नामकधूमपानमेदे । भा. ।
वि. विरेचकद्रव्ये । स्त्री । मलमेदने । र. मा. ।

रेचनकः । पुं । कम्पिलके । रा. नि. व. १३ ।

रेचना (नी) । स्त्री । कम्पिलके । कम्पनां गुडि ।
श. र. । रा. नि. व. १३ । कालाञ्जल्या । रा. नि. व. ४ ।
दन्तिहर्षे । रा. नि. व. ६ । शुक्लचित्रति ।
श्वेत उडुडु । मे. । तिलकपुष्पे । वै. निघ. ।
खर्षपत्रिकायाम् । शोणान्भूषी ।

रेचनीयः । वि. । विरेचके ।

रेची । स्त्री । कम्पिलके । रा. नि. व. १३ ।
अक्षीलहर्षे । आंटीकाङ्ग गौह । रा. नि. व. ६ ।

रेणुः (कः) । पुं । पर्यटके । क्लृप्तापङ्ग ।
रा. नि. व. ५ । भा. गृहणी. चि. द्राक्षासवे । पांशौ ।
धूनी । रेणुकाकाम् । त्रैलोक्य गौह । रा. नि. व. ६ ।
सु. चि. ३७५. । चि. क. क. १२५५. ३५. ।
तज्जातिः—“रेणुकी मुह्यतुल्यो यो भद्रः स सम्मत
सतां । स्थूली सरिचसङ्गाशः गन्धकर्मणि गह्वितः ।
आनूपदेशसम्भूतः सुहृन्वातिशोभनः । निश्चिते
मध्यमः प्रीतो जाङ्गलस्त्वधमी मतः ॥” भेष. ।

रेणुकम् । स्त्री । तन्नामकफलविषमेदे । सु. कल्य. २५. ।
रेणुकवीजे । च. द. यक्ष. चि. चन्दवादितेले ।

रेणुकदम्बकः । पुं । धूलीकदम्बे । रा. नि. व. ६ ।

रेणुका । स्त्री । (Hyduocarpus wigh-
tanium. or Piper aurantiacum. Syn. H. Inebrians.)
सरिचाकृतिसुगन्ध-
द्रव्ये । त्रैलोक्य । प. सु. । हिं सन्नालकावौज ।
वम. वेणुकवीज, कौली । ता. येडो । तत्पर्यायाः,
हिजा हरिणः, हरिणका कान्ता कौली कपिला
भस्मगन्धिका अमोघा कृतान्ता वरत्कारी वरमुखी
वरा खरनादिनी नन्दिनी महिला राजपुत्री हिमा
रेणुः पाण्डुपत्नी पाण्डुपत्नी सुगन्धिका शिशिरा
शाला हत्ता हत्ता हेमगन्धिनौ धर्मिणी कपिलोमा
हेमवती । गुणाः—कटुः शीता कण्डूतिघ्नी
हृणादाहविघ्नी सुखवमल्यकारी च । रा. नि. व. ६ ।
अपिच—“रेणुका कटुता पाके तित्तागुणा
कटुलघुः । पित्तला दीपनी मेघ्या पाचनी
गर्भपातिनी ॥ वलास वात-वैक्लव्य-तट-कण्डू-विष-
दाहनुत् ॥ भा. ।

रेणुरुधितः । पुं । गह्वरे । विका. ।

रेणुवासः । पुं । भमरे । विका. । [श. र. ।

रेणुसारः (कः) । पुं । कर्पूरे । विका. ।

रेतः । स्त्री । पारदे । मे. । शुक्रधातौ । रा. नि. व. १८ । जले ।

रेतजा । स्त्री । बालुकायाम् । वाणि. भा. ।

रेतनम् । स्त्री । शुक्ले । श. च. ।

रेतोदोषः । पुं । शुक्रदोष ।

रेत्यम् । स्त्री । पित्तले । अ. टी. नीलकण्ठः ।

रेतम् । स्त्री । शुक्ले । पारदे । मे. । पिष्टुषे ।
पटवासचुण्णे । आर्षोत्र ।

रेवटम् । स्त्री । दक्षिणावर्तशङ्के । शिष्टु. तैले ।
कदलीफले । अजयपालः । पुं । शुकरे । वातुले ।
विषवेद्ये । अजयपालः । रामपूगे । विका. ।
वशि. वीथि ।

रेवतः । पुं । जम्बीरहर्षे । जम्बीर । जटा. ।
आरग्वधहर्षे । श. र. । (कः) दौपान्तरखर्जूर ।
रा. नि. व. ११ ।

रेवतिका (तो) । स्त्री । वटपत्रपाषाणभेदे ।
वङ्ग पाथ्रकूटि । वै. निघ. । रावण. २५ शतके ।
बालरोगभेदे । लक्ष्मणयथा—“रक्ताली हरित-
मलोऽतिपाण्डुदेहः श्यावी वा ज्वरमुखपाकवेदनार्तः
रेवता व्यथिततनुश्च कर्णनासं सङ्गाति ध्रुवमभि-
पौडितः कुमारः ॥” सु. च. २७५. । तन्नाम-
नक्षत्रे । मे. ।

रेवतीभवः । पुं । शनैश्चरयङ्गे । छि. च. ।

रेवा । स्त्री । नीलौहवे ।

रेवतः । पुं । सोमलताभेदे । सु. चि. २६५. ।
See सोमः । आरग्वधहर्षे । मे. । स्त्री । दौपा-
न्तरखर्जूरिकायाम् । रा. नि. व. ११ ।

रेवतकः । पुं । पारिवतहर्षे ।

रोकम् । स्त्री । छिद्रे । अम. ।

रोगः । पुं । अलक्तके । आनृता । रा. नि. व. ६ ।
कुष्ठौषधे । कूङ्ग । मे. । व्याधौ । रा. नि. व. २० ।
तत्पर्यायाः,—वक् रजा उपघातः उपतापः
व्याधिः गदः अमः आमः आमयः अपाटवः आतङ्गः
भयः भङ्गः अर्तिः तमीविकारः ग्लानिः चयः
अनाज्ज्वः स्रुग्मध्यः सान्द्यं आसल्य विकारः
विकारः विकृतिः दोषिकः शरीरजः । “रोगस्तु
दीर्घवैषम्यं दीर्घसायमरीगता ।”

रोगकाष्ठम् । क्ली । पताङ्गचन्दने । वक्रम्
काष्ठि । रा.नि.व.१२ ।

रोगघ्न(ह)म् । क्ली । औषधे । श.च. । वि.
रोगघ्ने ।

रोगघ्नः । पुं । वैद्ये । रा.नि.व.२० ।

रोगपतिः । पुं । ज्वरे । वै.निघ. ।

रोगप्रे(अ)ष्ठः । पुं । ज्वरे । रा.नि.व.२० ।

रोगभूः । क्ली । शरीरे । श.च. ।

रोगमार्गः । पुं । शाखादिरोगवर्त्मनि । स
विविधः शाखाः, मर्मास्थिसन्धयः, कोष्ठाश्चेति ।
तत्र शाखा रक्तादिधातवस्तक् च वाह्यरोगमार्गाः ।
मर्मास्थिसन्धिस्थानानि मध्यमरोगमार्गाः । कोष्ठा
आन्तररोगमार्गाः । च.सू.११७. ।

रोगसुरारिः । पुं । नवज्वरे रसः । पाठः—
“रसवलिफणिलीहव्योपतामाणि तुल्यान्ध रभदल-
भागी नाग एष प्रदिष्टः । भवति गदसुरारिश्चास्य
गुच्छाद्रवारा..... ॥” पौत्रा, गङ्गक, विष,
जोश, त्रिकटु, ताम्रा अथवाक समभाग;
गौस अर्द्धभाग । रौ २ व्रत । अश्वपान
आहारं व्रम । रस.कौ. ।

रोगराजः (ट) । पुं । राजयक्षणि । यक्षा
रोग । रा.नि.व.२० ।

रोगलक्षणम् । क्ली । रोगव्यञ्जकचिह्ने । रा.
नि.व.२० ।

रोगविज्ञानम् । क्ली । येन येन रोगाणाम् ।
ज्ञानं भवति । तस्य विविधं—“दशमस्यशंनप्रश्ने-
व्याधेर्ज्ञानं विधा मसम् । दशमान्मूर्तजिह्वायैः
स्यशंनान्नाडिकादिभिः । प्रश्ने रूपादिबचनः दिति
वेधा समुच्यते ॥” मेघ. ।

रोगविनिश्चयः । पुं । माधवकृते रोगविनि-
श्चयकथय्ये ।

रोगशान्तकः । पुं । चिकित्सके । श.च. ।

रोगशिला । क्ली । मनःशिलायाम् । मनहान् ।
रा.नि.व.११ ।

रोगशिल्पो (इन्) । पुं । स्वर्णुलोहचिह्ने ।
भौषांगुहाह । जटा. ।

रोगहम् । क्ली । औषधे ।

रोगहरद्रव्यम् । क्ली । मधुरादिरोगनाशक-
द्रव्ये । रोगनाशकद्रव्य । धन्वतरिः ।

रोगहारौ (इन्) । पुं । वैद्ये । रा.नि.व.२० ।

रोगहेतुः । पुं । रोगनिदाने । रा.नि.व.२० ।

रोगाधौशः । पुं । राजयक्षणि । रा.नि.व.२० ।

रोगासनः । पुं । ज्वरे । वै.निघ. ।

रोगाह्वयम् । क्ली । कठौषधे । दूफ । वै.निघ. ।

रोगितकः । पुं । अशोकवर्धे । रा.नि.व.१० ।

रोगिवल्लभम् । क्ली । औषधप्रलीपादौ । श.च. ।

रोगौ (इन्) । वि । रोगयुक्ते । अम । रोगि-
परीक्षा—“दशमस्यशंनप्रश्नेः परीक्षेदथ रोगिणम् ।
आयुरादि दृष्ट्वा स्यशंन्नीतादिः प्रश्नतोऽपरम् ॥”
वा. । नेत्र-जिह्वा-मूत्रादि-परीक्षाः स्वस्यशं-
नस्यः ।

रोगोदकम् । क्ली । मलिनदुर्गन्धादियुक्ते रोग-
जनकजले । See जलम् ।

रोग्यम् । क्ली । रोगहिते । रोगयोग्ये । अपथ्ये ।
श.च. ।

रोचकः । पुं । राजपलाखी । छोटि पेशाब ।
रा.नि.व.७ । मातुलुङ्गचिह्ने । चुषायाम् । छ.च. ।
कदल्याम् । श.र. । यन्त्रिपर्यवर्तिने । भट्टेकर
इति नेपाले । भा. । विक. । रुचिकारद्रव्ये ।

रोचकह्वयम् । क्ली । खण्डययै, विट्सेन्धवे ।
वै.निघ.ज्व.वि.चन्दनवृक्षातेले ।

रोचनः । पुं । पलाखी । श्वेतशियौ । श्वेत
मणिना । रा.नि.व.७ । करञ्जचिह्ने । करञ्ज ग्रीह ।
अङ्गीकृतवर्धे । आकोण्ड ग्रीह । रा.नि.व.२ ।
दाडिमचिह्ने । रा.नि.व.११२१ । निम्बचिह्ने ।
जम्बीरचिह्ने । मातुलुङ्गे । रा.नि.व.२१ । व्यञ्जने ।
रा.नि.व.२० । कूटशालालीहचिह्ने । अम । आरग्वध-
चिह्ने । पौन्नाग ग्रीह । रा.नि.व.११ । क्ली ।
गीरोचनायाम् । भा. । श्वेतरोचनायाम् । सु.वि.
कदर.वि. । कण्ठशालालीहचिह्ने । रक्तकङ्कारे । मे. ।

रोचनकः । पुं । जम्बीरचिह्ने । रा.नि.व.११ ।

रोचनफलः । पुं । मातुलुङ्गचिह्ने । बीजपूरे ।
रा.नि.व.११ । क्ली (का) । त्रिभट्टिकायाम् ।
कूटि । रा.नि.व. ।

रोचनिका । क्ली । वंशलीचनायाम् । रा.नि.
व.६ । गुष्मारीचन्याम् । कर्मणां छिद्रि । हारा ।

रोचनी । क्ली । दन्तिचिह्ने । रा.नि.व.६ ।
आमलकीचिह्ने । रा.नि.व.११ । गीरोचनायाम् ।

रा.नि.व.१२ । श्वेतविह्वति । गुष्मारीचन्याम् ।
अम । मनःशिलायाम् । छ.च. । चुक्रायाम् ।
कूपाणाम् । भा.पू.१७.भा.व. ।

रोची । क्ली । पत्रशाकविशेषे, हिल्लसोचिका-
याम् । शि.र. । श.र. ।

रोटिका । क्ली । गधूमसाभादिकृतपिष्टकविशेषे ।
कूटि । तत्साधनविधिः—“शुष्कगोधूमचूर्णे न
किञ्चित्पुष्टाच्च पीलिका । तप्तके खेदयेत्कृत्वा
भूयोऽङ्गारेऽपि तां पचेत् । सिद्धे सा रोटिका प्रोक्ता
गुणान्त्याः प्रचक्षते ॥ रोटिका वल्लङ्गद्वया द्वे चणी
घातुवर्जनी । वातघ्नी कफहृद्ध्यौ दीताघ्नीनां
प्रयुजिता ॥” भा. ।

रोदनम् । क्ली । बाहरीये । क्रन्दने । मे. ।

रोदनिका (नी) । क्ली । यासंचुपे । श्रान्त ।
रा.नि.व.५ । अम. ।

रोदिका । क्ली । लज्जालुकायाम् । गङ्गावती ।
कोषान्तरम् ।

रोदिनी । क्ली । रक्तदुरालभायाम् । वै.निघ. ।

रोधनम् । क्ली । वायुजन्मव्रणवेदनायाम् । सु.
सू.२२७. ।

रोधनी । क्ली । लज्जाली । गङ्गावती ।
वै.निघ. ।

रोध्र(क)म् । क्ली । लोध्रकाष्ठे । लोध्रकाष्ठे ।
वा.सू.१५७. । अन्वष्टादिव. । “रोध्रं घातकि-
त्स्वपेयि” । पुं । लोध्रचिह्ने । लोध्र ग्रीह ।
प.सु. । वा.सू.१५७.रोध्रादिः । “रोध्रशारकरोध्र-
पलाशाः ॥”

रोध्रपुष्पः (कः) । पुं । तन्नामकशालिचान्य-
भेदे । गुणाः शालिवत् । सु.सू.४६७. । मण्डलिसर्प-
विशेषे । सु.कल्प.४७. । मधूकचिह्ने । मृडेण ग्रीह ।
रा.नि.व.११ । [६]

रोध्रपुष्पिणी । क्ली । घातकीचिह्ने । रा.नि.व.

रोध्रयुग्मम् । क्ली । लोध्रचिह्ने । एकः शावरः,
अन्यः पट्टिकारीध्रश्च । वा.सू.१५७. । “न्यधीष-
पिपलसदाफलरोध्रयुक्तम् ॥”

रोध्रशूकः । पुं । रोध्रपुष्पाकारशूकशाली ।
वा.सू.६७. ।

रोध्रादिगणः । पुं । रोध्रशारकरोध्रपलाश-
जिह्विनीसरलकटफलयुक्ता कुक्षितामाः-कदली-गत-

श्रीकेलः, लुपरिपेलवनीचासु । गुणाः—मदःकफहरः
धीनिदीपकः । सन्धी वण्यः विषघ्नश्च । वा.सू.१५७. ।

रोपः । पुं । रोपणे । मे. । क्ली । छिद्रे । छ.च. ।

रोपणः । पुं । पारदे । भूषासनवर्धे । वै.निघ. ।
क्षतादिपूरणे । अञ्जनभेदे । भा. ।

रोपणचूर्णम् । क्ली । नेत्ररोपणाञ्जनविशेषे ।
यथा—“शिलायां रसकं पिष्टा सस्यगङ्गाव्य वारिणां ।
गृह्णीयात् तज्जलं सर्वं त्यजेच्चूर्णसंघीगतम् ।
शुष्कं तच्च जलं सर्वं पर्पटीसन्निभं भवेत् ।
विचूर्ण्य भावयेत् सस्यक् विविधं विफलारसेः ।
कपूरस्य रजस्तव दशमांशेन निक्षिपेत् ॥” भा. ।

रोपणाञ्जनम् । क्ली । कषायजं हस्ययुक्ताञ्जने ।
तोड़. । तिलद्रव्यैरञ्जने । च.द.अञ्जनाधिकारे ।

रोपणीवर्त्तिः । पुं । कुसुमाभिधनेनान्जनवर्त्ति-
भेदे । यथा—“अशीतिलपुष्पाणि षष्टिः पिपलि-
तच्छुलाः । जातोपुष्पाणि पञ्चाशन्मरिचानि च
बीजश । सूक्ष्मं पिष्टान्मुना वर्त्तिः कृता कुसुमिका-
भिधा । तिमिरावर्जुनयक्षाणां नाशिनौ..... ॥”
भा. नेत्ररौ. ।

रोप्यशालिः । पुं । छिन्ने पुनरुत्थे शाली ।
त्रोडशान । गुणी—रुषः मलवृक्षकारकश्च ।
रा.नि.व.१६ ।

रोप्यातिरोप्यः । पुं । रोप्यशाली । त्रोडश
आनि धान । गुणाः—लघुः आयुपाकः अदाही
दीपकः बल्यः मूत्रवर्धनश्च । राज. ।

रोमम् । क्ली । पत्रे । तेजपत्र । मद.व.१ ।
जले । श.च. ।

रोमः (कः) । पुं । मृद्वानिवे । वै.निघ. ।

रोम (न्) । क्ली । तमालपत्रे । तेजपत्र ।
मद.व.१ । खीनि । त्रोडश । रा.नि.व.१८ ।
तत्पर्यायाः—लोमं अङ्गुलं लङ्गं चर्मणं तनुवद्
तनुवद् तनूवद् । तनु शर्मस्य षष्ठे सासि सञ्जायते ।

रोमकम् । क्ली । शावरलवणे । रसावतीनदी
जातलवणे इति । र.सा.संटीका । अश्वत्थवर्ण ।
हिं शाकभरि । गुणाः—तीक्ष्णम् अत्युष्णं कटुतिक्तं
दीपनं दाहशोषकरं शार्दि पित्तकीपनश्च । रा.नि.
व.६ । कान्तलोहभेदे । रा.नि.व.११ ।

रोमकन्दः । पुं । पिच्छाली । रक्ताली । शो
आलू । रा.नि.व.७ ।

रोमकर्णः । पुं । शशके । वै. निघ. ।
 रोमकाख्यम् । स्त्री । शम्भरलवणे, मृत्तिका-
 लवणे । कान्तलोहि । वै. निघ. ।
 रोमकूपः । पुं । रोमविहारे ।
 रोमकेशरम् । स्त्री । चामरे । विका. ।
 रोमगुच्छ(क)म् । स्त्री । चामरे । हे. च. ।
 लटा. ।
 रोमतक्षरी । स्त्री । अरोमस्त्रियाम् । रस-
 चद्ररी. चि. ।
 रोमहोपः । पुं । कसी । वै. निघ. । रक्तजनित-
 सृक्कामिभेदे । “केशदा रोमविष्सा रोमहोपा
 लवणराः । षट्. ते कृष्टे ककम्पायः सहस्रीरस-
 मातरः ॥” मा. नि. ।
 रोमन्यः । पुं । पशुना चर्चितचर्चये । लो०-
 कांठि । अम. । [निघ.]
 रोमफला । स्त्री । लिङ्गिणे । टा. पुं. । वै.
 रोमभूमिः । स्त्री । चर्मणि । रा. नि. व. १८ ।
 रोमलता । स्त्री । रोमराज्याम् । श. च. ।
 रोम(क)लवणम् । स्त्री । शम्भरलवणे ।
 सीवर्चलवणे । र. मा. ।
 रोमवल्ली । स्त्री । कपिकक्षी । आनाकुशी ।
 रा. नि. व. १ ।
 रोमविकारः । पुं । रोमाच । हला. ।
 रोमशम् । स्त्री । पवे । उज्ज्वल । म. द. व. ३ ।
 पुं । पिण्डालुनामकन्दशकै । रा. नि. व. ७ । मे. ।
 उज्ज्वल । श. च. । कोङ्कणदेशप्रसिद्धे कृष्णीवृक्षे ।
 रा. नि. व. २ । मन्दविषयशिकभेदे । सु. कल्प. ८५ ।
 शुक्रे । रा. नि. व. १२ ।
 रोमशपत्रा । स्त्री । देवताइव । पञ्चाभाङ्ग ।
 रोमशफलः । पुं । लिङ्गिणवृक्षे । टा. पुं. ।
 भा. पू. १५. भा. व. । [निघ.]
 रोमशमूलिका । स्त्री । हरिद्रायाम् । वै.
 रोमशा । स्त्री । कीङ्कणे कुरुतीति ख्याति
 दम्भानामवृत्ति । रा. नि. व. २ । कर्कटिकायाम् ।
 क्रीकूड । विका. । अलगहनामसविषजलीकाभेदे ।
 अलगहर्कटो. क. सु. स. ११५. मांसरोहिण्याम् ।
 वै. निघ. ।
 रोमशातनम् । स्त्री । रोमुशम् पर्ववने । वै.

निघ. । तदीयधं लुहोरीरिण भक्षातककः ।
 सु. चि. १५. । [भा.]
 रोमशुकम् । स्त्री । स्त्रीयेयके । गर्गटे. ।
 रोमहरणम् । स्त्री । हरिताले । र. सा. सं. ।
 रोमहर्षः (कः) । पुं । रोमाच । मा. नि. ।
 “रोमहर्षोऽरुचिस्तमः ॥” विभोतकवृक्षे । वै. निघ. ।
 रोमहर्षणम् । स्त्री । रोमाच । अम. । पुं ।
 विभोतकवृक्षे । मे. ।
 रोमाख्यम् । स्त्री । शम्भरलवणे । वै. निघ. ।
 रोमाचः । पुं । रोमहर्षे । अम. ।
 रोमाक्षिका । स्त्री । रुद्रलोनाममहाचुपे ।
 रा. नि. व. ५ ।
 रोमान्तो । स्त्री । चद्रमसुरिकारोगभेदे । हा. प्र. ।
 “रोमज्ञोत्तिसमा रागिण्यः कफपित्तजाः ।
 कासारोचकसंयुक्ता रोमान्तो ज्वरपूर्विकाः ॥”
 मा. नि. । भय. समू. चि. ।
 रोमालो । स्त्री । रोमराजिकायाम् । वय-
 सन्तो । श. मा. ।
 रोमालुः । पुं । पिण्डालो । रा. नि. व. ७ ।
 कपिकक्षी । आनाकुशी । रा. नि. व. १ ।
 रोमालुविटपी (रु) । पुं । कीङ्कणदेश-
 प्रसिद्धकृष्णीवृक्षे । रा. नि. व. २ ।
 रोमावर्त्तः । पुं । तन्नामकमन्त्रस्थाने शिरा-
 सन्धिमन्त्रिपातरूपे । सु. शा. ६५. ।
 रोमावली । स्त्री । नामेरुह रोमराज्याम् ।
 हे. च. ।
 रोमाश्रयफला । स्त्री । भिक्षुरीटाचुपे ।
 रा. नि. व. ४ ।
 रोमेश्वरः । पुं । वैद्याश्रयशयकारे ।
 रोलः । पुं । आर्द्रपण्डरा । फलविशेषे, पानीया-
 मलके । श. च. । तालीशपत्रे । कथित् ।
 रोलम्बः । पुं । भमरे । विका. ।
 रोषणः । पुं । परुषकवृक्षे । रुज्जगा गाह् ।
 पारदे । निकषीपले । मे. । ऊषरभूमौ । हे. च. ।
 रोषिणी । स्त्री । लज्जाशुकायाम् । लज्जावती
 लता । वै. निघ. ।
 रोहः । पुं । अकुरे । हे. च. । [व्याक.]
 रोहणम् । स्त्री । यक्र । रा. नि. व. १८ । अम. नि.

रोहणद्रुमः । पुं । चन्दमवृक्षे । मलयामुहणि ।
 वै. निघ. ।
 रोहत्पर्व्वी । स्त्री । वल्लिद्वीया । रा. नि. व. ८ ।
 रोहन्ताः । पुं । वृक्षे । तरुविशेषे । उषा. ।
 रोहन्तो । स्त्री । लतामात्रे । लताविशेषे ।
 उषा. ।
 रोहिः । पुं । वृक्षे । बीजे । उषा. ।
 रोहिकः । पुं । वनरोहिनामवृक्षे । वन (वाह) ।
 तस्मात् रोहिकी इति : बलकरः वातात्मकः
 श्लेष्मकरश्च । अति २२५. ।
 रोहिकाप्रियः । पुं । महाकरश्च । वै. निघ. ।
 रोहिणः । पुं । कटफलवृक्षे । र. मा. । भूटणे ।
 शकृत्पुष्पविशेषः । रा. नि. व. ८२१ । च. चि. १५५. ।
 न्ययोधवृक्षे । लटे ग्रीह । रा. नि. व. २ । रक्त-
 रोहीतके । ब्रह्मश्री । रा. नि. व. ८ ।
 रोहिणिका(णो) । स्त्री । शरीरे षष्ठलचि ।
 “त्रोहिप्रमाणा यन्मृपच्यर्चुद-श्रीपद-गलगच्छाधि-
 ष्ठाना ॥” सु. शा. ४५. । कण्ठगते जिह्वामूलगते
 वा रोगविशेषे । द्रोहिणी द्रोहि । निदानं—
 “वातपित्तकफा यस्य युगपत् कुपितास्तथः ।
 जिह्वामूलेऽवतिष्ठन्ते विदहन्तः समुच्छिताः ।
 जनयन्ति भयं शोथं वेदनाश्च पृथग्विधाः । तं
 शीघ्रकारिणं रोगं रोहिणिकेति निर्दिशेत् ।
 विरात्रं परमं तस्य जन्तोर्भवति जीवितम् ॥”
 च. सु. १८५. । ताः पञ्च वातपित्तकफसन्निपात-
 रक्तजभेदेन । “गलशालकाधिनिह्वलयालसक-
 वन्दशतगोत्रिगलविद्रधिगलौघखरमांसतान-
 विदारिणश्च । सम्प्राप्तिः—“गलेऽनिलः पित्तकफौ
 च मूर्च्छितौ प्रथममन्ताश्च तथैव शोणितम् । प्रदूष्य
 मांसं गलरोधिनोऽङ्गुरान् सृजन्ति यान् सायहरा
 तु रोहिणी ॥” सु. नि. १६५. । अथस्य सुखरोगभेदे ।
 ज. द. २२५. । कण्ठकशिरौषे । कैटोनिश्रीव ।
 र. मा. । मज्जिषायाम् । रा. नि. व. ६ । च. द. सि. धी.
 ज्वरातीसा. चि. वसकादिः । ‘रोहिणी गजपिपली’
 कटुक्याम् । कटुको । रा. नि. व. २१ । च. सु.
 ४५. । भेष. कुष्ठ. चि. पच्यतिलवृक्षे । भा. ज्व. चि.
 आचादितले । गान्धारीवृक्षे । ग्रीष्मात्र ग्रीह । रा.
 नि. व. २१ । कटुफले । सु. सु. ३५५. न्ययोधादिः ।
 मांसरोहिणीभेदे । मांसद्रोहिणी । रा. नि. व. १२ ।
 वन्दके । वानरा । इरोतक्याम् । सुष्ठुचलमस्या

लवणं त्रियम् । प्रतिष्ठानदेशीयवा च । हरिद्रा-
 याम् । रा. नि. व. २१ । स्त्रीगव्याम् । च. चि. २५. ।
 तन्नामकशिरायाम् । वा. चि. ०५. । जलचरपक्षि-
 विशेपे । च. सु. १७५. ।
 रोहिणीफलम् । स्त्री । कटुफले । गान्धारी-
 फले । सु. चि. १५. ।
 रोहिणेयः । पुं । मरकतमणी । रा. नि. व. ११ ।
 रोहिण्याद्यष्टतम् । स्त्री । गुल्मीष्टतम् । पाठः
 “रोहिणी कटुका निम्बमधुकं विफलावचः ।
 काधिकं वायवाणा च पटीलविहते पले । विपलच
 मसुराणां साध्यमष्टगुणेष्वभि । हृताच्छेषं हृतसमं
 सर्पिषश्च तुष्यत् । पिबेत् समूर्च्छितं तेन युक्तः
 श्वात्यति पैतिकः ॥” च. चि. ५५. ।
 रोहित् । पुं । रोहितमन्त्रे । श्रीखलचन्दने ।
 विका. । सूर्ये । वर्षभेदे । स्त्री । लताभेदे । मे. ।
 रोहितम् । स्त्री । कुसुमपुष्पे । रक्ते । कुसुमे ।
 रोहि(हो)तः (कः) । पुं । (Amoora
 Rohitaka, Syn. Andersonia Rohi-
 taka.) दाहिलपुष्पक-खनामख्यातवृक्षे । रोहि-
 णीति लोके । द्रोहि, ब्रह्म, कृष्ण । त
 सुलुमीदुगच्छे । तत्पण्यायाः,—रोही रोही
 श्रीहशुः दाहिलपुष्पः रक्तः रक्तपुष्पः मांसदलनः
 यक्रद्वैरो चलच्छदः रोहिणः रोहितः रोहितयः
 रोहीतकः सदापुष्पः कुशाक्षिः कटुशालिः
 शाखालिकः विरोचनः । र. मा. । भा. ज्व. चि.
 महाषट्कतले । “मधुरसादेवाहरोहीतकैः । स
 श्वती रक्तश्च । तदुषाः—कटुस्निग्धौ कषायौ
 शीतलौ क्षमिन्नश्रीहनेवामयशौ च । रा. नि. व. ८ ।
 “रोहितकी यक्रतृप्तीदुगुलीदरहरः कृतः ।”
 राज. । संयहः । रोहीतकाद्यष्टते । हरिणविशेषे ।
 मे. । कुसुमवृक्षे । खनामख्यातमन्त्रविशेषे ।
 कृष्टे माह । तं परमीनु । तत्पण्यायाः,—रोहित्
 रोहिणः मन्त्रराजः । तल्लवणं यथा—“कृष्णः
 शक्नो श्वेतकुक्षिस्तु मन्त्रा यः श्रेष्ठोऽसौ रोहितो
 वृत्तवक्रः ।” तन्मांसगुणाः—रूषदुग्धं बलकरं
 वातघ्नं क्षिणं वीर्यकरश्च । रा. नि. व. १० । रक्तीदरी
 रक्तमुखी रक्ताची रक्तपण्डितः । कृष्णपचो भसश्रेष्ठो
 रोहितः कथितो बुधे । रोहितः सर्वमन्त्रानां
 वरी हथोऽर्हि तात्तजित् । कषायानुरसः स्वादुः
 वातघ्नो नातिपित्तकत् । ऊर्ध्वजदुगतान् रोगान्
 हन्याद् रोहितमुखकम् ॥” भा. । “रोहितो

हं ह्येषैव विषयी दुर्जरी घनः । ज्वरिणां
विषमायीनामतीसारि न दास्यते ॥” अति.र.च. ।
इति वनरोहितगुणाः ।

रोहिता । स्त्री । मञ्जिष्ठाग्राम् । व.निघ. ।

रोहितेयः । पुं । रोहितकवचे । र.व.कोष. ।

रोहिष(स)म् । स्त्री । (Andropogon
schoenanthus. Syn. A. Martini)

The geranium grass. गन्धह्वे, कटुणे ।
त्राशकपूत्र । हिं अग्निसाधस, निरचियागन्ध,
रसवास । व.म. रोहिषे । उत, पाल खरि ।
तत्पथ्यायाः,—कटुषं रौहिषं देवजम् सौगन्धिकं
तथा । भूतिकं ध्याम पीरच श्यामकं धूपगन्धिकम् ॥
गुणाः—रौहिषं तुवरं तिक्तं कटुपाकं व्यपीडितं ।
हृत्कण्ठव्याधिपित्तस्रशूलकासकफज्वरान् ॥ भा. ।
रा.नि.व.८ । सि.यो., च.द.अ.आ.चि.पञ्चगव्यघृते ।
भा.ज्व.चि. । “रौहिषधन्वयवासकवासः ।”
पुं । रोहिषकवचे । र.व.चि.व.क. । ज.द. ।

रोही (रु) । पुं । रोहितकवचे । द्रोणा,
द्रवणा ग्राह । र.मा. । सु.चि.३०७. । महाकरञ्ज ।
व.निघ. । अश्वत्थवृक्षे । वटवृक्षे । मे. ।

रोहीतकलोहम् । स्त्री । ग्रीवाधिकारि लोहम् ।
पाठः—“रोहीतकसमायुक्तं त्रिकचययुतत्वयः ।
ग्रीवानं हन्ति..... ॥” र.सा.८. ।

रौद्रः । पुं । चातपे । मे. । तत्पथ्यायाः,—घर्भः
प्रकाशः द्योतः चातपः । गुणाः,—चातपः
खेदमूर्च्छामपिचलणात्ममयमान् । दाहविवर्णतां
कुप्यात् ॥ भा. । हेमन्तर्त्तौ । हे.च. ।

रौद्ररसः । पुं । अर्बुदाधिकारि रसः । पाठः
—“शुद्धसुतं समं गन्धं मयं यामचतुष्टयं । नाम-
वल्लीरसेयुक्तं मेघनादपुनर्नवेः । गोमूत्रपिप्लौयुक्तं
मयं रुद्धा पुटेत्तु । चोद्रेः... ॥” १ र. लिहेत् ।
र.सा.८. ।

रौद्रो । स्त्री । रुद्रजटालताग्राम् । रा.नि.व.३ ।

रौप्यम् । स्त्री । रजतधातौ । कृपा । हिं चादि ।
गुणाः—“रौप्यं शीतं कषायान्नं खादुपाकरसं
सरं । वयसः स्थापनं क्षिणं लैखनं वातपित्त-

जित् । प्रमेहादिकरीगांश्च भाग्यव्यविरात्
भुवम् । तारं शरीरस्य करोति तापं विद्धं घनं
यच्छति शुक्रनाशम् । वीर्यं बलं हन्ति तनोश्च
पुष्टिं महागदान् पोषयति क्षयहम् ॥” “गुरु
सिग्धं सुदु श्रितं दाहं छेदे घनचर्मं । धर्माव्यं
चन्दवत् स्वच्छं रौप्यं नवगुणं शुभम् । कठिनं
कठिणं रुचं रक्तं पौतदलं लघु । दाहच्छेदघनैर्नष्टं
रूप्यं दुष्टं प्रकौतितम् ॥” भा.पू.१.भ.धा.व. ।
भस्म यथा—“हो कर्वालसुतनिर्मितकज्जलसममन्त्र-
पिष्टं रूप्यदलं । सिकतायन्त्रे वा गजपुटाङ्गस्य
भवति गाढाग्री । हिभागगन्धकैकभागरसाभ्यां
कज्जलिका कृत्वा जम्बीरादिरसेरूप्यपत्रं लिप्ता
गजपुटे पचेत् ॥” सा.कौ. । शीघ्रनद्यास्य स्वर्णवत् ।
तथा—“नागेन टङ्गणेनैव द्रावितं शुद्धिमिच्छति ।
रजतं दीपनिर्मितं किं वा चारान्नपाचितम् ॥”
शेन केनचिदस्त्ररसेनेकभागेनः हरितालं प्रहृतं
समर्थं त्रिभागरौप्यपत्राणि विलिप्य सूषापुटे
निरुध्य त्रिशल्करीषैः चतुर्दश पुष्टानि दद्यानि ।
भा. । रौप्यधातुमले ।

रौप्यमलम् । स्त्री । रौप्यमाचिके । वे.निघ. ।
२भ.पाण्डु.चि.चिफलादिलिहे ।

रौप्यमाचिकम् । स्त्री । खनामप्यालोपधातौ ।
द्रोणमाचिकम् । See तारमाचिकम् ।

रौम(क)म् । स्त्री । रौमकलवचे, शाभरलवचे ।
अ.टी.र.मा. ।

रौमलवणम् । स्त्री । शाभरलवचे । र.मा. ।

रौहिट् । पुं । रोहिषकवचे । अ.टी.भ. ।

रौहिणः । पुं । रक्तचन्दने । चन्दनवृक्षे । त्रिका. ।

रौहिणेयम् । स्त्री । मरकतमणौ । रा.नि.व.१३ ।

रौहिष(वेय)म् । स्त्री । कटुषे, रोहिषकवचे ।

पुं । रोहितमस्ये । सगविशेषे । अम. । स्त्री (वी) ।

दूर्वाग्राम् । सग्या । उषा. ।

रौहो (रु) । पुं । रोहितकवचे ।

रौचम् । स्त्री । रुचताग्राम् । सु. ।

रौच्यम् । स्त्री । वायुगुणभूयिष्ठले, क्षेहराहित्ये ।
कृकृता । सु. ।

लक(कु)चः । पुं । उडुकवचे । गान्धारा ग्राह,
उडुग्रा ग्राह, डेलो ग्राह । र.मा. । हिं वडहर ।
लकुचो उडुक इति । तत्पथ्यायाः,—ऐरावतः
अम्लकः निकुचः कषायी दृढवल्कलः उडुः काश्यः
शालः शूरः स्थूलस्त्वः गन्धिमत्फलः । र.सा.८. ।
हिङ्गुलशीधने । गुणाः—खरसे तिक्तः कषायीणः
लघुः कफघ्नः दाही मलसंयाकश्च । रा.नि.व.९ ।
“आमं लकुचमुणच गुरु विष्टम्भकतथा । मधुरश्च
तथास्त्वश्च दीपवितयर्कतद्रुत् । शुक्राग्निनाशनं वापि
नेतथोरहितं स्मृतम् । सुपक्वं तत्तु मधुरमस्त्वानिल-
पित्तहृत् । कफवज्रिकरं रुच्यं हृद्यं विष्टम्भकश्च
तत् ॥” भा. ।

लक्तकः । पुं । जीर्णवस्त्रखण्डे । नेकुड़ा ।
अम. । अलक्तके । आन्ता । श.र. ।

लक्तकर्म (न) । स्त्री । रक्तवर्णलोभे । श.च. ।

लगणः । पुं । नेत्रवर्णगत रोगविशेषे । लघणं
—“अपाकः कठिनः स्थूली गन्धित्वं भवोऽवजः ।
सकण्डूः पिच्छिलः कोलप्रमाणो लगणस्तु सः ॥”
सू.उ.३.अ. ।

लगुडः । पुं । करवीरवृक्षे । वे.निघ. । दण्डे ।
ग्राही । अम. ।

लग्निका । स्त्री । नम्रिकाग्राम् । अ.टी. ।

लघुः । त्रि । रोगसुक्ते । रा.नि.व.२० । आकाश-
गुणभूयिष्ठे वायुगुणयुक्तवृक्षे च । तद्गुणाः,—
लघु पथ्यं परं प्रोक्तं कफघ्नं शीघ्रपाकि च ।”
सू. । स्त्री । पृक्काग्राम् । पिङ्गि भाक । प.सु. ।
च.द.वा.व्या.चि.एकादशशतिकासहाप्र.तेल । स्त्री ।
लामज्जके । शुक्तदर्भे । रा.नि.व.१२ । त्रैणाग्र
कृष्णागुरुणि । मे. ।

लघुकणः । पुं । शुक्तजीरके । वे.निघ. ।

लघुकण्टका । स्त्री । लज्जालौ । गज्जालौ ।
वे.निघ. ।

लघुकर्कशुः । पुं, स्त्री (न्यू) । सूक्ष्मदरे ।
भेटो कृण । वे.निघ. ।

लघुकर्णी । स्त्री । सूक्ष्मा । भूर्गी । वे.निघ. ।

लघुकामः (यः) । पुं । कानि । त्रिका. । श.र. ।

लघुकाश्मर्यः । पुं । कटफलवृक्षे । रा.नि.व.९ ।

ल

लघुगर्गः । पुं । गर्गरमस्ये । गान्धारा ग्राह ।
त्रिकण्टकमस्ये । टाण्डो ग्राह । त्रिका. ।

लघुगोधूमः । पुं । ऋक्षगोधूमे । छोटि गम ।
सं कोटागोडु । गुणाः—क्षिणः गुरुः हृद्यः कफघ्नः
आमदोषकरः बलकरः मधुरः वीर्यपुष्टिदश्च ।
रा.नि.व.१६ ।

लघुचन्दनम् । स्त्री । काष्ठागुरुणि । वे.निघ. ।

लघुचिर्मटो (भिटा,टिका) । स्त्री । चिर्मटो-
विशेषे । खगेवारी । छोटि कौकूड वा श्रांथान
भगा । रा.नि.व.७ ।

लघुचेतकी । स्त्री । बालहरीतका । वे.निघ.
२भ.रक्तातिसा.चि. ।

लघुच्छदा । स्त्री । महाशतावर्याम् । वे.निघ. ।

लघुज(ङ्ग)लः । पुं । लावपचिणि । त्रिका. ।

लघुदन्ती । स्त्री । चन्द्रदन्त्याम् । छोटि दन्ती ।
तत्पथ्यायाः,—विशल्या उडूस्वरपर्णी एरण्डफला
शीघ्रा श्येनघण्टा घुणप्रिया वाराहाची निकुभः
मकुलकः । गुणाः—दन्तीद्वयं सरं पाके रसे च
कटु दीपनं । गुदादुःशस्यलासकण्डूकुष्ठ-
विदाहनुत् । तीक्ष्णीणं हन्ति पित्तास्रकफशीथीदर-
क्षिमीन् ॥ चन्द्रदन्तीवीजगुणाः—रसपाकयोर्मधुरं
शीतलं विष्णुवशीधकं गलशीथ-कफघ्नम् ।
“नयपाली दन्तिवीजं विख्यातं तिलिङ्गीफलम् ।
जयपाली गुरुः क्षिणो रेचो पित्तकफापहः ॥” भा. ।
लघुद्राक्षा । स्त्री । काकोलीद्राक्षाग्राम् ।
किम्भिस । रा.नि.व.११ ।

लघुनाम (न) । स्त्री । अगुरुणि । श.च. ।

लघुनिदानम् । स्त्री । सुरजितकतसंक्षिप्त-
निदानं । गन्धे ।

लघुपञ्चमूलम् (लो) । स्त्री, स्त्री (लो) ।
खलपञ्चमूल्याम् । शालपर्णीशुम्भपर्णीहृत्तीकण्ट-
कारीगोक्षरकतकषाये । रा.नि.व.१२ । च.द.ज्व.
चि. । गुणाः—“पञ्चमूलं लघु खादु बल्यं पित्ता-
निलापहं । नालुणं हं ह्यं ग्राहि ज्वरशासाशरी-
प्रणत् ॥” भा. ।

लघुपतः (कः) । पुं । गुल्फारीचन्याम् । श.
च. । शिशुवृक्षे । वे.निघ. ।

लघुपत्रफला । स्त्री । लघुदुन्दरिकायाम् ।
रा.नि.व.११ ।

लघुपत्री । स्त्री । अश्वत्थीवत् । गङ्गा अश्वत्थ ।
रा.नि.व.११ ।

लघुपर्णिका (र्णी) । स्त्री । सूक्ष्मायाम् । रा.
नि.व.१ । शतमूल्याम् । रा.नि.व.४ ।

लघुपर्वा (न्) । पुं । उदुम्बरवत् । खड्गदुम्बर ।
वे.निघ. ।

लघुपाकः । वि । पाकलघो । स च बहुविधः । न-
तथा सावतकोपेन च क्रियः । सु.स.४१५ ।

लघुपाकी (इन्) । पुं । चीनधान्ये । टिने
धान । प.सु. ।

लघुपाण्डुरपुष्पकः । पुं । ह्रीपात्ररखर्जूरि-
कायाम् । वे.निघ. ।

लघुपिच्छिलः । पुं । भूकर्षुदारवत् ।
कांश्चन गीह । रा.नि.व.१० ।

लघुपुटम् । स्त्री । औषधपाकाद्यं कपीतपुटाख्यं
पुटमेदं ।

लघुपुष्पः । पुं । भूमिकदम्बे । कुक्षिमे ।
रा.नि.व.२ । स्त्री (प्या) । खण्डकेतव्याम् । वे.निघ. ।

लघुफलः । पुं । लघुदुन्दरे । छोटो डुम्बर ।
वे.निघ. ।

लघुवदरः । पुं । चद्रफलवदरवत् । डेभ्रा
कुल, मेढो कुल । स चद्रवीरि । कं किङ्कर-
वत् । तत्पथ्यायाः—सूक्ष्मपत्रः सूक्ष्मफलः बहुकरः
दुस्यर्थः मधुरः । गुणाः—पक्वं मधुरास्त्वं कथं
कफवातघ्नं लिङ्गं कृमिकरम् ईषत्पित्तदाहघ्नम् ।
रा.नि.व.११ ।

लघुवदरी । स्त्री । भूवदर्याम् । मेढो कुल ।
रा.नि.व.११ ।

लघुव्राक्षी । स्त्री । चद्रव्राक्षीचपे । छोटो
व्राक्षी भाक । मं वावि, किरुव्राक्षी । तत्पथ्यायाः,
—जघीववा सूक्ष्मपत्रा । गुणाः—तित्तरसा उष्णा
पक्विवातामशीफली च । रा.नि.व.५ ।

लघुभण्डौ । स्त्री । चिन्हीटके । छोटो टके ।
वे.निघ. ।

लघुभूतद्रुमः । पुं । भूकर्षुदारवत् ।

लघुमन्यः । पुं । चद्राग्रिमन्यचपे । छोटो
ग्रिमिनी । रा.नि.व.२ ।

लघुमांसः । पुं । तित्तिरिपचिषि । तिष्ठि-
गोषी । विका. ।

लघुमांसी । स्त्री । सूक्ष्मजटामास्याम् । गङ्गा-
मांसी । रा.नि.व.१२ ।

लघुमूलकम् । स्त्री । इक्षुमूलके । नेपा-
मूलके । भा. ।

लघुलता । स्त्री । कारवेल्लके । उच्छे गीह ।
अनलायाम् । अनलमूल । वे.निघ. । ज.द. ।

लघुलयम् । स्त्री । वीरणमूले । वेणीमूलम् ।
अम. । पोतीशीरे । वे.निघ. वा. व्या. चि. एकादितेले ।

लघुग्रहः । पुं । चद्रग्रहे । छोटो भांष ।
वे.निघ. ।

लघुशीतः । पुं । शीतुवत् । वे.निघ. ।

लघुशीलः । पुं । शीतुवत् । वे.निघ. ।

लघुश्लेष्मातकः । पुं । शीतुवत् । वे.निघ. ।

लघुसदाफला । स्त्री । लघुदुन्दरिकायाम् ।
छोटो डुम्बर । रा.नि.व.११ ।

लघुसोमवल्ली । स्त्री । लघुसोमवतायाम् ।
वम. तानसेरावत् । वे.निघ. ।

लघुहस्तः । वि । चिप्रकारिणि ।

लघुहेमदुग्धा । स्त्री । लघुदुन्दरिकायाम् ।
छोटो डुम्बर । रा.नि.व.११ ।

लघुदुन्दरिका । स्त्री । चद्रदुन्दरवत् ।
छोटो डुम्बर । गुणः—रसवीर्यविपाकेषु उदु-
न्दरादीष्वन्यथा । रा.नि.व.११ ।

लघुानन्दरसः । पुं । पाण्डुधिकारे रसः ।
पाठः—“पारदं गन्धकं लौहं विषममक्षयं च ।
समांशं मरिचस्याष्टौ टङ्गणश्च चतुर्गुणं । भङ्गराज-
रसैः समं भावनायास्त्वैतैः ॥” गुञ्जाहयं माता,
पर्येन सह देयः । र.सा.सं. । वातश्लेष्मज्ज्व-
रसं लिङ्गं रसे भङ्गरसैः पञ्च भावनाः, दाडिमरसेन
च वटीकरणमिति विशेषः ।

लघुारग्वधः । पुं । आरग्वधवत्विशेषः । छोटो
गोमनाग ।

लघु । स्त्री । इक्षिकील्याम् । क्षायकोजी ।
म.द.व.६ । प्रकाश्याम् । पिङ्गि । रा.नि.व.१२ ।

लङ्का । स्त्री । शिखीषान्यविशेषः । छोटो ।
मं मटुराचपटा । कं लांक । तत्पथ्यायाः—

करालविपुटा काष्ठिका रुचणात्मिका । गुणाः—
रुच्या हिमा गौल्या गुहः पित्तघ्नी वातकरि च ।
रा.नि.व.१६ । सूक्ष्मायाम् । कुमरिच । लङ्कात्रिष्ट ।
वे.निघ. । शाखायां । मे. । कणचणके । प.सु. ।

लङ्काधिपेश्वररसः । पुं । कुष्ठाधिकारे रसः ।
पाठः—“सूताश्वत्थलभक्षानि गन्धं तालं शिलाजतु ।
अस्त्वैतत्सत्तुल्यां च चास्त्रेन मर्दयेत्ततः । मध्याज्याभ्यां
वटी कार्या विगुञ्जं भवेत् सदा..... ।
विफलानिन्धमज्जिष्ठापटीलमूलकं वचा । कटुकी
रजनी तुल्यं काथोऽयमनुपानतः ॥” र.स.र. ।

लङ्का(ङ्को)पि[यि, रि]का । स्त्री । प्रकाश्याम् ।
पिङ्गि भाक । श.र. ।

लङ्कास्थायी । पुं । लुङ्गीभेदे । लङ्काजिह्व ।
श.च. । “लङ्कास्थायी राजहची भद्रचूडो
विशकरः ॥”

लङ्केश्वररसः । पुं । कुष्ठाधिकारे रसः । पाठः
—“भक्ष सूतार्कलौहानां कृष्णागन्धकटङ्गणम् ।
कुष्ठतुल्यकतुल्यांशं मर्यं धूसूरजैर्द्रवैः । दिनकं
तद्वटी कुप्यात् माषमाचच भवेत् । रसी लङ्केश्वरी
नाम्ना प्रभूतमण्डलप्रणुत् ॥” र.स.र. ।

लङ्कितम् । स्त्री । अश्वस्य रोगभेदे । लङ्कणं
यथा—“लङ्कितं द्विविधं प्रोक्तं सुनिभिः शास्त्र-
कोविदैः । एकं वातादिभिर्दोषैः द्वितीयश्चाभिघात-
जम् । उरसा बाहुना चाशौ जातुजङ्गाविकेय च ।
कुर्वेन च खुराथेय मण्डुक्या चापि लङ्कति ॥”
ज.द.३२अ. ।

लङ्गलम् । स्त्री । लङ्गली । उष्णा ।

लङ्गैष्ठालुकम् । स्त्री । रङ्गैष्ठाली । नाल
आलु । विका. ।

लङ्गनम् । स्त्री । लघुभोजने उपवासे वा ।
उपोष । मे. । शरीरलाघवकरे द्रव्ये कर्मणि
वा । सु. । कर्षणे । यथाह—“चतुःप्रकारा
संशुद्धिः पिपासा मातृतातपौ । पाचनान् उपवासश्च
व्यायामश्चेति लङ्गनम् ॥” लाघवकरे विधौ ।
सि.यो.अजीर्ण.चि.श्रीकण्ठः ।

लजकारिका । स्त्री । लज्जालुकावतायाम् ।
श.मा. ।

लज्जका । स्त्री । वनकापास्याम् । वे.निघ. ।

लज्जरी । स्त्री । लज्जालुकायाम् । वे.निघ. ।

लज्जा । स्त्री । श्वेतलज्जालुकायाम् । श्वेत

लज्जावती वती । रा.नि.व.५ । वराहकालायां ।
वराहकाला । च.द.त्रयशोध.वि. । भेष.वृहत्खदिर-
वटी । चपायाम् ।

लज्जालु । पुं, स्त्री । (Mimosa pudica.)
The sensitive plant. खनामख्यातलघुप-
विशेषः । लज्जावती, नाङ्कुक । मं लाजालु ।
तत्पथ्यायाः,—कन्दिरी रक्तपादी शमीपत्रा खज्जा
खदिर-पत्रिका सङ्कोचनी समङ्गा नमस्कारि
प्रसारिणी सप्तपर्णी खदिरा गण्डमालिका
लजकरिका लज्जा लज्जरी स्पृशलज्जा अस्त्रोधिनी
रक्तमूला । ताम्रमूला खगुप्ता अञ्जलिकारिका
महाभीता वशनी मञ्जौषधिः । र.सा.सं.रसायने ।
गुणाः—कटुः शीता पित्तातिसारघ्नी शोफदाह-
शमनासत्रणकुष्ठकफाश्वघ्नी च । अपिच—लज्जालुः
शीतला तिक्ता कषया कफपित्तजित् । रक्तपित्त-
मतीसारं योनिरोगान् विनाशयेत् ॥ “लज्जालु-
र्विपरीतान्या खलुपुष्पवृहद्वला । वैपरीत्या तु
लज्जालुर्लम्भिधाने प्रयोजयेत् ॥” “लज्जालुर्वैपरीत्या
तु कटुरूपकफापनुत् । रसे नियामकश्चैव नाना-
विज्ञानकारकः ॥” रा.नि.व.५ ।

लज्जालुका । स्त्री । वराहकालायाम् ।

लज्जिका (नो) । स्त्री । लज्जालुकावतायां ।
नाङ्कुक । रा.नि.व.५ । र.सा.सं. ।

लज्जिरी । स्त्री । लज्जालुकायां । रा.नि.व.५ ।

लज्जः । पुं । पादशाखायाम् । कच्छ । हि.च. ।

लटपर्णम् । स्त्री । लचि । षड्ढक् । रा.नि.
व.१२ ।

लटपकः । पुं । प्रतुदपचिविशेषः । च.सू.२७अ. ।

लटुः । पुं । अश्वे । उष्णा । स्त्री (ट्टा) । करजभेदे ।
नाटोकरज । विका. । कुसुमवत् । हि.च. ।
यास्यचटके । मे. । च.सू.३७अ. । अमरे ।

लठम् । स्त्री । विष्ठायाम् ।

लड्डुकः । पुं । मिष्टान्नभेदे । नाडू । गुणाः—
“लड्डुको दुर्जरः परः ॥” राज.३प. । “तैलेन
हविषा पक्वं भवेत् चूर्णञ्च लड्डुकः ॥” श.च. ।

लण्डम् । स्त्री, स्त्री (ण्डा) । पुरीषे । नाडू ।
भूरिप. ।

लता । स्त्री । वल्लभाम्, गुड्यादौ । वती ।
लतापत्रगुणाः—कटुः कफवातहरम् । तथीजं

दीपनं पथं शूलगुणविषयम् । रा.नि.व.८ ।
 लताकसूरिकायाम् । गताकसूरि । हिं सुषुक्-
 दाना । भा.उ.वाजी.चि. । “लताकसूरिकापि
 च ।” च.द.वा.व्या.चि.म.श.सुसम्बले । “कलीलका-
 गुणलता ।” काष्ठसारिवायाम् । रा.नि.व.१२ ।
 मञ्जिष्ठायाम् । च.सू.१५. । च.द.गर्भाधिकारि ।
 दूर्वायाम् । च.सू.४५. । रस.र.शा.त्रय.चि. ।
 “काशीयकलतासिखि ।” शिशुकी । अम । वा.
 उ.५५. । च.द.गर्भाधिकारि । च.द.त्रय.श्रीध.चि. ।
 श्वेतसारिवायां । भा.पू.१५. । See अनन्ता ।
 ज्योतिषतीलतायां । गताकसूरि । वा.व्या.दश-
 मूलदितेले । सूकायां । अम. । श्वेतयुथिकायाम् ।
 काशीपुष्पवले । रत्नपाटलवले । वै.निघ. । माधवी-
 लतायां । मे. । वै.वर्ण.कायां । रा.नि.व.६ ।
 लताकरञ्जः । पुं । वल्लीकरञ्ज । गता-
 करञ्ज । वम्. सागरमोटी । हिं कण्टकरञ्ज ।
 तत्पथ्यायाः,—दुस्यग्रः वीराज्यः वल्लवीजकः
 कुवेराक्षी धनदाक्षी कण्टफलः । गुणाः—“लता-
 करञ्जपवनं कटुषु कफघातनु । तवीजं
 दीपनमप्यं शूलगुणव्यापकम् ॥” रा.नि.व.८ ।
 लताकसूरिका (रौ) । स्त्री । (Hibis-
 cus Abolmoschus, Syn. Abolmos-
 chus moschatus.) Musk mallow.
 खनामल्यातवले । गताकसूरि, कान कसूरि ।
 हिं सुषुक्दाना । तं तकीलकसूरि, कर्पूरवेणु ।
 ता. कटुकसूरी । दा. कसूरवेणु । तत्पथ्यायो,
 —कटुः दक्षिणदेशजा । गुणाः—“लताकसूरिका
 तिक्ता खादो हृष्या हिमा लघुः । चक्षुष्या छेदनी
 श्वेतवर्णावसायस्यारोमहृत् ॥” भा. । श्वेतला
 वलिमीषनी च । सु.सू.४६५. ।
 लताङ्गी । स्त्री । कर्पटपत्रा । कौकण्डाङ्गी ।
 वै.निघ. ।
 लताजिह्वः । पुं । सर्पे । श.मा. ।
 लतातरुः । पुं । तालवले । निम्बवले । श.मा. ।
 लताशाखवले । तिका. ।
 लतातालः । पुं । हिन्तालवले । हैठान
 गाह । रा.नि.व.८ ।
 लताद्रुमः । पुं । लताशाली । र.मा. । तत्-
 पथ्यायाः,—सात्यः अश्वकर्णः कुशिकः वन्यः दीर्घः ।
 लतापनसः । पुं । तरन्मुलतायाम् । उन्नमृज
 गाह । तिका. ।

लतापर्णी । स्त्री । तालमूल्यां । सपुष्पायाम् ।
 मठेरी । वै.निघ. ।
 लतापृष्ठा । स्त्री । सूकायाम् । पिङ्गि भा.क ।
 श.र. ।
 लताप्रतानिनी । स्त्री । शाखाप्रचयवता-
 याम् । अम. ।
 लताफलम् । स्त्री । पटोले । ब्रह्मवे. पु. ।
 लतावृद्धतिका । स्त्री । वृद्धीलतायाम् ।
 वृद्धी । प.सु. ।
 लताभद्रा । स्त्री । भद्राक्षीलतायाम् । श्रु-
 ताङ्गिनी । श.मा. ।
 लतामणिः । पुं । प्रवालि । रा.नि.व.१२ ।
 लतामरुत् । स्त्री । सूकायां । पिङ्गि । श.र. ।
 लतामाधवी । स्त्री । माधवीलतायां । श.र. ।
 लतायष्टिः (ष्टी) । स्त्री । मञ्जिष्ठयां । श.मा. ।
 लतायावकम् । स्त्री । तरुप्रवालि । दारा. ।
 लतारसनः । पुं । सर्पे । दारा. ।
 लतार्कः । पुं । हरितपलाखी । अम. ।
 लतालकः । पुं । गजे । तिका. ।
 लतावृक्षः । पुं । श्रुताङ्गिनी । वै.निघ. ।
 लताशङ्कुतरुः । पुं । लताशाखवले । तिका. ।
 लताशङ्कुः । पुं । शालवले । श.र. ।
 लताशरीषः । पुं । वल्लीशरीषे । प.सु. ।
 लतिका । स्त्री । यमकलतायाम् । व्याक. ।
 लत्तिका । स्त्री । ज्येष्ठायाम् । टिक्टीकी ।
 गीषायां । उषा. ।
 लपनम् । स्त्री । मुले । रा.नि.व.१८ । भाष्ये
 लप्सिका । स्त्री । खाद्यविशेषे । मोहनकोश ।
 करणविधिः—“गीधूमपिष्टे सास्येन घृतं मय
 सुभज्येत् । शर्करां पिष्टमानेन समं तप्तजले
 मसेत् । लोडयित्वा ततो वल्लपूतां पिष्टे विनि-
 चिपेत् । मन्दाग्नौ विपचेत्तावज्जलम्पीला घृतहरेत् ।
 शुष्कश्रीफलचूर्णमिलाशुष्कीमरीचिनीजः । श्वेतकी-
 फलखण्डाय क्षिप्वा दद्यात् विचालयेत् कुशलः ॥
 पक्वा च रक्ततां याते सिद्धीत्यं भोगमीजनः ।
 शीतकाले तु भीक्षुणां परः प्रीतः सुखावहः ॥”
 वै.निघ. । अथवा,—समितां सर्पिषा खटुं
 शर्करां पयसि चिपेत् । तस्मिन् घनीकृते मसेत्

लवङ्गं भरिचादिकं । सिद्धेषा लप्सिका ख्याता
 गुणास्तस्या वदाम्यहम् । लप्सिका वृद्धयो हृष्या
 वन्या पित्तानिलापहा । क्षिप्वा श्वेतकरी गुर्वी
 रोचनी तपनी परम् ॥ भा. ।
 लम्फः । पुं । उल्फने ।
 लम्बः । पुं । अङ्गे । उषा. ।
 लम्बकर्णः । पुं । अङ्गीलवले । आंकोफ
 गाह । रा.नि.व.८ । श्रुते । श्रुतगोष । भा. ।
 छागे । तिका. । श्वेतपक्षिणि । रा.नि.व.१८ ।
 लम्बदन्ता । स्त्री । सिंहलोपिपल्याम् । रा.नि.
 लम्बवोजा । व.६ । See सिंहपिपली ।
 लम्बनः । पुं । कफे । श.च. ।
 लम्बा । स्त्री । तिकतुल्यां । नशा तिङ्गाडे ।
 दीर्घतिकालावुसंज्ञा । वा.सू.१५५.पा.व. । “लम्बा
 शुक्लनसा तथा ।” स.चि.१८५. । स्थावरविषाल
 गंतपदविषे । सु.कण्ठ.२५. ।
 लम्बिका । स्त्री । सूक्ष्मजिह्वायां । ज्ञानजिव ।
 रा.नि.व.१८ । श.र. ।
 लम्बितम् । स्त्री । मांसधाती । श.मा. ।
 वै.निघ. । [तिका. ।
 लम्बो (म्बी)ष्ठः । पुं । उष्ट्रे । रा.नि.व.१८ ।
 लयम् । स्त्री । उष्टीरे । वै.निघ. ।
 ललज्जिह्वः । पुं । उष्ट्रे । कुकुरे । मे. । स्त्री
 (ह्वा) । महासमज्ञायाम् । रा.नि.व.४ ।
 ललदम्बु । पुं । पुष्पमेदे । लिम्पिके । जटा. ।
 स्त्री । उदकविशेषे । वै.निघ.द्विका.चि. ।
 ललनः (ना) । पुं, स्त्री । सर्जवले । शूना
 भाणेत्र गाह । रा.नि.व.८।२१ । चारवले ।
 पित्राण गाह । रा.नि.व.१।२२ । राले । शूना ।
 रा.नि.व.१२ । बालके । रा.नि.व.१८ । स्त्री ।
 जिह्वायां । मे. । क्षियाम् ।
 ललनाप्रियम् । स्त्री । जीवरे । वाणि. ।
 रा.नि.व.१० । पुं । कदम्बवले । रा.नि.व.८ ।
 ललाकः । पुं । शिखे । श.च. ।
 ललाट(क)म् । स्त्री । भाले । शङ्खदन्त,
 कपाण । रा.नि.व.१८ । प्रशस्तललाटे । श.र. ।
 ललाटेखा । स्त्री । दीर्घजीवनसूचककपालस्थ-
 रेखायाम् ।

ललाटास्थि । स्त्री । कपालास्थिवये । च.शा.
 ७५. । [बालवी । मे. ।
 ललामम् । स्त्री । अथे । शृङ्गे । चिह्ने ।
 ललितः । पुं । तन्नाम्ना ख्याते अर्शोऽङ्गुरविशेषे ।
 लक्षणं—“गुदद्वारात् पृष्ठदेशे जायन्ते पाण्डुरा-
 दुराः । ललितास्ते.....” निदा. ।
 ललिता । स्त्री । कसूर्याम् । शृगनाडि ।
 रा.नि.व.१२ । लताकसूर्याम् ।
 लवम् । स्त्री । जातोफले । श.च. । लामज्जके ।
 लवङ्गे । रा.नि.व.१२ । पुं । लावपक्षिणि ।
 चतुर्थभागे । त्रिकि । भेष, र.सा.वसन्तकुसुमाकर-
 रसे । छेदने । लेशे । तिका. ।
 लवङ्ग(क)म् । स्त्री । (Caryophyllus aro-
 maticus.) Cloves. खनामल्यातपथ्यद्रव्ये ।
 मलकस दौपजहचस्य पुष्पवले । नवङ्ग । हिं
 लीड. । मे. कं लवङ्गकलिका । फा. लीग, मेखक् ।
 ता. किरम्वेर । तं लवङ्गलु । दा. लवङ् ।
 तत्पथ्यायाः,—देवपुष्पं शोपुष्पं श्रीसंज्ञं लवङ्ग-
 कलिका दिव्यं मेखरं लवं कचिरं शृङ्गीहर
 तोयधिप्रियं तीक्ष्णपुष्पं वारिपुष्पं चन्दनपुष्पं
 शङ्करां गौर्वाणकुसुमं दिव्यगन्धं । गुणाः—श्वेतलं
 तितं चक्षुष्यं भक्तरीचनं तिदोषघ्नं तीक्ष्णं
 शिरोरोगहरञ्च । रा.नि.व.१२ । कटुतिक्तं कफघ्नं
 लघुं तृषाणं मुखदीर्घमप्यहम् । सु.सू.४६५. ।
 “आभानानां दृश्यलवङ्गं लवङ्गं पाचनं लघु ।” राज.
 २५. । “लवङ्गं कटुकं तिक्तं लघु नेत्रहितं हिमं ।
 दीपनं पाचनं रुच्यं कफपित्तासनाशकम् । तृषां
 छर्द्दिं तथाभानं शूलमाशु विनाशयेत् । कासं
 श्वासञ्च हिक्काञ्च क्षयं चपयति ध्रुवम् ॥” भा. ।
 लवङ्गकन्दपत्रा । स्त्री । लघुतालोशपत्रे ।
 वै.निघ. ।
 लवङ्गकलिका । स्त्री । लवङ्गे । रा.नि.व.१२ ।
 लवङ्गचतुस्रसमः । पुं । अतोसाराधिकारि
 योगः । पाठः—“जातोफलं तिदशपुष्पसमन्वितञ्च
 जीरञ्च टङ्गशुतं चरकैः प्रयुक्तं । चूर्णानि माचिक-
 क्षितासहितानि लीडा सामातिसारमखिलं शूल
 हन्ति शूलम् ॥” रस.र. ।
 लवङ्गतैलम् । स्त्री । लवङ्गीत्येतैले । तदगुणाः,
 देवपुष्पीह्वं तैलमपि कद्वतातनाशनम् । दन्तवैष्य
 चाङ्गं गर्भिण्या वमनापहम् ।

लक्ष्मीवान् । पुं । पणसवने । कौठिल ग्राह ।
श.मा. । श्वेतरीहितके । श्वेत रोगा । रा.नि.
व.८ । अश्वत्थवने । वै.निघ. ।

लक्ष्मीविलासरसः । पुं । ज्वरे वासन्धाधी
य रसः । पाठः—“पलं कृष्णधूपं तदर्थं
रस-गन्धको । बला नामबलाभीक-विदारोक्तमिव
च । कृष्णधूपं निचुलं गोक्षीरवृद्धदारयोः । वीजं
शक्राश्वनस्यापि ज्ञातोकोषफले तथा । कर्पूरश्चैव
कर्षांश्च शृङ्गाचूयं पृथक् पृथक् । रट्टौला चाष्ट-
मांशिन स्वर्णं पणरसेन च ॥” वठिका खिन्न-
चणकप्रमाणा । कृष्णजिह्वं ८ तो. पारा, गन्धक
अथोक ८ तो. (मताङ्कुरे रस २ तो. गन्धक
२ तो.) श्वेत वेङ्गला, गोरक्षकाकुलिग्राभूज,
शतभूजी, भूमिकृष्णा, कान धूतूरार वीज,
हिङ्गलवीज, गोक्षूरवीज, विजताङ्कुर वीज,
सिद्धिवीज, आश्रफ, अग्निजो, कर्पूर ईहादेर
चूर्ण अथोक २ तो. श्वर्णभञ्ज १० चारि आना ;
पाणेर रसे माडिग्रा वटी करिवे । माडा
सिद्धिगणक २ । मताङ्कुरे आश्रफ, अग्निजो
एक एक तो. वीजताङ्कुर अत्रुतिर वीज
मिश्रित २ तो. । अन्यी मन्त्रालकीविलासः
श्रीरीरोगे । पाठः—“लोहमधं विषं सुप्तं फलवय-
कटुवयं । धूपं वृद्धदारच वीजमिन्द्राशनस च ।
गोक्षूरकद्वयञ्च पित्तलीमूलमेव च । एतस्यैव
समं शास्त्रं रसे धूपकस्य च । भावयित्वा वटी
कायां विगुञ्जाफलमानतः ॥” लोह, अज,
विष, धूता, जिह्वा, जिह्वा, धूतूरार वीज,
वीजताङ्कुर वीज, सिद्धिवीज, छोटे गोक्षूर-
वीज, वड गोक्षूरवीज, पिप्पलमूल समभाग ।
धूतूरार वीजेर रसे भावना निशा वटी करिवे ।
माडा २ कूट । र.सा.सं. । अन्यः कास—
वङ्ग लोहम् अथ ताम्रं कासं पारदः हरितालं
मनःशिला खपरं प्र. १ प. । केशराजस कुलथस्य
च काथे प्र. दिनत्रयं भावयेत् । एता जातीफलं
तेजपत्रं खड्गं धमानौ जीरकं त्रिफला त्रिकटु
मगरं गुडलक् वमशीचना प्र. २ ती. तेन सह
मिश्रित्वा पूर्वम् भावना दद्या । भावा
चणकमिता । भेष. ।

लक्ष्मीवेष्टः । पुं । श्रीवेष्टनामसुगन्धद्रव्यं, सरल-
निर्यासे । रा.नि.व.१२ ।

लक्ष्मीश्रेष्ठा । स्त्री । खलपद्मिनी । वै.निघ. ।

लागजीरः (कः) । पुं । शङ्खजीरके । वै.निघ. ।

लाघरकः । पुं । हलीमकरीगे । सु.उ.४४अ. ।

लाघवम् । स्त्री । लघुत्वे । आरीये ।
रा.नि.व.२० । [लिङ्गे । विका. ।

लाङ्गलम् । स्त्री । पुष्पमेदं । ताक्षणे । मे. ।

लाङ्गलकः । पुं । लाङ्गलाकारे भगन्दरके दे ।

“कटासहितलाकारः पार्श्वेयं यच्छेदः स सम्पूर्ण-
हलाकारः ।” वा.उ.२८अ. । “हाम्यां समाभ्यां
पार्श्व्यां छेदो लाङ्गलको मतः ।” सु.पि.८अ. ।
भा.म.४भ.भगन्दरवि. ।

लाङ्गलकी । स्त्री । लाङ्गलीचुपे । विष-
लाङ्गुलिनी । प.सु. । रस.र.च.श.वि. ।

लाङ्गलाख्या (ह्वया) । स्त्री । लाङ्गलाया ।
विषलाङ्गुलिनी । भेष.क.प्रा.क. । सु.स.२६अ. ।

लाङ्गलिः (लिका, लौ) । स्त्री । लाङ्गली-
हले । विषलाङ्गुलिनी । श.र. । भेष.स्त्रीरोग.वि. ।
गजपिप्पल्या । रा.नि.व.२३ । च.द.वा.व्या.पल-
डपातले । च.ये. । छे. । भा.पू.१भ. । मन्त्राली-
लतायाम् । कौटुभादी । श.च. । रा.नि.व.४ ।
सु.स.२३अ. । प्रणिपण्याम् । चाकुलिनी । मन्त्रि-
याम् । ऋषभके । कपिकच्छाम् । आशङ्कून् ।
वै.निघ. ।

लाङ्गलिकः । पुं । स्थावरविषमेदं । छे.च. ।

लाङ्गलिको (नी) । स्त्री । कलिकारिकाया ।
विषलाङ्गुलिनी । अम. । तत्पर्यायाः—लाङ्ग-
लाख्या लाङ्गली गैरी दीसा हलिनी गभंघातिनी
अग्निजाला अग्निजिह्वा अग्निमुखी अग्निशिला
वज्रिशिला इन्द्रपुष्पा कलिकारी । तदगुणः—कुष्ठ-
दुष्टवणनाशकः । सु.स.२८अ. कफशोधने ।

लाङ्गलौ (रन्) । पुं । मारिकलवने । रा.नि.
व.११ । सपे. । श.च. ।

लाङ्गलौशकः । पुं । जलजशकविशेष ।
कौटुभादी । तत्पर्यायाः—तीक्ष्णपिप्पली
जलाची पित्तला श्यामादनी । गुणाः—“लाङ्गलौ
कफपित्तघ्नी कृचा वातविह्वलितु ।” राज.३प. ।

लाङ्गुः । पुं । शिमे ।

लाङ्गु(ङ्गु)लम् । स्त्री । पुच्छे जेष्ठ । च.टी. ।

शिमे । मे. । पुं । शालिधान्यमेदं ।

लाङ्गु(ङ्गु)ला (लिका, लौ) । स्त्री । क्षधि-

कच्छाम् । रा.नि.व.३ । प्रणिपण्याम् । चाकुलिनी ।
रा.नि.व.४ । पुं (लौ [ङ्]) । ऋषभके ।
रा.नि.व.५ । वानरे ।

लाजम् । स्त्री । उशीरे । वेणी । मे. । पुं ।
आद्रं तच्छुले । मे. । पुं बहु, स्त्री (जा) । अक्षते । मे. ।

लाजचूर्णम् । स्त्री । खडिचूर्णं । शैत्येन
जुंढा ।

लाजतर्पणम् । स्त्री । लाजसक्तुतर्पणविशेष ।
भा.म.१भ.ज्व.वि. । “दाहवस्यहितं चामं निरन्नं
तृणयान्त्रितम् । शङ्करामधुसंयुक्तम् पाययेत्ताज-
तर्पणम् ॥”

लाजपेया । स्त्री । खडिगतपेयाया । शैत्येन
शुण्ड । वा.चि.१अ. । “लाजपेयां सुखजरां ।” च.
द. । गुणाः—“पूर्ववच्च कृता लाजपेया लघु
खृता यतः । गुणेः प्रशस्ता विज्ञेया पूर्वोक्ताया
गुणाधिका । त्रिकटुसंयवेलाभिर्युक्तातिगुणदा
भता ॥” देहिनः क्षुत्पाणानिदोन्मत्तकुचिरीग-
विनाशिनौ ॥” राज.३प. ।

लाजभक्तः । पुं । खडिभक्ते । गुणाः—“लाज-
भक्ते लघुः शीतवायुविदोषिकरी मधुः । वथी
निद्राकचिकरः कफपित्तविनाशकः । व्रणशोधन-
कारी स्वादुषिभिः परिकीर्तितः ॥” वै.निघ. ।

लाजमण्डः । पुं । खडिभण्डे । शैत्येन शुण्ड ।
गुणाः—अग्निजननी दाहदणानिवारणः ज्वराति-
सारशमनश्च । श्लेष्मल आमपाचनः मन्दाग्नि-
विषमाग्निबालस्थविरयोपतां पेयश्च । राज.३प. ।

लाजवर्णा । स्त्री । असाध्यविष-लुताविशेष ।
सु.कल्प.८अ. ।

लाजश(स)क्तुः । स्त्री । खडिचूर्णं । शैत्येन
ह्रातु । शीतवायुर्वा अतः सान्निपातिके न हित ।
सि.यो.ज्व.वि. ।

लाजाः । पुं बहु । खडिकायां । नाड्यां, शै. ।
भट्टजीहिमावे । “यै केचिद्बोह्यो भट्टास्ते लाजाः ।”
रा.नि.व.१६ । सतुषधान्यानि भट्टकुटितानि
लाजानाहुः । भा. । भट्टधान्येषु । सि.यो.र.पि.चि.
सिद्धतमयोगे । च.सू.४अ.छर्द्याम् । गुणाः—
“लाजास्तृक्यतीसारमेहमेदः कफच्छेदः । कास-
पित्तामशमना दीपना लघवी हिमाः ॥” राज.३प. ।

लाजुलम् । स्त्री । धान्ये । वै.निघ. ।

लाङ्कनम् । स्त्री । रागिनामदण्डान्ये । रा.नि.

व.१६ । तन्नामकचुद्ररीगे । लक्ष्णं—“कृष्णं सिधं
वा सहजं मण्डलं लाङ्कनं समम् ।” वा.उ.३१
अ. । चिह्ने । मे. ।

लाटपत्रः (णः) । पुं । लचायाम् । प्रा-
चिनी । वै.निघ. ।

लामज्ज(क)म् । स्त्री । उशीरमेदं । प्रक्ष-
वेणी । सु.सू.२८अ. । च.द.सि.यो.दाह.वि. ।
“लामज्जं नाथं शुक्लं चन्दनानुलिपयेत् ।”
(Andropogon laniger.) The Juncus
odoratus, उशीरवत्योक्तवृत्तविशेष, सुगन्ध-
वंशे । हिं लामज्जक । तं तेजवट्टिवे । तत्-
पर्यायाः—सुनीलं अमृणालं लवं लघु हृष्टका-
पक्षिकं शीघ्रं दीर्घमूलं जलाशयम् । अभावे उशीरं
देयम् । भा.म.१भ.ज्व.वि.मन्त्रालाक्षादितेले ।
“लामज्जकं चन्दनञ्च ।” च.सू.२५अ. । “लामज्जकं
यदा न स्यादुशीरं दीयते तदा ।” गुणाः—हिंस-
वितं मधुरं वातपित्तघ्नं तृणादाहशमनमूर्च्छारक्त-
पित्तज्वरघ्नञ्च । रा.नि.व.१२ । अपिच—“लघु
दोषत्रयासजित् । त्वगामयस्ते दृक्छेदाहपित्तस-
रोगनुत् ॥” भा. । “दीर्घमूलं दृढं सूक्ष्ममुत्तमं
गन्धसंयुतं । देशे साधारणे जातं लामज्जं भद्रकं
भवेत् ॥” भेष. ।

लालनम् । स्त्री । पियालवीजे । वै.निघ. । पुं ।
मूषिकविशेष । तदृष्टे लालास्त्रावः हिक्का कर्द्विश्
जायते । सु.कल्प.६अ. । वा.उ.३८अ. ।

लालसा । स्त्री । गर्भिणीदीहृदे । मांश । हे.च. ।

लालसौकम् । स्त्री । पिच्छिले । श.र. ।

लाला । स्त्री । मुखलावे । नाज । तत्पर्यायाः,
छणिका छणीका स्यन्दिनी दाविका मुखस्त्रावः
पिच्छिला लसिका लासिका । रा.नि.व.१८ ।

लालामेहः । पुं । प्रमेहमेदं । लक्ष्णं—
“लालातनुयुतं मूलं लालामेहनं पिच्छिलम् ।
प्रमेहवि.....” निदा. ।

लालाविषः । पुं । लूतादौ । हे.च. ।

लालास्त्रावः । पुं । लालाचरणे । नाजपडा ।
जर्णनाभी । मांशुष्मा । हे.च. ।

लालिकः । पुं । मद्धिषे । हे.च. ।

लावः (कः) । पुं । खनामव्यातस्थलचरणपदि-
विशेष । वट्टेर पाथी । त्रिका. । मं । ला-
वावकापेट । तत्पर्यायाः—लघुजङ्गलः ।

लक्षः । तन्मासगुणाः—पथं ग्राहि लघु च ।
रा.नि.व.७ । “पथिष्यान् महाशरीरं लाक्षा
जाङ्गलायकः । संयाही दीपनः प्रोक्तः कषायो
मधुरो लघुः । तथा विषाके लघुरः सन्निपातेऽति-
पूजितः ॥” अवि.२.१५ । अविच—“लाक्षा
विकिरणेषु ते चतुर्थो महा बुधः । पाण्डुलो
गौरकोऽन्यस्तु पीण्डुको दम्भरक्षसा ॥ लाक्षा
वह्निहाराः क्षिप्त्वा सरस्वा यादिका हिताः ।
पाण्डुलः श्लेष्मणेषु वीर्योऽनिलनाशनः । गौरी
अनुवरी हृदी शङ्खिकारी विदोषजित् ।
पीण्डुलः कर्णं विच्छिन्नवृषातकफापहः ।
दम्भरीरकपिच्छीहृदामयहरी हिमः ॥” भा. ।
लवङ्गः । च.द.धा.व्या.महासुगन्धितैले ।
लावणः (श्लेष्मः) । वि । लवणसंस्कृते । हे.
च. । स्त्री । लखे । र.स.सं. ।
लावणिकतेलम् । स्त्री । तेलविशेषः । च.स.
मावाशितोय च. ।
लावण्यम् । स्त्री । लवणत्वे । लोण्ठा । कान्ती ।
लावण्या । स्त्री । ब्राह्मीकुपे । वै.निघ. ।
लावा । स्त्री । लावपक्षिणि । रा.नि.व.१२ ।
लावाक्षकः । पुं । त्रीहृदयभेदे । त्रीहृदैन-
गुणः । सु.स.५६५. ।
लावः (वूः) (का) । पुं, स्त्री । अलाव्याम् ।
गाडि । श.र. ।
लासः । पुं । यूधे । शोण । श.च. ।
लासकः । पुं । मयूरे । मे. ।
लासिका । स्त्री । सुखसावे । लाणा ।
लास्फोटनी । स्त्री । आस्फोटन्याम् । वैश-
निकाया । अ.टी.रा. ।
लाक्षा । स्त्री । पेशके । वै.निघ. ।
लाक्षा । स्त्री । (Coccus lacca.) Lac.
जन्मानप्रसिद्धरञ्जकद्रव्यं । लाश, गाना । हिं
लाही । मं लाख । कं अरग । तं लतुक, लक्ष ।
अप्यथायाः—राक्षा जतु जतुका जतुका यावः
अजः अजकः गवधिका खदिरिका रक्षा
अक्षमाया अक्षमा क्रिमिना क्रिमिना दुमव्याधिः
दुमव्याधिः अक्षमा सुद्रिणी दीभिः गन्धमादिनी
नीला अक्षमा पित्तारि कीटना ग्राहिका अक्षमा
तक्ष्मा अक्षमा । हि.वि.वि.वि. प्रकृतैले ।
लाक्षा निशाहीविषयविकारि । गुणाः—

कषाया श्लेष्मपित्तघ्नी विषघ्नी रक्तघ्नी विषमञ्जरघ्नी
च । रा.नि.व.६ । “लाक्षा च नूतना याक्षा
सृत्तिकादिविवर्जिता ॥” भैष. ।

लाक्षातकः । पुं । पलाशवृक्षः । श.मा. ।

लाक्षादितेलम् । स्त्री । बालरोगाधिकारि
तेलम् । पाठः—“लाक्षारससं सिद्धं तैलं
मस्तु चतुर्थं । राक्षसचन्दनकण्ठाब्जवाजिगन्धानिशा-
युगे । शताक्षरादायद्याहमूर्त्वातिक्ताहरेणुभिः ।
अलाक्षा ज्वररक्षी मध्यहात् बलवर्णकम् ॥”
महालाक्षादितैले यथा—“लाक्षारसद्वये प्रथं
तेलस्य विपचेद्विषकम् । मन्दादकसमायुक्तं पिष्ट्वा
काच समावपेत् । शतपुष्पां हरिद्राच मूर्त्वा कुष्ठं
हरिणुकां । कटुकां मधुकं राक्षसजगन्नादाह
च । सुतकं चन्दनञ्चैव प्रथमस्तमानकैः ।
द्रव्यैरेतेस्तु तस्मिन् अम्यङ्गान्नादाहपहम् ।
विषमास्थान् ज्वरान्मन्त्रानाहैव प्रशमनयेत्... ॥”
अथ दीलायन्तविधानात् षड्भुजजलं लाक्षामं-
विश्रुतिवारान् परिखाय लाक्षारक्षी याक्षः ।
कुष्ठितलाक्षा २ श. वारि १८ श. २१ वारान्
दीलायन्ते परिखाय १६ श. याक्षम् । अथवा
लाक्षा ८ श. वारि ६४ श. पक्षा ३. १६ श.
याक्षम् । तिलतेले ४ श. लाक्षारसः काथो वा
१६ श. दधिमस्तु १६ श. । कल्पाय—गुलुफा
हरिद्रा मूर्त्वा मूल कुष्ठं रेषकं कटुको यष्टिमधु
राक्षा अश्वगन्धा देवदारु सुस्तं रक्तचन्दनं प्र. २ ती.
पाके सिद्धे कपूरं शिलारसः नखी प्र. २ ती. तैले
मिश्रयेत् । र.स.र. ।

लाक्षादिवर्गः । पुं । लाक्षारितकुटजाश्वमार-
कटफलहरिद्रादयनिम्बसमच्छदमालयः लायमाणा
चेति । तदगुणाः—कषायक्षित्तमधुरः कफपित्तार्ति-
नाशनः । कुष्ठक्रिमिहरश्चैव दुष्टव्रणविशोधनः ॥
सु.स.३८५. । [स्थातपुष्पवृक्षः । भा. ।

लाक्षापुष्पा । स्त्री । शतपत्रायां, गुलाब इति
लाक्षाप्रसादः । पुं । पट्टिकारोगे । श्रेष्ठ
शोधः । अम. ।

लाक्षाप्रसादनः । पुं । रक्तलीधे । अम. ।

लाक्षारसः । पुं । लाक्षाजले काथे वा ।
लाक्षारं रसः । सि.यो.य.च.वि. चन्दनादितैले ।
संस्थापनविधिः—“षड्भुजनाभसा लाक्षा दीलायन्ते
शु.पक्षिणा । लसतया परिखाय लाक्षारसमिमं
विदुः ॥” प.५.१६६. ।

लाक्षावृक्षः । पुं । कोशामवृक्षे । जलपात्रे ।

रा.नि.व.११ । पलाशवृक्षे । हारा. ।

लिकुचम् । स्त्री । चुम्बे । पूकापाण्डु. । रा.नि.
व.७ । लक्ष्मणवृक्षे । तेलो. । वै.निघ. । पुं ।
लकुचवृक्षः । डेलो गौह, मान्नात्र गौह ।
र.मा. । रा.नि.व.२ ।

लिकीच (ठ) कः । पुं । अङ्गोष्ठवृक्षे ।

लिक्का (ख्या) । स्त्री । केशकौटभेदे । निकि ।
श.र. । सूर्यकिरणान्तर्गतसूक्ष्मरजश्चतुष्टयमाने ।
“नालान्तरगते भानौ यच्चानुदृश्यते रजः । तैश्चतुर्भि-
र्भवेत्किञ्च लिङ्ग्याषड्भित्त साधकः ॥” प.प्र. ।

लिङ्गम् । स्त्री । शिष्टे । रा.नि.व.१८ । तत्-
पथायाः,—मैहूनं शिष्टः स्मरस्तम्भः उपस्थः
मदनकुशः कन्दर्पमुषलः विषकः शफः सफः
मैदः लाङ्गः ध्वजः रागलता व्यङ्गः लाङ्गलं साधनं
कामाङ्गुशः नागलता नराङ्गं पुंलिङ्गं पुंलिङ्गं
राजचिह्नकं । तत्तु गर्भस्थस्य समभिर्मासैर्भवति ।
विज्ञे । अम. । लक्षणे । रोगव्यापकहेतौ ।
“संस्थानं व्यञ्जनं लिङ्गं लक्षणं चिह्नमाकृतिः ।”
मा.नि. ।

लिङ्गकः । पुं । कपिल्यवृक्षे । श.च. ।

लिङ्गजा । स्त्री । लिङ्गनीलतायाम् । शिव-
गिज्ञिनी । रा.नि.व.३ ।

लिङ्गनाशः । पुं । लिङ्गम् इन्द्रियशक्तिं दृष्टिं
नाशयति । नीलिकाकाचापरनामके नेत्ररोग-
विशेषः । काचे उपेक्षिते तृतीयं चतुर्थं वा पटलं
गते लिङ्गनाशो जायते । तिमिर, शोथः । हिं
नज्जला । स वातजादिभेदेन घट् । ते च पुनर्वर्णं
भेदेन षड्भित्तिं द्वादशधा । लक्षणं—“स एव
लिङ्गनाशस्तु नीलिकाकाचसंज्ञितः । वातेन चापि
रूपाणि भ्रमन्तीव च पश्यति । आविलान्यरूपाभानि
व्याविहानीव मानवः ॥” मा.नि. । “तथाप्युपेक्ष-
माणस्य चतुर्थं पटलं गतः । लिङ्गनाशं मलः
कुर्वन् छादयेदृष्टिमण्डलम् ॥” तत्र वातेन यथा—
“स्यष्टारूपाभां वीक्षीणीं सूक्ष्मां वा हतदर्शनां ।
स लिङ्गनाशः ॥” पित्तजे यथा—
“अङ्गनीला निरालोका दृक्क्षिप्त्वा लिङ्गनाशतः ।”
कफजे यथा—“लिङ्गनाशे तु लक्ष्यते..... ।
सूर्यः कफो दृष्टिगतः लिङ्गो दर्शननाशनः ।
विन्दुर्जलस्यैव चलः रश्मिनीपुटसंस्थितः । लघु
मङ्गीवमायाति कषायां परिसर्पति । शङ्खकुन्देन्दु-

कुन्दस्फटिकोपमशक्तिमा ॥” रक्तजे यथा—
“लिङ्गनाशेन तादृग्दृक् निष्प्रभा हतदर्शना ॥”
सन्निपातजे यथा—“संसर्गं सन्निपातेषु विद्यात्सङ्गीर्ण-
लक्षणान् ।” कफजं विना लिङ्गनाशान् अस्यान्यान्
विदुः । वा.उ.१२५. ।

लिङ्गरोगः । पुं । उपदर्शे । भा. ।

लिङ्गवर्तिः । स्त्री । शुकरीगविशेषः । लक्षणं—

लिङ्गार्थः । “अङ्गुरैरिव सङ्घातैरुपैर्परि सं-
स्थितैः । क्रमेण जायते वर्तिः ताम्बूलशुद्धीपमा ।
कोषस्थान्तरे सन्धौ सर्वसन्निगतापि वा । अवेदना
पिच्छिला च दुश्चिकित्स्या विदोषजा । लिङ्गवर्ति-
रिति ख्याता लिङ्गार्थ इति चापरे ॥” मा.नि. ।

लिङ्गवर्धनः । पुं । कपिल्यवृक्षे । श.च. ।

लिङ्गवर्जिनी । स्त्री । अपामार्गवृक्षे ।
आपाण्डु. । श.च. ।

लिङ्गसम्भवा (भूता) । स्त्री । लिङ्गिनी-
लतायां । रा.नि.व.३ ।

लिङ्गालिका । स्त्री । चुद्रमूषके । हारा. ।

लिङ्गिनी (ङ्गी) । स्त्री । खनामख्यातायां
लतायाम् । पञ्चकुण्डिनी । शिवगिज्ञिनी ।

तत्पथायाः,—बहुपत्नी ईश्वरी शिवजा शिववह्निका
शिववह्नी स्वयम्भुः लिङ्गजा लिङ्गसम्भूता लैङ्गी
चित्रफला चण्डा चाण्डाली देवी अपस्तम्बिनी ।
गुणाः—कटुः उष्णः दुर्गन्धा रसायनी च ।
रा.नि.व.३ ।

लिङ्गी (इन्) । पुं । हस्तिनि ।

लिप्तः । वि । विषलितः । विशांश । मे. ।

लिप्तास्यता । स्त्री । सुखस्य श्लेष्मलिततायां ।
शुथं चट्टे कृत्वा । मा.नि. ।

लिम्पाकः । पुं । (Citrus acida.) जम्बोर-
वृक्षविशेषः । पातिलेवृक्ष गौह । गुणाः—सुरभि
खादु नात्यक्षं भक्तरीचनं हृद्यं कृद्भिं
वातघ्नं अहरं नातिपित्तकारकं । कर्णलिम्पाक-
गुणाः—“कर्णं कफवातास्रमेदीघ्नं पित्तकोपनम् ।”
राज.३५. ।

लि(लो)क्षा । स्त्री । लिख्यायाम् । लिथि ।

अम.श.र. । परिमाणभेदे, सर्वपषांशे । श.च. ।

लोका । स्त्री । ऋक्षसूषिकमायाम् । छोटि
ईक्षुरात्री । वै.निघ. ।

लोभाविनासरसः । पुं । अन्नपित्तविकारे रसः । पाठः—“रसी बलिव्योम रविश लोहं भावकनोस्तिष्ठितं विमर्श । तदल्पष्टं” इत्युक्तं सप्तम्यर्थस्य च वक्तव्यम् । इत्यस्यपि सप्तम्यावलीकृतं...॥” रसा.सं. ।

लुङ्गः । पुं । मातुलुङ्गवत् । छान्दोग्ये (मन्त्र) शब्दः । वै.निघ. ।

लुङ्गमांसम् । क्ली । मातुलुङ्गमांसं । वै.निघ. ।

लुङ्गान्तम् । क्ली । मातुलुङ्गान्तं । रसा.सं. अक्षरम् ।

लुङ्गः । पुं । मातुलुङ्गवत् । छान्दोग्ये (मन्त्र) शब्दः । रसा.सं. ।

लुण्टकः । पुं । शाकविशेषः । नटिना शकः । अक्ष. ।

लुण्टनम् । क्ली । लुण्टने । नटि । श.र. ।

लुण्टाकः । पुं । काकः । विका. ।

लुण्टिका । स्त्री । लोमादिगोत्रिके । नृपि । “मेषलोमलुण्टिकया” । भेष. ।

लुण्टकः । पुं । चौरनामगन्धद्रव्यं । र्गोष्ठेना । वै.निघ. ।

लुलापः (यः) । पुं । मक्षिषे । प.स. ।

लुलाप(य)कन्दः । पुं । मक्षिषकन्दः । गङ्गाक्षी । रा.नि.व.७ ।

लुलाप(य)कान्ता । स्त्री । मक्षिष्याम् । रा. नि.व.१८ ।

लुषभः । पुं । मत्तश्चरन्नि ।

लूता । स्त्री । नाडीत्रयरीगे । रा.नि.व.२० । ऊर्णनाभौ । माकड़्या । हिं माकड़ौ । तत् पथ्यावाः—मकंटः मकंटकः लूतिका ऊर्णनाभः शूलकं तन्तुवायः अष्टपात् स्निग्धः । एषा विषात्मिका भवति कीटस्थ घोरा । “कीटस्थी शङ्खतरा लूताः खोडश ता जगुः” । निरुक्तिः—“यस्मात्तुल्यं तृणस्यासौ सुनेः प्रसिद्धिर्भवति । तस्मात्तुल्यः प्रभाष्यन्ते संख्यया तास्तु खोडश ॥” इत्युक्तं प.स. । “अष्टाविंशतिरित्येके ततोऽप्यन्ते तु भूयसीः । सहस्रं तानुचरा वदन्त्ये सहस्रशः । महत्प्रवृत्त्या तु लूतैकैव विषात्मिका ॥ रूपाणि कामसंज्ञा दुर्ज्ञेयान्यतिशङ्करा । कृच्छ्राध्या पञ्चदशैरभाया निषयेन सा ॥” देहालक्षण—

लूता दंशय सर्वोऽपि दद्रुमण्डलसन्निभः । सितोऽसितोऽरुणः पीतः श्यामो वा स्रुतव्रतः । मध्ये कण्ठोऽथवा श्यावः पथ्यन्ते जालकावतः । विषुपवान् शीफयुतस्यन्ते बहुवेदनः । ज्वराशुपाकी विक्ले दकोथावदरणावितः । क्लेदंन यत् स्पृश्यज्जं सत्वापि कुरुते व्रणम् । श्वासदंष्ट्राशक्त्युत्थक-लालानखात्तैवे । अष्टाभिरुदमत्येषा विषं वक्त्रे वि-षतः । लूता नामेदंशूलूहम् ऊर्ध्वं वाधश्च कीटकाः । लूतादंशः दिनाहं नैव लन्त्यते । प्रथमे दिने मृचोव्यधनवत्, द्वितीये उन्नतं पिङ्गकाचितं, तृतीये पुलकतमण्डलातिवेदनारीमकूपसावश्च; चतुर्थे महाशोफतापः, पञ्चमे विषकोपजविकारः, षष्ठे मर्मव्याप्तिः, सप्तमे च दिने नाशः । चिकित्सा—दंशोद्धारदाहदिकं कार्यम् । अगदाशान् पञ्चक मन्दर गन्धमादनादयो हिताः । वा.उ.१७ अ. । तदुत्पत्त्यादि यथा—“विश्वामित्रो नृपवरः कदाचिद्विषसक्तम् । वसिष्ठं कीपवामास गत्वाश्रमपदं किल । कुपितस्य सुदेवस्य ललाटात् खेदयिन्दवः । अपतन् दर्शनादिममक्षतात्कीर्णवर्चसः । लूने त्वये मक्षीषीषां धेन्यं सभृतोऽपि च । ततो जातास्त्रिमे घोरा नानारूपा महाविषाः । अपकाराय चर्तुन्ते नृपसाधनवाहने । कृच्छ्राध्या-सथासाध्या लूतास्तु विविधाः स्मृताः । तावामष्टौ कृच्छ्राध्या बन्ध्यास्तावत्य एव तु । त्रिमण्डला तथा श्वेता कपिला पीतिका तथा । आलमूतविषा रक्ता कसना चाष्टमो स्मृता । ताभिर्दंष्ट्रे शिरोदुर्ध्वं कण्ठं दंष्ट्रे च वेदना । भवन्ति च विशेषेण गदाः स्नेहिकवातिकाः । सौवर्णिका लाजवर्णा जालि-न्येषोपदो तथा । कृच्छ्राध्यावर्णा काकाखा माला-गुणाष्टमो स्मृताः । ताभिर्दंष्ट्रे दंशकीयः प्रवृत्तिः क्षतजस्य च । ज्वरो दाहोऽतिसारश्च गदाः स्युश्च विदोषजाः । पिङ्गका विविधाकारा मण्डलानि महानि च । शोफा महान्तो स्रुवः रक्ताः श्यावा-श्यासाथ ॥” सु.कल्प.पञ्च. । पिपीलिकायाम् ।

लूतारिः । पुं । दुग्धिकायाम् । शिखरे । रा.नि.व.४ ।

लूतिका । स्त्री । लूतायां । माकड़्या । श.र. ।

लूनः । चि । क्षिन्ने । अम. ।

लूनकः । पुं । पथी ।

लूमम् । क्ली । लासूली । अम. । [कादी । इ.च. ।

लूमविषः । पुं । पुंरुदंशकप्राणिमात्रे, वधि-

लेखः । पुं । तालवत् । प.स. ।

लेखनम् । क्ली । काशीषे । शिखरकम् । लेखनौषधे अनिलानलभूयिष्ठे द्रव्ये । सु. । अथवा, —धातुन् मलान् वा देहस्य विशोथोल्लेखयच्च यत् । लेखनं तदयथा खोद्रे नीरसुणं वचा यवः । भा. भूर्जलचि । तालपत्रे । मे. । ईषस्यमदारणं । तन्नामकाञ्जने । “लेखनद्वारतोऽन्नास्तरसैरञ्जन-सुचते ।” तीक्ष्णं । भा. । पुं । काशवत् । के.के. । रा.नि.व.८ । तन्नामकानि रूढवत् । “विफलाकाय गोमूत्रचौद्रचारसमायुताः । ऊषकादिप्रतीवापे-र्वस्यो लेखनाः स्मृताः ॥” भा. । वि. वानि-करे । मे. ।

लेखनाञ्जनम् । क्ली । कषायाञ्जकटुद्रव्यैरञ्जने । च.द. ।

लेखनात्मकम् । क्ली । कतकबीजे । वै.निघ. ।

लेखनी । स्त्री । खटिकायाम् । थङ्गिगणि । काशवत् । वै.निघ. । वर्ति विशेषे, चन्द्रोदयवर्त्तौ । शङ्खनाभिः मन्त्रशिलापथ्या-विभोतकमज्जा पिप्पली-मरिच-वचा-कुष्ठचेति द्रव्यैः कृतागुग्धेन वर्तिः । सा.को. ।

लेखनीयवर्गः । पुं । चरकोक्ततृतीयदशके । यथा—“सुसक्तुष्टरिद्रादाकृष्टरिद्रावचातिविषाकटु-रोहिणीचित्रकाचिरविल्लहैमवत्यः । इति दशैमानि लेखनीयानि भवन्ति ।” चिरविल्लः करञ्जः । हैमवती शुक्लवचा । च.सू.४अ. । [भा. ।

लेख(ख्य)पत्रः । पुं । तालवत् । भूर्जवत् ।

लेखशा (सा)टः (कः) । पुं । श्लेष्मवत् । वै.निघ. ।

लेखाहः । पुं । तालवत् । शीतल इति ‘कीर्णं प्रसिद्धं । त्रीतान्, उटफुट् । रा.नि.व.८ ।

लेख्यः । पुं । शीतलवत् । रोहिण्यादिरीगे । स.सू.प्र.अ. । वि. लेखनीये, लेखनाहं ।

लेखम् । क्ली । लख्या । ग्याङ् । भूरिप्र. ।

लेनीतक । पुं । औत्तरापथिकपाषाणभेदे । स.यो.कृद्.चि. ।

लेपः (नम्) । पुं, क्ली । सुधायाम् । छ. । विश्व. । भोजने । चन्दनादिद्रव्यसंघे । गी.देशे । लेपविधेः—दोषघ्नो विषघ्नो वण्णश्चेति । पुनश्च तस्य द्वौ भेदौ आलेपः प्रदेहश्चेति । तयोरालेपः पित्तघ्नः आर्द्रमाक्षिषचर्मवच्छीतलः

तनुर्विभीषी च । द्वितीयः वातघ्नश्च आर्द्रः घन उष्णश्चेति । प्रलेपनिषेधो रात्रौ केवलं ब्रह्म पथ्यः । शुष्ममाणश्च तं न धारयेदिति । तदुक्तं— “दोषघ्नो विषघ्नो वण्णो लेपस्त्वं विधा मतः । द्वौ दस्य कथितौ भेदौ प्रलेपाख्यप्रदेहकौ । तमसा पिहितौ क्षुधा रोमकूपेषु संस्थितः । विना लेपेन निर्याति रात्रौ नालिपयेदतः ॥” गुणाः—“सुशीतो लेपसंज्ञः स्वादुष्णः प्रोक्तः प्रदेहकः । प्रलेपः शीतलः प्रोक्तः रक्तपित्तहरः परः । प्रदेहः कफवातघ्नः पाचनः परिकौर्तितः । यदा र्द्रं माक्षिषचर्म तस्योत्सिधेन लेपनं । लोमाभिसुखमादौ प्रलेपाख्य-प्रदेहकौ । अक्षुष्ठस्य चतुर्भागे मुखलेपो विधीयते ॥ न रात्रौ लेपनं दद्यात् दत्तं निष्यतितं तथा । न च पथ्यवितं चापि शुष्ममाणं न धारयेत् । न चापि सुखमालिष्यते तेन दोषः प्रसिच्यते ॥” सु. । “अपाकि शोथे विषमे गभीरे कफवायुना । संयुक्तः रक्ते विहितो रात्रौ लेपश्च निश्चितम् ॥ षड्भागाः पित्तिके स्नेहाः चतुर्भागाश्च वातिके । अष्टभागास्तु कफजे स्नेहमात्राः प्रदापयेत् ॥” उल्लङ्घः । अथ ज्ञातयः । “षोडशं षड्णञ्च चतुर्थांशं प्रदापयेत् । लेपप्रदेहयोः खोद्रे विपरीतं लिपेत्तिलम् । विकारतत्त्वप्रवृत्तिप्रमाणे सैन्धवादिके । उपनाहो मतसंज्ञात् यस्मादुपरि बध्यते ॥ स्नेहाल्लवणं तत्र व्यक्तं कृत्वा विनिक्षिपेत् । विषदोषहरावाथो ततोऽर्थे विधिस्त्वयम् ॥ यस्तु वस्यो न तस्यैषा इति हृष्टपरम्परा ॥” अथ शिरोलेपविधिः—“उक्तास्तुतेषु लिपेषु संवेष्ट्यैरुण्ड-पत्रकैः । कुर्याद्रात्रौ दिवा स्नानं युक्तिरेषा प्रशस्यते ॥” इति लेपविधिः । चन्दनलेपगुणाः— “चन्दनं शीतलं तिक्तं तृणा-श्वाहास्त्रपित्तजित् ।” अगुरुलेपगुणाः—“अगुरु व्रणजित्तुल्लङ्घण कफवातजित् ।” कुडुमलेपगुणाः—“कुडुमं हि वैवर्ण्यकण्डं वातकफापहम् ।” कसूरीलेपगुणाः—“कसूरी कृद्द्विदौर्गन्धरक्तपित्त-ज्वरापह्ना । लताकसूरीलेपगुणाः—“लता-कसूरीका हृद्या शीता तिक्तास्त्ररोगजित् । तेजपत्र-लेपगुणाः—“पत्रकण्डफवाताशं हृत्तासारोचकाप-हम् ।” कक्कीलादिलेपगुणाः—“कक्कीलः कटुको हृद्यः सुगन्धिः कफवातजित् ।” शङ्खादिलेपगुणाः—“शङ्खो वात-कफ-श्यास-कास-ज्वरविनाशिनी ॥” “उशीरं खेददौर्गन्धदाहपित्तास्ररोगजित् । रक्तपित्तहरं वल्यं चक्षुषं रक्तघ्नम् । शोवासः

सरलं प्रतिः कन्दुर्यथिपिणिकं। सिंहकः
मासी देवदारु-सुरा मखं। सर्वोऽमी परमः लक्ष्मी-
रक्षोप्रा वरनाशनाः॥” राज. २५।

लेपनः। पुं। सिद्धिके। शिवाग्रम्। रा. नि. व. १२।

लेलिहः। पुं। कमी। पुरीषशक्तमिश्रितः।
च. वि. ७५।

लेलीनः (कः)। पुं। गत्यके। वै. निघ.।

लेशः। पुं। खल्ये।

लेहः (नम्)। पुं, क्ली। आखादने। छाटो।

रा. नि. व. २०। हे. च.। भोजने। अवलेहे। प. प्र.
१४। लेहपाकविधिः—“लेहे यथास्ति यो भागो
निहिंष्टो द्रवकल्कयोः। तत्रापि पादिकः कल्कः
द्रवात् कार्या विज्ञानता॥ तुलाद्रव्यं जलद्वीपे
द्वीपे द्रव्यं तु सा मता॥ द्रव्यो गुडः सिता वापि
इति सर्वत्र निश्चितम्। अवलेहस्य लेहस्य तस्य
मानं पलद्वयम्। सुखमयः सुखस्पर्शो गन्धवर्ण-
रसान्वितः। पीडितो भजते स्नेहं लेहः पाक
सुपागतः॥” वा.।

लेहिनः। पुं। टङ्गणचारे। मोहाग्रं तथे।
हे. च.।

लेही। स्त्री। कर्षपालीरोगे। निदा।

लेह्यम्। क्ली। अटविधानान्यतमन्त्रे। रा. नि. व.
२०। अष्टते। श. मा.। चि.। लेह्ययोग्ये।

लेङ्गिकी। स्त्री। वसनविरेचनयोः शोधनविशेषः।
च. द. वसनाधिकारे।

लेङ्गी। स्त्री। लिङ्गिनीलतायाम्। रा. नि. व. ३।

लोकः। पुं। प्रसिद्धः, स द्विविधः स्याद्वरी
लङ्गमयः। “द्विविधात्मक एवासेयः सौम्यस्य
पञ्चात्मको वा” इति। सु. म. १५।

लोककान्ता। स्त्री। ऋद्धिनामौषधे। रा. नि.
व. ५। See ऋद्धिः।

लोकतुषारः। पुं। कर्पूरे। रा. नि. व. १२।

लोकनाथः। पुं। पारदे। वै. निघ.।

लोकसंज्ञा (ज्ञिका)। स्त्री। कन्दगुड्याम्।
रा. नि. व. ३।

लोकस्कन्दः। पुं। तमालवृक्षे। वै. निघ.।

लोकहिता। स्त्री। तुल्याजने। कुलत्यायाम्।
वनमान्त्रा। रा. नि. व. ५।

लोकेशः। पुं। पारदे। रा. नि. व. १३।

लोचकः। पुं। शैवकनोनिकायाम्। कज्जलं।

कदल्याम्। भुवः शिथिलचर्मणि। मं.। मास-

लङ्गुके। बदरीवृक्षे। नोलवस्ते। निमित्तौ।

विका। अहिनिर्मोके। श. र.।

लोचककटः। पुं। लोचमलके। अ. टी. खा.।

लोचनम्। क्ली। नेत्रे। रा. नि. व. १८। जीरके।
वै. निघ.। गवाले। वा. उ. २२५।

लोचनहिता। स्त्री। कुलत्याजने। रा. नि.
व. १३। तुल्याजने।

लोच(भ)ना (नो, या)। स्त्री। महाभाविण्य-
काया। गूडीरोगे। रा. नि. व. ५।

लोचनामयः। पुं। नेत्ररोगे। विका.।

लोचमकटः। पुं। मयूरशिखायाम्। कृष्णकटो।
अ. टी. खा.।

लोचमस्तकः। पुं। अजमोदायाम्। भा.।
मयूरशिखायां। अम.।

लोचशिरः। क्ली। अजमोदायाम्। वै. निघ.।

लोचिका। स्त्री। लुचीत ख्याते खाद्यद्रव्ये।
लूटि। पाकराजेश्वरः।

लोटा (टिका)। स्त्री। चुक्रायाम्। चुक्रा-
पान्। वै. निघ.।

लोठनम्। क्ली। इतस्तथा लने। छाटा।
लोटा। सा. नि.।

लोड़ा (णा)। स्त्री। चाङ्गेर्याम्। आभ्रकण-
शक। लोणिकादये। छोटो भूनी वड़ भूनी

शक। रा. नि. व. ५। चूदलोणिकायाम्। भा.।

लोणकम्। क्ली। लवणे। वै. निघ.।

लोणटणम्। क्ली। लवणवृक्षे। रा. नि. व. ८।

लोणा। स्त्री। चूदलोणिकायाम्। लोणिकायाम्।

लोणास्ना। स्त्री। चूदलोणिकायाम्। थूमे

भूनी। रा. नि. व. ५।

लोणारम्। क्ली। लवणचारे। लोणार खार-
इति दाक्षिणात्ये प्रसिद्धम्। लोणाग्रं स्त्रात्र।

तत्पर्यायाः,—लवणः लवणमदः लवणचारः
लवणाकरजं लवणोत्थं जलजं। गुणाः—अत्युष्णं

तीक्ष्णं पित्तवृद्धिकरं वातगुणघ्नं शूलघ्नम् ईषलवणघ्नम्।
रा. नि. व. ६।

लोणिका। स्त्री। लोणीशके। थूमे भूनी,

वन भूनी। प. सु.। चाङ्गेर्याम्। आभ्रकण-
शक। चुक्रायाम्। चुक्रापान्। वै. निघ.।

लोणी। स्त्री। (Portulaca quadrifida.
Syn. Meridiana or P. Oleracea.)

Indian Purslane. पत्रशकभेदे। वड़ वा

वन भूनी, कूट भूनी। हिं लुणियाशका वा

लुणिया, खुरका। तं पइलकुर। वम्. कुफा।

ता. कोरिलकोरइ। तत्पर्यायाः—लोणा लोणी।

वृक्षोण्यास्तु पर्यायः घोटिका। सा द्विधा चूदा

वृक्षतो च। तयोः चूदा रुचा गुरुः वातघ्नश्च हरी

अशीर्षी दोपनी अन्ना मन्दाग्रहरी च। वृक्षतो

अन्ना सरर उष्णा वातघ्नत् कफपित्तघ्नी वाग्दोषघ्नी

व्रणघ्नी गुल्मघ्नी आसकासप्रमेहघ्नी शीथे नेत्ररोगे च

हिता। भा. पू. १५. भा. व.।

लोतः (वम्)। पुं, क्ली। लवणे। नेत्रजल-
विका.। चिह्ने। उष्णा।

लोतनी। क्ली। महाभाविण्यकायाम्। वड़

थूमे कुड़ि।

लोधः (ध्रः, कः)। पुं। (Symplocos

racemosa.) खनामखटाववृक्षः। लोधं ग्राह्यं,

लोधं कर्षं। हिं लोधं। मं. तल्लक्ष्मीद्वयवृक्षे।

गुर्जं. लादर। तत्पर्यायाः,—गालवः तिल.

साज्जनः बालप्रियः वानराघातः लोधाद्रः वलभद्रः

रीध्रः तिलकः तिलकः विज्ञतवः विज्ञो काण्ड-

कोलकः काण्डनौलः काण्डनौलकः लोधवृक्षः

लोधकवृक्षः शम्बरः हसिलोधकः हसिपुष्पकः

शावरकः तिरौटः तिरौटकः रक्तलोधस्य पर्यायाः,

तिरौटः साज्जनः रक्तलोधः तिन्दुकः लतकका.

अतस्य पर्यायाः,—शुक्तः शावरलोधः शावरः

महालोधः। सु. सु. ३७. लोधादिः। च. द. ज्व.

चि. लोधादिः। “लोधीत्यलास्यतापन्नः।” स द्विविधः

वल्लसामान्यभेदात्। तत्र विशिष्टो वल्करीध्र इति।

रा. नि. व. ६। सा. गुणाः—राधुहय कषायं

शीतलं वातकफरक्तघ्नं चतुष्पदं विषघ्नम्। “रीध्रौ

यादौ लघुः शीतश्चतुष्पदः कफपित्तघ्नः। कषायो

रक्तपित्तासृज्ज्वरातीसारशीथहत्॥” भा.।

लोधपुष्पः। पुं। मधूकवृक्षे। मडेग गाह्यं।
वै. निघ.।

लोधपुष्पकः। पुं। शालिधान्यविशेषः। भा. पू.
१५. धा. व.।

लोधपुष्पिणी। स्त्री। जसधातक्याम्। कूट

धाह्ये कूलं। वै. निघ.।

लोधवलम्। क्ली। तन्नामके चक्रपाणिदन्तस्य

कुले। वि (ली)। तत्कुलसम्भूते। च. द.।

लोधवृक्षः। पुं। मधूकवृक्षे। रीध्रवृक्षे। वै.
निघ.।

लोधादिः। पुं। पित्तज्वरघ्नकषायः। च. द. पि.
ज्व. चि.। “लोधीत्यलास्यतापन्नशारिवाणां सशर्करः।

काथः पित्तज्वर हन्यात्॥”

लोपाकः। पुं। शगालभेदे। स लाङ्गलकस्य-
इत्युच्यते। लोभा इति लोके। थाक्शिशाणं।

सु. चि. ८५.। अयं विलिख्यगुणः।

लोपाकि (शि)का। स्त्री। धूर्तशगालिकायाम्।
थाक्शिशाणो। श. मा.। हारा.।

लोपाशकः। पुं। शगाले। थाक्शिशाणं

हारा.।

लोभनम्। क्ली। मासे। वै. निघ.।

लोभ्यः। पुं। हरिताले। वै. निघ.। शिक्वो-

धान्यभेदे, सुहे। गूगं। हे. च.।

लोमम्। क्ली। लाङ्गुले। लेखं। जटा.।

लोम (न्)। क्ली। केशे। रोम्नि। रौण्डि।

अम.। तदुक्तं—“अस्थौ मलानि लोमानि

असंख्यानानि भवन्ति हि॥” भा.।

लोमकरणो। स्त्री। मांसरोहिणीभेदे। रा.
नि. व. १२.।

लोमकर्कटी। स्त्री। अजमोदायाम्। वै. निघ.।

लोमकर्णः। पुं। शशके। थरगोषं। हे. च.।

लोमकूपः। पुं। लवणम्। “सन्ति यावन्ति

रीमाणि तावन्तो लोमकूपकाः।” भा.।

लोमघ्नम्। क्ली। इन्द्रजित्तरोगे। टाक्पोक।

वि। लोमपातने। निदा.।

लोमदोषः। पुं। शोणितजन्मभेदे। वृक्ष-
कृमि। च. वि. ७५.।

लोमफलम्। क्ली। भव्यफले। छात्रा.।
रा. नि. व. ११.।

लोमविध्वंसः। पुं। कमी। कृमि। वै. निघ.।

लोमविषः। पुं। व्याघ्रादौ। हे. च.।

लोमशः। पुं । मध्याली । मूढे आनू ।
आतुकाशीवे । “काशीवे तमालपत्रे वा ।” च.द. ।
मेदि । विका । लोकाङ्गनामविलेशयम् । रा.नि.व.१८ ।
लोमशकणः। पुं । विलेशयमभेदे, शशके ।
अशक । सु.सू.४६अ. ।
लोमशकाण्डा। स्त्री । कर्कटिकायाम् ।
कौकूड गीह । रा.नि.व.७ ।
लोमशच्छदः। पुं । देवताङ्गणे । देशांताङ्ग ।
प.सु. । पीतदेवदाह्याम् । विका ।
लोमशपत्न्या (विका)। स्त्री । पीतदेव-
दाह्याम् । वे.निघ. ।
लोमशपर्णिकी। स्त्री । माषपर्ण्याम् ।
माषाणी । प.सु. ।
लोमशपुष्पकः। पुं । शिरीषवृक्षे । रा.नि.व.८ ।
लोमशमार्जारः। पुं । गन्धमार्जारे । गन्ध-
गोकुल । तत्पण्यायाः—पूतिकः मारजातकः ।
सुगन्धी मूलपातनः गन्धमार्जारकः । तन्मुक्तगुणाः—
कफघातघ्नः चतुष्पः सुगन्धिः वीर्यकरः कण्डू-
कोटघ्नश्च । रा.नि.व.१८ ।
लोमशा। स्त्री । गन्धमार्जारा, सुगन्धजटामार्जारा ।
गन्धमार्जारी, सुगन्ध जटामार्जारी । रा.नि.व.१२ ।
वचायाम् । व.८ । काकोल्या । कौकुला । रा.नि.व.२२ ।
मिष्याम् । मूढेष्टौ । च.सू.३अ. । काक-
जहायाम् । शुक्लशिल्पा । मङ्गमिदाया । मे. ।
शणपण्यायाम् । एवारी । कौकूड गीह ।
रा.नि.व.४१० । अतिबलाया । विश्वः ।
लोमशातनम्। वि । लोमनाशके हरि-
तलादौ । तन्म ।
लोमशी। स्त्री । कर्कटीविशेषे । वे.निघ. ।
लोमहर्षणम्। स्त्री । रोमाञ्च ।
लोमहृत्। पुं । हरिताले । हे.च. ।
लोमा। स्त्री । वचायाम् । वे.निघ. ।
लोमादः। पुं । मलजलमिमेदे । च.वि.७अ. ।
लोमालिका। स्त्री । शृगालिकायाम् ।
आलेन । आकुशिशो । विका ।
लोमजिह्वा। स्त्री । महाबलायाम् । वे.निघ. ।
लोला। स्त्री । जिह्वाया । विका ।

लोलायः। पुं । अपभारतोये । रा.नि.व.२० ।
लोलिका। स्त्री । हंसविशेषे । आतिशय ।
चाङ्गेया । आशुक्ल । “सुदन्तशठान्वासा चाङ्गेरी
लोलिका च सा ।” जटा. ।
लोलिनी। स्त्री । नीलपुङ्गायाम् । (विन्दुघृते) ।
लोलिभ्वराजः। पुं । वेद्यजीवनयन्त्रकारि ।
लोष्टम्। स्त्री । पुं । गुड । लोष्टे । डे.ग. । अम. ।
लोष्टरजसि । लोष्टाष्ट, मूत्र । रा.नि.व.१४ ।
लोष्टराजः। पुं । रौप्ये । वे.निघ. ।
लोहम्। स्त्री । पुं । अशुक्ल । काष्ठाशुक्ल ।
रा.नि.व.१२ । च.सू.३अ. । सि.यो.यन्त्र.चि. ।
“लोहस्यताभयाः ।” भा.पू.१५.चित्तभमज्ज.चि. ।
“लोहलामज्जकेलाभिः ।” कांस्यधातौ । कौमा ।
रा.नि.व.१३ । रक्तधातौ । व.८ । रा.नि.व.१८ ।
स्वर्ण । सुखलौहे । कान्तलौहे । ताम्बे । पितले ।
रौप्ये । श्लेषके । व.८ । अस्ते । मे. ।
लोहकण्टकः। पुं । मदनवृक्षे । श.च. ।
लोहकर्षः (कः)। पुं । लोहचुम्बके । चूम्बक-
पाथत्र । भा. ।
लोहकान्त(क)म्। स्त्री । कान्तलौहे । हे.प्रा. ।
प.सु. । लोहचुम्बके । वे.निघ. ।
लोहकिटम्। स्त्री । लोहमले । मूत्र ।
रा.नि.व.१३ । प्रयोगे तत्र पुराणं याज्यम् । सि.यो. ।
वृद्धदग्निमुखचूर्णे ।
लोहकौटः। पुं । मसुरे । व.निघ. ।
लोहचूर्णम्। स्त्री । लोहमले । मूत्र ।
रा.नि.व.१३ ।
लोहजम्। स्त्री । रुक्मलौहे । वर्तलौहे ।
लोहमले । मूत्र । रा.नि.व.१३ । कांस्थि । हे.च. ।
लोहद्रावो (द्रव)। पुं । टङ्गणचारि ।
मोशग । रा.नि.व.६ । अक्षवेतसे । प.सु. ।
लोहनिर्यासः। पुं । लोहकिट । मूत्र ।
लोहपञ्चकम्। स्त्री । स्वर्णरौप्यताम्रवज्रशोधपु,
सुवर्णरौप्यताम्रपुकांतलौहेषु वा ।
लोहपत्रिका। स्त्री । शालिग्रशके ।
लोहपृष्ठः। पुं । काष्ठपत्रिणि । कौक पाथी ।
अम. । च.सू.२०अ. । [धान । च.सू.२०अ. ।
लोहबालः। पुं । शालिग्रान्यविशेषे । मोशराज

लोहमलम्। स्त्री । लोहकिट । मूत्र ।
वे.निघ. ।
लोहमारः (कः)। पुं । शालिग्रशके । प.सु. ।
विका । लोहमह कद्रव्ये । लोहमह कद्रव्यवर्गो
यथा—“विफला विहता दन्ती कटुकी ताल-
मूलिका । वृद्धदारक वृशीर वृषपत्रक चित्रकाः ।
शङ्खवेरविहङ्गी च शृङ्गभङ्गातकीषधम् । दाडिमस्य
च पत्राणि शतपुत्री पुनर्नवा । कुठारक्रामकी कन्दः
तन्वी मेकस्य पर्णिका । इति कर्णपलाशश्च कुलिशं.
केशराजकः । माणः खण्डितकणश्च गोजिह्वा
लोहमारकः । गिरिशान्तनकः प्रोक्तः विफलादि-
र्यं गणः ॥” र.सा.सं. ।
लोहराजकम्। स्त्री । रौप्ये ।
लोहहण्डकः। पुं । मदनवृक्षे । वे.निघ. ।
लोहलः। वि । अस्फुटभाविणि । डो.प्रा. । अम. ।
लोहवरम्। स्त्री । स्वर्ण । विका ।
लोहविट (डा)। पुं । लोहमले । मूत्र
वे.निघ. ।
लोहशुद्धिदः। पुं । टङ्गणचारि ।
लोहश्लेषणः। पुं । टङ्गणचारि । मोशग ।
हे.च. ।
लोहसङ्करम्। स्त्री । वर्तलौहे, रुक्मलौहे ।
रा.नि.व.१३ ।
लोहमारः। पुं । सारलौहे । वे.निघ. ।
लोहसिंहानम् (निका)। स्त्री, स्त्री ।
लोहकिट । भा. ।
लोहहृत्। पुं । हरिताले । वे.निघ. ।
लोहायम्। स्त्री । अशुक्लकाष्ठे । र.सा. ।
लोहि। स्त्री । शुकटङ्गणे । श्वेत मोशग ।
रा.नि.व.६ ।
लोहिका। स्त्री । लोहपातविशेषे । नोश्राङ्गि ।
विका ।
लोहितम्। स्त्री । रक्तचन्दने । रा.नि.व.१२ ।
सि.यो.पट्कन्धरतैले पत्राङ्गचन्दने । व.क.व.
क.८ । टणकुङ्कुमे, हरिचन्दने । रा.नि.व.१२ ।
कुङ्कुमे । मे. । स्वर्णगेरिक । कृष्णाशुक्ल । वे.निघ. ।
कुङ्कुमपुष्पे । पुं । माणिक्ये । पञ्चरात्र । भा. ।
रक्तपिण्डाखी । गौत आनू । रा.नि.व.७ । रक्तचो ।
रक्तशाली । रा.नि.व.१४।६ । पलाखी । प.सु. ।

रोहितमन्त्रे। मन्त्रविशेषे । श.र. । मन्त्रे । अ.च.
सर्पे । धरणि । नदभेदे । मे. । रक्तपुष्पे ।
नेत्ररोगभेदे । वि. । रक्तवर्णे ।
लोहितकम्। स्त्री । पित्तलधातौ । पिठन ।
रा.नि.व.१३ । पुं । माणिक्यभेदे । पञ्चरात्र ।
हे.च. । शालिग्रान्यभेदे । सु.सू.४६अ. ।
लोहितकन्दः। पुं । पलाखी ।
लोहितकुसुमुखधान्यम्। स्त्री । तुर-
यावनाले ।
लोहितचन्दनम्। स्त्री । रक्तचन्दने । कुङ्कुमे ।
अम. ।
लोहितजम्। स्त्री । हरिचन्दने ।
लोहितपित्तम्। स्त्री । रक्तपित्ते ।
लोहितपुष्पकः। पुं । दाडिमवृक्षे । भा. ।
लोहितपुष्पिका (ष्पी)। स्त्री । उष्ट्रकाण्डो
पुष्पवृक्षे । व.म. उष्ट्रकटारा । रा.नि.व.१० ।
लोहितमृत्तिका। स्त्री । गेरिकमृत्तिकायां ।
शिग्रिभाणै । रक्तमृत्तिकायां । कांजभाणै । प.सु. ।
लोहितयष्टिका। स्त्री । मञ्जिहायाम् । सि.
यो.च.द.ज्ज.च.पट्कन्धरतैले “लाक्षाणिश-
लोहितयष्टिकाभिः ।”
लोहितलता। स्त्री । मञ्जिहायाम् । संयङ्गः ।
लोहितशालिः। पुं । रक्तशाली । दादथानि
धान, बाण्डा धान । “तथा लोहितकः श्रेष्ठोदोषघ्नः
शुकमूललः चतुष्पौ वर्णवज्रकान् स्वर्णौ ह्वयः
अनापहः ॥ त्रयो ज्वरहरश्चैव सर्वदोषविधापहः ।
तस्मादल्पान्तरगुणाः कर्मणः शालग्रोऽपराः ।”
रा.नि.व.१६ ।
लोहितशिशुः। पुं । रक्तपुष्पशिशौ । कांज
मञ्जिना । वे.निघ. ।
लोहितचया। स्त्री । योनिव्यापविशेषे । लक्षणे
यथा—“वातविचायां चोयते रजः । सदाहकार्य-
वैषम्यं यस्यां सा लोहितचया ।” वा.उ.३३अ. ।
लोहिता। स्त्री । वराहकान्तायाम् । वराङ्कांठा ।
श.च. । रक्तपुनर्नवायाम् । रा.नि.व.५ । शिखी-
भेदे । मञ्जिहायाम् । लाक्षायां । लज्जालुकायां ।
वे.निघ. । शरीरे तन्नामिका द्वितीया लक् । “या
म्रीहिः षोडशभागप्रमाणा तिलकालकाद्वि-
ष्टाना ।” सु.शा.४अ. ।

लोहिताङ्गः। पुं। कम्पितके। कमणाङ्गि।
रा.नि.व.१२।

लोहिताननः। पुं। नकुल। नेडेण।
रा.नि.व.१८।

लोहिताभः। पुं। रत्नाभमहाविषयधिक-
विशेषे। सु.कल्प.८५।

लोहितायः (यसम्)। स्त्री। ताम्र।
ताम्र। विका.। व्याक.।

लोहितार्म (न)। स्त्री। यक्षभागगतनेत्ररी।
लक्षणं—“यन्मांसं प्रचयमुपैति यक्षभागे पश्यामं
तदुपदिशन्ति लोहितार्मः” सु.उ.४५।

लोहितालुः। पुं। रत्नपिण्डालौ। गान
आलु। कोङ्कणे प्रसिद्धे फोण्डालौ। रा.नि.व.७।

लोहिताक्षम्। स्त्री। तन्नामकसक्लिमन्-
भेदे। ऊर्ध्वमधोवङ्गणसन्धेः ऊरुमूले। सु.शा.६
५। पुं। दर्शकरीजातीयसर्पे। सु.कल्प.४५।
कीकिले। श.च.।

लोहितिका। स्त्री। मञ्जिष्ठायां। रामतरुण्या।
सु.चि.११५।

लोहितेक्षुः। पुं। रक्तचो। काकणि रेक्षु।
रा.नि.व.१४।

लोहित्याजः। पुं। तण्डुलान्धेदे। (लोहित
आजः। गुणाः—श्वाभाकवत्। च.सु.२७५।

लोहिनी। स्त्री। शतकिण्विद्याम्। वै.निघ.।

लोही (इन्)। पुं। रोहितकवचे।

लोहोच्छिष्टम्। स्त्री। लौहकटे। वै.निघ.।

लोहोत्तमम्। स्त्री। खणै। इ.च.।

लोहोत्थम्। स्त्री। मण्डुरे। वै.निघ.।

लोहः। पुं, स्त्री। (Ferrum.) Iron. खनाम-
ख्यातधातौ। (लोहः। हिं लोहोया। तै.ब्र.मु.।

मुञ्चतोऽभेदेन सामान्यतसाद्विधं। तयोर्मुञ्चस्य
पर्यायाः—मुञ्चं मुञ्चायसं एषत्सारं शिलात्मजं
अश्मजं कषिलोहं चारं कषायसं। तौक्ष्ण्यस्य
पर्यायाः—तौक्ष्ण्यं शूलं शूलायसं पिण्डं
पिण्डायसं शठं बायसं निशितं तोत्रं खड्गं
मुञ्चजं अथ चिवायसं जीवजं। लौहस्य गुणाः—

लोहं तिक्तं सरं शीतं मधुरं तुवरं शुक्रं। दधं
वथसं चक्षुषं लेखनं वातलं जयेत्। कर्षं पित्तं
गरं शूलं शोषाभः तीक्ष्णपाण्डुताः। मेदीमेहक्रमोन्

कुष्ठं तत्किं तददेव हि॥” इति। लौहमण्डपा
लोह(काश्चि)कालिककलिमद्रसपाणिनिरङ्गकाल-
भेदेन गुणाः—“सामान्याङ्गुषः लोहः कालिङ्गी-
ऽष्टगुणतः। कलेः शतगुणं भद्रं भद्राच्च सङ्गुषा।

वजात् शतगुणं पाण्डि निरङ्गं दशभिर्गुणैः। ततः
कीटिसङ्घर्षां कान्तलोहं महागुणम्॥” रस.चि.
६५। वायाः—“गुरुता दृढतीतक्लेदः कश्मलं

दाहकारिता। अश्मदोषः स्रुगन्धो दीपाः
समायस्य तु॥” इति। असंस्कृतलोहदीपाः—

“षण्डलकुष्ठामयमृदुर्द्वं भवेत् हृद्गोशुली कुहतेऽ-
श्मरीचः। नामाङ्गुषायाश्च तथा प्रकीर्णं करोति
हृत्तासमयुहलोहम्।” तत्त्वैर्वर्णैः निधेयः।

“कुष्माण्डं तिलतैलस्य माषाणं राजिकान्तथा।
मयमस्करसद्यापि त्यजेन्नोहस्य सेवकः॥” लौह-
शोधनादिपरिभाषा—“शुद्धार्थं त्रिफला लोहात्

कस्यथा द्विगुणा सदा। चतुर्गुणं फलातीयमर्ध-
भागावशेषितम्। एष एव विधिमित्यं चालनेऽपि
प्रशस्यते।—वधार्थं त्रिफला यास्या लोहाङ्गित्यं

चतुर्गुणाः। तीक्ष्णमष्टगुणतत्त्व चतुर्भागावशेषितम्।
भानुपाकार्यमिच्छन्ति त्रिफलामयसा समाम्॥”

प.प्र.। लौहमारणम्—“शुद्धं लौहमव चूर्णे
पातालगरुडीरसः। मर्दयित्वा पुटेहृद्गो दद्यादेवं
पुटवथं। पुटवथं कुमाय्याश्च कुठारच्छिन्नकारसैः।

पुटवत्कं ततो दद्यादेवं तौक्ष्ण्यतिर्भवेत्॥” अन्यथ
—“चिपेच हादशशिखं दरदं तौक्ष्ण्यवर्णतः।

मर्दयेत् कन्यकाद्रावेधौमयुग्मं ततः पुटेत्। ए
सप्तपुटेष्टुं लोहचूर्णमवाप्रयात्॥” इत्यादि।

“लोहवत् सप्तधा तमा लौहपत्नी तलाग्निना।
गोमूत्रे शुद्धिमायाति निषिक्ता खविधानतः॥”

सा.कौ.। स्वतलोहलक्षणम्—“लोहगूषसमाकारः
स्पर्शग्राह्यः प्रतीयते। यदा लौहसदा श्रेयः
सुखतो वैद्यसत्तमैः॥” संयहः। लोहोत्पत्तिः—

—“पुरा लोमिनदेव्यानां निहतानां सुरंयुधि।
उत्पन्नानि शरीरेभ्यो लौहानि विविधानि च॥”

भा.पू.१५.धा.त्र. लोहसंस्कारः। स तयोदशविधः।
शाण्डिल्यश्च सप्तधत्तं अक्षभावन्म चातप-
श्रीवः निधेयः मारणं दहनं चालनं सूर्यपाकः

स्यालपाकः चूर्णन पुटपाकः पाकनिष्पत्तिश्च।
“स्यात् लोहशुद्धं तीक्ष्णमष्टभागावशेषितम्।
अन्यानि यानि वस्तूनि योक्तव्यानि पुट्यादिषु। तानि

लोहसमान्याहुर्जलं प्रागेव कीर्तितम्। लभ्यते
खरसो येषां तेषां काथोऽत्र नेष्यते॥ त्रिफला-

खरसो येषां तेषां काथोऽत्र नेष्यते॥ त्रिफला-

खरसो येषां तेषां काथोऽत्र नेष्यते॥ त्रिफला-

खरसो येषां तेषां काथोऽत्र नेष्यते॥ त्रिफला-

खरसो येषां तेषां काथोऽत्र नेष्यते॥ त्रिफला-

खरसो येषां तेषां काथोऽत्र नेष्यते॥ त्रिफला-

खरसो येषां तेषां काथोऽत्र नेष्यते॥ त्रिफला-

व्यतिरेकेण मतमेतत् पतञ्जलिः। एष एव
विधिमित्यं चालनेऽपि प्रशस्यते॥ लौहवत्

त्रिफला व्योनि त्रिफलावत् पयो मतम्। प्राक्क्रान्तित
जलञ्चात्र स्रुमध्यादिभेदः॥ स्रुमध्याकठोरत्वात्

क्वाथद्रव्यं त्रिधा मतम्। क्वाथद्रव्यानुसारं दध्यं
स्थाप्यं जलं त्रिधा॥” पतञ्जलिश्चाह सामान्य-
परिभाषां लौहमारणार्थम्। “द्विगुणा त्रिफला

लोहात् फलात् लोहशकं जलम्। अष्टभागाव-
शिष्टम् मारणे जलमिष्यते॥ समा च त्रिफला
यास्या जलञ्चाष्टगुणतथा। वधार्थं स्थापयेत्तथ

तस्याहं वस्तुशोधितम्। वधार्थेन समं ग्राह्यं
पाकार्यं समं फलम्। अष्टभागावशिष्टं पाकार्यं
जलमिष्यते॥ एवं जलं फलं प्रीतं यथासङ्गं न

योजयेत्॥” अथ लौहपाकलक्षणमाह। तदुक्तं
पतञ्जलिना। “तावन्नोहं पचिद्वैद्यो यावद्वैद्येण

गालितम्। समुद्रं जायते व्यक्तं न निःसरति
स्यन्दिभिः॥” अन्यत्र—“अङ्गुलिभ्यां दृढं घृष्टं

यदा चूर्णत्वमागतम्। तदा सिद्धं विज्ञानीयालोहं
लोहविदां वरः॥ अञ्जनाभं घनं क्षिप्तं सूक्ष्म-
मूलमलिपनम्। अक्षिन्नमभसि चित्तं सत्यकृपकस्य

लक्षणम्॥ मन्दमाहुरथो लौहमलम्भाखिललक्षणम्।
अतिपाकेन तज्ज्ञेयं खरमुज्झितलक्षणम्॥”

असोचतन्त्रे चोक्तं। “पाकास्तु विविधाः प्रीता
स्रुमध्यामतीक्ष्णकाः। त्रैविध्यात् सर्वधातूनां

पित्तानिलकफात्मनाम्॥ दर्वीमाश्लिष्यते यत्तत्
स्वं खलति वा नवा। स्रुपाकं विज्ञानीयात्

पित्ते तद्वैद्यो योजयेत्॥ निकतापुञ्जीपमं यत्
सुषिकेण समन्वितम्। तदयः खरपाकं स्यात्

लोहसारः। पुं। सारलोहः।

श्लेष्मन्धेव प्रकीर्तितः॥ एकीकगुणयोगित्वात् न
तदिच्छन्ति तदिदं। सर्वप्रकृतिसंयुक्तान्ध्यामं

बहुप्रजितम्। गुडादिः प्रविशेद् यत्र तत्र पाक्षीऽस्य
मुद्रया॥” कान्तलोहः। तौक्ष्ण्यलोहः। रा.नि.व.
११।२२। मण्डुरे। कांस्थे। अगुरुणि। अष्टगु-
कांठे। रा.नि.व.२२। [वं.१२।

लोहकान्तकम्। स्त्री। कान्तलोहः। रा.नि.
लोहकटम्। स्त्री। मण्डुरे। प.सु.।

लोहजम्। स्त्री। वत्तलोहः। विद्रु। रा.नि.
व.१२। मण्डुरे। र.मा.।

लोहदाहः। पुं। अश्वस्य वायुप्रकीपादौ दग्ध-
लोहशलाकया दाहकरणे। ज.द.१४५।

लोहपत्रौ। स्त्री। लौहचटकायां। (लोहपत्र
चटो। सा.कौ.लोहमारणे।

लोहपुरोषम्। स्त्री। लौहमले, मण्डुरे।

लोहभाण्डः। पुं। अश्ममाले। शोभान्निष्ठो।
श.च.। स्त्री। लौहनिर्मितभाण्डे।

लोहभूः। स्त्री। लौहपातविशेषे। श.च.।

लोहमेकौवीजम्। स्त्री। रसजारणवीजभेदे।
रस.चि.३५।

लोहमलम्। स्त्री। लौहकटे। मण्डुरे।
रा.नि.व.१२। सु.स.३८५.व.पादि.।

लोहविशुद्धिदः। पुं। टङ्गणचारि। (लोहशोधि।
र.सा.सं. टङ्गणशुद्धौ।

लोहसारः। पुं। सारलोहः।

व

वंशः। पुं। वायो। बाहौ। व्याघ्रः। वस्त्रे।
शालूके। (वि.) बलवति।

वंशः। पुं। (Bambusa arundinacea)
खनामख्यातपत्रशाकवृक्षे। रौक्षं। हिं वांशः। मं

वेलु। तै.वेदुर, वेन्निमुक, वेन्निशुण्णि, वेत्तु। वम्-
माण्डगय। ता. मन्गिल। ततपर्यायाः—

लक्सारः कम्भारः लचिसारः तण्डुलजः शतपर्वा
यवफलः वेणुः मस्करः तेजनः किलाटी पुष्पातकः

वृद्धतणः किस्तुपुष्पा वन्मः सुपर्वाः तण्डुलकः

कण्टालुः कण्टकी महाबलः दृढकाण्डः दृढगन्धिः
दृढपत्रः धनुर्दमः धातुष्यः। स द्विधा सास्यान्वी

रन्ध्रवंशश्च। गुणाः—उभावेव कषायौ ईषत्तितौ
शीतलो मूत्रकृच्छ्रप्रमेहाशोदाहपित्तास्रघ्नौ च।

रन्ध्रवंशस्तु विशेषेण दीपनोऽजीर्णार्थः रुच्यः पाचनः
हृद्यः शूलघ्नश्च। रा.नि.व.७। तत्करीरगुणः—

“करीरो वंशजो रुचः वातपित्तकरः कटुः। स
कषायो विदाहो च श्लेष्मघ्नः पाकतः कटुः॥”

राज.३५। सर्वज्ञश्च। शोभ गीष्। रा.नि.व.

राज.३५। सर्वज्ञश्च। शोभ गीष्। रा.नि.व.

राज.३५। सर्वज्ञश्च। शोभ गीष्। रा.नि.व.

राज.३५। सर्वज्ञश्च। शोभ गीष्। रा.नि.व.

राज.३५। सर्वज्ञश्च। शोभ गीष्। रा.नि.व.

इचौ। रा.नि.व.१४। वृष्टांश। पिच्छर दौड़।
चिका।

वंशकः। पुं। इच्छुविशेषे। शीतला। अथ।
गुणाः—शीतलः मधुरः तिग्मः पुष्टिकरः श्लेष्मलः
सारकः अविदाही गुरुः हृद्यः सलक्षणः। सु.सू.
४५अ.। लुद्रमस्ये। वंशपाता माह। स्त्री।
अगुरुकाष्ठे। हारा।

वंशकञ्जम्। स्त्री। कृष्णागुरुकाष्ठे। वै.निघ.

वंशकफम्। स्त्री। शालालीतूलके, वंशतूले वा।

यहचार्दव वायुना नीतं नभसि लुड्डीयते। हारा।

वंशकरीरः। पुं। वंशाङ्गुरे। वंशैर कौण्ड।

तत्पर्यायाः—“करीरं वंशायं यवफलाङ्गुरः।

गुणाः—“तत्करीरः कटुः पाके रसे रुचौ गुरुः

सरः। कषायः कफघ्नः स्वादुर्विदाही वात-

पित्तलः॥” भा.।

वंशकर्पूरः (रोचना)। पुं, स्त्री। वंश-

नीचनायाम्। वंशलोचनम्। रा.नि.व.६।

वंशकारः। पुं। गन्धके। वै.निघ.

वंशकुटजा। स्त्री। कृष्णकुटजे। वै.निघ.

वंशजः। पुं, स्त्री। वेणुयवे। वंशैर चाडेल।

रा.नि.व.१६। अगुरुकाष्ठे। स्त्री (जा)। वंश-

रोचनायाम्। वंशलोचनम्। श.र.। “वंशजा

वृंहणी वृष्या बल्या खादौ च श्रौतला। लणा-

कासज्वरश्वासज्वरपित्तासकामलाः। हरित् कुष्ठं

व्रण पाण्डु कषाया वातकृच्छ्रजित्॥” भा.।

वंशतण्डुलः। पुं। वेणुयवे। वंशैर चाडेल।

रा.नि.व.६।

वंशतैलम्। स्त्री। अरुंधिकारोगे तैलम्।

“कटुतैलमरुंधिधं मूत्रे वंशफलेः शतम्॥” रस.र.।

वंशत्वक् (च)। स्त्री। वंशत्वचि। वंशैर

नील। तदगुणः—रजःसावकारित्वम्।

वंशदला। स्त्री। वंशपत्रलम्। वंशपाता

घातम्। रा.नि.व.८।

वंशदूर्वा। स्त्री। कटुकायाम्। कटुकी।

शतपञ्चायाम्। दूर्वाविशेषः। किंशुकायाम्।

रा.नि.व.२३।

वंशधान्यम्। स्त्री। वेणुयवे। वंशैर चाडेल।

तत्र देशभेदाद्भवविधं। रा.नि.व.१६। [रा.नि.व.१४।

वंशनेत्रम्। स्त्री। इक्षुमूले। आथेन चक्र।

वंशपत्रः। पुं। नले। नल। रा.नि.व.७।

वंशपत्रकः। पुं। अतिचौ। रा.नि.व.१४।

वंशकमस्ये। वंशपाता माह। श.मा.। देव

नले। वै.निघ.। स्त्री। वंशपत्रहरिताले। हे.च.।

वंशपत्रिका (त्री)। स्त्री। वेणुदले। वंशैर

पाता। सा.कौ.सर्वस्वरहरलोहम्। वंशपत्राकार-

लये। वंशपाता घातम्। वंशपत्रो। कं विदि-

रयेले। तत्पर्यायाः—“वंशदला कौरका जीर्ण-

पत्रिका। गुणाः—मधुरा श्रौतला पित्तघ्नी

रक्तदोषहरौ रुचा पशुदुग्धवर्द्धिनी च। रा.नि.

व.८। नाडीहृद्भित्ति स्थाने हिक्क भेदे।

वंशपीतः। पुं। कणगुग्गुली। रा.नि.व.१२।

वंशपुष्पा। स्त्री। सहदेवायां। रा.नि.व.४।

वंशपूरकम् } स्त्री। इक्षुमूले रा.नि.व.१४।

वंशमूलम् }

वंशवोजः। पुं। वेणुयवे। वंशैर चाडेल।

रा.नि.व.१६।

वंशयवः। पुं। वेणुयवे। वंशैर चाडेल।

तद्वीजगुणाः—“तद्वयवास्तु सरा रुचाः कषायाः

कृपाकिनः। वातपित्तकरा उष्णा बद्धमूलाः

कफापहाः॥” रा.नि.व.१६।

वंशरोचना। स्त्री। (The manna of the

bambu. वंशपत्रमज्यातनीलाभधवलपदार्थः।

वंशलोचनम्। तै तवचौरि। तत्पर्यायाः—

त्वक्चौरा तुगा तुगाचौरौ शुभा वंशजा वंशी

वंशचौरौ वंश्यं चौरिका त्वक्चौरौ शुभा वेणवी

त्वक्सारा कर्मीरौ श्वेता वंशकर्पूररोचना वंशोद्भवा

तुङ्गा पिङ्गा रोचनिका वंशशर्करा। गुणाः—

रुचा कषाया मधुरा हिमा श्वासकासघ्नी रक्त

शुद्धिकरी तापघ्नी पित्ताद्रि रुक्मनी च। रा.नि.

व.६। अपिच...वंशजा वृंहणी वृष्या बल्या खादौ

च श्रौतला। लणा-कास-ज्वर-श्वास-ज्वर-पित्तास-

काललाः। हरित् कुष्ठं व्रण पाण्डु कषाया वात-

कृच्छ्रजित्॥ भा.।

वंशवर्द्धिनी। स्त्री। वंशलोचनायाम्। वै.निघ.

वंशविदलः। पुं। वंशकृतसन्धिकायाम्।

वंशैर चिम्बे। सु.चि.२७अ.।

वंशव्यजनवायुः। पुं। वंशकृततालवन्तवायौ।

वंशैर पाथार वाताम्। गुणाः—“वंशव्य जननी

वातः रुचौणी वातपित्तदः॥” राज.२प.।

वंशशर्करा। स्त्री। वंशकुतसर्करायाम्।

शीतला। चिनि। गुणाः—चक्षुष्या बल्या

समधुरा रुचा च। रा.नि.व.१४। वंशरीचनायाम्।

रा.नि.व.६।

वंशशलाका। स्त्री। वीरणमूले। वेणौर

मूल। वंशनिर्मितशलाकायां। हे.च.।

वंशचौरी। स्त्री। वंशलोचनायां। रा.नि.व.६।

वंशाङ्गुरः। पुं। वंशकरीरे। वंशैर कौण्ड।

रा.नि.व.७।

वंशाग्रम्। स्त्री। वंशाङ्गुरे। वंशैर कौण्ड।

वै.निघ.।

वंशान्तरः। पुं। नलाख्यलणे। नल, थांगड़ा।

रा.नि.व.८।

वंशावलेखः। पुं। वंशलचि। वंशैर चक्र।

सु.चि.८अ.।

वंशास्थि। स्त्री। मकंटास्थनि। वै.निघ.

वंशाहः। पुं। वेणुयवे। रा.नि.व.१६।

वंशिकः। पुं, स्त्री। कृष्णचौ। काञ्चि ईकू।

वै.निघ.। अगुरुकाष्ठे। अम.। स्त्री (का)।

पिप्पल्याम्। वै.निघ.।

वंशी। स्त्री। वंशलोचनायां। वै.निघ.२भ.मंयहृणी.

चि.नातौफलादिचूर्णे। वंशी। कर्षचतुष्टये।

८ तो.। रा.नि.व.२१। वसरेणुमाने। “वसरेणुस्तु

प्रार्थयनाम्ना वंशी निगद्यते॥” भा.।

वंशीद्भवा। स्त्री। वंशरीचनायाम्। वै.निघ.

र.पि.चि.वासाखण्डे।

वंश्यम्। स्त्री। वंशलोचने। वै.निघ.२भ.चय.

चि.सुध्यप्रभाव्याम्।

वक्। पुं। अगस्त्यह्वे। वक्कूलैर गाह।

हिं वासना। मं अगस्ता। तै अविस्ति। ता.

अगंति। तत्पर्यायाः—शिववल्ली पाशपतः

एकाशीलः वक्। वसु. वसुकः वसुहटः वसुकः

वक्पुष्पः शिवप्रियः शिवमल्ली काकनामा

काकशीर्षः स्थूलपुष्पः सुपूरकः रक्तपुष्पः सुनितवः

अगस्ताः अगस्ताः वक्सेनः वक्सेनः शीतपुष्पः

सुनिद्रुमः सुनिद्रुमः व्रणारिः दीर्घफलकः वक्पुष्पः

सुरप्रियः शिवादीः सुव्रतः शिवाङ्कः शिवेष्टः शिवा-

आदः शिवाङ्कः क्रमपूरकः रविसन्निभः। १ तु

श्वेतपीतनीललोहितरक्तपुष्पभेदेन चतुर्विधः।

तथा सा. गुणाः—“वक्तीतिप्रिशिरसिक्तो मधुरो

मधुगन्धकः। पित्ताहकफश्वासयमहारो च

दीपनः॥ अपिच—“अगस्ताः पित्तकफजित्

चातुर्थकहरोहिमः। रुचौ वातकरस्तिकः प्रतिश्याय-

निवारणः॥ वक्तीतुणः कटुस्तक्तः कफपित्तविषा-

पहः। धीनिशूलवृषादाहकुष्ठशोथानाशनः॥”

भा.। तत्पर्यायाः—“अगस्त्यसुसं शीतं

चातुर्थकनिवारकं। नक्तासुनाशनं तित्तं कषायं

कटुपाकि च। पीनसन्निभपित्तघ्नं वातघ्नं

सुनिर्मितम्॥” प्रवजातीयजलचरपक्षिविशेषः।

वक् पाथी। तस्य मांसं भक्षणात् गुरु। रा.

नि.व.१७। वातघ्नं किंश्च सृष्टमलं हृद्यं रक्तपित्तहरं

हिमघ्नं। राज.२प.। See वृष्यः।

वक्चिचिका। स्त्री। मत्स्यविशेषः। हारा।

वक्पुष्पः (घ्या,घ्यौ)। पुं, स्त्री। अगस्त्यह्वे।

वासना कुलैर गाह। श.र.। स्त्री। वक्पुष्पे।

वकाची। स्त्री। वक्चिचिकामस्ये। हारा।

वकु(कू)लः। पुं (Memusops Elegni)

खनामख्यातह्वे। वकुल गोह। हिं वकुल,

मौलसरी। तं पोगडचेट्ट। उत्. वड्डकुडि।

वम्. वकुली। दा. घोलसरी। ता. मोगदम्।

तत्पर्यायाः—केशरः केशरः सिंहकेशरः वकुलः

वरलम्बः सीधूगन्धः सकुलः सुकुलः स्त्रीमुख-

मधुः दीहलः मधुपुष्पः सुरभिः अमरानन्दः

स्थिरकुसुमः शारदिकः करकः विशारदः गूढपुष्पजः

धन्वी मदनः मद्यामोदः चिरपुष्पः। गुणाः—

शीतलः हृद्यः विषदोषहरः मधुरः कषायः

मदाहः हृषदयः। रुच्यं चौराखं सुरभिः शीतलं

मधुरं तिग्मकषायं मलसंयोजि च। इति त्वक्पुष्प-

पुष्पगुणाः। रा.नि.व.१०। “वकुलस्तुवरीतुणः

कटुपाकरसो गुरुः। कफपित्तविषशिवक्कमिदल-

गदापहः॥” भा.। “मधुरश्च कषायश्च तिग्मं

संयोजि वाकुलं। स्थिरीकरश्च दन्तानां विशदं

फलमुच्यते॥” सु.सू.४६अ.।

वकुलपुष्पम्। स्त्री। वकुलकुसुमे। अम.।

वकुला। स्त्री। कटुकां। कटुकी। रा.नि.व.६।

वकुलो। स्त्री। काकील्यां। कौकला। श.च.।

वकुशः। पुं। पर्णस्रग्भेदे।

वकीरुका। स्त्री। बलाकायां। मे.।

वक्रोदः । पुं । वक्र । विका ।
 वक्रमः । पुं । मयविशेष । अयं जगल एव ।
 मरुत मिट । गुणाः—“ह्रस्वः प्रवाहिकाटोप-
 दुर्नामानिलश्रीफहत । वक्रसी हतसारत्वात्
 विष्टम् वातकोपनः । दौपनः सृष्टविष्णुवी
 विशदोऽल्पमदो गुरुः ॥” सु.सू.४५ अ.मयव. ।
 वक्र(क)शालिः । पुं । खनामख्यातमध्यदेश-
 समुत्पत्तशालधान्ये । शालिधात्रविशेष, शाह
 मधादेनैव ज्ञेयम् । मं धकोद्धान । गुणाः—लघुः
 सुखेपाककरश्च । रा.नि.व.१६ ।
 वक्रम् । स्त्री । सुखे । रा.नि.व.१८ । तगरसूत्रे ।
 वै.निघ. । तगरपुष्पे । टैग्र कूल । रा.नि.व.१० ।
 वक्रकटुता । स्त्री । सुखस्य कटुतायाम् ।
 सुखवेरस्य । मा.नि. ।
 वक्रखुरः । पुं । दन्ते । विका ।
 वक्रपट्टः । पुं । अश्वस्य चणकभोजनपात्रे ।
 टोवडा । हे.च. ।
 वक्रमेदो (इन्) । पुं । तित्तरसे । हे.च. ।
 वक्रमुण्डिका । स्त्री । सुखमुण्डिकेत्युत्पत्ति
 बालयज्ञविशेष । तदाविष्टस्य शिशोर्दन्तं,—
 “क्लानाङ्गः सवधिरपाणिपादवक्त्रो वक्त्राशी कलुष-
 शिरावतीदरी यः । स ज्ञेयः शिशुरथ वक्रमुण्डि-
 कातः सोऽङ्गो भवति च मूलतुल्यगन्धिः ॥” भा. ।
 वक्रवासः । पुं । नागरङ्गवत्ते । लेवू गीह ।
 रा.नि.व.११ ।
 वक्रशल्या । स्त्री । काकादनीलवायाम्, श्वेत-
 गुञ्जायाम् । रा.नि.व.३ । रक्तगुञ्जायाम् । वै.निघ. ।
 वक्रशोधनम् । स्त्री । निम्बफले । लेवू ।
 वै.निघ. । भव्यफले । छात्र । रा.नि.व.११ ।
 वि । सुखशोधने ।
 वक्रशोधो (इन्) । पुं । जम्बीरे । लेवू ।
 जटा । वि । सुखशोधके ।
 वक्राधिवासः । पुं । नागरङ्गवत्ते । वै.निघ. ।
 वक्रालुः । पुं । वाराहीकन्दे । वै.निघ. ।
 वक्रम् । स्त्री । तगरे । तगरपाशुका । वा.उ.
 ३७ अ. । सि.यो.च.द.अ.सा.वि. । पर्यटके ।
 क्रे०पापि । रा.नि.व.५ । स्थानं लक्का वक्रोभूते
 अस्थिभङ्गविशेषे । “तच्चामुग्रमविहृक्तास्थि” इति
 लक्षणम् । सु.नि.१५ अ. । भा. वि । असरले ।

वक्रकण्टः (कः) । पुं । खदिरवृक्षे । थथेय
 गाह । रा.नि.व.८ । वदरवृक्षे । कूल गाह ।
 रा.नि.व.११ ।
 वक्रगः । पुं । सर्पे । वै.निघ. ।
 वक्रगुल्फः । पुं । छट्टे । वै.निघ. ।
 वक्रगोवः । पुं । छट्टे । विका । [श.र. ।
 वक्रचुच्चः । पुं । शुकपक्षिणि । टैग्रा पाथी ।
 वक्रतुण्डः । पुं । शुकपक्षिणि । श.र. ।
 वक्रदंष्ट्रः । पुं । शूकरे । वै.निघ. ।
 वक्रदन्तो । स्त्री । जसदन्त्याम् । वै.निघ. ।
 वक्रनक्रः । पुं । शुकपक्षिणि । टैग्रा पाथी । मे. ।
 वक्रनासिकः । पुं । पेशके । विका ।
 वक्रपुच्छः । पुं । कुकुरे । विका ।
 वक्रपुष्पः । पुं । वक्रवले । वक्रकूलन गाह ।
 रा.नि.व.१० । पलाशवृक्षे । अर्णा गाह ।
 वै.निघ. ।
 वक्रपुष्पिका । स्त्री । लाङ्गलिकायाम् । विस्-
 लाङ्गलश । वै.निघ. ।
 वक्रबालधिः । पुं । कुकुरे । हे.च. । रा.नि. ।
 वक्रलाङ्गूलः । पुं । व.१८ । वि । वक्रपुच्छयुक्ते ।
 वक्रवक्त्रः । पुं । शूकरे । श.र. ।
 वक्रशल्या । स्त्री । कुटुम्बिनीवृक्षे । रा.नि.व.
 ५ । कटुतुम्ब्याम् । ति०गाठे । रक्तलाङ्गलिका-
 याम् । लाल विस्लाङ्गुलिश । वै.निघ. ।
 वक्रा । स्त्री । कर्कटशृङ्गाम् । कौकुडांशुश्री ।
 मद.व.३ । सृक्कायाम् । पिडि० शोक । वै.निघ. ।
 वक्रायम् । स्त्री । कवाटवक्रवत्ते । र.मा. ।
 वक्राङ्गः । पुं । हंसे । हे.च. । वि । कुटिलाङ्गे ।
 वक्रौ (इन्) । पुं । गर्भविकारजन्यपुरुषभेदे ।
 यथा—“मातुल्यवायप्रतिघेन वक्रौ स्याद्वीजदौर्ज-
 ल्यतया पितृश्र” च.शा.२ अ. ।
 वक्रसेनः । पुं । अगस्तिवृक्षे । वक्र वृक्ष ।
 विका ।
 वक्रिः (क्रिः) । पुं, स्त्री (क्रि, क्रि) । पशुके,
 पाश्यास्थिनि । उष्णा । हे.च. ।
 वक्रिलः । पुं । कण्टके । विका ।
 वक्रम् । स्त्री । शीघ्रघातौ । मौमा । रङ्गघातौ ।

वक्रात् । तत्पर्यायाः,—खण्डं नागजोवनं
 वृद्धं गुरुपदं वक्रसंज्ञं भ्रमर नागजं कक्षीरं
 आलोमकं सिंहलं खवेरं नागं आपुषं वपुः वपुः
 वक्रं कुरुष्यं विष्टं पूतिगन्धं । रा.नि.व.१३ । वक्रं
 द्विविधं चुरकमिश्रभेदेन । यदन्तं—“श्वेतं सृदु
 लघु खच्छं क्षिप्रमुष्णसहं हिमम् । सुतपवकरं
 कान्तं वपुश्चेष्टमुदाहृतम् । चुरकं मिश्रकस्यापि
 द्विविधं वक्रमुच्यते । उत्तमं खुरकं तत्र मिश्रकं
 त्वरं मतम् ॥” गुणाः—“वक्रं लघु सरं रुचमण्य
 मेघकफक्रिमोन् । निहन्ति पाण्डुः सन्ध्यां च दुष्यं
 पित्तं मनाक् ॥” भा.पू.१ भ.घा.व. । तित्तं मधुरं
 मेदि पाण्डु क्रिमिर्वातघ्नं लेखनम् ईष्यपित्तलघु ।
 राज. । अशोधितवक्रदोषा यथा—वक्रं विधत्ते
 खलु यज्ञिनी । तथाह्यपक्व किलासगुणौ ।
 कुष्ठानि शूलं किल वातशोथं । पाण्डुं प्रमिष्टं
 भगन्दृष्टम् । विषोपमं रक्तविकारवृन्दं च यथ
 क्रुद्धाणि कफं ज्वरश्च । मेघाग्रतोविद्रधिमुक्क-
 रोगान् । नागोऽपि कुप्योत् कथितान् विकारान् ॥
 तत्प्रशोधनविधयेषां,—वक्रनागो प्रतप्तो च नखितो
 तो निवेचयेत् । विधा विधा विधत्तिः स्यात्
 रविदुग्धेऽपि च विधा ॥ तन्मारणविधयेषां,—
 “वपु वक्रमयसि छट्टं सयवचारसेत्स्वं वक्रौ ।
 अभासि पटगलितमथा सतमसत्तं पुनश्चैवम् ॥”
 अन्यमतं यथा—“वक्रं सतालमकैस्य दुग्धेः पिष्टा च
 तम् पटेत् । शुक्लाश्लथभेद्युग्धैः समधा भक्षता
 व्रजत् ॥” समभागवक्रतालकम् अर्कचौरण पिष्टा
 अथश्लथवल्कचूर्णेन समधा गजपटे पचेत् । “वृक्षा
 दृढतरं पात्रे लौहदण्डेन बुद्धिमान् । वक्रं
 सभृद्धं ध्वजचूर्णं रभीषामतिथयतः । प्रथमं रजनी-
 चूर्णं द्वितीये जोरकस्य च । तृतीये चिफलाचूर्णेः
 चतुर्थेऽश्वत्थाचिचयोः । एवं यामत्रयं मयं सुप्तं
 दृढाग्निना । अनेन ज्ञेयते भक्ष्यं वक्रस्य नात्र
 संशयः ॥” सा.कां. । असतीकरणं सौसशब्दे
 द्रष्टव्यम् । पुं । कापांते । वार्ताको । मे. ।
 वक्रजम् । स्त्री । सिन्दुरे । र.मा. । [श.र. ।
 वक्रनः । पुं । वार्ताकवृक्षे । वेणुन गाह ।
 वक्रमलः । पुं । स्त्री । शोषघातौ । वै.निघ. ।
 वक्रशुल्बजम् । स्त्री । कांस्यघातौ । कौमा ।
 हे.च. ।
 वक्रमदृशम् । स्त्री । यशदे । दृष्टा । वै.निघ. ।
 वक्रसेनः (कः) । पुं । वक्रवले । वक्रकूलन

गीह । विका । रक्तवक्रवत्ते । र.मा. । तत्पर्या-
 गुणाः—“वासकस्य च पुष्पाणि वक्रसेनस्य
 हि । कटुपाकानि तिक्तानि कांस्यवक्राणि
 च ॥” राज.३ प. । चिकित्सासारस्यव्याकरे ।
 वक्रारिः । पुं । हरिताले । हे.च. ।
 वक्रावलीहः । पुं । मेदे चवलीहः । “वक्रमल-
 विवल्बं लेहयेन्मधुना सह । ततो गुरुसं-
 भक्षयेत् कर्षमावकम्..... ॥” रस.वि. ।
 वक्रेश्वरः । पुं । मेघरसविशेष । अथ रस-
 सिन्दुरं वक्रमलसमभानम् । अन्यो यथा—“रक्तं
 वक्रं दिगुषं वृष्टं विद्राव्य नि.चिच्य ससुदने तत् ।
 विमर्दयेद्वज्रमलेन नीलं कृत्वा सुसंवेष्टा पुटैश्च
 तीव्रम् । ततः क्षिपेत्तत् जलपात्रमध्ये नीरस
 सत्यं गृह्णात्तम् ॥” भावा वक्रमिता । अथ
 लवणस्य २० भागाः । रस.वि. ।
 वक्रवः । पुं । सकृदिसस्यौ । कूटकी शान ।
 रा.नि.व.१८ ।
 वक्रचानाहः । पुं । वक्रवरीराकं चवलीह-
 वाम् । भा.म.३ भ. ।
 वचः । पुं । कोरपक्षिणि । टैग्रा पाथी । मे. ।
 वचछा (गुडो) । स्त्री । शारिकावाम् ।
 शालिक पाथी । विका । वकी । वाति । श.र. ।
 वचनम् । स्त्री । गुण्डा । छुट । श.च. ।
 वचरः । पुं । कुकुटे । कूकडा । मे. ।
 वचा । स्त्री । (Acorus calamus.) The
 sweet flag. खनासख्यातपण्डित्ये । वच । हि
 वच, घोरवच । तं वृद्धं, नक्षवस । वम्. वै.च. ।
 ता. वचम् । तत्पर्यायाः,—उग्रगन्धा वक्रगन्धा
 तीक्ष्णा गीलोमी शतपल्लिका कटिला मङ्गल्या
 विजया उद्या रचोघ्नी वचा लोमशा सुदपवी
 गालिनी भटा । वा.सू.१५ अ.शोधनव, वक्रकाहि. ।
 सु.सू.२८ अ.मुस्तादिः । “भारुणवचा ।” गुणाः—
 तीक्ष्णा कटुः उष्णा कफामयश्चिक्छोफघ्नी वात-
 ज्वरातिसारघ्नी वान्तिकृत् उन्मादमतरी च ।
 रा.नि.व.६ । अपिच,—“वचागुण्या वातकफहृणापि
 स्मृतिवर्दिनी ।” अन्यच्च—“अद्विवा पयसाज्जेन
 मामसेकत्तु सेविता । वचा कथ्यान्नं प्राणं
 युतिधारणसंयुतम् ॥ चन्द्रद्वययुद्धे पीतं पलमकं
 पयोऽन्वितं । वचायास्तत्सर्वं कुर्यान्ननाहा-
 प्रशान्तिं वरम् ॥” अमुषाणि सरागाणि

वर्गट । मं वट । कं चाल । तें मरिचिद्रु, मारि,
पेड़ मरि उतू, बीर । ता, चल । तत्पथ्यायाः,
न्यथीषः बहुपात् नन्दी शुद्धः बहुत्पादः वैश्ववर्णाः
वैश्ववर्णाः वैश्ववर्णीयः वृक्षनाथः यमप्रियः
रक्तफलः शुद्धी कर्मजः भुवः चोरी भाखोर
जटाखः रोहिणः अवरोही विटपो स्तम्बरहः
मखली मङ्गलायः भङ्गी यक्षतरुः यक्षावासः
पादरीहणः नीलः शिफाहः वनस्पतिः । गुणाः—
कषायः मधुरः शीतलः पित्तकफघ्नः ज्वरदाहलघ्ना-
मोहघ्नशोफघ्नः । रा.नि.व.११ । अपिच,—
वटः श्रोतो गुरुर्वाही कफपित्तघ्नपापघ्नः । वयस्यो-
विषदाहघ्नः कषायो योनिदोषघ्नः ॥” भा. ।
गन्धके । प्रचलने । कपर्दके । मे. । माघतल्लुलादि
कृतपिष्टकमेदे । वडा इति लोके । गुणाः—
“वटो विदाही लघ्नाक्तु ।” राज.३५ ।

वटकः । पुं । माषादिद्विदलकृतखाद्यमेदे ।
वड़ा । तत्पस्तुतविधिर्यथा,—माषाणां पिष्टिकां
उक्तां लवणाद्रकङ्कभिः । कला विदध्याहटकां
कांसैल्लुपवेच्छनेः ॥ गुणाः—विशुद्धा वटका बल्या
हृदया बोध्यवर्द्धनाः । वातामयहरा रुचा विंश-
दहिं तापहा । विषममेदिनः स्नेहकारिणीत्यधि-
पुजिताः ॥ माषाष्टके । ८ भाषा । कौलमितमाने ।
१ ठोणी । प.प्र.१४ । नदीवटे । रा.नि.व.११ ।

वटकाकारः । पुं । पक्षिविशेषः । वम्. कां-
वटपक्षी । व. नव. ।

वटच्छदः । पुं । श्वेतार्जके । श्वेत वट्टे ।
व. निव. ।

वटजटा । स्त्री । वटशृङ्गायां । वटेश्वर श्रुति ।
सा.कौ.अमरारणे. ।

वटपत्रः (कः) । पुं । सितार्जके । श्वेतपत्र
कुण्डलुमी । रा.नि.व.१० ।

वटपत्रा । स्त्री । विपुलमल्लिकायाम् । र.भा. ।
हंसमल्लिकाया । वृत्तमल्लिका । रा.नि.व.१० ।

वटपत्री । स्त्री । पाषाणमेदकविशेषः । वड़
पाषाणकुष्ठि । म. वड़वती । तें पिङ्गि वण्डचिद्रु ।
तत्पथ्यायाः—हनानो हरावती ऐरावती गोधावती
श्यामा खडाङ्गनामिका । गुणाः—हिमा मेहदहृष्टो
बलदा व्रणघ्नो किञ्चिद्दीपनो च । रा.नि.व.५ ।
“वटपत्री कषायोष्णा योनिमुत्रगदपहा । भा.
शु.व. ।

वट(ठ)रः । पुं । कुकुटे । श.र. । वैद्ये । ह.च. ।

वट(प्र)रोहः । पुं । वटाक्षुरे । वटेश्वर श्रुति ।

वै.निघ.२भ.लघ्ना.चि. । च.द.हृत्तुखदिरव्या ।

वटशृङ्गकम् । स्त्री । वटप्ररोहे । वटेश्वर श्रुति ।

च.द.ज्वरातिसा.चि.कलिङ्गायगुडिका । “धातकी
वटशृङ्गकम् ।”

वटशृङ्गा । स्त्री । वटाक्षुरे । भा.चुद्ररी.चि. ।

वटहा (न) । पुं । प्रसुदप्रचिन्विषे । च.द.२६अ. ।

वटाग्रजः । पुं । वटशृङ्गायां । र.स.र.बालचि. ।

वटिः । स्त्री । वटके । वड़ि । प.प्र.१५ ।

उपजिहिकायाम् । वृद्धि, अग्निरिव । हारा ।

वटिका (टी) । स्त्री । वटके । श्रुति । प.प्र.

१४. । कलायाम् वटकृतखाद्यमेदे । वड़ि । गुणाः—

—कषाया मधुरा शैतला पित्तघ्नी लघ्नादाहघ्नम-

शसविषच्छर्दिघ्नी च । रा.नि.व.१६ । वै.निघ.२

भ.वा.व्या.चि.रसोन्पाके । रुद्रवटीगुणाः—पथ्या

रुचा लघुः मुद्रसृपगुणा च । कुष्माण्डवटीगुणौ—

रक्तघ्नो लघुश्च । भा. । नदीवटे । तत्पथ्यायाः—

नदीवटः यक्षघ्नश्च । सिद्धार्थः वटकः अमरा भङ्गिनी

चौरकाष्ठा । गुणाः,—कषाया मधुरा शीता

दाहपित्तलघ्नाश्वासविषघ्नमच्छर्दिनाशिनी च । रा.

नि.व.११ । प्रचलने । म.द.५.५ ।

वटुः (कः) । पुं । कुटजवृक्षे । शोभा ग्राह ।

बालके । श.र. ।

वटलोहकम् । स्त्री । वत्सलोहि । वम्. पञ्चरस-

लोह । रा.नि.व.१३ ।

वडवाग्निमलः । पुं । अग्निजारवने ।

वडवानलः । पुं । वाराहीकन्दे । सागराग्नी ।

वै.निघ. ।

वडा । स्त्री । पिष्टकविशेषः । वड़ा यथा—

“कदलीनाथना तालैर्युक्तं यत्ताण्डुलं पिडं । पिडं

चूर्णं वटी वडा.....” श.च. ।

वडिशम् (शा) । स्त्री, स्त्री । मल्लधारणयन्त्र ।

वड़िनी । अम. । श.र. । अविशिष्टे । च. ।

वण्डः । पुं । खर्वे । वैटो । मे. । [मे. ।

वण्डरः । पुं । नूतनतालाक्षुरे । कुकुरलाङ्गुलि ।

वण्डः । पुं । पण्डपुरे । अनाहतमेदे । ह.च. ।

वि. लाङ्गुलादिरहिते । वैटो । मे. ।

वतू । पुं । नेवरीगे । उणा. ।

वत्सम् । स्त्री । वत्सि । अम. । पुष्पकाशीदे ।

गुणाः—रौच शैलः कषायलघुपाकत्वात् वातघ्न

स्तम्भनश्च । पुं । गीवत्से । पुले । व.पे. । त्रिका. ।

इन्द्रयवे । च.द.कामला.चि.व्याधायुते ।

वत्सकम् । स्त्री । पुष्पकाशीदे । नौल हिरकम् ।

रा.नि.व.२३ । कुटजवल्कले । कूडं चरुं शूल ।

सं. वृक्षलवङ्गायचूर्णे । पुं । कुटजवले । प.सु. ।

रा.नि.व.८ । इन्द्रयवे । सा.कौ.सर्वज्वरहरलोहे ।

च.द.अन्नगुडिकायां । वा.सू.३५ वत्सकादिव. ।

“वत्सकमूर्त्वाभागी ।” च.द.अन्ययुक्तज्व.चि. ।

“श्वेतोकासुखवत्सके ।” निर्गुण्याम् । निर्निन्दा ।

वै.निघ. । [कोषान्तरम् ।

वत्सकण्टकः । पुं । प्रपटके । कृष्णपिण्ड ।

वत्सकफलम् । स्त्री । इन्द्रयवे । च.सू.४अ. ।

च.द.ज्वरातिसा.चि.वत्सकादौ । कटफलमिति

केचित् । [नि.व.८ ।

वत्सकवोज(फल)म् । स्त्री । इन्द्रयवे । रा.

वत्सनागः (भः) । पुं । (Aconitum

ferox.) Indian Aconite. Root of the

Aconite ferox brought from Nepal.

स्यावरविषमेदे, कन्दविषमेदे । श्वेतं कन्दविष,

काठेविष, शिठेविष । हिमिता । वम्. वचनाग ।

ता. वसनौ । गुणाः—अतिमधुरः लघुः वात-

कफघ्नः कण्ठरोगसन्निपातघ्नः पित्तसन्नापकारकश्च ।

रा.नि.व.६ । सु.कल्प.२अ. । वा.व्या.चि. लघुवात-

विध्वंसरसे । लक्षणं यथा—“सिन्धुवारसहकपतो

वत्सनाग्यक्ततिलथा । यत्पात्रे न तरोर्द्विर्वत्स-

नागः स भाषितः ।” भा.पू.१भ.विषव. ।

वत्सभक्तकः । पुं । ईहास्ये । ईहाङ्गल,

गोवागं । वै.निघ. ।

वत्सरः । पुं । दादशमासात्मके काले । वह्वरः ।

अम. । [२१ ।

वत्सरान्तकः । पुं । फाल्गुनमासे । रा.नि.व.

वत्सा । स्त्री । वसायाम् । रा.नि.व.१८ ।

वत्सादनः । पुं । ईहास्ये । वक्के । गोवागं ।

रा.नि.व.१८ ।

वत्सादनी । स्त्री । गुड्याम् । प.सु. । सु.सू.

३८अ.संशोधने । गजपिण्ड्याम् । रा.नि.व.२३ ।

वनकापांसा । खनामख्यातलतायां । गुणाः—
नधुरा पित्ताहरकतीक्ष्णरी वृक्षा सन्तर्पणी रुचा
विषदीपनी च । रा.नि.व.३ ।

वत्साह्नः (यः) । पुं । कुटजवले । भैष.उपदंश.
चि. । सु.चि.३८अ. । अति.स्थान.५६अ. ।

वत्साक्षी । स्त्री । गोडुन्वायाम् । गोभूक ।
कटा. ।

वदद्रुः । पुं । आस्यशाखीवृक्षे । आम्बुश्री ७७ ।
ग्राह । अति. ।

वदनम् । स्त्री । सुखे । रा.नि.व.१८ ।

वदनाम्नता । स्त्री । पित्तजरोगे । भा. ।

वदामम् । स्त्री । वातामफले । वाताम ।

तत्पथ्यायाः,—सुफलं वातवैरि नेत्रोपमं दादाम् ।

गुणाः—उष्णं सुगन्धि वातघ्नं गुरु बल्यं शुक्रवर्द्धनञ्च ।

रा.नि.व.११ ।

वदालः (कः) । पुं । मल्लविशेषः । वोग्गल

ग्राह । पाठीनमल्ले । ठिठुल ग्राह । तत्पथ्यायाः,

—चित्रवदालः चित्रवल्गिः । त्रिका. ।

वधकः । पुं । व्याधौ । मल्लौ । उणा. ।

वधाङ्गकम् । स्त्री । विषे । वै.निघ. ।

वधिरः । पुं । मृकृषे । चि. । युतिशक्तिहीने ।

वधूः । स्त्री । सृक्कायां । पिङ्गि । रा.नि.व.१२ ।

श्रुत्यां । श्रुतिवायाम् । मे. । [त्रिका. ।

वधूटशयनम् । स्त्री । वातायने । जानायां ।

वनम् । स्त्री । जले । रा.नि.व.१४ । रक्ताञ्जने ।

वै.निघ. । वचायुपगुदे स्थाने । [कश्चित् ।

वनकचुः । पुं । कचुविशेषः । वृत्तो कचू ।

वनकणा । स्त्री । वनपिण्ड्याम् । वै.निघ. ।

जलपिण्ड्याम् ।

वनकण्डूलः । पुं । मधुरशरणे । वै.निघ. ।

वनकदली । स्त्री । काष्ठकदल्याम् । वृत्तो

कला । रा.नि.व.११ ।

वनकन्दः । पुं । श्वेतशरणे । वन ७७ ।

धरणीकन्दे । रा.नि.व.७ ।

वनकर्कटो । स्त्री । आरुण्यकर्कट्यां । वन

कौकडी । र.सा.सं. ।

वनकर्कोटम् । स्त्री । अरण्यकर्कोटिकायाम् ।

कौकरोल । भैष.विषाधिकारे ।

वनकर्णिका। स्त्री। सलकीहवे। वै.निघ.।
वनकाकः। पुं। द्रोणकाकपक्षिणि। ढौड़
कोक।

वनकार्पासी। स्त्री। भारद्वाज्याम्। वन
कार्पासी। तत्पथ्यायाः,—विपरी वनीहव-
कार्पासः भार्वाजी यशस्विनी वनसरोजिनी
बहुमूर्तिः। र.मा.।

वनकुक्कुटः। पुं। वन्यताम्रचूडः। वृन्तो
कूकड़। तं अड़विकोड़ि। रा.नि.व.१६।

वनकुण्डलो (इन्)। पुं। वनशूरणे। वै.निघ.।
२भ.कण्ठकज्ज.वि.।

वनकुलतिका (त्यो)। स्त्री। अरण्याज्वात
कुलत्याम्। वनकुलश्री।

वनकुसुम्भः। पुं। अरण्याज्वातकुसुम्भहवे।
वनकुसुम्भ फूल।

वनकेन्द्राणी। स्त्री। श्वेतनिगुण्ड्याम्। श्वेत
निशिता। वै.निघ.।

वनकोद्रवः। पुं। वनजकीद्रवधाम्। वृन्तो
कंदो धान। मा.। [कूल गीह।

वनकोलिः। स्त्री। वनजवदरीहवे। वृन्तो
वनगजः। पुं। वन्यकरिणि। वृन्तो शर्तो।

वनगौः। स्त्री। The Gayal. अरण्याभवायां
गवि। गवये। रा.नि.व.१६।

वनघोलो। स्त्री। अरण्याज्वातघोलीशके।

वनचटकः। पुं। अरण्याज्वातचटकपक्षिणि। वन
छड़ाहै। [विश्व.।

वनचन्दनम्। स्त्री। अगुरुणि। देवदारुणि

वनचन्द्रिका। स्त्री। मल्लिकापुष्पचुपे।
रा.नि.व.१०।

वनचम्पकः। पुं। वनजचम्पकहवे। वन
टांगीर गीह, नागेश्वर टांगी। तत्पथ्यायाः,—
वनदीपः हेमाद्रः सुकुमारः। गुणाः—कटुकणः
वातकफघ्नः वर्धकरः चक्षुष्यः वयःसामकः व्रण-
रोपणः अग्निमान्यकरश्च। रा.नि.व.१०।

वनचिचिण्डा। स्त्री। (Tricosanthes
Cucumerina.) आरण्याचिचिण्यायां। वन
छिचिणा, वन पटोण। हिं जलि चिचोखा।
तं अड़विपीटल।

वनच्छागः। पुं। वानरे। आरण्याछागले।
तत्पथ्यायाः,—एडक शिशुवाहकः शिशुवाहकः
वनागः इडिकः पृष्ठशङ्कः। त्रिका.। शूकरे।
श.मा.।

वनजम्। स्त्री। पयो। मे.। पुं। सुप्तके।
मे.। वनबीजपूरके। वृन्तो लेवू। रा.नि.व.११।
वनजशूरणे। वृन्तो डण। रा.नि.व.७। वन-
तिलके। वनकुलत्ये। वै.निघ.। स्त्री (जा)।
सुप्तपण्याम्। भृगानी। रा.नि.व.३। अश्वगन्धा-
याम्। मिथ्यायाम्। भउत्रि। वनकार्पासि।
निगुण्ड्याम्। निशिता। श्वेतकण्ठकायाम्।
रा.नि.व.४। वनतुलस्यां। रा.नि.व.१०। वनार्द्रके,
आमहरिद्रायां। रा.नि.व.६। वनोपोदिकायाम्।
वनपूँहै। रा.नि.व.७।

वनजताम्रचूडः। पुं। वन्यकुक्कुटे।

वनजमूर्धजा। स्त्री। कर्कटशङ्क्याम्।
कौकड़ाशुश्रो। वै.निघ.।

वनजवृत्तिका। स्त्री। व्रजमेघशङ्क्याम्।
वै.निघ.।

वनजीरः। पुं। वनजातजीरके, कटुजीरके।
वन जीरे। मं वनजीरे। कं काजीरगे।
तत्पथ्यायाः,—वहत् पाली सूक्ष्मपत्रः अरण्याजीरः
कणः। गुणाः—पाके कटुकाः क्षमिघ्नः दीपनाः
जीर्णहरहरा रुच्याः व्रणहराश्च। सर्वजीरक-
गुणाः। रा.नि.व.६।

वनतण्डुलो। स्त्री। (Amblogina poly-
gonoides.) तण्डुलीयभेदे। वनतण्डुलीयशके।

वनतरुः। पुं। अजुनहवे। वै.निघ.२भ.ज्व.
चि.। See अजुनः।

वनतिक्तः। पुं। हरीतक्याम्। श.मा.। लोघ-
हवे। वै.निघ.।

वनतिक्तका। स्त्री। पाठायाम्। उत्पलशके।
गुणाः—तिक्तं शीतलं पाके कटु कफपित्तघ्नश्च।
च.सू.२७च.।

वनतिक्ता (क्तिका)। स्त्री। वनतिक्तकायां।
पाठायाम्। आकुनादि। र.मा.। अम.।

वनतपुषः (कः)। पुं। आरण्यातपुषे।
इन्द्रवाहण्यां। वै.निघ.। [रा.नि.व.१०।

वनदमनः। पुं। आरण्यादमनकहवे। वन दना।

वनदीपः। पुं। वनचम्पके। जोगीटांगी।
चम्पकहवे। रा.नि.व.१०।

वनद्रुः। पुं। चारहवे। शिशाल गीह।
रा.नि.व.११।

वनद्रुमः। पुं। अजुनहवे। काष्ठागुरी।
वै.निघ.।

वनधेनुः। पुं। अरण्याभवायां गवि। वृन्तो
गर्भ, गवय। रा.नि.व.१६।

वनपलाण्डुः। पुं। (Urginea Indica,
Syn. Scilla Indica.) Indian Squill.
वनजपलाण्डो। वन पिशाङ्ग। हिं जलिपिशाङ्ग।
तं नककुलिगड्ड। वम्. राणकान्दा। दा. कन्द।
रा.नि.व.७।

वनपल्लवः। पुं। शोभाजनहवे। शजिना
गीह। जटा.।

वनपिप्पली। स्त्री। वनीहवपिप्पल्याम्।
वनपिप्लु, छोटे पिप्लु। मं रानपिप्लु। कं
काहिपिप्पलि। तत्पथ्यायाः,—सूक्ष्मपिप्पली चद-
पिप्पली वनकणा। गुणाः—उष्णा तीक्ष्णा रुच्या
दोषनी। “आमा भवेद् गुणाय्या तु शुक्लाः खल्य
गुणाः स्मृताः।” रा.नि.व.६।

वनपौतः। पुं। भूमिजगुगुली। कणगुगुली।
वै.निघ.।

वनपुष्पा। स्त्री। शताब्जयाम्। रा.नि.व.४।

वनपुष्पोत्सवः। पुं। आमहवे। वै.निघ.।

वनपूतिका। स्त्री। आरण्यापूतिकायां। वन
पूँहै। गुणाः—कटुतिक्तोष्णा रुच्या च।

वनपूरः (कः)। पुं। वनबीजपूरके। वृन्तो
लेवू। रा.नि.व.११।

वनप्रियम्। स्त्री। लेवि। गुडलक्। रा.नि.
व.६। पुं। विभीतकहवे। श्र्याम्। अजी।
शम्बरहगे। वै.निघ.। कीकिले। अम.।

वनव(व)व्वरः। पुं। कणार्जके। कृष्णपत्र
कृष्ण जूगमो। रा.नि.व.१०।

वनव(व)व्वरिका। स्त्री। वनजाताञ्ज-
कातीयपत्रशके। वनवावूहै जूगमो। मं आज-
वलाभेदु। कं सुगन्धि अजरा। तत्पथ्यायाः,—
सुगन्धिः सुप्रसन्नकः दोषाक्षी विषघ्नी सुसुखः
सूक्ष्मपत्रकः त्रिद्रालुः शीफहारी। गुणाः—सुगन्धा

उष्णा कटुः वमिघ्नी पिशाचभूतघ्नी घ्राणसन्तर्पणी
च। रा.नि.व.१०।

वनबीजः (पूरः)। पुं। वनमातुलुङ्गे। रा.
नि.व.११।

वनभद्रिका। स्त्री। भद्रबलायां। शब्दकल्पद्रुमः।

वनभुक्। पुं। कीकिलायां। वै.निघ.।

वनभूषणा। स्त्री। कीकिलायां। वै.निघ.।

वनमञ्जरी। स्त्री। वननिगुण्ड्या। वै.निघ.।

वनमल्लिका (स्त्री)। स्त्री। खनामल्ल्यात-
लतायाम्। सेवतीति लोके। जेउती फूलेर
गीह। र.मा.। श.र.।

वनमल्लिका। स्त्री। लुद्रदेशे। दंशे। डौं।
अम.।

वनमार्जारः। पुं। वनविडाली। वै.निघ.।

वनमालिका (लिनी)। स्त्री। आम्बोतायां।
हापत्रमांगो। ज.द. वनमल्लिकायाम्। जेउती।
वाराहीकन्दे। रा.नि.व.७।

वनमाषः। पुं। माषपण्याम्। माषाणी।

वनमुद्गः। पुं। मकुष्ठके। वन भृग। रा.नि.
व.१६। स्त्री (झा)। सुप्तपण्याम्। भृगानी।
रा.नि.व.३। सु.सू.४६अ.।

वनमूर्धजा। स्त्री। कर्कटशङ्क्याम्। कौकड़ा-
शुश्रो। रा.नि.व.६।

वनमेथिका। स्त्री। आरण्यामेथिकायाम्।
वनमेति।

वनमोचा। स्त्री। काष्ठकदलीहवे। वन
कदली। रा.नि.व.११।

वनयमानो। स्त्री। (Seseli Indicum,
Syn. Ligusticum diffusum.) खनाम-
ल्ल्यातङ्गसुचुपे। वन यमान। उत्. विजयमानो।
प.सु.। See अजगन्धा।

वनरः। पुं। वानरे।

वनरम्भा। स्त्री। काष्ठकदल्याम्।

वनराजः। पुं। अमरान्तकहवे। आबूटी।
मं आपटा। वै.निघ.। सिङ्गे। श.मा.।

वनराट्। पुं। वटहवे। वटे गीह। वै.निघ.।

वनेलक्ष्मीः। स्त्री। कदलीहवे। कणागीह।
रा.नि.व.११।

वनवल्गुभा (रो)। स्त्री। निःशेषिकाटये।
रा.नि.व.८।

वनवातामः। पुं। वातामसिद्धि। वनवाताम।

वनवासः। पुं। मधुकवचे। मधुग्रीवः।
वै.निघ.

वनवासकः। पुं। शाकलीकन्दे। रा.नि.व.७।

वनवासनः। पुं। खट्वासे। थाटानि। चिका।

वनवासो (इन्)। पुं। मधुवीकन्दे। शाकली-
कन्दे। वाराहीकन्दे। रा.नि.व.७। मधुमके।
रा.नि.व.५। मधुकवचे। वनवातामः। रा.नि.
व.११। द्रोणकाके। होपान्तरखर्जूरौवत्।
वै.निघ.

वनविडालः। पुं। वनमाजारे। वै.निघ.

वनविलासिनो। स्त्री। शङ्खपुष्पीलयायाम्।
रा.नि.व.३।

वनवीजः (कः)। पुं। वनवीजपूरके। वूनो
टावा लेवू। रा.नि.व.११।

वनवीजपूरकः। पुं। वनजात-मातुलुङ्गवत्।
वूनो लेवू ग्राह, टावा। मं वनमाहुलिङ्ग।
क कामाधवल। तत्पथ्यायाः,—वनजं वनवीजः
वनवीजपूरः अत्यन्ता गन्धमा वनोद्भवा देवदूती
पीता देवदासी देवदूता मातुलुङ्गिका पाचनी
महाफला। गुणाः—अम्लः कटुरसः रुचिप्रदः
वातघ्नः अक्षदोषकमिनाशकः कफघ्नः आसन्नयः।
रा.नि.व.११। [व.४।

वनवृत्ताको। स्त्री। महावृत्त्याम्। रा.नि.

वनव्रीहिः। पुं। देवधान्ये, नीवारि। उडि
धान। वै.च.

वनशिल्पिका। स्त्री। अरण्याश्विन्याम्।
भेष.शिरोरोचि.वृहद्भूमौ जतेले।

वनशू(सू)करो। स्त्री। कपिकच्छाम्।
आनाकुनी। रा.नि.व.३। वनवाराह्या। वूनो
वाग्रीकन्द। रा.नि.व.७।

वनशू(सू)रणः। पुं। अरण्यारण्ये। वूनो
उल। तत्पथ्यायाः,—सितशूरणः वनकन्दः
वनकुण्डलः वनजः कन्यः वनोद्भवः अतशूरणः।
गुणाः—अधिकारः कटुरसः कृमिगुणशूलघ्नः।
रा.नि.व.७।

वनशृङ्गाटः (कः)। पुं। गोबुरे, बुद्रगोबुरे।

गोथुरो, छोटि गोथुरो। रा.नि.व.४।

वनशोभनम्। स्त्री। पद्मि। श.च.

वनश्या (न्)। पुं। गन्धमाजारे। गन्धगुल।
व्याघ्रि। मी. श्यालि। चिका।

वनशृङ्गो। स्त्री। पद्मिण्या। अष्टाग्र बाण्ड।
वै.निघ.

वनसङ्कटः। पुं। मसुरे। मसुरो। श.च.

वनसम्भवम्। स्त्री। केवर्त्तमुसके।

वनसरोजिनो। स्त्री। वनकापांश्या। श.र.

वनस्थः। पुं। मृगे। श.च.। स्त्री (स्था)।
अश्वत्थोवत्। गृशा अश्वथ। रा.नि.व.११। अश्वत्थ-
पथ्याम्। रा.नि.व.३।

वनस्नेहफला। स्त्री। क्लृप्तवृक्ष्याम्। क्लृप्त
व्याकुड। वै.निघ.

वनस्पतिः। पुं। विनापुष्पफलद्रुमे। तरुमाच।
रा.नि.व.२। नन्दीवत्। वटवत्। रा.नि.व.११।

वनहरिद्रा। स्त्री। (Curcuma aroma-
tica. Syn. Curcuma zedoaria.) Wild
Turmeric, खनामन्यातहरिद्रायाम्। वन
इलुन। हि जलो हल्दी। मं साली। अङ्ग-
विषका, अरिसिन इति कीदृशे प्रसिद्धा। तं
कस्तुरिपयपु, अङ्गविषपु। वम्. राणहलुद,
कचोर। ता. कस्तुरिमञ्जल। तत्पथ्यायाः,—
शीली शोलिका वनारिष्टा। गुणाः,—कटुः रुचा
गौर्या तिका दोपनो च। रा.नि.व.७। अपिच,
—अरण्याहरदोकन्दः कुष्ठवातासनाशनः। भा.

वनहासः (कः)। पुं। कुन्दपुष्पवत्। रा.
नि.व.१०। काशहृत्। चिका।

वनारुः (कः)। पुं। शशके। अरुगोष।
खट्वासे। मुद्गे। मृग। चिका।

वनजः। पुं। वन्यकागले। वूनो हांगन।
वै.च.

वनारुः। पुं। नीलमल्लिकायाम्। नील बाहि।
श.मा। [व.१०।

वनादिदमनः। पुं। वनदमनः। रा.नि.

वनामलः। पुं। कणपाकफलद्रुमे, करमहके।
श.मा।

वनारुः। पुं। (Mangifera sylvatica.)

वनायुः। पुं। हरिणे। वै.निघ.

वनायुजः। पुं। तद्देशीयतमाच। क.द.

वनारिष्टा। स्त्री। वनहरिद्रायाम्। वन इलुन।
रा.नि.व.७।

वनाद्रकः (का)। पुं, स्त्री। (Zingiber
cassumuna.) वनजाद्रके। वन आना।
हि वन आद्रक। तं करपुसपु। रा.नि.व.७।

वनालकम्। स्त्री। गैरिके। शिब्रिमाटी।
वै.निघ.

वनालिका। स्त्री। इक्षिगुण्याम्। शक्ति-
शुद्धे। हारा।

वनालुकम्। स्त्री। वनालो। गुणो—तर्पणं
विदोषघ्नः। [जट.

वनान्नयः। पुं। द्रोणकाके। पाण्डु काक।

वनाहिरः। पुं। शकरे। चिका।

वनिता। स्त्री। प्रियङ्गु। र.सा.सं.पूर्णचन्द्रसे।
कस्तुरीमोदके। च.द. यक्षा.वि. चन्द्रनादितेजे।
नाथ्याम्।

वनितावल्लभा। स्त्री। प्रियङ्गु। वै.निघ.

व(न्ने)ज्यः। पुं। बहुरसालासवत्। रा.नि.
व.११। पर्यटके। कृष्णपुष्पा। वै.निघ.

वनेभवा। स्त्री। शाकविशेषः। कोनी शोक।
वै.निघ.

वनेरुहा। स्त्री। विपरीकन्दे। तिलकम्।
वै.निघ.

वनेसर्जः। पुं। अमनवत्। अमन ग्राह,
प्रियाण ग्राह। प.सु.

वनेलुद्रा। स्त्री। करजवत्। प.सु. पानी-
यामलके। पानि आम्ना। र.मा.

वनोत्सवः। पुं। आसवत्। वै.निघ.

वनोद्भवः (वा)। पुं, स्त्री। वन्यतिले। रा.
नि.व.१६। वनमातुलुङ्गे। टावा लेवू। श्याल-
कोल्याम्। शैर्वाकुल। प.सु. रा.नि.व.४।
वनशूरणे। वै.निघ.। स्त्री (वा)। वनकापांश्याम्।
वन कापासो। र.मा. काष्ठमल्लिकायाम्।
काष्ठमल्लिका। प.सु. सुदपथ्याम्। मृगानो।
रा.नि.व.३। वनवीजपूरके। रा.नि.व.११।

वनोका (स)। स्त्री। अजनीदायां। राङ्गनी।

शकशिल्प्याम्। आनाकुनी। वै.निघ. पुं।
वानरे। अम.

वन्दका। स्त्री। वन्दायाम्। प्रगणा। भा.

वन्दनम्। स्त्री। सुखे। श.च.। वै.निघ.

वन्दनो। स्त्री। गोरीचनायाम्। वै.निघ.

वन्दनोयः। पुं। पीतभङ्गराजे। रा.नि.व.४।
स्त्री (या)। गोरीचनायाम्। रा.नि.व.१२।

वन्दा (कः)। स्त्री, पुं। (Epidendrum
tessellatum &c.) A parasite plant.
हृत्पीरिजातवत्। मान्डी, प्रगणा, बाँझ।
हि तं वन्दा। वम्. बादागुल। तत्पथ्यायाः,—
हृत्पादनी हृत्पादा जीवतिका काकरुहा सेव्या
वन्दकः वन्दका वन्दा वन्दाकः वन्दारः वन्द्या
नीलवल्ली परवासिका वशिनी पुचिनी परपुष्ट
पराशया पादपहृष्टा शिखरी शिखरी शिखरी
तरुहृष्टो कामहृत्, कैशरपा तरुहृष्टा तरुहृष्टा
गन्धमादनी कामिनी तरुभृक् श्यामा उपदी।
गुणाः—तिक्रः शिशिरः कफपित्तशमनः हृष्यः
कषायः रसायनः वक्ष्यादिसिद्धिदयः। रा.नि.व.५।
वातहृत्। सु.सु.४६। [हृडचन्दः।

वन्दाका (कौ)। स्त्री। वन्दायां। मान्डी।

वन्दारः। पुं। वन्दके। प्रगणा। वै.निघ.

वन्द्यफला। स्त्री। रक्तकापांश्याम्। मान्
कापास। वै.निघ.

वन्द्या। स्त्री। गोरीचनायां। गोरोचना।
भा. वन्दायां। प्रगणा। श.च.

वन्यम्। स्त्री। कुटन्नटे। वा.सु.१५। अवर-
चन्द्रे। रा.नि.व.१२। केवर्त्तमुसके। च.सु.३५।
च.द.कुष्ठ.चि. लचि। शुद्धकृ. रा.नि.व.१२।
पुं। लताशाले। र.मा. अतशूरणे। वन उल।
वाराहीकन्दे। शुभ्रा आलू। रा.नि.व.७।
देवनले। नग। रा.नि.व.८। शङ्खे। शोक।
च.द.मदा.वि.

वन्यकर्कटो। स्त्री। वनजातकर्कटीमेदि।
वन कौकराण।

वन्यजा। स्त्री। वनीपोदक्याम्। वन पूई।
वै.निघ.

वन्यजौरकम्। स्त्री। वनजातकटुजौरके।
वनजीरा। वै.निघ.

वन्यदमनः । पुं । वनजदमनचुपे । वन दमन ।
मं राणदवणा । कं कादवणा । गुणाः—वीर्य-
सम्पन्नः बलदः आमदाषहरश्च । रा.नि.व.१० ।
वन्यधान्यम् । स्त्री । नीवारि । उडि धान ।
प.सु. ।

वन्यवृक्षः । पुं । अश्वत्थवृक्षे । वै.निघ. ।
वन्यसहचरो । स्त्री । पीतकिण्ट्याम् । पीत
कौटि । रा.नि.व.१० ।

वन्या । स्त्री । मुद्गपर्णा । भूर्गनी । गोपाल-
कर्कशा । राशान कौकुडी । गुज्यायां । कूट ।
रा.नि.व.१ । मिश्रेयायां । भुड्रो । रा.नि.व.४ ।
मुक्तके । रा.नि.व.६ । गन्धपत्रायाम् । रा.नि.व.
१० । पिच्छीखर्जुरे । वनहरिद्रायां । मिथिकायां ।
मेति । वै.निघ. ।

वन्योपीदको । स्त्री । वनजोपीदक्याम् । वन
पूरे । तत्पर्यायाः—वनजा वनसाह्वया वनजा ।
गुणाः—कटुः तिक्ता उष्णा रीचनी च । रा.नि.
व.७ ।

वपस् । पुं । केशराजि । केकुल्ले । चिका ।
वपा । स्त्री । मदीधाती । रा.नि.व.१८ ।
वपाटिका । स्त्री । अवपाटिकायां । सु.चि.
२०अ. । See अवपाटिका । [३०अ. ।

वपावहम् । स्त्री । मेदस्थानरूपकीडाङ्गे । च
वपुः (स्) । स्त्री । शरीरे । रा.नि.व.१८ ।
वपुःस्त्रवः । पुं । शरीरस्थ-रसधाती । रा.नि.
व.१८ ।

वपुर्वीर्यम् । स्त्री । शुक्रधाती । वै.निघ. ।
वपुषा । स्त्री । हृषायां । हृष फल । भा. ।
वपुष्टमा । स्त्री । (Hibiscus mutabilis.)
स्थलपत्रिन्याम् । शुभपत्र ग्रीष्म । जटा. ।

वप्र(विष्टक)म् । स्त्री, पुं । शीषधाती । हे.च. ।
वप्रा । स्त्री । मज्जिष्ठायाम् । रा.नि.व.६ ।
वप्रो । स्त्री । वलीके । उडिणि । हला. ।

वभुः । पुं । मण्डलिसर्पमेदे । सु.कल्प.४अ. ।
वातपित्तोत्पन्नसन्निपातज्वरे । “वातपित्ताधिकी
यस्य सन्निपातः प्रकुप्यति । तस्य ज्वरो मदसृष्ट्या
मुखशीघ्रप्रमीलकाः ॥ आधानाऽवचित्वाश्वास-
श्वासकमशमाः । सुप्तिभिवभुनामायं सन्निपात
उदाहृतः ॥” भा. ।

वभुधातुः । पुं । सुवर्णैरिके । श्वर्गत्रि-
गति । रा.नि.व.१३ ।

वमः (युः) । पुं । वमिरीगे । रा.नि.व.२० ।
करिषुष्णायश्रीकरे । मा.नि. ।

वमनम् । स्त्री । बाली, ऊईमुखिन दोषहरणे ।
वमि । वमनस्य कालः—पूर्वाह्णं, तथा शरदसन्त-
प्रावृत्कालाश्च । तस्य स्थानम्—मन्दारन्यादि-
पीडितं गुल्मिनं वमनसाम्ना धीरचित्तञ्च वामयेत् ।
तच्च श्लेष्माधिक्यज्वरे श्लेष्मापित्तविशुद्धयर्थं कार्यम् ।
हारौतः । वमनाहंश सद्योमुक्तस्य सन्तर्पणोत्थ-
ज्वरे कफज्वरे क्लेशज्वरेषु शुक्तम् । च.दे. । विष-
दोष सन्त्यरीग श्लेष्माहृद-विसर्प-कुष्ठ-हृद्दीग मेहा-
जीर्णभ्रमकासश्वासादिवन्तः अतिवृद्धगर्भिणीबालका-
दयश्च न वास्याः । वमनद्रव्याणि च अग्निवायु-
गुणभूयिष्ठानि मदनफलादीनि । सु.सू.४१अ. ।
वमनद्रव्यमात्रमाह—कल्कचूर्णावलिहानां पलत्रयं
पलत्रयं पलत्रयं यथोक्तमसुक्तमादिषु मात्रा । तथा
काथपाने नवप्रस्थाः श्रंष्टाः । षट्प्रस्था मध्यमाः ।
त्रिप्रस्था कनीयसी मात्रा । प.प्र.४ख. । वमनीय-
काथादिमात्रमाह—“नव प्रस्था भवेच्छ्रंष्टा मध्यमा
षट् प्रकौत्तिता । नि.काथ्यस्य तयः पञ्च मगधा
तु कनीयसी ॥ विपलं श्रेष्ठमाख्यातं विपलं
मध्यमभवेत् । कनीयसु पलं विद्यादिति मे
निश्चिता मतिः ॥ कल्कचूर्णादिषु सदा यथासंख्यं
विनिर्दिशेत् । पित्तेन स्यान्मृदुः कोष्ठ, क्रूरो
वातकफात्मकः ॥” सिद्धसारः । पुं । शण्डचुपे ।
शं ग्रीष्म । रा.नि.व.४ ।

वमनकल्पः । पुं । वमनार्थं मदनदिनानायोग-
योजनविधौ । तच्च मदनकल्प एव शक्तः । सु.सू.
४३अ. ।

वमनद्रव्यम् । स्त्री । ऊईगुणभूयिष्ठं अग्नि
वायुगुणभूयिष्ठं च वान्तिकरद्रव्ये । वमिकर द्रव्य ।
तानि चाग्निवायुगुणभूयिष्ठानि, अग्निवायू हि लघु
लघुत्वाच्च तानि ऊईसुचिष्ठानि । तानि यथा—
मदनकुण्डलीमूतकेलाकुधामार्गवक्तव्यधनसर्पवि-
ड्डपिपलीकरज्जपुत्राङ्गकीविदारकर्कुदारादिष्टा-
श्वगन्धाविदुलवसुजीवकश्चेताश्वपुष्पीविल्वीवचाग्ने-
वार्चित्वायेति ऊईभागहराणि द्रव्याणि । कीवि-
दारपूर्वाणां फलानि कीविदारादीनां मूलानि ।
भग्ननाफल, कूडिफल मेघाताङ्गपुष्प,
तिङ्गाडिपुष्प, बोवाफल, श्वेत बोवा, श्वेत

जर्षण, विडङ्ग, पिपूल, करञ्ज, नागेश्वर, वृक्ष
काकन, श्वेतकाकन, निम्ब, अश्वगन्धा, वेतन,
वाङ्गलि अपराजिता, आङ्गुली, तेलीकूटा,
वट, राशालक्षणा, श्वेत राशालक्षणा अङ्गुति ।
सु.सू.३८अ. ।

वमनव्यापत् । स्त्री । वान्यसिद्धौ आधानादि-
विकारे । तद्वैद्यातुरनिमित्तं वमनं विरेचनञ्च
पञ्चदशधा व्यापयते सावर्ण्योपधत्वं जीर्णोपधत्वं
हीनापहत-दोषापहतत्वं वातशूलमयोगातिथोगौ
जीवादानमाधानं परिकर्त्तिका परिखावः प्रवाहिका
हृदयोपसर्पणं विवक्ष्य इति । सु.चि.३४अ. ।

वमनौ । स्त्री । जलीकायाम् । जौक ।
रा.नि.व.१८ ।

वमनीया । स्त्री । मचिकायाम् । भा.हि. ।
रा.नि.व.१८ ।

वमिः । स्त्री । बाली । वमन । रा.नि.व.२० ।
पुं । अघौ ।

वम्भः । पुं । वंशे । वंश । श.र. ।

वम्भोक्तुः । पुं । वलीके । उडिणि ।

वयः (स्) । स्त्री । बाल्यादौ । तच्च विविधं
बाल्यमध्यवाङ्मयानि । तेषूनवोद्भववर्षी बालः ।
बालश्च विविधः दुग्धाशो दुग्धानाशो अन्नभुक्
चेति । तत्र एकवर्षी दुग्धाशो, द्विवर्षी दुग्धानाशो,
तदुत्तरमन्नाशो च । तथा षोडशसप्तत्योर्मध्ये
मध्यमः, मध्यमश्चतुर्दशौ यौवनादि । ततः सप्ततुरुडै
बाङ्गव्यमिति । तत्र धातुरसादिकम् । इन्द्रियबल-
रेतांसि च दिने दिने क्षीयन्ते यान्ति । भा. ।
अपिच—“वयश्चतुर्विधं प्रोक्तमुक्तमाधममध्यम । हीनं
चातुर्थिकं प्रोक्तम्... । बालं युवानं वृद्धञ्च मध्यमञ्च
तथैव च । चतुर्विधं वयःसम्यक् तत्समासेन वक्ष्यते ।
पथिथान्तं अमचीर्य बालस्त्रीसुकुमारकं । एतेषां
मध्यमा संज्ञा प्रोच्यते देवकागमे । आषोडशाङ्गवे-
हालः पञ्चाविंशौ युवा नरः । मध्यमः सप्तति
यौवत्यरतो वृद्ध उच्यते । तथाच सुकुमारश्चेत्येते
मध्यमसंज्ञकाः । वयसः षोडशाधिक्यं समयः
स्याद्वैतु यः । आविशति समाः प्राप्ते यथा च
कृशदेहवान् । पूर्णं वयः स्त्रियः प्राप्ता मध्यमे
चाधमं वयः । पञ्चविंशत्समादूर्द्धम् आपञ्चाशदतः
पुमान् । कश्चकठोरा वनिता हस्यते चोत्तमं
वयः । पञ्चविंशत्समादूर्द्धं पञ्चाशत् संयुतः
समाः । बाली वृद्धस्था मध्यः इत्येतदुत्तमं वयः ।

पञ्चवर्षी स्मृता बाला मुग्धा च षट्समावधि ।
हादशाब्द स्मृता बाला मुग्धा स्यात् सप्तमावधि ।
प्रीदा च नववर्षाणि प्रगल्भा च दशमावधि ।
चतुर्विंशद्वर्षसुद्धं सप्तविंशति मध्यमा । पूर्णं वयः
स्त्रियः प्राप्ता इत्येतदुत्तमं वयः ॥” अति.५अ. ।
यौवने । मे. । पक्षिणि । अम. ।

वयःसंस्थापनी । स्त्री । ब्राह्मणाम् । उक्ती
शोक । वै.निघ. ।

वयस्थः । पुं । आमलकवृक्षे । वै.निघ. ।

वयस्था । स्त्री । हृष्टार्वायां स्त्रियि । रा.नि.
व.१८ । हरीतक्याम् । प.सु. । भा.पू.१४. ।
काकील्यां, चीकोकाकील्यां । दाहृष्टरिद्रायाम् ।
सीमवल्गव्याम् । मेगमलता । रा.नि.व.२३ ।
ब्रह्मीशाके । रा.नि.व.५ । च.सू.४अ.संज्ञास्थापने ।
सि.यो.उन्मा.चि.महापैशाचघृते । आमलक्याम् ।
रा.नि.व.११ । वै.निघ.उन्मा.चि.सारस्वतघृते । वा.
चि.६अ. । गुड्याम् । रा.नि.व.३ । च.द.उन्मा.
चि.महापशाचघृते । सखलायाम् । प.सु. । शालासी-
वृक्षे । हे.च. । अत्यन्तपर्णाम् । मत्स्याक्त्याम् ।
युवल्याम् । रा.नि.व.२३ ।

वयस्या । स्त्री । आमलक्याम् । गुड्याम् । भा.
४भ.नैगमेयचि. । “वचां वयस्यां जटिलाम् ।”
चीरकाकील्याम् । हरीतक्याम् । वै.निघ. ।

वयोवङ्गम् । स्त्री । शीषधाती । कश्चित् । रा.
नि.व.३ ।

वरम् । स्त्री । कुडुमे । रा.नि.व.१२ । आर्द्रके ।
त्वचि । प्राकृतिनि । रा.नि.व.६ । सैन्धवलवणे ।
सुगन्धणे । वै.निघ. । पुं । पिथालवृक्षे । वकुल-
वृक्षे । त्रिकल्लवृक्षे । हरिद्रावृक्षे । वै.निघ. ।
गुग्गुली । श.र. ।

वरकः । पुं । प्रियङ्गुकनामलवृक्षधान्ये । छीना-
धान, काश्नी धान । तत्पर्यायौ—स्थूलकडुः
स्थूलप्रियङ्गुः । बीजगुणाः—मधुरं रुचं कषायं
वातपित्तकरं, षष्टिकाहीनगुणश्च । रा.नि.व.१६ ।
च.सू.२७अ. । वनसुद्धे । भूर्गनी । हे.च. । पपैठके ।
क्रेण्पाण्ड । रा.नि.व.५ । च.वि.८अ. । स्त्री ।
ह्रस्वधरीफल । मद.व.६ ।

वरकन्दा । स्त्री । क्षीरीश्वरे । प.सु. ।

वरकोद्रवः । पुं । कीविदारवृक्षे । र.मा. ।

वरकोलम् । स्त्री । राजवदरे । नारकनी कुल ।

वरचन्दनम् । ली । कालीयचन्दनं । द्वि-
दाहणं । मे ।
वरटः । पुं । वृषे । मे । वेदिकायाम् ।
वोन्ता । तत्पर्यायाः—गन्धोली; गन्धोली
वरटा वरलः वरला वरलो चद्रा क्रूरा चद्रवर्णा
विषयको भद्रोऽलः वरलः लघुषट्पदः । अम ।
ली । कुन्दपुष्पे । कूम्फुने । श.र. ।
वरटा (टी) । स्त्री । इंसाम् । अम । मे ।
कुसुमवीजे । भा.पू.१भ.भा.धा.व. । अग्निप्रकृतिश्रीट-
भेदे, वरटायाम् । वोन्ता । वरु । विका । सु.
कल्प.८भ. ।
वरटोवान्तम् । ली । मधुनि ।
वरटिका । स्त्री । कुसुमवीजे । योग.र.च. ।
भा.पू.१भ.भा.धा.व. ।
वरणः । पुं । वरणवृत्ते । वरुणं गीह । अम ।
उष्ट्रे । हारा ।
वरणा । स्त्री । (Capharis trifoliata.)
तुवय्याम् । रश्मि । नकुल.१२भ. ।
वरण्डः (कः) । पुं । यौवनकण्टके । उग,
वयगर्कोड़ा । मे । श.र. । [मे.]
वरण्डा । स्त्री । शारिकायाम् । शौनिक पाथी ।
वरण्डालुः । पुं । एरण्डवृत्ते । कन्दशाक-
विशेष । विका ।
वरतिक्तः (कः) । पुं । कुटजवृत्ते । कूड़ि
गीह । निम्बवृत्ते । रा.नि.व.८ । पपटके ।
क्लेशपाण्डु । भा.म.१भ. प्रलापकञ्च.वि. ।
रोहितकवृत्ते । रश्मि गीह । प.सु. ।
वरतिक्त(क्ति)का (क्ता) । स्त्री । पाठायाम् ।
आकुनादि । रा.नि.व.६ ।
वरत्कारी । स्त्री । शुकनामगन्धद्रव्ये । रेणूक ।
श.च. ।
वरला । स्त्री । करिवन्धनरज्ज्वाम् । काह्मड़ि ।
अ.टी.भ. ।
वरत्वचः । पुं । निम्बवृत्ते । निम्ब गीह । र.मा. ।
वरदा । स्त्री । अश्वगन्धायाम् । मद.व.१ ।
सुवर्चलायां । छड़छड़ । रा.नि.व.८ । वाराही-
कन्दे । गेट इति लीके । वै.निघ. । कन्यायां । मे. ।
वरदातुः (कः) । पुं । शकवृत्ते । वै.निघ.

गीह । हिं सुं वसह । गुणाः—शिशिरः रक्तपित्त-
प्रसादनश्च । भा. ।
वरदायिनो । स्त्री । सुवर्चलायां । छड़छड़ ।
वै.निघ. ।
वरपर्णाख्यः । पुं । खीरकंचुकीवृत्ते । खीर-
कण्ठा । र.मा. ।
वरफलः । पुं । भारिकेलवृत्ते ।
वरमुखो । स्त्री । रेणुकायाम् ।
वरम्बरा । स्त्री । पृथ्वीपण्याम् । छाकुनिशा ।
श.च. ।
वरलः । पुं । वरटे । वोन्ता । श.मा. ।
वरलब्धः । पुं । अम्पकवृत्ते । प.सु. । रक्त-
काञ्चने, नागकेशरचम्पके । विका ।
वरला (ली) । स्त्री । इंसाम् । वरटायाम् ।
वोन्ता । विका । मे. ।
वरवर्णिनो । स्त्री । हरिद्रायां । रा.नि.व.६ ।
लाक्षायां । प्रियङ्गुलतायाम् । गोरीचनयां ।
नाय्याम् । मे. ।
वरवारणः । पुं । जाङ्गलजीवविशेषे । अचि.
१०भ. ।
वरवाह्नीकम् । ली । अष्टकुडुने । अ.टी. ।
वरवेलः । पुं । वीरतरी । स चतुर्विधः
अतः कृष्णनीलरक्तभेदेन । वै.निघ. ।
वरयातम् । ली । लचि । पाकृतिनि ।
वै.निघ. ।
वरश्रेणी । स्त्री । क्लृप्तमूर्त्यायाम् । वै.निघ. ।
वरचक्रः । पुं । श्यामाके । वै.निघ. ।
वरा । स्त्री । शृणुपण्याम् । विफलायां । प.सु. ।
भा.उ.रतिवर्णभूषणपाके । “विश्ववीरवरावरिवारि-
दवरा ।” वै.निघ.२भ.वा.व्या.चि.महाराजादौ ।
वातिङ्गने । वै.निघ. । पाठायाम् । आकुनादि ।
बीडपुष्पे । जवां फूल । र.मा. । हरिद्रायाम् ।
बन्ध्याककोटिकाम् । मखे । वाराहीकन्दे । अति
परानितायाम् । सोमराज्यां । वै.निघ. शतमूर्त्यां ।
रा.नि.व.८ । गुड्यां । रा.नि.व.३ । मेदायां ।
ब्राह्म्याम् । उक्ती शौक । रा.नि.व.५ । विडङ्गायां ।
रा.नि.व.६ । रेणुकायां । रेणूक । श.च. ।
वराकः । पुं । पपटके । क्लेशपाण्डु ।
वै.निघ. ।

वराङ्गम् । ली । लचि । छड़छड़ । रा.नि.व.
६ । भेष.म.री.चि. । च.द.च.च.चि. । पाठायाम् ।
आकुनादि । हरिद्रायां । रा.नि.व.६ । मेदायां ।
रा.नि.व.५ । योनौ । विका । रस.र.ली.री.चि. ।
मलके । रा.नि.व.१८ । उपस्थे । कडुष्टे । वै.
निघ. । गुह्ये । अम. ।
वराङ्गः (ङ्गो[इन्]) । पुं । अम्बवृत्ते । प.सु. ।
गजे । विका । वि. । श्रेष्ठावयवे । स्त्री (ङ्गी) ।
हरिद्रायां । नागदन्त्याम् । वडु मल्लौ । मज्जिष्ठायाम् ।
रा.नि.व.६ ।
वराङ्गकम् । ली । लचि । पाकृतिनि । अम. ।
वराङ्गदलम् । ली । प्रियङ्गुपले । च.चि.२भ. ।
वराङ्गवल्कलम् । ली । लचि । छड़छड़ ।
र.सा.सं.ज्वरान्तकलीहे ।
वराटः (कः)(टी) । पुं, स्त्री । कपर्दके ।
कूड़ि । स अष्टमध्यकनिष्ठभेदेन विधा । यथा—
“सार्धनिकभवा अष्टा निकभवा च मध्यमा ।
पादीननिकभवा च कनिष्ठा परिकीर्तिता । रस-
वैद्यकनिर्दिष्टा सा वराटकसंज्ञका ॥” तच्छुद्धि-
गुणाः—“वराटी काञ्जिके खिन्ना यामाच्छुद्धिमवा-
प्नुयात् । परिणामादिशूलघ्नी चयहा यद्विषोद्वरा ।
कटूणा दीपनौ वृथा तिक्ता वातकफापहा ॥” र.
सा.सं. । पञ्चवीजे । मे. । भेष.ली.री.चि.सीभाग्य-
शुद्धीमोदके ।
वराटकरजाः (र) । पुं, स्त्री । नागकेशरवृत्ते ।
नागेश्वर गीह । श.मा. ।
वराटकविषम् । ली । तन्नामकलक्षार-
निर्यासविषे । सु.कल्प.२भ. ।
वराटिका । स्त्री । कपर्दके । वै.निघ.कूड़ि ।
अ.टी.भ. । “पोताभा यन्त्रिला पृष्ठे दीर्घवन्ता
वराटिका ।” इति मेदाः । र.सा.सं. । पञ्चवीज-
कीशे । नागकेशरवृत्ते । वै.निघ. । शालूककन्दे ।
भा.उ.वाजी. । “वराटिका मांसी मिषिः ।”
वराणः । पुं । वरणवृत्ते । श.र. ।
वरादनम् । ली । राजादनफले । प्रिग्राण-
कम् । श.च. ।
वराङ्गम् । ली । भर्जितधान्यद्विदलकृतश्रेष्ठान्ने ।
यथा—“शमीधान्यस्य भक्ष्यस्य दालिङ्गत्वा सुनिस्तुषां ।
पत्तोदके सुसिद्धा सा वरात्रिमिति चक्षते ।
कुरुते मलसंज्ञा सतुषं कुरुते जराम् ॥” द्रव्यगु. ।

वराभिधः । पुं । अम्बवृत्ते । रा.नि.व.६ ।
वराङ्गः । पुं । करमह्वृत्ते । र.मा. ।
वराङ्गः । पुं, ली । अम्बवृत्ते । प.सु. ।
वरायुः (स्) । ली । पानीयान्तके ।
वरावरकम् । ली । हीरके । शैत्रा । हे.च. ।
वरावरीहः । पुं । पचिविशेषे । वै.निघ. ।
अवरीहे । विश्व. । स्त्री (हा) । कव्याम् ।
नाय्याम् । हे.च. ।
वराङ्गकम् । ली । भागेककुडुमं भागेकचन्दनं
भागेकहीवरं वराङ्गकमुच्यते । “चन्दनं कुडुमं
वारि तथमेतद्वराङ्गकम् ।” रा.नि.व.२२ ।
वराङ्ग(क)म् । ली, पुं । लवङ्गे । अष्टाङ्ग-
सारसंयुते । वै.निघ.२भ.वा.व्या.चि. ।
वराशिः (सिः) । पुं । स्थूलवस्त्रे । शोभा
कापड़ । श.र. । जटा. । धरणि. ।
वरासनम् । ली । ओडपुष्पे । जवां फूल ।
श.मा. ।
वरासो । स्त्री । मलिनवस्त्रे । श.मा. ।
वराहः । पुं । शूकरे । कृष्णपिण्डारे, कृष्णमदने ।
र.मा. । सुखायां । शिशुमारे । वाराहीकन्दे ।
रा.नि.व.२२ । मानभेदे । मे. । हीरके । वै.निघ. ।
वराहकः । पुं । हीरके । शैत्रा । शिशुमारे ।
छड़छड़ । वै.निघ. ।
वराहकन्दः । पुं । वाराहीकन्दे । छात्र
आलू । वम्. डुकरकन्द । रा.नि.व.७ ।
वराहकर्णी । स्त्री । अश्वगन्धायाम् । रा.नि.व.८
वराहकालो (इन्) । पुं । सूर्यमणिपुष्पवृत्ते ।
शूर्यमणि फूलनर गीह । हारा । स्त्री (ली) ।
आदित्यभक्तायाम् । छड़छड़ । वै.निघ. ।
वराहक्रान्ता । स्त्री । खनामख्यातचुपे ।
वराङ्गा । तत्पर्यायाः—समज्ञा लजकारिका
लज्जालुः लज्जालुका वराहनामा वदरा शूकरौ
तिक्तगन्धिका नमस्कारी खदिरौ अञ्जलिकारिका
क्रताञ्जलिः गण्डकारी सतीच्छदा । प.सु. ।
गुणाः—समज्ञा श्रौतला तिक्ता कषाय
कफपित्तजित् । रक्तपित्तमतीसारं योनिरीयान्
विनाशयेत् ॥ श.मा. । वाराहीकन्दे । अ.टी.भ. ।
वराहदंष्ट्रा । स्त्री । चुदरीगविशेषे । वराह
पाण्डु । मा.नि. । See शूकरदंष्ट्रकः ।

वराहनामा (न) । पुं । वाराहीकन्दे । श. मा. । वराहकान्तायाम् ।

वराहनिर्व्यूहः । पुं । वराहमांसरसे । च. सु. २५. ।

वराहपत्नी । स्त्री । अश्वगन्ध्या । रा. नि. व. ४ ।

वराहपित्तम् । स्त्री । शूकरपित्ते । अथ शीघ्रं मत्स्यपित्तशब्दे दृश्यम् । सा. कौ. ।

वराहपुटम् । स्त्री । शूकरपदाकारं पुटभेदे । See वाराहपुटम् ।

वराहमांसम् । स्त्री । शूकरमांसं । गुणाः— “वराहमांसं गुरु वातहारि हृष्यं बलवृद्धिकरं वनोत्थम् । तस्माद्गुरु ग्रामवराहमांसं तनोति मेदोबलवीर्यवृद्धिम् ॥” रा. नि. व. १७ ।

वराहशिखी । स्त्री । शूकरभीज्यशिख्याम् । चि. क्र. क. व. व्याप्रीतीकारे ।

वराहाङ्गी । स्त्री । वृद्धदल्याम् । वै. निघ. ।

वराहिका । स्त्री । अश्वगन्ध्या । रा. नि. व. ४ । कपिकच्छी । आणाकुशी । रा. नि. व. ३ ।

वराही । स्त्री । वाराहीकन्दे । रा. नि. व. ७ । सुखायां । रा. नि. व. ६ । अश्वगन्ध्यायाम् । कृष्णचट- कायाम् । वै. निघ. ।

वरिवस्या । स्त्री । शूकरपायाम् । अम. ।

वरिशो । स्त्री । वडिशे । श. र. ।

वरिषाः । स्त्री । वर्षर्तौ ।

वरिषाप्रियः । पुं । चातकपक्षिणि । श. र. ।

वरिष्ठम् । स्त्री । ताम् । ताम् । र. मा. । उग्रौरे । वै. निघ. । मरिचे । मे. । पुं । नागरज- ह्वले । नाग्राज्ज् । नेत्रुत्र ग्रीष् । रा. नि. व. ११ । तित्तिरपक्षिणि । तिष्ठिर पांथी । मे. । स्त्री (ष्ठा) । हरिद्रायां । वै. निघ. । आदित्यभक्तायाम् । छड़छड़ । रा. नि. व. ४ ।

वरिष्ठम् । स्त्री । उग्रौरे । बालके । वाणां । सु. चि. १८५. ।

वरिष्ठमूलम् । स्त्री । उग्रौरमूले । वेणी- मूल । सु. चि. १८५. ।

वरो । स्त्री । शतावर्थायाम् । प. सु. । भा. उ. भेष. वाजी. कामाग्निसन्दीपनरसे । ‘वाशी वरी वानरी’ कृष्णशतावर्थायाम् । महाशतावर्थायाम् । वै. निघ. ।

वरोयसौ । स्त्री । शतमूल्याम् । रा. नि. व. ४ ।

वरुकः । पुं । कुधान्यभेदे । वरुके । जीनांशान् । सु. सु. ४६५. । गुणाः— कुधान्यवत् ।

वरुणः । पुं । (Crataeva religiosa. Syn. Capparis trifloriata.) खनाम- ख्याततिक्तशक्रवृक्षे । वरुण ग्रीष् । हिं विलि । मं वरुण । कं मदवसले । तें उरुमट्टि, जाजिचेट्टु, उलिमिरिचेट्टु । वम्. वायवरणा । ता मरलिङ्गम् । तत्पूर्यायाः,— वरुणः वराणः सेतुः सेतुकः तित्तशक्रः कुमारः कुमारकः मेघः अश्वरौघः शिखिमण्डलः श्वेतद्रुमः श्वेतवृक्षः साधुवृक्षः तमालः मारुतापहः । गुणाः— कटुः उष्णः रक्तदोषघ्नः शिरीषातहरः क्षिण्यः आग्नेयः विद्रधि- वातघ्नश्च । रा. नि. व. २ । अपिच,— “वरुणः पित्तली भेदी श्लेष्मच्छास्त्रमारुतान् । निहन्ति गुल्मवातास- क्रिभौशोणाग्निदीपनम् ॥ कषायो मधुरस्तिक्तः कटुको रुचको लघुः ॥” भा. । तत्पु. गुणाः— “पुष्पं वरुणजं ग्राहि पित्तघ्नमासवातजित् ॥” राज. ३५. । सु. सु. १८५. । वा. सु. १५५. । वै. निघ. २५. वा. व्या. चि. लघुनारायणतैले । जले । मे. ।

वरुणग्रहः । पुं । तन्नामके अथस्य दुष्टग्रहविशेषे । लक्षणं— “तालुनिष्ठे च नेत्रे च हृषणी मृदुभेव च । श्यावं रूपञ्च यस्य स्याद्वाचगौरवमेव च । तस्य स्वेदपरीतस्य बुद्धिमान् वरुणग्रहैः । कृतं दीवं महाघोरं स्याद्वाङ्मयं विनिर्दिशेत् ॥” ज. द. ५७५. ।

वरुणात्मजा । स्त्री । मद्ये । अम. ।

वरुणादिगणः । पुं । तदादिद्रव्यवर्गे । वरुण- सङ्घचरत्रय-शतावरी-दहन-मोरट-विल्व विषाणिका- द्विहृत्ती-विकरज्जजघावयवहुलपल्लवदर्भरुजाकरिषु । गुणाः— कफमेदोमन्दाग्निहरः अधोवातशिरःशूल- गुल्मान्तविद्रधिघ्नश्च । वा. सु. १५५. । “वरुणादि- र्गणोच्छेषः कफमेदोनिवारणः । विनिहन्ति शिरःशूल-गुल्माभ्यन्तर-विद्रधीन् ॥” सु. सु. १८५. । “वरुणात्तंगली शिष्यस्तकारो मधुशिशुकः । मेघशङ्खी करङ्गी च विष्मग्निमयमोरटाः । शैरीयो वसिरो दर्भो वरी वसुकचिचको । विल्वश्चैवाजशङ्खी च हृत्तीवयमेव च । वरुणादिगणः... ॥” सु. सु. १८५. । च द. अश्वरौघः ।

वरुथम् । स्त्री । चम्पेणि । मे. ।

वरेण्यम् । स्त्री । कुङ्कुमे । रा. नि. व. १२ ।

वरोटम् । पुं । मरुवकपुष्पे । श. मा. ।

वरोत्पलम् । स्त्री । श्वेतवृक्षपत्रे । वै. निघ. ।

वरोलः । पुं । वरटे । मङ्गरोले । जौमङ्गल । विका. ।

वरोहशाखी (इन्) । पुं । मृच्छसे । पांऊड़ ग्रीष् । रा. नि. व. ११ ।

वरोषधौ । स्त्री । आदित्यभक्तायाम् । छड़- छड़िग्रीष् । ब्राह्मीशाके । वै. निघ. ।

वर्कणा । स्त्री । तरुणच्छायायाम् । सु. चि. १५५. ।

वर्करः । पुं । पशुजातीयतरुणे । यूरां पशु । अम. । क्रागे । विका. । मेघशावके । अ. टौ. म. ।

वर्गः । पुं । गण्ये । सु. कल्प. ५५५. ।

वर्गचरः । पुं । पाठीनमत्स्ये । चिठल ग्रीष् । वै. निघ. ।

वर्चः (स्) । स्त्री । रूपे । विष्टायां । तेजसि । मे. ।

वर्चस्कः । पुं, स्त्री । विष्टायाम् । अम. ।

वर्चस्कीटः । पुं । अग्निप्रकृतिकीटविशेषे । मलकमौ । विष्टात्र कौटे । सु. कल्प. ८५५. ।

वर्जः । पुं । कपटके । रुड़ि ।

वर्जनम् । स्त्री । सारणे । हे. च. ।

वर्णम् । स्त्री । कुङ्कुमे । हे. च. । खर्णे । मे. । र. सा. सं. ज्व. चि. रत्नगिरिसे । पुं, स्त्री । शुक्लादि- रङ्गे । रङ्ग. । स बहुविधः श्वेतपाण्डुधूसरकृष्णपीत- हरितरक्तशोणारुणपाटलश्यावधूमपिङ्गलकर्दुरेषु । चामरः । स गर्भस्थस्य वडे मांसि भवति । सुख- बोधः । अङ्गलेपने । खर्णं । मे. । स्पर्शं । अङ्गरागे । हे. च. ।

वर्णकम् । स्त्री । हरिताले । र. मा. । सुगन्ध- चूर्णलेपने । अम. । पुं, स्त्री । चन्दने । विलेपने । मे. । श. र. । हिङ्गुलादौ । अम. भ. । काचे । अम. ।

वर्णकण्टम् । स्त्री । तुल्ये । कुङ्कुमा । वै. निघ. ।

वर्णकृत् । स्त्री । पीतवर्णचन्दने । वै. निघ. ।

वर्णदम् । स्त्री । कालीयकचन्दने । जटा. ।

वर्णदा (त्रौ) । स्त्री । हरिद्रायाम् । इन् । रा. नि. व. ६ ।

वर्णपुष्पः (कः) । पुं । राजतवर्णीपुष्पवृक्षे । रङ्ग रौणि । वम्. रक्तकीरटा । रा. नि. व. १० ।

वर्णपुष्पी । स्त्री । उष्ट्रकाण्डीपुष्पवृक्षे । रा. नि. व. १० । [रा. नि. व. १२ ।

वर्णप्रसादनम् । स्त्री । अश्वरुषि । काष्ठागुरुषि ।

वर्णभूः । स्त्री । खौण्येयके । गौण्डला । वै. निघ. ।

वर्णभेदिनी । स्त्री । सुगन्धप्रियङ्गु । वै. निघ. ।

वर्णमाटका । स्त्री । वान्देवतायाम् ।

वर्णमृत्तिका । पुं । मृत्तिकाविशेषे । गांजभांटे वा आनाभांटे । र. स. चि. ६५५. ।

वर्णरे(ले)खा । स्त्री । खटिकायाम् । थड़ि । विका. ।

वर्णलेखिका । स्त्री । कठिन्याम् । र. मा. ।

वर्णलोहकम् । स्त्री । राजपित्तले । वै. निघ. ।

वर्णवती । स्त्री । हरिद्रायाम् । जटा. ।

वर्णविलासिनौ । स्त्री । हरिद्रायाम् । वै. निघ. ।

वर्णशाकः । पुं, स्त्री । गौरसुवर्णशाके । वै. निघ. ।

वर्णसिः । पुं । जले । उषा. ।

वर्णा । स्त्री । आदक्यां । रश्मि । हे. च. ।

वर्णाहः । पुं । हरितमुद्गे । शत्रिभृग । रा. नि. व. १६ ।

वर्णि । स्त्री । खण । सिद्धान्तकौमुदी ।

वर्णिका । स्त्री । कठिन्यां । थड़ि । हारा. ।

वर्णिनी । स्त्री । हरिद्रायाम् । रा. नि. व. ६ ।

वर्णीज्वलम् । स्त्री । हरिताले । गन्धके ।

वर्ण्यम् । चि. । वर्णकरे । स्त्री । कुङ्कुमे । वै. निघ. । पुं । श्वेतार्जके । वै. निघ. । वर्णकरमहाकषायगणे । यथा— “चन्दनतुङ्गपत्रकोशीरमधुकमज्जिष्ठाशारिवा- पयस्यासितालता इति दशैमानि वर्ण्यानि भवन्ति ॥” रङ्गचमन, शृङ्गाग वा वरुण, पद्म- काष्ठं, वेणार मूल, यष्टिमधू. मज्जिष्ठा, अनन्तमूल, तुङ्गैकमड्डी, छिनि, पूर्वी । च. सु. ४५५. ।

वर्त्तः । पुं । गन्धके । वै. निघ. ।

वर्त्तकम् । स्त्री । वर्त्तलौहे । विष्टायां । रा. नि. व. ११ । पुं । पक्षिविशेषे । भारुहे पांथी ।

हिं वटेरी गुड़गुड़ । योग. र. ज्व. चि. । तन्मांसगुणाः— निर्दोषं वीर्यकरं पुष्टिकरञ्च । रा. नि. व. १७ ।

“वर्त्तको विशदो हृष्यो यथा लावस्तथैव च ॥” अत्रि. २१५. । अश्वसुरे । अम. ।

वर्त्तका । स्त्री । वर्त्तकपक्षिणि । भारुहे, वटेवृक्षविशेष । अ. टौ. रा. ।

वर्त्तकी । स्त्री । सप्तलायां । गांजभां । वै. निघ. ।

वर्त्ततोष्णम् । स्त्री । रक्तलोहे । विद्मन् ।
रा.नि.व.१२ ।

वर्त्तनम् । स्त्री । परिवर्त्तने । भा.स.३म.भय.
चि. । विवर्त्तय वर्त्तुलीकरणकर्त्तृणि । शल्यकम्पन
कर्त्तृणि । सु.स.७अ. । जीवने । मे. । पुं । वामने ।
मे. । [पेशणे । श.र. ।

वर्त्तनो । स्त्री । तर्कुपीठिकायाम् । त्रिका. ।

वर्त्तलो(ली)हम् । स्त्री । लोहविशेषे, रक्त-
लोहे । विद्मन् । वम्. पञ्चरसलोह । तत्पर्यायाः,
—वर्त्तकं वर्त्ततोष्णं लोहसङ्करं नीलकं नीलकं
नीललोहं । गुणाः—कटु तिक्तं शीतलं कफदाह-
पित्तघ्नं मधुरं पित्तदाहशमनम् । रा.नि.व.१२ ।

वर्त्तिः । स्त्री । दशायाम् । वाति, भृङ्ग ।
प.प्र. । नेत्राञ्जनशलाकायां । सि.यो.भ.आ.चि. ।
मातानुलेपने । मे. । गुदमार्गप्रवेशोपधमेदे ।

वर्त्ति(र्त्ती)कः । पुं । वन्यचटक, वर्त्तिक-
पक्षिणि । हिं वटेर गुडगुडं । अम. । च.स.२७अ. ।
वातचटक । वाडू । हिं वगेरि । तत्पर्यायाः,
—वर्त्तिनी वर्त्तिका वर्त्तकः वर्त्ती वर्त्तीकः
गाक्षिकायः । “वर्त्तीको वर्त्तिकश्चिन्वस्तोऽन्या-
वर्त्तकाः अन्ताः ।” गुणाः—“वर्त्तीकोऽपिकरः
श्रीतोऽन्वरदीपचयापहः । सुरुच्यः शुक्रदी वल्यो
वर्त्तीकोऽन्यगुणसतः ।” भा. ।

वर्त्तिका स्त्री । पित्तविशेषे । च.चि.२अ. ।

वर्त्तिनी तिप्तिरपक्षिणि । वै.निच. । वर्त्तक-
पक्षिणि । वटेर प्राथी । अम. । पक्षिविशेषे,
वनचटकायाम् । वाडू प्राथी, तान्छटा ।

विका. । च.स.२७अ. । गुणाः—“वर्त्तिका मधुरा
रक्षा कफमारुतनाशिनी ।” राज.२प. । मेघ-
शङ्कराम् । अजशङ्कराम् । औ२शुद्धौ । प.सु. ।

रा.नि.व.८ ।

वर्त्ति(र्त्ती)रः । पुं । कपिलसदृशपक्षिणि,
तिप्तिरपक्षिणि । च.स.२७अ. ।

वर्त्ती स्त्री । वर्त्तिकायाम् । वाति । प.प्र. ।
लेपनचूर्णे । पुं (इन्) । वनचटक । वै.निच. ।

वत्तलम् । स्त्री । गृह्णने । गाजर इति भाषा ।

रा.नि.व.७ । गुणद्वये । वै.निच. । पुं । कलाय-
मेदे । वाट्रिण कलात्र, गट्र । हिं केराव । श.
मा. । टङ्गणचारे । मणिमेदे । वै.निच. ।

वर्त्तुलफलम् । स्त्री । कालिङ्गफल । उन्नयक ।
वै.निच. ।

वर्त्तुली स्त्री । गजपिपल्याम् । रा.नि.व.६ ।

वर्त्म (न्) । स्त्री । नेत्रपक्षिणि । मे. ।

वर्त्मकदमम् । स्त्री । नेत्रवर्त्मगतरीगविशेषे ।

लक्षणं—“क्षिप्रं पुनः पित्तयुक्तं विदहच्छीणितं
यदा । तदा क्षिप्रत्वमापन्नमुच्यते वर्त्मकदमम् ॥”

सु.उ.३अ. ।

वर्त्मकुन्दः । पुं । अश्वस्य नेत्ररोगभेदे । लक्षणं—

“वृक्षो यस्य वाहस्य पूयसाधो विजायते । वर्त्मकुन्द
इति ख्यातस्तस्य कुर्यात् क्रियासिमां ॥” ज.द. ।

वर्त्मनिमेषः । पुं । नेत्रवर्त्मगत रोगविशेषे ।

तल्लक्षणं यथा,—निमेषिणीः शिरा वायुः प्रविष्टो
सन्निश्चयाः । चालयत्यन्विर्मानि निमेष इति
तद्दिदुः ॥” मा.नि. ।

वर्त्मबन्धः (कः) । पुं । नेत्रपक्षगतरीग ।

लक्षणं यथा—“कण्डूमताल्पतोदेन वर्त्मशोफिनो
नरः । न समं ह्लादयेदक्षि भवेद्वन्धः स वर्त्मनः ॥”

सु.उ.३अ. । [निच. ।

वर्त्ममाक्षिकम् । स्त्री । स्वर्णमाक्षिके । वै.

वर्त्मरागः । पुं । नेत्रपक्षगतरीग । निदानादि

—“पृथग्दोषाः समस्ताश्च यदा वर्त्मव्यपाश्रयाः ।
शिरा व्याप्यावतिष्ठन्ते वर्त्मस्वधिकमूकताः ।
विवर्द्धं मांसं रक्तञ्च तदा वर्त्मव्यपाश्रयान् ।
विकारान् जनयन्त्याशु.....” ते च बहुविधाः
यथा—उत्सङ्गिनी कुक्षीका पोथक्यः वर्त्मशर्करा
अशोवर्त्म शुक्रार्शः अज्जिका बहुलवर्त्म वर्त्मबन्धकः
क्षिप्रवर्त्म कदमवर्त्म श्याववर्त्म प्रक्षिन्नवर्त्म अक्षिन्न-
वर्त्म वाताहतवर्त्म वर्त्मार्द्रं निमेषिणी शीणितार्शः
लगणः विषवर्त्म पक्षकोपश्चेति । सु.उ.३अ. ।

“सर्वरोगनिदानोत्तरहितैः कुपिता मलाः । अच-
क्षुर्विशेषेण प्रायः पित्तानुसारिणः । शिराभि-
रुद्धं प्रसृता नेत्रावयवमाश्रिताः । वर्त्मसन्निहितं
कणं दृष्टिं वा सर्वमक्षि वा । रोगान् कुर्यात्...॥”

वर्त्मरीगः चतुर्विंशतिः—कुक्षीनीलः निमेषः
वाताहतं कुक्षीसंज्ञा पिनीत्क्षिप्रं पक्षमातः
पोथक्यो कफोत्क्षिप्रं लगणः उत्सङ्गाख्या
रक्तोत्क्षिप्रम् अधिमांसम् अज्जनानामिका विषवर्त्म
उत्क्षिप्रवर्त्म श्याववर्त्म क्षिप्रवर्त्म सिकतावर्त्म
कदमवर्त्म बहुलवर्त्म अलजी कुक्षुणकः पक्षरीधः

अर्द्धश्चेति । एषु कुक्षीनीलमाख्यो भेषजैः
साध्यः । निमेषवाताहते अश्वस्य वर्ज्यम् । पक्षरीधो
याप्यः । शेषानेकीनविशतिविधान् शस्त्रेणोपाचरत् ।
तेषु पञ्चसदनं कुर्यात् सूक्ष्मैर्न अर्द्धदं
द्विपद्वेण लगणादीन् त्रीणिमुखेन पोथक्यादयः
कुक्षुणकान्ताः एकादश विलेख्याः । उत्क्षिप्रतुष्टं
यथा—पिनीत्क्षिप्रं कफोत्क्षिप्रं रक्तोत्क्षिप्रं-
मुत्क्षिप्रवर्त्म चेति । वा.उ.२अ. । एषां लक्षणानि
पर्यायेषु स्यान्ति । अश्वस्य नेत्रवर्त्मगतरीगि ।
ज.द.३०अ. ।

वर्त्मशर्करा स्त्री । नेत्रवर्त्मगतरीगविशेषे ।

लक्षणं—“पिङ्गाभिः सुस्त्राभिर्घनाभिरभिसंघता ।
पिङ्का या खरा ख्या सा ज्ञेया वर्त्मशर्करा ॥”

सु.उ.३अ. ।

वर्त्मार्द्रम् । स्त्री । नेत्रवर्त्मगतरीगभेदे ।

लक्षणं—“वर्त्मोत्तरस्य विषमं यन्निभूतमवेदनम् ।
विज्ञेयमर्द्रं पुंसां सरक्तमवलम्बितम् ॥” सु.उ.३अ. ।

वर्द्धम् । स्त्री । शीषके । इ.च. ।

वर्द्धः (कः) । पुं । ब्राह्मण्यष्टिकायाम् । वामनः
हण्टि । जटा । अम. ।

वर्द्धनम् । स्त्री । हेदने । मे. । पुं । पखौडवे ।

वम्. पखौडा । को पाचवेदं । दन्तमूलगतखलौ-
वर्द्धनसंज्ञकमुखरोगे । लक्षणं यथा—“मारुते-
नाधिको दन्तो जायते तीव्रवेदनः । वर्द्धनः स मतो
व्याधिर्ज्ञानं क्वच प्रशस्यति ॥” सु.नि.१६अ. ।

स्त्री (नी) । सक्ताज्जन्ताम् । बाँड़न । इ.च. ।

वर्द्धमानः । पुं । परखडवे । अम. । वै.निच. ।

२भ.ज्व.चि.रसपटो । अतैरख । रा.नि.व.८ ।

सु.कल्प.७अ. । मधुरमातुलुके । पशुमेदे ।
शरावे । मे. ।

वर्द्धमानकः । पुं । परखडवे । मधुरमातुलुके ।

वै.निच. । शरावे । अम. ।

वर्द्धमानपिपली स्त्री । योगविशेषे ।

“विहङ्गा पञ्चवङ्गा वा सप्तवङ्गाश्च वापि वा ।
गव्यक्षीरेण संपिष्टा पिवेद्दशदिनानि च । तथैवाप-
नयेदिता एवं विश्रित्वासरान् । पिवतां ज्वरशान्तिः
स्यात् पाण्डुरोगश्च शस्यति.....” र.स.२. ।

वर्द्धमानसट्टकम् । स्त्री । सट्टकभेदे । यथा—

“साहं दधि गृहीत्वा तु किञ्चिन्मृगा च मयुश्चेत् ।
शर्करा मरिचं गुडं पिपली जीरकं च ।
निचिप्य च यथायोग्यं हस्तेनालोच्य यततः । वर्द्ध-
मानसट्टकम् ।

गालयेत् तस्मिन् पक्वशङ्खमवोजकं । निचिप्य
सिद्धमेतत् सट्टकं वर्द्धमानकम् । गुरु दीप्तिकरं
रुच्य बलद दृष्टिकारकं । कफवातच पित्त च शर्म
ग्लानिं हर्षां करोति ॥” वै.निच.द्वय.गु. । [११ ।

वर्द्धमाना स्त्री । मधुरवीजपूरके । रा.नि.व.
वर्द्धम् । स्त्री । चक्षुषि । ठांड़ । उष्ण । स्त्री
(हृ) । चक्षुरज्ज्वाम् । अम. ।

वर्पः । पुं । रूपे । उष्ण ।

वर्ष्मः । पुं । पपण्डके । क्क९पापण्ड । भा.स.१
भ.ज्व.चि.विश्रादियोगे । “विश्रावक्षेविभावरीयुग-
वरा ।”

वर्ष्मकाण्टकः । पुं । पपण्डके । क्क९पापण्ड ।
रा.नि.व.५ ।

वर्ष्मणः । पुं । नागरज्ज्वले । त्रिका. ।

वर्ष्मिः (र्ष्मी[रन्]) । पुं । नादियमत्तविशेषे ।

वाडैण माह । गुणाः—“वर्ष्मिन्मखी गुरुव्यः
कषायो रक्तपित्तहा ।” राज.२प. । अपिच,—
“वर्ष्मिन्मखी चरेद् वातं पित्तं रुचिकरी
लघुः ।” भा. ।

वर्ष्मपः । पुं । मत्तविशेषे । वागिरुप माह ।
गुणाः—“वर्ष्मो वातहा क्षिप्वी याही दीपविना-
शनः ।” राज.२प. ।

वर्ष्या स्त्री । भुजाद्वयां । टौण्डर कणात्र ।
प.सु. । आदक्याम् । त्रश्न । रा.नि.व.१६ ।
युवतील्लियायाम् ।

वर्ष्याञ्जनम् । स्त्री । रसाञ्जने । वै.निच. ।

वर्ष्यटः (टौ) । पुं, स्त्री । स्वनामख्यातकलाये ।
वर्ष्यणि । उत्. वरगुडि । त्रिका. । See
राजभाषः ।

वर्ष्यणा स्त्री । नीलमन्त्रिकायाम् । अम. ।

वर्ष्यरः । पुं । मत्तविशेषे । तल्लक्षणं यथा—
“पृष्ठं कुक्षी कण्टको दीर्घतुण्डः सर्पोभी यः
सोऽप्ययं वर्ष्यराख्यः ।” गुणाः—वाताटोपकरः
जड़ः बल्यः क्षिप्रः दुर्जरः दीर्घवर्द्धनश्च । रा.नि.
व.१७ । स्वनामख्यातकण्टकवले । वावणा ग्राह ।
हिं वावण । गुणाः—कषायीणः कफकासघ्नः
आमरक्तातिसारघ्नः पित्तार्शोघ्नश्च । रा.नि.व.८ ।
क्षणाज्ज्वलः । कान् वाडू । हिं कालीवावरी
तत्पर्यायाः,—सुमुक्षुः शरः । कण्ववर्ष्मरकः

सुकन्दजः गन्धपत्रः पूतगन्धः सवाहकः ।
गुणाः—कटुः उष्णः सुगन्धिः बालिविषपविषघ्नः ।
त्वग्दीपकः । रा.नि.व.१० । वैजयन्तीतुलसीवृक्षः ।
मखीनामगन्धद्रव्यं । व्याघ्रनखे । नथी । वै.निघ. ।
क्षी । बोलनामगन्धद्रव्यं । रा.नि.व.६ । हिङ्गुलि ।
रा.नि.व.१२ । सिन्दुरे । वै.निघ. । पीतचन्दने ।
गुणाः—शीतलं तिक्तं कफपित्तवातघ्नं कण्डूकुष्ठ-
व्रणघ्नं रक्तशोधकम् । रा.नि.व.१२ ।

वर्षरकः । पुं । विन्ध्योत्तरप्रसिद्धि नदी । तज्जलं
शीतजलसदृशगुणम् । रा.नि.व.१४ । क्षी । वर्षर-
चन्दने । क्षी (क्षा) । भाग्याम् । वासनशान्ति ।
वै.निघ. ।

वर्षरगन्धः । पुं । श्वेतरक्तमिश्रचन्दनविशेषः ।
वर्षरगन्धेति भाषा । वर्षरं चन्दनम् । तत्पथ्यायाः,
—वर्षरीत्यं श्वेतवर्षरकं शीतं सुगन्धिः पित्तारिः
सुरभिः । गुणाः—शीतलक्षितः वातपित्तकफकुष्ठ-
कण्डूव्रणनाशकः रक्तसंशोधकश्च । वै.निघ. ।

वर्षरा (रौ) । क्षी । भाग्याम् । वासनशान्ति ।
कर्णस्फोटायां । कर्णछिद्रं । वै.निघ. । वन-
तुलस्याम् । वावूहे तुलसी । तत्पथ्यायाः,—
असुरसा वर्षा कवरो तुलसी खरपुष्पा अजगन्धिका
अजगन्धा कवरा खरपुष्पिका । सा विधा
क्षणशूलवटपत्रभेदेन । सा. गुणाः—वर्षरीतिर्यथं
रक्तं शीतं कटु विदारि च । तीक्ष्णं रुचिकरं
हृद्य दीपनं लघुपाकि च । पित्तलं कफवातास-
दद्रुक्किमिषापहम् ॥” भा. । शाकविशेषः ।
पुष्पविशेषः । मे. । मल्लिकाभेदे । श.र. ।

वर्षराह्वयम् । क्षी । वर्षरचन्दने । वै.निघ. ।

वर्षरौकः । पुं । बोलि । वै.निघ. । भाग्याम् ।
वासनशान्ति । उष्णः तुलसीभेदे । वावूहे तुलसी ।
श.च. । महाकालि । माकाण । हे.च. ।

वर्षरौगन्धा । क्षी । कर्णस्फोटायां । वन-
तुलस्याम् । वै.निघ. ।

वर्षरोत्थम् । क्षी । वर्षरचन्दने । श्वेत वृक्ष
चन्दनम् । वै.निघ. ।

वर्षा । क्षी । वर्षरिकायां । वावूहे तुलसी ।
श.च. ।

वर्षारः (कः) । पुं । (Acacia arabica.)

The Babhui tree. वर्षारवृक्षे । वावूना
शाह । हिं वावुल । तं वलवतुल नलतुलम् । वम्.

रोमकडि । बाभूल । उत्. गडडा । दा. कलिक-
कर । तत्पथ्यायाः,—युगलाक्षः कण्डालः तीक्ष्ण-
कण्टकः शीघ्रः—पङ्क्तिवौजः दीर्घकण्टकः
कफान्तकः हृदवीजः अजगन्धः । गुणाः—कषाय
उष्णः कफकासघ्नः आमरक्तातिसारपित्तदाहघ्नी-
घ्नश्च । रा.नि.व.८ ।

वर्षः । पुं, क्षी । वृष्टौ । वसरे । अम. ।

वर्षकरो । क्षी । क्षित्याम् । हे.च. ।

वर्षकाली । क्षी । जीरके । वै.निघ. ।

वर्षकेतुः । पुं । रक्तपुनर्नवायाम् । रा.नि.व.५ ।

शुक्लपुनर्नवायाम् । वै.निघ. ।

वर्षणम् । क्षी । वर्षापले । त्रिका. । वृष्ट्या ।

वृष्टि । श.र. ।

वर्षपाकौ (इन्) । पुं । आमातकहले । हे.च. ।

वर्षपुष्पा । क्षी । महाबलायां । रा.नि.व.४ ।

वर्षप्रियः । पुं । चातकपक्षिणि ।

वर्षवरः । पुं । नपुंसके, मण्डे । शौक्य । अम. ।

वर्षा । क्षी । क्षणजीरके । रा.नि.व.६ । मद् व.

२ । खनामव्याति चतुर् (नित्यवहः) । वर्षाकालः ।

तत्पथ्यायाः,—प्रहट् प्राहट् प्राहषा घनकालः
घनाकरः संघागमः जलदागमः जलाशयः
चातकानन्दः क्षरी तपालयः । नभोनभस्यो सिं-
हकले वा वर्षाः । “सिंहकले स्मृता वर्षाः ।”

वर्षागुणाः—“शीता विदारिहृद्यो बहिमान्दानिल-
प्रदाः ॥” भा. ।

वर्षाघोषः । पुं । महाभेके । वड् वाङ्,

सोर्गा वाङ् । रा.नि.व.१६ ।

वर्षाङ्गी । क्षी । पुनर्नवायाम् । श.र. ।

वर्षाप्रियः । पुं । चातकपक्षिणि । त्रिका. ।

वर्षाभवः । पुं । पुनर्नवायां रक्तपुनर्नवायाम् ।

रा.नि.व.५ ।

वर्षाभूः । पुं । भेके । अम. । भलतायाम् ।

कै.छा. । मे. । इन्द्रगोपकौटे । आशाट्ट पौका ।

रा.नि.व.१६ । क्षी । पुनर्नवायां । रा.नि.व.५ ।

भेकपत्रा । रक्तपुनर्नवायां । प.सु. । श्वेत-
पुनर्नवायां । च.द.ज्व.चि.श्रीरुद्रतैले । “वर्षारब्धं व
वर्षाभूः ॥”

वर्षाभूशकः । पुं । पुनर्नवाशके । श्वेत-
पुष्पा शक । मं घेष्टुल । कं वेष्टुल । गुणाः

—कफाग्निमान्धावातघ्नः कृत्तरः गुल्माघ्नीहृत्पुत्रश्च ।
रा.नि.व.७ ।

वर्षाभू । क्षी । पुनर्नवायाम् । भेकपत्रां ।

वर्षाभूदः । पुं । मयूरे । शब्दकल्प. । [शब्दकल्प.]

वर्षाभूपाणव्रतः । पुं । चातकपक्षिणि ।

वर्षालः । पुं । सूक्ष्मायां । पिङ्गु. । वै.निघ. ।

वर्षालङ्गायिका । क्षी । सूक्ष्मायां । पिङ्गु

भाक । अ.टी.भ. ।

वर्षावती । क्षी । भूकौटविशेषः । ऐलुगोप

कौट । भेकपत्रां । अम. । पुनर्नवायाम् ।

अमरमाला ।

वर्षावसानः । पुं । शरत्काले । रा.नि.व.२१ ।

वर्षाहिकः । पुं । निर्विषसर्पभेदे । श्रेण माप ।

सु.कल्प.४अ. । [राममण्डुरे ।

वर्षाह्वा । पुं । पुनर्नवायाम् । च.द.शुलचि.

वर्षापलः । पुं । मेघोद्भवशलायां । अम. ।

वर्षम् । क्षी । शरीरे । विरूपकोषः । [अम. ।

वर्ष (न्) । क्षी । शरीरे । रा.नि.व.१८ । प्रमाणे ।

वर्हः । पुं, क्षी । मयूरपुच्छे । अम. । यन्त्रिपथं-

भेदे । गै.टे.ना. । भरतः । पत्रे । श.र. ।

वर्हणम् । क्षी । तगरपुष्पे । उग्रगण्डिका ।

पिच्छीतगरे । रा.नि.व.१० । पत्रे । श.र. ।

वर्हनेत्रम् । क्षी । मयूरपुच्छचन्द्रके । मयूर-

शृङ्गेरौ । वै.निघ. ।

वर्हपुष्पः । पुं । शरीषहले । रा.नि.व.६ ।

नौलक्षिण्याम् । नौलक्षीणि । रा.नि.व.१० ।

यन्त्रिपथं । गै.टे.ना. । वै.निघ. ।

वर्हभारः । पुं । मयूरपुच्छे । वै.निघ. ।

वर्हिः । पुं । चित्रकहले । अम. । अग्रौ । मे. ।

मयूरे । वै.निघ. । पुं, क्षी (स) । दर्भे । कुशे ।

त्रिका. । यन्त्रिपथं । गै.टे.ना. । श.र. ।

वर्हिकुसुमम् । क्षी । यन्त्रिपथं । गै.टे.ना. ।

श.च. ।

वर्हिचूडः (डा) । पुं, क्षी । यन्त्रिपथंभेदे । वै.

निघ. । मयूरशिखायाम् । रा.नि.व.५ ।

वर्हिजङ्घः । पुं । पृथुशिश्वश्लोणाके । शौर्णा

गाह । रा.नि.व.६ । क्षी (डा) । पीतरीत्रे । वै.

निघ. ।

वर्हिणः । पुं । मयूरे । अम. । क्षी. । तगरि ।

पिच्छीतगरे । वै.निघ. ।

वर्हिपित्तम् । क्षी । मयूरपित्ते ।

वर्हि(हिः)पुष्पः । पुं । शरीषहले । रा.नि.

व.६ । नौलक्षिण्याम् । रा.नि.व.१० । क्षी ।

यन्त्रिपथंविशेषः । अ.टी.भ. ।

वर्हिशिश्वः । पुं । स्थीणधके । गौटिशान्ति ।

रा.नि.व.११ । क्षी (खा) । लघुधातकां । छा.टि

धाहृण । भा.म.३भ.मू.धा.चि. । मयूरशिखा-

याम् । वै.निघ. ।

वर्हिष्ठम् । क्षी । बालके । वाणि । प.सु. । भा. ।

वर्हि (इन्) । पुं । कुशहर्णे । प.सु. । मयूरः ।

अम. ।

वलम् । क्षी । व्यायामगन्धशकौ । सु.व.१०अ. ।

वलभः । पुं । सोम्यकौटभेदे । सु.कल्प.५अ. ।

वलयम् । क्षी, पुं । करभूषणं । वाणि । अम. ।

पुं । तन्नामककण्डगतरीमे, गलगण्डरीमे । लघुशब्दं

—“बलास एवायतमुग्रतश्च शोफं करोत्युन्नतिं

निवार्य । तं सज्जयेवाप्रतिवायंतीत्येविवर्जनीयं

वलयं वदन्ति ॥” सु.नि.१६अ. ।

वलवती । क्षी । सूक्ष्मलायां । रा.नि.व.६ ।

वला । क्षी । (Sida cordifolia.) बाह्या-

लके । वाडिशान्ति । हिं खिरिछिटा, वरिश्चरि,

सहदेवी, ककडिया, गुल्मशकरी । तत्पथ्यायाः,

वाटालकः बलिनो समझा ओदनिका ओदनो

भद्रा भद्रोदनो खरककाष्ठिका कल्याणिनो

भद्रवला मोटा पाटो बलायां शीतयाकी वाटिका

वाटो बाह्या बाह्यालो निलया । बला चयुर्गा—

बला अतिबला महाबला नागबला चेति । सा.

गुणाः—“बलाचतुष्टयं शीतं मयूरं बलकान्तिजनः ।

स्निग्धं ग्राहि समीराक्षपित्तास्रचतनाशनम् ।

बलामूलकचथूणं पीतं सचौरशर्करम् । श्रुतातिसारं

हरति हृष्टमेतन्न संशयः । हरिश्महाबला ककुं

भवेवातानुलीनो । हृत्वादतिबला सहं पयसा

सितया समम् ॥” भा. । श्वेतवाह्यालके ।

रा.सा.८. । सु.व.१६अ.संशोधने । च.मू.४अ.बल्य.

व. । च.द.ज्व.चि. । “काकजहा बला स्थामा ।”

धा.पि.ज्व.चि. । “निदिग्धिका बला राक्षा ।”

गौरव्याम् । गौरवृक्षाकुलिना । च.म.४अ.

वल्काकः । पुं । वल्काकः । भ. । स्त्री (का) ।
चुद्रकपलिनि । च.सू.२७अ. ।

वल्कात्रयम् । स्त्री । अत्रेवलापीतवल्का-नाम-
बलासु । गोरकृष्णकुनिना, अत्र वेडुला,
पीत वेडुला । च.द.वा.व्या.चि. । “वाजिगन्धा-
वल्कालिखः” वै.निघ.२भ.वा.व्या.चि.महाराष्ट्रादी ।

वल्काद्वयम् । स्त्री । वल्काद्वययोः । अत्र
वेडुला, गोरकृष्णकुनिना । च.द.यच्.चि.
विन्यावासिद्योगे । वातप्रमेतत् । “दशमूलं वल्का-
द्वयम्” वा.सू.१५अ.भद्रदाव्यादिः । सु.सू.२८अ. ।

वल्काहकः । पुं । मेघे । सुक्तके । अम. ।
दर्शकसर्पविशेषे । सु.कल्प.४अ. ।

वल्किः । पुं । गन्धके । प.म. । स्त्री । वल्कि-
मा.नि.अशं.चि. । मांसलोलायाम् । वै.निघ. ।

वल्किग्रहः । पुं । अश्वस्य ग्रहविशेषः । लघु-
यथा—“लघ्वाचो सुच्यते क्रिषेसया बालैः खुरैरपि ।
वल्किग्रहद्वयोऽसौ लघ्वकर्णशरीरघरः ॥” ज.द.
५७अ. ।

वल्कित्रयम् । स्त्री । प्रवाहिणी संवरणी विस-
र्जनी चेति त्रिविधगुदस्थवल्की । मा.नि.अशं.चि. ।
“विद्याहुदवल्कित्रये ।”

वल्किरः । वि । केकरे । अम. ।

वल्की (इन्) । पुं । कफे । रा.नि.व.२१ ।

वल्की । स्त्री । मांसलोलायाम् । रा.नि.व.१८ ।

वल्कुकम् । स्त्री । पञ्चमूलं । पुं । पक्षिभेदे । उणा. ।

वल्कम् । स्त्री । वल्कलचि । गांछेर छांन ।
ने. । शक्के । आंहेय । श.र. । पुं । पट्टिकारोधे ।
रा.नि.व.६ ।

वल्क(ल)तकः । पुं । पुगवत् । उपारिगोह ।
रा.नि.व.११ ।

वल्क(ल)दुमः । पुं । भूज्ज्वले । रा.नि.व.२ ।

वल्कपत्रः । पुं । हिमालयचे । ईंठांगोह ।
रा.नि.व.२ ।

वल्कलम् । स्त्री । दाहचिनीति ख्याते गन्धद्रव्ये ।
प्राकृतिनि । रा.नि.व.६ । च.द.खदिरवल्काम् ।
वै.निघ.२भ.मधुरवल्.चि.मधुकादिकषाये । लोभे ।
अ.सा.चि.जम्बूदिचूर्णे । पुं । दाहिसहजे । रा.
नि.व.४ । लोभहजे । तल्लचि । वाकन । अम. ।

वल्कला । स्त्री । शूलपाषाणभेदे । अत्र
वल्का । पाथरकुठा । रा.नि.व.५ । तेजो-
वल्काम् । तेजवल्क । वै.निघ. ।

वल्कली (इन्) । पुं । अतरोध्रवत् । वै.निघ. ।

वल्कलीध्रः । पुं । पट्टिकारोधे । रा.नि.व.६ ।

वल्कवान् । पुं । मल्ले । विका. ।

वल्किलः । पुं । कण्टके । श.र. ।

वल्की (इन्) । पुं । विभोतकहजे । वै.निघ. ।

वल्कुतम् । स्त्री । वल्कले । श.च. ।

वल्कुः । पुं । हाने । मे. ।

वल्कुक्कम् । स्त्री । चन्दने । शब्दकल्पे । अजयः ।

वल्कुजम् (जा) । स्त्री । सीमराज्याम् ।
मोशराज । रा.नि.व.३ । चि.क्र.क.१अ. ।

वल्कुपत्रः । पुं । धनसुद्धे । भूगोनी । श.च. ।

वल्कुपोदको । स्त्री । राजगिराशके । वै.निघ. ।

वल्कुला (लो) । स्त्री । सीमराज्या । मोश-
राज । रा.नि.व.२२ । प्रतुदपचिविशेषे । रा.नि.
व.१८ । सु.सू.४६अ. । [पौंका । हे.च. ।

वल्कुलिका । स्त्री । तैलपायिकायां । तेजो-
वल्कभणम् । स्त्री । भक्षणे ।

वल्कि(ल्लो)कः । पुं, स्त्री । कृमिशूलके ।
उईटिनि । अ.टी.भ. । श.र. । चुद्रोर्गभेदे ।

लक्षणम्—“पाणिपादतले सन्धौ शीवायामूर्ध-
जलुणि । यन्निर्वल्लोकवदयस्तु शब्देः ससुषुचौयते ॥
तोदल्लेदपरीदाहकण्डुमङ्गिः त्रणेहं तः । व्याधिर्वल्लोक-
इत्येष कफपित्तानिलोद्वयः ॥” सु.नि.१३अ. ।

वल्कौकस्तिका । स्त्री । कृमिशूलकस्तदि ।
उई मांटे । र.सा.सं.रसकपूर ।

वल्कौकशीर्षम् । स्त्री । शीतोऽन्नने । द्रु-
शर्मा । रा.नि.व.११ ।

वल्कौकसम्भवा । स्त्री । अलावुविशेषे ।
नागशूरशू । मदनपालः ।

वल्कौकिः । पुं । वल्कीके । श.मा. ।

वल्कौकुटम् । स्त्री । वल्कीके । हे.च. ।

वल्क्यः । पुं । ताल्यः । स्त्री । लचि । उडुपक् ।
रा.नि.व.६ । स्त्री (ल्या) । पातालगडौलता-
याम् । वि. बलकर ।

वल्कावर्तः । पुं । मत्स्यभेदे । वेल्ग माह ।
तन्वासगुणाः—“वल्कावर्तस्तु संघाही कफपित्त-
विनाशनः ।” भा. ।

वल्कः । पुं । रक्तकचयमाने । लोलावती । गुह्रा-
द्वयमाने । प.प्र. । साईगुह्यायाम् । राजनिघण्टुः ।

अत्यविशेषः । सल्लकीहजे । वाय्यालके । वेडुला ।

वै.निघ.२भ.चयरी.चि.ल्लोविलासतले । [११ ।

वल्ककिः (को) । स्त्री । सल्लकिहजे । रा.नि.व. ।

वल्कगुणपूगम् । स्त्री । कोङ्कणदेशीयपूगफल-
विशेषः । उपारिगोह । रा.नि.व.११ ।

वल्कभः । पुं । सुलक्षणाश्चे । कृष्णागुह्य ।
राजशिल्प्याम् । भा.पू.१भ.धा.व. । वैद्यवल्कभनाम-
यत्यकारे ।

वल्कभौ । स्त्री । मेथिकायाम् । वै.निघ. ।

वल्कभेन्द्रः । पुं । वैद्यचिन्तामणिचयत्यकारे ।

वल्करम् । स्त्री । कृष्णागुह्य । रा.नि.व.१२ ।
मल्लयाम् । श.र. ।

वल्करिः (रो) । स्त्री । चिचकमूलं । रा.नि.व.६ ।
मल्लयाम् । अम. । मेथिकायाम् । मेति । प.सु. ।

रा.नि.व.६ । वल्कायां । वै.निघ. । लतायाम् ।

वल्कवः । पुं । पाचके । विका. ।

वल्किः । स्त्री । लतायाम् । अ.टी.भ. ।

वल्किगण्टकारिका । स्त्री । अग्रिदमनौघे ।

वल्किगण्टारिका । स्त्री । लोला । रा.नि.व.४ ।

वल्कि । स्त्री । वल्कमल्लिकायाम् । वेल्गूल ।
रा.नि.व.१० । उपोदक्याम् । पू.हे. । वै.निघ. ।

वल्कि(लो)जम् । स्त्री । मरिचि । रा.नि.व.६ ।
वै.निघ.२भ.चि. । सयहे पुमनवादिः । अय.चि.
अयकेशरीरसे । [२अ. ।

वल्किजविषम् । स्त्री । पुष्यविषभेदे । सु.कल्प. ।

वल्कि(लो)दूर्वा । स्त्री । मालादूर्वायाम् ।
अत्र दूर्वा । मं पादरीहरियारी । विलियक-
रुके । गुणाः—मधुरा तिक्ता शीता पित्तनी
कफवान्तिष्ठणाशी च । रा.नि.व.८ ।

वल्किशाकटपोतिका । स्त्री । मूलपोतिका-
याम् । कटि मूला । रा.नि.व.७ ।

वल्कि(लो)शू [सू] रणः (शा) । पुं, स्त्री ।
अत्यमृगणी । रा.नि.व.३ ।

वल्की । स्त्री । वैवर्तिसुलायाम् । के.उट्टेयुता ।

रा.नि.व.३ । अजमोदायां । रा.नि.व.२ ।

चय्ये । उहे । रा.नि.व.६ । अग्रिदमन्याम् ।

लोला । कृष्णापरजितायाम् । वै.निघ. । कुष्मा-
खादिलतायां । मे. । [सु.१६अ. ।

वल्कीकर्णः । पुं । समविषमाल्यपालिकर्णे । सु. ।

वल्कीखदिरः । पुं । आकानामखदिरभेदे ।

गुणाः—तिक्तः कटुः उष्णः कषायः अस्त्ररसः
आसकासघ्नः पित्तरक्तविदीपकश्च । वै.निघ. ।

वल्कीगडः । पुं । मत्स्यविशेषः । वेल्ग माह ।

वेल्ग उडु उडु । गुणाः—“वल्कीगडो लघुवल्की-
ऽनभिष्यन्दो मरुत्कारः ।” राज.३प. ।

वल्कीपञ्चमूलम् । स्त्री । लतापञ्चमूलं ।

विदारीसारिवारजनीगुह्योऽजगङ्गी चेति । सु.सू.
३८अ. । एतत्तु कफनाशनं प्रशस्तम् । प.प्र.३ख. ।

सु.चि.१७अ. । [निघ. ।

वल्कीपलाशकन्दा । स्त्री । भूमिकुपाश्वे । वै. ।

वल्कीफलम् । स्त्री । कर्कटिका दौलताफले ।
सु.चि.१४अ. । [रा.नि.व.११ ।

वल्कीबदरी । स्त्री । भूवदर्याम् । ये.टो.कूल ।

वल्कीमुन्नः । पुं । मज्जके । भूगोनी । रा.नि.
व.१६ । महाशालभेदे । वै.निघ. ।

वल्कीहजः । पुं । महासर्जवत् । भांग गोह ।
रा.नि.व.८ ।

वल्कुरः । पुं । चपभके । प.सु. । स्त्री । मल्लयाम् ।
निज्जलस्थाने । हे.च. ।

वल्कूरम् । स्त्री । आतपादिना शुष्कमांसं । अम. ।

मांसं । मेघ.वाल.चि. । च.सू.५अ. । शूकरमांसं ।
मे. । पुं । वल्कुरतसमीभयपालिकावर्णवन्धने । सु.
सू.१६अ. । ऊपरभूमौ । हे.च. । स्त्री (रा) ।
शुष्कमांसं । शूकरमांसं । विका. ।

वल्कुरा । स्त्री । अश्वगन्धायाम् । म.द.व.१ । धात्री-
हजे । आम्नांगोह । हारा. । प्रसारिण्याम् ।
गङ्गाशङ्किना । रा.नि.व.५ ।

वल्कुकम् । स्त्री । बालुकभेदे । प.सु. ।

वल्कजः । पुं । उलूके । उलू थड । हे.च. ।
च.चि.५अ. । अम. ।

वल्कजा । स्त्री । तृणविशेषः । उज्ज्वलेश्वर ।
हिं सावे वागे । गुणाः—मधुरा शीतला पित्त-

दाहलपाहरी वातकोपना रुच्या कण्ठशीघनी च ।
रा.नि.व.८ ।

वव्वू(व्वा)लः । पुं । वव्वूरुव्वे । वाववा गौछ ।
तत्पर्यायगणाः,—“वव्वूलः किकिरातः स्यात्
किकिराटः सपीतकः । स एव कथित सज्जराभा
षट्पदमोहिनी ॥ वव्वूलः कफसुद्र याही कुष्ठ-
क्रिमिनिषापहः ॥” भा. ।

वव्वूलनिर्यासः । पुं । वव्वूरुव्वनिर्यासः ।
वाववा गौछ । तदगुणाः,—वव्वूलस्य तु
निर्यासो याही पित्तानिलापहः । रक्तातिसार-
पित्तानिलमेहप्रदरनाशनः । भग्नसन्धानकः शीतः
शोणितसुतिवारणः । [मे.]

वश्या । स्त्री । श्वश्यायाम् । वौछा । करिण्या ।

वश्याव्यकः । पुं । शिशुमारः । कुटुम्भीक ।
श.र. ।

वशा(सा)पायी (इन्) । पुं । कुकुरः । श.मा. ।

वशात्तारः । पुं । चारि । र.मा. ।

वशिका । स्त्री । अग्ररुणि । श.च. । [निघ.]

वशिजाता । स्त्री । पुचदावीलतायाम् । वै.

वशिनो । स्त्री । शमीवृक्षे । शौहे गौछ ।

वन्दायाम् । प्रगौछा । श.च. । लज्जालुकायाम् ।

वशिरम् । स्त्री । सामुद्रलवणे । रा.नि.व.६ ।

पुं । गजपिपल्याम् । प.सु. । भा.स.१भ. । चव्ये ।

चहे । रा.नि.व.६ । च.द.अश्वरीच.ऊषकादौ ।

मर्कटसंज्ञकलजजाती । अपामार्गे । आपाण्ड ।

रा.नि.व.४ । सु.चि.७अ. । रक्तापामार्गे । भा.पू.

१भ. । सूर्यावर्त्तभेदे । च्छेत्त हृद्धे । डल्लणः ।

भेष.अक्षपि.चि.वृद्धत्तुधावतीगुण्या । च.द.शुल.चि.

रामसण्डूरे । वचायां । वच । श.च. ।

वशिष्ठः । पुं । वशिष्ठीनामयन्त्रप्रदेतरि ।

वशीकरणम् । स्त्री । मणिमन्त्रौषधैरायत्ती-

करणे ।

वशीरः । पुं । गजपिपल्यां । जटा. । चविकायां ।

चहे । अपामार्गे । आपाण्ड । वै.निघ. ।

वश्यम् । स्त्री । लवङ्गे । श.च. ।

वश्या । स्त्री । नीलापराजितायाम् । मद.व.१ ।

मीरीचनायाम् । वै.निघ. । [सु.८अ.]

वश्यात्मा (न्) । वि । वशीकृतचित्तिन्दि । च.

वषट्फलम् । स्त्री । कक्कीलि । रा.नि.व.१२ ।

वसनम् । स्त्री । तेजपत्रे । रा.नि.व.६ । स्त्री

(नी) । पोतकापांसि । वै.निघ. ।

वसनाह्वयः । पुं । तेजपत्रे ।

वसन्तः । पुं । ऋतुभेदे । वसन्तकाल ।

तत्पर्यायाः,—पुष्पसमयः सुरभिः मधुः माधवः

फल्गुः ऋतुराजः पुष्पमासः पिकानन्दः कान्तः

कामसखः फाल्गुनातुजः । स च फाल्गुनचैवा-

त्मकः । “वसन्तः कुम्भीमनयोः ।” मधुमाधवी

वसन्त इति कैचित् । गुणाः,—“वसन्ती मधुरः क्षिप्रः

श्लेष्मद्विकरश्च सः ।” भा. । अस्मिन् । श.र. ।

वसन्तकः । पुं । पृथग्निष्पत्तीणाकभेदे । गोश्व-

विशेष । रा.नि.व.८ ।

वसन्तकुसुमः । पुं । वृक्षविशेषः । वसन्तकुल्ले

गौछ । “वसन्तकुसुमः श्लेष्मयितोद्विज्जुत्तसितः ।”

श.मा. ।

वसन्तकुसुमाकरः । पुं । बाजीकरणे

प्रमेहाधिकारे च रसः । पाठः,—“पृथक् हौ

हाटकं चन्द्रं चयी वङ्गादिकान्तकम् । चत्वारः

शुद्धमन्त्र प्रबालमौक्तिकान्तथा । भावना गव्यदुग्धेन

भावनेत्तरसेन च । वासालाचारसीदोचरभाकन्द-

प्रसूनकैः । शतपत्रसेनैव मालत्याः कुसुमीदकैः ।

पश्चात्पुष्पमैर्भाज्यं सुगन्धिरससम्भवेः । गुञ्जाद्वयनिर्दं

सिष्यं सितामध्याज्यसंयुतम्... ॥” कुसुमीदकैः

इति द्वितीयः पाठः । र.स. । “द्विभागं हाटकं

चन्द्रम्” इति र.सा.सं.पाठः । हाटकं स्वर्णं ।

अङ्गिः शीषकं । रभाकन्दप्रसूनकैः रभामूलरसः

पुष्परसेन । शतपत्रसेन पद्मपुष्परसेन । गोपां

२ ड. रूपी २ ड. (मतांशुरे. कर्पूर), वज्र

नीषा एव लोह प्रोक्त ७ ड. अज्र,

प्रवाल, मुक्ता प्रोक्त ४ ड. एकज करिषा

द्रुक्ष, ऐश्वर्य, वांसकल्लेन रस, नाशार काथ,

वागार काथ, कनार एण्टेर ७ गोचर रस,

पद्मर रस, मालतीकुल्लेन रस वा काथ ७

गुग्गुनाभिर काथे यथाक्रमे भावना दिव ।

मात्रा १ र. ।

वसन्तघोषी (इन्) । पुं । कीकिलि । वै.निघ. ।

वसन्तजा । स्त्री । वासन्तीलतायां । शुक्ल-

युधिकायाम् । वसन्तीवृक्षे । छोट वांसक ।

रा.नि.व.१० ।

वसन्ततिलकः । पुं । बाजीकरणधिकारे

रसः । पाठः,—“हन्त्री भस्मकतीलकं घनयुगं

लौहाक्षयः पारदाश्वतारी नियतासु वज्रयुगलं

चैकीकृतं मर्दयेत् । सुक्ताविद्रुमयो रसेन समता

गोचूरवाधिलुणा सर्वं वन्यकरीषकेण सुदृढातमं

पचेत् समधा । कसूरीघनसारमर्दितरसः पश्चात्

सुसिद्धो भवेत्..... ।” र.स. । र.सा.सं. ।

श्वर्ण १ तो. अज्र २ तो. लोह ३ तो. पीत्रा

४ तो. वज्र २ तो. मुक्ता २ तो. प्रवाल

२ तो. । स्त्री । पुष्पभेदे ।

वसन्तदूतः । पुं । आम्बुजे । रा.नि.व.११ ।

कीकिलि । रा.नि.व.१८ । स्त्री (ती) । पाटलवृक्षे ।

पांरुण गौछ । रा.नि.व.१०।२३ । “पाटला

वसन्तदूतो ।” डल्लणः । पुष्पवृक्षविशेषः, गणि-

कारीति नाम्ना कीडणे प्रसिद्धः । रा.नि.व.१० ।

कीकिलायाम् । रा.नि.व.१८ । माधवौलतायां ।

रा.नि.व.२३ ।

वसन्तदुः । पुं । आम्बुजे । विका. ।

वसन्तपुष्पः । पुं । धूलिकदम्बे । रा.नि.व.८ ।

वसन्तमण्डनम् । स्त्री । चिन्दूरे । रक्तपत्रे ।

वै.निघ. ।

वसन्तललना । स्त्री । शुक्लयुष्माम् । च्छेत्त

शूहे । वै.निघ. ।

वसन्तव्रतः । पुं । मसूरके । वै.निघ. ।

वसन्तार्त्तः । पुं । विभीतकवृक्षे । वै.निघ. ।

वसन्तोत्सवमण्डनम् । स्त्री । हरिताले ।

वै.निघ. ।

वसा । स्त्री । मीदयाम् । रा.नि.व.५ । मांस-

रोहिण्या । मीदीधातौ । रा.नि.व.१८ । शुद्धमांस-

भवचेहे । चर्वी । भा.४भ.दारीच. । सु.शा.४अ. ।

“शुद्धमांसस्य यः स्नेहः सा वसा परिकीर्त्तिता ।

मिदसः स्वावसाणस्य स्नेही वा कथिता वसा ॥”

गुणाः,— वसा मज्जा च वातघ्नौ बलपित्तकफप्रदा ।

शौकरी माहिषी वा सा वातला श्लेष्मवर्द्धनी ।

सार्पनाकुलगीधेया लेपने त्रणकुष्ठहा ॥” मत्स्यशिशु-

मारमकरशाहादीनां वसाप्येव । सा विसर्पहरा

हृद्या कुष्ठरोगविनाशिनी च । अचि.१४अ. ।

वसाव्यः । पुं । शिशुमारः । कुटुम्भीक । विका. ।

वसादनौ । स्त्री । पीतश्लेष्मपायाम् । वै.निघ. ।

वसामेहः । पुं । वातजन्यप्रमेहरोगे । तत्र

रीगौ वसातुल्यं मेहति । सु.नि.६अ. ।

वसारोहम् । स्त्री । कृत्तिकायाम् । कौण्डक-

हाता । हारा. ।

वसिरम् । स्त्री । सामुद्रलवणे । धरणिः ।

गजपिपल्यां । अ.टी. । सु.सू.३८अ. ।

वसिरः । पुं । सूर्यावर्त्तचुपे । हृद्धे ।

अपामार्गे । सु.सू.३८अ.वीरतर्त्वादिगणे । च.सू.४अ. ।

रक्तापामार्गे । भा. । मर्कटपिपलीनामहणनातौ,

अपामाग इति प्रसिद्धः । डल्लणः । वारनिम्बे ।

जलनिम् । कोषान्तरम् ।

वसौ (इन्) । पुं । जलनकुले । थेट् ।

वसु । स्त्री । रत्ने । धने । अम. । हाटके । श्वर्ण ।

विश्व. । चारुधत्तिकायाम् । गोत्रा । औषधे ।

वै.निघ. । वृद्धौषधे । मे. । जले । उषा । पुं ।

वकवृक्षे । अम. । श्वेतारक्तवस्तुके । च्छेत्त वृक्ष

वाग्ना । रा.नि.व.५ । अतार्के । वै.निघ. ।

पीतमुक्ते । हे.च. । अग्रौ । रश्मौ । वि. मधुरे ।

शुके । हे.च. । स्त्री । ऋद्धौ । वृद्धौ । श.र. ।

वसुकम् । स्त्री । शान्तरलवणे । अम. । पांशु-

लवणे । रा.नि.व.६ । कृष्णागुरुणि । रा.नि.व.१२ ।

चारलवणे । भा.पू.२भ. । वकपुष्पे । वालुकशाले ।

वसुकः । पुं । खनामख्यातवृक्षकुपे । वाग्ना

गौछ । स च श्वेतारक्तपुष्पभेदात् द्विविधः । सा,

गुणाः,—कटुः तिक्त उष्णः पाके शीतलः अजीर्ण-

गुणान्नयः । तयोः श्वेती रसायनः । रा.नि.व.५ ।

तच्छाकगुणाः,—कफाग्निमान्द्यवातहरः रुचतरः

गुल्फ्रीहृग्लन्नयः । रा.नि.व.७ । च.द.पुष्पादौ ।

सु.चि.७अ. । अर्कवृक्षे । सु.सू.३८अ. । च.सू.४अ. ।

रक्तार्के, मन्दारार्के । रा.नि.व.१० । पीतमुक्ते । वै.

निघ. । वकपुष्पवृक्षे ।

वसुकीदरम् । स्त्री । तालीशपत्रे । रा.नि.व.६ ।

वसुचारुकम् । स्त्री । खर्णे । वै.निघ. ।

वसुच्छेदा । स्त्री । महामीदयां । रा.नि.व.५ ।

वसुद्रुमः । पुं । उदुम्बरवृक्षे । यज्जुद्रुम ।

वै.निघ. ।

वसुधा (खर्जुरिका) । स्त्री । भूखर्जुरि-

कायां, खर्जुरीवृक्षे । छोटि खेजूर गौछ ।

रा.नि.व.११ ।

वक्रिज्वाला । स्त्री । घातकौहले । रा.नि.व. ५ । लाङ्गलिकायाम् । विषलाङ्गुलिश्री । वै.निघ. ।
वक्रिदग्धम् । स्त्री । अग्निदग्धरीगे । निदा ।
वक्रिदमनी । स्त्री । अग्निदमनीचुपे । शौली । रा.नि.व.४ ।

वक्रिदोपकः । पुं । कसुम्भहले । श.र. ।
वक्रिदोपिका । पुं । अजमोदायाम् । वन-
यशानो । रा.नि.व.६ ।

वक्रिनामा (न्) । पुं । चितकहले । र.मा. ।
भक्तातकहले । प.सु. ।

वक्रिनिर्मथना । स्त्री । अग्निमन्त्रहले ।
आंगुष्ठ । वै.निघ. ।

वक्रिनो । स्त्री । जटामांसा । र.मा. ।

वक्रिपुष्पा (थी) । स्त्री । घातकौहले । रा.
नि.व.६ ।

वक्रिभूतिकम् । स्त्री । रौप्ये । वै.निघ. ।

वक्रिभाग्यम् । स्त्री । छते । श.च. ।

वक्रिमथनः (ना) । पुं, स्त्री । अग्निमन्त्रहले ।
गणित्ति । वै.निघ. ।

वक्रिमन्थः । पुं । गणिकारिकायां । गणित्ति ।
प.सु. ।

वक्रिमार्कम् । स्त्री । जले । श.च. ।

वक्रिमुखी । स्त्री । लाङ्गलिकायाम् । विष-
लाङ्गुलिश्री । वै.निघ. ।

वक्रिरुचिः । स्त्री । महाज्योतिषतीलतायाम् ।
बड़ जठाफुट्टेकी । वै.निघ. ।

वक्रिलोह(क)म् । स्त्री । कांसे । कौमा ।
रा.नि.व.१३ ।

वक्रिवक्त्रा । स्त्री । लाङ्गलिकायाम् । विष-
लाङ्गुलिश्री । भा. ।

वक्रिवर्णम् । स्त्री । रक्तोत्पले । श.च. ।

वक्रिवल्लभः । पुं । सर्जरसे, धूनके । धूना ।
चिका ।

वक्रिबीजः । पुं । निम्बुकहले । लेवुर ग्राह ।
रा.नि.व.११ । स्त्री । स्वर्णे । हे.च. । निम्बुफले ।
रा.नि.व.११ ।

वक्रिशिखम् । स्त्री । कसुम्भपुष्पे । अम. ।

कुहुमे । रा.नि.व.१२ । स्त्री (खा) । कलिकारी-
हले । विषलाङ्गुलिश्री । घातकाम् । रा.नि.व.४ ।
फलित्यां । शिश्रु । धरणिः । जलपिपल्याम् ।
गजपिपल्याम् । वै.निघ. ।

वक्रिशिखरः । पुं । लोचमलके । वनयशानी ।
कुहुमे । रुद्रजटायां । श.र. ।

वक्रिसंज्ञकः । पुं । चित्रकहले । चित्ता
ग्राह । अम. । [वाद्ये ।

वक्रिसखः । पुं । कौरकहले । रा.नि.व.६ ।

वक्रिसम्भूतम् । स्त्री । स्वर्णे । वै.निघ. ।

वक्षः (स) । स्त्री । वक्षःस्थले । तच्च हृदयोपरि-
कण्ठाधोभागे । वृक । रा.नि.व.१८ । क्रीड ।
कोण । अम. ।

वक्ष्णम् । स्त्री । वक्षसि । श.च. ।

वक्षोजम् । स्त्री । सने । रा.नि.व.१८ ।

वक्षोजोपमः । पुं । चक्रवाके । ङक ।
वै.निघ. ।

वक्षोरुहः । पुं । सने । विका. ।

वांशो । स्त्री । वंशलोचनायां । वंशलोचना ।
प.सु. । भा.उ.वाजी । "वांशो वरी वानरी" ।
च.द.यक्ष.चि.सर्पिर्गुडे ।

वाः (र) । स्त्री । जले । अम. ।

वाःकिटिः । पुं । शिशुमार । उषुक । व्याक. ।

वाकुचिका । स्त्री । वाकुचाम् । शंकु,
सोमराज । वै.निघ.२भ.अभिन्यासज्ज.चि. ।

वाकुचो । स्त्री । (Psoralea corylifo-
lia.) The plant serratula anthel-
mintika. सोमराजीचुपे । शंकु, सोमराज ।
हिं वाच्ची, हुकची । सं वाउची । कं वाउचिगे ।
वम्. बांवची । ता. बोगिविदुलु । गुणाः—
कटुतिक्तोष्णा क्षमिकुष्ठकफघ्नी लघ्वीषविषकण्डूति-
खर्ज्जुघ्नी च । रा.नि.व.४ । वातकफकुष्ठलघ्-
दोषघ्नी । राज. । मधुरा तिक्ता कटुपाका रसा-
यनी विष्टम्भघ्नी हिमा रुच्या सरा श्लेष्मापित्तनुज ।
तत्फलं पित्तलं कटु कुष्ठकफानिलघ्नं केशं
लघ्नं क्षमिश्वासकासशोथपाण्डुहृत् । भा. । तत्-
शाकगुणाः—तिक्तं शीतलं कटुपाकरसं कफपित्त-
हरत् । च.सू.२७७. ।

वाकुचीमेदः । पुं । सोमराजीविशेषे । तत्-

पर्यायगुणाः—“शिवारि-वाकुचीमेदः कुष्ठ-दोष-
चयाञ्जित् । वातरक्तहरीलेपात् सिद्धाश्वि-
विनाशनः ॥” भा. ।

वाकुलम् । स्त्री । वकुलफले । राज. ।

वाक्का । स्त्री । प्रत्युदपचिविशेषे । च.सू.२७७. ।

वाक्यदोषः । पुं । न्यूनताधिक्यादौ । वाक्यदोषी
नाम—“यथा खलु अस्मिन्ने न्यूनमधिकमनर्थक-
मपाथकमविरुद्धं ति” च.वि.८७. ।

वाक्यप्रशंसा । स्त्री । अत्यन्ततादौ । वाक्यप्रशंसा
नाम यथा—“यदाकम् अत्यन्तमधिकमनपाथ-
कमविरुद्धमधिगतपदार्थं च तदाकमननुयोज्यमिति
प्रशस्यते” च.वि.८७. ।

वाक्यशेषः । पुं । “यिन पदेनानुक्तेन वाक्यं
समाप्यते । सु.उ.६५७. ।

वाक्शल्या । स्त्री । कुटुम्बिनीचुपे । वै.निघ. ।

वागरः । पुं । वृक्षे । हे.च. ।

वागुजारलः । पुं । नादयमस्त्राभेदे । वम्.

वागुञ्जालः । वागुसमस्य । सु.सू.४६७. ।

वागुजौ । स्त्री । सीमराज्याम् । सोमराज ।
प.सु. । र.सा.सं.महासत्युज्जयरसे ।

वागुणः । पुं । कर्मरङ्गहले । कामराज ग्राह ।
श.मा. । स्त्री । कर्मरङ्गे ।

वागु(गु)लिकः । ति । राज्ञा ताम्बूलदातरि ।
हारा ।

वागुशः । पुं । वागुञ्जालमक्षेत्रे । वै.निघ. ।

वागुगुदः । पुं । पचिविशेषे । चिका. । तक्रकुणि
पाथी ।

वागुलिः । पुं । ताम्बूल्याम् । हारा ।

वाग्दलम् । स्त्री । शोष्णपरी । विका. ।

वाग्विलासौ (इन्) । पुं । कपोते । पांश्रता ।
वै.निघ. ।

वाचः (चा) । पुं, स्त्री । मत्स्यविशेषे । वाचा
ग्राह । गुणाः—“वाचः स्वादुर्गुरुः क्षिप्तः श्लेष्मणी
वातपित्तजित्” राज.१५. ।

वाचनम् (कम्) । स्त्री । प्रहेणकाख्यापिक-
भेदे ।

वाचस्ततिवल्गुभः । पुं । पुष्करामस्यौ ।
पोथराज । भा. ।

वाजम् । स्त्री । छते । अश्वे । जनि । अक्षे । मेघ ।
पुं । पचती । म. । [शृगा. ।

वाजशङ्कः । पुं । पडशङ्के । पाटेशाक ।

वाजिः । पुं । अश्वे । वै.निघ. ।

वाजिकरो । स्त्री । अश्वगन्धायाम् । वै.निघ. ।

वाजिकर्णः । पुं । अश्वकर्णशाले । शीत शाल ।
मेघ.सु.गो.चि. ।

वाजिखुरा । स्त्री । कणापराजितायां । कणि
अपराजिता । वै.निघ. ।

वाजिगन्धा । स्त्री । अश्वगन्धायाम् । रा.नि.व.
४ । सु.चि.३७७. ।

वाजिदन्तः (कः) । पुं, स्त्री । वासकमले ।

वाजिदन्ता(न्तौ) । प.सु. । रा.नि.व.४ ।
अम. । [चिका. ।

वाजिनम् । स्त्री । आभिषायां । छानार जल ।

वाजिनामा । स्त्री । अश्वगन्धायाम् । वै.निघ. ।

वाजिनौ । स्त्री । अश्वगन्धायाम् । रा.नि.व.४ ।
घोटक्याम् । भा. ।

वाजिपुत्री । स्त्री । सलकौहले । वै.निघ. ।

वाजिपृष्ठः । पुं । अस्नानहले । वृक्ष-कांति-
श.च. । [कुषाण्डे । वै.निघ. ।

वाजिप्रियः (या) । पुं, स्त्री । यवे । भूमि-

वाजिभक्षः (क्ष्यः) । पुं । चणके । छोना ।
रा.नि.व.१६ । सुद्धे । वै.निघ. ।

वाजिभोजनः । पुं । सुद्धहले । शुर्गकणाद्वर
ग्राह । रा.नि.व.१६ ।

वाजिमन्थः । पुं । चणकहले । सुद्धहले ।
वै.निघ. ।

वाजिमान् (त) । पुं । पटोले ।

वाजिविष्टा । स्त्री । अश्वविष्टायाम् । तद्रस-
नस्य दिकाहरम् रक्तरोधकञ्च ।

वाजी (इन्) । पुं । वासायाम् । वासक ।
श.र. । पचिणि । अश्वे । अम. । चि. । शुक्रयुक्ते ।
मेघ. ।

वाजौकर(ण)म् । स्त्री । वीर्यवर्धनद्रव्ये ।
तद्रचयं—यद्वयं पुरुषं वाजिवत् सुतत्त्वमं करोति
तदाजीकरं तस्येति । यद्वयं पुरुषं कृतावाजि-
नं तस्येति । तदाजीकरं तस्येति । भा.उ.

१३. "सुवमानी यदौचित्याद्वाजीवात्यर्थविवेकान् ।
नारीसुपयते तेन वाजीकरणमुच्यते ॥" सु.चि.
२६. "तत्रावाजिनात्वेष्ट्यं पुरुषेण धर्माथ-
प्रीतियशोऽधीनत्वात् ।" अदुक्तं— "वाजीकरण
मन्विच्छेत् पुरुषो नित्यमात्मवन् । तदायत्तौ हि
धर्माथी रतिश्च यश्च एव च । पुत्रस्यायत्तं ह्येतद्-
याश्चेते सुतायया । वाजीकरणमथात्र जेत स्त्री
या प्रहर्षिणी ॥" च.चि. २३. । तत्रामकाष्टमन्त्रे ।
तत्रावाजिनात्वेष्ट्यं पुरुषेण धर्माथ-
जनननिमित्तं प्रहर्षजननाय च । सु.सू. १३. ।
अपिच— "वाजीकरणमथात्र जेत स्त्री
या प्रहर्षिणी ॥" च.चि. २३. । तत्रामकाष्टमन्त्रे ।
तत्रावाजिनात्वेष्ट्यं पुरुषेण धर्माथ-
जनननिमित्तं प्रहर्षजननाय च । सु.सू. १३. ।
अपिच— "वाजीकरणमथात्र जेत स्त्री
या प्रहर्षिणी ॥" च.चि. २३. । तत्रामकाष्टमन्त्रे ।

वाजीकरौ । स्त्री । अश्वगन्धायाम् । गद.व.१ ।

वाटिका । स्त्री । वाच्यालकी । वे.डेंग ।

श.र. । हिङ्गुपत्रायाम् । श.च. ।

वाटी (इन्) । पुं । इत्कटवत् । ई९कड ।

प.सु. । पुं, स्त्री । वाच्यालकी । वे.डेंग । रा.नि.

व.४ । श.र. । जलचरपक्षिविशेषः । च.सू. २७. ।

हिङ्गुपत्रायाम् । श.च. । [र.मा. ।

वाटोदौर्घः । पुं । इत्कटवत् । ई९कड ।

वाच्यम् (व्या) । स्त्री, स्त्री । वाच्यालकी ।

वे.डेंग । र.मा. । वै.निध. २३. चन्दनादिते ।

वाच्यकम् । स्त्री । अष्टयवे । श.च. ।

वाच्यपुष्पम् । स्त्री । चन्दने । कुडुमि । वै.निध. ।

वाच्यपुष्पिका (ष्पी) । स्त्री । वाच्यालकी ।

वे.डेंग । र.मा. । बलायाम् । च.सू. ४३. ।

पीतबलायां । पीत वे.डेंग । च.श. ८३. ।

वाच्यमण्डः । पुं । निस्तुषदरदलितयवे ।

चतुर्गुणवारिसाधिते यवमण्डे । च.द.यष्ट्योचि.

आयामकाञ्चिकी । शूल.चि. । गुणाः— "वाच्यमण्डो

विषमः शूलानाहविनाशनः । रोचनी दीपनी

हृद्यः पित्तश्लेष्मानिलापहः ॥" राज. १५. ।

वाच्यायनी । स्त्री । श्वेतवाट्यालकी । श्वेत

वे.डेंग । च.सू. ४३. । [श.र. ।

वाच्यालः । पुं । वाट्यालकी । वे.डेंग ।

वाच्यालकः । पुं । पीतपुष्पबलायाम् । पीत

वे.डेंग । भा. । बलायाम् । वे.डेंग । र.मा. ।

च.द.यष्ट्योचि. ।

वाच्याल(लि)का । स्त्री । लघुवाट्यालकी ।
छोट वे.डेंग । महाबलायाम् । बड़ वे.डेंग ।
वै.निध. ।

वाच्याला (ली) । स्त्री । लघुवाट्यालकी । श.

र. । महाबलायाम् । वै.निध. ।

वाच्यालम् । स्त्री । पुष्करमूले । वै.निध. ।

वाठः । पुं । मदनफलवत् ।

वाडवाग्निरसः । पुं । स्त्रीत्याधिकारि रसः ।

पाठः— "युद्धसूत समङ्गस्य ताम्र तांल समं समं ।

अकचोरोदनं मयं चोद्रे लङ्घ्यं दिगुलकम् ।"

रसर. ।

वाणः । पुं । भद्रसुखे । अम. । शरद्वे. । भद्र

गोह. । रा.नि.व. ८. गोतने । म. । पीतभिक्षयां ।

प.सु. । शरपुष्पायाम् । वननील । वै.निध. ।

वड् विन्दुतल ।

वाणपुष्पा । स्त्री । शरपुष्पायाम् । वननील ।

रा.नि.व. ४. ।

वाणा (यो) । स्त्री । नीलभिक्षयां । प.सु. ।

शरपुष्पायाम् । वननील । च.द.यष्ट्योचि. ।

वाणाहम् । स्त्री । नीलकमले । उत्पले । रा.

नि.व. १०. । स्त्री । (ह्या) चन्द्रशण्डिकायाम् ।

कूट्र अतमौ । रा.नि.व. ४. । सुजलये । वै.निध. ।

वातः । पुं । पञ्चभूतान्तर्गतचतुर्थभूते । वाताम ।

रा.नि.व. २१. । पूर्वोदादिद्वयवायी । प्राचीवातादि-

प्रजातिगुणाः— "श्रीतोऽतिमाधुर्यगुणः प्रयुक्तो वात-

प्रकापो बलकृद्दिशपात् । वाताधिकानां व्रणशोषि-

याश्च प्राचोऽप्रवृत्तः पवनो न शक्तः ॥ किञ्चित्

सतिक्तो मधुरान्वितः स्यात् कफः समोरोहवरीग-

कारो । सुशीतलः शोफवतां व्रणानां शक्तो न

वाग्नेयसमीरणश्च ॥ तित्तः कषाथो मधुरोऽतिमन्दः

सुगन्धसंशोतयुः प्रकृष्टः । वदन्ति संज्ञा मलया-

निलोत्तम प्रकृष्टरामाजनाचक्षुहारो ॥ मनीभवस्य

प्रकरो मरुत्वात् कफोद्भवः सम्भवति प्रचारः । न

चातिशोती न तथोष्णो वा शुभश्च यावत्प्रभवः

समीरः ॥ रुचोऽणवातप्रशमः समीरः कटुपित्ता-

हृजि दीपकारी । प्रशोषणी देहबलस्य वायुः

कफान्वितो नैव तित्तः समीरः ॥ अथातस्त्वस्मी

मरुतः प्रशक्तः करोत्यवाच्यास्तु दिशः प्रवृत्तः ।

वायुस्तथोदीरति रक्तपित्तं शक्नो व्रणानां

कफशोषिणां वा ॥" "वायव्यजातो मरुतः प्रशक्तः

कषाथसंयुक्तगुणप्रसन्नः । करोति वातस्य वृश्च
नराणां शक्तो न निन्द्यो व्रणशोषिणाश्च ॥ खादुः
कषाथश्च कफप्रकोपो वायुः कुवेरस्य दिशः प्रवृत्तः ।
करोति मेघागमनं जलस्य शीतो न चोष्णो न च
निन्द्य एव ॥ शीतोऽतिगोह्यः कफवातकोपम्
करोति चैशानदिशः प्रवृत्तः । शक्तश्च नासौ
व्रणशोफकासश्चये तथा श्वासविकारिणाश्च ॥"
अथ वल्गादिवातगुणाः— "वल्गु" नानाविधं
चर्मवैषम्यं तालवन्तकम् । उग्रैरं शिखिपिच्छन्तु
प्रत्येकैर्गुणैस्तमाः ॥ वल्गुप्रवृत्ता मरुतो न शक्ता
व्रणशोषिणां । रक्तवासस उत्पन्नं विशेषेण तु
वजयेत् ॥ करोति कफरक्तस्य कोपनं बहुरीगकृत् ।
अमलानिपिपासासु तन्नानिद्राकरो भृशम् ॥ वैषम्यं
व्यजनं तन्नानिद्राकरणमेव च । रुच्यथातिकषाथश्च
स च वातप्रकोपनः ॥ कांस्यपाचमरुदुचः सीणो
वातस्य शान्तिगृह्णत् । दाह्यमन्नः स्नेहद्वि
निद्रासीत्यकरो वृणाम् ॥ तालपत्रस्य रक्षाया
दलस्य व्यजनं हिमम् । मधुरातिशयमन्नं स्यादाद्रत्वात्
कफकोपनं । निद्राकरं प्रीतिकारं शोकरोग-
विकारहं । दाहपित्तशमनानिनाशनं अमशान्ति-
गृह्णत् ॥ उग्रैरमूलरचितं व्यजनं शिखिपिच्छकैः ।
व्यजनेन रुग्णः स्यात् मन्दशीतगुणात्मकः ।
ग्लानिमूर्च्छाभ्रमशोषविसर्पविषदर्पहा । इति पञ्चविधो
वायुरुपायेन कृती दृणाम् ॥" इति चयोदशवात-
गुणाः— "हेमन्ते पूर्व्यकृद्वायुरासेयः शिशिरे मरुत् ।
वसन्ते दक्षिणे वायुर्गोमे नैव तत्कलथा ॥ वर्षासु
पश्चिमे वायुर्वायव्यः शरदि श्रुतः । हेमन्ते शिशिरे
चैव कथितश्चोत्तरोऽनिलः ॥ वर्षाऽङ्गः परतो
वदन्ति निपुणस्तस्मिन्निशे भरत् । प्रीतः
शैशिरिकस्ततो हिमच्छतः सूर्योदयादयतः ॥ मध्याह्ने
च तथा वदन्ति निपुणा यौगो चतुः स्यात्तवी
वासलः कथितो चतुस्तु मुनिभिः पूर्वोपराज्जि
सदा ॥ कार्तिके मार्गशीर्षे वा मासं चाषाढसंज्ञकैः
चतुस्तुभ्यो च हेमन्ते सविषः स्यात् मरुतः ॥"
अत्रि. ५३. । वायुरोगे, वातव्याधौ । ते च
शिरयाह्लादयोऽशीतिः । प्रस्यन्दनोदहनपूरण-
विरेकधारणलक्षणशरीरस्यसञ्चालनकषाती ॥ स
"दोषधातुमलादीनां नेता शीघ्रः समीरणः ।
रजोगुणमयः सूक्ष्मो रुचः शीतो लघुश्च ॥" भा. ।
"देहे विचरतस्तस्य लक्षणानि निबोध मे । दोष
धालयिष्यतां सम्प्राप्तिं विषयेषु च । क्रियाणामानु
लोम्यश्च करोत्यकुपितोऽनिलः । यथायिः पञ्चधा

भिन्नी नामस्थानात्मककर्मभिः । भिन्नोऽनिलस्तथा
ह्येको नामस्थानक्रियामयः । प्राणोदानी समानश्च
व्यानश्चापान एव च । स्थानस्था मारुताः पञ्च
यापयन्ति शरीरिणम् ॥" सु.नि. १३. । स मतान्तरे
दशविधः । यन्मते नागकूर्मककलदेवदत्तधनञ्जया
इति अधिकाः पञ्च प्राणादयश्च पञ्च इति दश
वायवः । नागादयः प्राणादीनां संज्ञान्तरमिति
सुखबोधः । तेषु प्राणोवायुः हृदयान्तरस्थ ऊर्ध्व
गमनशीलः, रुचः, अन्नप्रवेशकश्च । अपानो
गुदादिमध्यस्थः, अधोगमनशीलः, मलमूत्रोत्सारकः,
लघुश्च । समानी नाभिमण्डलस्थः, रसधातु-
सञ्चालकः, अन्नस्य पाचकः, शीतलश्च । उदानः
कण्ठस्थानः, ऊर्ध्वसुतकमणशीलः, वाक्प्रवर्तकः,
खरश्च । व्यानः सर्वशरीरव्यापी, निषेधादि-
प्रवर्तकः, सूक्ष्मश्च । नाग उदगारप्रवर्तकः ।
कूर्मः नेत्रोन्मीलनकः । ककलः लुधाजनकः ।
देवदत्तो जृम्भाप्रवर्तकः । धनञ्जयः सर्वशरीर-
व्यापी । भा. । शिष्टे वातप्रकोपादि प्रकोपशब्दे
सम्यक् ।

वातकः । पुं । अशनपर्णीवत् । विज्जमात्र ।
गोकर्णाम् । अग्रशक्तिः । अम. ।

वातकण्टकः । पुं । वातव्याधिविशेषः । लक्षणं
— "रुक् पादे विषमे न्यसे असाहा जायते यदा ।
वातेन गुल्फमाश्रित्य तमाहुर्वातकण्टकम् ॥"
मा.नि. । "रक्तावसेचनं कुर्यादभौक्ष्यं वातकण्टके ।
पिबेदैरखटैर्ल वा दहेत् सूचौभिरिव च ॥"
सु.नि. १३. ।

वातकफज्वरः । पुं । वायुश्लेष्मज्वरश्च ।
लक्षणं— "स्तेनित्यं पक्ष्ण्यां भेदो निद्रागौरवमेव
च । शिरीयहः प्रतिश्यायः कासः स्वेदाप्रवर्तनं ।
सन्तापो मध्यवेगश्च वातश्लेष्मज्वराकृतिः ॥"
मा.नि. ।

वातकर्म (न्) । स्त्री । अपानवायुनिःसरणे ।
पदने । बराहपु. ।

वातकासः । पुं । वायुजन्यकासरीणि ।

वातकौ । स्त्री । शोफालिकावत् । रा.नि.व. ४ ।

पुं (न्) । वातरीगिणि । अम. ।

वातकुण्डलिका । स्त्री । मूत्रवातरीणि ।

निदानादि— "रौक्ष्याद्देहविघाताद्वा वायुर्वक्तो
सवेदनः । सूचमाविश्य चरति विगुणः कृष्णलो-
कतः । मूत्रमण्डालमथवा सकृन् सम्पवर्तते ।

निर्गुण्यं च द्विधा द्विज, गणोऽयं वातनाशनः ॥”
रा.नि.व.८। भद्रदाजीदिगणे। स.स.३८५.

वाताटः। पुं। जाङ्गलस्यविशेषे, वातमृगे।
श.र.। अति.२०५.

वाताण्डः। पुं। अश्वस्य वायुजन्यसुक्ष्मरोगविशेषे।
यथा—“वृषणो दूषयेदायुः स्नेषणा यस्य संयुतः।
तस्य सुक्ष्मसल्येको रोगो वाताण्डसंज्ञकः ॥”
ज.द.५०५.

वातातपिकम्। स्त्री। रसायनानां प्रकारभेदे।
वा.उ.१८५.

वातातिसारः। पुं। वायुजन्यातिसारे।
लक्षणे—“अरुणं फेनिलं रुक्मसल्यमलं सुहृमुहः।
शक्रदामं सक्तुशब्दं सारुतेनातिसार्यते ॥” निदा।

वातात्मकः। वि। वातप्रकृतौ।

वातादः (मः)। पुं। (Prunus, amygdalus, Syn. Amygdalus communis, Terminalia catappa.) The Almond, Bitter Almond, Sweet Almond, वातामवचे। वाताम ग्रीष्म। हिं वम्, जंलिवादा। तं वेदम। ता. नटवडुम। स कटुमिष्ट-वन-वातामभेदेन विधा। गुणाः—“वाताद उष्णः सुखिधः वातघ्नः शुक्रकण्डुकः। वातादमज्जा मुधुरी वृष्यः पित्तानिलापहः। क्षिप्रोष्णः कफकृमिघ्नो रक्तपित्तविकारिणाम् ॥” भा.।

वाताद (म) तैलम्। स्त्री। वातामफलसेह। वातामवद्र ठेज। तद्गुणाः—“वातादतैलं मृदु रेचनं स्यात् वाजीकरमूर्धगदं प्रहृष्यात्। पित्तानिलघ्नं खव दाहनाग्नि लावण्यदं शुक्रकरं सुशीतम् ॥

वाताभिषण्डः। पुं। सर्वगतान्तरिगभेदे। वायुज्ज ८५० उ०। लक्षणं—“वातेन नेत्रेऽभिषण्डे नासानाडीऽप्यशीफता। शङ्खाक्षिभूललाटास्य-तोदस्फुरणभेदनम् ॥” वा.उ.१५५.

वातामोदा। स्त्री। कस्तूर्याम्। शृगनाभि। श.मा.।

वातायनः। पुं। वीटके। त्रिका.। गवाक्षे।

वातायुः। पुं। हरिणे, वातमृगे। अम.।

वातारिः। पुं। एरण्डवृक्षे। प.सु.। जन्तुका-लतायाम्। विडङ्गे। रा.नि.व.२३। पृ.दा.व्याम्। क्षिप्रशुभा। रा.नि.व.३। शतावर्था। श.च.।

श्रीफालिकायाम्। अतिनिर्गुण्यम्। रा.नि.व.१०। पीतलोमे। शृङ्गरीसीने। वै.निघ.। यवान्याम्। रा.नि.व.६। भार्याम्। रा.नि.व.६। २३। तिलक-वृक्षे। सुस्त्राम्। रा.नि.व.८। शूरणे। उज्ज.। रा.नि.व.७। २३। भल्लातकवृक्षे। रा.नि.व.११। २३। पृष्टशिवश्याकां। अतिरेण्डे। नीलवृक्षे। रा.नि.व.८। २३।

वातारिगुग्गुलुः। पुं। वातव्याधौ औषधम्। पाठः—“वातारितैलसंयुक्तं गुग्गुलुं परिपेषयेत्। गन्धकविफलाचूर्णैः सुशुष्कैर्मिश्रयेत्ततः। भक्षयेत् प्रत्यहं वातकृण्णतीयातुपानतः ॥” रस.र.।

वातारितण्डुला। स्त्री। विडङ्गायाम्। रा.नि.व.६।

वाताशयः। पुं। मलाशये।

वाताष्टौला। स्त्री। वातव्याधिविशेषे। वायु-ज्ज ५०० अ०। लक्षणं—“नाभेरधस्तात्सज्जातः सञ्चारो यदि वाचलः। अष्टौलावृद्धनो यत्किञ्चिद्-मायत उन्नतः। वाताष्टौला विज्ञानोयात् वहिर्भागीवरोधिनीम् ॥” मा.नि.।

वातासहः। पुं। वातुले। श.र.।

वातासम्। स्त्री। वातरक्ते। निदा.।

वातिकः। वि। वातजन्याधौ। रा.नि.व.१०।

वातिकप्रियः। पुं। अन्नवेतसे। वै.निघ.।

वातिकरक्तपित्तम्। स्त्री। वायुजन्यरक्तपित्ते।
See रक्तपित्तम्।

वातिकषण्डः। पुं। गर्भविकारजन्यनष्टवृषण-पुरुषे। यथा—“वायुघ्निदोषावृषणौ तु यस्य नाशं गतौ वातिकषण्डकः सः।” च.श.२५.।

वातिगमः। पुं। वार्ताकुवचे। श.र.।

वातिङ्गनः। पुं। वार्ताकुवचे। र.मा.।

वातीकः। पुं। पक्षिविशेषे। अयं विकिरी

लवः शीतमधुरकषायश्च। स.स.४६५.।

वातीयम्। स्त्री। काञ्जिके। श.च.।

वातु(तू)लः। पुं। कङ्कुनीनामवृषणाय।

काशनि धान। रा.नि.व.१६। वात्यायाम्। अ.

टी.भ.। वि। उन्मत्ते। [हारा.।

वातुलिः। पुं। तबतूलिकायाम्। बाङ्ग.।

वातूकः। पुं। मत्स्यविशेषे। रा.नि.व.१०।

वातोदरम्। स्त्री। वातजनितोदररोगे। लक्षणं यथा—“समृद्ध पार्श्वोदरपृष्ठनाभौर्ध्ववृद्धं कृष्ण शिरावन्तं। सशूलमानाहवदुग्धशब्दं सतोदमदं पवनात्मकं तदिति ॥” सु.नि.७५.।

वातीना। स्त्री। गोजिह्वायाम्। गोजिह्वा-मृ.।

वातोल्बणः। वि। वाताधिके।

वात्सोपुत्रः। पुं। नापिते। त्रिका.।

वादः। पुं। शास्त्रोक्तवादः। “वादो नाम यः परस्परिण सद्यः शास्त्रपूर्वकं विमृश्य कथयति। स वादो द्विविधः संयुग्धः, जल्यो वितण्डा च। तत्र पचाश्रितयोर्ध्वनं जल्यः। जल्यविपर्ययो वितण्डा ॥” च.वि.८५.।

वादमर्यादा। स्त्री। वादस्य मर्यादायाम्। लक्षणं—“इदं वाच्यमिदमवाच्यं एवं सति परा-जितौ भवति इतीमानि खलु पदानि।” च.वि. ८५.।

वादरम्। स्त्री। कापांजवल्वादो। शृङ्गार-कापाङ्ग आदि। स्त्री (रा)। कापांस्याम्। कापांग। श.र.।

वादराङ्गः। पुं। अश्वल्यवृक्षे।

वादलम्। स्त्री। मधुयष्टिकायाम्। वष्टि.२५.। श.च.।

वादलोयः। पुं। रन्ध्रवृक्षे। रा.नि.व.७।

वादाभम्। स्त्री। खनाभस्यातफले। वादाभ-गुणाः—उष्णं क्षिप्रं वातघ्नं बल्यं शुक्रकरञ्च। राज.। [ह.च.।

वादालः। पुं। मत्स्यविशेषे। बोशंग मीह.।

वादिरम्। स्त्री। शृगालकीलौ। शृगालकुल.। श.र.। [योनिरोच.।

वादुलिः। पुं। चर्मव्यायाम्। बाङ्ग.। च.द.

वाद्यपुष्पिका। स्त्री। अतिबलायाम्।

वाधनः। वि। वाधाजनके। सद्यःप्राणहरे। च. चि.१५.।

वाधपुष्पी। स्त्री। प्रियङ्गौ। ज.द.।

वाधा। स्त्री। भङ्गवत्कीडायाम्। मा.नि.।

वाधिर्यम्। स्त्री। वातव्याधिविशेषे। काना। तत्कारणम्—“यदा शब्दवहं स्रोतः वायुराहत्य

तिष्ठति। शब्दः स्निग्धान्वितो वापि वाधिर्यं तेन जायते ॥” सु.नि.१५.।

वाध्रानसः। पुं। गण्डके। गण्डा.। हारा.।

वानः। वि। शुष्के। स्त्री। शुष्कफले। शुक्ला-फल.। म.। मोदुग्धजतवचारे। रा.नि.व.६।

वानप्रस्थः। पुं। पलाशवृक्षे। प.सु.। मधुक-वृक्षे। भा.। [स.स.४६५.।

वानरः। पुं। कपौ। अयं परमं मृगजातीयः।

वानरप्रियः (या)। पुं, स्त्री। चौरवृक्षे। थो.नी.। र.मा.। वै.निघ.।

वानराघातः। पुं। लोप्रवृक्षे। गोश ग्रीष्म.। र.मा.।

वानराक्षः। पुं। अश्वभाधविशेषे। ज.द.३५.। दन्तका.। हारा.।

वानरी। स्त्री। शुक्रशिव्याम्। आभाकुनी.। श.र.। च.द.यज्ज.चि.सर्पिर्गुह.।

वानरीबोजम्। स्त्री। शुक्रशिव्यीबोजे। आभाकुनीर वोज.। यो.रजा.उ.रतिवृद्धिकरपाके। “रजो वानरीबीजतः।” सा.को.शतावरीमोदके।

वानलः। पुं। कृष्णवर्णरके। काल वायूह-तू.मो.। श.च.।

वानसल्यः। पुं। फलपुष्पवति वृक्षे। पुष्पजफल-वृक्षे आसादो। अम.।

वाना। स्त्री। वार्तिकपक्षिणि। वटेट.। जटा.।

वानो(ने)यम्। स्त्री। वैवर्तमुस्तके। के.उ.टे-युता। अम.।

वानोरः। पुं। जलवेतसे। तत्पर्यायाः—वृक्षपुष्पः शाखालः जलवेतसः जलसम्भवः व्याधि-घातः परिव्याधः नादेयः। गुणाः—तिक्तः शीतः कषायः संघाही ब्रणशीधनः रक्षोघ्नः रक्तपित्तकफदोषघ्नश्च। रा.नि.व.८.। च.चि.३५.। वेतसवृक्षे। र.मा.। मद.। जलवृक्षे। वै.निघ.।

वानोरकः। पुं। सुजटणे। भूज.। रा.नि.व.८.।

वानोरजः। पुं। सुजाया। भूज.। रा.नि. व.७.। र.मे.। स्त्री। कुम्भीषधे। कूड.। रा.नि.व.१२.।

वानियम्। स्त्री। कैवर्षमुस्तके।

वान्तादः। पुं। कुकुरे। त्रिका.।

वान्तारिः। पुं, स्त्री। भार्याम्। वागनशङ्गे।

वान्तिः । स्त्री । कर्मा । वभि, नेकात्र, वौत । र.मा. ।

वान्तिका (दा) । स्त्री । कटुका । कटुको । श.च. । वै.निघ. । [श.च. ।

वान्तिकत् । पुं । मदनवृक्षे । मशना गाह ।

वान्तशाधनी । स्त्री । जीरके । वै.निघ. ।

वापः (कः) । पुं । सुखे । पीतवस्त्रे । वै. निघ. ।

वाप(प्र)वोलम् । स्त्री । सरकतमणौ । पात्रा ।

वापिः (पौ) । स्त्री । सरीसरे । द्विषी । भ. द्विपकीषः । लक्षणं—“पाषाणैरिष्टकाभिर्वा

यहः कूपी वृक्षरः । ससोपाणा भवेदापी तज्जलं वाप्यमुच्यते ॥” गुणाः—सन्तापकरं गुरु वातघ्नं कारकम् । रा.नि.व.१४ । अपिच,—वाप्यं वारि

यदि वारं पित्तं कफवातघ्नम् । तदेव मिष्टं कफघ्नं वातपित्तहरं भवेत् ॥ भा. ।

वापितम् । स्त्री । अरोपितधान्ये । वाना वा

वांशान् । वापितं गुरु तद्वान्यं किञ्चिन्नमवापितात् ॥

वापौहः । पुं । वातकपचिणि । चिका ।

वाप्यम् । स्त्री । कुष्ठौषधे । कूट । अ.टी. । वै. निघ.चन्दनादितैले । वापौजले । रा.नि.व.१४ ।

पुं । शालिधान्यभेदे । वाना शान । गुणाः—शालिवत् । अ.सू.२७अ. ।

वाप्यक्षौरम् । स्त्री । सामुद्रलवणे । रा.नि.व.६ ।

वाभटः । पुं । अष्टाङ्गद्वयेतिख्यातवैद्यकसंहिता-प्रणेतरि । शास्त्रदपणनिघण्टुकारि ।

वाभटनिघण्टुः । पुं । तत्त्वतनिघण्टुग्रन्थे ।

वामम् । स्त्री । वालुकशके । मटा । पुं । पशोधरे । सय्ये । मे. । स्त्री (मा) । कण्ठकषायाम् । वै.निघ. । नाय्याम् ।

वामटक् (श) । स्त्री । नाय्याम् ।

वामनः । पुं । अडोटवृक्षे । आँकोड़ गाह ।

मे. । महाशयुष्याम् । वड आडुगो गाह । तन्नामकधूमपानभेदे । तत्र धूमनाडी १० अङ्गुला

कलायमालम्ब्य, वायुचक्राकां द्रव्यं भाज्यम् । भा. । इकट् । एकट् । र.मा. । स्त्री (नी) । महाशयि । र.मा. । ति. । ज्ञेयं । अम. ।

वामलूरः । पुं । वल्लोके । उड्दिणि । अम. ।

वामसंज्ञः । पुं । कर्पूरभेदे । डौमजनीकर्पूरः । वै.निघ. ।

वामस्कन्धः । पुं । शूकरे । वै.निघ. ।

वामाङ्घ्रिघातनः । पुं । अशोकवृक्षे ।

वामापीडनः । पुं । अशोकवृक्षे ।

वामावर्त्तफला । स्त्री । ऋद्धौ । वै.निघ. ।

वामावर्त्ता । स्त्री । आवर्त्तकीलतायाम् । रा.नि.व.३ ।

वामिनो । स्त्री । योनिव्यापविशेषे । लक्षणं—

“भङ्गहात् समरावाहा धर्मं गर्भाशयान्तरम् । वसन्तं सख्यन्तरीक्षी वा यस्याः सा वामिनी मता ॥” वा.उ.३३अ. ।

वामो । स्त्री । शशाङ्गा । जलवाङ्गायाम् । वड-वायाम् । वै.निघ. । गृह्णा । मे. ।

वायम् । स्त्री । पिष्टानविशेषे । चिका ।

वायवालम् । स्त्री । सरकतमणौ । पात्रा ।

रा.नि.व.१३ ।

वायव्या । स्त्री । वल्लीकरञ्जे । वै.निघ. । अश्व-स्याश्वभदकायाविशेषे । ज.द.३अ. ।

वायसः । पुं । काके । अगुरुवृक्षे । सरल-निर्वासं । मे. ।

वायसङ्गता । स्त्री । काकजङ्घायाम् । वै.निघ. ।

२भ.वर्णक.चि. । मेघ.चुद्ररी.चि. । गुञ्जामूले । च.द.राज्यक.चि. ।

वायसङ्गता । पुं । तन्नामके इन्दीरुभयतः सन्धौ । सु.शा.प्र.अ. । स्त्री (खी) । काकतुङ्गि-कायाम् । कूट । केउश्रुट्टौ । र.सा. सं. रसमारणे ।

वायसा (सी) । स्त्री । श्वेतगुञ्जायाम् । वै. निघ. । काकोदुम्बरिकायाम् । मे. । महाज्योति-यतीलतायाम् । रा.नि.व.३ । (सी) काकतिकाया ।

कूट गाह । केउश्रुट्टौ । रा.नि.व.३ । काकतिका चिरविलपीठिकेति । सु.चि.२अ. । च. द.कास.चि. । वा.उ.२२अ. । काकमाचाम् ।

कारुभाठी, षड्कौडनी । रा.नि.व.४ । काइला-कासा.चि. रसशोधने । सु.चि.२अ. । मेघ.चुद्र.चि. ।

“वायसङ्गता ॥” च.द.कुट.चि.अ.पि.चि. । काक-जङ्घायां । रा.नि.व.४ । महाकरञ्जे । वै.निघ. ।

वायसादनौ । स्त्री । महाज्योतिषतीलतायां ।

वड जठाकटुको । काकादनौलतायाम् । श्वेत-कूट । रा.नि.व.३ ।

वायसारातिः । पुं । पेषके । अम. ।

वायसाह्वा । स्त्री । काकनासायाम् । श्वेत-रक्त कूट । रा.नि.व.३ । काकमाचौचपे ।

काकभाठी । रा.नि.व.४ ।

वायसौवल्ली । स्त्री । करञ्जवङ्गायाम् । जठा-करञ्ज । वै.निघ. ।

वायसौशाकम् । स्त्री । शाकविशेषे, काक-माचौशाके । वा.चि.३अ. ।

वायसेल्लुः । पुं । कासवृक्षे, कासभेदे । केउज ।

र.मा. । प.सु. ।

वायसौलिका (ली) । स्त्री । काकोल्याम् । कौकुला । रा.नि.व.३ । अम. । मधुली । गान-कौकुली । र.मा. । महाज्योतिषतीलतायाम् ।

रा.नि.व.३ । पत्रशाकभेदे । काण्डिङ्गा । प.सु. ।

वायुः । पुं । वाते । रा.नि.व.२१ । See वातः ।

वायुकेतुः । पुं । धूलौ । हारा ।

वायुगण्डः । पुं । अजोर्णे । चिका ।

वायुगुल्लः । पुं । वायुदीपजन्यगुल्लारोगे । “यः

स्थानसंस्थानरुजविकल्पं विड्वातसङ्गं गलवक्र-शीघ्रं । स्यात्वावृणत्वं शिशिरज्वरश्च हल्कुचिपाशं स-

शिशिरज्वरः । करोति जोर्णे लघिकम्पकोपं सुक्ते

स्त्रुत्वं समुपैति यथ । वातात् सगुली न च तत्र

रुचं कषायतिक्तं कटु चोपशेते ॥” सा.नि. ।

वायुफलम् । स्त्री । करकायाम् । आकांक्षार-जीन । मे. ।

वायुभक्ष्यः । पुं । सर्वे । रा.नि.व.१० ।

वायुवाहः । पुं । धूमि । हे.च. ।

वायुवाहिनी । स्त्री । वातसञ्चारिणीशिरा-याम् । सु. ।

वायुव्यवस्था । स्त्री । ऋतुविशेषे वायोरव-स्थायाम् । यथा—वसन्ते दक्षिणः, वर्षायां पश्चिमः,

शरद्वृत्तरः, हेमन्ते शिशिरे च पूर्व इति ।

वायुषः । पुं । मख्यविशेषे । काण्डिवम मख्य ।

गुणाः—वायुषो मधुरो हृष्यो हृहृषो घातुवर्धनः ।

राज.३प. ।

वारम् । स्त्री । जले । पित्ते । मदिरापात्रे ।

हे.च. । पुं । कुजकवृक्षे । चिका । [हारा ।

वारकम् । स्त्री । ज्वीरे । वागा । कटस्थाने ।

वारकीरः । पुं । जलोकायां । औक । मे. ।

वारङ्गः । पुं । पचिणि । चिका ।

वारङ्गः । पुं । खड्गदिमुष्टौ । वै.निघ. । सु.सू. २७ । अङ्गुशवदावृत्तकम् । अङ्गुशं शान्तिं गौणं

वै.निघ. । सु.सू.७अ. ।

वारटा । स्त्री । हंस्याम् । हे.च. ।

वारणः । पुं । हस्तिनि । अम. । कण्ठशिशपा-याम् । पारिभद्रवृक्षे । पाण्डेय मान्तर ।

श्वेतकुटजवृक्षे । वै.निघ. ।

वारणकणा । स्त्री । गजपिप्पल्याम् । वै. निघ. २भ.चातु.ज्व.दाव्यादिः ।

मेघ.शोधवि.विकट्टादिलीदे । च.द.कुजप्रसारणी-तैले ।

वारणपिप्पली । निघ. २भ.चातु.ज्व.दाव्यादिः ।

मेघ.शोधवि.विकट्टादिलीदे । च.द.कुजप्रसारणी-तैले ।

वारणवल्लभा । स्त्री । कदलीवृक्षे । चिका ।

वारणवुषा (सा) । स्त्री । कदलीवृक्षे । अम. ।

वारणा । स्त्री । कदलीवृक्षे । भा. ।

वारला । स्त्री । वरटायाम् । वान्ता ।

हे.च. । कदलीवृक्षे । भा. । हंस्याम् । हे.च. ।

वारलोकः । पुं । वल्लभाटणे । वायूरे । श.र. ।

वारवु(वृ)षा । स्त्री । कदलीवृक्षे । श.र. ।

वारषः । पुं । मख्यविशेषे । वै.निघ. ।

वारा । स्त्री । काकमाचाम् । षड्कौडनी ।

रा.नि.व.४ ।

वारासनम् । स्त्री । भाण्डभेदे । जङ्गा ।

वारासनम् । स्त्री । भाण्डभेदे । जङ्गा ।

वारासनम् । स्त्री । भाण्डभेदे । जङ्गा ।

वाराहः । पुं । कण्ठमदनवृक्षे । काण्ड मशना

गाह । गुणाः—वमने प्रशस्तः कटुः तिक्तः रसायनः

कफहृद्रोगामाशयपकाशयशोधनश्च । रा.नि.व.८ ।

जलवेतसे । वै.निघ. । [८अ. ।

वाराहकः । पुं । प्राणहरकीटभेदे । सु.कल्प-

वाराहकर्णी । स्त्री । अश्वगन्धायाम् । अश्वगन्धा ।

रा.नि.व.४ ।

वाराहदशनाह्वयः । पुं । शूकरदंष्ट्रकनाम-चुद्ररोगे । भा.स.३भ. ।

वाराहपत्नी । स्त्री । अश्वगन्धायाम् । रा.नि.व.४ ।

वाराहपुटम् । स्त्री । पुटविशेषः । “वरजि-
मातके कुण्डे पुटं वाराहमुच्यते ।” भा. । प्रयोगः ।
वाराहपुटभावना । स्त्री । अष्टपलकृतभाव-
नायाम् । वै.निघ. ।

वाराहाङ्गो । स्त्री । दन्तीवृक्षः । भा. ।

वाराहो (कन्दः) । स्त्री.पुं । (Dioscorea.)

An esculent root, or a yam.
खनामख्यातमहाकन्दशकविशेषः । द्रुपदि आनू ।
हिं गडो । मं वाराहो कन्दः । तं ब्राह्मर्षिचन्द्रः,
पावितीके, नैलताडिचन्द्रः । वम्. डुकरकन्दः ।
तत्पर्यायाः—विष्यक्सेनकाला गृष्टिः गृष्टिका
गृष्टिः वदरा कच्छा वनमालिनी विलमूला शकरी
वराही कौमारी विनेत्रा ब्रह्मपुत्री क्रोडः क्रोड-
कन्या क्रोडो कन्या माधवेष्टा वनवासी कुष्ठनाशनः
बल्यः अमृतः मन्दावीर्यः शस्त्रकन्दः शूकरकन्दः
वराहकन्दः ब्राह्मकन्दः वीरः महीषधं भूकन्दः
वृद्धिकः व्याधिहन्ता । अस्या उत्पत्तिः समस्तस्थूल-
पर्वते । “अनूपसम्भवे देशे वाराह इव लोमवान् ।”
भा. । गुणः—तिक्ता कटुका विषपित्तकफघ्नी
कुष्ठमेघ्नमिन्त्री हृष्टा बल्यः रसायनी च । रा.नि.
व.७ । “वाराहकन्दशार्ङ्गो वातगुल्मनिवारणः ।”
अचि.१६५. । “वाराहो कन्दः श्लेष्मन्तः पित्तकृद्बल-
वर्धनः ।” राज.३५. । महीषधिविशेषः । See
महीषधः । शूलभूमिकुशाखे । वै.निघ. वृद्धदारके ।
वा.उ.१८५. । प्रियङ्गो । से. । वराहकान्तायाम् ।
वराहाङ्गो । भा. । सु.चि.१०५. । श्यामाक-
पक्षिणि । श्यामा पक्षी । रा.नि.व.१८ । पर्वगीयापि
मेदिन्याम् ।

वारि । स्त्री । जलम् । रा.नि.व.१४ । क्रीवेर ।
वाणा, शक वाणा । रा.नि.व.१० । भा.उ.वाजी.
रतिवत्तमपुगपाके । “विश्ववीर्यवारिवारिद—”
भा.म.१भ.ज्वरचि.लाक्षादितैले । “लक्ष्मणं वारि
सुरा समुत्सा ।” [विका.]

वारिकण्टकः । पुं । शङ्काटके । भिन्नाङ्गः ।

वारिकफः । पुं । समुद्रफेने । वै.निघ. ।

वारिकर्णिका । स्त्री । कुम्भिकायाम् । धूसरी,
पीना । श.र. ।

वारिकर्पूरः । पुं । इक्षीषमस्ये । विका. ।

वारिकुजः (कः) । पुं । शङ्काटके । भिन्नाङ्गः ।
श.र. । विका. । [विका.]

वारिकुमिः । पुं । जलीकायाम् । जौक ।

वारिचत्वरः । पुं । कुम्भिकायाम् । पीना ।
विका. ।

वारिचरः । पुं । मस्ये । शङ्का । शङ्कनाभौ ।
रस.र.नेत्र.चि.विकट्टादिवर्त्तः ।

वारिचरवर्गः । पुं । जलचर-पक्षिसमुहे ।
तद्वयथा,—“इसः क्रीडी बलाका च बकः कारकवः
प्रवः । शरारो पुष्कराह्वय केशरी माणतुष्टिकः ॥
मृणालकण्ठो मदगुण कादम्बः काकतुष्टिकः ।
उत्क्रीशः पुष्करौकाक्षो मेघरावोऽम्बुकुण्ठी ॥
आरा नन्दीमुखी वाची समुखाः सङ्घारिणः ।
रोहिणी कामकाली च सारसी रक्तशीर्षकः ।
चक्रवाकाक्षयान्ये च खगाः सन्त्युचारिणः ॥”

वारिचामरम् । स्त्री । शैबाली । भेन्नाङ्गः ।
विका. ।

वारिजम् । स्त्री । द्रोणीलवणे । रा.नि.व.६ ।
पद्मे । गौरसुवर्णे । पीकाटोणा । लवङ्गे । रा.
नि.व.१०।११।१२ । पुं । शङ्का । पीक । छे.
च. । शम्बूके । शीशूक । श.मा. । हिज्जलहले ।
ज.द. ।

वारितरम् । स्त्री । उशीरे । रा.नि.व.१२ ।

वारित्रा । स्त्री । जलवाणायाम् । टोका,
पेटके । विका. ।

वारिदम् । स्त्री । क्रीवेर । वाणा । श.र. ।
च.द.का.चि. ।

वारिदः । पुं । मुलाया । रा.नि.व.६ । भा.म.
वाजी.रतिवत्तमपुगपाके । “विश्ववीर्यवारिवारि-
द... ।” मेघे । से. ।

वारिधरः । पुं । भद्रमुत्सायाम् । भूता ।
वै.निघ. ।

वारिपर्णी । स्त्री । शैबाली । कुम्भिकायाम् ।
पीना । तं तुटिकूर । वम्. जलकुम्भी । तत्पर्यायाः,
—वारिकर्णी वारिकर्णिका वारिप्रश्नी वारि-
पालिका वारिमूली । गुणाः—“हिमा तिक्ता लघ्वी
खादो सरा पटुः दीपचयकरी रुचा शोणितज्वर-
शीघ्रकृत् ॥” राज. ।

वारिपालिका । स्त्री । आकाशमूलिकायाम् ।

पीना । श.मा. ।

वारिप्रवाहः । पुं । वारिभिर्भरे । श.मा. ।

वारिप्रश्नी । स्त्री । वारिपर्णा । पीना । श.मा. ।

वारिप्रसादनम् । स्त्री । कतक-फलम् ।
निर्मग्नो फल । वै.निघ. ।

वारिवदरः (रा) । स्त्री । प्राचीनामलके ।
पीनि आभगा । विका. । [हारा.]

वारिवालकम् । स्त्री । क्रीवेर । वाणा ।

वारिब्राह्मो । स्त्री । जलब्राह्मोचुपे । वै.निघ. ।

वारिभक्तवटिका । स्त्री । अजीर्णाधिकारे
वटी । “रसगन्धकममञ्च गुडूचीसत्वमेव च ।
विडङ्गं मरिचञ्चैव सर्वमेकत्र कारयेत् । आर्द्रं कस्य
रसेनापि गुडिकां कारयेद्बुधः । भक्षयेन्मासमात्रम्
अक्षयीयानुपामतः..... ॥” कञ्जनि, अलुङ्ग,
खल्लुङ्ग, पीना, विडङ्ग, मरिच आद्योक्तं मम-
ताम् । आभगा त्रये माडिते । मा.जा. १ मा.वा ।
रस.र. । [रा.नि.व.१३.]

वारिभवम् । स्त्री । क्षीतोऽजने । उर्मि ।

वारिमानम् । स्त्री । पाचनादौ जलदानपरि-
माणे । तच्च प्रबलाग्निबलपुरुषापेक्षया क्षायद्रव्यस्य
फलं याच्यम् । तत्साधनार्थं प्रस्थाप्य जलं दत्त्वा
पादावशिष्टं कार्यम् । प्रस्थाप्यत्वात् जलमष्टगुणं
शरावह्यं पादशेषेण पलचतुष्टयं याच्यम् ।
आर्द्रं कठिनातिकठिनानां मिलितानां द्रव्याणां
पाचनादिसाधनविधौ द्रवपरिमाणे अनुक्ते जल-
परिमाणमष्टगुणं दत्त्वा पाच्यम् । तदुक्तं—“कर्षादौ
तु पलं यावत् दद्यात् षोडशिकं जलम् । ततस्तु
कुड्वं यावत् तीर्थमष्टगुणं भवेत् । चतुर्गुणमतश्चोड्वं
यावत् प्रस्थादिकं भवेत् । क्षायद्रव्यपले कृत्यात्
प्रस्थाप्य पादशेषितम् । मृदौ चतुर्गुणं दयं कठिने-
ऽष्टगुणं भवेत् । कठिनात् कठिनं यच्च दद्यात्
षोडशिकं जलम् । मृदादिद्रव्यसंघाते मानानुक्ते
चिकित्साकाः । मध्यस्थोभयभागित्वाद्विच्छेद्यष्टगुणं
जलमिति ।” प.प्र.१५. ।

वारिमूलो । स्त्री । कुम्भिकायाम् । पीना ।
वारिपर्णा । श.र. ।

वारिरुहम् । स्त्री । कमले । रा.नि.व.१० ।

वारिवदरम् । स्त्री । करमङ्के । हिं करोदा ।
जटा. ।

वारिवत्तभा । स्त्री । विदार्याम् । डूँई
कुम्भङ्ग । रा.नि.व.७ ।

वारिवल्ली । स्त्री । कारवल्गाम् । मद. ।

वारिवाहः (नः) । पुं । मुलायाम् । भूता ।
अम. । अग्निमा.चि.भक्तविपाकवट्याम् ।

वारिशिरोषिका । स्त्री । जलशिरोषे ।
वै.निघ. । [वै.निघ.]

वारिशुक्तिः । स्त्री । जलशुक्तौ । शिगूक ।

वारिसम्भवम् । स्त्री । लवङ्गे । रा.नि.व.१२ ।
२३ । लवणे । वै.निघ. । सौवीराङ्गने । रा.नि.व.
१३ । कृमिशङ्गे । शीखण्डचन्दने । उशीरे । रा.
नि.व.२३ । पुं । यावनालशरे । जनार्त गण्ड ।
रा.नि.व.८ । रामशरे । भ्रं ।

वारिसात्मम् । स्त्री । दुग्धे । वै.निघ. ।

वारुजः । पुं । गौरसुवर्णशक्रे । वै.निघ. ।

वारुणम् । स्त्री । जले । रा.नि.व.१४ ।
हरिताले । वै.निघ. ।

वारुणः । पुं । सुहृमेदि । वाङ्मवाङ्ग । वै.निघ.
२भ.सर्वज्व.लाक्षादितैले । वरुणहले । वै.निघ. ।

वारुणात्मजा । स्त्री । मये । वै.निघ. ।

वारुणी । स्त्री । खनामख्यातवृक्षः । सा कीङ्कीण-
देशे करवीरुणीति प्रसिद्धा । इक्षिन्याम् । रा.नि.
व.२३ । पश्चिमदिशि । अम. । सुराया, मये ।
रा.नि.व.१४ । तालादिरसेः शृतमये । डाङ्गि ।
“यत्तालखजूररसेराश्रुता सेव वारुणी ।” प.प्र.३
ख. । “अमज्जरातुरे शीघ्रे शोफपाङ्गामये चये ।
मतेः क्षमोपचारे च पचाणाच्च भमेषु च । आत्मे
वा विषपौते वा सर्पदष्टे जलोदरे । रक्तपित्ते तथा
आसे वारुणी न हिता मता । शुद्धस्फटिकसंकाशा
सुस्निग्धा चैव वारुणी ॥” अति.८५. । इन्द्रवारुणी-
लतायाम् । त्राशोमशर्मा । नकुल.१६५. । रा.नि.
व.३ । पुनर्नवाशालिपिष्ठकृतसुरायाम् । गुणाः,—
“सुरावद वारुणी लघ्वी पीनसाधान-शूलनुत् ।”
भा. । भूयामलक्याम् । मृदाद्व्याम् । वै.निघ. ।
गण्डद्व्यायाम् । रा.नि.व.८ ।

वारुणोयन्त्रम् । स्त्री । मयसाधनार्थं यन्त्रमेदि ।
तद्वयथा,—“ऊर्ध्वतीयसमायुक्तं जलद्रोणीविवर्जितं ।
तीर्थसंवेष्टिताधारमृजुनाडोसमन्वितम् । यन्त्रं तत्
वारुणी संज्ञं सुरासाधनकर्मणि । वीजद्रव्यं घटे
दत्त्वा संघाद्यान्त्रेन तन्मुखं । सदा सुखं विलिप्य च
नाड्यौ वंशदिसम्भवाम् । यन्त्रादाधारगां कला

सावयेद् विधिना रसं । वारुणीयन्मतेति सुरा-
ससाधने सुखम् ॥”

वारुणीरसम् । स्त्री । मद्यं ।

वारुण्डः । पुं । कर्णगुह्ये । काष्ठेन ध्वनिः ।
नेत्रमले । शिष्टे । मे ।

वारुषकः । पुं । मत्स्यविशेषः । स खूलः सहिषा-
कारः तालुस्थाने नीरजाभां धत्ते, खूलशल्की
च । तन्मांसमुष्णः—वोध्यकरं दीपनं वृष्यदञ्च ।
रा.नि.व.१७ ।

वारिन्द्रपत्रम् । स्त्री । सुगन्धवर्गीयपत्रविशेषः ।
पत्रं पीतम् । “पत्रं वारिन्द्रसम्भवम् ।” सा.कौ.
गृह्य.चि.श्रुतावरीमोदके ।

वाञ्चः । पुं । हंसः । व्याक. ।

वार्जम् । स्त्री । कमले । रा.नि.व.१० ।

वार्त्तम् । स्त्री । आरोग्यं । रा.नि.व.२० ।

वार्त्तकः । पुं । वार्त्ताकौ । वे.शु.गं. मे. ।
वर्त्तकपक्षिणि । हिं वटेर । भा. ।

वार्त्ता । स्त्री । वार्त्ताकौ । वे.शु.गं. गौ. ।
विका. । पाषाणभेदे । पांथरकृष्टि । वृहत्याम् ।
वार्त्तुः । प्रयोगः, गृह्य.चि. मध्यमनाथीचूर्णे ।
वार्त्तकपक्षिणि । शुद्धशुद्ध, वटेर । भा. ।

वार्त्ताकः । पुं । वार्त्तकपक्षिणि । भा. ।
वार्त्ताकौ । वे.शु.गं. गौ. । विका. ।

वार्त्ताकिनी । स्त्री । वृहत्याम् । हिं वरहेटा ।
भा.४भ.योनि.रोग.चि. । “नतवार्त्ताकिनीकुष्ठम् ।”

वार्त्ताकी । स्त्री । वृहत्याम् । विरुति । रा.नि.
व.४ । कण्टकायाम् । (इन् पुं, स्त्री । (Solanum
melongena. Syn. S. Esculentum.) खनामख्यातफलशक्रे । वे.शु.गं. गौ. ।
हिं भण्डा, वांगण । ते, वङ्गएडिरिवंगु । उत्-
वाङ्गण । वम्. वांगे । ता. कुठिरेकड । तत्पथ्यायाः,
—हिङ्गुली सिंहे भण्डाकी दुष्प्रधर्षिणी वार्त्ता
वार्त्ताकः वार्त्ताकी वार्त्तकः वातिकुणः वातिगमः
शाकविलः शाकविलकः मडावृद्धती वृन्ताकः
वृन्ताकी अङ्गणः वङ्गणः वेरम् कण्टकिनी
कण्टपत्रिका कण्टफला कण्टवृन्ताकी कण्टालुः
निद्रालुः मङ्गोटिका मङ्गुली चिचफला मांसलफला
मिश्रवर्णफला नीलफला रुप्रियफला रक्तफला
वृत्तफला शाकश्रेष्ठा नीलवर्णा राजकुशाण्डः ।

गुणाः—कटुका मधुरा रुचा पित्तघ्नी बलप्रतिकरी
गुरुः वाते वर्ज्या च । रा.नि.व.७ । तत्फलं—
“निद्राकरं प्रीतिकरं गुरु स्यात् सवातलं कास-
विकारकारि । श्रेष्ठं सुदीर्घं कफवर्धनञ्च सञ्चास-
कासारचिद्वैद्यम् ॥” अति.१६अ. । कोमल-
पत्रवार्त्ताकीगुणाः—“सा बाला कफपित्तघ्नी पक्वा
सञ्चारपित्तला ।” मध्यमवार्त्ताकीगुणाः—“सदाफला
विदीषघ्नी रक्तपित्तप्रसादनी । कण्टकच्छूरी
चैव वार्त्ताकी गुणवत्तरा ॥” कण्टकवार्त्ताकीगुणाः
—“कण्टकी कटुतिक्तीणा रक्तपित्तप्रकोपनी ।
कण्टकच्छूरी चैव वार्त्ताकी दीषला मता ॥”
अपिच, —वृन्ताकं स्त्री तु वार्त्ताकु-भण्डाकी
भाण्डिकापि च । वृन्ताकं खादु तिक्तीणं कटुपाके
न पित्तलम् । ज्वरवातवलासघ्नं दीपनं शुक्लं
लघु ॥ तदालं कफपित्तघ्नं वृद्धं पित्तकरं गुरु ॥
वार्त्ताकुः । पुं, स्त्री । वार्त्ताक्याम् । वे.शु.गं.
गौ. । प.सु. । च.द.ज्य.चि.शाकविधौ । “पटील-
पत्रं वार्त्ताकुम् ।” गुणाः—“अग्निप्रदा मारुत-
नाशिनी च शुक्लप्रदा शोणितवर्जिनी च । हृत्तास-
कासारचिनाशिनी च । वार्त्ताकुरेष्ठा गुणसमयुक्ता ॥”
दग्धवार्त्ताकुगुणाः—“अङ्गारपक्वा वार्त्ताकुः किञ्चित्
पित्तकरी मता । कफभेदीऽनिलहरा सरा
लघुतरा परम् ॥” राज.३प. ।

वार्त्ति(र्त्ती)कः । पुं । वर्त्तिकपक्षिणि ।
वातचटके । हिं वगेरा । भा. । वार्त्ताकौ । श.र. ।

वार्त्ति(र्त्ती)का । स्त्री । वार्त्ताकौ । वर्त्तिक-
पक्षिणि । वगेरौ, वटेर पांथी । हारा. ।

वर्त्ती (इन्) । वि । निरामये । रा.नि.व.२० ।

वार्द्धम् । स्त्री । काकचिद्यायां । मे. । गुह्यायां ।
दक्षिणावर्त्तशङ्खे । मे. । आमवीजे । जले ।
विश्व. । भारतीपक्षिणि ।

वार्द्धलम् । स्त्री । दुर्दिने । वांगण । मे. ।

वार्द्धक(व्य)म् । पुं । वृद्धावस्थायां । मे. ।

वार्द्धिकरा । स्त्री । गुह्यायां । रा.नि.व.३ ।

वार्द्धिफेनम् । स्त्री । समुद्रफेने ।

वार्द्धिभवम् । स्त्री । दक्षिणावर्त्तशङ्खे । आम-
वीजे । जले । द्रोणीलवणे । रा.नि.व.६ ।

वार्द्धिवृक्षः । पुं । पिप्पल्याम् । वै.निघ. ।

वार्द्धिसम्भवम् । स्त्री । द्रोणीलवणे । वै.निघ. ।
आमवीजे ।

वार्द्धियम् । स्त्री । द्रोणीलवणे । रा.नि.व.६ ।

वार्द्धिणसः । पुं । गण्डके । गण्डात्र । नीलघोव-
रक्तघोषपक्षिविशेषः । का.पुराण. ।

वार्भटः । पुं । कुम्भीरे । विका. । शिशुमारि ।
वै.निघ. ।

वार्थ्यङ्गम् । स्त्री । कमले । धनञ्जयः ।

वार्थ्यिकः । पुं । जलोकायाम् । ज्यौ.क. ।
सु.कल्प.५अ. ।

वार्वाणा । स्त्री । नीलमल्लिकायाम् । श.र. ।

वार्षिकम् । स्त्री । चायमाषायां । मे. । राले ।
धुन । वै.निघ. ।

वार्षिका (कौ) । स्त्री । (Jasminum
sambac.) वर्षाभवमल्लिकामेदि । वे.ल.शून,
मल्लिका शून । तं बुलबलान्तचेष्टु । सा च दीर्घ-
वर्त्तुपुष्पविशेषादनेकनिर्दिष्टा । तत्पथ्यायाः,—
श्रीपदी षट्पदानन्दा वार्षिकी सुक्तवन्धना । गुणाः
—श्रीतला हृद्या सुगन्धा पित्तघ्नी कफवातविस्फोट-
कमिदीषघ्नी च । रा.नि.व.१० । श्रीतला लघु-
तिक्ता दीर्घचापहा कर्णाक्षिमुखरोगघ्नी च । तत्तलं
तद्गुणं स्मृतम् । भा. । कासवीजे । हिं चम्बा,
सुग्रा, वे.ल. । वम्. भोगरी । ता. मल्लपु ।
वायमाणालवायाम् । गौ.श्रीनिश्री लता, वला
लता । रा.नि.व.५ ।

वार्षिला । स्त्री । करकायाम् । शेषर शील ।
श.च. ।

वार्द्धतम् । स्त्री । वृद्धतीफले । अम. । वा.सु.
१५अ. । वै.निघ.२भ.अपस्मा.चि.भेरवरसायने ।
सुद्रवार्त्ताकीफले । विरुति फल । अम. ।

वार्द्धिः । पुं । ऋषिविशेषः । च. ।

वाल(क)म् । स्त्री । बालके । वांग । ज.द. ।
वै.निघ.२भ.ज्य.चि. ।

वालधिप्रियः । पुं । चमरीरुगे । रा.नि.व.१६ ।

वालुकायन्त्रम् । स्त्री । औषधपाकार्थं यन्त्र-
विशेषः । तल्लक्षणं—“भाण्डे वितस्तिगम्भीरे मध्ये
निहितकूपिके । कूपिकाकण्ठपर्यन्तं बालुकाभिश्च
पूरिते । भेषजं कूपिकासंस्थं वज्रिना यच्च पच्यते ।
बालुकायन्त्रमेतद्वि यन्त्रं तव बुधैः स्मृतम् ॥” भा. ।

वाक्कली । स्त्री । मदिरायाम् । गौडीमद्ये ।

वावयः । पुं । तुलसीभेदे । वावूहे । श.र. ।

वावरी । स्त्री । ववूरुवचे । वावणा गौ. । भेष-
सृतसञ्जीवनीसुरायाम् ।

वावलः । पुं । ववूलवचे । वावणा गौ. ।

वाशा (शिका) । स्त्री । वासकवचे । वाकम
गौ. । श.र. ।

वाशिरः । पुं । अपामार्गवचे ।

वाशुरा । स्त्री । रातौ । उषा. ।

वाष्पः । पुं । अयुषि । नेत्रज्वले । अम. ।
उष्मणि । मे. ।

वाष्पकः । पुं । मारिषे । नटिग्री शीक । भा. ।

वाष्प(ष्पि)का । स्त्री । हिङ्गुपत्रायाम् । राङ्गुनी ।
श.र. । वा.चि.४अ. । कृष्णजीरके । म.द.व.२ ।
सुद्रराजिकायाम् । र.स.र. । सूतिका.चि. । ववूर-
वचे । वै.निघ.२भ.वा.व्या.चि. ।

वाष्पी (का) । स्त्री । हिङ्गुपत्रायाम् । राङ्गुनी ।
श.र. । गुणाः—“वाष्पीका कटुतिक्तीणा क्षि-
मोधापहा मता ॥” राज.३प. ।

वासः । पुं । वाय्यालके । र.मा. । वासकवचे ।
श.र. । गृहे । अम. । वस्त्रे । अ.टी. । स्त्री(स) ।
तेजपत्रे । रा.नि.व.६ । वस्त्रे । अम. ।

वासकः (का) । पुं । (Justicia adha-
toda adhatoda vasaca.) खनामप्रसिद्ध-
पुष्पशकवचे । छेति वांगक, वांगुलीशूलर
गौ. । मधु । हिं अरुषा । अङ्गुलसा ।
कं अङ्गुसा, आङ्गुसीगे । तं अङ्गुसर । ता. अध-
ङ्गुडे । तत्पथ्यायाः,—वेद्यमाता सिंहपर्णी
सिंहमुखी सिंहासः सिङ्गिका सिङ्गी वृषः वृषः
अटरुषः अटरुषः वाजिदन्तकः कमलीतृपाटलः
आमलकः वाशकः वाशा वाशिका वासका वासा
वासिका वासा वासिका वाजी वैद्यसिङ्गी मात-
सिङ्गी वासकः भिषङ्माता रसादनी कण्ठीरवी
सितकर्णी वाजिदन्ती नासा पञ्चमुखी सिंहपत्री
रुगेन्द्राणी । गुणाः—तिक्तः कटुः शीतः कासहरः
पित्तजित् । कामलाज्वरश्वाससञ्चरीरोगघ्नः । रा.नि.
व.४ । “आटरुषः शीतवीर्यो लघुहृद्यः कटुः
स्मृतः । तिक्तः खर्यः कासहन्ता कामलारक्त-
पित्तघ्ना । विवर्णता-ज्वर-श्वास-कफ-मेह-व्यापहः ।
कुष्ठारुचि-दृष्टा-बालि-नाशकः परिकीर्तितः ॥”
वैद्यकम् । “वासकस्य च पुष्पाणि वज्रसिनस

चव हि । कटुपाकानि तित्कानि कासचयहराणि च ॥ राज. १५. ।

वासगृहम् । स्त्री । मध्यभवने । अम. । वास-
भवने ।

वासतः । पुं । गर्दभे । श.र. ।

वासतेयो । स्त्री । रात्र्याम् । त्रिका. ।

वासनम् । स्त्री । धूपने । वस्त्रे । मे. ।

वासनाह्वयः । पुं । नागवल्लीलतायाम् । वै.निघ. ।

वासनी । स्त्री । वस्त्रादनीलतायाम् । रा.नि.व.३. ।

वासन्तः । पुं । कृष्णमुक्ते । प.सु. । रा.नि.व. १६. । सुक्ते । भृशं । त्रिका. । कीकिले । रा.नि.व. १८. । तिलचुपे । रा.नि.व.१०. । पिभीतकवले । रा.नि.व.११. । जातीपुष्पवले । कांके । उष्ट्र. । मलयसमीरे । त्रिका. । मदनवले । श.मा. । स्त्री । सिन्दूरे । वै.निघ. ।

वासन्तो । स्त्री । खनामख्यातपुष्पवले, नवमल्लिकायाम् । वागङ्गौल्लेख ग्राह. । वेणुकुल्लेख ग्राह. । हिं वसन्तोनेवारि । मं विरवन्ति । कं विरवन्ति । तत्पर्यायाः,—प्रसन्नो वसन्तजा माधवी मङ्गलाभिः श्रौतसङ्गा मधुवहुला वसन्तदूती नैपाली समल्ला नवमल्लिका नवमल्लिका । गुणाः—श्रीता ह्रया सुरभिः अमग्री च । रा.नि.व.११. । श्रीता लघु वित्ता विदीपनी च । भा. । माधवीलतायाम् । प.सु. । रा.नि.व.१०. । युधि-
कायाम् । ऊर्ध्वे । प.सु. । जातीवले । कीङ्कणे गणिकारिकेति प्रसिद्धे वले । पाटलायाम् । पांरुण ग्राह. । रा.नि.व.१०. । कीकिलायाम् । दन्तीपुष्पे । रा.नि.व.२३. ।

वासपुष्पा । स्त्री । चन्द्रशरे । भा. ।

वासयोगः । पुं । चूर्णे । आतौर । अम. ।

वासरः । पुं । दिवसे । अम. ।

वासवः । पुं । कृष्णमुक्ते । वै.निघ. ।

वासा । स्त्री । खनामख्यातवित्तशकवले । वागङ्गौल्लेख ग्राह. मधुवागङ्ग । वागङ्गी । रा.नि.व.४. । वा.स.१५. । दूर्वादी । "दूर्वाखना-
निखवासात्मगुणाः ।" च.द.पि.ज.वि. दुरालभादिः । "भुनिखवासाकटुद्विषीनाम् ।"

वासाकुशाण्डखण्डः । पुं । रक्तपित्तकासे औषधम् । पाठः—"पञ्चाशच्च पलं वाञ्छं कुशा-
खात् प्रस्थमाज्यतः । वाञ्छं पलशतं खण्डं वासा-

काथादके पचेत् । सुखा धात्री शुभा भार्गो विसु-
गन्धैश्च कार्ष्णिकैः । ऐलेयविश्वधन्याकमरिचैश्च पला-
शिवैः । पिप्पलीकुङ्कुमैश्च मधुसानीं प्रदापयेत् ॥"
कार्ष्णिक—वागङ्गौल्लेख ७४ प. कृष्ण ७४ प. मे. १७ प. कृष्णकुङ्कुम ८० प. वृत्त १७ प. ।
अक्षरप—मूत्रा, आमला, वंशलोचना, वायु-
हाटी, कुङ्कुम, तेजपत्र, एलाइस अथवा २ तो. एलावतुल, कुङ्कुम, धने एवम् मरिच
अथवा ८ तो. पिप्पलचूर्ण ७२ तो.
नीतल हरेले मधु १ प. ।

वासावासिका । स्त्री । वासकवले ।

वासासवा । स्त्री । कृष्णमूर्त्यायाम् । वै.निघ. ।

वासिः । पुं । कुठारभेदे । वाहिस । उणा. ।

वासिका । स्त्री । वासकवले । श.र. ।

वासिकारम् । स्त्री । शङ्खशूलमांसि ।

वासिनो । स्त्री । शङ्खशूलमांसि । श.च. ।

वासिष्टम् । स्त्री । वसिष्ठे । वै.च. ।

वासिष्टलेहः । पुं । कासाधिकारे औषधम् ।
अथ दशमूलादिचूरकान्तं प्र. १ प. । हरीतकी
११०० शतं यवः १६ श. वारि १२८ प. श्रे. १६
श. पुरातनगुडः १२१० श. तैलं ४ श. वृत्तं ४
श. आमलकीकायः ४ श. । पाकसिद्धौ मधु २
श. पिप्पलीचूर्णं ४ प. चिनातकं प्र. १ श. कलसे
पुरयिला मौस स्थापयेत् । दशमूलादि प्र. १ प. ।
हरीतकी ११००, यव १७ प. कृष्ण १२८ प. मे.
१७ प. पुरातन गुड १२१० प. तैल ४
प. वृत्त ४ प. आमलात्रय ४ प. । पाकसिद्धौ
मधु २ प. पिप्पलचूर्ण ४ प. जिजातक
अथवा ७ प. कलसे भस्मिन् वाञ्छाशानित
मांस राशिवे । वा.चि.१५. ।

वासिष्टी । स्त्री । वसिष्ठकवले ।

वासी । स्त्री । तक्षणा । रेन्ना, बिम्बाप ।
वै.निघ. । त्रिका. ।

वासुकी । स्त्री । विल्ववले । वै.निघ. ।

वासुदेवप्रियङ्गुरो । स्त्री । शतावरी । अत-
भूनी । रा.नि.व.४. ।

वासुदेवी । स्त्री । शतमूल्यायाम् । रा.नि.व.४. ।

वास्तिका । स्त्री । वनमेधिकायाम् । वै.निघ. ।

वास्तु । स्त्री । वास्तुकशके । रा.नि.व.७. ।

वास्तुकम् । पुं. स्त्री. । (Chenopodium
album.) खनामख्यातपत्रशकवले । वेङ्गुना वा
वेतोर्णाक । मं चकवत । कं चकवत् । तत्-
पर्यायाः,—पांशुपत्रं शाकवीरः शाकराजः शाक-
श्रेष्ठं कङ्कलः घनाघनः वास्तु वास्तुक्तं वास्तुकशकं
वसूक्तं हिलमीचिका राजशाकः चक्रवर्ती चार-
पत्रः शाकराट् यवशाकः । "प्रायश्ची यवमध्ये स्यात्
यवशाकमत्तः स्मृतम् ।" तच्च कृष्णवर्णमभेदेन
द्विविधं । भा.पू.१५. शा.व. । अस्य रसः पाके
लघुः । प्रभावश्च कृमिनाशित्वं मेधाप्रवर्धकत्वञ्च ।
सञ्चारमिदं कृमिघ्नं मध्यं रुच्यं अप्रिवलवर्धनञ्च ।
च.द.द्र.गु. । गुणाः—मधुरं शीतं चारम् ईषदन्तं
विदीपकं रीचकं क्वरन्तम् अशीर्णं मलसूत्रशुद्धि-
कञ्च । रा.नि.व.७. । "वास्तुकं मधुरं हृद्यं वात-
पित्ताग्निं हितम् ।" अत्रि, १६. । "कटु-
विपाके कृमिघ्ना मेधाप्रवर्धकवर्धनः । सञ्चारः सर्व-
दीपकः वास्तुकी रीचकः सरः ॥" सु.स.४६. ।
"तदेव तु वृद्धयर्थं शतं स्यात् गौरवास्तुकं ।" भा. ।
जीवशाके । पुनर्नवायाम् । वै.निघ. ।

वास्तुकशाकटम् । स्त्री । वास्तुकशकवले ।
रा.नि.व.२. ।

वास्तुकाकारा । स्त्री । पट्टशाके । पांशुर्णाक ।
वै.निघ. ।

वास्तुकालिङ्गः । पुं । तरन्मुजलतायाम् ।
तत्रभृश । प.सु. ।

वास्तुकी । स्त्री । चित्तीशाके । रा.नि.व.७. ।
वास्तुके । वै.निघ. ।

वास्तुपरिग्रहः । पुं । सर्वतः स्थानग्रहणे ।
आश्रयतन गङ्गा, शृङ्ग गङ्गा । च.त.१७. ।

वास्तुपुष्पा । स्त्री । चन्द्रशरे । भा. ।

वास्तुवजा । स्त्री । स्फोटपिङ्गकाधिष्ठानवेदना-
याम् । टाण्डुलं । भा.म.४. । [व.७.]

वास्तुवस्तुकम् । स्त्री । वास्तुकशके । रा.नि.

वास्तुकम् । वास्तुकशके । रा.नि.व.७. ।

वास्तुकी । स्त्री । श्वेतचित्तीशाके । रा.नि.व.७. ।

वास्तुः । पुं । लोहि । उष्णि । कश्चित् । (स्त्री) ।
नेत्रजले ।

वास्तुसेकः । पुं । रोदने । भा.म.४.म.नासारोगे ।

वास्तुस्वेदः । पुं । गुणैः खेदविशेषे । वातहरे

काथे कुक्षौ पूरयित्वा भूमौ निखन्त्य तदुपरि शय्यां
कृत्वा वाष्पस्वेदी शालः । र.स.र. ।

वास्तेयः । पुं । नागकेशरवले । र.मा. ।

वाहः । पुं । घोटके । अम. । च.द. कामादि-
सन्दीपने । उष्ट्र. । गर्दभे । परिमाणभेदे । "दीपा-
भ्याश्च संपुङ्गुभौ चतुःषष्टिशरावकः । संपुङ्गुभ्याश्च भवे-
द्दीपौ वाहीगोषी च सा स्मृता ॥" भा. । पायली-
परिमाणे । वाही । मे. । श्रीवास्तव्यधोरत्नभागे ।
जय.द.२५. ।

वाहद्विषन् । पुं । मङ्गि । प.सु. ।

वाहश्रेष्ठः । पुं । घोटके । रा.नि.व.१८. ।

वाहसः । पुं । सुनिषण्णशके । शुशुनि शाक ।
मे. । See सुनिषण्णकः ।

वाहा । स्त्री । वाही । रा.नि.व.१८. ।

वाहित्यम् । स्त्री । करिगण्डाधीभागे । अम. ।

वाहुवारः । पुं । श्लेष्मलकवले । रा.नि.व.११. ।

वाह्यको । स्त्री । अप्रिप्रकृतिः कौटभेदे । सु-
कल्प. ८. । [चि.१५.]

वाह्यद्रुतिः । पुं । रसस्य संस्कारविशेषे । रस.

वाह्यायामः । पुं । धनुस्तन्माख्य-वातव्याधिभेदे ।
लक्षणं—"वाह्यस्त्राद्युप्रतानस्थो वाह्यायामं करोति
च । तमसाध्यं बुधाः प्राहुर्वचःकथ्यं रुभञ्जनम् ।"
सु.नि.१५. ।

वाह्येन्द्रियम् । स्त्री । बहिरिन्द्रिये चक्षुरादौ ।

वाह्नि(ह्ना)कम् । कुङ्कुमे । रा.नि.व.१२. ।
वै.निघ.कृमि.चि.सुवर्चिकचूर्णे । हिङ्गुनि । रा.नि.
व.६. । भा. । खीतोऽङ्गने प.सु. । (स्त्री, का) ।
मत्स्यायाम् ।

विः । पुं । पक्षिणि ।

विकम् । स्त्री । सयःप्रसूताया गोः क्षीरे । गौजला
श्व. । श.च. ।

विकङ्कः । पुं । विकङ्कतवले । वै.निघ. ।

विकङ्कटः । पुं । गोचरचुपे । श.मा. ।

विकङ्कतः । पुं । (Flacourtia Ramont-
chi. Var sapida.) सुवाहने । वैशिष्टि ग्राह. ।
दा. हिं कंटाइ, वज्र । मं गुलघोष्टी । कं हल-
सानिका । तं कानवेगुचेदु । उत्. वज्रकुङ्कि ।
पञ्चा. कुकीया । तत्पर्यायाः,—वैकङ्कतः वृत्तिङ्करः
कण्टकारी शुम्बावः शुवाहुमः शुवाहचः किङ्किरी

सुगन्धः सुवाचकः कण्टपत्रः कण्टपादः स्वादु
कण्टकः ग्रन्थिलः व्याघ्रपात् मधुपर्णी बहुफलः गोप-
घोषा मृदुफलः दन्तकाष्ठः यज्ञीयव्रजपादपः
पिण्डारः हिमकः पूतः किङ्किणी। गुणाः—अम्लः
मधुरः मधुरपाकः लघुः दीपनः पाचनः कामला-
सन्नः पित्तघ्नः रा.नि.व.८। “विकङ्कतफलं पक्व
मधुरं सर्व्वदीघनुत्” भा.।

विकङ्कता। स्त्री। अतिवलायाम्। रा.नि.व.४।

विकचा। स्त्री। महाश्यावणिकायाम्। गौत्रक-
शृङ्गी। रा.नि.व.५।

विकटः। पुं। साकुलखट्वे। रा.नि.व.६।
सोमलतायाम्। वै.निघ.। विस्फोटके। श.र.।

विकटविषाणः। पुं। सस्वरस्ये। वै.निघ.।

विकटशृङ्गः। पुं। सस्वरस्ये। वै.निघ.।

विकण्टकः। पुं। यवासे। इराण्डा। जटा।
विकङ्कतवृक्षस्य नाम्नाख्यातवृक्षे। तत्पठ्यायाः—
मृदुफलः ग्रन्थिलः गोपघोषकः स्वादुकण्टकः काक-
नाशः व्याघ्रपादः घनदुमः घनफलः गज्जाफलः
मेषस्तनितीक्ष्णः सुदिरफलः प्रावृष्यः ह्यास्यफलः
स्तनितफलः। गुणाः—कषायः कटुः उष्णः रुच्यः
दीपनः कफघ्नः वलरसकश्च। रा.नि.व.११।

विकारः। पुं। रोगे। श.च.।

विकारणी। स्त्री। तिन्दुकवृक्षे। उदुगोष्ठे।

विकर्णकः। पुं। ग्रन्थिपर्णभेदे। उदुगोष्ठे।

विकर्णरोमा (न)। पुं। ग्रन्थिपर्णभेदे। उदुगोष्ठे।

विकर्णसंज्ञः। पुं। अकंठवृक्षे। आकन्ठगोष्ठे।

विकर्तनः। पुं। अकंठवृक्षे। आकन्ठगोष्ठे।

विकर्तिका। स्त्री। हृदयस्यावर्तच्छेदनके इव
रुग्विशेषे। वा.चि.६५।

विकर्षणम्। स्त्री। विगृह्याकर्षणे। मांसादि-
प्रतिवृद्धशल्यस्य मोचने। सु.स.७५।

विकलपाणिकः। वि। विकलहस्ते। शत-
भाण्डा। इला।

विकलाङ्गः। वि। पङ्कजाये।

विकल्पः। पुं। सम्प्राप्तेरौपाधिकभेदे। “दीपाणां
समवेतानां विकल्पोऽर्थाशकल्पना” भा. पञ्चनि.।
इदञ्चेति विकल्पः। यथा रसोदयः सद्यता यवा-
गृवा। सु.उ.६५५।

विकषा (सा)। स्त्री। मल्लिहायाम्। प.सु.।

मेषवृक्षखदिरवटी। मांसरोहिण्याम्। रा.नि.
व.१२। मेष. वातरक्तचि.। च.द.वा.व्या. एलादि-
तैले। रक्तपुनर्नवायाम्। वै.निघ.। [व.५।

विकस्वरा। स्त्री। रक्तपुनर्नवायाम्। रा.नि.

विकारः। पुं। व्याधी। रा.नि.व.२०। विकृते
रोगे। विकारः प्रकृतेरन्यथाभावे। अम.। धातु-
वेषस्ये। च.स.१५।

विकालः। पुं। सायाह्ने। वैकान। श.र.।

विकालिका। स्त्री। मानरन्ध्रायाम्। ठीवी,
षड़ी। विकारः।

विकाशि। स्त्री। तद्गुणविशिष्टद्रव्यभेदे।
“सन्धिवन्धास्तु शिथिलान् यत् करोति विकाशि
तत्। विशीघ्रौजश्च धातुस्यै यथा क्रमुक-
कीद्वौ” भा.।

विकिरः। पुं। पक्षिणि। अम.। वृक्षतृप्ते
विका.। सु.स.४५५। लक्षणं—“नयादिनिकटे
भूमिर्वा भवेद्वालुकामयी। उद्भास्यते ततो यत्
तज्जलं विकिरं विदुः” जलन्तु—शीतल स्वच्छं
निर्दोषं लघु स्वादु पित्तघ्नं चारुच। स्त्री। चरये।
भा.। सु.नि.३५।

विकीरणः। पुं। रक्ताकं। प.सु.। स्त्री। विक्षेपणे।

विकीर्ण(क)म् (का)। स्त्री, स्त्री। ग्रन्थिपर्ण-
भेदे। वै.निघ.। विक्षिप्तं।

विकीर्णफलः (कः)। पुं। रक्ताकं। वै.निघ.।

विकीर्णरोम (न)। स्त्री। स्त्रीण्यके। गौठि-
विकीर्णसंज्ञम् } शाला। रा.नि.व.१२।

विकुम्भः। पुं। कनकवृक्षे। रस.कौ.ज्वरारिरसि।

विकुण्डिका। स्त्री। नासिकायाम्। हे.च.।

विकूर्णनम्। स्त्री। सङ्कोचने। वा.उ.१५५।

विकृतः। वि। रोगिणि। रा.नि.व.२०।
असंस्कृते। मे.। स्त्री। विकारि। [हे.च.।

विकृतिः। स्त्री। विकारि। रोगे। डिक्के।

विकृष्टकालः। पुं। दूरवर्तिनि समये।

विकेशिका। स्त्री। वर्त्ती। अण्डे। सु.स.
१८५।

विक्रमः। पादे। रा.नि.व.१८।

विक्रमो (इन्)। पुं। सिंह। रा.नि.व.१८।

विक्रान्तम्। स्त्री। वैक्रान्तमणौ। रा.नि.व.१९।
पुं। सिंह। रा.नि.व.१८।

विक्रान्ता। स्त्री। वस्त्रादनैलतायाम्। रा.नि.
व.२। अभिमन्यववे। वै.निघ.। जयल्या। रा.
नि.व.४। सूषिककण्ठ्याम्। वराहकान्ताया। च.
द.व.४। इष्टुष्टिम्। अपराजितायाम्। हंस-
पादोलतायाम्। रक्तजन्तुलतायाम्। रा.नि.व.५।

विक्रिया। स्त्री। विकारि। अम.।

विक्रिवः। वि। जङ्घे। विह्वले। अम.।

विक्रोदः। पुं। आर्द्रतायाम्। भा. नासारोगे।

विखः (खुः) (ख्यः)। वि। अनासिके।
शैवा। हे.च.।

विखः (खुः)। वि। अनासिके। नाक्काटे।
हे.च.। श.र.।

विगतसूतिका। स्त्री। पुनरात्तवदंशनपथ्यन्तं
प्रमत्याम्। सु.शा.१०५।

विगतात्तंश। स्त्री। निवृत्तरजस्तायाम्। श.र.।

विगन्ध(न्ध)कः। पुं। इक्षुदीवृक्षे। रा.नि.
व.५।

विगन्धिका। स्त्री। इक्षुषाया। अजगन्धायाम्।
रा.नि.व.४।

विगिरः। पुं। विस्तरपक्षिभेदे। अकं.र.वि.
४४.शतके।

विग्रः। वि। अनासिके। शैवा। हे.च.।

विग्रहः। पुं। शरीरे। रा.नि.व.१८। विभागे।
भाग। मे.।

विग्रहावरम्। स्त्री। पृष्ठे। श.५।

विग्रहम्। स्त्री। वज्रे। वै.निघ.।

विघट्टिकाकन्दः। पुं। गुदकन्दरोगे।

विघट्टा (ष्टिका)। स्त्री। गुणच्छकन्दे।
रा.नि.व.७।

विघ्नसम्। स्त्री। भोजने। रा.नि.व.२०।
विघ्नके। पुं। भोजनशेषे। अम.।

विघ्नः। पुं। अन्नकरञ्जे। उपद्रवादी।

विघ्नप्रियम्। स्त्री। यवकृतयवायाम्। यवत्र
बाडे। प.सु.।

विघ्नशवाहनः। पुं। महासूषिके। रा.नि.
व.१८।

विघ्ने शानकान्ता। स्त्री। श्वेतद्रव्यायाम्।
रा.नि.व.८।

विह्वः। पुं। खुरे। विकारः।

विचिकिलः। पुं। दमनकवृक्षे। भा.म.३५.
मे.द.चि.। मल्लिकावृक्षे। वै.निघ.।

विचण्डिका। स्त्री। रक्तकरवीरवृक्षे। वै.निघ.।

विचञ्चिका। स्त्री। सूक्ष्मलोके। रा.नि.व.२०।
चन्द्रकुम्भभेदे। थोम्, फूलकुणि। तज्जल्यम्—
राज्याऽतिकण्ठतैलजः सुखा भवन्ति गात्रेषु
विचञ्चिकायाम्। सु.नि.५५.१९।

विचक्षणा। स्त्री। नागदन्त्याम्। शक्ति-
शुद्धे। रा.नि.व.५।

विचक्षुः। वि। विमनसि। विकारः।

विचितः (कः)। पुं। अशीकवृक्षे। रा.नि.
व.२०। तिलकवृक्षे। वै.निघ.। भूजंठवे। रा.
नि.व.८।

विचितकवृरा (वर्णा)। स्त्री। सविष-
जलोकायाम्। सु.स.१३५।

विचित्रा। स्त्री। सगैर्वाक्ये। शालाकौकूफ।
रा.नि.व.८।

विचित्राङ्गः। पुं। मयूरे। श.र.। व्याघ्रे।
श.च.।

विचित्रान्नम्। स्त्री। खेरिकायाम्। शिष्टि।

विचिलकः। पुं। प्राणहरकौटभेदे। सु.कल्प.
८५।

विचूर्णनम्। स्त्री। अवधूलने। भा.म.४५।

विचेष्टनम्। स्त्री। विरुद्धचेष्टायाम्, अलवदिय-
हादौ। निदा।

विच्छतकः। पुं। सुनिषण्यकशकी। ज.द.।

विच्छर्दिका। स्त्री। वमने। रा.नि.व.२०।

विच्छलः। पुं। वेतसलतायाम्। र.मा.।

विच्छायः। पुं। मणौ।

विच्छित्तिः। पुं। कषाये। विकारः।

विच्छिनः। पुं। बालरोगे। स्त्री। कृताश्च-
गादे सवात्रणे। वा.उ.१६५।

विजननम्। स्त्री। उत्पत्तौ। प्रसवे।

विजपिलम्। स्त्री। पङ्क। इला।

विजयचूर्णम् । क्ली० अशंसि औषधम् ।
खिकट्टे, खिकना, खिमद, वट, शिखू, आकुनादि,
यवकात्र, शत्रुजा, माकश्रुजा, छे, छिराडी,
इक्षयव, छितार मूल, वेडेला, गुल्फा, अक-
नवण, पिशुनमूल, वेणुगुंठे ७ यमानौ मगडंग
च. ६ ।

विजयन्तो । स्त्री । ब्राह्मीनुपे । वै. निघ. ।

विजया । स्त्री । स्थावरविधान्तगत मूलविधि ।
स. कल्प. २३. । शफालिकायाम् । रा. नि. व. ४ । हरी
तकीमेदे । “अलावृत्ता विजया । सतानामपि
जातीनां प्रधाना विजया स्मृता । सुखप्रयोगा
सुलभा सर्वरोगेषु शक्यते ।” भा. म. भ. । रा. नि.
व. ११ । सा विजयगिरिजा । वा. चि. २३. । जयन्त्यां ।
रा. नि. व. ४ आनन्दमेरवीव्याम् । दन्तौहने । वै.
निघ. । निर्गुण्डाम् । वचायाम् । श्वेतवचायाम् ।
रा. नि. व. ६ । नीलौहणे । बलायाम् । प. सु. ।
शमीमेदे । मज्जिष्ठायाम् । नीलसूत्र्यां । रा. नि.
व. ८ । अग्रिमस्ये । रा. नि. व. ९ । भङ्गायां । हिं
भाङ्, सिद्धि । तत्पथ्यायाः, — मत्कुण्डारिः
वैलोक्य-विजया भङ्गा इन्द्राशनं जया अजया
विजया वीरपदा गङ्गा चपला आनन्दा हविषी
मातुलानी मादिनी । श. च. । तद्गुणाः—कटुः
कषाया उष्णा तिक्ता वातकफघ्नौ रुघादिघ्नी वाक्-
प्रदा बल्या मेधाकारिणी सुष्ठु दीपनी च । रा.
नि. व. ६ ।

विजयावन्धः । पुं । अपराजितावन्धने । यथा—
“सायंकाले भिसन्त्रैव विजयाम् प्राप्तवन्तरेत् ।
बद्धा शिरसि तन्मूलं भूतज्वरहरं परम् ॥” वै.
निघ. ।

विजयावहः । पुं । सर्वपे । वै. निघ. ।

विजयनौ । स्त्री । नवमल्लिकायाम् । वै. निघ. ।

विजला । स्त्री । चक्षुःपे । रा. नि. व. ४ ।

विजिलम् । क्ली० दधिप्रकारे । दूषसरसयुक्त
नादौ । अम. । “पाकरूपरसासक्तो व्यञ्जने तु भवे-
त्तयम् । तेलपाकसुसंस्कारे प्रायस्तमुपसक्तम् ।
पािच्छलं लालसीकञ्च विजिलं विजिलञ्च तत् ॥”
श. र. १ ।

विजिविलम् । क्ली० विजिले । अ. टी. रा. । श. र. ।

विजुलः । पुं । शालालोकन्दे । रा. नि. व. ७ ।

विजृम्भणम् । क्ली० जृम्भणे । श. र. ७ ।

विजृम्भितम् । क्ली० चेटायाम् । मे. ।

विज्ज(ज्ज)लम् । क्ली० विजिले । अम. ।

विज्जलः । पुं । वाय्वालके । वेणुगुंठे । वै. निघ. ।

विज्जलम् (ला) । क्ली०, स्त्री । गुडत्वचि ।

रा. नि. व. ६ । वि. पिच्छिले । च. वि. ८. ३. ।

विज्जलि(ज्ज)का । स्त्री । जन्तुकालतायाम् ।
रा. नि. व. ३ ।

विज्जबुद्धिः । स्त्री । जटामांस्याम् । श. च. ।

विज्जानतैलगर्भः । पुं । अङ्गीकृतवे । रा. नि.
व. ९ । देवदारुवे ।

विज्जामरम् । क्ली० चक्षुषः शुकचेने । कश्चित् ।

विटः । पुं । खदिरः । मूषिके । वै. निघ. ।

लवणमेदे । विट्टे लवण । मे. । नागरज्जवे ।
श. मा. ।

विटकः । पुं । विस्फोटके ।

विटपः । पुं । पञ्चवे । हने । आदित्यपत्रे । रा. नि.
व. ४ । क्ली० । तन्नामकसकथिमस्मिन् । तस्य च

स्थानं वंचणवृषणयोर्ध्वभागः । सु. प्रा. ६. ३. ।

विटपो (न्) । पुं । वटवृक्षे । रा. नि. व. ११ ।
वृक्षे । अम. ।

विटप्रियः । पुं । सुहृद्वृक्षे । शंकराजकुलेन
गोष्ठे । रा. नि. व. ११ ।

विटमाचिकः । पुं । धातुमाचिके । श्व-
भाकिर । ह. च. ।

विटलवणम् । क्ली० विडलवणे । विट्टेनून ।
रा. नि. व. ६ ।

विटवल्लभा । स्त्री । पाटलीवृक्षे । रा. नि. व. १० ।

विटिः । स्त्री । पोतचन्दने । श. मा. ।

विट् (ड) । स्त्री । विडायाम् । रा. नि. व. व. १८ ।
का. नि. ।

विटकता । स्त्री । विडायाम् । मा. ज्व. नि. ।

विटखदिरः । पुं । अरिमेदखदिरवृक्षे, विष्ठा-
गन्धखादरे । शृ. त्र. वा. १ । तत्पथ्यायाः, — विटः
आरिमेदः हरिमेदः असिमेदः दरिमेदः क्रिमिशायकः
मरुदुमः कालकन्धः । गुणाः—कटुः उष्णः तिक्तः
रक्तघ्नघ्नोषहरः कण्डूविषविषपङ्गः क्वरकुष्ठोन्माह-
हरश्च । रा. नि. व. ८ । अपिच, — “अरिमेदः कषा-
योणीमुखदन्तगदासजित् ॥” भा. ।

विटघातः । पुं । सूत्राघाते । विट्टिघात ।

विट्चरः । पुं । गायशूकरे । अम. ।

विट्प्रियः । पुं । शिशुमारि । शुकक । वै. निघ. ।

विट्सङ्गः । पुं । पुरीषाप्रवृत्तौ । भा. अ. सा. चि. ।
“विट्सङ्ग आभानमथाविपाक ।”

विट्सारिका । स्त्री । सारिकाभेदे । उग्र-
भाकिर । जटा. ।

विडः । पुं । रसजारेण चारबहुलद्रव्यसमष्टौ ।
तद् यथा—“वास्तुकैरुष्णकदौदवदाणोपुनर्नवाः ।
वासापलाशनिचलतिलकाञ्जनमोचकाः । सर्वोद्ग-
खण्डं सच्छिद्रं नातिगुलं मित्रातले । दग्धं काण्डं
तिलानाञ्च पञ्चाङ्गं मूलकस्य च । प्रावयेन्मूत्रवर्गेण
जलं तस्मात् परिस्तुतम् । लौहपात्रे पचेद् यत्ने
हंसपाकादिमानवित् । वाष्पाणां बहुदानाञ्च बह्व-
नाहुदमो यदा । तदा काशीशसौराष्ट्रीचारवध-
कद्रव्यम् । गन्धकाञ्च सितं हिङ्गुलवणानि च षट्-
तथा । एषां चूर्णं चिपेद्देवि लौहसंपुटमध्यतः ।
समाहं भूगतं पञ्चाङ्गाथस्तु प्रचुरी विडः ॥” तिल-
काण्डचारं सर्वोच्चारसमम् इति नित्यनाथः । “टङ्गणं
शतधा भाव्यं द्रावैः पालाशवृक्षजैः । विडो वज्रि-
सुखो नाम हितोऽयं सर्वजारेण ॥” र. चि. २. ३. ।

विडम् । क्ली० लवणविशेषे । विट्टे लवण । हिं
विडि, आलोचर । तत्पथ्यायाः, — विडगन्धं विड-
लवणं काललवणं दाडिकं खण्डं कृतकं चारं
आसुरं सुपाक्यं खण्डलवणं धूर्तं कृमिकं । चि.
क्र. का. केशरपाके । प. सु. । गुणाः—दीपनम् उष्णं
वातघ्नं रुच्यम् अजीर्णशूलघ्नं गुल्ममेहघ्नञ्च । रा. नि.
व. ६ । विडङ्गे । वै. निघ. २. ३. । भयहृद्यघ्नी चि-
विडङ्गादिघ्नी । पाक्यलवणे । अम. ।

विडङ्गः । वि. (Embelia ribes.) Seeds
of Embelia ribes. कृमिघ्नपण्डुरद्रव्यविशेषे ।
विडङ्ग । हिं वात्रिराङ् वायविडं । ते वायुविडङ्ग-
पुचेट्टु । वम्, वरुडि, अम्बट् कार्कणनी । ता.
वायविले । तत्पथ्यायाः, — वेजं वेजः अमीघा
चिवतण्डुलं चिवतण्डुला चिवा तण्डुलः तण्डुला
तण्डुला तण्डुलीयका तण्डुलुः जन्तुनाशनः रसा-
यनः पावकः भस्मकं क्रिमिकण्टकः क्रिमिघ्नं क्रिमि-
शत्रुः गर्हभं कैरालं वातारिः जन्तुघ्नौ रोगामिनी
कैराली महरा कापाली वरा सुचिववोना वध-
नाशनः । गुणाः—कटुः उष्णं लघु कफघ्नवातघ्नम्

शूलाङ्गीनीदरघ्न अघ्निसान्द्रम् अरुचिकृमिघ्नञ्च ।
रा. नि. व. ६ । ईषतिकं विषघ्न कृमिघ्नञ्च । स. सू. ४. ६
अ. । वा. सू. १५. ३. सुरसादिः । “कालमाला-
विडङ्गम् ।”

विडङ्गसारः । पुं । विडङ्गतण्डुले । चारगुडि-
कायाम् । (हमाद्रिविरेचनाध्याये ।

विडङ्गा । स्त्री । विडङ्गे ।

विडङ्गादिचूर्णम् । क्ली० । कासाधिकारे ।
तत्पाठः—“विडङ्गं नागरं राक्षा पिपली हिङ्गु
सेन्धवम् । भागौ चारथ तच्छूर्णं पिबेद्वा घृत-
मावया ॥” वा. चि. ३. ३. ।

विडारः (लः) । पुं । मार्जारः । विडान ।
सुगन्धमार्जारः । शंकराङ्कूण । क्ली० । हरिताले ।
ह. च. ।

विडालकः । पुं । तदाव्यनेवलेपमेदे । “विडा-
लकोवहिलेपो नेवे पञ्चविज्जिते ॥” भा. ।

विडालपदकम् । स्त्री । कपे, रतो. । प. म. १. ख. ।

विडालास्थि । क्ली० । मार्जारस्थिनि । विडा-
लेन शोड । वा. उ. २. ८. ३. । इदं भगन्दरे हितं ।

विडालिका (ली) । स्त्री । भूमिकुष्माण्डे ।
छूँ ईकुमडा । रा. नि. व. ७ । गलगतश्वयुविशेषे ।
“शीफो भृशार्तिस्तु विडालिका स्यात् । हन्याद गले
चेद् बलयोक्तता स्यात् ॥”

विडुलः । पुं । वेतसवृक्षे । ह. च. ।

विङ्गन्धम् (न्धि) । क्ली० । विङ्गलवणे । प. सु. ।

विङ्गहः । पुं । बद्धकोष्ठतायाम् । निदा. ।

विङ्गमेदः । पुं । पित्तलवणरोगे । भा. ।

विङ्गलवणम् । क्ली० । विङ्गलवणे । र. मा. ।

विङ्गवराहः । पुं । गायशूकरे । जटा. ।

विङ्गवलः । पुं । शीपके । निशादन । प. सु. ।

विङ्गविघातः । पुं । सूत्राघातरोगविशेषे ।
लक्षण—“रुचदुर्बलयोर्वीतनोदावत्तं शक्यदया ।
मूत्रस्रोतोऽनुपयेत विट्सष्टं तदा नरः । विङ्गन्धं
मूत्रयेत् कृत्वा विडिघातं विनिर्द्दिशत् ॥” मा. नि. ।

विङ्गविभेदः । पुं । विडिघातरोगे । मा. नि. ।

विणमार्गः । पुं । गुदे । वा. चि. २. ३. ।

वितण्डा । स्त्री । करवीरवृक्षे । मे. । कजुनाम-
कन्दशकं । कछु । जटा. । दर्श्या । शो. । हारा. ।

वतस्ता। स्त्री। भारतीय-नदीविशेषे। वितस्ता काश्मीरे प्रसिद्धा। तज्जलगुणाः—स्वादु विदोषं लघु प्रज्ञाभुविप्रदं तापहरं जायहरं पथ्यच। रा.नि.व.१४।

वितस्ति। स्त्री। कनिष्ठिकाङ्गुष्ठयुतकरविस्तारे। १२ अङ्गुलि। रा.नि.व.१८।

वितानः (बन्धः)। पुं। शिरोत्रणस्य बन्धन-भेदे। “त्रयो वितानसंज्ञस्तु वितानाकार-संयुतः।” इति लक्षणं। सु.सू.१८५।

वितानकम्। स्त्री। धान्यके। धनिश। प.सु. पुं। साङ्गुचे। रा.नि.व.२३।

वितानमूलकम्। स्त्री। कीडघ्नदेशप्रसिद्धे कीरणमूले। वेणार मूल। रा.नि.व.२८।

वितुजम्। स्त्री। सुनिषण्यके। कुञ्जनि शोक। अम.। शेषाले। मे.।

वितुन्नकम्। स्त्री। धान्ये। धनै। रा.नि.व. ६। म.द.व.२। तुल्यके। कैवत्तसुसुके। वितुन्नक-नाली इत्यस्य लक्ष् सुसाकृतिः। कीसची मोथा गुडतनी इति च ख्यातम्। कैवत्तभूता, केकुटे-भूता। भा.। पुं। आमलकीवृक्षे। अम.। स्त्री (का)। भूम्यामलक्याम्। ऊँ है आभवा। वै. निघ.।

वितुन्नभूता। स्त्री। भूम्यामलक्याम्। ऊँ है आभवा। वै. निघ.।

वितुन्ना (विका)। स्त्री। भूम्यामलक्याम्। ऊँ है आभवा। रा.नि.व.५।

वितासम्। स्त्री। हिङ्गुले।

विस्मनः। पुं। वृषभे। श.च.।

विद्या। स्त्री। गोजिह्वायाम्। गोजिह्वा शोक। श.च.।

विदेशः। पुं। व्यङ्ग्ये। ङाटे। रा.नि.व.२०।

विदः। पुं। तिलकवृक्षे। वै. निघ.।

विदग्धम्। स्त्री। लघुरोहिषवृक्षे। वै. निघ.। (वि) अन्नपाने।

विदग्धाज्जोर्णम्। स्त्री। दग्धाज्जोर्णभेदे। See अयिमान्द्रम्।

विदग्धास्तदृष्टिः। स्त्री। दृष्टिगतरीगभेदे। लक्षणं—“अशमनाशनादौषः सास्त्रं यां दृष्टि-

राचिता। सन्निदकण्डुकलुषा विदग्धास्ते न सा स्मृता” वा.उ.१२५।

विदन्ता। स्त्री। वराटकभेदे। रा.नि.व.१३।

विदरम्। स्त्री। विश्वसारके। कनिष्कमग। श.च.। पुं। स्कीटने। काटे। अम.।

विदरणम्। स्त्री। विद्रव्ये। रा.नि.व.२०।

विदभः। पुं। दन्तमूलगतरीगे। लक्षणं—“दृष्टेषु दन्तमांसेषु संरम्भो जायते मृद्वान्। यस्मिन् यत्ननि दन्ताश्च स विदभोऽभिघातजः॥” वा.उ. २१५।

विदलम्। स्त्री। विदले। दानि। दाक्षि-बीज। डालिमैत्र दाना। अम. भ. लिङ्गसंघे। पुं। रक्तकाचने। श.र.। पिष्टके। पिठा। श.च.। स्त्री (ला)। विवृति। उड्डेष्टे। रा.नि. व.६। सातलायाम्। रा.नि.व.४।

विदलान्नम्। स्त्री। दाढ्याम्। दान। यथा—“यवगोधूमचणका माषी सुहृदक्षी तथा। मकुष्ठकः कुलत्थश्च मसूरस्त्रिपुष्टस्तथा। निष्पावकः कलायश्च विदलान्नं प्रकीर्तितम्॥ अचि. १५५। गुणाः—स्वल्पपथ्याथे मृग्याः।

विदलितम्। स्त्री। मज्जरक्तपरिप्लुतसद्यीव्रणे। वा.उ.२६५।

विदारकम्। स्त्री। वज्रचारे। रा.नि.व.६। ललमध्यस्थवृक्षिलाहौ। अम.।

विदारणः। पुं। कर्णिकारवृक्षे। श.र.। खर्चरे। थापत्र। वै. निघ.। स्त्री। वायुजन्मवृक्षवेदना-विशेषे। सु.सू.२२५। वि। विदीर्णकरणे।

विदारिका। स्त्री। शालपण्याम्। भांग-पाणि। प.सु.। गाभारीवृक्षे। वै. निघ.। प्रमेह-पिङ्गकाविशेषे। लक्षणं—“विदारिकान्दवद् वृक्षा कठिना च विदारिका।” सु.नि.६५। चूडरीग-विशेषे। लक्षणं यथा—“विदारिकान्दवद् वृक्षा कक्षा-वङ्गणसंघिषु। रक्ता विदारिका विद्यात् सर्वज्ञा सर्वलक्षणा ॥” सु.नि.१३५। कर्णरोगभेदे। “.....सन्निपाताविदारिका। सर्वणः सरुजः सन्धः श्वयथुः स उपेक्षितः। कटतैलनिभं पङ्कः सवेत् कच्छेण रोहति। सङ्घीचयति हृदा च सा ध्रुवं कर्णशक्नुमी ॥” वा.उ.१७५।

विदारि(रौ)गन्धा। स्त्री। शालपण्याम्।

भांगपाणि। सु.सू.३८५। तिलतुम्ब्याम्। डि९-नाडे। च.द.सू.कचि सुकुमारकुमारके हृते। च.सू.४५।

विदारिगन्धादिगणः। पुं। विदारिगन्धाः प्रभातयु द्रव्यसमूहेषु। तद् यथा,—विदारिगन्धा विदारो सङ्घट्टा विषदवा सट्टा पृथक्पणौ शतावरो सारिवा कृष्णसारिवा जीवकर्षभको महासङ्घा सुदसङ्घा वृद्धयो पुनर्नैरेण्ड हसदो वृश्चिकाल्युषभी चेति। तद्गणः,—विदारिगन्धादिरयं गणः पित्तानिलापहः। शोष-गुणान्ना-मर्दोऽश्वासकासविनाशनः॥

विदारिणो। स्त्री। गाभारीवृक्षे। रा.नि.व.६। **विदारो**। स्त्री। गलरीगभेदे। लक्षणं यथा—“सदाहमोद श्वयथुं सरक्तमन्तर्गले पृतिविश्रीय-मांसं। पित्तं विद्यादने विदारो पार्श्वे विशिषात् स तु येन श्रेते ॥” सु.नि.१६५। चूडरीग-भेदे। कैकविडालो। लक्षणं—“विदारोकन्द-कठिना विदारो कञ्चवङ्गणे ॥” वा.उ.३१५। (Ipomoea digitata, Syn. Panicula-
ta.) महाकन्दशाकाविशेषे। ऊँ है कुम्भड़ा। हि

विलाङ्कन्द, चौरविदारो गेठी च। क नल गु वल तें मङ्गपलतिग। उत्. भूङ्कखाव। वम. भूमिकोहले। तत्पथ्याः,—चौरवृक्षा इत्यगन्धा कोष्ठो विदारिका स्वादुकन्दा सित शुक शगा-लिका वृष्यकन्दा वृष्यवर्धनी वृष्ययत्निका चौर-विदारो विडालो भूङ्गपाखो स्वादुलता गजेटा वारिचलभा मन्थफला चौरवङ्गो पयलिल। गुणाः—मधुरा शीता मृदाः क्षिग्धा रक्तपित्तघ्नौ कफहरौ बल्या वीर्यवर्धनी च। रा.नि.व.७। कोहला कारो लोहितकुसुमः, स च विधा दीर्घकन्दो बहु-चौरः, हस्तिपादको महाचौरश्च। सु.सू.३८५। च.चि.८५। सुवर्चलायाम्। वाराहो कन्दे। चौर काकोल्याम्। वै. निघ.। विदार्यादिगणः यथा—पञ्चाङ्गुलशिकालो वृक्षो रवेवाह्वयपथ्यो कच्छु करी-जीवन्स्वल्पमूलगोपमुनाचिपाद्यात्मकं वर्गे। गुणाः—हृद्यो वृद्धयः वातपित्तघ्ना शोषगुणान्नामर्दोऽश्वासकासहरश्च। वा.सू.१५५। [रा.नि.व.७।

विदारोकन्दः। पुं। विदायौ। ऊँ है कुम्भड़ा।

विदारोहयम्। पुं। कुष्माण्डभूमिकुष्माण्डयोः। कुम्भड़ा ७ ऊँ है कुम्भड़ा। वै. निघ.अथ.चि. शिव-गुल्याम्।

विदारः। पुं। कृकलासि। कैकलीम। विका। **विदाहः**। पुं। पित्तजन्यरीगे, पित्तजन्यज्वाला-याम्, कपादादिदाहः। भा.।

विदाहकः। वि। दाहजनके।

विदाहि। वि। अतिदाहजनकवस्तुनि। तस्य लक्षणं—विदाहि द्रव्यं हारमज्ञं कुप्यान्था तथाम्। यदि दाहश्च जनयेत् पाकं गच्छति तद्वि-रात ॥ राज.।

विदिकचक्रः। पुं। हरिदाहपक्षिणि। हरि-शाल व कृष्णगोकुल। श.च.।

विदुः (दूः)। पुं। कनिष्कगन्धमन्त्रावकाशे। अ-टो.। अथस्य कर्णाधः षडङ्गुलं भागे। अ.द.२५५।

विदुलः। पुं। वेतसलतयाम्। कञ्जवत्स। प-सु। वा.सू.१५५। गन्धरमे। र.मा.।

विदुला। स्त्री। सातलायाम्। रा.नि.व.४।

विदुलद्विरे। उटप्रवावन्। “विदुलायाम् मूलच ॥” प्रयोगा बन्धाधिकारे।

विदूरजम्। स्त्री। वैदूर्यमणौ। रा.नि.व.१३।

विदूररत्नम्। स्त्री। वैदूर्यमणौ।

विद्वः। पुं। सन्निपाते। स्त्री। सद्योत्रणविशेषे। लक्षणं—“सुस्मास्यश्रव्यामिहत यदङ्गं त्वाशया-दिना। उत्तुङ्गितं निर्गतं वा तद्विद्वमिति निर्दि-शत ॥” स.चि.२५।

विद्वकर्णः। पुं। अविद्वकर्णायाम्। आकुनादि। भ. विद्वकर्णः।

विद्वकर्णी (पिका, षी)। स्त्री। पाठायाम्। आकुन दि. भ. विद्वकर्णः। अम.। रा.नि.व.६।

विद्वपकटो। स्त्री। तिलगुडायाम्।

विद्वमाक्षिकम्। स्त्री। मये। वै. निघ.।

विद्वः। स्त्री। चूडरीगभेदे। लक्षणं यथा—“या पञ्चकर्णिकाकारा पिटिका पिटिकान्विता। सा विद्वः वातपित्तभ्याम्...॥” वा.उ.३१५।

विद्या। स्त्री। गणकारिकायाम्। गणिशास्त्रौ। श.च.। ज्ञाने। जटा.।

विद्यादलः। पुं। पुं भूर्जवृक्षे। श.मा.।

विद्याधरयन्त्रम्। स्त्री। उमयुं परनामके औषधपात्रार्थं यन्त्रविशेषः। तस्य लक्षणम्—“अथ स्थाव्या रमजिज्ञा निदध्यात्तन्मुखीपरि। स्थाली-

मूहसुखीं सख्यद्विष्य सदुदत्तया । ऊर्ध्वस्थान्
जलक्षिप्त्वा चूल्यामारोप्य यदतः । अधस्ताज्ज्वालये
दग्निं यावत्पहरपक्षकम् । स्वाङ्गशीतं ततो यन्ता-
द्भुक्तौघादसमुत्तमम् । विद्याधराभिधं यन्त्रम्...
...उदाहृतम् ॥” भा. ।

विद्याधररसः । पुं । गुणै रसः । पाठः—
“गन्धकं तालकं ताप्यं स्ततामं मनःशिलां ।
शुद्धतत्तु त्वयां मद्दं यद्वावधेदिनम् ॥ पिप्पल्याः
सुकषायणं वज्रोक्षीरेण भावयेत् । निष्काजं भवेत्
क्षौद्रैः... ॥” गुरुक, हरिताल, शर्षपाक्षिक,
ताम्र, मनहान, कुङ्कुम प्रत्येक २ ह्द
तो. पिप्पलेर काथे ७ वज्रोक्षौरे भावना
पिते. सा.वी. ।

विद्याधराभ्रम् । स्त्री । श्लाघिकारे औष-
धम् । पाठः—“विद्रुङ्गसुखविफला गुडूची दन्ती-
विहङ्गिकटुतिकच । प्रत्येकमेषां पित्तभागचूर्णं
पलानि चलायसो मलय । गोमूत्रसिद्धस्य पुरा-
तनस्य किंवाय दद्यानि च राटिकायाः । कृष्ण-
चूर्णस्य पलं विद्रुङ्गं निश्चन्द्रकण्ठमतीव सूतात् ।
पादोनकपं खरसेन खल्ले शिलातले मनुमयी(नी)-
दलस्य । संगोष्प्य यन्नादपि शुद्धयन् पाषाणचूर्णेन
पिचुन्मतेन । युक्ता ततः पूर्व्वरजांसि दत्त्वा सर्पि-
संधुभ्यामवमयं यन्तात् । निधापयेत् क्षिप्रविद्रुङ्ग-
भाण्डे... ॥” इत्यादि । विद्रुङ्ग, शूता, त्रिकला,
कुङ्कुम, दन्तीमूल, तेड्डीमूल, ७ त्रिकटु
प्रत्येक २ तो. कुङ्कुमगूर अथवा कुङ्कुमोह-
ट्टिका ४ प. जारिताल १ प. ; थुलकूडि-
वरसे णोषित पारा १॥० तो. कुङ्कुमक
२ तो. कज्जली करिशा, मेहै कज्जली ७
पुष्कोक्त ज्वामगूर शूत ७ मधु द्वारा मर्दन
करिशा त्रिधातौ राशिरे. गात्रा. १।२।३
रति पर्याप्त । सा.वी. ।

विद्यापतिः । पुं । चिकित्साज्ञानप्रणेतारि ।

विद्युच्छिखा । स्त्री । स्थावरविधान्तर्गतमूल-
विषभेदे । स.कल्प.२अ. ।

विद्युज्ज्वाला । स्त्री । कलिकारीक्षुपे । विस्-
गात्रुणिश । रा.नि.व.४ ।

विद्युत् । स्त्री । सन्ध्यायाम् । मे. ।

विद्युत्प्रयम् । स्त्री । कासधातो । ह.च. ।

विद्रम् । स्त्री । छिद्रं । श.च. ।

विद्रधिः (धी) । पुं, स्त्री । शकदोषभेदे ।

अयमपि विद्रधिलक्षणः । सु.नि.१४अ. । रोगभेदे ।

फोड़ा । बाह्याभ्यन्तरभेदेन स द्विविधः । बाह्यः

पुनः षड्विधः वातपित्तकफशोणितत्ततविदोषजस्येति ।

निदानलक्षणे—“त्वयक्तमांसमदं स संद्रव्यास्थिसमा-
श्रिताः । दीपा. शीथं शनैर्घोरं जनयत्युच्छ्रिता

भृश । महामूलं रजावन्तं वृत्तं वाप्यथवायतं । स

विद्रधिरिति ख्यातो विज्ञेयः षड्विधश्च सः ॥” सा.

नि. । “पृथग्दोषैः समलेषु चेतनाप्यसृज्या तथा ।

षण्णामपि हि तेषान् लक्षणं संप्रवक्ष्यते । कृष्णी-

ऽरुणौ वा पक्षौ भृशमत्यर्थवेदनः । चिरोत्थान-

प्रपाकश्च विद्रधिवर्तिसम्भवः । पक्षौदुस्वरसङ्काशः

श्यावी वा ज्वरदाहवान् । चिरोत्थानप्रपाकश्च

विद्रधिः पित्तसम्भवः । शरावसृष्टः पाण्डुः शीतः

सन्धोऽल्पवेदनः । चिरोत्थानप्रपाकश्च सकण्डुश्च

कफोत्थितः । तनुपीतसितायैवामाखावाः क्रमशः

स्यूताः । नानारूपरजास्यावी घाटाली विषमो

महान् । विषमं पचते वापि विद्रधिः सान्नि-

पातिकः । तैस्तैर्भावेरभिष्टे चने चाप्यसेविनः ।

चतोष्मा वायुविष्टतः सरक्तं पित्तमौरयेत् । ज्वर-

सृष्ट्या च दाहश्च जायते तस्य देहिनः । एष विद्रधि-

रागन्तुः पित्तविद्रधिलक्षणः । आभ्यन्तरानस ऊर्ध्वे

विद्रधौन् परिचक्षते । गुर्व्यसात्माविरुद्धात्रणुक्ता-

सक्तिरभोगनात् । अतिव्यवाय व्याधाम-वेगाघात-

विदाहिभिः । पृथक् समूय वा दीपाः कुपिता

गुल्मरूपिणम् । वज्रोक्षवसमुत्तमलः कुर्वन्ति

विद्रधम् । गुदे वसिस्तुखे नाभ्यां कुक्षौ वज्रणयो-

स्तथा । वृक्षयोः प्रोक्ते यकृति हृदये क्लोमि वा

तथा । तेषां लिङ्गानि जानीयात् बाह्यविद्रधि-

लक्षणे । आसपक्षेणोयेन पक्षापकं विनिर्दिशेत् ।

गुदे वातनिरोधस्तु वक्षी कृच्छाल्यसूचता । नाभ्यां

हिक्का तथाटोपः कुक्षौ सारुतकोपनम् । कटो-

पृष्ठग्रहसौत्रं वज्रण्योख्ये तु विद्रधौ । वृक्षयोः पार्श्व-

सङ्कोचः प्रोक्तास्त्रासवरोधनं । सर्वज्ञप्रग्रहसौत्रो

हृदि शूलश्च दाहणः । याधो यकृति लणा च

पिपासा क्लोमजोऽधिका । आमी वा यदि वा

पक्षौ महान् वा यदि चेतः । सर्वज्ञं सन्धीत्यत-

थापि विद्रधिः कष्ट उच्यते । स्त्रीणामप्रजातानां

प्रजातानां तथाऽहितैः । दाहज्वरकरो घोरी

जायते रक्तविद्रधिः । अपि सम्यक्प्रजातानामसृक्-

कायादनिःसृतं । रक्तजं विद्रधिं विद्यात् कुक्षौ

सकलसंज्ञितम् ॥” सप्ताहानीपशान्तयेत् ततोऽसौ

सम्प्रपच्यते । सु.नि.२अ. । गुल्मादस्य विशेषः ।
गुल्मशब्दे सग्यः ।

विद्रधिका । स्त्री । प्रमेहपिडकायाम् । लक्षणं—

“विद्रधिलक्षणेयुक्ता ज्ञेया विद्रधिका बुधेः ॥” सु.

नि.६अ. ।

विद्रधिघ्नः (नाशनः) । पुं । शिशुघने ।

श्रीभाञ्जनहृत् । मज्जिना गीह । विका. ।

विद्राविणौ । स्त्री । काकमाच्याम् । रा.नि.व.४ ।

विद्रुमः । पुं । प्रवाले । अना । रा.नि.व.१२ ।

पल्लवे ।

विद्रुमफलः (ला) । पुं, स्त्री । मधुरकुन्दुरी ।

वै.निघ. । द्रव्ये । अम. । रा.नि.व.१२ ।

विद्रुमलता (तिका) । स्त्री । नलीनामगन्ध-

विद्रुमवाक् । स्त्री । मधुरकुन्दुरी । वै.निघ. ।

विद्रुलः । पुं । वेतसवने । वै.निघ. ।

विद्वान् । पुं । वेद्ये । रा.नि.व.२० ।

विद्वेयम् । स्त्री । कङ्काली । कट्काल । रा.नि.

व.१२ । [भ.रभसः । मे. । विका. ।

विधः (धा) । पुं, स्त्री । ऋद्धी । हृत्पत्रे । वेधने ।

विधनम् । स्त्री । मधुच्छिष्टे । शोभ. ।

विधवनम् । स्त्री । कम्पने । व्याक. ।

विधसम् । स्त्री । मधुच्छिष्टे । शोभ. । वै.निघ. ।

विधाता (तन्) । पुं । मद्ये । रा.नि.व.१४ ।

विधात्री । स्त्री । पिप्पल्यां । श.च. ।

विधानम् । स्त्री । व्यवस्थायाम् । जटा. । (कम्) ।

व्यथायाम् । श.र. ।

विधानिका । स्त्री । वृहत्याम् । विकृती ।

वै.निघ. ।

विधः । पुं । कल्पने । भेदे । सु. । वेद्ये । रा.

नि.व.२० ।

विधुः । पुं । कर्पूरे । मे. ।

विधु(धू)तिः । स्त्री । कम्पने ।

विधु(धू)ननम् । स्त्री । कम्पने ।

विधुफलध्वरः । पुं । सन्निपातज्वरभेदे ।

लक्षणं—“विधुफलं च तौ नाम्ना सन्निपाताबुदा-

हती । श्रेष्ठानिलाधिकी यस्य सन्निपातः प्रकु-

प्यति ॥” भा. ।

विधुरा । स्त्री । कर्णपृष्ठाधः ऊर्ध्वं ऊर्ध्वजनुसं-

हये । तत्र च वाधिर्यम् । सु.शा.६अ. । रसाला-

याम् । मे. ।

विधुवन(ल)म् । स्त्री । कम्पने । जटा. । अम. ।

विनता । स्त्री । प्रमेहपिडकाभेदे । लक्षणं—

“महती पिडका नीला पिडका विनता स्यूता ॥”

सु.नि.६अ. ।

विनदः । पुं । सप्तपण्डिते । श.च. ।

विनमनम् । स्त्री । नमोकरणे । सु.सू.७अ. ।

विनम्र(क)म् । स्त्री । तगरपुष्पे । रा.नि.व.१ ।

विनया । स्त्री । वाद्यालके । वेणुज्जा । मे. ।

विनसः । वि. । नासाहोने । जटा. ।

विनामः । पुं । व्यथया शरीरनमने । भा.म.३भ. ।

विनारुहा । स्त्री । त्रिपर्णिकाकन्दे । रा.नि.

व.७ । See त्रिपर्णिका ।

विनाशः । पुं । नाशे । अम. । (क.) वि. । गत-

नासिके । जटा. ।

विनाशोन्मुखम् । स्त्री । पक्के । अम. ।

विनासिका । स्त्री । अग्निप्रश्रुतिकोष्ठभेदे ।

सु.कल्प.८अ. ।

विनिपातः । पुं । देवादिव्यसने । मे. ।

विनोतः । पुं । दमनकक्षुपे । दम् । रा.नि.व.१० ।

See दमनकः ।

विनोयः । पुं । कल्के । र.मा. ।

विन्दुः । पुं । परिमाणभेदे । जलकणायाम् ।

अम. । भुवोर्मध्यभागे । मे. ।

विन्दुचित्रकः । पुं । मृगविशेषे । श.र. ।

विन्दुपत्रः । पुं । भूर्जवृक्षे । रा.नि.व.६ ।

विन्दुफलम् । स्त्री । मौक्तिके ।

विन्दुराजिः । पुं । राजिमच्छर्पविशेषे । सु.

कल्प.४अ. ।

विन्दुरेखकः । पुं । पक्षिविशेषे । श.च. ।

विन्दुलः । पुं । अग्निप्रश्रुतिकोष्ठविशेषः । सु.कल्प.

८अ. । See कोटः ।

विन्दुवासरः । पुं । गर्भे सन्तानोत्पत्तिकरशुक्ल-

पातादने । ज्योतिषम् । [श.च. ।

विन्ध्यपञ्चो । स्त्री । विन्ध्यशलाटी । वेणुज्जा ।

विन्ध्यजातः । पुं । विभोतकवृक्षे । वै.निघ. ।

विन्यवासियोगः । पुं । राज्यआधिकारि
योगः । पाठः—“यौव शतावरी लोपि फलानि
हे पले तथा । सर्वसमयद्वारा योगः सीधं लोह
रजोऽस्ति॥ अथ मन्त्रचर्चसं लोहम् ।
त्रिकट्ट, मन्त्रुनी, त्रिकला, वेदुनी, भेत
वेदुनी प्रतीक २ तौ. १०६ २ तौ.
एकत्र गाड़िव । रस.र. ।

विन्या । स्त्री । खलौहले । मोशाड़ गाड़ ।
म. । एलायाम् । छे.च. ।

विन्याकः । पुं । समपर्वणे । श.च. ।

विन्यनो । स्त्री । अक्षितारकी ।

विपत्तिः । स्त्री । विपदि । अम. ।

विपदापहा । स्त्री । वनकुल्ये । वै.निच. ।

विपन्नः । पुं । सपे. म. । वि. विपद्यस्ते

विपरातमस्तैलम् । कौ. । शरीरत्रयाय
विकार तलम् । पाठः—“सिन्दुराङ्ग विषकुष्ठ-
रसोनचित्र-वाणाङ्ग साङ्गलिककल्काविपकृतम् ।
प्रह्न दन्तयुतमुत्कृतसुनफेयः । क्लिन्नवणप्रशमनी
विपरातमस्तैलम्॥” चित्रको रत्नाचित्रकः ।
वाणाङ्गः शङ्खपुष्पामूर्ख ॥ जलं चतुर्गुणम् । तस्य ४
श. । कल्क प्र. १ प. ।

विपर्णकः । पुं । पलाशवृक्षे । श.च. ।

विपर्ययः । पुं । “यद्यथाभिहितं तस्य प्राति-
लाभ्यम् ।” सु. ३.६५ अ. । व्यतिक्रमे । अम. ।

विपाकः । पुं । खेदः । पाचने । मे. । द्रव्य-
अचयानन्तरं पाके सति साधुव्यादिरणामे
“जाठरणा अना योगाद्गदुदति रसान्तरम्
रसानां परिणामान्ते स विपाक इति स्मृतः । मिष्टः
पटुश्च मधुरमज्जोऽस्ति पचते रसः । कटुतिक्तकषा
याणां पाकः स्यात् प्रायशः कटुः ॥ प्रायः पदेन
त्रोहि स्यात् स्वादुरस्ति विपाकतः । शिवा कषाया
मधुरा शरीरं च कटुकाप च ॥ इति । तेषु मधुर-
विपाकस्य श्लेष्माकारिता, अम्लपाकस्य पित्तकारिता,
वातश्लेष्माकारिता, कटुपाकस्य वातकफपित्त-
नाशिता च । भा. ।

विपाण्डुः । पुं । वनजकर्णायाम् । वै.निच. ।

विपाण्डुरा । स्त्री । महामेदायाम् । प.सु. ।

विपादिका । स्त्री । पादस्तोत्ररीणि । रा.नि.
व.२० । पादगत वृद्धकुष्ठभेदे । लक्षणं—“कण्ठ-

मतौ दाहकजीपपत्रा, विपादिका पादगतयमम् ।”
सु.नि.५ अ. । See पादस्तोत्रः ।

विपादो । स्त्री । हस्तपादलतायाम् । रा.नि.व.५ ।

विपाशा । स्त्री । भारतयन्त्रद्विगेषे । रा.नि.
व.४ तज्जलगुणाः साधारण-महीजलवज्जयाः ।

विपिनद्वः । पुं । कालशकै । वै.निच. ।

विपिनद्वपः । पुं । भारवधवृक्षे । मौर्याण
ग.ह. । “विपिनद्वपदलोत्पेः ।” रस.र.व.वि. ।

विपुलरसः । पुं । इक्षी । कीषान्तरम् ।

विपुल(ला)स्रवा । स्त्री । गृहलतायाम् ।
शुठकुशत्रौ । रा.नि.व.५ ।

विपुषा । स्त्री । हृषायाम् । शृषु रम । रा.
नि.व.४ ।

विपूयः । पुं । बहुपूयतायाम् । भा.म.कुष्ठचि. ।
सु.नि.५ अ. । व्याक. ।

विप्रः । पुं । अश्वत्थवृक्षे । रा.नि.व.११ । शरीर-
वृक्षे । वै.निच. । रीषी । विका. ।

विप्रकष्टम् । कौ. । मूलकाष्ठे । रा.नि.व.२ ।

विप्रकष्टः । वि. दूरे । हला. ।

विप्रतिपत्तिः । स्त्री । अन्यभाषिते । सु.सु.
३२ अ. । विराधे ।

विप्रत्ययः । पुं । कार्यकार्यहितताहितशुभा-
शुभेषु विपर्ययाभिनिवेशे । च.शा.५ अ. ।

विप्रदहः । पुं । फलमूलादिशुष्कद्रव्ये । श.च. ।

विप्रप्रियः । पुं । पलाशवृक्षे । रा.नि.व.२३ ।

विप्रलम्बा (लोभो) (इन्) । पुं । देववर्चुरके,
किङ्किरातवृक्षे । शौ.टी. । रा.नि.व.१० ।

विज्ञता । स्त्री । योगिनीगविशेषे । तल्लक्षणं
यथा—“.....योगिनिः विभुताख्या लघावनात् ।
सज्जातकण्डुः कण्डूला कण्डू चान्तिरतिप्रिया ॥”
श.उ.३३ अ. ।

विफनः । पुं । बन्धाकर्कोटिकायाम् । वै.निच. ।

विफना । स्त्री । केतक्याम् । रा.नि.व.१० ।

विबद्धः । पुं । पुत्रागवृक्षे । वै.निच. ।

विबन्धः । पुं । आनाहराणि । रा.नि.व.२० ।
मन्त्र-मूत्ररीषे ।

विबन्धबन्धः । पुं । वृष्टीदरीरः स्थणवन्धन-
वन्धनम् ।

विशिष्टे । “विबन्धो विविधो बन्ध इति लक्षणम् ।”
सु. ३ ।

विबन्धवर्तिः । स्त्री । अश्वत्थ शूलरीगभेदे ।
“नोत्सृज्येद यः पुरीषन्तु सानाहः शूलपौडितः...
... ।” ज.द.४३ अ. ।

विभाकरः । पुं । चित्रकवृक्षे । चित्तांगीह ।
अकवृक्षे । अकंन्त ग्रीह । अम. । सूर्ये ।

विभाण्डिका । स्त्री । आहुत्यचुपे । अकाण्णी ।
वै.निच. ।

विभाण्डो । स्त्री । आवतकौलतायाम् । रा.
नि.व.३ । नीलापराजितायाम् । वै.निच. ।

विभातम् । कौ. । प्रभाते । अतः काले ।

विभावरो । स्त्री । हरिद्रायाम् । रा.नि.व.६ ।
मेदायाम् । र.मा. । रातो । अम. ।

विमावरीयुगम् । कौ. । हरिद्रा दारुहरिद्रयोः ।
हरिद्रा ७ दारुहरिद्रा । भा.१ भ.ज.चि. ।
“विश्रवास्मि विमावरीयुग-वरा ।”

विभावसुः । पुं । चित्रकवृक्षे । अकवृक्षे ।
मे. । अग्रौ । सूर्ये । अम. । चन्द्रे । छे.च. ।

विभीतकः (को) । पुं, स्त्री । (Ter-
minalia belerica.) Beleric myrobalan.
प्रसिद्ध-वृक्षविशेषः । वटहड़ा ग्रीह । छिं वटहड़े,
तिनास । मेरा, वटहड़ा । मं बेहड़ा । कं तोड़े । तें
तांड़े चेहु । ता. तनितण्डि, तीअण्डि ।
तत्पण्यायाः—अलः तुषः कर्षफलं भूतवासः
भूतावासः कलिः कलिद्रुमः कलिबन्धः कलिनदः
कुशिकः बहुवीर्यः तलफलः सन्ध्याकः वासन्तः
वटहड़कः द्राव्यः विषन्नः अजिलन्नकः कासन्नः
कलियुगालयः । गुणाः—कटुः तिक्तः कषाय उष्णः
कफघ्नः चक्षुष्यः पलितघ्नः विपाके मधुरः लघुश्च ।
विभीतकी मदकरः कफमारुतनाशनः । सु.सु.४६ अ. ।
विभीतफलं—खादुपाकं कषायं कफपित्तघ्नम् उष्ण-
वीर्यं हिमस्य भेदनं कासघ्नं रुचं नेत्रकेशप्रसादनं
कृमिनिखरताहरणम् । तन्माज्ज—दृष्ट्याच्छिदं कफ-
वातशान्तिकारं लघु कषायं मदकारि च । भा.पू.
१ अ. । विभीतकफलोत्प-तैलगुणाः—खादु हिमं
केश्यं गुहं पित्तानिलपीडाघ्नम् । रा.नि.व.१५ ।
मधुरं मधुरवीर्यं विपाकं वातप्रित्तशमनं शीत-
वीर्यम् अभिष्यन्दि सृष्टविण्मूत्रम् अभिसादन-
चेति । सु.सु.४५ अ. ।

विभीषणः । पुं । नलवृक्षे । नलग्रीह ।
नि.व.८ ।

विभूतिः । स्त्री । भस्मनि । ऐश्वर्ये ।

विभ्रंशः । पुं । शरीरक्षये । च.सु.१५ अ. ।

विभ्रमः । पुं । भान्तौ । मा.नि. ।

विमर्दः । पुं । चक्रमर्दचुपे । छाकना । रा.
नि.व.४ । कालहृतचुपे । कालकाशना । र.मा. ।

विमर्दकः । पुं । चक्रमर्दचुपे । रा.नि.व.४ ।
घृतसुक्तकान्तद्रव्ये । वा.उ.३३ अ. ।

विमलम् । कौ. । पद्मकाष्ठे । रीष्ये । सेन्धव-
लवणे । वै.निच. । रीष्यमाचिके । रा.नि.व.१३ ।
वि. निम्बेली । वै.निच. ।

विमलजाता । स्त्री । सावितेन द्रवीकृत-
खण्डादौ । थण्डान्निर रम । इयं मन्थखण्डिकादि-
वह्मणा । सु.सु.४५ अ. ।

विमलमणिः । पुं । कपूरमणौ । अफिक ।
रा.नि.व.१३ ।

विमला । स्त्री । रीष्यमाचिके । प.सु. । See
तारमाचिकम् सातलायाम् । वै.निच. । विमल-
मणौ । वै.निच. २ भ. चक्षुषि. । गीदलादौ ।
गोपद्विष्टा विष । दारुमीच इति यस्याः
प्रसिद्धिः । तच्छुद्धिः—“जम्बीरस्य रसे खिन्ना
रन्धातीयेन वा पचेत् ।” विमला शुद्धिमायाति
दोलायन्नेष निश्चितम् । सा.कौ. ।

विमलाशनः । पुं । शरीरवृक्षे । र.मा. ।

विमानः । पुं । घोटके । मे. ।

विमुक्तः । पुं । साधवौलतायाम् ।

विस्वम् । कौ. । विस्वीफल । तेणाकुठाफन ।
र.मा. । पुं । ककलासे । कौ.कनाम । मे. ।

विस्वकम् । कौ. । विस्वीफल । तेणाकुठा-
फन । श.र. । [श.र. ।

विस्वजा । स्त्री । विस्वीलतायाम् । तेणाकुठा ।

विस्वटः । पुं । सर्पवृक्षे । श.च. ।

विस्वा (स्वि[स्वो]का) । स्त्री । विस्वायाम् ।
तेणाकुठा । तत्पण्यायगुणाः—विस्वी रक्तफला
तुम्बी तुण्डिकेरी च विस्विका । श्रीष्टीपमफला
प्रीक्ता पीलुपर्णी च कथ्यते ॥ विस्वीफलं खादु
शीतं गुहं पित्ताशवातजित् । क्षमनं लेखनं दध्यं

विश्वनाथानकारकम् ॥ भा. रा.नि.व.३. वा.सु. १५५. सु.सु. ४६५.

विश्वोत्तिका । स्त्री । विश्वीशक्ति । तेषां कृष्णपाठा ।

विश्विनो । स्त्री । नेवकनीनिकायाम् । ८५५. तारा । रा.नि.व.१८.

विश्वो । स्त्री । शालिधान्विशेष । रा.नि.व.१६ । विश्विकायाम् । तेषां कृष्ण । च.सु.वमन. । सु.सु.३८५. कुन्दिकायाम् । सु.सु.३६५.

विश्वः । स्त्री । गुवाके । कथित् ।

विश्वापनम् । अङ्गुल्यादिविभक्तनेन शोधविलायने । सु.चि.१५.

वियञ्चारी (इन्) । पुं । चिल्लपक्षिणि । जैन-पाथी । श.मा. ।

वियोगो (इन्) । पुं । चक्रवाकपक्षिणि । श.च. ।

वियोनिः । चि । विवृतयोनी । सु.नि.२२५.

विरङ्गम् । स्त्री । कङ्कुष्ठचिकित्सायाम् । रा.नि. व.१३. विङ्ग । प.सु. ।

विरजाः । त्रि । विगतार्तवायाम् । जटा. ।

विरजा । स्त्री । दुःस्वप्नायाम् । हारा. । गन्धविरजायाम् । मेषवाजी.पञ्चवसारतैले । कपित्थालो-हणे । र.मा. ।

विरठः । पुं । तिलकवृक्षे । वै.निघ. ।

विरणम् । स्त्री । वीरणमूले । वेणीय. भृगु । प.सु. । र.स.र.वा.व्या.चि. गन्धराजतैले ।

विरदा । स्त्री । अश्वगन्धायाम् । कथित् ।

विरलम् । स्त्री । पातलदधनि । रा.नि.व.१५.

विरलद्रवा । स्त्री । विरलद्रव्यवायाम् । जटा. ।

विरला । स्त्री । तिन्दुकाम् । “कीलीकदम्ब-विरला ।” वा.सु.१५५.न्यग्रोधादी । कृष्णविवृति । वै.निघ. ।

विरा । स्त्री । मधे । रा.नि.व.१४.

विराटकम् । स्त्री । कान्तपाषाणे । हृषिक. । र.सा.सं. ।

विराटजः । पुं । राजपट्टमयी । तिका. ।

विरान्तकः । पुं । अङ्गुलिहन्ते । वै.निघ. ।

विराध(धा)नम् । स्त्री । वीड़ायाम् । श.र. ।

विरालः । पुं । विडालि । अ.टी. ।

विरुक् । पुं । ईहाद्यगे । रा.नि.व.१६.

विरुद्धम् । त्रि । देशकालप्रकृतिसंयोगविपरीति ।

विरुद्धता । स्त्री । विरुद्धं नाम यत् दृष्टान्त-सिद्धान्तसमर्थेऽपि रीतम् । च.वि.८५.

विरुद्धा(ध्य)शनम् । स्त्री । विरुद्धभोजने ।

“वीरमस्यादि यद् भुक्तं तद्विरुद्धाशनं मतम् ।”

योग.अ.सा.चि. । “विरुद्धाध्यशनाजीर्णम् ।” विरुद्ध-

भोजनजरीगा यथा—“नकात्मवीरपदकोदराणां

विस्फोटकोन्मादभगन्तराणाम् । मूर्च्छामदाधान-

गलरहाणां पाण्डुमयव्यालविषस्य चैव । किलास-

कुष्ठ-यङ्घ्र्यौगदानां शोधातिसार-ज्वर-पीनसानां ।

सन्तानदीपस्य तथैव सत्यविरुद्धमन्नं प्रवदन्ति

हेतुम् । विरुद्धाहारजनितान् रोगान् इति विरे-

चनम् । वमनं शमनं वापि.... ।” राज.३५. ।

विरुद्धः । वि । अङ्कुरिते । मी. । च.सु.१८५.

विरुद्धकम् । स्त्री । अङ्कुरितधान्ये । वै.निघ. ।

विरुद्धधाना । स्त्री । अङ्कुरितयवे । यद्वत्

अङ्कुर । गुणो—गुरुः पुष्टिकरी च । च.सु.२७५.

विरुपम् । स्त्री । पिप्पलीमूले । रा.नि.व.६.

स्त्री (पु) । दुरालभायाम् । रा.नि.व.४. शुक्-

शिल्प्याम् । आनाकुली । कृष्णातिविषायायाम् । रा.

नि.व.६. पुं । सज्जरसे । शून ।

विरुपाक्षः । पुं । अश्वस्य दुष्टदृष्टभेदे । “वि-

पाक्षद्वैते तु कम्पः खेदश्च जायते ।” ज.द.

५७५. । [रा.नि.व.१६.

विरुपी (इन्) । पुं । जाह्नके । कान्तिगिरिगिरी ।

विरुक्षणम् । स्त्री । रुक्षीकरणे । वा.उ.३२५.

विरिकः । पुं । कर्पूरे । वै.निघ. । विरेचने ।

जोगाथ । मा.नि. । मलभेदे । श.र. ।

विरिको (इन्) । पुं । कम्पिलके । वै.निघ. ।

विरिचकः । त्रि । विरेककारिणि ।

विरिचनम् । स्त्री । विरेके, मलभेदे । जोगाथ ।

सर्वथाप्येव विरेचनद्रव्याणि भूवारिगुणभूयिष्ठानि

भूवारिणां गुरुत्वादभोगच्छन्ति । तानि च द्रव्याणि

दृष्टताभ्यामादन्तीद्रवन्तीसमत्ता-शङ्कितौ-विषाणिका-

गवाक्षोच्छलान्तोसुक सुवर्णवीर्यचित्रककिण्वी-

कुशकाशतिलक-कम्पिलक-रम्यक-पाटलापुग-हरी-

तकामलक-विभीतक नीलिनीचतुरङ्ग-लेखपूतो-क-

महावच-सप्तच्छदाकं ज्योतिष्मत्यस्येति । सु.सु.१६

अ. । तानि च षट् भवन्ति चौररसकल्ककषाय-

शतशीतचूर्णभेदेन । तानि यथोत्तरं लघूनि ।

सु.सु.४४५. । “विरेचनद्रव्याणि पृथिव्यम्बु-

गुणभूयिष्ठानि पृथिव्यापी गुर्व्याः गुरुत्वादधी

गच्छन्ति तस्माद्विरेचनमधीगुणभूयिष्ठमनुमानात् ।”

सु.सु.४१५. । तत्प्रातः स्निग्धस्निग्धवान्ताः । तद्गुणाः-

—“बुद्धेः प्रसादं बलमिन्द्रियाणां धातुस्थिरत्वं

ज्वलनातिदीप्तिम् । चिराच्च पाकं वपुषः करोति

विरेचनं सत्यगुणस्यमानम् ॥” सु. । तस्य मात्रा

यथा—“मात्रोत्तमा विरेकस्य त्रिंशद्भिः कफा-

त्मकं । वेगेर्विंशतिभिर्मध्या हीनीक्ता दशवेगैः ।

द्विपलं श्रेष्ठमाख्यातं मध्यमञ्च पल भवेत् । पला-

ईच्च कषायायाम् कनौयस्कं विरेचनम् ॥” अन्यच्च

—“पलन्तु श्रेष्ठमाख्यातं मध्यमञ्चैपलं भवेत् ।

कर्षमानं कनौयः स्यात् ज्ञेयं श्रेष्ठायपेक्षया ॥”

आनन्दसेनः । “वमने च विरेके च तथा शोणित-

मोक्षणे । साईचथोदशपलं प्रस्यमाहुर्मनीषिणः ॥”

इति । तन्निषेधः—“बालवृद्धनवज्वरिनवप्रसूतादयो

न विरेच्या जीर्णज्वरिप्रभृतयो विरेच्याः । शरदि

वसन्ते च पाचनैरामवलासं स्निग्धस्य स्नेहनेः

स्निग्धस्य च स्वेदेर्विरेकः कार्यः ॥” प.प्र.४४५.

विरेचनः । पुं । पौलुहने । रा.नि.व.११.

घृतकरञ्जे । रा.नि.व.६.

विरेचनफलः । पुं । पौलुहने । वै.निघ. ।

विरेचनोपयोगि । त्रि । विरेचके । च. ।

विराचनः । पुं । पृथुश्लिम्-श्लोणाकवृक्षे ।

शोभापाठा । घृतकरञ्जे । रा.नि.व.६. रोहि-

तकवृक्षे । रोहितां गीह । रा.नि.व.८. अकवृक्षे ।

आरुन्ध गीह । केचित् ।

विरोधः । पुं । चौराख-गन्धद्रव्यभेदे ।

विलः । पुं । वेतसवृक्षे । श.च. ।

विलकरी (इन्) । पुं । सूषिके । रा.नि.व.१६.

विलम्बिका । स्त्री । तन्नामकविस्चिकामेदे ।

लक्षणं—“दुष्टञ्च भुक्तं कफमारुताभ्यां प्रवर्तते

नोर्द्धमध्ययस्य । विलम्बिकां तां भृशदुश्चिकित्सा-

माचक्षते शास्त्रविदः पुराणाः ॥” मा.नि. ।

विलम्बो (इन्) । पुं । सद्योव्रणे । मत्स्यविशेषे ।

गुणाः—वातकरः पित्तकरः कफकरश्च । अति-

२२५. ।

विलयः । पुं । विलापने । वा.उ.३२५. ।

विलया । स्त्री । बलायाम् । र.मा. ।

विलला । स्त्री । श्वेतवलायाम् ।

विलवासः । पुं । जाह्नकजलो । कान्तिगिरि-

गिरी । रा.नि.व.१६.

विलवासी (इन्) । पुं । सर्पे । श.र. ।

विलालः । पुं । विडालि । अ.टी. ।

विलासिनी । स्त्री । हरिद्रायाम् । रा.नि.व.

६. शङ्खपुण्याम् । वै.निघ. ।

विलिखा । स्त्री । मत्स्यभेदे । इक्षीश इति कथित् ।

वै.निघ. ।

विलेपः (नम्) । पुं, स्त्री । सुगन्धलेपनद्रव्ये ।

अम. ।

विलेपनी । स्त्री । शोडे । मे. ।

विलेपी । स्त्री । यवागूविशेषे । शोडेविशेष ।

अम. । मं गिलहरी । चतुर्गुणवारिसिद्धविरलद्रव-

यवाग्वाम् । “विलेपीमुचिताङ्गाचतुर्गुणशक्ततां

वदेत् ।” सु.चि.३६५. । “चतुर्गुणजले सिद्धा

विलेपी विरलद्रवा ।” प.सु. । तच्छुलापेक्षया नव-

गुणवारिसाध्या यवागूः ज्ञेया । “विलपी विरल-

द्रवा ।” च.द.ज्व.चि. । “बहुभक्ता विलेपी ।” रा.

नि.व.२०. । “विलेपी तु चतुर्गुणे ।” “विलेपी

च घना सिक्थेः सिद्धा जीरे चतुर्गुणे ।” गुणाः-

—“विलेपी तर्पणी हृद्या मधुरा पित्तनाशिनी ।”

प.प्र.२४५. । “विलेपी दीपनी हृद्या हृद्या संया-

द्विणी लघुः । व्रणारिरोणिणां पथ्या तपणी दृङ्-

ज्वरापहा । आमशूलहरा खादुः दीपनी रुचि-

पुष्टिगता ॥” वै.निघ. । “विलेपी तर्पणी लघ्वी

याहिणी क्षुत्तृषापहा ।” राज.३५. । अथा यथा—

“कृता च षड्गुणे तीथे विलेपी भाष्टतच्छुलः । सा

चाग्निदीपनी लघ्वी हिता मूर्च्छाज्वरापहा ॥” वै.

निघ. ।

विलेप्यः । पुं । यवाग्वाम् । श.र. । स्त्री ।

विलेप्याम् । “पेयां विलेप्यामकृतम् ।” च.द.वमने ।

विलेवासी (इन्) । पुं । सर्पे । श.र. ।

विलेशयः । पुं । विलवासिनि अहिनाकुलश्लेष्म-

गोधादिभ्यः । “नीघा-शश-भुजङ्गाखु शल्लक्याद्या

विलेशयाः ।” गुणाः—“विलेशया वातहरा मधुरा

रसपाकयोः । वृद्ध्या बहुविष्णुत्वा वीर्योष्णा

अपि कीर्तिताः ॥” भा. । तन्नासं आसवातकास-

हरं पित्तदाहकरञ्च । रा.नि.व.१७. । कीकङ्-

नामकविल्वशयम् । रा.नि.व.१८ । अन्ये विल्वशया
ये तु कौकडीन्दुरिकादयः । तेषां च गहिर्तं मांसं
मान्द्यगौरवदुर्जरम् ॥ प.सु. ।

विलोचनम् । स्त्री । नेत्रे । रा.नि.व.१८ ।

विलोटकः । पुं । वल्लीगडमल्ले । वेणु शूङ्ग-
शुङ्गि माह । श.च. ।

विलोडनम् । स्त्री । आलोडने । वायुजन्यव्रण-
वेदनाविशेषः । सु.सू.२२अ. ।

विलोडितम् । स्त्री । पादजलेन विभागदधि-
कृते तन्त्रे । रा.नि.व.१५ ।

विलोमः । पुं । कुकुरे । सपै. म. ।

विलोमौ । स्त्री । आमलक्यां मे. । [श.र. ।

विलम् । स्त्री । विडम् । प.सु. । द्विजौ । शि. ।

विलम् । स्त्री । विषे । प.सु. ।

विलमूला । स्त्री । वाराहीकन्दे । श.च. ।

विलम् । स्त्री । विलफले । मे. । विलशलाटी ।
वेणुशूङ्ग । च.द. ज्वरातीसा.चि. कलिङ्गाद्य-
गुडिका. । पले. ८ ती. । श.मा. । प.प्र. ।

विल्वः । पुं । (Egle marmelos.) खनाम-
ख्यातवृक्षः । वेणु शूङ्ग । हिं वेल । मं वम्-
वेल, विल । कं विल्वन । तं मारु. । ता. विल्व ।
तत्पर्यायाः—शाखिल्यः शलूषः मालूरः श्रीफलः
कपीतनः मङ्गाकपित्तः गोहरीतकी पूतिवातः
अतिमङ्गल्यः मङ्गाफलः शल्यः हृद्यगन्धः शलाटुः
कर्कटाक्षः शैलपत्रः शिवेष्टः पत्रशृङ्गः विपत्रः
गन्धपत्रः लक्ष्मीफलः गन्धफलः दुरारुहः विशाख-
पत्रः विशिखः शिवद्रुमः सत्यफलः सदाफलः
सुभीतिकः समीरसारः । गुणाः—मधुरः हृद्यः
पित्तघ्नः गुरुः कषायः कफज्वरातिसारघ्नः रुचिकृत्
दीपनश्च । विल्वमूलं—त्रिदोषघ्नं मधुरं लघु
वातघ्नञ्च । कीमलं फलं—क्षिप्तं गुरु संघाहि
दीपनञ्च । पक्वं फलं—गुरु मधुरं कटुतिक्त-
कषायीणं शंघाहि त्रिदोषघ्नञ्च । रा.नि.व.११ ।
अपिच—“पक्वं सुगन्धि मधुरं दुर्जरं याहि
दोषलमिति ।” “फलेषु परिपक्वं यद्गुणवत्तुदा-
ह्यम् । विल्वान्यत्र विश्वेयमांसं तद्धि गुणाधिकम् ।
द्राक्षाविल्वशिवादीनां फलं शुक्लं गुणाधिकम् ॥”
भा.आसंव. ।

विल्वगन्धः । पुं । तदाख्यतुलसीभेदः ।

विल्वजा । स्त्री । शालधान्यविशेषः । सा च
भागधीगुणैस्तुल्या । “विल्वजा मागधी पीता
सामान्यास्ता गुणगुणैः । रुचिहृदलक्ष्मणवदोषघ्नी
च शमापहा ॥” अति.१५अ. ।

विल्वतैलम् । स्त्री । कर्णरोगाधिकारे तैलम् ।
“फलं विल्वस्य सूत्रेण पिष्टा तैलं विपाचयेत् । एतत्-
कल्कम्प्रदायेव बाधित्य परमौषधम् ॥” रस.र. ।

विल्वपत्रम् । स्त्री । विल्वदले । वेणुशूङ्ग ।
रस.र. यद्गुणैकवाटरसे ।

विल्वपर्णी । स्त्री । वातघ्न-पत्रशकविशेषः । च.
सू.२७अ. ।

विल्वपेशि(षि)का (श्री) । स्त्री । विल्व-
मज्जायाम्, विल्वशलाटी । वेणुशूङ्ग । वा.सू.१५
अ. । चि.४अ. । गुणाः—“कफघातामशूलघ्नी
याहिषी विल्वपेशिका ।” राज.३प. ।

विल्वमध्यम् । स्त्री । विल्वशले । वेणुशूङ्ग ।
वा.सू.३८अ. । सु.चि.३८अ. ।

विल्व । स्त्री । द्विजुपव्रणम् । रा.नि.व.६ ।

विल्वदिकषायः । पुं । विल्वदिपञ्चमूलैः
गुडूच्याम रुधान्यकैश्च कृते कषाये । स वातज्वरे
हितः । च.द.वा.ज्व.चि. । “विल्वदिपञ्चमूलैश्च
गुडूच्यामलके तथा ।”

विल्वान्तरः । पुं । कण्टकिवृक्षविशेषः, ऊशी-
राख्यवीरतरौ । तं वेणुशूङ्ग । १. जाङ्गलदेशे
नर्मदातटे चर्मखलीनदीसमीपे च । तत्राक्षय-
मुच्यते—“विल्वान्तरी जगति वीरतरः प्रसिद्धः
अंतासितारुणविलोहितपीतपुष्पः । स्याज्जातिवृक्ष-
कुसुमः शमिसूक्ष्मपत्रः स्यात् कण्टकी विजलदेशज
एष वृक्षः ॥” इति उल्लङ्घः । सु.सू.३८३८अ. ।
सु.चि.१५अ. । “वीरतरः उशीराख्यः ।” वा.सू.
१५अ. । गुणाः—कटुरुण आग्नेयः पथ्यः वात-
रोगघ्नः सन्निगुलघ्नश्च । रा.नि.व.८ । “विल्वान्तरी
रसे पाकेऽतिशूलघ्नः कफापहः । मूत्राघाताग्निज
शाही धीनिमूत्रानिलघ्नश्च ॥” भा. ।

विवर्णत्वम् । स्त्री । स्नानगन्धले । मा.नि. ।

विवर्तनम् । स्त्री । कर्णवायोः निष्काशयितु-
मिष्टस्य कर्णलघ्नस्य पुनर्विवर्तनरूपयन्त्रकर्मणि ।
यन्त्रस्य कर्णान्तरेव सम्यक्कर्मणि । सु.सू.७अ. ।

विवर्तितः । वि । परिवर्तितः । भा. ।

विवर्तितसन्धिः । पुं । सन्धिसुक्त-भयरोग-
विशेषः । “विवर्तिते तु सन्धिपात्रांपगमनादिष-
माङ्गता वेदना च ।” सु.नि.१६अ. ।

विवर्धनम् । स्त्री । वृते । वै.निच. । [अम. ।

विवस्त्रान् । पुं । अर्कवृक्षे । आकृन्त शूङ्ग ।

विविधविषापहा । स्त्री । निर्विषोवृक्षे । वै.निच. ।

विहता (त्ता) । स्त्री । क्षुद्ररोगभेदः । लक्षणं
—“विहतास्यां महादाहो पक्रोदुस्वरसन्निभाम् ।
विहतासि तं विद्यात्पित्तोल्यां परिमण्डलाम् ॥”
सु.नि.१३अ. ।

विहताक्षः । पुं । स्थूलचरपक्षिविशेषः ।
कूङ्ग । त्रिका. । गुणाः—“विहताक्षस्तदीषघ्नी
बल्यः शुक्रविवर्धनः ।” अचि.२१अ. ।

विशम् । स्त्री । रौप्ये । वै.निच. । स्थाले । अ.
टी.रा. । सु.चि.११अ. । पुं । मनुष्ये ।

विशदम् । स्त्री । काशीये । शिवाकम् । वै.
निच. । पुं । निर्मले, क्षेदनाशके । “क्षेदच्छेद-
करः ख्यातो विशदो व्रणरोपणः ।” स्त्री (दा) ।
वृहत्याम् । मद. ।

विशद्वनम् । स्त्री । गुदे कुक्षितश्चकरणे
बाधुतांशः । सु.नि.३अ. ।

विशल्यकरणी । स्त्री । शीघ्रविशेषः । निर्विषो,
आशान्नान् । रामायणम् । गुणाः—“विशल्य-
करणी बल्या व्रणसन्धानकारिणी । वारयत्
शीघ्रतया वं रक्तातिसारमुल्लङ्घम् ॥”

विशल्यकृत् । पुं । भूपलाशे, आस्तीतके ।
शंभुश्री । र.मा. ।

विशल्या । स्त्री । गुडूच्याम् । रा.नि.व.३ ।
विकृष्टतवले । वै.निच. शूङ्ग । लाङ्गलिकायाम् ।
विश-लाङ्गुलिना । रा.नि.व.४ । वा.सू.१५ अ.
अर्कादिव. । उ.६अ. । शाकभेदे । दन्तिवृक्षे ।
अम. । च.द.विषाधिकारे । विहतायाम् । तेउड्डी ।
पाटलायाम् । शिवाकम् । सु.चि.१८अ. । च.द.
विषाधिकारे । नागदल्यां । शतिशूङ्गे । र.मा. ।
विपुटायाम् । मे. । अजमोदायाम् । रा.नि.व.६ ।

विशाकरः । पुं । रूखदल्याम् । रा.नि.व.६ ।
हस्तिशृङ्गायाम् । शतिशूङ्गे । प.सु. । पाटला-
वृक्षे । शिवाकम् । भा.स. ४भ. गर्भ.चि. ।
भद्रचूडवृक्षे । नक्षत्राणि । श.च. ।

विशाखः । पुं । पुनर्नवायाम् । श्वेत शूङ्गा ।
रा.नि.व.५ । स्त्र्यापम्भारे । सु.उ.३७अ. ।

विशाखघ्नः । पुं । विल्ववृक्षे । वेणु शूङ्ग ।
वै.निच. । [शूङ्ग । श.च. ।

विशाखजः । पुं । नागरवृक्षे । नाट्यशालेनवृ

विशाखपत्रः । पुं । बालरोगभेदे । निदा. ।

विशाखा(खका) । स्त्री । श्वेत रक्त-पुनर्न-
वायाम् । वै.निच. २भ.वा.व्या.चि.षड्शीतिगुणु स्त्री ।
क्षणापराजितायाम् । वै.निच. । कठिक्कवृक्षे ।
मे. । तन्नामनचले । अम. ।

विशाचिका । स्त्री । माषपर्णायाम् ।

विशारदः । पुं । वकुलवृक्षे । रा.नि.व.१० ।
स्त्री (दा) । क्षुद्रदुरालभायाम् । रा.नि.व.४ ।
कपिकच्छौ । वै.निच. ।

विशालः । पुं । वृक्षविशेषः पक्षिभेदे । मे. ।
समविशेषः । श.र. ।

विशालतेलगर्भः । पुं । आङ्गीठवृक्षे । आङ्कोड
शूङ्ग । रा.नि.व.८ ।

विशाललव्कः । पुं । समपर्णवृक्षे । प.सु. ।

विशालपत्रः । पुं । श्रीतालवृक्षे । रा.नि.व.
८ । माणे । मानकू । प.सु. ।

विशालफलिका । स्त्री । निषाख्यां । वीरा-
शिश । रा.नि.व.७ ।

विशाला । स्त्री । इन्द्रवारुणीलतायाम् । श्राथान
शान्ता, शान्तिश्री । रा.नि.व.३ । भा.स.४भ.
सनरी.चि. । अश्व चि.पथ्यादिगुडै । वै.निच.ज्व.
चि.दावि.शङ्गे । इन्द्रवारुणीफल । वा.सू.१५अ. ।
महेंद्रवारुणीलतायाम् । श्राथान शूङ्ग । वै.निच.
जीर्ण.ज्व.चि.कल्याणवृक्षे । उपोदक्याम् । पू.हे
शूङ्ग । रा.नि.व.३ । सुरामास्याम् । शाकभेदे ।
श्राथानश्री । वै.निच. । गोरचकक्याम् ।
श्राथानश्रीशूङ्ग । च.द.पाण्डु.चि. । उन्मा.चि. ।

विशालाक्षी । स्त्री । नागदल्याम् । रा.नि.व.६ ।

विशाली । स्त्री । अजमोदायाम् । श्राथानौ ।
रा.नि.व.६ ।

विशिखः । पुं । शरद्वृक्षे । रा.नि.व.१८ । स्त्री
(खा) । अपत्यमार्गे । सु.शा.१.अ. । कर्कसमार्गे ।
सु.सू.१०अ. ।

विश्वपुङ्खा । स्त्री । शरपुङ्खायाम् । भा.स. ४भ. । "श्वेतया विश्वपुङ्खा सह ।" चि.क.क. बन्ध्याप्रतीकारे ।

विशिष्टः । पुं । शीघ्रके । वै.निघ. । [हारा. ।

विशिष्टपत्रः । पुं । ग्रन्थिपर्णवृत्ते । गै.टे.म. ।

विशीर्णपत्रः (र्णः) । पुं । निम्बवृत्ते । निम. गौ. । रा.नि.व.६ ।

विशेषः । पुं । ज्ञानयोः प्रकृतिविकारयोः प्रवृत्ति- निवृत्तयोश्च असामान्यदर्शने । च.शा.५अ. । पृथक्त्व- कृत्वे । व्यावृत्तबुद्धिकृत्वे । च.सू.१५. ।

विशेषकः । पुं । तिलकचुपे । तिलगौ. । रा. नि.व.१० ।

विशोकः । पुं । अशोकवृत्ते । रा.नि.व.१० ।

विशोध(धि)नो । स्त्री । नागवल्लीलतायाम् । नौलीवृत्ते । वै.निघ. । नागदन्तयाम् । शतिशु.८. । रा.नि.व.५. । दन्तिवृत्ते । अश्वपौ. । रा.नि.व.६ ।

विशोधनोवौजम् । स्त्री । जैपालवौजम् । वैद्यकम् ।

विश्रामः । पुं । आयासायश्च । गुणाः— "विश्रामी बलकृत् स्वेदश्मनुत् स्वास्थ्यादः शुभः ।" राज.२प. ।

विश्लिष्टसन्धिः । पुं । अस्थिभङ्गविशेषे, सन्धि- सुक्तभङ्गरीगविशेषे । यथा— "विश्लिष्टेऽल्यश्रीफो वेदनासातल्यं सन्धिविक्रिया च ।" सु.नि.१५अ. । See भङ्गम् ।

विश्लेषणम् । स्त्री । वायुजन्यव्रणवेदनायाम् । सु.सू.२२अ. । पृथक्करणे ।

विश्वम् । स्त्री । शुष्कयाम् । उ.८. । बोलनाम- गन्धद्रव्यं । निर्मादण । रा.नि.व.६ । वै.निघ.२भ. ज्व.चि.विश्वदिकषाये । परिमाणभेदे । "विश्वं विश्वपलं प्रोक्तम् दिव्यं कीटिगुणं हि तत् । सेव कीटिगुणा ब्राह्मी विश्वा शस्यादिसम्भवा ।" शब्द- कल्पे व्योतिषती ।

विश्वकद्वुः । पुं । मृगयानिपुणकुक्षुरे । अम. ।

विश्वका । गङ्गाचिन्ताम् । गौ. ९. ८. । हारा. ।

विश्वकुसेना । स्त्री । प्रियङ्गुलतायाम् । कश्चित् ।

विश्वगन्धम् । स्त्री । बोलनामगन्धद्रव्यं । निर्मा- दण । रा.नि.व.६ । पुं । पलाण्डो । रा.नि.व.७ ।

स्त्री (स्था) । पृथिव्याम् । श.च. ।

विश्वग्रन्थिः । स्त्री । हंसपादीलतायाम् । रक्त- लज्जालुकायाम् । रा.नि.व.५. ।

विश्वग्वायुः । पुं । सर्वतोऽगामिवायुः । ए.म. । श्वेतो वातायाम् । गुणाः— "विश्वग्वायुरनायुष्यः प्राणिनां नैकदीपकः । सर्वैर्जुलितको हन्ता कृत्योत्पातपुरःसरः ॥" राज. ।

विश्वची । स्त्री । तदाव्य-वातव्याधिविशेषे । See विश्वाची ।

विश्वजा । स्त्री । शुष्कयाम् । सा.कौ.वा.ज्व.चि. ।

विश्वतुलसी । स्त्री । (Ocimum basi- licum. Syn. Pilosum.) Common sweet basil. तुलसीभेदे, मधुरतुलसी । वा.रू. तुलसी । दा. हिं. सव्जा । तं. रुद्रजि. । ता. तिरु- नि.कु. । पञ्जा. वरु. । व.सू. वाराहतुलसी । गुणाः— वीजं शीतलं । कायः मेघघ्नः उदरामयघ्नः रक्तातिसारघ्नः । पचरसः कृमिघ्नः सर्पदंशे हितः । कश्चित् ।

विश्व(स्व)देवा । स्त्री । गौरवस्तुलायाम् । गौ.प्र.कृ.कृ.जि. । जटा. । रा.नि.व.४ । सु.सू. ३८अ. । गाङ्गाकौ.ति. पूर्वदेशे, अन्ये सितकुक्षुमां बलाम् । सु.चि.८अ. । नागबलायाम् । र.मा. । रक्तकुसुमदण्डितुलायाम् । र.मा. । च.वि.८अ. ।

विश्वपर्णी । स्त्री । भूम्यामलक्याम् । उ.८. । आभगा । रा.नि.व.५. ।

विश्वभेषजम् । स्त्री । शुष्कयाम् । उ.८. । भा. म.१भ. । रा.नि.व.६ । च.द. वातपित्तज्व.चि. पञ्चभेदे । "किरातं विश्वभेषजम् ।"

विश्वमदा । स्त्री । अग्निजिह्वालतायाम् ।

विश्वम्भरः । पुं । सौम्यकीटविशेषे । सु.कल्प. ८अ. । See कीटः । स्त्री (रा) । भूमिन्वे । टि.रे.ता. । भा.म.१भ.ज्जरातिसा.चि. । "विश्वम्भरा- निम्बविषाः ।"

विश्वरूपकम् । स्त्री । कृष्णागुरुषि । रा.नि.व. १२. पुं । राजादनवृत्ते । कौ.वि.गौ. । वै. निघ. ।

विश्वरोचनः । पुं । मेचुके । कफू. विक्रा. नाडौच.श.के. । नागते.श.के. ।

विश्ववर्णा । स्त्री । भूम्यामलक्याम् । उ.८. । आभगा । वै.निघ. ।

विश्वसारकम् । स्त्री । विदरवृत्ते । कवि- मनसि । श.च. । नि.व.४ ।

विश्वंस्था । स्त्री । शतावर्ण्याम् । अतृ.मू.नी । रा. नि.व.४ ।

विश्वी । स्त्री । शतावर्ण्याम् । अतृ.मू.नी । शुष्कयाम् । उ.८. । अतिविषायाम् । रा.नि.व.६.२३ । शङ्खिन्यां । वै.निघ. ।

विश्वीख्या । स्त्री । शतावर्ण्याम् । रा.नि.व.४ ।

विश्वीची । स्त्री । तन्नामकवातव्याधौ । लक्षणे — "तैलं प्रत्यङ्गुलीनां याः कण्डूरा बाहुपृष्ठतः । बाह्वोः कर्माक्षयकरो विश्वीचीतीह सीचते ॥" मा.नि. ॥ सु.नि.१५. । "दशसूली बला माषकायं तैलाव्यमिश्रितं । सायं मुक्ता चरेन्नश्यं विश्वाच्याम- ववाहुके ॥"

विश्वीदिः । पुं । कषायविशेषे । "विश्वीन्- पण्टीशैरचनचन्दनसाधितम् । दद्यात् सुश्रीतलं वारि तटकहिंज्वरदाहनुत् ॥" च.द.पि.ज्व.चि. ।

विश्वामिचप्रियः । पुं । नारिकेलवृत्ते । श.र. ।

विश्वीह्वा । स्त्री । शुष्कयाम् । वै.सं.बाहुशालगुडि ।

विश्वीरः । पुं । रक्ताकं । र.मा. ।

विश्वीषधम् । स्त्री । शुष्कयाम् । रा.नि.व.६ ।

विषम् । स्त्री । जलं । रा.नि.व.१४ । पुं, स्त्री । वस्त्रनाभे । कठिविष । रा.नि.व.२३ । बौ.ले. । रा.नि.व.६ । पञ्चकेशरे । अ.टी. । स्त्रनामख्याति जोवितप्रदव्यमात्रे । विष । तत्पर्यायाः— चू.ङ. आह्वयं असतं गरदं गरलं कालकूटं कसाकूलं चारिद्रं रक्तशङ्खिकं नीलं गरं गरः घोरं हलाहलं हलाहलं शङ्खी भूगरं तीक्ष्णं रसः रसायनं जङ्गलं जाङ्गलं जाङ्गलं काकोलः वस्त्रनाभः प्रदीपनः शौक्तिकेयः ब्रह्मपुत्रः जीवनाघातः । तच्च द्विविधं— स्थावरं जङ्गमचेत्येकविधं विषम् । गरसंज्ञकं कृत्रिमं नाम । तत्र स्थावरं पञ्चपञ्चाशद्विधम् । जङ्गममसंज्ञकमिति । विशेषाः स्वस्वपर्याये स्युः । सामान्यतः तस्यैव चारिद्रं— "प्रणामिसामान्योने- ब्रह्मणः स्रजतः किल । अकरीदसुरो विघ्नं कैटभी नाम दधितः । ततः क्रुद्धस्य वै वक्तादब्रह्मण्यतेजसो निधेः । क्रीधो विघ्नवान् भूला निपपाताथ दारुणः । सत्यं ददाह गजंलमलकामं महाबलम् । ततोऽसुरं घातयित्वा तत्तेजोऽवहताहृतं । ततो विषादं देवानामभवत् निरौत्थ्य वै । विषादजनन- लाच विषमित्यभिधीयते । ततः सृष्टा प्रजाः श्रेष्ठं

तदा तं क्रीधमीश्वरः । विन्यस्तवान् स भूतेषु स्थावरेषु चरेषु च ॥" सु.कल्प.३अ. । सा. गुणाः— विषं हि नाम निखिलरसायनानामुज्ज्वलमखिल- व्याधिविध्वंसविधायकतामासादयति । रस.चि. । "विषं प्राणहरं प्रोक्तं व्यवधि च विकाश च । आश्रेयं वातकफहृत् योगवाहि मदावहम् । तदेव युक्तियुक्तान् प्राणदायि रसायनम् । योगवाहि विदोषणं व'हणं वीर्यवर्धनम् । ये दुर्गुणा विषेऽयुद्धे ते सुहृन्ना विशोधनात् । तस्माद्विषमयोगेषु शीघ- यित्वा प्रयोजयेत् ॥" भा. । "तीक्ष्णोष्णरुचविषदे व्याध्यायुकरं लघु । विकाशे सूक्ष्मव्यक्तं रसं विषमपाकि च । श्रीशरी विपरीतं तत् तीक्ष्णायै- रन्वितं गुणैः । वातपित्तोत्तरं नृणां सद्यो हरति कौवितम् । विषं हि देहं संप्राप्य प्राग्दूषयति शोणितम् । कफपित्तानिलांशान् समं दीपान् सहाशयान् । ततो हृदयमास्थाय देहीच्छेदय कल्पते ॥" वा.स.६.५अ. । तच्छोधनं यथा— "गोमूत्रे विदिनं स्थाप्य विषं तेन विगुह्यति । तत्रवधा कालकूट-हलाहल- ब्रह्मपुत्र- वस्त्रनाभ-चारिद्रक- सक्तुक-प्रदीपन-सोराष्ट्रिक-शङ्खकेषु । महाकूट- मूवी-साक्तुक यागगन्ध-मद्याभ-दुग्धनीनीति षट् । मतान्तरं शङ्खी-कालकूट-मुक्तक-वस्त्रनाभ शङ्खकर्णा- नीति पञ्च महाविषाणि । कुहीकरवीरार्कलाङ्गली- विषमुष्टीनीति उपविषाणि ।

विषकङ्का(ङ्को)लिका(लो) । स्त्री । वृच- विशेषे । विषकौकला । नकुल.१६अ. ।

विषकण्टः । पुं । इडुदोहवृत्ते । रा.नि.व.८ ।

विषकण्टकः । पुं । यासचुपे । दू.गौ.ग. । रा.नि.व.४ ।

विषकण्टका (किनी, को) । स्त्री । बन्धा- कर्कोटिकायाम् । रा.नि.व.३ ।

विषकण्टालिका (लो) । स्त्री । विषकण्टा- लीति प्रसिद्धवृत्ते । र.सा.सं.खच्छन्दभैरवरसि ।

विषकण्डो । स्त्री । बलाकायाम् । रा.नि.व.१६ ।

विषकन्दः । पुं । मङ्गिषकन्दे । नीलकन्दे । रा.नि.व.७ । इडुदोहवृत्ते । वै.निघ. ।

विषगन्धकः । पुं । ऋक्षसुगन्धके । वै.निघ. ।

विषगन्धा । स्त्री । कृष्णगोकर्ण्याम् । काल- अपराजिता । वै.निघ. । [चि.बलायुद्धते ।

विषग्रन्थिः । पुं । सृष्टालपर्णेषु । च.द.य.अ.

विषधा। स्त्री। गुह्याम्। श.च.
विषघाती (इन्)। पुं। शिरीषवृक्षे। श.मा.
विषघ्नः। पुं। यवाससुपे। दूरागलाविटम्ब.
 रा.नि.व.४। चम्पकवृक्षे। जटा। भूकदम्बे।
 कूकनिशे। रा.नि.व.८। सुगन्धार्जके। वै.निघ.
 तण्डुलीयवृक्षे। भा.पू.१भ.शा.व.। शिरीषवृक्षे।
 रा.नि.व.८। [वा.७.४अ.]
विषघ्ना। स्त्री। अतिविषाधाम्। आतर्हेष्ट।
विषघ्निका। स्त्री। अतिकिण्विहीनवृक्षे। अति-
 पामार्गे। वै.निघ.
विषघ्नो। स्त्री। हिलमोचिकायाम्। शि.४.
 कटुकायाम्। तिका। राकायाम्। इषुषामेदे।
 इषुष ग्राह्। रा.नि.व.४। इन्द्रवाहणीलतायाम्।
 राशिलम्बाम्। रा.नि.व.३। वनवर्धिकायाम्।
 वनवाह्वे। रा.नि.व.१०। भूयामलकायां। उहै
 आशना। रक्तपुनर्नवायाम्। रा.नि.व.५। हरि-
 द्रायाम्। रा.नि.व.६। वृक्षिकायाम्। विशाङ्गी।
 प.सु.। महाकरञ्जे। रा.नि.व.८। देवदाल्याम्।
 देशाताङ्गा। प.सु.। रा.नि.व.३। पीतदेवदाल्याम्।
 देशाताङ्गा। प.सु.। रा.नि.व.३। पीतदेव-
 दाल्याम्। भा.। काष्ठकदल्याम्। अतिपामार्गे।
 वै.निघ.
विषचक्रः (कः)। पुं। चकोरपक्षिणि। वै.
विषजिह्वः। पुं। देवताङ्गवृक्षे। देशाताङ्गा।
 र.सा.
विषज्वरः। पुं। तन्नामकागन्तुज्वरे। तन्नामकम्।
 —“श्यावाशयता विषकृते दाहोऽतीसार एव च।
 भक्तावचिः विपासा च तोदय सह सूक्ष्मया ॥”
 निदानम्। श.र.
विषगुहम्। स्त्री। गुह्याम्। श.र.
विषतन्त्रम्। स्त्री। तन्नामसर्पादिविषोपशमन-
 तन्त्रमेदे। यथा—“सर्पवृक्षकलतानाम् विषोप-
 शमनो तु यः। सा क्रिया विषतन्त्रं नाम प्रोक्तं
 मनोविभिः ॥” वै.सं.२भ.
विषतर्कः। पुं। कुचेलकवृक्षे। कूटिना ग्राह्।
 भेष. वातरक्तचि. विषतिन्दुकतेले।
विषतिन्दुः (कः)। पुं। (Diospyros
 montana.) विषदुमे। कूटिना ग्राह्। हिं
 विषतेन्दु। तं मचित्तन्को, माकडेटिष्ठि। रा.

नि.व.२३। भा.। वै.निघ. नवज्ज. चि. विषताप-
 हरणरसे। See कारस्करः।
विषतिन्दुकजम्। स्त्री। सधुरतिन्दुकफले।
 र.सा.सं.वंलीकडम्बररसे। कारस्करफले। कूटिना
 ग्राह्। गलत्कुष्ठारिरसे।
विषदम्। स्त्री। पुष्पकाशीशे। रा.नि.व.१३।
विषदंशः (कः)। पुं। माकारि। वै.निघ.
विषदंष्ट्रा। स्त्री। सर्पकडालिकायाम्। प.
 स.। र.सा.सं.। नागदमन्याम्। वै.निघ.
विषदन्तः (कः)। पुं। विडालि। वै.निघ.
 (कः) सर्पे। श.च.
विषदमूला। स्त्री। बहुमूलमाकन्याम्। रा.
 नि.व.७।
विषदर्शनमृत्युकः। पुं। चातकपक्षिणि।
 हि.च.
विषदाता (व)। पुं। विषप्रयोक्तृपुरुषे। लक्षणे
 यथा—“न ददात्युत्तरं पृष्टो विवचन् मीहमेति च।
 अपार्थं बहुसङ्कोपे भाषते चापि मूढवत्। स्त्रीट-
 यत्यङ्गुलीभूः मिमकस्याहिलिखितेत्। विषयुजायते
 तस्य तत्तस्यान्योन्यमीयते ॥” इत्यादि। सु.
 काल्य.१अ.
विषदुमः। पुं। विषतिन्दुके। कूटिना, माकड्गा
 गाव। रा.नि.व.८।
विषधरः। पुं। सर्पे। भ.म.
विषधर्मा। स्त्री। शकशिख्या। आनाकूनी।
 श.च.
विषध्वंसी (इन्)। पुं। नागरमुसायाम्। वै.
 निघ.
विषनाशनः। पुं। शिरीषवृक्षे। प.सु.
 माणके। मानकह्। प.सु.
विषनाशिनो। स्त्री। सर्पकडाल्याम्। श.च.
 बन्ध्याककोटिकायाम्। वै.निघ.
विषनुत्। श्योणाकवृक्षे। श.च.
विषपत्रिका। स्त्री। पत्रविषमेदे। तत्तु जैपा-
 लादिवोजमध्यस्थपत्रम्। सु.काल्य.२अ.
विषपुष्पम्। स्त्री। अतसीपुष्पे। रा.नि.व.२३।
 नीलपत्रे। श.मा.
विषपुष्पः (कः)। पुं। मदनवृक्षे। रा.नि.

विषप्रशमनो। स्त्री। बन्ध्याककोटिकायाम्। वै.
 निघ.
विषभद्रा (द्रिका)। स्त्री। भद्रदाल्याम्।
विषभिषक्। पुं। विषवेद्ये। हि.च.
विषभुजङ्गः। विषधरसर्पे। वै.निघ.
विषमः। वि. बन्धुरे। अजमान। अनियत-
 कालस्याधिनि। “विषयुर्विषमो वेगः।” मा.नि.
 पुं। कीलवृक्षे।
विषमग्राहि। वि. एकदेशग्राहिणि। सु.
 सू.७अ.। [ग्राह्। प.सु.]
विषमच्छदः। पुं। सप्तपर्णवृक्षे। छात्रिभ-
विषमज्वरः। पुं। ज्वरविशेषे। “यः स्याद-
 नियतात् कालात् शीतोष्णभ्यां तमेव च। वेगत-
 थापि विषमः स ज्वरो विषमः स्मृतः ॥” र.सा.
 स.। रसरक्ताश्रितज्वरे। एकहिनिचतुर्थकज्वरेषु।
 निदानादि—“दोषोऽप्योऽहितसम्भूतो ज्वरोत्-
 सृष्टस्य वा पुनः। धातुमन्वतमं प्राप्य करोति
 विषमज्वरम्। सन्ततः सततोऽन्येद्युः सुतीयक-
 चतुर्थकौ। सन्ततो रसधातुस्यः सततो रक्तधातुगः।
 भिषजा स च विज्ञेयः सोऽन्येद्युः प्रशिताशयः।
 संदोगतसुतीयेऽङ्गि अश्लिम्नज्जागतः पुनः। कुत्था-
 चतुर्थकं घोरमन्तकं रोगसङ्करम्। विदग्धेऽन्नरसे
 देहं क्षोभयति व्यवस्थिते। तेनाहं शीतलं देह-
 महेषुणं प्रजायते। काये दुष्टं यदा पित्तं क्षोभा
 चान्ते व्यवस्थितः। तेनोष्णल शरीरस्य शीतलं हस्त-
 पादयोः ॥” इत्यादि। मा.नि.
विषमज्वराङ्गुलीहम्। स्त्री। विषमज्वरे
 औषधम्। पाठः—“रक्तचन्दनकौवेरपाठोऽशौ-
 कणाश्रिताः। नागरोत्यलघातोभिस्त्रिमदनं सम-
 न्वितम्। लौहं निहन्ति विविधान् समस्तान्
 विषमज्वरान् ॥” पुस्तकान्तरेऽस्य नाम चन्दनादि-
 लोहम्। र.भ.चि.
विषमज्वरान्तकरसः। पुं। विषमज्वरे
 पुटपक्वम् औषधम्। पाठः—“हिङ्गुलसम्भवं सूतं
 गन्धकेन सुकज्जलम्। पर्यटोरसवत् पाच्यं सूताङ्गि-
 हंसमधकम्। लौहं ताम्रमधकम् रसस्य हिगुण-
 तथा। वङ्गकं गेरिकम्बुं प्रबालम् रसाहकम्।
 सुक्ता शङ्खं शुक्तिमम् प्रदेयं रसपादिकम्। सुक्ता
 गृहं च संस्थाप्य पुटपक्वेन साधयेत् ॥” इत्यादि।
 हिङ्गुलोत्थं पात्रा १ त्वा. गृहक १ त्वा.
 एकल कज्जलि करिशा पर्पटिवत् पाक

करिदेव। शर्षपत्र १० आना। लोह, तात्र,
 अज्ज प्रतोत्तेक २ त्वा। वङ्ग, गिरिमाटी
 एवं प्रबाल प्रतोत्तेक १० त्वा। मुक्ता,
 शङ्ख ३, गुडि ३, प्रतोत्तेक १० आना। समस्त
 एकल जले माडिशा उ १ विभक्तं भित्त
 भित्त उहाते गोमयशुद्धिकार नेप दिवे।
 गुकाहेले, १५१२० थानि पुंटेर पुंटे निशा
 लम्बा राधिवे, येमन गृहकेर गृह राहिर
 हरेवे अमनि तुल्लिमा नहेवे। माडा २ रति।
 भेष.
विषमभोजनम्। स्त्री। विषमाशने। मा.नि.
विषमर्ह (हिं)निका (नो)। स्त्री। गन्धनाकु-
 ल्याम्। गृहाराशा। रा.नि.व.७।
विषमवल्कलः। पुं। कण्ठनिष्ठके। नागज-
 नेव्। प.सु.
विषमवेगः। पुं। न्यूनाधिकवेगे। मा.नि.
विषमा। स्त्री। सौवीरवदरे। भा.
विषमाग्निः। पुं। न समानाग्नी। येन कदा-
 चिन्मस्यक पच्यते कदाचिन्न पच्यते। निदा.
विषमाधुरम्। स्त्री। शृङ्गीविषे। भेष.ज्व.चि.
 पानीयव्याम्।
विषमाधूकम्। स्त्री। द्रव्यविशेषे। विगमा
 इति लोके। भेष.शिरो.रो.चि. किङ्किणीतेले।
विषमाशनम्। स्त्री। अकाले बहुनि स्त्रीके
 वा भोजने। “बहुस्त्रीकमकाले वा तज्ज्येय विष-
 माशनम् ॥” गुणा—“आलस्यगौरवाटोपशब्दाश्च
 कुर्वतेऽधिकं। हीनमाचं तनीः काशं करोति च
 बलचयम् ॥” भा.
विषमाशुकरः। पुं। यत्पिपर्णमूले। गै.८७।
 वै.निघ.
विषमुष्ककः। पुं। मदनवृक्षे। मन्ना ग्राह्।
विषमुष्टिः। पुं। महानिष्ठे। महानिर्।
 मदनवृक्षे। रा.नि.व.८.२१। राजनिष्ठे, सुद्रुष-
 विष्टे। षोडानिम्। हिं विषदोडी, कडुसिक्के।
 तत्पार्था—“केशमुष्टिः सुष्टिः रणमुष्टिः।
 क्षुपाडोऽमुष्टिः। गुणा—“तिक्तः कटुः दीपनः।
 कफवातघ्नः कण्ठरोगघ्नः रुच्यः रक्तपित्तहरः।
 रा.नि.व.४। र.सा.सं. अग्रितुल्लोरसे। कुचेल-
 याम् कूटले। वै.निघ. २भ. अर्थः चि. विष-
 मुष्टिचूर्णे। लाङ्गलिकायाम्। वै.निघ.

विषमुष्टिकः (का) । पुं, स्त्री । विषमुष्टी । रा.नि.व.२३ । सु.स.२८५. सुरसादिः । "तथाच विषमुष्टिका" इहदलम्बुधतिवचित् फलशाली । ककोटो वा ।

विषमूला । स्त्री । शिरामूलके । प.सु. ।

विषमूल्यः । पुं । जीवक्री-पक्षिणि । टकात्र । वि.का. । [शेषाकुल । वै.निघ. ।

विषमोभयकण्टकः । पुं । चण्डावदरे ।

विषयः । पुं । इन्द्रियभोग्येषु रूपरसस्पर्शगन्ध-शब्देषु । रा.नि.व.१८ । सु.स.२८५. भू.क. । वै.निघ. ।

विषयि । स्त्री । इन्द्रिये ।

विषयेन्द्रियम् । स्त्री । शब्दादिष्वहकैन्द्रियेषु । रा.नि.व.१८ ।

विषरूपा । स्त्री । अतिविषाया । आउहेष्ट । रा.नि.व.६ । भट्टानिम्बके । इहदलम्बुधायाम् । ककोट्या । वा.सु.१५५. सुरसादिः । अरुणः ।

विषरोगः । विषजन्यरोगमात्रे ।

विषलम् । स्त्री । विषे । श.च. ।

विषलता । स्त्री । इन्द्रवारुणीलतायाम् । राधाजम्भा । रा.नि.व.३ ।

विषालतकम् । स्त्री । विषसंचरणे । विष-चक्र । वा.उ.१६.५. ।

विषवज्रपातः । पुं । रसे । रस.र.विष.वि. ।

विषवत् (न) । स्त्री । नेचवत्सगत-रोगविशेषे । तत्रचलं यथा:—“नयो दोषा बहिः शीथ कुट्या-च्छिदाणि वत्सनीः । स्ववत्सलान्तमुदकं विषवद विषवत्सं यत् ॥” भा. ।

विषवल्ली । स्त्री । इन्द्रवारुणीलतायाम् । राधाजम्भा । रा.नि.व.३ ।

विषविद्या । स्त्री । विषप्रमत्तभेदे । विष-विज्ञानशास्त्रे । [प.सु. ।

विषवृक्षः । पुं । उदुम्बरवृक्षे । यजु.३.५. ।

विषवेद्यः । पुं । विषमन्त्राभिज्ञे वेद्ये । आपेन्द्र-७५ । अम. ।

विषरैरिणी । स्त्री । निर्विषायाम् । निर्विषी-याम् । रा.नि.व.६ ।

विषशालूकः । पुं । पल्लवभेदे । पल्लव-गेंडो । गुणा:—गुरुः विष्टम्भी शीतलश्च । राज. ।

विषशूकः । पुं । शङ्खरीले । भीमकृण । भूरिप्र. ।

विषशृङ्गौ (इन) । पुं । शङ्खरीले । हारा ।

विषशोकापहः । पुं । तण्डुलोद्यवले । कौटो-नटिप्र । वै.निघ. ।

विषसंयागः । पुं । सिन्दूरे । वै.निघ. ।

विषसूचकः । पुं । चकीरपक्षिणि । हे.च. ।

विषसृक्का (कन्) । पुं । शङ्खरीले । भीमकृण । वि.का. । [भा. ।

विषस्फोटः । पुं । स्फोटकभेदे । विषकौड़ा ।

विषहन्ता (नृ) । पुं । शिरौषवृक्षे । रा.नि.व.६ ।

विषहन्तो । स्त्री । अपराजितायाम् । श्वेता-पराजितायाम् । रा.नि.व.७ । निर्विषायाम् ।

विषहरः । पुं । यन्त्रिपर्यभेदे । वि. विषघ्नी-षधादौ ।

विषहरा (हा) । स्त्री । देवदासीलतायाम् । पेशाताड़ा । रा.नि.व.३ । निर्विषायाम् । रा.नि.व.६ ।

विषहरो । स्त्री । मनसादेव्याम् । श.र. ।

विषहरो (वर्त्तिः) । स्त्री । विषे द्विता । पाठः—“जयपालभवा मज्जा भावयेन्नित्यं कद्रवेः । एक-विशतिवारान्तु ततो वर्त्तिं प्रकल्पयेत् । मनुष्यलालया घृष्टा ततोर्नचे तथाजयेत्... ॥” रस.वि. ।

विषहारकः । पुं । शूकदन्ते । वै.निघ. ।

विषहारिणी । स्त्री । निर्विषायाम् । वै.निघ. ।

विषा । स्त्री । अतिविषाया । आउहेष्ट । रा.नि.व.६ । चि.क्र.क.प्रद.वि. । “लोघ्रं विषा-गैरिकम् ।” वै.निघ.२५. कण्डकुल.ज्व.वि. । “विषा-मलकपुष्कराः ।” लाङ्गलिकायाम् । विषाङ्गु-निश । वै.निघ. । कटुतुण्डा । कटुतराह । रा.नि.व.३ । काकील्या । वा.उ.५.५. ।

विषाख्या । स्त्री । शृङ्गकान्दातिविषायाम् । श्वेत आउहेष्ट । वा.सु.१५५. सुरसादिः । “भल्लात-पाठाविफलाविषाख्या ।” वा.उ.५.५. ।

विषाङ्गरः । पुं । शल्यास्त्रे । वि.का. ।

विषाणम् । स्त्री । कुष्ठौषधे । कूड़ । हसिदन्ते । पशुशङ्के । मी. ।

विषाणिका । स्त्री । आवर्तकीलतायाम् । रा.नि.व.३ । वा.सु.१५५. सु.वि.१८५. ककोट-

शङ्खग्राम् । रा.नि.व.६ । वै.निघ.२५. वा.व्या.वि. । वङ्गशीतिगुगुली । मेघशङ्खग्राम् । मेघाशिर्गु । र.मा. । रा.नि.व.६ । सु.सु.२८५. अथःसंशमने । वा.सु.१५५. वरुणादिः । शृषभके । शङ्खाटके । शतलायाम् । रा.नि.व.४५७ । काकील्याम् । वै.निघ. ।

विषाणी । स्त्री । चीरकाकील्याम् । मे. । चर्क-कषायाम् । अम. । आवर्तकीलतायाम् । रा.नि.व.३ । कदलीवृक्षे । रा.नि.व.११ । तित्तिद्या । श.च. । पुं (इन) । कुक्षरे । वृषे । रा.नि.व.२३ । शङ्खाटके । रा.नि.व.७ । तित्तिद्याम् । शृषभके । रा.नि.व.५ ।

विषादनी । स्त्री । पलाशीलतायाम् । कपत्र-शाली । रा.नि.व.३ । इन्द्रवारुणीलतायाम् । राधाजम्भा । वै.निघ. ।

विषाननः । पुं । सर्पे । श.मा. ।

विषान्नम् । स्त्री । सर्पपादौ ।

विषापहः । पुं । कण्ठसूक्ष्मवृक्षे । वृ.टी-पाङ्कज । रा.नि.व.११ ।

विषापहा । स्त्री । इन्द्रवारुणीलतायाम् । राधाजम्भा । रा.नि.व.३ । निर्विषायाम् । रा.नि.व.६ । नागदन्त्या । नागदन्ता । भा. । अर्क-पत्रायाम् । ज्येष्ठे भूज । सर्पकङ्कालिकायाम् । र.मा. । विषर्णीनाममहाकन्दे । रा.नि.व.७ ।

विषाभावा । स्त्री । निर्विषायाम् । रा.नि.व.६ ।

विषायुधः । पुं । सर्पे । श.र. ।

विषारः । पुं । सर्पे । श.च. ।

विषारातिः । पुं । कण्ठधूसूरवृक्षे । रा.नि.व.१० ।

विषारिः । पुं । मङ्गाचुक्षुशके । रा.नि.व.४ । घृतकरञ्जे । रा.नि.व.६ ।

विषाला । स्त्री । मत्स्यविशेषे । तदगुणाः—“शृङ्गली च विषाला च त्रयो वातकफाम्बुको ।” अत्रि.२२५. ।

विषास्यः । पुं । सर्पे । श.र. ।

विषास्या । स्त्री । भल्लातकवृक्षे । श.च. ।

विषूचिका । स्त्री । रोगविशेषे, विस्फीरोगे ।

विषोषधी । स्त्री । नागदन्त्याम् । हसिदन्ते ।

शतिशुङ्गो । र.मा. ।

विष्कलः । पुं । गाम्बधराह । रा.नि.व.१६ ।

विष्कलनम् । स्त्री । भोजने । वि.का. ।

विष्किरः । पुं । पक्षिविशेषे । कपोतशृङ्ग-तित्तिरादिषु । अम. । ते भूमिं विलिख्य नखैर्ल-यन्तीति विष्किरसंज्ञकाः । तन्मासगुणाः—कषायं मधुरं वृष्यं शीतलं रुचिकरञ्च । एवं यथाकर्म पक्षिणामपि गुणो ज्ञेयः । रा.नि.व.१७ । दर्वी-करसर्पभेदे । सु.कल्प.४.५. ।

विष्किरवर्गः । पुं । विष्किर-जातीय-पक्षि-समूहे । तद्वयथा—“वर्तकालाववर्त्तोर-कपिञ्जलक-तित्तिराः । कुलिङ्ग-कुकुटायाश्च विष्किराः । समुदा-हताः ॥ विकीर्य भक्षयन्तीते यस्मात्तस्मादि विष्किराः ॥” भा. । अपिच “चकीर-क्रकरायाश्च विष्किराः समुदाहताः ॥” तदगुणाः—“विष्किरा मधुराः शीताः कषायाः कटुपाकिनाः । बल्या वृथा-स्त्रिदोषघ्नाः पथ्यास्ते लघवः क्षृताः ॥”

विष्टव्याजोर्णम् । स्त्री । वातविदग्धाजीर्णे ।

विष्टम्भः । पुं । विषम्वरीगे । आनाइरोग । रा.नि.व.२० ।

विष्टम्भी (इन) । वि. । मलरोधकद्रव्ये । विष्टव्या-जीर्णकरपदार्थे ।

विष्टरः । पुं । अर्कवृक्षे । आकम्भ गौह । रा.नि.व.१० । वृक्षे । वि.का. ।

विष्टरा । स्त्री । गुल्फादिनोटणे । रा.नि.व.८ ।

विष्टिका । स्त्री । चन्द्रशण्णपिप्पिकायाम् । रा.नि.व.४ ।

विष्टा । स्त्री । पुरीषे । रा.नि.व.१८ । तत्-पर्यायाः,—उच्चारः अवस्तरः शमलं शृङ्गत् गूथं पुरीषं पुरीषणः वर्धस्त्रं विष्टं वर्धः अमेध्यं दूयं कल्लं मलं गूः किष्टं पूतिकं लटं लखं लीखं ।

विष्टाभुक् (शो) । पुं । गाम्बधराह । वै.निघ. ।

विष्टारुहा । स्त्री । सुवर्णकेतव्याम् । रा.नि.व.१० ।

विष्टेष्टा । स्त्री । हरिद्रायाम् । वै.निघ. ।

विष्णुकन्दः । पुं । कीदृशे खनामख्यातमहा-कन्दे । तत्पर्यायाः,—विष्णुगुप्तः सुपुटः बहु-संपुटः जलवासः वृक्षकन्दः दीर्घपत्रः हरिप्रियः । गुणाः—मधुरः शीतलः पित्त-दाह-शोथघ्नः रुच्यः सन्तपण्यश्च । रा.नि.व.७ ।

विष्णुकान्ता । स्त्री । नीलापराजितायाम् । नील अपराजिता । नं विष्णुकान्ता । कं विष्ट-काके । तत्पर्यायाः,—हरिकान्ता अपराजिता

नीलकान्ता नीलपुष्पा सुनीली विकान्ता कर्दिका ।
गुणाः—कटुः तिक्ता कफघ्नो च । रा.नि.व.५ ।
कटुः मेघ्ना क्षमि-त्रण-कफघ्नो च । मद. वं.१ ।
वाराहीकन्दे । वै.निघ. ।

विष्णुगुप्तः । पुं । महामूलके । विष्णुकन्दे ।
रा.नि.व.७ । कौ. चाणक्यमूले । रा.नि.व.२३ ।

विष्णुगुप्तकम् । कौ. चाणक्यमूले । रा.नि.
व.२३ । See चाणक्यमूलकं ।

विष्णुतैलम् । कौ. वातव्याघ्री तैलम् । पाठः—
“शालपर्णी पृश्निपर्णी बला गोरक्षतण्डुला ।
एरण्डस्य च मूलानि बृहत्तीः पूतिकस्य च । शता-
वरीं सहचरं पचेदितैः पलोन्मितैः । तैलप्रस्थं
पयो दत्त्वा गव्यं वाजं चतुर्गुणम् ॥” इत्यादि ।
र.स.र. । तिलतैलं ४ श. गव्य. क्षां वा दुग्ध १६
श. । कल्कार्थं—शालपर्णी, पृश्निपर्णी (टाकूनिश),
वाय्यालकं, गोरक्षतण्डुली (गोदक्ष टाकूनिश)
एरण्डमूलं, बृहती, कण्टकारी, पूतिकरज्जुमूल
(नाटोत्र मूल) शतमूलौ, क्षिण्णमूलं प्र. १ प. ।
काथान्तराभावात् कश्चित् चौरचतुर्गुणं वारि ददाति ।
“स्वस्वचौरमाह्वयः पाको यचेरितः क्वचित् ।
जलं चतुर्गुणं तव वीर्याधानार्थमावपेत् ॥” प.प्र.
इति खल्यम् । बृहद्विष्णुतैलं यथा—“जलधरोऽथ
गन्धा च जीवकपथकी शटी । काकोली चौर-
काकोली जीवन्ती मधुघटिका । देवदारु मधु-
रिका पञ्चकाष्ठ सैन्धवम् । मांसी चैला त्वचं
कुष्ठं वचा शैलजचन्दनं । मञ्जिष्ठा मृगनाभिश्च
श्वेतचन्दनकुङ्कुमं (रिणकं) । पण्डितः कुन्द खाटिश्च
ग्रन्थिकश्च नखौ तथा । एतेषां पलिकैर्भागैः तैल-
श्चापि तथादकं । शतावरैरससं दुग्धश्चापि समं
भवेत् । विष्णुतैलवरं श्रेष्ठं सर्ववातविकारहृत् ॥”
इत्यादि । तिलतैलं १६ श. । शतमूलैरसः १६ श.
दुग्धं १६ श. वारि ३२ श. । कल्कार्थं—सुक्ता
अश्वगन्धा जीवकः कृष्णभक्तः (अभावे गुडूचो वंश-
रीचना) शटी काकोली चौरकाकोली जीवन्ती
यष्टिमधु देवदारु मधुरिका पञ्चकाष्ठं सैन्धवं जटा-
मांसी एला गुडत्वक् कुष्ठं वचा शैलजं रक्तचन्दनं
मञ्जिष्ठा मृगनाभिः श्वेतचन्दनं कुङ्कुमं शालपर्णी
पृश्निपर्णी मुद्गपर्णी माषपर्णी कुन्दुखोटिः शमि-
पर्णी नखौ च प्र. १ प. । र.स.र. ।

विष्णुपदम् । कौ. आकाशे । अम. । पद्मे ।
हे.च. ।

विष्णुपर्णिका । स्त्री । पृश्निपर्ण्याम् । टाकू-
निशा । वै.निघ. ।

विष्णुपर्णी । स्त्री । भूम्यामलक्याम् । वै.निघ. ।

विष्णुप्रिया (हिता) । स्त्री । तुलसीवृक्षे ।
वै.निघ. । [पांथी । तिका. ।

विष्णुलिङ्गो । स्त्री । वर्तिकापचिणि । वटेट्र

विष्णुवल्लभा । स्त्री । तुलसीवृक्षे । रा.नि.व.
१० । अग्निशिखायाम् । विष्णुलिङ्गि । श.च. ।

विष्वक्पर्णी । स्त्री । भूम्यामलक्याम् । वै.निघ. ।

विष्वक्सेनकान्ता (प्रिया) । स्त्री । वाराही-
कन्दे । रा.नि.व.७ । अम. । च.शा.८५ ।

विष्वक्सेना । स्त्री । प्रियङ्गुलतायाम् । अम. ।
भैश. कुष्ठ.चि.महाभङ्गातकगुडि ।

विष्वग्वायुः । पुं । घूर्णितवाते । एलोटागलो
वातां । गुणाः—“विष्वग्वायुरनायुषः प्राणिनां
नैकदोषकृत् । सर्वैर्लुलिङ्गको हन्ता ज्ञात्योत्पात-
पुरःसरः ॥” राज.२५ ।

विसम् । कौ. मृणाले । रा.नि.व.१० । च.द.
हृदो.चि.श्वदंष्ट्राद्यष्टे । [व.१० ।

विसकुसुमम् । कौ. कमले, पद्मे । रा.नि.

विसग्रन्यः । पुं । पद्ममूले । अष्टात्र शूल ।
जलप्रसाधनद्रव्यमिदम् । सु.सू.४५५ ।

विसङ्कटः । पुं । इडुदीवृक्षे । रा.नि.व.८ ।
सिंह. । श.च. ।

विसजम् । कौ. पद्मे । श.कल्प. । [तिका. ।

विसनाभिः । स्त्री । पद्मिन्यां । अष्टात्र शोफ ।

विसप्रसूनम् । कौ. पद्मे । अम. ।

विसर्गः । पुं । मोले । त्यागे । वर्षाशरद्धेमन्त-
कालेषु । मा.न्य.नि.वि.र. । मलनिर्गमे । म. ।

विसर्पः । पुं । पाण्डुरोगे । रा.नि.व.२० । तदाश्व-
रोगविशेषः । तन्निदानलक्षणं—“लवणान्नाकटू-
णादिसंसेवाद्दोषकोपतः । विसर्पः सप्तधा ज्ञेयः
सर्वतः परिसर्पणात् । पृथक् तयस्त्रिभिर्भेदो
विसर्पा इन्द्रजास्तयः । वातिकः पित्तकश्चैव कफजः
सन्निपातिकः । चलार एते वीसर्पा वयस्येते इन्द्र-
जान्तयः । आग्नेयो वातपित्ताभ्यां ग्रन्थाण्यः
कफवातजः । यस्तु कर्दमको घोरः स पित्तकफ
सम्भवः । रक्तं खसीका लवणं दूष्यं दोषास्तयो
मलाः । विसर्पाणां समुत्पत्तौ विज्ञेयाः सप्त

धातवः ॥” मा.नि. । अन्यच्च—“लवणांसोषितमताः
कुपितास्तु दीपा सर्वाङ्गसारिणमिहास्थितमात्म-
लिङ्गम् । कुर्वन्ति य विस्तरमत्रतमाशुशोफं तं
सर्वतो विसरणाच्च विसर्पमाहुः ॥” यत्र वात-
कोऽसितसदुपकृषत्वादि-लक्षणः वर्ज्यः । पित्तात्म-
को द्रुतगतिर्ज्वरदाहपाकस्फोटप्रभेदबहुलः । श्लेष्मा-
त्मकः मन्दसरः अशीघ्रपाकः क्षिणः सितः, अल्प-
वेदन उग्रकण्डूः सर्वात्मकः सर्वलक्षणयुक्तोऽव-
गाहः पक्वश्च मांसशिरानाशात् न सिध्यति ।
इत्यादि । सु.नि.१०५ ।

विमपन्नः । पुं । मधुच्छिष्टे । भोम् ।

विस ज्वरः । पुं । तज्जन्त्यागन्तुज्वरे । तत्र
सर्पि.पानादिकं शस्तम् ।

विमर्षणम् । कौ. काये सचरणे । तन्तुवण-
विट्पार्दः विसर्पणे । भ. ।

विसर्पिः । पुं । विसर्परोगे । रा.नि.व.२० ।

विसर्पिणो । स्त्री । श्वेतुङ्गायाम्, यवतिक्ता-
लतायाम् । रा.नि.व.३ ।

विसलम् । कौ. पल्लवे । तिका. ।

विसवत्स (अन्) । कौ. वत्सगतनेत्ररोगविशेषः ।
लक्षणं—“शूलं यवत्स बहुभिः सुक्ष्मं छिद्रैः सम-
न्वितम् । विसवत्सगण इव विसवत्सोऽत तन्मत् ॥”
सु.उ.३५ ।

विसशालुकम् । कौ. पद्मकन्दे । अष्टात्र
गैण्डो । गुणाः—गुरु विष्टम्भी शीतलञ्च । राज.
३५ ।

विसारः । पुं । मले । अम. । रा.नि.व.४ ।

विसारिणो । स्त्री । माषपर्ण्याम् । मांषाणी ।
रा.नि.व.३ ।

विसिनो । स्त्री । मृणाले । रा.नि.व.१० ।
पद्मिन्या । अम. ।

विसुन्दलः । पुं । सिन्दुवारवृक्षे । निसिन्दा ।

विसूचिका (चो) । स्त्री । अजीर्णजातरीग-
विशेषः । एलाउठाविम्व । निरुक्तिः—“सूचौ-
भिरिव गावाणि तुदन् सन्तिष्ठतऽनिलः । यत्ता-
जोर्धनं सा वैद्या सूचोति निगद्यते ॥” तस्य निदानं
यथा—“अजीर्णमांसं विष्टस्य विदग्धस्य यदीरितम् ।
विष्टस्य सौ तस्माद्देहापि विष्टस्यिका । न
ता परिमिताहारा लभन्ते विदितगमाः । सूदा-
क्षामजितात्मानो लभन्तेऽशनलीलुपाः ॥” लक्षणं

—सूचोतिसारो वमथुः पिपासा शूलं अमोहं ज्वर-
जम्भदाहाः । वैषण्यकस्यो हृदये रुजश्च भवन्ति
तस्यां शिरस्य भेदः ॥” तदुपद्रवानाह—
“निद्रानाशोऽरतिः कस्यो सूवाचांता विस्रता ।
अमो उपद्रवा घारा विमूचाः पच दाहणाः ॥”
तस्या अरिष्ट श्यावदन्तादि । इत्यादि । मा.नि. ।

विस्रतः । वि. निर्गते । वा.उ.२६५ ।

विस्तारी (इन्) । पुं । वटवृक्षे । वै.निघ. ।

विस्तीर्णपणम् । कौ. माषकन्दे । मांषकू ।
श.च. ।

विस्फा (स्फु) रक्तः । पुं । वातील्लसन्निपात-
ज्वरे । लक्षणं—“श्रासः कासो भ्रमो मूर्च्छा
प्रलापी मोहवैषयः । पार्श्वयोः वेदना जृम्भा
कषायलं मुखस्य च । वातील्लस्य लिङ्गानि सन्नि-
पातस्य लक्ष्येत् । एवं विस्फारको नाम्ना सन्नि-
पातः सुदाहणः ॥” भा.म.१५ ।

विस्फुरणो । स्त्री । तिन्दुकवृक्षे । उदुण्णो ।
विस्फूर्जनो । वै.निघ. ।

विस्फुरितम् । कौ. काष्ठभग्नास्थिभङ्गभेदे ।
तेनास्थि स्तोकं विदीर्णं भवति । भा.म.१५ ।

विस्फुलिङ्गः । पुं । विषभेदे । हे.च. ।

विस्फाटः । पुं । दुष्टस्तीके । विस्फोडा ।
तत्पर्यायाः—पिटिकं पिटकीः पिटका विटकं
विटकः विटका । रा.नि.व.२० । तस्य निदान-
पूर्वो सम्प्रामाद—“कटुस्त्वतोष्णोऽपि विदग्धश्च-
त्तारैरजीर्णोऽग्रजातदेष्टः । राधतु दीपण विपर्ययेष्व
कुप्यन्ति दोषाः पचनादयस्तु ॥ त्वचमाश्रित्य ते
रक्तं मांसास्थौ नि प्रदूष्य च । घोरान् कुर्वन्ति
विस्फोटान् सर्वान् ज्वरपुरसरान् ॥” इत्यादि ।
भा. ।

विस्फोटज्वरः । पुं । तज्जन्त्यागन्तुज्वरे ।

विसम् । कौ. चाणक्यमूलके । भा.पू.१५.शा-
व. वि. पूतिगन्धे, आमगन्धिनि । अम. ।

विसगन्ध (व्या, न्धिः) । पुं. स्त्री । पलाखी ।
पैशाङ्ग । रा.नि.व.७ । मोदन्हरिताले, हरि-
ताले । हे.च. । इडुषायाम् । इडुष कण । रा.नि.
व.४ । [नि.व.२३ ।

विसगन्धकः । पुं । मोदन्हरिताले । रा.
विससा । स्त्री । जरामाम् । अम. ।

विस्वा। स्त्री। हनुषायाम्। हनुष कृत्। रा. नि.व.४। [वे.निघ.]

विस्वावः। पुं। अन्नमण्डे। भा.उत्तर भा.उ.

विस्वावणम्। स्त्री। उल्लितस्य व्रणस्य वेदनोपशमार्थं पाकशमनार्थोपक्रमविशेषः। सु.चि.१५.। सु.स.१४.।

विस्वाव्यः। चि। विद्रधिकुष्ठादिविस्वावणाहं। सावधोग्ये। सु.स.५.।

विहगः (हमः)। पुं। पक्षिणि। अम.

विहङ्गम्। स्त्री। स्वर्णमांसिके। रस.कौ. ज्वरात्कारसे।

विहङ्गमा। स्त्री। भारयष्ट्याम्। दौक्। शर.

विहायसः। पुं। पक्षिणि। अ.टी.भ.

विहायाः (सु)। पुं। पक्षिणि। स्त्री। आकाशे। त्रिका.

विहारः। पुं। चेटायाम्। धमणे। मे. विन्दु-रेखकपक्षिप्रदेशे। श.च.

विहत्तः। पुं। अतरीणि।

विह्वावः। पुं। हिकायाम्। हंति। वे.निघ.। कासे। भा.

विह्वोरः। पुं। रक्ताकै। अकंठे। आकन्त ग्राह। रा.नि.व.१०.

विह्वेपः (यम्)। पुं, स्त्री। वायुजन्यव्रणवेदना-विशेषः। सु.स.२२.। हसादिषालने। मा.नि.। अवधूतने। वा.चि.४.।

वीकः। पुं। पक्षिणि।

वीक्षा। स्त्री। शकशिल्पां। आनाकुली। इ.च.

बीजम्। स्त्री। अङ्गुरे। मे. मञ्जायाम्। शुक्र-धातो। रा.नि.व.१८.। बीजसारे। पद्मबीजे। भा.म.२.भ.अश्वरी.चि.। पुष्करमूले। रा.नि.व.६.। कारणे। अम.। शस्ये। विटि। बीजानां शोधनं यथा—“बीजमादौ समादाय रोदयन्ने विशेषयेत्। ईषत्सेन्धवयुक्तेन द्रवेण यन्नतः सुधीः। अपामार्गकषायेण निम्बुबीजं विशेषयेत्। शिशु-कापीसवीजानि अपामार्गस्य बीजकम्। चर्कोण शोधनं तथा न दद्यात् सेन्धवं ततः। तित्तां कीवा-तकीं दत्तो पटोलो चेन्द्रवारणीम्। कटुतुल्यो देवदाहो काकतुल्योऽथ शोधयेत्। धात्रीफलरसे-नेव मङ्गाकायस्य शोधनम्। करञ्जयुग्मबीजं

भृङ्गराजिन शोधयेत्। गुग्गादिसर्वबीजानां नर-सूत्रैः पटुं विना। नारिकेलान्ना शोध्यं बीजं भस्मातकोहवम्। गुडूचो विफलाकाथे चोरे चैव विशेषतः। पक्ता च खण्डशः शुद्धं गृह्णीयान्मुदु-गुगुलुम्। ब्रह्मदारकबीजान् पक्वं दीलाकृतं पचेत्। दुग्धपूर्णेषु पात्रेषु ततः शुध्यति निश्चितम्।” इत्यादि। र.सा.सं.

बीजकः। पुं। प्रियालवले। प्रियाभाण। हिं विजयसारः। प.सु.। तत्पर्यायाः—“बीजकः पीत-सारस्य पीतसालक इत्यपि। वन्धुकपुष्पः प्रियकः सर्जकशसनः स्मृतः। गुणाः—बीजकः कुष्ठबीजसं-शिवमेहगदकिमोन् ॥ इति श्लेष्मासपित्तच लघुः केश्योरसायनः ॥” भा.। See अक्लिका। रस. र.शिरीरी.चि.। “विकटं पुष्करबीजकः।” मातुलुङ्गवले। रा.नि.व.११.। र.निघ.२.भ.चय. चि.दशमूलसवे। मुद्गभर्मदे। “यस्तु निःच्छ-त्येकशिरीशुजः स बीजकः।” सु.नि.८.। अंतशियौ। वे.निघ.। स्त्री। बीजे।

बीजकरः। पुं। माषबीजी। माषकान्ना। वे.निघ.

बीजकर्कटिका (टी)। स्त्री। दीर्घकर्कटि-कायाम्। मङ्गा कौकूट। वे.निघ.

बीजकसारः। पुं। प्रियालबीजे। सु.चि.२०.। भा.कुष्ठचि. मङ्गाभस्मातके। मातुलुङ्गसारे। रा.नि.व.११.

बीजका। स्त्री। कपिलद्राकायाम्। वे.निघ.

बीजकाहः। पुं। मातुलुङ्गवले। वे.निघ.

बीजकृत्। स्त्री। वाजीकरणे। रा.नि.व.२०.

बीजकोशः (पः)। पुं। पक्षकणिकायाम् पद्मैर गच्छि वा कौण्डे। तत्पर्यायौ—वरा-टकः कणिका। भा.। शृङ्गाटके।

बीजकोशकम्। स्त्री। वषणे। वे.निघ.

बीजगर्भः। पुं। पटोले। रा.नि.व.११.। भा.

बीजगुप्तिः। स्त्री। धान्यादिकषुक्काम्। धाङ्गा-मिर धोना। शिल्पां। गौम्। रा.नि.व.१६.

बीजद्रुमः। पुं। असनवले। प्रियाभाण। रा.नि.व.२३.

बीजधान्यम्। स्त्री। धान्यके। धनिश। रा. नि.व.६.

बीजनः। पुं। पीतलीत्रे। वे.निघ.। जीव-होवपक्षिणि। सारसतः।

बीजपादपः। पुं। असनवले। प्रियाभाण। वे.निघ.। भस्मातकोहले। रा.नि.व.११.

बीजपुष्पः (कः)। पुं, स्त्री। यवन्लवले। उन्नार ग्राह। रा.नि.व.१६.। मदनवले। मर-वकवले। मे.

बीजपूरः (कः)। पुं। (Citrus medica.) The citron. होलङ्गवले। टावा नेवुर ग्राह। हिं बीजीरा। तत्पर्यायाः—अस्त्रकेशरः बीजपूरः पूर्यबीजः सुकेशरः बीजकः बीजफलकः केशराक्षः मातुलुङ्गः पूरकः फलपूरः सपूरः रुचकः जन्तुरः दन्तुरच्छद रोचनफलः। प.सु.। सा.कौ.पि.ज्व.चि.। गुणाः—“बीजपूरफलमम-कटुष्यं श्वासकाशशमन पचनञ्च। कण्ठशोधनपरं लघु हृद्य दोषन रुचिहृत् पवनहृत् ॥” तथाच—बाल पित्तमरुत्कफाक्षकारणं मध्यस्थ तादृग्विधं पक्वं वर्षकरच हृद्यमयं तत् पुण्याति पुष्टि बलम्। शुभाजीर्ण-विषम-मासत-कफ-श्वासार्ति-मन्दाग्निजित् कासारोचकशोकशान्तिदमिद...। अन्यच्च—“लक्-तिता दुर्जरा स्यात् कृमि कफपवनध्वंसिनौ क्षिप्रमुष्णं मध्यं, शूलार्तिपित्तप्रशमनमखिला रोचकन्नञ्च गोह्यं। वातार्तिहृत् कटाह जठर-गदहरं केशरं दध्यमञ्च बीजं तित्ता कफार्श-श्वयधुशसकरं बीजपूरस्य पथ्यम् ॥” रा.नि.व.११.। तन्माज्जगुणाः—स्वादुपाकः आग्नेयः बलहृत् क्षिप्रः पित्तघ्नः। सु.स.४.५.। फलगुणाः—वर्च रसाक्षं लघु दीपन रक्तपित्तकरं कण्ठं जिह्वाहृदय-शोधनम्। मद्.व.६.। मधुरकर्कश्यां। अन्नवती नेवु। गुणाः—“बीजपूरीपरः प्रीती मधुरोमधु-ककटी। मधुकर्कटिका स्वादो रोचनी शीतला गुरुः। रक्तपित्त-चय-श्वासकाशहृत्काशमापहा ॥” भा.

बीजपूरमञ्जा (न)। पुं। मातुलुङ्गमञ्जनि। टावानेवुर वोटिर् भाण। रा.नि.व.११.

बीजपूरफलम्। स्त्री। मातुलुङ्गफले। टावा नेवु। हिं बीजीरा। मद्.व.६.।

बीजपूष्पः। पुं। बीजपूरवले। प.सु.। मधुर-मातुलुङ्गे। अन्नवती नेवु। वे.निघ.

बीजपेशिका। स्त्री। वषणे। अङ्गकोश। रा.नि.व.१८.

बीजफलकः। पुं। मातुलुङ्गवले। मधुबीज-पूरे। टावा नेवु, अन्नवती नेवु। रा.नि.व.११.

बीजमाहका। स्त्री। पद्मबीजे। पद्माचं पद्मबीजच कर्णिका बीजमाहका।” हारा.

बीजरत्नः (वरम्)। पुं, स्त्री। माषकलाये। इ.च.। [बीजरत्नाः।” इ.च.

बीजरुहः। पुं। शालिधान्याटो। “शाल्यादयो बीजरुचक(न)म्। स्त्री। जैपालबीजे। रा. नि.व.६.

बीजरुचकः। पुं। असनवले। प्रियाभाण। “असनो बीजरुचकः।” रा.नि.व.२३.। भस्मा-तकोहले। वे.निघ.

बीजसारम्। स्त्री, पुं। भस्मातकोहले। विहङ्गे।

बीजस्नेहः। पुं। पलाशवले। वे.निघ.

बीजाख्यः। पुं। जैपालवले। स्त्री। तद्वीजे।

ज्यपाण ग्राह वा उरुफण। वे.निघ.

बीजान्नम्। स्त्री। वृक्षाक्षे। रा.नि.व.२२.। पिण्डाक्षे। रा.नि.व.२२.

बीजाविकः। पुं। उट्टे.वे.निघ.

बीजाहः। पुं। मातुलुङ्गवले। वा.चि.१६.।

बीजौ (रत्न)। पुं। तण्डुलोद्यकवले। वे.निघ.

बीजादकम्। स्त्री। करकायाम्। मे.

बीटिः (टिका, टो)। स्त्री। तान्बुललताया। पाण ग्राह। सन्विततान्बुले। पाणैर वौफ। शब्दकल्पद्रुमः।

बीतनः। पुं। कृकपाशयोः। कृकशमथा-भाणैर पार्श्ववन्। “कृकान्तु कन्वरामध्य कृक-पाशौ तु बीतनी।” इ.च.

बीतशोकः। पुं। अशीकतरी। श.मा.

बीतिः। पुं। घोटके। इ.च.। [वे.निघ.

बीतिका। स्त्री। यष्टिमधुनि। नीलिकायाम्।

बीभत्सः। पुं। विक्रतो। त्रिका.। वि. अश्वहा-जनके।

बीरम्। स्त्री। (पशुगोमयि)। उशीरे। बीर-मूले। वेणार मूल। रा.नि.व.१२.। सिन्दूरे। प. सु.। मरिचे। रा.नि.व.६.। शालपण्याम्। अ. चि.२.५.। वंध्यगुडिकायाम्। पुष्करमूले। पुष्कर-मूल। लोहे। वे.निघ.। काञ्चिके। रा.नि.व.

१५। नले। मे। आरुके। रा.नि.व.११। पुं। अजुंनहवे। छे.च। भक्तातकहवे। अम। वीरणे। शुक्रदर्भे। काकोल्याम्। वै.निघ.। पौत-
किण्ट्याम्। ए.व.रव.। अ.व.भ.के। र.मा.। श्रुतकरवीरे। रा.नि.व.१०। लताकरके। रा.
नि.व.८। वाराहीकन्दे। तण्डुलीयचुपे। कौ.टी.
नटिश। रा.नि.व.७।

वीरकः। पुं। श्रुतकरवीरे। रा.नि.व.१०।

वीरणम् (मूलं, लिका)। स्त्री, स्त्री
उशीरतणं। वेणार मूलं। हिं.खस्। तं.अवु-
गडिड। उ.वि.पा.। ग.वि.पा.। व.म.। ख.स.व.स.
ता.। वे.ते.वे.र। तत्प.प.था.या.।—उशीरं विरथं
कटाथनं वीरतरं वीरभद्र दाहहरणं वीरं बहु-
मूलकं नलदं अष्टणालं सेव्यं समगन्धिकं।
रा.नि.व.१२। च.स.४.अ.। सत्यजनने। भा.
उ.वाजी.रतिवज्रभमीदके। गुणाः—“वीरणं
पाचनं शीतं वान्तिहृत्तु तित्तकम्। सन्धन
ज्वरनुत् वान्तिमदन्ति कफपित्तहृत्। तणा-
सविषवैसर्पकृच्छ्राह्वयपहम्॥” भा.। कुशादि
तणगणे। यथा—“कृष्णः कासश्च दमश्च कर्तृणं भूतं
तथा शतद्रुक्षा नौलद्रुक्षा गणद्रुक्षा वीरणम्॥”
अकंगुणा—एतदर्थं हरेकूलं सन्धुचयति चान-
लम्। चतस्रान्कृष्यं बलं कृष्यादनकथा॥”
अ.क.चि.।

वीरतण्डुलनामा (न)। पुं। तण्डुलीयशाक-
चुपे। कथित्।

वीरतरम्। स्त्री। वीरणमूले। वेणार मूलं।
प.सु.।

वीरतरः। पुं। शरहवे। अत्र गीह। विल्ला-
नरहवे। रा.नि.व.८। महाशाली। भक्तातकहवे।
प.सु.। श्रुतकीकलाचे। श्वेत कुणिशाथाड़ा।
र.मा.।

वीरतरः। पुं। भक्तातकहवे। विल्लान्तरहवे।
अजुंनहवे। रा.नि.व.११। ८। शरहणे। अत्र
गीह। “अन्ये तु वीरतरविल्लान्तर इति वदन्ति।”
सु.स.३.अ.। श्रुतकीकलाच। प.सु.। प्रियाल-
हच। वै.निघ.।

वीरतर्वादिगणः। पुं। तदादिद्रव्यवर्गं।
यथा—वीरतर्कसहचरद्वयदर्भहवादीगुणानलकुश-
काश्यामभदकाधिभयमोटावसुकवसिभलुककुश-
यकीन्दीवरकपीतवडाः सदृष्टा चिति। गणीय

वातघ्नः अश्वरीशर्करामूलकच्छापातर्जाहरश्च। सु.
स.३.अ.। अन्यः—“वीरतरः सहचरो दर्भो
हवादीनी नलः। गुणः। कामकशावशमभदमोरठ-
टुण्डकाः। कुण्डकोऽथ वशिरो वसुकः सावि-
मयकः। इन्दीवरी श्वदंष्ट्रा च तथा कापीतवककः।
वीरतर्वादिद्रव्ये गणा वातविकारनुत्॥”
अत्र वा विवाहुर, पौत नौल कर्णैव, पेलु,
रंजी वा वान्द्रा, नल, अश्व वा मूत, काम,
कुश, आवागडेभमूल, ईकूमूल, शोणाछान,
अश्विनी, कुनिठा वा गच्छापपूल, वक्रकृष्ण वा
जाम-अंजी, आगुल, हृष्टमूल, गोकुलो,
काडे-अंजी। च.द.मू.वा.चि., अश्वरी.चि.।

वीरदुः। पुं। अजुंनहवे। रा.नि.व.८। विल्ला-
नरहच। वै.निघ.।

वीरनायकः। पुं। उशीरे। वेणार। वै.निघ.।

वीरपत्रा (त्रौ)। स्त्री। विजयायाम्। मिक्ति।
रा.नि.व.८। धारणीनाममहाकन्दे। रा.नि.व.७।

वीरपणम्। स्त्री। सुरपणाभिषेकसम्पत्ते। रा.
नि.व.१०।

वीरपादपः। पुं। विल्लान्तरहवे। वै.निघ.।

वीरपुष्पा (ष्पा)। स्त्री। वाय्यालकभद्र, महा-
बलायाम्। वै.निघ.। सिन्दूरपुष्पीहवे। रा.नि.
व.१०।

वीरभद्रः। पुं। वीरणे। वेणार। मे.।

वीरभद्रकम्। स्त्री। वीरणे। वेणार। जटा.।

वीरभद्ररसः। पुं। सन्निपातज्वरे रसः। पाठः—
“वृषण पञ्च लवणं द्विचौरं वीरकहयं।
चारतयं समाशनं चूर्णमेषां पलचयम्। शुद्धतं
मृताभश्च गन्धकश्च पलं पलम्। आद्रकस्य द्वैः
खल्लं दिनमेकं विमदयेत्। वीरभद्ररसः ख्यातो
माषिकं सन्निपातजित्। चिवकाद्रं कसिन्धुमनु-
पानं जलनं च॥” रस.चि.।

वीररजः (स्)। स्त्री। सिन्दूरे। रा.नि.व.१२।

वीरवतो। स्त्री। मांसरोहिण्याम्। भा.।

वीरवज्रो। स्त्री। देवदाल्याम्। पेशाठाड़ा
वै.निघ.।

वीरवृक्षः। पुं। भक्तातकहवे। अम.। महा-
शाली। देवधान्ये। मोटाधान, पेशान। प.सु.।
विल्लान्तरहवे। रा.नि.व.८। अजुंनहवे। छे.च.।

वीरवेतसः। पुं। अजुंनहवे। रा.नि.व.८।

वीरशाकः। पुं। बालूकशाके। वे.निघ.।

वीरसिंहः। पुं। वीरसिंहावलोकनप्रवेतरि।

वीरसिंहावलोकनम्। स्त्री। वीरसिंहकृत-
वेद्यकथ्ये।

वीरसेनः। पुं। आरुकहवे। रा.नि.व.११।

वीरा। स्त्री। मयसाम्ये। रा.नि.व.१४। पुष्पि-
पण्याम्। टाकुनिशा। च.द.उ.वा.चि.। वृहत्त-
याम्। शताव्याम्। तालमूल्याम्। कटुक्याम्।
कृष्णातिविषायां। काकोल्याम्। रा.नि.व.१३।
वा.उ.६.अ.महापेशाचष्टे। चौरकाकोल्याम्। मे.।
रा.नि.व.३। च.चि.पू.च.। वायमाणाष्टे। प्रयीगां.
अश्व.चि.। सुनिषक्तकाक्षेरीष्टे। च.द.उ.वा.चि.
महाकल्याणष्टे। आमलक्याम्। एलवालुके।
रन्ध्रायाम्। विदायाम्। भूमिकुशां। मे.वा.टी.
हे.मा.वमनकल्पे। चौरविदायाम्। उक्तं भूमि-
कुशां। सुरामांस्याम्। मे.। महाशताव्याम्।
ब्राह्म्याम्। रा.नि.व.४। शिशपाहच। र.मा.।
घृतकुमाय्याम्। रा.नि.व.५। भूम्यामलक्याम्।
रा.नि.व.५। वै.निघ.। चय.चि.। शिवगुटी। जटा-
मांस्याम्। च.च.द.रसायने। “अजियुगं ऋषभवीरा”

वीरान्तकः। पुं। अजुंनहवे। वै.निघ.।

वीरान्नः। पुं। अजुंनहवे। रा.नि.व.८।

वीरायतच्छदा। स्त्री। कदलीहवे। वै.निघ.।

वीराकम्। स्त्री। आरुके। रा.नि.व.११।

वीरासावः। पुं। कुमारीनिर्वासे। भूमन्त्रे।

“तत्प.थायाः—सहासारः। गुणाः—“सहासारो-
मिजननः पित्तनिर्वहनीमतः। बलहृद रेचनः पुष्प-
जननो गर्भपातनः॥ विट्सक्के क्रिमिरोगे च संन्यासे-
स्पक्षं तौ तथा॥”

वीरी। स्त्री। ब्रह्मरौतौ। पित्रजविशेष।

वीरत् (धा)। स्त्री। विसृतलतायाम्। अम.।
श.र.।

वीरुपत्रिका। स्त्री। चुचुशाके। रा.नि.व.४।

वीरेश्वररसः। पुं। पित्तश्रमज्वरे रसः।
पाठः—“मृताभश्च तालं गन्धककदफलं।
मेषकृद्गी वचा शुण्ठी मागो पथ्या च बालकम्।
धान्यकं मर्दयेत्तुल्यं पर्पटीत्यद्रवैर्दिनं। मयं माषं

लिहत् चोद्रेः.....। काकमाचौरसचानु सेन्वेन
युतं पिबेत्॥” रस.कौ.।

वीर्थम्। स्त्री। बले। प्रभावे। अम.। शुक्र-
धातौ। रा.नि.व.१८। द्रव्यगतशक्तौ। “द्रव्याणि
येन कुर्वन्ति तद्वीर्थम्॥” सु.स.४.१.अ.। “उष्ण-
शीतगुणोत्कर्षात् बुधैर्वीर्थं विधा कृतम्। यत्सर्वं
मयिसौम्यं दृश्यते भुवनत्रयम्॥” भा.। अन्यच्च—
तद्विविधं चित्याचित्यक्रियाहेतुत्वेन। तत्र चित्य-
क्रियाहेतुर्वा द्रव्यरसादीनां स्वस्वकर्मणि स्वभाव-
सिद्धा शक्तिः। अचित्यक्रियाहेतुश्च प्रभावापर-
पण्यायः। द्रव्याणां रसाद्यनुरूपकार्यकरणशक्तिः।
तदुक्तं—“भूतप्रभावातिशयो द्रव्ये पाके रसे स्थितः।
चित्प्राचित्यक्रियाहेतुर्वीर्थं धनत्वेरिमं तम्॥” शिव-
दासः। वीर्थगुणाः—शीतोष्णतिग्मरुक्षस्पर्शदुर्लभ-
पिच्छलविशदाः। तत्र शीतोष्णौ आग्नेयौ। शीत-
पिच्छलौ अम्बुगुणभूयिष्ठौ। मार्दवस्य तोया-
काशभूयिष्ठत्वं, रौक्षस्य वायुभूयिष्ठत्वं वैशद्यस्य च
चित्तिवायुभूयिष्ठत्वं। सु.स.४.१.अ.। तेजसि। मे.।

वीर्थ्या। स्त्री। वीर्थे। अ.टी.भ.।

वीहा। स्त्री। वनकुल्ये। वै.निघ.।

वीहः। पुं। हटौ। व्याक.।

वृंहणम्। स्त्री। बलवर्धने। घृततैलादिशीत-
क्रियायाम्। सा.कौ.।

वृंहणः। वि.। बलवर्धकं। पृथिव्यम्बुभूयिष्ठे।
सु.स.४.१.अ.। तन्नामक धूमपाने। भा.। स्त्री।
अश्वगन्धायाम्। कपिलद्राचायाम्। भूकुपाह्वे।
वै.निघ.। वराहमांससाधितयवाग्वाम्। च.स.२.अ.।

वृंहणवस्तिः। पुं। निरुहवस्तिर्मेदि। “वृंहण-
द्रव्यनिःकाथैः कल्पोमधुरकैर्युताः। सर्पिर्मांसरसो
पेता वस्तथो वृंहणः। अ.ता.॥” भा.।

वृंहणीयवर्गः। पुं। वृंहणाय हिते कषाय-
वर्गं। यथा—चौरिणीराजचवकावलाकाकोली-
चौरकाकोलीवाय्यायनी भद्रोदनीभारवाजीपयथा-
कृष्णगन्धा इति दशमानि वृंहणीयानि। कौर-
लता, शिकुह, वेलेड़ा, काकोली, कौर-
काकोली, श्वेत वेलेड़ा, पौत वेलेड़ा,
वनकापास, भूमिकुशां, उक्तं भूमिकुशां।
च.स.४.अ.।

वृकः। पुं। ईहान्द्रगे। हिं.हण्डार। घोष इति
लौके। नग्यो इति महाराष्ट्रादौ। तत्प.थायाः—

कीकः विरुक् गोवत्सादी वत्सादनः कागभीजी
कागलानी जनाशनः ईडास्यः ईडावकः। रा.
नि.व.१८। काकि। उषा। श्रगालि। हारा।
वृकवृत्ते। श.र.। सरलनिर्यासि। भ.रभसः।

वृकदंशः। पुं। कुकुरे। हे.च.। [वै.निघ.]

वृकदन्ती। स्त्री। पाठायाम्। आकुनादि।

वृकधूपः (कः)। पुं। बहुसुगन्धद्रव्यकृतविम-
धूपे। अम.। सरलद्वे। तार्पिन्। अम.।

वृकधूर्तः। पुं। श्रगालि। हारा।

वृका। स्त्री। पाठायाम्। आकुनादि। रा.नि.
व.६। वै.निघ.२भ. ज्व.चि.। सुपद्वयपरिमाणे।

वृकारातिः (रिः)। पुं। कुकुरे। रा.नि.व.
१८। श.मा.।

वृकाची। स्त्री। विवृति। तेउडो। र.मा.।

वृकिः (की)। स्त्री। पाठायाम्। आकुनादि।
वै.निघ.२भ.वा.व्या.चि.महारासादी।

वृक्कः। पुं। वच्चीगताशयमेदः। “मिदः शीघ्रितयोः
साराद वृक्कयोयुगलं भवेत्। तौ तु पुष्टिकरी
प्रीतौ नठरस्थस्य मेदसः॥”

वृक्का। स्त्री। नागदमन्याम्। महासमझायाम्।

वृजनः। पुं। केशे। उषा।

वृजिनः। पुं, स्त्री। केशे। म.। स्त्री। शीघ्रिते।
रक्तचक्षुषि। हे.च.।

वृतपत्रा। स्त्री। पुवदावीलतायाम्। [श.र.]

वृतिङ्करः। पुं। विकङ्कतवृत्ते। वैदेही गौड।

वृत्तम्। स्त्री। स्नानाय। रा.नि.व.१८। पुं।
धवलशायनालि। श्वेत जनार्। रा.नि.व.१६।

गुण्डहणे। रा.नि.व.८। अज्जीरवृत्ते। वै.निघ.।
सप्तपर्णवृत्ते। प.सु.। कच्छपे। रा.नि.व.१८।

वृत्तकम्। स्त्री। वने। वै.निघ.।

वृत्तकर्कोटौ। स्त्री। वृत्तुलाकारकर्कोट्याम्।
गौण कौकूड। रा.नि.व.७।

वृत्तका। स्त्री। उपोदका। पू.इ.। वै.निघ.।

वृत्तकोशा। स्त्री। देवदाल्याम्। रा.नि.व.९।

वृत्तकोषः। पुं। पीतदेवदाल्याम्। पीत देव-
ताड़ा। भा.।

वृत्तगुण्डः। पुं। गुण्डहणे। तत्पर्यायाः,—
वृत्तः, वृत्तहणं दीर्घनालः जलाशयः। गुणाः—

मधुरः शीतलः कफपित्तघ्नः अतीसारदाहरकघ्नश्च।
रा.नि.व.८।

वृत्तगुण्डः। पुं। यावनालनामकशिल्पी-
धान्ये। जनार्, जूउशान्नि। रा.नि.व.१६।

वृत्तगुण्डो। स्त्री। वृत्तालाव्या। गौण गाडे।
वै.निघ.।

वृत्तहणम्। स्त्री। गुण्डहणे। वै.निघ.।

वृत्तनिष्पाविका। स्त्री। नखनिष्पाव्यां, कृष्ण-
शिल्प्याम्। छोटि मट्टे रं गुं। रा.नि.व.७।

वृत्तपत्रः। पुं। उत्तमशकविशेषे। नटिग्रा-
शाक। प.सु.। स्त्री(वा)। पुवदाव्याम्। रा.नि.व.९।

वृत्तपर्णिका। स्त्री। अजालीलतायाम्।
छांगल वैदे। रा.नि.व.३।

वृत्तपर्णी। स्त्री। पाठायाम्। आकुनादि।
रा.नि.व.६। महाशणपुष्पिकायाम्। रा.नि.व.९।

वृत्तपत्रः। पुं। चुद्रशङ्के। वै.निघ.।

वृत्तपुष्पः। पुं। कदम्बवृत्ते। शिरीषवृत्ते।
मल्लिकावृत्ते। सुन्दरवृत्ते। रा.नि.व.२२। जल-
वेतसे। भूकदम्ब। रा.नि.व.८। स्त्री (या)।

नागदमन्या। नागदना। रा.नि.व.५। कौङ्क-
देप्रसिद्धकुलकपुष्पवृत्ते। रा.नि.व.१०।

वृत्तफलम्। स्त्री। मरिचे। रा.नि.व.६।
जीरके। वै.निघ.। सुरप्रियफले। कावाचिनी।

वृत्तफलः। पुं। दाडिमवृत्ते। डालिम गौड।
वदरवृत्ते। कुल गौड। कपित्थवृत्ते। कट्प-
गौड। रा.नि.व.११। रक्तापामार्गे। भा.पू.१भ.।

करञ्जवृत्ते। तरन्वुजि। उरुमूज, थुमूज। वै.निघ.।

वृत्तफला। स्त्री। वार्ताकोवृत्ते। वेणुन गौड।
रा.नि.व.७। शशाङ्गुल्याम्। फेडककूटि।

आमलक्याम्। रा.नि.व.११। [श.च.।

वृत्तभोजनः। पुं। गण्डीरे। अश्वश शक।

वृत्तमल्लिका। स्त्री। शोताके। वै.निघ.।
मिपुरमल्लिकायाम्। मं वाटीगरे। कं दुन्दुभि-

मल्लिका। वम्. वटमीगरी। तत्पर्यायाः,—वट-
पत्री कुमारिका मोहना विपुरा हेमा मोहना।

गुणाः—नेवरीगरी कटुः उष्ण। त्रण्णी बहुगन्धा
सुखरीगरी च। रा.नि.व.१०।

वृत्तयुग्मः। पुं। वातामवृत्ते। वादीम गौड।
वै.निघ.।

वृत्तवोजः। पुं। राजमाषि। वरवर्णौ। रा.नि.
व.१६। भिष्ठाचुपे। रा.नि.व.४।

वृत्तवोजका (जा)। स्त्री। पाण्डुरफल्याम्।
रा.नि.व.५। आदका। अग्रश्र। रा.नि.व.१६।

वृत्ता। स्त्री। मांसरीहिण्याम्। म्रियङ्ग लतायाम्।
रा.नि.व.१२। श्वेतनिष्पावे। श्वेत शीम। रा.नि.
व.१६। भिष्मिरीटाचुपे। रा.नि.व.४। नाग-

दमन्याम्। नागदना। रा.नि.व.५। रेणुकायाम्।
उरुगू। रा.नि.व.६। वै.निघ.२भ.वा.व्या.चि.
वातारिरसे। हस्तिशीशातक्याम्। हस्तिषास।

रा.नि.व.७।

वृत्तिः। स्त्री। जीवनीपाये। अम.।

वृत्तिस्थः। पुं। ककलासे। रा.नि.व.१८।

वृत्तेर्वारः। पुं। खर्मुजावृत्ते। थुमूज गौड।
रा.नि.व.७।

वृत्रभोजनः। पुं। गण्डीरशके।

वृथात्तवा। स्त्री। बल्यायां स्त्रियाम्। दका।
रा.नि.व.१८।

वृद्धम्। स्त्री। शैलजनामगन्धद्रव्ये। शैलज।
रा.नि.व.१२। पुं। एकपत्राशदूर्ध्वं वृद्धे, स्थविरे।
रा.नि.व.१८। अपिच—“तत्तस्तु सप्ततेरुद्धं चौण-

धातुरसादिकः। चौणमाणेन्द्रियबलः चौणरेता
दिने दिने॥ वलीपलित खालित्ययुक्तः कर्मसु
चाक्षमः। कासश्वासादिभिः क्षिप्तो वृद्धोभवति
मानवः॥” वृद्धदारकलतायाम्। रा.नि.व.३।

वृद्धकण्टः (कः)। पुं। इङ्गदीवृत्ते। वै.निघ.।

वृद्धकर्णिका। स्त्री। पाठायाम्। रा.नि.व.६।

वृद्धकाकः। पुं। द्रोणकाके। गौडकाक।
हे.च.।

वृद्धकोटरपुष्पी। स्त्री। नीलवृद्धायाम्। वृद्ध-
दारके। [कल्प.४अ.।

वृद्धगोनसः। पुं। मण्डलिसर्पविशेषे। सु.

वृद्धतिक्ता। स्त्री। पाठायाम्। आकुनादि।
वै.निघ.।

वृद्धत्वम्। स्त्री। वार्धके। अम.।

वृद्धदारकः (रुः, कः)। पुं। (Gmelina
asiatica or Rourea santaloides.)

खनामल्यातलताविशेषे। वीजताडक। हिं
वधार। तत्पर्यायाः,—चट्यगन्धा वृद्धाङ्गौ चट-

गन्धा वृद्धाङ्गौ आविगी जुङ्गः जुङ्गकः जुङ्गा वृद्धा
वृद्धाङ्गौ अन्ती श्यामः वृद्धगन्धा दीर्घवातुका वृद्धः
कोटरपुष्पी अजाली वृद्धदारकः वृद्धकोटरपुष्पी।
स त्रिविधः श्व तरक्तमंदेन। गुणाः—“वृद्धदारकं
गौल्यं पिच्छिलं कफघ्नं तद्वत्। बल्यं कासामदीषघ्नं
द्वितीयं खल्ववीर्यदम्॥” रा.नि.व.३। कृष्ण-
वृद्धदारके। वै.निघ.।

वृद्धदारकादिलौहम्। स्त्री। जलसन्धाधि-
कारि औषधम्। पाठः—“वृद्धदारकवृद्धन्तीकरि-
कर्णाधिमानकैः। त्रिकचययुतो लौह आसवाता-
न्तको मतः॥” इदं धीगरत्नाकरस्य। र.स.र.।

वृद्धधूपः। पुं। शिरीषवृत्ते। शीवासवृत्ते। वै.
निघ.।

वृद्धधूमा। स्त्री। शिषातकवृत्ते। वै.निघ.।

वृद्धनाभिः। त्रि। उज्जनाभौ। गौड। अम.।

वृद्ध(वृद्ध)बला। स्त्री। महासमझायाम्। वृद्ध-
लज्जानुका। रा.नि.व.४। महाबलायाम्। वै.
निघ.।

वृद्धराजः। पुं। अश्ववेतसे। कश्चित्।

वृद्धरुहा। स्त्री। शतावर्ण्याम्। च.सू.४अ.।

वृद्धवाहनः। पुं। आसवृत्ते। कश्चित्।

वृद्धविभोतकः। पुं। आसवातकवृत्ते। आसवा-
गौड। श.मा.।

वृद्धसूतकम्। स्त्री। इन्द्रतूलके। हारा।

वृद्धा। स्त्री। पञ्चाशोर्ध्वं प्राचीनायाम्। वृद्धि।
“बालेति गीयते नारी यावद्वर्षाणि षोडश। तत्तस्तु
तरुणो ज्ञेया द्वाविंशद्वत्सरावधि॥ तदूर्ध्वमधिषट्पदा
स्यात् पञ्चाशद्वत्सरावधि। वृद्धा तत्परती ज्ञेया
सुरतोत्सव वज्रिता॥ भा.। तत्सन्धीगे मरणं
भवति। राज.। “बाला तु प्राणदा प्रोक्ता युवती
प्राणधारिणी। प्रौढा करोति वृद्धत्वं वृद्धा मरण-
मादिशेत्॥” महाश्रावणिकायाम्। रा.नि.व.५।
अङ्ग.४। वृद्धा आङ्गुल। श.र.।

वृद्धाङ्गुलिः। स्त्री। अङ्गुलाङ्गुली। वृद्धा-
आङ्गुल। श.र.।

वृद्धिः। स्त्री। आधिक्ये। च.सू.१अ.। खनाम-
ल्यातोषधौ। वृद्धि। तत्पर्यायाः,—धीग्या वृद्धिः
सिद्धिः लज्जीः पुष्टिदा वृद्धिदाचौ मङ्गल्या श्रीः
सम्पत् आशीः जननेष्टा भूतिः सुत् सुखं जीवमद्रा।
एषा दक्षिणावर्तफला गोडं प्रसिद्धा। “वृद्धि-

वृद्धिश्च कन्तौ हो भवतः कोश्यामले। वृद्धिस्तु दक्षिणावर्त्तफला प्रोक्ता महर्षिभिः। प्रयोगेन्यथै रकं यथालाभं प्रयोजयेत्॥” गुणाः—“वृद्धिर्गर्भ-प्रदा शीता वृद्धिणी मधुरा स्मृता। हृद्या पित्तस्य शमनी चतुर्कासलयापहा॥” भा.। मधुरा क्षिग्धा तिक्ता शीतला रुचिमेधाकरी श्लेष्मकृष्णमिध्री च। रा.नि.व.५। वा.सू.१५अ. पञ्चकादिः। रोगविशेषे। ताः सप्तविधाः—वातपित्तकफशोणितमेदोमूत्रान्-जायेति। निदानादि—“क्रुद्धोऽनुहृगतिर्वायुः शोथ-शूलकरश्चरन्। सुक्षी वङ्गयतः प्राप्य फलकीषा-मिवाहिनीः। प्रपीड्य धमनीवृद्धिं करोति फल-कोषयोः। दोषासमेदोमूत्रान्तेः स वृद्धिः सप्तधा गदः॥” मा.नि.। तासां मूत्रान्निमित्ते वृद्धौ वात-समुत्थे, केशलसुत्पत्तिहेतुरन्यतमः। अथः प्रकुपितो-ऽन्यतमो हि दोषः फलकोषवाहिनौरभिप्रपद्य धमनीः फलकोषयोर्वृद्धिं जनयति तां वृद्धिमित्या-चक्षते। तासां भविष्यत्तीनां पूर्वरूपाणि वक्षि-कीटीमुष्ममेदेषु वेदना मारुतनियहः फलकोश-प्रोफथेति। तत्र वातवृद्धिं वातपूर्णहृतिमिव पुरुषां, पित्तवृद्धिं पक्षीदुस्वरसङ्घाशां, श्लेष्मवृद्धिं कठिनामल्यवेदनां शोतां कण्डूमतीं, रक्तवृद्धिं कृष्ण-स्फीटावतां पित्तवृद्धिलिङ्गां, मेदोवृद्धिं स्फुटलिङ्गां कण्डूमतीमल्यवेदनाञ्च जानीयात्। मूत्रवेगधारण-शीलस्य मूत्रवृद्धिर्भवति। सु.नि.१२अ.।

वृद्धिका। स्त्री। शङ्खपुष्प्याम्। श्रेष्ठ अपत्रा-जिता। अर्कपुष्प्याम्। वै.निघ.। ऋद्धौ। श.मा.।

वृद्धिदः। पुं। जीवकनामद्रव्यरूपे। जीवक। रा.नि.व.५। वाराहीकन्दे। रा.नि.व.७।

वृद्धिदात्रौ। स्त्री। वृद्धौ। वृद्धि। रा.नि.व.५।

वृद्धिपत्रम्। स्त्री। शङ्खपुष्प्याम्। श्रेष्ठ अपत्रा-जिता। अर्कपुष्प्याम्। वै.निघ.। ऋद्धौ। श.मा.।

वृद्धिभाक्। स्त्री। वृद्धौषधी। नकुल.१०अ.।

वृद्धेला। स्त्री। स्थूलेलायाम्। वृद्ध एलाच। वै.निघ.।

वृद्धसानः। पुं। मनुष्ये उपा.।

वृन्तम्। स्त्री। प्रसूतवन्तने। वृन्तौ। अम.। कुचाये। मे.।

वृन्ताकः। पुं। शाकशृङ्गे। नटिशा शक। रा.नि.व.२३। उपोदिकायाम्। पूरे। वाचां कु-वृत्ते। वै.निघ.। रा.नि.व.७। स्त्री। तत्-फलं। वै.निघ.। भा.नवज्ज. चि.। “वृन्ताकाख्य-पथ्यमेतत् प्रदिष्टम्।” गुणाः—“वृन्ताकं खादु-तौष्णीष कटुपाकमपित्तलम्। ज्वरवातबलासर्ग-दीपनं शुक्ललघु तद्दाल कफपित्तं वृद्धं पित्त-करं लघु। वृन्ताकं पित्तं किञ्चिद्वारपरिपाच-तम्। कफमेदोऽनिलामघ्नमल्यं लघु दीपनम्। तदेव हि गुरु क्षिग्धं सतेलं लवणान्वितम्। अपरं चेतवृन्ताकं कुट्टाख्यसमं भवेत्। तदग्रैः सु-विशेषैश्च हितं धीमच्च पूर्ववत्॥” भा.पू.१भ.शा.व.।

वृन्ताकी। स्त्री। वाचांकीवले। रा.नि.व.७। वृद्ध्याम्। म.द.।

वृन्तिका। स्त्री। कटुकायाम्। कटुकी। श.च.।

वृन्दः। पुं। वृन्दाचार्यकृतचिकित्सासङ्घे। कण्ड-रोगमेदः। तल्लब्धं यथा—“समुन्नतं वृत्तममन्द-दाहं तीव्रज्वरं वृन्दमुदाहरन्ति। तच्चापि पित्त-ज्वरजप्रकीपाद् ज्ञेयं सतीदम् पवनान्कनम्॥” मा.नि.।

वृन्दा। स्त्री। तुलसीवृक्षे। श.र.। वृचोपरि-जातलतायाम्। वै.निघ.।

वृवूकम्। स्त्री। जले।

वृशः। पुं। वासकवृक्षे। वासक शृङ्गे। अ.टी. भा.। उन्दुरौ। श.र.। स्त्री। वासायाम्। वासक। लघा.।

वृषिः। पुं। रक्तपुनर्नवायाम्। वै.निघ. कास-चि.कण्टकारीधृते।

वृषिकः। पुं। चेतपुनर्नवायाम्। रक्तपुनर्नवा-याम्। वै.निघ.२भ.वा.व्या.चि. महारासादौ। तन्नामककीटविशेषः। विष्टा। हिं विच्छू। मं विच्छू। तद्विषगुणाः—“वृषिकस्य विषं तीक्ष्णमादौ दहति वज्रिवत्। ऊर्ध्वमारीहति क्षिप्रं दंशे पथात् तिष्ठति। दंशः सद्योऽतिरुक् श्वावस्तुत्यते स्फुटतीव च॥” वा.उ.२७अ.। ते त्रिविधाः मध्यमध्य-मह्यविषमेदन। तत्र मन्दविषा गोशङ्खकीथनाः दाह्य, मध्यविषाः काष्ठेष्टिकीवृक्षास्तयः, उत्तमाश्च महाविषाः सर्पकीथजाः विषजाश्च पञ्चदश। एवं

विंशद्वयिकजातयः। तेषां मन्दविषाः यथा—“कृष्णः श्यावः कर्पूरः पाण्डुवर्णो गोमूत्राभः कर्कशी मेचकश्च। अतो रक्तो रीमशः शाङ्गलाभी रक्तश्चेति मन्दवीर्या मतास्तु। दृष्टलक्षणानि—एभिर्दष्टे वेदना वेपथुश्च गात्रस्तम्भः क्षणरक्तागमयः। श्वाभा-दष्टे वेदना चोर्ध्वमेति दाहवदौ दंशशोफी ज्वरश्च।” इति। मध्या यथा—“रक्तः पीतः कापिलेनोदरेण सज्जं धूमाः पर्वमिध विभिः स्युः। एते मूत्रोच्चारपुल्लण्डजाता मध्या ज्ञेयास्तिप्रकारो-रगागाणां। जिह्वाशोफी भोजनस्यावरोधी मूर्च्छा चोया मध्यवीर्याभिदष्टे।” उत्तमा यथा—“अत-थिवः श्यामली लोहिताभी रक्तः अतो रक्तनीलो-दरी च। पीतो रक्तो नोलपीतोऽपरश्च रक्तो नीलो नोलशुक्लश्च। रक्तो वधुः पूर्ववच्च कपर्वा यथा-पञ्चा पर्वणी इ च यस्य। नानारूपा वर्णतथापि घोरा ज्ञेयाश्चेति वृषिकाः प्राणघोराः। जन्मे तेषां सर्पकीथात् प्रदिष्टं देहस्थौ वा घातितानां विषेण। एभिर्दष्टे सर्पवेगप्रवृत्तिः स्फीटीत्यतिभोनिदाहौ ज्वरश्च। खेभ्यः कृष्णं श्रोतितञ्चारि तीव्रं तस्मात् प्राणैस्त्यज्यते शीघ्रमेव॥” सु.कल्प.८अ.। श्रोत्रवि-विशेषे। मे.। शूककीटे। शृङ्गाणोका। अम.। मदनवृक्षे। कर्कटे। गोमश-कीटे। गोवद्रे’ णोका। भरतः।

वृषिकप्रिया। स्त्री। पूतिकायाम्। पूंदेशोका। श.मा.।

वृषिकर्णी। स्त्री। आलकपर्णीलतायाम्। गुष्पा-काणी जता। रा.नि.व.३।

वृषिकविषम्। स्त्री। वृषिककीटस्य विषे।

वृषिकविषापहा। स्त्री। महारासायाम्। नाकुल्याम्। वै.निघ.।

वृषिका। स्त्री। चन्द्रचुपविशेषे। मं चिचुवा। कं इक्षुले। वम्. विचुवा। तत्पर्यायाः—नख-पर्णी पिच्छिला अलिपत्रिका। गुणाः—पिच्छिला अस्त्रा अल्लवृद्धिणी च। रा.नि.व.५। चि.क्र.क. ५प.। वृषिपर्णाम्। ठाकूनिशा। अतपुनर्नवा-याम्। वै.निघ.।

वृषिकाली। स्त्री। (Fragia involucreta.) खनामल्यतत्तुपविशेषे। विष्टा। हिं वङ्गटा। मं वृषिकाली। कं हलिगुलु। ते डुल-घोडो। ता. कचुरि। वम्. श्रेष्ठिगो। तत्-पर्यायाः—वृषिपर्णी विषघ्नी नागदलिका सर्प-दंष्ट्रा अमराकाली ऊर्ध्वधूसरपुच्छिका काली

नेत्ररोगहा ऊर्ध्वीका अलिपर्णी दक्षिणावर्त्तकी कालिका आगमावर्त्ता देवलाङ्गुलिका करभी भूरिदुग्धा कर्कशा खण्दी युग्मफला खीर-विषा-णिका विषाणी भासुरपुष्पा। तदगुणाः—कटुः तिक्ता हृदयवृत्तशोधनी रक्तपित्तघ्नी विषवाहरोच-कघ्नी बल्या च। रा.नि.व.८। कासघ्नी वातघ्नी च। राज.। कण्टकितमेषशङ्खतुल्याकारफला। इति। सु.सू.३८अ.वातशमने। उर्ध्वधूसकमेष-शङ्खात्। इति। वा.सू.१५अ.अर्कादिः। “भागी राक्षा वृषिकाली प्रकीर्या।” कण्टकितमेषशङ्ख-तुल्याकारफला पाठापना ईषदीमशा अतपुष्प-पुच्छा दक्षिणावर्त्तवृत्तौ मेषशङ्खीमेदः। सु.चि.८अ.। सि.यो.उन्मा.चि.। च.द.चारगुडे।

वृषिकाहविषापहा। स्त्री। नाकुल्याम्। शङ्खरात्रा। वै.निघ.।

वृषिपत्नी (णी)। स्त्री। वृषिकाल्याम्। विष्टाति। प.सु.। र.सा. लघुमेषशङ्खाम्। क्रूड-मेडाभिष्टे। वै.निघ.।

वृष्यो। स्त्री। वृष्यरूपे। पुनर्नवा। वा.चि.३अ.।

वृष्यौदयम्। स्त्री। वृष्यरुगले। अतपुनर्नवा-नवयोः। चि.क.क.१अ.३अ.।

वृष्योरः (वः) (कः)। पुं। अतपुनर्नवायाम्। श्रेष्ठपुष्पा। प.सु.। च.सू.४अ.। र.सा.सं.चुधा-वतीगुल्यां नागबलातेले च। च.द.वि.ज्व.चि.। “वृष्योरविल्लवर्षाम्।” वा.सू.१५अ. विद्यादी। च.द.कास.चि.वृक्षलक्षणाकारौधृते। च.द.वा.व्या. चि.एकादशशतप्रसारणीतले। वा.र.पि.चि.अम-ताद्यधृते।

वृषः। पुं। वलीवर्द्धे। र्वाङ्। अम.। तन्मूव-गुणाः—“वृषमूत्रञ्च शोफघ्नं कृमिदोषविनाशनम्। कामलायङ्घणीपाण्डुनाशनञ्चाग्निदीपनम्॥” अवि. ८अ.। ऋषभकौषधी। रा.नि.व.५। दुरालभा-याम्। रा.नि.व.२३। वासकवृक्षे। रा.नि.व.४। च.चि.३अ.। च.द.गुड-धृते, कामदेवधृते। नदी-भग्नातके। गोधुमे। प.सु.। मूषिके। मे.। स्त्री। वासामूले। वङ्गे। श.मा.।

वृषकर्णिका (णी)। स्त्री। सुदर्शनालता-याम्। सुदर्शनं शूलकं, उन्नति पूत्रति। च.सू. ४अ.। भा.सू.१५अ. सुरासादौ। “खरधुषवृषकर्णी-कटफलं कासमर्दः।” अजान्नाम्।

वृषगन्धा (न्यिका)। स्त्री। वृषगन्धायाम्।

हागनवैटे। रा.नि.व.३। अतिबलायाम्। पीठ
वेलेड़ा। वै.निघ.

हृषणः। पुं। अण्डकीशे। रा.नि.व.१८। तदु-
त्पत्तिः—मांस-रुधिर-कफ-मैदसां सारांशात् वायु-
योगेन भवति। सु.शा.४अ.

हृषणकच्छूः। पुं। क्षुद्ररीगविशेषे। ...८८।
निदानादि—“कानोत्सादनहीनस्य मलो हृषण-
संश्रितः। प्रक्षिप्यते यदा स्वेदात् स कच्छू जनये-
त्तदा। तत्र कच्छूयनात् चिप्रा स्फोटः स्वावश्य
जायते। प्राहुर्हृषणकच्छू तां शिरःप्रकोपनां॥”
सु.नि.१३अ.। मा.नि.

हृषदंशः (कः)। पुं। विडालि। विडालि।
अम.। च.द.वात.चि.। “पयसा हृषदंशस्य शकृत्॥”
वा.उ.३अ.। [रा.नि.व.६।

हृषध्वाङ्गा (ङ्गी)। स्त्री। नागरसुलायाम्।
हृषनाशनः। पुं। विडङ्गे। श.मा.।

हृषपत्रिका। स्त्री। वस्त्राङ्गाम्। हागनवैटे।
रा.नि.व.३।

हृषपर्णिका। स्त्री। ब्राह्मणयष्टिकायाम्।
वागमनशर्ति। च.स.४अ.कमिन्न-गणः।

हृषपर्णी। स्त्री। आखुकर्णिलतायाम्। ईन्मूत्र-
काणी। शूराजी। प.सु.। कण्ठदन्तायाम्। र.म.।

हृषपर्वा (न्)। पुं। कशेरु। केकुश्र। विश्व.।
हृषभः। पुं। हृषे। मे.। ऋषभके। उणा.।

हृषभध्वजा। स्त्री। महादन्तीहले। वफु
मत्तौ। वै.निघ.

हृषभपङ्कजः। पुं। वासाहले। वासकपुष्प।
वै.निघ.२भ.चय.चि.वसन्तकुसुमाकररते।

हृषभाक्षी। स्त्री। इन्द्रवारुणीलतायाम्।
रा.नि.व.३।

हृषमूलम्। स्त्री। वासामूले। वासकमूल।
वातरक्तचि. रुदतैले।

हृषतः। पुं। गृञ्जने। गोज्र। घोटके। मे.।
हृषजोचनः। पुं। मूषिके। हे.च.।

हृषवीभक्तः। पुं। कपिकच्छूभेदे। वै.निघ.।
हृषतारः। पुं। यक्तपटे। देवकुम्भाख्यवृक्षभेदे।
वै.निघ.। [श.मा.।

हृषमृको (इन्)। पुं। अङ्गरीले। डीमृकम्।

हृषस्यन्ती। स्त्री। अतिकासुकायाम्। अम.।

हृषा (न्)। पुं। घोटके। हले। हे.च.। कण्ठे।
मे.। स्त्री(षा)। लघुमूषिकपर्णीलतायाम्। शूराजी।
रा.नि.व.३। द्रव्यत्तायाम्। वफु मत्तौ। रा.नि.व.५।
इयम् परखण्डवत्तविटपा, अलामे दन्ती देया।
भा.सम्भिक-ज्व.चि.। अश्वगन्धायाम्। भा.सम्भिक-
ज्व.चि.वचादिः। महाज्योतिषमौलतायाम्। कपि-
कच्छौ। हे.च.। [मे.।

हृषाकपायी। स्त्री। शतावर्ध्याम्। जीवन्तायाम्।

हृषाकरः। पुं। माषे। माषकनाम्। रा.नि.
व.१६। [वृष्टे। मे.।

हृषाङ्कः। पुं। पानीयभस्मातके। जलजटेलम्।

हृषाणौ (इन्)। पुं। ऋषभके। रा.नि.व.५।

हृषादनी। स्त्री। इन्द्रवारुण्याम्। रा.नि.व.३।
वै.निघ.।

हृषायणः। पुं। चटकपत्रिणि। हारा.।

हृषाहारः। पुं। विडालि। हारा.।

हृषौ (इन्)। पुं। मयूरे। श.मा.।

हृष्टिः। स्त्री। जलवर्षणे। गुणाः—“हृष्टिर्ज्य-
न्दिनी शीता निद्राश्चेत्तत्तदा। मलापहारिणी
वायुदायिनी वज्रवारिणी॥” राज.२प.। हृष्टि-
जलं भूमिपतितमष्टविधं भवति। तद्यथा—श्रावण-
भाद्राश्विनकार्तिकभवजलानौति चतुर्विधमित्यष्ट-
विधं हृष्टिजलम्। तत्र पुनर्दिवाहृष्टिरतिहृष्टि-
दुर्दिनहृष्टिभवेन भिन्नगुणं भवति। यथा—“निशा-
जलं कफकरं घनं शीतगुणात्मकं। सामुद्रतीयस्य
समं विज्ञेयं वातकीपनम्। दिवा सूर्याशुतपा च
मेघा वर्षन्ति यत्पयः। तत् कफघ्नं पिपासान्नं लघु
वातप्रकोपनम्। दुर्दिने हृष्टिसम्भूतं वातभूतं सवात-
जम्। कफकृच्छ्रोपहननं तर्पणं दोषकोपनम्॥”
अथ श्रावणहृष्टिजलगुणाः—“तथा श्रावणहृष्टि-
दोषरोगकरी हृष्याम्। कण्डूविदोषजननं पानीयं
न प्रशस्यते॥” अथ भाद्रहृष्टिजलगुणाः—“सघनं
नाभसं नीरं ज्ञेयमज्ञातकोपनं। शमनं पित्तीगाणां
मधुरं रक्तदोषकृत्॥” अथाश्विनहृष्टिजलगुणाः—
“रुचं पित्तकरं चान्नं गुण-रक्तविकारकृत्।
चिदान्नवसम्भूतं खरं शस्यविदोषकृत्॥” अथ
कार्तिकहृष्टिजलगुणाः—“कार्तिकहृष्टिसम्भूतं नाति-
सन्तापशीतलं। नाशनञ्च विदोषाणां सर्वशस्य-
प्रवर्जनम्। शीतलं बलकृद्द्वयं विदाहज्वरनाशनं।

कचित् पुण्यतरं देशे शरद्वर्षेति साधवम्। पित्त-
ज्वरविनाशाय शस्यनिष्पत्तिहेतवे। अन्तरस्थं सदा
पथ्यमष्टतं स्वातिसम्भवम्। गगनाम्बु विदोषघ्नं
गृहीतं यच्च भाजने। बल्यं रसायनं मेध्यं यन्ना
पेत्त्यं ततःपरं। अनात्तं विदुश्चन्ति जलं धारा-
धरास्तु यत्। पतितं तत् विदोषाय सर्वेषां देहि-
नामपि॥” इति चातुर्मासिकजलम्। अति.७अ.।
अन्यच्चतुर्विधं जलशब्दे न्ययम्। अकालहृष्टिजलं
असरीरकरं न शस्यते।

हृष्टिका। स्त्री। आरख्यशण्डायाम्। वृन्ता ७७।

हृष्टिकालः। पुं। वर्षर्तौ। [श.च.।

हृष्टिघ्नौ। स्त्री। क्षुद्रलायाम्। गुञ्जराणि एनाच।

हृष्टिजोवनः। पुं। चातकपत्रिणि।

हृष्टिभूः। पुं। मेके। हारा.।

हृष्टिः (ष्ठा) (इन्)। मेघे। अम.।

हृष्यम्। स्त्री। मनोहर्षणे। “मनसो हर्षणं यच्च
तत् सर्वं हृष्यमुच्यते॥” यथा—हृष्यं मावापीतं
हर्षणं भवति। “स्वस्थस्योपस्कारं यच्च तद्वृष्यम्॥”
अ.चि.१अ.। पुं। इन्द्रहृष्टे। रा.नि.व.१४।
माषे। माषकनाम्। हे.च.। आमलकी। वि.
शुक्रवृद्धिकरे। भा.।

हृष्यकन्दका (न्दा)। स्त्री। विदाय्यां। भूमि-
कृशाङ्ग। रा.नि.व.७। मूलके। वै.निघ.।

हृष्यगन्धा। स्त्री। वृद्धदरके। वोज्जद्वारक।
श.र.। अजान्नीलतायाम्। हागनवैटे। रा.
नि.व.३। अतिबलायाम्। पीठवेलेड़ा। वै.
निघ.।

हृष्यगन्धिका। स्त्री। अतिबलायाम्। पीठ-
वेलेड़ा। रा.नि.व.४।

हृष्यचण्डौ। स्त्री। महामूषिककण्ठायाम्। वफु
मृषाकाणी। वै.निघ.।

हृष्यपर्णी। स्त्री। भूमिकुशाखे। वै.निघ.।

हृष्यफला। स्त्री। आमलकीहले। वै.निघ.।

हृष्यवल्गिका (स्त्री)। स्त्री। भूमिकुशाखे।
रा.नि.व.७।

हृष्या। स्त्री। ऋद्धौ। र.मा.। शतावर्ध्याम्।
भूयानलक्याम्। रा.नि.व.५। आमलक्याम्। रा.
नि.व.११। भूमिकुशाखे। अतिबलायाम्। वृह-
हत्याम्। वै.निघ.। शुकशिन्ध्याम्।

हृष्टचितः। पुं। फलपूरे। श.च.।

हृष्टचुचुः। पुं। महाचुचुशाके। रा.नि.व.४।

हृष्टच्छतावरीष्टतम्। स्त्री। अष्टद्वाराधि-
कारेष्टतम्। पाठः—“शतावरीरसप्रस्थं चोदयि-
त्वावपीडयेत्। षटप्रस्थसमायुक्तं चौरद्विगुणितं
भिषक्। अतः कल्कानिमान् दद्यात् स्खलीकुम्बर-
सम्मितान्। जीवनीयानि यान्यष्टौ यष्टौ चन्दन-
पत्रकौ। अष्टद्वारा चाम्पुगुप्ता च बला नागबला तथा।
शालपर्णीं पृश्निपर्णीं विदारीं शारिवाहयम्।
शर्करा च समा देया काश्मल्यां फलानि च।
सम्यक्सिद्धञ्च विज्ञाय तदष्टतत्वावेतारयेत्॥” च
द.अष्टद्वारा.चि.।

हृष्टच्छदः। पुं। अचोटहले। आकुरोटे गण्ड।
वै.निघ.।

हृष्टच्छफरौ। स्त्री। महाप्रोटीविशेषे। मन्त्र-
पूजै। गुणाः—“क्षिप्वास्वकाण्डरोगघ्नी अष्टा
प्रोष्टी प्रकीर्तिता॥” राज.।

हृष्टच्छल्का। पुं। चिह्नटमस्ये। चिह्निमाह।
जटा.।

हृष्टच्छालपर्णी। स्त्री। (Flemingia
congesta.) महाशालपर्ण्याम्। वफु मालपर्णि।
हिं वड शालपान्, मालकसन्द। वम्. तोड़ीला।

हृष्टच्छिखौ। स्त्री। महाशिख्याम्। वफु
भिम्। वै.निघ.।

हृष्टज्जीरकम्। स्त्री। खलुजीरके। मोटा
जोरा। भा.वाजौ.चि.। “हृष्टज्जीरकमप्यत॥”

हृष्टज्जीवन्ती। स्त्री। खनामख्यातौषधिविशेषे।
वफु जीवन्ती। तत्पर्यायाः—पत्रभद्रा प्रियङ्गुरी
यशस्करी मधुरा जीवपुष्टा। गुणाः—“वृद्धवीर्यकरी
भूतविद्रावनी रसनिधामिका च। रा.नि.व.३।

हृष्टज्जीवा। स्त्री। वृद्धजीवत्याम्। रा.नि.व.३।

हृष्टतिका (तो)। स्त्री। वाताक्याम्। वे.निघ.।
र.मा. (Solanum Indicum.) क्षुद्रवाताकौ।
वाङ्गुड़। हिं बार्हण्डा। वम्. डोरली विहनी।
तं कुकमाचि। ता. चेरुपुष्ट। तत्पर्यायाः—
महती क्रान्ता वाताकौ सिद्धिका सिंही कुली
राष्ट्रिका खलुकाण्डा भण्डाकी महीटिका महीटी
वडपत्नी कण्ठतनुः कण्ठफला कण्ठालुः जीरङ्गी
वनहन्ताकौ प्रसङ्गा रक्तपाकौ हिङ्गुखो लतावृह-
तिका अक्रान्ता परावेदी क्षुद्रवाताकौ क्षुद्रभण्डाकी

दुष्पुध्विणी। सा विधा चविका श्रुता चेति। गुणाः—“वृहती पाचनी सीणा याद्विणी वातनाशिनी।” राज। “चविका वृहती विक्ता कटु रूपा च तत्समा। युक्ता द्रव्यविशेषेण धारासंस्तम्भसिद्धिः। विज्ञेया श्रुतवृहती वातश्लेष्मविनाशिनी। रूपा चाञ्जनयोगिन नानानेतामयापह्ना॥” रा.नि. व.४। अपिच,—“वृहती याद्विणी हृद्या पाचनी कफ वातहृत्। कटु-विक्तास्य-वैरस्य-मलारीचक-नाशिनी॥ उष्णा कुष्ठज्वरश्वास-शूलकासाग्निमान्द्य-जित्॥” भा। तत्फलगुणाः—“तथा वृहत्याः फलमेव शूलं सन्दीपनं स्यात् कफवातनाशि। कष्टु-विसर्पज्वरकामलानां तथा रूचौ शूलमिदं वदन्ति॥” अति.१६५। कष्टकायाम्। अम. च.द.कफ-ज्व.चि.तिक्तादिकषाये। ज्वर.चि.बलाद्यष्टते। वृह-मर्त्यविशेषे। सु.शा.६५।

वृहतौकल्पः। पुं। चिकित्साकल्पभेदे।

वृहतौहयम्। स्त्री। वृहती कण्टिकारी चेति हयै। सु.सू.८८५। च.द.वा.ज्व.चि. किरातादिः। “वृहतौहयगोचरैः” भा.मि.ज्वर.चि. सूच्य-फला स्थूलफला चेति वृहतौहयै। सु.चि.८८५।

वृहतौफलम्। स्त्री। वृहत्या वीजं।

वृहत्कन्दः। पुं। विष्णुकन्दे। रा.नि.व.७। गृह्णने। र.मा.।

वृहत्कालशाकः। पुं। महाकासमहं। वड़ कांजकांशनां। त्रिका.।

वृहत्काशः। पुं। खगडहणे। शंगड़ा। प.सु.।

वृहत्कुक्षिः। त्रि। तुन्दिले। अम.।

वृहत्कोशातकी। स्त्री। हस्तिकोशातक्याम्। धूम्र। रा.नि.व.७।

वृहत्खजूरिका। स्त्री। राजखजूरिकायाम्। पिण्डीपेखूर। वै.निघ.।

वृहत्गोधूमः। पुं। महागोधूमे। वड़ गोमं। See महागोधूमः।

वृहत्तालः। पुं। हिलाकह्वे। रा.नि.व.६।

वृहत्तिक्ता। स्त्री। पाठायाम्। आकनादि। रा.नि.व.६।

वृहत्तृणः। पुं। वंशहणे। श.च.।

वृहत्तृणम्। पुं। सप्तपर्णह्वे। छातिम गीह। “वृहत्तृणं सप्तपर्णं स्यात्” रा.नि.व.२३।

वृहत्तृचः। पुं। निम्बह्वे। प.सु.।

वृहत्तृसूरकः। पुं। राजधूसुरे।

वृहत्तृपञ्चमूलम्। स्त्री। विलाग्निसम्य-टुष्टुक- (स्थीणाक)पाठाकोशरीषु। सु.सू.३८५। “विल-स्थीणाकगाभारीपाटलागणिकारिकाः.....पञ्च-मूलमिदं महत्” च.द.ज्व.चि. गुणाः—“पञ्चमूलं महत्तिकां कषायं कफवातहृत्। मधुरं श्वासकासप्रमुखां लघुप्रदीपनम्” भा.।

वृहत्पत्रः। पुं। हस्तिकन्दे। रा.नि.व.७। श्रुत-लोभे। मधुवास्तुके। मिठा देतो। वै.निघ.।

वृहत्पत्रा। स्त्री। त्रिपर्णिकायाम्। रा.नि.व. ७। कासमर्ददुपे। वै.निघ.।

वृहत्पर्णः। पुं। शूकरोभे। वै.निघ.।

वृहत्पर्णी। स्त्री। महाशयपुष्पौविशेषे। वन-शर्ण। रा.नि.व.४।

वृहत्पाटलिः (ली)। पुं, स्त्री। धूसुरह्वे। चिकान्।

वृहत्पादः। पुं। वटह्वे। श.च.।

वृहत्पारे(ले)वतम्। स्त्री। महापारेवतफले। वड़ पेगारा। रा.नि.व.११।

वृहत्पाली (न)। पुं। वनजौरकचुपे। वन-जौरी। रा.नि.व.११।

वृहत्पोलुः। पुं। महापोलुह्वे। आशङ्के आकराटे। रा.नि.व.११।

वृहत्पुष्पः। पुं। महाकुष्माण्डे। वै.निघ.। स्त्री। कदलीह्वे। वै.निघ.।

वृहत्पुष्पो। स्त्री। शण्डह्वे। प.सु.।

वृहत्फलम्। स्त्री। कुष्माण्डे। भा.पू.१८-भा. व. पणसफले। कौटो। जम्बूफले। काम। वै. निघ.। स्त्री (ला)। अलाव्याम्। लाडे। प.सु.। कटुगुल्म्याम्। तिङ्गाडे। रा.नि.व.३। महन्द-वारुण्याम्। माकां। कुष्माण्ड्याम्। कूमड़ा गीह। रा.नि.व.७। राजजम्ब्याम्। वड़ जाम। रा.नि.व.१०। र.मा.।

वृहत्यादिः। पुं। तदादिदशद्रव्यात्मककषाये। यथा—“वृहती पुकारं भार्गो शटौ शङ्खौ दुरालभा। वसकस्य च बीजानि पटालं कटुरीद्विणी। वृह-त्यादिगणः प्रोक्तः सन्निपातज्वरे हितः। कासादिषु च सर्वेषु दीयः सोपद्रवेषु च॥” च.द.ज्व.चि.। अन्यच—“वृहती कण्टकारिका कुटजफलं।

मधुकक्षतिः” गुणाः—पाचनीयो वृहत्यादिगणः पित्तनिनापहः। ककारोचक-हृत्तास-मृदुल-रूपा-पहः॥

वृहदन्तः। पुं। कर्करह्वे। कामराड। गीह। श.च.।

वृहदेला। पुं। स्थूलैलायाम्। वड़ एणाठ। रा.नि.व.६।

वृहद्वेलम्। स्त्री। तरन्वुजे। उन्नमृज्। श.च.।

वृहद्वन्ती। स्त्री। एरण्डपत्रविटपदन्तीविशेषे। सेव द्रवन्तीत्युच्यते। गुणाः—“दन्तीद्वयं सरं पाके रसे च कटु दीपनम्। गुदादुःशूलशूलार्शः कण्डू-कुष्ठविदाहृत्”

वृहद्वलः। पुं। पट्टिकालोभे। उन्नमृज्। रा.नि.व.६। सप्तपर्णह्वे। छातिम गीह। वै. निघ.। हिलाकह्वे। ईतान गीह। रा.नि. व.६। रत्तरसीने। वै.निघ.। स्त्री। लज्जालुका-याम्। कूय लज्जावती। वै.निघ.।

वृहद्रोषो। स्त्री। द्रोणीपरिमाणे। १२८ श. प.प्र.१४.।

वृहद्वान्यः। पुं। चित्रेचौ। अनार गीह। महाशाली। प.सु.।

वृहद्वदरम्। स्त्री। महाकीलीफले। गुणाः—कफपित्तकरं गुरु सरसं। म.द.व.६।

वृहद्वला। स्त्री। महाबलायाम्। गीत वेणुग। “राक्षसैरुण्डहृदला” सि.यो.उन्मा.चि. चैतसहृते। यमरोधे। लज्जालुकायाम्। लज्जावती गता। वै.निघ.।

वृहद्वण्डो। स्त्री। वायमाणालतायाम्। वड़ गोशालिनी। प्रयोग-कान्तैले।

वृहद्वानुः। पुं। अग्नी। चितकह्वे। अम.।

वृहद्वारः (वो) (इन्)। पुं। लुद्रपेचके। रा. नि.व.१६।

वृहद्वर्णः। पुं। माचिकनानीपधाती। श्वर्. माफिक। र.सा.सं.।

वृहद्वरकः (लः)। पुं। पट्टिकालोभे। रा.नि. व.६। सप्तपर्णह्वे। वै.निघ.। [म.द.]

वृहद्वसी। स्त्री। कारवल्ग्याम्। करणा, उच्छे।

वृहद्वतः। पुं। देवधान्ये। देशान्। अथ अमरीह्वरः। र.मा.।

वृहद्वारणी। स्त्री। महन्द्वारणीलतायाम्। वड़ माकां। श्रांशोमशनी। रा.नि.व.३।

वृहद्वीजः। पुं। आमातकह्वे। आमड़ा गीह।

वृहद्वलः। पुं। महापीठगले। वड़न गीह। मे.।

वृहद्वन्म्वः। पुं। महानिम्बे। वै.निघ.।

वृहद्वन्नीली। स्त्री। महानिलीह्वे।

वृहद्वन्नीरः। पुं। मरीचे। वै.निघ.।

वृहद्वन्नी। स्त्री। लीनीशकभेदे।

वृहद्वस्यतिः। पुं। अश्वस्य यद्वभेदे। तद्वहीते अश्वः शूनाचिकूटः रत्ताचः शशः सुहृत्स्वल्गशीलश्च भवेत्। ज.द.५७५.।

वृहद्वः। पुं। तरौ। गीह। तत्पर्यायाः,—पुलाकी करालिकः कुठः पुषदः पल्लवी फलदः मूली भूमिरुहः महीरुहः शाखी विटपी पादपः तरुः अनीकह्वः कुठः सालः पलाशी द्वः द्वमः अगः अगच्छः आगमः विटरः महीरुहः स्थिरः कारस्करः नगः कुटारः कुटिः विटपः वनस्पतिः अद्रिः शिखरी कुजेः कुजः चितिरुहः अङ्गिपः भूरुहः भूजः महीजः धरणीरुहः चितिजः शालः। तस्य षट्-जातयः—“कुठगुट्टाया अश्ववीजा मूलजास्तत्पला-दयः। पर्वथीनय इत्याद्याः स्तम्भजाः सल्लकीमुखाः। शाल्यादयो वीजरुहाः संमुच्छांजासृणादयः। सुर्वन-स्पतिकायस्य षड्वेते मूलजातयः॥” हि.च.। लोभद्रुमे। लोभ गीह। रा.नि.व.६। धवह्वे। धांशो गीह। र.मा.।

वृहद्वकः। पुं। श्रुतकुटजह्वे। कूड़ि गीह। र.मा.। च.कल्प.५५.। सु.सू.३७५.। चि.२१५.। ३८५.। नन्दिह्वे। तृणगीह। धन्वन्तरिः।

वृहद्वकीजम्। स्त्री। इन्द्रयवे।

वृहद्वचरः। पुं। वानरे। धनञ्जयः।

वृहद्वतपनः। पुं। कर्णिकारह्वे। कर्णिका-कूलेर गीह। वै.निघ.।

वृहद्वधूपः। पुं। श्वीवेष्टनामकगन्धकाष्ठे। जमल धूप। रा.नि.व.१२.।

वृहद्वधूमकम्। स्त्री। शैवाले। शैवला। वै. निघ.।

वृहद्वनाथः। पुं। वटह्वे। श.च.।

वृहद्वपाकः। पुं। वटह्वे। श.च.।

वृक्षभक्षा। स्त्री। वन्दायाम्। वान्कड़ा। भा.।
वृक्षभेदी (इन्)। पुं। वृक्षादने। वान्कड़ा।
अम.। अश्वत्थवृक्षे। कश्चित्।

वृक्षमर्कटिका। स्त्री। काष्ठविज्ञानिकायाम्।
काटविज्ञानि। कैचित्।

वृक्षमृद्गुः। पुं। जलवेतसे। श.च.।

वृक्षराजः। पुं। मृदामेदायाम्। हीपान्तर-
वषायाम्। तेषां पठिनि। वै.निघ.।

वृक्षरुहा। स्त्री। वन्दायाम्। वान्कड़ा, वन्ना।
रा.नि.व.५। च.सू.४५। आकाशलतायाम्।
आलोकगता, प्रगोष्ठा। च.सू.४५। जन्तुका-
लतायाम्। रा.नि.व.३। विदारिकन्दे। र.मा.।
अश्वत्थलतायाम्। मृदासमञ्जसायाम्। रा.नि.
व.३। प्रकरमूले। वै.निघ.।

वृक्षवान्। पुं। पर्वते। रा.नि.व.२।

वृक्षवोजम्। स्त्री। कुटजवोजि। हेमच.।

वृक्षवीरा। स्त्री। भूम्यामलक्याम्। छुँहे-
आमना। वै.निघ.।

वृक्षशायिकः। पुं। गीलाङ्गुलवानरः। मूथ-
पोड़ा। अर्थं पर्यवर्तयगुणः। सु.सू.४६५।

वृक्षादनः। पुं। अश्वत्थवृक्षे। मे.। पिथाल-
वृक्षे। धरणिः। वन्दायाम्। वान्कड़ा। हिं निष्ठा-
लो। अम.। मधुच्छन्ने। मे.। स्त्री (नी)। वन्द-
याम्। प्रगोष्ठा। रा.नि.व.५। सु.सू.२७५।
अ.द. वा.ज्व.चि. राजादिः। "राज्ञा वृक्षादनी
दाहः" विदारिकन्दे। छुँहे कूमड़ा। मे.।
मेघ. नेत्ररी. वि.।

वृक्षामयः। पुं। लाक्षायां। नाह। वै.निघ.।

वृक्षान्तम्। स्त्री। तिलिन्याम्। टैडुन। See
तिलिङ्गी। अ.टी.रा.। मृदादा इति अ.टी.भ.।
अश्वत्थकुटा इति प.सु.। टूका इति भानुदीक्षितः।
हिं विषाविल। अ.द.अ.च.चि.। अ.सू.४५।
गुणाः—अक्षं कटुकं कषायं कफाशोर्णं दण्डानं
वातघ्नं हृद्रोगघ्नमुदरामयघ्नं गुल्मासिरात्रणघ्नं।
रा.नि.व.६। अक्षलोष्णां। आमृक्कण। वृद्धदधि-
मुखचूर्णे। अ.सू.४५.वृद्धगणे।

वृक्षान्तः। पुं। आमातकवृक्षे। आमड़ा गीह।
अ.च.। अक्षवेतसे। अक्षवेतज। वै.निघ.।

वृक्षायुर्वेदः। पुं। वृक्षरूपणपोषणादिशास्त्रे।
स आग्नेयपुराणे स्मृतः।

वृक्षारुहा। स्त्री। अश्वत्थलतायाम्।

वृक्षार्हा। स्त्री। मृदामेदायाम्। रा.नि.व.५।

वृक्षाश्रयो (इन्)। पुं। बुद्धीलुके। कूर्कुरे
पेठा। रा.नि.व.१६। [४५.।

वृक्षशयः। पुं। निर्विषसर्पविशेषे। सु.कल्प.

वृक्षोत्पलः। पुं। दुमीत्पले। उज्जटकश्चन।
र.मा.। See दुमीत्पलः।

वेकटः। पुं। मत्स्यभेदे। डेट्टकौमाह। मे.।

वेगः। पुं। गुदेन मलनिर्गमप्रवृत्तौ। भ.। त्वरा-
याम्। वृद्धौ। प्रवृत्तौ। मा.नि.। मृदाकालफलं।
मे.। यक्ते। इ.च.। स्त्री (गा)। मृदाव्योतिषतो-
लतायाम्। वृद्धं गताकट्टिकौ। वै.निघ.।

वेगधारणम्। स्त्री। मलादीनां वेगनिरीधे।
यथा—“न वेगान् धारयेद् धीरः कामादीनान्
धारयेत्” राज.१५.।

वेगनाशनः। पुं। ज्ञेयविधि। श.र.।

वेगनिरोधः। पुं। वेगविधारणे। निदानम्।

वेगविघातः। पुं। मूत्रपुरीषादिघटभारणे।
“जलाभिरमयेवेगविघातैः” भा.अ.सा.चि.।

वेगिहरिणः। पुं। श्रीकारिणः। रा.नि.व.१६।

वेगो (इन्)। पुं। श्येनपक्षिणि। वाङ्मणीशौ।
राज.। रा.नि.व.१६।

वेजानी। स्त्री। सीमरान्याम्। See सीमराजी।

वेदचन्दनम्। स्त्री। श्रीखण्डचन्दनान्यतरं
चन्दने। चैत चन्दन। स वेदश्रीखण्ड। कं वेद-
पञ्चगव्यं। तच्च सार्द्रविच्छेदं। मलयान्द्रि-
समीपस्थ-वेदगिरिजलाहृदमित्युच्यते। “मलयान्द्रि-
समीपस्थाः पर्वता वेदसंज्ञिताः। तज्जातं चन्दनं
यत्तद्वेदवाच्यं कल्पितम्” गुणाः—पतिश्रीतं
दाह-पित्तघ्नं ज्वर-च्छर्दि-दण्ड-कुष्ठ-तैमिरिकासघ्नं
तिक्तञ्च। रा.नि.व.१२।

वेडम्। स्त्री। सार्द्रविच्छिन्नचन्दने। चैत चन्दन।
रा.नि.व.१२।

वेदमिका। स्त्री। रोटिकाविशेषे। यथा—
“माषपिष्टिकया पूर्यगर्भा गोघ्नमचूर्णतः। रक्षिता
रोटिका सेव ग्रीक्ता वेदमिका बुधैः। भवेद्वेदमिका
बल्या वृष्या वन्याऽपिनापका। उष्या सन्तपन्वी

गुर्वी वृद्धौ शुक्रला परम्। भिन्नसूत्रमला सत्य-
मेदः-पित्त-कफप्रदा। गुदकीलाहिं त-वास-यक-
लानि नाशयेत्” भा.।

वेणिः। स्त्री। देवदाल्याम्। शीत घोषा।
वा.कल्प.१५.। [विका.।

वेणिवेधनी। स्त्री। गलीकायाम्। ज्यौंक।

वेणौ। स्त्री। शीतदेवदाल्याम्। भा.। देव-
दाल्याम्। प.सु.। घोषा। घराघरी वा वेणी च
देवदाली च जीमूतम्” अरुणः। मेथ्याम्।
डेट्टी। इ.च.। [व.१२।

वेणीग(मूलक)म्। स्त्री। उशीरे। रा.नि.

वेणौफलम्। स्त्री। देवदालीफलं। शीत
घोषाङ्कण। वै.निघ.२५.कामलानस्ये।

वेणौरः। पुं। अरिष्टे। श.च.।

वेणुः। पुं। वंशे। दौष। रा.नि.व.७।

वेणुकर्करः। पुं। करीरवृक्षे। विका.। [२५.।

वेणुका। स्त्री। तन्नामकफलविषभेदे। सु.कल्प.

वेणुज(न)म्। स्त्री। मरिचे। र.मा.।

वेणुजः (जम्भा[न])। पुं। वेणुवधे। दौषभ्र
टाडन। रा.नि.व.१६। वा.चि.१५५.।

वेणुनिःसृतः। पुं। इक्षौ। वै.निघ.।

वेणुनिर्लेखनम्। स्त्री। वंशलक्षि। दौषभ्र
नौज। सु.च.१५.।

वेणुपत्रकः। पुं। मण्डलिसर्पविशेषे। सु.कल्प.
४५.। [र.मा.।

वेणुपत्रिका (त्री)। स्त्री। नाडीहिङ्गौ।

वेणुयवः। पुं। वंशजधान्ये। दौषभ्र धानं।
सं वेणुजव। कं विदरको। तं विदुः विरयसु।
तत्पथ्यायाः—वेणुकं वेणुजः वेणुवीजं वंशजः
वंशतण्डुलः वंशधान्यं वंशाङ्गः। गुणाः—शीतः
कषायः मधुरः रुचः सूत्रस्त्रोषविषघ्नः बलपुष्टि-
वीर्यदः पित्तघ्नः। रा.नि.व.१६। “रुचः कषा-
यानुरसौ मधुरः कफपित्तघ्ना। मेदःक्रिमिविषघ्नश्च
बल्यो वेणुयवो मतः” अ.सू.२७.५.।

वेणुवोजम्। स्त्री। वेणुवधे। दौषभ्र टालं।

वेतः। पुं। वेतसलतायाम्। रा.नि.व.७।

वेतनम्। स्त्री। रौप्ये। श.च.।

वेतसः (सा)। पुं, स्त्री। (Calamus ro-

tong.) Common cane, खनानख्यात-
शाकलतायाम्। वेत गीह। सं वेडिसु। कं
वेतसु। तं जीतयुरकुली। तत्पथ्यायाः—रघः
अश्वपुष्पः विदुलः शीतः वानौरः वङ्गुलः प्रियः
नमकः रञ्जनः गन्धपुष्पः रथाश्वः वेतसी निचुलः
दीर्घपत्रकः कलमः मञ्जरी नमः सुषेणः गन्धपुष्पकः।
गुणाः—कटुः स्वादुः शीतलः भूतघ्नः पित्तकोपनः
रुच्यः दीपनः रक्तपित्तघ्नः कुष्ठघ्नश्च। रा.नि.व.६।
तत्फलगुणाः—“फलं वेतस्य वातघ्नं मन्त्रपित्तबलास-
क्तम्” राज.३५.। तत्पत्राकगुणाः—“वातलं कटु-
तिकाक्षमधोमार्गप्रवर्तकम्” अ.सू.२७.५.।

वेतसपत्रकम्। स्त्री। व्यधनार्थकं अश्वविशेषे।
सु.सू.८५.। तन्मूलकं यथा—“लोच्यमङ्गुलविस्तारं
चतुरङ्गुलमायतम्। अङ्गुलानि तु चत्वारि इत्त-
ल्ल्याथ विज्ञानता” सु.टी.ड.भोजः।

वेतसान्नः। पुं। अन्नवेतसे। रा.नि.व.६।
र.सा.सं.शुलचि.अभिमुखरसे। “वेतसान्नं विषं
स्यात्”

वेतसी। स्त्री। वेतसवृक्षे। श.र.।

वेतालमृदः। पुं। भूतमृदविशेषे। लक्ष्यं—
“गन्धमात्यरतिं सत्यवादिनं परिवेपिनम्। बहु-
च्छिद्रश्च जानीयात् वेतालेन वशीकृतम्” वा.
उ.४५.।

वेतालरसः। पुं। कुष्ठाधिकारि रसः। पाठः
—“अक्षकं मृतलोहश्च शङ्खतं शिलाजतु। ताव्यं
वाकुचिवीनानि विफला मुखली समम्। सव्योषं
चूर्णितं लेह्यं मधुना निष्कमात्रकम्। माषिकं
नाशयेत् विषा वेतालोऽयं महारसः” अन्यः
सन्निपातज्वरे—“रसं गन्धं विषञ्चैव मरिचाब्दं
समाशिकम्। शिलायाम् महं येषावत् यावज्जायेत
कज्जलम्। गुल्मासामयोक्तव्यं हरेद्वाद्दशसंज्ञकं।
साध्यासाध्य निहत्याश्च सन्निपातं सुदारुणम्”
र.सा.सं.।

वेतः। पुं। वेतसवृक्षे। रा.नि.व.६। वंशविशेषे।
वेडेट्ट दौष। सं वेत। कं वेत। गुणाः—
शीतलः कषायः भूतविश पित्तघ्नश्च। रा.नि.व.७।
च चि ३५.।

वेतकः। पुं। रामशरे। वै.निघ.।

वेतमूला। स्त्री। शङ्खिन्याम्। वै.निघ.।

वेतविपम्। स्त्री। तन्नामक-पुष्पविषभेदे।
र.उत्तर जूज। सु.कल्प.१५.।

वेत्ताप्रम। स्त्री। नाडीशाकविशेषे। वेत्ताप्रम
उगि, वेत्ताप्रम। गुणाः—“वेत्ताप्रम दीपनं रुच्यं
तिक्तं पित्तकफापहम्।” राज.१५५।

वेदना। स्त्री। चिकित्सायाम्। रा.नि.व.२०।
व्यथायाम्।

वेदनाधिष्ठानम्। स्त्री। मनोदेहिन्द्रियादौ।
“वेदनानामधिष्ठानं मनो देहश्च सन्द्रियः। केश-
रोमनखाग्रमलद्रवगुणविना ॥” च.शा.१५५।

वेदयिता। वि। मनसः प्रवर्तके। सु.शा.१५५।

वेदारः। पुं। ककलासि। त्रिका।

वेदिः। स्त्री। परिष्कृतभूमौ। अम.। स्त्री।
अम्बुष्ठायाम्। श.च.।

वेदिकः (का)। पुं, स्त्री। श्वेतधूसुरके। वे.
निघ.।

वेदिनी। स्त्री। तन्नामिका पञ्चमी त्वक् या
त्रोहपञ्चभागप्रमाणा कुष्ठविसर्पधिष्ठाना च। सु.
शा.४५५।

वेधकम्। स्त्री। धान्यके। रा.नि.व.६। पुं।
कपूरि। त्रिका। अम्बुवेतसे। रा.नि.व.६।

वेधनिका। स्त्री। छिद्रकरणायास्त्रमेदे।
डोमर। अम.।

वेधनी। स्त्री। मेधिकायाम्। मेति। रा.नि.
व.६। करिकर्णवेधनास्त्रे। त्रिका।

वेधफलः। पुं। करज्ज्वले। रा.नि.व.६।

वेधमुख्यः। पुं। गन्धशक्याम्। गङ्गाश्री।
रा.नि.व.६। स्त्री (ख्या)। कस्तूर्याम्। मृगनाभि।
रा.नि.व.१२।

वेधमुख्यकः। पुं। गन्धशक्याम्। प.सु.। हरि-
द्रायाम्। कौण्डिन्यु ग्रीह। अम.भ.।

वेधसम्। स्त्री। अङ्गुष्ठमूले। श.च.।

वेधाः(स)। पुं। श्वेतार्कवृत्ते। श.च.।

वेधनी। स्त्री। मेधिकायाम्। रा.नि.व.६।
जुकायाम्। जौक। श.र.।

वेधो दन्। पुं। अम्बुवेतसे। रा.नि.व.६।

वेध्यः। वि। वेधनाहं, शिरादौ। अल्पमुखेः
शस्त्रेः व्यधनीये। सु.सू.५५५।

वेपथुः। पुं। कम्पने। रा.नि.व.२०। “वेपथु-
विषमो वेपः”। सा.नि.।

वेपनम्। स्त्री। वातव्याधौ। कम्पे। रा.नि.व.२०।

वेरम्। स्त्री। कुङ्कुमे। त्रिका। वातांके। त्रिका।
शरीरे। मे.।

वेरकम्। स्त्री। कपूरि। हारा।

वेलनम्। स्त्री। चिह्नौ। ज.द.।

वेला। स्त्री। रोगे। समयभोजने। समये।
भोजने। त्रिका। दन्तमांसे। हारा। तटभूमौ।

वेलाजलपानम्। स्त्री। वेलायां वारिपाने।

तच्चातीव स्वास्थ्यकरं। तथाहि—“उष्णं कापि
कापि शीतं क्वोष्णं कापि कापि कायश्रीतश्च
पायः इत्यं नृणां पथ्यमेतत् प्रयुक्तं काखावस्थादेह-
संख्यातुरीधात् ॥” तथा—“अपनयति प्रव्रणदीर्घं
दलयति कफमायु नाशयत्यरुचिम्। पाचयति चात्र-
मनलं पुण्याति निशीथपीतसुष्णाम् ॥ रात्रौ पीत-
मज्जीर्यदीर्घमनं संशान्ति सामान्यतः पीतं वारि-
निशावसानसमये सर्व्वामयश्च संनं। भुक्ता तूर्द्धनिर्दं
च पुष्टिजननं प्राक्चेदपुष्टिप्रदं रुच्यं जाठरवर्जि-
पाटवकरं पथ्यश्च भुक्तान्तरे ॥” रा.नि.व.१४।

वेलाज्वरः। पुं। ज्वरविशेषे। लक्षणे—“शीकान्
क्रोधात्तथाजीर्णात् सन्तापादलहानितः। अन्तकाले
च मत्तग्रीनां जायन्ते दारुणाः ज्वराः ॥” ज्व.नि.।

वेलिभुक्प्रियः। पुं। सुगन्धाम्। श.र.।

वेक्ष(क)म्। स्त्री। विड्ङ्। अम.। च.द.शिरा-
व्यधे। वा.सू.१५५अ.सूहृद्विरके। “वेक्षामापाग-
व्यधे।” वे.निघ.२भ.ग्रहणी.चि. तालिश्रादौ।
वा.व्या. अजमोदाद्यवटी। रस.र. बाल.चि. अष्ट-
मङ्गलघृते। वा.उ.३६५५।

वेक्षगिरिका। स्त्री। प्रियङ्गी। वे.निघ.।

वेक्षजम्। स्त्री। मरिचे। भा.पू.१भ.।

वेक्षनम्। स्त्री। मरिचे। प.सु.। लुण्ठने।
त्रिका। रीटीवेलनार्थं वर्तुलकाष्ठे। वे.नून. भा.।

वेक्षनी। स्त्री। बल्लीद्रव्यायाम्। रा.नि.व.६।

वेक्षन्तरः। पुं। विस्त्रान्तरवृत्ते। हिं वरवेला।
तत्पथ्यायः—वीरतरः। “वेक्षन्तरी जगति वीर-
तरः प्रसिद्धः श्वेतसितारुणविलोहितनीलपुष्पः।
स्याज्जातितुल्यकुसुमः शमितसूपनः स्यात् कण्टकी
च जलदेशज एव वृक्षः ॥” तद्गुणाः—“वेक्षन्तरी
रसे पाके तिक्तकण्टकाकफापहः। मूत्राघाताश्लनिद-
याहौ योनिमुद्रानिखार्चिजित ॥” भा.।

वेक्षन्तरादिगणः। पुं। तदादिद्रव्यवर्गे। स
वातरोगघ्नः अक्षरौशर्करासूतकण्टकमूत्राघातहरश्च।
वा.सू.१५५अ.।

वेक्षभवम्। स्त्री। मरिचे। वे.निघ.कास.चि.
त्रिकटुचूर्णे।

वेक्षरौ। स्त्री। कण्ठावृद्धारके। कान् वौक्-
ठाङ्क। वे.निघ.२भ.वा.व्या.चि. एरण्डपाके।
बल्लीद्रव्यायाम्। वे.निघ.।

वेक्षिः। स्त्री। लतायाम्। श.र.।

वेक्षिका। स्त्री। इन्द्रोदक्याम्। श्रूहेविशेषः।
रा.नि.व.२३।

वेक्षिकाख्या। स्त्री। विल्लशलाटौ। वे.नू.७७।
श.च.। [४अ.।

वेक्षितकः। पुं। वेकरञ्जाख्यसपविशेषे। सु.कल्प.

वेक्षनम्। स्त्री। द्विदलचूर्णे। See वेसनम्।

वेक्षन्तः। पुं। चन्द्रसरीवरे। अम.।

वेक्षरः। पुं। अश्वतरे। त्रिका.।

वेक्षवारः। पुं। रत्नोपकरणविशेषे। वाणिना,
भम्बला। गुणाः—“वेक्षवारी गुरुः क्षिग्धी बलीप-
चयवर्द्धनः।” राज.१५५। वेक्षवारद्रव्यगणो यथा
—अजाजी-मरिचगुण्डौ यन्त्रिक धान्य हरिद्रा दारु-
हरिद्रापिपलीदाडिमेषु। “अजाजी मरिचं गुण्डौ
यन्त्रिक धान्य निशाद्यम्। पिपली दाडिमश्चेति
वेक्षवारगणो मतः ॥” रा.नि.व.२२। पक्वमांसमेदे।
यथा—निरस्थिपिष्टं स्निग्धं गुडघृतयुक्तं पिपली-
मरिचयुक्तञ्च मांसं वेक्षवार इत्युच्यते। “निरस्थि
पिशितं पिष्टं स्निग्धं गुडघृतान्वितं। कण्ठामरिच-
संयुक्तं वेक्षवार इति स्मृतः ॥” प.प्र.३५५। गुणाः,
—“वेक्षवारी गुरुः क्षिग्धी बल्यो वातरुजापहः।
ग्रीर्णनः सर्व्वधातूनां विशेषानुल्लोषिषाम् ॥”

वेक्षवारीकृतः। वि। पिष्टे। वा.चि.५५५।

वेक्षोजाता। स्त्री। पुत्रदात्रीलतायाम्।

वेक्षकलिङ्गः। पुं। चटकपक्षिणि। तन्मांसं
सन्निपातहरम् अतिशूलकञ्च। राज.।

वेक्षकूलः। पुं। चचेष्टायाम्। चिचिङ्गा।
मद.। रा.नि.व.७०। [चिका.।

वेक्षनकुलः। पुं। कुङ्कुन्द्याम्। हूँ.७७।

वेक्षरसः। पुं। मोचरसे। वे.निघ.।

वेक्ष्या। स्त्री। पाठायाम्। आकुनादि। श.च.।

वेक्ष्याचार्यः। पुं। पीठमहोदये। श्रीट्टेनि-
ग्रीह.।

वेक्षणः। पुं। कासमहोदये। हारा.।

वेक्षणा। स्त्री। वितुन्नकवृत्ते। श.न.। र.मा.।

वेक्षवारः। पुं। वेक्षवारे। वाणिना। अ.टी.रा.।

वेक्षिका। स्त्री। जातीपुष्पवृत्ते। वे.निघ.।

वेष्टः। पुं। श्रीवेष्टनामकसुगन्धकाष्ठे। मृगन-
काष्ठे। रा.नि.व.१२। निर्यासे। आठि। श.मा.।

वेष्टकम्। स्त्री। निर्यासे। आठि। श.मा.।
उष्णीषे। श.र.। पुं। श्रीवेष्टनामकसुगन्धकाष्ठे।
रा.नि.व.१२। कृपाख्ये। हारा.। मृगनकाष्ठे।
वल्कले। र.मा.।

वेष्टनम्। स्त्री। गुग्गुली। श.च.। उष्णीषे।
कर्णशक्युल्याम्। मे.। स्त्री (नौ)। खर्परपोलिका-
याम्। वे.निघ.। [वेष्टेड् वीं। श.च.।

वेष्टवः। पुं। कण्टककिण्ठेल्यपरनामवर्गशमेदे।

वेष्टसारः। पुं। श्रीवेष्टनामकसुगन्धकाष्ठ-
निर्यासे। मृगनकाष्ठे. आठि। रा.नि.व.१२।

वेष्टा। स्त्री। हरीतक्याम्। वे.निघ.।

वेष्पः। पुं। पानीये।

वेसनम्। स्त्री। द्विदलचूर्णे। वे.नून.। यथा
—“दालयथकानान्तु निस्तुषा यन्त्रपेक्षिताः।
तच्चूर्णे वेसनं प्रीतम्.....॥” तद्वटिका रुच्या
विष्टभिनी बलपुष्टिकरी च। भा.।

वेसनमोदकः। पुं। वसनकृत-लड्डुकमेदे।
तद्रव्येण शोभे। हिं बुन्दिका लाड्डु.। तद्-
गुणाः—“ते बल्या लघवः शोताः किञ्चिदातकरा-
लया। विष्टभिनी ज्वरघ्नाश्च पित्त-रक्त-कफा-
पहाः ॥” भा.।

वेसवारः। पुं। वेक्षवारे। वाणिना। अम.।

वेकङ्कतः। पुं। सुवाहवे। वंशेति ग्रीह.। श.
र.। स्त्री। वेकङ्कतफले। वंशेति कण.।

वेकतिकः। पुं। मणिकारे। ह.च.।

वेकरञ्जः। पुं। दर्बीकरादीनां सर्पाणां व्यति-
करणे जाते सपञ्जातिविशेषे। स माकुलिः पीठ
गलः क्षिग्धराजिश्चेति त्रिविधः। सु.कल्प.४अ.।

वेकुण्डः। पुं। अर्ज्जुके। कूपं जूगौ। “वेकुण्ड-
मर्ज्जुके प्राङ्ः।” रा.नि.व.२३। सितार्ज्जुके।

वेङ्गपत्र-कृष्णजुनी । रा.नि.व.१० । See
अञ्जकः ।

वेङ्गुण्डाश्रमी (२५) । पुं । वेद्यवज्रभनान-
मयकारि । [नि.]

वेङ्गतः । वि । विकृतिसम्पन्ने । दुःसाध्यः । मा.

वेङ्गतज्वरः । पुं । अग्रजतकालजाते वात-
ज्वरे । "प्रायेणानिलजो दुःखः कालिष्वन्येषु
वेङ्गतः । हेतवो विविधास्तस्य निदाने सम्प्र-
दर्शिताः ॥" च.चि.३५. वर्षादिषु वाताद्योः
क्रमाद् यो ज्वरः स प्राङ्गतः, वर्षासु वातिकः,
शरदि पेटिकः, वसन्ते च श्लेष्मिकः, अतोऽन्यो
वेङ्गतः तथा वर्षासु पेटिक इत्यादि । मा.नि. ।

वेङ्गान्तम् । स्त्री । खनामख्यात-मणिविशेषः ।
पौषत्राज । तत्पर्यायाः,—वेङ्गान्तं नीचवज्रं
कुवज्रकं गीनासः सुद्रकुलिशं जीर्णवज्रं गीनसः ।
तच्च श्वेतनीलरक्तमेदेन विधा । तन्निरुक्तिः—
"वज्राकारतयेव प्रसज्य हरणाय सर्वरीगाणाम् ।
यद्विक्रान्तिं धत्ते तद्वैक्रान्तं बुधेरिदं कथितम् ॥"
तेषां साधारणगुणाः—रसवीर्यविपाकेषु वज्रसमं
चयकुष्ठविषघ्नं पुष्टिकरं रसायनञ्च । अपिच—
"वेङ्गान्तं वज्रसदृशं वज्रवद्रसवीर्यकम् । तथाप्य-
भावे वज्रस्य ग्राह्यं वेङ्गान्तमुत्तमम् ॥" रा.नि.व.
१२ । तच्छोधनमपि क्षीरकवत् । See क्षीरकम् ।
वेङ्गान्तं वज्रवत् शोध्यं नीलं श्वेतञ्च लोहितम् ।
वज्रलक्षणसंयुक्तं दाहघातासङ्घिणं तत् । हृद्यमूत्रेण
तत् सिञ्चेत् तप्तं तप्तं त्रिसप्तधा । पञ्चाङ्गीतर-
वारण्या लिप्तं मूषागतं पुटे । कुञ्जराख्यं मूर्तिं
याति वेङ्गान्तं समभिरुधा । भस्मीभूतम् वेङ्गान्तं
वज्रस्थाने नियोजयेत् ॥" अत्रि.७५. ।

वेङ्गान्तिकः । पुं । गन्धके । वा.उ.३६५. ।

वेङ्गजनः । पुं । प्रसवमासे । अम. ।

वेङ्गपाणिः । पुं । ऋषिविशेषः । च. ।

वेङ्गयन्तिका । स्त्री । जयन्तीवत् । ज्योतिर्गोष्ठ ।

अम. । अग्निमयवत् । गगिनि । रा.नि.व.२ ।

वेङ्गयन्तो । स्त्री । जयन्तीवत् । र.मा. । सु.
चि.११५. । अग्निमयवत् । गगिनि । छ.च. । सु.
चि.१२५. । वा.उ.३५. ।

वेङ्गिकम् । स्त्री । श्रियते । अजिनात्र ७८७ ।
मे. । पुं । सद्योजातादुरे । मे. । आत्मानि । श.मा. ।

वेङ्गालशकत् । स्त्री । विङ्गालविष्टायाम् ।

"वेङ्गालं वा शकदं योन्यं वेपमानस्य धूपने ।" च.
द.ज्व.चि.धूपे ।

वेणवम् । स्त्री । वेणुयवे । व.श.भा.श्र. । अम. ।

पुं । उपनयने वेणुदण्डः । अम. । स्त्री (की) ।

वैशलोचनायाम् । रा.नि.व.६ । [अम. ।

वैतसिकः । पुं । मांसविक्रेतरि । कशाहे ।

वैतरणवस्तिः । पुं । निरुद्धवस्तिभेदे । यथा

—"पलशक्तिकर्षककुङ्कुमवैरक्षीकासगुडसिन्धुगोमूत्रैः ।
ईषतैलयुती वस्तिः शूलानाहामवातहृत् । वैतरणः
चारवस्तिः सुक्ते चापि प्रदीयते ॥" च.द.निरुद्ध-
वस्ती । गोमूत्रं ८ प. पक्वतैलं १ प. मदनफल-
स्यैकं व्यवहारात् । एकपुटकस्यैकं मात्रा ।

वैतसः । पुं । अस्त्रवैतसः । कटा. ।

वैदर्भः । पुं । दन्तमूलगतमुखरोगे । "हृष्टेषु
दन्तमूलेषु संरम्भो जायते महान् । भवन्ति च चला
दन्तः स वैदर्भोऽभिघातजः ॥" सु.नि.१६५. ।

वैदलः । पुं । दालिनिर्मितपिष्टकभेदे । ढाण-
श्रुति । श.च. । गुणाः—गुरुः भक्ष्यः विष्टम्भी सृष्ट-
मारुतश्च । राज. ।

वैदलवर्गः । पुं । हिदलान्नसमूहे । तदयथा—
सुहृ-वनसुहृ-कलाय-मकुष्टक-मत्स्य-माह्व-चणक-
सतीनविपुटहरेणुकादकीप्रभृतयो वैदलाः । तत्-
साधारणगुणाः—"कषाया मधुरा श्रिताः कटुपाका
मरुत्कराः । वज्रमूत्र-पुरीषाश्च पित्त-श्लेष्महरा-
स्तथा । ऋते सुहृमसुराभ्यामन्ये लाभानकारिणः ॥"

वैदलान्नम् । स्त्री । वैदलयुक्तभक्ते । ढाणिश्रु ।
तदगुणाः—"वैदलान्नं रुचिकरं गुरु द्रव्यगुणैः
समम् ॥" वै.निघ. ।

वैदलकशिखः । पुं । वैदलकशिख्याम् ।
गुणाः—"रुचिप्रदायैव सुदुर्जराश्च सर्वे अता
वैदलिकासु शिखाः ॥"

वैदारिकः । पुं । हीन-मध्य-प्रवृद्ध-वासादि-
जनितसन्निपातज्वरे । लक्षणं—"अल्पशूलं कटो-
तोदो मध्यदाहो रुजा अमः । भृशं क्रमः शिरो-
वक्त्र-मन्या-हृदय-वाग्बुजः ॥" प्रमीलकः आस-
हिक-कास-जाड्य-विशंसता । प्रथमोत्पन्नमेतत्
साधयन्ति कदाचन ॥ एतस्मिन् सन्निघते तु कर्ष-
मूलं सुदाहणाः । पिङ्गका जायते जलोदर्यथा
कच्छेण जीवति ॥ भा.म.१५. । [निघ. ।

वैदिका । स्त्री । भूमिजन्तुवत् । वनवास्य । वै.

वेदुलम् । स्त्री । वेतसमूले । सु.चि.१५. ।

वेदूर्य(रत)म् । स्त्री । विदूरभूमिजमणौ ।
श्रीवाग्विजयः । तत्पर्यायाः,—वालवायजं बाल-
सूर्यं बालसूर्यकं केतुरवं केतवं प्राड्यं अक्षरोहं
खराब्दादुरं विदुरजं विदुरवं । रा.नि.व.१२ ।
गुणाः—उष्णमद्यं कफ-वातघ्नं गुल्मघ्नं शुभावहं केतु-
यङ्गवज्रमव । भा. । See माणिक्यम् ।

वेदूर्यवर्णः । वि । कणवर्णः । भा. ।

वेदेहिक्ता (ही) । स्त्री । पिप्पल्याम् । भा.पु.
१५. । रा.नि.व.६ । भेष.वे.रो.चि. । "वेदेह्यौ
श्वेतमरिचम् ॥" रोचनायाम् । मे. । भूजन्तु-
वत् । वै.निघ. ।

वेद्यः । पुं । अन्वष्टाव्यब्राह्मणजातो । चिकित्सा-
वृत्तित्वात् तेषां वेद्यसंज्ञा । "रोगहाय्यं गदहारी-
भिषग्वेदो चिकित्सकः ॥" अम. । तन्नचञ्च यथा,—
"आयुर्वेदकृताभ्यासो धर्मशास्त्रपरायणः । अध्यायो-
ऽध्यापनश्चैव चिकित्सा वेद्यलक्षणम् ॥" "वेदा-
ज्जातो हि वेद्यः स्यादन्वष्टीब्राह्मणपुत्रकः ॥" शङ्खः ।
तदुत्पत्तिर्यथा,—"सत्यवेत्ताहापरेषु युगेषु ब्राह्मणाः
किल । ब्रह्म-चरिष-विट्-शूद्रकन्यका उपयेमिरे ॥
तत्र वैश्यमुतायां ये जज्ञिरे तनया अमी । सर्वे ते
मुनयः ख्याता वेदवेदाङ्गपारगाः ॥ तेषां सुख्योऽ-
मृताचार्यस्तस्यै अन्वाकुले हि तत् । अन्वष्ट-
इत्यसंयुक्तसतो जातिप्रवर्तनात् ॥ परे सर्वेऽपि
अन्वष्टा वैश्याब्राह्मणसम्भवाः । जननीतो जगुलंभ्या
यज्जाता वेदसंस्कृतेः । अन्वष्टास्तेन ते सर्वे हिजा
वेद्याः प्रकीर्तिताः ॥" चन्द्रप्रभा. । "वैश्यायाम्
विधिना विप्राज्जातोऽन्वष्ट उच्यते ॥" उग्रना. ।
"विप्रात् मूढावसिक्तो हि चतियायां, विशः स्त्रियां ।
अन्वष्टः, शूद्रा निषादो जातः पारश्वोऽपि वा ॥
वैश्याशूद्रोस्तु राजन्यात् माह्विष्योऽपि सुतो अतः ॥
वैश्यात् तु करणः शूद्रा विप्रास्त्रेष विधिः अतः ॥
याज्ञवल्क्यः.१५.२२. । "आनुलोम्येन वर्षानां यज्जन्म
स विधिः अतः । प्रातिलोम्येन यज्जन्म स
ज्ञेयो वर्षसङ्करः ॥" नारदः । अथ तेषां ब्राह्मणत्वं
यथा—"सनातिज्ञाननरजाः षट् सुताः द्विज-
चक्षिणः । शूद्राणाम् सप्तश्रेणः सर्वेऽप-
ञ्चसङ्काः अताः ॥" मनु.१०.५.४१.श्री. । "यथा
चयाणां वर्षानां द्वयोस्तास्य जायते । आन-
न्त्यात् स्वधीनान् तथा वाह्येष्वपि कर्मात् ॥"
मनु.१०.५.२५. । जद्रायां हि सर्वेषांयामन्यां वा

कामसुखहेतुः । तस्यासुत्पादितः पुत्रो न सर्वणीत्
प्रहीयते ॥" व्यासः.२५.२. । "तिष्ठो भार्या
ब्राह्मणस्य हि भार्ये चतियस्य च । वैश्यः
सजात्यां विन्देत तास्त्रपत्यं समं भवेत् ॥ अथवा
ब्राह्मणस्याम् ब्राह्मणाज्जातो ब्राह्मणः स्यान्नसंशयः ।
अत्रियायां तथैव स्यात् वैश्यायामपि चैव हि ॥"
महा.भनु.४०.२८. । "माता भस्त्रा पितुः पुत्रो
येन जातः स एव हि ॥" विष्णुपु. १२.५. २.श्री.४
अंशः । "अब्राह्मणस्तु मन्थन्ते शूद्रापुत्रमनैपुण्यात् ।
त्रिषु वर्णेषु जातो हि ब्राह्मणाद् ब्राह्मणो भवेत् ॥"
मेहा.१०—४०. । अध्यापनाधिकारित्वादपि तेषां
ब्राह्मणत्वं । यदुक्तं मनुना—"अधीयोरन् तयो
वर्णाः स्वकर्मस्था हिजातयः । प्रब्रूयाद् ब्राह्मणक्षेपां
नेतरी इति निश्चयः ॥" मनुसं. १०.५. १ ।
तेषां गोवादिर्गृथा—"यस्य यस्य सुने रीयः
सन्तानः स स एव हि । तत्तद्गोवादिना
वयः य गृथायन्तु स्वकर्मणा ॥" चन्द्रप्रभा. ।
"करशस्त्रा भरहाजो धरशस्त्रा पराशरः । मोह-
गल्यो दाशशस्त्रा च गुप्तशस्त्रा च काश्यपः ॥
धन्वन्तरिः सेनशस्त्रा दत्तशस्त्रा पराशरः । शास्त्रि-
ल्यश्च चन्द्रशस्त्रा अन्वष्ट-ब्राह्मणा इमे ॥" उत्कल-
कारिका । अथाप्येवमुपाधिपरिचिता ब्राह्मणा
उत्कल-मगध-मयुरेटीया-गया-पञ्जाव-गोवालियर-
काश्यादिप्रदेशेषु निवसन्ति बहवः । परन्तु वङ्गे
केवलमेतेषां ब्राह्मणेष्वेतरजातिसम्यग्दा शस्त्रवर्जितो-
पाधिपद्धतिश्च दृश्यते, भलन्यत्र । चिकित्सके ।
"विप्रो वेद्यकपारगः श्रुचिरनुमानः कुलीनः कृती
धीरः कालकलाविदास्तिकमतिर्दक्षः सुधीर्धार्मिकः ।
स्वाचारः समदृष्ट्यालुरखलो यः सिद्धमन्त्रचमः
शान्तः काममलीलुपः कृतयशश्च वेद्यः स विद्योतते ॥"
इति सर्वेऽल्लक्षणम् । "अधीरः कर्कशस्तत्रः
सरीगो नूनशिक्षितः । पञ्च वेद्या न पूज्यन्ते
अन्वन्तरिसमा अपि ॥" इति कुवेदुल्लक्षणम् ।
रा.नि.व.२०. । अपिच—"व्याधेस्तत्परिज्ञानं
वेदनायाश्च निग्रहः । एतद्वेद्यस्य वेद्यत्वं न वैद्यः
प्रसुरायुषः ॥" इति वेद्यकर्म । भेष. । वेद्याः
विधा—कृष्णचराः सिद्धसाधिताः गुणयुक्ताश्चेति ।
लक्षणाणि यथा—"वेद्यभाह्वोषधेः पुक्तेः पञ्चवैर-
लोकेनः । लभन्ते ये भिषक्शब्दमज्ञास्ते प्रति-
रूपकाः । शीथशोचानसिद्धानां व्यपदेशादसहिष्वाः ।
वेद्यशब्दं लभन्ते ये ज्ञेयास्तौ सिद्धसाधिताः ॥
प्रयोगज्ञानविज्ञानसिद्धिसिद्धाः सुखप्रदाः । जीविदा-

भिषगा ये स्युर्वेद्यत्वं तेष्ववस्थितम् ॥” च.सू.११
अ. वासावचे। श.च.।

वैद्यकम्। स्त्री। वैद्यस्य कर्मणि। अष्टाङ्ग-
चिकित्साशास्त्रे, दशाङ्गवैद्यशास्त्रे च। यथा—
शल्यं शालाक्यं कायचिकित्सा भूतविद्या कौमार-
भृत्यागदतन्त्रं रसायनतन्त्रं वाजीकरणतन्त्रञ्च। सु.।
द्रव्याभिधानं रुक्मिणियथः कायसौख्यसम्पादनं शल्य-
विद्यापञ्चाचरोपभावेण भूतनियहः विषप्रतीकारः
वालीपचारः रसायनं शालाक्यं इत्युच्येति।
वै.निघ.।

वैद्यचिन्तामणिः। पुं। वल्लभेन्द्रकृतवैद्यक-
ग्रन्थे। [ग्रन्थे। रुद्रट्टकृते च।

वैद्यजीवनम्। पुं। लीलिम्बरानकृतवैद्यक-
वैद्यतोषसंग्रहः। पुं। भीमसेनकृतचिकित्सा-
संग्रहे। [टीकायाम्।

वैद्यत्रिंशटीका। स्त्री। चन्द्रट्टकृतत्रिंशच्छ्रीकौ-
वैद्यदर्पणम्। स्त्री। वैद्यकसंग्रहे।

वैद्यनाथवटो। स्त्री। ज्वरातिसारे औषधम्।
पाठः—“रसस्य श्रापं संगृह्य काष्ठिकेन तु शीव-
येत्। चित्रकस्य रसे चापि विफलायाश्च बुद्धिमान्।
रसाईं गन्धकं शुद्धं भृङ्गराजरेण वै। दाम्भा
संमुखं न कृत्वा खरसेः श्रापसमितेः। खल्लयेच्च
शिलाजले क्षमशी वक्ष्यमाणजेः। निर्गुणैर्मण्डुको-
श्वेताकुचेलौघैश्च सुन्दरैः। भृङ्गाङ्गकेशराजैश्च जय-
नीन्द्राशनोत्कटैः। सर्षपाभां वटौ कृत्वा दद्यात्तां
यह्वीगदं.....” रस.र.।

वैद्यबन्धुः। पुं। आरम्बध्वजे। सोमनाथ गौड़।
श.च.।

वैद्यमनोरमा। स्त्री। वैद्यकग्रन्थभेदे।

वैद्यमाता। स्त्री। वासायाम्। वाजक गौड़।
अम.।

वैद्यरसायनम्। स्त्री। रसायनग्रन्थविशेषे।

वैद्यवल्लभः। पुं। उदयचक्रकृतवैद्यकग्रन्थे।

वैद्यविनोदः। पुं। शङ्करकृतवैद्यकग्रन्थे।

वैद्यविलासः। पुं। रघुनाथकृतवैद्यकशास्त्रे।

वैद्यवृन्दः। पुं। नारायणकृतवैद्यशास्त्रे।

वैद्यसारः। पुं। हर्षकौर्त्तिरचितवैद्यके।

वैद्यसिंहो। स्त्री। वासायाम्। वाजक गौड़।
श.र.।

वैद्यहितोपदेशः। पुं। श्रीकण्ठकृते तथा
शिवपण्डितकृते च चिकित्साशास्त्रे।

वैद्या। स्त्री। काकोल्याम्। कौकला। श.च.।

वैद्यामृतम्। स्त्री। नारायणदासकृते रामेश्वर-
कृते च वैद्यशास्त्रे। [ग्रन्थे।

वैद्यामृतलहरी। स्त्री। मथुरानाथकृते वैद्यक-
ग्रन्थे।

वैद्यावतंशः। पुं। लीलिम्बरानकृतवैद्यके।

वैधाचो। स्त्री। ब्रह्मीचुपे। रा.नि.व.५।

वैपरीत्यलज्जालुः। पुं, स्त्री। लघुलज्जालु-
कायाम्। “लज्जालुवैपरीत्याया स्वल्पचुपवृ-
द्धता।” गुणाः—कटुरूपः कफघ्नः रसनिघामकः
नानाविज्ञानकारकश्च। रा.नि.व.५।

वैपादिकम्। कृष्णरोगभेदे। तल्लक्षणं—“वैपा-
दिकं पाणिपादस्फुटनं तीव्रवेदनम् ॥ मा.नि.।

वैरस्यम्। स्त्री। सुखविरसतायाम्। “वैरस्यं
नयनप्रवः।” मा.नि.।

वैराटः। पुं। इन्द्रगोपकौटे। हे.च.।

वैराटकः। पुं। तन्नामककन्दविषभेदे। गुणाः
—“वैराटकेनातिदुःखं शिरोरोगश्च जायते।”
सु.कल्प.२अ.। See कन्दविषम्।

वैरातङ्गः। पुं। अर्जुनवृक्षे। रा.नि.व.८।

वैरोचनरसः। पुं। अजीर्णादौ रसः। पाठः
—“स्वतृप्तं चतुर्भागं भागैकं स्रवहेमकं। अष्ट-
भागं शुद्धगन्धं दिनैकं चित्रकद्रवैः। सार्द्धितं
शीघ्रितं चूर्णं वराटीस्तेन पूरयेत्। टङ्गणेन सुखं
रुद्धा भाण्डमध्ये निरीधयेत्। शुक्लं गजपुटे पचात्
साङ्गशीतं विचूर्णयेत्। चतुर्गुणा कणा चौद्रं लौह-
सन्निप्रदीपनम्.....” रस.र.।

वैल्मम्। स्त्री। विल्लफली। अ.टी.। चि। विल-
भवे। विल्लशये। वा.चि.३अ.

वैवर्ण्यम्। स्त्री। विवर्णतायाम्। मा.नि.।

वैवस्वतद्रुमः। पुं। कुष्ठवैरिह्वे। ङानभूगत्रा।
अ.नि.।

वैशाखः। पुं। मत्स्यनदण्डे। वर्षस्य प्रथमे मासि।
अम.। रक्त-पुनर्नवायाम्। वै.निघ.। अश्वस्य
तन्नामकग्रन्थे। लक्षणं—“लक्ष्मणे गुरुणा चैव वेप-
मानेन पण्डितः। गात्रेण विद्यादाहस्तु वैशाख-
ग्रहसंवितम् ॥” ज.द.५७अ. स्त्री (खी)। रक्त-
पुनर्नवायाम्। गौरीश्रीणा। रा.नि.व.५।

वैशिकी। स्त्री। वसन-विरचनयोः चतुर्विध-
शोधनान्यतमे। च.द.वसनाधिकारे। [नि.व.१।

वैशिजाता। स्त्री। पुनर्दात्रीलतायाम्। रा.

वैश्या। स्त्री। हरिद्रायाम्। वै.निघ.।

वैश्ववर्णालयः। पुं। वटवृक्षे। हे.च.।

वैश्ववर्णावासः। पुं। वटवृक्षे। जटा.।

वैश्ववर्णोदयः। पुं। वटवृक्षे। र.मा.।

वैश्वानरः। पुं। चित्रकवृक्षे। अम.। पित्ते।

अग्नी। अम.।

वैश्वानरचूर्णम्। स्त्री। ऊरुसाम्बहरं चूर्णम्।
पाठः—“माषिमयस्य भागौ द्वौ यमान्यास्तद्वेदेव
तु। भागास्त्रयोऽनमोदाया नागराङ्गापञ्चकं। दश
हो च हरीतक्याः स्रग्ध्रचूर्णकृताः शुभाः। अतु.
मस्तु काष्ठिकं तन्मसुष्णोदकं वा...” रस.र.।

वैश्वानररसः। पुं। उदराधिकारे रसः। पाठः
—“रसकं गन्धकं चाभं शिलाजित्कान्तलौहकं।
विकटुधिवकं कुष्ठं निर्गुणौ सुषली विषम्। अज-
मोदा च सर्वेषां द्वौ द्वौ भागौ प्रकल्पयेत्।
चूर्णोक्त्य ततः सर्वं निम्बकायेन भावयेत्। भाव-
येदेकविंशच्च भृङ्गराजेन समधा। मधुना गुडिकां
शुक्लां रजत्यां ताम् प्रदापयेत्। वैश्वानराभिधौ
योगो जलोदरविशोषणः।” रस.चि.।

वैष्णवः। त्रि। विकीर्ण्य भक्षणशीले, कुकुटा-
दौ। वा.चि.६अ.।

वैष्णवी। स्त्री। लघुशतावर्णायाम्। रा.नि.व.४।
तुलसीवृक्षे। श.मा.। अपराजितायाम्।

वैसारिणः। पुं। मल्ले। अम.।

वोड़ः। पुं। गुवाकवृक्षे। श.र.।

वोड़ुः। पुं। गोनससर्पे। वोड़ासाप। मल्ल-
विशेषे। म.।

वोड़ुः। पुं। कदम्बवृक्षे। वै.निघ.।

वोड़ा (वृक्ष)। पुं। वृक्षभेदे। वृक्षे। रा.नि.व.५।
स्त्री। चूडाक्षिकायाम्।

वोण्डः। पुं। वृक्षे। वोण्डे। श.र.।

वोदः। त्रि। आर्द्रे।

वोदालः। पुं। मल्लविशेषे। वोशालमाह।
श.र.। [प्रणेतारि।

वोपदेवः। पुं। हृदयदीपकसिद्धमन्त्रशतश्रीकौ-

वोरटः। पुं। कुन्दवृक्षे। कुन्द गौड़। विका.।

वोरवः। पुं। तन्नामकत्रीहिषान्यभेदे। वोत्रो-
धान। गुणाः—“वोरवस्तु बुधेः प्रोक्तः विदीषत्य
प्रकीर्णः। मधुरशान्मपाकेन त्रीहिः पित्तकारी
गुरुः ॥” राज.३प.।

वोलम्। स्त्री। (Balsamodendron
Myrrh.) Myrrh. तन्नामकसारजद्रव्ये।
गन्धरसे। गङ्गाजम्, दोल, शिन्नादोल, थुन-
शीराशी। हिं हाः वोल। मं कं वोल। तं
वाल्लिम्तोपोलम्। ता. वेल्डम्पोलम्। वम्. रत्ना-
वोल। तत्पठ्याया, —रक्तापहं सुखं सुरसं पिण्डं
पिण्डकं विषं निर्लोहं वर्वरं सौरभं रक्तगन्धकं रसं
रसगन्धं महागन्धं विश्वं शुभगन्धकं विश्वगन्धं गन्धरसं
प्राणः व्रणारिः। वै.निघ.२अ.र.पि.चि.वोलपपटौ-
रसे। च.द.कुष्ठचि.। गुणाः—कटुतिक्तौष्णं कषायं
रक्तदीपकं कफपित्तरीगघ्नं प्रदरघ्नञ्च। रा.नि.व.६।
अपिच—“वोलं रक्तहरं शीतं मेध्यं दीपन-पाचनम्।
मधुरं कटुतिक्तञ्च दाह-खेद-विदीषजित्। ज्वरा-
पकार-कुष्ठघ्नं गर्भाशयविशुद्धिजित् ॥” भा.।

वोलपत्रम्। स्त्री। तेजपत्रसदृशं सुगन्धपत्रे।
च.द.वा.व्या.चि.महाराजप्रसारिणीतेले। “देवपुष्पौ
वोलपत्रम् ॥”

व्यक्तगन्धा। स्त्री। नीलापराजितायाम्। रा.
नि.व.३। खर्णयुधिकायाम्। रा.नि.व.१०। पिप्प-
ल्याम्। वै.निघ.।

व्यङ्गः। पुं, स्त्री। तन्नामकगण्डरीगभेदे। तस्य
लक्षणम्—“क्षौधायास-प्रकृतिर्वायुः पित्तेन
संयुतः। सुखमानस्य सङ्घास मण्डलं विस्मृत्यतः।
नीरुजं तनुकं श्यावं सुखव्यङ्गं तमादिशित् ॥” मा.
नि.। “परुषं परुषस्य शै व्यङ्गं श्यावञ्च साहतात्।
पित्तात्तामानमानौलं श्वेतान्तं कण्डु मल्काफात्।
रक्ताद्रक्तान्तमातामं शीघ्रचिमचिमान्वितम् ॥” वा.
उ.३१अ.।

व्यजनम्। स्त्री। तालवृक्षे। पांथा। तदायु-
गुणाः—“सुर्का-स्वेद-तृषा-दाह-शमनी व्यजना-
निलः।” तालव्यजनगुणाः—विदीषघ्नम् लघु च।
वंशव्यजनगुणाः—रुचं उष्णं वात-पित्तकारकं।
मथुरपुष्क-वस्त्रव्यजनगुणाः—विदीषघ्नम्। बाल-
व्यजनं तेजस्करं मक्षिकादिनिवारणञ्च। राज.३प.।

व्यञ्जनम्। स्त्री। सूपशक्तादिमिष्टान्नेषु। वाञ्जन,
उन्नकात्रि। “व्यञ्जनं सूप-शक्तादि मिष्टान्
तेमनं कृतम् ॥” रा.नि.व.२०। शाकमल्लगुणाः

ब्रणधूपनः । पुं । तन्नामकधूपदानविधौ । यथा—
“शरावसमुटे चिन्ना कल्कमङ्गारदीपितम् ।
छिद्रे नेवं निवेश्याथ ब्रणं तेनैव धूपयेत् ॥” अथ
ब्रणनाडिका दशाङ्गुलमिता काव्या । भा. ।

ब्रणरोपणरसः । पुं । चन्द्ररोगाधिकारे औषध-
विशेषः । पाठः—“गन्धेशादिफणातुल्यं त्र्यङ्गुलं जलोर-
मर्दितं । कुमाय्यां नरमुखं च चिकीष्णं च सिन्धुना ।
सौवर्चलिनं च पृथक् युक्ता च विषधेः क्रमात् ॥”
मावा ६ र । अतु. मधु । रस. चि. ।

ब्रणशुक्रम् । स्त्री । नेत्रतारकगत रोगविशेषः ।
“निमग्नरूपं तु भवेद्दि कृष्णे सूच्यं विद्मः प्रति-
भाति यद् वै । सार्वं सर्वदुष्णमतौव चापि तत्
सत्रयं शुक्रमुदाहरति ॥” भा. ।

ब्रणशोथः । पुं । ब्रणनिमित्त-शययो । तस्य
पूर्वैरुपं शोथस्यै कदेशीत्यानम् । स षट् वातपित्त-
कफसन्निपातरक्ताग्न्यनुभेदेन । यथा—“पृथक्समस्त-
दीषीत्या रक्तजागन्तुवौ तथा । ब्रणशोथाः षड्भेदे
स्युः संयुक्ताः शोथलक्षणेः ॥” भा. नि. ।

ब्रणशोधनः । पुं । कम्पिज्जके । कमणाञ्छंङि ।
वै. निच. ।

ब्रणशोषः । पुं । अतन्यशोषरोगे । निदानं—
“रक्तक्षयाद्देनाभिसर्गं वाह्यारयन्मृणात् । ब्रणशय
भवेच्छोषो स चासाध्यतमो मतः ॥” भा. नि. ।

ब्रणस्थानम् । स्त्री । ब्रणवस्तुनि । उणेर शान् ।
तानि च त्वर्षासिहराज्ञायस्थिसन्धिकीष्टमर्षाणी-
लष्ट भवन्ति । सु. सु. २२५. ।

ब्रणस्त्रावः । पुं । चतुर्दशविध-ब्रण-निःस्त्रावः ।
तद् यथा—“लसीका जल-पूयासक्-हरिताहण-
पिञ्जराः । कषाय नील-हरित-सिन्ध-रुच-सिता-
सिताः ॥ इति वाटेः समुद्दिष्टे ब्रणस्त्रावाश्चतुर्दश ॥”

ब्रणहः । पुं । परण्डहचे । श. च. । स्त्री (हा) ।
गुडूच्याम् । श. र. ।

ब्रणहरो । स्त्री । लाङ्गलिकौषधी । विषगाञ्जु-
निग्रा । वै. निच. ।

ब्रणहृत् । पुं । भस्मातकहचे । डेना ग्राह ।
कलिकारीहचे । विषगाञ्जुनिग्रा । रा. नि. व. ४ ।

ब्रणायामः । पुं । वातव्याधिविशेषः । लक्ष-
णं—“मर्षाशितं त्रयं प्राप्य वायुयः सर्वदेहगः ।
वेगेरानामयेद्दं ब्रणायामनु त ल्यजेत् ॥” भा. नि. ।

ब्रणारिः । पुं । नीलनाममन्त्रद्रव्ये । शक्रवर्ण ।

रा. नि. व. ६ । अगस्त्यहचे । वांसना ग्राह । रा.
नि. व. १० ।

ब्रणोपक्रमः । पुं । ब्रणचिकित्सायाम् । ब्रणो-
पक्रमः षट् विधोऽपतः षादिभेदेन । यथा—अप-
तर्पणमालिपः परिषे कोऽभ्यङ्गः स्वेदी विस्त्रपान-
सुपनाहः पाचन विस्त्रावनं स्वेदी वमनं विरेचनं
केदन भेदनं दारणं लेखनमेषणमाहरणं व्यधनं
विस्त्रावनं सौवनं सन्धानं पौडनं शोणितास्थापनं
निष्ठापणमुत्कारिका कषायो वृत्तिः कल्कः सर्पि-
सोक्षं रसक्रियावचूर्णनं ब्रणधूपनमुत्सादनमवगाहनं
सदुकर्म दारणकर्म चारकर्मशिकर्म कृष्णकर्म
पाण्डुकर्म प्रतिसारणं रीमसंजननं लोमापहरणं
वक्षिकर्मांतरवक्षिकर्म वन्धः पवनानं कृमिघ्नं
वृद्धं विषघ्नं शिरोविरेचनं नल्यं कवल-धारणं
धूमो मधुसर्पियन्त्रमाहारी रचाविधानञ्चेति । सु.
चि. १५. ।

ब्रतम् । स्त्री । ईशिताकामनियमे । च. सु. १५. ।

ब्रततिः (तौ) । स्त्री । लतायाम् । अम. ।

ब्रतादेशः । पुं । उपनयने । अ. ति. ।

ब्रतोपायनम् । स्त्री । प्रद्वेषकाख्य-पित्तकभेदे ।

ब्रथनम् । स्त्री । केदने । पुं । स्वर्पादिच्छेदके
अस्त्रे । हेनौ । अम. ।

ब्रह्मा (न्) । पुं । विधातरि । तत्प्रादुर्भावः यथा
—“विधाताथर्वसर्वसमायुज्वेदं प्रकाशयन् । स-
नामा संहितां चक्रे लक्षश्लोकमयौजुम् ॥”
इत्यादि । भा. ।

ब्रीडा । स्त्री । वनकुललिकायाम् । प. सु. ।
लज्जायाम् ।

ब्रीहिः । पुं । प्रावट्कालजाशयान्ते । आंशु
धातु । हेमन्तिकशूकधान्यमात्रे च । मे. । तस्य
लक्षणम्—“वार्षिकाः कल्मिताः शुक्ला ब्रीहयश्चिर-
पाकिनः ॥” तद्भेदा यथा—“कृष्णब्रीहिः पाटलश्च
कुक्कुटाखक इत्यपि । शालामुखी जतुमुख इत्याद्या
ब्रीहयः अमृताः ॥” गुणाः—“ब्रीहयः कथिताः
पाके मधुरा वीर्यती हिमाः । अल्पाभिव्यन्दिनी
वृद्धवर्चस्काः षट्कैः समाः । कृष्णब्रीहिवरजेषां
तस्मादल्पगुणाः परे ॥” भा. पू. १ भ. भा. व. । “मधुर-
शान्मपाकय ब्रीहिः पित्तकरो गुहः ॥” अ. सु.
२७५. । गौरी मधुरः शीतलः पित्तघ्नः कषायः
क्षिन्धी वृथः कृमिकफहरः तापरक्तहरश्च । तथा

पुष्टिकरः अमत्रः वीर्यवृद्धिकरी रुच्य चानन्दजनकी
वातजनकश्च । रा. नि. व. १६ ।

ब्रीहिकाञ्चनः । पुं । मसूरहने । विका. ।

ब्रीहितुण्डिका । स्त्री । देवधान्ये । प्रेक्षानं ।
वै. निच. । [निच.]

ब्रीहिधान्यम् । स्त्री । षट्कादिधान्ये । वै.

ब्रीहिपर्यङ्का (र्णी) । स्त्री । शालपर्ण्याम् ।
आमपाणि । रा. नि. व. ४ ।

ब्रीहिभेदः । पुं । चीनाकधान्ये । काश्मीरान् ।
र. मा. ।

ब्रीहिसुखम् । स्त्री । व्यधनार्थं ब्रीहिसुखाकार-
सुखशस्त्रे । सु. सु. ८५. । तत् षडङ्गुलायतं वाङ्गु-
लं चतुरङ्गुलफलञ्च कार्यम्, तन्मुखश्च ब्रीहि-
विकारं समुदकुण्डञ्च कार्यम् । इति सु. टी. ४.
भीजः ।

ब्रीहिराजिकः । पुं । चीनाकधान्ये, कङ्क-
धान्ये । काश्मीरान् । मे. ।

ब्रीहिश्रेष्ठः । पुं । शालिधान्ये । हेमशुभान् ।
रा. नि. व. १६ ।

ब्रीह्यास्यम् । स्त्री । ब्रीहिसुखास्त्रभेदे । च. द. ।

श ।

शंवः । पुं । सुषलायस्यलौहमण्डले । लोहार
शृङ्गा । धरणिः ।

शंवरम् । स्त्री । जले । अम. । रा. नि. व. १४ ।

शकटः । पुं, स्त्री । धवहचे । धा० ग्रा ग्राह ।
प. सु. । शरीरे । वै. निच. । तिमिश्रहने । आक्रम
ग्राह । रा. नि. व. ८ ।

शकटाख्यः (कः) । पुं । धवहचे । धा० ग्रा
ग्राह । र. मा. ।

शकलम् । स्त्री । लवि. । शङ्करम् । रा. नि.
व. ६ । आमलके । पद्मदण्डे । पञ्चम्र उंठि ।
वै. निच. । वस्त्रले । छात्र । विका. । शक्ले ।
आदिभ । पुं, स्त्री । खण्डे । अंशे । अम. ।

शक(कु)ली (न्) । स्त्री, पुं । सदगिलमस्त्रे ।
मिश्रगणशोह । अम. भ. । गुणाः—वात-कफ-
करत्वं । अति. २२५. । महाशकुलमस्ये । बड़
अडेल, पिप्लुलगाडेल । गुणाः—“शकुली
रीहिताकारा भूमौ प्रायशरत्यसौ । गुर्वी पाके
च मधुरा भेदिनी दोषकोपनी ॥” राज. १५. ।

शकुनः । पुं । पक्षिणि । गृध्रे । शकुनि । मे. ।
कृष्णचटके । आंशे ग्राह्ये । वै. निच. । स्त्री ।

शुभसूचकनिमित्ते । गञ्जन् । मे. ।

शकुनज्ञा । स्त्री । चन्द्रगङ्गोदिकायाम् । कूज
टिक्टिकि । विका. ।

शकुनाहतः (त) । पुं । बालरोगविशेषः ।
अङ्गुनिशंश । मत्स्यविशेषः । वै. निच. । शालिधान्य-
भेदे । भा. पू. १ भ. भा. व. । गुणाः—शालिवन् ।

शकुनिः । पुं । पक्षिणि । पांथी । अम. । कृष्ण-
चटके । आंशे ग्राह्ये । गृध्रे । रा. नि. व. १८ ।
चित्तपक्षिणि । छौग पांथी । वै. च. ।

शकुनिप्रपा । स्त्री । पक्षिपानीयशालायाम् ।
पांथीर खगपानस्थानं । चारा. ।

शकुनौ । स्त्री । तन्नामकवालयद्विविशेषः । लक्षणं
—“सकाङ्गी भयविकितो विहङ्गगन्धिः संस्वावि-
त्रणपरिपीडितः समन्तान् । स्त्रीटेश प्रसततनुः
सदाहृपाके विज्ञेयो भवति शिष्टः चतः शकुन्या ॥”
सु. च. २७५. । श्यामाकपक्षिणि । आंशे ग्राह्ये ।
रा. नि. व. १८ ।

शकुन्तः (न्तिः) । पुं । पक्षिणि । अम. ।
काकभेदे । कुक्कुटभेदे । वै. निच. । भासपक्षिणि ।
उषा. । कीटविशेषः । मे. ।

शकुन्दः । पुं । अतकरवीरे । रा. नि. व. १० ।

शकुलः । पुं । मत्स्यविशेषः । भा. नि. व. १६ । गुणाः—“शकुलो मधुरो याद्वी रुचः पित्तासजिदगुरुः ।” राज. २५ ।

शकुलगण्डः । पुं । मत्स्यविशेषः । भा. नि. व. १६ । विकाः ।

शकुला । स्त्री । कटुरीडिण्याम् । कटुकौ । रा. नि. व. ६ ।

शकुलादनी । स्त्री । कटुक्याम् । कटुकौ । रा. नि. व. ६ । च. सु. ४५. भिदनीये । जलपिपल्याम्, कञ्चटशाके । कांठफांशम् । र. मा. । गजपिपल्याम् । गण्डपूर्वः । कै. ८८ । कटुफले । विश्वः ।

शकुलार्भकः । पुं । गडकमत्स्यः । गङ्गरे वा न्याटे गौ । अम. ।

शकुलाक्षकः (का) । पुं, स्त्री । श्वेतदूर्वायाम् । गण्डदूर्वायाम् । अम. ।

शकुलाक्षी । स्त्री । गण्डदूर्वायाम् । गौटे पूर्वः । रा. नि. व. ८ ।

शक्तत् । कौ. विद्यायाम् । अम. ।

शक्तत्कारिः (रौ) । पुं, स्त्री । गोवत्से । विकाः ।

शक्तत्कारः । पुं । मलत्यागकारके । व्याक. ।

शक्तद्वारम् । कौ. मलद्वारे । छि. च. ।

शक्तद्वयः । वि. द्रवरूपे । भा. म. ४५. तालुकण्टकचि. ।

शक्तद्रसः । पुं । गोमयद्रसे । गोवत्से रसः । सु. सु. २८५. ।

शक्करः (रिः) । पुं । द्वये । छि. च. । विकाः ।

शक्तवः । पुं । भट्टयवादिचूर्णे । छात्र. ।

शक्तिकः । पुं । ग. । रस. र. रस. कौ. भेष. हादशायसे ।

शक्तिपर्णः । पुं । सप्तपर्णवत् । छात्रि. गौ । जटा. ।

शक्तुः । पुं, कौ. भर्जितयवादिचूर्णे । छात्र. । “धान्यानि भाट्टपिष्टानि यवे..... ।” रा. नि. व. १६ । “यक्तपिष्टानि शक्तवः ।” भा. । “धाना भट्टयवे भूमि स्त्रियां पुं भूमि शक्तवः ।” जटा. । यवशक्तुगुणाः,—यवजाः शक्तवः श्रीता दीपना लघवः सराः । कफपित्तहरा रुचा लेखनाय प्रकौर्मिताः ॥ ते पीता बलदा वृष्या वृद्ध्या भिदनास्तथा । तर्पणा मधुरा रुचाः परिणामे

बलावहाः ॥ कफपित्तशमनसुष्ठुषणनेत्रमयापहाः । प्रशस्ता चर्मदाहाय व्यायामात्त-शरीरिणाम् । चणक-शक्तुगुणाः,—निस्तुषेयणकै-भृष्टैस्तुष्याशय यवेः कृताः । शक्तवः शकंरासपिष्टुक्ता यौमिति पूजिताः ॥ शालि-शक्तुगुणाः,—शक्तवः शालि-सम्भूता बहिदा लघवो हिमाः । मधुरा याद्विणी रुचाः पथ्याश्च बलशुक्रदा ॥ शक्तुभोजनविधियथा न भुक्ता न रदंश्चित्वा न निशायां न वा बहन् । न जलान्तरितानग्निः शक्तुनयान्न केवलान् ॥ पृथक् पानं पुनर्दानं सामिष पथसा निशि । दन्तच्छेदन-सुषणञ्च सप्त शक्तुषु वर्जयेत् ॥

शक्तुकः । पुं । तन्नामकविषभेदे । लक्षणं यथा—“यद्ययिः शक्तुकैर्नैव पूर्णमध्यः स शक्तुकः ।” भा. पू. १५. विष. व. । कौ. । शक्तौ । छात्र. । सा. कौ. ।

शक्तुपिण्डी । स्त्री । शक्तुकृतपिण्डाकारभोज्य-द्रव्ये । छात्र. गौ । गुणाः—“गुर्वी पिण्डी खरात्यर्थे लघ्वी सेव विषयथात् ।” राज. २५. ।

शक्तुफल (लो) । स्त्री । शमीवत् । गौ । गौ । अम. । श. र. ।

शक्तवलेहिका । स्त्री । शक्तुकृतावलेहिका-याम् । छात्र. अवलेहः । गुणाः—“शक्तुनामांशु जीर्णत सुदुलादवलेहिका ।” राज. २५. ।

शक्तः (कः) । पुं । कुटजवत् । कूडि गौ । प. सु. । च. द. मे. छि. न्ययोधाद्यचूर्णे । रस. र. कञ्चटावलेहे । अज्जुनवत् । मे. । इन्द्रयवे । भेष. च. द. बालरी. चि. ।

शक्तगोपः । पुं । इन्द्रगोपकौटे । आर्षाट् पौका । जटा. ।

शक्तचापसमुद्भवा । स्त्री । अलाभ्याम् । वै. निष. ।

शक्तजः (जातः) । पुं । काके । चिका. । श. र. ।

शक्तजा । स्त्री । इन्द्रवारुण्याम् । आर्षाट् पौका । सू. चि. ३८५. ।

शक्तदारः । पुं । शालवत् । तैलदेवदारवत् । वै. निष. ।

शक्तद्रुमः । पुं । वकुलवत् । भा. म. १५. ज्वरी-द्रवचि. हाचिशत्काये । शोषाक-शक्तद्रुमे. । तैलदेवदारौ । भा. ।

शक्रनेमो । स्त्री । इन्द्रमेघशङ्क्राम् । शुकुलज-वत् । देवदारुवत् । वै. निष. ।

शक्रपर्यायः । पुं । कुटजवत् । कूडि गौ । प. सु. ।

शक्रपादपः । पुं । कुटजवत् । कूडि गौ । रा. नि. व. ६ । देवदारुवत् । अम. ।

शक्रपुष्पम् । कौ. इन्द्रयवे । वै. निष. जीर्णज्व. चि. लवङ्गादिकषाये ।

शक्रपुष्पा (प्यो) । स्त्री । नागदमन्या । नाग-दना । र. मा. । लाङ्गलीवत् । विसलाङ्गुलिशः । अम. । [लाङ्गुलिशः । र. मा. ।

शक्रपुष्पिका । स्त्री । अग्निशिखावत् । विस-शक्रवोजम् । कौ. इन्द्रयवे । रा. नि. व. ६ ।

शक्रभूभवा । स्त्री । इन्द्रवारुण्याम् । आर्षाट् पौका । श. च. ।

शक्रभूरुहः । पुं । कुटजवत् । कूडि गौ । वै. निष. ।

शक्रमाता । स्त्री । भाग्याम् । वाग्भुनशो । रा. नि. व. ६ ।

शक्रमूर्धा (न्) । पुं । वलीके । चिका. ।

शक्रयवः । पुं । इन्द्रयवे । वै. निष. २५. अ. सा. चि. । भेष. बालरी. चि. ।

शक्रवल्ली । स्त्री । इन्द्रवारुणीलतायाम् । आर्षाट् पौका । रा. नि. व. ३ ।

शक्रवोजम् । कौ. इन्द्रयवे ।

शक्रशाखौ (इन्) । पुं । कुटजवत् । भा. ।

शक्रशिराः । पुं । वलीके । रा. नि. व. १३ ।

शक्रसुधा । स्त्री । कुन्दरुखीटी । मरुत्तन आठा । श. च. ।

शक्रसृष्टा । स्त्री । हरीतक्याम् । विका. ।

शक्राख्यः । पुं । उलूके, पेचके । विका. ।

शक्राणी । स्त्री । निगुण्ड्याम् । नौजिन्ता ।

शक्राशनम् । कौ. भक्षायाम् । भा. ७, मित्रि. गुणाः—“शक्राशनन्तु तीक्ष्णोष्ण शोणितं कुष्ठ-नाशनम् । बलमेधाशक्तिं स्नेहदोषहारि रसाय-नम् ॥” राज. । पुं । विजयावत् । मित्रि. गौ । प. सु. । कुटजवत् । कूडि गौ । श. च. । इन्द्र-यवे । वै. निष. २५. दुर्जलज्व. वि. ज्ञानोदयरसे ।

शक्राहः । पुं । इन्द्रयवे । रा. नि. व. ६ । भा. म. १५. सन्ततादिज्व. वि. । “शक्राहविफलाशतम् ।” स्त्री (हा) । इन्द्रयवे । वा. उ. ५५. भूतरावृते ।

शक्रोद् । पुं । इन्द्रगोपकौटे । आर्षाट् पौका । वै. निष. २५. अ. चि. विफलागुगुली ।

शक्रो । स्त्री । अङ्गुल्याम् । आङ्गुली । उणा. ।

शक्रा (न्) । पुं । गजे । उणा. ।

शङ्करः । पुं । श्वेताकै. श्वेत आकन्द । भीम-सेनोत्कर्षरे । कपीते । वै. निष. । देवविनोदय-कारे । नाडीपरीक्षाकारे ।

शङ्करप्रियः । पुं । दीणपुष्पायाम् । शङ्कमा । प. सु. । तित्तिरिपक्षिणि । शब्दकल्पद्रुमः ।

शङ्करमत (लोह)म् । कौ. अर्शसि लोहम् । भा. । रस. चि. ६५. ।

शङ्करशुक्रम । कौ. पारदे । भा. ज्व. चि. कल्प-तरी ।

शङ्करस्वेदः । पुं । आमवातहरे स्वेदविशेषः । “कापसास्थि-कुलितिका-तिल-यवैरेरण्डमूलातसी-वर्षाभूषणबीजकाजिकयुतैरेकीकृतैर्वा पृथक् । स्वेदः स्यात्..... ॥” भेष. । “शङ्कता मद्धिषाश्चानां गोमयेन तथैव च । अग्निवत्तेन यः स्वेदः शङ्कर-स्वेद उच्यते ” ज. द. १८५. ।

शङ्करा (रौ) । स्त्री । शमीवत् । गौ । गौ । रा. नि. व. ८ । मज्जिष्ठायाम् । श. र. ।

शङ्करादिः । पुं । शुकार्कवत् । श्वेत आकन्द । रा. नि. व. १० ।

शङ्करावासः । पुं । भीमसेनोत्कर्षरे । रा. नि. व. १२ ।

शङ्कराह्वया । स्त्री । इन्द्रशमीवत् । वै. निष. । शङ्कितः । पुं । चोरकनामगन्धद्रव्ये । हिं चौरा । गौटेना । रा. नि. व. १२ ।

शङ्कुः । पुं । मत्स्यविशेषः, जलजन्तुविशेषः । शङ्कोच इति भाषा । अर्क. चि. ४४. शतके । अस्त्रे । कौलके । मे. । पत्रशिराजाले । पांशुत्र शिरः । मे. । छि. च. । नखीनामगन्धद्रव्ये । नखौ । जटा. ।

शङ्कुकर्णः । पुं । गह्वरे । विका. ।

शङ्कुचिः । पुं । मत्स्यविशेषः । शङ्कु गौ । श. र. ।

शङ्कुतरः (वृक्षः) । पुं । शालवत् । श. र. । र. मा. ।

शङ्खु फलिका (फली) । स्त्री । ह्रस्वशमी-
वत् । शेटि शीरे गाह । रा.नि.व.८ ।

शङ्खुमुखी । स्त्री । निर्विष-जलीकायाम् ।
निर्विष जौंक । सु.सू.१३५ । See जलायुका ।

शङ्खुला । स्त्री । यन्त्रिकायाम् । अति । शब्द-
कल्पः । उत्पलपत्रायाम् । उणा ।

शङ्खोचः (चिः) । पुं । मत्स्यविशेष । अँकोट
गाह । जटा । श.र. ।

शङ्खः । पुं, स्त्री । तन्नामकस्यावरविषभेदे । स
अतिविषासदृशः । शङ्खीविष, दारुभीचभेदे वा ।
मँको, माँज । अति.स्थान.५६५ । सामुद्र
कोषस्थजन्तुविशेष । अँक । तत्पथ्यायाः—कम्बुः
कम्बुः कम्बीजः अजः त्रिरेखः जलजः अर्धोभवः
पावनध्वनिः अलः कुटिलः शङ्खकः महानादः श्वेतः
पूतः सुखरः दीर्घनादः बहुनादः हरिप्रियः ।
गुणाः—“शङ्खकृष्णादयः स्वादुरसपाका मरुद्भुदः ।
श्रीताः क्षिप्वा हिताः पित्तं वर्धयन्त्याः क्षीमावर्धनाः ॥”
सु.सू.४६५ । कटुः शीतः पुष्टि-वीर्य-बलदः गुण
शूल-कफ-श्लेष्म-विषघ्नश्च । रा.नि.व.१८ । “कङ्कुष्ठं
गैरिकं शङ्खं काशीं च टङ्गुलान्तथा । नीलाञ्जनं
शक्तिभेदाः क्षुण्णकाः सवराटिकाः । जम्बीरवारिण्या
स्त्रिणाः चालिताः कीणवारिण्या । शुद्धिमायान्तमी
योज्या भिषग्भिर्योगसिद्धये ॥” इति शङ्खादिशुद्धिः ।
सा.कौ. । शङ्खनाभी । अञ्जनाभि । र.सा.सं.
प्रदरान्तकरसि । नखीनामगन्धद्रव्यं । नथी । रा.
नि.व.१२ । च.द. ज्वरातिसा.चि. कलिङ्गायगुडि-
कायाम् । कण्ठसमीपदेशे । रा.नि.व.१८ । भुवोः
पुष्कान्तयोर्परि कर्णललाटयोर्मध्ये मर्त्यहये ।
तच्च सद्योगारकम् । सु.शा.६५५ ।

शङ्खकाः । पुं । शङ्खे । अँक । मे. । नौल-
काशीषे । नौलशिराकम् । वै.निघ. । शिरीरीगभेदे ।
तस्य लक्षणं—“रक्तपित्तानिलाः दुष्टाः शङ्खदेशे
विमूर्छिताः । तौत्रग्दाहरागं हि शीथं कुर्वन्ति
दारुणं । स शिरी विषवर्धनी निरुध्यायु गलं
तथा । विराजाञ्जीवितं हन्ति.....” मा.नि. ।
च.इन्द्रिय.८५५ । अन्धविषी यथा—“शङ्खाग्निती
वायुहदीर्घवेगः कृतानुयातः कफपित्तरक्तैः । रुजः
सुतीत्राः प्रतनोति मूर्च्छि विशिषतश्चापि हि शङ्ख-
कन्तु ॥ सुकष्टमेनं खलु शङ्खकाख्यं महर्षयो वेदविदः
पुराणाः । व्याधिं वदन्तुद्रवतस्य कल्पं भिषक्
सङ्खैरपि दुनिर्वारम् ॥”

शङ्खकन्दः । पुं । शङ्खाली । अँक आनू ।
प.सु. ।

शङ्खकुसुमा । स्त्री । शङ्खपुष्पाम् । श्वेत
अपराजिता । रा.नि.व.३ ।

शङ्खचरी (चर्ची) । स्त्री । ललाटिकायाम् ।
तिका. । श.र. ।

शङ्खचूर्णम् । स्त्री । शङ्खभक्षकतचूर्णं । अँकोर
चूर्ण । गुणाः—पटु चारुम् उष्णं परं क्षमिन्नश्च ।
राज.३५ । See चूर्णम् ।

शङ्खजः । पुं । पारावताष्टाकारस्थूलमौक्तिके ।
वड अञ्जुता । शब्दकल्पः ।

शङ्खद्रावकः । पुं । क्षीरयक्ष्मदधिकारे द्रावक-
विशेषः । अञ्जुद्रावक । शङ्खादिद्रव्यसङ्करजातद्राव-
कोषधे । पाठः—शङ्खचूर्णं यवचारं सर्जिचारं टङ्गुलं
विट् सैन्धवं सौवर्चलं शम्भरि कवचं फटिकारौ
वृसारदं समभागं काचकूट्या निधाय वारुणीयत्वं
साधयेत् । भेष. ।

शङ्खद्रावी (न) । पुं । अन्नवेतसे । अन्नवेतस ।
रा.नि.व.६ ।

शङ्खधरा । स्त्री । हिलमौचिकायाम् । शिङ्ख ।
भा.पू.१५.शा.व. ।

शङ्खधवला । स्त्री । शङ्खयुधिकायाम् । श्वेत
जुई । वै.निघ. ।

शङ्खनखः । पुं । क्षुद्रशङ्खे । जौडङ्गा । अम.
भ. । नखीभेदे । श.र. । वृहन्नख्याम् । र.मा. ।

शङ्खनखा (खो) । स्त्री । वृहन्नख्याम् । र.मा. ।

शङ्खनाभिः । स्त्री । सुगन्धद्रव्यविशेष । अञ्ज-
नाभि । इयं जम्बीररसेन भाविता शुद्धिमायाति ।
सा.कौ. । मा.उपदं ।

शङ्खनान्नी । स्त्री । शङ्खपुष्पाम् । श्वेत अपरा-
जिता । वै.निघ. ।

शङ्खपालः । पुं । खनामप्रसिद्धिं दर्शकंरमहा-
सर्पे । सु.कल्प.४५५ ।

शङ्खपुष्पिका । स्त्री । श्वेतयुधिकायाम् । श्वेता-
पराजितायाम् । श्वेत जुई, श्वेत अपराजिता ।
सि.यो.कु.टी.उन्मा.चि. ।

शङ्खपुष्पी । स्त्री । (Andropogon aci-
culartum, or Canscora decussata.)
जवावचविशेष । अञ्जुहृन्, डानकूनौ

इति केचित् खण्डमारणे । प.सु.।वम्.शङ्खीनी । तत्-
पथ्यायाः,—चण्डा सुपुष्पी शङ्खाहा कम्बुमालिनी
पौतपुष्पा कम्बुपुष्पा मेध्या मलविनाशिनौ किरोटी
शङ्खकुसुमा भूलगा । गुणाः—हिमा तिका मेधा-
खरकरी शङ्भूतादिदोषघ्नी च । रा.नि.व.३ ।
“शङ्खपुष्पी सरा मेध्या वृष्या मानसरोगहृत् ।
रसायनी कषायोष्णा क्षुति कान्ति-बलाग्निदा ।
दोषापघ्नार-भूतास्त-कुष्ठ-क्षिभि-विषप्रणुत् ॥” भा.गु.
व. । श्वेतापराजितायाम् । श्वेत अपराजिता ।
शङ्खमालिनी । स्त्री । शङ्खपुष्पीलतायाम् । रा.
नि.व.३ ।

शङ्खमुखः । पुं । कुम्भीरे । हि.च. ।

शङ्खमूलम् । स्त्री । श्वेतमूलके । हाँसा मूला ।
र.नि.व.७ ।

शङ्खयुधिका । स्त्री । शङ्खयुष्पा । श्वेत जुई ।
वै.निघ. ।

शङ्खवटी । स्त्री । अग्निमान्द्ये शूलाधिकारे च
हिता वटी । पाठः—“चिन्ताचारपलं पटुत्रजपलं
निम्बूरसे कल्कितं तस्मिन् शङ्खपलं सुतप्तमस-
कृन्निर्वाय शीर्षावधि । हिङ्गुव्योषपलं रसान्त
वलीनिचिद्य निष्काशिकान् बद्धा शङ्खवटी जययह-
षिकावृत्त-पत्तिशूलादिषु ।” यावत् चूर्णं हईशा
नां यावत्, लावत् अञ्जके वारंवारं पोडुईशा
नेवुर रसे फेलिवे, चूर्णं हईले तुलिवे ।
तेतुलकां ८ तो. पङ्कजवर्णं मिलित ८ तो.
उक्त अञ्जचूर्णं ८ तो. हिङ्गु, गुट, पिपूल ७
ग्रित मिलित ८ तो. पारा, विष ७ गन्धक
प्रत्येकं अर्कं तोला, एकल नेवुर रस-
सह माडिशा अन्नरस हईले वटी करिवे ।
रस.चि. । भेष. ।

शङ्खविषम् । स्त्री । (Arsenicum album.
White arsenic. विषभेदे । मँको । हिं
दा. साम्बलचार, श्वन्बुलचार, शङ्खश्वन्बुल । तं
तल्लापाषाणम् । ता. वैश्वदृपाषाणम् । एतत्तु धातु-
विषं शुभ्रवर्णं स्वादुगन्धहीनञ्च । गुणाः—रुचमुष्णं
बल्यं वण्यं पुष्टिदं ज्वर वमन-श्लेष्म-कास-प्रद-
वातरोगघ्नञ्च ।

शङ्खसङ्काशः । पुं । शङ्खाली । अँक आनू ।
वै.निघ. ।

शङ्खाख्यः । पुं । वृहन्नखे । वडनथी । र.मा. ।

शङ्खालुः (काः) । पुं । श्वेताली । अँक आनू ।
वै.निघ. ।

शङ्खावर्त्तः । पुं । शङ्खकावर्त्तनामभगन्दरीगे ।
See शङ्खकावर्त्तः । श्वेतशङ्खाटकेषु तन्नाम-
कास्थिसन्धिभेदे । सु.शा.५५५ ।

शङ्खास्थि । स्त्री । मलकस्थस्थिद्वये । माथीत्र
थुलि । च.शा.७५५ । वृष्टास्थिनि । रा.नि.व.१८ ।

शङ्खाहली । स्त्री । शङ्खपुष्पाम् । श्वेत अपरा-
जिता । रा.नि.व.३ ।

शङ्खाह्वया (ह्वा) । स्त्री । शङ्खपुष्पीलतायाम् ।
श्वेत अपराजिता । रा.नि.व.३ । वै.निघ.२५.
हृदि.चि.धान्यकयूषे ।

शङ्खिका । स्त्री । चोरपुष्पाम् । चोररुणौ ।
श.च. ।

शङ्खिनः । पुं । शिरीषवृत्ते । वै.निघ. ।

शङ्खिनिका । स्त्री । श्वेतपर्णवृत्ते । गैठेना ।
वै.निघ. ।

शङ्खिनी । स्त्री । चोरपुष्पाम् । चोररुणौ,
ताँट्रुई इति पूर्ववङ्गे । प्रथी.गीविन्दवृत्ते । “कसक-
कुटुणा शङ्खिनी-चर्मपाह्ना ।” यवतिकायाम् ।
श्वेतवृक्षायाम् । रा.नि.व.३ । प.सु. । सु.सू.२६५ ।
च.सू.४५५ । वा.सू.१५५५ । चर्मकषायाम् । चर्मर-
कषा । च.द.परिणामश्ले । “समला शङ्खिनी
श्वेता ।” श्वेतापराजितायाम् । वै.निघ. । शङ्ख-
पुष्पागवत्ते । विषः । श्वेतवृक्षायाम् । श्वेतचूका ।
श.र. ।

शङ्खिनौफलः । पुं । शिरीषवृत्ते । रा.नि.व.६ ।

शङ्खिनौवासः । पुं । शाखोटवृत्ते । आँडु
गाह । श.च. ।

शङ्खोदधिमलः । पुं । समुद्रफेने । वै.निघ. ।

शङ्खोदरो । स्त्री । लणविशेष । वम्. गुलतुरा ।
गुणाः—उष्णा कफ वातघ्नी शूलाम वातनाशिन च ।
वै.निघ. ।

शची । स्त्री । सू.कायाम् । पिडि२ । वै.निघ. ।
शतावर्ष्याम् । शतशुनी । मे. ।

शठः । वि. । अन्नरसे । व्याक. ।

शटिः (टी) । स्त्री । शङ्ख्याम् । शठी, यन्न
आदी । श.र. । च.सू.४५५ ।

शटुकम् । क्ली० । सद्यतजलमिश्रितशालिचूर्णे ।
मटवनात्र शट्टे । “शालिचूर्णे घृतं तोयं मिश्रितं
शटुकं भवेत् ।” भा० ।

शठम् । क्ली० । तोयलौहे । रा.नि.व.१३ । तगर-
पुष्पे, तगरपादिके । उग्रशर्पाशुका । रा.नि.व.
१० । कुडुमे । रा.नि.व.१२ । पुं । धूसुरह्वे ।
रा.नि.व.२३ । चित्रकह्वे । तालह्वे । स्त्री ।
आमातकह्वे । वै.निघ. । [नि.व.४ ।

शठाङ्गा (स्वा) । स्त्री । अश्वष्टायाम् । रा.

शठिका (ठी) । स्त्री । (Curcuma gedoaria. Syn. Curcuma gerumbet.)
Long and round gedoary. खनाम-
ख्यातमूलै । गन्धशटीति च लोके । शट्टे । हिं.
कचूर । वम्. कचोरा, कापुरकाचरी । तं कि-
शलिपगह्वे । तत्पर्यायाः,—गन्धमूली षड्-
यथिका पलाशः शठिका शठी षठी सटी कर्वूरः
कर्वूरः कचूरः सुगन्धा गन्धमूलं गन्धमूलकः गन्ध-
मूला गन्धोलिः गन्धशटी गन्धसटी गन्धवधूः
गन्धपलाशी जीमूतमूलं कच्छोरा हिमजा हिमा
हेमो षड् यथा षड् यथी सुव्रता गन्धोली पलाश
पलाशिका पृथुपलाशिका शट्टिः अस्त्रनिशा सुगन्ध-
मूला गन्धारी शठिका समुद्रा लण्ठी दूर्वागन्धा
अन्नहरिद्रा सौम्या हिमोद्गवा वधूः । गुणाः—
वात-कफ-श्यास कास-ज्वर विनाशिनो । राज. ।
“सुगन्धिः कटुपाका स्यात् कुष्ठार्शोत्रणकासनुत् ।
उष्णा लघुश्च..... ॥ भा० । “शठी तिक्ता
च कटुका कोष्ठा तीक्ष्णाग्निदीपनी । सुगन्धी
रुचिरा लघ्नी मुखस्वच्छकारी मता । कोपनी
रक्तपित्तस्य गलगण्डादिरोगहा । कुष्ठार्शोत्रण-
कासघ्नी श्यास-गुल्म-कफापहा । विदोष-क्षमि-
वातानां ज्वरघ्नी हृदिनाशकत् ।” वै.निघ. । See
कचूरः । आरण्यकाद्रके । वन आर्द्र । च.द.
कफज्व-चि.निम्बोदिः । “शठीभूनिम्बोदीकरम् ।”
च.द.ज्व-चि.किराततिक्तादी । भा.म.१भ. कण्डूज-
ज्व-चि. । “शठीकलिदुक्लिमाभयाः ।”

शठीरूपा । स्त्री । कन्दगुडूच्याम् । वै.निघ. ।

शब्दादिः । पुं । चिदोषज्वरे कषायविशेषः ।
“शठीपुष्करमूलञ्च भार्गी शङ्गी दुरालभा । गुडूचो
नागरं पाठा किरातं कटुरोहिणी । एषः शब्दा-
दिको वर्गः सन्निपातज्वरापहः । कास-हृदय-
पाशार्ति-श्यास-तन्दासु शस्यते ॥” च.द.ज्व-चि. ।

शणः । पुं । (Crotalaria juncea.) In-
dian hemp. खनामख्यातचुपे । भृगु शण्ड ।
हिं शण । तं शणमनुवेष्ट, जैनपनर, रेणुचेष्टु ।
ता जैनपनर । दा. जनवकनर । तत्पर्यायाः,
—माल्यपुष्पः वसनः कटुतिक्तकः निशान्नः दीर्घ-
शाखः लकसारः दीर्घपल्लवः । प.सु. । गुणाः—
अन्नः कषायो मलगर्भासपातनः वाल्मिक्त वात-
कफघ्नश्च । रा.नि.व.४ । तत्पुष्पं रक्तपित्ते हितं
मलरोधकञ्च । बीजं शोणितशुद्धिकरम् । राज.
३प. । क्ली० शणे । हि.च. ।

शणकन्दः । पुं । चर्मकषायाम् । छात्रकषाय ।
रस.र.उद.चि.वर्द्धिभङ्गातकरसि ।

शणघण्टा (शिटका) । स्त्री । शणपुष्पायाम् ।
वन भृगु । रा.नि.व.४ ।

शणपर्णी । स्त्री । असनपर्ण्याम् । ब्रह्म + श.र. ।

शणपुष्पिका । स्त्री । शणपुष्पा । आदक्याम् ।
ब्रह्म । भा.पू.१भ.भा.व. ।

शणपुष्पी । स्त्री । शणसदृशविटपे चुपे, महा-
शणे । सन्वनिम्न, वन भृगु । हिं घागरी, शण्ड,
वनशण्ड । शण्डुली । तत्पर्यायाः,—वृहत्पुष्पी
शणिका शणघण्टः शणपर्णी शणघण्टिका पीत-
पुष्पी स्थूलफला लोमशा माल्यपुष्पिका । सु.सु.
३८अ.संशोधने । च.सु.१४अ. । गुणाः—कषाया
कफ-वातघ्नी अजीर्णज्वरघ्नी वामनी रक्तोषधौ
च । रा.नि.व.४ । जवाह्वे । र.मा. ।

शणमूलम् । क्ली० । शणशिकायाम् । सु.सु.३६अ. ।

शणालः (लुकः) । पुं । आरग्वधह्वे । गौर्गाज
वा शोर्गाज् गौह । श.र. ।

शणिका । स्त्री । शणपुष्पायाम् । वन भृगु ।
रा.नि.व.४ । [सके. अम. ।

शण्डम् । क्ली० । पद्मिन्याम् । श.र. । पुं । नपुं-

शण्डः । पुं । क्लीवे । हिज्जु । अ.टी.भ. । वन्य-
पुरुषे । जटा । अन्तर्महल्लिके । थोका । अम. ।

शतकुन्दः । पुं । करवीरे । “शतकुन्दः कर-
वीरे ।” रा.नि.व.२३ ।

शतकुलीरकः । पुं । वायव्य-कौटविशेषः ।
सु.कल्प.८अ. । See कौटः ।

शतकुसुमा । स्त्री । शवपुष्पायाम् । उज्जु
च.सिद्धिः ।

शतकोटि । क्ली० । हीरके । रा.नि.व.१३ ।
See वज्रम् ।

शतकौम्भ(क)म् । क्ली० । खर्चे । वै.निघ. ।

शतक्रतुद्रुमः । पुं । कृष्णकुटजह्वे । वै.निघ. ।

शतक्रतुयवः । पुं । इन्द्रयवे । वै.निघ. ।

शतखण्डम् । क्ली० । सुवर्णे । श.च. ।

शतशय्यः । स्त्री । दूर्वायाम् । नीलदूर्वायाम् ।
रा.नि.व.८ ।

शतश्री । स्त्री । वृश्चिकाल्याम् । विहती ।
करजह्वे । मे । गलरीगविशेषे । लक्षणं यथा—
“वर्चिर्धना कण्ठनिरोधिनो या चितातिमात्रं
पिशितप्ररोहैः । नानावज्रोच्छायकरो विदोषाज-
ज्ञेया शतश्रीव शतश्रीसाध्या ॥” सु.नि.१६अ. ।

शतच्छदः । पुं । काष्ठकुटपक्षिणि । काठेठोकरा
पाथी । चिका ।

शतजटा । स्त्री । शतमूल्याम् । चि.क.क. ।

शतदन्तिका । स्त्री । नागदन्त्याम् । शक्ति-
शुद्धे । रा.नि.व.५ ।

शतदलमल्लिका । स्त्री । खनामख्यातपुष्प-
चुपे । अतदनमल्लिका । प.सु. ।

शतदला । स्त्री । शतपदीपुष्पह्वे । शेटेति
गोर्गाज । रा.नि.व.१० ।

शतद्रुः । स्त्री । नदीविशेषः । तज्जलं शीतलं लघु
स्वादु सर्वरोगहरं निर्मलं दीपनं पाचनं बुद्धि-
मेधावलकरञ्च । रा.नि.व.१४ ।

शतधा । स्त्री । दूर्वायाम् । श.च. ।

शतधीतष्टतम् । क्ली० । यत् पुनः पुनः सन्ताप्य
श्रीताश्रया निधीयते तथाविधसर्पिणि । अत-
थोत धि । ईशानदेवः । “अतं वारान् श्रीतधीन
धीतं क्षिपितं घृतम् ।” उल्लङ्घः । सि.यो.दाह-
चि. । तद्गुणाः—वातपित्तदाहघ्नतनाशिलम् ।

शतनेत्रिका । स्त्री । शतावर्ण्याम् । अतभृगौ ।
रा.नि.व.४ ।

शतपत्रम् । क्ली० । कमले । पुष्पभेदे । रा.नि.व.
२३ । वा.उ.३२अ. । शतदलकमले । रक्तपत्र । वा.
च.सु.४अ. ।

शतपत्रः (कः) । पुं । मयूरे । मे । राजशुके ।
शुक्ली पाथी । अयं प्रमुदनातोयः । रा.नि.व.
२६ । हि.च. । सु.सु.४६अ. । (कः) काष्ठकुटक-

पक्षिणि । अम. । काठे-ठोकरा । च.सु.२७अ. ।
सारसपक्षिणि । मे ।

शतपत्रा (त्रिका, त्री) । स्त्री । शतदल-
मल्लिकायाम् । श्वेत वा पाटेलवर्ण गोर्गाज,
शेटेति गोर्गाज । हिं सेवती, गुलाब । सं
सेवती । कं सेवतिने । तं चमण्डिचेष्टु । तत्-
पर्यायाः,—शतपत्रो गन्धाद्या सौम्यगन्धा शिवप्रिया
सुशीला सुव्रता सुभनाः शतपत्रिका । गुणाः—
शीतला तिक्ता कषाया कुष्ठघ्नी मुखस्फोटहरा
रुचा दाहपित्तघ्नी च । रा.नि.व.१० । “शतपत्रो
हिमा ह्रद्या गार्हपथी शुक्ला लघुः । दीपयथास्त-
जिह्व वण्णो तिक्ता कटुौ च पाचनी ॥” भा० ।
नीलदूर्वायाम् । रा.नि.व.८ ।

शतपदी । स्त्री । शतमूल्याम् । अतभृगौ । रा.
नि.व.४ । कर्णजलोकायाम् । केम्बूहे, कर्णविह्व,
कर्णकोटिग्री । हिं खान् खीमारा । हि.च. ।
सा चाष्टधा—परुषा कृष्णा चित्रा कपिलिका
पित्तिका रक्ता श्वेता अग्निप्रभा चेति । तामिः
दष्टे शीको वेदना दाहश्च हृदये भवति । सु.
कल्प.८अ. ।

शतपद्मम् । क्ली० । श्वेतकमले । र.मा. ।

शतपर्वा[न](र्विका) । पुं.स्त्री । वंशे । दौर्भा ।
रा.नि.व.७ । ख.द.अ.स.चि.वर्णायद्यते । (र्विका)
यवे । श.र. । शतपोरवाभि इचमेदे । हिं शत-
पोरकः । गुणाः—“शतपर्वा भवेत्किञ्चित्कोश-
कारगुणान्वितः । विशेषात् किञ्चिदुष्णश्च सचारः
पवनापहः ॥” भा० । स्त्री (व्या, व्रिका) । दूर्वा-
याम् । वचायाम् । वट । मे । श्रीरुद्रतैले ।
प्रयोगः । श्वेतदूर्वायाम् । प.सु. । च.चि.३अ. ।
कटुकायाम् । कटुकी । रा.नि.व.६ । नीलदूर्वा-
याम् । रा.नि.व.८ । कलम्बीशके । भा.पू.१भ.
शा.व. । [कोटिग्री । जटा. ।

शतपात् (द) । स्त्री । शतपद्याम् । कर्ण-

शतपादकः । पुं । अग्निप्रकृतिक-कौटविशेषः ।
सु.कल्प.८अ. ।

शतपादिका । स्त्री । काकील्याम् । कौकुम्भा ।
जटा. । कर्णजलोकायाम् । कर्णकोटिग्री ।
श.र. ।

शतपादो । स्त्री । श्वेतकटभौह्वे । रा.नि.व.
८ । See कटभी । नीलापराजितम्याम् । वै.निघ. ।

शतपुत्री । स्त्री । ऋक्षशतमूल्याम् । अतश्चूनी ।
र.सा.सं. । लघुषोषायाम् । कूट्र षोषा । वै.
निघ. ।

शतपुष्पः । पुं । पट्टिकशालिधान्ये । (सेटे धान ।
वै.निघ. । स्त्री (प्या, पिका, Penceda-
num Sowd. P. Graveslons.) Drill
Seeds. शताह्वयाम् । अतश्चूनी । श.र. । रा.नि.
व.४ । हिं सीया । तं पेदसदापवेदु । तत्-
पर्यायाः,—सितच्छवा अतिच्छवा मधुरा मधु-
रिका अवाकपुष्पी कारवी शताची शताह्वा क्वा
शतपुष्पिका मिशिः मिशी मिषिः मिषिः माधवी
षोषा तालपर्णी तालपर्णी शालिया शीतश्रिवा
शालीना वनजा संहिता पुष्पिका सुपुष्पी सुरसा
बल्या । गुणाः—“शतपुष्पा विदीषन्ती मेध्या पथ्या
रुचिप्रदा ।” अचि. ६७. “शतपुष्पा तु मधुरा
वातपित्तहरा गुहा ।” राज.३५. च.द.वा.ज्व.
चि. पिप्पल्यादिः । अपि च—“शतपुष्पा लघु
सौक्ष्मा पित्तज्जदीपनी कटुः । उष्णा ज्वरानिल-
क्षोभनशूलाल्पिरोगहृत् ॥ मिश्रेया तदगुणा प्रोक्ता
विशेषाद् योनियुक्तवत् । अग्निमान्यहरी हृद्या
बद्धविद् क्षिमिश्रकृत् । रुच्योपा पाचनी कास-
वमिक्षोभानिलान् हरेत् ॥” भा. । मिषिमेद ।
मोत्रौ । गवेधुकायाम् । रा.नि.व.४ । सु.सू.३९
अ. । च.सू.४७. ।

शतपुष्पादल(शाक)म् । स्त्री । शताह्वयाम् ।
अतश्चूनी । मं सीउप । कं सव्यश्रिगे । गुणाः
—सधुरसुष्ण गुलाशुल्लं वातघ्नं दीपनं पित्तघ्नं
रुच्यञ्च । रा.नि.व.७ ।

शतपोदः (कः) । पुं । शतपोनकनामभगन्दर-
विशेषे । शक्ररोगे । कश्चित् ।

शतपोनकः । पुं, स्त्री । शूकरीगविशेषे ।
तस्य मेदुसमन्तादणुसुखच्छिद्रव्यासं वातशीणितजं
भवति । सु.नि.१४७. । वातजन्यभगन्दररोगे ।
निदानम्—“कषाय-रुचैरति-कीपितोऽनिलस्त्वपान-
देशे पिङ्गकां करोति यो । उपेक्षणात् पाकमुपैति
दारुण रजा च भिन्नारुणफेनवाहिनी । तत्रागमो
मूत्रपुरीषरितसां त्रयैरनेकैः शतपोनकं वदेत् ॥”
मा.नि. । “दीव्यं तेषु सुखेच्छिद्रैः शतपोनकवत्
क्रमात् । अस्त्वं खवहिरासावमजसं फेणसंयुतम् ।
शतपोनकसंज्ञीऽयम्..... ॥” वा.उ.२८७. ।

शतपोरकः (पौरः) । पुं । इक्षुविशेषे । गुणाः
—वंशकैश्चुवत् ईषदुष्णः वातशान्तिकरश्च । सु.सू.
४५७. ।

शतप्रसूना । स्त्री । शताह्वयाम् । अतश्चूनी ।
रा.नि.व.४ ।

शतप्रासः । पुं । करवीरवृक्षे । अम. ।

शतफलः । पुं । वंशे । दौष ।

शतबाहुः । पुं । वायव्यकौटविशेषे । सु.कल्प.
८७. ।

शतभीरुः । स्त्री । मज्जिकापुष्पवृक्षे । अम. ।

शतभेदकः (नः) । पुं । अस्त्रवेतसे । म.द.व.६ ।

शतमानः । पुं । रुच्यमले । कृष्णं शोध ।
आढकमाने । अम.भ. ।

शतमूला । स्त्री । नीलदूर्व्यायाम् । रा.नि.व.
८ । महाशतमूल्याम् । अतश्चूनी । रा.नि.व.४ ।
वचायाम् । रा.नि.व.६ ।

शतमूलिका । स्त्री । द्रवल्याम् । मञ्जीविशेष ।
रा.नि.व.५ । महामूलिककण्याम् । वडु हेन्दु-
कणि । वै.निघ. ।

शतमूलौ । स्त्री । शतावय्याम् । अतश्चूनी ।
रा.नि.व.४ ।

शतवल्ली । स्त्री । काकील्याम् । कौकुणा ।
र.मा. ।

शतवोर्था । स्त्री । शतमूल्याम् । अतश्चूनी ।
द्राचायाम् । किम्बिम् । रा.नि.व.२३ । महा-
शतावय्याम् । वडु अतश्चूनी । रा.नि.व.४ । श्वेत-
दूर्व्यायाम् । श्वेत दूर्वा । र.मा. । दूर्व्यायाम् ।
ज.द. ।

शतवेधनी । स्त्री । चुक्रिकायाम् । कृकापीनः ।

शतवेधी (इन्) । पुं, स्त्री । अस्त्रवेतसे । रा.
नि.व.६ । स्त्री (धी) । चुक्रे । कृकापीनः । भा.
पू.१भ.शा.व. ।

शतश्लोकी । स्त्री । वीपदेवजते अक्षकलानामके
द्रव्यगुणे ।

शतश्लोकीटीका । स्त्री । कृष्णदन्तैकतशत-
श्लोकीटीकायाम् ।

शतसुता । स्त्री । शतावय्याम् । र.स.र.श्री-
रो.चि.वरुणायहते ।

शता । स्त्री । शतावय्याम् । वै.निघ.२भ.वा.व्या.
चि. एरुण्डपाके ।

शताङ्गः । पुं । तिनिश्रवणे । मादन, तिनिश ।
रा.नि.व.९ ।

शताङ्गुलः । पुं । तालवृक्षे । कश्चित् ।

शतायुषः । पुं । मनुष्ये । वै.निघ. ।

शतारुः (स) (रुषो) । स्त्री, स्त्री । कुष्ठरोग-
भेदे । लक्षणं—“रक्तश्यावं सदाहृत्तिं शतारुः
स्याद्वहुव्रणम् ।” भा.कृष्.चि. ।

शतावरी । स्त्री । (Asparagus racemo-
sus, or Asparagus sarmentosus)
खनामख्यातमधुरवर्गीयमूलविशेषे । अतश्चूनी ।
हिं सफेदमुशली, शतावर, कोटी शतावरी । मं सा
नौकाटिसेर । कं किरियखासङ्गि । तं चक्ष, चक्ष-
गड्डलु । वम्, शतावरी । तत्पर्यायाः,—बहुपुत्री
बहुसुता वरी इन्दोवरी ऋष्यप्रोक्ता नारायणी
शतमूली शतमूलिका शतमूला अहेरुः अमौरुः
अभीरुपत्री भीरुः भीरुपत्री महापुरुषदन्ता रत्निणी
शतसुता दीपशतुः दीपिशतुः ऋष्यगता काञ्चन-
कारिणी मदभङ्गिनी महाशीता शतपदी शता
पीवरा पीवरी वृष्या दिव्या दीपिका दरकण्टिका
सुक्ष्मपत्रा सुक्ष्मपत्रिका सुपत्रा बहुमूला शताह्वया
शताह्वा सादुरसा लघुपर्णिका आत्मयुता जटा
मूला शतवीथ्या महोषधी मधुरा केशिका शत-
पत्रिका विश्वस्था वैष्णवी काशीं वासुदेवप्रियङ्गरी
दुर्मेषा नैलवल्ली । प.सू. । वा.सू.१५७. वरुणादिः
“शतावरीगुडूचीभ्याम् ।” गुणाः—हिमा हृष्या
मधुरा पित्तघ्नी कफ-वातघ्नी तिक्ता मेहघ्नी रसायनी
च । क्षुद्रमहाभेदेन हिधा । गुणाः—“शतावरी
हिमे हृष्ये मधुरे पित्तजित्-परे । कफ वातहरे
तिक्ते मेहश्रेष्ठे रसायने । शतावरीहृष्यं हृष्य
मधुरं पित्तजिह्विमम् । महती कफवातघ्नी तिक्ता
श्लेष्मा रसायने ॥” रा.नि.व.४ । तथा शक्रहृदि-
करत्वात् शुक्रला । च.द. ।

शतावरीमण्डूरम् । स्त्री । परिणामशले मण्डू-
रम् । शुद्धमण्डूरं शतावरीरसः दधि दुग्धं प्र-
८ प. घृतं ४ प. एकत्र पचेत् । पिष्टेऽवतारयेत् ।
शोषितमण्डूरं, अतश्चूनीर रस, दधि, दुग्धं
अष्टाङ्क ८ प. घृतं ४ प. पाकं कर्तव्ये ।
वृद्धत् यथा—विफलाकायशुद्ध-मण्डूरम् ८ प. ।

पाकाथै—शतावरीरसः दुग्धं दधि आमलकीरसः
प्र. ८ प. घृतं ४ प. । पाकसिद्धौ सुक्ष्मकपिपल्ली-
जीरक-धान्यक-हरीतकीलक्-तेजपत्रैलानां प्र चूर्णे
४ मा. प्रक्षिप्यालीडम् । र.स.र. ।

शताह्वया । स्त्री । शताह्वयाम् । अतश्चूनी ।
शतावय्याम् । रा.नि.व.४ । वै.निघ.२भ.सर्वज्व.चि.
आरग्वधादिनिहृष्टे । मधुरिकायाम् । मोत्रौ ।
रा.नि.व.२३ ।

शताह्वा । स्त्री । सुगन्धचुपविशेषे । अतश्चूनी ।
गोहृ । हिं सीफि । मं सीफ । कं सव्यसिमे ।
वम्, वडु सीफ । च.द.अजौ.चि.चन्दनवलातेले ।
गुणाः—कटुः तिक्ता क्षिप्वा श्लेष्मातिसारघ्नी
ज्वरघ्नी नेत्रत्रणघ्नी वक्षिकर्षणि हिता च । रा.
नि.व.४ । लघुसौक्ष्मा पित्तघ्नत् दीपनी कटुः उष्णा
शूलाल्पिरोगघ्नी च । भा.पू.१भ. । शतमूल्याम् ।
रा.नि.व.४ । वै.निघ.अश.चि.लघुचव्यादिघृते,
विजयाचूर्णे । अजमोदायाम् । ब्राह्मणौ । रा.
नि.व.२३ ।

शताह्वयम् । स्त्री । शतपुष्पामधुरिकयोः ।
अतश्चूनी ७ मोत्रौ । च.सू.३७. ।

शताची । स्त्री । शताह्वयाम् । अतश्चूनी । रा.ची ।
शक्ति । श.र. ।

शतम् । स्त्री । बले । तिका ।

शतिः (द्रिः) । पुं । गजे । उष्णा ।

शतुकण्टकः (का) । पुं, स्त्री । शोण्टायाम् ।
शेब्राकूण । रा.नि.व.८ ।

शतुद्रुमः । पुं । अस्त्रवेतसे । कश्चित् ।

शतुभङ्गः । पुं । सुक्ष्मवणे । शूङ्ग । वै.निघ. ।

शतुभूमिजः । पुं । नीलाजने । वै.निघ. ।

शदः । पुं । शाकफलादौ । व्याक. ।

शनकावलिः । पुं, स्त्री । गजपिप्पल्याम् ।
श.च. ।

शनपर्णी । स्त्री । कटुक्षाम् । कटुको । श.च. ।

शनिप्रियम् । स्त्री । नीलकान्तमणौ । शब्द
कल्पः ।

शनोरुहः । पुं । मङ्गिषे । वै.निघ. ।

शनैर्महः । पुं । प्रमेहविशेषे । अतश्चूनीः सकर्फं
पिष्टिलं मेहति । सु.नि.६७. । ति (ही) । शनै-
र्महन्शीले ।

शमः । पुं । तण्विशेषः । उलू । श.च. ।
शफः । पुं । नखीनामगन्धद्रव्यं । नखी । रा.नि.
 व.१२ । क्री । पशुपुरे । अश्वत्थ । तदमूलः ।
 गाह्येय शिकड़ । मे. ।
शफरः । पुं । मत्स्यविशेषः । शूँटी माछ । अम. ।
शफराधिपः । पुं । इक्षीशमत्स्ये । त्रिका. ।
शफरी । स्त्री । अस्त्रनीषिकायाम् । आश्रुल-
 शीक । भा.पू.१.भ.शा.व. । प्रोक्षीमत्स्यः । शूँटी
 माछ । अम. । गुणाः—“स्त्रे शफरी तु शफरी ।”
 अति.२२७. ।
शवलः । पुं । चित्रकवृक्ष । चिता ग्राह । सुगन्ध-
 द्रव्ये । गङ्गातृण । मूषिकमेदि । ऐन्द्रविशेषः ।
 वा.उ.२२७. ।
शव्यः । पुं । वर्षसमाप्ताय । यथा—“शब्दीनाम
 वर्षसमाप्तायः । स दृष्टार्थश्चादृष्टार्थश्च सत्यशान्त-
 र्थेति । तत्र दृष्टार्थः विभिन्नैर्गुणैः दीर्घाः प्रक-
 ष्यन्ति षड्भिरुपक्रमेण प्रशस्यन्ति श्रोत्रादिसङ्गावि-
 शब्दादियद्यन्त्यदृष्टार्थः पुनरस्ति प्रेत्यभावीऽस्ति
 मोक्ष इति । सत्याः नाम सत्यायुर्वेदीपदेशः ।
 सत्युपायाः साध्यानां सत्यारम्भफलानीति सत्य-
 विपर्ययाच्चावृत्तः ।” च.वि.८७. ।
शव्यग्रहः । पुं । कर्णे । अम. ।
शव्यमेदी (इन्) । पुं । मलसारे । शव्यकल्पः ।
शव्यमालः । पुं । रन्ध्रं । वै.निघ. ।
शव्यरोचनम् । क्री । तण्वे । वै.निघ. ।
शव्याव्यम् । क्री । श्रेष्ठकायधातौ । उ-
 कां । वै.निघ. ।
शव्याधिष्ठानम् । क्री । अवर्णान्द्रिये । त्रिका. ।
शमः । पुं । हस्ते । मनःस्थैर्यं । अम.टी. । उप-
 चारे । रा.नि.व.२० ।
शमठः । पुं । शाकविशेषः । तूदमेदि । तू-
 दविशेषः । वै.निघ. ।
शमनः । वि । समोद्धतविषमदीर्घाणां समता-
 पादकै । वा.चि.१२७. । अरुणः । क्री । अन्ने । वै.
 निघ. । “पित्तादिजिह्विरामस्य यत् स्यात्तत् शमनं
 मेतम् ।” अज्ये । धरणिः । हिंसायाम् । हे.च. ।
 पुं । स्वर्गमेदि । श.च. । कलाये । मृष्टे । रा.नि.
 व.१६ । तन्नामकनिष्ठद्रव्यं । “पिण्डुर्भूषकं सुखा
 तथैव च रसाज्जनम् । सचीरः शस्यते वसिष्ठोपायां

शमनः स्मृतः ॥” धूमपानमेदि । अत्र धूमनाडी
 रीणिष्यत्वारिशाङ्गुलां तथेलादिकञ्च धूमद्रव्यं
 भाव्यम् । भा. । स्त्री (नौ) । रात्री । कषायमेदि ।
 येन वमनादि दिनेव वातादयः शान्तियन्ति ।
 च.द.ज्व.चि. ।
शमलम् । क्री । विद्यायाम् । अम. ।
शमिः । स्त्री । शिख्याम् । हिमड़ा । हे.च. ।
शमिका । स्त्री । महाशमोहचे । वै.निघ. ।
शमि(मौ)जः (जा) । पुं, स्त्री । रक्तकुल-
 ल्यके । (जा) शिखीधान्ये । भा.पू.१.भ.धा.वा. ।
शमि(मौ)रः । पुं । ऋक्षशमीहचे । कूज भीरे
 ग्राह । श.र. । अम. ।
शमिला । स्त्री । जातीपुष्पहचे । चाश्रमौ ।
 वै.निघ. ।
शमी । स्त्री । (*Prosopis spicigera*.)
 खनामख्यातसकण्ठकहचे । भीरे ग्राह । हिं
 छिकुर । मं शमी, खेरी । कं वनि, कावन्नि ।
 उत्. शमी । तत्पठ्यायाः—शक्तुफला शक्तु-
 फलिका शक्तुफली सक्तुफला सक्तुफली शिवा
 काननारिः शान्ता तुङ्गा कचरिपुफला केशमधनो
 ईशानो लक्ष्मीः तपनतनया इष्टा शुभकरी हवि-
 र्गन्धा मेध्या दुरितदमनी समुद्रा वज्रिगर्भा समीरः
 ईशानः मङ्गल्या सुरभिः पापशमनी भद्रा शङ्करी
 केशवती शिवाफला सुपता सुखदा । सा हिधा
 लघुमहामेदिन । गुणाः—रुखा कषाया रक्त-
 पित्तातिसारघ्नी च । अपिच,—“शमी तिक्ता कटुः
 शीता कषाया रेचनी लघुः । कम्पकासशमनास-
 कुष्ठार्शः किमिज्ज् स्मृता ॥” भा. । तत्फलं
 खादु रुचम् उष्णं केशघ्नञ्च । रा.नि.व.८ ।
 “शमीफलं गुरु खादु रुचीष्णं केशनाशनम् ।”
 सु.सु.४६७. । रक्तपलाशशमीहचे । सु.वि.१७. ।
 See अग्निगर्भा । शिख्यायाम् । शिम् । अम. ।
 सीमराज्याम । मोशराज । मे. ।
शमोधान्यम् । क्री । शिखीधान्ये, माषादी,
 सुद्धराजमाषतिलकुलत्यादी च । पुरातनादिगुणाः
 —“शूकधान्यं शमीधान्यं समतोत प्रशस्यते ।
 परतो वातकृद्गन्धं प्रायेणाभिनवं गुरु । यवगोधम-
 माषाश्च तिलाश्चापि नवा हिताः । पुराणा विरसा
 रुखा न तथार्थं करा मताः । अनासवं व्याधित-
 मपर्यागतमेव च । अमृसिजं नवचापि न धान्यं
 गुणवत् स्मृतम् ॥” राज.३५. ।

शमोपमा । स्त्री । खल्लासुकायतायाम् ।
 गङ्गावती । रा.नि.व.५. ।
शमोरकन्दः । पुं । वाराहीकन्द । शुभ्रात्र
 आनू । कोषान्तरम् ।
शम्पदा । स्त्री । वडी । वृक्षि उषधि । वै.निघ. ।
शम्पाकः । पुं । मद्यारवधचे । वड़ शोणीनू,
 मोन्नाल । अम. । मरिचाद्यतेले । रत्नमालासंग्रहे
 धितशोधचि. ; विन्दुहृते च । तन्मज्जगुणाः—
 “खादुपाकीऽपिबलकृत् क्षिण्धः पित्तानिलापहः ।”
 सु.सु.४६७. । यावके । सत्यकपाके । हे. ।
शम्पातः । पुं । चारवधचे । शोणीनू वा
 मोन्नाल ग्राह । श.र. ।
शम्ब(व)रः (लः) । पुं । लोभघ्ने । लोभ
 ग्राह । अज्युनघ्ने । रा.नि.व.६ । चितकहचे ।
 चिता ग्राह । रा.नि.व.६ । तालहचे । रा.नि.व.
 २१ । हस्ते । उष्ण । स्वगविशेषः । अश्वत्थ गृह ।
 त्रिका. । मत्स्यमेदि । विश्व. । क्री । जले । त्रिका. ।
शम्ब(व)रकन्दः । पुं । वाराहीकन्द । शुभ्रात्र
 आनू । रा.नि.व.७. ।
शम्ब(व)रचन्दनम् । क्री । वरचन्दने ।
 भवत्र चन्दन । तत्पठ्यायाः—कैरातं कैरातकं
 बह्वलगतं श्रेष्ठगतं बल्यं गन्धकाष्ठं । गुणाः—
 तिक्तं शीतलं उष्णं श्लेष्मातहरं अम-पित्तविस्फोट-
 पामादिकुष्ठहृणातापहरञ्च । रा.नि.व.१२ ।
शम्ब(व)रदेशजः । पुं । शक्तरोधे । श्वेत
 गोध । वै.निघ. ।
शम्ब(व)रपादपः । पुं । शङ्करीध्रे । वै.निघ. ।
शम्ब(व)राहारः । पुं । वनवदरे । वृन्ना-
 कूल । वै.निघ. ।
शम्ब(व)री । स्त्री । आलुकर्णिलतायाम् ।
 शूषाकानि । रा.नि.व.२३ । युतश्वीचुपे । रा.नि.
 व.४ । द्रवन्तीचुपे । वड़ मछी वा श्वषरा ।
 रा.नि.व.५. ।
शम्ब(व)रोगन्धा । स्त्री । वनतुलसाम् । वै.
 निघ. ।
शम्ब(व)रोद्भवः । पुं । शक्तोधि । वा.उ.
 ३२७. ।
शम्बुः । पुं । शम्बूके । शीशूक । इड्डचन्दः ।
शम्बु(श्वू)कः । पुं । शम्बूके । शीशूक । तत्-

पर्यायाः—जलजित्वाः शम्बूकः शम्बूकः दुश्चर.
 पङ्कमशूकः । See शङ्कः । प्राणनाशककीट-
 विशेषः । सु.कल्प.८७. । शङ्क । शीक । हे.च. ।
 चन्द्रशङ्क । छोट शीक । रा.नि.व.१६ ।
शम्बूकः । पुं । शम्बूके । शीशूक । श.र. ।
शम्बूकपुष्पी । स्त्री । शङ्कपुष्पाम् । भा.पू.१
 भ. चित्तभम-चि. । “शम्बूकपुष्पाः शयाः ।”
शम्बूका । स्त्री । जलशुक्ती । शिषूक । शम्बूके ।
 शीशूक । रा.नि.व.१६ ।
शम्बूकाद्यतेलम् । क्री । कर्पूरीगे तेलम् ।
 पाठः—“शम्बूकमांसकल्केन कटुतेलं विपाचयेत् ।
 अस्य पूरणमात्रेण कर्णनाडी प्रशाम्यति ॥” द्वितीयं
 तद्वत् यथा—“प्रस्यं शम्बूकमांसस्य कटुतेलञ्च
 तत्समम् । कुष्ठं शङ्खी रजो वासा च्यकपत्रं
 खुडी घनं । विलं शालिखपत्रञ्च केशरं नाग-
 केशरम् । द्राक्षा चातिविषा चैव यष्टीमधुकमेष
 च । शटी चैरुक्कापांसश्चकेशरजस्य च ।
 एतेषां कर्षमादाय पचेत्तैलं भिषग्वरः । तस्य पूरण-
 मात्रेण कर्णनाडी प्रशाम्यति ॥” रस.र. ।
शम्बूकावर्तः । पुं । सन्निपातजभगन्दरोगे ।
 तस्य लक्षणं यथा—“बहुवर्णकजास्वावा पिङ्गका
 गोलनीपमा । शम्बूकावर्तवज्राङ्गो शम्बूकावर्तकी
 मतः ॥” मा.नि. ।
शम्बुः । पुं । शिताके । गाली आकन्द । अ.च. ।
 रस.चि.३७. । “वज्रिरंकः शम्बुरकः ।”
शम्बुकेतनः । पुं । पीतलोध्रे । वै.निघ. ।
शम्बुतेजः । क्री । पारदे । र.सा.सं. ।
शम्बुप्रिया । स्त्री । आनलकाम् । श.र. ।
शम्बुवोजम् । क्री । पारदे । मेघ.ध्वजभङ्गचि. ।
शम्बुवल्गुभम् । क्री । श्वेतकन्दे । रा.नि.व.१० ।
शम्भोःकण्ठविभूषणम् । क्री । विषे । काष्ठे
 विष । मेघ.पञ्चाननरसे [निद्रायाम् । विश्व. ।
शयः । पुं । हस्ते । रा.नि.व.१८ । सपे । मे. ।
शयथः । पुं । सर्पविशेषः । वराहे । मीचे ।
 मयौ । उष्ण । वि । गाढनिद्रिते । हे.च. ।
शयनम् । क्री । निद्रायाम् । घूम । शय्यायाश्च ।
 विह्वाना । अम. । मेघुने । मे. ।
शयानकः । पुं । ककलासे । शिब्रिगिटी । हे.
 च. । सपे । उष्ण ।

शयामूलम् । क्ली । शयामूचे । वै. निघ. ।

शयालुः । पुं । कुकुरे । विका. । शृगाले । वि. ।
अलसे ।

शयितः । पुं । अजगरे । शैली । ठाज्ठा ।
श. मा. । वि. निद्रिते । अम. ।

शयुः । पुं । अजगरनामसर्पजाती । अम. ।

शय्या । स्त्री । आसुरणे, तल्ले । विहाना ।
अम. । सुखशय्यागुणाः—“सुखशय्यासनं सेव्यं
निद्रा-पुष्टिप्रदं । अमानिलहरं हृद्यं विपरीत
मतीऽन्यथा ॥” भूशय्यागुणाः—“भूशय्याऽनिल
पित्तघ्नी हृदयौ शूलवर्धनी ।” खट्वापदशय्योगुणाः—
“खट्वा तु वातला प्रोक्ता पट्टोरुन्नीतिवातलः ।”
राज. भू. प. ।

शय्यामूलम् । क्ली । शिशिसन्नामकरीरम् ।
अष्टकशोभा । औषधं यथा—“कृतमुवाचि-
भूभागवदं दग्धा तु खोलके । संचूर्णं मधुसर्पिभ्यां
लीढा खप्रे न मूत्रयेत् ॥” रस. र. बाल. चि. ।

शरम् । क्ली । जले । मे. ।

शरः । पुं, क्ली । (Saccharum sara.)

Penreed grass. खनामख्यातवणे । अत्र
गोष्ठ । हिं कांडा, रामशरः, शरपत् । तें रेलु,
काकिवेदुद, गुन्द्र । शरण, अंवलिनगणे इति
मालवे प्रसिद्धः । पञ्जा. कंड । तत्पर्यायाः,—
इषुः काण्डः बाणः सुजः तेजनः तेजनकः गुन्द्रकः
चित्रपुष्पः उत्कटः शायकः चुरः इचुमः चुरिका-
पत्रः विशिष्टः । स द्विविधः स्थूलसूक्ष्मेदेन ।
तद्विविधगुणाः—मधुरं तिक्तम् इषुदुष्णं बलवीर्य-
करं नित्यसेवनात् ईषहातकरं कफभान्तिमदघ्नम् ।
अपि च,—“भद्रमुज्जः शरीराणस्तो जनश्च क्षुवेष्टनः ।
सुजो मुञ्जातकीबाणः स्थूलदभं सुमेखलः ॥ सुज-
हयन्तु मधुरं तुवरं शिशिरं तथा । दाह-तणा-
विसर्पांस-मूत्रवस्त्रक्षिरोगजित् ॥ दीपवयहरं हृद्यं
मेखलासुपयुज्यते ॥” भा. । काशभेदे । रा. नि.
व. ८ । बाणे । अम. । स द्विविधः कर्णौ ज्ञेयम् ।
सु. सू. २६५. । दध्नः अशभागे । दक्षिणं मांथ ।
मे. । महापिच्छीतरी । रा. नि. व. ६ ।

शरखड्गकः । पुं । खागडहणे । थोण्डा ।
प. सु. ।

शरजम् । क्ली । नवनीते । ननि । शब्दकल्प. ।
ईयङ्गवीनहृते । हे. च. ।

शरटः । पुं । कुशभाशके । कूश्म गोच्छत्र

पांठा । र. मा. । पूतीकरञ्जे । नाठे । प. सु. ।
ककलासे । अ. टी. । स्त्री (टी) । खदिरपर्णाम् ।
गङ्गावती । वै. निघ. कौण्ड्य. चि. ।

शरणा (श्री) । स्त्री । प्रसारयाम् । गङ्गाभा-
निश्री । म. द. व. ३. । श. र. । जयल्याम् । जङ्गली
गोष्ठ । श. र. ।

शरण्डः । पुं । पक्षिणि । श. र. । गृहगीधा-
याम् । टिक्कि । ककलासे । कौकुनाम् । मे. ।

शरत् (द) (दा) । स्त्री । वस्त्रे । चतुर्भेदे ।
अत्रः कान् । अम. । श. र. । तुलावृक्षिकौ शरत् ।
“तुलावृक्षिकयोः शरत् ।” मतान्तरे भाद्राश्विनी ।
तत्पर्यायाः,—शरदा घनात्ययः कालप्रभातः वर्षा
वसानः मेघान्तः प्राङ्गाल्ययः गुणाः—“शरदुष्णा
पित्तकर्त्री दृष्या मध्यबलावहा ।” भा. । वक-
पुष्पहृते । सप्तपर्णहृते । हंसं । हवे । सपें । पञ्च-
पुष्पे । वस्त्रे ।

शरत्कामो (रन्) । पुं । कुकुरे । श. र. ।

शरत्पद्मम् । क्ली । श्वेतकमले । रा. नि. व. १० ।

शरत्पुष्पः । पुं । आहुल्यचुपे । रा. नि. व. ४ ।

शरदन्तः । पुं । शरे । हेमन्तकाले । रा. नि. व. २१ । See हेमन्तः ।

शरदा । स्त्री । वस्त्रे । शरत्काले । [भागवतम् ।

शरदुदाशयम् । क्ली । शरत्कालिकसरोवरे ।

शरदुद्भवः । पुं । वृत्तपत्रशाकविशेषे । नट्टे
भा. क. र. सा. सं. ।

शरपुष्पः (झा) । पुं, स्त्री । (Tephrosia
purpurea.) खनामख्यातपुष्पविशेषे । शरपुष्पेति
लीके । वननीय, अत्रपुष्पा । हिं शरफोका ।
वम्. दा. जलिकुलधि । कं घेरकुकीणि । सं
उल्लिखितं । तें तेल्लवेपल्लिवेष्टु । ता. कौल्लुक्कयवेष्टुयि ।
तत्पर्यायाः,—काण्डपुष्पी बाणपुष्पी इषुपुष्पा इषु-
पुष्पिका सायकः । सा श्वेतपौतभेदेन विधा ।
गुणाः—कटुदुष्णा कृमिवातघ्नी । श्वेतशरपुष्पा तु
गुणाऽप्येव रसायने प्रशस्ता च । रा. नि. व. ४ । “शर-
पुष्पी यक्तुर्ग्रीहगुणव्रणविषापहः । तिक्तः कषायः
कासास्रश्यासज्वरहरी लघुः ।” भा. । तद्वीजं
मूषिकविषहरम् । बा. उ. ३८५. । विशेषेण प्रमेहघ्नः
रक्तघ्निकरश्च । अर्वाचीनाः ।

शरवीजम् । क्ली । शरधान्ये । अट्टन्न वीति ।
व. निघ. ।

शरभः । पुं । महासिंहे । रा. नि. व. १६ । काश्मीर-
देशीय-हरिणविशेषे । स उच्चो विशालशृङ्गश्च ।
एतन्मांसं कषाय-मधुरादिगुणयुक्तम् । शूलभे-
दक्षिण । उष्ट्रे । जटा. । करिशावके । वानर-
भेदे । मे. ।

शरभूमिजः । पुं । गन्धके ।

शरमल्लः । पुं । शारिकाभेदे, मयनभेदे । (गो-
भाजिक । श. च. ।

शरलः । पुं । सरलहृत् । मृगल गोष्ठ । शब्द-
कल्पः ।

शरलपृष्ठकः । पुं । पर्वतशृंगे ।

शरलकम् । क्ली । जले । श. च. ।

शरला । स्त्री । सरलकाष्ठे ।

शरलोमा । पुं । ऋषिविशेषः ।

शराटिः (डि) (तिः) । पुं । आटिनामक-
पक्षिणि । अत्रान् पांथी । श. र. । अ. टी. र. मा. ।

शराटिका । स्त्री । शरारिपक्षिणि । अत्रान्
पांथी । खदिरपर्णाम् । गङ्गावती । वै. निघ. ।

शरादिपञ्चमूलम् । क्ली । शरादिपञ्चद्रव्यकृत-
कषाये । यथा—“शरदुदभेकाशानां शालीनां
मूलमेव च ” च. द. अम. वि. शरादिहृते ।

शरादिपञ्चमूलाद्यष्टतम् । क्ली । अमर्या-
हृते । “शरादिपञ्चमूला वा कषायेष पचेद्दृष्टम् ।
प्रस्थं गोनुरकल्केन सिद्धमयात् सशर्करम् ॥”
च. द. अम. चि. ।

शरारिः (रो) । पुं, स्त्री । खनामख्यातपत्र-
जातीयपक्षिणि । अत्रान् पांथी । तत्पर्यायाः,—
आटिः आडिः आडिका आडो शराडिः शरालिः
शरालिका शरालो शराटिः शरातिः हापुवो राज-
पुत्रिका । मेघ. शरीरो. चि. । तन्मांसगुणाः—
वातघ्नं क्षिणं सृष्टमलं हृद्यं रक्तपित्तहरं हिमघ्नम् ।
राज. ३५. ।

शरारि(रो)सुखः । पुं । शरारिपक्षिणि ।
अत्रान् पांथी । सु. । क्ली । धवलस्त्वशरारि-
नाम्नो दीर्घचक्षुपक्षिणश्च सृष्टसुखे विखावणात् ।
कच्छरीति संज्ञा लीके । कौटि. कांठात्रि । “ताच्च
दशाङ्गुलां चलत्पलाशां कुप्यात् ।” सु. सू. ८५. ।

शरालिः (का) (ली) । स्त्री । शरारिपक्षिणि ।
अत्रान् पांथी । श. र. ।

शरावः । पुं । पलायके, ६४ तो., १ श. ।
“शरावोऽष्टपलम् ।” प. म. १४. । स्वल्पपाचभेदे ।
अत्रा. । अम. । तत्पर्यायाः,—वर्द्धमाणकः
सात्तिकाः सरावः शलाजिरं पार्थिवं सृत्कांशम् ।
शरावकुहः । पुं । वायव्यकौटविशेषे । सु. कल्प.
८५. ।

शरावार्द्धम् । क्ली । अर्द्धशरावपरिमाणम् । ॥००
आध. जे. ७२. ठोना । प. म. ।

शराविला । स्त्री । प्रमेहपौडकाभेदे । लक्षणम्
यथा—“शरावमावा तद्रूपा निम्नस्थया शरा-
विका ।” सु. नि. ६५. ।

शरितः । पुं । श्लेष्मान्तकवने ।

शरिमा(न) । पुं । प्रसवे ।

शरी । स्त्री । मेथीहृत् । भा. । शरपुष्पनले ।

शरीरम् । क्ली । देहे । (देह । तत्पर्यायाः,—वध-
तनुः तनूः रोगभूः आत्मा स्वस्थं भूः मुर्चिमत् करणं
शस्त्रम् । रा. नि. व. १८. । शीथ्यत इति शरीरम् ।
तच्च चेतनाधिष्ठानभूतम् आत्मभोगायतनं पञ्चभूत-
विकारात्मकञ्च । च. शा. ६५. । “पञ्चमहाभूत-
विकारात्मके आत्मनो भोगायतने ।” च. सू. १५. ।
च. द. । “गर्भो यदा हस्तपादादिभिरङ्गैरुपेतस्तदा
शरीरमिति संज्ञां लभते । तच्च शरीरं षडङ्गं,
शाखावतस्तः, मध्यं पञ्चमं, षष्ठं शिरः” इति ।
सु. शा. ५५. । इह खलु शरीरमधिकृत्याष्टौ पुरुषा
निन्दिता भवन्ते । अतिदीर्घश्चातिरुक्श्चातिनीमा
चालीमा चातिहृणश्चातिगौरश्चातिस्थूलश्चातिहृण-
श्चेति । च. सू. २१५. । तस्मिंश्च शरीरे त्रीणि षष्ट-
धिकानि शतान्यस्यां सह दन्तोलूखलनखैः । तद्
यथा—दाचिंशदन्तोलूखलानि, ३२ दन्ताश्च, २०
नखाः, २० पाणिपादशलाकाः, ४ शलाकाधि-
ष्ठानानि, ६० अङ्गुल्यस्थीनि, २ पाण्यस्थिनी,
२ कूर्चाधः, २ पाण्योः मणिकाः, ४ पादयोर्गुल्फाः,
४ अरवरीरस्थीनि, ४ जङ्घ्योः, २ जानुनोः, २
उर्व्योः, २ बाह्वोः, २ अंसयोः, २ अक्षको बाहंस-
जलुसन्धिकौलकी, २ तालुनि, २ शोणिफलके,
१ भगस्थि, १ पुंसां मेढ्रास्थि, १ विकास्थि,
१ गुदास्थि, ३५ वृष्टास्थीनि, १५ यीवायां, २
जवस्थिनी, १ हन्तस्थि, २ हनुवस्थिनास्थिनी, २
ललाटे, २ गण्डयोः, ३ नासिकायाम्, २४ द्योः
पार्श्वयोः, २४ पञ्जरास्थीनि, २४ पार्श्वकास्थीनि,
२ शङ्खास्थीनि, ४ शिरःकपालास्थीनि, १० वक्षसि

इति। अन्विष्ट शरीरे—इन्द्रियाधिष्ठानानि त्वगादीनि ५, स्पर्शादीनि उष्णान्द्रियाणि ५, हस्तादि-कर्मादिन्द्रियाणि ५, चेष्टनाधिष्ठानं हृदयं १, प्राणायतनानि १०, कोष्ठाङ्गानि १५, नाभ्यादीनि जङ्घा-पिच्छिकादीनि प्रत्यङ्गानि ५६। तत्र स्नायुशतानि (२००), सप्तशिराशतानि (७००), द्वे धमनीशते (२००), पञ्च पेशीशतानि (५००) मर्मास्थानानि १०७, सन्धिस्थानानि च २००। अन्विष्ट शरीरे आहारपरिणामजरसपरिमाणं ८ अञ्जलयः, रक्तस्य ८ अञ्जलयः, पुरीषस्य ७ अञ्जलयः, श्लेष्मणः ६ अञ्जलयः, पित्तस्य ५ अञ्जलयः, मूत्रस्य ४ अं., वसायाः १ अं., मेदसः २ अं., मज्जायाः १ अं., जलिकास्य शुक्रस्य स्त्रीसौजस्य ॥० अं.। च. शा. ७५.

शरीरजः। पुं। रोगे। धरणिः। वि. देहजे।

शरीर(परि)मार्जनम्। कौ. देहमार्जने। ग्राह्यमार्जनम्। गुणाः—“दौर्गन्ध्यं गौरवं कण्डू-कण्डू मलमरीचकं। खेदोभयसां हन्ति शरीर-परिमार्जनम्” राज. २५. [६५.]

शरीरविचयः। पुं। शरीरविज्ञाने। च. या.।

शरीरसंस्कारः। पुं। देहस्य पवित्रोत्कर्षणे।

शरीरावरणम्। कौ. त्वचि। छमड़ा। रा. नि. व. १८.

शरीरास्थि। कौ. कङ्काले। अष्टिपञ्चत्र। रा. नि. व. १८.

शरीरी (इन्)। पुं। जीवे। जटा.। तद-वशा—“गर्भाशयगतं शुक्रमासत्तं जीवसंज्ञकम्। ब्रह्मविः सचिकारा च तत्सर्वं गर्भसंज्ञकं। कालेन बहिर्गते गर्भा यद्यङ्गोपाङ्गं संयुतः। भवेत् तदा च सुनिभिः शरीरीति निगद्यते”

शरीरः। पुं। आसवचे। जटा.।

शरीरटिका। कौ. खज्जालुकायाम्। गज्जो-बडौ। वे. नि. व.।

शरीरोपस्तम्भः। पुं। शरीरधारककम्। स विविधः आहारस्वप्नप्रसन्नचयभेदेन। सत्यमानं धार्यमाश्रयम् उप समीपं गत्वा स्तम्भयति धारय-तीति उपस्तम्भः धारकः। च. सू. ११५.

शर्करकः। पुं। मधुरजम्बीरे। अत्रवडौनेव्। रा. नि. व. १११.

शर्करकन्दः। पुं। (Ipomoea batatas.)

बालुकविशेषे। ग्रीष्मांशु, अकरकन्द आन्। हिं शर्करकन्द। ता. वृत्तिकजहङ्गु। Watts.

शर्करजा। स्त्री। मधुशर्करायाम्। मधुर छिनि। रा. नि. व. १४.

शर्कराक्षः। पुं। क्षविशेषे। च.।

शर्करा। स्त्री। खड्गविकारे। छिनि। सा. गुणाः—मधुरा शीता दाहपित्तशमनी रक्तदोषघ्नी धमिघ्नी कृमिघ्नी च। रा. नि. व. १४। सिता सुमधुरा प्रोक्ता हृष्या शुक्रविवर्धनी। तत्प्राप्ति-गुणाः—“पित्तघ्नी मधुरा वल्गा शर्करापायिनी यथाम्” शर्करान्या सुशीता च कासशूलसमुद्भवा।

इति पितामहजि शोषे मूर्च्छाभयमदापह” अत्रि. १०५. “शर्करा ज्वरपित्तसृष्टिमूर्च्छाहृदि लषापह” राज.। सिता सुमधुरा हृष्या वातपित्तदाहजित्। मूर्च्छाहृदि ज्वरान् हन्ति सुशीता शुक्रकारिणी” भा.। सा च खड्गो-पलाशे तोपलाहृद्रागोक्षीमलखण्डपीळ कंशेचुकैश्च-श्यामिन्दुरक्तैर्लुरसालैश्च पुष्पोद्भवमधुमयवासशर्करा-भेदेन बहुधा। आसां विशेषाः पर्याये सख्याः। मद्यविशेषे शर्करामद्ये। गुणाः—“हरति मलमिथं या दीपनो पाण्डुमेहान् लघुमधुरसुशीता रोचनी पित्तहन्ती। जरयति सकलं वा पीतमस्त्राति-मात्रं असनहृदिरकासान् हन्ति वा कामलाञ्छ” अत्रि. १२५.। विषे। विष। र. सा. सं. शीतारिरसे। बालुकायाम्। वाणि। भा. म. ४८. बुद्रो. चि.

कदरलक्षणे। “शर्करोन्मथिते पादे” दन्तरीग-भेदे, दन्तशर्करायाम्। तल्लक्षणे यथा—“शर्करेव स्थिरीभूतो मन्त्रो दन्तेषु यस्य वै। सा दन्तानां गुणघ्नी तु विज्ञेया दन्तशर्करा” सु. नि. १६५.। खनामकवकिरीगे, अश्वरीशर्करायाम्। लक्षणे—“अश्वर्याः शर्करा श्रेया तुल्यव्यञ्जनवेदना। पवनेऽनुगुणे सा तु निरेत्यल्पा विशिषतः। सा भिन्नमूर्तिर्वातेन शर्करेत्यभिधीयते” सु. नि. १५५.।

शर्करावुदम्। कौ. पुं। बुद्रो. रोगविशेषे। लक्षणे—“प्राप्य मांसशिरास्तु यन्मिहदाक्षया-निलः। यन्मि कुर्वन्ति भिन्नोऽसौ मधुसर्पिवंसा-निभम्। खवत्यास्तावमत्यर्थं तत्र वृद्धिं गती. नि. व.। मांसं विशेष्य यथितां शर्करां जनयेत् पुनः। दुर्गन्धं क्षिन्नमत्यर्थं नानावर्णं ततः शिराः। खवन्ति सद्यसा रक्तं तद्विषाच्छर्करावुदम्” सु. नि. १६५.। वा. उ. ११५.।

शर्करालेहः। पुं। रसायनाधिकारे लेहः।

यथा—मेदा महामेदा चृद्धिः वृद्धिः जीवकः चप-भकः काकोली चौरकाकोली जीवनी यष्टिमधु एषाम् प्रति ४ तो. ५ माषा. ४ र.। कृष्णमूलं काशमूलम् उलुमूलं शरमूलं इलुमूलम् एषाम् प्रति ३ प. जलं ३२ श. श्रे. ८ श.। नारिकेलजलं १२ श. छतं ४ प.। शर्करा १६ प.। सिद्धे शोते प्रक्षेपार्थं एला तेषु पतं धान्यकं नीरकं गुडत्वक् कणजीरकं वंशलोचना नागकेशरम् एषां प्रति चूर्णं १ तो.। र. स. र.।

शर्करासवः। पुं। शर्करोन्मथने। गुणाः—“सुखप्रियः सुखमदः सुगन्धिरस्तिरोमनुत्। जर-णीयः परिणतो हृद्यो वख्यं शर्करः” च. सू. २७५.।

शर्करासुरभिः। पुं। शर्करासवे। वे. नि. व.।

शर्करोदकम्। कौ. सिताशले। छिनि। पीनो, अत्र २९ यथा—एला लवङ्गमरिचकपूर-युत शीतलजलमोक्षिता शर्करा शर्करोदकमुच्यते। गुणाः—“शुक्रलं सरं शीतलं वल्यं रुच्यं लघु स्नायु-वातपित्तहृणां रक्तदोषहरं वमिमूर्च्छाज्वरदाह-घ्नञ्च। भा.।

शर्कः (नम्)। पुं, कौ. मरुत्कारे। अपान-वायो। व्याकरणम्।

शर्कञ्जहः। पुं। शिम्ब्रादो, माषे। व्याक.। वि. मलहारिष वायुव्यागिनि।

शर्म्माणो। स्त्री। ब्राह्मोचुपे। वे. नि. व.।

शर्म्भरा। स्त्री। दाहहरिद्रायाम्। धरणिः।

शर्म्भाख्याः। पुं। मसुरे। भू. त्रि. प. सु.।

शर्व्वरो। स्त्री। रातो। अम.। नाभ्यां। मे.। सत्प्रायाम्। उषा.। हरिद्रायाम्। रा. नि. व. ६। भा. तद्विज्वर. चि.। “कृमिहरनागरशर्व्वरो” कण्टकुलकज्वर. चि.। “कलिहस्तिसृहाननशर्व्वरीभिः”

शर्व्वरोदयम्। कौ. हरिद्रादाहहरिद्रयोः। भेष. बुद्रो. चि.।

शर्व्वोत्तम्। कौ. रुद्राचि। रा. नि. व. ११।

शर्षपः। पुं। सर्षपे। जत्रिमा। See सर्षपः।

शर्लः। पुं, कौ. तालवचे। वे. नि. व.। उष्ट्रे.।

इ. च.। शल्लकीकण्टके। अर्जाककौटे। अम.।

शल्लकः। पुं। तालवचे। शल्लकीकण्टके। दे. नि. व.। मर्कटके। भा. क. ७५.। त्रिका.।

शल्लकः। पुं। तालवचे। शल्लकीकण्टके। दे. नि. व.। मर्कटके। भा. क. ७५.। त्रिका.।

शल्लङ्गः। पुं। लवणविशेषे। उषा.।

शल्लभः। पुं। पतङ्गे। फडिङ्ग, पञ्चनटोका।

शल्लभोलिः। पुं। उष्ट्रे। दे. च.।

शल्लली। स्त्री। शल्लकीकण्टके। अर्जाककौटे। अम.।

शल्लका। स्त्री। मदनवचे। भग्नना गीह्।

शरे। अत्र। शारिकायाम्। आनिक पोथी।

शल्लक्याम्। मर्जाक.। मे.। नलकास्थनि। नगाडु

हाडु। श. च.। नेवाञ्जनसाधनकाष्ठिकायाम्।

अञ्जनेन अर्जा। यथा—“दशाङ्गुला तनुर्मध्या

शल्लका सुकुलानना। अस्थिशा धातुजा वापि

कलायपरिमण्डला। ताम्रलोहास्सञ्जाता शल्लका

तल्लने मता। सुवर्णरजतोजूता शल्लका स्नेहने

मता।” तोड. वृद्ध. सू.।

शल्लकाधिष्ठानास्थि। स्त्री। पाणिपादयोः

शल्लकाध्याधारभूः अस्थनि। नलकास्थिमूत्रेश्वर

आधारास्थि। तानि ४। च. शा. ७५.।

शल्लकायन्त्रम्। कौ. तदाकाराष्टांश्रुति-

विषयन्त्रेषु। तानि नानाप्रकाराणि, नाना प्रयो-

जनानि यथायोगपरिणाहदौघाणि च। यथा—

गच्छुपदसुखं शरपुङ्खसुखं संपन्नसुखं वडिशसुख-

चेति द्वे द्वे एषव्यङ्ग्ये हनवालनाहरणार्थम्। मसुर-

दलमावसुखे द्वे किञ्चिदानताये स्त्रीतीगतशल्यो-

हरणार्थम्। त्रीणि दल्योक्ततीनि खल्लमुखानि

चारोपधप्रणिधानार्थम्। त्रीणि जाम्बवदनानि,

त्रीण्यङ्गुशवदनानि अत्रिकयोर्धार्थानि। षट् कार्पास-

कृतोष्णीयाणि प्रमाज्जनक्रिया। एकं कोलास्थि-

दलमावसुखं खल्लतीक्ष्णोणं नासाहुदहरणार्थम्।

एकमञ्जनार्थं कलाप्रपरिमण्डलम् उभयतो सुकु-

लायम्। सूयतागवशो धनार्थमेकं मालतीपुष्प-

हन्ताग्रप्रमाणपरिमण्डलमिति। सु. सू. ७५.।

शल्लकास्थि। कौ. नलकास्थनि। नगाडु

हाडु। तानि ४। च. शा. ७५.।

शल्लोटः। पुं। शकटपरिमाणे, हिसहस्रपले।

२००० पञ्च। तुला पलशतं तासां विंशत्या भार

आचितः। शकटः शाकटीनय शल्लोटस्ते दशा-

चितः” दे. च.।

शल्लोटः। पुं। विल्ववचे। रा. नि. व. २३। कोमल-

फले। कटनेन उष्ट्रे। अम.। सु. सू. ७५.।

शल्लाल। कौ. सुगन्धद्रव्यविशेषे। व्याक.।

शली। स्त्री। सुदृशकौशले। तन्मांसं गुरु स्निग्धं शीतलं कफपित्तघ्नम्। रा.नि.व.१७।

शल्यम्। स्त्री। खल्ले। अम। मल्लवचि। गाह्ये अंशे। कोषान्तरम्। वल्कले। अम।

शतकलम्। स्त्री। मल्लशली। गाह्ये अंशे। तद्वल्कले। गाह्ये छान। व्याक।

शल्यकली (इन्)। पुं। मूल्ये। श.र.

शल्यदा } स्त्री। मेदायाम्।
शल्यपर्णिका }

शल्यलिः (ली)। पुं। शल्यलिहवे। भिभूल-
गाह्ये। (लिक)। रक्तरोहितकहवे। नालं रश्मना
गाह्ये। रा.नि.व.८।

शल्यलिकः। पुं। रक्तरोहितके।

शल्यः। पुं, स्त्री। सर्वशरीरदुःखोत्पादकभाव-
मावे, विभिन्नलोष्टकषिकादी। "तत्शल्यमिति
जानीयालोष्टकषिकविभिन्नकम्" वै.सं.२२। शरी-
रागन्तुभेदेन शल्यं द्विविधं। यत् सर्वशरीरा-
बाधकरं शल्यं तदिहोपदिश्यत इत्यतः शल्य-
शाल्यम्। ततः शरीरं नखरोमादिधातवोऽन्नमला-
दीषाश्च दुष्टाः। आगन्तु शरीरशल्यव्यतिरेकेण
यावन्तो भावा दुःखमुत्पादयन्तीति ते वायाः
ज्ञेया। सु.सू.२६अ. विदुःशल्यमपि द्विविधमव-
गच्छमनववहति। अववहशल्योद्धरणार्थं पञ्चदश
हेतवो भवन्ति। यथा—खभाव-पाचनभेदद्वारा-
पीडन प्रमाज्जन-निर्वापन-वसन विरेचन प्रज्वलन-
प्रतिमर्दन-प्रवाहनाच्छेषायास्तान्दृष्टार्थेति। सु.सू.
२७अ. अत्यनि। वंश-कनिकायाम्। विश्वः।
वाणे। मे।

शल्यः (कः)। पुं। वृद्धीधकारे तन्नामक-
मृगविशेषे। मज्जाकृ। तत्पर्यायाः,—श्ववित्
शलाका शल्यः क्रकचपादः छेदारः शल्यमृगः
वज्रशल्यः विलेशयः। तन्मांसगुणाः—गुरु स्निग्धं
दीपनं श्लास-कासघ्नम्। रा.नि.व.१७। खादु
पित्तघ्नं लघु शीतं विषघ्नम्। सु.सू.४६अ. मदन-
हवे। भग्नां गीह्। अम। श्वेतखदिरं। वै.
निघ.। मसामेदे। शौण्ये। रा.नि.व.१६।
पोतलोभे। वै.निघ.। विल्लहवे। रा.नि.व.११।
रक्तखदिरं। च.द.मेह.चि.। "विदुःश्लदावीधव-
शल्यकानां।" शलाकायाम्। छे.च.।

शल्यकरहः। पुं। सल्लकौशले। मज्जाकृ। श.च.।

शल्यकौट्यः। पुं। मदनहवे। भग्नां गीह्।
रा.नि.व.८।

शल्यचिकित्सा। स्त्री। अल्लचिकित्सायाम्।

शल्यतन्त्रम्। स्त्री। सौश्रुताष्टविधतन्त्रान्यतमे
तन्त्रे। यथा—शल्यं नाम विविधवृणकाष्टपाषाण
पांशुलोहलोह्रास्थि-बाल-नख-पूयास्त्रावातगर्भशली
द्वारार्थं धन्य-शल्य-चाराग्निप्रणिधान-त्रणविनिश्चया
र्थम्। सु.सू.१अ.।

शल्यदा। स्त्री। मेदायाम्। अभावे अश्वगङ्गा।
रा.नि.व.५।

शल्यपर्णिका (र्णी)। स्त्री। मेदायाम्। रा.
नि.व.५।

शल्यमृगः। पुं। शल्लकौशले। मज्जाकृ।

शल्यलोम (न्)। स्त्री। शल्लकौरीमूषि।
मज्जाकृकौटि। रा.नि.व.१६।

शल्यः। स्त्री। मेदायाम्। रा.नि.व.५। विककृत
हवे। नागवल्लीलतायाम्। वै.निघ.।

शल्योद्धरणम्। स्त्री। विदुःशल्योत्पादने। वं
सं.२अ.।

शल्यम्। स्त्री। वल्कले। छान। लचि।
छांयडा। श.र.।

शल्यः। पुं। मेके। श.र.।

शल्यकः। पुं। शल्यतद्विशेषे। मज्जाकृ।
जटा.। शल्लकौशले। मज्जाकृ। हिं साहिल।
गुणाः—"शल्यको वृद्धयो बल्यः स्निग्धो वृद्धी
रुचिप्रदः। वातश्लेष्महरी हृद्यो मधुरो धातु-
वर्धनः॥" अवि.२०अ.। स्त्री। तद्वल्कले। श.र.।

शल्यकी। स्त्री। (Boswellia serrata)
Indian olibanum. शालविशेषे। भग्ने,
शालविशेषे। हिं शालह, शलग। सुं शालय
धूर्प। ता. कुलि। तत्पर्यायाः,—गजभक्ष्या
सुवहा सुरभिः सुरभी सुरभीरसा वसा कुन्दुवकी
ह्लादिनी गजप्रिया गजभक्षा गजाशना महारणा
महेरणा महेरणा ह्लादिनी शल्यकी सल्लकी
सिलकी सिलकी सिलभूमिका अश्वसूवी कुम्भी
अल्लफला करका सुखमीदा सुगन्धा सुरभिसवा
गजवल्लभा क्रसदा। गुणाः—"शल्यकी तुषरा
शीता पित्तघ्नातिसारजित्। रक्तपित्त-त्रणहरी
पुष्टिकृत् समुदीरिता।" भ.पू.१भ.वटादिव.। रा.

नि.व.११। See सल्लकी। शिलारसे। शिनात्रम्।
च.सू.५अ.। [सू.४अ.।

शल्लकौत्वक्। स्त्री। शल्लकौत्वक्लचि। च.

शल्लकौद्रवः (रसः)। पुं। सिल्लके। कून्क-
थोति, शिनात्रम्। जटा.। च.द.वा.व्या.चि.
अष्टादशशतौप्रसारणीतेति।

शल्लो। स्त्री। सल्लकौहवे। सल्लकौशले। मज्जाकृ।
वै.निघ.।

शवम्। स्त्री। लोहे। जले। मे.।

शवः। पुं, स्त्री। मृतशरीरे। अम.।

शवकाम्यः। पुं। कुकुरे। श.र.।

शवरः। पुं। पानीये। हस्ते।

शवरलोभः। पुं। शवरलोभे।

शवलः। पुं। चित्तकृत्पे। रा.नि.व.६। (ला,
ली) स्त्री। शवलवर्णायाम् गवि। अ.टी.भ.।
कल्यैरवर्णे।

शशः (कः)। पुं। विलेशयमृगभेदे। थरुगाय।
मं खरहा। तं चेतुलपिप्पि। तत्पर्यायाः,—
शूलिकः मृदुलीमकः वनाशुः लम्बकर्णः लीमकर्णः
शली। तन्मांसगुणाः—विदोषघ्नम् दीपनम् श्लास-
कासघ्नम्। रा.नि.व.१७। शीतं लघु धारकं रुच्यं
खादु कफपित्तघ्नम् वाते साधारणं ज्वरातीसारघ्नं
सदा हितम्। भा.पू.१६। "शशको जात्रलश्रेष्ठो
लघुवृष्यश्च दीपनः। रुचिकृतपण्यो बल्यस्त्रिदोष-
शमनो मतः। ज्वरे च पाण्डुरोगे च चये कासे
गुदामये। राजयक्ष्मि पाण्डौ च तथातीसारिणं
हितः॥" अवि.२०अ.। लोभहवे। वीले।
गङ्गवान। मे.।

शशघाती (इन्)। पुं। प्रसङ्गजातीयपक्षिभेदे।
वाज। सु.सू.४६अ.।

शशधरः। पुं। कर्पूरे। रा.नि.व.१२।

शशभृत्। पुं। कर्पूरे। छे.च.। भेष.वा.व्या.
गन्धद्रव्यकथने।

शशलोम (न्)। स्त्री। शशकौरीमूषि। अम.।

शशशिल्पिका। स्त्री। जीवन्तोलतायाम्। रा.
नि.व.६।

शशाङ्कः। पुं। कर्पूरे। रा.नि.व.१२।

शशाङ्कलेखा। स्त्री। सीमरान्या। च.द.कुष्ठ.
चि.। गुडूचाम्।

शशाङ्कलिः (ली)। पुं। खनामख्यातफल-
शकविशेषे। ति.सं.कौ.। तत्पर्यायाः,—वडू-
फला तण्डुली धूमा जेतसम्भवा सुद्राक्षा लीमश-
फला वृक्षफला। गुणाः—तिक्ता कटुः कीमला
कटुस्त्रुक्ता कफापह्ना जरठा पाके अल्ल-मधुरा
विदाहकृत् शुष्का रुचिकृत् दीपनी च। रा.
नि.व.७।

शशादः (नः)। पुं। श्लेष्मपचिणि। वाज।
रा.नि.व.१६। अम.।

शशिकान्तः। पुं। चन्द्रकान्तमणौ। रा.नि.
व.११। स्त्री। कुमुदे। श्वेतं शुक्लि। रा.नि.व.१०।

शशिपर्णा। स्त्री। पठोले। वै.निघ.।

शशिपुष्पम्। स्त्री। पञ्चे। वै.निघ.।

शशिप्रभम्। स्त्री। सुक्तायाम्। रा.नि.व.११।
कुमुदपुष्पे। नागभूषण। श.मा.। स्त्री। ज्योत्स्ना
याम्। जटा.।

शशिप्रियम्। स्त्री। कुमुदपुष्पे। सुक्तायाम्।
वै.निघ.।

शशिरै(ले)खा। स्त्री। गुडूचाम्। शुण्ठकं।
मे.। सीमरान्याम्। शकुचवैज। भेष.कुष्ठ.चि.।

शशिवाटिका। स्त्री। पुनर्नवायाम्। प.सू.।
रा.नि.व.५।

शशी (इन्)। पुं। कर्पूरे। वै.निघ.२भ.क्षयरी.
चि.लक्ष्मीविलासतले।

शशोणम्। स्त्री। शशकौशले। अम.।

शष्कुलः। पुं। करजहवे। उश्नकरज्ज। श.र.।

शष्कु (स्कु)ली। स्त्री। कर्णरन्ध्रे। कर्णकृश्र।
श.र.। पिटकविशेषे। भूतिभित्ते। च.चि.२अ.।
सिलपिटके। ति.सं.ग. भित्ते। गुणाः—गुरुः
पुष्टिकरो। च.सू.२७अ.। मल्लभेदे। सोहारीति
लोके। हिं सीरी। गुणाः—"शष्कुली शङ्खिणी
हृद्या मधुरा तुवरा क्षृता।" भा.। तिलतण्डुल-
माषकृतयवायाम्। श.च.। "सुधीतानां तण्डु-
लानां पिष्टं शष्कुं विधाय च। तत्प्रमाणं तत्र जलं
स्थायं चुम्ब्यां तु तत् पचेत्। अल्पमल्यं विकीर्णाय
मेलयित्वा घनं पचेत्। घनीभूते तु उत्तार्य तत्-
पर्यायां सुयुक्तितः। पूरणञ्च विधाय च सिता-
श्रीफलदं तथा। विदुःप्रान्तामहचन्द्रमनां कार-
येत् सुधीः। एवं शष्कुल्यः काय्याः पाच्यः।

स्वेदनयन्त्रके। एवञ्च मोदकाः कार्यान्ते उष्णा गुरवी मताः। वातपित्तप्रशमनाः मलावष्टम्भकारकाः। कफदा गुरवः प्रोक्तास्तथा तप्तिकरा मताः॥” वै.निघ.। “पप्टा लघवी रुचा शङ्खुल्यः कफपित्ताः। सांसेरिचुविकाराश्च काञ्चिकैस्त्रिल-शङ्खुलीम्। न भक्षयेत्.....॥” राज.।

शष्पम्। क्ली। बालहणे। रा.नि.व.२३। नील दूक्षायाम्। वै.निघ.।

शस्तः। चि। प्रशस्ते। क्ली। शरीरे। त्रिका.।

शस्त्रम्। क्ली। तीक्ष्णलोहे। रा.नि.व.१३। भेष. दुद्रोचि. महानीलतेले। वै.निघ.२भ.अश्व-चि. काञ्चनोलेपे। अल्ले। अश्वत्थ। शस्त्राणि हिंशतिः तद्वयथा—सण्डलाय करपत्रं वृद्धिपत्रं नखशस्त्रं मुद्रिका उत्पलपत्रम् अर्द्धधारं सूची कुशपत्रम् भाटीमुखं शरारीमुखम् अन्तमुखं त्रिकूर्चकं कुठारिका ब्रीहिसुखम् आरामुखं वेतस-पत्रं वडिशो दन्तशङ्कुः एषणी चेति। एतानि केदाद्यष्टविधकर्माणि उपयुज्यन्ते। तत्र मण्डलाय-करपत्रे केदने लेखने च, वृद्धिपत्रनखशस्त्रमुद्रि-कीत्पलपत्रकाष्ठधारणि केदने भेदने च, सूची-कुश-पत्राटी मुखशरारी - मुखान्तमुखं त्रिकूर्चकानि विस्त्रावणे। कुठारिका ब्रीहिसुखारासुखवेतस-पत्राणि सूची च व्यधने। वडिशो दन्तशङ्कुशहरणे। एषण्येषणे, आनुलोम्ये च। सूचः शिवने। इत्यष्ट विधे कर्माणि उपयोगः शस्त्राणां व्याख्यातः। सु.सू. ८प्र.। एषां विशेषास्तत्पर्यायेषु सख्याः। शस्त्रं सम्पत् यथा—सुख-सुलोह-सुधार-सुसुपतादीनि। शस्त्रदोषाः - दक्षता-कुण्ठता-खण्डता-खरधारताति-स्थूलतातिदीर्घतातिज्वलता इति। करपत्रवृत्ते ऋतो विपरीतगुणमादहोत। शस्त्रधारामेदा यथा—मासूरी, अर्द्धमासूरी, कैशिकौ, अर्द्धकैशिकौ चेति। तत्र भेदनानां मासूरी लेखनानामर्द्ध-मासूरी व्यधनविस्त्रावणानां कैशिकौ केदनानामर्द्ध-कैशिकौ च। तेषां पायनापि त्रिधा चारोदक तैलेषु। तेषां निशाण्यैश्च श्लेष्मशिला माषवर्णा धार-संस्थापनार्थं शाकलीफलकम्। सु.सू. ८प्र.।

शस्त्रकम्। क्ली। लोहे। प.सु.।

शस्त्रकर्म। क्ली। केदने। कटि, छेद। तच्चाष्टविधं केयम् भेद्यं लेख्यं वेध्यमेधमाह्वयं विस्त्रायं सौव्यचेनि। शस्त्रपदञ्च महत्सपि पात्रेषु वृष्टुलं तत्राहुलं वा भवेत्। सु.सू. ५अ.।

शस्त्रकोषतर्हः। पुं। महापिण्डीककवले। रा.नि.व.६।

शस्त्रचूर्णम्। क्ली। लौहकिटे। मधुसू. वै. निघ.।

शस्त्रप्रणिधानम्। त्रि। शस्त्रचालने, केदने-भेदनादिरूपीपथे। च.सू. ११अ.।

शस्त्राङ्गा। स्त्री। चाङ्गं व्याम्। आश्वकृष्ण भा.व. रा.नि.व.५।

शस्त्रायसम्। क्ली। तीक्ष्णलोहे। ईशा. १९। रा.नि.व.१३।

शस्त्रो (इन्)। चि। शस्त्रधारिणि। स्त्री (स्त्री)। कुरिकायाम्। मे.।

शस्य(स्य)म्। क्ली। कोमलतणे। नम्रग गीह्। अ.टी.भ.। वृक्षादिजातफलानी। धान्यादौ। ब्रीहि-यवादौ च। व्यतिः।

शस्यध्वंसो (इन्)। पुं। तत्रवले। जून् गीह्। श.च.।

शस्यमञ्जरौ। स्त्री। धान्यादिकण्ठि। अश्वत्थ नी.अ. अम.।

शस्यशूकम्। स्त्री। शस्यशृङ्गायाम्। अश्वत्थ कुण्ड। अम.।

शस्यसम्बरः (रथाः)। पुं। अश्वकर्णनामलता-शालि। लताभा. रा.नि.व.१६।

शस्याकः (वनः)। पुं। जलशमीवले। श.र.।

शाकम्। क्ली, पुं। पत्रपुष्पादौ। भा.ग. अम.। तत् षड्विधम्—“पत्रं पुष्पं फलं नालं कन्दं संखं दज्ज्वेति” राज.। तच्चतुर्विधमिति अतिः। “शाकञ्चतुर्विधं प्रोक्तं पत्रं पुष्पं फलं तथा। कन्द-च्चापि समुद्दिष्टं वक्ष्याम्येतत् पृथक् पृथक्॥” अति. १६अ.। तद्गुणाः—विश्लिष्यते गुरुत्वं रुचत्वं मलवर्जकत्वं पाकलघुत्वञ्च। च.द.। दोषाः—शाकं भिनत्ति वपुरस्थि निहति नेत्रं वर्णं विनाश-यति शुक्रमथासृजञ्च। प्रज्ञावयञ्च कुरुते पलितञ्च नूनं हन्ति स्मृतिं गतिमिति प्रवदन्ति तज्ज्ञाः॥” “क्षिन्नम् निशीङ्गितरसं हितं केदादिसंस्तुतम्।” इति व्यवहारविधिः। राज. १५प.। “शाकेषु सर्वे निवसन्ति रोगास्ते हितवी देहविनाशनाय। तस्माद्बुधः शाकविवर्जनं नु कुर्यात्तथाक्तेषु स एव दोषः॥” भा. पू. १भ. शा. ३। प्रायः सर्वेषां

शाकानि विष्टभीनि गुरुणि च। रुचाणि बद्ध-वर्चांसि सृष्टविष्णुवतानि च। पिण्डालुका बला-भिण्डी चिचुकान्या बला.....। एते श्लेष्मकराः शाका वातलापिप्रशान्तकाः। सर्वे शाका दृष्टि-हरा वीर्यलापणुलीयकं। तथैव शतपुष्पा च जयन्ती कासमर्हकः। आनूपकञ्च वेदायं गृध्रचौ चापमर्हकः। किरातवित्तसहितास्तिताः पित्त-हरा मताः॥ अति. १६अ.। सा. शाकपाक-विधिर्यथा—“हिङ्गुजीरयुते तैले चिपेच्छाकं सु-खण्डितं। लवणं चाक्षचूर्णादिसिद्धे हिङ्गुदकं चिपेत्॥ इत्येवं सर्वशाकानां साधनोऽभिहितो विधिः॥” पुं। वृक्षविशेषे। मेथुन गीह्। रा.नि.व.६। “मरणकर्कशोदरपृष्ठदलो वृक्ष-विशेषः॥” सु.सू. २८अ.। शाकफले। मेथुनकृष्ण। “राजाहं दाडिमं शाकम्।” वा.सू. १५अ.।

शाकचुक्रिका। स्त्री। चिचुचाम्, तिलिचाम्। तैलून् गीह्। रा.नि.व.११।

शाकटः। पुं। श्लेष्मान्तकवले। तान्ता गीह्। रा.नि.व.११। धववले। धा. ७अ. गीह्। र.मा.।

शाकटमुखम्। क्ली। पटवासे। शकूर्प। वै.निघ.।

शाकटाख्यः। पुं। धववले। र.मा.।

शाकटोनः। पुं। २० तुलापरिमाणे। २००० पले। इ.च.प.प्र.।

शाकतरः। पुं। शाकवले। मेथुन गीह्। श.मा.।

शाकद्रुमः। पुं। वरुणवले। वै.निघ.।

शाकपत्रः। पुं। शिपुवले। मखिना गीह्। रा.नि.व.७।

शाकपाकौ (इन्)। पुं। सुनिषण्के। कुण्डनि भा.व. वै.निघ.।

शाकफलम्। क्ली। तन्नामकवृक्षफले। मेथुन कृष्ण। सु.सू. २८अ.।

शाकमत्स्यम्। क्ली। मत्स्यव्यञ्जनभेदे। गुणाः—मत्स्यकश्च दृश्याः। राज.।

शाकबालेयः। पुं। ब्रह्मयष्टा। वाभून्शति। श.र.।

शाकभरोभवम्। क्ली। रोमकलवणे। मांश्र लवणं भा.।

शाकभरीयम्। क्ली। रोमकलवणे। तत्-

पर्यायाः,—रोमकं रोमं रोमकं रोमलवणं साम्बरं साम्बरं रसुकं। अपिच शाकभरीयं कथितं गङ्गाख्यं रोमकं तथा। गुणाः—गङ्गाख्यं लघु वातघ्न-मगुणं भेदि पित्तलं। तीक्ष्णं व्याधि सूक्ष्मा-भिष्यन्दि कटुपाकि च॥

शाकयोग्यः। पुं। धान्यके। धनिशा। रा. नि.व.६।

शाकराजः (ट)। पुं। वासुकचुपे। वेढता भा.व. रा.नि.व.७। भा.।

शाकवरः। पुं। जीवशाके। प.सु.। वा.उ. २७अ.। स्त्री (रा)। जीवन्तीशाके। वै.निघ.।

शाकवल्ली। स्त्री। लताकरञ्जके। वै.निघ.।

शाकविन्दः (स्वः) (कः)। पुं। वार्ताकुवले। जटा.। त्रिका.।

शाकवीजम्। क्ली। शाकतद्वीजे। मेथुननम्र विटि। “मधुकं शाकवीजञ्च।” भा. ४भ. योनि. री.गर्भचि.। मरुजतद्वीजे। च.द.गर्भाधिकारे। शाकवीजे। भा.के.विटि।

शाकवीरः। पुं। वासुकचुपे। वेढता भा.व. पुनर्नवाथाम्। त्रिका.। जीवशाके। रा.नि.व.७।

शाकवृक्षः। पुं। (Tectona grandis, Teak tree.) खनामख्यातवले। मेथुन गीह्। हिं शगुण। उत्. सिंगुर। ता.टेक। वम. खर-पत्र। मं सोये। कं नेगु। तं टेकुचेट्टु। तत्पर्यायाः,—अनिलः अर्थः महापत्रः शाकतरः शाकवृक्षः शाकाख्यः खरपत्रः अर्द्धनीपमः ककचपत्रः शर-पत्रः महीरुहः श्लेष्माकः स्थिरसारः यक्षद्रुमः। गुणाः—सारकः पित्त-दाह-शमनः सरः रुच्ययः। तद्वल्कलं कषायम्। रा.नि.व.६।

शाकशाकट(किन)म्। क्ली। शाकचने। भा.के.व. २। रा.नि.व.२। इ.च.।

शाकशालः। पुं। महानिखे। मशानिम्। हिं वकाइन। वै.निघ.।

शाकश्रेष्ठः। पुं। वासुकचुपे। श.र.। रा.नि. व.२३। स्त्री (श)। लघुजीवन्तीलतायाम्। जीवली। रा.नि.व.३। डोडोचुपे। लताश्री। वार्ताकी। वेथुन गीह्। रा.नि.व.४। कुभाण्ड-लतायाम्। कुमडा गीह्। तरन्कुजलतायाम्। तत्रभुज गीह्। वै.निघ.।

शाका। स्त्री। शरीतकाम्। शब्दकल्पः।

शाकाख्यम् । स्त्री । व्यञ्जनयोग्यफलमूलपत्र-
पुष्पादी । बाजनाई फल, मूल, पाता, फूल
इत्यादि शाकपदवाचा । अम । “मूलपत्र-
करीरायफलकाष्ठाधिरुद्धकम् । लव पुष्पं करक
चैव शाकं दशविधं स्मृतम्” अ.टी.भ. । पुं ।
शाकवृत्ते । अश्विन गीष्ट । र.मा. ।

शाकाङ्गम् । स्त्री । मरिचे । रा.नि.व.६ ।

शाकान्नम् । स्त्री । शाकयुक्तभक्ष्ये । गुणाः—
“शाकान्नं लेखनं चीर्णं रुचं वै दोषद्रावकम् ।”
वै.निघ. ।

शाकास्त्रम् । स्त्री । वृक्षान्ते । तैत्तिल्य । रा.
नि.व.६ । चिन्तास्त्रे । तैत्तिल्ये अश्विन । रा.नि.
व.११ ।

शाकास्त्रभेदनम् । स्त्री । चुक्रनामककाष्ठिक
भेदे । रा.नि.व.१५ । See सुक्तचक्रम् ।

शाकालावुः । स्त्री । राजालावुके । वङ्गनाडे
गीष्ट । रा.नि.व.७ ।

शाकुनिकः । पुं । शकुनशास्त्रज्ञे । पश्चिमारेके ।
प्राचीनगारा । अम ।

शाकुनेयः । पुं । पश्चिमेदि । डूडुग पक्षी ।
रा.नि.व.१६ ।

शाखा । स्त्री । पत्रवे । डाल । अम ।

शाखाकण्टः । पुं । सुहीवृत्ते । मनशी गीष्ट ।
रा.नि.व.८ ।

शाखापित्तम् । स्त्री । हस्तपादांसमूलदाह ।
मुखतालोलादिषु सदाह-दवधौ । शत पा ७
भूषादि ज्ञान । “सदाहमुखतालोले दधुषुचु-
रादिषु । पाणिपादांसमूलेषु शाखापित्तं तदुच्यते ॥”
रा.नि.व.२० ।

शाखास्त्रम् । पुं । कपो । प.मु. ।

शाखास्त्रा । स्त्री । तिन्त्रिहीवृत्ते । रा.नि.व.६ ।

शाखारोगः । पुं । रक्तादिधातुजेषु लवजेषु
च वीसपशुधादिषु रोगेषु । च.सू.११अ. ।

शाखालः । पुं । जलवेतसे । रा.नि.व.६ ।

शाखावातः । पुं । हस्तपदादिगतवातरोगे ।
वेद्यकम् ।

शाखाश्रिफा । स्त्री । शाखानातश्रिफायाम् ।
वटोद्विज नागान् । वै.निघ. ।

शाखी (न) । पुं । वृत्ते । गीष्ट । अम ।

शाखोटः (कः) । पुं । (Streblus asper)
खनामख्यातवृत्ते । अश्विन गीष्ट । हिं सहीरा,
रसा सिन्धो । कं आखोडमरण । मं साहीड़ा ।
तं भारणिकेचेदु, वरन्को । वम् साहीड़ा ।
तत्पण्यायाः—पिशाचदुः पीतफलः कर्कशच्छदः
शङ्खिनीवासः सूतवृक्षः सकटः अक्षधरः भूः करच्छदः
गवाची घुकावासः दक्षपत्रः पीतः कैशिकोजः
चीरनाशः । गुणाः—तिक्तोष्णः पित्तकरः वातघ्नश्च ।
रा.नि.व.६ । एतद्बीजं शिवहरं लेपनेनेति लोके ।
रक्तपित्ताशौवातघ्नातिसारजित् । भा. ।

शाङ्करः । पुं । सोमलताभेदे । सु.चि.२६अ. ।
वृषे । धिका. । स्त्री (रौ) । शमीवृत्ते । वै.निघ. ।

शाङ्कितः । पुं । यत्थिपर्वभेदे । टोत्रा । वै.निघ. ।

शाङ्कचौ । स्त्री । शङ्खीचमस्ये । भाँकटा
माष्ट । अ.च. ।

शाङ्गुष्टा । स्त्री । गुञ्जायाम् । र.मा. ।

शाखी । स्त्री । शालिचक्षुके । र.स.चि.६अ. ।

शाटिका । स्त्री । शय्याम् । अग्नि । अ.टी.भ. ।

शाडलः । पुं । नीलदूर्वायाम् । वै.निघ. ।

शाणः । पुं । माषचतुष्टयमिते मानविशेषे ।
४ माषा । “माषैश्चतुर्भिः शाणः स्यात् ।” प.प्र. ।
“विन्दुभिश्चाष्टभिः शाणः प्रोक्तश्च भिषगुक्तम् ।”
कषयप्रसरे । कष्टिपीथश्च । अम । लौहादि-
निशाणचक्रे । भा.ग. मे. ।

शाणिः । पुं । पट्टशाकवृत्ते । पाँटभाक । र.मा. ।

शाण्डिल्यः । पुं । विल्ववृत्ते । रा.नि.व.११ ।

शातः । वि. शाणिते । कृशे । पुं । धुसूरवृत्ते ।
धुसूरग्रीष्म । अम ।

शातकुम्भम् । स्त्री । सुवर्णे । रा.नि.व.१३ ।
पुं । धुसूरवृत्ते । अम । करवीरवृत्ते । मे. ।

शातकौम्भम् । स्त्री । सुवर्णे । भ.दि. ।

शातपत्रकः । पुं । चन्द्रप्रकाशे । अ.च. ।

शातभीरुः । पुं । मदनमालीनाममल्लिकावृत्ते ।
“शातभीरुभेदवृत्तौ भूमिमण्डाऽष्टपादिका ।” र.मा. ।

शातला । स्त्री । खनामप्रसिद्धसिद्धभेदे । पीत-
रुद्धे । चम्पकषा इति लोके । मनमाँडेल ।
गुणाः—“शातला कटुका पाके वातला शीतला
लघु । तिक्ता शीथकफानाहपिपीदावर्तारक्तजित् ।”
भा. ।

शादः । पुं । कर्दमे । कोमलवृत्ते । अम ।

शादलः । पुं । दूर्वायास । वा.चि.२अ. ।

शादलामः । पुं । मन्दविषवृत्तिकभेदे । “एभिर्दष्टे
वेदना वेपथुश्च गावस्तथाः कृष्णरक्तागमश्च । शाखा-
दष्टे वेदना चोईमेति दाहस्तेदो दंशशीफा
ज्वरश्च ॥” सु.कल्प.८अ. ।

शानः । पुं । ४ माषके । ४ माषा । “माषैश्चतुर्भिः
शानः स्यात् ।” प.प्र.१ख. । ३ माषके च ।
७ माषा । अति ।

शानपादः । पुं । चन्दनपीठिकायाम् । चन्दन-
पिठो । भारत ।

शानी । स्त्री । इन्द्रवारुणायाम् । प्राशनशर्मा ।
अ.च. ।

शान्तनुः । पुं । कुषान्यविशेषे । सु.सू.४६अ. ।
कर्कटिकायाम् । कौकूडगीष्ट । र.मा. ।

शान्ता । स्त्री । आमलक्याम् । रा.नि.व.११ ।
See अकरा । नीलदूर्वायाम् । रेणुकायाम् ।
शमोद्वचभेदे । तत्पण्यायाः—प्रभा भद्रा अपरा-
जिता जया विजया । तद्गुणाः—शमीसदृशाः ।
रा.नि.व.८ ।

शान्तुतिः । स्त्री । भाग्याम् । वाशनहति ।

शापटिकः । पुं । मयूरे । शब्दकल्पः ।

शावरवरकलम् । स्त्री । लोप्रलचि । वा.चि.
६अ. ।

शामोलम् । स्त्री । भक्षानि । छाहे । सा.को. ।

शाम्बरः (रिकः) । पुं । लोप्रवृत्ते । वै.निघ. ।

शाम्बरौ । स्त्री । सूषिकमार्त्याम् । ईन्द्रव्रमात्रौ
गीष्ट । वै.निघ. ।

शाम्बु (स्व)कः । पुं । शम्बूके । श.र. ।

शाम्भवम् । स्त्री । देवदारुणि । रा.नि.व.१२ ।

शाम्भवः । पुं । गुग्गुली । रा.नि.व.१२ । विष-
भेदे । अ.च. । कपूरे । रा.नि.व.१२ । शिवमल्लि-
कायाम् । वरु वृक्ष । रा.नि.व.१० ।

शाम्भवौ । स्त्री । धान्यादिकञ्चुक्रायाम् । धाञ्-
द्विज शोभा । रा.नि.व.१६ । नीलदूर्वायाम् । रा.
नि.व.८ ।

शायकपुङ्खा । स्त्री । शरपुङ्खायाम् ।

शायिका । स्त्री । निद्रायाम् ।

शारङ्गः । पुं । हरिणे । चातके । गजे । मयूरे ।
अ.टी.भ. ।

शारदम् । स्त्री । शुकपत्रे । रा.नि.व.१० । पुं ।
शरत्कालीनशालिधान्यभेदे । अयं पश्चिमालीन-
गुणः । च.सू.२७अ. । हरितमुद्गे, धूसरमुद्गे ।
घेमाशुग । रा.नि.व.१६ । र.मा. । वक्रवृत्ते ।
रा.नि.व.२३ । कृष्णमुद्गे । कागशुग । रा.नि.व.
२३ । सप्तपर्णवृत्ते । छात्रिभ गीष्ट । अम. । च.
द.मे.ह.चि. । “वयस्य शारदस्य च” । सरिफायाम् ।
महाराष्ट्रोलतायाम् । कौण्डा । कासवृत्ते । रा.
नि.व.२३ । रोगे । वल्लरे । मे. ।

शारदजलम् । स्त्री । शरत्कालीनजले । See
जलम् ।

शारदमल्लिका । स्त्री । शरत्कालभवमल्लिका-
याम् । भाँदमल्लिका । र.मा. ।

शारदमुद्गः । पुं । हरितमुद्गे । “कपित्थान्
शारदान् सुद्धान्” सि.सो.अ.आ.चि. ।

शारदयावनालः । पुं । शारदीय-यावनाले ।
गुणाः—शोमकरः पिच्छलः शुक्रः शीतलः सधुरः
वयः बल-पुष्टिदय । रा.नि.व.१६ ।

शारदा । स्त्री । काष्ठशारिवायाम् । अनन्तभूज ।
रा.नि.व.१२ । ब्रह्मीशके । रा.नि.व.५ ।

शारदिकः । पुं । शरत्कालीनरोगे व्याक. ।

शारदौ (इन्) । पुं । सप्तपर्णवृत्ते । छात्रिभगीष्ट ।
अम । कच्छटशाले । कौण्डाभाक । र.मा. ।
अपराजितायाम् । ज.द. । स्त्री । (दी) जलविषय-
ल्याम् । शारिवायाम् ।

शारिः (का) । स्त्री । खनामख्यातपवित्रिणि ।
भालिक, मयना । चिका. । शालिधान्यभेदे । च.
सू. २७ अ. ।

शारिवा । स्त्री । (Hemidesmus Indi-
cus, Syn. asclipias pseudosarsa.)
खनामप्रसिद्धलतायाम् । “जम्बू पत्रा दुग्धगर्भा वल्ली
खनामख्याता ।” सु.सू.१८अ. । अनन्तभूज । हिं
अनन्तमूल, उपलसरी । उत. गुयापानमूल । को
शेववेल । तत्पण्यायाः—गोपी श्यामा अनन्ता
उत्पलशारिवा । सा हिवा श्वेता कृष्णा चेति ।
भा.पू.१भ. काष्ठशारिका चेचुरापथे प्रसिद्धा ।
गुणाः—शारिवायुमलं स्वादु सिग्ध शुक्रकरं शुक्र
अग्निमान्धावचिघ्नं श्वासकासवमिहृणाघ्नं विशेषघ्नं

रक्तप्रदरज्वरातीसारनाशनञ्च । मद्.व.व.१ । मधुरे हिमे भूतघ्नो कुष्ठकण्डूज्वरहरे देहदुर्गन्धहरे च । रा.नि.व.१२ । शुक्लं क्षिग्धं खादु अग्निमान्यादिहरञ्च । भा.पू.१भ. । वै.निघ.सा.ज्व.चि.अर्कादि. दुरालभायाम् । पटोलादौ, व्रायत्यादौ । वै.निघ.उन्मा.चि.सारसतृते ।

शारी । स्त्री । कुशे, शरपत्रकुशे, सुस्रतणे । रा. नि.व.८ । शारिकायाम् ।

शारीरम् । स्त्री । (Anatomy.) सुश्रुतादि-वैद्यकसंहितासु शरीरभक्षिकृत्य कृते शरीरवृत्तान्त-व्याख्याने अन्यतमे स्थाने । यत्र शुक्रशीणितशुद्धि-गर्भावक्रान्ति-गर्भ-शरीर संख्या मन्मथशिरा-शिराव्यध-धमनीगर्भिण्योव्याकरणानि कृतानि । सु.शा.च.शा. १अ. । पुं । वष । मे. । See शरीरम् ।

शारीरकग्रन्थः । पुं । श्रीमुखविरचितशारीर-शास्त्रे ।

शारीरगुणः । पुं । देहिकगुणसमष्टौ । सच विंशतिसंख्यकः, यथा:—लघु-गुरु-शीतोष्ण-क्षिग्धरुच-मन्दतीक्ष्ण-स्थिरसरसदु-कठिन-विशद पिच्छल-खर-मृणालसुखसान्द्रत्वा इति । च.सू.१अ. ।

शारीरज्वरः । पुं । देहगतज्वरे । लक्षणं—“शारीरी जायते पूर्वं देहे मनसि मानसः । इन्द्रियाणाञ्च वैकल्यां देहसन्तापलक्षणम् ॥” च.चि. ३अ. ।

शारीरव्रणः । पुं । शरीरसम्बन्धितादिदोष-जनितव्रणे । स द्विविधः शारीरागन्तुभेदेन । यथा—“हिषा व्रणः स विज्ञेयः शारीरागन्तुभेदतः । दोषैराद्यस्तथोरन्यः शलादि-चतसम्भवः । लब्धः कठिनसंस्पर्शो मन्दसाधो महाव्रणः । तुद्यते स्फुरति श्लाघो व्रणो मारुतसम्भवः । तृणामोहज्वरकंद-दाहदुष्टप्रदारणेः । व्रणं पित्तकृतं विद्यादग्न्यैः सावेष्टं पूतिकैः । बहुपिच्छो गुरुः क्षिग्धः क्षिमितो मन्दवेदनः । पाण्डुवर्णोऽल्पसंज्ञो दधिरपाको कफ-व्रणः । रक्तो रक्तसुती रक्तात् द्विजिनः स्याद-न्त्यैः । लङ्मांसजः सखि देशे तरुणस्यानुपद्रवः । धीमतीऽभिनवः काले सुखे साध्यः सुखं व्रणः । गुणैरन्यतमेर्जितस्ततः कृच्छ्रो व्रणः स्मृतः । सर्व-विहीनो विज्ञेयस्तस्यो भूयुपद्रवः ॥” इत्यादि । मा.नि. ।

शार्कः । पुं । शर्करायाम् । छिनि । श.र. ।

शार्ककः । पुं । दुग्धफेने । शर्करापिण्डे । मे. ।

शार्करः । पुं । लोप्रहणे । दुग्धफेने । मे. ।

शार्करमद्यम् (शोषुः) । स्त्री । पुं । शर्करा-धातुकोसिद्धमद्ये । लक्षणं—“शर्कराधातुकोसिद्ध-कथितैः शार्करी मताः ॥” इति । द्रव्यगुणमाला । गुणाः—शीतं वृष्यं दीपनं मोहनञ्च । रा.नि.व. १४ । अन्यः शर्कराजाततीक्ष्णमद्ये । गुणाः—मधुरः रुच्यः दीपनः वक्षिशीघ्रनयः । सु.सू.४प्र.अ. ।

शार्करिलः । वि । शर्करान्वितभूमिजः । शर्करा-भूयिष्ठे । व्याक. ।

शार्ङ्गम् । स्त्री । आर्द्रके । आर्द्रा । रा.नि.व.६ ।

शार्ङ्गधरः । पुं । खनामख्यात-चिकित्सासंय-कारि । ज्वरविशतीकारि ।

शार्ङ्गधरदीपिका । स्त्री । आटमल्लकते शार्ङ्ग-धरटीकाविशेषे ।

शार्ङ्गवेरिकः । पुं । शुष्कोसमानवर्णे स्थावर-विषभेदे । अचि.३स्थान. ५६अ. ।

शार्ङ्गष्टा । स्त्री । काकजडायां । कौटो शुद्ध-कौटिनि । सु.चि.२३अ. । काकमाच्याम् । गुञ्जा-याम् । सु.सू.३८अ. ।

शार्ङ्गा(ङ्ग)ष्टा । स्त्री । महाकरङ्गे । उद्भ्र-करङ्ग । रा.नि.व.६ । वा.उ.२अ. । लताकरङ्ग । काकमाच्याम् । वै.निघ. ।

शार्ङ्गूलः । पुं । व्याघ्रे । रा.नि.व.१६ । चिवक-हले । रा.नि.व.६ । तदाख्य-पक्षिविशेषे । शरणि. । सरभे । मे. ।

शार्ङ्गूलकन्दः । पुं । अरण्यपलाण्डौ ।

शार्ङ्गूलजम् । स्त्री । व्याघ्रनखे । नथी । वै.निघ. ।

शार्ङ्गुरी । स्त्री । रातौ । अ.टी.भ. । रोध्रे । लोथ । वै.निघ. ।

शालः । पुं । राले । धून्ना । रा.नि.व.१२ । हाले । मत्स्यभेदे । आन माह, गंजाड़ । विका. । बले । रा.नि.व.२ । लकुष्ठहले । रा.नि.व.६ । (Shorea robusta.) खनामख्यातवृक्षे । आन गंज । हिं शाल, शालवा । तं एपचेद्गु । ता. कुङ्गिलियम् । गुर्ज, गल । गुणाः—..... कषायः स्वात् व्रणखेदकफकिमीन् । व्रणविद्रधि-बाधित्ये योनि-कर्ण-गदान् हरति ॥” भा.पू.१भ. वटादिः । शङ्खौ । सु.चि.६अ. । अर्जुनहले । प्रियालहले । वै.निघ. ।

शालकम् । स्त्री । नाडीशाले । आटिभाक । वै.निघ. ।

शालकल्याणी । स्त्री । खनामख्यात-पत्रशाल-विशेषे । गुणाः—“शार्कं गुरु च रुच्यं प्राची विष्टभ्य जीर्यति । मधुरं शीतवीर्यं पुरीषस्य च भेदनम् ॥” च.सू.२७अ. ।

शालजः । पुं । शालमत्स्ये । आन माह । श.र. ।

शालञ्चः । पुं । शालिञ्चशाले ।

शालद्वयम् । स्त्री । शालपीतशालयोः । आन, पेशाशांन । सा.कौ. शिलानुशोधने ।

शालनम् । स्त्री । हरितके । आकभञ्जि । वा. चि.७अ. ।

शालनिर्यासः । पुं । राले । धून्ना । रा.नि. व.१२ । भा.म.४भ. पादस्तु टचि. । सर्ज्जहले । रा. नि.व.६ ।

शालपत्र-समपत्नी । स्त्री । शालपर्णाम् । आनपाणि । प.सु. । रत्ना ।

शालपर्णिका । स्त्री । मुरायाम् । एकाशौ, भूरा । वै.निघ. ।

शालपर्णी । स्त्री । (Desmodium gan- geticum, Syn. Hedysarum gange- ticum.) खनामख्यातवृक्षे । आनपाणि । हिं सरिवन । तत्पर्यायाः,—सदला सुपत्नी स्थिरा सौम्या कुमुदा गुहा भुवा विदारोगत्वा अंशमती सुपर्णिका दीर्घमला दीर्घपत्रिका वातघ्नी पीतिनी तन्वी सुधा सज्जानुकारिणी शीघ्रघ्नी सुभगा देवी शीघ्रघ्नी निथला त्रौहि-पर्णिका सुमूला सुरूपा शुभपत्रिका सुपर्णी शालिपत्नी शालिदला विदारी शालपर्णी एकमूला अस्ममती शालानौ शालिका दीर्घाङ्गुः दीर्घपत्रा । गुणाः—“शालपर्णी गर- च्छद्भि-ज्वर-आसातिसारजित् शीघ्र दीर्घवहरी बृहस्पृक्ता रसायनी ॥” तिका विषहरी खादः लतकासन्निभिप्रणत् ॥” भा. । रा.नि.व.४ । See अंशमती ।

शालपर्णादिः । पुं । तदादिद्रव्यगणे । यथा—शालपर्णी-पृश्निपर्णी-वाध्यालक विल्लशलाटुषु । आनपाणि, छाकूट, वेलेङ्गा, वेणुशुटे । च.न.र.पि.चि. शालपर्णादिः । “शालपर्णीवला- विल्लैः पृश्निपर्ण्या च साधिता । दाडिमाम्ना हिता पेया पित्तघ्ने आतिसारिणाम् ॥”

शालमर्कटः (कः) । पुं । दाडिमहले । वै.निघ. ।

शालरसः । पुं । राले । धून्ना । रा.नि.व.१२ ।

शालवः । पुं । लोप्रहणे । श.र. ।

शालवर्गः । पुं । शालसारादिवर्गे । भा. ।

शालवेष्टः । पुं । शालनिर्यासे । धून्ना । विका. ।

शालशालकम् । स्त्री । नाडीशाले । वै.निघ. ।

शालसारः । पुं । शालहले । सु.सू.३८अ. । हिङ्गुहले । विश्वः ।

शालसारादिः । पुं । तदादिद्रव्यगणे । यथा—“शालयुग्मं करङ्गी द्वौ खदिरश्चन्दनद्वयम् । गद्भाण्डोऽज्जुनीमूर्जौलोप्रयुग्मधवास्तथा । शिरोवा- गुरुकालीयपूगपूतिकककटाः । शालसारादिरप्यथ गणः श्लेष्मगक्षपहः ॥” शालयुग्मं शालप्रियालौ । गद्भाण्डो भौटिरिति प्र. । पूतिको गन्धमादुलिः । सा.कौ. ।

शाला । स्त्री । तरुशाखायाम् । गृहे । विका. ।

शालाककूटकम् । स्त्री । चाणक्यमूलके ।

शालाकौ (इन्) । पुं । अस्त्रवैद्ये ।

शालाक्यम् । स्त्री । आयुर्वेदस्य अष्टविधतन्त्रा-न्यतमे । तत्र ऊर्ध्वज्वरतरोगाणां श्रवणनयनाद्या-श्रितरीगाणाञ्चोपशमनार्थम् । सु.सू.१अ. । “शिरी- रोगा नेत्ररोगाः कर्णरोगा विशेषतः । भूशङ्ककण्ड- मन्वासु ये रोगाः सम्भवन्ति हि । तेषां प्रतीकार- कस्य नासावर्त्तान्नानि च । अभ्यङ्गसुखगण्डू- क्रियाः शालाक्यनामकाः ॥” वेद्य.सं.२अ. ।

शालाङ्गारः । पुं । कर्षकारशालाग्रौ । कामात्र आनेत्र आश्विन । रस.चि.६अ. । शालकाष्ठाङ्गारे ।

शालाजिरः । पुं । शरावे । भूरा । विका. ।

शालाङ्घ्रिः । पुं । शालभेदे । आनिकुभाक । श.र. ।

शालानो । स्त्री । विदार्याम् । आनपाणि । श.र. ।

शालामर्कटकम् । स्त्री । चाणक्यमूल । रा.नि. व.७ । बालमूलके । भा.पू.१भ. शा.व. ।

शालामुखः । पुं । कणशकतखलत्रौहिषाद्ये । “शालामुखः कणशकः कणशकखल उच्यते ॥” भा. पू.१भ.शा.व. ।

शाल.मृगः । पुं । शगालः । चारा. ।

शालावकः। पुं। प्रसहजातीय-शालविशेषः।
केडे। विडाली। रा.नि.व.१६। वानरे। कुकुरे।
अम। सगे। इति। श.र.

शालिः(धान्यम्)। पुं, स्त्री। हैमन्तिकधान्यम्।
आमन धान्यं, ऐश्वर्यक धानं। देशभेदेन तस्य
नानाभेदा दृश्यन्ते। ते च यथा—शालिमहा-
शालिः कलमः तूष्णकः शकुनाहतः सारासुखः
दीर्घशूकः रोध्रशूकः सुगन्धकः पतङ्गः तपनीयश्च।
एते निर्दोषाः शालयः। गुणाः—वज्रात्यवर्चसः
खादुपाकरसाः क्षिप्वा हृष्याः कषायानुरसा लघवः
पथ्या मृदला हिमाश्च। वा.सू.६७। न मधुरा
वीर्यतः शीता लघुपाका बलावहाश्च। सु.सू.३८
अ। शालिः कलमः सुगन्धकः शकुनाहतः महा-
शालिः शीतभीरुकः रोध्रपुष्पकः सहिषमस्तकः
कहमकः पाण्डुकः सदादूषकः पुष्पाण्डुकः पुण्ड-
रीकः काञ्चनकः दीर्घशूकः ह्यनकः दूषकः मङ्गा-
दूषकश्च। सु.सू.४६अ। गुणाः—मधुराः शीताः
लघुपाका बलकराः पित्तघ्नाः वातकराः क्षिप्वाः
वज्रात्यवर्चसश्च। राज.। शालिसामान्यगुणा—
मधुरा रूपाः। राजनिघण्टुस्तु शालिधान्यस्य दश-
भेदानाह, राजान्नपटिकक्षणरक्तमुखस्थूलाणुगन्ध-
निरापत्रीहय इति दश भेदाः। एषां विशेषाः
स्वपर्याये द्रष्टव्याः। “राजान्नं दीर्घशूकः खरिपुदिव-
सजः पटिको वर्णतो ह्ये नि.शूको सुखशालिः
स्वगुणविशदितः स्वाभिधानास्त्रयोऽन्ये। मासैर्योऽन्य-
स्त्रिभिः स्यात् स भवति निरपो वापि वृष्टान् सुभू-
रेषः स्यादन्नोद्भिस्तज्जलदिति दशविधाः शालयस्तु
प्रसिद्धाः॥ रा.नि.व.१६। हारीतस्तु शालीना-
महादशभेदानाह। भा.। “रक्तशालिमहाशालिः
कलमः पटिकोऽपरः। खड्गरीटापसाहो च जोर-
कान्या कपिजला। सौगन्धो शूकला चान्या विल-
वासो कचोरका। गुरुडा रक्तवन्तो च कलमान्या
तथापरा। विलजा मागधी पीता ता अष्टादश
शालयः। देशे देशे विभिन्नानि नामानि परि-
लक्षयेत्। गुणैः समानैः सर्वान्मान भूमिभागोन्नवान्
विदुः। शालयस्त्वन्नरीहाय मृदला बद्धवर्चसः।
क्षेमकाले सुपथ्या मृदला वातला हिमाः।”
अदि.१५अ.। लक्षणं यथा—“कण्ठेन विना
युक्ता हैमन्ताः शालयः स्युताः।” गन्धसंगे।
गङ्गाशैलकुल। तिका.। कण्ठजीरके। रा.नि.व.
६। रसालिखी। वै.निघ.। [कुम्भ]। श.र.।

शालिका। स्त्री। विदारिकायाम्। ईहे-

शालिजः(जाहकः)। पुं। खट्टाशाण्डे।
शोणितो। च.द.वा.व्या.चि.।

शालिञ्चः(ञ्चो)। पुं, स्त्री। खनामख्यातशक-
भेदे। शालिञ्चो शोक, शक्ति शोक। तत्-
पर्यायाः—पचूरः पतकः शालञ्चः शालाचिः
शालिञ्चा शितशकः सितसारः पतकेष्टः लोह-
मारकः। गुणाः—शालिञ्चो दीपनस्तिकः प्रीहाशः-
कफपित्तजित्।” राज.३प.।

शालिदला। स्त्री। अशुभत्याम्। शालिपानि।
रा.नि.व.४।

शालिनाथः। पुं। रसमञ्जरीकारे।

शालिनी। स्त्री। पञ्चकन्दे। रा.नि.व.१०।
मेथिकायाम्। वै.निघ.।

शालिपर्णिका। स्त्री। सुरामास्याम् वै.निघ.।

शालिपर्णी। स्त्री। अशुभत्याम्। शालिपानि।
रा.नि.व.४। च.द.व्या.चि.। “शालिपर्णीप्रतिपर्णी”
माषपर्ण्याम्। भा.व.३। मेदायाम्।
प्रतिपर्ण्याम्। वै.निघ.।

शालिपिष्टम्। स्त्री। स्फटिके। तिका.।

शालिमूलम्। स्त्री। हैमन्तिकधान्यमूलं। च.
चि.३अ.।

शालिराट्। पुं। महाशाली, राजशाली।
भक्त धानं। प.सु.।

शालिशक्तः। पुं। शालिधान्यकृतसक्तुके। गुणाः
—“मधुरा लघवः शीताः शक्तवः शालिसम्भवाः।
याहिणो रक्तपित्तघ्नाः लघ्ना-च्छर्दि-ज्वरपक्षाः॥”
च.सू.२७अ.।

शालिहोत्रः। पुं। तन्नामकाश्वशास्त्रप्रणेतारि-
कृषिविशेषः। घोटके। तिका.।

शालिहोत्रम्। स्त्री। नकुलकृते अश्ववेद्यक-
विशेषः। अपरं भोजराजकृतञ्च।

शालो। स्त्री। कणजीरके। रा.नि.व.६। मेथि-
कायाम्। शालपर्ण्याम्। दुरालभायाम्। वै.निघ.।

शालीना। स्त्री। मिश्रयाव्यक्षुपे। मउन्निग्राह्।
रा.नि.व.४।

शालु। स्त्री। शालुके। शानूक। श.र.। पुं।
मेके। हे.च.। चोरक-नामगन्धद्रव्ये। गैठेना
विशेषः। मे.।

शालु(लू)कम्। स्त्री। पञ्चकन्दे। अक्षेत्र

गैण्डो, शानूक। रा.नि.व.२३। अम.। हिं कसेव
भिखीडा। तं जानिकाय। तत्पर्यायाः—पङ्क-
शूरणं शालुकं शालुकं शालुकः गीपभद्रं। गुणाः—
शीतलं वृष्यं पित्तदाहसघ्नं गुरु दुर्जरं खादुपाकं
लघ्व-वात कफकरं संघाहि मधुरं रुच्यं। तत्-
वालम् अनातम् जीर्णम् व्याधितम् कृमिभक्षितम्
अग्रादिदूषितञ्च वज्रम्। तथातिजीर्णम् अंकाजो-
त्यम् अतैलादिसिद्धं कर्कशमतिक्रीमलं व्यालादि-
दूषितं मूलकं विना शुष्कञ्च श्रावं नाश्रियात्। भा.
पू.१भ.शा.व.। च.द.वा.व्या.चि.। अश्वगन्धातैले।
जातीफलं। रा.नि.व.१२। वै.निघ.२भ.अ.च.चि.
पिप्पल्यादिचूर्णे।

शालूकः। पुं। मण्डूके। रा.नि.व.१६। पद्मादि-
मूले। तिका.।

शालूरः। पुं। मेके। अम.। पञ्चकन्दे। वै.निघ.।

शालूरकः। पुं। पुरीषजकृमिभेदे। च.वि.७अ.।

शालूरपर्णी। स्त्री। ब्रह्मशकं। विम्वीशकं।
“शालूरपर्णीमालूर” भा.म.१भ.जिज्ञाकञ्च.चि.।

शालेयः। पुं। मधुरिकायाम्। रा.नि.व.४।
च.सू.२७अ.। स्त्री। शालिधान्यक्षेत्रे। रा.नि.व.२।
बालमूलके। भा.पू.१भ.शा.व.। स्त्री। मिश्रया-
याम्। मेति। रा.नि.व.४। शुलफायाम्। कुन्का।
वै.निघ.।

शाल्मलः(कः)। पुं। मोचरसे। रा.नि.व.८।
भेष-स्त्रीरो.प्रहरारिसे। शालालीहवे। शिभूज
गोह्। श.र.।

शाल्मलिः। पुं, स्त्री। (Bombax mala-
barica Syn. Salmalica malabarica.)
खनामख्यातमहातरी। शिभूज गोह्। हिं श्रेष्ठल,
श्रेष्ठुर। उत् वीन्तरी। ता. पुला। सं श्रावरि।
प.सु.। तत्पर्यायाः—पिच्छिला पूरणी मोचा
स्थिरायुः तूलिफला दुरारीहा शाललः शाललकः
अपूरणी निर्गन्धपुष्पो तूलिनी कुकुटी रक्तपुष्पा
कण्टकारी मोचनी श्रीमूलः कदला चिरजीवी
पिच्छिलः रक्तपुष्पकः तूलवः मोचाव्यः कण्टक-
द्रुमः कुकुटी रक्तोत्पलः रस्यपुष्पः बहुवीर्यः यमदुमः
दीर्घदुर्ः स्थूलफलः दीर्घायुः। गुणाः—वृष्यो बल्यः
खादुः शीतः कषायो लघुः क्षिप्वाः शुक्रश्लेष्मवर्धनश्च।
तद्रसस्तुष्टु एव, याही कषायश्च। तत्पुष्पफलमपि
तत्समगुणमेव। रा.नि.व.८। तत्पुष्पं घृत-
सन्धवसाधितं प्रदरं रसे पाके च मधुरं कषायं

गुरु शीतलं याहि वातलञ्च। भा.पू.१भ.शा.व.।
कृमिमेहघ्नं रुच्यपुष्पं पाके कटु लघु वातकफघ्नञ्च।
स.सू.४६अ.। च.द.व्या.व्या.चि.। विफलादी।
“विफला शालाली राज्ञा।”

शाल्मलिकः। पुं। रोहितकवृक्षे। ब्रह्म
द्रोण। रा.नि.व.७। च.वि.८अ.।

शाल्मलिनो। स्त्री। शालालिहवे। श.र.।

शाल्मलिपत्रकः। पुं। सप्तपर्णवृक्षे। छातिम
गोह्। रा.नि.व.१२।

शाल्मलो। स्त्री। शालालिहवे। शिभूज गोह्।
अम। मोचरसे। च.सू.४। शिशपावृक्षे। तिका.।

शाल्मलोकण्टकः। पुं। प्रसिद्धः। शिभूज-
कैण्डो। अयं व्यङ्ग्यः। वा.उ.३२अ.।

शाल्मलीकन्दः। पुं। खनामख्यातमहाकन्दे।
स भागीरथीतरी प्रसिद्धः। श्रावरीकन्द इति च
महाराष्ट्रादी ख्यातः। शिभूजगोह्। भूज। तत्-
पर्यायाः—विजुलः वनवासकः वनवासो मल्लः
मल्लना। गुणाः—मधुरः मल्लसारणः शीतः
पित्तदाहशीफघ्ननापघ्नश्च। रा.नि.व.७।

शाल्मलीकल्पः। पुं। वैद्यशास्त्रान्तर्गतचिकित्सा-
कल्पभेदे। ज.द.।

शाल्मलीफलः। पुं। तेजःफलवृक्षे। तेजवण।
रा.नि.व.११।

शाल्मलीफलकम्। स्त्री। चरादिशस्त्राणाम्
धारासंस्थापनार्थककेशकाष्ठपटके। सु.सू.८६अ.।

शाल्मलीवेष्टः(कः)। पुं। मोचरसे। शिभूज-
गोह्। रा.नि.व.८। भा.म.१भ.अ.सा.चि.
समन्नादिचूर्णे। “शाल्मलीवेष्टो रोधः।”

शाल्मलीसखनिथ्यासः। पुं। मोचरसे।
भेष.ध्वजभ.चि.। रस.र.कामदीपकरसे।

शाल्वणखेदः। पुं। वातव्याधी खेदविशेषः।
यथा—“काकील्यादिः सवातघ्नः सर्वान्द्रव्य-
संयुतः। सानूपीदकमांसस्तु सर्वान्द्रव्यसमन्वितः।
सखीणः सखलवणः शाल्वणः परिकीर्तितः।
तेनोपनाहं कुर्वीत सर्वदा वातरोगिणाम्।” सु.
चि.४अ.। वातघ्नो भद्रदायादिः काकील्यादिश्च
सौष्ठवः। मांसिनादीषधं तुल्यं यावदन्नेन चाक्षता।
पट्टे स्यात् खेदनायकं काक्षिकायक्षनिमित्तं।
चतुःक्षेत्रे तावान् स्यात् सुखिधत्वं यती मवेत्।

समस्तं वर्गमङ्गं वा यथालाभमयापि वा । प्रयुज्यतेति वचनं सर्वत्र गणकर्मणि..... ।" शालय-
खदः । जीवनीयमशक, गुडूटी, कौकडा-
शुकी, वंशलोचना, पद्मकाष्ठ, शक्ति, वृद्धि,
मेवमाङ्ग, कुड, हरिद्रा, वरुणवृक्ष, मेवशुकी,
वाडिगाला, गोरक्षकुलिग्रा, आलाकुशी,
शर, बाँटी, श्वेत-आकम्प, गुलक, गोकुर,
पायणभेद, वृद्ध-आकम्प, शतशुकी, पुनर्वा,
वज्र-आटा, धुतूरा, वामनशक्ति, विहाति, यव,
कुल, कुलथ एवम् दशशुल, अथोत्के ९ भाषा
मिति ८ पत्र । च.द.वा.व्या.चि. ।

शिवः (कः) । पुं । शिशु । रा.नि.व.१८ ।

शिवरः । पुं । शिवरली । पाटिशालोक्ष ।

मे । भा.म.४भ.नेवरीचि. । "अरिष्टदलशिवर..." ।

शिवरकरोधः । पुं । अक्षिमेवनापरसंज्ञे
खनामखातवत् । पाटिशालोक्ष । वा.सू.१५अ.
रीधौ ।

शिवरभेदाख्य(त्त)म् । स्त्री । ताम् । हे.च. ।

शिवरी । स्त्री । शुकशिव्याम् । आलाकुशी ।
मे. । See कपिकच्छू ।

शिवकुलः । वि. भासाशनि । हे.च. ।

शिशपा । पुं । (Dalbergia sis'u.) A
Timber tree. खनामखातवरी । शिष्ट ग्राह ।
हिं शीसव, शिश, शीसह । तं शिशकर । ता-
जानुककुट्टह । पंशकैदर । तत्पथ्यायाः,—
पिच्छिला अगुरु कपिला भग्नगर्भा अगुरुशिशपा
युगपत्तिका कणसारा अगुरुसारा पिपला पिच्छला
वीरा रालानुसार्यम् घृष्टिका । कैषाचिन्मते भग्न-
गर्भा कपिः शिशपायाः संज्ञा । यथा—"सा चेत्
कपिलवर्णा स्यात् भग्नगर्भा निगद्यते ॥" सा विधा
कण-श्वेत-पीतभेदेन । सा गुणाः—तिक्ता कटु-
रुष्णा कफ-वातघ्नी दीपनी शीघ्रातिसारघ्नी च ।
"श्वेतादिशिशपा तिक्ता शिशिरा पित्तदाहनुत् ।
कपिला शिशपा तिक्ता शीतवीर्या श्यामपट्टा ।
वातपित्तज्वरघ्नी च हृदिहृक्काविनाशिनौ । शिशपा-
नित्यं वण्यं हिमं शीघ्रविस्पर्जित् । पित्तदाह-
प्रशमनं वण्यं रुचिकरं परम् ॥" रा.नि.व.८ ।

शिकतावलम्बनम् । स्त्री । जलस्य शीतली-
करणीपाथविशेष । सु.सू.४५अ. ।

शिकथ(क)म् । स्त्री । मधूच्छिष्टे । यम् । तत्-
पथ्यायाः,—शिकथकं मोदनं मचिकामलं चौद्रेयं
पीतरागं काचं विषसं उच्छिष्टमोदनं सिग्धं
माचिकजं चौद्रेयं द्रावकं मचिकाशयं मधूजं मधु-
सम्भवम् मधूत्थं मधूत्थितं मधूच्छिष्टं मधुशेषम् ।
गुणाः—पिच्छिलं स्वादु कुष्ठघातरक्तघ्नं कटु स्रु-
क्षिग्धं लेपेन स्फुटिताङ्गविलोपनम् । रा.नि.व.
१३ । अपिच—".....भूतघ्नं व्रणरोपणम् ।
भग्नसम्मानकृद्वात कुष्ठ बीसर्प-रक्तघ्नम् ॥" भा. ।

शिकथम् । स्त्री । द्रव्यरचनार्थं रज्जु कृताधारे ।
शिका । श.र. । जलप्रसादनार्थं पात्ररचनाधारे-
विशेष । सु.सू.४५अ. ।

शिवखण्डः (कः) । पुं । मयूरपुच्छे । अम. ।
काकपत्रे । जूगपि । मे. । श.र. ।

शिवखण्डिकः । पुं । कुकुटे । भा. । स्त्री । (का)
गुह्यायाम् ।

शिवखण्डिनी । स्त्री । गुह्यालतायाम् । प.सू.र.
सा.सं.रसप्रकरणे । यूथिकायाम् । र.मा. । मयूर्याम् ।

शिवखण्डी (इन्) । मयूरे । मयूरपुच्छे । मे. ।
कुकुटे । हे.च. । स्त्री । गुह्यालतायाम् । रा.नि.
व.३ । खण्डयूथिकायाम् । रा.नि.व.१० ।

शिवखरम् । स्त्री । पुलके । रोमांशु । माणिक्य-
विशेष । चिका. । कचे । मे. । लवङ्गे । त्रचाये ।
पञ्चतायं ।

शिवखरा । स्त्री । मूर्ल्यायाम् । शूर्पा । श.च. ।

शिवखरिचरणम् । स्त्री । अपामार्गमूले । वै.
निघ.२भ.उन्मा.चि. ।

शिवखरिजः । पुं । अपामार्गे । आंशां । मेघ.
ने.री.चि.भा.म.४भ. ।

शिवखरिणी । स्त्री । दधिले । द्राचान्तरे ।
रीमराज्याम् । मे. । रा.नि.व.२३ । नवमज्जिका-
याम् । रा.नि.व.१०।२३ । तन्नामकसम्मानविशेष ।

तत्र द्रव्याणि दधि ३२ पलं, खण्डस्याष्टपलानि,
तत्परिमितं मरिचचूर्णे लग्नेलाचूर्णञ्च, मध्वाज्ययोः
प्रत्येकं पलचतुष्टयम्, एकत्र भाण्डे संस्थाप्य हिम-
वासिता शिवखरिणीलुच्यते । रा.नि.व.२२ । एवं
मज्जिकादयो बहुविधशिवखरिणी ज्ञेयाः । मूर्ल्या-
याम् । श.च. ।

शिवखरिलोहितः । पुं । भूकदम्बे । कूक्र-
णौका । श.च. ।

शिवखरी (इन्) । पुं । कुन्दुरो । कूक्र-
णौका । रा.नि.व.१२ । सामान्यथावनाले । खनौ । रा.नि.
व.१६ । सगविशेष । तन्मांसं लघु हृद्यं बलपदच ।

रा.नि.व.१७ । अपामार्गे । रा.नि.व.४ । च.द.र.
सा.सं. विसृचीयोगे । वा.सू.१५अ. श्यामादिः ।

भा.म.४भ. कर्णरो.चि. वन्दाके । भा.म.४ । रा.
नि.व.५ । कर्कट-शृङ्गाम् । कौकडा शूको ।

रा.नि.व.६ ।

शिवखा । स्त्री । चूचके । रा.नि.व.१८ । सूत्र्यायां ।
शाखायाम् । चूडायाम् । मे. । मयूरशिव्यायाम् ।

विशकाङ्गनिशा । रा.नि.व.५ । शिरोमध्यकेशे ।
टिकि । अम. । खरज्वरे । श.र. । तरसुले । हे.च. ।

तुलनीयते । जटामास्याम् । वचायाम् । वै.निघ. ।
प्रपटे, घदग्ने ।

शिवखाकरम् । स्त्री । गृज्जने । गोजर, भा.न-
गर्भ । रा.नि.व.७ ।

शिवखाच(व)लः । पुं । मयूरे । चिका. ।

शिवखाधरः(धारः) । पुं । मयूरे । चिका. ।

शिवखामूलम् । स्त्री । गृज्जने । गोजर-शूर्पा ।
रा.नि.व.७ ।

शिवखालः । पुं । मयूरे । वै.निघ. ।

शिवखालुः । पुं । मयूरशिव्यायाम् । रा.नि.व.५ ।

शिवखावली । स्त्री । मूर्ल्यायाम् । शूर्पा । श.च. ।

शिवखवरः । पुं । पणसवत् । कौठाल ग्राह ।
श.मा. ।

शिवखावला । स्त्री । मयूरशिव्यायाम् । रा.नि.व.५ ।

शिवखावान् । पुं । चितकवत् । अम. । भाष-
पक्षिणि । वै.निघ. ।

शिवखावृत्तः । पुं । उददीपाधारे । नौपगाह ।
वा डेलुके ।

शिवखकण्डम् । स्त्री । तुल्यके । ऊँते । रा.
नि.व.१३ ।

शिवखकुन्दः । पुं । कुन्दरुखीयाम् । कूक्र-
णौका । का.भ.न. ।

शिवखद्योवम् (वा) । स्त्री, स्त्री । तुल्यके ।
अम. । भा.म.१भ.व्या.चि. । ज्वरादुशरसे "दाह-
मूषा शिवखीयाम् ।" (वम्) ; का.भ.पाषाणे,
तुल्यके । रा.सा.सं. । [वै.निघ. ।

शिवखध्वजः । पुं । धूमे । चिका. । मयूरे ।

शिवखिनो । स्त्री । मयूरशिव्यायाम् । नौक-
कृत्नेत्र ग्राह । रा.नि.व.५ ।

शिवखिनोफलः । पुं । शिरोषवत् ।

शिवखिपुच्छम् । स्त्री । मयूरपुच्छे । श.र. ।

शिवखिपुच्छभूतिः । स्त्री । पुच्छमखनि । च.
द.हिका.शा.चि. ।

शिवखिप्रियः । पुं । लघुवदरे । छोटिकूल ।
रा.नि.व.१ ।

शिवखमण्डलः । पुं । वरुणवत् । वरुण-
ग्राह । श.र. ।

शिवखमन्यः । पुं । गणिकारिकायाम्, गनित्रि ।
रस.र. श्लोपदचि. ।

शिवखमुखी । स्त्री । मयूरशिव्यायाम् । वै.निघ. ।

शिवखमूलम् । स्त्री । गृज्जने । गोजर मूला ।
रा.नि.व.७ ।

शिवखमोटा (दा) । स्त्री । मज्जिदायाम् ।
त्राङ्गनो । रा.नि.व.६ ।

शिवखयूपः । पुं । श्रीकारिखगे । रा.नि.व.१६ ।

शिवखवर्चकः । पुं । कुषाण्डे । श.र. ।

शिवखाडवरसः । पुं । गुह्याधिकारे रसः ।
पाठः—"मारितं सूतताम्नाभं गन्धकं माचिकं
समम् । मर्दयेच्चित्रकाद्रावैः धवचारयुतं दिनम् ।
विगुञ्जं भवेन्नित्यं नागवल्लीदलेन वा । वातगुह्यहरः
ख्याती रसोऽयं शिवखाडवरः ॥" रस.र. ।

शिवखिहृष्टो । स्त्री । मज्जालाचुपे । वै.निघ. ।

शिवखी (न) । पुं । चितकवत् । छिता ग्राह ।
रा.नि.व.६ । वै.निघ. कर्णक.ज्व.चि.वौजपूरलेपे ।

मयूरे । मेधिकायाम् । श्रेष्ठि । रा.नि.व.२३ ।
विषमेदि । प.सू. । सुनिषचशक्ते । भा.पु.१भ.शा-
व. । अपामार्गे । आंशां । र.सा.सं. । छोटके ।

हे.च. । कुकुटे । हवे । मे. । शुकशिव्याम् ।
आलाकुशी । प.सू. । वकपक्षिणि । चिका. ।

पित्ते । वै.निघ. ।

शिवखीवधुः । स्त्री । सितावरीचुपे । उज्जनि
आक. । रा.नि.व.४ ।

शिवगूडिः । स्त्री । खनामखातवत् । हिं चक्री
ज्ञी । गुणाः—कटुः रुष्णा वातघ्नी पृष्ठशूलघ्नी योनि-
रसायनी देहदायकरी च । रा.नि.व.४ ।

शिशुः । पुं । (Moringa pterygosperma Syn. Hyperan-thera Moringa.) Horse-radish tree. खनामखातपदशके, शोभाजनहृत् । मजिना गाह । सु.सू.३८५. वम्. पीतसंगवा । हिं सोहृन्ना । दा.हिं सुहृन्ना भाह । ता. मोहृन्ना । तै. सुतुगचदुसुनग । तत्. पय्यायाः,—शोभाजनः तौष्ण्यः अचिवः अचौवः मोचकः शोभाजनः शोभाजनः विदधनाशनः मधु-गुञ्जनः हरितशकः शाकपत्रः शिशुकः उपदशः अमादंशः कोमलपत्रकः बहुमूलः दंशमूलः तौष्ण्य-मूलः उयः कामिनोः शोभनकः शोभाजनः सुभाजनः सुतीक्ष्णः वनपत्रकः अतमरिचः कटुकन्दः तौष्ण्यः गन्धकः काचोवकः सेचकः आचौवः शुभाजनः स्त्रीचित्तहारी द्रविणनाशनः कृष्णगन्ध-मूलकपर्णो मोचः जलप्रियः सुखमोदः रुचिराशनः आचुष्यः । गुणाः—कटु-तिक्तौष्णः तौष्ण्यः वात-कफघ्नः मुखजाद्यहरः रुच्यः दीपनः त्रणनाशनश्च । शिशुश्चभेदः अतपीतनीलरक्तभेदेन । रा.नि.व.८ । विशेषास्तत्त्वव्याये मर्याः । शाके । अम. ।

शिशुजम् । स्त्री । शिशुपत्रे । शिशुबीजे, यत् अतमरिचमित्युच्यते । अम. ।

शिशुतैलम् । स्त्री । शिशुबीजोद्भवतैले । मजिना वौक्षेज्जैतन । मं. सेगुतेल । गुणाः—कटु उष्णं कफघ्नं वातघ्नं त्वग्दीपनप्रकण्डूतिशोफघ्नं पिच्छि-लघु । रा.नि.व.१५ ।

शिशुपुष्पम् । स्त्री । शोभाजन-पुष्पे । मजिनात्र फूल । तद्गुणाः,—“शिशोः पुष्पञ्च कटुकं तौष्ण्यं चायुशीयतु । क्रिमिजत् कफवातघ्नं विद्रधि-शोह-गुञ्जितु ॥” भा. ।

शिशुफलम् । स्त्री । शोभाजनफले । मजिनात्र थाड़ा । गुणाः—खादु कषायं अपिदीपनं कफ-पित्तघ्नं शूल-कुष्ठ-चय-शस-गुञ्जनाशनञ्च ।

शिशुबीजम् । स्त्री । अतमरिच । “शोभाजनस्य बीजं तत् अतमरिचं खतम्” । श.च. । तद् गुणाः,—“आचुष्यं शिशुजं बीजं तौष्ण्यं विष-भाशनम् । अहृत् कफवातघ्नं तत्रस्थन्तु शिरोति-गुत् ॥” भा. ।

शिशुशाकम् । स्त्री । मरिच । मजिनाभाक । मं. सेगुपत्र । कं. हृदयपत्रे । गुणाः—रुच्यं वात-कफघ्नं कटुष्णं दीपनं पथं कृमिघ्नञ्च । रा.नि.व.७ ।

शिशुद्रवम् । स्त्री । शिशुबीजे । वै.निच. ।

शिशुवाणकः । पुं । कफे । नासामले । नाटकत्र पोटा । उषा । वाजिनो नासागतरीगविशेषः । ज.द. ।

शिशुवाणम् (णिका) । स्त्री । स्त्री । काचपात्रे । विका । लौहमले । मधुर । नासामले । शिक्नि । मे. ।

शिश्वितः । वि. प्राते । श.र. ।

शिश्विनो । स्त्री । नासिकायाम् ।

शिशुङ्काको । स्त्री । आसुतविशेषः । गुणाः—रोचनी लघुञ्च । च.सू.२७५. । यथा—“शिशुङ्काको राजिकायुक्तः स्यान्मूलकदलद्रवः । सर्षपस्वरसेवापि शालि-पिष्टक-संयुतेः । शिशुङ्काको रोचनी गुर्वो पित्तघ्नं सकरी खता ॥” रा.नि.व.१४ । भा. ।

शितः । पुं । द्रवे । स्त्री । रजत । अने.अनि. । वि. कृशे । विश्वः ।

शितकरः । पुं । कर्पूरे । रा.नि.व.१२ ।

शितकर्णी । स्त्री । वासायाम् । वासक गाह । रा.नि.व.४ ।

शितच्छत्रा । स्त्री । शताह्वयाम् । वै.निच. ।

शितद्रुः । पुं, स्त्री । चौरमोटे । क्रौञ्चकड़ा । र.मा. । शतद्रुनयाम् । अ.क. ।

शितनिगुण्डो । स्त्री । कृष्णनिगुण्डायाम् । कागनिशिका । र.स.र.वाल.चि. ।

शितपर्णः । पुं । चद्रसूक्त । वै.निच. ।

शितपुष्पः । पुं । शिरोपहृत् । रा.नि.व.६ ।

शितपुष्पकम् । स्त्री । काशटणे । रा.नि.व.८ ।

शितशाकः । पुं । शालिञ्चशाके । भागि-भाक । प.सु. ।

शितशिवम् । स्त्री । सैन्धवलवणे । वै.निच. । मिश्रयायाम् । स्त्री । शताह्वयाम् । वै.निच. ।

शितशिशपा । स्त्री । अत-शिशपायाम् । आनामि । रा.नि.व.६ ।

शितशुकः । पुं । यवे । यव । चिका । गोधुमे । गोम । चिका ।

शितसारः । पुं । तिन्दुकहृत् । गावगाह । अम. ।

शिताद्रिकर्णी । स्त्री । अतापराजितायाम् । रा.नि.व.२३ ।

शितावरः (री) । पुं, स्त्री । सुनिषक्त । उडुनिशाक । सोमराज्याम् । (गोशराजी । वै.निच. । रा.नि.व.४ ।

शितिः । पुं । भूजहृत् । उडुनिशाक गाह । मे. । वि. शुभे । कृष्णे । मे. ।

शितिकण्डः । पुं । दाल्पदपण्डि । डाक-पाथी । विका ।

शितिचारः । पुं । सुनिषक्त । उडुनिशाक । जटा ।

शितिच्छदः । पुं । हंसे । श.र. ।

शितिपत्रः । पुं । हंसे । श.र. ।

शितिमारकम् । स्त्री । शालिञ्चशाके ।

शितिमूलकम् । स्त्री । उशीरे । (वर्णाभूज । रा.नि.व.१२ ।

शितिवरः (वारः) । पुं । सुनिषक्तशाके । उडुनिशाक । भा.पू.१५.भा.व. ।

शितिसारः (कः) । पुं । तिन्दुकहृत् । गाव गाह । अम. ।

शितिसिम्बिनो । स्त्री । श्यामालतायाम् ।

शितिलः । वि. पीडनाचने । शिथिलत्व खलिकयन्तदोषः । सु.सू.७५. ।

शितिः । अर्थनि ।

शिफः । पुं । मूले । अ.टी.विद्याविनोदः ।

शिफा । स्त्री । तदमूले । शिकड़ । अम. । शता-ह्वयाम् । रा.नि.व.४ । हरिद्रायाम् । रा.नि.व.६ । जटा । मांस्याम् । मे. । पञ्चकन्दे । वै.निच. ।

शिफाकः (कन्दः) । पुं । पञ्चमूले । भागूक । श.च. । अम. ।

शिफाधरः । पुं । शताह्वयाम् । श.च. । मधुरे ।

शिफार्हः । पुं । वटहृत् । रा.नि.व.११ ।

शिशुडी । स्त्री । खनामखातचुपे । हिं चकीनी । तत्पय्यायाः,—मतिदा पङ्कज्यहारिणी द्रवत्पत्री वातघ्नी बल्या गुच्छपुष्पो । तद्गुणाः—कटु-रुच्यं वातघ्नी पृष्ठशूलघ्नी योगेन रसायनी दीहदाह्यकरी च । रा.नि.व.४ ।

शिक्षः । पुं । पञ्चमहं चपे । डाकपा । श.च. ।

शिक्षा (स्त्रिः) । स्त्री । शिक्षिष्यान् । रा.नि. व.१६ । सजायादिकोशे । उ.टी. । हिमङ्गा । य.

र. । खनामखातलतायाम् निम गाह । हिं शेवि । वम्. शिगा । तत्पय्यायाः,—वीजगुनिः शिक्षी । सा तु शिक्षी पुस्तकशिक्षी भेदेन द्विविधा । गुणाः—शिक्षीद्वय रसे मधुरं प्राके हिमं गुरु बलकरं दाह-करं श्लेष्मकरं वातपित्तहरञ्च । भा.पू.१५.भा.व. । “शिक्षा तु विविधा रुच्यवातला स्वाद शीतला । विष्टभिनी कषायाप्रिविष्टयुक्तकफनाशिनौ ॥” राज. ३५. । शिक्षी रुचा कषाया च कोष्ठं वातप्रकी-पनी । न च हृद्या न चक्षुष्या विष्टभ्य च विपच्यते । शिक्षीजातिगुणाः—“गुर्वोऽयं मधुरा शीता बलघ्नाः रुच्यालिकाः । सखे हा बलिभिर्भोज्या विविधाः शिक्षिजातयः ॥” च.सू.२७५. । श्वेतकृष्णपीतरक्त-भेदेन चतुर्धा । सा पुनर्द्विधा । वल्लीजमूलभेदेन । गुणाः—रसपाकघ्नीः कटुष्णा । सु.सू.३६५. । (स्त्रिः) परकायाम् । भा. । सुसक्ते । वै.निच. ।

शिक्षिकः । पुं । कृष्णसङ्गे । कागशुभं । वै.च. ।

शिक्षिका । स्त्री । शिक्षायाम् । श.र. ।

शिक्षिजः । पुं । शिक्षिष्यान् । रक्तकुलत्वे । स्त्री । शिक्षीष्यान् । वै.निच. । भा. ।

शिक्षिनो । स्त्री । अशिक्षिणीकषायाम् । वङ्ग-श्वेतशिम । रा.नि.व.७ । कृष्णचटकायाम् । वै. निच. ।

शिक्षिपरिणिका (पी) । स्त्री । मुद्गपण्याम् । भृगानी । प.सु. । अ.च. ।

शिक्षिरिङ्गणो । स्त्री । वनसङ्गे । वै.निच. ।

शिक्षिरोटिका । स्त्री । स्वर्णजीवन्याम् । वै. निच. ।

शिक्षी । स्त्री । धान्यादिकशुके । शांछादित्र-धोना, उ.टी. । रा.नि.व.१६ । शिक्षीष्यान् । शिक्षा । शिम । श.र. । मुद्गपण्याम् । भृगानी, कपिकच्छी । आनाकुनी । रा.नि.व.१६ ।

शिक्षीधान्यम् । स्त्री । शिक्षीनिगूढमुद्गमकण्ड-कादौ । गुणाः—अतिगुरु हिमं विषयकारञ्च । रा.नि.व.१६ । मधुरं रुचं कषायं कटु-पाकि च । वातघ्नं कफपित्तघ्नं बहसूत्रमसं हिमं । अतः मुद्गमप्राभ्यामन्यदाधानकारि च ॥” भा. पू.१२ See धान्यम् ।

शिक्षीफलम् । स्त्री । आडुल्यचुपे । रा.नि.व.४ ।

शिक्षीभवः । पुं । शिक्षीष्यान् । भा.पू.१५.भा. ।

शिरः। पुं, स्त्री। मस्तके। रा.नि.व.१८। पिप्पली-
मूले। मे।

शिरःकम्पः। पुं। मस्तककम्पने।

शिरःखण्डम्। स्त्री। कपालाखनि। वै.निघ.

शिरःफलः। पुं। नारिकेलवृक्षे। त्रिका.

शिरःशूलम्। स्त्री। शिरोरोगे। माथीरोगम्,
माथीवाथा। तदौषधं यथा—शुष्की पिप्पली
अतापरजितामूलच समभाग पिष्टा लिप्यम्।

शिरःस्नानम्। स्त्री। शिरःपर्यन्तं सर्वाङ्गं जले
मज्जयित्वा स्नाने। च.सू.१५अ.

शिरजः। पुं। केशे। श.र.

शिरपौड़ा। स्त्री। शिरोरोगे। माथीवाथा,
माथीधरा। निदा.

शिरसिजः (रोरुहः)। पुं। केशे। रा.नि.व.
१८। श.र.

शिरस्तापः। पुं। वातज-शिरोरोगे। See
शिरोरोगः।

शिरा। स्त्री। धन्याम्। शिरा। रा.नि.व.१८।
ताः सन्निवन्तकारिणी दीपधातुवद्वा नाभि-
निबद्धाः समन्ततो धावन्ति। पुष्यन्ति च शरीर-
प्रणालीभिरारामानिव प्रसारणाकुचनादिभिः सत-
तम्। ताश्च शिराः ७००। ताश्च तरुपत्र इव शरीरे
वर्तन्ते। तच्चराश्च पवनादयो यदा कुप्यन्ति तदा
तज्जा विविधा रोगा जायन्ते। तेषु अरुणा वात-
वृद्धा नीलाः पित्तदुष्टा गौरवर्णाश्च कफदुष्टा ज्ञेयाः।
तासां मूलशिराः ४०। तासाञ्च वातपित्तकफ-
रक्तवाहिन्यो दश दश भवन्ति इति। तासाम्
वातवाहिनीनां वातस्थानगतानां पञ्चसप्ततिशतम्।
तावत्य एव पित्तवाहिन्यः पित्तस्थाने, कफवाहिन्यश्च
कफस्थाने, रक्तवाहिन्यश्च यकृत-प्लीहोरेवमेतानि
सप्त शिराशतानि। सु.शा.७अ.।

शिराजघिङ्का। पुं। शूलगतशिरौगे। लक्ष-
णम् यथा—“शूलस्थाः सितपिङ्काः शिरावता-
दीनां विधादसितसमीपजाः शिराजाः।” सु.
उ.४अ.।

शिराजालः। पुं। नेत्रशूलगतशिरौगे। लक्षणम्
—“जालाः कठिनशिरोऽरुणः शिराणां सन्तानो
भवति शिराजालसंज्ञः।” भा.

शिराप्रसिद्धिः। पुं। शिराप्रसिद्धिः यन्त्रि-

रोगभेदे। लक्षणम्—“यदातेस्तु, सङ्घसाधोऽ-
गाहनात्। व्याघाताद्वा प्रतान्तस्य शिराजालं स
शोणितम्। वायुः सम्प्रीय सङ्घोच वक्रोक्तस्य
विशेष्य च। निस्फुरं नीरुजं यन्त्रिं कुर्वते सगि-
राहयः॥” वा.उ.२२अ.।

शिरापत्रः। पुं। हिमालयवृक्षे। ईशान ग्रीष्म।

रा.नि.व.२। कपिलवृक्षे। कट्त्रः ग्रीष्म। श.च.।

शिराप्रहर्षः। पुं। सर्वगताक्षिरोगे। लक्षणम्—
“मोहाच्छिरोत्पात उपेक्षितस्तु जायते रोगस्तु
शिराप्रहर्षः।” मा.नि.।

शिराफलः। पुं। नारिकेलवृक्षे। श.च.।

शिरामलकः। पुं। खनामख्यातवृक्षे। शिरा
आमला। य.सु.।

शिरामोचः। पुं। रक्तमोचणे। ज्यौक-
धरान। नकुल.१४अ.।

शिरायामः। पुं। शिरायाः प्रसरणवत्योऽयाम्।
मा.नि.।

शिरायुः। पुं। भक्षुके। रा.नि.व.१२।

शिरालम्। स्त्री। कर्मरङ्गफले। कामराङ्ग।
श.च.।

शिरालकः। पुं। अस्थिभङ्गवृक्षे। हाडुडाका
ग्रीष्म। श.च.।

शिरालपत्रः (कः)। पुं। तालवृक्षभेदे, शीताल
इति मलियादेशे ख्यातः। उट्टुङ्ग ग्रीष्म।
रा.नि.व.२।

शिरावृत्तम्। स्त्री। शीषके। शीषा। रा.नि.
व.१२।

शिरावेधः (व्यधः)। पुं। शोणितदुष्टिजन्य-
रोगेषु शिराया वेधने। रक्तमोचणे। वा.उ.१२
अ.। मा.नि.।

शिरौषः। पुं। Albizzia lebbec, Syn
Acacia lebbec) खनामख्यातवृक्षे। शिरौष
ग्रीष्म। हिं शिरिष, लसरीन्, कलसिन्। तं
दिरसन। तत्पर्यायाः,—कपोतनः भण्डिरः
भण्डिकः भण्डोरः भण्डिलः शकटुनः कर्णपुरः
मूर्धपुष्पः विषघाती रुद्रपुष्पः शकतवः विषनाशनः
श्रीतपुष्पः खर्णपुष्पकः शुकैतः वटपुष्पः विषहन्ता
सुपुष्पकः उद्गानकः शकतवः कीमशपुष्पकः कर्ण-
वकः कलितः खनामकः शिरीषीकः लघुपुष्पः

वृत्तपुष्पः शिखिनीफलः भण्डौ वृषगः शुकपुष्पः।
गुण्याः—“शिरौषी मधुरोऽनुपुष्पिताश्च तुवरी लघुः।
दीप शोष-विसर्पणः कांस्रणविषाघः।” भा.।
कण्टकशिरौषगुण्याः—विषविसर्पणं दलन्दोषशोथघ्नः।
रा.ज.। तत्पर्यायाः,—कटभी किनिहौ श्वेता
महाश्वेता रोहिणी।

शिरौषपत्रा (त्रिका)। स्त्री। श्वेतकटभी-
वृक्षे। कौटोनिग्रीष। रा.नि.व.२।

शिरौषवोजम्। स्त्री। तन्नामकवृक्षस्य बीजे।
वा.सू.१५अ. शिरौविरचने। च.द.ज्व.च.अ.अ.न.
प्रकरणे।

शिर(रो)ग्रहः। पुं। वातव्याधिविशेषः। माथी-
धरा। लक्षणम्—“रक्तमाश्रित्य पवनः कुप्यान्मूर्ध-
धराः शिराः। रुक्षाः सवेदनाः कृष्णाः सोऽसाध्यः
स्याच्छिरोग्रहः। शिरौग्रहे तु कर्त्तव्या शिरागत-
मरुत्क्रिया। दशमूलौकषायेण मातुलङ्गरसेन
च। शीतेन तैलेनाभ्यङ्गः शिरौवन्तिश्च युज्यते।”
संग्रहः।

शिरौत्पातः। पुं। सर्वगताक्षिरोगे। लक्षणं
यथा—“अवेदना वापि सवेदना वा यस्याचिराज्यो
हि भवन्ति तासाः। मुहुर्विरज्यन्ति च याः स
तादृक् व्याधिः शिरौत्पात इति प्रदिष्टः॥” मा.नि.।
शिरौधरा। स्त्री। कम्तरायाम्। शीषा। रा.
नि.व.१८। वा.चि.८अ.।

शिरौधिः। स्त्री। कम्तरायाम्। रा.नि.व.१८।

शिरौधिजा। स्त्री। शिराक्षाम्। रा.नि.व.१८।

शिरौभ्यङ्गः। पुं। मस्तकाभ्यङ्गे। माथीर-
-दोषन भर्जन। सु.चि.२४अ.। See अभ्यङ्गः।

शिरौमर्मा (न्)। पुं। शुकरी। हि.च.।

शिरौरुजा। स्त्री। समपर्णवृक्षे। छातिम ग्रीष्म।
त्रिका। शिरौवेदनायाम्।

शिरौरुट्ट (हः)। पुं। केशे। श.च.। अम.।

शिरौचूर्णनम्। स्त्री। मस्तकचूर्णने। माथी-
धारा। निदागम्।

शिरौरोगः। पुं। मस्तकरोगे। माथीरोगीडा।
निदागम्—“धूमात्पुत्रायाः शिरौरोगीडातिखण्डनागरेः।
उत्तीदादिपुरीवात-वायुनिघ्न-रौद्रनेः। अत्यस्तु-
नेयपानेन क्रमिभिर्निधारणः। उपपानद्वजाभ्यङ्ग-
होषाः प्रसक्तव्ये। असात्मागन्धदामभावाद्येषु
विहीनताः। अजयत्यामनाम्, शीवाकां मादन्त-

कीपतः। निस्तुद्यते भृशं शङ्खौ चाटा संमिद्यते
तथा। भु.वीरमध्यं ललाटस्य पतन्तीवातिवेदनम्।
वाय्वेते खनतः शोचं निष्कृत्येत इवाक्षिणी।
घूर्णतीव शिरः सर्वं सम्मिथ्य इव सुच्यते। स्फुर-
त्यति शिराजालं कम्तराजसुसंग्रहः। प्रकाशा-
सङ्घता प्राणसाधोऽकस्मात् व्यथाशनी। मार्दवं
मर्दनं हृस्वदेवम्वेश जायते।” शिरसाधोऽम्।
“अहं तु सूक्ष्मः सोऽहोवमेदः...॥” “शिरौ-
भितापे पित्तोष्णे शिरौधूमायनं ज्वरः। खेदो-
चिदहंनं सूक्ष्मं निशि शीतेऽपि मार्दवं। अक्षयि-
कफजे सूक्ष्मं गुरुक्षिप्तमित्येतत्। शिरानिखन्द-
तालस्यं रुक् मन्दाग्राधिका निशि। तन्मो शूनाक्षि-
कूटलं कर्णकण्डूयनं वमिः। रक्तापित्तार्थिकरुजः
सर्वैः स्यात् सखेलचणः।” वा.उ.३२अ.। स
चेकादशविधः। वातजपित्तजकफजसन्निपातजंशङ्ख-
जयज-क्रमिज-सूर्यावर्त्तान्त-वाताहोवमेदक-शङ्ख-
मेदेन। बाभटस्तु न चयजमाह। तत्र वातशिरौ-
रोगेऽनिमित्तं शिरौवेदना निशि च वर्धते, तथा
वन्धनादिभिविशेषो भवति। पित्तेन उष्णाङ्गार-
चितमिवाचितं शिरौ भवति। रात्रौ शीतेन
विशेषी भवति च। कफेन, गुरु हिमं शूनाक्षि-
कूटं मुखे भवति। विदोषे विदोषलिङ्गं भवति।
रक्तेन पित्तलिङ्ग-शिरसः स्यात्सङ्खलच। अवे-
यान्तःस्फुरणवदभवः, अतिशिरौवेदना चेति।
मा.नि.।

शिरौऽर्त्तिः। स्त्री। शिरःपौड़ायां। मा.नि.।

शिरौवस्तिः। पुं। मूर्धवस्ती। तस्य प्रकरेण
यथा,—“शिरौवस्तिश्चर्मणः स्याद्विमुखी हादशी-
कुलः। शिरःप्रमाणसं वद्धा मस्तके मांषपिष्टके॥
सन्निरोधं विधायाश्च खेदैः कोथेः प्रपूरयेत्।
तावद्वायुस्तु यावत् स्यान्नासाकर्णमुखयुतिः। वेदनी-
यमोवापि नामाणां वा सङ्घकम्। खेजाशुनः
करावर्त्तं कुप्याच्छोटिकया युतम्। एषा मात्रा
भवेदेका सर्व्वेवैष निषयः। विना भोजनमेवाम्
शिरौवस्तिः प्रशस्यते। प्रयोज्यस्तु शिरौवस्तिः पञ्च
सप्त दिनानि वा। विमोच्य शिरसौ वस्तिं गृह्णी-
याश्च समन्ततः। ऊर्ध्वं कार्यं ततः कोथे नीरे
कानं समाचरेत्। अनेन दुर्जया रोगा वातजा
यान्ति सङ्घयम्। शिरःकम्पादयक्रेण सर्व्वेकाक्षेपु
युज्यते।” भा.।

शिरौवस्ती। स्त्री। मयूरविद्यायां। श.च.।

शिरौविरचनम्। स्त्री। मयूरविरचने। म.नि.।

तद्व्यापि । यथा—विप्लवीविडम्बामागंशियु-
सिद्धार्थकश्रीरामरिष-करवीर-विन्वीगिरिकणिका-
दीनि । सु.स.१८५. शिरोविरेचने ।
शिरोवृत्तम् । कौ । मरिचे । रा.नि.व.६ ।
श्रीपके । रा.नि.व.१२ ।
शिरोवृत्तफलः । पुं । रक्तापामागंशुपे । भा. ।
शिरोस्थिखण्डम् । कौ । शिरःखण्डे ।
माधारा थापरो । रा.नि.व.१८ ।
शिरोस्थि । कौ । करोटी । माधारा थुनी ।
रा.नि.व.१८ ।
शिरोदण्डनम् । कौ । केयूरमिस्तुटने । ललाट-
शङ्खभेदे । वि.र.जीजङ्ग ।
शिल(ला)गर्भजः । पुं । पाषाणभेदरूपे ।
पाथरकुट । रा.नि.व.५ ।
शिलजम् । कौ । शैलजनामगन्धद्रव्ये । टैमज्ज ।
रा.नि.व.१२ ।
शिला । स्त्री । मन्ःशिलायाम् । मनहान् ।
रा.नि.व.१२ । र.मा. । वे.सं. मेहवज्जरसे । शिला-
जतुनि । शिलाजङ्गु । वे.निच.र.पि.चि.एलादि-
गुडिका । गेरिके । दीर्घपाषाणे । भिज । भा. ।
कपूरे । रा.नि.व.१२ । नीलिकायाम् । नीज ।
हरीतक्याम् । गोरीचनायाम् । दूर्वायाम् । वे.निच. ।
शिलाकर्णी । स्त्री । सज्जकीवले । श.च. ।
शिलाजम् । कौ । शिलाजतुनि । भा. । शैलेय ।
टैमज्ज । श.च. । लौह । रा.नि.व.१३ ।
शिलाजतु । कौ । शिलानिस्तुतिगिरिजधातु-
विशेष । भिजाङ्गु । शिलाजित् इति लोके । तत्-
पठ्यायाः—गिरिजं गेरियं चगजं शिलाजं शिला-
व्याधिः शैलं शैलेयं शिलाखेदः अदिजं शीतपुष्पकं
अश्मजं अश्मजतुकं अश्मलाया अश्मीत्यं जलश्मकं ।
तच्च खर्षादीनां मलभेदात् हेमरजतताम्रकणायस-
सम्भवाच्चतुर्था । तेषु हेमं जवापुष्पाभं, राजतं
श्वेतवर्णं, ताम्रभवं वर्णिकण्डाभं, आयसञ्च गुग्गुलु-
निभं श्वेच्छेति यथाक्रमं वातपित्तश्लेष्मकफहरं ।
तदुक्तं यथा—“निदाघे चर्ष्यसन्नाप्तं धातुसारं
धराधराः । नियामवत् प्रसृजन्ति तच्छिलाजतु
कौतितम् । लोचये राजतं ताम्रमायसं तच्चतुर्विधम् ।
शिलाजं कटुतिक्तौष्णं कटुपाकं रसायनं । हृदि
योगवच्च हृति कफमेदाश्लेष्मकराः । मूत्रकण्ठं
चर्षं चापं वाताग्निं च वाष्पमाज्ज । अदकारं

तथोन्मादं शोथकुष्ठोदरकिमोन् । सौवर्णं तु जपा-
पुष्पवर्णं भवति तद्रसात् । मधुरं कटु-तिक्तञ्च
शीतलं कटुपाकि च । राजतं पाण्डुरं श्वेतं कटुकं
खादुपाकि च । ताम्रं मधुरकण्डाभं लोच्यमृणं
च जायते । लोहं जटायुपश्चाभं तत्तितं लवणं
भवेत् । विपाके कटुकं शीतं सर्वज्ञं समुदाहृतम् ।”
भा.पू.१भ.धा.व. । अपिच—“गोमूत्रगन्धवत् कणं
लवणं स्रुदं तथा गुरु । तितं कषायं शीतञ्च
सर्वज्ञं तदायसम् ॥ विन्ध्यादौ बहुलं तत्तु
तत्तु लोहं यतोऽधिकं । तच्छीघ्रनष्टते न्यर्थमनेकमल-
लेपनात् ॥ शोधनविधिर्यथा—शिलाजतु समा-
नीय सूक्ष्मं खण्डं विधायकं । निःक्षिप्यातृण-
पानीये यामेकं स्थापयेत् सुधीः ॥ सद् शिला
ततो नीरं गृह्णीयाद् वस्त्रगालितम् । स्थापयित्वा च
चतुर्पात्रे धारयेदातपे बुधः ॥ उपरिस्थं घनं
यत् स्यात् तत् क्षिपेदन्त्यपात्रके । एवं पुनः पुन-
र्नीतं हिमासाभ्यां शिलाजतु ॥ भवेत् कार्यक्षमं
वज्रोचितं लिङ्गीपमं भवेत् । निर्धुमञ्च ततः शुद्धं
सर्वकर्मसु योजयेत् ॥ इति ” अथवा तत्सरयङ्ग-
क्रिया यथा—उष्णं लोहपात्रे विफलादशमूलकाये
निक्षिप्य प्रचण्डातपे संस्थाप्य च दक्षिणरवदृष्टौभूतं
यत् तदयाज्यम् । ततः साक्षसारादिगन्धकायेर्भाव-
नीयम् इत्येकम् । मतान्तरं यथा—“गोदूध-
विफलाध्वज्जद्वेः पित्तं शिलाजतु । दिनेकं लोहजे
पात्रे शुद्धिमायात्यसंशयमिति ।” सा.को. । शिला-
जतु प्रथमं केवलजलधोतं शुष्कं कारयेत् वह्निमल-
मपाकर्तुम् । ततश्च तदन्तःस्थसन्तानिकाकीट-
पतङ्गदंशदुष्टौषधिदोषनिवारणाय निम्बगुडचोसर्पि-
यवैः यथावत् भावनां दद्यात् । ततो रौद्रे चत्वारि
कण्ठासपात्राणि जतुसहितानि स्थापयित्वा शिला-
जलज्जं वारि तथा उष्णं कायं तदहञ्च दत्त्वा
समयं शोषयेत् । शोषिते च उपरि सन्तानिका-
वत् रविरश्मितापात् यत् कण्ठमुपैति तत् द्वितीय-
पात्रे यन्तरी याज्यम् । तत्र च पुनः कीणं जलं
दत्त्वा पुनस्तृतीयपात्रे भाजयेत् पश्चाच्च चतुर्थे पात्रे
गाययेत् । एवं कृते यदा समस्तं मलमधी याति,
विशुद्धञ्च कण्ठं जलमूत्रमुपैति, तदा तत् सखिल
मलञ्च परित्यजेत् । भा. । दशमूलकायेर्लोण-
मालोङ्ग प्रचण्डातपे प्रस्तरभाजने कांक्षं वा स्थाप-
येत् । कर्षभूतं दक्षिणरवत् मसालिकायङ्गं
कात्तव्यं । तदनु शिवागुडिकीककाकोल्यायटा-
विंशतिद्रव्यकायेः भावनीयं । तदनु साक्षसारादि-
गन्धकायेः विफलाकायेः तदनु धान्यपटोकादिकायेः

तदनु गुडचौकायेः तदनु यष्टीमधुकायेः भाव्यम् ।
र.स.र. । तस्मैविनो निविडमाह—“कुलत्वां काक
माचीञ्च कपोताञ्च सदा त्यजेत् ।” वा.उ.१८५. ।
खरनादे तु काकमाचीकपोतो न निविडौ ।
अस्य शिलाजतोः सविस्तरवर्णनं सु.चि.मधुमेह-
चिकितसायाम् न्यग्यम् ।

शिलाजतुलेहः । पुं । प्रमेहाधिकारे लेहः ।
यथा—“शिलाजतुपलान्यटौ सितायाश्च पलायकं ।
वृद्ध्यास्तु फलं मूलं शङ्खौ धात्री कषा तुगा ।
पृथ्वीषां पलञ्चातुर्जातस्य मिलितं पलम् । सचूर्णं
मिलितं कृत्वा निहन्ति मधुना लिङ्गन्..... ।”
र.स.र. ।

शिलाजा । स्त्री । श्वेतशिलानामपाषाणभेदे ।
रा.नि.व.५ ।

शिलाज्जनो । स्त्री । कालाज्जन्याम् । कां
कांशाम् । रा.नि.व.४ ।

शिलाटकः । पुं । विलेपने । म. ।

शिलाटिका । स्त्री । रक्तपुनर्नवायाम् ।

शिलात्मजम् । कौ । सुखलौहे । रा.नि.व.१२ ।

शिलात्मिका । स्त्री । मूषिकायाम् । श.च. ।

शिलात्वक् । स्त्री । श्वेतशिलानामपाषाणभेदे ।
रा.नि.व.५ ।

शिलादहः । पुं, कौ । शैलेयनामकगन्धद्रव्ये ।
टैमज्ज । रा.नि.व.१२ । शिलाजतुके । वे.निच. ।

शिलाहन्दम् । कौ । शैलेय । टैमज्ज । हिं
पत्थरफुल ।

शिलाधातुः । पुं । सुवर्णगेरिके । श्वर्ग गेरि ।
रा.नि.व.१२ । कठिन्याम् । थङ्गि । प.स. । शर्क-
रायाम् । छिनि । श.र. ।

शिलान्तः । पुं । अश्मन्तकवले । आपटा इति
लोके । रा.नि.व.८ ।

शिलापट्टः । पुं । पेषणशिलायाम् । भिज ।
शब्दकल्प. ।

शिलापुत्रः । पुं । लोहा इति ख्याति प्रस्तर-
खण्डः । श.र. ।

शिलापुष्पम् । कौ । शैलेय । टैमज्ज । हिं
पत्थरफुल । रा.नि.व.१२ ।

शिलाप्रसू(त)नम् । कौ । शिलापुष्पं । टैमज्ज ।
रा.नि.व.१२ ।

शिलाभवम् । कौ । शैलेय । टैमज्ज । मटा. ।
शिलाभिषगन्धः । पुं । शिलाजतुके । भिजा-
ङ्गु । वे.निच. ।

शिलाभेदः (दौ) (भित्) । पुं । पाषाण-
भेदे । पाथरकुटि, पाथरकुट्ट । र.मा. । रा.
नि.व.५ । वे.निच.२भ.चय चि.माकंवादिचूर्णे ।
भेष.स्त्रीरो.चि. पुष्यातुगचूर्णे । करन्वीडिपाषाण-
भेदे । भा.स.कुष्ठ.चि. ।

शिलामलः । पुं । शिलाजतुके । वे.निच. ।

शिलारम्भा । स्त्री । काष्ठकदल्याम् । काठकला ।
रा.नि.व.११ ।

शिलारसः । पुं । खनामख्यात-खनिजगन्धद्रव्य-
विशेष । गीजात्रम । गुणाः—कटुकः खादुः
क्षिधीणः शुक्र-कान्तिकृत् वृष्यः कण्ठः खेद-कुष्ठ-
ज्वरदाहयङ्गापहृष्ट । भा. । स मधुना भावितः
शुद्धो भवति । एवं कुडुनं घृतेन, अगुरु कुङ्कु-
मेन, यत्पिपर्यं गोमूत्रेण मधुरिका समधुजलेन,
तेजपत्रं तच्छुलीदकेन भावितञ्च शुद्धं भवति ।
भेष.वा.व्या.चि. ।

शिलावल्का । स्त्री । शीघ्रविशेष । हिं शिला-
वाक् । गुणाः—हिमा खादु मूत्रकण्ठ-मेह-मूत्र-
रोधाग्रसीशूलज्वरपित्तघ्नी च । रा.नि.व.५ ।

शिलाव्याधिः । पुं । शिलाजतुनि । विका. ।

शिलासनम् । कौ । शैलेय । टैमज्ज । श.र. ।

शिलासारम् । कौ । लौहे । इ.च. ।

शिलाखेदः । पुं । शिलाजतुके । वे.निच. ।

शिलाह्वा । स्त्री । शैलेय । भा.म.३भ. अश्म.
चि. । मन्ःशिलायाम् । मनहान् । र.सा.रं. वृह-
च्चिलामखिरसे । कुण्डल्याम् । शृजङ्ग । रा.नि.
व.२२ । कौ । शिलाजतुनि ।

शिलाचारः । पुं । चूर्णके । पाथरत्र हून ।
वे.निच. ।

शिलिः । पुं । भूर्जवले । श.सा. । [व.५ ।

शिलिगर्भजा । स्त्री । पाषाणभेदके । रा.नि.

शिलिन्दः । पुं । मस्यविशेष । भिजन् माह ।

गुणाः—“शिलिन्दः श्लेष्मलो बल्यो विपाके मधुरो
गुरुः । आमवातकरी हृद्यो वात-पित्तहरी मतः ।”
राज. ३प. ।

शिली । स्त्री । गङ्गपुष्पाम् । के.छा. । म. ।

शिलिनी (कः) । पुं । (Agaricus compestris.) Mushroom. भूचुवाके, हविकायां । पोशान हाऊ, कोड़क हाता । मे। भूमिकदलीहवे । मे। हारा। वं खुम्बा । मे। शिवफलकमस्य । भा.पू.१म.भा.व. । जटा. । करकायां । मे। चिपुटायां । विषः ।

शिलीन्ध्रपुष्पम् । स्त्री । कदलीपुष्पे । मे. ।

शिलीन्ध्र । स्त्री । किचुलुकायां । कै.छा. । मृत्तिकायां । मणि । मे. ।

शिलोपदः । पुं । श्लोपदरीगे । शोम । श.र. ।

शिलोमुखः । पुं । धमरे । अम. । [निघ. ।

शिलुः । पुं । बहुवारहवे । छान्ता गाह । वे. ।

शिलेयम् । स्त्री । शैलेये । ढेनक । श.र. ।

शिलोत्थम् । स्त्री । शैलज-नामगन्धद्रव्ये । ढेनक । रा.नि.व.१२ । शिलाजतुनि । प.सु. ।

शिलोद्भवम् । स्त्री । शैलजनामगन्धद्रव्ये । ढेनक । रा.नि.व.१२ । शिलाजतुनि । वे.निघ.२भ. मार्कण्डियै वा.उ.३४अ. । पीतचन्दने । श.च. । “सुशीतलं चन्दनं यत् तैलपर्यंकमुच्यते । उभयो तस्य पर्यायो सोमयोनि शिलोद्भवम् ॥”

शिलाजिदा । स्त्री । पाषाणभेदे । पाषाण-कूटा । भा.म.२भ. ।

शिलिपका (नी) । स्त्री । मङ्गराष्ट्रादी ह्यावे-हणविशेषे । म. लाइनसिपि । कं किरियसि-पिगे । गुणो-मधुरा शोता च । तबीजं बल-बोध्यम् । रा.नि. व.८ । [रा.नि.व.१२ ।

शिलपी (न) । पुं । नखे । नखी इति भाषा ।

शिललो । स्त्री । शल्लकीहवे ।

शिवम् । स्त्री । धानीफले । आमला । म.द. । नकुल.१३अ. । फटिकारिकायाम् । कृष्टकिरि । प.सु. । सैन्धवे । रा.नि.व.६ । सासुद्रलवणे ।

सिन्दूर । प.सु. । जले । स्यात् । मरिचे । तिष्ठपुष्पे ।

चन्दनम् । रीर्षे । चन्दने । स्त्री । वे.निघ. । अत- । र.स. । रा.नि.व.६ ।

शिवः । पुं । सुभुजो । रा.नि.व.१२ । पारदे ।

शिवः । स्त्री । शिवकृष्णः । प.सु. । See मङ्गा- ।

शिवः । पुं । शिवः । रा.नि.व.१२ । शिवः ।

शिवजा । स्त्री । लिङ्गनीलतायाम् । शिव-लिङ्गनीलता । रा.नि.व.२ । एतद्वीजं हयो- । तमम् ।

शिवतेजः । स्त्री । पारदे । र.सा.सं. ।

शिवदाह । स्त्री । देवदारुणि । ठेज- । म. । रा.नि.व.११ ।

शिवद्रुमः । पुं । विल्वहवे । रा.नि.व.११ ।

शिवद्विष्टा । स्त्री । केतकीहवे । केतकीहवे । गाह । रा.नि.व.१० ।

शिवधातुः । पुं । पारदे । गीदन्तमणौ । शब्दकल्पः ।

शिवधूपः । पुं । मङ्गिषाचगुग्गुली । वे.निघ. ।

शिवनामा (न) । पुं । पारदे । र.सा.सं. ।

शिवनिर्माल्यम् । स्त्री । पुष्पादी । रावण-कृतकुमारतन्त्रम् ।

शिवपण्डितः । पुं । वैद्यकहितीपदेशकारे ।

शिवपत्रः । पुं । विल्वहवे । वे.निघ. ।

शिवपिण्डम् । स्त्री । वकुलहवे । वे.निघ. ।

शिवपुत्रः । पुं । पारदे । वे.निघ. ।

शिवपुष्पकः । पुं । अर्कहवे । आर्कक गाह । रा.नि.व.१० ।

शिवप्रियम् । स्त्री । वकपुष्पे । वकपुष्प-गाह । धुसूरपुष्पे । वद्राचे । रा.नि.व.११ । पुं । वकहवे । जटा. । धुसूरहवे । स्फटिके । रा.नि. व.१० । १२ । स्त्री । मङ्गयाम् । डाङ्ग, मिङ्ग । वे.निघ. ।

शिवप्रोतिः । पुं । शिवहवे । वे.निघ. ।

शिवव्रक्ष्मी । स्त्री । व्रक्ष्मीशकभेदे, शिव-पुष्पाम् । प.सु. ।

शिवमतः । पुं । अतरक्तवसुकहवे । रा.नि.क.५ ।

शिवमल्लकः । पुं । अर्जुनहवे । रा.नि.व.६ ।

शिवमल्लिका (स्त्री) । स्त्री । अतरक्तार्कहवे ।

वे.निघ. । व.र.क. आकम् । रा.नि.व.५ । वकहवे ।

वकपुष्पगाह । रा.नि.व.१० । (स्त्री) लिङ्गनी-लतायाम् । रा.नि.व.२ । शिवलीनामककृष्णहवे । रा.नि.व.८ ।

शिवरत्नः । पुं । चन्द्रावर्णवित्तानीदकलव- । खनाका मङ्गराष्ट्रकपाटदेशे स्थाने । गुणा-

दीपनः मधुरास्वः दाहघ्नः मधुरसर्पघ्नश्च । “अमोदजः शिवरत्नं चन्द्रावर्णवित्तानीदकलवः ।” रा.नि.व.१५ ।

शिवलिङ्गी । स्त्री । लिङ्गनीलतायाम् । रा.नि.व.२ । अर्कहवे । नवमशतके । [रा.नि.व.१० ।

शिववज्रभा । स्त्री । शतपत्रायाम् । से.उ.ति ।

शिववह्निका (स्त्री) । स्त्री । शिवलिङ्गिन्याम् । रा.नि.व.२ ।

शिवबीज (य्य)म् । स्त्री । पारदे । रा.नि.व. ११ । भा. । र.सा.सं. । वे.लोकावर्णरसे । “हरि-तालं हरिवीर्यं लक्ष्मीवीर्यम् मनःशिला । पारदं शिवबीर्यं स्याद गन्धकं पार्वतीरजः ॥”

शिवशितः । पुं । कफे । वे.निघ. ।

शिवशेखरः । पुं । वसुकहवे । वकपुष्पगाह । रा.नि.व.५ । धुसूरहवे । रा.नि.व.१० । मन्दारार्कं । वे.निघ. ।

शिवसाधनम् । स्त्री । शालिधान्ये । प.सु. ।

शिव । स्त्री । शगले । रा.नि.व.१६ । इरीत-क्याम् । अम. । भा.म.४भ.कण्ठरी.चि.अ.अ.ने । “अतजमय शिवश्रीतकम् ॥” च.सू.४अ. । हरिद्रा-याम् । रा.नि.व.६ । नीलदूर्वायाम् । रा.नि.व. ८२१ । गौरीचनायाम् । रा.नि.व.१२.२१ । बहूपुष्पाम् । वे.ति । रा.नि.व.१२ । शमीहवे । नै.दि. गाह । रा.नि.व.८ । श्यामायाम् । श्यामा-जटा । चिका. । आमलक्याम् । रा.नि.व.११ । भूम्यामलक्याम् । हरे. आभगा । आसातकहवे । आभगा गाह । वे. निघ. ।

शिवार्या । स्त्री । वज्रीदूर्वायाम् । रा.नि.व.८ ।

शिवारुतम् । स्त्री । उन्मादे हतविशेषः । गन्ध-हृतम् ४ श. । काथार्थं पुंश्यालमांसम् ८ श. ।

जलम् ६४ श. श्री. १६ श. । दशमूलम् ५ प. जलम् ६४ श. श्री. १६ श. । जगदुग्धम् ८ श. ।

कल्पाय—यष्टिमधु मङ्गिषा कृष्टं रक्तचन्दनं पत्र-काष्ठं विभक्तं इरीतको आमलकौ वृक्षौ तगर-पुष्पं विडङ्गं कांक्षिमौलं देवदारुं दन्तीमूलं

रेणुं ताक्षीशपत्रं नागकेशरपुष्पं श्यामालता इन्द-वारुबीमूलम् शालपर्णी प्रियङ्गुं माखनोपपम्

काकोली खीर-काकोली पञ्चपुष्पं नीलपत्रं हरिद्रां

दाहहरिद्रां अमलमूलम् मेदा एला एलवालुकम्

प्रतिपत्नीं प्र. २ तो. । र.स.र. । मेघ. ।

शिवारुः । पुं । अगलितहवे । छोटं वकपुष्पगाह ।

शिवारुम् । स्त्री । वद्राचे । रा.नि.व.१० ।

शिवारिका (टी) । स्त्री । अतरक्तपुनर्नवायाम् । प.सु.वा.चि.३अ. । हिङ्गुपत्रायाम् । प.सु. । वज्र-पत्रायाम् । तृणविशेषः । र.सा. । काकोदुम्बारका-याम् । काक डूबुर । वे.निघ. ।

शिवारुक्म । स्त्री । सैन्धवलवणे । रा.नि.व.६ ।

शिवानी । स्त्री । जयन्तीहवे । जङ्गी गाह । श.च. । [रा.नि.व.१० ।

शिवपीडः । पुं । अगलितहवे । वकपुष्पगाह ।

शिवप्रियः । पुं । जगि । चिका. ।

शिवफला । स्त्री । शमीहवे । रा.नि.व.१० ।

शिवामूलम् । स्त्री । दूर्वामूले । रजमाला.सं. । मालयह.चि. ।

शिवारातिः । पुं । ककुरे । श.मा. ।

शिवालयः । पुं । रक्ततुलसीहवे । श.च. । स्त्री । श्यामाने । हारा. । [व.१२ ।

शिवालुः । पुं । शालाहवे । शै.ग. । रा.नि.

शिवारुतिः । स्त्री । जयन्तीहवे । श.च. ।

शिवारुदः । पुं । अगलितहवे । वकपुष्पगाह । रा.नि.व.१० ।

शिवारुह्यः । पुं । पारदे । भा. । अतार्कं । वटहवे । वे.निघ. ।

शिवारुहा । स्त्री । वृद्धजटायाम् । रा.नि.व.७ ।

शिवारुम् । स्त्री । वद्राचे । रा.नि.व.११ । वे.निघ.२भ.वा.व्या.चि. । वज्रीशक्तिगुग्गुली ।

शिविः । पुं । भूर्जहवे । मे. ।

शिविका । स्त्री । खाद्यद्रव्यभेदे । यथा—“गोधूम-चूर्णं निसुक्तं दुग्धेन सह मर्दयेत् । तन्मुषीर्षं

भवेतावद् द्रव्योपरि कुर्यात् । अक्षौ वज्राः सूत्रेण समाः कृत्वा सुतन्त्रः । यक्षीकृत्वा च यथैकं भक्षणं भवेत् । उदके तां विपकां च दुग्धे

शर्करया युति । विशां सितामृत्तिकां बलहरी

ग्रवी यक्षाः । क्विरास्थिसुसन्धानकचैः पित्ता-

निखापथाः ॥ वे.निघ.

शिविरः । पुं । वज्रकामभेदे ।

शिवेशः । पुं । शृगाली । वै. निघ. ।
शिवेष्टः । पुं । अगस्तिहृत् । वक् वृक् । रा. नि. व. १० । विल्लहृत् । रा. नि. व. ११ । स्त्री । दूष्वायाम् । मौलदूष्वायाम् । रा. नि. व. ८ ।
शिशिरः । पुं । तन्नामकर्त्तृ । तद्गुणाः— “शिशिरः शीतलोऽतीव रुचो वाताग्निरवैः ।” भा. । राज. १५ । हिमे । मे. । स्त्री । उशीरे । रा. नि. व. १२ । चन्दने । वै. निघ. । स्त्री । रेणुकायाम् । त्रेणुक । नागरसुखायाम् । पाठायाम् । आक् नाति । रा. नि. व. ६ ।
शिशिरद्वयम् । स्त्री । श्वेतरेतचन्दनयोः । “एकं सितं चन्दनं मलयजसंज्ञकं । अन्यत् रक्तचन्दन-संज्ञकम् ।” वा. सू. १५५. सारिवादी । “मधुकम् शिशिरद्वयम् ।”
शिशिरा । स्त्री । रेणुकायाम् । पाठायाम् । वृषभेदे ।
शिशुः । पुं । बालके । एकवार्षिकबालके । रा. नि. व. १८ ।
शिशुकः । पुं । शिशुसारे । शृङ्गाक । अम. । मञ्जुलिसर्पविशेषे । सु. कल्प. ४५. । बालके । मे. । वृषभेदे । शिशु शीहृ । हि. च. । भाङ्गाल इति ख्याति मकरभेदे ।
शिशुगन्धा । स्त्री । मल्लिकाविशेषे । श. मा. ।
शिशुपालकः । पुं । कैलिकदम्बहृत् ।
शिशुप्रियः । पुं । गुड । रा. नि. व. १४ ।
शिशुमारः । पुं । सपाद-जलजन्तु-विशेषः । शृङ्गाक । तत्पर्यायाः,—उलपी उलपी कलपी शिशुकः । वा. किटिः । वशाङ्कः । पलाङ्कः । असि-पुष्कः । उण्वीर्यः । अम्बुकीशः । अम्बु. कूर्मः । वसाङ्गः । जलकूर्मः । पातिकः । गुणाः—शङ्खवत् । सु. सू. ४६५. ।
शिशुमाराकतिः । पुं । मत्स्यभेदे ।
शिशुवाह(ह्य)कः । पुं । वन्यहारी । हि. च. । चिका. ।
शिश्रः । पुं, स्त्री । लिङ्गे । रा. नि. व. १८ ।
शिश्रः । पुं । आकृष्टे । वै. निघ. ।
शिश्रः । पुं । छात्रे ।
शिश्रः(कः) । पुं । शिखारसे । भिनाश्रम । तत्पर्यायाः,—कपिः कपिनामा कपिलः तैलम्

कपिसः चला तुल्यः सुस्निग्धः पिष्टकः प्रिष्ठातः वरः शिष्टः । सिद्धः यावनः । एतदनुलेपनं ज्वर-नाशनं अलक्ष्मी-रचोन्नतम् । “शिश्रः परमा मांसी देवदारु सुरा गृही । सर्वेऽमी परमालक्ष्मी-रचोन्नाः ज्वरनाशनाः ।” लोभान् इति च कैचित् । श. च. र. मा. ।

शिखा । स्त्री । वेदाङ्गविशेषः । र. मा. । श्लोणाकृष्टे । श. मा. ।

श्रीकरम् । स्त्री । सरलद्रवे । मन्त्र-आठा । मे. । पुं । तुषारे । अम. । बायो । मे. ।

श्रीघ्नम् । स्त्री । लामञ्जके, पीतोशीरे । रा. नि. व. १२ ।

श्रीघ्नकारी (इन्) । पुं । विदीपसन्निपातज्वरे । आङ्गकारी मन्निपात । स तु वातश्लेष्मिलः । लक्षणं—“वातश्लेष्मिकी यस्य सन्निपातः प्रकुप्यति । तस्य शीतज्वरी मुहूर्त्तं चतुष्पा पात्र-नियतः । शूलमस्त्रियमानस्य तन्नाशायते । असाध्यः सन्निपातोऽयं श्रीघ्नकारीति कथ्यते ।” भा. म. १५. ।

श्रीघ्नगः । पुं । सन्निपात-ज्वरविशेषः । तन्त्रचर्चं यथा—“सदाश्वं श्लेष्मणा पूर्णं शूलं कासोऽस्ति-वेदनम् । श्रीघ्नस्य लक्षणान्वेवं श्रीघ्ने सन्निपातके ।” भा. म. ।

श्रीघ्नचेतनः । पुं । कुक्षुरे । श. मा. ।
श्रीघ्नजन्मा (नः) । पुं । कष्टकरश्चे । नाटि-कवत् । श. र. ।

श्रीघ्नजीर्णः (शीर्णः) । पुं । तच्छूलियकशक्रे । कैटानिद्रा । श. मा. ।

श्रीघ्नपुष्पः । पुं । अगस्तिहृत् । छोटिनाजक । रा. नि. व. १० ।

श्रीघ्नप्ररोहो (इन्) । पुं । श्वभृत् । वै. निघ. ।

श्रीघ्ना । स्त्री । दन्तहृत् । रा. नि. व. ६ ।

शीतम् । स्त्री । प्रवीणरीके । शृङ्गिना । रा. नि. व. १२ । लवे । शृङ्गवत् । रा. नि. व. ५ । चन्दने । वा. सू. १५५. । “पुन्नागशीतं मदनौघहेतुः ।” वररचन्दने । सुगन्धये । र. मा. । शीतवीर्ये । भा. । “शीतानु तनुते जराम् ।” जलि. । श. मा. । चि. शीतले । श. च. । तद्गुणाः—शीतानु ह्रादनः सन्धी मूर्च्छा वटुली दवाहृतम् ।

शीतः । पुं । कर्परे । रा. नि. व. १२ । निम्बहृत् । रा. नि. व. ६ । वेतसहृत् । प. सु. । श्लुहृत् । छात्रा ।

शीतः । पुं । तन्नामकर्त्तृ । शीतान् मन्निपात । निदा. । तस्य लक्षणं यथा—“हिम-शिशिरशरीरः सन्निपातज्वरो यः असनकसनहिता-सोह-कम्प-प्रलापः । क्लम-बहुकफ-वातदाहवम्य-पोडास्वरविकृतिभिरार्तः शीतगानः स उक्तः ॥”

शीतकः । पुं । अशनपर्णीहृत् । श. र. । वृश्चिके । श. मा. । शीतकाले । मे. ।

शीतकणा । स्त्री । श्वेतज्वरीके । भाङ्गजोरा । वै. निघ. ।

शीतकषायः । पुं । पलमितद्रव्यात् षट्पल-मिते सोधे निमज्ज निशि रक्षितात् यः कषायो भवति स शीतकषायः । तदुक्तं—“द्रव्यादाधोयि-तातीये तत् पुनर्निशि संस्थितम् । कषायो योऽभि-नियति ।” शीतकः । चरकः । प. प्र. १५. । वा. वि. १५. । तत्परिमाणं फाण्डवत् । शार्ङ्ग. म. ४५. । “वयोरीगादिके मध्ये कषायः पेयश्चतुःपलः । शीत-स्वरस्योरिव विधिवैद्यः कषाययोः ॥” इति चन्द्र-चण्डः । अन्यच्च । “द्रव्यात् पूतात्ममन्त्रं षडभि-सोयपलैः क्षुतम् । निःशेषितं स विज्ञेयो हिमः शीत-कषायकः ॥ रक्तोत्पलं घृतं तैलं पुरं वज्रो दकं तथा । गद्याणकं प्रयोक्तव्यं कषाये हिम-संज्ञके ॥” तोड. ।

शीतकालः । पुं । हिमने चतौ । तत्पर्यायाः,—शीतकः हिमनः सहाः हिमलः । स च अग्र-हायण-पौषमासात्मकः । मे. । पोष-मासाविति सुश्रुतम् ।

शीतकुम्भः । पुं । करवीरहृत् । र. मा. ।

शीतकुम्भिका (कुम्भो) । स्त्री । कुम्भोरिका-लतायाम् । कूर्मोद्भवा । च. वि. ३५. । (श्री) जलजहृत् । शिउलीहृत् इति लोके । पांठाङ्गि । र. मा. ।

शीतकूर्चिका । स्त्री । लघुवाय्वालके । वै. निघ. ।

शीतकेशरी(रसः) । पुं । रसप्रदीपाङ्गं शीत-ज्वरे रसः । “पारदं मन्त्रकश्चैव तुल्यं च दरदं विषम् । विषादहृत्तुं योज्यं मरिचं विशमेषजम् । अश्वगन्धं च विजया कासमर्द्धः कठिञ्जकः । चतु-ष्पाञ्च रसरतैर्युक्तानि तानि मर्दयेत् । तुलसाद्य दलेः सार्धं भक्षितौ रक्तिकाजितः ।” भा. ।

शीतगन्धम् । स्त्री । शीतलचन्दने, श्वेतचन्दने । रा. नि. व. १२ ।

शीतगात्रः । पुं । तन्नामकर्त्तृ । शीतान् मन्निपात । निदा. । तस्य लक्षणं यथा—“हिम-शिशिरशरीरः सन्निपातज्वरो यः असनकसनहिता-सोह-कम्प-प्रलापः । क्लम-बहुकफ-वातदाहवम्य-पोडास्वरविकृतिभिरार्तः शीतगानः स उक्तः ॥”

शीतगुणकर्म (नः) । स्त्री । गुणाः—ह्रादनत्वं मूर्च्छाहृत्तापहृत्ताहृत्तल्लघु । सु. सू. ।

शीतचम्पकः । पुं । दर्पणे । मे. ।

शीतच्छायः । पुं । वटहृत् । वै. निघ. ।

शीतदन्तः । पुं । दालनापरनामकदन्तरीने । लक्षणं—“वातादुशसहा हन्ता शीतस्यशार्भिक-व्यथाः । दाल्यन्त इव शूलिनः शीताख्यो दालनश्च सः ॥” वा. उ. २१. च. ।

शीतदन्तिका । स्त्री । नागदन्त्याम् । रा. नि. व. २० । See नागदन्ती ।

शीतदीप्यम् । स्त्री । श्वेतज्वरीके । वै. निघ. ।

शितद्रुः । पुं । खीरनोरटे । कौटुकशङ्क । प. सु. ।

शीतपत्रा । स्त्री । श्वेतलज्जालुकायाम् । चण्ड-गङ्गावती । वै. निघ. । [र. मा. ।

शीतपर्णी । स्त्री । अर्कपुष्पिकायाम् । अर्कहृत् ।

शीतपल्लवा । स्त्री । भूमिजम्बूहृत् । डूँहे ज्ञान । र. मा. ।

शीतपाकिनो । स्त्री । सहासमङ्गायाम् । रा. नि. व. ४ । काकोल्याम् । । श. मा. ।

शीतपाकी । स्त्री । काकोल्याम् । कैटानिद्रा । प. सु. । च. वि. ३५. । गुञ्जायाम् । रा. नि. व. ४ । वाय्वालके । श. र. ।

शीतपित्तः । पुं । रोगविशेषः । तस्य निदानं पूर्विका सन्नातिः—“शीतमाकृतसम्पकात् प्रहृष्टो कफमादतो । पित्तं सह संभूय बाहिराविस-र्पतः । पिपासाहृत्तृणास-देहसादाङ्ग-गीरयम् । रक्तलोचनता तेषां पूर्वकपस्य लक्षणं । वरटीहृत्-संस्थानः शीथः सञ्जायते बहिः । सक्तं शूक्ष्मोद-वहुलम्बुहिं ज्वरविदाह्वानम् । वाताधिक्यतमं विदा-ह्वीतपित्तमिमं भिषक् ॥” भा. नि. ।

श्रीतपुष्प(क)म्। स्त्री। मरिचिस्तव्ये। कृ०७८
शु०। रा.नि.३.५। शैलेये। श.च.

श्रीतपुष्पा (ष्पी)। स्त्री। अतिवलायाम्। रा.
नि.३.४।

श्रीतपूतना। स्त्री। मालव्यभेदे। तस्या लक्षणं
यथा—“उद्भिद्यो भ्रमसतिवेषते प्रख्यात् संलीनः
स्वपिति च यस्य आलस्यम्। विज्ञाहो भ्रमसति-
सायते च यस्य जानीयाद्विषगिह श्रीतपूतनार्त्तम्।”
सु.उ.२७५.

श्रीतपूर्वकज्वरः। पुं। विषमज्वरभेदे। लक्षणं
यथा—“लक्ष्मी स्निग्धानिली श्रीतमादौ जनयती
ज्वरं। तयोः प्रशान्तयोः पित्तमले दाहं करोति
च॥” मा.नि.

श्रीतप्रभः। पुं। कर्पूरे। रा.नि.५.१२।

श्रीतप्रियः। पुं। पपटे। कृ०१०। रा.
नि.५.४।

श्रीतफलः। पुं। उद्वरहच। मङ्गलभूत
गोह। रा.नि.५.११। वीलुहच। भा.। आमलक-
वृक्षे। बहुवारहच। जगता गोह। रा.नि.५.११।

श्रीतवला। स्त्री। महासमझायाम्। रा.नि.५.४।

श्रीतभीरुः (कः)। पुं। शारदमल्लिकायाम्।
काश्मिरिका। र.मा.। शालिधान्यभेदे। गुणाः
—शालिवत्। सु.सु.४६। कृष्ण निगुह्य ग्राम्।
काननिनिश। वै.निघ.

श्रीतमच्छरी। स्त्री। शिफालिकायाम्। मिडेनी
हृत्तर गोह। रा.नि.५.४।

श्रीतमयूखः। पुं। कर्पूरे। मे.

श्रीतमरौचिः। पुं। कर्पूरे। श.र.

श्रीतमूलकम्। स्त्री। उशीरे। देवाग्रज।
रा.नि.५.८। श.च.

श्रीतमेहः। पुं। कफजनित-प्रमेहेभेदे। लक्षणं
—“श्रीतमेही सुवह्नी नधुरं भ्रमश्रीतलम्।”
मा.निदा.

श्रीतरश्मिः। पुं। कर्पूरे। वै.निघ.

श्रीतरसिकः। पुं। श्रीतलरसकृतासंभवेदे।
गुणाः—“जरणीवी विषमघ्नः स्वरवर्णविशोधनः।
लेखनः श्रीतरसिकी हितः श्रीफीदराशंसाम्॥”
च.सु.२७५.

श्रीतरुहम्। स्त्री। अतरक्तपत्रं। वै.निघ.

श्रीतलम्। स्त्री। पद्मकाष्ठे। पद्मकाष्ठे।

श्रीतलचन्दने। श्वेत चन्दन। रा.नि.५.१२। पुष्प-
काशीये। शीराकर्म विमेष। मे.। शैलेजे।
पठापाठा। मे.। मौक्तिके। मूला। रा.नि.५.१२।
वीरणमूले। देवाग्रज मूल। श.च.। श्रीतचन्दने।
वै.निघ.। पुं। गले। भूमे। भीमसेनौकर्पूरे।
रा.नि.५.१२। चम्पकवृक्षे। रा.नि.५.१०। सर्ज-
तरौ। अम.। वर्तुलकलाये। र.मा.। बहुवार-
हच। जगता गोह। श.च.। वि.हिमे।

श्रीतलकम्। कुसुदपुष्पे। श्वेतकुम्भि। पुं।
महवकवृक्षे। गङ्गाकुम्भी। रा.नि.५.१०।

श्रीतलच्छदः। पुं। स्वर्णचम्पकवृक्षे। मे.।
ठापा। रा.नि.५.१०।

श्रीतलजलम्। स्त्री। उत्पले। शुक्तिमूल।
रा.नि.५.१०। हिमजले। See जलम्।

श्रीतलता। स्त्री। हिमले। चित्रकूटदेशख्याता-
सुतबल्लग्राम्। शुभकलताविमेष। वै.निघ.

श्रीतलत्वम्। स्त्री। जड़तायाम्। हिमले।
रा.नि.५.१०।

श्रीतलप्रदः। पुं। चन्दनवृक्षे। चन्दन गोह।
शब्दकल्पः।

श्रीतलरजाः (स्)। पुं। कर्पूरे। वै.निघ.

श्रीतलवातकः। पुं। असनपण्याम्। अग्र-
जिता। श.र.

श्रीतला। स्त्री। आरामश्रीतलायाम्। रा.नि.
५.१०। कुटुम्बिनीलतायाम्। रा.नि.५.५।
नीलद्वीयाम्। वै.निघ.। श्रीतलीवृक्षे। पाठाफी
गोह। सु.सु.१६५। सचरिकारोगे।

श्रीतलिः (ली)। स्त्री। पाताहीति प्रसिद्धे
जलजवृक्षभेदे। पाठाफी, मिडेनिहोप।
“श्रीतली श्रीतकुम्भी च शुक्रपुष्पा जलोद्भवा।”
र.मा.। भा.म.४भा.कुलत्यायवृत्ते। च.द.भग्नम्।
श्रीवह्न्याम्। कौटि गोह। रा.नि.५.८।

श्रीतवरः। पुं। सुनिषयकशक्ति। वै.निघ.

श्रीतवरा। स्त्री। महासमझायां। रा.नि.५.४।

श्रीतवह्नः (लः)। पुं। उद्वरहच। वह्न-
हृत्तर। रा.नि.५.११। म.द.

श्रीतवह्नमः। पुं। पपटेके। कृ०१०। रा.
वै.निघ.। [अनु.तेलम्]

श्रीतवह्नी। स्त्री। नीलद्वीयाम्। च.चि.२५

श्रीतवासा। स्त्री। यूथिकायाम्। ऊहेगाह।
वै.निघ.

श्रीतवोजम्। स्त्री। तदाख्य-सूक्ष्मबीजभेदे।
हृत्तरहृत्तर। तत्पण्यायौ—शैथिलिकं शैथिलीजम्।
गुणाः—“सूत्रं श्रीतबीजं स्यादुष्णवातनिवारणं।
वसिष्ठशोधनं श्रीतं शुक्रमेघनिवारकम्॥ आधाना-
पहरास्य योज्यः श्रीतकषायकः॥” पद्यःपक्र-
मेतत्तु हृत्तरं प्रष्टिकरं वलवह्निकम्।

श्रीतवोथ्यम्। स्त्री। श्रीतगुणे द्रव्ये। तच्च मधुर-
द्रव्यमाचम्। गुणाः—गुरु कफमातृकतृप्तं पित्तघ्नं
वात-कफजन्य-रोगकारकम्। सु.सु.। पद्मकाष्ठे।
संघे। वै.निघ.। पुं। महापाषाणभेदेके। वड़
पाथर कुठा। पपटेके। कृ०१०। रा.
वै.निघ.। पुं। कर्पूरे। रा.नि.५.११। स्त्री।
नीलद्वीयाम्। वचायाम्। वै.निघ.

श्रीतवोथ्यकः। पुं। कृष्णचम्पके। हृत्तर
पाठुगाह। रा.नि.५.११।

श्रीतवृक्षा। स्त्री। सुवर्चलायाम्। हृत्तरहृत्तर।
वै.निघ.

श्रीतशिवम्। स्त्री। सैन्धव-लवणे। रा.नि.५.
६। शैलेयनामगन्धद्रव्ये। शैथिल्यम्। अम.। कर्पूरे।
सु.सु.२८५। कफजनने। पुं। मधुरिकायाम्।
मृदे। अम.। कर्पूरे। सु.सु.१४५। शैथिल्ये।
मे.। र.सा.सं.। स्त्री। श्रीतवृक्षे। र.मा.। निमि-
याख्यचपे। शुभका, मृदेविगोह। रा.नि.५.४।

श्रीतशुकः। पुं। यवे। “यवसु श्रीतशुकः
स्यात्॥” भा.पू.१भ.धा.५.

श्रीतसंवासा। स्त्री। यूथिकायाम्। ऊहे
गोह। वै.निघ.

श्रीतसहः। पुं। वीलुहच। जटा।

श्रीतसहा। स्त्री। वासन्तीवृक्षे। वासन्तीहृत्तर
गोह। रा.नि.५.१०। नीलसिन्धुवारहच। नील-
निशिका। रा.नि.५.४। मल्लिकामेदे। वेग-
मल्लिका। जातीवृक्षे। वीलुहच। वै.निघ.

श्रीतचारम्। स्त्री। अतरक्तव्ये। कृ०१०।
रा.नि.५.६।

श्रीतांशुः। पुं। कर्पूरे। रा.नि.५.१२।

श्रीतांशुतेलम्। स्त्री। कर्पूरतेले। रा.नि.५.
१५। तत्पण्यायाः—कर्पूरतेले हृत्तर-सौमन्विकं
रेलकं पण्यं यथावतेलं। गुणाः—“श्रीतांशु-
तेलमाक्षेप-भ्रमस्य वायुनाशनम्। स्वेदनं शुल-
हृत्तरं ज्वरघ्नं कफघ्नं परं। आनवाते तथा-
धाते ज्वरे च शिरसि गदे। दन्तरोगे च भक्षे च
हृत्तरं परियुज्यते॥”

श्रीता। स्त्री। महासमान्। रा.नि.५.१४।
मल्लिकावृक्षे। रा.नि.५.१०। अतिवलायाम्,
महासमझायाम्। रा.नि.५.४। कुटुम्बिनीचपे।
रा.नि.५.५। नीलद्वीयाम्। शिल्पिनीवृक्षे।
रा.नि.५.८। द्वीयाम्। आमलक्याम्। रा.नि.
५.११। शीरिण्यां। शिखरे। तेजीवकले। श्री-
वृक्षे। मेथिकायाम्। लाङ्गलिकायाम्। विष-
गाङ्गुनिश। वै.निघ.

श्रीताङ्गः। पुं। तन्नामकसन्निपातविशेषे। भा.
See श्रीतगानः।

श्रीताङ्गी। स्त्री। हंसपादीलतायाम्। हृत्तर
गोश्रान्गता। रा.नि.५.५।

श्रीतादः। पुं। दन्तवेष्टगतविशेषे। तस्य
लक्षणं—“श्रीतादं दन्तवेष्टेभ्यो यस्याकक्षात् प्र-
सृते। दुर्गन्धीनि सङ्गणानि प्रकटोनि मृदूनि च।
दन्तमांसानि शीर्यन्ते पचन्ति च परस्परम्।
श्रीतादो नाम स व्याधिः कफशीथितसम्भवः॥”
सु.नि.१६५.

श्रीताद्यः। पुं। विषमज्वरे। रा.नि.५.१०।

श्रीताभः। पुं। कर्पूरे। वै.निघ.

श्रीताम्बुः। स्त्री। दुग्धिकायाम्। शिखरे।
वै.निघ.

श्रीतारिरसः। पुं। वातकफज्वराधिकारे रसः।
पारदभट्टकस्य तास गन्धकं सैन्धवं मरिच-
चूर्णं तिल्लीलम्बम्ब विषचूर्णं प्र-१५।
जैपालवीजचूर्णं २भ. जम्बीररसेन संमर्षं शुद्धि-
वटी कार्या। अनु. तन्मलम्। र.स. कौ.।

श्रीतावला। स्त्री। महासमझायाम्। रा.नि.
५.४। See महासमझा।

श्रीतावला (न)। पुं। चन्दनानाम्। रा.
नि.५.११।

श्रीतीक्ष्णम्। स्त्री। द्रवद्रव्यस्य विशेषतः
श्रीतलकरणीपाये। तत्र सप्तविधं—प्रवातस्थाप-
नम् उदकप्रवेपणं घटिकाभामणं व्यजनं बालुका-
प्रवेपणं शिखावलम्बनञ्चेति। सु.सू.४५५।

श्रीतेष्टा। स्त्री। पित्तजन्यरीगे। भा.।

श्रीतोत्तमम्। स्त्री। जले। श.च.।

श्रीधुः। पुं, स्त्री। मयविशेष। सा विधा
एका पक्केचरसज्जायाः श्रेष्ठः; पक्करस इत्युच्यते।
अन्या पक्कोविधास्तु श्रुता चामरसज्जाया चेति, सा
श्रीतस इत्युच्यते। “श्रीधुरिचरसैः पक्केः.....।”
प.प्र.३४८। गुणाः—“श्रीधुः कषायान्नकमाधुरी
वा सन्दीपनी मेदसलापमहः। आमातिसारा-
निलक्षितशूलश्रु आमयाशयिण्यौगदहः॥” अचि.
१२५। “श्रीधुः पक्करसः श्रेष्ठः स्वराप्रिवलवर्ण-
जत्। वातपित्तकरी हृद्यः स्नेहनी रोचनी हरेत्।
विमन्त्र-मेद-शोफाशः श्रीफोदर-कफामयान्।” रा.
नि.व.१४।

श्रीधुगन्धः। पुं। वज्रलवणे। त्रिका.।

श्रीफालिका। स्त्री। श्रीफालिकावृक्षे। च.टी.भ.।

श्रीमूलः। पुं। श्रीमूलवृक्षे। शिशुन ग्रीह।
रस.चि.२५५।

श्रीरः। पुं। नागरज्वरे। वै.निघ.। अजगर-
सर्पे। श.र.।

श्रीरिका। स्त्री। वंशपवीट्यविशेष। वै.निघ.।

श्रीरौ (इन्)। पुं। सुज्वलणे। हरितदन्ते। रा.
नि.व.८। स्त्री। लाङ्गलिकायाम्। विवर्णाङ्गनिग्रा।
वै.निघ.।

श्रीर्णम्। स्त्री। स्त्रीण्येके। गैटोना विमेष।
भा.। See स्त्रीण्येकं।

श्रीर्णदलः। पुं। निम्बवृक्षे। रा.नि.व.२१।

श्रीर्णपत्रः। पुं। कर्णिकारवृक्षे। कलटक
कृत्तर ग्रीह। श.च.। पट्टिकाक्षी। वै.निघ.।
निम्बवृक्षे। रा.नि.व.२४।

श्रीर्णपुष्पिका। स्त्री। अवाक्पुष्पयाम्। उज्ज्वल,
गोत्रे। श.च.।

श्रीर्णमात्रा। स्त्री। वृश्चिपर्णाम्। छात्रुनिग्रा।
श.च.।

श्रीर्णरोमकः। पुं। यन्त्रिपर्णभेदे। गैटोना
विमेष। वै.निघ.।

श्रीर्णहन्तम्। स्त्री। तरन्तुजफले। उन्नमूल।
तत्पथ्यायाः,—सुखवासः सुखासः सेटः ग्रीहृन्तः।
गुणाः—“श्रीर्णहन्तं कफकरं सञ्चारं मधुरं खण्ड।”
राज.३५.। पुं (नः)। सुखवासि। फुटोति भाषा।
प.सु.।

श्रीर्षम्। स्त्री। कण्ठागुदणि। कान् अञ्जक।
रा.नि.व.१२। मल्लिके। अम.।

श्रीर्षकम्। स्त्री। शरीरावयवे, मल्लिके। मल्ल-
काख्यनि। रा.नि.व.१८। अगुदकाष्ठे। उन्नीवि।
नारिकेले। वै.निघ.।

श्रीलम्। स्त्री। स्वभावे। सङ्घ। अम.।
अजगरसर्पे। श.र.।

श्रीवलम्। स्त्री। शैले। शैवाले। मे.।

श्रीषम्। स्त्री। कासीसे। शिवाकज। रा.नि.
व.११। श्रीवके। शीषा। अम.।

श्रीषकम्। स्त्री। श्रीषधातो। शीषा। प.सु.।

श्रीहृण्डः। पुं। कुडीवृक्षे।

शुकः। पुं, स्त्री। शिरीषवृक्षे। मे.। लो.।
तालीशपत्रे। स्त्री। यन्त्रिपर्णे। गैटोना। वै.
निघ.। खण्डौष्याम्। शिशुनकौटो। र.मा.।
श्रीणाकवृक्षे। विषः। पुं। पञ्चविशेषे। टेन्ना-
पापी। तन्मांसगुणाः—“शुकमांसं वरम् वलं
विपाके गुरु श्रीतलं। कास-त्रास-चयहरं संयाजि
लङ्ग दीपनम्।” राज.३५.।

शुकच्छदम्। स्त्री। स्त्रीण्येकनामगन्धद्रव्ये।
गौठिग्रीवा। टेन्ना। जटा.। तेजपत्रे। मूलके।
वै.निघ.। र.मा.।

शुकजिह्वा। स्त्री। वृक्षभेदे। श्याटुटीति लोके।

शुकतरुः। पुं। शिरीषवृक्षे। रा.नि.व.२४। र.
मा.। वा.उ.४०५.।

शुकतुण्डः। पुं। हिङ्गुले। र.सा.सं.।

शुकहुमः। पुं। शिरीषवृक्षे। श.मा.।

शुकनसा। स्त्री। श्रीणाकवृक्षे। चर्मकारवटे।
उज्ज्वल। सु.चि.१२५.।

शुकनामा। स्त्री। शुकतुण्डयाम्, शुकजिह्वायाम्।
उज्ज्वल। र.मा.।

शुकनाशनः। स्त्री। अकनसद्वृक्षे। छात्रुनिग्रा।
रा.नि.व.४.।

शुकनाशा(सा)। स्त्री। शुकशिव्याम्। आना-
कूनी, उज्ज्वल। र.मा.। चर्मकारवटे। च.
द.श्रीनि.व्या.। फलवृक्षे। सु.चि.११७५.। “पत्रञ्च
शुकनाशायाः।” गाम्भारीवृक्षे। नलुकायाम्।
गान्दका। वै.निघ.।

शुकनासः। पुं। श्रीणाकवृक्षे। रा.नि.व.२४।
(कटुकायगुणिकायाम्)। अचि.२५.२५.। अगति-
वृक्षे। वक्-कृत्तर ग्रीह। त्रिका.।

शुकनासिका। स्त्री। श्रीणाकवृक्षे। आना-
ग्रीह। चामरकषा इति च केचित्। च.द.ज्वराति-
सा.चि.। कलिकायगुणिकायाम्।

शुकपत्रः (क्षः)। पुं। गन्धके। वै.निघ.।

शुकपिच्छः। पुं। गन्धके। र.सा.सं.। यन्त्रिपर्णे।
गैटोना। वै.निघ.।

शुकपिण्डः। पुं। शुकशिव्या। आनाकूनी।
श.र.।

शुकपि(पु)च्छः। पुं। गन्धके। वै.च.।

शुकपुच्छकम्। स्त्री। स्त्रीण्येकनामगन्धद्रव्ये।
गौठिग्रीवा। रा.नि.व.१२.।

शुकपुष्पम्। स्त्री। स्त्रीण्येके। गौठिग्रीवा।
भा.। पुं। शिरीषवृक्षे। रा.नि.व.११.। गन्धके।
वै.निघ.।

शुकप्रियः। पुं। शिरीषवृक्षे। भा.। दाङ्गि-
वृक्षे। वै.निघ.। चर्मरङ्गवृक्षे। प.सु.। निम्बवृक्षे।
वै.निघ.। स्त्री। जम्बुवृक्षे। रा.नि.व.११.।

शुकफलः। पुं। अकवृक्षे। आकन्य ग्रीह।
रा.नि.व.१०.। स्त्री। शालावृक्षे। वै.निघ.।

शुकवर्ह(क)म्। स्त्री। यन्त्रिपर्णे। गौठिग्रीवा।
श.र.। तद्वदे च। च.सू.५५.।

शुकरोगः। पुं। शुकरोगे। See शुकरोगः।

शुकवर्णः। पुं। यन्त्रिपर्णभेदे। गौठिग्रीवा-
विमेष। वै.निघ.।

शुकवस्त्रम्। पुं। दाङ्गिभेदे। रा.नि.व.११.।

शुकवृक्षः। पुं। शिरीषवृक्षे। वै.निघ.।

शुकशालकः। पुं। मृद्वानिवे। वै.निघ.।

शुकशिव्या (श्विः) (श्वी)। स्त्री। शुक-
शिव्याम्। आनाकूनी। श.र.। च.द.वा.व्या-
जि.माषणवादी।

शुकशीर्षा। स्त्री। तालीशपत्रे। यन्त्रिपर्णभेदे,
स्त्रीण्येके। तेजपत्रे। वै.निघ.।

शुकाख्यः। पुं। शिरीषवृक्षे। वा.उ.३८५.।
चर्मवटे। छात्रु कषा। सु.चि.१८५.। स्त्री।
शुकनाशायाम्। उज्ज्वल। आनाकूनी। र.मा.।
सु.चि.२५.। सु.चि.१२५.। वा.उ.३८५.।

शुकादनः। पुं। दाङ्गिभेदे। श.च.।

शुकानना। स्त्री। शुकाख्यायाम्। उज्ज्वल।
प.सु.। र.मा.।

शुकाक्षः (यः)। पुं। केवत्तमुखायाम्। ककुट-
मुता। वै.निघ.। चर्मकारवटे। छात्रु कषा।
सु.चि.१८५.।

शुकेष्टः। पुं। शिरीषवृक्षे। रा.नि.व.२४.। राजा
दनवृक्षे। शीर्षा। रा.नि.व.१५.।

शुकोदरम्। स्त्री। तालीशपत्रे। रा.नि.व.२४.।

शुक्तम्। स्त्री। मसि। श.च.। गन्धराजतेले।
काञ्जिके। हारा.। तद्वद्वया,—“कन्द-मूलफला-
दीनि सज्ज-लवणानि च। शुक्तद्रव्येऽभिषुयन्ते
तच्छुक्तमभिधीयते॥ अपिच—काञ्जिकं कुङ्कु-
मं दधौ गुडप्रस्थोऽन्नमूलकात्। पलान्यष्टौ श्रीधि-
ताद्रात् पलषोडशकं तथा। कषाजोरकसिन्धु-
हरिद्रा-मरिचं पृथक्। द्विपलं भावितं भाण्डे
हृतेनाष्टदिनस्थितं। सिद्धं भवति तच्छुक्तं यदा-
वसाय्ये गृह्यते॥” गुणाः—“शुक्तं तीक्ष्णोष्णलवणं
पित्तज्जत् कटुकं खण्ड। रुचं किमुद्रानाह-
शोयाशयविषकुष्ठतत्॥ वि। अन्ने। विषः।

शुक्तपाकम्। वि। अन्नपाके। मा.नि.यद्यौषधि.

शुक्ता। स्त्री। शुक्तिकायाम्। कौञ्जि। श.र.।

शुक्तास्त्रम्। स्त्री। अन्नशके। रा.नि.व.८.।

शुक्तिः। स्त्री। शङ्खे। अशीरीगे। मे.। बदरी-
वृक्षे। कुन ग्रीह। च.द.वृणशो.चि.। शङ्खवृक्षे।
नथी। रा.नि.व.१२.। वा.सू.१५५.। “शक्ति-
व्याघ्रवृक्षे शङ्खे।” सुताग्रह। शिशु.। तत्-
पथ्यायाः,—शुक्तास्कीटः दुर्गमा दीर्घकोषिका
दीर्घकोषिका शुक्तिका अश्विमखूकी पङ्कशुक्तिः
सुक्तागारं सुक्ताप्रसुः सुक्तामाता सुक्तास्कीटा मृदा-
शुक्तिः भौतिकं भौतिकशुक्तिः। गुणाः—“कटुः
क्षिप्रा शस-वृद्धयोपरीधहरी शुक्लौ रुचा मधुरा
दीपनी च। रा.नि.व.१३.। वीजवृक्षे, ४

तोला । प.प.१४ । प.सु. । सु.स.१८५ । शुक्र-
गतमैत्रीरोगभेदे । लक्षणं—“श्यावाः सुः पिशित-
निभासु बिन्दवो ये शुक्तिर्वातितनयने स शुक्ति-
संज्ञः ।” सु.स.४५ ।

शुक्तिकः (का) । पुं. स्त्री. शुक्तिरोगे । (कः)
गन्धकः । वा.र.चि. । (का) । शुक्ती । शिगूक ।
जटा । शुक्तिकायाम् । श.र. ।

शुक्तिजम् । स्त्री. सुक्तायाम् । हे.च. ।

शुक्तिपत्रः (र्यः) । पुं. समपर्वण्ये । छातिम
गोह । रा.नि.व.१२ ।

शुक्तिपुटोपमम् । स्त्री. वातादे । वाताय ।
वे.निच. ।

शुक्तिमण्डिः । पुं. सुक्तायाम् । वे.निच. ।

शुक्तिवोजम् । स्त्री. सुक्तायाम् । विका. ।

शुक्तिसम्भवम् । स्त्री. मोक्तिके । शुक्ता । वे.
निच. ।

शुक्तरङ्गी । स्त्री. श्वेतनिर्गुण्याम् । श्वेत-
निर्निम्ना । वे.निच. ।

शुक्रः । पुं. श्वेतैरङ्गे । रा.नि.व.८ । नेत्रास्त-
वैषम्यानि । वे.निच. । ज्येष्ठ मासि । चित्रकवर्णे ।
चम. । चण्डे ।

शुक्रम् । स्त्री. मज्जसारशुक्रभातो । शुक्र, वीर्य ।
तत्पण्यायाः—पुंस्त्व पौंस्त्व रितं रितः रितम् कीञ्
वीर्यं पुंस्त्वत्वं पौंस्त्व इन्द्रियं अन्नविकारः मज्जारसः
रौक्ष्यं बलं किङ्कलितं आभन्दप्रभवं मज्जसमुद्भवं
धातुराजकं बल्यं शुचीरता शुचीर्यं । “संस्थो-
मज्जा ततः शुक्रम्, इति ।” रा.नि.व.१८ ।

“पाचितताः पित्ततापेन रसाद्या धातवः क्रमात् ।
शुक्रत्वं यान्ति मासेन ।” शाङ्खे.सू.५५ । तस्य कस्यो
गभीर्यादः । तदुक्तं “रसाद्रक्तं क्ली मांसं मासा-
न्मदः प्रजायते । मेदसोऽस्त्रि ततो मज्जा मज्जः
शुक्रस्य सम्भवः । याल्यामाश्रयमाहारः पूर्व्यं प्राणा-
निशिरितः । माधुर्यं फेनभावश्च षडुसीऽपि लभेत
सः ।” भा. । “योपितोऽपि स्वल्पेन शुक्रम् पुंसः
जगाम् । तत्र नभस्य किञ्चित्पु करोतीति न
विस्तरे । स्त्रीयाः गर्भोपयोगि स्यादात्तवं सर्व-
प्रथमं । अतश्चैव वर्यं शुक्रम् पुष्टं करोति च ।”
शङ्खसू.५५—“शुक्रं सौम्यं सितं स्निग्धं बल-
पुष्टिकरं च तम् । गर्भोपयोगि वपुःसारी जीवसायव
उत्तमः ।” गर्भजननशुक्रस्य लक्षणम् । “कटि-

काभं द्रवं स्निग्धं मधुरं मधुगन्धि च । शुक्रमिच्छन्ति
केचित्, तैल-चौद्रनिभश्च तत् ॥” इति । “यथा
पयसि सर्पिस्तु गूदश्चैव रसो यथा । एवं हि
सकले कार्ये शुक्रम् तिष्ठति देहिनाम् ॥” इति
शुक्रस्थानम् । इन्द्रजित् दक्षिणे पार्श्वे वस्तिहारस्य
चाप्यधः । सूत्रज्ञोत्पत्तये शुक्रम् पुरुषस्य प्रवर्तते ।
इति शुक्रचरणमार्गः । “कृत्स्नदेहस्थितं शुक्रम्
प्रसन्नमनसस्तथा । स्त्रीषु व्यायच्छतथापि हर्षानत्
संप्रवर्तते ॥” इति चरणकारणम् । “विशस्तप्यपि
देहेषु यथा शुक्रम् न दृश्यते । सर्वदेहाश्रितत्वाच्च
शुक्रलक्षणमुच्यते । तदेव चेष्टयुक्तेर्दंशनात् क्षरणा-
दपि । शब्दसंयवणात् स्पृशात् संक्षर्पाच्च प्रवर्तते ।
सुप्रसन्नं मनसा च हर्षणे हेतुवच्यते ।” सु.नि.१०
अ. । “यथा पयसि सर्पिस्तु गूदश्चैव रसो यथा ।
शरीरेषु तथा शुक्रम् ।” सु.शा.४५ । नेत्ररोग-
विशेषे । विका. ।

शुक्राकरः । वि. शुक्रजनने । पुं. मज्जायाम् ।
हे.च. ।

शुक्रकण्डम् । स्त्री. मूत्रकण्डरोगे । निदा. ।

शुक्रगतज्वरः । पुं. तदाश्रितज्वरे—“श्लेष्म-
सात्वता कीचः शुक्रस्य तु विशेषतः । मरणं प्राप्नु-
यात्तत्र शुक्रस्थानगतज्वरे ।” मा.नि. ।

शुक्रदः । पुं. गोधूमे । वे.निच. ।

शुक्रदोषः । पुं. षण्णतारोगे । च.सि.१५ ।

शुक्रधरा । स्त्री. सप्तम्या कलायाम् । या सर्व-
प्राणिकां सर्वशरीरव्यापिनी । सु.शा.४५ ।

शुक्रपुष्पः । पुं. कुम्बकशक्ते । शंति । प.सु. ।
स्त्री. श्वेतापराजितायाम् । वे.निच. ।

शुक्रशुक् । पुं. मयूरे । श.च. ।

शुक्रभूः । स्त्री. मज्जायाम् । श.च. । अस्थिसारे ।

शुक्रमाता । स्त्री. भाग्याम् । वासनहाति ।
वे.निच. ।

शुक्रमादका(वटिका) । स्त्री. प्रमेहे स्त्रीव-
धम् । पाठः—“गोचरवीजं विफला पत्रमेका
रधार्जनं । धान्यकचविका जीवं ताज्यं दक्ष-
दाहिनी । प्रत्येकार्धपलं दद्यात् गुग्गुलुः कार्ष्णि-
काया । रसाधलीङ्गान्यानां प्रत्येकच पलं चिपित् ।
सर्वमैकोक्तं वेद्यो दण्डयन्ते विमर्दयेत् । इतः
भाण्डे तु संस्थाप्य मासमेकमु खादयेत् । हाडिम-
खरसेनेव जागदुग्धेन वाभसा ।” इ.स.र. ।

शुक्रमेहः । पुं. मेहविशेषः । यत्र रोगी शुक्र-
तुल्यं मेहति । “शुक्रामं शुक्रमिथं वा शुक्रमेहो
प्रमेहति ।” सु.नि.६५ ।

शुक्रलम् । वि. शुक्रवृद्धिकरे द्रव्ये । “यक्षा-
शुक्रस्य वृद्धिः स्याच्छुक्रलं हि तदुच्यते । यथा
नागवलायाः सुवीजश्च कपिकच्छूजम् ॥”

शुक्रला । स्त्री. उच्चटायाम् । श्रीकण्ठा इति
प्रसिद्धचुपे । उक्ता । प.सु. । आमलकवृत्ते । आश्विनी
गोह । वे.निच. ।

शुक्रवह्न्योतः(स) । स्त्री. शुक्रवह्नायाम् ।
तस्य मूलं वषणी श्लेष्म । च.वि.७५ ।

शुक्रसङ्गः । पुं. शुक्ररोगे । भा. ।

शुक्रा । स्त्री. वंशलीचनायाम् । रा.नि.व.६ ।

शुक्राङ्गः । पुं. मयूरे । जटा. ।

शुक्राधिक्यम् । स्त्री. श्लेष्मरोगे । भा. ।

शुक्राल्पता । स्त्री. पित्तजरीने । भा. ।

शुक्राश्मरी । स्त्री. शुक्रजन्याश्मर्या । उक्ताश्व-
पाथरी । सा शुक्रनिमित्ता भवति । मेषुनाभि-
धातात् अतिमेषुनाभा शुक्रचलितमनिर्गच्छविमार्ग-
नमनादनिलोऽभितः संगृह्य मेदवषण्णधीरन्तरे सं-
हरति संक्षय्य चोपशेषयति सा मूत्रमार्गमावृणोति
मूत्रकण्डं वस्तिवेदनां वषण्णधीय अथशुभापादयति
पीडितमाने च तस्मिन्नेव प्रदेशे प्रविचयमापद्यते
तां शुक्राश्मरीमिति विद्यात् । सु.नि.१५ ।

शुक्रम् । स्त्री. रजते । कृपा । मे. । नवनीते ।
त्रिभि. श.च. । नेत्ररोगभेदे । लक्षणं—“सुश्रुतं
चतु शुक्रार्थं शुक्रम् तद्वर्तते चिरात् ।” निदानम् ।
पुं. धववर्णे । शंतिगोह । रा.नि.व.८ । सवर-
रोगे । श्वेत रोगे । प.सु. । कुन्दवर्णे । वे.
निच. । श्वेतैरङ्गे । वे.निच. २५. ज्ञानीद्वयसे ।

शुक्रकः । पुं. चौरिणीवृत्ते । शौनो गोह ।
वे.निच. ।

शुक्रकण्ठः (कः) । पुं. दाल्पदपचिणि ।
ऊक पाथी । श.मा. ।

शुक्रकन्दः । पुं. महिषकन्दे । रा.नि.व.७ ।
श्वेताशुके । शौंथ आन् । वे.निच. । स्त्री (न्दा) ।
शुक्रानिनिषायाम् । श्वेत आतिरेह । रा.नि.व.
६ । श्लिङ्गनाम्ने । वे.निच. ।

शुक्रकर्कटः । पुं. शुक्रवर्णककर्कटे । मा.भा.
कौकड़ा । सु.स.४६५ । See कण्ठककर्कटः ।

शुक्रकुष्ठम् । स्त्री. श्विते । धवल । तदोषधं—
सोमराजस्य वीजानि नवनीतयुतानि च । मधुमा
खादितानि सुः शुक्रकुष्ठहराणि वै ॥ गारुड ।

शुक्रतुलसी । स्त्री. श्वेततुलसी । श्वेततुलसी ।
ते नल्लटितुलसी । संयहः ।

शुक्रदुग्धः । पुं. (Trapa bispaniosa.)
जलजठ्वचभेदे, शृङ्गाटके । शिर्गाड़ा । श.च. ।

शुक्रधातुः । पुं. कठिन्याम् । शंतिगोह । हे.च. ।

शुक्रपद्मम् । स्त्री. श्वेतपद्मे ।

शुक्रपुष्पः (प्या, प्यो) । पुं, स्त्री. कुन्दवृत्ते ।
कूट गोह । क्वचवृत्ते । श्वेतकीकिलाचे । श्वेत
कुण्ठयाड़ा । मरुवकवृत्ते । र.मा. । कण्ठपिण्डारौ ।
पिठानि वा पेशात्रा । प.सु. । शुभपुष्प-मदन-
फलवृत्ते । र.स.सं. । स्त्री. इक्षिण्ण्डीवृत्ते ।
हातिशुद्धे । प.सु. । स्त्री. कुन्दपुष्पे । राव.
कुमारतन्त्रम् ।

शुक्रपृष्ठकः । पुं. सिन्धवारवृत्ते । श.च. ।

शुक्रफलः । पुं. रक्ताकवृत्ते ।

शुक्रफला । स्त्री. शनीवृत्ते । व.निच. ।

शुक्रफेनः । पुं. समुद्रफेने । वे.निच. ।

शुक्रभण्डो । स्त्री. शुक्रचिह्नि । श्वेत-
तेउडौ । वे.निच. ।

शुक्रमच्चरी । स्त्री. श्वेतनिर्गुण्याम् । श्वेत
निर्निम्ना । वे.निच. ।

शुक्रमण्डलम् । स्त्री. नेत्रस्य शुक्रभागे । निदा. ।

शुक्रमुद्गः । पुं. (Phaseolus sublo-
batus.) शुभमुद्गे । शौंथीगुण । Walts.

शुक्रमूलम् । स्त्री. श्वेतलशने । वे.निच. ।

शुक्ररोहितः । पुं. श्वेतरीहितकवृत्ते । श्वेत
द्रोड़ा, व्रश्ना । रा.नि.व.८ ।

शुक्रला । स्त्री. उच्चटायाम् । उक्ता । र.
मा. । आमलके । वे.निच. ।

शुक्रवंशः । पुं. श्वेतवंशे । श्वेतवंश । रा.नि.
व.८ । राव.कार्कश्यशतके ।

शुक्रवर्गः । पुं. खटिन्यादिवर्गे । यथा—
“खटिनी श्वेतसंयुक्ता शुक्र-शुक्ति-वराटिकाः ।

शुद्धाश्व-शर्करायेति शुद्धवर्ग उदाहृतः॥
रा.नि.व.२२।

शुद्धवायसः। पुं। वकपचिषि। वकपाथी।
विका। अतवर्णवायसे।

शुद्धवृत्ती। स्त्री। अतवर्णवृत्त्याम्। मेव.च.
पि.वि. पानीयभक्तव्याम्। प्रयोगः शुद्धी.वि.
पानीयभक्ते।

शुद्धवृत्तः। पुं। अववृत्ते। शौण्ड्याग्राह। वे.
निच.।

शुद्धशालः। पुं। गिरिनिले। रा.नि.व.२।
अतशाल। शब्दकल्प.।

शुद्धसारङ्गः। पुं। शुद्धसातके। च.सू.२०७.।

शुद्धशीरा। स्त्री। काकील्याम्। कौकुण।
रा.नि.व.२।

शुद्धा। स्त्री। शर्करायां। छिनि। र.मा.।
अतवर्णवायाम्। अतवृत्त। शीरकाकील्याम्। वे.
निच.। काकील्याम्। कौकुण। रा.नि.व.२।
विद्यायां। कुम्भिकूमाशु। रा.नि.व.७। शिफालि-
कायाम्। निमिन्ना। रा.नि.व.४। सुध्याम्।
वनगा ग्राह। रा.नि.व.८।

शुद्धाङ्गः। पुं। शीपान्तरवायाम्। छोप-
छिनि। वे.निच.।

शुद्धाङ्गी। स्त्री। शिफालिकायाम्। निडेलि,
निमिन्ना। रा.नि.व.४।

शुद्धाजाजी। स्त्री। अतजोरके। वे.निच.।

शुद्धापाङ्गः। पुं। मयूरे। इ.च.।

शुद्धाश्वम। स्त्री। अश्वशक्ति। रा.नि.व.७।

शुद्धाको। पुं। अतार्कवृत्ते। अत-आकम्।
न विस्मय अर्थः। मं पाङ्करीरई। गुणाः—कटु-
तिश्रीणः मलशोधनः मूत्रकृच्छरकृत्तश्रीफत्रघ्नश्च।
रा.नि.व.१०। सारकः वातकुष्ठकण्डू विषघ्नश्रीह-
गुणाश्रीमलकफोदरकनिघ्नश्च। तत् पुष्पं शुक्लजम्बकं
क्षय-दीपनं पाचकम् शरीरकार्शकः काशशान्तकरश्च।
भा.पू.१४.।

शुद्धार्म (न)। स्त्री। शुक्लगतनेत्रीगविशेषे।
लघुयं यथा—“शुद्धार्मं यदु कथयन्ति शुक्लभागे
सर्वतः सममिदं वदते चिरम्” सु.उ.४७.।
“सर्वतः यदु शुद्धार्मं शुक्लं वदते चिरम्”
मा.नि.।

शुद्धाहिफेनः। पुं। (Popaver somni-
ferum.) White poppy, opium. शुद्ध-
पुष्पाहिफेनवृत्ते। अत पोपवर्णानां ग्राह। छि,
पोस, खसूखसूका पेंड। तें पुस्तकायचैदु। वम्.
खसूखसीचे भाङ्ग। Watts. See अहिफेनः।

शुद्धाक्षः। पुं। प्रवजातीयसङ्घातचरपचिषि।
सु.सू.४६५.। See प्रवः।

शुद्धोपला। स्त्री। शर्करायां। छिनि। र.मा.।

शुद्धोदनम्। स्त्री। आतपात्रे। आतप छाडेन।
रा.नि.व.१६। (रावणकृतकुमारतन्त्रम्।)

शुद्धः। पुं। वटवृत्ते। आमातकवृत्ते। आमड़ा
ग्राह। शुक्ले। सुठ। पकटीवृत्ते। पाङ्कड़ ग्राह।
मे.। नवपल्लवे। इ.च.।

शुद्धी (इन्)। पुं। प्रवृत्तवृत्ते। पाङ्कड़ ग्राह।
वटवृत्ते। जटा।

शुद्धिः। पुं। चित्तवृत्ते। छिटा ग्राह। आषाढ-
मासे। अम.। ज्येष्ठ मासि। शीघ्रकाले। मे.।
यवे। पलाशवृत्ते। वे.निच.।

शुद्धिद्रुमः। पुं। अश्वत्थवृत्ते। रा.नि.व.११।

शुद्धिमल्लिका। स्त्री। नवमल्लिकायाम्। रा.
नि.व.१०।

शुद्धिमतः। पुं। प्रवीणरीके। शूङ्गत्रिशा।
वे.निच.।

शुद्धीरता (टीर्थम्)। स्त्री, स्त्री। तीर्थे।
विका.। श.र.।

शुद्धिः (एली)। पुं, स्त्री। शुक्लार्द्रके। सुठे।
अम.। वीडाशुद्धीति च ख्याता। प.सु.।

शुद्धम्। स्त्री। शुष्कासिनोवृत्ते। वे.निच.।

शुद्धिः (एली)। पुं, स्त्री। (Gingiber
officinale.) खनामल्यातीषधी। शुद्धीति
सर्वत्र भाषा। सुठे। तत्पठ्यायाः—महोषधं
विश्वं विश्वमेवजं विश्वोषधं नागरं शुद्धिः
महोषधी शुद्धार्द्र इन्द्रमेवजं मेवजं कटुमयिः
कटुभद्रं कटुत्कटकं कटुषणं सौपर्णं शङ्खवेरं
कफारिः चान्द्रकं शीघ्रं नागराहं। गुणाः—
कटुचट्वा क्षिप्वा कफ-शीघ्रधातनाशि शुक्ल
विषखीदराधानाशसङ्घोषदघ्नी च। रा.नि.व.६।
लघुः पाचनी रुचा आमवातहरी मधुरपाका
कीडवृत्ताशान्तिकरी बलकारी स्वर्ग्यं अश्वीवाशु-

रोगहरी च। अग्निगुणभूयिष्ठत्वादायन्तरद्रवभाजं
शीघ्रशिला मलसंग्रहं करोति। भा.स.१४.। “नागरं
(शुद्धी) कफवातघ्नं विपाके मधुरं कटु। वृष्योष्णं
रीचनं हृद्यं सकेहं लघु दीपनम्॥” सु.सू.४६५.।

शुद्धीष्टम्। स्त्री। शुद्ध्याम् आमवाते च
ष्टम्। “विश्वोषधस्य गर्भेण दशमूलजले शृतम्।
ष्टतं निहन्त्यात् शुद्धयुं शुद्धयो सामतानयम्॥”
च.द.। भा.।

शुद्धाष्टम्। स्त्री। शुद्ध्याम्। सुठे। श.च.।

शुद्धारोहः। पुं। मूत्रवृत्ते। गकृष्ण। रा.नि.व.८।

शुद्धा। स्त्री। शङ्खशुद्धीनामरीगे। रा.नि.व.
२०। सुरालये। सुरायाम्। करिहसे। मे.।

शुद्धारः। पुं। करिश्मिणाकारे वकयन्त्रभेदे।
वरकवृत्त, छात्रादेवोर वृत्त।

शुद्धालः। पुं। गजे। (धनजयः)।

शुद्धिका। स्त्री। स्फोटके। कौड़ा। रा.नि.
व.२०। उपजिह्विकायाम्। आनृजि.वि. शब्दकल्पः।

शुद्धिनी। स्त्री। कुकुन्द्या। सुठे। वे.निच.।

शुद्धिमूषिका। स्त्री। कुकुन्द्याम्। सुठे।
रा.नि.व.१६।

शुद्धी। स्त्री। कौकुम्भीशाली। रा.नि.व.१६।
इक्षिश्मूषीवृत्ते। शक्तिशुद्धे ग्राह। रा.नि.व.५।

शुद्धम्। स्त्री। सेम्बे। रा.नि.व.६। मरिचे।
रा.नि.व.६। रोष्ये। शुद्धवृत्ते। वे.निच.। वि.
दीपहीने। शुक्ले।

शुद्धजङ्घः। पुं। गहंभे। विका.।

शुद्धमांसम्। स्त्री। मांसवृद्धने, पकमांसि।
मांसमेत तत्रकारी। यथा—“पाकपात्रे हृतं
दद्यात्तैलं वा तदभावतः। तत्र हिङ्गु हरिद्राच
भर्जयेत्तदनन्तरं। क्वागादेरस्थिरहितं मांसं तत्-
खण्डखण्डितम्। सौतनिर्गलितं तस्मिन् हृते
तत्रजंयेच्छनेः। सिद्धयोग्यं जलं दत्त्वा लवणञ्च
पचेत्ततः। सिद्धे जलेन अम्पिथं वेश्वातं परि-
क्षिपेत्। वेश्वातस्य द्रव्याणि नागवल्लीदलानि हि।
तच्छुलाश्च लवणानि मरिचानि समासतः.....”
गुणाः—“शुद्धमांसं परं वृष्यं बल्यं रुच्यञ्च वृद्धिणं।
विश्वोषशमनं श्रेष्ठं दीपनं धातुवर्धनम्॥” भा.।

शुद्धवज्रिका। स्त्री। शुद्ध्याम्। सुठे।
श.च.।

शुद्धा। स्त्री। कुटजवीजे। देववृक्ष। वे.निच.।
शुद्धान्तपालकः। पुं। नपुंसके। शौण्ड्या,
शिष्टे.। श.च.।

शुद्धिः। स्त्री। वमनादिभिः शरीरशोधने। सा
चतुर्विधा लैङ्गिकी वैशिकी मानिकी आत्मिकी
चेति। च.।

शुद्धिकन्दः। पुं। लशुने। वे.निच.।

शुनः (का)। पुं। कुकुरे। कूकुर। अ.टी.भ.।
रा.नि.व.१६।

शुनकचक्षुका। स्त्री। सुदचक्षुचक्षुः। छेष्टका।
रा.नि.व.४।

शुनकचिल्ली। स्त्री। पि.निपाके। छिनिपाक।
शुणचिल्ली, नायचिल्लिके, कुतवधीख इति मन्त्रा-
राष्ट्रादौ ख्याता। गुणाः—शुद्धीच्छा कण्डूघ्नश्च-
हरी च। रा.नि.व.७।

शुनिः। पुं। कुकुरे। से.च.। स्त्री (नो)।
कुपाख्याम्। रा.नि.व.७।

शुभम्। स्त्री। पत्रकाष्ठे। रा.नि.व.१२। रीष्ये।
पुं। कामे। अ.टी.।

शुभक(ङ्क)री। स्त्री। शमीवृत्ते। रा.नि.व.८।

शुभगः। पुं। टङ्गणचारि। आश्रि। र.सा.
सं.। र.स.र.ज्.वि.। “शुभगविट्ठलानाम्॥”

शुभगन्धकम्। स्त्री। बीले। रा.नि.व.१२।

शुभदः। पुं। अश्वत्थवृत्ते। रा.नि.व.११।

शुभपत्रिका। स्त्री। शालपत्र्याम्। रा.नि.व.४।

शुभा। स्त्री। वंशरोचनायाम्। रा.नि.व.६।
र.सा.सं. पुष्करलेहे, कुशावलेहे, वासाखण्ड-
कुशाखे च। सुकायाम्। पिङ्गि। शुद्धवचायाम्।
अतवृत्त। वे.निच.। गीरीकनायाम्। रा.नि.
व.१२। तवचीरे। पाठायाम्। आकृनामि।
वे.निच.। शमीविशेषे। रा.नि.व.८। प्रियङ्गी।
रा.नि.व.१२। अतवृत्त्यायाम्। रा.नि.व.८।
शताश्रयायाम्। सुठे। सा.कौ. हज्जोरकादि-
मोदके।

शुभाकिनी। स्त्री। भूयामलक्याम्। वे.निच.।

शुभाञ्जनः। पुं। रक्तशिशुवृत्ते। गवि मज्जिना
ग्राह। र.मा.।

शुभेक्षणः। पुं। मल्ले। वे.निच.।

शुभ्रम् । ली । पञ्चकाष्ठे । वै.निघ. । उग्रिरे ।
वेणी । रा.नि.व.१२ । अश्वधातो । जटा । रौप्य
धातो । मेदोधातो । वै.निघ. । कासीसे ।
हिद्रकम् । रा.नि.व.१३ । रौप्यमाचिके । वै.
निघ. । गङ्गलवणे । रा.नि.व.६ । सेन्धवलवणे ।
वै.निघ. । वि. । शुभ्रवर्णे । पुं । चन्दनहले ।
श.च. । स्त्री । वंशोचनायाम् । रा.नि.व.६ ।
स्फटिकायाम् । कृष्टिकि । भा. । शर्करायाम् ।
वै.निघ.१४. सन्धेज्वरे भाग्यादिचूर्णम् । श्वेतवज्र-
दारके । वै.निघ. ।

शुभ्रतकः । पुं । शिरीषवले । प.सु. ।

शुभ्रपुष्पा । स्त्री । श्वेतशरपुष्पायाम् । माता
भद्रपुष्पा । रा.नि.व.४ ।

शुभ्रपुष्पम् । ली । वीरवर्णवले । वेणी वाग । वै.
निघ. ।

शुभ्रवेष्टः । पुं । श्वेतशाल्वी । वै.निघ. ।

शुभ्रसर्पपः । पुं । श्वेतसर्पपे । वै.निघ. ।

शुभ्रा । स्त्री । वंशोचनायाम् । स्फटिकायाम् ।
शर्करायाम् । श्वेतवज्रदारके ।

शुभ्रांशः । पुं । कर्पूरे । रा.नि.व.१२ ।

शुभ्रालुः । पुं । मङ्गिकन्दे । श्वेताली । भा.क
आजू । रा.नि.व.७ ।

शुभ्रिका । स्त्री । मधुशर्करायाम् । वै.निघ. ।

शुभ्रकायसः । पुं । वकपक्षिणि । चिका. ।

शुभ्रा । स्त्री । सुनिषण्णकायके । वै.निघ. ।

शुभ्र(त्व)(क)म् । ली । तास । तामा । प.सु. ।
रस.र.एकादशायसे । रा.नि.व.१३ । वै.निघ.
सृतादिशुभ्राम् ।

शुभ्रपत्रम् । ली । तासपत्रे । तामात्र पात ।
रस.चि. ।

शुभ्ररिपुः । पुं । गन्धके । छि.च. । र.सा.सं. ।

शुभ्रशक्रः । पुं । गन्धके । वै.निघ. ।

शुभ्रारिः । पुं । गन्धके । छि.च. ।

शुभ्रा । स्त्री । सेवयाम् । चिका. ।

शुभ्रणी । स्त्री । खनामख्यातशके । शुभ्रनि
भा.क । गुणाः—“शुभ्रणी कफवातघ्नी सहराष्ट्री
च तादृशी ।” राज. ३५. ।

शुभ्रवी । स्त्री । कारवेष्ट-लवणायाम् ।

शुभ्रिरम् । ली । लवङ्गे । प.सु. । पुं । सुषिके ।
मे. । स्त्री । नलीनामगन्धद्रव्ये । अम. । छिद्रे ।

शुभ्रिराख्यः । पुं । रन्ध्रवंशे ।

शुभ्रम् । ली । कृष्णागुरुषि । र.मा. । वि. ।
रसहीने ।

शुभ्रगोमयः । पुं । वनकरीषे । विगष्टे ।

शुभ्रनी । स्त्री । शुष्कमांसि ।

शुभ्रपत्रम् । ली । शुष्कपत्रशके । नागिता
पाता, उरुपाता । गुणाः—“शुभ्रपत्रं पयो-
मिश्रं पित्तश्लेष्मज्वरापहं ॥ तत्शुष्कपत्रं मलही-
नाशनं विशेषतः पित्तकफज्वरापहं । मलज
तस्यापि च पित्तहारकं सुरीचनं व्यञ्जनयोगकार-
कम् ॥” राज. ३५. ।

शुभ्रमल्यः । पुं । सल्लवणे रौद्रशोषितमल्ये ।
उरुगै माह । शब्दक. । See मल्यः ।

शुभ्रमांसम् । ली । नीरसमांसि । उरुन-
मांसम् । गुणाः—“वृद्धानां दीपलं मांसं बालानां
बलदं लघु । त्रिदोषकृद्गालुष्टं शुष्कं शुलकरं
गुरु ॥” भा. ।

शुभ्रमुखः । वि. । मुखशोषयुक्ते । वा.चि.८५. ।

शुभ्रमूलम् । ली । रौद्रशोषितमूलके । उरुना
मूला । वा.चि.७५. ।

शुभ्रमूलकायतेलम् । ली । शीयाधिकारे
तेलम् । पाठः—“शुभ्रमूलक-वर्षाभू-दार-राज्ञा-
महीषधेः । पक्षमध्यमनातिलं सशूलं श्वयधुं जयेत् ।
इति खल्पम् । वृद्धे यथा—कांथार—उरुमूला,
पशुमूल, पिश्रुगौमूल, भुनर्नवामूल अठोऽक
१७५. ऊन ८१२ पं. पे. ७४ पं. । त्रिज-
टेल ७४ पं. गोमूत्र ७४५ पं. । कर्पूर-
—उरुमूला, उरुगु, उरुट, भुनता, पिश्रुमूल,
वेणुगु, आकुनादि, भुनर्नवा, वागा, वेणीत्र
मूल, मज्जिनावीज, मिक्कि, निमिन्ना, अनन्त-
मूल, करञ्जवीज, वासवहाण, पिश्रु, हरीतकी,
वट, कूफ, रात्रा, विडङ्ग, छे, हरिद्रा, माक-
हरिद्रा, धने, ववकात्र, माटिकात्र, मैकव,
मेवनाक, पञ्चवीज, मटी, गजपिप्लु, वेण-
उरुट, मज्जिना प्र. ४ त्वा. । रस.र. ।

शुभ्रमूलाद्यष्टतम् । ली । उदावर्णाधिकारे
ष्टतम् । पाठः—मूलकं शुष्कमांसं वर्षाभूमूल-

पञ्चकम् । शरितफलचापि पिष्टा तेन पचेद्-
ष्टतम् ।” रस.र. । भा. ।

शुष्करेतती । स्त्री । बालगृहविशेषे । लक्षणं
—“जायते शुष्करेतती क्रमात् सर्वाङ्गसंचयः ।”
वा.च.३५. ।

शुष्कली । स्त्री । शुष्कमांसि । मांसि शब्दकल्पः ।

शुष्कवृक्षः । पुं । धववृक्षे । शोभना गौह ।
रा.नि.व.८ ।

शुष्कव्रणः । पुं । योनिकन्दरीगे । चिका. ।
See कन्दः । किये । शौंठो । चिका. ।

शुष्का । स्त्री । योनिरीगे । लक्षणं यथा—“वेग-
रीषादती वायुः दुष्टो विष्णुर्वसंयङ्गम् । करोति
योनिः शोषश्च शुष्काख्या सातिवेदना ॥” वा.च.
३२५. ।

शुष्काङ्गः । पुं । धववृक्षे । शोभना गौह ।
वेद्यकम् ।

शुष्काङ्गी । स्त्री । बलाकायाम् । वै.निघ. ।
गोषिकायाम् । गो-मांशे । श.च. ।

शुष्काद्रम् । ली । शुष्कद्राम् । श.च. ।

शुष्काशः । ली । नेत्रवर्मागतरीगे । लक्षणं—
“दीर्घोऽदुरः खरः सञ्जी दाहणी वर्त्मसम्भवः ।
व्याधिरपः समाख्यातः शुष्काश इति सङ्गितः ॥”
सु.उ.३५. । शीथितसावहीने अर्शसि च ।

शुष्काशुष्कः । पुं । समुद्रफेने । वै.निघ. ।

शुष्काक्षिपाकः । पुं । सर्वगताक्षरीगे । लक्षणं
यथा—“यत् क्षुभितं दारुण-रुचवत् सन्दहते
चाविलदशनं यत् । सुदारुणं यत् प्रतिबोधने च
शुष्काक्षिपाकोपहतं तदक्षि ॥” मा.नि. । “वात-
पित्तोत्तरं वर्षतोदमेदीपदेहवत् । रुच दारुण
वर्माक्षिच्छीन्मौलनमौलनम् । विक्षुण्णं विशुष्कत्वं
शीतेच्छा शूलपाकवत् । उक्तः शुष्काक्षिपाको-
ऽयम् ॥” वा.च.१५५. ।

शुष्कम् । ली । तेजसि । मे. ।

शुष्का (न) । पुं । चिचकवले । अम. । अग्रौ ।

शुष्कम् । ली । खनामख्यातवले । शुभ्रांशम् ।
गुणाः—अतिदुर्जरम् । रा.नि.व.८ । गन्धपण्मेदि ।
वै.निघ. । शुष्कायाम् । शुभ्रा । अम. । मा.ज्व.नि. ।

शुष्काः । पुं । सविषजलसङ्घोद्धवसल्लुङ्गमादि-
जन्तौ । शुष्कप्रधानलिङ्गवृद्धिकरयोनि । शब्दकल्पे ।

वाक्यायनः । कर्णादिभक्षककीटविशेषे । शुभ्रा ।
कमिशुके । च.स.१८५. । शुष्करीगे । निदा. ।

शुष्ककः । पुं । रसे । मे. । यवे ।

शुष्ककीटः (कः) । पुं । कर्णादिभक्षकशुष्क
युक्तकीटविशेषे । शुभ्रांशम् । अम. ।

शुष्कजः । पुं । यवचारि । वै.निघ. ।

शुष्कलणम् । ली । लणविशेषे । चोत्रलणौ ।
चिं शुष्कली । गुणाः—“दुर्जरश्च पशूनाञ्च शुष्का-
भावे हितश्च तत् ॥” रा.नि.व.८ ।

शुष्कदोषः (रोगः) । पुं । लिङ्गवर्धनीयधलेप-
जनितव्याधिविशेषे । “लिङ्गवर्धिमिच्छतामक्रम-
प्रवृत्तानां शुष्कदोषनिमित्ता अष्टादश रोगा जायन्ते
सर्वपिकादयः । यथा—सर्वपिका । अश्लीला ।
यथितम् । कुम्भीका । अलजी । सद्वितम् । संमूह-
पिङ्का । अवमन्यः । पुष्करिका । अग्रहानिः ।
उत्तमा । शतपोनकः । लक्ष्पाकः । शोषितावुदम् ।
मांसानुदम् । मांसपाकः । विद्रधिः । तिलकाल-
श्चेति ॥” सु.नि.१४५. । विशेषाः खसपय्याधि
स्रग्याः ।

शुष्कधान्यम् । ली । शुष्कासमन्वितत्रीष्णादि-
धान्ये, लणधान्ये । तदुक्तं “त्रोद्यादिकं यद्यिह
शुष्कसमन्वितं स्यात् तत् शुष्कधान्यमथ सुद्वन्द्व-
कादि । शिन्धोनिगूढमिति तत् प्रवदन्ति शिन्धो-
धान्यं लणोद्भवमथो लणधान्यमन्यत् ॥” देशे देशे
शुष्कधान्यानां वैचित्र्यात् संख्यातुमशक्यतया भोगो-
पयोग्यान्वेव निषेधकारेण उक्तानि । तत्र निषेधे
अतियव-निःशुष्क-तोक्ताभेदेन । गुणाः—दीपशमनं
लघु तेजीवल वीर्य-वृद्धिकरम् । रा.नि.व.१६ ।
अपिच । “शुष्कधान्यं शमीधान्यं समातीतं प्रशस्यते ।
परतोवातजगद्गुचं प्रायेणाभिनवं गुरु ॥” राज. ।

शुष्कपत्रः । पुं । निर्विषसर्पे । सु.कल्प. ४५. ।

शुष्कपाकः । पुं । यवचारि । संयङ्गः ।

शुष्कपिण्डः (शुष्की) । स्त्री । शुष्कशिल्प्याम् ।
आनकूनी । श.मा. ।

शुष्करः । पुं । पशुविशेषे । शुभ्रात्र । सा. गुणाः
—“तथैव गण्डगवयमहिषोष्टुररुक्काः । विवन्धि-
गुरवः क्षिप्वा वातालास्ते प्रकीर्षिताः । मांसगुणाः,
—“वातघ्नं रीचनं वृथं दुर्जरं यमनाशनम् ।
वातलं पित्तशमनं रुचिदं घातुवर्धनम् ॥” अतिः
२०५. । “क्षेपनं वृथं वृथं यमनाशनमिषापहम् ।

वराहपिणि बल्यं रोचनं खेदनं गुरु। च ।
स शाल्वव्यभेदाद्विधः । तथोरारण्यस्य मांसं
—गुरु वातहरं वृष्यं बलकरं खेदकरञ्च । तथा
शाल्ववराहमांसं—तस्माद्गुरु मेदोबलवीर्यवृद्धिञ्च
करोति । रा.नि.व.१७ ।

शूकरकन्दः । पुं । वाराहीकन्दः । रा.नि.व.७ ।

शूकरकान्ता । वराहकान्तायाम् ।

शूकरदंष्ट्रः (कः) । पुं । तन्नामकचूडरोगभेदे,
गुदभ्रंशस्यैव प्रकारभेदे । लक्षणं—“सदाही रक्त-
पथ्यन्तस्त्वक्पाकी तीव्रवेदनः । कण्डूमान् ज्वर-
कारी च स साच्छूकरदंष्ट्रकः ॥” भा. ।

शूकरपादिका । स्त्री । कोलाशिव्याम् ।
रा.नि.व.३ ।

शूकरशिखी । स्त्री । कोलाशिव्याम् । सूत्रा-
सेवोति पाशाल्ये । भा.म.४भ. । “शूकरशिखी-
मूलम् ॥”

शूकराकान्ता । स्त्री । वराहकान्तायाम् ।
वराकाञ्छा । श.र. ।

शूकरौ । स्त्री । वाराहीकन्दः । शिशुमार-
ल्लियाम् । रा.नि.व.२३ । वराहकान्तायाम् ।
वराकाञ्छा । श.र. । वृद्धदारके । वौजडाङ्क ।
अभावे चर्म्माकारालुकम् । वा.उ.६भ. । “कायस्या
शूकरी क्वा ।” च.द.सि.यो.उन्मा.वि. महापेशच-
रुते ।

शूकरेष्टः । पुं । केशरी । केकुर । रा.नि.व.८ ।

शूकला । स्त्री । शालिधान्यविशेषः । सा पित्त-
वातघ्नी । अति.१५भ. । [श.च. ।

शूकवती । स्त्री । कपिकच्छाम् । आनाकुनी ।

शूकवृन्तः । पुं । कौटविशेषः । तथा दष्टे कच्छ-
कौठाः प्रवृद्धन्ते शूकश्चात्र लक्ष्यते । सु.कल्प.८भ. ।

शूकशिव्वा (स्विः, स्विक्का) (स्वी) । स्त्री ।
(Macuna pruriens) Cowhege plant.

कपिकच्छाम् । आनाकुनी । श्याशम् इति पूर्व-
वद्धे । हिं गोच्चा, किवाच । ता. पूनाइक्,
काचि । ते. पिन्नि अडुगु । मं कवच् । वम्
कुहिला । तत्पर्यायाः,—आत्मगुप्तजडा अथ्यण्डा
कच्छूरा प्रावधायथी शूकशिव्वा शूकशिव्वाः ऋथ-
प्रोक्ता मर्कटी सद्यःशोया शूका शूकवती गावभङ्गा
कच्छुमती कच्छूरा आत्मगुप्ता ऋषभी कपि-
कच्छूरा चषमः जटा सगुप्ता अनाह्वा प्रावधा

शूकशिव्वा कपिकच्छुः अजडा वानरी कपिकच्छुः
शूकपिण्डी कपिप्रभा शूकपिण्डी शूकमिन्निः अजडा
सुतसा स्वयंगुता महर्षभो लाङ्गलो कुण्डलो चण्डा
दुरभियडा कपिरोमफला गुवा दुस्मर्षा अजडा
प्रावधेया वदरी गुरुः आषभो शिव्वा वराहिका
तोच्छा रोमालुः वनशूकरी काशोरोमा रोमवन्ती ।
गुणाः—मधुरा तिक्ता वृष्या बल्यः गुरुः वृद्धणी
वातघ्नी कफपित्तनाशिनौ च । तद्वैजं वात-
नाशनं वृष्योत्तमञ्च । रा.नि.व.३ ।

शूका । स्त्री । कपिकच्छूलतःयाम् । आनाकुनी ।
श.च. ।

शूकापूटः । पुं । लणमणौ । कापुरदाना,
काह्वार वा इति च पारसभाषा । हारा ।

शूकाभपुष्पः । पुं । शिरीषवृक्षे । वै.निच. ।

शूकाचः । पुं । शिरीषवृक्षे । निरौष गाह ।
आयुर्वेदसारे सा. ज्वरः ।

शूकाचवोजम् । स्त्री । शिरीषवृक्षे । निरौष-
वृक्षः । “शूकाचवोजमोमवम् ॥” आयुर्वेदसारे ।

शूतिपर्णः । पुं । आरवधवृक्षे । शोन्नाज
गाह । श.र. ।

शूद्रप्रियः । पुं । पलाण्डो । रा.नि.व.७ ।

शूद्रार्त्ता । स्त्री । प्रियङ्गुलतायाम् । श.च. ।

शूनकः । वि. शीथयुक्ते । “शूनकस्तेन सीदति ।”
मा.नि. ।

शूनकचक्षुकः । पुं । चूडचक्षुषे । वै.निच. ।

शूना । स्त्री । कथिमनसा इति ख्याते वृक्षे । श.
च. । अघोजिह्विकायाम् । आगजिवि । हारा ।

शून्यम् । स्त्री । खर्णे । वै.निच. ।

शून्यमध्यः । पुं । नले । नलग्राह । रा.नि.व.८ ।

शून्या । स्त्री । बभ्यायां स्त्रियि । रा.नि.व.१८ ।
नलीनामगन्धद्रव्ये । मे. । महाकण्टकिनीवृक्षे ।
कथिमनसा । श.च. ।

शूपकारः । पुं । यद्रपाचके । पुराणम् ।

शूरः । पुं । सिंहे । वनशूकरे । रा.नि.व.१२ ।
चित्रकव्याग्रे । सज्जतरौ । लकुचवृक्षे । रा.नि.व.
१८ । मसूरे । रा.नि.व.१६ ।

शूरकः । पुं । कोकिलाचवृक्षे । कुलथाड़ा ।

शूरणः । पुं । (Amorphophallus com-
panulatus, Syn. Arum companu-

latum.) बद्धदेशन-खनामख्यातकन्दशाकविशेषः ।
७ज । हिं कमिन्कन्द, ओल । तं मुञ्जकन्द ।
वम्. जलिहरण । ता. सूरण । सूरण, सूरणा इति
महाराष्ट्र-कर्णाटयो ख्यातः । तत्पर्यायाः,—
अशोत्रः कन्दः कन्दौ सुकन्दौ शूलकन्दकः सूरणः
ओलः, ओलः, कण्डालः, कण्डूलः दुर्णामारिः
सुवृत्तः, वातारिः, कन्दशूरणः तीव्रकण्ठः कन्द-
वर्धनः कन्दार्धः बहुकन्दः रुचकन्दः शूरणकन्दः ।
स विविधः अंतराकारेभ्यः । गुणाः—कटुः
रुच्यः दीपनः पाचनः कृमि-कफ-वातघ्नः श्वासकास-
वमनघ्नः विशेषतोऽशोत्रः शूलगुणप्रसू । रा.नि.व.
७ । “दीपन शूरणी रुच्यः कफघ्नो विशदी लघुः ।
विशेषात् सर्वेपथ्यः स्यात् ग्रीह-गुण-विनाशनः ॥”
सन्धानयोगसंघटः । “अस्त्रिकायाः अतः कन्दो
यष्ट्यर्थाद्विती लघुः ।” अपि च “सर्वेषां
कन्दशाकानां शूरणः श्रेष्ठ उच्यते । दीपनोऽश-
वजागुणकृमिघ्नीहविनाशनः । दृष्ट्वा रक्तपित्तानां
कुष्ठानां न प्रशस्यते ॥” भा. । अति.१६भ. ।
“शूरणी दीपनी रुच्यः कफघ्नो विशदी लघुः ।
विशेषादर्थसां पथ्यो शाल्यकन्दस्य दीपलः ।”
राज. । तस्य रक्तस्य गुणाः—विटथो लघुः तोषणः
कटुरुणः रुच्यः दीपनः पाचनः पित्तघ्नः कृमिकफ
शूलगुणप्रसू । वै.निच. । श्लीषाकण्ठे । श.मा. ।
शूरणपिण्डिका । स्त्री । अशंसि औषधम् ।
ओलचूर्णं १६ तो. चित्रकमूलं ८ तो. शूण्डोचूर्णं
२ तो. मरिचचूर्णं १ तो. गुडः २७ तो. । च.द. ।

शूरणमीलकः । पुं । खल्याख्यः श्लीषधिविशेषः ।
पाठः—“मरिचमहीषधिविवकशूरणभागा यथोत्तरं
विगुणाः सर्वसमी गुडभागः सेव्योऽयं मोदकः
प्रसिद्धफलः ।” मरिच १७ तो. गुड २ तो. चितार
मूल ४ तो. गुणचूर्ण ८ तो. गुड सूर्यमग्नौ ।
वृद्धत् यथा—७ज ७२ तो. चितारमूल १७ तो.
गुड ८ तो. त्रिकला प्रोत्थक ८ तो.
पिण्डमूल, पिण्डमूल, तानिमूल, डेलार मूला,
विडमूल प्रोत्थक ८ तो. तानमूला १७ तो.
वृद्धाग्निकवोर्जचूर्ण ७२ तो. मरिचमूल ४ तो.
एलाहेट ४ तो. सूर्यचूर्णं विगुणं गुड । भा. ।
शूरणोज्ज्वलः । पुं । पक्षिविशेषः । हरिग्राल
पाथ । श.र. ।

शूरा । स्त्री । शूरकाकोल्याम् । वै.निच. ।

शूरिन्मृगः । पुं । वराहदो । “शूकराद्याश्च
शूरिणः” इति । अति. २८भ. ।

शूर्पः । पुं । द्रोणद्वयपरिमाणे । श.मा. । “द्रोणाभ्यां
शूर्पकुम्भी च चतुःषष्टि-शरावकः ॥” परि. ।

शूर्पपर्णी । स्त्री । मुद्गपर्ण्याम् । शूर्पानो । रा.
नि.व.३ । माषपर्ण्याम् । माषाणी । “हरीरदेवा-
द्वयशूर्पपर्णः ।” वा.सू.१५भ. विद्याव्योहो ।

शूर्पश्रुतिः । पुं । गजे । हाडो । हारा ।

शूलम् । स्त्री । खनामख्यातरीगे । मूलं त्रोग ।
“दीपेः पृथक्-समस्तान्-दन्तः शूलोऽपि भवेत् ।
सर्वेष्वेतेषु शूलेषु प्रायेण पवनः प्रभुः ॥” निदा-
नादि—“व्यायामयानादतिमैथुनाच्च प्रजागराच्छीत-
जलातिपानात् । कलाय-मुद्गादिकीरदूषादत्यर्ध-
रुचाध्यशनभिषातात् । कषाय-तिक्ताति-विहृद-
मात्रविहृदवृक्ष-रक्तशूकाशकात् । विटथकमुवानिल-
वेगरीधात् श्लीकोपवासादतिहास्यभावात् । वायुः
प्रवृद्धो जनयेद्वि शूलं तत्पाथं पृष्ठविकवसिदिशि ।
जीर्णे प्रदोषे च घनागने च शीते च कोपं समु-
पेति गाढम् । सुदुर्मुहोपशम-प्रकोपी विह्वल-
सन्तान-तोद-भेदे । संस्ते दनाभ्यञ्जन-मर्दानयेः
स्निग्धीभ्योऽप्येव शूलं प्रयाति..... ॥” इत्यादि ।
मा.नि. । “वमनं लङ्घनं खेदः पाचनं फलवर्धनः ।
आरचूर्णानि गुडिकाः शूलान्ते शूलशान्तये ॥”
च.द. । अथशूलरीगे । तच्च पञ्चधा । ज.द. ।

शूलग्रन्थिः । स्त्री । बलीद्व्यायाम् । प्राणा-
दृक्ता, गेटे दृक्ता ।

शूलघातनम् । स्त्री । मधुरलोहे । मधुर ।
श.च. ।

शूलघ्नः । पुं । तुल्यरुचये । रा.मा. । स्त्री (नी) ।
सजिचारे । माजिमाटी । रा.सा.सं. ।

शूलहिट । स्त्री । हिङ्गुनि । हि. । रा.मा. ।

शूलनाशनम् । स्त्री । सौवर्षलक्षणे । मज्ज
नवण । हे.च. । हिङ्गुनि । पुष्करमूले । वै.निच. ।

शूलपत्रो । स्त्री । शूलोदधे । रा.नि.व.८ ।

शूलवज्जिणो (वटिका) । स्त्री । शूलाचि-
कार औषधम् । पाठः—“रस-गन्धक-लोहानाम्
पलाङ्गेन समन्वितं । टङ्गं रामठं शूण्डो विकुट
त्रिफला शटी । लगेला-पच-ताशीश जातोफ-
लवर्धकम् । यमानी जीरकं धान्यं प्रत्येकं तीक्ष्णं

शुभम् । माषिका वटिका काय्या हागीदुग्धप्रपे-
यिता ॥” अनु. शीतजलं हागीदुग्धम् । रस.र.।

शूलशूलः । पुं । परण्डवले । श.र.।

शूलशब्दः । पुं । उदरमध्ये गुडगुडाशब्दे ।
निदा ।

शूलहन्तौ । स्त्री । यमानीचुपे । रा.नि.व.६।

शूलहरम् । स्त्री । पुष्करमूले । वै.निघ.।

शूलहृत् । पुं । हिङ्गौ । रा.नि.व.६। विका.।

शूलाक्षतम् । स्त्री । शूलविद्धमध्ये पक्वमांसं ।
कावाव । अम. । वि. शूलदग्धे ।

शूलारिः । पुं । इक्षुदीवले । क्षिप्रपूठा । रा.
नि.व.८।

शूलिकः । पुं । शशके । थङ्गुगोष । छ.च.।
स्त्री । शूलविद्धपक्वमांसं । कावाव । श.च.।

शूलिनः । पुं । भाण्डीरपुण्ड्रले । भाण्डीर
गोष्ठ । श.मा. । उद्वस्तरवले । इक्षुपुत्र गोष्ठ ।
स्त्री (न) । नागवल्लीलतायाम् । पुनदाचोलतायाम् ।
वै.निघ.।

शूलो (रु) । वि । शूलरोगवति । पुं । शशके ।
भा. । स्त्री । खनामख्यातवले । शोणा । वम-
शूलो, कं सोगले । तत्पण्यायाः,—शूलपत्नी अशाखा
धूमशूलिका जलाशया मधुलता पिच्छिला
महिषीप्रिया । गुणाः—पिच्छिला कषोणा गुरुः
गोल्या बलदा पित्तदाहहरा रुच्या दुग्धहृदिकरी
च । रा.नि.व.८।

शूलोत्था । स्त्री । सीमराय्याम् । श.र.।

शूल्यम् । स्त्री । शूलपक्वमांसं । कावाव । अम.।
वि. शूलदग्धे । च.द.।

शूल्यपाकः । पुं । शूलविद्धं कलाङ्कारपक्व
मांसादी । भिक कावाव । पाकराजः ।

शूल्यमांस(क)म् । स्त्री । शूलिकाप्रोत-पक्वे
मांसं । शूलविद्ध मांसजरा कावाव । गुणाः—
“मांसन्तु शूलिकाप्रोतमङ्गारिण विपाचितं । ज्येष्ठ
गुरुतरं हृष्यं दोषाघ्नीनां सदा हितम् ॥” राज.३प.

शुक्रा(गा)लः । पुं । खनामख्यातप्रसङ्गजातीय-
चने । बूड़ा शोणान । श.च. । रा.नि.व.१२।
गुणाः—“मधुरा मधुराः पाके तिदोषशमनाः
श्रिवाः । लघवी बलविक्षूवाः शीतायताः
प्रकीर्तिताः ॥” च.सू.२७७.।

शुक्रालकण्टकः । पुं । वचविशेष । शोणान-
कैणि । श.च.।

शुक्रालकोलिः । पुं । कर्कश्वले । शोणान्कन ।
उत्. काण्डकुडि । प.सु. । उद्वस्तर । र.मा.।

शुक्रालघवटौ । स्त्री । कीकिलाचवले । कूले-
थाङ्ग । रा.नि.व.४।

शुक्रालजम्बुः (म्बूः) । स्त्री । गोडुल्यायाम् ।
गोमक कूट । घोटाफले । शोणान्कन । मे.।

शुक्रालविना(ल्वा) । स्त्री । शृङ्गिण्याम् ।
ठाकूनिशा । रा.नि.व.७। भा.म.३भ. । वा.उ.३भ.।

शुक्रालिका । स्त्री । भूमिकषाण्ड्याम् । कूँडे-
कूमड़ा । रा.नि.व.७। शृङ्गिण्याम् । ठाकूनिशा ।
रा.नि.व.४। शृङ्गाल्याम् । मे. । उद्वस्तराले ।
थाकनिशा । विका.।

शुक्राली । स्त्री । कीकिलाच । कूले' थाङ्ग ।
रा.नि.व.४। शृङ्गाल्याम् । रा.नि.व.१२।

शुक्रालकः । पुं । उद्वे । रा.नि.व.१२।

शुक्राला(लिका, ली) । स्त्री । कीकिलाचवले ।
कूलेथाङ्ग । रा.नि.व.४।

शुक्र(क)म् । स्त्री । शृङ्गवेर । आना, उँटे ।
वै.निघ.२भ.र.पि.चि., आद्र'कनखे । अगुरुकाष्ठ ।
र.मा. । गोशुके । च.द.विष.चि. । पञ्च । श.र.।
पुं । कूर्चशोषकवले । जीवक । मे. । प.सु.।

शुक्रकन्दः । पुं । शृङ्गाटके । मिडाङ्ग । रा.
नि.व.७।

शुक्रजम् । स्त्री । अगुरुकाष्ठे ।

शुक्रधूमः । पुं । फिडापिच्छि । वै.निघ.।

शुक्रनाभम् । स्त्री । विष्मदे । प.सु.।

शुक्रनान्नी । स्त्री । कर्कटशृङ्गाम् । मद.व.१।

शुक्रभेदी (रु) । पुं । गुच्छवले । वै.निघ.।

शुक्रमूलः । पुं । शृङ्गाटके । मिडाङ्ग । रा.
नि.व.७।

शुक्रमोहो (रु) । पुं । रम्यकवले । ठाण्ठाह ।
रा.नि.व.१०।

शुक्रयन्त्रम् । स्त्री । रक्तभीषणार्थं शृङ्गजवक-
विशेष । तद्वयथा—“वक्रकुलासं भवेच्छृङ्गं शुभये-
ऽष्टदशाङ्गुलं । अये सिद्धार्थकश्चिद् सुनव पुष्पका-
क्षति ।”

शुक्ररीटका । स्त्री । खर्षजीवत्याम् । वै.निघ.।

शुक्ररुहः । पुं । शृङ्गाटके । रा.नि.व.७।

शुक्ररोहम् । स्त्री । सुगन्धवले । श्रमकपूर ।
वै.निघ.।

शुक्रला । स्त्री । अजशृङ्गाम् । श.र.।

शुक्रवेर(क)म् । स्त्री । शृङ्गाम् । उँटे । रा.
नि.व.६। सु.सू.३८७.पि.पि.व्यादि. । आद्र'के ।
आना । प.सु. । भा.पू.१भ. । च.द.प.सा.चि. ।
शुक्रवेरशृङ्गाराम्याम् ।

शुक्रवेराभमूलकः । पुं । गुन्द्रावले । गङ्ग-
गण्ड । भा.।

शुक्रवेरिका । स्त्री । गोजिह्वाशके । वै.निघ.।

शुक्राटः (कः) । पुं, स्त्री । (Trapa bis-
pinosa) भारतसिंहलयोः त्रिकोणफलजलज-
वले । भाणिकन, मिछेडा । हिं सिंघाडा । तं
परिकेगच्छ । तत्पण्यायाः,—जलसूचिः सङ्गा-
टिका वारिकण्टकः शृङ्गदुग्धः वारिकुजकः चौर-
शृङ्गः जलकण्टकः शृङ्गकन्दः शृङ्गमूलः शृङ्गरुहः
शृङ्गाटः शृङ्गाटकः जलवज्रो जलाशयः विषाणो ।
तदगुणाः—“शृङ्गाटकं हिमं खादुं गुहं तथ्यं
कायकम् । यदि शृङ्गानिलं शेषप्रदं पिताभ-
खादुत ॥” भा. । रक्तपित्तघ्नः लघुः सरी तथ्य-
तमः विदोषघ्नः वातधमनोफणः रुच्यः मेहनदाह-
हेतुघ्न । रा.नि.व.७। गुरु विटभि शीतलघु ।
राज. । तन्नामकशिरामकोविशेष । “प्राणश्रीवाचि-
निहासन्तर्पणीनां शिराणां मध्ये सन्निपातः शृङ्गा-
टकमस्याधि, तानि चत्वारि मस्याधि, तत्रापि
सद्योमरथम् ।” सु.भा.६५. । मांसपूरविशिष्टे
हृत्पक्वलायद्रव्यभेदे । मिछेडा । हिं समूहा ।
यथा—शृङ्गमांसं तनूकृत्य कर्तितं खेदितं जले ।
खवङ्गिहसुसहितं खवणाद्र'कसंयुतं । एलाजीरक-
चव्याकनिम्बरसमन्वितं । हृते सगन्धे तदुष्टं
पूरणं प्रीयते बुधेः । शृङ्गाटकं समितया कृतं
पूरणपूरितम् । पुनः सर्पिषि संघटं मांसं शृङ्गाटकं
वदेत् ॥” गुणाः—“...रुच्यं व'हणम् बलकृदगुरु ।
वात-पित्तघ्नं हृष्यं कफघ्नं दीर्घवर्धनम् ॥” भा. ।
चन्द्रावाम् । गोशुके । सु.वि.३५. । खादुगच्छके ।
वैदेहो ग्राह । श.च.।

शुक्राटी । स्त्री । जीवन्तीलतायां । रा.नि.व.१।

शुक्रार(क)म् । स्त्री । सुवर्णे । रा.नि.व.११।

खवङ्ग । सिन्दुरे । रा.नि.व.१३। चूणे । मे. ।
कणागुरुषि । रा.नि.व.१२। आद्र'के । श.च.।

शुक्रारः । पुं । सुरते । मे. । आदिरसे ।

शुक्रारभूषणम् । स्त्री । सिन्दुरे । छ.च. । इति-
तालि । वै.निघ.।

शुक्राराभ्रम् । स्त्री । वाजिरसायनाचिकारे
शोषधम् । पाठः—“शृङ्गं कणाभ्रचूर्णे द्विपलपरि-
मितं श्रायमानं यदन्यत् कपूरं जातिकीषं सज्ज-
मिभकणातेजपवं खवङ्गम् । मांसो तालीशपोषे
करिक्तसुमगदं धातकी चेति तुल्यम् पथ्या धात्री
विधौतं विकटुरथ पृथक् खवङ्गं द्विश्रायम् ।
एलाजातीफलार्थं चितितलविधिना शृङ्गगन्ध-
कोलं ॥ कोलादं पारदस्य प्रविपदनिहितं पिष्टमेकत्र
मिश्रम् । पानीयेनेव कार्याः परिमितचषकस्त्रि-
तुल्याश्च वन्याः । प्रातः खाद्याश्वत्थसद्वत् च हि
कियत् शृङ्गवेरं सपथम् ॥.....॥” अथ १६ तो.
कपूरं जातिकीषः (अग्निज्यौ) बालच (वाग) गज-
पिपली तेजपवं खवङ्गं जटामांसी तालीशपवं
त्वक् (दांरुतिनि) नागकीशरं कठं (कूड़) धातकी-
पुष्पं प्र. ॥० तो. । विफला-चिकटुकयोः द्रव्यं प्रति
तोळकांशः । एला १ तो. जातीफलं १ तो. गन्धकं
१ तो. पारदः ॥० तो. एकत्र जलेन मद्भयेत् ।
रसर. । रस.वि. । सा.सौ.।

शुक्रारो (रु) । पुं । माषिके । रा.नि.व.१३।
पूगे । उपात्रि । गजे । मे.।

शुक्रारुहा । स्त्री । शृङ्गाटके । मिछेडा, भांवि-
कन । वै.निघ.।

शुक्राङ्गः (ङ्गा) । पुं, स्त्री । जीवके । रा.नि.व.५।
शृङ्गाटके । मिछेडा । वै.निघ.।

शुक्रिः (ङ्गी) । स्त्री । तन्नामप्रसिद्धमखं । मिछि
माह । तत्पण्यायाः,—याममदगुरिका याव्यमद-
गुरिका मदगुरप्रिया मदगुरी मदगुरकी अप्रिया ।
गुणाः—“शृङ्गी वातविनाशनी रुचिकरी वन्या
कफघ्नी मता ।” अत्रि.२२५. । “शुक्रिः खादुरवा
सिन्धा व'हणी कफकोपनी । शोषपाण्डुमरुत्यत-
नाशिनी...॥” राज.३प.।

शुक्रिकाः । पुं । स्थावरविषभेदे । शृङ्गीविष,
जेंका । इजा. । तत्पूरुपं यथा—“अजिन्
नीयकके बद्धे दुग्धधवति लोहितं । स शुक्रिक इति

श्रीको द्रव्यतत्त्वविशारदेः ।” भा.पू.१भ.विषय.
“शङ्खिकः कणवर्णः ।” अग्नि.५.६.५.

शृङ्गिका । स्त्री । कर्कटशृङ्गाम् । कौकुण्डली.
रा.नि.व.६ । मेघशृङ्गाम् । मेघाशिष्ठे । पिप्प-
ल्याम् । वै.निघ. । अतिविषाधाम् । आतरेष्ट.
श.र. ।

शृङ्गिणः । पुं । मेघ । डेडा । छ.च. । सशृङ्ग-
मृगवर्गे । अग्नि.२०.५. ।

शृङ्गिणी । स्त्री । मल्लिकापुष्पवृक्षे । ज्योतिषती-
लतायाम् । गताङ्कटिकी । मे. । अतिविषाधाम् ।
आतरेष्ट. रा.नि.व.६ । नदीवटे । वै.निघ. ।
गवि । गङ्ग. । अम. ।

शृङ्गी (रन्) । पुं । वटवृक्षे । वृक्षवृक्षे । पाङ्क-
गोष्ठे । आवातकवृक्षे । आम्बुगोष्ठे । रा.नि.
व.११ । अष्टमके । अष्टमके । मङ्गि. । वृक्षे ।
जीवके । वै.निघ. । छिनि. । मे. । विषमेदे ।
गै.देक. । र.मा. । कन्दविषमेदे । सु.कल्प.२.५. ।

शृङ्गी । पुं । कौटुम्बिक. । स्त्री (श्री) । कर्कट-
शृङ्गाम् । कौकुण्डली । अतस्याम् । मणिना ।
प.सु. । “दशमूली शृङ्गी शृङ्गी ।” च.द.ज्व.चि. ।
च.सू.४.५. । आमलक्याम् । वा.चि.२.५. । मल्लिका-
याम् । पूतिकायाम् । वै.निघ. । अतिविषाधाम् ।
अतिविषाधाम् । आतरेष्ट. । अम. । वा.उ.५.५. ।
अष्टमके । रा.नि.व.५. ।

शृङ्गीकम् । स्त्री । कर्कटशृङ्गि । वा.चि.२.५. ।

शृङ्गादिः । पुं । बालरोगे लिङ् । “शृङ्गीं ससु-
सातिविषां विषयं लिङ् विदध्यान्धुना शिशु-
नाम् । कासज्वरच्छर्दिभिरर्हि तानाम्” ...च.द. ।

शृतः । पुं । तीक्ष्णतद्रव्यादग्निपाचितात् नि.सुत-
कषाये । कां. । वि. । वङ्गी तु कथिते । “वङ्गी तु
कथितं द्रव्यं शृतमाहुः ।” प.प्र.१.६. ।

शृतश्रीतजलम् । स्त्री । पक्वश्रीतजले । गुणाः
—जीर्णज्वरनाशिलम् स त्रिपातहरत्वं च । एतत्
धातुचये रक्तविकारि वान्नी रक्तमेहं विषविषमं च
पथ्यम् । भा. । पाच्यं श्ले प्रतिय्याये वाते नव
ज्वरे चिकित्थाने च पथ्यम् । रा.नि.व.१४ ।

शृधुः (धूः) । स्त्री । पाथी । मगधार् । दिश्व. ।

शेखरम् । स्त्री । लवङ्ग. । रा.नि.व.१२ । शिशु-
मूले । मणिनात्र शिङ्गु. । श.च. ।

शेखरिकः । पुं । अपामार्गे ।

शेखरी । स्त्री । वन्दाके । प्रगोष्ठा । रा.नि.व.५. ।

शेटः । पुं । कुरण्डे । विका. ।

शेपः । पुं । शेफसि । उपेष्ट. ।

शेपालः । पुं । शेवालि । शेषाणां । श.र. ।

शेफः । पुं, स्त्री । लिङ्गे । अम. । रा.नि.व.१८ ।

शेफालिः (लिका, ली) । स्त्री । (Nyc-
tanthes arbortristis.) खनामख्यातपुष्प-
वृक्षे । शिङ्गेनि गोष्ठे । हिं सिङ्गु, सिङ्गोलि ।
मं पांढरी निर्गुण्डी । कं विलियलीके । वम्.
हरसिंगर. ता. मन्जप. पञ्चा. लहरि. तन्-
पथ्यायाः—सुवह्ना निर्गुण्डी नीलिका शेफालिका
निशिपुष्पा निशिपुष्पिका मल्लिका रजनीहासा
रक्तवन्ता शृङ्गाङ्गी श्रीतमञ्जरी विजया वातारिः
भूतवेष्टी । गुणाः—कटुतिक्तोष्णा रुचा वातचया-
पहा अङ्गसन्धिगुदवातघ्नी । रा.नि.व.४ । “मधुना
सर्वज्वरनुत् शेफाली-दलनी रसः ।” च.द.वि.
ज्व.चि. । (लिका) कणनिर्गुण्ड्याम् । कान
निमित्ता । भा. ।

शेलकः । पुं । बहुवारवृक्षे । छाङ्गा गोष्ठे ।
वै.निघ. ।

शेलुः (कः) । पुं । बहुवारवृक्षे । छाङ्गा गोष्ठे,
बोहरि, वृक्ष. हिं लसीरा, भोकर. ता.
विङ्गि. रा.नि.व.११ । वनमेधिकायाम् । (कः)
पीतलोष्ठे । वै.निघ. ।

शेलुत्वक् । पुं । बहुवारवृक्षचर्चि । छाङ्गा-
गाटवृक्षे छाङ्ग. मेघ. शीघ. चि. वृक्ष. कसूलाय-
तेलि ।

शेलुषः । पुं । चद्रशेली । वै.निघ. ।

शेवः । पुं । पुंस्त्वे, उपस्थे । उषा. ।

शेव(वा)लम् । स्त्री । शेवालि । श.र. ।

शेवालौ । स्त्री । आकाशमास्याम् । शृङ्ग कटा-
माङ्गी । रा.नि.व.१२ ।

शेषः । पुं । गङ्गे । नागे । जर्ष. । अजयपालः ।

शेषचिन्तामणिः । पुं । रसमञ्जरीटीकाकारि ।

शेक्यायसम् । स्त्री । तीक्ष्णलोहे । सु.सू.८.५. ।

शेखरिकः (का) । पुं, स्त्री । अपामार्गे ।

आगा. रा.नि.व.४ । मद.व.१ ।

शेखरी । स्त्री । वन्दायाम् । वान्गरी, प्रगोष्ठा ।

शेखरीयः । पुं । अपामार्गे । शब्दकल्पः ।

शेखरम् । स्त्री । शिशुवीजे । मणिनावीज. ।

“वाहंतं शेखरम् ।” वा.सू.१५.५. शिरीबिरिचने ।

शैत्यम् । स्त्री । शीतलतायाम् । सा.नि. ।

शैत्यवीजम् । स्त्री । शीतवीजे । देववृक्ष. ।

शैथिल्यम् । स्त्री । शिथिलतायाम् । विरामे ।
व्याक. ।

शैत्यम् । स्त्री । शिथीधान्ये । वै.निघ. ।

शैरी(रे)यकः । पुं । नीलकिष्क्याम् । र.मा. ।

शैलम् । स्त्री । शिलाजतुनि । रा.नि.व.१३ ।

भा.म.३भ.सू.वा.चि. । रसाज्वे । प.सु. । बहु-
वारफले । छाङ्गा. । वै.निघ. । शैलजे । मे. ।

च.द.वा.व्या.चि. नव्यादिशोधने । तच्छुद्धिर्यथा—
“काञ्चिके कथितं शैलं भृष्टा पथ्या गुडान्मना ।
सिद्धदेवं ततः पुनर्विविधैरधिवासयेत् ॥” मेघ. ।

शैलकम् । स्त्री । शैलजनामगन्धद्रव्ये । शैलज. ।

रा.नि.व.१२ ।

शैलगन्धम् । स्त्री । शारवचन्दने । जेष्ठ. शीत-
चन्दन. रा.नि.व.१२ ।

शैलगर्भजा । स्त्री । करज्योडि पाषाणभेद-
विशेषे । हाङ्गोङ्गा. । वै.निघ. ।

शैलगर्भा (क्षा) । स्त्री । शिलावल्के । शैलग. ।

रा.नि.व.५. । सिंहपिपल्याम् । शृङ्गपाषाणभेदे ।

आना पाथिरकूटा. । वै.निघ. ।

शैलजम् । स्त्री । खनामख्यात गन्धद्रव्यविशेषे ।

शैलग. कण्डू. हिं भूरुकरिल कर. । ते. शैलिय-
मनेद्रव्यसु । तत्पथ्यायाः—शीतशिवं शैलिन्यासः

शिलियं शैलं शैलकं शैलियं शिलासनं वृजं
पलितं जीर्णं कालानुसारि कालानुसार्यं अस्म-

पुषं शैलाख्यं शिलापुषं शिलाभवं शैलजातं
गृहं शिलाहुः गिरिपुषं सुभगं । गुणाः—सुगन्धि

शीतलं तिक्तं कफपित्तघ्नं दाहहृत्पावनिघ्नसत्रपणम् ।
रा.नि.व.१२ । अपिच—कण्डू कुष्ठास्मरी-दाह विष-

हृद-गुदरक्तनुत् । वै.सं. सुदृशं नचूणे ।

शैलजा । स्त्री । गजपिपल्याम् । रा.नि.व.२३ ।

से'हलीपिपल्याम् । रा.नि.व.६ । अतवर्णपाषाण-
भेदे । वै.निघ. ।

शैलजातम् । स्त्री । शैलजे । शैलग. । च.द.

मदनमोदके ।

शैलधातुजम् । स्त्री । शिलाजतुनि । भा. ।

शैलनिर्ध्यामः । पुं । शिलाजतुनि । भा. ।

शैलपत्रः । पुं । विल्ववृक्षे । रा.नि.व.११ ।

शैलमल्लो । स्त्री । कीरेया इति प्रसिद्ध वृक्षे ।

“शाकं शय्याः शैलमल्लाय वीजम् ।” भा.म.१.५.

ज्व.चि. । आस-चि.दशाङ्गे ।

शैलरोहो (रन्) । पुं । कुष्ठवैरिहृक्षे । छाङ्ग-
मृगगा. । अचि. ।

शैलवल्कला । स्त्री । शिलावल्कायाम् । शैलवल्क. ।

अतपाषाणभेदे । रा.नि.व.५. ।

शैलवीजः । पुं । भल्लातकवृक्षे । रा.नि.व.११ ।

शैलसुता । स्त्री । महाज्योतिषमौलतायाम् ।

गताङ्कटिकी । रा.नि.व.३. ।

शैलाख्य(ज)म् । स्त्री । शैलजे । र.मा. ।

शैलाटः । पुं । सिंह. । विका. ।

शैलाश्मजत् । स्त्री । शिलाजतुनि । र.मा. ।

शैलाक्षम् । स्त्री । शिलाजतुनि । शिवाङ्गु. ।

रा.नि.व.१३ ।

शैलुः (कः) । पुं, स्त्री । बहुवारवृक्षे । छाङ्गा
गोष्ठे । वै.निघ. ।

शैलूषः । पुं । विल्ववृक्षे । रा.नि.व.११ ।

शैलूषभूषणम् । स्त्री । हरिताले । र.सा.स.

रसप्रकरणे ।

शैलूषमण्डनम् । स्त्री । हरिताले । शैलूष-

मण्डनरजः पुरुषानुरूपम् ।” मेघ.ज्व.चि. ।

शैलेन्द्रस्थः । पुं । भूजवृक्षे । रा.नि.व.६ ।

शैलेयम् । स्त्री, पुं । शैलजनामगन्धद्रव्ये ।

शैलग. हिं भूरुकरिल । “शैलेयं भद्रसुषकम् ।”

वै.निघ.वा.व्या.चि.लघुनारायणतैले । शिलाजतुनि ।

वै.निघ.२भ. जीर्णज्व.चि. चन्दनायतैले । गुणाः—

“शैलेयं शीतलं हृद्यं कफपित्तहरं लघु ।
कण्डू कुष्ठास्मरीदाहविषहृद गुदरक्तहृत् ॥” “शैलेयः

पिपली शिवा ।” भा.म.१भ.ज्व.चि. ।

शैलोत्थगरलम् । स्त्री । पाषाणघातजन्यविषे ।

र.सा.सं.रसाध्याये ।

शैलोद्भवा । स्त्री । चद्रपाषाणभेदे । पाथिरकूटा. ।

रा.नि.व.५. ।

शैलमेधिका । स्त्री । वनमेधिकायाम् । वै.निघ. ।

शवम् । स्त्री । शवाल । शैवाल । श.च. ।
शेवः । पुं । धूलरुह । रा.नि.व.१० । श्वेत-
वसके । रा.नि.व.५ । अभस्मिह । दकदुक ।
रा.नि.व.१० ।

शैवपत्रः । पुं । विलह । रा.नि.व.११ ।

शैवमल्लिका । स्त्री । लिङ्गनीलतायाम् ।
शिवनिजिनी । रा.नि.व.३ ।

शैवलम् । स्त्री । पद्मकाष्ठ । पुं । शैवाल । रा.
नि.व.८ । मे. । सु.स.३२५. पित्तमने ।

शैवालम् । स्त्री । जलनील्याम् । शैवाल ।
तत्पर्यायाः—जलनीली शैवालः शैपालं शैवलं
शैवलं शैपालः जलनीलः जलनीलिका अम्बु-
चामरः जलकुन्तलः मञ्जुलं सैवालं शैवालं शैवं
शैवलं वारिचामरं सलिलकुन्तलं हटपथी अम्बु-
तालः जलशूकं जलाक्षनं जलकेशः जलपृष्ठजा
जलजं अरकः कावारः । गुणाः—शीतलं क्षिणं
वृणक्ष । रा.नि.व.८ । अपिच—“शैवालं तुवरं
तित्तं मधुरं शीतलं लघु । क्षिणं दाह-लघा-पित्त-
रक्त-ज्वरहरं परम् ॥” भा. ।

शैशिरः । पुं । श्यामचटके । श्याम शैशो ।
रा.नि.व.१२ । बदरह । वै.निघ. ।

शैशेरिकम् । स्त्री । शीतबीज । ऐश्वर्य ।

शोकः । पुं । बन्धादिविधोगजन्यमनोवेदनायाम् ।
भा.म.अ.सा.चि. । अशोकह । वै.निघ. ।

शोक(दीप)घ्नः । पुं । अशोकह । रा.नि.व.१० ।

शोकजातिसारः । पुं । पुवादिनाशजन्याति-
सारे । See अतिसारः ।

शोकज्वरः । पुं । शीतजन्यज्वरे । तस्य लक्षणं
वेपथुः । सा.नि. ।

शोकनाशः (नः) । पुं । अशोकह । रा.नि.
व.१० ।

शोकशेषः । पुं । शीतजन्यशेषरोगे । लक्षणम्
—“प्रधानशीलः सखाङ्गः शीकशेषपि तादृशः ।
विना शुकचयकृतैर्विकारैरुपलक्षितः ॥”

शोकारिः । पुं । कदम्बह । श.च. ।

शोचिष्केशः । पुं । चिबकह । अम. ।

शोटैर्यम् । स्त्री । वीर्यं । श.र. ।

शोठः । पुं । पारावते । श.र. ।

शोणम् । स्त्री । सिन्दूर । रा.नि.व.१३ । रक्त-
धातौ । रा.नि.व.१८ । पुं (यः, कः) । खनाम
ख्यातभारतवर्षीयनदविशेषे । शोणं नमः । तज्जल-
गुणाः—रुच्यं सन्तापहरं शीघ्रं वज्रिदीपनं बल-
करं पुष्टिकरं पथ्यच । रा.नि.व.१४ । रक्तेशो ।
शोणाके । मे. । रक्तपुनर्नवायाम् । रा.नि.व.५ ।
(कः) पृथुशिश्वशोणाकह । शोणशोण । रा.
नि.व.२ । “कामदूतौ च शोणकः ।” भा.म.१४.
ज्व.चि. । (वि) रक्तवर्णः ।

शोणभ्रिण्टिका (रटी) । स्त्री । रक्तभ्रिण्टी-
क्षुपे । गण रौंठि । रा.नि.व.१० । See
रक्ताक्षानः ।

शोणपत्रः । पुं । रक्तपुनर्नवायाम् । रा.नि.व.५ ।

शोणपत्र(क)म् । स्त्री । रक्तकमले । रा.नि.व.
१० । See कीकनदम् ।

शोणपुष्पः (कः) । पुं । कीविदारह । रुकु
काक्षन । रा.नि.व.१० ।

शोणपुष्पी । स्त्री । सिन्दूरपुष्पा । रा.नि.व.१० ।

शोणफलनी । स्त्री । पीतपुष्पाक्षनह ।
वै.निघ. ।

शोणरत्नम् । स्त्री । माणिक्ये । रा.नि.व.१३ ।
पद्मरागमणौ । अम. ।

शोणशालिः । पुं । रक्तशाली । शालिनि,
मथनटे । रा.नि.व.१६ ।

शोणसम्भवम् । स्त्री । पिप्पलीमूले । पिप्पल-
मूल । रा.नि.व.६ ।

शोणा । स्त्री । रक्तभ्रिण्ट्याम् । वै.निघ. ।

शोणाकः । पुं । शोणाकह । शोण शोह ।
अम. ।

शोणितम् । स्त्री । रक्तधातौ । रुकु । रा.नि.
व.१८ । कुडुमे । लघुकुडुमे । रा.नि.व.१२ ।
निर्घासि । आटे । रस.र.ने.रो.चि. । तामे ।
ताम । प्रयोगा.चयोदशायसे । रस.र.न.ग.ग.जा.कु.शे ।
हिङ्गुले । रस.कौ.ज्वरान्तकरसे ।

शोणितचन्दनम् । स्त्री । रक्तचन्दने । रा.नि.
व.१२ ।

शोणितमोक्षणम् । स्त्री । रक्तमोक्षणे ।

शोणितवहस्रोतः (सः) । स्त्री । रक्तवहनाया ।
तस्य मूलं यजत् शीघ्रा च । च.वि.५५. ।

शोणितसम्भवम् । स्त्री । मांसधातौ । वद्यकम् ।

शोणिताभिधम् । स्त्री । कुडुमे । वै.निघ. ।

शोणितावृद्धम् । स्त्री । शुकरीगमेदे । लक्षणं
यथा—“कृष्णकोटिः सरत्तेश्च पिङ्गकाभिश्च पीडितं ।
यस्य वस्त्रिजनशोया ज्ञेयं तच्छोणितावृद्धम् ॥”
सु.नि.१४५. । रक्तजन्यावृद्धरीगे । रुकुञ्ज आव् ।
लक्षणं—“शिरास्थं शोणितं दोषः सङ्कोचान्तः
प्रपीड्य च । पाचयेत् तदानङ्गं साक्षात् मांस-
पिष्टितं । मांसाङ्गुरैश्चितं याति हृदिचाग्रं सवेततः ।
अजस्रं दुष्टरुधिरं भूरि तच्छोणितावृद्धम् ॥”
वा.उ.२२५. ।

शोणितार्थः (सः) । स्त्री । नेत्रवर्णगतरीगविशेषे ।
लक्षणं यथा—“क्षिराक्षिन्ना विवर्णन्ते वर्णस्या
वृद्धोऽङ्गुराः । दाह-कण्ड-रुजोपेतालोऽर्थः शोणित
संभवाः ॥” सु.उ.३५. । रक्ताशंसि ।

शोणिताह्वयम् । स्त्री । कुडुमे । र.मा. ।

शोणितोत्पलम् । स्त्री । रक्तोत्पले । वै.निघ. ।

शोणोपलः । पुं । माणिक्ये । रा.नि.व.१३ ।

शोथः (कः) । पुं । तन्नामकरीगमेदे । कुट्ठा
त्राग । रा.नि.व.२० । तस्य विप्रकटनिदानं यथा
—“शुद्धग्रामयाऽभुक्तजवाबलानां चाराम्बतीच्छीण-
गुरुपक्ष्वा । दध्यामृच्छाक-विरोधि-पिष्टगरोप-
सृष्टान्ननिषेवणाच्च । अशोथचेष्टा वपुषो ह्यभुञ्जि-
र्मेमाभिधातो विषमा प्रसृतिः । मिथ्योपचारः
प्रतिकर्मणाच निजस्य हेतुः श्वयोः प्रदिष्टः ॥”
सन्निवृत्तिनिदानमाह—“दोषैः पृथग्दोषैः सर्वैर-
भिधातादिषादपि । सर्वैः हेतुविशेषैस्तु रूपमेदान्न-
वात्मकः ॥” सम्प्राप्तिपूर्वकं सामान्यलक्षणमाह—
“रक्तपित्तकफान् वायुदुष्टौ दुष्टान् वह्निःशिराः ।
नोत्था रुद्धगतिस्ते हि कुर्व्यात्त्वभाससंश्रयम् । उत्प्रेक्षं
संघतं शोथम् तमाहुर्निचयादतः ॥ सगौरवम्
स्यादनवस्थितत्वम् सोक्षेधमुपाय शिरातनुत्वम् ।
सलीमहर्षं च विवर्णता च सामान्यलिङ्गं श्वयोः
प्रदिष्टम् ॥” असाध्यलक्षणमाह—“श्वारः पिपासा
हृद्दिश्व दोषैर्व्यज्वर एव च । यस्य चात्रे रुचि-
नोक्ति शोथिनं तं विवर्णयेत् ॥” मा.नि. । स
षड्विधः—अवयवसमुत्पन्नः शोफोऽभिहितः लक्षणतः
प्रतीकारतश्च । सर्वसरस्तु पञ्चविधः यथा—वातजो-
ऽरुणः कृष्णो वा, पित्तजः पीतः, कफजः पाण्डु-
वर्णः, सन्निपातजः सर्ववर्णः, शोथितजः पीतः,
आगन्तुजः विषजी वा लोहितावभासश्च । पथ्य

पिष्टानामूलवर्णमयश्चित्तादिवाग्निद्राक्तीसेवनघृत-
तैलादि त्याज्यम् । सु.चि.२३५. । अश्वस्य शोथ-
रोगलक्षणं यथा—“वेदनास्थीव्यसंयुक्तं मृदुस्पर्शं नु
शीतलं । शोथं वातात्मकं विद्याहजिदेहसमुद्भवं ।
रक्तपित्तजं शोथः स्यात् कृष्णपाकेन संयुतः । वेद-
नोपसमायुक्तः नाभ्यङ्गीच्छन्नकस्तथा । कठिनत्वा-
सहत्वाभ्यां युक्तं रुग्णहवर्जितं । श्लेष्मशीथं विजा-
नीयाद्रक्तजं पित्तलक्षणम् । सर्वलिङ्गं विदुर्भेदाः
सन्निपातसमुद्भवम् ॥” ज.द.४८५. ।

शोथकम् । स्त्री । कुडुमे । शैत्रिक धातु ।
रा.नि.व.१३ ।

शोथघ्नो । स्त्री । रक्त-पुनर्नवायाम् । अम. ।
“शोथघ्नौद्रवा पाठा ।” भा.म.१४.शोथानीसा-
चि. । शालपण्याम् । रा.नि.व.४ ।

शोथजनेत्रपाकः । पुं । सर्वाक्षरीगे । निदा. ।

शोथजि(ह्व)त् । पुं । भल्लातकह । उज्ज-
गाह । प.मु. । पुनर्नवायाम् । शैत्राशुगो ।
त्रिका. ।

शोथजिह्वः । पुं । पुनर्नवायाम् । त्रिका. ।

शोथारिः । पुं । पुनर्नवायाम् । रस.र.वज्रि-
भल्लातरसे ।

शोथोदरारिलोहः । पुं । उदराधिकारे
शोषधम् । काथार्थ—पुनर्नवा गृह्यते चित्तकमूलं
गौरचतुल्लामूलं (शैत्रकटाकुनिशत्रु मूल),
माणमूलं कुडुमूलं (उज्जगाह-शुक्र मूल),
सूर्यावर्तमूलं (हृष्टहृष्ट मूल), अर्कमूलं प्र. ८ प.
वारि ६४ श.शे १६ श. । काथे पुटितलीहं ८
प. घृतं ८ प. अर्कचौरं २ प. कुडुचौरं ४ प.
शुद्धगुग्गुलुः २ प. गन्धकपारदयोः यथाक्रमं पलाह-
पलथोः कज्जलिः । अथ एकत्र समिश्र्य पचेत् ।
आसन्नपाके जयपालवीजं सृतताम्रं सताम्रं ककुष्ठं
चित्रकमूलचूर्णं वनशूरचूर्णं शरपुष्पाचूर्णं घण्टा-
कर्णः (वेष्टे) चूर्णं पलाशवीजचूर्णं चौरिकाचूर्णं
(क्षिराहृष्टं) तालमूलीचूर्णं विपलाचूर्णं विडङ्ग-
चूर्णं चिहचूर्णं दन्तीमूलचूर्णं सूर्यावर्तमूलचूर्णं
गौरचतुल्लामूलचूर्णं पुनर्नवाचूर्णं हाडचूर्णं
मिलित्वा ८ प. प्रचिद्य समालोच्य च घृतभाण्डे
स्थाप्यः । मेघ. । रस.र. ।

शोधकम् । स्त्री । कुडुमे । रा.नि.व.१३ ।

शोधनः । त्रि. । शोधनद्रव्ये, निम्बादी । भा.म.

४भ.योनिरीचि.। शुद्धिकारके प्रलीपादौ। भा.।
 लौ। कासीसि। शिष्टकम्। कङ्कुष्ठे। रा.नि.व.
 १२। धातुशुद्धिकारणे। तत्र वमनविरेचनास्थापन
 शिरीविरेचनभेदेन चतुर्धा भवति। वा.सू.१५
 अ.। विद्यायाम्। श.च.। पुं। दादशांशावशिष्ट-
 कषाये। "शोधनी दादशांशकः।" रा.नि.व.२०।
 निम्बह्वे। निमगाश्च। रा.नि.व.११। स्त्री (नौ)।
 समार्जन्याम्। अम.। नील्याम्। रा.नि.व.४।
 चिचकूटस्थाने ताम्रवल्लीलतायाम्। रा.नि.व.३।
 कृद्धौ। वै.निच.।
शोधनीबीजम्। स्त्री। जैपालबीजे। जम्बूगान्।
 रा.नि.व.६।
शोफः। पुं। शोधरीगे। कृन्। रा.नि.व.२०।
 सर्वाचिरीगे। तिका.।
शोफकरः। पुं। भज्जातके। वै.निच.।
शोफकृत्। पुं। भज्जातकह्वे। भा.।
शोफघ्नौ। स्त्री। शालपण्याम्। रा.नि.व.४।
 रक्तपुनर्नवायाम्। रा.नि.व.५।
शोफनाशनः। पुं। नीलह्वे। रा.नि.व.६।
 वि। शोधनाशके।
शोफहारौ (इन्)। पुं। वनवर्षेरिकायाम्।
 बाबूदे-कृन्गौ। रा.नि.व.१०।
शोफारिः। पुं। हस्तिकन्दे। वै.निच.।
शोभनम्। स्त्री। पञ्च। श.च.। कङ्कुष्ठे। वै.
 निच.। कङ्कुमे। वि। सुन्दरे।
शोभनकः। पुं। शोभाजनह्वे। मज्जना गौह्।
 श.च.।
शोभना। स्त्री। हरिद्रायाम्। रा.नि.व.६।
 गोरीचनयाम्। रा.नि.व.१२।
शोभनाननः। पुं। सुगन्धाज्जके। वै.निच.।
शोभनीया। स्त्री। गोरक्षमुष्णायाम्। महा-
 सुखीय्याम्। श्रुतिगौ। वै.निच.।
शोभा। स्त्री। हरिद्रायाम्। रा.नि.व.६।
 गोरीचनयाम्। रा.नि.व.१२। शुक्ल-कात्याम्।
 छात्रेणि। वै.निच.। कान्ती।
शोभाञ्जनः। पुं। (Moringa ptery-
 gosperma. Syn. Hyperanthira
 moringa.) Horse radish tree. नील-
 विचुडि। नौमज्जना गौह्, जेमगा, मज्जना।

हिं सोडिञ्जन, सञ्जन। मं कालासिगुवा। कं करि-
 गुग्गि। तं सुनगा। ता.मीरुङ्ग। वम्.शिव, सेगत।
 ततपथ्यायाः, —शिशुः। तौल्यगन्धः। तौल्यगन्धकः
 अचिवः। अचिवः। मोचकः। शोभाञ्जनः। शोभाञ्जनः।
 विद्रधिनाशनः। मधुगुञ्जनः। हरितशकः। शकपवः।
 शिशुकः। उपदंशः। चमादंशः। कीमलपत्रकः। बहुमलः।
 दंशमूलः। तौल्यमूलः। उग्रः। कामिनीशः। शोभनकः।
 शोभाञ्जनः। सुभाञ्जनः। सुतीक्ष्णः। वनपल्लवः। श्वेत-
 मरिचः। कटुकन्दः। तौल्यः। गन्धः। गन्धकः। काचीवकः।
 मेचकः। आचीवः। शुभाञ्जनः। स्त्री-चित्तहारी। द्रवि-
 नाशनः। कृष्णगन्धा मूलकपर्णी। मोचः। नीलशिशुः।
 जलप्रियः। सुखमोदः। कृष्णशिशुः। चतुर्थः। कलि-
 राज्ञः। गुणाः—तौल्यः। कटुः। स्वादूष्णः। पिच्छिलः।
 कृमिवातशूलघ्नः। चतुर्थः। रीचनय। रा.नि.व.७।
 तत्पुष्पं—कटु-तौल्योष्णं। स्नायुशोधकरं। कृमिघ्नम्।
 वातकफघ्नम्। विद्रधिप्लीहगुल्महरम्। मधुशिशुपुष्पम्।
 नेत्रहितं। रक्तपित्तप्रसाधनम्। शोभाञ्जनफलं (तं
 सुनगपट्टं) स्वादु कषायं। कफपित्तघ्नं। शूलकुष्ठच-
 यासगुल्मघ्नं। दीपनम्। भा.पू.१-भ.श.व.।
शोलिका (लौ)। स्त्री। वनहरिद्रायाम्।
 वन इन्द्र। सालि, अडिविषका, हरिसिनि,
 इति कोङ्कणे प्रसिद्धा। गुणाः—कटुः। गोल्या रक्षा
 तिका दीपनी च। रा.नि.व.७।
शोषः। पुं। राजयक्ष्मि। सन्तापे। रा.नि.व.
 २०। धातुचये। मा.नि.। यक्ष्मरोगविशेषे। तत्रि-
 रक्तिः। यथा—“अतिव्यवायिनी वापि चोषे रेत-
 स्यमन्तराः। चोषन्ते, धातवः सर्वे ततः शुष्यन्ति
 मानवः॥” इति। शोषे उच्यते प्रतिलीमचयो
 भवति तदयथा—शुष्के चोषे मज्जा, मज्जनि चोषे
 अस्थि च चोषते एवं यथा पूर्वं चोषते। स विधा
 त्रणोरः। चतमेदेन See राजयक्ष्म।
शोषणम्। स्त्री। शुष्णायाम्। रा.नि.व.६।
 पिप्पल्याम्। रस.र.चन्द्रोदयरसे। “जातीफलम्
 शोषणमिन्द्रपुष्पम्॥” पुं। शोडशांशावशिष्टकषाये।
 “विशेषः शोडशांशश्च॥” रा.नि.व.२०। श्लोषाक-
 ह्वे। जोगी गौह्। भा.।
शोषसम्भवम्। स्त्री। पिप्पलीमूले। रा.नि.व.६।
शोषहा (न्)। पुं। जलापामार्गे। वै.निच.।
शोषापहा। स्त्री। वल्लिधटिमधुके। शृङ्गिधु।
 रा.नि.व.६।
शोकीरी। स्त्री। वाराहीकन्दे। वै.निच.।

शौक्तिकम्। स्त्री। शौक्तिके। शूक। भा.।
 स्त्री (का)। सुक्ताशुक्ती। शिबूक। वै.निच.।
शौक्तिकेयम्। स्त्री। सुक्तायाम्। प.सु.।
शौक्तेयम्। स्त्री। सुक्तायाम्। प.सु.।
शौक्तिकेयः। पुं। विषे। प.सु.। सीमलतायाम्।
 वै.निच.। विषभेदे। अम.। शुक्तिकोदंशविशेषस्तत्र
 भवः शौक्तिकेयः। भा.।
शौक्तायम्। स्त्री। शुक्लतायाम्। अम.।
शौघम्। स्त्री। शोभाञ्जनबीजे। मज्जिनाबीज।
 वै.निच.। See शिशुबीजम्।
शौचविधिः। पुं। मुचपुरीषीकगादिकार्ये।
 च द-दिनचर्या।
शौचाधानम्। स्त्री। पवित्रताशुधाने। गुणाः
 —“मेध” पवित्रमायुष्यमलक्ष्मीकविनाशनं। पादयो-
 र्भक्षमागांशं शौचाधानमभीक्ष्णम्॥” राज.१प.।
शौटौर्यम्। स्त्री। शौटोरे। वीर्ये। श.र.।
शौटो। स्त्री। पिप्पल्याम्। रा.नि.व.२१।
 कृष्णकटभीह्वे। रा.नि.व.६। See कटभी।
 चय्ये। छरे। विष.।
शौकः (खौ)। पुं, स्त्री। देवधान्ये। कङ्कुटे।
 वै.निच.। स्त्री (खौ)। पिप्पलीमूले। वै.निच.।
शौक्लिकम्। स्त्री। पिप्पलीमूले। वै.निच.।
शौक्लिकप्रियः। पुं। आनन्दह्वे। वै.निच.।
शौधिका। स्त्री। रक्तकङ्कौ। नाग कांशनी।
 छ.च.।
शौभः। पुं। गुवाकह्वे। श.मा.।
शौभाञ्जनः। पुं। शोभाञ्जनह्वे। भ.दि.।
शौरिप्रियम्। स्त्री। नीलहरीरके। प.सु.। See
 इन्द्रोपलम्।
शौरिरत्नम्। स्त्री। नीलमणौ। रा.नि.व.१३।
शौरफम्। स्त्री। शुलुफाशकै। शब्दकल्पः।
शौल्यशौतः। पुं। चैत्रेचौ। जनान्। प.सु.।
शौधिरः। पुं। दन्तवेष्टगतरीगविशेषे। लक्ष्यं
 यथा—“श्वयधुर्दन्तमूलेषु रुजावान् कफरक्तवः।
 लालासावी स विज्ञेयः कङ्कमान् शौधिरौ
 गदः॥” सु.नि.१६५.।
शौष्कलः। वि। मल्लमांसभक्षके। अम.।

शमन्। स्त्री। सुखे। भ.।
शमशु। स्त्री। पुंसुखे दीर्घलोमराजिषु। दाङ्गि।
 शमशुकर्त्तृगुणाः—“पौष्टिकं बल्यमायुष्यं शौच-
 रूपविराजन्तं। केशशमशुनखादीनां क्लृप्तं सम्प्र-
 सादनम्॥” राज.३प.।
शमशुमुखी। स्त्री। शमशुयुक्तनायिका। श.र.।
शमशुशेखरः। पुं। नारिकेलह्वे। वै.निच.।
श्यामम्। स्त्री। मरिचे। सिन्धुलवणे। मे.।
 पुं। श्यामाके। श्यामां चाम। रा.नि.व.१६। वज्र-
 दारके। शोखडाङ्क। कीकिले। मे.। धुसुर-
 ह्वे। रा.नि.व.१०। पीतुह्वे। रा.नि.व.११।
 दमनकह्वे। गन्धह्वे। विष.। वि। कृष्णवर्णे।
श्यामकः। पुं। खनामख्यातवर्णान्यविशेषे।
 श्यामाधानं। वम्. सावा। कं सामे। तं चाम-
 धान्यम्। गुणाः—मधुरः। क्षिप्तः। कषायः। लघुः।
 शीतलः। वातकरः। कफपित्तघ्नः। संयाही। विषदी-
 घ्नश्च। रा.नि.व.१६। स्त्री। रीडिषह्वे। गङ्गुल-
 वा श्यामकशूत्रं। रा.नि.व.८.।
श्यामकण्ठः। पुं। मयूरे। हला.। श्यामकण्ठ-
 पक्षिणि। नौजकृष्टे। शौषी। शब्दकल्पः।
श्यामकन्दा। स्त्री। अतिविषायायाम्। जाडह्वे।
 रा.नि.व.६.।
श्यामकाण्डा। स्त्री। गन्धद्व्यायाम्। गेट्टे-
 पूर्वी। रा.नि.व.८.।
श्यामग्रन्थिः। स्त्री। गन्धद्व्यायाम्। गानां
 पूर्वी। रा.नि.व.८.।
श्यामचटकः। पुं। भारिपक्षिणि। जाडह्वे
 शौषी।
श्यामचूडा। स्त्री। कृष्णचटकायाम्। श्यामां
 शौषी। वै.निच.।
श्यामपत्रः। पुं। तनालह्वे। श.च.। स्त्री।
 (चा)। जम्बूह्वे। जाम गौह्। वै.निच.।
श्यामपर्णः। पुं। शिरीषह्वे। वै.निच.।
श्यामपर्णी। स्त्री। ‘चा’ इति प्रसिद्धे श्लोकाय-
 परनामधेये ह्वेभेदे। See श्यामिः।
श्यामभूषणम्। स्त्री। मरिचे।
श्यामशुगः। पुं। कृष्णवर्णहरिणे। च.।

श्यामलः । पुं । पिप्पल्लवः । अश्वत्थः ।
 रा.नि.व.११ । म.व.३५ । नीलहङ्गराजः । नील-
 प्रभुः । नीलराजः । रा.नि.व.४ । शिरीषवृक्षः । रा.
 नि.व.२ । महाविषकृष्णवर्णकर्मदेः । सु.कल्प.प.५ ।
 See वृक्षिकः ।
श्यामलचूडा । स्त्री । रक्तगुल्फायाम् । नील-
 कूटः । रा.नि.व.३ ।
श्यामलता । स्त्री । श्यामावामलतायाम् ।
 श्यामा वृत्ता । प.सु. ।
श्यामला (ली) । स्त्री । गन्धसूक्ष्माकन्द्याम् ।
 रा.नि.व.७ । अश्वगन्धायाम् । रा.नि.व.४ । कृष्ण-
 कटभ्याम् । रा.नि.व.२ । कसूय्याम् । शृंगनाडि ।
 रा.नि.व.व.१२ । जम्बूवृक्षे । श्याम ग्रीह । रा.
 नि.व.११ ।
श्यामलालः । पुं । सङ्केतपरवावलीकारे ।
श्यामलालुः । पुं । नीलालुके । नील आलु ।
 रा.नि.व.७ ।
श्यामलिका । स्त्री । नील्याम् । नीलग्रीह ।
 रा.नि.व.४ ।
श्यामलेहः । पुं । कृष्णचौ । काजलि हेतुः ।
श्यामवंशः । पुं । रा.नि.व.१४ ।
श्यामवीजम् । कालादानेतिख्याते वनिमृद्व-
 विशिषे । कान्तिशान्ति । तत्पठ्यायाः, —श्यामल-
 वीजम् । गुणाः, —“रेचनं श्यामवीजं स्थात् शोफो-
 दरविनाशनं । ज्वरे पुरीषसङ्गे च दारुणे शिरसि
 गदे । उदावर्ते तथानाहे बुधैरेतत् प्रयुज्यते ॥”
श्यामशालिः । पुं । कृष्णशालिधान्ये । काल-
 शान्ति । रा.नि.व.१६ ।
श्यामसर्पः । पुं । कृष्णसर्पे । चि.क्र.क.१.क. ।
श्यामा । स्त्री । दृष्टार्चवायां मध्यमस्त्रिये ।
 रा.नि.व.१८ । प्रियङ्गुः । रा.नि.व.१२ । उ.द.
 वा.व्या.चि. फकादशशतीमहाप्रसारणीतैले । हिन्ना-
 याम् । गुणः । रा.नि.व.३ । कृष्णमूलविवृता-
 याम् । कान्ते उडुडु । मे. । रा.नि.व.६ । सु-
 स.३.८५ । पिप्पल्याम् । वै.नि.ज्व.चि. कल्याण
 घृते । वा.व्या. चिकित्सुलचि. हरिद्रायाम् । रा.
 नि.व.६ । वन्दायां । श्यामङ्गा । नीलपुनर्नवायां ।
 रा.नि.व.५ । नीलद्व्यायां । रा.नि.व.८ । तुलसी-
 वृक्षे । पद्मवीजे । रा.नि.व.१० । नीलिन्याम् ।

नील । रा.नि.व.४ । पञ्चविंशये । श्यामा शोभी ।
 रा.नि.व.२६ । कसूय्यां । शृंगनाडि । गीरोचना-
 मा । रा.नि.व.१२ । कृष्णसारिवायां । रा.नि.व.
 २३ । सीमलतायाम् । गुन्दायाम् । गङ्गागङ्गा ।
 विश्व । लताकसूय्यां । अजयङ्गा । ति.गु.पृ.३ ।
 प.सु. । वृद्धदारके । भा. । “काकजङ्गा वला
 श्यामा ।” च.द.ज्व.चि.भा.वा.चि. अलम्बुषाय-
 चूर्णे । सु.स.४४५ । शिंपावृक्षे । शिंपु ग्रीह ।
 रा.नि.व.२ । वाकुच्याम् । शोमराज । गुग्गुली ।
 मे. । श्वेतशारिवायाम् । भा.पृ.१४५ । अनन्तमूले ।
 मेघ.खदिरवृक्षा । उडुडुकमूलायतैले । हरौतव्यां ।
 वै.नि.व.२४.अप.चि. चन्दनादि. अवलेहे । वा.व्या.
 चि.परिष्कारके । कौकिलायाम् । चिका ।

श्यामाकः । पुं । खनामख्यातवृक्षधान्ये, कुधान्ये
 वा । श्यामाधानं । तत्पठ्यायाः, —श्यामः श्यामकः
 विवीजः अविप्रियः सुकुमारः राजधान्यं वृषवीजी-
 तमः । सुद्रधान्ये । अवि. । गुणाः, —श्रीषणी
 रुचः वातलः कफपित्तजिह्व । भा.पृ.१४.भा.व. ।
 “श्यामाकः श्रीषणी रुचो वातलः कफवारणः ।”
 अवि.१५५ । तद्वर्णगुणाः, —“श्यामाकभक्षो रुचिही
 लघुरूचय दीपनः । बलवातकरो मेघलग्नरुद्ध-
 मृच्छा ॥” वै.नि.व. । “सकौरुषः श्यामाकः
 कषाय मधुरी लघुः । वातलः कफपित्तघ्नः शीत-
 स्यादिश्रीषणः ॥” च.स.२७५ ।

श्यामाङ्गो । स्त्री । नीलद्व्यायाम् । वै.नि.व. ।
श्यामाङ्कौ । स्त्री । कृष्णपुष्पादक्याम् । कान्-
 त्ररत्न । गुणाः, —दीपनी पित्तदाहघ्नी च । रा.
 नि.व.१६ ।

श्यामादिवगः । पुं । तदादिद्रव्यगणे । गुणोऽयं
 गुणविषयः आनादीदरीदावर्त्तादिद्रव्य । यथा—
 श्यामान्द्राश्यामादहन्तोऽङ्गिनी तिलक-कम्पिल-
 करस्यकस्तमुकपुत्रयः श्रीगवाचीराज उच्च करस्यवय-
 गुह्यसमलान्द्रागलान्द्रासुधाः सुवर्णचौरी चेति ।
 शान्ति तेउडुडु, वीजताडक, गान्ते उडुडु, पत्नी,
 यवतिङ्गा, लोध, कमनाङ्गुलि, पटोल,
 उपात्रि, इन्द्रकाणी, गोडुषा, सोमना, क-
 रञ्ज, नाटिकरञ्ज, गुणक, हातिम, हागन-
 वेटे जिह्व, धिक्कई । सु.स.३.८५ ।

श्यामान्द्रो । स्त्री । नीलान्द्रा । रा.नि.व.४ ।
श्यामालता । स्त्री । (Ichnocarpus f.u-

tescens.) कृष्णशारिवायाम् । श्यामान्द्रा ।
 हिं दुधि । तै नीलतिग । तत्पठ्यायाः, —गोपा
 गोपी गोपवल्ली सारिवा शारिवा उत्पल-शारिवा
 अनन्ता श्यामा गोपिनी चिह्नधारिणी वृद्धवर्णिनी
 कालपेयी महाश्यामा सुभद्रा दीर्घमूला पालिन्दो
 मसूरविदला इन्द्रजम्बुकवत्-पद्मा सुगन्धा कल-
 घण्टिका गोपवधूः । कश्चित् । See अनन्ता ।

श्यामावीजम् । स्त्री । वृद्धदारकवीजे । र.सा.
 सं.महेश्वररसे ।

श्यामाह्वा । स्त्री । पिप्पल्याम् । वै.नि.व. ।

श्यामेक्षुः । पुं । कृष्णचौ । रा.नि.व.१४ ।

श्यावः । पुं । शृङ्गावृद्धिजनकवर्ण, श्याकवर्णे वा ।
 भा.म.१५. अगन्तुज्वरे । “श्यावास्तथा विषकृते ।”
 कर्षपाजीगतरीगे । सु.स.१६५ । “रुद्धविषवृक्षि-
 मेदे । सु.कल्प.८५ ।

श्यावतैलम् । स्त्री । कर्पूरतैले ।

श्यावदन्तः (कः) । पुं । दन्तगत-सुखरीगे ।
 लक्षणं—“योऽसृष्टिशिष्य पित्तेन दग्धो दन्तस्त्व-
 शेषतः । श्यावतां नीलतां वापि गतः स श्याव-
 दन्तकः ॥” सु.नि.१६५ ।

श्याववर्त्म (नः) । स्त्री । नेत्रवर्त्मगतरीगे । लक्ष-
 णम्—“यद्वर्त्म वाह्यतोऽन्तश्च श्यावशूनं सवेदनम् ।
 दाहकण्डूपरिक्षेदि श्याववर्त्मेति तन्मन्तम् ॥” सु.
 उ.३५ ।

श्यावास्तथा । स्त्री । सुखकृष्णतायाम् । निदा ।
श्वेतकीलकः । पुं । (Yprinus saphore.)
 मध्यविशेषे । पूंटीमाह । हारा ।

श्वेनः । पुं । प्रसङ्गातीथपञ्चविंशये । मृकान्,
 श्वेन, शिक्कुर वा वाङ्मा काकसमगुणः । सु.स.४६५ ।

श्वेनघण्टा । स्त्री । दन्तीवृक्षे । रा.नि.व.६ ।

श्वेनाहतः । पुं । सीमलतायाम् । वै.नि.व. ।

श्वेनो । स्त्री । श्वेनस्त्रियाम् । शान्ति वाङ्मा शोभी ।
 शब्दकल्पः ।

श्वोणा(ना)कः । पुं । (Calosanthos Indica, or Oroxylum Indicum, Syn. Bignonia Indica.) खनामख्यात
 वृक्षे । शोणा ग्रीह । हिं सोनापाठा, अलु । मं
 टेण्डुः । उत्त. फणफणा । पञ्जा. सुलिन् । नेपा.
 ककसकन्द । ता. पन । तत्पठ्यायाः, —मण्डूक-
 पर्णः पचीर्णः नट. कटुङ्गः टुण्डु कः शुकनाशः ऋक्षः

दीर्घवन्तः कुट्टवन्तः शोणकः अरलः अरलः शोणाकः
 विषगुत् अश्वान्तशाववः श्वान्तशाववः पूतिवन्तः
 भण्डूकः भण्डूकः भूतपुष्पः शोणः अरटः वटुः
 स्वर्णवल्कलः पृथुशिवः श्वलकः शोषणः कटभारः
 मयूरजङ्घः प्रियवीजः । तद्विदस्य पठ्यायाः,—
 पृथुशिवः भल्लकः दीर्घवन्तकः टेन्दुकः पीतवृक्षः
 भूतसारः सुनिद्रुमः निःसारः फलवन्ताकः पूतिपवः
 वसन्तकः मण्डूकपर्णः जम्बूकः पीतकः पीतपादपः
 पीताङ्गः वातादिः शोणः कुनटः विरोचनः भम
 रेष्टः जङ्घनेवः । गुणाः,—श्रीतलः विदोषघ्नः पित्त-
 श्लेष्मातिसारघ्नः सन्निपात-ज्वरघ्नश्च । एतत्फल-
 गुणाः,—कटुर्णं कफवातहरं लघु दीपनं पाचनं
 हृद्यं रुचिकृत् लवणसारश्च । रा.नि.व.२ । अपिच—
 “टुण्डुकस्य फलं बालं रुचं वातकफापहं । हृद्यं
 कषायं मधुरं रोचनं लघु दीपनम् । गुल्माशः कृमि-
 हृत् प्रौढं गुरु वातप्रकीपनम् ॥” भा. । च.स.४५
 अनुवासे । लोभे । वै.नि.व. ।

श्वपितम् । वि. पक्वं । पाचिते । घृतदुग्धजल-
 मिश्रपक्वद्रव्ये । यथा—“अन्यत् श्वपितं श्यावं समु-
 दत्तोद्धृते समे ॥” जटा ।

श्वपिता । स्त्री । काञ्जिके । शब्दकल्पः ।

श्वमः । पुं । चिकित्सायाम् । रा.नि.व.२० । चित्त-
 खिटे । सु.शा.३५ । आन्ती । “श्वमोऽस्तिविषण-
 लम्” । मा.नि. ।

श्वमणा । स्त्री । सुदर्शनायाम् । उरतिपूरति,
 पद्मलक्षणः । सुखीय्याम् । शूङ्गीरौ । मांस्याम् ।
 जटोभाः शो । मे. ।

श्वमभञ्जिनी । स्त्री । नागवल्लीलतायाम् ।
 ताश्चूली । वै.नि. ।

श्ववः (स्) । पुं । श्ववर्णस्त्रिये । काण. वा.नि.
 व. १८ । अम. ।

श्ववणम् । स्त्री । श्ववर्णस्त्रिये । रा.नि.व.१८ ।

श्ववणविभ्रमः । पुं । अन्वयाश्ववर्ण । डूल
 शोणा । वैद्यकम् ।

श्ववणशोर्षिकः (का) । पुं, स्त्री । श्यावणी-
 नाममहावृषे । शूङ्गीरौ । रा.नि.व. ।

श्ववणा (णी) । स्त्री । प्रपौष्टीकनामगन्ध-
 द्रव्ये । पू.उ.रि.श. । रा.नि.व.१२ । श्यावणाम् ।
 शूङ्गीरौ । रा.नि.व.५ । सुखीरौमिदे । प.सु. ।
 See कदम्बपुष्पी ।

अवणाह्वया (ह्वा)। स्त्री। निर्विषीहणे।
शान्तिपत्रे। कष्टे। कौटुम्भी। सु.स. १६५।

आणुम्। स्त्री। पत्ते। मे। घृतजलदुग्धमिश्रपक्व-
द्रव्यं। जटा। स्त्री (णा)। यवाग्वाम्। जाडि।
प.सु.।

आन्तः। वि। अमपीडिते।

आडशाकम्। स्त्री। कालशाके। कालकाग्नम्।
नाड्यौचशाके। वै.निघ.। भा.पू. १४.शा.व.।

आन्तोपचारः। पुं। अश्वस्य आन्तो उपचार-
विधाने। उगाई मगाई। ज.द.।

आवः। पुं। श्रीवासि। मृगलृक्प्रश्न जाटो,
तापिण। भा.।

आवकः। पुं। काके। चिका.।

आवणा। स्त्री। दध्यालोहचे दधे'अव'गाह।
मे। भूकदम्बे। कोकाशमा। व.गुडूचोतेले।

आवणो। स्त्री। सुखीय्याम्। चद्रमुख्याम्।

शूरीश्री। सु. कोटीमुखी। तत्पथ्यायाः,—सखि-
तिका भिद्युः अवणशीर्षका अवणा प्रव्रजिता परि-
त्राणि तपोधना। गुणाः—कषाया कटुरूपा कफ-
पित्तघ्नी आमालीसार कासघ्नी विषच्छर्दिह्नी च।
रा.नि.व.५। मङ्गामुखीचद्रमुखीतुल्यगुणा। भा.।

See अलम्बुषा। रक्तमुखीय्याम्। च.चि. १३५।

महीवधो। See श्रीवधिवर्गः। सु.चि. १०५।

वड्डी। वा.सू. १५५। भूकदम्बे। च.वि. ८५५।

वड्डी। वै.निघ.।

आवणोदयम्। स्त्री। शवणो महाशवणोः।
च.वि. २५५।

आवा। स्त्री। अन्मसखे। प.सु.।

आवो (इन्)। पुं। सज्जिकाचारे। सु.सु.।

श्रीः। स्त्री। लक्ष्याम्। विल्वह्वे। वेणु गौह।

रा.नि.व. २३। वै.निघ. ५.सा.चि.। कुटजाद्यचूर्णे।

लवङ्गलतायाम्। नकुल. १२५। कमले। पञ्च।

रा.नि.व. १०। सरलह्वे। मे.। वड्डी। रा.नि.

व.५। नवनीतखीटो। सु.चि. २२५। च.द.वा.

व्या.चि. एलादितेले। उपकरणे। मे.।

श्रीकण्डः। पुं। वैद्यहितोपदेशकारे। कृतसमा

त्रलोटीकाकारे च।

श्रीकन्दः। स्त्री। बन्ध्याकौटक्याम्। ति१-

कौटुम्भी। रा.नि.व. ३।

श्रीकरम्। स्त्री। रक्तोत्पले। चिका.। पुं।
शालह्वे। वै.निघ.।

श्रीकारो (इन्)। पुं। मृगविशेषे। तत्पथ्यायाः,
—शिखियुपः कुरङ्गः महाजवः जवनः वेगिहरिणः
जङ्गलः नाडिकाह्वयः। तन्मांसगुणाः—लघु हृद्यं
बलकारकं। रा.नि.व. १६।

श्रीकुक्कुटः। पुं। तिलसर्षपपिण्याकजि मालव-
देशप्रसिद्धे अल्लखड्गविशेषे। स च प्रमेहे हितः।
वा.चि. १२५।

श्रीखण्डः। पुं। हरिचन्दने। प.सु.। वेष्ट-
सुकादिभेदेन तद्विविधम्। तयोः वेष्टं सार्द्रं विच्छेदं,
अन्तत् स्वयंयुक्तमिति। तदुक्तं—“चन्दनं विविधं
प्रीतं वेष्टसुकादिसंज्ञितम्। वेष्टन्तु सार्द्रं विच्छेदं
स्वयं युक्तान्तु सुकाडि॥” गुणाः—कटु तिक्त शीतलं
कषायं पित्तभान्तिवमिज्वरक्षमित्युक्तान्तापहरं हृद्यं
सुखरीगर्भं कान्तिकरं गात्रे लिप्त निद्रादिजनकञ्च।
रा.नि.व. १२। See चन्दनम्।

श्रीगन्धम्। स्त्री। श्वेतचन्दने। वै.निघ. २४५।
दाह.चि. पुनर्नवातेले।

श्रीग्रहः। पुं। पश्चिपानीयशालायाम्। हारा.।

श्रीघनम्। स्त्री। दधनि। जटा.।

श्रीचन्दनम्। स्त्री। श्वेतचन्दने। वै.निघ. २४५।
अप.चि. द्राक्षावलेहे।

श्रीचमरो। स्त्री। चमरीमृगे। वै.निघ.।

श्रीतरुः। पुं। शालह्वे। वै.निघ.।

श्रीतालः (लो)। पुं, स्त्री। मलियादेशप्रसिद्धे

तालसदृशह्वे। श्रीताल इति लोके। तेरुटे।

तत्पथ्यायाः,—सदुच्छदः सदुतालः लक्ष्मीतालः

विशालपत्रः लेखाङ्गः मसौलेख्यदलः याम्योज्ज्वलः।

गुणाः—मधुरः शीतः ईषत्कषायः पित्तघ्नः कफकारः

ईषदातप्रकोपनञ्च। रा.नि.व. ११। नकुल. १६५।

श्रीधातौ। स्त्री। शिरामलके। शिर-आमना।

“अपुष्यवत्याः श्रीधात्राः।” रस.कौ.महासुगुण्य-

रसे।

श्रीनिकेतः (नम्)। पुं, स्त्री। नवनीतधूपे,

सरलनिर्यासे। तापिण्। सु.चि. ८५५। रक्तपत्रे।

सुवर्णे। वै.निघ.।

श्रीनिवासकः। पुं। कुण्डलकह्वे। बांटी

गाह। वै.निघ.वा व्या.चि.।

श्रीपदो। स्त्री। वार्षिकीमल्लिकायाम्। वेण-
कम्। भा.।

श्रीपर्णम्। स्त्री। स्त्री। दध्ने। रा.नि.व. १०। पुं।
गणिकारिकायाम्। गणित्री। अम.। च.वि. ८५५।

श्रीपर्णिका(र्णो)। स्त्री। कटफलह्वे। रा.
नि.व. ६। गाभारीह्वे। प.सु.। अम.। च.चि. १
५५। वा.चि. ८५५। “श्रीपर्णीफलश्रीतकषायः।”
भा.स. १४. रक्तशोबीज.चि.। मैथ.हृदो.चि.। गणि-
कारिकायाम्। गणिश्री। रा.नि.व. ६। शाल-
ह्वे। हे.च.। पृश्निपर्ण्याम्। र.सा.। शाल-
पर्ण्याम्। व.निघ. २४५। संयद्गृहणी चि.
नागरादिकषायि।

श्रीपर्णीतैलम्। स्त्री। सनदाद्यकरं तैलम्।
पाठः—“श्रीपर्णीरसकल्पाभ्यां तैलं खिम्भं सनो-
परि। तूलकेन घृतं कुर्यात् पतितानुत्थितौ
सनौ॥” श्रीपर्णी गाभारी तस्याः लवो रसः।
अभावे अष्टांशमिष्टः कषायः। रस.र.।

श्रीपिष्टः। पुं। सरलह्वेचनिर्यासे। तापिण्।
अ.टी.रा.सा.। लवणखीय्याम्। कश्चित्।

श्रीपुत्रः। पुं। घोटके। चिका.। अश्वत्थह्वे।

श्रीपुष्पम्। स्त्री। लवङ्गे। रा.नि.व. २३। प्रपीण-

रीके। प्रुष्टिशी। रा.नि.व. १२। ज.द.। पञ्च-

काष्ठे। र.सा.। श्वेतपत्रे। च.द.मुखरी.चि.हृत्-

खदिरवध्याम्।

श्रीपुष्पमञ्जरी। स्त्री। प्रपीणरीके। प्रुष्ट-

िशी। रा.नि.व. १२।

श्रीप्रसूनकम्। स्त्री। लवङ्गे। वै.निघ.।

श्रीफलः। पुं। विल्वह्वे। राजादनौह्वे। बीर्नो

गाह। रा.नि.व. ११। भा.स. १४.। “श्रीफलः

सर्व्वतीभद्रा।” स्त्री। विल्वह्वे। र.सा.। वा.

चि. १५५। “श्रीफलेः कृतम्। आमलके वै.

निघ.। आर्द्रचिकणपूगे। कौटु.चि.। रा.

नि.व. २३। स्त्री (ला)। नीलीह्वे। नील गौह।

रा.नि.व. ४। चद्रकारवेण्याम्। उष्ट्रे। रा.नि.

व.३। आमलक्याम्। रा.नि.व. ११।

श्रीफलशलाटुः। पुं। विल्वशलाटो। वेण-

कृष्टे। सा.लो.गृहणी.चि.।

श्रीफलिका। स्त्री। चद्रकारवेण्याम्। कूज-

कट्रेण। रा.नि.व. ३। मङ्गानीलोह्वे। रा.नि.व. ४।

श्रीफलो। स्त्री। आमलक्याम्। आमना गौह।

रा.नि.व. ११। नील्याम्। नील गौह। मे.।

महाज्योतिषतो-लतायाम्। वड्ग लताफुटो।

रा.नि.व. ३।

श्रीबाहुशानगुडः। पुं। अशोऽधिकारे पक्व-

गुडः। कषायार्थं—विहृतं चवौ दन्तौ गोक्षुर चिचकं

शटी इन्द्रवारुणी शण्डो मुखकं विडङ्ग हरीतकी

एषां प्र. ८ तो. भल्लातकं ६४ तो. वृद्धदारक-

बीजं ४८ तो. श्रील १२८ तो. जलं १२८ श. ग्री.

३२ श.। गुडः ८८ तो. १२३ पल वा। प्रवेप-

द्रव्यं—विहृतं चविचूर्णम् श्रीलचूर्णं चिचक-

मूलचूर्णम् एषां प्र. १६ तो. एला गुडलक्

सरिचं नागकेशरम् एषां चूर्णं प्र. ४८ तो.।

तेउडो, चहे, दडो. गोकुर, चितामूल, शटी,

राशानमना, शूट, मूता, विडङ्ग, हरीतकी

प्रत्येक ८ तो. भल्लातक ७४ तो. वृद्ध-

दारकबीज ४८ तो. जल १२८ तो. जल

१२८ श. जल ७२ श.। गुड ८८ तो. वा

१२० प्र.। अक्षपत्रवा—तेउडोचूर्ण, चहेचूर्ण,

जलचूर्ण, चितामूलचूर्ण प्रत्येक १७ तो.

एलाचि, गुडचि, मरिच ७ नागेश्वरचूर्ण

प्रत्येक ४८ तो.। च.द.। भा.।

श्रीबीजः। पुं। तालह्वे। वै.निघ.।

श्रीभद्रः। पुं। सुतायाम्। श.र.।

श्रीभ्राता। पुं। घोटके। रा.नि.व. १६।

श्रीमञ्जरी। स्त्री। तुलसीह्वे। वै.निघ.।

श्रीमत्। स्त्री। तिलपुष्पे। वै.निघ.। स्त्री (ती)।

सुखीय्याम्। शूरीश्री। वै.निघ.।

श्रीमदनानन्दमोदकः। पुं। ध्वजभङ्गे

श्रीषधम्। यथा—पारदस्य १ भ. गन्धकस्य १ भ.

लोहस्य १ भ. अमस्य ३ भ. कर्पूरस्य जटामांसाः

सेत्सवस्य आमलकाः एलायाः शण्डाः मरिचस्य

पिप्पल्याः जैत्राः जातीफलस्य तेजपत्रस्य लवङ्गस्य

कीरकस्य क्षणजीरकस्य यष्टिमधुनः वचायाः हरि-

द्रावाः कुष्ठस्य देवदारोः द्विजलबीजस्य टङ्गणस्य

भाग्याः शण्डाः नागकेशरस्य ककटशृङ्गाः तालीश-

पत्रस्य चित्रकस्य द्राक्षाया दन्तीबीजस्य वाय्या-

लकस्य गोरक्षतण्डुलीयस्य लवः धान्यकस्य मज्ज-

कषायाः शण्डाः बालकस्य मुखकस्य गोक्षुरबीजस्य

श्रीवेरस्य प्रसारण्या भूकषाणस्य शतमूल्या अर्ध-

मूलस्य वानरीवोजस्य वृद्धदारकवोजस्य शक्राशन-
वोजस्य च चूर्णं प्रत्येकं १ तो. एकत्र शतावर्था
रसेन मर्दयित्वा संशोष्य पुनश्चूर्णयेत्। अथ सर्व-
चूर्णचतुर्थांशं शाल्वलीचूर्णं मिश्रयेत्। एतत्सर्वाङ्गं
शक्राशनचूर्णं मिश्रयित्वा ह्यग्नौ दुग्धेन मर्दयेत्।
अथ सर्वचूर्णविगुणाः शर्करा गृहीत्वा ह्यग्नौ दुग्धेन
पाच्यः। पाकसिद्धौ त्वगलापवकैसरकपूरं रसेन व-
चिकटचूर्णं यथासम्भवं प्रक्षिप्य घृतं मधु च यथा-
वश्यकं मिश्रयेत्। भेषध्वजभक्षः।

श्रीमलापहा। स्त्री। धूपपत्रायाम्। दाऊ।
ताम्रक। रा.नि.व.५।

श्रीमस्तकः। पुं। रज्जुशालुके। राज्ञा आनू।
रसीने। चिका।

श्रीमान्। पुं। तिलकवृत्ते। तिलगोष्ठे। अम।
अश्वत्थवृत्ते। रा.नि.व.११। ऋषभके। श्वभक्त।
हरिद्रावृत्ते। वै.निघ.

श्रीमुखः। पुं। शारीरकशयनकारे।

श्रीरसः। पुं। श्रीवष्टे। मृगनिर्याप्तं, तार्पिन्।
रा.नि.व.१२।

श्रीलता। स्त्री। मृदाज्योतिषती-लतायाम्।
रा.नि.व.३।

श्रीवल्ली। स्त्री। खनामख्यातकण्टकवृत्ते। मं
सीगयवल्ली। कं श्रीवल्ली। तत्पर्यायाः—कण्ट-
वल्ली शिववल्ली श्रीवल्ली अन्ना कटुफला दुरारीहा।
गुणाः—कटुरस्वा वातशीफकफघ्नी। तत्फलं तैल-
लेपनम् रुचिकरञ्च। रा.नि.व.८। वार्षिकी-
मल्लिकामेदे। रा.नि.व.१०।

श्रीवाटा (टौ)। स्त्री। नागवल्लीविशेषः। पान-
गोष्ठविशेषः। मं सिरिवाड़ीपान। कं सिरि-
वाड़ियेले। रा.नि.व.११। See नागवल्ली।

श्रीवार(स)कः। पुं। शिवावरशाकचुपे।
शुक्लनिर्भाक। रा.नि.व.४। भा.पू.१३।

श्रीवासः (का)। पुं। सरलनिर्यासि, सरल-
हचरसे। तार्पिन् इति भाषा। तत्पर्यायाः—
पायसः वृक्षधूपः श्रीवेशः श्रीवष्टः श्रीपिष्टः सरल-
द्रवः रक्तशीर्षकः रसाहः तैलपर्णौ पद्मदर्शनः यासः
यवासः घृताह्वयः दध्याह्वयः क्षीराह्वयः क्षीरश्रीः
वायसः। रा.नि.व.१२। खणखोटीति। च.द.
वा.व्या.चि.। एकादशशतीक-महाप्रसारणीतैले।
वा.सू.१५५. एलादिः। गुणाः—“श्रीवासी मधुर-

सिक्तः सिग्धीणस्तुषरः सरः। पित्तलो वात-
मूढाक्षिररोगकफापहः। रक्षोघ्नः खेददोर्गन्ध-
युकाकण्डूत्रणप्रणत्॥” भा.। “श्रीवासः सरलं
पूतिः कुन्दुरुचं न्यपणिकं। सिद्धकः परमा मांसौ
देवदारु सुरा नखम्। सर्वेऽसौ परमालक्ष्मी
रक्षोघ्ना ज्वरनाशनाः ...” राज.। गुग्गुली।
भा.उ.वाजी.। “श्रीवासी गुग्गुलुक्षया।” देव-
दारौ। देवदारु गोष्ठे। भेष.ने.री.चि.। “श्रीवासी
भद्रकः प्रोक्तोऽमलकाष्टविवर्जितः।” भेष.। धूपे।
विका.।

श्रीवाससारः। पुं। कपिल्यपर्णोत्तचनिर्यासि।
शक्रविज्ज। तदगुणाः—“श्रीवाससारः कफलुत्
मूत्रलो ज्वरसंहरः। शीफविनापनी लपात् किमि-
हृद वेदनापहः॥”

श्रीवासाः (स)। पुं। सरलद्रवे। अ.टी.।

श्रीवृत्तः (का)। पुं। अश्वत्थवृत्ते। दे.च.।
विल्ववृत्ते। शब्दकल्पः।

श्रीवष्टः (क)। पुं। सोराष्ट्रदेशे प्रसिद्धे
खनामख्यातसुगन्धवृत्ते। मृगन वृक्ष। सु.सू.३८५.
एलादौ। सरलनिर्यासि। तार्पिन्। तत्पर्यायाः,
—वृक्षधूपः चितागन्धः रसायकः श्रीवासः श्रीरसः
वष्टः वष्टकः वष्टसारः रसावष्टः लक्ष्मीवष्टः क्षीरश्रीः
सुधूपकः धूपार्कः तिलपर्णः सरलाह्वयः। गुणाः—
कटुः तिक्तः कषायः पित्तक्षयहरः योनिदीवाजीर्णं
त्रणाधानहरञ्च। रा.नि.व.१२। सु.चि.२२५.
नवनीतखोद्याम्। च.सू.४५५. च.द.वा.र.चि.
कुष्ठायतैले। गुग्गुली। सु.सू.११५.।

श्रीवष्टफलम्। स्त्री। सरलवृक्षफले। दे.निघ.
२३. श्रीताह्व-सन्निपातज्व.चि.।

श्रीसंज्ञम्। स्त्री। खवृक्षे। अम.। भा.उ.वाजी.।
“श्रीसंज्ञपुष्पैः समम्।”

श्रीसम्पदा। स्त्री। ऋद्धौ। रा.नि.व.५।

श्रीहर्षसूरिः। पुं। योगचिन्तामणिकारे।

श्रीहस्तिनौ। स्त्री। हस्तिशृङ्गाम्। शक्ति-
शृङ्गे। जटा.।

श्रीराहः। पुं। नवनीतखोटी। मृगन-आठे।
च.सू.५५. च.द.कुष्ठ.चि.।

श्रुग्वारः। पुं। विकङ्कतवृत्ते। वैदेही गोष्ठे।
र.मा.।

श्रुभिः (घो)। स्त्री। सर्जिकाचारे। माभि-
भाणि। “श्रुभिः श्रुघ्नी यवचारः।” र.मा.। सु-
चि.२०५. अजगन्नि. चि.।

श्रुतश्रेणो। स्त्री। द्रवन्तौवृत्ते। ऐन्द्रकाणी।
भा.। गुणाः—चक्षुष्या कटुः आखुविषापहा त्रण-
न्तामयहिता। रा.नि.व.४।

श्रुतिः। स्त्री। श्रवणेन्द्रिये। काणि। रा.नि.व.१८।
स गर्भस्य पञ्चमे मासि भवति। सुखबोधः।

श्रुतिकटः। पुं। सर्पे। मे.।

श्रुतिमूलम्। स्त्री। कर्णमूले। संयहः।

श्रुतिवर्जितः। वि.। बधिरः। जटा.।

श्रुतिवेधः। पुं। कर्णवेधे। शब्दकल्पः।

श्रुतिसारः। पुं। वैद्यकशयनमेदे।

श्रुतिस्फोटा। स्त्री। कर्णस्फोटाकतायाम्।
काण्डिङ्गा। रा.नि.व.१।

श्रुवः। पुं। अश्वस्य शिरीऽधः कैशालभागे।
ज.द.२५. स्त्री (वा)। मूर्ख्यायाम्। रा.नि.व.३।

श्रुवावृत्तः। पुं। विकङ्कतवृत्ते। वैदेही गोष्ठे।
रा.नि.व.११।

श्रेणिका। स्त्री। निश्रेणिकावृत्ते। रा.नि.व.८।

श्रेणिः (णो)। स्त्री। लाजमण्डे। वैद्यप्र-
३७। प.सु.। समानशिल्पसंज्ञतौ। कोष्ठाणि।
मे.। सेकपात्रे। विश्व.।

श्रेणिवला। स्त्री। निश्रेणिकावृत्ते।

श्रेयः। पुं। जीवके। वै.निघ.।

श्रेयसौ। स्त्री। हरीतक्याम्। भा.पू.१३.। रा.
नि.व.११। वै.निघ. कास.चि. चित्कादिलेहे।

गजपिप्पल्याम्। भा.पू.१३. वृक्षस्यैववाद्यतैले।
अग्निमुखचूर्णे च। सि.यो.वृक्षस्यैववाद्यतैले। सर्व-
ज्वरहरलोहे। भेष.श्रीधचि. श्रीधकालानलरसे।

पाठायाम्। आकुन्नि। रा.नि.व.६। रासा-
याम्। विश्वः। च.सू.४५५. भा.वातस्यैववाद्यतैले।
वृक्षस्यैववाद्यतैले। “श्रेयसौ सुराजभा।” प्रियङ्गु।

रा.नि.व.१२।

श्रेष्ठम्। स्त्री। गोदुधे। विका.। पुं। श्वेत-
खदिरः। प.सु.।

श्रेष्ठकाष्ठः। पुं। शाकवृत्ते। मेषुन गोष्ठे।
रा.नि.व.६।

श्रेष्ठमल्लिका। स्त्री। श्वेतदलमल्लिकायाम्।
प.सु.।

श्रेष्ठलवणम्। स्त्री। सैन्धवलवणे। वै.निघ.।

श्रेष्ठवृत्तः। पुं। वरणवृत्ते। रा.नि.व.६। कृष्ण-
गुरुवृत्ते। वै.निघ.। [वै.निघ.।

श्रेष्ठवेधिका। स्त्री। कलूयाम्। शृगनाडि।

श्रेष्ठव्रोहिः। पुं। षट्कशालौ। शेटे शान।
वै.निघ.।

श्रेष्ठा। स्त्री। स्थलपशिन्याम्। शृङ्गपत्र। रा.
नि.व.५। मेदायाम्। वै.निघ.२३. अश्वः चि.सूरण-
भोदके। विफलायाम्। वा.चि.१२५.।

श्रेष्ठाम्बु। स्त्री। तण्डुलीदके। तेलूनि जल।
वा.उ.३७५.।

श्रेष्ठान्तम्। स्त्री। वृक्षान्ते। रा.नि.व.६।

श्रेष्ठाः। वि.। खड्गे। अम.। स्त्री (या)।
काञ्जिके। शब्दकल्पः।

श्रेष्ठाणि (णो)। स्त्री। नितम्बे। रा.नि.व.
१८। सा गर्भस्य मासहृदयेन भवति। सुखबोधः।
(यो) अग्निमयचुपे। गणिश्री। वै.निघ.।

श्रेष्ठाफल (क.म्)। स्त्री। वरस्त्रीणां प्रशस्त-
नितम्बे। नितम्बाङ्गो। रा.नि.व.१८। अम.।

श्रेष्ठाफलकास्थि। स्त्री। नितम्बाभोगास्थिनि।
तानि चलायि। च.शा.७५.।

श्रोतः (सु)। स्त्री। कर्णे। चिका.। इन्द्रिये।
दे.च.। शिरायाम्। सु.।

श्रोतोजम्। स्त्री। सौवीराङ्गने। रा.नि.व.१३।

श्रोतोद्भवम्। स्त्री। श्रोतोद्भवे। रा.नि.व.१३।

श्रोत्रम्। स्त्री। श्रवणेन्द्रिये। रा.नि.व.१८।

श्रोत्रम्। स्त्री। श्रवणेन्द्रिये, कर्णे। अम.।

श्रृङ्गाहः। पुं। नवनीतखोद्याम्। च.सू.३५.
प्रदेहे। स्त्री। कमले। शब्दकल्पः।

श्रृङ्गाः। वि.। मरुणे, चिकणे। “श्रृङ्गाः खेहं
विनापि स्यात् कठिनोऽपि हि चिकणम्॥”

श्रृङ्गाकाम् (का)। स्त्री। स्त्री। पूगफले। रा.
नि.व.११। (का) कृष्णापराजितायां। वै.निघ.।

श्रृङ्गात्वक्। पुं। अस्मत्त्वक्वृत्ते। आण्टे।
रा.नि.व.६।

श्लोपदम् । स्त्री । पादरोगविशेषः । गोत्र । तत्पर्यायाः—पादवल्कीकम् पदगण्डोरम् श्लोपदः श्लोपदः । निदानं यथा—“कृपितास्तु दोषा वात-पित्त-श्लेष्माणोऽथःप्रणामा बहुषोऽनानुजङ्गा-स्ववित्तमानाः कालान्तरेण पादमाश्रित्य शनैः शोफं जनयन्ति, तत् श्लोपदमित्याचक्षते ।” सु. नि. १२२५. तस्य कारणम्—“पराणोदकभूयिष्ठाः सर्वेषु च शीतलाः । ये देशास्तु जायन्ते श्लोप-दानि विशेषतः ॥” लक्षणं यथा—“यः सञ्चरी बहुषण्णो भृशान्तिः शोथो रुपां पादगतः क्रमेण । तत् श्लोपदं स्यात्कारकानेव श्लोपदनासास्त्रिपि केचि-दाहुः ॥” “वातजं कृष्णरुचं हि स्फुटितं तौत्र-वेदनम् । अनिमित्तजनञ्चास्य बहुशो ज्वर एव च । पित्तजस्योत्सङ्गाशं दाहज्वरयुतं भृशं । श्लोपकान्तु भवेत् क्षिप्रं तथापाण्डुरमस्थिरम् । चोष्ण्येतानि जानीयात् श्लोपदानि कफोच्छ्रयात् । गुरुत्वञ्च महत्त्वञ्च यस्मात् नास्ति कफं विना ॥” मा. नि. । “पाणि-नासौष्ठ-कर्णेषु वदन्त्येके तु पादवत् । श्लोपदं जायते तच्च देशेऽनूपे भृशं भृशम् ॥” वा. उ. २८५. ।

श्लोपदप्रभवः । पुं । आस्रवचे । श. मा. ।

श्लोपदापहः । पुं । पुचजीववचे । त्रिका. ।

श्लोष्टः । पुं । आस्रवचे । वै. निघ. ।

श्लेषकः । पुं । कफे । श. च. ।

श्लेषकोष्ठः । पुं । अश्वरोगभेदे । स चाश्वस्य मन्दाहारिणानुमेयः । ज. द. ४६५. ।

श्लेषघ्नः । वि. श्लेषघ्ने द्रव्ये, तच्च लघुपाकद्रव्य-मात्रम् । तौष्ण्यरुचिश्चदगुणभूयिष्ठत्वात् कटु-तिक्त-कषाय-द्रव्यमात्रम् । सु. सु. ४१५. ।

श्लेषघ्ना (घ्नो) । स्त्री । विपर-मत्तिकायाम् । त्रिका. । केतक्याम् । विश्व. । ज्योतिषलीलायाम् । जटा. । त्रिकटौ । त्रिकटु. । श. र. ।

श्लेषज्वरः । पुं । कफजन्यज्वरे । लक्षणं यथा—“क्षेमिल्यं किमिति वेगः आलस्यं मधुरास्यता । शक्तमूत्रपुरीषत्वं स्त्रवस्तृप्तिरपि च । गौरवं शीतमतल्लोः..... ॥” इत्यादि । निदा. ॥

श्लेषणः । पुं । कफे । तस्य च स्थानं सन्धयः । “तस्य स्थानं सन्धयः, तत्कार्त्तं च सन्धीनां संश्लेष-णम् ।” भा. ।

श्लेषधरा । स्त्री । चतुर्थकलायाम् । या सर्व-

सन्धिषु प्राणभृता भवति सेलुच्यते । सु. शा. ४५. ।

श्लेषनाडी । स्त्री । दन्तमूलगतरीगे । त्रिष्टुनाडी ।

“त्रिधाः कफाद् बहुषण्णार्जुन-पिच्छिलासाः सन्धाः सकलरुक्ता रजनीप्रवृद्धाः ।”

श्लेषपाण्डुः । पुं । श्लेष-न्यपाण्डुरीगे । See पाण्डुः ।

श्लेषप्रकृतिः । वि. कफप्रकृतौ मन्थे । तल्ल-क्षणं—“सुक्षिप्तवर्णः सितनिवहः श्यामः सुकेशो नखदीर्घरीमा । गम्भीरशब्दः शुतग्रास्त्रिद्रातन्दा-प्रियः तिक्तकटूष्णभीजी । समासलः क्षिप्रसप्रियश्च सगौतवाद्याऽतिसहिष्णुः । व्यायामशीलो रत-लालसोऽसौ भवेत् कफस्य प्रकृतिर्मनुष्यः ॥” अत्रि. ५५. । अपिच—“हृदयास्तमसिः स्थिरमिधनः परि-गण्य चिरात् प्रददाति बहु । परिनिश्चितवाक्यपदः सततं गुरुमानकरश्च भवेत् स सदा ॥ ब्रह्मरुद्रेन्द्र-वरुणेः सिद्धाश्वगजगोवधैः । तार्क्ष्यं हंससमानुकाः श्लेषप्रकृतयानराः ॥”

श्लेषलः । वि. श्लेषप्रकृतौ । अम. ।

श्लेषलफलः । पुं । बहुवारवचे । वै. निघ. ।

श्लेषविसर्पः । पुं । कफजन्यविसर्पे । निदा. ।

श्लेषसम्भूतः । वि. श्लेषजे । रा. नि. व. २०. ।

श्लेषसावः । पुं । पुं । नेचसन्धिगतरीगविशेषः । लक्षणं—“श्वेतं सान्द्र पिच्छिलं यः सवेच श्लेषसावो नौरुजः स प्रदिष्टः ।” सु. उ. २५. ।

श्लेषहः । पुं । पनसवचे । कौटिल ग्राह. । वै. निघ. । कटुफलवचे । श. च. ।

श्लेषहन्तो । स्त्री । देवदालीलतायाम् । त्रि-ताङ्ग । वै. निघ. ।

श्लेषा (न्) । पुं । शरीरस्थकफे । स च माधुर्य-श्लेहगौरवशैत्यपैच्छिल्यगुणलक्षणः । तस्य समान-योनिः मधुरो रसः स माधुर्यादित्यः माधुर्यादीनि वईयति । सु. सु. ४२५. । तस्य स्थानमाश्रयः । गुणाः—श्लेषा श्रुती गुरुः क्षिप्रः पिच्छिलः शीत एव च । मधुरस्त्वविदग्धः स्याद्विदग्धो लवण सतः ॥ तत्रामाश्रयः पित्ताश्रयस्योपरिष्ठात् तत्प्रत्यङ्गीकत्वादुर्लभतिलात्तेजसशब्द इवादिद्वयस्य स चतुर्विधस्याहारस्याधारः । स च ततोदके गुणै-राहारः प्रकृतिमी भिन्नसङ्घातः सुखजरश्च भवति । माधुर्यात् पिच्छिलत्वाच्च प्रकृतिद्विधाशयव च । आमाश्रये सम्भवति श्लेषा मधुरशीतलः । स तत्रस्थ

एव स्वशक्त्या शेषाणां श्लेषस्थानानां शरीरस्थ-चोदककर्मणामुपहं करोति । उरस्थः त्रिक-सन्धीनामात्मवीर्यपात्ररससहितेन हृदयावलम्बनं करोति । जिह्वामूलकण्ठस्थः जिह्वेन्द्रियस्य सौम्य-त्वात् सन्धयसञ्ज्ञाने वर्तते । शिरःस्थः स्नेहसन्त-र्पणाधिकृतत्वात् इन्द्रियाणामात्मवीर्यपात्रमुपहं करोति । सन्धिस्थस्तु श्लेषा सर्वसन्धिसञ्ज्ञात् सर्वसन्धयमुपहं करोतीति ॥ सु. सु. २१५. । चतुर्थी श्लेषधरा नाम सर्वसन्धिषु प्राणभृता भवति । “स्नेहाभ्यक्ते यथैवाक्षे चक्र साधु प्रवर्तते । सन्धयः साधु वर्तन्ते संश्लिष्टाः श्लेषणा तथा ॥” सु. शा. ४५. । “प्राकृतस्तु बलं श्लेषा वैकृती मल उच्यते । स चैवोनः स्मृतः काये स च पाप्मोपदिश्यते ॥” अ. सु. २७५. ।

श्लेषाटः (तः, कः, कौ) । पुं, स्त्री । श्लु-वचे । ङान्ता ग्राह. । हिं लसीर । र. मा. । रा. नि. व. ११. । भा. । च. सु. ४५. । गुणाः—“गुरु श्लेषातकफलं कफकृन्मधुरं हिमं ।” सु. सु. ४६५. । च. सु. २७५. ।

श्लेषाणा । स्त्री । वचविशेषे । श. मा. ।

श्लेषातकसदृशपत्रः । पुं । पनसवचे । कौटिल ग्राह. । वै. निघ. ।

श्लेषान्तकः । पुं । श्लुवचे । रा. नि. व. ११. ।

श्लेषाभिष्यन्दः । पुं । सर्वगताक्षरीगभेदे । लक्षणं—“...स्यन्दे तु कफसम्भवे । जाड्यं शोफो महान् कण्डुर्निद्रानान्निन्दनम् । सान्द्रक्षिप्रवह-श्चेतिपिच्छावहूषिकाश्रुता ॥” वा. उ. १५५. ।

श्लेषारः । पुं । पार्वत्य चन्द्रवचभेदे । ‘छ’ । तत्पर्यायाः—गिरिमित् यामपर्णी अतन्द्रा । गुणाः—“श्लेषारिपत्रं कफहृत् स्नेहन बलवईनम् । प्रतिश्यायहरं प्रोक्तं ज्वरघ्नं कामदोपनं ॥ काम-संहरणं वृद्धोपनं जाड्यनाशनम् ॥ फाण्डश्च सितया युक्तः सेव्यो नैरुज्यामच्छ ता ॥”

श्लेषोल्लेखः । वि. श्लेषाधिके । वा. चि. ७५. ।

श्लेषिकः । वि. श्लेषसम्भूते । रा. नि. व. २०. ।

श्लेषकरत्नापत्तम् । स्त्री । कफजन्यरत्नापत्ते । मा. नि. । See रत्नापत्तम् ।

श्लेषिको । स्त्री । श्लेषजन्ययोनिन्यापदि । लक्ष-णम्—“कफोऽभिष्यन्दिभिः क्रुद्धः कुप्याद योनिम-वेदनाम् । शीतलां कण्डुलां पाण्डुपिच्छिलां तदि-

धस्तुतिम् । सा व्यापत् श्लेषिकी..... ॥” वा. उ. ३३५. ।

श्लेषहः । पुं । बालयहविशेषः । लक्षणं—“कफो हृषितरोमलं स्वेदश्चूर्निमूलनं । वहिरायामनं जिह्वादंशोऽन्तःकण्ठकुंजनम् । धावनं विट्सगन्धत्वं क्रोशनं श्वानवच्छुनि ॥” वा. उ. १५. ।

श्लेषचक्षो । स्त्री । कुकुरचक्षीचुपे । कूकुर-क्षोका । वै. निघ. ।

श्लेष्टकः । पुं । गोचुरचुपे । गोथुत्रो । रा. नि. व. ४. ।

श्लेष्टा । स्त्री । गोचुरे । गोथुत्रो । र. मा. । सु. सु. १८५. । च. द. ज्व. चि. ज्वरातिसारे । “श्लेष्टा-कण्टकारीभ्यां ।” च. सु. ४५. ।

श्लेष्टूर्तः । पुं । शृगाले । श. र. ।

श्लेष्टकः । पुं । कुकुरे । प. सु. ।

श्लेष्टिशम् (शा) । स्त्री, स्त्री । मत्तकुकुरनिशा-याम् । जटा. ।

श्लेष्टुच्छः । पुं । वृषिके । विश्व. । स्त्री (च्छा) । दृष्टिपर्यायम् । ङाकृनिष्ठा । वै. निघ. ।

श्लेष्टफलः । पुं । चूर्णे । हृण । वीजपूर । नेव-ग्राह. । र. मा. ।

श्लेष्टोरुः । पुं । शृगाले । श. मा. ।

श्लेष्टम् । पुं । स्त्री । क्षिप्रे । अम. ।

श्लेष्टयुः । पुं । शीथरीगे । रा. नि. व. २०. ।

श्लेष्टाचिः (चौ) । स्त्री । रोगे । पीडायाम् । व्याक. ।

श्लेष्टनम् । स्त्री । निःश्वसे । म. । पुं । मदन-वत् । प. सु. । वायौ । अम. ।

श्लेष्टनाशनः । पुं । सर्पे । हारा. ।

श्लेष्टनेखरः । पुं । अर्जुनवचे । श. च. ।

श्लेष्टनोत्सुकः । पुं । सर्पे । श. च. ।

श्लेष्टितम् । स्त्री । निःश्वसे । हे. च. ।

श्लेष्टुनः । पुं । कासान्नी । रा. नि. व. ७. । चतस्र-वत् । कूकुरक्षोका । श. च. ।

श्लेष्टा (न्) । पुं, (स्त्री, शुनी) । कुकुरे । श. र. ।

श्लेष्टदन्तः । पुं । कुकुरदन्ते । व्याक. ।

श्लेष्टानः । पुं । कुकुरे । स्त्री (नी) । सारमेयायां । श. र. ।

खानचिकित्सा (क्षी) । स्त्री । शून्यकचिकित्सा । वै. निघ. ।

खावलिका । स्त्री । धन्याके । रा. नि. व. ६ ।

खावित् । पुं । शशके । शल्लकोद्भवे । जडाक । भा. । अयं विलिख्यगुणः । सु. सु. ४६ अ. । शल्लकोद्भवे । त्रिका. ।

खासः । पुं । खनामख्यातरोगविशेष । शै. प्रा. नि. । तस्य निदानं—“उरेव कार्णैर्हिक्का बहुभिः सम्भवति । तेरेव कार्णैः श्वासो घोरो भवति देहिषा । विहाय प्रकृतिं वायुः प्राणोऽथ कफसंज्ञितः । आसयत्युद्गो भूत्वा तं श्वास परिचक्षते ॥” स पञ्चविधः । यथा—“महोद्भिच्छिद्र-तमकसुद्रमेदस्य पञ्चधा । भिद्यते स महाव्याधिः श्वास एको विशेषतः ॥” पूर्ववत् यथा—“प्रायुषं तस्य हृत्पीडा शूलमाशानमेव च । आनाहो वज्र-वेरस्य शङ्कनिस्तोद एव च । यदा स्रोतासि संरुध्य मारुतः कफपूर्वकः । विष्वग्भवति सक्तुः क्षणदा श्वासं करोति च ॥” चिकित्सा—कफवातघ्नमुष्ण-वातानुलोमनं मेपजं देयम् । भा. । अश्वस्य यथा—“मुखेन नासया चैव यः स्नेहायं वितुञ्चति । वातिकः शिशिरे काले तस्य श्वासं विनिर्दिशेत् । शरन्निदास्यथैव श्वासः पित्तेन जायते । तृणा-दाहपरीतस्य खिन्नगात्रस्य वाजिनः । मुखेन नासया चैव कफो यस्य प्रवर्तते प्राष्ठकाले वसन्ते वा श्वासस्य कफात्मकः ॥” ज. द. ३५ अ. ।

श्वासकासः । पुं । प्रसिद्धरोगवधे । शै. प्रा. नि. । निदा. ।

श्वासभक्षः । पुं । वर्धकवधे । दावलागोष्ठ । रा. नि. व. ८ ।

श्वासहेतिः । स्त्री । निदायाम् । हे. च. ।

श्वासारिः । पुं । पुष्करमूले, कुष्ठे । कूड । रा. नि. व. ६ ।

श्वितम् । स्त्री । किलास । अतकुष्ठ । धवल रोग । अम. । लक्षणं—“कुष्ठैकसम्भवं श्वितं किलासं वारुणं भवेत् । निर्दिष्टमपरिखावि तिधातृत्वसंशयम् । वातादुवारुणं पित्तात्ताम्रं कमलपवत् । सदाहं रोमविध्वंसि कफाच्छेत्तं खनं गुरु । सकण्डुरं क्रमाद्रक्तमांसमेदः सु चाहि-शेत् । वर्णनेवेदगुभयं कृच्छं तत्रोत्तरीतरं । अशुक्ल-रोमवहुलमसंस्मिष्टं मिथी नवम् । अनपिदग्धजं

साध्यं श्वितं वर्ज्यं मतोऽप्यथा । गुह्यपाणितलोष्ठेषु जातमप्यचिरन्तनं । वर्जनीयं विशेषेण किलासं सिद्धिमिच्छता ” मा. नि. ।

श्वितग्नौ । स्त्री । वृषिकाख्याम् । विहाती । अ. च. ।

श्वितारिः । पुं । वाक्वचोभेदे । मोमश्रीको-विशेष ।

श्वित्री (इन्) । चि. । श्वितरीगिणि ।

श्वेत(क)म् । स्त्री । रौप्ये । त्रिका. । श्वे-कास्त्रे । भा. नि. व. १३ । श्वेतरीगे । कडि । रा. नि. व. १३ । श्वेतरीगे ।

श्वेतः । पुं । श्लोकः । श्वेत आकम् । रा. नि. व. १० । महाविष शुभ्रवृषिके, मन्दविषे च । सु. कल्प. ८ अ. । See वृषिकः । श्वेतशिशौ । श्वेतचौ । श्वेतैरुच्छे । कपूर्. । चन्दनवले । म. । श्वेत-सर्पे । श्वेतकाञ्चे । हंसि । वै. निघ. । शङ्खे । शौक । रा. नि. व. १ । कपर्दके । कडि । हे. च. । श्वेताभे । श. र. । जीवके । जटा. ।

श्वेतकटभौ । स्त्री । श्लोककटभौवधे । वा. च. ३८ अ. । श्वेतगुह्यायाम् । वा. च. ५ अ. ।

श्वेतकण्टकः । पुं । श्वेतलज्जालुकायाम् । वै. निघ. ।

श्वेतकण्टकारिका (री) । स्त्री । श्लोकपुष्प-कण्टकायाम् । श्वेत कण्टिकारौ । रा. नि. व. ४ ।

श्वेतकण्टारिका । स्त्री । श्लोकपुष्पकण्टका-याम् । भा. नि. कण्टिकार । हिं श्वेतरीगिनी, श्वेतभटकटया । तं विलियनेलशुल । तत् पर्यायाः,—सितकण्टकारिका । सितकण्टा श्वेता लेचद्रुती लक्षणा सितसिद्धी सितचन्द्रा चन्द्रवार्ता-किनी सिता सित्ता कटुवार्ताकी क्षत्रजा कप-टेश्वरी निःक्षेपफला रामा महौषधी गर्दभो चन्द्र-पुष्पा चन्द्रिका चान्द्री प्रियङ्गुरी नाकली दुलभा राक्षा । गुणाः—कटूणा कफवातघ्नी चक्षुष्या दीपनी रसघ्नी च । रा. नि. व. ४ ।

श्वेतकान्दा । स्त्री । श्लोकातिविषायायाम् । भा. नि. । आतरेष्ट । रा. नि. व. ६ ।

श्वेतकपोतः । पुं । दर्वीकरसर्पविशेष । सु. कल्प. ४ अ. ।

श्वेतकमलम् । स्त्री । श्वेतपत्रे । रा. नि. व. १० ।

श्वेतकरवीरः । पुं । श्लोकपुष्प करवीरवधे । भा. नि. कर्षवीरुजेत्र गोष्ठ । See करवीरः ।

श्वेतकाकः । पुं । श्लोककाके । भा. नि. काक । रा. नि. व. ८ ।

श्वेतकाञ्चनः । पुं । श्लोकपुष्पकाञ्चनवधे । श्वेष्ठ काञ्चन । प. सु. ।

श्वेतकाण्डा । स्त्री । श्वेतदूर्वायाम् । भा. नि. दूर्वा । रा. नि. व. ८ ।

श्वेतकापोती । स्त्री । खनामख्यातमहौषधी । सु. चि. १० अ. ।

श्वेतकाञ्चोजी । स्त्री । श्वेतगुह्यायाम् । भा. नि. कूट । रा. नि. व. १ ।

श्वेतकाष्ठा । स्त्री । श्वेतपाटलायाम् । भा. नि. पाटला । वै. निघ. ।

श्वेतकणिष्ठी । स्त्री । श्लोककटभौवधे । तत् पर्यायाः,—महालीकटभौ सितालिकटभी गिरि-कणिका शरीषपत्री कालिन्दी श्वेतपत्रा विषत्रिका महाश्वेता महाश्रीङ्गी । गुणाः—कणिकणिष्ठा अधिकतराः । रा. नि. व. ६ । See कनिष्ठी ।

श्वेतकुम्भिका (क्षी) । स्त्री । श्लोकपाटलवधे । वै. निघ. ।

श्वेतकुण्डकः । पुं । श्लोकपुष्पायाम् । भा. नि. योनी । गुणाः—तिक्तः केश्यः सिन्धः मधुरः उष्णः तीक्ष्णः दन्तहितः वलिपलित कफघ्नतरुण दोषकफकण्ड विषघ्नश्च । वै. निघ. ।

श्वेतकुशः । पुं । श्लोकभेदे । भा. नि. कुश । तत् पर्यायाः,—सितदर्भः क्रसकुशः क्रसदर्भः पूतः यशभूषणः यशभूषकः वज्रः ब्रह्मपवित्रः तीक्ष्णः सुधोमुखः पुष्पवर्णः पूतवर्णः वर्धः । मूलगुणाः—हिमं हृथं मधुरं पित्त-रक्त-ज्वरघ्नं तृणाश-कामनाशमघ्नं । रा. नि. व. ८ ।

श्वेतकुष्ठम् । स्त्री । श्वेतरीगे । धवल । निदा. ।

श्वेतकुसुमा । स्त्री । श्वेतनिर्गुण्यायाम् । श्वेष्ठ निम्बिका । वै. निघ. ।

श्वेतकण्ठा । स्त्री । कौटजातिभेदे । तामिदंष्ट्रे दाहयोफकदा भवन्ति । सु. कल्प. ८ अ. ।

श्वेतकोशः । पुं । रक्तशिशौ । नाभ गजिना । कटा. ।

श्वेतकोलः । पुं । श्वेतमस्य । श्वेती बाह । त्रिका. ।

श्वेतखदिरः । पुं । श्लोकखदिरवधे । पापत्रो-धत्तरेत्र गोष्ठ । प. सु. । सं पाटला खैर । कं विलियतति, पपरीखयेर । तं तैलचन्द । तत् पर्यायाः,—खदरः श्वेतसारः काशुकः कुल काष्ठकः सोमवृक्षः सोमवृक्षः सोमसारः पथिदुमः । गुणाः—तिक्तः कषायः कटुः उष्णः कण्डूघ्नः कफ-वातघ्नघ्नश्च । रा. नि. व. ८ । “..... वृक्षो मुख-रोगकफाक्षयिषः” भा. ।

श्वेतगण्डा । स्त्री । श्वेतदूर्वायाम् । वै. निघ. ।

श्वेतगर्भः । पुं । राजहंसे । अम. ।

श्वेतगुह्या । स्त्री । श्लोकगुह्यायाम् । भा. नि. कूट गोष्ठ । तत् पर्यायाः,—श्वेतकाञ्चोजी भृष्टिका काकपोलः काकादनी चक्रशल्या चूडाला चक्रिका चूका दुर्भावा । गुणाः—तीक्ष्णा उष्णा च । तद्व-वीजं यान्तिजनकम् । तस्य खं शूलविषघ्नम् । तस्य च वृष्यकर्मणि शलम् । रा. नि. व. १ ।

श्वेतघण्टा । स्त्री । नागदन्त्या । श्वेष्ठिष्ठ । इत्याम् । रा. नि. व. ५ ।

श्वेतघोषा । स्त्री । श्वेतकोपासकायाम् । भा. नि. घोषा । वै. निघ. । [वै. निघ. ।

श्वेतचणकः । पुं । श्लोकचणके । भा. नि. चोना ।

श्वेतचन्दनम् । स्त्री, पुं । (Santalum album.) खनामख्यातचन्दनवधे । मारुतघ्ननेत्र गोष्ठ । प. सु. । See चन्दनम् ।

श्वेतचरणः । पुं । प्रवचर-जलज पक्षिविशेषः । सु. सु. ४६ अ. ।

श्वेतचामरः (पुष्पः) । पुं । काष्ठवधे । के. निघ. ।

श्वेतचिकित्सा (क्षिका) क्षी । स्त्री । श्लोकवा-क्याके । श्वेतचिकित्सा भागीरथीतीरे प्रसिद्धा । भा. नि. वेतो । सं वाधवा । कं विलियचिकित्सा । वम् खण्डाकवत् । तत् पर्यायाः,—वाकुकी सुपया उपचिकित्सा सितवल्ली ज्वरघ्नी सुद्रवासुकी । गुणाः,—मधुरा चारा शैथिल्या विदीपनी पय्या ज्वरघ्नी च । रा. नि. व. ७ ।

श्वेतच्छदः । पुं । मन्थपत्र । वावरे डूगनी श्व. च. । हंसि । हला. ।

श्वेतजयन्ती । स्त्री । शुक्लजयन्ती । श्वेत
ज्योती । भेष. कुष्ठ. चि. ।

श्वेतज्वरः । पुं । शुक्लज्वरः । आर्षा ज्वरः ।
वे. निघ. ।

श्वेतजलजम् । स्त्री । कुमुदे । श्वेतजलम् ।
वे. निघ. ।

श्वेतज्वरकः । पुं । श्वेतज्वरकः । आर्षा ज्वरः ।
मं पादरे ज्वरः । कं विविधमिति । भा. — श्वेत
ज्वरः कटुः मधुरः दीपकः क्षिप्रः विषयः बहुधा
उदरापानहरः । रा. नि. व. ६ ।

श्वेतटङ्कक(ण)म् । स्त्री । फटिकारिकायाम् ।
फटिकरि प. सु. । टङ्ककमारभे । मोहाग्रो,
आर्षा मोहाग्रो । तत्पठ्यायाः, — लोहि सिन्धु
सिन्धुकरं मालतीतीरसम्भवं शिखं द्रावकं शीत-
चारं टङ्ककम् । तदगुणाः — क्षिप्रं कटु उष्णं
कफवातघ्नम् आम-क्षय-शूल-विष-कास-मलघ्नम् ।
रा. नि. व. ६ ।

श्वेततण्डुलमण्डम् । स्त्री, पुं । चातपतण्डुल-
विडम्भम् । चाणो चाण्डेय मण्ड । गुणाः —
“मधुरं शीतलं किञ्चित् श्लेष्मलं शोषनाशनम् ।
अमरीमेहसंहर्हि वातघ्नं श्वेततण्डुलम् ॥” अवि.
१२५. ।

श्वेततुलसी । स्त्री । शुभपत्रतुलसी । प. सु. ।

श्वेतचिह्नम् । स्त्री । शुक्लचिह्नम् । आर्षा
तेजो । हिं श्वेतनिशेधः । गुणाः — “श्वेता
चिह्नं रेषनी स्यात् स्वादुरणा समीरहत् । रुचा
पित्तवरश्चेभ्यमित्यधीरापहा ॥” भा. ।

श्वेतदण्डा (श्वेतो) । स्त्री । श्वेतदूर्वायाम् ।
वे. निघ. ।

श्वेतदन्ता । स्त्री । नागदन्ता । वे. निघ. ।

श्वेतदर्भः । पुं । शुक्लदर्भः । वे. निघ. ।

श्वेतदूर्वा । स्त्री । शुक्लदूर्वायाम् । प. सु. । वम्-
पादरीहरियाली । कं विविधकृकः । तं शुक्ल-
दूर्वा । तत्पठ्यायाः, — गोलीनी सिताय्या चण्डा
भद्रा भार्गवी दुर्धरा गोरी विविधशकान्ता अमला
श्वेता विद्या श्वेतकाष्ठा प्रचण्डा सङ्ककाष्ठा
सङ्कपर्व्या सङ्कसोर्ध्या सुरवल्गवा शुभा सुपर्व्या
सितच्छदा खच्छा खच्छागुरुच्छा । गुणाः — शीतला
मधुरा बालिपित्तघ्नी आमोतीसारकासघ्नी रुचा
दाह-हृणाघ्नी च । रा. नि. व. ८ । “श्वेता दूर्वा

कषाया स्यात् स्वादो प्रख्या च जीवनी । तिक्ता
हिमा विस्पासहृत्पित्तकफदाहहृत् ॥” भा. ।

श्वेतद्रुमः । पुं । वरुणहृत् । वरुण-ग्रीह । वे.
निघ. ।

श्वेतधातुः । पुं । दुग्धपाषाणि । कृमिघ्नि ।
रा. नि. व. १२ ।

श्वेतधामा(न्) । पुं । कपूरः । समुद्रफेने । मे. ।

श्वेतधूनकम् । स्त्री । शुक्लधूनकः । रस-र. ज्वराति-
घ्नि. यक्ष्णीकपाटसि ।

श्वेतनाडी । स्त्री । खटिकायाम् । कृमिघ्नि ।
वे. निघ. । श्वेतापराजितायाम् । श्वेत अनर्ग-
जिता । च. मू. १५. ।

श्वेतनामा । स्त्री । श्वेतापराजितायाम् । वे.
निघ. ।

श्वेतनिष्पावा । स्त्री । श्वेतपुष्पनिष्पावे । श्वेत
भिम् । गुणाः — सुखा मधुरा अत्युष्णपाया
शीतला वातला रुचा आशानकरी पुष्टिकरी च ।
रा. नि. व. १६ ।

श्वेतपटलम् । स्त्री । यमदधाती । कृमि-
विघ्नः । वे. निघ. ।

श्वेतपत्रम् । स्त्री । श्वेतकमले । रा. नि. व. १० ।
वा. उ. ५५. । पुं । श्वेततुलस्याम् । प. सु. । राज-
हंसे । दुःखदर्भः । कृष्ण आर्षा कृष्ण । वे. निघ. ।

श्वेतपत्रम् । स्त्री । श्वेततुलस्याम् । प. सु. । राज-
हंसे । दुःखदर्भः । कृष्ण आर्षा कृष्ण । वे. निघ. ।

श्वेतपत्रम् । स्त्री । श्वेततुलस्याम् । प. सु. । राज-
हंसे । दुःखदर्भः । कृष्ण आर्षा कृष्ण । वे. निघ. ।

श्वेतपत्रम् । स्त्री । श्वेततुलस्याम् । प. सु. । राज-
हंसे । दुःखदर्भः । कृष्ण आर्षा कृष्ण । वे. निघ. ।

श्वेतपत्रम् । स्त्री । श्वेततुलस्याम् । प. सु. । राज-
हंसे । दुःखदर्भः । कृष्ण आर्षा कृष्ण । वे. निघ. ।

श्वेतपत्रम् । स्त्री । श्वेततुलस्याम् । प. सु. । राज-
हंसे । दुःखदर्भः । कृष्ण आर्षा कृष्ण । वे. निघ. ।

श्वेतपत्रम् । स्त्री । श्वेततुलस्याम् । प. सु. । राज-
हंसे । दुःखदर्भः । कृष्ण आर्षा कृष्ण । वे. निघ. ।

श्वेतपत्रम् । स्त्री । श्वेततुलस्याम् । प. सु. । राज-
हंसे । दुःखदर्भः । कृष्ण आर्षा कृष्ण । वे. निघ. ।

श्वेतपत्रम् । स्त्री । श्वेततुलस्याम् । प. सु. । राज-
हंसे । दुःखदर्भः । कृष्ण आर्षा कृष्ण । वे. निघ. ।

श्वेतपत्रम् । स्त्री । श्वेततुलस्याम् । प. सु. । राज-
हंसे । दुःखदर्भः । कृष्ण आर्षा कृष्ण । वे. निघ. ।

श्वेतपत्रम् । स्त्री । श्वेततुलस्याम् । प. सु. । राज-
हंसे । दुःखदर्भः । कृष्ण आर्षा कृष्ण । वे. निघ. ।

श्वेतपत्रम् । स्त्री । श्वेततुलस्याम् । प. सु. । राज-
हंसे । दुःखदर्भः । कृष्ण आर्षा कृष्ण । वे. निघ. ।

श्वेतपत्रम् । स्त्री । श्वेततुलस्याम् । प. सु. । राज-
हंसे । दुःखदर्भः । कृष्ण आर्षा कृष्ण । वे. निघ. ।

श्वेतपत्रम् । स्त्री । श्वेततुलस्याम् । प. सु. । राज-
हंसे । दुःखदर्भः । कृष्ण आर्षा कृष्ण । वे. निघ. ।

श्वेतपिङ्गः (लः) । पुं । सिद्धि । विका. ।

श्वेतपिण्डितकः । पुं । महापिण्डितकः ।
शुक्लमदनः । श्वेत मयना ग्रीह । रा. नि. व. ६ ।

श्वेतपुष्पा । स्त्री । शुक्लपुष्पायाम् । रा. नि.
व. ४ । आर्षा वननीय ।

श्वेतपुनर्नवा । स्त्री । शुभपुनर्नवाया । श्वेत-
पुनर्नवा । गुणाः — “कटुः कषायाणुरसा पाण्डुरी
दीपनी परा । शीफानिलगरश्चेष्टरी ब्रण्योदर-
प्रणन ॥” भा. गु. १ ।

श्वेतपुष्पः । पुं । श्वेतसिन्धुवारहृत् । आर्षा
निम्बिन् । जटा. । महाशुष्पसुपे । अण. रा. नि.
व. ४ । सिन्धुपुष्पहृत् । श्वेतपुष्पः । वे. निघ. २५.
जीर्णज्व. चि. सिन्धुपुष्पः । वरुणहृत् । अकं हृत् ।
वे. निघ. । स्त्री । शुक्लपुष्पः ।

श्वेतपुष्पकः । पुं । करवीरहृत् । रा. नि. व. १० ।
श्वेतकासः । वे. निघ. ।

श्वेतपुष्पा । स्त्री । कीवातकीलतायाम् । आर्षा
घोषा । र. मा. । श्वेतशये । आर्षा अण. । श्वेता-
निगुण्डा । आर्षा निम्बिन् । श्वेतगोकर्णिकाया ।
आर्षा अपराजिता । वे. निघ. । नागदन्त्याम् ।
कैकुक्षी । रा. नि. व. ५ । खीज्वारो । रा. नि. व. ७ ।

श्वेतपुष्पिका (प्यो) । स्त्री । पुचदाकीलता-
याम् । रा. नि. व. २१ । महाशुष्पपुष्पिकायाम् । वड
आर्षा अण. । रा. नि. व. ४ ।

श्वेतपुरिका । स्त्री । खाद्यद्रव्यभेदे । यथा —
“गोधूमसले च हृतं यावत् पिण्डलमाप्नुयात् ।
तावद्वा जलेनाथ मदनोयं प्रयततः । तस्यैव
पुरिकाः कात्याः हृते पाच्यन्ताः स्युः ताः । शर्वरा-
सहिता नाद्या दुष्करा धातुवर्धकाः । क्षिप्रश्च
गुरवः पित्तवातनाशकरा मताः ॥” वे. निघ. ।

श्वेतप्रसूनकः । पुं । शाकहृत् । श्वेत
ग्रीह । र. मा. ।

श्वेतफला । स्त्री । शुक्लपुष्प-हृत् । आर्षा
वाङ्मू । रा. नि. व. ४ ।

श्वेतभण्डिका । स्त्री । शुक्लवाताकी । वे. निघ. ।

श्वेतभण्डा । स्त्री । श्वेतापराजितायाम् । आर्षा
अपराजिता । र. मा. ।

श्वेतभृङ्गराजः । पुं । (Heliotropium.

brevipolium.) शुक्लपुष्प-भृङ्गराजः । आर्षा
डीमशक । हिं शफेद मारा । See भृङ्गराजः ।

श्वेतमञ्जरी । स्त्री । चुसुचुपी । वे. निघ. ।

श्वेतमण्डलः । पुं । मण्डलीसर्पविशेषः । सु.
कल्प. ४५. ।

श्वेतमन्दारः (कः) । पुं । श्वेतार्कहृत् । श्वेत
आर्कण ग्रीह । वम्. श्वेतमन्दारः । कं विलिय
मन्दारण । तत्पठ्यायाः, — पृथ्वीकुरवकः दीर्घा-
युधः दीर्घालकः सितालकः सिताह्वयः । गुणाः —
अत्युष्णः तिक्तः मल-शोधनः सूतकृच्छ-कमिष्य ।
रा. नि. व. १० ।

श्वेतमरिचम् । स्त्री । Seeds of Hype-
ra thira moringa. श्रीभास्वनवीजः ।

मखिनात्र वीज । र. मा. । मं पादरे मिरिथी ।
कं विलियमेषसु । तं तेजमिरियालु । गुणाः —
कटुष्णं विषघ्नं भूतघ्नं हृष्टीरोगघ्नं शुक्ला रसाशनमपि
भवति । रा. नि. व. ६ । “सैन्धवं श्वेतमरिचम् ।”
च. द. ज्व. चि. नखे । पुं । श्वेतशियो । रा. नि. व. ७ ।

श्वेतमहोटिका । स्त्री । श्वेतहृत् । आर्षा
ग्रीह । रा. नि. व. ४ ।

श्वेतमूलः (ला) । पुं, स्त्री । श्वेतपुनर्नवायाम् ।
वे. निघ. ।

श्वेतमृगः । पुं । भृशयमनविशेषः । च. ।

श्वेतयुयिका । स्त्री । शुक्लयुयिकायाम् । आर्षा
ग्रीह । वे. निघ. ।

श्वेतस्नानम् । स्त्री । श्वेतके । श्वेतकल्पः ।

श्वेतस्नानम् । स्त्री । स्फटिके । प. सु. ।

श्वेतराजः (जी) । स्त्री । चिचिण्ड । चिचिण्ड ।
भा. पू. १५. शा. व. ।

श्वेतराजिका । स्त्री । श्वेतपीतसर्पे, राजि-
कायाम् । ग्रीह । रा. नि. व. १६ ।

श्वेतराजा । स्त्री । श्वेतपुष्प-राजाविशेषः ।
भूरिप. ।

श्वेतरो(लो)धः । पुं । पटिकारोधः । श्वेत
ग्रीह । वे. निघ. २५. ज्व. चि. । रा. नि. व. ६ ।

श्वेतरोहितः । पुं । शुक्लपुष्परोहितकहृत् ।
आर्षा रोहिता, व्रजना । तत्पठ्याया, — सितपुष्पः
सिताह्वयः सिताह्वयः शुक्लरोहितः खलीवान् जन

वल्गुः। गुणाः—कटुः स्निग्धः कषायः शीतलः
कृमिदीपकः व्रणघ्नः श्लेष्मरक्तनिवर्तकः।
रा.नि.व.८।

श्वेतलक्ष्मणा। स्त्री। श्वेतकण्टकायाम्। आर्द्रा
कर्णिकारौ। वै.निघ.

श्वेतवचा। स्त्री। श्वेतवचायाम्। आर्द्रा वट।
प.सु.। सं पांडुरो वेखण्डा। कं विलियवजे।

तत्पथ्यायाः,—मेघा षड्गुण्या दीर्घपत्रिका तीक्ष्ण-
गन्धा हैमवती मङ्गल्या। गुणाः—वृष्या मति-

मेघायुःकफघ्नी भूत-वात-कृमिघ्नी दीपनी च।
अपिच—“पारसीकवचा शक्ता प्रोक्ता हैमवतीति
सा। हैमवत्युदितं तद्वत् शूलं हन्ति विशेषतः॥”
अतिविषायायाम्। आठइह। रा.नि.व.६।

श्वेतवर्णकम्। स्त्री। श्वेतवर्णकन्दे। वै.निघ.

श्वेतवर्णा। स्त्री। वराटकभेदे। आर्द्रावर्ण
कडिविषय। रा.नि.व.११। श्वेतपुष्पाटल
वृक्षे। श्वेत पांडुरग गाह। वै.निघ.

श्वेतवर्णकम्। स्त्री। वर्णकन्दे। रा.नि.
व.१२।

श्वेतवर्णिका। स्त्री। श्वेतवर्णिकायाम्। श्वेत
फूलगो। रा.नि.व.१०। रावणकृतसप्तमशतके।

श्वेतवल्कलः। पुं। उदुम्बरवृक्षे। यङ्गुलुगु
गाह। जटा।

श्वेतवल्ली। स्त्री। श्वेतवल्ली। वै.निघ.

श्वेतवारिजम्। स्त्री। श्वेतपत्रे। आर्द्रा पञ्च-
कूल। रा.नि.व.१०।

श्वेतवार्त्ताकिनी (की)। स्त्री। श्वेतवृक्षायां।
रा.नि.व.४।

श्वेतवाहः (नः)। पुं। अज्जुनवृक्षे। अज्जुन
गाह। “श्वेतवाहः प्रकीर्त्यः।” वा.सु.१५अ.अस-
नादिः।

श्वेतविट्कता। स्त्री। कफाधिक्यजन्यशुक्ल-
पुरीषतायाम्। वै.निघ.

श्वेतवोजः। पुं। श्वेतकुलत्वे। श्वेत वृद्धि-
कलात्र। रा.नि.व.१६।

श्वेतवुङ्गा। स्त्री। खनामख्यातलताविशेषः।
“श्वेतवुङ्गा कपोतस्तु वनतिका विसर्पिणी। शङ्खिनी
काकविद्या च गिरिजा धूसरच्छदा॥” आर्द्रा
वर्णा। प.सु.

श्वेतवृन्ताकः। पुं। श्वेतवार्त्ताकी। वै.निघ.

श्वेतवृद्धती। स्त्री। श्वेतपुष्पचुद्रवृद्ध्या। आर्द्रा
वृद्धी। कं विलियगुलु। वम. पांडुरो डोरली।
तत्पथ्यायाः—श्वेतमद्योदिका श्वेतसिंही श्वेत-
फला श्वेतवार्त्ताकिनी श्वेता। गुणाः—वात-
श्लेष्मघ्नी रुच्या अन्ननयोर्गेन नानानिचरजापहा।
रा.नि.व.४।

श्वेतवृक्षः। पुं। मन्ववृक्षे। वरुण गाह। प.सु.

श्वेतवेतसः। पुं। जलवेतसे। वै.निघ.

श्वेतशरपुङ्गा। स्त्री। श्वेतपुष्पशरपुङ्गायाम्।
अद्रुष्ट्या। हिं श्वेतशरफोका। तत्पथ्यायाः,—
श्वेतपुङ्गा शुभपुङ्गा सितशायिका सितपुङ्गा। गुणाः
—कटूणा वातरोगकृमिघ्नी च। रा.नि.व.४।

श्वेतशा(सा)रिवा। स्त्री। शारिवाभेदे।
अनलभूत। सा च दुग्धगर्भा व्रततिः। भा.पू.
१भ.। गुणैः कृष्णशारिवासदृशी। गुणाः—श्वेता
तु शारिवा शीता मधुरा शुक्ला गुरुः। स्निग्धा
तिक्ता सुगन्धिः कुष्ठकण्ड ज्वरापहा। दीर्घदोर्गन्धा-
यिमान्द्रा श्वेत-कासारुचीहरा। आमविदोषविष-
हृत् रक्तवृक् प्रदरापहा। कफातिसार-वृद्धाह-
रक्तपित्तहरा परा॥” वै.निघ.। See अनन्ता।

श्वेतशाल्मलिः। पुं। (Eriodendron
anfractuosum.) White cotton tree.
श्वेतपुष्पकिंशुकवृक्षे। श्वेत शिम्बुल गाह। हिं
संनिवल् हतियान। ता. इलबम्। Watts.

श्वेतशिशपा। स्त्री। श्वेतपत्रशिशपावृक्षे।
आर्द्रा निम्बु गाह। सं वम. पांडुरा शिशपा,
शिसव। कं विलिय इवोडु। तत्पथ्यायाः,—
श्वेतपत्रा श्वेतशिलिका सितशिशपा। गुणाः—
तिक्ता शीतला पित्तदाहहरी च। रा.नि.व.८।

श्वेतशिशुः। पुं। श्वेतपत्रपुष्पशिशुवृक्षे। श्वेत
अजिना गाह। सं वम. पांडुरा सिग्वा। कं
विलियगुलु। तत्पथ्यायाः,—सुतीक्ष्णः सुखभक्तः
सिताह्वयः सुमूलः श्वेतसरिचः रोचनः मधु-
शिशुकः। गुणाः—कटुः तीक्ष्णः शोफानिघ्नः
अद्रव्यपाहरः रुच्या दीपनः सुखलाघ्यहरः।
रा.नि.व.७।

श्वेतशिखा(म्बि,म्बी)कः। स्त्री, पुं।

राजशिख्याम्। श्वेत शिम्। र.मा.। भा.
धा.व.। See निषावः।

श्वेतशिला। स्त्री। श्वेतपाषाणभेदे। श्वेत
पाथरकुटा। गुणाः—हिमा स्वादुः सहकृच्छ्री
मृदुरोधाश्मरीशूलक्षयपित्तघ्नी च। रा.नि.व.८।

श्वेतशुङ्गः। पुं। यवे। जटा।

श्वेतशुकः। पुं। यवे। रा.नि.व.२१।

श्वेतशूरणः। पुं। वनशूरणनाम-कन्दशक्तिः।
वृन्ता डल। सं वम. पांडुरा शूरण। कं विलिय
शूरण। गुणाः—रुच्या कटूणाः कृमिघ्नः गुल्म-
शूलघ्नः परोचकघ्नः। रा.नि.व.७।

श्वेतशेफालिका। स्त्री। श्वेतशेफालिका-
वृक्षे। संयहः।

श्वेतश्रेष्ठः। पुं। चन्दनवृक्षे। वै.निघ.

श्वेतसर्जः। पुं। श्वेतधूनके। श्वेत धूनी।
गुणाः—आमातिसारनाशनः प्रलेपात् व्रणघ्नः पाद-
हारिनिवारणश्च। संयहः।

श्वेतसर्पपः। पुं। श्वेतसर्पपे। श्वेत गरिवा,
त्रादे। प.सु.

श्वेतसारः। पुं। श्वेत खदिरः। रा.नि.व.८।

श्वेतसिंही। स्त्री। श्वेतवृक्ष्याम्। रा.नि.व.४।

श्वेतसुरसा। स्त्री। श्वेतनिर्गुण्यायाम्। अम.
श्वेतपुष्पतुलसीवृक्षे। श्वेत फूलगो गाह। सु.सु.
सुरसादिः। “सुरसा श्वेतसुरसा।” श्वेतशेफालि-
कायाम्। अ.सु.शिरीषवृक्षे।

श्वेतसुरा। स्त्री। सुराभेदे। श्वेतो मद्र।
राज.

श्वेत(ता)स्यन्दा। स्त्री। श्वेतपराजितायाम्।
रा.नि.व.३।

श्वेतसुनु। पुं। राजिमत्सर्पविशेषः। “तद्विषे
त्वगादीनां शुक्लत्वं शीतज्वरी रोमघर्षः कण्ठत्वं
गात्राणामदंशशोफः सान्द्रकफप्रसेकः कूर्होरभीक्ष्ण-
मन्थीः कण्डूः कण्डूः श्वेतपुष्पं घूर्णक लङ्कासनिरोधः
तमःप्रवेशः सन्ध्याय कफवेदना भवन्ति। सु-
कल्प.४अ.।

श्वेतसहरः। पुं। महाशालवृक्षे। वै.निघ.

श्वेता। स्त्री। शरीरे तन्नामकटसीयलचि। सा
श्रीहृद्वाद्दंशभागप्रमाणा चर्मदलाजगतीमशकाधि-
ष्ठाना। सु.शा.४अ.। शर्करायाम्। हिनि।

रा.नि.व.१४। स्फटिकारिकायाम्। कृष्टिकिरी।
भा.। इक्षी। आर्द्रा। मत्स्यख्याम्। थोडु थोडु।

रा.नि.व.२३। श्वेतवचायाम्। श्वेत वट। सु.सु.
३२अ.। श्वेतकाञ्चने इति वृक्षाः, वै.निघ. उन्मा-
चि। श्वेतवृक्षायां। रा.नि.व.८। लताशिरिषे।

अतिविषायायाम्। आठइह। प.सु.। काष्ठपाटला-
याम्। कौटोनित्रोष। र.मा.। वराटिकायाम्।

कडि। मे.। गात्रारोहके। गोमार्ग गाह। रा.
नि.व.८। अपराजितायाम्। भा.म.४भ.सु.री-
चि। श्वेतवृक्ष्याम्। श्वेतकण्टकायाम्। पाषाण-
भेदे। रा.नि.व.४५। श्वेतापराजितायां। श्वेत

अपराजित। रा.नि.व.३। च.द.उन्मा.चि।
लताभेदे। शर्कराविविधः। शर्कराजातसुरायां।
सा श्वेतपुनर्नवादि शालिपिष्टकप्रभवा। भा.।

गुणाः—“कासाशोथघ्नीश्वासप्रतिश्लायविनाशिनी।
श्वेता मृदकफसन्ध्यायकृमिनासकरी सुरा।” सु.सु.४६
अ.। वंशरोचनायां। रा.नि.व.६। शुक्लविहतायां।
श्वेत तेउडो। शुक्लगुञ्जायाम्। आर्द्रा, कूट।

श्वेतसारिवायां। अनलभूत। वै.निघ.।

श्वेताञ्जनम्। स्त्री। श्वेताञ्जने। आर्द्रा अञ्जन,
आर्द्रा शर्मा। इदं सीवैरगुणम्। वै.निघ.।

श्वेतादुकी। स्त्री। श्वेतपुष्पादुकायाम्। आर्द्रा
वृक्षः। गुणाः—दीपदा। रा.नि.व.१६।

श्वेताद्रिवत्। स्त्री। श्वेतमूलविवृति। श्वेत
तेउडो। तत्पथ्यायाः,—विभङ्गी विहता
विपुटा सर्वातुभूती सरला निशोवा रचनी। गुणाः
—मधुरा लघ्वा रुच्या रचनी वातपित्तशोथोदर-
नाशिनी च। भा.।

श्वेताद्रिकर्णिका। स्त्री। श्वेतगिरिकर्णिकायां।
वा.उ.५अ.।

श्वेतापराजिता। स्त्री। श्वेतपुष्पापराजिता-
याम्। आर्द्रा अपराजिता। सं वम. पांडुरो
सुपली। कं विलिय गिरिकर्णिके। तत्पथ्यायाः,
—श्वेता श्वेतमर्षा दधिपुष्पिका सितपुष्पी श्वेत-
स्यन्दा श्वेतामद्रा। गुणाः—हिमा तिक्ता पित्तोप-
द्रवहरी चतुष्टया विषघ्नी च। रा.नि.व.३।

श्वेतामद्रा। स्त्री। श्वेतगीकर्णिका। आर्द्रा अपरा-
जिता। वै.निघ.।

श्वेताभ्रम्। स्त्री। श्वेतवर्णाभि। आर्द्रा अज्जु।
रा.नि.व.११। See अभ्रम्।

खेताम्ब(व)रः । पुं । सुनिषण्णकः । रा. नि.व.४ ।

खेताम्बः (का) । स्त्री । पीठोडोति प्रसिद्ध ब्रह्मविशेष, आम्बकायां । मं पीठोडो । कं विलिय इति । तत्पण्यायाः, — अम्बिका पिठोडो पिण्डिका । गुणाः—हृष्या मधुरा पित्तघ्नी बलप्रदा च । रा. नि.व.४ ।

खेतायुग्मम् । स्त्री । अपराजितादये । एका- किञ्चिदसन्ना, अन्धा मन्दाश्च ता पालित्वा संज्ञा च । “खेतायुग्मं तापसानाञ्च हव्यः ।” वा.सू.१४ च.परुषः ।

खेतारिरसः । षट्कृष्टो रसः । पाठः— “यद्युत्तं समं गन्धं विफला भृङ्गवाकुषी । भङ्गा- तको तिलः कृष्णो निम्बबोज समं समं । मर्दयेद्भृङ्ग- जद्रावेः शीथं पेथ्यं पुनः पुनः । इत्यं कुर्यान्नि- सताहं रसः खेतारिको भवेत् ॥” जग. द्रुत मधुनो । रसाच. ।

खेताकः । पुं । शुभपुण्याकं हवे । श्वेत आकम् । तत्पण्यायाः, — तपनः प्रतापः श्रोताकः शर्वरा- पण्यः श्वेतः काष्ठोलः गणरूपकः वृक्षकः सन्दारः सदापुण्यः वृत्तमालिका वेधाः शम्भः । See शुक्ताकः ।

खेतालुः । पुं । शुक्लवर्णालुके, मद्भिषकन्दे । गुणाः—कटुः उष्णः कफ-वातघ्नः मुखमाद्यहरः चक्षुष्यः । रा.नि.व.७ ।

खेतावलोकनः । पुं । शुक्लनेत्रतारुप-कफजन्य- रोगविशेषः । निदा. ।

खेताश्वः । पुं । केटयं । घोडांशुः । प.सु. ।

खेताम्बा । स्त्री । शुक्लगीकण्याम् । वै.निघ. ।

खितपाटकायां । श्वेत पाटनम् । रा.नि.व.१० ।

खेताम्बः । पुं । सीमलताभेदे । सु.चि.२८५. । See सीमः ।

खेताम्बद्रा । स्त्री । श्वेतकण्टकाख्याम् । वै.निघ. ।

खेतैलुः । पुं । श्वेतवर्णैलुः । आना आथ । वम्. पांडुरा उंस । कं विलिय कथ । तत्पण्यायाः, — सितैलुः काष्ठैलुः वंशपत्रकः सुवेशः पाण्डुरैलुः । गुणाः—कठिनः रुच्यः गुरुः कफमूत्रघ्नत दीपनः पित्तदाहघ्नः विपाके च कीचः । रा.नि.व.१४ । वात-पित्तप्रशमनः हृष्यः अन्तर्विदाहो कफघ्नः । अग्नि.१०च. ।

खेतैरण्डः । पुं । शुक्लैरण्डहवे । आना रेडि । हिं शफेद एरण्ड । मं पांडुरे एरण्डु । गुणाः— “कटुकः श्वेत एरण्डलोच्यशोथो गुरुः स्मृतः । वातोदाशकफघ्नज्वरकासोदरापहः । शोथ-शूल- कटोवृत्तिशिरोरुद्धाशनः स्मृतः । आसानाहकुष्ठ- ब्रध्मगुल्म श्लीघामपित्तघ्नः । प्रमेहोसवातरक्त मेदाश्ल- वईनप्रणत् ॥” वै.निघ. ।

खेतोत्पलम् । स्त्री । शुक्लकुमुदपुष्पे । आना रेणाङ्गम् ।

खेतोदरः । पुं । दर्शकसर्पविशेषः । “तद्विवेच- त्वगादीनां कण्ठत्वं रौच्यं शिरसी गौरवं सन्निवेदना- कटो-पृष्ठ-शोवादीन्वेत्यं नृभ्यं वैपद्युः स्वराव- सादो वृष्टुरको जडता युक्तोद्धारः कासश्चासो- दिका वायोर्दृष्टगमनं शुल्बहर्षणं तथा लालाकायः फेनानमनं कीर्तिसवरोवसासाय वातवेदना भवन्ति ।” सु.कल्प.४च. ।”

खेतोत्पत्तः । पुं । शुक्लपुष्प धुतूरहवे ।

खेत्वम् । स्त्री । श्वेतरीगे । धवण । च.टी. ।

ष ।

षः । पुं । श्वेतः । एका. ।

षटिः (टो) । स्त्री । शब्दाम् । अजी । वा.चि.६च. ।

षट्कम् (कटु) । स्त्री । त्रिकटुचक्षु-चिह्न- विपलीमूलेषु । वै.निघ.२भ.वा.व्या.प्रत्युष्ठीचा.चि.

षट्कनिघण्टुः । पुं । वैद्यकनिघण्टुभेदे ।

षट्कोणम् । स्त्री । षोडशको । वै.निघ. ।

षट्चरणः (पदः) । पुं । भ्रमरे । इला. । यूकायां । रा.नि.व.१२ ।

षट्चरणयोगः । पुं । षड्चरणयोगी । सि.यो. वा.व्या.चि. ।

षट्पदघातो (रन्) । पुं । स्वर्णचम्पके । वै. निघ. ।

षट्पददलः (प्रियः) । पुं । सुरपुत्रागहवे । शुभाङ्ग-ग्रीह । वै.निघ. । नागकेसरपुष्पहवे । श. मा. । स्त्री (या) । वनमल्लिकायां । वै.निघ. ।

षट्पदमोदिनी । स्त्री । बर्लूहवे । वा.व्या. ग्रीह । वै.निघ. ।

षट्प(पा)दा (दौ) । स्त्री । कीटभेदे । गुण- कण्डि. । इ.च. । “आपायुवर्णा कपिला हरिता च प्रजायते । महीदरा च षट्पाशौ सूक्ष्मवक्रोत्तमा- क्तिका । षट्पदौ नाम..... ॥” ज.द. ।

षट्पदातिथिः । पुं । आसहवे । त्रिका. । स्वर्णचम्पके । वै.निघ. ।

षट्पदाधारः । पुं । कदम्बहवे । कर्मग्रीह । वै.निघ. ।

षट्पदानन्दवर्धनः । पुं । देववर्धके । वै. निघ. । किङ्किरातहवे । अट्माक ग्रीह । रा. नि.व.१० ।

षट्पदानन्दा । स्त्री । वार्षिकीमल्लिकायाम् । वृणमल्लिका । भा. ।

षट्पदालयः । पुं । सुरपुत्रागहवे । वै.निघ. ।

षट्पदौभक्षः । पुं । गङ्गापतङ्गभक्षणजन्त्या- रोगः । लक्षणं यथा—“यासमध्यगतं वाह्यं शि- भन्ति सुदारुणम् । तेषां शीघ्रं सूक्ष्मं च भक्षः श्वासश्च जायते ॥” ज.द. ।

षट्भद्रिका । स्त्री । बालरीगमं शीघ्रम् । पारसीय यमानिका-घन-कषा-शङ्की-विडङ्गा-रुषाणां चूर्णं । वा. ।

षट्सवणम् । स्त्री । मृज्जवशोपेने पञ्चसवणे । “काचसेवसासुद्रविषुसौवर्णेः समैः स्यात् पञ्च- सवणं तच्च मलीपितं षड्भद्रम् ॥” रा.नि.व.२२ ।

षट्लोहसम्भवम् । स्त्री । शिलागुणि । वै. निघ. ।

षड्गः । पुं । मण्डलिसर्पविशेषः । सु.कल्प.४ ।

षडङ्गः । पुं । गोचररूपे । गोशुभ्रौ । वै.निघ. । स्त्री । देहस्य षड्वयवे । तद यथा—“जङ्घ वाङ्ग- शिरी मध्यं षडङ्गमिदमुच्यते ।” षड्विध-गन्ध- द्रव्यं । यथा—“गोमूत्रं गोमयं क्षीरं सर्पिर्दधि- च- रोचना । षडङ्गमेतन्माङ्गल्यं पवित्रं सर्वं गवां ॥”

षडङ्गघृतम् । स्त्री । अतिसारे घृतम् । पाठः— “वत्सकस्य च वीजानि दार्वायाय त्वच उत्तमाः पिप्पली शङ्खवेरच लाक्षा कटुकरीडिनी । षड्भि- रभिष्टुतं सिद्धं पेयं मण्डावतारितम् ॥” च.द. । इदं चतुर्गुणजलेः पाच्यम् ।

षडङ्गयुषः । पुं । षडङ्गपानीये । तस्य सुसपा ८. कीशोरचन्दनोदीच्यनागरेः समभागेः प्र. २ तो. वारि ४ श. शि. २ श. । मृत्ता, क्लृप्तावृद्धा, वेणीप्र मृग, वृद्धकम्पन, राणा, श्वेत वा हस्ती- तकी । मेघ. ।

षड्गुणम् । स्त्री । समरिचपञ्चकीले । षड् कीले समरिचं षड्गुणमुदाहृतम् । च.द. । गुणाः—पञ्चकीलसमं रुचिसुखं विषमञ्च । भा.पू.१भ. ।

षड्गुणवलिजारित-भकरध्वजः । पुं । षड्गुणगन्धकजारित रसेन, साधिते भकरध्वजी । षड्गुण-वलिजारण विधिर्यथा,—सूतप्रमाणं सिङ्घ- ताव्ययत्वे दत्त्वा बलिम् सदृष्टितेऽस्यभाण्डे । तेनावशिष्टेऽन रसे निदध्यात् मण्डाईकाय प्रविलीक्य भूयः । आषड्गुणं गन्धकमल्पमल्पं शिपेदसौ— जीर्णवलिर्वली स्यात् । रसेषु सर्वेषु नियोजितो- ऽयमसंशयं हन्ति गदं जवेन ॥”

षड्गुण्यः । पुं । करजहवे । कौटिकवृक्ष । अल. । स्त्री (या) । महाकरजहवे । ऊहवृक्षवृक्ष । रा. नि.व.२ । शुक्लवचायाम् । शठ्याम् । अठी । रा.नि. व.६ । वचायाम् । वट । भा. । “ब्राह्मी-कुशाण्ड- षड्गुण्याः ।” भा.स.१भ. । वै.निघ.२भ.षड्गुणीचि, चन्दनाद्यहते । पिप्पलीमूले । वै.निघ.२भ.ज्व.चि. दशमूलकषाये ।

षड्गुण्यः । , स्त्री । पिप्पलीमूले । चि.क.क. । वै.निघ.२भ.जीर्णज्व.चि. । (स्त्री) वचायां । श.र. ।

षड्यन्यिका । स्त्री । षासहरिद्रायाम् । अणौ ।
अमः ।

षड्धरणः । पुं । वातव्याधी योगविशेषः ।
“चिचकैन्द्रयवापाठाकटुकासिषाभयाः । वात-
व्याधिप्रशमनो योगः षड्धरणः स्मृतः ॥” सु.चि.
४५. । पलदशमांशोऽयं योगः पञ्चगव्यासाधेय
प्रत्यादयः ।

षड्भुजा (रेखा) । स्त्री । खमूज इति ख्याते
फलशाके । थमूजा तत्पर्यायाः,—मधुफला
षड् रेखा पन्मुखा वृत्तककटौ तित्तफला तिका
मधुपाका वृत्तरेखाः पन्मुखा । फलगुणाः—तित्तं
वाक्यं तदनु मधुरं क्षिदिदन्तश्च पाके निष्पक्तं चेत्
तदन्तसमं तदंशं पुष्टिदायि । हृद्यं दाहशमवि-
शमनं मूवग्रहिं विधत्ते पित्तीन्मादापहरकफदं
षड्भुजं वीर्यकारि ॥ रा.नि.व.७ ।

षड्भुसः । पुं । मधुराजलवणतित्तकटुकषायिषु ।
रा.नि.व.२० । गुणाः खलपय्याये मृग्याः ।

षड्सनिघण्टुः । पुं । दैद्यकयन्त्रविशेषः ।

षड्रेखा । स्त्री । षड्भुजायाम् । थमूजा ।

षड्विन्दुतैलम् । स्त्री । शिरःपीडायां तैलम् ।
तिलतैलं ४ श. छागदुग्धं ४ श. भृङ्गराजरसः १६
श. । कल्कायं—एरण्डमूलं तमरपादका शुलुफा
जीवन्तो राक्ता सैन्धवं गुडलक् विडङ्गं यष्टिमधु
शुष्की प्र.६ तो. २ सा. २ र. । मेघः ।

षण्डः (कः) । पुं । योनिरोगविशेषः । लक्षणम्
—“योनौ वातोपतसायां स्त्री गर्भे वीजदीपतः ।
वृद्धे विण्णुस्तनौ च स्यात् षण्डसंज्ञानुपक्रमा ॥”
भा.उ.३२५. । नपुंसके । षण्डो द्विविधः—सरेता
वरताश्च । तयोः सरेतोलक्षणं—“यो भाष्याया-
मृत्यो मोहादङ्गनेव प्रवर्तते । ततः स्त्रीचेष्टिता-
कारी जायते षण्डसंज्ञितः ॥” वृषभे ।

षण्डालः (ला, लो) । पुं, स्त्री । तैलमान-
भेदे । छोटोक् । स्त्री । सारसां । कामुखा । तिका ।

षण्डः । पुं । नपुंसके । छे.च. । वृषभे ।

षण्मुखा । स्त्री । खमूज इति ख्याते फलशाके ।
थमूजा । वै.निघ. ।

षष्टिः (काः) । पुं, स्त्री । षष्टिदिनपक्षशालि-
धान्यविशेषः । षष्टे धन । तत्पर्यायाः,—

षष्टिः षष्टिका षष्टिशालि क्षिप्रतण्डुलः ।
तस्य लक्षणं—“गर्भस्था एव ये पाकं यान्ति ते
षष्टिका मताः ॥” स द्विधा गौरनीलभेदात् ।
गुणाः—“गौरी नीलः षष्टिकोऽयं द्विधा स्यादाद्यौ
रुच्यः शीतलो दीपहारो । बल्यः पथ्यो दीपनो
वीर्यवृद्धिं दत्तं चास्मात् किञ्चिद्गो द्वितीयः ॥”
षष्टिशालिर्गर्भदेशे प्रसिद्धः । रा.नि.व.१६ । च.
सू.४५. । पुनः तद्वेदाः—“षष्टिकः शतपुष्पश्च
प्रसीदकमुकुन्दको । मङ्गाषष्टिक इत्याद्याः षष्टिकाः
समुदाहृताः ॥” भा. । षष्टिक कङ्कुकमुकुन्दक-
पीतकप्रसीदकाकलकासनपुष्प-मङ्गाषष्टिक धूर्णक-
कुरवकीदारकप्रभृतयः षष्टिकाः । सु.सू.४६५. ।
गुणाः—“षष्टिका मधुराः शीता लघ्वो बहुवर्णसः ।
वातपित्तप्रशमनाः शालिभिः सहृदा गुणैः ॥” भा.
पू.१भ.धा.व. । शीतो गुरुस्त्रिदीपकः मधुरश्च ।
अचि.१५५. । शैथिल्यकषष्टिकः पित्तलघु । राज.
३५. । विशेषाः पर्याये मृग्याः ।

षष्टिकान्नम् । स्त्री । षष्टिकभक्ते । गुणाः—
“षष्टिकानाञ्च शालीनामोदनं दीपनं मतं । बल्यं
नेत्रां पाचनञ्च त्रिदोषशमनं मतम् । अथरीगं
विषञ्चैव नाशयेदिति कौर्त्तितम् ॥” वै.निघ. ।

षष्टिजः । पुं । षष्टिकशाली । रा.नि.व.१६ ।

षष्टिवासरजः । पुं । षष्टिकशालिधान्ये । रा.
नि.व.१६ । [रा.नि.व.१६ ।

षष्टिशालिः । पुं । षष्टिकशाली । षष्टे धान ।

षष्टिहायनः । पुं । षष्टिकशाली । इतिनि ।

षष्ठालुकालकम् । स्त्री । इन्द्रचक्रान्तरभुक्ते ।
तिका ।

षाडवः । पुं । रसे । रागे । तिका । मधुराज-
संयोगविशेषः । च.द.हृदि.चि. । See खाडवः ।

षाण्डम् । स्त्री । षण्डतायाम् । लिङ्गानुत्थाने ।
च.द.वृष.चि. ।

षोडशाङ्गुः । पुं । ककटे । कौङ्कड़ ।

षोडशावर्त्तः । पुं । शङ्खे ।

षोडशिका (शौ) । स्त्री । पलपरिमाणे । पत्नी ।
च.कल्प.१२५. । तोलकव्यमाने । प.प्र.१५५. ।

छौ(छे)वनम् । स्त्री । सुखनीन्द्रिये । छेव
कणा । मा.नि. ।

सः । पुं । सपे । पक्षिणि ।

संज्ञम् । स्त्री । पीतकाङ्गे, भाङ्गुकादिसप्तपौत-
काङ्गे । श.च. । वि । सङ्कुचितज्ञानो । अ.टो.भ. ।
स्त्री (ज्ञा) । चेतन्ये । नास्ति । अ.टो.भ. ।

संयः । पुं । अस्थिकङ्काले । अष्टिपञ्चर । श.उ. ।

संयमः । पुं । भये । भा.म.४भ.ने.रो.चि. ।

संयमनम् । स्त्री । निरीधे । मे. ।

संय(या)वः । पुं । घृतक्षीरादिपक्व-गोधूमे ।
पेराकौति लोके स च मधुमत्तकः मधुनोपलितः ।
भा.म.४भ.शि.रो.चि. । “मधुमत्तक-संयाव-घृतपूपी-
विशेषतः । समितामम्बुदुग्धेन खण्डे लासदि-
चाद्रकैः । घृतपकां चिपेत् खण्डे संयावो वृद्धयो
गुरुः ॥” राज.२५. । करञ्जिकायां । लताकरञ्ज ।
वै.निघ. ।

संयुक्ता । स्त्री । आवर्त्तकीलतायाम् । रा.नि.व.२ ।

संयोगः । पुं । हयोर्वहनां वा द्रव्याणां संहती ।
च.वि.१५. ।

संयोगविकृष्टः । वि । संयोगेन विपरीतफल-
कारके, पयोमांसादौ । तच्च नानारोगहेतुः यथा
—“रात्र्यान्व-वोसर्प-दकीदराणां विस्फोटकीन्माद-
भगन्दराणां । सूक्ष्ममदाधानगलयहाणां पाण्डू-
मयस्यामविषस्य चैव । क्लिासकुलपङ्कजगदानां
श्रीयातिसारज्वरपीनसानां । सन्तानदोषस्य तथैव
सत्योर्विकृष्टमन्नं प्रवर्तन्ति हेतुम् ॥”

संयोजनम् । स्त्री । मैथुने । संयोगे ।

संरब्धः । वि । विशालमूले । सु.चि.१५. ।

संरम्भः । पुं । शोके । भा.म.४भ.ने.रो.चि. ।
आयतो । स्त्रीधे । आटोपे । तिका ।

संरम्भो (रन्) । वि । आयते । सु.नि.४५. ।

संलपनम् । स्त्री । प्रलापे । सु.सू.२५५. ।

संलयः । पुं । निद्रायाम् । छे.च. ।

संवरः । पुं । सचये । मत्स्यभेदे । हरिणभेदे ।
अश्वर युगं । स्त्री । जले । शब्दकल्पः ।

संवरणः । पुं । वपुषलतायाम् । अभां गां ।
वै.निघ. ।

संवर्णम् । स्त्री । शिक्षानके । भिक्वि, णोपे ।

संवर्त्तः (काः) । पुं । विभीतकवृक्षे । रा.नि.
व.११ । सुस्तके । च.चि.२५. ।

संवर्त्तिः (का) । स्त्री । पञ्चस्य कैशरसमौपस्थ-
दले । अष्टम्र कटि प्रावृद्धौ । “संवर्त्तिं का नव-
दलम् ॥” अम. । भा. ।

संवर्द्धकः (नः) । वि । वृद्धिकारके । दीपने ।
छे.च. । व्याक. ।

संवहनम् । स्त्री । शरीरमर्दने । वा.चि.७५. ।

संवाटिका । स्त्री । शङ्काटके । आनिर्गुण ।
कटा ।

संवाहः (कः) । पुं । शरीरमार्जके । जटा. ।
तिका ।

संवाहनम् । स्त्री । अङ्गमार्जने, अङ्गमर्दने ।
गां टोपे । मे. । वा.चि.६५. । गुणाः—“संवा-
हनं मांसरक्तत्वक्प्रसादकरं सुखम् । प्रीतिनिद्रा-
करं वृष्यं कफवातश्रमापहम् ॥” सु.चि.२४५. ।
भारादिवहने । मे. ।

संवाहिका । स्त्री । पिपीलिकाविशेषः । सु.
कल्प.८५. ।

संवितिकाफलम् । स्त्री । सेवफले । मे.७५. ।
वै.निघ. ।

संवित्तिः । स्त्री । चेतनायाम् । श.र. ।

संविषा । स्त्री । अतिविषायाम् । श.च. ।

संवीतः । पुं । श्वेतकिष्किण्डाम् । वै.निघ. ।

संवृतः । पुं । जलवेतसे । वै.निघ. ।

संवृतकीष्ठः । वि । वृद्धकीष्ठे । च.सि.२५. ।

संवेदनः । पुं । छिक्किकायाम् । है.छे.ता ।
वै.निघ. ।

संवेशः । पुं । निद्रायाम् । अम. ।

संवेशकः । वि । शयनाधिकारके । च.सू.१५५. ।

संवेशनम् । स्त्री । अनियतशयनस्थाने । च.सू.
१५५. । सुरते । छे.च. ।

संव्यूढः । वि । घृष्टे । वा.उ.२१५. ।

संयुहिमः । वि । चार-दन्त्यादि-द्रव्यप्रतिषेध
सहिते । सु.सू.१.५० ।

संशमनम् । क्री । सम्यक् शमयतीति संशमनम् ।
आकाशगुणभूयिष्ठद्रव्ये । पञ्चदृष्टदोषस्य सम्यग्-
निर्हरणपूर्वकं शान्तिकरणे, पञ्चदृष्टानुदोरणे
च । व्याधि-संशमनः प्रस्तुत-व्याधिः शमनम् ।
अप्रस्तुतव्याधिरनुदोरणम् । तदुक्तं—“न शोधयति
यद्दीपान् समानोदोरयत्यपि । शमीकरोति च
कुडान् तत् संशमनमुच्यते ॥” ड. । तदर्थं यथा—
भद्रदाकुरुहरिद्रावरुणमेषशङ्खी-बलातिबलात्तंगल-
कक्षुरासलकीकुवेराचोवीरतरु-सहचराग्रिमन्यवत्-
सादन्यरण्यासमेदकालकार्कशतावरीपुनर्नवावसुक-
वसिर-काञ्चनक-भागोकापोसौवर्षिकालौपसूरवदर-
यवकोलकुलप्रभृतीनि । सु.सू.२.८५ ।

संशयः । पुं । उभयहेतुदर्शने । यथा—तलहृदया-
भिघातः प्राणहरः, पाणि-पादच्छेदनमप्राणहर-
मिति । सु.उ.६५५ । सन्दिग्धेष्वर्थेषु अनिश्चये ।
यथा—किमकालमृत्युरस्ति नास्तीति । च.वि.८५५ ।
संशयशमहेतुः । पुं । संशयच्छेदनहेतौ । च.
वि.८५५ ।

संशुद्धिः । स्त्री । सम्यक्शोधने । शरीरमार्जने ।
संशोधनम् । क्री । यत् शरीरे दोषं सम्यक्
शोधयति । संशोधनवर्गः—मदनकुटजजीमूतकंस्त्राकु-
धामागवक्रतवेधनसर्पपिङ्गु पित्तलोकरज-प्रपुत्राङ्ग-
कीविहार-कम्बुदारारिष्टाश्रयगन्धाविदुलघन्यजीवक-
श्च ताशपुष्पो-विन्वीवचा-मृगेश्वर-चिताथेल्युईभाग-
हराणि । तत्र कीविदारपूर्व्याणां फलानि कीवि-
दारादीनाञ्च मूलानि साक्षाणि । सु.सू.२.८५ ।

संशोषो (इन्) । पुं । सन्निपात-ज्वरविशेषः ।
लक्षणं—“मेचकवपुरतिमेचकलोचनयुगली मलो-
सगात् । संशोषिणि सितपिङ्गकामण्डलशुक्लो ज्वरे
नरो भवति ॥” भा.सं.१५५ ।

संश्रयानः । वि । शीतेन सञ्चलिते । व्याक. ।

संसर्गः । पुं । संश्लेषे । सन्निपाते । मा.नि. ।

संलग्नः । वि । सन्निपातिके । मा.ज्व.नि. ।

संसजनम् । क्री । संशोधने । विटत्रकाणि शोभा-
शोधनम् । र.मा. । च.वि.१५५ । विरेकादनन्तरं
पेषादिक्रमे । वा.चि.१५५ ।

संसारः । पुं । विट्छदिरे । रा.नि.व.८५ ।

संसारमार्गः । पुं । भवे । चिन्ता ।

संस्कारः । पुं । गुणान्तराधाने । दत्तगुणाय
तीयाग्रिसन्निकर्षशौचमन्यनदेशकालादिभिः काल-
प्रकर्षभाजनादिभिश्चाधीयते । च.वि.१५५ ।

संस्कारवाहः । पुं । गर्भवायुविकारजातविकार-
जन्यपुरुषभेदे । यथा—“शुक्राश्रयवारविघटनेन
संस्कारवाह इति करोति वायुः ॥” च.शा.२५५ ।

संस्कालः । पुं । मेवे । चिन्ता ।

संस्था (नम्) । स्त्री, क्री । व्यक्तीभूतपूर्व्यरूपे ।
“संस्थानं व्यञ्जनं लिङ्गम् ॥” मा.नि.पञ्चनिदाने ।
आकृतौ । च.इ.७५५ ।

संस्पर्शः । पुं । सम्यक्संश्लेषे । मा.नि. । स्त्री (श्री) ।
जनीनामगन्धद्रव्ये । अम. ।

संस्तेदः । पुं । अतिघर्षे ।

संस्तेदज-श्राकम् । क्री । शिलिन्धुके । ऊँ-
हृता वा वेङ्गहृता । “उक्तं संस्तेदजं श्राकं
भूमिच्छन्नं शिलिन्धुकं । खिति-गोमय-काष्ठेषु वृक्षा-
दिषु तदुद्भवम् ॥” गुणाः—“सर्वं संस्तेदजाः शोभाः
दोषलाः पिच्छलाश्च ते । गुरवश्च दृढास्तोसार-ज्वर-
श्लेष्माशयप्रदाः ॥ श्वेताः शुचिस्थलो-काष्ठ-वृक्ष-
गोत्रणसम्भवाः । नातिदोषकरास्ते सुः शेषास्तेभी-
विगर्हिताः ॥” भा. ।

संहतपत्रिका । स्त्री । शतपुष्पायां । उन्क. ।
वे.निघ. ।

संहननम् । क्री । शरीरे । रा.नि.व.१८५ ।

संहर्षः । पुं । आह्लादे । वायी ।

सहर्षा । स्त्री । श्वेत्पर्वण्याम् । धन्वन्तरिक्षीवः ।
च.वि.८५५ ।

संहितच्छत्रिका । स्त्री । शतपुष्पायाम् ।
मिश्रेयायाम् ।

संहितपुष्पिका । स्त्री । मिश्रेयाचुपे । गडुत्रि
गाह । रा.नि.व.४ । शतपुष्पायाम् ।

सकटः । पुं । शाळीटवत् । शाङ्गा गाह ।
शब्दकल्पः ।

सकण्टकः । पुं । श्वेत्वाले । श.च. । पूतिकरश्चे ।
र.मा. ।

सकण्ठकः । पुं । कर्णपालीगतरीणे । सु.सू.
१५५ ।

सकलम् । क्री । रीटिपटये । गङ्गा पुं । चिन्ता
घातौ । वि.संयु.वे.निघ. ।

सकलप्रियः । पुं । चक्षकवत् । छां.गा.गाह ।
सकललक्षणम् । क्री । शालनिर्वासे । भू.ना,
वृजन । वे.निघ. ।

सकुरुण्डः । पुं । गुर्जरदेशे तन्नाम्ना प्रसिद्धे
वृक्षे । मा.कुरु.७ वृक्ष । वस्. साखुरं ड. गणी—
कषायः कचिकृत दीपनः श्लेष्म-वातघ्नः वस्त्ररक्षणः
लघुश्च । रा.नि.व.६ ।

सकुलः (लो [रन्]) । पुं । शोथमन्त्रे । णीग
गाह । श.र. । अ.म. ।

सकुलादनौ । स्त्री । महाराष्ट्रीलतायाम् । गीन
मिडेनी । रा.नि.व.४ । कटुका । कटुकौ । ज.द.
वृक्षिके । स्त्री । काकवन्ध्यायाम् । सिंघाम् । रा.
नि.व.२३ ।

सकृत् । पुं । काके । वे.निघ. । विद्यायां । अ.टो. ।
सकृत्पजः (जा) । पुं, स्त्री । काके । अम. ।
वृक्षिके । स्त्री । काकवन्ध्यायाम् । सिंघाम् । रा.
नि.व.२३ ।

सकृत्फला । स्त्री । कदल्याम् । रुगागाह ।
रा.नि.व.११ ।

सकृद्गर्भः । पुं । अश्वतरि । च.का.रा. । रा.नि.
व.१८ ।

सकृद्दोरः (र्यः) । पुं । एकवीरवत् । रा.नि.
व.८५ । See एकवीरः ।

सक्तः (कः) । पुं । यवतण्डुल लज्जादिचूर्णे, छातु
इति लोके । “यवतण्डुल लज्जादिचूर्णे सक्तुः प्रकी-
र्तितः ॥” प.सु. । तन्नामकविषे । छातात्रिविधः ।
ह.च. ।

सक्तुपिण्डी । स्त्री । शक्तुकापिण्डाकारभट्ट-
द्रव्ये । छात्रुण गाह । See शक्तुपिण्डः ।

सक्तुफला (लो) । स्त्री । शनीवत् । अम. ।
श.र. ।

सक्थि । क्री । ऊरुदेशे । उन्न. । रा.नि.व.१८५ ।

सक्थिमर्मा । क्री । ऊरुमर्मणि । तस्य स्थानानि
एकादश, यथा—क्षिप्र तलहृदय-कूर्च-कूर्चशरी-
गुल्फेन्द्र-वलिजान्वाणुर्वीलोहिताच्चाणि विटपञ्चति ।
सु.शा.६५ ।

सख्यम् । क्री । पले । मेघ.अ.पि.चि. । सहकारि-
तायाम् ।

सगन्धा । स्त्री । सुगन्धशाली । रा.नि.व.१६ ।

सग्धिः । स्त्री । सहभोजने । अम. ।

सङ्काचः । पुं । धववत् । शाङ्गा गाह ।

सङ्कटौ । स्त्री । उपोदिकायाम् । भू.रे भा.क. ।
वे.निघ. ।

सङ्करः । पुं । सन्निपाते । वे.निघ. ।

सङ्काशियहः । पुं । अश्वस्य दृष्टयहभेदे । अनाशः
सहसा क्रुद्धः खगात् खादति । ज.द.५७५ ।

संक्ते दः । पुं । आर्द्रतायाम्, क्षिन्नतायाम् ।

सङ्कोचम् । क्री । कुडुमे । पुं । आकुञ्चने ।
सुद्रेणे । मन्त्रभेदे । भा.टका.गाह । मे. ।

सङ्कोच (चि)नी । स्त्री । लज्जालुकायाम् ।
र.मा. ।

सङ्कोचपिशुनम् । क्री । कुडुमे । भा. ।

संक्रामकरोगः । पुं । संसर्गजरीणे । छां.त्र.८८
त्रोत्र । लक्षणं—“प्रसङ्गादगावसंस्पर्शाद्विःशासात्
सहभोजनात् । सहश्रय्यासनाच्चापि वस्त्रमाख्यातु-
लेपनात् । कुष्ठं ज्वरश्च शोथश्च नेत्राभिम्यन्द एव
च । औपसर्गिकरोगाश्च संक्रामन्ति नराक्षरम् ॥”
मा.नि. ।

सङ्क्रिचः । वि । पूतिनि । गङ्गा । सु.नि.८५५ ।

सङ्क्रेदः । पुं । आर्द्रतायां । व्याक. ।

सङ्कपुष्पो । स्त्री । धातकीवत् । सं. ।

सङ्क्रिनौ । क्री । चौरपुष्पाम् । च.सू.४५५ ।

सङ्क्रा । स्त्री । गणनायाम् । येन विशेषेण
संप्राप्तिर्भेदवती क्रियते । यथा—अष्टौ ज्वरा इति ।
मा.पञ्च.नि. ।

सङ्क्रानिदानटीका । स्त्री । संख्यानिदानस्य
टीकायाम् ।

सङ्क्रः । पुं । अप्रवृत्तौ । निरोधे । निदा. ।

सङ्करः । पुं । विषे । मे. । क्री । शनीवत्फलम् । मे. ।

सङ्क्रमः । पुं । मेघुने । मिलने ।

सङ्क्रिनौ । स्त्री । चौरपुष्पाम् ।

सङ्क्रहकः । वि । भिन्नमलसम्भारके । च.सू.४५५ ।

सङ्क्रहणौ । स्त्री । संयहयहण्याम् । निदा. ।
See यहणी ।

सङ्क्राहकः । वि । अनिलगुणभूयिष्ठद्रव्ये । अनि-
लस्य शोषणात्मकत्वात् । सु.सू.४१५ ।

सङ्गाही (इन्) । पुं । कुटजवृक्षे । कूडि ग्रीह ।
रा.नि.व.२ । वि । धारके । सघाहके ।

सङ्गचारो (इन्) । पुं । मत्स्यमात्रे । इ.च. ।

सङ्गष्टा । स्त्री । लतायाम् ।

सङ्गपुण्यो । स्त्री । शतपुण्यायाम् । उज्ज्वल । रा.
नि.व.४ । धातकीवृक्षे । शरिङ्गमृग ग्रीह । रा.
नि.व.६ ।

सङ्गर्षा । स्त्री । अलक्तके । रा.नि.व.६ ।

सङ्गाटिका । स्त्री । शङ्गाटकलतायाम् । आनि-
रुग्न गता । मे । प्राणै । विश्वः ।

सङ्गातः । पुं । कफे । रा.नि.व.२१ ।

सङ्गातपत्रिका । स्त्री । शताह्वयाम् । उज्ज्वल ।
रा.नि.व.४ ।

सङ्गातबलप्रवृत्तः । पुं । आधिभौतिकागन्तुक-
रीगविशेषेषु । दुर्बलस्य बलवद्विषयात्तेऽपि विधा
शस्त्रकृता व्यालादिकृताश्च । सु.सू.२४अ. ।

सङ्क्षिप्तः । पुं । तन्नामककथां कृतविशेषे । अथ
शब्दशङ्कुलिखितसम्प्रपातिरितरात्यपालिख्येति विधा
असाध्यश्च । सु.सू.१६अ. । [मिधाने ।

सङ्क्षेपरत्नावली । स्त्री । श्यामलालकतद्रव्या-

सञ्चरः । पुं । श्वेतकिण्ठ्यायाम् निच. ।

सचिक्कवः । वि । -ने । क्लिप्तचक्षुषि ।
पैङ्गु ८०० । श.र. ।

सटिः । पुं । कण्ठधूलौ । रा.नि.व.१० ।

सचिवामयः । पुं । पाण्डुरोगे । विषये ।
रा.नि.व.२० ।

सचेष्टः । पुं । आसह्ये । श.मा. । वि । चेष्टान्विते ।

सञ्चरा । स्त्री । हरिद्रायाम् । श.च. ।

सञ्चरः । पुं । शरीरे । इ.च. ।

सञ्चलम् । स्त्री । सौवर्णलवणे । नृजन मयम् ।

सञ्चलनम् । स्त्री । कम्पने । शब्दकल्पः ।

सञ्चानः । पुं । श्वेनपक्षिणि । भिक्षुत्रयां ।
शब्दकल्पः ।

सञ्चारिका । स्त्री । प्राणै । मे ।

सञ्चारिणी । स्त्री । इंसपादीलतायाम् । श्रीश-
निगता गता । रा.नि.व.५ । रत्नलज्जाकुशायाम् ।
वे.निच. ।

सञ्चारो (इन्) । पुं । स्फोटके । कौण्ड । रा.नि.
व.२० । धूपे । विका. । वायो ।

सञ्चाली । स्त्री । गुञ्जायाम् । शब्दकल्पः ।

सञ्चिता । स्त्री । सूचिककण्ठायाम् । भूषां ।
श.र. ।

सञ्ज्ञा । स्त्री । ज्ञायाम् । श.र. ।

सञ्ज्ञौवनम् । स्त्री । दुग्धे । वे.निच. ।

सञ्ज्ञौवनागदः । पुं । सर्पदंष्ट्रे अगदविशेषे ।
“लाक्षा हरिणुर्नलदं प्रियङ्गु शिग्रहं यष्टक-
पृथ्विकाथ । चूर्णीकृतोऽयं रजनौविमिश्रो वर्गो
निधयो मधुसपिषाक्तः । शङ्गे गवां पूर्ववदापि-
धानस्ततः प्रयोज्योऽञ्जन-नख-पानेः । सञ्ज्ञौवनी
नाम..... ॥” सु.कल्प.५अ. ।

सञ्ज्ञौवनी । स्त्री । उत्कलप्रसिद्धे रुदन्तीवृक्षे ।
रा.नि.व.५ ।

सञ्चरः । पुं । सन्तापे । रा.नि.व.२० ।

सटा । स्त्री । जटायाम् । केशरे । मे । स्त्री ।
जटायाम् । श.र. ।

सटिः । स्त्री । शव्याम् । भृशे । श.र. ।

सटि(ठि)का (टी, ठी) । स्त्री । आरण्या-
द्रुके । वन आर्ण । खनामल्यातपण्यद्रव्ये । भृशे ।
मे आविहलद । कं हुलिअरसिव । वम्. कचोरा ।
कोङ्कणे प्रसिद्धा । तत्पण्याः—शठौ शठिका
षटौ गन्धसूक्ष्मो भङ्गशुनिका पलाशः कर्करः कर्करः
कचुरः सुगन्धा गन्धमूलम् गन्धमूलकः गन्धमूला
गन्धोलिः गन्धशठौ गन्धसटौ गन्धवधूः गन्धपलाशी
जीमूतमूलं कच्छोरा हिमजा हिमा हैमी भङ्-
गन्धा भङ्गशुन्यी सुत्रता गन्धोली पलाशा पलाशिका
पृथु-पलाशिका शटिः अन्ननिशा सुगन्ध-मूला
गन्धारी समुद्रा लण्ठी दूर्वा गन्धा अन्नहरिद्रा
सौम्या हिमोद्गवा वधूः । गुणाः—तिक्ता अमररसा
लघुः उष्णा रुक्षा ज्वरघ्नी कफाक्षकखट्वन्नघ्नी च ।
रा.नि.व.६ । गन्धपलाश्याम् । भा.म.१भ.ज्व.चि. ।
“कटूणां लिङ्गिका सटौ ।”

सङ्कम् । स्त्री । विकटुदाङ्गिमकोरकादिपुष्प-
खेदधनि । अन्यत्—“शास्त्रिचूर्णं हस्तं तीर्थं मिश्रितं
सङ्कं भवेत् ।” भा. ।

सङ्कः । पुं । नपुंसके । अ.टो. ।

सङ्किशः । पुं । सन्दर्भे । बाँझनी । शब्दकल्पः ।

सततः । पुं । कफे । वे.निच. ।

सतत(क)ञ्जरः । पुं । आमाशयस्थकफकृतञ्जरे ।

स च प्रतिदिनं कालव्यानुवर्त्तनात् किञ्चिद्भूतः ।
सु.नि. “अहोरात्रे सततकः द्वौ कालावनुवर्त्तते ।”
भा.नि. ।

सतसा । स्त्री । नागवल्लीभेदे । एक अंकात्र
पान ग्राह । वम्. सातसोपर्ण । रा.नि.व.११ ।
See नागवल्ली ।

सतित्तका । स्त्री । चुचुशके । भा.पू.१भ.
शा.व. । See चुचुः ।

सतो । सौराष्ट्रदि । इ.च. । (अभावे पङ्-
पपटो ग्राह्या ।)

सतोनः (कः) । पुं । कलायभेदे । मृष्टे ।
रा.नि.व.१६ । गुणाः—गलघ्निकरः । सु.सू.४६
अ. । सु.चि.३अ. । च.द.लणा.चि. । भावघ्नौहौ ।
माशकनाम् । हरिणौ. अत्रश्वर । खण्डिके ।
थेभात्रि । अ.टो.भ. । “कलायस्त्रिपुटः प्रोक्तः
सतोनो वसुलो मतः ।”

सतीलः (कः) । पुं । वंशे । हारा. । सती-
नके । रा.नि.व.१६ । स्त्री (ला) । विष्णुकान्तायां ।
अपराङ्गिता । रा.नि.व.५ कलायभेदे । ७७७ ।
“सतीला निष्ठाका तिष्ठौ ।” श.च. । तद्गुणाः—
“सतीला वातला रुक्षा वात-पित्त-विषापहा ।
अत्युष्णा सा तु तिक्ता च वातघ्नी श्लेष्मपित्ता ॥”
सतुषम् । स्त्री । धान्ये । धान । शब्दकल्पः ।

सतेरः । पुं । तुषे । उषा. ।

सत्कादम्बः । पुं । कैलिकदम्बवृक्षे । कैलिकदम्ब ।
श.च. । “कैलिकदम्बः सत्कादम्बः ब्रजभूः शिशु
गालकः ।”

सत्काञ्चनारः । पुं । रक्तकाञ्चने । “सत्काञ्चनारः
कामालुः ।” श.च. ।

सत्काण्डः । पुं । श्वेनपक्षिणि । बाँझनी ।
श.च. ।

सत्त्वम् । स्त्री । आगुसि । धरणि. । मनसि ।
“सत्त्वसंज्ञे मनसि ।” च.सू.१अ. । वली । खभाव ।
मे. । मनोविकाशे । “सत्त्वं मनोविकाशे स्यात्तदा
यथा तथा स्थितिः ।” रा.नि.व.२१ । प्राणिमात्रे ।
अम. । क्रमौ. कृमि. सु.चि.२अ. । सारे । रस. ।
धरणि. । “आतश्च निर्गतः सारः सत्त्वमित्यभिधी-

यते ।” गुणभेदे । तत् विविधं शुद्धराजसतामस-
भेदेन च.मा.४अ. ।

सत्त्वः । पुं । स्त्री । जन्तो । अम. ।

सत्त्वशुद्धिः । स्त्री । धातुसारस्य निर्मोलीकरणे ।
रस.चि.२अ. ।

सत्त्वावजयः । वि । शरीरस्याहितकरूपपा-
दित्यः मनोवृत्तिव्यावर्त्तके औषधे । च.सू.११अ. ।

सत्त्वादिस्थानम् । स्त्री । हृदये । च. ।

सत्पत्रम् । स्त्री । पत्रस्य कीमलदले । श.च. ।

सत्फलः । पुं । दाडिमवृक्षे । श.च. ।

सत्फलदः । पुं । विल्ववृक्षे । रा.नि.व.११ ।

सत्यः । पुं । अश्वत्थवृक्षे । रा.नि.व.११ ।

सत्यकर्मा (म्) । पुं । विल्ववृक्षे । वेणु ग्रीह ।
वे.निच. ।

सत्यनामा (स्त्री) । स्त्री । ब्राह्म्याम् । उक्ती
भा.क. । वे.निच. । आदित्यभक्त्यायाम् । हृङ् हृङ्गिन् ।
वे.निच. ।

सत्यफलः । पुं । विल्ववृक्षे । रा.नि.व.११ ।

सत्यवती । स्त्री । शमीवृक्षे । ब्राह्म्याम् । उक्ती-
भा.क. । वे.निच. ।

सत्यवाक् । पुं । काके । विका. ।

सत्याह्वा । स्त्री । ब्राह्म्याम् । उक्ती भा.क.
वे.निच. ।

सत्वक् । स्त्री । शिरायाम् । रा.नि.व.१२ ।

सत्सारः । पुं । वृक्षविशेषे । मृगशिर ग्रीह ।
शब्दकल्पः ।

सत्सुकन्दकः । पुं । अष्टविधस्यावरं विषान्यतमे,
विषे । स च पीतवर्णः । अत्रि.३स्याव.५६अ. ।

सथुत्कारम् । स्त्री । शुत्कारसहितवर्षणे । इ.च. ।

सदंशकः । पुं । कर्कटे । कौण्ड । रा.नि.
व.१२ ।

सदंशवदनः । पुं । कडपक्षिणि । कौण्डभा. ।
रा.नि.व.१२ ।

सदञ्चनम् । स्त्री । पुष्पाञ्जने । श.च. ।

सदनम् । स्त्री । अवसादे । भा.नि. । जले । मे. ।

सदाकुसुमम् । स्त्री । धातकीपुष्पे । वे.निच. ।
अ.क्र.क.अ.सा.चि. ।

सदागतिः । पुं । वाची । अम । सूर्ये । नै ।

सदागतिशतः । पुं । एरखवे । वि.क्र.क. स्त्री.रो.वि. अपरागतने ।

सदातोया । स्त्री । एलापयाम् । कौटि । अ.म.नी । श.च. ।

सदानर्तः । पुं । खचनपविषि । श.च. ।

सदापुरः । पुं । कैवर्त्तसुतायाम् । के.उ.ट. गू.ता । वै.निच. ।

सदापुष्पः । पुं । गारिकेलवे । श.मा. । अ.ताके । पृथ.आ.कम् । सन्दाराके । गान. आ.कम् । स.नि.व.१० । See राजाके । अ.क. उवे । आ.कम् गाह । कुन्दवे । कू.ग.गाह ।

रा.नि.व.१० । कपिपिपल्ययाम् । गान.आ.प.उ. । वै.निच. । स्त्री (यो) । अ.क.उवे । आ.कम् गाह ।

च.सू.४४. । सु.सू.४५. । रत्ताके । प.सू. । च.वि. ८५. कापांसवे । का.प.ग.गाह । वै.निच. ।

सदाप्रसूनः । पुं । रोहीतकवे । रो.प. । रो.नि.व.८ रत्तरीहितके । वै.निच. । कुन्दवे । अ.क.उवे । रा.नि.व.१० ।

सदाप्रसूनः । पुं । गारिकेलवे । भा.म.चा.व. । अ.दु.स.र.वे । स.सू.४५. । रा.नि.व.११ ।

स.सू.१५. । "अयोधियलसदाफलरोधयुगम् ।" स.नि.व.११ । सपुष्पवाचको । कु.नि. वे.उ.न. । सं. । स्त्री (ला) । वि.स.नि.पु.प.वे. ।

रा.नि.व.१० । प्राणाङ्गविशेषे । कटका.वे.उ.न. । रा.नि.व.११ । रा.नि.व.११ । रा.नि.व.११ । रा.नि.व.११ ।

सदाभद्रः । स्त्री । गायत्रीवे । प.सू. । भा. म.४५.सू.चा.वि. ।

सदामण्डलपत्रकः । पुं । श्वेतपुननवायाम् । वै.निच. ।

सदामासी । स्त्री । मांसरोहिणीभेदे । रा.नि. व.२ । गुणाः—मांसरोहिणीभेदाः ।

सदावहः । पुं । मिलावे । वै.निच. ।

सदाशब्दः । स्त्री । निषादे । त्रिका. ।

सदाशब्दः । पुं । मिलावे । वै.निच. ।

सदाशब्दः । पुं । मिलावे । वै.निच. ।

सदाशब्दः । पुं । मिलावे । वै.निच. ।

सदाशब्दः । पुं । मिलावे । वै.निच. ।

भोजनं । घृतमुष्णीदके खानं सद्यः प्रायकराणि षट् ॥ चाणक्यः ।

सद्यःप्रायहरः । वि. । आवातमावनेव जीवन्- नाशके । तथाविधदेहमर्त्यस्थाने यवाहते तत्तत्तत्तं मियते । सु.शा.६५. । सद्योमारकद्रव्ये, गुल्म- मांसतण्डुलद्वयादी । सु.सू.४६. । "पुतिमांसं म्लिखी उवा वालाकंसखणं दधि । प्रभाते मेधुनं निद्रा सद्यःप्रायहराणि षट् ॥" चाणक्यः ।

सद्यःप्रौणनम् । स्त्री । भा.हारे । वै.क.कम् ।

सद्यःशायः । स्त्री । शकशिव्याम् । आ.गो.कू.नी । श.च. ।

सद्योव्रणः । पुं । सद्योजातचते । निदानं— "नानाधारसुखेः श्लेष्मैर्नानास्थाननिपातितैः । भवन्ति नानाकृतयो व्रणाः..... ॥" ते च षड्विधाः क्लिन्नं भिन्नं विद्धं चतुर्षु पित्तं घृष्टं च । मा. नि. । अपिच— "सद्योव्रणा ये सद्यसा सम्भवन्त्य- भिवाततः । अनन्तरपि ते रजसुच्यते जुष्टमष्टधा ॥ घटावक्रतविच्छिन्नप्रविलम्बितपातितः । विद्धं भिन्नं विदलितम्..... ॥तच्च घृष्टं लसोकथा । रक्तलेशिनं वा युक्तं सप्रोषं केदनात् सवृत् । अ- गाढं तदाः क्लृप्तं विच्छिन्नं स्यात् ततोऽपि च । प्रविलम्बितं सशेषास्त्रि पातितं पतितं तनोः । सुखास्यश्लेष्मविद्धं विद्धं कीष्टविवर्जितम् । भिन्न- मन्वदिलितं मज्जरक्तपरिपुते । प्रहारपीडनोत्- कृशात् सद्यस्या प्रयुता गतम् ॥" वा.उ.२६. ।

सद्योमण्डलपत्रकः । पुं । श्वेतपुननवायाम् । वै.निच. ।

सद्योमांसम् । स्त्री । अभिनवमांसं । टा.टि.का. मांसं । गुणाः—वल-प्रायवर्कम् । "सद्योमांसं नवान्नच वाला स्त्री चौरभोजनं । घृतमुष्णीदकश्चैव सद्यःप्रायकराणि षट् ॥" चाणक्यः । [श.च. ।

सनः । पुं । घट्टापाटलवे । श.प.प्रा.कम् ।

सनपर्णी । स्त्री । अपराजितायाम् । श.र. । आसनपर्णीवे ।

सनाभा । स्त्री । श्वेतपाटल । पृथ.प्रा.कम् । वै.निच. ।

सनामकः । पुं । शोभाजनवे । श.च. ।

सनिषहः । पुं । विविधसन्देशान्तरसन्देशे । स.लो.ह.कारसन्देश इव कीलवहः । सनिषहः अभिनवमनः सन्देशः । सु.टो.उ.६. ।

सनिषहः । पुं । विविधसन्देशान्तरसन्देशे । स.लो.ह.कारसन्देश इव कीलवहः । सनिषहः अभिनवमनः सन्देशः । सु.टो.उ.६. ।

सनिषहः । पुं । विविधसन्देशान्तरसन्देशे । स.लो.ह.कारसन्देश इव कीलवहः । सनिषहः अभिनवमनः सन्देशः । सु.टो.उ.६. ।

सनिषहः । पुं । विविधसन्देशान्तरसन्देशे । स.लो.ह.कारसन्देश इव कीलवहः । सनिषहः अभिनवमनः सन्देशः । सु.टो.उ.६. ।

सनिषहः । पुं । विविधसन्देशान्तरसन्देशे । स.लो.ह.कारसन्देश इव कीलवहः । सनिषहः अभिनवमनः सन्देशः । सु.टो.उ.६. ।

सनिषहः । पुं । विविधसन्देशान्तरसन्देशे । स.लो.ह.कारसन्देश इव कीलवहः । सनिषहः अभिनवमनः सन्देशः । सु.टो.उ.६. ।

सनिषहः । पुं । विविधसन्देशान्तरसन्देशे । स.लो.ह.कारसन्देश इव कीलवहः । सनिषहः अभिनवमनः सन्देशः । सु.टो.उ.६. ।

सनिषहः । पुं । विविधसन्देशान्तरसन्देशे । स.लो.ह.कारसन्देश इव कीलवहः । सनिषहः अभिनवमनः सन्देशः । सु.टो.उ.६. ।

सनिषहः । पुं । विविधसन्देशान्तरसन्देशे । स.लो.ह.कारसन्देश इव कीलवहः । सनिषहः अभिनवमनः सन्देशः । सु.टो.उ.६. ।

सनिषहः । पुं । विविधसन्देशान्तरसन्देशे । स.लो.ह.कारसन्देश इव कीलवहः । सनिषहः अभिनवमनः सन्देशः । सु.टो.उ.६. ।

सनिष्ठेवम् । स्त्री । अस्तुते । अम. ।

सन्ततज्वरः । पुं । निरन्तरज्वरे । लक्षणे— "सन्ततं वा दशाहं वा द्वादशाहमपि वा । सन्तत्या यो विसर्गो स्यात् सन्ततः स निगद्यते ॥" दी.व. धातुमलमूचकोपे सन्ततोत्यतिरिति चरकः ।

सन्तमकः । पुं । तमकवासे । त.म.ल.क.प. — "हृद् खेद वमथुपायः कण्ठपुष्टुरिकान्वितः । विशेषाद् दुर्हिनेता म्यक्कासः स्यात् तमको मतः ॥" इति । सु.उ.४.१५. ।

सन्तर्पणम् । स्त्री । "द्रावादाङ्गिमखनूरीकदलो- घृतमधुशर्करायुक्ते लाजचूर्णे । "द्रावादाङ्गिम- खनूरीकदलोशर्करान्वितः । लाजाचूर्णं समभ्याज्यं सन्तर्पणमुदाहृतम् ॥" रा.नि.व.२२ । अतिभोजने । सु.सू.४४. । अतिहमी, रसादिवर्क-नवान्न-मया- यतिसेवने । च.द.ज्या.५. ।

सन्तानः । लक्षणे । अम. । स्त्री (ना) । नौलापरजितायाम् । वै.निच. । [याम् । वै.निच. ।

सन्तानच्छेदिका । स्त्री । नौलापरजिता- सन्तानिका । स्त्री । मकंटगालवे । मा.क.उ. आ.नि.चा.ग. । रा.नि.व.८. । फेने । कुरिकाफले ।

सन्तानिका । स्त्री । मकंटगालवे । मा.क.उ. आ.नि.चा.ग. । रा.नि.व.८. । फेने । कुरिकाफले ।

सन्तानिका । स्त्री । मकंटगालवे । मा.क.उ. आ.नि.चा.ग. । रा.नि.व.८. । फेने । कुरिकाफले ।

सन्तानिका । स्त्री । मकंटगालवे । मा.क.उ. आ.नि.चा.ग. । रा.नि.व.८. । फेने । कुरिकाफले ।

सन्तानिका । स्त्री । मकंटगालवे । मा.क.उ. आ.नि.चा.ग. । रा.नि.व.८. । फेने । कुरिकाफले ।

सन्तानिका । स्त्री । मकंटगालवे । मा.क.उ. आ.नि.चा.ग. । रा.नि.व.८. । फेने । कुरिकाफले ।

सन्तानिका । स्त्री । मकंटगालवे । मा.क.उ. आ.नि.चा.ग. । रा.नि.व.८. । फेने । कुरिकाफले ।

सन्तानिका । स्त्री । मकंटगालवे । मा.क.उ. आ.नि.चा.ग. । रा.नि.व.८. । फेने । कुरिकाफले ।

सन्तानिका । स्त्री । मकंटगालवे । मा.क.उ. आ.नि.चा.ग. । रा.नि.व.८. । फेने । कुरिकाफले ।

सन्तानिका । स्त्री । मकंटगालवे । मा.क.उ. आ.नि.चा.ग. । रा.नि.व.८. । फेने । कुरिकाफले ।

सन्तानिका । स्त्री । मकंटगालवे । मा.क.उ. आ.नि.चा.ग. । रा.नि.व.८. । फेने । कुरिकाफले ।

सन्तानिका । स्त्री । मकंटगालवे । मा.क.उ. आ.नि.चा.ग. । रा.नि.व.८. । फेने । कुरिकाफले ।

सन्तानिका । स्त्री । मकंटगालवे । मा.क.उ. आ.नि.चा.ग. । रा.नि.व.८. । फेने । कुरिकाफले ।

सन्तानिका । स्त्री । मकंटगालवे । मा.क.उ. आ.नि.चा.ग. । रा.नि.व.८. । फेने । कुरिकाफले ।

सन्तानिका । स्त्री । मकंटगालवे । मा.क.उ. आ.नि.चा.ग. । रा.नि.व.८. । फेने । कुरिकाफले ।

सन्तानिका । स्त्री । मकंटगालवे । मा.क.उ. आ.नि.चा.ग. । रा.नि.व.८. । फेने । कुरिकाफले ।

सन्तानिका । स्त्री । मकंटगालवे । मा.क.उ. आ.नि.चा.ग. । रा.नि.व.८. । फेने । कुरिकाफले ।

सन्दानिका । स्त्री । अरिखद्विरे । वि.वि.मि.नि. । रा.नि.व.८. । (नौ) गोशालायाम् । गोशाला ।

सन्दाहः । पुं । सम्यग्दाहे । वाल्मीकिमुखादे । रा.नि.व.२० ।

सन्दोष्यः । पुं । मयूरशिखावे । श.च. ।

सन्दृष्टभोजनम् । स्त्री । सद्योमण्डलभोजने । मा.नि.व.४५. । वि. ।

सन्धानम् । स्त्री । मये । रा.नि.व.१४ । सौरा- वृत्तिकायाम् । प.क.प.प.प. । सुरासवृत्तमये ।

सन्धानम् । स्त्री । मये । रा.नि.व.१४ । सौरा- वृत्तिकायाम् । प.क.प.प.प. । सुरासवृत्तमये ।

सन्धानम् । स्त्री । मये । रा.नि.व.१४ । सौरा- वृत्तिकायाम् । प.क.प.प.प. । सुरासवृत्तमये ।

सन्धानम् । स्त्री । मये । रा.नि.व.१४ । सौरा- वृत्तिकायाम् । प.क.प.प.प. । सुरासवृत्तमये ।

सन्धानम् । स्त्री । मये । रा.नि.व.१४ । सौरा- वृत्तिकायाम् । प.क.प.प.प. । सुरासवृत्तमये ।

सन्धानम् । स्त्री । मये । रा.नि.व.१४ । सौरा- वृत्तिकायाम् । प.क.प.प.प. । सुरासवृत्तमये ।

सन्धानम् । स्त्री । मये । रा.नि.व.१४ । सौरा- वृत्तिकायाम् । प.क.प.प.प. । सुरासवृत्तमये ।

सन्धानम् । स्त्री । मये । रा.नि.व.१४ । सौरा- वृत्तिकायाम् । प.क.प.प.प. । सुरासवृत्तमये ।

सन्धानम् । स्त्री । मये । रा.नि.व.१४ । सौरा- वृत्तिकायाम् । प.क.प.प.प. । सुरासवृत्तमये ।

सन्धानम् । स्त्री । मये । रा.नि.व.१४ । सौरा- वृत्तिकायाम् । प.क.प.प.प. । सुरासवृत्तमये ।

सन्धानम् । स्त्री । मये । रा.नि.व.१४ । सौरा- वृत्तिकायाम् । प.क.प.प.प. । सुरासवृत्तमये ।

सन्धानम् । स्त्री । मये । रा.नि.व.१४ । सौरा- वृत्तिकायाम् । प.क.प.प.प. । सुरासवृत्तमये ।

सन्धानम् । स्त्री । मये । रा.नि.व.१४ । सौरा- वृत्तिकायाम् । प.क.प.प.प. । सुरासवृत्तमये ।

सन्धानम् । स्त्री । मये । रा.नि.व.१४ । सौरा- वृत्तिकायाम् । प.क.प.प.प. । सुरासवृत्तमये ।

सन्धानम् । स्त्री । मये । रा.नि.व.१४ । सौरा- वृत्तिकायाम् । प.क.प.प.प. । सुरासवृत्तमये ।

सन्धानम् । स्त्री । मये । रा.नि.व.१४ । सौरा- वृत्तिकायाम् । प.क.प.प.प. । सुरासवृत्तमये ।

सन्धानम् । स्त्री । मये । रा.नि.व.१४ । सौरा- वृत्तिकायाम् । प.क.प.प.प. । सुरासवृत्तमये ।

सन्धानम् । स्त्री । मये । रा.नि.व.१४ । सौरा- वृत्तिकायाम् । प.क.प.प.प. । सुरासवृत्तमये ।

दन्तमूलेषु २२, कण्ठमणौ १, नासिकायां २, चक्षुषि २, गण्डस्थले २, शङ्खे १, कर्णयोः प्रत्येक १, हस्तसन्धौ २, सुषोः २, शङ्खोपरि २, मस्तके १, शिरःकपालेषु ५। एते च सन्धयोऽष्टधा कोटोद्भवत्वास्तु प्रतर-तुन्नसेवनी काकतुण्डमण्डल शङ्खावर्ताभिधाः। तेषाम् अङ्गुल्यादिषु कोरा कञ्चावङ्गुयादौ उद्गुल्लभाः गुदभगादौ सामुद्रा योवादी प्रतराः शिरःकञ्चादौ तुन्नसेवनी हन्तीरुभयतः वायसतुष्टाः कण्ठहृदयादौ मण्डलाः शीत-ग्रङ्गाटकेषु शङ्खावर्ता इति। सु.श.५.५८।

सन्धिकः (गः)। पुं। स्वनामख्यातसन्निपात-ज्वरविशेषः। तस्य लक्षणम्—“पूर्वैरुपक्रमतः सन्धिं शीघ्रवातवृद्धेद्वान्वितं। श्लेष्मापवल्गुनि-जागरं सन्निपातमिति सन्धिकं वदन्ति॥” अत्र ७ दिनं जीवति। अपिच—“व्यापतिशयिता भवे-च्छुष्यसंयुक्ता सन्धिषु प्रभूतकफता सुखे विगतनिद्रता कासश्च समसन्निपति कीर्तितं भवति लक्ष्यं यत् क्वरे.....सन्धिगः॥” भा.म.१.भ.।

सन्धिका (जा)। स्त्री। त्रिसन्धिपुण्ड्रके। रा.नि.व.१०। मयसन्धाने। श.र.।

सन्धिकुसुमा। स्त्री। त्रिसन्धिपुण्ड्रके। वे.निच.।

सन्धिनालः। पुं। नखीनामगन्धद्रव्यं। रा.नि. व.११। See नखी।

सन्धिनी। स्त्री। उषाकाङ्क्षिण्याम् गवि। या उषणाकान्ता निषादितमेयुना। भ.। अकाल-दुग्धावाम्। से.। [श.च.।

सन्धिबन्धः। पुं। भूमिबन्धके। डू.हे.टी.पी.।

सन्धिबन्धनम्। स्त्री। जायुगिरायाम्। “एव मेव शीरेऽस्मिन् बाहुनः सन्धयः कृताः। जायुभि-र्बहुभिर्बाहुः.....॥” सु.श.५.५८।

सन्धिभङ्गः। पुं। अस्थिभङ्गे। वैद्यकम्।

सन्धिसुप्तभङ्गम्। स्त्री। द्विविधभयरीगात्रस्य सन्धिः। तस्य अस्थिभङ्गोऽपि षड्विधम्। तस्य प्रसार-रक्षाङ्गुलमिदं नावेपयातिरक्तवर्जलं स्यश-सङ्कलनं चोक्तम्। स.नि.१.५५.। See भयम्।

सन्धिबन्धकम्। स्त्री। सन्धिवेदनायाम्। निदा.।

सन्धिसा। स्त्री। सन्धिरायाम्। से.।

सन्धिबन्धो (विधा)। स्त्री। त्रिसन्धिपुण्ड्रके। रा.नि.व.१०।

सन्ध्या। स्त्री। दण्डवद्विरूपे दिवारात्रिसन्धिसमये। पुष्पवचविशेषः। (गोत्राणि।) से.च.।

सन्ध्यापुष्पा (घ्नो)। स्त्री। जातीपुष्पवृक्षे। रा.नि.व.१०।

सन्ध्याभ्रम्। स्त्री। सुवर्णगैरिके। रा.नि.व.१२।

सन्ध्यारागः। पुं। सिन्दूरे। रा.नि.व.१२।

सन्धः (कः)। पुं। पियालवृक्षे। (पेशाभाज।) अम.। वि. (कः)। खर्वे। अम.।

सन्धकटुः। पुं। पियालवृक्षे। (पेशाभाज।) अम.।

सन्धाहमन्त्रिका। स्त्री। विरचकमन्त्रिका-विशेषः। अक.चिरावणकृतनवमशतके।

सन्धिकण्टः। वि. सन्धिकर्षविशेषः। मा.नि.।

सन्निपातः। पुं। सङ्घाते। वैकारिकवातादि-दोषसमुच्चये। स तथोदशविधः। च.। See सन्नि-पातज्वरः।

सन्निपातकलिका। स्त्री। अश्विनीकृतसन्नि-पातचिकित्सायाम्। रुद्रटक्ता चान्या।

सन्निपातज्वरः। पुं। सामान्यवैदोषिकज्वर-विशेषः। तस्य लक्षणम्—“अग्ने दाहः अग्ने शीत-मस्थिसन्धिशिरोरुजा। सासावे कलुषे रक्ते निर्भू-चे चापि लोचने। सखनी सकृजौ कर्णौ कण्ठः शूलै-रिवाहतः। तन्दा मोहः प्रलापश्च कासः श्वासोऽर-चिर्भूतः। परिदग्धा खरस्यशो निह्ना वसताङ्गता प्ररम्। जीवनं रक्तपित्तस्य कफेनीमिश्रितस्य च। शिरसौ लोठनं तृणा निद्राणां हृदि व्यथा। खं दमूतपुरीषाणां विराड्दर्शनमल्पम्। कृशत्वं नाति गात्राणां प्रततं कण्ठकुञ्जम्। कीठानां श्वावरक्तानां मण्डलानाञ्च दर्शनम्। मूकत्वं कीतसां पाकी गुरुलसुदरस्य च। चिरात् पाकश्च दोषाणां सन्निपातज्वराकृतिः॥” मा.नि.। सः १३ विधः सन्धिकादिभेदात्—सन्धिकान्तकण्ठाह्वितविभ्रम-शीताङ्गतन्द्रककण्ठकुञ्जक-कर्णकभुग्नेन रक्तशीवि-प्रलापकनिह्नाकाभिन्नासाः। तेषाञ्च ज्वरानां सन्धोदा यथाक्रम ७।१०।२०।२४।२५।२६।२७। २८।२९।३०।३१।३२।३३।३४।३५।३६।३७।३८।३९।४०।४१।४२।४३।४४।४५।४६।४७।४८।४९।५०।५१।५२।५३।५४।५५।५६।५७।५८।५९।६०।६१।६२।६३।६४।६५।६६।६७।६८।६९।७०।७१।७२।७३।७४।७५।७६।७७।७८।७९।८०।८१।८२।८३।८४।८५।८६।८७।८८।८९।९०।९१।९२।९३।९४।९५।९६।९७।९८।९९।१००। तेषां—एकोल्लङ्घ्यल्लङ्घ्यल्लङ्घ्यमेदेन सम। प्रवृद्धसन्धि-हीनेवीतपित्तकफेय-वर्द्धित। तद्वयथा—वाती-ल्लङ्घः पित्तोल्लङ्घः कफोल्लङ्घ इति विभेदः, वात-पित्तोल्लङ्घः वातश्चोत्प्लवः पित्तश्चोत्प्लवः अथ विभेद इति षट् मूलञ्च एक इति वक्तुं तस्य

प्रवृद्धवाती मध्यपित्तो हीनकफः १। मध्यवातः प्रवृद्धपित्तो हीनकफः २। हीनवातः प्रवृद्धपित्तः मध्यकफः ३। प्रवृद्धवातः हीनपित्तः मध्यकफः ४। मध्यवातः हीनपित्तः प्रवृद्धकफः ५। हीनवाती मध्यपित्तः प्रवृद्धकफ इति षट्—इति त्रयोदश। तेषाञ्च वातील्लङ्घादीनां नामानि यथाक्रमम् १ विस्फारकः, २ आशुकारी, ३ कम्पनः, ४ वधुः (भूः), ५ शीघ्रकारी, ६ भल्लः (फल्गुः), ७ शूट-वाकलः, ८ संभोहकः, ९ पाकलः, १० यावः (संयामः), ११ क्रकचः, १२ कर्कोटकः, १३ (वैदारिकः) (शर्कराख्यो) विद्याख्येति तथोदश-भेदाः। च.। भा.म.१.भ.। तन्नान्तरोक्तनामानि यथा—शीताङ्गः, तन्द्रिकः, चित्तविभ्रमः, कर्णिकः, जिह्वकः, कण्ठकुञ्जकः, रुग्दाहः, रक्तशीवी, सुष-नेवः, प्रलापकः, अभिन्नासः, कण्ठग्रहः, कर्णग्रह-येति। पुनस्तन्नान्तरोक्तनामानि यथा—कुम्भीपाकः, शोणनावः, प्रलापी, अन्तर्दोहः, दण्डपातः, अन्तकः, एणोदाहः, हारिद्रः, अजघोषः, भूतहासः, यन्त्र-पीडः, सन्ध्यासः, संशोषी चेति तथोदश। भा.म. १.भ.। लक्षणादि स्वस्वपर्याये स्यम्।

सन्निपातनाडी। स्त्री। दन्तमूलगतरीगे। लक्षणम्—“दाहज्वर-श्चतनमूर्च्छा न-वक्तृशीघ्राः यस्यां भवन्ति विहितानि च लक्षणाणि॥” मा.नि.।

सन्निपातः (हरः)। पुं। नेपालनिम्बे। छिन्नता। वे.निच.।

सन्निपातपटः। पुं। वैद्यकयन्त्रभेदे।

सन्निपातमृत्युञ्जयरसः। पुं। सन्निपात-ज्वरे रसः। पाठः—“विषं सूतकगन्धौ च पित्तं मल्यवराहयोः। आजमायूरपित्ते च मद्भिषायापि योजयेत्। हरितालञ्च सन्धोषं वानरीवीजसंयुतं। अपामार्गं चित्रमूलं जयपालञ्च कल्कयेत्। एतत् सन्धे समाग्नं अनामूर्खं मह्येत्। माषेण सङ्गो कार्या वाटिका सन्धिज्वरेः.....॥” विष, पात्रा, गन्धक, माह्वर पित्र, मूत्ररपित्र, हांगरपित्र, मायूरपित्र, माह्वरपित्र, शत्रिताग, त्रिकटु, आनाङ्गुवीज, आनाङ्गुल, छिन्नता, मूत्र, अजघोषवीज अथोदक मन्त्राङ्ग। शिना-पात्रे हांगरपित्रा मर्दनं करिष्या, माषकनात्र-अत्रा वटै करिष्ये। भेष.।

सन्निपातसूर्यरसः। पुं। सन्निपातज्वर रसः। पाठः—“रसेन गन्धं विगुणं प्रवृद्धं तत्पादमानं

रवितारहेम। भस्मीकृतं योग्यं मह्येत्तु दिन-चयं वज्ररसेन घर्मे। विषञ्च दत्त्वा कलाप्रमाण-मजादिपित्तेः परिभावयेत्॥” मात्रा २—६.र.। रज १७, गन्धक २७, तांशाङ्ग, कृपाङ्ग, श्वर्णङ्ग अथोदक रसेन मिकि ७, विष रसेन अष्टम भाग, अकञ्छ छिन्नता रसेन माह्वर वटै करिष्ये। रसचि.। अन्यः—“हिङ्गुलं गन्धकं तासं मरिचं पिप्पली विषम्। शुण्ठी कनकवीजञ्च श्लक्ष्णाणां कारिष्ये। विजयापत्रतोयेन विदिनं भावयेत् सुधीः॥” मात्रा २ र.। अनु. परणखण्डः, अर्वाकायः। हिङ्गुल, गन्धक, तांशा, मरिच, पिप्पल, विष, शूठ, कनकशुद्धावीज, अथोदक मन्त्राङ्ग; मिकिरसे ७ दिनं मर्दनं करिष्ये। भेष.।

सन्निरुद्धगुदः। पुं। निरुद्धगुदरीगे। See निरुद्धगुदः।

सन्निदकम्। स्त्री। सिन्दूरे। प.सु.।

सन्ध्यासः। पुं। मुर्च्छावद्रीगविशेषः। लक्षणं यथा—“वाग्देहमनसा चेष्टा आधिप्यातिबला मलाः। सन्नख्यबलं जलुं प्राणायसनमाश्रिताः। स ना सन्ध्यासस्यक्तः काशीभूतो मृतोपमः। प्राये-र्विमुच्यते शीघ्रं सुता सद्यःफलां क्रियाम्॥” मा. नि.। सन्निपातज्वरविशेषः। लक्षणम्—“अतिसरति वमति कूजति गात्राण्यपि चिरं नरः क्षिपति। स शससन्निपाते प्रलपत्य्वाचिमण्डलो भवति॥” भा.म.१.भ.।

सपत्नारिः। पुं। वंशभेदे। देउड़ वीण। “ब्राह्मण्यष्टिः सपत्नारिर्विदुसन्ततिराशुपः।”

सपत्न(त)कृतः। वि. पीडिते। दुःस्थायि-ते। पुं। शराहतमृगादौ। शब्दकल्पः।

सपत्नाकरणम्। स्त्री। अतिपीडने। अति-वेदनायाम्। इला.।

सपत्नाकृतिः। स्त्री। अतिपीडने। से.च.।

सपादमल्यः। पुं। पादविशेष-मल्यविशेषः। तदगुणाः—“सपादमल्यो मेधाकृत् मेदःचयकरश्च सः। वात पित्तकरश्चापि रुचिकृत परतो-मवः॥” वे. निच.।

सपीतकः (तिका)। पुं, स्त्री। राजकीशा-तत्त्वाम्। धूम्रम्। रा. नि. व. ७।

सपुष्पका। स्त्री। तिलवासिनीशाली।

सपूजका । स्त्री । तिलवासिनीशाली । शानि-
धानविशेष । रा. नि. व. १६ ।

सप्तच्छदः । पुं । सप्तपर्णवृक्षे । छातिमः ग्राह ।
रा. नि. व. १२ । सु. सु. १८८५ । लाचादिः । वा. सु.
१५५ । आरग्वधादिः ।

सप्तदलः । पुं । सप्तपर्णवृक्षे । सरथोनामगन्ध-
द्रव्यं । महासुगन्धतैले ।

सप्तदलपुष्पम् । स्त्री । सुन्दरपुष्प । सप्तच्छद-
पुष्पे । रस. र. बाल. चि. ।

सप्तधातुः । पुं । शरीरस्थरसादिधातुषु, रस-
रक्तमांसमदीस्थिमज्जशुक्रेषु । “रसाक्ष्णसमेदो
स्थिमज्जाशुक्रसमाहृत्यः.....” रा. नि. व. २२ ।
खर्षादि सप्तधातुषु । तदयथा “खर्षं” रूप्यच
ताम्रं रक्तं यशदमेव च । सौख्यं लोहं सप्तते-
धातवो गिरिसम्भवाः ॥” ।

सप्तनाडिका । स्त्री । शृङ्गाटकै । वै. निघ. ।

सप्तनामा । स्त्री । आदित्यभक्तायाम् । छ. सु.
छड़िग्री । रा. नि. व. ४ ।

सप्तपत्रः । पुं । सुन्दरपुष्पवृक्षे । सप्तपर्णवृक्षे ।

सप्तप(व)र्णः (पर्णव्यः) । पुं । (Alstonia
scholaris. Syn. Echites scholaris)
खनामख्यातवृक्षे । छातिमः ग्राह । हिं छाति-
यान् । कं एलेलग । मसातवणा । ते ऐडा-
कुल, अरिटाकु । वम्. छातिविष्णु । तत्पथ्यायाः,—
विशाललवक् शारदी विषमच्छदः विद्वः विनदः
विन्याकः सारदः देववृक्षः दलेगन्धिः शिरोरुजा
यङ्गनाशः श्रुतिपर्णः यद्वाशी यङ्गनाशनः गुच्छ-
पुष्पः गुक्षपुष्पः शक्तिपर्णः सुपर्णकः अयुक्च्छदः
अयुग्मच्छदः युग्मपर्णः मुनिच्छदः वृक्षत्वं बहुपर्णः
शालालिपत्रकः मद्गन्धः गन्धिपर्णः । “शालालो-
सदृशपत्रः गजमदगन्धपुष्पः शरादि विकसनशूलः
उच्चैर्बभूवः ।” सु. सु. १८८५ । गुणाः—तिक्तोष्णो
दोषघ्नः विदोषघ्नः व्रण-रक्तक्षमिप्रश । रा. नि.
व. १२ । आसृगुणहरः क्षिप्रघ्नः तुषरः सरः
क्षमिप्रश । भा. । स्त्री । द्राचारसमर्कराष्टत-
मप्लादिकृतमिष्टान्नभेदे । यथा— द्राचादाङ्गम-
खर्जूरमृजिमात्रं स्रक्करं । लाजचूर्णं समभ्याज्यं
सप्तपर्णमुदाहृतम् ॥” श. च. । स्त्री (बां, यौ) ।
लज्जालुकायाम् । गज्जविही । रा. नि. व. ५ ।

सप्तप्रखमापतैलेम् । स्त्री । ताम्रव्याघ्री तैले

मापतैले वा । रस. र. तत्पाठः—“माषकाये बला-
काये राजाया दशमूलजे । यवकोलकुलल्याना
कागमांसमवे पृथक् ॥ प्रस्थे तैलेस्य च प्रस्थं चीरं
दत्त्वा चतुर्गुणम् । राजासगुप्ता सिन्धुल्यशताह्ने-
रख-सुस्तकैः ॥ जीवनीय-बला-व्योषैः पचेदक्ष-
समैभिषक् ॥ इत्यादिः ।” तिमटैतज्ज ॥ ४ अ.
कांथार्थं माषकनाम् ॥ २ अ. जल १७ अ. तैल ८ अ.
/ ४ अ. । चूड़णा ॥ २ अ. जल १७ अ. तैल ८ अ. ।
त्रात्रा ॥ २ अ. जल १७ अ. तैल ८ अ. । तम-
भूत ॥ २ अ. जल १७ अ. तैल ८ अ. । यव, कूज-
कुष्ठं च कूलथं मिलित ॥ २ अ. जल १७ अ. तैल
८ अ. । छांगमांस ॥ २ अ. जल १७ अ. तैल
८ अ. । छू १७ अ. । कथार्थं त्रात्रा आनकूशी-
वीज, मैकव, तुलका, एरुगुमूल, मूत्रा,
जीवनीयगण, चूड़णा, जिक्कटू ॥ २ ८ ० ० ० ।

सप्तभद्रः । पुं । शिरोपवृक्षे । श. च. ।

सप्तमुष्टिकयूषः । पुं । यूषविशेषे । स पञ्च-
मुष्टिकधान्यशुण्ठीनामैकैकमुष्टि-गृह्योलाष्टगुणतोये
पक्वः । “यवकोलकुलल्या च मुद्रामलकशुण्ठकैः ।
धन्याकविशसंयुक्तैर्युषः स्यात् सप्तमुष्टिकः ॥” सः ।
सप्तरक्तम् । स्त्री । शरीरस्य वक्षिस्थे रक्तवर्णे
सप्तविधावयवे । यथा—अपाङ्गजिह्वोष्ठनखकरतल-
तालुपादतलेषु । सासुद्रकम् ।

सप्तला (लिका) । स्त्री । (Acacia con-
cinna.) आरग्वरीटाकरञ्जे । वन श्रौठा । वै.
चिकथ, गोयु । वम्. सिकाकाड । दा. चिके-
कड । कुहोभेदे । मनमाविशेष । सु. सु. १८८५ ।
नवमल्लिकायाम् । वासल्या । जेठेति । रा. नि.
व. १० । भा. । चम्पैकषायाम् । टाम्रकशा,
वेष्टेकाल । च. सु. २४ अ. । च. द. गुल्लि. ।
(लिका) । सु. चि. १८८५ ।

सप्तविंशतिकगुग्गुलुः । पुं । भगन्दरे पक्व-
गुग्गुलुविशेषे । “विकटु विफला मुक्ताविडङ्गा-
सप्तविचकम् । शब्देला पिप्पलीमूलं हनुषा सुर-
दार च । तुम्बुलैरुत्करं चयं विशाला रजनी-
हयम् । विडसोवञ्चले चारी सैन्धव गजपिप्पली ।
यावन्त्येतानि चूर्णानि तावद्दिग्गुग्गुगुलु ॥” जिक्कणा,
जिक्कटू, मूत्रा, विडङ्ग, तुलका, छिन्नामूल, मूत्रा,
एलादि, पिप्पली, हनुषक, देवनाग, शंते, छेला, टे. त्राशान्धनाम् मूल, हरिद्रा,

मैकवृजिजा, विटलवण, मृच्छन वण, यवकाड,
माचिकार, मैकव, गजपिप्पली, अटोटाक
१ तो. शुद्ध गुग्गुलु ८४ तो. । १ तोणा
परिमाणं वटी करिदेव । अशुभान जल ।
सा. कौ. भेष. ।

सप्तशिरा । स्त्री । नागवल्लीलतायाम् । पांण-
गोह । रा. नि. व. ११ ।

सप्ताङ्गगुग्गुलुः । पुं । नाडीत्रये औषधम् ।
विफला शुण्ठी पिप्पली मरिचम् एषां प्रति ४ तो.
शुद्धगुग्गुलुः २४ तो. घृतेन पिष्टा यथासम्भवं
भक्षणीयम् । सा. कौ. ।

सप्तामृतलोहम् । स्त्री । नेत्ररोगे औषधम् ।
विफला यष्टिमधु प्र. समभागः सर्वचूर्णसंमं लोहं
माषमाना वटी घृतमधुर्भां भोक्तव्या । सा. कौ. ।

सप्तार्चिः । पुं । चितकवृक्षे । छिन्ना ग्राह ।
अयो. अम. ।

सप्ताश्वः । पुं । अर्कवृक्षे । आरुन्त ग्राह ।
अम. । श्वेतरोहीतकवृक्षे । “श्वेत त्रोटो ग्राह ।
रा. नि. व. ८ । सूर्ये ।

सप्ताह्नः (ह्ना) । पुं, स्त्री । सप्तपर्णवृक्षे । भेष.
कुष्ठ. चि. महाभक्षायकगुह । वा. चि. १२ अ. । वै.
निघ. सर्व्वज्ज. चि. कुलल्यायघृते । सु. चि. २५५ ।

सप्तिः । पुं । अश्वे । अम. ।

सफरः । पुं । प्रोक्षीमख्ये । अ. टी. भ. ।

सफरी । स्त्री । प्रोक्षीमख्ये । श्रुंति ग्राह । भा. ।

समम् । स्त्री । पुष्पे । वै. निघ. । पुं । हस्ते ।

समकश्चवणः । पुं । शालविशेषे । वै. निघ. ।

समकत् । पुं । कफे । वै. निघ. ।

समकोलः । पुं । सर्पे । तिका ।

समकायः । पुं । अष्टमांसावश्लिष्टकाये । सम-
आष्टांशको मतः ।” रा. नि. व. २० ।

समगन्धिकम् । स्त्री । उशीरे । वेणीत्र मूल ।
रा. नि. व. १२ । २३ ।

समङ्गा । स्त्री । मल्लिकायां । रा. नि. व. ६१२३ ।
लज्जालुकायाम् । रा. नि. व. ५१२३ । भा. म. ४५.
बालातिसारे । “समङ्गावातकौलीप्रसारिवाभिः ।”
सु. सु. २८ अ. प्रियङ्गादिः । सु. चि. २ अ. । च. सु.
४ अ. सत्वानीये । वराहकालायां । वराहकालां ।
च. सु. ४ अ. । च. द. अ. सा. चि. प्रतिपत्त्यादिः ।

बालके । बांणा । सा. कौ. व. ह्रीविरादौ । बलायां ।
वै. निघ. २ भ. संयहणी. चि. कुटजावलिह ।

समङ्गिका । स्त्री । लज्जालुकायाम् । चि. क्र.
क. गभाधिकारे ।

समठः । पुं, स्त्री । श्रमठाख्यशकभेदे । छिन्ना-
भाक ।

समष्टः । पुं । फलशकविशेषे, वृक्षपात्रे ।

समत्र(वित्त)यम् (वयौ) । स्त्री, स्त्री । हरी-
तकीनागरगुडानां समभागे । रा. नि. म. २२ ।

समदोषत्रयम् । स्त्री । वा. छिन्ना कफ साय-
भावे । “वातपित्तकफाश्च समतां हानि नित्यशः ।
विदोषसममित्येतत्.....” रा. नि. व. २२ ।

समन्तपतिः । पुं । शोभाजनवृक्षे । रस. र. बाल.
चि. नागार्जुनचूर्णे ।

समन्तदुग्धः । स्त्री । लुङ्गीवृक्षे । तैकांटा-
मनसा । प. सु. । रा. नि. व. ८ । [निघ. ।

समन्वितकारो (रन्) । पुं । आसृवृक्षे । वै.

समप्रकृतिः । वि. । समधातुप्रकृतौ । तल्लक्षणं
यथा—“सन्निधयवर्णोऽतिसदीप्तगान्धो गन्धरीवीरो-
ऽतिविदोषरोमा । रामाप्रियो भारसद्योऽतिनिद्रः
भोगेन युक्तः समताप्रकृत्या ॥” अवि. ५ अ. ।

समयोनिः । पुं । कफे । वै. निघ. ।

समलम् । स्त्री । विष्टायाम् । श. र. । वि ।
मल्लिने । पुं । रजतताम्रचतुर्लोकेषु । च. सु. १५ ।

समवर्णजा । स्त्री । कुडुमशाली । रा. नि. व.
१६ । See कुडुमशालिः ।

सम(मा)वायः । पुं । अष्टयम्भावे । “सम-
वायोऽष्टयम्भावाः ।” च. सु. १ अ. । मा. नि. ।

समशनम् । स्त्री । हिताहित-द्रव्यसमुद्धानाम-
पथ्याभोजने । “हिताहितोपसंयुक्तमन्नं सम ।
खृतम् ।” सु. सु. ४६ अ. ।

समशर्करचूर्णम् । स्त्री । यङ्गनादी, कांसाधि-
कारे च चूर्णम् । जवण, जात्रकण, पिप्पली
अटोटाक २ तो. मरिच ४ तो. कुष्ठ ४ अ.
मर्कटूर्णमग्नौ छिनि । सा. कौ. । “शुण्ठीकषा-
मरिचनागदलातुगैलं चूर्णोक्तं क्रमविवर्द्धितमूर्धम-
न्नात् । खादिदिदं सम्पितं गुदजाग्रिमाम्नाकांसा-
वृषिचसकण्डहृदामयेषु ॥” रस. र. अजी. चि. ।
च. सु. अर्थिः ।

शमदेष्टव्यातचुप-
विशेषे। हिं कज्जुआ। तत्पण्यायाः,—भखीरः
नद्यासः आसगन्धकः कीकायः कण्टकिफलः
उपदेशः। गुणाः—कटुगुणः रुच्यः सुखशोधनः
कफवातप्रशमनः दीपनः दाहकृत्। रा.नि.व.४।
अपामार्गे। वै. निघ.

समष्टि(ष्टौ)ला। स्त्री। कटुगुणः। नद्यासः।
वै. निघ.। गच्छीरे। अम.। शमठनामशाक-
विशेषे। उल्लिख्यमाणः। सर्वानन्दः।

समांशा। स्त्री। जलबलायाम्। कृष्णवर्णः।
वै. निघ.

समानवायुः। पुं। तन्नामक-देह्यवायौ।
अमानवायुः। तस्य स्थानं पचमानाहाराशयः।
तस्य गुणः—“सामपक्ताशयवरः समानी वज्र-
सङ्गतः। सोऽन्नं पचति तज्जाय विशिष्टान् विवि-
नक्ति हि। गुणाप्रसङ्गातीसारप्रवृत्तीन् कुरुते
गदान्।” सु. नि. १ अ.

समालम्बः (म्बौ)। पुं। सुगन्धरोषिष्ठये।
कृष्णः। रा. नि. व. ८।

समालम्बः। पुं। कुङ्कुमादिलिपने। पाम.

समालम्बनम्। स्त्री। कषाये। कुङ्कुमादि-
विलिपने। त्रिका.

समासवान्। पुं। तुल्यवत्। श. च.

समाज्ञा। स्त्री। गोजिह्वायां। गोजिह्वा शोकः।
श. च.

समितः (ता)। पुं, स्त्री। गोधूमचूर्णे। मग्नतां।
यथा—“गोधूमा धवला धीताः कुटिताः शोषिता-
जतः। शोषिता यन्निष्पिष्टाश्लिताः समिताः
अताः।” भा.। इ. च.

समिदुसमः। पुं। पलाशवृक्षे। वै. निघ.

समौचकः। पुं। मेघुने। शब्दकल्पः।

समौचौ। स्त्री। शोधने।

समौच्छदा। स्त्री। वराहक्रान्तायाम्।

समौदः। पुं। गोधूमचूर्णे। मग्नतां। शब्दकल्पः।

समौनिका। स्त्री। प्रतिवर्षप्रसवायाम् गवि।
वह्मवृत्तिर्गो गौरे। श. र.

समौरः। पुं। शमीवृक्षे। रा. नि. व. ८।

समौरणः। पुं। मरुवकवृक्षे। शकं तुलनी।
रा. नि. व. १०। वायौ।

समौरणा। स्त्री। गर्भाशयस्थित-नाडीविशेषे।
“प्रधानभूता मदनातपचे समौरणा नाम विशिष-
नाडी। तस्या मुखे यत् पतितन्तु वीर्यं तन्निष्फलं
स्यादिति चन्द्रमौलिः।”

समौरसारः। पुं। विल्ववृक्षे। रा. नि. व. ११।

समुच्चयः। पुं। इदं चेदं चेति समुच्चयः। यथा
—मांसवर्गे एणहरिणलावतिरिशारङ्गाः प्रधान-
मिति।

समुत्क्रोशः। पुं। कुररीपक्षिणि। श. र.

समुत्क्रिष्टः। चि। स्वस्थानात् चलिते, वडि-
नीति। वा. चि. १ अ. अरण्यः।

समुत्थानम्। स्त्री। व्याधिनिर्णये। मे.

समुद्रः। पुं। समुद्रे। हारा।

समुद्गरणम्। स्त्री। वमने। वै. निघ.

समुद्रकफः। पुं। समुद्रफेने। त्रिका.

समुद्रकान्ता। स्त्री। स्यूकायाम्। पिङ्गि।
रा. नि. व. १२।

समुद्रग्रहम्। स्त्री। जलग्रहम्। फोशं
त्रात्र वर। त्रिका.

समुद्रजम्। स्त्री। समुद्रजवणे। र. चि.

समुद्रजलम्। स्त्री। सागरसलिले। तदगुणाः,—
लवणं सणं विस्वं वैवर्ण्यं दीपजनकं रत्नामयकरं
दाहार्तिपित्तकृत्। अपि च—“सामुद्रसुदकं चारं
सर्वदोषप्रकोपणम्।

समुद्रनवनौतम्। स्त्री। अमृते।

समुद्रपुष्पम्। स्त्री। कपिलपुष्पे। गुणाः—
तुगरं मधुरं शीतलं रक्तदोषघ्नं कफघ्नं पित्तघ्नं
कामलाहरं गर्भिणीकष्टहरम्। वै. निघ.

समुद्रफल(क)म्। स्त्री। (Argyria spe-
ciosa.) स्वनामव्यातवृक्षफले, कपिलफले।
दाक्षिणात्य समुद्रकापता इति ज्ञातम् हिं कइय
फलं, समुद्रकापत्। वम्, समुन्द्रशोकः। तं
सामुन्द्रपालः। वै. निघ. २ अ. वा. व्या. चि. लिपस्तेदे।
तदुक्तं—“समुद्रनाम प्रथमं पश्चात् फलमुदाहरत्।
समुद्रफलमित्यादि नाम वाच्यं भिषग्वरैः।”
गुणाः—“फलं समुद्रस्य कटूष्णकारि वातापहं
मूलनिरोधकारि। त्रिदोषदावा नलदोषहार वफा-

मयधानिविरोधकारि॥” पत्रप्रदेशः चर्म्भरोग-
हरः। मूलं वातहरं जगुदौर्बल्ये च हितम्।
कश्चित्। कटूष्णं वातघ्नं लूतापसारकं त्रिदोषघ्नं
कफरोगघ्नं भान्तिनाशकम्। भा.। “समुद्रस्य
फलचोष्णं तित्तचैव त्रिदोषघ्नम्। वातघ्नं भूत-
वाधाघ्नं कफं भान्ति शिरोरुजम्। दीपं दावा-
नलाख्यं नाशयेदिति कौर्त्तितम्। जलेन घृष्ट-
पीतञ्च कृमिनाशकरं परम्॥” वै. निघ.

समुद्रफेणः (नः)। पुं, स्त्री। घनोभूत-साम-
रोत्यफेनपञ्चे। मधुच्छत्र फेना। गुर्ज. समुद्रफेणः।
तत्पण्यायाः,—फेनं फेनः फेनकः अश्विकफः सिन्धु-
कफः अश्वजः अश्वजफलः डिण्डिवः डिण्डिरः
डिण्डिरः समुद्रकफः जलहासः उदधिमलः श्वेत-
धामा लवणोदधिसम्भवम् समुद्रफेणं वाङ्मिफेनं
पयोधिजं सुफेनं अश्विडिण्डिरः सामुद्रम्। गुणाः—
शीतलं कषायं नेत्ररोगघ्नं कफकण्ठरोगहरं रुच्यं
कर्णरोगघ्नम्। रा. नि. व. ६। “अश्विफेणो रुचिकरो
लेखनस्तुवरो लघुः। चतुर्थः शीतलश्च पट-
लादिहाराहरः। सरथ विषदोषघ्नः कर्णशूलहरः
परः। कफञ्च कण्ठरोगश्च पित्तञ्चैव विनाशयेत्॥”
वै. निघ.

समुद्रमण्डूकी। स्त्री। जलशकती। शिबूकः।
सु. चि. १ अ.

समुद्रलवणम्। स्त्री। समुद्रलवणे। कुरकृत्
जलम्। भा.। See सामुद्रम्।

समुद्रशोषः। पुं। हिज्जलवृक्षे। हिज्जलशोषः।
भेष. वाजो.। शीत. र. उ. कैशरपाके। गुणाः—
“समुद्रशोषः सम्प्रोक्तो वातघ्नो याहको मतः।
अतिपित्तकरश्चैव कफकृत् मतो बुधैः॥” वै. निघ.

समुद्रा। स्त्री। शमीवृक्षे। गौरे शोषः। शक्याम्।
गौ.। रा. नि. व. ८।

समुद्रान्तम्। स्त्री। जातोफले। जात्रकम्।
श. च.। पुं। दुरालभायाम्। रा. नि. व. ४। जातो-
फलवृक्षे। श. र.। स्त्री (ता)। दुरालभायाम्।
अम.। स्यूकायाम्। पिङ्गि। मे.। कापति।
कापीम् शोषः। रा. नि. व. ४। भेष. शिरीरो. चि.
वह्मकृष्णिनीते।

समुद्रारः। पुं। तिमिङ्गलमीने। तिमि शोषः।
कुम्भीरे। मे.

समुन्न(न)म्। स्त्री। आर्द्रतायाम्। अम.

समूरः (रः)। पुं। मृगमेदे, सम्वरमृगे। इ.
च.। अम.

समूहः। त्रि। सान्निपातिके। रा. नि. व. २०।

समूहगन्धम्। स्त्री। गन्धराजि। शोणिनी।
रा. नि. व. १२।

समूहनी। स्त्री। सम्भोजन्याम्। शोणि। इ. च.

समूहचारः। पुं। सर्वचारः, मलशोधकचार-
द्रव्यं। गावान्। वै. निघ.

समोदकम्। स्त्री। अर्द्धजलघोले। अम.

सम्पत्। स्त्री। वृद्धिनामोषधे।

सम्पत्तिः। स्त्री। वृद्धौ।

सम्पदाह्व। स्त्री। वृद्धौ। प. मु.

सम्पाकः। पुं। चारग्वधवृक्षे। मोन्नाग शोषः।
प. मु.। च. द. अ. चि. वृद्धपञ्चगव्यवृत्ते।

सम्पावः। पुं, स्त्री। रोटिकाभेदे। हिं पिराक्।
तन्निष्पिष्टविधिः यथा—पपेयः साम्य-समिता-
निष्पिष्टा वृत्तभञ्जिताः। कुटिताश्लिताः शुद्ध-
शकरातिविमर्दिताः॥ तत्र चूर्णं चिपेदेलाखवन्न-
मरिचानि च। नारिकेलं सकपूरश्चारीजा-
न्यनेकशः॥ वृत्ताक्तसमितापुष्टरोटिका रचिता
ततः। तस्यान्तःपूरणं तस्य कुण्यामुद्रां वृद्धौ सुधीः॥
सर्वेषु प्रचुरे तानु स पचेन्निपुणो जनः। प्रका-
रज्ञैः प्रकारोऽयं सम्पाव इति कीर्त्तितः॥”

सम्पुटः। पुं। कुर्वकवृक्षे। वृक्ष शोणि। शब्द-
कल्पः।

सम्पुटाङ्गम्। स्त्री। भव्यफले। जगतां। प. मु.

सम्पुटः। पुं। कुर्वकवृक्षे।

सम्पयोगः। पुं। मेघुने। त्रिका.। भा. उ.
वाजो.। “वैद्यस्त्रीसम्पयोगश्च।”

सम्पसक्तः। त्रि। सक्तः। सु. नि. ७ अ.

सम्पासिः। स्त्री। रोगस्य सन्निकटकारके।
मा. नि.। विशदमेव व्याधिजन्येति। वा.। दीवे-
तिकर्त्तव्यतोपलक्षितव्याधिमन्त्रि। कृष्णविभि-
रुशैर्ग्राह्येण उदश्लि। वि. र.। “यथा-दुष्टं
दोषेण यथा चातुर्विधं सताः उत्पत्तिरामयसासी
संप्राप्तिर्जातिरागतिः॥” मा पञ्चनि.

सम्फालः। पुं। मेघे। इ. च.

सम्भ(र)म् । स्त्री । जले । जटा । अम ।

सम्भरः । पुं । जगमेदे । अश्व । सम्यविशेषे ।

मे । स्त्री (रौ) । शतावर्ष्याम् । अतृणी । श.र. ।
मण्डकपर्णाम् । शूङ्गुङ्गि । अम ।

सम्भलम् । स्त्री । जले । श.र. ।

सम्बाधः (धनम्) । पुं । स्त्री । भगे । मे ।

सम्बिदा । स्त्री । विजयायाम् । शक्ति ।

सम्बिदामञ्जरी । स्त्री । गञ्जिकायाम् । गौर्जा ।

गुणाः, —“सम्बिदामञ्जरी चीया मादिनी हर्षिणी
तथा । आस्यो तर्षिणी बल्या मन्थोदोपनी च
सा ॥ निद्रासञ्जननी गर्भपातिनी च विकासिनी ।
वेदनात्पहरणी चोया च सदकारिणी ॥”

सम्भरोद्भवम् । स्त्री । गाढलवणे । आशुत्र
नवण । रा.नि.व.६ ।

सम्भवः । पुं । उत्पत्तिकारणे । सम्भवो नाम
यो यतः सम्भवति स तस्य सम्भवः । यथा—“वज्र-
धातवो गर्भस्य व्याघरहितं, हितमारीग्यस्य इति ।”
च.वि.८५ ।

सम्भयः । पुं । कपिलवृत्ते । कट्टरपुत्रेण गौर्जा ।
श.च. ।

सम्भारम् । स्त्री । लवणविशेषे । आशुत्र नवण ।
वे.नि.च. । पुं । तद्वीर्याखिलद्रव्यसमुदाये ।
उपादानमण्डि । च.स.१५५ ।

सम्भिनः । वि । सम्यग्भेदविशेषे । निद्रा ।

सम्भार्जकः (नी) । पुं । स्त्री । मार्ज्याम् ।
आङ्गन, सौंठे । श.र. । अम ।

सम्भार्जनम् । वि । शोधने । र.मा. ।

सम्भलितद्रुमः । पुं । रक्तपुनर्नवायाम् ।
रा.नि.व.५ ।

सम्भूदपिटि(ड)का । स्त्री । शूकरीगमेदे ।
“पाणिभ्यां भृशसंभूदे संभूदपिटिका भवेत् ।”
स.नि.१४५ ।

सम्भूच्छनम् । स्त्री । मृच्छायाम् । मिश्रणे ।

सम्भोद्धकः । पुं । प्रवृत्तमध्यकोनवातादिज-
सन्निपातज्वरे । लक्षणं—“प्रलापायाससम्भोद्धकस्य-
सूक्ष्मरतिभसाः । एकपक्षाभिवाताय तवाप्येते
विशेषतः । एष सम्भोद्धको नाम्ना सन्निपातः
सुदाहृतः ॥” भा.म.१म.व.चि. ।

सम्यक्संहितः । वि । सम्यक्शोधिते ।
म.भ. ।

सम्यक्चारः । पुं । टङ्गणचारः । मोहांग ।
र.सा.सं. ।

सम्यग्दग्धम् । स्त्री । अग्निदाहविशेषे । दाह-
प्रयोजने यथायोग्यदाहे । सु.स. ।

सरम् (स्) । स्त्री । मसि । रा.नि.व.१७ ।

जले । विका. । सरोवरे । लक्षणं—“नद्याः शैल-
वराक्षाभौ यव संस्तुत्य तिष्ठति । तत्सरः... ॥”
भा. । पुं । मद्रापिच्छीतरौ । रा.नि.व.६ । वि ।
दध्यभागे । दैत्यत्रयं भांश । “दध्नूपरि यो
भागे घनः सौह-समन्वितः । स लोके सर-
इत्युक्ती दधौ मण्डस्तु मस्त्विति ॥” गुणाः—सरः
खादुर्गुरुं हृष्यो वातवृद्धिप्रनाशनः । साक्षी वक्ति
प्रशमनः पित्तश्लेष्मविषहृन् । र.मा. । र.सा.सं. ।
सारकद्रव्ये । यथा—“पिप्पली मधुरा हृष्या कटुका
दीपनी सरा ॥” राज. ।

सरःकाकः । पुं । ईसे । विका. । स्त्री (की) ।
ईस्याम् । श.र. ।

सरकः । पुं । स्त्री । मयसामान्ये । रा.नि.व.२४ ।
ऋक्सरोवरे । श.र. । शीघ्री । शीघ्रपाने । मे ।
जन्मनि । विका. ।

सरघा । स्त्री । मधुमक्षिकायां । मोहाङ्गि । अम ।

सरङ्गः । पुं । पक्षिणि । उषा ।

सरजम् । स्त्री । वैद्यकीनष्टते । नवनीते । ननि ।
हारा । र.सा.सं. ।

सरजाः (स) (स्त्रा) । स्त्री । ऋतुमत्यां स्त्रियाम् ।
विका. ।

सरटः (ट) । पुं । मधुमक्षिकायाम् । मोहाङ्गि ।
ककलासे । गिर्गिठि । अम । अ.टी. ।

सरटुः । पुं । ककलासे । गिर्गिठि । उषा ।

सरणम् । स्त्री । माधवीमये । वे.नि.च. । लोह-
मले । शूङ्गु । इ.च. । स्त्री (या) । प्रसारणायाम् ।
गङ्गाङ्गुलिश । रा.नि.व.५५ । विहतायाम् ।
तेउड्डी । श.मा. । सु.स.३६५ । श्वेतविहति ।
सर्पजीवत्याम् । वे.नि.च. ।

सरणिः (यी) । स्त्री । प्रसारणायाम् । गङ्गाङ्गु-
लिश । रा.नि.व.५५ । वा.व्य.१.चि.मध्यमनारायण
तैत्ति. । च.द.माषतै. ।

सरण्डः । पुं । ककलासे । गिर्गिठि । मे ।
कासुके । पक्षिणि । श.र. ।

सरण्डुः । पुं । जले । वायो । मेघे । श.र. ।
अश्वी । वसन्ते । उषा ।

सरतिः । पुं । शरवो, वज्रमुष्टिहस्ते । रा.नि.व.१८ ।

सरपात्रिका । स्त्री । पत्रपत्रे । श.र. ।

सरमा । स्त्री । कुक्षुर्थां । मे ।

सरयूः । स्त्री । नदीविशेषे । सा चायोध्यायां
प्रसिद्धा । तज्जलगुणाः—खादु बल-पुष्टिकरश्च ।
रा.नि.व.२४ ।

सरलः । पुं । (Pinus longifolia.) तन्ना-
मकद्रुमे । वा.स.१५५. । र.मा. । मद्रज गौर्जा,
प्रेमशोभ, वनेषु । हि चिरका पेक्ष, सरल, धूप-
सरल । सं वम्. सुखेष्वाङ्ग । तै सरलदेवदारी ।
दा. चिर. तत्पण्यायाः,—पीतदार पीतद्रुः पूति-
काष्ठं भद्रसारः मनोज्ञः धूपद्रुश्चः पीतः क्षिण-
दारुः । गुणाः—कटुतिक्तोष्णः वातश्लेष्मलक्ष्म-
कण्डूघ्नश्चः कीटघ्नश्च । रा.नि.व.१२ । च.द.
वा.व्य.चि. रासादिः । “सरले सेलवालुकम् ।”
चीरमीरडे । कौत्तकत्रा । प.सु. ।

सरलद्वयम् । स्त्री । सुगन्धवणे । व.नि.च. ।

सरलद्रवः । पुं । धूपविशेषे । मद्रजधूप ।
सरलनिर्यासः । सरलद्रवसारः । तार्जिण् ठेन ।
अम ।

सरला । स्त्री । चिपुटायाम् । अम । विहता-
याम् । तेउड्डी । च.द. । सु.स.३६५. कफप्रमने ।
सु.चि.१४१०५. । शूलविहति । श्वेत तेउड्डी ।
सु.चि.२५५. । कपिलद्राचायाम् । कण्ठतुल्लयाम् ।
वे.नि.च. ।

सरलाङ्गः । पुं । शीवेष्टे । तार्जिन् । मद्रज-
आणे । रा.नि.व.१२ ।

सरसम् । स्त्री । मसि । काष्ठाग्रवृत्ति । वे.नि.च. ।
सरोवरे । श.र. । स्त्री (सा) । शूलविहति । अ.
टी.रा. ।

सरसम्पतम् । स्त्री । बचीवृत्ते । तेउड्डी ।
गिर्गु. । अ.च. ।

सरसिका । स्त्री । हिङ्गुपत्रायाम् । श.च. ।

सरसिजम् । । कसरी । रा.नि.व.१० ।

सरसी । स्त्री । तुम्बरपत्रिकायाम् । वा.स.१५५.
अ. सुरसादिः । “अवकसरसिभागोऽकासुकाकाक-
माचो ॥” सरोवरे । अम ।

सरसौकः । पुं । सारसपक्षिणि । गात्रम आशौ ।
श.र. ।

सरसौहम् । स्त्री । पत्रे । अम ।

सरस्वती । स्त्री । भारतीयनदीविशेषे । तज्जल-
गुणाः—खादु रुच्य दीपनं लघु देहकान्तिजनकं
सर्वरोगघ्नं पवित्रञ्च । रा.नि.व.१४ । गवि ।
मे । ज्योतिष्मतीलतायाम् । गताङ्गुली । रा.
नि.व.३ । ब्रह्मीचुपे । अश्वी भांश । रा.नि.व.५ ।
सोमलतायाम् । श.च. । गाभ्याम् ।

सरा । स्त्री । प्रसारणायाम् । गङ्गाङ्गुलिश ।
रा.नि.व.५५ । मद.व.१ । विद्यायां । तेउड्डी । मय-
विशेषे । वे.नि.च. । निर्भरे । अ. हिङ्गुपत्रे ।

सरावः । पुं । शरावमाने । एक मेत्र । अ.
हिङ्गुपत्रे ।

सरिका । स्त्री । हिङ्गुपत्रायाम् । श.च. ।

सरित्पतिकफः । पुं । समुद्रफेने । मृश्लफेन ।
भा.म.४म.ने.री.चि.नयनशीलाङ्गने । “सरित्पतिकफः
सिता ॥”

सरिलम् । स्त्री । जले । अ.टी.म. ।

सरिषपः । पुं । सपपत्रे । विका. ।

सरोरुपः । पुं । सर्पादी । विका. । कण्ठसर्पे ।
सु.चि.२४५. ।

सरोजम् । स्त्री । पत्रे । इ.च. ।

सरोजम्भ (न) । स्त्री । पत्रे । इ.च. ।

सरोजिनौ । स्त्री । कर्माख्ये । अ.टी.म. ।
आङ्गु. पत्र । मे ।

सरोक्षवः । पुं । वक्षपक्षिणि । सारसपक्षिणि ।
श.र. ।

सरोक्षतम् । स्त्री । सरोवरजले । वे.नि.च. ।

सरोरुट् । स्त्री । पत्रे । इ.च. ।

सरोरुहम् । स्त्री । पत्रे । प.सु. । रक्तपत्रे ।
वे.नि.च. । स्त्री (हा) । पत्रिण्याम् । वे.नि.च. ।

सरोवरः । पुं । सरसि । शूङ्गु । तत्पण्यायाः,
—पत्राकरः कासारः सरसः सरसी सरं सरः
सरजं सरोजिनौ । तज्जलगुणाः—“सारसं लघु
हृष्यं रुच्यं खादु कषायघ्नम् ॥”

सर्कः। पुं। मनसि। उषा।

सर्गः। पुं। आत्यन्तिकदुःखनिवृत्तिरूपे सुखे।
“सर्गापवर्गयोर्द्वारं....”। मा.नि.। नि.सरणे,
व्यर्गि।

सर्जः। पुं। शालनिर्वासे। धूना। च.द.ज्व.
चि.अपराजिताधूने। “पुरध्यामवचासर्जं।” शाल-
ह्वे। सर्जरक इति भाषा। शलकोह्वे। वै.
निघ। पीतशाले। पेशाशाल। श.र।

सर्जकः। पुं। सर्जह्वे। शाल गौह। जटा।
असनह्वे। वै.निघ.। सर्जरसे। धूना। रस.र.
बाल.चि.। पीतशाले। पेशाशाल। अम.।

सर्जगन्धा। स्त्री। राजाध्याम्। र.मा.।

सर्जनामा (न)। पुं। सर्जतरौ। सु.चि.१७.।

सर्जनिर्यासकः। पुं। शालनिर्यासे। धूना।

सर्जमणिः। पुं। शाललौवेष्टे। मोष्ठम.
विका.।

सर्जरसः। पुं। राले। धूना। रा.नि.व.१२.
स.स.१८७. एलादिः। See रालः। सर्जह्वे।
धूनां गौह। रा.नि.व.२.। र.मा.।। भा.४७.
देवतीप्रतिषेधचि.। “कुष्ठे सर्जरसे तथा।”

सर्जशालः। पुं। शालह्वे। र.मा.।

सर्जाख्यः (ह्वः)। पुं। सर्जरसे। धूना।
भेष. चूद्ररोचि.। भा.म.४७.।

सर्जिः (क्षारः)। स्त्री, पुं। खर्जिकाक्षारि।
गार्जिगौ। र.मा.। See खर्जिःक्षारः।

सर्जिका (क्षारः)। स्त्री, पुं। खर्जिःक्षारि।
गार्जिगौ। र.मा.।

सर्जी। स्त्री। खर्जिःक्षारि। गार्जिगौ। प.सु.।

सर्ज्यः। पुं। सर्जरसे। धूना। र.मा.।

सर्पः। पुं। प्रसिद्धसरीसृपे। नां। सर्पो
द्विविधः—द्विष्यो भौमश्चेति। तत्र द्विष्याः सर्पाः
दृष्टिनिःश्वसविषा इति। भौमा दंष्ट्राविषाः।
“ये तु दंष्ट्राविषा भौमा ये दंष्ट्रन्ति च मातृषान्।
तेषां संख्यां प्रवक्ष्यामि यथावदनुपूर्वशः। अशोति-
क्षेप सर्पाणां भिद्यते पञ्चधा तु सा। दर्वीकरा
मच्छिनी राजिमन्तस्तथैव च। निर्विषा वैकर-
क्षाश्च विविधास्ते पुनः स्युः। दर्वीकरा मच्छ-
शिनी राजिमन्तश्च पन्नगाः। तेषु दर्वीकराः ज्ञेया

विंशतिः षट् च पन्नगाः। द्वाविंशतिर्मच्छिनी राजि-
मन्तस्तथा दश। वैकरक्षीहवाः सम चिचामच्छलि-
राजिलाः॥” एषु मदानेवजिह्वास्थिरसः पुमांसः,
सूक्ष्मेतजिह्वास्थिरसः स्त्रियः, उभयलक्षणमन्द-
विषा अक्रोधा नपुंसका इति। सु.कल्प.४७.। एषां
लक्षणानि स्वस्वपर्याये स्रग्याणि। तद्गुणाः—
अशोवातदोषहरः क्षमिदूषोविषहरः चक्षुष्यः पाके
मधुरः मेधाप्रजननय। “दर्वीकरा दीपकाश्च
तेषूक्ताः कटुपाकिनः। मधुराश्चातिचक्षुष्याः सृष्ट-
विष्णुवमावताः॥” सु.स.४६७.। तद्विषगुणाः—
“विशेषादुचकटुकमच्छोणं स्वादु शीतलम्। विषं
दर्वीकरादीनां कमावातादिकीपनम्। तारुण्यमध्य-
वृद्धत्वे वृष्टिश्रीतातपेषु च। विषोष्णभा भवन्त्येते
व्यन्तरा ऋतुसन्धिषु॥” वा.उ.३६७.।

सर्पकङ्कालिका (लो)। स्त्री। खनामख्यात-
लताध्याम्। सर्पकङ्काली, वराकङ्कालिविशेष।
र.मा.। गन्धराज्ञाध्याम्। प.सु.। See राक्षः।

सर्पकञ्चुकः। पुं। सर्पनिर्माके। गार्जिगौ
धौगम।

सर्पगन्धा (न्धिनो)। स्त्री। गन्धराज्ञाध्याम्।
See राक्षः। नाकुलीनाममहाकन्दशके। रा.नि.
व.७.। वा.उ.५७.। नागदन्त्याम्। वै.निघ.।

सर्पघाति। स्त्री। तन्नामकफलविषभेदे। सु.
कल्प.२७.। See फलविषम्।

सर्पघातिनो। स्त्री। सर्पाध्याम्। आनभिडेनि।
तत्पर्यायाः—सर्पसहा सर्पनामा सर्पाची सर्प-
घातिनो। प.सु.।

सर्पच्छत्रकः। पुं। शाकविशेष। गार्जिगौ
होता। गुणाः—मलभेदनः रुचः मधुरः शीतः
विष्टम्भी च। च.पू.२७७.।

सर्पतनुः। स्त्री। चविकाध्याम्। ईहूजे। See
चविका।

सर्पहणः। पुं। नकुले। नेडेज। हे.च.।

सर्पदंष्ट्रः। पुं। दन्तीह्वे। श.च.।

सर्पदंष्ट्रा (द्वो)। स्त्री। द्विषिकाध्याम्।
विशति। प.सु.। सिंहपिप्याम्। गुणाः—
सारका उषा कटुः कफघ्नी वातघ्नी च। वै.निघ.।

सर्पदंष्ट्रिका। स्त्री। मेषशृङ्गा। अजशृङ्गा।
मेडाणिडे। व

सर्पदण्डा (न्ता)। स्त्री। सिंहपिप्याम्।
रा.नि.व.६।

सर्पदण्डी। स्त्री। गोरक्षतण्डुलाध्याम्। गोरक्ष
छाकुनिश। रा.नि.व.५।

सर्पदन्ती। स्त्री। नागदन्त्याम्। शठिष्ठं।
रा.नि.व.५।

सर्पदमनो। स्त्री। नागदन्त्याम्। शठिष्ठं।
बन्ध्याकर्कोटिकाध्याम्। रा.नि.व.३।

सर्पदंष्टकम्। स्त्री। सर्पदंष्ट्रने। तत्र विविधं
सर्पितं रदितं निर्विषयेति। केचित् चतुर्थं सर्पाङ्गा-
मिहतमिच्छन्ति। तेषां लक्षणानि यथा—
“पदानि यत्र दन्तानामिकं चे वा वह्नि च।
निमग्नान्यत्परत्तानि यान्युज्ज्वल्य करोति हि। चक्षु-
मालकयुक्तानि वैष्णव्यकरणानि च। सङ्क्रान्ति-
सशोफाणि विद्यास्तु सर्पितम् भिषक्॥” इति।

“राज्यः सलोहिता यत्र नीलाः पीताः सितस्तथा।
विज्ञेयं रदितं तत्तु ज्ञेयमस्यविषयं तत्॥” इति।
“अशोफमस्यदुष्टासृक् प्रकृतिस्थस्य देहिनः। पदं
पदानि वा विद्याददृष्टं तच्चिकित्सकः॥” इति।

“सर्पसृष्टस्य भौरोहिं भयेन कुपितोऽनिलः। कस्य-
चित् कुरुते शीघ्रं सर्पाङ्गामिहतस्तु तम्॥” सु.
कल्प.४७.। वामभट्टसु तण्डुलाद्वतव्यालीद्व्यालुम-
दटनिपीडितदंष्टकमेदेन पञ्चधा। एषु प्रथमं द्वयं
निर्विषं, निपीडितदंष्टकम् असाध्यं व्यालुमदट-
कञ्च कञ्चसाध्यम्। एषां लक्षणानि स्वस्वपर्याये
स्रग्याणि। वा.उ.१२७.।

सर्पनामा। स्त्री। सर्पाध्याम्। सर्पकङ्काली-
विशेष, आनभिडेनी। प.सु.।

सर्पनिर्मोकः। पुं। सर्पवचि। गार्जिगौ
धौगम। च.शा.८७.।

सर्पनेत्रा। स्त्री। गन्धराज्ञाध्याम्। सर्पाध्याम्।
आनभिडेनी, सर्पकङ्कालीविशेष। रा.नि.व.७।

सर्पपुष्पो। स्त्री। बन्ध्याकर्कोटिकाध्याम्। नाग-
दन्त्याम्। शठिष्ठं। रा.नि.व.५।

सर्पप्रियः। पुं। चन्दनह्वे। वै.निघ.।

सर्पफेण(न)म्। स्त्री। अहिफेने। वै.निघ. २७.
अ.सा.चि.जातीफलादिपुष्टिका।

सर्पभक्षकः। पुं। नाकुलीकन्दे। मयूरे। हे.च.।

सर्पभुक्। पुं। मयूरे। हे.च.। मयूरे। शठि-
गिना। राजसर्पे। नाकुलीकन्दे। रा.नि.व.७।

सर्पमाला। स्त्री। सर्पकङ्कालिकाभेदे। र.मा.।
सर्पलता। स्त्री। नागवल्लीलताध्याम्। आंन-
गौह। रा.नि.व.३।

सर्पलोचना। स्त्री। सर्पाध्याम्। आनभिडेनी।
वा.उ.१७७.। गन्धराज्ञाध्याम्। वै.निघ.।

सर्पविषम्। स्त्री। सर्पगरले। गार्जिगौ विश।
“विषभाह्वेयमप्राप्य रक्तं दूषयत वपुः। रक्तमखपि
तु प्राप्तं वईते तैलमन्मुवत्॥” वा.उ.३६७.।

सर्पसहा। स्त्री। सर्पाध्याम्। आनभिडेनी।
प.सु.।

सर्पसुगन्धा (न्धिका)। स्त्री। सर्पगन्धाध्याम्।
वै.निघ.।

सर्हा (न)। पुं। नकुले। वै.निघ.। हे.च.।

सर्पा। स्त्री। तन्नामकौषधी। या च सर्पाकारा
सर्पकङ्कालिका। चचि.१७.।

सर्पाख्यः। पुं। नागकेशरह्वे। र.मा.। महिष-
कन्दे। रा.नि.व.७.। श्वेतालुके। आंन-
गौह। वै.निघ.।

सर्पाङ्गो। स्त्री। सर्पलोपिप्याम्। रा.नि.व.६।
सर्पकङ्कालीभेदे। आनभिडेनी। र.मा.।

सर्पादनी। स्त्री। खर्जलिकानामकन्दशके।
नाकुल्याम्। गन्धराज्ञा। रा.नि.व.७.।

सर्पारिः। पुं। नकुले। मयूरे। रा.नि.व.१२.।

सर्पावासम्। स्त्री। शौखण्यचन्दने। रा.नि.
व.१२.। श्वेतवन्दने। रा.नि.व.१२.।

सर्पाशनः। पुं। मयूरे। हला.।

सर्पास्त्रम्। स्त्री। नासाकर्णाशङ्केदनयोग्ये अस्त्र-
भेदे। “सर्पाख्यं प्राणकर्णाशङ्केदनेऽङ्गाङ्गुलं फले॥”

सर्पाची। स्त्री। सर्पसहाध्याम्। आनभिडेनी।
हिं सरह्वे गच्छिनी। तत्पर्यायाः—गच्छाली
नाङ्कोलापकः। प.सु.। र.सा.सं.। वै.निघ.
२७. एकादिक.ज्व.चि.स्रससञ्जीवनीरसे। रस.र.
विष.चि.। गुणाः—“सर्पाची कटुका तिक्ता सोषा
क्षमिनिहन्तनी। द्विषिकीन्दुरसर्पाणां विषघ्नी
व्रणरोपणी॥” भा.गु.व.। श्वेतापराजिताध्याम्।
रक्तशङ्खिध्याम्। वै.निघ.। गन्धनाकुल्याम्। रा.
नि.व.७.।

सर्पिः (र)। स्त्री। दुग्धसम्भूतमेहं, घृत।
वि। रा.नि.व.५.। स्रप गतो संस्कारात् सर्पात्

वि। रा.नि.व.५.। स्रप गतो संस्कारात् सर्पात्

सर्पिः । “नाथः केशवः कश्चित् संस्कारसमुच्चये ।
यथा सर्पितरं सर्पिः सर्वज्ञोत्तमं मतम् ॥” सि-
यो.वा.व्या.चि.श्रीकण्ठः ।

सर्पिका । स्त्री । गीकर्णोत्तयायां । वै.निघ. ।

सर्पिणी । स्त्री । सर्पाकारवत्तत्त्वविशेषः । मर्ष-
कङ्कणी । तत्पठ्यायाः,—भुजगी भोगी कुण्डली
पन्नगी फणी । उपाः—विषज्ञो कुचवर्हिनी च ।
रा.नि.व.५ । सर्पिण्याम् । श.र. ।

सर्पिर्गर्भम् । स्त्री । नवनीतके । वै.निघ. ।

सर्पिर्महः । पुं । वातजन्यप्रमेहरोगी । तत्र हस्त-
तुल्यं मेहति । सु.नि.६५ ।

सर्पिधम् । स्त्री । धृते । वै.निघ. ।

सर्पी । स्त्री । भुजग्याम् । श.र. ।

सर्पी(पं)ष्टम् । स्त्री । शीखण्डचन्दने । र.मा. ।
जटा. ।

सर्वः । पुं । पारदे । र.सा.सं. प्रकारान्तरविषम-
ज्व.रस । भेष.वा.र.चि. । सा.कौ.ज्वरान्तकरसे ।
रसाज्ञने । शिलाजतुके । वै.निघ. ।

सर्वगः । पुं । जीवे । आत्मनि । श.मा. । स्त्री ।
जले । मे. ।

सर्वगन्धम् । स्त्री । चातुर्जातकादिषु द्रव्येषु ।
“चातुर्जातककर्पूरककोलागुरुसिद्धकम् । लवङ्ग-
सहितैश्च सर्वगन्धं विनिर्दिशेत् ॥” प.प्र.३४. ।
कुङ्कुमागुरुकर्पूरकसूरीचन्दनेषु । भा.म.४भ.अन्ध.
पू.चि. । “सर्वगन्धः प्रदेहय ।” “चातुर्जातक-
कर्पूरं ककोलागुरु कुङ्कुमम् । लवङ्गसहितैश्च
सर्वगन्धं विनिर्दिशेत् ॥” इति च । भा. । सौशुते
एलादिगणैः ।

सर्वगा । स्त्री । प्रियङ्गुलतायाम् । श.च. ।

सर्वग्रन्थिः (कम्) । पुं, स्त्री । पिप्पलीमूले ।
रा.नि.व.६ । हं.च. ।

सर्वग्रहापहा । स्त्री । नागदमन्या । नागधना ।
वै.निघ. ।

सर्वजगत्प्रिया । स्त्री । ऋद्धौ । ऋद्धौ । वै.निघ. ।

सर्वजनप्रिया । स्त्री । ऋद्धौ । ऋद्धौ । वै.निघ. ।

सर्वज्वरहरलोहः । पुं । विषमज्वरे रसविशेषः ।
पञ्चो—चिदकमूलं त्रिकटु त्रिफला विडङ्गं सुप्तकं
गजपिप्पली पिप्पलीमूलं वोरणमूलं देवदारु
किराततिक्तं बालकं कटुकौ कण्टकारी सिधु-

बीजं यष्टिमधु कुटजलक् इन्द्रयवो वा एषां प्रति
समभागः सर्वचूर्णसमं लोहं । मावा १ मावा ।
अनुपानं मधु । सा.कौ. । अन्यः—ज्वरितलोह
१७ तो. पात्रा २ तो. गङ्गक २ तो.
आमला, हरीतकी, वहेडा, गुंठ, पिप्पल,
मरिच, विडङ्ग, मूत्रा, गजपिप्पल, पिप्पलमूल,
हरिद्रा, मारुहरिद्रा, छिन्नमूल, अत्रोक्त
१ तो. । आनार रस मर्दन । मावा २ रति ।
भेष. । तृतीयः हृत्सर्वज्वरहरः—पात्रा, गङ्गक,
अज, ताय, श्वर्गमाकिक, श्वर्ग, रोपय, गुल्म-
हरिताल अत्रोक्त २ तो. काञ्चनोह ८
तो. । मर्दजवा—उच्छेपांतर रस, दन्-
मूलर काथ, क्कं पापुडार रस, त्रिफलाकाथ,
कुण्डलर रस, पानेर रस, काकमाजीरस,
निशुंभीपत्ररस, पुनर्नवारस ७ आनार रस ।
मावा १ रति । अनुपानं पिप्पलचूर्णं ७ पुत्राय
शुद्धं । र.सा.सं. ।

सर्वतःशुभा । स्त्री । पिप्पलीमूले । प्रियङ्गौ ।
श.च. ।

सर्वतन्त्रसिद्धान्तः । पुं । सिद्धान्तविशेषः ।
“सर्वतन्त्रसिद्धान्तो नाम तन्त्रसिद्धान्तं सर्ववि-
सन्तं तत् प्रसिद्धं ।” च.वि.प.म.च. ।

सर्वतिक्ता । स्त्री । काकमाचिकायाम् । रा.
नि.व.४ ।

सर्वतोभद्रः । पुं । निम्बहृत् । रा.नि.व.२ ।
स्त्री । आसनपथ्यङ्गाकारेण अस्मरीच्छेदने ।
“सर्वतो वल्ग्विला तु चतुर्धा दारिते गुदे । सर्वतो-
भद्रकम्..... ॥” सु.चि.८५. । वा.उ.२८५. ।

सर्वतोभद्रलोहम् । स्त्री । अक्षपित्त-कास-
श्वासादिनाशक औषधविशेषः । तत्पाठः,—“लोह-
चूर्णं सूतं ताम्रमभक्रासं पलम् पलम् । शुद्धसुतश्च
कर्षकं गन्धकाई पलं तथा । मालिकय
विशुद्धस्य कर्षं यद्वा शिलापरा । सार्द्धकर्षं
विशुद्धं शिलाजतु तथा परम् ॥ गुग्गुलीयापि
कर्षकं श्रावमाणं परस्य च । चूर्णं विडङ्ग-
भक्षातवर्जितं तार्क्षमूलजम् ॥ करिकर्षपञ्चाशच्च
तालमूली पुनर्नवा । घनामृता नागबला चक्र-
मर्दक-सुखिरी ॥ भङ्गकेश-शतावरी ॥ हृद्द्वारं
फलविकम् । त्रिकटुयापि सर्वेषां प्रत्येकं नयद्
भिषक् ॥ सर्वमेकत्र समं घृतेन सधुना सह ।

सिन्धु भाण्डे विनिर्दिष्य ततः कुर्याद् विधान-
वित् ॥ माषकादिमनैव लोहं सर्वरसायनम् ॥”
ज्वरितलोह, ताय, अज, अ. १ प. पात्रा
२ तो. गङ्गक ८ तो. श्वर्गमाकिक २ तो.
मनःशिला ७ शिलाजतु अ. ७ तो. शुग्गुलू
२ तो. विडङ्ग, डेला, छिन्ना, श्वेत आनार,
हृत्किर्णपलाश, तालमूली, पुनर्नवा, मूत्रा,
कुण्डल, गोरक-चाकूल, शुङ्गुली, लङ्गुला,
केकुल, अतमूली, वीजताडक, त्रिफला ७
त्रिकटु अ. ॥ ० तो. एकत्र शुत ७ मधुसह
मर्दनं कर्षये । मावा. १ मावा । भेष. ।

सर्वतोभद्रा (द्रिका) । स्त्री । गन्धार्थ्याम् ।
गोशार गोह । रा.नि.व.२ । वा.स.१५५. सारि-
वादौ । भा.म.१भ.ज्व.चि. । “श्रीफलः सर्वतो-
भद्रा ।”

सर्वतोमुखम् । स्त्री । जले । रा.नि.व.१४ ।

सर्वधातुकम् । स्त्री । ताम्बे । वै.निघ. ।

सर्वपाचकः । पुं । टङ्गणचारः । गोशर्गा ।
वै.निघ. ।

सर्वभक्ष्या । स्त्री । काग्या । पाँटी । हं.च. ।

सर्वभूतप्रमर्दिनी । स्त्री । बन्ध्याकर्कोटका ।
वै.निघ. । [द्रव्ये. वै.निघ. ।

सर्वभूमिकः । पुं । दाक्षिणीति ख्याते पण्य-
सर्वमूल्यम् । स्त्री । कपर्दके । कड़ि । त्रिका. ।

सर्वयूषः । पुं । गीरसधान्यान्फलान्तरैकच
मिलितैर्वै रसो भवति । स गुरुतरः । वै.निघ. ।

सर्वरसः । पुं । धूने । अम. । लवणरसे ।
हं.च. । स्त्री (सा) । लाजमण्डे । तैलेश्वर मण्ड. ।
प.सु. । (स्त्री) । औषरलवणे । हं.च. ।

सर्वरसोत्तमः । पुं । लवणरसे । हं.च. ।

सर्वलवणम् । स्त्री । औषरलवणे । रा.नि.व.६ ।

सर्वलोहम् । स्त्री । ताम्बे । वै.निघ. ।

सर्ववर्चसम् । स्त्री । ताम्बे । वै.निघ. ।

सर्ववर्णिका । स्त्री । गन्धारीहृत् । जटा. ।

सर्ववर्षेता । स्त्री । सर्पपिकानाम प्राणहर-
कोटविशेषः । सु.कल्प.८५. । See कोट. ।

सर्वसंसर्गलवणम् । स्त्री । औषरलवणे ।
रा.नि.व.६ ।

सर्वसङ्गतः । पुं । चिप्रवृद्धिधान्यविशेषः, षष्टिका-
धान्ये । श.च. ।

सर्वसरः । पुं । तन्नामकसुखरोगी । स वात-
पित्तकफश्लेष्मिनिमित्तः । तत्र वातजे वदनं सतीद
स्फोटैः समन्ताद्वापं भवति । पित्तजे मुखं रक्त-
पीत सदाह तनुस्फोटविधितं भवति । कफनाल्य-
कण्डूयुतैः सर्ववर्ण्यं भवति । रक्तजे च पित्त-
लक्षणं भवति । सु.नि.१६५. ।

सर्वसहः । पुं । गुग्गुली । प.सु. ।

सर्वसाधनम् । स्त्री । खण्डे । वै.निघ. ।

सर्वसिद्धिः । पुं । श्रीफले । त्वल. । श.च. ।

सर्वस्नेहः । पुं । चतुःश्लेषु । सि.यो.वा.व्या.
चि. शाल्लणसेदे । See स्नेहचतुष्टयम् ।

सर्वहितम् । स्त्री । मरिचे । रा.नि.व.६ ।

सर्वचारः । पुं । चारविशेषः । जावान ।
सावुन इति लोके । सवुखार इति दाक्षिणात्ये ।
तत्पठ्यायाः,—बहुचारः समुहचारः कौमचारः
महाचारः मलारिः चारमेलकः । गुणाः—अति-
चारः चक्षुष्यः वक्षिशोधनः गुदावर्तकमिन्नः मल-
मूत्रविशोधनश्च । रा.नि.व.६ । सुप्तकहृत् । वृष्टि-
पाकण । वै.निघ. ।

सर्वार्थः । पुं । पारदे । पात्रा । रसकौ. ।
भेष.वा.र.चि.दादशायसे ।

सर्वार्द्रकम्पारिरसः । पुं । वातव्याध्यधि-
कारे रसः । पाठः—“सूतं सूतं सूतं ताम्बे मर्दयेत्
कटुकद्रवैः । एकविंशतिवारं शोष्यं पेयं पुनः
पुनः । चण्डावा बटी भक्ष्या..... ॥” रस.र. ।

सर्वार्द्रसुन्दरः । पुं । रसोऽयं विरेचनाधि-
कारीकः । पाठः—“शुद्धसूतश्च गन्धश्च विषश्च
जयपालकम् । कटुकयश्च त्रिफला टङ्गणश्च समांश-
कम् ॥” सावा ३ गुञ्जामिता । पात्रा, गङ्गक,
विष, जयपाणदोष, त्रिकटु, त्रिफला, गोश-
गात्र श्वे अत्रोक्त मन्त्रजग । मावा ७ रति ।
र.सा.सं. । अन्यः कासाधिकारे यक्षाधिकारे च
—“रस-गन्धकतुल्यांशौ हौः भागौ टङ्गणस्य च ।
सौक्तिकं विद्रुमं शङ्खं मारणीयं प्रयत्नतः । हृन्-
भक्षाईभागश्च सर्वं खल्लि निधापयेत् । निम्ब-
द्रवस्य योगेन पिष्टिकां कारयेद्भिषक् । पश्चात्
गजपुटं दद्याच्छीतलञ्च समुद्धरेत् । हृन्भक्षसं
तीक्ष्णं तीक्ष्णं हृददी मतः । एकौक्यं समन्तादि

सर्ववर्षानि कारयेत्... ॥" नौरसकपे मोहा-
गारं धै करिष्या उडयकपे ताहा हर्ष करिष्ये
मेहे धै २ तो. पात्रा १ तो. गृहक १
तो. मूलाभय, अवागडय, अडय अत्रोयक
२ तो, मोणी ॥० तो. । एकत्र निमज्जानेन
रसे भाडिष्या गोलक अश्वत्थ करिष्ये, मेहे
गोलक वक्षुषाग राशिष्या गजपुटे तीव्र-
जाले पाक करिष्ये. शीतल इहेले तुलिष्या
मोह ॥० तो. ७ हिमूल १० आना निशा
एकत्र भाडिष्या राशिष्ये. मा. २ र. अश्व.
पिपूलहर्ष ७ मधु. रस. को. । भय. ।

सर्वाङ्गसुन्दरी. स्त्री. वैद्यकयन्त्रविधिषे ।

सर्वानुकारिणी. स्त्री. शालपर्णी. भा.ज.
पाणि. । रा.नि.व.४ ।

सर्वानुभूतिः. स्त्री. श्वेतविहति । भा.ज.
तेउडे. । भय. ।

सर्वान्नीनः. वि. सर्वान्नभक्षके. धा.चि.१
अ. । "सर्वान्नीनो भवेत्तथा ।"

सर्वायनी. स्त्री. श्वेतचित्रतायां । वै.निघ. ।

सर्वान्नम्. स्त्री. सर्वविधप्रशस्तासुद्रव्येषु,
काष्ठिकसुरासौवीरक दधिमखादिषु । सि.यो.
शालपर्णीदे ।

सर्वाक्षः. पुं. रुद्राक्षदे । वै.निघ. । स्त्री.
रुद्राक्षफली ।

सर्वान्निरीगः. पुं. सर्वगतनिचरीगः । स
षोडशविधः—वाताभिष्यन्दः अधिसन्धः हताधि-
मन्धः अन्यतोवातः जिह्वनेतः पित्ताभिष्यन्दः
कफाभिष्यन्दः रक्ताभिष्यन्दः शुक्राक्षिपाकः सश्रीपा-
क्षिपाकः अक्षिपाकालयः अक्षीपितः सन्निपाता-
भिष्यन्दः वातपैताभिष्यन्दः वातकफाभिष्यन्दः पित्त-
श्लेष्माभिष्यन्दः वा.उ.१५अ. । एषां विधाः
स्वस्वपर्याये मृग्याः । See नेचरीगः ।

सर्वाक्षी. स्त्री. दुग्धिकायाम् । धिक्कहे ।
वै.निघ. ।

सर्वविषधिविधः. पुं. कुडायोषधिवर्गे
कुडलतामासी वषा हरिद्रा शल्य चन्दनसुरामासी-
अपूरुसुताम् । "कुडासासीहरिद्राभिर्वषाशल्य-
चन्दनैः । सुराकपूरसुताभिः सर्वविषधुदायतम् ॥"
रा.नि.व.२२ । "सुरामासी वषा कुड" शैल्यं
रजनीधम् । शटी चम्पकसुतच सर्वविषधिविधः

कृतः ॥" ज्योतिःशास्त्रम् । अपिच,—“हरिद्रा
चम्पकं दाक्षीं सुतकं देवताङ्कं । धन्याकं कीरकं
मेधी धात्रीफलसुशीरकम् ॥ त्रिसुगन्धिः शटी
गन्धमात्रा कपूरकं वषा । नखी मरुवकं कुड
देवदारु विडङ्गकं ॥ सरलं पद्मकाष्ठं बालकं
भद्रसुतकं । यन्त्रिकं कुटामासी पलाशः शैलजं
शमी ॥ अर्कचौगकं दूर्वा सुरामासी च कुङ्कुमं ।
अपामार्गी मधुरिका विकसा खदिरः कुशा ॥
चातुर्मासकसलोऽष्टोऽष्टवर्गं यज्ञकुङ्कुमः । नागेश्वर्य
कस्तूरी विफला पञ्चकेशरम् ॥ ककीलं धातकी-
पुष्पं त्रिकटु रेणुकं यवः । तिलाः कुन्दरु नलिजं
भाग्यं गीरीचना वकः ॥ शण्डी पुष्पं नहुनी
श्रीफलं वंशलीचना । इन्दीवरं बहुसुता वकुलं
मालतीदलम् ॥ इन्दीवर्जं कोकनदं जयन्ती
गजपिप्पली । श्वेतापराजितापुष्पं सर्वविषधिविधः
कृतः ॥"

सर्वविषधिविधः. स्त्री. सर्वविषधिविधः ।

सर्षपः. पुं. (*Brassica campestris*.
Syn. *Dinapis dichotoma*.) खनाम-
ख्यातसूक्ष्मपत्रविधेः । मन्त्रिषा ग्राह । हि.सरीसा,
सर्षा, जिरिया । गुणाः—रसपाकयोः कटुः स्निग्धः
‘तित्तः तीक्ष्णः वात-कफघ्नः रक्तपित्ताग्निवर्धनः
रक्षोघ्नः कण्डूकुष्ठकृमिघ्नः । गौरस्तु श्रेष्ठः । भा.
पू. । तीक्ष्णः वात-कफघ्न उष्णः रक्तपित्तकरः
कटुः कृमिकुष्ठघ्नः । सिद्धार्थोऽपि तदुष्णः । राज. ।
स सितासितभेदेन विधा । (*Brassica nigra*.)
The black mustard. कणसर्षपे । कृष्ण
मन्त्रिषा । हि.कालिराड, साङ्गाराड, सर्षा,
पियरी सरीस । तं अयली । तत्पण्यायाः—
तनुभः कदम्बः कदम्बकः कदम्बदः सरिषपः
विन्वटः तनुकः कटुजं हः राजचवकः । गुणाः—
“...कटुश्च वातशूलनुत् । पित्तदाहप्रदो गुल्म
कण्डूकुष्ठघ्नः ॥” (*Brassica juncea*,
Syn. *Sinapis juncea*.) राजिकायाम् ।
श्वेत मन्त्रिषा, राई मन्त्रिषा । हि.राजिका ।
गुणाः—“सिद्धार्थः कटुकाण्डश्च वातरक्तघ्नः ॥
लम्बोपशमनी रक्षो विषभूतघ्नः ॥” सर्षप-
तेलगुणाः—‘तित्तं कटुकं वात कफ विकारघ्नम्
पित्तास्रदोषदं कृमिकुष्ठं तिलजवञ्चयञ्च । सर्षप-
शाकगुणाः—“सर्षपं कृमिलं खादु विदोष
रक्तपित्तम् ॥” राज.३प. । अत्युष्णं रक्तपित्त-

प्रकोपकरं विदाहि कटुकं खादु रक्षिदञ्च । रा.
नि.३० । “सर्षपञ्च विदोषघ्नं रक्षिदञ्चाग्नि-
वर्धनम् ॥” अवि.१६अ. । “विदाहि वञ्चविष्णुतं
वञ्चं तीक्ष्णोष्णमिव च । विदोषं सर्षपं शाकम् ॥”
सु.सू.४६अ. । सर्षप-नालगुणाः—“तीक्ष्णोष्णं
सर्षपं नालं वातघ्नं शत्रुघ्नपङ्कम् । कण्डूवमि-
हं ददुक्कघ्नं रक्षिकारकम् ॥” भा.पू.१भ.शा.
व. । सर्षपविधिषे । कृषि. । हि.गीरि । अस्य
बीजं दीपनम् । पत्रं वातघ्नम् । Watts.
पञ्चरीच्यात्मकपरिमाण. “पञ्चरीच्यास्तु सर्षप ।”
मागधमानमिदम् । प.प्र. । राजिकायपत्रमिति
माने । “विष्टभीराजिकाभिश्च सर्षपः ॥” कालिङ्ग-
मानमेतत् ।

सर्षपकः. पुं. तन्नामकद्विधेः । सु.काव्य.२प. ।
See कन्दविषम् ।

सर्षपतैलम्. स्त्री. सर्षपबीजोत्पत्तैलं । See
सर्षपः ।

सर्षपनालम्. स्त्री. सर्षपपण्डे । नाशशाक-
मिदम् । भा. । See सर्षपः ।

सर्षपा. स्त्री. श्वेतसर्षपे । वै.निघ. ।

सर्षपिकः. पुं. प्राणहरकौटविधिषे । सु.लघु.
८अ. । See कौटः ।

सर्षपिका. स्त्री. शूकरोगभेदे । लक्ष्यं—
“गौरसर्षपतुल्या तु शूकरदुर्भुष्टहेतुका । पिडका
कफरक्ताभ्यां ज्ञेया सर्षपिका बुधेः ॥” सु.नि.१४
अ. । तन्नामककौटभेदे । यथा—गलगोली श्वेतकण-
रक्तराजिः रक्तमण्डला सर्वश्वेता सर्षपिका चेति ।
ताभिर्दष्टे सर्षपिकावर्जं दाहशीफलीदा भवन्ति ।
सर्षपिकया हृत्पीडातिसारश्च भवति । सु.काव्य.८
अ. । मन्त्रिकामेदे । “चतुर्थी सर्षपाकारा पीत-
सर्षपवर्णिनी । मान्ना सर्षपिका ज्ञेयाऽभ्यङ्गमव
विधजयेत् ॥” भा. ।

सर्षपो. स्त्री. श्वेतसर्षपे । वै.निघ. । हापुचि-
कायाम् । अङ्गन. विका. ।

सर्षपोद्भूतम्. स्त्री. श्वेतसर्षपे । वै.निघ. ।

सलम्. स्त्री. जले । अ.टो.भ. ।

सलकटुकः. पुं. हृत्पत्रवशात् । नटिशा नाक ।
प.सु. ।

सलपत्रम्. स्त्री. दाहशर्करायाम् । नाकटिनि ।
वै.निघ. ।

सलिलम्. स्त्री. जले । रा.नि.व.१४ ।

सलिलकुन्तलः. पुं. स्त्री. श्वाले । विका. ।

सलिलशङ्खः. पुं. अश्वस्य यङ्गभेदे । लक्ष्यं—
यथा—“हृषते सततं यस्तु हृष्टरीमा तुरङ्गमः ।
लम्बाची कृमतेऽत्यथ तस्यापि सलिलशङ्खः ॥”
ज.द.५७अ. ।

सलिलजम्. स्त्री. कमले । पञ्च. । भय. ।

सलिलधरः. पुं. मुक्तायाम् । शूडा । वै.
निघ. २भ.जिह्वकज्व.चि. । मेघे ।

सल्लकटुकः. पुं. प्रियालक्ष्मि । रा.नि.व.११ ।

सल्लको (स्त्री). स्त्री. (*Boswellia thuri-
fera*.) Gum olibanum tree. खनाम-
ख्यातफलशाकलतायाम् । कूटकको । शाख-
विधिषे । यथ निर्यासः शिलारश्च इत्युच्यते । जग-
भक्ष्या, सालश्च इति लोके । सं सल्लकि । कं तदि-
कु । वस्. शालश्च । गुणाः—‘तित्तमधुरा कषाया
ग्राहिणी कुष्ठरक्तकफवाताशौत्रणदोषघ्नी च । रा.
नि.व.११ । वै.निघ.२भ.र.अ.सा.चि.सल्लक्यावि
स्वरसे । सु.सू.२५अ. । See शल्लकी ।

सवम्. स्त्री. जले । अटा. । पुणरसे । शब्द-
कल्प. ।

सवजम्. स्त्री. प्रसवे । शब्दकल्प. ।

सवरम्. स्त्री. जले । विका. ।

सवररोधम्. स्त्री. श्वेतरोधे । पाटिशांलाध ।
प.सु. ।

सवणकरणम्. स्त्री. विषयवतस्थानस्य देह-
समानवर्णकरणे । सु.चि.१अ. ।

सवहा. स्त्री. विहतायाम् । अ.टो.भ. ।

सविता (ह). पुं. अर्कदेवे । आकन्तगाह ।
रा.नि.व.१० । सूर्ये ।

सवितम्. स्त्री. प्रसवकरणे । व्याक. । स्त्री
(स्त्री). वाचाम् । शिरे । अविः ।

सविभालम्. स्त्री. नखीनामगन्धद्रव्ये । वै.
निघ. ।

सवीर्या. स्त्री. शतावर्षायाम्, भतभूनी । रा.
नि.व.४ ।

सव्यम्. स्त्री. वामकाये । भय. ।

सव्यभिचारम्. स्त्री. सव्यभिचारं नाम वयं

अभिचरणं, यथा—“भवेद्विदसौधमस्मिन् व्याधौ
धौमिकमथवा नेति।” च.वि.८५.

सव्यसाचो (इन्)। पुं। अजुंनवचे। अर्जुन
गोष्ठ। रा.नि.व.८।

सत्रणशुक्तः। पुं। नेत्रकण्ठगतरीगभेदे। लक्षणे
यथा—“निमग्नरूपं हि भवेत्तु कृष्णं सृष्टेव विद्धं
प्रतिभाति यद्दे। स्वावं सवेदुषमतीव कक् च
तत्सत्रणं शुक्रमुदाहरन्ति॥” सु.उ.३५.

सशल्यः (ल्य, स्या)। पुं, स्त्री। भल्लके। रा.
नि.व.१८। नागदन्त्यां। शठिष्ठे। र.मा.।

सशकम्। स्त्री। आदके। आदा। रा.नि.व.६।

ससत्त्वा। स्त्री। गर्भवत्यां स्त्रियाम्। श.र.।

ससिद्धः। पुं। सर्जवचे। शूनात्र गोष्ठे। रा.
नि.व.८।

सस्यम्। स्त्री। फले। अ.टी.भ.। धान्यके।
धान। हे.च.। शूकधान्य शमीधान्य समूहे।

सस्यमारी (इन्)। पुं। मझामूषिके। अष्टौ
हेन्नुत्र। रा.नि.व.१८। [सल्लकोष्ठे। वे.निच.।

सस्यसंव(त्स)रः। पुं। लघुशालवचे। अम.।

सस्यसंवरणः। पुं। अश्वकर्णशाले। रा.नि.व.८।

सहम्। स्त्री। बले। मे.। मार्गशीर्षमासे। हे.च.।
पाशुलवणे। रा.नि.व.६।

सहकारः। पुं। अतिसौरभयुक्ते आम्रवने।
प.सु.। रा.नि.व.११। अम.।

सहचरः। पुं। भिद्योत्तरे। अंति गोष्ठे। मे.।
पीतभिष्टयां। पीतर्वांति। र.मा.। वा.सू.११५.
वे.निच.। श्वेतक.ज्व.वि.व.चादि.। नीलभिष्टयां।
प.सु.। “गोकण्टकोत्कट-सहाचरवाण-
काशाः।” नीलभिष्टयाम्। प.सु.। सु.सू.१८५.
संशोधने।

सहचरद्वयम्। स्त्री। नील पीतभिष्टयो द्वये।
कण्टकशिलुहये। सु.सू.१८५.उल्लयः।

सहचरा (वी)। स्त्री। पीतभिष्टयां। र.मा.।
वे.निच.। अश्विक.ज्व.वि.व.चादि.। नीलभिष्टयां।
प.सु.।

सहजकृति। स्त्री। सुवर्णे। वे.निच.।

सहजरसे। पुं। खरसे। र.स.वि.८५.

सहजुकम्। स्त्री। मांसकृत व्यञ्जनविशेषे।
यथा—“लागादिमांसं मूषादिः कुटितं खण्डितं

पुनः। अहमांसविधानेन पचेदितत् सहजुकम्।
सहजुकं गुणयत्ये शुद्धमांसगुणं कृतम्॥” भा.।

सहदेवा (वी)। स्त्री। (Sonchus aru-
ensis. Syn. S. Orixensis.) बलायाम्।
वे.निच.। वनपालके। वन पीले। हिं सह-
देवी वरी। सं सहदेवी। पञ्चा.भारा। पीत-
पुष्पबलायाम्। काङ्गसीति लोके। पीत वे.निच.।
तत्पर्यायाः,—महाबला जोहबला कटभरा
केशावहा केसरिका सगादनौ वर्षपुष्पा केशवर्तिनी
परासिनी देवबला सारिणी पीतपुष्पी देवाहा
गन्धवल्ली। गुणाः—बल्या हृष्या विषमज्वर-
वाताशौ-छद्दीग-शीफनाशिनौ। सर्पांश्याम्।
शारिवायाम्। मे.। नीलपुष्पबलायाम्। सु.सू.
१८५.। च.८५.। महाबलायाम्। गोत्रक-
टाकुनिश। रा.नि.व.४। भा.सन्ततादि. ज्व.वि.।
पीतदण्डोत्पलायाम्। पीत डान्कूनी। र.मा.।
मेघ.ज्व. च.पानीयभक्तव्याम्। दण्डोत्पलायाम्।
डान्कूनी। हिं चिवडी। च.द. शूल.वि. एरण्ड-
हादशके। च.वि.८५.। प्रियङ्गो। महानील्याम्।
वे.निच.।

सहद्रकम्। स्त्री। सहजुकमांसे।

सहपानम्। स्त्री। एकवपाने। हे.च.।

सहभादली। स्त्री। प्रसारण्याम्। शंक्रताश्रुति।
मेघ.आमवातचि. लेपे।

सहभोजनम्। स्त्री। एकवभोजने। अम.।

सहरसा। स्त्री। सुद्रपण्यां। शृंगानौ। श.र.।

सहसानुः। पुं। मयूरे। लघा.।

सहस्यः। पुं। पीषे मासि। अम.।

सहस्रकाण्डा। स्त्री। श्वेतदूर्वायाम्। भाषा
दूर्वा। रा.नि.व.८।

सहस्रजित्। स्त्री। कलूण्यां। शृंगानि।
वे.निच.।

सहस्रदंष्ट्रः। पुं। महापाटीनमख्ये। वीरान्न
भाष्ट, छित्तन भाष्ट। अम.।

सहस्रदंष्ट्रो (इन्)। पुं। मख्यविशेषे। वीरान्न
भाष्ट। श.र.।

सहस्रधीतः। वि. सहस्रवारं चालिते घृतादी।

शोभाश्रवात्र धौडग्रा घृतादि। वा.वि.१५.

सहस्रनुत्। पुं। अश्ववेतसे। भा.पू.१५.

सहस्रपलम्। स्त्री। कमले। अश्वकृष्ण। रा.
नि.व.१०।

सहस्रपर्वा। स्त्री। श्वेतदूर्वायाम्। रा.नि.व.८।

सहस्रपादः। पुं। कारण्डवपचिषि। मातृम
गोष्ठी। मे.।

सहस्रभित्। स्त्री। अश्ववेतसे। भा.।

सहस्रमूली। स्त्री। द्रवल्याम्। रा.नि.व.५।
आखकण्यां। भूषाकाशी। वे.निच.।

सहस्ररसा। स्त्री। सुद्रपण्यां। शृंगानौ।
श.र.।

सहस्रवीर्या। स्त्री। दूर्वायाम्। र.मा.। च.
वि.४५.। नीलदूर्वायाम्। च.शा.८५.। महा-
शतावर्ध्याम्। रा.नि.व.४। श्वेतदूर्वायाम्। रा.
नि.व.८। च.सू.४५.।

सहस्रवेध(धि)म्। स्त्री। चुक्रनामककाञ्चिक-
भेदे। रा.नि.व.१५। हिङ्गुनि। हिङ्गु.। मे.। भा.।

सहस्रवेधपाषाणः। पुं। हिङ्गुप्रसरे। वे.
निच.२५.मधुरज्व.वि.।

सहस्रवेधिका। स्त्री। स्यनाभी। वे.निच.।

सहस्रवेधो (इन्)। पुं। अश्ववेतसे। हिङ्गुनि।
रा.नि.व.६। स्यमदे। शृंगानि। रा.नि.व.१२।
चुक्र। टैकगोश.। प.सु.। स्त्री। तासपुण्याम्।
धातक्याम्। पाटलायाम्। श्यामालतायाम्।
चिह्नतायाम्।

सहस्रांशी } स्त्री। ज्वरपीलुहचे। वे.निच.।
सहस्राङ्गो }

सहसा (स्त्री)। स्त्री। अश्वहायां। भा.। मयूर-
शिखायाम्। वे.निच.।

सहसाङ्गिः। पुं। मयूरशिखायाम्।

सहाः (स)। पुं। हेमन्तकाले। मे.। अश्वहायण-
मासे। अम.। स्त्री (हा)। हतकुमायाम्। प.सु.।
माषपर्ण्यां। भाषाणी। च.द.वाल.वि.सहादिलाने।
सुद्रपण्यां। शृंगानौ। सु.सू.१८५.। संपकङ्गालि-
कायाम्। श.च.। श्वेतकृष्णयां। श.च.। रा.मायां।
र.मा.। स्वर्णचौथ्याम्। शेषान्नकंठि। प.सु.।
पीतदण्डोत्पलायाम्। पीत डान्कूनी। र.मा.।
तदण्डोत्पलवचे। रा.नि.व.१०। देवताङ्गवचे।
देवताङ्गा। रा.नि.व.१। सेवतीपुष्पजाती।

भा.। सेवतीपुष्पवचि.। “महा विदारो स्त्रितायाम्।”
महाराज कर्मपत्रे। मे.देवी। मे.।

महात्राः। पुं। नीलपीतभिष्टयाम्। नील ७
पीतर्वांति। श.र.। वा.सू.१५५.। “गोकण्ट-
कोत्कटसहाचरवाणकाशाः।” सु.वि.३७५.।

महाद्वयम्। स्त्री। सुद्रपण्यां माषपर्ण्यां च।
सु.मधुरजीवनौयगणे।

महायः। पुं। चक्रताकपचिषि।

महारः। पुं। अश्ववचे। लघा.।

महासारः। पुं। वीरसावे। भूषयत्र।

मह्यम्। स्त्री। स्वास्थ्या। सङ्घितायाम्। सुम-
पुरे। श.र.।

सहोरा। स्त्री। बीरिणीवचे। शिकरे वा
शिशारे। वे.निच.।

भाकु(ख)रुण्डः। पुं। स्वनामव्यातवचे।
संक्रुण्ड इति गुञ्जरे ख्यातः। तत्पर्यायाः,—
यत्थिफलः विकटः वल्लभूषणः कुरण्डः कर्णूरफलः
सक्रुण्डः। गुणाः—काषायः रसिकरः दीपनः
सारकः श्लेष्मवातघ्नः वस्त्ररक्षणः लघुश्च। रा.नि.
व.६। वे.निच.२५.प.सा.वि.साखरुण्डचूर्णे।

सात्तुकम्। स्त्री। शकुसमूहे। यवे। व्याक.

सागरकम्। स्त्री। समुद्रलवणे। वे.निच.।

सागरगामिनी। स्त्री। मूर्खलायां। छोट
एनाठ। रा.नि.व.६।

सागरजम्। स्त्री। लवणे। वे.निच.।

सागरजमलः। पुं। समुद्रफेने। वे.निच.।

सागरफेनः। पुं। समुद्रफेने।

सागरोत्थम्। स्त्री। समुद्रलवणे। कटकट।
रा.नि.व.६।

सागरोद्भूतः। पुं। शङ्खे। भा.क.। वे.निच.।

साङ्गत्यः। पुं। अतिविशेषे। च.।

साङ्गुष्ठा। स्त्री। गुञ्जालतायाम्। र.मा.।

साङ्घातिकः। वि. मारात्मके।

साचिवाटिका। स्त्री। पुनर्नवायाम्। र.मा.।

साचिचारः। पुं। खर्जिकाचारः। माक्षिमाणि।

साञ्जनः। पुं। गृहगोधायां। ककलासे।

कौकनाम। श.च.।

सातला। स्त्री। चर्मकाषायाम्। पीतदुग्धसङ्घ-

140

सदुपसन्नसुखायगभीरसुकुमारलोमा सप्रमेव च
त्वक्सारणी। सा च सारता सुखसौभाग्यादीनि
आचष्टे। कर्णादिमुखनिज्जानासौष्ठवाणिपादा-
दीनि विस्मरन्तानि श्रीमति आनयन्ति रक्त
साराणी। सा सारता सुखमदयतां मेधां मन
स्विन्सौकुमार्यादीन्याचष्टे। मांससाराणां शङ्क-
ललाटककाटिकादिगण्डादीनि स्थिरग्रभमांसोप-
चितानि भवन्ति। सा सारता चमाष्टातविद्या
सुखारोग्यबलप्रदतीति आचष्टे। मेदःसाराणां
बलवर्धनचक्षुःश्रीमनखदन्तोष्ठमृदुपुटीषु विशेषतः
क्षेपः। सा च सारता वित्तार्थसुखोपभोगप्रदा-
नान्याजं सुकुमारीपचारतामाचष्टे। अस्थिसाराः
पाणि-गुह्य-कान्तरिजन्तु-चिबुकशिरः-पर्वस्थूलाः
स्थूलास्थि-मण्ड-दन्ता मन्दोक्ताहृदयो भवन्ति।
मज्जसाराः तन्त्रज्ञा बलवन्तः क्षिप्रवर्णस्वराः स्थूल
वीर्यवत्तन्त्रयः दीर्घायुषो बलवन्तः। युतविज्ञान-
वितापत्यसन्मानभाजश्च सौम्याः सौम्यरेलियश्च चौर
पूर्वलोचना इव प्रहर्षवहुलाः विस्मद्वदसार-
सम समत-शिरः-दशनाः प्रसन्न-विश्व-वर्ण-स्वरा
आनिषथो महाक्षिप्रश्च शुक्रसारास्ते स्त्रीप्रिया
स्त्रीप्रियोपभोगा बलवन्तः। सुखेय्यारोग्यवित्त-
सन्मानापत्यभाजः अतिसन्तः भक्तिमन्तः कृतज्ञा
प्राज्ञाः शुचयो महासाह्व दद्या चोरा समर
विक्रान्तयोधिनः स्वतसाराः। च.वि.८५.। स्त्री
जले। कण। मे।

सारकः। पुं। जेपावहवे। प.सु.। वै.वि.३.
२५.वि.वि.वि.वि.। पौतसङ्के। धान्यकी। व.
नि.३.। यवचारि। वि. विरेचके।

सारखदिरः। पुं। दुःखदिरि। अत्र रावणा।
रा.नि.५.८.।

सारगन्धः। पुं। चन्दनं च। श.च.।

सारघम्। स्त्री। सरचाकृतमधुनि। मात्रघमधु।
जटा। गुणाः—“तस्मात्तुल्यतरं च सारघं नाति-
शीतलं। कासे चय प्रयक्तं स्यात् कामलाशी
विनाशमम्। नातिशीतं नातिरुचं दीपनं बल
कृतं। अतीसारे नेवरीगे चते वा जतजि
हितम्।” अतिः १८५.।

सारङ्गः। पुं। स्रगविशेषः चित्रवर्णः रुद्रिण
विट्पत्र। मे। श.र.। तन्मासगुणाः—जाड्य
क्षिप्रं मधुरं लघु हृद्यं। रा.नि.३.१०.। विकिर-
जातीय चातकपविधि रा.नि.३.१२.। सु.सु.

४६५.। इतिनि। वै.नि.५.। कवैराशे। “सारङ्गः
कवैरः अतः।” नकुल.३५.। छे। राजहंसं।
मे। सिद्धे। कैशे। मधुरे। कीकले। कपूरे।
क्री। पुष्पे। चन्दने। शङ्खे। पद्मे। खर्णे। अने-
कार्यकीषः।

सारजम्। स्त्री। नवनीते। जनि। श.च.।

सारजासवः। पुं। शाश्व-चन्दनादि सारोत्प-
विशतिविधासवेषु। च.सु.२५५.।

सारणः। पुं। भद्रवलायाम्। गङ्गाङ्गनिम्ब।
धरणिः। आसातकवृक्षे। श.च.। अतीसाररोगे।
हे.च.। नवनीते। स्त्री। गन्धमेदे। धरणिः।

सारणा। स्त्री। रसस्य संस्कारविशेषः। रस-
चि.३५.। रसशीधनार्थं यन्ममेदे। तद् यथा—
“मूषा तु निहिता मूषा सरन्त्या सूतशीधनी।
गभीरा सारणा नास्ति यन्म तत् कथ्यते बुधैः॥”

सारणिः (णो)। स्त्री। प्रसारणाम्। गङ्गा-
ङ्गनिम्ब। लघा। रा.नि.५.५.। म.द.३.१।
नकुल.१३५.। पुननवायाम्। वै.नि.५.।

सारण्डः। पुं। सर्पाण्डे। मर्गण्डिके। जटा.।

सारतकः। पुं। कदलीवृक्षे। धनञ्जयः। खडिर-
वृक्ष। वै.नि.५.।

सारतैलम्। स्त्री। सुशुलीक-चूडरोगहरतैले
शिशिपाम्। अत्रानन्देयदावर्णादितैले। सु.वि.२०५.।

सारधुमः। पुं। खदिरवृक्षे। रा.नि.५.८.।

सारपाकम्। स्त्री। तन्मासकफलविषममेदे। सु.
फल.२५.। See फलविषम्।

सारपादपः। पुं। धामनवृक्षे। श.र.।

सारफलः। पुं। साराक्षे। वै.नि.५.।

सारबन्धका। स्त्री। मेधिकायाम्। वै.नि.५.।

सारभाण्डम्। स्त्री। कस्तूरीमृगाण्डे। शब्द-
कल्पः।

सारमण्डूकः। पुं। मण्डूकजातीयकौटे। सु.
कल्प.८५.। See कौटः।

सारमूषिका। स्त्री। देवदालीलतायाम्।
लघा.३५.। रा.नि.५.३.। See भगरी।

सारमेयः। पुं। कुकुरे। प.सु.। स्त्री। कुकुया।
श.र.।

सारलोहम्। स्त्री। लोहसारि। हेम्पा.६।
तस्य च.च.५.८.। “हमाश्वि खराकाराच्छाया-

ज्ज्वलतिपिते। लोहे अर्धं मन्त्राणि तन्मासमभि-
धीयते॥” गुणाः—“लोहं सारादयं हन्यात्
यहणीमतिमारकम्। अस्मिन्लोहं वातं शुलभ
परिणामजम्। रुद्रिण यौनसं पित्तं आसमाय
व्यपोहति॥” भा.पू.१५. धा.व.।

सारवर्गः। पुं। चौरवर्गवर्गे। भा.म.३५.
प्रमेह-वि.।

सारवृक्षः। पुं। धामनवृक्षे। वै.नि.५.।

सारशल्यः। पुं। श्वेतवृक्षे। वै.नि.५.।

सारसम्। स्त्री। कसले। रा.नि.५.१०.। सरी-
कले। मे। गुणाः—सारसं सलिलं यन्म
हृणां मधुरं लघु। रोचनं तुषरं रुचं वज्रमृ-
मलं अतम्॥”

सारसः। पुं। प्रवजातीयोभचर-पक्षिविशेषः।
मात्रम भाषी। तन्मासगुणाः—मधुरसम्। कषायं
महातीसारं पित्तहरं यक्ष्णशीघ्रं। रा.नि.५.
१०.। तड्ड कण्ठजात्र-गुक्रजननी हृष्योतिरुच्यो
गुरुय। अति.२२५.। स्त्री। सारसपत्रायाम्। हे.च.।

सारसंग्रहः। पुं। वैद्यकयन्त्रमेदे चकपाणि-
कृते।

सारसंग्रहनिघण्टुः। पुं। वैद्यकनिघण्टुमेदे।

सारसजलम्। स्त्री। सरोवरजले। वै.नि.५.।

सारसाम्बु। स्त्री। सरोवरजले। वै.नि.५.।

सारसैन्धवम्। स्त्री। सैन्धवे। च.द. रतिवृक्षभ-
मोदके।

सारा। स्त्री। कण्ठविहतायाम्। कण्ठ (उडेडु)।
श.र.। सातलायाम्। शीतलं। श.म.। वै.नि.५.।
दूर्वायाम्। श.च.। अशुमत्फलायाम्। कणा-
शीह। रा.नि.५.११.।

सारासुखः। पुं। सादुपाकरसयुक्ते कण्ठशु-
धान्ये। वा.सु.६५. हेमा.।

सारास्तम्। स्त्री। निम्बमेदे। गौडार्दनम्।
गुणाः—अक्षं पित्तलं गुरु वातघ्नं कफवर्धकं।
वै.नि.५.।

सारालः। पुं। तिले। श.च.।

सारिका। स्त्री। पक्षिविशेषः। आनिक भाषी,
यश्मना। यम.।

सारिणी। स्त्री। कर्पासि। कर्पास शीह।
रा.नि.५.४.। महाबलायाम्। रा.नि.५.४.। कपिल

शिशिपयायाम्। कर्पासवर्णं शिथिलं। रा.नि.५.६.।
रक्तपुष्पवर्णायां। रा.नि.५.५.। इरालभायां। रा.
नि.५.४.। प्रसारण्यां। गङ्गाङ्गनिम्ब। रा.नि.
५.५.।

सारतम्। स्त्री। कणाक्षने। कण्ठ शीह।
वै.नि.५.।

सारिवा। स्त्री। अनन्तायाम्। अनन्तमूल।
हिं गोरियासाड। न वम्। उपलसरी। जम्बूपत्रा
दम्भगर्भा वल्ली खनामप्रसिद्धा। सु.वि.८५.।
वा.सु.१५५.। सारिवोशीरकाशय्येति चकदतः।
शाली। आशिप्राशु। वै.नि.५.। कण्ठशारिवायां।
सा इन्द्रजम्बूवत्या सुगन्धा कलघण्टेति ख्याता।
आशानता। हिं करियासाड। ee अनन्ता,
शारिवा।

सारिवादिगणः। पुं। सारिवोशीरकाशय्य-
चन्दनययटीपरुषकृते कषाये। स दाहपित्त-
हृत्त्वग्रघ्नय। वा.सु.१५५.। अपिच—सारिवा-
मधुक चन्दन कुचन्दन-पद्मका-काशरीफल-मधुक-
पुष्पाण्युशीरश्चेति। गुणाः—सारिवादिः पिपा-
साशो रक्तपित्तहरी गुणः। पित्तज्वर-प्रशमनी
विशिवाहाहनाशनः॥” सु.सु.१८५.।

सारिवाहयम्। स्त्री। श्यामानन्त्योः। आश-
नता, अनन्तमूल। च.द. वातपित्त-ज्व. चि.।
“मधुकं सारिवे ट्राचा।”

सारौ। स्त्री। सप्तलायाम्। (उडेडु) मन्या।
रा.नि.५.८.। शारिकापक्षिणि। श.र.।

सारोदकम्। स्त्री। सालसारीदके। च.वि.६५.।

सारोद्धारः। पुं। वैद्यकयन्त्रविशेषः।

सारीष्टिकः। पुं। सोराष्ट्रदेशजविषे। अ.टी.भ.।

साङ्गवेरम्। स्त्री। गुण्डायाम्। रा.नि.५.६.।

सार्जः। पुं। सर्जरसे। शुट्ना। रा.मा.।

सार्द्रः। वि. आर्द्रे। डिभा। यम.।

सार्वगुणम्। स्त्री। शीघ्रलघणे। रा.नि.५.६.।

सार्वभौमः। पुं। गजे। शंठा। विष्का.।

सार्वसहम्। स्त्री। सत्तिकावृक्षे। गौड।
वै.नि.५.।

सार्षपः। वि. सप्तपञ्चमीये, शाकसंलाहो।
पुं। अतसप्तपे। वै.नि.५.।

सार्षपतैलम्। स्त्री। सप्तपञ्चमीये। See सर्वपः।

सार्पपशाकम् । ली । सर्पपशाक । अत्रिशा-
भाक । अत्रिः १६ अ. । See सर्पप ।

सालः । पुं । वृक्ष । मे. शिखपात्रले । वरुण-
वले । विका. । मध्यविशेषे । आन गीह । अ.टी.
म. । शाकवले । न.गुण गीह । कुणप. । वे.निघ. ।
राले । धूना । रा.नि.व.२ । सर्जवले । रा.नि.
व.२ । खनामल्यातवले । आन गीह । हि
खमुया । मं साजरा । कं सज्जर दामर । तत्-
पथ्यायाः, — अश्वकर्णकः । शस्यसम्बरः । उपमैतः
दीर्घशाखः जलदाशनः लतातकः लताशङ्कुः शङ्कु-
तकः शङ्कुवचः सर्जः सर्जरसः कलः कलजलीङ्गः
वल्लीवचः शीरपथः रालकाथः अश्वकर्णकः वस्त-
कर्णः कषायी खलनः गन्धवचकः वंशः राल-
निर्यासः दिव्यसारः सुरेष्टकः शूरः अश्विबल्लभः
यक्षधूपः सिद्धकः शस्यसम्बरणः । गुणाः—कटुः
तिक्तः उष्णः हिमः क्षिणः अतीसारपित्तदीपनः
कण्डुकुष्ठविस्फीटकवातघ्न । रा.नि.व.२ । अपिच
—“अश्वकर्णः कषायः स्यात् व्रण-खेदकफ-
क्षिणोन् । व्रण-विदग्धि-वाधिर्य-योनि-कर्णगदान्
हरत् ॥” भा. ।

सालजः (कः) । पुं । सर्जरसे । धूना । प.सु. ।
सर्जतरौ । धूनां गीह । रा.नि.व.२ ।

सालनिर्यासः । पुं । सर्जरसे । धूना । रा.मा. ।

सालपर्णी (फिका) । स्त्री । अश्वमल्याम् ।
आनपाणि । श.र. ।

सालपुष्पम् । स्त्री । खलपुष्पपुष्पे । श.र. ।
प्रपौष्करीके ।

सालरसः । पुं । शालनिर्यासे । धूना । रा.
नि.व.१२ ।

सालवेष्टः । पुं । सर्जरसे । धूना । शब्दकल्पः ।

सालसारः । पुं । शाखमेदे । “शालः शङ्कुः
तस्य सारः ।” इति उल्लणः । सु.स.३८ अ. ।

सालसारादिगणः । पुं । सुशुतीक-गणमेदे ।
तद्वयथा—“सालसाराज-कण-खदिर-कदर-
कालसाम्ब-कसुक-भुज-मेषशङ्खी-तिनिश-चन्दन-
कुचन्दन-शिखपा-शिरोपाशन-धवाज्जुन-ताल-
आक-नक्तमाल-पूतिकाश्वकर्णगुणवि-कालीयक-
खेति । गुणाः—सालसारादिरित्येष गणः कुष्ठ-
विनाशनः । मेघपाण्डुमयहरः कफमेहोविश्री-
यकः ॥” सु.स.३८ अ. ।

सालाहकः । पुं । कुकुरे । शगाले । शब्दकल्पः ।

सालिमकन्दः । पुं । काविलदश्रीयकन्दमेदे ।
आनग'म'हृत्ति । गुणाः—उष्णवीर्यः मधुरः वृष्यः
धातुवर्द्धकः तक्तः गरः रमाशनः पुष्टिकरः अश्व-
मेधपित्तरक्तविकारघ्न । वे.निघ. ।

सालूरः । पुं । भेके । श.र. ।

सालेयः । पुं । मधुरिकायाम् । मूडेरी । अ.टी.म. ।

साल्विकः । पुं । पल्लिविशेषे । आनिक आशी ।
श.च. ।

सावरः । पुं । लोभविशेषे । पृथ (नो) । श.र. ।
लोभे । रस-र.खनरी. वि. काशीशावृते ।
तदाख्य-सुगमेदे । सावर हरिण । तन्मांसगुणाः,
—“सावरं पल्लं क्षिणं शीतलं गुरु च कृतम् ।
रसे पाके च मधुरं कफघ्नं रक्तपित्तघ्नम् ॥”

सावररोधः । पुं । श्वेतरोधे । “श्वेतः स्थूल-
लक् ।” सु.स.३८ अ. अल्लहादिः ।

सावरिका । स्त्री । निर्विष-जलीकायाम् ।
निर्विष जौक । सु.स.१२ । See जलायुका ।

सावर्णलक्ष्यम् । स्त्री । चर्मेष्टि । श.र. ।

सावित्रः । पुं । गर्भे । श.र. ।

सावित्री । स्त्री । आमलकीवले । वे.निघ. ।

साशयन्दकः । पुं । गृहगोधायाम् । टिक्ठिक ।
शब्दकल्पः ।

साशुकः । पुं । कन्वले । हारा. ।

सास्थिताम्नाहम् । स्त्री । कास्थे । कौशा ।
विका. ।

सास्त्रा । स्त्री । गीगलकन्वले । अम. । रासायाम् ।
वे.निघ. ।

सास्त्रावः । वि. अश्वयुक्ते, सावयुक्ते । मा.नि. ।

साहसम् । स्त्री । बलवद्वियहादिके ।

सिंहः । पुं । रक्तशिर्यो । ज्ञान मज्जिना । रा.
नि.व.७ । पशुराजि । अयं विलिशय । मिह ।
हिं सेर । तन्मांसगुणाः—मधुरं गुरु क्षिणं कलं
वातघ्नम् उष्णवीर्यं नेचरीगे अश्वसि च हितम् ।
सु.स.४६ अ. । वकुलवले । वे.निघ. ।

सिंहकेश(स)रः । पुं । वकुलवले । सिंहजटा-
याम् । मिहश्च जटो । विका. ।

सिंहचित्रा । स्त्री । माषपर्णाम् । भाषी ।
वे.निघ. ।

सिंहच्छदा । स्त्री । श्वेतद्वार्या । रा.नि.व.८ ।

सिंहतुण्डः । पुं । सिंहमुखे । ख.हीवले
ममजा गीह । रा.नि.व.८ ।

सिंहनादगुग्गुलुः । पुं । आमवाते शीघ्रघम ।
कायार्थ—विफला प्र. ३ प. चतुर्गुणे वारिचि
काययिला पादशेषः कायः । गुग्गुलुः ८ तो
नवनीतसारगन्धकं १ श. एरुखले १ श. एकल
पाच्यः । कायार्थ—आमना, हस्तोत्की, बरुफा
एतोक ७ प. खन चतुर्गुण (७७ प.),
श्वेत चतुर्गुण (२ प.) । अश्वगुण ८ तो.
नवनीतसारगन्धक ७४ तो. एरुखले ७४
तो. सकल एकल करिषा पाक करिषे ।
सा. की. । रस. र. ।

सिंहनादिका । स्त्री । दुरालभायाम् । श.च. ।

सिंहपत्रा । स्त्री । माषपर्णाम् । भाषी । वे.
निघ. ।

सिंहपर्णी (त्रौ) । स्त्री । वासकवले । वाकम्
गीह । रा.नि.व.४ ।

सिंहपिप्पली । स्त्री । सिंहलीपिप्पल्याम् ।
रा.नि.व.६ । See सिंहली ।

सिंहपुच्छिका (च्छा) । स्त्री । कदलीपत्र-
सदृशदीर्घपत्रपुष्पपर्णीविशेषे, काटवासिंहपुच्छीति
ख्याते । छेति टाकून । रा.मा. । रा.नि.व.४ ।
“सिंहपुच्छी चरालिका ।” च.द.शूल.वि. एरुख-
हादशके । माषपर्णाम् । भाषी । प.सु. ।

सिंहपुष्पो । स्त्री । पत्रिपर्णाम् । टाकून ।
रा.नि.व.४ ।

सिंहमुखः । पुं । वासकवले । वे.निघ. ।

सिंहमुखौ (वदना) । स्त्री । वासकपुष्पपत्रे ।
वाकम् गीह । रा.नि.व.४ । वे.निघ. आस-वि.
सिंह्यादिकाया । (नवरज-राजसुमादे) । माष-
पर्णाम् । भाषी । चारुनिकायाम् । भाषि-
मणि । वे.निघ. ।

सिंहल(क)म् । स्त्री । राजरीती । ज्ञान
पिठन । रा.नि.व.१२ । वडे । हि.च. लवि ।
खड्गक । रा.नि.व.६ ।

सिंहलस्या । स्त्री । सिंहलीपिप्पल्याम् । रा.
नि.व.६ ।

सिंहलस्यानः । पुं । तालतलसदृशतरी छेति
युक् । “प्रोतफल सिंहलस्यानम्बुडा पिचा छटापि
च ” प्र.मा. ।

सिंहलाकुलौ । स्त्री । पत्रिपर्णाम् । टाकून ।

सिंहवदना । स्त्री । सिंहपुष्पाम् । साकम् ।

सिंहवज्रभा । पुं । आ.रुषवले । वाकम् गीह ।
वे.निघ. ।

सिंहविक्रान्तः । पुं । अश्वं । हारा. ।

सिंहविद्या (वृन्ता) । स्त्री । माषपर्णाम् ।
भाषी । वे.निघ. । रा.नि.व.३ ।

सिंहा । स्त्री । वृहत्याम् । वे.निघ. । नायाम् ।
रा.नि.व.१८ ।

सिंहाणम् । स्त्री । लीहमले । मधुर । प.सु. ।
नासामले । प्रोति, जिक्नो । श.र. ।

सिंहाननः । पुं । वासकवले । वाकम् गीह ।
भा.म.१म.कण्डकुलज्व.वि. । “कलिङ्गसिंहानन-
शब्देतिभिः ।”

सिंहासुतघृतम् । स्त्री । अश्वसि घृतम् ।
पाठः—“पञ्चवारिचतुर्दशे कण्डकायसुताशतम् ।
तन्नामिफलाश्वीषपूतिकल्लविज्रकेः । सकाशमर्थ-
विद्वद्भ्यो सिद्धं दुर्गममेवमुत ॥” कण्डकाय-
सुतयोः प्रत्येकं शतं पलं मिलित्वा बा । जल २५६
श. श्रे. ६४ श. । पूतिकल्ल—करजलम् ।
काशमर्थ—गाभारीफलम् । च.द. ।

सिंहाली । स्त्री । सिंहलीपिप्पल्याम् । मिह-
भिण्ण । वे.निघ. ।

सिंहासनम् । स्त्री । लीहकिटे । मधुर । वे.निघ. ।

सिंहास्यः । पुं । वासकवले । वाकम् गीह ।
रा.मा. । वे.निघ.२म.सिंहासादिकाया । भैव.
क्षीरी.वि.कुष्ठ.वि. ।

सिंहास्यदलम् । स्त्री । वासकपत्रे ।

सिंहास्यादिः । पुं । शोधे कषायविशेषः ।
“सिंहास्यासुतभस्याकीकायं कृत्वा समानिकम् ॥”
भैव.शोध.वि. ।

सिंहिका (ही) । स्त्री । वृहत्या । रा.नि.व.४ ।
प.सु. । वासकपत्रे । वाकम् । रा.नि.व.४ । कण्ड-

काव्याम् । कृत्तिकारी । व.निच.जीर्ण.वि. लवङ्गादिकषाये । सच्छाकगुणाः—“जरा तु सिद्धिका मोक्षा सातोसाणि प्रशस्यते ।” अवि.१६७. (हो) वात्स्याम् । बुद्धी । विका. । कष्टकाव्याम् । प.मु. । वे.निच.जिज्ञासा.ज्व.चि. कास.चि. सिद्धा- स्यादिः । वृहत्कष्टकाव्याम् । हिं वडीकट्या । भा.म.१.भ.ज्व.चि.श्रास.चि. । “सिद्धी व्याघ्रो ताल- मुली ।” शिरायाम् । नाड्याम् । रा.नि.व.१८. । खर्णवराटिकायाम् । मुद्रपण्याम् । भृगुनी । रा.नि.व.३ ।

सिंहोफलम् । स्त्री । वृहतीफले । अ.द.वृषाधि- कारि अश्वगन्धायुते ।

सिंहौलता । स्त्री । लतावृहत्या । भा. । मुद्र- पण्याम् । रा.नि.व.३ ।

सिकटो । स्त्री । खनामप्रसिद्ध लताभेदे ।

सिकता । स्त्री । लोणिकाशकी । वन कुनि- भाक । प.मु. । बालुकायाम् । रा.नि.व.१३. । शर्करायाम् । वे.निच. ।

सिकतामिहः । पुं । कफजमित प्रमदभेदे । यव रोगी बालुकायुविद्धं सरजं मेहति । स.नि. ६७. । “मूर्त्ताणू सिकतामिहो सिकताखण्डो मलान् ।” मानि. ।

सिकतारूपम् । स्त्री । शङ्ख । भा. ।

सिकतिलः । पुं । सिकतामथभूमौ । रा.नि.व.२४ ।

सिकासिः । पुं । उत्कासिकायाम् । प्रयोगा- श्रास.चि. ।

सिक्ता । स्त्री । बालुकायाम् । वे.निच. । अत- कष्टकाव्याम् । वि. चार्द्रायाम् ।

सिक्थ(क)म् । स्त्री । सिक्थके । यम, मित्रे । रा.नि.व.१३. । नील्याम् । नौल । इ.च. ।

सिद्ध(ङ्गा)ण[क]म् । स्त्री । काचपात्रे । चारा. । नासिकामले । प्रौढा, मिक्नि । रा. नि.व.१८. । नासारोगभेदे । मिदानादि—“कफः प्रवृद्धो नासायां रुद्धा सीतास्यपीनसम् । कर्णात् सघुर्गुरं श्रास पीनसाधिकवेदनम् । अवेरिषु ख- त्यस्य प्रकिञ्चा तेन नासिका । अजस्रं पिच्छिलं पीतं पक्वं सिद्धाणकं घनम् ॥” वा.उ.१६७. । अमृत्य रोगविशेषे । खल्वं—“वातिके पैत्तिके चैव श्लेष्मिके सान्निपातिके । सिद्धाणके प्रवर्त्यामि अण्वं हि.जं तथा ॥ तनुस्त्वावं सफेनच वातिकं

ततप्रकीर्तितम् । रक्तपीतामितेः स्त्राभेनिन्यात पित्त- ससुज्ञवम् ॥ घनेन दधिवर्गेन कफजश्चैव निर्हि- श्रुत् । नानावर्णन जानीयादसाध्य सान्निपाति- कम ॥” क.द. लोहकिट्टे । मधु. । वे.निच. ।

सिद्धानः । पुं । कुरण्डवडी विका ।

सिद्धिनी । स्त्री । नासिकायाम् । रा.नि.व.१८. ।

सिद्धिता । स्त्री । पिपल्याम् । अ.च. ।

सिद्धितिका । स्त्री । रिव द्रुति प्रसिद्ध फले ।

सेणुकम् । सा च विधा सुद्रवद्रुदेन । सुद्रफल- गुणाः—वृष्यं गुह्यं धातुवर्धकं पाके रसे च शीतं कफकरञ्च मज्जत शीतं कषाय सुद्रसमगुणञ्च । बदरफले । वे.निच. ।

सितः । पुं । भ्रजंघने । स्थूलजीरके । प.मु. । धवले । धातुग्री ग्राह् । र.मा. । स्त्री । रीत्ये ।

रङ्गे । रा.नि.व.१३. । मूलके । भृगुना । रा.नि.व. ७. । चन्दने । र.मा. । अतिले । वे.निच. ।

सितकङ्कः । स्त्री । सज्जरसे । धूने । वे.निच. ।

स्त्री । अत-कङ्कधान्ये ।

सितकटभो । स्त्री । अतकटभोवले । रा.नि. व.६. See कटभो ।

सितकण्टको । स्त्री । अतपुष्प-कण्ट

सितकण्टा(रिका) । काव्याम् । रा.नि.व.४ ।

सितकण्टः । पुं । दालुहपचिणि । डाक- पाथी । श.र. ।

सितकरः । पुं । भीमसैनिकपूर्व । डीमसेनो

कर्पूर । रा.नि.व.१२. । स्त्री । (रा) । नोलदूर्वा-

याम् । वे.निच. ।

सितकर्णिकः । पुं । वासकवले ।

सितकर्णी । स्त्री । वासकवले । वासक ग्राह् ।

रा.नि.व.१०. ।

सितकल्याणघृतम् । स्त्री । स्त्रीरोगाधिकारे

घृतम् । घृत ४ अ. गन्धद्वयं १६ अ. । कल्पाय—

कुमुदपुष्प पद्मकाष्ठं वीरणमूलं गोघृतः रक्तशालिः

सुद्रपर्णी कौरकाकीली गाम्भारीवीजं यष्टीमधु

वाय्यालकं गोरचतण्डुलामूलम् उत्तल तालमज्जा

भूकसाण्ड शतावरी शालपर्णी कौरकं विफला

गोडुस्वावीजम् आमकदली च प्र. ४ ती. जलं ८

अ. एकच पाच्यम् । घृत ४ अ. द्रव्यं ७ अ. ।

ककार्य—कूपकूल, अश्रुकाष्ठ, वेणार मूल,

गम, मास्थानि ठाडन, भृगुनी, कौरकौकला, गोमार्गवीज, यष्टीमधु, चैत वेणुङ्गा, गोमार्ग- चाकुलान्न मूल, नौलोपपन्न, डाममज्जा कुंहेकुमडा अतभृगु, शालपर्णी, कौरक, विफला, गोमार्गवीज, कौठा कला शठोक ४ टो. जल ८ अ. पाक करिदेव ।

सितकाञ्चनः । पुं । अतपुष्पकाञ्चनवले । र.मा. ।

सितकारिका । स्त्री । कलवाद्यालके । कूट

वेणुङ्गा । वे.निच. ।

सितकुम्भो । स्त्री । अतपाटलायाम् । चैत-

पुष्प पाङ्गन । रा.नि.व.१०. ।

सितगुञ्जा । स्त्री । अतगुञ्जायाम् । रा.नि.व.२३. ।

सितचन्दनम् । स्त्री । शोखचन्दने । मार-

चनम् । अ.द.खदिरवटी ।

सितचिह्नो । स्त्री । अतवास्तुके । इमे वेणु ।

वे.निच. ।

सितचिह्नः । पुं । (Lacerta seincus.)

वज्रोगकमन्ये । वेणुङ्गाकुण्डु ग्राह् । चारा. ।

सितच्छदा । स्त्री । अतपुष्पायाम् । कुम्भा ।

अम. ।

सितच्छदः । पुं । रक्तपुष्पशोभाञ्जने । माग

मज्जिना । वे.निच. । हंसे । इ.च. । स्त्री । (दा) ।

अतदूर्वायाम् । रा.नि.व.८. ।

सितजः । पुं । मधुशर्करायाम् । मधुर जिनि ।

रा.नि.व.२३. ।

सितजफलः । पुं । मधुनारिकेलवले । रा.

नि.व.११. ।

सितजलजम् । स्त्री । अतपुष्पे । वे.निच. ।

सितजा । स्त्री । मधुशर्करायाम् । रा.नि.व.१४. ।

सितजामुकः । पुं । अतपुष्पायाम् । रा.

नि.व.११. ।

सितजागकरा । स्त्री । मधुजात-शर्करायाम् ।

सितजोरकम् । स्त्री । यक्तजीरके । चैतजोरा ।

अंश. वा.१.च. ।

सितदभः । पुं । अतकुशे । चैत कुश । मं

पादरीकशो । क विलिखतकुश । गुणाः—

तन्मूलं हिमं मधुरं दध्यं पित्तं रक्तञ्चरुणाश्रास-

कान्धाह्व । एतदभावे साधारणदुग्धो पाद्यः । रा.नि.व.८. ।

सितदोष्यः । पुं । अतयमायाम् । अतजोरके ।

मा-जोरा । रा.नि.व.६. ।

सितदूर्वा । स्त्री । अतदूर्वायाम् । प.मु. ।

सितद्रुः (मः) । पुं । मोरटभेदे । जती-

कङ्गा । र.मा. । अज्जुनचे । वे.निच. ।

सितधातुः । पुं । खटिकायाम् । अडिमाणि ।

रा.नि.व.११. ।

सितपद्मम् । स्त्री । अतपुष्पे । वे.निच. ।

सितपर्णी । स्त्री । अतपुष्पायाम् । र.मा. ।

सितपक्षः । पुं । यक्तपक्षे । (अश्वकल्पः) ।

हंसे । श.र. ।

सितपाटला (लिका) । स्त्री । यक्तपुष्पपाटल-

वले । चैत पाङ्गन । स अतपाङ्गलि । कं

विलिखद्वादरि । तत्पुष्पायाः—सितकम्भो फले-

रुद्धा सितामोषा कुवेराचो अताहा काष्ठपाटला

धवल पाटली । गुणाः—तिका उष्णा गुह्यः

वासघ्नी हिक्कावमिकफघ्नी शोषघ्नी च । रा.नि.व.१०. ।

सितपुङ्गा । स्त्री । अतपुष्प-शरपुङ्गायाम् । रा.

नि.व.४. ।

सितपुष्पम् । स्त्री । कैवर्त्तसुक्तके । जटा. । पुं ।

अतपुष्परीहितके । चैत ग्रीष्म । रा.नि.व.८. ।

कासघ्ने केपुष्पायाम् । तगरवले । रा.नि.व.८. ।

श.र. । दीपान्तरज्ज्वरौहवं । पिण्डी चैकूर-

ग्राह् । शिरोषवले । वे.निच. । स्त्री । (या) ।

मल्लिकायाम् । मल्लिका कुलेन ग्राह् । श.र. ।

(यो) अतापरजितायाम् । रा.नि.व.३. । नाग-

दन्त्याम् । शक्तिङ्गु । रा.नि.व.५. । नागवल्ली-

लतायाम् । पाणलता । वे.निच. ।

सितमरिचम् । स्त्री । अतमरिचे, तच्च शोभा-

ञ्जनवीजमिति वृद्धाः । रा.नि.व.६. ।

सितमाषः । पुं । (Dolichos catjang.)

राजमाष । चारा. ।

सितमोघा । स्त्री । अतपाटलवले । चैत

पाङ्गन ग्राह् । वे.निच. ।

सितरजः । स्त्री । कर्पूरे । वे.निच. ।

सितरागः । पुं । रीत्ये । वे.निच. ।

सितलता । स्त्री । चिचकटे ख्याता-अतलता-

लतायाम् । वृक्षकम्भो । रा.नि.व.३. ।

सितलशुभः । पुं । शुभरक्षीने । वै.निघ. ।
 सितला । स्त्री । चटसवालतायाम् ।
 सितवर्णा । स्त्री । चौरिणीवत् । प.सु. ।
 सितवर्णा । स्त्री । चौरिणीवत् ।
 सितवर्णाभूः । पुं । श्वेतपुनर्नवायाम् । रा. नि.व.६ ।
 सितवक्त्रो । स्त्री । भूमिजम्बूवत् । रत्नकाश । प.सु. ।
 सितवक्त्रि(स्त्री)जम् । स्त्री । श्वेतमरिचे । रा. नि.व.६ ।
 सितवारः (कः) । पुं । शालिचशाके । र.मा. ।
 सितवारिकः । पुं । सिंहली पिपल्याम् । वै.निघ. ।
 सितशर्करा । स्त्री । धवलशर्करायाम् । छिनि । वै.निघ. चयचि. लघुशिवगुण्याम् ।
 सितशा(सा)यका । स्त्री । श्वेतपुष्पशरपङ्क-
 याम् । रा.नि.व.४ ।
 सितशिशपा । स्त्री । श्वेतपुष्पशालीवत् ।
 श्वेत शिशुन । श्वेतशिशपायाम् । श्वेत शि-
 त । वै.निघ. । रा.नि.व.२ ।
 सितशिखिकः । पुं । गीधूमे । गम । द्वि.च. ।
 सितशिखी । स्त्री । श्वेतशिख्याम् । वै.निघ. ।
 सितशि(सि)वम् । स्त्री । सैन्धवलवणे । वै. निघ. । स्त्री । नीवत् । प.सु. ।
 सितशूकः । पुं । यवे । प.सु. । रा.नि.व.१६ ।
 सितशू(सू)रणः । पुं । श्वेतशूरणे । श्वेत
 णम वा यन णम । रा.नि.व.७ ।
 सितसर्पः । पुं । गौरसर्पे, सिद्धार्थे । रा. नि.व.१६ ।
 सितसारः (कः) । पुं । शालिचशाके । रा. नि.व.८ । च.द.सू.क्र.चि. । "तन्नेष युक्तं सित-
 सारकम् ।"
 सितसिंहिः (ही) । स्त्री । श्वेतकण्टकायाम् । रा.नि.व.४ ।
 सितसूर्या । स्त्री । शुक्लसूर्यावत् । वै.सं.सू.क्र.चि. ।
 सितसारः । पुं । श्वेतशूरणे । श्वेत मोक्षग । वै.निघ. ।

सितचुद्रा । स्त्री । श्वेतकण्टकायाम् । रा.नि. व.४।२३ ।
 सितांशुः । पुं । कपूरे । (शब्दकल्पः) ।
 सितांशुतेलम् । स्त्री । कपूरतेले । रा.नि.व.१५ ।
 See कपूर-तेलम् ।
 सिता । स्त्री । शर्करायाम् । छिनि । गुणाः—
 "सिता सुमधुरा रूचा वात-पित्तान् दाहहृत् ।
 सूक्ष्माक्षुर्दिग्वरान् हन्ति सुशौता शुक्रकारिणी ॥"
 रा.नि.व.१४ । "धात्रीद्राक्षसितानां वा ।" च.द. ज्व.चि. । च.सू.४५ । वचायाम् । व.४ । सोम-
 रात्र्याम् । मोक्षग । सिंहल्याम् । भिडि-
 ठोप । प.सु. । आमलका । आम्र । गोरी-
 चनायाम् । गोक्षीर । वृद्धी । सुरामेदि । रा. नि.व.२३ । रीत्ये । शुक्रविहतायाम् । श्वेत-
 तेलेड्डी । विसम्पुष्पवत् । श्वेतपुनर्नवायाम् । वै. निघ. । आस्त्रोतके । शपत्रशरी । गिरिजापरा-
 जितायाम् । र.मा. । मल्लिकापुष्पवत् । श्वेतपाट-
 लिकायोम् । श्वेत पाकम् । रा.नि.व.१० ।
 श्वेत-कण्टकायाम् । रा.नि.व.४ । विदायाम् ।
 डूँई कुम्भा । रा.नि.व.७ । श्वेतद्व्यायाम् । प. सु. । सु.सू.२६५ । च.सू.४५ । श्वेतशिख्याम् ।
 श्वेत शिम् । रा.नि.व.१६ । See श्वेतनिषावः ।
 कुटुम्बिन्याम् । रा.नि.व.५ । नाथमापालतायाम् ।
 वनागता । गोक्षीर । तेज्याम् । गता-
 कटिनी, मूर्त्ति । रा.नि.व.३ ।
 सिताखण्डः । पुं । मधुशर्करायाम् । मधुर
 छिनि, मागधुनी । तत्पर्यायाः—खण्डकः
 सितशर्करा माधुरी मधुशर्करा माक्षीकशर्करा ।
 गुणाः—अतिमधुरः चतुर्थः कुष्ठच्छुर्दिग्वरान् फणाव-
 द्दिकापित्तान् दाहहृत् । रा.नि.व.१४ ।
 सिताख्यः (ख्या) । पुं । श्वेतमरिचे । वै. निघ. । श्वेतद्व्यायाम् । रा.नि.व.८ ।
 सिताग्रः । पुं । कण्टके । कौटो । हारा ।
 सिताङ्कः । पुं । बालुकागङ्गमख्ये । वेणुशुद्धि
 मोक्ष । हारा ।
 सिताङ्कः । पुं । श्वेतरीहितकवत् । श्वेत रोजा-
 ग्राह । रा.नि.व.८ ।
 सिताजाजिः (जी) । स्त्री । श्वेतकीरके ।
 भाषा कौटो । रा.नि.व.६ ।

सितावयम् । स्त्री । विशर्करायाम् । "गुडोत्पन्ना
 हिमीत्यन्ना मधुरा चेति मिश्रितं । ...सितावयम् ॥"
 रा.नि.व.२२ ।
 सितादिः । पुं । गुड । रा.नि.व.१४ ।
 सिताननः । पुं । विल्ववत् । वै.निघ. ।
 सितापाङ्गः । मयूर । विका ।
 सिताफलम् । स्त्री । (A nona squamosa.)
 The custard apple. सनापल्यातकने ।
 आता, मोक्ष । हिं सिताफल । ता, सिता ।
 तत्पर्यायाः—आव्यफलं, गण्डगावं, बहुकोजं ।
 गुणाः—खादु शीतलं हृद्यं हृत्तिकरं बलपुष्टिदं
 रक्तवद्धकं श्लेष्मकृत् वातुक्तोश्च तथा दाह-वात-
 पित्तरक्तदोषघ्नम् ।
 सिताजम् । स्त्री । श्वेतकमले । रा.नि.व.१० ।
 सिताभः । पुं । कपूरे । अ.टी.रा. ।
 सिताभा (सा) । स्त्री । तन्नाद्यायाम् । पञ्चाङ्गुलि-
 वत् । रा.नि.व.४ ।
 सिताभ्रः (कः) । पुं । कपूरे । अम. ।
 सिताम्बु(म्बो)जम् । स्त्री । श्वेतकमले । अम. ।
 सिताकः (कः) । पुं । श्वेताकवत् । श्वेत
 आकम् ग्राह । रा.नि.व.१० ।
 सिताज्जकः । पुं । श्वेतपत्र चद्रतुल्यताम् ।
 छोटि श्वेत तूणगी । हिं श्वेताज्वला । मं
 पाङ्गुरा आजवला । तत्पर्यायाः—वटपत्रः कुटे
 रकः वैकुण्ठः जम्बीरः गन्धबहुलः सुसुखः कटुपत्रः
 कटुपत्रकः । गुणाः—कटूष्णः कफवातनेत्ररोगघ्नः
 रुच्यः सुखप्रसवकरश्च । रा.नि.व.१० ।
 सितालता । स्त्री । चटसवालतायाम् । रा. नि.व.३ । श्वेतद्व्यायाम् । र.मा. । च.सू.४५ ।
 सितालकः (का) । पुं, स्त्री । श्वेतमन्दारक ।
 श्वेत वृद्ध आकम् । रा.नि.व.१० ।
 सितालिकटभो । स्त्री । श्वेतकिण्विहीवत् ।
 रा.नि.व.२ ।
 सितालिका । स्त्री । पद्मश्री । शिबूक ।
 हारा ।
 सितावरः । पुं । सुनिषण्के । शुक्लनीलाक ।
 गुणाः—संघाही कषाय उष्णः विदोषघ्नः मेधा-
 वृत्तिकारः रसायनः दाहञ्चरुहश्च । रा.नि.व.४ ।
 See सुनिषणः ।

सितावरी । स्त्री । वाक्चायाम् । मोक्षग्राह ।
 रा.नि.व.४ ।
 सिताश्मजम् । स्त्री । पाषाणोदके । गिनात्र
 जल । वै.निघ. ।
 सितासितः । वि । श्वेतकण्टक-मिश्रवर्णे ।
 सितासिता । स्त्री । वाक्चायाम् । मोक्षग्राह ।
 वै.निघ. ।
 सिताह्वयः । पुं । श्वेतशिशू । श्वेत मज्जिना ।
 रा.नि.व.७ । श्वेतरीहितके । श्वेत रोजा । रा. नि.व.८ । श्वेत मन्दारकवत् । श्यामशाली ।
 शीत शीत । कथित ।
 सिताह्वया । स्त्री । श्वेततुल्यताम् । रा.नि.व. १० । श्वेतपाटल वृक्षे । वै.निघ. ।
 सिताह्वा । स्त्री । सितपाटलीवत् । भाषा
 पाकम् ग्राह । रा.नि.व.१० ।
 सितिः । पुं । सुनिषण्कशर्कराके । वै.निघ. । वि ।
 श्वेतवर्णे । कणवर्णे ।
 सितिकण्डः । पुं । दाल्यूह-पचिणि । डाक-
 पोथी ।
 सितिवारः (कः) । पुं । कुटजवत् । सुनिषण्क-
 शाके । भा ।
 सितिसारकः । पुं । शालिचशाके । च.द. अम.चि. ।
 सितैतरः । पुं । कणशाली । कुलत्यके । रा. नि.व.१६ ।
 सितैचुः । पुं । श्वेतैचु । रा.नि.व.१४ ।
 सितैरण्डः । पुं । श्वेतैरण्ड । रा.नि.व.८ ।
 सितोच्चटा । स्त्री । श्वेतगुञ्जायाम् । वै.निघ. ।
 सितोत्पलम् । स्त्री । श्वेतोत्पले । वै.निघ. ।
 सितोदरा । स्त्री । वराटिकाभेदे । कड़ि
 विषय । रा.नि.व.१३ ।
 सितोद्भवम् । स्त्री । श्वेतचन्दने । (शब्दकल्पः) ।
 सितोपलम् । स्त्री । शुक्लखडिकायाम् । शूण-
 थड़ि । विका । पुं । स्फटिके । रा.नि.व.१३ ।
 स्त्री (ला) । शर्करायाम् । छिनि । मल्लिकायाम् ।
 मिश्रि । द्वि.च. । सु.सू.४४५ ।
 सितोपलादिलेहः । पुं । राजयक्षाधिकारे
 लेहः । "सितोपला तुगाचीरी पिपली बहुला

सिन्दूर रसः । पुं । रससिन्दूरे ।
 सिन्दूरा । स्त्री । श्वं तनिगुण्डाम् । भाति ईक्षुत्रं ।
 वै.निघ. ।
 सिन्दूरी । स्त्री । सिन्दूरपुष्पाम् । गुणारोच-
 न्याम् । धातव्याम् ।
 सिन्धुः । पुं । पाञ्चालदेशीयनदी । तज्जलं सुवद्वि-
 सलिलतुल्यगुणम् । रा.नि.व.१४ । नीलसिन्धु-
 वारहचे । नौग निम्नो गौह । सैन्धवलवणे ।
 च.द.ख. भेदचि. गभीधिकारे । वान्ती । वभि. मे.
 सिन्धुवारहचे । गौहा निम्नो । श.च. श्वेत-
 टङ्गणे । रा.नि.व.६ ।
 सिन्धुकः । पुं । नीलसिन्धुवारहचे । रा.नि.व.४ ।
 श्वेतसिन्धुवारहचे । श.च. ।
 सिन्धुकफः । पुं । समुद्रफेने । श.र. ।
 सिन्धुकरम् । स्त्री । श्वेतटङ्गणे । भाति
 मोहागौ । रा.नि.व.६ ।
 सिन्धुजम् (क) । स्त्री । सैन्धवलवणे । अम. ।
 जटा. ।
 सिन्धुजः । पुं । पारदे । टङ्गणे । रा.नि.व.२३ ।
 (का) स्त्री । सुताशक्तौ । वै.निघ. ।
 सिन्धुजातम् । स्त्री । सुतायाम् । वै.निघ. ।
 सिन्धुदेशजम् । स्त्री । सैन्धवलवणे ।
 सिन्धुपर्णी । स्त्री । गाम्भारीहचे । वै.निघ. ।
 सिन्धुपुत्रः । पुं । मर्कटेन्दुहचे । बाकड़ा गाव ।
 सिन्धुपुत्री । स्त्री । मोक्तिकशक्तौ । वै.निघ.
 २भ.कणक.ज्व.वि. ।
 सिन्धुपुष्पः । पुं । शङ्खे । भाति । श.च. । कदम्ब-
 हचे । वकुलहचे । रा.नि.व.२३ ।
 सिन्धुफलः । पुं । अजिहारहचे ।
 सिन्धुमन्यजम् । स्त्री । सैन्धवलवणे । रा.मा. ।
 सिन्धुरः । पुं । हस्तिनि । हे.च. । निगुण्डी-
 हचे । निम्नो गौह । रा.सा.सं. जातीफलयायाम् ।
 सिन्धुरहो (हन्) । पुं । सिङ्गे । व्याक. ।
 सिन्धुलतायम् । स्त्री । प्रबाले । अना । वै.
 सिन्धुवल्गयम् । निघ. ।
 सिन्धुलवणम् । स्त्री । सासुद्रलवणे, सैन्धव-
 लवणे । रा.मा. ।

सिन्धुवारः (कः) (रितः) । पुं । सिन्धुवार-
 हचे, निगुण्डाकारशकपुष्पहचे । श्वेत निम्नो
 गौह । श.र. । च.द.विषाधिकारे विषतेले । च.सू.
 ४५. । वा.उ.३६५. ।
 सिन्धुवारदलम् । स्त्री । निगुण्डीपत्रे ।
 निम्नो गौहा । च.द. कफज्व.वि. । "सिन्धुवार-
 दलकायः ।"
 सिन्धुवारिका । स्त्री । सिन्धुवारहचे ।
 सिन्धुवेषणः । पुं । गाम्भारीहचे । श.च. ।
 सिन्धुसम्भवम् । स्त्री । फटिकारिकायाम् ।
 फट्टिकारि । प.सु. । सैन्धवलवणे ।
 सिन्धुतप्तवः । पुं । अजिहारहचे । वै.निघ. ।
 सिन्धुद्रवम् । स्त्री । सैन्धवलवणे । प.सु. । वै.
 सिन्धुद्रुतम् । निघ. २भ. वा.आ.वि. ।
 सिन्धूपलम् । स्त्री । सैन्धवलवणे । हारा. ।
 सिप्रः (त्रः) । पुं । चम्पे । खेदे । मे. । स्त्री (प्रा) ।
 महियाम् ।
 सिम्बा (म्बिः) । स्त्री । शमीधान्ये । भ. वि-
 रूपको. । शिम्बा । छंटे । भ. । नखीनामगन्ध-
 द्रव्ये । रा.नि.व.१२ ।
 सिम्बिजा । स्त्री । सिम्बिधान्ये । भा. ।
 सिम्बितिका । स्त्री । सेवहचे । मेव गौह ।
 सु.सू.४६५. ।
 सिम्बितिकाफलम् । स्त्री । सेवफले । मेव-
 फल । "सेवं समीर-पित्तघ्नं हृदयं कफघ्नदगुरु ।
 रसे पाके च मधुरं शिशिरं रुचिष्णुककृतम् ॥" भा. ।
 गुणाः—कषायं खादु रंघादि शीतलच । सु.सू.४६५. ।
 सिम्बो । स्त्री । निषायायाम् । रा.नि.व.७ । सा
 विधा सिम्बो पुस्तकशिम्बो चेति । शिम्बीहयं
 मधुरं रसे पाके हिमं गुरु दाहकं बल्यं श्लेष्मकारं
 वातपित्तहरच । भा. । सुद्रपण्यो । रा.नि.व.३ ।
 पुस्तकान्तरे सिम्बीपाठः ।
 सिरः । पुं । पिप्पलीमूले । हे.च. ।
 सिरा । स्त्री । नायाम् । हे.च. । See शिरा ।
 सिरामाढका । स्त्री । सन्नामकीर्णं जलुमर्कणि ।
 तत् स्थानं श्रीवाया उभयपार्श्वे । सु.शा.६५. ।
 सिरावृत्तम् । स्त्री । सीसके । गौगा । रा.नि.
 व.१३ ।

सिराव्यधः । पुं । See शिराव्यधः ।
 सिरिण्टिका । स्त्री । कुटुम्बिनोहचे । See
 कुटुम्बिनो ।
 सिरौ । स्त्री । लाङ्गलिकालतायाम् । विषमाशू-
 निश । वै.निघ. ।
 सिलो । स्त्री । गणूपयाम् । कै.टी. । पुं ।
 शिलिन्दमन्थे ।
 सिलोन्धुः । पुं । मन्थविशेषे । ह्निग्ने गौह ।
 वै.निघ. ।
 सिलिको । स्त्री । सल्लकीहचे । च.टी.भ. ।
 सिविका । स्त्री । सेवफले । मेव फल । वै.
 निघ. ।
 सिवितिकाफलम् । स्त्री । सेवफले । मेव
 फल । भा. । गुणाः—कषायं खादु रंघादि
 शीतलच । सु.सू.४६५. ।
 सिहलो । स्त्री । सिउल्लिकोप इति ख्याति द्रव्ये ।
 गौहाङ्गि । प.सु. ।
 सिहण्डः । पुं । सुह्रीहचे । मनगा गौह ।
 अम. ।
 सिह्नः (कः) । पुं । स्नानामध्यात-गन्धद्रव्य ।
 भिनाग्रम । सं पिष्टतल । गुणाः—सुरभिः तिक्तः
 कटुः क्षिप्यः कुष्ठः कफपित्ताग्नि-सूत्राधात-
 भूतज्वरघ्न । रा.नि.व.१२ । "निर्मलः कपिलः
 स्वच्छः सिह्नकोऽतितरा नवः । मध्वाभो मल-
 संयुक्तः वर्जितो गन्धकर्मणि ॥" मेव ।
 सिह्नको । स्त्री । सल्लक्याम् । भातिविशेष ।
 श.र. ।
 सिह्नभूमिका । स्त्री । सल्लक्याम् । श.र. ।
 सिह्नसारः । पुं । शिलारसे । वै.निघ. ।
 सिह्नहासः । पुं । सिह्नके । भिनाग्रम । रा.
 नि.व.१२ ।
 सिह्नारः । पुं । गर्भतेले, शिलारसे । वै.निघ.
 २भ.वा.आ.वि.विषयमतेले ।
 सिह्यः । पुं । खटिके । शब्दकल्पः ।
 सौतः । पुं । वेतसहचे । वै.निघ. ।
 सौतजाम्बः । पुं । महासहचे । वै.निघ. ।
 सौतफेणः (नः) । पुं । रीठाकरके । वै.निघ. ।

सौता । स्त्री । महासमज्ञायाम् । रा.नि.व.४ ।
 मदिरायाम् ।
 सौताफलम् । स्त्री । आलप्याल्य फलविशेषे ।
 आठो । गुणाः—मधुरं शीतलं हृदं बल्यं
 कफकरं खादु पुष्टिकरं पित्तघ्नच । वै.निघ. ।
 सौतीलकः । पुं । सतीलके, शिम्बीधान्यविशेषे ।
 अ.टी.रा. ।
 सौतील्यम् । स्त्री । श्वेतमरिचे । रा.नि.व.६ ।
 सौत्यम् । स्त्री । धान्ये । शल्ये । हे.च. ।
 सौद्यम् । स्त्री । आलये ।
 सौधः (धूः) । पुं, स्त्री । पक्षापक्षे चरसकस-
 मये । रा.नि.व.१४ । च.वि.८५. । गुडासवे ।
 च.द.साम्प्रविधिः । "आमेन शीतरसिकाः सौधः
 पक्करसोद्भवः ।" उद्भवश्रीनकात् । गुणाः—
 पक्करसः श्रेष्ठः स्वराग्नि-बल-वर्णकृत । वातपित्त-
 करः सद्यः खेदो रोचनी हरत् । विषम-भेदः
 शोफार्थः शोथोदर-कफामयान् । तस्मादल्पगुणः
 शीतरसः सल्लिकानो खृतः ॥" See शीधुः ।
 सौधगन्धः । पुं । वकुलहचे । रा.नि.व.१० ।
 सौधपर्णी । स्त्री । गाम्भारीहचे । रा.नि.व.६ ।
 सौधपुष्पः । पुं । वकुलहचे । रा.नि.व.१० ।
 कदम्बहचे । रा.नि.व.६ । स्त्री (यी) । धातकी-
 हचे । रा.नि.व.१ ।
 सौध(धू)रसः । पुं । आमहचे । रा.नि.व.११ ।
 सौधराक्षः । पुं । मातुलहचे । वै.निघ. ।
 सौधराक्षिकम् । स्त्री । काशीवे । शिद्रकम् ।
 वै.निघ. ।
 सौधहचः । पुं । सुह्रीहचे । वै.निघ. ।
 सौध(धू)संज्ञः । पुं । वकुलहचे । रा.नि.व.१० ।
 सौधकफाणितम् । स्त्री । मधूकपुष्पोत्पत्तफणिते ।
 वै.निघ. ।
 सौधूरसा । स्त्री । आमलक्या । वै.निघ. ।
 सौधसंज्ञः । पुं । वकुलहचे ।
 सौधम् । स्त्री । पायो । मणवात्र । शब्दकल्पः ।
 सौमन्तः । पुं । अस्थिसङ्घातविशेषे । यैः सङ्घाताः
 सौवितास्त एव सौमन्ता उच्यन्ते । ते चास्थि-
 सङ्घातवद्गन्धनीया यतसंयुक्ता अस्थिसङ्घाताः ।
 सु.शा.५५. ।

सौमन्तकम् । कौ । सिन्दूर । रा.नि.व.१३ ।

सौमा (घन) । पुं । अण्डकोषे । जटा ।

सौमिकः । पुं । सूक्ष्मः । अण्डकोषे । जटा ।

सौमौकः । पुं । अण्डकोषे । अण्डकोषः ।

सौरः । पुं । अण्डकोषे । अण्डकोषः ।

सौरकः । पुं । अण्डकोषे । अण्डकोषः ।

सारी (इन्) । पुं । अण्डकोषे । अण्डकोषः ।

सौल (न्द)म् । पुं । अण्डकोषे । अण्डकोषः ।

गुणाः—“श्लेष्मलः हृद्यः विपाके मधुरः गुणः वातपित्तहरः हृद्यः आमवातकफकरश्च ।” भा. ।

सौवनम् । कौ । सूक्ष्मः । अण्डकोषे । जटा ।

अम. । स्त्री (नी) । सौवनकर्मणि । अण्डकोषे । जटा ।

सा चतुर्धा—वेष्टितं गोफणिका तुलसीवनो कञ्जु यन्त्रिचि । सु.स.२५५. । लिङ्गमध्यध.सूत्रे । इ.च. ।

सौ. : । वि. गोफणिकादिसौवनार्हे । सु.स.५५. ।

सौषपत्रकम् । कौ । सौषधातुपत्रे । जेटम्र गात्र । इ.च. ।

सौषभम् (न) । कौ । (Plumbi carbonas.) White lead. मरुता । हिं दा. सफेदा । तं सौषभम् । तदगुणः—चतस्रम् ।

सौस(क)म् । कौ । (Plumbum.) Lead, sulphate of lead. खनामख्यातधातौ ।

गौमा । हिं सौषक, शीषा । तं शिषसु । दा. शिष ।

तत्पथ्यायाः—नागं वषं योगेष्टं वडं गण्डपद- भवं सिन्दूरकारणं सुवर्णं यवनेष्टं सुवर्णकं चौरं

वध्रं वध्रकं पिष्टं सुवर्णारिः त्रपु चपुः महाबलं यामुनेष्टकं बहुमलं चीनं चीनपिष्टं चीनरङ्गं

पिष्टं श्वेतारङ्गं जडं भुजङ्गं उरगं कुरङ्गं परि- पिष्टकं मृदुल्लणायसं पत्रं तारशङ्किकं शिरावत्तं

ययोरङ्गं । गुणाः—“सौसं रङ्गगुणं ज्ञेयं विशिष्टा- न्नेहनाशनम् ।” “नागसु नागशततुल्यबलं दधाति

व्याधिं विनाशयति जीवितमाप्तनोति । वक्रिं प्रदीपयति कामबलं करोति मलुच नाशयति शक्ततसेवितः सः ॥” सङ्कीर्णकः अदसादकरः शुक्- कारकः वेदनाहरः रक्तरीधकश्च । तथा—“पाकेन

शोभो किल वज्रनामो कुष्ठानि गुल्माश्च तथाति-

कष्टान् । पाण्डु प्रमेहानिलसादशोधभगन्दरादीन्

कुरुतः प्रसुतौ ॥” भा.पू.१.भ.धा.व. । मारुतः—

“मनःशिलायुतो नागो वासारसविमर्द्धितः । विभि- र्गजपुटेभ्यः भवेत्तन्मेहरीगजित् । तारस्य रज्ज्वो

नामो वातपित्तकफापहः ॥” इति । सा.कौ. । तथा —“अथ्यविचालकचूर्णं चतुर्थांशेन निचिपेत् ।

मृत्वा च विद्रुते नामो लोहद्वयं च चालयेत् । यास्तेकेन भवेद्भयं तत्तुल्याच्च मनःशिलाम् । काञ्चि- केन हयम्पिष्टा पचेद्दृढपुटेन च । साङ्गशीतं पुनः

पिष्टा शिलया काञ्चिकेन च । पुनः पुटेच्छरावाभ्या- मेव षड्भिः पुटेष्टति । नागः सिङ्घूरवर्षाभौ

म्रियते सर्वकार्यकृत् ॥” इत्यत्र गुणाः—“सतिक्तो मधुरो नागो मृषो भवति भयसात् । बायुः कौत्ति

वैथ्यवर्द्धिं करोति सेवनात्सदा । रोगान् हन्ति मृतो नागो वज्रवद्गुणकारकः ॥” र.सा.सं. ।

“जम्भाभसा सैन्धवसंयुतेन सगन्धकं स्थापयेत् शुक्ल- पत्रम् । पक्वायमानं पुटयेत् सुशुष्यत्वा वात्यादिकं

धावदुपेति शान्तिम् ॥” र.स.चि.६५. ।

सौसजम् । कौ । सिन्दूर ।

सौसपत्रकम् । कौ । सौसके ।

सौसोयधातुः । पुं । सिन्दूर । भा. ।

सौहृण्डः । पुं । सौहृण्डचे, सुहृण्डचे । अम. ।

सुकटुः । पुं । शिरीषवृक्षे । वै.निघ. ।

सुकण्टका । स्त्री । सुकण्टकायां । रा.नि.व.५. ।

पिण्डोखर्जूरवृक्षे । वै.निघ. ।

सुकण्डः । पुं । कण्डूरी । पुं । कण्डूरी । श.र. ।

सुकन्दः (कः) । पुं । कशेरु । केशूत्र । रा. नि.व.५. । पलाण्डो । पौष्पाञ्ज । अम. । वाराही-

कन्दे । सुखालो । धरणीकन्दे । रा.नि.व.७. ।

सुकन्दकरणः । पुं । श्वेतपलाण्डो । भा.नि. । पौष्पाञ्ज । वै.निघ. ।

सुक(कु)न्दनः । पुं । वैजयन्तीतुल्यम् । वै. निघ. । वल्लरके । वा.पू.१. । रा.नि.व.१०. ।

सुकन्दा । स्त्री । लक्षणाकन्दे । रा.नि.व.७. ।

वन्ध्याककोटिकायां । वै.निघ. ।

सुकन्दौ (इन्) । पुं । शूरके । रा.नि.व.७. ।

सुकर्णकः । पुं । हस्तिकन्दे । रा.नि.व.७. ।

सुकर्णा । स्त्री । आखकर्णलतायाम् । भूषा- कर्णी । रा.नि.व.३. ।

सुकर्णिका । स्त्री । सूक्ष्मकण्ठ्याम् । भूषाकर्णी ।

श.र. । महावलायां । वै.निघ. ।

सुकर्णी । स्त्री । इन्द्रवाक्य्याम् । रा.नि.व.३. ।

सुकाण्डः (कः) । पुं । कारवेज्जलतायाम् ।

कद्रवां ग्रीह । रा.नि.व.३. । कासहणे । वै.निघ. ।

सुकाण्डिका । स्त्री । कारवेज्जलतायाम् । कद्रवां

ग्रीह । रा.नि.व.३. ।

सुकामा । स्त्री । तायमाणलतायाम् । वला

लता । रा.नि.व.५. ।

सुकारः । पुं । कुडुमशाखौ । रा.नि.व.१६. ।

सुकार्पासः । पुं । रक्तकार्पासाम् । र.सा.सं. ।

चन्द्रोदयरसे ।

सुकाष्ठकम् । कौ । देवदारुणि । काठदारुणि ।

देवदारुविशेष । रा.नि.व.१२. ।

सुकाष्ठा । स्त्री । कटुक्यां । कटुशो । काठ-

कदल्याम् । रा.नि.व.११. ।

सुकुन्दः । पुं । सङ्गकीर्णधारे । मद्रग-आटे ।

वै.निघ. ।

सुकुमारः (कः) । पुं । पुण्ड्रकेची, रसालिचो ।

पू.दि.आथ । मे. । रा.नि.व.१४. । श्यामाके ।

श्रीमां धान । रा.नि.व.१६. । वनचम्पके ।

खर्णचम्पके । चम्पकवृक्षे । रा.नि.व.१०. । राज

मावे । कद्रुणीधान्ये । काश्मीरधान । रा.नि.व.१६. ।

कौ । राजरोती । वा.पि.पि.पि. । वै.निघ. ।

तमालपत्रे । तेलपत्रे । रा.नि.व.६. ।

सुकुमारा (रो) । स्त्री । सुकानामगन्धद्रव्ये ।

गैठेना । रा.नि.व.११. । जातौपुष्पवृक्षे ।

रा.नि.व.१०. । (रो) शिखीमेदे । प.सु. । रा.नि. व.२३. । यनमल्लिकायाम् । रा.नि.व.१०. ।

महाकारवेज्जके । वड कद्रवां । इक्षौ । वै.निघ. ।

कदलीवृक्षे । तिसन्धिपुष्पवृक्षे । रा.नि.व.१०. ।

सुकुमारिका । स्त्री । कदलीवृक्षे । कर्णाग्रीह ।

रा.नि.व.११. ।

सुकेश(सर)ः । पुं । वीजपूरवृक्षे । गौ.फा.ने.व. ।

ग्रीह । रा.नि.व.११. ।

सुकेशिनो । स्त्री । शङ्खिनाम् । वै.निघ. ।

सुकौमला । स्त्री । सिन्दूरपुष्पीवृक्षे ।

सुकौलो । स्त्री । चौरकाकोल्याम् । वदरीवृक्षे ।

र.मा. ।

सुकौशा (घा) । स्त्री । कोशातयाम् । वि.वि. ।

रौषा । रा.नि.व.७. ।

सुकौषकः । पुं । कोषाक्षे । भा. ।

सुक्तम् । कौ । कन्दद्विक्ततत्त्वानविशेषे । तदुक्त

—“कन्दसूतफलादीनि सक्ते हलवण्यानि च । यत्र

द्रव्येभिसंयुक्ते तत् सुक्तमभिधीयते ॥” शाङ्ग. ।

कुक्कापरनामके तद्दे । पू.सू.सू. । “यन्मन्त्रादि

शुचौ भाण्डे सगुह्यं चोदकाङ्किकम् । धान्यराशौ

विराजस्य सुक्तं सुक्तं तदुच्यते ॥” तत्र गुह्यं चोद- मयमाध्वीकमेदेन चतुर्विधम् । नामतश्च गुह्यं सुक्तं

इत्युच्यते सुक्तं मधुसुक्तं माध्वीकसुक्तं चेति यथोच्यते

लघु ज्ञेयम् । तस्य साधारणगुणाः—रक्तविष

कफघ्नं वाताग्निलोमनम् । अथ यत्तौषध्याञ्च कश्चि-

करं दीपनं पाण्डु, हृत्कृमिघ्नश्च । वा.पू. ।

सुक्ता (क्तिका) । स्त्री । तिलिन्ध्या । वै.निघ. ।

सुक्ताचिन्दनम् । कौ । खनामख्यातं श्रीखण्ड-

चन्दनायतरचन्दने । गुणाः—तिक्तं कटु-रक्त-

पित्तदाहघ्नं शीतलं सुगन्धि चार्द्रं शुक्ललेपे तदन्यथा

गुणश्च । रा.नि.व.१२. । See श्रीखण्डम् । शुक्लं चन्दने । वै.निघ. ।

सुखम् । कौ । कृद्वो । शक्ति । जले । चारोग्ये ।

च. । रा.नि.व.५. ।

सुखद्वरो । स्त्री । जीवन्तीलतायाम् । जीवन्ती ।

रा.नि.व.३. ।

सुखदर्शनः । पुं । तदाख्यवृक्षमेदे । वनकान्ठ ।

गुणाः—उष्णवैथीः खेदजनकः कान्तिकरश्च ।

सुखदा । स्त्री । शमोवृक्षे । ग्रीह ग्रीह । रा. नि.व.८. ।

सुखदायिनो । स्त्री । रोहिण्याम् । भा.नि.व. ।

द्रोहिणी । वै.निघ. ।

सुखभञ्जः । पुं । श्वेतशियो । भा.नि.व. ।

रा.नि.व.७. ।

सुखभोजी(इन्) । पुं । गरुडशालो । भा.नि.व. ।

रा.नि.व.१६. ।

सुखमोदः । पुं । शोभाजनवृक्षे । भा.नि.व. ।

ग्रीह । रा.नि.व.७. ।

सुखमोदा । स्त्री । सल्लकोहवे । रा.नि.व.११ ।

सुखरः । पुं । सात्त्विकपिण्ड । वै.निघ. ।

सुखवर्चकः (वर्चाः [रु]) । पुं । सज्जिचारि । गजिमाणि । अम. । रा.नि.व.८ ।

सुखवासः । पुं । तरन्तुजे । तन्त्रशूष । विका. ।

सुखवासनः । पुं । सुखवासनसुगन्धद्रव्ये । श.र. ।

सुखा । स्त्री । इन्द्रिगामौषधी । वै.निघ. ।

सुखात्मकः । पुं । शुक्लमरुवकवृक्षे । मरुप्र. । वै.निघ. ।

सुखाम्बु । स्त्री । उद्योदके । उद्योत्तम । च.द. वा.व्या.चि. ।

सुखाजिकः । पुं । सज्जिचारि । गजिमाणि । रा.नि.व.६ ।

सुखालुका । स्त्री । जीवन्तीमेदि । रा.नि.व.३ ।

सुखाशः (सः) (कः) । पुं । चिलालफलवृक्षे । उन्नमूलग्रंथ । विका. । (Curcuma sativus.) राजतिनिशे । औषधकर्कटि, अम. । श.मा. । सुखमोजने । म. ।

सुखोदकम् । स्त्री । उषाम्बुनि । गन्धमज्ज । "उषाम्बु च सुखोदकम् ।" प.प्र.१४. ।

सुखोद्भवा । स्त्री । सूर्यावर्तचुपे । छड़छड़िमा । वै.निघ. ।

सुखोषिता । स्त्री । सूक्ष्मायाम् । रा.नि.व.३ ।

सुगम् । स्त्री । विष्टायाम् । श.च. ।

सुगन्धम् । स्त्री । गन्धद्रव्यविशेषे । गन्धकृत्, नागपत्नी, रामकपूर । र.मा. । प.सु. । एल-बालुके । वै.निघ. । वृद्धस्यतण्ड । सु.सू.३८. । नीलोत्पले । नील गुन्नि । रा.नि.व.१० । श्रीखण्ड चन्दने । श्वेत चन्दने । श्वरचन्दने । गन्धराजे । रा.नि.व.१२ । कणजीरके । कूट जीरे । श.च. । यन्त्रिपथे । गैटोणा । भा. ।

सुगन्धः । पुं । गन्धके । रा.नि.व.१३ । र.मा. । कणजीरके । भा. । देवशालिरित्यपरनामशालि-धान्यविशेषे । जालन्धरमगधादिषु गन्धशालिरिति ख्यातः । गुणाः—खादुपाकरसत्वादियुक्तः । अक. चि. । पट्टिकाक्षीनगुणः । च.सू.२७. । चास्कीतके । हागन्नमौ । र.मा. । रक्तशिशौ । नाग मज्जिना । रा.नि.व.७ । मरुवके । शिलारसे । श्वेतकेतका ।

अतिमुक्तके । चणके । छेला गीह । रा.नि.व. १६ । अतिकरवीरे । वै.निघ. । भूतणे । गन्धकृत् । रा.नि.व.८ । कसेरी । केकुर । धवलयावनाले । श्वेत ऊमाद्र । रा.नि.व.१६ । तुम्बुकवृक्षे । मं कं तेंदु, तुम्बु । रा.नि.व.११ ।

सुगन्धकः । पुं । गन्धतुल्यतां । ज्ञानाज्जुनी । प.सु. । सु.सू.३८. । धरणाचन्दे । वै.निघ. । रक्त-तुल्यताम् । र.मा. । वृद्धस्यतण्ड । वृद्ध गन्ध शृङ्ग । सु.सू.३८. । सुरसादिः । गन्धके । र.मा. । रं.सा.सं. । द्रोणपुण्याम् । शशवनी । नाग (छेला) । विका. । कर्कोटके । कैंकूड गीह । छे.च. । शालिधान्य-मेदि । गन्ध शालि । गुणाः—शालिवत् । सु.सू. ४६. ।

सुगन्धकेश(स)रः । पुं । रक्तशिशौ । नाग मज्जिना । वै.निघ. ।

सुगन्धगन्धकः । पुं । गन्धके । वै.निघ. ।

सुगन्धगन्धा । स्त्री । दाहद्विद्रायाम् । शङ्ख-हरिद्रा । वै.निघ. ।

सुगन्धचन्द्री । स्त्री । सुगन्धशब्दाम् । अष्टी । वै.निघ. ।

सुगन्धदण्डम् । स्त्री । दण्डमेदि । श्रुतिना, गन्ध-कृत् । रा.नि.व.८ ।

सुगन्धतेरुनिर्यासः । पुं । यवादिनामगन्ध-द्रव्ये । शोणितम् । रा.नि.व.१२ । [वै.सं. ।

सुगन्धतयम् । स्त्री । चन्दनवालकनागकेसरिषु ।

सुगन्धत्रिफला । स्त्री । जातीफललवङ्गलासु । वै.निघ. । पूगजातीफललवङ्गलासु । "जातीफलं पूग-फलं लवङ्गकलिकाफलम् ।" रा.नि.व.२२ ।

सुगन्धनम् । स्त्री । जीरके । वै.निघ. ।

सुगन्धपत्रा । स्त्री । रुद्रजटायाम् । रा.नि.व.३ । (वी) जातीपत्रायाम् । ज्ञानिनी । वै.निघ. ।

सुगन्धफलम् । स्त्री । ककोले । कैंकूना । वै.निघ. ।

सुगन्धभूतण्डम् । स्त्री । गन्धद्रव्ये । श्रुतिना । गुणाः—सुगन्धि ईषितं रसायनं सिग्धं मधुर-श्रीतं कफघ्नं पित्तघ्नं अमहरत्नम् । रा.नि.व.८ ।

सुगन्धमुख्या । स्त्री । कस्तूरिकायाम् । शुग-नाडि । वै.निघ. ।

सुगन्धमूलपतनः । पुं । सुगन्धमाजरे । गन्ध-गन्धकृत् । वै.निघ. ।

सुगन्ध(न्धि)मूला (ली) । स्त्री । स्थूलपशि-न्याम् । इन्द्रजिह्व । रा.नि.व.५ । आमलक्याम् । वै.निघ. । राजायाम् । रा.नि.व.६ । लालीहवे । नोशड् गीह । भा. । (ली) सुगन्धशब्दां । वै. निघ. ।

सुगन्धमूषिका । स्त्री । कुकुदर्या । छे.च. । वै.निघ. ।

सुगन्धवल्कलम् । स्त्री । लवि । छे.च. । वै.निघ. ।

सुगन्धवेरजात्यम् । स्त्री । रोहिण्ये । इन्द्र-कृत् । वै.निघ. ।

सुगन्धगालिः । पुं । स्वनामकशालिधान्यविशेषे । गुणाः—मधुरा हृद्या कफ-पित्त-ज्वरासजित् । रा.नि.व.१६ ।

सुगन्धषट्कम् । स्त्री । जातीफलककोललवङ्ग-वालककर्पूरपुष्पे । ज्ञानकृत्, कैंकूना, लवङ्ग, बाग, कपूर, उपात्रि । वै.निघ. ।

सुगन्धसारः । पुं । शाकवृक्षे । श्वेत गीह । वै.निघ. ।

सुगन्धा । स्त्री । सूक्ष्मायां । पिङ्ग । रा.नि.व. १२ । सुगन्धशाली । रा.नि.व.१६ । कणजीरके । रा.नि.व.६ । तिलवासिनीशाली । रा.नि.व.१६ । सल्लकोहवे । रा.नि.व.११ । गन्धराजायाम् । प.सु. । बन्धाकर्कोटक्याम् । रा.नि.व.३ । नील-सिन्धुवारे । नील निशिता । रा.नि.व.४ । शब्दां । नटि । श.र. । रुद्रजटायाम् । रा.नि.व.३ । एल-बालुके । एगवानूक । अ.द. । शतपुष्पायाम् । छे.च. । रा.नि.व.४ । नाकुलीनामकन्दशके । रा.नि.व.७ । सु.कल्प.५. । वा.उ.३६. । वन-मल्लिकायाम् । मेडिता । र.मा. । स्वर्णमूषिका-याम् । माधवीलतायाम् । रा.नि.व.१० । अनन्ता-याम् । अनन्तपुत्र । प.सु. । भा.पू.भ. । मातु-शुक्रायाम् । नेत्र गीह । प.सु. । गङ्गापवीरणे । रा.नि.व.८ । तुल्यताम् । र.मा. ।

सुगन्धाव्या । स्त्री । वृत्तमल्लिकायाम् । वटपत्र-मल्लिकायाम् । रा.नि.व.१० । उष्माशाली । सुगन्ध-शालिधान्यविशेषे । रा.नि.व.१६ ।

सुगन्धामलकगणः । पुं । शुक्लामलकत्वग्-युक्ते सर्वोपधिगणे । "सर्वोपधिसमायुक्ताः शुक्ला-यामलकत्वग्ः । यदा तदायं योगः स्यात् सुगन्धा-मलकाभिधः ॥" रा.नि.व.२२ ।

सुगन्धि । स्त्री । धरचन्दने, रक्तचन्दनमेदि । रा.नि.व.१२ । एलबालुके । रा.नि.व.४ । सुसा-याम् । रा.नि.व.६ । कसेरी । केकुर । रा.नि.व.८ । धान्यके । शनिना । पिपलीमूले । रा.नि.व.६ । गन्धद्रव्ये । रा.नि.व.८ ।

सुगन्धिः । पुं । गन्धशाली । रा.नि.व.१६ । सहकारवृक्षे । अम गीह । श.च. । शुभगन्धे । अम. । स्त्री । वर्धिकायाम् । वन वायु । रा. नि.व.१० । धिर्मटिकायां । कृत् । वै.निघ. ।

सुगन्धिकम् । स्त्री । उद्योरे । वेणीर मूल । रा.नि.व.१२ । धन्याके । रा.नि.व.६ । कल्लारे । रुद्रकशृङ्ग । श.र. । पुष्करमुले । मद.व.१ । सुरपर्णनामसुगन्धपत्रे । रा.नि.व.१० । एलबालुके । रा.नि.व.४ । गौरसुवर्णशके । रा.नि.व.७ । जीरके । वै.निघ. । कणजीरके । मद.व.२ । मुलके । रा.नि.व.६ ।

सुगन्धिकः । पुं । सिद्धके । शिवाग्रम् । रा.नि. व.१२ । महाशाली । छे.च. । च.सू.२७. । गन्धके । अ.टी.रा. । सुगन्धार्जकवृक्षे । पुत्रागवृक्षे । श्रुतां । कपित्थवृक्षे । वै.निघ. ।

सुगन्धिका । स्त्री । कणनिर्गुण्डायाम् । कण निशिता । वै.निघ.२.भ. । स्वर्णचि. चन्दनवला-तेले । सु.चि.१७. । कल्लायाम् । मृगनाडि । वै.निघ. । श्वेतमारिकायाम् । सु.चि.१७. । स्वर्ण-केतकां । सु.कल्प.५. ।

सुगन्धिकुसुमः । पुं । पीतपुष्पकरवीरे । रा. नि.व.१० । स्त्री । सुगन्धपुष्पे । स्त्री । स्य कायाम् । पिङ्ग । जटा. ।

सुगन्धिकृत् । पुं । शिलारसे । वै.निघ. ।

सुगन्धित्रिफला । स्त्री । जातीफलं पूगफलं लवङ्गचेति त्रयत्रये । "जातीफलं पूगफलं लवङ्ग-कलिकाफलम् । सुगन्धित्रिफला प्रोक्ता ।" रा. नि.व.१२ ।

सुगन्धिनौ । स्त्री । चारामशोतलायाम् । रा. नि.व.१.तु. । सुगन्धिनौति रथः पाठः—स्वर्णकेतकां । वै.निघ. ।

सुगन्धिपुष्पः । पुं । राजकन्दमूले । वे. निघ. ।
 सुगन्धिमूलकम् । स्त्री । उशीरे । वे. निघ. ।
 सुगन्धिमूषिका । स्त्री । मूषिकविशेषे । छूँटा ।
 रा. नि. व. १२ ।
 सुगरम् । स्त्री । हिमालये । रा. नि. व. १३ ।
 सुगर्भकम् । स्त्री । चपुषे । भा. । वे. निघ. ।
 सुगुण्डा । स्त्री । गुण्डासिनौदये । रा. नि. व. ८ ।
 सुगुप्ता । स्त्री । कपिकच्छाम् । आनाकुम्भी ।
 प. सु. ।
 सुगृहः (हो[रु]) । पुं । प्रगुद-पञ्चविंशति,
 चक्षुश्चिकपञ्चिणि । इ. च. । सु. म. ४६ अ. । कार-
 ण्यवपञ्चिणि । त्रिका. ।
 सुग्रन्थिः । पुं । चोरकनामगन्धद्रव्ये । गै. ठे. भा. ।
 रा. नि. व. १२ । स्त्री । पिप्पलीमूले । पिप्पलीमूल ।
 रा. नि. व. ४ ।
 सुयौवः । पुं । राजहंसे । शब्दकल्पः ।
 सुच(चु)टो । स्त्री । यन्त्रविशेषे । चिमिटा इति
 लोके । शब्दकल्पः ।
 सुच(चु)चुका । स्त्री । महाचक्षुशाके । छिच्छुका
 भा. । रा. नि. व. ४ ।
 सुचन्दनम् । स्त्री । पद्मचन्दने । वक्रमकाष्ठे ।
 रा. नि. व. १२ । चिक. क. गर्भ. चि. ।
 सुचर्मा(न) । पुं । भृङ्गहृत्वे । रा. नि. व. २ । [जटा.]
 सुचक्षुः । पुं । उदुम्बरहृत्वे । वज्रहृत्वे । गौ. ।
 सुचितकः । पुं । मत्स्यरूपचिह्नि । माहुराडा
 भा. । चित्रसर्पे । चिति माप । श. र. ।
 सुचित्तवौजा । स्त्री । विहङ्गायाम् । विहङ्ग ।
 रा. नि. व. ४ ।
 सुचिता । स्त्री । चिमंठायाम् । रुते । रा. नि.
 व. ७ । See चिमंटा ।
 सुचुम्बिका । स्त्री । तिलिप्याम् । वे. निघ. ।
 सुच्छिद्रिका । स्त्री । मन्मथेदायाम् । वे. निघ. ।
 सुजलम् । स्त्री । कमले । रा. नि. व. १० । निर्दोष-
 कले ।
 सुजातका । स्त्री । कुडुमशाली । हैमन्तिक
 भा. नि. व. १४ ।

सुजाता । स्त्री । सोराष्ट्रस्तिकायाम् । रा. नि.
 व. १३ ।
 सुजीवन्ती । स्त्री । स्वर्णजीवन्त्या । रा. नि. व. ३ ।
 सुतङ्गी । स्त्री । मङ्गीपोदिकायाम् । वड़ पूंहे ।
 वे. निघ. ।
 सुतजौवकः । पुं । पुत्रजौवकहृत्वे । रा. नि. व. २ ।
 सुतपादि(दु)का । स्त्री । सुतपातीयहंसपादौ-
 लतायाम् । गो. शा. नि. ग्रा. न. भा. । रा. नि. व. ५ ।
 सुतकारो । स्त्री । देवदालीलतायाम् । दे. शा-
 ता. भा. । रा. नि. व. ३ ।
 सुतहंनः । पुं । कोकिले । त्रिका. ।
 सुतवस्करा । स्त्री । पुत्रसप्तकमातरि । मात-
 विडेनी । त्रिका. ।
 सुतश्रेणी । स्त्री । वृद्धहृत्वे । वड़ मत्ती ।
 शुतश्रेणीचुपे, मूषिककण्ठायाम् । हैमन्तश्रेणी । हिं
 उन्दुरविणोवा । तत्पठ्यायाः, —द्रव्यो न्ययोधी
 सुषिकाश्च विना मूषिकमारो प्रत्यक्षश्रेणी
 शम्भरी । गुणाः—चक्षुष्या कटुः आशुविष-प्रण
 दीपनेवरीगन्धी च । रा. नि. व. ४ ।
 सुता । स्त्री । श्वेतद्रव्यायाम् । रा. नि. व. ८ । दुरा-
 लभायाम् । श. च. ।
 सुतित्तः । पुं । पर्यटके । के. ९ पा. व. ३ । रा.
 नि. व. ५ ।
 सुतित्तकः । पुं । पारिभद्रहृत्वे । पाणिशा-
 भा. नि. ग्रा. । न. भा. । भूनिम्बहृत्वे । चित्राता । पर्यटके ।
 के. ९ पा. व. ३ । श. र. ।
 सुतित्ता । स्त्री । कीशालकीलतायाम् । चो. शा-
 न. भा. । रा. नि. व. ३ । शब्दकोशे । वे. निघ. ।
 सुतित्तित्तः । पुं । तिलिङ्गहृत्वे । वे. निघ. ।
 सुताक्षकः । पुं । श्वेतशिशो । श्वेत मज्जिना ।
 रा. नि. व. ७ । शोभाज्जहृत्वे । वज्र मज्जिना ।
 न. भा. । मुक्तकहृत्वे । वटोपाकृता । स्त्री (का) ।
 सर्वपत्रे । वे. निघ. ।
 सुतुङ्गः (ङ्गा) । पुं, स्त्री । नारिकेलहृत्वे । रा.
 नि. व. ११ ।
 सुतूर्यः । पुं । उलूके । र. मा. । उलूखङ्ग ।
 सुतुणः । पुं । कुन्दरुदये । वे. निघ. । मज्ज-
 दये । जषरहृत्वे । रा. नि. व. ८ ।

सुतेजनः । पुं । धनुर्वर्चे । भा. ।
 सुतेजाः(सु) । स्त्री । आदित्यभक्त्यायाम् । हृ-
 डि. भा. । रा. नि. व. ३ ।
 सुतेला । स्त्री । महाज्योतिषतीलतायाम् । लता-
 कटुकी । रा. नि. व. ३ ।
 सुदग्धिका । स्त्री । दग्धानामहृत्वे । 'करुही'
 इति कोङ्कणे ख्याता । रा. नि. व. ३ ।
 सुदण्डः । पुं । वेचवर्णे । वे. उ. व. १ । रा.
 नि. व. ७ ।
 सुदर्णका (गुण्डी) । स्त्री । गोरक्ष्याम् ।
 गो. शा. कृ. नि. ग्रा. । रा. नि. व. ५ । ब्रह्मदण्डायाम् ।
 वासनशटी । वे. निघ. ।
 सुदधि । स्त्री । कपिलफले । वे. निघ. ।
 सुदन्तिका । स्त्री । गवि । गौ. । वे. निघ. ।
 सुदमनः । पुं । आसहृत्वे । वे. निघ. ।
 सुदर्भा । स्त्री । इतुदर्भाहृत्वे । रा. नि. व. ८ ।
 सुदर्शनः । पुं । मत्स्यभेदे । रा. नि. व. ४ । अर्ध-
 वि. ४ अर्थ शतके । मत्स्ये । भा. ।
 सुदर्शनचूर्णम् । स्त्री । विषमज्वरे औषधविशेषः ।
 अथ पुष्करमूलाभावे कुष्ठं, भार्गवभावे कण्ट-
 कारीमूलं, सोराष्ट्रभावे फटिकारी, तगराभावे
 कुष्ठं, जीवकधर्मकयोरभावे विदारोक्तद्वयं भाग-
 दयं, काकोल्यभावे अश्वगन्धामूलं, तालीशाभावे
 च कण्टकारीमूलं यावत् । भा. स. १ भ. ज्व. चि. ।
 कण्ठागुरु हरिद्रा वचा देवदारु सुलकं हरीतकी
 दुरालभा कर्कटशृङ्गी कण्टकारी शुण्ठी वायमाणा
 चैव पर्यटकं निम्बलक् पिप्पलीभुलं बालकं शटी
 कुष्ठं पिप्पली मूषांमूलं कुटजलक् यष्टीमधु शिशु-
 वीजं नीलीवल्गु इन्द्रियवः खोरासानोवचा (पाठा-
 न्तरे शतमूली) दाहहरिद्रा रक्तचन्दनं पद्मकाष्ठं
 बाव्यालक (वे. ले. फ.) (पाठान्तरे सरलकाष्ठं)
 उशीरं गुडलक् पद्मपर्पटी शालपर्णी यमानो अति-
 विषा बिल्वपेक्षिका मरिचं तेजपत्र (गन्धद्रव्यं वा)
 आमलकी चित्रकमूलं पटोलपत्रं धान्यकं शशि-
 पर्णी वृद्धतो गुडूची कुङ्कुमो चेति द्रव्याणि । एषां
 द्रव्याणां सूर्यं प्रत्येकं १ ती कैरातचूर्णं सर्व-
 चूर्णम् । अनु. शीतलजलम् । कृष्णशुक्र, हरिद्रा,
 यक्ष, देवदारु, मूठा, हरीतकी, इम्रानडा,
 कौकडाशुनी, कटिकारी, उंटे, वनडाशुनि
 (वजाडुमूर), के. ९ पा. व. ३, निमर हान,

पिप्पलीमूल, वाना, मटो, कुड़, पिप्पली, बर्वा-
 मूल, कुड़चिहान, यष्टीमधु, मज्जिनाशन वा
 वीज, उन्नीमूल वा कुल, हैमन्त, चोरासानो-
 वच, दाहहरिद्रा, रक्तचन्दन, पद्मकाष्ठ,
 वाटालक वा मरुलकाष्ठ, वेणार मूल,
 कुड़कु, पद्मपर्पटी, शालपर्णी, यमानो,
 आतडेच, वे. ले. फ. भा. । यष्टी, के. ९ पा. व. ३
 गङ्गाजल, आमलकी, चितामूल, पटोलपत्र,
 धने, चाकुलिश, वृद्धतो, शुलक, उं कटुकी
 अथोक्त १ तो. चित्रातार्च्यं सर्वचूर्णम् ।
 अनुपात-नीतल जल । सा. को. ।

सुदर्शना । स्त्री । खनामख्यातलतायाम् । उग्रति-
 प्ररति, पञ्चशुक्र । तत्पठ्यायाः, —चक्राङ्गी
 वृषकर्णी दध्यानी सोमवल्ली मधुपर्णिका चक्राङ्गी ।
 भ. च. पि. चि. । तुषावतीगुडी । च. द. बालचाङ्गी रो-
 हते । गुणाः—“खादुरणा कफ-शोफास वात-
 जित् ।” भा. । रक्तदीपक वातघ्न नाशयेत् ।
 वे. निघ. ।

सुदलः । पुं । सुषुक्तहृत्वे । रा. नि. व. १० ।
 चौरमोरटे । र. मा. । स्त्री (ला) । शालपर्णीचुपे ।
 रा. नि. व. ४ । तरुणीपुष्पहृत्वे । वन शेटुतो । रा.
 नि. व. १० । [निघ. ।

सुदार । स्त्री । देवदारुकाष्ठे । सरलकाष्ठे । वे.
 सुदोर्घः । पुं । चित्रिणके । चि. चि. भा. पु.
 १ भ. शा. व. ।

सुदीर्घधर्मा । स्त्री । भासनपर्णायाम् । अग्र-
 जिता । श. च. ।

सुदीर्घफला । स्त्री । वृद्धककटिकायाम् ।
 वड़ कौकड़ । वे. निघ. ।

सुदीर्घफलिका । स्त्री । दीर्घवल्गाकमेदे ।
 निजावे. भा. । र. मा. ।

सुदीर्घा । स्त्री । चीनकर्कटिकायाम् । रा. नि.
 व. ७ । (See चीना कर्कटी)

सुदूरमूलः । पुं । वासचुपे । इम्रानडा । रा.
 नि. व. ४ ।

सुदृढत्वचा । स्त्री । गाभारीहृत्वे । रा. नि. व. २ ।

सुदृशः । पुं । रुगे । हरिण ।

सुदृष्टिः (कः) । पुं । गृध्रे । गृध्रिनी, नकुनि ।
 वे. निघ. ।

सुधांशुः । पुं । कर्पूरः । कर्पूरः ।
सुधांशुतैलम् । स्त्री । कर्पूरतैलम् । रा.नि.व.१५।
सुधांशुरत्नम् । स्त्री । मौक्तिके । मूला । रा.
नि.व.१३।

सुधा । स्त्री । शालपण्याम् । रा.नि.व.४। अमृतम् ।
अम. । सुधांशुम् । मूर्गा । इष्टकायाम् । मे. ।
सुधीवले । मनसा, तैकौठा सिद्धम् । रा.नि.
व.८। सु.स.३८५, श्यामादिः । चि.२५. । च.द.
ना.३.चि. । सुधीमूले । च.द. वृद्धप्रियते । गुड-
याम् । भा.म.१५, सन्धिकञ्च चि. । "सनागर-
सुधान्विता" वधनचारे । विषे । रा.नि.व.२३।
रसे । जले । धावा । अनेकार्थधनिः । इरी-
तया । मधुनि । श.च. ।

सुधाक(धा)रः । पुं । कर्पूरः । चन्द्रे ।

सुधाङ्गः । पुं । कर्पूरः ।

सुधानिधिरसः । पुं । रक्तपित्ते जीवधम् ।
पाठः—“सुतं गन्धं माचिकं लोहचूचं सर्वं वृष्टं
वैफलनीदकेन । सुधामध्यं भूधरे तत्पुटिला दद्याद
गुग्गुं वैफलनीदकेन ॥” रावो लोहपात्रपक्क
दुग्धं देयम् । पात्रा, गन्धक, वर्णमाचिक, मोह
जम्बुताले त्रिकणार जले मांदिशु सुधामध्ये
तुधरयजे पाकं करिषे । मांदा १ र. । कञ्ज.
त्रिकणार जल । रात्रे मोहशोषे पाकं करी
इष्टं विषे । रस.चि. ।

सुधान्यम् । स्त्री । षष्ठिकधान्ये । वेष्टे धान ।
रा.नि.व.१६।

सुधापयः । स्त्री । सुधीचोरे । सिद्धम् आठा ।
शब्दकल्पः ।

सुधापाणिः । पुं । धन्वन्तरी । शब्दकल्पः ।

सुधापाषाणः । पुं । यक्षखडिकायाम् । मूल
थङ्गि । वै.निच. ।

सुधाभूतिः । पुं । कर्पूरः ।

सुधामूलो । स्त्री । सालममिकरीति ख्याति
कन्दमेदे ।

सुधामोदकः । पुं । यवासशर्करायाम् । रा.
नि.व.१४।

सुधामोदकजः । पुं । तवरानखखे । मग-
धतीविशेष । रा.नि.व.१४।

सुधालता । स्त्री । गडवज्याम्, गुडूचीमेदे ।
वै.निच. २५. ज्व.चि. ।

सुधावासः । पुं । वपुषफले । भ.भ. । भ.
कर्कटिकायाम् । कौकूड । वै.निच. ।

सुधाशर्करा । स्त्री । शुकपाषाणे । उरु थङ्गि ।
स.स.११५. ।

सुधाश्र(स)वा । स्त्री । रुदन्तीनाममहाचुपे ।
रुदन्ती । रा.नि.व.५। उपनिहायाम् । आन-
खिवि । त्रिका. ।

सुधासूतिः । पुं । पञ्च । श.र. ।

सुधाह्वयः । पुं । चूर्णके । हृण । वै.निच. ।

सुधाचारः । पुं । चूर्णचारे । वै.निच. ।

सुधूपकः । पुं । श्रीवेष्टे । मङ्गकौत्र आठा ।
रा.नि.व.१२।

सुधुमः (स्यः) । पुं । अगुरुसारे । खादुनाम
गन्धसारे । रा.नि.व.१२।

सुधोज्ज्वः । पुं । धन्वन्तरी । त्रिका. । स्त्री (या) ।
इरीतक्याम् । त्रिका. । गुडूच्या । वै.निच. ।

सुनखः । पुं । कुकुरे । वै.निच. ।

सुनन्दा । स्त्री । गोरीचनयाम् । मे. । अर्क-
पत्रायाम् । ज्येष्ठे मृग । र.मा. । शिशिमांस्त्रिका-
यडविशेषे । यो द्वितीये दिवसे मासि वर्षे वा
बालं गृह्णाति । तेन बालस्य ज्वरचक्षुस्मोक्षना-
दिकं भवति । च.द. बालरी.चि. ।

सुनन्दिनी । स्त्री । आरामश्रीलतायाम् । वै.निच. ।

सुनयनः । पुं । मृगे । श.च. । स्त्री (ना) ।
नाय्याम् ।

सुनाकतः । पुं । कर्पूरः । श.च. ।

सुनादः । पुं । शङ्खे । आंथ । वै.निच. ।

सुनाभा । स्त्री । श्वेतकिण्विद्या ।

सुनामा । स्त्री । ब्राह्म्याम् । त्रिभौनाक । वै.निच. ।

सुनामिका । स्त्री । वायमाषालतायाम् ।
वर्णमता । वै.निच. ।

सुनारः । पुं । चटकपत्रिणि । सर्पङ्गि ।
कुङ्करीत्यम् । मे. ।

सुनालम् । स्त्री । लामल्लके । उन्नीशविशेष ।
रा.नि.व.१२।

सुनालकः । पुं । वकपुष्पवले । वक-कृन्तन
गोह । श.च. ।

सुनासा(सिका) । स्त्री । काकनासालतायाम् ।
कुंठ गोह । रा.नि.व.३।

सुनिर्घोषा । स्त्री । जिह्विन्याम् । सिद्धम् ।
वै.निच. ।

सुनिर्यासा । स्त्री । जिह्विनीवले । भा. ।

सुनिषयः (कः) । पुं, स्त्री । शितावरीचुपे,
जलान्विते देशे चाङ्गेरीपवसद्वचतुष्पत्रशके ।
उत्तमो भाक । हिं चणपत्तो, शिरीशरी । मं
कं कुरडाइके, खडकतिरा । तें सुनिषयमने-
शाकमु । उत्तं कुन्कुन्या । तत्पण्यायाः—
वितुन्नं वितुन्नं चुचुः सुतपत्रः शितिचारः सूच्याः
सुतिपत्रकः श्रीवारकः शिखी वधुः खलिकः
कुरण्डः कुङ्कुटः शितावरः सितिवरः सितिवारः
मेधाकृतं याङ्कः शितिवारः शितिवरः खलिकः
पर्यंकः । रा.नि.व.४। इदं निद्राकरम्, रक्तपित्ते
वर्ज्यम् । भा.र.पि.चि. । गुणाः—“सुनिषयो
हिमी याही मोहदोषवयापहः । अविदाही जघुः
खादुः कषायो रुचदोपनः । हृष्यो रुच्यो ज्वर-
शस मेह-कुष्ठ-भ्रमप्रणतः ॥” भा.पु.१५.शा.व. ।
संयाही कषायोष्णः विदोषनः मेधावृचिकरः दाह-
ज्वरहरः रसायनश्च । रा.नि.व.४। स्त्री । शैवाले ।
र.मा. ।

सुनिषयकच्छदा(पत्रिका) । स्त्री । चाङ्गे-
र्याम् । आभ्रकृण भाक । वै.निच. ।

सुनौलः (कः) । पुं । नीलकान्तमणौ । रा.
नि.व.१३। दाडिमवले । रा.नि.व.११। नील-
भङ्गराजे । वै.निच. ।

सुनौला । स्त्री । गन्धोडिकावले । रा.नि.व.८।
अतसोवले । मणिना गोह । रा.नि.व.१६।
अथिकावले । रा.नि.व.८। विष्णुकान्तायाम् । रा.
नि.व.५।

सुनेपालो । स्त्री । पिच्छीखर्जूरमेदे । गुणाः—
“सुनेपालो अम-आन्ति-दाह-मूच्छांश्च पित्तहृत् ॥”
भा. ।

सुन्दरः । पुं । तिलकपुष्पवले । रा.नि.व.१०।
यीशसुन्दरके । शिमा भाक । मेघ-ज्व.चि.अचिन्त्य
शक्तिरसे । खसामख्यातवले । उद्गरी गोह ।
मुखबोधः । स्त्री (री) । इतिहायाम् । श.च. ।

प्रियङ्गो । च.द.वा.व्या.चि. । “अम्यकसुन्दरी-
त्वक् ॥” काकनासायाम् । रा.नि.व.४। सुन्दर-
वले । मे. ।

सुपक्कः । पुं । सुगन्धाचे । श.च. ।

सुपचम् । स्त्री । तेजपत्रे । श.च. । पुं । पञ्चो
वाङ्मणे । रा.नि.व.८। आदित्यपत्रचुपे । इङ्ग-
इङ्गिशिविणव । रा.नि.व.४। इङ्गदीवले । रा.नि.
व.८। पुं । (कः) शिरुवले । मज्जिना गोह । रा.नि.
व.७।

सुपचा । स्त्री । रुद्रजटालतायाम् । रा.नि.व.
३। शतावल्याम् । अतुभूनी । शालपण्याम् । रा.
नि.व.४। शमीवले । आंथे गोह । रा.नि.व.८।
पालक्यशके । पाणश भाक । रा.नि.व.७।

सुपत्रिका । स्त्री । शालपण्याम् । रा.नि.व.४।
जतुकालतायाम् । रा.नि.व.३।

सुपत्नी(रु) । पुं । पत्रिणि । वै.निच. ।

सुपथ्यः । पुं । आसवले । वै.निच. । स्त्री । (था) ।
श्वेतचिक्तीशके । खड्गनासुके । रा.नि.व.७।

सुपन्ना । स्त्री । वचायाम् । श.च. । चि.क्र.का
गर्भ.चि. ।

सुपर्णः । पुं । नागकेशरवले । नागेश्वर गोह ।
त्रिका. । कृतमालवले । मोन्नाग गोह । खर्च-
चूडपत्रिणि । मे. । स्त्री । पत्रिण्या । श.मा. ।

सुपर्णकः । पुं । आरग्वधवले । मोन्नाग
गोह । र.मा. । सुतपर्णवले । हाडिम गोह ।
रा.नि.व.१२।

सुपर्णाख्यः । पुं । नागकेशरवले । नागेश्वर-
गोह । प.सु. ।

सुप(व)णिका । स्त्री । खर्चजीवल्याम् । रा.
नि.व.३। वाङ्ग्याम् । मोन्नाग गोह । रा.नि.व.४।
अतिवलायाम् । वै.निच. । पलाशीलतायाम् ।
नागरदेशे ख्याता । रा.नि.व.३। शालपण्याम् ।
रा.नि.व.४। रेषके । त्रेणूक । रा.नि.व.६।

सुपर्णी । स्त्री । पलाशीलतायाम् । नागर देशे ख्याता ।
रा.नि.व.३। पत्रिण्या । अष्ट्रेणूक गोह । मे. । रेषके ।
रा.नि.व.६। अपराजितायाम् । वै.निच. ।

सुपर्वी(रु) । पुं । वंशे । धूमे । पर्वणि ।
गोह । मे. । स्त्री । श्वेतद्व्यायाम् । रा.नि.व.८।

सुपाकिनी। स्त्री। आनन्दरिद्रायाम्। वै.निघ.।
गन्धपत्रायाम्।

सुपाकम्। स्त्री। विडलवणे। विट्जवण।
रा.नि.व.६।

सुपाध्वः (कः)। पुं। गर्दभाण्डवचे। अर्थात्-
भिग्न। प्रचवचे। पाकूड गाह्। अम.।

सुपिङ्गला। स्त्री। जीवन्तीशक्ति। रा.नि.व.७।
ज्योतिषायां। मठाकटको। रा.नि.व.३।

सुपोतः। पुं। पोतभिग्नोत्पे। शीतयौगि।
रा.नि.व.१०। स्त्री। गर्जरसूलके। गौडन। रा.
नि.व.७।

सुपुटः। पुं। कोलकन्दे। विष्णुकन्दे। रा.नि.
व.७। (टा) स्त्री। वनमल्लिकायाम्। वै.निघ.।

सुपुत्रः। पुं। जीवकद्रुमे। कूर्चप्र९ वङ्गि। प.सु.।
पुत्रजीववचे। जौगोशुता।

सुपुत्रिका। स्त्री। जनुकालतायाम्। रा.नि.
व.३। See जनुका।

सुपुष्करा। स्त्री। खलपत्त्रिण्याम्। शृङ्गपत्र।
रा.नि.व.५।

सुपुष्पम्। स्त्री। प्रबोद्धरोके। शूङ्गात्रश। रा.
नि.व.१२। लवङ्गे। श.च.। तुलकाष्ठे। रा.नि.
व.६। आङ्गुल्युपे। रा.नि.व.४। देवदारुणि।
वै.निघ.।

सुपुष्पः (कः)। पुं। सुचकुन्दवचे। शूङ्गक
गाह्। यक्षाकवचे। धेनु आकम्। राजतन्त्री-
पुष्पवचे। रा.नि.व.१०। शिरोवचचे। निरीव
गाह्। हरिद्रुमे। रा.नि.व.६। पारिषाथ्ये।
पनाभनिग्न। वै.निघ.। पारिमद्रवचे। आनिधा-
नान्नात्र। श.च.।

सुपुष्पा। स्त्री। कोशातक्याम्। चोशो मठा।
रा.नि.व.७। द्रोणपुष्पाम्। वनवर्णा। शतपुष्पा-
याम्। उल्का। शतपत्रायाम्। वन जेडती।
वै.निघ.।

सुपुष्पिका। स्त्री। मधुरिकायाम्। अट्टोरी।
शताव्रज्याम्। उल्का। रा.नि.व.४। पाटला
वचे। पाकूड गाह्। रा.नि.व.१०। वृद्धदारक-
विशेषे। हागमदौटे। रा.नि.व.३। कण्ठमहिष-
वङ्गा। वनवर्णे। वै.निघ.।

सुपुष्पी। पुं। शतापरजितायाम्। रा.नि.व.३।

मिश्रबाण्डुपे। मोरो गौह्। शतपुष्पायाम्।
उल्का। रा.नि.व.४। द्रोणपुष्पाम्। वनवर्णा।
रा.नि.व.५। कदल्याम्। श.च.।

सुपूरः (कः)। पुं। चूर्णकविशेषे। हृणविशेष।
मातुलुङ्गवचे। टोवा गाह्। हिं वोजोडा। रा.नि.
व.११। (क) वकपुष्पवचे। र.मा.।

सुसम्। स्त्री। सुपुत्री। छे.च.।

सुसजनः। पुं। अर्धरात्रे। ज.टा.।

सुसज्जानम्। स्त्री। खन्ने। जटा.।

सुसिः। स्त्री। निद्रायाम्। शयने। स्रग्जिता-
याम्। मे.।

सुप्रतिभा। स्त्री। मदिरायाम्। रा.नि.व.१४।

सुप्रतिष्ठः (ष्ठितः)। पुं। उदम्बरवचे। यङ्ग-
द्रुमैर गाह्। रा.नि.व.११।

सुप्रतिष्ठा। स्त्री। मयसामान्ये। रा.नि.व.१४।

सुप्रतिष्ठिता। स्त्री। मङ्गाजम्बूवचे। वै.निघ.।

सुप्रतीका। स्त्री। मये। वै.निघ.।

सुप्रभम्। स्त्री। पद्मकाष्ठे। वै.निघ.।

सुप्रभा। स्त्री। वाकुच्याम्। मोमत्राज। रा.
नि.व.४।

सुप्रसन्नकः। पुं। कण्ठार्जके, वनवर्धेरिकायाम्।
रा.नि.व.१०। [रा.नि.व.५।

सुप्रसरा। स्त्री। प्रसारिण्याम्। गङ्गाशुनिश।

सुफलः। पुं। कर्णिकारवचे। मोषान्। रा.
नि.व.६। दाडिमवचे। बदरवचे। कुण गाह्।
रा.नि.व.११। वदामवचे। वै.निघ.। मातुलुङ्ग-
वचे। टोवा। प.सु.। सुद्रवचे। रा.नि.व.१६।
कपिलवचे। क९ देवनेर गाह्। श.च.। स्त्री।
इन्द्रवारुणीलतायाम्। शोधानन्या। रा.नि.व.
३। कुसाण्याम्। कूम्भा गाह्। रा.नि.व.७।

गाभारीवचे। रा.नि.व.६। कदलीवचे। कपिल-
द्राचायाम्। रा.नि.व.११। मङ्गाजम्बूवचे।
वङ्ग काम गाह्। मङ्गाजम्बूवचे। होशारा
गाह्। वै.निघ.।

सुफेनम्। स्त्री। समुद्रफेने। रा.नि.व.६।

सुवन्धः। पुं। तले। श.च.। अथ मूलं स्यात्
विषान्तगत-मूलविषमेदे वत्तं ते। सु.कल्प.३२।
See मूलविषम्।

सुबोजम्। स्त्री। खल्लसर्वीजे। पोखाना।
वै.निघ.।

सुभगम्। स्त्री। शैलजनामगन्धद्रव्ये। टैमज।
रा.नि.व.१२। पुं। टङ्गवचे। मोशोर्गा। प.सु.।
गन्धके। र.स.को.ज्वारिरसे। अम्यकवचे। रक्ता-
न्नाने। वृक्षयौगि। पोतभिग्न्या। शीतयौगि।
अशोकवचे। रा.नि.व.१०।

सुभगा। स्त्री। प्रियङ्गी। कसूय्याम्। शृङ्ग-
नाभि। रा.नि.व.१२। नौलद्व्यायाम्। रा.नि.व.
८। शालपण्याम्। रा.नि.व.४। खण्डकदल्याम्।
टोपाकम्। रा.नि.व.१६। तुलसीवचे। रा.नि.
व.१०। हरिद्रायाम्। कैवर्त्तसुसके। क९ उट-
भूती। रा.नि.व.६। जातीपुष्पवचे। वै.निघ.।
वनमल्लिकायाम्। श.र.।

सुभगाह्वया। स्त्री। कैवर्त्तकालतायाम्।
सुरङ्गीलतेति माखे ख्याता। रा.नि.व.३। शाल-
पण्याम्। रा.नि.व.४। हरिद्रायाम्। रा.नि.व.
६। सुवर्णकदल्याम्। टोपाकम्। रा.नि.व.११।
तुलसीवचे। रा.नि.व.१०। नौलद्व्यायाम्। रा.
नि.व.८।

सुभङ्गः। पुं। नारिकेलवचे। जटा.।

सुभ(भा)ञ्जनः। पुं। श्रीभाञ्जनवचे। गजिना
गाह्। भा.द्विरूपको.।

सुभद्रः (कः)। पुं। विल्ववचे। श.च.। निम्ब-
वचे। वै.निघ.।

सुभद्रा। स्त्री। श्यामालतायाम्। प.सु.।
गाभारीवचे। रा.नि.व.६। शमीवचे। नौदे गाह्।
रा.नि.व.८। घृतमण्डायाम्। श.च.। रक्तापरा-
जितायाम्। वै.निघ.।

सुभद्राणी (ली)। स्त्री। वायमाशालतायाम्।
बहला इति लोके। र.मा.।

सुभिच्छा। स्त्री। धातकीवचे। धौरे कुणेर
गाह्। प.सु.।

सुभोरः (कः)। पुं। पलाशवचे। पनाशगाह्।
चारा.।

सुभूतिकः। पुं। विल्ववचे। रा.नि.व.११।

सुभोजकः। पुं। गङ्गाशाली। पकित्राज
शाख। रा.नि.व.१६।

सुभूः (भूः)। स्त्री। नाथ्याम्।

सुमम्। स्त्री। पुष्पे। अ.टो.भ.।

सुमकरन्दः। पुं। कदवचे। कूट गाह्।
वै.निघ.।

सुमङ्गलः। पुं। स्त्री। विषमेदे। प.सु.। स्त्री।
मधुली। शंकुशोड'वाग, शङ्कै'कड़ी, शङ्क-
डिग। र.मा.।

सुमङ्गल्यम्। स्त्री। चिद्रादेवदारुणि। वै.निघ.।

सुमञ्जरी। स्त्री। कणतुलया। कागजुनो।
वै.निघ.।

सुमतिः। स्त्री। शारिकायां। शक्ति भाजिक।
वै.निघ.।

सुमदनः। पुं। आनन्दवचे। रा.नि.व.१२।

सुमधुरः। पुं। जीवशके। रा.नि.व.७। गोधूमे,
वै.निघ.।

सुमनः। पुं। गोधूमे। प.सु.। पुत्रैरवचे।
श.मा.। घृतकरञ्जे। जातीपत्रायाम्। कश्मिरी।
वै.निघ.। स्त्री (सु)। पुष्पे। अम.।

सुमनःपत्रिका। स्त्री। जातीकोवे। कश्मिरी।
रा.नि.व.१२।

सुमनःप्रवालः (पक्षवः)। पुं। जातीपत्रवे।
जातीकृणेर पोथी। च.द.। च.स.१५. कुठलीपे।

सुमनःफलः। पुं। कपिलवचे। क९ गौह्।
श.च.। स्त्री। जातीफले। जात्रकण। रा.नि.व.१२।

सुमनाः (सु)। पुं। पूतिकरवचे। नाणे।
श.मा.। मङ्गाकरवचे। उदर करवचे। निम्बवचे।
रा.नि.व.६। गोधूमे। रा.नि.व.१६। स्त्री (ना)।
मालतीपुष्पवचे। मे.। सु.स.१६५.। पुष्पे।
३.। जातीपुष्पवचे। जामिनि। शतपत्रायाम्।
८. डेती। रा.नि.व.१०। (ना) जातीपुष्पवचे।
रा.नि.व.१०। च.वि.८५.। सु.चि.१६५.। चि.
६५.। भा.भग.चि.। शतपत्रायाम्। मेडुती।
रा.नि.व.१०। मालतीवचे। र.मा.।

सुमनोमुकुलम्। स्त्री। जातीपुष्पमुकुले।
जातीकृणेर कूडि। सु.स.१६५.।

सुमनोरजः (सु)। स्त्री। पुष्परजसि। कुणेर
पत्रात्र। अम.।

सुसुखः। पुं। राजिकायाम्। शङ्खै'गाह्।
गाह्। गुष्पा—रोचनः सुसुखः नाविकटक

च.स.२०५. वनवर्ष्याम्। वनवावृहे। च.वि.
८५. श्वेतपत्र-चन्द्रतुल्यसाम्। श्वेतपत्र-चन्द्र-
तुल्यसौ। कृष्णवर्ष्ये। काल वावृहे। रा.नि.व.
१०। सु.स.३८५. सुरसादिः। जलवरपत्तिविशेषः।
डाकूण पाथी। च.स.२०५.।

सुमूलः (कः)। पुं। श्वेतशियो। श्वेत मज्जिना।
क्षी। गज्जरमूले। गोज्जर। रा.नि.व.७। स्त्री
(ला)। शालपण्याम्। शालपाणि। पत्रिपण्याम्।
ठाकूनिश। रा.नि.व.४।

सुमेखलः। पुं। सुकृदणै। भूक। रा.नि.व.८।

सुमेधा (स)। स्त्री। ज्योतिषतौलतायाम्।
गताकटुको। से।

सुम्यलुण्ठः। पुं। कपूरे। श.च.।

सुरः। पुं। देवदारुणि। वै.निघ.ज्व.वि.। वा.
व्या. महराकादौ।

सुरकन्दः। पुं। कटुशरणे। वै.निघ.।

सुरकाष्ठम्। स्त्री। देवदारुकाष्ठे। वा.चि.३५।

सुरकृता। स्त्री। गुडूच्याम्। रा.नि.व.३।

सुरक्तकः। पुं। कौषाक्षे। रा.नि.व.११। स्त्री।
सुवर्णगरिके। रा.नि.व.११। रक्तचन्दने। वै.निघ.।

सुरगण्डः। पुं। अन्तर्विद्रविशेषः। ब्राह्मणौ।
निदा।

सुरगोपः। पुं। इन्द्रगोपकौटे। आवाङ्मे
पोक। च.द.स्त्रीरो.चि.।

सुरङ्गम्। स्त्री। हिङ्गुले। रा.नि.व.१२। पत्तङ्ग-
चन्दने। वक्त्रकाष्ठे। रा.नि.व.१२।

सुरङ्गः (कः)। पुं। नागरङ्गवत्। नागका
नेवुर ग्राह। प.सु. रा.नि.व.११। रक्तशियो।
गान मज्जिना। प.सु.।

सुरङ्गदम्। स्त्री। पत्तङ्गचन्दने। वक्त्रकाष्ठे।
रा.नि.व.१२।

सुरङ्गधातुः (युक्)। पुं। गैरिके। गिन्नि-
माणि। रा.नि.व.१२।

सुरङ्गा। स्त्री। कैवर्तिकालतायाम्। सुरङ्गौलता
इति मालवे ख्याता। व.सु.शिरो.जि. रा.नि.व.३।

सुरङ्गिका। स्त्री। मूल्यालतायाम्। रा.नि.व.३।
चमोदिकाया। पू.हे ग्राह। श्वेतकाकमाच्याम्।
श्वेत गुडूच्याम्। वै.निघ.।

सुरङ्गी। स्त्री। काकनासायाम्। कूट ग्राह।

रा.नि.व.३। काकमाच्याम्। गुडूकामोहे।
निघ.। रक्तशीभाञ्जनवत्। प.सु.। सु.स.३८५.
शिरोविरेचने। रस.र.कर्णरो.चि.। [कथित।

सुरजम्। स्त्री। लवणचारे। गोपात्र क्त्र।

सुरजःफलः। पुं। पनसवृत्ते। कौटोण ग्राह।
शब्दकल्प.।

सुरजितः। पुं। लघुनिदाननाम-यन्त्रकर्तार।

सुरञ्जनः। पुं। गुवाकवत्। विका.।

सुरञ्जो। स्त्री। श्वेतकाकमाच्या। वै.निघ.।

सुरतम्। स्त्री। मैथुने। से.।

सुरतरुः। पुं। विषहृत्तवत्। वै.हे.ग्राह।

वै.निघ.। देवदारुवत्। रा.नि.व.१२।

सुरमुङ्गः। पुं। सुरपुन्नागवत्। सुरपुन्नाग ग्राह।

रा.नि.व.१०।

सुरतोषकः। पुं। कौतुभमथो।

सुरत्नम्। स्त्री। स्वर्णे। नाणिके। वै.निघ.।

सुरथकर्णिका। स्त्री। पुन्नागवत्। पुन्नाग-
ग्राह। वै.निघ.।

सुरदारु। स्त्री। देवदारुणि। प्रवर्णाङ्क। रा.
नि.व.१२। सरलदेवदारो। वै.निघ.।

सुरदुन्दुभो। स्त्री। तुलसीवत्। रा.नि.व.१०।

सुरद्रुमः। पुं। देवदारुवत्। सं.वा.व्या.चि.
रसोनपाके। देवनाले। वडू नग ग्राह। रा.नि.
व.८। विषहृत्तवत्। वै.हे.ग्राह। वै.निघ.।

सुरधूपः। पुं। राले। धूने। रा.नि.व.१२।

सुरनायिका। स्त्री। कपूरहरिद्रायाम्।

सुरनालः। पुं। देवनाले। वडू नग। रा.
नि.व.८।

सुरनिर्गन्धम्। स्त्री। पत्रके। तेलपाता।

रा.नि.व.४।

सुरपत्रो (पम्)। स्त्री, स्त्री। सुगन्धपत्रमाक-
विशेषः। मादोपत्रो इति ख्यातम्। गान्धेशो,
द्रुमाङ्गुली। सं.सुरपत्रि. कं.मञ्जिपत्रं। तत्-
पथ्यायाः,—देवपत्रं वीरपत्रं सुगन्धिकं माचीपत्रं
सूक्ष्मपत्रं देवाङ्कं गन्धपत्रम्। गुणा—कटुश्च
कमिश्वासवलासघ्नं दीपनं वातकफघ्नं वर्णकरं बाल-
हितम्। रा.नि.व.१०।

सुरपर्णिकः। पुं। सुरपुन्नागवत्। रा.नि.व.
१०। पुन्नागवत्। वै.निघ.।

सुरपर्णी। स्त्री। सुरपुन्नागे। रा.नि.व.१०।

पलाशीलतायाम्। रा.नि.व.३।

सुरपादपः। पुं। कल्पवृक्षे। देवदारो। भूरिप.

सुरपुन्नागः। पुं। खनामख्यातवत्। पुन्नाग-
विशेषः। सं.सुरपन्ना. कं.सुरवन्ने. तत्पथ्यायाः,
—नमेरुः सुरेष्टः सुरपर्णिकः सुरपर्णिका सुरपर्णी
सुरताङ्गः सुरतुङ्गः। गुणाः—पुन्नागसमाः। रा.नि.
व.१०। समपर्णवत्। छात्रिण ग्राह। व.सु.।

सुरपुष्पो। स्त्री। अजगन्धायाम्। प्राङ्गुनी।

रा.नि.व.४।

सुरप्रियः। पुं। अगन्धिपुष्पवत्। वक्त्र-कृष्ण-
ग्राह। रा.नि.व.१०।

सुरप्रिया। स्त्री। सुवर्णकदलीवत्। टापा-
कनात्र ग्राह। रा.नि.व.११। पीतपुष्पजाल्याम्।

गीतपुष्प छात्रिणि। वै.निघ.।

सुरभिः। पुं। सुगन्धे। अम.। राले। धूने।

रा.नि.व.१२। वै.निघ.कास.चि.कुलत्यादिकषाये।

गन्धशाली। सुगन्ध शङ्ख। रा.नि.व.११। चम्पक-
वत्। टापा ग्राह। वक्त्रवत्। वक्त्र ग्राह।

रा.नि.व.१०। कदम्बवत्। कदम्ब ग्राह। रा.
नि.व.२। जातोफलवत्। जात्रकृष्ण ग्राह। से.।

शमीवत्। भांहे ग्राह। सुगन्धवत्। गन्धकृष्ण।

रा.नि.व.८। कण्ठगुग्गुली। रा.नि.व.१२। गन्ध-
फले। श.र.। वसन्तकाले। हारा.। स्त्री। स्वर्णे।

गन्धपाषाणे। गन्धक। श.र.। वक्त्रचन्दने। रा.
नि.व.१२। स्त्री। सुरानामगन्धद्रव्ये। सुराशांशो।

रा.नि.व.१२। तुलसीवत्। पाचीनामसुगन्धवत्।

सं.पाचि. कं.पत्रं। सुगन्ध-पत्रविशेषः। गङ्गा-
पत्रायाम्। सुगन्ध पत्र। रा.नि.व.१०। शमीवत्।

भांहे ग्राह। रा.नि.व.८। शलकौवत्। यस्य

निर्यासः शिलारस इत्युच्यते। रा.नि.व.११। च.द.
खदिरव्याम्। गवि. से.। वनमल्लिकायाम्।

एलबालुके। रुद्रजटायाम्। रा.नि.व.३। मङ्गा-
भरीवचायाम्। भा.म. चन्द्रो.चि. कुडुमाद्यतेले।

“सर्पपाः सुरभिर्वचा।”

सुरभिका। स्त्री। स्वर्णकदल्याम्। टापा कना।

रा.नि.व.११।

सुरभिकान्ता। स्त्री। वासन्तीपुष्पवत्। वासन्ती
कृष्ण ग्राह। वै.निघ.।

सुरभिगन्धम्। स्त्री। पत्रे। उच्छिपत्र। रा.
नि.व.६। चातुर्जातके। स्त्री (स्या)। जातोपुष्पवत्।

जातोपुष्प वा छात्रिणि ग्राह। रा.नि.व.१०।

सुरभिच्छदः। पुं। कपिलवृक्षे। कश्चन।

वै.निघ.।

सुरभिचिफला। स्त्री। सुगन्धिचिफलायाम्।

रा.नि.व.२२।

सुरभित्वक्। स्त्री। सूक्ष्मजाल्याम्। छात्रि
एनां। रा.नि.व.६।

सुरभिदारुः (कः)। पुं। सरलदेवदारुवत्।

रा.नि.व.१२।

सुरभिनिम्बः। पुं। (Murraya konigii,
Syn. Bergera konigii.) सुगन्धनिम्ब, अ-
भेदे।। वरसूत्र। छिं हरि, कटुनिम्। सं-
काहनिम्बु। ते करिवेपचिद्रे। ता.। कश्चिन्बु।

Watts.

सुरभिपत्रा। स्त्री। राजजम्बुवत्। वडू काश
वा गौणात्र काश। रा.नि.व.११।

सुरभिमञ्जरी। स्त्री। श्वेततुलसी। वै.निघ.।

सुरभिवल्कलम्। स्त्री। गुडलचि। पाकटिनि।

श.र.। भेष.सु.रो.चि.वृद्धखदिरवटी।

सुरभिशाकः। पुं। सुगन्धशाकभेदे। रा.नि.
व.१०।

सुरभिस्त्रवा। स्त्री। शलकौवत्, शालवत्।

प.सु.। रा.नि.व.११।

सुरभो। स्त्री। शलकौवत्। श.च.। सुगन्धे।

अ.टी.भ.। शकशिलायाम्। आशीर्वा नी। च.सु.
पुष्प-अणुतेले। तुलसीभेदे। वावृहे तुलसी। प.
सु.। माचिकाशाके। भू.पना भाक। रुद्रजटायाम्।

सुगन्धशालिषाये। सुराया। भू.पना भाक। एल-
बालुके। रा.नि.व.३। वै.निघ.। नवमल्लिकायाम्।

रा.नि.व.१०।

सुरभीजल(सूत्र)म्। स्त्री। गोमूत्रे। गौत्रि

गु.। गुणाः—“सौरभेयकामूत्रं घनं सान्द्रं
प्रशस्यते। तच्च वृद्धपुष्टानां किञ्चित्तुल्यं
मतम्॥” अचि.२५.। भेष.शुलचि.शर्करालोडं।

सुरभौरसा । स्त्री । शल्लकीवृक्ष । च.टी.भ. ।
सुरभूरुहः । पुं । देवदारुवृक्ष । ताम्रिनिगोष्ठ । भा. ।
सुरसृत्तिका । स्त्री । सौराष्ट्रसृत्तिकायाम् । गोपी-
 चन्दने । रा.नि.व.१३ । [वे.निघ.]
सुरमेदस(श्च)सुझवा । स्त्री । महामेदायाम् ।
सुरमेदा । स्त्री । महामेदायाम् । रा.नि.व.५ ।
सुररत्ताजः । पुं । वैकान्तमणौ । वे.निघ. ।
सुरराजवस्त्रः । पुं । इन्द्रवस्त्र । पाँचत्र-
 डिम् । सु.चि.१८८. ।
सुरलता । स्त्री । महाज्योतिषतोलतायाम् ।
 गडाकटुको । रा.नि.व.१ ।
सुरवज्रभा । स्त्री । श्वेतदूष्यायां । रा.नि.व.८ ।
सुरवज्रो । स्त्री । तुलसीवृक्षे । रा.नि.व.१० ।
 अरकुञ्जरपाटीन्द्रसे ।
सुरवाक्यो । स्त्री । इन्द्रवाक्योलतायाम् ।
 ग्राथानमना । वे.निघ. ।

सुरहृत्तः । पुं । देवदारुवृक्ष । वे.निघ. ।
सुरशाखो (इन्) । पुं । कल्पवृक्षे । गटा. ।
सुरश्रेष्ठः । पुं । श्वेतकरवीरे । वे.निघ. । स्त्री ।
 (४) । ब्राह्मीशक्ति । रा.नि.व.५ ।
सुरसम् । स्त्री । मोलि । गङ्गातोल । लचि ।
 षड्भुक् । पत्रे । तेलजगत् । रा.नि.व.६ । सुगन्ध-
 वणे । गङ्गातोल । रा.नि.व.८ । तुलसाम् । मे. ।
 पुं । कण्ठगुग्गुली । रा.नि.व.१२ । पणसि । श्वेत-
 गुग्गुली तुलसीवृक्षे । मे. । गुणाः—“कफानिल-
 विषश्वासकासदौगन्धनाशनः । पित्तकृत्वाश्च शूलघ्नः
 सुरसः.....” रस.र.बाल.चि.कुमारकल्याणा-
 द्युते । मोचरसे । रा.नि.व.८ । सिन्धुवारहवे ।
 हेहूव ग्रीह । श.र. । च.द.पाम वा.चि. ।

सुरसमिधु । स्त्री । देवकाष्ठ । वेदमात्र ।
 चि.क्र.क.१ मवकः ।
सुरसम्भवा । स्त्री । आदित्यभक्त्यायाम् । हृदयहृद ।
 रा.नि.व.४ ।

सुरसयुगम् । स्त्री । गौरकण्ठतुलसीवृक्षे । वा.सु.
 १५५. । “सुरसयुगफणिकम् ।”

सुरसर्पः (कः) । पुं । देवशिरीषवृक्षे ।
 काशानिघोष ।

सुरसा । स्त्री । रक्ततुलसाम्, पञ्चासमेदे । श.
 र. । च.द.श्री.चि. । कण्ठपुष्प-तुलसाम् । कांज-
 तुलसी । गुणाः—कफघ्नी लघुः रुक्षा लिङ्गीचा-
 पित्तला कटुपाकरसा च । सु.सु.१२.४६५. ।
 “सुरसा श्वेतसुरसा ।” सु.सु.१२५. शिरीषवृक्षे ।
 च.द.४५. । सु.२५. । श्वेतपुष्पयुक्त्यायाम् । श्वेत-
 जूहे । नाकलोक्तम् । गर्भगर्भा । श्वेतविहतायां ।
 श्वेत तेउडो । शल्लकीवृक्षे । वे.निघ. । निगु-
 ण्याम् । हेहूव । रस.चि.२५. स्वच्छन्दभैरवरसे ।
 रा.नि.व.६ । सु.सु.१८८. । ब्राह्मी-
 शक्ति । र.मा. प्रयोगा. रसराजिन्द्रसे । मिश्रेयाख्य-
 चपे । मोटो । महाशतावध्याम् । रा.नि.व.४ ।
 हृदयाम् । कण्टकारिकायां । पुनर्नवायां । श.च. ।
सुरसायम् । स्त्री । सिन्धुवारमन्त्र्या । निमिन्ना-
 रज्जो । च.द.विष.चि. ।

सुरसायणो । स्त्री । श्वेततुलसा । वे.निघ. ।
सुरसादिवर्गः । पुं । सुरसयुगम-फणिककाल-
 माला-विडङ्ग-खर तुल्य वृक्षपर्णौ कटफल - कामसह-
 चवक-सुरसी भागौ कामुका काकमाची - कुलहल-
 विषमुष्टि-भृङ्ग-भुतकेशीप । गुणाः—श्वेतमेद-
 कृमिघ्नः प्रतिश्यायाद्याश्वासकासघ्नः व्रणशोधनश्च ।
 श्वेत तुलसी, कृष्ण तुलसी, कृष्णतुल्य तुलसी,
 वावूहे-तुलसी, विडङ्ग, वन वावूहे, हेहूवकाणी,
 कटुकल, कामसह, हेहूवेता, श्वेत निगुञ्जी,
 दामनशक्ति, अतिगुञ्जता, कान्तिमा,
 षोडानिम्ब, गङ्गातोल, ७ नोल निमिन्ना ।
 वा.सु.१५५. । अर्थः—सुरसा श्वेतसुरसाफणिक-
 काज्जक-भृङ्ग-सुगन्धक-सुख-कालमाल-कामसह-
 चवकखरपुष्पा-विडङ्ग-कटफल सुरसी-निगुञ्जीकुला-
 हानोदुर - कणिका फली - माचौबल - काकमाची
 विषमुष्टि । श्वेत तुलसी, कृष्ण तुलसी,
 गङ्गातोल, वावूहे तुलसी, गङ्गातोल, वृहत् गङ्गा-
 तोल, ग्राह्मिद्रिषा, वावूहे, वन वावूहे, कामसह,
 हेहूवेता, विडङ्ग, कटुकल, श्वेत निमिन्ना,
 नोल निमिन्ना, कृष्णिमा, हेहूवकाणी, दामन-
 शक्ति, कटुग्राह्मी, काकमाची, षोडानिम्ब ।
 सु.सु.१८८. ।

सुरसाष्टः । पुं । सवर्गमेदे । यथा—“निगुञ्जी
 तुलसी ब्राह्मी वृक्षौ कण्टकारिका । पुनर्नवेति
” श.च. ।

सुरसी । स्त्री । श्वेतनिगुञ्ज्याम् । श्वेत निमिन्ना ।
 कपिलपत्रसदृशपत्रा विल्लनास्तीति लीकि । सु.सु.
 १८५. सुरसादिः ।

सुरसन्दरीगुडिका । स्त्री । रसायनाधिकारी-
 षोषधमेदः । पाठः—“अभक्तो मादिकं वध्यं कान्तं
 हेम समं समम् । सर्व्याणि समभागानि सूत-
 युक्तानि कारयेत् । गोलकश्च ततः कृत्वा पक्वं
 निचुलवारिणः । ततस्तं पुटपाकेन स्तम्भयित्वा
 प्रयततः । ब्राह्मे चास्यापि लिङ्गा च वक्तव्या
 गुणिकोत्तमा । स्तम्भयेच्छस्त्रसङ्घातं विषरोगांश्च
 नाशयेत् ।.....” रस.र. ।

सुरा । स्त्री । पथके । मे. । मद्यसामान्य । रा.
 नि.व.१४ । परिपक्वात्रसन्धानजातसुरायां । यथा—
 “परिपक्वात्रसन्धानसमुद्भूता सुरा मत्वा ।” अथ-
 “दिनानि कतिचित् किञ्च गुडादौ स्थापयेत्
 भिषक् । ततो विक्षित्तिमापन्नं यन्त्रेण नाडिका-
 दिभिः । विधिवत् सावयेदस्मादन्वपाके । सुतं
 रसे । यद्वीयात् सा सुरा ख्याता.....” तोड. ।
 सा पिष्टकिण्वकल्केन किञ्चित्कलुषा लोहित-
 वर्णा बुद्धिलोपकरत्वात् मदकारिणी च । गुणाः—
 “कषाया मधुरा चान्ना सुरा सन्दीपनी मता ।
 कासाशोथघ्नोत्तमसूत्ररोगविनाशिनी ।” अवि.
 १२५. । सामान्यतः—“कासाशोथघ्नोदीवमुवा-
 चातानिलापहा । अन्यरक्तचयहिता सुरा वृहत्
 दीपनी ॥” सु.सु.४६५. । सुराविशेषगुणाः—
 “कृशानां रक्तमूत्राणां यद्वर्णशोषकारिणां । सुरा
 प्रशस्ता वातघ्नी सन्त्यरक्तचयेषु च ॥” श्वेतसुरा
 गुणाः—“कासाशोथघ्नोदीवप्रतिश्यायविनाशिनी ।
 श्वेतमूत्रकरा सन्त्यरक्तमांसकरी सुरा । कथं
 रोचकहृत्कुक्षितोदशूलप्रमहिनी ॥” राज.१५. ।

सुराकरः । पुं । नारिकेलवृक्षे । शब्दकल्पः ।
सुराकिटम् । स्त्री । सुरावोजी । मदन मेटा ।
 भा.म.४५. ।

सुरागा (गिणो) । स्त्री । मनःशिलायाम् । मन-
 हान । वे.निघ. ।

सुराजः । पुं । गोधूमे । गम । वे.निघ. ।

सुराजकः । पुं । मृद्वराज । डीमराज । श.मा. ।

सुरापानम् । स्त्री । मुवापाने । अवदेशे । श.र. ।

सुराभागः (मण्डः) । पुं । सुराया पथभागे ।
 मदन मेटा । श.च. । अम. । मेव-युक्त-चि. ।

सुरामेहः । पुं । प्रमेहविशेष, यम रोगी सुरा-
 सट्प्रमेह इति । सु.नि.६५. ।

सुरार्द्धम् । स्त्री । हरिचन्दने । रा.नि.व.१२ ।
 कुङ्कुमागुरुचन्दने । वे.निघ. । स्वर्णे । शब्दकल्पः ।

सुरार्द्धः (कः) । पुं । वररुके । कांज वावूहे ।
 रा.नि.व.१० । वैजयन्तीतुलसां । वे.निघ. ।

सुरालः । पुं । श्वेतसर्जरसे । कांज धूना ।
 वा.म.१५५. विरेचने ।

सुरालिका । स्त्री । सातलायाम् । तेलकै ।
 मन्म । वे.निघ. ।

सुरावोजम् । स्त्री । सुराकिण्वे, पक्वसारमेदके ।
 मदन मेटा । श.च. । “सुरावोजश्च किण्वकम् ।
 वीजावसि । जगन्मृदा ।

सुराष्ट्रजम् । स्त्री । सौराष्ट्रसृत्तिकायाम् । भा. ।
 पुं । कण्ठहृत् । कांजगुग्गु । रा.नि.व.१६ । प.सु. ।
 स्त्री । सौराष्ट्रसृत्तिकायाम् । अर्थादेव पञ्चगर्भे ।
 रा.नि.व.११ । सु.सु.१६५. । सु.चि.१७५. । च.द.
 यक्षवि.एलादिमये । चि.क्र.क.१५. स्ववके । रक्त-
 कुलये । गान्धकशक्ति कणाहे । गोपीचन्दने ।
 त्रिगुणशक्ति । वे.निघ. ।

सुरासवः । पुं । आसवविशेष । गुणाः—
 “तीक्ष्णः सुरासवो हृद्यो मूत्रलः कफघातनुत् ।
 सुखप्रियः स्थिरमदी विज्जोऽनिलनाशनः ॥”
 सु.सु.४५५. । “सुरासवसौत्रमद्यो वातघ्नी वदन-
 प्रियः ।” च.सु.२७५. ।

सुराह्नः (यः) । पुं । देवदारुवृक्षे । र.मा. ।
 भा.म.१५. सन्धिवज्र-चि. । “सुराह्न-चन-नागराः ।”
 च.सु.२५. प्रदेहे । च.द.म.श्री.चि. । वरुवकवृक्षे ।
 गङ्गातुलसी । रा.नि.व.१० । हरिद्रव्ये । पाकशस्त्रिणां ।
 रा.नि.व.२ ।

सुरुङ्गः । पुं । शोभाजनवृक्षे । मज्जिना ग्रीह ।
 श.म. ।

सुरुद्रिः । स्त्री । भारतवर्षीयनदीविशेष । तज्जल-
 गुणा—श्वेतलं स्वादु लघु सन्धिरोगघ्नं निर्मलं
 दीपन पाचनं बल-बुद्धि-मेधायुकरञ्च । विपासा-
 सिन्धुजलगुणा अपि एवं । रा.नि.व.१४ ।

सुरूपम् । स्त्री । तुलकाष्ठे । पुं । पारिषाज्ये ।
 गजानपिप्लु । रा.नि.व.२ । स्त्री (पौ) । शाल-
 वर्णाय । रा.नि.व.४ । भा.म. । वायव्यशक्ति ।

रा.नि.व.६। वनमल्लिकायाम्। काठिमल्लिका।
वार्षिकीमल्लिकायाम्। वेणु फूल। रा.नि.व.१०।
See वार्षिका।

सुरुहकः। पुं। गह्वभात्रे। हे.च.।

सुरेज्या (ष्टा)। स्त्री। तुलसीवृक्षे। रा.नि.व.
१०। (ष्टा) ब्राह्मीशाकचुपे। रा.नि.व.५।

सुरेन्द्रः (कः, कन्दः)। पुं। कटुशूरणविशेषः।
रागां ७१। वै.निघ.।

सुरेन्द्रगोपः। पुं। इन्द्रगोपकोटे। आवाट्ट'
पोका। मा.नि.सद्योत्रये।

सुरेन्द्र(श)लुप्तम्। स्त्री। शिरःकोटभेदे। टाक'
पोका। च.द.भग.चि.। च.सू.३५.।

सुरेन्द्रा। स्त्री। ह्रस्वद्वाराख्या। वै.निघ.।

सुरेभम्। स्त्री। वज्र। रा.नि.चिका.।

सुरेवटः। पुं। (Areca grasilis or tri-
anda) पुगवृक्षविशेषः, रामपुष्पे। विका.।

सुरेश्वरी। स्त्री। निर्गुण्डाम्। निम्बिका। च.
द.श्रीचि.।

सुरेष्टः (कः)। पुं। अंतरक्तवक्रवृक्षे। गां। ७
गां-१कफूलग्राह। रा.नि.व.५। सुरपुत्रागवृक्षे।
रा.नि.व.१०। सर्जवृक्षे। भा.नि.ग्राह। रा.नि.व.६।

सुरोत्तरः। पुं। चन्दनवृक्षे। श.र.।

सुरोज्ज्वलम्। स्त्री। पद्मकाष्ठे। वै.निघ.।

सुराहिषम्। स्त्री। सुगन्धरोहिषवृक्षे। वड'
शकृत्। वै.निघ.।

सुलङ्घनम्। स्त्री। सुष्ठुलङ्घने। यथोपयुक्त उप-
वास। लक्षण—“सुष्ठुमावतविष्णुं च तृत्पिपासा-
सह लघु। प्रसन्नास्त्रिदिव्यं आसं नरं विद्यात्
सुलङ्घितम्” सु.।

सुलभा। स्त्री। मावपर्वणीलतायाम्। भा.नि.।
रा.नि.व.३। धूमपत्रायाम्। गन्धानीति महाराष्ट्र।
रा.नि.व.५। तुलसीवृक्षे। वै.निघ.। वार्षिकी-
मल्लिकायाम्। वेणु फूल। रा.नि.व.१०।

सुलोमानी। स्त्री। स्वनामन्याति पिण्डीखर्जूर-
भेदे। खर्जूरानि थेखूर। गुणाः—अमधानि-
दाहसूक्ष्मरक्तपित्तहृत्। भा.।

सुलोकिनो। स्त्री। भूम्यामलक्याम्। डूहे-
आम्रानि। वै.निघ.।

सुलोचनः। पुं। सुरङ्गमगे। इन्निन। रा.नि.
व.१६। चकोरे। वै.निघ.।

सुलोमनी। स्त्री। जटामांखां। वै.निघ.।

सुलोमशा। स्त्री। काकजहायाम्। रा.नि.व.
४। जटामांखाम्। वै.निघ.।

सुलोमा (म्या)। स्त्री। मांसरोहिणीभेदे।
रा.नि.व.१२। वै.निघ.। ताम्रवल्लीलतायाम्।
मालवे प्रसिद्धा। रा.नि.व.३।

सुलोमी। स्त्री। आसुकर्णीलतायां। हेन्दू-
कानि। वै.निघ.।

सुलोहकम्। स्त्री। पित्तले। हे.च.।

सुवंशः। पुं। अतिचौ। भा.नि.आंथ.। रा.नि.
व.१४।

सुवक्तः (क्ता)। पुं, स्त्री। वनवर्दिकायाम्।
वन वावुहे। रा.नि.व.१०।

सुवदनः। पुं। वर्वरके। वन वावुहे फूलगौ।
रा.नि.व.१०।

सुवयाः (सु)। स्त्री। डटार्चवायां मध्यमायां
स्तिथिः। रा.नि.व.१८।

सुवचकः। पुं। सर्जिकाचारः। गाजिमाणि।
जटा.।

सुवचलम् (ला)। स्त्री, स्त्री। सौवचललवणे।
मठग लवण। वै.निघ.२५.भ.भ.चि. चन्द्रप्रभायाम्।
(ला) आदित्यभक्तायाम्। रुद्रहृदि। रा.नि.
व.४। सु.शा.१०५.। “सुवचलां विगल्यां वा।”
चि.२५.। भा.स.४भ.भ.चि.। ब्राह्मीनामचुपे।
डाकौ भा.क. रा.नि.व.५। वै.निघ.च.सा.चि.
गुणदादौ। अतसीवृक्षे। आतनी-फूलग्राह।
र.मा.।

सुवर्चिः (कः)। पुं। सर्जिकाचारः। गाजिमाणि।
रा.नि.व.६। स्त्री (का)। सर्जिकाचारः।
गाजिमाणि। र.मा.। सौवचललवणे। च.सू.२
५.। च.द.वि.ज्व.चि.षट्कटेले। “सुवर्चिकानागर-
कुष्ठ-मूल्या।” जतुकाजलायाम्। मालवे प्रसिद्धा।
रा.नि.व.३।

सुवर्ची। स्त्री। सर्जिकाचारः। रा.नि.व.६।

सुवर्णम्। स्त्री। हरिचन्द्रे। न.। नागकेसरपुष्पे।
नागेश्वर। रा.नि.व.६। वै.निघ.२५.भ.भ.चि.

ब्राह्म्यादिकल्कि। स्वर्णधातो। मोर्णा। भ.म.।
कर्वे। २ ती.। प.प्र.१४.। १६ सुवर्णमाषके।
८० र.। सु.चि.११५.। हरिद्रायाम्। गौरसर्व-
प्राके। चमीरे। स्वर्णगेरिके। र.मा.। पुं। सुर-
पुत्रागवृक्षे। कणगुगुली। रा.नि.व.१२। पीत-
धूसूरवृक्षे। वै.निघ.।

सुवर्णकम्। स्त्री। राजपित्तले। मोर्णा।
शितल। हे.च.। कर्वपरिमाणे। प.प्र.१४.। पुं।
आरग्वधवृक्षे। मोर्णाग ग्राह। र.मा.।

सुवर्णकदली। स्त्री। कदलीविशेषः। टां।
कना। उत्. पाटोया। सोने केलीति कोङ्कण।
तत्पर्यायाः—सुरभा कणकमोचा पीता सुवर्ण-
मोचा सुवर्णरभा चम्पकरभा पीतरभा सुरभिका
सुभगा हेमफला स्वर्णफला कणकरभा गौरी गौर-
रभा काचनकदली सुरप्रिया। गुणाः—मधुरा
हिमा स्वल्पभक्ष्ये दीपनो दृष्टान्नी दाहघ्नी कफकारी
हृष्या गुरुय। रा.नि.व.११। अस्त्रवर्धनीति दृष्टफलं।

सुवर्णकमलम्। स्त्री। रक्तपत्रे। गां। अश्व।
गुणाः—“सुवर्णकमलं शीतं मधुरं वर्णकारकम्
कफपित्तदृष्टादाहरक्तदोषविसर्पकान्। विषविस्को-
टकादींश्च नाशयेदिति कीर्तितम्” वै.निघ.।

सुवर्णकेतकी। स्त्री। स्वर्णकेतक्याम्। रुद्र
केतकी। वै.निघ.।

सुवर्णगेरिकम्। स्त्री। अत्यन्तलोहितसुन्दरीरके।
गां। शिप्रिमाणि, वनकमाणि। हिं पीतगेरु। रा.
नि.व.१३। “सुवर्णगेरिकस्यापि चूर्णानि मधुना
सह। लोढा सुखमवाप्नोति क्षिप्रं हिक्काहितः
शिशुः” र.स.र.बाल.चि.। च.द.बाल.चि.। गुणाः—
मधुरं शीतं कषायं त्रणरोपणं विस्कोटाशींश्चि-
दाहघ्नम्। रा.नि.व.१३।

सुवर्णघ्नम्। स्त्री। वज्रधातो। रा.नि.व.६।

सुवर्णजातिः। स्त्री। भूमिजलोहसङ्करजरस-
वैधज-सङ्गज-खनिमयवज्र-वज्रजरसेन्द्रजवैध
जिषु। वै.निघ.।

सुवर्णतिलका। स्त्री। ज्योतिषतीलतायाम्।
नतांफट्टेकी। वै.निघ.।

सुवर्णदुग्धो। स्त्री। स्वर्णचीरिणीनामचुपे।
मोर्णाधिकरे। रा.नि.व.५।

सुवर्णनकुली। स्त्री। मद्याज्योतिषतीलतायाम्।
वड् नतांफट्टेकी। रा.नि.व.३।

सुवर्णपुष्पः। पुं। राजतक्षणीपुष्पवृक्षे। रा.
नि.व.१०।

सुवर्णप्रसवम्। स्त्री। एलवातुके। वै.निघ.।

सुवर्णमाषकः। पुं। मध्यमदादशधान्यमाने।
रु.चि.३१५.।

सुवर्णमाक्षिकम्। स्त्री। स्वर्णमाक्षिके। रा.
नि.व.१३।

सुवर्णमितम्। स्त्री। टङ्गणचारः। मोर्णा।
व.निघ.।

सुवर्णमोचा। स्त्री। सुवर्णकदल्याम्। टां।
कनाग ग्राह। वै.निघ.।

सुवर्णयूथिका (थी)। स्त्री। स्वर्णयूथिका-
याम्। गौडयूहे, श्वर्णयूहे। तत्पर्यायाः—
हेमपुष्पा सुगन्धा हेमयूथिका युवतीष्टा रक्तगन्धा
शिखण्डी नागयूथिका हरिणी पीतयूथी पीतिका
कणकप्रभा मनीहरा हेमा गन्धाद्या। गुणाः—
खादुः शीतला शर्करा पित्तदाहघ्नाश्ली नागा-
ल्वग्दीपघ्नी च। रा.नि.व.१०।

सुवर्णरभा। स्त्री। सुवर्णकदलीवृक्षे। टां।
कनाग ग्राह। रा.नि.व.११।

सुवर्णवर्णा (णी)। स्त्री। हरिद्रायाम्। श.
च.। कपर्दकभेदे। रा.नि.व.१३। (णी) जीव-
न्याम्। प.सु.।

सुवर्णवीजम्। स्त्री। कनक-धूसूरवीजे।

सुवर्णसंज्ञम्। स्त्री। सुवर्णकर्वे। (लीलावती)।

सुवर्णसिन्दूरम्। स्त्री। स्वर्णसिन्दूरे। र.सा.
सं.। See स्वर्णसिन्दूरं।

सुवर्णक्षोरिणी (री)। स्त्री। स्वर्णक्षोर्याम्।
अनन्तासदृशपद्मा हिमावलीति लोके। मोर्णा-
धिकरे। म पिपीराभेदे, चिकणिकेयमेदु। रा.नि.
व.५। कडुहे। सु.सू.३८५.। श्यामादिवर्णः, इह.भ.
अध.सं.। हचविशेषः। मोर्णागकौटो। यस्य क्षीरं
सुवर्णवर्णं चक्षुषं दृश्यम्। कश्चित्।

सुवर्णा (णी)। स्त्री। हरिद्रायाम्। रा.नि.
व.६। कणगुगुली। इन्द्रवारण्याम्। रा.नि.
भा.। रा.नि.व.२३। कणायुगुपि। कान
अश्वत्थ। न.। माद्यालके। वेदगुडा। श.च.।
सुवर्णक्षीर्या। मोर्णागकौटो। रा.नि.व.५। (णी)
आसुकर्णी। हेन्दूकानि। रा.नि.व.३।

सुस्थितः । पुं । अश्वस्य सन्नामकयद् । लक्षणं—
“इषते सततं यस्तु पथादान्माननीचते । सुसंस्थित-
यद्वापि स विज्ञेयो मनोविभि ॥” ज.द.५.७.अ.।
सुक्ता । स्त्री । शिल्पिधान्यविशेषे । शैलमात्रौ ।
गुणाः—दुर्वातला रक्षा कषाया विशदा गुरुच ।
रा.नि.व.१६ ।

सुखनः । पुं । शङ्खे । शौक । वै.निघ. ।

सुखरा । स्त्री । ब्राह्मेशाके । प.सु. ।

सुहिता । स्त्री । रुद्रजटायां । रा.नि.व.३ ।
अग्निनिहावले ।

सुहृत्ताणां । स्त्री । वायमाणालतायाम् । वना-
डुभूर । वै.निघ. ।

सूकः । पुं । उत्पले । वाते । मे. ।

सूकरः । पुं । शूकरे । श.र. । हरिणविशेषे ।
जटा. ।

सूकरकन्दः । पुं । वाराहीकन्दे । रा.नि.व.७ ।

सूकरपादिका (दो) । स्त्री । कृष्णशिल्पी-
लतायाम्, कपिकच्छौ । आनाकुम्भी । वै.निघ. ।

सूकराह्वयः । पुं, स्त्री । गन्धपण्डिते । गे.ठेगा ।
वै.निघ. ।

सूकरी । स्त्री । वराहकालायां । वराहकोष्ठी ।
श.मा. । वाराहोनामकन्दशाके । रा.नि.व.७ । वै.
निघ. २५. उन्मा.चि.महापंशाचष्टे ।

सूक्ता । स्त्री । शार्दिकापक्षिणाम् । त्रिका. ।

सूवः । पुं । कुशादुरे । शब्दकल्पः ।

सूवकः । पुं । सूक्ष्मशाली । मिह.शान. । रा.नि.
व.१६ । कुकुरे । सोवनद्रव्ये । शृ.८ । विडाले ।
काकि. मे. ।

सूचिः । स्त्री । सेवया । अम. ।

सूचिकपुष्पः (पिका) । पुं, स्त्री । श्वेतकेतक-
वृत्ते । श्वेत केशा ग्राह. । वै.निघ. ।

सूचिका । स्त्री । करिण्डायां । सूचाम् ।
शब्दकल्पः ।

सूचिकाभ(व)रणरसः । पुं । सन्निपात
ज्वरे रसः । पाठः—विषमेकपल रसस्य चत्वारो
भागाः इयं मिलित्वा पुष्पैर्गन्ध काचशरावहयमध्ये
अर्धवा सूचिकाशरावहयमध्ये संस्थाप्य मुद्रिका
जला मृदादिना संलिप्य शीतयित्वा प्रहरद्वयं
यावत् मन्दाग्निना ज्वालयेत् । कठिवि १ प.

पौत्रा ४ मा. एकत्र भाण्डिना काचशरावहये
इडक आर मुद्रिकाशरावहे इडक, ए
शरावहय मर्यादाशानपूर्वक गेपित्रा मुद्र-
का गेन पाक करिदेव । सा.को. । अन्यः—रसः
गन्धकः शोसं स्यावरविषं (मूलविषं) जङ्गमविषं
(कृष्णसपविषं) एषां प्रत्येकं समभागः । भावनाद्रव्यं
—मन्थयित्वा शूकरपित्तं मयूरपित्तं छागपित्तञ्च ।
परिमाणं सूचिकाधमितम् । पौत्रम्, गन्धक,
शोसा, कठिवि, ककुटे मा.पत्र विष एकत्र
भाण्डिना रोहितपिण्ड, शूकरपिण्ड, मयूरपिण्ड
एवम् छागपिण्ड इहा क्षात्रा यथाक्रमेण तावता
निवे । रसा.सं. “यावत् सूचा मुखे लघं
कृष्या निर्याति मेघजम् । सावन्मासो रसो दीयो
सूचिके सन्निपातिनि । क्षुरेण प्रहते मृध्नि तवा-
ज्ज्वला च चर्धयेत् । रक्तमेघजसम्पकात् सूचिके तोऽपि
हि जीवति ॥” रस.र. । रस.को. । अन्यः—विषं
सर्पविषं दारुनीचं प्र. १ तो. हिङ्गुलं ३ तो. पञ्च-
पित्तं न एकैकं दिनं भावयित्वा सर्वपमिता वटी
काये । अनु. उन्मा. जलम् । मेघ. । अयं दृष्टफलः ।

सूचिकामुखम् । स्त्री । शङ्खे । शौक । हारा. ।

सूचिपत्रः (कः) (पणः) । पुं । शितावरचुपे ।
शु.नि.शौक । रा.नि.व.४ । भा.पू.१५. शा.व. ।
श्वेतचौ. । वै.निघ. ।

सूचिपुष्पः । पुं । केतकवृत्ते । केशा ग्राह. ।
प.सु. ।

सूचिमल्लिका । स्त्री । नवमल्लिकायाम् । रा.
नि.व.१० ।

सूचिरोमा (न) । पुं । शूकरे । त्रिका. ।

सूचिवदनः । पुं । मशके । मश. । नकुले ।
ने.टेल । रा.नि.व.१६ ।

सूचिशालिः । पुं । सूक्ष्मशाली । मरुधान ।
रा.नि.व.१६ ।

सूचो । स्त्री । सीवनास्त्रे । शृ.८ । हिं सुह. ।
सीवनकार्येषु सा विधा भवति, तत्रैका इना
वाङ्मुला अन्तर्मासि देशे सन्ती च जेया । तथा
मांसले देशे वाङ्मुला वामा च सूची यास्या ।
वक्रा सूची मरुफलकोषादिषु यास्या च । सु.सू.
२५.अ. । शक्तदभे. श्वेत कुश. वै.निघ. ।

सूचोदलः । पुं । शितावरशाकचुपे । शु.नि-
शौक । रा.नि.व.४ ।

सूचीपत्रः (कः) (पणः) । पुं । इक्षुविशेषे ।
गुणाः—वातकरः कफपित्तहरः कषायो विदाही
च । सु.सू.४५.अ. । सुनिषणकशाके । शु.नि-
शौक । भा. ।

सूचीपत्रा । स्त्री । गण्डदूर्वायाम् । रा.नि.व.८ ।
केतकीवृत्ते । केशा ग्राह. । रत्नमाला, सं.सू.च्छा-
द्रव्यनिर्णये ।

सूदौपत्यः । पुं । केतकीवृत्ते । र.मा. ।

सूचोमुखम् । स्त्री । शौकरे । शैत्रा । हे.च. ।
विभावणार्थं शस्त्रविशेषे । सु.सू.८.अ. । भगन्दर-
च्छेदविशेषे । सु.चि.८.अ. । पुं । सितदर्भे । श्वेत
कुश. । रा.नि.व.८ । सौम्यकीटे । सु.कल्प.८.अ. ।

सूचोमुखो (वक्रा) । स्त्री । योन्यापदिशेषे ।
लक्षणम्—“वातलाहारासेविन्या जनन्या कुपिती-
ऽनिलः । स्त्रियो योनिसण्डारां कुन्यात् सूचो-
मुखीति सा ॥” वा.उ.३.३.अ. ।

सूचीरोमा (न) । पुं । शूकरे । त्रिका. ।

सूचीवृकः । पुं । मृगविशेषे । वै.निघ. ।

सूचीयः । पुं । तदाव्यगलरोगभेदे । “गलस्य
सन्धौ चिबुके गले च सदाह राग-श्वसनाः सूचीयः ॥”
सूच्यः । पुं । स्वल्पगोधूमे । वै.निघ. ।

सूच्यः (खूलकः) । पुं । उलुपट्टे । उन्-
शङ् । र.मा. ।

सूचास्यः । पुं । मूषिके । ईन्मूर । हे.च. ।

सूचाह्वः । पुं । शितावरचुपे । शु.नि.शौक ।
रा.नि.व.४ ।

सूतः (कः) । पुं, स्त्री । पारदे । अम. । मे. ।
वि. प्रसूते ।

सूतका । स्त्री । सद्यःप्रसूतायां स्त्रियाम् । वै.
निघ. ।

सूतकागृहम् । स्त्री । प्रसवगृहे । औत्तुर
घर । अ.टी.भ. । अम. । See सूतिकागृहम् ।

सूतखोटः । पुं । रसज्ञारणबीजे, पारदजार-
णार्थं सिक्थकवद्ध्य, रसपिष्टौ । रस.चि.३.अ. ।

सूतमाहका । स्त्री । कुमायाम् । शु.कुमात्रौ ।
सा.को.अममारये ।

सूतराजः (ट) । पुं । पारदे । रा.नि.व.१३ ।

सूतसूर्यः । पुं । लकलासे । कौ.कुमात्रौ । वै.
निघ. ।

सूतिः । स्त्री । उत्पत्तौ । प्रसवे । शब्दकल्पः ।

सूतिका । स्त्री । सद्यःप्रसूतायां स्त्रियाम् । वै.
निघ. । शिरीः मातृकायहविशेषे । या नवमे
दिने मासि वर्षे वा शिशुं गृह्णाति । तेन तस्य
ज्वर-च्छर्दिगात्रभङ्गादि शिशोर्भवति । च.द.बाल-
रोग.चि. ।

सूतिकागार(गृ[गि]ह)म् । स्त्री । प्रसव-
गृहे । औत्तुर घर । “तच्च गृहं ब्राह्मण-चतुर्वि-
धैश्च शूद्राणां श्वेतवस्त्रपीतवस्त्रेषु भूमिप्रदेशेषु विल-
न्योद्यतिन्दुकभङ्गातकनिर्मितं सर्वांगारं यथा-
संख्यं तन्मयपर्यङ्कसुपलितमिति सुविभक्तपरिच्छदं
प्राग्हारं दक्षिणहारं वाष्टस्यायतचतुर्हस्तवित्तृतं
रक्षामङ्गलसम्पन्नं विधेयम् ॥” सु.शा.१.०.अ. ।

सूतिकाभवनम् । स्त्री । सूतिकागारे । हारा. ।

सूतिकारिरसः । पुं । सूतिकारोगे रसः ।
पाठः—“रसं गन्धं सूताभञ्च सूततामञ्च तुल्यकम् ।
चूर्णितं मर्दयेद्दन्तान्ने कपर्णीरसेन च । छायाशुक्ला
गुह्ये काय्या कलायसदृशी ततः ॥” पौत्रा, गन्धक,
अज, ताम्बा, मशङ्गा, थूलकृडिग्रमे भाण्डिना
छायाशुक्ल वटी करिदेव । भा.का. कलाश-परि-
माण । अशुपान आनात्र रस । रस.को. ।

सूतिकारोगः । स्त्री । प्रसूतेः प्रसवानन्तरं
जाते ज्वर-यहण्यादिरोगसमूहे । श्रुतिक-प्राग,
अश्वी अश्रुति । निदानं—“मिथ्योपचारात् सं-
क्षेपशेषमाजोर्ध्वसेवनात् । सूतिकायास्तु ये रोगा-
जायन्ते दारुणार्थं ते ॥” लक्षणं—“अङ्गमर्द्धौ
ज्वरः कासः पिपासा गुरुगन्धता । शोथः श्ला-
तिसारौ च सूतिकारोगलक्षणम् ॥”

सूतिकावासः । पुं । सूतिकागारे । शब्दकल्पे
शुद्धितत्त्वम् ।

सूतिकाविनोदरसः । पुं । सूतिकागारे
रसः । पाठः—“शुष्का भागो भवेदेको द्वौ भागौ
मरिचस्य च । पिपास्याश्च विभागः स्याद्वैभागश्च
रोमकम् । जातीकोषस्य भागौ द्वौ द्वौ भागौ तुल्य-
कस्य च । सिम्बुवारजलेनैव मर्दयेदकयामतः ।
मधुना सह भीक्तव्यः सूतिकातङ्गनाशनः ॥” शु.८
१. अ. अत्रि २. अ. भिपू ३. अ. नैकव ॥०

उ. जैजो २ उ. ऊँ २ उ. एकत्र निमित्ता-
त्रम म५ १ अत्र शङ्खिते। भेष।

सूतिकाषठी। स्त्री। जातसन्तानस्य षष्ठदिने
सूतिकागारे पूजनोपदेशविशेषे। श्रुतिका श्रुति।
सूतिकाषठीपूजा विष्णुधर्मोत्तरे। "सूतिकावास-
निलया जन्मदा नाम देवताः। तासां यानिनि-
त्तार्थं शुद्धिर्जननि कौर्त्तितः॥"

सूति(तो)गृहम्। स्त्री। सूतिकाभवे। श.र.

सूति[ती]मासः। पुं। प्रसवमास, नवमे दशमे
वा मासि। जटा.

सूतकटम्। स्त्री। गृहत्ववि। पाकटिनि।

सूतपरम्। स्त्री। घर्षणशब्दे। सुरासत्याने। श.च.

सूत्या। स्त्री। सीमलतारसपाने। भ.

सूत्रम्। स्त्री। तन्त्री। श्रुति। अम। शास्त्रादि-
सूचनयस्य। वैद्यके तत्त्वतुर्दिपम्। यथा—प्रति-
संस्कृतं सूत्रम् एकौथसूत्रं शिष्यमूर्त्तं गुरुसूत्रमिति।

सूतकण्डः। पुं। नकुलि। वनकपोते, पारावते।
पात्ररा। खड्गरोटे। थङ्गम शीथे। मे.

सूतखण्डमोदकः। पुं। खण्डखण्डकविशेषे।
वे.निघ.

सूतपुष्पः। पुं। कार्पासवृक्षे। विका.

सूतमध्यभूः। पुं। मध्यधूपे, कुन्दुरी। श.च.

सूतवत्तिः। स्त्री। सूतवत्तवत्ताराम। श्रुति
पल्लवे। भा.स.ना.त्र.च.

सूत्राङ्गम्। स्त्री। उत्तमकांक्षे। वे.निघ.

सूत्रो (इन्)। पुं। काके। विका.

सूदः। पुं। लोत्रवृक्षे। प्रत्यपरिमाणे। एक
गोत्रि। विका। व्यञ्जने। अम। वि। पाचके।
अम.

सूदजः। पुं। उपजिह्विकायाम्। आनृजिवि।
वे.निघ.

सूदशाला। स्त्री। पाकशालायाम्। उरुह्वर।
हे.च.

सूदाध्यक्षः। पुं। पाकशालाध्यक्षे, रसव्यधि-
कारिवेक्षे। हे.च.। See पाकशाला।

सूनम्। स्त्री। पुष्पे। प्रसवे। मे.

सूना। स्त्री। अक्षीजिह्विकायाम्। आनृजिवि,

गर्भात् शृङ्गि। "तस्याः सूनाः विदधः।" ज.द.
२५.

सूनुः। पुं। सूर्ये। पुत्रे। मे.। अकंठवे।
आकन्ठ गौह। अम.

सूपः। पुं। व्यञ्जने। उरुकात्रि। भा.उ.। यूपे।
कोन। विदलमांसमाषादिपकाः सूपभिर्वायकाः।
रा.नि.व.२०। पकविदलयञ्जने। रा.का. उा.ग।
क्रिया यथा—विदलयन्त्यसूपे कर्त्तव्ये तज्जानं कृत्वा
संपर्पतेलेन उदत्तनीयम्, अथ शुष्कीकृत्य तज्ज
हीनं विदलं गृहीत्वा तस्य सूपः पाच्यः। "यस्य
विदलयन्त्यस्य सूपः कर्त्तव्यता गतः। तज्जानं
कृत्वा शिरससेलेनोदत्तनीयतः। उद्यमकादिनिष्कास्य
त्वग्धोनां शुद्धदालिकाम्। शीतोदकेन मन्दाग्नी
पचेत् सूपः सकाञ्चनः। स लघुः कफपित्तघ्नः कास-
श्वासनिवृत्तनः॥" द्रव्य.शु.। "दाली त सलिले
सिद्धा लवणार्द्रक-हिङ्गुभिः। संयुक्ता सूपनाको
स्यात्.....॥" भा.

सूपकारः। पुं। पाचके। रा.कुनि। तस्य लचयं
यथा—"इतिताकारतत्त्वज्ञो बलवान् मिष्टपाचकः।
शूर्य कठिनश्चैव सूपकारः स उच्यते॥" नीति-
शास्त्रम्।

सूपधूपनम्। स्त्री। हिङ्गुनि। रा.नि.व.६।

सूपपर्णी। स्त्री। सुहृत्पर्णम्। भृगुनी। रा.
नि.व.३।

सूपश्रेष्ठः। पुं। मुद्गे। भृगु। रा.नि.व.१६।

सूपाङ्गम्। स्त्री। हिङ्गुनि। रा.नि.व.६।

सूप्यः। पुं। शिखिधान्ये। मा.ग. कर्माश। भा.
पु.१५. स्त्री (प्या)। तुवर्ण्यम्। उरुह्वर। मसूरे।
वे.निघ.

सूमम्। स्त्री। चौरि। मे.। जले। श.र.

सूरः। पुं। मसूरे। शश्वि। रा.नि.व.१६।
अकंठवे। आकन्ठ गौह। अम.

सूरकन्दः। पुं। शूरकन्दे। उग। रा.नि.व.७।

सूरणः। पुं। शूरणे। उग। श.र.

सूरणवटकः। पुं। शूरणवटकः। उरुह्वर
वट्। यथा—सूरणं खण्ड्यः कृत्वा खं दधित्वा
च पेययेत्। तस्मिन् लवणं हिङ्गु जीरकं वा मरो-
चकं। निचिप्य वटकान् कृत्वा घृते तप्ते च पाच-

येत्। रविदा दीपनाः प्रोक्ता वात-दुर्गाम
नाशनाः॥" वे.निघ.

सूरसाधनः। पुं। संपर्पे। प.सु.

सूरसाधनकः। पुं। सित्यवारवृक्षे। निमित्ता
गौह। रा.नि.व.४।

सूरिः। स्त्री। भुजङ्गघातिनी-वृक्षे। राजसंपर्पे।

सूरो। स्त्री। राजसंपर्पे। र.मा.

सूर्यः। पुं। द्रोणवृक्षमणि। ६४ श.। "द्रोणाभ्यां
सूर्यं कुम्भी च...।" प.प्र.१४.। यूपे। वे.निघ.

सूर्यपर्णी। स्त्री। सुहृत्पर्णी-माषपर्ण्योः। भृगुनी
उ शीथी। च.चि.१.अ.ब्राह्मणसाधने। र.स.र.
अश्वगन्धघृते।

सूर्यः। पुं। ताम्बे। ताम्बा। अकंठवे। आकन्ठ
गौह। मे.। र.सा.स.अभ्यमारणे। सुवर्णे। सूर्या-
वर्त्तवृक्षे। छड़छड़ि। वे.निघ.

सूर्यकान्तः। पुं। स्वनामध्यातमणौ, स्फटिक-
मणौ। आतम पांश्वर। तत्पर्यायाः—सूर्य-
मणिः सूर्याग्रा दहनोपमः तपनमणिः तापनं
रविकान्तः दीप्तोपलः अग्निगर्भः ज्वलनाग्रा अक्षो-
पलः। हला.। गुणाः—उष्णो निर्मलः रसायनः
वातघ्नः अश्वः पवित्रपूजनात् रवितुष्टिकरः। रा.
नि.व.१२। पुष्पवृक्षविशेषे। शूर्यामणि कृत्वा।
श.च.

सूर्यकान्ता (न्तिः)। स्त्री। आदित्यपर्णी-
नामोषधी। See आदित्यपर्णी। पुष्पवृक्षविशेषे।
शूर्यामणि कृत्वा गौह। श.र.

सूर्यनामका। स्त्री। सूर्यावर्त्तवृक्षे। छड़छड़ि।
वे.निघ.। पुं। अकंठवे। आकन्ठ गौह। ज.द.

सूर्यपत्रः। पुं। अकंठवृक्षे। अकंठवृक्षे। भृगु।
रा.नि.व.४। सं. व्रणराक्षसतेले। सूर्यावर्त्तवृक्षे।
वे.निघ.

सूर्यपर्णी। स्त्री। अकंठवृक्षायाम्। शीथी।
रा.नि.व.२३।

सूर्यपथ्यायनाम। स्त्री। ताम्बे। वे.निघ.

सूर्यपादः। पुं। सूर्यकिरणे। सूर्यकान्तमणौ।
निम्बवृक्षे। वे.निघ.

सूर्यपुष्पकः। पुं। अकंठवे। आकन्ठ गौह।
वे.निघ.

सूर्यप्रिया। स्त्री। पद्मिन्याम्। पद्मवृक्षे।
वे.निघ.

सूर्यभक्ताः (कः)। पुं। वन्धूकपुष्पवृक्षे। रा.कुनि
कृत्वा गौह। मे.। श.र.

सूर्यभक्ता। स्त्री। आदित्यभक्त्याम्। छड़-
छड़ि। भा.स.३.ख.अश्व.चि.

सूर्यमणिः। पुं। (Hibiscus phoeni-
ceus.) पुष्पवृक्षविशेषे। शूर्यामणि कृत्वा गौह।
श.र.। सूर्यकान्तमणौ। हे.च.

सूर्यमुखी। स्त्री। पुष्पवृक्षविशेषे। शूर्यामणि
कृत्वा गौह। भूरिप.

सूर्यलता। स्त्री। आदित्यभक्त्याम्। रा.नि.व.४।

सूर्यवक्त्रभा। स्त्री। आदित्यभक्त्याम्। छड़-
छड़ि। रा.नि.व.४। पद्मिन्या। वे.निघ.

सूर्यवक्त्री। स्त्री। चौरकाकोल्याम्। र.मा.

सूर्यवृक्षः। पुं। अकंठवे। अकंठवृक्षायाम्।
आकन्ठ गौह। वे.निघ. अकंठपुष्पा। ज.द.

सूर्यसंज्ञम्। स्त्री। ताम्बे। कुडुमे। विका.

सूर्या। स्त्री। इन्द्रवारुणीलतायाम्। रा.नि.व.३।

सूर्याख्यः। पुं। सूर्यकान्तमणौ। वे.निघ.

सूर्याङ्गम्। स्त्री। ताम्बे। ताम्बा।

सूर्या(प)वर्त्तः। पुं। आदित्यभक्त्याम्।
छड़छड़ि। उरुह्वर। वे.निघ.२.म.भूतज.चि.

गजपिप्पल्याम्। प.सु.। तन्नामकाश्रीरोषे। लचयं
यथा—"सूर्यादयं वा प्रतिमन्दमन्दमचिभुवं कष्टं
समुपैति गाढं। विवर्त्तते चाश्रमता सहैव सूर्याप-
वृत्तौ विनिवर्त्तते च। सूर्यात्मकं कष्टतमं विकारं
सूर्यापवर्त्तं तमुदाहरति॥" भा.नि.

सूर्यावर्त्तरसः। पुं। आसाधिकारे रसः।
रसः २ तो. गन्धकः १ तो. छतकमारीरसेन प्रहरं
मर्दयेत्। पश्चात्तेन कल्केन शुद्धतामपचं ६ तो.
लेपयेत्। ततो बालुका-यन्त्रेण तत् ताम्रपत्र
दिनेकं पचेत्। भक्षणं २ र.। अनुपानम्—इन्द्र-
वारुणीमूलं देवदारु चिकटु समभागचूर्णं। शर्करा
सहितं पश्चादभक्षयेत्। सा. कौ.

सूर्यावर्त्ता। स्त्री। आदित्यभक्त्याम्। रा.नि.व.४।

सूर्याश्मान्। पुं। सूर्यकान्तमणौ। हे.च.

सूर्याङ्गम् । स्त्री । ताम्ब । त्रिका ।
सूर्याङ्गः (यः) । पुं । अर्कहृत् । रा.नि.व.१० ।
 स्त्री (त्रा) । महेन्द्रवारणीलतायाम् । शोकाङ्ग-
 ग्राह । वै.निघ. ।
सूर्योदयरसः । पुं । शिरीरीगाधिकारे रसः ।
 पाठः—“सुतसुताधकं तोषां गन्धं ताम्रम् सुतं
 समम् । सुहीचोरेदिनं मर्धं भक्षयेन्माषमात्रकम् ॥”
 मधुना मर्दितं भक्षयेत् । र.स.र. ।
सूर्यः । पुं । माषे । श.र. ।
सूषा । स्त्री । कासमर्दभेदे । वै.निघ. ।
सूक्ष्मः (कः) । पुं । रीठाकरज्ज्वले । शीठा ।
 श.र. । जीरकचुपे । पूगे । सुप्राग्नि । वै.निघ. ।
 कतकहृत् । ऋक्षप्रचहृत् । वि. । अतिचुदे ।
सूक्ष्मक्षणफला । स्त्री । सुद्रक्ष्णहृत् । वन-
 कायेश्वर ग्राह । र.सा. ।
सूक्ष्मघण्टिका । स्त्री । सुद्रक्ष्णपुष्पिकायाम् ।
 अणु ग्राह । रा.नि.व.४ ।
सूक्ष्मजिह्वा । स्त्री । तालुन ऊर्ध्वदेशवर्ति सुद्र-
 जिह्वायाम् । आगुवि, शुभ्रि । रा.नि.व.१८ ।
सूक्ष्मजीरकः । पुं । सुद्रजीरके ।
सूक्ष्मतण्डुलः । पुं । खससचुपे । पोण्डुलैर्जीर-
 ग्राह । रा.नि.व.४ । सज्जं रसे । शुनै । वै.निघ. ।
 स्त्री (ला) । पिप्पल्याम् । रा.नि.व.६ ।
सूक्ष्मदलः । पुं । देवश्रीषे । रा.नि.व.८ ।
 स्त्री (ला) । दुरालभायाम् । रा.नि.व.४ ।
सूक्ष्मदाह । स्त्री । सूक्ष्माठफलके । त्रिका ।
सूक्ष्मपत्रः । पुं । रक्तेचौ । वृक्ष ईक्षु । रा.नि.
 व.१४ । वन-जीरके । वन-जीरा । धान्यके ।
 धनित्रा । रा.नि.व.६ । देवसर्षपे । रा.नि.व.८ ।
 दुरालभायाम् । माषचुपे । आदित्यपत्रचुपे । रा.
 नि.व.४ । ऋक्षप्रचहृत् । छोटै कूल । रा.नि.व.
 ११ । कुक्षुरद्वि । कुक्षिभा । वै.निघ. । बावल-
 हृत् । वाङ्गा ग्राह । श.च. । वनवर्धिकायाम् ।
 वन वाङ्गे । रा.नि.व.१० । स्त्री । सुरपर्णे । रा.
 नि.व.१० ।
सूक्ष्मपत्रकः । पुं । पपंटके । क्कण्णावड़ा ।
 सुगन्धोज्ज्वले । वै.निघ. ।
सूक्ष्मपत्रा । स्त्री । हृद्दहारकविशेषे । शाङ्ग-
 रैटे । रा.नि.व.३ । सुद्रक्ष्णाम् । वन काय ।

भा. । शतमूल्याम् । अतृणौ । जीरलीचुपे ।
 वृक्षौ । रा.नि.व.४ । सूक्ष्मदुरालभायां । अपरा-
 जितायाम् । रक्तशङ्खपुष्पाम् । वृक्षाङ्गजिह्व ।
 वै.निघ. । जीरकचुपे । सुद्रपीदक्याम् । वन
 पूहे । रा.नि.व.७ । बलायां । वेदङ्गा । ज.द. ।
सूक्ष्मपत्रिका । स्त्री । सुद्रपीदक्याम् । छोटै
 पूहे । रा.नि.व.७ । शताव्याम् । सुनका । रा.
 नि.व.४ । शताव्यां । अतृणौ । आकाशनांसां ।
 शृङ्गकटोभांशौ । रा.नि.व.१२ । दुरालभायाम् ।
 लघुब्राह्म्याम् । रा.नि.व.४।५ ।
सूक्ष्मपत्रो । स्त्री । आकाशनांसां । शृङ्ग कटो-
 भांशौ । रा.नि.व.१२ । शताव्याम् । “सूक्ष्मपत्रो
 शताव्याम् ।” रा.नि.व.१३ ।
सूक्ष्मपर्णा । स्त्री । सुद्रक्ष्णपुष्पिकायाम् । गुरु
 अणु । रा.नि.व.४ । जीर्णफलम् । हृत् । वृक्षौ ।
 रा.नि.व.४ । (श्री) रामद्व्याम् । श.च. ।
सूक्ष्मपिण्डितकः । पुं । सुद्रमदनहृत् ।
 छोटै मन्नना । वै.निघ. ।
सूक्ष्मपिप्पली । स्त्री । वन-पिप्पल्याम् । रा.
 नि.व.६ ।
सूक्ष्मपुष्पा । स्त्री । शयपुष्पा । अणु । रा.नि.
 व.४ । (श्री) यवतिला लतायाम् । रा.नि.व.३ ।
 शङ्खिन्यां । शोत्रकौटकी । वै.निघ. ।
सूक्ष्मफलः । पुं । सूक्ष्मवदरे । भूकवुदारे । रा.
 नि.व.११ । स्त्री (ला) । (Flacourtia cata-
 Phracta.) तालीशपत्रे, भूम्यामलक्यां । मी. ।
 मङ्गलीतिपतीलतायाम् । वङ्ग लताकुट्टी । वै.
 निघ. ।
सूक्ष्मवदरौ । स्त्री । भूवदर्याम् । मेढोङ्ग ।
 रा.नि.व.११ ।
सूक्ष्ममल्लिका । स्त्री । भक्षके । मशी, रौं ७णी ।
 रा.नि.व.१८ ।
सूक्ष्ममूला । स्त्री । जयन्तीहृत् । जठौ ग्राह ।
 रा.नि.व.४ । ब्राह्म्यां । वै.निघ. ।
सूक्ष्मवल्ली । स्त्री । ताम्रवल्लीलतायाम् । सा
 मालवे ख्याता । जतुकालतायाम् । रा.नि.व.३ ।
 लघुकारवेङ्ग्याम् । छोटै डिङ्ग । वै.निघ. ।
सूक्ष्मवस्त्रम् । स्त्री । सूक्ष्मवस्त्रे । मिहिकापड़ ।
 शब्दकल्पः ।

सूक्ष्मवोजः । पुं । खसखस । पोण्डुवोज ।
 रा.नि.व.४ ।
सूक्ष्मशरीरम् । स्त्री । ज्ञानेन्द्रियपञ्चकं कर्मे-
 न्द्रियपञ्चकं वायुपञ्चकं बुद्धिमनसौ चेति सप्तदशा-
 वयवाः । वेदान्तसारः ।
सूक्ष्मशर्करा । स्त्री । बालुकायाम् । रा.नि.
 व.१४ ।
सूक्ष्मशाकः (खः) । पुं । जालवदूरके । रा.
 नि.व.८ ।
सूक्ष्मशालिः । पुं । सूक्ष्माकारशालिधान्यविशेषे,
 अणुधान्ये । मिहिकान, मरुधान । तन्पथ्यायौ—
 सूक्ष्मशालिः पावशालिः । गुणाः—सुमधुरः लघुः
 पित्तरक्तदाहहरः दीपनः पाचनः किञ्चिदातविका-
 रघ्नश्च । रा.नि.व.१६ ।
सूक्ष्मषट्चरणः । पुं । पञ्चाशद्योक्तविशेषे ।
 रा.नि.व.१८ ।
सूक्ष्मस्फोटः । पुं । विषविकायाम् । फूगकनी ।
 रा.नि.व.२० ।
सूक्ष्मा । स्त्री । सुषल्याम् । तानुश्री । प.सु. ।
 सूक्ष्मजटामांसां । वै.निघ. । सुद्रेलायाम् । रा.नि.
 व.६ । बालुकायाम् । रा.नि.व.१४ । (श्री) करणी-
 पुष्पाहृत् । करवीरुणीति कीङ्गणे प्रसिद्धा । रा.
 नि.व.१० । युष्पिकायां । जूहे । श.च. ।
सूक्ष्मान्तः । पुं । सुद्राक्षे । “कीलसूक्ष्मान्त-
 कलशी ।” वा.चि.१३. ।
सूक्ष्माह्वा । स्त्री । मङ्गमिदायाम् । वै.निघ. ।
 द्मैला । स्त्री । (Elettaria cardamo-
 mum.) सुद्रेलायाम् । छोटै एणां, सुद्रराणि
 एणांहे । हिं छोटीएलाची । तं चित्तयालकुलु,
 एल्लकय । गुणेः स्थूलेलासमा । प.सु. ।
सूक्ष्मोषधम् । स्त्री । तैलादौ । वा. ।
सूक्ष्मः । पुं । वायो । पत्रे । कैरवे । उषा. ।
सूक्ष्मण्डुः । स्त्री । कण्डूयने । श.र. ।
सूक्ष्म(गा)लः । पुं । शगलि । श.च. ।
सूक्ष्म(णी) । स्त्री, स्त्री । जीठपाश्यां । रा.
 नि.व.१८ । अ.टो.भ. ।
सूक्ष्मा । स्त्री । अनलायां । अमरुशृङ्ग । ज.द. ।
सूक्ष्म(जि)काक्षारः । पुं । सज्जिकाक्षार ।
 नाजिशोणि । अ.टो. र. ।

सूक्ष्मा । स्त्री । काय्या । त्रिका ।
सूक्ष्म(णी)का । स्त्री । लालायाम् । भूधे-
 गाना । रा.नि.व.१८ ।
सूक्ष्मा । स्त्री । वीरपरीगे । हृद्दौ । उषा. ।
सूक्ष्मः । पुं । सर्पे । उषा. ।
सूक्ष्माकुः । पुं । अघ्नौ । वायो । उषा. ।
सूक्ष्माटिका (टी) । स्त्री । पक्षिष्वौ । मान-
 विशेषे । वै.निघ. । लिङ्गसं.भ. ।
सूक्ष्मरः । पुं । मन्त्राकारमन्त्राश्रयः । वै.निघ. ।
 शरदि शङ्खत्यागिस्त्रमेदे । तन्मांसं कषायरसं वात-
 पित्तघ्नं गुरु शृङ्गघ्नश्च । सु.सू.४६. ।
सूक्ष्मः । पुं । तिलुक्तहृत् । गीव ग्राह । स्त्री
 (टा) । सुद्रौषधे । वै.निघ. ।
सूक्ष्मः (ष्टी) (दा) । स्त्री । हृद्दौषधे । पपं-
 टके । क्कण्णावड़ा । वै.निघ. ।
सूक्ष्मकृत् । पुं । पपंटकचुपे । क्कण्णावड़ा ।
 वै.निघ. ।
सूक्ष्मप्रदा । स्त्री । गर्भदावीचुपे । रा.नि.व.४ ।
सेकः । पुं । जेहादिमिनेचपरिषेके । नेजे
 ठैजाणि मेहन । तल्लचणं यथा—“सेकस्तु सूक्ष्म-
 धाराभिः सर्वस्मिन्नयने हितः । स सेकश्चो भवे-
 द्वाते पित्ते रक्ते च रीपणः । लिखनस्तु कफे कार्यः
 । सेकस्तु दिवसे कार्यो रात्रौ चालान्तिके
 गदे ॥” इति । भा. । हृत्विशेषे । गुणाः—श्रीतलः
 भयसन्धानकः वातकफघ्नश्च । वै.निघ. ।
सेका । स्त्री । श्यामालतायाम् । वै.निघ. ।
सेकिमम् । स्त्री । मूलके । उ.च. ।
सेगुडौ । स्त्री । सुद्रक्ष्णविशेषे । गुणाः—कटु-
 रुषा प्रशूलगुलावातशूलघ्नी देहदार्यकरो च ।
 वै.निघ. । See शिष्टौ ।
सेटुः । पुं । धवलयावनालि । श्वेत जनार ।
 रा.नि.व.१६ । नाटान् । उन्नमृक्ष । चारा. ।
सेतुः (कः) । पुं । वरुणहृत् । अम. । श.र. ।
सेतुमेदौ (इन्) । पुं । दन्तीहृत् । श.च. ।
सेतुवृक्षः । पुं । वरुणहृत् । अम. ।
सेत्रम् । स्त्री । कायो । शङ्खलि । व्याक. ।
सेधा । स्त्री । शस्यकजन्ती । अ.टो. र. ।

सेनिका । स्त्री । शतपुष्पायाम् । शुक्ल-
निघ्नः ।

सेन्दिनी । स्त्री । खनामख्यातफलशके । गुणाः—
कटुकता तिक्ता पाकाक्षा वातघ्नी पित्तकृत् पीन-
सर्त्री दीपनी रुचिहृत् । रा.नि.व.७ ।

सेन्दुः । पुं । लतापनसि । तन्मूलः । त्रिका ।

सेन्धा । स्त्री । सल्लकीवदे । भा. ।

सेफः । पुं । श्रेफसि । जटा ।

सेफाली । स्त्री । सिन्धुवारवदे । निभिला-
गोष्ठः । रा.नि.व.२३ । श्रेफालिकायाम् ।

सेमन्ती । स्त्री । पुंश्चन्दमेदे । मेडुली-कृन्त-
गोष्ठः । शब्दकल्पः ।

सेमशः । पुं । मेघे । डेडो । त्रिका ।

सेरीपूगम् । स्त्री । महाराष्ट्रकण्ठाटयोः खेरीति-
प्रसिद्धे पूगे । रा.नि.व.११ ।

सेलुः । पुं । वरुणवदे । वरुण गोष्ठः । र.मां. ।
वरुणारवदे । ङान्ता गोष्ठः । भ.विरूपकी. ।

सेल्लकः । पुं । पीतरीमे । वै.निघ्नः ।

सेवम् (वि) । स्त्री । कावेरिदेशीय-तन्नामकफल-
विशेषः । मे.७ फण । हिं सेव । गुणाः—वात-
पित्तघ्नं गुरु हृद्घ्नं कफकरं रसि पाके च मधुरं
शीतलं रुच्यं शुक्ललघु । भा.भा.व. । वात-पित्तघ्नं
गुरु हृद्घ्नं कफकरं हृत्पाके सादुरसं हितच ।
रा.नि.व.११ ।

सेवकालः (लुः) । पुं । दुग्धपेयावदे । श.च. ।

सेवती (निका, न्ती) । स्त्री । (Rosa
alba or Chrysanthemum coronari-
um, Syn. C. Roxburghii.) खनाम-
ख्यातपुष्पवदे । मेडुली-गोष्ठाप । शुक्लपुष्पी ।
हिं गुलचिनि । तें चामन्ती । ता. सामन्तिपु. । तत्-
पर्यायाः—शमपत्री तरुणी कर्णिका चारुकेश्वरा
सहा कुमारी गन्ध्या लक्षपुष्पा अतिमल्लुला ।
गुणाः—हिमा हृत्पात्रादिशैवी शुक्ला लघुः दोष-
त्रयाक्षिप्रव्या-तिक्ता कटुः पाचनी च. । भा. ।

सेवनमोदकः । पुं । विसनमोदकाख्य-लघुलघु-
मेदे । मृत्तिल । मिहिना । गुणाः—लघवः
शोभाः बल्यः किञ्चिद्वातकरः विष्टम्भनः ज्वरघ्नः
त्रिप्रसक्तकफापघ्नः ।

सेवनौ । स्त्री । शरीरावयवसंयोगविशेषः । शरीरत्रय-
मेवनौ हाने । यथा—सेवन्यः सप्त तासां मस्तके
पञ्च श्रेफसि एका जिह्वायामेका इति । ताः कदा-
चिदपि न विध्यन्ते । “सेवन्यः सप्त तासान् भवेयुः
पञ्च मस्तके । एका श्रेफसि जिह्वायामेका विध्यन्ते
तः कश्चित् ॥” भा. । सु.भा.पृ.अ. ।

सेवालौ । स्त्री । आकाशजटामांसा । शृङ्गकण्ठो-
मांसी । वै.निघ्नः ।

सेविका । स्त्री । मिष्टानमेदे । मे.७ फण ।
हिं सेवद । यथा—“समितावर्ति काः कृत्वा सुसूच्या
यवसन्निभाः । शुक्लाः चौरैश्च संसाध्या भोज्या घृत-
समन्विताः ॥” गुणाः—“सेविका तर्पणी बल्या
गुर्वी पित्तानिलापहा । यादृशी सन्धिकृत् रुचा
तां स्वादिनातिमात्रया ॥” भा. ।

सेवितम् । स्त्री । सेविके । मे.७ फण । रा.
नि.व.११ ।

सेव्यम् । स्त्री । उशीरे । लामजके । शंकरवर्णः ।
ज.द. । प.सु. । वै.निघ्नः २२२ सख्यन्व. चि.सुदर्शनचूर्णं ।
चन्दनादितैले । च.द.कृ.दि.चि. । पुं । अश्वत्थवदे ।
रा.नि.व.११ । हिज्जलवदे । हिज्जल गोष्ठः । श.
र. । स्त्री (आ) । वन्दायां । वांमङ्गो । श.र. ।

सेडुखः (खडी) । पुं, स्त्री । (Euphorbia
nerrifolia.) खनामख्यातवदे । मनसा गोष्ठः ।
हिं सेडुख, थोकर, सिज् । वम्. निघ्नडुख, थोर ।
तत्पर्यायाः—निस्त्रिंशद्विका नेवारिः शाखा-
कण्टः सिंहखण्डः वज्रदुमः वल्ली सुधा समन्तदुग्धा
सुक्लुहो गुडा । गुणाः—तीक्ष्णः दीपनः कटुकः
गुरुः रेचनः शूलान्नान-कफ-गुल्माष्टीलीन्मादमोह-
कुष्ठार्शः शीथ मेदोश्मपाण्डुरण-शीथ ज्वर शीघ्रावात-
विष-द्रुषीविषघ्नः । तत्चौरं उष्णं तिग्मं कटुकं
लघु गुल्मकुष्ठोदर-दीपनोष्णं विरेकार्थं प्रशस्तं ।
तत्पत्रं तीक्ष्णं दीपनं लघु पाचनम् आभ्यानाष्टीला-
गुल्मशूलशीथोदरघ्नः । भा.पू.१२२.भा.व. ।

सेहलम् । स्त्री । सुवर्णपितले । त्वचि । वै.निघ्नः ।

सेहली । स्त्री । खनामख्यात-पिप्पलीविशेषः ।
मं रान्पिप्पली । कं कादिपिप्पली । तत्पर्यायाः—
सर्पदण्डा सर्पाङ्गी ब्रह्मभूमिका पार्वती शैलजा
ताना लम्बवीजा उत्कटा अद्रिजा सिंहलस्या
लम्बदन्ता जीवनेवी जीवला जीवाला कुरुवी ।
गुणाः—कटुः उष्णः क्षमिनी दीपनी कफत्रास-
वातव्याधिभगनी कोष्ठशीघनी च । रा.नि.व.६ ।

सेकतम् । स्त्री । हिङ्गुले । वै.निघ्नः । [व.६ ।

सेकतेष्टम् । स्त्री । चाद्रंके । चांदा । रा.नि.

सेकुम् । स्त्री । शीघ्रपितले । वै.निघ्नः ।

सेन्धवः । पुं, स्त्री । सिन्धुदेशीय खनामख्यात-
खनिजवदे । सेन्धव इति प्रायेण सर्वत्र प्रसि-
द्धम् । मे.७ फण । वम्. सेन्धे लीण । तत्-
पर्यायाः—शीतशीवं शीतशीवं शीतसिवं सितसिवं
सितसिवं मणिमयं माणिमयं वशिष्ठं माणिमयं
मिन्धवं सिन्धुवं सिन्धुदेशजं सिन्धुमयजं सिन्धुलवणं
सिन्धुवं सिन्धुसभवं शिवं नादियं सिद्धं शिवात्मजं
पथं शुद्धं । गुणाः—एतद्वर्णसं सद्गुणशीतवीर्य-
लात् पित्तघ्नम् । सु.सु.४०७. । हृत्पत्रं चक्षुष्यं रुच्यं
दीपनं चिदीपनं पूतं ब्रह्मविषमघ्नः । अंतरक्तमेदेन
रसवीथिविषादेषु गुणाणां पूतनं शिवच । रा.नि.
व.६ । वा.सु.१५७. ऊषकादिः । “कासीसहयः
कथममः” लवणविशेषानुक्तो सेन्धवं प्रयोज्यम् ।
पुं । कीटके । त्रिका ।

सेन्धवादितैलम् । स्त्री । भगन्दराधिकारि-
तैलम् । पाठः—“सेन्धवं चित्रकं दत्तौ पञ्चमश्वेन्द्र-
वारणौ । गीमूचेऽष्टगुणे पञ्चात् साक्षमष्टावशेष-
कम् । पक्षेत्तेलावशेषच तेन लेप्यं भगन्दरम् ॥”
डिगटैठन ८ प. मे.७ फण, ठिता, पञ्जी, पञ्जान-
वोज, शीथान्नानां भूज अष्टोत्तर २ प.
२ डो. । पांकार्थ—गीमूज १२८ प. मे.
७२२. । कर्कार्थ—मार्जित ७ पूठित गोहृत्प
८ प. । अन्यत् यथा—चक्रमर्दकमूलस्य कल्कं
कृत्वा विपाचयेत् । केशराजरसे तेलं कटुकं सद्गु-
नाभिना । पाकशेषे विनिक्षिप्य सिन्दूरमवतारयेत् ।
एतत्तैलं निहत्याय गण्डमालां सुदारुणाम् ॥”
रसर. ।

सेन्धी । स्त्री । मयविशेषः । तालरसकृतमये ।
वै.निघ्नः । गुणाः—शीता कषाया अन्ना पित्तघ्न-
वातदा च । रा.नि.व.१४ ।

सेमन्तिकम् । स्त्री । सिन्दूरः । शब्दकल्पः ।

सेरिभः । पुं । मडिषे । प.सु. ।

सेरी । स्त्री । लाङ्गलिकायाम् । विषणाङ्गुलि ।
प.सु. ।

सेरीयः (कः) । पुं । अतकिण्ड्याम् । खीणि ।

श.र. अम. । सु.सु.२८५. । नीलकिण्ड्याम् ।
प.सु. ।

सेरीयकद्वयम् । स्त्री । नीलपीतकिण्ड्यौ द्वयौ ।
सु.सु.२८५. । चि.२५५. ।

सेरियः । पुं । अतपुष्पकिण्ड्याम् । खेडखीणि ।
श.मा. ।

सेरियः (कः) । पुं । अतकिण्ड्याम् । खेड-
खीणि । हिं कठशरेणा । गुणाः—“सेरियः कुष्ठ-
वाताव-कफ-कण्डू-विषापघ्नः । तिक्तोष्णो मधुरी-
नस्तः सुस्निग्धः केशरघ्नः ॥” भा. । सु.चि. २५. ।
सीयकीटे । सु.कल्प.८५. ।

सेर्यः । पुं । अतकिण्ड्यौ द्वये । वै.निघ्नः २२२.वा.
व्या.षड्शीतिगुणौ ।

सेर्यकः । पुं । सहचरे । खेड खीणि । वा.सु.
१५५.भारग्वधादी । “भूनिन्ध सेर्यक पटोल-करञ्ज-
युग्मम् ॥”

सेर्यकयुग्मम् । स्त्री । सहचरद्वये । एकी रक्त-
पुष्पः कुरुवकाख्यः, अन्यः पीतपुष्पः कुरसकाख्य
इति । वा.सु.१५५.वरुणादिवर्णः । “वरुणसेर्यक-
युग्मशतावरी ॥”

सेवालम् । स्त्री । जलनील्याम् । मे.७ फण ।
शब्दकल्पः ।

सेल्लिकः । पुं । शिलारसे । सं. ।

सेनहः । पुं । लघुने । श.र. ।

सेन्मादः । चि । चित्ते, उन्मत्ते । अ.टी.भ. ।

सेभाञ्जनः । पुं । शोभाञ्जनवदे । मञ्जिना
गोष्ठः । अ.टी.भ. ।

सोमम् । स्त्री । काञ्चिके । वै.निघ्नः । रक्तचन्दने ।
वै.निघ्नः २२२.वा.व्या.चि.खेदलेपे ।

सोमः । पुं । कर्पूरे । अम. । सोमरसे । जले ।
वानरे । मे. । अमृते । शब्दकल्पः । (Acid
Sarcostemma, S. Viminalis or
Sarcostemma brevistigma, Syn.
Asclepias acida.) The moon plant.
तन्नामकीषधिराजि । मे.७ फण । हिं सोमलता ।
वम्. सोमवल्ली । तें टिगटसुम्बु, पुंलतागे
तत्पर्यायाः—सोमवल्ली सोमवल्ली चन्द्रवल्ली
गुल्मवल्ली यज्ञवल्ली इन्दुवल्ली इन्दुलिका महाशुष्का
यज्ञश्रेष्ठा धनुर्बला सोमाद्या हिजमिया सोमकीरा
सोमा यज्ञाद्या रुद्रसेव्या । तस्य पत्राणि पञ्चदश
भवन्ति तानि च शुक्लप्रातःपदश्चन्द्रकलावत् एदे

जायन्त, कृष्णप्रतिपदश्च एकैकं यन्ते । तदुक्तं—
सोमनामौषधिराजः पञ्चदशपर्यन्तः, स सोम इव
होयते वईते च ।” च.वि.१५. । स चतुर्विंशति-
विधः, तेषां सर्वेषामेव पत्राणि १५३ भवन्ति । ते
अंशमान् घृतगन्धः, रजतप्रभः कदलीकन्दवत्कन्दः,
सुञ्जवान् लघुनपत्रः, चन्द्रमा कनकाभः जले जायते,
गरुडादृतः श्वेताक्षशाङ्गिनिर्मीकवत् वचायै
लम्बते । अन्ये सर्वे च सोमा विचित्रवर्णमण्डल-
चित्रिताः । सर्वे एव पञ्चदशदलाः चौरकन्दलता-
वन्तश्च । तेषां सर्वेषां जन्म महेन्द्रमलययोः पर्वतदेव-
गिरिहिमालयपारियावस्यविश्यादिषु । चन्द्रमा-
सोमश्च सिन्धुनदी हठवद्भासते, सुञ्जवानश्च मांश्च तवा-
प्यधिगम्यते । तथा काश्मीरे क्षुद्रमानससरसि च
स्त्रीष्टुभपांक्तनागतशङ्करा अधिगम्यन्ते । सु.चि.
२९५. ।

सोमकः । पुं । सोमरोगे । निदा ।

सोमखण्डा । स्त्री । सोमराज्या । वै.निघ. ।

सोमगन्धकम् । स्त्री । रक्तौत्पले । वै.निघ. ।

सोमगा । स्त्री । सोमराज्या । वै.निघ. ।

सोमगृष्टि(ष्टी)का । कृष्णखलतायाम् ।
कृष्णो लता । वै.निघ. ।

सोमग्रहः । पुं । अश्वस्य ग्रहविशेषः । तेनाश्वः
कम्पते अल्पपानाशनः शीतलाङ्गश्च गावं प्रसार्य
शेते । ज.द.५५. ।

सोमघृतम् । स्त्री । गर्भोत्पादनघृते । जीवद्-
वृक्षे कवर्णाया गोः घृतं ८ श. । काथार्थ—सिद्धा-
र्थकः वचा व्रज्जी शङ्खपुष्पी पुनर्नवा श्वेतभूमि-
कृष्णखलं विफला कुष्ठं कटुकोऽनन्तमूलं श्यामा-
लता यष्टीमधु चौरपुष्पी जातीपुष्पं वासापुष्पं
मज्जिष्ठा देवदारु शुण्ठी पिपली भृङ्गराजः हरिद्रा
दारुहरिद्रा हृद्ददारकं सुवच्चला दशमूलम् अपा-
भागैः अश्वगन्धा शतमूली प्र. २ प. । पाकार्थ—
जल ६४ श. गे. १६ श. । अक्षत्कमिदम् । लौव-
ण्यमा एकवर्णा गांभोर घृत ८ श. । काथार्थ—
—राहेमरिषा, वट, डाक्षीणाक, देहड़ना,
पुनर्नवा, शृङ्गुडूविकुशांशु, त्रिकुला, कूड,
कटुको, अनन्तमूल, श्यामालता, यष्टीमधु, चौर-
पुष्पी, जातीपुष्प, वासकपुष्प, मज्जिष्ठा, देव-
दारु, शुण्ठी, पिपली, भौमराज, हरिद्रा, दाक-
हरिद्रा, वृक्षारक, हृद्दड़िषा, दशमूल,

आपीडु, अश्वगन्धा, शृङ्गुजी अत्रोक्त २०.
खल ७४ श. प्र. १७ श. । सा.को. । अन्यत्—
गन्धघृतं ४ श. । कल्काथ—श्वेतसर्पः वचा व्रज्जी
चौरपुष्पी पुनर्नवा चौरकाकोली कुष्ठं यष्टीमधु
कटुको द्राक्षा गाम्भारीफलं परूषकफल श्यामालता
अनन्ता हरिद्रा पाठा गुडलक् देवदारु सोवच्चल-
लवणं मज्जिष्ठा विफला प्रियङ्गु वासापुष्पं गिरि-
मृत्तिका मिलितं १ श. । भैष.

सोमजम् । स्त्री । दुग्धे । हे.च. ।

सोमदा । स्त्री । गन्धशय्याम् । प्रक्रमणी । वै.
निघ. ।

सोमनाथरसः । पुं । प्रमेहे, सोमरोगाधि-
कारि च रसविशेषः । अत्र रसगन्धादीनां प्रत्येकं
रसाङ्गमानं ग्राह्यम् । र.सां. । पालिधारस-
शोधितहिङ्गुलीयपारदः आश्वकपर्णैरसशोधित-
गन्धकः प्र. २ तो. कज्जलिः काथार्थ । कन्यारस
महिलौहं ८ तो. अभकं वज्रं रौप्यं खरं स्वर्णं
माषिकं सुवर्णं प्र. १ तो. कुमारीरसेन भेकपर्णै-
रसेन च. महयेत् भावयेत् । वटी गुञ्जाद्वयमिता ।
पालिधारसे शोधित पात्रा २ तो. । ईन्द्र-
काणीपानारसे शोधित गन्धक २ तो. । एकत्र
कज्जलि करत मोह ८ तो. । मृह मिषाईशा घृत-
कुमारीर रसे मङ्गिते हरेत् । अज, रज,
द्रोणा, शीपत्र, श्वर्गमाषिक एव श्वर्ग अत्रोक्त
१ तो. । ममत्र एकत्र मिषाईशा घृतकुमारीर ७
थूलकूडिर रसे तावना दिशा २३. वटी
करिदे । सा.को. । भैष. ।

सोमपत्रः । पुं । उलुपदणे । उलु पत्र । “दर्मः
पुरस्कृतः शस्त्रः सोमपत्रः परात्प्रियः ।” श.च. ।

सोमपादपः । पुं । कायफलवृक्षे । वै.निघ. ।

सोमप्रियम् । स्त्री । कुसुदपुष्पे । वै.निघ. ।

सोमबन्धुः । पुं । कुसुदे । श.र. ।

सोममणिः । पुं । चन्द्रकालमणौ । भूरिप्र. ।

सोमयोनिः । पुं । पीतचन्दनवृक्षे । सुश्रीतलं
चन्दनं यत् तैलपर्यंकसुच्यते । उभौ तु तस्य
पर्यायौ सोमयोनि शिलोहवम् ॥” श.र. ।

सोमराजिका । स्त्री । सोमराज्याम् । श.र. ।

सोमराजी । स्त्री । (Vernonia anthel-
mintica, Syn. Serratula anthelmin-
tica.) खनामख्यातवृक्षे । सोमराज, शंकु ।

हिं वृकचि, कानिधे जिघीरित । मं भाउची । कं
वाउचिगिः । तें तिपतीगे, नेलवयलिये । वम्.
वंवचा, कालीजोरी । तत्पर्यायाः—सुवर्जः
सोमवर्जिका कालमेधी कृष्णफला वाकुची पूति-
फली चन्द्रतेखा कृष्णा कुष्ठनाशिनी पूतिफला
सुवर्जो सोमवर्जो कालमेधी वागुजी वाकुजी ऐन्दवी
शुलीतुळा किमित्री वेजानो सिता सितावरी चन्द्रो
सप्रभा कुष्ठहन्तो कास्वीजी पूतिगन्धा वल्गुला
चद्राजी श्वल्गुजः कानिदा श्वल्गुजा । रा.
नि.व.४ । गुणा.—“वाकुची मधुरा तिक्ता कटु-
पाका रसायनी । विष्टम्भहृदिमा रुचा सरा
श्लेष्माक्षपित्तनुत् । रुचा हृद्या श्वास-कुष्ठ महेज्वर-
किमिप्रणुत् ॥ तत्फलं पित्तलं कुष्ठ-कफानिल-
हरे कटु । केश्यं लघु किमिश्रश्वास कास-शीथाम-
पाण्डुगुत् ॥”

सोमराट् । पुं । सोमराज्याम् । सोमराजः ।

सोमरोगः । पुं । स्त्रीणां मूवातिसारः । निदा
नादि—“स्त्रीणामतिप्रसङ्गेन शोकाच्चापि श्रमा
दपि । अतोसारकथोगाद्वा गरयोगात्तथैव च ।
अपः सर्वेश्वरीरस्याः क्षुब्धानि प्रस्रवन्ति च ।
तथासाः प्रच्युताः स्थानात् मूत्रमार्गं व्रजन्ति हि ॥”
लक्षणे—“प्रस्रवा विमलाः श्रोता निर्गन्धा भीरुजः
सिताः । स्रवन्ति चातिमात्रं ताः सा न शक्नोति
दुर्ज्वला । वेगं धारयितुं तासां न विन्दति सुखं
कचित् । शिरःशिथिलता तस्या मुखं तालु च
शुष्यति ॥ मुर्च्छा जम्भा प्रलापश्च त्वग्दन्तां चाति-
मात्रतः । भक्त्येर्भोज्यैश्च पेयैश्च न तृप्तिं लभते
सदा । सन्धारणाच्छरीरस्य सौम्यायाः सोमसंज्ञिताः ।
ततः सोमचयात् स्त्रीणां सोमरोग इति क्षुतः ।
इति । भा. । बहुमूत्ररोगे ।

सोमलता । स्त्री । दिव्यौषधिविशेषः । सोम-
लता । See सोमः । गुडूच्याम् । ब्राह्मीचुपे ।
रा.नि.व.५ ।

सोमलतिका । स्त्री । सोमलतायाम् गुडूच्याम् ।
रा.नि.व.३ ।

सोमवल्कः । पुं । कटफलवृक्षे । शृङ्गेणेत्र
ग्राह । र.मा. । करञ्जवृक्षे । करञ्ज ग्राह ।
जटा. । च.वि.८५. । रौढाकरञ्जे । रा.नि.व.२ ।
२३ । श्वेत-खदिर । अम. । वर्धूरकवृक्षे । वाङ्गा
ग्राह । र.मा. । रा.नि.व.२३ ।

सोमवल्कलः । पुं । कटफलवृक्षे । श्वेतखदिरः ।
वै.निघ. ।

सोमवल्करो । स्त्री । सोमलतायाम् । सोम-
लता । ब्राह्मीचुपे । सोमराज्याम् । वै.निघ. ।
मन्थ्यायाम् । अम. । सोमलताभेदे भ. ।

सोमवर्जिका । स्त्री । सोमलतायाम् । भ. ।
सोमराज्याम् । अम. ।

सोमवर्जो । स्त्री । सुदर्शनायाम् । उग्रति
श्रुति, प्रशङ्गक । लताकरञ्ज । ब्राह्म्याम् ।
उक्षौ शोक । वाकुच्याम् । सोमराजः । रा.नि.व.
२३ । सु.कल्प.१५. । श्वेतखदिरः । गजपिप्पल्या ।
वनकापसि । वै.निघ. । गुडूच्याम् । अम. । पाताल-
गरुडलतायाम् । पीताम्ब-शृङ्गु । रा.नि.व.
२ । सोमायाम् । सोमलता । रा.नि.व.३ । भ. ।
च.वि.८५. । मण्डूच्याम् । शृङ्गकूडि । रा.नि.व.२३ ।

सोमवृक्षः । पुं । कटफलवृक्षे । र.मा. । श्वेत-
खदिरः । रा.नि.व.८ ।

सोमशकला । स्त्री । शशाङ्गुल्या । रा.नि.व.
। See शशाङ्गुली ।

सोमशल्यः । पुं । श्वेतखदिरः । रा.नि.व.८ ।

सोमसंज्ञम् । स्त्री । कर्पूरे । र.मा. ।

सोमसट्टकः । पुं । सट्टकभेदे । यथा—“दधि-
बीजं विनिकाश तस्मिन् विश्वा मरोचयोः ।
कृष्णाच्चिकथीयूषं चिन्वा भाण्डे सुघोलयेत् । वस्त-
पूते ततस्तस्मिन् बीजं दाडिमजं क्षिपेत् । सोमसट्टक
नामासौ बह्वैमानुगुणैः समः ॥” द्रव्य गु. ।

सोमसम्भवा । स्त्री । गन्धशय्या । वै.निघ. ।

सोमसारः । पुं । श्वेतखदिरः । रा.नि.व.८ ।

सोमस्कन्धः । पुं । श्वेतखदिरः । वै.निघ. ।

सोमक्षोरा (रौ) । स्त्री । महासोमलतायाम् ।
रा.नि.व.३ ।

सोमा । स्त्री । खड्गसोमलतायाम् । रा.नि.व.३ ।
ब्राह्म्याम् । विमौ शोक । सोमवल्कः । कटुकल ।
सु.स.१६५. । गुडूच्याम् । सोमराज्याम् । सोमराजः ।
यक्षाधे । श्वेत अज । वै.निघ. ।

सोमाख्यम् । स्त्री । रक्तकैरवे । शृङ्गकूडम् ।
र.मा. ।

सोमार्हा (ह्रा)। स्त्री। महासोमलतायाम्। रा.नि.व.३।

सोमालः। वि। सुकुमारः। हारा।

सोमद्वयः। पुं। हस्तिनि। वै.निघ.

सोरकम्। स्त्री। सृष्टारभेदे। सोरा इति सर्वत्र। अत्रि. (गन्धद्रावके)।

सोहरा। स्त्री। सोरा इति ख्याते पख्द्रव्ये। मेघ.प्री.हचि.महाशब्दद्रावके।

सौकरौ। स्त्री। वाराहकन्दे। वै.निघ.

सौक्लिकेयः। पुं। तदाख्य-विषभेदे।

सौख्यम्। स्त्री। आरोग्ये। सुखे। हे.च.

सौगन्धम्। स्त्री। कर्तुणे। गंधं थंङ्। सुगन्ध-
तणे। ब्राह्म.पुं.३। "सौगन्धिकस्य सौगन्धं राम-
कर्पूरके तणे।" श.र.। वि। शुभगन्धे।

सौगन्धकपत्रकः। पुं। अंताज्जके। (अं-
तुलनीविशेषः। वै.निघ.)

सौगन्धिकम्। स्त्री। माणिक्यशब्दे। रा.नि.
व.१३। पञ्चरागे। मे.। नीलोत्पले। नीलगन्धि।
रा.नि.व.१०। सु.सू.३८५.७। रक्तकमले। ज्ञान
पत्रम्। च.सू.४२५.। चिमुगन्धे, लगेलापत्रेषु। हे.
निघ.२५.सयङ्गणी.चि.दाडिम्बाष्टके। सौवर्चल-
लवणे। मृत्त ४.५५। वै.निघ.अजी.चि.भल्लातक-
लेहे। रोहिषतणे। ब्राह्म.पुं.३। अम.। कङ्कारे।
रक्त कश्मल। अम.। रस.र.विष.चि.। गन्धतणे।
अम.। च.सू.३५.। पुं। गन्धके। रा.नि.व.१६।
भद्रतर-गन्धके। च.द.राजय.चि. रसिन्द्रयुक्त्याम्।
च.सू.३५.। कफजक्रिमिविशेषः। च.वि.७५.।
स्त्री (का)। पत्रभेदे। कुम्भी। शब्दकल्पः।
गन्धतणे। मेघ.ना.त्र.चि.कुम्भीकाद्यतले। अनन्त-
मूले। च.द.ना.त्र.चि.। वि। क्लीवभेदे। "यः पूति-
योनौ जायते स सौगन्धिक संज्ञितः। स योनिशेफः-
सौगन्धमाश्राय लभते बलम्॥"

सौगन्धिकपत्रकः। पुं। अंताज्जके। वै.निघ.

सौण्डी। स्त्री। पिप्पल्याम्। श.च.

सौधः। पुं, स्त्री। रौप्ये। रा.नि.व.१३। राज-
भवेने। अम.। पुं। शुक्लखड्गिकायाम्। कूटथङ्गि।
रा.नि.व.१४। स्त्री (धा)। खुडीवत्ते। मनमा-
गिङ्गु। च.द.गन्धिरो.चि.।

सौधभूषणम्। स्त्री। चूर्णके। हृष। वै.निघ.

सौपर्णम्। स्त्री। मरकतमणौ। रा.नि.व.१३।
शुण्ड्याम्। रा.नि.व.६। स्त्री (धौ)। वत्सादनौ-
लतायाम्। पांठाश्वत्थी। रा.नि.व.३। नकुल-
१६५.।

सौभद्रेयः। पुं। विभीतकवृक्षे। व.ह.७। गाछ।
श.र.

सौभाग्यम्। स्त्री। मित्स्वरः। टङ्गणे। (मोहागं।
रा.नि.व.६।१३। मेघ.ज्व.चि.सौभाग्यवत्यां।

सौभाग्यचिन्तामणिः। पुं। विषमज्वरे
शोषधम्। रसगन्ध.अहिङ्गुलजोपालवीजकानि क्रम-
वृद्ध्या नैतयानि, अथ दन्तौमूलरसेन पिष्ट्वा गुञ्जा-
प्रमाणा वटी काव्या। अनुपानं शर्करा। सा.को.।

सौभाग्यमण्डनम्। स्त्री। हरिताले। वै.निघ.

सौभाग्यशुण्ठी। स्त्री। सुतिकायां मोदकौ-
षधे। यथा—केशुत्र, पण्डित, पण्डित, मृता,
जोरा, कृष्णजोरा, ज्ञानफल, ज्ञानिनी, गवज,
मैलज, नागेश्वर, तेजपत्र, शुद्धशक्, मृती,
धाईफल, अनाई, गुल्फा, धनिश, गजपिपल,
मरिच, कौकडाश्वी, त्रिभुक्त्यां एवम् मृता-
मूली अथोक ४ तो. मोह ८ तो. अज
८ तो. शुण्ठीचूर्ण १ म. मिहिरि ३० प. घृत १
म. गव्याशुक्त ८ म.। मात्रा १ तोजा पर्याप्त।
द्वितीया यथा—जिह्वा, जिह्वु, कृष्णजोरा,
शुद्धशक्, तेजपत्र, अनाई, नागेश्वर, मृता,
जज्ञिनी, ज्ञानफल, धन, गवज, गुल्फा,
नालुका, मन्नाफल, यमानौ, वनयमानौ, धाई-
फल, मृतामूली, तानमूली, मोक्ष, गजपिपल,
पिशालवीज, गुल्फा, कर्पूर, चन्दन, रक्तचन्दन
अथोकैर चूर्ण २ तो. शुण्ठीचूर्ण ४ म. घृत १
म. शुक्त ८ म. त्रिनि ६ म. एकत्र पाक करिते।
अनुपानं छाग-शुक्त। १ म पाठः— "कश्चि
शङ्काटवराटमुस जिह्वीरकं जातिफलं सकोषम्।
लवङ्गशैल्यकनागपुष्पं पत्रं वराङ्गं शटि धातकी च।
एला शताह्वा धनिकेभविपलौ तथोषणं शृङ्गिबरी
विदारौ। लौहाभक्तं तत्र पलप्रमाणं प्रत्येकमेषा
मिह कर्पूरमम्। महोषधात् चूर्णपलानि चाष्टौ
चिन्त्यलान्यत्र सिता विधेया। पलानि चाष्टवपि
सर्विषय प्रख्यदयं श्रीरमिह प्रयुक्तम्। पचेद्विधिनः

परमादरेण...।" सा.को.। द्वितीयाः पत्नी-
—त्रिफला त्रिकटु कृष्णजीरकं गुडवक् तेजपत्रम्
एला नागकेशरपुष्पं सुसा जयित्री जातोफलं
धान्यकं लवङ्गं शताह्वा नलुका मदनफलं यमानौ-
दयं धातकी शतावरी तालमूली रोध्रं गज-
पिपली पिशालवीज गुडूची कर्पूरं चन्दनं रक्त-
चन्दनं प्र. चूर्णं २ तो. शुण्ठीचूर्णं ४ म. घृतं १ म.
दुग्धं ८ म. शर्करा ५ म.। अनु. क्वाङ्गुलम्।
मेघ.

सौभाञ्जन। पुं। शोभाञ्जनवत्ते। मखिना गाछ।
अ.टी.भ.

सौभिच्छः। पुं। अथस्य शूलरोगभेदे। लक्षणं
—"गुरुभिः खादितैर्नित्यं तथा स्नेहातिथोगतः।
सौभिच्छी जायतेऽथस्य आम विड्वेगलचितः॥"
ज.द.४३५.।

सौमनस(स्य)फलम्। स्त्री। जातोफलं। वै.
निघ.

सौमनसा (स्या)। स्त्री। जातोपचयाम्।
जज्ञिनी। रा.नि.व.१२।

सौमनस्यफला। स्त्री। महाजातिपुष्पवत्ते।
मांजतीफलं गाछ। वै.निघ.

सौमनस्यायनौ। स्त्री। मालतीपुष्प कलि-
कायाम्। चिका.। च.वि.८५.।

सौमितम्। स्त्री। गन्धिपत्रभेदे। गौंठेना-
विशेषः। वै.निघ.

सौमेरवम् (रुक्म)। स्त्री। सुवर्णे। अर्ग।
रा.नि.व.१३।

सौम्यः। पुं। लघुस्वरवत्ते। यङ्गुशुभ्रं गाछ।
रा.नि.व.११। सुगन्धार्जके। सुगन्धं अंता-
तुलनी। शर्करासवे। स्त्री। अंतरक्तकमले। दुग्धे। वै.
निघ.

सौम्यगन्धा (न्यौ)। स्त्री। शतपत्रायाम्।
मेउतौ। रा.नि.व.१०।

सौम्यगन्धिवम्। स्त्री। अंतरक्तकमले। वै.
निघ.

सौम्यज्वरः। पुं। ज्वरभेदे। लक्षणं—"वात-
पित्तात्मकः शीतमुष्णं वातकफात्मकः। इच्छत्युभय-
मेतत् ज्वरो व्यामिश्रलक्षणः॥" च.सू.३५.।

सौम्यधातुः। पुं। कफे। रा.नि.व.२१।

सौम्यलता। स्त्री। ब्राह्मणाम्। वाक्की नाक।
सौम्या। स्त्री। शालपत्रायाम्। भाग.पाणि.

रा.नि.व.४। वै.निघ.२५.कल्याणवृत्ते। महेन्द्र-
वारुण्या। शोकाण मता। रा.नि.व.३। वै.निघ.
वा.व्या.चि.लघुनारायणतैले। गुच्छायाम्। कूट।
महाज्योतिष्मतीलतायाम्। वड मताफट्टिकौ।
रुद्रजटायाम्। रा.नि.व.३। मद्रिषवत्तायाम्। मधु-
मोममता। स्वर्णजोवन्याम्। रा.नि.व.३।१३।
ब्राह्मणाम्। उक्ताशोक। रा.नि.व.३।१३। श्रव्या।
अग्नि। बलौयष्टिमधु। मताश्रिष्टमधु। रा.नि.
व.६। नीलद्वयायाम्। नागवत्तायाम्। पाण गाछ।
गुडूच्याम्। वै.निघ.। मल्लिकायां। मल्लिकागाछ।
रा.नि.व.१०। मीत्तिके।

सौरः (जः) (भः)। पुं। तुम्बुकफलवत्ते।
तांशुल-फलं गाछ। रा.नि.व.११। स्त्री। (रं)
कुडुमे। त्रिका.। धान्यके। वै.निघ.। नीलनामक-
गन्धद्रव्ये। रा.नि.व.३।

सौरभयो। स्त्री। गार्भ्याम्। गन्धद्रव्यायाम्।

सौरवनजः। पुं। तुम्बुकवत्ते। तांशुल-फलं
गाछ। रा.नि.व.११।

सौरसः। पुं। रक्तजन्तुभेदे। च.वि.७५.।
तुम्बुकवत्ते। तांशुल फलं गाछ। वै.निघ.

सौराष्ट्रः। पुं। कुन्दुकी। सज्जकीनिर्यासे।
मांजहि आठा। रा.नि.व.१२। स्त्री। कांसे।
रा.नि.व.१३। स्त्री (द्रा)। खनामकसृत्तिकायाम्।
मोवाति बाणि। रा.नि.व.१३।

सौराष्ट्रकम्। स्त्री। पञ्चलीहे। हे.च.। कांस्य-
धातौ। प.मु.।

सौराष्ट्रसृत्तिका। स्त्री। सौराष्ट्रां। अभावे।
पङ्कपत्रे। रा.नि.व.१३।

सौराष्ट्रस्रुता। स्त्री। फटिकारिकायाम्।
फट्टिकि। वै.निघ.

सौराष्ट्रकम्। स्त्री। विषभेदे। श.र.। कांस्य-
धातौ। वै.निघ.

सौराष्ट्री। स्त्री। सौराष्ट्रदेशे प्रसिद्धायां खनाम-
ख्यात-सुगन्धसृत्तिकायाम्। मोवाष्ट्रदेशीय सुगन्ध-
सृत्तिका। सं तुवरी। कं तुर्वियमण। वम्.सौरटी-

नातो। तत्पथ्यायाः—तुवरी कावची पार्श्वतो
काविका कायो सती सोराह-वतिका सोराष्ट्रा
यत्तुसा पपटी। गुणाः—तिक्ता कटुका कषाया
मन्त्रा लेखनी चतुष्पा यक्षोच्छिद् पित्तसत्तापघ्नी
॥ रा.नि.व.१३। सा च स्फटिकातुल्यगुणा।
भा.पु.१.भ.उ.रसव.। कफपित्तकोसपत्रघ्नी। राज.।
सु.वि.१२५.। तदभावे पक्षपपटी याद्या। भा.न.४
भ.उ.द.चि.। वै.निच.१.भ.च.चि.भ.भ.ताकादिले।
नोषोचन्दने। छिन्नक-गणि। वै.निच.।

सौरिः। पुं। असनवृत्ते। आगन् ग्रीह। रा.
नि.व.२। स्त्री। आदित्यभक्तायाम्। छुड्डुङ्गि।
रा.नि.व.४।

सौरिकः। पुं। भक्तातकवृत्ते। छेज्ज ग्रीह।
वै.निच.।

सौरिरत्नम्। स्त्री। नीलमणौ। रा.नि.व.१३।
सौरी। स्त्री। आदित्यभक्तायाम्। छुड्डुङ्गि।
पुं (री[इन्])। भक्तातके। वै.निच.।

सौरैयकम्। स्त्री। तन्नामकत्वकारनिर्यास-
विशेषे। सु.कल्प.२५.। See त्वकारविषयम्।

सौरैयः (कः)। पुं। यक्षपथकिण्ट्याम्। (च)उ
कौं। हिं कटसरैया। गुणाः—“सौरैयः कुष्ठ
वातासक्तफक्कण्ड विषापहः। तित्तोषो मधुरी दन्त्यः
सुखिगन्धः केशरञ्जनः ॥” भा.।

सौख्यिकः। पुं। ताम्रकुण्डके। अ.टी।

सौवर्चलम्। स्त्री। Sachal salt. तद्देशज-
लवणे। मृगजलवणं हिं चोद्धारकोडा। अ.
द.अ.सा.वि.। चोद्धारलवणं। भा.म.४.भ.योनि-
रो.वि.। सौवर्चल इति महाराष्ट्रादी। तत्पथ्यायाः,
—अर्चं रुचकं क्षणलवणं दुर्गन्धं शूलनाशनम्
तिलकं हृद्यगन्धं रुच्यं कौद्रविकम्। गुणाः—
लघु चारं कटु उष्णं गुण्य कनिष्ठम् ऊर्ध्ववातामशूल-
विष्वारीचकहरणं। रा.नि.व.६। अप्रिकरं
कटु उष्णं मिष्टं लघु। म.द.। विष्वानाहशूलघ्नम्
महाराष्ट्रप्रचलम्। भा.। रुचिकरं वीर्योष्णं हृष्यं
कटु गुण्यं शूलघ्नं किञ्चित्पित्तकरं लघुपाकच।
राज.। सज्जि चारे। गार्जिषाणि। अम.।

सौवर्णभेदिनी। स्त्री। प्रियङ्गो। श.मा.।

सौवर्णिका। स्त्री। असाध्यकृताविशेषे। सु.
कल्प.५५.।

सौविटः (दक्षः)। पुं। अन्तःपुरिकाया रत्नके।
ककुली। अम.।

सौवीरम्। स्त्री। वदरे। वृद्धवदरे। वृद्ध कूल।
र.मा. काञ्चिके। कौं। प.सु.। काञ्चिक-
भेदे। च.द.काञ्चि.वि.। सौतोऽञ्जने। अम.।
सौवीराञ्जने। नौगाञ्जनं, नौग युग्म। र.मा.।
एतच्छोधनं वराटकवत्। र.सा.सं.। रसाञ्जने।
रसाञ्जनशोधने न्ययम्।

सौवीरकम्। स्त्री। यवमीधूमकृतकाञ्चिके।
यव ७ गन्धम्र कौं। “मिस्तुषयवकाञ्चिके। संहित-
मज्जम्।” शाङ्ग.। मिस्तुषयवकाञ्चिके। रटव्र
कौं। च.। तत्पथ्यायाः,—सुवीराञ्जं यवीत्यं
मीधूमसम्भवं युवाञ्जं तूषोत्यं तूषोदकम्। गुणाः—
“सौवीरन्तु यवरात्रेः पक्वैर्वा मिस्तुषैः कृतः।
मीधुमेरपि सौवीरमाचार्यः केशिदूधरे। सौवी-
रन्तु यक्षगन्धः कफघ्नं भेदि दीपनम्। उदावर्णाङ्ग-
महोष्णशूलानाहेषु शस्यते ॥” भा.। अन्तरसं-
केष्टं शिरीरीगन्धं जराहरं श्रेष्ठिल्लनाशनं बलकरं
सन्तपणञ्च। रा.नि.व.१५.। See तुषाम्।
“सौवीरकं सुवीराञ्जं ज्ञेयं मीधूमसाधितम्।
मिस्तुषैस्तु यवैः कैचित् प्राहुः सौवीरकं बुधाः ॥
यवैस्तु मिस्तुषैः पक्वैः सौवीरं साधितं क्वचित्।
यवादष्टगुणं तोयम् दापयन्ति चिकित्सकाः ॥
चनालये तथा यौष्मे सन्धानं षड्दिनं भवेत्।
हेमन्ते शिशिरे स्थाप्यं भिषक् हृषदि तेन वै।
प्रावृष्टसन्ते सन्धानं भवेदष्टदिनेन वै ॥” तोड.।
सौवीराञ्जने। तच्च नीलाभम्, नीलगुग्मं इति
लौके। प.सु.।

सौवीरकः। पुं। वदरवृत्ते। वृद्ध ग्रीह। रा.नि.व.११।

सौवीरजम्। स्त्री। नीलाञ्जने। नौग युग्म।
वै.निच.।

सौवीरवदरम्। स्त्री। वदरफलविशेषे।
नाम्रकूलं, ग्रीहनाहं मिष्टं वृद्ध कूलं। गुणाः—
शीतलं भेदनं गुह्यं शूललं वृद्धं पित्तदाहरकृष्यत-
तृणावातघ्नञ्च। म.द.व.६।

सौवीरसारम्। स्त्री। सौतोऽञ्जने। वृक्षाञ्जने।
रा.नि.व.११।

सौवीरा। स्त्री। चोरकाकोल्याम्। कोष-
कौं। वै.निच.।

सौवीराञ्जनम्। स्त्री। खनामख्यसोऽञ्जन-
विशेषे। सुवीराञ्जनामनदीभवञ्जने। नौगाञ्जनं,
नौग युग्म। तत्पथ्यायाः,—प्राञ्चैतेयम् अञ्जनं
यामुन कृष्णं नादेयं मेघकं सौतोऽञ्जं दुष्पदं नीलं
सुवीरजं नीलाञ्जनं चतुर्थं वारिसंभवं कपोतकं।
रा.नि.व.१३.। लक्षणे—“बलीकशिशिराकरं भङ्गे
नीलोत्पलद्वयं। सौवीराञ्जनमित्याहुः रायुर्वेदविदो
जनाः ॥” च.द.खल्लवृत्ते। गुणाः—शीतलं तीक्ष्णं
खादु लेखनं कटु चतुर्थं तित्तं याङ्गकं मधुरं
क्षिप्तं हृक्काचयपित्तविषकफघ्नं नेत्रदोषहरं वातघ्नं
आवहर्णं रक्तपित्तघ्नञ्च। वै.निच.। शीतलं कटु तित्तं
कषायं चतुर्थं रसायनं कफवातविषघ्नञ्च।
रा.नि.व.१३.।

सौवीरिका। स्त्री। सुद्वन्द्वदोभेदे। म.द.व.६।

सौसुरादः। पुं। पुरीषजन्मौ। अ.वि.७५.।

सौहित्यम्। स्त्री। अष्टमी। अम.। यावता-
हारिण कुत्तरप्रसौडनादिकं भवेत् तावदाहारि।
अ.सु.१५.५.।

स्कन्दः। पुं। शरीरं। त्रिकाः पारदे। रा.
नि.व.१३.। स्कन्दयष्टि। भा.म.४.भ.वा.ल.वि.।

स्कन्दग्रहः। पुं। तन्नामकवालयविशेषे। तदा-
विष्टस्य लक्षणं—“शूनाच्चः चतुर्जसगन्धिकः सन-
विड् वक्रास्यो हत-चलितेकपञ्चानेवः। उद्विग्नः
सुललितचतुरस्यरोही स्कन्दाचोर्भवति च गाढः
सुष्टिर्वाचाः ॥” सु.उ.२७.५.। तदुत्पत्तिः यथा—
“स्कन्दः सृष्टो भगवता देवेन विपुरारिणा। विभक्तिं
चापरां रज्जां कुमार इति स यष्टः ॥” सु.उ.
३७.५.।

स्कन्द(न्य)तरुः। पुं। भारिकेलवृत्ते। नात्रि-
कल ग्रीह। रा.नि.व.११।

स्कन्दनम्। स्त्री। रचने। त्रिकाः। शीघ्रणे।
व्याक.।

स्कन्दसखा। पुं। स्कन्दापकारे। सु.उ.२७.५.।

स्कन्दाग्रकः। पुं। पारदे। रा.नि.व.१३.।

स्कन्दापसारः। पुं। बाणयष्टविशेषे। लक्षणं
यथा—“निःसंज्ञो भवति पुनर्भवेत् संसृजः संरञ्जः
करचरणेषु नृत्यतीव्रं विप्लवते सृजति विनयं

जुषमायः किं वा सृजति च तत्तत्तद्विषयः ॥”
सु.उ.२७.५.। “स्कन्दापसारसंज्ञो यः सौष्टिना-
पिसमयुतिः। स च स्कन्दसखा नाम विषाख इति
चोचते ॥” सु.उ.२७.५.।

स्कन्धः। पुं। शरीरावयवविशेषे। कौं। रा.
नि.व.१८.। तरोर्मलादिशाखापथ्यनाभाङ्गं। ग्रीह
उड्। अम.। शरीरे। मे.।

स्कन्धजः। पुं। शङ्खकादौ। “पर्ववोणव
इत्याद्याः स्कन्धजाः शङ्खकौमुद्याः ॥” वै.च.।
वटवृत्ते। म.द.व.५.।

स्कन्धदेशः। पुं। इतिस्कन्धः। स्कन्धप्रदेशे।
कौं। अम.।

स्कन्धफलः। पुं। भारिकेलवृत्ते। रा.नि.व.१०.।
उदुम्बरवृत्ते। यक्षुडूभूतं। अ.च.। स्त्री (खा)।
खर्जूरवृत्ते। भा.।

स्कन्धबन्धना। स्त्री। मधुरिकायाम्।

स्कन्धमत्तकः। पुं। कक्षपथि। कौं।
ग्रीह। वै.च.।

स्कन्धरुहः। पुं। वटवृत्ते। वटग्रीह। रा.नि.
व.११.।

स्कन्धरोगः। पुं। अंसजाते अवयवाकादौ।
भा.नि.।

स्कन्धवन्दना। स्त्री। मधुरिकायां। मोश्री।
अ.च.।

स्कन्धशृङ्गः। पुं। मन्त्रिणे। शब्दकल्पः।

स्कन्धा। स्त्री। शाखायां। लतायां। शब्दकल्पः।
श्यामालतायाम्।

स्कन्धो (इन्)। पुं। वृत्ते। र.मा.।

स्कन्धः। वि.। स्तुते। अम.। वा.उ.२६.५.।

स्कोटिका। स्त्री। हापुविकायां, खञ्जनिका-
याम्। त्रिकाः।

स्तनः। पुं। कुचे। तत्पथ्यायाः,—कुचः कूचः
उरीजः वचोऽजः पयोधरः वचोवृद्धः उरसिजः। रा.
नि.व.१८.। तन्नामकमर्मस्थाने। सु.शा.६.५.।

स्तनकीलः। पुं। स्तनविद्रव्ये। च.द.स्त्रीरो.वि.।

स्तननम्। स्त्री। कुचने। मे.।

स्तनस्थयः। पुं। स्तनपाथिथिशी। रा.नि.व.

तु प्राणदा प्रोक्ता तदणी प्राणधारिणी । प्रौढा
करोति वृद्धत्वं वृद्धा मरणमादिशेत् ॥” राज. ५. प. ।

स्त्रोमुखः । पुं । शिमुवृत्ते । गजिनीं गीष्ट ।
वै. निघ. ।

स्थगिका (बन्धः) । स्त्री । अङ्गुष्ठाङ्गुलिमेद्रा-
योषु व्रणवन्धनमेदं । ताम्बूलकरङ्गाकारबन्ध इति
डल्बणः । सु. सू. १८५. । लक्षणं—“स्थगिका
स्थगिकाकारा मेट्टाङ्गुष्ठाङ्गुलापिताम् । यथास-
नौवधैः पूर्णां कल्पयेत् सुसमाहितः ॥” इति । सु-
चि १८५. ड. ।

स्थगु । स्त्री । कुलभावे । कूङ् । शब्दकल्पः ।

स्थपनो । स्त्री । भूमध्यस्थमन्त्रिणि । सु. शा. ३६५. ।
See उत्तरेपमर्श ।

स्थपुटम् । चि । विषमोद्वेगः । चारा. ।

स्थलकन्दः । पुं । आरख्यशरीरे । वन ७७. ।
र. मा. ।

स्थलकमलम् । स्त्री । स्थलपद्मे । शृणपत्र ।
गुणाः—श्रीतलं कटु तिक्तं कषायं कफवातघ्नम्
मूचकच्छास्मशूलशोकासविघ्नघ्नम् । रा. नि. व. १०. ।

स्थलकुमुदः । पुं । श्वेतकरवीरवृत्ते । श्वेत-
करवीरं गीष्ट । रा. नि. व. १०. ।

स्थलजा । स्त्री । वल्लोयष्टिमधुनि । वै. निघ. ।

स्थलतण्डुलगन्धः । पुं । पल्लिराजशाली ।
पल्लिराजं धानं । रा. नि. व. १६. ।

स्थलपद्म (क)म् । स्त्री । खनामख्यातपुष्प-
विशेषः । शृणपत्र । हिं वेदतामर । तं स्थलपद्मने-
पुष्पम् । तत्पर्यायाः,—ह्रस्वपद्मं तमालकं दृष्टि-
कृतं । तच्चतुर्विधं—“चतुर्थं स्थलपद्मानि सेवन्ती
गुलदावदी । नैमाली च गुलावश्च वकुलश्च कद-
म्बकः ॥” गुणाः—“पद्मपुष्पा कटुतिक्ता कषाया
कफवातघ्नि । मूचकच्छास्मशूलशोकास-
विघ्नघ्ना ॥” भा. ।

स्थलपद्मः (कः) । मानके । मानकद्रु । र. मा. ।

स्थलपद्मिनी (स्त्री) । स्त्री । स्थलपद्मवृत्ते ।
शृणपत्रेण गीष्ट । तत्पर्यायाः,—पद्माद्वा चारटी
पद्मवारिणीः सगन्धमूला अम्बुवृद्धा लज्जीः श्रेष्ठा
सुपुष्करा रम्या पद्मावती अतिवरा स्थलवृद्धा
पुष्करिणी पुष्करपर्णिका पुष्करनाडी । गुणाः—

गोल्या तिका श्रीता रक्तपित्तवानिमेहभृताती-
सारणी च । रा. नि. व. १. ।

स्थलपिण्डा । स्त्री । पिण्डोऽर्जुनिकायाम् ।
वै. निघ. ।

स्थलपुष्पा । स्त्री । भेषुकचुपे । रा. नि. व. ५. ।

स्थ(स्थूल)भरटा (को) । स्त्री । वृद्धिकायां ।
विकृति । वै. निघ. । मद. ।

स्थ(स्थूल)मञ्जरी । स्त्री । अशमार्गे । र. मा. ।

स्थलमकटः । पुं । करमहं कवचे । वै. निघ. ।

स्थ(स्थूल)लरुहा । स्त्री । स्थलरुचिनाम् । रा.
नि. व. ५. । वै. निघ. ।

स्थलशृङ्गाटः (कः) । पुं । चन्द्रगोचरे । छोटि
गोथरी । रा. नि. व. ४. । गोचरे । र. मा. ।

स्थला (स्त्री) । स्त्री । जलशून्याकृतिमभूमौ ।
अटो भ. ।

स्थलेरुहा । स्त्री । गृहकृमायां । शृतकृमात्री ।
रा. नि. व. ५. । दग्धावृत्ते । कुट्टीति कीदृशे ख्याता ।
रा. नि. व. ८. । सितपाटलावृत्ते । श्वेत पांशुन ।

स्थलेशयः । पुं । क्रीड-रुक्कुरङ्गादौ । तन्मांसं
रज्जुगुणकरम् । रा. नि. व. १७. ।

स्थविका । स्त्री । मलिकामेदं । सु. कल्प. ८५. ।

स्थविरम् । स्त्री । शैलेये । शैलज । रा. नि. व.
१२. । वा. चि. ३५. । पुं । वृद्धे । रा. नि. व. १८. ।
कदम्बवृत्ते । वै. निघ. । वृद्धदारके । वीजताडक ।
“मूलं स्थविरस्य शिशोः चैभिः ।” भा. म. ३५. ।
चन्द्ररी. न्यक्तव्यवृत्ति । स्त्री (रा) । महाशायिणी ता-
याम् । रा. नि. व. ५. । वृद्धायाम् । रा. नि. व. १८. ।

स्थविरदारु । स्त्री । वृद्धदारुणि । वीजताडक ।
“स्थविरदारुणाः समाः ।” भा. म. १५. सन्धिकज्ज.
चि. ।

स्थानः । पुं । जीवके । शब्दकल्पः । “जीवको
जीवनी जीवो निधिः स्थानः प्रकाशितः ।”

स्थानुकर्णी । स्त्री । महेन्द्रवारुणीलतायाम् ।
वडु गोकानं । रा. नि. व. २. ।

स्थानुरोगः । पुं । अश्वस्य पादरोगविशेषः ।
लक्षणं—“प्रावृत्तकाले त्रयो यस्य जङ्घायामुपजायते ।
स्थानुरोगः स विज्ञेयः दुष्टशोणितसम्भवः ॥” क.
द. ३८५. ।

स्थानकम् । स्त्री । आलवालि । हि. च. । फेण ।
शब्दकल्पः ।

स्थानचक्षला । स्त्री । वर्षरीवृत्ते । श. च. ।

स्थानमृगः । पुं । कर्कटे । मत्स्ये । कच्छपे ।
मकरे । वै. निघ. ।

स्थापना । स्त्री । समर्थनायाम् । “प्रतिज्ञाया एव
हेतुभिर्दृष्टान्तीपनयनिगमेः स्थापनायाम् । पूर्वं
हि प्रतिज्ञा पश्चात् स्थापना ॥” च. वि. ८५. ।

स्थाप(थि)नी । स्त्री । पाठायां । आकुनादि ।
रा. नि. व. ६. ।

स्थालम् । स्त्री । सुवर्णादिपात्रे । धौन । अम. ।

स्थालिका । स्त्री । तदाख्य-मल्लिकाविशेषः ।
सु. कल्प. ८५. ।

स्थालिकास्थि । स्त्री । अर्धदाकारास्थिनि ।
तानि दिसप्ततिसंख्यानि । च. शा. ।

स्थालिद्रुमः । पुं । नन्दीवृत्ते । तूणगीष्ट । वै.
निघ. ।

स्थालिपर्णी । स्त्री । आरख्यगुञ्जायां । वै. निघ. ।

स्थाली । स्त्री । सङ्कीर्णसुख-पात्रविशेषः । थलि ।
हृष्टिकायाम् । अम. । रक्तपाटलवृत्ते । वृक्षशूष्ण-
पांशुन गीष्ट । म. ।

स्थालोपकम् । स्त्री । स्थालीपाचितान्नादौ ।
शब्दकल्पः ।

स्थालोपाकः । पुं । भानुपाकानन्तरं लौहस्य
स्थाल्यां पाकविधौ । लौहहिगुणविफलया षोडश-
गुणेनाष्टावशेषकायं कृत्वा लौहपालोद्य स्थालौ
मध्ये रसशोषणपथेन पचेत् । तथा हस्तिकण-
पलाशशतावरोष्ठङ्गराजकेशराजानाम् एकस्य वा
खरसेन, अभावे लौहसमानां विफलासष्टगुणतोये
निःकाश्य पादशेषकायेन स्थालोपाकं कुर्यात् ।
विफलायाः पुनः खरसलाभेऽपि खरसी न ग्राह्य
इति ज्ञेयम् । र. सा. सं. ।

स्थालोवृक्षः । पुं । अश्वत्यविशेषः । गंभी अश्वथ ।
हिं शैलिधारीपर । गुणाः—खादुः कटुः तिक्तः
तुवरं उष्णः कटुपाकरसः याही विष-पित्त-कफा-
सघ्नः । भा. ।

स्थावरः । चि । स्थितिशीलः । पुं । नन्दीवृत्ते ।
वै. निघ. ।

स्थावरविषम् । स्त्री । कन्द-मूल खनिजादि-
विषेषु । तेषु नागोयश्वौ नाम विषमेदौ श्रेष्ठौ ।
नागो देहकरे श्रेष्ठः लौहे चैवोयश्वकः ।” रा.
नि. व. ६. । दार्ष्टिक-वत्सनाभ-सेकत-शक्तक-मुलक-
सायपकोर्णशङ्खीकालकूटदुर्दुरालाहलयमदं प्रमेय-
शङ्खीहारिद्रककटं रक्तशङ्खीयन्तिककेशराणीति । र.
सा. सं. । “विषन्तु गरलः स्नेहस्य मेदातुदाहरे ।
वत्सनाभः सद्धारिद्रः शक्तकश्च प्रदीपनः । सौरा-
ष्ट्रिकः शङ्खिकश्च कालकूटसथैव च । दालाहली
ब्रह्मपुत्री विषमेदा अमो नव ॥” भा. पू. १५. ।
एतदर्थगुणाः—“लेपेन गलगण्डाद्या वातरीयाः
प्रयान्ति च ।” अर्क. चि. । अन्यच्च स्थावरविषाणि
समासेन पञ्चपञ्चाशत् । तानि च मूलपत्रफल-
निर्घास-चौर-धातु-कन्दाश्वत्वाद् दशमेदानि । तत्र
मूलविषाणि अष्ट, पत्रविषाणि पञ्च, फलविषाणि
द्वादश, पुष्पविषाणि पञ्च, त्वक्सार-निर्घास-विषाणि
सप्त, चौरविषाणि त्रीणि, धातुविषे द्वे, कन्दविषाणि
च तयोदशेति पञ्चपञ्चाशत् । गुणादि स्वस्वपक्षांति
सम्यग् । सु. कल्प. १५. ।

स्थावरादिः । स्त्री । वत्सनाभविषे । रा. नि. व. ६. ।

स्थिकः । पुं । कटिप्रोथे, स्तिचायाम् । गीष्ट, ।
फिक् । श. र. ।

स्थितिः । स्त्री । आयुर्वेदनियमे । च. द. ।

स्थिरः । पुं । धववृत्ते । शोभनी गीष्ट । भा. ।
वृक्षसामान्ये । विका. । नि. । कठिने । निश्चले ।
वातमल-सन्धकारिणि द्रव्ये ॥ “स्थिरो वात-
मलसन्धौ सरलेषां प्रवर्तकः ।” धरणिः ।

स्थिरकः । पुं । शाकवृत्ते । शोभनी गीष्ट ।
वै. निघ. ।

स्थिरकुसुमः । पुं । वकुलवृत्ते । रा. नि. व. १०. ।

स्थिरगन्धः । पुं । स्वर्णचम्पकवृत्ते । रा. नि. व.
१०. । स्त्री (म्हा) । पाटलवृत्ते । श्वेतकैतकीवृत्ते ।
रा. नि. व. १०. ।

स्थिरच्छदः (दा) । पुं, स्त्री । भूर्जवृत्ते । र. मा. ।

स्थिरच्छायः । पुं । वटादी, कायातरी ।
विका. ।

स्थिरजिह्वः । पुं । मत्स्ये । हि. च. ।

स्थिरजीविका (ता) । स्त्री । शाकलीवृत्ते ।
श. मा. ।

खिरदंष्ट्रः । पुं । सर्प । म. ।
खिरपतः । पुं । हिमालयः । शैतलगाछ ।
 रा.नि.व.८ । महाताले । वै.निघ. ।
खिरपुष्पः । पुं । चम्पकवृक्षः । वकुलवृक्षः ।
 तिलकपुष्पवृक्षः । रा.नि.व.१० ।
खिरपुष्पो (इन्) । पुं । तिलक-पुष्पवृक्षः ।
 रा.नि.व.१० ।
खिरफला । स्त्री । कृष्णशूलतायाम् । कुम्भ-
 गता । वै.निघ. ।
खिरमुद्रा । स्त्री । रक्तकुलये । वै.निघ. ।
खिरयोनिः । पुं । कायावृक्षः । शृङ्गकल्पः ।
खिररक्षा । स्त्री । नील्याम् । नील गाछ ।
 रा.नि.व.४ ।
खिररागा । स्त्री । दाहहरितायाम् । दाह-
 हरिणी । रा.नि.व.६ ।
खिरराष्ट्रः । पुं । नाथपण्याम् । मायाणी । वै-
 निघ. ।
खिरशाली । स्त्री । शालावृक्षः । शिमुल ।
 वै.निघ. ।
खिरसाधनकः । पुं । सिन्दुवारवृक्षः । निशिका
 गाछ । रा.नि.व.४ ।
खिरसारः । पुं । शाकवृक्षः । शैकुण गाछ ।
खिरा । स्त्री । शालपण्याम् । शालपाणि । रा-
 नि.व.१२१ । "सारिवातिविधि खिरा ।" च.द.
 ज्व.वि.पिप्पल्यावृक्षः । च.सु.४४.व.४.ग.३. पयः
 स्थापने च । काकोल्याम् । काकुला । "वृक्षतां
 कलशो खिरा ।" भा. । शालावृक्षः । शिमुल-
 गाछ । श.च. । वनस्पति, मायपण्याम् । मायाणी ।
 आलुकर्यालतायां । मूषाणीगता । वै.निघ. ।
खिराङ्गिः (पः) । पुं । तालवृक्षः । हिमाल-
 यः । वै.निघ. । रा.नि.व.८ ।
खिरादिः । पुं । खल्यचमूल्याम् । च.द.परि-
 षामशूल ।
खिराद्वयम् । स्त्री । शालपण्यां-प्रतिपण्यां ।
 शालपाणि ७ काकुलिश । "खिर द ।" वा.सु.
 १५.प.पञ्चादा ।
खिरायुः । पुं । शालावृक्षः । शिमुल गाछ ।
 चम. ।

खूरः । पुं । वृक्षः । वषा । मनुष्यः । व्याक. ।
खूलः । पुं । पनसवृक्षः । काँठान गाछ । रा-
 नि.व.११ । तूदवृक्षः । तूँग गाछ । भा. । प्रियङ्गु-
 नामहणधान्ये । रा.नि.व.१६ । इली । वै.निघ. ।
 त्रि.पौने चम. ।
खूलकः । पुं । वृक्षविशेषः । उन् । "सूचयः
 खूलको दभौ मूषाग्नय खूरकदः ।" र.मा. ।
खूलकङ्कः । पुं । वरकधान्यः । कामिनोधात्र ।
 रा.नि.व.१६ । च.म. । See प्रियङ्गु, कः, कङ्क ।
खूलकणा । स्त्री । खूलजीरके । रा.नि.व.६ ।
 See खूलजीरकः ।
खूलकण्टकः । पुं । आलवर्वरके । रा.नि.व.
 ८ । See आलवर्वरकः ।
खूलकण्टिका । स्त्री । शालावृक्षः । श.च. ।
खूलकण्टफलः । पुं । पणसवृक्षः । वै.निघ. ।
खूलकण्टा (ली) (पट्टी) । स्त्री । वृक्ष्याम् ।
 रा.नि.व.४ ।
खूलकन्दः (कः) । पुं । रक्तलघुने । गान
 त्रुण । रा.नि.व.७ । शरथे । वनशरथे । वै-
 निघ. । हलिकण्डे । माधकन्दे । गान कू ।
 मुखाली । थाम आन् । रा.नि.व.७२३ ।
खूलका । स्त्री । आलहरितायां । वै.निघ. ।
खूलकुसुदः । पुं । श्वेतकरवीरे । वै.निघ. ।
खूलप्रन्यः । स्त्री । महाभरौवचायाम् । महा-
 भारी वृक्ष । वै.निघ. ।
खूलचुचुः । पुं । महाचुचुपे । टैलका
 शीक । रा.नि.व.४ ।
खूलचम्पकः । पुं । श्वेतचम्पके । वै.निघ. ।
खूलजीरकः । पुं । जीरकमदे । मोटा काल
 जीरा । हि मगरैला । तत्पण्यायां, —खूलकणां
 दिव्या उपकुचिता काला पृथुः पृथुका पृथो
 मनीजा आरणा जीर्णा तदणः सुषवी कारवा ।
 वै.निघ.२.भ.य.४.पौ.वि. नातोफलायचूर्णे । गुणाः —
 कटुः तिक्त उष्णः वातघ्नः स्निग्धाधानहरः अजीर्ण
 कनिष्ठः दोषघ्नः । रा.नि.व.६ ।
खूलतण्डुलः । पुं । खूलशाली । मोटा शैम-
 डिक धान । रा.नि.व.१६ । प.सु. ।

खूलतालः । पुं । हिमाली । हैतान । रा.
 नि.व.८ ।
खूलतिक्ता । स्त्री । दाह्याम् । दाहहरिणी ।
 वै.निघ. ।
खूलतिन्दुकः । पुं । काकतिन्दुके । बाकड़ा-
 गाव । वै.निघ. ।
खूलत्वचा । स्त्री । काख्याम् । गोगार गाछ ।
 रा.नि.व.८ ।
खूलदण्डः । पुं । देवनालि । मशनल । रा.
 नि.व.८ ।
खूलदर्भः । पुं । मुल्लवृक्षः । भूँज । रा.नि.व.८ ।
खूलदला । स्त्री । गृहकन्यायां । वृत्तक्यात्री ।
 रा.नि.व.५ ।
खूलनालः । पुं । देवनालि । वड़ नल । रा.
 नि.व.८ ।
खूलनासः (सिकः) । पुं । शूकरे । इ.च. ।
 चिका ।
खूलनिम्बुः (कः) । पुं । महानिम्बुवृक्षः ।
 वै.निघ. ।
खूलनीलः । पुं । रणयत्रं । वाज । वै.निघ. ।
खूलपट्टः । पुं । कार्पासं । श.र. ।
खूलपट्टाकः । पुं । खूलवस्त्रे । श.र. ।
खूलपत्रः । पुं । दमनकपत्रे । दमनी । रा.नि.
 व.१० । समपर्णवृक्षः । छातिम गाछ । वै.निघ. ।
खूलपर्णी । स्त्री । समपर्णवृक्षः । छातिम गाछ ।
 वै.निघ. ।
खूलपादः । पुं । गजे । वि । श्रौपदरीमिनि ।
 वै.निघ. ।
खूलपुष्पः । पुं । वक्रवृक्षः । वक्रवृक्षे गाछ । च.
 मा. । प.सु. । कृष्टलुपे । रा.नि.व.५ । स्त्री (पुं) ।
 पार्श्वतीथपराजितायाम्, आस्कोतायाम् । शोपर-
 माणी । र.मा. ।
खूलपुष्पी । स्त्री । धवतिलालतायाम् । रा.
 नि.व.२३ ।
खूलप्रियङ्गुः । स्त्री । वरकाख्यान्ये । कामिनो-
 धान । वै.निघ. ।

खूलफलः । पुं । शालावृक्षः । रा.नि.व.८ ।
 महानिम्ब वृक्षः । वृक्षे नेत्र गाछ । वै.निघ. ।
खूलफला । स्त्री । कणपण्याम् । श्व. । रा.
 नि.व.४ । शालावृक्षः । शिमुल गाछ । रक्तफल
 वृक्षः । वै.निघ. ।
खूलभण्टाको । स्त्री । महावृक्षोपे । वड-
 वृक्षी । मद.व.१ ।
खूलमरिचम् । स्त्री । ककोलके । ककुथन ।
 रा.नि.व.१२ ।
खूलमूल(क)म् । स्त्री । चापकमूलम् । टांगार
 आन् । रा.नि.व.७ ।
खूलवत्स (न्) । स्त्री । वृक्षवृक्षोपे ।
खूलवत्सकत् । स्त्री । श्व्याम् । गानशक्ति ।
 श.च. ।
खूलवर्ग (वृ) रिका । स्त्री । महावृक्षवृक्षे ।
 वड़ वावनी । खूलवर्गवृक्षोपचरसः पानावा-
 पोहति । सर्वातिसारान्..... । श.नि.व.१२३ ।
खूलवल्कलः । पुं । रक्तवृक्षे । जटा ।
खूलवृक्षः । पुं । महावृक्षवृक्षे । वै.निघ. ।
खूलवृक्षफलः । पुं । श्विध-पिण्डीतकवृक्षे ।
 मधना-वृक्षविशेषः । रा.नि.व.८ ।
खूलवदेही । स्त्री । गजपिप्पल्याम् । गज-
 पिप्पली । रा.नि.व.६ ।
खूलशरः । पुं । शरविशेषः । स मालवदेशे
 तन्नामा ख्यातः । रामशर, मोटा शर । तत-
 पण्यायां, —महाशरः इलुरकः लुरपवः बहुमूलः
 दोषमूलकः खूलशायकः । गुणाः —सधुरः सुतिक्तः
 कफ-भ्राति-तापहरः बल-वीर्यकरः नित्यसर्वमेज
 ईषदातकरथ । रा.नि.व.८ ।
खूलशालिः । पुं । शालावृक्षविशेषः खनास-
 ख्यातः । मोटा शैमडिक धान । स वड्डीशालि ।
 क दोडुनलु । तत्पण्यायां, —महाशालिः खूलशालः
 खूलतण्डुलः । गुणाः —खादुः मधुरः शीतलः
 पित्तघ्नः अजीर्णरदाहजठरीघ्नः बालवृक्षयुजं
 हितः अग्निबलवीर्यकरः । रा.नि.व.१६ ।
खूलशिवः । पुं । अग्निशिव्याम् । रा.नि.
 व.७ ।

स्थूलशिखी। स्त्री। श्वेतनिषावे। श्वेतशिखी।
रा.नि.व.१६।

स्थूलशोर्षा (षिका)। स्त्री। महामलक
पिपीलिकायाम्। सुद्रपिपीलिकायाम्। हि.च।
स.कल्प.८५। See पिपीलिका।

स्थूलषट्पदः। पुं। वरोले। वोज्जता। वै.
निघ.।

स्थूलसायकमुखाख्यः। पुं। स्थूलश्वरे।
रा.नि.व.८।

स्थूलस्कन्धः। पुं। लक्ष्मणश्च। रा.नि.व.६।

स्थूलांशा। स्त्री। गन्धपत्रायाम्। रा.नि.व.१०।

स्थूला। स्त्री। बृहदेलायाम्। वड़एलाच। र.
मा.। शतकृष्यायाम्। शुल्फा। मधुरिकायाम्।
मोत्री। कपिलद्राक्षायां। वै.निघ.। कार्पा-
स्याम्। रा.नि.व.४। मज्जिपिण्यां। श.च.। एवा-
रुके। कौकूड। रा.नि.व.७।

स्थूलाङ्गः (ङ्गी)। पुं, स्त्री। स्थूलशाली।
मोटी धान। वै.निघ.।

स्थूलाज्जी। स्त्री। स्थूलजीरके। मोटी
जीरा। मद.व.२।

स्थूलान्नम्। स्त्री। तन्नामककीडाङ्गी। मोटी
आंड़ि। च.शा.७५।

स्थूलान्नः। पुं। महाराजधूतवत्। उ०कृष्ट
वड़-आमर गोष्ठ। रा.नि.व.११।

स्थूलाक्षम्। स्त्री। सुद्रकुष्ठमेदं। कूष्ठ-
रोगविशेष। अनेन स्थूलातिदारुण-शोफाः
सन्धिषु भवन्ति। “स्थूलानि सन्धिषुतिदारुणानि
स्थूलाक्षि सुः कठिनान्येव पि॥” सु.नि.५५।

स्थूलास्यः। पुं। सर्पे। श.च.।

स्थूली (इन्)। पुं। ऊर्ध्व। शब्दकल्पः।

स्थूलैरण्डः। पुं। बृहदेरण्डश्च। वड़ भेरुण्डो
गोष्ठ। सं धीरण्ड। तत्पथ्यायौ, —महैरण्डः
महापञ्चाङ्गुलः। गुणाः—रसवीर्यविपाकेषु गुणाख्या
इति। रा.नि.व.८।

स्थूलैला। स्त्री। (Amomum subula-
tum.) Larger cardamum. बृहदेला
याम्। वड़ एलाच। हि.वड़ एलाइच। तं पैङ्ग-
एलाकुलु। ता. एलम्। सं एलदोडि। तत्पथ्यायाः,

—बृहदेला विपुटा विदिवोदवा सुरभिलक् महेला
पृथीकन्या कुमारिका कायस्या गोपुटा भद्रैला
कान्ता घृताची-गर्भसम्भवा इन्द्राणी दिव्यगन्वा
स्थूला ऐन्द्री। गुणाः—शीतला तिक्ता लघु सुगन्धा
कफपित्तघ्नो हृद्रोगहरी मलहरी पुल्लव्ही रोचनी
कफपित्त हृत्ताभ-विषव्यास्य शिरोरक् कासनाशिनी
च। रा.नि.व.६।

स्थूलोच्चयः। पुं। सुखत्रणे। वज्रमण्डौ। मे.।

स्थौण्येय(क)म्। स्त्री। स्थिपण्ये। गौत्रिणा।
हिं धुनेर। तं सुगन्धद्रव्यम्। नेपालि भट्टिचर।
तत्पथ्यायाः,—वर्हिशिखं शकच्छदं शकपुच्छकं
मयूरचूडं विकीर्णरोमं कौरवर्णकं विकीर्णसंज्ञं
हरितं कुक्कुरं शीणरोगं शौण्यं शकपुष्पं। गुणाः—
“स्थौण्येयकं कटु स्वादु तिक्तं स्निग्धं विदीपयन्।
मेषाशुक्रकरं रुच्यं रच्येन्न ज्वर-जन्तुजित्। हन्ति
कुष्ठसहजदाह-दौर्गन्ध्य-तिलकालकान्॥” भा.।
च.द.वा.व्या.चि.ए.आदि। सु.सु.१८५। वा.सु.१५
अ.एलादिः।

स्थौल्यम्। स्त्री। स्थूलतायाम्। व्याक.।

स्नपनम्। स्त्री। स्नाने। शब्दकल्पः।

स्नवः। पुं। चरणे। अम.।

स्नसा। स्त्री। वलसायाम्। शङ्ख। हि.च.।

स्नानम्। स्त्री। अवगाहने। गुणाः—“स्नानं
पवित्रमायुष्यं अम-खेद-मलापहम्। शरीरजल-
सन्धानं कैश्यमोजस्करं परम्॥” राज.२५।
“रक्तप्रसादनं चापि स्नानमस्य दीपनम्। उष्णेन
शिरसः स्नानम् अहितचक्षुषः सदा॥ शीतेन
शिरसः स्नानं चक्षुष्यमिति निर्दिशेत्। श्लेष्माकृत-
कोपे तु जाला व्याधिबलाबलम्। काममुष्णं
शिरःस्नानं मेषज्यार्थं समाचरेत्। अतिशीतान् शुते
च श्लेष्माकृतकोपनम्। अलुण्णमुष्णकाले च पित्त-
शोणितवर्धनम्। तच्चान्नसारज्वरितकर्णशूलानि-
लात्तिषु। आधानारीचकाजीर्णसुक्तवल्मु च गहि-
तम्॥” इत्यादि। सु.चि.२४५।

स्नानदण्डम्। स्त्री। कुशदण्डे। श.र.।

स्नापकः। वि.। स्नानकारके। च.सु.१५५।

स्नायुः। स्त्री, स्त्री। वायुवाहिनायाम्। मङ्गुर
इति स्त्रीके। तत्पथ्यायाः,—स्नसा वलसा स्नवः
स्नुः नसा। सा गभस्थस्य सप्तभिर्मासैर्भवति। सुख-
बोधः। स्नायुश्चतुर्विधा यथा—प्रतानवत्यः वृत्ताः

वृष्ट्यः श्विराश्चेति। सु.शा.५५। तत्स्वरूपं
यथा—“मेदसः स्नेहतादाय शिरा स्नायुलमाप्नु-
यात्। शिराणां हि स्रुदः पाकः स्नायुनान्तु ततः
खरः।” इति। “स्नायवो बन्धनानि स्नुदेहमांसा-
स्थिमिदसाम्। सन्धौनामपि यत्तास्तु शिराभ्यः स-
द्दाः स्नुताः॥” तत्संख्या—“शतानि नव जायन्ते
शरीरे स्नायवो नृणाम्॥” तासु शाखासु साक-
ल्येन ६००। कोष्ठे २३०, शोवीर्धदेशे ७०, पादा-
ङ्गुलिषु ३०, तल-कूर्च-शुक्लेषु ३०, जङ्घायां ३०,
जानुनि १०, ऊरौ ४०, वङ्गणे १०, सकृदिदये
१५०। कायां ६०, पृष्ठे ८०, पार्श्वयोः ६०, उरसि
१०, शोवायां ३६, मूर्ध्नि ३४। सु.शा.५५। भा.।

स्नायुकः। पुं। तन्नामकरीगविशेषे। शङ्ख-
रोगं हि नहत्या। निदानं—“शाखासु कुपितो
दोषः शोथं कृत्वा विसर्पयत्। भिनन्ति तत्पथे
तत्र सोष्मा मांसं विशोष्य च। कुप्यात् तन्नुनिभं
कोवं वृत्तं सितद्युतिर्वर्हिः। ग्रनेः ग्रनेः क्षताद
याति कृदात् कोपसुपैति च। तत्पातात् शोक-
शान्तिः स्यात् पुनः स्थानान्तरे भवेत्। स स्नायुक-
इति ख्यातः स्निग्धोक्ता तु विसर्पयत्। बाह्योर्ध्वदि
प्रसादेन जङ्घयोस्तयतं क्वचित्। सङ्घौचं खञ्जता-
च्चैव स्निग्धं जन्तुः करीलसौ॥” सु.।

स्नायुर्म (न)। स्त्री। शुक्लगतनेत्ररोगमेदं। लक्षणे
यथा—“शुक्ले यत् पिशितसुपैति वृद्धिसितत् स्नायु-
र्म लम्पितं खरं प्रपाणु॥” सु.उ.४५।

स्नावः। पुं। स्नायुशिरायाम्। शब्दकल्पः।

स्नावो। स्त्री। असह्ये। वा.शा.४५।

स्निग्धम्। स्त्री। मधुच्छिष्टे। शोम्। रा.नि.
व.१४। पुं। रक्तैरण्डे। रा.नि.व.८। सरलवत्ते।
रा.नि.व.८। दुग्धसरे। सरलनिर्घासे। वै.निघ.।
चि.। चिकणे। श.र.। स्नेहयुक्ते। तद्गुणाः,
“स्निग्धं वातहरं श्लेष्माकारि वृष्यं बलावहम्॥”

स्निग्धकरञ्जकः। पुं। गुच्छकरञ्जे। वै.निघ.।

स्निग्धच्छदः। पुं। वटवत्ते। वै.निघ.। (दा)
स्त्री। बदरीवत्ते। वै.निघ.।

स्निग्धतण्डुलः (ला)। पुं, स्त्री। षट्कि-
शालिधान्ये। प.सु.। रा.नि.व.१६। See गौर-
षट्किः।

स्निग्धदलः। पुं। गुच्छकरञ्जे। रा.नि.व.८।

स्निग्धदारु। स्त्री। देवदारुकाष्ठे। रा.नि.व.
१२। पुं (रु, कः)। सरलवत्ते। शक्रकाष्ठिविषय।
रा.नि.व.१२। शालवत्ते। वै.निघ.।

स्निग्धनिर्मलम्। स्त्री। उत्तमकांसं। ताल-
कौंज। वै.निघ.।

स्निग्धपत्रः (कः)। पुं। घृतकरञ्जे। गुच्छ-
करञ्जे। रा.नि.व.८। श्वत्तक्यां। आंणमांड़।
वै.निघ.। मज्जरहणे। रा.नि.व.८।

स्निग्धपत्रा (ची)। स्त्री। बदरीवत्ते। ज.श.।
पालङ्गशक्ते। रा.नि.व.७। लोणिकायाम्। स्नि-
ग्धार्क। वै.निघ.। गाभारीवत्ते। गोशिर गोष्ठ।
रा.नि.व.८।

स्निग्धपर्णिका (शी)। स्त्री। सूच्यायाम्।
रा.नि.व.३। घृतिपर्ण्यां। छात्रुणिश्री। वै.निघ.।

स्निग्धपिण्डीतकः। पुं। मदनवृक्षविशेषः।
सं धीरमेयाहण। अयं वाराहतुल्यगुणः। “वारा-
होऽन्यः कृष्णवर्णो महापिण्डीतको महान्। स्निग्ध-
पिण्डीतकश्चायः स्थूलवृक्षफलसमः॥ अन्यौ च
मदनौ येष्टौ कटुतिक्तं रसान्वितौ। कृद्गौ कफ-
हृद्रोग-पक्वामाशय-शोधनौ॥” रा.नि.व.८।

स्निग्धफला। स्त्री। बालुक-ककटिकायाम्।
कूटी। वै.निघ.। नाकुल्यायाम्। शक्र-श्रीश्री।
रा.नि.व.७।

स्निग्धमज्जकः। पुं। वातामवत्ते। वानाव
गोष्ठ। वै.निघ.।

स्निग्धराजिः। पुं। कृष्णसर्पेण राजिमत्यां
जाते सर्पविशेषे। स.कल्प.४५। See सर्पः।

स्निग्धा। स्त्री। मेदायाम्। रा.नि.व.५। अस्थि-
सारि। मज्जा। विकटवत्ते। वै.निघ.। गोष्ठ।
अ.द.।

सुः। स्त्री। सायौ। See स्नायुः।

सुक्। स्त्री। सुहीवत्ते। मनमा गोष्ठ, मनमा
निष्। र.मा.। संहृष्ट इति ड.। सु.सु.२८५।
अधःसंशमने। वा.सु.१५५। “सुक् शङ्खिनी॥”

सुकच्छदः। पुं। चोरीवत्ते। शिखिगोष्ठ।
प.सु.। चौरकचुकीवत्ते। र.मा.।

सुकच्छदोपमः। पुं। वाराहीवत्ते। गोशिर
आम्। वै.निघ.।

सुगदलम् । कौ । मनसापत्र । मनसापत्रा ।
रस.र.वाल.चि. पुं । सुहीवले । मनसा गीह
वा तैकांति सिद्ध । श.च. ।

सुषा । स्त्री । पुत्रभाष्यायाम् । पूजयश्च । वा.
चि.र.भ. । सुहीवले । मनसा सिद्ध, तैकांति
सिद्ध । श.च. ।

सुहा (हिः, ही) । स्त्री । (Euphorbia
neriifolia. Syn. E. Ligularia Eu-
phorbia antiquorum.) खनामख्यात-
चौरसारवले । सुहीविशेष । मनसा गीह, षोडश
सिद्ध, तैकांति सिद्ध । हिं धीहर, तिहार,
जाकनिथा । तै चसुडचेष्ट । वम. निवर्तुं तत्-
पर्यायाः, — श्रीहृण्डः सिद्धः सीहृण्डः वज्रदुः सुक
समन्तदुग्धा नागदुः बहुदुग्धिका मङ्गावचः हला-
वचः सुहिः गुडः गुडा गुडिः गुला वज्रदुग्धः
वज्रा सुधा कणसारः बाहुशाखः दण्डवचकः वज्र-
कण्टकः । र.मा. । सं.कण्ट.चि.मरिचाद्यतैले ।
गुणाः—उष्ण पित्तदाहघ्नी कृष्ट-वात-प्रमेहघ्नी च ।
तत्तत्तूरं वातविषाधानशूलोदरत्रच । रा.नि.व.८ ।
“बहुदीपे प्रथोक्त्यमभितुल्यं सुधापथः ।” राज. ।
विरचने च प्रशस्तं । च.स.१२५ । सु.चि.१४५ ।

सुहायतैलम् । कौ । खालिते तैलम् । टाँकुर
तेन । पाठः—“सुहीपयः पयोऽकंस्य मार्कवो
लाङ्गलीविषम् । सूत्रमाजं सगोमूत्रं रक्तिका सेन्द्र-
वाष्णी । सिद्धार्थं तीक्ष्णतैलच गमं दद्या विपश्चिता ।
वज्रिना रुदना पक्तं तैलं खालित्यनाशनम् ॥”
लाङ्गलीविषं लाङ्गलीमूलं, रक्तिका गुष्माफलं,
तीक्ष्णतैलं नयाकुटकोतैलं । कश्चि सिद्धार्थतीक्ष्ण-
तैलमिति श्वेतसर्पतैलं वदन्ति । रस.र. ।

सुहीदलम् । कौ । सुहीवचपत्रे ।

सुहीवीजम् । कौ । सुहीवचबीजे । मनसा-
बीज । सं.कनकतैले ।

सुह्यम् । कौ । उत्पले । रेणुफूल । चिका. ।

सु(ही)चौरम् । कौ । सुहीवचनिष्पत्तिः ।
सिद्धत आठा । सु.स.२६५ । सं.बाहुशालगुडः ।

सुहः । पुं । दुग्धसार । के.निष. । मल्लिके ।
रा.नि.व.१८ । सर्पपे । भा.पू.१५.भा.व. । पृथि-
व्यन्तु गुणभूयिष्ठद्रव्यं, इतादी । सु.स.४१५ । स
चतुर्विधः इततैलवसामज्जान इति । च.स.२५५ ।

सुहः स्थावरजङ्गमभेदेन द्वितीयः । तयोस्तैलं
स्थावरयोनिः, इतञ्च जङ्गमयोनिः । तत्पानसमयो
रवेरुदयात् किञ्चिदनन्तरम् । तत्पानञ्च शीते
दिवा, शीते रात्रौ, वातपित्ताधिके रात्रौ, वात-
श्लेष्माधिके च दिवा हितम् । इतं कौण्डजलं, तैले
दुग्धः, वसामज्जोः मज्जमनुपेयम् । भा. । सुह-
प्रयोगविधिः— “स्वेयसंश्लिष्यस्यस्त्रीव्यायामासक्त
चित्तकाः । हृद्बालाबलकृशा रुचाः क्षीणास्तरितसः ।
वाताग्नेयन्दतिमिरदारुणप्रतिबाधनः । स्नेह्या न
लतिमन्दाग्नितीक्ष्णाग्निस्थूलदुर्बला । उरुलम्बाति-
सारामगलरोगगरोदरेः । मूर्च्छा-क्षयं रुचि-श्लेष्म-
दग्ना-मयेयं पीडिताः ॥” तस्य समदिनपर्यन्तः
कालः । स त्रिविधः उत्तममध्यमधमभेदेन । तत्र
दिनचयपर्यन्तमधमः, दिनचतुष्टयपर्यन्तं मध्यमः,
सप्तदिनपर्यन्तसुतमः, गुणाः—सुहोऽनिलं हन्ति
रुद्रकरोति देहम् मलानां विनिहन्ति सङ्गम् ।
स्निग्धं मृच्छाज्यनस्य लौनं ॥” च.सिद्धि.१
अ. सुहमाचा—“उत्तमस्य पले मात्रा त्रिभिश्चाक्षय
मध्यमे । मध्यस्य पलाञ्जनं स्नेहकाथोषधेषु च ॥”
च.द. । सुहपाकविधिः—“काथ्याचतुर्गुणम् वारि
पादस्थं स्थाचतुर्गुणम् । स्नेहात् स्नेहसमं चौरं
कल्कात् स्नेहपादिकः । चतुर्गुणत्वष्टगुणं द्रवहेगुणतो
भवेत् । तत्र द्रवान्तरातुक्तौ चौरमेव चतुर्गुणम् ।
द्रवान्तरेण योगे हि चौरं स्नेहसमं भवेत् ॥” अन्यत्
—“जलमष्टगुणं काथ्यात् काथ्य जलपादिकः ।
काथ्यात् पादिकः स्नेहः स्नेहात् कल्कात् पादिकः ॥
पञ्चप्रभृति यत्र स्युर्द्रवाणि स्नेहसंविधौ । अत्र स्नेह-
समान्याहुरवाक् च स्थाचतुर्गुणम् ॥” अन्यच्च—
“एकविचिद्रव्यैः कुर्यात् स्नेहाचतुर्गुणम् । चौरं
स्नेहसमं देयं चतुर्भिश्च चतुर्गुणम् । कल्काचतुर्गुणः
स्नेहः स्नेहातोयं चतुर्गुणम् । काथ्याचतुर्गुणं वारि
काथ्यः काथ्यसमी भवेत् । जलस्नेहोषधानाञ्च प्रमाणं
यत्र नेरितं । पादः स्यादौषधं स्नेहात् स्नेहात् तोयं
चतुर्गुणम् । वषादिकुसुमात् कल्कः केवलं स्नेह-
सिद्धये ॥ यचोक्तः स्नेहपादाङ्गं स्नेहकार्यं मनीषिभिः ।
स्नेहं सिध्यति गुडान्नुनिः काथ्यसरसैः क्रमात् ।
कल्कास्य योग्येदं चतुर्थं षष्ठमष्टमम् । खरसचौर-
माङ्गल्यैः पाकी यचेरितः क्वचित् । जल चतुर्गुणं तत्र
वोय्याधानार्थमावपेत् (माङ्गल्यं दधि) । न मुञ्चति रसं
द्रव्यं चौरादिभिर्गुणकृतम् । सम्यक् पाको न जायत
तस्मातोयं चतुर्गुणम् । स्नेहपाकविधौ यत्र चौर-
मेकानु कथ्यते । तोयादीनामभिर्द्रव्यैश्च चौरमेव चतु-

गुणम् । अकल्कोऽपि भवेत् स्नेही यः साध्यः केवलं
द्रवे । स्नेहपाकविधौ यत्र प्रमाणं नेरितं क्वचित् ।
स्नेहस्य कुडवं तत्र पचेत् कल्कपलेन तु । माना-
नुक्तौ इति तैले प्रख्यामाहुषिकसकाः । द्विगुणं
त्रिगुणं वापि बहुमात्राच्च पादिकाम् । योगं यदि
पचन्मुदी हौनवीर्यं भवेत्तदा । तुलाद्रव्यं जलद्रोणो
द्रोणं द्रव्यतुला मता । अनुक्तौ द्रवकार्यं तु सर्वत्र
संलिखं मतम् ॥” अन्येऽप्याहुः—“अङ्गेऽप्यनुक्ते विहि-
तानु मूलं भागेऽप्यनुक्ते समता विधेया । द्रवेऽप्यनुक्ते
जलमेव देयं कालेऽप्यनुक्ते दिवसस्य पूर्वम् । प्रसार-
ख्यादि निहिष्टं शतमेकं पृथक् पृथक् । जलद्रोणेन
चेकेयं साधयेत् श्लक्ष्णं कृतिम् । काथ्यद्रव्यस्य बाहु-
ल्यादुदकं खल्यमेव तु । सम्यक् पाको न मुञ्चेत्
हौनवीर्यन्तु केवलम् ॥ कल्ककाथविनिर्द्देशे गणा-
तस्मात् समाहरेत् । समस्तवर्गमेव वा यथाालाभ-
मथापि वा । प्रयुज्येत भिषक् प्राज्ञः काल-सात्मा-
विभागवित् ॥ यचाधिक्तरणेनोक्तिरिणे स्यात् स्नेह-
संविधौ । तत्रैव कल्कनिर्युद्धौ विध्यते स्नेह-
वेदिना ॥ गणोक्तमपि यद्व्यम् भवेद्वाधावयो-
गिकम् । तदुद्धरेयौगिकान्तु प्रविष्टद्वयदकोत्ति-
तम् ॥” शाङ्गधरस्तु—“कल्काचतुर्गुणौक्त्य इतं
वा तैलमेव वा । चतुर्गुणद्रवे साध्यं तस्य मात्रा
पलोन्मिता ॥ दादशाहन्तु मूलानां वज्रौना क्रममेव
च । एकाहं त्रौहिमासानां पाकं कुर्याद्विचक्षणः ॥
चतुर्गुणं रुद्रद्रव्यं कठिनेऽष्टगुणं पयः ॥ अत्यन्त-
कठिने द्रव्ये नौरं षोडशिकं जलम् ॥ तद्वद् कुडवं
द्रावत् भवेदष्टगुणं पयः । प्रत्यादितः क्षिपेन्नौरं चौरं
यावच्चतुर्गुणम् ॥ अन्यत्काथरसेयं पृथक् स्नेहस्य
साधनम् । कल्कायाश्च तत्र दद्यात् चतुर्गुणं षष्ठमष्ट-
मम् ॥ द्रवाणि यत्र स्नेहस्य पञ्चादौनि भवन्ति हि ।
तत्र स्नेहसमान्याहुर्यथापूर्वं चतुर्गुणम् ॥ द्रवेण
केवलमेव स्नेहपाको भवेदयदि । तत्रान्वपिष्टाः
कल्काः स्युर्द्रवशाव चतुर्गुणः ॥ काथ्येन केवलमेव
पाकी यचेरितः क्वचित् । काथ्यद्रव्यस्य कल्कोऽपि
तत्र स्नेहं प्रयुज्यते ॥” स्नेहपाकनिष्पत्तिवचनमाह
—“स्नेहकल्को यदाङ्गुल्या वर्त्तितो वर्त्तिवद्भवत् ।
वज्रौ क्षिप्ते च नो भ्रन्सदा सिद्धिं विनिर्दिशेत् ॥
प्रव्युपरमे प्राप्ते फेनलोपरमे तथा । गन्धवर्णरसा-
दोना सप्यतो सिद्धिमादिशेत् ॥ स्नेहपाकस्तिधा
प्रोक्तो रुद्रमध्यः खरसतथा । ईषत् खरसकल्कात्
स्नेहपाकी रुद्रभवत् । मध्यपाकस्य सिद्धिश्च कल्के
नौरसकोमले ॥ ईषत् कठिकल्कात् स्नेहपाकी

भवेत् खरः ॥ तद्वद् खरपाकः ॥ स्यात् दाहकनि-
ष्पद्योजनः । सर्वेषामिह द्रव्याणां मध्यपाकः प्रश-
स्यते । वरं पाको रुद्रः काथ्यः तथापि न खरो
मतः ॥ इततैलगुडादींश्च नैकाहादवतारयेत् ।
व्युषितास्तु प्रकुर्वन्ति विशेषेण गुणान् यतः ॥
केवलं त्रौहिजत्वङ्काथो व्युष्टस्तु दोषलः ॥” प.प्र.
१५५ । अथश्च इतादिप्रयोगविधाने । स च द्विविधः
पिष्टपेयभेदेन । “तयोः पिण्डो भोजनेषु पेयः पाने
च कथ्यते ॥” ज.द.१२५ ।

स्नेहकरः । पुं । शालवले । वा.ग.च. ।

स्नेहगर्भः । पुं । तिलचुपे । तिलेन गीह ।
प.मु. ।

स्नेहचतुष्टयम् । कौ । सर्पिलैलवसामज्जसु ।
प.प्र.१५५ । सि.यो.वा.व्या.चि. ।

स्नेहनः । पुं । वंङ्ग-धूमपानविशेषः । कफे ।
तस्य स्थानं शिरः । स्नेहदानेनेन्द्रियतर्पणश्च । भा-
त्रणशीषिणाम् स्नेहपाने । सु.चि.१५५ । कौ ॥
अथह्ने । रा.नि.व.१५५ । दुग्धसार । ननि । वे.
निष. । वि । त्रिगुणकरे । स्त्री (नी) । स्नेहन-
न्या । च.पू.२५५ । तन्नामकनेवाज्जनवर्ती । घात्र-
चपय्यावीजानि एकद्विचतुर्गुणानि च । पिष्टा वर्त्ति
जलेः कुर्यादज्जनं दिहरेणकम् ॥” भा. ।

स्नेहपाककल्पः । पुं । स्नेहपाकविधौ । “स्नेह-
स्तुइवे । मेघजपले पिष्टं कल्कात् चतुर्गुणं द्रवमावाप्य
विपचेत् ॥” इत्यादि । सु.चि.३१५ ।

स्नेहपिण्डोत्तकः । पुं । पीतमदनवले । पीठ-
वर्ण यदनरुणैर गीह । क.निष. ।

स्नेहपूरफलः । पुं । तिलचुपे । के.निष. ।

स्नेहभूः । पुं । कफे । इ.च. ।

स्नेहमुख्यम् । कौ । तले । इ. निष. ।

स्नेहवज्रः । पुं । तिले । श.र. ।

स्नेहवती । स्त्री । मेदायाम् । रा.नि.व.५५ ।

स्नेहवर्त्तिः । स्त्री । अश्वश्लरीणि । ज.द. ।

स्नेहवस्त्रिः । पुं । तैलादिना वस्त्रिदाने ।
तेजनेन शिक्त्रि । “स्नेहवस्त्रिर्विधेयस्तु नावि
शुद्धस्य देहिनः । स्नेहवोयं तथादत्ते स्नेहानुविश-
रति ॥” च.द. । See अनुवासनवस्त्रिः ।

सुहर्वावहः (सुहः) । पुं । देवदारुणि ।
तेनपेवनाकः । वै.निघ. । जटा.
सुहवीजः । पुं । पियालवने, वृक्षे । भिन्नान्
 गीह । रा.नि.व.११ ।
सुहव्यापत् । स्त्री । सेहातिथोगजनित-
 विकारः । स. ।
सुहसारः । पुं । मज्जसातो । गज्ज । वै.निघ. ।
सुहवा (न) (हुः) । पुं । चन्द्रे । रोगे । उणा. ।
सुहोत्तमम् । कौ. । तैले । वै.निघ. ।
सुन्दः (नम्) । पुं । कम्पने । सा.नि. ।
सुन्दनाह्वयः । पुं । तिलकवृक्षे ।
सुरिशः । पुं । सुशे, शब्दकल्पः ।
सुशः । पुं । त्वाचप्रत्यये । रोगे । दाने । चिका. ।
 मणिविशेषे । पत्रमणोथर । शब्दकल्पः ।
सुशर्नः । पुं । वायी । रा.नि.व.११ । कौ. ।
 सुशे । मी. ।
सुशर्मणिः । पुं । मणिविशेषे । पत्रमणोथर ।
 शब्दकल्पः ।
सुशर्मणिप्रभवम् । कौ. । खर्णे । श.र. ।
सुशर्मलजा । स्त्री । लज्जालुकायाम् । लज्जा-
 वती । रा.नि.व.५ ।
सुशशुद्धा । स्त्री । शतमूल्याम् । शतमूलौ ।
 श.च. ।
सुशसङ्कोचपत्रिका । स्त्री । शकललालु-
 कायाम् । शकल लज्जावती । वै.निघ. ।
सुशस्यन्दः । पुं । मेके । देव. । शब्दकल्पः ।
सुशहानिः । स्त्री । शूकरोगविशेषे । 'जनयेत्
 सुशहानितु शीघ्रतं शूकरूपितम् ।' सु.नि.१४७. ।
सुक्का । स्त्री । तन्नामकसुगन्धशक्ते । पिङ्गि-
 शीक । मं सुक्का । कं हिक्के । तं सुकुषुनेडुद्रव्यम् ।
 त्रदशुणाः—कटुः कषाया तिका कफकासघ्नी
 कुषमेहाम्नीरसृक्कृष्टु हिता च । रा.नि.व.
 १२ । सु.स.२८७. । लज्जालुकायाम् । रा.नि.व.
 ५ । वा.सू.१८७. एलादिः । 'सुक्काचौरकचोच-
 पनसगरम् ।' वै.निघ.२७. चय.चि.मा.कंवादिचूणे ।
 ब्राह्म्याम् । विष्णो शीक । मालत्याम् । मागती
 कूल । शतपत्र्याम् । सेउति । पाचीनामपुष्पवृक्ष
 विशेषे । वै.निघ. ।

सुश । स्त्री । सर्पकङ्कालिकावृक्षे । श.च. ।
 (शा, श्री) । कण्टकायाम् । ज.द. । प.सु. ।
सुष्टरोदनिका । स्त्री । समझायां । लज्जा-
 वती । स.चि.२।२७. ।
सुष्टासुष्टि । व्य. । परस्परस्पर्शने । छौंउवा-
 हूँषि । शब्दकल्पः ।
सुष्टिः । स्त्री । स्पर्शने । अम. ।
सुष्टा । स्त्री । इच्छायाम् । सुनङ्कधातिनीवृक्षे ।
सुष्टा । पुं । मातुलङ्गवृक्षे । श.च. ।
स्फटः (टा) । पुं, स्त्री । सर्पफणायाम् । अम. ।
स्फटिकः । पुं । मृत्थकान्तमणौ । हला. ।
 खनामख्यातमणौ । 'फटिक । तत्पठ्यायाः, -
 स्फटिकात्मा स्फटिकं स्फटिकं स्फाटीकं स्फटिकी-
 पलः स्फाटिकोपलः भासुरः शालिपिट' धौतशिलं
 सितोपलः विमलमणिः निर्मलोपलः स्वच्छः खच्छ
 मणिः अमररत्नं निस्तुषरजं शिवप्रियं । गुणाः—
 पित्तदाहरीगघ्नः रक्तसमवैद्ययः । एतज्जपमालया
 जपतां कीटिगुणं फलं भवति । रा.नि.व.१३ ।
 स्फटिकारौ । फट्टेकिरि । भा. ४४. ने.री.चि. ।
 "स्फटिकग्रहनाभीन्दवः ।" कर्पूरे । वै.निघ. ।
स्फटिकविषम् । कौ. । दाहबीजभेदे । सं. ।
स्फटिका (ख्या) । स्त्री । स्फटिकारिकायां ।
 फट्टेकिरि । भा. सं.रसकपूरे ।
स्फटिकात्मा (न) । पुं । स्फटिके । श.प. ।
स्फटिकाद्रिभिदः । पुं । कर्पूरे शब्दकल्पः ।
स्फटिकाभ्रः । रा.नि.व.१२ ।
स्फटिकारिः । स्त्री । खनामख्यातखनिजोप-
 रसे । फट्टेकिरि । हिं फिटिकारी तत्पठ्यायाः,
 —स्फटिका स्फटी स्फटिका खंता शुभा रज्जदा
 रज्जददा हट्टरज्जा रज्जाङ्गा हट्टरज्जदावी । गुणाः—
 कषाया उष्णा वातपित्तकफघ्नघ्नी श्वित्रविषघ्नी
 धीनिसङ्कोचकारिणी प्रदर मेहज्वर-वर्मशोष-दोष-
 नाशिनी । भा.पू.१३. उ.र.स.व. ।
स्फटिकोपमः । पुं । कर्पूरे । यशदे । दृष्टा ।
 चन्द्रकान्तमणौ । वै.निघ. ।
स्फटिकोपलः । पुं । स्फटिके । व.निघ. ।
स्फटो । स्त्री । स्फटिकारौ । फट्टेकिरि । भा. ।
स्फाट (टि, टौ) कम् । कौ. । स्फटिके । श.र. ।

स्फाटिकोपलः । पुं । स्फटिके । चिका. ।
स्फिक् (च) । स्त्री । कटिप्रोथे । उदभ्रूल ।
 रा.नि.व.१८ ।
स्फिक्घातनकः । पुं । कटफलवृक्षे । श.च. ।
स्फुटकपत्रम् । कौ. । ज्योतिषमौपत्रे । लता-
 फट्टेकिरि पीठा । च.द.माल.चि. । प्रयोगा. ।
स्फुटत्वचा । स्त्री । ज्योतिषमयां । लताफट्टेकि ।
 वै.निघ. ।
स्फुटनम् । कौ. । विसरणे । अम. ।
स्फुटफलः । पुं । तुम्बुरौ । ताशूल । वै.निघ. ।
स्फुटबन्धना (नौ) । स्त्री । पारावतपत्र्यां ।
 लताफट्टेकी । प.सु. ।
स्फुटवल्कली । स्त्री । पारावतपायां । लता-
 फट्टेकी । र.मा. ।
स्फुटा । स्त्री । फणायाम् । अ.टो.रा. ।
स्फुटिः (टौ) । स्त्री । स्फुटितकर्कटिकायाम् ।
 कूटौ । पादस्फोटरोगे । हारा. । श.र. ।
स्फुटिका । स्त्री । स्फटिकारिकायां । फट्टेकिरि ।
 व.निघ. ।
स्फुटितम् । कौ. । काण्डभशाख्यभङ्गरीगे ।
 "शूकपूर्णमिवाभातं विपुलं विस्फुटीकृतमिति"
 लक्षणे । सु. ।
स्फुत्वा (त्वा) रः । पुं । अग्नौ । श.च. । फुत्कारे ।
 कूटं देवता ।
स्फुरः । पुं । स्फुरणे । फलके । प.टो. ।
स्फुरणः । पुं । वायौ । कौ. । ईषत्स्फुरने ।
 कम्पे । अ. ।
स्फूर्जकः (नः) । पुं । तिलकवृक्षे । कूटिनां
 गीह । प.सु. । लज्जाकारपत्रकाखे श्लोषाक-
 वृक्षे । सु.स.३८७. ।
स्फूर्जशुः । पुं । तण्डुलीयशकचुपे । कौटो-
 नट्टे शीक । रा.नि.व.५ ।
स्फूर्जनतलः । पुं । नदीवृक्षे । वै.निघ. ।
स्फूर्तिः । स्त्री । स्फुरणे । कम्पने । व्याक. ।
स्फोटः । पुं । विस्फोटके । फोड़ा । रा.नि.व.
 २० । मुक्तायाम् । वै.निघ. ।

स्फोटकः । पुं । पचिविशेषे । विस्फोटके ।
 फोड़ा । रा.नि.व.२० ।
स्फोटकरः । पुं । भग्नातकवृक्षे । वै.निघ. ।
स्फोटनम् । कौ. । विदारणे । स्फोटनवद-वायु-
 जलव्रणवेदनायाम् । सु.स.२२७. ।
स्फोटलता । स्त्री । कर्णस्फोटावतायाम् । कर्ण
 छिड़ा । रा.नि.व.३ ।
स्फोटवीजकः । पुं । भग्नातकवृक्षे । (उना-
 गीह । रा.नि.व.११ ।
स्फोटहेतुः (कः) । पुं । भग्नातकवृक्षे । (उना-
 गीह । वै.निघ. ।
स्फोटा । स्त्री । फणायाम् । शब्दकल्पः ।
स्फोटिका । स्त्री । स्फोटके । फोड़ा । ह्यापु-
 न्तिकापचिणि । चिका. ।
स्फोटिनो । स्त्री । कर्कटिकालतायाम् । वै.
 निघ. ।
स्फोता । स्त्री । श्वेतोत्पलशारिवायाम् । अनसु-
 गूल । भा.पू.१४. । See अनन्ता ।
स्फरकूपकः (पिका) । पुं, स्त्री । भगे ।
स्फरगृह (च्छत्रम्) । कौ. । भगे । योनौ ।
 जटा. । शब्दकल्पः ।
स्फरणम् । कौ. । स्फुटी । छे.च. ।
स्फरणापत्यतर्पकः । पुं । कच्छपे । शब्दकल्पः ।
स्फरध्वजम् । कौ. । योनौ । श.र. । शिश ।
स्फरमन्दिरम् । कौ. । भगे । रा.नि.व.१८ ।
स्फरलेखनी । स्त्री । सारिकापचिणि । ज.र. ।
स्फरवृद्धिः (संज्ञः) । पुं । कामवृद्धिवृक्षे । रा.
 नि.व.४ ।
स्फरस्तम्भः । पुं । खिङ्गे । चिका. ।
स्फरस्मरा । स्त्री । वनमङ्गिकायाम् । वनमङ्गिका
 रत्ना ।
स्फरस्मर्यः । पुं । गह्वरे । चिका. ।
स्फरागारम् । कौ. । भगे । योनौ । चिका. ।
स्फराङ्गशः । पुं । खिङ्गे । चिका. । नखि ।
स्फराधिवासः । पुं । चर्मोक्तवृक्षे । अर्णोक्त-
 कृमिग्रीवा । रा.नि.व. १० ।

सुराम्नः। पुं। राजास्ये। शीम आम्। रा.
नि.व.११।

सुरासवः। पुं। बालसुरायाम्। तांनर
मद। शब्दकल्पः। लालायाम्। विका।

सुराणी। स्त्री। ब्राह्मणाम्। विमो भाक।
वै.निघ.

सृतिः। स्त्री। असृतायस्वरणे। च.सू.१५.
सा प्राक्विधकारणेभ्यः समुपपद्यते यथा—“वत्यन्ते
कारणान्यष्टौ सृतिर्येषपलभ्यते। निमित्तपयह-
णात् सादृश्यात् सविपर्ययात्। तत्तानुवन्तानां
स्वरणात् सृतिरुच्यते॥” च.शा.१५.

सृतिहिता। स्त्री। शङ्खपुष्पीलतायाम्। अञ्ज-
पुष्पीकृत्स्नर लता। वै.निघ.

सोऽविष्कारः। पुं। मरुत्। शब्दकल्पः।
स्यदः। पुं। वेगे। अम.

स्यन्दः। पुं। चरणे। व्याक.

स्यन्दनम्। क्ली। जलं। चरणे। मे.

स्यन्दनः। पुं। तन्नामकवृत्ते। तिनिघ्न, सादन
इति पाथ्याय। मादन गीष्ट। भा.म.पूतना. चि.
“स्यन्दनोऽर्जुन एव च।” च.चि.१५. वि.८५.
तिन्दुकवृत्ते। तैत्ति गीष्ट। वै.निघ.

स्यन्दनतैलम्। क्ली। भगन्दरे तैलम्। पाठः
—“जिवकाको विवृत्याठे मलपं ह्यमारकम्।
सुधां वचां लाङ्गलकों सप्तपर्णं सुवर्चिकां। ज्योति-
सतीक्ष्णं सभृत्य तैलं धीरो विपाचयेत्। एतद्वि
स्यन्दनं तैलं भृशं दद्याद्भगन्दरे॥” सु.चि.८५.

स्यन्दनद्वः (मः)। पुं। तिनिघ्नद्वये। मादन
गीष्ट। रा.नि.व.८.

स्यन्दनाह्वयः। पुं। तिनिघ्नवृत्ते। तिन्दुकवृत्ते।
तैत्ति गीष्ट। वै.निघ.

स्यन्दनिः। पुं। तिनिघ्नवृत्ते। मादन गीष्ट।

स्यन्द(न्द)नी। स्त्री। सुखलायां। नाज।
रा.नि.व.१८। तिनिघ्नवृत्ते। मादन गीष्ट। र.
सा.सं.। मूचवहनायां। कश्चित्।

स्यन्दिता। स्त्री। तिन्दुकवृत्ते। तैत्ति गीष्ट।

स्यमोक्तः। पुं। वक्त्रोक्ते। उर्हेति। तदुभेदे।
भांशे गीष्ट। मे. स्त्री (का)। नलिकायाम्। मे.

स्युमम्। क्ली। जले। उषा।

स्योनाकः। पुं। श्योनाकवृत्ते। शोभां गीष्ट।
वै.निघ.

संसः। पुं। पुगवृत्ते। उपोत्रिगीष्ट। वै.निघ.

संसनम्। क्ली। विरेचने। “पक्त्वयं यदपक्त्वयं
श्लिष्टकोष्ठे मलादिकं। नयत्यधः संसनं तद यथा
स्यात् कृतमालकम्॥” “क्लिग्धीणे नोदिते गुल्मे
पैतिके संसनं हितम्॥” मेघ.गुल्मचि.। ऊर्ध्वग-
दीषस्याध.करणे। सु.८.

संसिनोफलः। पुं। शिरीषवृत्ते। श.मा.

संसी (इन्)। पुं। पीलुवृत्ते। आक्रेष्टि।
भा. पुगवृत्ते। उपोत्रि गीष्ट। वै.निघ.

सक् (क्)। स्त्री। मालायां। कृत्स्नर भांजा।

सङ्गः। स्त्री। अपानवायुनिःसरणे, वातकक्षणि।
शब्दकल्पः।

स्रवः। पुं। मूत्रे। रा.नि.व.१८.

स्रवणम्। क्ली। मूत्रं। रा.नि.व.१८। चर्मं।
चरणे। श.र.। व्याक.

स्रवत्तोया। स्त्री। रुदन्तीवृत्ते। रुदन्तीति
लोकै। वै.निघ.

स्रवभर्मा। स्त्री। पतितगर्भायां गवि। अम.

स्रवन्ती। स्त्री। ओषधिविशेषे, श्रावणग्राम्।
गूठीरी। मे. नद्यां।

स्रवन्तोपतिफेनः। पुं। समुद्रफेने। सं.प्री.ह.
चि.महाद्रावके।

स्रवा। स्त्री। जीवन्ती। वै.निघ.। मूर्वायाम्।
अ.टी.रा.

स्रष्टा (ष्ट)। पुं। वेद्ये। वै.निघ.। ब्रह्मणि।

स्रस्ताङ्गता। स्त्री। शिथिलाङ्गतायां। नि.स-
हायाव्यवतायां। मा.ज्व.नि.

स्रावः। पुं। चरणे, निखन्दे। रसे। निर्घासे।
आर्ति। वै.निघ.

स्रावकम्। क्ली। मरिचे। श.च.

स्रावणिका (णो)। स्त्री। ऋद्धौ। शब्दकल्पः।
सुखीयां। गूठीरी। भा.म.कृष्.चि.

स्रावौ (रन्)। पुं। कर्णपालीगतरीणि। सु.८.
१६.च.

स्राव्यः। चि। स्रावणार्हं, विद्रव्यादी। वैद्यकम्।

स्राव्युदरम्। क्ली। परिस्राव्युदरनाम्ना प्रसिद्धं
चतुर्दर-रोगे।

सुग्दातः। पुं। विकङ्कतवृत्ते। दंष्ट्री गीष्ट।
र.मा.

सुग्नो। स्त्री। खर्जिकाचारि। मांजिमाणि। हे.च.

सुता। स्त्री। हिङ्गुपत्रायाम्। श.च.

सुवतः (द्रुमः)। पुं। विकङ्कतवृत्ते। दंष्ट्री
गीष्ट। वै.निघ.। रा.नि.व.८.

सुव(वा)ह्वः। पुं। विकङ्कतद्रुमे। दंष्ट्री
गीष्ट। रा.नि.व.८. वा.सू.१५.च.आरग्वधादि.
“निस्वास्ततामधुरसास्रवह्वचपाठः॥”

सुवा। स्त्री। शङ्खकौवृत्ते। मे.। मूर्वायाम्।
गूणी। प.सू.

स्रोतः (स्)। क्ली। जलवेगे। मे.। क्लिष्टे। रा.
नि.व.१८. देहस्थानवहारेषु। “यैसागैर्देहस्थमला-
दयः सञ्चरन्ति तानि स्रोतांस्युच्यन्ते॥” भा.
उक्तञ्च—“मूलात् खादन्तरं देहे प्रसृतत्त्वमिवाहि
यत्। स्रोतस्रुदिति विज्ञेयं शिराधमनिवर्जितम्॥”
सु.शा.८५. तानि नव श्रवणनयनवदनघ्राणगुद-
मेदानि नराणां बहिर्मुखान्वेतायेव स्त्रीषामपराणि
च वीरिणो, हे स्तनयोऽधस्ताद्वक्त्रवह्वः। सु.शा.५५.
इन्द्रिये। मे.

स्रोतःपाकः। पुं। मुख-नासिकादिस्त्रावे।
मा.नि.

स्रोतोजः। पुं। जलवेतसे। क्ली। स्रोतोऽञ्जने,
सौवीराञ्जने। वै.निघ.

स्रोतोऽञ्जनम्। क्ली। सौवीराञ्जने। श्वेत
गुर्मा। भा.। सु.सू.३८.च.प्रियङ्गादि.८. खनाम-
ख्याताञ्जनविशेषे। जलाञ्जनं, कांज गुर्मा।
तत्पर्यायाः,—सौवीरं कापोताञ्जनं यामुनं नदीजं
पीतसारि वारिभवं स्रोतोदीभवं स्रोतोभवं
सौवीरसारं कपोतसारं कापोतसारं वक्त्रोक्त-
शीर्षम्। र.मा.। सु.चि.१७.च.। तत् श्वेतजङ्घ-
लोहितमेदेन विधा। लक्षणं—“वक्त्रोक्तशिरास्त्राकारं
भिन्ननीलाञ्जनप्रभम्। दृष्टे च गैरिकावर्णे श्रेष्ठ
स्रोतोऽञ्जनञ्च तत्॥” गुणाः—श्रीतलं कटु कषायं
क्रमिघ्नं रसायनं रसे योग्यं सत्यवृद्धिकारकं। रा.
नि.व.११. “तत्र स्रोतोऽञ्जनं कृष्णं सौवीरं श्वेत-
सौरितम्। स्रोतोऽञ्जनसमं त्रयं सौवीरं तत्तु

पाण्डुरं। स्रोतोऽञ्जनं स्मृतं खादु चक्षुष्य कफपित्त-
घ्नम्। कषायं लेखनं क्षिप्रं ग्राहि कृद्भिषापहं।
सिध्दचयास्रच्छीतं सेवनीयं सदा दुधे॥ किन्तु
हयोऽरञ्जनयोः श्रेष्ठ स्रोतोऽञ्जनं स्मृतम्॥” भा.

स्रोतोदीभवम्। क्ली। स्रोतोऽञ्जने। वै.निघ.

स्वः। पुं। आत्मनि। क्ली। सत्त्वे। विका.

स्वकुलक्षयः। पुं। मत्स्ये। हे.च.

स्वगुप्ता। स्त्री। शूकशिश्याम्। आनाकुम्भी।
श.र.। वै.निघ.काच.चि.वृषणादिघृते। भा.म.
३५.मू.कृ.चि.। श्वेतलज्जालुकायाम्। रा.नि.व.५।

स्वगृहः। पुं। कलिकारपक्षिणि। जटा.

स्वग्रहः। पुं। मालरोगमेदे। निदा.

स्वच्छः। पुं, क्ली। स्फटिके। रा.नि. १३।
वदरवृत्ते। कुण गीष्ट। रा.नि.व.११। क्ली। रौप्य
माचिके। विमलामामीपधातौ। सौक्तिके। रा.
नि.व.१३. अमधातौ। वै.निघ.। वि। रोगमुक्ते।
श.र.

स्वच्छधातुः। पुं। कर्पूरकमणौ। रौप्यमाचिके।
वै.निघ.

स्वच्छन्दभरवः। पुं। रसोऽयं सन्निपातादि-
नवज्वरे हितः। पाठः—“ताम्रभक्ष विषं हितः
सप्तधा भावितं रसे। गुग्गाईं सन्निपातादिनव-
ज्वरहरं परम्॥” ताम्रा, विष मगडांग; धूतूरा-
पत्ररस १ वात्र भावना दिवे। द्वितीयः—“रस-
गन्धकयोः श्रापं प्रत्येकं कञ्जलोक्तं। सुवर्णमाचिकं
श्रापं शृङ्खलैकव कारयेत्। रुद्रजटा निगुन्दा च
नागदामलकी तथा। विषकण्टालिका चैषां खरसं
श्रापमावकम्। दत्त्वा संशोध्य संमथं कार्या मुह-
समा वटी॥” अनु. आद्रकारसेन पेया। पौरुषं,
गङ्गक, ७ श्वर्गमाक्षिक अत्रोक्त ७२ रति।
रुद्रजटो, निशिता, हरीतकी, आमला एवं
विषकण्टालिना अत्रोक्तकर ७२ रति रसे
भक्षणाधनं करिषा। मर्दिनपूर्वकं मूत्राग्नान्
वटी करिष्ये। र.सा.सं.। अन्यो ज्वरे—“सप्त-
भागांश्च संरुद्र पारदास्तगन्धकान्। जातीफलस्य
भागाईं दत्त्वा कुण्यां च कञ्जलिम्। स्वर्वाईं पिप्पली-
चूर्णं सल्लिलं निधापयेत्। गुग्गाहयं तयचापि
नागवल्लीदलैः सह॥” पौरुषं, विष, ७ गङ्गक
अत्रोक्त २ तो आंशक १ तो. पिप्पल-

पूर्ण आ० तो०। मेघः। अन्यथ वातव्याघ्री—
“शुभ्रमृतं मृतं लोहं ताप्यगन्धकतालकम्। पथ्या-
। यमन्य-निर्गुणं वृषणं टङ्गणं विषम्। तुल्यांशं
मर्दयेत्। खल्ले दिने निर्गुणिकाद्रवेः। शुद्धीद्रावेः
दिनेकान्तु द्विगुणां वटकीकृतम्॥” शुद्धपारां ७।
गन्धक, मोहभस्म, स्वर्गमाफिक, हरीतकी,
आग्गु, निशितामूल, उट, पिप्ल, मरिच,
सोहागार खै, ७ विष प्रत्येक समभाग;
निशितामूल ७ आगार रसे एकदिन गाड़िगा
२ रतिपत्रिगां वटी करिदे। रसः०।

स्वच्छपत्रम्। कौ। अश्वक-धातो। अज।
हे.च.।

स्वच्छबालुकम्। कौ। विमलधातो। रा.
नि.व.१३।

स्वच्छमणिः। पुं। स्फटिके। रा.नि.व.१३।

स्वच्छा। स्त्री। श्वेतद्रव्यायाम्। रा.नि.व.२।

स्वजम्। कौ। वधरे। मे.। पुं। पुनै। घर्मं।
मे.। स्त्री (जा)। कन्यायां। वि। आत्मजाते।

स्वन्नः। पुं। अन्धमनुष्ये। शब्दकल्पः।

स्वदनम्। कौ। भोजने। हे.च.। लोहं।
रा.नि.व.१३।

स्वदिः। स्त्री। भक्षणे। रा.नि.व.२०।

स्वधाप्रियः। पुं। कृष्णतिथे। श.र.।

स्वधालता। स्त्री। लताभेदे। चि.क्र.क.प्रद.चि.।

स्वनिताह्वयः। पुं। तण्डुलीयशकनुपे। रा.
नि.व.५।

स्वनोत्साहः। पुं। खड्गिनि। गी०। श.र.।

स्वपनम्। कौ। निद्रायाम्। श.र.।

स्वपिण्डा। स्त्री। पिण्डखर्जूरं। रा.नि.व.२१।

स्वप्नः। पुं। निद्रायाम्। अम.। निद्रितस्य ज्ञाने।
अपन। दर्शने। मे.।

स्वप्नकृत्। कौ। सुनिषण्णकशाके। शु०। निशांक।

स्वप्नकृ। वि। निद्रालौ। अम.।

स्वप्नदर्शनम्। कौ। निद्रावस्थया दर्शने।
अपन। दर्शने। तत्त्वणं यथा—“पूर्वदेहायुभूता-
स्तु भूतात्मा स्वप्नः प्रसः। रजोयुक्तेन मनसा गृह्या-

त्यर्थान् शुभाशुभान्। करणानानु वैकल्ये तन्म-
साभिप्रवर्तिते। अखपत्रपि भूतात्मा प्रसुप्त इव
चोच्यते॥” सु.शा. ४५.।

स्वप्नदोषः। पुं। स्वप्ने रेतस्खलने। शब्दकल्पः।

स्वप्ननाशः। पुं। निद्राविरहे। मा.ज्य.नि.।

स्वप्ननित्यः। वि। नित्यं निद्रागमनश्रौलि।
स्वप्नदर्शनश्रौलि। च.शा.८५.।

स्वभद्रा। स्त्री। गाम्भारीरुवे। गी०। श.र.।

स्वभावः। पुं। शक्तौ। प्रकृतौ। वै.निघ.।

स्वभावबलप्रवृत्तः। वि। चतुःपिपासा-जरा-
मृत्यु प्रवृत्तिषु आधिदैविकरीगेषु। ते अपि हिधा
कालकृता अकालकृता च। तव परिरचणकृताः
कालकृताः, अपरिरचणकृता अकालकृताश्च। सु-
सु.२४५.।

स्वमणिः। पुं। सूर्यकान्तमणौ।

स्वयङ्गुता। स्त्री। कपिकच्छौ। आनाकुली।
रा.नि.व.३। सु.चि.३७५.। च.द.कास.चि.अगल्य-
हरीतक्याम्।

स्वयम्प्रभः। पुं। तन्नाम-सीमलताभेदे। सु.चि.
२२५.।

स्वयम्भुवः। पुं। वनसुक्ते। भूगोत्री। वै.निघ.।
स्त्री (वा)। धूसपत्रायां। ताम्राक। रा.नि.व.५।

लिङ्गिन्याम्। शिवनिशिनी लता। माषपण्याम्।
गोशायी। रा.नि.व.३।

स्वयम्भूः। पुं। माषपण्याम्। गोशायी। लिङ्गि-
न्याम्। शिवनिशिनी लता। रा.नि.व.३।

स्वरः। पुं। कण्ठशब्दे। अम.। सुषणं। वै.निघ.।
नासावायी। मे.।

स्वरघ्नः। पुं। खरनाशक-गलरोगभेदे। कृष्ट-
रोग विशेषः। तस्य लक्षणं यथा—“घोषति-
प्रताम्यन् अस्मिन् प्रसक्तं भिन्नस्वरः शुक्लविसुक्त-
कण्ठः। कक्षीपदिग्धेष्वनिलायनेषु ज्ञेयः स रोगः
असनात् खरघ्नः॥” सु.नि. १६५.।

स्वरभङ्गः (भेदः)। पुं। खरनाशकरीग-
विशेषः। निदानादि यथा—“अत्युच्चभाषणविषाध्य-
यनाभिधासन्दूषणेः प्रकुपितः पवनदयस्तु।
स्रोतःसु ते खरवहेषु गताः प्रतिष्ठा द्रव्यः खर-
भवति चापि हि षड्विधः सः। तातेन कृष्णनयना-

मनमूववर्चा भिन्नस्वरं वदति गर्हभवत् खरच।
पित्तं पीतनयनानमनमूववर्चा ब्रूयाद्भलेन स च
दाहसमन्वितेन। ब्रूयात्कफेन सततं कफरुद्धकण्ठः
खल्वं श्वेनवदति चापि दिवा विशेषात्। सञ्ज्ञात्मके
भवति सर्वविकारसम्यत् तच्चाप्यसाध्यमप्यः खर-
भेदमाहुः। ध्रुव्यं (स्ये) त वाक् चयकृते चयमाप्रुयाच्च
वागेष चापि हतवाक् परिवर्जनीयः। अन्तर्गतस्वर-
मल्लयपदं चिरिण्य मेदीनयाहदति किम्भगल-
स्तवाचः॥” मा.नि.। “वाते सलवणं तैलं पित्तं
सर्पिः समानिकं। कफे सचारकटुकं चौद्रं केवल-
मिष्यते॥” सं

स्वरभङ्गो (इन्)। पुं। पञ्चविंशे। श.र.।

स्वरसः। पुं। आद्रद्रव्यपेषणजरसे। “यन्मप्रपी-
डनाद्रव्यं रसः खरस उच्यते” च.। एतदलाभे
शुष्कद्रव्यम् अष्टगुणतोये पक्ता पादावशेषो याह्यः।
प.प्र.। ख.। तस्य मात्राईपलम्। “आहृताचतु-
श्चपाकृष्टाहृयात् जुषात् समुहवः। वल्लनिष्ठीडिती
यः स्यात् रसः खरस उच्यते॥” शाङ्ग.म.१५.।
तदभावे—“कुडवं चूर्णितं द्रव्यं प्रक्षिप्तं द्विगुणे
जले। अहोरात्रं स्थितं तस्माद्भवेत् खरस उच्यते॥
मावा खरसस्य गुह्यत्वेन शुक्तिमात्रं प्रदापयेत्।
वह्निस्त्रिंशं रसचैव पलमात्रं प्रदापयेत्॥ मधु-
श्वेता-शुद्ध-चौर-जोरकं लवणं तथा। छतं तैलं च
चूर्ण्य च कोलमात्रं रसे न्यसेत्॥” कृष्णात्रेयः।

स्वरसा। स्त्री। कपिलपत्रायां। वै.निघ.।

स्वरसादः। पुं। खरभङ्गे। रा.नि.व.२०।

स्वरसादिः। वि। कषाये। वै.निघ.।

स्वरहा(न)। पुं। खरभङ्गे। रा.नि.व.२०।

स्वरचयः। पुं। खरभङ्गे। रा.नि.व.२०।

स्वरामकः। पुं। अचौटवृत्ते। आर्करोटि
गी०। वै.निघ.।

स्वरालुः। पुं। वचायाम्। श.च.।

स्वरुः। पुं। वृश्चिकभेदे। शब्दकल्पः।

स्वर्गपुष्पम्। कौ। लवङ्गे। वै.निघ.।

स्वर्गलोकेशः। पुं। शरीरे। जटा.।

स्वर्जः (चारः)। पुं। सञ्ज्ञिचारः। च.द.
परिणामश्रुति.। “हिङ्गुकुष्ठवचास्वर्जः।”

स्वर्जिः (का)। पुं। सञ्ज्ञिचारः। साजिमाटी।
रा.नि.व.६। यवचारः। सौत्रा। भा.।

स्वर्जि कापाक्यः। पुं। सञ्ज्ञिचारः। वै.निघ.।

स्वर्जि (का)चारः। पुं। (Coroxylon

griffithii.) Panjab salt wort or

Sajji. स्वनामकचारः। साठिक्कार, साजिमाटी।

हिं सानौखाव, कङ्कणखार। तत्पर्यायाः—

कपोतः सुखवर्चकः सौवर्चलं रुचकं सजिका

चारः सज्जिकाः सुवर्चिकं सुप्रौ योगवाही

स्वर्जिः स्वर्जका स्वर्जिका सुवर्चकः सुप्रिका

सज्जिः स्वर्जिकः स्वर्जिः सुखोज्जिकः सुवर्चिः

सुवर्चिकः सज्जिचारः सज्जिकाचारः। गुण्याः

—कटुकणः तीक्ष्णः वातकफघ्नः गुल्माधानकृमिघ्नः

त्रणोदरघ्नश्च। रा.नि.व.६। “यवचारो जयेदशः

श्यासान् वात-कफामयान्। गुल्मा-हृदयहृणोपास्तु-

घ्रीहानाहगलामयान्। तस्मादल्पान्तरगुणः स्वर्जि-

काचार उच्यते॥” राज.।

स्वर्जी (न)। पुं। सञ्ज्ञिचारः। साठिक्कार।
रा.नि.व.६।

स्वर्णम्। कौ। स्वनामप्रसिद्धधातौ। सौर्णा।

तत्पर्यायाः—सुवर्णं कनकं हिरण्यं हेम डाटकं

तपनीयं श्रातकुम्भं गाङ्गेयं भर्म भर्म चामीकरं

जातरूपं मङ्गरजतं काञ्चनं रुक्मं रुक्मं कार्तस्वरं

जातूनदं अष्टापदं करडाटकं चक्रकथं सानखि

अकृष्यं लोहीचर्म भूतमः पुरटं रेकनः श्रात-

कोम्भं कञ्चूरं कर्चूरं भद्रं भूर पिञ्जरं द्राविणं

गैरिकं चाम्पेयं भरुः चन्द्रः कलधीतं अभकं अग्नि-

वीजं लोहवरं जङ्घसादकं स्वर्णमणिप्रभवं सुल्बधातु

शतखण्डं उज्ज्वलं कल्याण मनीहरं अग्निः अग्नि-

वीर्यं अग्नीशिखं आग्नेयं भास्करं पिञ्जानं अपिञ्जरं

तेजः अग्निभं दीप्तं दीप्तकं मङ्गल्यं सीमञ्जकं भङ्गारं

जास्ववं निष्कं चण्डं अयः पेशः कृष्णं लोहं हेमं

चन्द्रं अमृतं मरुत्। “पुरा निजाशमस्थानां सप्त-

र्वीणां जिह्वात्मनाम्। मरीचिरङ्गिरा अविः

पुलह्यः पुलहः क्रतुः। वसिष्ठश्चेति सप्तैते कीर्तिताः

परमर्षयः॥ पञ्चोर्विलोक्य लावण्यलक्ष्मीसम्पन्न-

यौवनाः। कन्दर्पदर्पविभ्रसचेतसो जातवेदसः।

पतितं यद्वापृष्टं रेतसाङ्गे मतमगात्॥ कृचिम-

चापि भवति तद्रसेन्दस्य वेधतः॥” इति स्वर्णो-

त्पत्तिः। “दाहे रक्तं सितं क्षेदे निकषे जुहुम-

प्रभम्। तारशुक्लोष्णितं किम्भं कोमलं शुभ हेम

सत्॥” इति परीक्षा। “स्वर्णतारारतामाय-

स्यचाप्ययो प्रतापयेत् निषिञ्चेत्तप्तवह्निं तैले

तत्र गवां जले । काञ्चिके च कुलत्यानां कषाये सप्तधा पृथक् । एवं स्वर्णादिलौहानां विग्रहिः संप्र-
जायते ।” पत्तलीकृतपत्राणि अथौ तापयित्वा तप्तानि
तेले तन्ने काञ्चिके गोमूत्रे कुलत्यकषाये त्रिस्त्रि-
निर्वोष्य शोधयेत् । एवमेवान्येषां धातूनामपि शोधनं
कार्यम् ॥ इति शोधनम् । मारणं यथा—स्वर्णस्य
एकं भागं पारदस्य च भागद्वयम् अस्त्रे न मर्दयित्वा
गोलकसम गन्धकचूर्णं तदधः उपरि च निधाय
शरावसंपुटे निरुध्य शिंशदनकरीषैः चतुर्दश पुटान्
दद्यात् । “शिला गन्धाकदुग्धाक्ता स्वर्णाद्याः सप्त
धातवः । मिथिले दादशपुटेः सत्यं गुरुवचो यथा ॥”
शिला मनःशिला । एषां चूर्णादिभिः पत्राणि लेप-
यित्वा गजपुटः पथेत् । अथवा रसकज्जलिकया
केषलेन वा रसेन स्वर्णपत्रं लिप्त्वा हिङ्गु हिङ्गुल-
सिन्दूरमनःशिलाभिः स्वर्णसमाभिर्मेलयित्वा धूसुर-
रसेन घनं मर्दयित्वा गोलकं कुर्यात् । ततो ह्रि-
कामये संस्थाप्य शरावेणाच्छाद्य वह्निर्द्वेपं दत्त्वा
पलाशभक्षनां पूरयेत् । ततो दिनद्वयं गाढाग्निं
दद्यादिति । र.सा.सं. । गुणाः—“सुवर्णं शीतलं
वृथं बल्यं गुरु रसायनम् । स्वादु तिक्तञ्च तुवरं
पाके च स्वादु पिच्छलम् । पवित्रं बृहणं नेत्रां
मेघाक्षुत्तिमतिप्रदम् । हृद्यमायुष्करं कान्तिवाग्नि-
युद्धिस्त्रिरलक्षत् । विषद्वयचयीन्मादविदोषन्वरशीष-
जित् । बलं सवीर्यं हरते नराणां रोगजनान् शोष-
यतीह काये । असौख्यकारश्च सदा सुवर्णमशुद्धमेत-
न्मरणञ्च कुर्यात् । असत्यञ्च मारितं स्वर्णं बलं
वीर्यञ्च नाशयेत् । करीति रोगान् सत्यञ्च तद-
न्यादयन्नतस्ततः । भा.पू.धा.व. । धूसुरे । अम. ।
वे.निघ.२भ. अथचि. कालान्तकरसे । नागकेशर
पुष्पे । नागेश्वर फूल । गौरसुवर्णशके । सोर्णा-
नटीनां भा.क. । रा.नि.व.७।१० ।

स्वर्णकाम् । कौ. धूसुरफलं । भेष.श्रीरीरो.चि.
किङ्किणीतेले ।

स्वर्णकणः । पुं । कणगुग्गुली । रा.नि.व.१२ ।

स्वर्णकण्डूः । स्त्री । सज्जरसे । शूना, रजन ।
वे.निघ. ।

स्वर्णकदली । स्त्री । स्वर्णवर्ण-कदलीफलं ।
ठांगीकना ।

स्वर्णकमलम् । कौ. रक्तपत्रं । वे.निघ. ।

स्वर्णकैतकी । स्त्री । रक्तकैतकीवृक्षे । सोर्णा-

केशी । तत्पर्यायाः,—हेमकैतकी कनकप्रसवा
हेमी छिन्नरुक्ता विष्टरुक्ता स्वर्णपुष्पी कामखड्गदला ।
पुष्पगुणाः—वर्णकरं केशसौगन्धकरं स्वर्णवर्णं मर्द-
नोन्मत्ततावाह्यकरं सौख्यकारि च । कैतकी-
स्तनः, अतिशीतलः कटुः पित्त-कफघ्नः रसायनः
बल्यः देहदायकश्च । रा.नि.व.१० ।

स्वर्णगैरिकम् । स्त्री । रक्त-गैरिके । रज्ज-
गिरिमाटी । वे.निघ. ।

स्वर्णचातकः । पुं । चापपक्षिणि ।

स्वर्णचूडः । पुं । पक्षिविशेषः । चाप शक्नी ।
जटा. ।

स्वर्णजम् । कौ. स्वर्णमाचिके । वे.निघ. ।
वङ्गे । हे.च. ।

स्वर्णजातिका (तौ) । स्त्री । (Jasmi-
num revolutum.) पीतजातीपुष्पवृक्षे । पीत
ठांगिली । वे.निघ. । See जतौ ।

स्वर्णजीवन्तिका (न्तौ) । स्त्री । पीतपुष्प-
जीवन्त्याम् । श्वर्णजीवन्तौ । हिं सोणानीवद्ध ।
तत्पर्यायाः,—हिमाश्रया हेमजीवन्तौ हेमपुष्पी
हेमवल्ली हेमलता हेमाह्वा वृणयन्तिः स्वर्णपर्णा
सुजीवन्तौ सुपर्णिका स्वर्णलता । गुणाः—वृथा
मधुरा चक्षुष्या शिशिरा वातपित्तरक्तदाहघ्नौ च ।
रा.नि.व.३ ।

स्वर्णजीवा । स्त्री । स्वर्णजीवन्त्याम् । वे.निघ. ।

स्वर्णदौ । स्त्री । स्वर्णगङ्गायाम् । अम. । वृधि-
काल्याम् । विष्ठाती । रा.नि.व.१ ।

स्वर्णदुग्धा । स्त्री । स्वर्णक्षीरिकायाम् । सोर्णा-
थिरुई, शेषांगकौटि । वे.निघ. ।

स्वर्णद्रुः । पुं । महारग्वधवृक्षे । वड़ सोर्णांग ।
रा.नि.व.२ ।

स्वर्णधातुः । पुं । स्वर्णगैरिके । स्वर्णं । वे.निघ. ।

स्वर्णनिभम् । कौ. स्वर्णगैरिके । श्वर्ण-गिरि-
माटी । वे.निघ. ।

स्वर्णपत्रम् । कौ. पत्तलसुवर्णपत्रे । सोर्णांग
पात । रम.चि. ।

स्वर्णपत्रिका । स्त्री । सुवर्णमुष्णाम् । सोर्णा-
गुष्पी । तत्पर्यायाः,—कल्याणी हेमपत्री रचनी
स्वर्णपत्रिका । गुणाः—“विदुःसं वज्रिमान्द्य

यकदाह्युदरं तथा । शीतोदरं बहुगुदमजीर्णं विषम-
ज्वरम् । कामलाम् पाण्डुरोगञ्च कल्याणी चपयेद्-
ध्रुवम् ॥” भेष. शूल.चि.हरीतकीखण्डे ।

स्वर्णपर्णी । स्त्री । स्वर्णजीवन्त्याम् । वे.निघ. ।

स्वर्णपपटी । स्त्री । गृह्यधिकारे रसः । यथा
—पारदस्य पत्रं स्वर्णस्य तोलकम् एकचामिश्रणा-
च्चर्दयित्वा तेन सह गन्धकस्य पत्रं मिश्रयित्वा लौह-
खल्लं मर्दयित्वा कज्जलिः कार्या । अथ यथाविधि
पपटी पाच्य । भेष. ।

स्वर्णपाचकः । पुं । टङ्गणचारः । सोर्णांग ।
र.मा. ।

स्वर्णपारे(ले)वतम् । स्त्री । हीपान्तरखज्जरे ।
महापारेवतफले । रा.नि.व.११ ।

स्वर्णपुष्पः । पुं । वावलवृक्षे । वावला गौह ।
श.च. । आरग्वधवृक्षे । सोर्णांग गौह । रा.नि.
व.२ । कपिलवृक्षे । कुष्माण्डलतायाम् । वे.निघ. ।
स्वर्णचम्पकवृक्षे । रा.नि.व.११ । स्त्री (या) । लाङ्ग-
लिकानामोषधे । विषलाञ्जलिनि । सातल्याम् ।
पीतशृङ्ग मृगना । रा.नि.व.४ । भेष.शङ्कराम् ।
मेढ्राभिः । वे.निघ. ।

स्वर्णपुष्पध्वजा । स्त्री । स्वर्णलीवृक्षे । सोर्णांग ।
वे.निघ. ।

स्वर्णपुष्पिकी । स्त्री । लाङ्गलिकोषधी । विष-
लाञ्जलिनि । रा.नि.व.४ । स्वर्णयुधिकायाम् । वे.
निघ. ।

स्वर्णपुष्पी । स्त्री । स्वर्णकैतकी । रा.नि.व.१० ।
सातल्या । रा.नि.व.४ । आरग्वधवृक्षे । सोर्णांग ।
श.च. ।

स्वर्णफलम् । कौ. धूसुरफलं । धूसुरावीज ।
भेष. महालक्ष्मीविलासरसे । स्त्री (ला) । स्वर्ण-
कदल्याम् । रा.नि.व.११ ।

स्वर्णबोजम् । कौ. धूसुरबीज । वे.निघ.२भ.
अ.सा.चि.महारसे ।

स्वर्णभूमिः । स्त्री । मधुरवल्कले । तांरुतिनि ।
वे.निघ. ।

स्वर्णभूषणम् । कौ. आरग्वधवृक्षे । स्वर्ण-
गैरिके । वे.निघ. ।

स्वर्णभृङ्गारः । पुं । पीतभृङ्गराजे । रा.नि.व.४ ।

स्वर्णमण्डनम् । स्वर्णगैरिके । वे.निघ. ।

स्वर्णमाता । स्त्री । महान्मण्डवृक्षे । वड़ जांभ-
गौह । वे.निघ. ।

स्वर्णमाचिकम् । कौ. पुं । खनामल्यातीप-
धातुविशेषः श्वर्णमाचिक । तत्पर्यायाः—
तापिच्छं मधुमाचिकं ताप्यं माचिकधातुः मधुधातुः ।
अस्य स्वर्णसाहित्यात्तथाभिधानम्—“किञ्चित् सुवर्ण-
साहित्यात् स्वर्णमाचिकमुच्यते ।” “उपधातुः
सुवर्णस्य किञ्चित् स्वर्णगुणान्वितम् । तथा च
काञ्चनाभावे दीयते स्वर्णमाचिकम् ॥ किन्तु तस्या
नुकल्पत्वात् किञ्चिद्गुणान्वितः । न केवलं स्वर्ण-
गुणा वर्तन्ते स्वर्णमाचिके । द्रव्यान्तरस्य संसर्गात्
सन्त्यज्य ऽपि गुणा यतः ॥” गुणाः—“सुवर्णं माचिकं
स्वादु तिक्तं वृथं रसायनम् । चक्षुष्यं बलिवृद्धि-
पाण्डु मेघ-विषोदरान् । अग्निः शीघ्रं विष कच्छं
चिदीषमपि नाशयेत् ॥” अशुद्धं तत् मन्दाग्निं
बलहानं विषञ्च नेत्ररोगं कुष्मादिकञ्च करोति ।
भा.पू.१भ.धा.व. । “सिन्धुवृक्षस्य भागेकं हिभागं
माचिकस्य च । मातुलुङ्गरदेवौपि जम्बीरीत्यद्वयेण
वा । कृत्वा तदायसे पात्रे लौहद्वयां च चालयेत् ।
सिन्दूरामं भवेद्यावन्नावस्यमिना पचेत् । संघट्टं
माचिकं त्रयं सर्वरोगेषु धीमयेत् ॥” इति
तच्छुद्धिः । परीक्षा यथा—“भङ्गे सुवर्णसङ्काशो
मनाकृष्णश्च विर्वर्धः । बृहद्वर्ण इति ख्याती माचि-
कोऽव प्रशस्यते ॥” योगर. ।

स्वर्णयुधिका (थो) । स्त्री । पीतयुधिकायाम् ।
श.र. ।

स्वर्णरौतिः (तौ) । पुं, स्त्री । राजपित्तले ।
वेडा पित्तन । वे.निघ. ।

स्वर्णलता । स्त्री । स्वर्णजीवन्त्याम् । ज्योतिषतो-
लतायाम् । लताफट्की । रा.नि.व.३ ।

स्वर्ण(र्ण)लौ । स्त्री । आरग्वधभेदे । सोर्णांग
गौह । हि. आमलतास । सं गुडमल्लवर । तै थियलु,
पंकजिचार । वम्. क्षीणली । तत्पर्यायाः,—
हेमपुष्पी स्वर्णपुष्पा पञ्चजा । गुणाः—कटुः शीता
कषाया व्रणघ्नी च । रा.नि.व.४ ।

स्वर्णवङ्गम् । कौ. मेघनाशक औषधविशेषः ।
तद्यथा—“प्रचिपेद् भाजने वङ्गमायसी वापि
स्त्रन्मये । विद्रुते वज्रिनापेन तस्मिन् तन्मानकं
रसम् ॥ चिन्नां संचूर्णयेत्तत्र नरसारञ्च गन्धकं ।
तनुवासी सदाख्य काषकृष्या निधाय च ॥ तत्

सर्वं सिकतायाम् पचेद् यानचतुष्टयम् ॥ नौ पाकान्
सहायते चित्रं कौण्डे हेमकणैरिव ॥ रमणीय
तरं स्वर्णवद् नाम रसायनम् । बल्यम् मेहहरं
कालि मेघा-वीर्यमग्निवहेनम् ॥” अ. ।

स्वर्णवर्णः । पुं । कण्यगुलौ । रा.नि.व.१२ ।
वंशपत्रहरितालि । स्वर्णमेरिके । वै.निघ. । स्त्री ।
हरिद्रायाम् । दाहहरिद्रायाम् । रा.नि.व.६ ।

स्वर्णवल्कलः । पुं । शोणाकवने । श.च. ।

स्वर्णवल्ली । स्त्री । स्वर्णलतायाम् । जता-
विशेष । तै. श्वेकुटुतोऽग्रे । तत्पथ्यायाः—हरिणी
पौतिका काकायुः काकवल्ली रक्तफला । गुणाः
—शिरःपीडां हन्ति निदोष विनिवारयति दुग्धदा
च भवति । भा. । रा.नि.व.११ । स्वर्णलोहने ।
शोणान् गच्छ । वै.निघ. । स्वर्णजोषन्याम् ।
रा.नि.व.११ ।

स्वर्णशेफालिका । स्त्री । पीतशेफालिकायां ।
श्वि.क्र.क.स्त्रीरो.चि. । आरग्वधवे । शोणान्-
गच्छ । श.मा. ।

स्वर्णसिन्दूरम् । स्त्री । रससिन्दूरविशेष । पत्रो-
—ग्रहणः ८ तो. शुद्धगन्धकः ८ तो. स्वर्ण २ तो.
बटाहुररसेन प्रहरं कुमारीरसेन च प्रहरं मद्-
धिला काचकृष्णा निधाय बालुकायन्त्रे पचेत् ।
शोते कृपौगलस्यपीतवर्जासि गृह्णीयात् । भेष. ।
रसचि. ।

स्वर्णहालिः । पुं । चतुरङ्गुलौ । शोणान् ।
च.सू.१५. ।

स्वर्णचौरिणी (री) । स्त्री । (Agremone
mexicana.) खनामस्यातवे । शोणाधिके,
मिश्रान्कौण्डे । हिं मेरवन्द । मं पिरोरामेदु ।
कं चिकणिकेमेदु । वम्. पिबलाधोत्रा । ता. ब्रह्म
दङ्कुविरह । तत्पथ्यायाः—पटुपर्णी हिमशिखा
हिमावती हेमवती खर्बदुग्धा स्वर्णाहा रुक्मिणी
सुवर्णा सुवर्णचौरी हेमदुग्धा हेमचौरी काचनौ ।
“हेमवर्णं पयसस्याः हिमवद्-भूमिसम्भवा । सा
नागजिह्वाकारा खमूलं वणिजोषधम् ॥” च.
सू.४५. । तन्मूलं चोक्ष इति हिन्दी । गुणाः—
.....रेचनी तिक्ता मेदित्युत्कृष्टकारिणी ।
कृमिकण्डूविषाणाह-कफपित्तास्रकृच्छ्रवृत् ॥” भा.
कृष्.चि. १

स्वर्णाङ्गः । पुं । महारग्वधवे । वड़ शोणान् ।
रा.नि.व.२ ।

स्वर्णाभम् । स्त्री । हरितालि । वै.निघ. ।

स्वर्णाभा । स्त्री । पीतपुष्पयुधिकायाम् । इक्षु-
यूँइक्षुल । वै.निघ. ।

स्वर्णारिः । पुं । शीषके । वै.निघ. । गन्धके ।
शब्दकल्पः ।

स्वर्णाहा । स्त्री । स्वर्णचौर्याम् । मिश्रान्कौण्डे ।
वै.निघ. ।

स्वर्णिका । स्त्री । धन्याके । धनिश । वै.निघ. ।

स्वर्णानवः । पुं । गोमेदरवे । रा.नि.व.११ ।

स्वर्थकः । पुं । तिन्दुकवने ।

स्वर्वद्यौ । पुं । अश्विनौकुमारयोः । अम. ।

स्वल्पः । पुं । गळौनामगन्धद्रव्ये । नक्षी । वै.
निघ. ।

स्वल्पकन्दः । पुं । कसेरी । केकुत्र । वै.निघ. ।

स्वल्पकाष्ठः । पुं, स्त्री । श्वेतालौ । शौक् जानू ।
वै.निघ. ।

स्वल्पकेशरः (रौ[रु]) । पुं । कीविदारवृक्षे ।
ब्रह्मकाष्ठम् । रा.नि.व.१० ।

स्वल्पकेशो । स्त्री । भूतकेशे । कागदूर्त्ता ।
श.च. ।

स्वल्पघण्टा । स्त्री । आरग्वधवे । वनश. ।
वै.निघ. ।

स्वल्पचटका । पुं । चद्रचटके । मूश्रां पीथी ।
वै.निघ. ।

स्वल्पजम्बूकः । पुं । चद्रग्रहालि । शौक्निशानः ।
वै.निघ. ।

स्वल्पतरुः । पुं । केमुककन्दे । केँडे गच्छ ।
वै.निघ. ।

स्वल्पपत्रकः । पुं । गौरशके, मधुकविशेष ।
मडेलविशेष । “गौरशका मधूलोऽन्यौ गिरिजः
स्वल्पपत्रकः । र.मा. ।

स्वल्पफला । स्त्री । हवुषाभेदे । इक्षुवृक्ष-
विशेष । तत्पथ्यायाः—कच्छुप्री भावबर्णाशनी
श्रीहृशनुः विषह्री कफह्री अपराजिता । हटुषा-
सदृशगुणः । रा.नि.व.४ ।

स्वल्परूपा । स्त्री । आरग्वधवे । वनश. ।
वै.निघ. ।

स्वल्पवर्तुलः । पुं । कलायवने । गेट्रे । वै.निघ.

स्वल्पवल्कला । स्त्री । तेजोवत्या । तेजवल् ।
वै.निघ. ।

स्वल्पविटपः । पुं । केमुककन्दे । केँडे । वै.
निघ. ।

स्वल्पगन्धा । स्त्री । ब्रह्मगन्धवे । वनश. ।
वै.निघ. ।

स्वल्पगालः । पुं । रोहितकमग्रे । वनश. ।
वै.निघ. ।

स्वल्पतडागतवीर्यः । पुं । स्वल्पचटके । अत्र-
मूश्रां पीथी । वै.निघ. ।

स्वधहा । स्त्री । लहति । तेउड्डी । च.सू.४५. ।

स्वमन्त्रा । स्त्री । अन्वशास्त्रासामान्यसंज्ञायाम् ।
यथा—मिथुनमित्युक्ते मधुसपिषीर्यहणम् । सु.उ.
६५. ।

स्वमा (सु) । स्त्री । तेजोवत्या । वै.निघ. ।

स्वस्ति । स्त्री । पुष्ये । वै.निघ. ।

स्वस्तिकः । पुं, स्त्री । सुनिषणकशके । कुण्डनि
शक । भा.पू.१५.भा.व. । वा.चि.२५. । र.सोने ।

ब्रह्मन । चिका. । पिष्टकविकारे । विश. । पूर्ण-
कुम्भादी । सु.सू.१०. । तन्नामकयन्त्रे । तद्यतु-
र्विशतिविधम् अष्टादशाङ्गुलपरिमाणम् । तेषांभा-
काराद्य यथाक्रमं सिंह-व्याघ्र-वृक-नर-च-वृहद्वोपि-
माजीरशगालस्यैवैवाकाककङ्कुररचासभासशशघा-
त्युलूकचिह्नस्येनग्नस्यैवैवाकाककङ्कुररचासभासशशघा-
नन्दिमुखमुखतुल्या विनष्टमल्योद्धरणार्थम् । सु.पू.
७५. । सत्यकृष्णादिषु त्रणधन्यनभेदे । सु.सू.१८
५५. । “स्वस्तिकाकृतिमासीत्य पञ्चादावेष्टय वध्यते ।”

इति लक्षणम् । तच्छुल्लचूर्णादिकृतचिकीष्वाकारः
स्वस्तिकः तस्यैवाकृतियस्य स स्वस्तिकाकृतिः ।
स्वस्तिकाकारं कृत्वा वेष्टनानन्तर यदन्त्यं स वसः
स्वस्तिकः । सु.सू.१८.५५. । सु.चि.१५. । लङ्केष्ठा-
लो । शौक्निशान् । चिका. । मूवके । स्त्री (का) ।
जातीवृक्षे । वै.निघ. ।

स्वस्तिकाह्वयः । पुं । तच्छुलोयवृक्षे । वै.निघ. ।

स्वस्थः । वि । सुखे, समदेवधालप्रो । “समी

दीपः समग्रिय समधातुमवक्रियः । प्रसन्नादीन्द्रिय
मनाः स्वस्थ इत्यभिधीयते ॥” भा. ।

स्वस्थवृत्तम् । स्त्री । येन विधिना स्वस्थवृत्ति
तदाचरते । यथा—“यस्मिन् यस्मिन् नृतो ये ये
दोषाः कुप्यन्ति देहिना । तेषु तेषु प्रदातव्या रम्याणि
ते विज्ञानता । बलिनः श्रौतसंरीषाङ्गमने प्रबन्धो-
ऽनिलः । सेवतातो हिमे क्षिप्वा स्वाङ्गलवणान्
रसान् । गोधूमपिष्टं कासिचुचोरीत्यविक्रमैः सुरा ।
नवमन्न वसां तैलं शीघ्रकाथ्यं सुखीदकं । युष्माक-
किरणान् स्वदे पादचापञ्च सर्वदा । प्राबाराजिन-
कौषिध-प्रवेणी-कुप्यकास्तम् । उष्णसमावेलेषुभिः
प्रावतः शयनं भजेत् । अङ्गारतापसस्तप्तगर्भभूवेग्ननि
प्रियाम् । पीवरीरुक्ताग्रोणीमालिङ्ग्य गुरुचर्दिताम् ।
अग्रमेव विधिः कार्यः शिशिरेऽपि विशेषतः । तदा हि
श्रीतमधिकं रौचं चादानकालजं । कफधितो हि
शिशिरे वसन्तेऽर्काग्रतापितः । इत्यादिं कुरुते रोगा-
नतक्च प्रयोजयेत् । तीक्ष्णं वसन-नसादि कवड-
यहमज्जनं । व्यायामोदहनं धूमं शीघ्रकाथ्यं सुखी-
दकं । सानुलिप्तं कर्पूरचन्दनागुरुकुङ्कुमी । पुराण-
यवगोधूम-चौद्र-जाङ्गलशूल्यभुक् । प्रपिबेदासका-
रिष्टसीधुमाध्वीकमाधवान् । वसन्तेऽनुभवत् स्त्रीणां
काननानाच्च यौवनम् । गुल्मेक्ष्मक्षिधमधुरं दिवा
स्वप्नञ्च वर्जयेत् । मधुखेज्जगतां तेजो ग्रीष्मे पेपी
यते रविः । स्वादु शीतं द्रवं क्षिग्धमनुपानं तदा
हितम् । शीतं सशर्करम् मत्स्यं जाङ्गलान् मृग-
पक्षिणः । घृतं पयः सशाल्यन्नम् भजन् ग्रीष्मे न
कीदति । मध्याह्ने चन्दनार्द्राङ्गः स्वप्याहारागृहे
निशि । निशाकर-कराकौण्डे प्रवाते सौधमसके ।
निवृणक्तानां व्यजनेः पाणिस्पृशः सचन्दनेः । सव्य-
मानो भजेदसां सुक्तामणिविभूषितः । लवणाक्ष-
कटूणाणि व्यायामांश्चात्र वर्जयेत् । वर्षास्वपिवले
ह्रीने कुप्यन्ति पवनादयः । भजेत् साधारणम्
सर्वमुष्णस्तेजनञ्च यत् । आस्थापनं गृहस्तनूः कौण्डे
धान्यं रसान् कृतान् । जाङ्गले पिशितं यवान्
अधरिष्टं चिरन्तनम् । दिव्यं कौण्डं शतसङ्गमे
भोजनं त्वतिदुर्दिने । व्यक्तान्त्वलवणं खेदं संशुक्त
चौद्रवज्जु । नदीजलोदमस्याहःस्वप्रायःसातपा-
व्यजेत् । वर्षाशौचोचिताङ्गानां सहसैवार्कगमिभिः ।
तप्तानामाचितं पिचं प्रायः शरदि कुप्यति । वस्य
यय घृतं तित्तं विरेको रक्तमोचणम् । तित्तं स्वादु-
कषायञ्च क्षुधितोऽन्नम् भजेत् । रचवः शालयी
सुहाः सरोऽम्भः कथितं पयः । शरवेताणि पम्पानि

प्रदीपे चेतुरस्रयः । शारदानि च साव्यानि वासांसि
विमलानि च । तुषारचारसोदितलवसात-
पान् । तीक्ष्णमय-दिवास्त्र-पुरोवातान् परित्यजेत् ।
श्रीते वर्षासु चायास्त्रीन् वसन्तेत्यान् रसान् भजेत् ।
स्वादुः निदाधे शरदि स्वादुतिक्तकषायकान् । शर-
दसन्तयो रुचं शीत चर्मवनातयोः । अन्नयान् समा-
सेन विपरीतमतीत्यथा । नित्यं सर्वरसाभ्यासेः
स्वास्थ्यप्राप्त्यधस्ताद्वती ॥” च. द. साम्याधिकारः ।

खस्थारिष्टः । पुं । अथर्व सत्युचिह्ने । षोडश
मुद्राङ्गण । ज. द. २३. च. ।

स्वादः (नम्) । पुं, स्त्री । आखादि । आश्वात् ।
रसयुक्ते । व्याक. ।

स्वादुः । पुं । मधुररसः । मिष्टैरसः । गुणाः—
“रसायनोत्तमो बल्यो रोगवारण उत्तमः । क्षिप्रश्च
तर्पणो वापि हृदयश्च सजीवनः ॥” अत्रि. १०. च. ।
गुडः । चिका । जीवजीवधौ । जीवक । अटा ।
मधुकवचे । ह. च. । पियालवचे । दाडिमवचे ।
मातुलुङ्गमेदे । कयला । नेवू । काशवचे । बदरं-
वै. निघ. । अगुरुसारे । अङ्गुराङ्गु । तत-
पण्यायाः ।—अगुरुसारः सुधुयः गन्ध-धूमकः ।
गुणाः—कटुः कषायोष्णः सधुमाभोदवातघ्नश्च । रा.
नि. व. १२ । स्त्री । द्राक्षायां । किष्किम् । अ.
टी. भ. । स्त्री । सैन्धवलवणे । दुग्धे । वै. निघ. ।
चि । मधुरे । मे. ।

स्वादुकण्टकः । पुं । विकटतवचे । दंष्ट्री
गोह । भा. । क्लृप्तो हरके । छेति गोथ्री ।
भा. म. ४. भ. जालादिते । विकण्टकवचे । दंष्ट्री-
जातीय गुणविशेष । रा. नि. व. ११ ।

स्वादुकन्दः । पुं । भूमिकुशाण्डे । श्वेतपिण्डालौ ।
(कः) केशुककन्दे । कैटु गोह । वै. निघ. । स्त्री ।
भूमिकुशाण्डे । रा. नि. व. ७ ।

स्वादुका । स्त्री । नागदन्ता । शक्तिगुह ।
रा. नि. व. ५ ।

स्वादुकोषातकी । स्त्री । मधुरकोशातका ।
क्षिप्र । वै. निघ. ।

स्वादुखण्डः । पुं । गुडः । खण्डः । श. र. ।

स्वादुगन्धच्छदा । स्त्री । कण्ठतुलसा । कान
तुलसी । वै. निघ. ।

स्वादुगन्धा । स्त्री । रक्तश्रीभाजनवचे । नान

मजिना । र. मा. । भूमिकुशाण्डे । डूँडूँडूँडूँ ।
अटा ।

स्वादुगन्धिः । पुं । रक्तश्री । नान मजिना ।
वै. निघ. ।

स्वादुतिक्तम् । स्त्री । पीतुफले । आक्त्रोटे ।
वै. निघ. ।

स्वादुतिक्तफलः । पुं । ऐरावतीवचे । नेवू-
गोह । वै. निघ. ।

स्वादुपटोलिका (ली) । स्त्री । मधुरपटो-
लतायाम् । मिठा पन्ता । वै. निघ. ।

स्वादुपत्रः । पुं । स्वादुपटोलिकायाम् । वै.
निघ. ।

स्वादुपर्णी । स्त्री । दुग्धिकायाम् । थिरुहै ।
रा. नि. व. ५ ।

स्वादुपाकफला } स्त्री । काकमाषिकायाम् ।
स्वादुपाका } केडुश्रीगुह, अङ्गुली ।
वै. निघ. । रा. नि. व. ४ ।

स्वादुपारे(ले)वतः । पुं । दीपानरखर्जरी-
वचे । वै. निघ. ।

स्वादुपिण्डा । स्त्री । पिण्डोखर्जूरवचे । वै.
निघ. ।

स्वादुपुष्पः (प्यो) । पुं, स्त्री । कण्ठकटभोवचे ।
रा. नि. व. ८ ।

स्वादुपु(प्य)का । स्त्री । दुग्धिकायाम् । क्षिप्र,
थिरुहै । वै. निघ. ।

स्वादुफलम् । स्त्री । बदरीफले । श. र. । पुं ।
धन्वनवचे । धामना गोह । रा. नि. व. ८ । स्त्री ।
(ला) । कोशातकाम् । षोषा । रा. नि. व. ७ ।
कोलिहचे । कूलगोह । चिका । खज्जरीवचे ।
कदल्या । कपिलद्राक्षायां । भा. ।

स्वादुबीजः । पुं । अथर्ववचे । वै. निघ. ।

स्वादुमज्जा (न) । पुं । पर्जन्यबी । आक्-
त्रोटे । अटा ।

स्वादुमस्तका । स्त्री । खज्जरीवचे । कू-
थेखुर गोह । भा. ।

स्वादुमांसो । स्त्री । काकील्याम् । कौकुना ।
रा. नि. व. १ ।

स्वादुमाषा । स्त्री । माषपर्णान् । गोवाणी ।
वै. निघ. ।

स्वादुमूलम् । स्त्री । गज्जरमूले । गोहृद्रमूले ।
रा. नि. व. ७ ।

स्वादुरसा । स्त्री । काकील्याम् । अम. । मुवा-
याम् । वै. निघ. । आमातकफले । श. र. । शता
वयाम् । रा. नि. व. ४ । द्राक्षायां । मदिरायाम् ।
ह. च. ।

स्वादुलः । पुं । चीरमूल्यायाम् । वै. निघ. ।

स्वादुलता । स्त्री । विदायाम् । डूँडूँडूँडूँ ।
रा. नि. व. ७ ।

स्वादुलङ्गी । स्त्री । मधुकवटिकायाम् । अत्र-
वती नेवू, शोखारा नेवू । मद. व. ६ । स्वादु
मातुलुङ्गे । वै. निघ. ।

स्वादुवीर्यः । पुं । पियालवचे । वै. निघ. ।

स्वादुशुण्ठी । स्त्री । श्वेतकिण्ठायाम् । वै. निघ. ।

स्वादुशुद्ध(स्वच्छ)म् । स्त्री । पार्श्वतलवणे ।
मैकव । शब्दकल्पः ।

स्वादुसिञ्चितिकाफलम् । स्त्री । कावेल-
दंशोयफले । नेवूफले । वै. निघ. ।

स्वादुगुरुः । पुं । मधुररसागुरुवचमेदे । गुणाः—
उष्ण आमवातहरः तुवरय । राज. ।

स्वादुचर्मम् । स्त्री । स्वादुरसान् । गुणाः—“सोम-
नस्यं बलं पुष्टिमुक्तां हृदिमायुयः । स्वादु सञ्ज-
नयत्यन्नम्.....” भा. ।

स्वादुस्तः । पुं । दाडिमवचे । चिका । नागरज्ज-
वचे । नाद्रेष्ठा नेवूर गोह । राज. । कदम्बवचे ।
वै. निघ. ।

स्वादो । स्त्री । द्राक्षायां, कपिलद्राक्षायां ।
जोफा, कान जोफा । अम. । चिर्भटिकायाम् ।
कूटी । वै. निघ. । चूदखज्जूरिवचे । भा. । गुड-
लचि । फाकृतिनि ।

स्वाध्यायः । पुं । वेदाभ्यासे । वै. निघ. ।

स्वान्तम् । स्त्री । मनसि । रा. नि. व. १८ ।

स्वापः । पुं । स्वप्नाज्ञाने । अमाङ् । सु. नि. ५
च. । निद्रायाम् । अम. ।

स्वापतेयम् । स्त्री । द्रव्ये । वै. निघ. ।

स्वापाश्रयम् । स्त्री । शयनशय्यायां । शोवात्र
विशाना । च. सु. १५. च. ।

स्वामी (इन्) । पुं । पारदे । वै. निघ. ।

स्वाम्युपकारकः । पुं । अश्वे । शब्दकल्पः ।

स्वायम्भुवगुगुलुः । पुं । वातरक्ताधिकारीक्त-
पङ्कगुगुली । पाठः—“अलम्बुषा लौहचूर्णं तयो-
रईपले पृथक् । पलत्रयश्च ताप्यस्य वाक्त्रयाश्च पल
त्रयम् । शिलाजतु तथोक्तुल्यं पलानि दश गुग्गुलीः ।
सञ्चोष्टे तानि संचुण्ठे गुडिकां कारयेद्विषकम् ।
शाणं कर्षाईकर्षं वा ततः खादेत् प्रयत्नतः । जाल-
पादेन विख्याती नाम्ना स्वायम्भुवी रसः ॥” रस. र. ।

स्वायम्भुवी । स्त्री । ब्रह्मतीशके । वै. निघ. ।

स्वारामगुच्छकम् । स्त्री । यन्त्रिपण्ये ।

स्वास्थ्यम् । स्त्री । यथाप्रकृतित्वे । आरोग्ये ।
श. र. । वा. चि. १. च. ।

स्वाक्षः । पुं । शल्लकीनिर्घासे । वै. निघ. ।

स्विन्नः । चि । कृतखेदे । चर्मयुक्ते । हला ।
पक्के । व्याक. ।

खेदः । पुं । चर्मो । शर्म । रा. नि. व. १८ ।
“खेदावरोधः सन्तापः ॥” मा. नि. । धूपे । उपात्रा ।
मे. । स व्याधिविशेषेषु महामध्यस्तदुभवेति । स
तापेनोपस्था द्रव्योपमाहनेति चतुर्विधोपायेन
साध्यते । पुनश्च रोगमेदेषु त्रयोदश । यथा—
सङ्गरखेदः प्रसारखेदो नाडीखेदः परिवेकखेदो
ऽवगाहनखेदो जेताखेदः अस्मवनखेदः कटु
खेदः । कुटीखेदो भूखेदः कुम्भीखेदः कूपखेदः
हीलाकाखेदश्च । च. सु. १४. च. । ते सर्वे एव वात-
हारिणः । “खेदो तापोपजो प्रायः श्लेष्मणौ समु-
दीरितौ । उपनाहस्तु वातघ्नः पित्तघ्नश्च द्रवोदितः ।
महाबले महाव्याधौ शीते खेदो महान् मृतः ।
दुर्जले दुर्जलः खेदो मध्यमे मध्यमी मृतः । बलासे
रुचणः खेदो रुच-क्षिणः कफानिले । कफमेदो
वते वाते कोष्णं गेहं रवेः करान् । नियुज्यं मागे
गमनं गुरु प्रावरणं ध्रुवम् । चित्ताव्यायामाभावाच्च
सेवेतामयमुक्तये ॥” भा. । त्रयोपक्रमविशेषे, यो
रुजावहाव्यक्तितेनैव कार्यः । सु. चि. १. च. ।

खेदकः । पुं । अथस्वान्तमेदे । काष्ठमोह ।
अयं रसायने अष्टः । रा. नि. व. १ ।

खेदचूपकः । पुं । शीतलवादी । शब्दकल्पः ।

खेदजः । वि । कर्मिकोट-पिपीलिकादी । चम. ।
कान्तलोहे । वै. निच. ।

खेदजलम् । क्री. । चर्मो. । वास्यजनितजले ।

खेदजशाकम् । क्री. । शाकभेदे । तच्च भूमी
मयकाष्ठव्याघ्रं शिलोन्मादिकम् । कृता इति
लोके । पोशाणह्रात् । गुणाः—श्रीता दीपला
पिच्छिषा गुरवः छद्मतीसारज्वरप्रसारीगहराश ।

“तद्युग्मखलोकाष्ठवर्गगोत्रजसम्भवाः । नातिदीप-
करालो स्युः शेषाक्षेभ्यो विगर्हिताः ॥” भा. पू. १
भ. शा. व. । “कृतिकास्तु पलाशितु करीष-क्षिति-
रुज्जाः । सर्वाः संखेदजाः श्रीताः कषायाः
खद्म-श्रीतलाः । गुरवः खद्मतीसारज्वरप्रसामया-
पकाः । श्रीताः श्वित्खलोकाष्ठवर्गगोत्रजसम्भवाः ।
नातिदीपकरा ज्ञेयाः शेषाक्षेभ्यो विगर्हिताः ॥”
राज. ।

खेदनम् । क्री. । खेदे । मे. । खेदनयन्त्रेण रस-
दंकारविशेषः । भा. ।

खेदनयन्त्रम् । क्री. । पारदखेदनयन्त्रे । मोना-
यज्ञ । तल्लक्षणम्—“साम्बुखालोमुखे वक्षे वल्ले

स्वय निधाय च । पिचय पचते यच्च क
दन् स्रुतम् ॥” भा. ।

खेदनाशः । पुं. । दाघी. वै. निच. ।

खेदनी । स्त्री. । सुरानिर्वाणार्थ-पातविशेषः ।
भा. । वै. निच. । लौहपातविशेषः । भा. ।

खेदमाता (ह) । स्त्री. । शरीरस्थ-रसधात्री ।
रा. नि. व. २८ ।

खेदवाहिस्रोतः । क्री. । चर्मवाहिनायाम् ।
तस्य मूलं मेदः रोमकृपाय । च. वि. ५५५ ।

खेदसावः । पुं. । पित्तजरीषे । वाम ६६३ ।
निदा. ।

खेदाप्रवर्तनम् । क्री. । चर्मोतिशये । चर्म
निघटे । मा. नि. ।

खेदावरोधः । पुं. । चर्मोवरोधे । जठराधेर-
वरोधे । “खेदावरोधः सन्नापः.....” मा. नि. ।

खेरणी । स्त्री. । वल्लुलापचिचि ।

खेरिता । स्त्री. । खच्छन्दतायाम् । चम. ।

खोरसः । पुं. । खरसे । शिलापिष्टकल्के । श. च. ।

ह ।

हः । पुं. । जले । रत्ने । एकाच. क्री. ।

हंसः । पुं. । प्रवजातीयजलचरपक्षि । हंस ।
मं वल्लि. । तत्पर्यायाः—“श्वेतगर्भत् चक्राङ्गः
मानसौकः कलकण्ठः शितिलच्छदः शितपचः श्वेत-
च्छदः श्वेतपचः शितच्छदः शितपचः चक्राङ्गः सर-
काकः पुरुदंशकः जालपात् जालपादकः धवलपचः
मानसालयः । गुणाः—“हंसः श्वेतपचरी बलाति-
रुचिदी हृथी गुरुः श्रीतलः.....” अ. नि. २२५ ।
अथ मांसगुणाः—हृथ्यतमं तिमिरघ्नम् । रा. नि.
व. १७ । गुरु उष्णं मधुरं क्षिप्रं खरव ३ वर्षंकरं
हृथ्यं कृमिघ्नं वातघ्नम् । सु. सु. ४६५ । हंसडिम्ब-
गुणाः—“रितः क्षीणेषु कासिषु हृद्रोगेषु जलेषु च ।
मधुराक्षविपाकीनि सद्यो बलकराणि च ॥” च.
सु. २७५ । अपिच—“हंसडिम्बं परं हृथं हृथं
वातकोपनम् । पाके लघुतरं ग्रीतं सञ्जामय विना
शनम् ॥” राज. ३५ । घोटकभेदे । शरीरवायु-
भेदे । मे. । पारदे । वनस्पतिभेदे । रोप्ये । वै.
निच. । अन्तःकरणे । विष्णो । सूर्ये । चिका. ।

हंसकः । पुं. । राजहंसे । श. च. ।

हंसकूटः । पुं. । ककुदि । बूटे । शब्दकल्पः ।

हंसदाहनम् । क्री. । अग्निरिति । अशुक्लकृष्टं ।
श. च. ।

हंसपदम् । क्री. । कर्पे. २ ती. । प. प्र. १५५ ।

हंसप(पा)दो । स्त्री. । हंसपदाकारपद्मलता-
याम् । गाथापयाम् । गोशालिना जटा । मं हंस-
पादो । कं नविलङ्गि । तत्पर्यायाः—मधुखवा
विपदी अलसा कीटमाता विपादिका । गुणा—
“हंसपादो कटूणां स्वादिषभूतविनाशिनो । भ्रान्त्य-
पकारदीपघ्नी विज्ञेया च रसायनो ॥” रा. नि. व.
५ । “हंसपादो गुरुः श्रीता इति रक्तविषज्जगन् ।
विसर्पदाहतीसारलूनाभूताप्ररोहिणो ॥” भा. पू.
१ भ. गु. व. । सु. सु. २८५ । रक्त-लज्जालुकायाम् ।
वै. निच. ।

हंसपाकयन्त्रम् । क्री. । औषधपाकयन्त्र-
विशेषः । यथा—“खपरं सिकतापूर्णं कृत्वा तस्यो-

परि क्षिपेत् । तत्पुनः खपरं तत्र शनैर्न हृदिना
पचेत् । हंसपाकं समाह्वयं यन्त्रम्... ॥” र.
वि. ३५ ।

हंसपाकाग्निः । पुं. । हंसपाकयन्त्रेण पाक-
योग्याग्नी । रस. वि. ३५५ ।

हंसपाद(क)म् । क्री. । हिकुले । इला. ।
सिन्दुरे । वै. निच. ।

हंसपादिका । स्त्री. । हंसपायाम् । रा. नि. व.
५ । र. मा. । मल्लूकपर्णाम् । धूतकूङ्गि, थान-
कूनि । च. सु. ४५५ । र. सा. सं. । रक्तलज्जालुका-
याम् । वै. निच. ।

हंसमाषा । स्त्री. । माषपर्णाम् । गोशाली ।
रा. नि. व. ३ ।

हंसयोषिता । स्त्री. । राजहंसाम् । वै. निच. ।

हंसलोमशम् । स्त्री. । काक्षीसे । शिवाकज ।
रा. नि. व. १३ ।

हंसलोहकम् । क्री. । पित्तले । इ. च. ।

हंसवती । स्त्री. । हंसपयाम् । जटा. ।

हंसवोजम् । क्री. । हंसडिम्बे । रा. नि. व. १८ ।
गुणाः—“हंसवोजं परं हृथं हृथं वातकोपनम् ।
पाके लघुतरं ग्रीतं सञ्जामय-विनाशनम् ॥” राज.
३५ । अपिच—“रितः क्षीणेषु कासिषु हृद्रोगेषु
जलेषु च । मधुराक्षविपाकीनि सद्यो बलकराणि
च ॥” च. सु. २७५ ।

हंसाङ्घ्रिः । स्त्री. । हिकुले । रक्तलज्जालुकायाम् ।
वै. निच. ।

हंसाण्डम् । क्री. । हंसडिम्बे । हंसैत्र डिम्ब ।
गुणाः—अतिवल्क्यम् अतिहृथं वातघ्नं पाके लघु-
तरं सञ्जामय-विनाशनम् । रा. नि. व. १८ । राज. ३५ ।

हंसाभिमुख्यम् । क्री. । रौप्यधात्री । रा. नि.
व. ११ । इ. च. ।

हंसाह्वया । स्त्री. । हंसपायाम् । गोशालिना ।
सु. चि. १८५ । च. द. यन्त्रि. चि. अमृतायतेले ।

हंसिका (सौ) । स्त्री. । हंसपयाम् । श. र. ।
सुद्रपर्णाम् । वै. निच. । वराटकभेदे । कङ्कि ।
रा. नि. व. २३ ।

हंसिरः । पुं. । मृषिकभेदे । मृष्टे “हंसिरेण-
नविदेवः कम्भालोमाच्छङ्खेण ॥” सु. कल्प. ६५५ ।

हंसोदकम् । क्री. । अमृदके । च. सु. १६५ ।
See अमृदकम् ।

हस्तिः । स्त्री. । चपायाम् । जटा. ।

हस्तिका । स्त्री. । भाग्याम् । वामनशर्णि ।

हस्ती । स्त्री. । जिह्वाम् । वै. निच. ।

हटहणम् । क्री. । श्रेवाले । सु. सु. ४५५ ।

हट(ठ)पर्णि (र्णी) । क्री. । स्त्री. । श्रेवाले ।
श. र. । चिका. ।

हट्टविलासिनी । स्त्री. । मखीनामगन्धद्रव्य-
विशेषः । चम. । हरिद्रायां । भा. ।

हठः । पुं. । श्रेवाले, जलकुम्भिकायाम् । पीना ।
सु. चि. ११५ ।

हठालुः । स्त्री. । कुम्भिकायां । पीना । श. च. ।

हठो । स्त्री. । वारिपर्णाम् । पीना । चरणिः ।

हड्डम् । क्री. । अस्थनि । शङ्क । श. र. ।

हड्डजम् । क्री. । मज्जायाम् । श. च. ।

हण्डिका (खी) । स्त्री. । मृत्पात्रविशेषः ।
हण्डि । शब्दकल्पः ।

हण्डिकासुतः । पुं. । उद्रहण्डिकायां । हण्टि
हण्डि । चिका. ।

हतचूर्णकः । पुं. । सीमलतायाम् । अश्विन् ।

हताधिमन्यः । पुं. । सर्वाधिमन्य-रोगभेदे ।
लक्षणं—“उपेक्षणादचि यथाधिमन्यो वातात्मकः
साद्यति प्रसङ्ग । क्वाभिधम्यभिरसाध्य एष हता-
धिमन्यः.....” मा. नि. ।

हलुः । पुं. । व्याधौ । शास्त्रे । उणा. ।

हदनम् । क्री. । विशालाग्रे । शङ्क । व्याक. ।

हनौलः । पुं. । केश्यां । र. मा. ।

हनुः (नू) । स्त्री. । हड्डविलासिनी । हन्निजा ।
अ. टी. भ. । रोगे । अस्त्रे । मृत्वी । जटा. । पुं. ।
मखीनामगन्धद्रव्ये । रा. नि. व. १२१ ।

हनुग्रहः । पुं. । तन्नामवातव्याधौ । निदानादि-
यथा—“जिह्वमर्लेखनाच्छ्वाभक्षणादभिघाततः ।
कुपितो हनुमूलस्थः संसयितानिहो हनुः । करोति
विहतास्थत्वमथवा संवतास्यताम् । हनुग्रहः स तेन
स्यात् कक्षावर्त्येण भाषणम् ॥” मा. नि. । अथस

वातव्याधौ, अथ हनु संगृहीतो निदलो लाल-
सावय। नद५४ अ।

हनुमूलवन्धनास्थि। स्त्री। हन्वस्थिमूलयो-
र्वन्धनभूतयोरस्थौः। च शा.७अ।

हनुमोक्षः। पुं। दन्तगतमुखरीगमेदे। निदानं
यथा—“वातेन तैलेर्भावेस्तु हनुमन्निर्विहृतः।
हनुमोक्ष इति त्रयो व्याधिरदिक्कलचणः॥” सु.नि.
१६अ।

हन्तुः। पुं। हन्त्यो। हवे।

हन्तः। वि। कृतपुरीषोसर्गं। अम।

हन्वस्थि। स्त्री। हनुदेशास्थिनि। छात्राटनत्र
हाड। च.शा.७अ।

हनुषा। स्त्री। वणिग्द्रव्यविशेषे। सा च मरीच-
हन्तवद्दीर्घकणवर्णा। हनुषफल इति ख्याता।
हिं हीहवेर। See हनुषा।

हमलः। पुं। ककलासे। कौकुलाम्। वै.निघ.

हयः। पुं। घोडके। अम।

हयकातरा (रिका)। स्त्री। अश्वकातरिका-
वृक्षे। हिं घोडकायूरा। रा.नि.व.५।

हयगन्धम्। स्त्री। काचलवणे। रा.नि.व.६।

हयगन्धा (न्यिका)। स्त्री। अश्वगन्धायाम्।
र.मा.। च.द.व्याधिकारि। वनयमान्यां। वन-
योगान्। रा.नि.व.१।

हयघ्नः। पुं। करवीरवृक्षे। वै.निघ.

हयघ्नी। स्त्री। तेजीव्याम्। तेजदल। वै.
निघ.

हयपुच्छिका (च्छी)। स्त्री। माषपर्णाम्।
माषाणि। अम।

हयप्रियः। पुं। यवे। हे.च.। श्वेतकरवीर।
रा.नि.व.१०। स्त्री (या)। अश्वगन्धायाम्। रा.नि.
व.४। खजूर्याम्। रा.नि.व.११। यवे। वै.निघ.

हयभङ्गा। स्त्री। पिण्डोखजूरिकायाम्। वै.
निघ.

हयमारः (कः)। पुं। करवीरवृक्षे। रा.
नि.व.१०। अम। वै.निघ.२भ.अ.सा.चि.हसि-
सागररसे। अयं व्रणदारणः। सु.मू.३६अ।

हयमारणः। पुं। अश्वत्यवृक्षे। श.च.।

हयवरप्रियः। पुं। कदम्बवृक्षे। वै.निघ.

हयवाहनशङ्करः। पुं। रक्तकाञ्चनवृक्षे।
द्रुक्काक्षनेत्रगोष्ठि। श.च.।

हयवैरिः। पुं। महिवे। वै.निघ.

हयशाला। स्त्री। अश्वशालायाम्।

हया (यो)। स्त्री। अश्वगन्धायाम्। रा.नि.व.
४। घोडक्यां। जटा.। खजूरिकायाम्।

हयागारः। पुं। अश्वशालायाम्। नकुल.१०अ.।

हयानन्दः। पुं। मुद्गे। भृगु। रा.नि.व.१६।

हयायुर्वेदः। पुं। अश्ववेद्यकशास्त्रे। तच्च
शालिहीच-नकुल-जयदत्त-भोजादिकृतम्।

हयारिः। पुं। करवीर। र.मा.।

हयाशना। स्त्री। शल्लकौष्ठे। श.च.।

हयाहता (ह्वा)। स्त्री। अश्वगन्धायाम्। वै.
निघ.

हये २ः। पुं। यवे। रा.नि.व.१६।

हय्यङ्गवीनम्। स्त्री। सथोजातवृक्षे। वै.निघ.

हरः। पुं। गर्दभे। शब्दकल्पः।

हरजः। पुं। पारदे। भेष.ध्व.भ.। “हरज
भुजगलोहम्।”

हरणम्। स्त्री। शुक्ले। खर्णे। वराटके। उष्ण-
जले। शब्दकल्पः। भुजि.मे.।

हरतजः। स्त्री। पारदे। रा.नि.व.१२।

हरप्रियः। पुं। धुल्लूरकवृक्षे। वै.निघ.२भ.
चयचि. नवरत्नराजसृगाङ्गे।

हरवल्गुभः। पुं। शुक्लधूसुरे। श्वेत धूत्रा।
वै.निघ.

हरहरा। स्त्री। हारहरायाम्। छुडुछुडे।
द्राक्षायां। शब्दकल्पः।

हराक्षम्। स्त्री। रुद्राक्षे। रा.नि.व.११।

हरिः। पुं। विष्णौ। भेके। अम.। शुक्लपक्षिणि।
टिशा प्रांथी। सिंहे। रा.नि.व.१८अ.। मर्कटे।

अश्वे। विका.। वंगे। मुद्गे। भृगु। वै.निघ.
सर्पे। हंसि। मयूरे। कौकिलि। श.र.। वि।

हरिदण्डे। हे.च.।

हरिकान्तः। पुं। घोडके। विका.। स्त्री
(ला)। विष्णुकान्तायाम्। काल अपराजिता।
रा.नि.व.५।

हरिगन्धः। पुं। कुङ्कुमागुदचन्दने। वै.निघ.

हरिग्रहः। पुं। अश्वस्य ग्रहविशेषे। लक्षणे
—“कम्पने पूर्वकायस्तु निश्चलो यस्य पश्चिमः।
पश्चात्ततो सकम्पय क्षियते हरिर्गोहितः॥” ज.
द.५०अ.।

हरिचन्दनम्। स्त्री, पुं। कीदृशदेशप्रसिद्धे
सप्तविधचन्दनान्यतमे चन्दनविशेषे। माद्रचन्दन।
तत्पर्यायाः—सुरादे इन्द्रचन्दनं दिव्यं दिविजं
महागन्धं चन्दनजं लोहितजं। गुणाः—तिक्तं हिमं
पित्ताटोपशमघ्नं रक्तचन्दनवृक्षमालिहरश्च। रा.
नि.व.१२। स्त्री। कुङ्कुमे। मे.। रक्तचन्दने। रा.नि.
व.१२। पञ्चकेशरे। हला.।

हरिजीवकः। पुं। रक्तकवृक्षे। छात्राटन
गोष्ठि। वै.निघ.

हरिणः। पुं। मृगे, ताम्रवर्णमृगे। तांशहरिण।
तत्पर्यायाः—मृगः कुरङ्गः वातायुः जिनयोनिः
अजिनयोनिः सङ्कोकः सारङ्गः चलनः पृषतः पृषत्
भोरुहदयः मरुः चाकलोवनः कुरङ्गमः अयः
अथः रिश्यः रिथ्यः शारङ्गः एणः एणकः कव्य-
घातनः कणसारः सुलोचनः। तस्य पञ्चमदा यथा
—“अथः खड्गो रुद्रश्चैव पृषतश्च मृगसथा।
हरिणसामवर्णः स्यादेनः कणः प्रकीर्तितः॥”
कुरङ्ग ईषतामः स्यादेनतुल्याकृतिसंहान्। अथो
नीलाङ्गकी लोके सरोर इति कीर्तितः। पृषतश्चन्द्र-
बिन्दुः स्याद्वरिणात् किञ्चिदल्पकः॥ न्युज्यङ्ग-
विषाणोऽथ शम्भो गव्यो मृगान्। राजीवस्तु मृगो
त्रयो राजिभिः परितो वसः॥ यो मृगः शङ्कहीनः
स्यात् स मुष्णीति निगद्यते॥ प.सु.। “हरिणसाम
वर्णः॥” सु.मू.४६अ.। गुणाः—“मधुरो मधुरः
पाके दोषघ्नोऽनलदीपनः। शीतलो बह्विष्णुचः
सुगन्धिहरिणो लघुः॥” कणस्य गुणाः—“एणः
कषायो मधुरः पित्तासृक्फणानाशनः॥” राज.३प.।
“एणस्य मांसं लघुशीतवर्णं विदोषहृत् षडसदृश
रुचं। कुरङ्गमांसं मधुरश्च यद्वत् कफापहं पित्तहृत्
मरुद्रुत्॥” रा.नि.व.१७।

हरिणाक्षी। स्त्री। हृदयिलासिनीनामगन्धद्रव्ये।
नयी। श.च.।

हरिणाक्षी। स्त्री। हृदयिलासिनीनामगन्धद्रव्ये।
नयी। श.च.।

हरिणी। स्त्री। मृगां। अम.। मच्छिन्नायां।
रा.नि.व.६। खर्णरूपिकायाम्। श्वर्णशृङ्गे। रा.

नि.व.१०। विजयायाम्। शिकि। श्वेतशृङ्गा-
याम्। श्वेत शृङ्गे। वै.निघ.

हरितम्। स्त्री। स्थानियके। शौण्डिगाना। रा.
नि.व.१२। कालिङ्गे। उन्नमूले। वै.निघ.

हरितः। पुं। मयानकवृक्षे। रा.नि.व.८। हवे।
प.सु.। नीलद्रव्यायाम्। वै.निघ.। मिहे। शब्द-
कल्पः। सविषमल्लुके। विषशृङ्गायां। सु.।

हरितकम्। स्त्री। शके। आद्रकादी। अम.।
“अथ च मांसहरितकयुक्तशकफलमल्लुके॥” च.
सू.८अ.।

हरितच्छदः। पुं। श्वेतशिथी। श्वेत मज्जिना।
मद.व.७।

हरितनेत्रः। पुं। उल्लुके। पौंटा। विका.।

हरितपक्षिका। स्त्री। पाच्यो। गङ्गापत्रा।
शृङ्गशोकविशेष, कर्पूरशोक। रा.नि.व.१०।

हरितयवः। पुं। निःशुकयवे। वै.निघ.

हरितलता। स्त्री। पाषोलायां। वै.निघ.

हरितशाकः। पुं। शिष्टशुष्के। मज्जिनात्र
शोक। रा.नि.व.७।

हरितचेष्टा। स्त्री। गङ्गापत्रां शृङ्गशोक-
विशेष। रा.नि.व.१०।

हरिता। स्त्री। द्रव्यायां। मे.। जलव्याम्।
जलीशे। रा.नि.व.४। हरिद्रायाम्। रा.नि.
व.६। अपिलद्राक्षायां। नीलद्रव्यायां। रा.नि.व.
८। पाच्याम्। कर्पूरशोक। रा.नि.व.१०।
ब्राह्मीचुपे। विष्णुशोक। वै.निघ.

हरिताल(क)म्। स्त्री। पोतवर्ध-खनिजोप-
विषभेदे। श्रुतिताज। तत्पर्यायाः—विषगन्धि-
पिञ्जरं पिञ्जरकं पिङ्गलं पीतलं अल आलं ताल
कर्कुरं गोदन्तं पीतनं नटभूषणं नटमण्डनं हरिणीजं
सिद्धधातुः खिमहत् वृषपत्रकं वर्णकं पीतं गीरोचं
चिदाङ्गं वेदलं तालकं कनकरङ्गः काञ्चनकं
विडालकं चित्रगन्धं पिङ्गं पिङ्गसारं गीरोल्लिखितं।
प.सु.। तच्च पत्रपिण्डभेदेन द्विविधम्, तयोरायं
श्रेष्ठम्। गुणाः—“तयोरायं गुणैः श्रेष्ठं ततो
हीनगुणं परम्। स्वर्णवर्णं गुरु क्षिण्यं स्वपत्रकाभ-
पत्रवत्। पत्राख्यं तालकं विद्यात् गुणाकां तद्र-
सायनम्॥ विषयं पिण्डसदृशं स्वल्पसं तया

खेदजः । वि । क्रमिकोट-पिपीलिकादी । चम ।
कान्तलोहे । वै. निघ. ।

खेदजलम् । क्री । चम्पे । वास्यजनितजले ।

खेदजशाकम् । क्री । शाकभेदे । तच्च भूमी
मयकाष्ठचायुङ्गं शिलीमुदिकम् । कृता इति
लोके । गोशान्तिशु । गुणाः—श्रीता दोषला
पिच्छला गुरवः कृद्वीसाराज्वरस्यरोगहराश्च ।

“अथ यमस्थलोकाष्टवर्गोन्नतसम्भवाः । नातिदोष-
करास्तैः शेषास्तेभ्यो विगर्हिताः ॥” भा. पू. १
भ. शा. व. । “क्रमिकास्तु पलाशेषु करीष-चित्ति-
रुग्णाः । सर्वाः खेदजाः श्रीताः कषायाः
खदुःश्रीतलाः । गुरवः श्वेतवीसाराज्वरस्येयामया-
पहाः । श्रीताः शुचिस्थलोकाष्टवर्गोन्नतसम्भवाः ।
नातिदोषकरा श्रेयाः शेषास्तेभ्यो विगर्हिताः ॥”
राज. ।

खेदनम् । क्री । खेदे । मे. । खेदनयन्त्रेण रस-
संस्कारविशेषः । भा. ।

खेदनयन्त्रम् । क्री । पारदखेदनयन्त्रे । (मोला-
यज्ञ । तल्लक्षणम्—“साम्बुखालीमुखे वक्षे वक्षे

स्वयं निधाय च । पिधय पच्यते यच्च त्व
दनं सृजम् ॥” भा. ।

खेदनाशः । पुं । दोषो । वै. निघ. ।

खेदनी । स्त्री । सुरानिर्वाणार्थ-पात्रविशेषः ।
भा. । वै. निघ. । लौहपात्रविशेषः । छा. ३३ । भा.

खेदमाता (द्व) । स्त्री । शरीरस्थ-रसधात्री ।
रा. नि. व. २८ ।

खेदवाहिस्रोतः । क्री । चर्मवाहिनायाम् ।
तस्य मूलं मेदः रोमशूपाश्च । च. वि. ५५. च. ।

खेदसावः । पुं । पित्तजरोने । वाम ३६३ ।
निघ. ।

खेदाप्रवर्त्तनम् । क्री । चर्मप्रतिशये । चर्म
निघ. । भा. नि. ।

खेदावरोधः । पुं । चर्मवरोधः । कठराधेर-
वरोधः । “खेदावरोधः सन्नापः.....” भा. नि. ।

खैरणो । स्त्री । वज्रलापविधिः ।

खैरिता । स्त्री । खच्छन्दतायाम् । चम. ।

खोरसः । पुं । खरसे । शिलापिष्टकले । श. च. ।

ह ।

हः । पुं । जले । रत्ने । एकाच. क्री. ।

हंसः । पुं । प्रवजातीयजलचरपक्षिः । हंस ।
मं वल्लकि । तत्पण्यायाः—“अथ तगत् चक्राङ्गः
मानसीकः कलकथः शित्तिच्छदः शित्तिपक्षः अथ-
च्छदः अथपक्षः शित्तिच्छदः शित्तिपक्षः वक्राङ्गः सर-
काकः पुरुदंशकः जालपात् जालपादकः धवलपक्षः
मानसालयः । गुणाः—“हंसः श्रेष्ठकरी बलाति-
रुचिदो हृथी गुरुः श्रीतजः.....” अन्ति. २२५. ।
अथ मांसगुणाः—हृथ्यतमं तिमिरहृथ्यं । रा. नि.
व. १७ । गुरु हृथ्यं भुधुरं श्लिष्टं खरवर्गवर्णकरं
हृथ्यं भुधुरं वातघ्नं । सु. सू. ४६५. । हंसडिक्क-
गुणाः—“रतः चीरेषु कासेषु हृद्रोगेषु चतुषु च ।
मधुरास्त्रविपाकीनि सद्यो बलकराणि च ॥” च.
सू. २७५. । अपिच—“हंसडिक्कं परं हृथ्यं हृथ्यं
वातकोपनम् । पाके लघुतरं प्रीतं सर्वामय विना-
शनम् ॥” राज. ३५. । घोटकभेदे । शरीरवायु-
निघ. । अन्तःकरणे विधी । सू. यं । चिका. ।

हंसकः । पुं । राजहंसः । श. च. ।

हंसकूटः । पुं । ककुदः । बू. ठे । शब्दकल्पः ।

हंसदाहनम् । क्री । अशुद्धि । अशुद्धकाष्ठं ।
श. च. ।

हंसपदम् । क्री । कर्पे । २ ती. । प. प्र. १५५. ।

हंसप(पा)दो । स्त्री । हंसपादकारपत्र लता-
याम् । गोधापयाम् । गोशान्तिशु । जटा. । मं हंस-
पादो । कं जविलङ्गि । तत्पण्यायाः—मधुचवा
विपदी अलसा कोटमाता विपादिका । गुणा—
“हंसपादो कटूखा साहिषभूतविनाशिनो । भक्ष्य-
पकारदोषघ्नी विज्ञेया च रसायनी ॥” रा. नि. व.
५. । “हंसपादो गुरुः श्रीता इति रक्तविषप्रणान् ।
विसर्पदाहतीसारलूताभूसाभिरीहिनी ॥” भा. पू.
१५. गु. व. । सु. सू. २५५. । रक्त-लज्जालुकायाम् ।
वै. निघ. ।

हंसपाकयन्त्रम् । क्री । औषधपाकार्ययन्त्र-
विशेषः । यथा—“खपरं सिकतापूर्णं कृत्वा तस्यो-

परिचिपेत् । तत्समं खपरं तत्र अनेन हस्मिना
पचेत् । हंसपाकं समाख्यातं यन्त्रम्... ॥” रा.
वि. ३५. ।

हंसपाकाग्निः । पुं । हंसपाकयन्त्रेण पाक-
योग्याग्नौ । रस. वि. ३५. ।

हंसपाद(क)म् । क्री । हिङ्गुले । इला. ।
सिन्दूर. वै. निघ. ।

हंसपादिका । स्त्री । हंसपायाम् । रा. नि. व.
५. । र. मा. । मण्डूकपर्ण्याम् । शूणकूडि, शीन-
कुनि । च. सू. ४५. । र. सा. सं. । रक्तलज्जालुका-
याम् । वै. निघ. ।

हंसमाषा । स्त्री । माषपर्ण्याम् । भा. शा. १ ।
रा. नि. व. २. ।

हंसयोषिता । स्त्री । राजहंस्याम् । वै. निघ. ।

हंसलोमशम् । स्त्री । काशीसे । शिवाङ्कज ।
रा. नि. व. १२. ।

हंसलोहकम् । क्री । पित्तले । वै. च. ।

हंसवती । स्त्री । हंसपयाम् । जटा. ।

हंसवोजम् । क्री । हंसडिक्के । रा. नि. व. १८. ।
गुणाः—“हंसवोजं परं हृथ्यं हृथ्यं वातकोपनम् ।
पाके लघुतरं प्रीतं सर्वामय-विनाशनम् ॥” राज.
३५. । अपिच—“रतः चीरेषु कासेषु हृद्रोगेषु
चतुषु च । मधुरास्त्रविपाकीनि सद्यो बलकराणि
च ॥” च. सू. २७५. ।

हंसाङ्घ्रिः । स्त्री । हिङ्गुले । रक्तलज्जालुकायाम् ।
वै. निघ. ।

हंसाण्डम् । क्री । हंसडिक्के । हंसैत्र डिक्क ।
गुणाः—अतिवृथ्यम् अतिहृथ्यं वातघ्नं पाके लघु-
तरं सर्वरोगहरश्च । रा. नि. व. १८. । राज. २५. ।

हंसाभिमुख्यम् । क्री । रोप्यधातौ । रा. नि.
व. १२. । वै. च. ।

हंसाह्वया । स्त्री । हंसपायाम् । गोशान्तिशु ।
सु. चि. १८५. । च. द. यन्त्रि. चि. अशुद्धतायतैले ।

हंसिका (सो) । स्त्री । हंसपत्रायाम् । श. र. ।
सुद्रपर्ण्याम् । वै. निघ. । वराटकभेदे । कङ्कि ।
रा. नि. व. २३. ।

हंसिरः । पुं । मृषिकभेदे । तद्वष्टे “हंसिरेण-
मविधेयः जम्बालीमात्रहृथ्यं ॥” सु. कल्प. ६५. ।

हंसोदकम् । क्री. । अंशुदके । च. सू. १६५. ।
See अंशुदकम् ।

हस्त्रिः । स्त्री । चूषायाम् । जटा. ।

हस्त्रिका । स्त्री । भाग्याम् । वाग्ननशो ।

हस्त्री । स्त्री । जिह्व्याम् । वै. निघ. ।

हटलणम् । क्री । शेषाली । सु. सू. ४५५. ।

हट(उ)पर्णि (शी) । क्री, स्त्री । शेषाली ।
श. र. । चिका. ।

हट्टविलासिनी । स्त्री । मल्लीनामगन्धद्रव्य-
विशेषः । चम. । हरिद्राया । भा. ।

हठः । पुं । शेषाली, जलकुम्भिकायाम् । शीना ।
सु. चि. ११५. ।

हठालुः । स्त्री । कुम्भिकाया । शीना । श. च. ।

हठो । स्त्री । वारिपर्ण्याम् । शीना । श. र. चि. ।

हड्डम् । क्री । अस्थनि । शङ्क. । श. र. ।

हड्डजम् । क्री । मज्जायाम् । श. च. ।

हण्डिका (ण्डो) । स्त्री । मृत्पात्रविशेषः ।
शङ्क. । शब्दकल्पः ।

हण्डिकासुतः । पुं । उद्रहण्डिकाया । (हण्डो
शङ्क. । चिका. ।

हतचूर्णकः । पुं । सीमलतायाम् । अशित् ।

हताधिमन्यः । पुं । सर्वान्निगत-रोगभेदे ।
लक्षणं—“उपेक्षणादक्षि यथाधिमन्यो वातात्मकः
सादयति प्रसङ्ग । रुजामिदृशाभिरसाध्य एष हता-
धिमन्यः.....” भा. नि. ।

हलुः । पुं । व्याधौ । शाली । उणा. ।

हदनम् । क्री । विशालाग्निः । शो. । व्या. क. ।

हनौलः । पुं । केतव्या । र. मा. ।

हनुः (नू) । स्त्री । हड्डविलासिन्या । हरिद्रा ।
च. टी. भ. । रोगे । अस्त्रे । मृत्तौ । जटा. । पुं ।
मल्लीनामगन्धद्रव्ये । रा. नि. व. १२. ।

हनुग्रहः । पुं । तन्नामवातव्याधौ । निदानादि-
यथा—“जिह्वर्निर्लेखनाच्छ्वाभक्षणादभिघाततः ।
कुपितो हनुमूलस्थः खसपिलानिलो हनुः । करोति
विह्वलायलमयवा संवतासताम् । हनुग्रहः स तेन
स्यात् कक्षाह्वयभाषणम् ॥” भा. नि. । अथसं

वातव्याधी, अथ हनु संग्रहीतो निदलो लाला-
सावय । ज. ५४ अ ।

हनुमूलवन्धनास्थि । स्त्री । हन्वस्थिमूलयो-
र्वन्धनभूतयोरस्थ्योः । च. ३७ अ ।

हनुमोक्षः । पुं । दन्तगतमुखरीगमेदे । निदानं
यथा—“वातेन तैलेर्भावेस्तु हनुसन्निर्विहंतः ।
हनुमोक्ष इति त्रयो व्याधिरदितलक्षणः ॥” सु. नि.
१६ अ ।

हन्तुः । पुं । हन्ती । इषे ।

हन्तः । वि । कृतपुरीषीसर्गे । अम ।

हन्वस्थि । स्त्री । हनुदेशास्थिनि । छात्रात्मेन
शङ् । च. ३७ अ ।

हनुषा । स्त्री । हनुगुद्वयविशेषे । सा च मरीच-
हन्तवद्दीर्घकृष्णवर्णा । हनुषफल इति ख्याता ।
हिं हीहवेर । See हनुषा ।

हमलः । पुं । ककलासे । कौकुलाम् । वै. निघ. ।

हयः । पुं । घोडके । अम ।

हयकातरा (रिका) । स्त्री । अश्वकातरिका-
हवे । हिं घोडकायरा । रा. नि. व. ५ ।

हयगन्धम् । स्त्री । काचलवणे । रा. नि. व. ६ ।

हयगन्धा (न्धिका) । स्त्री । अश्वगन्धायाम् ।
र. मा. । च. द. ३७ अधिकादि । वनयमायां । वन-
योगेन । रा. नि. व. ६ ।

हयघ्नः । पुं । करवीरहवे । वै. निघ. ।

हयघ्नी । स्त्री । तेजीवत्याम् । तेजवल् । वै.
निघ. ।

हयपुच्छिका (च्छी) । स्त्री । माषपर्णाम् ।
माषाणी । अम ।

हयप्रियः । पुं । यवे । इ. च. । अतकरवीरे ।
रा. नि. व. १० । स्त्री (या) । अश्वगन्धायाम् । रा. नि.
व. ४ । खञ्जूर्याम् । रा. नि. व. ११ । यवे । वै. निघ. ।

हयभङ्गा । स्त्री । पिण्डीखञ्जूरिकायाम् । वै.
निघ. ।

हयमारः (कः) । पुं । करवीरहवे । रा.
नि. व. १० । अम । वै. निघ. २५ अ. सा. चि. छति-
सागरसे । अयं व्रणदारणः । सु. मृ. ३६ अ. ।

हयमारणः । पुं । अश्वव्यहवे । श. च. ।

हयवरप्रियः । पुं । कदम्बहवे । वै. निघ. ।

हयवाहनशङ्करः । पुं । रक्तकाचनहवे ।
द्रुतकाचनर गीष्ट । श. च. ।

हयवैरिः । पुं । मद्भिरे । वै. निघ. ।

हयशाला । स्त्री । अश्वशालायाम् ।

हया (यो) । स्त्री । अश्वगन्धायाम् । रा. नि. व.
४ । घोडकां । जटा । खञ्जूरिकायाम् ।

हयागारः । पुं । अश्वशालायाम् । नकुल. १० अ. ।

हयानन्दः । पुं । सुहृदे । मृग. । रा. नि. व. १६ ।

हयायुर्वेदः । पुं । अश्ववेद्यकशास्त्रे । तच्च
शालि हीच-नकुल-जयदत्त-भोजादिकृतम् ।

हयारिः । पुं । करवीरे । र. मा. ।

हयाशना । स्त्री । शङ्खौहवे । श. च. ।

हयाहता (ह्ता) । स्त्री । अश्वगन्धायाम् । वै.
निघ. ।

हयेष्टः । पुं । यवे । रा. नि. व. १६ ।

हय्यङ्गवीनम् । स्त्री । सथीजातघृते । वै. निघ. ।

हरः । पुं । गर्दमे । शब्दकल्पः ।

हरजः । पुं । पारदे । भेष. ध. भ. । “हरज
भुजगलोहम् ।”

हरणम् । स्त्री । शक्ते । स्वर्णे । वराटके । उण-
जले । शब्दकल्पः । भुजे । मे. ।

हरतेजः । स्त्री । पारदे । रा. नि. व. १२ ।

हरप्रियः । पुं । धुलूरकहवे । वै. निघ. २५ अ.
चयचि. नवरत्नराजसृगाङ्गे ।

हरवल्लभः । पुं । शक्तधसुरे । श्वेत धूतूरा ।
वै. निघ. ।

हरहारा । स्त्री । हारहरायाम् । छड़छड़ ।
द्राक्षायां । शब्दकल्पः ।

हराक्षम् । स्त्री । रुद्राक्षे । रा. नि. व. ११ ।

हरिः । पुं । विष्णो । भेके । अम. । शुकपल्लवि ।
टिप्पणी प्रीथी । सिंहे । रा. नि. व. १८ २३ । मर्कटे ।

अथ । विका. । वंगे । सुहृदे । मृग. । वै. निघ. ।
सर्पे । हसे । मयूरे । कोकिले । श. र. । वि ।

हरिहणे । इ. च. ।

हरिक्रान्तः । पुं । घोडके । विका. । स्त्री
(न्ता) । विष्णुकान्तायाम् । काल अपराजिता ।
रा. नि. व. ५ ।

हरिगन्धः । पुं । कुङ्कुमागन्धचन्दने । वै. निघ. ।

हरियहः । पुं । अश्वस्य यहविशेषे । लक्षणे
—“कम्पने पूर्वकायस्तु निशलो यस्य पश्चिमः ।
पश्चात्तो सकम्पय क्षियते हरिवीहितः ॥” ज.
द. ५० अ. ।

हरिचन्दनम् । स्त्री, पुं । कीडणदेशप्रसिद्धे
सप्तविधचन्दनान्तमे चन्दनविशेषे । मीरचन्दनम् ।
तत्पर्यायाः—सुरादे इन्द्रचन्दनं दिव्यं दिविजं
महागन्धं चन्दनं लोहितजं । गुणाः—तितं हिमं
पित्ताटोपयमघ्नं रक्तचन्दनवक्त्रमानिहृत् । रा.
नि. व. १२ । स्त्री । कुङ्कुमे । मे. । रक्तचन्दने । रा. नि.
व. १२ । दशकेशरे । हला. ।

हरिजीवकः । पुं । रक्तकहवे । छात्रात्
गीष्ट । वै. निघ. ।

हरिणः । पुं । मृगे, ताम्रवर्णमृगे । ताम्रहरिण ।
तत्पर्यायाः—मृगः कुरङ्गः वातायुः जिनयोनिः
अजिनयोनिः सङ्कोकः सारङ्गः चलनः पृषतः पृषत्
भीरुहृदयः मरुः चादलोचनः कुरङ्गमः अयः
अथः रिश्वः रिश्वः शारङ्गः एणः एणकः कल्प-
घातनः कृष्णसारः सुलोचनः । तस्य पञ्चभेदा यथा
—“अथः खड्गो रुधैव पृषतश्च मृगसंज्ञा ।
हरिणसाम्बर्णः स्यादेनः कृष्णः प्रकीर्तितः ॥”

कुरङ्ग ईषतामः स्यादेनतुल्याकृतिर्महान् । अथो
नीलाङ्गको लोके सरोर इति कीर्तितः । पृषतश्चन्द्र-
विन्दुः स्यादहरिणात् किञ्चिदल्पकः ॥ न्युज्येह-
विषाणोऽयं शम्भो गवधी महान् । राजीवस्तु मृगो
त्रयो राजिभिः परितो वतः ॥ यो मृगः शङ्खहीनः
स्यात् स सुष्ठीति निगद्यते ॥” प. म. । “हरिणसाम्ब
उच्यते ।” सु. मृ. ४६ अ. । गुणाः—“मधुरो मधुरः
पाके दोषघ्नोऽनलदीपनः । शीतलो बह्विष्णुचः
सुगन्धिहरिणी लघुः ॥” कृष्णस्य गुणाः—“एणः
कषायो मधुरः पित्तासृक्कफनाशनः ।” राज. ३ प. ।
“एणस्य मांसं लघुशीतवर्णं त्रिदोषघ्नं षडुसदश्च
रुच्यं । कुरङ्गमांसं मधुरश्च यद्वत् कफापहं पित्तहरं
मरुद्रुत् ॥” रा. नि. व. १० ।

हरिणाक्षी । स्त्री । हृदयिलासिनीनामगन्धद्रव्ये ।
मथी । श. च. ।

हरिणी । स्त्री । मृगां । अम. । मच्छिन्नायां ।
रा. नि. व. ६ । स्वर्णरथिकायाम् । श्वर्णरथे । रा.

नि. व. १० । विजयायाम् । मिक्षि । अतयुषिका-
याम् । श्वेत रथे । वै. निघ. ।

हरितम् । स्त्री । खीनेयके । गीठिशाना । रा.
नि. व. १२ । कालिङ्गे । तत्रमृग । वै. निघ. ।

हरितः । पुं । मयानकहवे । रा. नि. व. ८ । वने ।
प. म. । नीलदूर्वायाम् । वै. निघ. । मिडे । शब्द-
कल्पः । सविधमल्लुके । विषयुक्त्या । पु. ।

हरितकम् । स्त्री । शक्ते । चाद्रंकादी । अम. ।
“अथ च मांसहरितकयुक्तशकफलभक्ष्येभ्यः ।” च.
सू. ८ अ. ।

हरितच्छदः । पुं । अतमिषी । श्वेत जम्बिना ।
मद. व. ७ ।

हरितनेत्रः । पुं । उल्लुके । पेंटा । विका. ।

हरितपत्रिका । स्त्री । पात्रां । गङ्गापत्रा ।
शृङ्गशोकाविशेषः, कर्पूरशोका । रा. नि. व. १० ।

हरितयवः । पुं । निःशुकयवे । वै. निघ. ।

हरितलता । स्त्री । पाषाणलतायां । वै. निघ. ।

हरितशाकः । पुं । शिमुशोके । जम्बिना
शोका । रा. नि. व. ७ ।

हरितचेष्टा । स्त्री । गङ्गापत्रां शृङ्गशोका-
विशेषः । रा. नि. व. १० ।

हरिता । स्त्री । दूर्वायां । मे. । जम्ब्याम् ।
जम्बीरा । रा. नि. व. ४ । हरिद्रायाम् । रा. नि.
व. ६ । अपिलद्राक्षायां । नीलदूर्वायां । रा. नि. व.
८ । पात्राम् । कर्पूरशोका । रा. नि. व. १० ।
ग्राह्यीचुपे । विष्णुशोका । वै. निघ. ।

हरिताल(क)म् । स्त्री । पीतवर्ण-खनिजोप-
विषभेदे । इतिताल । तत्पर्यायाः—विश्वगन्धि
पिञ्जरं पिञ्जरकं पिङ्गलं पीतलं अल आलं ताल
कर्कुरं गोदन्तं पीतनं नटभूषणं नटमण्डनं हरिनीजं
सिद्धधातुः खिमहत् वृषपत्रकं वर्णकं पीतं गीरोचं
चिदाङ्गं वेदलं तालकं कनकरश्मः काञ्चनकं
विडालकं चित्रगन्धं पिङ्गं पिङ्गसारं गीरोचखिलं ।
प. म. । तस्य पत्रपिण्डभेदेन द्विविधम्, तयोराद्यं
श्रेष्ठम् । गुणाः—“तयोराद्यं गुणैः श्रेष्ठं ततो
हीनगुणं परम् । स्वर्णवर्णं गुरु त्रिधं सपक्वमाभ-
पतवत् । पत्राख्यं तालकं विद्यात् गुणाकां तद्र-
सायनम् ॥ निष्पन्नं पिण्डसदृशं सत्यसत्वं तया

गुह। औपचारिकं सत्यगुणं तत्पिच्छतालकं ।
हरितालं कटु त्रिगुणं कषायोष्णं हरेद्विषम् । कण्डू-
कुष्ठारोगासकफपित्तकषत्रघ्नम् ॥ भा.पु.१.भ.
धा.व. । तच्छोधनादि यथा—“तालकं पीड्य
बद्धा संचूर्ण्य काजिके विप्रेत् । दीक्षाश्लेषं यामेक
ततः कुष्माण्डजे रसे । तिलतेले पचेदयामं यामश्च
तेफले जले ॥ दीक्षाश्लेषं चतुर्थीमं भस्मीभूतं न
दोषघ्नम् । तथा लाचाराजीविलाः शिशुटङ्गणं
लवणं गुडम् । तालकाह्नं संमिश्रं क्षिद्रमुष्णं
निरोधयेत् । पुटेत् पातालश्लेषं सलं पतति
निययम् ॥” रस.वि.७.प्र. ।

हरितालः (लुकः) । पुं । खनामख्यातवर्चि-
विशेषः । इच्छेता घृष्ट । हिं हरितालः । गुणाः—
“हरितालोऽल्पविट्कः स्यात् कषायोऽविशदोऽलघुः ।
रक्तपित्तप्रमनस्त्रघ्नी वातकोपनः ॥” राज.
१५. । द्रव्याणां । वे.निच. ।

हरितालिका (ली) । स्त्री । द्रव्याणाम् ।
विका. । मे. । खल्लतायाम् । विश. ।

हरितामस (न) । स्त्री । तुल्यके । कुंठे ।
रा.नि.व.११ ।

हरितामः । पुं । अश्वस्य दुष्टयहमेदे । तद-
गृहीते अकस्मात् चक्षुषी रक्ता विन्दुषी भवति ।
यासंभवस्य आश्रिते । क.द.५.७.च. ।

हरित् । स्त्री । हरिद्रायां । रा.नि.व.६ । पुं,
स्त्री । द्रव्ये । मे. । पुं । सुद्धे । भृगु । हि.च. । नि.
श्रीकषणं ।

हरित्कन्दः । स्त्री । कन्दविशेषः । वे.निच. ।

हरित्पण्यम् । स्त्री । मूलके । भृगु । प.सु. ।

हरिद(द्र)भः । पुं । हरिद(द्र)कृशे, मरपक्षुशे ।
श्वेत कृम । तत्पण्यायाः,—खरपक्षः उच्छ्वदः
धुच्छ्वदः श्रीरी रजदभः दीर्घपक्षः पक्षिकः ।
गुणाः—दर्भसङ्गताः । रा.नि.व.८ ।

हरिदश्वः । पुं । सूर्ये । अर्कहवे । आकन
गोष्ठः । अम. ।

हरिदभः । पुं । कुशमेदे । श्वेत कृम । भा. ।
See कुशः ।

हरिद्रकः । पुं । हरिद्राहवे । वे.निच. ।

हरिद्रवः । पुं । नामके मरचूर्णे । विका. ।

हरिद्रा (द्री) । स्त्री । (Curcuma lon-

ga.) खनामख्यातकन्दौषधी । इन्द्र । हिं हरी,
हलदी । मं हलदी । कं अरसिन । तं पशुप ।
दा हलद । गुर्ज हलद्र । तत्पण्यायाः,—निशात्ता
काश्चो पीता वरवर्णिनी यामिनो चण्ड । चपा
तमस्त्रिनो हेमरागिणी गन्धपलाशिका सुवर्णवर्णा
युवतिः युवती मङ्गलप्रदा कावेरी उमा वर्णवती
गौरी निजा पीतबालुका हेमरागा भङ्गवासा
वर्णो पीतिका रजनी निशा मेहघ्नो बहुला
वर्णिनी राविनामिका हरित् रजनी स्वर्णवर्णा
सुवर्णा शिवा दोषरागा हलदी वरा वराङ्गी
अनेष्टा वर्णदात्री पवित्रा हरिता विषघ्नी पिङ्गा
मङ्गल्या मङ्गला लक्ष्मीः भद्रा शिवा शोभना शोभा
सुभगा ह्यया श्यामा जयन्तिका । गुणाः—कफ-
पित्तशूलकण्डूघ्नघ्नपक्षा । राज. । कटुतिक्तौष्णा
कफघ्नातास्रकुष्ठघ्नी मेहकण्डूघ्नघ्नी वर्णकारी च ।
रा.नि.व.६ । अ.द.कफज्व.वि. । हरिद्रा चतुर्धा
हरिद्रा कर्पूरहरिद्रा वनहरिद्रा दारुहरिद्रा चेति ।
विशेषाः पथ्याये मृग्याः । तच्छुद्धिः ववाश्वदे
मृग्या । हरिद्रा क्रियते स्थूला केद्रे या कुष्ठम-
च्छविः ।” मे. ।

हरिद्राङ्गः । पुं । हरितालपक्षिणि । इच्छेता
घृष्ट । अ.च. ।

हरिद्रादिवर्गः । पुं । हरिद्रा-दारुहरिद्रा-
यष्टाङ्ग-कण्डू-कुटशीङ्ग-द्रव्येषु । गुणाः—चामातो-
सारघ्नः दोषपाचकः रुद.कफाश्ववातशूलदोषघ्नश्च ।
भा.सु.१.प्र.च. ।

हरिद्राहयम् । स्त्री । हरिद्रा-दारुहरिद्रयोः ।
पिष्टा एका, पच्यमांसजान्या । अ.व. । वा.सु.
हरिद्रादि । “हरिद्राहययज्याह.... ।”

हरिद्रापञ्चकम् । स्त्री । हरिद्राह-हरिद्रादाह
हरिद्राशटीविच्छेदेषु । वे.निच. ।

हरिद्रापञ्चकपट्टका । स्त्री । दार्याम् । दा.सु-
श्रिज्या । वे.निच. ।

हरिद्राभः । पुं । पीतशालहवे । पेशाणां ।
कर्पूरे । अ.च. । चि. पीतवर्णे ।

हरिद्रामेहः । पुं । पित्तजन्य-प्रमेहमेदे । अम
रीगो मदाहं हरिद्रावर्णे मेहति । सु.नि.६.च. ।

हरिद्रुः । स्त्री । दारुहरिद्रायां । दा.सुश्रिज्या ।
मं हलदिवा । कं विजिह्व । तत्पण्यायाः,—पीत-
काष्ठः पीतकः पीतकद्रुमः पीतदुहः कदम्बकः

सुपुष्पः सुराहः । गुणाः—शीतलः तिक्तः मङ्गल्यः
वातिपित्तघ्नः देहकान्तिकरः बल्यः नानालम्बीय-
नाशकश्च । रा.नि.व.६ । अम. । सा पच्यधा—सैव
कालीयकः प्रोक्तस्तथा कालियकोऽपि च । पीतद्रुश्च
हरिद्रश्च पीतदारु कपीतकं । दा.सु.निशागुणा
किन्तु नेत्रकषांस्वरोगघ्नम् ॥” भा. ।

हरिनामा (न) । पुं । सुद्धे । भृगु । विका. ।

हरिनेत्रम् । स्त्री । श्वेतपक्षे । रा.नि.व.१० ।
पुं । पक्षके । विका. ।

हरिन्मणिः । पुं । मरकतमणौ । पात्रा इति
लौके । रा.नि.व.११ ।

हरिन्मृगः । पुं । हरिहरे । शत्रिभृगु । रा.
नि.व.१६ । See हरिमुद्गः ।

हरिपण्यम् । स्त्री । कणचन्दने । प.सु. । मूलके ।
हि.च. ।

हरिप्रियम् । स्त्री । उशीरनामगन्धद्रव्ये । गं-
देणा । रा.नि.व.१२ । कणचन्दने । कानिश्चो-
काष्ठे । अ.च. । पुं । श्यामाकषायो । आमाशानं ।
प.सु. । कदम्बहवे । र.मा. । पीत-भङ्गराजि ।
पीत भोग्राज । रा.नि.व.४ । See मार्करः ।
विष्णुचन्द्रे । रा.नि.व.७ । करवीरहवे । बन्धुजीव-
हवे । वाङ्मूषी । रा.नि.व.१० । शङ्खे । मीथु ।
रा.नि.व.१६ ।

हरिप्रिया । स्त्री । तुलसीहवे । रा.नि.व.१० ।
खर्जूरीहवे । श्वेत्कूर गोष्ठः । रा.नि.व.११ ।

हरिबालुकम् । स्त्री । एलबालुके । एन-
वाङ्मूक । प.सु. । रा.नि.व.४ ।

हरिभद्रम् । स्त्री । एलबालुके । एनवाङ्मूक ।
अ.च. । See एलबालुकम् ।

हरिभद्रकम् । स्त्री । कुष्ठौषधी । कूष्ठ । वे.
हरिभव्यकम् । निच. ।

हरिमन्यः । पुं । अमिमन्ये । गणित्रि । प.सु. ।
र.सा.सं. । चणके । होला गोष्ठः । रा.नि.व.१६ ।

हरिमन्यकः (जः) । पुं । चणके । अ.टी.
म. । अम. । कणसुद्धे । कान भृगु । हि.च. ।

हरिमुद्गः । पुं । (phaseolus mungo.)
मारदमुद्गविशेषः । शत्रिभृगु, शत्रिभृगु । हिं हरि-
मुद्गः । मं हरियरमुंग । कं हसहसहसर । गुणाः

—कषायः मधुरः पित्त-कफघ्नः रक्तमूल-रोगघ्नः
शीतलः लघुः दीपनश्च । रा.नि.व.१६ ।

हरिमुला । स्त्री । शालपण्याम् । वे.निच. ।

हरियालः । पुं । हरिताल-पक्षिणि । शत्रिभृगु
घृष्ट ।

हरिलोचनः । पुं । कर्कटे । विका. । पक्षके ।
अ.च.कल्य. ।

हरिवल्लभः । पुं । सुतकुन्दहवे । मूककूल कूलन
गोष्ठः । स्त्री (भा) । जवापुष्पहवे । रा.नि.व.१०।११।
तुलसीहवे । रा.नि.व.१० ।

हरिवासः । पुं । पीतभङ्गराजि । पीतभृगु
भोग्राज । रा.नि.व.४ । See मार्करः । अ.च.ल-
हवे । मद.व.५ ।

हरिवासुकम् । स्त्री । एलबालुके ।

हरिवीजम् । स्त्री । हरिताले । मटा. । “हरि-
तालं हरेवीर्यं लक्ष्मीवीर्यं मनःशिला । पारदं शिव-
वीर्यं स्याद् गन्धकं पाञ्चतोरजः ।”

हरिहरः । पुं । रसाधिकार-रसमणिकारे ।

हरीतकी । स्त्री । (Terminalia chebu-
la.) Chebulie myrobalan, खनामख्यात-
फलहवे । हरीतकीगोष्ठः । हिं हर । मं हरिद्रा ।

कं अणिले । तं करकषेष्टु । उत्. हरिद्रा,
करिद्रा । दा. हिं कलरा । ता. कड़के । तत्-
पण्यायाः,—अमश अज्यया पथ्या वयःस्था पूतना
अमृता हेमवती चेतकी श्वेयसी शिवा सुध
कायस्था बल्या रसायनफला जया विजया पाचनी
प्रपथ्या प्रमथा शाका रुद्रप्रिया वनतिक्ता मङ्गलघ्ना
सुधीहवा चेतनकी रोहिणी जीविका जीवन्ती
जीवप्रिया भिषग्वरा भिषक्प्रिया प्राणदा जीव्या
देवी दिव्या । सा गुणाः—हरीतकीफलम् अनु-
लोमनं (अर्थात् मलपाकं कृत्वा बन्धुच भित्ताधी
नयति), तथा रसायनं शोधनश्च । हरीतकी
सममेदा—“विजया रोहिणी चैव पूतना चावता-
भया । जीवन्ती चेतकी चेति पण्यायाः सप्त
जातदः ॥” तासु विजया अलावुवृक्षा सर्वरीय-
हिता च । रोहिणी वृक्षा व्रणरोपणी च । पूतना
अस्थिमती सूक्षा प्रलेपे हिता च । अमृता मांसघ्ना
शोधनी च । अमश पञ्चखानिता चक्षुष्या च ।
जीवन्ती खण्वर्णा सर्वरोगहिता च । चेतकी
चिरेखा चूर्णार्थे प्रशस्ता च । पुनः श्वेतकणमेदिन

क्षेतकौ दिवा, तयोः शुक्ला पङ्क्तुलायता, कृष्णा चैकाङ्गुला। आसु कस्याश्चित् खादेन कस्याश्चिद् गन्धेन कस्याश्चिद्दृशनेन कस्याश्चिद् स्पर्शनेन भेदी-
 ऽनुभूयते। चेतकीतदसूत्रसूत्रस्य यस्य कस्यचित्-
 प्राणिनो विरेचनं भवति। एतस्याश्च चेतक्या
 धारणेन नरो यावच्छति तावदेव तस्य विरेकी
 भवति। एषा दृष्टान्त-सुकुमार-कृशानामौषध-
 हेमियामतीव प्रशसा। आसु च सप्तजातीयहरीत-
 कीषु विजयेषु प्रधाना सुखप्रयोगा सुलभा सर्व-
 रोगेषु शक्ता च। हरीतकां खादितककषायरस-
 सङ्गावेन पित्तहरत्वं, कटु-तिक्त-कषायरससङ्गावेन
 पित्तहरत्वं, कटुतिक्तकषायरससङ्गावेन कफहरत्वं,
 अक्षरससङ्गावेन वातनाशित्वमिति। स्वभावत एव
 प्रभावविदमस्या वातनाशित्वम्। तथास्या मज्जसु
 क्षायुषु हन्ते तेषु अस्थिषु च यथासंख्यं स्यादन्त-
 त्तिककटुत्वं हरसा व्यवस्थिता एव। या हरीतकी
 नवीना क्षिग्धा घना हृत्ता गुरुय, या च जले
 क्षिप्ता निमज्जति, सेव प्रशस्ता गुणदा च। हरी-
 तकीचर्लेयेनाग्निवृद्धिः। पित्तसेवनेन मलशुद्धिः।
 आर्द्रसेवनेन कीष्ठवृद्धता। भोजितसेवनेन च
 चिदीषनाशित्वं भवति। भोजनेन सह हरीतकीसेव-
 नेन बुद्धीन्द्रियेन्येलेन बलं वातपित्तकफनाशः मल-
 मुच्युद्धिः भवति। भोजनीकरं भोज्येनान्नपान-
 क्षतवासादिदोषशान्तिराशु भवत्येव। लवणेन
 भक्षिता कफनाशः, शर्करया पित्तनाशः, घृतेन
 वातशरीरनाशो गुडेन च सर्वरोगनाशो भवति।
 तथा वर्षादिषु षट्सु षट्सु यथाक्रमं सैन्धवशर्करा-
 घण्टोपिपलीमधुगुडैर्मेलणीया। तेष्वलसेव पथ-
 शान्तदुर्लभलक्षणशानाकार-निपीडितपित्तलविमुक्त-
 शोषितगर्भित्वाय न कदापि हरीतकी व्यवहरेयुः।
 भा.पू.१२५। "हरस्य भवने जाता हरिता च
 स्वभावतः। हरयेत् सर्वरोगाश्च तेन प्रीता हरी-
 तकी॥ इति निरुक्तिः। "बीजास्थितिक्ता मधुरा
 तदकाः। लग्नाभगतः सा कटुवर्णवीर्या। मांसा-
 श्लेष्माक्षकषाययुक्ता हरीतकी पचरसा श्रुतेयम्॥"
 रा.नि.व.११। "अजीर्णिनो रुच्यमुक्तः स्त्रीमय-
 विषकर्षिताः। सेवेरन्नाभयासेते चुषादृष्टाहिंताश्च
 ये॥" अ.चि.१२५। बालहरीतक्याम्। अजि-
 हरीतकी। सं. अजी.चि. अग्रिमुख्येण।
 हरीतकीतेलम्। स्त्री। हरीतकीकोष्ठवतेले
 गुणाः—शीतलं कषायं मधुरं कटुं सर्वव्याधिहरं
 चण्डं नागविधलदोषघ्नम्। रा.नि.व.१५।

हरीतकीबीजम्। स्त्री। हरीतक्यस्य नि-
 हरीतकीर औष्णि। गुणाः—चक्षुष्यं गुरु वातघ्नं
 पित्तघ्नम्। वै.नि.च।

हरीन्द्रवैशेषिकः। पुं। वैद्यकग्रन्थभेदे।—स्त्री
 (का)। रेणुकायाम्। रेणुक। अ.सू.२२.अ.शरी-
 विरेचने। निर्गुण्ड्याम्। निर्भिन्ना। कम्पिलके।
 कम्पलाङ्गि। वै.नि.च.इकाचि.नखे।

हरीषा (सा)। स्त्री। मांसव्यञ्जनभेदे। हिं
 आस। तत्पाकविधियंथा—पाकपात्रे तु ब्रह्मति
 मांसखण्डानि निःक्षिपेत्। पानीयं प्रचुरं सर्पिः
 प्रभूतं हिङ्गु-जीरकं॥ हरिद्रामार्दकं शृङ्गोलवण-
 मरिचानि च। तण्डुलांश्चापि गोधूमान् जम्बोराणां
 रसान् बहन्॥ यथा सर्वानि वस्तूनि सपक्वानि
 भवन्ति हि। तथा पचिषु निपुणो बहुमण्डस्थिति-
 यंथा॥ गुणाः—एषा हरीषा बलवत् वातपित्तापहा
 गुरुः। शीतोष्णा शुक्रदा क्षिग्धा सरा सन्धान-
 कारिणी॥"

हरेणुः (का)। पुं। ब्रह्मण्यके। वड़ छोला।
 प.मु.। पपंटके। कृ०गो.वड़। वै.नि.च.१२५.
 कल्याणवृते, लाचादितेले। अ.चि.गु.व्यादि
 मोदके। कलाये। मटर। रा.नि.व.१६। "शत-
 पुष्पा-हरेणुभिः।" अ.द.च.च.चि.।

हरेणुका। स्त्री। रेणुकायाम्। रेणुक। रा.
 नि.व.६। सु.सू.२८.च. पिपल्यादिः। कलायभेदे।
 अग्रहर कलाय। रा.नि.व.१४। सु.सू.४६.च।

हर्म (न)। स्त्री। नृन्मायाम्। श.र.।

हर्मुटः। पुं। कच्छपे। शब्दकल्पः।

हर्म्यः। पुं। विभीतकवृक्षे। वै.नि.च.।

हर्म्यक्षः। पुं। सिङ्गे। रा.नि.व.१६।

हर्षः। पुं। मदनफलवृक्षे। मग्ननाकटोन्नर ग्रीह।
 रा.नि.व.८।

हर्षकोर्तिः। पुं। वैद्यकसारग्रन्थकरि।

हर्षणम्। स्त्री। शुक्रधातो। रा.नि.व.१८।
 पुं। नेवरीगभेदे। श.र.।

हर्ष(र्षि)णी। स्त्री। कपिकच्छाम्। आना-
 दूनी। वै.नि.च.। भङ्गाया। जिह्वा। शब्दकल्पः।

हर्षणीक्रिया। स्त्री। सरापानजन्यहर्षोत्पादक-
 क्रियाम्। "नाविज्जीव्य सती मर्त्त शरीरमवहन्त्य

या क्रियां न्यादात्यं तस्मादित्येते हर्षणी क्रिया॥"
 वा.चि.७.च.।

हर्षयितुः। पुं। पुत्रे। स्त्री। खर्णे। मे.। वि-
 हर्षजनके।

हर्षसम्भवम्।—स्त्री। शुक्रे। वै.नि.च.।

हर्षुलः। पुं। स्ये।

हलच्छदः। पुं। कृष्णश्रियो। कान मज्जिना।
 वै.नि.च.।

हलदो (हो) (का)। स्त्री। हरिद्रायाम्।
 रा.नि.व.६।

हलराक्षम्। स्त्री। चातुल्यचुपे। रा.नि.व.४।

हललोमशम्। स्त्री। कासीसे। शिवाकम्।
 रा.नि.व.१२।

हला। स्त्री। मये। जले। अनेकार्यकोषः।
 लाङ्गलकोष्ठे। विषणाश्रुनिग्रा। भेष.कण्ठ.चि.
 षड्विन्दुतेले।

हलाहलम्। स्त्री, पुं। विषभेदे। प.मु.।
 ब्रह्मसर्पे। आजनाई। त्रिका।

हलिनकः। पुं। केतकवृक्षे। राज.६५।

हलिनो। स्त्री। लाङ्गलिकायाम्। विषणाश्रु-
 निग्रा। प.मु.।

हलिनोप्रियः। पुं। कदम्बवृक्षे। कदम्ब ग्रीह।
 प.मु.।

हलिप्रियः। पुं। कदम्बवृक्षे। अम.।

हलिप्रिया। स्त्री। मदिरायाम्। मद, भाँड़ी।
 रा.नि.व.१४।

हली। स्त्री। कलिकारीचुपे। विषणाश्रुनिग्रा।
 रा.नि.व.४। भेष.कण्ठ.चि.। मयसामान्ये।
 रा.नि.व.१४।

हलीमः। पुं। शाकवृक्षे। मण्डन ग्रीह। श.
 च.। केतकवृक्षे। प.मु.।

हलीमलः। पुं। पाण्डुरीवभेदे। तस्य लक्षणं
 —"यदा तु पाण्डुरीवः स्याद्विह्वलः श्यावपीतकः।
 बलोत्साहश्च यस्तदा मन्दाश्लिष्यते मृदुस्वरः। स्त्रीष्व-
 हलोऽस्य मूत्रं दाहस्थानावर्षिर्धमः। हलीमकं तदा
 तस्य विद्यादमित्युपिमतः॥" रा.नि.।

हल्लकम्। स्त्री। रक्तकटारि। गान्ध.शेलाश्रुन।

अम.। तत्पूर्यायाः,—रक्तसन्ध्याकं रक्तसीगन्धिकं
 रोचना अल्पगन्धं सोमाख्यं रक्तकैरवं।

हविः। पुं। अग्रिमयवृक्षे। अ.श.शु.। रा.नि.व.१५।

हविः (स्)। स्त्री। घृते। रा.नि.व.१५। अम.।
 जले। शब्दकल्पः।

हविमण्डला। स्त्री। रक्त-जलालुकायाम्।
 वै.नि.च.।

हविगन्धा। स्त्री। शमीवृक्षे। रा.नि.व.८।

हविर्मन्यः। पुं। गणिकारिकायाम्। रा.नि.व.८।

हविथम्। स्त्री। घृते। त्रिका।

हवुषा। स्त्री। खनामख्यातफले। इवुष कण।
 हिं होहवर। कं होवर। सं. यरडुह्वे। एतत् फलं
 द्विविधम्। तयोरेकं मत्स्यसदृशं विषमन्धम्, द्वितीयं
 यम् अश्वत्थफलसदृशम् मत्स्यगन्धम्। प्रथमाधः
 पूर्यायाः,—हवुषा हवुषा विज्ञा विज्ञगन्धा विज्ञ-
 न्तिका। द्वितीयायास्तु खल्लफला कच्छुनी धावण-
 नाशिनी द्वीहश्चः विषघ्नी कफघ्नी अपराजिता।
 "पूर्वा तु पञ्चनाक्षी स्यादपरा सप्तधाभिधा।"
 सुभयविधमेव फलं गुणैस्तुल्यं केवलमाकारतो
 भिन्नम्। भा. नि.गुणाः—कटुतिक्तोष्णा गुरुः श्लेष्म-
 वलासनी प्रदरीदरविह्वलस्थूलगुल्माशौघौ च। रा.
 नि.व.४। गुल्मासमुकुले। प्र. नित्यानन्दरसे।

हसन्तिका। स्त्री। वज्रशकटिकायां। वा.चि.
 १५.। मल्लिकापुष्पवृक्षे।

हसन्ती। स्त्री। मल्लिकायाम्। मे.।

हस्तः। पुं। करे। हात। स तु गर्भस्थस्य मास-
 हयेन भवति। तत्पूर्यायाः,—पाणिः समः शब्दः
 पञ्चशाब्दः करः कुलिः भुजादलः। रा.नि.व.१८।

हस्तच्छोडिः (डो)। पुं। खनामख्यातमर्द्धा-
 कन्दशके। करजोड़ा। हिं सं. हाताजोड़ी।

गुणाः—रसवत्स्वकत् वयस्कञ्च। रा.नि.व.७।

हस्तपर्यः। पुं। रत्नेरुण्डे। वै.नि.च.।

हस्तपुच्छम्। स्त्री। करपुच्छे। हातेश
 पौष्टा। त्रिका।

हस्तमानम्। स्त्री। आमय्याका लक्ष्मणं विन्दते
 पाणी। रा.नि.व.१८।

हस्तसन्धिः। स्त्री। मणिकन्धे। वै.नि.च.।

हस्ताङ्गुलिः । पुं । कराङ्गुली । शीतोर
आङ्गु । भूरिपु ।

हस्ताक्षरः । पुं । पक्षीखड्गवे । वै.निघ. ।

हस्ताभरणः । पुं । मण्डलिसर्पे । सु.कल्प.४
अ. । See सर्पः ।

हस्तामलकम् । स्त्री । करस्यामलकीफलं ।
शब्दकल्पः ।

हस्तिः । पुं । कदलीवृक्षः । गजे । अजमोदा-
याम् । का.प्र. ।

हस्तिकन्दः । पुं । कोरुवे प्रसिद्धे खनाम-
ख्यातमहाकन्दशालके । ईशा. वड़. मूला । मं हस्ति-
कन्दः । क मा.भर.कसिधगड्डे । तत्पर्यायाः,—
हस्तिकण्डः खलकन्दः अतिकन्दः वृहत्पत्रः अति-
पत्रः हस्तिकर्णः सुकर्णकः लघ्वीधारिः कुष्ठहन्ता
गिरिवासी गगाययः मज्जकन्दः नागकन्दः । गुणाः
—कटुकश्चः कफघातरोगघ्नः त्वग्दीपकः महाकुष्ठ-
विषविनाशकः । रा.नि.व.७ । "हस्तिकन्दो गुर्वशीघ्री
यस्तद्विषयो मतः ।" अचि.१६५. ।

हस्तिकरञ्जः (कः) । पुं । महाकरञ्जवृक्षः ।
उद्भ्र. करञ्ज । रा.नि.व.८ ।

हस्तिकर्णः (पलाशः) । पुं । गजकर्णाकारेक-
पत्रे पलाशभेदे । भूपलाश इति लोके । हस्तिकर्ण
अनाम । -ते । विश्वसुदपुत्रे । सु.सू.२८५. कफ-
शोधने । तदगुणाः—"हस्तिकर्णः परं हृद्योमेषा-
गुर्वलवर्धनः ।" राज.६५. । एरण्डवृक्षे । मे. ।
रत्नोरुके । वै.निघ.५.जी.चि. विलम्बिकायोने ।
हस्तिकन्दे । ईशा. मूला । रा.नि.व.७ । एतद्वीज-
तैलं मूलकतैलवत् । See विभीतकतैलम् ।

हस्तिकर्णकः । पुं । किशकवृक्षभेदे । हस्ति-
कर्णप्रमाणः । श्व.र. ।

हस्तिकर्णदलः । पुं । हस्तिकर्णपलाशे । हस्ति-
कर्णप्रमाणः । प.म. ।

हस्तिकर्णी । स्त्री । कासालुके । वै.निघ.२.भ. ।
पाण्डु.चि. । वा.व्या.चि.पञ्चमीतिगुण्य लौ ।

हस्तिकण्डः । पुं । सिद्धे । व्याघ्रं । शब्दकल्पः
वाचस्पतीभेदे । भा.नि. ।

हस्तिकारवी । स्त्री । अजमोदायाम् । वन-
यमोनी । रा.नि.व.६ ।

हस्तिकण्ठा । स्त्री । गजपिप्पल्याम् । वै.निघ. ।

हस्तिकोलः । पुं । राजवदरे । वै.निघ. ।

हस्तिकोलः (ली) । पुं, स्त्री । वदरीभेदे ।
ड्या.गो.कुल । जामकोलीति पूर्ववद् । प.म. ।
मद.व.६ ।

हस्तिकोशातकी । स्त्री । महाकोशातक्याम् ।
धूमूल । वै.निघ. ।

हस्तिघोषा । स्त्री । महाकोशातकोनामफल-
शालाविशेषः । धूमूल । हिं.ने.गुणा । मं पारिष-
दीका । कं अरुहीरे । तत्पर्यायाः,—एतौ
महत्-पुष्पा सपोतिका महाकोशातकी । गुणाः
—स्निग्धा मधुरा आभानवातहृत् वृथा कृमिकरी
त्रणरीपथी च । रा.नि.व.७ । रक्तपित्तानिलघ्नी च ।
भा.पू.१.भ.भा.व. ।

हस्तिघोषातकी । स्त्री । हस्तिघोषायाम् ।
र.मा. ।

हस्तिचारिणी । स्त्री । महाकरञ्जे । उद्भ्र-
करञ्ज । रा.नि.व.८ ।

हस्तिदन्त(क)म् । स्त्री । मूलके । मूला ।
रा.नि.व.७ । श.मा. ।

हस्तिदन्तः । पुं । मूलके । मूला । करिदन्ते ।
श.र. ।

हस्तिदन्तफला । स्त्री । एर्वावके । गोमूक ।
रा.नि.व.७ ।

हस्तिदन्ती । स्त्री । महन्द्रवाख्याम् । कृष्ण-
दन्त्याम् । वै.निघ. । वृहत्फलगीडुल्यायाम्, नाग-
दन्त्याम् । वड़.गोमूक । अ.सू.१५. ।

हस्तिनी । स्त्री । महन्द्रवाख्याम् । वड़
त्राथी.नगनी । हस्तिगुच्छीवृक्षे । महाकरञ्जे ।
उद्भ्र. करञ्ज । वै.निघ. । करिण्याम् । शतिनी ।

हस्तिनीवृत्तम् । स्त्री । हस्तिनीवृत्तज-
वृत्ते । शतिनीवृत्तं प्रुधेयं पि । गुणाः—कफपित्त-
विषकृमिघ्नं कषायं लघु विटभि तित्तम् अग्नि-
करञ्ज । रा.नि.व.१५ ।

हस्तिनीदधि । स्त्री । करिणीदुग्धजातदधनि ।
शतिनीवृत्तं प्रुधेयं दे । मं हातिनीदधि । कं
आनेयमीसव । गुणाः—कषायलघुपथं पतिशूलघ्नं

रुचिदं कान्तिदं वृषासरीगर्भं वीर्यवर्धनं बलदध ।
रा.नि.व.१५ ।

हस्तिनीदुग्धम् । स्त्री । हस्तिनीजातचीरे ।
शतिनीवृत्तं प्रुधेयं मं हातिनीचे दुध । कं आनेय-
दालु । गुणाः—मधुरं हृद्यं गुरु कषायं स्निग्धं-
स्थेय्यकरं शीतलं चक्षुष्यं बलवर्धनश्च । रा.नि.व.
१५ ।

हस्तिनीनवनोतम् । स्त्री । हस्तिनीदुग्ध-
भवनवनोते । शतिनीवृत्तं प्रुधेयं मं थनं । गुणाः—
कषायं शीतलं लघु तित्तं विटभि कृमिघ्नं कफ-
पित्तघ्नश्च । रा.नि.व.१५ ।

हस्तिपत्रः । पुं । हस्तिकन्दे । रा.नि.व.७ ।

हस्तिपर्णः । पुं । महाकोशातक्याम् । धूमूल ।
भा.पू.१.भ.भा.व. ।

हस्तिपर्णिका (नी) । स्त्री । राजकोषा-
तक्याम् । रा.नि.व.७ ।

हस्तिपर्णी । स्त्री । मोरटलतायाम् । गडा-
कराङ्ग । प.म. । मूर्त्त्यायाम् । र.मा. । कर्कश्याम् ।
कौरुङ्ग शीघ्र । रा.नि.व.२१ ।

हस्तिपात् (ट) । पुं । पिच्छालो । कोमल-
जोङ्ग कटू । प.म. ।

हस्तिपिप्पली । स्त्री । गजपिप्पल्याम् । गज-
पिप्पुल । प.म. । अविनाशायाम् । रस.र. चाङ्गीरी-
वृत्ते ।

हस्तिपुषा । स्त्री । कदलीवृक्षे । भा. ।

हस्तिमगधा । स्त्री । गजपिप्पल्याम् । वै.निघ. ।

हस्तिमदः । पुं । गजभेदे । दाक्षिणात्ये खनाना
प्रसिद्धे ओषधिविशेषे । गुणाः—स्निग्धस्निक्तः अप-
आरघ्नः केश्यः विषघ्नः कण्डूकुष्ठप्रणदद्विषसर्पघ्नश्च ।
रा.नि.व.६ ।

हस्तिमयूरकः (का) । पुं, स्त्री । अजमोदा-
याम् । मद.व.२ । इन्द्रवारुण्याम् । वै.निघ.२.भ.
ज्व.चि. ।

हस्तिमूत्रम् । स्त्री । करिमुत्रं । गुणाः—
मितीणं लघुपथं वातघ्नं भूतघ्नं कषायं शूलघ्नं
हिक्रा-श्यासघ्नश्च । रा.नि.व.१५ । "गजमूत्रप्रलेपश्च
कण्डूदद्विषसर्पघ्नः ।" अचि.८५. ।

हस्तिमेघः । पुं । वातजन्यप्रमेहे । तप

रोगी मत्तमातङ्गवदनुप्रवृद्धं मेघति । सु.नि.
६५. ।

हस्तिरुचिः । पुं । वेद्यवृक्षमनामयकार ।

हस्तिरोहणकः । पुं । महाकरञ्जे । वड़
करञ्ज । रा.नि.व.८ ।

हस्तिरोधकः । पुं । लोप्रवृक्षे । रा.नि.व.६ ।

हस्तिवारुणी । स्त्री । महाकरञ्जे । वै.निघ. ।

हस्तिविषाणकः (णी) । पुं, स्त्री । कदली-
वृक्षे । रा.नि.व.११.२३ ।

हस्तिगुण्डा (खिङ्का, खड्डी) । स्त्री । खनाम-
ख्यातचुद्रपुपे । शतिनीवृत्तं प्रुधेयं मं कं नेलमात्र,
नलदावरे । तत्पर्यायाः,—हस्तिनी भूवह्नी जलो-
च्छया नागदन्ती नागधुखी गुच्छी धूसरपत्रिका
गुणाः—कटुणा सन्निपातज्वरघ्नी विषनाशिनी च ।
रा.नि.व.५ । सु.चि.२२५. भूयामलक्याम् । र.सा.सं.
इन्द्रवारुणीलतायाम् । त्राथी.नगनी । गजपुष्पा-
याम् । वै.निघ. ।

हस्तिश्यामकः । पुं । वृषधान्यविशेषः । शतिनी
शीघ्रा । गुणाः—श्यामाकवत् । अ.सू.२७५. । धातु-
शोधकः पित्तघ्नः शूलघ्नः वायुघ्नः रुचयः । राजे. ।

हस्ती (घ्न) । पुं । खनामख्याते विषमिक्त-
जातीयकूलचरपशुविशेषः । शती । हिं.हाथी ।
तस्य चतस्रो जातयः ; यथा—"मद्री मन्द्री-वृगी
मिश्रश्चतस्रो गजजातयः ।" इ.च. । रा.नि.व.५.सु.
विविधमाह मद्रमन्द(न्द)वृगभेदेन । तन्मांसगुणाः
—गुरु स्निग्धं वातघ्नं श्लेष्मकरं पुष्टिकरं दुग्धरम
अग्निमान्यकरञ्ज । रा.नि.व.१७.१८ । "स्वाह्म-
लवणलोषां मजः श्लेष्मानिनापहः ।" सु.व.४६५. ।
हस्तिपुष्टारोहणं वातघ्नकं देहदायकं बलाधि-
वृद्धिकारि च । स्त्री । कदल्या । अजमोदायाम् ।
रा.नि.व.२३ ।

हस्त्यायुर्वेदः । पुं । पातकीयगजविकित्वा-
शाले ।

हस्त्यालुकम् । स्त्री । शीर्षालुकभेदे ।

हहलम् । स्त्री । हहालविषे । श.च. ।

हाङ्गरः । पुं । गजे, जलजन्तुविशेषः । श्वि.३ ।
श.च. ।

हाटकम् । स्त्री । सुवर्णे । रा.नि.व.१३ । धूसुर-
फलं । अम. ।

हाटकमाक्षिकम्। स्त्री। खर्षमाक्षिके। वै. निघ.।

हानव्यः। पुं। हनुभवदन्ते। वै. निघ.।

हानुः (लुः)। पुं। दन्ते। त्रिका.।

हापुत्रिका (ची)। स्त्री। Wagtail. खनाम-
ख्यातपक्षिणि। खड्गनिकायां। त्रिका.।

हाफिका। स्त्री। कृन्धायाम्। शङ्खे। हारा.।

हाफुः। पुं। अहिफेने। ओफिम्। प.सु.।

हायनः (कः)। पुं। शालिधान्विशेषे। भा.
पू.१भ.धा.व.। गुणाः—शालिवत्। च.सु.२७अ.।

हारकः। पुं। शाखोटवृक्षे। शांठुङ्गा गौड.
श.च.।

हारहा)हरा। स्त्री। कपिलद्राक्षायां।
रा.नि.व.११। हारा.। भा.म.१भ.प्रलापकज-
चि.। "भारतीहारहरा।"

हारहरः। पुं। मयि। ह.च.।

हारा। स्त्री। गम्भारीवृक्षे। वै. निघ.।

हारिकण्डः। पुं। कीकिले। म.।

हारितः (कः)। पुं। हारीतपक्षिणि। शृङ्खल
शृषु। जटा.।

हारितकम्। स्त्री। शाके। श.र.।

हारिद्रः। पुं। विषभेदे। इन्द्रियावर्ण कण्ठविष-
लक्षण—“हरिद्रातुल्यमूली यो हरिद्रः स उदा-
हतः।” भा.। कदम्बवृक्षे। म.। हरिद्रावृक्षे। (कः)
महिषज्वरे। गजवैद्यकम्।

हारिद्रसन्निपातः। पुं। सन्निपातज्वरभेदे,
श्वेत-संवेदाङ्गमेव हरिद्रावर्णं भवति। लक्षण—
“हारिद्रदेहनाखनेच-कराङ्गि ताप निष्ठोवनादिकसने
रूपलक्षितो यः। हारिद्रकः स कथितः ॥”
वै. निघ.।

हरिद्रुः। पुं। हरिद्रावृक्षे। वै. निघ.। हरिद्रुवृक्षे।

हारी (रु)। पुं। कदम्बवृक्षे। कीकिले।

स्त्री (री)। मुक्तायाम्। श.र.।

हारीतः (कः)। पुं। हरितालपक्षिणि।

शृङ्खल शृषु। व.सु. तिष्ठतिरुपक्षी। तत्पर्यायाः।

—हरितालः हरितालकः हरितालुकः हरितः

शृङ्खलः। तन्मांसगुणाः—खादु उष्णं रुचं ईषहात-

कारं कफपित्तकृच्छरीयकम्। रा.नि.व.१७। “वल्गो

वल्गो रुचिकश्च तथा हारीतकी मतः।” आग्नेय-
श्रिण्ये। तन्नामकतन्त्रकारे।

हार्यम्। स्त्री। रक्ताङ्गने। वै. निघ.।

हार्यः (वृक्षः)। पुं। विभीतकवृक्षे। वटवृक्ष
गौड.। रा.नि.व.११।

हालह(हा)लम्। स्त्री। विषभेदे। इगाल
विष। श.र.।

हाला। स्त्री। कण्टकपाक्षीलतायां। अण्ड-
कड़ा। प.सु.। चि.क्र.क.सीकरी.चि.। वारुणी-
मयी। ताड़ि। मयसामान्ये। रा.नि.व.१४।

हालाहलम्। स्त्री, पुं। हलाहल इति ख्याति
मूलविषे। सु.कल्प.२अ.। तत्पर्यायाः—हला-
हलं हलं हलं हलं हलं हलं। खरुपं यथा—“मीक-
नाभफलो गुच्छालपत्रच्छदसया। चीजसा यस्य
दहन्ति समीपस्थाः दुमादयः। असौ हलाहलो-
ज्जयः किष्किम्यायां हिमालये। दक्षिणधिसटे
देशे कीङ्कणेषु च जायते ॥” भा.पू.१भ.विषय.।
See मूलविषम्।

हालाहलगणा (हली)। स्त्री। मये। म.।
वै. निघ.।

हालाहलधरः। पुं। सपे। श.र.।

हालाहला। स्त्री। चद्रमृषिकायाम्। नेरुटे
हेम्बुर। जटा.।

हालिनी। स्त्री। अन्ननिकायाम्। अङ्गनाहे।
ह.च.।

हाली। स्त्री। ताळादिमये। ताड़ि। रा.नि.
व.१४। मये। अम.।

हालुः। पुं। दन्ते।

हासः। पुं। कङ्कुरे। वर्णश्रुतिकारविशेष।
स्त्री (सा)। जातोपुष्पवृक्षे। निघ.।

हास्यफलः। पुं। विकङ्कतवृक्षे। वंशेष्टी गौड.
रा.नि.व.११।

हाह(हा)लम्। स्त्री। हलाहलविषे। श.च.।

हिंसारः (सीरः)। पुं। आग्ने। त्रिका.।
व्याक.।

हिंसालुकः। पुं। खादुक-कुङ्कुर। कामड़ा-
कुड। हारा.।

हिंसा (ह्रा)। स्त्री। जटामांसाम्। रा.नि.

व.१२। कण्टकायाम्। मेघ.धीनिरी.चि.। आम.
वा.चि.खेदे। शिरायाम्। श.च.। कण्टकपाक्षी-
लतायाम्। ण्डुकाँडनी, केकलकड़ा। प.सु.
च.द.यथि.चि.। सु.चि.१७अ.। च.द. हिकायास-
चि.हिंसावृक्षे। गवेषुकायाम्। गङ्गगङ्गा। श.च.।

हिङ्गा। स्त्री। तन्नामकरोगे। तस्या निदानं—
“विदाहिगुरुविषमिहिकाभिष्यन्दिभोजनेः। शीत-
पानाशनान्नान्न-रजोभूमातपानिलैः। व्यायामकर्म-
भाराध्ववेगघातापतपनैः। हिङ्गा आसय कासश्च
वृष्णं समुपजायते ॥” खरुपं निरुक्तिय—“सुह-
सुंइवायुवदेति सखनी यत्तुहिङ्गान्नायि सुखादिवा-
क्षिपन्। सद्योषवानाश दिनसि यस्मात्तत्तु हिङ्गे-
त्यभिधीयते बुधैः ॥” तद्विदाः संप्राप्तिश्च—“अन्नजाम्
यमलां चूद्रां गम्भीरां महतीं तथा। वायुः कफेनानु-
गतः पञ्च हिङ्गां करोति च ॥” पूर्व्वरूपं यथा—
“कण्ठोरसीर्गुरुलक्ष वदनस्य कषायता। हिङ्गानां
पूर्व्वरूपाणि कुक्षेराटीप एव च ॥” यमलामाह—
चिरैष यमलैर्वैभैः या हिङ्गा संप्रवर्तते। कम्पयन्ती
शिरोशीर्षां यमलां तां विनिर्दिशेत् ॥” अन्नजा-
माह—“पानान्नैरतिशयैः सहसा पीडितोऽ-
निलः। हिङ्गां यात्युङ्गो मूला तां विद्यादन्नजां
भिषक् ॥” गम्भीरा यथा—“नाभिप्रवृत्ता या हिङ्गा
चीरा गम्भीरमादिनी। अनेकोपद्रववती गम्भीरा
नाम सा ख्यता ॥” महती यथा—“मर्माग्रापीडय-
न्तोव सततं या प्रवर्तते। महाहिङ्गेति सा ज्ञेया सर्व-
गात्रप्रकम्पिनी ॥” भा.।

हिङ्गु। स्त्री। (Ferula asafoetida or
Ferula alliacea.) खनामख्यातपण्यद्रव्ये।
शि.। हिं व.सु. हिं.मं. इङ्गु। कं. दे.सु। तें
इंगुर। तत्पर्यायाः—सहस्रवेधि जतु जतुकं
जातुकं वाङ्गिकं वाङ्गी, रमठं रमठधनिः रामठं
जतुजं शलहिट्ट पिण्याकं गृहिणी मधुरा सुधूपनं
केसरं शलहत् उयगन्धं भूतारि जलुनाशनं सुपाङ्क
रक्षोन्नं उयवीथ्यं अगूदगन्धं जरणं भेदनं दीपनं।
गुणाः—हृद्यं कटुं कृमिवातकफघ्नं विषनाशान-
शूलघ्नं चक्षुष्यं गुल्मघ्नम्। रा.नि.व.६। वा.सु.१५अ.
जषकादी। “उष्णकं तुल्यं हिङ्गु ॥” च.सु.२अ.।
तीक्ष्णं कटुरसं शूलजीर्णविषमघ्नं लघु उष्णं पाचनं
क्षिग्धं दीपनं कफघातघ्नम्। राज.। पाचनं
रुच्यं कृमिशूलोदरापहम्। म.द.व.२। “लघूष्णं
पाचनं हिङ्गु दीपनं कफ-वातघ्नम्। कटु

क्षिग्धं सरं तीक्ष्णं शूलजीर्णविषमघ्नम् ॥” सु.
सु.४६अ.।

हिङ्गुनाडिका। स्त्री। नाडीहिङ्गो। शिङ्गु।
रा.नि.व.६।

हिङ्गुनिर्यासः। पुं। निम्बवृक्षे। प.सु.। हिङ्गु-
रसे। शि.। मे.।

हिङ्गुपत्रः। पुं। इङ्गुदोवृक्षे। रा.नि.व.८।

हिङ्गुपत्री (शी)। स्त्री। खनामख्यातवृक्षे।
व.सु.पञ्च.७अ.। तत्पर्यायाः—कारवी पृथुः
पृथुला पृथी पृथिका कवरी कर्वरी लक्ष्मणी
वायिका वास्या वासिका वास्यी पत्री दीर्घिका
तज्जी दारुपत्री हिङ्गुफला बिल्ला। गुणाः—कटुः
तिक्ता तीक्ष्णा उष्णा वातकफघ्नमित्री रुच्या दीपनी
पाचनी च। रा.नि.व.८। अपिच—“हृदक्षिग-
विषमघ्नः शूलघ्नगुणानिलापहा।”

हिङ्गुफला। स्त्री। हिङ्गुपत्रायाम्। वै. निघ.।

हिङ्गु(ङ्गु)लम् (लिः)। स्त्री, पुं। खनाम-
ख्यातपारदभूषिष्ठद्रव्ये। शिङ्गु। तत्पर्यायाः—
हिङ्गुलं हिङ्गुलुः रक्तं मर्कटशीर्षं दरदं दरदः
रसः हंसपादं उरु उन्दः कपिशोर्षकं रसस्थानं
हिङ्गुलिः रक्तपारदं रक्तपारदः वल्बेरं सुरङ्गं सुगदं
रङ्गनं खच्चं चिचार्कं चूर्णपारदं अर्मारकं मणि-
रागं रसोद्भवं रङ्गकं रसगर्भं। अम.। जटा.।
तच्च त्रिविधम्—अर्मार-शुकतुण्डक-हंसपादभेदेन।
तच्च अर्मारः शुकवर्णः शुकतुण्डकः पीतः हंस-
पादो जवाकुसुमसङ्घः, स एव महोत्तमश्च। र.
सा. सं.टी.। मधुरं तिक्तम् उष्णं वातकफघ्नं तिष्ठोष-
हृददीपज्वरघ्नम्। रा.नि.व.११। शृङ्खल गुणाः—
“तिक्तं कषायं कटु हिङ्गुलं स्यात् नेचामयश्च
कफपित्तहारि। हलासकुण्डलज्वरकामलाय। ग्रीवा
मवातो च गरं निहन्ति ॥ ऊर्ध्वपातनयुक्ता तु
उमरुघ्नपञ्चापचितम्। हिङ्गुलं तस्य सूतन्तु शुद्धमेवं
न शोधयेत् ॥” भा.पू.१भ.उ.र.स.व.। शोधनविधिः—
“मेघीदुग्धैश्च दरदं सप्तवारं च भावितम्।
अमरुगैश्च शृङ्गिमायात्वं न संशयः। आद्रक-
खरसैः भाव्यं शुद्धमवति हिङ्गुलम् ॥” सा.कौ.।
तस्याप्यारदवह्निस्वरूपविधिः—हिङ्गुलं निम्बुरसेः
प्रहरं यावत् मह्यंतिता अष.पिठया दत्त्वा सूतव-
द्वै पातयेत्। तेन ऊर्ध्वपिठरीलघ्नं रसं गृही
यात्। भा. मधुमूले। शालु इति लोके। श.च.

हिङ्गुलिका। स्त्री। कण्टकायाम्। श.च.।
हिङ्गुली (इन्)। पुं। हिङ्गुले। स्त्री। वातांकी।
 प.सु.। वृक्ष्याम्। भा.।
हिङ्गुलुः। पुं, स्त्री। हिङ्गुले। अम.। र.सा.सं.।
हिङ्गुलेखरः। पुं। रसोऽयं वातप्रधानज्वरे
 हितः। हिङ्गुले विषं पिपली च समभागं जलेन
 मर्दयित्वा बटी कार्या। हिङ्गुलामिता मधुना
 द्या। र.सा.सं.।
हिङ्गुलोत्थरसः। पुं। हिङ्गुलनिष्काशितपारदे।
 तप्यकरणम्—“यद्यथा हिङ्गुलात् सृतं यादयेत्-
 तन्निगद्यते। जम्बीरनिम्बु नोरंथ मर्दितौ हिङ्गुलो
 दिनम्। ऊर्ध्वपातनयनेष याच्यः स्यान्निर्गलो
 रसः॥” र.सा.सं.।
हिङ्गुशिरा(टि)का। स्त्री। वंशपत्रीदण्डे।
 र.सा.।
हिज्जः (लः)। पुं। (Barringtonia
 acutangula, Syn. Eugenia acutan-
 gula.) खनामख्यातवृक्षे। हिज्जल ग्रीष्म। हिं
 समुद्रफल्, इजर। मं पर्युलु। कं तीरेगणगिले।
 उत्. किञ्चोली। वम्. समुद्रफल, परेल। तत्-
 पर्ण्यायाः—निचुलः इज्जलः पिचुलः नदीकालः
 अम्बुजः धनदः कान्तः जलजः दीर्घपत्रकः नदीजः
 रक्तः कार्मुकः। “जलवेतसवद् वेद्यो हिज्जलोऽयं
 विषापहः॥” गुणाः—कटुः उष्णः पवित्रः भूतघ्नः
 वातरोगघ्नः। पृष्ठस्त्रारदोषघ्नश्च। श.च.। रा.नि.व.
 ८। जलवेतसे। भा.।
हिज्जि(गुडी)रः। पुं। समुद्रफले। प.सु.।
 वातांकी। मे.। दाडिमवृक्षे। वै.निघ.। रुषके।
 उषा.।
हितम्। स्त्री। पथ्ये। रा.नि.व.२०।
हितकः। पुं। शिशो। रा.नि.व.१८।
हितलोहितः। पुं। तुषरयावनाले। जाल
 अनार। रा.नि.व.१६।
हितावली। स्त्री। खनामख्यातवृक्षे। हिं
 हितावली। गुणाः—सारका तिक्ता ग्रीष्मी
 गुणघ्नी उदरकमिकुण्ठघ्नी कण्ठघ्नी च। रा.नि.व.८।
हितावली। स्त्री। हितावलीवृक्षे। वै.निघ.।
हिताहितम्। -स्त्री। प्रयापथ्ये। च.सु.१७।
हितालः। पुं। खनामख्यातवृक्षे, मङ्गलास्त्रे।

हिताल इति दक्षिणदेशे प्रसिद्धः। ईतान् ग्रीष्म।
 तत्पर्ण्यायाः—शरीरोटः स्थिराङ्गिपः हिमहासकः
 हीनालः खूनतालः वृक्षरवः वृक्षदलः स्थिरपत्रः
 विधालेख्यः शिरापत्रः अस्थिराङ्गिपः गर्भसावी
 मीनतालः भीषणः बहुकण्टकः अन्नसारः वृक्ष-
 तालः। तत्फलपर्ण्यायो—उद्देगं किरौटं। गुणाः
 —मधुरास्त्रः कफकरः पित्तदाहघ्नः यमघ्नः तृणा-
 हरः शीतलः वातदोषघ्नश्च। रा.नि.व.८।

हिन्दोलनम्। स्त्री। भेषजेन गर्भपातने।
 सु.नि.८७।

हिमम्। स्त्री। पञ्चकनामसुगन्धकाष्ठे। अण-
 काष्ठे। रा.नि.व.१२। उशीरे। वै.निघ.सुदर्शन-
 चूर्णे। वङ्गे। रा.नि.व.१३। रक्तचन्दने।
 रा.नि.व.१२। नवनीते। श.च.। मौक्तिके। रा.
 नि.व.१३। पुं। चन्दनवृक्षे। कर्पूरे। रा.नि.व.
 २३। तुषारे। हिम। तत्पर्ण्यायाः—नीहारः
 इन्द्राग्निधूमः खवास्यः रजनीजलम्। गुणः—कफ-
 वायुवर्धकः। रा.नि.व.१५। लघु—हिमवल्किखरा-
 दिभ्यः द्रवीभूयाभिवर्धति। यत्तदेव हिमं हेमं जल-
 माहुर्मनोविषयः॥ भा.।

हिम-ऋतुः। पुं। हेमन्तकाले।

हिमकः। पुं। विकटतवृक्षे। रा.नि.व.४। ८।

हिमकरः। पुं। कर्पूरे। रा.नि.व.१२।

हिमकूटः। पुं। शिशिरर्तौ। रा.नि.व.२१।

हिमजा। स्त्री। शय्याम्। शी। मे.। पालङ्-
 शाके। शीतशीतक। प.सु.। चौरिण्याम्।
 शिफरे। रा.नि.व.५।

हिमज्जटिः। पुं। कुञ्जटिकायाम्।
 कोशिकां।

हिमतैलम्। स्त्री। कर्पूरतैले। रा.नि.व.१५।

हिमदुग्धा। स्त्री। चौरिण्याम्। शिफरे।
 रा.नि.व.५।

हिमद्रुमः। पुं। मङ्गानिले। रा.नि.व.८।

हिमपुष्पः। पुं। चारुवधवृक्षे।

हिमपूतिः। वि.। उष्ट्रदुग्धे। भा.म.४७.
 मग.चि.।

हिमबालुकः (का)। पुं, स्त्री। कर्पूरे। रा.
 नि.व.१२। २३। अम.।

हिमयुतः। पुं। मीमंसेनीकर्पूरे। वै.निघ.।

हिमविधिः। पुं। द्रव्यफलं षट्पलजले चितं
 विशीघ्रितं हिम इत्युच्यते। स एव शीतकपायः।
 पाने च तस्य मानं पलद्वयम्। भा.।

हिमशर्करा। स्त्री। यावनालशर्करायां। रा.
 नि.व.१४।

हिमसंहतिः। स्त्री। हिमराशी। वररु। अम.।

हिमहासकः। पुं। हितालवृक्षे। ईतान्
 ग्रीष्म। श.च.।

हिमांशः। पुं। कर्पूरे। रा.नि.व.१२। रौप्ये।
 वै.निघ.। चन्द्रे।

हिमांशुभिष्यम्। स्त्री। रौप्ये। हि.च.।

हिमा। स्त्री। सूक्ष्मलायाम्। रेणुके। भद्र-
 मुलायाम्। रा.नि.व.६। पृक्कायाम्। रा.नि.व.२१।
 अणिकादण्डे। रा.नि.व.८।

हिमागमः। पुं। हेमन्तकाले। रा.नि.व.२१।

हिमाद्रिजा। स्त्री। चौरिण्याम्। शिफरे।
 रा.नि.व.५।

हिमानो। स्त्री। यावनालशर्करायां। हिम-
 संहती। वररु। उष्ट्र.।

हिमान्द्रम्। स्त्री। उत्पले। शुम्भिकूल। रा.
 नि.व.१०।

हिमारातिः। पुं। चित्रकानुपे। चि।
 अर्बुवने। आकम्। अम.।

हिमालयः। पुं। शृङ्खलदिरे। श.च.। स्त्री।
 भूम्यामलक्याम्। रा.नि.व.५।

हिमाली। स्त्री। यावनालीशर्करायां। रा.
 नि.व.१४।

हिमावती (नी)। स्त्री। खनामख्यातीषधौ।
 हिमावतीति भाषा। गुणाः—सरा तिक्ता ग्रीष्म-
 रज्जोदरघ्नी कमिकुण्ठघ्नी कण्ठघ्नी च। रा.नि.
 व.६। चौरिण्या। स्वर्णचौरिण्या। वै.निघ.।

हिमाश्रया। स्त्री। स्वर्णजीवल्याम्। रा.नि.
 व.३। See शर्ङ्गजीवली।

हिमाद्रः (यः)। पुं। कर्पूरे। तिका.।

हिमिका। स्त्री। वर्षापले। हिमसङ्घाते।
 शिशिरविन्दौ। शब्दकल्पः।

हिमोत्तरा। स्त्री। कपिलद्राचायाम्। रा.
 नि.व.११।

हिमोत्था (त्यन्ना)। स्त्री। यावनालीशर्करा
 याम्। रा.नि.व.१४।

हिमोदकम्। स्त्री। हिमजले। वररु। अम.।
 शीतलं जलं। वै.निघ.।

हिमोद्वा (झूता)। स्त्री। चौरिण्याम्।
 शिफरे। रा.नि.व.५। शय्याम्। वै.निघ.।

हिमोपमः। पुं। प्रवाले। वै.निघ.।

हिरणम्। स्त्री। खर्णे। रजते। धूसरे। वरा-
 टके। तिका.।

हिरण्यम्। स्त्री। सुवर्णे। रा.नि.व.१३। र.
 सा.सं.ज्वरबुडानथौ। कपर्दे। तिका.। रेतसि।
 परिमाणेदे। तिका.। पुं। गुग्गुलुमेदे।
 “हिरण्याख्यस्त हिमाभः।”

हिरण्यकोषः। पुं। खर्णे। रौप्ये। हि.च.।

हिरण्यपुष्पी। स्त्री। लाङ्गलिकायां। विष-
 नांशुनिशा। सु.शा.१०७।

हिरण्यरेताः (सु)। पुं। चित्रकवृक्षे। चि।
 ग्रीष्म.। अम.।

हिरण्यचौरा। स्त्री। ब्रह्मसुवर्चलानामोषधौ।
 सु.चि.१०७।

हिरण्यचौरि। स्त्री। खर्णचौर्याम्।

हिलमुचो। स्त्री। हिलमोचिकायां। शिफरे।
 प.सु.।

हिलमोचिः। स्त्री। हिलमोचिकायाम्।
 शिफरे। प.सु.।

हिलमोचिका (ची)। स्त्री। खनामख्याती-
 त्तमशाकविशेषे। शिफरे शीतक। हिं हिरुङ्।
 वम्. हरह्वी। उत्. हिमिचा। तत्पर्ण्यायाः—
 रोषी मत्स्याङ्गी चित्रतर्पणी हिलची मन्वी विषघ्नी
 मत्स्याङ्गी चक्राङ्गी मोचो जलजङ्गी ब्राह्मी शङ्ख-
 धरा भाचारौ। भा.म.४७.मसूरि.चि.। हिम-
 मोचोभवं द्रव्यम्। गुणाः—तिक्ता सरा शोथकुण्ठ-
 कफपित्तघ्नी। ना.पू.१७.शा.व.। चुक्रौ। रा.नि.व.
 ७। चुक्रवाचुके। टैकूदेवतो। रा.नि.व.७.२१।

हिल्लः। पुं। (Turdus ginnus.) शरा-
 नामपक्षिविशेषे। शरीरान् ग्रीष्मी।

हीनकर्णः। पुं। यन्नामककर्णवन्धनाकृतौ। अयच्च
 पथ्यन्तयोहीनकर्णः। सु.सु.१६७।

हीनाङ्गः । वि । विकलाङ्गः । जटा ।
हीनाङ्गो । स्त्री । चुद्रपिपीलिकायां । हे. च. ।
हीनालः । पुं । हिनालवत् । (हेतुनिर्गच्छः ।
 च.टो. ।

हीर(क)म् । स्त्री, पुं । (Diamond.) वज्र ।
 शिखर । तत्पर्यायाः,—वज्रः हीरः दधीचस्थि
 वज्रकं सूचीमुखं वरारकं रत्नमुखं अमेयं दृढाङ्गं
 हीरं विराट्जः राजपट्टः राजावतः । तदगुणाः,—
 स्वादुः कषायः शीतः सारकः बालिकरः चक्षुर्हित-
 करः ; धारणे तु पापालक्ष्मीनाशकश्च । रा.नि.व.
 ११ । स अतिलोहितपीतजम्बुमेदेन चतुर्दिशः—
 यथासंख्यं दिवाः चतुर्दिशः शूद्र इति । तत्र प्रथमो
 रसायने, द्वितीयो व्याधिनशि, तृतीयो धनदाने
 दृष्टदाय्यं, चतुर्थं व्याधौ वयस्यने च प्रयुज्यते ।
 अस्य चाकारमेदेन स्त्रीपुंनपुंसकत्वं लक्ष्यम् । विन्दु-
 रेखाङ्गीनो रक्तः पुमान्, रेखायुक्तः षडसंयुक्तः स्त्री
 च । त्रिकोणो नपुंसकम् । सारितस्य हीरकस्य
 गुणाः,—“पायुः पुष्टिं बलं बोध्यं वर्णं सौख्यं करोति
 च । सेवितं सर्वरोगघ्नं मृतं वज्रं न संशयः । अयुद्धं
 कुरुते वज्रं कुष्ठं पाशं व्यधास्यता । पाण्डुताम्
 पङ्कुरत्वञ्च तस्मात् संशोध्य मारयेत् ॥” हीरक
 कारणम्—“व्याघ्रीकन्दोदरे क्षिप्वा समधा पुटितः
 पविः । इयमूचस्य निर्व्यापात् शूद्रः प्रतिपुटं भवेत् ।
 मण्डूकमुचं तत्तमं हीरकं सेचयेत् सुधीः । समधा
 नियते सत्यं नात्र कार्या विचारणा । भव्यीभावं
 गतं युक्त्या वज्रवत् कुरुते तनुम् ॥” सा.को. । स्त्री ।
 पिपीलिकायाम् । गाभायाम् । रा.नि.व.८ ।

होलम् । स्त्री । शुक्रे ।

होलकम् । स्त्री । गोडोमये । ञ्ङिप्रभम् ।

हुङ् । (हुः) । पुं । मेघः । शृङ् । त्रिका. । रा.नि.
 व.१८ । स्त्री । मेघाम् ।

हुङ्कि । स्त्री । अङ्गीलवत् । अङ्कितगोष्ठः ।
 वै.नि.व. ।

हुङ्कः । पुं । दाल्युपचिन्धि । मे. ।

हुङ्गु । पुं । अष्टविष्टे । हुङ्गुभञ्ज ।
 श.मा. ।

हुण्डः । पुं । व्याघ्रे । गायशूकरे । शब्दकल्पः ।

हुण्डनम् । स्त्री । मलकादीनाम् अन्तःप्रवेशे
 वक्रतायां वा । (धातूनामनेकार्थत्वात्) ।

अथे त्वाहुः शिरोहुण्डं केशभूमिस्तुटनं, ग्रह-
 ललाटे च भङ्गवहेदना । नासाहुण्डं प्राणशक्ति-
 लोपः । दृष्टिहुण्डं दृष्टिव्यदासः । जघुहुण्डं
 हृदयोपरोधः । योवासम्भः । इति जेजुङ् ।

हुतभुक् (ज्) । पुं । अग्नी । चित्रके ।

हुतवहः । पुं । चित्रके । अग्नी ।

हुताशः । पुं । अग्नी । अग्निवेशे । च. । चित्रक-
 वत् । भा.म.भग्नधिकारे । च.द.कुष्ठ.वि. ।

हुताशनः । पुं । चित्रकवत् । सु.चि.२७अ. ।

हुताशनरसः । पुं । अग्निमान्द्ये रसः । गन्धकः
 १ भ. पारदः १ भ. भृष्टटङ्गणं १ भ. शुद्धविषं १ भ.
 मरिचं ८ भ. एकत्र निम्बुरसेन मर्दयित्वा मुकुमाना
 वटो कार्या । अनु. आद्रकरसः । भा. । मेघ. ।

हुताशवेशः । पुं । अग्निवेशे । च.च.द.टो. ।

ह्रवः । पुं । गंगाले । त्रिका. ।

हुलुः । पुं । मेघः ।

हृच्छूलम् । स्त्री । वज्रशूलं । निदा. ।

हतगन्धा । स्त्री । कुसुमसुरो । कौण्डिन्या ।
 वै.नि.व. ।

हृत्कम्पः । पुं । हृदयस्य कम्पः । निदा. ।

हृत्पद्मः । पुं । हृदये ।

हृत्पाषाणः । पुं । मनःशिलायाम् । मेघ.कुष्ठ.वि.
 षड्विन्दुतेले ।

हृत्पाणः । पुं । आसुरी । रा.नि.व.२० ।

हृदयम् । स्त्री । मनसि । त्रिका. । जेतनास्थाने ।
 तत्र शीघ्रतत्कफप्रसादनम् । यदाश्रया हि धमन्यः
 प्राणवहाः तस्य च चेतनास्थानत्वात्तस्मिन् तमसा
 हते प्राणिनः स्वपन्ति । तत्स्वरूपं यथा—“पुण्डरी-
 केण सृष्टं हृदयं स्यादधीमुखं । आयतसद्विकसति
 स्वपतयं निनीलम् ॥” सु.शा.४४. । वचसि । रा.
 नि.व.१८ ।

हृदयचरः । पुं । कफजन्मिभेदे । च.वि.७४. ।

हृदयदोषकः । पुं । दोषदेवकृत-वैद्यकयम् ।

हृदयस्थानम् । स्त्री । वचसि । हे.च. ।

हृदयात्मा (न्) । पुं । कङ्कपचिन्धि । श.च. ।

हृदयादकः । पुं । कफजन्मो । निदा. ।

हृदयोपशरणम् । स्त्री । हृदयोपद्रव्ये । च
 सु.१५४. ।

हृदः । स्त्री । हृदये । वचसि । रा.नि.व.१८ ।
 मनसि । अम. ।

हृदामयः । पुं । हृद्रीमे ।

हृद्गदः । पुं । हृद्रीमे । रा.नि.व.२० ।

हृद्गन्धः (गन्धः) । पुं । विद्रधिरीमे । रा.नि.
 व.२० ।

हृद्वाजी । स्त्री । हितावह्याम् । वै.नि.व.२२.वा.
 व्या.चि.विषमर्भतेले ।

हृदयम् । स्त्री । त्वचि । ञ्ङिप्रभम् । कीरके ।
 कथितं । वै.नि.व. । नि. । मनोरमे ।

हृदयगन्धम् । स्त्री । हृदयकीरके । श.च. । सोव-
 र्भलवत् । वाचलवत् । रा.नि.व.६ । पुं । विल-
 वत् । रा.नि.व.११ । स्त्री (स्या) । मातोपचरत्वे ।
 रा.नि.व.१० । अमनीदायाम् । रा.नि.व.६ ।

हृदयगन्धिः । स्त्री । कणजीरके । कृष्णकीट्रे ।
 र.मा. ।

हृदयवर्णः । पुं । हृदयवर्ते । महाकपायवर्गे ।
 स चतुष्कलं चतुर्थदशकः । यथा—पाषाणातक-
 लिङ्गवत्करमर्द-वृक्षाणां वेदस-कुपलवदरदादिम-
 लतुल्यम् । श.सु.४४. ।

हृदया । स्त्री । सलकीवत् । रा.नि.व.११ । नान-
 वक्ष्याम् । पीन । कीरकवत् । मलकपुष्पे ।
 गेडुडी कून । सुरायां । भूमांशौ । वै.
 नि.व. । उड्डीवत् । मे. ।

हृदुक् । पुं । हृदयरीमे । रुद्रप्रभं त्रोगं ।

हृद्रीगः । रा.नि.व.२० । निदानविद्वत्तौ यथा
 —अलुण्णगुर्वज्र-कषावतिष्ठेः अमाभिवासाध्यक्ष-
 मसङ्गेः । अक्षितसर्वेभ्योविचारैश्च हृदामयः पञ्च-
 विधः प्रदिष्टः । दूषयित्वा रसस्योवा विगुण्य हृदये
 गताः । हृदि बाधां प्रकुर्वन्ति हृद्रीगन्तं प्रपञ्चये ॥”
 मा.नि. ।

हृद्रोगवैरी (वृन्) । पुं । अर्जुनवत् । श.च. ।

हृद्रण्डकः । पुं । आमशये । जठरे । श.च. ।

हृद्रणः । पुं । विद्रधी । रा.नि.व.२० ।

हृत्तन्मी । स्त्री । चतुर्लक्ष्या । वै.नि.व. ।

हृत्तासः । पुं । सपाण्यतममन्त्रवत् उत्तरे । भा.
 हिक्कायाम् । “हिक्का हिक्का च हृत्तासः ।” हे.च. ।

हृषीकम् । स्त्री । कर्मन्दीये । अम. ।

हृष्टः । पुं । काकविशेषः । कथितं ।

हृष्टरोमा (अन) । वि । रोमाक्षितं ।

हेक्का । स्त्री । हिक्कायाम् । हे.च. ।

हेतुः । पुं । उपलब्धिकारणे । यत्तु येन विना न
 स्यात् तत्तस्य हेतुः । तत्पर्यायश्च । निदानं कार-
 हेतुर्निमित्तं निषयनं मूलम् आद्यतनं प्रत्ययश्च ।
 भा. । “हेतुर्नामोपलब्धिकारणं तत्प्रत्ययानुमान-
 तिज्ञोपस्ये हेतुर्भिर्दुपलभ्यते तत्तत्त्वम् ।” च.वि.
 ८४. । स्त्री । मङ्गलप्रदायक्याम् ।

हेतुविपरीतः । वि । कारणविपरीते (ओष-
 धादौ) । यथा—क्षीतज्वरे शुष्कादिकम् । अमादौ
 मांसरसाद्यन्ने । विहारे रात्रिजागरणादौ । मा
 नि. वि.र. ।

हेतुविपर्यस्तार्थकारी । वि । हेतुविपरी-
 तार्थकारिणि (ओषधादौ) । यथा—पित्तजन्यत्र-
 श्मये पित्तजनकोपविष्णिकावन्धनादौ । पित्तशोषे
 दाहजनभोजनादौ । वातजीर्मादौ चासगादौ च ।
 मा.नि. । वि.र. ।

हेतुव्याधिपरीतः । वि । हेतुव्याध्याभ-
 विपरीते (ओषधादौ) । यथा—वातशोषे तन्नाशक-
 दमसृक्षादौ । कफवृद्ध्यां तन्नाशके अन्नादौ । क्षिण-
 तानाशकः रात्रिजागरणादौ च । मा.नि. । वि.र. ।

हेतुव्याधिपिपर्यस्तार्थकारी (वृन्) । वि ।
 हेतुविपरीतार्थकारिणि, व्याधिपरीतार्थकारिणि,
 हेतुव्याध्याभविपरीतार्थकारिणि च ओषधादौ ।
 यथा—अग्निदाहे अग्न्याहिलेपः । मदायये स-
 पानदानम् । मा.नि. । वि.र. ।

हेत्वनारम् । स्त्री । प्रजतहेतो वाच्ये विकार-
 हेतुकथने । च.वि.८४. ।

हेत्वर्थः । पुं । “यदयदुक्तमन्वार्थसाधकं भवति ।
 यथा—सृष्टियच्छोऽङ्गिः प्रक्षिप्यते ।” सु.उ.६५४. ।

हेमम् । स्त्री । सुवर्णं । शब्दकल्पः । पुं । मा-
 नितमात्रे । १ गोष । प.प.६४. ।

हेम (न्) । स्त्री । सुवर्णं । रा.नि.व.१३ । धूसरे ।
 अम. । धूसरीमे । च.द.त्र.शो.चि. । मेघ. । विद्या-
 धररसः । मागपशरे । रा.नि.व.६ । च.सु.३५. ।
 दक्षिण-शा.त्र.वि. ।

हेमकन । स्त्री । मण्डले । हे.च. ।

हेमकासना । स्त्री । मागकेशरुद्रे । वै.नि.व. ।

हेमकान्तिः। स्त्री । दाहहरिद्रायां । दाह-
श्रिता । वै.निघ. ।
हेमकिञ्चलः। पुं, स्त्री । नागकेशरश्च तत्पुष्पे
च । रा.नि.व.६ ।
हेमकटिः। स्त्री । खर्षाकर्षणयोगे । यथा—
“रसदरदताप्यगन्धकमनःशिशुभिः क्रमेण वृद्धाभिः ।
पुष्टतश्च तारे त्रिव्युहं हेमकटिरियम् ॥” रस.
चि.१७.६ ।
हेमकेतकी। स्त्री । खर्षकेतकीवत् । रा.नि.
व.१० । See खर्षकेतकी ।
हेमगन्धिनौ। स्त्री । रणकनामगन्धद्रव्यौ ।
द्रव्यौ । रा.मा. ।
हेमगौरः। पुं । किङ्किरातवत् । रा.नि.व.१० ।
हेमजोवन्ती। स्त्री । पीतजोवत्याम् । खर्ष-
जोवती । रा.नि.व.१ ।
हेमतार(क)म्। स्त्री । तुल्ये । पूँडिग्री । हे.च. ।
हेमदुग्धः (कः)। पुं । उदुम्बरवत् । यज्ज-
डुम्बर । रा.मा. । रा.नि.व.११ । म.द.व.५ ।
हेमदुग्धा। स्त्री । खर्षचीर्याम् । शोणिक्रीरादि,
शोणिकैर्वा । जटा. । वा.सू.१५.अ.वि.३.३. ।
कृष्णोदुम्बरे । वै.निघ.२.भ.वा.व्या.चि.विषयमते ।
हेमदुग्धी (नः)। पुं । यज्जडुम्बरवत् । श.र. ।
स्त्री । खर्षचीर्याम् । शोणिकैर्वा । रा.नि.व.५ ।
हेमधान्यकः। पुं । तिलवत् । प.सु. ।
हेमनिधिः। पुं । पारदे । वै.निघ. ।
हेमन्तः। पुं । शीतकाले । अग्रहायण-पौषयोः ।
श.र. । तत्पर्यायाः—उषासहः शरदन्तः हिमा-
गमः हेमन्तं हेमनः हेमन्तं हेमलः । तद्गुणाः—
“हेमन्तः शीतलः क्षिप्रः स्वादुर्जठरवज्रकृत् ॥”
हेमन्तनाथः। पुं । कपिलवत् । श.च. ।
हेमपत्रम्। स्त्री । धूसूरपत्रे । वै.निघ.२.भ.दाह-
चि.प्रलेपे । नागकेशरपुष्पे । च.द.दाह.चि. । “हेम-
पत्र कुट्टवट” पञ्चकाष्ठे । वै.निघ. । खर्षपत्रे ।
हेमपत्रिका (त्रौ)। स्त्री । खर्षपत्रिकायाम् ।
शोणान्त्रौ ।
हेमपत्रकम्। स्त्री । पञ्चकाष्ठं । वै.निघ. ।
हेमपादौ। स्त्री । हंसपादौजतायाम् । रक्त-
कल्पासु कामाय । रा.नि.व.५ ।

हेमपुष्पम्। स्त्री । अशोकपुष्पे । जवापुष्पे ।
मे. । खर्षचम्पके । वै.निघ. । आहुष्यचपे । रा.नि.
व.४ । रा.मा. । नागकेशरपुष्पे । च.द.वा.व्या.चि.
एलादितेले ।
हेमपुष्पः। पुं । चम्पकवत् । श.च. । प.सु. ।
अशोकवत् । रा.नि.व.१० । उदुम्बरवत् । यज्ज-
डुम्बर ग्रीष्म । प.सु. । महारग्वधवत् । यज्ज
शोणान्त्रौ । रा.नि.व.२ । पीतजवावत् । वै.निघ. ।
हेमपुष्पकः। पुं । चम्पकवत् । अम. । चम्पक-
रीधवत् । रा.नि.व.६ । नागकेशरवत् । वै.निघ. ।
हेमपुष्पिका (ष्यौ)। स्त्री । खर्षयुष्पिका
याम् । वै.निघ. । (ष्यौ) मञ्जिष्ठायां । विस्व्यां ।
तेजोकोष्ठा । दुरालभायाम् । खर्षयुष्पिकायाम् ।
खर्षजोवत्याम् । खर्षजोवत् । शोणान्त्रौ । वै.
निघ. । सुषल्यां । ताम्रग्री । रा.नि.व.७ । इन्द्र-
वाहण्याम् । शोणान्त्रौ । रा.नि.व.१ ।
हेमफला। स्त्री । इन्द्रवाहण्यां । शोणान्त्रौ ।
सुवर्णकदल्याम् । टांशिकानां । रा.नि.व.११ ।
खर्षल्याम् । शोणान्त्रौ । रा.नि.व.४ ।
हेमवलम्। स्त्री । मौक्तिके । शूला । रा.नि.
व.११ ।
हेमवोजम्। स्त्री । धूरवेजे । वै.निघ.२.भ.
अ.सा.चि.मानन्दरसे ।
हेममांसी। स्त्री । जटामांसाम् ।
हेममाचिकम्। स्त्री । खर्षमाचिके । वै.निघ. ।
हेममित्रम्। स्त्री । स्फटिकारिकायाम् । फट्टे-
किरि । प.सु. ।
हेमयुष्पिका। स्त्री । खर्षयुष्पिकायां । खर्ष-
यूहे । रा.नि.व.१० ।
हेमरागिणी। स्त्री । हरिद्रायां । त्रिका. ।
हेमलः। पुं । मधुनिषावे । भूकृष्टिम् । प.
सु. । ककलासे । मे. ।
हेमलता। स्त्री । खर्षजोवत्यां । रा.नि.व.१ ।
सोमलतायां । ब्राह्मीशकै । वै.निघ. ।
हेमवती। स्त्री । खर्षजोवत्यां । रा.नि.व.१ ।
वचायाम् । खर्षचीर्याम् । रा.नि.व.११ ।
हेमवर्णवती। स्त्री । दाहहरिद्रायां । च.
निघ. ।

हेमवल्ली। स्त्री । खर्षजोवत्यां । रा.नि.व.१ ।
हेमशिखा। स्त्री । खर्षचीर्याम् । शोणान-
कैर्वा । प.सु. ।
हेमशोधनी। स्त्री । स्फटिकारिकायाम् ।
फट्टेकिरि । वै.निघ. ।
हेमसारम्। स्त्री । तुल्ये । पूँडिग्री । रा.
सा.स.ज्वरकुञ्जरपारोन्द्रसे । खर्षमाचिके । प्र.
कस्तूरीभरवरसे ।
हेमचीरो। स्त्री । खर्षचीर्यां । शोणान्त्रौ,
शोणान्त्रौ । रा.नि.व.५ । सुचि.२.अ. ।
हेमा। स्त्री । मञ्जिष्ठायां । खर्षजोवत्याम् ।
वै.निघ. ।
हेमाख्यम्। स्त्री । खर्षगैरिके । वै.निघ. ।
हेमाङ्गः। पुं । चम्पकवत् । श.र. । सुचि.२.अ.
अ. सिंह. मे. ।
हेमाङ्गा (ङ्गौ)। स्त्री । खर्षचीर्यां । शोणान-
कैर्वा । वै.निघ. ।
हेमाद्रिजरा। स्त्री । खर्षचीर्याम् ।
शोणान्त्रौ । रा.मा. ।
हेमाद्रिजा। स्त्री । खर्षचीर्याम् । प.सु. ।
हेमाभम्। स्त्री । यशदे । मृत्वा । नागकेशरे ।
नागेश्वर । वै.निघ. ।
हेमाङ्गः। पुं । वनचम्पके, चम्पकवत् । रा.नि.
व.१० । धूसुरे । भामहानारायणतेले ।
हेमाङ्गा। स्त्री । खर्षजोवत्याम् । रा.नि.व.१ ।
खर्षचीर्याम् । शोणान्त्रौ । अस्या मूलं चोक्
इति लोके । भामहानारायणतेले । खर्षचम्पके । वै.
निघ. ।
हेरम्। स्त्री । हरिद्रायां ।
हेरः। स्त्री । महाप्रताव्याम् ।
हेरम्बः। पुं । महिषे । मे. ।
हेलघी। स्त्री । हिलमोचिकायाम् । शिक्के
शोण । श.च. ।
हेषी (इन्)। पुं । अश्वे । त्रिका. ।
हेसनौया। स्त्री । नागवल्लीभेदे । रा.नि.व.१२ ।
See नागवल्ली ।
हेमम्। स्त्री । हिमयुष्पिकायाम् । वर्षादके । रा.

नि.व.१४ । करकोडव-जले । “हिमवल्किखरादिभ्यो
द्रवोभूयाति वर्षति । यत्तदेव हिमं हेमं जलमाहु-
र्मनीषिणः ॥”
हेमः (कः)। पुं । भूनिखे । छिन्ना । रा.
नि.व.२ ।
हेमकान्ता। स्त्री । दाह्यां । दाहश्रिता ।
वै.निघ. ।
हेमनम्। स्त्री, पुं । शीतर्षा । श.र. ।
हेमनः। पुं । हेमन्तकालप्रतिपद्यन्तेषु । ऐश्व-
र्यिके वृष्टे धाने । गुणाः—“हेमनास्तु हिमा
वृथा मधुरा बद्धवर्चसः ।” राज.१.प. । मार्गशीर्ष-
मासि । रा.नि.व.२१ । पौषे मासि । वै.निघ. ।
हेमन्तवीजम्। स्त्री । रक्तान्नादिवीजे । वै.
हेमान्नवीजम्। निघ.अर्ष.चितिलादिषु ।
हेमन्तिकः। पुं, स्त्री । हेमन्तकालिकशालि-
धान्ये । आग्नि धाने । अकण्डितशला हेमन्तिकाः ।
कण्डिताः कण्डितहेमन्तिका इति च केषित् ।
हेमपुष्पो। स्त्री । सुषल्याम् । ताम्रग्री । वै.
निघ. ।
हेमलः। पुं, स्त्री । हेमन्तकाले । केषित् ।
हेमवतः। पुं । विषभेदे । हे.च. । सुतायाम् ।
वै.निघ. ।
हेमवती। स्त्री । हरीतक्याम् । प.सु. । भा. ।
रा.नि.व.११ । वै.निघ.अजी.चि. । खर्षचीर्याम् ।
शोणान्त्रौ, श्रीरिणी । रा.नि.व.५ । रणके ।
द्रव्यौ । रा.नि.व.६ । कपिलद्रावायाम् । रा.नि.
व.११ । हरिद्रायां । वै.निघ. । अतस्याम् ।
शशिना । रा.नि.व.१६ । अतवचायाम् । अथ
वट । रा.नि.व.६ । वा.सू.१५.अ. । सुतादिः ।
“कुष्ठं हेमवती च ।” भा.म.१.भ.ज्व.चि. । दाह-
हेमवतीकुष्ठं । च.द.कर्म.चि. । सु.सू.१.५.अ. ।
च.सू.४.अ. । पीतदुग्धमेकुष्ठं । इन्द्राणां-मनसां
ग्रीष्म । वचायां । प.सु. । वै.निघ.२.भ.वा.व्या.चि.
दाहपट्टकलेपे । च.सू.१.५.अ. ।
हेमा (मौ)। स्त्री । खर्षकेतक्याम् । रा.नि.व.
१० । पीतयुष्पिकायाम् । चीरिण्यां । श्रीरिणी ।
रा.नि.व.१ । वटपत्रायाम् ।

क्षतजम् । क्ली । रुधिरं । रा.नि.व.१८ । कुक्षुमे । भा.म.४.भ.कर्णरी.वि.भञ्जने । “क्षतजमथर्गिवा ।” पूये । श.च. ।

क्षतजटण्या । स्त्री । अभिधातजन्यजटण्यायाम् । सनिदानसम्प्राप्तिमाह—“भययमाभ्यां बलसञ्च-
यादा ऊर्ध्वं पितं पितृविवर्धनेषु । पितं सवातं कुपितं
नराणां तालुप्रपन्नं जनधेतिपासां । क्षतस्य रुक्
शोणितनिर्गमाभ्यां जटया चतुर्थी चवजा मता तु ॥”
मा.नि. ।

क्षतविध्वंसी (इन्) । पुं । वृद्धदारकलतायाम् । श.च. ।

क्षतव्रणः । पुं । चावातजन्यव्रणे । भा. ।

क्षतशुक्रः । नेचरीगमेदे । निदा. ।

क्षतहरम् । क्ली । अगुरुणि । श.च. । स्त्री ।
सावायाम् । वै.निच. ।

क्षतक्षमः । पुं । रक्तखदिरं । वै.निच. ।

क्षतक्षीणः । पुं । उरःक्षतरीगे । निदानादि—
“धनुषायस्यतोऽत्यर्थं भारसुदृढती गुरुम् । युध्य-
माभस्य बलिभिः पतनी विषमोक्षतः..... । विचते
वक्षसि व्याधिर्वलवान् समुदीर्यते । स्त्रीषु चाति-
प्रसक्तस्य रुक्षाव्ययमिताशिनः । उरो विरुज्यतेऽत्यर्थं
भियतेऽथ विभज्यते । प्रपौष्यते ततः पात्रं शुष्य-
त्यङ्गं प्रवेपते । क्रमादौर्ध्वं बलं वर्धते रुचिरशिशु
क्षीयते । ज्वरो व्यथा ममोदैर्ध्वं विद्मदशिवधा-
वपि । दुष्टः श्वाभः सुदुर्गन्धः पीतो विषयितो बहः ।
कासमानस्य चाभीष्णं कफः सासकं प्रवर्तते । सक्षतः
क्षीयतेऽत्यर्थं तथा शुक्रौजसोः क्षयात् ॥” मा.नि. ।

क्षतक्षीरी । स्त्री । तल्ले । जूना । पुं (इन्) ।
अर्कवृक्षे । वै.निच. ।

क्षतोदरः । पुं । परिखाव्युदरे । See परि-
खाव्युदरम् ।

क्षत्रम् । क्ली । तगरपुष्प । उग्रवर्णाश्रुका । रा.
नि.व.१० । शरीरे । उष्णा । पुं । चक्षिषवर्णे ।

क्षत्रपादपः (वृक्षः) । पुं । क्षीरिणीवृक्षे ।
श्विनी ग्रीष्म । वै.निच. । सुवृज्जन्दवृक्षे । शूद्रक-
मृगेश्वर ग्रीष्म । रा.नि.व.१० ।

क्षत्रिणी । स्त्री । मन्त्रिण्यायाम् । रा.नि.व.६ ।

क्षत्रियः । पुं । कडपक्षिणि । श.मा. । क्षीरिणी-
वृक्षे । वै.निच. । वृक्षणी वाङ्मात-जातिभेदे ।

क्षत्रियवरा । स्त्री । अलावृभेदे । मिष्टिनाडे ।
वै.निच. ।

क्षपणम् । क्ली । क्षपकरणे । दीनहरणे । च.स.
१८५. ।

क्षपा । स्त्री । हरिद्रायाम् । रा.नि.व.६ । दाह-
हरिद्रायाम् । वै.निच. । रात्रौ ।

क्षपाकरः } पुं । कर्पूरे । च.म. ।
क्षपापतिः }

क्षमा । स्त्री । खदिरवृक्षे । रा.नि.व.८ ।

क्षमादंशः । पुं । शोभाजनवृक्षे । रा.नि.व.७ ।

क्षयः । पुं । राजयक्षणि । रा.नि.व.२० । क्षीयते
अनेनेति क्षयः । निदा. । “क्रियाचयकरत्वात् तु
क्षय इत्युच्यते बुधैः” भा. । व्याधिविशेषः । स
चाष्टादशो यथा—वातादेः विविधः, रसादेः सप्त,
मलमूत्रयोर्द्वौ, पचं द्रियमलस्य पच, भोजनस्य एकः ।
च.सू.१७५. ।

क्षयकासः । पुं । धातुक्षयजकासरीगे । सनि-
दानसम्प्राप्तिः—“विषमासात्क्रामो ज्यतिव्यावायादे-
गनियद्वात् । पृथिनां शीघ्रतां नृणां व्याप्यन्तेऽग्नौ
वयो मलाः । कुपिताः क्षयजं कासं कुर्युर्देहक्षय-
प्रदम् ॥” लक्ष्यं—“स गात्रशूलज्वरदाहमोहान्
प्राणक्षयचापि लभते कासी । शुष्यन् विनिष्ठोवति
दुर्बलस्तु प्रक्षीणमांसो रुधिरं संपूर्य । तं सर्व्वलिङ्गं
भृशदुश्चिकित्सं चिकित्सितज्ञा क्षयजं वदन्ति ।
इत्येष क्षयजः कासः क्षीणानां देहनाशनः । साधो
बलवतां वा स्यात् प्राणस्तेष्वं क्षतोत्थितः ॥” मा.नि. ।

क्षयज्वरः । पुं । धातुक्षयजन्यज्वरे, राजयक्ष-
ज्वरे । च.द.व्व.वि. ।

क्षयतृः । पुं । नदीवृक्षः । भा. ।

क्षययुः । पुं । क्षयरीगे, कासादौ । वै.च. ।

क्षयनाशिनी । स्त्री । जीवन्तीलतायां । प.सु ।

क्षरम् । क्ली । जले । मे. ।

क्षवः (क्षः) (क्षत्) । पुं । (Dregea volu-
bilis. Syn. Hoya viridiflora.) खनाम-
ख्यातवृक्षे । हिक्किनीति लोके । है.छेता । हिं
नाकक्षिकनी । व.म. नाकक्षिकनी, हरन्दोड़ी ।
अवकगुणाः—तोऽयमक्षः कषायः उष्णः कटुः भूत-
यह्नः कफघातत्रय । रा.नि.व.६ । राजमाषनाम-

शिल्वीधान्ये । वृक्षे । मं रत्तरा, राजमाष,
वरवटा । गुणाः—कषायः मधुरः शीतलः कफ-
पित्तघ्नः वृष्यः वाताभानजनकश्च । रा.नि.व.१६ ।
रक्तसर्पे । रा.नि.व.१६ । च.सू.४५. । चि.८५. ।
क्षिप्तायाम् । है.छि । त्रिका. । मा.नि. । शिगुवृक्षे ।
अजिना ग्रीष्म । वै.निच. । (क.) अन्तापामागं ।
कृष्णसर्पे । रा.नि.व.४१६ । कासे । श.र. ।

क्षवका । स्त्री । सर्पवृक्षे । त्राहे । वै.निच. ।

क्षवतरुः । पुं । नन्दिवृक्षे । व.निच. ।

क्षवथुः । कासरीगे । रा.नि.व.२० । नासारोग-
विग्रहे । है.छि । लक्ष्यम्—प्राणाश्रिते सम्प्रेषि
संप्रदुष्टी यस्यानिनी नासिकया निरति । कफोत्प-
यातो बहुशोऽतिशब्दं तम् रोगमाहुः क्षवथुम्
विधिज्ञाः ॥” मा.नि. ।

क्षवपत्रम् । क्ली । क्षवकपत्रे । है.छेतात्र पीता ।
अ.द.परिणामशूलचि. । स्त्री । द्रोणपुण्या । वन-
यगा । रा.नि.व.४ ।

क्षवस्तम्भः । पुं । क्षवथुनियदे । है.छिनिर्गह ।
सा.कौ. ।

क्षवा । स्त्री । सर्पवृक्षे । वै.निच. ।

क्षविका । स्त्री । वृक्षतोक्षपमेदे । तत्पर्यायाः—
सर्पतनुः पीततण्डुला पुत्रप्रदा बहुफलं गोघिनी ।
गुणाः—तिक्ता कटुवृणा दृढा । धारासंस्तम्भ-
सिद्धिदा । रा.नि.प.४ ।

क्षामः । पुं । अवलवत्पुष्प । हारा. । वि ।
क्षीणे ।

क्षामदंशः । पुं । श्विनी । मजिना ग्रीष्म ।
रा.नि.व.७ ।

क्षामास्यम् । क्ली । क्षीणवदने ।

क्षारम् । क्ली, पुं । यवचारि । सि.यो.अर्ग.वि. ।
“क्षारमुष्णाम्बुना ।” वेङ्गलवणे । विट्पुलवणे । रा.
नि.व.६ ।

क्षारः । पुं । पलाशकाष्ठादिदाहसम्भवे लक्षणरस-
भक्षविशेषः । श्विनी । चरणात् दुष्टत्वसासि-
चालनात् चारः । स द्विविधः प्रतिसारणाहः
पानार्हश्चेति । सु.सू.११५. । च.सू.२५. । च.द.
कमि.वि. । च.द.वा.व्या.वि. विश्वतीप्रसारणीतले ।
भा.१.भ.सन्तताद.व्व.वि.कायस्थादिचूर्णं । “लवण-
क्षारसंयुतः” गुणाः—गुष्णाश्रयिण्याघ्नाः सराः

पाचनाः क्षमि-पुल्लभाः शर्कराश्वरीघ्नाः । शार्ङ्ग
म.६५. । “क्षीणोष्णो लवणश्च क्षेदी पाकौ
विदारणः । दाहनी दीपनश्चेत्ता सर्व्वचारोऽग्नि-
सन्निभः ॥” च.सू.३७५. । “क्षीणमतिपेक्षित्य-
मतिच्छेत्तुं विस्पर्पिता । अत्यर्थमाह्वं श्रेयमत्यर्थं
सान्द्रमेव च । क्षीणोषधं विपक्षलं चारदोषा न
स्मृताः ॥” सू.टी.११५. । चारोषधेति कृत्वा
नीलनालिन दीपयेत् । निष्काय्य धङ्गुणे तीये साव-
येच कृतमभवत् ॥ प्रावसाच्छः पिच्छलश्च रक्तश्चैव
प्रशयते । चतुर्गे येन तीयेन सावणार्थं प्रतमवेत् ॥
पलमावच पातव्यं क्षेप्यं गद्याणकवयम् । क्षुद्रः
कर्पसं क्षेप्यं यथादीषवलं प्रति ॥ भक्तादिसाधने
स्नायं जलेन विगुणेन च । चारथ द्विविधो ज्ञेयः
सारणः प्रतिसारणः । प्रतिसारणकं मादा श्रेष्ठा
शक्तिरमा मता ॥” सुश्रुतम् । “सर्व्वविषयसाध्येषु
पलाशलवणादिषु । व्यवस्थितो न कालोऽत्र तत्र
सर्व्वं विधीयते ॥ चारचूर्णस्य माता च गद्याणवध-
सम्पत्ता । अथवा चारलवणद्वारेणैव यथा ॥”
इति चारविधिः । सर्जिचारे । यवचारे । लवणे ।
काचे । भक्षनि । मे. । गुडे । वै.च. । टङ्गणचारे ।
रा.नि.व.६ ।

क्षारकर्म (न्) । क्ली । चारदाहकर्मणि । श्विनी
क्षारा पोण्डिन । सु. ।

क्षारत्र(चित्त)यम् । क्ली । सर्जिचारयवचार-
टङ्गणचारिषु । “सर्जिचारी यवचारटङ्गणचार ए ।
च । चारत्रयम्..... ॥” गुणाः—क्षेदनम् अर्थात्
क्षिष्टकफादिदोषोन्मूलनम् । रा.नि.व.२२ ।

क्षारदला । स्त्री । चित्तीशके । रा.नि.व.७ ।

क्षारदशकम् । क्ली । दशविधचारिषु । ते च
शिशु मूलकपलाशचुक्तिकाचिवकाद्रकनिम्बकेलपा-
मार्गोक्षीचाजाता इति । “शिशु मूलकपलाशचुक्ति-
काचिवकाद्रकसनिम्बसम्भवेः । इत्युत्प्रेक्षरिकमीच-
कोद्भवेः चारपूर्व्वदशकम् प्रकौर्तितम् ॥” मजिना,
मूला, प्रमाणं, तिष्ठिणी, चिता, अम्लं, निष,
हेक्रू, अपाशार्ग, कदली । रा.नि.व.२२ ।

क्षारदाहः । पुं । चारवृक्षभक्षजचारिषु दाहे ।
ज.द.१४५. ।

क्षारद्रुः । पुं । घण्टापाटलवृक्षे । श्विनीपोण्डिन ।
र.मा. ।

क्षारद्वय(युग्म)म् । क्ली । सर्जिचरचारयोः ।

मर्कटाय ७ वदकात्र । "सज्जिका यावश्चकम्
चारयमुदाहृतम् ।" भा. "ज्यो वज्रसमी चारो
सज्जिका-यावश्चकम् ।" शाङ्ग.म.६.५.

चारपञ्चकम् । क्री. यवमुक्तकसज्जिपलाश-
विषमालेषु । रा.नि.व.२२ ।

चारपञ्च(क)म् । पुं. क्री. वासुकशके । भा.
पू.१.५. । इ.च. । धातुश्रीशके । वे.नि.च. ।

चारपाणिः । पुं । तन्नामकायुर्वेदतन्त्रकारे ।
See तन्त्रकारः ।

चारमध्यः । पुं. अपामार्गवे । प.सु. ।

चारसूत (त्तिका) । पुं. ऊषधभूमौ । गुणाः
—पिण्डा दाहजननी पाण्डुप्रदा च । रा.नि.व.२ ।

चारमेककः । पुं । सञ्चचारः । गोवांन । रा.
नि.व.६ ।

चारमेहः । पुं । पित्तजन्य-प्रमेहभेदः । अथ
क्षुतचारप्रतिभं मेहति । सु.नि.६.५. ।

चारराजः । पुं । टङ्गचारे । गोशोभा ।
र.सा.सं. ।

चारलवणम् । क्री. लवणविशेषः । धात्रीमाटी
वा नदयः । तदगुणाः—“शैत्ये चारलवणं सूचलं
मज्जभेदनं । स्निग्धं शूलं ज्वरं दाहं विवस्वाधान-
नाशनम् ॥” (रसकर्मप्रकरणे ।)

चारवर्गः । पुं । सज्जिका-टङ्गच-यवचारेषु ।
यथा—“सज्जिका टङ्गचयवचार उदाहृतः ।”
र.सा.सं. ।

चारवस्तिः । पुं. क्री. निरुद्धवस्तिभेदः । पिण्ड-
कात्रिविधश्च । यथा—“सैन्धवाच्च समादाय शता-
ह्राच्च तथैव च । गोमूत्रस्य पलायनपावकीकायाः
पश्यन् । गुह्यस्य च पले चैव सर्वमालोच्य यजनतः ।
वस्त्रपूत मुखोणच वस्तिं दद्याद्विचक्षणः । शूलं
विद्वज्जमानाहं मूत्रकृच्छ्रं दास्ये । क्रिस्दावच-
गुणादीन् सयां हन्यान्निषेवितः ॥” च.द.निरुद्ध-
वस्तिः ।

चारवृक्षः । पुं । मुक्तकवृक्षे । चण्डोपाकूल ।
रा.नि.व.११ ।

चारश्रेष्ठम् । क्री. वज्रचारे । रा.नि.व.६ ।
पुं । पलाशवृक्षे । मुक्तकवृक्षे । रा.नि.व.१०।११ ।

चारषट्कम् । क्री. धवापामार्गकुटजलाङ्गुली-
तिल-मृत्क-वृक्षचारेषु । “धवापामार्गकुटज-

लाङ्गुलीतिलमुक्तके । चारेरेतेषु मिलितेः चार-
षट्कमुदाहृतम् ॥” रा.नि.व.१२ ।

चारसप्तकम् । क्री. सप्तचारेषु । “सज्जिका-
यवचारटङ्गच सुवर्चिका । पलाश-सौथेयिखरो
चारसप्तकमोरितम् ॥” रा.व. ।

चारसर्पिः । क्री. चारपञ्चकवृक्षे । च.प्रा.८.५. ।

चारसूत्रम् । क्री. मर्माग्निनाडोच्छेदनाथं
चारलिसूत्रे । भा.म.४.भ.नाडोच्चि. ।

चाराच्छम् । क्री. सासुद्रलवणे । हारा. ।

चाराशः (स) । क्री. लाटीदके ।

चाराष्टकम् । क्री. अष्टविधचारे । “पलाश-
वज्रिखिरिचिञ्चकतिलनालगाः । यवगः सज्जिका
चेति चाराष्टकमुदाहृतम् । चाराष्टकेऽपिना दद्या-
गुह्यगुह्यरा भजम् ॥” भा. ।

चारिका । क्री. सुधायाम् । हारा. ।

चारोत्तमः । पुं । चण्डपाटलिकायाम् । चण्डो-
पाकूल । सु.सं.२६.५. ।

चारोदकम् । क्री. चारजले । यथा—चारात्
षड्गुणं जलं दत्त्वा वस्त्रेण दोलायन्तं विधाय तदधः
पात्रं पातयित्वा चतुर्धावशिष्टं सावयित्वा तज्जलं
यास्यम् । “पानीयो यस्तु गुह्यादी तद्वार-
विश्रुतिः । भावयेत् षड्गुणे तीये कैचिदाहुश्चतुर्गुणे ॥”
प.प्र.२.५. ।

क्षितिः । क्री. खदिरवृक्षे । रा.नि.व.८. । रोच-
नाया । श.च. । पृथिव्याम् ।

क्षितिजः (न्तुः) । पुं । भूनागे । गौमा । रा.
नि.व.१३ ।

क्षितितलविधिः । पुं । पातालतले । प्र.र.
सा.सं.प्रहाराधरसे ।

क्षितिनागः । पुं । भूनागे । गौमा । रा.नि.
व.१३ ।

क्षितिबदरी । क्री. भूवदर्याम् । मेढो-
कूल । रा.नि.व.११ ।

क्षितिरुहः । पुं । वृक्षे । रा.नि.व.२ ।

क्षितिचमः । पुं । खदिरवृक्षे । रा.नि.व.८. ।

क्षिदः । पुं । रोगे ।

क्षिप्तः । वि. परञ्जादस्य उपरिगते अक्षणि ।
भा.म.३.भ.मयाधिकारि ।

क्षिप्रम् । क्री. पादाङ्गुलीलिमध्यभागे । तन्ना-
मकसकथिमसंघी । सु.प्रा.६.५. ।

क्षिप्रपाकी (इन्) । पुं । गन्धमुण्डवृक्षे । गहं-
भाण्डे । र.मा. ।

क्षौणः । वि. दुर्धले । इ.च. । धातुपचयवति ।
वा.ज्व.वि.१.५. ।

क्षौणकरः । वि. कृशताजनके ।

क्षौरम् । क्री. सरलनिर्यासे । श.र. । जले ।
रा.नि.व.१४ । दुग्धे । रा.नि.व.१५ । तच्चाष्टविधम् ।
“अविक्षौरमजाक्षीरं गोक्षीरम् माद्विषञ्च यत् ।
उद्रीणां हस्तिनोनाञ्च वज्रवायास्त्रियतथा ॥” प.
प्र.३.५. ।

क्षौरकः । पुं । क्षौरमोरटलतायाम् । र.भा. ।

क्षौरकक्षुकी । क्री. क्षौरशब्दे । क्षिप्रो-
गोष्ठ । प.सु. ।

क्षौरकण्डः (कः) । पुं । शिशौ । इ.च. ।

क्षौरकन्दः । पुं । क्षौरविदार्याम् । कुम्भि-
कृशाङ्ग । रा.नि.व.७ । क्री (न्दा) । क्षौरवज्रां,
कृष्णभूमिकृशाङ्गं । जटा. ।

क्षौरकाकोलिका (क्षौ) । क्री. क्षौरकाको-
ल्याम्, स्वर्णमप्रदिष्टे काकोलीभेदे । क्षौर-
काकोला । हिं स दुधकाजली । कं हसुगृहवर्तिने ।
तत्पर्यायाः,—महावीरा सुकोली पयस्विनी अष्टमो
पयस्या क्षौरपुष्पी क्षौरमधुरा क्षौरविषानिका क्षौर-
युक्ता क्षौरिणी जीववल्ली जीवयुक्ता । रा.नि.व.१ ।
“पोवरीसदृशः कन्दः सक्षौरः प्रियगन्धवान् । सा
श्रीक्ता क्षौरकाकोली ॥” अभावे अश्वगन्धामूलं ।
भा.म.४.भ.कण्ठरी, चि.विफलायुष्टे । “मधुकम्
क्षौरकाकोली ।” सु.सं.१२.५. काकोल्यादिः । See
काकोली ।

क्षौरकाण्डः (कः) । पुं । अकंठवे । आकन्ठ
गोष्ठ । रा.नि.व.१० । कुहोष्ठे । मनसा गोष्ठ ।
रा.नि.व.८. ।

क्षौरकाष्ठा । क्री. वटोष्ठे । नदीवटे । कृष्ण
वटे । रा.नि.व.११ ।

क्षौरष्टतम् । क्री. क्षौरवृक्षे । च.द.र.पि.
वि. । गुणाः—संघाहि रक्तपित्त-अमसूत्राप्रशमनं
नेचरीगर्हस्तुच ।

क्षौरजम् । क्री. दधनि । रा.नि.व.१५ ।

क्षौरजलम् । क्री. क्षौरमिश्रजले । वि.यो.
दद्याचि.श्रीकण्डः ।

क्षौरतुम्बी । क्री. बलावृक्षविशेषः । मिठागोष्ठे ।
सं दुग्धतुम्बी । कं हलुगुम्बु । गुणाः—मधुरा
क्षिग्धा पित्तघ्नी गर्भपोषणी वृष्या वातला बल-पुष्टि-
करी च । रा.नि.व.७ ।

क्षौरटलः । पुं । अकंठवे । आकन्ठ गोष्ठ ।
रा.नि.व.१० ।

क्षौरद्रुमः । पुं । अश्वत्थवृक्षे । रा.नि.व.११ ।

क्षौरनाशः । पुं । शाखोटवृक्षे ।

क्षौरपर्णः (णी) (इन्) । पुं । अकंठवे । आकन्ठ
गोष्ठ । रा.नि.व.१०।११ ।

क्षौरपलाण्डुः । पुं । पलाण्डुविशेषः । इक्ष-
पनाङ्गु । गुणाः—“क्षिग्धी रुचिस्थः स्थिरधातु-
कर्ता बल्योऽथ मेधा कफ पुष्टिदयः । खादुर्गन्धः
शोणितपित्तशक्तः स पिच्छिलः क्षौरपलाण्डु रक्तः ॥”
सु.सं.४६.५. ।

क्षौरपाकः । पुं । घृतादीनां क्षौरावशेषपाके ।
तत्र क्षौरं द्रव्यादष्टगुणं वारि चतुर्गुणञ्च । एष पाको
जले विना न सिद्ध्यत्येव तदिना सम्यक्पाकसिद्धि-
रभावात् । अथ च विधिः क्षौरपकपाचनादौ त्रयः
न तैलघृतादौ । तत्र चतुर्गुणं क्षौरमेवास्ति न द्रवा-
न्तरमिति । “द्रव्यादष्टगुणं क्षौरं क्षौरातोयं चतु-
र्गुणं । क्षौरावशेषः कर्तव्यः क्षौरपाके त्रयं विधिः ॥”
“क्षौरमस्वारणाद्यानां पाकी नास्ति विनाशसा ।
सम्यक् पाकं न भवन्ति तस्मातोयं चतुर्गुणम् ॥”
प.प्र.२.५. । जलपुक्तौ । सु.सं.११.५. ।

क्षौरपुष्पः । पुं । मोरटालतायाम् ।

क्षौरपुष्पी । क्री. क्षौरकाकोल्याम् । च.वि.१.५. ।

क्षौरमधुरा । क्री. क्षौरकाकोल्याम् । रा.
नि.व.१ ।

क्षौरमोरटः । पुं । क्षौरकराङ्ग इति ख्याते
वृक्षविशेषः । प.सु. । सु.कल्प.८.५. ।

क्षौररसः । पुं । क्षौरचारे । क्षौरमा ।

क्षौरलता (वल्ली) । क्री. क्षौरविदार्याम् ।
शुक्र कुम्भिकृशाङ्ग । रा.नि.व.७ । च.वि.८.५. ।

क्षौरवान् । पुं । क्षौरमोरटे । क्षौरकराङ्ग ।
प.सु. ।

चौरविक्रान्तिः । स्त्री । कृषिकार्या । चौरवर्गः ।

चौरविदारिका (रौ) । स्त्री । खनामख्याते महाकन्दशाके श्वेत कुङ्कुमा । अंशुत भूदकीर्णा । चौरकन्द इति दाक्षिणात्यभाषा । तत्पर्यायाः,—महाश्वेता चन्द्रगन्धिका चन्द्रगन्धा द्रुमस्या इत्युच्यते इत्युच्यते चौरकन्दः । चौरकन्दा चौरमल्ली चौरलता चौरशुक्ता प्रयःकन्दा पयोधला पयोधनी — पयोविदारिका । गुणाः—चौरशुक्ता दीर्घकन्दा अतिमधुरा च । चन्द । मधुरास्वा कषाया तिका पित्रशुल्लभी सूत्रमेहघ्नी । च । चौरकन्दो विधा सनाली विमालयः । तयोः सनालः वयस्यो विनाली रोगघ्नः । रा.नि.व.७ । कृष्णभूमिकृष्णशङ्खे । कृष्ण कुङ्कुमाशु । प.सु. । सनालः अंशुतभूमिकृष्णशङ्खे । च.वि.८५ ।

चौरविषम् । स्त्री । निर्वासविषे । कुसुदघ्नी कुङ्कुमाशुचोर्ध्वोतीति तीक्ष्ण । गुणाः—फेनागमः चौरविषे विषमेदी जिह्वाजिह्वा । सु.कल्प.२५ ।

होस्विषाणिका (यो) । स्त्री । वृषिकाली गतायाम् । विज्ञाति गीह । रा.नि.व.२ । चौराकोल्याम् । रा.नि.व.३ ।

चौरवृक्षः । पुं । उदुम्बरवृक्षे । यजुःपुत्र गीह । वटा । राजादनीवृक्षे । शिर्षी गीह । रा.नि.व.११ । अश्वत्थवृक्षे । म.व.५ । वै.नि.२५ । चौरवृक्षादिते । चौरिकायाम् । शिर्षी । र.मा.१ । वटादिपञ्चवृक्षः । "न्यशीषोदुम्बराश्वत्थपारीषप्रलपादपा । पञ्चते चौरिणा वृक्षाः.....॥" केचित्तु पारीषस्थाने "चौरिष वृक्षं परे" इति वदन्ति । गुणाः—चौर(रि)वृक्षा हिमा वृक्षा योनिरीमग्न्यापहः । कक्षाः कषाया मेदीना विसर्पामयनाशनाः । शयपित्त कफाक्षराः क्षत्वा भयान्स्थिजीवनाः ॥ रा.नि.व.११ । See चौरिषः ।

चौरव्यापत । स्त्री । अश्वत्थानामाचौरभोजनजन्यविकारि । लक्षणं यथा—चौरव्यापदृष्टहोती-र्यो मन्दं पिबति खादति । निद्रालुर्बेदात्तय आयो मरुत्तरा भवत् ॥ अ.द.६१५ ।

चौरश(स)रः । पुं । दुग्धसरः । आनिचाया । शान्ता । च.च. ।

चौरशाकम् । स्त्री । अपकान्तदुग्धे । 'अपकमय यत्रे' चौरशाकं हि तत् पयः ।

चौरशीघ्रः । पुं । अतन्मनामकगन्धर्व्यः । मन्त्रज-आठा । रा.नि.म.१२ ।

चौरशुक्लः । पुं । राजादनवृक्षे । क्रीनो गीह । रा.नि.व.११ । पानीयकफले । पीनफुल । अ.च. । भूमिकृष्णशङ्खे । र.मा.१ ।

चौरशुक्ता । स्त्री । चौरकाकोल्याम् । रा.नि.व.३ । भा.म.३५.भप्रवि. । चौरविदारिका । कुङ्कुमाशु । रा.नि.व.७ । च.वि.१५.पञ्चकरीतव्याम् । वि.८५ । सु.वि.२४५ । "मधुकं चौरशुक्ता च ।" सु.वि.१५ । शुक्लकृष्णशङ्खे । प.सु. ।

चौरसरः । पुं । चौरसरः ।

चौरसन्तालि (नि) का । स्त्री । दुग्धविकारि । छात्रा, नटकीर । दुग्धसरे । गुणाः—इषा विग्धा पित्तानिलघ्नी च । राज. ।

चौरसारः । पुं । नवमीने हि पाखण्डि । गुणाः—इषकं सकरं गौर्धं पित्तघ्नं तपघ्नं गृह । पुष्टिखेवाभिषा तस्य चौरसारसु चौरसः ॥ रा.नि.व.१५ ।

चौरस्फटिकः । पुं । (Cat's eye.) दुग्धवृक्ष-स्फटिकविशेषे । "चौर-सेल-स्फटिकाभ्यामन्यो च स्फटिकाविनी ।" इ.च. ।

चौरचवः । पुं । दुग्धपाषाणे । कुनथङ्गि । रा.नि.व.१२ । शिरगोला इतिख्याते वृक्षमेहे । See दुग्धपाषाणः ।

चौरा । स्त्री । काकोल्याम् । कौकुना । रा.नि.व.३ । भा.म.२५.अमृतप्राप्तिः ।

चौराङ्गः । पुं । सरलवृक्षे । मन्त्रज-आठा । विका. ।

चौरात्मिका । स्त्री । दुग्धिकायाम् । शिर्षी ।

चौराब्धिजम् । स्त्री । सातद्रव्यं । सुताया । मूला । म. ।

चौरामयः । पुं । सन्धिविषे । रसर वल.चि. ।

चौरालसकः । पुं । बालरोगनिशेधे । निद्रा-नाद—'सन्धे विदीपमलिनं दुर्गन्धाम् अदीपमम् । विषममलं विच्छिन्नं फेनिलक्षोपविश्रुतं । अक्ष-भ्रान्तावधायकं मूलं पीतं सितं वनम् । प्वरी-रौचकटट्टकदिगुष्णीहारविजृम्भिकाः । अक्षभङ्गा-ङ्गविलेपः कृजन्तं तपधुमः । प्राणाविमुक्तपाकाया ।

जायन्तेऽन्येऽपि तं गदम् । चौरालसकमित्याहः...॥" "तत्राय धात्री बालच समनेगोपपादयेत् ।" वा.उ.२५५ ।

चौराविका (वो) । स्त्री । दुग्धिकायाम् । तत्पर्यायाः,—याहिषो कचुरा तामसूला मरुद भवा । शिर्षी । अ.र. ।

चौराङ्गः । पुं । सरलवृक्षे । विका. ।

चौरिकन्दः । पुं । भूमिकृष्णशङ्खे । वै.नि.५ । शस.चि राजिकादिगुण्या ।

चौरिकषायः । पुं । वटादिचौरिषवृक्षपाये । सि.यो.दाहपि.श्रीकण्डः । चौरैः चौरिकषायेष ।

चौरिका । स्त्री । राजादन्याम् । शिर्षी, चौर-श्वेत्तुर । भा. । दुग्धादिकृतपायसे । सा च दुग्ध-नारिकेलगोष्मादिकृततलमेदेन बहुधा । अश्व-गच्छलानन्तरभागे । अश्वसुरमसि । अ.द.२५५ ।

चौरिणी । स्त्री । गाथारीवृक्षे । शीमात्रगीह । रा.नि.व.२ । खनामख्यातवृक्षे । शैलानकौटि, शिर्षी । स पिरीरामेद, चिकचिकैयमेद । तत् पर्यायाः,—कर्षणी कर्षिणी काचनचौरो पट्ट-पञ्चिका तिलदुग्धा हिमजा हिमदुग्धा हिमाद्रिजा हिमावती हिमोद्गवा हिमवती हिमो पीतदुग्धा यव-चिन्वी । गुणाः—कटुः तिक्ता रचनी शोफ-तापघ्नी कृमिदीघघ्नी कफघ्नी पित्तज्वरघ्नी च । रा.नि.व.५ । अ.म.२४५५ । चौरकाकोल्याम् । अति-शारि-बाधाम् । अनलशूल । वै.नि.५ । च.सु.४५५ ।

चौरिप्ररोहः । पुं । वटायदुरि । सु.सु.२६५ । वटेश्वर वृत्ति ।

चौरिचक्षुः । पुं । चौरप्रधानवृक्षवर्गे । ते च वटाश्वलीदुम्बरपर्वटीमहं भाण्डाख्याः । वटे, अश्व-यजुःपुत्र, पीकूङ्ग, पलाशपिप्लुग । सि.यो.सर्पि-मुङ्गे । "अश्वलीदुम्बरवृक्षवटपिप्लुसंज्ञिताः ।" वा.उ.१५५ । कलशुष्माः—शीतलानि कफपित्तहराणि संपादयिषु कषाचि कषायमधुराणि च । म.व.५ । चौरवृक्षप्रल-मुद विटलि शीतलं कषाचं मधुरं साकनीषम्यादतकीपनच । सु.सु.२६५५ । "चौरि-वृक्षा हिमा वृक्षा योनिरीमग्न्यापहः । कक्षाः कषाया मेदीना विसर्पामयनाशनाः । शयपित्त-कफाक्षराः क्षत्वा भयान्स्थिजीवनाः ॥" उदुम्बर-वृक्षे । रा.नि.व.११ ।

चौरिचक्षुः । स्त्री । चौरिचक्षुः वटाश्वलीनाम विकाशितपत्राणि । वटोद्विज श्वेतवृक्षः । भा.म.४५.गर्भं चि । "चौरिचक्षुःक्षणी सुतम् ।"

चौरि (दन्) । पुं । अर्कवृक्षे । आदन्व गीह । रा.नि.व.१० । राजादनीवृक्षे । शिर्षी गीह । रा.नि.व.११ । कुङ्कुमवृक्षे । तैकौटि मन्त्रा । रा.नि.व.८ । मन्दिवृक्षे । भा. । दुग्धपाषाणि । कुनथङ्गि । पायसे । प.सु. । गोधूमे । रा.नि.व.१६ । वटवृक्षे । रा.नि.व.११ । म.व.५ । स्त्री । सीमलतायाम् । चौरकाकोल्याम् । वै.नि.५.च.चि.साचादिते । वंशलोचनाया । वै.नि.२५.संघ.चि.दाडिमाष्टके ।

चौरिशः । पुं । खनामख्यातवृक्षवृक्षे । चौर-कचु कीति लोके । चौरिषवृक्षः । तत्पर्यायाः,—वरपत्रं सुकृच्छदः कुहनाग्रमः वक्ष्यः मूलकमूला खसकन्दः कचुचौ चौरकचुकी । प.सु. ।

चौरियो । स्त्री । पायसे । "चौरियो पायसं प्रोक्तं परमात्रच सुरभिः ।" इ.च. ।

चौरित्यम् । स्त्री । वृते ।

चौरोदनम् । स्त्री । चौरपत्राणि । नकुल.११५ ।

चुल्लनिका । स्त्री । रात्रिकायाम् । रात्रि-मन्त्रिणा । भा.पू.१.म.भा.५ ।

चुणः । पुं । रौमकरवृक्षे । त्रिष्ठाकनत्र गीह । अ.च. ।

चुतम् । स्त्री.पुं । प्रतिष्ठायरीगे । रा.नि.व.२० । हिकाया । ईति । अ.र. । "उदानप्रस्थयोरुद योगाश्वीलिक्कफसनात् । अयः सजायते तेन तुतं तत्कथ्यते बुधः ॥" शाङ्ग.पू.६५५ ।

चुतकः । पुं । रात्रिकाया, वृक्षसंघे । रात्रि-मन्त्रिणा । रा.नि.व.१६ ।

चुतकरी । स्त्री । सर्वकडालिकाया । अ.च. ।

चुता । स्त्री । हिकायाम् । ईति । अ.र. ।

चुताभिजननम् (का) । स्त्री.पुं । कणसंघे । रात्रि । भा.पू.१.म.भा.५ ।

चुत् । पुं । इतिप्रारोहि । रा.नि.व.२० । हिका-याम् । ईति । विष्वा. ।

चुद (ध) । स्त्री । वृषावाम् । अनी ।

चुदः । पुं । केट्ये । चोडिउञ्जी । प.सु. । रक्त-पुनःत्राकाम् । वै.नि.५ । तक्षु.कायसे । कुन-

उष्णः । उडुके । डेलो । श.र. । (कः) श्वसरोग-
भेदे । कर्मिणः । वै.निघ. ।

चुद्रकः । पुं । कीलपरिमाणे ५ एकतोलो ।
चुद्रपत्रशकभेदे । कृ.निघ. ।

चुद्रकण्टकारी । स्त्री । कण्टकायाम् ।
अग्निदमनी, शोणो । रा.नि.व.४ ।

चुद्रकण्टकी । स्त्री । वृक्षाम् । भा. ।

चुद्रकण्टा । स्त्री । कण्टकायाम् । रा.नि.व.४ ।

चुद्रकण्टारिका । स्त्री । अग्निदमनीचुपे ।
शोणो । रा.नि.व.४ ।

चुद्रकण्टिका । स्त्री । कण्टकायाम् । रा.नि.
व.४ । वृक्षाम् ।

चुद्रकन्दः । पुं । शङ्काटकै । प.सु. ।

चुद्रकम्बुः । पुं । चुद्रवारवेष्टाम् । वै.निघ. ।
चुद्रशङ्खे । ज्यो.भा. । ड.च. ।

चुद्रकारलिका । स्त्री । चुद्रकारवेष्टे । छोटि
करणी । वै.निघ. ।

चुद्रकारवेष्टो । स्त्री । कृष्णकारवेष्टे । छोटि
करणी । तत्पथ्यायाः—चुद्रकारनिका चुद्रकार-
वेष्टिका कुडुहवी श्रीफलिका प्रतिपत्रफला सुषवी
कारवी बहुफला कन्दफला कन्दलता । गुणाः—
कटुः उष्णः तिक्ता रुचा दीपनी रक्तवातवृद्धि-
कारी पथ्या च । तत्फलमपि एतद्गुणमेव ।
मूलकन्दः अशीर्षः मलरीधरीधनः योनिदीपकः गर्भ-
नाशकः विषघ्नः । रा.नि.व.३ ।

चुद्रकुलिशः । पुं । वक्रान्तमयी । रा.नि.व.११ ।

चुद्रकुष्ठम् । स्त्री । एकादशविधकुष्ठेषु । यथा—
खुलाकुष्ठं महाकुष्ठमेककुष्ठं चन्देदलं विरुपः परि-
सृपः सिध विचर्चिका कटिभं पामा रकसा चिति ।
भा. । सु.नि.१५ । एषां लक्षणानि खलपथ्यांश्च
नग्याणि ।

चुद्रखदिरः । पुं । दुस्खदिरश्चे ।

चुद्रखर्जुरो । स्त्री । भूखर्जुरिकायाम् । छोटि
वा दैवी खेजूर । गुणाः—महतीश्यामल्यगुणा ।
See खर्जूरी ।

चुद्रगुडः । पुं । खल्यमले गुडः । “चुद्रो गुडश्चतु-
र्भागातिभागाद्वाहंशोषितः । (गुणाः) रसो सुकर्यया-
पूर्वं धौतं खल्यमलो गुडः ॥” प.सु.२०५ ।

चुद्रगोधूमः । पुं । भूखगोधूमे । छोटि गंध ।
वै.निघ. ।

चुद्रगोचुरकः । पुं । कृष्णगोचुरे । छोटि
गोचुरी । तत्पथ्यायाः—गोकायकः विकयकः
बहुकायकः कण्टी वृद्धः चुरकः कण्टफलः पल-
ङ्गुषा चुद्रचुरः भक्षकः खल्यगुडकाटकः वनशङ्का-
टकः वृक्षगन्धः स्वादुकण्टः । गुणाः—शीतलः बल्यः
मधुरः वृद्धेण रसायनः मूत्रकृच्छ्राश्रमरी मेहदाह-
घ्नः । रा.नि.व.४ ।

चुद्रघोली । स्त्री । चिमिकिकायाम् । चिमो
शोक । रा.नि.व.७ ।

चुद्रचन्दनम् । स्त्री । रक्तचन्दने । रा.नि.व.
१२ । भा. । See रक्तचन्दनम् ।

चुद्रचम्पकः । पुं । नागचम्पके । नागेश्वर
टापो । रा.नि.व.१० ।

चुद्रचिर्म(भि)टा । स्त्री । गोपालककंटी-
लतायां । राधानकौकुडी । रा.नि.व.३ ।

चुद्रचुचुः । पुं । खनामख्यातकृष्णचुपे । छोटि
टैचको । मं लाहानुचुचु, नाइचुचु । तत्-
पथ्यायाः—चुचु, चचुः शुनचुचुका त्वक्सार-
भेदिनी चुद्रा कटुका पटुपत्रिका । गुणाः—मधुरः
कटुः उष्णः कषायः दीपनः शूलगुलाशी विषघ्नः ।
रा.नि.व.४ ।

चुद्रचूडः । पुं । सचूडचूडकृष्ण । शोणानिक
पाथी । श.च. ।

चुद्रजन्तुः । पुं । चुद्रपाणिनावे । शतपथ्याम् ।
के.ग्र.ह. । श.सा. ।

चुद्रजम्बुः । स्त्री । जलजम्बुम् । छोटि जम्बु,
वनजम्बु । हि.जासुनी, नदीजासुनी । तत्पथ्यायाः—
चुद्रजम्बुः सूपवा नादीयो जलजम्बुका ।
गुणाः—“जम्बुः संयादिषो रुचा कफपित्तसदाह-
जित् । भा. ।

चुद्रजातीफलम् । स्त्री । काष्ठानलके । रा.
नि.व.११ ।

चुद्रजीरः । पुं । सूक्ष्मजीरके । शुद्धजीरा ।
श.च. ।

चुद्रजीवा । स्त्री । जीवनीलतायाम् । जीवछो ।
रा.नि.व.३ ।

चुद्रतण्डुलः । पुं । विडङ्गायाम् । विडङ्ग-
वै.निघ. ।

चुद्रतुलसी । स्त्री । अर्जुके, चुद्रपत्रतुलसीवृक्षे ।
रा.नि.व.१० ।

चुद्रदंशिका (शी) । स्त्री । चुद्रदंशे । छोटि
डांशं शीति । जटा. । “पतङ्गिका पुत्तिका-स्याद
दंशस्तु वनमलिका । प्राचिका चाल्यतज्जातिदंशो
स्यात् चुद्रदंशिका ।”

चुद्रदर्मः । पुं । शुक्रदर्मः । वै.निघ. ।

चुद्रदुरालभा । स्त्री । खल्यदुरालभाचुपे ।
द्रुशान्ताविशेषः । मं साज्ञीनेलिकासुली । कं
किरुवल्लिदुर्वे । तत्पथ्यायाः—मदस्या मद
सुधवा विधारदा अश्वभत्या अजादनी ऊर्ध्वमलिका
कषाया फण्डित् यादिवी करमप्रिया करभादनी ।
गुणाः—गौल्या अक्षत्री ज्वरघ्नी कुष्ठघ्नी श्वसकास-
भमघ्नी पारदशोधनी च । रा.नि.व.४ ।

चुद्रदुस्पर्श । स्त्री । अग्निदमनीचुपे । शोणो
गोष्ट । रा.नि.व.४ ।

चुद्रदुः । पुं । कुमरिचवृक्षे । लक्ष्मरिचैत्र गोष्ट ।
प.सु. ।

चुद्रधात्री । स्त्री । कर्कटवृक्षे । कौकट्रान ।
रा.नि.व.११ ।

चुद्रधान्यम् । स्त्री । कुधान्यापरनाम-तृणधान्ये ।
भा. । तानि यथा—“श्यामाकः कोद्रवः ककुभकंटी
कपिकच्छुरा । चुद्रधान्यमिदं प्रोक्तम्... ॥” अत्रि. ।
गुणाः—चुद्रधान्यमनुष्यं स्यात् कषायं लघुं लेखनं ।
मधुरं कटुकं पाके रुच्यं क्लेशघ्नकं । वातकृन्तं
कफविट्कञ्च पित्तरक्तकफापहम् ॥ See कुधान्यम् ।

चुद्रधान्यमण्डः । पुं, स्त्री । कुधान्यकृतमण्डः ।
गुणाः—“अन्येषां चुद्रधान्यानाम् मण्डं वात-
हृत्म् श्रुतम् ।” अत्रि.१२५ ।

चुद्रधान्यान्तम् । स्त्री । चुद्रधान्यकृतकाञ्जिक-
विशेषः । धेनो मयविशेषः । गुणाः—“तद्वच्च
चुद्रधान्यान्तं वातलं पित्तकारकं । करोति श्लेपदं
गुल्मं प्रतिश्यायादिकोपनम् ॥” अत्रि.१२५ ।

चुद्रनासिकः । वि । नतनासिके । शीता । ड.च. ।

चुद्रपञ्चकः । पुं । खल्यपञ्चमूले । “चुद्रकं पञ्च-
नामानम् ।” सु.चि.२४५ ।

चुद्रपत्रः । पुं । श्वेतपत्रनवायाम् । शुक्रदर्मः ।
वै.निघ. ।

चुद्रपत्रा । स्त्री । चाङ्गिषो । आम्रकला । इन्द्रो
लघुजाङ्गाम् । रा.नि.व.५ ।

चुद्रपत्रिका । स्त्री । श्वेतपत्रनवाया । वै.निघ. ।

चुद्रपत्री । स्त्री । वचायां । वृ. रा.नि.व.६ ।

चुद्रपनसः । पुं । लज्जुचवृक्षे । शान्कार वा
डेलो गोष्ट । भा. ।

चुद्रपणः । पुं । अर्जुनकवृक्षे । कृष्णपत्रं डुल्लो ।
रा.नि.व.१० ।

चुद्रपाटला । स्त्री । मुक्तकवृक्षे । शटोपाकरण ।
वै.निघ. ।

चुद्रपाषाणभेदः (दा) । पुं, स्त्री । कृष्ण-
पाषाणभेदचुपे । छोटि पाषाणकृत्ति, हिमसांग्र ।
तत्पथ्यायाः—चतुःपत्रो पाषाणतो नगजा नगधुः
अश्वकैतुः गिरिभूः कन्दरीहवा । गुणाः—त्रय-
कृच्छ्राश्रमरीः । रा.नि.व.५ ।

चुद्रपिप्पली । स्त्री । वनपिप्पल्यां । रा.नि.व.६ ।

चुद्रपोतिका । स्त्री । चुद्रपोदक्याम् । छोटि
पूरे । रा.नि.व.७ ।

चुद्रफलकः । पुं । जीवनवृक्षे । जि.वन गोष्ट ।
श.च. ।

चुद्रफला । स्त्री । रन्धवाण्यलतायाम् । राधान-
भा । गोपालकवटिकायाम् । राधानकौकुडी ।
रा.नि.व.३ । कण्टकायाम् । अग्निदमन्याम् ।
शोणो । रा.नि.व.४ । भूमिजम्बुम् । वन जीम ।
श.सा. ।

चुद्रभण्टाकी । स्त्री । वृक्षताचुपे । वै.निघ. ।

चुद्रमस्यः । पुं । मुरलादि-चुद्रकायमतस्ये ।
गुणाः—चुद्रमस्यः स्वादुरसाः दीपवयविनाशनाः ।
लघुपाका रुचिकरा बलदासे हिता मताः ॥
अतिश्याः पुंस्रहरा रुचाः कासानिलापहाः ॥
वै.निघ. ।

चुद्रमाता (ह) । स्त्री । श्वेतकण्टकायाम् ।
चुद्रवृक्ष्यां । वै.निघ. ।

चुद्रमुस्ता । स्त्री । कशेरुकायाम् । के.ग्र. ।
रा.नि.व.८ ।

सुद्रमूषिका । स्त्री । अन्ननिकायाम् । आङ्-नाहे । कटाः ।

सुद्रमोटरकः । पुं । टहदये । २ सी. । धूँ-ढोना । प.प्र.१४. ।

सुद्रमोरटः । पुं । जलमोरटे । वे.निघ. ।

सुद्ररोगः । पुं । अजगजिकादिचतुश्चत्वारिंश-द्विगेषु । तद्वयथा—अजगजिका यवप्रख्याऽस्थालजी विवता कच्छपिका वकीकमिन्द्रडा पनसिका पाषाणगर्भः जालगर्भः कचा बिस्फीटकीऽग्निरो-द्विषी विषयं कुनखीऽनुशयी विदारिका शर्करावुदं पामा विचर्चिका रकसा पाददारिका कदरमल-सेन्द्रसुमी दाहणीकीऽरुषिका पलितं मरुिका शीवनपिडका पत्तिनोकण्टका जंतुमणिमंशकशर्म-कीलखिलकालको न्यक्तं व्यङ्गः परिवर्त्तिकाव-पाटिका निरुद्धप्रकशः निरुद्धगुदोऽहिपूतनं वषण-कच्छुर्गुदभंशयेति । यथा लचणानि पय्यायेषु सग्याणि । सु.नि.१३५. ।

सुद्रवंशा । स्त्री । वराक्रान्तायाम् वराक्रां । शब्दकल्पः ।

सुद्रवज्रकम् । स्त्री । वेक्रान्तमणौ । प.मु. ।

सुद्रवर्षणा । स्त्री । वरटायाम् । वान्ता । रा.नि.व.१८. ।

सुद्रवर्षाभूः । स्त्री । रक्तपुनर्वायाम् ।

सुद्रवल्ली । स्त्री । मूचपोल्याम् । कटि मूला । रा.नि.व.७. ।

सुद्रवारुणी । स्त्री । तुषधान्यकृतवारुणीमये । यथा—“सर्वं सुद्रुय यजेन वितुमीकृत्य-यवतः । तस्मै वा कविदस्मै वा चाकौटं तद्विनिःचिपेत् । ततो निष्काशयेदकं मवेत् सा सुद्रवारुणी । गुणाः—सुधादिवर्द्धकश्च ।” अकं.चि. ।

सुद्रवार्त्ताकिनी । स्त्री । अतकण्टकायाम् । रा.नि.व.४. ।

सुद्रवार्त्ताकी । स्त्री । वृहत्याम् । वृहती कारुफ वा विक्रति । अम. ।

सुद्रवास्तुकी । स्त्री । अतचित्रीयाके ।

सुद्रशङ्खः । पुं । शङ्खविशेषः । कोङ्कडा । तत्-पय्यायाः—सख्यशङ्खः शङ्खनकः शङ्खनखः चुल्लकः शङ्खकः मधुशङ्खः । गुणाः—कटुः तिक्तः शलजः दीपनश्च । रा.नि.व.१३. ।

सुद्रशणपुष्पिका । स्त्री । जलशणपुष्पविशेषः । छोटि शण । गुणाः—तिक्ता वण्णा रसनियामका च । रा.नि.व.४. ।

सुद्रशर्करा (रिका) । स्त्री । यावनालेशर्करा-याम् । जनाऽम्ररु छिनि । गुणाः—गोल्या किञ्चि दुष्णा अतिविक्ता अतिपिच्छिला स्निग्धा रुच्या सरा दाहनी वातपित्तरक्तदोषकरौ च । रा.नि.व.१४. ।

सुद्रशङ्खलः । पुं । चिचकव्याधौ । चितावाय ।

सुद्रशोषः । पुं । मयूरशिखाया । मयूरशिखां ग्रीह । श.च. ।

सुद्रशुक्तिः । स्त्री । जलशुक्ती । छोटि सिधुक । रा.नि.व.१३. ।

सुद्रश्यामा । स्त्री । कणकटभौव । रा.नि. व.८. See भी ।

सुद्रश्लेष्मान्तकः । पुं । जलश्लेष्मांतकवले । छोटि चान्ता ग्रीह । रा.नि.व.११. ।

सुद्रश्वासः । पुं । पञ्चविधश्वासान्वयमश्वासरोगः । निदानं यथा—“रुचायासीद्वयः कीदृशं सुद्री वात उदीरयन् । सुद्रश्वासे न सोऽत्यर्थं दुःखेनाङ्गप्रभा-वकः । दिनसि न स गांवाणि न च दुःखं यथेतरे । न च भोजन पानानां निवृण्णुविता गतिम् । नेन्द्रियाणां व्यथाम् नापि काञ्चिदापादयेदुजम् । स साध्य उक्तीः बलिनः सर्वं चायत्तलचक्षाः । सुद्रः साध्यतमस्तेषां तमकः कृच्छ्रं चयते ॥” मा. नि. । विकित्वा—“श्रासहिक्कातुरं प्रायः स्निग्धैः स्वेदेवपाशरेत् । युक्तेष्ववशतेलाभ्याम्..... ॥”

सुद्रश्वेता । स्त्री । रक्तापामार्गे । सैकन्द इति लोके । सु.सू.१८५ अर्कोदिः । सुद्रविचिन्नाम् । कृष्णं यथाप्राजिता । वे.निघ. ।

सुद्रसहा । स्त्री । सुद्रपण्याम् । मृगानी । रा. नि.व.३. सु.सू.१८५. अ.वि.८५. । सुद्रशब्दी-जमाया । रा.नि.व.१. अ.वि.८५. ।

सुद्रसुवर्णम् । स्त्री । पित्तले । रा.नि.व.१३. ।

सुद्रस्फोटः । स्त्री । सुद्रस्फोटः । छोटि कोफा । रा.नि.व.२०. ।

सुद्रहिङ्गुलिका (ली) । स्त्री । अण्डकाय्याम् । श.च. ।

सुद्रचुरः । पुं । सुद्रगीचुरः । न.व.४. ।

सुद्रा । स्त्री । कण्टकाय्याम् । रा.नि.व.४. । म. कलूरीभोदके । च.द.वि.धो.मूच्छा.चि.श्रीकण्ठः । “महोषधाम्बुसुद्रा ।” च.द.पित्तश्लेष्मज्व.चि.पञ्च-तिक्ते । “सुद्राध्वताभ्यां सह नागरेण ।” वनपिप्-ल्याम् । रा.नि.व.६. । सुद्रोपोदकायाम् । छोटि पूँहे । रा.नि.व.७. । चुचु, चुपे । रा.नि.व.४. । याव-नालोशर्करायाम् । रा.नि.व.१४. । द्विकायाम् । अश्वत्थिकायाम् । गन्ना अश्वथ । रा.नि.व.११. । चाङ्गेय्याम् । आमरण । मांजिकायाम् । द्वे.च. । गवेधुकायाम् । गन्तगं । र.मा. । सरभायाम् । फडि । अम. ।

सुद्राग्निमन्यः । पुं । जलशणपुष्पाकारिकायाम् । छोटि गणिश्रि । तत्पय्यायाः—तपनः विजया गणिकारिका अरणिः लघुमन्यः तेजोवचः मनु-लचा । गुणाः—अग्निमन्त्युल्याः । See अग्नि-मन्यः । रा.नि.व.८. ।

सुद्राञ्जनम् । स्त्री । नेचरीमहरे अञ्जनमेदे । यथा—“गोमूचपित्तमदिशङ्कड्यचौरसे पचेत् । सुद्राञ्जनं रसे चान्यत् यकृतस्नेहलेपि वा । गोमूचा-व्याणवमलपिप्लौषीद्रकटफलम् । दैत्यवोपहितं युष्माग्निहितं वेषगह्वरे । मेदो यकृतवृक्षानं पिप्लव्यः सेम्बवं मधु । रसमामलकञ्चापि पक्वं सम्यङ्क्षिपयेत् ॥” सु.सू.१८५. ।

सुद्राण्डमन्यसङ्घातः । पुं । पोताधाने । मांछेर पोना । अम. ।

सुद्रादिः । पुं । कण्टकाय्यादिद्रव्यचतुष्टयकृत-कषाये वातश्लेष्मज्वरे हितः । च.द.ज्व.चि. । सुद्रा-मृतानागरपुष्कराह्वयैः कृतः कषायः ।” अन्यः सामान्यज्वरे हितः । यथा—“सुद्राध्वताभ्यां सह नागरेण सपीकरचैव किराततिकम् । पिवेत् कषायन्विह पञ्चतिक्तं ॥ स. ।

सुद्रान्वम् । स्त्री । जलान्वरूपे कोडाङ्गे । च. शा.७५. ।

सुद्रापामार्गः । पुं । रक्तापामार्गे । रा.नि. व.४. ।

सुद्राफलम् । स्त्री । वृहतीफले । र.सा.सं. गन्धकधौगे ।

सुद्रामलकम् । स्त्री । काष्ठपात्रायाम् । काष्ठ-आमर्ग । रा.नि.व.११. ।

सुद्रामलकसंज्ञः । पुं । कर्कटवत् । कौक-रोग । रा.नि.व.११. ।

सुद्राम्बुपणसः । पुं । उडुकफलवत् । डेलोत्र ग्रीह । चिका. ।

सुद्रान्नः । पुं । कीशाम् । रा.नि.व.११. ।

सुद्रान्नपनसः । पुं । लघुचर्व । चिका. ।

सुद्रान्ता (स्तिका) । स्त्री । चाङ्गेय्याम् । आमरण । मं आवती । कं पुल्लवणिसि । तत्-पय्यायाः—अल्ललोषिका चाङ्गेरी सुक्रान्ता चुक्रिका लोषाम्ना चतुःपर्णी लोषा रोदा अल्लवती अल्लपवी अल्लपत्रिका अल्ला अल्लटो दन्तशठा-याखान्ता । गुणाः—अल्ला उष्णा अग्निवर्द्धनी रुचिज्वा यक्ष्णशः कफघ्नी च । हारा. । शशा-ण्डुल्या । रा.नि.व.५७. ।

सुद्रिका । स्त्री । तन्नामकहिक्कायाम् । लक्षणं—“प्रकटकालेयं वेगेः मन्दैः समभिवर्धते । सुद्रिका नाम सा हिक्का ज्वमुलात् प्रधावति ॥” मा.नि. । वनमलिकायाम् । दंशे । टी.नि. । रा. नि.व.१८. ।

सुद्रेङ्गदी । स्त्री । यवासचुपे । श्रानता । रा.नि.व.४. ।

सुद्रेवीरः । पुं । गोपालककंठ्याम् । त्राथीय कौकडि । रा.नि.व.३. ।

सुद्रेला । स्त्री । सुञ्जेलायाम् । छोटि एणां । मूरिम. ।

सुद्रोदुम्बरिका । स्त्री । काकोदुम्बरिकायाम् । काकडुमूर । रा.नि.व.११. ।

सुद्रोपोदकनः स्त्री । स्त्री । सुद्रोपोदकायाम् । कूप्ते पूँहे । रा.नि.व.७. ।

सुद्रोपोदकी । स्त्री । सुद्रपवीपोदका । वम पूँहे, छोटि पूँहे । मं साहिविलि । कं कारि-वलिबसले । तत्पय्यायाः—सूक्ष्मपता मण्डपी । रा.नि.व.७. See उपोदकी ।

सुद्रोलूकः । पुं । सुद्रपेचके । रा.नि.व.१८. ।

सुद्रिवोधनः । पुं । चवकवले । त्रिशि । वा. सू.१५५.सुरसादिः ।

सुधा । स्त्री । दुधुचायाम् । अम. ।

खेड़म् । ली । लोडिमाकंपप फले । घोषायुष ।
मे ।

खेड़ः । पु । पोतघोषालतायाम् । प.सु. । च.
कल्प-६५ । कटुकोषातक्याम् । डी.ए. वनन हल्ले ।
विषे । प.सु. । जीवकनामीषधी । प.सु. ।

खेड़नम् । ली । वेणुघोषतुल्यस्वरे । "खेड़नं
वेणुघोषवत् ।" भा.म. ४५. कर्पूरी. वि. ।

खेड़ा । स्त्री । कीषातक्याम् । (शांसा, शिश्र)
रा.नि.व.१ ।

समाप्तः ।

अ
अ.ग.र.ल
अग्रिमा.
अ.च., अ.रो.
अ.घो.
अ.जी.
अ.टी.मी.
अ.टी.भ.
अ.टी.भा.गु.
अ.टी.म.
अ.टी.र.
अ.टी.रा.
अ.टी.रामा.
अ.टी.सा.
अ.टी.सुभूति.खा.
अ.टी.खा.(मी)
अ.वि.
अ.दर.
अ.गु.(पा)
अ.ने.व.
अ.मद(व).यु.
अ.प(आ).
अ.पि.
अ.मि(या).ज्व.
अ.म.
अ.रु.व., अ.रु.द.
अ.रु.व., (रावणः)
अ.रु.वि.
अ.रु.दि.
अ.रु.द.(अ.रु.दी)
अ.रु.
अ.रु.
अ.रु.(री)
अ.(अति,ती)सा.
अ.
अ.म.वा., अ.म.वा.
अ.मातीसा.
अ.व., अ.स.व.

अध्यायः
अगुर्वादिनेलं
अग्रिमा.
अरोचकः
अपघो
अजीर्णं
अमरटीकानोखकण्डः
अमरटीकाभरतः
अमरटीकाभातुदतः
अमरटीकामधुरेशः
अमरटीकारमानाद्य
अमरटीकारायमुकुटः
अमरटीकारानाश्रयः
अमरटीकासारसुन्दरी
अमरटीकासुभूतिखामी
अमरटीकाचौरखामी
अविचिह्निता
असुन्दरः
अनुपानं
अनेकार्थवर्गः
अमदवर्ण
अपकारः
अक्षपितं
अभिन्यासज्वरः
अमरकीषः
अरुणदतः
अवप्रकाशः (रावणजतः)
अवप्रकाशविक्रिया
अर्कादिर्गः
अर्कादिमिष्टः
अलसकः
अलसविष्टः
अलसरी
अतोसारः
आरवोषः
आमवातः
आमातीसारः
आसवर्गः

सङ्केतसूची ।

—:—:—

इ.(न्द्रिय)
उ.
उषा.
उत्.
उ.द.
उदा., उ.व.
उन्मा.
उ.रसव.
ऊ.का.
एकाग्रः
ए.की.
एलादिः
ओ.री.
कं.
कटिवा.
कण्ड.सु.री.
कषैरी.
कल्प.
क.व.
का.
काडाव.गु.
का.पुरावम्
काम.
कु.काम., कु.व.
कु.टी., कु.सुमा.
की.
की.
ख.
ग.
ग.म.
ग.व.
ग.मा.
गु.
गु., गु.जं
गु.द.व.
गु.व.
ग.
इन्द्रियस्थानं
उत्तरखण्डः, उत्तर-
तन्मम्, उदरम्
उषादिः
उत्कलः
उपदंष्ट्रः
उदावर्गः
उन्मादः
उपरसवर्गः
ऊ.सु.व.
एकाग्रवर्गः
एकाग्रकीषः
एलादिवर्गः
ओ.रीगः
कषाटः
कटिवातः
कण्डनतगु.रीग
कषैरीगः
कल्पस्थानं
कर्पूरवर्गः
काण्डः
काडावयमगुटी
कालिकापुरावम्
कामला
कुम्भकामला
कुसुमावलीटीका
कीरुपः
कीरुविक्रं
खण्डः
गवः
गवमण्डः
गवमण्डकः
गवमण्डा
गुटी.(की)
गु.टी.गु.टी.
गु.द.व.
गु.व.
ग.

यङ्.	यङ्गो
च. (चर)	चरकसंहिता
चक्र-द.	चक्रपाणिदत्तद्रव्यगुणः
च द. (सं)	चक्रपाणिदत्तशतसंस्कृतः
चन्द. तैलं	चन्दनादितैलं
च. वि.	चरकविमानस्थानं
चातु. ज्व.	चातुर्थकज्वरः
चि.	चिकित्सास्थानं
चि. क्र. क. (वल्ली)	चिकित्साक्रमकल्पवल्ली
चूर्.	चूर्णम्
जटा.	जटाधरः
ज. (जय द.)	जयदत्तः
ज्व.	ज्वरः
ज्वराति.	ज्वरातिसारः
टी.	टीका
उ.	उल्लङ्घः
ता.	तामिलः
तालु. सु. री	तालुगतसुखरीगः
ह.	हृषा
हं.	हैलुग, तैलङ्गः
है.	हैलम्
॥० ती.	अष्टतीनकः
ती.	तीलकः
तीङ्.	तीङ्गनामन्दः
चि.	त्रिलिङ्ग
चिका.	चिकाण्डशेषः
दन्तरी.	दन्तरीगः
द. सु. री.	दन्तगतसुखरीगः
द. व.	दधिवर्गः
दश.	दशकं
दा. हिं	दाक्षिणात्यहिन्दो
दु. व.	दुग्धवर्गः
द्रव्य. गु.	द्रव्यगुणः
द्रव्याभि.	द्रव्याभिधानं
द्वि. (रूप.)	द्विरूपकोषः
ध. वि. च.	धन्वन्तरिनिघण्टुः
धर.	धरणिः
धा. (न्य) व.	धान्यवर्गः
ध. भ.	ध्वजभङ्गः
नामा.	नामाधिः
ना. री.	नासारोगः
ना. न.	नाडीत्रयः

नि.	निर्देशनस्थानं
निदा.	निदानं
नि. ह. री.	नेचट्टिगतरीगः
ने. री.	नेचरीगः
ने. व. री.	नेचवर्गगतरीगः
ने. शु. री.	नेचशुक्लगतरीगः
ने. सन्धि. री.	नेचसन्धिगतरीगः
पं, पञ्जा.	पञ्जावः
प.	पलं, परिच्छेदः
प. प.	पथ्यापथ्ये
प. प्र.	परिभाषाप्रदीपः
प. म. (परमद.)	परमदः
प. सु.	पथ्यायसुक्तावली
पा. च. जी.	पानाजीर्णः
पि. ज्व.	पित्तज्वरः
पि. व.	प्रिप्यव्यादिवर्गः
पुं	पुलिङ्गं
पु. व.	पुष्पवर्गः
पू.	पूर्वखण्डः, पूर्वभागः
प्र.	प्रत्येकं, प्रयोगः, प्रसारणी
प्र. मे. (ह.)	प्रमेहः
प्रयोगरत्न.	प्रयोगरत्नाकरः
प्रयोगा.	प्रयोगाचलं
प्रह.	प्रहरः
प्रा.	प्राकृतं
फ. व.	फलवर्गः
फा.	फारसी
भ.	भागः
भग.	भगन्दरः
भ. हिरूपकी.	भरतहिरूपकीयः
भ. र. भ. स.	भरतधृतराष्ट्रः
भ. ज्ञा. गु. ङ्.	भज्जातकगुङ्गः
भा.	भारतम्, भावप्रकाशः
भा. पू.	भावप्रकाशपूर्वभागः
भा. म.	भावप्रकाशमध्यभागः
भू. उ. न्मा.	भूतीन्मादः
भूरि. प्र.	भूरीप्रयोगः
भेष.	भेषज्वरत्नावली
मं	महाराष्ट्रः
म.	मध्यखण्डः
मद.	मदनपालः
मधु.	मधुमतीटीका

मधुमे., म. मे.	मधुमेहः
मसु.	मसूरिका
मा.	माषा
मा. नि.	माषवनिदानं
मिश्र.	मिश्रकाध्यायः
मु. री.,	मुखरीगः
मू. ङ्.	मूत्रकण्डः
मू. चा.	मूत्राघात
मू. र.	मूत्ररक्तः
मे.	मेदिनी
यो. र., यो. (रत्न) रत्ना.	योगरत्नाकरः
यो. (नि) व्या. री.	योनिय्यापन
र.	रक्तिका
रक्ताति.	रक्तातिसारः
र. चि., र. स. चि.	रसेन्द्रचिन्तामणिः
रत्ना.	रत्नावली
र. पि.	रक्तपित्तं
र. म., र. स. म.	रसमञ्जरी
र. मा.	रत्नमाला
र. मा. सं. (यङ्.)	रत्नमालासंग्रहः
र. स. की.	रसकौमुदी
र. स. प्र.	रसप्रदीपः
रसायना.	रसरत्नाकरः
र. सा. सं.	रसायनाधिकारः
र. से. चि., र. से. न्द. चि.	रसेन्द्रसारसंग्रहः
राज.	रसेन्द्रचिन्तामणिः
राज. य., रा. य.	राजवल्लभः
रा. तर.	राजयक्षा
रा. नि.	राजतरङ्गिणी
री.	राजनिघण्टुः
व.	रोगः
वटा. व.	वर्गः
वम्.	वटादिवर्गः
वा.	वल्गा
वाजी. क.	वाभटः
वा. ज्व.	वाजीकरणः
वा. पि. ज्व.	वातज्वरः
वा. र. (रक्त)	वातपित्तज्वरः
वा. व्या.	वातरक्तः
वि., विमा.	वातव्याधिः
वि., विश्र.	विमानस्थानं
	विश्रप्रकाशकीयः

विज. र., वि. र.	विजयरचितः (व्याख्यामधुमेहः)
वि. ज्व.	विषमज्वरः
विदग्धाजी.	विदग्धाजीर्णः
विद्र.	विद्रधिः
विल.	विलम्बिका
विस्.	विस्त्रिका
व. चि.	वृद्धिचिकित्सा
वृ. ह. सु.	वृद्धसुतम्
वे. चन्द्रिका	वेद्यकचन्द्रिका
वे. जी.	वेद्यजीवनं
वे. नि. च.	वेद्यकनिघण्टुः
वे. सं.	वेद्यकसंग्रहः
व्य.	व्ययं
व्याक.	व्याकरणम्
व्र. (य) श्री.	व्रणशोधः
श.	शरावः
॥० र.	शरीशरावः
श. च.	शब्दचन्द्रिका
श. चि.	शब्दचिन्तामणिः
शब्दकल्पः	शब्दकल्पद्रुमः
श. मा.	शब्दमाला
श. र.	शब्दमालावल्ली
शा.	शारीरस्थानं
शा. प., शा. ङ्.	शाङ्गधरः
शा. व.	शाङ्गवर्गः
शा. न.	शारीरत्रयः
शि. री. शि. री. री.	शिररीगः
शि. री. वि.	शिररीविरचनम्
शी. पि.	श्रीतपित
शु. दी.	शुकदीपः
शे.	शेषः
श्री.	श्रीपदः
श्री.	श्रीकः
सं.	संग्रहः
सं. यङ्गो.	संग्रहयङ्गो
स., सन्निपा.	सन्निपातः
सन्निपा. ज्व.	सन्निपातज्वरचिकित्सा
सर्व. सु. री.	सर्वगतसुखरीगः
स. न.	सद्योत्रयः
सा.	साधारणः, सान्निपातः
सा. की.	सारकौमुदी
सा. सु.	सारसन्दरी

(घ)

सि.	सिद्धिस्थानं	हला.	हलायुधः
सि.यो.	सिद्धयोगः	हली.	हलीमकः
सु.	सुश्रुतः	ह.व.	हरीतकौवर्गः
सु.टी.ड.	सुश्रुतटीकाडल्लयः	हा.	हारीतः
सु.नि.	सुश्रुतनिदानस्थान	हा.अचिः	हारीतौत्तर अचिः
सु.मि.	सुश्रुतमिश्रकाध्यायः	हारा.	हारावलिः (वली)
सु.	सुचस्थानं	हिं	हिन्दी
सति.	सूतिना	हि.श्या.	हिक्काश्यासः
सर्वसि.	सूर्यसिद्धान्तः	हद्रो.	हृद्रोगः
स.	सौवकः	हे.च.	हेमचन्द्रः
स्री.	स्रीलिङ्ग	हेम.	हेमाद्रिः, ततकतटीका
स्थान.	स्थानं	चार.	चारपाणिः
ख.मे(द).	खरमेदः	Wil.	H. H. Wilson.